

Thiên Tài Đạo Lạc

Contents

Thiên Tài Đạo Lạc	16
1. Chương 1	17
2. Chương 2	17
3. Chương 3	17
4. Chương 4	17
5. Chương 5	17
6. Chương 6	17
7. Chương 7	17
8. Chương 8	17
9. Chương 9	17
10. Chương 10	17
11. Chương 11	17
12. Chương 12	17
13. Chương 13	17
14. Chương 14	17
15. Chương 15	17
16. Chương 16	17
17. Chương 17	17
18. Chương 18	17
19. Chương 19	17
20. Chương 20	17
21. Chương 21	17
22. Chương 22	17
23. Chương 23	17
24. Chương 24	17
25. Chương 25	17
26. Chương 26	17
27. Chương 27	17
28. Chương 28	17
29. Chương 29	17
30. Chương 30	17
31. Chương 31	17
32. Chương 32	17
33. Chương 33	17
34. Chương 34	17
35. Chương 35	17
36. Chương 36	17
37. Chương 37	17
38. Chương 38	17
39. Chương 39	17
40. Chương 40	17
41. Chương 41	17

42. Chương 42	17
43. Chương 43	17
44. Chương 44	17
45. Chương 45	17
46. Chương 46	17
47. Chương 47	17
48. Chương 48	17
49. Chương 49	17
50. Chương 50	17
51. Chương 51	17
52. Chương 52	17
53. Chương 53	17
54. Chương 54	17
55. Chương 55	17
56. Chương 56	17
57. Chương 57	17
58. Chương 58	17
59. Chương 59	17
60. Chương 60	17
61. Chương 61	17
62. Chương 62	17
63. Chương 63	17
64. Chương 64	17
65. Chương 65	17
66. Chương 66	17
67. Chương 67	17
68. Chương 68	17
69. Chương 69	17
70. Chương 70	17
71. Chương 71	17
72. Chương 72	17
73. Chương 73	17
74. Chương 74	17
75. Chương 75	17
76. Chương 76	17
77. Chương 77	17
78. Chương 78	17
79. Chương 79	17
80. Chương 80	17
81. Chương 81	17
82. Chương 82	17
83. Chương 83	17
84. Chương 84	17
85. Chương 85	17
86. Chương 86	17
87. Chương 87	17
88. Chương 88	17
89. Chương 89	17
90. Chương 90	17
91. Chương 91	17
92. Chương 92	17
93. Chương 93	17
94. Chương 94	17
95. Chương 95	17

96. Chương 96	17
97. Chương 97	17
98. Chương 98	17
99. Chương 99	17
100. Chương 100	17
101. Chương 101	17
102. Chương 102	17
103. Chương 103	17
104. Chương 104	17
105. Chương 105	17
106. Chương 106	17
107. Chương 107	17
108. Chương 108	17
109. Chương 109	17
110. Chương 110	17
111. Chương 111	17
112. Chương 112	17
113. Chương 113	17
114. Chương 114	17
115. Chương 115	17
116. Chương 116	17
117. Chương 117	17
118. Chương 118	17
119. Chương 119	17
120. Chương 120	17
121. Chương 121	17
122. Chương 122	17
123. Chương 123	17
124. Chương 124	17
125. Chương 125	17
126. Chương 126	17
127. Chương 127	17
128. Chương 128	17
129. Chương 129	17
130. Chương 130	17
131. Chương 131	17
132. Chương 132	17
133. Chương 133	17
134. Chương 134	17
135. Chương 135	17
136. Chương 136	17
137. Chương 137	17
138. Chương 138	17
139. Chương 139	17
140. Chương 140	17
141. Chương 141	17
142. Chương 142	17
143. Chương 143	17
144. Chương 144	17
145. Chương 145	17
146. Chương 146	17
147. Chương 147	17
148. Chương 148	17
149. Chương 149	17

150. Chương 150	17
151. Chương 151	17
152. Chương 152	20
153. Chương 153	25
154. Chương 154	27
155. Chương 155	33
156. Chương 156	38
157. Chương 157	42
158. Chương 158	45
159. Chương 159	51
160. Chương 160	54
161. Chương 161	56
162. Chương 162	62
163. Chương 163	64
164. Chương 164	69
165. Chương 165	72
166. Chương 166	75
167. Chương 167	80
168. Chương 168	84
169. Chương 169	89
170. Chương 170	91
171. Chương 171	96
172. Chương 172	99
173. Chương 173	102
174. Chương 174	107
175. Chương 175	111
176. Chương 176	114
177. Chương 177	118
178. Chương 178	123
179. Chương 179	125
180. Chương 180	128
181. Chương 181	132
182. Chương 182	134
183. Chương 183	139
184. Chương 184	142
185. Chương 185	144
186. Chương 186	149
187. Chương 187	151
188. Chương 188	154
189. Chương 189	157
190. Chương 190	161
191. Chương 191	166
192. Chương 192	169
193. Chương 193	171
194. Chương 194	176
195. Chương 195	181
196. Chương 196	184
197. Chương 197	186
198. Chương 198	189
199. Chương 199	192
200. Chương 200	197
201. Chương 201	200
202. Chương 202	204
203. Chương 203	207

204. Chương 204	209
205. Chương 205	212
206. Chương 206	214
207. Chương 207	217
208. Chương 208	221
209. Chương 209	226
210. Chương 210	229
211. Chương 211	232
212. Chương 212	234
213. Chương 213	240
214. Chương 214	242
215. Chương 215	245
216. Chương 216	250
217. Chương 217	252
218. Chương 218	255
219. Chương 219	258
220. Chương 220	261
221. Chương 221	263
222. Chương 222	266
223. Chương 223	269
224. Chương 224	272
225. Chương 225	274
226. Chương 226	278
227. Chương 227	283
228. Chương 228	288
229. Chương 229	291
230. Chương 230	294
231. Chương 231	296
232. Chương 232	299
233. Chương 233	301
234. Chương 234	306
235. Chương 235	308
236. Chương 236	310
237. Chương 237	312
238. Chương 238	317
239. Chương 239	320
240. Chương 240	324
241. Chương 241	327
242. Chương 242	331
243. Chương 243	333
244. Chương 244	336
245. Chương 245	341
246. Chương 246	344
247. Chương 247	348
248. Chương 248	351
249. Chương 249	354
250. Chương 250	356
251. Chương 251	359
252. Chương 252	361
253. Chương 253	364
254. Chương 254	367
255. Chương 255	369
256. Chương 256	372
257. Chương 257	375

258. Chương 258	377
259. Chương 259	382
260. Chương 260	385
261. Chương 261	389
262. Chương 262	392
263. Chương 263	392
264. Chương 264	394
265. Chương 265	397
266. Chương 266	397
267. Chương 267	399
268. Chương 268	399
269. Chương 269	404
270. Chương 270	404
271. Chương 271	407
272. Chương 272	410
273. Chương 273	412
274. Chương 274	415
275. Chương 275	417
276. Chương 276	420
277. Chương 277	423
278. Chương 278	425
279. Chương 279	428
280. Chương 280	430
281. Chương 281	433
282. Chương 282	435
283. Chương 283	438
284. Chương 284	441
285. Chương 285	443
286. Chương 286	446
287. Chương 287	449
288. Chương 288	451
289. Chương 289	454
290. Chương 290	457
291. Chương 291	460
292. Chương 292	462
293. Chương 293	467
294. Chương 294	469
295. Chương 295	474
296. Chương 296	477
297. Chương 297	482
298. Chương 298	484
299. Chương 299	487
300. Chương 300	491
301. Chương 301	494
302. Chương 302	497
303. Chương 303	499
304. Chương 304	501
305. Chương 305	504
306. Chương 306	506
307. Chương 307	508
308. Chương 308	511
309. Chương 309	514
310. Chương 310	519
311. Chương 311	521

312. Chương 312	524
313. Chương 313	526
314. Chương 314	532
315. Chương 315	535
316. Chương 316	537
317. Chương 317	542
318. Chương 318	546
319. Chương 319	549
320. Chương 320	554
321. Chương 321	557
322. Chương 322	559
323. Chương 323	562
324. Chương 324	564
325. Chương 325	569
326. Chương 326	574
327. Chương 327	578
328. Chương 328	581
329. Chương 329	585
330. Chương 330	591
331. Chương 331	593
332. Chương 332	598
333. Chương 333	603
334. Chương 334	606
335. Chương 335	608
336. Chương 336	613
337. Chương 337	615
338. Chương 338	619
339. Chương 339	624
340. Chương 340	626
341. Chương 341	629
342. Chương 342	631
343. Chương 343	636
344. Chương 344	638
345. Chương 345	640
346. Chương 346	643
347. Chương 347	645
348. Chương 348	650
349. Chương 349	652
350. Chương 350	654
351. Chương 351	659
352. Chương 352	664
353. Chương 353	666
354. Chương 354	671
355. Chương 355	674
356. Chương 356: Hút Lấy Máu Độc (1,2)	676
357. Chương 357: Bán Thú Tộc Tây Hoa Dung	681
358. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (2)	684
359. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (1)	686
360. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (2)	689
361. Chương 359: Tìm Ra Một Chồng Giấy (1)	691
362. Chương 359: Tìm Ra Một Chồng Giấy (2)	694
363. Chương 360: Không Gian Quỷ Dị	696
364. Chương 361: Lai Giả Bất Thiện (1)	699
365. Chương 361: Lai Giả Bất Thiện (2)	701

366. Chương 362: Thủ Đoạn Lôi Đình	704
367. Chương 363: Nhân Cách Phức Tạp (1)	706
368. Chương 363: Nhân Cách Phức Tạp (2)	709
369. Chương 364: Nhân Hoạ Đắc Phức	711
370. Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (1)	714
371. Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (2)	716
372. Chương 366: Phát Hiện Mới	719
373. Chương 367: Hồ Lô Hình Trứng	721
374. Chương 368: Muốn Hôn Thì Hôn Mặt	724
375. Chương 369: Nữ Thị Vệ Đoàn Bưu Hãn	727
376. Chương 370: Tâm Tư Bại Hoại (1)	729
377. Chương 370: Tâm Tư Bại Hoại (2)	731
378. Chương 371 : Kết Quả Luyện Hóa (1)	734
379. Chương 371 : Kết Quả Luyện Hóa (2)	736
380. Chương 372 : Hồ Ly Tinh Hồ Chiến Đấu	738
381. Chương 373: Hoan Nhạc Vân	741
382. Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (1)	743
383. Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (2)	745
384. Chương 375: Quan Binh Bất Cường Đạo	748
385. Chương 376: Trạng Thái Nguyên Địa Mãn (1)	750
386. Chương 377: Trạng Thái Nguyên Địa Mãn (2)	753
387. Chương 378: Không Cách Nào Dịch Chuyển	755
388. Chương 379: Apache Hình Người (1)	761
389. Chương 379: Apache Hình Người (2)	763
390. Chương 379 : Ngang Ngược Vô Cùng (3)	766
391. Chương 380: Bữa Tiệc Lớn Như Ước Nguyện	768
392. Chương 381: Hồ Ly Tinh Là Tiểu Tam	773
393. Chương 382: Người Một Nhà	778
394. Chương 383: Luyện Tâm Thức	780
395. Chương 384: Cùng Đấu Với Hồ Ly Tinh	783
396. Chương 385: Hoan Nhạc (1)	786
397. Chương 385: Hoan Nhạc (2)	788
398. Chương 386: Hành Trình Kinh Đô	791
399. Chương 387: Ý Nghĩ Hoàn Mỹ (1)	793
400. Chương 387: Ý Nghĩ Hoàn Mỹ (2)	795
401. Chương 388: Dòng Suối Khoái Lạc	798
402. Chương 389: Hoàng Gia Sâm Nghiêm (1)	801
403. Chương 389: Hoàng Gia Sâm Nghiêm (2)	803
404. Chương 390: Thôi Du (1)	806
405. Chương 390: Thôi Du (2)	809
406. Chương 391: Cổ Ý	811
407. Chương 392: Phí Chơi	814
408. Chương 393: Động Thiên Khác (1)	816
409. Chương 393: Động Thiên Khác (2)	818
410. Chương 394: Quyền Cửa Mạc Khinh Vân	821
411. Chương 395: Người Làm Cha Của Ta (1)	826
412. Chương 395: Người Làm Cha Của Ta (2)	828
413. Chương 396: Đan Thư Ipad (1)	831
414. Chương 396: Đan Thư Ipad (2)	833
415. Chương 397: Đại Lừa Gạt (1)	836
416. Chương 397: Đại Lừa Gạt (2)	839
417. Chương 398: Ý Nghĩa Của Kim Nguyên Tố	842
418. Chương 399: Quyền Tập Chân Dung Của Hồ Ly Tinh	844
419. Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)	849

420. Chương 400:	Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (1)	851
421. Chương 400:	Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)	854
422. Chương 401:	Khoảng Thời Gian Bình Yên	856
423. Chương 402:	Hai Chiến Lược Quân Sự (1)	861
424. Chương 402:	Hai Chiến Lược Quân Sự (2)	863
425. Chương 403:	Quân Trạng Nội Bộc	865
426. Chương 404:	Thiên Hoàng Cự Tinh (1)	867
427. Chương 404:	Thiên Hoàng Cự Tinh (2)	870
428. Chương 405:	Miếu Sát	872
429. Chương 406:	Nam Nhân Cửa Ta (1)	875
430. Chương 406:	Nam Nhân Cửa Ta (2)	877
431. Chương 407:	Vua Sát Thủ (1)	880
432. Chương 407:	Vua Sát Thủ (2)	882
433. Chương 408:	Mười Hai Sát Ảnh Vệ (1)	884
434. Chương 408:	Mười Hai Sát Ảnh Vệ (2)	887
435. Chương 409:	Nữ Bộc Có Bí Mật Nhỏ	889
436. Chương 410:	Truyền Lực Lượng Cho Các Nàng (1)	892
437. Chương 410:	Truyền Lực Lượng Cho Các Nàng (2)	895
438. Chương 411:	Nói Lời Không Giữ Lời (1)	897
439. Chương 411:	Nói Lời Không Giữ Lời (2)	900
440. Chương 412:	Kế Hoạch Của Hồ Ly Tinh	902
441. Chương 413:	Lực Lượng Phân Thân	905
442. Chương 414:	Chiến Sĩ Hồ Tộc Xinh Đẹp (1)	910
443. Chương 414:	Chiến Sĩ Hồ Tộc Xinh Đẹp (2)	912
444. Chương 415:	Chiến Trường Tiêu Điều	915
445. Chương 416:	Tiểu Nhân Đê Tiện (1)	918
446. Chương 416:	Tiểu Nhân Đê Tiện (2)	920
447. Chương 417:	Ảnh Đế Hậu Thổ Thành	923
448. Chương 418:	Chủ Nghĩa Anh Hùng (1)	925
449. Chương 418:	Chủ Nghĩa Anh Hùng (2)	930
450. Chương 419:	Hóa Trang Lên Sân Khấu	932
451. Chương 420:	Tướng Sĩ Sắc Mộc Tộc (1)	934
452. Chương 420:	Tướng Sĩ Sắc Mộc Tộc (2)	937
453. Chương 421:	Vương Phi Xin Tý Lửa (1)	939
454. Chương 422:	Lòng Người Khó Lường	941
455. Chương 423:	Sổ Lộ Tề Hạ (1)	944
456. Chương 423:	Sổ Lộ Tề Hạ (2)	946
457. Chương 424:	Phân Thân Diệu Dụng (1)	949
458. Chương 424:	Phân Thân Diệu Dụng (2)	951
459. Chương 425:	Vụng Trộm Trong Mộng	953
460. Chương 426:	Thời Gian Một Tháng	955
461. Chương 427:	Quốc Sư Chấn Kinh	958
462. Chương 428:	Nhận Thức Mới (1)	963
463. Chương 428:	Nhận Thức Mới (2)	965
464. Chương 429:	Phân Thân	968
465. Chương 430:	Thiên Tài Tư Thẩn Sâm	970
466. Chương 431:	Nhạc Phụ (1)	975
467. Chương 431:	Nhạc Phụ (2)	977
468. Chương 432:	Tình Dịch Cường Thế	980
469. Chương 433:	Bại Gia Chi Tử Cấp Đại Sư (1)	982
470. Chương 433:	Bại Gia Chi Tử Cấp Đại Sư (2)	985
471. Chương 434:	Nói Giết Là Giết (1)	987
472. Chương 434:	Nói Giết Là Giết (2)	990
473. Chương 435:	Hài Cốt Khác Thường	993

474. Chương 436: Thiên Không Nữ Thần	998
475. Chương 437: Vân Nê Thổ Đậu	1000
476. Chương 438: Ly Khai (1)	1004
477. Chương 438: Ly Khai (2)	1007
478. Chương 439: Vương Hậu Mỹ Lệ (1)	1010
479. Chương 439: Vương Hậu Mỹ Lệ (2)	1012
480. Chương 440: Đại Tiên Sứtt Sẹo	1015
481. Chương 441: Chuyện Trọng Đại (1)	1018
482. Chương 441: Chuyện Trọng Đại (2)	1021
483. Chương 442: Chết Không Đầu Hàng (1)	1024
484. Chương 442: Chết Không Đầu Hàng (2)	1026
485. Chương 443: Đêm Tuyết Âm Sát	1029
486. Chương 444: Sát Thức Tập Kích	1031
487. Chương 445: Nữ Nhân Lười Biếng (1)	1034
488. Chương 445: Nữ Nhân Lười Biếng (2)	1036
489. Chương 446: Trở Về	1039
490. Chương 447 (p2): Bài Tập Về Nhà Của Hồ Ly Tinh (1)	1043
491. Chương 447 (p2): Bài Tập Về Nhà Của Hồ Ly Tinh (2)	1046
492. Chương 448: Tình Huống Bất Chợt	1048
493. Chương 449: Đây Là Tình Huống Gì (1)	1051
494. Chương 449: Đây Là Tình Huống Gì (2)	1053
495. Chương 450: Chém Giết Trên Đường Phố (1)	1055
496. Chương 451: Một Đường Sinh Tử	1058
497. Chương 452: Hoang Mang	1060
498. Chương 453: Kỳ Tích (1)	1062
499. Chương 453: Kỳ Tích (2)	1065
500. Chương 454: Giá Trị Kinh Người	1067
501. Chương 455: Ngủ Với Ác Ma	1069
502. Chương 456: Ngư Lập Đạn Đạo Xa	1076
503. Chương 457: Tận Hưởng Lạc Thú Trước Mắt (1)	1079
504. Chương 457: Tận Hưởng Lạc Thú Trước Mắt (2)	1081
505. Chương 458: Bảo Mệnh Thực Nhân Sương	1084
506. Chương 459: Hàng Giả Thăng Thiên (1)	1089
507. Chương 459: Hàng Giả Thăng Thiên (2)	1091
508. Chương 460: Chiến Thuật	1094
509. Chương 461: Sa Mạc Huyết Chiến (1)	1097
510. Chương 461: Sa Mạc Huyết Chiến (2)	1099
511. Chương 462: Khởi Nguyên Chi Thụ (1)	1101
512. Chương 463: Gặp Lại Vị Hôn Thê (1)	1103
513. Chương 463: Gặp Lại Vị Hôn Thê (2)	1108
514. Chương 464: Khoe Mông	1110
515. Chương 465: Nhũ Thần	1114
516. Chương 466: Miếu Sát (1)	1118
517. Chương 466: Miếu Sát (2)	1120
518. Chương 467: Kim Bình Mai	1123
519. Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (1)	1130
520. Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (2)	1132
521. Chương 469: Vô Sĩ Không Giới Hạn	1134
522. Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa Hoàn Mỹ (1)	1139
523. Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa Hoàn Mỹ (2)	1141
524. Chương 471: Đại Vô Vũ Trụ	1143
525. Chương 472: Địa Hạ Căng Khẩu	1147
526. Chương 473: Bắt Gian Tại Giường	1151
527. Chương 474: Quyền Thú	1155

528. Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (1)	1159
529. Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (2)	1161
530. Chương 476: Thất Luyện Mãng (1)	1163
531. Chương 476: Thất Luyện Mãng (2)	1165
532. Chương 477: Khế Ước Một Năm	1167
533. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (1)	1171
534. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (2)	1173
535. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (3)	1176
536. Chương 479: Cái Muỗng Điền Cuồng (1)	1179
537. Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (1)	1181
538. Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (2)	1183
539. Chương 481: Thế Chân Vạc	1185
540. Chương 482: Biến Hóa Liên Tục (1)	1189
541. Chương 482: Biến Hóa Liên Tục (2)	1191
542. Chương 483: Hắc Động Trong Tán Cây	1194
543. Chương 484: Thiên Địa Tân Sinh	1198
544. Chương 485: Thế Giới Dưới Lồng Chụp (1)	1201
545. Chương 485: Thế Giới Dưới Lồng Chụp (2)	1204
546. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (1)	1206
547. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (2)	1208
548. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (3)	1210
549. Chương 487: Tư Thẩn Sâm Chết	1213
550. Chương 488: Thiên Vũ Thạch	1220
551. Chương 489: Sửa Luyện	1224
552. Chương 490: Giả Vờ Hợp Tác (1)	1229
553. Chương 490: Giả Vờ Hợp Tác (2)	1232
554. Chương 491: Quy Vân Quốc (1)	1234
555. Chương 491: Quy Vân Quốc (2)	1236
556. Chương 492: Bức Hôn	1239
557. Chương 493: Mua Bán Ái Tình	1243
558. Chương 494: Sinh Nhi Hoàn	1247
559. Chương 495: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (1)	1252
560. Chương 495: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (2)	1254
561. Chương 496: Một Tia Gió Thổi	1256
562. Chương 497: Thánh An Na	1260
563. Chương 498: Trộm Gà Không Thành (1)	1264
564. Chương 498: Trộm Gà Không Thành (2)	1266
565. Chương 499: Chữa Trị Cho Mẹ Người	1269
566. Chương 500: Chân Tướng Thánh An Na	1273
567. Chương 501: Vũ Lực Uy Hiếp (1)	1277
568. Chương 501: Vũ Lực Uy Hiếp (2)	1279
569. Chương 502: Trêu Đùa	1282
570. Chương 503: Nữ Nhân Đánh Nhau (1)	1285
571. Chương 503: Nữ Nhân Đánh Nhau (2)	1288
572. Chương 504: Quốc Gia Hư Ảo	1290
573. Chương 505: Tiến Hóa	1294
574. Chương 506: Mai Phục	1298
575. Chương 507: Diệt Luân, Vân La Chết (1)	1302
576. Chương 507: Diệt Luân, Vân La Chết (2)	1304
577. Chương 508: Cái Loại Thối Tha Gì ?	1306
578. Chương 509: Tự Sướng	1312
579. Chương 510: Luyện Nhân	1316
580. Chương 511: Tân Sinh Cùng Bảo Vật	1320
581. Chương 512: Ta Tự Nguyễn	1325

582. Chương 513: Trầm Vạn Đại Quân (1)	1329
583. Chương 513: Trầm Vạn Đại Quân (2)	1332
584. Chương 514: Quyết Định	1334
585. Chương 515: Thần Lực	1341
586. Chương 516: Người Đưa Thư Nữ Vương	1345
587. Chương 517: Đại Trùng Diện, Đại Ô Quy	1350
588. Chương 518: Đại Sư Gạt Người (1)	1352
589. Chương 518: Đại Sư Gạt Người (2)	1354
590. Chương 519: Cửu Biệt Thắng Tân Hôn	1356
591. Chương 520: Đại Trận Bikini	1361
592. Chương 521: Thám Hiểm Dưới Nước	1363
593. Chương 522: Nữ Hoàng Bù Nhì (1)	1367
594. Chương 522: Nữ Hoàng Bù Nhì (2)	1369
595. Chương 523: Thiếu Nữ Trong Băng Quan	1372
596. Chương 524: Băng Oánh Cùng Vương Tước	1376
597. Chương 525: Bầy Rập Ôn Nhu	1380
598. Chương 526: Ấn Kích Hoạt	1385
599. Chương 527: Thiếu Nữ Vô Danh	1389
600. Chương 528: Chuối Cùng Cá	1394
601. Chương 529: Hữu Nãi Ngự	1398
602. Chương 530: Luyện Nô Vương Tước (1)	1402
603. Chương 530: Luyện Nô Vương Tước (2)	1404
604. Chương 531: Kế Hoạch Khôi Phục	1406
605. Chương 532: Khôi Phục Trí Nhớ	1411
606. Chương 533: Vận Mệnh	1415
607. Chương 534: Vô Căn Chi Hải	1420
608. Chương 535: Kim Ngự Cung	1424
609. Chương 536: Nhân Quy Đại Chiến (1)	1429
610. Chương 536: Nhân Quy Đại Chiến (2)	1431
611. Chương 537: Di Ngôn Từ Vạn Năm Trước	1434
612. Chương 538: Hải Đế Thâm Uyên	1439
613. Chương 539: Tỵ Thủy Châu	1443
614. Chương 540: Bắt Đầu Thám Hiểm	1445
615. Chương 541: Gõ Chuông	1450
616. Chương 542: Nguy Cơ Thật Lớn (1)	1454
617. Chương 542: Nguy Cơ Thật Lớn (2)	1456
618. Chương 543: Cửu Tử Nhất Sinh	1458
619. Chương 544: Long Đàm Đoạn Kiếm	1462
620. Chương 545 : Sửa Chữa Đoạn Kiếm (1)	1466
621. Chương 546: Uy Lực Thần Kiếm	1470
622. Chương 546 - 2: Ác Long Đến (1-2)	1478
623. Chương 547: Đùa Giỡn Long Nữ (1-2)	1483
624. Chương 548: Dục Hỏa Trùng Sinh	1488
625. Chương 549: Quả Trứng Phi Thiên	1491
626. Chương 550: Tân Sinh	1494
627. Chương 551: Thân Ảnh Trần Trùng	1498
628. Chương 552: Chiến Lợi Phẩm Hậu Hinh	1502
629. Chương 553: Long Lân Chiến Giáp	1504
630. Chương 554: Sự Chờ Đợi Của Cá Ngóc	1509
631. Chương 555: Âm Mưu Vô Dụng (1)	1511
632. Chương 555: Âm Mưu Vô Dụng (2)	1514
633. Chương 556: Rắc Rối Của Nữ Nhân	1516
634. Chương 557: Thu Phục Sát Thủ Chi Vương	1519
635. Chương 558: Bộ Mặt Thật	1523

636. Chương 559:	Ai Mới Là Kẻ Lừa Gạt	1527
637. Chương 560:	Ba Bước Hành Động (1)	1529
638. Chương 561:	Nhị Vị Vua Màn Ảnh	1532
639. Chương 562:	Điểm Máu Chốt Cửa Băng Oánh	1534
640. Chương 563:	Át Chủ Bài. (1)	1539
641. Chương 563:	Át Chủ Bài. (2)	1541
642. Chương 564:	Diệt Sát (1)	1543
643. Chương 564:	Diệt Sát (2)	1546
644. Chương 565:	Thời Khắc Trả Nợ (1)	1548
645. Chương 566:	Nữ Nhân Dùng Phù (1)	1550
646. Chương 566:	Nữ Nhân Dùng Phù (2)	1552
647. Chương 567:	Nữ Nhân Hiến Tế. (2)	1554
648. Chương 568:	Khoan Dung Cùng Hứa Hẹn. (1)	1556
649. Chương 568:	Khoan Dung Cùng Hứa Hẹn. (2)	1559
650. Chương 569:	Ngọc Điện Vương Kim Mã Vương. (1)	1561
651. Chương 651		1563
652. Chương 570:	Minh Tướng. (1)	1565
653. Chương 571:	Song Hỷ Lâm Môn	1567
654. Chương 572:	Tiếp Dẫn Chi Thuyền	1571
655. Chương 573:	Tuyển Đường Thần Bí An Toàn (1)	1575
656. Chương 573:	Tuyển Đường Thần Bí An Toàn (2)	1577
657. Chương 574:	Hoang Đảo Hư Cùng Thực	1579
658. Chương 575:	Thánh Đảo	1586
659. Chương 576:	Ngư Nhân Thiết Sa	1589
660. Chương 577:	Âm Dương Chi Đảo.	1594
661. Chương 578:	Dò Xét.	1596
662. Chương 579:	Thần Cơ. (1)	1598
663. Chương 579:	Thần Cơ. (2)	1600
664. Chương 580:	Thần Tạo Quân.	1602
665. Chương 581:	Cung Điện Dưới Lòng Đất Cùng Mặt Trời Nhân Tạo	1605
666. Chương 582:	Kẻ Phản Bội	1608
667. Chương 583:	Kẻ Phản Bội , Chết !	1612
668. Chương 584:	Trộm Mộ	1616
669. Chương 585:	Luyện Đại Nhân Yêu	1620
670. Chương 586:	Cảm Giác Thất Bại	1624
671. Chương 587:	Luyện Chế Người Sống.	1627
672. Chương 588:	Luyện Nô Cận Thứ Thần. (1)	1630
673. Chương 588:	Luyện Nô Cận Thứ Thần. (2)	1632
674. Chương 589:	Tuyệt Thế Vưu Vật	1635
675. Chương 590:	Thất Thái Nữ Thần Long	1638
676. Chương 591:	Mỹ Ngư Kiện Thân Á Ma Pháp	1642
677. Chương 592:	Thần Long Phá Quan	1646
678. Chương 593:	Không Chê Vào Đâu Được.	1649
679. Chương 594:	Mãnh Nam Vô Dụng.	1653
680. Chương 595:	Đại Thần	1656
681. Chương 596:	Tà Ác Chi Đỉnh	1660
682. Chương 597:	Thần Kính	1663
683. Chương 598:	Giọng Nhân Yêu.	1666
684. Chương 599:	Tuyệt Thế Yêu Nhân.	1669
685. Chương 600:	Hợp Tác.	1673
686. Chương 601:	Thiên Cung Chi Mê. (1)	1677
687. Chương 601:	Thiên Cung Chi Mê. (2)	1679
688. Chương 602:	Trước Khi Quyết Chiến.	1681
689. Chương 603:	Cường Công.	1685

690. Chương 604:	Cung Điện Dưới Lòng Đất Thắt Thủ	1688
691. Chương 605:	Giành Lấy Tự Do	1692
692. Chương 606:	Tọa Độ Của Thần Tạo Tháp	1696
693. Chương 607:	Vân Hải Mị Ảnh.	1699
694. Chương 608:	Lực Lượng Phân Thân Chi Chiến.	1703
695. Chương 609:	Luyện Vũ Thiên Tôn. (1)	1707
696. Chương 609:	Luyện Vũ Thiên Tôn. (2)	1710
697. Chương 610:	Tương Lai Đen Tối.	1714
698. Chương 611:	Hồn Nguyên Lực Tam Trọng	1717
699. Chương 612:	Hạnh Phúc Của Mỹ Nhân Ngư	1720
700. Chương 613:	Hình Thái Nhân Ngư Cũng Làm Được (1)	1727
701. Chương 613:	Hình Thái Nhân Ngư Cũng Làm Được (2)	1729
702. Chương 614:	Đại Địa Màu Trắng Bí Ẩn (1)	1731
703. Chương 614:	Đại Địa Màu Trắng Bí Ẩn (2)	1733
704. Chương 615:	Đổi Thoại Cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (1)	1735
705. Chương 615:	Đổi Thoại Cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (2)	1737
706. Chương 616:	Cách Cửa Không Gian	1739
707. Chương 617:	Trở Về Kim Ngư Thành	1743
708. Chương 708		1746
709. Chương 618:	Tọa Độ Hậu Thổ Thành (2)	1748
710. Chương 619:	Thực Lực Cực Mạnh	1750
711. Chương 620:	Sự Nghi Hoặc Của Thần Long	1754
712. Chương 621:	Bên Trong Mây Đen	1759
713. Chương 622:	Thu Được Toàn Thắng	1762
714. Chương 623:	Bảo Hạp Thần Bí	1767
715. Chương 624:	Thiên Hà Thủy (1)	1771
716. Chương 624:	Thiên Hà Thủy (2)	1774
717. Chương 625:	Sự Kiện Sắc Dụ (1)	1776
718. Chương 625:	Sự Kiện Sắc Dụ (2)	1778
719. Chương 626:	Thời Chi Chiến Giáp	1780
720. Chương 627:	Quá Khứ Tái Hiện (1)	1785
721. Chương 627:	Quá Khứ Tái Hiện (2)	1787
722. Chương 628:	Sự Bao Phủ Của Thời Gian (1)	1789
723. Chương 628:	Sự Bao Phủ Của Thời Gian (2)	1791
724. Chương 629:	Chỗ Long Mộ (1)	1793
725. Chương 629:	Chỗ Long Mộ (2)	1795
726. Chương 630:	Hóa Ra Là Tọa Độ (1)	1797
727. Chương 630:	Hóa Ra Là Tọa Độ (2)	1800
728. Chương 631:	Lữ Trình Tin Tể Thoát Y	1802
729. Chương 632:	Long Tinh	1806
730. Chương 633:	Trở Về Địa Hạ Cẩm Khẩu Thành Thị	1811
731. Chương 634:	Một Chút Mạnh Mối	1815
732. Chương 635:	Thời Khắc Quan Trọng (1)	1819
733. Chương 635:	Thời Khắc Quan Trọng (2)	1821
734. Chương 636:	Công Chúa Luyện Quốc (1)	1823
735. Chương 636:	Công Chúa Luyện Quốc (2)	1825
736. Chương 637:	Vương Tử Văn Lạc	1827
737. Chương 638:	Phá Đất Chui Lên	1831
738. Chương 639:	Hổ Thành Thương Đội (1)	1835
739. Chương 639:	Hổ Thành Thương Đội (2)	1837
740. Chương 640:	Hai Phụ Tử Bất Lương (1)	1840
741. Chương 640:	Hai Phụ Tử Bất Lương (2)	1842
742. Chương 641:	Công Chúa Tỉnh Lại (1)	1844

743. Chương 641:	Công Chúa Tỉnh Lại (2)	1846
744. Chương 642:	Thiên Hà (1)	1849
745. Chương 642:	Thiên Hà (2)	1851
746. Chương 643:	Lễ Vật	1853
747. Chương 644:	Trái Tim Của Nữ Nhân	1857
748. Chương 645:	Thế Giới Vong	1861
749. Chương 646:	Tầm Uyên Ương Cùng Long Nữ	1865
750. Chương 647:	Tìm Kiếm Thiên Hà	1870
751. Chương 648:	Kỳ Quan Thiên Hà	1873
752. Chương 649:	Thiên Hà Cùng Ngày Tận Thế	1876
753. Chương 650:	Cứu Thế Chủ Lưu Manh	1880
754. Chương 651:	Lực Lượng Tiến Hóa (1)	1883
755. Chương 651:	Lực Lượng Tiến Hóa (2)	1884
756. Chương 652:	Hà Linh Thiên Hà (1)	1886
757. Chương 652:	Hà Linh Thiên Hà (2)	1888
758. Chương 653:	Thiên Hà Tịnh Hóa Bìnhh	1890
759. Chương 654:	Dự Triệu	1894
760. Chương 655:	Hắc Vụ Lai Tập (1)	1897
761. Chương 656:	Hắc Vụ Lai Tập (2)	1900
762. Chương 657:	Cường Địch Hiện Thân (1)	1902
763. Chương 657:	Cường Địch Hiện Thân (2)	1904
764. Chương 658:	Hắc Ám Đại Thủ Ấn	1906
765. Chương 659:	Thần Quan Luyện Quốc	1910
766. Chương 660:	Cứu Tinh Trở Về	1912
767. Chương 661:	Thừa Dị Người Bệnh, Lấy Mạng Người!	1916
768. Chương 662:	Phụ Tử Kỳ Quái.	1920
769. Chương 663:	Kháng Nghị Không Có Hiệu Quả. (1)	1924
770. Chương 663:	Kháng Nghị Không Có Hiệu Quả. (2)	1926
771. Chương 664:	Rãnh Trời.	1928
772. Chương 665:	Tự Ngã Luyện Chế.	1932
773. Chương 666:	Thời Gian Chi Nhận	1936
774. Chương 667:	Long Nữ Say	1941
775. Chương 668:	Luận Bàn.	1944
776. Chương 669:	Quan Tướng Cùng Hiểu Ra.	1948
777. Chương 670:	Quyết Đấu.	1951
778. Chương 671:	Âm Sát	1955
779. Chương 672:	Cương Sát Vẫn Lạc.	1958
780. Chương 673:	Song Tiến	1961
781. Chương 674:	Hắc Ám Hàng Lâm.	1964
782. Chương 675:	Nữ Bộc Cùng Bản Vẽ	1966
783. Chương 676:	Kim Dao Phá Núi	1970
784. Chương 677:	Tung Tích Địch Sơ Hiện	1973
785. Chương 678:	Nô Thi Đặc Thù.	1976
786. Chương 679:	Linh Cảm Như Thủy Triều. (1)	1980
787. Chương 679:	Linh Cảm Như Thủy Triều. (2)	1982
788. Chương 680:	Hi Vọng Chi Hoa.	1984
789. Chương 681:	Vũ Khí Lực Luyện Khí Hạng Nặng	1987
790. Chương 682:	Chiến Thuật Kiến Cỗ	1991
791. Chương 683:	Trận Chiến Mở Màn	1994
792. Chương 684:	Chiến Tranh Toàn Diện (1)	1996
793. Chương 684:	Chiến Tranh Toàn Diện (2)	1999
794. Chương 685:	Thần Quan Đánh Lén	2001
795. Chương 686:	Pháo Kích Vô Tình	2003
796. Chương 687:	1 Dao Chém Chết	2007

797. Chương 688: Kỹ Năng Của Lão Cha	2010
798. Chương 689: Bí Mật Thần Khí Hắc Ám	2013
799. Chương 690: Phú Bà Siêu Cấp	2016
800. Chương 691: Thời Gian Chi Thể	2020
801. Chương 692: Thế Giới Tử Vong (1)	2023
802. Chương 692: Thế Giới Tử Vong (2)	2025
803. Chương 693: Hắc Mạc Thiên Đại Đế	2027
804. Chương 694: Đại Kết Cục (1)	2029
805. Chương 694: Đại Kết Cục (2)	2031
806. Chương 694: Đại Kết Cục (3)	2033

Thiên Tài Đọa Lạc

Giới thiệu

Lúc người khác giả vờ nghiêm chỉnh, hẳn lại giả vờ không đứng đắn. Lúc người khác vất óc nghĩ cách l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-tai-doa-lac>

1. Chương 1

2. Chương 2

3. Chương 3

4. Chương 4

5. Chương 5

6. Chương 6

7. Chương 7

8. Chương 8

9. Chương 9

10. Chương 10

11. Chương 11

12. Chương 12

13. Chương 13

14. Chương 14

15. Chương 15

16. Chương 16

17. Chương 17

18. Chương 18

19. Chương 19

20. Chương 20

21. Chương 21

22. Chương 22

23. Chương 23

24. Chương 24

25. Chương 25

26. Chương 26

27. Chương 27

28. Chương 28

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 151: Thính Phong Cư

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by only_loveli

Nguồn: Vipvandan

Đưa mắt nhìn khắp Hồng Cảng thành, hoa lệ nhất chính là phủ đệ của thành chủ Viêm Hải, tiếp đến mới là phủ đệ của một số phú thương và quan lại khác.

Chẳng qua nếu muốn luận về cách bài trí trang nhã và vận vị thì không đâu hơn nổi Thính Phong Cư của đệ nhất thế gia La gia tại phía nam Hồng Cảng thành.

Chưa đến cửa chính đã có thể nhìn thấy một khu nhà ngói xanh. Tuy chỉ là ngói xanh nhưng lại rất cao lớn nguy nga, trông có vẻ rất khí phái. Một bức tường bao quanh khu nhà, hướng về hai phía đông tây, nhìn mãi mà không thấy tận cùng.

Cứ cách một khoảng lại có một bức tranh chữ của danh gia trên bức tường trắng, có dáng vẻ như hành lang của một trường văn hóa nghệ thuật tập trung các lưu phái. Bên trong tường là bóng cây dày đặc, thỉnh thoảng trong đám lá xanh lộ ra một mái cong, đều được khắc trở rất đẹp đẽ và độc đáo.

Trong sân, giữa rừng là một con đường đá, cây cối hai bên cũng không thấp bé mà đều là những cây gỗ lớn cao bằng mười người, không chỉ khí khái mà có lộ quý khí bức người.

Hết con đường đá là một đám nhà mái ngói xanh tinh xảo, nhưng cũng chỉ mới là nơi khách đứng lại rửa tay, tẩy bụi trần mà thôi.

Đi qua khu nghỉ chân này mới là Phó Thư Bảo chân chính.

Tất cả đều là đường đá, nhưng đường đá đều không phải là đá cuội bình thường mà là loại Vũ Hoa Thạch đến từ đại lục Phí Châu, mỗi một khối đá đều có nhiều màu, mịn màng tuyệt đẹp, bề ngoài tròn trịa.

Đá này còn quý hơn cả ngọc thạch thể nhưng ở Thính Phong Cư lại chỉ dùng để lót một con đường dài đến trăm thước.

Bên trong Thính Phong Cư có đủ loại kỳ hoa dị thảo, không chỉ có cây cối bản thổ Tú Quốc mà còn có những loại thực vật quý hiếm đến từ Tây Châu, Phí Châu, đều là những thứ rất xa xỉ.

Đi qua sân trước, qua một cây cầu gỗ chín nhịp sẽ là Thính Phong Cư. Từ xa nhìn lại thì nó giống như một mái lều cỏ nhưng đó lại tuyệt đối không phải lều cỏ bình thường. Mặc dù trên nóc nhà là cây cỏ nhưng đó lại là một thứ cỏ quý giá mang từ Việt Quốc xa ngàn dặm đến, tên là Cỏ Bạch Lạp. Toàn thân trắng như tuyết, không thấy một tia màu khác, mà càng khó kiếm hơn đó là thứ cỏ này trời sinh có một loại dầu trơn, sẽ không bị mục, vừa cách nhiệt lại vừa chống thấm. Dùng nó để lợp mái, đông ấm mà hè lại mát.

Nhưng loại Cỏ Bạch Lạp này chỉ mới là một góc núi băng mà thôi. Trong Thính Phong Cư, cho dù là tấm gỗ ở vách tường hay là sàn nhà trên mặt đất, thậm chí mỗi một thứ vật phẩm trang trí nhỏ bé bên trong đều là những thứ quý giá được tuyển chọn tỉ mỉ, giá trị xa xỉ. Tóm lại, nhìn qua thì không có gì nhưng giá trị chính thức của nó chỉ có những người hiểu biết mới rõ.

La Kiệt chính là chủ nhân của Thính Phong Cư. Sản nghiệp của La gia trải khắp nơi trên Tú Quốc, còn giao thiệp với nhiều quốc gia lân cận. Chỗ này chỉ là một trong những trang viên mà La gia xây dựng mà thôi.

Đối với La Kiệt, chỗ này thật ra cũng chẳng coi là gì cả. Thậm chí nếu hắn không vui thì có thể thiêu luôn nơi đây ngay. Cha hắn nắm trong tay đệ nhất đại thế gia của Tú Quốc cũng sẽ chẳng trách mắng hắn một câu.

Sáng sớm, nô phò của Thính Phong Cư bắt đầu bận rộn rồi. Mặc dù mặt đất rất sạch, không có một hạt bụi nhưng bọn họ vẫn quét dọn rất cẩn thận. Đầu bếp trong nhà bếp cũng bận rộn từ sáng sớm.

Các loại nguyên liệu nấu ăn quý hiếm trải qua sự chế biến của bọn họ, cuối cùng biến thành thức ăn ngon mà có tiền cũng không mua được tại Hồng Cảng thành. Một đoàn nữ nô mặc đồng phục, một bộ phận đứng bên ngoài sân đón khách, một bộ phận hầu hạ khách tại Thính Phong Cư, thái độ khiêm nhường, cử chỉ nhã nhặn, hiển nhiên là đã được đào tạo cả.

La Kiệt cũng đã dậy từ sớm. Người đến dự tiệc rượu lần này đều là kẻ có máu mặt, hơn nữa rượu uống cũng là do phụ thân hắn phái người mang đến cho hắn quản lý. Một ít khách quý là do cha hắn mời. Thế nên dù hắn không rõ ràng lắm nhưng cũng không dám có chút lơ là nào với tiệc rượu lần này, mới sáng sớm đã chỉ huy đám gia nô chuẩn bị tất cả mọi chuyện.

- La Kiệt huynh của ta, không phải chỉ là một tiệc rượu thôi sao? Mặc dù là có quý tộc đến từ kinh đô nhưng người cũng không cần phải tự mình vất vả như vậy chứ. Giao cho đám gia nô là được rồi.

Lời nói của Tần Sóc có chút vẻ không cho là đúng. Cũng chỉ có đại thiếu gia dong binh đoàn Hải Huyết Sa mới có gan nói chuyện với La Kiệt như vậy.

La Kiệt cười nha nhả một tiếng:

- Tần Sóc huynh có chuyện không biết rồi. Lần này cha ta đưa thư đến muốn ta tự mình lo việc. Hễ là ý cha ta thì ta không bao giờ dám vi phạm cả. Vạn sự thì chữ hiếu đứng đầu mà. Điểm này ta và Tần Sóc huynh có hơi khác nhau rồi.

Đối chọi gay gắt, trong lời có giấu dao.

Tần Sóc cười lạnh một tiếng, cũng không tiếp tục tranh luận nữa, nhưng tâm lý lại hơi khinh thường nói:

- Biểu hiện ra vẻ hiếu thuận nhưng trong lòng chắc lại ước cha mình sớm chiều trời để người nhận vị trí gia chủ La gia chứ gì? Ta nhớ vào. Người là cái loại gì thì Tần Sóc ta còn không biết sao? Giả chính nhân quân tử làm gì chứ?

Nhìn La Kiệt bận rộn khắp nơi, Tần Sóc vẫn không nhin được mà dò hỏi:

- Đúng rồi, La Kiệt huynh, tiệc rượu lần này có khách quý nào thế? Nói một chút xem, không chừng lại có bằng hữu của ta đó.

La Kiệt nói:

- Khách quý từ kinh đô thì tạm thời ta còn chưa biết. Đó đều là người cha ta mời đến. Thư hôm nay người vừa gửi lại không đề cập đến tên tuổi bọn họ. Những người khách khác đều là do ta mời cả, có mấy người Tần Sóc huynh khẳng định nhận ra. Tông chủ Thanh Thủy đại nhân của Băng Nguyên Tinh Tâm Các, ta khẳng định là không mời được. Chẳng qua ta cũng mời được đệ tử quan môn của nàng là Ngã Mễ Đại Na.

- Chỉ dựa vào người mà cũng muốn mời tông chủ Thanh Thủy sao? Đừng có tự thiếp vàng lên mặt nữa. La gia nhà người dù có chút tiền thôi tha nhưng Thanh Thủy tông chủ người ta cũng không coi vào đâu đâu.

Trong lòng thầm chế nhạo một phen, trên mặt Tần Sóc vẫn là nụ cười vui vẻ:

- Ha ha, Ngã Mễ Đại Na tiểu thư thì chúng ta cũng biết rồi. Một mỹ nữ tóc vàng, nghĩ đến thân thể nàng thì đêm không ngủ nổi. Ôi, không biết bao giờ thì ước nguyện trong lòng mới thành sự thực đây.

- Ha ha... Thân phận Ngã Mễ Đại Na đặc thù, cũng là Luyện Lực Sĩ trẻ tuổi nhất, danh vọng càng cao, người theo đuổi nàng sợ rằng cũng không ít. Không riêng gì Tần Sóc huynh động tâm với nàng mà ta cũng thế đó. Hay là tranh thủ cơ hội lần này, chúng ta cùng cạnh tranh công bằng xem là ai đoạt được trái tim mỹ nhân được không?

La Kiệt cười nói.

- Không bằng chúng ta đánh cược xem ai thắng được tâm hồn thiếu nữ của Ngã Mễ Đại Na. Ta cược chiến hạm của ta, Quỷ Trảm Hào, thế nào?

- Vậy thì ta cược Thính Phong Cư của ta đây. Chỉ cần Tần Sóc người thắng thì người sẽ là chủ nhân của nơi này.

Tần Sóc cười sáng khoái:

- Tốt, cứ quyết định như vậy đi.

La Kiệt cũng cười sung sướng, chẳng qua ánh mắt sau khi liếc về phía Tần Sóc liền lộ ý khinh thường, trong lòng cũng khinh miệt nói:

- Chẳng qua chỉ là một đầu linh dong bình hạ đẳng liếm máu trên lưỡi đao mà sống thôi, muốn cạnh tranh với ta, không thêm soi bọt nước tiểu xem lại dáng vẻ của mình đi.

Cả hai đều ôm lòng xấu xa, cây kim so với cọng râu.

152. Chương 152

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 152: Cả phòng xôn xao (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by only_loveli

Nguồn: Vipvandan

Ngay đúng lúc này, lão quản gia của Thính Phong Cư chạy vội đến trước mặt La Kiệt, đưa lên một phong thư rồi nói:

- Đây là thiệp xin gặp của Cát công tử vừa phái người mang đến. Hôm qua hắn mới đến Hồng Cảng thành, biết công tử tổ chức tiệc rượu lần này cho nên muốn đến dự. Đi với hắn còn có Băng Oánh của Quy Vân Tông.

La Kiệt mở thiệp ra, cười ha hả nói:

- Tú Cát là hảo hữu của ta tại kinh đô. Nếu như biết hắn sắp đến thì ta đã tự mình mời hắn rồi. Nhưng tự hắn muốn đến thì không còn gì tốt hơn rồi. Hiện tại người phái người đi đến đưa thiệp mời, ồ không, tự người đi đi. Thuận tiện đến khổ phòng chọn mấy món lễ vật mang cho Cát công tử đi.

- Vâng, lão nô sẽ đi ngay lập tức. Nhưng...

Lão quản gia lại nói.

- Còn có một quý khách đưa lời nhắn đến.

- Còn có một khách quý khác sao? Ai thế?

La Kiệt không ngờ là trong công ty này lại còn quý khách nào mà hắn còn quên chưa mời.

Lão quản gia cười nói:

- Quý khách này không giống như những khách khác mà là Dật Hương Công Chúa từ Thánh Đóa Lan Quốc tại Tây Châu đại lục xa xôi. Vị Dật Hương Công Chúa này được trời ban cho mùi hương nữ nhi mê người, chẳng những có vẻ mặt trầm ngư lạc nhạn mà chỉ ngửi mùi hương trên người nàng thì đã say đến ba ngày rồi.

- Thế này... Là chuyện gì? Dật Hương Công Chúa của Thánh Đóa Lan Quốc sao lại muốn đến tiệc rượu lần này của ta chứ?

Lão quản gia lắc lắc đầu:

- Ta đã hỏi người Tây Châu mang lời nhắn đến, hắn nói là bởi công chúa điện hạ vừa đến Hồng Cảng thành của Tú Quốc, muốn gặp mặt một số nhân sĩ quan trọng của Tú Quốc cho nên không mời mà đến, muốn

tham gia tiệc rượu lần này. Người Tây Châu mang tin kia còn nói bà Dật Hương Công Chúa diện hạ của bọn họ đã sớm nghe đại danh của công tử, biết công tử là người bác học đa tài, là tài tử hiểu sách vở, biết đạo lý cho nên cố ý muốn đến gặp mặt.

- Ha ha, thế thì phiền quản gia lại đi thêm một chuyến, tặng thiệp mời cho Cát công tử xong lại đi mời Dật Hương Công Chúa kia. Đúng, cũng chuẩn bị một phần lễ hậu nhé.

La Kiệt rất vui vẻ.

- Tốt, lão nô lập tức đi làm ngay.

Lão quản gia lui xuống.

Tần Sóc hơi ghen tị nói:

- La Kiệt huynh, xem ra vận đào hoa của ngươi đến rồi đó. Ngươi không biết Dật Hương Công Chúa này nhưng ta lại biết. Người này đúng là có hương thơm trời sinh, vẻ đẹp của nàng tuyệt đối là bẻ nguyệt tu hoa. Điểm này tại đại lục Tây Châu và giới hải tặc đều rất nổi tiếng. Tại Tây Châu đại lục, dân chúng bình thường thậm chí còn coi nàng là thánh nữ từ trời giáng xuống.

- Ha ha...

La Kiệt khó che được sự đắc ý trong lòng, tiếng cười nói rõ tâm trạng của hắn:

- Nếu như Dật Hương Công Chúa này thật sự hay như vậy thì ta còn theo đuổi Ngã Mễ Đại Na làm gì nữa chứ? Theo đuổi người tốt hơn, địa vị cao hơn như Dật Hương Công Chúa mới là lựa chọn sáng suốt mà! Cái khối băng sơn Ngã Mễ Đại Na kia cứ để lại cho tên gốc Tần Sóc này đâm đầu vào đi.

La Kiệt đã tưởng tượng hắn thành Tình Thánh, hoặc là, nam nhân trong thiên hạ đều chết sạch, nếu không thì cũng là bất lực suốt đời không “ngóc” lên được.

oOo

Một chiếc xe hoa lẹ dừng lại trước cửa lớn của Thính Phong Cư. Đánh xe nhảy xuống ngựa, kéo rèm xe ra. Tú Cát mặc trường bào màu xanh bước ra khỏi thùng xe. Sau đó là Băng Oánh mặc váy dài trắng đi ra. Tú Cát nhảy xuống khỏi thùng xe, dịu dàng đưa tay ra, đỡ Băng Oánh xuống xe.

La Kiệt đã chờ ở cửa từ sớm, cười ha hả đi nhanh đến nghênh đón:

- Cát công tử và Băng Oánh tỷ thật là một đôi khiến người ta hâm mộ mà. Không chỉ là một đôi trai tài gái sắc trời sinh, ân ái như thế, La Kiệt ta không biết đến đời nào mới có phúc khí như vậy đây.

Tú Cát cười ha hả:

- Kiệt huynh khách sáo quá.

Đôi mắt Băng Oánh lóe lên một tia thần quang ưu tư. Đời nàng vốn phải kết thành một thể với Tú Cát, nhưng sau khi gặp phải Phó Thư Bảo tại Hồ Thành, ngay cả Mạc Khinh Vân tông chủ vốn vẫn yêu thương nàng nhất cũng lấy hạnh phúc của nàng ra để đổi lấy Luyện Thiên Thần Quyển. Khúc mắc trong lòng nàng của nàng rất khó có thể tháo gỡ được.

Lần này Tú Cát ra cửa làm việc, nàng cũng lên chuồn ra khỏi Quy Vân Tông, một là muốn giải tỏa, hai là muốn thương lượng với Tú Cát cách giải quyết.

Từ kinh đô đến Hồ Thành, lại trần trọc đến Hồng Cảng thành này, đôi uyên ương khổ mệnh đi chung đường này rất cực cũng nghĩ ra một biện pháp.

Phó Thư Bảo chính là kẻ cản đường, cóc ghẻ lại muốn ăn thịt thiên nga, dùng Luyện Thiên Thần Quyển đổi vợ. Thế thì cứ giết con cóc ghẻ này đi không phải xong rồi sao?

Mà cuối cùng cũng là trời cao không phụ người có tâm. Ở Hồ Thành, gia nô của Tú Cát cố hết sức mới tìm được một tin tức có giá trị, đó chính là Phó Thư Bảo cũng không đi cùng với tộc trưởng Độc Lang thánh tộc, cũng không đi Vụ Trảo Chiếu Trạch mà một mình chuồn mất. Không nghi ngờ gì nữa, đây chính là

một cơ hội trời cho để giết cóc. Tú Cát và Băng Oánh liền tìm hiểu và dò xét suốt đường đi, cuối cùng mới đến được Hồng Cảng thành này, cũng mới có chuyện đến tham gia tiệc rượu lần này.

Hàn huyền một phen, La Kiệt tự mình đưa Tú Cát và Băng Oánh vào cửa.

Đôi mắt đẹp nhìn quét qua cảnh sắc được bài trí trang nhã của đình viện, sầu muộn trong lòng Băng Oánh rốt cục cũng tiêu tan nhiều, cười thoải mái nói:

- Kiệt đại ca, Thính Phong Cư này của ngươi thật sự là một địa phương tốt đó. Dù nơi này giữa thành thị mà ta lại không nhìn thấy chút tục khí nào, giống như đến nơi đồng ruộng hay sơn cốc vậy.

La Kiệt cười nói:

- Có thể được Băng Oánh tỷ khen ngợi như vậy, đó thật sự là điều đáng vui mừng rồi. Chỉ cần Băng Oánh tỷ thích thì ngươi và Cát công tử có thể ở đây bao lâu tùy thích.

- Như vậy thì đa tạ rồi. Chẳng qua chúng ta sợ là không ở được bao lâu.

Đôi mắt Băng Oánh lại lóe lên vẻ ưu tư. Một ngày con cóc Phó Thư Bảo kia còn chưa bị diệt trừ thì nàng dù có tiến vào hoàng cung trong kinh đô cũng không thể vui vẻ được, làm sao có thể ở lại nơi này lâu được chứ?

Đi trên cầu gỗ chín nhịp, thấy ánh mắt tan nát cõi lòng của nữ nhân mình yêu thương, trái tim Tú Cát cũng đau xót, thuận miệng hỏi:

- Kiệt huynh, người ở Hồng Cảng thành này cũng một thời gian rồi, không biết có nghe nói với một người là Phó Thư Bảo không?

- Phó Thư Bảo à?

La Kiệt nhắc lại, lập tức lắc lắc đầu:

- Chưa từng nghe đến. Cát công tử tìm người này làm gì thế? Nghe cái tên đó đã biết hơn phân nửa là một kẻ đầy tục khí rồi.

Tú Cát cười lạnh nói:

- Còn tục đến không chịu nổi ấy chứ. Người nọ là một tên vương bát đản, ta muốn tìm hắn cũng không có chuyện gì khác, chỉ muốn lấy đầu hắn mà thôi.

- Phó Thư Bảo nọ sao lại đắc tội với Cát công tử ngươi vậy?

La Kiệt cười hỏi.

- Tên kia khẳng định là mù mắt chó rồi phải không? Không nhận ra thân phận của Cát công tử ngươi à?

Tú Cát nghĩ đến điều gì đó, lại thấy Băng Oánh băng tuyết thông minh đang đưa mắt nhìn mình, hắn liền cười ha hả nói:

- Cũng không phải là chuyện gì lớn. Đúng như Kiệt huynh nói, tên vô lại kia không biết thân phận ta nên đắc tội với ta thôi. Nếu Kiệt huynh chưa nghe nói đến người này thì thôi vậy.

La Kiệt nói:

- Nếu đã là người mà Cát công tử muốn diệt trừ thì cũng là người La Kiệt ta muốn giết rồi. Công tử cho ta biết tướng mạo, thân phận, bối cảnh của kẻ đó, ta sẽ phái người đi tìm tên kia giúp Cát công tử.

Tú Cát liền nói bối cảnh và tướng mạo của Phó Thư Bảo ra.

La Kiệt lại lộ vẻ kỳ quái:

- Lại thật, người mà Cát công tử miêu tả làm ta nhớ đến một người. Người đó cũng là người ta muốn giết, hai kẻ có rất nhiều chỗ tương tự. Chẳng qua người nọ có giao thiệp với Tam vương tử Tú Lý diện hạ, không có khả năng là cùng một người chứ...

Trong lòng Tú Cát máy động, đáp:

- Kiệt huynh, người người nói tên là gì?

- Tên à?

La Kiệt khinh thường nói.

- Họ thì rất cao sang, cũng khá lớn là họ Thượng Quan, nhưng tên thị lại đúng là căn bã, gọi là Đại Ngưu.

Băng Oánh cười khẽ một tiếng:

- Ai lại đặt cái tên như vậy, lãng phí cả dòng họ tốt thế. Sao không đặt là Thượng Quan Thanh Vân, Thượng Quan Vô Ngân gì đó có phải hay không. Tự dưng lại đặt là Thượng Quan Đại Ngưu, thật không biết là sao cha hắn lại đặt tên hắn như vậy chứ?

- Đúng...

La Kiệt đột nhiên nhớ đến điều gì đó.

- Băng Oánh tỷ, Cát công tử, bên cạnh Tam vương tử điện hạ có đội trưởng thị vệ nào tên là Đại Ngưu không?

- Tam vương tử điện hạ luôn như thần long thấy đầu không thấy đuôi, ta cũng không gặp hắn được mấy lần. Chẳng qua đúng là ta chưa từng nghe nói đến chuyện cạnh hắn có một thị vệ trưởng bao giờ. Chẳng lẽ Thượng Quan Đại Ngưu này là thị vệ trưởng của Tam vương tử điện hạ sao?

La Kiệt liền nói ra chuyện của Băng Nguyên Tĩnh Tâm Các.

Nghe La Kiệt nói hết, Tú Cát mới than thở một tiếng:

- Chờ chuyện hôm nay kết thúc, chúng ta lại nói nhé. Ta cũng không tin là không tìm ra được tên khốn kiếp Phó Thư Bảo kia. Con về phần Thượng Quan Đại Ngưu kia thì ta sẽ cho người đi thăm dò một chút. Chỉ cần là thị vệ của hoàng cung thì sẽ có đăng ký trong danh sách, ta có thể tra ra được là có người như vậy không. Nếu hắn là thị vệ hoàng cung thật thì Kiệt huynh muốn hắn chết cũng là một chuyện rất đơn giản thôi.

La Kiệt cười ha hả nói:

- Như vậy thì xin tạ ơn trước. Chúng ta vào nhà bàn tiếp nhé. Chỗ này có rất nhiều khách khứa đều muốn gặp Cát công tử và Băng Oánh tỷ đó.

Vừa nói vừa cười đã đi đến trước cửa Thính Phong Cư. Chỉ thấy bên trong sớm đã ngồi kín khách. Liếc mắt một cái xem người quen hay không, Tú Cát liền sửa sang lại vạt áo một chút, khí vũ hiên ngang mà đi vào. Băng Oánh bước nhanh theo, ánh mắt không nghiêng, cả người không có chút khí tức thế tục. Trong mắt mọi người, Tú Cát và Băng Oánh là một đôi người ngọc đáng được hâm mộ chứ không còn gì nghi ngờ nữa.

- Ha Ha! Cát công tử đại giá quang lâm, chúng ta không ngờ lại không biết, thật sự là có lỗi mà.

Thành chủ Hồng Cảnh thành đứng lên đón đầu tiên. Tú Cát là ai? Là con trai của đương kim Thái Bình Vương Tước. Nếu như Thái Bình Vương Tước nhận vương vị của Tú Quốc vậy thì Tú Cát này sẽ là đương kim thái tử, hoàng đế tương lai của Tú Quốc. Chuyện này không phải là không thể xảy ra, cho nên thành chủ phải đối xử tốt với Tú Cát.

Chuyện này Tú Cát đương nhiên đã quen, nụ cười treo trên mặt, cũng nhiệt tình đáp:

- Hóa ra là thành chủ Hồng Cảnh thành, Viêm Hải đại nhân. Phụ thân ta trước khi ta đi còn cố ý bảo ta đến Hồng Cảnh thành thì nhất định phải đến bái kiến Viêm Hải đại nhân một chút đó.

- Ha ha, Thái Bình Vương Tước thật là coi trọng ta mà. Nào nào. Cát công tử, Băng Oánh tỷ ngồi cùng bàn với ta nhé. Chúng ta cần nói chuyện một hồi mới được.

Nghe được câu của Tú Cát, Viêm Hải lại càng nhiệt tình, hồn nhiên không biết ánh mắt của một ít đồng liêu đang nhìn hắn khinh bỉ.

Mọi người vừa ngồi xuống, đang nói cười vui vẻ thì lão quản gia Thính Phong Cư đột nhiên đến báo:

- Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc Tây Châu đã đến!

Ào, trong khách đường vốn đã náo nhiệt đàm luận, trong khoảng khắc liền yên tĩnh hẳn. Khách khứa cũng dùng ánh mắt không thể tin nhìn La Kiệt. Trong ánh mắt kia có đậm vẻ nghi hoặc. La gia này rất có tiền, đó là chuyện không thể nghi ngờ như lấy thân phận La Kiệt, mời được nhân vật như Tú Cát đã xem như là năng lực lớn nhất của hắn rồi, làm sao còn có thể mới được cả Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc Tây Châu chứ?

Đối mặt với những ánh mắt nghi vấn của mọi người, La Kiệt đắc ý cười cười:

- Xấu hổ quá, không sớm thông báo cho các vị một tin mừng. Chắc chư vị đều nghe nói đến Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã này rồi, ha ha. Không sai, nàng chính là một trong những khách nhân tôn quý nhất của chúng ta ngày hôm nay, cũng là bạn tốt của ta. Chư vị chờ một chút, để ta tự mình đi đón Dật Hương Công Chúa.

Nhìn La Kiệt vội vàng vọt đi, Tần Sóc ngồi ở một góc hờ lạnh một tiếng:

- Bạn tốt à? Ta nhờ vào! Chẳng qua người ta muốn biết vài người có máu mặt của Tú Quốc mà thôi. Chỉ bằng đức hạnh của La Kiệt người thì người ta khẳng định khinh đến chẳng thèm nhìn một cái.

- Rượu này không tồi nhỉ, Tần Sóc huynh, sao người không uống thế? Ở Tín Quốc chúng ta, ta còn chưa từng uống loại rượu nào ngon thế này đâu.

A Mạc Dã Vọng ngồi cạnh cười nói, uống ực một chén, lộ vẻ rất tham lam.

Tần Sóc nghiêng mắt nhìn A Mạc Dã Vọng một chút, trong lòng khinh thường.

- Người Tín Quốc tham ăn như lợn, ngồi cùng một góc với bọn họ đúng là một sự sỉ nhục.

Mà trong lúc này, tiếng cười của La Kiệt lại truyền đến.

Người chưa đến, một luồng hương thơm như gió núi thổi qua sơn cốc đầy hoa thanh nhã đã truyền đến cửa, khiến toàn bộ khách trong phòng ngẩn ra.

Dật Hương Công Chúa mà nghe đồn là chưa cần gặp mặt, chỉ ngửi mùi thơm thôi là đã say ba ngày rốt cục cũng đến rồi.

Chương 153: Đại sứ văn hóa

Tiếng bước chân tới gần, hương thơm mê người càng nồng.

Một số người nóng lòng muốn nhìn thấy hình dáng của Dật Hương Công Chúa đầu tiên, mắt đi sự kiên nhẫn mà phải đứng dậy, nhìn ra phía xa xa. Trong lòng Băng Oánh cũng cảm thấy xúc động kỳ lạ:

- Dật Hương Công Chúa này quả nhiên là danh bất hư truyền. Hương thơm tự nhiên như vậy, không biết trên thế gian có mấy nam tử có thể kháng cự được đây?

Trong lòng nàng cũng thầm than một tiếng:

- Nếu ta cũng có được hương thơm tự nhiên như vậy thì tốt rồi. Như thế thì Tú Cát ca ca khẳng định sẽ càng si mê ta, cũng không có ý gì với những nữ tử khác trên thế gian này nữa.

Nữ nhân rất tham lam, cho dù là người toàn thân không có chút khí tức khói lửa như Băng Oánh cũng vậy.

- Tới rồi, oa...

- Đẹp quá.....

- Thơm quá...

Trong một loạt những âm thanh tán thưởng, Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã rốt cục xuất hiện trong mắt mọi người. Cao ráo nhưng không mất đi vẻ đầy đặn, mặc một bộ váy bó ngực rất hợp với phong cách Tây Châu. Dưới sự trói buộc của nó, vóc người của nàng lại càng lộ ra các đường cong hấp dẫn, nhất là phần ngực được xẻ thấp, lộ ra cả một vùng da thịt trắng như tuyết và một cái rãnh thật sâu, khiến người khó tự kiềm chế nổi.

Mái tóc vàng tùy ý buông trên vai. Khuôn mặt ngọc trắng như trứng gà bóc, mắt mũi tinh xảo, khéo léo tuyệt luân. Trong mắt mọi người ở nơi này, Chi Ni Nhã giống như một nữ tử vừa trưởng thành, nhưng lại khiến cho những nữ nhân đã trưởng thành đều thấy xấu hổ vì vóc người ma quỷ này.

Vẻ trong sáng và quyến rũ dung hợp hoàn mỹ trên người nàng. Còn có khí tức quý tộc bẩm sinh, tự nhiên hào phóng, không phải những nữ tử bình thường có thể so bì được. Điều này khiến nàng cực kỳ bất đồng với mọi người. Nàng xuất hiện, kể cả Băng Oánh cũng mất đi ánh sáng vốn có của mình.

Bên cạnh Chi Ni Nhã còn có một nam tử và một nữ tử Tây Châu.

Thân nữ tử kia mặc bì giáp, ngực to mông vểnh, da thịt trắng nõn, vóc người rất nóng bỏng, chẳng qua khuôn mặt lại đầy tàn nhang, khiến người không đành lòng nhìn

153. Chương 153

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 152: Cả phòng xôn xao (3)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

Vốn khi nhìn thấy dáng người nàng thì nam nhân sẽ có rất nhiều ảo tưởng nhưng vừa thấy sắc mặt nàng, những ý nghĩ kia liền không thể tồn tại được nữa.

Nam tử Tây Châu kia chừng hai mươi bốn tuổi, mái tóc vàng được buộc đuôi ngựa phía sau đầu, trên môi còn có đôi ria kiểu râu cá trê, trông rất tức cười.

Kỳ lạ nhất chính là trên tay phải hắn còn cầm một cuốn sách da trâu, tay trái cầm một chiếc bút lông, có vẻ rất có học vấn.

Trong tiệc rượu này, thị vệ và tùy tùng bình thường đều không thể đi cùng chủ nhân. Như thế thì hai người mà Chi Ni Nhã mang theo này cũng khiến mọi người khó phán đoán, không biết thân phận là gì đây?

- Chư vị, xin được giới thiệu, vị này chính là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã tới từ Thánh Đóa Lan Quốc, khách nhân tôn quý nhất của chúng ta. Mọi người hoan nghênh một chút nhé.

La Kiệt cười nói, khó che đầy nổi vẻ đắc ý của mình.

Một loạt tiếng chào khách sao vang lên. Đám nam nhân vờ vịt tới bắt chuyện đều dùng ánh mắt mê đắm nhìn vào nửa bộ ngực của Chi Ni Nhã. Lại nói, nếu so với bộ ngực của nàng thì cặp mông cũng không nổi bật bằng, nhưng đường cong gợi cảm trên đó và vẻ vểnh cao của nó cũng khiến cho bọn họ giật mình, trong lòng không khỏi có ý này nọ.

- Các bằng hữu Tú Quốc đừng nên khách sáo. Ta là một người rất thích kết bạn, bạn của ta cũng biết ta là người rất thoải mái, ha ha. Vậy ta xin giới thiệu với mọi người chút, đây là đại sứ văn hóa Thánh Đóa Lan Quốc của chúng ta.

Ngón tay Chi Ni Nhã chỉ về phía nam tử tóc vàng bên cạnh mình.

- Hắn tên là A Đức Lạc Hi Đạo Phu. Căn cứ vào tập quán của Tây Châu chúng ta, các bạn Tú Quốc có thể gọi hắn là Đạo Phu.

A Đức Lạc Hi Đạo Phu này chính là Phó Thư Bảo, còn đại sứ văn hóa A Đức Lạc Hi Đạo Phu thật thì đã chết dưới tay linh vương Lý từ lâu rồi.

- Vị này chính là đoàn trưởng đoàn Hồng giáp vệ của ta, tướng quân Thản Nỵ Á.

Chi Ni Nhã lại chỉ về phía nữ tử Tây Châu bên cạnh.

Người giả trang đoàn trưởng đoàn Hồng giáp vệ chính là Độc Âm Nhi. Đoàn trưởng chính thức tất nhiên cũng chết dưới tay linh vương Lý. Sở dĩ nàng dịch dung vẻ mặt tuyệt đẹp của mình thành cái dạng thảm không đành nhìn hiện này chính là không muốn khiến người khác chú ý, tiện hành động mà thôi.

Lần này tiến vào Thính Phong Cư, Chi Ni Nhã đã điều một ít thị vệ từ sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc tại Hồng Cảng thành nhưng những người đó không thể vào. Trong đó có Thanh Thủy giả làm một thị vệ bình thường. Dù đã chuẩn bị rất kỹ nhưng khi làm việc vẫn phải đề phòng một chút.

- Ta không giỏi nói chuyện nên để cho đại sứ văn hóa của chúng ta thay mặt chúng ta nói hai câu nhé.

Độc Âm Nhi cũng lười biếng, bỏ củ khoai nóng bỏng tay này cho Phó Thư Bảo.

Thật ra ngay khi nàng nói chuyện, ánh mắt của Phó Thư Bảo đã nhanh chóng đảo qua tất cả tân khách trong phòng nhưng không phát hiện ra Ngã Mễ Đại Na, chỉ thấy đôi oan gia Băng Oánh và Tú Cát. Chuyện ngoài ý muốn như vậy khiến hần kinh ngạc, nhưng hần lại trấn định rất nhanh.

- Ha ha, ta đã nghe nói từ trước rằng Tú Quốc nước rộng người đông, nhân kiệt địa linh. Trên mặt đất Tú Quốc có rất nhiều văn nhân mặc khách. Những tác phẩm bọn họ lưu lại đều là những tác phẩm kinh điển. Cá nhân ta cũng đã đọc qua không ít, cho nên cũng muốn tìm một số bằng hữu văn học để luận đàm một chút.

Phó Thư Bảo cười ha hả. Hần khẳng định là đám người giả vờ trang nghiêm kia sẽ không đàm luận văn học gì với hần, bởi vì ánh mắt cả bọn đều không rời nổi ngực với mông của Chi Ni Nhã. Cho nên hần cũng không e dè gì mà đưa ra mấy thứ văn học chó má gì đó, tăng cường bổ sung cho thân phận giả mạo của hần.

Quả nhiên, vị đại sứ văn hóa này chẳng được đám người Tú Quốc coi vào đâu, chỉ đáp lại vài câu qua loa là xong. Trong lòng hần cũng không thêm để ý. Hần đúng là muốn mọi người đều không chú ý, như vậy lại càng tiện cho hành động sau này.

- Ha ha, Chi Ni Nhã công chúa, xin mời. Ta xin giới thiệu với người, vị này là Tú Cát thuộc vương thất Tú Quốc. Đây là hôn thê Băng Oánh tỷ của hần...

La Kiệt nhiệt tình giới thiệu khách khứa với Chi Ni Nhã, mà mọi người cũng nhiệt tình mỉm cười chào lại.

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đi theo Chi Ni Nhã tiến vào khách đường. Từ sau khi tiến vào, Phó Thư Bảo cũng không thay đổi sắc mặt, liếc Độc Âm Nhi một cái, ý bảo nàng là Băng Oánh và Tú Cát đang ở đây. Độc Âm Nhi thầm hiểu, gật gật đầu.

Mọi người cùng đang bận chào hỏi bắt chuyện với Chi Ni Nhã, chẳng ai có hứng thú đi nói chuyện với đại sứ văn hóa và đoàn trưởng đoàn thị vệ chó má gì. Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi bị bỏ mặc giống như mong ước, lại tự tìm lấy một cái bàn mà ngồi xuống.

- Tiện nhân Ngã Mễ Đại Na kia còn chưa tới.

Ánh mắt Độc Âm Nhi đảo qua phòng khách rồi nói nhỏ.

Phó Thư Bảo gật gật đầu, cũng dùng tiếng nói chỉ mình nàng nghe được đáp:

- Đừng lo, ả sẽ xuất hiện thôi.

Ngay lúc hai người đang thì thầm bàn bạc xem nên tiến hành bước tiếp theo thế nào thì có mấy người khách tiến tới. Đám khách này chính là quý tộc tới từ kinh đô, tùy tiện chỉ một người cũng là công tước hay hầu tước, thân phận cực kỳ tôn quý. Khách đường lại không tránh được một phen náo nhiệt.

Chẳng qua trong đó có một ông lão trông mặt rất gầy gò, không biết tước vị của hần thế nào mà cũng không chủ động chào hỏi ai. Thậm chí người khác tới nói chuyện với hần, hần vẫn lờ về mặt từ chối người từ ngoài ngàn dặm.

Trong đám quý tộc tới từ kinh đô, thân phận cao quý nhất không ai hơn được Tú Cát, con trai của Thái Bình Vương Tước. Tước vị của hắn là công tước nhưng hắn lại thích người khác gọi hắn là Cát công tử, không thích người khác gọi hắn là công tước đại nhân.

Ngoài lão già gầy gò kia ra, mấy quý tộc vừa tới khi phát hiện ra Tú Cát ở đây thì hiển nhiên không tránh khỏi một phen xu nịnh. Kết quả là cả khách đường biến thành nơi tụ hội của đám chính trị gì, bàn luận đều về mấy chuyện quyền thế và hưởng lạc, làm cho người ta chán nản.

- Ông lão kia có vấn đề gì không?

Độc Âm Nhi cũng phát hiện ra ông lão kỳ quái nọ.

- Hắn có điểm khả nghi, nhưng có phải là hắn hay không thì phải chờ Ngã Mễ Đại Na tới mới xác định được, đừng hành động lỗ mãng.

Phó Thư Bảo nhắc nhở nhỏ.

Đang nói thì lại thấy Băng Oánh đang đi về hướng này.

- Không xong rồi! Chẳng lẽ nàng phát hiện ra điều gì sao?

Phó Thư Bảo tự dưng lo lắng.

Độc Âm Nhi cười lạnh một tiếng:

- Trực giác của nữ nhân là đáng sợ nhất. Nếu thật là thế thì có muốn ta hạ độc diệt khẩu ả không?

- Giết người diệt khẩu ở ngay chỗ này à?

Phó Thư Bảo thấy lòng lạnh ngắt, không hiểu sao nàng lại nghĩ ra được ý kiến này.

- Vậy thì tự người giải quyết đi nhé.

Độc Âm Nhi không ngờ cảm lý rượu, chuyển qua một bàn trống khác, lộ vẻ như là người chuẩn bị xem kịch hay vậy.

Phó Thư Bảo lườm Độc Âm Nhi một cái, sau đó cũng không thể không đối mặt với Băng Oánh đã đi tới trước mặt. Nhìn khuôn mặt trắng nõn quen thuộc kia, thần sắc vẫn lạnh lùng như băng, đôi mắt đen láy ẩn hiện vẻ u buồn, trái tim hắn không khỏi loạn nhịp một chút. Biểu hiện ai oán như vậy, chẳng lẽ thật sự nhận ra điều gì rồi sao?

Bước nhẹ đi tới, ngay khi Phó Thư Bảo đang lo lắng, nghi ngờ thì Băng Oánh đã tới trước mặt hắn.

154. Chương 154

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 154: Nam nhân lưới độc vô địch (1,2)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

- Vị này là đại sứ văn hóa đến tới Thánh Đóa Lan Quốc, A Đức Lạc Hi Đạo Phu sao? Chào ngài.

- Chào... Người.

Nghe thấy giọng nói trong trẻo của nàng, Phó Thư Bảo lại càng mơ hồ. Tiện nhân này cuối cùng có thuốc gì trong hồ lô đây? Nhìn Độc Âm Nhi cầu viện, lại thấy kẻ kia đang ngồi chống cằm xem kịch, làm hắn tức không chịu nổi.

- Không biết Hi Đạo Phu đại nhân hiểu rõ về văn hóa của Tú Quốc chúng ta tới mức nào?

Băng Oánh lại hỏi. Tiếng nói của nàng cao lên, lập tức khiến nhiều người chú ý.

- Mẹ kiếp, nói nhỏ một chút thì chết người à?

Trong lòng thầm mắng một câu, mặt Phó Thư Bảo lại không đổi sắc, nói:

- Không nhiều lắm, bảy tám tám phần thôi.

- Tú Quốc chúng ta không chỉ nổi tiếng về Lực Sĩ khắp thiên hạ mà kể cả văn hóa cũng đứng đầu thế giới. Nhất là thơ từ của Tú Quốc chúng ta, không có quốc gia nào có thể so sánh được. Nếu Hi Đạo Phu tiên sinh đã hiểu rõ bảy tám phần văn hóa Tú Quốc chúng ta, như thế khẳng định là biết thơ từ của Tú Quốc chúng ta, có phải không?

Lời nói của Băng Oánh càng lớn, càng khiến nhiều ánh mắt tập trung tới.

Phó Thư Bảo lập tức hiểu rõ dụng ý của nàng rồi. Tiện nhân này muốn dùng thi từ chó má gì đó để thu hút mọi người, nhất là Tú Cát. Bởi từ sau khi Chi Ni Nhã xuất hiện, nam nhân trong khách đường chỉ vây lấy nàng, gần như quên mất băng thanh ngọc nữ tới từ Quy Vân Tông là ả. Thế thì người cao ngạo như ả có thể chịu nổi chứ?

- Ha ha...

Nén phản cảm trong lòng xuống, Phó Thư Bảo miễn cưỡng cười nói:

- Vị tỷ tỷ này tìm người khác luận đàm thi từ của Tú Quốc đi nhé. Hiện tại ta muốn thưởng thức chút rượu ngon của Tú Quốc rồi.

- Theo ta được biết, Thánh Đóa Lan Quốc là một đại quốc tại Tây Châu đại lục, có văn hóa lâu đời. Hi Đạo Phu tiên sinh nếu đã là đại sứ văn hóa của quý quốc thì ngài sao lại không dám tiếp nhận biện luận với một nữ tử như ta vậy?

Băng Oánh cố tình gây sự.

Mùi hỏa dược rất dày đã hấp dẫn ánh mắt mọi người tới đây, kể cả Tú Cát và Chi Ni Nhã. Khuôn mặt Tú Cát mang theo nụ cười, hiển nhiên là rất tán thưởng với việc Băng Oánh náo động mọi người.

Sắc mặt Chi Ni Nhã như phủ sương. Nàng biết Bảo ca ca của nàng kể chuyện thần thoại thì nhiều chứ nói về văn hóa thì rất miễn cưỡng. Nhưng giờ đã cho hắn giả mạo làm đại sứ văn hóa của nước mình, nếu lần này bị mất mặt, lại truyền ra ngoài thì nhất định người khác sẽ khinh miệt.

Thánh Đóa Lan Quốc cũng chỉ như vậy, đường đường một đại sứ văn hóa văn hóa của một nước mà cũng không dám biện luận với một nữ tử, thế thì làm sao đây?

- Băng Oánh tiểu thư, người tha cho người ta đi.

La Kiệt đi tới, cười xòa nói:

- Vị Hi Đạo Phu đại sứ này làm sao có thể là đối thủ của nữ tử tài ba như người chứ? Chúng ta đều biết rõ người chính là tài nữ đệ nhất kinh đô, không chỉ tinh thông âm luật, phương diện thi từ cũng đã đạt tới lô hỏa thuần thanh rồi. Mặc dù là người nổi tiếng về thơ cũng không dám đấu với người, huống chi là đại sứ văn hóa Hi Đạo Phu tới từ dị quốc chứ?

Biểu hiện là đang giúp đại sứ văn hóa của Thánh Đóa Lan Quốc nhưng trong lời nói lại ẩn chứa ý chế nhạo. Một loạt những lời này của La Kiệt khiến tất cả khách khứa trong khách đường đều cười òa và bàn luận, ý vị chế nhạo đại sứ văn hóa này cũng càng dày. Phó Thư Bảo nghiêng mắt nhìn Chi Ni Nhã, thấy mặt ngọc của nàng đã lạnh như băng, tức nhưng vẫn đang cố gắng áp chế, không dám phát tác.

- Nếu như Hi Đạo Phu đại sứ thật mà ở đây thì khẳng định nàng sẽ phát tác rồi. Sở dĩ nhẫn nại như vậy cũng chỉ vì lo cho hành động của ta, sợ gây chuyện thì sẽ bại lộ thân phận của mình phải không? Một nữ nhân xinh đẹp lại có lòng như vậy, sao ta có thể để nàng mất mặt với chủ uất ức được chứ?

Phó Thư Bảo vô cùng áy náy, thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn vào mặt Băng Oánh.

- Hi Đạo Phu đại sứ, dừng cảm một chút đi.

Băng Oánh đắc ý cười cười.

- Chúng ta có thể bắt đầu từ nội dung thấp nhất, thế sẽ không làm khó xử người chứ?

Nàng cũng không có ý định bỏ qua cho đại sứ văn hóa Thánh Đóa Lan Quốc này, hấp dẫn ánh mắt mọi người, trở thành tâm điểm của mọi người ngày hôm nay. Nhất là được Tú Cát công nhận, đó không phải là điều nàng muốn sao?

- Ha ha.

Cười lạnh một tiếng, Phó Thư Bảo đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

- Thi từ của Tú Quốc các người trong mắt ta thật ra không đáng một đồng. Ta sợ dĩ không muốn biện luận với người cũng là vì nguyên nhân này. Người tại sao không dám biện luận với ta về một số thứ khác chứ?

- Cái gì?

Kể cả Băng Oánh, một tài nữ đứng đầu và những người khác cũng bị kích thích rất mạnh. Cái tên này là ai, không ngờ lại dám có gan miệt thị thi từ văn hóa của Tú Quốc!

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Vậy thì ta sẽ giải thích thêm một chút nhé. Thi từ Tú Quốc các người đều là do một số nhân sĩ rồi hơi đi tả cảnh, cái gì mà sơn với thủy, phong với tuyết, dùng chút thơ văn miêu tả ra, chẳng qua cũng chỉ gọi là nắm năng lực diễn đạt văn tự mà thôi, đối với đại chúng lao khổ thì có tác dụng gì đâu? Ta có gan nói, mấy trăm năm sau, hoặc lâu hơn một chút, một ngàn năm sau, mấy bài thơ mà Băng Oánh người hiểu rõ sẽ tuyệt tích trong lĩnh vực văn hóa.

- Người... Người!

Băng Oánh có bao giờ nghe phải cách biện luận như vậy, lập tức bị khí tức làm cho mặt xanh mét.

- Thế thì Băng Oánh tiểu thư hay là cứ làm một bài, để ta giải thích một chút xem sao hả? Ta nếu có gan như vậy, muốn cho người tâm phục khẩu phục.

Phó Thư Bảo đã có ý cho tiện nhân này hôm nay dẫm phải cứt chó. Đẳng nào cũng là ả tự tìm tới.

- Được, ta muốn xem là ai cho ai tâm phục khẩu phục.

Băng Oánh lui lại hai bước, di chuyển trước bàn Phó Thư Bảo.

- Bấy bước thành thơ sao? Ta khinh. Tiện nhân này không mạnh tới vậy chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng rất ngạc nhiên.

Băng Oánh cũng không phải đi bảy bước trên mặt đất là đọc thơ được mà sau mười tám bước mới cất giọng trong trẻo ngâm:

- Băng sơn tuyết lấp lánh, trong gió ngọc liên reo, nguyện để chàng tới hái, liên tâm đã trưởng thành.

- Hay!

Tú Cát vỗ tay nói:

- Nguyện để chàng tới hái. Câu thơ mới truyền thần làm sao.

Sau đó Tú Cát là một tràng tiếng vỗ tay.

Đợi tới khi tiếng vỗ tay lắng xuống, tất cả ánh mắt đều lại tập trung lên người mình, Phó Thư Bảo mới đầy chề nhạo, lạnh lùng nói:

- Băng Oánh tiểu thư, người năm nay bao nhiêu tuổi rồi?

- Người hỏi tuổi ta làm gì? Chẳng lẽ chán kinh vì tài hoa thi phú của ta nên không tin đây là thơ ta vừa mới sáng tác sao? Ta có thể khẳng định cho người biết, đây là bài thơ ta vừa làm đấy.

Băng Oánh khinh thường đáp.

- Không phải.

Phó Thư Bảo cười.

- Ta biết người cùng lắm chắc mới mười bảy tuổi thôi. Trong trường hợp thế này, tại sao người lại làm một bài thơ mà chỉ đưa trẻ ba tuổi mới làm thế?

- Người...

Băng Oánh nhất thời cứng họng.

- Hồ đồ!

Người trong lòng bị miệt thị, Tú Cát lập tức nổi giận.

- Tại sao ta lại hồ đồ chứ? Sự thật là ta đã khách sáo rồi đấy.

Phó Thư Bảo vẫn cười như cũ.

- Cái thứ gọi là thơ mà Băng Oánh tiểu thư vừa làm, thứ nhất là không có vận luật, thứ hai là không có chủ đề. Nếu phải tìm ra điểm miễn cưỡng coi được thì cũng chỉ là nàng đặt tên nàng vào. Nhưng như vậy lại khiến cho mọi người cảm thấy nàng là một người chỉ biết yêu mình. Người cũng không nên tự kỷ thế

Mặt hoa của Băng Oánh đã từ màu xanh biến thành màu xám như gan lợn. Từ xưa tới nay, làm gì có ai có gan chế nhạo nàng trước mặt nhiều người như vậy chứ?

Phó Thư Bảo lại nói tiếp:

- Thứ này chẳng qua chỉ là một bài thơ của nữ tử động tình mà thôi. Cái gì mà băng sơn, ngọc liên, tới hái hủ. Ngoài việc thăm có ý này nọ ra, người còn có ý thơ gì hử?

Băng Oánh suýt nữa là học máu ngã xuống đất. Nhưng đối mặt với lời nhục mạ như đổ máu chó lên đầu thế này, nàng lại không tìm được chỗ mà phản bác, tức quá khiến máu huyết không thông, trong mắt đã ngân ngấn nước.

- Khốn kiếp! Làm càn!

Tú Cát trong lửa giận liền vọt tới.

Độc Âm Nhi nắm bội đao, cũng lao tới đứng cạnh Phó Thư Bảo.

Chi Ni Nhã lạnh lùng nói.

- Tú Cát công tử, đó là bạn gái người tự đến gây hấn, nếu lúc này người ra tay vậy thì rõ là có ý tuyên chiến với Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta. Ta nghĩ là hấn còn không cách nào chịu trách nhiệm như vậy đâu hử?

Tú Cát lập tức dừng bước. Chà hấn dù là Thái Bình Vương Tước nhưng trong Tú Quốc, quyền lực gần như chỉ nằm trong tay hoàng đế Tú Quốc mà thôi. Cha hấn dù có danh hiệu dọa người như vậy nhưng thực quyền lại chẳng có, một khi khơi mào chiến tranh với đại quốc, chưa nói ai thắng ai thua, chỉ trách nhiệm này đã là thứ hấn không gánh chịu nổi rồi.

- Biện luận thì phải là biện luận. Nhưng đại sứ văn hóa của người giống như là đám nữ nhân chợ búa, chế nhạo Băng Oánh. Hấn không đưa ra được luận cứ khiến người ta tin phục. Người giải thích thế nào đây?

Không thể ra tay, Tú Cát đành phải đành lại bằng miệng lưỡi, quyết không chịu nuốt trôi cơn giận này.

- Cũng đúng. Lời cơ thể Bảo ca ca vừa rồi cũng chẳng khác gì mẹ ta... Vô cùng độc ác. Hấn thật ra là giúp ta nhưng thế thì việc của hấn làm sao đây?

Chi Ni Nhã cũng khó xử.

Trong ánh mắt đầy địch ý của mọi người, Phó Thư Bảo cười nói:

- Xem ra ta không bộc lộ tài năng thì các người sẽ không tin phục hử. Dù ta không thích thi từ của Tú Quốc các người, nhất là cái loại thi từ thấp kém như Băng Oánh tiểu thư này nhưng ta vẫn đồng ý làm một bài, cho các người bình luận.

Cái tên như cá trê này mà cũng làm thơ được sao?

Trước không nói tới hửn có làm được không, chỉ cái mặt hửn đã là sự lăng mạ đối với thi từ rồi!

Tất cả ánh mắt đều tập trung lên người Phó Thư Bảo lần nữa. Đôi râu cá trên trên miệng hửn đặc biệt chói mắt, trông rất hèn mọn. Thậm chí mọi người còn gây liên tưởng tới sợi lông phía dưới, dùng dâm ý đó để đả kích nam nhân dị quốc miệng lưỡi ác độc này.

Ngay trong những ánh mắt nghi ngờ và khinh miệt, Phó Thư Bảo cũng học động tác của Băng Oánh, đi tới trước bàn, từ từ di chuyển, tay đặt lên cằm, lộ vẻ trầm tư.

- Đừng vờ vịt nữa. Cũng đừng có học dáng vẻ của người ta. Người làm thế trông hạ lưu lắm.

Tú Cát cười lạnh nói.

Sáu bước liền dừng lại, Phó Thư Bảo đột nhiên ngẩng cao đầu, cất giọng đọc:

- Mưa phùn gió bắc qua

Kín đôi lằn cửa khép

Tiết hàn thấm liễu hoa

Xa gần buồn áo nào

Câu thơ không hợp vần

Tĩnh rồi chung rượu đắng

Có phải đâu vị nhàn

Cánh hồng bay đi mất

Nghìn tâm sự gửi ai

Lầu xuân đôi ngày lạnh

Buông rèm phủ đông tây

Biếng tựa lan can ngọc

Chăn lạnh mộng hương phai

Khó hứa năm không dấy

Lung linh sương ban mai

Ngô đồng xanh mơn mơn

Ít nhiều ý tình xuân

Nắng cao làn khói quện

Ngắm xem trời xanh chẳng.

Đây là bài Niệm Nô Kiều của Lý Thanh Chiếu.

Với ký ức siêu cường của hửn, thơ từ của cổ quốc cổ đại tất nhiên cũng phải nhớ vài bài, tùy tiện lấy một bài ra đọc đều là thiên cổ tuyệt xướng. Đừng nói là sáu bước thành thơ, cho dù chỉ một bước đọc một bài cũng ra. Sản lượng cao, chất lượng tốt như thế, loại con nít ranh như Băng Oánh làm sao mà so nổi chứ?

Cả phòng yên tĩnh, không một tiếng động, một cái kim rơi cũng có thể nghe rõ.

Ai có thể ngờ được là nam nhân độc mồm của dị quốc này lại có thể làm ra một bài thơ như vậy?

- Khụ khụ...

Phó Thư Bảo vờ vịt ho khan một tiếng.

- Chỉ tùy tiện đọc một bài, khiến chư vị cười chê rồi. À, cũng có thể đặt một cái tên chấp nhận được, là Niệm Nô Kiều nhé.

- Niệm Nô Kiều, Niệm Nô Kiều....

Thì thảo đọc hai lần, Băng Oánh như say như mê nói:

- Một cái tên hay thật.

- Tùy ý bình luận đi, đừng khách sáo, cứ tùy ý là được rồi.

Trộm tác phẩm lớn của người cổ đại, Phó Thư Bảo vẫn có cảm giác vô cùng mỹ diệu. Nhìn đám người khắp phòng cúi đầu như nhà có tang, hắn cũng thấy rất sảng khoái.

Không có ai bình luận bởi tất cả mọi người đều không thể moi ra được nửa điểm xấu.

Trầm mặc nửa ngày, Băng Oánh mới u oán nói:

- Hóa ra Hi Đạo Phu đại nhân là một cao thủ. Băng Oánh tự then không bằng. Nhưng nếu trình độ thi từ của đại nhân đã đạt tới mức đó thì tại sao còn coi thường thi từ của chúng ta chứ? Chuyện này không phải là tương đối mâu thuẫn sao?

Phó Thư Bảo khinh thường nói;

- Bản thân thi từ của Tú Quốc các người cũng không phải đáng ghét, chỉ có một số người tự cho mình là bất phàm, lại tự coi mình là phong nhã mới gây phản cảm thôi.

- Người...

Vốn đã thay đổi cảm nhận với nam nhân miệng lưỡi độc ác của dị quốc này nhưng chỉ một câu của hắn lại khiến Băng Oánh trở lại hiện thực. Cái tên độc miệng này cũng không coi nàng vào đâu, thậm chí tới lúc này vẫn không quên đạp lên mặt nàng hai đạp. Chuyện bỏ đá xuống giếng như vậy, một đại sứ văn hóa của một nước có thể làm được sao?

- Ta khuyên nghị đừng có làm mấy bài thơ vô dụng này nữa.

Phó Thư Bảo nói.

- Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta tôn sùng triết học và khoa học nhất. Văn nhân của chúng ta không làm thơ miêu tả. Bọn họ thường đứng ở góc độ dân chúng bình dân mà nhìn nhận thế giới này, khích lệ mọi người phấn đấu từ các góc độ. Mà văn chương của bọn họ viết lại chính là những lý luận quan trọng để nhân loại phát triển. Ha ha, nói xa quá rồi, các người cũng không hiểu nổi.

- Xin hỏi vậy triết học và khoa học là loại văn chương gì?

Băng Oánh mặt dày hỏi.

Không chỉ Băng Oánh mà cả đám người hiền quý của Tú Quốc cũng như đi trong sương mù. Dù là công chúa tiêu chuẩn của Thánh Đóa Lan Quốc là Chi Ni Nhã kia cũng thấy mờ mịt cả. Trong lòng nàng thầm nói:

- Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta có mấy thứ văn chương đó sao? Triết học và khoa học là cái gì chứ? Bảo ca ca sao lại nói khoác thế?

Lại nghe Phó Thư Bảo nói.

- Nước ta có một văn nhân tên là Newton. Hắn đã phát biểu một luận văn là lực vạn vật hấp dẫn. Hắn nói trong giới tự nhiên, người và vật đều hấp dẫn nhau. Lực hút lớn có liên quan trực tiếp tới thể tích và trọng lượng của vật, cũng liên quan tới khoảng cách giữa hai vật. Từ đó chúng ta có thể tính ra các tinh thể trên bầu trời, quy luật vận hành của chúng, cũng có thể giúp chúng ta chế tạo ra khí cụ phi hành, xuyên qua tinh không.

Cả phòng im bật.

Cái gì mà lực hấp dẫn, cái gì mà liên quan trực tiếp. Đó là lý luận nổi tiếng của thế giới khác, trong thế giới này lại thành hiếm có khó tìm, chưa ai từng thấy, cũng chẳng ai từng nghe. Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ cầm tới dùng một chút mà thôi, tất nhiên là thấy thoải mái nhưng đám người hiền quý trong phòng này nghe thấy mà trái tim tăng tốc, muốn phản bác nhưng lại chẳng tìm được chỗ nào mà phản bác.

- Còn có hiệu ứng hồ điệp...

- Lại nói thêm một chút về quan hệ giữa không gian và thời gian...

Căn phòng lúc đầu chỉ yên tĩnh, tới khi đại sứ văn hóa nói hết một loạt lý luận quỷ dị, khách đường biến thành không một tiếng động. Kể cả ánh mắt của hai người Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã khi nhìn Phó Thư Bảo cũng đã âm thầm thay đổi. Hắn đã trở nên bác học đa tài từ bao giờ thế?

155. Chương 155

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 155: Ngã Mẽ Đại Na thật giả (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ha ha, chúng ta đừng biện luận thi từ với luận văn gì nữa. Đây là tiệc rượu, chúng ta uống rượu thôi.

La Kiệt phá tan không khí lặng lẽ quý dị. Nam nhân độc miệng dị quốc này đã nói tới mọi người cứng họng rồi, hắn cũng không muốn chuyện này tiếp tục phát triển nữa.

- Ha ha, vậy tạm đến đây thôi nhé.

Phó Thư Bảo liền về chỗ ngồi.

Băng Oánh nhìn Phó Thư Bảo không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng phải cắn môi rời đi. Nàng rất muốn phản bác lý luận quỷ dị của Phó Thư Bảo nhưng lực tung cả bụng lên mới tuyệt vọng mà phát hiện ra là mình không biết những thứ đó, cứ mạnh miệng phản bác thì sẽ trở thành trò cười mà thôi.

- Tiện nhân tự rước lấy nhục.

Phó Thư Bảo khinh bỉ nhìn bóng lưng của Băng Oánh, nói đầy tâm trạng:

- Dù chỉ là bắt buộc phải đính hôn nhưng tốt xấu gì người cũng được xem là hôn thê của lão tử. Người giỏi lắm, quang minh chính đại đi với tên khốn Tú Cát kia, thật sự là không biết thẹn.

Độc Âm Nhi trở lại chỗ ngồi, cười nói:

- Không ngờ người cũng hiểu biết không ít đó.

Phó Thư Bảo chỉ cười cười, không nói gì. Những thứ hắn hiểu, Độc Âm Nhi mới chỉ thấy như một góc của núi băng thôi.

Chi Ni Nhã cũng từ từ đi tới, sắc mặt đã hiện ý cười nhàn nhạt, tới trước mặt Phó Thư Bảo mới hạ thấp giọng nói:

- Bảo ca ca, Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta có tài tử nào tên là Newton mà ta không biết thế?

Phó Thư Bảo không thể đáp.

- Về sau có thể giảng kỹ cho ta về lý luận kỳ quái vừa rồi của người không? Ta cảm thấy còn nhiều chỗ chưa rõ đây.

Hai mắt Chi Ni Nhã phóng ra thần quang nhiệt thành. Có thể nhận ra, trọng lượng của một số người trong mắt nàng đã tăng lên nhiều rồi.

Công chúa, chớ quên chúng ta vẫn đang làm việc đây.

Phát hiện ánh mắt dị thường của Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi liền khó chịu hẳn, cất lời nhắc nhở.

Chi Ni Nhã hơi bất mãn nhìn Độc Âm Nhi một cái nhưng cũng không quần lấy Phó Thư Bảo nữa, mỉm cười với hắn rồi lại trừng mắt với Độc Âm Nhi một cái, sau đó mới xoay người rời đi.

- Hừ! Sau chuyện này, chúng ta phải nói rõ quan hệ với nàng đi.

Độc Âm Nhi tức giận nói.

Phó Thư Bảo cười khở một tiếng. Chưa xong việc hắn đã thấy đau đầu rồi, còn chưa nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Ngay lúc này, một đám nữ hầu tiến vào, mỗi nữ hầu đều mang một bàn ăn tinh xảo, trên đó đều là thức ăn và rượu ngon. Tiệc rượu chính thức đã bắt đầu rồi nhưng Ngã Mễ Đại Na và chủ nhân thần bí của nàng sao vẫn chưa xuất hiện đây?

- Hay là Luyện lão nghe nhầm?

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy hồ nghi, ánh mắt đảo qua đám nữ hầu kia, đột nhiên dừng lại trên người một nàng.

Các nữ hầu khác đang bận rộn mang thêm thức ăn, rượu ngon cho các bàn, luôn tay luôn chân, cũng không dám nhìn thẳng vào tân khách, lộ vẻ khiêm nhường hữu lễ, duy nhất chỉ có một mình nữ hầu mà Phó Thư Bảo đang nhìn là sau khi tiến vào khách đường, vẫn luôn ngẩng đầu đảo khắp khách đường, sau đó cũng không thêm thức ăn hay rượu ngon lên bàn ăn mà đi thẳng về phía lão già cao gầy kia.

Phó Thư Bảo đột nhiên nhớ lại, ngay vừa rồi lúc hắn hạ nhục Băng Oánh thì lão già kia cũng chỉ lạnh nhạt nhìn hắn, cũng không cười nói, đáng vẻ lạnh như băng.

Sau đó khi hắn nói tới mấy lý luận khoa học được coi là quỷ dị, ông ta cũng chỉ hơi đổi sắc một chút, hoàn toàn không giống với phản ứng kịch liệt của những người khác.

Bản thân lão già cao gầy này rất kỳ quái, bây giờ nữ hầu đột nhiên đi đến cũng rất kỳ quái, cộng cả hai lại, Phó Thư Bảo không muốn để ý tới cũng được. Ánh mắt hắn liền khóa chặt trên người nữ hầu kia, liền thấy nàng để lên bàn thứ gì đó. Hắn đột nhiên phát hiện ra dưới tấm khăn đội đầu của nàng là một mái tóc màu vàng, đưa mắt nhìn đôi mắt của nữ hầu nọ, lại thấy trong đó có thần quang màu lam nhạt.

- Giấu rất khá đó. Nhưng cái đuôi cáo của ngươi đã lộ ra rồi, Ngã Mễ Đại Na à.

Phó Thư Bảo thâm cười lạnh, lập tức cầm chén rượu trên bàn, cố ý mà như vô tình đi về phía lão già kia. Hắn giả mạo làm đại sứ văn hóa của Thánh Đóa Lan Quốc, mái tóc vàng là do Độc Âm Nhi nhuộm, đôi mắt cũng được nàng dùng độc được để tạo thành màu lam cho giống thật. Ngã Mễ Đại Na lại bất đồng hoàn toàn.

Đôi mắt ả vốn là màu lam, hình như cũng dùng cách như Độc Âm Nhi khiến cho màu mắt thành màu đen giống người Tú Quốc, nhưng hiển nhiên chưa giỏi dùng độc như Độc Âm Nhi nên không che dấu hết được, để lộ ra manh mối.

Ngã Mễ Đại Na giả làm nữ hầu đặt bàn thức ăn và rượu ngon tới trước mặt lão già gầy gò kia, cũng không nói gì mà xoay người đi ra ngoài cửa luôn.

Ánh mắt Phó Thư Bảo rơi vào bình rượu, đột nhiên phát hiện ra trên đó có hình vẽ một con cá chép. Mà bình rượu của những người khác thì đều là hình một con bạch hạc.

- Chẳng lẽ ả đã để lại ám hiệu cho lão già này sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nghi hoặc, lại thấy lão già kia sau khi Ngã Mễ Đại Na ra khỏi phòng cũng không lâu cũng đứng dậy, không đổi sắc mặt mà đi ra ngoài cửa.

Lúc này không khí trong khách đường rất náo nhiệt, nói chuyện vui vẻ, thế nên ngoài Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi ra thì không có ai chú ý tới việc lão già gầy gò kia rời đi.

Độc Âm Nhi đi tới phía sau Phó Thư Bảo, nói nhỏ:

- Khẳng định là hai người này có vấn đề. Ta đi theo sau xem một chút.

Phó Thư Bảo lắc đầu khẽ:

- Không, người ở lại đây, ta đi thôi.

Độc Âm Nhi đang muốn phản đối Phó Thư Bảo thì lại nghe thấy tiếng cười như chuông bạc truyền tới từ ngoài cửa:

- La Kiệt công tử, người cũng không hay đâu nhé. Ta còn chưa tới mà sao người đã tổ chức tiệc rượu rồi?

Trong tiếng cười khiến xương cốt người ta mềm ra, Ngã Mễ Đại Na với mái tóc vàng dài thướt tha đột nhiên xuất hiện ở cửa, cười nói tự nhiên, một tiếng cười cũng có thể động lòng người.

- Thế này là thế nào?

Ngay vừa rồi, Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo đều có một phán đoán là nữ hầu kia chính là Ngã Mễ Đại Na giả trang. Nhưng đảo mắt một cái, Ngã Mễ Đại Na lại đã xuất hiện rồi.

Trái tim Phó Thư Bảo trầm xuống.

- Kế hoạch của chúng ta không thay đổi. Người ở lại giám thị Ngã Mễ Đại Na này, ta đi theo một chút.

Tình huống thay đổi, Độc Âm Nhi dù không mong Phó Thư Bảo tự đi vào chỗ nguy hiểm nhưng cũng không nghĩ ra được cách nào, đành gật gật đầu.

Ngã Mễ Đại Na vừa xuất hiện liền khiến rất nhiều nam thanh niên trong khách đường vây quanh, cũng chỉ kém lúc Chi Ni Nhã tới một chút. Ngã Mễ Đại Na có vóc người tuyệt đẹp, mà thân phận của nàng lại là đệ tử quan môn của tông chủ Thanh Thủy của Băng Nguyên Tinh Tâm Các.

Cũng chính bởi thân phận là người thừa kế tương lai của Băng Nguyên Tinh Tâm Các nên ai tán được nữ tử này, không phải là một bước lên trời sao.

Mà đối với loại người như Tần Sóc, nếu muốn thu hút người như Hi Đạo Phu đại nhân hoặc đánh động tâm hồn thiếu nữ của công chúa cũng rất khó.

Nhưng với Ngã Mễ Đại Na lại khác, cho nên đã có tâm tư như vậy, bọn họ lại càng nhiệt tình với nàng, chuyện xun xoe nịnh nọt hiển nhiên không cần phải nói tới nữa.

Ngã Mễ Đại Na đang cười với Tần Sóc, thấy Phó Thư Bảo đi ra ngoài nhưng ngay khi nàng định cất tiếng gọi, Chi Ni Nhã đã đi tới cạnh nàng, kéo tay nàng mà cười khanh khách nói:

- Khó có thể tìm được người tới từ cổ hương ở nơi này. Vị tỷ tỷ này, chúng ta nói chuyện một chút đi.

- Người là...

Ngã Mễ Đại Na cũng không biết thân phận thật của nữ tử trước mặt này.

La Kiệt cười, đi tới giới thiệu:

- Ngã Mễ Đại Na, vị này là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã tới từ Thánh Đóa Lan Quốc của Tây Châu. Chẳng lẽ người không ngửi thấy mùi hương đột nhất phát ra trên người nàng sao?

Hương thơm tự nhiên độc nhất chính là danh thiếp của Chi Ni Nhã. Dù đi tới nơi này, cho dù ở trong hoàn cảnh giờ tay không thấy ngón thì cũng có thể biểu lộ thân phận, càng huống chi là dưới tình huống ánh sáng đầy đủ này.

Ngay lúc Ngã Mễ Đại Na đang nói chuyện nhiệt tình với Chi Ni Nhã, Phó Thư Bảo đã đi ra khỏi cửa khách đường, hướng về phía nữ hầu và lão già gầy gò kia vừa biến mất.

- Ngã Mễ Đại Na cũng là người Tây Châu, nàng không có khả năng không biết Dật Hương Công Chúa. Sự thật chẳng những nàng không biết mà còn phản ứng rất lạnh nhạt, mãi tới khi La Kiệt giới thiệu thì mới cố tình ra vẻ thân thiết. Mặt khác, từ hành động của nàng vừa rồi, chắc là muốn ngăn cản hoặc dò hỏi ta gì đó... Hơn phân nửa đây chỉ là một thứ hàng giả mà thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nói. Ngã Mễ Đại Na không xuất hiện còn may, vừa xuất hiện hẳn liền càng khẳng định nữ hầu vừa rồi mới là Ngã Mễ Đại Na, hơn nữa lão già gầy gò kia hơn phân nửa chính là chủ nhân thần bí mà nàng muốn gặp!

Đi xuyên qua một rừng trúc xanh mát, đến cuối còn đường, một gian nhà ngói tinh xảo xuất hiện trước mắt hắn.

Ngói nhà đều là trúc lưu ly, cuối đường là một khu sân nhà cỏ. Giờ phút này cửa sân đóng chặt, chẳng qua nhìn qua tường từ xa xa, có thể thấy bên trong là một đám ruộng phì nhiêu, trồng đủ loại củ cải và rau cỏ, mơn mớn sinh cơ.

Chuyện này khiến Phó Thư Bảo tròn tròn mắt.

- Có phải là nhìn lầm rồi không? Ở Phong Chi Cư lại có một nơi như vậy sao?

Cả ruộng rau cỏ kia tất nhiên không phải loại công tử ca như La Kiệt trồng rồi. Lấy thân phận của hắn, hẳn cũng không có khả năng để đám người hầu trồng một ít rau cỏ không chút giá trị ở đây. Như thế, đã không phải là La Kiệt hay người hầu của hắn, vậy thì là ai đây?

Trong lòng nghi hoặc, ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên rơi vào cửa sân sơ sài kia. Chỉ thấy trên cửa bất ngờ lại có một phù điêu hình cá chép!

- Con cá chép này... Giống hệt con cá trên bình rượu mà hầu nữ kia dâng lên!

Đột nhiên hành động, Phó Thư Bảo nhún nhẹ một cái, mượn sự yểm hộ của rừng trúc mà yên lặng xuất hiện ở cửa trước.

Cá chép là ám hiệu để hai người gặp mặt, như vậy chính là chỗ này rồi.

Bên trong căn nhà mái ngói xanh im ắng, rừng trúc bốn phía cũng không có một cơn gió, vạn vật như đều im lặng. Thỉnh thoảng từ Thỉnh Phong Cư truyền ra tiếng cười ẩn hiện.

- Ngã Mễ Đại Na là một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố, tu vi giống ta, cũng là Luyện Lực Sĩ tăng một, không có gì phải sợ. Lão già kia thì ta đã lưu ý từ khách đường, không cảm ứng được trường lực lượng trên người hắn. Như thế thì chỉ có hai tình huống. Hoặc là hắn là người bình thường, hoặc thực lực bản thân hắn quá mạnh, có khả năng dấu thực lực, là cao thủ ẩn dấu trường lực lượng của bản thân. Nếu thế mà mình cứ đi vào thì hơn phân nửa sẽ bị phát hiện. Phải làm sao đây?

Đi tới cửa, Phó Thư Bảo cũng không dám ngang nhiên tiến vào mà phải đánh giá mức độ nguy hiểm của lần hành động này một lần.

Đúng là từ khi hắn phát hiện ra lão già gầy gò ở khách đường thì đã âm thầm dò xét một chút nhưng khiến hắn kỳ quái chính là hắn lại không phát hiện ra chút gì. Lão già gần như là một người bình. Nhưng kết hợp với sự kiện đang điều tra này, có thể là chủ nhân của Ngã Mễ Đại Na thì hắn có thể là một người bình thường không?

Càng là tình huống không rõ thì nguy hiểm càng lớn. Nhưng nếu đã theo đuổi tới đây rồi, nếu vì chút nguy hiểm mà không ra tay thì Phó Thư Bảo không cam lòng. Suy tư một hồi, hắn liền âm thầm đi vòng tới phía sau căn nhà ngói, nhìn bốn phía thật kỹ, xác định là không có ai xong, hắn đột nhiên vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực độn thổ.

Đột nhiên đi vào thì sẽ bị phát hiện nhưng nếu thâm tiến vào từ dưới đất thì rất khó có người phát hiện ra.

Dưới tác dụng của Luyện Nguyên Tố Lực, mặt đất dưới chân như hư không, nhưng chỉ bị không chế ở trong phạm vi nhỏ. Cơ thể âm thầm tiến vào trong lòng đất, Phó Thư Bảo cũng không dừng thuật độn thổ lại, sau khi độn xuống sâu một thước mới di động lên phía trên, di chuyển ngấm về phía ngôi nhà ngói.

Cả quá trình này, cơ thể Phó Thư Bảo giống như được vây trong một tấm màng, tự động tràn ra bốn phương tám hướng. Thật ra tấm màng này chính là do hần lấy lực lượng thổ Nguyên Tố làm chủ để biến hóa, bốn lực lượng Nguyên Tố còn lại trợ giúp.

Đã có kinh nghiệm thổ động, lần này Phó Thư Bảo sử dụng thành thạo hơn một chút, di chuyển ngầm bên trong đất. Bởi tầm mắt bị che khuất nên hần chỉ có thể nhìn thấy một vùng âm trầm hắc ám. Dựa vào cảm giác, đoán chừng đã đi tới dưới ngôi nhà ngói, sau đó hần dừng lại. Độ dày cách mặt đất một thước thì người bình thường tất nhiên không thể nghe thấy âm thanh nào truyền ra những đối với một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố mà nói lại không phải là vấn đề.

Dông tai nghe ngóng, không có bất cứ tiếng động gì.

- Kỳ quái. Đúng ra phải ở chỗ này chứ, nhưng sao lại chẳng có chút động tĩnh gì thế? Chẳng lẽ ta bị lừa rồi?

Trong lòng Phó Thư Bảo phiền muộn nhưng cũng chưa bỏ cuộc mà vận dụng lực lượng Luyện Nguyên Tố, tiếp tục di chuyển về một hướng khác của gian phòng.

Mặt đất đủ dày để che dấu bất cứ khí tức gì của hần. Mà lấy lực lượng thổ Nguyên Tố làm chủ, trường lực lượng của hần giống hệt mặt đất, chẳng khác gì hoàn toàn dung nhập vào trong đất, cho nên cực kỳ khó bị phát hiện. Nhưng nếu đặc tính Luyện Nguyên Tố Lực của hần thay đổi thành hỏa hay thủy, một khi lúc đó sẽ bị phát hiện ngay.

Âm thầm di chuyển lên phía trên mặt đất, đi theo phương hướng trong trí nhớ, Phó Thư Bảo vẫn không nghe thấy tiếng động gì trong gian nhà ngói.

- Mẹ kiếp, nhất định là bị lừa rồi!

Phó Thư Bảo bực bội, khi đang chuẩn bị nổi lên thì bỗng nhiên lại nghe một loạt tiếng chân bước truyền tới. Trái tim đập thịch một cái, hần lập tức trấn định tâm thần, bắt đầu nghe kỹ bất cứ âm thanh gì trên mặt đất.

Cạch, một tiếng cửa mở ra.

Tiếng bước chân là của hai người, trong đó một tương đối nhẹ, một lại hơi nặng nề. Cửa mở ra, hai người đó liền nhanh chóng tiến vào phòng.

- Chủ nhân, đây là thứ người muốn tìm tại Bằng Nguyên Tinh Tâm Các.

Đó là tiếng nói của Ngã Mễ Đại Na! Phó Thư Bảo vừa nghe một cái là nhận ra ngay. Tất cả suy đoán lúc trước là hoàn toàn chính xác. Ngã Mễ Đại Na trong khách đường chỉ là một thể thân mà thôi!

Tiếng một thứ gì đó được đặt trên bàn cũng truyền tới.

Luyện Thiên Thử trước kia đã điều tra ra là Ngã Mễ Đại Na đã lấy trộm từ trong kho tài liệu một khối hóa thạch hổ phách và một bản đồ da thú không rõ nội dung. Chẳng qua dù biết đó là cái gì nhưng dùng làm gì thì Phó Thư Bảo cũng chẳng rõ. Nghe Ngã Mễ Đại Na đặt thứ gì đó lên bàn, hần cũng không khỏi hồi hộp hơn. Nếu lấy được không phải là sẽ hiểu rõ ngay sao?

- Ta ra ngoài được cũng không dễ dàng, có nhớ ta không?

Giọng nói của một lão già truyền tới.

- Đương nhiên là nhớ rồi. Mỗi ngày ta đều nhớ người ba lần. Buổi sáng một lần, xế chiều một lần, tới khi đi ngủ lại nhớ một lần nữa.

Tiếng cười của Ngã Mễ Đại Na truyền tới.

Phó Thư Bảo dưới đất không nhìn được mà mắng thầm:

- Ta khinh! Chuyện chính không bàn lại bàn chuyện như thế. Ngã Mễ Đại Na này thật sự là ti tiện. Tuổi lão già kia sợ là có thể làm gia gia ả rồi, không ngờ vẫn còn chơi đùa, đúng là một đôi cẩu nam nữ!

- Thể thân người sắp đặt đó có đáng tin không?

Đột nhiên lão già đổi đề tài.

156. Chương 156

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 156: Một đôi cầu nam nữ (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Giọng nói của Ngã Mễ Đại Na vang lên:

- Đương nhiên là không có vấn đề gì rồi. Nàng rất thông minh, không sợ xảy ra lỗi lầm gì đâu.
- Vậy là tốt rồi. Vừa rồi ta còn cảm thấy có một đôi mắt đang nhìn ta.
- Chủ nhân, nhất định là người bị ảo giác thôi. Người đừng lo lắng nữa. Thính Phong Cư này nhiều cao thủ, người bình thường không cách nào tiến vào được. Thân phận của người bí ẩn như thế, ai có thể phát hiện ra được chứ?
- Vậy là tốt rồi. Thời gian của ta không nhiều, cởi quần áo ra đi.

Giọng nói của lão già trở nên run rẩy.

- Ta biết là chủ nhân nhớ ta cho nên mới cố ý sắp xếp địa điểm ở chỗ này. Nông Tiều Song Vệ của chủ nhân cũng rất biết điều, sáng sớm đã đi ra ngoài Thính Phong Cư cảnh giới rồi, cũng là cấp cho ta và chủ nhân có một không gian để sung sướng đấy.
- Ha ha, các người đúng là không tồi, rất biết tâm tư của ta.

Tiếng cởi quần áo sột soạt truyền tới. Rất nhanh, tiếng bàn tay vuốt ve nhau cũng truyền ra. Sau đó tiếng hô hấp của Ngã Mễ Đại Na trở nên nặng nề và dồn dập, cổ họng cũng phát ra tiếng rên rỉ mê người.

Cảnh tượng như thế khiến Phó Thư Bảo ngưng ngừng và tức giận muốn chết. Hai người này ở chung không bàn chuyện hóa thạch hồ phách hay chuyện bản đồ da thú mà lập tức làm mấy chuyện này. Chẳng qua lúc tới ngôi nhà ngói này hẳn còn thấy lạ vì không có thủ vệ, hóa ra là Ngã Mễ Đại Na đã sắp đặt từ trước rồi.

Nghe hai người nói chuyện, Nông Tiều Song Vệ hiển nhiên là hai thị vệ già kia. Như thế thì vườn rau cải trong viện kia có thể là do Nông Tiều Song Vệ kia trồng không? Nghĩ sâu hơn một chút, lão già này có phải có quan hệ rất sâu với đệ nhất thế gia của Tú Quốc là La gia không?

Ngay lúc Phó Thư Bảo đang phán đoán, hai người trên mặt đất đang tiến vào loại chiến đấu nguyên thủy nhất.

Tiếng va chạm và tiếng thở hổn hển pha trộn vào nhau, cảnh tượng chắc giờ đang nóng như lửa thiêu.

- Ôi...

Một lúc sau, La gia kia hừ một tiếng, kết thúc trận chiến.

- Sao lại nhanh thế?

Phó Thư Bảo thầm khinh thường.

- Chủ nhân, người thật là lợi hại mà. Vừa rồi Na Na giống như được bay trên trời vậy.

Là bên bị tấn công, Ngã Mễ Đại Na lại đưa ra kết luận không giống thế.

- Ha ha...

Lão già vừa cười vừa thở dốc.

- Chỉ được cái dẻo miệng thôi. Ta chẳng qua chỉ là một lão già bình thường, có bao nhiêu tinh lực đâu. Người tuổi trẻ xinh đẹp như vậy, chắc là không vui nổi. Ừ, nghĩ cách cho nó dậy tiếp nhé. Ta còn muốn làm lần nữa.

- Na Na đã chuẩn bị tốt từ trước cho chủ nhân rồi. Đây là thần dược tráng dương ta cố ý luyện chế cho người, ăn xong thì chủ nhân còn lợi hại hơn cả mấy Lực Sĩ tuổi trẻ kia. Mặt khác, ta lại.... Hì hì...

Tiếng uống nước với uống thuốc truyền lại, rồi một loạt tiếng động rất kỳ quái giống như mồm ngậm đầy thứ gì đó cũng truyền vào trong lỗ tai Phó Thư Bảo. Không cần phải nhìn bằng mắt thì hẳn cũng có thể tưởng tượng ra, Ngã Mễ Đại Na đang ghé vào giữa hai đùi lão già kia làm gì rồi.

Mặc dù bên cạnh cũng chưa bao giờ thiếu nữ nhân nhưng Phó Thư Bảo còn chưa được thưởng thức nữ nhân chính thức bao giờ.

Tiếng động kia khiến hần ngưng ngừng dị thường, lại khó chịu tới cực điểm. Chẳng qua ngay trong những tiếng động hỗn loạn này, hần lại không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Ngã Mễ Đại Na là đệ tử quan môn của Thanh Thủy, là người tiếp vị Băng Nguyên Tinh Tâm Các trong tương lai. Tại sao nàng lại phản bội Thanh Thủy, cam tâm làm một nữ nô bình thường chứ? Hơn nữa còn hạ tiện tới mức dùng cơ thể của mình đi mua vui cho người khác là sao?

- Nó lên rồi, mau, đứng ở mép giường, chống hông lên....

- Ừ.... a...

Tiếng xoay người xuống giường, sau đó là tiếng rên rỉ của Ngã Mễ Đại Na lại vang lên.

Trận chiến da thịt nguyên thủy nhất lại bắt đầu.

- Mẹ kiếp, đôi cậu nam nữ này còn chơi tới bao giờ?

Phó Thư Bảo không nhịn được mà chửi một câu. Mặc dù hần cũng không có chút cảm giác gì đối với loại hạ tiện như Ngã Mễ Đại Na nhưng phản ứng sinh lý bình thường là không thể tránh khỏi, khiến hần rất khó chịu.

- Ôi, ôi... Thuốc này dùng tốt đấy!

- Ừ.... Chủ nhân, người bảo ta trộm hóa thạch hổ phách, cuối cùng dùng làm gì vậy?

Rốt cục cũng nói tới việc chính rồi. Vừa ăn mừng vì được trả công chờ đợi khổ sở, trong lòng Phó Thư Bảo cũng hồ nghi:

- Ngay cả Ngã Mễ Đại Na cũng không biết hóa thạch hổ phách kia dùng để làm gì sao? Chuyện này là sao nhỉ?

- Ta biết cái đồ tò mò nhà ngươi sẽ hỏi mà.

Trong tiếng thở dốc, lão già kia nói:

- Đó là một loại vật phẩm thần kỳ thời đại khởi nguyên, tên là Sinh Hóa Nhân Xà. Ta cũng tìm hiểu mười năm mới biết được Băng Nguyên Tinh Tâm Các có cất dấu một tảng hóa thạch của Sinh Hóa Nhân Xà này. Nghe đồn tại thời đại khởi nguyên, linh khí thiên địa rất dư thừa, có rất nhiều vật thần kỳ được sinh ra. Tại cái thời kỳ đó, nhân loại tu luyện lực lượng cũng đã tiến vào thời kỳ phát triển mạnh mẽ, cuối cùng dần biến ra Lực Sĩ và Luyện Lực Sĩ.

- Chủ nhân, cái con Sinh Hóa Nhân Xà kia dù có thần kỳ nhưng nó đã chết bao nhiêu năm rồi, còn dùng làm gì đây?.... Ôi, A!

Tựa như chịu tấn công mạnh, Ngã Mễ Đại Na chưa nói hết câu đã phát ra tiếng thở dốc.

- Sinh Hóa Nhân Xà từ Thời đại khởi nguyên có thể làm cho thân thể một cá nhân đã chết được trọng sinh. Nó cũng có thể khiến một lão già sắp xuống lỗ như ta trở lại thời thanh xuân, làm ta có một thân thể vô cùng mạnh mẽ. Ha ha, cuộc đời mới. Kế hoạch của ta là trở thành một Lực Sĩ. Ôi không, ta muốn trở

thành Luyện Lực Sĩ. Tới lúc đó rồi thì ta không cần phải ăn thuốc tráng dương của người nữa mà vẫn có thể chinh phục được người, ha ha...

- Đáng ghét quá... Chủ nhân hiện giờ đã mạnh lắm rồi, nếu như lại mạnh hơn thì Na Na ăn không tiêu đâu...

Ngã Mễ Đại Na cũng vẫn không quên chủ đề:

- Chủ nhân, thế thì xà nhân trong truyền thuyết cũng là thật sao? mà chủ nhân cũng chuẩn bị biến thành xà nhân à?

- Đúng vậy, xà nhân tính dâm mạnh, sợ chưa?

- Không được rồi. Sau này cuộc sống của Na Na khẳng định là rất khổ sở... Nhưng chủ nhân à, một con Sinh Hóa Nhân Xà đã chết, chủ nhân còn làm sao khiến nó phát huy tác dụng chứ?

- Ta là một lão già bình thường, làm sao biết cách khiến nó phát huy tác dụng được chứ? Tộc trưởng xà tộc Kim Dịch biết phải làm thế nào. Hắn đã chuẩn bị tốt rồi, chỉ chờ ta mang thứ đó về thôi.

- Chủ nhân, hay là ta trở về cùng người nhé. Đợi tới khi tiện nhân già Thanh Thủy kia xuất quan, khẳng định ả sẽ phát hiện ra không có thứ đó. Ta sẽ bị bại lộ mất.

Ngã Mễ Đại Na nói, vẫn thở dốc như cũ, cảm giác quyền rũ khiến người ta kích động khó kiềm chế nổi.

- Mười lăm năm trước ta đã nhận nuôi người, sáu năm trước ta lại cho người tiến vào Băng Nguyên Tinh Tâm Các, mượn thiên phú và sắc đẹp của người để trở thành đệ tử quan môn của Thanh Thủy. Cho tới bây giờ người đều không làm ta thất vọng. Thanh Thủy chết đi người sẽ trở thành tông chủ của Băng Nguyên Tinh Tâm Các. Kế hoạch này ta đã tính tốt lắm rồi, không thể sửa đổi được. Đó cũng là con đường người phải đi. Ta tin rằng người có thể xử lý tốt chuyện như vậy.

-Ồ. Ta biết là chủ nhân sẽ không đồng ý với ta... Thật ra ta cũng đã sắp đặt tốt rồi, tìm quỷ chết thay rồi. Nếu như tiện nhân già Thanh Thủy kia mà phát hiện ra mất thứ kia, vậy thì con quỷ chết thay kia sẽ phát huy tác dụng.

- Ha ha... Ôi ôi!

Lại những tiếng thở hồng hộc truyền ra. Lão già kia cuối cùng vẫn bại trận.

- Chủ nhân, người nằm nghỉ một chút nhé. Na Na xoa bóp cho người một chút.

Tiếng bành bịch lại truyền tới. Đó là tiếng Ngã Mễ Đại Na xoa bóp cho lão già kia.

Lão già kia thở dài một tiếng, nói:

- Ôi, cơ thể này đúng là không dùng được nữa rồi. Ta không thể chờ đợi được, muốn có thân thể trẻ trung, dù là xà nhân cũng tốt.

- Được rồi.

Tạm nghỉ một chút, giọng nói của Ngã Mễ Đại Na lại vang lên lần nữa:

- Chủ nhân, tấm bản đồ da thú kia lại là bảo bối của tiện nhân già Thanh Thủy, giấu bí mật của Luyện Thiên Thần Quyển. Bí mật này dù là Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong một ngàn năm trước may mắn có được Luyện Thiên Thần Quyển cũng không biết. Nhưng bí mật này cuối cùng là thứ gì thì kể cả Thanh Thủy đã dành nửa đời người cũng không phá giải ra được. Chủ nhân muốn lấy nó làm chi?

Lão già nói:

- Đó là thứ tộc trưởng xà tộc Kim Dịch muốn lấy, là điều kiện để đổi lấy việc hắn dùng Sinh Hóa Nhân Xà trên người ta. Hắn muốn tấm bản đồ da thú đó.

- Hóa ra là như vậy...

Lại tiếng lạch bạch phát ra. Nửa tiếng sau, những tiếng hừ hừ lại vang lên. Xem ra Ngã Mễ Đại Na trời sinh dâm đẳng và lão già háo sắc này đúng là một đôi tuyệt xứng.

Đến tận lúc này, chuyện chính của hai người cũng coi như nói xong rồi.

Rốt cục biết được lai lịch của hai thứ kia, Phó Thư Bảo ẩn dưới lòng đất kích động không thể nhin nổi. Sinh Hóa Nhân Xà có thể khiến một thi thể mục nát thành người sống, đối với một lão già sắp xuống lỗ thì đúng là hấp dẫn không thể kháng cự được.

Nhưng đối với hắn thì đó lại là chuyện không quan trọng. Ngược lại, tấm bản đồ da thú mới khiến hắn cực kỳ hiếu kỳ. Bí mật ngay cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không biết, vậy cuối cùng nó là thứ gì đây?

Cho tới nay, hắn cũng cho rằng Luyện Thiên Thần Quyển là do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong sáng tác ra, nhưng sự thật lại không phải như vậy.

Luyện Thiên Thần Quyển rốt cục là do ai sáng tạo đây? Tại sao nó lại rơi vào tay Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chứ?

Giải quyết được một nghi vấn lại sinh ra càng nhiều nghi vấn hơn. Phó Thư Bảo cảm thấy cực kỳ phức tạp.

- Trước kia ta không phải là địch thủ của Ngã Mễ Đại Na nhưng hiện giờ ta và ả đều là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ. Hơn nữa cơ thể ta trải qua linh sương cường hóa, lại có ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa, lực chiến đấu phải hơn ả. Lão già kia chỉ là một ông lão bình thường, như thế thì hiện tại ta đi ra ngoài, thừa dịp bọn chúng đang sung sướng mà đoạt lấy hai thứ kia cũng không phải vấn đề...

Trong lòng đã có quyết định, Phó Thư Bảo chậm chậm di động lên mặt đất. Nhưng hắn vừa chuyển động một chút thì đã dừng lại.

- Thanh Thủy mất thời gian nửa đời người cũng chưa phá giải được, ta lấy thì có tác dụng gì? Nhưng lão già kia nói là tộc trưởng xà tộc Kim Dịch muốn tấm bản đồ da thú kia, chỉ sợ là có phương pháp phá giải. Sao ta không chờ một chút chứ?

Nghĩ tới đây, Phó Thư Bảo liền trở lại vị trí vừa rồi.

Thả câu dài, bắt con cá lớn. Hiện giờ chẳng qua chỉ là một con cá không lớn không nhỏ, chờ cá lớn cắn câu rồi hãy kéo chứ nhỉ?

- Ôi, ôi... Lại ra rồi...

- Chủ nhân đừng lo. Người phải bắt nó trở thành gia tộc La gia mà người quản lý ấy. Cho nó trưởng thành là người sẽ kéo dài được mà.

- Thông minh, miệng ngọt ngào... Ừ... Vẫn ra rồi...

- Nếu chủ nhân khen ta miệng ngọt, hì hì, ta sẽ dùng miệng này để gọi nó dậy nhé.

- Không được... Thế thì ta mất cái mạng già này mất...

Trong phòng rốt cục cũng yên tĩnh lại.

Phó Thư Bảo há to miệng, hồi lâu cũng không bình tĩnh lại được. Chủ nhân của Ngã Mễ Đại Na tiện này lại là gia chủ đệ nhất thế gia Tú Quốc!

oOo

Đệ nhất thế gia Tú Quốc - La gia có hơn ngàn tộc nhân, nhân tài lớp lớp, trong thương giới, chính giới thậm chí là quân giới cũng có người La gia. Thật ra thực lực của nó tuyệt đối không kém bốn đại tông phái của Tú Quốc chút nào. Nhưng ai có thể tưởng tượng được, gia chủ La Nghiêm nắm trong tay quái vật lớn này lại là một người bình thường chứ?

Một lần mai hiểm nghe lén này, không chỉ biết thêm lai lịch về hai loại đồ vật đó, còn biết thân phận thật của Ngã Mễ Đại Na, không thể không nói là thu hoạch nhỏ được.

Như vậy thì nguyên nhân khiến Ngã Mễ Đại Na có gan phản bội Thanh Thủy cũng rất đơn giản. Nàng được gia chủ La Nghiêm của đệ nhất thế gia Tú Quốc, La gia nhận nuôi. Hai người chẳng những có quan hệ cha con nuôi mà còn có quan hệ thể xác, phản bội cũng là hạt giống đã được gieo mầm từ sớm rồi.

Nhưng Phó Thư Bảo lại thấy, trong tay La Nghiêm khẳng định đã nắm được nhược điểm của Ngả Mễ Đại Na này, nếu không thì loại tiện nhân như Ngả Mễ Đại Na khẳng định cũng không nghe lời hắn.

Chẳng qua chuyện như thế, hắn cũng chẳng hứng thú tìm hiểu.

Bỏ qua việc cướp lấy hóa thạch hổ phách và bản đồ da thú, Phó Thư Bảo lại vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực, lặng im trở lại đường cùc.

Nếu như ra khỏi tường nhà ngói mà đã chui lên mặt đất thì rất có khả năng sẽ bị Ngả Mễ Đại Na phát hiện. Cho nên chỗ hắn chọn vị trí để lên mặt đất phải xa hơn một chút, ở trong khu rừng trúc rậm rạp. Sau đó hắn liền sửa sang quần áo, bước nhanh về phía khách đường của Thính Phong Cư.

Cả đường vô sự, chỉ gặp mấy người hầu của Thính Phong Cư.

- Đôi cậu nam nữ Ngả Mễ Đại Na và La Nghiêm nợ trăm lần cẩn thận rồi cũng có một lần sơ sót, cho là ở địa bàn của mình là đảm bảo an toàn, nhưng cuối cùng lại lộ đuôi cáo ra.

Đã ném đi được tảng đá trong lòng, tâm trạng Phó Thư Bảo cũng tốt hơn hẳn. Nhưng nhớ lại những chuyện nghe được, hô hấp của hắn không khỏi trở nên hơi dồn dập.

Nữ nhân như Ngả Mễ Đại Na thì hiển nhiên hắn không cảm thấy hứng thú. Nhưng tiếng động khi Ngả Mễ Đại Na làm chuyện đó khiến hắn không tự chủ được mà nghĩ tới Chi Ni Nhã và chuyện hoang đường phát sinh trong động quật kia...

Không khí trong khách đường vẫn náo nhiệt như cũ.

Không có tên nam nhân độc miệng đại sứ văn hóa kia, cả đám nam nhân đều thoải mái hơn nhiều, vậy Ngả Mễ Đại Na và Chi Ni Nhã lại. Băng Oánh xem như hoa đã có chủ, dù nàng cũng được xem là tuyệt sắc nhưng ngại Tú Cát nên các tuần kiệt nơi này không ai dám lại gần.

Tú Cát vốn phải đi cùng nàng nhưng Phó Thư Bảo sau khi đi vào lại phát hiện ra nàng ngồi cô độc ở một bàn tiệc, cũng chẳng thèm uống rượu. Tú Cát ca ca của nàng đang nói chuyện gì đó với Chi Ni Nhã, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười sang sảng.

- Đáng đời, nam nhân như Tú Cát cũng đáng để người đối xử thâm tình với hắn sao? Hiện tại sở dĩ hắn còn dịu dàng với người như vậy là vì còn chưa chiếm được người. Một khi chiếm được cơ thể người, chơi đùa chán rồi thì người sẽ thấy được diện mạo thật của hắn. Con mẹ nó đúng là còn ngu hơn heo.

Thu hồi ánh mắt từ trên người Băng Oánh, Phó Thư Bảo đi về phía Độc Âm Nhi. Người đáng thương cũng có chỗ đáng giận. Từ rừng rậm Mai Bảo tới giờ, hắn không có chút thiện cảm gì với nàng cả.

157. Chương 157

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 157: Lòng trắc ẩn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nhìn Phó Thư Bảo bình yên trở về, Độc Âm Nhi cũng thầm thở phào một hơi nhưng nét mặt lại không thể hiện gì. Mãi cho tới khi Phó Thư Bảo ngồi xuống, bưng chén rượu lên uống thì nàng mới thấp giọng hỏi.

- Thế nào rồi?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ngả Mễ Đại Na trước mắt này là giả. Người thật ta tìm thấy rồi, cũng biết chuyện chúng ta muốn biết. Nhưng hiện tại không phải lúc, trở về nói tiếp nhé.

- Như thế thì đã lấy được hai thứ kia rồi hả?

Độc Âm Nhi lại hỏi nhỏ.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Hiện tại không có tác dụng, về sau hãy lấy.

- Cái tên này...

Độc Âm Nhi duỗi chân xuống dưới gầm bàn, đập Phó Thư Bảo một cái.

Phó Thư Bảo đang thưởng thức rượu ngon phải há to miệng, suýt nữa là rơi cái chén trong tay xuống.

Mãi cho tới khi tiệc rượu kết thúc, Phó Thư Bảo cũng không thấy gia chủ La gia, La Nghiêm trở lại, cũng không thấy Ngã Mễ Đại Na thật về.

Phản ứng của La Kiệt không có gì lạ, mà từ cách cư xử của hắn với Ngã Mễ Đại Na trước kia thì khẳng định hắn biết phụ thân tới nhưng tuyệt đối không biết phụ thân hắn tới làm gì, càng không biết thân phận của Ngã Mễ Đại Na. Nếu không, đã biết thân phận Ngã Mễ Đại Na và chuyện phụ thân hắn làm, hắn còn theo đuổi Ngã Mễ Đại Na như ruồi nặng thế sao?

Trên thế giới này có mấy nam nhân lại nói chuyện mình nuôi gái cho người nhà biết đâu? Càng huống chi La Nghiêm là người nắm trong tay đệ nhất thế gia Tú Quốc. Cho nên chuyện này nhìn như không thể hiểu được nhưng lại rất bình thường. Sự thật là không chỉ có La gia mà đại gia tộc khác, thậm chí là vương thất Tú Quốc chẳng lẽ không có chuyện này à?

Tiệc rượu mãi tới hoàng hôn mới kết thúc.

Chi Ni Nhã là người đứng dậy cáo từ đầu tiên. Là hai đại tùy tùng của nàng, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cũng đi theo.

Ra khỏi cửa lớn của Thính Phong Cư, một đám nữ thị vệ Thánh Đóa Lan Quốc và Thanh Thủy ngoài này lập tức ào tới, diu Chi Ni Nhã lên xe ngựa, rời khỏi nơi này.

Lần này bọn họ không trở về lữ quán mà trực tiếp đi tới sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc tại Hồng Cảng thành. Xe ngựa tới sứ quán, Luyện Thiên Thử cũng đã về sứ quán.

Để thị vệ và quan viên sứ quán lui ra, phòng khách sứ quán chỉ còn lại những người thân thiết nhất của Phó Thư Bảo.

- Tốt lắm, giờ phải nói hết cho chúng ta biết chứ hả?

Độc Âm Nhi không thể chờ được nữa, muốn biết ngay chuyện đã xảy ra.

Lúc này Phó Thư Bảo mới kể hết chuyện mà hắn nghe lén dưới đất của ngôi nhà ngói ra.

- Oa! Kinh tởm quá! Cái Ngã Mễ Đại Na đó lại phát sinh chuyện đó với dương phụ của mình!

So với việc biết bí mật của hóa thạch Sanh Hóa Nhân Xà và bản đồ da thú, phản ứng của Độc Âm Nhi với chuyện này còn mạnh hơn.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai:

- Lúc đó ta cũng không tin được nhưng sự thật đúng là như vậy.

- Người thấy xấu xa. Không ngờ người lại đi nghe chuyện đó.

Độc Âm Nhi bỏ một câu.

Phó Thư Bảo lập tức cứng họng.

- Chủ nhân, bản đồ da thú đó liên quan tới Luyện Thiên Thần Quyển, kể cả chủ nhân Luyện Thiên Quân cũng không biết. Chuyện này lần đầu ta mới nghe thấy. Người xác định là không nghe nhầm chứ?

Trầm tư một lát, Luyện Thiên Thử liền đưa ra nghi vấn của mình.

Phó Thư Bảo nói.

- Không có khả năng ta nghe nhầm đâu. Đây cũng chính là nguyên nhân ta chưa ra tay cướp đoạt. Nếu Luyện Thiên Quân cũng không biết bí mật này, mà tông chủ Thanh Thủy còn phải tốn nửa đời người mà không phá giải được, ta đoạt nó cũng chưa chắc phá giải nổi. Nhưng tộc trưởng xà tộc Kim Dịch trong miện La Nghiêm hình như biết chút manh mối. Cho nên ta muốn để thời cơ chín muồi rồi mới ra tay.

Luyện Thiên Thử nói:

- Xà Nhân Tộc và Độc Lang tộc đều là những chủng tộc khiến người ta sợ hãi. Nhưng Xà Nhân Tộc này cả trăm năm nay không có dấu hiệu hoạt động rồi. Bên ngoài thậm chí còn đồn đại là Xà Nhân Tộc đã diệt vong. Muốn tìm đến Xà Nhân Tộc, sợ là phải tốn rất nhiều công sức đó.

Phó Thư Bảo đáp:

- Luyện lão nhất định biết chuyện của Xà Nhân Tộc. Nói chúng ta nghe xem.

Luyện Thiên Thử nói:

- Xà Nhân Tộc là bộ tộc thần bí sinh ra trong thời đại khởi nguyên. Tổ tiên của bọn họ là tập giao của linh thú họ rắn và nhân loại mà thành. Xà Nhân Tộc có đầu người đuôi rắn, hành động nhanh chóng phi thường, trên người có vảy cứng, phòng ngự cực mạnh. Hơn nữa trời sinh bọn họ có độc tố trí mạng, cho nên nếu so sánh thì Xà Nhân Tộc thật ra còn lợi hại hơn cả Độc Lang Tộc.

Đầu người thân rắn, khó có thể tưởng tượng ra đó là loại vật quý dị tới mức nào!

- Bảo ca ca, đã biết việc này rồi, ngươi còn muốn đi tìm Xà Nhân Tộc không?

Chi Ni Nhã hỏi. Thật ra nàng quan tâm nhất không phải là chuyện này mà là chuyện Phó Thư Bảo sẽ rời bỏ nàng.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới nói:

- Xà Nhân Tộc thì khẳng định phải đi tìm. Nhưng ta muốn về Hồ Thành trước một chuyến đã.

Quay về Hồ Thành lấy khối thạch hạch Linh Văn Thạch kia, đối với hắn là một chuyện vô cùng quan trọng.

Chi Ni Nhã cũng âm thầm thở phào một hơi:

- Tốt đó. Dù sao thì còn chưa tới ngày bá kiếm hoàng đế bệ hạ Tú Quốc, ta đi theo ngươi tới Hồ Thành xem một chút.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tốt lắm, thể chuẩn bị một chút nhé, sáng mai chúng ta lên đường.

Sắc mặt Độc Âm Nhi lập tức cứng lại. Nàng này dai như da trâu, sao cứ bám lấy người khác vậy?

Đang nói chuyện thì một nữ thị vệ đi tới trước cửa nói:

- Công chúa điện hạ, bên ngoài có một quan viên Tú Quốc tới, nói là muốn gặp Đạo Phu đại nhân.

Chi Ni Nhã và Phó Thư Bảo liếc nhau một cái. Giờ này rồi sao còn có quan viên Tú Quốc tới xin gặp chứ?

- Bảo hử về đi. Ta không gặp hử.

Đại sứ văn hóa do Phó Thư Bảo giả dạng cũng chẳng có hứng thú tạo quan hệ với quan viên Tú Quốc.

Nữ thị vệ kia lại nói:

- Hử quỳ trên mặt đất, nói là hôm nay Hi Đạo Phu đại nhân ở Thính Phong Cư nói chuyện quét sạch mặt mũi giới văn hóa Tú Quốc, mà hử là quan viên văn hóa Hồng Cảnh thành lại không gặp mặt được người một lần thì có người sẽ giết sạch cả nhà hử.

Phó Thư Bảo cười lạnh nói:

- Thế nhất định là Tú Cát và quan viên Tú Quốc phát tiết oán khí lên người hắn rồi. Kể ra hắn cũng đáng thương. Cho hắn vào đi, ta gặp hắn một lần.

Dù là người không hề liên quan nhưng hắn lại động lòng trắc ẩn, không đành lòng để có người vì một chuyện buồn cười như thế mà cả nhà mất mạng.

Độc Âm Nhi nói:

- Có cần ta đi cùng không?

Phó Thư Bảo đi về phía ngoài, nói:

- Không cần đâu. Chỉ gặp một quan viên văn hóa thôi, có gì đâu. Các người thu thập hành lý đi nhé.

Đi theo nữ thị vệ kia, ra khỏi cửa sứ quán, thấy trong bóng đêm mù mịt quả có một nam tử đang quỳ thật. Người này thoát nhìn tầm năm mươi tuổi, vóc người rất to béo, mặc quan phục Tú Quốc, cúi đầu xuống, thần sắc khẩn trương, lộ vẻ vô cùng căng thẳng.

Nữ thị vệ lưu lại tại cửa, Phó Thư Bảo chậm rãi bước tới, nói:

- Người không cần quỳ nữa, đứng lên đi.

Nghe giọng nói của Phó Thư Bảo, nam tử kia vội vàng ngẩng đầu lên, giọng nói run rẩy:

- Đa tạ Hi Đạo Phu đại nhân, đa tạ Hi Đạo Phu đại nhân!

- Người lo sợ như thế làm gì?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta đã tới rồi, cũng gặp mặt người rồi. Người trở về cũng có thể nói chuyện rồi. Vậy trở về đi nhé.

- Ta...

Nam tử nọ đột nhiên quay đầu về phía một ngõ nhỏ âm u phía đối diện.

Trong lòng Phó Thư Bảo chấn động, cũng vội vàng nhìn về phía đi. Lúc này đột nhiên một luồng hàn quang bỗng bắn xuyên qua bóng tối, trong nháy mắt đã tới trước mặt hắn.

- Á!

Nam tử kia kêu thảm một tiếng, cổ đã lệch ra rồi ngã xuống mặt đất. Luồng hàn quang kia chính là một mũi tên, đâm mạnh vào đại não hắn!

158. Chương 158

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 158: Âm sát trên phố (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vèo! Không đợi Phó Thư Bảo kịp lui lại tới cửa sứ quán, một loạt tên đã bắn từ bốn phương tám hướng tới, tên bắn như mưa! Cái gọi là quan viên văn hóa kia chẳng qua chỉ là một cái bẫy để bắn chết hắn thôi!

Bốn hướng đều có tên bắn tới, kể cả bầu trời cũng còn chỗ trốn. Thở dồn tựa như là phương pháp tốt nhất để tránh né nhưng chỉ sợ là hắn còn chưa kịp chui xuống đất hoàn toàn thì những mũi tên này đã cắm lên người hắn rồi. Dưới tình huống cấp bách, Phó Thư Bảo vội vàng vận Luyện Nguyên Tố Lực thành một cái lồng phòng hộ, sau đó cúi thất lưng, hai tay ôm đầu, bảo vệ chặt chẽ vị trí yếu hại là cái đầu của mình.

Hắn vừa mới thực hiện xong động tác phòng ngự này thì những mũi tên mạnh này đã bắn tới, ào ào đập vào người hắn. Cảm giác đau đớn kịch liệt truyền khắp toàn thân. Nhưng có bì giáp của da Ngân Tì Tầm Mãng phòng hộ, những mũi tên này chỉ khiến hắn đau đớn chứ không cách nào xuyên thủng bì giáp được, cũng không tạo thành tổn thương chính thức cho hắn.

Bì giáp do Độc Âm Nhi chế tạo, ngoài hai bàn tay, hai bàn chân và đầu là không được phòng hộ ra, có thể nói là phòng ngự đạt mười phần. Đây cũng chính là nguyên nhân hắn vội vàng ôm lấy đầu mình.

Một đợt sóng tên vừa hết, Phó Thư Bảo thuận thế ngã lăn ra mặt đất, đôi mắt nhìn như nhắm chặt vẫn mở ra một khe nhỏ, quan sát tất cả những địa phương có khả năng.

Đột nhiên xuất hiện tên bắn giết Hi Đạo Phu đại nhân, mấy nữ thị vệ đứng ở cửa sứ quán lập tức hét lên chói tai, một người chạy về báo tin còn mấy người còn lại vội nhanh về phía Phó Thư Bảo.

Nhưng có người còn nhanh hơn bọn họ, phải nói là nhanh hơn nhiều!

Vù vù! Từ cuối hẻm góc đường và sau những bức tường nhà dân quanh đây, một đám áo đen lần lượt vọt ra, toàn thân không có màu gì khác, kể cả chụp đầu cũng là màu đen. Đem đại khái thì đám người này có trên hai mươi người!

- Tên kia trúng tên mất mạng rồi. Chém đầu hắn mang về thôi! Chỗ này không nên ở lâu.

Nam nhân cầm đầu quát. Dưới sự chỉ thị của hắn, lập tức có một kẻ thân thủ nhanh nhẹn liền đi tới, nhấc đao trong tay chặt vào cổ Phó Thư Bảo. cùng lúc đó, đồng bọn của hắn đã vây sứ đoàn lại.

Thanh đao rất nặng, lưỡi đao sắc bén nhưng khi sắp chém vào gáy đối phương thì đột nhiên Phó Thư Bảo vừa giả chết lại dịch đầu đi. Thanh đao chém trượt, mặt đất bắn lên một đám hoa lửa.

Bịch! Trong tích tắc, một quyền nặng nề đột nhiên đánh vào háng hắn tử kia.

- Á...

Tiếng thét thảm tuôn ra từ trong họng hắn, còn cả một luồng máu bắn ra.

Một quyền giải quyết xong hán tử vừa muốn chặt đầu mình, Phó Thư Bảo đột nhiên xoay người bật dậy, ngón trỏ bàn tay trái vuốt lên Luyện Trữ Vật Giới trên tay phải một cái, sau đó chia ra. Trên hai tay hắn xuất hiện hai thanh kiếm răng rắn.

Hai tay vùng mạnh, hai luồng sáng lạnh lóe lên, tạo thành một hình tròn tuyệt đẹp vào những người đang vây quanh hắn.

Phụt phụt phụt! Ta kẻ áo đen còn chưa kịp phản ứng thì đã bị chặt thành hai khúc. Nội tạng và những thứ dơ bẩn bên trong phun ra như suối.

Biến cố đột ngột khiến cho đám thích khách áo đen còn lại đại loạn.

- Giết hắn!

Tên thủ lĩnh cầm đầu lại ra lệnh.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên nụ cười lạnh như tơ, chém hai đao về phía trái phải, cơ thể đột nhiên bay lên không, từ trên cao giáng xuống, hai thanh kiếm răng rắn bổ mạnh vào tên thủ lĩnh kia! Bắt giặc phải bắt vua trước!

Thân có bì giáp da rắn bảo vệ, đao kiếm bình thường trừ phi chém trúng đầu hắn, nếu không thì chẳng cách nào làm tổn thương hắn. Đây chính là chỗ dựa khiến Phó Thư Bảo không sợ hãi gì, có gan dám chém giết đầu lĩnh của đám thích khách với tư thế không cần phòng thủ này!

Mặt khác, vừa rồi giao chiến hắn cũng đã thăm dò ra sâu nông của đám thích khách này. Tu vi lực lượng của đám người này cao nhất cũng chỉ là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực, còn kém Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố như hắn một cấp, thấp nhất thì ở giữa Nội Lực và Tinh Thần Lực. Cho nên đây là đối thủ tốt để hắn rèn luyện!

Kiểm răng rắn đột nhiên chém tới, mang theo tiếng gió rít chói tai.

Đầu lĩnh của đám thích khách mạnh mẽ giơ thanh đao trong tay lên chặn lại. Bịch một tiếng nặng nề, kinh khí bắn ra bốn phía. Kiểm rằng răn này dù bị ngăn lại nhưng thanh đao của hắn lại bị chặt đứt. Dưới áp lực quá lớn, hai chân hắn mềm nhũn ra, suýt nữa là ngã lăn ra mặt đất!

- Một đại sứ văn hóa sao có thực lực mạnh như vậy chứ?

Đầu lĩnh sợ hãi kêu lên.

- Ta mà đã khiến các người ăn không tiêu rồi, thế còn nàng thì sao?

Không công kích tiếp, Phó Thư Bảo cười cười chỉ về phía cửa sứ quán cho tên đầu lĩnh thấy.

Đầu lĩnh nọ vội vàng quay đầu lại, thấy ở cửa sứ quán có một đám nữ thị vệ mặc giáp vọt ra, trong đó có một người mặt không chút tình cảm nhìn hắn. Ánh mắt lợi hại kia chỉ liếc một cái đã khiến trái tim hắn băng giá tới cực điểm rồi!

Nữ tử nhìn qua chỉ có hơn mười lăm tuổi kia chính là Thanh Thủy. Trong cơ thể như trẻ con của nàng thật ra lại che dấu chiến lực của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ!

Còn cả Độc Âm Nhi, nếu nói về thủ đoạn giết người thì nàng tuyệt đối không kém Thanh Thủy chút nào. Thậm chí người rơi vào tay nàng còn cầu nàng kết thúc tính mạng của mình cơ.

Ra khỏi cửa sứ quán, đoàn giáp thị vệ lập tức bao vây hết đám thích khách che mặt lại.

Thanh Thủy và Độc Âm Nhi sóng vai đi tới. Nhất là Thanh Thủy, trường lực lượng cường đại tạo thành áp lực khiến người ta hít thở không thông!

Đây chính là cách biệt về thực lực. Chỉ cường độ trường lực lượng trên người nàng đã khiến đám thích khách kia tuyệt vọng rồi, biết rằng hôm nay tuyệt đối không có khả năng giữ mạng nữa.

Nhưng người đã tới đều mang lòng chịu chết cả. Đối với loại người này, liều mạng sống là chuyện hết sức bình thường.

- Giết!

Đầu lĩnh thích khách rít gào một tiếng, vung thanh đao gãy trong tay, lao về phía Phó Thư Bảo giống như cuồng phong vậy.

Phó Thư Bảo nhún vai một cái, cũng chẳng thèm nhúc nhích.

Thanh Thủy chuyển động rồi. Là Nữ Nô Luyện Nhân của Phó Thư Bảo, chức trách duy nhất của nàng là bảo vệ Phó Thư Bảo. Nàng không cần biết tình huống thế nào nhưng không coi chuyện vung đao chém Phó Thư Bảo là không thể tha thứ sdc.

Luận về tốc độ thì đầu lĩnh đám thích khách mới có tu vi Luyện Nguyên Tổ Lực làm sao có thể so được với Thanh Thủy đã có cánh lực lượng chứ?

Bịch! Nhắc cao thanh đao, chỉ còn cách Phó Thư Bảo ba bước nhưng đầu lĩnh thích khách đột nhiên phát hiện ra có một bàn tay đặt lên trên lưng mình, sau đó sống lưng đau đớn. Cả người hắn liền không khống chế được mà ngã lăn ra đất.

Ngay trong nháy mắt hắn ngã xuống, hắn nhìn thấy mấy đồng bọn của hắn đồng thời ngã xuống giống hắn, mặt sùi bọt mép, toàn thân co quắp không ngừng. Ngay ở phía sau bọn họ, hắn còn nhìn thấy một nữ tử nhìn bọn họ mà cười vô cùng vui vẻ.

- Ha ha, lần đầu độc chết nhiều người như vậy, vui ghê!

- Ồi... Ắ còn là người sao?

Đau đớn kịch liệt truyền tới, đầu lĩnh thích khách đã cảm thấy lòng như tro tàn, miệng cũng lộ một nụ cười tàn nhẫn. Ngay sau khi hắn cười, ma nữ phía sau hắn đã đá hắn lăn ngược trở lại. Một bàn chân rất thơm đập lên ngực hắn.

- Chủ nhân, giẫm tên này thành thịt nát cả hay chỉ giẫm nát một nửa thôi?

Thanh Thủy hỏi rất nghiêm túc.

- Để ta xử lý cho. Người giải quyết hết những kẻ còn lại đi.

Phó Thư Bảo đi lại phía này.

Nhận lệnh này xong, cảnh chiến đấu liền đơn giản hơn nhiều rồi. Thanh Thủy xoay người gia nhập trận chiến, lập tức tiếng kêu thảm vang lên liên tiếp. Trong khoảnh khắc, chẳng còn tên thích khách nào còn đứng nổi nữa.

Lạnh lùng gõ thanh đao gãy lên sống lưng tên đáng thương kia, Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói:

- Các người là người của Tú Cát phải không?

Đầu lĩnh thích khách dữ tợn đáp:

- Muốn hỏi ra điều gì từ miệng ta sao? Người cứ nằm mơ đi! Không cần người ra tay, ta tự kết liễu là được!

Kéo khăn bịt mắt của thích khách ra, nhìn sắc mặt hắn, Phó Thư Bảo cười nói:

- Người sẽ không định dùng trò cũ là uống thuốc độc tự tử chứ?

- Răng rắc, ừng ực!

Tiếng hàm răng cắn chặt đột nhiên truyền ra từ miệng tên thủ lĩnh thích khách. Sau đó hắn ngửa cổ, nuốt độc dịch ẩn trong răng vào bụng.

Phó Thư Bảo nhướn mày:

- Âm Nhi muội muội, mau tới xem tên này vừa uống thuốc gì thì cứu hắn đi.

- Không có khả năng....

Trên mặt tên thủ lĩnh thích khách lại hiện lên nét cười dữ tợn, dù chết cũng không để cho nam nhân trước mặt hài lòng như ý!

Một thân ảnh vọt nhanh tới. Độc Âm Nhi ngồi xuống mở miệng tên đầu lĩnh thích khách ra, nhìn thoáng qua một chút, khinh thường nói.

- Ta còn cho rằng là thứ độc được gì lợi hại, hóa ra chỉ là thứ kịch độc rác rưởi Sát Nhân Thương. Thứ này tám tuổi ta đã có thể giải rồi.

- Ôi, ôi...

Dưới tác dụng của kịch độc, tên đầu lĩnh thích khách sợ hãi nhìn Độc Âm Nhi. Con mẹ nó chứ đây còn là thiếu nữ của nhân loại không vậy? Người ta dùng độc tự sát, nằng sao lại có thể nói những lời lạnh lùng thế!

Một viên thuốc khó ngửi tiến vào trong miệng tên đầu lĩnh thích khách. Chỉ chốc lát sau, đau đớn do kịch độc Sát Nhân Thương mang lại đã không còn chút nào. Hắn muốn chết vậy mà lại chết không thành.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói:

- Vị nhân huynh này, có còn muốn thử một lần không?

- Lão tử dù thành quỷ cũng không bỏ qua cho các người!

Chết mà lại được cứu sống, tuyệt vọng và sau tuyệt vọng. Cảm thụ này không phải là thứ thường nhân có thể thừa nhận được. Đầu lĩnh thích khách này thật ra đã sắp sụp đổ tới nơi rồi.

- Người cho rằng có thể chết dễ dàng như thế sao?

Phó Thư Bảo lạnh lùng hỏi:

- Ta có thể cho người thử mỗi ngày một lần. Mỗi lần người gần chết ta lại cứu sống người. Người muốn ta làm thế không?

Đầu lĩnh thích khách kinh hãi nhìn Phó Thư Bảo, nhìn Độc Âm Nhi. Sóng lưng hần lạnh như băng. Con mẹ nó, đây là thứ ma quỷ gì vậy?

- Chuyện này giao cho ta nhé. Ta tuyệt đối có thể khiến hần phải khai người đứng đằng sau hần ra.

Độc Âm Nhi cười nói.

- Một ngày ta cho hần uống một loại độc dược, độc chết hần, sau đó lại cứu hần.Ồ, sau đó lại cho hần uống độc dược khiến cả người hần rửa ra...

Độc Âm Nhi còn chưa nói hết, tên đầu lĩnh thích khách đã run rẩy nói:

- Ta... Ta là gia nô của Tú Cát. Viên quan văn hóa Hồng Cảng thành kia cũng là một gia nô giả trang... Chúng ta giết hần trước, sau đó giết đại nhân, đó là vì để xóa hết chứng cứ.

Giết người giả mạo quan viên văn hóa, quan lại Hồng Cảng thành sẽ lấy cớ này điều tra. Đương nhiên là điều tra thế nào thì cũng không thể tra tới Tú Cát. Bọn họ sẽ đổ trách nhiệm lên một số thế lực hắc ám nào đó, nhưng Thánh Đóa Lan Quốc lại chết oan mất một vị đại sứ văn hóa.

Chẳng qua, Tú Cát sợ rằng có nằm mơ cũng không ngờ được là đại sứ văn hóa mà hần muốn trút cơn giận tại Thánh Phong Cư, phái gia nô đi giết lại là giả mạo.

- Người rất phối hợp. Hiện giờ người muốn sống hay muốn chết?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Ta... Ta đã nói tất cả cho người rồi. Người có thể thả ta đi không?

Đầu lĩnh thích khách tựa như vừa bắt được một cọng rơm cứu mạng vậy.

- Người đi theo tên gia nô nhé. Đúng rồi, gia nô cũng là người phải không?

- Người....

Đầu lĩnh thích khách đột nhiên ý thức được chuyện gì. Trái tim hần lại rơi vào tuyệt vọng.

- Độc dược này của ta còn mạnh hơn cái thứ rác rưởi vừa rồi người ăn nhiều. Thử một chút nhé.

Lại mở miệng đầu lĩnh thích khách ra, Độc Âm Nhi nhét một viên thuốc vào miệng hần.

- Ô.... Oa... Ách....

Ba âm thanh kỳ quái phát ra. Hai mắt đầu lĩnh thích khách mất đi thần quang, mất mạng triệt để.

Được một đám giáp thị vệ bao quanh, Chi Ni Nhã chạy vội về phía này, nói:

- Đây là hành vi tuyên chiến với Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta. Ta sẽ bẩm báo phụ vương chuyện này, để quân đội chúng ta tới đây đòi công bằng!

Phó Thư Bảo không còn cách nào khác, đành cười nói.

- Ta là một đại sứ văn hóa giả mạo. Nếu làm như thế thì sự kiện này cuối cùng cũng lộ ra. Ta cũng không hy vọng người có hành động quá khích như vậy.

- Nhưng mà...

Chi Ni Nhã muốn nói lại thôi.

Độc Âm Nhi nói.

- Chúng ta sẽ dùng cách của chúng ta khiến tên Tú Cát kia phải trả giá.

Nàng nhấn mạnh hai chữ “chúng ta”, tất nhiên là tách riêng Chi Ni Nhã ra khỏi “chúng ta” kia.

Chi Ni Nhã làm sao mà không nghe ra vấn đề, trong lòng hơi tê tái nói:

- Điều là do ta không tốt, không để ý để xảy ra chuyện này. Nhưng ta sẽ cố gắng dùng lực lượng lớn nhất để giúp đỡ các người!

Độc Âm Nhi lạnh lùng nói:

- Không cần đâu.

Thấy sắp sửa xảy ra đấu võ mồm, Phó Thư Bảo cười khỏ nói:

- Các người đừng tranh luận nữa. Kế hoạch của chúng ta không thay đổi, sáng mai vẫn lên đường về Hồ Thành.

Độc Âm Nhi ngạc nhiên nói:

- Quay về Hồ Thành sao? Chẳng lẽ cứ bỏ qua như vậy à?

Phó Thư Bảo nói:

- Ta sẽ không bỏ qua như vậy đâu. Nếu Tú Cát đã muốn lấy mạng ta, ta còn nhịn được thì ta có còn là nam nhân không? Chi Ni Nhã, người để quan viên sứ quán xử lý chuyện này, sau đó phái người đi đưa tin là người đi du ngoạn Hồ Thành. Mặt khác người lại phái người tung tin khắp nơi, nói là Phó Thư Bảo vừa quay về Hồ Thành rồi.

- Cái gì? Người...

Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi đều sùng sờ tại chỗ.

- Biết tin tức này rồi, Tú Cát khẳng định sẽ giết tới. Lúc đó thì...

Phó Thư Bảo cười lạnh:

- Để xem ai có thể giết được ai nhé.

Một cơn gió lạnh đột nhiên thổi qua nhưng không thể thổi đi được mùi máu tươi rất nồng ở nơi này.

oOo

Ánh trăng nhu hòa chiếu xuống, phủ một tầng sáng bạc trên mặt đất.

Khách đường của Thính Phong Cư tràn ngập tiếng đàn, mấy vũ công đang múa. Tú Cát, Băng Oánh ngồi một bàn, La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na ngồi một bàn, liên tục mời rượu nhau. Không khí rất thoải mái. Bất đồng với tiệc rượu ban ngày, giờ phút này Ngã Mễ Đại Na đang cười nói ở trong này lại là người thật, không phải giả.

Miệng thơm mở ra, uống một chén rượu ngon, Băng Oánh thở dài một hơi, nói nhỏ:

- Tú Cát ca ca, gia nô người phái ra đã đi một lúc rồi mà sao còn chưa về vậy?

Tú Cát cười ha hả nói:

- Băng Oánh muội muội yên tâm đi. Bọn họ sẽ không thất bại đâu.

Băng Oánh hơi lo lắng nói:

- Có thật là bọn họ chỉ đi giải giận không? Ta sợ bọn họ ra tay không biết nặng nhẹ, làm tổn thương tới tính mạng của đại sứ Hi Đạo Phu đó.

Tú Cát bưng chén rượu lên, không trả lời, uống rượu, trong lòng cười thầm.

- Giờ phút này thì đại sứ Hi Đạo Phu kia sợ là đã biến thành máu thịt rồi. Kể đó không nể mặt ta như vậy, không giết hấn thì làm sao ta nuốt trôi cơn giận này được chứ?

- Miệng lưỡi của Hi Đạo Phu đại nhân đó đúng là rất độc ác. Nhưng phương diện thi từ của hấn quả là độc bộ thiên hạ. Ta cảm thấy trong những người ta biết, không ai có thể sánh được với hấn.

Băng Oánh vẫn nhớ mãi bài Niệm Nô Kiều kia nhưng nàng cũng không biết đó chẳng qua chỉ một bài thơ trong thế giới khác của Phó Thư Bảo.

- Quên đi quên đi. Không nên nói chuyện này nữa. Chúng ta đổi đề tài nhé.

Tú Cát nghe tới thì từ là lại chán, chẳng qua trước mặt Băng Oánh thì hấn cũng không tiện phát tác.

159. Chương 159

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 159: Tin tức bất ngờ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by only_loveli

Nguồn: Vipvandan

La Kiệt đứng lên, cười ha ha nói:

- Cát công tử và Băng Oánh tiểu thư cũng đừng để chuyện ban ngày ở trong lòng. Kẻ đó chẳng qua chỉ là một con rắn độc man di mà thôi. Dạy dỗ hần một chút cũng để hần hiểu, Tú Quốc ta đất lớn người đông, con dân vạn vạn. Thiên triều thịnh thế, làm sao hần có thể hiểu nổi chứ? Nào, chúng ta tới uống hết chén này đi!

Ngã Mễ Đại Na cười nói:

- Kiệt công tử nói hay lắm, ta còn biết nói gì đây? Uống rượu như vậy thôi. Nhưng trước khi uống chén này, ta vẫn muốn hỏi. Băng Oánh muội muội vốn là nữ nhân tài ba trong chúng ta, cùng với Cát công tử là một đôi trời sinh, không biết lúc nào mới được uống rượu mừng của các người đây?

Câu nịnh nọt này mát tới tận tim Tú Cát và Băng Oánh. Trong tiếng cười vui, bốn tài tử giai nhân có thân phận liền đứng lên, nâng chén chúc mừng.

Ngay lúc này, một gia nô chạy vào cửa khách đường, sắc mặt nghiêm trọng, thở hổn hển nói:

- Công tử, không tốt rồi!

Người tới là gia nô của Tú Cát. Công tử hần gọi tất nhiên là Tú Cát rồi.

Vừa nhìn sắc mặt của gia nô, trái tim Tú Cát trầm xuống.

- Hoảng cái gì chứ? Xảy ra chuyện gì rồi? Nói mau!

Gia nô nọ thở hổn hển hai tiếng mới run rẩy nói:

- Người công tử phái đi... Đã chết hết rồi!

Chén rượu trong tay Tú Cát cách một tiếng rơi xuống mặt đất.

- Người nói cái gì?

- Người công tử phái đi ám sát, lúc đầu đều thuận lợi cả. Người nô lệ được mua kia cũng dụ được đại sứ văn hóa Thánh Đóa Lan Quốc ra khỏi sứ quán rồi. Người của chúng ta vừa thấy hần liền lập tức bắn tên, cũng tận mắt thấy hần bị bắn ngã. Tới khi bọn họ vọt tới, chuẩn bị giơ đao chặt đầu hần thì đại sứ kia đột nhiên vọt dậy. Không biết hần lấy đâu ra hai thanh kiếm răng, ra tay liền giết chết ba người của chúng ta, sau đó thì...

Sau đó gia nô này kể hết mọi chuyện toàn quân bị diệt ra.

- Không ngờ hần lại là một ... Cao thủ!

Trái tim Tú Cát càng trầm trọng.

- Đại sứ đó cũng không phải lợi hại nhất đâu công tử.

Gia nô kia kích động nói.

- Trong đám thị vệ của Chi Ni Nhã công chúa có một nữ tử mười lăm mười sáu tuổi, chớp mắt đã giết rất nhiều người. Còn có đoàn trưởng đoàn thị vệ tới tham dự tiệc rượu với đại sứ kia. Tựa như nàng ta là một cao thủ dùng độc, các huynh ra tay với nàng không ai được chết tử tế cả.

- Chờ một chút. Cái nữ tử mười lăm mười sáu kia là người Tú Quốc hay là người Tây Châu?

Ngã Mễ Đại Na đột nhiên hỏi. Vốn nàng cũng không quan tâm tới chuyện Tú Cát phái người đi trả thù, sau đó giết người nhưng không biết vì sao khi nghe tới nữ tử mười lăm mười sáu tuổi lợi hại kia, nàng lại sinh ra một loại cảm giác kỳ quái.

Tên gia nô kia đáp:

- Bẩm, là người Tây Châu.

- Không phải là nàng ...

Khóe miệng Ngã Mễ Đại Na hiện lên nụ cười khổ, cũng hơi cảm thấy buồn cười với ý nghĩ của mình.

- Tú Cát ca ca, không phải chỉ dạy cho hần một bài học thôi sao?

Băng Oánh rút cục cố lấy dũng khí, nói những lời trong lòng ra.

Tú Cát than thở một hơi:

- Băng Oánh muội muội. Chuyện như vậy, đứng ở góc độ của ta, ta có thể chỉ dạy cho hần một bài học là xong ư? Chuyện này liên quan tới uy nghiêm của ta, nếu truyền ra ngoài là có người làm nhục nữ nhân của ta, ta lại vẫn để kẻ đó sống. Vậy sau này ta còn uy nghiêm gì nữa? Làm sao mà thống trị nhiều người hơn nữa đây?

Cho tới này, Tú Cát đều chỉ có một mục tiêu, đó chính là vương vị của Tú Quốc!

Vì thế hần có thể nỗ lực, cũng có thể hi sinh tất cả, kể cả người thân nhất bên cạnh hần!

- Điều là do ta không tốt...

Băng Oánh cúi đầu, giọng nói cũng nhỏ hần đi. Nhớ lại chuyện vừa rồi, hình như là tại nàng liều lĩnh đứng ra chọc vào đại sứ Hi Đạo Phu kia, làm cho Tú Cát mất hết mặt mũi.... Nhưng vì vậy mà hần sẽ giết người sao?

Đang nói chuyện, lại có một gia nô vội vàng chạy vào đây. Lần này vẫn là gia nô của Tú Cát.

- Công tử, không hay rồi...

- Khốn kiếp! Tối hôm nay các người cứ tới từng người một, rốt cục là thế nào? Người nào cũng bối rối như thế cả! Người lại có chuyện gì?

Tú Cát đã khó có thể ức chế cơn giận rồi.

Gia nô nọ cũng thở hổn hển hai tiếng mới miễn cưỡng nói ra được.

- Công tử, sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc tới giao thiệp mời cho chúng ta, muốn quan phương Hồng Cảnh thành điều tra triệt để sự kiện ám sát.

Tú Cát cười lạnh nói.

- Bọn chúng giết hơn hai mươi người của chúng ta, không ngờ còn có mặt mũi báo quan!

Chỉ cho hần đi giết người, không cho người ta tố cáo hần. Đây chính là sự bá đạo của Cát công tử.

- Còn nghe nói một tin nữa.

Gia nô kia lại nói.

Ánh mắt Tú Cát rơi trên mặt hần.

- Tin gì?

Gia nô nọ liếc về phía La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na, lập tức đi tới sát Tú Cát, nói thầm vào tai hần.

- Vừa rồi mới tìm hiểu được, Phó Thư Bảo đã quay về Hồ Thành rồi.

Cả người Tú Cát chấn động.

- Tin tức này chuẩn xác không?

- Chuẩn xác ạ! Dù là tướng mạo hay các thứ khác đều ăn khớp.

Thật ra không tận mắt thấy nhưng trong lòng gia nô kia cũng không lo lắng.

- Tốt lắm. Để người của chúng ta chuẩn bị một chút, sáng mai chúng ta lên đường đi Hồ Thành.

Tú Cát nói.

Hai người gia nô kia liền lui xuống.

Mặc dù không nghe gia nô thứ hai nói gì với Tú Cát nhưng nghe thấy hai chữ Hồ Thành thì Bằng Oánh đột nhiên hiểu ra đó là tin tức gì rồi. Lúc này dáng vẻ của Phó Thư Bảo đột nhiên hiện lên trong đầu nàng. Trong lòng nàng không nhận được mà hỏi:

- Theo lẽ thường thì ta còn chưa phải là vợ hắn, nhưng ta đã đính hôn với người khác, Tú Cát ca ca hiển nhiên sẽ không coi thường ta, nhưng người khác thì sẽ thế nào đây? Ta làm như vậy là đúng hay sai? Nếu tìm được Phó Thư Bảo tại Hồ Thành, đối mặt với hắn, ta thật sự ra tay kết thúc tính mạng của hắn được sao?

Trên thế gian này, chuyện này chính là chuyện khó nghĩ cho rõ ràng nhất.

Lúc này La Kiệt nói:

- Cát công tử, phát sinh chuyện như vậy, người định xử lý thế nào? Dù sao thì Thánh Đóa Lan Quốc cũng là một đại quốc, quốc lực không kém Tú Quốc. Nếu làm lớn chuyện này thì sợ là cũng khó khống chế.

Mặc dù là bằng hữu nhưng trong chuyện này, hắn phải làm rõ quan hệ với Tú Cát.

Tú Cát cười lạnh nói:

- Chuyện này có gì mà khó xử đâu. Để vệ quan của Hồng Cảnh thành đổ tội lên đầu đám giặc cướp nào đó, mang người đi tiêu diệt, không phải là giải quyết được rồi sao?

- Ha ha ha ... Cát công tử đúng là cao minh!

La Kiệt cười to.

Ánh mắt Tú Cát âm thầm chuyển về hướng Hồ Thành. Lần này nhất định phải giải quyết xong cái tên lưu manh vô lại đó!

oOo

Người tốt mạng không dài, kẻ xấu sống ngàn năm.

Cũng có một số người, người khác càng trù hấn chết, hấn lại càng không chết. Chẳng những không chết mà hấn còn sống rất thoải mái.

Phó Thư Bảo chính là kết hợp của hai loại người này, thế nên hấn càng mạnh.

Rời khỏi Hồng Cảnh thành không phải là bỏ cuộc với chuyện của La Kiệt và Xà Nhân Tộc mà là để chuẩn bị.

Dọc đường đi, Phó Thư Bảo cũng không nhàn rỗi. Hấn mượn thân phận là đại sứ văn hóa Thánh Đóa Lan Quốc, mỗi lần tới một địa phương là lại xin gặp một số quan viên văn hóa, đại nho có học vấn, thậm chí không bỏ sót các đồ thư quán. Tóm lại là hấn muốn tìm mọi cách để điều tra tư liệu có liên quan tới Xà Nhân Tộc.

Mỗi lần gặp được thư tịch có giá trị, hấn cũng nghĩ cách lấy cho được. Bình thường có thể dùng tiền giải quyết vấn đề nhưng có một số điển tịch trân quý và một số chủ nhân ích kỷ không bán, vậy thì cũng đơn giản. Nửa đêm vào cửa, Thanh Thủy phụ trách đối phó với những cao thủ. Thị vệ và gia nô thì đơn giản rồi, Độc Âm Nhi hạ mê được là xong, cầm sách rời đi.

Cả đường điều tra nghe ngóng, tốc độ hiển nhiên cũng chậm lại. Nhưng dùng xe ngựa chứa sách, sau mười ngày, lộ trình tới Hồ Thành cũng chưa đi được một phần ba mà xe đã chất đầy sách rồi

160. Chương 160

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 160: Mạnh mối cổ quốc ngàn năm trước

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by only_loveli

Nguồn: Vipvandan

Ngoài chuyện đọc sách ra, tìm hiểu những chuyện xa xưa buồn tẻ, Phó Thư Bảo cũng không quên tu luyện lực lượng của mình.

Số linh quả lấy được trên Thiên Diệp Phù Bình hắn chia làm ba phần, một phần chia cho Chi Ni Nhã, một phần cho Độc Âm Nhi, còn một phần lưu lại cho chính hắn. Hơn chín trăm quả, trong đó có bốn trăm quả cho Độc Âm Nhi, ba trăm quả cho Chi Ni Nhã, hơn nữa là lén cho. Hắn chỉ để lại cho mình hai trăm quả.

Nhưng linh quả này so với thạch hạch của Linh Vãn Thạch mà hắn sắp thu hồi thì chỉ như gân gà, trong thời gian đi về Hồ Thành này cũng chỉ giúp hắn tăng tu vi lực lượng lên mà thôi.

Mặc dù có linh quả phụ trợ nhưng Luyện Nguyên Tổ Lực của hắn tăng lên rất thông thả. Chẳng qua đó cũng là chuyện hết sức bình thường. Khi cảnh giới lực lượng tăng lên, đặc tính lực lượng biến hóa rồi thì tất nhiên muốn tăng trưởng sẽ càng chậm.

Nhưng mỗi lần tăng một cảnh giới thì có nghĩa là đã có bước nhảy vọt, lực chiến đấu cũng tăng lên rất mạnh. Cho nên Phó Thư Bảo tuyệt đối không nóng lòng chút nào.

Bất đồng với Luyện Nguyên Tổ Lực hắn tu luyện tăng lên rất thông thả, dưới sự trợ giúp của linh quả, Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của hắn tăng lên rất mạnh.

Cùng một thời gian, Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của hắn đã từ chỗ lớn bằng đầu ngón tay cái biến thành hai đầu ngón cái, mở rộng gần gấp đôi.

Chẳng qua thể tích sau khi tăng gấp đôi, muốn mở rộng thêm thì lại khó khăn dị thường.

- Luyện lão, chuyện này là sao?

Nghĩ mãi không hiểu nổi, tới đó, sau khi cắm trại tại một khu rừng núi hoang vắng, Phó Thư Bảo liền hỏi Luyện Thiên Thử.

Luyện Thiên Thử giải thích:

- Chủ nhân, Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa bất đồng với những ngọn lửa bình thường, phương thức tu luyện và trưởng thành cũng bất đồng. Chủ nhân dùng linh quả của Thiên Diệp Phù Bình xong, linh tính và linh năng cho phép nó mở rộng nhưng hiện tại nó đã thích ứng với linh tính và linh năng của linh quả rồi. Nếu muốn mở rộng nữa thì rất khó khăn.

Phó Thư Bảo nghĩ tới một chuyện, nói:

- Ý Luyện lão là Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của ta muốn mở rộng phải có loại tài liệu cao cấp có linh tính hơn nữa hả?

Luyện Thiên Thử gật gật đầu:

- Đại khái là như vậy đấy.

Phó Thư Bảo lập tức há hốc miệng:

- Ta khinh! Vậy sau này ta muốn mở rộng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thì có dùng linh tài như linh quả của Thiên Diệp Phù Bình cũng không được sao?

Luyện Thiên Thử cười nói:

- Đúng là như vậy. Chủ nhân, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ngươi mà muốn mở rộng nữa thì phải luyện hóa linh tài cao cấp hơn. Mỗi lần tăng lên, ngươi sử dụng linh tài ngang cấp sẽ không có tác dụng nữa, dù có dùng cũng không có hiệu quả gì.

Phó Thư Bảo hết nói nổi. Dùng Linh Thú Lực Đan tu luyện đã là cách tu luyện lực lượng quá xa xỉ mà người thường không dám nghĩ tới rồi.

Hiện tại còn gặp Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tiến hóa bằng phương pháp xa xỉ hơn nhiều. Hẳn dù có lấy được tiền tài từ Băng Nguyên Tinh Tâm Các nhưng nếu chỉ dùng để mua linh tài cao cấp, vậy thì được vài lần là hết chứ?

Tóm lại một câu, bất cứ hình thức tu luyện nào của hắn cùng đều dùng một lượng tiền tài lớn, nếu muốn tăng lên thì phải đốt tiền, đốt càng nhiều tiền.

Nơi cắm trại là một bãi cỏ bằng phẳng, tổng cộng có năm cái lều. Giáp thị vệ đoàn của Chi Ni Nhã đã chết sạch tại Cấm Nhập Chi Hải, lần này tới sứ quán của Hồng Cảnh thành điều nữ thị vệ cũng không nhiều, chỉ có mười hai người. Đám thị vệ này ở trong một cái lều, Chi Ni Nhã một, Độc Âm Nhi một, Phó Thư Bảo một.

Thanh Thủy không có lều. Nàng tùy ý nằm ở một gốc cây tùng vườn thẳng như chiếc bút bên ngoài lều Phó Thư Bảo, lúc này cũng trong trạng thái cảnh giới và chuẩn bị chiến đấu. Độc Lang Kỵ của Độc Lang Tộc càng không có thói quen ở lều, quen ở trong rừng và cảnh giới ở nơi xa hơn. Như vậy cũng tránh cho vật cưỡi là linh thú sói nanh ác của bọn họ dọa người bình thường.

Có Luyện Nhân nữ nô siêu cấp như Thanh Thủy bảo vệ, giờ phút này dù là một đội quân cả vạn người vọt tới cũng không có tác dụng. Hẳn có thể nhẹ nhàng thoát vậy ngay.

Nói chuyện với Luyện Thiên Thử một hồi, Phó Thư Bảo cầm cuốn thư tịch liên quan tới Xà Nhân Tộc ra. Mỗi ngày trước khi ngủ, hắn đều tự mình tra một ít thư tịch và tư liệu.

Chẳng qua từ lúc rời Hồng Cảnh thành tới giờ, hắn đã tra không dưới trăm cuốn tư liệu nhưng vẫn chưa tìm được manh mối có giá trị.

- Thật ra chủ nhân vì sao lại phí sức đi thăm dò nơi trú ngụ của Xà Nhân Tộc chứ? Theo dấu La Nghiêm, gia chủ La gia không phải là được rồi sao?

Luyện Thiên Thử hơi khó hiểu với sự chấp nhất của Phó Thư Bảo.

Giơ cuốn sách lên, Phó Thư Bảo cười nói:

- Biện pháp này ta cũng đã nghĩ tới rồi. Thật ra ta biết biện pháp này vô cùng đơn giản nhưng nếu chúng ta lại không biết gì về kẻ địch, vậy thì làm sao mà cướp được bí mật về Luyện Thiên Thần Quyền trong tay tộc trưởng xà tộc Kim Dịch chứ? Làm sao có thể đoạt được bản đồ da thú chứ?

Dừng lại một lát, hắn lại nói tiếp:

- Hiện giờ tự ta tra cứu, không chỉ là tìm manh mối tới chỗ trú ngụ của Xà Nhân Tộc mà còn cả phong tục, thói quen của bọn họ. Mà quan trọng nhất chính là nhược điểm của Xà Nhân Tộc. Chỉ có nắm tất cả mọi thông tin này thì chúng ta mới có khả năng thành công.

Mãi cho tới khi Phó Thư Bảo nói hết, Luyện Thiên Thử mới cười ha hả nói:

- Tâm tư của chủ nhân thật cẩn thận, phong cách xử sự cũng khá giống lão chủ nhân. Ha ha, xem ra chủ nhân có thể mở được tình thần lạc ấn của lão chủ nhân cũng không phải là chuyện trùng hợp. Có vẻ hai người thật ra là cùng một loại người, trên người có nhiều điểm giống nhau kinh người.

Lộ vẻ thản nhiên, trong lòng Phó Thư Bảo lại nói:

- Trên thế gian này còn nhiều người tâm tư cẩn thận lắm. Điểm này sao có thể coi là chỗ giống nhau được? Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong giết người như cỏ rác, sao ta có thể là loại người giống hần được chứ?

Hần tựa hồ quên mất là ngay cách đây không lâu, tại sự kiện ám sát ở Hồng Cảng thành, hần dùng xà nưa kiếm một đòn giết ba thích khách xong, bụng đói phương chia làm hai hần cũng chẳng thêm nhứt mảy chút nào!

Tiếng bước chân truyền tới. Đột nhiên nghe thấy tiếng nói của Thanh Thủy.

- Đứng lại! Giờ phút này chủ nhân đang làm việc, người không có phận sự không được vào bên trong!

Giọng Chi Ni Nhã truyền vào.

- Thị vệ Thanh Thủy, ta có chuyện quan trọng cần gặp công tử nhà ngươi đó. Phiên ngươi thông cảm một chút nhé.

Công chúa một nước lại xin xỏ người khác như vậy, sợ là đưa mắt khắp thiên hạ cũng chẳng thấy được đâu nhỉ?

- Không được!

Giọng điệu Thanh Thủy vẫn rất cứng rắn.

- Bảo ca ca, ngươi có ở bên trong không?

Dù sao cũng đứng ngay trước cửa lều, Chi Ni Nhã cũng không ngu. Thị vệ đầu gối như vậy, nàng trực tiếp gọi chủ nhân không được sao?

- Vào đi.

Phó Thư Bảo đáp.

Bóng đen lóe lên, Luyện Thiên Thử âm thầm liền biến mất trong lều.

Chi Ni Nhã lúc này mới được Thanh Thủy dẫn vào trong lều. Mở cửa lều ra, Chi Ni Nhã liền lè lưỡi với Thanh Thủy.

- Tại Thánh Đóa Lan Quốc, ta gặp phụ vương cũng không có thị vệ nào có gan ngăn ta như vậy. Thế mà thị vệ của ngươi lại chẳng thêm để ý. Bảo ca ca, ngươi nói cho nàng một chút, sau này ta muốn gặp người thì nàng có thể đừng cứng rắn như vậy được không? Ta cũng không phải người ngoài mà.

Giọng nói của Chi Ni Nhã có vẻ làm nũng nhàn nhạt.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta sẽ bảo nàng.

Nhìn Chi Ni Nhã một cái, ánh mắt hần rơi vào trên tay nàng. Chỉ thấy nàng đang cầm một cuốn sách cũ kỹ ngả vàng, trong lòng máy động, nói tiếp:

- Đó là cái gì

161. Chương 161

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 161: Thôn ngộ cổ nhân (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Chi Ni Nhã đặt sách cổ xuống trước mặt Phó Thư Bảo.

- Đây vốn là thứ Âm Nhi tỳ lấy từ một đồ thư quán từ hôm qua. Nàng không kịp xem, giao cho ta xem. Sách này gọi là Xà Nhân truyện ký. Ta phát hiện ra một số thứ có giá trị trong này.

- Ta xem một chút.

Phó Thư Bảo vội vàng mở sách ra.

- Ta đã làm dấu rồi. Ở trang mười tám và ba bảy đó.

Chi Ni Nhã cười.

Chu đáo như thế, đối với một công chúa của một nước là chuyện khó có được. Phó Thư Bảo cảm thấy lòng ấm áp, lật tức mở trang mười tám, đọc thật kỹ.

Lúc này Chi Ni Nhã lại nói tiếp:

- Chỗ này nói lĩnh địa của Xà Nhân Tộc tại thời đại khởi nguyên vốn ở trong Tử Vong Uyên của Linh Cốt Sơn Mạch, là một địa phương vô cùng hung hiểm, người bình thường căn bản không cách nào tiến tới được. Dù là một số Lực Sĩ bằng lực lượng bản thân tới được nơi đó, cuối cùng cũng bị xà nhân giết chết. Cho nên nơi đó mới được gọi là Tử Vong Uyên. Cho tới bây giờ cũng chưa ai sống sót mà rời khỏi đó được.

Những gì Chi Ni Nhã nói thì Phó Thư Bảo cũng đọc được rồi. Sau đó hắn lại giở trang ba mươi bảy ra, thấy trên đó có vẽ một địa đồ rất cổ. Sau khi xem xong, hắn nghi hoặc nói:

- Đây là địa đồ nước nào thế, sao lại xa lạ vậy nhỉ?

Chi Ni Nhã cười nói:

- Đây là địa đồ Linh Sơn Quốc, nhưng ngàn năm trước Linh Sơn Quốc này đã diệt vong rồi. Quốc thổ của nó cũng đã nhập vào Tú Quốc. Hiện tại vị trí của nó là ở phía tây kinh đô Tú Quốc, cách chừng năm trăm dặm.

Nàng nghiêng đầu qua, vươn ngón tay trắng như ngọc chỉ nhẹ vào một chỗ.

- Ta so sánh với địa đồ hiện tại, Linh Cốt Sơn Mạch trong sách thật ra là Linh Tú Sơn Mạch hiện tại. Mặt khác, Tử Vong Uyên kia hiện giờ không có trên địa đồ, nhưng tới chỗ đó khẳng định sẽ tìm được.

Tra tìm lao tâm lao lực, không ngờ thứ cần tìm lại ở ngay trước mắt.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên, khó có thể che dấu sự kích động trong lòng, cười ha hả nói:

- Thật là tạ ơn người rồi. Nếu không thì không biết ta phải tra bao lâu nữa mới tìm ra được. Người giúp ta một chuyện lớn như vậy, ta có thể làm gì cho người đây?

- Được đó.

Chi Ni Nhã cười khanh khách nói:

- Thế thì đưa ta đi dạo nhé. Ta phát hiện cảnh sắc nơi này rất không tồi nhé.

Phó Thư Bảo đứng lên.

- Vậy thì chúng ta đi một chút. Đi dạo với mỹ nhân, còn có thể được ngửi mùi hương thiên nhiên độc nhất, thế này không phải là hạnh phúc nhất rồi còn gì?

Khi hai người ra khỏi lều, Độc Âm Nhi đã đứng trước mặt hai người.

- Tản bộ à? Ta cũng muốn đi.

Thế là như vậy, hạnh phúc biến thành đau khổ rồi.

Cảnh sắc chỗ này mặc dù rất đẹp, nhưng đối với Phó Thư Bảo, nơi này chẳng khác gì bãi mìn. Hắn không cẩn thận mà giẫm vào một quả là sẽ nổ tan xác ngay.

o0o

Thời đại khởi nguyên là một thời đại mà tu luyện lực lượng đạt tới đỉnh cao. Dưới điều kiện linh khí thiên địa dư thừa, Lực Sĩ nhân loại tu luyện lực lượng đạt quy mô vô tiền khoáng hậu. Nghe đồn trong thời đại đó có một số người đột phát cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, tiến vào một cảnh giới không biết.

Sở dĩ gọi là cảnh giới không biết bởi vì tới nay, bị chôn vùi trong thời gian quá dài, đã không ai biết cảnh giới kia là gì nữa rồi. Nhưng tại thời ấy, có một số người đã đạt tới cảnh giới siêu phàm kia.

Mà cũng dưới điều kiện linh khí thiên địa dư thừa, thực vật tiến hóa cũng không tiền tuyệt hậu, xuất hiện rất nhiều thiên tài địa bảo làm cho người ta khó có thể tưởng tượng được. Những thứ thiên tài địa bảo này mạnh hơn ngày nay không biết bao nhiêu lần.

Động vật tiến hóa tại thời đại khởi nguyên này cũng toàn là kỳ tích, số lượng các loại linh thú tại thời kỳ cường thịnh thậm chí còn ngang hàng với nhân loại. Trong đó có những dị loại như Xà Nhân Tộc xuất hiện, nửa người nửa rắn, vừa có trí tuệ và bàn tay khéo léo của nhân loại, lại càng có sự linh mãnh và độc tố của loài rắn.

Mà quan trọng hơn là đại não của Xà Nhân Tộc có lực đan mà chỉ có linh thú mới có. Chỉ một điểm này đã khiến Xà Nhân Tộc cường đại hơn nhân loại rất nhiều lần!

Mà nhược điểm của họ, nhiều điển tịch và tư liệu ghi lại một sự thật đáng sợ, đó là xà nhân có lớp vảy dày, lực phòng ngự siêu cường, lực đan trong đại não lại khiến bọn họ có lực lượng trời sinh mạnh mẽ vô cùng.

Hơn nữa bọn họ có thể sử dụng các bí kíp lực lượng của nhân loại để tiến hành tu luyện, thế nên tu vi lực lượng của xà nhân căn bản là không thể dùng tiêu chuẩn hiện tại của nhân loại hiện giờ cân nhắc! Càng khiến người ta đau đầu chính là trời sinh xà nhân có kịch độc, chẳng những có thể dùng làm vũ khí công kích mà còn có thể giải trừ độc tố từ bên ngoài, có thể nói là bách độc bất xâm.

Nếu như còn có một nhược điểm thì đó chính là phải chém đứt đầu bọn chúng mới có thể khiến chúng diệt vong. Nhưng thế thì có thể gọi là nhược điểm sao?

Theo lộ trình tới Hồ Thành được rút ngắn, Phó Thư Bảo lại càng nắm được nhiều tư liệu hơn, cũng khiến trái tim hắn trở nên nặng nề hơn. Một xà nhân bình thường đã mạnh mẽ tới vậy, càng huống chi đó là tộc trưởng xà tộc Kim Dịch chứ?

Nắm giữ nhiều tư liệu như vậy, không cần thu thập thêm thư tịch nữa, tốc độ cũng nhanh hơn nhiều, năm ngày sau đã tới địa giới của Hồ Thành. Giữa trưa, đội xe đi tới một nơi gọi là Thủy Ma Thôn.

Thủy Ma Thôn này dựa sơn dựa thủy, phong cảnh mê người. Ngói xanh nhà cỏ trong thôn bố trí rất đẹp. Một con đường đá cổ xưa chạy thẳng từ đông sang tây thôn. Thôn dân nhiệt tình hiếu khách, thuần phác thiện lương, giống như một đảo viên ngoài thế ngoại vậy.

- Không bằng chúng ta ở lại đây một ngày đi. Chỗ này đẹp quá.

Đi trên con đường đá xưa, Chi Ni Nhã hơi cảm thán nói.

Độc Âm Nhi nói:

- Chúng ta không phải đi du sơn ngoạn thủy đâu. Cứ có chỗ nào đẹp thì ở lại, người đang nghĩ gì đây?

Nàng đã rất khách khí rồi. Vốn nàng định nói những câu gây tổn thương kiểu như “đầu người có bệnh à?” nhưng thấy Phó Thư Bảo đang ở ngay bên cạnh, đột nhiên nghĩ tới chuyện Tộc Trưởng phải có vẻ thực nữ, cho nên cuối cùng câu nói kia cũng không thoát ra khỏi miệng được.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không sao, không ở lại nhưng chúng ta dừng lại lâu một chút là được. Dù sao cũng chỉ còn lộ trình hai ngày nữa là về tới Hồ Thành rồi.

- Đa tạ Bảo ca ca.

Chi Ni Nhã cười khanh khách, hơi đắc ý nhìn Độc Âm Nhi bên cạnh một cái, vẻ mặt đúng là của tiểu nhân đắc chí.

Độc Âm Nhi tức không chịu được, đang muốn đại chiến miệng lưỡi một phen thì lại thấy Phó Thư Bảo cười cười nhìn mình, tay còn cầm một đóa hoa cúc vàng.

- Âm Nhi muội muội, tặng người này. Đóa hoa cúc vàng này hợp với mái tóc đen của muội nhất đấy. Hay để ta cài giúp muội nhé?

Phó Thư Bảo rất nói rất dịu dàng.

- Thế... Người...

Trong lòng Độc Âm Nhi làm gì còn nổi nửa điểm tức giận, lập tức xấu hổ cúi đầu, để Phó Thư Bảo cài đóa hoa cúc lên tóc mình.

Gặp gỡ với nữ nhân giống như chiến đấu vậy. Ở cái thế giới trước kia, Phó Thư Bảo hẳn đã đồng thời tán tỉnh tới tám nàng, chân đạp tám thuyền, lực chiến đấu làm sao mà không mạnh được?

Trước mắt chẳng qua mới có hai nàng, chuyện này so với trước kia chẳng qua chỉ nhỏ như hạt đậu, đối phó rất nhẹ nhàng.

Chi Ni Nhã mặc dù rất hâm mộ đóa hoa cúc vàng trên đầu Độc Âm Nhi nhưng nàng cũng có lợi là được ở lại đây lâu hơn, cho nên dù trong lòng có hơi chua vị đắng nhưng cuối cùng cũng không tiện nói gì cả.

Được bông hoa cúc, Độc Âm Nhi lập tức cười đắc ý với Chi Ni Nhã, giống như chuyện này phải thế.

Nhưng hai nữ nhân Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi không biết, khi Phó Thư Bảo vừa rời đi tiểu, thuận tiện hái đóa hoa cúc này, bên trong còn lưu lại một giọt nước tiểu của hắn. Chẳng qua là nó ẩn khá kỹ, không ai nhìn thấy mà thôi...

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 161: Thôn ngộ cổ nhân (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Ba người chậm rãi đi trong thôn xóm đẹp như tranh vẽ. Thanh Thủy và một đám thị vệ mặc hắc giáp đi phía sau. Độc Lang Kỳ đi xa hơn. Bọn họ thậm chí còn không tới gần thôn xóm yên bình này.

Đi tới trung tâm của thôn, tầm mắt Phó Thư Bảo không hề có vẻ lịch sự mà rơi vào trên một căn nhà tranh tương đối sơ sài. Trên tường nơi đó có treo một cây cung bằng trúc, thu hút sự chú ý của hắn.

Trên đảo vô danh hắn đã định sẽ chế Thiên Trúc thành một cây trường cung, cũng đã vẽ tạo hình nhưng cuối cùng vẫn là chẳng biết gì về chế cung cả, chỉ sợ lãng phí tài liệu, cho nên cũng không có gan tự đi làm. Hiện giờ đột nhiên nhìn thấy một cây trường cung treo trên tường, tâm tư của hắn lại nhớ tới việc này.

Thật ra thiếu kinh nghiệm chế tạo và kỹ nghệ cũng không phải là nguyên nhân chính để Phó Thư Bảo chưa hành động. Mà nguyên nhân chủ yếu chính là hắn muốn chế tạo một cây cung lực luyện khí.

Trên thế giới này không thiếu lực luyện khí dạng vũ khí nhưng phần lớn là đao kiếm. Loại lực luyện khí này có thể lợi dụng lực lượng của Lực Sĩ để tăng cường độ và lực chiến đấu, nhưng yêu cầu tương đối đơn giản.

Mà chế tạo một cây cung lực luyện khí lại không phải chuyện dễ dàng. Nó không chỉ yêu cầu cường độ, còn cần cả tính chuẩn xác và tính dai của dây cung, cuối cùng còn cả mũi tên nữa. Mỗi bộ phận đều khó xử lý cả.

- Bảo ca, người có muốn gặp chủ nhân nơi này một chút không?

Là người lan tâm tuệ trí, trên đảo vô danh Chi Ni Nhã đã biết Phó Thư Bảo muốn chế tạo một cây cung rồi, cũng đã xem bức vẽ của hắn. Cho nên khi thấy hắn nhìn lên vách tường kia, nàng lập tức không nhin nổi mà cất tiếng hỏi.

- Hả?

Phó Thư Bảo lúc này mới bừng tỉnh, cười nhạt nói:

- Ta cũng đang có ý này. Hay là chúng ta vào xin gặp chủ nhân gian nhà này một chút nhé.

Cây cung treo trên tường bên ngoài gian nhà dù chỉ là trúc cung bình thường nhưng lại khiến người ta có cảm giác là do thợ khéo làm ra. Bởi vậy có thể thấy, chủ nhân của gian nhà này chắc có chút trình độ về phương diện này. Gặp mặt một chút, hỏi chút kinh nghiệm cũng là chuyện tốt.

Không có sân tường, Phó Thư Bảo liền đi thẳng tới trước cửa, cất giọng nói:

- Xin hỏi có người ở nhà không?

Trong phòng không có người đáp lời.

Đôi mi thanh tú của Độc Âm Nhi hơi nhíu lại.

- Bảo ca, chỗ này chẳng qua chỉ là hoang thôn sơn dã, cho dù chủ nhân nhà này biết chế cung nhưng kỹ nghệ chắc cũng có hạn. Gia gia ta lại là cao thủ luyện chế lực luyện khí dạng vũ khí, người nếu muốn học hỏi thì học gia gia cũng không tồi đâu.

- Người muốn lừa ta đến lãnh địa của Độc Lang tộc, ta cũng không mắc lừa đâu.

Phó Thư Bảo cười hai tiếng, ngay lúc Độc Âm Nhi không vui, trừng mắt nhìn hắn thì hắn lại vươn tay tới, gõ lên tấm ván cửa hai cái, cất tiếng nói lần nữa:

- Xin hỏi trong nhà có người không?

Trong nhà vẫn không có ai đáp. Ngay khi Phó Thư Bảo cảm thấy không vui, xoay người rời đi thì đột nhiên trong nhà lại truyền ra giọng nói ngái ngủ:

- Ai ở bên ngoài đó? Mới sáng sớm đã không cho người ta ngủ à?

Là giọng nói của một nữ nhân, mà càng kỳ quái hơn chính là giọng nói của người này nghe lại có cảm giác rất quen tai.

Trong lòng máy động, Phó Thư Bảo liền đáp:

- Tại hạ Phó Thư Bảo, nhìn trúc cung treo trên tường của người nên muốn học hỏi đôi chút, không biết có thể gặp mặt hay không?

- Người nói người là ai?

Người trong phòng lộ vẻ kinh ngạc.

- Phó Thư Bảo, chẳng lẽ người nhận ra ta?

Phó Thư Bảo cũng rất ngạc nhiên, trong lòng lại cười khổ nói:

- Chẳng lẽ ác danh của ta lại truyền tới cả thôn xóm không tranh với đời này sao? Chỗ này dù thuộc địa giới Hồ Thành nhưng như thế không phải là cũng quá khoa trương rồi chứ hả?

Cửa gỗ cũ cũ cạch một cái liền mở ra. Một khuôn mặt xinh xắn xuất hiện trước mặt ba người.

Thoạt nhìn đây là một nữ nhân có vẻ mặt không tồi, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã lại không hẹn mà gặp, đưa mắt liếc nhau. Trong lòng hai nàng đồng thời đang nghĩ tới một vấn đề:

- Tên này cuối cùng quen bao nhiêu nữ nhân xinh đẹp đây?

Phó Thư Bảo vô cùng kinh ngạc, vừa nhìn người trong phòng đi ra. Miệng hắn há ra không ngậm lại nổi:

- Là người... Đoàn trưởng Hồ Linh!

Người vừa đi ra khỏi nhà tranh chính là mỹ nữ đoàn trưởng Hồ Linh của đoàn dong binh chấp hành nhiệm vụ của Tú Cát tại rừng rậm Mai bảo.

Khi ấy nếu không có Phó Thư Bảo liều mình cứu giúp thì nàng và đám thuộc hạ sợ là đã táng thân trong bụng của Giáp Trụ Hồ rồi. Tính ra nàng còn nợ Phó Thư Bảo rất nhiều nhân mạng đấy.

Nhìn thấy Phó Thư Bảo, Hồ Linh cũng rất kinh ngạc, nhưng khiến nàng còn kinh ngạc hơn là biến hóa trên người Phó Thư Bảo và hai nữ nhân xinh đẹp cạnh hắn. Đứng ngẩn ra một hồi nàng mới bình tĩnh trở lại được, cười nói:

- Phó công tử, sao người lại tới chỗ này?

Phó Thư Bảo đáp:

- Ta từ Hồng Cảng thành tới, muốn quay về Hồ Thành, đi qua chỗ này thấy cảnh sắc rất đẹp nên mới đi dạo một chút với hai vị bằng hữu. Không ngờ là tới chỗ này lại gặp được người. Đúng rồi, vị này là Độc Âm Nhi của Độc Lang tộc, còn vị này là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc.

Hắn đưa tay chỉ Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đang nhìn Hồ Linh không chút thiện cảm.

- Độc Lang tộc... Công chúa Thánh Đóa Lan Quốc sao?

Cầm Hồ Linh sắp rơi xuống đất tới nơi rồi, nét mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong lòng cũng vô cùng mờ mịt:

- Phó Thư Bảo là cái loại người gì, tại sao lại có thể đi cùng với công chúa dị quốc, xem ra quan hệ còn không tầm thường nữa. Tên này cũng quá thần kỳ rồi chứ hả?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đúng rồi... Đoàn trưởng Hồ Linh, sao người lại ở chỗ này thế?

Hồ Linh lúc này mới bình tĩnh kể lại:

- Kể từ lần tham gia sinh nhật mười bảy tuổi của người xong, ta liền giải tán dong binh đoàn Hắc Mộc, trở về quê nhà, chuẩn bị sống một cuộc sống đơn giản ở đây.

Phó Thư Bảo hơi kỳ quái hỏi:

- Tại sao lại có ý nghĩ tiêu cực như vậy chứ?

Hồ Linh thở than một tiếng:

- Kỳ thật sau khi nhặt được tính mạng từ rừng rậm Mai Bảo trở về, ta đã suy nghĩ cẩn thận về rất nhiều chuyện rồi. Ngày ấy tới tham gia sinh nhật mười bảy tuổi của người cũng là muốn trước khi giải tán dong binh đoàn Hắc Mộc mà cố gắng giúp người một chút thôi, mặc dù không thể làm nô tỳ báo ân cứu mạng nhưng cuối cùng cũng coi là có chút lòng thành. Sau này cũng như vậy, ta giải tán dong binh đoàn Hắc Mộc, về tới quê nhà là Thủy Ma Thôn này, sẵn bần qua ngày.

Nhìn ánh mắt hơi lóe lên của Hồ Linh, Phó Thư Bảo nói:

- Người sợ Tú Cát đối phó với dong binh đoàn Hắc Mộc của người, mà lấy năng lực của người thì không cách nào giữ nổi dong binh đoàn, cuối cùng mới bất đắc dĩ mà giải tán phải không?

Hồ Linh hơi sững sốt. Thiếu niên trước mặt vẫn lợi hại như vậy, nhìn qua là đã có thể thấy rõ tâm lý nàng.

Lúc đó giải tán dong binh đoàn Hắc Mộc đúng là xuất phát từ lo lắng này. Người âm hiểm như Tú Cát, sau chuyện tại rừng rậm Mai Bảo và tiệc rượu kia thì không có khả năng sẽ bỏ qua cho dong binh đoàn Hắc Mộc đã hai lần đứng về phía Phó Thư Bảo. Mà với năng lực và thủ đoạn của Tú Cát thì hoàn toàn có thể. Nàng làm như vậy cũng là vạn bất đắc dĩ mà thôi.

- Ô, không nói việc này nữa, mời vào nhà ngồi đi.

Hồ Linh hơi xấu hổ đổi đề tài. Nàng cũng không muốn nói thêm nhiều về chuyện khiến mình đau khổ này.

- À, ta nhớ ra rồi. Ngày ấy tại tiệc rượu ở Hồ Thành, ta đã gặp người. Dong binh của người rất không tồi, đều là những người có kinh nghiệm cả.

162. Chương 162

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 162: Bổ nhiệm làm đoàn trưởng đoàn Hồng giáp vệ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Nhắc tới tiệc rượu mừng sinh nhật hôm đó, Độc Âm Nhi rốt cục nhớ ra Hồ Linh là người thế nào. Biết nàng và Phó Thư Bảo không có những chuyện kia, sắc mặt nàng cũng đã dễ nhìn hơn nhiều rồi.

Hồ Linh chỉ cười nhạt, mở to cánh cửa gỗ phía sau ra.

Tiến vào phòng, chỉ thấy trên vách tường bốn phía toàn là da thú săn được, ập vào mũi là một mùi tanh nhẹ. Ngoài da thú ra thì vách tường cũng đều treo cung, ngắn dài có cả, có trúc cung, có mộc cung, nhưng dù là làm bằng tài liệu nào thì nó cũng lộ vẻ tinh tế do được thợ khéo làm, đều là thứ hàng thượng đẳng trong các cửa hàng vũ khí bình thường.

Ánh mắt đảo qua tất cả các cây cung trên tường, Phó Thư Bảo suy nghĩ rồi nói:

- Đoàn trưởng Hồ Linh, những cây cung này đều là do người làm phải không?

Hồ Linh cười khỏ một tiếng:

- Phó công tử đường gọi ta là đoàn trưởng gì nữa. Hiện tại ta chỉ là một dân sơn thôn, ẩn cư ngoài thế gian, thân phận quá khứ đã không còn tồn tại nữa rồi.

Ngừng lại một chút, nàng mới nói tiếp.

- Chẳng qua những cây cung này đúng là ta làm thật. Công tử nếu thích thì có thể lấy đi hết, ta lại làm mới là được.

Phó Thư Bảo nói:

- Những cây cung này mặc dù không tồi nhưng không phải là thứ ta muốn. Ta muốn một cây cung Lực Luyện Khí cơ.

Hồ Linh cười nói:

- Công tử lại nói đùa à? Vũ khí Lực Luyện Khí nhiều là đao kiếm, còn cung thì chắc có nhưng khẳng định ít như phượng mao lân giác. Ít nhất là tới giờ ta còn chưa nghe nói ai có cung Lực Luyện Khí.

- Vì sao lại không thể có chứ?

- Bởi vì công nghệ chế tạo đó. Một cây cung cần bao nhiêu công nghệ chứ? Đầu tiên là chọn tài liệu đã khó, phải để nó khô ráo tự nhiên, sau đó mới tạo hình. Tạo hình xong liền kết hợp các loại tài liệu thành cung. Ví dụ như cây trúc cung này, nhìn ra thì nó có vẻ là trúc nhưng thật ra nó lại không chỉ là trúc, còn có gân trâu, nhựa cây. Nó cũng không phải chỉ là một thanh trúc mà gồm mười hai thanh dính lại mà thành. Đương nhiên dây cung thì không cần như vậy.

Vừa nhắc tới cung, Hồ Linh liền nói không dứt. Rõ ràng nàng nhất định có thành tựu về phương diện này.

Phó Thư Bảo nói:

- Nhưng thế thì sao Lực Sĩ không thể thông qua phương thức luyện chế để chế tạo ra Lực Luyện Khí cung mạnh hơn chứ?

Hổ Linh cười nói:

- Công tử, mặc dù ta không phải là Luyện Lực Sĩ nhưng vẫn hiểu đôi chút về Luyện Khí. Luyện Khí có một điểm đặc biệt chính là phải dựa vào đường vân màu máu để truyền lực lượng của Luyện Sĩ vào, cũng từ đó mới phát huy được công kích và phòng ngự. Nhưng công tử ngẫm lại xem, trên cây trúc hay gỗ có thể luyện chế ra đường vân kia không? Dù là người dùng kim loại luyện chế thành thân cung nhưng trên dây cung người có thể luyện chế ra đường vân đó không? Phải biết rằng dây cung cũng quan trọng như thân cung vậy.

Dây cung cũng quan trọng như thân cung. Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu rõ vấn đề vẫn làm hắn cảm thấy bối rối là gì rồi.

Đường vân màu máu trên thân cung cũng chính là con đường truyền năng lượng lực lượng vào, làm không khó. Nhưng trên dây cung thì làm thế nào đây?

Nếu coi thân cung là Luyện Khí thì dây cung cũng không thể không làm gì được. Nhưng ở chỗ này lại tồn tại vấn đề, đó là cường độ hai thứ không đồng nhất, uy lực không phối hợp, thế thì làm sao mà bắn ra mũi tên cho chuẩn được chứ?

Xem ra nhiều Luyện Lực Sĩ như vậy mà không có ai luyện chế Luyện Khí cung, cũng không phải là vì không ai nghĩ tới, mà là không cách nào làm được.

- Công tử, người vì sao lại có hứng thú với việc chế tạo cung tên thế? Với tài lực của người, người có thể mua loại cung tên cao cấp nhất mà.

Hổ Linh hơi khó hiểu nói.

Phó Thư Bảo lấy Thiên Trúc và gân của Ngân Tì Tầm Mãng ra, đặt trên mặt bàn trước mặt Hổ Linh:

- Đây là nguyên nhân khiến ta muốn chế tạo một cây cung. Cho tới giờ người đã gặp loại tài liệu này chưa?

Hổ Linh cầm Thiên Trúc lên, đột nhiên vung tay đánh về phía cái cây xiên dùng để đi săn của mình. Chỉ nghe loảng xoảng một cái, cây xiên chế từ tinh thiết đã bị đâm thủng một lỗ.

- Đây là...

Một lúc sau, Hổ Linh cũng chưa bình tĩnh trở lại được.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đây là Thiên Trúc, là một tài liệu rất hiếm có.

Hổ Linh lại cầm cuộn gân Ngân Tì Tầm Mãng, rút ra một sợi, giật mạnh một cái. Nàng đã từng kéo đứt cả sợi gai có tính gai cực tốt, nhưng kéo sợi gân này lại không thấy nhúc nhích. Nàng kinh ngạc nói:

- Công tử, thứ này là gì vậy? Tại sao lại có thể dai thế?

- Đây là gân Ngân Tì Tầm Mãng. Ngoài răng của nó ra, ta cũng chưa nghĩ ra vũ khí gì có thể cắt nó.

Phó Thư Bảo vô cùng đắc ý nói.

Hổ Linh đột nhiên hiểu ra:

- Hóa ra công tử muốn dùng hai món tài liệu này để chế cung.

Phó Thư Bảo nói:

- Có được không?

Hổ Linh suy nghĩ một chút mới nói.

- Công tử muốn dùng hai loại tài liệu này luyện Luyện Khí cung thì hơn phân nửa là không thể thực hiện được. Nhưng nếu muốn làm thành một cây cung bình thường thì có thể. Chẳng qua lấy hai loại tài liệu này mà làm một cây cung thì ít nhất cũng phải tốn thời gian nửa năm.

- Nửa năm sao?

Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đều không thể tin được thời gian lại dài như vậy.

Hổ Linh nói:

- Đó đã là thời gian nhanh nhất rồi. Hơn nữa còn phải mượn cả một chiếc răng Ngân Ti Tầm Mãng của công tử để cắt gân.

Trầm tư trong chốc lát, Phó Thư Bảo mới nói:

- Nửa năm sau thì sợ là ta không còn ở Hổ Thành nữa rồi, tới chỗ này rất khó khăn. Hổ Linh, không bằng người đi theo chúng ta đi. Với năng lực của người, ở đây săn bắn, làm vườn không phải là mai một tài năng sao?

Hổ Linh lắc lắc đầu:

- Công tử, ta đã quen cuộc sống bình thản ở nơi này rồi. Mà dù sao thì dong binh đoàn Hắc Mộc đã giải tán rồi, bên cạnh người lại không thiếu cao thủ làm thị vệ, ta đi có làm được gì chứ? Có thể gặp người ở chỗ này đã là điều rất mừng rồi, ta cũng không cầu mong gì hơn nữa. Nếu công tử không tiện thì có thể tìm người khác chế cung cho tốt, tin rằng nhất định sẽ chế được một cây cung tuyệt thế.

- Như vậy sao...

Phó Thư Bảo hơi thất vọng mà thở dài một hơi.

Ngay lúc này, Luyện Thiên Thử ẩn trong áo Phó Thư Bảo đột nhiên truyền âm.

- Chủ nhân, nghĩ biện pháp lôi nàng đi đi. Kỹ nghệ chế cung của nàng đúng là rất cao siêu đấy. Muốn tìm được người có tay nghề như nàng sợ là rất khó. Mặt khác, suy nghĩ của chủ nhân cũng không phải là không thể thực hiện. Nếu để nàng luyện hai loại tài liệu này thành cung mạnh rồi, người có thể luyện chế cả chỉnh thể. Lấy tài hoa của người, một cây cung Lực Luyện Khí cũng không phải là không có khả năng đâu.

Luyện chế cả chỉnh thể sao? Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên như được một chiếc đèn soi sáng. Người trong cục mê man, quan tâm quá tất loạn. Hẳn vì sao lại không nghĩ tới một điểm đơn giản như vậy nhỉ?

Nếu như đưa tài liệu Thiên Trúc và gân Ngân Ti Tầm Mãng vào Luyện Thiên Đỉnh để luyện chế Lực Luyện Khí cung thì tuyệt đối là không có khả năng. Nhưng nếu như đưa một cây cung bình thường vào, thông qua thủ đoạn luyện chế của Luyện Lực Sĩ để tăng thêm tính chất Lực Luyện Khí và linh khí của nó, theo lý luận là có thể làm được.

Đã có lý luận ủng hộ, muốn làm được cũng là chuyện có khả năng rồi!

Nhưng phải dùng biện pháp gì mới có thể để đoàn trưởng Hổ Linh đã muốn quy ẩn tại sơn thôn mỹ lệ này đi ra đây? Ánh mắt đảo qua ba nữ nhân cạnh mình, đột nhiên Phó Thư Bảo nhìn về phía Chi Ni Nhã, cười nói:

- Hổ Linh, đoàn Hồng giáp vệ của công chúa Chi Ni Nhã gặp nạn đã mất mạng cả, đang cần một đoàn trưởng đoàn thị vệ. Ta thấy người rất thích hợp đó. Mà làm đoàn trưởng đoàn thị vệ cho Chi Ni Nhã công chúa, khẳng định là còn mạnh hơn làm đoàn trưởng dong binh đoàn Hắc Mộc nhiều.

163. Chương 163

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 163: Cự Ba Trấn Đại Hải (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Ta làm đoàn trưởng đoàn thị vệ sao?

Hổ Linh lập tức sững sờ tại chỗ.

Chi Ni Nhã cũng lộ vẻ hơi ngạc nhiên, nhưng nàng thông minh cực kỳ nên rất nhanh đã hiểu rõ dụng ý của Phó Thư Bảo, cũng cười nói:

- Đúng rồi. Đây là một chức vị chính thức của Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, tương đương với Thiên Võ Tướng của Tú Quốc các người đó. Hổ Linh tỷ, người đồng ý nhé.

Hổ Linh cười nói:

- Nếu đoàn thị vệ đã mất cả, ta làm đoàn trưởng còn có tác dụng gì đây?

Ngoài miệng thì nói vậy nhưng thực ra thì nàng đã hơi động tâm rồi.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Chiêu binh là được. Người muốn bao nhiêu thì thu bấy nhiêu thôi.

- Chiêu binh cho Thánh Đóa Lan Quốc tại Tú Quốc sao?

Chi Ni Nhã hơi ngạc nhiên.

Hổ Linh cũng nói:

- Đúng vậy, thế có được không hả?

- Thế giới này có chuyện gì mà tiền không làm được chứ? Chúng ta chẳng những chiêu binh cho Thánh Đóa Lan Quốc tại Tú Quốc mà còn phải chiêu binh đặc biệt lớn mới được. Về phần tiền thì để ta chi là ổn.

- Chiêu binh cũng cần rất nhiều tiền đó.

Hổ Linh nhắc nhở.

Phó Thư Bảo cười cười. Đột nhiên có những tiếng loảng xoảng nặng nề rơi xuống mặt đất.

Ba nữ nhân lập tức ngạc nhiên không ngậm miệng lại được. Đây đều là những khối vàng lấp lánh cả!

Thiếu gia có tiền như thế này còn lo không chiêu được binh sao?

oOo

Đồng ý làm đoàn trưởng đoàn Hồng giáp vệ, chuyện này có liên quan tới hoàn cảnh sinh trưởng của đoàn trưởng Hổ Linh. Cuộc sống khổ cực từ nhỏ của nàng khiến nàng có cá tính tự cường. Nàng có lý tưởng là phải làm nên sự nghiệp, thế nên chuyện giải tán đơn vị binh đoàn Hắc Mộc quả là trái với mong muốn của nàng.

Mà chức vị đoàn trưởng đoàn thị vệ của Chi Ni Nhã đối với nàng mà nói khẳng định là một cơ hội không tồi. Đương nhiên ở đây còn có một nguyên nhân quan trọng đó là nàng muốn báo ơn cứu mạng của Phó Thư Bảo tại rừng rậm Mai Bảo năm xưa.

Đối với Hổ Linh, đây cũng là lần đầu trong đời nàng dùng tài liệu cao cấp như Thiên Trúc và gân Ngân Ti Tầm Mãng để chế tạo cung. Nàng đưa ra thời hạn nửa năm cũng không phải là nói ngoa, tuyệt đối là dựa vào kinh nghiệm chế tạo cung của nàng.

Thật ra thì nửa năm đối với tài liệu như Thiên Trúc và gân Ngân Ti Tầm Mãng mà nói cũng là hơi gấp. Cho nên ngay khi rời khỏi sơn thôn, nàng đã lấy một bộ phận Thiên Trúc và gân Ngân Ti Tầm Mãng đi, muốn thực hiện công việc luyện chế ban đầu.

Hai ngày sau, sứ đoàn Thánh Đóa Lan Quốc rốt cục đã đi tới Hồ Thành rồi.

Đội ngũ còn chưa tới cửa thành, từ xa đã nhìn thấy cả một biển người đen kịt.

Nghe tin Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc tới Hồ Thành, thành chủ Tác Long đã chuẩn bị chào đón rất tốt rồi. Quan thành vệ An Khánh đưa tất cả bổ đầu của Hồ Thành đứng nghiêm trang tại cửa thành, y phục nghiêm chỉnh. Rất nhiều dân chúng Hồ Thành đã bị ném đi rõ xa. Có thể lưu lại trong tầm nhìn của Dật Hương Công Chúa đều là những nhân vật có máu mặt và gia quyền của bọn họ tại Hồ Thành. Đám người này y phục đẹp đẽ, cử chỉ ưu nhã, tụ tập tại cổng thành, lập tức khiến người có một loại ảo giác, người Hồ Thành đều có tiền cả.

Viện trưởng Cổ Mông đại nhân của Học viện Lực Sĩ Hồ Thành đã ở trong đội ngũ chào đón. Bên cạnh hắn còn có một đoàn học đồ được tuyển chọn từ học viện Lực Sĩ Hồ Thành, một số nữ sinh cầm hoa tươi, mấy nam sinh đẹp trai chào đón. Cảnh tượng này cũng rất nổi bật, có thể coi là đẹp mắt.

- Ta nghe nói trên người Chi Ni Nhã công chúa của Thánh Đóa Lan Quốc có hương thơm trời sinh, người một cái là say ba ngày đó. Cổ Mông viện trưởng, người đã từng nghe tới chuyện thú vị như vậy chưa?

An Khánh đi đi chân, vừa nhìn đội xe từ xa đang chậm chậm đi tới, vừa nói với Cổ Mông.

- Chưa từng nghe bao giờ. Lần này thành chủ Tác Long bảo ta tới, nếu không thì ta cũng không đến những nơi náo nhiệt thế này đâu.

Cổ Mông vẫn có có phong phạm của người thích học thuật, không thích những nơi náo nhiệt thế này. Dật Hương Công Chúa hay gì đó trong mắt hắn cũng không thể hấp dẫn bằng những vật cổ xưa.

- Đúng rồi, Hồ Thành chẳng qua chỉ là một thành thị, Thánh Đóa Lan Quốc cũng không có sứ quán tại chỗ chúng ta. Ta nghe Tác Long đại nhân từng nói là muốn sắp xếp Dật Hương Công Chúa ở trong phủ của hắn. Ha ha, lần này ta có cơ hội gần gũi nàng rồi.

An Khánh cười.

- Ta nghe nói... Phó Thư Bảo trở về rồi.

Đột nhiên Cổ Mông viện trưởng nói một câu.

- Cổ Mông viện trưởng, người có cần phải nói như vậy không? Giờ là thời khắc thưởng thức vẻ đẹp tuyệt vời của công chúa dị quốc, người lại nhắc tới cái tên đáng ghét Phó Thư Bảo đó, không phải là quá ác chứ?

Không khí nói chuyện đang rất tốt, đột nhiên nghe thấy ba chữ Phó Thư Bảo, tâm tình An Khánh lập tức mất hết.

Cổ Mông viện trưởng bật cười:

- Ta chỉ sợ là Dật Hương Công Chúa tới Hồ Thành chúng ta, nếu hắn biết thì khẳng định không phải là một chuyện tốt.

- Hừ! Hắn dám có ý đồ với Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã, ta sẽ là người đầu tiên phế hắn!

An Khánh khinh thường nói.

Cổ Mông viện trưởng lắc đầu:

- Chỉ là nghe nói vậy chứ chưa thấy người. Ta đã phái học đồ đi tới nhà tìm, chỉ thấy bốn nữ bộc của hắn, không thấy ai khác.

- Công chúa tới rồi. Bốn quan không nói nhảm với người nữa.

Đội xe của Thánh Đóa Lan Quốc rốt cục đi tới cửa thành. Đột nhiên ngửi được mùi thơm khác thường, An Khánh liền trở lên kích động, đưa tay đẩy người phía trước ra, bước lên trên.

Lúc này ánh mắt Cổ Mông viện trưởng đột nhiên rơi vào nam tử tóc vàng trên chiếc xe ngựa thứ hai, lộ vẻ nghi hoặc:

- Lạ nhỉ, hình như ta đã gặp nam tử tóc vàng kia ở đâu rồi thì phải?

Cảm giác về nhà đúng là không giống. Nhìn những khuôn mặt quen thuộc trước mắt, tâm thần Phó Thư Bảo không khỏi cảm thấy âm ập. Không biết Xuân Lan, Thu Cúc, Hạ Trúc, Đông Mai đang làm gì nữa? Vẫn đang ngồi cắn hạt dưa bàn chuyện y phục mới sao?

Mặc dù rất muốn về rồi nhưng Phó Thư Bảo cũng không thể không ứng phó với cục diện trước mắt. Lúc này Chi Ni Nhã đã đi xuống xe ngựa, dưới sự hộ tống của Hồ Linh và một đám nữ sĩ Thánh Đóa Lan Quốc mà đi tới trước mặt thành chủ Hồ Thành Tác Long. Hắn là đại sứ văn hóa, về phương diện lễ tiết cũng phải tới khách sáo một phen. Vừa nhảy xuống khỏi xe ngựa, hắn đã nghe tiếng cười rất đặc sắc của Tác Long.

- A ha, Thánh Đóa Lan Quốc và Tú Quốc chúng ta có quan hệ bang giao, Dật Hương Công Chúa điện hạ tới thành, là thành chủ, tất nhiên ta phải tận tình địa chủ...

Nói luyên thuyên không dứt mãi, cuối cùng Tác Long mới vào chủ đề chính:

- Vậy xin mời Dật Hương Công Chúa tới nhà ta làm khách nhé.

Đứng ở bên cạnh Tác Long, An Khánh tham lam hít hà hương thơm mê người phát ra từ trên thân thể Chi Ni Nhã, trong lòng cười dâm dăng:

- Để tới khi về phải khoét một lỗ trên tường nhà tắm của thành chủ đại nhân mới được...

Lại thấy Chi Ni Nhã bình thản nói:

- Đa tạ ý tốt của thành chủ. Chẳng qua là trên đường ta gặp một người tự xưng là thiếu niên của Hồ Thành. Hắn cũng bán một tòa nhà của hắn cho ta rồi.

- Hả?

Tác Long ngạc nhiên đứng ngẩn ra.

- Không ngờ lại có chuyện ly kỳ như vậy sao? Không biết vị thiếu niên Hồ Thành kia là ai?

Chi Ni Nhã suy nghĩ một chút, chợt lộ ra nụ cười vui vẻ.

- Ta nhớ ra rồi. Hắn tên là Phó Thư Bảo.

Oành. Ba chữ Phó Thư Bảo giống như sấm nổ ầm ầm trên đỉnh đầu, không chỉ khiến Tác Long sửng sốt tại chỗ mà cả An Khánh, Cổ Mông cũng đều trợn mắt há mồm. Thế nào lại là Phó Thư Bảo chứ?

- Chính là như vậy đó. Ta mặc dù không ở lại Hồ Thành lâu lắm nhưng cũng muốn xem tòa nhà mình mua được một chút. Cho nên ta xin nhận ý tốt của thành chủ Tác Long thôi.

Chi Ni Nhã lại nói. Những lời này nàng đã thương lượng kỹ với Phó Thư Bảo trên đường về Hồ Thành rồi.

- Dật Hương Công Chúa điện hạ có điều không biết. Phó Thư Bảo thật ra là người mà ở Hồ Thành chúng ta...

Sắc mặt thành chủ Tác Long ngượng ngùng, đang do dự có nên đổ phân lên đầu Phó Thư Bảo hay không để khiến công chúa điện hạ đổi ý, về ở nhà hắn thì lại thấy Chi Ni Nhã ngắt lời hắn.

- Thành chủ Tác Long, Phó Thư Bảo là một thanh niên tài俊 rất có học vấn của Hồ Thành các người phải không?

Tác Long và cả đám nhân sĩ của Hồ Thành suýt nữa là đánh rơi cả cằm xuống đất. Phó Thư Bảo này cho công chúa đệ quốc uống thuốc gì rồi? Làm sao lại mù quáng tới mức này chứ?

- Chúng ta đi chung đường, ngẫu nhiên gặp được hắn. Từ những gì hắn nói thì hắn đúng là người bác học đa tài đấy. Ha ha, ừ, hắn cũng là người rất khôi hài, thật là muốn gặp hắn. Nghe nói hắn đã về Hồ Thành rồi. Ta còn muốn tặng lại tòa nhà cho hắn nữa. Nếu thành chủ gặp hắn thì nhờ ngài chuyển lời của ta nhé.

Tác Long: "..."

- Dật Hương Công Chúa điện hạ!

An Khánh rốt cục không cách nào im lặng được nữa rồi:

- Phó Thư Bảo tại sao lại bán tòa nhà của hắn cho người vậy? Bán bao nhiêu tiền thế?

Chi Ni Nhã cười thản nhiên:

- Chuyện này là bí mật của ta và Phó Thư Bảo, người nếu gặp hấn thì có thể hỏi hấn nhé. Hiện tại ta phải mau đi tới xem nhà mình thôi.

Ngay lúc cả đám ngẩn ra thì đoàn xe dị quốc đã từ từ khởi động, đi vào trong Hồ Thành.

- Mẹ nó chứ! Tên Phó Thư Bảo kia nhất định là đã đánh bạc thua hết tiền nên mới phải bán nhà rồi!

Mặt An Khánh lộ vẻ tức giận.

- Nếu không thì là do muốn có tiền theo đuổi nữ nhân thôi!

Rất nhanh, hai giả thiết này đã lan tràn khắp các ngõ đường Hồ Thành như gió.

- Nghe chưa? Phó Thư Bảo hoành hành trong giới bạc, kết quả bất hạnh gặp phải Dật Hương Công Chúa đi vi hành. Hai người chơi một trận, Phó Thư Bảo cầm bài tốt, Thiên Vương Hợp Địa Tôn, nóng lòng đưa cả nhà ra cược, kết quả là Dật Hương Công Chúa có bài tốt hơn Cự Ba Trấn Đại Hải, ha ha... Thắng rồi!

- Mẹ trẻ nhà người, người chơi bài ở nước nào đây? Cái bài gì mà gọi là Cự Ba Trấn Đại Hải hả?

- Đương nhiên là bài của Tú Quốc và Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta rồi. Cái đồ đàn kia không biết trong tay Dật Hương Công Chúa có Cự Ba Trấn Đại Hải, thắng Thiên Vương Hợp Địa Tôn của hấn!

-

- Nghe nói chưa? Phó Thư Bảo háo sắc, bên ngoài gặp phải con gái lớn của một lão đại hắc đạo, đùa giỡn người đó xong muốn bỏ đi, kết quả là bị hắc đạo địa phương truy sát, cuối cùng bị phát hiện ra trong một cái miếu rách, đành phải trả phí chia tay để vệ tính mạng. Vậy là Phó Thư Bảo phải bán nhà cũ của hấn...

- Trời ạ, không ngờ lại có cả chuyện này. Không biết bốn nữ bộc của cái tên phá hoại đó có chuyển nhượng không? Lão tử phải đổi mụ vợ mặt vàng trong nhà để lấy Đông Mai!

- Vị ấy trong nhà người à? Ta khinh. Người cho không cũng chẳng ai thèm nhé. Không ngờ người còn muốn đi đổi lấy nữ thần trong lòng chúng ta là Đông Mai tiểu thư hả? Ta nhổ vào!

-

Trên đây là những lời đồn đại phát triển từ lời chửi mắng vì quá tức giận của quan thị vệ An Khánh đại nhân.

Không chừng khi thời gian trôi qua, hai giả thiết này sẽ phát triển thành hai mươi, thậm chí là càng nhiều dị bản hơn.

Đối với những lời đồn đang lan ra khắp Hồ Thành như ôn dịch, Phó Thư Bảo cũng chẳng thèm quan tâm. Hai chân hấn rốt cục cũng bước vào cửa nhà. Đối với hấn, cảm giác về nhà mới là quan trọng nhất.

oOo

Hương vị quen thuộc, cảnh vật quen thuộc đều lọt vào trong tầm mắt. Vừa tiến vào cửa lớn, tất cả mệt mỏi đều như tan biến. Trong lòng Phó Thư Bảo hiện lên cảm giác vô cùng ấm áp.

- Đứng lại! Các người là ai hả?

Một tiếng quát yêu kiều vang lên. Bốn nữ bộc đột nhiên chạy ra cản đường.

Váy ngắn bó sát, giày màu hồng nhạt, trang phục cùng màu, trên mặt đều là thần sắc lo lắng. Đông Mai, Hạ Trúc, Xuân Lan, Thu Cúc khẩn trương nhìn về phía đám nữ nhân dị quốc vừa đẩy cửa lớn mà tiến vào. Trong đó Đông Mai đang cầm trong tay một cái chổi quét nhà, Hạ Trúc cầm gậy gõ, Xuân Lan nắm dao thái thức ăn, Thu Cúc có lực chiến đấu yêu nhất, ngón tay cầm đôi dũa.

Đúng rồi, bốn nàng này đang làm cái gì đây? Ăn cơm thì sớm quá mà? Nhìn mấy hầu gái được nhả nhó đứng ngăn trước mặt, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thấy nhũn ra, lập tức quay đầu nói:

- Thanh Thủy, đóng cửa lại đi.

Thanh Thủy vung tay một cái, hai cánh cửa bằng gỗ rất nặng liền đóng sầm lại.

- Các người là ai hả? Tự dưng vào nhà lại còn đóng cửa là sao?

Xuân Lan miệng lưỡi lợi hại nhất liền quát to:

- Thiếu gia nhà ta là bạn tốt của quan thành vệ An Khánh đại nhân đấy!

- Đúng thế, còn nữa, sư phụ thiếu gia nhà ta là Lục Sĩ cấp cao, các người nếu không đi ra thì đừng trách chúng ta hô hoán người tới đá các người ra ngoài!

Đông Mai mặc dù nhát gan nhất nhưng lúc này vẫn biểu hiện ra đầy đủ dũng khí.

- Các người nhìn một chút xem ta là ai nào.

Phó Thư Bảo cười cười, tự tay đưa lên mặt, lôi lôi kéo kéo một hồi. Lập tức một cái mặt nạ tinh xảo bị kéo xuống.

Nhìn người trước mặt, bốn nữ bộc liền ném hết đồ trong tay, đồng loại quỳ phịch xuống trước mặt Phó Thư Bảo.

- Thiếu gia, người trở về rồi... Hu hu...

Đông Mai vừa nói vừa khóc, mà ba người khác cũng khóc như hoa lê dưới mưa.

- Được rồi, được rồi mà. Đừng khóc. Mau tới thư phòng kể chuyện gần đây xảy ra trong nhà cho ta nghe.

Vốn còn muốn an ủi bốn nữ bộc một phen nhưng ngại Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã còn đang đứng bên cạnh, trong lòng Phó Thư Bảo dù có ý nghĩ xấu thì vẫn phải nhịn xuống.

Như vậy, cuối cùng không khí cũng yên tĩnh lại.

Sắp xếp phòng cho Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi xong, lại đi tới thư phòng gặp bốn nữ bộc, Phó Thư Bảo đã nắm được tình huống sau khi hắn rời đi. Tất cả đúng như những gì hắn dự tính.

Kinh doanh của khu khai khoáng thuận buồm xuôi gió, ruộng đồng cũng đã thu hoạch, một số cửa hàng thu nhập cũng không có vấn đề gì. Năng lực làm việc của bốn nữ bộc và quản gia Niếp Cát đúng là không tệ.

Nói một thôi một hồi mới báo cáo xong tình huống trong nhà gần đây, bốn nữ bộc cũng chưa có ý định rời đi.

- Thiếu gia, Hạ Trúc đã lâu chưa bóp vai cho người rồi, để ta xoa bóp một chút nhé?

Hạ Trúc là người đầu tiên tới gần chỗ thiếu gia ngồi. Cặp móng của nàng được chăm sóc tốt nhất trong bốn nữ bộc chứ không còn nghi ngờ gì nữa, tròn trịa mà vểnh cao, cảm giác đầy đặn khiến cho trái tim nam nhân sinh ra những ý nghĩ kỳ quái. Mà nàng cũng không chịu che dấu điểm mạnh của mình, cách thiếu gia có ba bốn bước mà nàng phải lắc móng tới bảy tám cái.

- Thiếu gia, nói nhiều như vậy chắc là người đã khát rồi phải không? Đã lâu rồi người chưa uống trà rửa bụng do Đông Mai pha rồi. Lần trước ta đã cố ý tắm rửa thật nhiều để pha trà cho thiếu gia rồi.

Đông Mai tất nhiên cũng không chịu bị bỏ rơi, tiến ngay lại gần. Nàng là người có bộ ngực lớn nhất, dáng vẻ cũng rất đẹp, tròn trịa mà lại chắc mẩy, vểnh vô cùng cao. Tất nhiên nàng cũng không lãng phí bước đi của mình, khoảng cách ba bốn bước này, ngực nàng cũng khoa trương lắc lên lắc xuống chín lần.

Tiếp theo là Thu Cúc văn tĩnh mà nhu nhược nhất...

Cuối cùng là Xuân Lan..

164. Chương 164

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 164: Tranh nhau uống dấm

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Bốn nữ bộc, bốn ý vị bất đồng nhưng bị bọn họ vây lại, Phó Thư Bảo vẫn giữ tư thế ngồi nghiêm chỉnh như trước, trên mặt lại là nụ cười khổ như ăn phải hoàng liên.

- Vậy... Các người nhận thấy thiếu gia ngồi thế này đã đoan chính chưa?

- Có, vậy thì sao?

Bốn nữ bộc ngạc nhiên nhìn thiếu gia của bọn họ. Nếu như là trước kia, thiếu gia khẳng định sẽ trái ôm phải ấp bọn họ, động tay động chân chiếm lợi. Hôm nay tại sao lại trung thực như vậy chứ?

- Đó là bởi thiếu gia của các người... Đã nói chuyện yêu đương rồi.

Phó Thư Bảo chững chạc đằng hoàng nói.

- Hả?

Đông Mai suýt nữa là nhảy ngược trở lại.

- Với nữ tử toàn thân là kịch độc của Độc Lang tộc kia sao?

- Cả người nàng đều là độc, khẳng định không sinh được con đâu!

Xuân Lan phát huy sức tưởng tượng siêu quần của mình.

- Cũng không chỉ có nàng mà. Hình như còn... Có Dật Hương Công Chúa mà?

Phó Thư Bảo không biết là đang hỏi ai.

Kẻ này đúng là cực phẩm, nói kiểu thế khiến bốn nữ bộc nhìn thiếu gia của bọn họ với vẻ đáng thương vô cùng.

Thu Cúc sợ hãi nói:

- Nhưng thiếu gia à, dù là người yêu thương ai thì chúng ta vẫn là nữ bộc của người mà. Chúng ta hầu hạ thiếu gia là chuyện thiên kinh địa nghĩa, người cần gì phải ngồi nghiêm chỉnh như vậy chứ?

Vấn đề lại trở về điểm khởi đầu rồi.

- Chuyện này... Nữ nhân mà các người vừa bảo là toàn thân đều là độc đó, giờ phút này nàng ta đang đứng ở bên ngoài, ta có thể không ngồi nghiêm chỉnh được không?

Oa, vốn bốn nữ bộc còn đang muốn cố gắng tranh chút sủng ái, vừa nghe thấy tên Độc Âm Nhi đang đứng ở bên ngoài, làm gì còn dũng khí đùa vui làm nũng nữa, trong hai nhịp thở đã biến mất khỏi cửa thư phòng.

Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng, đột nhiên nghe thấy bốn nữ bộc đồng loạt hô ở bên ngoài cửa thư phòng:

- Chào Độc chủ mẫu.

Thế này là thế nào chứ?

Tốc độ gió chiều nào theo chiều đẩy của mấy nàng này không khỏi quá nhanh đó chứ?

Chẳng qua lúc này mới chỉ là mở đầu thôi...

- Độc chủ mẫu, da của người đẹp thật, bình thường dùng thứ gì để chăm sóc vậy?

- Độc chủ mẫu, người là người đẹp nhất mà ta từng thấy, hi hi.

- Độc chủ mẫu, người có mệt không? Để nô tỳ bóp vai cho người nhé.

- Độc chủ mẫu, người khát nước không? Nô tỳ pha trà rửa bụng cho người uống nhé.

Thế này có phải là phạm lỗi nhằm đối tượng rồi không?

Xoay mình lại nghe:

- Trà rửa bụng à? Người tưởng ta là thiếu gia háo sắc của người sao? Mấy người các người theo ta. Ta thấy các người cần phải chỉnh đốn lại quy củ làm việc một chút!

Xem ra Độc Âm Nhi đã tiến vào trạng thái chủ mẫu rồi. Phó Thư Bảo than thở một câu. Nếu như huấn luyện cả đám nữ bộc thành nữ bộc có độc cả thì không phải là chán lắm sao? Chẳng may một ngày nào đó hấn động sắc tâm, sờ soạng mông một nữ bộc nào đó, ai dè đã bị tẩm độc vào da, vậy thì không phải là bị ai à?

Tiếng chân dần dần đi xa. Xác định là Độc Âm Nhi đã mang bốn hầu nữ đi xa rồi, Phó Thư Bảo mới thu hồi tâm tư đang loạn cào cào, rời khỏi ghế ngồi, lại gỡ tấm đá lát sàn ra.

Khởi Linh Vãn Thạch to bằng đầu người liền lộ ra. Trong nháy mắt khi hấn mở ra, một luồng linh năng cường đại phát thẳng ra. Tâm thần hấn cảm thấy sáng khoái hẳn. Không vận dụng ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, hấn lại vẫn cảm thấy ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đang ngo ngoe muốn động. Cảm giác đó giống như là một người đói lâu ngày đột nhiên ngửi thấy mùi thức ăn thơm lừng vậy.

- Chuyện này là thế nào? Nếu theo cảm giác truyền lại thì chẳng lẽ Nguyên Tố năm màu của ta thật sự có thể đột phá hạn chế cảnh giới lực lượng, chưa đạt tới cảnh giới Vinh Hằng Lực là đã có thể luyện hóa năng lượng ẩn trong Linh Vãn Thạch sao?

Đột nhiên nghĩ tới nội dung trong Luyện Bí Thuật, trái tim Phó Thư Bảo không kìm nổi kích động. Trong xu thế ngo ngoe muốn động của ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, hấn cũng sinh ra cảm giác muốn vọt tới thử một lần.

Tâm niệm vừa động, hai luồng Nguyên Tố Hỏa đột nhiên xuất hiện trên lòng bàn tay của hấn, phát tán ra ánh sáng năm màu, chủ động bao phủ lấy Linh Vãn Thạch hạch. Đồng thời, một loại cảm giác như đã từng quen biết đột nhiên hiện lên trong lòng hấn. Tâm thần hấn lập tức run rẩy một chút.

- Cảm giác giống như đã từng quen biết này tuyệt đối không phải là xuất hiện trùng hợp. Hay là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa do tu luyện Thiên Thần Quyển và năng lượng ẩn chứa trong Linh Vãn Thạch có tính chất chung gì đặc biệt?

Đây tạm thời là một đáp án chưa thể tìm hiểu được.

Quét sạch tạp niệm trong lòng, để chứng thực suy nghĩ của mình, Phó Thư Bảo vẫn quyết định thí nghiệm một lần xem. Hít sâu một hơi xong, tâm thần hấn tiến vào cảnh giới tu luyện không minh. Sau đó hấn liền đưa hai tay đặt lên trên Linh Vãn Thạch.

Đột nhiên tiếp xúc, trên hai tay hấn liền truyền ra một luồng lực hút thật lớn, cảm giác như muốn kéo luôn tay hấn tiến vào trong thạch hạch vậy.

Trong lòng lóe lên chút kinh hãi, Phó Thư Bảo vận hành tâm pháp Luyện Nguyên Tố thiên trong Thiên Thần Quyển. Một chuyện quỷ dị phi thường xảy ra. Vào một khắc sau khi hấn vận hành tâm pháp tu luyện, luồng lực hút kia lập tức liền biến thành lực đẩy, năng lượng thật lớn truyền ra tràn ngập cánh tay hấn!

Luyện hóa linh năng ẩn ta Linh Vãn Thạch, chuyện này thoát nhìn tựa như đơn giản nhưng thật ra nếu không có tâm pháp của Thiên Thần Quyển làm cơ sở thì trên thế gian này không ai có thể vào lúc chưa đạt tu vi lực lượng tới Vinh Hằng Lực mà làm được!

Phó Thư Bảo là một trường hợp đặc biệt, cũng là duy nhất.

Thời gian chậm chậm trôi qua, hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa giống như hai con rắn thăm ăn, không ngừng cắn nuốt mỗi ngọn. Mà thể tích của chúng cũng đã yên lặng phát sinh biến hóa, to lên từng chút một...

Linh Vãn Thạch là tài liệu có linh khí đứng hàng đầu. Cũng chưa cần nói tới chuyện linh năng trong nó có tính chất thần bí đặc biệt, chỉ mỗi cường độ của nó cũng đã có thể so với linh quả của Thiên Diệp Phù Bình rồi.

Quá trình dùng ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện hóa linh năng của thạch hạch cũng không kéo dài lâu, Phó Thư Bảo đã có cảm giác như người uống rượu quá chén, sinh ra cảm giác say. Bất đắc dĩ, hắn đành dừng luyện hóa lại.

Trải qua một lần dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện hóa, thạch hạch nhìn như chẳng có chút biến hóa nào, vẫn phát sáng như cũ, linh năng vẫn cường đại như cũ, thậm chí có thể dùng từ kinh khủng để hình dung.

Không hổ là linh tài đứng hàng đầu, Linh Vãn Thạch, mới chỉ hút một chút linh năng mà năng lượng nhận được đã phải bằng cả mười lần lượng linh quả của Thiên Diệp Phù Bình, hơn linh tính của nó còn tinh thuần hơn.

Nhưng trải qua một lần luyện hóa hấp thu, thạch hạch lại không có gì biến hóa. Vậy viên Linh Vãn Thạch to như thế, hắn muốn luyện hóa hấp thu không biết phải mất bao lâu mới có thể dùng hết linh năng ẩn chứa trong nó đây?

Chuyện này cũng là một chuyện khó tính ra được kết quả.

Chẳng qua đợi Phó Thư Bảo kích phát Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa lần nữa, hắn bị thể tích của nó dọa cho giật mình.

Lần đầu tiên ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa xuất hiện, thể tích của nó chỉ lớn bằng đầu ngón áp út.

Trước khi luyện hóa linh năng trong thạch hạch, thể tích của nó cũng không lớn hơn đầu ngón cái là mấy. Nhưng hiện tại nó đã lớn lên tới mức chiếm một phần năm hai bàn tay rồi!

165. Chương 165

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 165: Chiêu binh

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Khi Phương Tín tới, lần nữa gặp Phó Thư Bảo thì chợt cảm thấy ngũ vị lẫn lộn, khó có thể biểu đạt được.

- Phương Tín, ta nhờ người giúp ta làm một việc.

Khách sáo vài câu, Phó Thư Bảo đi thẳng vào chủ đề.

Phương Tín nói:

- Thiếu gia không cần nói chuyện khách sáo với ta như thế. Chỉ cần là chuyện của người thì chính là chuyện của Phương Tín ta, người cứ ra lệnh là được.

Phó Thư Bảo cũng không lập tức nói chuyện muốn Phương Tín làm ra mà cầm hết đầu kỹ Kinh Lôi Động và bí kíp Kinh Lôi Quyết của học viện Lực Sĩ Hổ Thành ra đưa cho Phương Tín, lại nói:

- Vốn đã muốn đưa người từ sớm nhưng tình huống lúc đó rất phức tạp, ta không thể không nhanh chóng rời khỏi Hổ Thành, cho nên mới phải đợi tới bây giờ.

Lúc đó Phương Tín lấy được từ tay Phó Thư Bảo hai loại bí kíp rồi nhưng cũng chưa phải bản đầy đủ. Hiện tại Phó Thư Bảo đưa cho hắn toàn bộ hai loại bí kíp. Thứ này nếu hắn muốn thông qua sự phấn đấu của bản thân mà lấy được thì không biết phải tốn bao nhiêu năm. Cầm hai bộ bí kíp trong tay, Phương Tín khó có thể che dấu sự kích động trong lòng:

- Thiếu gia, cái này...

Phó Thư Bảo mỉm cười, lại móc ra một bình sứ đã chuẩn bị sẵn, đặt lên trên bàn sách:

- Đây là linh quả của Thiên Diệp Phù Bình, thứ này phải hai ngàn năm tuổi mới bắt đầu mọc quả, có linh tính phi phàm và linh năng cường đại, dùng để tu luyện có tác dụng phi thường. Ở đây có hai mươi quả, người cũng cầm lấy đi.

- Thiếu gia...

Phương Tín nhìn thấy liền quỳ phịch xuống trước mặt Phó Thư Bảo, khó có thể che dấu được sự kích động trong lòng, tiếng nói cũng trở nên run rẩy.

- Sau này Phương Tín thề theo lệnh thiếu gia, dù lên núi đao biển lửa, nhảy vào vạc dầu cũng không nhú mảy chút nào!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ha ha, chúng ta là huynh đệ, còn khách sáo làm gì chứ? Đứng dậy đi. Chỉ là một chút lễ vật, người kích động thế làm gì? Sau này ta còn cho người nhiều hơn nữa.

Chỉ những thứ trước mắt này đã khiến Phương Tín cảm động tới mức như vậy rồi, sau này còn có nhiều hơn. Phương Tín nghe thấy vậy, trong lòng lại càng cảm thấy nóng bừng khó nói:

- Thiếu gia, muốn ta làm chuyện gì vậy?

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Ta muốn người thành lập một đội chuyên thu thập tin tình báo. Nhân viên có thể chiêu mộ theo hai hướng, một là Lực Sĩ giỏi theo dấu vết, hai là học giả có tri thức. Hướng thứ nhất sẽ làm nhân viên tuyến đầu, còn loại người thứ hai làm nhân viên tuyến sau. Nhóm trước thu thập tài liệu, nhóm sau phân tích xử lý, cuối cùng là do người đưa tới tay ta.

- Đội chuyên thu thập tin tức tình báo sao?

Phương Tín ngạc nhiên nói:

- Thiếu gia, chuyện này chỉ có triều đình mới được tổ chức mà. Người thành lập đội như vậy làm gì?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vì sinh tồn, cũng vì để những người bên cạnh ta sống tốt.

- Chẳng lẽ... Có đại nhân vật có thể điều động cả nhân mã triều đình muốn đối phó với thiếu gia sao?

Phương Tín là người có tâm tư cẩn thận khéo léo, mơ hồ đã đoán ra được điểm gì đó.

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu là như thế thì người còn có gan làm việc cho ta không?

Phương Tín gật gật đầu:

- Thiếu gia, ta vừa đã nói rồi. Vì người thì dù là lên núi đao, xuống biển lửa Phương Tín ta cũng sẽ không nhú mảy chút nào.

Ngừng lại một chút, hắn lại trầm giọng nói:

- Dù là hoàng đế Tú Quốc muốn đối phó với thiếu gia thì ta cũng sẽ đứng bên cạnh người.

- Tốt lắm. Ta cũng nói thật cho người biết nhé. Hoàng đế Tú Quốc cũng không nhân hạ như vậy, muốn đối phó với nhân vật nhỏ như ta. Người có thù oán, muốn giết ta là Tú Cát, ái tử của đương kim Thái Bình Vương Tước.

- Dựa theo thế cục của Tú Quốc hiện nay thì Thái Bình Vương Tước không có thực quyền nhưng đã là con của thiên tử thì sẽ có thể điều động ít nhân mã. Mà là cháu của thiên tử, Tú Cát cũng giống như cha hắn, cũng làm được điểm này.

Sắc mặt Phương Tín lộ chút nghiêm trọng.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Chúng ta ở bên này không phải có Độc Lang tộc và Chi Ni Nhã công chúa sao?

Còn có một thứ nữa là hàng ngàn đệ tử của Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các. Dù hiện tại còn chưa điều động được lực lượng này nhưng về sau muốn là có. Thanh Thủy sẽ dễ dàng làm được chuyện này.

Cho nên trong mắt người ngoài, Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ là một thiếu gia có bốn nữ hầu và một đội bảo vệ khoáng mạch, nhưng trên thực tế, hiện tại thế lực hắn nắm trong tay đã lớn tới mức cả tông chủ Khinh Vân của Quy Vân Tông Mạc phải giật mình!

- Như thế hắn thiếu gia đã tính trước rồi.

Phương Tín cười cười. Thật ra hắn cũng biết Phó Thư Bảo có chút quan hệ bên ngoài, chẳng qua cũng không ngờ được là hắn đi ra ngoài dạo một vòng đã tạo thành quan hệ với Thánh Đóa Lan Quốc.

Kỳ thực theo Phương Tín thấy, đi theo thiếu gia còn tốt hơn theo học viện Lực Sĩ của Hồ Thành cả trăm lần. Hắn phần đầu mười năm cũng không lấy được toàn bộ bí kíp của Kinh Lôi Động và Kinh Lôi Quyết nhưng thiếu gia thuận tay một cái đã thưởng cho hắn rồi, còn cho thêm cả linh quả quý giá của Thiên Diệp Phù Bình, tương lai khẳng định còn có nhiều thứ phong phú hơn.

Một chủ nhân khẳng khái nhân từ như vậy thì đi đâu mà tìm chứ? Như thế thì còn nghĩ gì mà không đứng chung thuyền với thiếu gia đây?

- Kinh phí chiêu mộ nhân viên này cần bao nhiêu, tự người quyết định đi nhé.

Búng ngón tay một cái, năm thỏi vàng đã rơi xuống trên mặt bàn sách.

Ánh vàng lấp lánh khiến Phương Tín bất ngờ sinh ra cảm giác hoa mắt:

- Sao lại nhiều như vậy?

Phó Thư Bảo nói:

- Chiêu mộ nhân viên cũng không phải chuyện đơn giản, cần phải tìm người tốt nhất, tốn tiền cũng không sao. Có thể tìm người hiện tại năng lực không mạnh nhưng có tiềm lực. Chúng ta cũng có thể bỏ tiền bồi dưỡng, người hiểu ý của ta rồi chứ?

- Thiếu gia, ta hiểu rõ rồi!

Phương Tín lại kích động gật gật đầu.

- Đồng thời với việc chiêu mộ nhân viên, người cũng thu thập chút tin tức liên quan tới Tú Cát cho ta. Ta khẳng định là kẻ này đang ở Hồ Thành rồi, giờ phút này chắc cũng đang nghĩ nát óc để tìm cách giết chết ta đấy.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lộ nụ cười lạnh lùng. Người muốn hắn chết, hắn cũng muốn kẻ đó không sống nổi!

- Chuyện này không nên chậm trễ, ta phải đi làm ngay.

Phương Tín nói.

- Chờ một chút.

Phó Thư Bảo gọi lại nói:

- Vừa rồi quên một điểm. Chiêu mộ nhân viên thu thập tình báo không thể thiếu một loại người.

Phương Tín hơi ngạc nhiên nói:

- Hai loại người thiếu gia nói là đủ rồi, còn có loại nào quan trọng hơn nữa chứ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chuyện dò hỏi, thu thập tin tình báo làm sao có thể thiếu nữ nhân chứ? Nhưng ta cũng không muốn những nữ tử nhà giàu, cũng không cần nữ tử nhà nông đánh cá, làm ruộng mà cần loại nữ nhân có thể lên giường với nam nhân. Người hiểu không?

Phương Tín cười ha hả nói:

- Đúng, sao ta không nghĩ tới chuyện này chứ? Thế này dễ rồi, ta sẽ tự mình đi tuyển chọn nữ nhân như thế.

Cùng lúc đó, ngay vào lúc Phó Thư Bảo và Phương Tín đang bàn chuyện thành lập tổ chức tình báo thì ở cửa lớn nhà họ Phó cũng đã bắt đầu chiêu binh mãi mã.

Chẳng qua điểm bất đồng chính là việc chiêu binh này lại do năm nữ nhân làm.

Đứng đầu chính là đoàn trưởng Hồ Linh của dòng binh đoàn Hắc Mộc trước đây, theo giúp là bốn hầu nữ của Phó Thư Bảo.

Bốn nữ hầu này mỗi người ngồi một bàn. Hồ Linh ở phía sau đưa ra quyết định cuối cùng. Trước cửa lớn có một tấm biển lớn, trên đó bắt ngờ ghi: Trạm chiêu binh của đoàn Hồng giáp vệ Thánh Đóa Lan Quốc. Bên cạnh có còn có một tấm biển nhỏ, ghi một số yêu cầu, trong đó đứng đầu chính là phải là nữ.

Giờ phút này, phía trước trạm chiêu binh đã đầy người rồi

166. Chương 166

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 166: Sóng gió sắp đến (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Đại nương, sao bác có thể làm được chứ? Bác không thể vì lão công ra ngoài chơi bởi với nữ nhân dài ngày mà bỏ đi làm lính được. Phiền bác nhìn kỹ yêu cầu đi, nữ tử xinh đẹp. Bác đã hơn bốn mươi rồi còn gì?

- Cô bé, ta nấu ăn rất ngon, làm đầu bếp là được chứ gì?

-

- Ngực, eo, mông chẳng có, gió thổi cũng ngã. Muội muội à, chúng ta đang chiêu mộ quân nhân, người có cầm nổi đao không?

- Dao nhỏ có tính không?

-

- Mắt phượng, mắt hạt dưa, ngực còn lớn thế, mông lại to. Nhìn người thế này thì thiếu gia nhà ta khẳng định sẽ nảy sinh tà ý. Không nhận, không nhận được.

- Không phải là chiêu mộ nữ thị vệ cho Thánh Đóa Lan Quốc sao?

-

Tóm lại, ba nữ nhân đã thành một vở hài kịch. Giờ phút này nhiều nữ nhân vây trước cửa nhà thiếu gia như vậy, nơi này liền diễn ra hài kịch không ngừng.

Chẳng qua dù là thế nào, chiêu mộ được thêm một người là lực lượng trong tay Phó Thư Bảo lại mạnh hơn một người. Đây là chuyện không phải nghi ngờ.

oOo

Mạc gia lão trạch.

Sắc mặt Tú Cát không tốt, lạnh lùng nhìn gia nô đang quỳ gối trước mặt cái:

- Thế nào, ta lại nuôi đám phế vật như các người sao? Chỉ một địa phương như Hồ Thành mà không ngờ các người lại không tìm ra được Phó Thư Bảo đang ở đâu sao?

- Công tử khẳng định là hắn đã trở về sao?

Gia nô kia ngẩng đầu nói:

- Nếu như khẳng định như vậy thì ta có một ý.

Trong lòng Tú Cát máy động:

- Ý gì?

Gia nô nọ trầm giọng nói:

- Nếu Phó Thư Bảo đã về Hồ Thành thì ta nghi ngờ là hắn hiện đang ở nhà hắn, cũng không có hoạt động gì tại Hồ Thành.

Ngừng lại một chút, hắn lại nói:

- Cả Hồ Thành thì chỉ có mỗi nhà Phó Thư Bảo là chúng ta không vào được. Ngoài nơi đó ra thì chúng ta đã lục soát tất cả mọi địa phương rồi. Nhân tuyến của ta cũng không tìm được hắn, cho nên nếu hắn ở Hồ Thành này thì hắn tuyệt đối là đang trốn trong nhà, mượn danh Dật Hương Công Chúa của Thánh Đóa Lan Quốc để che dấu bản thân.

Tú Cát chợt tỉnh ngộ, lạnh bầm:

- Đáng giận. Tại sao ta lại không nghĩ ra chuyện này chứ? Nhưng như thế có lẽ đúng rồi. Không hiểu thằng ranh đó sao lại có quan hệ với người cao quý như công chúa Chi Ni Nhã chứ?

Theo Tú Cát thấy, Phó Thư Bảo chỉ có khả năng quan hệ với kỹ nữ, dâm nữ, tuyệt đối không có khả năng lại liên quan được tới người như Dật Hương Công Chúa. Sự thật thì không chỉ có hắn không tin nổi mà đưa mắt cả Hồ Thành, có ai tin nổi đây?

- Công tử, ta hoài nghi Phó Thư Bảo nhất định đã dùng một thủ đoạn đề tiện gì đó để chiếm đoạt cơ thể Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã. Vì thế công chúa Chi Ni Nhã không còn cách nào khác mà phải giúp đỡ hắn.

- Chuyện này có thể lắm. Để cho người của người tới giám sát nhà họ Phó đi.

Khóe miệng Tú Cát đột nhiên hiện lên nụ cười lạnh nhẹ như tơ.

- Ở sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc tại Hồng Cảng thành mà ta còn dám ám sát bọn chúng, ở Hồ Thành này ta còn sợ gì nữa chứ?

Gia nô nọ nói:

- Nếu như xác định đúng Phó Thư Bảo ở trong nhà hắn, chúng ta có nên xông vào giết hắn không?

Suy nghĩ một chút, Tú Cát mới lắc đầu:

- Nếu như Phó Thư Bảo trốn trong nhà hắc, vậy thì chuyện Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã mua nhà hắc chẳng qua chỉ là nói dối thôi, cũng xác định là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã đứng về phía hắc. Các người đột nhiên đi vào, khẳng định thị vệ Thánh Đóa Lan Quốc sẽ không để các người giết Phó Thư Bảo trước mắt bọn họ. Mà ta biết là trong bọn họ có hai cao thủ, rất khó dây vào. Cho nên không thể hành động lỗ mãng được. Sau khi khẳng định được thì về báo ta, ta sẽ nghĩ cách kéo hắc ra ngoài.

- Tuân lệnh.

Gia nô nghe lệnh lui ra.

Cho dù là trong lòng có tức tối thế nào đi nữa thì năng lực phân tích và xử lý tình huống của Tú Cát cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Là người làm việc lớn, không chỉ phải có can đảm dám xuống tay tàn nhẫn với người thân nhất của mình mà còn phải có đủ nhẫn nại và năng lực chờ đợi. Hắc chính là người như vậy.

Thuận tay móc ra một bình sứ tinh xảo từ trong y phục, nhìn hai cái liền cất lại vào trong, hắc thẳm cười lạnh:

- Xử Tử Tán, dù là nữ nhân trong sạch thế nào thì dùng nó cũng biến thành dâm phụ. Xử nữ chưa biết việc đời như Băng Oánh mà uống thứ này xong thì sẽ biến thành dạng gì đây? Ha ha... Còn nữa năm nữa mới tới ngày phải về Quy Vân Tông cưới hỏi, nhưng trước ngày đó, Phó Thư Bảo sợ rằng đã biến thành một khối thi thể không còn nhận ra được rồi. Thế thì hắc còn cưới xin kiểu gì đây? Ta cũng tội gì phải đợi lâu như vậy, đợi Băng Oánh thành thân xong mới tìm tới chứ? Chẳng qua muốn một nữ tử luôn giữ thân như ngọc, lạnh như băng sơn như nàng tự hiến thân, mà trước đó lại không thể hoài nghi ta... Chuyện này đúng là một chuyện cần suy nghĩ cho cẩn thận mới được.

Nếu không phải là nửa đường xuất hiện Độc Vô Song và Phó Thư Bảo nọ thì khẳng định là người chuẩn bị lấy Băng Oánh chính là Tú Cát hắc. Nhưng tất cả mọi chuyện đều bởi vì bộ Luyện Thiên Thần Quyển kia mà phát sinh biến cố. Phát triển từ đó về sau chẳng ai có thể nắm rõ được. Nhưng hắc đã nỗ lực nhiều như vậy, cho dù phần lớn đều là giả dối thì cũng phải thu hồi một điểm gì mới được chứ hả?

Tú Cát có ý nghĩ như vậy cũng không phải là ngẫu nhiên. Hắc coi trọng Băng Oánh không chỉ bởi nàng xinh đẹp, bởi với quyền thế địa vị của hắc, muốn nữ tử xinh đẹp tới đâu chả có chứ? Hắc nhắm trúng nàng là bởi nàng có thân phận cháu ngoại tông của Quy Vân Tông Mạc Khinh Vân.

Cưới Băng Oánh, vậy hắc sẽ là cháu rể của Mạc Khinh Vân rồi, ảnh hưởng trong giới cao tầng của Tú Quốc cũng tăng lên một phần. Nhưng từ chuyện Luyện Thiên Thần Quyển mà nhìn lại, trong mắt Mạc Khinh Vân, cháu gái hắc cũng không quan trọng bằng nửa quyển Luyện Thiên Thần Quyển. Quan hệ lạnh lùng như vậy thì còn muốn tính toán cái gì đây?

Nếu như đã không lấy được lợi ích gì từ Quy Vân Tông, vậy thì chỉ còn cách lấy trên người Băng Oánh thôi!

Đây chính là ý nghĩ của Tú Cát.

- Công tử!

Một tiếng hô đánh thức Tú Cát từ trong trầm tư dậy. Nhìn về phía tiếng nói, hắc liền thấy Ba Phong, đại đội trưởng đoàn kỵ sĩ thứ Mười Bảy của kỵ sĩ đoàn, thuộc lực lượng của Tông Nhân Phủ trong vương thất Tú Quốc đi tới.

- Hóa ra là tướng quân Ba Phong. Người tới vừa đúng lúc.

Chính xác đây là người đối phó với Phó Thư Bảo rồi. Ba Phong tới, Tú Cát cảm thấy rất vui vẻ.

Ba Phong sau khi tiến vào phòng liền nói:

- Công tử, tại sao người không hỏi ta tới Hồ Thành làm gì chứ?

Tú Cát hơi sững sốt, cũng không nói gì. Sự thật là Ba Phong chính là người của cha hắc, hắc có thể điều khiển nhưng cũng vẫn phải đi hỏi cha hắc một tiếng. Lần này từ Hồng Cảng thành về Hồ Thành, vội vàng như vậy nên hắc dù có muốn người này từ kinh đô tới giúp cũng không kịp báo. Như vậy tại sao Ba Phong lại biết mình ở Hồ Thành mà tới kịp chứ?

Ba Phong cười nói:

- Chuyện này đương nhiên là ý của Vương Tước rồi. Khi chúng ta nhận được tin công tử trở về Hồ Thành, Vương Tước liền lập tức phái thuộc hạ mang người tới đây để cho người sử dụng.

Trong lòng Tú Cát âm áp:

- Hóa ra phụ thân đại nhân vẫn không yên lòng về chuyện này. Cũng tốt. Nếu người đã muốn nhúng tay vào thì chúng ta cứ thoải mái làm thôi.

- Vương Tước đại nhân còn đặc biệt nhấn một câu cho công tử.

- Câu gì?

Trong lòng Tú Cát máy động.

Ba Phong quay đầu nhìn thoáng qua cánh cửa, xác định là không có ai ở gần rồi mới tới sát người Tú Cát, nói một câu với âm lượng mà chỉ hai người bọn họ nghe được.

Mãi cho tới khi Ba Phong nói hết, sắc mặt Tú Cát vẫn thể hiện vẻ chán kinh:

- Chuyện này... Là thật sao?

Ba Phong gật đầu:

- Đương nhiên là thật rồi. Tam vương tử Tú Lý đã trở về kinh đô rồi. Lần này sợ là hoàng đế bệ hạ sẽ không xong rồi. Ý của Vương Tước đại nhân rất đơn giản, nhanh chóng giải quyết cái mối phiền toái Phó Thư Bảo này đi, tạo quan hệ với Quy Vân Tông. Chỉ cần Quy Vân Tông đứng về phía chúng ta thì Vương Tước có phần thắng lớn trong việc tranh đoạt vương vị rồi.

- Nếu là như vậy thì chúng ta còn e dè gì nữa chứ? Làm thẳng tay là được. Kể cả Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc cũng không cần coi vào đâu!

Có ý kiến của cha rồi, Tú Cát đột nhiên càng tin tưởng. Đúng vậy, xúc phạm Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã sẽ gây tới phiền toái không cần thiết nhưng nếu đã liên quan tới tranh đoạt vương vị, vậy thì thứ này cũng chẳng đáng gì. Phiền toái thì phiền toái, có phiền toái lớn hơn cũng đáng giá!

Ngay lúc này, đột nhiên trong hư không của căn phòng có cảm giác quỷ dị một chút, giống như một hồ nước phẳng lặng đột nhiên bị ném vào một tảng đá vậy.

Ánh mắt liếc sang, Tú Cát đột nhiên phát hiện ở bên trái hần và Ba Phong bỗng xuất hiện thêm hai nữ nhân giống nhau như đúc.

Hai nữ nhân đột nhiên xuất hiện trong phòng này đều có vẻ chưa tới hai mươi tuổi, vẻ mặt rất đáng yêu trong sáng, vóc người cao ráo nhưng không mất vẻ đẹp đầy đặn mê người. Trên người bọn họ cũng mặc y phục bình thường, dưới chân là một đôi giày thuê hoa, eo thắt một thắt lưng rộng, càng để lộ vòng eo thon nhỏ ra. Trang phục như vậy, trên đường tùy tiện cũng gặp cả tá. Nhưng quần áo bình thường đối với hai tỷ muội song sinh này lại khiến người khác có cảm giác đẹp nhẹ nhàng, giống như hai đóa hoa cúc trắng được tắm mưa vậy.

- Bọn họ...

Tú Cát nghĩ tới tất cả mọi người mà hần từng gặp nhưng chẳng có tí ấn tượng nào với hai tỷ muội song sinh này.

Ba Phong cười nói:

- Khẳng định là công tử chưa gặp bọn họ bao giờ đâu. Thật ra thuộc hạ cũng chưa từng gặp bọn họ. Bọn họ là Mười Ba và Mười Bảy tới từ Tử Đảo Mật Nhân Xã.

Tử Đảo Mật Nhân Xã là một trong bốn đại tông phái của Tú Quốc nhưng cũng không biết tử đảo kia là nơi nào, người trong đó ra sao. Nhưng ở Tú Quốc, kể cả những người bình thường cũng đều biết một câu nói, đó là người trong Tử Đảo Mật Nhân Xã, dù chỉ là một bà lão cũng tuyệt đối là sát thủ hàng đầu!

- Phụ thân đại nhân đã đạt thành hiệp nghị với Tử Đảo Mật Nhân Xã, bọn họ sẽ giúp phụ thân đại nhân giết người giúp ta sao?

Ba Phong vừa nói thầm với hắc chính là về việc phụ thân hắc, Thái Bình Vương Tước đã đạt thành hiệp nghị với Tử Đảo Mật Nhân Xã. Ba Phong dù không có tư cách biết nội dung cụ thể bên trong hiệp nghị nhưng cũng có thể suy đoán ra được.

Tại thời khắc quan trọng này, con trưởng của hoàng đế là Thái Bình Vương Tước đạt thành hiệp nghị bí mật với Tử Đảo Mật Nhân Xã, tất nhiên là đồng ý với ích lợi tương lai của Tử Đảo Mật Nhân Xã rồi. Nhưng đột nhiên nhìn thấy trước mặt có hai nữ tử thanh tú xinh đẹp như thế, Tú Cát hắc dù thế nào cũng không tin nổi đôi người ngọc trước mặt lại là sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã.

Ba Phong giờ ngón tay lên, thần sắc lạnh lùng nhìn hai tỷ muội song sinh kia:

- Đừng thấy bọn họ như vậy mà coi thường. Sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã đều là người thông qua khảo nghiệm sinh tử cả, không thể dùng cấp bậc của Lực Sĩ bình thường để tính toán bọn họ. Hiện tại tu vi lực lượng của bọn họ dù mới chỉ là cảnh giới Nguyên Tố lực nhưng lực chiến đấu thực không dưới Lực Sĩ cấp Linh Lực đâu.

Sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã đều học kỹ xảo giết người, ngày ngày tập luyện, như thế thì tại thời khắc quan trọng, phái sát thủ ra sẽ có tác dụng thế nào chứ?

- Mười Ba và Mười Bảy, đó là tên của các người sao?

Tú Cát chuyển ánh mắt về phía hai tỷ muội song sinh nhưng dù là hắc nhìn theo góc độ nào cũng không nhận ra được ai là chị, ai là em. Hai người không chỉ giống về cách ăn mặc mà về mặt cũng giống nhau như đúc.

- Ta là Mười Ba, cũng là chị.

Nữ sát thủ tự xưng là Mười Ba tiến lên. Nàng tựa hồ nhận ra tâm tư của Tú Cát, nhưng giọng nói của nàng dù rất trong trẻo dễ nghe nhưng lại khiến người ta cảm thấy giá lạnh từ bên trong.

- Ta là Mười Bảy, ta là em.

Nữ tử tự xưng là Mười Bảy cũng tiến lên, thực hiện một tư thế giới thiệu đơn giản.

- Các người có thể làm gì cho ta?

Tú Cát đột nhiên hỏi.

Hai tỷ muội đồng thời trả lời:

- Chúng ta có thể giết bất cứ kẻ nào cho công tử, nhưng chỉ giới hạn là giết người.

Tú Cát cười cười:

- Như vậy là đủ rồi.

Dù đôi tỷ muội song sinh này đẹp động lòng người nhưng ai lại có hứng thú với nữ tử có thể lấy tính mạng mình trên giường chứ? Đối mặt với nữ nhân hai tay dính không biết bao nhiêu máu như vậy, chỉ sợ kể cả nổi hứng muốn này nọ cũng không có nổi.

Lúc này Ba Phong lại nói:

- Lần này thuộc hạ không chỉ mang hai tỷ muội bọn họ tới giúp đỡ mà còn có hai trăm Khiết Kỵ Sĩ, đều là người tín nhiệm được. Cho nên công tử không cần lo lắng về vấn đề nhân thủ, chỉ cần đặt kế hoạch hành động là được.

- Thật ra ta đã nghĩ kế hoạch từ sớm rồi, chẳng qua hiện giờ nhìn lại thì vẫn cần sửa đổi một chút...

Hoàng đế Tú Quốc ốm yếu nguy tới nơi rồi, đây chính là thời khắc triều cũ tan rã, triều mới được lập nên.

Phó Thư Bảo cũng không biết, vốn hắc chẳng liên quan gì lại bị cuốn vào trung tâm của cuộc tranh đấu quyền lợi này.

o0o

Một ngày chiều binh, đoàn Hồng giáp vệ đã thu được mười nữ binh đủ tư cách, trong đó có một người bị tình nghi là tội phạm truy nã. Phương Tín tối đó cũng mang tin tức tới. Hắn bận rộn một ngày, chiều mới được hai nhân tài miễn cưỡng đủ tư cách, một là Lực Sĩ cấp Tinh Thần, một người là một tiên sinh dạy học cơm không đủ ăn.

Số lượng như vậy khiến Phó Thư Bảo hơi buồn nhưng hắn nghĩ lại, dù thế lực nào khi thành lập cũng đều không tránh khỏi chu kỳ trưởng thành.

Hắn muốn thành lập thế lực của mình, chút điểm này cũng không thể tránh khỏi phải không?

Kết thúc một lần luyện hóa thạch hạch của Linh Văn Thạch, Phó Thư Bảo ước người đứng dậy. Lần luyện hóa này vẫn khiến ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn tăng trưởng nhưng thể tích cũng không tăng kinh khủng như lần đầu tiên, gia tăng một phần năm.

Bây giờ ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đã chiếm hai phần năm hai tay hắn.

- Linh Văn Thạch đã là tài liệu cao cấp nhất mà ta biết, nếu như cả nó cũng không thể khiến ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của mình đạt tới đỉnh, ta thật không biết nên dùng linh tài gì để khiến nó tăng trưởng nữa.

Phó Thư Bảo thầm cười khổ một tiếng, thu Linh Văn Thạch lại, mở cửa thư phòng, đi thẳng ra bên ngoài.

Ánh trăng mờ mờ lung, trên bầu trời xa xa đầy những vì sao, không gian rộng lớn khoáng đạt.

Không có bất kỳ âm thanh nào, không khí phía sau đột nhiên xuất hiện một tia dao động rất nhỏ. Phó Thư Bảo vội vàng quay đầu lại, đã thấy Thanh Thủy ở phía sau lưng hắn.

Phó Thư Bảo không vui nói:

- Người muốn chết sao? Người có biết là dọa giết mình có thể gây chết người không?

Thanh Thủy vẫn cười khanh khách nhìn Phó Thư Bảo.

- Chủ nhân, Thanh Thủy cũng có thể dọa người sao? Ta đáng yêu như vậy mà.

Phó Thư Bảo:

-

Nếu là lúc khác, Thanh Thủy xuất hiện không một tiếng động thì hắn còn có thể tiếp nhận được nhưng hiện tại là thời kỳ phi thường, đối lại là thích khách Tú Cát phái tới, chẳng phải là không xong rồi sao?

- Chủ nhân có chuyện gì phiền não sao?

- Quên đi, sau này trước khi xuất hiện trước mặt ta nhớ lộ chút âm thanh là được.

167. Chương 167

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 167: Hai thiếu gia

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Thanh Thủy chính là hộ vệ siêu cấp của mình, là vương bài bảo vệ tính mạng, Phó Thư Bảo cũng không muốn nàng mất đi tính cảnh giác.

- Hì hì, Thanh Thủy biết rồi.

Ngừng lại một chút, Thanh Thủy đột nhiên nói:

- Chủ nhân, đã lâu rồi người không chơi phi đĩa với Thanh Thủy, người chơi với Thanh Thủy một lần có được không?

Trò chơi phi đĩa này chính là ném một cái đĩa hoặc một vật khác ra, trước khi nó rơi xuống đất, Thanh Thủy bay tới, há miệng ra ngậm được nó.

Đây là trò chơi cho chó, tại Tự Nhiên Tháp của Băng Nguyên Tinh Tâm Các, Phó Thư Bảo dùng trò chơi này để thuần hóa Thanh Thủy. Nhưng quy tắc của hần cũng khá biến thái. Hần ném đĩa ra lại không để Thanh Thủy dùng miệng cắn, cũng không được dùng tay bắt mà dùng khe ngực giữ lại.

Nếu như có ngực lớn như Đông Mai, hơn nữa lại có thực lực Luyện Đại Vô Vũ Trụ Lực, dùng ngực tiếp đĩa bay hiển nhiên cũng không phải chuyện chơi. Nhưng ngực Thanh Thủy chỉ như bánh bao, dù cũng có ngực nhưng không to lắm, khó khăn rất lớn.

Vào lúc này, đột nhiên nhớ tới cảnh hoang đường đó, Phó Thư Bảo cảm thấy đầu như to ra:

- Hiện tại là thời kỳ phi thường, chơi phi đĩa sao được chứ?

- Van chủ nhân đó. Chỉ một lần thôi...

Thanh Thủy đáng thương nhìn Phó Thư Bảo, năn nỉ hần.

- Được rồi, chơi một lần thôi nhé.

- Hắc hắc! Cảm ơn chủ nhân.

Thanh Thủy lập tức làm tốt tư thế chuẩn bị.

Phó Thư Bảo lấy một chiếc đĩa ra từ trong phòng, lại đi tới cạnh Thanh Thủy, đột nhiên ném chiếc đĩa bay lên bầu trời.

Chiếc đĩa màu trắng giống như một luồng sáng bay lên bầu trời nhưng tốc độ Thanh Thủy còn nhanh hơn, hai chân bước một bước trên mặt đất, thân thể xinh đẹp vèo một cái liền bắn lên cao. Mà luồng sáng trắng trên bầu trời kia thoáng cái đã biến mất trong ngực nàng.

Thực hiện động tác xoay người tuyệt đẹp trên không, Thanh Thủy trở về bên cạnh Phó Thư Bảo. Chiếc đĩa này lại ẩn chặt vào trong bộ ngực nàng.

Vốn ngực nàng còn không thể nào giữ chiếc đĩa được nhưng nàng lại lấy hai bàn tay đẩy ở hai bên ngực, khiến nó bị ép vào bên trong. Do vậy, dù hai ngực nàng bị biến hình nhưng lại khe ngực lại đủ độ sâu, đừng nói là một chiếc đĩa, dù là ba cái cũng có thể giữ được.

- Mẹ kiếp, người ăn gian!

- Hì hi... Thanh Thủy muốn được thưởng!

Phó Thư Bảo ngây ngẩn, cuối cùng cũng phải giơ tay xoa xoa đầu Thanh Thủy hai cái. Ngay lúc Thanh Thủy học động tác của con chó dụi đầu vào chân hần, hần kích động rút ra một kim tệ, đặt vào giữa khe ngực của nàng.

- Gâu gâu...

Dù chỉ là một thỏi vàng nhưng người vốn thích vật lấp lánh như Thanh Thủy vẫn lộ vẻ vui mừng.

Tiếng bước chân dồn dập đột nhiên truyền tới, sau đó tiếng nói lo lắng của Độc Âm Nhi cũng truyền tới:

- Phì! Các người đang làm gì đó?

Phó Thư Bảo vội vàng rút tay về. Thật ra hẳn cũng không sờ mó gì Thanh Thủy cả nhưng động tác của hẳn khiến người ta dễ hiểu lầm.

- Hắc! Đêm nay trăng tròn thế! Thanh Thủy, người nói có phải không?

- Đúng vậy, chủ nhân, hay ta kẹp cái đĩa đó nhé?

Phó Thư Bảo:

-

Thế này có khác gì giẫm thêm vào cái chân đau đâu?

Độc Âm Nhi đi tới trước mặt Phó Thư Bảo và Thanh Thủy, nhìn chiếc đĩa với thỏi vàng trong khe ngực Thanh Thủy, trừng mắt nhìn thiếu niên vờ như không có chuyện gì trước mặt mình một cái, không vui nói:

- Thị vệ gì đó của người đã chuẩn bị tốt rồi. Quản gia Niếp Cát cũng đã mang người về giống như người dặn rồi, chờ người tới đó nói chuyện đấy.

- Đi thôi, đi xem một chút.

Vô cùng may mắn là ma nữ này không để ý tới chuyện trước mắt, Phó Thư Bảo lập tức thở phào một hơi, đi thẳng về hướng Độc Âm Nhi vừa tới.

- Sau này... Nếu còn chơi mấy trò không tốt này thì con mẹ nó ta sẽ đầu độc người đó.

Trên trán Phó Thư Bảo lập tức toát mồ hôi to như hạt đậu đen.

Ở trong phòng ngủ, Chi Ni Nhã và quản gia Niếp Cát đang đứng bên cạnh giường, ngoài ra còn có mấy cô nương mặc phục trang đẹp đẽ. Giờ phút này các cô nương đang nhìn Phó Thư Bảo ngồi trên giường, lại nhìn thấy Phó Thư Bảo đột nhiên đi từ cửa vào.

Phó Thư Bảo trên giường là do Chiêm Lỗ giả trang. Nhờ các loại tài liệu và bàn tay khéo léo của Độc Âm Nhi, hiện giờ hẳn nhìn qua giống hệt một Phó Thư Bảo sống sờ sờ. Đương nhiên cũng có chỗ sơ hở đó chính là ánh mắt. Người như Chiêm Lỗ, dù có hơi xấu xa, hơi tà quái nhưng thế nào mà giống thiếu gia trăm phần trăm được chứ?

Vừa thấy Phó Thư Bảo thật tới, mấy cô nương mặc trang phục đẹp đẽ lập tức cười to.

Lông mày Độc Âm Nhi lập tức nhướn lên:

- Người ta đã dịch dung tốt rồi, tiếp theo là làm gì đây?

- Đúng thế.

Quản gia Niếp Cát cũng hỏi:

- Dựa theo mệnh lệnh của thiếu gia, những cô nương này đều là những người có giá cao nhất của Hồ Thành. Thiếu gia muốn bọn họ làm gì thì cứ nói một tiếng đi.

- Cái gì?

Sắc mặt Chi Ni Nhã biến đổi:

- Mấy cô nương này chẳng lẽ đều là ... Loại kia...

Ngừng lại một chút, nàng lại lo lắng nói:

- Bảo ca ca, chẳng lẽ người muốn bọn họ ... Làm chuyện kia sao?

Ánh mắt mọi người liền tập trung lên người Phó Thư Bảo, trong đó ánh mắt Độc Âm Nhi là nghiêm khắc nhất.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Các người nghĩ cái gì đấy? Phó Thư Bảo ta là dạng người gì chứ? Ta là người chính trực, làm sao lại làm chuyện như vậy được chứ? Ta bảo Âm Nhi muội muội hóa trang Chiêm Lỗ đại ca thành dáng vẻ của ta, để quân gia Niếp Cát mời các cô nương ở kỹ viện tới là để Chiêm Lỗ đại ca diễn kịch với bọn họ.

- Ta sao?

Chiêm Lỗ đột nhiên kích động, đứng từ trên giường dậy, ánh mắt cũng nhìn về hướng mấy cô nương tư sắc không tồi kia. Trong lòng hắn thầm hoan hô:

- Cuộc đời này của ta thế là đủ rồi... Thiếu gia vạn tuế!

Phó Thư Bảo nói:

- Đại ca Chiêm Lỗ, người phải nhớ là sau khi chúng ta rời đi, người liền làm những chuyện người muốn làm, không cần e ngại làm phiền tới người khác.

- Vâng thưa thiếu gia!

Chiêm Lỗ cười xấu xa.

- Chúng ta đi ra ngoài thôi.

Phân công đơn giản giống như một chuyện cực kỳ bình thường xong, Phó Thư Bảo liền xoay người rời khỏi phòng ngủ.

- Ôi, thiếu gia khẳng định là hồ đồ rồi, tại sao lại là Chiêm Lỗ chứ?

Trong lòng quân gia Niếp Cát rất có ý kiến. Hắn cho rằng thiếu gia tự mình hưởng, cho nên mới đều chọn những nữ tử có nhan sắc nhất, sớm biết rằng ban cho Chiêm Lỗ thì ta cứ chọn mấy cô vừa già vừa xấu nhất cho xong...

Ra khỏi cửa, đi một đoạn, Độc Âm Nhi đi phía sau Phó Thư Bảo rốt cục không nhịn được nghi hoặc trong lòng nữa, ngăn đường hắn lại, hỏi:

- Bảo ca, cuối cùng người đang làm gì hả?

- À, chuyện đó thì... Ta giấu lại một chút, như thế có phải là tự làm xấu mặt mình không?

Chi Ni Nhã cũng không hiểu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Thanh danh và tính mạng, cái nào quan trọng hơn đây?

- Nói nhảm, đương nhiên là tính mạng quan trọng hơn.

Độc Âm Nhi nói.

- Vậy thì không phải là đúng rồi sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Buổi tối Phương Tín truyền tin tới, đoàn kỵ sĩ gồm hai trăm người tiến vào thành, tựa như có chuyện xảy ra. Dưới tình huống như vậy, nếu ta là Tú Cát, có người trợ giúp, khẳng định sẽ nắm cơ hội mà ra tay sớm. Nếu như ta đoán không lầm thì chỉ sợ đêm nay hắn sẽ điều động thôi.

- Đêm nay sao?

Mặt Chi Ni Nhã lộ vẻ lo lắng:

- Nhưng chúng ta còn chưa chuẩn bị đủ, chuyện thu người cũng chưa được như ý. Người của ta ít tới đáng thương, chẳng may bọn chúng tấn công, không phải là rất nguy hiểm sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Có Thanh Thủy, vậy thì dù hai trăm kỵ sĩ kia tấn công tới cũng không có tác dụng gì. Ta hoài nghi còn có trợ thủ lợi hại hơn thôi.

Độc Âm Nhi nói:

- Cho nên người mới tìm Chiêm Lỗ làm thế thân sao?

168. Chương 168

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 168: Tiến công hai đường sáng tối (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo lắc đầu nói:

- Ta không làm loại chuyện để người khác chịu nguy hiểm thay như vậy. Ta làm như vậy là để phân tán sự chú ý của người khác, mê hoặc bọn chúng, sau đó một lần hành động giải quyết mỗi phiền toái này.

Độc Âm Nhi khó hiểu nói:

- Địch thủ tấn công, chúng ta phòng thủ. Địch tối ta sáng, người làm sao giải quyết được mỗi phiền toái này chứ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Sau khi thất bại trong sự kiện ám sát tại Hồng Cảng thành, Tú Cát khẳng định biết là trong chúng ta có một cao thủ rất lợi hại, có làm chuyện như vậy cũng sẽ không tự đưa thân vào nơi nguy hiểm. Mạng của hắn quý như vàng. Đêm nay ta sẽ khiến hắn không đáng một đồng! Chỉ cần người của Tú Cát giết tối, Thanh Thủy lưu lại bảo vệ các người, ta sẽ giết tối ổ của hắn, tự mình giải quyết mỗi phiền toái này!

- Nhưng... Như vậy rất nguy hiểm đó!

Chi Ni Nhã lo lắng nói.

- Không được, người làm sao có thể một mình đi vào nơi nguy hiểm chứ? Ta biết người muốn tới nhà của Mạc gia, nhưng chẳng may nơi đó có người của Quy Vân Tông thì người phải làm sao?

Độc Âm Nhi cũng không đồng ý.

- Không có khả năng này. Sẽ không có ai của Quy Vân Tông tới đó đâu.

- Tại sao người lại khẳng định như vậy?

Độc Âm Nhi nói. Nàng hơi hoài nghi phán đoán của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Quy Vân Tông dù sao cũng là một trong bốn đại tông phái, hơn nữa vẫn tự coi là đệ nhất. Mạc Kinh Vân tự mình hứa hôn sự của ta và Băng Oánh nhưng Băng Oánh lại đi lại với Tú Cát. Chuyện mất thể diện như vậy, nếu để cho Mạc Kinh Vân biết mà nói thì khẳng định sẽ muốn Băng Oánh trở về, cho nên ta khẳng định là Băng Oánh len lén lưu lại thôi. Ở trong nhà của Mạc gia sẽ không có người của Quy Vân Tông đâu.

- Phân tích của kẻ này đúng là có chỗ độc đáo.

Trong lòng Độc Âm Nhi cũng không khỏi bội phục, nhưng ngoài mặt vẫn kiên trì nói:

- Dù nơi đó không có người của Quy Vân Tông nhưng dù sao cũng phải có mấy gia nô chứ? Hơn nữa còn có Bằng Oánh và Tú Cát, một mình người đối phó thế nào được hả? Nếu muốn đi thì ta cùng đi với người!

- Ta cũng muốn đi.

Chi Ni Nhã cũng nói.

Phó Thư Bảo cảm thấy hơi đau đầu:

- Ta đã quyết định rồi. chuyện trước mắt nếu không chịu nguy hiểm thì làm sao có thể giải quyết được vấn đề chứ? Các người cũng muốn cuộc sống sau này của chúng ta bình yên chứ? Nếu thế thì hãy ngoan ngoãn nghe lời ta đi. Nếu như các người đi với ta thì khẳng định người của Tú Cát sẽ sinh nghi. Kế hoạch ta khổ tâm sắp xếp sẽ thất bại thôi.

Cúi đầu, suy nghĩ nửa khắc, Độc Âm Nhi rút cục mới gật gật đầu. Khiến nàng quyết định như vậy không phải là nàng tin tưởng Phó Thư Bảo hoàn toàn mà bởi một câu nói của hắn, cuộc sống bình yên sau này...

Cái này, có thể xem là thổ lộ chân thành trong lúc sinh tử không?

oOo

Một đám mây đen bay tới. Bầu trời vừa rồi còn đầy sao đột nhiên trở nên đen tối.

Ngay lúc hai nữ tử dùng ánh mắt khác thường nhìn Phó Thư Bảo, bị câu nói kia của hắn làm ấm lòng thì một tiếng kêu mê người đột nhiên truyền ra từ phía phòng ngủ.

Mấy cô nương bán thân giỏi nhất chính là rên rỉ khiến nam nhân bốc lên máu nóng. Nhiều người cùng kêu, sự hỗn loạn và trắng lệt đã đạt tới mức độ không thể dò xét.

- Phì! Vô sỉ. Chỉ có người mới nghĩ được ra ý này thôi.

Độc Âm Nhi mắng một câu.

Chi Ni Nhã không lên tiếng nhưng khuôn mặt cười lại còn thể hiện được nhiều hơn Độc Âm Nhi. Tiếng kêu đáng xấu hổ kia khiến nàng không tự chủ được mà nghĩ tới chuyện phát sinh trong động. Hai đùi nàng lại cảm thấy hơi run. Nàng đột nhiên sợ hãi mà cảm thấy là hình như nàng càng đáng xấu hổ hơn...

- Ha ha, chuyện này... Trong mắt bọn họ, ta hình như là người như vậy đó. Để cho giống thật, chỉ là muốn giống thật thôi.

Phó Thư Bảo hơi ngượng ngừng giải thích.

Ngay lúc này, sân trước đột nhiên bốc lên một đám lửa. Lập tức, tiếng quản gia Niếp Cát truyền tới:

- Không hay rồi! Không hay rồi! Cháy rồi! Cháy rồi! Cứu hỏa đi! Cứu hỏa đi! Cứu...

Trong nháy mắt, nhà Đa Tiền lão gia loạn tành một đoàn.

Trong lòng máy động, khóe miệng Phó Thư Bảo lộ ra nụ cười nhẹ như tơ.

- Ta đoán đúng rồi. Kẻ đó phải người tới rồi.

Trong lòng Độc Âm Nhi lo lắng:

- Hiện giờ người tới nhà Mạc gia sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Đương nhiên. Chẳng qua ta phải ra lệnh cho Thanh Thủy một chút đã.

Thanh Thủy đang ở ngay trong bóng tối nơi đó. Sứ mạng duy nhất của nàng là bảo vệ sự an toàn của Phó Thư Bảo. Nhưng nếu Phó Thư Bảo ra lệnh ở lại bảo vệ cho Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã thì nàng cũng sẽ không chút do dự mà chấp hành.

Cho nên Phó Thư Bảo ra lệnh cho Thanh Thủy cũng chỉ cần một câu thôi, không như Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã lại quần lầy hắn đòi giải thích.

Ngay lúc Phó Thư Bảo ra lệnh cho Thanh Thủy thì lửa lớn ở sân trước đã lan ra, ánh lửa hừng hực sáng cả bầu trời.

Tiếng ầm ầm từ hướng ngã tư trước của truyền tới, tốc độ rất nhanh, điếc tai mọi người.

Rốt cục cũng tới rồi.

- Trong nhà giao cho người đó.

Phó Thư Bảo phân công một câu cuối, thân thể nhoáng lên một cái rồi biến mất trong bóng đêm mênh mông.

- Đêm nay phải để đám rùa đen này có đi không về! Đi!

Độc Âm Nhi gầm lên, dẫn đầu vọt về cửa lớn sân trước. Chi Ni Nhã và Thanh Thủy cũng nhanh chóng bước theo.

Nhẹ nhàng nhảy lên nóc nhà, Phó Thư Bảo không nóng lòng rời đi mà áp sát vào mái nhà, mượn bóng đêm yểm hộ, quan sát tình huống bốn bề.

Nơi cháy là nhà bếp, vốn có bó củi, hơn nữa còn có các vật phẩm dễ cháy như dầu mỡ, thế lửa lan rộng ra các phòng khác rất nhanh. Gia nô Phó gia xách thùng nước tới cứu hỏa, vô cùng bận rộn.

Đưa ánh mắt rơi xuống phía cửa lớn của sân trước, Phó Thư Bảo hơi sửng sốt. Người tới không phải là Khiết Kỳ Sĩ Đoàn mà là mười mấy bộ đầu do quan trị an An Khánh của Hồ Thành cử người phi tới.

- Bốn quan nhận được mật báo, có một tội phạm triều đình truy nã phóng hỏa bốn bề tại Hồ Thành. Bốn quan mang bộ đầu của Hồ Thành tới bắt tội phạm, mau mau mở cửa!

Phóng ngựa vọt tới cửa trước, An Khánh liền nhảy xuống hô lớn.

Gia nô nhà họ Phó đang bận cứu hỏa, làm gì còn có ai đi mở cửa được. Hô hai lần không thấy mở cửa, An Khánh đi lên phía trước, đá một cái mở tung cửa. Mấy bộ đầu Hồ Thành phía sau liền lập tức xông lên.

- Chẳng lẽ... Đêm nay Tú Cát không ra tay sao?

Nhìn cảnh như vậy, Phó Thư Bảo thầm nói.

Khi hắn đang thăm nghi hoặc như vậy thì nữ thị vệ của Chi Ni Nhã đã từ hậu viện tới kịp, chặn An Khánh và đám bộ đầu Hồ Thành lại.

- Chỗ này là nơi ở của Dật Hương Công Chúa Thánh Đóa Lan Quốc, các người làm gì đó?

Đoàn trưởng Hồ Linh của đoàn giáp vệ cao giọng quát, đôi mày thanh tú nhíu lại, tay cầm trường đao, cũng có vài phần khí thế.

- Ta mặc kệ người là công chúa gì, bốn quan phụng lệnh trên tới lục soát triệt để Hồ Thành để bắt tội phạm, biết điều thì tránh sang một bên, nếu không thì kể cả các người cũng bị bắt!

An Khánh có chỗ dựa, hiển nhiên sẽ không khách sáo với nhân vật như Hồ Linh. Hắn vừa nói xong, một đám bộ đầu phía sau liền tản ra, vây đám nữ hộ vệ có nhân số ít ỏi lại.

- Ai có gan lục soát chỗ này!

Đột nhiên Chi Ni Nhã phẫn nộ quát.

An Khánh cũng không sợ hãi chút nào, giọng điệu rất mạnh mẽ nói:

- Dật Hương Công Chúa điện hạ dù là công chúa một nước nhưng An Khánh là quan viên của Tú Quốc, hiển nhiên phải nghe lệnh bề trên. Đêm nay ta đành đắc tội vậy. Các huynh đệ, lục soát Phó phủ một lần đi!

- Tuân lệnh!

Một đám bộ đầu ầm ầm hô

- Chuẩn bị chiến đấu!

Quan mới thường nóng nảy, càng huống chi là trước mặt Chi Ni Nhã, Hồ Linh làm sao có thể cho An Khánh làm càn, không coi Dật Hương Công Chúa ra gì như vậy chứ?

Nàng ra lệnh một tiếng, kể cả mười nữ thị vệ vừa mới được chiêu mộ cũng lộ tư thế chuẩn bị chiến đấu, không khí lập tức trở nên khẩn trương hẳn.

Tới lúc này rồi, tranh đấu tựa như khó có thể tránh khỏi. Độc Âm Nhi kéo tay Thanh Thủy lại, ra hiệu cho nàng không nên hành động lỗ mãng. Lúc này lại nghe An Khánh nói:

- Vẫn mời Phó Thư Bảo ra mặt nói chuyện. Chuyện lớn như thế này, chẳng lẽ hắn còn trốn trong đồng nữ nhân mà tiêu diêu sung sướng sao?

Chi Ni Nhã nghe vậy tức giận nói:

- Người là cái dạng gì? Phó công tử là người như vậy sao?

An Khánh cười lạnh nói:

- Ha ha, có phải thế hay không cứ tùy tiện hỏi một ông bác bán thức ăn trên đường phố Hồ Thành là sẽ biết hắn là người thế nào ngay!

- Ai làm ầm ĩ thế hả? Oa... Sao lại cháy rồi?

Phó Thư Bảo cúi trần, đi chân trần, đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người, mặt rất khoa trương, hoặc là bởi quá kinh ngạc nên tiếng nói của hắn cũng hơi khác.

Khiến người ta muốn học máu chính là ngay phía sau Phó Thư Bảo chính là mấy cô nương quần áo xộc xệch, da thịt lộ ra, thần sắc bối rối cũng đang chạy theo hắn. Trong đó có hai người mặc váy trong suốt, chẳng khác gì không mặc. Ánh lửa hừng hực chiếu tới, khiến vùng giữa hai đùi bị nhìn thấy hết, đen kịt một vùng.

- Mẹ kiếp! Quả nhiên là một kẻ thối nát. Tú Cát công tử quả nhiên nói không sai, đêm nay chính là ngày chết của ngươi rồi!

Thầm cười lạnh một tiếng, đột nhiên nhìn thấy Phó Thư Bảo không có gan lại gần, An Khánh cao giọng nói:

- Bảo thiếu gia, ngươi trở về thật rồi à? Ngươi cũng không hay đâu nhé, trở về mà cũng không thông báo để ta đi đón ngươi.

- Đại nhân An Khánh, ngươi nửa đêm canh ba mang nhiều người tới như vậy làm gì hả?

Chiêm Lỗ giả mạo Phó Thư Bảo hỏi. Hắn làm việc theo sự phân công của Phó Thư Bảo, nếu là giả mạo thì hắn phải giả cho giống thật, nếu không thì không phải sẽ làm thất vọng mấy cô bé được thiếu gia ban thưởng này sao?

- Đương nhiên là bắt tội phạm rồi...

Vừa nói, đột nhiên An Khánh nhìn về phía cửa lớn.

Ngay lúc này, tiếng móng ngựa ầm ầm lại vang lên. Vào lúc này, một đám kỵ binh bỗng từ đầu đường vọt về phía này.

Khiết Kỵ Sĩ Đoàn cuối cùng cũng tới rồi.

An Khánh và đám bộ đầu Hồ Thành chẳng qua chỉ là nhân vật dò đường mà thôi. Chỉ cần Phó Thư Bảo ra mặt thì đó chính là thời khắc ra tay!

Nhưng Khiết Kỵ Sĩ Đoàn đột nhiên giết tới lại không có chiến giáp màu trắng là tiêu chí riêng nữa mà mặc trang phục Lực Sĩ thuần một màu đen, trên đầu cũng trùm khăn đen.

- Các huynh đệ, ra tay!

Đột nhiên An Khánh rống to một tiếng.

Vèo, trước mặt An Khánh bỗng xuất hiện một người. Thanh Thủy.

Đánh ra một chưởng, An Khánh vừa rồi còn huyền não giờ im bật, hai chân mềm nhũn, thân thể mất đi đầu cũng ngã xuống mặt đất...

Trong lúc mọi người còn đang kinh hãi, Thanh Thủy đột nhiên vọt ra cửa lớn, đánh thẳng về phía Khiết Kỵ Sĩ Đoàn đang lao tới.

Là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, Thanh Thủy làm sao phải sợ hai trăm Kỵ Sĩ chứ?

Không nghĩ ngờ gì nữa, đêm nay chính là một đêm gió tanh mưa máu rồi.

Nhìn tới đây, khoe miệng Phó Thư Bảo âm thầm hiện lên ý cười như tợ. Cho tới bây giờ, tất cả mọi thứ đều phát triển theo kế hoạch của hắn. Tiếp tới chính là phần việc của hắn rồi.

Ngay khi hắn chuẩn bị rời khỏi nóc nhà thì một tiếng kêu thảm đột nhiên truyền vào tai hắn. Nó không truyền từ cửa lớn ở sân trước tới mà lại truyền từ chỗ giếng nước ở hậu viện.

Vừa nhìn lại, hắn đã thấy một gia nô mang nước đi cứu hỏa ngã xuống mặt đất. Hai bóng đen trong nháy mắt lao tới, bay nhanh rồi biến mất trong đêm.

- Tiến công hai đường sáng tối. Tú Cát đã muốn ta chết tới mức này rồi. Cũng tốt. Thế thì chúng ta thử xem đêm nay ai có thể sống sót nhé.

Phó Thư Bảo nhảy xuống khỏi nóc nhà, trong nháy mắt liền biến mất trong bóng tối.

oOo

Nhà của Mạc gia cách Hồ Thành cũng không xa lắm, chẳng mấy chốc đã xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo. Lúc này trời đột nhiên đổ mưa, tiếng mưa rào rào che dấu tất cả, mặt đất cũng trở nên trơn trượt.

Nhìn về phía xa xa trong làn mưa chỉ thấy một loạt ánh đèn mờ lung. Đó là hai chiếc đèn lồng lớn treo trước cửa Mạc gia, chỉ có điều giờ phút này mưa to gió lớn, trước cửa lớn cũng không có gia nô đứng canh.

Tình huống như vậy khiến Phó Thư Bảo thầm vui vẻ. Hắn đoán chắc là dù Tú Cát có phái tất cả quân tinh nhuệ đi Hồ Thành giết hắn thì bên cạnh vẫn phải lưu lại vài gia nô có thể sai khiến được. Hiện giờ nhìn lại, ban đêm mưa gió thế này, đám gia nô chắc là đã trốn trong phòng tránh mưa gió rồi nhỉ?

Nhẹ nhàng nhảy lên trên tường, nhìn thoáng qua mọi nơi, xác định là yên tĩnh không người xong, Phó Thư Bảo liền nhảy xuống sân rất nhanh, âm thầm chạy về phía một căn phòng sáng đèn.

Đi tới cửa sổ, tiếng nam nhân và nữ nhân đối thoại đột nhiên truyền vào tai hắn.

- Không biết bên kia tiến hành thế nào rồi. Chẳng may mà thất bại thì sợ rằng chúng ta trở trở thành nơi trút giận của công tử thôi.

Nữ nhân nói chuyện dường như không lớn tuổi, giọng nói trong trẻo, nói xong lại còn thở dài một hơi.

Giọng một nam nhân trung niên truyền tới.

- Muội muội đừng lo lắng. Ta nghe nói lần này Ba Phong đại nhân không chỉ mang tới hai trăm Khiết Kỵ Sĩ Đoàn của Tông Nhân Phủ mà còn mang theo hai sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã. Thực lực như vậy, muốn giết Phó Thư Bảo chẳng phải là đơn giản như giết một con heo sao?

- Hả? Sát thủ gì vậy?

Nữ nhân kia hỏi.

- Ồ, nghe nói... hình như là một đôi tỷ muội song sinh. Cụ thể thế nào thì ta cũng không rõ ràng lắm. Chẳng qua sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã không phải như Lực Sĩ bình thường, dù là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố cũng có thể giết một Lực Sĩ cấp Linh Lực dễ dàng.

- Không nên nói chuyện này nữa, thời gian của ta không nhiều lắm, còn phải nhanh chóng trở về làm việc cho công tử? Người nhanh lên đi.

- Mưa to gió lớn, lại đã là nửa đêm, hắn còn muốn người làm chuyện gì chứ?

- Phải dâng hương cho Băng Oánh tiểu thư.

- Bểng Oánh tiểu thư đêm nào cũng phải dâng hương mới có thể đi ngủ, thật là khó hầu hạ...
- Đúng vậy đó. Đám người dưới chúng ta không biết bao giờ mới có phúc phận như vậy đây... Ôi, đồ chết tiệt, người dâm nhẹ thôi, dâm nhằm chỗ rồi...

169. Chương 169

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 169: Có duyên với chuyện này

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Tiếng bạch bạch truyền vào trong tai, theo đó còn là tiếng thổ hổn hổn và tiếng rên rỉ. Phó Thư Bảo không nhận được mà thậm chí phì một cái. Lần trước đi tới Thính Phong Cư tại Hồng Cảng thành đã gặp Ngã Mễ Đại Na và gia chủ La gia làm chuyện này, hiện giờ tới Mạc gia cũng lại gặp chuyện như thế.

Hắn không thể không hoài nghi, có phải là mình đặc biệt có duyên với chuyện này hay không, sao lần nào cũng đụng phải chứ?

Mạc gia không rộng nhưng trên dưới cũng phải có ít nhất cả trăm gian phòng. Tìm từng gian một như vậy rất phí thời gian, mà vận dụng trường lực lượng đi dò xét thì lại có nguy hiểm. Suy nghĩ một chút.

Phó Thư Bảo vẫn quyết định thừa dịp đôi câu nam nữ trong phòng này làm việc mà đi tới gần đó xem xét xem. Nếu như không thể tìm được chỗ Tú Cát ở thì trở lại, chế phục hai người này, bắt bọn chúng dẫn đường.

Quyết định xong, Phó Thư Bảo liền hành động nhanh chóng. Chẳng qua vài phút sau, hắn đã trở lại chỗ cũ. Hắn không phát hiện ra chỗ ở của Tú Cát, chẳng qua qua lần thử lực soát này hắn lại phát hiện ra một hiện tượng, đó là tuyệt đại đa số căn phòng đều trống không, ít phòng có người ở.

Nhưng dù là có thì một số gia nô nấu cơm quét nhà bình thường cũng không tạo thành bất cứ uy hiếp gì đối với hắn.

Một tiếng thổ dốc trầm trầm truyền ra từ trong phòng. Không lâu sau, tiếng mặc quần áo sột soạt truyền vào tai Phó Thư Bảo.

- Ta đi làm việc đây.

Nữ nhân nọ nói xong liền mở cửa ra ngoài.

Nam nhân trong phòng không đi theo. Hắn nhìn như còn đang nghỉ một sau khi chiến đấu, chỉ ừ hừ một tiếng rồi không nói gì nữa.

Phó Thư Bảo lặng lẽ đi theo sau nữ nô kia, chậm rãi, âm thầm tiến tới.

Vóc người nữ nô kia thật ra không cũng không tồi, mông tròn eo nhỏ, mặt cũng xinh xắn, chắc tuổi chưa tới hai mươi, là loại người trưởng thành sớm. Ra khỏi cửa, nàng liền đi thẳng theo hành lang, trong tay còn cầm một lư hương. Thứ này hơn phân nửa là nàng mang cho Bểng Oánh dâng hương rồi.

Cuối hành lang là một lối tắt qua rừng cây, không có đèn đuốc, tối đen một mảnh.

Phó Thư Bảo đi theo, đột nhiên áp sát tới phía sau nữ nô kia. Dựa theo kế hoạch, lúc này là cơ hội tốt để khống chế nữ nô, để nàng dẫn đường. Nhưng ngay khi tay hắn chuẩn bị túm lấy cái cổ mịn màng của nàng

thì một tiếng cười quen thuộc đột nhiên truyền vào tai hắn. Tiếng cười kia xuất hiện từ một căn phòng sáng đèn ở phía trước.

Là Tú Cát!

Ngoài tiếng nói của mấy nữ nhân cạnh mình ra, chỉ sợ là giọng nói của Tú Cát dù có hóa thành tro thì Phó Thư Bảo cũng vẫn nhận ra được.

Đột nhiên có tiếng cười truyền tới khiến Phó Thư Bảo bỏ qua ý định không chế nữ nô, ẩn dấu tất cả khí tức trên người, âm thầm lại gần nơi phát ra tiếng cười.

Nữ nô kia cũng không hề phát hiện ra phía sau có người, càng không phát hiện ra người kia vừa mới đưa tay về phía mình, chuẩn bị túm cổ mình như túm cổ gà.

Nơi nàng phải đi tới dâng hương là Thúy Trúc Lâu trong Mạc gia. Nó có hai tầng, tầng dưới để tiếp khách, tầng trên mới là chỗ ở. Lúc này chỉ có Băng Oánh mới có thể ở trong Thúy Trúc Lâu. Thật ra nó cũng là tương trưng cho thân phận các người. Tú Cát dù ở trong nhà cũ của Mạc gia nhưng cũng không được coi là chủ nhân chân chính.

Giờ phút này căn phòng đang sáng đèn là khuê phòng của Băng Oánh.

Chậm rãi đi lên lầu, nữ nô đứng ở cửa phòng, cất giọng nói:

- Công tử, Băng Oánh tiểu thư, hương đã được mang tới rồi.

- Tiến vào đi.

Tiếng Tú Cát truyền tới.

Đẩy cửa ra, nữ nô đi vào, đốt hương rồi lui ra khỏi phòng.

Thời gian nàng dừng lại dù ngắn nhưng Phó Thư Bảo cũng mượn khí tức trên người nàng, thần không biết quỷ không hay mà tới trên nóc Thúy Trúc Lâu. Nữ nô khi rời khỏi phòng Băng Oánh, hẳn đã phủ phục trên nóc, cũng dung hợp cơ thể với hoàn cảnh bốn phía.

May mắn vô cùng là đêm nay mưa to, khiến hắn có thể dùng lực lượng thủy Nguyên Tố yếu ớt để âm thầm di chuyển. Giờ phút này hẳn chẳng khác nào một giọt mưa trong đêm mưa. Quanh hắn là ngàn vạn giọt nước mưa đang rơi. Thử nghĩ xem, có ai nhận ra được trong một vạn giọt nước mưa đổ xuống có một giọt nước mưa đang yên lặng là hắn chứ?

Tú Cát chẳng qua chỉ là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực, Tú Cát lực lượng cũng mới đạt cảnh giới tầng thứ nhất. Hẳn tuyệt đối không thể dò xét được Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố có thực lực vượt qua hắn như Phó Thư Bảo.

Băng Oánh dù có phương pháp độc đáo để dò xét trường lực lượng lực lượng nhưng trong đêm mưa thế này cũng không thể tìm thấy Phó Thư Bảo. Nếu như tu vi lực lượng của nàng là cấp Nguyên Tố lực hoặc là cao cấp hơn thì có lẽ còn có khả năng tránh mọi chuyện phát sinh.

Nhưng đáng tiếc chính là nàng mới chính đạt tới cảnh giới Tinh Thần Lực tầng ba thôi.

Dường như tất cả đều có lợi cho Phó Thư Bảo. Nhưng muốn giải quyết cả hai người Băng Oánh và Tú Cát, đối với hắn mà nói cũng tương đối khó khăn, cũng không có gan ra tay thiếu suy nghĩ.

- Mẹ kiếp, không ngờ đã định thân, coi như là hôn thê của lão tử mà đêm hôm khuya khoắt vẫn cười nói với Tú Cát trong khuê phòng. Thế này không phải chủ tâm cấm sùng ông thì là gì?

Ghé sát vào nóc nhà, nhìn qua khe hở trên mái, thấy Tú Cát và Băng Oánh đang cười cợt trong phòng, Phó Thư Bảo có cảm giác lửa nóng bùng lên.

Hắn dù không có chút cảm giác nam nữ đối với Băng Oánh nhưng nam nhân là như vậy, dù là thê tử trên danh nghĩa của mình thôi, hắn cũng không cho phép nam nhân khác nhúng chàm.

Từ xưa tới nay nam nhân nào cũng đều không muốn đội mũ xanh, hắn tại sao lại phải chịu chuyện thối tha này chứ?

Trong lòng dù đang bị lửa giận thiêu đốt nhưng Phó Thư Bảo vẫn tỉnh táo phi thường, khắc chế bản thân. Hắn muốn một cơ hội, cơ hội khi Tú Cát và Băng Oánh tách nhau ra.

Đôi người ngọc trong phòng căn bản không phát hiện ra trên đỉnh đầu có một đôi mắt tràn ngập sát khí đang quan sát nhất cử nhất động của bọn họ.

Bọn họ vẫn nói chuyện vui vẻ, tiếng cười thì thoảng lại truyền ra từ trong miệng.

Thật ra Tú Cát cũng không chỉ không chú ý tới Phó Thư Bảo ở ngay trên đỉnh đầu hắn mà thậm chí căn bản không ngờ mục tiêu hắn muốn giết lại giết ngược trở lại đại bản doanh của hắn.

Cả ngày nay hắn chỉ nghĩ tới một người... Đó là băng sơn mỹ nữ, Băng Oánh trước mặt hắn.

Thân thể nữ nhân tốt như Băng Oánh, dùng phương pháp mạnh mẽ khẳng định không được việc. Cho dù hắn là người có thân phận cũng không được. Cách duy nhất chính là bỏ thuốc.

Giờ phút này Xử Tử Tán đang im lặng cháy trong lư hương, chậm rãi chiếm từng tấc gian phòng cùng với hương liệu cao cấp.

Ngắm mỹ nhân dưới đèn là một loại hưởng thụ khó có được.

Da thịt Băng Oánh trời sinh trắng nõn mịn màng, dưới ánh đèn lại càng lộ cảm giác mềm mịn đặc biệt, dường như là một loại mỹ ngọc có tính mạng vậy, ấm áp, êm ái, tuyệt không thể tả nổi.

- Tú Cát ca ca, người... Sao lại nhìn ta như vậy chứ?

Vô cùng xấu hổ, dưới ánh mắt như lửa đốt của Tú Cát, Băng Oánh hơi cúi đầu xuống, khuôn mặt như ngọc cũng hiện lên hai đám đỏ hồng, nhìn đáng yêu tới cực điểm.

Nét quyến rũ như vậy, đối với một nữ tử vẫn rất biết tự giữ mình, lại trong sạch cao ngạo như Băng Oánh là chuyện rất khó thấy được. Đặc biệt là lúc này Tú Cát đang sắc tâm mạnh động, dù là nàng không có cảm giác gì thì cũng vẫn xúc động muốn lao tới.

- Ha ha, Băng Oánh muội muội. Qua đêm nay, giữa chúng ta sẽ không còn chướng ngại gì nữa rồi.

Tú Cát lại cười. Ánh mắt hắn nhìn xuống ngực sữa của Băng Oánh. Bầu ngực có kích thước nguy nga kia khiến hắn rất động tâm.

170. Chương 170

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 170: Oán niệm bút lông (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Băng Oánh ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Tú Cát:

- Tú Cát ca ca, đêm nay người người phải đi... Có thể giết được Phó Thư Bảo không?

Tú Cát cười lạnh nói:

- Dù ta không biết Phó Thư Bảo có quan hệ thế nào với Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã nhưng dù hắn có Dật Hương Công Chúa ủng hộ thì cũng chẳng làm nên chuyện gì. Người của ta chắc chắn có thể ứng phó

với tất cả tình huống. Bên cạnh Chi Ni Nhã kia chỉ có mười mấy thị vệ, hơn nữa người mới thu cũng không được tới ba mươi người. Thực lực như vậy thì đấu với ta sao được chứ? Cho nên đêm nay hấn chết chắc rồi!

Băng Oánh hơi lo lắng nói:

- Tú Cát ca ca, bên cạnh Chi Ni Nhã kia không phải là có hai thị vệ rất lợi hại sao? Lần trước ở Hồng Cảng thành, gia nô nhà ngươi chết cả trong tay hai người đó. Hơn nữa cái tên đại sứ văn hóa đó cũng là một cao thủ rất lợi hại, ta sợ...

Tú Cát đáp:

- Đừng lo. Hai cao thủ thị vệ kia ta đoán chắc thực lực chỉ là Lực Sĩ cấp Linh Lực và Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực thôi. Lần này chúng ta có người của Tử Đảo Mật Nhân Xã trợ giúp, sợ gì bọn chúng chứ? Còn cái tên đại sứ văn hóa kia thì có Ba Phong và An Cát đối phó là đủ rồi. Như thế thì Khiết Kỵ Sĩ Đoàn hai trăm người chẳng lẽ không xông vào giết Phó Thư Bảo được sao?

- Ôi, dù ta không muốn ấy hấn chết nhưng hấn không chết thì chúng ta lại không thể ở cùng nhau... Chẳng qua hấn chết cũng tốt. Loại người như hấn nếu sống thì không biết trong tương lai còn có bao nhiêu nữ tử sẽ bị rơi vào ma trảo của hấn, có bao nhiêu người lương thiện gặp kiếp nạn nữa. Thôi đi, chết cũng tốt.

Băng Oánh than thở một hơi, tự an ủi mình xong, trong lòng liền thoải mái hơn.

- Ha ha, Băng Oánh muội muội muội nếu nghĩ thông là tốt rồi. Loại người như Phó Thư Bảo thì dù chết cả trăm lần vẫn còn ít. Chết một lần đó vẫn là may cho hấn.

Thật ra đồng thời khi Băng Oánh và Tú Cát nói chuyện, hai cao thủ bên trận doanh phía Chi Ni Nhã đã đánh cho hai trăm kỵ sĩ kêu cha gọi mẹ, hỗn loạn một đám.

Tú Cát ước tính thực lực của Độc Âm Nhi thì hơi cao, bởi trước mắt nàng mới chỉ đạt cảnh giới Tinh Thần Lực tầng ba. Nhưng nếu có thêm một thân kịch độc của nàng, vậy thì khó có thể phán đoán rồi.

Mà phỏng đoán đối với Thanh Thủy thì lại kém xa. Sự chênh lệch giữa Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực và Đại Vô Vũ Trụ Lực thì khó có thể nói hết được, chỉ một tầng nhưng lại là vấn đề trí mạng!

Sự thật là nếu Tú Cát biết tông chủ đại nhân của Băng Nguyên Tinh Tâm Các lại bị Phó Thư Bảo thuần hóa thành nữ nô, dù cho hấn cả vạn Khiết Kỵ Sĩ hấn cũng không dám dạn dột tới giết Phó Thư Bảo. Nhưng bởi có một số việc không biết cho nên mới ngu xuẩn đi làm!

Đôi câu nam nữ Tú Cát và Băng Oánh nói chuyện khiến Phó Thư Bảo tức muốn chết, vài lần nhịn không được, định nhảy xuống ra tay giết người nhưng cuối cùng vẫn nhịn lại được. Không nhẫn nhịn được là hồng mưu lớn ngay. Lỡ mãng nhảy xuống, nếu xử lý không tốt thì tất cả kế hoạch đêm nay đều biến thành bọt nước cả.

Nếu muốn Tú Cát chết thì cần gì phải so thiệt hơn miệng lưỡi với hấn làm gì chứ?

Ngay lúc Băng Oánh và Tú Cát đang nói chuyện vui vẻ thì ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên chuyển tới lư hương đang cháy. Một cảm giác kỳ lạ đột nhiên hiện lên trong lòng hấn.

Thật ra dù là chỉ hé ra một tấm ngói nhưng chênh lệch nhiệt độ trong ngoài phòng rất lớn, thế nên hương thơm của lư hương kia hiển nhiên bay lại phía hấn. Mà lúc hấn ghé mặt vào dò xét cũng nghĩ phải không ít, giờ phút này chú ý tới thì một chỗ trên cơ thể đã có phản ứng rồi

Chẳng qua bản thân đã bị Độc Âm Nhi hạ độc không dưới trăm lần, bản thân Phó Thư Bảo đã có khả năng kháng độc nhất định, hơn nữa lại có độc tố thần bí do dùng Tu Lực Luyện Khí sinh ra, được lực của Xử Tử Tán đối với chỉ gây ra chút cảm giác, cũng không tới mức khiến hấn không thể khống chế.

Cho nên hấn cũng không chú ý ngay. Nhưng Băng Oánh hít Xử Tử Tán nhiều hơn hấn thì lại hoàn toàn bất đồng rồi.

Ngay lúc Phó Thư Bảo phát hiện ra thì phản ứng của Băng Oánh đã rất rõ ràng rồi.

- Tú Cát ca ca, ngươi về đi thôi. Không biết tại sao ta lại cảm thấy nhức đầu quá...

Lấy tay sờ đầu, Băng Oánh hơi bất an phát hiện ra trán mình đã rất nóng rồi.

Tú Cát cười ha hả nói:

- Không sao đâu. Ta ở đây với người không phải là tốt hơn sao? Chúng ta chờ tướng quân Ba Phong về báo tin mừng.

- Nhưng mà... Tim ta sao lại đập nhanh như vậy chứ?

- Đó là vì ông đã bỏ thuốc người rồi!

Trong lòng Tú Cát thầm cười lạnh nhưng nét mặt lại không thay đổi chút nào mà nhìn Băng Oánh. Hắn đang đợi Băng Oánh bị được lực phát tác hoàn toàn, không chịu đựng được nữa.

- Hay là... Để sáng mai báo ta đi. Ta không thoải mái, muốn nghỉ ngơi rồi.

Băng Oánh cảm thấy hơi khó chịu nói. Lúc này nàng phát hiện ra là không chỉ đầu nàng nóng mà cả da trên người cũng nóng bừng. Mà khiến nàng càng lo lắng bất an chính là nàng còn phát hiện ra giữa hai đùi đã ẩm ướt và phát nóng, chỉ đợi một chút nàng đã không chịu nổi.

Một loại cảm giác trống rỗng truyền tới. Nàng cảm thấy là cơ thể nàng cần có một thứ gì đó lấp đầy vào, nếu không thì nàng sẽ bị cảm giác trống rỗng này làm cho khó chịu chết mất.

- Phát tác rồi, phát tác rồi. Xem ra sắp không chịu nổi rồi...

Tú Cát thầm cười âm thầm.

- Ôi ôi....

Cổ họng Băng Oánh đã không thể phát ra âm thanh rõ ràng nữa. Thay vào đó là tiếng thở dốc như dã thú, cũng đầy vẻ quẫn rữ, mê người tới cực điểm.

- Hừ, dù là nữ tử như ngươi thì đã sao. Bên ngoài lộ vẻ trong sạch nhưng chỉ cần chút thuốc, không phải cũng biến thành dâm phụ đầy thôi. Ngươi đã không chịu được nữa thì để ta tới thỏa mãn ngươi nhé, ha ha...

Trong tiếng cười, Tú Cát đi tới. Băng Oánh vốn đang ngồi đối diện với hắn ở bàn trà nhưng lúc này hắn liền bế nàng lên, đặt lên chiếc giường mềm mại.

Phó Thư Bảo vẫn dán người trên nóc nhà cuối cùng đã hiểu cảm giác kỳ quái trong cơ thể mình là thế nào rồi. Nhìn Tú Cát ôm Băng Oánh lên giường, hắn cũng ý thức được, cơ hội mà hắn khổ sở chờ đợi rất cực đã tới.

Nhẹ nhàng cởi áo Băng Oánh, bộc lộ đôi bồng đảo trắng mềm như tuyết ra. Trắng trẻo mịn màng khiến người ta khó có thể quên được, ẩn trong quần áo cũng đã khiến người ta hít thở không thông.

- Ha ha, bình thường có sờ vuốt một chút người cũng lấy cố đẩy ra. Hiện giờ còn không phải để lão tử sờ thoải mái à!

Trên mặt lộ vẻ nanh ác, Tú Cát nhanh chóng đưa tay bóp hai cái, sau đó liền thò tay vào khố Băng Oánh dưới váy dài.

Mềm như mỡ dê, không có một chút vải che thân, Băng Oánh xấu hổ nằm trên giường, giống như một con cừu con chờ người ta xâm lược vậy.

Dưới ánh đèn, làn da của nàng không còn màu trắng nõn như trước mà đã có màu hơi hồng. Không còn nghi ngờ gì nữa. Lúc này nàng đang bị Xử Tử Tán dày vò, tựa như không phát giác ra Tú Cát đã cởi hết xiêm áo của mình. Trái lại, mỗi lần Tú Cát vuốt ve là nàng lại cảm thấy hưng phấn, thân thể đầy đà cũng run rẩy không ngừng.

- Ta còn cần gì e dè nữa, chúng ta bắt đầu thôi.

Vuốt ve đơn giản hai cái, Tú Cát nóng lòng cởi bỏ xiêm y trên người, lập tức mở hai đùi Băng Oánh ra, rướn người về phía trước.

Ngay lúc sắp đột phá tầng phòng ngự quan trọng, Băng Oánh đang trong trạng thái hưng phấn cực độ đột nhiên lại khôi phục được chút tỉnh táo, bỗng đưa tay che giữa hai đùi mình lại, nổi giận nói:

- Tú Cát, người làm gì đó?

- Làm gì à? Người nói xem ta muốn làm gì?

Động tác đang làm đột nhiên lại chọc vào trên mu bàn tay, Tú Cát nhất thời thẹn quá hóa giận, sắc mặt cũng trở nên nanh ác.

- Người... Người thả ta ra!

- Tới bước này rồi, người còn giả làm thánh nữ cái gì! Ngoa ngoãn nghe lời đi thì ta sẽ đối xử tốt với người.

- Băng Oánh ta không phải loại người như người nghĩ đâu! Thả ta ra, nếu không ta sẽ không khách sáo đâu!

- Mẹ kiếp! Người nằm xuống ngay!

Thẹn quá hóa giận, Tú Cát đột nhiên đánh một quyền lên trán Băng Oánh.

Băng Oánh hừ một tiếng, căn bản không ngờ Tú Cát lại ra tay tàn nhẫn như vậy, hơn nữa đang bị được lực của Xử Tử Tấn đầu độc, làm gì còn sức phản kháng, chịu một quyền nhấn tâm như vậy, đầu lệch sang một bên, bất tỉnh nhân sự.

- Ha ha, chờ người tỉnh lại thì tất cả đã định rồi. Chỉ có Tú Cát ta là được hưởng thụ thôi, hắc hắc...

Lại tách hai đùi Băng Oánh ra, hướng về phía khe sâu ẩm ướt khiến người ta kích động không thôi kia, Tú Cát đâm mạnh vào trong.

- Ài chà, người cũng bắn thủ quá chứ hả?

- Ai?

Tú Cát đột nhiên quay đầu, vừa nói ra một câu thì một nắm đấm đã nện lên mặt hắn.

Tốc độ quá nhanh, không sao tránh nổi.

Thực lực bản thân đã yếu hơn Phó Thư Bảo, hơn nữa bị dục hỏa thiêu đốt, tâm thần chỉ nghĩ tới chuyện tìm khoái lạc trên người Băng Oánh, làm sao Tú Cát có thể là đối thủ của Phó Thư Bảo được?

Đợi tới khi hắn phát hiện ra người vừa nhảy từ nóc nhà xuống là Phó Thư Bảo thì đã bị thiết quyết như vàng đá nện lên mặt rồi.

Tạp Quyền trong Thiết Sa Quyền.

- Á...

Mũi vỡ vụn, xương mặt gãy nát. Đau đớn kịch liệt truyền tới nhưng tiếng thét thảm không thể kêu hết. Tú Cát bị Tạp Quyền của Thiết Sa Quyền đập tới gã xuống mặt đất như gỗ mục, bao lâu cũng không động đậy nổi nữa.

- Mẹ kiếp. Có gan cầm sừng lão tử, phải khiến cho người khóc cũng không khóc nổi nữa.

Oán hận đá Tú Cát đang nằm bất tỉnh một cái, Phó Thư Bảo liền chuyển mắt nhìn về phía Băng Oánh.

Lúc này Băng Oánh vẫn giữ tư thế dạng hai đùi, nơi mềm mại kia đã ẩm ướt hết, dù nằm yên không nhúc nhích nhưng vẫn hấp dẫn khiến người ta khó có thể kháng cự được.

Đáng tiếc là dù hiện giờ Băng Oánh nằm ở trạng thái mời chàng tới xơi nhưng Phó Thư Bảo hắn cũng không thể làm gì được. Nếu hắn mà làm như vậy thì chỉ sợ độc tố thần bí kia sẽ khiến hắn hối hận cả đời.

- Được rồi, dù lão tử bị người đội nửa cái mũ xanh lên đầu rồi nhưng biểu hiện của người tại thời khắc quan trọng vẫn xem như khiến ta hài lòng, tạm thời ta bỏ qua cho người vậy.

Phó Thư Bảo hơi gian nan thu hồi ánh mắt trên người Băng Oánh.

Lại động lòng trắc ẩn sao?

- Mẹ kiếp! Con đàn bà thối này ba lần bảy lượt bày mưu sát hại phu quân tương lai, ta mà bỏ qua cho người như thế thì không phải là quá không có cá tính sao?

Đang chuẩn bị kéo Tú Cát đi, Phó Thư Bảo đột nhiên quay người, đưa mắt lên người Băng Oánh, miệng cũng lộ nụ cười tà dị.

- Chúng ta cũng không có khả năng trở thành phu thê cả đời. Sớm muộn gì người cũng sẽ phải cho nam nhân khác phá, không bằng để lão tử ra sức, cho ông xã tương lai của người một cái mũi xanh đi.

Nhìn khắp mọi nơi, Phó Thư Bảo liền tìm thấy món hấn muốn rất nhanh. Đó là một cây bút lông rất lớn.

Thứ của mình tạm thời không dùng được, thế thì đành dùng thứ này thay thế thôi.

Đi tới trước giường, nắm cây bút lông, Phó Thư Bảo do dự một chút, đột nhiên cầm bút đâm tới...

oOo

Không biết khi được lực tan hết, Băng Oánh tỉnh dậy phát hiện giữa hai chân nàng có một cây bút lông rất to, thì người xưa nay vẫn luôn tự cho là băng thanh ngọc khiết, cao ngạo lãnh đạm như nàng sẽ có phản ứng thế nào nhỉ?

Phó Thư Bảo rất muốn chứng kiến cảnh đó, nhưng hấn biết hấn không có cơ hội như vậy. Thế sự luôn không như mong muốn của con người mà, nhưng lần hành động mạo hiểm giải quyết Tú Cát tối nay cũng xem như giải quyết mối phiền toái hoàn toàn. Đối với hấn, việc này cũng xem như sự thu hoạch và an ủi lớn nhất rồi.

Mưa vẫn cứ rơi, không hề có ý định dừng lại.

Khiêng Tú Cát vẫn còn hôn mê bất tỉnh rời đi, Phó Thư Bảo không quay lại Hồ Thành, mà nghỉ chân tại một gian nhà xây bột cũ kĩ.

Một cảm giác nóng nóng truyền tới khiến Tú Cát dần hồi tỉnh, chậm chậm mở mắt ra, hấn bỗng phát hiện có một con chim ngốc béo mập nào đó đang tiểu vào hấn, cảm giác ấm nóng ấy chính là do Phó Thư Bảo đang tiểu thẳng vào mặt hấn!

- Khốn kiếp! Người dám...

Không kìm nổi cơn phẫn nộ trong lòng, Tú Cát vùng vẫy mạnh cố thoát ra, nhưng hấn lại tuyệt vọng phát hiện rằng, hấn đang bị trói trên một cối xay đá cũ. Với một người có tu vi Nguyên Tố Lực như hấn, chỉ cần khê vùng một cái là dây thừng thông thường sẽ đoạn liệt, nhưng sợi dây thừng trói hấn lúc này không phải là sợi dây bình thường, mà là một dây bằng tơ màu trắng, hấn càng ngo nguậy thì sợi dây thừng đó càng thít chặt.

- Vô ích thôi, sợi tơ đó là tơ do Ngân Ti Tầm Mãng nhả ra, đao chém còn không đứt, người vùng vẫy thì làm sao đứt được? Người tưởng người là man ngư à?

Tiếp tục tiểu vào tên công tử quý tộc, Phó Thư Bảo cũng không quên ném đá xuống giếng, đùa bỡn đối phương một phen.

- Lão tử là thành viên trong Vương thất Tú Quốc, là trưởng tôn của đương kim hoàng đế, người dám... ừng ực!

Một dòng nước tiểu nhân lúc hấn đang mở miệng mắng chửi liền chui vào miệng, không giọt nào lọt ra ngoài, bất ngờ không kịp đề phòng nên một hơi nuốt sạch.

- Ha ha, Tú Cát ca ca, ta sợ quá, xin người đừng có lấy thân phận cao cấp như thế ra để dọa ta nữa có được không?

Vừa nói, hấn vừa khê rùng mình một cái, đem chút nước tiểu cuối cùng vẩy lên mặt Tú Cát, sau đó hấn mới “nhốt chim vào lồng”, từ đầu chí cuối, trên mặt hấn vẫn nở một nụ cười đáng ghét.

Một cảm giác bất an bỗng lan tràn trong lòng Tú Cát, hấn cũng đột nhiên nhận ra rằng, thân phận trưởng tôn của hoàng đế khiến người ta vừa nghe đã sợ chết khiếp lại chẳng đáng một xu trước mặt tên thiếu niên này.

- Khà khà, Bảo thiếu gia, nói hay lắm, người định làm gì?

Mặc dù không biết tại sao người hắc muốn giết lại đột nhiên xuất hiện, và mang hắc tới chỗ này, nhưng Tú Cát biết, muốn sống tiếp thì phải động não một phen.

- Giết người thôi!

Phó Thư Bảo cười đáp.

- Giết ta? Chúng ta trước kia không có oán, nay cũng không có thù...

- Đem nay người sai người giết ta, vì thế ta mới đến giết người, chuyện này thì có thù oán gì chứ? Là người muốn giết ta, ta quay ngược lại giết người mà thôi, rất đơn giản, rất bình thường, người cũng chẳng nên quá để tâm làm gì.

- Không phải không phải, chắc chắn có sự hiểu lầm gì đó rồi, giữa ta và Bảo thiếu gia người tuy cũng có vài chuyện không vui, nhưng đâu đến nỗi phải phái người đi giết người chứ, nhất định là người hiểu lầm rồi, mau thả ta ra, ta bỏ qua chuyện cũ, chuyện tối nay ta cũng sẽ không bao giờ kể cho ai nghe hết.

Trên khuôn mặt Tú Cát khó khăn lắm mới nặn ra được một nụ cười cầu tài.

- Hiểu lầm? Chuyện này là hiểu lầm thật sao?

- Đúng vậy! Ta thề có trời, đây đúng là hiểu lầm, những người đó tuyệt đối không phải do ta phái đến giết người.

- Vậy chúng đến nhà ta làm gì?

Phó Thư Bảo tủm tỉm cười hỏi.

- Bọn chúng... bọn chúng không phải người ta phái đến, ta làm sao biết được chúng đến nhà người làm gì chứ?

Giọng Tú Cát nghe như sắp khóc đến nơi vậy.

- Ha ha

Phó Thư Bảo cười vang:

- Hiểu lầm thì có can hệ gì chứ? Ta cứ nghĩ những người đó là do người phái đến, ta cứ nghĩ là người muốn giết ta đấy, có được không?

Thanh Tú thật muốn xé nát cái bản mặt tươi cười đáng ghét của Phó Thư Bảo, rồi vút xuống dưới đất mà băm vằm ra.

171. Chương 171

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 171: Tú Cát chết

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

- Băng Oánh có đẹp không?

Phó Thư Bảo đột nhiên buột miệng hỏi.

- Đẹp.

Mặc dù đang sắp chết đến nơi, nhưng trong đầu Tú Cát vẫn hiện lên thân hình của Bằng Oánh, thanh tao thoát tục, đẹp không bút nào tả xiết.

- Vậy chắc người cũng nhớ nàng là người được chính lão rùa già Mạc Kinh Vân hứa gả cho ta trước mặt hàng ngàn người chứ hả? Ta có cưới nàng hay không là một chuyện, mẹ kiếp người lại dám dẫn theo nàng đuổi giết lão tử đây khắp nơi, nếu đổi lại là người, người sẽ làm thế nào?

Nụ cười trên khuôn mặt Phó Thư Bảo đột nhiên biến mất.

Nhìn khuôn mặt lạnh tanh của Phó Thư Bảo, trong lòng Tú Cát chợt cảm thấy lạnh toát, nếu đổi lại là hắn, thì chắc chắn là hắn sẽ làm cho tên khốn đó muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

- Ân oán giữa chúng ta không còn là chuyện ngày một ngày hai nữa, tối nay giải quyết dứt điểm cho xong đi, nói, người muốn được chết thế nào đây?

- Người... muốn giết ta?

Khuôn mặt Tú Cát bỗng tái nhợt đi, thật ra trong lòng hắn sớm đã nghĩ tới chuyện này, nhưng hắn lại không muốn tin nó sẽ xảy ra.

Phó Thư Bảo lấy từ trong Luyện Trữ Vật giới ra một thanh Xà Nha Kiếm, hắn vừa mài thanh kiếm lên trên cối xay cũ một cách không cần thiết, vừa chậm rãi nói:

- Cát công tử, người biết rồi còn hỏi làm gì, nếu ta thả người đi, sau này người sẽ đối phó với ta thì sao? Lúc đó ta sẽ có kết cục còn thảm hơn người bây giờ gấp 10 lần phải không?

- Không đâu, không đâu, ta thề với trời, chỉ cần người thả ta đi, hiềm khích lúc trước coi như chưa có, ta không những không tìm người báo thù, mà còn muốn kết bằng hữu với người nữa!

- Bằng hữu? Ha ha... kết bằng hữu với loại người như người, chẳng phải ta đang làm bạn với một con rắn độc sao, nói đi, người còn điều gì trần trối thì cứ nói, có thể làm được thì ta sẽ làm giúp người.

Phó Thư Bảo tiếp tục cầm cúi mài kiếm, giọng nói của hắn hòa lẫn với tiếng mài kiếm soàn soạt khiến không khí trong căn nhà cũ trở nên cực kỳ âm sâm và quỷ dị.

- Người không thể giết ta! Ta là trưởng tôn của Đường kim hoàng đế Tú Quốc, là người kế thừa vương vị tương lai đó!

- Cát công tử, chiêu này của người chỉ dọa được mấy kẻ lưu manh mà thôi, với ta thì không ích gì đâu.

- Người giết ta thì người cũng xong đời. Từ trên xuống dưới Tú Quốc sẽ truy nã người, những người có liên quan tới người đều phải chết!

Đứng trước lần ranh sinh tử, Tú Cát đã không còn giữ được vẻ phong độ nho nhã nữa, hắn gào lên.

Nhưng Phó Thư Bảo vẫn chậm rãi nói:

- Cát công tử, nói thật cho người biết, người phái người đến nhà giết ta, ở nhà ta đã có một tên thể thân giống ta y hệt, người của người thấy tên thể thân ở đó, nhưng không thể giết nổi hắn, ta có chứng cứ không có mặt ở đây, ngoài ra, trong nhà Mạc gia cũng không ai biết người đã bị đưa tới đây, vì thế, chỉ có ta ra tay là sạch sẽ nhất, không để lại manh mối gì, người của người sẽ chỉ nghĩ rằng người mất tích mà không nghĩ rằng người đã bị ta giết.

- Người nghĩ người của ta là bọn gốc hết ư? Không thấy ta nữa, bọn chúng không biết đi điều tra sao?

- Cát công tử, người lại nhầm rồi, người có biết người nhầm ở chỗ nào không?

Tú Cát đột nhiên có một loại cảm giác kích động muốn đâm đầu vào tường. Hắn cố nghĩ cách khiến Phó Thư Bảo chùn bước, không dám giết hắn, nhưng hắn tuyệt vọng phát hiện ra rằng, sau phen thí miêng lưỡi này, hắn không những chẳng khiến Phó Thư Bảo sợ hãi mà còn bị Phó Thư Bảo lạnh nhạt châm biếm nữa!

- Không biết phải không, để ta nói cho người nghe, khả khả...

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người vẫn chưa quên chuyện người đã làm với Băng Oánh ở nhà Mạc gia đấy chứ?

- Người giết nàng rồi ư?

- Không, ta chỉ đem cắm một cái bút lông vào chỗ đó của nàng thôi, người thử đoán xem sau khi tỉnh dậy nàng sẽ nghĩ ai là người làm chuyện đó với nàng? Là người đó Cát công tử ạ, cắm một cái bút lông vào chỗ đó e rằng còn khiến nàng thấy khó chịu hơn cả việc người chiếm hữu nàng nữa, với một người cao ngạo như nàng, theo tính khí ấy thì nàng sẽ nghĩ người làm chuyện đó xong sợ tội nên trốn biệt, và nàng chắc sẽ đi tìm tung tích của người, truy sát người, sau khi giết người xong nàng sẽ tự sát, một người thân cận với người như vậy còn nghĩ rằng người sợ tội bỏ trốn, liệu có ai nghĩ được rằng người đã chết trong tay ta hay không?

Trong phút chốc, sắc mặt Tú Cát càng nhợt nhạt hơn.

Trong tình cảnh này, hẳn không những sẽ chết, mà còn chết một cách vô ích nữa!

- Ta nói xong rồi, ta sẽ động thủ đó, người thật sự không có gì trần trối sao?

Phó Thư Bảo không còn mài Xà Nha Kiếm nữa.

- Mẹ kiếp nhà người, lão tử có chết cũng sẽ không tha cho người! Ta nói cho người biết, phụ vương ta sắp được ngồi lên ngai vàng Tú Quốc rồi, cuối cùng ông ấy sẽ điều tra rõ chuyện này, đó sẽ là lúc người bị diệt vong!

- Xem ra tin tức mà tên tiểu tử Phương Tín tìm được cũng có chút chính xác, kinh thành e là có chuyện gì lớn xảy ra thật.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt nghĩ đến chuyện này. Với năng lực của Phương Tín hiện giờ, hẳn có thể dò la được chuyện như thế cũng là khả năng lớn nhất của hắn rồi, rốt cuộc kinh thành đã xảy ra chuyện gì, khó mà biết được. Kề Xà Nha Kiếm vào cổ Tú Cát, hắn lại hỏi:

- Nói cho ta biết, rốt cuộc kinh thành đã xảy ra chuyện gì?

- Thả ta ra rồi ta sẽ nói cho người nghe!

- Người cũng biết chọn thời điểm đó chứ!

Khẽ động tay, Xà Nha Kiếm đã cắt rách da trên cổ Tú Cát, Phó Thư Bảo hung ác quát:

- Nói!

- Người đừng có mơ!

Dường như thấy được tia hy vọng được cứu, Tú Cát lại nói:

- Thả ta ra, ta sẽ nói với người.

Phó Thư Bảo sưng ra một lát, rồi đột nhiên cười nói:

- Ai ngồi vào ngai vàng thì liên quan mẹ gì đến ta, việc này, chẳng bao lâu nữa cả thiên hạ đều biết, ta cần gì phải nóng lòng biết ngay bây giờ?

- Người....

Đối phó với một kẻ như Phó Thư Bảo, Tú Cát quả thật không nói được gì.

- Người đi chết đi!

Vung thanh Xà Nha Kiếm trong tay lên, Phó Thư Bảo đột ngột chém về phía cổ của Tú Cát.

- Đợi đã!

Tú Cát hét lớn:

- Không phải người nói ta có thể trần trối sao? Ta có điều trần trối!

Thanh Xà Nha Kiếm trong tay Phó Thư Bảo dừng lại trong không trung:

- Nói mau! Lão tử đang vội.

- Người đến Thái Bình vương phủ ở kinh đô nói với phụ vương ta, ta ... không xứng với công ơn dưỡng dục của phụ vương!

- Mẹ kiếp nhà người, người tưởng ta là thằng ngốc à? Bảo ta đi nói mấy lời đó với lão quỷ già như cha người? Xin lỗi nhé, lời trần trối này ta không làm được.

- Chết tiệt, lão tử có chết cũng không tha...

Răng rắc!

Một kiếm chém xuống, lời của Tú Cát đột nhiên dừng lại. Huyết dịch phun ra từ cái cổ bị đứt lìa, phun cao tới một mét.

Chút huyết dịch bắn vào mặt Phó Thư Bảo, cảm giác ấm nóng đó bỗng khiến hắn ngậy ra, nhìn Tú Cát bị chém đứt đầu, hắn sững ra một lúc rồi mới định thần lại được.

- Ta... ta đang làm gì thế này?

Điều hắn đột nhiên nghĩ tới, không phải là bất kì người nào hay bất kì chuyện gì có liên quan tới việc này, mà là Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong của một ngàn năm trước!

Giết người vô số kể, tâm lạnh như băng, đó là những lời miêu tả về Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, nhưng bây giờ, không phải hắn cũng như vậy sao?

Lẽ nào, đây là hệ quả của việc tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển?

Lẽ nào, đây chính là điềm xấu mà Độc Hoạt đã nói tới?

Nếu như, giết Tú Cát mới chỉ là bắt đầu, vậy thì sau này sẽ thành thế nào đây?

172. Chương 172

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 172: Toan tính tuyệt diệu

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Không thể tưởng tượng được, đứng ngây ra hồi lâu Phó Thư Bảo mới miễn cưỡng bình tĩnh lại, nhìn thi thể trên cối xay, hắn bỗng đưa tay ra, hai ngọn lửa Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa được phóng lên trên thi thể. Huyết nhục bị thiêu đốt, mùi cháy khét tỏa ra trong không khí, thi thể của Tú Cát nhanh chóng biến thành một đồng bột màu trắng.

Tú Cát không phải người đơn giản, sau lưng hắn là Vương thất Tú Quốc, thi thể hắn phải được xử lý triệt để, không để ai tìm được chút dấu vết nào.

Chuyện tưởng chừng phức tạp, nhưng với một người có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa như Phó Thư Bảo thì chuyện này lại rất đơn giản, dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa biến Tú Cát thành bột đám tro bụi, rồi đem rắc chúng xuống lòng sông để nước cuốn đi, như vậy, trong thiên hạ này, còn có ai có năng lực lớn đến mức có thể khiến cơ thể Tú Cát hoàn nguyên đây?

oOo

Mưa mãi đến sáng sớm mới ngừng lại.

Ngọn lửa bắt nguồn từ nhà bếp của Phó phủ đã bị dập tắt trong cơn mưa, những nơi bị cháy chỉ là vài căn phòng mà thôi. Như vậy, những người hàng xóm biết về đám cháy không khỏi thấy buồn lòng, ông trời đúng là không mắt, sao không để ngọn lửa ấy thiêu rụi luôn căn nhà xa hoa của Đa Tiễn lão gia luôn đi, lại còn cho mưa làm gì cơ chứ?

Còn việc chém giết lẫn nhau xảy ra trong căn nhà xa hoa của Phó gia và cả trên đường phố thì vẫn là một giấc mộng cả đời khó quên đối với những bách tính bình thường sống xung quanh.

Những người nhát gan thì chỉ dám trốn trong nhà, nghe tiếng kim thiết va vào nhau hòa với những tiếng kêu la thảm thiết, những người to gan hơn một chút thì trốn ở một góc xa xa quan sát, nhưng khi mọi việc đã xong thì cứ nôn thốc nôn tháo, chân tay mềm nhũn, e là phải một thời gian dài nữa mới có thể khôi phục lại trạng thái bình thường.

Thực ra, theo lời dặn dò của Phó Thư Bảo trước đó, Độc Âm Nhi và Thanh Thủy cũng không hề đuổi cùng giết tận với 200 tên Khiết kị sĩ đoàn, mà cố ý thả cho khoảng 20 - 30 tên sống sót.

Thả người sống, mục đích chỉ có một, đó là bởi vì những tên ấy đã tận mắt nhìn thấy Phó Thư Bảo do Chiêm Lỗ giả mạo thành, sự tồn tại của bọn chúng chính là bằng chứng tốt nhất nói rằng Phó Thư Bảo không hề rời khỏi nhà, vậy thì những chuyện khác xảy ra trong tối đó tự nhiên sẽ chẳng có liên quan gì tới hắn.

Khi Phó Thư Bảo quay trở về nhà, Chiêm Lỗ lập tức gỡ mặt nạ xuống. Nhưng hắn vẫn được hưởng dụng mấy cô nương mà Niếp Cát quản gia thuê về với giá cao để làm phần thưởng. Chiêm Lỗ đương nhiên vui vẻ đón nhận, cảm giác thân thiết của hắn đối với thiếu gia dường như còn mãnh liệt hơn cả với cha ruột của hắn.

Chi Ni Nhã cũng làm theo lời dặn của Phó Thư Bảo, sau khi trận quyết đấu kết thúc không lâu nàng liền góp nhặt các chứng cứ của thích khách, sai người mang những chứng cứ đó đến trước mặt Thành Chủ Hồ Thành. Việc có người dám tới thích sát công chúa Dị Quốc không phải là chuyện đơn giản, càng không phải chuyện thành chủ Hồ Thành Tác Long có thể dẹp yên.

Khi những chứng cứ liên quan được đưa đến trước mặt hắn, hắn chỉ có thể làm 2 việc: 1 là phái người đi thông báo cho Tú Cát và Thái Bình Vương Tước biết, việc còn lại an ủi cho khéo vị sứ giả được Chi Ni Nhã sai đến hỏi tội và cố gắng kéo dài thời gian. Tác Long không biết rằng, Thái Bình Vương Tước thì hắn còn có thể liên lạc được, chứ Tú Cát công tử thì cả đời này hắn chẳng còn cách nào liên lạc được nữa rồi.

Vốn dĩ, Phó Thư Bảo để Chi Ni Nhã sai sứ giả đi hỏi tội việc này, mục đích là để cáo trạng trước, mê hoặc đối phương, cũng không định dây dưa làm lớn chuyện, vì thế vị sứ giả đó cũng vui vẻ trước những bộ đồ và xu nịnh của Tác Long, tiếp nhận hết những ý kiến xử lý mà hắn đưa ra.

Về đến nhà, Phó Thư Bảo vội tắm gội và xử lý cho sạch bộ y phục vậy máu vừa mặc trên người rồi mới tới thư phòng gặp Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi.

- Bảo ca, người...

Chi Ni Nhã khó dấu sự lo lắng trong lòng, nàng muốn hỏi kết quả của việc này, nhưng lời vừa tới miệng lại không cách nào nói ra cho trọn vẹn một câu.

Thừ người ra một lúc rồi Phó Thư Bảo mới thản nhiên nói:

- Sau này mọi người đừng ai nhắc tới chuyện này nữa, ta đã giải quyết xong rồi.

Độc Âm Nhi nói:

- Ý người là người đã giết chết Tú Cát?

Phó Thư Bảo gật gật đầu. Trong đầu hắn bỗng nhiên vô thức hiện ra cảnh tượng khủng khiếp mà tanh máu ấy. Hắn không biết tại sao lúc ấy hắn lại làm nhanh gọn và dứt khoát như vậy, hơn nữa, khi giết Tú Cát, trong lòng hắn cũng không hề có chút cảm giác khó chịu nào, ngược lại hắn còn cảm thấy một loại khoái cảm vô cùng vui vẻ nữa!

Đây là dấu hiệu cuồng sát.

Nếu đem dấu hiệu này ví von thành một hạt mầm, vậy thì cái chết của Tú Cát đã khiến cho hạt mầm đó bắt đầu đâm chồi rồi.

- Người nói gì đi chứ, giết rồi ư?

Độc Âm Nhi bỗng thấy hơi lo, sự trầm ngâm của Phó Thư Bảo khiến nàng thấy rất khó hiểu.

Khẽ thở dài một hơi, Phó Thư Bảo lạnh nhạt đáp:

- Giết rồi, nhưng ta không muốn nhắc lại việc này nữa.

Độc Âm Nhi cười nhẹ nói:

- Giết thì giết rồi, có gì phải sợ chứ, chỉ là giết một người mà thôi, không phải sao? Trước đây người cũng đã từng giết người, có bao giờ thấy người căng thẳng thế này đâu?

Trước kia quả thực Phó Thư Bảo đã từng giết người, hơn nữa không chỉ giết một người, nhưng những lần giết người đó hoàn toàn khác với việc giết Tú Cát, Phó Thư Bảo hiểu rất rõ điều này. Sở dĩ hắn không muốn nhắc lại chuyện này nữa, là bởi vì hắn không muốn cái cảm giác cuồng sát quỷ dị kia lại hiện ra.

Chi Ni Nhã nói:

- Âm Nhi tử tử, đừng có cười nhạo Bảo ca nữa, người cũng đã giết rồi, những việc phải làm tiếp theo không đơn giản chút nào, chúng ta cần phải thương lượng để có biện pháp đối phó.

Mặc dù nàng không phải người của Tú Quốc, nhưng thân là một công chúa của Thánh Đóa Lan Quốc, nàng biết rằng thân phận của Tú Cát và nàng chẳng có gì khác biệt, và việc Phó Thư Bảo đã làm chắc chắn cũng giống như việc mưu sát nàng, vậy thì Vương thất Thánh Đóa Lan Quốc sao có thể buông tay cam chịu được?

Độc Âm Nhi dù có chút bất mãn với khẩu khí của Chi Ni Nhã, nhưng cũng không thể không khâm phục khả năng xử lý những việc này của nàng, nên cũng không phản đối gì, chỉ nói:

- Vậy được rồi, người có biện pháp gì?

Đôi lông mày thanh tú của Chi Ni Nhã khẽ nhíu lại:

- Chuyện này... Ta cần phải nghĩ kỹ lại đã...

Nói là nghĩ kỹ lại, nhưng chỉ nghĩ một chút, nàng đột lập tức bày ra bộ dạng như vừa bừng tỉnh vậy:

- Ta chợt nghĩ ra một cách hay.

Độc Âm Nhi vội hỏi:

- Cách gì?

Mặc dù gấp gáp hỏi, nhưng trong lòng nàng cũng có chút nghi hoặc, công chúa này không phải quá lợi hại hay sao? Nhanh như thế đã nghĩ ra được cách để giải quyết vấn đề phức tạp này rồi?

Chi Ni Nhã chừng chặc nói:

- Để Bảo ca đi Thánh Đóa Lan Quốc, đề nghị kết thông gia với phụ vương ta, làm phò mã của Thánh Đóa Lan Quốc, Vương thất Tú Quốc có muốn đối phó với Bảo ca cũng phải sợ ném chuột vỡ bình, ta nghĩ, chỉ cần chúng ta cứ sống mãi ở Thánh Đóa Lan Quốc, bọn họ cũng không có biện pháp làm gì được Bảo ca.

- Đây là chủ ý thối gì vậy?

Độc Âm Nhi lập tức trở mặt.

- Đứng qua một bên đi!

Dừng lại một lát nàng lại tiếp:

- Còn nói nữa ta hạ độc chết người!

Chi Ni Nhã ủy khuất nhìn Phó Thư Bảo, nàng đã nói đến nước này rồi, còn vì thế mà đắc tội với ma nữ toàn thân kịch độc nữa, phá hỏng đi mối quan hệ hữu hảo mà khó khăn lắm mới tạo dựng được, sao hẳn vẫn im lặng như vậy?

Lại thở dài một tiếng, Phó Thư Bảo không khỏi cảm thấy buồn bực trong lòng, nói:

- Các ngươi đừng có làm ồn nữa được không? Vừa rồi ta đã nói sau này đừng nhắc tới chuyện này nữa là bởi vì ta đã giải quyết ổn thỏa việc này rồi, không cần phải xử lý thêm bất cứ vấn đề gì nữa

173. Chương 173

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 173: Muốn người đi tìm người chết (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Cái gì? Người... đã xử lý xong rồi?

Chi Ni Nhã không dám tin vào những gì mình vừa nghe thấy, những việc thế này, cho dù để một kẻ có đầu óc và thủ đoạn nhất của Thánh Đóa Lan Quốc đi xử lý, cũng chưa chắc có thể xử lý ổn thỏa, hơn nữa, cũng chẳng thấy hắn làm gì cả, sao có thể nói đã xử lý xong hết rồi chứ?

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên nụ cười khổ, chuyện cấm một cái bút lông vào “chỗ đó” của Băng Oánh, cách xử lý đó có thể nói ra ngoài được sao?

- Cái tên này, chẳng lẽ ngươi không thể đem toàn bộ sự việc kể ra cho bọn ta nghe được sao?

Tính khí Độc Âm Nhi không được tốt như Chi Ni Nhã.

- Đi thôi

Phó Thư Bảo bỗng đứng dậy nói:

- Chúng ta đến Mạc gia hào trạch xem thế nào!

Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi đứng sững tại chỗ, rồi cùng đồng thanh hỏi:

- Cái gì? Đi đến Mạc gia hào trạch bây giờ sao?

Theo lý thì giờ phút này trong Mạc gia đang tràn ngập không khí náo nê, những người ở đó chắc cũng tràn đầy cảm phấn muốn giết người rồi cũng nên, một kẻ vừa giết người xong lại chọn thời điểm này mà đến Mạc gia làm gì?

- Rốt cuộc thì các ngươi có đi không?

Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi liếc nhìn nhau một cái, rồi lại cùng đồng thanh nói:

- Đi!

Thế này chẳng phải xong rồi sao, đối phó với nữ nhân, phải dùng thủ đoạn này mới được.

Nhưng, đột nhiên quyết định đến Mạc gia hào trạch, Phó Thư Bảo lại muốn rời khỏi Hồ Thành, tìm nơi trú ngụ của Xà Nhân tộc trước khi diễn màn kịch cuối cùng.

oOo

Sau khi tỉnh giấc, cảm giác nóng rực trên cơ thể vẫn chưa hết, tứ chi yếu ớt vô lực, giống như người vừa qua một cơn bạo bệnh vậy, Băng Oánh mệt mỏi chống tay ngồi dậy, hành động đó của nàng đã tác động đến phần giữa hai chân, cảm giác đau đớn như bị xé ra bỗng truyền khắp cơ thể, cuống quýt cúi đầu xuống, nàng nhanh chóng phát hiện ra cây bút lông cắm ở chỗ đó.

Cây bút lông này chính là thứ nàng yêu thích nhất, mỗi khi trong lòng nàng có chút cảm ngộ đều sẽ dùng cây bút đó để đề một bài thơ hay vẽ nên một bức tranh đầy ý thơ. Nhưng bây giờ, nàng chỉ muốn nuốt chửng cây bút đó vào bụng cho rồi.

Cây bút lông yêu thích và trình tiết cả đời nàng, cái nào nặng cái nào nhẹ chứ?

Những cảnh tượng xảy ra tối qua lại hiện lên trước mắt, hai bên khóe mắt Băng Oánh chảy dài hai dòng lệ, nàng nhớ rõ ràng là Tú Cát đã đánh thuốc mê, sau đó lột sạch y phục của nàng, rồi khi nàng phản kháng hẳn lại đánh cho nàng ngất đi, sau đó thì....

- Sao hắn dám đối xử với ta như vậy? Sao có thể chứ?

Gào lên một tiếng đau buồn, cuối cùng Băng Oánh cũng khóc rống lên, sau đó lại cười vang như điên dại.

Có tiếng bước chân truyền tới, rồi dừng lại trước cửa, sau đó là tiếng của nữ nô dâng hương tối qua vọng vào:

- Tiểu thư, người làm sao vậy?

Sự kỳ lạ trong phòng khiến nữ nô này không khỏi cảm thấy lo lắng.

- Không được vào đây!

Trong phòng, Băng Oánh kìm nén tiếng khóc, điều này lại càng khiến nữ nô thêm lo lắng.

- Được, nô tì không vào đâu, tiểu thư người không sao chứ?

- Cút!

Băng Oánh bỗng gào lớn, vẻ dịu dàng lúc thường ngày chẳng còn sót lại chút nào.

- Dạ... Nhưng...

Người nữ nô kia lại nói tiếp:

- Nô tì có việc muốn bẩm báo, Ác nhân thiếu gia Hồ Thành Phó Thư Bảo dẫn theo một đám người đang đứng trước cửa gây chuyện đòi gặp Tú Cát công tử, còn có một vị công chúa dị quốc nữa, nô tì không tìm được Tú Cát công tử, nên vội tới đây báo cho tiểu thư.

Tiếng bước chân lại đi xa dần, người nữ nô đó quả thật đã rời đi.

- Tú Cát không có ở đây, hắn đi đâu được chứ? Nhất định là sau khi làm cái việc đáng xấu hổ đó, thêm vào chuyện hấn thích sát không thành Phó Thư Bảo, sợ đối phương tìm đến trả thù, nên đã trốn đi mất rồi. Nhưng, hấn làm ra chuyện này với ta xong lại dám vứt bỏ ta ở lại đây, một mình trốn chạy sao. Tú Cát, ta... ta muốn giết chết ngươi! Dù ngươi có chạy tới chân trời góc bể, ta cũng phải giết chết ngươi.

Trong đôi mắt băng sơn ngọc nữ kia thoáng hiện lên nét thù hận mà trước đây chưa bao giờ xuất hiện.

Cố gắng chịu đựng cảm giác đau xé, nhúu chặt đôi lông mày thanh tú, Băng Oánh chậm chậm rút cây bút lông quái ác ra khỏi chỗ đó, chút máu tươi chảy ra, ở chỗ vừa bị phá hoại đó, giống như có một bông hoa màu đỏ đang nở trên nền tuyết trắng vậy.

Lau qua loa những vết tích trên người, mặc xiêm y lên, sau đó Băng Oánh mới đi ra khỏi lầu và đến trước cửa lớn của Mạc gia. Lúc này Tú Cát đã trốn mất rồi, những tạp sự mà hấn vứt lại, nàng phải đi giải quyết, bởi vì việc này không chỉ dính dáng tới tên thiếu gia độc ác Phó Thư Bảo của Độc Lang Tộc, mà còn dính lứu tới cả công chúa Thánh Đóa Lan Quốc Chi Ni Nhã nữa.

Với Băng Oánh, Chi Ni Nhã có thể chẳng đáng nhắc tới, nhưng Phó Thư Bảo lại liên quan tới chuyện hôn sự nửa năm sau và chuyện cứu gia Mạc Kinh Vân bằng bất cứ giá nào cũng phải có được nửa miếng Luyện

Thiên Thần Quyển trong tay Độc Vô Song, thử nghĩ mà xem, chuyện xảy ra tối nay nếu để Mạc Kinh Vân biết được thì sẽ có hậu quả nghiêm trọng tới mức nào chứ!

Lòng rối như tơ vò, đi ra đến cửa lớn của Mạc gia, Băng Oánh nhìn thấy Phó Thư Bảo cùng đám gia nô như hung thần ác sát của hắn, điều khiến nàng thấy hơi lạ lùng là, trên đầu Phó Thư Bảo còn quấn một lớp vải xô dày cộp, một cánh tay hắn cũng bị vải xô quấn chặt, trên miếng vải xô đó đầy vết máu, xem ra, hắn bị thương cũng không nhẹ. Sau lưng Phó Thư Bảo, nàng còn nhìn thấy công chúa Chi Ni Nhã tóc vàng óng ánh và ma nữ Độc Âm Nhi đang sát khí đằng đằng nhìn nàng.

Những người này muốn làm gì?

Tất cả bọn họ chẳng có ai là tốt đẹp gì!

Trong lòng Băng Oánh kêu thầm ai oán, Tú Cát trong lòng nàng sau khi làm ra chuyện như thế này rồi lại có thể vứt bỏ nàng lại đây một mình mà trốn chạy, để nàng giải quyết đống rắc rối khó giải quyết trước mắt.

- Tú Cát đâu? Lão tử muốn gặp Tú Cát!

Phó Thư Bảo hét lên, mùi cà chua trên miếng vải xô khiến hắn cực kì khó chịu.

- Không biết... Phó công tử muốn gặp Tú Cát có việc gì?

Khó khăn lắm Băng Oánh mới thốt ra được một câu.

Phó Thư Bảo tức giận đáp:

- Người đừng có giả vờ nữa, tên Tú Cát đó đã phái 200 tên Khiết kỵ sĩ đoàn tới giết ta, nếu không phải lão tử mạng lớn thì giờ này e rằng đã đúng như ước nguyện của đôi cầu nam nữ các người rồi còn gì.

- Người... Nói chuyện sạch sẽ một chút!

Nghe thấy mấy chữ “cầu nam nữ”, Băng Oánh lại chợt nhớ tới chuyện Tú Cát đã làm với nàng tối qua, gương mặt lúm đồng tiền bỗng tái nhợt. Những lời mắng chửi của Phó Thư Bảo giống như thanh đao nhọn đâm mạnh vào trái tim nàng.

Nhưng Phó Thư Bảo lại chẳng hề có ý định bỏ qua, nói tiếp:

- Chẳng lẽ không phải sao? Chúng ta đã có đính ước, vậy mà người suốt ngày quấn lấy bên cạnh Tú Cát, chuyện này tạm thời chưa nhắc tới đi, người cấm sừng lão tử thì lão tử cũng nhẫn nhịn, đáng giận là các người dám lập mưu sát hại ta, người, các người không phải cầu nam nữ thì là gì?

- Ta...

Hàm răng trắng muốt cắn chặt lấy môi, Băng Oánh muốn phản bác một câu, nhưng nàng phát hiện ra rằng, tuy những lời nói của Phó Thư Bảo rất cay nghiệt, nhưng nàng lại chẳng thể tìm ra chỗ nào để có thể phản bác lại hắn. Quả thực, chính nàng đã tự mình trốn khỏi Quy Vân Tông và ở lại bên cạnh Tú Cát, cũng chính nàng và Tú Cát âm mưu thích sát Phó Thư Bảo, sự thực này bày ra trước mắt, nàng còn nói được gì đây?

- Người không có gì để nói rồi sao? Xem bộ dạng bước đi của người vừa rồi, hai chân còn không khép lại nổi, chắc chắn là tối qua các người đã làm chuyện đồi bại đó để ăn mừng việc cuối cùng cũng giết chết được ta phải không?

- Người... Ngậm máu phun người!

Gương mặt lúm đồng tiền của Băng Oánh đã trắng bệch ra. Nàng không hiểu tại sao Phó Thư Bảo lại có thể ngửi thấy mùi chuyện đó từ dáng đi của nàng được, nhưng trong lòng Băng Oánh bây giờ, đó chính là sự thực mà nàng cực lực muốn che giấu!

- Thôi đi, thôi đi, thứ nữ nhân như người ta cũng chẳng có hứng thú truy cứu làm gì, người thích ở cùng ai thì cứ ở cùng người đó, cũng chẳng có liên quan gì tới lão tử, giờ ta sẽ tới kinh thành, đến Quy Vân Tông để xóa bỏ hôn sự này, mẹ ta đem Luyện Thiên Thần Quyển để đổi về một thứ con dâu mất nét như người

chính là một sự sỉ nhục đối với Luyện Thiên Thần Quyển, đúng rồi, ta còn phải đi đòi nửa miếng Luyện Thiên Thần Quyển đó về mới được!

- Đợi đã!

Băng Oánh lập tức khựng hoảng, hét:

- Người không được đến Quy Vân Tông!

- Lão tử thích đi đâu còn phải chờ người cho phép sao?

Nhìn vẻ hoảng hốt mất phương hướng và hoang mang của Băng Oánh, Phó Thư Bảo lại thấy không đành lòng. Ngay lúc này đây, hắn bất giác nhớ tới thân thể ngọc ngà như được tạc bằng ngọc thạch của Băng Oánh, và còn nhớ cả vùng thần bí nồn nà đó, thế mà hắn lại ác độc đem bút lông cắm vào chỗ đó nữa.

- Người... người muốn làm sao mới nguôi giận đây?

Băng Oánh cắn chặt môi, nàng đã định sai thì sai cho trót, cho dù Phó Thư Bảo có yêu cầu gì quá đáng thì nàng cũng đã chuẩn bị tâm lý để trả giá rồi.

- Đơn giản lắm, bảo con rùa rút đầu Tú Cát kia mau lặn ra đây, ba mặt một lời với lão tử!

- Hắn...

- Đến nước này rồi người còn bảo vệ cho hắn ta sao? Vậy thì chúng ta chẳng còn gì để bàn nói nữa, chúng ta đi!

Muốn thiếu nữ đáng thương trước mặt đi tìm một người chết đã hóa thành tro trôi theo dòng nước, trong lòng Phó Thư Bảo cũng thấy không đành lòng. Nhưng vì sự an toàn của mình và những người xung quanh, đồng thời để sau này không gặp phải những rắc rối chết người, cho dù có quá đáng hơn nữa thì hắn vẫn sẽ làm.

- Hắn đã chạy trốn rồi!

Trong lòng đầy chua xót, Băng Oánh không thể chịu đựng được nữa, hai dòng lệ lóng lánh tuôn tràn, dâng đầy khóe mắt.

- Trốn rồi? Thật hay giả? Người lừa ta chắc?

- Ta... cần gì phải lừa người, ta thề, lúc này hắn thực sự không có ở đây, chính ta cũng không biết hắn đang ở chỗ nào.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt cười đáp:

- Đánh ta gần chết, nhà ta cũng bị hắn làm loạn cả lên, gia nô chết và bị thương đến quá nửa, nếu không phải vì thị vệ của Chi Ni Nhã công chúa điện hạ quá lợi hại, e là giờ này ta đã đi báo danh ở thế giới khác rồi, thế mà người chỉ nói một câu hắn trốn rồi là có thể giải quyết vấn đề sao?

- Ta... Người muốn như thế nào thì mới chịu bỏ qua hả!

Bị bức ép, Băng Oánh có cảm giác như sắp phát điên.

- Rất đơn giản, ta muốn Tú Cát giải quyết cho xong mọi chuyện trước mặt ta! Nếu không, ta sẽ làm to chuyện này, Chi Ni Nhã công chúa điện hạ cũng đã nói rồi, nếu tên Tú Cát không ra mặt giải quyết, nàng sẽ về Thánh Đóa Lan Quốc bẩm báo chuyện này với phụ vương nàng, đến lúc đó hai nước sẽ đem binh ra nói chuyện với nhau!

- Ta... không biết hắn ở nơi nào thật mà, nhưng ta bằng lòng đi tìm hắn, sau đó đưa hắn đến trước mặt các người, để hắn giải quyết với các người, được không?

Băng Oánh khẩn cầu nói.

Đến đây, xem như đã đưa được thiếu nữ đang bị ma xui quỷ khiến kia vào tròng rồi.

Phó Thư Bảo thở một hơi dài nói:

- Được thôi, ta sẽ cho người thêm một chút thời gian, tìm tên Tú Cát đó rồi dẫn tới gặp ta và công chúa Chi Ni Nhã diện hạ, chúng ta sẽ ở kinh thành đợi người.

- Người vẫn muốn tới kinh thành? Các người tới đó làm gì?

Băng Oánh lại trở nên căng thẳng.

Độc Âm Nhi không chút khách khí nói:

- Chúng ta tới đó làm gì còn phải nói với người sao? Không tìm ra tên Tú Cát đó, chúng ta sẽ quây tới trời long đất lở luôn đó!

Cơ thể Băng Oánh run lên nhè nhẹ, nàng nói không nên lời.

- Chúng ta đi!

Phó Thư Bảo trèo lên trên kiệu, chỉ vẫy tay một cái, đám gia nô hung ác dữ tợn liền nâng kiệu lên, hiên ngang ra về.

Ngơ ngác nhìn đám người đến hỏi tội rồi đi, Băng Oánh đứng ngây ra rất lâu mà chẳng nhúc nhích gì.

Biển người mênh mông, biết đi tìm Tú Cát ở đâu bây giờ?

oOo

Sáng sớm hôm sau, một đoàn xe ngựa rời đi từ cửa Bắc của Hồ Thành, chạy thẳng về hướng kinh thành.

Lần rời đi này của Phó Thư Bảo khiến mọi người trong Hồ Thành không khỏi vui mừng hân hoan. Nhưng những người thân thuộc với Phó Thư Bảo, bao gồm cả Hồ Thành Lục Sĩ Học Viện và Cổ Mông viện trưởng đều không thể hiểu nổi, vì sao một bại gia chi lại có thể có mối quan hệ với một công chúa hương sắc của Thánh Đóa Lan Quốc.

Đúng rồi, công chúa là người có thân phận hiển hách ra sao, còn Phó Thư Bảo thì có thân phận chút gì chứ? Sự chênh lệch một trời một vực như thế, sao lại có thể kết thành bạn và cùng đi đến một nơi như kinh thành được?

Còn đối với bốn đại nữ bộc như Đông Mai thì lần này xem như cuối cùng cũng tu thành chính quả, không cần phải giương mắt nhìn thiếu gia của họ cô độc rời đi nữa, vì dựa vào những biểu hiện “kiệt xuất” của chúng nữ khi chiêu mộ tân binh, bốn nữ bộc này đã được đứng trong hàng ngũ Hồng Giáp Thị Vệ Đoàn của Chi Ni Nhã. Tuy nhiên không phải thị vệ chính quy, mà chỉ là trợ lý của Hồ Linh đoàn trưởng, giúp quản lý những việc vặt vãnh như là tiền bạc đồ ăn thức uống ...

Ra khỏi Hồ Thành, đến chỗ vắng người thì Luyện Thiên Thử mới dẫn theo các Độc Lang Kỵ tới cùng tụ họp. Một loạt những kế hoạch trước đó, Phó Thư Bảo đều cố nhịn không cho các Độc Lang Kỵ của Độc Lang Tộc tham gia, mục đích là khiến Tú Cát không vì sinh lòng cổ kị mà không dám động thủ. Còn việc Luyện Thiên Thử không tham gia hành động thích sát lần này của hắn, mục đích là để giữ mối liên hệ chặt chẽ giữa hắn và các Độc Lang Kỵ, đến khi vạn bất đắc dĩ mới dùng đến.

Nhưng cho dù không dùng đến Độc Lang Kỵ và Luyện Thiên Thử thì trong lần thí tử này, Tú Cát cũng chẳng có lấy nổi một chút ưu thế nào, thậm chí còn có kết cục bi thảm là hóa thành tro bụi nữa.

Sau khi tụ họp lại, Phó Thư Bảo vẫn không để Độc Lang Kỵ đồng hành, vẫn giống như khi quay về Hồ Thành lúc trước, cho bọn họ đi ở những nơi rừng núi vắng vẻ ít người qua lại, đảm nhận nhiệm vụ chặn hậu.

Đi mấy ngày liền, Phó Thư Bảo cũng phát hiện ra tung tích của đám Khiết kỵ sĩ tàn dư. Nhưng hắn không để những người bên cạnh động thủ, mà giả vờ như không phát hiện ra những vết tích ấy, tiếp tục đi con đường riêng của hắn.

Khiết kỵ sĩ đoàn còn lại cũng không quá hai mươi ba mươi người, cho dù gan bọn chúng có to bằng quả bí đỏ đi nữa cũng chẳng dám đến sinh sự, suốt chặng đường chỉ theo đuôi điều tra, chẳng qua chỉ muốn thu thập chút ít tin tức để lúc về có cái bẩm báo mà thôi.

Phó Thư Bảo để chúng sống, chính là muốn những Khiết kỵ sĩ này quay về báo tin, bọn chúng là những nhân chứng sống, chứng minh hắn chẳng liên quan gì đến việc “mất tích” của Tú Cát, vì thế sự xuất hiện

của đối phương lại vừa đúng ý hấn, không chỉ không đếm xỉa đến sự dòm ngó của đám Khiết kỵ sĩ ở đằng sau, có những lúc Phó Thư Bảo còn cố ý để lại chút “manh mối”, làm nhiễu loạn đám kỵ sĩ đó

174. Chương 174

Thiên Tài Đa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 174: Nữ bộc lại chiêu binh (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Nửa tháng đầu tiên, bọn kỵ sĩ còn lại vẫn duy trì việc theo dấu, nhưng sau khoảng 20 ngày, sau khi tiến vào địa giới kinh thành, đoàn kỵ sĩ liền từ bỏ việc theo dấu, lặng lẽ biến mất trong phạm vi Phó Thư Bảo có thể không chế được.

Việc này cũng chẳng có gì lạ, vào địa giới kinh thành, với thế lực mà Thái Bình Vương Tước đang nắm giữ thì nhất cử nhất động của Phó Thư Bảo và đoàn người của hấn đều sẽ bị giám sát nghiêm ngặt.

Đối với những tên Khiết kỵ sĩ còn lại, theo dấu đến địa giới kinh thành cũng là quá đủ rồi. Ngoài ra, bọn chúng cũng cho rằng những gì bọn chúng thu lượm được đã đủ để nắm bắt kết quả với Thái Bình Vương Tước rồi, bởi vậy cho nên không còn cần thiết phải theo dấu nữa.

Phó Thư Bảo cũng chẳng hề bận tâm đến chuyện này, thật ra hấn cũng đã đoán trước được rằng đám kỵ sĩ đó sẽ rời đi sau khi họ vào địa giới kinh thành, mặt khác hấn cũng biết bọn Khiết kỵ sĩ ấy sẽ nắm bắt gì với Thái Bình Vương Tước, vì hầu hết những gì bọn chúng nắm bắt đều là những thứ hấn cố ý để bọn chúng biết.

Ví dụ như, mỗi ngày sau khi tỉnh giấc hấn đều cay nghiệt mắng nhiếc Băng Oánh và Tú Cát, hay là cứ cách hai ngày hấn lại mò đến lều của công chúa Chi Ni Nhã để rình nàng tắm rửa thay y phục... Hấn luôn cố gắng biến mình thành một tên háo sắc và vô dụng, đây chính là tin tức mà hấn muốn mượn đám Khiết kỵ sĩ kia để nắm bắt với Thái Bình Vương Tước.

Lại một hành trình 3 ngày nữa trôi qua, kinh thành hùng vĩ mà tráng lệ đã hiện ra trước mắt, kinh thành trước mắt đồ sộ giống như một con thú khổng lồ đang nằm ngang trên một khoảng đất bao la.

Tường thành nguy nga kéo dài hàng chục dặm, cửa thành cao bằng mấy người gộp lại. Đứng ở chỗ cao trong thành có thể nhìn thấy cả kinh thành phồn hoa trước mắt. Đường phố rộng lớn đến nỗi có đủ chỗ cho 4 cỗ xe ngựa cùng đi. Hai bên đường phố là các cửa hàng mọc lên như nấm, trang hoàng lộng lẫy. Các cư dân cư trú trong thành cũng rất có trật tự, đình đài lầu các lúc ẩn lúc hiện, lại được điểm xuyến bằng cây cối hoa cỏ, trông thật vô cùng đẹp đẽ.

Trung tâm kinh thành, nơi hội tụ của tất cả các con phố lớn, cũng chính là trung tâm quyền lực cao nhất Tú Quốc, là nơi ở của chúa tể tối cao – Hoàng Kim Thành.

Giống như tên gọi của nó, cả tòa Hoàng Kim Thành này đều hiện lên sắc vàng óng ánh, khi có ánh nắng mặt trời chiếu vào, nó trông như một khối vàng khổng lồ vậy.

Nhìn khắp tòa Hoàng Kim Thành này, thứ bắt mắt nhất và nguy nga nhất chính là Phụng Thiên Điện, nó có 3 tầng, được dựng trên một đài cao, vì thế dù chỉ có 3 tầng thôi nhưng nó vẫn là kiến trúc cao nhất trong kinh thành, dù ở chỗ nào trong kinh thành đều có thể nhìn thấy nó và nhắc đến nó.

Những vật liệu để xây nên Phụng Thiên Điện này đều là những vật liệu cực quý như vàng, bạch ngọc, gỗ tử đàn... Độ xa hoa của nó dường như đã lên tới cực điểm.

Thực ra, nơi để hoàng đế Tú Quốc công bố mệnh lệnh dù có xa xỉ đến đâu vẫn là chuyện bình thường.

- Cuối cùng chúng ta cũng tới nơi!

Phó Thư Bảo khó dấu được sự kích động trong lòng, nhìn ngấm xung quanh, hẩn buột miệng cảm thán một câu.

- Việc không thể trì hoãn nữa, chúng ta mau vào thành thôi, Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta cũng có xây dựng một sứ quán bên trong kinh thành, chúng ta sẽ đến ở trong sứ quán.

Chi Ni Nhã vui vẻ nói.

Ánh mắt Phó Thư Bảo nhìn về phía Độc Âm Nhi, từ lúc vào địa giới kinh thành đến giờ, hẩn phát hiện Độc Âm Nhi cứ phiến muộn không vui, lúc này nàng cũng mặt cau mày có, như là có nhiều tâm sự lắm vậy. Suy nghĩ một lát, hẩn mới đến gần hỏi:

- Âm Nhi muội tử, ngươi có chuyện gì muốn nói nhưng không tiện mở miệng sao?

Độc Âm Nhi thở dài một tiếng đáp:

- Độc Lang Tộc chúng ta có một quy định, phàm là người của Độc Lang Tộc thì không được vào kinh thành, đó là vì đến tận bây giờ Vương thất Tú Quốc vẫn không thực hiện lời hứa ban thưởng năm xưa, quy định này chính là một sự kháng nghị không lời của Độc Lang Tộc chúng ta.

Khi Tú Quốc mới được thành lập, Độc Lang Tộc đã lập nên nhiều chiến công hiển hách, nhưng cuối cùng chỉ đổi lại được một lời hứa ban thưởng chưa được thực hiện, đến nay bọn họ vẫn phải ở lại trong Vụ Tráo Chiếu Trạch, cũng khó trách các trưởng lão và tộc trưởng của Độc Lang Tộc lại đưa ra một quy định như vậy, chắc họ sợ rằng con cháu của Độc Lang Tộc sau này sẽ lại bị Vương thất Tú Quốc lợi dụng.

- Có gì khó xử đâu?

Phó Thư Bảo cười ha ha nói:

- Âm Nhi muội tử, nếu Độc Lang Tộc đã có quy định như vậy thì ngươi hãy dẫn các Độc Lang Kỵ kia trở về Vụ Tráo Chiếu Trạch đi, sau khi ta giải quyết xong mọi việc sẽ đến đó tìm ngươi.

- Ngươi nghĩ hay nhỉ, ta phụng mệnh của Thánh tộc trưởng, khó khăn lắm mới bắt được ngươi, quy định có lớn đến đâu cũng chẳng có tác dụng gì với ta, ta bảo các Độc Lang Kỵ quay về phụng mệnh, còn ta sẽ vào kinh thành với ngươi.

Vốn tưởng không tốn công mà thoát được khỏi cục nợ lớn là Độc Âm Nhi, nhưng không ngờ rằng cách này lại vô ích, Phó Thư Bảo cười khan mấy tiếng rồi nói:

- Cũng được thôi, chờ ngươi dẫn các Độc Lang Kỵ kia xong chúng ta sẽ vào kinh thành.

Độc Âm Nhi dẫn các Độc Lang Kỵ một hồi, những Độc Lang Kỵ đó mặc dù không bằng lòng chuyện thống soái của bọn họ một mình đi vào kinh thành, nhưng vì có quy định kia nên cũng chẳng còn cách nào khác, đành phải rời khỏi đội ngũ để quay về Vụ Tráo Chiếu Trạch.

Độc Lang Kỵ vừa rời khỏi, đoàn người của Phó Thư Bảo chỉ còn lại một mình hẩn là nam nhân, cục diện âm thịnh dương suy này cũng khiến người đi đường không dấu nổi ánh mắt tò mò.

Tướng sĩ Thành Vệ Quân trấn thủ cửa thành đã phát hiện cờ hiệu của Thánh Đóa Lan Quốc từ xa, không chờ đoàn người ngựa đi tới cửa thành đã có một Thiên võ tướng dẫn theo một đội tướng sĩ ra nghênh đón. Những lời khách sáo quan cách đương nhiên không thể tránh khỏi, hẩn huyền một lúc lâu, Chi Ni Nhã mới thoát thân ra được, sau đó dẫn Phó Thư Bảo cùng đoàn người đi về sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc ở kinh thành.

Công chúa giá đáo, trong sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc cũng náo nhiệt hẳn lên. Đại sứ Khắc Lí Tư đích thân chủ trì nghi thức nghênh đón, sau đó theo lời dặn của Chi Ni Nhã mang văn thư liên quan giao tới Lễ Bộ Tú Quốc.

Thân phận của Chi Ni Nhã cao quý như vậy, những buổi tiếp khách liên miên đương nhiên cũng không thể tránh khỏi. Nhưng Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi lại khác, sau khi không còn tự nhận là đại sứ văn hóa và Đoàn Trưởng thị vệ đoàn nữa, hai người bọn họ lại đắm ra nhàn hạ vô cùng.

Đêm đến, cuối cùng thì Phó Thư Bảo cũng thoát được khỏi buổi tiệc rượu của các vị quan viên trong sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc, không quay về phòng, hần đi dạo một vòng quanh sứ quán, sau khi làm quen một chút với địa hình ở đây thì hần mới quay trở về phòng.

Khi đi qua phòng Độc Âm Nhi, tiếng nước chảy róc rách bỗng vọng tới bên tai, Phó Thư Bảo dừng chân nghỉ ngơi:

- Cả chặng đường dài chẳng có cơ hội để tắm rửa, Độc Âm Nhi đã kêu gào đòi tắm từ lâu rồi, chẳng trách lúc này nàng trốn đi còn sớm hơn mình, thì ra là quay về đi tắm.

Ngừng lại một chút rồi hần lại nghỉ xa hơn:

- Cơ thể của Chi Ni Nhã xem như mình cũng đã nhìn thấy quá nửa, còn Độc Âm Nhi thì vẫn chưa thực sự được nhìn thấy lần nào, đây đúng là cơ hội hiếm có, dùng thuật độn thổ vào phòng nàng, sau đó chỉ thò cái đầu lên... hắc hắc...[/CHARGE]

- Đứng ngoài đó làm gì? Muốn nhìn trộm hả? Không cần phải phiền phức vậy đâu, nếu người không sợ trúng độc thì có thể bước vào đường đường chính chính mà nhìn, ta sẽ tắm cho người xem!

Tiếng nói của Độc Âm Nhi từ trong phòng vọng ra.

- Người bị điên à...

Làm bầm một câu, hứng thú nhìn trộm cũng chẳng còn, hần rời đi mà trong lòng vẫn thấy bức bối.

Sau khi về phòng mình, gạt đi tiếng nước chảy róc rách khiến hần bức bối, Phó Thư Bảo lấy ra một tấm địa đồ, trải bằng trên mặt bàn giấy, đây chính là địa đồ của kinh thành.

Luyện Thiên Thử bò ra khỏi túi của Phó Thư Bảo, đứng trên mặt bàn giấy.

- Chủ nhân, bức địa đồ kinh thành này cũng tương tận lắm, ngay cả Hoàng Kim Thành ở trung tâm kinh thành cũng vẽ ra được bảy tám phần, chỉ có điều chúng ta vừa mới đến đây, còn nhiều chỗ chưa quen thuộc, ta khuyên chủ nhân đừng có bất kì hành động gì thì hơn.

Thấy Phó Thư Bảo lấy địa đồ ra, theo như những gì Luyện Thiên Thử đã biết về hần, nó hơi lo lắng rằng Phó Thư Bảo vì nóng vội mà có những hành động dẫn tới rắc rối.

Ngón tay Phó Thư Bảo lại chỉ vào căn nhà của đệ nhất thế gia Tú Quốc là La gia rồi nói:

- Mục đích chúng ta tới kinh thành chính là Xà Nhân Tộc, kinh thành chỉ là một trạm dừng chân mà thôi, sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ rời đi, sở dĩ chúng ta vào đây chính là vì muốn thu thập chút ít tin tức về gia chủ La gia, bây giờ chưa có hành động gì, nhưng việc chuẩn bị thì cần phải làm rồi.

Luyện Thiên Thử thở phào một hơi nói:

- Chủ nhân hiểu được điều này là tốt rồi, nhưng chúng ta phải chuẩn bị gì đây?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Lần đầu tiên đến một nơi như kinh thành này, hay là chúng ta cứ đi dạo trước, khi đến nhà của La gia, Luyện Lão người lên vào bên trong điều tra xem có manh mối gì không.

Đây chẳng phải là một hành động bất cẩn sao? Luyện Thiên Thử thấy những gì nó vừa nhắc nhở xem như công cốc. Đồng thời trong lòng nó bây giờ cũng nảy sinh một loại cảm giác mơ hồ, nó cảm thấy tiểu chủ nhân Phó Thư Bảo mà nó đang theo bây giờ càng ngày càng giống chủ nhân của nó trước kia là Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong.

Nếu như, Luyện Thiên Thử nhìn thấy tiểu chủ nhân Phó Thư Bảo của nó chặt đầu Tú Cát như thế nào, và ung dung xử lý thì thể hần ra sao thì e rằng cảm giác ấy của nó sẽ càng mãnh liệt hơn!

Thương lượng vài điều đơn giản về kế hoạch như vậy, rồi Luyện Thiên Thử lại chui vào túi của Phó Thư Bảo.

Khi ra tới cửa sứ quán, hắn thấy bốn người nữ bộc đang đứng nghiêm chỉnh hai bên cửa lớn, sau lưng họ là cả một đội thị vệ sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc, người nào người nấy cũng to lớn bệ vệ. Những nam nhân tóc vàng mắt xanh đỏ không người nào là không thường lâm vòng eo thon thả, bờ mông trắng đầy đặn của họ, có hai “trư ca” còn nuốt nước miếng ừng ực, lặng lẽ làm ra vài hành động hạ lưu.

Rau cấm của thiếu gia mà cũng muốn chạm tay vào ư?

Phó Thư Bảo có chút buồn bực mà ho khan một tiếng, đi qua chỗ bốn nữ bộc kia. Vừa nhìn thấy bằng hữu Dật Hương công chúa điện hạ đi ra, cả đám thị vệ của Thánh Đóa Lan Quốc vội đứng nghiêm lại, kính cẩn chào Phó Thư Bảo theo quân lễ của Thánh Đóa Lan Quốc, còn Phó Thư Bảo thì ngênh ngang đi qua bọn họ, đến nhìn cũng không thèm liếc nhìn một cái.

Thực ra cũng khó trách những nam nhân của Thánh Đóa Lan Quốc lại có những hành động bỉ ổi như trư ca này, bốn nữ bộc của hắn mặc váy bó sát lấy người, người nào người nấy thân thể vào dung mạo đều ngàn dặm chọn một, nếu không động lòng thì còn gọi là nam nhân bình thường sao?

- Thiếu gia, người không tham gia tiệc rượu ngênh đón Chi Ni Nhã công chúa sao?

Đông Mai là người đầu tiên phát hiện Phó Thư Bảo đi đến.

- Ta thấy buồn bực quá, muốn trốn ra ngoài một lát. Đúng rồi, bốn người các người đứng ở đây làm gì?

Đông Mai cười khanh khách đáp:

- Chúng nô tì đang chiêu binh mà, thiếu gia cho chúng ta vào Hồng Giáp Thị Vệ Đoàn, trở thành trợ lý của Hồ Linh đoàn trưởng, chúng ta đều thấy trách nhiệm này rất to lớn, nghĩ đến lúc ở Hồ Thành mới chỉ chiêu mộ được khoảng 10 tân binh, nên mới nóng vội muốn chiêu mộ nhiều tân binh hơn nữa.

Lúc này cả bốn nữ bộc đều quay người lại, hắn thấy trên ngực cả 4 người bọn họ đều dán một tờ giấy, trên mỗi tờ giấy lại viết một chữ, đọc gộp lại sẽ thành bốn chữ “Chiêu Mộ Tân Binh”, mà bên cạnh bọn họ còn đặt một tờ giấy trắng to hơn nữa, trên tờ giấy đó viết: Tuổi từ 18 đến 20, vòng ngực 86, vòng eo 60, vòng mông 88, dung mạo thanh tú, biết hầu hạ thiếu gia...

Cái gì mà lộn xộn thế này?

Đây là đang chiêu mộ quân binh có thể chiến đấu hay là tuyển chọn người đẹp vậy?

- Các người đang chiêu binh gì chứ? Có mà chiêu mộ đám sắc lang thì có.

Phó Thư Bảo đỏ khốc đỏ cười nói.

- Chúng nô tì không chiêu mộ đám sắc lang đâu, chỉ chiêu binh thôi.

Cả bốn nữ bộc cùng nghiêm túc đáp, đồng thời cũng thấy hơi ủy khuất, bọn họ vất vả chiêu binh, đứng cả nửa ngày trời, chân cũng sắp mềm nhũn ra rồi, chẳng nhận được lời khen của thiếu gia thì thôi, lại còn bị thiếu gia hung hăng trách cứ một phen.

Phó Thư Bảo vốn định quở trách một lượt bốn nữ bộc ngốc nghếch kia, nhưng nhìn bộ dạng đáng thương của họ, lại không đành lòng, đành bỏ qua, khi đi qua bọn họ chỉ khoát tay một cái nói:

- Bốn người các người cũng đừng chiêu binh gì nữa, đi dạo cùng với thiếu gia nào.

- Hay quá! Lâu lắm rồi chúng nô tì không được cùng thiếu gia dạo phố rồi!

Xuân Lan vui đến nhảy cẫng lên, cũng vì thế mà cặp tuyết lê trước ngực cũng nảy ngược lên, trông khoa trương vô cùng. Hành động vô tình này của nàng càng khiến cho đám thị vệ háo sắc của Thánh Đóa Lan Quốc đứng đằng sau lại phải nuốt nước miếng lần nữa.

Phó Thư Bảo thở dài một tiếng, hắn có cảm giác hắn giống như tên thương nhân đi buôn bị lỗ vốn vậy.

Bất kể thế nào đi nữa. Cảnh tượng thiếu gia đi dạo phố cùng bốn nữ bộc tại Hồ Thành xa xôi lại tái hiện ở kinh thành. Nhưng chỉ thiếu heo vác kiếm sau lưng, bao đựng tiền to 100 cân, lồng chim chứa gà rừng,... lần này thiếu gia đi dạo phố rất đơn giản.

o0o

Đường phố mới lên đèn, dòng người trên các con đường lớn ở kinh thành vẫn rộn ràng qua lại, sự náo nhiệt lúc về đêm chẳng kém gì so với ban ngày.

Tuy có những chỉ dẫn trong địa đồ, nhưng đến cuối cùng, Phó Thư Bảo vẫn buồn bực phát hiện ra rằng, từ lúc mới bắt đầu hẳn đã đi sai hướng, đến khi hỏi ra được hướng đến La phủ, thì đã không còn đủ thời gian để đi đến một nơi xa như thế nữa rồi.

Lúc trước bị đám bị vệ của Thánh Đóa Lan Quốc làm cho khó chịu, giờ lại bị chuyện lạc đường làm cho bực bội, cảm giác này trộn lẫn vào nhau, tràn ngập trong lòng Phó Thư Bảo, khiến hẳn không thờ người ra cũng không được. Ngược lại, bốn nữ bộc là Đông Mai, Hạ Trúc, Xuân Lan, Thu Cúc thì đều vui mừng hoan hỉ, thu hoạch cực lớn.

Hai tay bốn nàng nữ bộc, một tay thì cầm kẹo hồ lô, tay khác thì ôm một gói đồ to, trong đó có dưa, hạnh nhân, kẹo... Tóm lại, bọn họ đi đến đâu là ăn đến đó, bốn cái miệng dường như chẳng có lúc nào nhàn rỗi.

Nếu giờ này muốn tìm được Phó Thư Bảo thì chỉ cần đi theo vỏ hạt dưa và vỏ hoa quả mà họ vứt đi thì chắc chắn chỉ cần qua vài con phố là có thể gặp được hẳn

175. Chương 175

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 175: Dùng số tiền lớn mua nữ nô

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Kế hoạch lúc đầu coi như xôi hỏng bỏng không, hứng thú dạo phố cũng dần trở nên vô vị, đang lúc Phó Thư Bảo định ra hiệu cho mấy nàng nữ bộc tham ăn kia chuẩn bị về phủ thì con phố trước mặt bỗng truyền tới tiếng kêu khóc thảm thương và tiếng một người đàn ông thô lỗ quát lớn:

- Tiệp nhân! Người tưởng rằng người bán thân cho La gia rồi thì có thể bỏ đi dễ dàng như vậy sao? Đừng có mơ.

- La quân gia, xin ngài hãy tha cho ta, ta không bao giờ dám trốn nữa...

Tiếng nói hòa lẫn tiếng khóc của một cô gái truyền tới.

- La gia?

Phó Thư Bảo chợt chợt dạ, người vốn không thích lo chuyện bao đồng như hẳn khi nghe thấy hai chữ “La gia” này thì bất luận thế nào cũng phải lên phía trước xem sao.

Nơi diễn ra cảnh tượng ồn ào đó chính là một xuân điền, lúc này có một đám các kỹ nữ ăn mặc hở hang đứng hai bên xem cảnh tượng trước mắt.

Một tên đàn ông trung niên râu ria đầy mặt đang quát mắng một nữ nhân dung mạo thanh lệ, cô gái đó chắc chưa đến 20, quỳ dưới đất không ngừng khấu đầu, những người đi đường đứng xem xung quanh cũng chỉ chỗ bàn tán.

Phó Thư Bảo và bốn nữ bộc cùng chen lên phía trước.

Xem một lúc, Phó Thư Bảo còn chưa hiểu đầu đuôi câu chuyện thế nào nên quay sang hỏi một người đàn ông trung niên đứng xem bên cạnh:

- Đại ca, có chuyện gì vậy?

Người đàn ông trung niên đó vốn định trừng mắt với người vừa hỏi, nhưng khi nhìn thấy người hỏi đó lại là một thiếu niên mặc cẩm y hoa phục, bên cạnh hắn còn có bốn nữ bộc xinh đẹp như hoa, thì bỗng niềm nở hẳn, cười ha ha đáp:

- Vị công tử này chắc từ nơi xa tới phải không? Xuân điền này có tên là Hoa Điền Cư, là xuân điền do La gia mở ra, cô gái kia tưởng rằng bán thân cho La gia làm nữ nô, nhưng vì sắc vóc cũng không tệ nên được đưa tới đây bán thân, sau khi hiểu ra thì nàng định chạy trốn, nhưng chạy không thoát.

- Đánh một cô gái trên đường như thế này mà cũng không ai quản sao? Đây là kinh thành dưới chân thiên tử cơ mà.

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Người đàn ông trung niên cười đáp:

- Quẩn? Ha ha, trong kinh thành này thế lực của La gia không nhỏ đâu, rất nhiều quan viên đều không dám đắc tội, những người ra vào Hoa Điền Cư này cũng đều là vương công quý tộc, hoặc những thương gia làm ăn lớn, họ đều biết những cô gái đáng thương mà họ đùa bỡn từ đâu mà có, nhưng chẳng ai muốn lo chuyện này cả, đời là vậy mà, công tử, xem rồi cũng sẽ thấy quen thôi.

- Đa tạ!

Nói một tiếng cảm ơn xong, Phó Thư Bảo cũng không hỏi thêm nữa, biết được Hoa Điền Cư này là do La gia mở ra cũng đã đủ rồi.

Lúc này tên gia nô của La gia đạp chân lên vai cô gái kia nói:

- Đợi lúc quay về lão tử sẽ đích thân dạy dỗ người làm thế nào tiếp khách, mẹ nó, còn chạy nữa lão tử đánh cho gãy luôn hai chân người!

- Đại ca, xin người hãy tha cho ta đi, ta thề ta sẽ đem trả tiền lại cho người.

Bị đá vào vai, cô gái đó lăn ra trên nền đất, nhưng nàng ta vẫn cố nén đau, cố lồm cồm bò dậy, ôm lấy chân gia nô của La gia khẩn cầu thống thiết.

Tên gia nô của La gia chỉ cười nhạt nói:

- Hừ, trả tiền? Người trả nổi sao? Bọn ta đã phải bỏ ra 50 ngân tệ để mua người về, muốn trả, cứ theo quy củ, trả ta 50 kim tệ đi!

Đám người đứng xem xung quanh lại lên tiếng bàn tán, dùng 50 ngân tệ mua về, thì cũng chỉ có giá nửa kim tệ, thế mà muốn chuộc thân lại thì phải bỏ ra 50 kim tệ, cũng chính là 5000 ngân tệ! Thế có khác nào đi cướp?

- Ta, ta... Ta có chết cũng không tiếp khách!

Biết khó lòng mà kiếm đủ 50 kim tệ, cô gái đó bỗng đứng dậy, nhanh chóng lao về phía vách tường.

- Muốn chết ư, thế thì cũng phải kiếm cho đủ tiền chuộc thân đã rồi mới chết được!

Tên gia nô của La gia đưa tay ra giữ lấy, đẩy một cái cô gái kia lại té nhào xuống đất.

- 50 kim tệ đó, để ta trả.

Phó Thư Bảo không đành lòng xem tiếp nữa. Nếu trên con phố này chỉ có hắn, gia nô của La gia và cô gái kia, thì hắn tuyệt đối không dùng tiền để giải quyết vấn đề, mà hắn sẽ dùng nắm đấm. Nhưng ở đây có hàng trăm người đứng xem, lại là trước cửa xuân điền của La gia, nên hắn chỉ có thể dùng tiền để giải quyết vấn đề này.

Tên gia nô của La gia đưa mắt nhìn Phó Thư Bảo, hần hơi sững ra một chút rồi nói:

- Vị công tử này chắc là chưa hiểu rõ đây là chỗ nào phải không?

Ngay lúc hần nói câu đó, thì từ trong Hoa Điền Cư có ba tên tráng hán lần lượt bước ra, nhìn từ khí chất và bước đi trầm ổn của bọn họ, không khó đoán được bọn họ đều là những Lực Sĩ thực lực không tầm thường chút nào.

Phó Thư Bảo lại cười nhạt một tiếng, đáp:

- Lúc này chẳng phải người đã nói rồi sao, nàng ta muốn chuộc thân thì phải trả 50 kim tệ, nói ra trước mặt bao nhiêu người như vậy, chẳng lẽ người không thừa nhận sao?

- Đó là giá trong nội bộ chúng ta thôi, nếu người muốn chuộc thân thay nàng ta, thì phải trả 100 kim tệ!

Đám người xem xung quanh lại ồn ào bàn tán, có cướp tiền thì cũng không cần cướp lộ liễu như thế chứ, làm vậy chẳng khác gì muốn công tử tốt bụng đó nản lòng. Một trăm kim tệ, nếu là ở chợ nô lệ thì có thể mua được 200 nữ nô như thế, có ai lại bằng lòng bỏ ra chừng ấy tiền để mua một nữ nô bỏ trốn chứ?

Nhưng trái với suy nghĩ của những người đứng xung quanh và mấy gia nô của La gia, thiếu niên ra tay nghĩa hiệp kia không hề biết khó mà lui, hần ta chậm rãi rút túi tiền có thêu kim tuyến ra, tùy tiện xuống chân của nữ nô bỏ trốn đó.

- Trong túi tiền này chắc cũng có khoảng 120 kim tệ, nhặt lên và đếm ra 100 kim tệ trả cho bọn họ, chỗ còn lại đi mua ít y phục thay đi, sau này cô sẽ là nữ nô của ta.

Những người xung quanh đang sôi nổi bàn tán lập tức an tĩnh lại.

Thiếu niên đứng ra giúp đỡ ấy không chỉ bằng lòng bỏ ra số tiền đủ để mua 200 nữ nô kia để chuộc lấy một nữ nô bỏ trốn, hần còn tiện tay thưởng cho cô ta hơn 20 kim tệ nữa, nhìn khắp cả Tú Quốc này, chắc cũng không tìm ra ... Tên này bị ngốc sao?

- Công tử, người vừa uống rượu ư?

Gia nô của La gia cũng sững ra một lúc mới định thần lại, hỏi.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Việc này chẳng liên quan gì tới uống rượu cả, với ta, những vấn đề có thể giải quyết bằng tiền thì đều không phải là vấn đề.

Lại sững ra một lúc, gia nô của La gia đó mới gật đầu đáp:

- Được thôi, nếu công tử đã kiên quyết như vậy, ta cũng đồng ý để công tử chuộc người, coi như kết giao được một người bạn như công tử vậy.

Khi đưa ra giá 100 kim tệ, hần không hề nghĩ rằng thiếu niên trước mặt hần sẽ đồng ý trả tiền, vì số tiền đó đủ để mua 200 nữ nô, cho dù nữ nô này sắc vóc có đẹp đến mấy cũng không đáng giá ngần ấy tiền, vậy thì , giao dịch này cũng không thể xảy ra được.

- Đi đi, làm theo lời ta.

Thấy nữ nô đó vẫn còn đứng ngây ra tại chỗ mà nhìn hần, Phó Thư Bảo đành lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này, nữ nô kia mới nhặt túi tiền lên, run rẩy đếm đủ 100 kim tệ và giao cho gia nô của La gia, sau khi lùi lại hai bước mới lấy hết can đảm nói:

- Ta... ta đã trả xong tiền chuộc thân, ta muốn... muốn lấy lại khế ước bán thân của ta!

- Cầm lấy đi, cũng không biết người gặp vận may cút chó gì mà lại gặp được quý công tử đây.

Gia nô của La gia cầm tờ khế ước bán thân đưa cho nữ nô kia. [/CHARGE]

176. Chương 176

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 176: Sứ giả thần bí (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Cầm khế ước bán thân đi đến trước mặt Phó Thư Bảo, nữ nô đó bồng quỳ xuống, khấu đầu ba cái rồi nức nở nói:

- Đa tạ ơn cứu giúp của công tử, sau này Tư Ti dù có phải làm trâu làm ngựa cũng xin báo đáp công tử.

Thì ra tên nàng ta là Tư Ti, ánh mắt Phó Thư Bảo dừng lại trên khuôn mặt nàng ta, chỉ thấy một đôi mắt sáng, hàm răng trắng muốt, làn da sáng bóng, quả là một vẻ đẹp thanh lệ thoát tục, chẳng trách gia nô của La gia lại không nỡ bán đi.

- Công tử, đây là số tiền còn lại, nô tì không dám lấy.

Ánh mắt Phó Thư Bảo nhìn Tư Ti khiến nàng cảm thấy thấy xấu hổ, mặt đỏ lựng lên, không dám nhìn thẳng vào mắt Phó Thư Bảo, chỉ cúi đầu đem túi tiền đưa lại cho hắn.

- Đó là tiền thưởng cho người, người không dám tiêu thì để bọn họ dắt người đi mua mấy thứ như đồ trang sức hay y phục gì đó.

Phó Thư Bảo quay đầu lại nói:

- Đồng Mai, Xuân Lan, các người còn đứng sững ra đó làm gì, không nghe thấy ta nói gì sao?

Vừa nghe thấy có tiền mua y phục trang sức, cả bốn nữ bộc đều hoan hô một tiếng, người thì cầm túi tiền, người thì dắt theo Tư Ti, nhanh chóng rời đi, cứ như việc này đã được tập luyện hàng trăm lần rồi vậy.

Đến lúc này những người đứng xem mới tản đi.

Nhìn Phó Thư Bảo hiên ngang bước đi giữa 5 nữ nhân, trên khóe miệng tên gia nô của La gia lại hiện lên một nụ cười khó hiểu...

oOo

Thái Bình Vương Phủ là một nơi chẳng mấy bắt mắt trong kinh thành này, đó chỉ là một dãy nhà ngói tường xanh, có một mảnh sân không quá rộng, ngoài ra còn có thêm một hồ nước và mấy cái chòi nghỉ chân là hết. Nếu không phải người nhậm chức của Thái Bình Vương Tước đi vào, thì chắc chắn sẽ nghĩ rằng mình đi nhầm chỗ, không phải vào vương phủ mà là vào nhà một thương gia có chút tiền.

Không khoa trương, tích lũy nhiều, ít tiêu pha, đó chính là cách đối nhân xử thế của Thái Bình Vương Tước Tú Sơn - con trưởng của đương kim Tú Lực hoàng đế. Hắn luôn xây dựng một hình tượng tiết kiệm, giản dị, mục đích là để có được những lời ngợi ca tốt đẹp của thần dân trong thành, Và thực tế là hắn đã đạt được điều đó.

Nhưng đó chỉ là một Thái Bình Vương Tước mà họ có thể nhìn thấy có thể nghe thấy thôi, còn Thái Bình Vương Tước thật sự lại là một con người hoàn toàn khác. Hắn giống như một con rắn độc trốn trong bụi cỏ tối tăm, lúc bình thường hắn trốn ở góc tối không bị ai phát hiện, nhưng một khi có con mồi tiền vào vòng vây bắt giết của hắn thì hắn sẽ tháo bỏ lớp ngụy trang, mạnh mẽ xuất kích.

Chỉ có điều, con mồi mà Thái Bình Vương Tước muốn bắt được lần này vô cùng to lớn, đó chính là vương vị của Tú Quốc.

Trong khi Phó Thư Bảo dẫn theo bọn Đông Mai và Tư Tơ mới mua được đi khắp các con phố phồn hoa chốn kinh thành vui vẻ mua sắm thì trong một gian mật thất ở Thái Bình vương phủ, Thái Bình Vương Tước đang có tâm trạng hoàn toàn trái ngược.

- Khốn kiếp! Người cần giết thì đang nhỡ đi dạo phố trong kinh thành, tung tích của Tú Cát thì mãi không có manh mối nào, bốn vương còn giữ lại lũ vô dụng như các người làm gì?

Những tin xấu cứ liên tiếp báo về khiến Thái Bình Vương Tước vô cùng tức giận. Tuy hắn biết rõ tầm quan trọng của việc nhần nhện, nhưng lúc này hắn đã không thể nào nhịn nổi nữa.

Người tới bẩm báo với Thái Bình Vương Tước chính là phó tướng Côn Đồng, dưới trướng đội trưởng Ba Phong của đoàn kỵ sĩ còn sót lại, khi bẩm báo việc thích sát thất bại và Tú Cát mất tích với Thái Bình Vương Tước, hắn đã biết Thái Bình Vương Tước sẽ có phản ứng như vậy, nhưng dù hậu quả có nghiêm trọng tới mức nào, hắn cũng phải cố chịu qua ải này.

- Trước đó, khi nhận được tấu chương bẩm báo của các người, ta còn nghi ngờ không biết có phải nhầm lẫn gì rồi không, gần 200 Khiết kỵ sĩ mà lại không thể giết nổi một tên lưu manh, ngay cả đội trưởng Ba Phong cũng chết luôn... Bây giờ xem ra, ta quả thật đã nhầm, ta nhầm ở chỗ đã quá tin tưởng một lũ vô dụng như các người!

Khi dẫn đoàn kỵ sĩ còn sống sót quay về kinh thành, Côn Đồng đã viết tấu chương để bẩm báo ngay mọi việc với Thái Bình Vương Tước, mục đích là để lửa giận trong lòng Thái Bình Vương Tước được phát tiết ra một phần trước khi gặp mặt, sau đó mới đích thân đến gặp mặt trình báo, đây là kinh nghiệm hắn có được sau bao nhiêu năm lần lộn chốn quan trường, nhưng hắn không ngờ rằng, Thái Bình Vương Tước vẫn phản ứng kịch liệt như vậy.

- Vậy, tại sao Tú Cát lại rời đi trong lúc nước sôi lửa bỏng như thế, các người mà không cho ta một câu trả lời rõ ràng, hừ, các người tự biết hậu quả!

Thái Bình Vương Tước đập mạnh chén trà đang cầm trong tay xuống đất, tiếng chén vỡ vang lên giòn tan, trên mặt đất loang ra vết nước trà và mấy mảnh vỡ của đồ sứ.

Thân hình to lớn của Côn Đồng khẽ run lên, nói:

- Hồi bẩm vương gia, tuy bây giờ không biết Cát công tử đang ở đâu, nhưng lý do tại sao ngài ấy rời đi thì thuộc hạ biết ạ.

Thái Bình Vương Tước tức giận quát lớn:

- Khốn kiếp! Biết mà sao không bẩm báo ngay hả? Bây giờ còn ấp a ấp úng như vậy nữa!

Côn Đồng lấy hết can đảm nói:

- Vương gia, thuộc hạ không thể bẩm báo ngay, là vì sợ... vương gia không vui, chuyện là thế này...

Ngừng lại một chút, rồi hắn nói tiếp:

- Tối đó sau khi hành động thất bại, thuộc hạ dẫn các huynh đệ còn sống sót quay lại hào trạch Mạc gia, chúng thuộc hạ không tìm thấy ngài ấy ở trong phòng, sau đó khi thuộc hạ hỏi một nữ nô hầu hạ bên cạnh ngài ấy thì được biết công tử đang ở chỗ Băng Oánh, vì chuyện rất quan trọng, nên thuộc hạ cũng không sợ làm phiền công tử và Băng Oánh tiểu thư đang tâm sự, tùy tiện tới chỗ ở của Băng Oánh tiểu thư, kết quả là thuộc hạ chẳng nghe thấy tiếng của người nào hết, thấy lạ nên thuộc hạ đã khoét một lỗ nhỏ trên cửa sổ, và nhìn thấy...

- Nhìn thấy cái gì? Hả!

- Thuộc hạ nhìn thấy Băng Oánh tiểu thư đang nằm trần truồng trên giường, chỗ giữa hai chân tiểu thư còn cắm một cây bút lông...

Thái Bình Vương Tước đứng sững tại chỗ, hiểu con không ai bằng cha, với những hiểu biết của hắn về Tú Cát, hắn đã đoán được bảy tám phần sự việc rồi.

- Thuộc hạ còn nghĩ thấy mùi hương Xử Tử Tán bay khắp trong, mà Xử Tử Tán chính là thứ Cát công tử sai thuộc hạ tìm về cho ngài ấy, vì sợ mạo phạm Băng Oánh tiểu thư, nên thuộc hạ không dám nhìn lâu, vội vàng rời đi, khi tìm được nữ nô đó để hỏi, thuộc hạ mới biết chính Cát công tử đã kêu nàng ta dâng hương.

Thái Bình Vương Tước lúc này mới thở dài một tiếng, nói:

- Làm thế với nữ nhân khác thì còn được, nhưng tên nghịch tử này lại dám làm thế với Băng Oánh của Quy Vân Tông, nó bị ma đưa lối quỷ dẫn đường rồi chăng?

Côn Đồng lại nói:

- Sáng hôm sau, thuộc hạ nghe thấy Băng Oánh tiểu thư vừa khóc vừa mắng Cát công tử, sau đó Phó Thư Bảo dẫn người tới gây chuyện, hắn cũng tìm Cát công tử, Băng Oánh tiểu thư vì muốn dàn xếp việc này, nên đã đồng ý với Phó Thư Bảo sẽ tìm Cát công tử về, để cùng gặp mặt giải quyết việc này. Gộp tất cả những chuyện này lại xem xét, Vương gia, Cát công tử chắc là vì đã làm ra chuyện không phải với Băng Oánh tiểu thư, sợ bị vương gia trách tội, lại sợ Băng Oánh tiểu thư trở mặt gây chuyện ở Quy Vân Tông gây bất lợi cho việc của Vương gia, nên mới trốn đi một thời gian, không để ai tìm được tung tích của ngài ấy. [/CHARGE]

- Nghịch tử ơi là nghịch tử, Băng Oánh đó là một cô gái rất biết kiềm chế, thanh cao ngạo mạn, sau lưng nàng ta còn có Quy Vân Tông mà đến cả bốn vương còn không dám tùy tiện động vào, tại sao đúng lúc nước sôi lửa bỏng thế này nó lại không nhịn được mà làm ra cái chuyện hoang đường như thế chứ?

Lại một tiếng thở dài, Thái Bình Vương Tước dường như già đi mấy tuổi, trong đôi mắt hắn cũng không còn tinh quang bức người nữa.

- Vương gia, Cát công tử là người hiểu chuyện, chắc là ngài ấy muốn chờ cho Băng Oánh tiểu thư nguôi giận rồi mới xuất hiện cũng nên. Đường nhiên, thuộc hạ vẫn sẽ phái người đi tìm tung tích của ngài ấy, hề có tin tức gì sẽ lập tức bẩm báo với vương gia.

Tới tận lúc này, hòn đá to đè trong lòng Côn Đồng cuối cùng cũng rơi xuống.

- Cũng chỉ có thể như vậy thôi.

- Ngoài ra, cái tên Phó Thư Bảo đó, trên đường quay về kinh thành thuộc hạ vẫn luôn theo dấu hắn, thuộc hạ phát hiện ra rằng hắn là một tên háo sắc lại vô dụng, nếu mất đi chỗ dựa là Độc Lang Tộc, thì hắn chẳng là gì cả, lúc nào cũng có thể kết liễu hắn được.

- Ta cũng đã xem những việc người bẩm báo trong tấu chương đó rồi, tên Phó Thư Bảo ấy vô dụng như thế thật sao? Còn chuyện 200 Khiết kỵ sĩ các người không những không giết nổi hắn mà còn hao tổn binh mã thì sao đây?

Côn Đồng nhất thời không trả lời được. Quả thực, chuyện tối đó với hắn mà nói, không chỉ đơn giản là mất đi rất nhiều huynh đệ, mà còn là sự đả kích lớn trên con đường làm quan của hắn.

Thái Bình Vương Tước trầm giọng nói:

- Không nên đánh giá thấp bất kì đối thủ nào của người, cho dù tên Phó Thư Bảo đó có là hạng lưu manh đi nữa thì hắn vẫn còn có Độc Lang Tộc chống lưng, bây giờ còn có cả Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc chống lưng cho hắn nữa, nên càng không thể xem thường, các người phải giám sát nghiêm ngặt, hề có cơ hội, lập tức mang đầu hắn tới đây cho ta!

- Dạ.

Côn Đồng “dạ” một tiếng rồi lui xuống.

- Chờ chút!

Thái Bình Vương Tước đột nhiên gọi Côn Đồng lại hỏi:

- Không phải ta đã phái hai sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã đến trợ giúp các người ư? Sao không thấy báo cáo về hai sát thủ đó?

Côn Đồng vội đáp:

- Tối đó hai sát thủ quả thật có tham gia hành động thích sát, nhưng sau đó thì bật vô âm tín, với năng lực của bọn họ, thuộc hạ quả thực không điều tra thêm được gì.

Thái Bình Vương Tước vẫy tay nói:

- Được rồi, lui xuống đi.

Côn Đồng vừa biến mất thì không gian trong mật thất bỗng rung động, trong lòng Thái Bình Vương Tước có cảnh giác trước nên quay người lại, lúc này hắn mới chợt phát hiện, sau lưng hắn đã có một nam nhân mặc áo bào đen trùm kín đứng đó từ bao giờ.

Từ đầu đến chân không để lộ da chút da thịt nào, trên đầu người đó còn đội một chiếc mũ đen rộng vành có một mảnh vải đen che mặt, ngay cả mắt hắn cũng chẳng thể nhìn thấy. Khắp người nam nhân vừa thành linh xuất hiện trong mật thất ấy toát ra hơi thở lạnh lẽo và thần bí. Hắn có thân hình cao dong dỏng, khiến người ta có cảm giác hắn rất gầy gò, nếu có một cơn gió hơi mạnh thổi tới chắc hắn sẽ bay lên chín tầng mây mất. Nhưng với thân hình gầy gò như vậy, hắn lại khiến người ta cảm thấy áp lực rất lớn, khí thế đó giống như một con mãnh hổ đang say ngủ, chỉ cần nó tỉnh dậy thì sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm.

- Hắc Y Sứ, là người.

Thái Bình Vương Tước thất thanh hô lên.

Nam nhân được gọi là Hắc Y Sứ ấy dùng một giọng nói trầm khàn đặc biệt đáp lại:

- Người của người đứng là một lũ vô dụng, ngay đến thực lực của đối phương còn chưa nắm rõ đã tùy tiện hành động, thất bại là chuyện đương nhiên.

Thái Bình Vương Tước cười nhạt đáp:

- Người của ta thế nào không cần người phải nói mát, người của người thì sao, ta và Tông Chủ các người cũng đã từng hứa hẹn rằng, chỉ cần ta ngồi được lên ngai vàng Tứ Quốc thì Tử Đảo Mật Nhân Xã các người sẽ là tông phái đứng đầu trong Tứ Đại Tông Phái, được phong thưởng một phần mười quốc thổ, một nguồn lợi lớn như thế, khi bên ta hành sự, các người lại chỉ phái hai tên lâu la tới trợ giúp, rốt cuộc các người còn muốn hợp tác nữa hay không?

- Nếu người coi thường năng lực của tử muội Thập Tam và Thập Thất, vậy thì người lắm to rồi. Bọn họ là người do một tay ta đào tạo nên, năng lực của họ ta biết rất rõ, đừng nói chỉ một Phó Thư Bảo, ngay cả một Lực Sĩ cấp Vinh Hạng Lực bọn họ cũng có thể thích sát, hơn nữa còn có thể quay về mà chẳng hề hấn gì. Thất bại lần này là vì bên cạnh Chi Ni Nhã đó có một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, e là bây giờ Vương gia vẫn còn chưa biết tin này đâu nhỉ?

- Cái gì?

Thái Bình Vương Tước đứng sững tại chỗ, một Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đã là hiếm gặp rồi, huống hồ còn là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực có thực lực còn cao hơn nữa. Phải biết rằng, Tông Chủ của Quy Vân Tông chẳng qua cũng chỉ là một Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực mà thôi.

- Nhưng, người cũng không cần quá bận tâm, người của ta một khi đã nhận lệnh, thì có chết cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ, bây giờ họ đang bắt đầu thực hiện nhiệm vụ rồi.

Hắc Y Sứ lạnh nhạt đáp.

- Biết rõ bên cạnh Chi Ni Nhã có một thị vệ lợi hại như vậy mà họ vẫn muốn động thủ sao?

Thái Bình Vương Tước thấy hơi khó hiểu.

- Không những phải ra tay giết Phó Thư Bảo, bọn họ còn tìm được những tin tức có lợi cho chúng ta, phải biết rằng, bên cạnh Chi Ni Nhã có một thị vệ lợi hại như thế, bản thân việc này đã là không phải bình thường rồi.

- Sao bọn họ có thể làm được việc đó?

- Vương gia chỉ cần đợi kết quả là được rồi, ngoài ra, Tông Chủ còn sai ta đến hỏi người, bên phía người đã tiến hành đến đâu rồi?

Thái Bình Vương Tước trầm ngâm đáp:

- Mọi thứ đều ở trong tầm kiểm soát của ta, tên Tú Lý vô dụng đó đã quay trở về, hôm qua ta cũng nhận được tin, Thanh Dật Vương Tước và con nha đầu Tú Ngọc cũng về rồi, bây giờ chỉ cần thời cơ tới, quăng lưới thu gọn một mẻ là xong.

- Ha ha ha...

Khi tiếng cười vang lên trong mật thất, Hắc Y Sứ bỗng biến mất giữa không trung.

Thái Bình Vương Tước nhìn căn mật thất trống rỗng một lúc lâu mới định thần lại được, hắn có cảm giác như Hắc Y Sứ đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã kia dường như chưa từng tới đây.

Nhưng, dù sao thì, mẻ lưới lớn giăng ra trước đây, cuối cùng cũng đã tới lúc thu lưới về rồi, điều này khiến hắn không khỏi kích động.

oOo

Nguồn năng lượng tràn đầy chứa trong Thạch Hạch của Linh Văn Thạch từ hai bàn tay truyền tới, men theo kinh mạch và huyết quản ở hai cánh tay truyền đi khắp toàn thân, cuối cùng tụ lại trong đan điền của Phó Thư Bảo. Trong đan điền tưởng như bình lặng kia thực ra lại là những cơn sóng lớn, những con sóng ấy cứ biến hóa vô thường từng giây từng phút.

Dùng linh năng chứa trong Thạch Hạch Linh Văn Thạch để tiến hành tu luyện, Luyện Nguyên Tổ Lực của hắn tăng lên nhanh chóng

177. Chương 177

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 177: Con chó trong mắt Âm Nhi (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nếu chỉ dùng phương thức tu luyện thông thường, hoặc dùng những Linh Tài phổ thông để tiến hành tu luyện thì tầng cảnh giới lực lượng càng cao, việc nâng cấp trong tu luyện sẽ càng chậm lại, với một người ở cấp Luyện Nguyên Tổ Lực như hắn thì khó có thể cảm nhận được tiến độ tăng lên của nó, nhưng dùng linh năng to lớn chứa trong Thạch Hạch của Linh Văn Thạch để tiến hành tu luyện, thì hắn lại cảm nhận rất rõ ràng sự nâng cấp của Luyện Nguyên Tổ Lực trong hắn.

Cứ tiếp diễn thế này, thì chẳng bao lâu nữa hắn sẽ có thể phá vỡ tầng thứ nhất bây giờ để tiến vào tầng thứ hai của Luyện Nguyên Tổ Lực. Thật không hổ danh là Linh Văn Thạch, vật báu hàng đầu trong vũ trụ này. Đây là việc khiến người ta rất mong chờ.

Mặt khác, sự mở rộng của Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa cũng khiến hắn cảm thấy vui mừng khôn xiết. Trên đường từ Hổ Thành tới Kinh Thành, không tiện dùng Thạch Hạch của Linh Văn Thạch để tu luyện, nhưng hắn lại dùng hết gần một nửa Linh Quả của Thiên Diệp Phù Bình để tu luyện, hiệu quả của nó đương nhiên không thể so với linh năng trong Thạch Hạch, nhưng trong hơn 20 ngày vừa qua, hiệu quả tích lũy qua từng ngày cũng không phải là nhỏ.

- Phù...

Thở ra một hơi dài, Phó Thư Bảo kết thúc việc tu luyện Luyện Nguyên Tổ Lực.

Lần tu luyện này, nguồn linh năng trong Thạch Hạch dường như lớn mạnh hơn vì hắn đã không sử dụng đến trong một thời gian dài.

Nhìn hai tay mình, Phó Thư Bảo thấy có chút kích động, phóng thích Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa một lần nữa, hắn nhất thời ngây ra vì cảnh tượng trước mắt. Phạm vi mở rộng của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trước đây chỉ to hơn một phần năm bàn tay của hắn một chút, nhưng sau khi kết thúc lần tu luyện này, phạm vi mở rộng của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đã lớn bằng hai phần năm bàn tay rồi.

Hai ngọn lửa Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cứ bập bùng cháy lặng lẽ trong hai bàn tay hắn, chúng tỏa ra hơi nóng khiến người ta khó mà hình dung được, nhưng hơi nóng ấy chỉ có tác dụng với bên ngoài, còn bản thân hắn chỉ cảm thấy một cảm giác ấm áp mà thôi.

Lúc mới nhìn thấy hai ngọn lửa Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa ấy, Phó Thư Bảo còn thấy kinh ngạc, nhưng nghĩ kĩ lại thì hắn lại thấy rất bình thường:

- Lúc trước ta dùng Linh Quả của Thiên Diệp Phù Bình để tu luyện trong hơn 20 ngày, nguồn linh năng mà Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa hấp thu được vẫn luôn tụ lại ở đó, nhưng chưa đạt tới trình độ mở rộng rõ rệt, vừa rồi ta dùng Thạch Hạch của Linh Vãn Thạch để tu luyện, năng lượng tích lũy được thì nhiều mà hao phí thì ít, nên nó mới mở rộng rõ rệt như thế.

Thu Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và Thạch Hạch của Linh Vãn Thạch lại, chờ đến khi sự kích động trong lòng lắng xuống, Phó Thư Bảo mới đứng thẳng dậy, mở hết cửa trong phòng, ánh nắng ban mai vàng óng ánh chiếu rọi lên mặt hắn, cảnh sắc trong sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc trông thật bắt mắt, đặc biệt là kiến trúc của dị quốc, nhìn ra phía đó, trong lòng bỗng nảy sinh cảm giác kì diệu mơ hồ như đang ở nơi đất khách quê người vậy.

- Cứ tiếp tục như vậy, e rằng chẳng bao lâu nữa ta sẽ đạt tới cảnh giới cấp Luyện Linh Lực tầng thứ nhất cũng nên. Thật chẳng có tính thử thách gì cả....

Trong cảnh nắng mai đẹp mê hồn ấy, một thiếu niên trên người chỉ mặc độc một chiếc quần cộc đang tự mình chìm đắm trong sự vui sướng. Quả thực, nhờ tu luyện tâm pháp trong Luyện Thiên Thần Quyết, và nguồn năng lượng dồi dào trong Thạch Hạch của Linh Vãn Thạch, thực lực của hắn tăng lên nhanh chóng vượt quá sức tưởng tượng của thường nhân, có dùng hai chữ “khủng khiếp” để hình dung cũng chẳng có gì là quá đáng.

Tiếng bước chân khe khẽ truyền tới, Phó Thư Bảo vội gạt đi niềm vui sướng tự đắc trong lòng, hắn nhìn về phía phát ra tiếng động thì thấy Độc Âm Nhi mặc một bộ váy dài màu trắng đang đi về phía hắn. Khi hắn nhìn thấy Độc Âm Nhi, thì Độc Âm Nhi cũng đã nhìn thấy hắn, bốn mắt nhìn nhau không chớp.

Trong ánh nắng ban mai, Độc Âm Nhi với chiếc eo thon nhỏ như tơ liễu, bộ ngực vun cao nhẹ nhàng run, tự nó đã toát lên vẻ đẹp làm say đắm lòng người, cặp đùi thon dài tròn lẳn mà khỏe đẹp, cả hai thứ đó hòa trộn lại tạo cho người ngắm cảm giác vô cùng hoàn mỹ. Thực ra, chỉ cần không đòi hỏi ai đó, hoặc không nhìn vào tà khí bẩm sinh trong đôi mắt nàng thì vẻ đẹp của nàng sẽ khiến người ta cảm thấy rất thân thiết.

Cũng là nắng mai chiếu rọi, cũng vẫn là gió nhẹ khẽ thổi, nhưng Phó Thư Bảo lại khiến người ta có cảm giác hoàn toàn khác biệt. Việc tu luyện trong thời gian dài khiến cơ thể hắn ngày càng vạm vỡ, nhưng vẫn không mất đi vẻ đẹp cân đối. Do dùng nhiều loại Linh Tài nên hắn làn da của hắn trắng nõn nà đến nỗi con gái cũng phải ghen tị, trông cứ như làn da của cô gái mới lớn vậy.

Nhưng điều quan trọng nhất là, hắn chỉ mặc có độc một chiếc quần lót, thứ “vũ khí tà ác” sau khi trải qua Linh Sương cường hóa giờ đang phần lộ chỉ về phía trước, cái tư thế hung ác ghê tởm ấy như đang muốn cảnh cáo hết thảy những con cái đang tiếp cận nó rằng, nếu còn dám tiếp tục lại gần, chắc chắn nó sẽ thoát ra khỏi sự trói buộc và xông lên cắn xé một trận tới tã!

- Ha ha, Âm Nhi muội tử, chào buổi sáng.

Phó Thư Bảo dường như chưa ý thức được sự thất thố của mình.

Quả nhiên, vừa nhìn rõ thứ gì đang dùng cái tư thế cực kì xấu xa chỉ về phía mình, Độc Âm Nhi bỗng thẹn thùng đỏ mặt, gắt một câu:

- Đồ biến thái chết tiệt! Mới sáng ra đã mặc quần lót mà chạy ra đây! Người không thấy bộ dạng người bây giờ trông cực kỳ xấu xí khiến người ta buồn nôn sao?

Phó Thư Bảo cúi đầu liếc nhìn giữa háng mình một cái rồi nhún vai nói:

- Không có việc gì nên dắt chó đi dạo thôi, có lợi cho cơ thể và tinh thần lắm đó.

Ngừng một lát rồi hần lại cười nói:

- Cũng giống như nữ nhân các người thích trang điểm vậy, đàn ông bọn ta thích dắt chó đi dạo.

- Người... Người đi chết đi!

Độc Âm Nhi khoát tay một cái, mặt đất khe rung chuyển, một viên gạch lát đường bỗng bay vèo về phía Phó Thư Bảo.

Đây chẳng qua chỉ là đòn công kích kiểu mắng yêu thôi, chẳng có chút lực công kích nào hết, Phó Thư Bảo cũng nhẹ nhàng tránh được, nhưng đòn công kích thây cũng khiến hần nhảy dựng lên, thất thanh nói:

- Âm Nhi muội tử, lực lượng tu vi của ngươi đã đạt tới cấp Luyện Nguyên Tố Lực khi nào vậy?

Có thể dùng tới lực lượng Thổ Nguyên Tố ở khoảng cách này, thêm vào sự biến hóa lực tràn lực lượng của Độc Âm Nhi, có thể dễ dàng nhận ra lực lượng tu vi của Độc Âm Nhi đã tăng lên, nàng không còn là Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực nữa, mà đã là một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực!

Từ lúc ở trong thâm sơn cùng cốc hần đã biết Độc Âm Nhi đã đạt đến cảnh giới Tinh Thần Lực tầng thứ ba, hơn nữa nàng đang tu luyện cảm ứng của năm loại nguyên tố, cũng giống như hần, nàng là một hạt giống Luyện Lực Sĩ hiếm có.

Sau đó, trong nhiều lần kì ngộ và dưới tác dụng của việc tu luyện các Linh Tài xa xỉ, thì hần đã đuổi kịp Độc Âm Nhi, thậm chí còn vượt qua nàng, nhưng không ngờ rằng, sáng sớm hôm nay Độc Âm Nhi lại tặng cho hần một ngạc nhiên thú vị đến vậy.

Nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo đang đứng ngây ra nhìn mình, Độc Âm Nhi không khỏi đắc ý đáp:

- Thế nào, chỉ có lực lượng tu vi của tên biến thái như ngươi mới được tăng lên, còn ta không được phép đuổi theo ngươi sao?

- Đâu có, nhưng sao lực lượng tu vi của ngươi lại nâng lên nhanh chóng như vậy?

Phó Thư Bảo biết rằng Linh Sương trong Thiên Diệp Phù Bình mà hần đưa cho nàng là một nguyên nhân, nhưng trong đó chắc chắn còn có những nguyên nhân khác.

Độc Âm Nhi tinh nghịch lè lưỡi trêu chọc nói:

- Sao ngươi lại lẳng nhăng vậy, chuyện gì cũng phải hỏi cho rõ ngọn nguồn sao?

Phó Thư Bảo nhất thời không biết phải trả lời sao. Hần chợt hồi tưởng lại, lúc đó khi còn ở trong Mai Bảo Sâm Lâm, hần cũng từng hỏi Độc Âm Nhi vì sao lực lượng tu vi của nàng lại tăng lên nhanh như vậy, nhưng Độc Âm Nhi không trả lời hần, bây giờ xem ra, cùng một câu hỏi, nếu cứ hỏi nữa Độc Âm Nhi cũng sẽ chẳng trả lời hần đâu.

Lúc này Độc Âm Nhi đã đi đến bên cạnh Phó Thư Bảo, nhìn vào khuôn mặt hần, rồi lại liếc nhìn xuống phía dưới, nàng khinh bỉ nói:

- Chỗ này cũng chẳng có ai khác, ngươi thật thà trả lời ta, có phải ngươi cho “chỗ đó” của ngươi ăn thứ thuốc tăng kích cỡ gì không?

Phó Thư Bảo: “...”

- Hay là, ngươi đã từng luyện tập “chỗ đó”?

Trên trán Phó Thư Bảo xuất hiện 8 giọt mồ hôi to như hạt đậu, cô nàng này sao lại có thể mở miệng ra hỏi một câu như thế chứ?

Độc Âm Nhi mở rộng hai tay nói:

- Được thôi, ta không cần trả lời người vì sao lực lượng tu vi của ta lại tăng lên nhanh chóng như vậy, người cũng chẳng phải nói với ta vì sao chỗ đó của người lại biến thái như thế, chúng ta coi như hòa.

Trước mắt Phó Thư Bảo bồng tối sầm, xem chút nữa là ngã lăn ra đất.

Lúc Phó Thư Bảo bức bối muốn đâm đầu vào tường, đột nhiên thấy trong hai lòng bàn tay của Độc Âm Nhi xuất hiện hai ngọn Nguyên Tố Hỏa to bằng ngón áp út. Không giống với Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn, Nguyên Tố Hỏa của Độc Âm Nhi không màu trong suốt, phải nhìn kĩ lắm mới có thể nhìn thấy.

- Cũng xem như bình thường, không phải màu đen hay là màu xanh.

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng thả lỏng đôi chút.

- Bảo ca, chỗ Linh Quả của Thiên Diệp Phù Bình mà người cho ta rất hữu dụng, khoảng thời gian này ta đã nâng cường độ tu luyện lên, chỗ Linh Quả đó cũng dùng gần hết rồi, người có thể cho ta thêm một chút không?

Đôi má lúm đồng tiền của Độc Âm Nhi như ngậm cười, đôi mắt ngây thơ nhìn vào thiếu niên bên cạnh.

- Ta biết ngay người tới tìm ta sớm như vậy sẽ chẳng có chuyện gì tốt lành cả mà, chỗ Linh Quả còn lại cũng không nhiều lắm, chắc khoảng 100 quả thôi, cho người hết đó, khỏi mất công sau này người lại tới làm phiền ta.

Phó Thư Bảo cười khổ đáp, sau đó lấy ra một bình sứ trong Luyện Trữ Vật Giới, đem nó giao cho Độc Âm Nhi.

- Cám ơn Bảo ca.

Độc Âm Nhi vui vẻ nhận lấy bình sứ.

Phó Thư Bảo không nhận được mà khoát tay, nói:

- Đi đi, đi đi.

Chưa đi được mấy bước, Độc Âm Nhi lại quay đầu lại, trên khuôn mặt nàng nở một nụ cười kì lạ đầy vẻ ngây thơ nói:

- Đúng rồi, Bảo ca, chắc hẳn người đã từng luyện tập “con chó” của người, hoặc là cho nó ăn thuốc gì rồi, đúng không?

- Cút!

Mặc dù trên người chỉ được che đậy bằng một chiếc quần lót, những thiếu gia vẫn gào lớn, trong ánh nắng ban mai tuyệt đẹp kia, cảnh tượng này tương đối quỷ dị.

Một chuỗi tiếng cười lạnh lạnh vang lên, Độc Âm Nhi đã nhanh chóng chạy mất.

Nàng cứ như trẻ con vậy, e là có mắt cả đời cũng không thể hiểu được.

Cho đến khi Độc Âm Nhi biến mất khỏi tầm mắt, một lúc lâu sau Phó Thư Bảo mới thôi không nhìn nữa, nhưng đúng lúc hắn đang định vào phòng thay Xà Bì Giáp hoặc mặc thêm y phục thì hắn bỗng dừng bước, cao giọng nói:

- Xem đủ chưa vậy, mau ra đây đi.

Người bước ra từ con đường rợp bóng cây chính là Tư Ti, là nữ nô mà hắn bỏ ra 100 kim tệ để chuộc ra khỏi xuân diêm của La gia, trên người nàng mặc bộ váy của nữ bộc giống Đông Mai và các nữ bộc khác, cũng là một bộ váy rất ngắn và bó sát, độ dài của chân váy chỉ vừa đủ che đi đôi mông kiêu diễm của nàng, đôi chân thon dài lộ ra, lóng mịn trơn mềm.

Thân trên cũng chỉ mặc một chiếc áo sơ mi ngắn bó sát, bộ ngực bị vun cao lên, hai cái núm ở chính giữa lúc nào cũng như sắp bị cặp tuyết lê kia đẩy ra ngoài. Vòng eo trông rất nhỏ nhắn, rất mềm mại. Tư Ti bây giờ so với Tư Ti thăm hại hôm qua càng đẹp hơn bội phần.

Bước chân của Tư Ti rất nhẹ, sắc mặt cũng có vẻ căng thẳng, trong tay nàng đang bưng một cái khay gỗ, trên khay có đặt một chiếc chậu nhỏ đựng nước rửa mặt, một chén cháo và một đĩa thức ăn, ngoài ra còn có một cái dùi gỗ tinh xảo và một ấm trà.

Nhìn thấy những thứ trong khay gỗ, Phó Thư Bảo chợt có cảm giác dở khóc dở cười, đây là việc mà bốn nữ bộc Đông Mai, Hạ Trúc, Xuân Lan, Thu Cúc thường phải làm, sao giờ lại để một mình nàng làm hết vậy? Bốn nàng kia chắc đang muốn làm đại tỳ, ý thế bắt nạt người mới đây.

Đến trước mặt Phó Thư Bảo, không để ý đến sự lạnh lẽo và bụi bẩn trên nền đất, Tư Ti lễ phép quỳ xuống, dịu dàng nói:

- Thiếu gia, xin để nô tì hầu hạ ngài rửa mặt ăn sáng ạ.
- Đông Mai và những người khác đâu rồi?

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Tư Ti vội đáp:

- Đông Mai tỳ và các tỳ khác đang chiêu binh bên ngoài sứ quán, tối qua họ đã giao cho nô tì rất nhiều việc, bao gồm cả chuyện hầu hạ thiếu gia buổi sáng sau khi thức giấc và buổi tối trước khi đi ngủ như thế nào. Vì vậy, xin thiếu gia hãy để nô tì hầu hạ ngài, nô tì có thể làm được ạ.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa tức vừa buồn cười, trước đây Đông Mai và những người còn lại chẳng bao giờ làm được một chuyện cho đằng hoàng tử tể, ấy thế mà sau khi trở thành trợ lý của đoàn trưởng Hồng Hồng Giáp thị vệ đoàn thì tính trách nhiệm lại được đẩy cao lên hơn cả bộ ngực của các nàng ấy nữa! Nếu hần đoán không lầm, lúc này chắc bốn người đó đang đứng trước cửa sứ quán chiêu binh, và sau lưng họ lại có một đám thị vệ Thánh Đóa Lan Quốc được một bữa no mắt rồi...

- Thiếu gia, để ngài có thể uống được nước trà xanh thơm nhất, nô tì... đã rửa rốn tới 6 lần.

Vừa nói, Tư Ti vừa bèn lên mở vạt áo sơ mi, để lộ ra vùng bụng trắng mịn mượt mà như nhung, cái rốn xinh xinh lặng lẽ nằm giữa vùng da tuyết trắng, không nông cũng không sâu, kích thích cân đối, vô cùng đáng yêu.

Phía dưới rốn chính là chiếc váy nữ bộc ngắn cũn, không có dây lưng, chỉ được cài lại bằng một chiếc nút vải, vì thế từ những khoảng trống rời rạc vô tình để lộ ra xuân quang kích thích người nhìn. Làn da bên trong chiếc váy dường như càng trắng nõn nà và mềm mượt hơn. Nhìn qua khoảng trống lớn nhất ngay phía dưới bụng, có thể thấy một vạt tơ đen và vùng đồi thần bí mà đám tơ đen đó đang che phủ.

Ai để nàng mặc thế này vậy?

Phó Thư Bảo thấy có chút khó chịu, hần thu ánh mắt lại, cười khổ đáp:

- Đứng dậy đi, các nàng ấy dạy người toàn thứ linh tinh rồi, thật ra không cần phải phiền phức như vậy đâu, người chỉ cần để đồ xuống đây, tự mình ta làm cũng được.

Nét mặt Tư Ti tỏ ra vô cùng đau khổ, run rẩy nói:

- Thiếu gia, chẳng lẽ nô tì đã làm nhầm điều gì rồi sao?
- Người chẳng làm gì sai đâu.

Phó Thư Bảo càng thấy khó chịu hơn.

- Nhưng Đông Mai tỳ có nói, họ cũng hầu hạ thiếu gia như thế này mà, họ có thể làm được, nô tì cũng có thể làm được, cầu xin ngài, thiếu gia, hãy để nô tì hầu hạ ngài đi. Ngài đã cứu nô tì ra khỏi lò lửa, chẳng lẽ ngay cả việc hầu hạ ngài ngài cũng không thể để nô tì làm sao?

Vừa nói, trong đôi mắt Tư Ti đã ngập đầy nước, trông như sắp khóc đến nơi vậy.

- Vậy người thay ta dọn dẹp phòng đi, tiện thể, ta cũng có vài chuyện muốn hỏi người.

Phó Thư Bảo khéo léo đổi chủ đề.

- Dạ.

178. Chương 178

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 178: Sự quan tâm từ Âm Nhi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mặc dù khó dấu đi nỗi thất vọng trong lòng, nhưng Tư Ti không còn kiên trì yêu cầu Phó Thư Bảo uống trà ở rón hay gì gì nữa, ngoan ngoãn đi vào phòng, thay Phó Thư Bảo dọn dẹp cái ổ lộn lộn xộn bừa bãi của hắn.

Nhanh chóng mặc Xà Bì Giáp và mặc thêm một cái áo khoác ngoài, rửa mặt xong Phó Thư Bảo mới hỏi:

- Người ở Hoa Điền Cư được bao lâu rồi?

- Năm ngày.

Trong đôi mắt Tư Ti thoáng hiện lên ánh mắt khác lạ, sau đó lại dịu dàng nói:

- Nhưng, trước đó, nô tì có làm việc trong phủ đệ của La gia, vì tư sắc không tệ, nên mới bị đưa đến chỗ đó. Cũng may có thiếu gia cứu giúp, nếu không nô tì chỉ có nước chết thôi.

Phó Thư Bảo chợt dạ hỏi:

- Trước đó người từng làm việc trong phủ đệ La gia?

Tư Ti gật đầu đáp:

- Đúng vậy, thiếu gia, nô tì làm ở đó chắc cũng được 3 tháng.

- Dựa vào trí nhớ của mình người có thể vẽ ra một bản địa đồ của phủ đệ La gia không?

Phó Thư Bảo hỏi. Tấm địa đồ kinh thành mua ở chợ chỉ vẽ ra vị trí đại khái của La gia, mà không có địa đồ trong nội bộ phủ đệ.

- Có thể, ở đó hầu hạ suốt 3 tháng liền, hầu hết mọi nơi trong phủ đệ nô tì đều đã từng tới, nhưng thiếu gia cần địa đồ của La gia để làm gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Việc này thì người đừng quan tâm, người lấy giấy bút ra vẽ một tấm địa đồ phủ đệ La gia cho ta.

Tư Ti dừng những việc đang làm lại, đi lấy giấy bút và bắt đầu vẽ địa đồ.

Bưng chén cháo mà Tư Ti mang đến, hắn đứng bên bàn giấy chăm chú nhìn Tư Ti vẽ địa đồ, ánh mắt Phó Thư Bảo thoải mái ngắm nghía cổ áo để mở cửa người ta. Vì Tư Ti đang cúi đầu xuống để vẽ, nên cổ áo của nàng mở rộng, ánh mắt hắn dễ dàng bắt gặp làn da trắng ngần như tuyết, non mịn sáng bóng như được phết một lớp bơ vậy, khe sâu ở giữa tỏa ra hương thơm nhàn nhạt, khiến người ta mê hoặc.

Bên cạnh hắn vốn dĩ đã có 4 nữ bộc say đắm lòng người, người nào người nấy đều là vật khiến người khác phát hỏa, thêm cả Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, giờ lại có thêm một Tư Ti cũng đẹp mê hồn như vậy, Phó Thư Bảo đang nhìn lên người ta bỗng chợt nghĩ, nếu cứ tiếp diễn như thế này, sớm muộn gì cũng có ngày hắn phát bệnh mất thôi, kiểu như xuất tinh sớm hay liệt dương gì đó...

- Khụ khụ!

Đúng lúc Phó Thư Bảo đang định húp cháo thì tiếng hắng giọng của Độc Âm Nhi bỗng truyền tới:

- Bảo ca, đang nhìn gì thế?

Không quay đầu lại, nhưng đôi lông mày của Phó Thư Bảo thì nhăn tít, hần nói:

- Xem địa đồ, ta kêu Tư Ti vẽ cho ta một tấm địa đồ trong phủ đệ La gia.

- Sợ rằng có thứ còn đáng xem hơn ấy chứ, xem bộ dạng người chăm chú như vậy kìa.

- Làm gì có thứ gì đáng xem hơn...

- Chén cháo người đang cầm trên tay là do ai mang đến vậy?

Độc Âm Nhi đột nhiên hỏi.

Phó Thư Bảo liếc nhìn chén cháo đang cầm trong tay, hần bỗng thấy hơi chột dạ, nói:

- Tất nhiên là Tư Ti rồi.

- Nàng chính là nữ nô mà tối qua người bỏ ra một 100 kim tệ để mua về sao?

Tối qua sau khi tắm xong, Độc Âm Nhi còn bận tu luyện, đến tận sáng nay mới ra khỏi phòng, nàng chưa hề nhìn thấy nữ nô mới mà Phó Thư Bảo mang về. lúc này đột ngột tới đây, chắc chắn là đã nghe thấy người nào đó nhắc tới chuyện thiếu gia vùng một món tiền lớn mua người, nên vội vàng đến đây để kiểm tra phòng rồi.

- Nô tì Tư Ti, bái kiến tiểu thư.

Tư Ti vội vã dừng bút, đến hành lễ trước mặt Độc Âm Nhi đang nhìn nàng với vẻ mặt bất thiện.

Độc Âm Nhi chẳng thèm quan tâm tới Tư Ti, đoạt lấy chén cháo trong tay Phó Thư Bảo rồi nói:

- Bảo ca, cháo này không thể ăn lung tung được đâu, bây giờ người muốn người chết nhiều vô số kể, sau này những thức ăn mang đến cho người đề phải mang qua ta thử độc đã.

- Tất cả sao? Đông Mai và những người khác chắc không cần chứ?

Phó Thư Bảo hiểu vì sao Độc Âm Nhi lại làm vậy, Kinh Thành không giống như Hồ Thành, đây là vùng đất ngoại hỏ tàng long, những người muốn hần chết rất nhiều, không cẩn thận là chết như chơi, vì thế cần phải vô cùng cẩn thận, nhưng Đông Mai và những người khác đều là những người tuyệt đối trung thành với hần.

- Bốn nữ bộc đó của người tất nhiên sẽ không phản bội người, nhưng họ cũng chỉ là những nữ bộc bình thường, nếu có người hạ độc trước khi họ mang thức ăn tới, mượn tay họ để mang đến cho người, há chẳng phải người sẽ chết oan uổng hay sao?

Độc Âm Nhi lấy ra một cây kim nhỏ, quấy quấy một lát trong bát cháo, rồi lấy ra nhìn ngó một lúc mới đưa bát cháo vào tay Phó Thư Bảo nói:

- Giờ người ăn được rồi.

- Bà mẹ nó, e rằng chỉ có hoàng đế Tú Quốc dùng cơm mới làm thế này thôi nhỉ?

Phó Thư Bảo cười khổ nói.

Độc Âm Nhi trợn mắt nhìn thiếu niên trước mặt:

- Trong mắt ta, người còn quan trọng hơn cả hoàng đế Tú Quốc nữa.

Câu nói này ý tứ rất rõ ràng, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thấy có chút ảm áp, lúc này hần mới bưng bát cháo lên, húp liền hai ba ngụm.

- Để nàng ở đây vẽ địa đồ, chúng ta ra ngoài luyện tập đi, lâu lắm rồi không cùng đánh với người, trong lòng cứ thấy như thiếu cái gì đó vậy.

Độc Âm Nhi cười dịu dàng nói.

Phó Thư Bảo đột nhiên cảm thấy căng thẳng, nói:

- Nhất định là lực lượng tu vi đã tiến vào Luyện Nguyên Tổ Lực rồi nên mới muốn tìm ta luyện tập chứ gì? Đối luyện thì được, nhưng tuyệt đối không được hạ độc ta đâu đó.

- Dù không hạ độc thì ta vẫn sẽ đánh bại được ngươi.

Độc Âm Nhi tỏ vẻ rất tự tin. Quả thực, khi ở trong Mai Bảo Sâm Lâm nàng cũng từng đuổi theo Phó Thư Bảo mà đánh, sau khi bị Phó Thư Bảo qua mặt thì vẫn chưa đối luyện lại lần nào, bây giờ nàng và hắn đều đã là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, cũng xem như đồng cấp, khoảng cách có lẽ cũng không lớn, vì thế nàng mới nôn nóng muốn thử đối luyện với Phó Thư Bảo như vậy.

Chẳng bao lâu sau, âm thanh đấu đá giữa họ đã phát ra từ nơi luyện võ trong sứ quán. Ngay cả một vài thị vệ nhân rồi trong sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc và Chi Ni Nhã cũng tò mò tới xem. Nhưng điều khiến mọi người thấy khá kì lạ là, tốc độ siêu phàm và Thiết Sa Quyền đơn giản đến đáng nhàm chán của Phó Thư Bảo lại khiến Độc Âm Nhi không thể xoay sở nổi, ném đủ trái đấm.

Với tốc độ quỷ dị và Thiết Sa Quyền mạnh mẽ vô cùng của Phó Thư Bảo, nếu không dùng độc thì Độc Âm Nhi không có cửa thắng. Nhưng lần này nàng vẫn giữ lời hứa, từ đầu chí cuối không dùng độc với Phó Thư Bảo lần nào.

Sau một hồi đối luyện đặc sắc vô cùng, khi quay trở lại phòng, Tư Ti đã hoàn thành việc vẽ địa đồ.

Bức địa đồ mà Tư Ti vẽ ra rất tường tận, nhưng có một số nơi quan trọng như mấy thư phòng hay kho phòng thì lại rất mơ hồ, chỉ đại khái viết ra cái tên, không có hình minh họa liên quan. Thật ra chuyện này cũng rất bình thường, Tư Ti chỉ là một nữ nô, thân phận thấp hèn, những nơi quan trọng như thế trong La gia, nàng làm sao có thể vào được.

Nhưng, có tấm địa đồ này rồi, đem giao cho Luyện Thiên Thử vốn giỏi ẩn nấp và theo dấu nhất đi kiểm chứng, bổ sung, thì việc này sẽ trở nên đơn giản hơn nhiều.

Biết mình biết người mới có thể trăm trận trăm thắng, việc đang làm bây giờ, chẳng qua chỉ là sự chuẩn bị cho thắng lợi cuối cùng mà thôi.

179. Chương 179

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 179: Xuân diêm trong kế hoạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chớp mắt một cái, ba ngày đã trôi qua.

Ba ngày, Luyện Thiên Thử cũng ra vào phủ đệ La gia ba lần. Sau ba ngày đi tìm hiểu tình hình, nó không chỉ kiểm chứng được bản địa đồ mà Tư Ti đã vẽ ra, mà còn bổ sung những chỗ Tư Ti chưa hoàn thành. Ngoài ra, nó còn nắm rõ tình hình gia nô và thị vệ đứng gác, trực đêm của La gia. Quan trọng hơn là, nó còn trốn được vào trong thư phòng của La gia gia chủ, La Nghiêm.

- La Nghiêm không hề rời đi, nhưng bên cạnh hắn lúc nào cũng có Nông Tiều Song Vệ bảo vệ, rất khó tiếp cận.

Ngừng một lát, Luyện Thiên Thử lại nói:

- Ta điều tra được, trong Nông Tiều Song Vệ đó, Nông Vệ tên là Ba Sơn, còn Tiều Vệ tên là Ba Thổ, là một cặp huynh đệ song sinh, tâm linh tương thông bẩm sinh, bọn chúng cũng luyện thành một loại Hợp Kích Thuật, và đều là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, cho dù có hai Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực chiến đấu với họ

đi nữa, thì bọn họ vẫn sẽ giành thắng lợi nhẹ nhàng dựa vào tâm linh tương thông bẩm sinh và Hợp Kịch Thuật đó, rất khó đánh bại.

- Trong ba ngày này không có nhân vật đặc biệt nào liên lạc với La Nghiêm sao?

Phó Thư Bảo nghĩ tới Ngã Mễ Đại Na, La Nghiêm có thể cài tâm phúc của mình vào trong Băng Nguyên Tinh Tâm Các thì lão cũng có thể sắp xếp người ở những tông phái khác, thậm chí là cả trong triều đình, vì thế, đây chính là cây đại thụ nằm ngoài sức tưởng tượng của hắn, nếu muốn đối phó với lão và Xà Nhân Tộc Tộc Trưởng Kim Dịch, thì càng phải cẩn thận hơn nữa.

Luyện Thiên Thử đáp:

- Không có nhân vật đặc biệt nào liên lạc với La Nghiêm cả, La Kiệt cũng đã quay về, ngoài ra, La Nghiêm dường như cũng không có dấu hiệu rời khỏi Kinh Thành.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Lúc trước chúng ta từng điều tra được, lãnh địa của Xà Nhân Tộc có thể là ở Di Vong Uyên thuộc Linh Cốt sơn mạch, nếu La Nghiêm muốn đi gặp Kim Dịch, thì dĩ nhiên hắn phải ra khỏi kinh thành, bây giờ xem ra hắn đã bị việc gì đó quán chân rồi.

Luyện Thiên Thử ra chiều suy nghĩ nói:

- Chủ nhân, liệu có liên quan với việc của hoàng đế Tú Lực không?

Tú Lực hoàng đế bệnh tình nguy kịch, chuyện này đã lan truyền khắp hang cùng ngõ hẻm trong kinh thành. Thủ quân của Kinh Thành tăng cường cảnh giới phòng bị. Khiết kỵ sĩ đoàn của Tông Nhân Phủ cũng không chế chặt chẽ nội thành Hoàng Kim Thành. Định Thiên Vương Tước Tam vương tử Tú Lý cũng đã quay về kinh thành, Nhị vương tử Thanh Dật Vương Tước cũng đã vào Hoàng Kim Thành, bây giờ ngay cả binh dân bách tính cũng đều đang phỏng đoán xem ai sẽ là người kế thừa đại cục, trở thành tân hoàng đế của Tú Quốc.

Những việc này Phó Thư Bảo đã biết lâu rồi, nhưng ai làm tân hoàng đế thì hắn chẳng hề quan tâm, hắn chỉ quan tâm tới những người bên cạnh hắn và chuyện của riêng hắn. Nhưng bây giờ xem ra, một gia tộc lớn như La gia chắc chắn phải có thế lực riêng của mình trong triều đình, bất kỳ người nào kế thừa ngôi vị hoàng đế đều sẽ ảnh hưởng không nhỏ tới bọn họ, vậy thì, trong tình hình này, chuyện của Xà Nhân Tộc bị trì hoãn cũng là chuyện đương nhiên, việc này hắn không cần phí sức quan tâm làm gì.

- Luyện lão, đành phải phiền ngươi tiếp tục đi điều tra chuyện của La gia rồi, nhưng ngươi phải đặc biệt chú ý giữ an toàn, không được sơ suất.

Phó Thư Bảo dặn dò nói.

Luyện Thiên Thử cười ha ha đáp:

- Chủ nhân, ta là Lực Luyện Thú sống cả ngàn năm rồi, theo cách gọi truyền thống ta chính là chuột tinh ngàn năm đó, ta sẽ chẳng làm trò sính cường đó đâu.

Phó Thư Bảo gật đầu đáp:

- Thế thì tốt, hề có tin gì lập tức báo cho ta.

Luyện Thiên Thử biến mất trước mặt Phó Thư Bảo. Quả thực, Lực Luyện Thú do đích thân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong luyện chế ra, bản thân nó đã có lực chiến đấu mạnh mẽ, thêm vào sự cơ trí của nó nữa, tuy La Nghiêm có Nông Tiểu Song Vệ, nhưng chỉ cần không phải là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực thì chẳng có cách nào tạo nên sự uy hiếp thực sự với nó. Vì thế, nghĩ đến mặt xấu nhất, ngộ nhỡ khi nó đang tiến hành điều tra và theo dấu trong La gia mà bị phát hiện, muốn trốn thoát cũng là một chuyện rất dễ dàng.

Luyện Thiên Thử rời đi không lâu, một thị vệ của Thánh Đóa Lan Quốc chợt đến báo có người cầu kiến. Sau đó người ấy được dẫn tới trước mặt Phó Thư Bảo, vừa nhìn thấy người đó Phó Thư Bảo đã ngạc nhiên tột độ, thì ra người đến cầu kiến chính là Phương Tín.

Mặc một bộ quần áo giản dị, đầu đội một chiếc mũ rộng vành, Phương Tín khó che dấu được nét phong trần trên cơ thể. Thực ra thì, nếu Phương Tín không bỏ chiếc mũ rộng vành đang đội trên đầu ra, Phó Thư Bảo nhất thời khó mà nhận ra hẳn chính là Phương Tín. Xem ra, tên tiểu tử này trải qua một quãng thời gian tôi luyện, cũng đã có được phong thái của một “nhân viên tình báo” rồi.

- Ha ha, tiểu tử ngươi sao lại đến kinh thành vậy?

Phó Thư Bảo ngạc nhiên hỏi.

Sau khi quỳ bái Phương Tín mới đứng dậy cười đáp:

- Là người chịu trách nhiệm chính trong Bộ tình báo của thiếu gia, nếu ngay cả việc thiếu gia đang ở đâu mà cũng không biết, thì ta còn làm ăn gì được nữa?

Phó Thư Bảo gật đầu tán đồng:

- Không sai, vậy ngươi mang đến cho ta tin tức gì đây.

Phương Tín nói:

- Biết thiếu gia đã đến kinh thành, ta đã đem những chuyện thiếu gia sai ta đi điều tra và những việc cần xử lý tổng hợp lại để phân tích, ta biết bên cạnh thiếu gia đang thiếu một trợ thủ, vì thế nên vội vàng đến đây, còn chuyện tin tức, vì vừa mới đến kinh thành, nên còn chưa triển khai bất cứ điều tra hay thu thập tin tức gì, nhưng trong khi tìm kiếm nơi thiếu gia đặt chân tới, ta vô tình có được một tin.

- Hả? Tin gì?

Phó Thư Bảo mơ hồ cảm thấy, tin tức vô tình có được này không hề liên quan tới Xà Nhân Tộc và La gia.

Phương Tín cười đáp:

- Tin đó cứ để đến lát nữa sẽ nói với thiếu gia, ta tới kinh thành lần này mục đích chính vẫn là làm cho xong những việc mà thiếu gia giao phó, đó chính là dần xây dựng Bộ tình báo riêng của thiếu gia, vì thế lần này ta còn đem theo những nhân viên mới chiêu mộ theo ý thiếu gia tới đây.

Phó Thư Bảo chợt dạ hỏi:

- Ngươi đem người tới? Bao nhiêu người?

- Một trăm lẻ ba người.

Phương Tín đáp.

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Nhiều như thế cơ à? Một nơi như Hồ Thành, e rằng không thể chiêu mộ được nhiều người như thế chứ?

Phương Tín cười đáp:

- Một nơi như Hồ Thành muốn chiêu mộ Lực Sĩ hay người có học thức quả là rất khó, vì thế trong 103 người này có 5 Lực Sĩ, trong đó có 3 Lực Sĩ cấp Nội Lực, hai Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực, ngoài ra, người có học thức thì nhiều hơn một chút, tổng cộng ta đã chiêu mộ được 6 người.

- Lực Sĩ có năm người, người có học thức có 6 người, gộp lại cũng chỉ được 11 người, vậy 92 người còn lại là như thế nào?

Phó Thư Bảo thấy có chút kì quái.

Phương Tín liếc ra ngoài cửa một cái, rồi mới thấp giọng nói:

- Là nữ nhân, thiếu gia cũng từng nói, việc lấy thông tin thì nữ nhân có ưu thế tuyệt đối trời ban, đặc biệt là những nữ nhân chịu bán mình, vì thế, trên đường đi ta luôn để ý đến chợ nô lệ ở các nơi, và mua về những người có tư sắc thượng thừa, lại dễ dạy bảo, trong đó mỹ nhân Tây Châu có 30 người, người Phí Châu có 30 người, người ở Tú Quốc và các vùng lân cận có 32 người.

Ngừng lại một chút, hẳn lại càng nhỏ giọng hơn:

- Trên đường đi ta đã tiến hành việc huấn luyện và dạy dỗ bước đầu, bọn họ đã có thể thực hiện nhiệm vụ đó rồi.

180. Chương 180

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 180: Liên Thể linh đan (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Con bà nó...

Phó Thư Bảo chẳng biết phải nói gì nữa, đúng là hắn đã từng nói như thế, nhưng cũng không đến mức làm cả một đoàn người vậy chứ, Lực Sĩ và học giả gộp lại mới có 11 người, mà nữ nhân có tới 92 người, thế thì còn ra thể thống gì nữa? Lại còn tập hợp các mỹ nữ trên khắp thế giới nữa!

- Cho nên, thiếu gia...

Cuối cùng Phương Tín mới lộ ra cái bản mặt như trái khổ qua mà hắn vẫn cố che giấu:

- Thiếu gia, dẫn theo một đoàn người như vậy là một việc rất phiền phức, ta lại còn phải chiêu mộ thêm thành viên mới, phải biết là ở một vùng đất to lớn như kinh thành này, chiêu mộ những thành viên có năng lực là chuyện rất dễ dàng, vì thế, nhiệm vụ và nơi dừng chân của bọn họ vẫn phải do đích thân thiếu gia đứng ra sắp xếp.

- Bọn họ chắc chắn không thể ở sứ quán này được.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Tên tiểu tử nhà ngươi mang tới cho ta phiền phức lớn rồi đó.

- Nếu không thì, ta bảo họ quay lại Hồ Thành chờ lệnh vậy.

Khuôn mặt Phương Tín càng giống trái khổ qua hơn.

- Không, việc này ngươi làm không sai, bên cạnh ta quả thực đang cần người, họ chắc chắn sẽ là một nhánh quân hữu dụng, nhưng bỗng nhiên bên cạnh ta lại xuất hiện nhiều nữ nhân như vậy, người khác chắc sẽ có chút nghi ngờ, thế này đi, đã đến nước này rồi, người ra ngoài tìm mua một căn nhà, làm một xuân điểm, xem như đó là tổng bộ Bộ tình báo của ngươi, như vậy thì, bọn họ vừa có chỗ dừng chân, mà cũng có thể triển khai việc thu thập thông tin, người cũng có chỗ để dừng chân nữa.

Phương Tín sững người ra một lúc, rồi đột nhiên cười ha ha nói:

- Thiếu gia không hổ là thiếu gia, mở xuân điểm, với tư sắc của các nữ nhân viên tình báo của chúng ta, chắc chắn xuân điểm này sẽ đặc sắc nhất kinh thành, sau này chỉ riêng khách thôi chắc cũng giẫm gãy khung cửa của chúng ta mất.

Nhưng Phó Thư Bảo lại nói:

- Đã mở thì đương nhiên phải mở một xuân điểm to nhất, tốt nhất, bảo 6 học giả đó dạy cho các nữ tình báo một vài thư lễ tài nghệ gì đó, xuân điểm của chúng ta không cần những khách hàng hạ đẳng, mục tiêu của chúng ta là các vương tôn quý tộc, quan viên và thương nhân có thân phận cao quý, hay những người có danh tiếng trong xã hội, hiểu ý ta chứ?

- Hiểu rồi, thưa thiếu gia.

Phương Tín đã có chút kích động.

- Mua nhà để mở xuân điểm, tiền có đủ không?

Phương Tín đáp:

- Tiền thì chắc là đủ, số tiền trước đây thiếu gia đưa cho ta vẫn còn khá nhiều.

- Cần thêm năm thỏi vàng đi đi, đến kinh thành làm việc, không có tiền không được đâu.

Phó Thư Bảo lại lấy ra năm thỏi vàng đưa cho Phương Tín.

Vẫn là quan niệm cũ: biết tiêu tiền thì mới biết kiếm tiền.

Nhận lấy năm khối kim chuyện rồi Phương Tín lại nói:

- Ta sẽ đi tìm nơi mở xuân điểm ngay, phải rồi, tin tức mà ta muốn nói cho thiếu gia lúc nãy chính là lúc ở Kinh Thành Luyện Lực Sĩ Hội Sở ta đã gặp sư phụ của thiếu gia.

- A Lí sư phụ?

Đôi lông mày của Phó Thư Bảo chau lại, khi không có việc thì tên đó sẽ luôn xuất hiện bên cạnh hắn, đến khi có việc thì hắn lại trốn mất dạng, nhưng trong tình hình bây giờ, đột nhiên biết được tung tích của hắn, rốt cuộc có phải là tốt hay không?

Lúc còn ở Hồng Cảng Thành, đứng trước nguy cơ từ Ngã Mễ Đại Na và La Nghiêm, hắn phải mông bỏ đi, mượn cơ nói là về kinh thành có việc gấp, nhưng theo những gì Phó Thư Bảo biết về hắn, “việc gấp” ấy thể nào cũng có liên quan tới đám nữ nhân lăng lợ, tại sao bây giờ lại xuất hiện ở Luyện Lực Sĩ Hội Sở được? Lẽ nào hắn có bí mật hay nỗi khổ gì khó nói ư?

Dù nghĩ thế nào, Phó Thư Bảo cũng không nghĩ ra được chút manh mối gì.

- Thiếu gia, Hội Sở đó là Luyện Lực Sĩ Hội Sở lớn nhất Tú Quốc, Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, phải là Luyện Lực Sĩ mới có tư cách vào đó, ta vốn định trà trộn vào trong xem thế nào, nhưng không có tư cách ấy, nên không thể như mong muốn được. Nhưng lúc đó chính mắt ta đã nhìn thấy A Lí sư phụ bước vào bên trong, còn được đích thân hội trưởng ra nghênh đón nữa.

Phương Tín bổ sung thêm chút thông tin cuối cùng.

Trầm tư một lúc lâu, Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Phương Tín, người đi làm chuyện của người đi, chuyện của tên đó cứ để đích thân ta xử lý.

Trong lòng hắn đã quyết định, chỉ cần nhìn thấy cái tên đầu tóc bóng loáng đó thông đồng với mỹ nữ nào đó, hắn nhất định sẽ vạch trần hết mọi chuyện của tên sư phụ hám gái ấy!

oOo

Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở là một nơi có lịch sử lâu đời, nghe nói, tuổi đời của nó còn nhiều gấp 2 tuổi đời của Tú Quốc, còn nghe nói, mỗi viên gạch lát trong nhà xí cũng là văn vật có mấy trăm năm lịch sử.

Thế nhưng, đối với Phó Thư Bảo, nó chỉ là một tòa thành không đáng để mắt tới, chẳng có nét điêu khắc tinh xảo, cũng chẳng có đồ trang trí nạm vàng khảm ngọc gì, nó chỉ có vẻ khá nguy nga to lớn mà thôi, chỉ giống như bản sao chép có chọn lọc của cung điện Versailles trong kí ức của hắn.

Thực ra, mặc dù có tên là Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, nhưng nó không hề thuộc Luyện Lực Sĩ Hội Sở của riêng Tú Quốc, nó là một tổ chức có tầm ảnh hưởng trên toàn thế giới, không chỉ có các hội sở ở khắp các thành phố lớn trong Tú Quốc, mà còn có hội sở ở cả những nước khác trên thế giới.

Nhưng, cho đến tận bây giờ, người ngoài chẳng ai biết tổng bộ của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở ở chỗ nào, tòa thành cổ trước mắt chẳng qua chỉ là một trong các phân hội đang mọc lên như nấm ở khắp nơi mà thôi.

Cũng chẳng ai biết tổng hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở là ai.

Kì thực, Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở là một đế quốc bao trùm toàn thế giới, lực lượng mà nó nắm giữ cũng là lực lượng tinh nhuệ nhất, to lớn nhất và thần bí nhất trên thế giới này, đó chính là các Luyện Lực Sĩ.

Cho nên, bất kì nước nào trên thế giới, ngay cả một nước lớn mạnh như Tú Quốc thì vương thất của nước đó cũng sẽ không tùy tiện chọc vào Luyện Lực Sĩ Hội Sở. Nhưng điều này cũng là dư thừa, vì rất nhiều thành viên trong vương thất các nước cũng là thành viên của Luyện Lực Sĩ Hội Sở, có một số người còn đảm nhận những chức vụ rất cao nữa, cả hai hòa lại làm một, chỉ để mưu cầu lợi ích chứ tuyệt đối không có chuyện gây phiền phức hay đối địch.

- Thanh Thủy, người ở ngoài này chờ ta.

Đứng trước cửa, Phó Thư Bảo hạ giọng dặn dò.

- Chủ nhân, khi gặp nguy hiểm ngài hãy rung cái chuông (linh đàng) đeo bên mình này, chỉ cần ngài vẫn còn ở trong phạm vi kinh thành, ta đều có thể nhanh chóng biết được vị trí của ngài và chạy tới trợ giúp.

Thanh Thủy lấy gỡ chiếc chuông màu vàng đeo ở dây lưng ra đưa cho Thư Bảo.

Phó Thư Bảo kinh ngạc nhìn chiếc chuông bằng vàng mà hắn đeo bên người để chỉ huy bốn nữ bộc của mình, rồi lại nhìn sang chiếc chuông mà Thanh Thủy cầm trên tay, so sánh một chút hắn phát hiện ra, tuy thể tích và dạng thức không khác biệt là mấy, nhưng chiếc chuông màu vàng trên tay Thanh Thủy không phải là vàng thuần, mà là kim loại đã qua luyện chế, trên bề mặt màu vàng đó có thể nhìn thấy những đường gân huyết sắc, nó chính là một chiếc chuông Lực Luyện Khí!

Hắn thấy Thanh Thủy nắm chắc chiếc chuông màu vàng ấy kéo sang hai bên, chỉ trong phút chốc, từ một chiếc chuông ấy đã biến thành hai chiếc chuông giống hệt lấy nhau.

- Đây là...

Phó Thư Bảo vốn tưởng rằng Thanh Thủy nhìn thấy chiếc chuông vàng hắn đeo trên người nên nghĩ ra chuyện làm một chiếc chuông có thể chỉ huy nòng, nhưng không ngờ rằng nó lại có thể biến thành hai chiếc. Với năng lực luyện chế của hắn hiện giờ, tuy hắn có biết một chút lí luận về phân thể luyện chế, nhưng muốn áp dụng nó vào thực tiễn thì còn chưa đủ.

Lúc này Thanh Thủy lại nghiêm túc nói:

- Chủ nhân một cái, Thanh Thủy một cái, trong một phạm vi nhất định, chủ nhân cho lực lượng vào trong cái chuông này, lắc một chút, ta sẽ biết được vị trí của chủ nhân.

Thì ra còn phải cho lực lượng vào nữa, mà cũng phải thôi, nếu chỉ lắc lắc đơn thuần, vậy thì chỉ đi trên đường quá nhanh là nó cũng phát ra tiếng vang rồi, như vậy há chẳng phải ra tín hiệu sai lầm cho nàng hay sao? Trong lòng cảm thấy thật thần kì, Phó Thư Bảo nhận lấy một chiếc chuông, rồi buột miệng nói:

- Thanh Thủy, sao ngươi lại luyện chế ra thứ đồ này?

Thanh Thủy dụ dằng đáp:

- Vào giai đoạn này, chủ nhân thường dễ gặp nguy hiểm, Thanh Thủy ăn không ngon ngủ không yên, nên nghĩ ngợi rất lâu mới nghĩ ra việc luyện chế loại chuông liên thể này, mục đích là để khi chủ nhân gặp nguy hiểm ta có thể nhanh chóng tới kịp mà ứng cứu.

Ngừng lại một lát rồi nàng lại cười ngọt ngào nói:

- Chủ nhân đừng quên nhé, Thanh Thủy cũng là một Luyện Lực Sĩ đấy.

Đúng vậy, nàng không chỉ là một Luyện Lực Sĩ, mà còn là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, cấp cao nhất trong các cảnh giới đã biết. Biến nàng thành Luyện Nhân nữ nô, chỉ là xóa đi phần kí ức nàng chính là Tông Chủ của Băng Nguyên Tinh Tâm Các, chứ không xóa đi phần ký ức là một Luyện Lực Sĩ, hơn nữa năng lực của nàng ở phương diện này cũng khá mạnh.

- Ủ, ta thử nhé.

Phó Thư Bảo cũng chẳng nghĩ ngợi nhiều, cầm chiếc chuông liên thể lên và cho một dòng Nguyên Tố Lực vào trong, sau đó tiện tay lắc lắc một cái, bỗng vang lên tiếng kêu “o...n...g...”, ngay cả chiếc chuông trong tay Thanh Thủy cũng vang lên tiếng kêu “o...n...g...” kì lạ.

Lắc một chiếc chuông bình thường, tiếng kêu “đình đình” sẽ vang lên lạnh lạnh. Nhưng chiếc chuông liên thể này sau khi cho năng lượng vào lại phát ra tiếng kêu “o...n...g...”, đây rõ ràng là một trong những khác biệt giữa hai loại chuông này.

- Chủ nhân, giờ ngài có thể vào trong rồi, nhớ là, hễ có nguy hiểm thì lập tức dùng cách của ta để lắc chuông liên thể đó.

Thanh Thủy lại đem chiếc chuông liên thể của nàng buộc vào dây lưng.

Phó Thư Bảo gỡ chiếc chuông bằng vàng của mình xuống và đeo chiếc chuông liên thể mà Thanh Thủy đưa cho lên, sau đó lại đưa cho Thanh Thủy chiếc chuông bằng vàng của mình, cười đáp:

- Cái này để người chơi tạm, ta vào trong đó một lát rồi ra.

Thanh Thủy cười khanh khách, vui vẻ nhận lấy chiếc chuông vàng mà Thư Bảo vừa đưa.

Những thứ phát sáng lấp lánh, đó chính là niềm yêu thích vĩnh hằng của nàng.

Chỉnh sửa lại y phục, Phó Thư Bảo đi về phía cửa lớn của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở. Có chuông liên thể của Thanh Thủy rồi, sự an toàn của hắn cũng có thêm một phần đảm bảo to lớn, bởi vậy, một chút căng thẳng còn sót lại trong hắn đã biến mất từ bao giờ.

Bốn thị vệ đứng hai bên cửa lớn cùng nhìn vào Phó Thư Bảo. Từ lực tràn lực lượng không chút che giấu của họ có thể thấy, tất cả bọn họ đều là Lực Sĩ cấp Linh Lực.

Một thị vệ canh cửa bình thường đã có đạt được tới cấp này, có thể đoán được thực lực của Luyện Lực Sĩ Hội Sở khủng khiếp tới mức nào!

- Đứng lại!

Một thị vệ thân hình to lớn chắn ngang lối đi của Phó Thư Bảo.

- Ha ha, vị đại ca này, một chút lòng thành...

Phó Thư Bảo mở lòng bàn tay, trong tay hắn là bốn kim tệ.

Theo kinh nghiệm trước đây của hắn, bốn kim tệ này chắc chắn sẽ mua đứt cả bốn thị vệ, nhưng không ngờ đối phương chỉ nhìn vào nó đầy lãnh đạm, khinh thường nói:

- Chỗ này không phải cứ có tiền là vào được, muốn vào, phải dựa vào thực lực.

- Thực lực như thế nào?

Phó Thư Bảo hỏi.

Người thị vệ đó nói:

- Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở cung cấp khảo hạch và phát huy hiệu Luyện Lực Sĩ cho tất cả các Luyện Lực Sĩ có nhu cầu. Nếu người có thực lực ấy, sau khi thông qua khảo hạch, đích thân hội trưởng của chúng ta sẽ trao huy hiệu cho người, nếu người bằng lòng trở thành một thành viên của hội sở, người còn có thể nhận được tiền lương, và được hưởng những đãi ngộ tốt nhất mà chúng ta cung cấp, ví dụ như giao lưu giữa các Luyện Lực Sĩ, mua bán tài liệu...

- Vậy phải làm sao mới có thể thông qua khảo hạch?

Thị vệ đó lại nói:

- Rất đơn giản, phóng thích Nguyên Tố Hỏa của người, đó là điều kiện tất yếu để vào cửa, sau đó sẽ có một khảo quan chuyên trách khảo hạch năng lực Luyện Khí của người, vì thế, nếu người muốn vào, bây giờ có lẽ nên cho bọn ta xem Nguyên Tố Hỏa của người.

Nguyên Tố Hỏa là đặc trưng cơ bản nhất của một Luyện Lực Sĩ, Đế Quốc Luyện Lực Sĩ đưa ra điều kiện vào cửa như vậy thật ra cũng là chuyện rất bình thường, đơn giản mà thực dụng.

Phó Thư Bảo rút hai tay vào túi quần, để hai bàn tay hấn dính đầy thứ bột màu trắng đã chuẩn bị sẵn, sau đó hấn mới rút tay ra, đưa về phía trước, trong nháy mắt, hai ngọn Nguyên Tố Hỏa không màu trong suốt đã xuất hiện trên hai lòng bàn tay.

Bốn thị vệ nhìn lướt qua một lượt, rồi thị vệ vừa rồi lại nói:

- Được rồi, vào trong đi, vào trong đó rồi sẽ có người tới nói chuyện với người.

- Đa tạ.

Phó Thư Bảo cười nhạt đáp, thu Nguyên Tố Hỏa trong tay lại, ung dung bước qua cửa lớn đi vào trong.

Thực ra, trước khi đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở này, hấn đã biết hết những quy tắc liên quan rồi, bột phấn màu trắng trong túi quần hấn thực ra chính là Bạch Lân phấn, một tài liệu rất phổ biến trong các tài liệu Luyện Lực Sĩ. Nó tuy không đáng tiền, nhưng lại có thể che giấu Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hấn, biến nó thành một Nguyên Tố Hỏa bình thường.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa là đặc trưng khi tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền, cũng là chiêu bài có một không hai của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, hấn không muốn chỉ vì tìm tên sư phụ khách làng chơi A Lí mà để lộ việc này cho nhiều người biết. Đây cũng chính là nguyên nhân mặc dù hấn biết quy tắc vào cửa nhưng vẫn muốn dùng kim tệ để mua chuộc thị vệ.

181. Chương 181

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 181: Quý công tử nghèo túng

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Bước vào cửa là một dãy hành lang dài, dưới đất là những viên gạch cổ xưa in hằn dấu vết thời gian, hai bên tường treo đầy áo giáp và vũ khí, khiến cho người khác có cảm giác thật trang nghiêm.

Ra khỏi hành lang là đại sảnh Luyện Lực Sĩ trải rộng, trên mái vòm cách mặt đất ít nhất 10 mét, treo một chiếc đèn chùm bằng thủy tinh cực lớn, hàng trăm ngọn đèn dầu cùng tỏa sáng, chiếu rọi khắp không gian rộng lớn này. Trên bốn bức tường là những bức họa về Luyện Lực Sĩ, trông giống như một cuốn sách lịch sử được trải phẳng vậy.

Hai bên đại sảnh đều có một dãy hành lang, có lẽ đó chính là thông đạo để tiến vào bên trong tòa thành cổ xưa này. Trước cửa hai thông đạo là các Luyện Sĩ thị vệ có thực lực cao cường canh gác, mỗi thông đạo có bốn cửa, tổng cộng là 8 thị vệ. Trên khuôn mặt của cả 8 thị vệ đó đều không lộ nét cười, thần thái nghiêm túc.

Trong đại sảnh Phó Thư Bảo còn thấy mấy người đang chụm đầu lại bàn luận gì đó, lúc hấn nhìn quanh bốn phía để tìm sư phụ khách làng chơi có mái tóc bóng loáng của mình thì thấy một nam nhân trung niên đi về phía hấn.

- Ta là Lưu Chuẩn, là người trông coi phân hội ở kinh thành Tú Quốc của hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ, chắc hẳn người là Luyện Lực Sĩ muốn đến đây để khảo hạch đó phải không?

Trên khuôn mặt nam nhân tự xưng là Lưu Chuẩn nở một nụ cười thân mật, giọng nói của hấn cũng nhẹ nhàng nho nhã.

- Đúng vậy.

Phó Thư Bảo không nhìn về phía mấy người đang bàn luận nữa, điều khiến hấn thất vọng là hấn vẫn không phát hiện tung tích của A Lí sư phụ.

- Vậy, xin hỏi quý tính đại danh của công tử là gì?

Ánh mắt Lưu Chuẩn vẫn dán vào Phó Thư Bảo, trong đôi mắt hắn chứa đầy sự kinh ngạc. Theo hắn đoán, Phó Thư Bảo cũng chỉ trạc mười bảy mười tám tuổi, mà hắn đã có thể phát ra Nguyên Tố Hỏa thì chắc hẳn phải có tư chất thượng thừa! Thật ra, đó cũng chính là lý do khiến hắn ăn nói lễ phép lịch sự như thế.

- Ta... Phó Thư Bảo.

- Phó công tử, mời người đi theo ta, hôm nay cùng tham gia Luyện Lực Sĩ Khảo Hạch với người còn có hai người khác nữa.

Lưu Chuẩn dẫn Phó Thư Bảo đến chỗ đám người đang bàn luận.

Tổng cộng có bốn người đang ngồi bàn bạc, trong đó 1 người có dáng cao gầy, tuổi chừng 60, ông ta cũng đeo một chiếc huy hiệu của hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ giống như Lưu Chuẩn, hiển nhiên là một thành viên ở đây.

Trong 3 người còn lại thì có một là nữ, tuổi khoảng mười mấy, khuôn mặt thanh tú đoan trang, khí chất bất phàm, ánh mắt trong trẻo khác thường, tạo cho người ta cảm giác cổ quái. Hai người còn lại đều là nam thanh niên, tuổi chừng hai mươi, một người thì mặc cẩm y hoa phục, khuôn mặt toát lên khí chất tôn quý, còn người kia thì quần áo thô kệch, cốt cách thô lỗ, lông mày đen rậm không dấu nổi vẻ hung hãn trong ánh mắt.

Nhìn qua một lượt, trong lòng Phó Thư Bảo đã có những phán đoán sơ bộ, nam nhân trạc 60 đeo huy hiệu giống Lưu Chuẩn có lẽ là khảo quan phụ trách khảo hạch các Luyện Lực Sĩ. Hai nam thanh niên chắc là hai Luyện Lực Sĩ mà Lưu Chuẩn vừa nhắc tới cũng đến tham gia khảo hạch như hắn.

Còn về cô bé khoảng mười mấy tuổi kia, hắn không nghĩ rằng trên thế gian này còn có ai mới chừng ấy tuổi đã trở thành Luyện Lực Sĩ, còn cô bé ấy, chắc chắn là đứa trẻ ham vui có quan hệ gì đặc biệt nên mới vào đây được.

Sau khi trải qua bao nhiêu chuyện, Phó Thư Bảo đã hình thành một thói quen, đến bất kì chỗ nào hắn cũng phải quan sát mọi thứ, từ địa hình đến lối thoát có thể, và quan trọng nhất là những người ở đó.

- Khả khả, để ta giới thiệu mọi người với nhau.

Lưu Chuẩn cười nói:

- Vị này là Phó Thư Bảo Phó công tử, đến tham gia khảo hạch, còn vị này là khảo quan Sứ Trụ, là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực, ngài ấy phụ trách buổi khảo hạch hôm nay. Vị này là Chu gia công tử Chu Di Mộng Chu công tử từ kinh thành đến, vị còn lại là Nguyệt Thanh Nguyệt công tử của Tắc Tộc, đến từ thảo nguyên Mục Mã.

Ngừng một chút, rồi ánh mắt của Lưu Chuẩn mới dừng lại ở cô bé ngây thơ nọ và tiếp:

- Đây là em gái của Chu công tử Chu Uyển Nhi tiểu thư, nhưng cô ấy không đến đây để tham gia khảo hạch.

- Sớm muộn gì cũng có ngày ta đến đây để tham gia khảo hạch thôi.

Quản sự Lưu Chuẩn vừa dứt lời, Chu Uyển Nhi đã buông ra một câu đầy khẩu khí. Trong đại sảnh bỗng chốc rộn vang tiếng cười.

Chu Di Mộng cười nói:

- Để Phó công tử chê cười rồi, vốn dĩ muội muội không nên tới những nơi thế này, nhưng nó cứ quẩn lấy ta cả ngày đòi đi theo, hết cách đành phải để nó tới đây.

- Chu công tử không cần phải ngại, thường ngày ta cũng rất thích trẻ con.

Phó Thư Bảo tươi cười đáp, đang lúc cười nói, ánh mắt Phó Thư Bảo chợt dừng lại trên ống tay áo của Chu Di Mộng, một miếng mảnh vá không có gì nổi bật đột nhiên lọt vào tầm mắt hắn.

Vừa rồi nghe Quân Sự Lưu Chuẩn giới thiệu về Chu Di Mộng, thì hần là con cái Chu gia ở kinh thành, những lời hần nói cũng đầy lễ phép, cung kính, nhưng tại sao một công tử con nhà thế gia lại mặc y phục có miếng vá được?

Quan sát kỹ lưỡng hơn, nhìn bên ngoài, y phục Chu Di Mộng mặc đều là cẩm y hoa phục, nhưng thực chất nó đã phai màu vì giặt nhiều, thậm chí phần vải ở cổ áo còn sút cả chỉ. Vì đây là lần đầu gặp mặt nên Phó Thư Bảo cũng không tiện nhìn lâu, chỉ quan sát qua loa rồi xem như chẳng có việc gì và rời ánh mắt đi chỗ khác, trong bụng nghĩ thầm:

- Vị Chu Di Mộng này khí chất bất phàm, so với mấy tên quý tộc như Tú Cát hay La Kiệt thì còn hơn gấp mấy chục lần, có lẽ đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn, gia cảnh sa sút rồi cũng nên.

Lúc này Chu Uyển Nhi lại xen vào một câu, câu này rõ ràng là nhằm vào Phó Thư Bảo:

- Hừ, ai nói ta trẻ con? Bây giờ ta đã tự giặt quần áo, tự nấu cơm rồi đấy.

Đại sảnh lại rộn vang tiếng cười, Phó Thư Bảo vội vàng lên tiếng xin lỗi. Cô bé này cũng thật ghê gớm, lạnh trí không thua gì người lớn. Ngay lúc nhận lỗi với Chu Uyển Nhi bướng bỉnh mà lạnh lợi, Phó Thư Bảo lại phát hiện ra, y phục Chu Uyển Nhi mặc cũng chẳng khác hơn Chu Di Mộng là mấy. Vải may y phục tuy là loại tơ lụa thượng hạng, nhưng màu áo cũng đã phai đi nhiều, nhiều chỗ còn bị sờn chỉ.

Thật ra, khi nhìn thấy những thứ đó, Phó Thư Bảo cũng thấy hiếu kỳ về huynh muội nhà họ Chu này, người có thể khiến Quân Sự Lưu Chuẩn tôn kính như vậy, thân thể chắc chắn không tầm thường, tại sao gia cảnh lại sa sút đến như vậy?

Trái lại, tên thanh niên tên Nguyệt Thanh gì đó lại cứ im lặng suốt, đứng cùng mọi người mà mặt hần vẫn lạnh tanh, ở hần toát ra vẻ lão luyện, già dặn hơn nhiều so với tuổi của hần.

Tiếng cười vừa dứt, khảo quan Sử Trụ bỗng lên tiếng:

- Ba vị công tử theo ta nào, giờ chúng ta cùng đến đại sảnh Thí Luyện để tiến hành khảo hạch.

Nói xong, Sử Trụ đi về phía hành lang bên phải.

- Ta cũng muốn đi.

Chu Uyển Nhi nhanh nhẩu nói:

Chu Di Mộng nghiêm mặt đáp:

- Muội muội, muội đến được chỗ này là Lưu Chuẩn thúc thúc đã ưu ái muội lắm rồi, đừng gây chuyện nữa, nghe lời ca ca, ở lại đây, ca ca sẽ nhanh chóng quay lại thôi.

Chu Uyển Nhi đáp:

- Ca ca đã tham gia khảo hạch ba lần rồi, lần này nhất định sẽ được, tối qua muội nằm mơ, muội mơ thấy ca ca trở thành hội viên của hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ đó.

Đôi mắt Chu Di Mộng thoáng ẩn hiện nét trầm tư, hần vỗ vỗ lên đầu Chu Uyển Nhi đầy yêu thương, sau đó mới đi theo Sử Trụ vào hành lang bên phải, Nguyệt Thanh thì theo sát ngay sau Sử Trụ, hần là người đầu tiên trong ba người tham gia khảo hạch, Chu Di Mộng ở vị trí thứ hai, Phó Thư Bảo là người theo sau cùng. [/CHARGE]

182. Chương 182

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 182: Kể mới nổi đơn chương phát hỏa (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Cảm giác hiếu kỳ trong lòng về anh em nhà họ Chu càng lúc càng lớn, một công tử gia thế sa sút tham gia khảo hạch, mục đích là để trở thành hội viên của hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ, nhưng đã hai lần liên không đạt được mục đích, vì sao lại thế nhỉ?

Ngoài vấn đề này ra, trong lòng hắn thật ra cũng chẳng mấy để tâm tới lần khảo hạch này, bản thân hắn chính là một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, tự hắn cũng có thể hoàn thành việc luyện chế, hắn còn có Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa, chẳng cần tới sự công nhận của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ làm gì, mục đích hắn tới đây là để tìm tên khách làng chơi A Lí sư phụ, nhưng hắn không có cơ hội để có thể hỏi hay tìm kiếm sư phụ hắn, vì thế cảm giác trong hắn bây giờ rất mâu thuẫn.

- Bỏ đi, đã đến đây rồi thì cứ tham gia khảo hạch, chứng tỏ thực lực của mình một chút cũng chẳng mất mát gì, biết đâu lúc đó lại càng có cơ hội để tìm được A Lí sư phụ cũng nên.

Gạt bỏ những mâu thuẫn trong lòng, Phó Thư Bảo trấn định tinh thần, theo sát Chu Di Mộng tiến vào hành lang bên phải.

Ngay lúc bốn người họ đi vào hành lang, Chu Uyển Nhi nắm chặt hai tay, thì thầm nói:

- Ca ca, huynh nhất định sẽ thành công!

- Uyển Nhi, yên tâm đi, ta thấy lần này ca ca con sẽ thành công thôi, nó cũng đã có kinh nghiệm tham gia khảo hạch mà.

Lưu Chuẩn cười đáp, hắn vẫn đứng nguyên tại chỗ, không đi cùng bốn người họ.

- Cái tên đeo nhẫn vàng đầy tay đó chắc chắn là con cháu nhà giàu mới nổi, quần là áo lượt kiểu đó, mà cũng tham gia khảo hạch, liệu hắn có thể thành công không?

Chu Uyển Nhi buột miệng nói.

- Nhà giàu mới nổi...

Khóe miệng Lưu Chuẩn ẩn hiện nụ cười kì quái.

- Uyển Nhi, nhìn người không nên chỉ nhìn bề ngoài. Trong ba người tham gia khảo hạch lần này, ta cảm thấy tên mới nổi mà ngươi vừa nói mới chính là người có thực lực mạnh nhất đấy.

Chu Uyển Nhi không nói nữa, đôi mắt sáng long lanh của cô bé cứ nhìn chăm chăm vào hành lang bên phải, không biết trong cái đầu bé nhỏ kia đang nghĩ những gì nữa.

Đi dọc hết hành lang bên phải, ba người họ được Sử Trụ dẫn đến một đại sảnh to gấp rưỡi đại sảnh Luyện Lực Sĩ lúc này. Chính giữa đại sảnh bày 8 cái Luyện Đỉnh. Cạnh bốn bức tường là các kệ hàng được bài trí rất gọn gàng, bên trên nó là các tài liệu cần dùng cho việc luyện chế Lực Luyện Khí, các tài liệu cũng được sắp xếp ngăn nắp theo thứ tự.

Đây chính là nơi các Luyện Lực Sĩ tham gia khảo hạch – Đại Sảnh Thí Luyện. Vừa bước vào đây, người ta có thể cảm nhận được nguồn linh khí dồi dào ngập tràn trong không khí, đó chính là linh năng tỏa ra từ các tài liệu ở đây.

Ngoài tám chiếc Luyện Khí Đỉnh và kệ hàng chứa tài liệu nhuộm màu thời gian, trong Đại Sảnh Thí Luyện còn có rất nhiều bức họa và điêu khắc về Luyện Lực Sĩ, tất cả những thứ này được bài trí trong cùng một không gian, khiến cho cả căn phòng tràn đầy không khí lịch sử, và cũng thật thần bí.

Khảo quan Sử Trụ đi trước nhất bỗng quay người lại, lạnh nhạt nói:

- Chắc hẳn các ngươi đã biết quy tắc khi tham gia khảo hạch, nhưng theo quy định, ta vẫn phải thuật lại một lượt các quy tắc này.

Hắng giọng một lát rồi hắn lại tiếp:

- Ta nghĩ các người đều đã biết tài liệu luyện chế Lực Luyện Khí đáng giá thế nào, mà hàng năm số lượng các Luyện Lực Sĩ đến tham gia khảo hạch vẫn đông như kiến, vì thế dù là hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ cũng không thể gánh vác nổi khoản chi lớn như thế, cho nên các loại tài liệu dùng để khảo hạch các người phải tự mua, xét trên tiền đề công bằng liêm chính và có lợi cho con đường phát triển Luyện Lực Sĩ sau này, ta đảm bảo, những tài liệu mà các người mua là những tài liệu có giá thành thấp nhất, sở hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ sẽ không kiểm soát gì từ các người cả.

Khóe miệng Chu Di Mộng hiện lên nụ cười khổ sở, liếc mắt nhìn sang, Phó Thư Bảo phát hiện ra bàn tay hắn sờ lên túi tiền mà cứ run run. Nguyệt Thanh trầm mặc này giờ thì không có vẻ quần bách như vậy, nhưng thần sắc hắn cũng đầy căng thẳng.

Dù sao thì Luyện Lực Sĩ cũng là một nghề đắt tiền, bất cứ một loại tài liệu Lực Luyện Khí nào cũng có giá cắt cổ, không phải người bình thường nào muốn mua cũng mua được. Từ thần thái quần bách của Chu Di Mộng có thể thấy hắn đã chuẩn bị rất lâu cho lần khảo hạch này, đặc biệt là chuyện tích góp một món tiền lớn như thế để tham gia khảo hạch.

Lúc này khảo quan Sử Trụ lại cao giọng nói:

- Đề mục khảo hạch lần này vẫn là luyện chế vũ khí Lực Luyện Khí đơn giản nhất, các người có thể mua các loại vũ khí đạt chuẩn như đao kiếm và các tài liệu liên quan khác, giờ ta sẽ nói qua về giá cả của các tài liệu liên quan...

Luyện chế một vũ khí Lực Luyện Khí, những loại đao kiếm dùng kim thiết bách luyện chế tạo tất nhiên không thể thiếu được, Tỏa Hồn Thạch cũng là tài liệu bắt buộc, Linh Thú Lực Đan cũng vậy, ngoài ra còn phải có những phụ liệu khác.

Mà chỉ riêng chiến đao làm bằng kim thiết bách luyện cũng phải mất 80 kim tệ rồi, một viên Tỏa Hồn Thạch cũng đáng giá một trăm kim tệ, một viên Linh Thú Lực Đan cấp Phổ Linh có giá 900 đến 1000 kim tệ, vì thế, chỉ tính riêng ba loại tài liệu chính cũng có giá hơn một nghìn kim tệ, cộng thêm một đồng linh các loại phụ liệu linh tinh nữa, thì luyện chế một chiến đao Lực Luyện Khí phổ biến nhất, thấp cấp nhất cũng phải mất khoảng 1300 kim tệ!

- Ha, lần này nếu lại thất bại nữa thì ta chắc chắn sẽ không trở mình nổi, không thể lo đủ tiền để tham gia khảo hạch nữa...

Chu Di Mộng cười khổ lắm lắm, sắc mặt hắn cực kỳ mệt mỏi và căng thẳng.

Những lời lầm bầm ấy tuy rất nhỏ, nhưng Phó Thư Bảo vẫn nghe thấy.

- Sử bá bá, ta chỉ gom được 1200 kim tệ, đây là tiền bán căn nhà của tổ tiên mới có, tính đi tính lại vẫn thiếu 100 kim tệ, ta sẽ chọn một viên Tỏa Hồn Thạch thứ phẩm không đáng tiền vậy.

Trong túi không có tiền, tuy khó mở miệng nhưng Chu Di Mộng vẫn bất chấp khó khăn để đưa ra lựa chọn bất lợi như vậy.

Khảo quan Sử Trụ đáp:

- Chu công tử, cậu phải nghĩ cho kỹ đó, Tỏa Hồn Thạch thứ phẩm tuy không mất tiền mua nhưng dùng nó để luyện chế Lực Luyện Khí thì tỉ lệ thành công sẽ cực thấp, nếu không thì...

Chu Di Mộng cắt ngang lời khảo quan Sử Trụ đáp:

- Sử bá bá, ta đã phụ lòng các vị hai lần rồi, số tiền nợ lần trước còn chưa trả nổi một đồng, lần này dù thế nào ta cũng sẽ không để các vị phải rút hầu bao giúp ta nữa, thực ra, lúc ở nhà ta cũng đã tính rồi, ta có lòng tin là mình sẽ làm được.

- Cũng được, nếu cậu đã có lòng tin như vậy thì ta cũng không nói nhiều nữa, các người nộp tiền mua tài liệu xong là có thể bắt đầu chế luyện rồi.

Khảo quan Sử Trụ khẽ thở dài, nhìn sắc mặt ông ta bây giờ cũng thấy ông ấy không đánh giá cao “lòng tin” của Chu Di Mộng là mấy.

Vốn chỉ định đối phó cho xong chuyện, Phó Thư Bảo cũng chẳng nghĩ ngợi nhiều, nộp 1300 kim tệ, lĩnh các tài liệu để luyện chế một thanh chiến đao Lực Luyện Khí, rồi chọn bừa một chiếc Luyện Khí Đỉnh.

- Các người có hai giờ đồng hồ cát để hoàn thành luyện chế, giờ hãy bắt đầu đi.

Khảo quan Sử Trụ trầm giọng nói.

Quát khê mấy tiếng, Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh bắt đầu luyện chế cùng lúc, Nguyên Tổ Lực của họ tỏa ra mạnh mẽ, năng lượng trong Sảnh Thí Luyện khê va vào nhau, tạo ra những gợn sóng năng lượng khuếch tán xung quanh như gió thổi qua mặt hồ vậy. Gợn sóng ấy tuy vô hình, nhưng mọi người trong sảnh đều có thể cảm nhận được.

Nhưng Nguyên Tổ Hỏa tỏa ra từ lòng bàn tay của Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh chỉ to bằng đầu ngón tay cái. Bằng kinh nghiệm tích lũy bấy lâu, không khó nhận ra năng lực tu vi của Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh chỉ mới vừa bước vào cấp Luyện Lực Sĩ mà thôi.[/CHARGE]

Nguồn: Vipvandan

Không nhìn họ nữa, Phó Thư Bảo đột nhiên xuất chiêu, tay phải của hắn vỗ lên Luyện Khí Đỉnh, một tiếng “phịch” vang lên, ngay sau đó, sóng năng lượng lại tỏa ra tứ phía, cường độ còn mạnh hơn vài phần so với cường độ sóng của cả Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh gộp lại!

Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh đều đã tiến vào trạng thái luyện chế Không Minh, họ không còn để ý đến mọi việc xung quanh, cũng chẳng thể phân thần mà có bất kỳ cảm thán nào với cách phát hỏa có phần khoa trương của Phó Thư Bảo, nhưng khảo quan Sử Trụ đang đứng đó quan sát thì trợn cả mắt lên, thậm chí cảm của hắn xém chút nữa còn rơi cả xuống chân.

- Đơn chiêu phát hỏa, chuyện này... Ngay cả hội trưởng đại nhân năm xưa cũng không dám khoa trương như thế. Thiếu niên ăn mặc như tên nhà giàu mới nổi này là thần thánh phương nào chứ?

Trong đầu khảo quan Sử Trụ toàn là dấu chấm hỏi, cái này nối tiếp cái kia. Nhưng cảnh tượng tiếp theo còn khiến ông ta khinh hãi hơn nữa, tên mới nổi đơn chiêu phát hỏa ấy một tay thiêu đốt Luyện Khí Đỉnh, tay còn lại không ngừng rắc một thứ bột màu trắng vào tay kia!

Thật ra, Phó Thư Bảo chẳng hề có ý làm trò gì cả, chỉ trách Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của hắn thật quá quý dị, mà quý dị thường dễ khiến người ta chú ý, một người có thể làm khảo quan cho Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở như Sử Trụ sao có thể không liên tưởng tới Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong? Sao có thể không liên tưởng tới Luyện Thiên Thần Quyền được chứ?

Vì vậy, việc phân thần để rắc bột lân trắng vào lòng bàn tay phải khiến thay đổi ánh sáng của Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa là chuyện bắt buộc phải làm.

Lúc này đôi mắt của khảo quan Sử Trụ còn mở to hơn nữa, trán ông nổi đầy gân xanh:

- Ôi, trời ơi, chỉ một góc ở lòng bàn tay hắn đã phát ra được Nguyên Tổ Hỏa như thế, chuyện này... Chỉ có các Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực mới có thể kích phát được Nguyên Tổ Hỏa! Nhưng, tiểu tử này xem ra mới chỉ khoảng mười bảy mười tám thôi, ở tuổi ấy mà có thể trở thành Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực đã là kỳ tích rồi, hắn làm sao có thể là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực được?

Ào ào! Càng kéo dài thời gian thì xác suất bại lộ Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa càng lớn, không còn lựa chọn nào khác, Phó Thư Bảo đành phải nâng Nguyên Tổ Lực trong đan điền lên tới cực hạn, vì thế, Luyện Khí Đỉnh đang bị thiêu đốt bởi Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa biến màu đột nhiên phát ra những tiếng ong ong! Sự dao động của các sóng năng lượng cũng được tăng cường, từng đợt từng đợt sóng lan tỏa, có thể dễ dàng cảm nhận được sự tồn tại của nó.

- Đơn chiêu phát hỏa lại có thể tạo ra uy thế này ư... Không thể nào! Ta đường đường là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực cũng không thể luyện chế Lực Luyện Khí giống như hắn! Rốt cuộc tên tiểu tử này là ai? Còn nữa, thứ bột màu trắng mà hắn đang thêm vào rõ ràng là bột lân trắng loại bình thường nhất, tên tiểu tử này đang định chơi trò đốt lửa hay là đang luyện chế Lực Luyện Khí đây?

Chắc chắn những trò quỷ dị liên tiếp của Phó Thư Bảo đã khiến khảo quan Sử Trụ rơi vào trạng thái hỗn loạn, nếu giờ Phó Thư Bảo lại làm thêm trò ly kỳ gì mới, không chừng ông ta sẽ thổ huyết mà ngã ra

đây mất thôi.

Khi luyện chế bất kỳ một Lực Luyện Khí nào thì thần trí cũng phải duy trì ở trạng thái Không Minh, trên thực tế, mặc dù không ngừng rắc thêm bột lân trắng vào lòng bàn tay phải, nhưng thần trí hắn vẫn luôn ở trạng thái Không Minh, còn việc thêm bột lân trắng chỉ là hành động máy móc mà thôi, nó chỉ chịu sự khống chế của tiềm thức chứ không chịu sự khống chế của ý thức chủ quan.

Việc này nhìn thì đơn giản, nhưng liệu có mấy ai làm được?

Bởi vì, việc này không chỉ cần có tố chất tâm lý cực kỳ tốt, mà còn cần tới khả năng khống chế và hiểu biết cực rõ đối với cơ thể!

Theo thời gian trôi đi, viên Linh Thú Lực Đan khảm trên chuôi đao giống như một chồi non đang nảy mầm, với sự bồi dưỡng của nguồn linh năng mạnh mẽ, những chồi non mảnh như sợi tơ ấy cứ vươn dài mãi trên thân đao.

Thực ra, nếu đem phân tích hành động luyện chế Lực Luyện Khí của một Luyện Lực Sĩ sẽ thấy, nó chỉ đơn giản là: dùng lực lượng của năm loại nguyên tố trong Nguyên Tổ Hỏa để phân giải, và làm thay đổi kết cấu của vật chất, sau đó dùng linh năng có trong các tài liệu và năng lượng lực lượng của bản thân để bồi dưỡng Linh Thú Lực Đan, khiến nó hình thành nên những thông đạo như mao mạch.

Việc này cũng giống như nông phu trồng lúa vậy, phải làm cỏ, xới đất, bón phân, rồi thì hạt giống mới nảy mầm được. Trong Lực Luyện Khí, thực ra hạt mầm chính là Linh Thú Lực Đan.

Hai giờ đồng hồ cát đã trôi qua trong vô thức.

Oành!

Luyện Khí Đỉnh trước mặt Phó Thư Bảo bỗng chấn động mạnh, phát ra tiếng kêu trầm vang như vậy. Tiếp đó hắn thu tay phải lại, phúi đi nhưng hạt bột lân còn dính trên tay.

Khảo quan Sử Trụ vẫn quan sát Phó Thư Bảo này giờ rảo bước đi tới, nhìn Phó Thư Bảo một cái rồi đưa tay vào trong Luyện Khí Đỉnh và lấy ra thanh chiến đao Lực Luyện Khí vừa được luyện chế.

- Dưới sự vận hành và bồi dưỡng của năng lượng lực lượng, những đường mao mạch to và thô đã trở nên mảnh như tơ, mật độ cân đối, đầu và đuôi kết nối bền chặt, tự nhiên, Linh Thú Lực Đan cấp Phổ Linh thuộc tính kim đã tương khảm và dung hợp vô cùng xuất sắc, không hề có chút tì vết nào, linh năng phân tán mạnh, cả thanh đao ẩn chứa sự tàn bạo... Thanh chiến đao Lực Luyện Khí này quả là thứ thượng hạng!

Nhìn qua một lượt, khảo quan Sử Trụ nói đầy kích động:

- Phó công tử, người đã vượt qua lần khảo hạch này, người cũng là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực... xuất sắc nhất mà ta từng gặp.

Ông ta ngừng giữa chừng là bởi chưa thể tìm ra được một từ thích hợp để miêu tả hắn, nếu nói đúng như những gì đang nghĩ, thì phải là:

- Người là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực kỳ quái nhất, biến thái nhất mà ta từng gặp.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Sử Trụ khảo quan quá lời rồi.

- Phó công tử, người là học đồ của Lực Sĩ Học Viện nào vậy? Sư phụ của người là ai?

Đây là vấn đề mà khảo quan Sử Trụ muốn được biết nhất, trong mắt ông, một thiếu niên kỳ lạ và đặc biệt thế này thì sư phụ chắc chắn phải là một cao nhân, không chừng còn là hội viên của sở hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ cũng nên.

Ai ngờ Phó Thư Bảo lại thản nhiên đáp:

- Ta là Lực Sĩ học đồ của Hồ Thành Lực Sĩ Học Viện, huy hiệu mà ta từng có được chẳng qua chỉ là một chiếc huy hiệu của Lực Sĩ cấp Chân Lực mà thôi.

- Cái gì? Huy hiệu Lực Sĩ... cấp Chân Lực?

Thiếu niên dám đơn chưởng phát hỏa luyện chế Lực Luyện Khí kia lại chỉ là Lực Sĩ cấp Chân Lực, còn là ở một nơi như Hồ thành thôi ư. Khảo quan Sử Trụ rất muốn tin những gì Phó Thư Bảo vừa nói, nhưng lý trí và kinh nghiệm lại khiến ông không thể tin nổi!

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Sự thật quả đúng như vậy, đây là lần thứ hai ta tham gia một buổi khảo hạch quý giá thế này, trước đó ta chỉ lĩnh được một huy hiệu Lực Sĩ cấp Chân Lực.

Sự thật là, huy hiệu cấp Chân Lực đó giờ cũng chẳng biết đã quẳng vào xó nào rồi, còn lần này, nếu không phải vì tìm sư phụ khách làng chơi đó thì hẳn cũng sẽ chẳng tham gia lần khảo hạch Luyện Lực Sĩ này làm gì. Với hẳn, huy hiệu và danh tiếng là những vật ngoài thân, quan trọng nhất vẫn là thực lực chân chính.

Đúng vào lúc ấy, Luyện Khí Đỉnh của Nguyệt Thanh và Chu Di Mộng cũng phát ra một tiếng “oành”. Bọn họ cũng đã kết thúc luyện chế.[/CHARGE]

183. Chương 183

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 183: Tư trợ của tên nhà giàu mới nổi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tuy sắc mặt của Nguyệt Thanh rất căng thẳng, nhưng ánh mắt hẳn đã thoải mái hơn, dường như gánh nặng trong lòng đã được trút bỏ, xem ra, hẳn rất tin tưởng vào lần luyện chế này.

Chu Di Mộng thì hoàn toàn trái ngược, thần sắc hẳn u ám, đôi lông mày nhíu lại, trong ánh mắt hẳn khó giấu nét muộn phiền và tự trách. Thật ra, từ ánh mắt hẳn lúc này cũng có thể nhìn ra, lần này hẳn lại thất bại nữa rồi.

Một xu cũng làm khó được anh hùng hảo hán, huống hồ là một số tiền lớn cả trăm kim tệ. Chọn một khối Tỏa Hồn Thạch miễn phí tuy có thể tiết kiệm được 100 kim tệ, nhưng Tỏa Hồn Thạch là thứ quan trọng để tích tụ ý niệm luyện chế, nếu phẩm chất của nó quá thấp, ý niệm luyện chế sẽ có sai sót, và dẫn đến thất bại,

Chu Di Mộng không phải không hiểu điều này, nhưng quả thực hẳn không thể kiếm đâu ra thêm 100 kim tệ nữa!

Khảo quan Sử Trụ đi kiểm tra vũ khí mà Nguyệt Thanh và Chu Di Mộng luyện chế được, kết quả đúng hệt như dự đoán, Nguyệt Thanh miễn cưỡng được thông qua, còn Chu Di Mộng thì lại thất bại lần nữa.

- Chu công tử, người...

Khảo quan Sử Trụ định nói gì lại thôi, vào lúc thế này, ông cũng biết rằng có dùng lời an ủi gì đi nữa cũng không thể làm Chu Di Mộng nguôi ngoai được.

Chu Di Mộng gượng cười mấy tiếng đáp:

- Thôi vậy, thôi vậy, từ giờ trở đi ta không còn phải đến đây tham gia khảo hạch nữa, thế cũng đỡ cực thân!

Khảo quan Sử Trụ thở một hơi dài, quy tắc là quy tắc, trong hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ, có những quy tắc mà chẳng ai có thể vi phạm, chuyện của Chu Di Mộng ông thực lòng muốn giúp, nhưng cũng đành lực bất tòng tâm.

Mới trải qua vài giây ngắn ngủi, mà Chu Di Mộng như già đi mấy tuổi, thở một hơi dài rồi hần xoay người bước về phía cửa.

- Chờ chút

Phó Thư Bảo đột nhiên gọi Chu Di Mộng lại nói:

- Chu công tử, đại trưởng phu phải biết tùy cơ ứng biến, chút trắc trở này cũng khiến người mất lòng tin rồi sao? Còn nữa, người hẳn tâm để muội muội người thất vọng vậy ư?

Chu Di Mộng dừng bước, trầm ngâm đáp:

- Ta cũng chẳng còn cách nào khác, Phó công tử, để đẩy day khảo hạch, ta đã năm lần bảy lượt đem bán hết tất cả gia sản, mà cuối cùng cũng chỉ nhận được kết quả như vậy, người nghĩ rằng còn có lời an ủi nào khiến ta dễ chịu hơn sao?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Nếu ta bằng lòng giúp Chu công tử tham gia khảo hạch một lần nữa, không biết người có đồng ý không?

“Hic” Chu Di Mộng quay hần người lại, kinh ngạc nhìn Phó Thư Bảo dăm dăm. Nếu đó chỉ là mấy chục ngân tệ, thì hẳn cũng tin sẽ có người bằng lòng rat ay giúp đỡ, nhưng đây là món tiền lớn đến cả nghìn kim tệ, ai lại bằng lòng bỏ ra ngần ấy để giúp người không quen không biết chứ?

Phó Thư Bảo lấy ra hai ngân phiếu 1000 kim tệ, không chờ Chu Di Mộng có biểu hiện gì, hần đi thẳng đến trước mặt khảo quan Sử Trụ đem ngân phiếu nhét vào tay ông và nói:

- Đây là ngân phiếu 2000 kim tệ, hãy để Chu công tử chọn lấy vài tài liệu để khảo hạch tiếp, không biết có được hay không?

Khảo quan Sử Trụ ngậy người ra một lúc mới cười khà khà đáp:

- Đương nhiên là được rồi, thực ra thì, mỗi lần khảo hạch, mọi người đều có thể thử hai lần mà.

- Khoan đã

Chu Di Mộng nghi hoặc nói:

- Phó công tử, người định cho ta 2000 kim tệ vậy sao?

Nếu Chu Di Mộng biết rằng, Phó Thư Bảo đã từng đem 10 vạn kim tệ ra cược Hồ thành Điền Đan sẽ đi giặt quần lót cho nữ bộc của hần thì Di Mộng sẽ hiểu, hần không nên hỏi những câu như vậy.

- Thế này đi, nếu người cảm thấy khó nghĩ, thì sau khi thông qua khảo hạch, cứ mời ta đi ăn một bữa là được.

Phó Thư Bảo cười đáp.

- Vậy xem như ta vay công tử đi. Sau này ta sẽ trả cho công tử.

Chu Di Mộng như tìm lại được chút hy vọng. Lúc này, hần vốn còn định từ chối lòng tốt không có lý do của Phó Thư Bảo, nhưng khi nghĩ đến Chu Uyển Nhi vẫn đang đứng chờ bên ngoài, nghĩ tới đôi mắt đầy ngây thơ và kỳ vọng của em gái, hần chẳng còn dũng khí mà từ chối nữa.

Sự việc có thay đổi, không khí trong Sảnh Thí Luyện cũng trở nên thoải mái hơn nhiều.

Chu Di Mộng bận rộn chọn lựa các tài liệu cho lần khảo hạch thứ hai, còn khảo quan Sử Trụ thì lấy ra hai huy hiệu Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực trao cho Phó Thư Bảo và Nguyệt Thanh. Là một tổ chức Luyện Lực Sĩ quyền uy nhất thế giới, huy hiệu Luyện Lực Sĩ do sở hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ trao cũng có quyền uy không thể tranh cãi. Thực ra thì nó còn quyền uy hơn bất cứ huy hiệu Luyện Lực Sĩ do Tú Quốc hầy bất cứ Quốc độ nào trao tặng. Nó thông dụng trên toàn thế giới, không như những huy hiệu kia, chỉ thông dụng lên lãnh thổ bốn quốc.

- Chắc hẳn hai vị sở hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ tham gia khảo hạch là vì muốn gia nhập hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ chúng ta. Gia nhập sở hội cũng chính là gia nhập Quốc Độ Luyện Lực Sĩ thuộc sở hữu của

chúng ta, sở hội không chỉ mang đến cho các thành viên sự bảo vệ tốt nhất, mà còn cung cấp cho các thành viên một nơi giao dịch các loại Linh Tài, sau này, khi đẳng cấp các vị được nâng lên, thì các vị cũng sẽ thu được nhiều cái lợi hơn... Vậy hai vị công tử có bằng lòng gia nhập hội sở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ của chúng ta không?

Ánh mắt khảo quan Sử Trụ nhìn về phía Phó Thư Bảo, Nguyệt Thanh có gia nhập hay không ông ta không quan tâm, nhưng tên nhà giàu mới nổi đơn chương phát hỏa khiến ông ta luôn thấy thắc mắc này thì nhất định phải lôi kéo cho bằng được. Phải biết rằng, có được một Luyện Lực Sĩ đã là chuyện vô cùng khó rồi, huống hồ lại là một thiên tài trong các Luyện Lực Sĩ.

- Ta bằng lòng,

Nguyệt Thanh cười đáp:

- Mục đích ta đến đây cũng là để gia nhập sở hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ mà.

- Còn ngươi thì sao? Phó công tử.

Khảo quan Sử Trụ có vẻ rất nóng lòng chờ đợi câu trả lời của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Gia nhập thì phải cử hành nghi thức gì à?

- đương nhiên rồi, chắc ý Phó công tử cũng muốn gia nhập phải không?

Cuối cùng khảo quan Sử Trụ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ai ngờ Phó Thư Bảo lại nói:

- Muốn ta gia nhập cũng được thôi, nhưng ta muốn có một người giúp ta chủ trì nghi thức.

Thần sắc của khảo quan Sử Trụ có chút thay đổi:

- Người mà Phó công tử đang nói tới là ai vậy?

- A Lí.

Phó Thư Bảo nói ra một cái tên.

- A Lí?

Khảo quan Sử Trụ lắc đầu đáp:

- Phó công tử, chắc ngươi hiểu nhầm rồi, ở chỗ chúng ta chẳng có ai tên là A Lí cả.

- Không có A Lí sao?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Vậy có ai tên là Tú Lý không?

Giống như bị sét đánh, khảo quan Sử Trụ đứng sững tại chỗ.

Chuyện Tam vương tử giả mạo ở Hồng Cảng thành, chuyện bức chân dung, rồi chuyện kinh thành có việc đột nhiên rời đi, Tú Lực hoàng đế lâm trọng bệnh, không phải Luyện Lực Sĩ nhưng lại được phân hội trưởng Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội Kinh Thành đích thân nghênh tiếp..., tất cả mọi việc ấy, Phó Thư Bảo muốn không đem sự phụ khách làng chơi A Lí liên hệ với Tam vương tử Tú Lý thân bí của Tú Quốc cũng khó.

Nhưng, mặc dù có nghĩ đến việc ấy, trong lòng cũng 10 phần chắc chắn rằng A Lí chính là Tú Lý, nhưng Phó Thư Bảo vẫn thấy có nhiều thứ nghĩ mãi không ra.

Điều hần nghĩ không thông đó là, đường đường một Định Thiên Vương Tước Tam vương tử của Tú Quốc như Tú Lý sao lại giả mạo thành tên khách làng chơi tiếng xấu đầy mình để rêu rao khắp phố chợ.

Hắn càng không hiểu đường đường một Định Thiên Vương Tước Tam vương tử Tú Lý của Tú Quốc tại sao lại vì chơi gái mà lừa gạt tên đồ đệ như hắn hết lần này đến lần khác.

184. Chương 184

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 184: A Lí Tú Lý

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo lại càng không hiểu đường đường một Định Thiên Vương Tước Tam vương tử Tú Lý của Tú Quốc thân thể hiển hách như thế mà lúc đầu lại bị một tên Thành vệ quan đuổi chạy khắp nơi...

Biết bao chuyện xảy ra, thoáng như mây khói, không để ý tới đã loạn, để ý tới rồi lại càng loạn hơn.

Từ lúc bước vào Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, trong lòng Phó Thư Bảo đã nghĩ đến những việc này, thân phận của sư phụ khách làng chơi đột nhiên thay đổi khiến hắn khó lòng chấp nhận.

Đột nhiên nghe đến tên của Định Thiên Vương Tước Tú Lý, không chỉ có khảo quan Sử Trụ sững sờ tại chỗ, mà ngay cả Nguyệt Thanh và Chu Di Mộng đang lựa chọn tài liệu cũng sững người ra.

- Cả người này cũng không có à?

Phó Thư Bảo nhún vai nói:

- Nếu cả người này cũng không có, thì ta cũng chẳng gia nhập Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở gì đó nữa, vậy ta xin cáo từ.

- Chờ đã!

Khảo quan Sử Trụ vẫn chưa từ bỏ ý định đáp:

- Phó công tử xin hãy suy nghĩ lại, phải biết rằng những người muốn gia nhập hội sở nhiều vô kể, đây là một cơ hội cực kỳ tốt, sao công tử có thể từ bỏ cơ hội này chỉ vì không tìm được người mình muốn tìm chứ?

- Nói thật lòng...

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Mục đích ta đến đây lần này là để tìm tên bất lương đó.

- Người, người... lại dám gọi Định Thiên Vương Tước Tú Lý vương tử điện hạ ... là tên bất lương ư?

Biểu hiện kỳ lạ của khảo quan Sử Trụ giống như là đang hoài nghi mình nghe nhầm gì chẳng.

Đúng lúc ấy một tiếng cười sang sảng từ cửa truyền vào:

- Khảo quan Sử Trụ, tiểu tử đó to gan lớn mật đến mức người khó mà tưởng tượng được, mắng ta đã là nể mặt ta lắm rồi đó, không chừng, một ngày nào đó hắn còn đại nghịch bất đạo, đánh ta một trận cũng nên.

Tiếng cười còn chưa dứt, một nam nhân trung niên đã tiến vào.

Cầm y hoa phục, mười ngón tay thì có đến 8 ngón đeo nhẫn vàng, kim quang lấp lánh đến chói cả mắt. Trên tay hắn cầm một chiếc Thiết Cốt Phiến, quạt chưa mở còn đỡ, mở ra rồi chắc chắn sẽ làm nóng mắt người nhìn, mặt trước là mỹ nữ xuân cung, mặt sau là tên khách làng chơi. Tướng mạo anh tuấn, đẹp trai ngồi ngồi, tóc trên đầu sợi nào sợi nấy cứ như được chải chuốt tỉ mỉ đến bóng loáng cả lên, nếu con kiến mà có trót đại bò lên đó chắc sẽ trượt ngã dập cả mặt ra ấy chứ. Vị này, chẳng phải là ông đại thúc thích chơi gái đây sao?

Thực ra, khi vị đại thúc hiện ra trong tầm mắt, thì mọi người đều thấy rằng, hắn và Phó Thư Bảo là cùng một hội, dù ở cách ăn mặc hay là khí chất đều rất giống nhau.

- Đây...

Hơi sững ra một chút, rồi khảo quan Sử Trụ lại vội vàng tươi cười đáp:

- Tam vương tử điện hạ, thần cũng không biết phải làm thế nào, vị Phó công tử này cứ muốn tìm ngài.
- Ta biết, hần vừa bước vào là ta đã biết rồi, thật ra thì ta đã cố tình để cho tùy tùng của hần biết về hành tung của ta.

Tú Lý vội mạnh một cái cho chiếc quạt Thiết Cốt Phiến mở ra, bức tranh xuân cung như trên người hiện ra trước mắt mọi người.

Khách làng chơi muôn đời vẫn là khách làng chơi, cũng giống như chó thì không sửa được tật ăn cứt vậy. A Lí ngày xưa tuy đã biến thành Tú Lý, nhưng chỉ là thay đổi ở cái tên thôi, con người hần thì chẳng có gì thay đổi.

Nhưng những gì Phương Tín điều tra được lại là do hần cố ý làm ra, Phó Thư Bảo đoán không ra động cơ của hần, biết rõ bên trong có ẩn tình, nhưng trước mặt Sử Trụ khảo quan, Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh hần lại không tiện hỏi tới.

- Tam vương tử điện hạ, ngài quen Phó công tử ư?

Khảo quan Sử Trụ càng lúc càng thấy khó hiểu về mối quan hệ của hai người họ.

Tú Lý cười khà khà đáp:

- Không chỉ quen biết bình thường thôi đâu, hần còn là đồ đệ của ta nữa đó.

Rầm rầm! Cầm của khảo quan Sử Trụ, Chu Di Mộng và Nguyệt Thanh đồng loạt rơi xuống đất.

- Vậy, sư phụ, lão nhân gia ngài gần đây vẫn tốt chứ?

Tuy dùng kính ngữ để nói chuyện, nhưng ai nấy đều nghe ra được hàm ý bất kính trong lời nói của Phó Thư Bảo.

Thật đúng là bộ đôi thầy trò kì quái....

Khảo quan Sử Trụ, Nguyệt Thanh và Chu Di Mộng trong lòng đều cảm khái như vậy.

- Ha ha, nói ra dài lắm...
- Đây không phải là nơi sư đồ chúng ta hàn huyên tâm sự, chúng ta đến chỗ khác rồi nói tiếp.

Phó Thư Bảo cắt ngang lời của Tú Lý.

Tú Lý cười đáp:

- Cũng được, ta biết bây giờ trog bụng tiểu tử nhà ngươi có cả bồ câu hỏi muốn hỏi ta, đây quả không phải là nơi để nói chuyện, theo ta nào.
- Phó công tử, cậu vẫn còn chưa đưa ra quyết định mà!

Khảo quan Sử Trụ vội nói với theo.

Phó Thư Bảo đáp:

- Chuyện gia nhập Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở cứ để lát nữa rồi tính đi.

Tú Lý lại cười bảo:

- Khảo quan Sử Trụ, việc này cứ để ta lo, hần là đồ đệ của ta, ta có thể thuyết phục hần.

Có Định Thiên Vương Tước ra mặt, việc này xem như đã xong phân nửa rồi, lúc này khảo quan Sử Trụ mới thấy yên tâm.

Theo A Lí ra khỏi Sảnh Thí Luyện, trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Tên này tính cách vẫn thế, lúc nào cũng tự cho mình là đúng, việc này, chỉ cần ta không bằng lòng, xem hần định thuyết phục ta thế nào?

Ánh mắt nhìn theo Phó Thư Bảo đang theo sau Tam vương tử Tú Lý rời khỏi Sảnh Thí Luyện, trên mặt Chu Di Mộng biểu lộ chút gì đó rất lạ, cũng không biết hắn đang nghĩ gì. Nhưng hắn cũng nhanh chóng gạt đi mọi suy nghĩ trong lòng, tập trung vào việc hắn phải làm lúc này.

Nếu như không gặp được Phó Thư Bảo, hắn sẽ chẳng có cơ hội để được thử lần nữa, bây giờ cơ hội đã có rồi, hắn buộc phải nắm chắc, còn chuyện báo đáp Phó Thư Bảo thế nào, thì phải chờ đến khi thông qua khảo hạch rồi mới có thể nghĩ tiếp được.

Thần sắc Nguyệt Thanh cũng có chút kì lạ, nhưng hắn thấy kì lạ là vì mối quan hệ lạ lùng giữa Phó Thư Bảo và Tam vương tử Tú Lý, vậy, những gì hắn nghĩ trong đầu lúc này lại càng khó đoán hơn.

Phó Thư Bảo chẳng hề mảy may biết rằng hai Luyện Lực Sĩ còn khá trẻ sau lưng hắn đang nhìn theo hắn mà trong lòng đều có suy nghĩ riêng, hắn theo chân Tú Lý đến một thư phòng bài trí tao nhã lịch sự.

Trong thư phòng còn có một nam nhân chừng 60 tuổi, thân hình cao lớn, khuôn mặt vàng trán đôi mắt đều rất có thần, cả người ông toát lên vẻ uy nghiêm.

Nghe A Lí giới thiệu xong mới biết nam nhân tướng mạo oai phong này tên là Long Điền, là phân hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội Kinh Thành Phân Hội, là một Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng đồng cấp với Độc Hoạt.

Cùng ngồi lại thưởng trà, nhưng Phó Thư Bảo cũng chẳng có hứng làm quen với Long Điền, hắn chỉ nhìn Tú Lý nửa cười nửa không. Biểu hiện của hắn lúc này giống hệt một anh đồng tính đang dùng ánh mắt đắm đắm nhìn về một anh đồng tính khác, rất quái dị mà cũng đầy tà khí.

Vốn dĩ, Long Điền vẫn biểu hiện oai nghiêm như vậy, ông biết người Tam vương tử điện hạ dẫn tới đây nhất định là nhân vật quan trọng, và họ tới đây nhất định cũng có chuyện quan trọng cần bàn, nhưng đợi một lúc lại thấy bộ dạng đó của bọn họ, câu hỏi trong lòng ông ta cứ dấy lên như nấm mọc sau mưa vậy.

Lúc này Tú Lý mới cười khổ nói:

- Hiền đồ đệ, người dùng ánh mắt đó nhìn ta làm gì? Ta có cảm giác....

- Là đồ đệ của ngài mà đến hôm này ta mới biết thân phận thực sự của ngài,

Biểu hiện của Phó Thư Bảo vẫn quái dị như thế:

- Ta trải nghiệm như vậy, thật không biết những nữ nhân lầm tin ngài thì sẽ còn thê thảm tới đâu nữa.

- Được, được, ta biết nếu không cho người biết sự thực thì người sẽ không đời nào tha thứ cho ta mà.

Tú Lý thở một hơi dài, rồi thông thả kể lại...

185. Chương 185

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 185: Hoạt bảo sư đồ (1.2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

A Lí thực sự đã chết lâu rồi, đó là chuyện từ 5 năm trước, khi đó Phó Thư Bảo còn chưa đến được thế giới này, lúc ấy, Tú Lý đã mạo nhận là A Lí, mà trong quá trình đó Tú Lý còn dùng chiếc Thiết Cốt Phiến của hắn để chu du liệt quốc, tìm hoa gheo liễu.

Vì vậy, vốn dĩ không có chuyện Tú Lý dùng thân phận của A Lí để lừa Phó Thư Bảo. Còn chuyện Tu Luyện Khí đã trở thành một phần của vòng khống chế kia quả thực cũng là bảo vật tổ truyền của nhà A Lí. Tú Lý và A Lí vốn dĩ cũng là những bằng hữu chí giao.

Sở dĩ phải giả mạo thành khách làng chơi đệ nhất thiên hạ và biến mất trước tầm mắt thế nhân, hoàn toàn không phải vì Định Thiên Vương Tước có ý xấu gì, mà chỉ là vì muốn bảo toàn tính mạng thôi.

Tú Lực Hoàng đế tuổi đã quá thất tuần, ông sinh được ba trai một gái, gồm có: Thái Bình Vương Tước Tú Sơn, Thanh Dật Vương Tước Tú Thủy, Định Thiên Vương Tước Tú Lý và Chân Công Chúa Tú Ngọc. theo truyền thống của vương thất Tú Quốc, Tú Ngọc không có khả năng kế thừa vương vị, sau khi Tú Lực Hoàng đế trăm tuổi, người có thể kế thừa vương vị sẽ là một trong ba vị Vương Tước kia.

Trong mắt người đời, Tú Lực hoàng đế tuy không lập ra Vương Trữ, nhưng Thái Bình Vương Tước thân dân yên dân cũng nắm bốn phần cơ hội kế thừa vương vị, lực lượng tu vi cao cường. Người anh thứ hai Thanh Dật Vương Tước đức cao vọng trọng cũng có 4 phần cơ hội kế thừa vương vị Tú Quốc, còn vị Định Thiên Vương Tước Tú Lý thần không biết quỷ không hay thì chỉ có hai phần cơ hội kế thừa vương vị mà thôi.

Nhìn thì có vẻ cuộc tranh giành vương vị chỉ là sự tranh đoạt giữa Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, nhưng sự thực thì đã là tranh giành vương vị tất sẽ có chuyện lục thân không nhận, đuối cùng giết tận.

Đừng nói Tú Lý chỉ có hai phần cơ hội kế thừa vương vị, cho dù hắn chỉ có một phần cơ hội đi nữa, hai người anh của hắn cũng sẽ không coi thường sự uy tiếp ở hắn đâu. Mà muốn để sự uy hiếp này biến mất, có một cách rất đơn giản là để hắn chết đi.

Với Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, anh em họ nếu muốn đối phó lẫn nhau, kết cục chắc chắn sẽ là cả hai cùng bại trận, sẽ chẳng có ai có được ích lợi gì, còn nếu cả hai cùng hợp sức lại để đối phó với một mình Định Thiên Vương Tước, thì lại quá đơn giản.

Một khi Tú Lý biến mất hoàn toàn rồi, thì hai anh em họ mỗi người sẽ có 5 phần cơ hội kế thừa vương vị, đến lúc đó mới tranh đoạt lẫn nhau. Đại sự được quyết định như vậy.

Vì thế, tuy chỉ có hai phần cơ hội kế thừa vương vị thôi, nhưng Tú Lý lại là người ở vào hoàn cảnh nguy hiểm nhất. Sớm hiểu rõ mình đang lâm vào tình cảnh nào, nên hắn đành phải đưa ra hạ sách, mạo nhận A Lí, lưu lạc trốn nhân gian, một phần là để bảo toàn tính mạng, một phần là muốn quan sát xem hai ca ca của mình có động cơ gì, rồi mới phát triển thế lực của mình.

- Ha? Ngài, ngài phát triển thế lực?

Nghe A Lí nói đến đây, Phó Thư Bảo cười ra thành tiếng:

- Sư phụ, lão nhân gia ngài đang nói giỡn hả? Ngài thật là, ngài đã phát triển được thế lực gì rồi?

A Lí liếc Phó Thư Bảo một cái rồi đáp:

- Xa tận chân trời, gần ngay trước mặt, tiểu tử, thế lực ta đã phát triển...

- Đợi đã!

Phó Thư Bảo chỉ vào mũi mình nói tiếp:

- Đồ xấu xa, thế lực mà ngài đang nói không phải là ám chỉ ta đấy chứ?

Tú Lý cười ha ha đáp:

- Tiểu tử, chính là ngươi đó. Người không chỉ tạo mối quan hệ với Độc Lang Tộc, người còn tạo được quan hệ với Băng Nguyên Tinh Tâm Các, còn nữa còn nữa, người còn tạo được cả mối quan hệ với Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong nữa, có người bên cạnh ta, ta còn phải sợ ai nữa?

Đúng là bộ dạng của một tên đắc chí mà! Phó Thư Bảo giận phùng phùng đáp:

- Đó là những mối quan hệ của ta, hơn nữa những mối quan hệ đó người cũng biết rõ mà, chỉ sơ sót chút thôi là thịt nát xương tan rồi, sao có thể vận dụng tùy tiện được?

Đúng vậy, có được quan hệ với Độc Lang Tộc là vì hắn đã nhận ma nữ Ác Ma cấp Độc Vô Song làm mẹ, chỉ cần Độc Vô Song kia khôi phục ký ức thì hay rồi, mối quan hệ mẹ con kia cũng sẽ thành quan hệ thù địch ngay- Băng Nguyên Tinh Tâm Các cũng vậy, chỉ cần một ngày nào đó Thanh Thủy từ Luyện Nhân Nữ Nô

trở lại thành Thanh Thủy tông chủ, việc mà nàng muốn làm nhất chắc sẽ là đem ném hấn vào Luyện Đỉnh lần nữa và luyện chế thành Đại Bồ Nhân Đan.

Còn về mối quan hệ với Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, ông ta cũng đã chết được cả nghìn năm rồi, còn nói chuyện quan hệ cái khi khô gì nữa? Hơn nữa, khi tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền mà ông ta để lại, không biết chừng còn xảy ra những hậu quả nghiêm trọng không thể dự đoán trước nữa kìa.

Hiểu rõ ba mối quan hệ này từ đâu mà có, Tú Lý không thể phản bác được, nhưng hấn vẫn mỉm cười hiền dịu nhìn đồ đệ mình.

Lúc này, Điền Long hội trưởng này giờ vẫn quan sát cặp đôi thầy trò kì quái này mới không kìm lòng được mà xen vào:

- Phó công tử, trước khi người đến đây, Tam vương tử điện hạ đã kể ta nghe chuyện của người, ta đã muốn gặp người lâu rồi, cũng vì thế mới có chuyện cố ý để cho thuộc hạ của người biết được hành tung của Tam vương tử điện hạ, thật ra, Tam vương tử điện hạ không phải là con cừu non ai muốn chém muốn giết cũng được, ngài ấy không chỉ có một trợ thủ giỏi giang như người, mà còn có ta nữa.

- Người?

Phó Thư Bảo nhất thời sửng sốt một chút.

- Long Điền hội trưởng, sư phụ ta đã lôi kéo được trợ thủ là Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở?

Nếu là như vậy, cũng có nghĩa là có một bộ phận kha khá các Luyện Lực Sĩ trên thế gian này cũng đứng trong trận doanh của Tú Lý, cuộc tranh vương đoạt vị của Tú Quốc cũng trở thành đơn giản như trở bàn tay rồi!

Nhưng ý tưởng này vừa xuất hiện, Phó Thư Bảo đã cảm thấy nó chẳng thể xảy ra. Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở có ảnh hưởng trên toàn thế giới, ở quốc gia nào cũng có phân hội, Long Điền chẳng qua chỉ là hội trưởng của phân hội Kinh Thành, ông ta sao có thể khiến cho các Luyện Lực Sĩ trên toàn thế giới đều đứng về phía Tú Lý được?

Huống hồ, xét đến từng thành viên trong Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, các nước đều có Luyện Lực Sĩ tham gia, trong đó không thiếu các thành viên của vương thất, Tú Quốc cũng như vậy, mỗi người đều có hoàn cảnh và lợi ích tập thể riêng, trong đó chắc chắn cũng có người của Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, những người này sao có thể giúp cho Tú Lý tranh quyền đoạt vị được?

Nhiều nhất, tên Tú Lý này cũng chỉ có được Long Điền hội trưởng và các thế lực mà ông ấy có thể khống chế mà thôi, hơn nữa, phần thế lực này cũng không phải là ghê gớm gì lắm!

Quả nhiên, đang lúc Phó Thư Bảo tự có định luận trong lòng, thì Long Điền lại nói tiếp:

- Phó công tử nói đùa rồi, trong Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở to lớn này, ngay cả tổng hội trưởng cũng chẳng thể nào điều động tất cả các Luyện Lực Sĩ được, huống hồ gì ta? Nhưng, ta có thể khẳng định với người rằng, ta đứng về phía Tam vương tử điện hạ, trong tay ta cũng có một vài người, bọn họ cũng nguyện hiến trung với Tam vương tử điện hạ.

- Vài người là bao nhiêu người?

Phó Thư Bảo tiện mồm hỏi.

- Mười hai, 9 Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, 3 Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực.

Chỉ có mười hai người thôi mà muốn đấu với Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước cái rắm gì? Phó Thư Bảo chỉ thấy đầu cứ quay mòng mòng:

- Chỉ có mười hai người, tuy đều là Luyện Lực Sĩ, nhưng với lực lượng như thế sao có thể đối phó được với Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước?

Đừng nói chuyện đối phó, một khi bị người ta phát hiện, e rằng từng ấy người còn chả đủ để người ta nhét vào khe răng ấy chứ!

- Thế cho nên, người mới là át chủ bài của ta!

Tuy đã từ A Lí biến thành Tú Lý, nhưng da mặt tên đại thúc hám gái này vẫn phải gọi là cử thế vô song. Da mặt hần không vì thay đổi thân phận mà mỏng đi, thậm chí nó còn dày lên nữa kia.

Phó Thư Bảo đỡ khóc đỡ cười đáp:

- Ngài định đem ta ra làm bia đỡ đạn sao? Mà theo ta thấy, ngài không hề muốn làm hoàng đế Tú Quốc gì cả, chỉ muốn giữ cái mạng thôi phải không?

- Tiểu tử, người... Lời này tuy rất khó nghe, nhưng là lời nói thật, tên tiểu tử nhà người vẫn là người hiểu rõ sự phụ nhất!

Tú Lý thở dài một hơi, rồi cười khổ nói:

- Vị trí đó tuy rất có sức hút, nhưng cũng dễ chết người lắm, một khi đã ngồi lên rồi thì sẽ chẳng còn đường xuống nữa, cả đời phải lao lực vì Tú Quốc, làm tốt sẽ được bách tính tung hô là minh quân, làm không tốt bách tính sẽ mắng người là hôn quân, con cái của chính mình cũng sẽ dẫm lên vết xe đổ, sau này cũng sẽ vì chuyện kế thừa vương vị mà trở mặt thành thù, những ngày tháng như thế chỉ có những kẻ ngốc nhìn không thấu mới đi tranh giành để có được, nhưng ta không muốn ngồi cũng không được, thân là một trong ba người con của phụ vương, ta nói ta không muốn ngồi vào vị trí đó, hai tên kia liệu có tin không, có tha cho ta không?

Trên thế gian này vị trí khó ngồi nhất chính là vương vị, trước khi ngồi lên đó, chuyện sát huynh sát phụ cũng có thể làm mà chẳng nường tay, nhưng một khi đã ngồi lên vị trí đó rồi, để có thể củng cố vương vị, người ngồi vào vị trí đó cũng sẽ diệt trừ đi hậu họa, vì thế, khi đã là một bậc đế vương, sẽ chẳng có khả năng mà tu thân dưỡng tính nữa.

- Nói nhiều như vậy rồi, sư phụ, ngài thành thật trả lời ta, ngài định làm thế nào?

Trầm ngâm một lúc, Phó Thư Bảo mới lên tiếng hỏi. So với hoàn cảnh nguy hiểm mà sư phụ Tú Lý đang lâm vào, hoàn cảnh của hần cũng có tốt hơn bao nhiêu đâu?

Chỉ riêng chuyện Tú Cát bị hần chém đứt đầu thôi, hần đã hoàn toàn không muốn Thái Bình Vương Tước lên ngôi hoàng đế rồi. Tú Cát cũng chẳng thể mất tích mãi được, giấu một hai năm chắc còn giấu được, nhưng thời gian càng dài thì Thái Bình Vương Tước và người của hần chắc chắn sẽ sinh lòng nghi ngờ, lúc đó, hần và những người bên cạnh hần sẽ gặp phải nguy hiểm, hơn nữa việc này nhất định phải giải quyết.

- Chỉ e lần này phụ vương ta khó mà qua khỏi, theo chuẩn đoán của thái y, cha ta quá lao lực mà bệnh, tâm mạch khô héo, nhiều nhất cũng chỉ còn sống được ba đến năm tháng, ta quả thực chẳng có dự định gì, nhưng Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước đều đã bắt đầu hành động rồi, theo điều tra của Long Điền hội trưởng, Thái Bình Vương Tước đã kết liên minh với Tử Đảo Mật Nhân Xã, việc này rất đáng sợ, chỉ cần là người mà Tử Đảo Mật Nhân Xã muốn giết, từ đó đến giờ có ai sống sót nổi đâu, mặt khác một số quan văn trong triều cũng lần lượt bày tỏ rằng sẽ ủng hộ Thái Bình Vương Tước.

Ngừng một lát, Tú Lý mới nói tiếp:

- Còn về Thanh Dật Vương Tước, hành động của hần còn ghê gớm hơn, hần mượn uy thế của quân giới, cùng một số danh tướng và lão tướng liên minh lại, ép phụ vương ta lập Thanh Dật Vương Tước làm Vương Trữ, gần đây một số quân mã xung quanh Kinh Thành điều động bình thường, hiển nhiên đều là vì muốn tạo thế cho Thanh Dật Vương Tước.

- Ha ha ha....

Phó Thư Bảo bỗng cười vang:

- Sư phụ ơi sư phụ, hai huynh trưởng của ngài, một người có các quan văn ủng hộ, một người có các quan võ chống lưng, ngài thì có 12 người ủng hộ, chết tiệt, ngài không định đem trứng đi chọi cùng lúc hai hòn đá đấy chứ?

Tú Lý liếc nhìn đồ đệ có chút bất mãn nói:

- Tiểu tử nhà người, bọn họ tuy đông người, nhưng bên cạnh ta cũng toàn là quân tinh nhuệ cả, đặc biệt là người.

- Vậy ngài có tiền không?

Tú Lý lắc đầu dứt khoát.

- Không có tiền thì chơi cái cóc khô ấy!

- Ta không có, nhưng người có, người đừng tưởng giấu được ta, sư phụ này đã biết tiểu tử người phát tài lớn rồi!

Phó Thư Bảo: “...”

Sao hấn lại dính vào một tên sư phụ thế này được chứ?

- Tam vương tử điện hạ, Phó công tử, các người...

Chứng kiến sư đồ nhà họ đối thoại mà Long Điền cứ muốn đâm đầu vào tường cho xong, lắc lắc đầu, ông cười khổ nói:

- Các người đừng cãi nhau nữa, chúng ta đều là người cùng hội cùng thuyền, phải cùng bàn bạc mà tìm cho ra đối sách chứ, Tam vương tử điện hạ, lúc này ngài còn bỏ sót một tin, Thanh Dật Vương Tước và La gia có mối quan hệ thân thiết, lần này Điền gai còn mời cả Xà nhân tộc đến giúp đỡ, theo ta được biết, người đang giữ chức tộc trưởng Xà Nhân Tộc Kim Dịch đã đến kinh thành rồi.

- Xà nhân tộc?

Đột nhiên nghe được tin này, Phó Thư Bảo không khỏi kích động.

Hắn đến Kinh Thành lần này cũng chính là vì Xà Nhân tộc trưởng Kim Dịch, thật không ngờ Kim Dịch lại đến Kinh Thành rồi!

Trên thế giới này có một thứ công phu gọi là “đến mà không phí sức”, hình như giờ cũng được thấy rồi.

- Long Điền hội trưởng, còn có tin gì khác về Kim Dịch tộc trưởng không?

Phó Thư Bảo hỏi:

- Ví dụ như hấn đang ở chỗ nào?

Long Điền đáp:

- Chỗ ở của Kim Dịch thì chẳng ai biết, nhưng chắc chắn là chỗ do Thanh Dật Vương Tước Hoặc La gia sắp xếp, ngoài ra, ta còn biết được rằng, tên Kim Dịch đó vội vàng tới Kinh Thành, là vì Thanh Dật Vương Tước trước đó đã từng đánh tiếng muốn mời Kim Dịch tới trị bệnh cho Lực hoàng đế bệ hạ.

- Chữa bệnh? E rằng chữa cho chết chứ không phải chữa cho sống đâu nhỉ?

- Ai cũng biết Thanh Dật Vương Tước có tà tâm, nhưng có ai ngăn cản được đây?

Long Điền thở dài một tiếng.

- Đúng rồi, sư phụ, bây giờ ngài cũng hết đường xoay sở sao?

Phó Thư Bảo đột nhiên hỏi.

Tú Lý đáp:

- Ta đương nhiên có kế hoạch của ta, yếu thế chừng ấy năm, họ vẫn không hề có ý tha cho ta, ta cứ trốn mãi cũng thật vô vị, nếu đã như vậy, ta quyết định chủ động xuất kích!

- Chủ động xuất kích? Ngài, ta, thêm Long Điền hội trưởng và mười hai Luyện Lực Sĩ của hấn sao?

Điều Phó Thư Bảo thực sự muốn nói là: Đầu óc người có phải có vấn đề rồi không?

A Lí đáp:

- Không, ta sẽ để lộ tin là ta đã mời được một vị tuyệt thế thần y, để trị bệnh cho phụ vương, trước đó ta sẽ tạo ra một vài dư luận, khiến cả thành nổi mưa nổi gió, rồi mới trực tiếp dẫn người vào Hoàng Kim Thành.

- Chờ đã, dẫn ta vào Hoàng Kim Thành? Ta vào đó để làm gì?

Phó Thư Bảo nghe mà không hiểu.

Tú Lý làm vẻ thần bí cười đáp:

- Bởi vì, người chính là vị tuyệt thế thần y mà ta tìm thấy.

Lúc này Phó Thư Bảo đã triệt để im lặng.

- Ta biết bên cạnh người còn có cô bạn gái, Độc Âm Nhi của Độc Lang Tộc, nàng là người đầu đầu cũng có độc, biết chế độc thì cũng sẽ biết cứu người, ta tin có nàng bên cạnh người, người sẽ không để lộ sơ hở gì, mà một khi chúng ta tạo thế thành công, thì chúng ta sẽ có thể vào được Hoàng Kim Thành.

- Sư phụ, ngài nói là, đến bây giờ ngài vẫn chưa được vào Hoàng Kim Thành sao?

- Chưa, sự thật là, không chỉ ta không được vào Hoàng Kim Thành, mà ngay cả Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước cũng đều không được vào đó.

- Vậy tin phụ vương người lâm trọng bệnh làm sao truyền ra được?

Phó Thư Bảo thấy mọi chuyện càng lúc càng kỳ quặc.

186. Chương 186

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 186: Âm mưu xấu xa nhất lịch sử

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Tú Lý đáp:

- Là do Thái Y Viện truyền ra ngoài, sau đó phụ vương đã hạ chỉ ý, lấy lý do trị bệnh dưỡng sinh, ngăn cấm tất cả các đại thần và vương tử vào cầu kiến.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Xem ra, Thanh Dật Vương Tước cũng vì muốn vào Hoàng Kim Thành mới mời một Xà Nhân Tộc là Tộc Trưởng Kim Dịch đến hỗ trợ, nếu thế, sau khi sư phụ tạo ra một tên thần y giả mạo là ta, Thái Bình Vương Tước chắc chắn cũng sẽ tạo ra một tên khác, đến lúc đó 3 thần y gặp mặt, chắc là sẽ náo nhiệt lắm.

- Ài, Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước tạo ra thần y, chẳng qua là vì muốn phụ vương chết, ta không giống bọn họ, ta luôn hy vọng phụ vương sống mãi, ta tin Độc Âm Nhi có thể tạo ra một kỳ tích...

Tú Lý bỗng ừ dột đáp.

Phó Thư Bảo lại hỏi:

- Sau đó thì sao? Ba thần y cùng vào Hoàng Kim Thành rồi sao nữa? Sư phụ, ngài có kế hoạch gì tiếp theo?

Tú Lý thở dài một hơi, có chút lực bất tòng tâm đáp:

- Chuyện này, không phải ta đang nghĩ đây sao? Hiền đồ đệ, người đừng có hỏi ta nữa được không?

Phó Thư Bảo: "..."

Chỉ có chút mưu lược đó thôi sao? Hắn không thể hiểu nổi, đường đường một Tú Quốc, thiên triều thượng bạng, nếu hoàng đế tiếp theo là tên giả mạo khách làng chơi này, thì sẽ thành ra thế nào đây? Liệu có phải là một vị hôn quân cả đời chỉ biết hoang dâm vô độ không đây?

Lúc này Long Điền xen vào nói:

- Không có chuyện đi một bước đã xong được, giờ chúng ta đang ở vào chỗ yếu thế nhất, chỉ có thể cẩn trọng, bước từng bước một, nếu không sẽ rơi vào cảnh vạn thế bất phục. Sau lần bàn bạc này chúng ta chia ra hành sự, Tam vương tử diện hạ phụ trách thuê người truyền tin, Phó công tử phụ trách việc giả mạo thân y, tìm vài bệnh nhân mắc bệnh khó chữa và để cho Độc Âm Nhi đi chữa trị, còn về phần ta, ta sẽ tiếp tục phát triển thêm các hội viên Luyện Lực Sĩ trong Đế Quốc Luyện Lực Sĩ này, để phe ta ngày một lớn mạnh hơn.

Phó Thư Bảo đáp:

- Việc này đơn giản, ta sẽ bảo Âm Nhi muội tìm vài tên làm giàu bất chính hạ độc, khiến cho hắn sống dở chết dở, sau đó đưa hắn thuốc giải, như thế thì tiền chữa trị cứ gọi là món to món nhỏ rót vào túi, mà lại còn mang danh thân y nữa chứ.

Long Điền: "..."

Trong lòng hắn bỗng nghĩ:

- Sự đồ họ đúng là... một cặp trời sinh

Quả nhiên, Tú Lý cười ha ha đáp:

- Đúng là ý kiến hay! Cứ làm như vậy đi!

Sở dĩ đồng ý làm thế là vì Phó Thư Bảo còn có lí do của riêng hắn, hắn muốn dùng phương thức này để lôi tên Tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịchra mặt.

- Vậy lần mật đàm này của chúng ta xem như cũng đạt được thành quả bước đầu, Phó công tử, người vẫn nợ ta một câu trả lời, thế nào, có đồng ý gia nhập vào Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội chúng ta không?

Thương lượng một hồi, định ra được phương thức và địa điểm liên lạc, sau khi buổi mật đàm kết thúc, Long Điền lại nhắc lại việc này.

- Gia nhập Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội là phải chịu sự hạn chế của nó đúng không?

Suy nghĩ một lát rồi Phó Thư Bảo mới hỏi.

Long Điền cười đáp:

- Xem ra Phó công tử vẫn chưa hiểu lắm về Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội, sở hội chúng ta thật ra chẳng có quy định gì để bó buộc các thành viên cả, chỉ yêu cầu các thành viên tham gia thịnh hội của Thế Giới Luyện Lực Sĩ Hội Sở tổ chức 3 năm 1 lần: Sáng Tạo Thần Thịnh Hội. Ngoài chuyện đó ra, thì chẳng có bất kỳ một hạn chế hay bó buộc gì, ngược lại các hội viên còn nhận được các loại điều kiện ưu đãi khác nhau, như là dùng các điểm giao dịch bố trí trên khắp thế giới của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở để bán đi Luyện Khí của mình và thu mua tài liệu.

Hơi dừng lại một chút, ông ta lại nói tiếp:

- Nếu người có tài năng xuất chúng, có cống hiến to lớn cho ngành Luyện Lực Sĩ, thì còn nhận được khoản tiền thưởng lớn nữa. Người thấy đấy, toàn là chuyện có lợi thôi, người khác có bị gạt nhón đầu cũng muốn chen vào, sao người lại chẳng động lòng chút nào thế nhỉ?

Thực ra, Phó Thư Bảo luôn nghĩ rằng Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội là một công ty lớn đa quốc gia hoặc là một trường đại học tầm cỡ thế giới, có các loại trao đổi, điểm giao dịch riêng ở khắp nơi trên thế giới, và sẽ trao học bổng cho các "Luyện Lực Sĩ Học Tử" ưu tú.

- Thế này có lẽ ta cũng có chút động lòng rồi đó, phải rồi, ta còn có một câu hỏi cuối cùng, Sáng Tạo Thần Thịnh Hội ông vừa nói là cái gì thế?

Long Điền đáp:

- Sáng Tạo Thần Thịnh Hội là thịnh hội lớn nhất, long trọng nhất của giới Luyện Lực Sĩ chúng ta, ba năm mới tổ chức một lần, các Luyện Lực Sĩ thuộc Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội đều phải tham gia, phân làm các đơn vị theo từng phân hội, chọn ra Luyện Lực Sĩ ưu tú nhất để tham gia thi đấu kỹ năng Luyện Lực Sĩ, người giành được chiến thắng cuối cùng sẽ nhận được danh hiệu Sáng Tạo Thần Tử và có cơ hội được một mình đi vào Thần Vực Tu Luyện.

- Thần Vực? Là nơi nào vậy?

Phó Thư Bảo lần đầu tiên nghe thấy có nơi này.

Long Điền lắc lắc đầu đáp:

- Ta cũng không rõ nữa, tính ra đã tham gia Sáng Tạo Thần Thịnh Hội này không dưới 10 lần rồi, nhưng chưa lần nào giành chiến thắng, Thần Vực là cái gì, ở đâu, ta chẳng có tư cách được biết. Nhưng, ta nghe được một vài lời đồn nên cũng hiểu được vài thứ, Thần Vực là vùng đất được lưu lại từ thời đại Khởi Nguyên, nó có những bí mật mà chúng ta không thể tưởng tượng được, mà với những Luyện Lực Sĩ như chúng ta, những bí mật đó chắc chắn là những báu vật vô giá.

- Ha ha, ta tham gia!

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng đưa ra quyết định, không có ràng buộc, lại còn có thể giao lưu và trao đổi, thậm chí may mắn còn có cơ hội tiến vào Thần Vực, tuy chuyện đó rất xa xôi, nhưng chung quy cũng là một mong muốn, sao lại không vui vẻ mà làm nhỉ?

Đang trong lúc kích động, Long Điền cười ha hả nói:

- Phó công tử, có cậu gia nhập, Tú Quốc Kinh Thành phân hội chúng ta đúng là hổ mọc thêm cánh, cơ hội tiến vào Thần Vực trong tương lai không chừng lại rơi vào đầu người cũng nên ha. Đây đúng là chuyện khiến người ta mong chờ mà! Không nên trì hoãn nữa, chúng ta cử hành nghi thức và ký vào văn thư khế ước gia nhập bây giờ thôi!

Nghi thức và văn thư khế ước, khảo quan Sử Trụ cũng đã từng nhắc tới, Phó Thư Bảo vui vẻ đồng ý.

Ký vào văn thư khế ước gia nhập Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở xong, bắt đầu cử hành nghi thức, xem như Phó Thư Bảo đã là một thành viên nữa của Luyện Lực Sĩ Sở rồi.

Sau đó ba người họ lại bổ sung thêm một số kế hoạch hành động, cuối cùng mới chia ra hành sự.

Đến đây, đội ngũ mưu sự kỳ quái nhất trong lịch sử cũng tuyên bố thành lập, thành viên của nó gồm có: khách làng chơi cũng là vương tử Định Thiên Vương Tước Tú Lý, đồng chí Phó Thư Bảo chuyên phụ trách mưu sát Hoàng trưởng tôn và đặt các loại bom hẹn giờ, ngoài ra còn có Long Điền phân hội trưởng chân đạp hai thuyền nữa.

Nếu đem ví ba người họ thành một chiến thuyền tranh đoạt vương vị Tú Quốc, vậy thì, chiến thuyền này không bị thủng đã là kỳ tích, tên ngốc nào còn dám trông cậy nó sẽ xông lên trận tiền, đuổi giết một mạch đến tận bảo tọa nữa đây?[/CHARGE]

187. Chương 187

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 187: Tổ nhân phường phục trang

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Trở về Thánh Đóa Lan Quốc Sử Quán, đã thấy Phương Tín chờ ở đó từ bao giờ, thì ra là hấn ra ngoài một chuyến, trong lúc Phó Thư Bảo tham gia khảo hạch Luyện Lực Sĩ, thì hấn đã tìm thấy một nơi thích hợp để mở Xuân Điểm.

Phó Thư Bảo cùng hấn tới chỗ đó, cả đoạn đường đi, Thanh Thủy bám theo sát gót để bảo vệ hấn. Có nàng ở bên cạnh Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng thấy yên tâm hơn nhiều, nên cứ để hấn tự do đi lại trong Kinh Thành.

Đến nơi đó rồi mới biết, Phương Tín đã mua một tòa nhà lớn, diện tích tòa nhà đó dễ cũng rộng đến mười mẫu. Từ xa nhìn lại, cả tòa nhà lợp toàn ngói xanh, đình đài lầu các, cây xanh rợp bóng, cảnh sắc cực đẹp. Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi có chút vui mừng, một nơi như thế này dùng làm nhà ở cũng cực kỳ thích hợp, mà để mở Xuân Điểm thì lại càng thích hợp hơn.

- Thiếu gia, những cô nương đó đều đã sắp xếp ở bên trong rồi, giờ chỉ cần chờ quét dọn và mua thêm một số đồ dùng trong nhà và đồ trang trí nữa là có thể khai trương được rồi.

Vừa dẫn đường, Phương Tín vừa nói:

- Đúng rồi thiếu gia, tên của xuân điểm này sẽ do đích thân thiếu gia đặt nhé.

Nghĩ ngợi một lát, rồi Phó Thư Bảo thuận miệng nói:

- Gọi là Tổ Nhân Phường đi.

- Tổ Nhân Phường? Cái tên thật kỳ quái...

Trong lòng thì nghĩ như vậy, nhưng ngoài mặt Phương Tín vẫn nở một nụ cười nịnh bợ đáp:

- Thiếu gia, tên này rất tuyệt, cảnh giới cao!

Nhưng Phương Tín không biết rằng, thiếu gia trong mắt hấn có niềm yêu thích đặc biệt với chữ “Tổ Nhân” này.

Đi tới trước cửa, ánh mắt Phó Thư Bảo chợt dừng lại trên cạnh cửa ra vào, và đọc thành tiếng mấy chữ viết trên đó:

- Chu Phủ?

Phương Tín đáp:

- Chủ nhân trước đây của đại viện này đúng là có họ Chu, nhưng người bán nó thì không phải người nhà Chu gia, mà là ông chủ của một tiệm cầm đồ. Khi cùng hấn ngồi chuyện phiếm, ta có nghe ông ta nói chủ nhân của tòa nhà này từng là một đại gia tộc, rất có tiếng trong kinh thành. Nhưng do bị sự chèn ép và hãm hại của La gia, nên lão gia nhà họ Chu đã chết từ ba năm trước rồi, gia nô người nào người nấy bỏ đi hết, chỉ còn lại hai an hem nhà họ thôi.

Phó Thư Bảo thấy hơi ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ lại là Chu Di Mộng và Chu Uyển Nhi đó? Nếu đúng là vậy, thì quả là trùng hợp.

- Chẳng lẽ thiếu gia quen biết huynh muội nhà họ Chu đó sao?

- Cũng chưa chắc, mặc kệ huynh muội Chu gia gì gì đó, chúng ta cứ vào trong xem cái đã.

Đi qua cửa lớn là một dãy tiền viện rộng rãi, bốn phía trồng đầy cây cối hoa cỏ, ở giữa một cái sân được lát gạch, thoạt nhìn đây dường như là sân luyện võ dùng để tập luyện các kỹ năng chiến đấu.

- Phương Tín, tới đây cho người đào chỗ này thành một hồ bơi, để các cô nương ở đây tắm tấp bơi lội gì đó.

- Ha... Thiếu gia có chủ ý thật cao siêu! Mỹ nhân tắm tiên, mấy tên háo sắc khôn kiếp không thềm chết đi được mới là lạ đó!

- Tôi đây ta sẽ thiết kế thêm vài bộ đồ bơi hai mảnh, để mấy tiệm may tốt nhất ở kinh thành may cho các cô nương ở đây vài rương đồ bơi.

Phó Thư Bảo ra chiều suy nghĩ nói.

- Đồ bơi hai mảnh? Là thứ gì vậy thiếu gia?

Phương Tín nghe mà ngây cả người ra.

- Việc này người không cần lo, người chỉ cần cầm bản vẽ đi đặt làm là được rồi.

- Dạ, dạ, thiếu gia dặn dò thế nào thì ta sẽ làm đúng như thế.

Phương Tín sao có thể biết được, áo bơi hai mảnh mà Phó Thư Bảo vừa nói chính là trang phục hấp dẫn nhất của một thế giới khác chứ?

Đối diện với khu đất trống là phòng khách chính đường của Chu gia. Ở đó, đã có khoảng chín chục mỹ nữ mà Phương Tín đã tìm kiếm khắp nơi trên thế giới đang xếp thành hai hàng chỉnh tề chờ Phó Thư Bảo đến kiểm duyệt. Các cô gái này tuổi tác khác nhau, cô lớn nhất cũng không quá 20. Như vậy là, 90 nàng ngọc nữ đang tuổi thanh xuân tề tựu dưới một mái nhà, khiến cả nơi này tràn đầy hơi thở thanh xuân nóng bỏng, khiến người ta như muốn chết chìm trong đó.

Trong các cô gái này có những cô da trắng tóc vàng mắt xanh đến từ Tây Châu, cũng có những cô nàng da ngăm đen đến từ Phí Châu có làn da sáng bóng nõn nà, cũng có những cô da vàng đến từ bản thổ Tú Quốc, các cô này cũng có làn da trắng bóc, dung mạo thanh tú, vừa gặp đã khó quên.

- Còn sững sờ ra đó làm gì? Không mau gọi thiếu gia đi!

Phương Tín nhăn mày nói.

- Thiếu gia!

Lập tức, những tiếng gọi yếu điệu non nớt vang lên trong đại sảnh.

Trước nay chưa bao giờ có nhiều mỹ nữ như thế này gọi hần, Phó Thư Bảo bỗng có cảm giác lâng lâng khó tả, thuận tay lấy túi tiền ra:

- Phương Tín, mau đi ban thưởng cho họ, ừm..., mỗi người một kim tệ!

Phương Tín sững người tại chỗ, thế cũng được thưởng ư?

- Còn đứng đó làm gì? Không nghe thấy ta nói gì sao?

Chín mươi mỹ nữ giống như chín mươi đóa hoa, tề tựu dưới một mái nhà, cảm giác lúc này của Phó Thư Bảo quả thật rất kì diệu.

- Được rồi, mỗi người một kim tệ.

Trong lòng Phương Tín thấy đau như cắt.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Người thì hiểu cái gì, sau này làm việc chăm chỉ ta sẽ còn thưởng nhiều hơn nữa, ta muốn họ hiểu rằng, họ làm việc này không phải để kiếm tiền cho thiếu gia, mà là để tìm các tin tức có lợi cho phe ta. Trong mắt ta, bọn họ là những nữ gián điệp xinh đẹp của chúng ta, chứ không phải là các cô gái bán thân nuôi miệng gì gì đó.

Chín mươi cô gái này vốn dĩ là các nữ nô ở đáy cùng của xã hội, trước khi được Phương Tín mua về đây, nguyện vọng lớn nhất của họ là gặp được một người chủ tốt một chút, có như vậy những ngày tháng làm nô lệ sau này cũng dễ sống hơn, họ chưa từng nghĩ tới có một ngày họ lại gặp được một người chủ xem họ như những con người, và còn được ủy thác nhiệm vụ quan trọng nữa chứ?

Lúc này, Phó Thư Bảo lại nói:

- Sau này ta không chỉ cho các người những món tiền thưởng hậu hĩnh, mỗi tháng còn trả cho các người một món tiền lương khả quan nữa, làm việc cho ta, các người sẽ không phải lo chuyện tiền bạc, vì thế, nếu

gặp phải những tên khách ham mê sắc đẹp, nhưng lại không coi trọng giá trị của các người, thì các người cứ bốn cột vãi câu cho qua chuyện, không cần phải lên giường với bọn họ, đương nhiên, nếu các người thích, cũng có thể tự mình quyết định.

Việc này chẳng khác nào cho các nữ nô này quyền được tự do chọn lựa rồi.

Nhất thời, chín mươi nữ nô đó cảm động đến sững người, có vài cô mắt còn rơm rớm lệ.

- Nếu vậy thì, thu nhập của chúng ta...

Cái Phương Tín đang lo chính là vấn đề thực tế, không những tiền thưởng hầu hĩnh, mà lương bổng còn khả qua, há chẳng phải đi buôn ngược sao?

Phó Thư Bảo lại cười đáp:

- Người thì hiểu cái gì? “thu nhập” mà người vừa nói chẳng qua là chút lợi cỏn con thôi, những khách hàng mà chúng ta nhắm tới là những người quyền cao chức trọng kia. Các vương tôn công tử, và các nhân vật nổi tiếng trong xã hội thường sẽ không đến những xuân điểm mà bọn phàm phu tục tử cũng có thể lui tới, nhưng nếu có xuân điểm phù hợp với họ, thì họ sẽ chi tiền không tiếc tay. Tổ Nhân Phường chúng ta đã không làm thì thôi, nếu làm thì phải làm một nơi tốt nhất thế giới. Nhớ cho kỹ, mỗi một cô nương của chúng ta phải trở thành một thiên kim tiểu thư, thế mới gọi là gái bao thượng hạng được chứ, hiểu chưa?

- Dạ hiểu, thiếu gia

188. Chương 188

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 188: Cùng hội cùng thuyền

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phương Tín không phải thằng đàn, nhưng trong lòng hẳn cứ tự nhủ:

- Chắc chắn thiếu gia đã lấy mình làm chuẩn, nên mới định ra cái nhóm khách hàng đẳng cấp cao như thế!

- Hôm nay cao hứng, đem giấy bút đến đây, giờ ta sẽ thiết kế vài bộ trang phục, sau đó hãy mang đến các tiệm may trong kinh thành bảo họ may gấp bất kể ngày đêm.

Phó Thư Bảo lại nảy ra ý tưởng mới.

Một nữ nô nhanh chóng mang giấy bút tới.

Phương Tín đứng sang bên cạnh bàn, nhìn thiếu gia hạ bút như nước chảy mây trôi, chẳng bao lâu sau một bức phác thảo trang phục đã ra lò. Hắn thấy cô gái trong bức họa trên đầu đeo một đôi tai thỏ, trên người chỉ có cái áo nhỏ xíu ôm sát lấy ngực, trên đùi cũng chỉ có cái quần xà lỏn ngắn cùn cùn, phía sau còn có một túm lông... Đuôi con thỏ!

- Oạch, thiếu gia, đây là trang phục gì thế ạ?

- Cái này gọi là Thỏ Nữ Lang, bộ này chuyên dành cho các cô nương đón khách mặc, ngoài ra ta còn phải thiết kế mấy bộ đồng phục kiểu công sở, kiểu nữ vương, kiểu dây thừng trói, hay quần lót chữ T...

Cầm Phương Tín đã rơi xuống chân hần.

Ai có thể nghĩ rằng, ở một thế giới mà lực lượng thống trị tất cả, lại xuất hiện một xuân điểm siêu cấp có thổ nữ lang, bi-ki-ni nữ lang, đồng phục nữ lang, nữ vương...?

oOo

Thực ra, với Phó Thư Bảo mà nói, những gì hắn vẽ không chỉ đơn giản là thiết kế trang phục, mà là một bản kế hoạch cực lớn. Hắn mong muốn rằng, Tổ Nhân Phường cũng sẽ giống như một hoa hoa công tử xuất hiện trong mắt tất cả những người nam nhân trên thế giới, nhưng nếu muốn vào trong, thì không phải chỉ cần có tiền, mà còn phải có thân thể, hơn nữa thân thể phải đủ cao mới vào được.

Phương Tín nào biết được mục tiêu hoành tráng của thiếu gia, hắn đợi đến khi Phó Thư Bảo vẽ xong mấy bản thiết kế phục trang liền vội vàng vàng mang đi tìm tiệm may nổi tiếng nhất Kinh Thành để đặt họ làm gấp.

Phó Thư Bảo chờ ở đại sảnh chính đường một lát, rồi dặn dò các cô nương vài chuyện chi tiết, sau đó cùng Thanh Thủy đi ra cửa.

Chân trước vừa bước ra khỏi cửa lớn của Tổ Nhân Phường, đã thấy có ba người đang đi về phía hắn, nhìn vào gương mặt ba người đó, Phó Thư Bảo không khỏi sửng sốt, họ là Lưu Chuẩn, Quản Sự của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội và anh em Chu Di Mộng, Chu Uyển Nhi.

- Ha ha, Phó công tử quả là người bận rộn, ta vốn định chờ công tử khảo hạch Luyện Lực Sĩ xong sẽ cùng công tử chuyện phiếm vài câu, nhưng khi đến chỗ Long Điền phân hội trưởng hỏi mới biết công tử đã đi rồi. Nhưng không ngờ là lại gặp được công tử ở đây, chúng ta quả là có duyên.

Người còn chưa tới, Lưu Chuẩn đã nhiệt tình chào hỏi, nụ cười trên khuôn mặt hắn cũng có vẻ rất thân thiết.

Trên khuôn mặt Chu Di Mộng cũng nở một nụ cười nho nhã. Chỉ có cô bé Chu Uyển Nhi khoảng mười tuổi kia là mặt mày cau có, đôi lông mày nhíu lại, cũng không hiểu vì sao cô bé lại không vui, nhưng bộ dạng giận dỗi của bé thì rất đáng yêu.

Lúc này còn đang thấy lạ sao ba người họ lại đến chỗ này, nhưng khi nghe thấy Lưu Chuẩn nói vậy, hắn lại thấy gặp nhau ở chỗ này quả là trùng hợp. Tuy trong lòng vẫn cứ thắc mắc sao 3 người họ lại tới đây, nhưng Phó Thư Bảo vẫn ra nghênh tiếp, hắn cười nói:

- Lưu quản sự, Chu công tử, còn có cả Uyển Nhi muội nữa, sao các người lại đến chỗ này vậy?

Chu Di Mộng vội vàng đáp:

- Đây là nhà cũ của ta, trước đó có bán cho tiệm cầm đồ, giờ nghe ông chủ tiệm cầm đồ đó nói tòa nhà này đã bán rồi, nên vội tới đây xem, để lưu lại chút kỷ niệm.

Thì ra là vậy, chủ nhân của tòa nhà này quả đúng là Chu Di Mộng, nhưng không ngờ thế gian lại nhiều sự trùng hợp đến thế, giờ căn nhà này lại rơi vào tay hắn, hơn nữa còn sắp trở thành một xuân điểm cao cấp nhất Tứ Quốc này, không biết tiên tổ Chu gia trên trời có linh, có giận hắn đến xi khói không nữa? Trong lòng hắn cứ thấy kì lạ, nhưng ngoài mặt chẳng biểu lộ ra, hắn lại nói:

- Quả là trùng hợp quá, một người bạn của ta đã mua tòa nhà này, ta cũng tới đây để xem thế nào.

Dù trong lòng đã có bản kế hoạch xây dựng một xuân điểm hoành tráng, nhưng Phó Thư Bảo sẽ không bao giờ lộ diện cả, người ngoài chỉ có thể nhìn thấy và biết rằng ông chủ của Tổ Nhân Phường là Phương Tín mà thôi.

Lưu Chuẩn, Chu Di Mộng và Chu Uyển Nhi không phải quá thân quen với hắn, thì càng không cần thiết để bọn họ biết hắn mới chính là chủ nhân thực sự của tòa nhà này.

- Phó đại ca, vậy người bạn đó của người tên là gì vậy, người có thể bảo hắn đem trả lại căn nhà này cho chúng ta không?

Chu Di Mộng còn chưa mở lời, Chu Uyển Nhi đã nhanh miệng nói.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Tên hần là Phương Tín, còn chuyện đem căn nhà này...

Nói vậy, chẳng phải hần mất tiền oan sao?

Lúc này Chu Di Mộng mới lên tiếng mắng em gái:

- Lần này ca ca có thể thông qua khảo hạch Luyện Lực Sĩ đều là nhờ vào sự giúp đỡ của Phó công tử, Uyển Nhi không được thất lễ, chúng ta đã bán tòa nhà này rồi, thì chẳng có lý gì để đòi lại cả, hiểu chưa nào?

- Ca ca, muội...

Chu Uyển Nhi cúi đầu đầy vẻ uất ức, đôi tay cứ xoắn lấy mếp áo.

- Ha ha, may mà gặp được Phó công tử ở đây, hay là chúng ta đi uống vài ly, hàn huyên tâm sự, ta mời, được chứ?

Trên khuôn mặt Lưu Chuẩn vẫn nở nụ cười thân thiết.

Một người đạo mạo nho nhã như Lưu Chuẩn, khiến người ta thật khó có thể từ chối lời mời của hần, đặc biệt là một lời mời đơn giản như vậy, Phó Thư Bảo cười đáp:

- Cũng được, được kết bạn cùng với những người như Lưu đại ca, Chu công tử đây, quả là vô cùng vinh hạnh.

Chu Di Mộng cười đáp:

- Phó công tử khách sáo quá, đại ân của cậu ta còn chưa biết phải báp đáp thế nào.

Phó Thư Bảo chỉ cười không nói, trong mắt hần, những vấn đề có thể dùng tiền để giải quyết thì không còn là vấn đề nữa, nhưng, có thể khiến một Luyện Lực Sĩ nhớ đến ân nghĩa của hần, thì đó lại là một chuyện tốt.

Lúc này, Chu Uyển Nhi bỗng xen vào nói:

- Còn có ta nữa mà, người như ta chẳng lẽ không đáng để Phó đại ca kết giao sao?

Oạch! Phó Thư Bảo sững sờ ngạc nhiên, xem ra, cô bé Chu Uyển Nhi này quả là một tiểu quỷ bướng bỉnh đáng yêu!

Ngây ra một chút rồi cả ba người nam nhân cùng cười vang, không khí buổi chạm trán tình cờ có vẻ rất hòa hợp.

Lưu Chuẩn đưa Phó Thư Bảo, Chu Di Mộng và Chu Uyển Nhi đến một tửu lâu. Lưu Chuẩn còn yêu cầu một gian phòng thanh nhã ở gần cửa trên lầu rồi gọi rượu gọi món. Trong cả quá trình đó Thanh Thủy vẫn theo sau Phó Thư Bảo không rời nửa bước. Khi Phó Thư Bảo ngồi vào bàn thì nàng đứng phía sau lưng hần, dáng đứng thẳng tắp như cây thủy trúc vậy.

- Vị cô nương này....

Vì trên đầu Thanh Thủy đội một chiếc mũ rộng vành, chiếc mũ ấy còn có tấm vải voan che kín mặt, nên Lưu Chuẩn không thể nhìn thấy dung mạo của nàng. Điều khiến hần ngạc nhiên hơn là, với tu vi cấp Luyện Linh Lực của hần, hần không hề phát hiện ra trường khí lực lượng trên người Thanh Thủy, nhưng lại cảm nhận rất rõ ràng áp lực mạnh mẽ tỏa ra từ phía nàng, cũng chính là, thâm sâu khó dò!

- Nàng à, ha ha, là thị vệ của ta mà thôi, không cần phải để ý đến nàng ấy.

Phó Thư Bảo giải thích qua loa.

Nghe Phó Thư Bảo nói vậy, Lưu Chuẩn cũng không hỏi chuyện Thanh Thủy nữa, ở trong thế giới này thị vệ chính là gia nô, họ không có tư cách ngồi cùng bàn ăn cùng mâm với chủ nhân. Trong lòng hần tuy có thắc mắc sao Phó Thư Bảo lại có một thị vệ thâm sâu khó dò đến vậy, mà nhìn thì còn trẻ như thế, nhưng từ thân phận của Phó Thư Bảo và chuyện hần hào phóng xuất tiền không tiếc tay thì Lưu Chuẩn cũng thấy dễ hiểu hơn.

Một anh công tử tiêu tiền như rác giống như Phó Thư Bảo, lại là Luyện Lực Sĩ trẻ tuổi nhất, khắp người hấn đầy vẻ thần bí. Nếu thị vệ hấn mang theo là một thị vệ bình thường đơn giản, thì đó mới là chuyện lạ đấy. [/CHARGE]

189. Chương 189

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 189: Quần gia (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Trước những lời trò chuyện của Lưu Chuẩn và Phó Thư Bảo, Thanh Thủy trước sau không có bất cứ phản ứng nào, giống như người họ đang nói đến không phải là nàng mà là một người khác vậy, trong mắt nàng, bảo vệ chủ nhân mới là chức trách và sứ mệnh duy nhất, ngoài nó ra, thì ngay cả sinh mạng của nàng cũng chỉ là thứ yếu, huống hồ chỉ là những lời bàn luận không quan trọng ấy.

Rượu và thức ăn được mang lên, ba người nam nhân vừa uống rượu vừa hàn huyên, Chu Uyển Nhi cũng luôn tay gấp những thứ cô bé thích cho vào miệng, trông cứ như là lâu lắm rồi chưa được ăn một bữa như thế này, trông cô bé ăn thật khổ sở.

Chu Di Mộng đang cười bỗng buồn bã nói:

- Phó công tử xin đừng chê cười, để ta có thể tham gia khảo hạch Luyện Lực Sĩ ở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, chúng ta đã bán hết mọi tài sản mà cha ông để lại, tòa nhà mà công tử đến thăm khi này là thứ cuối cùng chúng ta có thể đem bán, đứa em này của ta, ... Haiz, cũng không biết đã bao lâu rồi ta chưa đưa nó ra ngoài đi ăn những đồ mà nó thích nữa.

Phó Thư Bảo chợt nhớ đến những lời Phương Tín nói với hấn, thuận miệng nói:

- Ta nghe Phương Tín nói, hình như Chu gia các người có chuyện với La gia, bị La gia chèn ép, nên Chu gia các người mới rơi vào hoàn cảnh bi đát này, phải không?

Vừa nghe đến La gia, trong đôi mắt Chu Di Mộng đã hiện lên tia lửa hận:

- Cái bọn La gia tự xưng là gia thế bậc nhất Tú Quốc chẳng qua là một cái ổ chó nuôi toàn lũ bỉ ổi hèn hạ mà thôi, phụ thân ta đã tin lầm lão thất phu La Nghiêm, bị hấn ta hãm hại nên mới rơi vào hoàn cảnh thế thảm ngày nay! Phụ thân ta còn chết thảm trong tay tên tiểu tử La Kiệt! Ta hận, tuy ta và La gia có mối huyết hải thâm thù, nhưng lại không có cách nào báo thù được...

Lúc trước còn đang ăn ngon lành, nhưng khi nghe ca ca nhắc đến chuyện buồn của gia đình, trong đôi mắt to đẹp của cô bé Chu Uyển Nhi bỗng đọng đầy nước, trông như sắp khóc đến nơi vậy.

Nhưng Phó Thư Bảo chỉ nâng chén rượu trong tay lên uống cạn, không nói thêm gì về chuyện này nữa. Mặc dù hấn và La gia cũng từng kết oán, cũng muốn đối phó với lão già La Nghiêm, nhưng chuyện này không thể đem kể bừa cho người khác nghe được.

Lưu Chuẩn nhìn Phó Thư Bảo, khóe miệng lại ửng hiện nét cười:

- Phó công tử, có chuyện gì xin cứ nói ra, để mãi trong lòng chẳng phải khó chịu lắm sao?

Nhưng Phó Thư Bảo chỉ lắc đầu cười không đáp.

- Phó công tử, ta mời người tới đây không đơn giản chỉ là để uống rượu thôi đâu.

Lưu Chuẩn bỗng nghiêng đầu qua, nhỏ giọng nói:

- Người còn nhớ mười hai Luyện Lực Sĩ mà Long Điền phân hội trưởng đã nhắc tới chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo thấy thất lại, mười hai Luyện Lực Sĩ đó đều là những người hiểu trung với tên sư phụ thích chơi gái của hắn, hay nói một cách khác, họ cũng đều là những người đứng cùng trận tuyến với hắn. Trong mười hai Luyện Lực Sĩ đó, có 9 người là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, còn 3 người là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực, hắn nhìn Lưu Chuẩn một cái, xét từ lực trường Linh Lực đang tỏa ra từ người hắn, có thể thấy hắn là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực, lẽ nào...

Lưu Chuẩn cười khà khà nói:

- Ta là một trong ba Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực đó, ta và Long Điền phân hội trưởng đều là tâm phúc của Tam vương tử điện hạ, qua Long Điền phân hội trưởng ta được biết Phó công tử vốn là ái đồ của Tam vương tử điện hạ, khà khà, tính ra thì chúng ta đều là người cùng hội cùng thuyền mà, phải không?

Ngừng lại một chút, rồi hắn lại tiếp:

- Thực ra số người mà Tam vương tử điện hạ chiêu mộ được ở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội đã không còn là 12 mà là 14 người rồi, trong đó có một người là Nguyệt Thanh công tử, người cùng tham gia khảo hạch Luyện Lực Sĩ với Phó công tử ấy, người còn lại thì, khà khà, xa tận chân trời, gần ngay trước mắt đó.

Chu Di Mộng cũng gật đầu xác nhận với Phó Thư Bảo:

- Phó công tử, người đó chính là ta.

- Nếu tất cả chúng ta đều đã là người trên cùng một chiếc thuyền, thì ta cũng không cần phải giấu giếm làm gì.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Thật không dám giấu, ta và La gia cũng kết thù kết oán khá nhiều, ta còn đang muốn đối phó với con chó già La Nghiêm nữa kia.

Chu Di Mộng ngậy ra một lát rồi mới hắng giọng nói:

- Nếu vậy thì, chỉ cần Phó công tử có bất kì sai khiến gì, xin cứ dặn dò là được!

Phó Thư Bảo đáp:

- Đây không phải chuyện muốn làm là làm ngay được, chúng ta phải có một kế hoạch khả thi mới được.

- Kế hoạch?

Chu Uyển Nhi bỗng cười lạnh lạnh nói:

- Phó đại ca, từ lúc 8 tuổi là đã bắt đầu lên kế hoạch để giết chết con rùa già La Nghiêm đó, nếu cần kế hoạch thì ta có đến mấy chục cái ấy.

Nếu lời nói này phát ra từ miệng Độc Âm Nhi, hoặc là phát ra từ miệng của một nhà mưu lược nào đó, Phó Thư Bảo chắc chắn sẽ chẳng cảm thấy có gì kì lạ, nhưng những lời ấy lại được một đứa trẻ mới khoảng 10 tuổi thốt ra, thì hắn lại có một cảm nhận khác.

Không giống với cảm nhận của người nghe, Chu Uyển Nhi biểu hiện ra sự tự tin già dặn hơn so với tuổi của cô bé, nó chẳng chặc nhìn lại Phó Thư Bảo và hỏi:

- Sao vậy, Phó đại ca, người không tin ta sao?

- Ha ha, chuyện đó, thực ra ta...

Phó Thư Bảo ngượng ngập cười, thật ra, đúng là hắn không tin.

Lúc này Lưu Chuẩn mới cười nói:

- Phó công tử, người đừng xem thường Uyển Nhi nhé, ta thấy nó từ nhỏ tới lớn, nó là thần đồng nổi tiếng cả Kinh Thành đó, ba tuổi đã đọc thuộc các loại sách vở, 4 tuổi đã biết làm thơ viết văn, 5 tuổi bắt đầu tự học kinh doanh, lúc 6 tuổi thì đi theo cha nó đi gặp gỡ khắp nơi, đến lúc nó bảy tuổi thì đã biết tự mình gặp đối tác rồi, nếu không bị La gia hãm hại, thì với tài năng đáng nể của Uyển Nhi thì chỉ trong vòng 20 năm Chu gia nhất định sẽ vượt qua La gia, trở thành thế gia bậc nhất Tú Quốc, e rằng cũng vì nguyên nhân này, nên La gia mới ra tay tàn độc như thế.

- Chuyện này... Là thật ư?

Phó Thư Bảo dường như không dám tin những gì mình vừa nghe được.

Chu Di Mộng thở dài đáp:

- Là thật đó, muội muội của ta quả đúng là thần đồng nổi tiếng khắp Kinh Thành, ngay lúc này còn có người tới xin kết thông gia nữa, nhưng ta luôn phải dùng lý do tuổi nó còn nhỏ để từ chối, nghĩ kỹ lại, những người muốn nhận em gái ta làm con dâu mang về nuôi dưỡng chẳng phải vì muốn lợi dụng tài hoa của nó để mang lợi ích đến cho gia tộc họ sao. Ta hận, vì cự tuyệt những người tới xin kết thông gia, ta dường như đã đắc tội với các danh môn vọng tộc khắp Kinh Thành này, thêm vào sự đàn áp của lão già La Nghiêm đó, nên hai năm trước cho dù trong tay ta và em gái có chút tiền, cũng không cách nào trở mình được.

Đúng là có những việc không phải ta có tài có tiền là có thể đạt được mục đích, chịu sự đàn áp của các danh môn vọng tộc trong đó có cả La gia, thì Chu Uyển Nhi có tài hoa bằng trời cũng không thể cứu vãn nổi. Mặt khác, huynh muội họ còn phải đề phòng những mối uy hiếp mới vì họ quá tài hoa, quá giỏi giang. Vì vậy họ mới đành phải bán nốt chút gia sản cuối cùng để đặt cược vào buổi khảo hạch ở Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Sở Hội.

Nhưng tuy đã hiểu rõ những nguyên do bên trong, Phó Thư Bảo vẫn chưa thể tin hẳn một đứa trẻ mới 5 tuổi đã tự học kinh doanh, 7 tuổi đã tự mình gặp đối tác. Thử tưởng tượng xem, một con cáo già trong kinh doanh lại ngồi mặc cả mặc lẽ với một cô bé non nớt, nó sẽ là một cảnh tượng hoang đường đến thế nào nhỉ?

- Vậy, Uyển Nhi muội, muội đã có cách gì để đối phó với La gia rồi? Chắc hẳn các người cũng biết, bây giờ La gia và Thanh Dật Vương Tước đã là người cùng phe, chuyện thoát khỏi thế lực của Thanh Dật vương tước tạm chưa nói đến, chỉ riêng thế lực của La gia thôi cũng đã khiến chúng ta khó mà cự cựa gì được rồi. [/CHARGE]

Phó Thư Bảo dò hỏi.

Chu Uyển Nhi không buồn suy nghĩ mà nói luôn:

- Cây thối từ gốc, bắt giặc phải bắt vua trước. Nếu muốn thế lực của ta phát triển bằng với La gia hiện giờ, thì cũng chẳng cần đối phó với họ làm gì nữa, vì đến lúc đó lão thất phu La Nghiêm chắc chắn đã chết già rồi.

Đừng lại một chút, cô bé lại tiếp:

- Vì thế, biện pháp tốt nhất và cũng là đơn giản nhất chính là giết luôn tên La Nghiêm, nếu La Kiệt kế nhiệm làm gia chủ thì giết luôn La Kiệt, như thế, cùng với việc phân chia lợi ích gia tộc khổng lồ của bọn chúng, thì cả nhà La gia nhất định sẽ rối như canh hẹ, tự họ sẽ chia rẽ nội bộ, tất sẽ diệt vong.

Những lời nói của tiểu quỷ Uyển Nhi đã khiến Phó Thư Bảo sững sờ tại chỗ, trước đó hắn vẫn còn có chút nghi ngờ, nhưng giờ thì chút nghi ngờ đó đã hoàn toàn biến mất. Thực ra, biện pháp mà Chu Uyển Nhi vừa nói cũng chính là những gì hắn nghĩ trong lòng. Nếu không vì nghĩ đến hai món đồ lấy ra từ Băng Nguyên Tinh Tâm Các trên người lão già La Nghiêm, thì hắn đã hành động như thế từ lâu rồi.

- Cuối cùng...

Chu Uyển Nhi bổ sung thêm một câu, vẫn cái giọng chững chạc như thế:

- Phó đại ca, sau này huynh đừng gọi ta là Uyển Nhi muội nữa, phải bỏ chữ “muội” đi, ta thích huynh gọi ta là Uyển Nhi cô nương hơn.

Việc này... có quá sớm không?

- Ta biết Phó đại ca là người có tiền, trong tay cũng có người, chỉ thiếu có một quân sư thôi, Uyển Nhi ta đành miễn cưỡng tự tiến cử vậy, để ta đến làm quân sư cho huynh, như vậy cũng xem như là báo đáp ân đức của huynh với ca ca ta.

Không nói những câu khiến người ta kinh ngạc thì không chịu nổi hay sao ấy. Chu Uyển Nhi lại buông ra một câu khiến người ta sững sốt. Cô bé đó, mới mười tuổi mà đã muốn làm quân sư cho một thiếu gia!

Chu Di Mộng bỗng thấy hơi ngượng ngùng, vội vàng nói:

- Uyển Nhi, không được vô lễ, muội cũng biết Phó công tử là ân nhân của huynh muội chúng ta, sao vẫn còn nói những lời vô lễ như vậy.

Lưu Chuẩn cũng nói:

- Đừng nói Phó công tử không đồng ý, nếu là ta ta cũng sẽ không đồng ý đâu, Uyển Nhi, đừng vậy thì hơn.

Chu Uyển Nhi nhìn hai người họ đầy uất ức, cuối cùng cô bé dùng đôi mắt to tròn ngời sáng đó nhìn sang Phó Thư Bảo đầy vẻ trông đợi.

- Ha ha, ai nói ta không đồng ý chứ?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Người khác không dám dùng một quân sư 10 tuổi, nhưng ta thì dám, thực ra ta không chỉ dám để muội làm quân sư cho ta, mà ta còn để muội làm quản gia, quản lý tài sản cho ta nữa, bằng lòng chứ?

Lưu Chuẩn và Chu Di Mộng cùng sững người tại chỗ. Trong mắt họ, Chu Uyển Nhi quả có tài hơn người, nhưng nếu so với những gian thương hay những nhà mưu lược cáo già khác, thì cô bé vẫn còn thiếu nhiều kinh nghiệm, có ai lại bằng lòng mang tiền bạc của mình giao cho cô bé trông nom chứ? Cô bé ấy sao có thể đưa ra mưu lược kế sách gì trong trận chiến giành vương vị hễ hờ ra là mất mạng như chơi này được chứ?

- Những lời này là huynh nói đó nhé, không được hối hận đó, ta bằng lòng!

Chu Uyển Nhi cười giòn tan, nhanh miệng nói. Dù sao thì vẫn là một đứa trẻ, từ chuyện này cũng có thể thấy được điều đó.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Vậy cứ quyết định thế đi, nếu đã là quản gia cho ta, đồng thời cũng là quân sư của ta nữa, thì phải về ở chung với ta, việc này muội có ý kiến gì không?

Chu Uyển Nhi trả lời dứt khoát:

- Đương nhiên ta không có ý kiến, thực ra thì ta và ca ca đã chẳng còn chỗ nào để ở nữa rồi.

Chu Di Mộng ngượng ngùng nói:

- Là thế này, sau khi bán căn nhà đó đi huynh muội ta vẫn sống trong một lữ quán, nếu muội muội đã sống cùng Phó công tử, vậy thì ta cũng sẽ cùng muội muội dọn về chỗ công tử vậy.

Chu Uyển Nhi cười nói:

- Vậy bây giờ hãy uống một ly để chúc mừng Uyển Nhi ta đã trở thành quản gia kiêm quân sư của Phó ca ca nào!

Chu Di Mộng mắng yêu nói:

- Nha đầu này, từng ấy tuổi mà dám uống rượu sao? Chúng ta uống rượu, còn muội dùng trà thay thế đi.

Cả nhóm cùng cười vang.

Tiệc rượu kết thúc, Lưu Chuẩn quay về Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, Chu Di Mộng và Chu Uyển Nhi thì theo Phó Thư Bảo về sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đều rất hiếu kỳ về cô bé quản gia kiêm quân sư mà Phó Thư Bảo dẫn về, nên kéo Uyển Nhi ra tâm sự một lát, vốn dĩ hai nàng cũng không tin Chu Uyển Nhi cũng lợi hại như Phó Thư Bảo vậy, nhưng chuyện phiếm với cô bé một lát mới phát hiện ra rằng Chu Uyển Nhi quả thật là một cô bé lanh lợi, thông minh nhanh nhạy, không những có thể trả lời hết mọi câu hỏi, mà có những câu cô bé còn đưa ra những kiến giải rất đặc biệt, khiến Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cứ ngạc nhiên mãi.

Sở dĩ để Chu Uyển Nhi làm quân sư kiêm quản gia, là vì nghĩ đến tài hoa tột bậc của cô bé, thử nghĩ xem, mười tuổi đã thế này, thì sau khi cô bé lớn lên sẽ thế nào đây? Một kỳ nhân như vậy không giữ lại bên mình sẽ là một tổn thất lớn, vì thế, Phó Thư Bảo không hề nghĩ đến chuyện bây giờ cô bé có biểu hiện hơn người như thế nào, mà xem đây là một sự đầu tư cho tương lai.

Mặt khác, với năng lực của Chu Uyển Nhi, cô bé quả thực có thể xử lý rất nhiều việc. Hẳn có ba đầu sáu tay đi nữa thì sức lực cũng có hạn, không thể phân thân ra xử lý ngần ấy công việc, hơn nữa việc tu luyện lực lượng cũng là chuyện không thể nào bỏ qua được. Vì thế, giữ Chu Uyển Nhi lại bên mình lại là chuyện hay, cô bé sẽ giúp hắn giải quyết được khối việc.

Có Chu Uyển Nhi, ngay cả sứ quán cũng náo nhiệt hẳn lên. Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đặc biệt yêu thích Chu Uyển Nhi, xem ra còn thích thú nhiều hơn so với Phó Thư Bảo, cả ngày cứ quần lấy cô bé, quên cả chuyện quần chân Phó Thư Bảo luôn.

Phó Thư Bảo cũng chỉ mong có vậy, không có nữ nhân làm phiền, vừa vặn có thể xử lý việc của mình.

Trở về phòng, để Thanh Thủy ở ngoài cửa canh gác, không để cho bất kỳ ai vào trong, rồi hắn đóng cửa chính cửa sổ và mang Thạch Hạch trong Linh Vãn Thạch ra.

Bỏ qua chuyện lão sư phụ hám gái, cóc ghẻ lại muốn ăn thịt thiên nga, muốn tranh đoạt vương vị Tú Quốc sang một bên, hắn để tâm nghĩ tới chuyện khác. Nếu Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở quả thực có cơ hội để tiến vào Thần Vực, thì Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn có thể giành được cơ hội đó không? Thần Vực là thứ gì được nhỉ?

Trong đầu hắn là vô số những tưởng tượng và mong chờ.

Nhưng Phó Thư Bảo biết rằng, bất kỳ lý tưởng nào cũng đều phải trả một cái giá tương đương mới có hy vọng thành hiện thực.

Vào lúc này, song chưởng của hắn đã đặt nhẹ lên Thạch Hạch Linh Vãn Thạch, hai ngọn Nguyên Tố Hỏa ngũ sắc được phóng thích đang tham lam liến lên Hạch Thạch, vì thế, nguồn Linh Năng khổng lồ như thủy triều men theo hai cánh tay tiến vào trong cơ thể hắn, cuối cùng tại tụ lại trong đan điền...

Việc tu luyện lực lượng, mãi mãi không có điểm dừng.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi, cùng với dòng chảy của nó, và cùng với tiến độ luyện hóa Hạch Thạch Linh Năng kéo dài, trên người Phó Thư Bảo bỗng xuất hiện Ngũ Sắc Huyền Quang.

Cường độ của Ngũ Sắc Huyền Quang không quá mạnh, nó giống như ánh trăng mờ ảo năm màu đang trùm phủ khắp thân thể Phó Thư Bảo. Thật ra, nếu nhìn kỹ, Ngũ Sắc Huyền Quang này có hình dạng giống như vỏ trứng gà, nó đang dần bọc kín Phó Thư Bảo vào bên trong.

Nhưng, Phó Thư Bảo không hề hay biết những chuyện đang xảy ra.

190. Chương 190

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 190: Mật thất xuân sắc (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tinh thần đã ở trạng thái Không Minh, không hề có ý nghĩ gì, trong trạng thái tu luyện như vậy, nguồn năng lượng trong Hạch Thạch không ngừng tiến vào cơ thể Phó Thư Bảo, và tụ lại trong đan điền của hắn rồi chuyển thành năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực, quá trình này cũng giống như đại dương dung nạp bách xuyên vậy.

Trong một thời khắc ngắn ngủi nào đó, Ngũ Sắc Huyền Quang như vỏ trứng bao trùm Phó Thư Bảo bỗng thu vào bên trong, giống như bọt biển hút nước vậy, ào ào một lát rồi tan biến hoàn toàn vào trong cơ thể hắn. Đúng vào thời khắc đó, Phó Thư Bảo bừng mở mắt, trước đó hắn không hề hay biết lần tu luyện này trên cơ thể hắn lại xuất hiện Ngũ Sắc Huyền Quang, nhưng vào lúc kết thúc tu luyện và mở mắt ra, thì hắn biết đã có chuyện gì xảy ra.

Phó Thư Bảo kết thúc tu luyện với vẻ ngoài hoàn toàn điềm tĩnh, trên mặt hắn không hề biểu lộ sự vui mừng hay cảm giác gì khác, nhưng trong lòng hắn lại đang kích động đến khó lòng kìm chế.

Thật ra, hắn không chỉ biết rằng trong lần tu luyện này, trên thân thể hắn đã xuất hiện Ngũ Sắc Huyền Quang, mà hắn còn biết, Luyện Nguyên Tố Lực của hắn đã phá vỡ cảnh giới thứ nhất và đang nhanh chóng tiến vào cảnh giới cảnh giới thứ hai.

o0o

- Vẫn chưa có tin tức của Định Thiên Vương Tước sao?

Trong thư phòng, La Nghiêm lạnh nhạt hỏi. Trên mặt hắn không mấy may thể hiện chút dao động nào.

- Hồi bẩm lão gia, chưa có ạ.

Gia nô quỳ trước mặt La Nghiêm ngừng lại một chút rồi tiếp:

- Nhưng, người cả chúng ta tra ra được Định Thiên Vương Tước hình như cũng có qua lại với phân hội trưởng Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở Long Điền. Nhưng người của ta không dám động chạm đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở.

Cặp lông mày của La Nghiêm hơi nhăn lại, hắn nói:

- Đó là cây đại thụ ngàn năm đấy, động một cành là ảnh hưởng cả cây, bọn chúng không dám động đến việc nội bộ trong hội sở, nhưng chúng ta cũng không tiện ra tay. Trong hội sở đó cũng có người của Thanh Dật Vương Tước, ta viết cho ngài ấy bức thư, người đích thân mang qua đó giao cho Thanh Dật Vương Tước, xem được thư của ta, ngài ấy sẽ phái người điều tra.

- Dạ, thưa lão gia.

Gia nô đó cung kính đáp lời, đợi La Nghiêm viết xong bức thư, cầm thư mật rồi mới rời khỏi thư phòng.

Sau khi gia nô rời đi, La Nghiêm mới đứng dậy khỏi chiếc ghế hắn vừa ngồi, đến trước giá sách, di chuyển một quyển sách khá dày, giá sách đó bỗng chậm chậm mở ra, lộ ra một con cánh cửa đen kịt.

Tiến vào cửa, giá sách lại từ từ khép lại, từ ngoài nhìn vào, khó lòng nhìn ra sau kệ sách này còn ẩn giấu một căn mật thất.

Vừa vào bên trong, hai mắt còn chưa thích ứng với vẻ u ám trong mật thất, đã có một cơ thể nữ nhân nóng bỏng chui vào trong vòng tay của La Nghiêm. Không hề có mảnh vải nào che đi bất kì bộ phận nào trên cơ thể, mỗi tác trên làn da dường như được thoa một lớp mật ong, ngọt ngào mà nồn nà, sờ rất sướng tay.

La Nghiêm bỗng cứng cả người lại, nhưng rồi hắn lại nhanh chóng thả lỏng, nhỏ giọng cười đáp:

- Ngã Mễ Đại Na, người đến kinh thành khi nào vậy?

Ngọc nữ trong vòng tay không nói một lời, chỉ dán chặt người vào khuôn ngực của La Nghiêm, chậm chậm quỳ xuống, đôi tay ngọc ngà mềm mại như không xương cũng ôm chặt lấy hai bên sườn của hắn, chậm chậm trượt xuống, rồi hợp lại ở giữa hai chân hắn, nhẹ nhàng xoa bóp đầy kỹ thuật.

- Aaaaaaa...

Hơi thở của La Nghiêm bỗng trở nên trầm đục, lúc này hắn lại phát hiện ra, đôi tay “xấu xa” đó đã rời hai bên sườn hắn, và đang khiến cho bộ phận giữa hai chân hắn lộ ra, sau đó, cái miệng ấm nóng ngậm chặt lấy nó. Cảm giác ấm mềm sảng khoái chạy dọc khắp cơ thể, hắn hơi ngửa đầu ra sau, hai tay không còn giữ được tự chủ nữa mà đưa ra giữ lấy vầng trán ngọc ngà giữa hai chân...

- Chủ nhân, khoảng thời gian này không có ta ở bên, ngài có nhớ ta không?

Rất lâu sau, Ngã Mễ Đại Na mới từ giữa hai chân La Nghiêm ngẩng đầu dậy, giọng nói của ả cũng giống con người ả vậy, ngọt ngào và nồng ấm.

- Nhớ chứ!

Không chỉ nhớ, La Nghiêm còn đang muốn kết thúc cái việc mà Ngã Mễ Đại Na vừa mới khơi mào. Hắn kéo Ngã Mễ Đại Na đứng dậy, sau đó đi vòng sau lưng ả, một tay hơi ấn đầu ả xuống, khi Ngã Mễ Đại Na khom lưng xuống thì hắn nhanh chóng tiến vào vùng ẩm ướt mời gọi giữa hai chân ả. Hắn chôn mình hoàn toàn vào trong đó, không để thừa lấy một khoảng trống.

- A...

Đầu Ngã Mễ Đại Na hơi ngửa ra sau, một chuỗi những tiếng rên rỉ từ hai hàm răng trắng ngọc ngà thoát ra.

Một cái, hai cái, ba cái, một tiếng hậm hực vang lên, La Nghiêm thoát nhìn như mãnh hổ lập tức chặt vật thu dọn chiến trường. Trong bóng tối không thể nhìn thấy khuôn mặt hắn, nhưng chắc chắn giờ nó đang có màu như gan heo vậy, muốn dừng mà không được, muốn chinh chiến tiếp mà lại chẳng có năng lực để chiến đấu.

Ngã Mễ Đại Na đứng thẳng người dậy, phủi tay nhẹ nhẹ. “Phù phù” mấy tiếng nho nhỏ, rồi hai ngọn đèn dầu trên tường trong mật thất được thắp sáng.

Dưới ánh đèn dầu mờ ảo, màu sắc như gan heo trên mặt La Nghiêm càng trở nên rõ ràng hơn. Thân thể Ngã Mễ Đại Na thì tỏa ra thứ ánh sáng mê người khiến người ta say đắm, làn da nõn nà như được thoa thêm một lớp mật ong đang phơi bày vẻ đẹp căng tràn, nhìn mà ngây ngất. Bộ ngực vun cao, không hề có dấu hiệu chảy xệ, trông giống như chén ngọc treo ngược vậy, cặp nhũ hoa trên đỉnh cao nhất của chén ngọc cương cứng ngạo nghễ.

Vòng eo thon nhỏ vừa vặn vòng tay ôm, cái rốn tròn xinh đáng yêu. Cái khiến người ta càng khó rời mắt hơn là cặp đùi thon dài, như được trạm trổ bằng phần bằng ngọc vậy, phần gốc của cặp đùi đó là nơi vùng cổ rậm rạp sinh trưởng, lúc này vẫn còn lờ mờ thấy vết tích của sự hỗn loạn.

- Ài...

Dù không can tâm, nhưng La Nghiêm vẫn phải dời ánh mắt đi chỗ khác.

- Mỗi lần nhìn thấy cơ thể người, ta đều khó lòng kiềm chế dục vọng của mình, nhưng, dù sao ta cũng già rồi, cũng đành lực bất tòng tâm.

- Chủ nhân, nếu không thì, ta lại giúp ngài sung sức một lần nữa nhé!

Ngã Mễ Đại Na cười nói.

La Nghiêm lắc đầu đáp:

- Thôi khỏi đi, nói cho ta biết, sao người lại tới kinh thành vậy?

- Thời gian bế quan 1 tháng của lão tiện nhân Thanh Thủy đó đã hết lâu rồi, vậy mà chẳng thấy bà ta ra khỏi Tự Nhiên Tháp, chờ mấy ngày liền, các trưởng lão trong Băng Nguyên Tinh Tâm Các không chờ được nữa, nên đã lên tháp xem và phát hiện lão tiện nhân Thanh Thủy đã mất tích rồi.

Nghe thấy thế, thần sắc La Nghiêm chợt thay đổi:

- Lực lượng tu vi của Thanh Thủy đã đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực Lực, trong thiên hạ bây giờ, cũng chỉ có mình Thánh tộc trưởng của Độc Lang Tộc Độc Vô Song là có thể so sánh được, mà cũng chẳng ai muốn đụng tới bà ta, sao bà ta lại mất tích được chứ?

- Lão tiện nhân Thanh Thủy nhờ tự mình luyện chế nên từ một bà già đã biến thành một thiếu nữ xinh đẹp, lực lượng của bà ta thực ra cũng đã giảm sút đi nhiều, mà việc tự mình luyện chế cũng sẽ mang đến một số tác dụng phụ khó tưởng tượng nổi, ta nghĩ nhất định đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn khó mà không chế, nên lão tiện nhân Thanh Thủy mới tự rời khỏi Băng Nguyên Tinh Tâm Các.

- Người nghĩ, bà ta có thể đã đi ra ngoài để tìm cách giải quyết sao?

La Nghiêm đưa ra phán đoán bước đầu.

Ngã Mễ Đại Na gật đầu đáp:

- Có thể lắm, nhưng, theo như ta thấy, việc lão tiện nhân Thanh Thủy đó mất tích có liên quan tới một người, giờ ta đang nghi ngờ, hắn vẫn chưa chết.

- Ai?

La Nghiêm thấy chột dạ. Theo hắn, người có thể có liên quan đến việc mất tích của người đứng đầu một tông phái như Thanh Thủy, chắc hắn không phải người thường.

- Chỉ là tên lưu manh côn đồ thôi, hắn tên Phó Thư Bảo, nhưng, tư chất lực lượng của tên tiểu tử đó quả thực không bình thường.

Ngã Mễ Đại Na nghĩ lại cảnh đuổi bắt Phó Thư Bảo ngày hôm đó. Sự nhanh nhẹn và tốc độ của Phó Thư Bảo làm ả khó mà quên được. Thực ra, cho đến tận bây giờ ả vẫn ghen tức và Thanh Thủy không cho ả cơ hội thứ hai, mà chuyện được cùng một thiên tài hiếm có như Phó Thư Bảo cùng vượt biển tình, hấp thụ năng lượng tinh hoa của hắn vẫn là chuyện ả ngày đêm mong ước, khó mà quên được.

- Phó Thư Bảo? Là thật, sao trước giờ ta chưa bao giờ nghe thấy tên người này?

La Nghiêm cảm thấy có chút khó hiểu, nói:

- Còn nữa, nếu chỉ là một tên lưu manh côn đồ, thì chuyện mất tích của một Tông Chủ đứng đầu Băng Nguyên Tinh Tâm Các sao lại có liên quan đến người này?

Ngã Mễ Đại Na đem chuyện xảy ra ở Tự Nhiên Thập hôm đó kể lại cho La Nghiêm, rồi nói tiếp:

- Vì thế, Phó Thư Bảo chắc là người cuối cùng ở cùng lão tiện nhân Thanh Thủy đó, nếu hắn vẫn chưa chết, vậy thì việc mất tích của lão tiện nhân Thanh Thủy tất nhiên có liên quan tới hắn, lần này ta đến kinh thành, là để điều tra tung tích của lão tiện nhân Thanh Thủy.

Trầm ngâm một lúc, rồi La Nghiêm đột nhiên cười nói:

- Hà tất phải đi tìm tung tích của Thanh Thủy, bà ta chết là tốt nhất, bà ta chết rồi, không phải người sẽ nghiễm nhiên được kế thừa chức vị Tông Chủ của bà ta hay sao?

- Chúng ta thì hy vọng bà ta chết là tốt nhất, nhưng những trưởng lão trong Tinh Tâm Các thì không mong bà ta chết, hơn nữa, nếu chưa xác thực được là bà ta đã thực sự chết rồi, thì ai dám ngồi lên vị trí đó? Cho nên, việc này không thể vội vàng được.

- Vậy thì điều tra đi, người cần gì cứ nói, hơn nữa Kiệt nhi nó thông thuộc mọi nơi ở kinh thành này, ta sẽ bảo nó giúp ả.

- Hì hì, chỉ cần đứa con trai bảo bối đó của chủ nhân không biết mối quan hệ giữa chúng ta thì thế nào cũng được hết...

Ngã Mễ Đại Na lại áp mình vào người hắn, nhiệt độ cơ thể ả vẫn không hề giảm bớt.

Kiệt Nhi mà La Nghiêm vừa nói chính là La Kiệt, lúc này hắn chưa hề hay biết, nữ nhân trong lòng hắn đang làm gì với “quả đậu” trên cơ thể hắn, mà khiến nó cứ muốn dục tiên dục tử như vậy....

Nhưng ngay khi Ngã Mễ Đại Na giúp cho La Nghiêm cương cứng trở lại để chiến đấu tiếp, thì một âm thanh sắc nhọn từ ngoài mật thất truyền vào, động tác của hắn nhanh chóng dừng ngay lại.

Ngã Mễ Đại Na cũng không còn quỳ nữa mà đứng dậy, mặt hoa có chút biến sắc:

- Chủ nhân, đó là tiếng gì vậy?

Mật thất này là nơi ả và La Nghiêm bí mật gặp gỡ, đó cũng là nơi La Nghiêm cất giấu một vài món vũ khí quan trọng, ngay cả La Kiệt cũng không biết. Một nơi quan trọng như vậy, việc cách âm là việc bắt buộc, nhưng lúc này âm thanh sắc nhọn ấy lại vang lên bên tai ả nghe rất rõ, khiến màng nhĩ ả cứ kêu ong ong, nghĩ là biết, thứ phát ra âm thanh đó phải khủng khiếp tới mức nào.

La Nghiêm sững ra một lúc rồi mới đáp:

- Đó là Xà Nhân Tộc Kim Dịch tộc trưởng, ông ta đến đây để giúp đỡ Thanh Dật Vương Tước, sau khi đến kinh thành thì ở luôn chỗ ta, phát ra âm thanh đó chắc là vì ông ta phát hiện có người đột nhập.

- Đột nhập? Để ta ra xem sao.

Ngã Mễ Đại Na nhặt y phục vương vãi trên đất, mặc vội vài cái, rồi nhanh chóng đi về phía cửa, sau lưng ả, La Nghiêm cũng đang kéo cặp quần, vừa chỉnh đốn lại trang phục, vừa nhanh chóng bước theo.

Trong đại viện La gia đã rối tung lên rồi, hàng trăm gia nô có vũ trang như đàn ong vỡ tổ đang chạy về phía phát ra âm thanh đó. Khi chạy đến thư phòng của La Nghiêm, họ chẳng nhìn thấy kẻ địch nào cả, thì chỉ nhìn thấy một xà nhân đầu người mình rắn đang đứng trước cửa thư phòng, đôi mắt vằn tia máu của hắn đang nhìn chăm chăm về một hướng.

Tuy là đầu người mình rắn, có hai cánh tay nhưng lại không có chân, dù là kéo theo một cái đuôi rắn vừa dài vừa to, nhưng chiều cao của hắn vẫn phải hơn 2 mét, nhìn vô cùng đáng sợ. Bỗng nhiên nhìn thấy một con quái vật như vậy, mấy gia nô có vũ trang xông tới trước tiên sợ đến vỡ mật, kêu thét lên một tiếng rồi lũ lượt lùi về phía sau.

- Lũ vô dụng! Người của La gia chỉ có thể này thôi ư?

Nam nhân của xà nhân tộc nói oang oang.

- Chúng ta không phải lũ vô dụng thì sao có thể dung nạp một tên quái vật như người!

Trong đám gia nô cũng có người dũng cảm, nghe được mấy lời kiêu ngạo của xà nhân thì tức giận, chửi lại một câu. Hắn nhảy lên phía trước, vượt qua khoảng cách vài mét vung đao về phía nam nhân của xà nhân tộc.

Đao vung lên trong không trung, sức mạnh tỏa ra tứ phía, cây đao chém lên phía cổ của tên xà nhân đó.

Nhát đao đó nhanh chóng chém xuống, các gia nô khác của La gia liền reo vang ủng hộ.

Nhưng khi mọi người tưởng rằng tên xà nhân tộc sẽ bị nhát đao đó chém đứt đầu thì lại thấy tên xà nhân buông ra một câu:

- Một thằng vô dụng như ngươi mà cũng muốn giết Kim Dịch ta sao? Đao của ngươi, so với ta, chỉ như cái tấm sĩa răng thôi! Đi chết đi!

Vừa dứt lời, tay phải của hắn xuất chiêu, hút tên gia nô đang chuẩn bị phi thân thoái lui về phía hắn.

Oàng! Một tiếng nổ lớn vang lên, các kiến trúc xung quanh đều rung động, nguồn năng lượng mãnh liệt tỏa ra, tên gia nô đáng thương trong phút chốc nổ thành trăm mảnh, cả người hắn, chẳng còn sót lại mảnh thịt nào gọi là nguyên vẹn.

- Kim Dịch tộc trưởng, đừng động thủ.

Lúc này, La Nghiêm và Ngã Mễ Đại Na mới vội vàng chạy tới.

- Ta chỉ thay ngài dạy dỗ lũ vô dụng đó chút thôi.

Kim Dịch thản nhiên đáp, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía Ngã Mễ Đại Na, đôi mắt vằn máu phút chốc trở nên hưng phấn và tham lam.

Xà nhân bản tính háo dâm, là một xà nhân tộc tộc trưởng, Kim Dịch đương nhiên cũng không ngoại lệ. Ngã Mễ Đại Na xinh đẹp như vậy dĩ nhiên phải khiến hắn động lòng rồi.

Dường như hiểu ra đôi chút hàm ý trong ánh mắt của Kim Dịch, nhưng Ngã Mễ Đại Na không hề có chút sợ hãi, mà còn lộ ra tia nhìn hưng phấn và tham lam như thế. Ở phương diện này, ả là người thích sưu tầm, sao phải sợ một tên Kim Dịch chứ?

La Nghiêm không hề hay biết sự thay đổi trong ánh mắt của hai người bên cạnh, chỉ vội vàng nói:

- Kim Dịch tộc trưởng, lúc này ta nghe thấy tiếng của ngài, chẳng lẽ có người xông vào đây sao?

Ánh mắt của Kim Dịch lại nhìn về chỗ cũ, lạnh lùng nói:

- Chẳng qua chỉ là một con chuột lén lút thôi, may cho nó là nó đã nhanh chân trốn thoát, nếu không nó có thể trở thành một món đồ nhắm cho ta rồi.

- Chuột?

Ngã Mễ Đại Na nghe mà không hiểu.

Kim Dịch cười đáp:

- Chẳng lẽ các người nghĩ rằng con chuột mà ta nói đến là một con chuột bình thường? Con chuột này là một thứ Lực Luyện Thú, lần này xem như nó gặp may, lần sau không dễ trốn vậy đâu.

Khi Kim Dịch đang nói mấy lời này, thì trong một cái cống đen bốc mùi hôi thối, có một bóng đen phóng vụt qua, như ma quỷ vậy.

Bóng đen này là Luyện Thiên Thử.

Lúc này, nó vẫn còn sợ hãi kinh hồn.

191. Chương 191

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 191: Tổ Nhân Phường khai trương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kể cả Ngã Mễ Đại Na, người của Bằng Nguyên Tinh Tâm Các đã tới kinh thành cả. Ngay cả tộc trưởng Xà Nhân Tộc, Kim Dịch cũng đã tới. Tin tức này cũng thông qua Luyện Thiên Thử truyền tới tại Phó Thư Bảo.

- Luyện lão, người xác định chứ? Thật sự là tộc trưởng Xà Nhân Tộc Kim Dịch hả?

Phó Thư Bảo hỏi.

Luyện Thiên Thử cười khở một tiếng:

- Chủ nhân, rắn là thiên địch của chúng ta, ta tất nhiên là có thể cảm ứng được hắn từ cự ly rất xa. Ta cũng dựa vào điểm sợ hãi trời sinh này mới có thể trốn thoát, không thì xong rồi.

- Nếu thế thì Luyện lão người cũng không nên tới La gia nữa. Bọn chúng mà phát hiện ra người thì khẳng định sẽ tăng cường phòng bị. Nếu người đi tới thì đúng là tự chui đầu vào lưới, huống hồ có tin tức này là đủ lắm rồi.

Luyện Thiên Thử gật gật đầu:

- Thế chủ nhân định làm sao bây giờ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cứ thế này thì dù chúng ta không đi tìm bọn chúng thì bọn chúng cũng sẽ tìm chúng ta thôi. Chúng ta chỉ cần giăng sẵn lưới đợi bọn chúng tới là được. Hiện tại chúng ta đi xem Nhân Phường của chúng ta ra sao rồi.

- Địa phương như vậy ta không muốn đi. Ta muốn nghỉ ngơi một chút.

Luyện Thiên Thử nói.

Đúng là mặc dù có thể lên tiếng nói chuyện, cũng có trí tuệ không hề thua loài người nhưng Luyện Thiên Thử cuối cùng vẫn là linh thú dạng chuột. Mỹ nữ nhân loại đối với nó tất nhiên chẳng có nửa điểm hấp dẫn. Mặt khác, đã bị tộc trưởng và tộc Kim Dịch dọa sợ, nguyên khí tổn thương, quả thật nó cần phải tĩnh dưỡng một thời gian mới có thể khôi phục là được.

Phó Thư Bảo cũng không muốn ép buộc, sau đó liền âm thầm mang theo Thanh Thủy, len lén đi ra khỏi sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc. Mặc dù là đi xuân điểm mình mở nhưng dù sao cũng vẫn là đi xuân điểm, cho nên chuyện thế này tuyệt đối không thể để mấy nữ nhân cạnh mình biết được.

Đi tới Nhân Phường liền thấy lầu lớn đã được trang trí lại hoàn toàn, tấm biển Chu gia trước đây đã được đổi lại thành một tấm mới, trên có có mấy chữ như rồng bay phượng múa “Tổ Nhân Phường”. Ba chữ to lấp lánh ánh vàng, vô cùng khí phái. Một chiếc thảm rất đẹp trải từ cửa tới tận bên trong. Bốn nữ tử mặc trang phục như thổ trắng ngoan ngoan đứng hai bên cửa lớn. Trên thế giới mà lực lượng là chúa tể này, nhìn thấy cái tai với cái đuôi trắng mềm mại của thổ, Phó Thư Bảo nhất thời có cảm giác như được trở lại thế giới trước, mơ một giấc mơ tuyệt vời vậy.

- Vốn là ở thế giới đó đã có mấy lần được đi chơi xuân điểm mà mình lại không được đi, nhưng hiện giờ, hắc hắc, lão tử tự mình mở một cái rồi.

Nhìn xuân điểm xa hoa nhà mình, trong lòng Phó Thư Bảo thấy sung sướng.

Đi tới cửa, bốn nữ tử giả thổ liền cúi người, cung kính đồng thanh hô:

- Chào thiếu gia! Mời thiếu gia vào!

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Không tồi, không tồi. Làm việc cho tốt, cuối tháng có thưởng...

Bốn nữ tử mặc bikini thổ lập tức phát ra tiếng cười như chuông bạc, ánh mắt sũng nước như muốn hòa tan thiếu gia vậy.

Chẳng qua Phó Thư Bảo khen ngợi không chỉ là thái độ làm việc của bọn họ mà còn cả vóc người, quần áo của bọn họ. Bộ bikini thổ trắng tới từ thế giới khác kia càng làm nổi bật bộ ngực sữa và cặp mông gợi cảm của bọn họ, kể cả hán nhìn thấy cũng không nhịn được mà muốn vuốt hai ba cái.

Phương Tín ra đón, trên khuôn mặt vẫn là nụ cười khiến người ta vui vẻ:

- Thiếu gia, người tới vừa đúng lúc. Tất cả đều đã làm tốt theo ý người rồi.

Phó Thư Bảo gật gật đầu, tiến vào cửa. Vừa vào đã gặp một hồ bơi sóng nước xanh ngắt, chia thành hai khu nước nông và nước sâu. Ở bên cạnh khu nước sâu còn có một cầu nhảy.

Đây là thiết kế độc nhất của hán. Cầu nhảy này vừa vắn cao hơn sân tường và cửa lớn, đứng từ xa có thể thấy mỹ nữ đứng trên đó nhảy xuống, ai mà không muốn tiến vào vui chơi chứ?

- Thế nào bên trong còn chưa có người bơi lội hả?

Phó Thư Bảo hơi nhú mảy.

Phương Tín cười ha hả, vỗ tay một cái. Lập tức bảy tám nữ tử mặc bikini liền đi ra từ cánh cửa cạnh bể bơi. Đôi chân dài trắng, cặp mông đầy đà, bộ ngực như sắp phun trào, cười cười nói nói, như muôn hoa khoe sắc.

Nhìn cảnh này thì dù không uống rượu cũng say như đã uống hai cân.

Ào ào, dường như đã được tuyển chọn kỹ, mấy nữ tử này đều thể hiện là những nhân vật bơi lội giỏi, nhảy xuống bể bơi đều bơi như mỹ nhân ngư.

Nhất là một nữ tử tóc vàng đứng trên cầu nhảy, không ngờ mượn lực đàn hồi của cầu nhảy để nhảy lên độ cao ba thước, sau đó xoay người trên không trung, ào một tiếng mới tiến vào bể.

- Thế này...

Phó Thư Bảo cũng vì động tác có độ khó cao này mà cả kinh.

Phương Tín cười ha hả nói:

- Thiếu nữ tóc vàng này là một hải tặc, sau khi bị bắt thì bị biến thành nô lệ. Nàng vẫn là một Lực Sĩ đạt cấp Chân Lực, có bơi trên biển năm ngày năm đêm cũng không có vấn đề gì. Chỉ đơn giản là nhảy cầu như thế này thì dễ như ăn cơm rồi. Ha ha.

- Chắc, nàng tên là gì thế?

- An Na, hay là để nàng hầu hạ thiếu gia nhé?

Phương Tín cười hắc hắc.

-Ồ, thế thì không nên đâu. Người có năng lực như vậy... Chúng ta phải bồi dưỡng tốt mới được.

Bởi độc tố biến thái còn chưa trừ được, hai người nhà mình mà hắn còn chưa dám chạm, làm sao còn tâm trí mà động vào nữ hải tặc này chứ?

Phó Thư Bảo lắc đầu cười khổ không thôi. Chẳng qua lúc này nữ tử tên là An Na đã lên khỏi bể bơi, cả người ướt sũng, vừa lau mặt, hai tay trắng như ngọc lại từ từ lướt xuống phía dưới bikini, xuống dưới ít nữa, ít nữa...sau đó lại bật cười, để lộ nửa cặp mông chắc mẩy, lại đi về phía cầu nhảy, giống như là một con thiên nga trắng đi tản bộ trên bờ hồ vậy.

Hai nam nhân ở đây nhìn thấy mà trợn mắt há mồm, giữa hai đùi cứng như sắt.

Đi tới đại sảnh của Tổ Nhân Phường, màu hồng nhạt ái muội tràn ngập từng góc ngách. Cầu thang đi lên lầu hai được trải thảm thượng đẳng của Tư Ba quốc.

Trên hành lang, các nữ tử xinh đẹp đứng cười cười nói nói. Vừa thấy Phó Thư Bảo và Phương Tín tiến lại, bọn họ lập tức dừng lại, chạy xuống dưới lầu, nghiêm chỉnh đứng thành một hàng, đồng loạt chào hỏi.

Ánh mắt Phó Thư Bảo đảo qua một lượt, không có cảm giác gì khác ngoài cảm giác thứ giữa hai đùi càng cứng.

Mỹ nữ tới từ các nơi trên thế giới, mặc dù có phục trang tinh xảo do hắn tự thiết kế, có cảnh phục, có khổ chữ T cực kỳ lộ liễu, có bikini gợi cảm, có đồng phục hộ sĩ, có váy ren gần như trong suốt, có váy công chúa mà chỉ trẻ con mới mặc, bên trên còn có hình vẽ phim hoạt hình.

Lúc này hầu như thế giới của nữ nhân đều đã thể hiện hết ra ở nơi này, muốn loại hình nào là có loại hình đó.

- Giác mộng của nam nhân gần như có thể trở thành hiện thực ở nơi này rồi...

Phó Thư Bảo thăm cảm thán.

Ngay lúc này, đột nhiên Phương Tín lại vỗ tay một cái.

Tiếng hát uyển chuyển đột nhiên vang lên trong đại sảnh, phiêu đảng đầy ý vị của dị vực.

Ngay trong tiếng hát, ở cuối hành lang tầng hai truyền tới tiếng bước chân trần.

Trong nháy mắt, một nữ tử tóc vàng mặc váy dài màu trắng đã tiến vào tầm mắt. Tốc độ của nữ tử này thật ra cũng không phải nhanh nhưng bước chân khiến người ta có cảm giác như nàng đang bay uyển chuyển trong không trung vậy.

192. Chương 192

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 192: Người quen tới phá quán

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

An Na nhảy từ trên lầu xuống, bắt một cây cột sắt sượt mà tuột, rơi xuống trên sân khấu giữa đại sảnh, từ từ hạ xuống, váy dài màu trắng bị gió thổi bay ngược lên, để lộ cặp đùi trắng bóc, còn cả chiếc quần lót màu xanh lam.

Nó bó chặt lại, khiến khu vực mềm mại nhất lộ ra mờ mờ ảo ảo. Tuy chỉ liếc mắt một cái ngẩn ngui nhưng cũng khiến người ta phải có ý nghĩ, muốn cầm “đũa” mà đâm chọt vào đó một chút...

Liếc mắt một cái khiến người ta cảm thấy gân cốt như nhũn ra, nữ tử tóc vàng liền bắt đầu múa trong tiếng nhạc dì vục.

Theo điệu múa của nàng, quần áo trên người cũng được cởi bỏ dần dần, rất nhanh trên người chỉ còn lại chỗ bí ẩn nhất là được che đậy, cả người lộ hết.

Bộ ngực đầy đà và vùng bụng bóng loáng như ngọc bích lộ ra khiến huyết mạch người ta phải phun trào, khó có thể chịu đựng được. Vậy mà nàng lại cố ý cong hai đùi, khiến những bộ phận mềm mại của mình tiếp xúc với cột thép, di chuyển lên xuống.

Mỗi lần như vậy thì da thịt mềm mại lại căng ra, khiến người ta tưởng tượng ra vô số chuyện. Mỗi lần như vậy, miếng vải màu lam mỏng kia lại hơi bị kéo lên, để lộ ra một cảnh tượng mê người...

Ừ, Phó Thư Bảo gian nan nuốt nước bọt một cái. Múa cột, điệu múa do hắn gợi ý rất cực đã được biểu diễn tại Tổ Nhân Phòng.

Hơn nữa nữ tử biểu diễn màn múa cột này dường như còn có chút cơ sở lực lượng và vũ đạo trời cho. Kỹ thuật vũ đạo của nàng kích động lòng người hơn rất nhiều so với bất kỳ vũ công múa cột nào hắn đã thấy ở thế giới kia.

- Thiếu gia, đây là vũ đạo theo lời người dạy. Sau này có khách tới, vũ nương sẽ không tự động thoát y mà phải đợi khách giắt tiền vào quần áo nàng thì mới cởi.

Phương Tín nín thở nói.

- Nhảy hay lắm!

Phó Thư Bảo thuận tay ném một kim tệ tới.

- Cởi nốt khổ xuống đi.

Thủ pháp của hắn tốt tới mức khiến người ta kinh ngạc, thuận tay ném một kim tệ lại dắt luôn vào giữa hai đùi nữ tử. Thật ra cho dù thiếu gia không cho kim tệ, chỉ cần nói một câu thì đừng nói là cởi khổ, dù có kéo cả lông dưới khổ xuống cũng được. Ngay khi miếng kim tệ bay lên đài, vũ nương trên đài liền biến thành trần như nhộng.

- Dựa theo sự dẫn dắt của thiếu gia, tiết mục đặc sắc nhất của chúng ta... Hắc hắc...

Phương Tín cười gian, đi tới cạnh một chiếc bàn lớn, mở miếng vải đen trên bàn ra. Lập tức hai nữ tử trần như nhộng liền lộ ra.

Vùng bụng lung linh, vóc người hoàn mỹ, thần thái vô cùng đáng thương khiến người ta động lòng, liếc một cái khiến người ta thương xót.

Mà tuyệt hơn chính là hai nàng bị một sợi thừng trói từ đầu tới chân, nằm thẳng ra, trên cơ thể kia đặt đầy các loại hoa quả.

Phó Thư Bảo cười ha hả, tự tay cầm một quả nho trên ngực nữ tử kia, cho vào mồm ăn, lại đưa tay cầm quả nho thứ hai. Nhưng quả nho này lại không bị hấn nhắc lên.

- Thiếu gia... Đó là... Đầu... Ti...

Sắc mặt nữ tử kia đỏ bừng như hoa đào tháng ba.

- Ách...

Mặc dù đã biết là thứ đó nhưng Phó Thư Bảo vẫn không nỡ buông tay.

- Thiếu gia, thử một chút nhé.

Phương Tín lại mang tới một ngọn nến.

Đây cũng là thứ mà Phó Thư Bảo thiết kế.

Nhìn nữ tử bị trói vô cùng đáng thương, trong lòng Phó Thư Bảo hơi do dự một chút sau đó lập tức cười hắc hắc hai tiếng:

- Thế thì... Thử một chút vậy.

Giọt nến nóng rơi xuống, miệng nữ tử kia liền phát ra tiếng rên rỉ, cơ thể cũng nhẹ nhàng chuyển động.

Dây thừng trên đùi nàng bởi sự chuyển động này mà càng thít vào người, đặc biệt là đoạn giữa hai đùi nàng, theo sự chuyển động của nàng mà tiến sâu vào trong khe mềm kia.

Cảnh này quả khiến người ta sinh ra đủ loại ý nghĩ, máu cam chảy đầy.

Nhìn như rất đau đớn nhưng thật ra cũng là một loại hưởng thụ khó có được. Điểm này Phó Thư Bảo có thể chứng thực từ ánh mắt mê ly của nữ tử.

- Nàng tự nguyện tham gia màn này đấy.

Phương Tín cười hắc hắc, nói.

- Nhân tài, nhân tài đó. Phải chú ý bồi dưỡng...

Phương Tín lại nói. Thật ra hấn thấy mỗi cô nương ở nơi này đều là nhân tài.

Trong lòng đang nảy sinh ý nghĩ bại hoại, muốn nhỏ vài giọt nến lên giữa hai chân nàng thì ở ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng ầm ĩ.

Chuyện tốt bị phá, trong lòng Phó Thư Bảo rất tức giận. Nhưng hấn cũng không vội đi ra ngoài mà lấy chiếc mặt nạ da người đã chuẩn bị tốt ra, sửa sang thỏa đáng, biến hình dạng khác rồi mới cùng Phương Tín đi ra đại sảnh, tiến về phía cửa lớn. Vừa tới bể bơi, còn chưa tới cửa lớn, hấn đã thấy bốn nữ tử mặc bikini thổ lộ bị một đám gia nô diện mạo hung hãn đuổi chạy vào.

Đám gia nô kia có mười mấy người, thể hình to lớn, bốn cô thổ lộ đứng đón khách làm sao đấu lại được. Nhưng biết rõ không thể ngăn được, bọn họ vẫn cố gắng đứng thành một hàng, nắm tay nhau ngăn những người kia tiến vào. Cứ như vậy, tất nhiên là không thể không bị đẩy vào, mà đám gia nô kia cũng được ăn không ít đậu hủ.

Trong lòng vốn đã không vui, Phó Thư Bảo vừa thấy cảnh này, lửa giận trong lòng càng lớn. Nhưng còn chưa đợi hấn phát tác, một người quen của hấn đã nổi giận rồi.

Người quen này chính là La Kiệt.

- Lão tử muốn xem kẻ nào dám cười lên đầu lên cổ La gia, mở kỹ viện tại kinh thành mà dám không thông báo trước!

Ở trước mặt người có thân phận địa vị thì La Kiệt chính là một vị công tử ôn tồn văn nhã. Nhưng trước mặt một đám người sinh hoạt hạ đẳng, hắn liền thể hiện ra khuôn mặt độc ác hung hãn.

- Thiếu gia, xử lý thế nào đây?

Dù mới tới kinh thành không lâu nhưng là người phụ trách của Phó Thư Bảo, Phương Tín sớm đã dò hỏi rõ tất cả thế lực tại nơi này. Nếu kể cả công tử La Kiệt của đệ nhất thế gia Tú Quốc cũng không biết thì hắn còn lẩn lộn ở đây sao được.

Cũng chính bởi biết thân phận của La Kiệt cho nên hắn mới hỏi câu này. Dù sao thì nếu không phải La Kiệt, hắn đã sớm cho người đánh gãy chân, đá ra ngoài cửa rồi.

Vốn Phó Thư Bảo thấy La Kiệt mang gia nô tới phá quán thì đã muốn lao ra đánh đập rồi. Sự thật là nếu hắn xông ra thì chẳng cần tới mấy Lực Sĩ thủ hạ mà Phương Tín chiêu mộ, chỉ mình hắn cũng có thể giải quyết hết bọn chúng.

Nhưng hắn lại khắc chế ý nghĩ không lý trí đó xuống ngay, nói nhỏ với Phương Tín.

- Đừng ra tay. Trước mặt người ngoài cũng đừng gọi ta là thiếu gia, gọi ta là Ma Thần Y.

- Ma Thần Y sao?

Phương Tín không hiểu tại sao thiếu gia lại không muốn dạy cho tên này một bài học, còn muốn mình gọi bằng cái tên kỳ quái như vậy.

- Cứ làm theo lời ta là được.

Phó Thư Bảo cười nói, bước ra chào đón:

- Ha ha! Vị công tử này, ta nhìn thấy ấn đường của ngươi đen kịt, da dẻ khô ráo, hai mắt vô thần. Ta dám khẳng định là trong một tháng nữa ngươi sẽ có đại họa giáng xuống đó!

- Con mẹ nó chứ, tiểu tử này là ai?

Đi tới phá quán lại bị nói một tràng như vậy, sắc mặt La Kiệt lập tức trở nên rất khó coi.

- Ha ha, vị này là quý khách của bốn điểm, Ma Thần Y.

Phương Tín cũng tươi cười ra đón. Mặc dù hắn không rõ trong hồ lô của Phó Thư Bảo bán thuốc gì nhưng hắn biết thiếu gia mà đánh người thì không đáng sợ, đáng sợ nhất là cười cợt mà tính kế người khác. Chơi đùa âm mưu có ai có thể chơi được thiếu gia nhà hắn chứ?

La Kiệt hơi sững sốt:

- Ma Thần Y sao?

- Ha ha, đúng vậy. Chỉ là thần y do Định Thiên Vương Tước mời tới thôi. Vốn ta còn đang chu du ở Phí Châu, nếu như không phải được Định Thiên Vương Tước đau khổ cầu khẩn tới chữa bệnh cho phụ vương thì ta còn chưa tới đâu.

Về tươi cười trên mặt Phó Thư Bảo càng đậm.

193. Chương 193

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 193: Phiền não của thần y (1,2)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

- Con mẹ nó, nói thật đi, người là thần y ở đâu chui ra hả? Người phải biết rằng kẻ dám đặt điều cho vương tử sẽ phải chết rất thảm đó!

La Kiệt cũng không khách sáo. Chẳng qua hắn đúng là có nghe tin đồn rằng Định Thiên Vương Tước mời một vị thần y tới xem bệnh cho hoàng đế Tú Lực thật.

Ngay lúc nói xong mấy lời này, trong lòng hắn đã hơi nghi ngờ, chẳng lẽ kẻ mặt mũi gian xảo trước mặt mình lại là thần y do Định Thiên Vương Tước Tú Lý mới tới sao?

Thần y lui tới y quán là chuyện rất bình thường. Nhưng thần y lại tới xuân điểm, vậy thì có thể coi là chuyện bình thường không?

Ngay lúc La Kiệt vẫn đang còn miệng cứng nhưng trong lòng hoài nghi thì Phó Thư Bảo lại than thở một câu:

- Ài, kể cả Định Thiên Vương Tước ở trước mặt ta cũng phải khách sáo, không ngờ ở chỗ này lại có một đệ tử thế gia đối xử với ta như vậy. Xem ra vài ngày nữa tới bái kiến hoàng đế bệ hạ, ta cũng phải nói với hắn, kinh đô chỗ của thiên tử, gia giáo đi xuống tới mức nào rồi.

- Mẹ kiếp, giả mạo thần y, vào kỹ viện mở trái phép, lão tử lại còn phải khách khí với người à? Đập phá cho ta, bắt hết nữ tử về Hoa Diên Cư của chúng ta!

La Kiệt vừa quát, trong lòng lại cười lạnh nói:

- Người không phải là thần y mà Định Thiên Vương Tước Tú Lý mời tới thì còn may, người tự báo thân phận, lão tử nhất định phải tìm người gây chuyện, đánh chết mới thôi!

Mười mấy tên gia nô khỏe mạnh nghe chủ nhân ra lệnh, lập tức tiến thẳng vào. Bốn nữ vốn ngăn phía trước bị dọa kinh hãi, lập tức mặt mũi tái mét, lùi lại phía sau đám người Phó Thư Bảo.

Phương Tín đứng cạnh Phó Thư Bảo đã nhắc tay lên. Chỉ cần hắn vung xuống một cái thì Lực Sĩ mai phục hai bên sẽ lao ra chém giết.

Thanh Thủy nhú mày, dáng vẻ như sắp không nhịn được mà ra tay. Chẳng qua khiến Phương Tín và Thanh Thủy thất vọng đó là không ngờ Phó Thư Bảo lại đưa tay ngăn bọn họ lại.

- Khoan đã!

Phó Thư Bảo đột nhiên rống lớn một tiếng, ngăn cản Phương Tín và Thanh Thủy lại.

Ngoài Thanh Thủy ra, Phó Thư Bảo chính là người có tu vi cao nhất ở đây. Một tiếng rống này của hắn hiển nhiên đã truyền Luyện Nguyên Tổ Lực vào. Tiếng rống đó giống như một tiếng sấm to đột nhiên bùng nổ trong Tổ Nhân Phường vậy, ngay cả nước trong bể bơi cũng chấn động! Mấy gia nô tu vi hơi yếu bên cạnh La Kiệt đang vọt tới, lập tức bị dọa cho tái mặt, hai tai ong ong!

- Không nhận ra là người thật sự có tài đó. Nhưng như thế cũng không cứu được người đâu!

- Vị công tử này, người sao lại vội vàng thế? Người nghe thần y ta nói hết rồi hay ra tay có được không?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Có lời rầm chó gì thì phóng nhanh đi!

- Bốn thần y chu du các nơi trên thế giới, nhưng nơi như Tổ Nhân Phường này lại là lần đầu được thấy. Người có từng thấy kỹ viện nào lại có bể bơi không? Người có thấy kỹ viện nào có cô nương trang phục đẹp mắt thế này không?

- Vớ vẩn! lão tử tất nhiên là biết điều này. Nếu như không thế thì còn có gì đặc sắc chứ? Thế càng tốt, lão tử thấy không thích là đánh thôi, hiểu chưa?

La Kiệt hung hăng nói.

Phó Thư Bảo cười lạnh nói:

- Ta hiểu rồi, hóa ra là người ghen tức phải không? Muốn đập thì cứ tiến vào. Nhưng ta có lời muốn nói trước, nếu như đã ra tay rồi, các người mà có ai mất đi một cánh tay hay một cái chân, hoặc là đầu rơi xuống đất vậy thì đừng có oán bôn thần y là không nhắc nhở các người!

- Lại dám dọa nạt cả lão tử à? Lên!

La Kiệt chẳng thèm coi lời này vào đâu.

Một đám gia nô hung thần ác sát liền lao lên đập phá. Theo ánh mắt ra hiệu của La Kiệt, có hai tên gia nô cầm đao lao thẳng về phía Phó Thư Bảo!

Đối mặt với hai gia nô đang lao tới, Phó Thư Bảo lại hành động khiến mọi người bất ngờ.

- Các người không ai được hành động!

Phó Thư Bảo lại rống giận một tiếng, quát Thanh Thủy và Phương Tín. Tự hấn nghênh đón hai gia nô đang cầm trường đao vọt tới kia.

Trùng Quyền trong Thiết Sa Quyền.

Chẳng qua Trùng Quyền này giờ không phải là đơn quyền như bình thường nữa mà là song quyền!

Loảng xoảng! Hai gia nô được ra lệnh chuyên tìm tới Phó Thư Bảo mà chém, gần như đồng thời chém lên hai nắm quyền của hắn.

Lập tức, tiếng vang như sắt thép va chạm truyền ra, hoa lửa bắn tung tóe. Ngay khi mọi người đều tưởng là bàn tay của Phó Thư Bảo chắc chắn sẽ bị chặt đứt thì hai gia nô kia ngược lại kêu hự một tiếng, bị lực phản chấn mạnh mẽ đẩy bay về phía sau! Mà hai thanh đao trông như sắc bén kia trực tiếp bị cong đi, chỗ va chạm với nắm quyền cũng xuất hiện mười lỗ hồng rõ ràng!

Nắm quyền thế nào mà lại có được cường độ tới vậy chứ?

Phó Thư Bảo cũng không có ý định bỏ qua cho hai gia nô kia. Ngay lúc hai kẻ này bị ném về phía sau, cơ thể còn chưa rơi xuống đất, hai bàn tay của hắn đột nhiên chụp về phía trước một cái.

Hai luồng nước lập tức bị hắn hút từ bể bơi lên, ào một tiếng liền ngưng tụ thành hai mũi lao trong suốt, vù một tiếng đã cắm vào bắp đùi hai kẻ này. Máu tươi bắn ra, hai gia nô kêu thảm một tiếng, ầm ầm ngã xuống đất, không thể bò dậy được nữa, hóa ra đã bất tỉnh nhân sự rồi!

Luyện Lực Sĩ có thể khống chế lực lượng siêu phàm của năm loại Nguyên Tố, ngưng tụ nước trong bể bơi thành mũi nhọn để công kích, đối với Phó Thư Bảo đã đạt tới cảnh giới Luyện Nguyên Tố Lực tăng hai mà nói thật ra là một chuyện quá đơn giản.

- Người... Không ngờ lại là Luyện Lực Sĩ Nguyên Tố!

Trong sự kinh hãi, La Kiệt vô thức lui về phía sau từng bước một. Hắn tất nhiên biết mình biết người. Tu vi lực lượng của vị thần y này hắn không thể đối phó được. Lúc này hắn đã hối hận vì không mang theo trợ thủ lợi hại rồi.

Phó Thư Bảo dùng một tiếng hừ lạnh để trả lời La Kiệt. Hắn chụp một nắm Bạch Lân Phấn, vung ra một cái. Một luồng Nguyên Tố Hỏa màu trắng bắn ra từ bàn tay hắn, đánh nhanh như điện vào một tên gia nô đang tiếp cận nữ nô của Tổ Nhân Phường.

- Á...

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra từ họng tên gia nô kia. Cương đao của hắn rơi xuống đất, bàn tay hắn không ngừng vỗ lên hai đùi. Vỗ không có tác dụng, hắn liền mang theo da thịt bị thiêu đốt lao xuống bể bơi.

Chẳng qua Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bị Phó Thư Bảo che dấu màu sắc thực kia cho dù là linh vương Lý cũng không đỡ nổi, một gia nô làm sao có thể đập tắt được chứ? Sự thật là dù có nhảy vào nước thì cũng vô dụng mà thôi!

Tiếng kêu thảm thiết như lợn bị chọc tiết không ngừng truyền ra từ miệng gia nô này. Mặc dù hấn nhảy vào nước nhưng vẫn có thể nhìn xuyên qua làn nước, ngọn lửa vẫn đang thiêu đốt hai đùi hấn. Tiếng gào khóc đau đớn của hấn khiến những mặt gia nô còn lại không còn tí máu, kinh hãi vô cùng.

Nếu như bị ngọn lửa quỷ dị kia làm bỏng thì bọn họ cũng không sợ hãi. Nhưng là nam nhân mà cả thằng nhỏ bị thiêu sống, vậy thì còn khiến bọn họ khó chịu hơn là bị giết!

Một đòn tấn công bằng Nguyên Tố Hỏa “rắn đẽ” liên trấn áp toàn trường, Phó Thư Bảo cũng không tiếp tục ra tay mà đứng khoanh tay tại chỗ, cười nói:

- Bồn thần y đã lâu chưa ra tay rồi. Các người có ai muốn thử thịt nướng một chút không? Như vậy thì xong lên đi.

Mặt đám gia nô La gia sợ hãi nhìn chủ nhân, không dám động đậy. [/CHARGE]

Sắc mặt La Kiệt âm trầm, oán hận nhìn Phó Thư Bảo, nói:

- Ra mặt vì một kỹ viện, lại trở thành kẻ địch của La gia chúng ta, người sẽ phải hối hận!
- Bồn thần y chính là thích những cô nương ở nơi này, ra mặt vì bọn họ thì có làm sao?
- Tốt lắm. Hy vọng lần sau ta tới, người vẫn còn ở chỗ này. Chúng ta đi!

La Kiệt cũng không phải là người lỗ mãng, không mang theo cao thủ, đánh tiếp thì chỉ có mình thiệt.

Đến tận lúc này, mục đích của Phó Thư Bảo xem như đạt được rồi. Sở dĩ không cho Thanh Thủy ra tay bởi sợ nàng bị lộ, để Ngã Mễ Đại Na biết. Mà hấn cũng đã thương lượng với sư phụ khách làng chơi rất kỹ rồi, cần phải làm thần y nổi danh. Như thế thì chuyện hấn một mình đánh bại đệ nhất ác La Kiệt của kinh thành mới nhất định truyền đi khắp các ngõ đường của kinh đô, còn hơn hấn và Độc Âm Nhi cứu cả trăm người. Vậy thì việc gì mà lại không làm chứ?

Ngay khi các cô nương của Tố Nhân Phường hoan hô và nhảy cẫng lên, đám người La Kiệt đã lùi lại tới cửa lớn thì bên ngoài lại xuất hiện một đám người. Kỳ quái chính là đám người kia không chỉ có ngựa, có xe mà trên đường còn gõ thanh la ầm ỉ, hấp dẫn rất nhiều người tới xem náo nhiệt.

Nhìn người đi đầu, lông mày Phó Thư Bảo liền nhíu lại.

Người đi đầu chính là Định Thiên Vương Tước Tú Lý toàn thân mặc áo gấm.

- Ha ha ha! Thần y người, người làm bồn vương tước tìm khó quá đó. Một mình người lại chạy tới nơi này chơi đùa, thế mà không gọi ta!

Người còn ở bên ngoài cửa lớn, tiếng cười nói của Định Thiên Vương Tước đã truyền vào rồi.

- Tên này uống nhầm thuốc rồi à?

Trong lòng Phó Thư Bảo mắng một tiếng, lập tức cũng phải chạy ra nghênh đón, vừa đáp lời:

- Ha ha, hóa ra là Định Thiên Vương Tước người. Ngọn gió nào thổi người tới đây vậy?

Tú Lý cao giọng nói:

- Ô, ta với mấy vị bằng hữu đang săn bắn trên núi, hai người không may lại bị độc xà cắn, kể cả Thái y viên cũng không dám nhận cứu. Cho nên ta vội vã mang người đi tìm thần y người, không ngờ lại gặp được người ở đây.
- Mẹ kiếp. Người diễn kịch cho chuyên nghiệp một chút có được không. Mang người bệnh chết tới nơi đi tìm thần y, nơi nào không đi lại chạy tới kỹ viện à...

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy rất buồn cười nhưng vẫn vui mừng vì sự sắp xếp này của Tú Lý. Rèn sắt phải rèn khi còn nóng. Hấn liền nói vuốt đuôi.

- Ôi, Định Thiên Vương Tước người cho người tới gọi là được rồi. Ta lần đầu mới tới kinh đô, vất vả lắm mới tìm được nơi chơi vui như Tố Nhân Phường này, thế mà lại có vị công tử này mà gia nô tới đập quán, người xử lý hộ nhé.

Mặc dù đã nhìn thấy La Kiệt từ trước, Tú Lý vẫn ra vẻ kinh ngạc nói:

- Ôi chào, công tử La Kiệt, người sao lại ở đây thế? Chẳng lẽ người tới đập quán mà thần y nói lại là người sao?

- Là ta đó Định Thiên Vương Tước. Người ở lại chơi từ từ nhé, ta không tiếp nữa.

La Kiệt vung tay, mang gia nô rời đi.

La Kiệt này chính là công tử của thế gia đệ nhất Tú Quốc, thân tự cho là người có quyền thế, lại được Nhị Vương tử Thanh Dật Vương Tước coi trọng, tất nhiên không coi Định Thiên Vương Tước không có thể lực này vào đâu.

- Hiểu lầm, hiểu lầm thôi. Thần y người, người mau xem bệnh cho người ta mang tới nhé.

Tú Lý cười ha hả, cũng không thèm để ý tới sự bất kính của La Kiệt.

- Ôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm thở dài một hơi.

- Sư phụ như vậy, dù cuối cùng hẳn trở thành hoàng đế Tú Quốc thì Tú Quốc hơn phân nửa là xong đời rồi. Mà làm đệ tử của hắn, ta hơn phân nửa là sẽ bị ghi thành hình tượng gian thần, tiếng thối vạn năm rồi.

Mang gia nô rời đi, La Kiệt cũng không đi xa mà dừng lại bên ngoài đám người đang vây quán.

Lúc này Tú Lý cho mấy gia nô khiêng hai người từ trên xe ngựa xuống. Mấy người nọ mặt đều vàng ệch, hô hấp yếu ớt, dù là người không học y cũng nhận ra là tính mạng bọn họ đã nguy kịch rồi.

Nhìn mấy gia nô đặt người bệnh trước mặt mình, Phó Thư Bảo cảm thấy đau đầu, nói nhỏ với Tú Lý.

- Sư phụ, sao người lại làm chuyện này mà không báo trước thế. Âm Nhi muội muội không ở bên cạnh, ta cứu người kiểu gì đây?

Tú Lý ho khan một tiếng:

- Người cho rằng làm sao ta tìm được chỗ này hả? Còn không phải là Độc Âm Nhi chỉ cho sao? Người đúng là hay thật. Chúng ta đã thương lượng rõ là dùng phương thức này tạo hiệu ứng dư luận rồi, người lại len lén chuồn tới đây chơi bời. Hừ, người cũng không hay lắm đâu nhé. Sớm biết thế thì chúng ta cùng nhau đi, sau đó rồi hãy diễn trò có phải là hoàn mỹ không?

Phó Thư Bảo: "..."

- Sư phụ, hòm thuốc đây rồi.

Giọng nói quen thuộc truyền tới. Phó Thư Bảo quay đầu lại liền thấy Độc Âm Nhi hóa trang thành một thiếu niên anh tuấn, mang hòm thuốc cho hắn. Trên mặt mặc dù nàng là nụ cười vui vẻ khả ái nhưng điều này lại khiến lưng hắn phát lạnh.

- Âm Nhi, sao người lại biết chỗ này chứ?

- Người tưởng rằng cái mùi như trâu động đực trên người người ta còn không biết sao?

-

- Sư phụ, đây là hòm thuốc của người.

Mở hòm ra, đưa tới trước mặt Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi còn thò tay xuống, véo mông Phó Thư Bảo một cái thật mạnh.

Phó Thư Bảo không dám kêu, mày chỉ nhíu chặt lại. Chẳng qua người từ xa nhìn lại thì lại tưởng là thần y vì người bệnh mới cảm thấy đau đầu. Nếu không thì sao phải nhíu mày tới mức độ đó chứ? Bệnh tình chắc là nặng lắm ấy nhỉ?

Thần y trị bệnh nhưng trên thực tế lại do Độc Âm Nhi ra tay. Hai người bệnh này vốn là bị nàng đầu độc thành nửa sống nửa chết, muốn cứu thì chỉ cần giải độc cho bọn họ thôi, rất đơn giản.

Hai người này vừa mới sắp sang thế giới bên kia tới nay, trong nháy mắt liền đã đứng dậy được, sinh long hoạt hổ, không chỉ được cứu sống mà còn khỏe mạnh như thường. Biến hóa lớn như vậy lập tức được mọi người hoan hô ầm ĩ. Ngay lúc hai người bệnh đang khóc rống lên, chảy nước mắt cảm tạ thuật diệu thủ hồi xuân của thần y, Độc Âm Nhi giả làm học trò của thần y liền hô to:

- Sư phụ ta có trái tim nhân hậu, quyết định hành y tế thế, các người ai có bệnh tật hay nghi nan tạp chứng gì đều có thể tới xin chữa! Sư phụ ta sẽ không lấy một xu!

Ồa. Vốn mọi người chỉ đứng vây xem náo nhiệt, bởi một câu của Độc Âm Nhi liền lao ào vào vào cửa Tổ Nhân Phường.

- Thần y, mặt ta rõ thế này có thể chữa không?

- Thần y, kinh nguyệt ta không đều, người có thể xem thử xem...

- Thần y, ta khụ, rất khụ khụ khụ...

Mẹ nó, thế này là chơi kiểu gì? Phó Thư Bảo nhứ chặt đôi mày. Hiện giờ điều hấn muốn nhất không phải là để ý tới mặt rõ hay kinh nguyệt của ai mà muốn hành hung Độc Âm Nhi một trận.

- Xem ra tên thần y này có tài thật. Nhưng cho dù y thuật của người có cao tới bao nhiêu thì người cũng đi sai đường rồi. Đứng về phía kẻ phế tài nhưng Định Thiên Vương Tước nọ, người chết chắc rồi! Chúng ta đi.

La Kiệt cũng không hứng thú xem náo nhiệt nữa, lần này mang người rồi đi thật.

194. Chương 194

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 194: Người muốn nội y (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cho dù là thế nào thì Tổ Nhân Phường vẫn đã khai trương rồi.

Đối với đám nữ nô của Tổ Nhân Phường, bọn họ không phải nhảy vào một hố lửa mà tiến vào một cuộc sống hoàn toàn mới. Dựa theo lời của ông chủ thì các nàng cuối cùng phải trở thành mỹ nữ gián điệp xuất sắc nhất, không chỉ sắc nghệ vô song mà còn có thể học rất nhiều tri thức khác, thậm chí là kỹ xảo sát nhân.

Lúc đó, điểm quan trọng nhất trong công việc của bọn họ là phải thông qua phương thức dùng sắc dụ để thu các loại tin tức tình báo, nhưng cũng không phải muốn bọn họ đem bản thân ra để đổi lấy tin tức. Sự thật là chỉ cần bọn họ không muốn thì không ai bức bách bọn họ làm chuyện đó. Kể cả ông chủ cũng sẽ không làm vậy.

Nữ nô mà Phương Tín mua về đều là hải tặc, nô lệ bắt từ giặc cướp, nô lệ bỏ trốn, cũng có một số nữ tử đáng thương gia cảnh bần hàn, vì để người nhà sống sót mà phải tình nguyện làm nô lệ, cuối cùng lại được Phương Tín mua.

Những nữ tử này nếu không phải được Phương Tín mua thì chờ đợi bọn họ sẽ là cuộc sống nô lệ thê thảm hơn cả ngàn vạn lần. Chủ nhân của bọn họ căn bản sẽ không coi bọn họ là người. Nhưng Phó Thư Bảo lại không chỉ xem bọn họ là con người mà còn cho bọn họ cơ hội được giáo dục, thậm chí còn trả lương cao.

Chủ nhân như vậy, cuộc đời mới như vậy, ai mà không muốn nắm chặt chứ? Ai mà lại không biết cố gắng báo đáp chủ nhân của bọn họ chứ?

Thật ra chính Phó Thư Bảo cũng không yên cầu về phương diện này nọ nhưng nếu giờ cần hiến thân thì bọn họ cũng không chút do dự mà hiến thân ngay.

Sau vở kịch tại Tổ Nhân Phường, tiếng tăm của vị thần y giả mạo Phó Thư Bảo liền nhanh chóng truyền khắp hang cùng ngõ hẻm của kinh thành.

Kế hoạch đã định trước là cần Độc Âm Nhi hạ độc và giải độc, hiện giờ dù không làm vậy nhưng cũng có kết quả tốt như nhau.

Tất cả dường như đều phát triển theo phương hướng đã định cả.

- Hoa Hoa Thần y cái quỷ gì? Ta khinh. Ai lấy cái tên quê mùa này thế hả?

Nghe Phương Tín báo tin, Phó Thư Bảo cảm thấy đúng là quá buồn cười.

- Còn nữa...

Phương Tín nói một loạt:

- Thần y háo sắc, thần y kỹ viện, thần y đêm chơi tám nàng, thần y tăng độ lớn độ mạnh...

Thần y tăng độ lớn tăng độ mạnh à? Đột nhiên nghe thấy danh hiệu như thế, Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy trời đất đảo điên, đầu choáng muốn chết. Trời đất, đây đâu phải tôn xưng của thần y. Đây là danh hiệu của mấy kẻ lừa đảo bán thuốc kích dục thôi.

- Bên La gia cũng không có động tĩnh gì. La Kiệt không cho người tới phá quán nữa. Nhưng ta cũng vẫn muốn phái người đi giám thị tất cả cử động của La gia.

Cuối cùng Phương Tín báo cáo.

- Được rồi, người cứ làm đi.

Phó Thư Bảo nói. Năng lực thu thập tin tức của Phương Tín càng ngày càng tốt, khiến hắn cũng cảm thấy vui mừng vì đã không nhìn lầm người.

Phương Tín gật gật đầu, đi ra ngoài cửa.

- Chờ một chút.

Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một chuyện, gọi hắn lại:

- Đúng rồi, Phương Tín, người chú ý cơ thể một chút, đừng có ngất ở Tổ Nhân Phường đó.

Phương Tín cười hắc hắc nói:

- Thiếu gia đã sắp xếp tốt rồi. Thật ra ta cũng... thỉnh thoảng vụng trộm một chút nhưng không phải là tham lam quá. Mà các cô nương cũng đều coi thiếu gia là thần tượng, hai ngày nay đều quần lấy ta hỏi về người. Lần sau mà người tới Tổ Nhân Phường, bọn họ, bọn họ muốn...

- Bọn họ muốn làm gì chứ?

Phó Thư Bảo hơi tò mò hỏi.

Phương Tín cười ha hả nói:

- Bọn họ nói chỉ cần thiếu gia ăn được, chín mươi chị em bọn họ đều nguyện cùng hầu hạ thiếu gia đấy.

Chín mươi người sao? Dù vẫn rất tự tin đối với năng lực ở phương diện đó nhưng khi nghe thấy con số khổng lồ này, hai chân Phó Thư Bảo vẫn nhũn cả ra.

Đuổi Phương Tín ra khỏi sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc xong, trở lại Phó Thư Bảo liền thấy Chu Uyển Nhi đang đứng ở cửa phòng hắn, dáng vẻ gian gian, trông rất buồn cười.

- E hèm!

Cố ý đi thật nhẹ, Phó Thư Bảo mãi lúc tới sát phía sau Chu Uyển Nhi mới đột nhiên lên tiếng, lập tức khiến nàng giật nảy mình.

- Thiếu gia, thật là...

Trở thành quân sư kiêm quản gia của Phó Thư Bảo, Chu Uyển Nhi cũng sửa lại cách xưng hô, gọi Phó Thư Bảo giống như tất cả thuộc hạ và nữ nô của hắn.

- Người can đảm như thế sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Còn nữa, người lén lén lút lút đứng ở cửa phòng ta là muốn làm gì hả?

Chu Uyển Nhi chu chu môi, có vẻ không vui nói:

- Ta không hề lén lén lút lút chút nào nhé. Ta là cố tình tới tìm người đó.

- Âm Nhi tỷ tỷ và Chi Ni Nhã tỷ của người đâu? Không phải là người rất thích ở cùng với bọn họ à? Tới tìm ta làm gì?

Tuy là quân sư và quản gia của mình nhưng Phó Thư Bảo vẫn chưa để Chu Uyển Nhi làm chuyện gì. Từ khi nàng tới sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc tới nay vẫn thích chơi với Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã nhất, nếu không thì cũng đi với ca ca nàng là Chu Di Mộng. Gặp mặt đơn độc như thế này là lần đầu tiên đó.

- Đương nhiên là bày mưu cho người rồi.

Chu Uyển Nhi chững chạc đằng hoàng nói.

Phó Thư Bảo cười:

- Người được đó. Hôm nay muốn bày mưu gì cho ta đây?

- Trước khi ta nói, ta muốn hỏi rõ một điểm đã. Sau này thiếu gia đi tìm Phương Tín kia thì nhất định phải có mặt ta. Nếu không ta không thể nắm được tin tức liên tục, làm sao có thể đưa ra ý kiến cho người được chứ? Người có thể làm thế không, thiếu gia?

Phó Thư Bảo ngạc nhiên nói:

- Thế nào, người biết Phương Tín là người thu tin tức cho ta sao?

- Ta không chỉ biết hắn là người thu tin tức cho thiếu gia mà còn biết người lấy ngôi nhà cũ của chúng ta mở Tổ Nhân Phường cơ.

-

- Chẳng qua ca ca ta đã nói rồi, cũ không đi thì mới không đến. Nhà cũ là của thiếu gia, chúng ta cũng chẳng ngại người dùng nó vào việc gì.

Phó Thư Bảo đúng là cảm thấy hơi đau đầu với quỷ tinh linh trước mặt này, cười khổ gật gật đầu:

- Được rồi, sau này Phương Tín tới báo cáo thì ta sẽ gọi người. Hiện giờ thì nói ý kiến của người được chứ? Phương Tín vừa rồi mới báo cáo là La gia không có động tĩnh gì. Mặt khác, bên Thái Bình Vương Tước cũng chưa có gì lạ. Hiện tại ta cũng chưa tìm được hướng đột phá.

Suy nghĩ một chút, Chu Uyển Nhi mới trầm ngâm nói:

- Nước muốn lặng mà gió chẳng dừng. Biểu hiện bình tĩnh như vậy thật ra mới là dấu hiệu nguy hiểm nhất. Hiện tại Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước không có hành động gì lớn, không phải là không muốn đối phó với chúng ta. Theo ta thấy, thật ra bọn họ đang so kien nhẫn, xem ai không nhịn nổi mà ra tay trước. Như thế thì bọn họ mới có thể có một người làm ngư ông đắc lợi.

- Ý người là, hiện giờ chúng ta giống như cá thịt trên thớt, ai cũng có thể chém giết sao?

- Còn không phải sao? Thanh Dật Vương Tước có quân giới làm hậu thuẫn, còn có cả La gia là đệ nhất thế gia của Tú Quốc, hiện tại lại có cả tộc trưởng xà tộc Kim Dịch tới giúp. Mà phía Thái Bình Vương Tước không chỉ có quan văn làm chỗ dựa, còn có Tử Bí Đảo Nhân Xã và Quy Vân Tông, thực lực cũng không dưới Thanh Dật Vương Tước chút nào. Vậy thưa thiếu gia, bên chúng ta có gì đây?

Ngừng lại một chút, Chu Uyển Nhi lại nhún đôi mày tuyệt đẹp mà nói:

- Cái vị sư phụ Định Thiên Vương Tước của ngươi, ta nghe Âm Nhi tỷ nói, tối qua hắn còn lăn lộn một đêm tại Tổ Nhân Phường, đến giờ cũng chưa thò mặt ra đâu.

Phó Thư Bảo:

-

Không phải hấn tức vì lão chơi bởi mà tức vì lão không trả tiền!

Lấy danh nghĩa là sư phụ, lại còn có tiếng là tam vương tử của Tú Quốc, các cô nương của Tổ Nhân Phường tất nhiên là muốn báo ân, tất nhiên là phải tranh thủ ngọt ngào với hắn, làm sao lại dám thu tiền hắn chứ?

- Thế cục bị động như vậy đối với chúng ta mà nói là rất bất lợi. Nếu không muốn ngồi yên đợi người tới chém giết thì chúng ta chỉ có xuất kích hai đường mới được!

- Xuất kích hai đường sao?

- Đường thứ nhất, thiếu gia cần làm cho cái vị sư phụ không có ý chí chiến đấu kia tỉnh táo lại, nhanh chóng mang ngươi và Âm Nhi tỷ tiến vào Hoàng Kim Thành, thăm dò tình huống của Tú Lực hoàng đế- đường thứ hai chính là bắt lấy La Kiệt.

Đường thứ nhất thì tất nhiên Phó Thư Bảo đã nghĩ tới, tuyệt đối tán đồng. Nhưng đường thứ hai lại khiến hấn kinh hãi:

- Uyển Nhi muội muội, ngươi sao lại nghĩ tới chuyện bắt La Kiệt? Dưới cục diện này, chúng ta mà đụng vào người La gia thì không phải là cho Thanh Dật Vương Tước và La gia có cơ để động đao với chúng ta sao?

Chu Uyển Nhi đáp:

- Chẳng lẽ thiếu gia không biết lén lút mà bắt hấn lại sao? Chẳng lẽ sau khi xong việc không biết giá họa cho Thái Bình Vương Tước sao?

Nếu như kế mượn dao giết người, giá họa cho người vô tội này là do một người trưởng thành nói ra thì Phó Thư Bảo cũng không thấy gì là không ổn. Nhưng nó lại do một cô bé mới hơn mười tuổi như Chu Uyển Nhi này nói ra, trong lòng hấn cảm thấy thật là quỷ dị.

- La gia mặc dù nhiều con cháu nhưng hiện giờ gia chủ La Nghiêm chỉ có một người con trai là La Kiệt thôi. Cho nên La Kiệt đối với hấn mà nói chính là mạng sống rồi. Chỉ cần La Kiệt biến mất, La Nghiêm khẳng định sẽ đại loạn, cũng nhất định sẽ dẫn ra hai con cá lớn mà thiếu gia muốn đối phó.

Hai con cá lớn mà Phó Thư Bảo muốn đối phó chính là tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch và Ngã Mễ Đại Na. Chu Uyển Nhi phân tích như thế, lông mày hấn liền lập tức giãn ra.

Chu Uyển Nhi lại nói:

- Ta tin rằng La Kiệt nhất định nắm rất nhiều tin tức mà chúng ta không biết. Chỉ cần hấn rơi vào tay chúng ta, từ tin tức trong miệng hấn, chúng ta có thể biến cục diện bị động trước mắt thành chủ động rồi.

- Tốt lắm. Cứ làm như vậy đi.

Phó Thư Bảo cười tươi. Xem ra hấn chiêu mộ Chu Uyển Nhi làm quân sư và quản gia là chuyện vô cùng chuẩn xác rồi.

- Còn nữa, thiếu gia à. Chờ chuyện này xong rồi, ngươi phải cấp tiền cho ta để ta buôn bán nhé. Thế mạnh của ta không phải dùng âm mưu quỷ kế đâu, là buôn bán đấy.

Khi Phó Thư Bảo đang cảm thấy vui mừng, Chu Uyển Nhi vừa hờn vừa giận nói:

- Phải biết rằng người ta vẫn là một nữ tử chưa trưởng thành đấy. Bầy âm mưu quỷ kế nhiều, lớn lên sẽ trở thành nữ nhân bại hoại mất.

- Ối...

Thế này thì Phó Thư Bảo cũng chẳng biết phải nói gì nữa. Trước thì không muốn gọi là bé gái, giờ lại bảo là chưa lớn. Lòng dạ đàn bà đúng là khó đoán, kể cả một cô bé mới mười tuổi đã thế sao? Lại còn cái gì mà phụ nữ bại hoại chứ? Nếu như thế thì đã làm sao?

- Còn nữa, thiếu gia, ta có một yêu cầu, hy vọng người có thể thỏa mãn.

- Yêu cầu gì? Cứ nói đi.

Phó Thư Bảo rất sáng khoái đáp.

- Ta biết bên trong Tổ Nhân Phường có rất nhiều quần áo xinh đẹp kỳ lạ, đều do thiếu gia tự mình thiết kế. Thứ đó, thiếu gia có thể len cho ta một cái... Áo bikini không?

Phì, máu tươi bắn ra khỏi miệng Phó Thư Bảo...

Trong lòng thầm cảm thấy hồng hót, nhưng hắn cũng không thể không bội phục thiên phú kinh người của Chu Uyển Nhi tại phương diện này. Nói cách khác, theo hắn thấy, Chu Uyển Nhi nếu không trưởng thành thành một người phụ nữ bại hoại thì đúng thật là phí của trời rồi.

oOo

Thanh danh thần y truyền khắp hang cùng ngõ hẻm của kinh đô, Tú Lý muốn tìm cách tiến vào Hoàng Kim Thành cũng dễ dàng hơn nhiều. Chẳng qua cũng phải làm một số việc theo trình tự hành chính, cũng cần tốn chút thời gian.

Nếu đã chia ra để hành động thì phía Phó Thư Bảo cũng bắt đầu chuẩn bị thôi.

Tơ của Ngân Ti Tầm Mãng dao cắt không đứt chính là dây thừng tốt nhất chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

Còn có cả bao bố để trùm kín người. Cái này thì tương đối phổ biến, cũng rất dễ tìm. Kho lúa của sứ quán có rất nhiều bao tải to, vừa lúc cầm ra dùng tốt.

Giờ chỉ còn một thứ tài liệu quan trọng nhất, đó là thuốc mê hoặc là độc dược. Tài liệu như thế, đi mua ở nhà thuốc thì rõ ràng là để lại manh mối rồi. Nhưng chuyện này cũng được giải quyết tốt thôi. Bên cạnh hắn có một đại sự dùng độc là Độc Âm Nhi đây.

- Từ ngày thần y diễn trò tại Tổ Nhân Phường, Âm Nhi hình như không vui lắm. Hiện tại mình đi tìm nàng xin thuốc mê gì đó, không biết là nàng có cố ý làm khó mình không đây? Chắc là không đâu. Âm Nhi muội dù hơi nóng tính một chút nhưng dù sao cũng là người biết tình biết lý. Chuyện đại sự như bắt La Kiệt. Nàng phải biết là không nên gây sự với ta...

Vừa chậm chậm đi về phía phòng Độc Âm Nhi, trong lòng Phó Thư Bảo lại ngổn ngang suy nghĩ.

Chuẩn bị các loại tài liệu thật ra là một chuyện rất dễ dàng. Nhưng chuyện bắt một người có thân phận như La Kiệt mà thần không biết quỷ không hay thì lại là một chuyện có độ khó rất cao. Đây cũng là vấn đề mà Phó Thư Bảo đau đầu suy nghĩ mãi.

Còn chưa tới phòng Độc Âm Nhi, một tràng cười trong như chuông bạc đột nhiên truyền tới lỗ tai Phó Thư Bảo. Hắn không khỏi thu hồi tâm tư. Gặp phụ nữ là một chuyện rất phiền toái, cũng phải có sách lược. Hắn muốn tập trung tinh thần.

Dường như không chỉ có tiếng cười của mình Độc Âm Nhi mà còn có cả Chi Ni Nhã nữa.

Trong lòng Phó Thư Bảo lấy làm lạ:

- Hai nữ nhân này giống như là nước với lửa, sao lại ngồi trong cùng một phòng mà cười đùa đây?

Vừa nghĩ như thế, hắn cũng len lén bước tới, nhẹ nhàng không phát ra tiếng động nữa.

Nhón chân nhón tay, âm thầm đi tới cửa, một tràng cười trong trẻo lại đột nhiên truyền ra từ bên trong. Lúc này tiếng nói của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng đã truyền tới tai Phó Thư Bảo, mặc dù rất nhỏ nhưng làm sao có thể thoát khỏi thính giác của Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ lực như hắn chứ?

- Âm Nhi tỷ, người có lấy làm lạ không? Bảo ca ca sao lại có thể thiết kế ra loại quần áo đẹp thế này chứ? Hơn nữa còn rất nhiều loại nhé. Ta dám đánh cược là ta đã đi nhiều nước trên thế giới, chưa thấy nữ nhân

nước nào lại mặc quần áo như vậy đâu. Thế thì hần làm sao lại thiết kế ra được chứ? Dù sao thì ta cũng không tin là hần bộc phát ra linh cảm đâu.

- Chuyện này ta cũng không biết. Dù sao thì ta chỉ biết là hần rất háo sắc. Một nam nhân háo sắc tới một trình độ nào đó, có loại y phục hạ lưu nào mà không thiết kế ra được chứ?

Phó Thư Bảo đứng ở ngoài cửa, sắc mặt đã biến thành màu gan lợn.

- Âm Nhi tỷ, người nói Bảo ca ca háo sắc như thế, hần có... Có ấy... Với người không?

- Không có!

Âm Nhi tỷ, người không nên tức giận như thế. Hần có từng... Hôn người không?

- Không có! Người hỏi cái gì thế? Các người có sao?

- Ấy? Không có mà!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm mắng một tiếng.

- Mẹ kiếp, ai cũng giảo hoạt, muốn moi tin từ miệng đối phương cả. Xem ra đều không phải là loại đèn càn đầu đâu.

Sự thật là hần đều có tiếp xúc thân mật với hai nữ nhân này rồi, chỉ thiếu một chút xú nữa thôi. Điểm này hần còn hiểu rõ hơn hai nữ nhân này.

195. Chương 195

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 195: Nhìn trộm và linh cảm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vốn nghe mấy lời tán dóc như thế, Phó Thư Bảo đã mất đi hứng thú nghe tiếp nhưng đúng lúc hần định giơ tay gõ cửa, đột nhiên tiếng nước chảy kỳ quái liền truyền ra.

- Cái gọi là bikini này không phải là để mặc sau khi tắm rửa chứ?

Giọng Chi Ni Nhã vang lên.

- Đại khái là thế chẳng? Ta và người đều thử ngâm nước chút? Ta cảm thấy thứ này chỉ cần ướt là được, không cần phải ngâm lâu đâu.

Giọng Độc Âm Nhi đáp.

- Vậy thì ta ngâm luôn, người cũng tới ngâm đi.

Chi Ni Nhã nói.

Tiếng nước chảy lại truyền tới, khiến lòng người điên đảo.

- Không ngờ Âm Nhi muội muội và Chi Ni Nhã lại vờ nghiêm chỉnh, len lén lấy hai bộ bikini của Tổ Nhân Phường. Không biết bọn họ mặc vào thì sẽ như thế nào nhỉ?

Trái tim đập gia tốc, Phó Thư Bảo từ từ áp mặt sát vào cánh cửa. Luyện Nguyên Tổ Lực chuyển động theo ý niệm của hần. Mặt hần liền âm thầm chìm vào trong cửa.

Lực sĩ bình thường nắm giữ lực lượng của thổ Nguyên Tổ có thể tiến hành thổ động, nguyên nhân rất đơn giản. Bởi vì lực sĩ nắm tổ Nguyên Tổ có thể vận dụng lực lượng của nó phân giải kết cấu thổ nhưỡng. Mà

đối với Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố, hẳn không những có thể phân giải kết cấu thổ nhưỡng mà còn phân giải được các vật chất từ mộc, kim.

Phó Thư Bảo cũng không ngốc tới mức thò cả đầu xuyên qua cánh cửa mà chỉ để lộ mặt ra là được.

Trong phòng đầy hơi nước, nhưng ánh mắt của Phó Thư Bảo cũng không bị cản trở quá nhiều. Hắn có thể nhìn thấy Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã rất rõ ràng. Giờ phút này Chi Ni Nhã đang bước ra khỏi bồn tắm giữa phòng. Độc Âm Nhi cũng không chờ đợi được mà nhảy xuống.

Chi Ni Nhã vừa ra khỏi bồn, lộ ra thân thể còn đầy nước. Trên làn da trắng như tuyết, những giọt nước này đều sáng lấp lánh như ngọc trai. Bikini màu trắng trên người nàng bị ướt nhẹp, vốn đã rất ít vải, giờ lại dán chặt lên người nàng.

Hai miếng vải hình tam giác chỉ có thể che một phần ba bầu ngực, thế nên hai phần ba ngọn núi tuyết kia liền lộ ra ngoài. Ở trên đỉnh núi có hai hạt nổi lên, nhìn vừa rõ ràng lại vừa mờ lung, nhưng nhìn thấy liền khiến cho người ta không cầm lòng được.

Hạ thân nàng cũng là một miếng vải tam giác, che phần quan trọng nhất giữa hai đùi. Bởi bị nước làm ướt, phần vải đó cũng áp sát vào cơ thể, lộ ra một đường cong lớn, ở giữa là một rãnh sâu. Mặc dù còn cách một khoảng, lại bị ảnh hưởng bởi hơi nước nhưng Phó Thư Bảo vẫn có thể nhìn rõ phía trên mảnh vải tam giác là một vùng màu vàng rậm rạp.

Ào ào. Độc Âm Nhi vừa nhảy vào thùng để làm ướt cơ thể, sau đó liền nhảy ra, xoay tròn rồi cười khanh khách nói:

- Chi Ni Nhã, người xem, có phải thế này không?

Đến tột cùng cái gì là “thế này” thì Phó Thư Bảo không cách nào biết được. Hắn chỉ biết là Độc Âm Nhi nhảy ra từ bồn nước cũng gợi cảm không kém Chi Ni Nhã chút nào. Nàng có dung mạo độc đáo của nữ tử phương Đông, vóc người yếu điệu, mái tóc đen dài, khiến người ta khó có thể nhìn nài được, có xúc động muốn vọt tới.

Bikini trên người Độc Âm Nhi hơi khác Chi Ni Nhã, trên người nàng là hai miếng vải dài hẹp, từ đầu vai đi xuống, bao phủ một phần tư bộ ngực. Thế nên bộ ngực nẩy nở kia chỉ được che ở mỗi đầu nhũ, chẳng khác gì là không mặc vậy. Vải vóc cực kỳ ít, hơn nữa bị thấm ướt nên vị trí quan trọng của nàng lập tức có hiệu quả thị giác giống như “xuyên thấu”. Có thể nhìn thấy rõ ràng về hình dáng nhưng lại không thể thấy hết làn da và cái “hạt” kia.

Hạ thân của nàng cũng là một dải vải mỏng manh kéo vắt qua, khó khăn lắm mới bao phủ được vùng này. Nó cũng bị nước thấm ướt, thế nên khe sâu ở giữa hoàn toàn lộ ra. Hai bên cái khe là chỗ mềm mại như cách hoa đào, lởm chởm có thể thấy một ít sợi đen bao phủ, ít tới đáng thương, nhưng chính là bởi sự thưa thớt này nên trông lại càng yếu ớt và đáng yêu.

Thấy cảnh này, một luồng lửa lập tức bùng lên từ bụng dưới Phó Thư Bảo, không cách nào khống chế được, hô hấp cũng trở nên dồn dập hơn.

- Âm Nhi tỷ, đúng là như vậy đó. Vải ướt nhìn gợi cảm thật.

Chi Ni Nhã lúc này mới bình luận, thật ra cũng giải thích cho thắc mắc của Phó Thư Bảo.

- Ha ha, người cũng không tồi đâu nhé. Hay chúng ta thử cái loại khố gì đó nữa đi?

- Khố chữ T.

Chi Ni Nhã bổ sung.

- Đúng, chúng ta thay khố chữ T thử xem.

Không ngờ lại còn lấy được cả khố chữ T của Tố Nhân Phường! Lỗ mũi Phó Thư Bảo lúc này nóng bừng, hóa ra đã chảy máu mũi rồi.

Thấy Độc Âm Nhi xoay người, bàn tay tiến vào bên trong cặp mông trắng như tuyết, cởi cái khố ít vải tới đáng thương xuống, từng chút từng chút một. Động tác của nàng tuyệt đẹp, thông thả cởi khố xuống, khiến

cho cặp mông trắng như tuyết từ từ được bộc lộ ra. Trắng tới không có chút tì vết, tròn tới hoàn mỹ, độ nảy dạt tới mười phần, trông vô cùng khêu gợi.

- Đẹp quá...

Phó Thư Bảo thầm cảm thán.

Ngay lúc đang nhìn tới ý loạn tình mê, Độc Âm Nhi đột nhiên vung tay. Cái khối nàng vừa mặc liền bay ra khỏi tay, đập thẳng vào mặt hắn. Mùi nước, mùi thơm, còn có một loại mùi không thể dùng từ ngữ để tả ập vào mũi. Ánh mắt bị ngăn trở, muốn lùi lại nhưng đã muộn rồi.

- Cái đồ biến thái này, ta cho người nhìn trộm tiếp.

Quát lên yêu kiều, Độc Âm Nhi đột nhiên bay tới, đôi bàn tay trắng như phấn dấm vào hốc mắt Phó Thư Bảo.

Ầm! Cơ thể bị đánh bay trở lại, cuối cùng bay thẳng ra khỏi cánh cửa. Trên cánh cửa kia bất ngờ để lại một lỗ thủng, nhìn kỹ thì đó là hình dáng một khuôn mặt.

Vuốt vuốt hốc mắt, cảm giác đau đớn truyền tới, chắc mắt đã đen như gấu mèo rồi. Nhưng Phó Thư Bảo tuyệt không để ý chút nào, bò lên từ mặt đất. Hắn vô lại phui phui bụi trên mông, dang hoàng nói với cánh cửa đang đóng:

- Âm Nhi muội muội, người có nhà không?

Nửa tiếng sau, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã ăn mặc chỉnh tề mới mở cửa đi ra.

Mặt phấn của Độc Âm Nhi dềnh dềnh sát khí nhìn chăm chăm vào Phó Thư Bảo.

Chi Ni Nhã thì lại nhếch mép, nhin lăm lăm mới không để mình cười.

- Khụ khụ.

Phó Thư Bảo hắng giọng một tiếng nói:

- Hóa ra là cả hai người đều có mặt. Ô, sao trên cửa lại có một cái lỗ thế?

- Hừ! Vừa rồi có một tên háo sắc nhìn trộm ta và Chi Ni Nhã tắm rửa! Ta đánh rồi!

Độc Âm Nhi tức giận nói. Nàng cảm thấy kỳ quái lắm. Kẻ này chẳng lẽ có da mặt dày vô địch sao? Sao trợn mắt nói ra những lời này mà mặt lại không chớp chút nào chứ?

- Chuyện này chúng ta nói sau đi. Ta đi tìm người là có việc nghiêm chỉnh đó.

Phó Thư Bảo đổi chủ đề:

- Ta muốn bắt La Kiệt, muốn xin một chút thuốc mê loại tốt, người có không?

Độc Âm Nhi có:

- Ta tám tuổi đã chế thuốc mê rồi, đương nhiên là có.

Chi Ni Nhã lại hơi lo lắng nói:

- La Kiệt là người có máu mặt tại kinh đô, lúc đi ra ngoài thì bên người cũng có cả đám gia nô, bắt hắn không khó nhưng nếu để bị tra ra được thì không ổn rồi. Bảo ca ca, người tại sao lại nghĩ tới chuyện bắt La Kiệt thế?

Độc Âm Nhi vừa rồi tức giận, bây giờ cũng bình tĩnh trở lại:

- Đúng thế. Tại sao người đột nhiên lại nghĩ tới chuyện bắt La Kiệt chứ? Như vậy thì chắc chắn sẽ khiến Thanh Dật Vương Tức và La gia tuyên chiến, chúng ta không cách nào chống lại nổi.

Phó Thư Bảo liền nói ra mưu kế của Chu Uyển Nhi, sau đó cười nói:

- Chính là như vậy. Nhưng nàng chỉ có kế hoạch đại khái, còn bắt La Kiệt như thế nào mới là chuyện quan trọng. Ta vốn còn lo lắng phải làm sao... Nhưng đột nhiên ta vừa nghĩ ra một ý tưởng tuyệt diệu.

196. Chương 196

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 196: Tên gốc dị quốc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ý tưởng gì?

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đồng thanh hỏi.

- Các người tới đây.

Phó Thư Bảo vẫy vẫy tay.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã liếc nhau một cái, dù trong lòng nghi ngờ nhưng vẫn tới gần Phó Thư Bảo, ghé đầu tới.

- Kế hoạch của ta chính là...

Người mùi hương mê người trên thân thể Chi Ni Nhã, hai mắt lại nhìn mông Độc Âm Nhi, não hải đang nghĩ tới cảnh nàng cởi khố, một tâm dùng làm tám việc, vậy mà hắn vẫn làm được.

- Thối!

Nghe kế hoạch của Phó Thư Bảo, mặt Độc Âm Nhi đột nhiên đỏ bừng, đập lên chân hắn một cái.

Chi Ni Nhã dù không có hàng động bạo lực như vậy nhưng nàng còn xấu hổ hơn cả Độc Âm Nhi, cúi đầu xuống, cổ cũng cúi, cất tiếng lí nhí:

- Bảo ca ca, người có thể nghĩ ra ý đó, vậy thì linh cảm tới từ việc người nhìn trộm ta và Âm Nhi tỷ tắm phải không?

- Cái gì chứ? Ta là loại người đó sao?

Phó Thư Bảo nghiêm túc nói.

Khóe miệng Độc Âm Nhi lộ nụ cười giảo hoạt, đột nhiên chu môi hôn lên mặt Phó Thư Bảo một cái. Bởi vốn đang đưa tai tới sát, tư thế thân mật cho nên trong nháy mắt này, Phó Thư Bảo muốn trốn cũng chẳng trốn được. Kết quả là nam nhân này biến sắc, gào một tiếng như quỷ kêu, nhảy xa vài thước.

Bị hôn một chút mà đã có phản ứng nghiêm trọng rồi. Quan trọng là Độc Âm Nhi còn dùng tới đầu lưỡi...

- Cần gì phải nhìn trộm chứ? Bỏn cô nương tự coi mình là một bàn thức ăn, tặng hết cho người ăn có được không? Có muốn không nào?

Độc Âm Nhi cười hì hì nói.

Phó Thư Bảo cười cười, trong lòng lại thâm mắng:

- Chờ đấy. Đợi tu vi lực lượng của ông mà đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi thì cả bàn thức ăn của người nhất định bị ta ăn!

- Đáng giận, vừa rồi sao ta không biết làm thế chứ... Bị nàng cướp trước rồi...

Đây chính là suy nghĩ trong đầu Dật Hương Công Chúa lúc này.

Nàng hời, hời, hời, hời, hời hận lắm...

oOo

- Cuộc thi nội y sao?

La Kiệt lần đầu tiên nghe được những từ như vậy, không cách nào tưởng tượng ra đó là kiểu tụ hội như thế nào.

- Công tử, người quản lý Tổ Nhân Phường sắp tới cử hành cuộc thi nội y kia tại Vạn Tuyền Sơn, con cháu quý tộc, các gia đình phú thương đều được mời, là một lần tụ hội long trọng đó.

Gia nô báo tin nói tới nước bọt tung bay.

- Lại là người của Tổ Nhân Phường sao?

Sắc mặt La Kiệt lập tức âm trầm lại:

- Một cái kỹ viện mới mở, không ngờ cũng có mặt mũi mời quý tộc tới. Dù có thần y và tam vương tử râu xanh Tú Lý kia cũng chỉ tự rước lấy nhục mà thôi! Ném thiệp mời vào trong hố xí đi!

Gia nô nọ sững sốt một chút rồi nói:

- Công tử... Chúng ta chưa nhận được thiệp mời.

- Như thế thì càng là mắt không thấy, tâm không phiền.

La Kiệt lộ vẻ khinh thường, đúng là không ăn nọ được thì chê nọ chua.

- Nhưng nghe nói Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc cũng nhận lời mời rồi.

- Hả? Cái vị công chúa mà toàn thân có hương thơm khác thường đó à?

La Kiệt lắc lắc đầu.

- Đùng đùng. Dật Hương Công Chúa là tồn tại như thánh nữ trong mắt quốc dân Thánh Đóa Lan Quốc, làm sao có thể tham gia cuộc thi nội y do một kỹ viện tổ chức chứ? Thế không phải là tự vác đá đập vào chân mình, làm trò cười cho người khác sao?

- Công tử, sự thật là... Không chỉ có Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã muốn tham gia, nàng còn mời cả người bạn tốt của mình là Ngọc Chân Công Chúa của Tú Quốc chúng ta, Tú Ngọc Điện Hạ cùng đi đó.

- Ngọc Chân Công Chúa... Cũng đi sao?

- Đúng vậy. Ngọc Chân Công Chúa từng đi tới Thánh Đóa Lan Quốc. Nàng và Chi Ni Nhã đã quen biết từ khi đó. Chi Ni Nhã công chúa mời nàng đi, tất nhiên theo lý nàng sẽ đồng ý. Không chỉ bản thân nàng đi, nàng lại còn mời rất nhiều bạn tốt của mình. Cứ như vậy, gần như hơn phân nửa nữ nhân trong giới quý tộc vương thất Tú Quốc chúng ta đi rồi. Còn các danh môn quý viện tại kinh đô, tài nữ các giới nữa...

- Đủ rồi!

La Kiệt thẹn quá hóa giận cầm chén trà đập vào đầu gia nô kia, cũng xác thực tất cả đều đúng. Bởi gia nô này báo cáo tin tức này rất đầy đủ!

Gia nô nọ sợ hãi nói:

- Công tử, còn một tin tức nữa...

- !!!

La Kiệt thầm quyết định, nếu còn là tin tức gì có liên quan tới cuộc thi nội y của Tổ Nhân Phường thì hẳn nhất định sẽ hành hung gia nô này một trận, tuyệt đối một nường tay.

- Một gia nô của Cát công tử mang tin truyền miệng của hắn tới, mời người tới Vạn Tuyền Sơn xem cuộc thi nội y.

- Tú Cát sao?

La Kiệt vốn đã quyết định, chỉ cần gia nô này nói thêm một câu tới cuộc thi nội y thì sẽ đánh hắn rơi hết cả hàm răng nhưng vừa nghe thấy cái tên Tú Cát thì vẫn nhịn xuống, hơi nghi hoặc hỏi:

- Người không nhìn nhầm chứ? Đúng là gia nô của Tú Cát à?

- Người gia nô đó tới nhà chúng ta truyền tin vài lần rồi, tuyệt đối không nhìn nhầm được đâu. Còn nữa, gia nô của Cát công tử còn nói là bề ngoài thì đi xem cuộc thi nội y nhưng thực tế là phải đi xem Dật Hương Công Chúa tắm suối nước nóng, thuận tiện phá hoại cuộc thi nội y thương phong bại tục của Tổ Nhân Phưởng.

- Tốt, người ra trả lời với gia nô kia là chúng ta sẽ gặp mặt tại Vạn Tuyền Sơn. Có Tú Cát dẫn đầu, lão tử cũng muốn đập phá gì đó trong cuộc thi nội y kia. Nhất là đầu của gã thần y kia!

Sự không hài lòng được quét sạch, La Kiệt cười ha hả nói.

Gia nô nọ vâng một tiếng, vội vã lui ra ngoài.

Không bao lâu, dưới sự hộ tống của một đoàn gia nô có võ trang, La Kiệt phấn khởi tinh thần ra khỏi cửa lớn La gia.

Nhìn nhि tử của mình ra khỏi cửa, chậm rãi biến mất trong tầm mắt, La Nghiêm mới thở dài cảm thán một câu:

- Ba Sơn, người âm thầm đi xem một chút, ngàn vạn lần đừng để hấn gây chuyện gì. Bảo vệ cho hấn.

- Thuộc hạ hiểu rồi.

Một trong Nông Tiều Song Vệ, Nông Vệ Ba Sơn nghe lệnh mà đi.

Nông Tiều Song Vệ Ba Sơn là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực thuộc tính thổ, là huynh đệ của Loạn Sinh, cũng là thị vệ cận thân mà La Nghiêm tin tưởng nhất. Lần này hấn để Ba Sơn âm thầm bảo vệ La Kiệt cũng đã nói rõ sự tín nhiệm và coi trọng của hấn đối với Nông Tiều Song Vệ.

Ngay khi Nông Vệ Ba Sơn vừa rời đi, trên ngã tư đường đối diện cửa lớn La gia có một nữ nhân đội nón rộng vành cũng chuyển thân, tự mình đi về hướng Vạn Tuyền Sơn phía tây kinh đô.

La Kiệt không phát hiện ra nữ nhân này chính là Ngã Mễ Đại Na tóc vàng vừa rồi còn cùng phụ thân hấn một lần phong lưu, diên loạn đảo phượng trong mật thất.

- Thú vị. Tại thời khắc này lại đột nhiên mọc ra một kỹ viện Tổ Nhân Phưởng gì đó, không ngờ có thể lôi kéo được cả Dật Hương Công Chúa của Thánh Đóa Lan Quốc chứ? Chỗ này nhất định là có một con cá lớn mà mọi người không biết đây. Ha ha, ta cũng muốn đi tới xem náo nhiệt.

Rẽ vào một góc phố, một nữ tử dốt tuấn mã của Băng Nguyên Tinh Tâm Các đã chờ sẵn ở đó. Nàng nhận lấy dây cương, thúc ngựa lên đường.

Cuộc thi nội y do Tổ Nhân Phưởng tổ chức này muốn không náo nhiệt cũng không được.

oOo

Vạn Tuyền Sơn nằm ở phía chính Tây của kinh đô, núi cũng không cao lắm, nhiều nhất chỉ khoảng một ngàn năm trăm thước nhưng xung quanh lại không có ngọn núi nào cao bằng nó, cho nên nhìn nó có vẻ nguy nga phi thường. Chẳng qua khiến Vạn Tuyền Sơn nổi tiếng lại phải là độ cao của nó mà là trên núi có tới cả chục suối nước nóng.

197. Chương 197

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 197: Tú Ngọc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Suối nước nóng của Vạn Tuyền Sơn có nhiệt độ vừa phải, cảnh đẹp, còn có thể trị một số loại bệnh tật, làm da dễ trắng trẻo hơn, cho nên quý tộc tại kinh đô và những người có tiền đều thích tới tắm suối nước nóng ở đây. Dần dần, các khu tắm suối nước nóng mọc lên giống như măng sau mưa mùa xuân trên đỉnh Vạn Tuyền Sơn.

Cả Vạn Tuyền Sơn có không dưới mười mấy khu suối nước nóng, trong đó nổi tiếng nhất là Kim Ngư Ôn Tuyền Quán vô cùng xa hoa trên đỉnh núi.

Kiến trúc cao cao cùng với bài trí xa hoa trong đó hiển nhiên là không tầm thường. Mà quan trọng hơn chính là nó là nơi cao nhất trên Vạn Tuyền Sơn, vừa ngâm mình vừa nhìn khắp cả ngọn núi, cũng có thể thu cả kinh thành vào trong tầm mắt, cảm giác đó đúng là rất khó có được đó.

Ngoài suối trên đỉnh núi đó ra, Kim Ngư Ôn Tuyền Quán này còn có một nơi rất hiếm có, đó là " Động Lý Mỹ Nhân Tuyền". Lối vào Động Lý Mỹ Nhân Tuyền này ở dưới một tảng nham thạch rất giống mỹ nữ, cửa vào không lớn lắm nhưng vừa bước vào thì đã là một cái động cực rộng. Trong động này có ba con suối nước nóng, nước suối trong suốt thấy tận đáy, nhiệt độ nước lại hơi cao một chút, còn có khả năng trị liệu thần bí.

Thật ra thì trong Động Lý Mỹ Nhân Tuyền này cũng không phải chỉ có ba con suối đó, ở dưới sâu còn có những con suối chưa khai phá ra. Bởi cho tới bây giờ còn chưa có ai dò xét hết được cả động quật to lớn này, cho nên cũng không ai biết nó rộng tới bao nhiêu, bên trong còn có bao nhiêu suối nữa.

Chủ của Kim Ngư Ôn Tuyền Quán là một quả phụ tên là Bạch Lý Hương, có quan hệ bất chính với rất nhiều cự thương có tiền tại kinh thành.

Chẳng qua một nữ nhân mà có thể chiếm được một chỗ đứng nhỏ nhoi trong thế giới nam quyền mà lực lượng là chúa tể này, cho dù nàng có dùng thủ đoạn gì đi nữa thì thành tựu của nàng là không thể phủ nhận.

Nữ nhân dù khôn khéo tới mấy thì cũng có lúc mơ hồ. Bạch Lý Hương dường như gặp phải một chuyện mà nàng không hiểu nổi. Đó là chuyện vào hai ngày trước, một nam tử dị quốc tự xưng là tới từ Tư La Quốc rất hào phóng bao cả Kim Ngư Ôn Tuyền Quán của nàng, bảo là tổ chức một cuộc thi nội y gì đó.

Thời hạn thuê là ba ngày, tiền hẩn trả dù Kim Ngư Ôn Tuyền Quán kiếm cả tháng cũng không có được. Kể ngược như vậy, chỉ sợ có đốt đèn lồng đi tìm khắp thế giới cũng không thấy nổi. Nàng cũng không do dự, lập tức đồng ý ngay.

Ngày đầu tiên Kim Ngư Ôn Tuyền Quán bị bao, cả một đám cô nương xinh đẹp đủ loại đã tới ở trong này, đủ màu đủ sắc, đến từ các nơi trên thế giới. Nhất thời Kim Ngư Ôn Tuyền Quán giống như là nơi tổ chức cuộc thi hoa hậu thế giới vậy. Mà cái gọi là cuộc thi nội y lại hoàn toàn là một thịnh hội chọn mỹ nữ.

Cứ như vậy, bà chủ Bạch Lý Hương lập tức có một cái nhìn khác đối với tên ngốc dị quốc ra tay hào phóng kia. Nàng nghĩ, có thể triệu tập nhiều mỹ nữ dị quốc như vậy, hẳn có thể là một người giàu có đơn giản được không?

Trong lòng mặc dù tò mò về lai lịch của tên ngốc dị quốc nhưng Bạch Lý Hương vốn biết cách xử sự cũng không đi thăm dò. Nhưng ngày thứ hai khi Kim Ngư Ôn Tuyền Quán được bao, một số quý khách tham quan lục tục tiến vào, có người là khách quen của nàng, có người dù không quen nhưng cũng có danh tiếng tại kinh thành, cho dù chưa gặp thì cũng đã nghe danh.

Vốn xuất hiện nhiều khách quý thế này thì nàng còn miễn cưỡng tiếp nhận được, nhưng khi Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc mang theo cả một đoàn nữ hộ vệ tới, nàng liền không thể ngồi yên được nữa.

Nhưng chẳng qua đây hình như mới chỉ là bắt đầu. Sau đó lại càng nhiều khách quý có thân phận rất tôn quý xuất hiện tại đây. Trong đó bất ngờ có cả Ngọc Chân Công Chúa mà nàng gặp mặt phải quý lady...

Kết quả là bà chủ Kim Ngư Ôn Tuyền Quán Bạch Lý Hương dù là đi vệ sinh cũng không nhịn được mà suy nghĩ, cái tên ngốc dị quốc kia rốt cục là ai?

Nhưng khiến nàng càng kỳ quá hơn đó là cái tên ngọc dị quốc kia trả tiền cho nàng rồi biến mất luôn. Nàng tìm khắp cả Kim Ngư Ôn Tuyền Quán cũng chẳng thấy nổi một sợi lông của hắn.

Thế này là thế nào chứ?

o0o

Những căn phòng tốt nhất tất nhiên là phải dành cho Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã và Ngọc Chân Công Chúa Tú Ngọc ở rồi. Nơi đó gọi là Phương Thảo cư.

Vốn vì làm hài lòng hai vị công chúa, Bạch Lý Hương còn cố ý nhường phòng mình ở cho một vị công chúa nhưng Chi Ni Nhã và Tú Ngọc đều từ chối đề nghị này. Thế nên hai người bọn họ liền tới ở tại Phương Thảo Cư.

Hoàng đế Tú Lực tới già mới được một cô con gái, cho nên tuổi của Ngọc Chân Công Chúa Tú Ngọc cũng không lớn, cũng gần với Chi Ni Nhã, đáng vẻ hơn mười bảy, cho nên dân gian cũng thích gọi nàng là công chúa chứ không gọi là Ngọc Chân Công Chúa.

Tú Ngọc bình thường được hoàng đế Tú Lực rất yêu chiều, mặc dù có tiếng tăm rất tốt trong dân chúng nhưng thật ra cũng là một thiếu nữ điệu man, có cá tính riêng của mình. Cũng bởi nàng có cá tính riêng cho nên lúc ở Thánh Đóa Lan Quốc mới trở thành bạn tốt của Chi Ni Nhã, nên dùng từ dân gian thì có thể gọi là “khuê mật”.

Trong Phương Thảo Cư, ở trong một suối nước nóng đang bốc hơi nghi ngút, cạnh suối là một đám quần áo tán loạn, từ áo khoác tới nội y đều có.

Đây là quần áo của Tú Ngọc công chúa.

Giờ phút này nàng đang vẩy tay với Chi Ni Nhã, muốn Chi Ni Nhã cùng tắm suối nước nóng với mình. Cánh tay nàng giống như được tạo từ bạch ngọc, cực kỳ trắng mịn, dường như chỉ chạm một cái là sẽ vỡ tan, cũng sẽ chảy ra mật ngọt thơm mát. Vóc người nàng nhỏ hơn Chi Ni Nhã một vòng, bộ ngực đầy đặn giống vượn trắng, trên đỉnh có hai hạt đậu, khiến người ta nhìn mà nhung nhớ.

Thắt lưng thon nhỏ, vô cùng mềm mại. Một cặp chân dài trắng trẻo không chút tì vết, hai đầu gối giống như hai vỏ sò mịn màng. Chân ngọc long lanh, mỗi một bàn chân nhưng đều được nghệ sĩ điêu khắc, dùng từ hoàn mỹ cũng không đủ để miêu tả. Hai đùi trắng như ngọc, không có chút lông nào. Vẻ đẹp này khiến người ta hít thở không thông, mềm mại mịn màng không cách nào tưởng tượng được.

Vóc người lung linh như vậy, Tú Ngọc có vẻ đẹp hoàn toàn không giống với Chi Ni Nhã. Chi Ni Nhã là vẻ đẹp mạnh mẽ, tràn đầy nóng bỏng còn Tú Ngọc lại là sáng long lanh, khéo léo động lòng người, có vẻ văn nhược mà trong trẻo. nếu như Chi Ni Nhã có thể ví dụ như trái đào chín mọng thì Tú Ngọc chính là một trái táo.

- Chi Ni Nhã, mau tới đây. Chỗ này không có người ngoài, ngươi còn thẹn thùng sao?

Tú Ngọc vẩy hai tay, không thấy Chi Ni Nhã có dấu hiệu xuống tắm suối nước nóng với mình, lập tức chu miệng nói.

Chi Ni Nhã lắc lắc đầu, cười nói:

- Ta là tới xem cuộc thi nội y, nếu tắm suối nước nóng với ngươi thì còn làm sao có thể chứng kiến màn đặc sắc này được chứ?

- Không phải chỉ là nội y thôi sao?

Tú Ngọc không cho là đúng nói:

- Nếu như không phải là nể mặt ngươi thì ta thềm vào tới địa phương quỷ quái này xem cuộc thi nội y gì đó chứ.

Chi Ni Nhã cười khê một tiếng:

- Thế là ngươi không biết rồi. Những thứ nội y thần kỳ này, ngươi có nằm mơ cũng không thể thấy đâu. Một khi mặc vào, sức hút có thể sẽ tăng lên vài lần đó.

Dật Hương Công Chúa đã được Phó Thư Bảo chân truyền, công phu thổi da bò rất cao.

- Ta không tin.

Tú Ngọc nói.

198. Chương 198

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 198: Suất Phu Tư Cơ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Được rồi, ta biết là không tự mắt chứng kiến thì người sẽ không tin đâu. Như vậy đi, ta vừa thông qua quan hệ riêng mà lấy được hai bộ của Tổ Nhân Phường đây. Ta mặc cho người xem.

Chi Ni Nhã vỗ tay nhẹ một cái rồi nói:

- Tư Ti, lấy bikini của ta ra đây.

Một loạt tiếng bước chân nhẹ truyền ra phía sau bình phong. Rất nhanh, Tư Ti được Phó Thư Bảo giải cứu khỏi Hoa Điền Cư của La gia mang một cái hộp hoàn toàn bằng vàng đi ra, mắt không nhìn nghiêng, rất biết lễ phép.

- Cái gì là bikini hả? Tên kỳ quái như vậy, không phải chỉ là một cái nội y thôi sao? Không ngờ người lại còn dùng cả một chiếc hộp vàng để đựng. Bikini kia quý giá thế sao?

Nhìn Tư Ti cẩn thận như vậy, Tú Ngọc cũng cảm thấy kỳ quái.

- Cuối cùng là thế nào thì người nhìn ta mặc, chẳng phải sẽ biết sao?

Chi Ni Nhã cười nói.

Đi tới trước mặt Chi Ni Nhã, Tư Ti liền đặt hộp vàng lên trên mặt đất, sau đó mở ra, lấy một bộ bikini màu trắng trong đó ra.

- Giúp ta mặc vào nhé.

Chi Ni Nhã nói nhỏ.

- Vâng thưa công chúa điện hạ.

Tư Ti đáp một tiếng, lập tức cởi áo giúp Chi Ni Nhã.

Rất nhanh, một thân thể nữ nhân trắng trẻo đã xuất hiện trong Phó Thư Bảo. Đây là mà không thiếu đường cong yếu điệu, đôi bầu ngực cao vút, vùng bụng bằng phẳng bóng loáng, còn có vùng cây cỏ màu vàng. Tất cả đều khiến Tú Ngọc công chúa hâm mộ đến chết.

- Nhìn ánh mắt mê đắm của người kia. Nếu người là một nam nhân thì khẳng định sẽ là một kẻ háo sắc rồi.

Chi Ni Nhã lườm Tú Ngọc một cái, vẻ quyến rũ có thể khiến một nam nhân như sắt thép bị hòa tan trong nháy mắt, cả căn bả cũng không còn.

- Cái gì chứ? Cũng chỉ là... Thấy người có hơi lớn mà thôi, ai thèm nhìn người mê đắm chứ? Đừng có ra vẻ nữa, mau mặc cái bikini gì đó của người đi.

Tú Ngọc cũng không muốn để Chi Ni Nhã chiếm ưu thế.

- Tư Ti, giúp ta mặc vào đi.

Chi Ni Nhã cười khê một tiếng, không đùa với bạn trong khuê phòng của mình nữa.

- Vâng thưa công chúa điện hạ.

Tư Ti đáp một tiếng, lại lấy bộ bikini trong hộp vàng ra, cẩn thận mặc lên người Chi Ni Nhã.

Chi Ni Nhã không mặc quần áo tất nhiên khiến người ta hít thở không thông. Mặc bộ bikini này vào, nàng lại mang một vẻ đẹp mông lung thần bí.

Ba mảnh vải tam giác không thể hoàn toàn che lấp ba địa phương quan trọng trên người nàng nhưng lại bao phủ những đường cong quyến rũ, làm cho người ta nhìn một cái là không sao chống nổi sự hấp dẫn. Tú Ngọc làm sao đã gặp loại nội y như vậy, kinh ngạc vạn phần nói:

- Nội y như vậy... Thiệt là, người không thấy thẹn thùng sao?

Chi Ni Nhã cười nói.

- Nếu thế thì còn thừa một bộ, ta cũng không cần tặng người nữa, tự mình mặc là được rồi.

- Không phải..., phì, dù sao ta cũng muốn một bộ.

Tú Ngọc vội vàng đổi giọng.

- Thật ra vốn là để tặng người đó. Kể cả cái hộp này.

Chi Ni Nhã nói với Tư Ti một câu, Tư Ti liền mang cả chiếc hộp tức trước mặt Tú Ngọc. Trong đó còn một bộ nội y màu hồng.

Cũng không cần Tư Ti giúp, Tú Ngọc tự mình nóng lòng mặc lên rồi. Dường như được may theo vóc người nàng, bộ bikini này mặc vào rất vừa vặn. Bộ ngực của nàng vểnh thẳng lên, nhìn qua giống như đột nhiên to lên hai phân vậy. Hạ thân cũng không tệ, bởi không có sợi lông nào, nơi đó lộ ra vẻ bóng loáng đặc biệt. Cứ như vậy, vải tiếp xúc với nơi hiểm yếu kia, hình dáng cực kỳ rõ ràng mà dụ người. Việc này càng tăng vẻ đẹp trưởng thành của nàng.

- Hì hì... có vẻ là... Không tệ đâu.

Tú Ngọc lập tức vui vẻ nói.

- Vậy người còn muốn xem cuộc thi nội y với ta không?

Chi Ni Nhã nắm chắc cơ hội nói.

Tú Ngọc cười đáp:

- Đi chứ. Đúng rồi... Người còn phải giới thiệu người bạn Tư Cơ gì đó của người cho ta. Ta muốn gặp hẳn nói chuyện nhiều hơn về loại nội y này.

Chi Ni Nhã đáp:

- Hẳn tên là Suất Phu Tư Cơ. Thật ra ta cũng không thân hẳn lắm, cũng là có người bạn giới thiệu thôi. Nội y của Tổ Nhân Phường đều do hẳn thiết kế cả, dù chỉ nhìn một lần nhưng cũng đã muốn hỏi hẳn về loại đồ này rồi. Ta nghĩ hẳn cũng không đến nỗi keo kiệt không nói đâu.

- Vậy còn chờ gì nữa. Chúng ta lập tức đi tìm hẳn đi. Cuộc thi nội y hình như cũng sắp bắt đầu rồi.

Tú Ngọc hơi lo lắng nói.

- Tư Ti, người đi xuống đi. Ta và Tú Ngọc công chúa tự mình đi là được.

Chi Ni Nhã nói.

- Vâng thưa công chúa.

Đáp đơn giản một tiếng, Tư Ti liền xoay người lui xuống.

Chi Ni Nhã nhìn bóng lưng Tư Ti rời đi, sững sốt cúi đầu nói một câu:

- Kỳ quái. Hôm nay tại sao Tư Ti nhưng biến thành người khác vậy?

Chẳng qua đó chỉ là một loại cảm giác không rõ ràng, suy nghĩ một chút mà không ra, Chi Ni Nhã cũng không để ý nữa.

Ngay lúc Tú Ngọc và Chi Ni Nhã đang bận chuẩn bị mặc quần áo thì ngoài Phương Thảo Cư toàn là tiếng cười nói, không khí cũng rất vui vẻ náo nhiệt rồi. Cuộc thi nội y đầu tiên trên thế giới này rốt cục đã bắt đầu rồi.

oOo

Đi cả đoạn đường, La Kiệt rốt cục cũng đã tới được nơi tổ chức cuộc thi nội y là Kim Ngư Ôn Tuyền Quán.

Đi tới cửa lớn, đang muốn mang người tiến vào thì hần lại thấy hộ vệ của Dật Hương Công Chúa và thị vệ của Ngọc Chân Công Chúa Tú Ngọc cũng đều ở bên ngoài, còn cả thị vệ của một số quý tộc và gia tộc lớn cũng đều phải ở ngoài cửa, vậy là hần đành phải châm chước một chút, bỏ ý niệm trong đầu đi.

Tại đất kinh đô, dù hần có thể ngang tàng nhưng nếu vẫn dẫn người vào thì nhất định sẽ dẫn tới phần nộ của quần chúng. Như vậy thì cái được không bù nổi cái mất rồi. Nhất là lại còn trước mặt hai công chúa mỹ lệ nữa.

- Các người ở ngoài chờ ta đi. Ta tới gặp công tử Tú Cát đã.

La Kiệt phân công đơn giản một chút. Đám gia nô gật đầu nghe theo, tìm chỗ ngồi, nằm nghỉ ngơi.

Đang muốn đi vào, La Kiệt đột nhiên nghe thấy một tiếng gọi quen thuộc, quay đầu lại phát hiện ra là Ngã Mễ Đại Na gọi hần.

- Kiệt công tử, đã lâu không gặp, gần đây có khỏe không?

Ngã Mễ Đại Na cười bắt chuyện.

- Vẫn như vậy thôi. Đúng rồi, Ngã Mễ Đại Na tiểu thư sao cũng tới đây thế?

La Kiệt nói.

- Ta tới kinh đô xử lý chuyện nội bộ của Băng Nguyên Tinh Tâm Các, nghe thấy có cuộc thi nội y nên mới lại đây xem một chút. Ta cũng không quen thuộc với chỗ này lắm, không biết Kiệt công tử có thể dạo chơi với ta không?

Ngã Mễ Đại Na nói.

- Như vậy thì cùng đi đi.

Mặc dù Ngã Mễ Đại Na không thể sánh với công chúa tuyệt sắc như Chi Ni Nhã nhưng cũng là người tuyệt đẹp. Được cùng đi với nàng cũng là chuyện mà La Kiệt rất chờ mong.

Cười nói cả đường đi, Ngã Mễ Đại Na theo La Kiệt tiến vào Kim Ngư Ôn Tuyền Quán. Không mấy người nhận ra Ngã Mễ Đại Na nhưng người nhận ra La Kiệt lại rất nhiều, bắt chuyện không ngừng.

Chẳng qua dù là ai thì La Kiệt cũng chỉ nói đôi ba câu rồi không để ý tới nữa, vẫn luôn tìm thân ảnh Tú Cát trong đám người này.

- Kiệt công tử, người tìm ai thế?

Ngã Mễ Đại Na nhìn một cái là nhận ra.

La Kiệt cũng không giấu diếm, nói thẳng.

- Ta tìm Tú Cát công tử. Ta đã hẹn hần tới chỗ này.

- Tú Cát sao?

Ngã Mễ Đại Na hơi nghi ngờ:

- Ta vừa mới nghe tin là Tú Cát và Băng Oánh có mâu thuẫn gì đó, Tú Cát vẫn trốn Băng Oánh, chưa lộ diện cơ mà.

La Kiệt mỉm cười, không cho là đúng.

199. Chương 199

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 199: Trở mặt (1,2)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

- Ta hiểu rất rõ người như Tú Cát. Hẳn phân nửa chỉ chơi đùa với Bằng Oánh mà thôi, hoặc là có chơi quá mức một chút, hẳn trốn một trận là xong. Hiện giờ chắc mưa gió qua rồi, hẳn lại không kiềm chế được, muốn thò mặt ra đùa chơi tiếp.

Ngả Mễ Đại Na quẹo rũ lườm hẳn một cái nói:

- Đám nam nhân các người đúng là không có kẻ nào tốt cả.

Mặc dù cũng là một câu mắng người nhưng La Kiệt lại không hề có cảm giác khó chịu, dưới ánh mắt quẹo rũ của Ngả Mễ Đại Na, ngược lại trong lòng còn vui mừng, thậm chí nói:

- Chẳng lẽ vưu vật tóc vàng này đang ám chỉ ta chăng? Ha ha, chờ xử lý xong cuộc thi nội y của Tổ Nhân Phưởng, ta nhất định sẽ hện nàng ra, dù gì cũng phải xơi cho được.

Rất nhanh, hai người đã đi tới chỗ tổ chức cuộc thi nội y. Chỉ thấy trên bờ suối nước nóng có dựng một cái sân khấu bằng gỗ cao bằng nửa người, đại khái tạo thành hình chữ nhật. Trên mặt sân khấu bằng gỗ có tạo một đường đi, lúc này có hai cô nương mặc một loại nội y kỳ lạ đang đi tới đi lui.

Tư thế bước đi của bọn họ rất kỳ quái, giống như đang đi trên một đường kẻ thẳng. Mà mỗi bước đi của bọn họ, đôi chân dài và bờ mông lại lắc lư động lòng người, giống như những cơn sóng cuộn tới tấp từng lớp lớp vậy.

Mặc dù là trí giả có học vấn nhất thế giới thì hẳn cũng sẽ không thể biết, bước đi như thế gọi là catwalk.

Vì để đi được trên sân catwalk như thế, các cô nương của Tổ Nhân Phưởng đã phải khổ luyện một ngày một đêm, mặc dù còn chưa đạt tới trình độ chuyên nghiệp như trong tưởng tượng nhưng cũng đã được bảy tám phần rồi.

Những người xem cuộc thi nội y của Tổ Nhân Phưởng cũng chia theo địa vị, thân phận cao thấp từ trong ra ngoài. Hàng đầu tiên tất nhiên là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã và Ngọc Chân Công Chúa Tú Ngọc, những nữ nhân có thân phận hiển hách.

Vòng sau đó mới tới các quý tộc, sau nữa mới là những nhân vật có mặt mũi tại kinh đô. Chẳng qua nhìn đại khái mà nói thì những người khách tham quan cuộc thi nội y lần này đa số đều là nữ nhân, nhìn mà khiến bọn họ động lòng.

Người xem phía dưới sân khấu bằng gỗ bình luận líu ríu không ngớt, có người khen đẹp, có người nói là đẹp mà thấp hèn, có ba bốn người miệt thị các cô nương của Tổ Nhân Phưởng là làm thương phong bại tục, vô cùng bất nhất.

- Ha ha, đúng là thú vị thật. Ta chưa bao giờ ngờ là nội y lại có thể mặc như vậy đâu.

Ngả Mễ Đại Na cũng là nữ nhân. Các loại nội y kỳ lạ được biểu diễn trên đài đều lộ ra vẻ gợi cảm khiến nàng không khỏi động lòng.

- Không phải chỉ là nội y thôi sao? Ta cũng không thể hiểu nữ nhân các người, cái này có đáng gì mà các người lại vui sướng tới vậy chứ?

Trong lời nói của La Kiệt có một tia khinh thường, nhưng ngay lúc nói câu này thì ánh mắt của hắn vẫn nhìn chăm chú vào cô nương mặc nội y đi trên sân khấu bằng gỗ, nhìn ngực người ta, nhìn mông người ta, còn quan trọng hơn là nhìn giữa hai đùi, đúng là lời nói và việc làm bất nhất.

- Chi Ni Nhã và Tú Ngọc ở kia, có muốn tới thăm hỏi không? Hoặc là bọn họ biết Tú Cát ở đâu đó.

Ngã Mễ Đại Na nhìn người xem của cuộc thi nội y này, cũng không thấy thân ảnh của Tú Cát nhưng ngay lúc nàng nói lại đột nhiên thấy một thân ảnh quen thuộc, trong lòng máy động:

- Nông Vệ Ba Sơn của chủ nhân sao lại cũng tới nơi này chứ?

Nông Vệ Ba Sơn chỉ nhoáng lên một chút liền biến mất trong đám người.

- Tốt, ta đi hỏi thăm một chút.

La Kiệt cũng không phát hiện ra Nông Vệ Ba Sơn, nghe thấy kiến nghị của Ngã Mễ Đại Na liền đi thẳng về hướng Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã và Chân Ngọc Công Chúa Tú Ngọc.

Trong đám người xem, Tú Ngọc vui vẻ hoa chân múa tay nói. Từ ánh mắt hưng phấn của nàng mà nhìn lại thì nàng thậm chí muốn đi lên đài, học theo bước đi của mấy cô nương mặc nội y này mà đi một vòng.

Lực chú ý của Chi Ni Nhã cũng không ở trên đài gỗ, nghiêng mắt nhìn La Kiệt đang đi về hướng này, khóe miệng không khỏi hiện lên một tia cười nhẹ như tơ.

- Chi Ni Nhã, bộ này ta thích, sau này người nhất định phải bảo cái người gọi là gì... Suất Phu Tư Cơ cho ta đó!

Một bộ chữ T phát sáng lọt vào mắt khiến Tú Ngọc như sắp phát cuồng.

Chi Ni Nhã lúc này mới thu hồi ánh mắt trên người La Kiệt, cười khanh khách nói:

- Được rồi, khó khăn lắm người mới nhớ được tên người ta, để sau vụ này ta sẽ bảo hần tặng người tất cả nội y biểu diễn hôm nay, mỗi thứ một bộ nhé.

- Một lời đã định.

Tú Ngọc ôm cổ Chi Ni Nhã, chột đẩy nàng ra.

- Đáng giận. Hương thơm trên người người khiến người khác rất đổ kị đó.

Chi Ni Nhã cười khê:

- Người người cũng rất thơm mà.

Ngay lúc hai công chúa đang cười đùa thì La Kiệt đã đi tới bên cạnh bọn họ:

- Khụ khụ... Xin chào hai vị công chúa.

- Người là...

Chi Ni Nhã lộ vẻ không nhận ra hần.

Tú Ngọc liếc La Kiệt một cái, có vẻ không thích thú:

- Vị này là hoa hoa công tử nổi danh nhất kinh đô chúng ta, công tử La Kiệt của thế gia đệ nhất Tú Quốc.

Chi Ni Nhã không thay đổi sắc mặt, lắc lắc đầu:

- Xin lỗi, ta không có ấn tượng gì rồi.

Bị bắt nạt như thế, trong lòng La Kiệt cũng hơi không hài lòng nhưng không dám phát tác, chỉ cười ha ha. Nếu như người khác mà có gan đó thì hần khẳng định sẽ tung chân đá ngay. Nhưng trước mặt là Chi Ni Nhã và Tú Ngọc, mặc dù hần có không thích cũng phải giữ tác phong quân tử.

Tú Ngọc lại liếc La Kiệt một cái, nói:

- La Kiệt, người tới chỗ này làm gì? Có lời gì thì nói nhanh đi, không có chuyện thì đừng có phá ta và Chi Ni Nhã xem cuộc thi nội y nữa.

La Kiệt vẫn không tức giận, ôn hòa nói:

- Là thế này. Ta với công tử tu vi hôm nay hẹn gặp ở đây. Nhưng ta tìm mãi không thấy người, không biết nhị vị công chúa có thấy hần không?

- Người tìm thằng cháu hư hỏng của ta sao?

Tuổi tuy ít nhưng bối phận lại hơi cao. Tú Ngọc tất nhiên có một tia khí độ của người bề trên.

- Đúng đúng.

La Kiệt nói.

- Đúng là Tú Cát, có thấy hần không?

Lông mày Tú Ngọc cau lại:

- Ta không phải là người hầu của hần, làm sao biết được hần ở đâu chứ?

Chi Ni Nhã lúc này mới nói.

- Công tử Tú Cát của các người thì ta đã gặp mặt rồi, nhớ kỹ dáng vẻ của hần. Vừa rồi ta mới thấy hần ở cửa Động Lý Mỹ Nhân Tuyền. Hần hình như đi với một cô nương nào đó tắm suối nước nóng thì phải.

- Một cô nương sao?

La Kiệt hơi mê hoặc. Tú Cát hẹn hần tới phá phách mà, chẳng lẽ lại còn đi tán gái với tắm suối nước nóng.

Chi Ni Nhã lắc lắc đầu:

- Cô nương đó thì ta không nhận ra, tự người đi xem đi.

- La Kiệt, Chi Ni Nhã cũng cho người biết rồi, người còn ở đây làm gì chứ?

Tú Ngọc đã hạ lệnh đuổi khách.

La Kiệt lại cười ha ha:

- Không làm phiền hai vị công chúa nữa.

Xoay người rời đi, trong lòng hần hung hăng nói:

- Mẹ kiếp, để tìm được Tú Cát, đập tan cái cuộc thi nội y này, ta xem các người có thể làm gì ông!

Ngay lúc La Kiệt rời đi, Tú Ngọc tựa như nhớ ra cái gì đó, tò mò nói:

- Chi Ni Nhã, sao người lại biết cháu ta ở chỗ nào thế?

Đôi mắt Chi Ni Nhã lóe lên thần quang rồi ẩn dấu đi ngay, cười ha ha đáp:

- Ta thuận miệng nói loạn thôi. Gần như ngày nào cũng có người tự xưng là thanh niên tài tuấn của Tú Quốc tới sứ quán cầu kiến, không phải là khoe tài hoa thì là lộ tiền tài của gia tộc. Ta cũng thấy phiền chết đi được. Cái tên Tú Cát đó ta cũng gặp rồi nhưng đã quên từ sớm, cả tướng mạo thế nào cũng quên rồi. Chẳng qua là ta muốn đuổi cái tên đáng ghét đó đi thôi.[/CHARGE]

- Hi hi, ta biết ngay là người lừa tên đáng ghét đó mà.

Tú Ngọc đột nhiên ghé đầu tới, thấp giọng nói.

- Chi Ni Nhã, người nói thật cho ta biết, người thấy dạng thanh niên tài tuấn thế nào mới khiến người thích đây?

- Cái gì chứ?

Chi Ni Nhã phát vào mông Tú Ngọc một cái.

- Đúng rồi, cái tên Suất Phu Tư Cơ kia thì sao? Trông hần thế nào? Người tài hoa như thế, khẳng định là người thích rồi hả? Đúng, lâu như thế mà sao không thấy hần vậy?

Đối mặt với những câu hỏi như súng liên thanh của Tú Ngọc, Chi Ni Nhã cũng chỉ cười cười. Nàng không nhớ tới Suất Phu Tư Cơ mà là nhớ người cứu mạng nàng hai lần, cũng có tiếp xúc thân mật với nàng.

Thật ra so với kẻ như La Kiệt, hình như hắn còn hư hỏng hơn một chút thì phải?

oOo

Những tiếng thét chói tai của mấy nữ nhân, tiếng cười và tiếng vỗ tay đều bị ném lại phía sau, La Kiệt đi vào trong Động Lý Mỹ Nhân Tuyền.

Vừa lách qua cửa động rất bé, tiến vào trong một hành lang thiên nhiên không quá sâu, một động quật thiên nhiên rất lớn lập tức tiến vào trong tầm mắt hắn. Chẳng qua ba suối nước nóng đều trống không, cũng không thấy ai tắm cả.

Hơi nước ẩm ướt ập vào mắt, khiến sắc mặt La Kiệt trở nên rất khó coi:

- Mẹ kiếp, con tiện nhân Chi Ni Nhã đó lại dám lừa ta!

Thật ra mọi người cũng đang xem cuộc thi áo lót cả. Đây là một thịnh hội rất khó gặp được, còn suối nước nóng thì lúc nào cũng có thể đến. Phải nói cuộc thi áo lót của Tổ Nhân Phường này đúng là vô cùng đặc sắc, chẳng ai lại muốn bỏ qua mà đi ngâm suối nước nóng làm gì.

Tiếng bước chân đột nhiên truyền từ phía sau tới. Trong lòng La Kiệt hơi cả kinh, vội vàng xoay người, quát khê:

- Ai?

- Là ta.

Trong hơi nước mờ lung, Ngã Mễ Đại Na đi ra từ trong hành lang.

- Con tiện nhân Chi Ni Nhã kia lừa ta rồi. Ấ bảo thấy La Kiệt vào đây, nhưng nơi này lại không có người. Đúng rồi, sao ngươi cũng vào đây thế? Chẳng lẽ ngươi cũng bị con tiện nhân đó lừa rồi?

La Kiệt oán hận nói.

- Ta không đi hỏi nàng. Ta thấy ngươi đi vào đây nên vào theo thôi. Nếu không thấy thì thôi, chúng ta đi ra ngoài tìm là được.

Ngã Mễ Đại Na ngược đôi mi thanh tú nhìn hoàn cảnh bốn phía. Nếu có người mai phục ở đây hạ độc thủ thì đúng là việc quá nguy hiểm rồi.

- Được rồi.

Ngay lúc La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na chuẩn bị rời khỏi Động Lý Mỹ Nhân Tuyền thì một tiếng cười trong trẻo của phụ nữ đột nhiên truyền ra từ sâu bên trong.

- Ha ha... Cát công tử, cái đó của ngươi đáng sợ thế. Sợ là người ta ăn không tiêu đâu, đừng tới nữa...

- Không tới cũng phải tới. Xong việc ta còn phải đi gặp mặt tên La Kiệt nữa.

Trong lòng La Kiệt máy động:

- Cái tên Tú Cát này đúng là hay lắm. Hắn trốn ở chỗ này phong lưu sung sướng, hại lão tử tìm hắn bốn bề. Hiện giờ lão tử phải đi bắt gian người!

Trong lòng nghĩ vậy, hừ lạnh một tiếng, La Kiệt liền vọt tới nguồn phát ra âm thanh.

- Chờ một chút...

Ngã Mễ Đại Na cẩn thận nói:

- Kiệt công tử, ngươi đi đâu đó?

La Kiệt cũng chẳng thèm quay đầu:

- Ta muốn tận mắt thấy là nữ nhân dân đảng nào lại khiến hắn quên cả việc chính của chúng ta!

- Ta đi với ngươi nhé.

Ngã Mễ Đại Na lắc lắc đầu, cũng nhanh chân đuổi theo La Kiệt.

Ngã Mễ Đại Na là một người rất cẩn thận, nếu không lấy thân phận một nữ nô của La Nghiêm, ả mình tiến vào Bằng Nguyên Tinh Tâm Các, trở thành đệ tử quan môn của Thanh Thủy, phương diện này mà không có năng lực thì sợ đã đầu rơi xuống đất rồi.

Hoàn cảnh trước mặt khiến nàng vô cùng cảnh giác. Nhưng nàng có can đảm đi với La Kiệt vào, không phải là bởi bảo vệ thiếu chủ La Kiệt này mà bởi phát hiện ra Nông Vệ Ba Sơn cũng đã tiến vào trong Động Lý Mỹ Nhân Tuyền rồi. Có hắc ở đây, hơn nữa lại có nàng, theo nàng thấy thì dù ở đây có bầy rập mai phục gì thì cũng không đáng bận tâm.

Ba Sơn đúng là đã tiến vào trong Động Lý Mỹ Nhân Tuyền rồi. Chẳng qua hắc không hiện thân mà đi xa xa phía sau La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na.

Đi một chút nữa, tiếng nữ nhân lại truyền ra từ trong màn hơi nước mờ lung.

- Tú Cát ca ca, không được rồi, người ta hành động còn ngươi lại nằm im. Sao lại có đạo lý như thế chứ... Ta cũng mệt chết rồi, không cách nào cử động được nữa đâu...

Tâm trạng La Kiệt lại càng tức giận:

- Con mẹ nó, lão tử cũng không lười như ngươi, làm chuyện này còn bắt nữ nhân ra sức. Không biết Bằng Oánh tự cho là đúng kia mà thấy Tú Cát ca ca của nàng làm chuyện này thì nàng sẽ có cảm thụ gì đây?

Lại đi thêm khoảng ba mươi thước, một suối nước nóng lớn tiến vào trong tầm mắt. Mượn ánh sáng yếu ớt của đèn dầu quanh suối có thể nhìn thấy một thiếu niên đang nằm thẳng cẳng trong suối nước nóng, thoải mái ăn nho. Ở trên bờ suối, một nữ nhân đội nón rộng vành đang không ngại phiền hà mà bóc nho cho hắc, còn đút cho hắc ăn.

Thấy rõ khuôn mặt của thiếu niên kia, La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na đều kinh ngạc sững người ra tại chỗ.

Thiếu niên kia không phải là Tú Cát mà là Phó Thư Bảo.

- Ha ha, hai vị bằng hữu cũ, mau lại đây cùng tắm suối nước nóng đi. Các người đứng ở đó nhìn ta tắm thì cũng không tiện lắm đâu.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Phó Thư Bảo? Ngươi... Tại sao lại có thể ở đây?

Kinh ngạc nhất chính là Ngã Mễ Đại Na. Trước kia nàng chắc chắn là Phó Thư Bảo sẽ chết trong tay Thanh Thủy hoặc là có liên quan tới việc Thanh Thủy biến mất. Nhưng theo dự đoán của nàng thì khả năng trước là lớn hơn.

Nhưng hiện tại Phó Thư Bảo lại vẫn sống tốt trước mặt nàng, còn huênh hoang gọi nàng vào cùng tắm suối nước nóng, làm sao không khiến nàng kinh ngạc được?

Đối với người đã giao chiến với mình một lần, cũng khiến mình phải chịu thiệt thòi lớn, dù Phó Thư Bảo có hóa thành tro bụi thì La Kiệt vẫn nhận ra.

Nhưng đột nhiên nhìn thấy Phó Thư Bảo, suy nghĩ đầu tiên của hắc không phải là vọt tới hành hung một trận mà chuyện này khiến hắc cảnh giác nhìn bốn phía, sau đó lạnh lùng nói:

- Phó Thư Bảo, tại sao ngươi lại ở chỗ này? Tú Cát đâu?

Phó Thư Bảo nằm trong suối nước nóng, duỗi thẳng thắt lưng nói:

- Hóa ra các người không phải tới tìm ta. Nếu như vậy thì lão tử cũng không thích nói lời thừa với các người nữa. Cút ra khỏi tầm mắt ta đi.

La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na đều không động đậy.

Ánh mắt của Ngã Mễ Đại Na lại đảo quanh bốn phía một lần, lập tức cười lạnh một tiếng:

- Phó Thư Bảo, người chơi trò gì đây? Gọi những người đang ẩn nấp ra đi.

Phó Thư Bảo cười cười, vỗ tay một cái:

- Tư Ti, ra mặt đi. Người dọa mấy người bạn cũ của ta sợ hãi rồi.

Tiếng bước chân vang lên từ phía sâu trong động. Rất nhanh, Tư Ti mặc y phục nhện nhàng không nhanh không chậm đi ra. Trên tay nàng là một đĩa hoa quả, trên đó còn có nàng con dao gọt hoa quả rất đẹp.

Đi tới cạnh suối nước nóng, Tư Ti cũng không nói gì, rất cung kính quỳ gối xuống cạnh thành phố Bắc Nghiêm, cầm dao gọt hoa quả cho hắn.

- Phó Thư Bảo, sư phụ của ta đâu? Ta nhớ kỹ là người ở cùng với người mà.

Ngã Mễ Đại Na dò hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Sư phụ người là người trưởng thành, nàng muốn đi tới đâu thì ta sao biết được chứ? Người phải đi hỏi nàng, hỏi ta làm gì.

- Người...

Vốn còn có nhiều chuyện chưa rõ muốn hỏi nhưng thấy thái độ của Phó Thư Bảo như vậy, Ngã Mễ Đại Na bị chọc tới muốn bùng nổ, làm sao mà hỏi ra lời được nữa.

- Phó Thư Bảo, con mẹ người cuối cùng muốn chơi trò gì đây? Người cố ý dụ ta vào đây phải không? Hôm nay người không nói rõ cho lão tử thì lão tử cho người tắm ở cái suối này cả đời!

Nhìn Phó Thư Bảo đang được hai người hầu hạ tỉ mỉ, La Kiệt tức tới muốn xông lên. Đầu tiên là bị Chi Ni Nhã lừa, hiện giờ lại gặp cảnh này, làm sao mà hắn chịu được?

Phó Thư Bảo vẫn là có vẻ đứng đưng như có lửa rơi vào chân cũng không bối rối.

- Kiệt công tử, muốn chết cũng không cần gấp thế chứ? Người muốn giết ta sao? Người thử cái xem.[/CHARGE]

200. Chương 200

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 200: Đại công cáo thành

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Muốn chết!

Vốn đã hơi nguôi nguôi nhưng lại bị Phó Thư Bảo chọc giận, La Kiệt liền mất đi sự nhẫn nại rất nhanh, vẻ cảnh giác vừa rồi giảm mạnh. Ngay khi hắn chuẩn bị tới cho Phó Thư Bảo một bài học thì Ngã Mễ Đại Na đã ra tay trước hắn một bước.

Không có trường lực lượng cường đại tồn tại, cũng không có trợ thủ lợi hại mai phục ở quanh đó, nếu theo như tình huống lần gặp mặt cuối cùng mà suy tính thì Ngã Mễ Đại Na có đầy đủ lòng tin.

Phó Thư Bảo trước mặt nàng cũng chỉ có thể bị đánh hoặc chạy trốn, căn bản không có khả năng phản kháng! Lúc này không ra tay thì còn đợi tới khi nào nữa?

Thân là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, tu vi lực lượng của Ngã Mễ Đại Na mạnh hơn La Kiệt không biết bao nhiêu lần. Nàng vừa hành động, hơi nước thiên nhiên trong động liền tích tụ lại phía nàng, trong thời gian ngắn liền hình thành hai thủy cầu lấp lánh phát sáng trên hai nắm tay nàng.

- Thủy Chi Thiên Châm Trảm!

Ào, thân hình vẫn đang lao đi, hai thủy cầu rất lớn trên tay Ngã Mễ Đại Na đột nhiên bùng một tiếng rồi nổ tung, hóa thành ngàn vạn mũi châm nước nhỏ như lông trâu, giống như lá thu bị cuồng phong thổi bay về phía Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo đột nhiên đứng dậy khỏi suối nước nóng, trên người cũng chẳng có mảnh vải nào.

Trong nháy mắt khi một đòn có uy lực rất lớn đánh tới, trên khuôn mặt hắn cũng không có chút ngưng ngừng nào, đối mặt với ngàn vạn mũi châm đánh tới, dáng vẻ lại càng thông thả tự đắc. Chỉ thấy hai bàn tay hắn vỗ mạnh lên mặt nước suối nước nóng, lập tức rống to một tiếng. Một bức tường nước lập tức bốc lên ngăn trước người hắn!

Ngàn vạn mũi châm nước trong nháy mắt đã đánh vào trong bức tường nước. Châm nước nhỏ như vậy không cách nào xuyên qua được bức tường dày kia. Hai thứ đều cùng là một loại vật chất, cho nên sau khi va chạm liền dung hợp với nhau.

Ào ào, tường nước sau khi dung hợp với châm nước liền trở lại trong suối nước nóng.

Trên người Phó Thư Bảo chẳng có nổi chiếc khố, cười ha hả nói:

- Ngã Mễ Đại Na, tại Băng Nguyên Đảo, trên đỉnh Tự Nhiên Thập thì người đuổi ta trốn, chắc người không ngờ bây giờ ta cũng là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực hả?

- Kiệt công tử, mau rời khỏi nơi này!

Một đòn thất bại, Ngã Mễ Đại Na không có ý định tiếp tục công kích, thân hình cũng đột nhiên bay từ rìa suối nước nóng về phía sau.

La Kiệt cũng không phải kẻ ngốc, kết hợp mọi chuyện trước sau, nghĩ một cái cũng biết đây là một cái bẫy. Phó Thư Bảo cũng không phải là kẻ kém cỏi, đã bố trí cái bẫy này để chờ hắn rơi vào! Cơ hội dạy dỗ Phó Thư Bảo về sau khẳng định còn rất nhiều, nhưng trước mắt không thể không chịu thiệt một chút!

- Các người cho rằng có thể trốn ra ngoài sao? Một, hai, ba... Ngã!

Một chữ ngã cuối cùng vừa thốt lên, Ngã Mễ Đại Na và La Kiệt đồng thời ngã xuống trong tầm mắt của Phó Thư Bảo.

- Hơi nước kia có độc...

Ngã Mễ Đại Na âm âm ngã xuống mặt đất, đột nhiên tỉnh ngộ.

Phó Thư Bảo chậm rãi bò lên khỏi suối nước nóng.

- Hiện tại mới biết điểm này thì quá muộn rồi. Trúng độc của hơi nước này thì dùng là linh thú có lực đàn đặc tính mộc cũng khó kháng cự, mê man mười ngày tám ngày cũng không phải chuyện chơi. Chẳng qua ta đã dùng giải được trước nên chẳng bị gì hết.

Người đã bị đánh ngã, giờ hắn muốn nói gì cho sướng miệng cũng được.

- Vậy nếu từ lúc tiến vào ta không hít một hơi thì sao?

Giọng nói trầm ổn của một lão già đột nhiên truyền ra từ trong một góc âm u. Không khí trong động đột nhiên chấn động một chút. Còn chưa hiểu thế nào, Nông Vệ Ba Sơn đã xuất hiện phía trên suối nước nóng, chiếc đòn gánh đen kịt trong tay đột nhiên đập về phía Phó Thư Bảo.

Đòn gánh trong tay Ba Sơn thật ra cũng chỉ dài như một thanh trường kiếm, nhưng lại một món lực luyện khí đã trải qua luyện chế, hơn nữa do một Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực như hấn đập hết sức, lực đạo đầu chỉ có ngàn cân chứ!

Mặc dù là một ngọn núi ở đây, nếu bị một đòn gánh này đập xuống thì cũng sẽ xuất hiện một cái hố to. Nhưng ngay khi chiếc đòn gánh chuẩn bị đập lên đầu Phó Thư Bảo thì một bàn tay trắng nõn đột nhiên giơ lên ngăn lại, nhoáng lên một cái liền nhẹ nhàng cầm chiếc đòn gánh vừa đánh tới với thế như sấm sét trong tay.

Sự thật là ngay trước khi nữ nhân đội nón rộng vành nâng tay, trong động này đã xuất hiện một trường lực lượng mạnh mẽ chưa từng có!

Nữ nhân đội nón rộng này không phải ai khác, chính là vệ sĩ cận thân của Phó Thư Bảo, Thanh Thủy rồi.

Từ khi bị Phó Thư Bảo luyện thành nhân nô, tính mạng Phó Thư Bảo còn quý trọng hơn so với tính mạng nàng, Thanh Thủy làm sao có thể tha thứ cho việc Nông Vệ Ba Sơn giương oai trước mặt nàng được!

Ầm! Sóng năng lượng trùng kích khổng lồ đột nhiên truyền ra từ bàn tay Thanh Thủy. Nước trong suối ào một tiếng liền bị cuốn lên trên không trung, kể cả Nông Vệ Ba Sơn cũng bị ném ra ngoài, đập mạnh lên trên mặt đá.

- Đánh lén chủ nhân... Người chết đi!

Thanh Thủy cũng không định bỏ qua cho Ba Sơn, rống to một tiếng, vung đòn gánh vừa đoạt của hấn, thân thể vọt tới, từ trên cao đập xuống.

Nếu như Ba Sơn đối mặt với một Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực thì hấn còn có cơ may sống sót. Nhưng đáng tiếc là đối mặt với hấn lại là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Ngay khi cơ thể hấn bị đánh vào trên tường đá, hấn đột nhiên phát hiện ra là cơ thể hấn không có cách nào nảy ra được mà khi rơi xuống trên mặt đất liền bị lún sâu vào!

Lực lượng trói buộc của thổ Nguyên Tố!

- A!

Trong lúc sinh tử, Nông Vệ Ba Sơn rống to một tiếng, cơ thể bị lún vào nham thạch không ngờ chấn động thoát ra được, thoát khỏi trói buộc.

Nhưng như thế vẫn chậm một chút rồi.

Rắc rắc! Đòn gánh đánh xuống, Ba Sơn vừa mới thoát khỏi nham thạch đã bị đập thẳng vào đầu. Lập tức cảnh thiết quỳ đập dĩa hầu xuất hiện trước mặt mọi người.

Một vệ sĩ trung thành thế là toi mạng.

Hai mắt La Kiệt gần như phun lửa nhưng Nông Vệ Ba Sơn bị một đòn gánh đánh chết tươi, hấn có thể làm gì người ta chứ?

So với cảm giác tức tối và kinh hãi của La Kiệt lúc này, Ngã Mễ Đại Na cũng chẳng kém là mấy. Bởi vì nàng đã thấy khuôn mặt dưới cái nón rộng. Nữ nhân kia không ngờ lại là Thanh Thủy mà nàng vừa sợ lại vừa hãi!

- Sư phụ, người...

Ngàn vạn câu nói cũng không thể nào khái quát được toàn bộ cảm thụ của Ngã Mễ Đại Na lúc này. Có cả vạn câu hỏi nhưng nhìn thấy Nông Vệ Ba Sơn bị đánh nát đầu kia, nàng cũng không cách nào hỏi được.

- Thanh Thủy, trói hai người kia lại, bịt miệng luôn. Chúng ta rời khỏi nơi này đi.

Phó Thư Bảo cũng không muốn cho Ngã Mễ Đại Na cơ hội nói tiếp.

- Vâng thưa chủ nhân.

Thanh Thủy lấy dây thừng ra, đi nhanh về phía Ngã Mễ Đại Na và La Kiệt.

- Tư Ti, cầm quần áo của ta tới đây.

Phó Thư Bảo quay đầu nói với Tư Ti. Chuyện tới bước này đã xem như hoàn mỹ rồi.

Tư Ti rất nghe lời, gặt đầu cầm quần áo trên một tảng đá khô ráo bên bờ tới trước mặt Phó Thư Bảo, cũng lấy ra nội khổ, cầm hai tay đưa cho Phó Thư Bảo.

- Thiếu gia, mặc thứ này nhé.

Tư Ti hơi e thẹn nói, không dám nhìn thẳng vào Phó Thư Bảo đang lỏa thể.

- Ha ha, tắm suối nước nóng là như thế, nếu mặc quần áo thì không thoải mái nữa.

Phó Thư Bảo thuận miệng giải thích một câu.

Ngay khi hắn đưa tay cầm lấy nội khổ, một tia hàn quang đột nhiên lóe lên trong tay Tư Ti, lao thẳng tới tim hắn.

Cự ly gần như vậy, vệ sĩ thiếp thân lại đang ở xa xa dùng dây thừng trói Ngã Mễ Đại Na và La Kiệt, nước xa không cứu được lửa gần. Mà lúc này Tư Ti đột nhiên hành thích, tốc độ nhanh như chớp, trong lúc vội vàng và khinh địch thì làm sao trốn nổi!

Phó Thư Bảo không lùi lại. Hắn vùng mạnh tay phải, trực tiếp chộp vào con dao đang đâm tới ngực mình. Con dao kia không ngờ chính là con dao mà Tư Ti vừa rồi gọt hoa quả cho hắn.

Két! Tiếng kim loại cọ sát đột nhiên truyền từ lòng bàn tay Phó Thư Bảo ra. Con dao bị hắn ngăn lại nhưng tay hắn lại không hề bị thương. Lưỡi dao sắc bén chẳng cắt nổi một miếng da của hắn.

Đôi mắt Tư Ti lóe lên vẻ kinh hoàng.

201. Chương 201

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 201: Tiếp tục kêu thảm (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 20 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Tư Ti chờ cơ hội hành thích này đã rất lâu rồi. Cự ly gần như vậy, bảo tiêu lợi hại kia lại đang bận tay, đúng là cơ hội ngàn năm có một. Nhưng hiện giờ nhìn lại, Phó Thư Bảo giống như đã chuẩn bị từ sớm! Nếu không thì với góc ra tay của nàng, lấy tốc độ của nàng thì dù tu vi lực lượng của hắn đã đạt tới Luyện Nguyên Tổ Lực tầng hai cũng sợ là khó tránh khỏi số mệnh bị đâm bỏ mạng.

- Người...

Kinh ngạc vạn phần, Tư Ti cũng không khỏi hơi sửng sốt.

- Ha ha, người ẩn dấu rất khá nhưng ta lừa người nhiều rồi cho nên có kinh nghiệm, nhìn rõ người cũng không khó lắm.

Phó Thư Bảo cũng lộ ra nụ cười thoải mái. Tay hắn vẫn đang nắm chặt con dao, không để Tư Ti có chút cơ hội lao tới.

Lúc này Thanh Thủy đã quay đầu lại, lạnh lùng nhìn Tư Ti, nhưng kỳ quái chính là nàng cũng không lao tới xử lý Tư Ti.

Ngay lúc này, Tư Ti đột nhiên buông tay, cơ thể lúi nhanh về phía sau, nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt của Phó Thư Bảo.

Lại nghe phía trong có tiếng nói trong trẻo của một nữ tử cất lên đếm số:

- Một, hai, ba... Ngã!

Rầm, trong động lại truyền tới tiếng ngã lăn ra đất.

- Thời gian vừa vặn. Thuốc ta cho ả ăn không phải là giải dược của thuốc mê mà là độc dược. ả luyện còn chưa tốt mà đã dám giả mạo sát thủ, không ngại bị mất mạng sao?

Chỉ chốc lát sau, Tư Ti vừa rồi chạy trốn nhanh như thỏ đã bị một nữ tử kéo về.

Người kéo Tư Ti là Độc Âm Nhi. Chỉ là điểm này ả không thể nào biết được nữa.

- Bảo ca, hiện tại xem như xong rồi, tiếp theo phải xử lý người này thế nào đây?

Độc Âm Nhi đá Tư Ti một cước, phúi phúi tay, cười hỏi.

- Người lại muốn giết người hử? Hiện tại người này không thể giết, cần phải mang trở về.

Phó Thư Bảo vừa mặc quần áo vừa nói.

- Dù sao thì cũng còn sớm, người đừng mặc quần áo vội, không bằng chúng ta cùng tắm suối nước nóng đi nha?

Ánh mắt Độc Âm Nhi đột nhiên liếc qua giữa hai đùi Phó Thư Bảo. Tên kia mặc áo trước, còn chưa kịp mặc quần. Nhìn cái thứ ghê gớm kia, tựa hồ nàng nghĩ ra nhiều ý tưởng hay.

- Ha ha ha...

- Bảo ca, người cười cái gì đấy?

- Người coi Phó Thư Bảo ta là loại người gì chứ? Ta không phải là loại người đó đâu! Muốn chiếm tiện nghi của ta à? Người nằm mơ đi nhé!

Độc Âm Nhi: “....”

o0o

Việc may nội y cho Tú Nhân Phường vẫn đang tiếp tục, Phó Thư Bảo thì dẫn ba con tin từ lối đi bí mật trong động trốn ra Kim Ngư Ôn Tuyền Quán, sau đó hẩn nhét hai con tin vào bao bố rồi vút vào trong khoang xe ngựa đã chuẩn bị từ trước, sau đó kéo rèm xuống che lại và ung dung rời đi. Tên Nông Vệ Ba Sơn có kết cục còn thê thảm hơn, tử trạng một đồng bầy nhầy của hắn đã bị Phó Thư Bảo luyện hóa bằng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, chỉ còn lại một đám tro bụi.

Về đến sứ quán, Phó Thư Bảo dẫn luôn La Kiệt, Ngã Mễ Đại Na và Tư Ti xuống mật thất dưới lòng đất. Mật thất này là nơi sứ quán dùng để giam giữ, thẩm vấn tra khảo kẻ địch của Thánh Đóa Lan Quốc, người ngoài chẳng ai biết đến mật thất này, trong sứ quán cũng chỉ có Chi Ni Nhã, đại sứ và vài thị vệ là biết đến nó. Nơi này giờ dùng để thẩm vấn mấy con tin hẩn vừa đưa về.

Mỗi một con tin đều được giam trong một gian tù thất. Là một Luyện Lực Sĩ nên Ngã Mễ Đại Na bị chăm sóc đặc biệt hơn, ả bị treo lơ lửng giữa phòng bằng một sợi dây thừng buộc trên xà nhà. Mục đích là để ngăn ả dùng lực lượng Thổ Nguyên Tố để đào tẩu. Tư Ti và La Kiệt thì dễ xử lý hơn, chỉ cần dùng một sợi dây thừng trói chặt chúng lại là chẳng còn khả năng trốn thoát được nữa.

Bị một chậu nước lạnh hắt vào mặt, La Kiệt giật bắn mình tỉnh dậy. Lúc này hắn mới phát hiện ra khung cảnh xung quanh mình đã thay đổi, trước mặt hắn là Phó Thư Bảo đang bắt chéo chân, ngồi thoải mái trên chiếc ghế thái sư, mỉm cười nhìn hắn.

Nụ cười của Phó Thư Bảo nhìn ở góc độ nào cũng khiến người ta thấy ghét, nhưng dù có giận hắn đến nghiêng răng nghiêng lợi thì La Kiệt cũng không có cách nào xông lên cắn hắn.

- Người tỉnh rồi hử?

Phó Thư Bảo ôn tồn hỏi.

- Con mẹ nó, người muốn làm gì đây?

Ngừng lại giây lát, sau đó La Kiệt rống lên:

- Con mẹ người, biết lão tử là ai không?

Trước mặt Chi Ni Nhã và Tú Ngọc, dù có bị lườm nguýt thì La Kiệt vẫn bày ra bộ dáng quân tử, nhưng trước mặt

Sự thay đổi trong ánh mắt của La Kiệt, Phó Thư Bảo giả vờ không nhìn thấy, tiếp tục nói:

- Thanh Dật Vương Tước định bao giờ sẽ đưa Kim Dịch vào Hoàng Kim Thành? Đi vào bằng con đường nào?

La Kiệt mập mờ nói:

- Việc này, ta... ta cũng không biết.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Xem ra trong nhà người, người cũng chẳng phải quan trọng gì nhỉ, chuyện gì người cũng không biết.

- Đúng vậy, ta... Thật ra ta cũng chẳng phải quan trọng gì.

La Kiệt đã quên rằng, vừa lúc trước hắn còn lấy thân phận đại thiếu gia của La gia ra để uy hiếp Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo lại đứng dậy:

- Thôi được, ta cho người thêm một cơ hội nữa, người biết cha người đã lấy hai món đồ từ Băng Nguyên Tinh Tâm Các, một thứ là hóa thạch hổ phách từ thời khởi nguyên, thứ còn lại là tấm địa đồ ra thú chẳng có nội dung gì, người biết được bao nhiêu về hai món đồ này?

- Người đang nói gì thế? Ta chẳng hiểu người đang nói cái gì...

Trên khóe miệng La Kiệt hiện lên một nụ cười xảo quyệt, nhưng nó chỉ thoáng qua, rồi nhanh chóng biến mất chẳng thấy nữa.

- Ài...

Phó Thư Bảo thở dài.

- Ta thực sự không biết mà, chỉ bằng người hỏi cái khác đi, ta mà biết thì nhất định sẽ nói với người.

La Kiệt làm ra vẻ đáng thương vô tội. Nhưng trong lòng hắn lúc này đang có một thứ khoái cảm của việc trả được thù.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Thôi khỏi, ta cũng chẳng muốn hỏi gì người nữa, nhưng có một người khác đang rất muốn thay thế vị trí của ta để hỏi chuyện người, trước khi rời khỏi đây, ta có ý tốt muốn nhắc nhở người, nàng không thô lỗ như ta, cũng sẽ chẳng đập người làm gì, nhưng nàng sẽ hạ độc người, ta dám chắc chắc rằng, trước mặt nàng ấy, người sẽ nói hết mọi chuyện ra thôi.

Trên khóe miệng La Kiệt hiện lên tia cười lạnh lùng, hắn chẳng hề tin những gì Phó Thư Bảo vừa nói.

Nhưng Phó Thư Bảo quay người đi thật, hắn cũng chẳng buồn nhìn La Kiệt một cái, khi hắn vừa mở cánh cửa sắt của tù thất, và đi ra ngoài, thì Độc Âm Nhi bước vào.

- Tên sư phụ thôi của người và Lưu Chuẩn đã tới rồi, bọn họ đang thăm vấn Ngã Mễ Đại Na, ta muốn ngăn cũng không ngăn được.

Độc Âm Nhi nói.

- Thì cứ để họ thăm vấn đi, có Lưu Chuẩn ở đó, sư phụ ta cũng không dám làm bậy đâu.

Trong ấn tượng của Phó Thư Bảo, Lưu Chuẩn luôn là một chính nhân quân tử đường hoàng nho nhã. Trong trường hợp này, nếu Tú Lý có ý tưởng gì vượt ra ngoài khuôn khổ, Lưu Chuẩn nhất định sẽ ngăn hãm lại.

- Vậy ta thẩm vấn hãn đây, nhưng, có một câu ta phải nói trước, khả năng chịu độc tố của mọi người không giống nhau, ngộ nhờ hãn không chịu đựng nổi mà chết, ta mặc kệ đó.

Độc Âm Nhi lại nói.

Phó Thư Bảo cười không quan tâm:

- Sống có chỗ tốt của sống, nhưng chết cũng có chỗ tốt của chết, tùy người thích làm gì thì làm, ta không có ý kiến.

- Hắc, vẫn là người hiểu rõ ta nhất.

Độc Âm Nhi vội đóng cửa tù thất lại.

Nghe được những lời nói của Độc Âm Nhi, lại nhìn cánh cửa sắt nặng nề đã đóng lại, La Kiệt bỗng nảy sinh một cảm giác kì lạ, hãn thấy dường như tất cả các cánh cửa trên thế giới này đều đóng lại trước mặt hãn, từ chối không cho hãn vào.

- Bảo ca ta đã hỏi người ba chuyện, ta vẫn hỏi tiếp những câu đó, nhưng người cũng không cần trả lời vội, người có thể chờ đến khi không chịu nổi nữa rồi trả lời ta, giờ ta muốn cho người dùng một loại độc được có tên là Dung Phu Phấn, loại độc được này có dạng bột, có mùi của hoa cúc đại, rất lấp lánh, nhìn bên ngoài giống như muối ăn vậy, khi nó dính vào da người, da sẽ bị căng ra, sau đó bắt đầu hòa tan, đương nhiên, vẫn còn một vài thứ tác dụng phụ khác mà ta chưa xác định được, dù sao thì đây cũng là một thứ đồ chơi ta vừa mới luyện chế ra...

- Phó Thư Bảo, người quay lại đây! Ta sẽ nói hết cho người! Ô...a....!

Một tiếng kêu thảm thiết vọng ra từ căn tù thất phía sau lưng, Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, cười khổ:

- Sớm biết có kết cục như vậy thì lúc đầu còn ngoan cố làm gì? Ta là một người tốt, một người lương thiện như thế, mà người lại cứ ngu muội không hiểu, muốn đối diện với Độc Âm Nhi là sao?

Trong tù thất, La Kiệt đau đớn cuộn mình lại, hãn muốn nói hết những gì hãn biết cho ác ma trước mặt, nhưng cổ họng hãn ngoài tiếng kêu thảm thiết ra thì chẳng còn nói được thứ gì khác, nhưng khi hãn miễn cưỡng có thể nói được, thì ma nữ đó lại chẳng vội vàng gì, mà đường hoàng nói với hãn, không cần phải vội nói ra làm gì, việc nghiêm hình bức cung này cứ phải làm từ từ thì mới thú vị...

Tiếng kêu thảm thiết vẫn vang lên.

Rời khỏi tù thất giam giữ La Kiệt, Phó Thư Bảo lại vào trong tù thất đang nhốt Tư Ti.

Cũng giống như Ngã Mễ Đại Na, tuy Tư Ti chỉ là một Lực Sĩ cấp Linh Lực, nhưng thuộc tính lực lượng của nàng lại là Thổ Nguyên Tố, sở trường là ẩn tàng và truy tung, vì để phòng trường hợp nàng dùng lực lượng của mình để trốn thoát, nàng cũng bị một sợi dây thừng trói chặt chân tay, người thì bị treo lơ lửng bằng một sợi dây buộc trên xà nhà.

Không chỉ có vậy, thực ra Ngã Mễ Đại Na và Tư Ti đều bị Độc Âm Nhi hạ một loại độc tố khổng chế đan điền của họ. Có hai sự đảm bảo này, Ngã Mễ Đại Na và Tư Ti căn bản không có hy vọng trốn thoát khỏi nơi này.

Sức chống cự của Tư Ti đương nhiên mạnh hơn rất nhiều so với tên công tử hào hoa bị tửu sắc hủy hoại như La Kiệt, tên La Kiệt đó còn phải dội nước lạnh mới tỉnh lại, còn Tư Ti thì vẫn hoàn toàn tỉnh táo, khi Phó Thư Bảo vừa vào trong tù thất, thì đôi mắt đen tuyền xinh đẹp của nàng đã nhìn chòng chọc và hãn.

Nhưng, trong đôi mắt nàng không có thù hận cũng chẳng có gì sợ hãi, nó bình lặng như một hồ nước trăm năm không gợn sóng vậy.

Chậm rãi đi tới trước mặt Tư Ti, dùng tay đỡ cằm cho nàng ngửa mặt lên, nhìn kĩ một lượt rồi Phó Thư Bảo mới buông tay ra, lạnh nhạt nói:

- Quả là rất giống, nhưng, người vốn không phải là Tư Ti bán thân làm nô lệ mà lúc đó ta đã chuộc khỏi Hoa Điền cư, chắc các người là tử muội song sinh phải không?

Tư Ti vẫn bình tĩnh nhìn Phó Thư Bảo, giống như nhìn một người xa lạ chẳng có liên quan gì tới nàng vậy.

Lúc này Phó Thư Bảo đi vòng ra phía sau Tư Ti, giữ chặt lấy cổ áo nàng, dùng sức xé mạnh một cái, “xoạt” một tiếng, vùng lưng nòn nà bóng loáng của Tư Ti hiện ra trước mắt. Trên bờ vai trái của nàng có khắc một phù hiệu viết hai chữ “Thập Tứ”.

Khi y phục bị xé rách, vùng lưng bị lộ ra, đôi mắt vẫn luôn bình tĩnh của Tư Ti cuối cùng cũng xuất hiện tia kinh ngạc. Tâm vững như bàn thạch của nàng đã có dấu hiệu kích động.

- Cũng là một phù hiệu bằng chữ số, chỉ khác ở chỗ nó là chữ “Thập Thất”, ta nghĩ, nữ nô mà ta từng cứu ra khỏi xuân điền chắc là muội muội của người hả?

- Người... Sao người biết được?

Cuối cùng Tư Ti cũng lên tiếng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nếu ngay cả thân phận của các người mà ta còn không tra ra, nếu ngay cả chuyện các người là người nào cũng không phân biệt được, thì ta có thể sống được tới hôm nay sao? Sát thủ đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã, tử muội song sinh, sinh ra đã có năng lực tâm linh tương thông, nhưng có một điều khiến ta không hiểu, đó là vì sao các người phải tới giết ta, các người nhận được sự sai khiến của ai?

Cặp chị em song sinh Thập Tứ, Thập Thất đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã này cùng mạo nhận một người, đó chính là Tư Ti có thân phận nữ nô ở Hoa Điền Cư lúc trước. Bây giờ xem ra, chữ “Ti” này chẳng qua là hài âm của chữ “Thập” mà thôi. Người bị nhốt trong tù thất bí mật của sứ quán này chính là người chị trong cặp tử muội sát thủ song sinh đó, Thập Tứ.

202. Chương 202

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 202: Tình cảnh lúc ấy

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ta nói này, người định trầm ngâm đến lúc nào đây?

Nếu Thập Tứ này cũng giống tên La Kiệt, hỏi gì cũng nói không biết, thì Phó Thư Bảo cũng thực sự cảm thấy khó xử lý, chiều mà hắn vừa dùng với La Kiệt chắc chắn không thể dùng lại với Thập Tứ đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp này được.

- Người đã biết thân phận của ta, vậy thì nhiệm vụ của ta cũng thất bại rồi, người còn chờ gì nữa, ra tay đi. Chết trong tay một kẻ như người, tuy có chút không đáng, nhưng ta sẽ không nhú mào lấy một cái đầu.

- Tốt, ta sẽ cho người thêm một cơ hội nữa, ta hỏi lại người một lần nữa, người nhận lệnh của ai, còn có sát thủ nào muốn giết ta nữa, chỉ hai câu này thôi, nếu người không nói, ta sẽ quay ra liền, cũng không động vào người.

- Ta sẽ không nói gì đâu, người muốn để ta sống hay chết, ta cũng chẳng có ý kiến.

- Hừ,

Phó Thư Bảo lạnh nhạt cười nói:

- Thế thì ta sẽ đi hỏi muội muội người những câu hỏi này, để ta xem xem muội muội người có cứng rắn được như người không.

Nói xong hần xoay người đi thẳng.

- Đợi đã!

Thập Tứ vội gọi Phó Thư Bảo lại:

- Muội muội ta... cũng rơi vào tay người rồi ư?

Phó Thư Bảo vỗ vỗ tay, cửa sắt đột ngột mở ra, Phương Tín và một Lực Sĩ thuộc hạ của hần kéo theo một nữ nhân y phục lộn xộn tiến vào.

Nữ nhân này chính là Thập Thất, giống Thập Tứ như đúc.

Chúng thuận tay ném Thập Thất đã mềm nhũn như bún xuống đất, phủi tay nói:

- Thiếu gia, người đã đưa tới rồi đây, nhưng con tiện nhân này cũng cứng rắn lắm, quật đứt hết mấy cái roi da, nước ớt uống vào cả mấy bát mà nó vẫn cứng miệng không nói, hay là để chúng huynh đệ... Hì hì...

Phó Thư Bảo phẩy tay nói:

- Các người ra ngoài chờ, để đích thân ta thẩm vấn.

Phương Tín lui ra ngoài, lúc đi ra còn tiện tay đóng cửa lại.

- Các người... Sao lại bắt được cả muội muội ta?

Trong chốc lát, biểu hiện của Thập Tứ đã trở nên cực kì phức tạp.

- Thực ra, sau ngày thứ 3 muội muội người dùng thân phận nữ nô để giấu mình thì ta đã phát hiện ra nàng có chút gì đó không đúng rồi, tuy nàng che giấu lực tràng lực lượng của mình rất giỏi, nhưng dù có che giấu giỏi cỡ nào, thì thời gian dài cũng sẽ tự nhiên để lộ ra thôi, bắt đầu từ lúc đó, ta đã lệnh cho Phương Tín giám sát nhất cử nhất động của nàng, và cũng vì thế mà phát hiện ra, cứ cách 3 ngày thì nàng lại ra ngoài liên lạc với một người, để lại lời nhắn, mà sau khi nàng đi, thì người sẽ xuất hiện.

Dừng lại một lát, Phó Thư Bảo lại cười nói:

- Lúc đó ta với Phương Tín còn nghi ngờ muội muội người đi rồi lại quay lại, nhưng sau đó mới phát hiện, thực ra các người là chị em song sinh.

- Điều ta muốn biết là làm sao các người lại bắt được muội muội ta! Không cần người phí lời nói mấy chuyện đó!

Thập Thất đã rơi vào trạng thái suy nhược kia bỗng động dậy đôi chút, nhưng đầu nàng còn chưa hoàn toàn ngẩng dậy nổi thì đã lại cúi xuống, ánh mắt rã rời, đương nhiên ngay cả sức nói chuyện cũng không có.

- Muội muội...

Trong đôi mắt Thập Tứ có cả hối hận, phiền muội, hận thù và đau xót, những thứ cảm xúc này cùng xuất hiện khiến biểu hiện của nàng cũng trở nên cực kỳ phức tạp, người ta chỉ cần nhìn một cái là biết trong lòng của nàng lúc này đang đấu tranh kịch liệt tới mức nào.

Phó Thư Bảo đã thu tất cả vào đáy mắt, chỉ cần quan sát một chút là hần đã tìm ra yếu điểm của Thập Tứ, đó chính là muội muội Thập Thất của nàng, điều này thể hiện trong tâm trạng phức tạp của nàng lúc này. Đợi Thập Tứ bình tĩnh lại đôi chút, hần mới nói:

- Người đau xót cho muội muội người, người cũng biết bên cạnh ta có Thanh Thủy, dù là bất kì ai trong hai người, hay thậm chí cả hai người có liên thủ lại cũng không thể thích sát ta được, vì thế buổi tối hai hôm trước người đã gọi em người rồi sứ quán đến gặp người, sau đó người thay em mình trở lại đây, nhưng người không bao giờ ngờ được rằng, chân trước người vừa bước và sứ quán thì người của ta đã bắt được nàng rồi.

Thập Tứ tức giận nói:

- Chỉ dựa vào mấy tên thuộc hạ vô dụng của người mà cũng muốn bắt muội muội ta sao? Người nói dối! Lúc đó người và Thanh Thủy vẫn luôn ở trong sứ quán!

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Các người thật không xứng là sát thủ tinh anh của Tử Đảo Mật Nhân Xã, ở bên ta lâu như vậy, mà ngay cả chuyện ta có một con Lục Luyện Thú cũng không biết, các người có kết cục này cũng là đáng đời.

Con Lục Luyện Thú đó chính là Luyện Thiên Thủ, là Lục Luyện Thú từng hầu hạ Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, vóc dáng nó tuy nhỏ bé, nhưng lực chiến đấu thực sự của nó lại hơn Thập Thất, nếu thêm vào mấy trợ thủ làm nhiễu loạn tầm nhìn nữa, thì việc nó bắt được Thập Thất là chuyện quá mức đơn giản, chỉ là cảnh tượng lúc đó, tỷ tỷ của Thập Thất vĩnh viễn không có cơ hội nhìn thấy.

Im lặng ngắn ngủi.

- Cũng phải, tỷ muội chúng ta đều đã rơi vào trong tay người, người ra tay đi, trên đường xuống suối vàng tỷ muội ta cũng có người bầu bạn.

Thập Thất thở dài, dựa vào kinh nghiệm của mình, nàng biết rõ hoàn cảnh của mình và muội muội lúc này, cũng dựa vào kinh nghiệm cho biết, nàng chẳng còn hy vọng gì vào con đường phía trước.

Phó Thư Bảo lạnh lùng cười đáp:

- Nếu mất nhìn người của ta tệ một chút, hoặc là kém may mắn hơn một chút, thì e rằng ta đã chết trong tay của hai tỷ muội các người rồi, tốt xấu gì thì các người cũng lao tâm khổ tứ đến đây giết ta, cứ như vậy tiễn các người lên đường, các người tưởng chỗ này của ta là lữ quán sao?

- Người... muốn thế nào?

- Ta không phải người tốt, nhưng cũng chẳng phải người xấu, ta chỉ làm những việc ta cho là đúng, bây giờ ta nói thật cho người biết, nếu người không nói ra kẻ sai khiến sau lưng các người, không nói ra đồng bọn khác của các người, vậy thì xin lỗi nhé, tuy các người không sợ chết, nhưng ta có thể khiến các người sống không bằng chết.

- Người có thủ đoạn nào khiến người khác sống không bằng chết thì làm đi! Là một sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã, có loại bức cung nào mà chúng ta chưa từng thấy qua, muốn ta phá hủy quy tắc sao? Đừng hòng! Làm đi!

Biết tất sẽ chết, Thập Tứ bỗng thể hiện sự hung hãn của kẻ không sợ chết.

- Phương Tín, vào đi! Dẫn thêm mấy người nữa vào!

Thư Bảo gọi lớn một tiếng.

Cửa sắt trong tù thất lại được mở ra, lần này không chỉ có Phương Tín và tên Lục Sĩ vừa nãy, còn có thêm ba tên nam nhân cường tráng khác cùng vào, bước đi của chúng nặng nề, diện mạo bất phàm, vừa nhìn cũng biết chúng là những Lục Sĩ có tu luyện lực lượng.

- Roi da đâu? Còn cả nước ốt mà các người rót cho muội muội ta uống nữa, mang hết ra đây đi!

Khóe miệng Thập Tứ xuất hiện nụ cười khinh thường.

Phó Thư Bảo chỉ lắc đầu đáp:

- Người nhầm rồi, những thủ đoạn vớ vẩn đó ta không thích chơi, Phương Tín, mấy người các người cỡi hết y phục của Thập Thất ra, làm chuyện nam nhân nên làm trước mặt ả Thập Tứ này đi. À, tiện thể nhắc một câu, không cần phải thương hoa tiếc ngọc làm gì, cứ làm hết mình cho ta!

- Ha ha... Nhiệm vụ này thật quá đơn giản, đảm bảo sẽ hoàn thành!

Phương Tín cười một tràng quái dị, rồi lập tức kêu mấy thuộc hạ bắt đầu cỡi y phục của Thập Thất.

203. Chương 203

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 203: Hoàng Kim Thành (1)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

Nguồn nhảy C203

Thập Thất vốn dĩ đã hấp hối, chẳng còn chút sức lực nào để mà phản kháng, chẳng mấy chốc đã bị lột sạch. Giọt nước mắt uất ức chảy ra từ khóe mắt nàng, bọn họ là những sát thủ tinh anh của Tử Đảo Mật Nhân Xã, tất cả mọi thủ đoạn tra tấn họ đều được huấn luyện qua, và cũng có năng lực chống cự phi phạm, thêm vào việc chẳng hề sợ chết, muốn biết tin tức gì từ miệng họ, dường như còn khó hơn cả lên trời nữa.

Nhưng, với hình thức tra tấn hoàn toàn mới trước mặt, thì không phải là hình thức tra tấn mà họ có thể chịu đựng được.

- Thiếu gia, ta làm trước tiên!

Một tên có bộ mặt khá bỉ ổi lên tiếng xin bắt đầu trước. Những việc khác, như ra trận giết địch thì hắn có thể lui lại phía sau, để người khác lên trước, nhưng chuyện chơi gái, cho dù có phải tranh đến vỡ đầu thì hắn vẫn tranh làm trước.

Phó Thư Bảo thăm mắng một câu, gật đầu nói:

- Làm đi.

Năm tên nam nhân, bốn người lần lượt giữ chặt tay chân, để cho tên nam nhân khuôn mặt bỉ ổi vào giữa hai đùi Thập Thất. Cho dù là một con hổ mẹ cũng không thể thoát khỏi vận mệnh này, huống hồ là một nữ nhân đang hấp hối.

Mất thấy vật xấu xí kia sắp tiến vào trong, Thập Thất đột ngột thét lớn:

- Các người dừng tay lại hết đi! Ta nói... Là Thái Bình Vương Tước!

Phó Thư Bảo vội hỏi:

- Các người còn có đồng bọn nào khác?

- Thủ lĩnh nhóm chúng ta là Hắc Y Sứ.

- Tên hắn là gì? Trông hắn thế nào?

- Chúng ta không biết tên của hắn, cũng chưa từng nhìn thấy trông hắn thế nào, hắn liên hệ trực tiếp với Thái Bình Vương Tước, từ lúc chúng ta ở Hồ Thành đã nhận được nhiệm vụ thích sát người, nhưng tiếc là tới đó không tìm thấy người, sau đó tỷ muội ta mới nghĩ ra cách trà trộn vào bên cạnh, tìm cơ hội để ám sát người.

Phó Thư Bảo nghĩ một lát rồi nói:

- Thập Thất, muội muội của người được ta mua về từ Hoa Điền Cư của La gia, các người và La gia có quan hệ gì?

- Bọn ta chẳng có quan hệ gì với La gia cả, chỉ dùng tiền mua chuộc một tên trong Hoa Điền Cư, sở dĩ chọn Hoa Điền Cư của La gia, là vì muốn làm nhiễu loạn tin tức, để sau khi hoàn thành mọi việc có thể dễ dàng trốn thoát, không bị liên lụy.

Đến lúc này, quá trình thích sát của cặp tỷ muội song sinh xem như đã được phơi bày ra hết.

- Thiếu gia, có làm nữa hay không?

Tên Lục Sĩ “tên đã lên cung” kia đang ở vào tình cảnh cực kì ngượng ngùng và căng thẳng, hắn chỉ còn cách cái nơi mềm mại kia một chút nữa thôi, nhưng không có lệnh của thiếu gia, hắn có muốn đến mấy cũng không dám nếm thử mùi vị bên trong.

- Thả nàng, Phương Tín, mang cho tỷ muội họ chút đồ ăn và nước uống.

Nói xong, Phó Thư Bảo đi ra khỏi tù thất, hắn là một người giữ chữ tín, cặp sát thủ song sinh kia đã cung cấp thông tin cho hắn, hắn không thể bội tín tàn ác như vậy được.

Vậy là, giờ chỉ còn lại một mình Ngã Mễ Đại Na nữa thôi.

Bình tĩnh bước về phía tù thất đang giam giữ Ngã Mễ Đại Na, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi nhớ tới việc xảy ra ở Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các ngày hôm đó. Lúc đó, Ngã Mễ Đại Na đã nóng lòng muốn hút hết tinh khí của hắn, nếu không phải hắn có bảo pháp giữ mạng là Bào Khốc Thân Pháp, e rằng khó thoát khỏi ma chướng của nàng.

Vừa tới cửa tù thất, một tiếng rên rỉ quái lạ từ bên trong vang ra.

- Ha ha, đan điền bị khổng chế, Ngã Mễ Đại Na, người cũng chỉ là một nữ nhân bình thường mà thôi, còn không phải để đại gia đây tùy ý xử lý sao, hi hi...

Là giọng của Tú Lý.

- A... ô...ưm...a....

Là tiếng của Ngã Mễ Đại Na. Ắ dường như đang rất sung sướng hưởng thụ, nhưng phảng phất cũng rất thống khổ.

Phó Thư Bảo vốn định đưa tay ra gõ cửa, nhưng nghe thấy những âm thanh này thì cánh tay đã nâng lên bỗng khựng lại, lúc này lại có tiếng nói truyền tới tai hắn.

- Lưu Chuẩn, tới người rồi.

- Hi hi... Định Thiên Vương Tước, ngài quả là người trọng tình trọng nghĩa! Ta đến ngay đây!

Trên trán Phó Thư Bảo bỗng xuất hiện một giọt mồ hôi đen to bằng hạt đậu. Hắn vẫn luôn cho rằng Lưu Chuẩn là một chính nhân quân tử ôn hòa nho nhã, lúc nào cũng giữ lễ nghi phép tắc, nhưng không ngờ là, vẻ nho nhã bên ngoài kia lại ẩn giấu một con dã thú hung ác!

Tưởng tượng lại tình cảnh lúc trước, hắn bỗng thấy lạnh cả sống lưng, những người ở bên cạnh hắn cùng làm việc với hắn là những người thế nào đây?

- Không cần phải xếp hàng làm gì, hai người các người cùng tới một lúc đi, chỉ cần ta vui, chuyện gì cũng sẽ nói với các người!

Trong tù thất, Ngã Mễ Đại Na dường như đã không thể khổng chế nổi khát vọng và nhu cầu được tiếp xúc thân mật, giọng nói của ả run rẩy, hơi thở cũng trở nên nặng nề và gấp gáp vô cùng, từ ra cũng có thể nghe thấy.

- Ta không tin hai người bọn ta không xử lý nổi tiện nhân người!

Tú Lý dường như đã bị chọc giận.

Ngay sau đó, trong tù thất bắt đầu phát ra những âm thanh kì quái, lúc thì là tiếng rên rỉ như người bị bệnh lâu không chữa, lúc lại nghe thấy tiếng kêu thống thiết, như lại bị đập phải chân đau vậy, rồi lại có cả tiếng suối chảy nước tung tóe, đôi khi lại vang lên tiếng nhóp nhép nho nhỏ như là chân trần đạp vào bùn đất sau mưa vậy....

- Tiện nhân, người nói không?

- Người mạnh thêm chút nữa ta sẽ nói...

-

Kiểu bức cung hỗn loạn vô cùng, thương phong bại tục nhất lịch sử đang diễn ra.

Thiếu gia đáng thương cô độc đứng bên ngoài cửa tù thất, thật lâu mà vẫn chưa hồi thần lại được.

oOo

Phương thức thẩm vấn bức cung tuy có chút không nhập lưu, thậm chí còn có thể coi là bỉ ổi, nhưng dù thế nào thì cuối cùng Phó Thư Bảo cũng có được những thông tin mà hắn mong muốn.

Cặp tỷ muội sát thủ song sinh kia không cần phải bận tâm nữa, vì hắn là người đích thân thẩm vấn, Tú Lý và Lưu Chuẩn thì có được một thông tin bất ngờ. Vốn dĩ gia chủ La gia là La Nghiêm đang chuẩn bị cầm hóa thạch hổ phách và địa đồ da thú tới Xà Nhân Tộc, vị trí của bộ tộc đó cũng giống với điều tra trước đó của hắn, bộ tộc đó ở tại Tử Vong Uyên trên Linh Tú sơn mạch, mà lúc Linh Sơn Quốc vẫn còn tồn tại thì nơi đó đã bị gọi là Linh Cốt sơn mạch và Di Vong Uyên (khe núi bị lãng quên).

Tên gọi của một địa danh không quan trọng, quan trọng là La Nghiêm vì chuyện bệnh tình của Tú Lực hoàng đế trở nặng mà phải trì hoãn việc của mình, đành phải mạo hiểm đưa Tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch đến kinh thành. Theo kế hoạch của hắn, chỉ cần Thanh Dật Vương Tước ngồi lên ngôi vị hoàng đế Tú Quốc thì La gia không chỉ có thể bảo vệ được địa vị thế gia số một Tú Quốc bây giờ, mà còn có thể nhận được sự phát triển lớn, khi Thanh Dật Vương Tước ngồi lên vương vị, đó mới là lúc hắn và Kim Dịch tiến hành trao đổi, hắn muốn nhờ vào bí pháp Xà tộc để cải lão hoàn đồng.

Thực ra, hiện giờ thông tin đáng giá nhất có được từ Ngã Mễ Đại Na chính là sau 3 ngày nữa Thanh Dật Vương Tước sẽ dẫn Kim Dịch vào Hoàng Kim Thành.

Độc Âm Nhi cũng tra ra được những thông tin như thế từ La Kiệt. Thế nhưng, bí mật mà Phó Thư Bảo muốn biết nhất có liên quan tới bản địa đồ da thú thì lại chẳng có được chút thông tin nào, việc này cũng rất bình thường, là một nữ nô bị thuần hóa và khống chế, Ngã Mễ Đại Na không thể biết được những bí mật trọng yếu như thế.

La Kiệt tuy là ái tử của La Nghiêm, nhưng việc mà bản thân La Nghiêm còn không rõ lắm thì hắn làm sao biết được? Người duy nhất biết được tất cả bí mật chính là Tộc trưởng Kim Dịch của Xà Nhân Tộc.

Thế nhưng, việc đối phó với Kim Dịch buộc phải giải quyết sau chuyện Hoàng Kim Thành, nếu để Thanh Dật Vương Tước thực hiện được kế hoạch, vậy thì hậu quả khó mà tưởng tượng được.

Chuyện Thanh Dật Vương Tước sẽ dẫn Kim Dịch vào Hoàng Kim Thành sau 3 ngày nữa, sau khi thương lượng một hồi, Phó Thư Bảo và Tú Lý quyết định vào Hoàng Kim Thành sớm hơn.

204. Chương 204

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 204: Hoàng Kim Thành (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Ngày thứ hai sau khi bắt cóc La Kiệt, dưới sự dẫn dắt của Tú Lý, Phó Thư Bảo cải trang thành Thần y dẫn theo đồ đệ của hắn là Độc Âm Nhi đi đến thông đạo duy nhất để tiến vào hoàng kim thành: Nhật Xuất Môn.

Cánh cửa lớn màu vàng nguy nga lộng lẫy bị ánh sáng mặt trời chiếu rọi nên càng trở nên lấp lánh, hai bên lầu tháp và thông đạo trên cửa thành là các thị vệ mặc giáp đứng dày đặc, trường thương như rừng, sát khí đằng đằng.

Nhảy xuống xe ngựa, Tú Lý lấy thẻ bài thông hành đeo bên hông, chẳng mấy chốc, một thái giám bên trong Hoàng Kim Thành dẫn một đám người ra nghênh đón, rồi dẫn Tú Lý, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi vào trong Hoàng Kim Thành.

Đi về phía trước, cứ cách 3 bước là một trạm gác, cách 5 bước lại một đồn canh. Nhìn ra phía xa, chỗ nào cũng có thể nhìn thấy thị vệ trong Hoàng Kim Thành vũ trang đầy mình, mặt lạnh như tiền, hơn nữa từ lực tràng lực lượng phát ra trên người họ có thể thấy, người yếu nhất trong số họ cũng phải là một Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực.

Bao nhiêu thị vệ Lực Sĩ như vậy cùng bảo vệ một tòa thành, lực tràng lực lượng trên người họ đan vào nhau như một tấm lưới, e rằng chỉ cần một con chuột từ dưới cống trốn vào Hoàng Kim Thành thì cũng khó trốn khỏi vận mệnh bị tra ra và bị một thương đâm chết.

Thế nhưng, những Lực Sĩ đứng ở ngoài sáng này không phải là người mạnh nhất, ở nhiều nơi, Phó Thư Bảo cảm thấy rõ ràng còn có lực tràng lực lượng mạnh hơn, chẳng thua kém gì Tông Chủ Quy Vân Tông - Mạc Khinh Vân! Vậy cũng có nghĩa là, trong tòa Hoàng Kim Thành này, ít nhất cũng có vài Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Mạc Khinh Vân trấn thủ, bảo vệ, không chừng còn có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực ẩn mình trong đó, thêm vào các thị vệ Lực Sĩ đếm không xuể kia nữa thì cả tòa Hoàng Kim Thành này giống hệt như một tòa thành cực kì kiên cố vậy!

Quả thực, một nơi nắm giữ tất cả tài nguyên của Tú Quốc, bao gồm hầu hết tài nguyên Lực Sĩ trong Tú Quốc, là trung tâm quyền lực tối cao của một nước, nếu không có những biện pháp bảo vệ nghiêm ngặt khiến cho những cường giả trong thiên hạ phải sợ thì há chẳng phải những kẻ có mưu đồ bất chính sẽ tùy tiện vào được trong thành mà thích sát dương kim hoàng thượng hay sao?

Đương kim hoàng đế Tú Lực nắm mọi quyền lực trong lòng bàn tay, ngay cả ba con trai của ông ta là Thái Bình Vương Tước, Thanh Dật Vương Tước và Định Thiên Vương Tước cũng chỉ cho một phong hiệu mà chẳng có chút thực quyền nào.

Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước còn đỡ, khổ tâm kinh doanh gần ấy năm, một kẻ thì cầm rẽ trong hệ thống các quan văn, kéo bè kết đảng tạo vây tạo cánh, hình thành mối quan hệ đôi bên cùng có lợi. Kẻ còn lại cũng tận tâm hoạt động bao nhiêu năm, cầm rẽ trong quân giới, cũng hình thành mối quan hệ đôi bên cùng có lợi.

Kém cỏi nhất phải kể tới Tú Lý, lẩn lộn gần ấy năm, ngoài chuyện giới phát quạt đùa bỡn, chơi gái thành thần ra thì chẳng còn được cái gì khác, tuy được sự ủng hộ của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, nhưng cũng chẳng khá lên được, ở vào vị thế yếu kém nhất.

Thực ra, đi vào Hoàng Kim Thành cảnh giới nghiêm ngặt này, tức cảnh sinh tình, Phó Thư Bảo bỗng nghĩ tới một vấn đề, đường đường là hoàng đế Tú Quốc, nắm giữ mọi tài nguyên của Tú Quốc, muốn ai chết thì chỉ cần một câu nói là xong, ông ta cần gì phải đối xử cay nghiệt như thế với ba người con của mình?

Biết rõ một khi tin ông ta bị bệnh nặng truyền ra ngoài, ba người con của ông ta sẽ vì ngại vàng mà tàn sát lẫn nhau, tranh giành đến người sống ta chết mà lại chẳng thêm ra mặt ngăn cản như vậy?

Thực ra, Tú Lực hoàng đế muốn ngăn chặn cuộc tàn sát lẫn nhau giữa các vương tử thì quả là chuyện rất đơn giản, chỉ cần lập ra một Vương tử, làm yên lòng hai người còn lại, chỉ cần vậy mà thôi. Nếu có ai to gan dám kéo bè kết cánh âm mưu tạo phản, vậy thì càng đơn giản hơn, khởi động binh lực quốc gia, muốn tiêu diệt ai, không phải chỉ cần một câu nói của ông ta là xong sao?

Hoàng Kim Thành chia ra làm Nội thành và Ngoại thành, dưới sự dẫn dắt của tên thái giám đó, Tú Lý, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đi đến dưới cửa thành Nội thành.

- Định Thiên Vương Tước điện hạ, xin dừng bước chờ đợi, lão nô vào trong truyền báo, sau khi được cho phép thì các ngài có thể vào trong.

Tên tổng quản thái giám đó vừa nói xong liền tiến thẳng vào trong Nội thành.

Nhìn qua cửa thành vừa mở, có thể nhìn thấy rõ ràng tòa đại điện màu vàng hùng vĩ trải rộng, khí thế bất phàm, kiến trúc xung quanh cũng cực kỳ hoa lệ, tường xanh ngói lưu li, cảnh sắc thật diễm lệ.

- Sư phụ, cha ngài sống ở trong tòa đại điện màu vàng đó sao?

Phó Thư Bảo lên tiếng hỏi.

Tú Lý ra chiều suy nghĩ rồi nói:

- Có lẽ là thỉnh thoảng, ta cũng không biết rõ, nhưng, tòa đại điện màu vàng đó là Hoàng Kim Điện, là nơi hoàng đế các triều đại của Tú Lý xử lý chính vụ và quân vụ, ở đó, lúc nào cũng có hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực trông chừng bảo vệ, các Lực Sĩ thị vệ của cả tòa Hoàng Kim Thành này đều là Hoàng Kim Vệ, hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đó chính là Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, nhưng chưa một ai từng nhìn thấy khuôn mặt thật của họ, bọn họ chỉ nhận mệnh lệnh của hoàng đế các triều của Tú Quốc mà thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã cảm thấy mình đang gặp phải tình cảnh khó khăn, hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, há chẳng phải tương đương với bà mẹ tiện nghi Độc Vô Song của hắn và Thanh Thủy đang cùng bảo vệ một nơi hay sao? Thế thì, trong thiên hạ này còn có ai dám phá vỡ sự phòng ngự của tòa Hoàng Kim Điện này, đụng vào một sợi tóc trên đầu của Tú Lực nữa đây?

Lúc này Tú Lý cười nhẹ rồi nói:

- Ha ha, nếu ta ngồi lên vị trí Hoàng đế Tú Quốc, quân mã thiên hạ do ta quản lý, tất cả Hoàng Kim Vệ các cấp cũng nằm trong tay ta, đến lúc đó, tiểu tử ngươi sẽ là công thần của ta, ta sẽ chọn mấy cô nương cho ngươi, tùy ngươi thích làm gì thì làm.

- E hèm!

Độc Âm Nhi đứng bên cạnh bất mãn ho khan một tiếng.

Tú Lý thấy hơi ngại ngùng, cười nói:

- Xem như ta nhiều chuyện.

- Sư phụ, chuyện này chờ ngài sống được tới ngày đó hẵng hay.

Nhìn Hoàng Kim Thành được canh phòng nghiêm ngặt như vậy, Phó Thư Bảo luôn có cảm giác có gì đó không ổn, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn không biết không ổn ở chỗ nào, tóm lại, thứ áp lực mà hắn cảm nhận được khiến hắn có cảm giác như sắp có nguy hiểm vậy.

- Tiểu tử ngươi nói vậy là có ý gì?

- Sư phụ, ngài nói thật cho ta biết, đã bao lâu rồi ngài chưa gặp hoàng đế cha ngài?

Tú Lý suy nghĩ một lát rồi đáp:

- Đại khái... cũng năm năm rồi.

- Năm năm? Thế Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước thì sao?

- Bọn họ cũng như vậy, tuy họ giỏi lẫn lộn hơn ta, nhưng trong mắt của phụ hoàng, ba người bọn ta thật ra đều như nhau, cha ta không thiên vị ai, cũng chẳng ghê lạnh ai, trong bất kì việc gì cũng đều xem bọn ta như nhau.

Năm năm, làm gì có người cha nào năm năm liền không gặp con mình chứ?

Tú Lực hoàng đế rốt cuộc đang nghĩ gì đây?

Khi Phó Thư Bảo đang thắc mắc thì tên thái giám tổng quản lúc trước đã quay trở lại.

205. Chương 205

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 205: Tú Lực hoàng đế

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Thái giám tổng quản tự xưng là Hoàng Thạch Công, chức vụ của ông ta có lẽ là cận thần sai khiến bên cạnh Tú Lực hoàng đế, thân là một trong ba vương tử bên cạnh Tú Lực hoàng đế, tên Tú Lý kia lại chẳng biết chức vụ của người ta, điều này khiến Phó Thư Bảo chẳng biết phải nói gì.

Dưới sự quan sát chăm chú như hổ đói rình mồi của các Hoàng Kim Vệ, Hoàng Thạch Công dẫn Tú Lý, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi vào trong Hoàng Kim Điện. Nhưng khi đến cửa đại điện thì một đám Lực Sĩ thân mang chiến giáp Lực Luyện Khí màu vàng chặn ngang đường đi của họ.

Ánh sáng vàng lấp lánh tỏa ra từ chiến giáp Lực Luyện Khí và vũ khí của họ không phải là thứ khiến người ta chói mắt và căng thẳng nhất, thứ khiến họ chói mắt và căng thẳng chính là lực lượng tu vi của họ, Hoàng Kim Vệ trấn giữ Hoàng Kim Điện này còn lợi hại hơn nhiều Hoàng Kim Vệ ở những chỗ khác, tu vi của họ đều là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực!

- Hãy để tất cả vũ khí lại.

Một Hoàng Kim Vệ lạnh lùng nói.

Phó Thư Bảo nhún vai đáp:

- Ta không mang theo bất kì vũ khí gì.

Hoàng Kim Vệ đó vẫn lạnh lùng nói tiếp:

- Trong rương thuốc mà các người mang theo có một con dao, còn nữa, chiếc Thiết Cốt Phiến của Định Thiên Vương Tước cũng xin giao ra đây, vào Hoàng Kim Điện, ngay cả vương tử điện hạ cũng không được mang theo bất kì vũ khí gì.

- Được thôi, nhưng đừng làm hỏng của ta đó.

Tú Lý lầm bầm một câu, hẩn giao Thiết Cốt Phiến ra mà thấy có chút không cam lòng, là một vương tử lại bị một tên Hoàng Kim Vệ đối xử như thế, đúng là chẳng còn mặt mũi nào nữa.

Độc Âm Nhi cũng mở rương thuốc, lấy con dao chuyên dùng để thái dược liệu ra giao cho bọn họ.

- Xin mời vào, nhưng, ta phải nhắc các ngài một câu, vào Hoàng Kim Điện rồi thì không được nhìn ngang liếc dọc, càng không được mưu đồ bất chính, nếu không các người sẽ chết mà không biết chết như thế nào đó, hiểu chưa?

Nói xong câu này, Hoàng Kim Vệ đó lui xuống, nhường đường cho họ vào trong Hoàng Kim Điện.

Hoàng Thạch Công nhanh chóng đi lên phía trước, đi qua thông đạo có các Hoàng Kim Vệ đứng hai bên, trên đầu là trường thương đan vào nhau, đến trước cửa Hoàng Kim Điện, đưa tay đẩy cửa điện mở ra rồi cúi mình nói:

- Ba vị, xin mời vào!

Tú Lý sải bước đi vào trong, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi nhìn nhau một cái rồi cũng nhanh chóng theo chân Tú Lý đi vào trong Hoàng Kim Điện, đi qua thông đạo có trường thương đan xem của các Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, cảm giác đó quả khó mà hình dung ra được, tuy đã nhìn thấy rất nhiều cảnh tượng hùng vĩ, nhưng vào lúc này, Phó Thư Bảo cũng không tránh khỏi căng thẳng.

Tiến vào Hoàng Kim đại điện, vì không mở cửa sổ nên ánh sáng trong đại điện bỗng trở nên mờ tối. Nhưng, những trang sức xa hoa trong đại điện vẫn khiến người ta sáng cả mắt, bên trong có những văn vật cổ, các tác phẩm nghệ thuật đến từ khắp nơi trên thế giới, còn có cả những trang sức cực kì quý giá của riêng Tú Quốc.

Nhưng gần đây thứ trang sức cũng được trưng bày trong một chỗ, lại không hề mang lại cảm giác loạn mắt, mà ngược lại còn mang đến cho người ta một cảm giác cực kì mới mẻ, là sự hòa hợp hoàn mỹ giữa phóng khoáng và sa hoa, khí phách hoàng gia được thể hiện đầy đủ.

Cái bắt mắt nhất chính là bảo tọa bằng vàng cao bằng hai người gộp lại, rộng khoảng hai mét khiến người ta cứ tắc lưỡi mãi không thôi. Thân là thiên tử, tiền nhiều như nước, chỉ cần nhìn vào cái bảo tọa đó cũng có thể thấy được.

Kì lạ là, trong Hoàng Kim Điện không có những Hoàng Kim Vệ khiến người ta căng thẳng nữa. Nhưng, khi nghĩ đến ở một nơi nào đó vẫn còn có hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đang quan sát mình, cảm giác đó còn khó chịu hơn khi ở bên ngoài điện nữa.

- Các ngài vào trong đi, lão nô chỉ có thể dẫn các ngài tới đây thôi.

Hoàng Thạch Công khiêm nhường nói.

- Người lui xuống đi, bọn ta vào trong là được rồi.

Lúc này Tú Lý lại biểu hiện vài phần khí phách của một vương tử, cũng chẳng nói nhiều lời, chỉ sau câu đó là hần sải chân bước vào trong.

Trên thực tế, vào tới đây nghĩa là đã chẳng có đường lui nữa rồi, trong lòng Phó Thư Bảo tuy thấy hơi hối hận vì kế hoạch liêu lĩnh lần này, nhưng giờ cũng chỉ còn nước cố mà đi tiếp mà thôi.

Ba người đi vào Hoàng Kim Điện, Hoàng Thạch Công thuận tay đóng cửa điện lại, ánh sáng trong điện lại tối đi vài phần.

Độc Âm Nhi nhích lại gần Phó Thư Bảo, có vẻ hơi lo lắng.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng nắm lấy tay nàng, dùng phương thức truyền âm để an ủi nói :

- Đừng lo lắng, tùy cơ ứng biến thôi.

Vốn dĩ đang lo lắng và căng thẳng, chỉ một câu nói ấm áp truyền tới tai, Độc Âm Nhi liền nhẹ nhàng cười, chẳng còn gì lo lắng nữa.

Trên bảo tọa không có Tú Lực hoàng đế, bất kì chỗ nào trong đại điện cũng chẳng thấy bóng dáng ông ta, vậy thì Hoàng Thạch Công đưa người đến đây để gặp ai đây? Phó Thư Bảo chợt nghĩ đến điều này, nhưng lúc hần đang thấy không ổn thì sau bức bình phong bằng ngọc khắc hoa cực lớn phía sau bảo tọa bỗng truyền tới một giọng nói già nua:

- Tam nhi à, qua đây đi.

- Dạ, thưa phụ hoàng.

Tú Lý vội vã đáp lời, sau đó lại nhỏ giọng nói với Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi:

- Mau theo ta.

Phía sau bình phong bằng ngọc cực lớn kia lại là một nơi nghỉ ngơi được bố trí lịch sự tao nhã, có bàn giấy, có chén trà và còn có cả một chiếc giường lớn mềm mại thoải mái.

Vòng ra phía sau bình phong bằng ngọc, Phó thư Bảo đã thấy một ông già tóc bạc trắng, dáng người ông ta cũng dong dong cao gầy, trên người chẳng có chút thịt thừa nào, nhìn giống một gậy yếu đến gió cũng có thể thổi bay. Xương gò má lồi ra, hai mắt trũng sâu, ánh mắt ảm đạm không có thần quang. Làn da ông ta càng tẻ hơn, khô ráp mà thiếu nước, đen xám, trông cứ như vỏ cây đại thụ vậy.

Quả nhiên, những lời truyền ra ngoài về bệnh tình của Tú Lực hoàng đế là thật. Với tình hình ông ta lúc này, không biết chừng một lúc nào đó sẽ biến mất hoàn toàn.

Đi tới bên giường, Tú Lý kêu lên một tiếng bi thương:

- Phụ hoàng, người... người đã ra nông nổi này rồi, sao người chẳng cho hài nhi tới thăm người?

- Khụ khụ khụ...

Đây là câu trả lời của Tú Lực. Nhìn ông ho đến mức cả người run rẩy, không khỏi khiến người ta lo rằng đây là lần ho cuối cùng trong đời ông ta.

Thấy Tú Lý quỳ xuống hành lễ, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cũng đành phải quỳ xuống.

Từ khi tới thế giới này, Phó Thư Bảo chỉ quỳ trước Độc Vô Song, đó cũng là việc làm trong thời khắc quan trọng sinh tử, bây giờ quỳ trước mặt Tú Lực hoàng đế, trong lòng hắn có cảm giác khó chịu như bị ép buộc vậy.

Khấu đầu một cái đơn giản, sau đó Phó Thư Bảo ngẩng đầu dậy, muốn quan sát qua tình hình sức khỏe của Tú Lực hoàng đế, nhưng đúng lúc hắn ngẩng đầu lên, hắn bỗng có cảm giác không khí xung quanh thoáng xao động, một bóng đen nhàn nhạt lướt qua một thanh xà nhà, bóng đen đó tốc độ cực nhanh, vừa xuất hiện đã biến mất khỏi tầm mắt của hắn.

- Chẳng lẽ đó là một trong hai Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản? Hắn xuất hiện là để cảnh cáo chúng ta?

Phó Thư Bảo thấy thắc mắc trong lòng, bóng đen đột ngột xuất hiện ấy khiến lòng hắn càng nặng nề hơn.

- Tam nhi à, đừng trách phụ hoàng nhẫn tâm không gặp các con, Trẫm tuy nắm giữ thiên hạ, giàu có tứ hải, nhưng có một số chuyện... khụ khụ khụ.... Cũng chẳng có sự lựa chọn... khụ khụ khụ....

- Phụ hoàng, người nghỉ ngơi trước đã, để thần y xem cho người.

Tú Lý liếc nhìn Phó Thư Bảo một cái

206. Chương 206

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 206: Hồ điệp trị bệnh

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Khụ khụ khụ... Trong hai vị này thì ai là thần y vậy?

Đôi trông mắt âm đạm vô thần của Tú Lực hoàng đế nhìn sang Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi.

- Là thảo dân, thảo dân tên gọi là Ma Nhân.

Phó Thư Bảo đáp lại có chừng mực, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

Ma Nhân chính là “Ma Nhân”, trong tiếng địa phương của Hồ Thành, “Ma Nhân” có nghĩa là kẻ lừa gạt, dám lừa hoàng đế Tú Quốc như thế này, còn dám cùng Tam vương tử của ông ta tới lừa ông ta, việc này e rằng từ khi Tú Quốc khai quốc đến nay, đây là lần đầu tiên có người dám làm thế.

Không khí trong Hoàng Kim Điện không vì việc Tú Lực hoàng đế lên tiếng hỏi chuyện mà thoải mái hơn, ngược lại, không khí càng trở nên nặng nề và đầy sự kìm nén. Đây chính là biểu hiện của áp lực. Áp lực này không đến từ Tú Lực hoàng đế, mà đến từ một nơi tối tăm mà tầm mắt khó nhìn tới được. Rõ ràng,

cao thủ đang ẩn nấp trong một góc tối nào đó đang có vài sự chuẩn bị. Theo Phó Thư Bảo, sự chuẩn bị này chính là sự chuẩn bị trước khi ra tay, hiển nhiên đó là sự uy hiếp và cảnh cáo dành cho hắn.

- Vậy, vị này là ai?

Đôi mắt âm thầm vô hồn của Tú Lực lại nhìn về phía Độc Âm Nhi.

Dù có bị một con Linh Thú Hồ cấp Linh Vương nhìn mình đằng đẵng sát khí, thì Độc Âm Nhi cũng không hề sợ hãi, nhưng bị một người già gần đất xa trời như Tú Lực hoàng đế nhìn chăm chăm nằng, lại khiến đôi vai nàng run lên nhẹ nhẹ.

- Đây là đồ đệ của thảo dân, tên là Liễu Âm Nhi.

Phó Thư Bảo đã nhìn thấy sự thay đổi nho nhỏ của Độc Âm Nhi nên vội vàng lên tiếng trả lời:

- Thật ra đồ đệ này là nữ nhân, vì tư sắc hơn người, thảo dân sợ nàng sẽ bị những nam nhân có ý đồ xấu bắt đi, nên mới kêu nàng cải trang nam ạ.

Với lực lượng tu vi của người đang trốn trong góc tối, hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, chẳng lẽ lại không nhận ra Độc Âm Nhi là một cô gái? Miễn cưỡng che giấu thân phận còn không bằng cứ nói thẳng ra, chủ động trước vẫn hơn.

Quả nhiên, trong đôi mắt của Tú Lực hoàng đế thoáng hiện lên ánh nhìn khác lạ, nói:

- Trẫm cũng nghĩ làm gì có nam tử nào trông lại tuần tú như nhế, khi các người vào đây Trẫm đã nghĩ xem đó có phải là một nữ nhân hay không, không ngờ đúng là nữ nhân thật.

Ngừng lại một thoáng, rồi ông ta lại nói tiếp:

- Trẫm nghe tên nô tài Hoàng Thạch Công nói, thần y người tuổi tuy còn trẻ, nhưng y thuật lại rất cao, trong Kinh Thành đồn đại rất nhiều về người, không có bệnh gì là người không chữa nổi, vậy người xem cho Trẫm xem, Trẫm mắc phải bệnh gì.

Phó Thư Bảo liền đứng dậy, nhưng khi hắn vừa bước một bước đến bên giường mà Tú Lực hoàng đế đang nằm thì không trung lại rung động, bên cạnh Tú Lực hoàng đế bỗng xuất hiện một người, quay nhanh đầu lại, sau lưng hắn cũng đã xuất hiện một người nữa. Trên người bọn họ là chiến giáp Lực Luyện Khí màu vàng, ánh sáng lấp lánh. Mũ sắt họ đội trên đầu là mũ kín, che hết khuôn mặt của họ, chỉ có thể nhìn thấy tròng mắt đen láy, đầy vẻ cảnh giác, phòng bị và cũng đầy sát khí.

Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản của Tú Lực hoàng đế cuối cùng cũng đã xuất hiện, nhưng cách họ xuất hiện thì lại chẳng hề hữu hảo gì.

Phó Thư Bảo liền dừng bước, không thể đoán ra động cơ của Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, nếu cứ tùy tiện bước tới, không chừng hai người họ mỗi người tát một cái, thì cái mạng như kiến bọ của hắn sẽ biến thành tro bụi mất thôi.

- Bất kì ai, chỉ cần cách Trẫm năm bước chân đều sẽ phải chết, lúc này Trẫm quên không nói cho người biết.

Tú Lực hoàng đế thản nhiên nói.

Phó Thư Bảo nghĩ lại mà thấy sợ, tuy ngoài mặt vẫn cố gắng giữ nụ cười miễn cưỡng, nhưng trong lòng thì đang thâm lắng:

- Chết tiệt, ông chỉ cần nói một câu quên mất, bảo ta phải thoải mái đón nhận sao, lão tử suýt nữa thì bị ông hại chết rồi....

Lúc này Tú Lực hoàng đế mới nói tiếp:

- Người của Thái Y Viện xem bệnh cho Trẫm, đều phải đứng ngoài khoảng cách 5 bước, thần y, người có làm được không?

- Việc này không khó, đừng nói 5 bước, ngay cả khoảng cách 10 bước thảo dân cũng có thể chuẩn đoán ra hoàng đế bệ hạ đang mắc bệnh gì, giờ thảo dân sẽ đứng đây chuẩn đoán bệnh cho bệ hạ.

Phó Thư Bảo cười đáp, sau đó đường hoàng đứng quan sát Tú Lực hoàng đế.

Trong Hoàng Kim Điện bỗng yên tĩnh hẳn, ngay cả tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Độc Âm Nhi và Tú Lý đều vì Phó Thư Bảo mà toát mồ hôi lạnh. Thực ra thì, nếu trong ba người họ có người nào biết khám bệnh chữa bệnh thì chỉ có thể là Độc Âm Nhi, chắc chắn không phải Phó Thư Bảo. Từ khi còn nhỏ Độc Âm Nhi đã bắt đầu học về độc và trị độc, nên mới có được bản lĩnh khắp người đầy chất kịch độc.

Nếu đem những gì nàng đã học vận dụng ngược lại thì nàng sẽ là một thần y diệu thủ trị bệnh cứu người. Kế hoạch ban đầu khi tới đây là để “đồ đệ” như nàng chuẩn đoán bệnh cho Tú Lực hoàng đế, nhưng giờ người khác không được lại gần, mà người tự xưng thần ý lại là Phó Thư Bảo, việc này sẽ phát triển theo chiều hướng nào thật khó mà đoán biết được.

- Bảo ca, người nhất định không được để lộ sơ hở, người mà để lộ, chúng ta chết chắc...

Độc Âm Nhi thầm cầu nguyện trong lòng.

Trong lòng Tú Lý cũng lo lắng chẳng nghĩ được cách gì. Về mặt hắc đan xen giữa lo lắng và bất an, biểu hiện khó coi giống như là bị táo bón vậy.

Thời gian dần trôi qua, đang yên lặng quan sát Tú Lực hoàng đế, Phó Thư Bảo bỗng vỗ tay một cái, trong phút chốc, một dòng năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực bay lên không trung, ngừng lại một chút rồi biến thành hình của một con bướm bướm.

Tính chất của dòng năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực này lấy năng lượng Mộc Nguyên Tố làm chủ, 4 loại nguyên tố còn lại bổ sung cho nó, vì thế, khi ngừng lại trong không trung, nó có màu xanh biếc như cỏ cây vậy, một màu xanh lấp lánh, vô cùng huyền diệu.

- Hả? Người đang làm gì thế?

Nhìn con bướm bướm bằng năng lượng có màu xanh óng ánh trên đầu Phó Thư Bảo, Tú Lực hoàng đế liền hỏi.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Đây là tuyệt kỹ thần y mà ân sư đã qua đời của thảo dân truyền lại, gọi là Hồ Điệp Trì, dùng tuyệt kỹ này, thảo dân không chỉ có thể đoán ra bệ hạ mắc bệnh gì, mà còn có thể tiến hành việc trị bệnh sơ bộ, nhưng, việc này phải có sự cho phép của bệ hạ, để cho bướm bướm năng lượng của thảo dân bay tới bên bệ hạ.

Tú Lực hoàng đế đưa mắt nhìn Hoàng Kim Vệ tổng quan bên cạnh mình, thấy đối phương gật gật đầu, lúc này ông ta mới nói:

- Được.

Vốn dĩ chẳng có ý đồ tấn công gì, nếu không con bướm bướm do năng lượng Luyện Nguyên Tố hóa thành này xuất hiện và uy hiếp đến Tú Lực hoàng đế, thì Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản đã xuất quyền rồi.

Được sự cho phép của Tú Lực hoàng đế, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng đẩy song cửa sổ về phía trước. Con bướm bướm bằng năng lượng đang dừng lại trong không trung kia bỗng đập cánh, nhẹ nhàng bay tới bên Tú Lực hoàng đế, những nơi mà nó bay qua liền lưu lại một vệt màu xanh nhạt, trông rất đẹp

Dưới sự chăm chú quan sát của mọi người, con bướm năng lượng đó bay đến bên cạnh Tú Lực hoàng đế. Một cảm giác ấm áp bao trùm, Tú Lực hoàng đế bệnh nặng đã lâu kia bỗng phát ra tiếng rên rỉ thoải mái. Sau đó, bướm bướm năng lượng lại chậm chậm bay vòng qua cơ thể của Tú Lực hoàng đế, những nơi nó bay qua đều để lại vệt sáng xanh nhàn nhạt.

Thế nhưng, vệt xanh đó chỉ lưu lại trong thời gian rất ngắn, rồi nhanh chóng biến mất trong không trung.

Nhìn kỹ lại, thì những vệt sáng xanh đó không hề biến mất, nó trở thành một vật truyền dẫn trong không khí, bao trùm lên cơ thể của Tú Lực hoàng đế, bướm bướm năng lượng càng bay, thì cường độ của nó càng trở nên yếu hơn, thể tích của nó cũng ngày càng nhỏ hơn. Cuối cùng hoàn toàn biến mất trong không trung.[/CHARGE][[/HIDE]

207. Chương 207

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 207: Phát hiện cực lớn (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Làm cái gì vậy? Đây đúng là trò bịp mà...

Độc Âm Nhi nghĩ bụng. Theo như những gì nàng hiểu về Phó Thư Bảo, nàng cũng biết vì sao Phó Thư Bảo lại giở trò bịp này, chẳng qua là muốn thêm chút cảm giác thần bí, sau đó mới lừa gạt người không biết nội tình hay sao?

- Thế là xong rồi sao?

Tú Lực hoàng đế lên tiếng hỏi. Ông ta kinh ngạc nhìn cơ thể mình. Quả thực, so với lúc trước, ông ta cảm thấy dường như khá hơn đôi chút.

Một Hoàng Kim Vệ tổng quản lạnh lùng nói:

- Bệ hạ, cái người tự xưng là thần y này chẳng qua chỉ là một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, cái mà hần gọi là tuyệt kĩ thần y bí truyền cũng chỉ là kĩ năng dùng lực lượng Luyện Lực Sĩ để khống chế lực lượng của bản thân mà thôi, chẳng có gì đáng để khen ngợi cả.

Bị người ta bắt bài rồi.

Nghe Hoàng Kim Vệ tổng quản nói vậy, sắc mặt của Tú Lực hoàng đế bỗng trở nên rất khó coi:

- Thần y, đúng như vậy ư?

- Đương nhiên không phải ạ, nếu đúng là như vậy, trước mặt Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản của bệ hạ, thần nào dám giở trò chứ?

Phó Thư Bảo cười nhạt đáp, rồi hần đột nhiên vẫy tay, năng lượng lực lượng đi vào trong cơ thể Tú Lực hoàng đế lúc này bỗng lại xuất hiện, giống như làn khói màu xanh vậy.

Trong khoảnh khắc, làn khói xanh hiện ra bên cạnh Tú Lực hoàng đế lại tụ lại thành con bướm bướm, nó bay theo quỹ đạo cũ, chậm chậm tiến về trước mặt Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo đưa tay phải ra, bướm bướm năng lượng chậm chậm đậu lên trên lòng bàn tay hần. Sau khi nó tan đi, một chất dịch màu đen bỗng xuất hiện trong lòng bàn tay hần!

- Đó là...

Tú Lực hoàng đế kinh ngạc bội phần nhìn dịch đen trong lòng bàn tay Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo thần nhiên đáp:

- Đây chắc là độc tố và là nguyên thể gây bệnh tích tụ trong cơ thể bệ hạ bấy lâu, tuy nhiên, thảo dân cần một khoảng thời gian mới có thể chẩn đoán ra chứng bệnh cụ thể.

- Nguyên thể gây bệnh? Là cái gì thế?

Thật ra thì, không chỉ có Tú Lực hoàng đế là không hiểu Phó Thư Bảo đang nói gì, ngay cả Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, Tú Lý và cả Độc Âm Nhi y thuật cao siêu kia cũng chẳng hiểu đó là gì, thậm chí bọn họ đều chưa từng nghe thấy nữa.

- À, Nguyên thể gây bệnh chính là căn nguyên tạo nên bệnh tật trong cơ thể, có cái là độc tố, có cái là vi khuẩn, cũng có cả vi rút gây bệnh đã biến thể nữa, nhiều lắm. Cho thảo dân chút thời gian, thảo ra mới có thể tra ra, sau đó mới chữa bệnh triệt để cho bệ hạ.

Những thứ Phó Thư Bảo vừa nói đều là những kiến thức mà hần học được ở một thế giới khác, những kiến thức đó tuy rất đơn giản, nhưng lại có tác dụng rung động nhân tâm.

Trầm ngâm một lát rồi Tú Lực hoàng đế mới lạnh lùng nói:

- Vậy các người tạm thời ở đây đi, Trầm thật muốn xem xem thần y người có năng lực gì khiến người ta kinh ngạc, nếu trị được bệnh cho Trầm, người muốn gì Trầm đều có thể thưởng cho người, còn nếu không trị được, thì người cũng đừng mong trở về nữa, ngủ dài ở đây đi.

Khẩu khí của ông ta tuy lạnh lùng, nhưng trong lòng đã xuất hiện một tia hy vọng, chỉ là ông ta không thể hiện ra mà thôi.

Sự thay đổi nhỏ bé trong lòng Tú Lực hoàng đế sao qua nổi mắt Phó Thư bảo, hần nói:

- Thảo dân nhất định sẽ tận lực chữa khỏi bệnh cho bệ hạ.

Tú Lực hoàng đế gật đầu đáp:

- Ở đây, chỉ có Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản của Trầm là có thể tự do hoạt động, những người khác không ai được như vậy. Trong bọn họ, một người là Tả tổng quản Lăng Tiêu, người còn lại là Hữu tổng quản Thác Thiên, các người có yêu cầu gì, cứ tìm họ, tuyệt đối không được đi lại tùy tiện, nếu không bọn họ sẽ không thủ hạ lưu tình đâu.

Phó Thư Bảo quỳ xuống nói:

- Tạ ân điển bệ hạ nhắc nhở, thảo dân nhớ rồi, bệ hạ hãy chờ tin tức tốt lành của thảo dân.

- Đi theo ta, ta là Hữu tổng quản Thác Thiên.

Hoàng Kim Vệ tổng quản đứng bên cạnh Tú Lực hoàng đế trầm giọng nói, sau đó, hần đi thẳng đến cánh cửa lớn đối diện với bình phong ngọc.

Tới tận lúc này Phó Thư Bảo mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đứng thẳng dậy, hần đi theo Hữu tổng quản. Độc Âm Nhi và Tú Lý cũng đứng dậy và đi theo hần.

- Tam nhi à, con ở lại đây, cùng Trầm trò chuyện.

Tú Lực hoàng đế đột nhiên lên tiếng.

- Con...

Tú Lý nhất thời cứng người tại chỗ.

- Sao vậy, con không bằng lòng tâm sự với phụ hoàng sao?

Trong giọng nói của Tú Lực hoàng đế không giấu nổi sự lạnh lùng.

- Các người đi theo Hữu tổng quản đi, ta sẽ tới sau.

Tú Lý nhú mày dạn dò một câu, bất chấp cảm giác da đầu tê dại mà đi về phía Tú Lực hoàng đế.

Sự thay đổi này Phó Thư Bảo đã dự liệu từ trước, hần cũng chẳng nói gì, chỉ gật gật đầu, sau đó cùng Độc Âm Nhi theo Hữu tổng quản Thác Thiên đi tới cánh cửa đó.

Ra khỏi cửa, trước mặt là một hoa viên, đầu còn lại của hoa viên là những căn phòng rất tao nhã.

Trong hoa viên trồng đầy những hoa thơm cỏ lạ và những giống cây quý hiếm. Có cây đến từ chính Tú Quốc, cũng có cây đến từ bờ bên kia đại dương, từ khắp các nước trên thế giới. Chúng cùng tập trung tại đây, chiếu rọi lẫn nhau, tạo nên một cảnh tượng đẹp như một bức tranh phẳng phát mộng cảnh.

Phòng ốc phía cuối hoa viên cũng là những tác phẩm độc đáo của thợ thủ công, dường như mỗi một viên ngói lưu ly đều trải qua một quá trình đánh bóng tỉ mỉ, không có tí vết, viên nào cũng sáng bóng, sạch đến

mức khiến người ta phải tắc lưỡi mãi. Mỗi một cột trụ đều được chạm khắc tinh tế, có thể chạm trở hình người, hay cỏ cây hoa lá, hoặc động vật. Tóm lại, không bức điêu khắc nào giống với bức nào cả, mỗi bức điêu khắc cũng đều tinh xảo đẹp mắt, có giá trị nghệ thuật cực cao.

Đi ngang qua con đường hoa trong hoa viên, tới trước mặt một căn phòng, Hữu tổng quản Thác Thiên lạnh lùng nói:

- Đây là phòng để các người ở lại, phạm vi hoạt động của các người chỉ giới hạn trong căn phòng này và hoa viên kia, nếu tự ý rời đi hoặc xông vào Hoàng Kim Điện, vậy thì xin lỗi nhé, bước chân của các người sẽ vĩnh viễn dừng lại ở một nơi nào đó mà ta không cho phép các người xuất hiện.

Nếu là sự uy hiếp của người khác, chắc chắn Phó Thư Bảo sẽ coi thường, nhưng đối mặt với sự uy hiếp của một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, hẳn không thể không để trong lòng. Mà một khi có chuyện để trong lòng, thì chắc chắn nó sẽ giống như một khối đá nặng đè lên hẳn, khiến hẳn cảm thấy áp lực.

Sau khi Hữu tổng quản Thác Thiên rời đi, Phó Thư Bảo đẩy cánh cửa đó ra, cùng Độc Âm Nhi đi vào trong. Đây là một gian phòng khá đẹp, có phòng ngủ và thư phòng, còn có cả một phòng khách khá rộng rãi. Đồ dùng trong phòng cũng rất đầy đủ, giường, bàn ghế, bàn giấy... đều có cả, mà lại toàn là hàng thượng phẩm trăm cái chọn một nữa. Bố cục của cả gian phòng khá đơn giản, trang nhã mà vẫn đầy khí thế.

- Chỗ này cũng không tệ, có thể sống trong hậu hoa viên của hoàng đế, lần này cũng xem như không bị thiệt.

Phó Thư Bảo cười ha ha nói

Độc Âm Nhi thì thở dài một hơi, đáp:

- Người còn cười được nữa, lúc này ta đã vì người mà toát mồ hôi lạnh đó. Phải rồi, sao người có thể làm được như thế?

- Âm Nhi, chẳng lẽ người quên Nguyên Tổ Hỏa của ta là Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa sao? Đó chính là mấu chốt.

Độc Âm Nhi sưng người một chút:

- Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của người thì ta biết, đó là do người đã tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển mà Thánh Tộc Trưởng không cho người luyện, thế nhưng, ta cũng có Nguyên Tổ Hỏa mà, sao ta không thể làm được đến trình độ của người?

Độc Âm Nhi không hề biết rằng, từ lúc ở Hồng Cảnh Thành, tại Cẩm Nhập Hải, khi Phó Thư Bảo đối phó với Linh Vương Lý hấn đã phát hiện Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa có hẳn có tính chất xuyên thấu và không chế từ xa. Đây chính là cơ sở, là điều kiện tiên quyết để hấn biến hóa ra một con bướm bướm năng lượng tiến vào cơ thể Tú Lực hoàng đế.

Trên thực tế, trong bướm bướm năng lượng của hấn đã thêm vào một ít Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa nên mới bay đi bay lại mà không làm tổn hại gì tới cơ thể của Tú Lực hoàng đế và hoàn thành việc chuẩn đoán của hấn.

Như thế xem ra, cách hồ điệp chẩn đoán bệnh mà hấn vừa làm không hề kỳ lạ quý hiếm gì, nhưng trên thực tế, ngay cả các Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản cũng không cách nào làm được.

Chỉ bởi vì, họ không có Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa!

Phó Thư Bảo giải thích qua nguyên lý bên trong cho Độc Âm Nhi, rồi mở lòng bàn tay phải ra, dịch thể màu đen lấy ra từ trong người Tú Lực hoàng đế vẫn nằm im giữa lòng bàn tay hấn:

- Đây là thứ mà năng lượng Luyện Nguyên Tổ của ta lấy được ra từ trong người Tú Lực hoàng đế, có độc là chắc chắn rồi, lần này phải dùng đến thủ đoạn của người rồi.

Nói xong, lòng bàn tay hấn khẽ động, Luyện Nguyên Tổ Lực lấy Thủy Nguyên Tổ làm chủ, các nguyên tố còn lại bổ sung cho nó. Trong phút chốc, dịch thể màu đen sền sệt kia đông kết thành một khối băng màu đen, sau đó hấn mới đem khối băng màu đen này giao cho Độc Âm Nhi.

Độc Âm Nhi nhìn qua rồi nói:

- Muốn biết thành phần độc tố bên trong không phải chuyện khó, nhưng, điều khiến ta thấy lạ là, Bảo ca người kết hợp Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và Luyện Nguyên Tố Lực của người lại, tuy có thể biến thành hình dạng của bướm bướm, nhưng sao người lại có thể không chế nó để lấy độc tố ra khỏi cơ thể của Tú Lực hoàng đế?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Chỉ là để qua mặt Tú Lực hoàng đế và Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản thôi, trong thời gian ngắn như thế, sao ta có thể rút độc tố từ trong người ông ta ra được, hơn nữa, nếu Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vào trong cơ thể Tú Lực hoàng đế thật, vậy thì nhất định sẽ thiêu đốt cơ thể mang trọng bệnh của ông ta thành than luôn, sao ta dám làm như thế?

Độc Âm Nhi nghi ngờ nói:

- Nhưng Bảo ca, rõ ràng ta thấy...

Phó Thư Bảo xen ngang nói:

- Cái đó chỉ là giả thôi, thứ vào trong cơ thể Tú Lực chỉ là chút ít năng lượng lực lượng, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thực sự ẩn trong những vệt màu xanh cơ, thứ mà cuối cùng nó mang theo chỉ là dùng một ít lực hút để lấy ra một ít bã nhờn trên da của Tú Lực hoàng đế mà thôi.

Nhìn khối màu đen trong tay, Độc Âm Nhi lập tức buồn nôn, gắt gỏng nói:

- Không phải độc tố, cũng chẳng phải huyết dịch, người phí mất bao nhiêu công phu, chỉ vì lấy đi một ít chất bẩn trên người ông ta thôi sao? Người không thấy vô vị và buồn nôn à?

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Chẳng qua là ta lợi dụng lòng hiếu kỳ của nhân loại thôi mà, ngoài ra, ta cũng không cho rằng thứ dơ bẩn mà ta lấy được trên người Tú Lực hoàng đế là vô dụng. Nếu một người mắc một loại bệnh nào đó, hoặc trên người có độc tố, vậy thì dịch mồ hôi mà người đó bài tiết ra nhất định cũng sẽ thể hiện đôi chút, mà bã nhờn trên cơ thể cũng là thứ hỗn hợp tạo nên bởi da chết và mồ hôi, nó cũng sẽ thể hiện chút ít, chỉ cần chúng ta tìm được chút manh mối, thì vấn đề sẽ trở nên đơn giản rồi.

- Thật không hiểu nổi một kẻ như người sao lại biết nhiều như vậy, người chưa hề học qua y thuật, cũng không học về chế độc, nhưng những thứ mà người hiểu ngay cả ta cũng không biết, thế là thế nào chứ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đó chẳng phải nguyên nhân người tán thưởng ta và yêu thích ta sao?

Độc Âm Nhi lườm Phó Thư Bảo một cái, không hài lòng nói:

- Bớt tưởng tượng đi, ai thích người chứ?

- Được rồi, được rồi, xem như ta chưa nói gì, người mau làm cho rõ trong khối đen đó có những thứ gì đi.

Ở trong Hoàng Kim Điện, lúc nào cũng có thể vì nguyên nhân gì đó không thể biết trước mà rơi đầu như chơi, Phó Thư Bảo thật không muốn lãng phí thời gian để mắng yêu lẫn nhau.

Độc Âm Nhi nghĩ một lát rồi nói:

- Vậy ta cần một cái Luyện Đỉnh.

Phó Thư Bảo lấy Luyện Thiên Đỉnh của hắn ra nói:

- Mau làm đi, ta thật chẳng muốn để Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản phát hiện ra ta có một chiếc đỉnh thế này.

Luyện Thiên Đỉnh trực tiếp liên quan tới Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, thân là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản ít nhiều cũng biết được một chút chuyện của Luyện Thiên Quân.

Quả thực, nếu bị hai tên đó phát hiện ra nhất định sẽ dẫn tới những rắc rối không cần thiết. Trong lòng hiểu rõ điều này, cho nên Độc Âm Nhi cũng chẳng nói gì thêm, chỉ đem khối băng màu đen cho vào trong Luyện Thiên Đỉnh, sau đó khởi động Nguyên Tố Hỏa, bắt tay vào chuyện chính.

Độc Âm Nhi trở thành một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực ngay sau Phó Thư Bảo, tốc độ tăng cường của nàng cũng thật khó mà tưởng tượng nổi, nhưng, nàng mới chỉ vào cảnh giới Luyện Nguyên Tố Lực tầng thứ nhất, cho nên Nguyên Tố Hỏa của nàng cũng giống như của Phó Thư Bảo lúc đầu, chỉ to bằng đầu ngón tay cái, hơn nữa nó cũng chỉ là một loại Nguyên Tố Hỏa phổ thông không màu trong suốt.

Tuy là một loại Nguyên Tố Hỏa bình thường, cường độ cũng là cường độ thấp nhất trong Luyện Lực Sĩ, nhưng đối với một cao thủ dùng độc chế độc như nàng, muốn phân tích ra những thành phần độc tố bên trong dịch màu đen kia cũng chẳng phải chuyện khó khăn gì.

Dưới sự thiêu đốt của Nguyên Tố Hỏa, Luyện Thiên Đỉnh phát ra tiếng kêu lách tách nho nhỏ, khối băng màu đen được cho vào trong Luyện Thiên Đỉnh nhanh chóng tan ra thành hình dạng dịch thể lúc đầu, sau đó, khi hơi nước bốc lên, không khí trong phòng bỗng xuất hiện một thứ mùi vị rất khó ngửi.

Vì không muốn ảnh hưởng tới Độc Âm Nhi, Phó Thư Bảo lui ra ngoài cửa, sau đó khép cửa lại mà không gây ra tiếng động.

- Không biết Tú Lý và người cha hoàng đế của hắc đang nói chuyện gì nữa?

Đi tới hoa viên, Phó Thư Bảo đi chậm rãi bước đi không mục đích thưởng lãm những loài hoa thơm cỏ lạ quý hiếm ở đây, nhưng tâm tư của hắc lại không đặt ở trong ngự hoa viên có cảnh đẹp tuyệt vời này, mà đang ở trong Hoàng Kim Điện đóng chặt cửa kia.

Mặc dù lòng hiếu kỳ rất lớn, nhưng Phó Thư Bảo vẫn không có gan tùy tiện tiếp cận để nghe lén.

- Đến một lúc nào đó, khi lực lượng tu vi của ta cũng đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, ta sẽ không phải chịu nỗi ủy khuất như thế này nữa, sống hay chết còn phải nhìn sắc mặt của người khác, mẹ nó, thật đúng là ức hiếp người quá đáng mà.

Do dự rất lâu, cuối cùng Phó thư Bảo vẫn không có dũng khí để tiếp cận Hoàng Kim Điện, hắc bực bội quay về

208. Chương 208

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 208: Âm Nhi giở trò lưu manh (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Thế giới này là thế giới của cường giả, nếu lúc này hắc còn mạnh hơn cả Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, vậy thì hắc sẽ chẳng phải sợ điều gì mà thẳng chân đạp tung cái cửa điện chó má đó, sải bước về phía trước, bắt lấy tên Tú Lực hoàng đế đang nằm trên chiếc giường mềm mại kia, một chân giẫm lên cái mặt thối của hắc.

Thế nhưng hắc còn lâu mới đạt tới cảnh giới đó, nên chỉ có thể chọn cách nhẫn nhịn, dùng phương thức có thể làm được để giải quyết vấn đề trước mắt.

Đứng ngoài cửa một lúc, trong phòng bỗng vọng ra tiếng ong... rất khẽ, nửa khắc sau giọng nói của Độc Âm Nhi cũng vọng ra:

- Bảo ca, ta xong rồi, vào đi!

Phó Thư Bảo đẩy cửa bước vào, sau đó tiện tay đóng cửa lại, nhưng việc đầu tiên sau khi hần bước vào phòng khách không phải là hỏi Độc Âm Nhi kết quả ra sao, mà là đem cất Luyện Thiên Đỉnh vào trong Luyện Trữ Vật Giới. Xong xuôi đâu đấy rồi hần mới lên tiếng hỏi:

- Âm Nhi, người đã phát hiện ra điều gì rồi?

Độc Âm Nhi nhú đôi mày thanh tú nói:

- Ta phát hiện ... e rằng người sẽ không tin thứ mà ta đã phát hiện ra đâu.

Phó Thư Bảo hơi sững người, nói:

- Người nói vậy có ý gì? Chẳng lẽ lão bất tử Tú Lực kia đang giả bệnh?

Độc Âm Nhi lắc đầu đáp:

- Hần không giả bệnh, hần có bệnh thật, nhưng, hần... không phải là nhân loại.

- Cái gì?

Lần này, Phó Thư Bảo hoàn toàn sững sờ tại chỗ.

Đường đường là hoàng đế Tú Quốc, lại không phải nhân loại, tin này mà đồn ra ngoài, chẳng phải kinh động cả nước, thiên hạ đại loạn sao?

- Sau khi phân giải nó, ta phát hiện da chết của hần không phải da chết của một nhân loại, mà là da chết của một loài rắn! Còn nữa, trên người hần quả thực có độc, hơn nữa còn là kịch độc mà Xà Nhân Tộc sinh ra đã có, loại độc tố này khiến cho người của Xà Nhân Tộc sinh ra đã có thể chất đặc biệt, có thể kháng mọi loại chất độc khác. Bởi vậy xem ra, Tú Lực hoàng đế không hề sợ bất kỳ độc tố nào, vì thế, bệnh của hần có lẽ chẳng có liên quan gì tới độc tố cả.

- Lẽ nào ý người là... Tú Lực hoàng đế trong tòa Hoàng Kim Điện lúc này...

Phó Thư Bảo không nói tiếp, thế nhưng, đáp án trong lòng đã khiến lòng bàn tay hần cứ toát mồ hôi lạnh mãi.

Độc Âm Nhi trầm ngâm đáp:

- Là thật hay giả ta cũng không biết, nhưng có một điểm có thể khẳng định, đó là ông ta có lẽ đã trải qua một loại luyện chế nào đó, nhưng loại luyện chế này dường như không hoàn toàn thành công, nên đã để lại di chứng nghiêm trọng.

Dừng lại một lát, nàng lại nói:

- Bảo ca, nếu tên sư phụ vương tử của người quay về, ta có cần nói cho hần biết không?

Trên khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên nụ cười khổ, nói:

- Không cần đâu, hần chẳng thể tới đây được đâu.

Hao tâm tổn trí muốn vào Hoàng Kim Thành làm rõ tình hình, nhưng không ngờ người ta đã giăng lưới chờ sẵn bọn họ chui vào, đây chẳng phải là một sự chế nhạo quá lớn hay sao?

Chỉ có điều, Phó Thư Bảo cũng biết, Tú Lực hoàng đế đang nằm trong Hoàng Kim Điện lúc này giăng lưới ra không chỉ muốn bắt một con cá như hần, mà hần muốn bắt tất cả những con cá lớn của Tú Quốc, trong đó có ba con cá kinh theo thứ bậc chính là Thái Bình Vương Tước, Thanh Dật Vương Tước, và Định Thiên Vương Tước, ngoài ra còn có những tông phái có thể uy hiếp đến hần như Quy Vân Tông, Tử Đảo Mật Nhân Xã, Băng Nguyên Tinh Tâm Các...

Dường như, hoàng đế bệ hạ vì nguyên nhân nào đó mà muốn làm một cuộc điều chỉnh lớn trên toàn Tú Quốc.

Nhưng nguyên nhân phía sau rốt cuộc là gì chứ?

Phó Thư Bảo nghĩ mãi vẫn không hiểu.

oOo

Tú Lý quả nhiên không thể đến hậu hoa viên, cũng không biết hẳn bây giờ đã đi đến chỗ nào.

Không thể tới gần Hoàng Kim Điện, cũng không thể rời khỏi Ngự Hoa Viên, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi chẳng khác nào bị giam lỏng trong Hoàng Kim Thành.

Ngày đầu tiên, Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản Thác Thiên có đến hoa viên một lần, hỏi kết quả chẩn đoán bệnh tình, Phó Thư Bảo nào dám nói chuyện hẳn tìm thấy da rắn của Xà Nhân trên người Tú Lực hoàng đế, mà chỉ nói đã phát hiện ra một loại độc rất lợi hại, rất khó chữa, cần phải phân tích và chẩn đoán thêm, hẳn chỉ dám nói như vậy cho qua chuyện.

Ngày thứ hai, trong Ngự Hoa Viên chẳng còn ai tới nữa.

Ban ngày còn có thể chịu được cảm giác đáng sợ khi cách biệt với thế giới bên ngoài, nhưng đêm đến, Độc Âm Nhi không thể chịu nổi nữa, cứ chỉ vào Hoàng Kim Điện đối diện với hoa viên mà nói:

- Bảo ca, cứ tiếp tục thế này không phải cách hay, chúng ta có thể kéo dài một hai ngày, làm sao kéo dài lâu được? Một khi Tú Lực hoàng đế truyền chúng ta vào, mà chúng ta lại không trị được bệnh trên người ông ta, vậy thì chúng ta còn sống được nữa sao?

Phó Thư Bảo cười khổ đáp:

- Cũng tại ta sơ suất quá, chưa điều tra rõ mọi chuyện đã tùy tiện hành động, nếu không thì chúng ta đã không rơi vào tình cảnh nguy hiểm này, tệ hơn là, Thanh Thủy không thể nào tiếp cận nơi đây, Luyện Thiên Thử càng không thể tiếp cận chỗ này được, chúng ta chẳng thể có được tin tức bên ngoài, bên ngoài cũng chẳng cách nào có được tin tức của chúng ta... Với tình hình này, ta cũng chẳng nghĩ ra được cách nào.

- Chẳng lẽ chúng ta cứ chết vô ích như thế này sao?

Độc Âm Nhi nhìn thẳng vào mắt Phó Thư Bảo, trong đôi mắt ấy thoáng có tia nhìn ưu thương.

- Đừng vội, Tú Lực Hoàng đế chưa giam lỏng được Thái Bình Vương Tước, Thanh Dật Vương Tước và người của bọn họ thì chúng ta sẽ chưa chết được đâu, nói cách khác, dù chúng ta có chết, thì chúng ta cũng sẽ không phải chết cô độc, còn có 3 vị vương tước và một đám các nhân vật có tiếng trong Tú Quốc cùng bầu bạn với chúng ta.

Đây xem như là cách Phó Thư Bảo tự an ủi mình.

Độc Âm Nhi đập nhẹ bàn tay trắng muốt lên Phó Thư Bảo, u oán nói:

- Ta chẳng thêm mấy người nổi tiếng đó cùng chết với ta đâu, ta chỉ cần có người bầu bạn là đủ rồi.

Ánh mắt nhìn vào khuôn mặt Độc Âm Nhi, cảnh đêm mờ ảo nhưng không thể che giấu vẻ đẹp rung động lòng người của nàng. Khuôn mặt trái xoan vì biểu hiện u buồn mà toát lên vẻ đẹp yếu đuối trời sinh của nữ nhân, bộ ngực vun cao, bờ mông cong cong đẹp mê người, vừa săn chắc, vừa có tính đàn hồi, khiến người ta khó kìm chế nổi muốn giữ chặt lấy, mạnh mẽ hoặc nhẹ nhàng vuốt ve mấy cái. Ngoài ra, trên người nàng còn toát lên sức hấp dẫn khó lòng kháng cự.

Lần đầu tiên nhìn thấy Độc Âm Nhi thể hiện vẻ đẹp yếu đuối vốn có của một nữ nhân, Phó Thư Bảo liền cảm thấy rung động trong lòng.

Con người tới khi sắp chết, những việc có thể làm cũng chỉ có ba loại: trần trối với người thân, phân chia tài sản và hoàn thành tâm nguyện chưa hoàn thành. Đối với hẳn, người thân thực sự cũng chỉ có người cha có tên Phó Đa Tiên mà hẳn chưa từng gặp mặt bao giờ, hẳn cũng chưa có con cái gì, việc phân chia tài sản đương nhiên chưa cần thiết, vậy thì, cũng chỉ còn việc hoàn thành tâm nguyện là chưa làm được mà thôi.

Tới thế giới này, tâm nguyện lớn nhất của Phó Thư Bảo chính là tu luyện lực lượng tới trạng thái cao nhất, nguyện vọng này giờ không thể hoàn thành rồi. Tìm một nữ nhân xinh đẹp để vui vẻ một phen dường như là cách tốt nhất để từ biệt nhân sinh, nhưng việc cầm đèn "vũ khí" đã khiến chuyện này trở nên quá xa vời...

Vậy thì còn có thể làm chuyện gì đây?

Có lẽ đã đến tận cùng của nhân sinh, nhưng đột nhiên phát hiện mình chẳng có gì để làm, cảm giác buồn bực khó chịu ấy thật giống như giẫm phải cứt chó vậy. Tuy rất không cam tâm, nhưng Phó Thư Bảo vẫn đành phải rời ánh mắt khỏi Độc Âm Nhi tràn đầy sức quyến rũ kia.[/CHARGE][[/HIDE]

Trong thời khắc tẻ nhạt này, Độc Âm Nhi lúc nào cũng dự đoán hẵn có những hành động phạm tội, nhưng, hẵn không thể làm vậy.

- Ta biết rõ trong lòng người đang nghĩ gì.

Độc Âm Nhi u oán nói.

- Hả

Phó Thư Bảo cười khổ:

- Người đâu phải con sâu trong bụng ta, sao người biết ta đang nghĩ gì?

- Ta biết mà.

Độc Âm Nhi quả quyết nói.

- Vậy theo người, ta đang nghĩ gì?

Chủ đề này quả rất nhàm chán, Phó Thư Bảo thấy như vậy.

- Người muốn ở trên ta.

Phó Thư Bảo: "..."

- Ngày mai, hoặc ngày kia, chúng ta sẽ chết ở đây, trong giây phút cuối cùng của đời người, một tên chưa bao giờ thực sự đụng vào nữ nhân như người, trong lòng người ngoài những ý nghĩ bắn ra thì còn nghĩ được cái gì nữa chứ?

Độc Âm Nhi giải thích hoàn mỹ và chi tiết như vậy cho câu nói "Người muốn ở trên ta" vừa rồi.

Phó Thư Bảo buồn bực nói:

- Cho dù trong lòng ta có... cách nghĩ ấy đi nữa, người không thấy là chuyện đó rất bình thường sao? Cần gì phải nói thẳng ra như vậy?

- Người đúng là đồ ngốc, ta nói ra, còn không phải vì...

Độc Âm Nhi bỗng dừng lại, vẻ mặt ngưng ngùn, gương mặt trắng nõn bỗng hồng lên.

Phó Thư Bảo thấy vậy, sững người ra, sau đó bắt đầu cười:

- Ha ha, người cũng muốn hả?

- Muốn thì sao nào?

Nét hồng trên mặt giờ lan xuống cả cổ, cả tai nữa, nhưng Độc Âm Nhi vẫn còn mạnh miệng nói:

- Ta chưa từng thử qua, ta muốn thử thì có sao chứ?

- Không sao cả, chúng ta cứ nên ai về phòng nấy ngủ thì hơn.

Phó Thư Bảo giả vờ ngáp một cái, chuẩn bị biến mất. Nói chuyện với một nữ nhân vừa khiến hẵn động lòng lại có cảm nhận sâu sắc như thế, khác nào rắc muối lên vết thương của hẵn.

- Chờ đã...

Độc Âm Nhi bỗng tiến lại gần, đứng chặn trước người Phó Thư Bảo.

- Người... muốn làm gì?

Thật là hài hước, Phó Thư Bảo lùi sau một bước, sắc mặt có vẻ căng thẳng. Biểu hiện này của hẵn đúng kiểu một nữ nhân yếu đuối gặp phải một tên nam nhân cao to lực lưỡng có ý đồ cường bạo vậy.

- Người căng thẳng cái gì? Ta đâu có ăn thịt người đâu.

Độc Âm Nhi lườm Phó Thư Bảo một cái.

- Ha ha... Chuyện này, nếu người không ngủ được, cứ phải tìm ta nói chuyện thì chi bằng chúng ta nói về lý tưởng trong đời hay gì gì đó, nếu không thì nói về triết học, thơ ca gì cũng được mà.

Càng lúc càng thấy nguy hiểm, trong ánh mắt như có điện của Độc Âm Nhi, Phó Thư Bảo lại càng căng thẳng hơn.

- Lý tưởng đời người cái con khỉ, triết học cái rắm, bổn cô nương không nói những chuyện này.

Phó Thư Bảo: "..."

- Kiểu gì cũng chết, ta nói này, Bảo ca, hay là người cứ làm chuyện đó với ta đi...

Trong ánh mắt của Độc Âm Nhi lóe lên tia nhìn như điện xẹt, mỗi một ánh mắt, đều khiến cho thiếu niên mà nàng yêu thích tóc tai cứ dựng ngược cả lên. Nhưng nàng lại thấy thích trò này, hơn nữa còn chơi không biết chán.

- Ta... tình hình của ta bây giờ người cũng biết mà, tuy ta cũng rất muốn, nhưng, không thể được đâu... Đây, người không được qua đây nữa, người qua đây ta sẽ...

Đã lùi tới góc tường, Phó Thư Bảo bỗng phát hiện ra, hắn chẳng còn đường lui nữa.

- Người sẽ làm gì nào? Gọi người cứu sao, người gọi ta nghe xem.

- Người không được giở trò lưu manh...

- Ta cứ giở trò cho người xem đây.

Độc Âm Nhi bỗng đưa tay ra, tóm gọn cái chỗ không nên tóm nhất.

- Ách...

Phó Thư Bảo cứng người tại chỗ.

Ánh trắng mờ ảo có thể khiến người ta nảy sinh cảm giác mãnh liệt muốn làm chuyện đó, không biết cách nói đó có đúng với những người khác không, chứ trong mắt Phó Thư Bảo thì Độc Âm Nhi hoàn toàn ăn khớp với cách nói này. Hắn trách móc Độc Âm Nhi giở trò lưu manh với hắn, mà Độc Âm Nhi giở trò thật, thậm chí còn giở trò độc nữa.

Trò độc ấy thể hiện trên cái tay của Độc Âm Nhi.

Nữ lưu manh này dường như lần đầu làm chuyện này, độc tác của nàng hơi gượng gạo, thậm chí còn có chút thô bạo. Có lúc, nàng hứng thú sức kéo nó lên, động tác ấy chẳng khác gì kiểu nhổ củ cải.

Cũng may "củ cải" của Phó Thư Bảo ăn sâu bám rễ rồi, nếu không bị nhổ như vậy thì không chừng ngay cả rễ bị cũng nhổ lên. Có khi, nàng cầm thật chặt củ cải ấy, lay động theo chiều ngang, hành động này giống như là đang giữ đất bám trên củ cải vừa nhổ vậy... Rồi sau đó lại nhổ củ cải, may mà củ cải của Phó Thư Bảo cũng đủ rắn chắc, dẻo dai, nếu không e rằng đó đã bị gãy thành hai đoạn rồi.

Thực ra, việc ngăn chặn hành vi lưu manh của Độc Âm Nhi là một việc rất đơn giản, giữ chặt tay nàng hoặc đẩy nàng ra là được. Phó Thư Bảo biết bao lần muốn làm vậy, nhưng rồi cảm giác khoái lạc đến cùng lúc ấy khiến hắn chẳng có nổi sức lực mà cự tuyệt nữa.

- Thoải mái không?

- Cũng tạm tạm....

- Muốn thoải mái hơn không?

- Không muốn!

Với Phó Thư Bảo chuyện thoải mái hơn cũng gần như là chuyện chết người vậy, hắn nào còn dám muốn?

- Nhưng ta muốn...

Khuôn mặt đầy khao khát của Độc Âm Nhi nhìn Phó Thư Bảo.

- Khụ khụ...Vậy người tự mình giải quyết đi.

Nàng muốn, nhưng Phó Thư Bảo lại không thể. Đây quả là một sự chế nhạo cực lớn.

- Cái tên này... Chẳng lẽ nguyện vọng cuối cùng trong giây phút sinh tử của ta mà người cũng không giúp ta thỏa mãn được sao?

Đôi tay Độc Âm Nhi bỗng tăng thêm sức mạnh.

Khuôn mặt Phó Thư Bảo bỗng trở nên méo mó, lúc này còn khiến người ta nhiệt huyết sôi, cho người ta cảm nhận thứ khoái cảm như mê như say, chớp mắt một cái đã biến thành cảm giác đau đớn như bị kim sắt kẹp vào thịt vậy.

- Ha ha... Ta cho người biết một tin tốt, hôm qua sau khi phân tích thứ dơ bẩn mà người lấy được từ trên người Tú Lực hoàng đế, ta đã dùng Luyện Thiên Đỉnh của người để luyện chế ra một thứ, dùng thứ đó vào rồi... chắc chắn có thể tách loại độc tố biến thái đó trong cơ thể người ra, khiến người có thể hưởng thụ... hưởng thụ... lạc thú đó... một cách bình thường.

Nói tới đây, vàng trán thanh tú của Độc Âm Nhi bỗng cúi thấp hẳn xuống, trông có vẻ vô cùng thẹn thùng.

Về e thẹn của Độc Âm Nhi lúc này đúng là lần đầu tiên xuất hiện trong đời, Phó Thư Bảo lập tức bộc phát ra khí phách của giống đực:

- Người nói tới thứ gì? Mang ra đây ta xem xem.

- Xem rồi... người sẽ làm chuyện đó chứ?

Tiếng nói của Độc Âm Nhi còn nhỏ hơn tiếng muỗi nữa.

Dùng mọi cách để trì hoãn, thậm chí có thể gọi là cảm giác sợ hãi, chẳng phải cũng chỉ vì tác dụng phụ của độc tố sinh ra khi hấn dùng Tu Lực Luyện Khí để tu luyện mà có hay sao? Nếu như có thứ gì có thể tránh độc tố đó phát tác, vậy thì hấn còn phải khách sáo làm gì? Phó Thư Bảo cười hắc hắc, gật mạnh đầu một cái đáp:

- Làm chứ! Ta thề với trời!

Độc Âm Nhi cười khanh khách, lườm Thư Bảo một cái kiêu mị, nói:

- Đồ ngốc, chẳng lẽ người muốn chúng ta làm chuyện đó... ở đây luôn sao?

Đúng vậy, dù sao thì chỗ này cũng là cửa ra vào, vội đến mấy cũng không thể làm chuyện đó ở đây được, Phó Thư Bảo cười khùng khục mấy tiếng, rồi bỗng cúi người, vòng tay ôm Độc Âm Nhi, bế nàng lên, một tay đỡ vòng eo thon nhỏ, một tay đỡ lấy bờ mông săn chắc, rảo bước đi vào trong phòng. Thời khắc này, cả người hấn tràn đầy lực lượng, trong mỗi một giọt máu đều ẩn chứa năng lượng to lớn.

Lúc này, hấn là núi cao, hấn là biển rộng, có thể ôm trọn mọi thứ mà xuyên thẳng lên mây xanh.

Bước vài bước là vào được trong phòng, đạp chân sau một cái, cửa đã đóng lại. Phó Thư Bảo lại vội vàng bế Độc Âm Nhi tới bên giường. Cơ thể Độc Âm Nhi vừa mới được hấn đặt xuống, thì hấn đã lại vội vàng nằm đè lên trên, đôi tay tham lam cuống cuống sờ soạng khắp thân thể của nàng, trông cứ như hấn đang giúp Độc Âm Nhi giải ngứa vậy.[/CHARGE][[/HIDE]

209. Chương 209

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 209: Ái Chi Giao

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Thật ra với kinh nghiệm và sự dày công tu dưỡng chuyên nghiệp cực cao của một thiếu gia như hắn, hắn có thể làm việc này một cách nhẹ nhàng và lẳng mạn, hoặc cực kỳ thành thạo gì đó, nhưng từ khi tới thế giới này và chịu biết bao sự tra tấn trong chuyện này, giờ bỗng nhiên có được cơ hội để phát tiết, hắn còn đầu óc đâu mà nghĩ nhiều như thế?

Tình hình lúc này cũng giống như người bị đói khát 3 ngày trên sa mạc vậy, thậm chí ngay cả nước tiểu của mình cũng có thể uống hết. Cũng vì đói khát quá lâu, nên Phó Thư Bảo gấp gáp như vậy cũng là chuyện rất bình thường.

- Bảo ca, người... làm gì vậy?

Đôi tay Phó Thư Bảo chẳng có nghệ thuật gì, thậm chí có thể nói là vụng về và thô lỗ, nhưng cho dù chỉ là những vuốt ve vụng về chẳng có kỹ xảo, nhưng Độc Âm Nhi vẫn rơi vào trạng thái kích động rối loạn thần chí, không thể tự kiềm chế được. Cảm giác tê dại kì lạ đó giống như có vô số con kiến đang bò trên da nàng vậy, khó chịu vô cùng nhưng lại khao khát không thôi.

- Vuốt ve người, như vậy cũng không được sao?

Tuy có đầu óc thiên tài, nhưng trong tình huống này, trí thông minh của Phó Thư Bảo cũng chỉ bằng một con trâu đực đang phát dục mà thôi.

Độc Âm Nhi: “....”

- Nhanh, mau đưa ta xem thứ mà người đã luyện chế được đi.

Phó Thư Bảo thở hồng hộc, một cánh tay thò vào trong cổ áo của Độc Âm Nhi không ngừng hoạt động, tay còn lại đã mò vào dưới quần, thám hiểm nơi bí mật của người nàng.

- Đề lên ta như vậy ta làm sao lấy ra được chứ?

Đầu ngón tay trắng như ngọc của Độc Âm Nhi chọc mạnh một cái lên trán Phó Thư Bảo.

- Mau mang ra đây.

Nói xong, Phó Thư Bảo nhanh chóng lột trần mình ra với một tốc độ khó mà tưởng tượng, ngay cả giáp da bằng Ngân Tơ Tầm Mãng cũng bị hắn lột ra luôn.

- Nó xấu xí quá...

Độc Âm Nhi nhìn chăm chăm vào vật giữa hai chân của Phó Thư Bảo, mặt đỏ lựng lên, căng thẳng vô cùng.

- Lúc này rồi còn nói mấy thứ vô dụng đó, mau mang ra đây đi.

Phó Thư Bảo đã không thể đợi thêm được nữa.

- Nó xấu như thế... Ta... ta không muốn làm nữa...

Dường như Độc Âm Nhi có chút sợ hãi, khiếp đảm.

- Con bà nó, làm cho lão tử lên giường thế này, quần áo cũng cởi hết ra rồi, lại nói không làm nữa? Người không lấy ra, tự ta sẽ cướp đó!

Phó Thư Bảo xông tới, không thể nhẫn nại được nữa.

- Ha ha...

Ấm mưu đã thực hiện được, Độc Âm Nhi cười khanh khách khi Phó Thư Bảo xông tới cướp đoạt. Lúc này, cảm giác hạnh phúc đang dâng đầy trong lòng nàng.

Cướp mấy lần mà không thành công, Phó Thư Bảo phừng phừng lửa giận, hắn giật mấy cái Độc Âm Nhi cũng chẳng còn mảnh vải trên người, từ trên cao nhìn xuống, quan sát thiếu nữ như con dê con kia, hắn gầm lên một tiếng:

- Có mau mang ra đây cho lão tử không?

- Ha ha, cái ta muốn xem chính là bộ dạng gấp gáp này của ngươi.

Phó Thư Bảo: “...”

Trêu chọc đủ nam nhân đang vội vàng ấy, Độc Âm Nhi lúc này mới chậm rãi chìa một tay tới, chậm chạp mở ra, trong tay nàng là một khối keo trong suốt màu hổ phách, khối keo đó to bằng quả trứng chim bồ câu, hình dạng cũng giống với hình quả trứng, thoang thoang mùi thơm của hoa đào.

- Cái này... dùng thế nào?

Phó Thư Bảo dù có tuyệt đỉnh thông minh thật, nhưng nhìn thấy thứ này, hẳn hoàn toàn không đoán ra thứ đó nên dùng cho hắn hay cho Độc Âm Nhi, nhưng với hình dạng của nó, chẳng phải là dùng cho ai thì cũng đều không dễ chịu hay sao?

- Ngốc ă, ngươi không nhìn ra sao? Đương nhiên là dùng để bôi lên người người rồi...

Độc Âm Nhi lườm Phó Thư Bảo một cái kiêu mị rồi nói:

- Thực ra, đây là một khối keo tự nhiên trên cây đào mà khi ở trong sứ quán ta đã phát hiện ra. Lúc đó ta đã nghĩ tới tình hình của ngươi, nên mới hái về một ít, chuẩn bị cho thêm một số nguyên liệu phụ trợ, luyện chế thành một loại keo tự nhiên có thể bôi lên người người.... Sau đó, chúng ta có thể....

- Bà mẹ nó! Bao cao su sao?

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng đã hiểu ra.

- Cái gì mà bao cao su? Cái tên nghe buồn nôn chết đi được, ta đặt tên cho nó là Ái Chi Giao! Người đứng là không có văn hóa!

- Mặc kệ là cái gì giao, mau bôi lên cho ta đi!

Độc Âm Nhi: “....”

Cái gọi là Ái Chi Giao khi được bôi đều lên “củ cải” xấu xí đó, vô cùng kì diệu, lúc mới bôi lên nó giống như là bôi một lớp dịch thể lên “củ cải” vậy, sau đó khô đi, nó lại biến thành một lớp màng keo vật chất trong suốt mỏng manh, bảo vệ hoàn hảo cho thứ cần được bảo vệ.

Làm xong cái việc khiến mặt đỏ lựng này, Độc Âm Nhi vội vàng thả tay ra, sợ hãi nhìn Phó Thư Bảo nói:

- Ngươi... Chậm chậm thôi... Ta sợ...

- Sợ cái đầu ngươi á?

Phó Thư Bảo thô lỗ nằm đè lên, mở rộng cặp đùi đang cố gắng khép chặt lại, và đè mạnh xuống...

Vì vô tình lĩnh hội được triết lý nhân sinh vào giờ phút sinh tử thì nên làm thế nào, hai người thiếu nam thiếu nữ chưa từng nếm trái cấm ấy cuối cùng đã gạt bỏ khó khăn, hòa vào nhau làm một.

- Á... á...!

Tiếng kêu đau đớn đột ngột vang lên trong căn phòng đó. Trong tình huống này, người phát ra âm thanh đau đớn ấy phải là Độc Âm Nhi mới đúng. Nhưng hoàn toàn trái ngược, người phát ra âm thanh ấy lại là Phó Thư Bảo.

- Chết tiệt, ngươi luyện chế ra thứ đồ chơi gì vậy, ngươi định hóa thạch chỗ đó của ta ư? Thiếu chút nữa là gãy luôn rồi!

- Thật ngại quá... Có thể là... nguyên liệu phụ trợ không đạt chuẩn chăng?

Tình hình là như vậy, vì nóng lòng muốn phá cửa xông vào, thêm nữa chỗ đó của Âm Nhi muội muội phòng thủ quá chặt chẽ, ngoài ra sản phẩm luyện chế ra còn không đạt chuẩn, chỗ đó của thiếu gia suýt bị gãy thảm thương...

- Hừ, bây giờ ta mới biết chỗ đó của ngươi ít lông như vậy!

- Người nhiều, người nhiều thì sao chứ?
- Người đừng có mà cường từ đoạt lý! Giờ ta còn phát hiện ra, mộng của người chẳng có hình dạng gì!
- Người quả là chẳng có mắt nhìn! Mộng của ta được cả Độc Lang Tộc công nhận là đẹp nhất đó, vừa lớn, vừa sẵn chắc lại có tính đàn hồi! Còn người ư? Hừ, ta nhỏ vào, trông như cái hốt rác ấy!

-

Việc đó chẳng cách nào tiến hành được, nhưng hai người cứ tranh qua cãi lại mà chẳng có lý do gì.

Chỉ có điều, sau chuyện khiến người ta buồn lòng, tìm một chuyện khác để giết thời gian cũng không đến nỗi tệ.

o0o

Ánh nắng sớm ban mai đã bắt đầu chiếu rọi.

Cặp đôi ôm nhau mà ngủ lịm lướt tỉnh dậy. Tối qua họ cãi nhau tới tận khi mỗi cả miệng, nhưng điều đó cũng chẳng ảnh hưởng gì đến cảm giác của Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo.

Sau khi trải qua chuyện hôm qua, dường như họ còn đạt được một chút thăng hoa nữa. Mặc dù, chuyện đó vẫn chưa thực sự thành công, sau chuyện đó Phó Thư Bảo còn phải dùng tới Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa để thiêu đốt cho hết Ái Chi Giao chết tiệt bao chặt lấy củ cải của hắn.

Ánh nắng vàng óng chiếu vào từ cửa sổ hé mở, chiếu xuống đất, chiếu vào giường, Phó Thư Bảo còn phát hiện ánh nắng ấy còn chiếu lên cả bờ mộng tuyết trắng của Độc Âm Nhi.

Vì không có một mảnh vải che thân, nên cặp mộng trắng ngần của Độc Âm Nhi cứ thế phơi bày ra trước mắt hắn, làn da nõn nà sáng bóng, trắng như màu tuyết vậy. Bờ mộng đầy đặn, căng tròn đến mức khoa trương, đặc biệt và chỗ giữa hai đùi kia, dường như đang có sóng xuân phóng đảng, như trêu chọc người ta.

Lúc này hắn mới phát hiện, tối qua hắn nói mộng nàng chẳng có hình dạng gì, nhưng thật ra là nói trái lương tâm, thật sự còn có ác ý bẻ cong sự thật nữa.

Lúc này, ánh nắng ban mai không hề xấu hổ mà chiếu rọi bờ mộng nhô cao kia, bỗng chốc mang tới cho người ta cảm giác kì diệu lấp lánh. Cặp mộng vốn đã nõn nà, thêm ánh nắng vàng chiếu rọi, nó trở nên nõn nà sáng bóng, vừa nhìn thấy, trong lòng đã thấy ngứa ngáy, Phó thư Bảo lặng lẽ đưa tay ra, đặt lên bờ mộng tuyết trắng của Độc Âm Nhi, vừa chạm vào đã có cảm giác mềm mại, nhưng bên trong nó lại có sự đàn hồi rất lớn, kì diệu hết sức.

- Người làm gì vậy?

Vốn đang còn ngái ngủ, bỗng cảm thấy lãnh địa của mình bị chiếm mất một khoảng lớn, Độc Âm Nhi bỗng tỉnh dậy, liếc mắt một cái, bắt ngay quả tang Phó Thư Bảo đang sờ trộm.[/CHARGE][[/HIDE]

210. Chương 210

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 210: Lần đầu gặp Kim Dịch

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Ha ha... sờ thôi mà, không cần phải căng thẳng. Ha ha, thực ra cũng chẳng có gì to tát mà.

Phó Thư Bảo vội vã mà tham lam bóp nhẹ mấy cái, rồi mới thu tay lại với vẻ rất không cam tâm. Nhưng ngay khi hấn thu tay lại thì giữa hai chân hấn bỗng có cảm giác đau, cúi đầu nhìn xuống, đã thấy lãnh địa của mình bị chiếm lĩnh.

- Người tưởng chỉ có người mới biết làm chuyện đó ư?

Phó Thư Bảo: "..."

Vốn tưởng bình an vô sự, nhưng chỉ vì thiếu gia quyền luyện bờ mông bị ánh nắng chiếu rọi kia, kết quả lại là một phen quấy rối và vật lộn.

Chỉ có điều, dù thiếu nam và thiếu nữ có muốn tiến thêm cách mấy, nhưng cứ đến lúc quan trọng nhất thì vẫn phải dừng lại. Cảm giác đó thật khiến người khác tức chết.

Không dám dây dưa thêm nữa, Phó Thư Bảo nhảy xuống khỏi giường trước tiên, mặc qua loa Xà Bì Giáp làm bằng Ngăn Ti Tầm Mãng Xà và áo khoác ngoài, Độc Âm Nhi ở trên giường một lúc lâu rồi mới trèo xuống, tìm Xà Bì Giáp và áo khoác ngoài của mình, rồi chậm rãi mặc lên người.

Phó Thư Bảo nhìn chòng chọc Độc Âm Nhi không chớp mắt, xem mỹ nữ mặc y phục, lạc thú nó đem lại dường như chẳng hề kém việc nhìn mỹ nữ thoát y chút nào. Nhìn làn da trắng ngần như tuyết dần biến mất trước mắt, khát vọng được lột trần nàng lần nữa trở nên cực kỳ mãnh liệt.

Khi vùng đồi màu mỡ được che đậy bởi đám lông tơ ít ỏi kia biến mất khỏi tầm mắt, trong lòng hấn cuối cùng cũng phát ra một tiếng thở rất dài. Ông trời có xót thương, sau này không biết còn có cơ hội nhìn thấy hay không?

- Nhìn đủ chưa? Đồ quỷ háo sắc!

Độc Âm Nhi mắng một câu đầy bất mãn, và nhanh chóng mặc chiếc áo ngực bi ki ni mà Phó Thư Bảo thiết kế ra, để che đi đôi "sóng lớn" đáng yêu kia. Nhưng vì động tác của nàng quá nhanh, nên một tên nghịch ngợm đã tuột ra khỏi mảnh vải ít ỏi đến đáng thương đó. Da trắng nõn nà, có cảm tưởng như chỉ cần chạm nhẹ thì nó sẽ rách ra, điểm hồng ở giữa nhô lên, chìa ra phía trước, một chữ "đẹp" làm sao nói hết được.

- Ài...

Phó Thư Bảo lại thở dài trong lòng, khi Độc Âm Nhi vừa e thẹn vừa nóng giận vừa thô bạo tóm gọn tên nghịch ngợm kia và nhét lại vào trong, Phó Thư Bảo mới kéo lê hai chân, cực kì mệt mỏi đi ra ngoài.

Ánh mặt trời bên ngoài càng tươi đẹp hơn. Trong ngự hoa viên sau Hoàng Kim Điện chim hót hoa nở, các loài thực vật và hoa cỏ quý giá tranh nhau đua nở, cùng tắm gội trong ánh nắng mặt trời, sự điểm xuyến của chúng khiến cả ngự hoa viên kia giống như tiên cảnh chốn nhân gian vậy.

Thế nhưng, cảnh sắc có đẹp hơn nữa cũng không xóa đi được cảm giác nặng nề trong lòng Phó Thư Bảo. Mỗi khi đến bước đường cùng, lúc nào hấn cũng sẽ nghĩ ra một cách phá giải nào đó mà người ta không nghĩ tới được.

Nhưng lần này, đối diện với hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực và vô số các Hoàng Kim Vệ kia, hấn cũng hết cách rồi.

- Bảo ca, chúng ta đã bị giam lỏng ở đây đã 3 ngày rồi.

Giọng nói của Độc Âm Nhi từ phía sau truyền lại, trong giọng nói ấy cũng không khó nhận ra sự nặng nề ẩn chứa trong lòng.

- Ba ngày rồi sao?

Phó Thư Bảo lầm bầm nói. Ở đây thêm một ngày, hấn và Độc Âm Nhi sẽ càng nguy hiểm hơn.

- Thật ra, người cũng không cần phải nghĩ quá nhiều, được ở bên cạnh người, cho dù chết đi, ta cũng chẳng có gì tiếc nuối nữa.

Độc Âm Nhi buồn bã nói.

Nhìn vào đôi mắt dịu dàng của Độc Âm Nhi, lòng Phó Thư Bảo bỗng thấy thật cảm động, quay người lại, hần mở rộng hai tay và ôm thật chặt Độc Âm Nhi vào lòng. Độc Âm Nhi cũng nhỏ giọng kêu lên một tiếng, dang đôi tay trắng ngần ôm chặt lấy vùng eo của hần. Giữa họ chẳng còn chút khe hở nào.

Lúc này, thời gian dường như đã dừng lại.

Sau phút giây ấm áp đó, cửa điện vốn đóng chặt bỗng mở ra, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi vội vàng buông nhau ra, cùng nhìn về cửa điện.

Người đầu tiên từ sau cửa điện bước vào là Tả Hoàng Kim Vệ tổng quản Lăng Tiêu, theo sau là Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản Thác Thiên, nhìn hai Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản sắc mặt lạnh lùng bước vào, trong lòng Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi không khỏi có cảm giác bị xiết chặt, chẳng lẽ đã hết thời gian rồi sao?

Nhưng sau lưng Tả Hữu tổng quản còn có một người nữa bước vào, chăm chú nhìn người vừa bước tới, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cũng kinh ngạc nhìn người tại chỗ.

Người theo sau Tả Hữu Hoàng Kim Vệ đến Ngự Hoa Viên này là một xà nhân cao khoảng 2 mét, đầu người thân người, nhưng lại có một cái đuôi rắn vừa thô vừa dài.

Đương nhiệm Xà Nhân Tộc Tộc Trưởng Kim Dịch.

Phó Thư Bảo bỗng nghĩ tới người này.

- Bảo ca, người đoán không sai... Định Thiên Vương Tước cũng đang bị giam lỏng ở đây.

Vì căng thẳng, Độc Âm Nhi lặng lẽ kéo tay Phó Thư Bảo.

- Đừng lên tiếng, bây giờ xem ra, chúng ta còn chưa chết được đâu.

Dùng phương thức truyền âm để an ủi Độc Âm Nhi một câu, Phó Thư Bảo lại nhẹ nhàng nắm lấy tay nàng, hần phát hiện, bàn tay mềm mại kia đã lạnh như băng.

- Ha ha,

Tiến vào ngự hoa viên, Kim Dịch cười sang sảng nói:

- Chỗ này quả là không tệ, so với cái ổ rắn của ta thì thoải mái hơn nhiều.

Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản trầm giọng nói:

- Vậy mời Kim Dịch tộc trưởng ở đây chịu uất ức vài ngày.

- Uất ức gì chứ, ta còn mong được ở thêm vài ngày ấy chứ.

Kim Dịch lại cười ta sang khoái. Tuy nhiên, giọng nói của hần có xen lẫn cả tiếng rít của rắn, cho nên dù có cười thế nào thì tiếng của hần vẫn lạnh như băng, thậm chí có vẻ cực kỳ tà ác.

Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản không đưa Kim Dịch đến trước mặt Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo, mà dẫn hần đến một căn phòng khác, sau đó, lại đem những lời nói với Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi ba ngày trước nói lại một lượt với Kim Dịch. Chỉ có điều, hai tổng quản này trực tiếp uy hiếp, cảnh cáo Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo một khi xông vào nơi bị cấm thì chỉ có con đường chết, nhưng lại chỉ nhẹ nhàng nhắc nhở Kim Dịch đừng đi vào những nơi ngoài hoa viên mà thôi.

Người so với người đã đủ tức chết rồi, mấu chốt là Kim Dịch chẳng qua chỉ là một xà nhân, trong mắt thế nhân hần là hiện thân của sự tà ác, nhưng lại được đối xử có lẽ có nghĩa như vậy, điều này khiến Phó Thư Bảo thấy cực kỳ khó chịu.

- Hai tiểu oa kia đang nhìn gì vậy?

Dường như phát hiện ra địch ý trong ánh mắt Phó Thư Bảo, Kim Dịch lập tức đáp trả bằng ánh mắt lạnh băng, vẫn những tia máu, ánh mắt ấy còn sắc hơn nhiều chiếc răng nhọn hoắt dài quá mức bình thường kia, dù nhìn thế nào, hần cũng khiến người ta có cảm giác bị áp bức khó thoát ra được.

- Âm nhi, chúng ta về phòng thôi.

Phó Thư Bảo không có hứng thú đáp lời, hấn lôi tay Độc Âm Nhi kéo vào phòng.

- Đáng ghét, dám đối xử với ta như vậy?

Kim Dịch tức giận nói.

Tả Hoàng Kim Vệ tổng quản Lăng Tiêu nói:

- Kim Dịch tộc trưởng, bọn họ chẳng qua chỉ là những thiếu niên chưa hiểu sự đời mà thôi, vì họ có chút hỗ trợ với bệnh tình của bệ hạ, cho nên mới giữ lại đây, mong Kim Dịch tộc trưởng đừng làm hại bọn họ thì tốt hơn.

- Vậy nể mặt Lăng Tiêu huynh đệ người, ta sẽ không truy cứu nữa, mà thôi, các người cũng về đi, ta muốn đi ngủ một giấc.

Không nói gì thêm nữa, Kim Dịch quay người bước vào trong phòng, hấn quá nhanh nhẹn, dù không có đôi chân của loài người, nhưng đuôi rắn to dài kia chỉ cần trượt nhẹ một cái, thân người to lớn khác thường kia của hấn đã tiến vào phòng không chút tiếng động.

Tả Hữu Hoàng Kim Vệ nhìn nhau, không nói gì thêm, đi theo con đường cũ quay về Hoàng Kim Điện.

Chờ đến khi Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quan đi vào trong cửa điện, và cửa điện lại khép chặt lại thì Phó Thư Bảo mới thôi áp tai vào cửa. Vốn không hy vọng xa vời sẽ nghe được tin tức gì có giá trị, nhưng lần nghe trộm đơn giản này, hấn lại nghe được một tin bất ngờ.

Trong ngữ khí khi Kim Dịch và Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản đối thoại, ba người họ dường như có quen biết, điều này thể hiện rõ ràng trong câu nói cuối cùng của Kim Dịch.

Nếu Tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch và Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản của Tú Lực hoàng đế có quen biết, cộng thêm thứ phát hiện trên người Tú Lực hoàng đế, điều này có ý nghĩa gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng xuất hiện cảm giác bất an, sẽ gặp nguy hiểm...

211. Chương 211

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 211: Tổ hợp thức Lực Luyện Khí thần bí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ngày thứ ba bình an vô sự, tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch cũng không đi ra ngoài điều tra, tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ cũng không tới hỏi tiến triển của việc chẩn đoán bệnh tình.

Mấy ngày này Phó Thư Bảo đã suy nghĩ cẩn thận một việc, tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ sở dĩ chưa hỏi hấn về tiến triển, hơn phân nửa là bởi vì bọn họ đã sớm biết trên người hoàng đế Tú Lực xảy ra chuyện gì, cũng hiểu rõ trong lòng về bệnh tình của hấn, cho nên mới không cần hỏi tới chẳng?

Tộc trưởng xà tộc Kim Dịch tới Ngự Hoa Viên cũng đã nói rõ một vấn đề, đó là Định Thiên Vương Tước cũng đã đi đến Hoàng Kim Điện gặp hoàng đế Tú Lực. Nếu không có gì bất ngờ mà nói, Tú Lý gặp vận mệnh gì thì hấn cũng sẽ gặp vận mệnh đó.

Như vậy thì chỉ còn lại Thái Bình Vương Tước và người của hấn thôi.

Ngày thứ tư, từ sáng sớm, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đã tới ngự hoa viên, có vẻ như đi tản bộ nhưng trên thực tế lại đang gian nan nghĩ đối sách.

Kim Dịch ngủ hết một ngày một đêm mới ra khỏi phòng, nhìn thấy Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi ở xa xa, khinh miệt hừ lạnh một tiếng liền không thèm nhìn hai người một cái nào nữa.

Phó Thư Bảo cũng mong như vậy, lời Độc Âm Nhi chạy tới một địa phương khá xa của Ngự Hoa Viên, mãi cho tới khi không thấy Kim Dịch nữa thì thôi.

Đi vào một vùng rừng thấp xem xét, một hồ nước xanh ngắt bồng bênh tiến vào tầm mắt. Diện tích của hồ nước này không lớn lắm, ở giữa còn có một tòa lương đình được bài trí rất trang nhã nhưng không có cầu thông tới đình trong hồ. Phó Thư Bảo nhìn bốn phía, phát hiện ra kỳ thực hồ nước này nằm ở trung tâm của Ngự Hoa Viên, mà lương đình kia lại càng ở trung tâm của trung tâm.

Trong lòng máy động, Phó Thư Bảo nói:

- Âm Nhi, chúng ta tới lương đình kia xem một chút. Ta cảm thấy nó có chút gì đó khác thường.

Độc Âm Nhi cũng ngẫm nghĩ một chút:

- Ta cũng thấy nó có gì đó không ổn. Đi xem một chút.

Hồ nước này có dạng hình tròn, dù từ chỗ nào đến lương đình ở trung tâm đều có khoảng cách ít nhất năm mươi thước. Khoảng cách như vậy, với năng lực của Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố như Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi thì chỉ thoáng một cái là có thể phóng qua. Chẳng qua chỉ là một hồ nước tràn đầy, đối với hai người Luyện Lực Sĩ mà nói, cứ tùy tiện đóng băng thành mặt băng cứng là đi được.

Đi đến cạnh hồ, cất bước hướng vào trung tâm của hồ nước, dưới chân Phó Thư Bảo phát ra những tiếng rảng rảng. Nước hồ vốn xanh ngắt bồng bênh, ngay lúc hần đặt chân xuống liền đóng thành băng trong nháy mắt, sau đó lan tràn ra trung tâm hồ.

Lương đình tại trung tâm của hồ cũng không phải xây trên mặt nước mà là xây trên một cái gò đất nhân tạo. Nhìn thật kỹ, xác định không có cơ quan bẫy rập gì, Phó Thư Bảo mới kéo tay Độc Âm Nhi đi vào lương đình.

Trong đình có đặt một chiếc bàn đá và bốn ghế đá.

Ánh mắt rơi lên trên bàn đá, ghế đá, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện trên mặt bàn ghế có hoa văn huyết sắc mờ mờ. Một luồng năng lượng băng hàn mơ hồ vận chuyển bên trong hoa văn huyết sắc kia.

- Con bà nó, không ngờ lại là Lực Luyện Khí!

Phó Thư Bảo rốt cục không nhận được sự kinh ngạc trong nội tâm, thốt lên tiếng hô kinh ngạc.

Độc Âm Nhi:

- Ta cũng nhìn thấy rồi. Người nào lại đi chế bàn đá ghế đá thành Lực Luyện Khí chứ?

- Thứ đá này nhất định không phải thứ đá tầm thường, khẳng định đã được trải qua luyện chế. Lực Luyện Khí này chưa chắc đã không nguy hiểm, người cẩn thận một chút.

Vừa bảo Độc Âm Nhi cẩn thận, Phó Thư Bảo lại đi đến, quan sát thứ Lực Luyện Khí quỷ dị này ở một khoảng cách khá xa.

Mấy ngày nay, Độc Âm Nhi nhận được sự quan tâm rất nhiều từ Phó Thư Bảo, người mà nàng si mê. Lúc này trên mặt nàng hiện lên hai má hồng hồng nhạt, vừa hơi ngượng ngùng lại vừa vui mừng. Chẳng qua với tính cách của nàng, loại chuyện này nàng tuyệt đối không để cho Phó Thư Bảo một mình gặp nguy hiểm.

Ngay khi Phó Thư Bảo tiến tới gần thêm một bước để quan sát, nàng cũng đi đến, đứng ở vị trí đối diện mà xem xét.

Thật ra bàn đá và bốn chiếc ghế đá này đều là những Lực Luyện Khí riêng nhưng người luyện chế chúng lại thông qua một loại bố cục và thông đạo quỷ dị để nối tiếp chúng lại, khiến chúng hình thành một tổ hợp Lực Luyện Khí có thể liên hệ với nhau. Mặc dù trong khoảng thời gian ngắn còn chưa thể biết được những Lực Luyện Khí này liên hệ lại có tác dụng gì nhưng có thể khẳng định một điều là, năm Lực Luyện Khí này liên hệ lại mạnh hơn một Lực Luyện Khí rất nhiều.

Ngay lúc đang quan sát, trong đầu Phó Thư Bảo đột nhiên hiện ra bí pháp luyện chế do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại cho hắn. Mỗi nội dung trong đó hắn đều nhớ kỹ cả. Không Thú Hạng Quyền để biến Thanh Thủy trở thành Luyện Nhân Nữ Nô, tùy ý điều khiển cũng là căn cứ vào bí pháp luyện chế đó mới thành công. Bí pháp này có thể nói là khoáng cổ tuyệt kim cũng không có gì quá đáng.

Nghĩ một hồi, nội dung liên quan tới tổ hợp Lực Luyện Khí liền hiện ra trong đầu hắn, chỉ chỉnh sửa lại một chút là hắn đã hiểu rõ ràng.

- Bảo ca, người đã nhìn ra môn đạo gì rồi sao?

Thấy vẻ mặt Phó Thư Bảo biến hóa, Độc Âm Nhi cũng có suy đoán.

Phó Thư Bảo gật đầu, trầm ngâm một chút rồi nói:

- Đây là tổ hợp Lực Luyện Khí. Luyện chế một món là chuyện rất đơn giản. Nhưng muốn tổ hợp vài món lại, khiến cho chúng hình thành con đường truyền năng lượng cho nhau, đó là chuyện phức tạp phi thường, khó có thể làm được, tài liệu cần dùng cũng phải tà ác tới cực điểm.

- Tà ác cực điểm sao? Tài liệu gì vậy?

Trong lòng Độc Âm Nhi máy động, thốt lên.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một tia cười khổ, nói:

- E rằng người không ngờ nổi đâu.

- Nói mau đi. Người muốn làm ta tò mò chết sao? Bây giờ ta cũng là Luyện Lực Sĩ như người rồi.

Đối với tri thức về phương diện Luyện Lực Sĩ, tất nhiên Độc Âm Nhi vẫn muốn biết.

- Loại tài liệu này gọi là mẫu tử liên tâm. Trước tiên thông qua bí pháp khiến cho nữ tử mang thai, ít nhất phải là thai song sinh. Như vậy loại tổ hợp Lực Luyện Khí trước mặt này cần phải khiến một nữ tử mang năm bào thai. Sau đó tới lúc chuẩn bị sinh mới luyện hóa cả nữ tử và bào thai trong bụng, hình thành thông đạo mẫu tử liên tâm.

Độc Âm Nhi tức giận không thể ức chế nổi:

- Ghê tởm! Trên thế gian này không ngờ có loại người táng tận thiên lương và bí thuật luyện chế tà ác tới vậy!

Phó Thư Bảo lại nói:

- Bây giờ giới Luyện Lực Sĩ e rằng không ai làm được điểm này nữa. Bí pháp luyện chế tổ hợp Lực Luyện Khí này là bí thuật luyện chế đại tà ác từ thời đại khởi nguyên. Mà theo ta quan sát, niên đại tổ hợp năm Lực Luyện Khí này đã vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta, sợ rằng được truyền lại từ thời đại khởi nguyên tới nay.

- Truyền từ thời đại khởi nguyên tới nay sao? Vậy thì sao lại bị người mang tới nơi này chứ? Nó có tác dụng gì?

Độc Âm Nhi hơi không tin vào lỗ tai mình. Chẳng qua nàng nhìn kỹ lại, cũng thấy bàn đá ghế đá trước mặt cũng không phải là Lực Luyện Khí được luyện chế gần đây, mà màu sắc của nó đúng là từ rất xa xưa.

- Người nào mang nó tới nơi này thì trước mắt còn chưa thể nào biết được. Chẳng qua ta thấy một hiện tượng thú vị, đó là hồ nước này là trung tâm của Ngự Hoa Viên, mà lương đình này lại là trung tâm của hồ nước. Còn tổ hợp năm loại Lực Luyện Khí này lại là trung tâm của lương đình. Vị trí như vậy không phải là trùng hợp. Căn cứ vào tác dụng của Lực Luyện Khí tổ hợp là dùng để phong ấn và giam cầm, ta đoán dưới chân chúng ta chắc phải phong ấn một người mà chúng ta không thể tưởng tượng nổi, hoặc là một bí mật chúng ta không tưởng tượng nổi.

212. Chương 212

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 212: Cần nước tiểu của người! (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nghe Phó Thư Bảo nói vậy, Độc Âm Nhi vội hỏi:

- Vậy thì còn chờ gì nữa? Chúng ta phá giải Lục Luyện Khí tổ hợp này chẳng phải sẽ biết sao?
- Người cho rằng phá giải tổ hợp Lục Luyện Khí là chuyện đơn giản như ăn cơm sao? Cũng cần phải có tài liệu và chuẩn bị kỹ mới được.
- Vậy cần tài liệu gì chứ?
- Ta phải nhớ lại một chút mới được.

Luyện Bí Thuật do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong để lại lúc trước được giấu bên trong bìa mật quyển không phải giấy chẳng phải kim loại kia. Hắn cũng thông qua tinh thần lạc ấn của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong trong não vực mới có thể kích hoạt được mật quyển thần bí nọ, chiếm được nội dung bên trong.

Nội dung trong mật quyển giờ đã được lưu trong não hắn. Vừa rồi hắn mới chỉ vội vã nhớ lại chút tin tức liên quan tới tổ hợp Lục Luyện Khí, nhưng cũng chỉ là đại khái, chưa phải toàn bộ. Nếu muốn phá giải tổ hợp năm Lục Luyện Khí này thì hắn còn phải nhớ lại, sắp xếp tin tức bên trong mật quyển. Như thế nên mới cần thời gian.

- Vậy thì người nghỉ đi. Ta sẽ xem cái tổ hợp Lục Luyện Khí này.

Độc Âm Nhi biết Phó Thư Bảo muốn hoàn cảnh yên tĩnh, vì vậy cũng không quấy rầy hắn nữa. Nàng chọn một vị trí dễ quan sát, từ từ ngồi xuống, lại nhìn kỹ tổ hợp năm Lục Luyện Khí kia.

Ước chừng một phần tư giờ, Phó Thư Bảo trong trầm tư cất tiếng nói:

- Âm Nhi, ta đã biết phải phá giải tổ hợp Lục Luyện Khí này thế nào rồi.
- Người biết cần dùng tài liệu gì rồi sao? Chúng ta hiện giờ có thể lấy tài liệu đó không?

Trong lòng Độc Âm Nhi cũng phi thường lo lắng.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói:

- Cần dùng ba loại tài liệu. Một là Hổ Diêm Sương có tính hủ thực rất lớn. Hai là Lục Mô Liên Tâm có độc tính rất mạnh, thứ ba là Linh Vương Lực Đan.
- Ôi trời ơi. Vậy thì không phải là không có biện pháp phá giải rồi sao?

Độc Âm Nhi chán nản nói:

- Hổ Diêm Sương là loại tài liệu cực kỳ hiếm có. Lục Mô Liên Tâm cũng là tài liệu cực kỳ khó tìm. Dù là chúng ta hiện giờ đang bị giam ở đây, dù đi khắp kinh đô cũng chưa chắc tìm được thứ này. Mà không ngờ lại còn cần dùng tới Linh Vương Lực Đan nữa. Thế không phải là nói đùa sao? Phải biết rằng giết chết một Linh Vương còn khó khăn hơn giết một Lục Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực nữa!

Linh vương mạnh hơn Lục Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, chỉ thấp hơn Lục Sĩ siêu nhiên cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực. Muốn lấy Lực Đan từ trong đầu linh vương ra thì đúng là chuyện gian nan phi thường.

Phó Thư Bảo cười nhạt:

- Đây chỉ là một trong những phương pháp phá giải. Ta còn có một phương pháp còn đơn giản hơn. Nhưng trong thiên hạ dường như cũng chỉ có mình ta làm được.

Độc Âm Nhi lườm Phó Thư Bảo một cái, nói:

- Cái tên này, tới giờ này còn cố ý làm ta tò mò nữa. Mau nói đi!

- Chính là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta đó.

Phó Thư Bảo lại cười cười. Nhìn Độc Âm Nhi lo lắng cũng là một loại hưởng thụ khó có được.

- Vậy ngươi còn chờ gì nữa hả?

Thật ra nhìn Phó Thư Bảo cười cười như thế, Độc Âm Nhi chẳng những không có ý tán thưởng mà ngược lại còn muốn vung tay phần đấm vào mũi hắn.

- Thật ra phương pháp này cũng cần một loại tài liệu...

- Ta... phì! Lại cần tài liệu gì hả?

Độc Âm Nhi không nhịn được phải mắng Phó Thư Bảo một câu.

- Tài liệu đó rất đơn giản. Ngươi tiểu lên cái bàn kia là được.

Dừng lại một chút, Phó Thư Bảo lại chứng chặc đàng hoàng nói.

- Ta không hề nói đùa, thật sự cần ngươi làm vậy.

-

Sắc mặt của Độc Âm Nhi lập tức biến thành màu gan heo...

oOo

Trong lữ quán của Hồng Cảng thành, Phó Thư Bảo đã từng hỏi xin Âm Nhi tiểu thư tài liệu hiếm có là bí mao xử nữ. Bây giờ hắn không ngờ lại đưa ra đề nghị quá đáng là nhờ nhân vật chính tiểu lên bàn đá Luyện Khí này. Đây có phải là kẻ số mệnh luân hồi, dạy cũng không thay đổi hay không?

Độc Âm Nhi không hiểu nổi. Sắc mặt nàng hồng lên.

Phó Thư Bảo giơ hai tay than thở:

- Chuyện này là thật. Nếu như không có thứ đó của ngươi, chỉ Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta căn bản không thể phá giải thông đạo trong tổ hợp năm Lực Luyện Khí này.

- Ta... Làm sao ta biết là ngươi không lừa ta chứ?

Độc Âm Nhi rốt cục cũng lấy được dũng khí mà nói ra cảm thụ của mình.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Ta biết trong lòng ngươi, ta không phải là người nghiêm chỉnh, thậm chí là người không biết giữ lời lắm. Nhưng... Chuyện này là thật đó. Hay là ta phát lời thề độc với ngươi nhé?

- Đừng, ta... Ta làm là được.

Độc Âm Nhi không muốn thiếu niên mình yêu phát lời thề độc gì, tuyệt đối không muốn. Hắn thuận miệng nói bậy như thế, chẳng may mà linh nghiệm thì phải làm sao bây giờ?

Khóe miệng Phó Thư Bảo âm thầm nhếch lên một nụ cười đen tối.

Phương pháp phá giải thứ nhất là thật nhưng ba loại tài liệu cần tới để phá giải đúng là không có khả năng tới tay. Cách phá giải thứ hai cũng là thật. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn là thứ độc nhất vô nhị trong giới Luyện Lực Sĩ, có thể thiêu cháy tổ hợp năm Lực Luyện Khí này nhưng thực ra cũng chẳng cần Độc Âm Nhi phải đi tiểu lên cái bàn đá chủ thể này.

Vì sao lại làm như vậy chứ?

Ngày hôm qua, hắn vẫn còn đang suy nghĩ, không biết bao giờ mới được nhìn thấy cảnh đẹp là Độc Âm Nhi cởi khố thì cơ hội tốt tuyệt vời này lại xuất hiện.

Mượn việc công mà làm việc tư chính là sở trường của hắn rồi. Cho dù là chuyện quan trọng thế nào đi nữa, trong hoàn cảnh nguy hiểm thế nào đi nữa thì cũng cần phải thả lỏng một chút, đáng vui thì cứ vui. Đây chính là cá tính bất cần đời của hắn. Chẳng qua điểm này cũng là sức hút độc đáo của hắn.

- Nhảy lên đó đứng có tác động tới nó không?

Độc Âm Nhi hơi sợ hãi hỏi.

Phó Thư Bảo rất đàng hoàng nói:

- Không đâu. Ta đã quan sát rồi. Nếu không phải ngoại lực rất mạnh tác động tới thì thật ra nó cũng như bàn ghế bình thường thôi. Người nhảy lên không có bất cứ nguy hiểm gì cả.

Lúc này Độc Âm Nhi mới nhẹ nhàng nhảy lên trên mặt bàn đá, bối rối nói:

- Ta... Ngại lắm.

- Có gì mà ngại chứ, không phải chỉ cởi khó ra thôi sao? Nếu người cảm thấy bị thiệt thì ta cùng cởi với người là được. Ta cởi trước nhé.

Phó Thư Bảo vừa nói vừa cởi khó ra.

- Chờ một chút, người không cần làm... Ta cởi là được!

Chuyện vốn rất đơn giản, nhưng nếu để Phó Thư Bảo cởi khó theo thì sẽ thành cái gì đây? Độc Âm Nhi cũng không muốn chuyện như vậy phát sinh. Đấu tranh tâm lý kịch liệt một hồi, tay này rốt cục đặt lên trên khó, từ từ cởi cả nhuyển giáp da rần ra...

Hai mắt Phó Thư Bảo không cách nào chuyển động được nữa.

Nhuyển giáp da rần và lớp vải chuyển động xuống từng chút một, làn da như tuyết trắng liền lộ ra. Cảm giác mềm mại kia, mịn màng như tuyết. Theo hai tay Độc Âm Nhi từ từ kéo xuống, cặp đùi trắng như tuyết của nàng chậm rãi lộ ra, đầy đặn mà tràn đầy lực lượng. Cặp mông chắc mẩy giống như hai cây nấm mọc lên trong rừng tùng, nhú ra từng chút, từng chút một cho tới khi lộ hoàn toàn hình dáng.

Tròn trịa như như hai bát ngọc úp xuống, làn da trắng mịn không chút tì vết, trắng đến mức khiến trái tim người ta đập nhanh, mềm tới mức lòng người chấn động. Phần bụng dưới cũng lộ ra. Dưới vùng bụng dưới phẳng lì là một đám cây cỏ thừa thốt, vô cùng đáng thương bao phủ lên khe ngọc. Hai màu đen trắng đối lập rất mạnh xuất hiện cùng một chỗ tạo thành cảm giác lấp lánh long lanh rất tuyệt vời...

- Hít...

Phó Thư Bảo hít sâu một hơi mới miễn cưỡng áp chế được xúc động trong lòng. Hắn thầm cười hắc hắc:

- Quả nhiên nhìn dưới ánh nắng lại thấy khác hẳn.

- Bảo ca, người không được nhìn!

Đột nhiên phát hiện ra Phó Thư Bảo đang nhìn chăm chăm vào chỗ bí mật của mình, mặt Độc Âm Nhi đỏ bừng lên, vừa xấu hổ lại vừa tức giận.

Phó Thư Bảo vỗ tay một cái, lập tức hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chiếm gần một nửa bàn tay hắn lộ ra. Không khí xung quanh liền hình thành một loại năng lượng quỷ dị. Hắn cười cười nói:

- Yêu cầu này khó thực hiện rồi. Ta phải tự nhìn thì mới phá giải được tổ hợp năm Lục Luyện Khí này.

Ngừng lại một chút, hắn nói:

- Nói ít thôi, tiểu đi.

-

Trong lòng vừa tủi thân vừa uất ức, vừa tức giận, lại có một tia kích động khó nói. Ngay trong lúc có cảm thụ phức tạp như vậy, Độc Âm Nhi từ từ ngồi chồm hổm xuống, ngẩng gương mặt đỏ hồng, cố gắng tiếu cho ra.

Động tác của Độc Âm Nhi khiến cho khu vực mềm mại nhất kia từ từ mở ra, giống như một đóa hoa hồng đang nở.

- Hoa hồng xấu hổ yên lặng nở...

- Cái tên này, người ngâm nga cái gì đấy?

- Ta đâu có chứ? Mau tiểu đi.

- Người nhìn ta như thế, ta hồi hộp, không tiểu được!

Độc Âm Nhi đã muốn đập đầu vào tường rồi.

Phó Thư Bảo nhún vai:

- Có thể là bị chặn lại rồi. Hay là ta đi tìm một cây cỏ thông cho người một chút nhé?

Trước mắt Độc Âm Nhi tối sầm lại, suýt nữa là ngã xuống mặt bàn đá.

Gian khổ cố gắng một phen, tiếng róc rách rớt cục cũng truyền ra từ giữa hai đùi nữ tử đáng thương. Một cột nước trong suốt lộ ra giữa hai đùi trắng như tuyết của nàng, rơi thẳng lên một nửa bàn đá, lập tức chảy từ trên mặt bàn xuống đất. Tiếng nước nhỏ xuống tí tách không ngừng.

- Cái gọi là cảnh quan tuyệt đẹp của đại tự nhiên dù có đẹp thì cũng sao bằng một phần vạn cảnh mà ta đang được ngắm chứ? Đúng rồi, có phải là ta hơi biến thái một chút không?

Trong lòng Phó Thư Bảo dâng lên một tia áy náy, nhưng tia cảm giác đó ngay vào lúc hần tiến thêm một bước quan sát liền biến mất hoàn toàn.

Tiểu xong, Độc Âm Nhi nhanh chóng kéo khổ lên, vừa nhảy xuống khỏi bàn đá liền nói:

- Còn đứng ngẩn ra đó làm gì nữa? Mau phá giải đi!

- Ách... Thế là đã xong hết rồi sao?

Phó Thư Bảo chợt cảm thấy mát mát.

Đôi phần quyền của Độc Âm Nhi đánh tới như mưa.

- Cái tên này, người cho rằng ta là trâu à? Chỉ có thể thôi, được thì làm, không được cũng phải làm.

- Đủ rồi đủ rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo cười hắc hắc nhưng mặt không hề đổi sắc, ngồi xổm xuống bàn đá, chẳng qua khi dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đốt thông đạo một chút liền quay người nói:

- Có thể sẽ có chút ảnh hưởng, Âm Nhi, người chuẩn bị dùng một lồng băng bao chỗ này lại đi.

Lương đình này ngay giữa trung tâm hồ nước, muốn dùng một tầng băng bao lại chỉ là chuyện rất đơn giản. Theo sắp xếp của Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi nhanh chóng lợi dụng lực lượng thủy Nguyên Tố dẫn nước trong hồ ra, sau đó bao phủ cả lương đình, cuối cùng kết lại thành một tầng băng kiên cố.

Bởi vì đang ở trong hồ nước cho nên năng lượng sản sinh ra do nước chảy cũng rất dễ dấu diếm. Mặc khác, lồng băng trong suốt, trừ phi là tới gần quan sát, nếu không cũng cực khó phát hiện ra có một cái lồng trong suốt úp lên lương đình. Dưới hai điều kiện trên, hành động lén lút của Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi dĩ nhiên không bị phát hiện.

Chuẩn bị lồng băng tốt rồi, Độc Âm Nhi lại lui về cạnh Phó Thư Bảo, đôi mắt xinh đẹp không hề nháy, chăm chú nhìn Phó Thư Bảo phá giải tổ hợp năm Lực Luyện Khí kia.

Chỉ thấy hai tay mang theo hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vỗ lên mặt đất của lương đình, tầng đất liền nổi lên một luồng gợn sóng như trên mặt nước. Lấy hai tay của Phó Thư Bảo làm trung tâm, lan dần ra ngoài lương đình.

Mỗi lần khuếch tán, mặt đất lương đình lại bị tước đi một tầng. Rất nhanh, lợi dụng lực lượng của thổ Nguyên Tố để phân giải, mặt đất của lương đình đã bị gạt đi thành một hố sâu một thước. Ngay sau đó, năm ống dẫn to như chén trà, màu đỏ như máu lộ ra.

Mất đi tầng đất che dấu, năng lượng chấn động trong không khí càng rõ rệt và mạnh mẽ. Chẳng qua có lồng băng cách ly, nó cũng không khuếch tán ra bên ngoài được.

Xem xét kỹ lưỡng, năm thông đạo như chén trà đầy máu kia thì có bốn thông đạo là từ dưới ghế nối với bàn đá, còn một cái từ bàn đá kéo thẳng xuống đất, cũng không thể nhìn thấy nó nối tới đâu. So với bốn cái khác, thông đạo dưới bàn đá to hơn một chút. Năm thông đạo đều có chỗ giống nhau, đó là chúng giống như năm mạch máu được phóng đại vậy.

- Bảo ca, người còn đang nhìn gì thế?

Thấy Phó Thư Bảo sau khi tước một tầng đất đi liền không nhúc nhích nữa, Độc Âm Nhi đã hơi phát hiện ra. Cái tên ngồi chồm hổm, trầm tư trên mặt đất không phải là muốn nàng tiểu lên mặt bàn sao? Nàng phí một lượng lớn nước tiểu như vậy, hẳn thì hay rồi, chỉ gạt đi một tầng đất, thế thì nước tiểu của nàng còn có ý nghĩa gì nữa chứ?

Phó Thư Bảo không hề phát hiện ra biến hóa rất nhỏ của thiếu nữ phía sau mình, thuận miệng nói:

- Thứ này giống như là một quả tạc đạn, nếu tùy tiện cắt một đường của nó thì nó sẽ nổ ngay, chúng ta cũng sẽ mất mạng, có hiểu không?

- Quả gì cơ?

Độc Âm Nhi làm sao mà biết mấy thứ kia chứ.

- Quên đi, có nói người cũng không hiểu. Ta biết nên làm thế nào rồi. Người lùi lại một chút đi.

Lại phát tán ra Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong lòng bàn tay, hai tay Phó Thư Bảo đồng thời nắm lấy thông đạo từ cái bàn đá chủ thể.

Một tiếng ầm trầm trầm vang lên. Năng lượng thật lớn phóng ra từ trong ống dẫn của bàn đá. Mặc dù có một cái lồng băng cách ly nhưng nước hồ vẫn cuộn sóng vì chấn động.

Phó Thư Bảo ở trung tâm bị đẩy vọt lên, cơ thể trực tiếp bay lên nhưng quỹ đạo chính là hai tay hắn lại giống như hai cái vòi bạch tuộc, vẫn hút chặt lấy cái ống dẫn kia.

Thật ra nếu không phải hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trên tay hắn như vòi rồng hấp thụ đại bộ phận năng lượng rồi thì chẳng những lồng băng bên ngoài lương đình tan rã trong khoảnh khắc mà cả lương đình, thậm chí kể cả Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cũng sẽ tan thành bột phấn ngay!

Bụp! Hấp thụ và cắn nuốt phần lớn năng lượng cường đại, hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trên tay Phó Thư Bảo đột nhiên nổ tung, thể tích trong nháy mắt đã nở ra mười lần, không chỉ cắn nuốt cả năm thông đạo mà cũng trực tiếp lan tràn tới bộ phận kéo dài xuống lòng đất kia!

Sự thật là đây chính là phương pháp phá giải tổ hợp Lực Luyện Khí mà Phó Thư Bảo tìm được trong Luyện Bí Quyển, mượn năng lượng vô cùng mạnh mẽ ẩn tàng bên trong tổ hợp Lực Luyện Khí để truyền vào làm tan rã thông đạo, tá lực đả lực. Nếu như không phải mượn lực lượng vừa đánh ra thì sóng năng lượng mạnh mẽ như vậy vừa truyền ra, e rằng hắn đã bị nổ tan thành từng mảnh rồi.

Dưới sự thiêu đốt của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, năm thông đạo héo rũ rất nhanh, cuối cùng biến thành một đồng xám trắng như tro bếp bị đốt sạch. Thông đạo dưới bàn đá chủ thể cũng như thế, sau khi bị thiêu hủy, trên mặt đất bất ngờ lộ ra một cái lỗ nhỏ to bằng nắm tay, sâu không thấy đáy.

Đến lúc này, tổ hợp Lực Luyện Khí năm kiện mới tan rã triệt để.

Phó Thư Bảo vươn tay, dán chặt lên mặt bàn đá chủ thể, phân giải kết cấu của nó. Rất nhanh, một viên Linh Thú Lực Đan màu đen liền rơi vào trong lòng bàn tay hắn. Linh Thú Lực Đan kia lớn bằng hai quả trứng chim câu, bên ngoài bóng loáng như ngọc, ẩn hiện ánh sáng, linh năng dao động và bộc phát ra cũng cực kỳ cường đại.

213. Chương 213

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 213: Hoàng đế thật giả

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Trả giá lớn thật. Đây là một viên Linh Thú Lực Đan cấp Thánh Linh.

Mặc dù đã sớm nghĩ tới Linh Thú Lực Đan của tổ hợp năm Lực Luyện Khí này không đơn giản nhưng đào ra một viên Linh Thú Lực Đan cấp Thánh Linh vẫn khiến Phó Thư Bảo kinh ngạc.

- Ta cảm thấy dao động mộc Nguyên Tố rất mạnh, thế thì chắc đây là một viên Linh Thú Lực Đan thuộc tính mộc rồi nhỉ?

Độc Âm Nhi tiểu thư vốn trời sinh yêu thích các thứ thuộc tính mộc, hiển nhiên là cảm nhận rõ ràng. Ánh mắt nàng hơi tham lam nhìn vào viên Linh Thú Lực Đan cấp Thánh Linh màu đen nằm trong tay Phó Thư Bảo.

- Ha ha, người tiểu tiện có công, thứ này cho người đó.

Phó Thư Bảo hào phóng ném cho Độc Âm Nhi.

Độc Âm Nhi cười khúc khích, vốn còn định truy cứu chuyện Phó Thư Bảo bắt nàng tiểu là thật hay giả nhưng đến lúc này ý nghĩ đó đã hoàn toàn biến mất rồi.

Chuyện chính là như vậy. Nếu như để Phó Thư Bảo có thể có cơ hội để Độc Âm Nhi tiểu một lần nữa thì hẳn sẽ nghĩ hết tất cả mọi biện pháp để lấy được một viên Linh Thú Lực Đan giống như thế tặng cho nàng.

Mà nếu như cho Độc Âm Nhi một viên Linh Thú Lực Đan như thế, nàng cũng không keo kiệt mà cởi khó tiểu trước mặt Phó Thư Bảo.

Đưa Linh Thú Lực Đan cho Độc Âm Nhi rồi, Phó Thư Bảo liền đứng dậy, hai bàn tay nhấc bàn đá chủ thể lên. Bụp một tiếng trầm trầm, bàn đá phải nặng tới cả ngàn cân dưới một lần phát lực của hắn đã bị đẩy ra.

Phía dưới bàn đá chủ thể không ngờ lại là một động sâu đen kịt. Một chiếc thang thép rỉ sét loang lỗ buông xuống thẳng tắp. Đứng ở cửa động, một mùi mốc meo bốc lên ập vào mũi khiến Phó Thư Bảo thoáng nhíu mày.

Thật ra cũng không phải chỉ nhìn thấy một cái động, đứng ở cửa động nhìn xuống, có thể lơ mơ trông thấy một luồng huỳnh quang màu lục phát ra từ phía dưới, tựa như trên mặt đất dưới đó có một tầng sương mù màu lục vậy.

Thông đạo từ bàn đá chủ thể cũng không bị Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt hoàn toàn, ở trên vách động vẫn có thể thấy nó kéo thẳng tắp xuống. Chẳng qua khi cắt đường truyền năng lượng của nó, thông đạo cũng đã mất đi tác dụng rồi.

Từ góc độ khác mà nói, phá giải tổ hợp Lực Luyện Khí năm kiện trong lương đình chẳng khác nào phá giải một phong ấn, giải cấm cổ cho thứ ở phía dưới kia. Chẳng qua cuối cùng đó là thứ gì thì Phó Thư Bảo cũng không cách nào đoán trước được. Đứng ở cửa động suy nghĩ một chút, hắn mới nói tiếp:

- Âm Nhi, người chờ ta ở đây, ta xuống dưới dò xét một chút.

Độc Âm Nhi liền nói:

- Sống cùng sống, chết cùng chết. Lại nói, đứng bên ngoài cũng chưa chắc an toàn hơn so với xuống đó đâu. Hơn nữa khí thể màu lục phía dưới có thể có độc. Nếu nói về độc và giải độc thì người không bằng ta, ta phải đi trước.

Nói thế cũng đúng. Trong Ngự Hoa Viên không chỉ có tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ mà còn có một Xà Nhân Tộc Kim Dịch, cùng với số lượng Hoàng Kim Vệ không rõ mai phục bốn phía, đứng ở bên ngoài cũng không an toàn hơn chút nào. Phó Thư Bảo cũng không kiên quyết nữa, gật gật đầu, ôn tồn nói:

- Vậy thì người cẩn thận một chút nhé.

Đi đến cửa động, Độc Âm Nhi bước lên chiếc thang đầy rỉ sét mà từ từ đi xuống.

Thang thép không biết dài bao nhiêu, đi xuống tầm hai ba mươi thước, một tầng sương mù màu lục cản đường đi. Độc Âm Nhi dừng lại trước tầng sương mù này một lúc lâu mới nói.

- Sương mù này nhìn thì dọa người nhưng không có độc. Ngược lại ta còn cảm thấy nó có linh năng cường đại.

Phó Thư Bảo trầm giọng nói:

- Ta cũng cảm thấy phía dưới tỏa ra linh năng rất mạnh. Mặc dù sương mù không độc nhưng người cũng phải cẩn thận một chút.

Tiến vào sương mù màu lục, đi xuống tiếp, không bao lâu sau đã tới đáy. Đại khái từ lương đình tới đáy động sâu khoảng một trăm thước.

Mà kỳ quá chính là đi xuống dưới, tầng sương mù màu lục liền biến mất, thay thế nó là một tầng hào quang màu lục lấp lánh.

Mượn ánh hào quang màu lục kia, Phó Thư Bảo phát hiện ra bên dưới cái thang thép này là một ngôi mộ.

Nhưng đây tuyệt đối không phải là một ngôi mộ bình thường.

Tường đá bốn phía và mái vòm phía trên đều dày đặc những thông đạo huyết sắc, giống như là những mạch máu trên cơ thể con người vậy. Thông đạo huyết sắc dẫn từ bàn đá chủ thể trực tiếp nối vào vị trí trung tâm của mộ thất là một quan tài đá. Dưới quan tài đá này là một huyết trì đỏ lờm.

Mặc dù đứng ở tương đối xa nhưng vẫn có thể ngửi được mùi máu tươi rất nồng bốc ra. Điều này không khỏi khiến lòng người cảm thấy lo lắng và áp lực.

- Không ngờ phía dưới lại là một ngôi mộ.

Độc Âm Nhi cũng cảm thấy bất ngờ.

- Ta đi xem một chút xem quan tài đá kia chôn cái gì.

Phó Thư Bảo đi về phía quan tài đá.

Dưới tình huống không biết rõ mọi chuyện, hành động như thế rõ ràng là rất mạo hiểm. Nhưng đặt mình trong hoàn cảnh lúc nào cũng có khả năng bị giết chết, Phó Thư Bảo cũng đành phải làm như vậy. Cho tới bây giờ hắn cũng chưa bao giờ thiếu tinh thần mạo hiểm và dũng khí.

Rút xà nha song kiếm ra, hai tay Phó Thư Bảo liên vung lên liên hồi. Những thông đạo huyết sắc bao phủ quanh quan tài liền nhanh chóng bị cắt bỏ. Mất đi liên hệ với tổ hợp Lực Luyện Khí, chúng cũng đã mất đi ý nghĩa tồn tại, không cần dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa để loại bỏ nữa. Sự sắc bén của xà nha song kiếm cũng đã đủ xử lý rồi.

Đẩy nắp quan tài ra, đập vào mặt hắn là mùi rửa nát. Phó Thư Bảo bịt mũi ngó vào, nhìn thấy trong quan tài có một lão già đang nằm im lặng.

Thấy rõ khuôn mặt lão già trong quan tài, Phó Thư Bảo lập tức hóa đá tại chỗ.

- Bảo ca, là ai thế?

Độc Âm Nhi điểm chân một cái, thân thể nhẹ nhàng vọt tới, bay qua huyết trì, rơi vào trên bãi đá dưới quan tài đá. Đứng cạnh Phó Thư Bảo, nàng cũng ngó đầu tới, liếc một cái cũng khiến nàng lập tức đứng ngẩn tại chỗ.

Người nằm trong quan tài đá chính là người giàu có tứ hải, nắm trong tay thiên hạ Tú Quốc, Tú Lực hoàng đế!

- Thế này... Là thế nào?

Độc Âm Nhi sửng sốt nửa ngày mới thốt được một câu.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Thế này còn chưa rõ sao? Trên người vị hoàng đế chúng ta gặp bên ngoài kia có da rắn, hắc là giả mạo. Người trước mặt chúng ta hiện giờ mới là hoàng đế Tú Quốc chân chính đó.

Độc Âm Nhi đột nhiên duỗi tay ra, đưa hai ngón tay đặt lên cổ hoàng đế Tú Lực một chút, chợt kinh ngạc nói:

- Ta còn nói tại sao da hắc lại vẫn đàn hồi và sáng như vậy, hóa ra hắc còn hô hấp.

Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh, hô lên:

- Người nói hoàng đế Tú Lực còn sống sao?

- Đúng vậy. Hắc còn sống, chẳng qua đặc trưng tính mạng phi thường yếu ớt. Thảo nào chúng ta vừa rồi tiến vào không thể phát hiện ra.

Ngừng lại một chút, Độc Âm Nhi mới nghi hoặc nói:

- Nhưng ta nghĩ mãi mà không hiểu. Chúng ta đã có thể khẳng định hoàng đế Tú Lực bên ngoài là giả, hoàng đế thật đang ở trong mộ thất này. Vậy thì tại sao hoàng đế Tú Lực giả không một đao giết chết hoàng đế thật, ngược lại còn bỏ hắc vào đây chứ? Thế này không phải là lưu lại hậu hoạn sao?

- Chúng ta đoán làm gì chứ?

Phó Thư Bảo cười nhạt.

- Nếu hắc còn sống thì cứu hắc tỉnh lại, như vậy không phải là cái gì cũng rõ sao?

Độc Âm Nhi lắc đầu:

- Đặc trưng tính mạng của hắc yếu ớt như thế, chẳng mạnh hơn một người chết bao nhiêu, kể cả gia gia ta tới cũng không nhất định có thể cứu sống hắc, huống chi là chúng ta chứ?

214. Chương 214

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 214: Biến Hình Thú

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới trầm ngâm nói:

- Hoàng đế giả Tú Lực bên ngoài kia phong ấn hoàng đế Tú Lực ở chỗ này, nhất định có nguyên nhân vô cùng quan trọng. Một trong số đó chắc là không muốn để hoàng đế Tú Lực thật chết đi. Hiện giờ ta thấy, ta phá giải tổ hợp Lực Luyện Khí không chỉ đơn giản là phá hủy phong ấn, từ một góc độ nào đó mà xét thì cũng chính là phá đi thứ duy nhất có thể duy trì tính mạng của hoàng đế Tú Lực. Năng lượng của tổ

hợp Lực Luyện Khí kia là linh năng, như thế chúng ta có thể thử dùng năng lượng truyền vào khiến hắc tĩnh lại xem sao.

- Nếu như thế thì để ta cho hắc hai linh quả của Thiên Diệp Phù Bình xem.

Độc Âm Nhi nói xong liền làm luôn, lấy ra hai viên linh quả, mở miệng hoàng đế Tú Lực ra, bỏ vào trong miệng.

- Tốt lắm. Để ta thử một chút.

Phó Thư Bảo đã chuẩn bị tốt.

Độc Âm Nhi lắc đầu.

- Người làm ư? Người khẳng định chỉ cần thử một chút sẽ tiến hắc về trời ngay. Người có biết dùng linh năng bảo vệ tâm mạch của hắc không? Người có biết dùng linh năng đánh thức hắc không? Không có kinh nghiệm rồi. Để ta làm thôi, người ở bên cạnh nhìn là được.

Phó Thư Bảo bị Độc Âm Nhi nói cho cứng họng. Đúng là nếu nói về luyện chế Lực Luyện Khí và tu luyện lực lượng thì hắc mạnh hơn Độc Âm Nhi rất nhiều. Nhưng nói tới cứu người thì hắc tuyệt đối không thể nào bằng Độc Âm Nhi được.

Người ta là bệnh lâu thành lương y. Độc Âm Nhi là độc lâu thành lương y. Năng lực của nàng tại phương diện này cũng xuất sắc như bản lĩnh chế độc giết người của nàng chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

Hai viên linh quả xuống bụng liền phát huy tác dụng rất nhanh. Sắc mặt hoàng đế Tú Lực hiện lên một tia huyết sắc, không còn nhợt nhạt dọa người như trước nữa.

Hít sâu một hơi, Độc Âm Nhi liền đặt một bàn tay lên ngực hoàng đế Tú Lực...

Nói ra kỹ càng thì ngoài việc cho hai linh quả truyền linh năng, Độc Âm Nhi còn cho hoàng đế Tú Lực ăn hai loại độc được đặc tính tương khắc. Lấy độc khắc độc, sau khi trừ đi độc tính, hai loại độc được đó sẽ biến thành thuốc bổ cực tốt. Ba đường cùng tấn công, không bao lâu sau, hoàng đế Tú Lực đã rên rỉ một tiếng, không ngờ tỉnh lại rồi.

Mở hai mắt ảm đảm thần quang ra, Tú Lực liền thấy Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo, sững sốt nửa buổi mới cất tiếng hỏi:

- Các người... Là ai?

Độc Âm Nhi đang muốn nói chuyện thì Phó Thư Bảo đã đi đến phía sau nàng.

- Chúng ta là người cứu ông. Ta là tiểu thần y Ma Nhân, nàng là đệ tử của ta, Liễu Âm Nhi.

Dừng lại một chút, hắc lại nói:

- Ông lão, ông là ai?

- Ta? Ta là hoàng đế Tú Lực của Tú Quốc!

Mặc dù hữu khí vô lực, yếu ớt tới cực điểm nhưng hoàng đế Tú Quốc vẫn biểu lộ ra một loại uy nghiêm.

Phó Thư Bảo biết rõ mà còn cố hỏi, khê kéo áo Độc Âm Nhi quỳ xuống lạy.

- Tiểu dân tham kiến hoàng đế bệ hạ. Chúc hoàng đế bệ hạ phúc lớn như trời, thọ cao ngang núi.

Độc Âm Nhi không biết Phó Thư Bảo bán thuốc gì trong hồ lô nhưng cũng quỳ xuống lạy theo. Nghe Phó Thư Bảo nịnh nọt một hồi, nàng phải nhịn lắm mới không bật cười.

Hoàng đế Tú Lực trong quan tài đá thở dài một tiếng, bật cười nói:

- Phúc lớn như trời, thọ cao ngang núi sao? Ha ha, đây là nịnh nọt trầm ư? Trầm có thể tỉnh lại đã là được trời ban phúc rồi, làm gì có đúng khí mà cầu phúc thọ xa xôi nữa chứ?

Phó Thư Bảo đứng lên nói.

- Hoàng đế bệ hạ, mặc dù hiện giờ ngài đã tỉnh nhưng bên ngoài Hoàng Kim Điện vẫn còn một hoàng đế giả. Nếu hần phát hiện ra ngài tỉnh lại thì hần khẳng định sẽ giết chúng ta.

- Hần không phải là người, hần là... Khụ khụ khu...

- Hần là cái gì? Xà Nhân sao?

Tới nội dung quan trọng, Phó Thư Bảo cũng có chút gấp gáp.

Thở hổn hển mấy hơi, hoàng đế Tú Lực mới nói.

- Hần vốn là một con Biến Hình Thú, không phải là xà nhân gì cả.

- Biến Hình Thú sao?

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi lập tức sững sờ tại chỗ. Hai người lần đầu tiên mới nghe thấy xưng hô này.

- Biến Hình Thú vốn là một loại thú rất hiếm có từ thời đại khởi nguyên, cũng là một loại linh thú. Loại Biến Hình Thú này có thực lực rất đáng sợ, nếu đạt tới cấp linh vương thì nó không chỉ có thể biến hóa thành dáng vẻ của bất cứ động vật nào mà còn có thể biến thành người.

Ngừng lại một chút, Tú Lực hoàng đế mới từ từ nói:

- Các ngươi nhất định đã phá giải được tổ hợp Lực Luyện Khí trong lương đình mới vào được đây đúng không? Tổ hợp Lực Luyện Khí này vốn là để phong ấn còn Biến Hình Thú kia, nhưng bởi trăm tuổi già sắp chết, tham luyện tái sinh nên muốn lấy máu nó đổi lên người trăm, không ngờ là sau khi giải trừ phong ấn, liền bị nó phản, bản thân bị đánh trọng thương, ngược lại còn bị nó phong ấn ở chỗ này.

Phó Thư Bảo vẫn có chỗ khó hiểu:

- Thứ cho tiểu dân bất kính, nếu như tình huống như vậy thì tại sao con Biến Hình Thú kia lại không giết ngài chứ?

Tú Lực hoàng đế yếu ớt nói:

- Biến Hình Thú muốn biến hình cũng phải có điều kiện. Nếu muốn biến thành thú loại đồng thể tích thì nó phải cắn nuốt cốt tủy của loại thú kia, sau đó mới có thể biến thành dáng vẻ của loài đó. Tuy vậy cũng chỉ duy trì được thời gian một năm. Nhưng nếu muốn biến thành nhân loại, vậy thì tương đối phức tạp. Tựa như dáng vẻ của trăm bây giờ, nó phải dùng Linh Huyết Trì khiến trăm không chết không sống, sau đó mỗi tháng tới lấy máu mới của trăm, cắn nuốt để duy trì dáng vẻ của trăm. Một khi trăm chết đi thì một tháng sau e rằng nó không thể ẩn trốn được nữa rồi.

Phó Thư Bảo vội la lên.

- Nếu thế thì hiện giờ chúng ta đưa bệ hạ ra ngoài, vạch trần nó trước, sau đó dù nó có là Biến Hình Thú cấp linh vương nhưng tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ của bệ hạ vẫn có thể nhẹ nhàng giết được nó.

Hoàng đế Tú Lực cười khổ nói:

- Vô dụng thôi. Các ngươi phá giải tổ hợp Lực Luyện Khí kia không chỉ phá một phong ấn mà tác dụng của nó còn là cung cấp năng lượng cho Linh Huyết Trì phía dưới quan tài đá. Các ngươi phá giải xong, Linh Huyết Trì cũng mất đi năng lượng duy trì. Ta ở trong quan tài đá này miễn cưỡng có thể duy trì được tính mạng một ngày, một khi rời khỏi đây thì sẽ chết ngay lập tức. Mà gặp ánh mặt trời, cơ thể ta sẽ nhanh chóng mục nát, diện mục biến mất. Đừng nói tới chuyện vạch trần con Biến Hình Thú kia, sợ rằng lập tức sẽ bị tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ tru sát ngay!

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Chúng ta phí công một hồi không phải là vô ích sao? Chẳng có chút hỗ trợ nào đối với hiểm cảnh của chúng ta cả.

Độc Âm Nhi lúc này cũng buồn bã nói.

- Bảo ca, hiện giờ sinh mệnh lực của hần vô cùng yếu ớt, không cách nào đi vạch trần con Biến Hình Thú kia được.

Hoàng đế Tú Lực nói:

- Trẫm chắc chắn phải chết rồi nhưng không thể để con súc sinh kia họa hại giang sơn Tú Quốc được. Trẫm có một biện pháp giúp các người thoát hiểm nhưng các người phải đáp ứng một yêu cầu của trẫm.

- Yêu cầu gì?

Phó Thư Bảo thăm nghĩ:

- Đừng nói là một yêu cầu, dù là cả vạn cái cũng đồng ý với người. Quan trọng là ta thực hiện hay không lại là chuyện khác.

- Thật ra yêu cầu này rất đơn giản. Các người gọi ba vương tử của trẫm đến đây. Trẫm muốn gặp bọn họ để phân phó chuyện sau này. Nhưng chuyện này phải làm trước giờ này ngày mai. Các người có thể làm được không?

Hoàng đế Tú Lực dùng ánh mắt vô cùng chờ mong nhìn Phó Thư Bảo. Hiện giờ hắn cũng chỉ còn trông cậy được vào thiếu niên này mà thôi.[/CHARGE][[/HIDE]

215. Chương 215

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 215: Đối sách (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo nói:

- Hoàng đế bệ hạ xin cứ yên tâm. Nhất định ta sẽ làm được. Trước giờ này ngày mai, ta nhất định sẽ gọi được ba vương tử của bệ hạ vào chỗ này. Cho nên xin bệ hạ hãy nói rõ phương pháp đối phó với Biển Hình Thú cho chúng ta.

- Trên người Biển Hình Thú có một mùi thối cực kỳ khó ngửi, cho nên phải dùng Xà Tiên Hương của Xà Nhân Tộc để che dấu. Loại Xà Tiên Hương này mặc dù có thể che dấu mùi Biển Hình Thú của nó nhưng gặp phải Bạch Lân Phần thì sẽ bị đốt cháy. Cho nên có thể hắt Bạch Lân Phần lên người nó, nó sẽ bị thiêu ngay túi da nguyên trang, lộ rõ nguyên hình.

- Ta vẫn ngạc nhiên là tại sao trên người hoàng đế giả kia lại có mảnh da rắn, hóa ra là vì nguyên nhân kia.

Phó Thư Bảo nói:

- Chẳng qua dù có biện pháp đối phó với nó, nhưng có tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ bảo hộ, chúng ta làm sao hắt Bạch Lân Phần lên người nó được?

- Chuyện này thì các người phải nghĩ cách thôi... Dù sao sau khi trẫm chết đi. Trong một tháng là con Biển Hình Thú kia cũng không còn cách nào ẩn nấp được nữa. Chẳng qua lúc đó thì e rằng Tú Quốc cũng bị nó phá hủy rồi, lúc đó dân chúng sẽ rơi vào khổ nạn. Cho nên các người hãy bỏ dùng khí và trí tuệ ra làm tốt chuyện này. Hiện giờ ta mệt rồi, muốn nghỉ ngơi một chút...

Nói lâu như vậy, hoàng đế Tú Lực đứng là rất mệt rồi. Hắn từ từ nhắm mắt lại.

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi liếc nhìn nhau một cái, sau đó rời khỏi mộ thất.

Vấn đề chưa giải quyết xong lại nhận được một nhiệm vụ huy hoàng là cứu vớt dân chúng Tú Quốc. Phó Thư Bảo không cảm thấy vinh quang chút nào, ngược lại thấy đau hết cả đầu.

Theo đường cũ trở lại lương đình, đứng từ trên cửa động nhìn xuống, thấy màn sương mù màu lam đã yếu đi nhiều, hào quang màu lục cũng yếu ớt, không còn mật độ như cũ nữa. Đường như các loại dấu hiệu đều cho thấy hoàng đế Tú Lực thật đã tới lúc đèn cạn dầu rồi, lúc nào cũng có khả năng hai chân duỗi ra mà vĩnh biệt.

Không có dũng khí nhìn tiếp, Phó Thư Bảo liền đặt bàn đá vào chỗ cũ, lại đưa hết bùn đất về lấp lại. Độc Âm Nhi cũng thu lồng bằng trên lương đình, khiến cho tất cả trở lại dáng vẻ ban đầu.

Rời khỏi lương đình, đi đến cạnh hồ nước, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi trở về phòng. Lúc đi thì tộc trưởng xà tộc Kim Dịch còn ở trước cửa, giờ đã không còn thấy hân đâu nữa.

Quay đầu nhìn lại, ánh mặt trời sau trưa chiếu sáng xuống trên Hoàng Kim Điện, ánh vàng lấp lánh. Uy nghiêm của hoàng gia được thể hiện mạnh nhất ở nơi này. Kiến trúc hùng vĩ nơi đây khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Trước giờ này ngày mai phải đưa ba vị vương tử tới trong mộ thất, còn phải để hoàng đế Tú Lực giả hiện nguyên hình. Hai chuyện này dù là chuyện nào cũng đều khiến người ta đau đầu cả. Mà càng không xong chính là Phó Thư Bảo còn chưa nghĩ ra là nên xuống tay như thế nào.

Ngay lúc đang trầm tư, cửa điện vốn đóng chặt đột nhiên từ từ mở ra. Tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ đi ra từ Hoàng Kim Điện, phía sau còn có một lão già và một thiếu nữ chậm chậm đi vào Ngự Hoa Viên.

Thấy hai người kia, Phó Thư Bảo lập tức ngăn ra.

Lão già kia không hề xa lạ gì, chính là tông chủ Mạc Kinh Vân của Quy Vân Tông. Thiếu nữ phía sau hân cũng không xa lạ, chính là kẻ có ý đồ cùng Tú Cát mưu sát hôn phu của mình, lại bị hôn phu đâm cho một nhát bút lông - Băng Oánh.

Tìm khắp mọi nơi trong Tú Quốc, Băng Oánh vẫn không tìm thấy Tú Cát, sau khi tới kinh đô lại bị đệ tử Quy Vân Tông phát hiện, sau đó bị Mạc Kinh Vân lôi tới Hoàng Kim Thành.

Mạc Kinh Vân và Thái Bình Vương Tước có quan hệ cũng không phải tốt lắm nhưng trước khi tân hoàng lên ngôi, hân phải chọn gia nhập một phe. Nghĩ đi nghĩ lại, hân cũng chỉ còn cách đứng ở phe Thái Bình Vương Tước này. Dù sao thì Băng Oánh cũng được Tú Cát yêu thích, trong tương lai sẽ có quý mệnh làm hoàng hậu.

Cho nên vì tỏ rõ lập trường và quyết tâm, lần này Mạc Kinh Vân đã tự mình đi cùng Thái Bình Vương Tước tới Hoàng Kim Thành, “xem bệnh” cho Tú Lực hoàng đế. Thậm chí hân còn đem Băng Oánh đi theo.

Tất cả đều tiến hành theo kế hoạch. Mạc Kinh Vân cũng không biết rằng cả đời này hân sẽ không bao giờ gặp được Tú Cát nữa. Mà Thái Bình Vương Tước ngay lúc hân rời Hoàng Kim Thành đã bị Hữu Hoàng Kim Vệ Thác Thiên lôi đi như bắt gà vào trong một mật thất không cửa sổ. Ở nơi đó, Thanh Dật Vương Tước và Định Thiên Vương Tước cũng đã đợi hân rồi.

Thế sự thay đổi, ai có thể nhìn thấu toàn cảnh chứ?

Đời người như bàn cờ, ai có thể thắng mãi đây?

Thấy Mạc Kinh Vân và Băng Oánh từ từ đi đến, trong lòng Phó Thư Bảo có cảm giác rất khó nói lên lời. Hân có thể cảm thấy Băng Oánh có vẻ ưu thương nhân nhật sâu thẳm trong tim. Người khác còn không biết tại sao nàng ưu thương, nhưng hân thì biết rất rõ ràng.

Nhớ lại chuyện đâm nàng một bút lông, hân cũng khó tránh khỏi sinh lòng áy náy. Mặc dù Băng Oánh có lỗi trước, mưu đồ với Tú Cát muốn giết hôn phu là hân nhưng nàng cũng không phải là loại nữ nhân xấu xa, chỉ là loại người đáng thương không có kinh nghiệm, dễ bị lợi dụng mà thôi.

Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ Thác Thiên nói với Mạc Kinh Vân và Băng Oánh, sau đó lớn tiếng nói:

- Ba vị vương tử đều đưa người tới xem bệnh cho bệ hạ, bệ hạ cảm thấy rất vui mừng, cho nên cho ta tới truyền ý chỉ, sáng ngày mai các người hãy cùng tới Hoàng Kim Thành hội chẩn cho người.

Lưu lại một câu nói này xong, tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ liền rời đi. Ngay lúc bọn họ xoay người rời đi, tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch cũng đi ra khỏi phòng mình. Về mặt nanh ác của hắn lập tức khiến Băng Oánh sợ tới mặt hoa biến sắc.

Mạc Kinh Vân chỉ lạnh nhạt liếc Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi một cái liền chuyển lực chú ý sang người Kim Dịch. Do mới tới nên hắn chỉ mới gặp mặt Phó Thư Bảo một lần, hơn nữa Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cũng đã cải trang rồi, cho nên không nhận ra được thân phận hai người. Nhưng Kim Dịch đối với hắn và Băng Oánh lại hình thành uy hiếp.

Nếu như là đơn đả độc đấu thì thực lực của Kim Dịch không thua Mạc Kinh Vân chút nào. Nếu xét về trận doanh mà nói thì bên có thể uy hiếp Mạc Kinh Vân chỉ có Thanh Dật Vương Tước. Về phần Định Thiên Vương Tước, trong mắt Mạc Kinh Vân hắn, kẻ đó chỉ là một tên vô danh tiểu tốt giống như người qua đường Ất hay người qua đường Giáp mà thôi, căn bản không đáng đếm xỉa tới.

- Không ngờ Mạc tông chủ của Quy Vân Tông lại tham gia chuyện nào nhiệt này, thật sự là lợi ích làm mờ tâm trí mà, ha ha!

Kim Dịch tuyệt đối không khách sáo chút nào, vừa gặp mặt đã nói một câu mười phần thâm chọc.

- Tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch, người không trốn trong ổ rắn hôi thối của người, chạy tới Hoàng Kim Thành là nơi chỉ có người mới tiến vào được, không phải cũng bị lợi ích làm mờ tâm trí hay sao?

Mạc Kinh Vân cũng đáp trả một câu.

- Kim Dịch đâu thèm để ý tới tranh giành quyền lợi giữa nhân loại các người. Lần này ta tới Hoàng Kim Thành chẳng qua chỉ vì ta có chuyện riêng muốn xử lý mà thôi. Ai làm hoàng đế đối với lão tử tuyệt đối không cảm thấy chút hứng thú nào!

- Chuyện riêng gì chứ? Không ngại thì nói ra nghe thử xem.

Mạc Kinh Vân cười nói:

- Đệ tử Quy Vân Tông ta hơn một vạn, nói không chừng có thể giúp Kim tộc trưởng đó.

- Hừ! Chẳng qua chỉ là một vạn tên phế vật mà thôi.

Nói một câu khinh miệt, Kim Dịch tựa như không có hứng thú đấu võ mồm với Mạc Kinh Vân nữa, xoay người tiến vào phòng. [/CHARGE][/HIDE]

- Ngày mai chúng ta sẽ thấy rõ thôi.

Mạc Kinh Vân cũng cười lạnh một tiếng, mang Băng Oánh tiến vào căn phòng tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ cấp cho bọn họ.

Nhìn cánh cửa mở rộng kia, trong lòng Phó Thư Bảo đang suy nghĩ:

- Tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch không tới vì việc tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, đó chính là vì tới lấy thứ trong tay La Nghiêm. Vậy đó là Hóa thạch hổ phách chứa Sinh hóa Nhân Xà kia và bản đồ da thú liên quan tới bí mật của Luyện Thiên Thần Quyển! Từ đó xem ra, hai thứ kia vẫn còn chưa rơi vào tay Kim Dịch.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn hơi thất vọng. Nguyên nhân chủ yếu khiến hắn lúc đó không đoạt hai thứ kia là muốn thả dây câu dài, bắt con cá lớn, mượn Kim Dịch để giải bí mật trên bản đồ da thú. Nhưng chuyện tới bây giờ còn chưa có kết quả, hơn nữa còn nảy sinh chuyện hoàng đế Tú Lực thật giả khiến người ta đau đầu thể này.

Trở lại trong phòng, nhìn Phó Thư Bảo vẫn đang trầm tư, Độc Âm Nhi hơi đau lòng nói:

- Bảo ca, người cũng đừng suy nghĩ nhiều quá, nghỉ ngơi một chút đi.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Nghỉ ngơi ư? Giờ này ta mà còn nghỉ ngơi thì chỉ e rằng sẽ nghỉ ngơi cả đời luôn. Người không nhận ra sao? Con Biển Hình Thú kia đã chờ được ba vương tử và người của bọn họ tới. Ngày mai hắn sẽ hạ sát thủ

thời. Trước lúc đó, nếu chúng ta còn chưa có đối sách thì chúng ta và ba vương tử kia sẽ cùng nhau xong đời.

- Nếu không được thì chúng ta nói thật với tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ kia đi. Để bọn họ biết chân tướng, có khi bọn họ sẽ ra tay đối phó với Biển Hình Thú kia đó.

Độc Âm Nhi nói.

Trong trầm tư, Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên nói:

- Biện pháp này thật ra là biện pháp đơn giản nhất có thể làm được. Chẳng qua dựa theo cách nói của sư phụ Tú Lý, năm năm rồi hắn đã không gặp hoàng đế Tú Lực. Ta nghĩ rằng nếu thế thì con Biển Hình Thú kia đã không chế Hoàng Kim Thành này ít nhất bốn năm rồi. Trong thời gian bốn năm này, nó khẳng định đã sắp đặt nhân thủ của chính mình rồi. Người tướng hắn sẽ cho hai tổng quản Hoàng Kim Vệ lúc nào cũng có thể giết nó ở bên cạnh mình sao?

- Ý của Bảo ca là sao? Vậy hai tổng quản Hoàng Kim Vệ kia cũng là giả sao?

- Đó chỉ là suy đoán nhưng nếu đã có khả năng như vậy thì chúng ta không thể mạo hiểm được.

- Nếu vậy thì chúng ta không phải chết chắc rồi sao?

Độc Âm Nhi thở dài một hơi, tâm tình buồn chán tới cực điểm. Tình huống như vậy thì nơi này chính là tử địa chứ không còn nghi ngờ gì nữa, gần như không có cửa chạy trốn rồi.

- Còn chưa biết ai sẽ chết đâu.

Phó Thư Bảo nói:

- Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước mang người tới Hoàng Kim Thành là vì cái gì?

- Không phải là để chữa bệnh cho hoàng đế Tú Lực sao?

Độc Âm Nhi hơi khó hiểu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Sai rồi. Sợ rằng là để trừ lão sư phụ gốc của ta thôi. Hai vương tử khác căn bản không có ý định để hoàng đế Tú Lực sống sót. Sư phụ gốc của ta muốn mang người tới để chữa bệnh, hai vương tử khác lại đều mang theo cao thủ tới giết người. Hơn nữa ta đoán rằng hai vương tử khác cũng đã có đối sách trọn vẹn rồi. Ví dụ như cho người của mình mai phục ngoài Hoàng Kim Thành, một khi hoàng đế Tú Lực thăng thiên thì bọn họ sẽ bắt đầu thanh trừ hết dị đảng, leo lên ngôi vị hoàng đế!

Mặc dù không biết Phó Thư Bảo có đối sách gì nhưng nhìn vẻ tươi cười quen thuộc của hắn, tâm tình lo lắng của Độc Âm Nhi lập tức đỡ hơn nhiều.

- Ta đoán người đã có đối sách rồi phải không? Là gì thế?

Phó Thư Bảo cười lạnh nhạt:

- Đối sách của ta thật ra cũng đơn giản, đó là liên thủ với Mạc Kinh Vân và Kim Dịch, để bọn họ phát tín hiệu, cho người của Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước ra tay. Đến lúc đó chúng ta phóng hỏa bốn bề trong Hoàng Kim Thành, làm lớn chuyện lên.

Độc Âm Nhi nhíu mày nói:

- Phương pháp này nhìn có vẻ được nhưng làm sao liên thủ được với bọn họ chứ? Vừa rồi người cũng thấy rồi đó. Hai người đó đầy mùi thuốc súng, không đánh nhau đã là khắc chế lắm rồi.

Phó Thư Bảo nói:

- Chuyện này ta có biện pháp. Đêm nay ta sẽ tới nói chuyện riêng với từng người. Người cũng chuẩn bị tốt đi. Đêm nay chính là thời gian chúng ta hành động sớm.

Mặt trời dần dần hạ xuống, cuối cùng chìm vào đường chân trời phía tây.

Màn đêm buông xuống, Hoàng Kim Thành sáng rực ánh đèn hoa. Thật ra cũng không cần nhiều Hoàng Kim Vệ trấn thủ Hoàng Kim Thành lắm bởi chỉ số đèn đuốc này cũng đủ khiến những người có mưu đồ âm thầm tiến vào không cách nào ẩn trốn rồi.

Chẳng qua, bất luận Hoàng Kim Vệ nào cũng không phát hiện ra, Hoàng Kim Thành thoạt nhìn thì bình yên đã âm thầm hình thành một cơn lốc rất lớn. Mà điểm xuất phát của cơn lốc này chính là một thiếu niên không đáng là gì trong mắt bọn họ - Phó Thư Bảo.

Đi dưới ánh trăng mờ mờ, Phó Thư Bảo xuất hiện trước cửa phòng Kim Dịch.

Còn không đợi hẵn gõ cửa, tiếng nói lạnh như băng của Kim Dịch đã truyền ra từ trong phòng:

- Nếu người không muốn chết thì sau khi ta nói xong, tốt nhất người nên rời khỏi cửa phòng của ta.

Câu nói đã xong, Phó Thư Bảo vẫn không động đậy, ngược lại rất lễ phép vươn tay ra, gõ gõ lên cửa nói:

- Nếu người không muốn biết Luyện Thiên Thần Quyển ở chỗ nào thì người cứ ra tay đi.

Kim Dịch cũng không hứng thú với việc tranh đoạt ngôi vị hoàng đế Tú Quốc. Chuyện duy nhất hấn cảm thấy hứng thú là Luyện Thiên Thần Quyển. Tầm bản đồ da thú nọ có liên quan tới bí mật của Luyện Thiên Thần Quyển, mà không có Luyện Thiên Thần Quyển, hấn có biết bí mật thì có tác dụng cái lông gì?

Thật ra đây cũng là chuyện rất dễ đoán thôi.

Cạch một tiếng nhẹ, cửa phòng Kim Dịch liền tự động được mở ra.

Nhìn thấy Phó Thư Bảo tươi cười đứng ngoài cửa, sắc mặt Kim Dịch vẫn âm trầm như cũ, nói:

- Hừ, nếu như người muốn đùa cợt với ta hoặc có ý đồ khác thì cho dù có tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ ở đây, ta cũng sẽ không nương tay với người đâu.

- Tộc trưởng Kim Dịch, chẳng lẽ không muốn hỏi ta, tại sao ta lại biết thứ mà tộc trưởng muốn sao?

Phó Thư Bảo nói thẳng vào điểm chính.

- Ta không hứng thú với việc này. Ta chỉ muốn biết vật đó bây giờ đang ở đâu.

Kim Dịch nói.

- Ngay cách vách phòng của người. Trên người Mạc Khinh Vân có nửa khối. Một nửa khác ta biết đang ở đâu, chỉ có ta có thể lấy được.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói.

- Trên người tên rùa già Mạc Khinh Vân không ngờ lại có nửa khối sao?

Từ một nơi xa xôi như Linh Tú Sơn Mạch đến, Kim Dịch hiển nhiên không biết chuyện Thánh tộc trưởng Độc Lang Tộc bức hôn tại Hồ Thành.

- Đúng vậy, ta cũng không sợ nói cho người biết, một nửa khác đang trong tay Thánh tộc trưởng Độc Lang Tộc, Độc Vô Song.

- Thánh tộc trưởng Độc Vô Song của Độc Lang Tộc sao?

Kim Dịch nhất thời cả kinh, sửng sốt một chút rồi cười âm trầm, nói:

- Nếu như đang ở trong tay nàng thì làm sao người có thể lấy được chứ?

Phó Thư Bảo cười thản nhiên, nói:

- Đương nhiên cũng có điều kiện, nếu không thì cũng không cần liều chết đến gõ cửa phòng người.

- Người có điều kiện gì?

Kim Dịch hồ nghi nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo nói:

- Tộc trưởng Kim Dịch là người của Thanh Dật Vương Tước, Mạc Kinh Vân Mạc tông chủ là người của Thái Bình Vương Tước. Ta là người của Định Thiên Vương Tước. Mục đích chúng ta đến chỗ này, nói thẳng ra không phải chính là muốn hoàng đế Tú Lực chết hay sao? Tối nay chúng ta ra tay, tộc trưởng Kim Dịch người phát tín hiệu để người của Thanh Dật Vương Tước tiến công Hoàng Kim Thành.[/CHARGE][HIDE]

216. Chương 216

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 216: Mây đen che trăng sáng

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Kim Dịch cười ha hả nói:

- Người dùng một thứ không thể xác định để ta phát tín hiệu cho người của Thanh Dật Vương Tước ra tay, con mẹ nó chứ, nào người có vấn đề hay bị ngu bầm sinh hả?

Phó Thư Bảo vẫn không hề có vẻ gì là không vui, nói:

- Giờ này hoàng đế Tú Lực trong Hoàng Kim Thành kia là giả, người thật đã bị nó khống chế. Hoàng đế Tú Lực thật chỉ còn sống được một ngày thôi.

Ngừng lại một chút, hắn mới nói:

- Sự thật thì ba vị vương tử đều muốn giết hoàng đế Tú Lực để kế thừa hoàng vị. Nhưng hoàng đế Tú Lực giả này làm sao có thể không nghĩ tới việc giết bọn họ để tuyệt hậu họa chứ? Không chỉ có chúng ta bị nhốt ở nơi này mà ba vương tử cũng đã bị giam lỏng rồi. Ngày mai chúng ta đi gặp hoàng đế Tú Lực giả kia sẽ là lúc nó đối phó với chúng ta. Đêm nay chúng ta không ra tay thì kẻ chết sẽ là chúng ta.

Lời nói của Phó Thư Bảo không có nửa chữ dối trá, đây đúng là một câu cực kỳ khó nói. Chẳng qua Kim Dịch vẫn lắc đầu hồ nghi, cười âm trầm nói:

- Người cho rằng ta sẽ tin tưởng lời nói của người sao?

- Ta biết người sẽ không tin. Nhưng có một việc mà Kim tộc trưởng người nhất định biết, đó là hoàng đế Tú Lực trên Hoàng Kim Điện kia muốn Xà Tiên Hương của Xà Nhân Tộc các người. Người có biết việc này không?

Phó Thư Bảo hỏi ngược lại.

Kim Dịch suy nghĩ một chút mới nói:

- Chuyện này thật ra ta cũng biết. Bình thường đều là tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ tự mình tới Xà Nhân Tộc chúng ta lấy. Ta cũng bởi vì thế mới biết bọn họ. Lấy chuyện này mà nói hoàng đế Tú Lực trong Hoàng Kim Điện là giả thì không phải quá miễn cưỡng hầy sao?

- Tuyệt đối không miễn cưỡng chút nào. Bởi vì hoàng đế Tú Lực giả kia không phải là người mà là một con Biến Hình Thú tới từ thời đại khởi nguyên.

- Cái gì?

Kim Dịch lập tức đứng ngẩn ra tại chỗ.

Xà Nhân Tộc chính là một chủng tộc tồn tại từ thời đại khởi nguyên, hiểu rõ những thứ của thời đại khởi nguyên nhất. Biến Hình Thú là thứ gì thì hắn hiển nhiên biết. Kết nối tất cả với nhau, hắn đã tin Phó Thư Bảo tới tám phần. Nhưng muốn vì vậy mà phát tín hiệu tiến công Hoàng Kim Thành, hắn lại trở nên do dự.

- Ta chỉ nói thế với người thôi. Dù sao thì nếu đêm này mà không ra tay, ngày mai người chết là chúng ta rồi. Người cũng vĩnh viễn không lấy được Luyện Thiên Thần Quyển nữa.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai, khuôn mặt không biểu hiện gì.

- Chờ một chút!

Kim Dịch đột nhiên gọi hắn lại:

- Nhân mã của Thanh Dật Vương Tước mai phục ở bên ngoài Hoàng Kim Thành căn bản không thể lay động được nơi này. Nếu muốn hành động thì phải hành động cùng nhân mã của Thái Bình Vương Tước và Mạc Khinh Vân.

Thấy Kim Dịch đã bị lay chuyển, tâm trạng Phó Thư Bảo rốt cục cũng thả lỏng một chút:

- Giờ ta phải đi tìm Mạc tông chủ Mạc Khinh Vân.

- Không cần đâu, ta đã tới rồi.

Tiếng nói của Mạc Khinh Vân đột nhiên truyền từ phía sau tới.

Quay người lại, Phó Thư Bảo liền thấy Mạc Khinh Vân mặc một bộ trường bào màu xanh, sắc mặt nghiêm chỉnh, mắt to mi dày, đặc biệt có chính khí凛 nhiên của một vị tông sư một phái. Bằng Oánh phía sau mặc một bộ váy dài trắng muốt tinh khiết, ánh mắt ưu thương khiến người ta khó tránh khỏi đau lòng.

Kim Dịch liền chạy ra khỏi phòng, vẻ mặt đầy giận dữ nói:

- Dù gì người cũng là tông chủ trong bốn đại tông phái, nửa đêm canh ba âm thầm tới cửa phòng ta, rốt cục là muốn làm gì?

Mạc Khinh Vân cười lạnh nói:

- Lời nói của vị thiếu niên tự xưng là Ma Nhân thần y này lớn như vậy, không phải là muốn để ta nghe thấy rồi đi đến sao? Mạc Khinh Vân ta là người quang minh lỗi lạc, các người bàn bạc những gì ta cũng đã nghe thấy cả rồi, cho nên không cần các người tới tìm ta, ta tự mình đi ra là được.

Kim Dịch hừ lạnh một tiếng, cũng không tranh cãi âm ỉ vô vị thêm nữa.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Mạc tông chủ đã tới là tốt rồi. Người đã biết tính chất nghiêm trọng của chuyện này, như thế thì chúng ta ra tay nhé.

Mạc Khinh Vân lắc lắc đầu nói:

- Từ đầu tới giờ ta thấy thân hình người rất quen mắt, vừa rồi nghe tiếng nói của người lại càng thấy quen tai. Người nói với tộc trưởng Kim Dịch là ta có nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, lại làm ta nhớ tới một người. Tuổi các người cũng không sai biệt lắm. Người nói xem ta nghĩ tới ai nào?

Ngay lúc này, Bằng Oánh tiến lên, cất tiếng trong trẻo:

- Phó Thư Bảo, là người sao?

Hồ ly đúng là hồ ly.

Phó Thư Bảo cũng tuyệt đối không ngờ nữ tử tâm trí thuần khiết như giấy trắng giống Bằng Oánh cũng có thể nhận ra thân phận mình. Hắn cảm thấy không nói lên lời. Thân phận bị vạch trần lúc này sẽ là một sự phiền toái lớn chứ không nghi ngờ gì nữa. Hắn căn bản không biết Mạc Khinh Vân muốn làm gì.

- Là ta.

Trong lòng dù đang suy nghĩ nhanh như chớp, nhưng Phó Thư Bảo vẫn gật đầu, thừa nhận thân phận của mình. Sau đó hắn đưa tay vuốt nhẹ lên mặt, bỏ tấm mặt nạ da người tinh tế do Độc Âm Nhi tự mình chế tạo xuống.

Ngay lúc này, Độc Âm Nhi cũng đã đi đến đây, cảnh giác nhìn Mạc Kinh Vân và Băng Oánh. Cho dù đối phương là Lục Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, chỉ cần Mạc Kinh Vân có gan ra tay thì nàng cũng không chút do dự mà ra tay.

- Tiểu tử, vừa hay bắt ngươi đổi nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển với lão ma đầu Độc Vô Song!

Mạc Kinh Vân đột nhiên giơ tay chụp về phía Phó Thư Bảo.

Chân Phó Thư Bảo chợt động, bay nhanh về phía sau.

Kim Dịch kịp thời ngăn trước mặt Phó Thư Bảo, mở miệng phun ra một luồng độc vụ màu lục.

Đám độc vụ có thể tích không lớn lắm nhưng cũng đủ bao phủ Mạc Kinh Vân. Một mùi hôi thối ập vào mũi, cho dù Mạc Kinh Vân cũng không dám thử, lập tức dừng thể công với Phó Thư Bảo, lui lại phía sau. Ngay lúc này, đột nhiên Băng Oánh kêu hự một tiếng, bị Độc Âm Nhi đột nhiên tấn công, đá trúng cánh tay. Mặc dù không bị thương nhưng điều này vẫn khiến nàng chịu thiệt lớn, đau không chịu nổi.

Chẳng qua Độc Âm Nhi chỉ tấn công mang tính cảnh cáo, cũng không hạ thủ tàn nhẫn, không hạ độc Băng Oánh.

Kim Dịch cười ha hả nói:

- Mạc Kinh Vân, chúng ta là ba người, nếu ngươi tiếp tục ra tay thì phải ngẫm hậu quả cho kỹ. Nữ tử bên cạnh ngươi e rằng sẽ là người chết đầu tiên. Mặt khác, mình ta dù không có cách nào đánh thắng ngươi nhưng ngươi cũng chẳng cách nào đánh thắng ta. Nhưng ta có hai người trợ giúp, chỉ sợ ngươi chết cuối cùng vẫn sẽ là ngươi.

Phân tích lợi hại một hồi, Mạc Kinh Vân mặc dù cực kỳ không cam lòng nhưng cuối cùng vẫn nhịn được xuống, cười ha hả nói;

- Ta chẳng qua chỉ muốn thử một chút xem Thư Bảo hiền tể gần đây có tiến bộ gì không thôi. Thử một chút, quả nhiên tiến một bước lớn.

Dừng lại một chút, hắc lại cười nói:

- Tộc trưởng Kim Dịch, sợ rằng ngươi không biết, thần y thiếu niên giả mạo Ma Nhân trước mặt ngươi chính là đứa con tiện nghi của Thánh tộc trưởng Độc Vô Song của Độc Lang Tộc đâu nhỉ?

- Cái gì?

Kim Dịch kinh dị nhìn Phó Thư Bảo.

Vẻ tươi cười trên mặt Mạc Kinh Vân càng rõ rệt:

- Còn nữa. Hắc không chỉ là con của Độc Vô Song mà còn cháu rể của Mạc Kinh Vân ta, cũng chính là hôn phu tương lai của cháu gái Băng Oánh của ta.

- Tiểu tử, rốt cục trong hồ lô của ngươi bán thuốc gì?

Ánh mắt Kim Dịch lập tức trở nên hung hãn.

Phó Thư Bảo kéo Độc Âm Nhi tới phía sau mình, lại nhún nhún vai, cười ha hả nói:

- Một chữ của hắc cũng không phải là giả. Chẳng qua vị con dâu kia không muốn thành hôn với ta, đã trốn nhà đi theo nam nhân khác, cấm sừng cho lão tử. Còn nữa, ngươi vừa rồi cũng đã nhìn thấy, Mạc tông chủ muốn bắt ta về đổi lấy nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển. [/CHARGE] [/HIDE]

217. Chương 217

Chương 217: Khai chiến

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kim Dịch đột nhiên tức giận nói:

- Mẹ kiếp, rốt cục các người có quan hệ gì, sao lại phức tạp như vậy?
- Phó Thư Bảo, người đừng có ngậm máu phun người, ta... Không bỏ trốn cùng người khác!

Băng Oánh tức tới mặt đỏ tía tai, rốt cục cũng thu được dũng khí mà nói. Tuy nhiên chỉ nói một câu, trong lòng có quỷ nên đã xấu hổ tới quần bách không chịu nổi rồi.

- Người không chỉ bỏ trốn với Tú Cát mà e rằng đã lên giường với hắn rồi, phải không?

Phó Thư Bảo cười lạnh nói. Vị thế tử tương lai này cho tới giờ chưa bao giờ đứng trên lập trường của hắn để suy nghĩ bất cứ một vấn đề gì. Chuyện này khiến hắn không thể có chút thương xót nào với nàng.

- Người...

Băng Oánh đột nhiên nghĩ tới chiếc bút lông tà ác kia, cũng không có gan lên tiếng.

Phó Thư Bảo cũng chẳng thêm liếc nàng một cái nào nữa, tức giận nói:

- Như vậy đi, hoặc là chúng ta tranh chấp ngay tại đây, hiềm nghi lẫn nhau, tới ngày mai cùng chết, hoặc là theo cách ta làm, cùng nhau tiến công Hoàng Kim Thành.

Mạc Khinh Vân im lặng.

Kim Dịch cũng không nói gì.

Phó Thư Bảo cười lạnh nói:

- Hai các người một là tộc trưởng Xà Nhân tộc, một là tông chủ Quy Vân Tông nhưng ta thấy các người chẳng qua chỉ là loại người ích kỷ, chẳng coi tính mạng người nhà mình vào đâu. Thôi đi, xem như lão tử không biết gì hết, ngày mai cùng chết đi. Một người thì nghĩ tới bí mật của Luyện Thiên Thần Quyển, một kẻ còn muốn lấy Luyện Thiên Thần Quyển, còn muốn tạo quan hệ với hoàng đế tương lai. Các người cứ vào quan tài mà mơ đi! Âm Nhi, chúng ta trở về đi. Trở về ngủ một giấc sướng khoái.

- Ủ.

Độc Âm Nhi đáp một tiếng, rất dịu dàng.

- Chờ một chút!

Mạc Khinh Vân gọi Phó Thư Bảo lại, nói:

- Chúng ta có thể phát tín hiệu cho người bên ngoài ra tay, nhưng sau khi ra tay thì chúng ta ở trong Hoàng Kim Thành, trong tay trống không.

Phó Thư Bảo nói:

- Ta có biện pháp...

Một đám mây đen kéo tới. Cả bầu trời đêm vốn thoáng sáng lập tức trở nên đen tối.

oOo

Một đám lửa được đốt lên từ trong Ngự Hoa Viên, trong chớp mắt đã khuếch tán tới địa phương khác của Hoàng Kim Thành. Đương nhiên gió cũng có tác dụng nhưng không phải là lý do khiến hỏa thể khuếch tán mạnh. Nó có thể lan nhanh như thế là bởi vì người phóng hỏa chính là Phó Thư Bảo.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa có tính xuyên thấu quỷ dị và năng lực phi hành, nước bình thường không có khả năng diệt được. Cho nên Hoàng Kim Vệ nắm thủy Nguyên Tố tới cứu hỏa mà mỗi lửa lại bắt diệt, thường vừa bị diệt lại nổi lên. Chẳng qua khi phóng hỏa trước mặt Mạc Khinh Vân và Kim Dịch, hắn cũng không có gan lộ ra Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của mình, vẫn phải dùng Bạch Lân Phần để che dấu màu sắc thực.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Hoàng Kim Thành đã tràn ngập ánh lửa, loạn thành một đám.

Ngay lúc thể lửa lan rộng, Mạc Kinh Vân và Kim Dịch liền lần lượt có động tác.

Mạc Kinh Vân móc một ống tròn bằng kim loại màu đen dài cỡ ngón tay ra, truyền Đại Vô Vũ Trụ Lực của hắn vào trong đó. Ống tròn màu đen kia liền rít lên một tiếng, đột nhiên bắn lên trên không trung. Bay tới một độ cao nhất định, nổ ầm một cái liền bùng nổ. Trong nháy mắt, cả bầu trời đêm đen kịt liền có một vùng hoa khói rất lớn nở ra, ánh sáng như ngọc rất cuốn hút.

Khói hoa Lực Luyện Khí loại thu nhỏ. Phó Thư Bảo lần đầu tiên được thấy thứ này. Thái Bình Vương Tước lần này xem ra cũng bỏ đủ tiền vốn rồi.

Ngay sau Mạc Kinh Vân, Kim Dịch cũng móc ra một quả cầu kim loại tròn màu đen, chỉ lớn hơn một trứng gà một chút. Cũng không thấy Kim Dịch truyền lực lượng vào bên trong, trực tiếp ném lên không trung. Ầm một tiếng nổ vang, một đám lửa liền nổ rộ trên bầu trời, phạm vi còn rộng hơn cả loại Lực Luyện Khí khói hoa thu nhỏ của Mạc Kinh Vân một chút.

Đến lúc này, tín hiệu ra tay xem như đã được phát ra rồi.

Mạc Kinh Vân và Kim Dịch đồng thời đưa mắt ra nhìn thẳng vào Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai, cười khổ nói:

- Ta là đệ tử của Tam vương tử Định Thiên Vương Tước, các người không nghĩ là sư phụ ta có năng lực bày phục binh để tranh đoạt vương vị đấy chứ?

Mạc Kinh Vân hừ lạnh một tiếng:

- Tú Lý là một vương tước không tranh giành gì nhất trong vương thất Tú Quốc. Chuyện này mọi người trong Tú Quốc đều biết. Ta cũng chẳng trông cậy là hắn cũng có nhân mã tiến tới. Bây giờ ta chỉ muốn biết, chúng ta đã làm những việc cần làm rồi, đối sách của người là gì? Ta cũng không muốn tới khi tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ mang người giết tới đây rồi mà người mới nói ra đâu.

- Đi theo ta đi. Các người cũng phải tới gặp hoàng đế Tú Lực thật một chút.

Phó Thư Bảo đưa mắt nhìn Độc Âm Nhi, lại kéo nàng đi về phía lương đình trong hồ nước.

- Phó Thư Bảo, hừ hừ...

Mạc Kinh Vân đi phía sau thăm cười lạnh.

- Hiện giờ người là con cá mà lão tử coi trọng, thò tay là có thể bắt được. Lần này thực sự có thu hoạch rồi. Tấn công mạnh mẽ thế này, binh mã của Thanh Dật Vương Tước nhất định sẽ tổn thất thảm trọng. Nhân mã của Thái Bình Vương Tước cũng tổn hao nhiều, lực lượng một phương suy yếu, một phương lại giữ được thực lực. Đợi khi trận tranh đoạt ngôi vị hoàng đế này Thái Bình Vương Tước chiếm thế thượng phong thì ta sẽ bắt tiểu tử này. Luyện Thiên Thần Quyền sẽ là của ta rồi!

Đi đến lương đình trong hồ nước, Phó Thư Bảo lại lấy chuông nhỏ màu vàng vẫn đeo ở thắt lưng ra lay động nhẹ nhàng. Tiếng chuông từ từ lan ra. Dưới một vùng khói lửa chiếu rọi, tiếng chuông này không phù hợp với khung cảnh lắm.

- Tiểu tử, người tự xưng rung chuông làm gì thế?

Kim Dịch cảnh giác nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Xin lỗi, mỗi khi ta lo lắng thì lại rung chuông này. Tiếng động như vậy sẽ không truyền xa đâu. Tộc trưởng Kim Dịch người cứ yên tâm đi, sẽ không dẫn Hoàng Kim Vệ tới đâu.

Băng Oánh khinh thường phì một tiếng:

- Tiếng chuông kia của hắn là gọi bốn nữ bộc mỹ nữ của hắn. Hừ, cũng chỉ có loại hạ lưu háo sắc như hắn mới có thể làm ra cái thứ đồ chơi này.

- Xem ra người cũng hiểu tương đối rõ vị hôn phu tương lai của mình đó.

Phó Thư Bảo cười cười.

- Phì! Ta dù chết cũng không cưới người.

Sắc mặt Băng Oánh lạnh như băng.

- Vậy thì người đi chết đi. Chỉ cần ta không chết thì cữu gia Tông Chủ của người sẽ bắt người đi đổi lấy nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển. Mà ta thì khẳng định sẽ không chết.

- Người...

Băng Oánh lập tức tắt tiếng. So miệng lưỡi với Phó Thư Bảo thì nàng tất nhiên là thất bại chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

Phó Thư Bảo cũng không nói gì thêm. Mấy cái chuông vàng rỗng để gọi đám Đông Mai hắc đã thưởng cho Thanh Thủy rồi. Trên người hắc chỉ còn một chiếc chuông liên thể với Thanh Thủy.

Ở trong kinh đô, chỉ cần hắc truyền lực lượng vào đây, rung chuông là Thanh Thủy có thể tìm được hắc. Mà lợi dụng tốc độ phi hành của đôi cánh lực lượng, chẳng mất bao lâu là có thể tới đây rồi.

Mạc Khinh Vân và Kim Dịch đều có viện binh, hắc làm sao có thể không có chứ?

- Tiểu tử, người đi chậm chạp như vậy là có ý đồ gì?

Phát giác ra dưới tình huống như thế này, Phó Thư Bảo vẫn giữ tốc độ đi như tản bộ, Mạc Khinh Vân rốt cục cũng nổi lòng cảnh giác.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Mạc tông chủ, người là tông sư một phái, lá gan hắc không nhỏ như vậy chứ? Ta không sợ, người sợ cái gì?

Mạc Khinh Vân quát lớn:

- Nói nhảm ít thôi. Mau dẫn đường!

- Tốt, ta dẫn đường đây.

Phó Thư Bảo lúc này mới bước nhanh về phía hồ nước.

Đi đến lương đình ở giữa hồ nước, Phó Thư Bảo liền dời cái bàn đá đi, lộ ra một cửa động.

218. Chương 218

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 218: Một vùng biển lửa

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nhìn thông đạo đen kịt, lông mày Mạc Khinh Vân nhíu lại:

- Phó Thư Bảo, người xuống trước đi!

- Sớm biết là người sẽ nói thế rồi. Âm Nhi, chúng ta cùng xuống đi.

Phó Thư Bảo kéo tay Độc Âm Nhi, sau đó ôm lấy nàng.

- Các người định làm cái gì?

Kim Dịch vốn trời sinh thích nữ sắc, cười âm trầm.

- Phì! Không biết thẹn, còn dám nói ta bỏ trốn với người khác. Bây giờ người đang làm gì đây?

Băng Oánh dường như tìm được cơ hội phản kích.

- Ta làm chuyện gì thì liên quan đến người sao?

Phó Thư Bảo ôm Độc Âm Nhi, đột nhiên nhảy xuống dưới cửa động ẩn hiện lục quang kia.

Cùng lúc đó, mặt đất đột nhiên chấn động nhẹ! Tầng đất nơi Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi rơi xuống đột nhiên khép lại!

Ngay lúc Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi nhảy xuống cửa động, cửa Hoàng Kim Điện đột nhiên mở ra. Hai bóng người màu vàng nhạt phóng về phía lương đình nhanh như hai tia chớp vàng. Lập tức lại có rất nhiều bóng người màu vàng nhoáng lên ở cửa điện.

Không chỉ có tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ tới mà còn có mấy Hoàng Kim Vệ cấp Vĩnh Hằng Lực!

- Mau đi xuống!

Kim Dịch giận dữ hét lên với Mạc Khinh Vân đang chần chừ ở cửa động.

- Chúng ta bị lợi dụng rồi. Cửa động phía dưới đã bị hấn bịt lại rồi!

Sắc mặt Mạc Khinh Vân âm trầm đến đáng sợ.

Kim Dịch vọt tới cửa động, quả nhiên thấy chỗ phía dưới một thước đã bị đất lấp đầy, nhảy xuống thì cũng chỉ bỏ được cái đuôi rắn vào, thế thì làm được cái lông gì?

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đều là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực, đồng thời thi triển, lấp một cái động cũng không phải chuyện gì khó. Nhưng Mạc Khinh Vân và Kim Dịch, thậm chí Băng Oánh đều không phải là Luyện Lực Sĩ, đột nhiên gặp phải cửa động bị bít lại thì chỉ có thể sử dụng sức lực mà thôi. Nhưng tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ và một đám Hoàng Kim Vệ cấp Vĩnh Hằng Lực đang truy sát tới, bọn họ còn có thời gian làm thế sao?

Nhìn cửa động đã bị lấp đầy, Kim Dịch và Mạc Khinh Vân đều xúc động muốn lôi Phó Thư Bảo ra xé xác thành từng mảnh nhỏ. Nhưng bọn họ còn phải đối mặt với sự công kích của hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực và mấy Hoàng Kim Vệ cấp Vĩnh Hằng Lực!

- Ha ha ha...

Thấy tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ đi đến phía sau, Mạc Khinh Vân quay người lại, cười sang sảng nói:

- Đây chỉ là hiểu lầm thôi!

Ầm! Hai nắm quyền nham thạch còn to hơn cả lương đình đột nhiên đánh tới!

Đây chính là câu trả lời của tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ.

oOo

Chấn động mãnh liệt trên mặt đất đã truyền xuống tới trong mộ thất dưới thông đạo đã bị bịt kín. Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Quả nhiên là mạnh thật. Hai tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ kia nhất định đã hủy lương đình rồi.

Độc Âm Nhi cười nói:

- Hiện giờ Mạc Khinh Vân và Kim Dịch nhất định tức chết mất thôi. Người đó, bụng người lúc nào cũng toàn chủ ý xấu. Dưới tình huống này mà vẫn có thể đùa giỡn hai kẻ gian hoạt như Mạc Khinh Vân và Kim Dịch quay vòng vòng, ta thấy trên thế giới này cũng chỉ có mình người mà thôi.

- Đây là khen ngợi hay là trào phúng đây?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

- Đương nhiên là khen ngợi rồi.

Đôi phần quyền của Độc Âm Nhi đánh lên trên ngực Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo lại vỗ lên mông nàng một cái.

Chát một tiếng vang lên, bờ mông chấn động không ngừng.

Trong ngôi mộ tràn ngập tiếng cười, không khí tràn ngập vẻ ái muội. Bên ngoài đánh nhau tóe lửa. Mạc Khinh Vân và Kim Dịch dù có cường hoành, là nhân vật cấp tông sư đứng đầu trong giới Lực Sĩ Tú Quốc thể nhưng bị tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ và mấy Hoàng Kim Vệ cấp Vinh Hằng Lực vây công thì cũng chỉ có thể cắn răng đau khổ đối phó.

Trốn không trốn được, Mạc Khinh Vân và Kim Dịch nếu muốn rời khỏi Hoàng Kim Thành thì chỉ có một đường duy nhất đó là đợi viện binh của Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước tiến vào Hoàng Kim Thành.

Ngay lúc Mạc Khinh Vân và Kim Dịch đang đau khổ chống đỡ, nhân mã mai phục bên ngoài Hoàng Kim Thành đã bắt đầu hành động. Mặc dù gần như đồng thời nhận được tín hiệu ra tay của hai vị tước vương, trong lòng có nghi hoặc nhưng các tướng lĩnh và đầu lĩnh vẫn lập tức triển khai hành động, mang nhân mã giết về phía Hoàng Kim Thành.

Chuyện này cũng không phức tạp. Một khi hai vương tước thất bại trong việc giết hoàng đế Tú Lực thì đám thủ hạ như bọn họ cũng chỉ có đường chết mà thôi. Cho nên đây đã là hành động không có đường lui rồi.

Sau khi nhận được tín hiệu, hai đường nhân mã của đám Thái Bình Vương Tước tiến tới, trong đó đám quan văn không thể trông cậy được, chỉ có người của Tử Đảo Mật Nhân Xã và trên vạn đệ tử Quy Vân Tông mà thôi.

Nếu so về nhân số thì quân đội của Thanh Dật Vương Tước dù ít hơn nhưng chiến lực cũng không kém. Nhất là sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã, xuất quỷ nhập thần, hành tung quỷ bí, những nơi đi qua đều lưu lại một vùng thi thể, không có ai sống sót. Chém giết theo đoàn như vậy, Hoàng Kim Vệ bình thường không thể ngăn cản nổi.

Đệ tử Quy Vân Tông cũng không yếu, quân đoàn Lực Sĩ tiêu chuẩn, nhân số rất lớn, hình thành một cơn hồng thủy Lực Sĩ, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Đệ tử Quy Vân Tông và sát thủ Tử Đảo Mật Nhân Xã đánh vào từ cửa bắc Hoàng Kim Thành, phá tan cửa thành. Tứ đại thủ vệ của Quy Vân Tông, một cánh hỏa diễm, một cánh kịch độc, một cánh băng sương, một cánh thổ văn, không ngờ đều là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực. Cương Đông, Võ Chiến, Cung Thác và Thiết Mộc Hoàn Tấn trực tiếp bay lên không trung, bằng tốc độ nhanh nhất giết về phía Hoàng Kim Điện.

Bọn họ vội vã như vậy chính là để cứu viện cho tông chủ Mạc Khinh Vân của bọn họ.

Nhân mã của Thanh Dật Vương Tước đánh vào từ cửa đông, đi đầu là quân đoàn thiết kỵ. Kỵ sĩ mặc trọng giáp đánh tan cửa đông Hoàng Kim Thành, tiến vào như ong vỡ tổ. Sau đó là bộ binh thiết giáp được tuyển chọn kỹ càng. Đám chiến sĩ này đều là tinh binh thân kinh bách chiến, tuyệt đại bộ phận đều là Lực Sĩ thực lực không kém.

Tổng hợp lại, nhân mã của Thanh Dật Vương Tước ít nhất vượt qua năm vạn. Dưới dòng quân đội ập tới như thủy triều này, cho dù Hoàng Kim Vệ có tu vi lực lượng cao tới đâu thì cũng khó có thể chống đỡ, bị chém thành thịt nát.

Trong hỗn chiến, ngọn lửa Phó Thư Bảo đốt chẳng được ai cứu, rất nhanh liền bùng lên, hơn nữa càng lúc càng mạnh. Ánh lửa ngập trời, khói đặc cuộn cuộn. Hoàng Kim Thành khí thể mệnh mông, tường vàng huy hoàng đã triệt để biến thành một biển lửa. Dân chúng gần đó khóc hô chạy trốn. Chẳng qua chỉ tranh đấu một cái “ghế ngồi” nhưng lại liên lụy đến hơn mười vạn người. Lúc này, cả kinh đô đã biến thành một mảnh loạn lạc.

Chiến tranh trên mặt đất không ảnh hưởng tới tâm tư của Phó Thư Bảo chút nào. Nhưng nó cũng không khiến cho hắn yên tâm hơn. Bởi vì đi đến bước này, kế hoạch của hắn chỉ mới thành công một nửa mà thôi.

Tả hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ mang theo cao thủ Hoàng Kim Vệ vây giết Mạc Khinh Vân và Kim Dịch, mặc dù chiếm thế thượng phong nhưng muốn giết hai kẻ gian xảo nhưng thế thì cũng không phải là chuyện nhất thời nửa khắc mà làm được. Nhưng sau đó có rất nhiều viện binh tới. Cho nên chuyện này cuối cùng biến thành phản công, dây dưa không dứt. Cứ như vậy, bây giờ Hoàng Kim Điện lúc này đã biến thành nơi phòng thủ yếu ớt nhất rồi.

Nghe Phó Thư Bảo phân tích chính xác hết tình huống bên ngoài, Độc Âm Nhi cũng lộ ra thần sắc lo lắng:

- Bảo ca, chẳng lẽ ngươi muốn đi ra vào lúc này, giết Biến Hình Thú giả mạo hoàng đế Tú Lực sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta có nhiệt tâm như thế sao? Mặc dù Biến Hình Thú kia biến thành hoàng đế Tú Lực nhưng bởi nguyên nhân cá nhân, không cách nào đối mặt với quá nhiều người. Thế nên nó vẫn chưa có cách nào khống chế đại thần văn võ của Tú Quốc. Chuyện đêm nay sẽ biến thành cây đổ tất chết, ta cần gì phải phí công đi giết nó. Càng hướng chi, hai người chúng ta cộng lại chỉ e cũng không phải là đối thủ của một linh vương.

219. Chương 219

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 219: Cao thủ đào hang

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Còn may là ngươi chưa có ý nghĩ mạo hiểm như vậy.

Độc Âm Nhi hơi khoa trương vỗ vỗ bộ ngực nguy nga của mình. Hành động như vậy không hề cần thiết, thuần túy chỉ là thể hiện chút thôi.

Phó Thư Bảo hơi tham lam liếc bộ ngực Độc Âm Nhi, nhưng lúc này cũng không dám phân tâm, liếc mắt đi nơi khác:

- Chẳng qua chúng ta vẫn cần hợp lực mở một thông đạo ra ngoài.

- Vì sao?

- Ngươi ngốc quá, vừa rồi bởi không có Luyện Lực Sĩ ở đó cho nên Mạc Khinh Vân và Kim Dịch mới không đuổi theo. Nhưng hai người này đều có nhiều cứu binh như vậy, khẳng định có Luyện Lực Sĩ sẽ tới. Người đó tới xong sẽ mở khối đất chúng ta lấp vào, thế thì chúng ta không phải biến thành ba ba trong rọ sao?

- Ngươi mới là ba ba.

Tới lúc này rồi mà Độc Âm Nhi vẫn rất để ý những chuyện vớ vẩn này.

- Được rồi, được rồi. Ta là ba ba chồng, ngươi là ba ba vợ, được chưa? Còn chưa hài lòng mà tới giúp ta sao?

Phó Thư Bảo đi đến một bên tường đá, đặt tay lên trên tường. Tầng đất bốn phía lấy thổ Nguyên Tố của hắn làm chủ đạo, bốn Nguyên Tố khác trợ giúp, dưới tác dụng của Luyện Nguyên Tố Lực liền chấn động nhẹ. Một địa đạo cao chừng một người, rộng một thước lập tức hiện ra hình dáng cơ bản.

Mặc dù không muốn làm ba ba nhưng một câu ba ba vợ của Phó Thư Bảo lại khiến tâm trạng Độc Âm Nhi vui vẻ, lờ mờ một cái rồi cũng đi đến giúp. Muốn dùng Luyện Nguyên Tố Lực mở ra một thông đạo tại vị trí mười thước dưới lòng đất để có thể khiến hai người chạy ra được, lực lượng của một mình Phó Thư Bảo đúng là không cách nào làm được.

Ngay lúc địa đạo tới một độ sâu nhất định, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi chuẩn bị đi vào, đào tiếp thành động thì đột nhiên trong thạch quan truyền ra tiếng nói yếu ớt của hoàng đế Tú Lực.

- Thần y, người... Quên chuyện đã đồng ý với trẫm rồi sao?

Một câu khiến bước chân phải thu lại. Phó Thư Bảo cười khổ nhìn Độc Âm Nhi một cái, sau đó khuôn mặt lộ vẻ phiến toái.

Lúc này hoàng đế Tú Lực vẫn còn nghi ngờ chuyện qua cầu rút ván. Phó Thư Bảo cũng không phải là dạng người như vậy.

Lại thức tỉnh lần nữa, sắc mặt hoàng đế còn tái nhợt dọa người hơn lần đầu tiên. Nhưng hai bên má hấn lại có hai đám màu hồng nhạt. Hiện tượng hồi quang phản chiếu đã càng rõ ràng rồi

Đứng trên đài đá đặt quan tài đá, từ trên cao nhìn hoàng đế Tú Lực trong quan tài, trong lòng Phó Thư Bảo không nhịn được mà cảm thấy buồn bã. Giàu khắp bốn biển, ngồi trên thiên hạ, đến giờ lại chẳng mang đi được thứ gì.

- Ta sẽ cố hết sức.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta không quên chuyện đã hứa với ngài, nhưng nếu có biến cố gì đó phát sinh, ta không thực hiện được thì ngài cũng đừng trách ta. Dù sao thì hiện giờ ta cũng không biết ba vị vương tử của ngài có còn sống hay không.

- Bọn họ nhất định còn sống. Con Biển Hình Thú kia còn muốn mượn thân phận của bọn họ để tiến thêm một bước, tiếp quản thiên hạ Tú Quốc. Chưa đạt được mục đích thì nó sẽ không giết bọn họ. Nếu không thì nó đã giết từ sớm rồi, cần gì đợi tới bây giờ. Bọn họ khẳng định đang bị nhốt trong mật thất phía dưới Hoàng Kim Thành. Các người đào động hướng về phía chính đông, nhất định có thể tới gian mật thất đó.

Giọng nói của hoàng đế Tú Lực lộ vẻ hữu khí vô lực nhưng đôi mắt hơi đục lại lóe lên ánh sáng cầu khẩn và hy vọng.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới nói:

- Ngài đã chỉ rõ phương hướng rồi, chuyện này cũng không khó làm. Nhưng con Biển Hình Thú kia là một linh vương, ta và đồng bọn vẫn có nguy hiểm tới tính mạng. Cho nên ta có một điều kiện.

- Người... Khụ khụ... nói đi.

- Ba vị vương tử của ngài, theo ta biết, Thái Bình Vương Tước Tú Sơn và Thanh Dật Vương Tước Tú Thủy đều tới để giết ngài, không phải chữa bệnh cho ngài. Chỉ có nhi tử thứ ba của ngài là có tâm mời chúng ta tới chữa bệnh cho ngài. Trong mắt của ngài có lẽ hấn là kẻ không học vấn không nghề nghiệp, là một kẻ vô dụng. Nhưng ta hy vọng khi ngài sắp xếp hậu sự có thể cho hấn một con đường sống. Bởi một khi Tú Sơn và Tú Thủy nhận ngôi vị hoàng đế, việc đầu tiên muốn làm chính là giết người con thứ ba của ngài.

Đây chính là điều kiện của Phó Thư Bảo. Mặc dù Tú Lý là một người không tranh giành, làm sự phụ thất bại, làm vương tử càng thất bại hơn, nhưng Phó Thư Bảo và hấn không giống nhau. Vào giờ phút này Phó Thư Bảo cũng không đi tranh thủ lợi ích cho mình mà muốn tìm cho Tú Lý một đường sống.

Hoàng đế Tú Lực than thở một tiếng:

- Trẫm đã có sắp đặt từ trước rồi. Điểm này người có thể yên tâm. Trẫm sẽ không ngồi nhìn bọn họ tự tương tàn đấu. Mặt khác trẫm muốn cho người biết. Thật ra Tú Lý mới là đứa con trẫm yêu thương nhất. Đáng tiếc... Hấn đúng là không biết tranh giành mà.

- Có một câu nói này của ngài thì ta an tâm rồi. Ngài ở đây chờ đi.

Phó Thư Bảo nói.

- Chờ một chút...

Hoàng đế Tú Lực đột nhiên gọi Phó Thư Bảo.

- Trầm đoán tên của người là tên giả phải không? Người cũng không phải là thần y gì. Cô nương bên cạnh còn biết chút về chữa bệnh còn người thì không biết gì về điều trị cả.

Phó Thư Bảo hơi sững sốt.

- Lúc này ngài nói vậy là có ý gì?

Hoàng đế Tú Lực lại ho khan hai tiếng:

- Trầm không có ác ý, cũng không có ý gì khác cả. Trầm rất thích dạng người như người. Người không mưu lợi cho người, lại muốn tìm một đường sống cho đứa con không tranh đua của trầm, còn tốt hơn đám ngụy quân tử đạo mạo trang nghiêm nhiều. Chỉ cần người cho trầm biết tên thật của người, trầm sẽ cho người lợi ích mà người không thể tưởng tượng được.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo cười khan hai tiếng. Đây không phải là dụ dỗ thì còn là gì nữa?

- Nhanh lên... Trầm không có nhiều thời gian đâu.

- Được rồi, ta tên là Phó Thư Bảo, nhân sĩ Hồ Thành.

Phó Thư Bảo nói.

Hoàng đế Tú Lực gật gật đầu nói:

- Tốt lắm. Các người đi đi, trầm đợi ở đây.

Lúc này Phó Thư Bảo mới kéo Độc Âm Nhi nhảy xuống bãi đá, lại đi về phía tường đá phía đông của ngôi mộ.

- Bảo ca, vừa rồi tại sao người không xin lợi ích gì?

Độc Âm Nhi nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lợi ích hẳn cho ta không ngoài quan cao và tước vị, danh lợi hay quyền lực gì đó. Ta vẫn luôn không thích mấy thứ đó, cho nên không xin thì hơn.

Ngừng lại, chút, hần đột nhiên đưa tay vỗ nhẹ lên hông Độc Âm Nhi một cái, mặt cười bại hoại nói:

- Nguyên vọng lớn nhất cuộc đời ta là muốn tìm một địa phương không tranh với đời, cùng người tập trung sinh con. Sinh tới mười bảy mười tám đứa cũng vẫn chê ít.

- Mười bảy mười tám đứa? Người coi ta là lợn cái sao?

Độc Âm Nhi phì một tiếng, khuôn mặt ửng hồng, không chỉ trái tim mà cả thân thể đều chấn động.

Thay đổi phương hướng, dùng Luyện Nguyên Tố Lực đào hang. Dưới sự hợp lực của hai người, một địa động dùng tốc độ không tưởng nổ kéo dài bên dưới Hoàng Kim Thành. Đại khái khoảng nửa giờ, một bức tường đá xuất hiện trước mặt hai người.

Lấy tay gõ gõ, tiếng động trầm trầm truyền ra. Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, nói:

- Đúng như hoàng đế Tú Lực nói, sau tường đá này chắc là mật thất mà hần nói rồi.

- Chúng ta đi thẳng vào sao?

Độc Âm Nhi chuẩn bị chiến đấu. Chẳng qua vừa rồi hợp sức đào hang, Luyện Nguyên Tố Lực của nàng tiêu hao to lớn phi thường, mặt đã hơi tái nhợt rồi. Chiến đấu đối với nàng lúc này là một chuyện hơi miễn cưỡng.

- Chờ thêm một chút.

Phó Thư Bảo lại cầm lấy cái chuông nơi thắt lưng, truyền Luyện Nguyên Tố Lực vào, khiến nó lay động vài cái.

- Thanh Thủy có thể nghe thấy không?

Độc Âm Nhi lo lắng hỏi.

220. Chương 220

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 220: Tú Lý rộng lượng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo nói:

- Đây là chuông liên thể do nàng luyện chế, là một Lực Luyện Khí hai chiếc một thể, không phải dựa vào âm thanh tìm được vị trí của ta mà liên hệ dựa vào chấn động lực lượng. Chỉ mong nàng đang ở gần đây, nếu không thì cách mặt đất mười thước, nàng rất khó phát hiện ra chúng ta đang ở đâu.

Ngừng lại một chút, hần lại đầy lo lắng nói:

- Cần thận một chút, đi sát phía sau ta.

Độc Âm Nhi gật gật đầu, lại hít sâu một hơi:

- Ta đã chuẩn bị chiến đấu tốt rồi, chúng ta đi vào đi.

Phó Thư Bảo vung một quyền đánh lên tường đá. Ầm một tiếng trầm vang, tường đá rất dày lập tức đổ ào vào bên trong. Ánh sáng đèn không mạnh lắm lập tức tiến vào trong tầm mắt.

Mượn ánh đèn dầu, Phó Thư Bảo đột nhiên thấy sự phụ khách làng chơi của hần đang trợn mắt há mồm mà nhìn lỗ hổng hần vừa đánh ra. Còn cả hai người Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước đều đang quỳ rạp trên mặt đất, mặt mũi xanh xám sưng vù, đáng vẻ vất vả chật vật. Nhìn kỹ lại một chút, thấy hai nắm tay của Tú Lý đầy vết máu, lại nhìn dáng vẻ của hần, hiển nhiên là vừa mới đánh người rồi.

Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước mặc dù giỏi âm mưu, tạo thế lực mạnh mẽ nhưng tu vi lực lượng bản thân lại có hạn. Ba vương tử bị giam trong cùng một gian mật thất địa lao, vốn đã thù hằn lẫn nhau, chuyện đánh nhau là khó tránh khỏi.

- Ha ha! Đồ đệ của ta!

Tú Lý sửng sốt một lúc, đột nhiên cười lớn, chỉ vào Phó Thư Bảo, thần sắc đắc ý tới cực điểm.

Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước đều là những kẻ trung niên, nghe Tú Lý nói như vậy thì lập tức mặt xám như tro tàn. Một Tú Lý mà bọn họ hợp lực lại đã đánh không thắng, giờ lại thêm một đồ đệ tới trợ giúp, vậy thì còn có đường sống nữa không?

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi cùng tiến vào mật thất địa lao.

- Sự phụ, mau đi theo địa đạo này tới gặp phụ hoàng của ngài, nếu chậm thì sẽ không còn cơ hội nữa.

- Phụ hoàng của ta sao?

Tú Lý nhất thời sửng sờ tại chỗ.

- Chẳng lẽ người còn chưa nhận ra sao?

Phó Thư Bảo vội la lên.

- Người trên Hoàng Kim Điện chẳng qua chỉ là một hoàng đế Tú Lực giả mạo. Nó là một con Biễn Hình Thú. Ta cũng vô tình mới phát hiện ra chỗ nhốt phụ hoàng ngài, từ miệng hắc mới biết được bí mật này. Còn đứng đó làm gì nữa? Chỉ e rằng hắc muốn đưa người di chiếu kế vị đó!

Tú Lý vẫn đứng ngẩn ra đó. Thái Bình Vương Tước Tú Sơn và Thanh Dật Vương Tước Tú Thủy đã vọt nhanh tới, lao thẳng vào cửa địa đạo phía sau Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi. Tiếp chiếu kế vị, nếu không có bọn họ thì sao được?

Ngay lúc bọn họ sắp đưa vào lối vào địa đạo, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đồng thời giơ chân, đá một cước ngã lăn cả hai vương tước đang nóng lòng kia.

- Làm càn! Tuyên bố di chiếu sao lại không có chúng ta được?

Thái Bình Vương Tước tức giận nói.

Tú Thủy vương tước cũng bỏ dậy từ mặt đất, nhưng lại lộ thái độ khác:

- Mau đưa chúng ta tới đó. Chuyện trước kia xảy ra đều chỉ là hiểu lầm thôi. Mục đích của chúng ta đều là vì lẽ dân trong thiên hạ cả. Sau này... Huynh đệ, ta cho người giữ chức cao!

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Người về sau không giết ta thì ta đã phải cười trộm rồi, còn hy vọng xa vời người cho ta giữ chức cao sao?

Độc Âm Nhi đột nhiên nói:

- Bảo ca, một trong hai kẻ này nếu kế vị đều hình thành uy hiếp với chúng ta. Không bằng hiện giờ giết bọn hắc đi, đoạn tuyệt hậu họa thì hơn.

Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước đều sững ra tại chỗ. Nếu đổi lại là bọn họ thì khẳng định bọn họ cũng làm như vậy. Nhưng một thiếu nữ trong sáng xinh đẹp như vậy nói ra những lời này, ngược lại khiến người ta cảm thấy trái tim lạnh giá!

Thật ra trong lòng Phó Thư Bảo cũng muốn như thế, chẳng qua là không lộ ra mà thôi. Lúc này mà giết Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, chỉ còn lại một vương tử Tú Lý thì hoàng đế Tú Lực kia cũng chẳng còn lựa chọn nào khác, chỉ còn có thể truyền ngôi cho Tú Lý. Như vậy thì sau này cũng không cần phải lo lắng về mối phiền hà Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước này nữa.

Thấy Phó Thư Bảo không nói gì, cho rằng hắc còn đang do dự, Độc Âm Nhi lại nói tiếp:

- Bảo ca, người không tiện ra tay thì để ta làm cho. Dù sao thì vừa rồi ta cũng không hứa hẹn gì với hoàng đế Tú Lực cả. Ta giết bọn họ, người mang sự phụ người tới, cũng không tính là vi phạm lời hứa.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một nụ cười nhẹ như tơ, ánh mắt nhìn vào người Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, trong ánh mắt đã có sát ý tàn nhẫn rất đậm. Chuyện như thế này muốn làm là làm, nhưng phải là do hắc tự tay làm, không cần phải để nữ nhân của mình tới làm.

Sát ý này vừa hiện ra, lực tràng Luyện Nguyên Tố Lực lập tức khuếch tán ra khắp toàn bộ mặt thất địa lao.

Đột nhiên phát hiện ra sát ý trong ánh mắt Phó Thư Bảo, Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước đều không hẹn mà cùng lùi lại từng bước một, run rẩy nói:

- Người muốn làm gì đó?

Phó Thư Bảo không nói gì, nhanh chóng bước lên.

- Đồ đệ.

Tú Lý đột nhiên ngăn trước người Phó Thư Bảo.

- Ta...

- Sự phụ, chẳng lẽ ngài muốn tha cho bọn chúng?

Phó Thư Bảo nói.

Tú Lý cười khỏ nói:

- Mặc dù ta hận hai người này nhưng nếu giết bọn họ thật thì ta cũng không cách nào tiếp nhận được. Hay tha cho bọn họ một lần đi. Phụ hoàng là một vị quân chủ rất anh minh, ông ấy nhất định có thể xử lý tốt mọi chuyện.

Ngừng lại một chút, hắn lại hạ thấp giọng nói:

- Đồ đệ, nếu hiện giờ ngươi giết bọn họ thì ai sẽ tới bình ổn đám nhân mã loạn quân ngoài kia hả? nếu đêm nay không chế không được thì sẽ lan ra giống như lửa cháy thảo nguyên, lan khắp mặt đất Tú Quốc, thậm chí là động tới các quốc gia lân cận ngay. Dân chúng cả Tú Quốc sẽ lâm vào trong chiến hỏa, khó có thể sống sót.

- Bảo ca, để ta tới đi!

Độc Âm Nhi đột nhiên chuyển động.

- Âm Nhi, để bọn họ đi đi.

Trầm mặc một thời gian ngắn, Phó Thư Bảo đột nhiên lên tiếng gọi Độc Âm Nhi. Đúng thật dưới tình huống này, ra tay hạ sát hai vị vương tước là chuyện dễ như trở bàn tay, nhưng hậu quả lại ập xuống đầu rất nhiều người vô tội. Hắn không thể dễ chuyện như vậy xảy ra.

Độc Âm Nhi lập tức thu thế. Nàng mặc dù rất muốn giết Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước để đoạn tuyệt hậu hoạn nhưng Phó Thư Bảo đã nói thì nàng lại không thể không nghe. Trong tiềm thức, nàng đã có giác ngộ của việc gả gà theo gà, gả chó theo chó.

Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước làm sao còn có gan đợi lâu, sợ Phó Thư Bảo và tiểu ma nữ kia đối ý, vội vã vòng qua người Phó Thư Bảo và Tú Lý, chạy vào trong địa đạo như thỏ.

Tú Lý than thở một tiếng:

- Ta cũng đi thôi. Đồ đệ, phu nhân của đồ đệ, các người lập tức rời khỏi chỗ này đi. Chờ khi sự kiện này qua rồi, ta sẽ đến tìm các người.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Đi đi.

Tú Lý cũng biến mất trong địa đạo.

Phó Thư Bảo thở dài một tiếng.

- Âm Nhi, chúng ta đi thôi.

221. Chương 221

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 221: Biến Hình Thú chết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Độc Âm Nhi cười khỏ nói:

- Xem ra không chỉ phải đi mà e rằng cả kinh đô cũng không phải là nơi chúng ta có thể ở được nữa.

Phó Thư Bảo khoác vai Độc Âm Nhi, nói:

- Kinh đô không thể ở, ta và người quay về lãnh địa của Độc Lang Tộc nhé. Chúng ta xây một ngôi nhà trong Vụ Tráo Chiêu Trạch, sau đó người hãy hoàn thiện Ái Chi Giao của người một chút...

Thời điểm này mà hắn còn có lòng nghĩ tới những chuyện như vậy sao? Độc Âm Nhi không cách nào hiểu được rốt cục là đại não của nam nhân trước mặt này được tạo thành từ thứ gì. Nhưng nàng cũng đáp lại bằng một cước lên mu bàn chân của tên vô lại kia.

Lông mày và mũi Phó Thư Bảo nhú chặt.

Ầm! Ngay lúc hai người đang ôn tồn khó có được thì đỉnh mật thất địa lao đột nhiên sụp xuống. Các mảnh đá vỡ rơi xuống, sau đó một thân ảnh khô gầy đột nhiên hạ xuống. Còn chưa rơi xuống đất, hai luồng kinh khí mạnh mẽ đã đánh thẳng tới Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi.

- Tránh mau!

Phó Thư Bảo đánh ra một chưởng đẩy Độc Âm Nhi ra, cùng lúc đó cũng đánh ra một quyền.

Ầm! Một tiếng trầm trầm vang lên. Kinh lực va chạm. Phó Thư Bảo sau khi đẩy Độc Âm Nhi ra cũng không cách nào toàn lực đối công và phòng ngự được nữa. Cơ thể hắn lập tức bị đánh bay, va mạnh lên tường đá phía sau.

- Phụt...

Cong người bò dậy, Phó Thư Bảo đột nhiên thấy yết hầu ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi.

- Bảo ca!

Kêu lên một tiếng bi thiết, Độc Âm Nhi vỗ ra song chưởng. Một đám thổ mâu từ dưới chân nàng đâm nhanh về phía trước. Cùng lúc đó, sau khi hoàn thành công kích đặc tính thổ, nàng liền phi thân tới chắn trước người Phó Thư Bảo.

Răng rắc! Người tới chỉ vung tay một cái nhẹ nhàng, đám thổ mâu đã bị đánh gãy cả, rơi hết xuống mặt đất.

Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi lúc này mới nhìn rõ, người đột nhiên lao xuống đây chính là hoàng đế Tú Lực do Biến Hình Thú giả dạng.

- Bên ngoài loạn thành một đám, đường tới lương đình ở hoa viên bị đánh gãy, còn may là hai người các người đã mở thông đường tới mật thất. Trời không tuyệt đường ta rồi. Ha ha!

Biến Hình Thú cười điên cuồng, gằn giọng nói:

- Ta còn chưa coi là thua. Hiện giờ đúng là cơ hội tốt để giết sạch Tú Lực và ba đứa con của hắn!

- Thật sao?

Phó Thư Bảo nói lạnh lùng:

- Người cho rằng ta sẽ cho người đi qua sao?

- Đi chết đi

Biến Hình Thú đột nhiên chuyển động.

Linh Thú và nhân loại có bất đồng. Nhân loại có trí tuệ, còn có lực lượng cường đại trợ giúp, nhưng lực lượng này không phải là Lực Sĩ nhân loại thông qua tu luyện có được, mà là từ Linh Thú Lực Đan, có thể sản sinh rất nhiều lực lượng rất tự nhiên và cũng rất thuần khiết.

Chỉ trong giây lát, sát cơ vừa động thì cả gian mật thất địa lao liền tràn ngập linh năng, so với lực tràng lực lượng của Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi thì còn tinh thuần hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Càng kinh khủng hơn là năng lượng lực lượng cực kỳ thuần khiết này vừa xuất hiện thì không khí liền giống như xuất hiện vô số đao nhọn, cứa lên vách đá bốn phía. Hai người Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi đều có thể dùng lực tràn lực lượng tạo thành hộ trảo hộ thể, nhưng chỉ cần lộ một phần cơ thể ra ngoài thì nhất định sẽ bị xay thành một đồng thịt vụn.

Linh Vương, tồn tại siêu nhiên chỉ thấp hơn Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực và cường đại hơn Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, đây quả thực không phải là đối tượng mà hai Luyện Lực Sĩ như Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi có khả năng chống lại.

Chỉ có điều, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết.

Phù... Vung tay ném một nắm Bạch Lân Phấn ra, vừa vận phong bế tuyến đường xông đến của Biến Hình Thú. Bởi vì không gian mật thất địa lao khá hẹp, hơn nữa ba cái lực tràn lực lượng kịch liệt va chạm, tạo thành một cơn lốc vô hình, dưới tình huống gió mạnh quét qua, Bạch Lân Phấn liền bị thổi bay lên người Biến Hình Thú.

Một đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chỉ lớn bằng đầu ngón tay lập tức từ trong lòng bàn tay Phó Thư Bảo kích xạ ra.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa có thể xuyên thấu tất cả lực tràn lực lượng, cũng không chịu bất kỳ sự quấy nhiễu nào, điểm này đã từng thể hiện khi đối phó với Linh Vương Lý lúc trước.

Đồng dạng là Linh Vương, thực lực Biến Hình Thú thể hiện ra mặc dù so với Linh Vương Lý còn cường đại hơn một chút, thế nhưng nó cũng không tránh khỏi vận mệnh bị thiêu đốt.

Phùng...

Chỉ cần một tia lửa nho nhỏ là có thể khiến Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tác dụng lên Bạch Lân Phấn rồi, Biến Hình Thú lao đến với tốc độ cao lập tức biến thành một người lửa.

Phùng phùng...

Mật đất đột nhiên trôi lên tường đất kiên cố vây kín, vừa vận cắt ngang tuyến đường của “người lửa”, dưới lực quán tính xông đến, Biến Hình Thú nhanh chóng đâm thẳng đến bức tường đất.

Phành...

Chấn động kịch liệt phát sinh, bức tường đất kiên cố lập tức sụp đổ, nhưng Phó Thư Bảo cũng nhờ giấy lát ngăn cản của Độc Âm Nhi mà trốn được vào gian mật thất địa lao bên cạnh.

Tường đất chính là tác phẩm của Độc Âm Nhi, hai người tâm linh tương thông, phối hợp vô cùng hoàn mỹ.

- A...

Tiếng hét thảm từ trong miệng Biến Hình Thú, mật thất địa lao chấn động ong ong, run rẩy không ngừng.

Không thể nào tưởng tượng hỗn hợp Bạch Lân Phấn và Xà Tiên Hương đối với Biến Hình Thú lại có tác dụng mãnh liệt như vậy, thế nhưng, giờ phút này, cảnh tượng phát sinh trước mắt khiến Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi nhìn mà trợn mắt há hốc mồm.

Dưới Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, tác dụng tổng hợp của Bạch Lân Phấn và Xà Tiên Hương, Biến Hình Thú trong nháy mắt đã bị thiêu rụi, ngã xuống đất, cuộn thành một đoàn.

Trong không khí thoang thoảng mùi khét bị thiêu cháy, từ trong cổ họng của Biến Hình Thú cũng phát ra tiếng kêu gào yếu ớt.

- Nó...

Độc Âm Nhi có chút không dám tin tưởng vào ánh mắt của mình, hỏi:

- Như vậy là chết rồi sao?

Phó Thư Bảo lại tập trung suy nghĩ, nhìn Biến Hình Thú đang bị ngọn lửa bao trùm bên trong, không dám thả lỏng chút nào.

Chuyện quỷ dị sau đó lại phát sinh, chỉ thấy Biến Hình Thú nằm cuộn mình trên mặt đất bắt đầu chậm rãi đứng dậy, hai bàn tay đâm vào lồng ngực, trái phải dùng lực, đoàn hỏa diễm bao trùm lấy nó đột nhiên tách một thành hai, giống như bị nó lột đi lớp “áo quần” hỏa diễm bên ngoài vậy.

Nếu như Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cộng với Bạch Lân Phần có thể giết chết một Biến Hình Thú cấp Linh Vương, vậy thì nó đã không ở đây mà sớm đã là truyền thuyết từ lâu rồi.

Lột “hỏa y” ra, thể hình Biến Hình Thú nhỏ lại còn một phần năm lúc trước, toàn thân đen kịt, cực giống một quái vật thân mềm hỗn tạp từ rắn và sói. Đầu như sói, cặp mắt hung ác, răng nanh sắc bén, thân rắn trơn tuột khiến người khác có cảm giác buồn nôn đến cực điểm.

- Cũng tốt, thân xác thối rửa này ta đã sớm không cần rồi, giết các ngươi, ta sẽ thay bằng túi da của tân hoàng đế!

Thân thể trơn mềm lướt trên mặt đất, thân hình Biến Hình Thú đột nhiên giống như quỷ mị, chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi. Mở miệng cắn về phía Phó Thư Bảo. Đường như muốn giết kẻ mạnh nhất trước vậy.

Phó Thư Bảo bất động, khóe miệng nhếch lên một tia cười vui vẻ.

Rắc rắc....

Một đạo thân ảnh yêu kiều xinh đẹp đột nhiên phát sau đến trước, thò tay bắt lấy cổ Biến Hình Thú.

Tiểu Thanh, Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, sớm không đến muộn không đến, nhưng đến rất kịp thời.

Vốn dĩ, sau khi Tiểu Thanh đột nhiên xuất hiện, Biến Hình Thú đã phát hiện, đang lúc muốn rút lui thì lại bị lực tràn lực lượng cường đại vô hình như gông sắt khóa chặt, gắt gao giữ nguyên thân hình nó tại vị trí. Độ linh mẫn đột nhiên giảm xuống thấp nhất, làm sao có thể tránh được một kích của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực?

Không kịp hô lấy nửa chữ, Tiểu Thanh một tay bắt lấy cổ Biến Hình Thú, một tay thọc vào ngực nó, sau đó kéo ra, một trái tim còn đang đập cứ như vậy rơi vào tay nàng.

Biến Hình Thú sững sờ nhìn trái tim của nó đang bị Tiểu Thanh cầm, trong mắt tràn đầy sợ hãi và không cam lòng, nhưng hồi thiên vô lực, rất nhanh liền gục ngã, cuối cùng hai mắt đóng chặt.

- Chủ nhân, ta tới chậm rồi.

222. Chương 222

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 222: Tuyệt chiêu của Dật Hương công chúa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tiểu Thanh có chút áy náy mà nói.

- Ách...

Phó Thư Bảo lúc này mới bình tĩnh lại, nói:

- Ngươi trước hết vứt thứ trên tay ngươi đi đã!

Tiểu Thanh nghe vậy vội vàng đem trái tim của Biến Hình Thú ném xuống đất.

- Bên ngoài thế nào rồi?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Bên ngoài đang đánh nhau rất lộn xộn.

Tiểu Thanh trả lời:

- Lúc liên thể linh đang của ta vang lên, ta liền lập tức đến đây, thế nhưng ta ở trên Hoàng Kim Thành lại không cách gì tìm được vị trí chính xác của chủ nhân, cũng may là sau đó lại tiếp tục vang lên cho nên ta mới xác định được vị trí của người, cuối cùng mới tìm được đến đây.

Ở trên mặt đất, cho dù có kiến trúc ngăn cản, nhưng liên thể linh đang vẫn có thể truyền nhập thông tin lực lượng trong không khí, cho nên chỉ cần trong phạm vi nhất định, Tiểu Thanh muốn tìm ra vị trí của hắn cũng không khó, thế nhưng, cách mấy chục thước đất thì lại khác rồi.

Phó Thư Bảo cũng đã hiểu ra, lần đầu tiên hắn lay động liên thể linh đang tại lương đình, sau đó cùng Độc Âm Nhi nhảy vào mộ thất, cho nên tín hiệu liền biến mất.

Lần thứ hai là nhờ dẫn thông mật thất địa đạo cho nên Tiểu Thanh mới có thể tìm được đến đây.

Quả thật kỳ diệu, thiếu chút nữa dạo một vòng quanh quỹ môn quan rồi.

- Cứ mặc kệ những tên kia chém giết nhau chỉ vì một cái “ghế nát” đó, chúng ta rời khỏi đây thôi.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng thở ra một hơi, không thể ở đây, hắn phải đến một nơi mà các thể lực của Thái Bình Vương Tước, Thanh Dật Vương Tước, Quy Vân Tông và Tử Đảo Mật Nhân Xã không thể chạm tới, như vậy mới có thể bảo đảm an toàn.

Một người có thể đồng thời dựng lên nhiều địch nhân cường đại như vậy mà vẫn còn có thể sống tốt, không thể không nói đây chính là một kỳ tích.

- Cũng phải đem tên này xử lý thôi.

Độc Âm Nhi nhẹ nhàng liếm môi, lẩm bẩm:

- Linh Thú Lực Đan của Linh Thú cấp bậc Linh Vương, còn nữa, ta phát hiện da của Biến Hình Thú tuyệt đối là tài liệu tốt để chế tạo mặt nạ da, sau khi xử lý, nhất định có thể đạt tới trình độ ngay cả người nằm bên cạnh cũng không thể phát hiện ra.

Phó Thư Bảo: “...”

Người nằm bên cạnh cũng không phân biệt được, trong đầu tiểu ma nữ này rốt cục đang nghĩ cái gì?

Từ trên trời nhìn xuống, Hoàng Kim Thành chiếm cứ một phần năm kinh đô đã biến thành biển lửa.

Cung điện tường vàng lấp lánh bị lửa nuốt chửng liền sụp đổ, ngay cả những trang trí văn vật giá trị liên thành cũng hóa thành tro bụi.

Tiếng hô giết từ trong biển lửa truyền đến, thê lương mà bi tráng.

- Mỗi người đều là quân cờ, ngay cả người đánh cờ cũng không ngoại lệ.

Phó Thư Bảo thu hồi ánh mắt, nói:

- Tiểu Thanh, đến sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc, sau khi an bài xong chúng ta liền rời khỏi kinh đô.

Trong màn đêm bị ánh lửa chiếu rọi, Tiểu Thanh chấn động cánh lực lượng phía sau, bay vèo về phía sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc.

Cả kinh đô thành đã loạn thành một đồng lằng nhằng, dân chúng đua nhau bỏ chạy, ít nhất một phần ba đã chạy ra khỏi thành, lại thêm viện binh từ khắp nơi đổ về, một bên là ra khỏi thành, một bên là xông vào thành, cảnh tượng thực sự loạn đến cực điểm.

Chỉ có điều, sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc lại không hỗn loạn chút nào. Những tên thị vệ của sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc vẫn thong thả đứng canh cửa.

Phó Thư Bảo vừa đến, những thủ hạ dưới trướng hắn bắt đầu trở nên bận rộn hẳn.

Bốn nữ bộc bận bịu thu thập hành lý, ngay cả những thứ cần cho đi đường cũng chất đầy một cái rương lớn, càng đừng nói là áo quần, chăn mền và vài thứ lặt vặt khác.

Phó Thư Bảo vừa nhìn thoáng qua liền triệt để im lặng, một hồi lâu sau mới nói:

- Các người làm gì vậy? Làm ơn đi, chúng ta đang chạy trốn, các người tưởng đang dùng xe ngựa dạo chơi chắc? Những thứ này, toàn bộ đều không cần, bốn người các người chỉ cần thu thập vừa đủ là được rồi.

Bốn nữ bộc xem như phí công, đổ mồ hôi thu thập một hồi còn chưa tính, mấu chốt chính là bỏ sức mà lại bị chỉ trích, thử hỏi làm sao các nàng có thể không thương tâm đây?

Phương Tín là người đầu tiên mà trước khi Phó Thư Bảo rời đi phải gặp.

- Thiếu gia, ngài thật sự muốn đến Vụ Tráo Chiếu Trạch – lãnh địa của Độc Lang tộc sao?

Trên mặt Phương Tín chợt lộ vẻ ưu phiền, nói:

- Nơi đó an toàn thì an toàn thật, chỉ có điều, theo ta biết, nơi đó khắp nơi đều là bầy rập thiên nhiên, hơn nữa còn buồn chán vô vị, ta sợ thiếu gia đến đó sẽ không quen.

Thiếu gia phải nên ở trong những nơi xa hoa, phải nên ở trong những kỹ viện xuân diễm cực kỳ xa hoa, bên cạnh đó còn nên ở trong những Đổ Phường lớn nhất. Đây chính là tị nạn lý tưởng mà Phương Tín sắp xếp cho Phó Thư Bảo.

- Bây giờ Tú Quốc đã không còn là Tú Quốc trước kia nữa, thiếu gia của người có quá nhiều địch nhân, không thể không tránh đi, chỉ có điều, nếu như sự phụ của ta lên làm hoàng đế Tú Quốc, ta sẽ trở về ngay lập tức, nếu như một trong hai người Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước trở thành hoàng đế, lúc đó ta sẽ đem tất cả mọi người rời khỏi đây.

Hơi ngừng lại một chút, Phó Thư Bảo lại nói:

- Chỉ có điều, chúng ta cũng không phải là cá thịt mặc người ta chém giết, trước khi chúng ta trở nên mạnh mẽ, bảo tồn thực lực là quan trọng nhất, cho nên, ta muốn người tiếp tục ở lại kinh đô phát triển thế lực của chúng ta, mặt khác, cũng có thể thay ta thu thập tình báo của kinh đô.

Phương Tín lại nói:

- Ta đã sớm biết thiếu gia sẽ có an bài như vậy, ngài yên tâm đi, Tổ Nhân Phường của chúng ta đã ổn định căn cơ tại kinh đô, lại có Đế Quốc Luyện Lực Sĩ Hội Sở, không có bao nhiêu người dám động vào chúng ta đâu, mặt khác, cho dù là Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước muốn động vào Tổ Nhân Phường của chúng ta, ta vẫn tự tin có thể biến khó khăn thành cơ hội, để các cô nương của chúng ta bắt đầu tiềm ẩn.

Phó Thư Bảo gật gù đầu nói:

- Rất tốt, bây giờ chúng ta hãy chế định ra một bộ phương thức liên lạc đi.

Lực lượng tu vi của Phương Tín cực kỳ kém cỏi, chỉ có điều, mỗi người đều có một mặt tài năng. Mà sở dĩ Phó Thư Bảo sử dụng hắn, cũng chính là xem trọng tài năng ở phương diện này.

Nói chuyện bí mật cùng Phương Tín mất thời gian khoảng chừng nửa đồng hồ cát thì Phó Thư Bảo mới để Phương Tín rời đi, lúc này bốn nữ bộc cũng đã tinh giản đồ hành lý và quần áo đến mức sơ sài, dùng đôi mắt chờ mong đứng trước cửa đợi hắn.

Độc Âm Nhi cũng đã thu thập xong các thứ của nàng. Tiểu Thanh thì mang theo La Kiệt, Ngã Mễ Đại Na và tỷ muội Mười Bốn, Mười Bảy “thu thập” thỏa đáng, ném vào trong một góc hẹp trong xe ngựa cỡ lớn. Tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ chờ xuất phát nữa thôi.

Chỉ có điều, ngay lúc đám người Phó Thư Bảo đang hóa trang, chuẩn bị rời khỏi sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc thì Chi Ni Nhã đã đứng chắn trước mặt bọn họ.

Sau khi trở lại sứ quán Thánh Đóa Lan Quốc, thực ra người Phó Thư Bảo gặp đầu tiên chính là Chi Ni Nhã, cũng đã giải thích rõ ràng tính nghiêm trọng của việc lần này, cùng ý muốn gấp rút rời đi, còn ước định sau này gặp mặt.

Lúc ấy, Chi Ni Nhã sau khi thông tình đạt lý liền gạt đầu đồng ý, mặc dù vẻ mặt tràn đầy bi thương nhưng cuối cùng vẫn nhịn không chảy nước mắt.

Cũng chính lúc ấy, trong lòng Phó Thư Bảo có chút cảm giác không đành lòng. Hồng nhan tri kỷ hiểu lòng người như vậy, lại quan tâm ôn nhu, còn gì để tiếc nuối chứ?

Nào ngờ, lúc hần và Phương Tín đang nói chuyện bí mật thì Chi Ni Nhã đã hối hận.

- Ta muốn theo người đến Vụ Tráo Chiếu Trạch.

Chi Ni Nhã đứng chắn đường xỉ mặt xuống, trong mắt ẩn hiện thủy quang nhàn nhạt, dáng vẻ vạn phần ủy khuất, khiến người khác nhìn mà cảm thấy đau thương.

Phó Thư Bảo đầu đầu nói:

- Không phải ta đã nói rõ ràng với người rồi ư? Tại sao người lại...

- Ta mặc kệ, ta muốn theo người đến Vụ Tráo Chiếu Trạch.

Chi Ni Nhã bây giờ đã sử dụng ra tuyệt chiêu của nữ hài tử.

Phó Thư Bảo: "..."

Hần đã không còn lời để nói nữa rồi.

223. Chương 223

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 223: Khó mà bỏ được

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Độc Âm Nhi nói:

- Người đó, người là kẹo da trâu sao? Cứ bám lấy chúng ta, Vụ Tráo Chiếu Trạch không phải là nơi người muốn đến là có thể đến.

Một loại kẹo rất dính, ám chỉ những người theo đuôi, đuổi cũng không chịu đi.

Tuyệt chiêu của Chi Ni Nhã đối với đồng loại như nàng thì hiển nhiên không có chút tác dụng nào.

- Nếu như chạy trốn, tại sao phải đến Vụ Tráo Chiếu Trạch chứ? Nơi đó không nằm trong phạm vi Tú Quốc sao? Nếu như ta không thể đi, vậy thì ta sẽ dẫn Bảo ca đến Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, tại đó, không có bất kỳ kẻ nào dám làm hại đến Bảo ca đâu!

Chi Ni Nhã cũng không phải là đèn cạn dầu, đối phó với Độc Âm Nhi, nàng cũng có ngoan chiêu. Người muốn đem người đến địa bàn của người, tại sao ta lại không đem người đến địa bàn của ta chứ?

- Người...

Độc Âm Nhi tức giận không nói nên lời.

- Ta làm sao?

Ta nói không có lý ư?

Chi Ni Nhã thừa thắng truy kích.

- Được rồi được rồi, hai người các người đừng làm ồn nữa, Chi Ni Nhã, người là công chúa của Thánh Đóa Lan Quốc, người làm vậy thì ăn nói thể nào với phụ vương của người?

Phó Thư Bảo đã không còn gì để nói, nhưng vẫn muốn khuyên nhủ Chi Ni Nhã bỏ đi ý định của nàng. Dù sao thì trên đường chạy trốn, sau lưng lại còn dắt theo một công chúa dị quốc, đây gọi là thể loại gì chứ?

- Ta đã sớm an bài tốt rồi, ta đến Vụ Tráo Chiêu Trạch cũng không phải là vô ích, ta gọi đây là đi khảo sát dị tộc, là một chuyến viếng thăm chính thức, ngay cả hành văn ta cũng chuẩn bị đầy đủ rồi.

Chi Ni Nhã rất chân thành nói.

Phó Thư Bảo: "..."

Độc Âm Nhi: "..."

Lúc này, Hồ Linh một thân hồng giáp dáng người đoan chính chạy tới, hô lớn:

- Khải bẩm Dật Hương công chúa điện hạ, Hồng giáp thị vệ đoàn đã chuẩn bị xong, xin hãy hạ lệnh.

Tiếng bước chân rầm rập liên tiếp truyền vào trong tai mọi người, chỉ thấy một đám nữ thị vệ nhân số khoảng 50 người chạy đến, nghiêm chỉnh đứng sau lưng Hồ Linh.

Lúc còn ở Hồ Thành, có bốn nữ bộc trợ giúp chiêu binh, tổng cộng chiêu mộ được mười người, nhưng khi đến địa phương lớn như kinh đô, bốn nữ bộc lại càng chăm chỉ miệt mài tuyển mộ, không ngờ chỉ vài ngày đã tuyển mộ được 30 người, tổng cộng với những người lúc trước đã lên đến 50 người. Hơn nữa, nhìn tướng mạo và khí sắc của những người này, hẳn tuổi tác đều chỉ chừng 20, thật sự có tài, không phải là loại bình hoa để ngắm.

Nhìn Hồng giáp thị vệ đoàn đứng nghiêm trang, Phó Thư Bảo không thể làm gì khác hơn là cười khổ rồi nói:

- Được rồi, nhiều người ồn ào như vậy, cùng đi đến Vụ Tráo Chiêu Trạch thôi.

Chi Ni Nhã nhất thời chuyển khóc thành cười, dang rộng đôi tay trắng muốt, nhào đến ôm lấy Phó Thư Bảo.

- Thật là, trước mặt nhiều người như vậy... đúng là làm khó người khác mà...

Trong lòng Phó Thư Bảo có chút khổ sở, chỉ có điều lại tràn đầy chờ mong đối với Dật Hương công chúa đang lao đến ôm mình.

Kể từ lần trước trong động quật tại hoang đảo tiếp xúc một hồi, đến bây giờ vẫn chưa được tiếp xúc lại.

Một bên là cam tâm muốn nhào vào lòng, một bên là trong lòng tràn đầy chờ mong, nhưng ngay lúc Chi Ni Nhã sắp ôm lấy Phó Thư Bảo thì giữa hai người Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã đột nhiên nhiều hơn một người, đó chính là Độc Âm Nhi.

- Ách...

Đột nhiên phát hiện ngực của người trước mặt rất mềm, Chi Ni Nhã đột nhiên mở mắt, không ngờ phát hiện mình đang ôm Độc Âm Nhi.

- E hèm...

Chúng ta xuất phát thôi, nếu như đã quyết định, vậy thì phải gấp rút lên đường.

Độc Âm Nhi mặt không biểu tình lên tiếng.

Khinh công không tệ.

Âm Nhi tiểu thư đã gỡ hòa một ván.

oOo

Cả kinh đô rơi vào chiến hỏa, Lực Sĩ quân đội của bốn cửa thành Đông Tây Nam Bắc đều bỏ chạy, căn bản không có người nào đứng gác, hơn nữa dân chúng như kiến dọn nhà bỏ chạy ra ngoài, đoàn người Phó Thư Bảo lẫn vào đám dân tị nạn, thuận lợi trốn ra khỏi kinh đô.

Ngày đi đêm nghỉ, bảy ngày sau, đoàn người Phó Thư Bảo đã xuất hiện tại địa phương cách kinh đô hơn ngàn dặm. Cự ly này thoạt nhìn thì rất xa, chỉ có điều, cự ly này vẫn còn cách Vụ Tráo Chiếu Trạch của Độc Lang tộc rất xa. Cho dù dùng tốc độ bình thường cũng phải mất hơn 20 ngày nữa thì mới có thể đến nơi. Thế nhưng, nếu như là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực hoặc Đại Vô Vũ Trụ Lực phi hành thì chỉ mất hai ba ngày là đến nơi.

Chạng vạng tối, đội ngũ đã đi đến dưới chân một tòa núi vô danh. Đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy mặt trời chiều tối đỏ rực như lửa, cả bầu trời thậm chí mặt đất đều bị nhấn chìm trong một mảnh đỏ rực hoa lệ.

Nơi này núi xanh nước biếc, cây rừng theo gió mà động. Chim bay về tổ, tiếng gáy vang lên thanh thúy, mơ mơ hồ hồ. Một con suối lớn từ trên chảy xuống, dưới chân núi có một vùng vị trí địa thế tương đối trũng, tạo thành một cái đầm nước xanh nhạt trong lành.

Cây rừng bao bọc xung quanh, cảnh sắc tươi đẹp, là một nơi cực tốt để cắm trại.

- Đêm nay cắm trại nghỉ ngơi ở đây đi.

Phó Thư Bảo rất thích những nơi có cảnh sắc tươi đẹp như vậy.

Quyết định này nhất thời dẫn đến một tràng hoan hô của đám nữ nhân.

Nhìn từng gương mặt cười dính đầy bụi đường, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện một vấn đề rất nghiêm trọng, trong cả đội ngũ, ngoại trừ La Kiệt bị nhét vào trong hốc tối ra thì chỉ có mình hắn là nam nhân, nam nữ mất cân đối nghiêm trọng, âm thịnh dương suy.

Nữ thị vệ Hồng giáp thị vệ đoàn của Chi Ni Nhã, có người bắt đầu dựng lều, có người bắt đầu đốt lửa nấu cơm, cảnh tượng có vẻ bận rộn náo nhiệt.

Lều của Phó Thư Bảo hiển nhiên là do bốn nữ bộc tự mình dựng. Bốn người Xuân Lan, Hạ Trúc, Thu Cúc, Đông Mai rất cẩn thận làm hết tất cả. Ngay cả những gốc cây ngọn cỏ trong lều cũng bị nhổ sạch, không sót một cọng cỏ nào.

Trên mặt đất đã được quét sạch còn phủ lên một tấm thảm, trên thảm là một tấm da hổ và một cái chăn bọc lông mềm.

Thoáng thoáng mà giữ ấm, đây chính là yêu cầu thấp nhất mà bốn nữ bộc hầu hạ thiếu gia đi ngủ.

Sau buổi cơm chiều, một đám Hồng giáp nữ thị vệ bắt đầu kéo đến đầm nước. Phó Thư Bảo ngồi trước cửa lều của mình, một bên hưởng thụ Đông Mai xoa bóp, một bên há miệng để Xuân Lan dùng tấm xà răng bằng bạc lấy ra cặn cơm chiều, còn Thu Cúc thì bóp chân.

Mặc dù bị bốn nữ bộc xinh đẹp vây quanh hầu hạ, thế nhưng tâm tư của Phó Thư Bảo thì lại đặt trên đầm trì bị một mảnh rừng che phủ.

- Chúng nữ đi qua đó làm gì nhỉ?

Nghe thấy âm thanh cười đùa giòn nước, Phó Thư Bảo mặc dù biết rõ nhưng vẫn cố hỏi.

- Thiếu gia, những nữ thị vệ đó đi tắm à, sau khi làm cơm chiều, ta nghe chúng nữ hẹn nhau như vậy.

Đông Mai vừa bóp vai cho thiếu gia, vừa dụ dằng nói.

Phó Thư Bảo nhìn bốn nữ bộc mặt dính đầy bụi, có chút lem nhem thì cười nói:

- Vậy các người cũng muốn đi tắm sao?

- Muốn à.

Bốn nữ bộc đồng thanh nói, âm thanh vô cùng dễ nghe.

- Vậy các người đi đi.

Phó Thư Bảo cười nói, ánh mắt tiếp xúc với bọc ngực lớn của Thú Cúc đang bóp chân cho hắn, cổ áo nữ bọc bị trễ, lộ ra ngoài một mảnh tuyết trắng, mềm mịn vô cùng, còn có một cái rãnh sâu hun hút, khiến người khác không nhìn được mà mơ màng.

- Thiếu gia, không bằng ngài cùng chúng ta tắm đi, chúng ta hầu hạ ngài tắm.

Đông Mai vui vẻ nói.

- Ách... Vậy thì không cần đâu, các người tự đi là được rồi.

Không phải không muốn, nếu như là đơn độc xuất hành, lại chỉ dẫn theo bốn nữ bọc, Phó Thư Bảo hiển nhiên còn ước gì được bốn nữ bọc hầu hạ tắm rửa, nhưng có Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã ở đây, hắn lại không có cái gan đó.

- Chúng ta đi đây.

224. Chương 224

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 224: Mỹ nữ oanh tạc

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Bốn nữ bọc sớm đã muốn tắm rồi, nữ hài tử trời sinh thích sạch sẽ và chưng diện, liên tục đi đường bảy ngày, mồ hôi đổ ra, toàn thân dính đầy bụi, đây cũng không phải chuyện dễ chịu gì. Nhất là Đông Mai, nàng sớm đã muốn xuất ra lĩnh vực sở trường là cho thiếu gia uống trà bằng rốn, nhưng khi mở áo nữ bọc ra thì mới phát hiện rốn đen sì, tâm tình phiền muộn muốn chết, nào còn dám đi gặp thiếu gia?

Bốn nữ bọc rời khỏi, trong lều nhất thời thoáng đãng.

Ánh mắt quét qua trong lều, Phó Thư Bảo từ dưới đất đứng dậy, trong lòng thầm cười:

- Trời ban cơ hội, một nam nhân, cả đời có mấy cơ hội nhìn coi cảnh tượng vài chục mỹ nữ cùng tắm rửa chứ?

Hơn nữa, còn không phải là tắm ở nhà tắm, mà là tắm trong thiên nhiên, mùi vị hiển nhiên đạt đến cảnh giới cao nhất.

Trong lòng chủ ý đã quyết, Phó Thư Bảo rón rén lên đến đầm nước bị mảnh rừng cây che chắn.

Càng đến gần, tiếng nước chảy càng lớn, còn có tiếng cười hỗn tạp của đám nữ nhân, mặc dù không nhìn thấy tràng cảnh cụ thể, thế nhưng Phó Thư Bảo vẫn tưởng tượng ra được, nhất định là mấy nữ thị vệ đang đùa giỡn vẩy nước lẫn nhau rồi.

Tưởng tượng đến đây, trong lòng lập tức nóng như lửa đốt, tốc độ lên đến cũng nhanh hơn nhiều.

Một gốc cây, hai gốc cây... Mắt thấy sắp nhìn thấy cảnh tượng tráng lệ là mấy chục nữ nhân tắm rửa. Đột nhiên, sau khi vượt qua gốc cây thứ mười, Phó Thư Bảo ngoài ý muốn nhìn thấy một gương mặt xinh đẹp, đó là Độc Âm Nhi.

- Bảo ca, từ những điều ta biết về người, ta khẳng định người sẽ làm chuyện này, cũng khẳng định người sẽ chọn con đường tốt nhất để đến nhìn.

Phó Thư Bảo: "..."

Độc Âm Nhi chững chạc nói:

- Cho nên, ta khuyên người hãy từ bỏ phần tâm tư này đi.
- Các người có quyền tắm rửa, còn ta thì không có sao? Ta cũng muốn tắm a.

Phó Thư Bảo vô tội nói.

Độc Âm Nhi trợn mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo, nói:

- Chờ các nữ nhân đó tắm xong rồi người hãy tắm.

Phó Thư Bảo cười hắc hắc nói:

- Vậy.... đợi các nữ thị vệ của Hồng giáp thị vệ đoàn tắm xong, chúng ta cùng nhau tắm uyên ương đi, được không?
- Được.

Độc Âm Nhi cười khanh khách nói:

- Còn phải thêm “mẫu ương” toàn thân đầy mùi hương như Chi Ni Nhã cùng tắm với người nữa, được không?
- Được, người đi cùng với Chi Ni Nhã đi, cứ nói là ta rửa nàng cùng tắm, nàng chắc chắn sẽ đồng ý.

Phó Thư Bảo hồn nhiên không biết câu nói vừa rồi của Độc Âm Nhi là nói móc.

- Ta nhỏ vào! Người cứ mơ đi, ta chưa từng gặp ai mặt dày như người.

Độc Âm Nhi gắt một tiếng, mặt đỏ lựng.

Âm mưu không thành, bàn chuyện cũng không xong, Phó Thư Bảo cũng không có hứng thú nói nữa, trầm mặc một hồi, thấy Độc Âm Nhi không muốn bỏ qua, chỉ đành xám xịt thối lui.

Chỉ có điều, ngay khi ra khỏi khu rừng, hai chân của hắn đột nhiên chìm xuống đất.

Hắn là một người bất khuất, có tính cách bất khuất. Trên mặt đất có cọc cản đường, vậy tại sao mà hắn không dùng kỹ thuật chuyên nghiệp của mình, từ dưới đất lên đến gần đầm nước?

Đừng nói là xuyên qua mặt đất dưới đầm nước, cho dù trước mắt là một mảnh biển lửa, chỉ cần nghĩ đến việc có mấy chục mỹ nữ xinh đẹp đang nô đùa tắm rửa tại đó, Phó Thư Bảo bất luận thế nào cũng phải qua đó.

Bùn đất dưới đầm nước vô cùng mềm, càng lên cao, đất mềm cũng biến thành nước bùn. Đột nhiên từ dưới nước bùn nhô lên một cái đầu, toàn thân Phó Thư Bảo cũng dính đầy bùn. Chỉ có điều, nước trong ao rất nhanh đem toàn bộ bùn trên người hắn gột sạch, lộ ra chân diện mục của sắc lang.

Đầm nước cũng không sâu, chỉ chừng 5, 6 mét.

Phó Thư Bảo chọn một vị trí thoải mái, khoanh chân ngồi trong đầm nước. Nắm giữ Luyện Nguyên Tố Lực, ở dưới nước tuyệt đối không ảnh hưởng đến việc hắn dùng làn da để tiến hành hô hấp.

Luyện Nguyên Tố Lực của hắn có thể dễ dàng hấp thu dưỡng khí trong nước, thông qua làn da để hô hấp.

Chọn một vị trí tốt để xem xét, ngẩng đầu nhìn mặt nước trên đầu, hai mắt Phó Thư Bảo không nhắm lại được.

Sóng xanh phóng dâng, một điểm lấp lánh lượn qua giữa hai đồi mỹ nhân, một vài nữ tử đứng bên đầm nước bắt đầu tẩy rửa mồ hôi và tro bụi. Làn da trắng mềm như tuyết, vóc dáng mỗi người đều trắng trẻo mềm mại, lấp lánh bóng loáng đến mức khiến hắn hoa mắt.

Thế nhưng khiến hắn chân chính kích động là ngực của đám nữ nhân.

Hơn 50 nữ nhân thì có hơn 100 trái tuyết lê, hắn ở dưới đáy đầm nước rình coi phảng phất như đặt mình trong khu vực có 50 chiếc máy bay thả tạc đạn, đám mỹ nữ mang theo những trái “tạc đạn” to lớn đó bơi

qua bơi lại trên mặt nước, phẳng phất như một khi phát hiện hấn trốn dưới đáy đầm nước, hơn 100 trái tạc đạn sẽ rơi xuống, đem hấn nổ thành mảnh vụn, muốn nát bao nhiêu thì nát bấy nhiêu.

Trong đầm nước vốn không có “cỏ”, nhưng Phó Thư Bảo lại nhìn thấy rất nhiều “cỏ”. Đám “cỏ” này mềm mại dán sát dưới bụng những “chiếc máy bay mỹ nữ” này, thuận theo dòng nước chảy mà động.

Có một vài “cọng cỏ” tao ngộ bi thảm không thoát khỏi vận mệnh diệt vong, bọn chúng bị dòng nước chảy quét qua, bị cọ xát mà chậm chậm chìm xuống, nhưng bất luận là “cọng cỏ” nào chìm xuống cũng đều bị thiếu gia nhìn thấy không bỏ sót, không khỏi tiếc hận cho vận mệnh bi thảm của bọn chúng.

Trong đầm nước không thiếu các loại cá hoang dã, thế nhưng tất cả toàn bộ bọn chúng lại nằm trong phạm vi quan sát của thiếu gia. Phạm vi quan sát của hấn hoàn toàn đặt trên hơn 50 con “bào ngư” màu mỡ, mềm mại, còn có một số hình dạng bất đồng, khiến hấn hoa cả mắt.

- Chắc, đời này sống không uổng rồi....

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy sáng khoái. Thật ra thì hấn là một người không ôm chí lớn, vì vậy cho nên rất dễ dàng thỏa mãn.

Xem đủ xuân quang dưới nước, Phó Thư Bảo bắt đầu tìm kiếm bốn nữ bộc của hấn, rất nhanh, hấn đã tìm được bốn người Đông Mai tại một khu vực nước nông.

- Bốn nữ bộc bình thường rất thích cãi nhau, không biết lúc này bốn người đang đàm luận chuyện gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, bắt đầu tập trung “nhĩ lực”, lắng nghe thanh âm của bốn nữ bộc.

- Ngực của ta là lớn nhất không phải nghi ngờ.

Đông Mai vừa nói vừa ngạo nghễ ưỡn ngực, lộ ra một cặp ngực trắng như tuyết, nhất thời có vài phần khí khái hiệp nữ.

- Hừ, không nghe qua câu nói ngực lớn không nào sao? Đây là câu nói của trí giả, cho nên, nữ nhân ngực lớn khẳng định không có đầu óc.

Thu Cúc khinh thường nói, đôi tay nhẹ nhàng chà sát bờ mông đầy đặn, không chút kiêu ngạo nói:

- Chỉ có điều, nữ hài tử có mông lớn rất tốt, dễ sinh nam hài, đây chính là chân lý lưu truyền trong dân gian, không phải nghi ngờ, ta chính là người có bờ mông đẹp nhất.

- Một nam nhân nhìn một nữ nhân, trước hết họ sẽ nhìn ở đâu? Nói cho ba kẻ vô tri các ngươi biết, một nam nhân nhìn nữ nhân, đầu tiên chính là nhìn chân của nàng ta, cho nên, một nữ nhân đầu tiên phải có đôi chân đẹp, hai chân của ta không chỉ thon dài đầy đặn mà còn trắng nõn mềm mại, thiếu gia rất thích.

Xuân Lan nhẹ nhàng vuốt cái đùi trắng nõn của mình. Nhưng không thể phủ nhận đó là đôi chân của nàng là đẹp nhất trong bốn nữ bộc.

- Ba người các ngươi thật nhàm chán, một ngực lớn không nào, một mông lớn, một cặp chân ếch, có gì mà đắc ý chứ? Còn nói thiếu gia thích nữa, ta nhổ vào, thiếu gia thích nhất chính là những nữ hài tử yêu kiều xinh đẹp, cái đó không lớn, nhưng cũng không nhỏ, nói chung là một người thanh tú yêu kiều, các ngươi ngay cả giác ngộ ta mới chính là nữ hài tử mà thiếu gia thích nhất cũng không có sao?

Thu Cúc lên tiếng cuối cùng, không chút do dự hướng về phía ba người tung đòn sấm sét. [/CHARGE]

225. Chương 225

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 225: Chân trắng phía trước

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không phải nghi ngờ, tiếp theo chính là bốn nữ bộc bắt đầu nhao nhao thành một đoàn. Công kích lẫn nhau, chế nhạo, đả kích, nói móc, sau đó lại tán dương sở trường của bản thân.

Nghe thấy phần nội dung này, Phó Thư Bảo thiếu chút nữa bật cười thành tiếng, thân thể của bốn nữ bộc cũng bị hấn nhìn thấy bảy tám phần rồi, mặc dù vẫn còn thiếu khuyết “nội dung” quan trọng nhất, nhưng cũng không kém bao nhiêu, nhìn bốn nữ nhân tắm rửa trong nước, còn mình thì rình coi, đây lại là một loại mùi vị khác.

Lại hân thưởng bốn nữ bộc nhà mình một phen, đem xuân quang khó gặp tại nơi bí mật nhìn không bỏ sót chút gì, một lúc sau Phó Thư Bảo mới chuyển ánh mắt đi, bắt đầu tìm kiếm hai hồng nhan tri kỷ của hấn, chính là Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã trong tất cả nữ hài tử, bất luận dáng người hay dung mạo đều không phải nghi ngờ chính là những nữ hài tử đẹp nhất, ngay cả tư sắc và dáng người cũng đủ khiến cho những hoa khôi giảng đường của thế giới trước kia phải xấu hổ, cho nên, xuân quang của hai người cũng là một trong những chuyện khiến Phó Thư Bảo chờ mong nhất. Chỉ có điều nhìn quanh cả đầm nước, hấn vẫn không phát hiện Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi ở đâu cả.

Thời gian nửa đồng hồ cát trôi qua, đám nữ tử của Hồng giáp thị vệ đoàn cũng rời đi. Cuối cùng, đợi sau khi bốn nữ bộc Đông Mai cũng tắm xong, mặc áo quần rời đi thì đầm nước liền trở nên yên tĩnh.

- Đáng ghét, chẳng lẽ hai nữ nhân kia phát hiện ra âm mưu của ta, cố tình không tắm rửa?

Phó Thư Bảo buồn bực vô cùng.

Đúng lúc này, một âm thanh thút từ trên mặt nước truyền xuống.

- Âm Nhi tỷ tỷ, người nói Bảo ca đột nhiên biến mất, hấn đi đâu rồi? Người không tìm được sao?

Là thanh âm của Chi Ni Nhã, từ trong ngữ khí của nàng, có thể nhìn ra được nàng rất lo lắng.

- Tên đó, lúc trước thì muốn nhìn đám nữ nhân tắm rửa, may mắn bị ta phát hiện, đuổi trở về, sau đó cũng không biết đã trốn đi đâu rồi.

Đây là thanh âm của Độc Âm Nhi.

- Hắc hắc....

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy vui vẻ, thầm nghĩ:

- Ta đang ở dưới nước đợi các ngươi đây!

- Thật là, ta cũng đoán hấn nhất định sẽ làm như vậy mà....

Chi Ni Nhã có chút thất vọng thở dài, nói:

- Mặc kệ hấn, chúng ta tắm thôi.

- Được rồi, đi nhiều ngày như vậy, trên người ta bẩn chết được.

- Cởi đi cởi đi... tắm đi tắm đi...

Phó Thư Bảo lăm lăm một tràng cực kỳ giống như đang nguyên rửa vậy.

Tiếng xột xoạt cởi quần áo truyền tới...

Thời khắc khiến người khác kích động nhất cuối cùng cũng đến rồi.

Thế nhưng, Phó Thư Bảo ở dưới nước chờ mong đến mỗi mắt mãi vẫn không thấy động tĩnh gì, sau khi thanh âm xột xoạt cởi quần áo kết thúc, nhân vật chính mà hấn khổ sở chờ đợi vẫn không thấy nhảy xuống nước.

- Kỳ quái, quần áo hấn đã cởi hết rồi, tại sao còn không chịu xuống nước?

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập kỳ quái, đồng thời, cảm thấy trong lòng như có một con kiến đang bò tới bò lui, khiến hần ngứa đến khó chịu. Phó Thư Bảo lúc này đã vội đến mức không nhận được muốn chui ra khỏi mặt nước, thế nhưng hai nữ hài tử đứng bên đầm nước vẫn trầm mặc.

Lúc này tiếng nói chuyện lại truyền vào trong tai hắn.

- Âm Nhi tỷ tỷ, thân hình của người thật đẹp, nếu như ta là nam nhân, ta nhất định sẽ say mê người mất thôi.

Thanh âm của Chi Ni Nhã lại vang lên. Khách khí, không phải là quá khách khí sao?

- Người cũng không tệ, nếu như ta là nam nhân, nhất định cũng sẽ say mê người.

Thanh âm của Độc Âm Nhi vang lên. Khách khí, cũng khách khí quá đi.

- Hi hi...

Một chuỗi tiếng cười như chuông ngân khiến người nghe vui thích, Chi Ni Nhã giòn giã nói:

- Âm Nhi tỷ tỷ, không bằng chúng ta dừng cùng một chỗ, thử so sánh xem dáng người của ai đẹp hơn?

- So sánh thế nào? So cái gì?

Thanh âm của Độc Âm Nhi lại vang lên.

- Đương nhiên là ngực, eo và mông rồi...

Không phải nghi ngờ, thiếu gia ở dưới nước đã bắt đầu mắng người:

- Con mẹ nó, so ai lớn hơn nữa, ăn no không có việc gì làm sao? Lão tử đã biết rõ, cặp oan gia này chắc chắn không dễ thân thiết như vậy, ca tụng lẫn nhau, còn khách khí như vậy, thì ra là mượn người để khen mình.

Bởi vì trên mặt đất bên cạnh đầm nước, cho nên cho dù Phó Thư Bảo có năng lực lớn hơn nữa cũng không thể nào nhìn xuyên tầng đất để nhìn cảnh hai nữ tử so sánh.

Trong lòng tức giận, nhưng lại nghe thấy tiếng tranh luận ở bên ngoài càng gay gắt hơn, trong lòng hắn không khỏi nghĩ hừ hừ vượt một phen.

- A, của ta vẫn lớn hơn một chút, thật là không thú vị gì.

Đây là thanh âm của Chi Ni Nhã.

- Ha ha, lớn hơn một chút thì đã sao? Lớn hơn thì cảm giác xệ xuống sẽ càng rõ hơn, của ta nhìn thon hơn người nhiều, đây không phải nghi ngờ là chỗ tốt của lớn đủ xài a.

Độc Âm Nhi cũng không phải là đèn cạn dầu.

Phó Thư Bảo ở dưới nước đã muốn học máu, lúc trước bốn nữ bộc cũng tranh cãi ở phương diện này, chúng nữ đã như vậy, tại sao ngay cả Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng không “thoát tục” cơ chứ?

So sánh ngực lớn đã xong, hiển nhiên còn có so sánh eo và mông, ở dưới nước, Phó Thư Bảo giống như lão tăng thiên tọa, giống như đang ngộ đạo nhập định, đáng vẻ nghiêm trang...

Dần dần, mặt trời chìm xuống, sắc trời tối đen.

Ào... Tiếng nước chảy vang lên, sau khi so sánh vóc dáng đến mức chuẩn bị trở mặt, hai oan gia Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng không còn hứng thú tỉ thí nữa, bắt đầu tắm rửa.

Nghe tiếng nước vang lên, Phó Thư Bảo đột nhiên chấn động, ánh mắt sáng rực như đuốc, ngay lập tức nhìn lên đỉnh đầu.

Lão tăng cuối cùng cũng ngộ ra chân lý.

Nhảy vào nước đầu tiên chính là Độc Âm Nhi, làn da nàng trắng như tuyết, trái “tạc đạn” trắng nõn. Toàn thân giống như do một đại sư điêu khắc tỉ mỉ chế tạo mà thành, không chút khuyết điểm hay thiếu hụt gì.

Trước ngực là một cặp đồi núi hùng vĩ cao ngất, khí khái vô song, bơi qua bơi lại trong mặt nước. Tại vị trí “đỉnh núi”, hai nụ hoa tươi diễm ướt át mang đến cho người ta cảm giác thích thú vui vẻ. Phần bụng bóng loáng, tại trung tâm là một ái rốn tinh xảo đáng yêu. Đôi chân thon dài trắng khê chuyển động, cảm giác đầy đặn mà hữu lực.

Nước chảy qua hai chân, khiến mông “cây cỏ” thừa thớt khê rung rinh, kết quả là, vị trí non mềm và thần bí nhất đều bị quan sát từ đầu đến cuối, độ mềm mại và quyến rũ đã đạt đến tình trạng lòng người rung động.

“Chiếc máy bay thả tạc đạn” Âm Nhi lướt qua đỉnh đầu, sau đó tiếng nước lại vang lên, “Chiếc máy bay thả tạc đạn” Chi Ni Nhã cũng nhảy xuống nước. Trong khoảnh khắc nhìn thấy “chiếc máy bay” đến từ dị quốc này, huyết dịch toàn thân Phó Thư Bảo bắt đầu sôi sục.

Nhân chủng Tây phương so với nhân chủng Đông phương có sự khác biệt rất lớn, thân thể Chi Ni Nhã cao hơn Độc Âm Nhi nhiều, nhưng chính thể lại không hề có cảm giác gầy gò, ngược lại vô cùng đầy đặn no đủ.

So với Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã thiếu đi cảm giác dã tính, nhưng lại càng nhiều hơn nhục cảm tuyệt vời. Làn da của nàng trắng nõn mềm mại, thậm chí có chút lấp lánh đến kỳ diệu. “Đồi núi” trước ngực rõ ràng lớn hơn của Độc Âm Nhi một chút, thể nhưng tuyệt đối không rủ xuống như Độc Âm Nhi đã nói, ngược lại vươn lên một cách vô thức, giống như hai chén ngọc trắng tuyết úp lên ngực.

Thời khắc khiến người khác kích động nhất cuối cùng cũng đến rồi.

Thế nhưng, Phó Thư Bảo ở dưới nước chờ mong đến mỗi mắt mãi vẫn không thấy động tĩnh gì, sau khi thanh âm xột xoạt cởi quần áo kết thúc, nhân vật chính mà hắn khổ sở chờ đợi vẫn không thấy nhảy xuống nước.

- Kỳ quái, quần áo hắn đã cởi hết rồi, tại sao còn không chịu xuống nước?

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập kỳ quái, đồng thời, cảm thấy trong lòng như có một con kiến đang bò tới bò lui, khiến hắn ngứa đến khó chịu. Phó Thư Bảo lúc này đã vội đến mức không nhận được muốn chui ra khỏi mặt nước, thế nhưng hai nữ hài tử đứng bên đầm nước vẫn trầm mặc.

Lúc này tiếng nói chuyện lại truyền vào trong tai hắn.

- Âm Nhi tỷ tỷ, thân hình của người thật đẹp, nếu như ta là nam nhân, ta nhất định sẽ say mê người mất thôi.

Thanh âm của Chi Ni Nhã lại vang lên. Khách khí, không phải là quá khách khí sao?

- Người cũng không tệ, nếu như ta là nam nhân, nhất định cũng sẽ say mê người.

Thanh âm của Độc Âm Nhi vang lên. Khách khí, cũng khách khí quá đi.

- Hi hi...

Một chuỗi tiếng cười như chuông ngân khiến người nghe vui thích, Chi Ni Nhã giòn giã nói:

- Âm Nhi tỷ tỷ, không bằng chúng ta dừng cùng một chỗ, thử so sánh xem dáng người của ai đẹp hơn?

- So sánh thế nào? So cái gì?

Thanh âm của Độc Âm Nhi lại vang lên.

- Đương nhiên là ngực, eo và mông rồi...

Không phải nghi ngờ, thiếu gia ở dưới nước đã bắt đầu mắng người:

- Con mẹ nó, so ai lớn hơn nữa, ăn no không có việc gì làm sao? Lão tử đã biết rõ, cặp oan gia này chắc chắn không dễ thân thiết như vậy, ca tụng lẫn nhau, còn khách khí như vậy, thì ra là mượn người để khen mình.

Bởi vì trên mặt đất bên cạnh đầm nước, cho nên cho dù Phó Thư Bảo có năng lực lớn hơn nữa cũng không thể nào nhìn xuyên tầng đất để nhìn cảnh hai nữ tử so sánh.

Trong lòng tức giận, nhưng lại nghe thấy tiếng tranh luận ở bên ngoài càng gay gắt hơn, trong lòng hẳn không khỏi nghĩ hưu nghĩ vượn một phen.

- A, của ta vẫn lớn hơn một chút, thật là không thú vị gì.

Đây là thanh âm của Chi Ni Nhã.

- Ha ha, lớn hơn một chút thì đã sao? Lớn hơn thì cảm giác xệ xuống sẽ càng rõ hơn, của ta nhìn thon hơn người nhiều, đây không phải nghi ngờ là chỗ tốt của lớn đủ xài a.

Độc Âm Nhi cũng không phải là đèn cạn dầu.

Phó Thư Bảo ở dưới nước đã muốn học máu, lúc trước bốn nữ bộc cũng tranh cãi ở phương diện này, chúng nữ đã như vậy, tại sao ngay cả Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng không “thoát tục” cơ chứ?

So sánh ngực lớn đã xong, hiển nhiên còn có so sánh eo và mông, ở dưới nước, Phó Thư Bảo giống như lão tăng thiền tọa, giống như đang ngộ đạo nhập định, dáng vẻ nghiêm trang...

Dần dần, mặt trời chìm xuống, sắc trời tối đen.

Ào... Tiếng nước chảy vang lên, sau khi so sánh vóc dáng đến mức chuẩn bị trở mặt, hai oan gia Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng không còn hứng thú tỉ thí nữa, bắt đầu tắm rửa.

Nghe tiếng nước vang lên, Phó Thư Bảo đột nhiên chấn động, ánh mắt sáng rực như đuốc, ngay lập tức nhìn lên đỉnh đầu.

Lão tăng cuối cùng cũng ngộ ra chân lý.

Nhảy vào nước đầu tiên chính là Độc Âm Nhi, làn da nàng trắng như tuyết, trái “tạc đạn” trắng nõn. Toàn thân giống như do một đại sư điêu khắc tỉ mỉ chế tạo mà thành, không chút khuyết điểm hay thiếu hụt gì.

Trước ngực là một cặp đồi núi hùng vĩ cao ngất, khí khái vô song, bơi qua bơi lại trong mặt nước. Tại vị trí “đỉnh núi”, hai nụ hoa tươi diễm ướm át mang đến cho người ta cảm giác thích thú vui vẻ. Phần bụng bóng loáng, tại trung tâm là một ái rốn tinh xảo đáng yêu. Đôi chân thon dài trắng khê chuyển động, cảm giác đầy đặn mà hữu lực.

Nước chảy qua hai chân, khiến mảng “cây cỏ” thừa thớt khẽ rung rinh, kết quả là, vị trí non mềm và thần bí nhất đều bị quan sát từ đầu đến cuối, độ mềm mại và quyến rũ đã đạt đến tình trạng lòng người rung động.

“Chiếc máy bay thả tạc đạn” Âm Nhi lướt qua đỉnh đầu, sau đó tiếng nước lại vang lên, “Chiếc máy bay thả tạc đạn” Chi Ni Nhã cũng nhảy xuống nước. Trong khoảnh khắc nhìn thấy “chiếc máy bay” đến từ dị quốc này, huyết dịch toàn thân Phó Thư Bảo bắt đầu sôi sục.

Nhân chủng Tây phương so với nhân chủng Đông phương có sự khác biệt rất lớn, thân thể Chi Ni Nhã cao hơn Độc Âm Nhi nhiều, nhưng chỉnh thể lại không hề có cảm giác gầy gò, ngược lại vô cùng đầy đặn no đủ.

226. Chương 226

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 226: Tân Hoàng giá đáo (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

So với Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã thiếu đi cảm giác dã tính, nhưng lại càng nhiều hơn nhục cảm tuyệt vời. Làn da của nàng trắng nõn mềm mại, thậm chí có chút lấp lánh đến kỳ diệu. “Đồi núi” trước ngực rõ ràng

lớn hơn của Độc Âm Nhi một chút, thế nhưng tuyệt đối không rủ xuống như Độc Âm Nhi đã nói, ngược lại vươn lên một cách vô thức, giống như hai chén ngọc trắng tuyết úp lên ngực.

Bờ eo của nàng cũng vô cùng thon thả, chỉ vừa một vòng tay, tuy nhiên lại không hề có vẻ nhu nhược mà là đầy đặn, trơn nhẵn hiếm có, tuyệt vời vô song. Bụng cũng bằng phẳng bóng loáng, phẳng phất như phết lên đó một lớp bơ, rất có mùi vị ngọt ngào.

Hai chân đầy đặn thon dài, khê động trong nước, khơi dậy sóng nước. “đồng cỏ” vàng rực như mặt trời, hoàn toàn trái ngược với Độc Âm Nhi, nơi đó của nàng vô cùng rậm rạp. Tất cả bao trùm lấy lấy vùng đất thần bí, nhưng lại lơ mơ đem vị trí trọng yếu nhất hiển lộ ra. Đây là một vẻ đẹp mông lung khiến người nhìn như muốn nổi điên, vẻ đẹp màu mỡ và mơ hồ...

Cho đến lúc này, Phó Thư Bảo cuối cùng cũng được như ý nguyện, nhìn thấy vị trí thần bí của công chúa dị quốc. Cảm giác thành tựu so với lúc hấn từ cảnh giới Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực đột phá thành Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực còn lớn hơn gấp trăm lần.

- Cỏ rậm rạp như vậy, để cho trâu ăn là thích hợp nhất, đợi đến lúc “trâu” của ta có thể gặm được cỏ, hắc hắc...

Nam nhân dưới nước bắt đầu suy nghĩ đen tối, đã rơi vào trong những mơ màng bản thủ từ lúc nào không rõ.

Hai nữ tử bơi một vòng trong nước mới lên bờ, ngay lúc Phó Thư Bảo mở to mắt chờ đợi xem cảnh tượng tiếp theo thì mặt nước trên đỉnh đầu đột nhiên tách ra, một đạo thân ảnh bóng loáng xinh đẹp giống như một đạo lợi kiếm cắm thẳng xuống.

- Đáng ghét, ta biết ngay người trốn trong nước rình coi mà! Biến thái!

Lợi kiếm cắm xuống chính là Độc Âm Nhi, nhưng không là đầu dưới chân trên, mà là chân dưới đầu trên, đôi chân trắng nõn đá về phía trước.

Phong cảnh “đồng cỏ” mê người lại hiện ra, ngay trong khoảnh khắc Phó Thư Bảo cảm thấy kinh diễm thì đôi chân thon dài động lòng người kia đã đánh lên trán hắn.

Bịch... một tiếng trầm muộn vang lên, lập tức một bước đá hắn rơi xuống bùn.

Vốn, khoảnh khắc Độc Âm Nhi nhảy xuống nước thì nàng đã phát hiện Phó Thư Bảo đang trốn trong nước, không ngờ thân thể của nàng lại bị tên trốn dưới nước nhìn không sót chút nào, như vậy thì sao có thể để bản thân chịu thiệt so với Chi Ni Nhã được?

Cho nên, dù phát hiện, nhưng nàng vẫn giả vờ như không thấy, cứ nhàn nhã bơi qua bơi lại trên mặt nước, đợi Chi Ni Nhã cũng nhảy xuống nước, bơi qua bơi lại một vòng thì nàng mới ra tay thu thập tên đó.

Chỉ có điều, mặc dù là một cước đá trúng đầu mục tiêu, nhưng lực đạo của nàng lại không lớn, tối đa chỉ là một cước tức giận giáo huấn tên nam nhân háo sắc kia một chút mà thôi.

Một lúc sau thì Phó Thư Bảo mới từ dưới nước chui lên, thấy Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi đã mặc quần áo chỉnh tề đứng bên đầm nước đợi hắn hiện thân. Khuôn mặt Chi Ni Nhã đỏ ửng, đáng vẻ xấu hổ không chịu nổi. Còn Độc Âm Nhi thì mặt hạnh trợn trừng, đáng vẻ tức giận phừng phừng.

- Người nhìn đủ chưa?

Độc Âm Nhi gất một tiếng, sắc mặt của nàng thực ra cũng rất khó coi, nhưng không phải bởi Phó Thư Bảo nhìn lên thân thể của nàng, mà bởi vì một cước tức giận đá Phó Thư Bảo vừa rồi, sợ hắn tức giận mà khấn trương.

Thực ra, sau khi trải qua đêm Ái Chi Giao tại Hoàng Kim Thành, nàng có gì mà chưa bị hắn xem chứ? Mấu chốt chính là, nhìn nữ nhân khác thì lại là chuyện khác.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo sửa sang lại đầu tóc lộn xộn của mình, cười ngượng ngùng.

- Người cười cái gì? Ta hỏi người đấy, người nhìn đủ chưa?

Độc Âm Nhi thấy Phó Thư Bảo cười, biết hắn không tức giận, tảng đá trong lòng cuối cùng cũng trút xuống.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo cười hai tiếng, nói:

- Ta cũng không biết người đang nói gì.

Độc Âm Nhi: “....”

Chi Ni Nhã: “....”

Trong không khí ngưng ngừng mà mập mờ này, Hồ Linh đột nhiên chạy lại, nói:

- Phó công tử, Dật Hương công chúa điện hạ, chúng ta đã bị bao vây rồi!

- Cái gì? Phó Thư Bảo lập tức sững sờ tại chỗ.

Nhận được báo cáo của Hồ Linh, Phó Thư Bảo vội vàng lao ra khỏi khu rừng, lúc này hắn mới phát hiện tiếng bước chân ngựa ầm ầm từ khắp bốn phương tám hướng truyền đến.

Ngựa chiến cuốn từng đạo bụi đất bốc lên, giống như bốn đóa mây đen nặng nề. Dẫn đầu phía trước là chiến giáp thiết kỵ sĩ Tú Quốc, uy phong lẫm liệt, sát khí dâng tràn.

Bởi vì bụi đất bốc lên che chắn tầm mắt, không thể nào nhìn rõ đến cùng có bao nhiêu binh mã, nhưng từ trận thế mà xem xét, binh mã bốn phương hướng cộng lại tuyệt đối lên đến 2 vạn.

Không chỉ có binh mã từ khắp bốn phương tám hướng trên mặt đất tụ tập lại, trên bầu trời cũng có. Một đoàn Không chiến đoàn đội cười Linh Thú Ứng xuất hiện trên bầu trời xanh. Thể hình của Linh Thú Ứng đặc biệt lớn, sải cánh của nó vượt quá 8 mét, mang đến cho người cảm giác vô cùng khổng lồ và cường hãn.

Không chiến đoàn đội trên không trung đại khái chỉ có 100 người, 100 Linh Thú Ứng, nhưng tất cả lại tập trung cùng một chỗ, giống như một đóa mây đen nặng nề ép xuống.

Sau lưng Không chiến đoàn đội cười Linh Thú Ứng là một đám Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực sử dụng cánh lực lượng để phi hành, nhân số bọn họ không đến 20 người. Bốn người trong đó còn nâng một cái loan giá.

Loan giá, chính là xa giá khi hoàng đế xuất hành.

Chỉ có điều, xa giá của vị hoàng đế trước mắt không phải dùng ngựa kéo, mà là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực nâng đỡ, khí phái so với ngựa mã đầu chỉ mạnh hơn gấp vạn lần?

Hoàng đế Tú Lực tuyệt đối không có khả năng sống lại, nhìn loan giá trên không trung, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi trầm xuống, thầm nghĩ:

- Tân hoàng đế của Tú Quốc đã đăng cơ rồi, xem trận hình bày binh này, tuyệt đối không thể là sự phụ không nên thân của ta rồi, lần này e là chết chắc.

Cho dù có Tiểu Thanh là thiếp thân hộ vệ thì nàng cũng không có khả năng dưới sự bao vây của thiên quân vạn mã mà mang theo một người đột vây ra ngoài.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng chạy đến, cảnh tượng trước mắt nhất thời khiến chúng nữ mặt hoa thất sắc.

- Bảo vệ Dật Hương công chúa điện hạ!

Hồ Linh quát khê một tiếng, rút bội đao từ bên eo ra. Chỉ có điều, thân làm đoàn trưởng Hồng giáp thị vệ đoàn, mặc dù lúc này nàng cầm đao trong tay, thế nhưng tay lại run rẩy không ngừng. Nàng đã như vậy thì càng huống chi những nữ thị vệ mới gia nhập Hồng giáp thị vệ đoàn chứ?

- Không cần, thu hồi vũ khí đi.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Mục tiêu của bọn hắn là ta, các người là thị vệ của Thánh Đóa Lan Quốc, chỉ cần không chiến đấu thì bọn hắn cũng sẽ không làm gì các người, không cần làm chuyện hi sinh vô ích.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã ngơ ngác nhìn Phó Thư Bảo, giờ phút này, trong lòng hai nữ nhân mặc dù có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng chỉ có thể im lặng.

Chớp mắt, binh mã Tú Quốc trên trời dưới đất liền đem đoàn đội mấy chục người Phó Thư Bảo vây vào trung tâm.

Không chiến đoàn đội cười Linh Thú Ứng cũng không có hạ thấp, bảo trì lực chấn nhiếp từ trên không trung, thế nhưng, hơn mười Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực trên không trung lại từ từ đem loan giá hạ xuống.

Phó Thư Bảo dang hai tay ra, bước nhanh tới trước, nói:

- Người các người muốn là ta, không liên quan đến bọn họ!

- Lớn mật! Còn không quỳ xuống! Nữ hoàng Tú Quốc giá đáo!

Một Lực Sĩ Vĩnh Hằng Lực đột nhiên trầm giọng quát. Thanh âm của hắn giống như tiếng sấm, vang ầm ầm trong đầu mọi người.

- Nữ hoàng?

Phó Thư Bảo nhất thời ngây ra tại chỗ.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vốn cũng muốn theo Phó Thư Bảo đi lên, nhưng khi nghe thấy lời này, hai nữ nhân cũng sững sờ tại chỗ.

Đúng lúc này, từ trong loan giá đi ra hai nữ bộc dung mạo thanh tú, vén rèm che lên, một thiếu nữ ăn mặc trang phục đế vương chậm rãi bước ra.

Thiếu nữ này Phó Thư Bảo chưa từng gặp qua, nhưng Chi Ni Nhã thì lại đột nhiên hô lên đầy kinh ngạc:

- Tú Ngọc!

Tú Ngọc chính là con gái của Tú Lực hoàng đế, Ngọc Chân công chúa. Ngày ấy, tại Kim Ngư Ôn Tuyền Quán, Phó Thư Bảo bởi vì bận thiết kế cái bẫy vây bắt La Kiệt cho nên mới không có cơ hội bắt gặp.

Chỉ có điều, đối với biến hóa của loại màn kịch trước mắt, hắn thủy chung vẫn không thể tin tưởng được. Trong mắt hắn, ba Vương Tử, người có cơ hội kế thừa ngôi vị hoàng đế nhất chính là Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước mới đúng, trừ phi cả hai Vương Tước này đều chết rồi, lúc đó mới đến lượt sự phụ Tú Lý. Thế nhưng, cả ba Vương Tử không ngờ lại không thừa kế ngôi vị hoàng đế, lại để một thiếu nữ không quá 17 tuổi kế thừa ngôi vị hoàng đế, làm sao có thể có chuyện như vậy được?

- Lớn mật! Thấy nữ hoàng bệ hạ còn không quỳ xuống!

Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực vừa rồi lên tiếng lại rống lớn.

Trước mặt quốc quân Tú Quốc, ngay cả công chúa đệ quốc như Chi Ni Nhã cũng phải quỳ xuống, càng huống chi một thảo dân bình thường, Phó Thư Bảo lúc này mới hồi thần lại, quỳ xuống hô lên:

- Tiểu dân Phó Thư Bảo tham kiến nữ hoàng bệ hạ, nữ hoàng bệ hạ an khang cát tường.

Tú Ngọc phì cười một tiếng, vội vàng bịt miệng lại, ho khan một tiếng mới nói:

- Trẫm không thích thế này, các người đều đứng lên đi, Chi Ni Nhã, lát nữa trẫm sẽ mật đàm với ngươi, bây giờ trẫm phải làm chính sự.

Chi Ni Nhã cũng phì cười một tiếng, nữ hoàng này, rõ ràng là không hề có kinh nghiệm, nàng càng giả vờ trang nghiêm thì lại càng buồn cười, chẳng thà không giả vờ còn tốt hơn.

Lúc này Tú Ngọc lại quay đầu lại nói:

- Tam hoàng huynh, ngươi còn ở bên trong làm gì nữa? Không nhanh ra đây đi?

Nghe tên nữ hoàng gọi “Tam hoàng huynh”, trong lòng Phó Thư Bảo chấn động mạnh, đây không phải là nhắc đến sự phụ Tú Lý hay sao?

Quả nhiên, Tú Lý từ bên trong loan giá đi ra. Một thân áo dài nho nhã trắng như tuyết, đầu tóc vuốt ngược ra sau, trang sức đầy người, trên tay cầm Thiết Cốt Phiến, vẫn dáng vẻ đó, hẳn chính là hoàng huynh của tân nữ hoàng quý phái, thế nhưng hẳn lại có dáng vẻ giống như của một tên nhà giàu mới nổi hơn.

Nhìn bộ dạng tinh thần sáng khoái của Tú Lý, Phó Thư Bảo cố nhịn lắm mới không xông lên dùng Trùng quyền đánh hắn hai cái. Chỉ có điều, người đến không phải là Thái Bình Vương Tước hay Thanh Dật Vương Tước, cuối cùng cũng khiến trái tim hắn thả lỏng xuống.

Tú Lý từ trong loan giá đi xuống, đến bên cạnh Phó Thư Bảo, không ngờ cũng phát áo quỳ xuống bên cạnh Phó Thư Bảo, một bên thấp giọng nói:

- Hiền đồ đệ, lâu ngày không gặp, sư phụ ta nhớ người muốn chết được.
- Cút ra xa một chút.

Phó Thư Bảo tức giận mắng.

- Hắc hắc, người biết ta bây giờ là ai không? Còn dám kêu ta cút nữa?
- Ngài là khách làng chơi.

Tú Lý: “....”

- Định Thiên Vương Tước nghe phong!

Một tên tổng quản thái giám đi lên trước, mở ra quyển trục kim sắc, chậm rãi đọc:

- Thụ thiên mệnh chiếu viết, hiện phong Định Thiên Vương Tước làm Phong Cương Vương, chưởng quản Lĩnh Tú sơn mạch phía Tây, phía Bắc cương thổ Thiên Hà...

Ngày xưa không binh, không quyền, không đất, thậm chí không có tiền, Định Thiên Vương Tước “bốn không” không ngờ lại có thể như cá lớn vào biển, trở mình một cú ngoạn mục, có được quyền lực và cương thổ thực sự.

Phong thưởng cho Tú Lý xong, tên nô tài thái giám thoáng ngừng lại một chút rồi nói:

- Phó Thư Bảo nghe phong!

Phó Thư Bảo nhất thời sững sốt, hỏi ngược lại:

- Ta cũng có sao?
- Thụ thiên mệnh chiếu viết, Phó Thư Bảo có công hộ quốc, đặc biệt phong làm Bảo hầu tước, trợ giúp Định Thiên Vương Tước thống trị cương thổ quản hạt...

Một tràng nguy cơ sống chết đột nhiên biến thành phong thưởng lớn, mỗi người đều có lộc để ăn, biến hóa như vậy, có ai có thể ngờ được?

Hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Phó Thư Bảo, trước lúc hoàng đế Tú Lực lâm chung không ngờ lại để cho con gái của ông ta ngồi lên bảo tọa. Thoạt nhìn thì không hợp lý, thế nhưng cẩn thận phân tích thì hẳn lại không thể không bội phục trí tuệ của ông ta. Quyết định như vậy, cũng là tất nhiên.

Tình huống lúc đó, bất luận là đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Thái Bình Vương Tước hay là Thanh Dật Vương Tước, bọn hắn cũng sẽ không phục lẫn nhau, chính chiến cũng không thể tránh khỏi.

Về phần truyền cho Định Thiên Vương Tước Tú Lý, chỉ e hắn còn chưa ngồi được trên cái ghế đó một ngày thì đã bị đoạt vị rồi. Nhưng nếu truyền cho Ngọc Chân công chúa Tú Ngọc, ngoài ra để ba Vương Tử trở thành Phong Cương Vương (*), như vậy có thể hóa giải mâu thuẫn, không để Tú Quốc rơi vào chiến loạn, bằng không thì sụp đổ sẽ là kết quả duy nhất.

(*) Thân Vương có đất phong riêng

Vì vậy, trước lúc lâm chung, Tú Lực hoàng đế đã đem bản đồ Tú Quốc chia làm ba phần, ba người con mỗi người một phần, con gái thì chưởng quản thống lĩnh tất cả, trăm năm sau, con gái lại tuyển chọn người kế thừa mới từ trong ba vị Phong Cương Vương Tử.

Chỉ có điều, đồng dạng là Phong Cương Vương, nhưng Thanh Dật Vương Tước lại chiếm cứ vùng duyên hải phía Đông Thiên Hà. Nơi đó là khu đông đúc và giàu có nhất Tú Quốc, dùng từ mập đến chảy mỡ để hình dung cũng không quá.

Thái Bình Vương Tước chiếm cứ giải đất bình nguyên, sản vật phong phú, ruộng tốt vô số, chẳng khác gì nắm giữ kho lúa của Tú Quốc.

Xui xẻo nhất không phải nghi ngờ chính là Định Thiên Vương Tước Tú Lý, hẳn được chia ranh giới là một cái sa mạc, đất hoang, rừng rậm nguyên thủy, hơn nữa còn gần với Tư Ba quốc thuộc Trung châu, đó là vương quốc cường hãn háo chiến nhất trong sa mạc. Biểu hiện bên ngoài thì hòa thuận với Tú Quốc, nhưng lại không ít lần âm thầm đem quân đối cải trang thành phi binh vượt biên cảnh cướp bóc, không có chút thái bình nào.

Thì ra, Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước được hai khối thịt lớn nhất, chỉ có Định Thiên Vương Tước Tú Lý là chỉ chiếm được một khúc xương nát, muốn nhai cũng không nhai được.

Phong thưởng hoàn tất, nữ hoàng Tú Ngọc lại không hề rời khỏi, ngược lại gọi Chi Ni Nhã vào trong loan giá của nàng để nói chuyện riêng, về phần nội dung như thế nào thì ngoại nhân không thể biết được.

Màn đêm buông xuống, trăng sáng treo lơ lửng trên không trung.

Bốn nữ bộc tỉ mỉ sửa sang lại bên trong lều một chút, Tú Lý và ái đồ sống vai ngồi với nhau, trước mặt hai người đặt một bản địa đồ Tú Quốc.

- Ha ha ha....

Sau khi xem hết cương thổ và các địa phương trong địa đồ, Phó Thư Bảo liền bật cười không thể nhịn được:

- Sư phụ, chúc mừng ngài, ngài có được cương thổ so với hai vị ca ca của mình còn lớn hơn một chút, xem ra cha ngài đúng là yêu thương ngài nhất rồi.

Tú Lý cười khổ nói:

- Sư phụ ta bây giờ cũng không cười nổi như người đâu, phụ hoàng là người có trí tuệ siêu phàm, nếu như đem cương thổ của Thái Bình Vương Tước hay Thanh Dật Vương Tước phong thưởng cho ta, mà hai nơi đó vốn thuộc thế lực của hai người kia, ta đến đó nói thì ai sẽ nghe ta chứ? Nói không chừng vừa đi đã bị ám sát rồi, thực ra, cũng chỉ có mảnh đất hoang vu này là Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước mới không thèm nhúng chân. Đối với ta mà nói, mặc dù vùng cương thổ này nghèo nàn một chút, nhưng lại là nơi an toàn nhất.

227. Chương 227

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 227: Chơi em gái người (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo ngừng cười, thở dài một tiếng, nói:

- Không phải là ta không hiểu điều này, thế nhưng, cương thổ nghèo nàn như vậy, ngài lấy cái gì để đấu với hai vị ca ca của ngài đây? Phụ hoàng của ngài ra quyết định này kỳ thật đã không còn lựa chọn nào khác, ngài tưởng hai vị ca ca của ngài có thể bỏ qua như vậy sao? Thế chân vạc của ba vị Vương Tử, người yếu nhất là ngài sẽ bị ăn trước tiên.

Tú Lý nói:

- Cho nên ta mới đến tìm người thương lượng, đồ đệ, người chính là tâm phúc của ta, sau này ta đều nhờ cả vào người, bằng không thì ta cũng không để Tú Ngọc muội tử phong người làm Bảo hầu tước rồi.

Phó Thư Bảo liếc nhìn Tú Lý một cái, nói:

- Sư phụ, chẳng lẽ trong lòng ngài đã có tính toán cụ thể rồi?

Tú Lý gật gật đầu, nói:

- Đương nhiên, trước khi đến chỗ người, trên đường ta đã suy nghĩ kỹ, lãnh địa của Độc Lang tộc ở Vụ Tráo Chiểu Trạch vừa vặn nằm trong cương thổ của ta, ta quyết định thành lập vương đô của ta tại đó, ta còn muốn tuyên bố với con dân trong cương thổ của mình, người là người kế thừa của ta, lời người nói chính là lời của ta, quyết định của người cũng là quyết định của ta, người chính là ta, người và ta có quyền lợi như nhau...

- Đợi chút!

Phó Thư Bảo đột nhiên trở nên khẩn trương, hỏi:

- Ý ngài là, ta có thể làm tất cả mọi chuyện thay ngài?

Tú Lý lại gật đầu, nói:

- Đúng vậy, người chính là ta, chúng ta là một người a.

Phó Thư Bảo lại nói:

- Ta ở đây làm hết mọi việc, vậy ngài làm cái gì?

Tú Lý cười xấu xa nói:

- Người hẳn cũng biết, sư phụ người ta đến tuổi này vẫn còn độc thân, cứ mỗi đêm dài nằm trằn trọc lại nghĩ đến điều này, trong lòng cảm thấy chua xót, cho nên, chuyện hàng đầu của ta không phải là quản lý cương thổ, mà là tìm được một nửa cuộc đời của mình, cũng chính là sư nương tương lai của người.

Phó Thư Bảo: "..."

Khách làng chơi đúng là khách làng chơi, không làm việc cũng đâu cần tìm lý do như vậy chứ?

- Để ta sống khổ cực, còn ngài tiêu diêu tự tại, ngài nghĩ hay lắm, ta mặc kệ!

- Người mặc kệ cũng phải làm!

Tú Lý đột nhiên ném một cái bao đến trước mặt Phó Thư Bảo, nói:

- Đây chính là Vương Ấn tử phong cương của ta và văn thư bổn vương tự tay viết ủy nhiệm cho người, người đã bị bổn vương ủy nhiệm làm Phó Phong Cương Vương rồi, cho nên, người hãy nhận mệnh đi!

Như vậy cũng quá qua loa rồi?

Phó Thư Bảo lại lần nữa triệt để im lặng.

oOo

Cảnh tượng trong loan giá Tú Ngọc lúc này lại thân thiết khác thường.

- Chi Ni Nhã tỷ tỷ, tại sao người lại theo tên Phó Thư Bảo kia đến nơi nghèo nàn như Vụ Tráo Chiểu Trạch? Ở lại kinh đô không tốt hơn sao, mỗi ngày chúng ta đều có thể ở cùng một chỗ.

Không có người ngoài, nữ hoàng Tú Ngọc liền không còn chút phong phạm nữ hoàng nào, theo thói quen gọi Chi Ni Nhã là tỷ tỷ, có thể thấy tình cảm của hai người không phải là thân thiết bình thường.

Chi Ni Nhã cười nói:

- Người ấy à, bây giờ người cũng không còn là Ngọc Nhân công chúa vô ưu vô lo, không cần quản việc gì nữa rồi, bây giờ người là nữ hoàng Tú Quốc, tại sao còn gọi ta là tỷ tỷ chứ?

Tú Ngọc cong miệng nói:

- Ở đây không có người ngoài, người chẳng lẽ không thích ta gọi như vậy sao?

Chi Ni Nhã cười nói:

- Được rồi, có người thì người không được gọi ta là tỷ tỷ, gọi ta là Dật Hương công chúa là được rồi, người hỏi ta tại sao lại đi theo Phó Thư Bảo đến nơi nghèo nàn như Vụ Tráo Chiêu Trạch ư? Không phải ta đã trình giao công văn rồi sao, đây là khảo sát.

Tú Ngọc hồ nghi liếc nhìn Chi Ni Nhã, lập tức nói:

- Tỷ tỷ người gạt ai chứ? Tú Quốc ở đâu khảo sát không được, hết lần này đến lần khác lại chọn Vụ Tráo Chiêu Trạch, còn nữa, đi cùng ai không đi, lại chọn đi theo tên Phó Thư Bảo kia, giữa các người chắc chắn có ẩn tình, ta sẽ mượn cơ bắt tên Phó Thư Bảo kia trở về, lúc đó xem xem người còn đi nữa hay không.

- Đừng, người nhất định không được làm hại Bảo ca!

Chi Ni Nhã nhất thời gấp gáp.

Tú Ngọc cười khanh khách nói:

- Người xem, ta chỉ nói chơi mà người đã gấp như vậy, chắc chắn giữa các người có ẩn tình, người hãy trung thực nói cho ta biết, không chừng ta còn có thể tứ hôn (*) nữa đó.

(*) ban cho cưới.

Chi Ni Nhã gất:

- Ta là công chúa Thánh Đóa Lan Quốc, còn cần nữ hoàng Tú Quốc người tứ hôn sao, muốn tứ hôn thì cũng phải là do phụ hoàng của ta tứ hôn, chỉ có điều, thấy người gấp gáp như vậy, ta cho người biết, Phó Thư Bảo chính là tình lang của ta, chúng ta có cảm tình rất sâu, còn từng cùng sống cùng chết nữa.

-Ồ, không ngờ còn là tình yêu cùng sống cùng chết, mau kể ta nghe chuyện giữa các người đi.

Dù sao cũng là thiếu nữ, mặc dù là nữ hoàng một nước quý phái, nhưng thực chất bên trong vẫn còn tâm tính thiếu nữ, đối với những câu chuyện tình yêu lãng mạn trời sinh rất hiếu kỳ và khao khát.

Lúc này Chi Ni Nhã mới đem chuyện thuyền đội của Thánh Đóa Lan Quốc tiến vào Cẩm Nhập Hải, bắt gặp Linh Vương Lý, sau đó được Phó Thư Bảo hai lần giải cứu, cuối cùng kể lại những chuyện đã xảy ra:

- Vài ngày trên tòa đảo không người đó chính là những ngày chúng ta vui nhất, người không thể nào tưởng tượng được đâu, lúc ta hai lần gặp nguy hiểm quan đầu, hấn không đoái hoài đến bản thân mà đến cứu ta, ta còn thường xuyên mơ thấy hấn nữa.

- Nhìn người kia, một khi lâm vào bể tình sẽ đem người trong lòng tưởng tượng thành người hoàn mỹ nhất thế gian, đúng không?

Tú Ngọc nói:

- Ta nghe nói Phó Thư Bảo là một tên ác bá Hổ Thành, tại sao từ trong miệng người kể lại thành thiếu hiệp rồi?

Ức nam hiệp nữ và tiêu diệt kẻ ác, hiệp sĩ giúp đỡ người cô thế, đây quả thật là hai thân phận hoàn toàn bất đồng, làm sao có thể cùng xuất hiện trên một người được? Chẳng qua, Chi Ni Nhã lại có cách lý giải riêng của mình, chỉ thấy trong mắt nàng hàm chứa ái ý nồng nhiệt, nói:

- Hấn là một người có phong cách hành sự không câu nệ thế tục, ngoại nhân nhìn vào quả thật cảm thấy có chút tà vị, đối với ác nhân thì hấn sẽ dùng thủ đoạn càng hung ác hơn để phản kích, cho nên, trong mắt người khác, hấn chính là một người xấu, còn trong mắt ta, hấn lại là một người thiện lương, đúng rồi, hấn còn là một người vô cùng khôi hài, cùng hấn một chỗ thật sự rất vui.

Không biết tại sao, Chi Ni Nhã tâm bốc Phó Thư Bảo thành loại người trên trời không có, dưới đất chỉ có một thì Tú Ngọc lại càng ghen ghét, chỉ có điều lại là ghen ghét thiện ý. Vốn, tuổi của hai người chênh lệch không nhiều, cũng đều từng là công chúa một nước, cho nên, lúc nào cũng thích so sánh với nhau, bây giờ

Chi Ni Nhã đã tìm được một người tốt như vậy, nhưng nàng thì vẫn chưa tìm được, sao có thể không ghen ghét đây?

- Được rồi, người nói tên Phó Thư Bảo tốt như vậy, ta nhất định phải đi gặp hắn, cùng hắn nói chuyện, tốt xấu gì người cũng là tỷ tỷ khuê phòng của ta, ta phải dùng thân phận nữ hoàng cảnh cáo hắn, nếu như hắn dám khi phụ người, cần thận cái đầu của hắn!

Chi Ni Nhã vội vàng nói:

- Như vậy có được không?

- Có gì mà không được? Ta thấy như vậy rất được! Đi thôi, chúng ta lên đi tới đó.

Tâm tính háo thắng của Tú Ngọc lại tái phát.

Ra khỏi loan giá, quát lui người hai bên, Tú Ngọc dẫn theo Chi Ni Nhã hướng về phía doanh địa bên cạnh rừng mà đi đến. Đoàn thị vệ hoàng gia đều không dám đến gần, theo sát từ xa.

Thật ra, phạm vi một dặm xung quanh đã bị bao vây kín kẽ, cho dù Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực cũng đừng mong tiến vào, Tú Ngọc ở trong phạm vi này hoạt động tuyệt đối an toàn.

Hướng về phía lều của Phó Thư Bảo đi đến, từ xa đã nhìn thấy bốn nữ bộc y phục bại lộ vây cùng một chỗ cắn hạt dưa, xì xào tranh luận, ngay cả có người đi đến gần lều cũng không phát hiện.

Lúc này, Tú Ngọc đang chuẩn bị trực tiếp đi vào đột nhiên nghe thấy tiếng cười quen thuộc, nàng lập tức dừng bước.

- Ha ha ha... Quyết định như vậy đi! Trước hết chiêu mộ mấy trăm muội muội làm thị vệ đoàn của ta! Tư sắc nhất định phải thượng thừa, còn phải chịu phục thị (hầu hạ) ta.

Thanh âm Tú Lý vang lên.

- Ngài nghĩ hay lắm, chiêu mộ chiến sĩ mỹ nữ, ngài có tiền sao? Xứng đáng có thị vệ đoàn mỹ nữ phải là Phó Phong Cương Vương như ta mới phải, ngài thì đứng sang một bên đi.

Đây là thanh âm của Phó Thư Bảo.

- Hồn Trương! Trong mắt tiểu tử ngươi còn có sự phụ như ta không?

- Trong mắt ta từ trước đến nay đều không có sự phụ như ngươi, thế nào, ngươi muốn cắn ta ư? Ngươi chỉ là một tên khách làng chơi nửa mùa mà thôi!

- Tiểu tử, cần thận ta vạch trần nội tình giữa ngươi và Âm Nhi muội muội với Chi Ni Nhã! Không những vậy ngươi còn cấu kết với rất nhiều nữ nhân!

- Ta chơi em gái ngươi!

Hai nam nhân trong lều không ngờ đã trở mặt, nội dung tranh luận càng lúc càng quá đà. Tú Ngọc và Chi Ni Nhã đứng bên cửa lều đã biến thành hai bức tượng đá mỹ lệ, gió thổi qua không nhúc nhích, sét đánh cũng không nhúc nhích...

oOo

Muội muội của Tú Lý chính là Tú Ngọc, cũng chính là đương kim nữ hoàng đệ hạ của Tú Quốc. Mặc dù câu nói này chỉ là lời hơn thua lúc tranh cãi nhưng vẫn là đại nghịch bất đạo. Nếu trị tội y theo luật pháp của Tú Quốc thì cao nhất có thể bị chém đầu.

Cho nên người tầm thường có cả vạn lá gan cũng tuyệt đối không dám nói như vậy, chỉ có Phó Thư Bảo mới có thể nói ra tự nhiên được như thế.

Nhưng Tú Ngọc cũng không phải một vị nữ vương tầm thường, thuở nhỏ đã được hoàng đế Tú Lực sủng ái, ba vị ca ca chiều chuộng, nuôi dưỡng thành một cô công chúa tình tình kiêu hoành ngang ngược. Mà người bên cạnh nàng vì chiều chuộng nàng nên căn bản không dám làm trái ý nàng.

Cứ như vậy, nàng muốn nghe một câu không đồng tình ngược lại trở nên rất khó khăn, làm sao có kẻ nào dám nói như Phó Thư Bảo chứ?

Mà những người khác giới Tú Ngọc tiếp xúc, không phải là thái giám không có chút khí chất dương cương cũng là đám đại thần và con cháu đại thần a dua nịnh nọt nàng. Cho nên gặp được nam tử “cực phẩm” như Phó Thư Bảo, dù hắn có đại nghịch bất đạo một chút nàng cũng hoàn toàn không để ý.

Không chỉ có thế, trong lòng nàng thậm chí lại còn thấy hơi vui vẻ.

Vì vậy Tú Lý và Chi Ni Nhã liền không cách nào cất tiếng hỏi nguyên nhân mà đi ra ngoài, trong lều chỉ còn lại hai người Tú Ngọc và Phó Thư Bảo.

- Phó ái khanh, đứng dậy đi, đừng quỳ nữa.

Trong lều cũng không có ghế dài. Tú Ngọc yên vị trên cái chăn của Phó Thư Bảo, gác chân rất tùy ý, cười dài nhìn thiếu niên đang quỳ trước mặt nàng.

- Nếu ta đứng dậy thì ta ngồi chỗ nào đây?

Phó Thư Bảo dù nghĩ vậy nhưng vẫn cười nói:

- Nếu đứng thì không phải ta sẽ đứng cao hơn nữ hoàng bệ hạ sao? Thế là bất kính rồi.

Tú Ngọc cười gian nói:

- Vừa rồi ở ngoài lều, nghe nói người muốn xử muội muội của Tam hoàng huynh ta. Người có biết muội muội của hắn là ai không?

Lập tức Phó Thư Bảo sững ra tại chỗ, đầu đau ong ong, trong lòng trầm nghĩ:

- Chẳng lẽ người định hỏi tội ta vì câu nói đó sao?

- Phó ái khanh, hay là người kể cho ta những chuyện người và Chi Ni Nhã đã trải qua đi. Còn cả chuyện yêu đương của các người nữa.

Tú Ngọc lại nói.

- Hóa ra là không phải muốn trị tội ta mà muốn nghe kể chuyện. Quả nhiên là tính tình của thiếu nữ, thích những chuyện yêu đương lãng mạn. Nhưng thật ra đây cũng là một cơ hội rất tốt để kéo gần quan hệ với nàng.

Trong lòng Phó Thư Bảo lập tức buông lỏng hẳn, cười nói:

- Vậy thì ta không khách sáo nữa. Ta ngồi bên cạnh bệ hạ kể chuyện cho người nghe nhé.

- Tốt đó, tốt đó. Ngồi cạnh ta đi.

Tú Ngọc đồng ý ngay.

Phó Thư Bảo trung thực, không khách sáo ngồi xuống cạnh Tú Ngọc, từ từ kể chuyện.

Trước khi tới, Tú Ngọc đã nghe Chi Ni Nhã nói đại khái rồi. Nhưng nàng kể chuyện thuộc dạng tay ngang, làm sao có thể đạt nổi một thành của Phó Thư Bảo được. Một câu chuyện tình ái lãng mạn nàng kể vô vị, từ miệng Phó Thư Bảo kể lại là một chuyện hoàn toàn khác.

Đốt lửa nấu ăn, uống nước đi ngủ. Mấy chuyện vặt vãnh kia thì hắn lược bỏ hết, chỉ kể những phần đặc sắc, hơn nữa còn thêm mắm dặm muối, đồ dấm chua mà kể. Nhất là trận đại chiến linh vương Lý tại Cẩm Nhập Hải và chiến đấu với Ngân Ti Tầm Mãng trên hoang đảo vô danh, Phó Thư Bảo lãng phí rất nhiều nước miếng kể lại. Bởi thế, hình ảnh một anh hùng đầu đội trời chân đạp đất đã được hắn khắc họa ra.

- Vậy sau đó thì sao?

Phó Thư Bảo kể xong rồi nhưng Tú Ngọc vẫn chưa tận hứng, mở to mắt nhìn hắn.

Phó Thư Bảo hơi ngạc nhiên nói:

- Vậy là hết rồi. Chúng ta từ đó quen biết nhau, hoạn nạn thấy chân tình. Ha ha, chúng ta yêu nhau. Chuyện chỉ có như vậy thôi.

- Phì, người cho trẫm là tiểu hài không biết gì sao?

Tú Ngọc giả vờ cả giận nói.

- Nàng một hồi “ta”, một lúc lại “trẫm”, thật đúng là loại hỉ nộ vô thường. Chẳng qua tự xưng là trẫm thì nhất định ý thức được mình là một nữ hoàng, cho nên muốn moi cho được chút tin đây.

Trong lòng Phó Thư Bảo phỏng đoán như vậy, ngoài miệng lại cười nói:

- Bệ hạ sao có thể là tiểu hài được chứ? Thứ cho ta nói thẳng, người nhìn qua giống như là nữ tử mười chín tuổi, hơn nữa vóc người cũng tốt lắm.

Mấy thiếu nữ mười bảy tuổi khát vọng nhất là gì? Tất nhiên là trưởng thành. Tăng thêm tuổi của nàng lên hai tuổi, vậy tức là thành thiếu nữ trưởng thành rồi. Nịnh hót như vậy khiến nữ hoàng vui vẻ, lại không lộ liễu chút nào, đúng là không thẹn là loại vô mông ngựa như thiên mã hành không.

Quả nhiên sắc mặt mịn màng của Tú Ngọc đã lộ nét vui vẻ, nhưng ngoài miệng vẫn nói:

- Nếu người đã biết thế thì tại sao còn cố ý giấu diếm trẫm?

Lại là trẫm. Biết nàng giương “biển hiệu” nữ hoàng lên là nhất định muốn dùng uy thế của mình rồi. Nhưng tâm lý thiếu nữ là khó đoán nhất, Phó Thư Bảo dù có thông minh tuyệt đỉnh thì cũng phải hồ đồ, căng da đầu ra mà thử hỏi:

- Bệ hạ, ta thật sự không giấu giếm gì mà. Sự thật đúng là như vậy. Không tin người đi hỏi Chi Ni Nhã sẽ biết.

- Ta không cần hỏi nàng. Ta hỏi người là được rồi.

Phó Thư Bảo: “...”

- Trong tất cả chuyện tình ái, nam nữ diễn viên ở phần cuối đều là hôn hít này nọ. Trẫm bây giờ hỏi người, người và Chi Ni Nhã đã hôn chưa?

Quả thực chuyện này Tú Ngọc sẽ không đi hỏi Chi Ni Nhã. Cho dù hỏi thì Chi Ni Nhã với cá tính thẹn thùng cũng sẽ không nói cho nàng biết.

Phó Thư Bảo sưng sốt một chút, thầm nghĩ:

- Làm bộ hồi lâu hóa ra là muốn biết chuyện này. Nữ hoàng Tú Ngọc này thật sự là đứa trẻ không chịu lớn. Nhưng cá tính của nàng cũng không giống mấy cô nàng hay e thẹn, mà là một thiếu nữ lớn mật hoạt bát. Tính cách nàng như thế, cũng hơi giống những thiếu nữ ở thế giới kia của mình.

- Mau nói cho ta biết đi. Người ngẩn ra làm gì té?

Tú Ngọc hơi sốt ruột.

- Khụ khụ...

Giả vờ hắng giọng một chút, Phó Thư Bảo mới chững chạc đàng hoàng nói:

- Chúng ta có hôn rồi.

- Thật ư...

Thần sắc Tú Ngọc trở nên hơi thẹn thùng.

228. Chương 228

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 228: Hôn miệng một trẫm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Cho trầm biết, nó có cảm giác như thế nào?

Phó Thư Bảo: "..."

- Có giống cảm giác ăn mật đường không?

- Là cảm giác đó, rất ngọt ngào.

Phó Thư Bảo căn bản chưa hôn Chi Ni Nhã, bởi thân thể hắn có độc tố biến thái kia, hôn một cái là đau vài ngày ngay. Nhưng vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ mạnh mẽ của vị nữ hoàng này nên hắn đành phải nói dối trái lương tâm vậy.

- Đáng giận, nàng không ngờ lại đi trước ta một bước...

Tú Ngọc lẩm bẩm, trên mặt đầy vẻ buồn bực.

- Hóa ra không chỉ là một thiếu nữ muốn nhanh trưởng thành mà còn có tính ảo tưởng mạnh. Sinh ra trong gia đình đế vương, bị bảo vệ nghiêm mật, lại được chiều chuộng, không cách nào tiếp xúc được với phương diện kia. Hiển nhiên sự hiếu kỳ và khao khát của nàng hơn hẳn người thường. Thật ra nàng cũng đáng thương...

Rốt cục Phó Thư Bảo đã hoàn toàn hiểu rõ nữ hoàng Tú Ngọc này rồi.

- Phó ái khanh. Người còn chuyện gì hay nữa không?

Ngượng ngùng trầm mặc một hồi, Tú Ngọc lại cất tiếng hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Có chứ. Bấy chú lùn dũng sĩ và công chúa bạch tuyết, còn cả chuyện Ngưu Lang Chức Nữ. À, còn cả chuyện Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài. Ta biết rất nhiều chuyện đó.

Bấy chú lùn dũng sĩ và công chúa Bạch Tuyết qua miệng hắn kể nhất định sẽ biến thành người nhân bản thôi.

- Hôm nay tới đây thôi. Trầm là nữ hoàng Tú Quốc, ở cùng một lều với nam tử như người cũng không phải chuyện hay. Như vậy nhé. Sau này trầm tới Vụ Tráo Chiêu Trạch thăm người và Chi Ni Nhã, lúc đó người hãy kể những câu chuyện kia cho trầm nhé.

Tú Ngọc đứng dậy. Lúc này hắn đã biến đổi từ một thiếu nữ trẻ trung thành một nữ hoàng rồi.

- Bệ hạ, đất phong của Định Thiên Vương Tước nghèo khó vô cùng, có thể lấy chút kinh phí cứu tế ra từ quốc khố không?

Phó Thư Bảo vội vã nói. Nói chuyện hồi lâu, nếu không xin được chút lợi lộc gì thì thật là không hay.

- Chà, chuyện này... Phụ hoàng trước khi lâm chung có di chiếu, trong vòng mười năm, ba vị vương tước phong địa không được xin một đồng từ ngân khố, trái lại hàng năm đều phải nộp thuế rất nặng. Cho nên việc này trầm không thể giúp các người rồi. Các người trực tiếp tìm cách đi nhé.

- Mười năm không được trợ giúp một đồng, trái lại còn phải đóng thuế nặng. Thảo nào tên sư phụ Tú Lý kia lại vội vã giao quyền thống trị đất phong cho ta!

Trong lòng Phó Thư Bảo đắng như ăn phải hoàng liên, khổ mà không nói nổi.

- Nhưng trầm có thể trợ giúp các người một chút.

Tú Ngọc hạ thấp giọng, trên khuôn mặt mịn màng cũng lộ thần sắc kỳ quái.

- Đa tạ thánh ân của bộ hạ!

Phó Thư Bảo vội vã tạ ơn, trong lòng thầm nghĩ:

- Lãng phí bao nhiêu nước bọt, cuối cùng cũng có chút thu hoạch.

- Nhưng trăm cũng có một điều kiện.

- Hả? Điều kiện gì?

- Trăm... Muốn người hôn trăm một cái, hơn nữa không được cho bất cứ kẻ nào biết.

Khuôn mặt ngọc của Tú Ngọc đỏ bừng.

Phó Thư Bảo giương như bị sét đánh, hóa đá tại chỗ.

Lại thấy Tú Ngọc đưa một cái khăn tơ tinh xảo tới, đặt lên trên môi mình, sau đó nói:

- Thân thể trăm đáng giá ngàn vàng, e rằng cả đời này cũng không có nam tử nào có gan gần gũi trăm. Nhưng người lại là một người rất to gan. Cho nên... Hôn ta một cái, sau đó ta sẽ trợ giúp cá nhân cho các người.

Trở thành nữ hoàng Tú Quốc, có quyền lực chí cao vô thượng nhưng đồng thời cũng mất đi một số quyền lợi của nữ nhân. Đúng là cuộc đời sau này của Tú Ngọc chắc chắn sẽ phải đối mặt với cuộc sống lạnh lẽo của đế vương, chuyện yêu đương hôn hít là tuyệt đối không làm được. Cho nên trước khi tiến vào loại cuộc sống đó, nàng có yêu cầu như vậy cũng không kỳ quái chút nào.

Nếu là người khác, tuyệt đối không dám đi hôn một nữ hoàng, nhưng Phó Thư Bảo lại không cảm thấy có gì không ổn. Trong thế giới kia của hắn, một người bình dân cũng có gan ném giấy vào tổng thống một nước, phản đối quan điểm của hắn. Như thế thì hôn nữ hoàng có gì không ổn chứ?

- Thế nào? Chẳng lẽ ta nhìn nhầm, người cũng chỉ là một tên có lá gan bình thường thôi sao?

Đôi mắt sáng trong của Tú Ngọc lóe lên một tia thất vọng.

Ngay khi nàng nói hết câu, Phó Thư Bảo đột nhiên tiến tới, ôm chặt lấy thắt lưng nàng, đưa môi tới, hôn mạnh lên đôi môi nàng.

- Ừ...

Trong tích tắc khi đôi môi bị tấn công, thân thể mềm mại của Tú Ngọc lập tức trở nên cứng ngắc, cổ ngửa về phía sau nhưng rất nhanh liền trở nên mềm mại, đưa tay ôm lấy eo Phó Thư Bảo.

Có khăn tay bằng tơ đặt trên môi Tú Ngọc nên Phó Thư Bảo mới có thể hưởng thụ nữ hoàng mà không sợ nước bọt hay dầu lưỡi của nàng. Cho nên nụ hôn này vừa sâu vừa dài. Thậm chí vì để nữ hoàng vui lòng, hắn còn dùng tới kỹ xảo lưỡi đưa lên môi nàng, tiến vào khe môi, sau đó còn dùng hàm răng cắn nhẹ lên cánh môi và đầu lưỡi nàng.

Nữ hoàng Tú Ngọc còn trẻ thiếu kinh nghiệm, sao chống lại nổi sự tấn công đó, rất nhanh toàn thân đã mềm nhũn ra. Nếu không phải Phó Thư Bảo ôm chặt nàng thì e rằng nàng đã ngã xuống mặt đất rồi. Cổ họng nàng không nhịn được mà truyền ra tiếng rên rỉ trầm trầm, vô cùng khiêu gợi...

Một lúc lâu sau, Phó Thư Bảo mới buông Tú Ngọc ra, lùi lại hai bước, cúi thấp đầu, không nhìn thẳng vào Tú Ngọc.

Sau nửa khắc Tú Ngọc mới hoàn hồn, bỏ khăn tơ trên miệng xuống, liếm liếm cặp môi thơm, lẩm bẩm:

- Vị này... Đúng là kỳ quái thật. Ta còn muốn thử một lần, hơn nữa không dùng khăn.

Đầu Phó Thư Bảo lập tức toát mồ hôi to bằng hạt đậu.

Tú Ngọc lại nói tiếp:

- Chẳng qua hôm nay tới đây thôi. Lần sau khi ta tới Vụ Tráo Chiêu Trạch, Phó ái khanh nhất định phải thỏa mãn chút nguyện vọng của trăm.

Trong lòng Phó Thư Bảo mặc dù đang mắng người nhưng ngoài miệng vẫn phải cố gắng nói:

- Chờ mong bệ hạ giá lâm.

Ngừng một chút, hần lại nói:

- Đúng rồi, trợ giúp cá nhân của bệ hạ...

- Ha ha, suýt nữa là quên rồi.

Tú Ngọc cười nói.

- Trở về ta sẽ tặng cho người một lá cờ gấm, đồng thời cũng sẽ trợ giúp người 100 kim tệ. Như thế đã được chưa?

Phó Thư Bảo triệt để trợn tròn mắt.

Cho tới bây giờ chưa từng nhận được phí phục vụ từ phụ nữ, tốt xấu gì cũng đã làm một hồi như vậy, không ngờ chỉ đưa có 100 kim tệ gọi là trợ giúp cá nhân!

Vô Tắc Thiên, tương lai nàng nhất định là Vô Hậu hoang dâm vô độ của Tú Quốc rồi!

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên có dự cảm như vậy.

oOo

Nữ hoàng Tú Ngọc trước khi đi còn tặng cho Phó Thư Bảo một lá cờ gấm, trên có kim tuyến thêu mấy chữ: Dững Vô Bảo Hầu Tước.

Về phần chuyện đêm đó giữa Phó Thư Bảo và Tú Ngọc nói chuyện gì, làm chuyện gì, chính là bí mật giữa hai người, cho cho dù hai người Độc Âm Nhi hay Chi Ni Nhã có hỏi thế nào cũng không tiết lộ.

Từ biệt Tú Ngọc xong, đoàn người Phó Thư Bảo liền đi về hướng Vụ Trảo Chiếu Trạch. So với cảnh hoảng sợ chạy trốn chết từ kinh đô, hành trình tiếp đó biến thành du sơn ngoạn thủy, vui vẻ nhẹ nhàng rồi.

Đồng hành cùng mười mấy mỹ nữ, lại có bốn nữ bộc đi cùng, còn cả hai hồng nhan tri kỷ Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, đoạn đường du ngoạn này thật sự là vô cùng vui vẻ. Hy vọng là đường xa không tận cùng, vĩnh viễn có thể đi như vậy. Nhưng cho dù có mỹ nữ đi cùng, đặt mình trong rừng ho nhưng hần cũng không hoang phế tu luyện lực lượng.

Sáng sớm mỗi ngày, chuyện đầu tiên khi rời giường của hần là tu luyện tâm pháp của Luyện Thiên Thần Quyển. Không cần bất cứ linh tài gì, chỉ tu luyện nguyên thủy nhất. Mỗi buổi tối trước khi đi ngủ, hần đều dùng thạch hạch Linh vẫn thạch tiến hành luyện hóa tu luyện lần nữa. Cương nhu tương tế, có nhanh có chậm như vậy, tu vi lực lượng của hần có bước tiến thần tốc.

229. Chương 229

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 229: Độc Lang Tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Độc Âm Nhi dù mỗi ngày đều tu luyện hai lần, hơn nữa dùng linh quả Thiên Diệp Phù Bình nhưng nàng vẫn cảm thấy rõ ràng là Phó Thư Bảo tiến bộ nhanh hơn mình. Nàng không cách nào đuổi theo nổi. Càng khiến nàng buồn phiền là khi biết Phó Thư Bảo có tài liệu tu luyện siêu cấp Linh vẫn thạch thạch hạch nhưng không có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa như Phó Thư Bảo thì nàng cũng không cách nào tu luyện được.

Như vậy chẳng khác nào một người đói khát trong sa mạc, đột nhiên nhìn thấy một hồ nước tràn ngập sóng xanh, nhưng lại giống như khung cảnh ảo ảnh trên mặt biển.

Như vậy, lộ trình vốn cần hai mươi ngày mới có thể đi hết, phải bốn mươi ngày sau mới kết thúc. Vượt qua Linh Tú sơn mạch, tiến vào địa giới lãnh địa của Độc Lang Tộc.

Từ kinh đô đi về hướng tây, quãng đường xa xôi, địa thế càng lúc càng phức tạp, dân cư cũng càng ngày càng thưa thớt. Nếu như từ lãnh địa của Độc Lang Tộc đi tiếp về phía tây thì sẽ tới sa mạc hoang vu, nhìn thấy sa mạc Vô Thủy không bờ bến.

Nếu có thể đi xuyên qua sa mạc Vô Thủy, như vậy có thể tới địa giới của Tư Ba Quốc xa xôi tại Trung Châu. Đúng là từ biến đổi trên mặt đất đã có thể thấy được, đất phong của Tú Lý là một khối xương khó gặm thế nào.

Vậy mà hết lần này tới lần khác, tên sư phụ này lại muốn đồ đệ Phó Thư Bảo tiếp nhận.

Phó Thư Bảo dù xem như là một phú ông nhưng một chút tiền của hắn đối với một vùng đất phong hoang vu như vậy, dùng cải thiện một chút mà nói chẳng khác nào dùng một ly nước cứu hỏa, còn lâu mới đủ.

Bốn phía lãnh địa của Độc Lang Tộc toàn là núi cao và rừng rậm, là một vùng đầm lầy tương đối bằng phẳng. nếu không bay từ trên trời xuống thì cũng chỉ có một cửa vào, đó là một dải đường hẹp giữa hai ngọn núi, Nhất Tuyến Thiên.

Đội ngũ đi đến Nhất Tuyến Thiên, Thập Bát Lang Kỳ của Độc Lang Tộc đã đợi ở đó.

Qua Nhất Tuyến Thiên, địa thế thấp hẳn, cuối cùng là vùng đầm lầy bùn đất. Xe ngựa căn bản không thể di chuyển trong này. Không còn cách nào khác, mấy chiếc xe đi từ kinh đô tới đành phải dỡ ra, ném vào bên trong đầm lầy. La Kiệt, Ngã Mễ Đại Na, Thập Tứ, Thập Thất, bốn tên tù binh lúc này mới được thấy ánh mặt trời.

Hơn năm mươi ngày đường bôn ba, bọn họ đều bị ném vào bên trong thùng xe tối mịt, ngay cả những nhu cầu cá nhân cũng rất hạn chế, khổ không chịu nổi.

- Các người đưa ta tới nơi nào thế này?

La Kiệt nhìn bốn phía, thấy xung quanh toàn là núi cao và rừng rậm nguyên thủy, kéo dài ngút tầm mắt, âm trầm vô cùng, tâm trạng lập tức trở nên khủng hoảng.

Phó Thư Bảo ngồi thoải mái trên lưng ngựa, quay lại cười hắc hắc nói:

- Kiệt công tử, chúng ta đang đi đến lãnh địa của Độc Lang Tộc. Nơi người đứng hiện giờ là Vụ Tráo Chiếu Trạch. Cho nên người ngàn vạn lần đừng có nhảy vào trong đầm lầy nhé. Đến lúc đó ta sẽ không cứu người đâu.

- Phó Thư Bảo, thả ta ra đi. Ta sẽ cho người tiền xài cả đời không hết.

- Ha ha... Vậy người ngoan ngoãn câm miệng đi, ta sẽ cho người tiền xài cả đời cũng không hết, thế nào?

Hai người đều là kẻ có tiền, miệng đều thối như nhau.

- Ta... Ta có thể cho người tất!

- Câm miệng người lại! Đừng cho rằng thiếu gia của chúng ta là người tâm địa thiện lương thì người được voi đòi tiên. Bốn cô nương không thích người chút nào!

Đông Mai trông coi tù binh, liền dùng roi da quất lên mông La Kiệt. Chát một tiếng giòn tan, da rách thịt nát.

- Một nữ bộc mà dám đánh ta!

Đối mặt với Phó Thư Bảo thì La Kiệt còn kiên nhẫn nhưng đối mặt với Đông Mai thì nộ khí của hắn lại tái phát.

Xuân Lan bên cạnh liền giơ chân phẩn lên đạp hắn một cước:

- Nếu không đi thì bồn cô nương sẽ ném người vào trong hố bùn ngay!

Mặc dù trông rất xinh xắn nhưng khi nổi nóng, nàng đúng là có chút mùi vị của hổ cái.

- Kiệt công tử, nhìn một chút đi...

Ngã Mễ Đại Na quần áo ối loạn, nhắc nhở nhỏ một câu.

La Kiệt mím mím môi, trong lòng dù hận không thể chính tay đâm hai nữ bộc đáng chửi hần này nhưng cuối cùng vẫn phải nhịn xuống, yên lặng đi theo Ngã Mễ Đại Na, buồn phiền tiến về phía trước.

Cảnh tượng này rơi vào mắt Độc Âm Nhi. Nàng cười khổ lắc đầu, trong lòng thầm mắng:

- Chủ nhân bất chính không nuôi nổi nữ bộc nghiêm chỉnh, cũng đều không phải thứ tốt.

Dưới sự dẫn dắt của Độc Âm Nhi và Thập Bát Lang Ky, di chuyển hồi lâu, rốt cục cũng xuyên qua vùng đầy đầm lầy, tiến vào một khu đất bằng phẳng rộng lớn. Một bộ tộc xuất hiện trong mắt mọi người. Kiến trúc của bộ tộc này phần lớn là cây cỏ, bốn phía dùng hàng rào tre gỗ vây lại, phòng ngự đã thú tiến vào.

Trên đường Phó Thư Bảo đã được Độc Âm Nhi nói rõ, Độc Lang Tộc ngày nay chỉ có hơn hai ngàn nhân khẩu, hơn nữa một nửa đều là người già trẻ nhỏ. Sự hưng thịnh năm xưa đã không còn tồn tại nữa. Nếu không phải có Vụ Tráo Chiếu Trạch hiểm ác ngăn cách với thế giới bên ngoài thì e rằng tộc này đã bị tuyệt diệt từ lâu rồi.

Còn chưa tới cửa trại, Độc Hoạt đã mang một đám tộc nhân đi ra đón.

Nghe nói lần này Phó Thư Bảo không chỉ lôi mấy củ khoai lang nóng bỏng tay tới mà còn dẫn theo cả Dật Hương Công Chúa của Thánh Đóa Lan Quốc tiến hành khảo sát Độc Lang Tộc, Độc Hoạt lập tức dõ khóc dõ cười. Khách sáo vài câu với Chi Ni Nhã, hần liền kéo Phó Thư Bảo tới một bên nói:

- Tiểu Phó, người làm gì vậy hả? Bắt La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na làm con tin, như vậy không phải là dẫn địch thủ cường đại tới lãnh địa của chúng ta sao? Thế còn chưa tính, người sao lại còn lừa gạt công chúa dị quốc tới. Phải biết rằng Thánh Đóa Lan Quốc cũng là một đại quốc không kém Tú Quốc, chúng ta càng không thể trêu vào đâu.

Phó Thư Bảo lúc này mới nói hết kế hoạch bắt đám người La Kiệt ra, sau đó lại nói:

- Độc lão, người cứ yên tâm. Kể cả cha La Kiệt là La Nghiêm cũng không biết ta bắt nhi tử của hần. Chỉ cần tin tức không lộ ra ngoài thì ai mà biết được chứ? Còn cả Chi Ni Nhã, người càng không cần quan tâm. Đó là... Ha ha, hồng nhan tri kỷ của ta.

- Cái gì?

Độc Hoạt nhất thời sửng sốt tại chỗ. Theo hần nhận thấy, cháu gái bảo bối của hần và tên tiểu tử này đã sớm có tình cảm sâu sắc, sao lại mọc ra một Chi Ni Nhã này nữa? Nghiêng mắt thấy cháu gái bảo bối của mình đang cười nói gì đó với công chúa dị quốc tóc vàng kia, xem ra rất hòa hợp. Như thế lại càng khiến hần mơ hồ.

Đang nói chuyện, một thân ảnh màu lục bay vọt ra khỏi bộ tộc, còn chưa tới trước mặt thì Thanh Thủy đã kinh hoàng vọt tới ngăn cản. Động tác của hai người đều cực nhanh. Chưa đợi mọi người kịp phản ứng, trong không trung đã truyền ra một tiếng chấn động rất lớn!

Đột nhiên ra tay chính là thánh tộc trưởng Độc Vô Song của Độc Lang Tộc và Thanh Thủy. Người trước thì bay ra muốn ôm nhi tử một cái nhưng hành động mạnh mẽ tất nhiên lập tức khiến Thanh Thủy phản ứng.

Là thị vệ thiếp thân của Phó Thư Bảo, lấy an toàn của hần làm mục tiêu cao nhất, làm sao nàng có thể để Độc Vô Song thành công được chứ?

Đồng thời xuất quyền, lại bị lực lượng phản chấn truyền tới từ nắm tay đối phương đánh bay trở lại.

- Thanh Thủy, trở về đi!

Phó Thư Bảo cười khổ nói.

- Đó là mẹ ta.

Mẹ của chủ nhân thì tất nhiên không thể nào ra tay được rồi. Thanh Thủy lè lưỡi, đi về phía sau Phó Thư Bảo, thấy nhi tử của mình hô lên ngăn nữ tử kia lại, Độc Vô Song cũng không có dấu hiệu ra tay tiếp, chỉ nghi hoặc nhìn Thanh Thủy, dường như phỏng đoán tại sao một thiếu nữ nhỏ tuổi như vậy mà lại có tu vi lực lượng cao như thế.

230. Chương 230

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 230: Thay đổi con dâu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mẹ, nhi tử nhớ người muốn chết!

Lúc này Phó Thư Bảo mới tung người xuống ngựa, giang hai tay chạy về phía Độc Vô Song. Thực hiện động tác buồn nôn này, nếu trên cổ hoặc cánh tay hấn có quần một chiếc khăn lụa, sau đó hấn cố ý chạy chậm để gió thổi tung bay, vậy sẽ đúng là vô cùng buồn nôn luôn.

Chẳng qua Độc đại nương lại thích những động tác buồn nôn này. Thấy nhi tử chạy tới, nàng cũng cười ha hả mà giang hai tay, ôm lấy tâm can bảo bối của mình vào trong lòng.

- Mẹ, người gầy đi rồi.

- Nhi tử, người cũng gầy đi rồi.

-

Trên mặt đất, toàn bộ những người có mặt đều thấy toàn thân nổi da gà.

Hành trình gian nan hơn năm mươi ngày rốt cục cũng kết thúc. Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã tạm thời đặt chân vào một bộ lạc gần như nguyên thủy này.

Những người đi cùng đều được bố trí ổn thỏa. Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã, Độc Vô Song ở một khu nhà. Là thánh tộc trưởng, nơi ở của Độc Vô Song tất nhiên là chỗ tốt nhất Độc Lang Tộc.

Nhưng trong mắt Phó Thư Bảo, khu nhà xí của hấn cũng còn đẹp hơn cả chụp lẩn ngôi nhà trước mặt. Chẳng qua nhập gia tùy tục, cũng phải đành ở lại đây một thời gian.

Độc Vô Song thấy Chi Ni Nhã thì hiển nhiên là vui mừng. Sau khi biết thân phận người mẹ tiện nghi của Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã liền lập tức đối xử tốt với mẹ chồng tương lai.

Công chúa đến từ dị quốc Thánh Đóa Lan Quốc vốn có khí chất cao quý tao nhã, hơn nữa còn có mùi hương thiên nhiên mê người. Việc này rất phù hợp với yêu cầu “thục nữ” của Độc Vô Song. Độc đại nương hiển nhiên là vô số hài lòng, cười nói thân thiết với Chi Ni Nhã.

Địch thủ và thánh tộc trưởng thân thiết khiến trong lòng Độc Âm Nhi khó chịu mà không phát tiết được, đợi trong nhà Độc Vô Song một hồi liền tự mình rời đi.

Độc Hoạt vốn có rất nhiều lời muốn nói với Phó Thư Bảo nhưng thấy cảnh đó thì chuyện có quan trọng hơn hấn cũng đành phải để lại. Độc Âm Nhi rời đi không lâu, hấn cũng thở dài mà rời đi.

- Dì Độc, bản lĩnh của Bảo ca nhất định là do người tự mình truyền thụ rồi, lợi hại thật đó.

Vẫn nắm tay Độc Vô Song, lại ngồi cùng nàng trên ghế, Chi Ni Nhã nịnh nọt hết sức mình.

- Đương nhiên là thế rồi.

Độc Vô Song cười ha hả. Ngừng lại một chút, nàng dường như nghĩ tới điều gì đó, kéo lỗ tai Phó Thư Bảo vẫn đang cầm một cây mộc côn phía đối diện, nói:

- Nhi tử, mẹ nhớ kỹ là đã cho người kỳ hạn một năm để thành thân mà? Kỳ hạn sắp hết rồi đó.

Quả thật, hành trình đầu tiên là tại Hồng Cảng thành, sau đó liên tiếp xảy ra chuyện tại kinh đô, thời hạn một năm cũng sắp hết rồi. Tới ngày định hôn thì đại khái cũng chỉ còn một thời gian là Phó Thư Bảo đủ mười tám tuổi.

- Mẹ, người còn nhớ rõ chuyện này sao?

Phó Thư Bảo cười hỏi, trong lòng lại cảm thấy đau đầu.

- Đương nhiên là nhớ rõ. Cô nương kia tên là gì nhỉ?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu.

- Mẹ, nhi tử cũng quên rồi.

- Người cũng quên sao?

Độc Vô Song hồ nghi nhìn nhi tử.

Phó Thư Bảo gật đầu rất khẳng định, nói:

- Đúng vậy. Ta cũng không biết cô nương kia tên là gì nữa.

Nhìn khuôn mặt hoang mang của Độc đại nương, Chi Ni Nhã hiểu rõ mọi chuyện, cảm thấy hơi không đành lòng, nói:

- Dì Độc, cô nương kia tên là Băng Oánh, là cô nương Mạc gia của Quy Vân Tông.

- Đúng! Đúng là tên này.

Độc Vô Song rốt cục đã nhớ ra.

Phó Thư Bảo thở dài một tiếng, phiền muộn nhìn Chi Ni Nhã, trong lòng than thở:

- Quên đi không phải sẽ tốt hơn sao? Người khai hết ra như vậy làm gì? Ngốc thật.

Thấy biểu hiện của Phó Thư Bảo, đột nhiên Chi Ni Nhã hiểu ra. Lập tức nàng cảm thấy hối hận quá. Nhưng dù sao tên Băng Oánh cũng đã lộ ra rồi, có thu về cũng không kịp nữa.

- Đúng rồi, cô nương Băng Oánh kia thế nào rồi?

Độc Vô Song lại hỏi.

Phó Thư Bảo đáp:

- Mẹ à, Băng Oánh kia cấm sừng cho nhi tử, bỏ trốn với một tên con nhà quý tộc rồi.

- Đáng giận! Không ngờ lại làm chuyện thương phong bại tục như thế. Hôn sự này mẹ hủy bỏ rồi. Người và cô nương này đính hôn đi.

Độc Vô Song đột nhiên nói.

Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã đồng thời sững sờ tại chỗ.

Thế này không phải là quá cẩu thả sao?

Độc Vô Song nhìn Chi Ni Nhã, ánh mắt hiền lành và yêu thương nói:

- Mẹ nhớ ra rồi. Lúc đó thấy đáng về thanh tú, khuê nữ của Băng Oánh, khí chất cũng rất thực nữ. Nhưng bây giờ nhìn cô nương trước mắt này... Đúng rồi, tên người là gì?

- Ta là... Chi Ni Nhã.

Trong lòng Chi Ni Nhã cũng không biết nói gì.

- Đúng, Bằng Oánh kia làm sao có thể sánh với Chi Ni Nhã của ta chứ? Dù ả không bỏ trốn với người khác thì mẹ cũng sẽ bảo nhi tử từ hôn. Chuyện này đã định như thế rồi nhé. Sau này mẹ sẽ bảo Độc Hoạt giết heo mổ dê, mời mọi người trong tộc tới chúc mừng một chút.

- Ta... Ta...

Trong lòng mặc dù vui vẻ nhưng Chi Ni Nhã lại khó nén nổi thẹn thùng, vội vã tới mức không nói lên lời.

- Ta biết là ngươi sẽ đồng ý mà.

Độc Vô Song nói.

Trong lòng Chi Ni Nhã thầm thở dài một tiếng:

- Không có một chút quan hệ máu mủ, sao di Độc lại giống Bảo ca thế?

- Nhi tử, ngươi đi ra ngoài chơi đi, xem xét nơi này một chút. Mẹ muốn nói chút chuyện nữ nhân với Chi Ni Nhã. Ngươi không được ở đây nghe trộm đâu.

Độc Vô Song liền hạ lệnh tiễn con.

- Tốt, ta ra ngoài dạo chơi.

Phó Thư Bảo ước gì được vậy, vừa nghe thấy liền vội vã chuồn mất.

Độc Vô Song và Chi Ni Nhã có chuyện nữ nhân cần tâm sự, Phó Thư Bảo không thể nào biết được, cũng không có hứng thú. Chẳng qua hắn cũng không đi ra mà lòng vòng một hồi, đi ra cửa rồi len lén chuồn tới cửa sau nhà Độc Vô Song.

Nếu hủy hôn ước thì hẳn nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển kia Độc Vô Song chắc cũng không coi trọng nữa? Phó Thư Bảo định lấy lại nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trong tay Độc Vô Song.

Hắn có một loại liên hệ thần bí mà người thường không cách nào giải thích được đối với Luyện Thiên Thần Quyển. Chỉ cần hắn tác động tới tinh thần lạc ấn Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại, hẳn có thể lờ mờ cảm nhận được sự tồn tại của Luyện Thiên Thần Quyển.

Chẳng qua cảm ứng vẫn rất yếu ớt, không rõ ràng như Liên Tâm Linh Đàng, có thể bao trùm cả kinh đô.

Nhưng dù là cảm ứng yếu ớt thì đối với nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển ở ngay cạnh Độc Vô Song này cũng là đủ rồi.

Lúc Độc Vô Song và Phó Thư Bảo nói chuyện, hắn đã vận dùng tinh thần lạc ấn cảm ứng một chút trên người Độc Vô Song, kết quả là âm thầm vui mừng. Nàng không mang theo nó trên người.

Như thế thì khẳng định nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển kia đang được Độc Vô Song để ở một chỗ trong nhà.

Chẳng qua tìm khắp tủ quần áo lẫn trên giường, Phó Thư Bảo vẫn không thể tìm thấy thứ cần tìm. Sau đó, hắn cẩn thận quan sát góc tường bốn phía một lần, cũng không phát hiện bất cứ hốc bí mật nào.

- Kỳ quái, rõ ràng là bên trong căn phòng này sao lại không tìm thấy?

Phó Thư Bảo phiền muộn ngồi xuống ghế, chuẩn bị sắp xếp lại dòng suy nghĩ một chút sau đó tìm thêm một lần nữa. Đúng lúc này, tầm mắt của hắn lơ đãng lướt qua phía dưới mặt bàn, Phó Thư Bảo đột nhiên ngẩn người, chỉ thấy dưới chân bàn kê một miếng đệm đen sì, đây chẳng phải là Luyện Thiên Thần Quyển thì là cái gì?

Nếu như Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong còn tại thế, biết được có người dám đem Luyện Thiên Thần Quyển đi kê bàn, nhất định hắn sẽ tức giận đến đội mồ sống dậy mất.

231. Chương 231

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 231: Nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Lấy đi nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, Phó Thư Bảo tìm một khối đá dẹt kê lại ở dưới chân bàn, sau đó bước ra ngoài cửa như không có chuyện gì.

Chậm rãi bước đi, ra khỏi bộ tộc, hắn thấy được cách đó không xa, trên mảnh đất phía trước khu rừng, một đội thị vệ thuộc Hồng giáp thị vệ đoàn đang bận rộn. Các cô nương đồn hạ cây cối, sau đó dùng vũ khí trong tay tách rời thân cây thành tài liệu gỗ cần thiết, một vài người khác thì đang dùng dụng cụ san lấp lại địa hình. Độc Lang tộc cũng không có đủ phòng ốc cung cấp cho các nàng. Dưới sự dẫn dắt của Hồ Linh, các nàng đang tự mình xây dựng phòng ốc của chính các nàng.

Với thân phận là bốn đại trợ lý của đoàn trưởng Hồng giáp thị vệ đoàn, đám người Đông Mai cũng không có rảnh rỗi. Chẳng qua, các nàng cũng không có đích thân xuất lực, chỉ cầm trong tay roi da và gậy gỗ đốc thúc đám người La Kiệt, Ngã Mễ Đại Na cùng hai tỷ muội Thập Tứ, Thập Thất làm việc.

Kể thức thời mới là tuần kiệt, Ngã Mễ Đại Na cùng hai tỷ muội Thập Tứ, Thập Thất ngược lại nhần nhục chịu đựng, thành thật làm việc. Nhưng đại thiếu gia La Kiệt từ trước đến giờ đã quen theo kiểu sinh hoạt cơm bưng tận miệng, nước rót dâng tận tay thì làm sao có thể chịu được khổ cực như vậy. Bởi vậy, Đông Mai cũng không ít lần tặng cho hắn vài nhát roi da.

Từ xa nhìn lại, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện, La Kiệt từng phong quang vô hạn, phong lưu kiệt xuất, chỉ trong một đêm dường như là đã già đi rất nhiều. Chẳng qua đối với loại thiếu niên hư hỏng chỉ biết “khi nam bá nữ” như hắn, Phó Thư Bảo không có một chút thương hại nào! Đáng đời.

Trên khoảnh đất ngập tràn mỹ nữ đó, Phó Thư Bảo cũng thấy được bóng dáng Tú Lý. Với thân phận là một trong ba vị Vương Tước của Tú Quốc, hắn tuyệt đối không có nửa điểm tự cao tự đại, mà là luôn ân cần với các vị cô nương, mang cho cô nương này chén nước, mang cho cô nương kia chiếc khăn lông lau mồ hôi... Hắn giống như là một con ong mật cần cù. Tâm địa xấu xa của hắn ngay cả người đi đường cũng nhìn ra được. Chẳng qua, dường như các cô nương Hồng giáp thị vệ đoàn cũng không để ý đến việc tiếp xúc thân mật cùng tên sắc lang số một Tú Quốc này.

Liếc mắt một cái, Phó Thư Bảo cũng không có qua đó, chỉ lặng lẽ tìm một con đường, chậm rãi đi về phía khu rừng rậm kia. Cùng lúc hắn bước vào trong khu rừng, đồng thời từ bên trong lãnh địa của Độc Lang tộc có một bóng hình xinh đẹp bay lên, trong chớp mắt cũng tiến vào cánh rừng đó. Không phải ai khác, bóng hình đó chính là Tiểu Thanh, bất cứ thời điểm nào, điều duy nhất khiến nàng chú tâm chính là việc bảo vệ an toàn cho chủ nhân của nàng.

Chẳng qua, nàng luôn bảo trì khoảng cách nhất định cùng Phó Thư Bảo, cũng không quá gần hắn, nhưng mà một khi cần thiết, nàng tuyệt đối sẽ là người đầu tiên ra tay bảo vệ hắn.

Bên trong khu rừng rậm, bóng cây che lấp mặt đất, Phó Thư Bảo ngồi xếp bằng, lấy ra nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, sau đó vỗ vỗ vào túi áo, lập tức, Luyện Thiên Thử từ trong túi của hắn nhảy ra ngoài.

Nhìn nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển Phó Thư Bảo đặt ở trước mặt mình, Luyện Thiên Thử sững sờ nửa ngày mới thở dài một tiếng.

- Hơn một nghìn năm rồi, cuối cùng ta lại thấy được nó.

Thoáng dừng lại một chút, nó mới nói tiếp:

- Tiểu chủ nhân, tại sao lại chỉ có nửa khối thôi vậy?

Phó Thư Bảo thuật lại chuyện ở Hồ Thành, sau đó lại nói.

- Tình huống lúc đó hoàn toàn là vì bảo trụ cái mạng nhỏ, làm sao ta có thể ngăn cản. Vì vậy lúc đó ta mới bắt đả dĩ tách Luyện Thiên Thần Quyền thành hai nửa. Chỉ là nửa khối còn lại đã rơi vào trong tay Mạc Khinh Vân. Nếu muốn đoạt trở lại, quả thực so với lên trời còn khó hơn.

Luyện Thiên Thử trầm ngâm một chút, sau đó nói:

- Nói như vậy hôn ước không thể hủy bỏ?

Phó Thư Bảo cười khổ, nói:

- Như thế nào, chẳng lẽ Luyện lão người cũng muốn để cho ta đi chịu chết? Mục tiêu của Mạc Khinh Vân chính là Luyện Thiên Thần Quyền. Hắn căn bản không có ý định gả Băng Oánh cho ta, một khi hắn chiếm được toàn bộ Luyện Thiên Thần Quyền, việc đầu tiên hắn muốn làm e rằng chính là giết chết ta. Mà bên trong địa bàn của mình, Quy Vân Tông có đến một vạn đệ tử, hắn tuyệt đối có thể giết ta một cách dễ dàng, cho dù ta có Tiểu Thanh cùng Độc Vô Song bảo hộ.

Luyện Thiên Thử cười nói.

- Tiểu chủ nhân ngài là người trong cuộc cho nên mất sáng suốt. Ta nói không thể hủy bỏ hôn ước cũng không đại biểu cho việc bắt ngài quay lại Quy Vân Tông lấy Băng Oánh. Đại khái ngài có thể chuyển lời cho Mạc Khinh Vân, bởi vì tu luyện hoặc vì một vài nguyên nhân khác, ngài muốn lùi lại ngày cưới Băng Oánh, trì hoãn được bao lâu thì cứ trì hoãn. Đợi cho đến khi chúng ta có đủ thực lực đối phó với hắn, chúng ta sẽ quay lại. Như vậy, chẳng phải là có thể thu hồi nửa khối Luyện Thiên Thần Quyền còn lại rồi hay sao?

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới cười nói.

- Đây đúng là một biện pháp không tệ. Đáng tiếc, ta là người trong cuộc cho nên không nghĩ ra được. Như vậy, ta sẽ lập tức để cho Tiểu Thanh đi chuyển lời cho Phương Tín, để Phương Tín đem tin tức lùi ngày cưới lại đưa về Quy Vân Tông.

Hắn hơi dừng lại một chút sau đó nói tiếp:

- Kỳ thật, để cho Mạc Khinh Vân mang theo Băng Oánh cùng nửa khối Luyện Thiên Thần Quyền đến nơi này mới là biện pháp đơn giản nhất. Chẳng qua, loại người xảo quyết như hắn tuyệt đối sẽ không đáp ứng chuyện này. Nhiều chuyện không bằng bớt đi một chuyện, đợi cho đến khi chúng ta có đủ thực lực đối phó với hắn rồi tính sau.

Mọi việc đều là bởi vì Độc Vô Song thích con dâu nữ tính cùng muốn nhanh có cháu bé, bằng không cũng sẽ không xảy ra lắm chuyện phiền toái đến như vậy.

- Tiểu chủ nhân lấy được tinh thần lạc ấn của chủ nhân bên trong Luyện Thiên Thần Quyền liền có được nội dung tu luyện. Chẳng qua...

Dùng móng vuốt nắm lấy nửa khối Luyện Thiên Thần Quyền, Luyện Thiên Thử chọt lâm vào trong trầm tư, lời của nó cũng chưa nói hết.

Phó Thư Bảo nội tâm khẽ động, mở miệng hỏi:

- Luyện lão ý của người là... Ta cũng không có được toàn bộ nội dung của Luyện Thiên Thần Quyền hay sao?

Theo suy nghĩ của hắn, tinh thần lạc ấn cùng nội dung liên quan đến việc tu luyện lực lượng của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chính là nội dung đầy đủ của Luyện Thiên Thần Quyền rồi. Nhưng từ phản ứng của Luyện Thiên Thử xem ra, việc này cũng không có đơn giản như vậy.

Trầm mặc một hồi, Luyện Thiên Thử mới nói.

- Tiểu chủ nhân, ta muốn nói cho ngài biết một việc, ngay cả chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lúc trước cũng không thể tìm hiểu thấu triệt toàn bộ các phần của Luyện Thiên Thần Quyền.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo cả kinh đến sững sờ tại chỗ.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng Luyện Thiên Thần Quyển có nguồn gốc xuất phát từ trong tay Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong. Sau này hắn mới phát hiện phán đoán này có lẽ là sai lầm. Luyện Thiên Thần Quyển cũng không phải là do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong sáng tạo ra, mà là kỳ vật hắn vô tình tìm được.

Nhưng với năng lực của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, khẳng định hắn đã tìm hiểu thấu triệt tất cả các bộ phận của Luyện Thiên Thần Quyển mới đúng. Nhưng bây giờ, Luyện Thiên Thử lại nói cho hắn biết, ngay cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không thể tìm hiểu thấu triệt Luyện Thiên Thần Quyển. Rồi chuyện này là như thế nào?

232. Chương 232

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 232: Nghi vấn Luyện Thiên Thần Quyển

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Phó Thư Bảo vẫn còn có chút không tin hỏi lại:

- Luyện lão, người có thể nói rõ hơn một chút được không?

Luyện Thiên Thử nói:

- Chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong hao phí cả đời tìm hiểu Luyện Thiên Thần Quyển. Nhưng mà cho đến tận giây phút cuối đời, ông ấy vẫn không thể được như ý nguyện. Thành tựu duy nhất của ông ta chính là có thể rút tinh thần lạc ẩn vào bên trong Luyện Thiên Thần Quyển. Về phần ông ấy tìm hiểu được cái gì, đến trình độ nào, Luyện Thiên Thử ta cũng không thể biết rõ.

Phó Thư Bảo hỏi.

- Luyện lão, như vậy người có biết Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đoạt được Luyện Thiên Thần Quyển từ đâu không?

Luyện Thiên Thử nói:

- Cái này ta cũng không biết. Chẳng qua, có lẽ tám địa đồ da thú nằm trong tay La Nghiêm sẽ có một chút manh mối.

Phó Thư Bảo nói:

- Lúc trước, ta từng có cơ hội đoạt lấy tám địa đồ da thú đó, nhưng không nắm chắc sẽ phá giải được, cho nên mới tùy ý để cho La Nghiêm mang nó đi giao dịch cùng với tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch. Chẳng qua bây giờ, ta cũng không hối hận khi làm như vậy. Luyện lão, người nói vậy ta ngược lại có chút nắm chắc có thể dễ dàng đoạt lại tám địa đồ da thú cùng cách phá giải bí mật từ trong tay Kim Dịch rồi.

- Ách, tại sao tiểu chủ nhân lại nắm chắc như vậy? Kim Dịch kia chính là là một tên gia hỏa nửa người nửa thú, không những có thể tu luyện được lực lượng của nhân loại, trong đầu hắn còn có Linh Thú Lực đan, nếu như hắn trở lại địa bàn của Xà nhân tộc, như vậy thì thả hổ về rừng rồi.

- Dĩ nhiên ta phải nắm chắc. Chỉ cần có nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trong tay, bất kể là Mạc Kinh Văn hay là Kim Dịch, bọn hắn đều sẽ chủ động tìm tới ta. Bây giờ không tới chẳng qua là bởi vì thời gian cùng thời cơ còn chưa chín muồi mà thôi. Mà việc duy nhất ta cần phải làm lúc này chính là khiến cho bản thân cường đại hơn, đồng thời thành lập nên một thế lực chỉ thuộc về ta, đủ để có thể chống lại thế lực của bọn họ.

Thế lực mà Phó Thư Bảo muốn thành lập tuyệt đối phải chống lại được quái vật không lồ giống như là thế lực của Thanh Dật vương tước. Muốn đạt tới mục tiêu như vậy quả thật là một việc vô cùng khó khăn, thậm chí là không có khả năng, nhưng tòa nhà cao vạn trượng cũng được xây lên từ đất bằng, hẳn tin tưởng rằng bản thân có thể làm được.

- Tiểu chủ nhân, tốc độ tu luyện của ngài đã rất nhanh rồi. Ngay cả chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không thể so sánh với ngài. Đôi khi ta nghĩ, điều ông ấy không thể nào làm được, liệu ngài có thể làm được hay không?

Luyện Thiên Thử nói, trong mắt chuột tràn ngập hi vọng.

- Luyện lão, ý của người nói có phải là phá giải Luyện Thiên Thần Quyển phải không?

Luyện Thiên Thử nhẹ gật đầu, nói:

- Vâng, đúng vậy! Chủ nhân có thể rút tinh thần lạc ẩn vào bên trong Luyện Thiên Thần Quyển, mà ngài lại có thể tiếp thu tinh thần lạc ẩn của ông ấy. Đó cũng không phải là việc trùng hợp, mà là một loại an bài, hoặc giả nói đây là việc mà đã được âm thầm an bài từ sớm. Cho nên ta có một loại cảm giác, nếu như có người nào đó có thể phá giải Luyện Thiên Thần Quyển, người đó nhất định phải là tiểu chủ nhân ngài.

- Thiên mệnh đã chú định từ trước sao?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Ta cũng không biết Luyện Thiên Thần Quyển đến tột cùng là xuất xứ từ nơi nào, lại ẩn chứa bí mật gì. Có thể nói là hoàn toàn không có đầu mối, cho dù ta có lòng nhưng cũng đành bất lực.

- Tiểu chủ nhân, kỳ thật ta lại có cách nhìn khác...

Luyện Thiên Thử muốn nói lại thôi.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo nội tâm khẽ động. Trầm mặc một chút, Luyện Thiên Thử mới lên tiếng.

- Tiểu chủ nhân, ta cảm thấy, bí mật cất chứa bên trong Luyện Thiên Thần Quyển rất có thể sẽ liên quan đến việc làm cách nào có thể vượt qua cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, khiến cho Lực Sĩ đột phá hạn chế của sinh mạng và thân thể, trở thành tồn tại siêu nhiên vượt qua tự nhiên cùng giới hạn sinh tử.

Thuyết pháp này khiến cho Phó Thư Bảo khó thể bình tĩnh được.

Tu luyện lực lượng cùng với hai nhánh Lực Sĩ đều đến từ thời đại khởi nguyên, nhưng tuế nguyệt tang thương cùng chiến tranh hầu như đã hủy diệt toàn bộ văn minh nhân loại. Những thứ truyền thừa từ thời đại đó đều phát sinh biến hóa, một vài tư liệu trân quý đều bị hủy diệt, tàn lưu lại chẳng qua cũng chỉ là phương mao lân giác, đã ít lại càng thêm ít. Chẳng qua thuyết pháp vượt qua cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực vẫn tồn tại. Bởi vì thiếu khuyết tư liệu và không có chứng minh, cho nên bây giờ mọi người đều gọi cảnh giới đó là “Vị Tri” (Không biết)

Đây là một cách xưng hô mơ hồ không rõ ràng.

Nhưng đối với bất kỳ một người tu luyện lực lượng nào mà nói, đây lại là một hấp dẫn không thể kháng cự.

Vượt qua tự nhiên cùng hạn chế sinh tử, ai lại không muốn?

Rất lâu sau, Phó Thư Bảo mới lên tiếng.

- Được rồi trước hết, ta đem phương hướng phá giải giả thiết thành: “Bên trong Luyện Thiên Thần Quyển ẩn giấu phương pháp tu luyện đến cảnh giới Vị Tri, thử một chút xem có thu hoạch hay không?”

Phó Thư Bảo biết bây giờ tâm pháp tu luyện cao cấp nhất của Luyện Thiên Thần Quyển chính là tâm pháp tu luyện cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực. Nếu như nó còn tâm pháp cao cấp hơn, như vậy nhất định sẽ là tâm pháp tu luyện cảnh giới Vị Tri.

- Được rồi, đại khái tiểu chủ nhân có thể thử một lần. Trong lúc đó ta sẽ đi dạo xung quanh để làm quen địa hình một chút.

Thân thể của Luyện Thiên Thử lóe lên một cái, trong chớp mắt đã biến mất giữa cánh rừng rậm.

Luyện Thiên Thử vừa đi, toàn bộ khu rừng dường như cũng yên tĩnh lại.

Một lần nữa nắm trong tay nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, Phó Thư Bảo cảm thấy mờ mịt. Tuy rằng hắn đã tự định cho mình một mục tiêu, nhưng lại là một cái mục tiêu huyền hoặc vô vị, căn bản là không thể hạ thủ.

- Mặc kệ, thế giới này không có sự tình nào thành công trong chớp mắt. Thử một lần, thất bại cũng không tổn thất gì, ngược lại nếu không thử một lần, đó mới là một điều nuối tiếc.

Điều chỉnh lại tâm tình, xóa bỏ mọi tạp niệm, Phó Thư Bảo tiến vào trạng thái không minh.

Lực lượng Luyện Nguyên Tố chậm rãi rót vào bên trong Luyện Thiên Thần Quyển. Thời gian dần qua, một loại cảm giác kỳ quái tràn ngập trong đầu hắn. Loại cảm giác này hắn vô cùng quen thuộc, giống hệt cảm giác lần thứ nhất hắn tiếp xúc với Luyện Thiên Thần Quyển.

Nhưng mà cảm giác kỳ diệu này cũng chỉ giống như là đã từng quen thuộc mà thôi. Nếu như muốn từ đó đạt thêm chỗ tốt thì tuyệt đối là việc không thể nào.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, không biết đã qua bao lâu, Phó Thư Bảo mở mắt. Đã thất bại!

Ngẩng đầu nhìn sắc trời, hắn ngạc nhiên phát hiện ít nhất đã qua thời gian hai đồng hồ cát.

Phần chuyên chú cùng cố chấp này khiến cho ngay cả bản thân hắn cũng cảm thấy kinh ngạc.

Cẩn thận hồi tưởng lại một lần quá trình phá giải Luyện Thiên Thần Quyển, thật lâu sau Phó Thư Bảo mới lắc đầu cười khổ.

- Trước kia, thời điểm tiến vào Luyện Thiên Thần Quyển ta có thể đơn giản đạt được nội dung ẩn chứa bên trong. Nhưng bây giờ giống như là tiến vào một căn phòng đen kịt không chút ánh sáng, chắc hẳn đây là bởi vì đã mất đi một nửa. Xem ra nếu muốn tiến thêm một bước trong việc phá giải, nhất định cần phải tìm một nửa còn lại, sau đó dung hợp mới được.

Như vậy nhất định phải giải quyết phiền toái từ phía Mạc Kinh Vân.

Cho nên, vấn đề lại trở về khởi điểm, đó chính là khiến cho bản thân cường đại lên, cùng xây dựng được một nhánh thể lực cường đại thực sự thuộc về hắn.

L

233. Chương 233

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 233: Hai đóa hoa nhài cấm bãi phân trâu (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mẹ nó, nghĩ nhiều như vậy làm gì? Tự tìm phiền não, vẫn là tu luyện lực lượng mới là vương đạo. Ta còn phải đi gặp hai người Âm Nhi cùng Chi Ni Nhã. Trước tiên giải quyết vấn đề của mình đã!

Phó Thư Bảo một lần nữa điều chỉnh lại tâm tình, sau đó lấy ra khối thạch hạch Linh vân thạch.

Hắn sẽ không lãng phí quá nhiều thời gian cho một việc không hề nắm chắc. Tu luyện lực lượng khiến cho bản thân cường đại lên mới là việc bức thiết cần phải làm. Có lẽ đợi cho đến khi lực lượng của hắn đủ cường đại, mọi chuyện đều có thể giải quyết dễ dàng, như vậy bây giờ cần gì phải phiền não?

Tu luyện vô bờ bến, đường ngay tại dưới chân.

Trong khu rừng rậm, biểu hiện cổ chấp của Phó Thư Bảo khiến cho người ta phải tán phục.

oOo

Không hủy hôn ước, mà chỉ là kéo dài thời gian, biến hóa như vậy e rằng cũng không nằm trong dự liệu của Mạc Khinh Vân. Tất cả đều là bởi vì Độc Vô Song, nữ ma đầu không thể dùng tiêu chuẩn của người bình thường so sánh này mà phát sinh. Như vậy cũng chỉ có thể vận dụng thủ đoạn không bình thường để chấm dứt. Chuyện này giống như là một trường quyết đấu, không chỉ có đấu lực, còn phải đấu trí. Mà kẻ thắng lợi cuối cùng mới có thể đoạt được vật mình mong muốn, đó chính là Luyện Thiên Thần Quyển cùng bí mật ẩn giấu trong đó.

Một tháng sau khi Tiểu Thanh chuyển lời của Phó Thư Bảo cho Phương Tín, Độc Lang tộc lại nghênh đón một đám khách nhân. Những người này đều là Luyện Lực Sĩ thuộc Hội Sở Luyện Lực Sĩ đế quốc. Khi còn ở Kinh đô, Tú Lý từng bồi dưỡng hơn mười vị Luyện Lực Sĩ bên trong Hội Sở Luyện Lực Sĩ đế quốc. Chẳng qua lúc này chỉ có một nửa trong số đó đến nơi này, số còn lại vẫn tiếp tục làm việc tại Kinh đô cùng Long Điện.

Lần này, trong nhóm người tới có cả quân sư Lưu Chuẩn, người muội Chu Uyển Nhi, còn có Đan Thanh ngày ấy từng gặp mặt một lần, cuối cùng có cả thanh niên Luyện Lực Sĩ Đế Thiếu Vũ chưa từng gặp mặt. Tổng cộng là năm người. Tính ra, đây chính là lực lượng tinh nhuệ nhất, át chủ bài mà Tú Lý nắm trong tay rồi rồi. Chẳng qua, trong mắt hai người ca ca của hắn, đây chỉ là một nhánh quân đội vô cùng nhỏ yếu.

Chu Uyển Nhi là quân sư kiêm quản gia của Phó thư Bảo, vừa đến đã dính chặt lấy hắn, tuyệt đối không có cách nào bỏ rơi. Tuy rằng vị tiểu quân sư kiêm quản gia này mới vẹn vẹn chỉ có mười tuổi nhưng tâm trí lại có thể vượt qua rất nhiều người trưởng thành, đôi khi có một vài kiến giải lại càng thêm độc đáo. Chẳng qua, cuối cùng nàng vẫn chỉ là một tiểu cô nương mười mấy tuổi, tại một vài phương diện vẫn vô cùng ngây thơ. Bởi vậy cho nên quan sát từ bất cứ góc độ nào, nàng đều là một tồn tại cực kỳ khác người.

Còn may Hồng giáp thị vệ đoàn xây dựng khá nhiều phòng ốc, không chỉ đủ cho các nàng trú ngụ, ngay cả đám người Lưu Chuẩn mới tới cũng được chia một gian. Tuy rằng phòng ốc đơn sơ, chẳng qua ăn ngủ vẫn không thành vấn đề.

Một tháng qua đi, rốt cục Phó Thư Bảo cũng nghênh đón ngày trọng yếu nhất trong đời hắn, sinh nhật mười tám tuổi. Giống như thế giới trước kia, mười tám tuổi sẽ được xem như là người trưởng thành, hắn cũng từ một vị thiếu niên trở thành một người nam nhân. Trong thế giới lực lượng chính là tất cả này, hắn cũng có thể lấy vợ sinh con rồi.

Theo ý của Độc Vô Song, toàn bộ Độc Lang tộc tổ chức tiệc rượu chúc mừng hắn. Mổ heo, mổ dê vô cùng náo nhiệt.

Trong lúc mọi người chén tạc chén thù, đàm luận vô cùng cao hứng, thanh âm của Độc Vô Song giống như là sấm rền vang vọng trong lỗ tai mỗi người.

- Các người nghe cho rõ, con của ta bây giờ đã là một người nam nhân rồi. Như vậy hắn nên gánh vác trách nhiệm của một người nam nhân, với thân phận là một thành viên của Độc Lang Tộc, hắn phải cống hiến một phần sức lực để cho Độc Lang Tộc cường đại hơn, có đúng hay không?

Hơn hai nghìn tộc nhân Độc Lang tộc ầm ầm nghị luận, lời nói của Thánh tộc trưởng có quyền uy tuyệt đối. Nàng nói cái gì thì chính là cái đó, nào có người dám bảo không? Chẳng qua, một vài người nắm quyền lực trong Độc Lang tộc vẫn đang nghị luận, chẳng lẽ Thánh tộc trưởng muốn bãi miễn tộc trưởng Độc Hoạt đương nhiệm, để cho vị nhi tử nàng nửa đường nhặt về này làm tộc trưởng? Nếu như vậy, tuy rằng ngoài miệng không dám phản đối, nhưng trong lòng bọn hắn cũng không phục.

Trên thực tế, không chỉ có một bộ phận tộc nhân Độc Lang tộc có suy nghĩ đó, ngay cả Phó Thư Bảo cũng mơ hồ đoán được vài phần, hắn lập tức đầu đầu đứng lên, đang muốn chặn lời Độc Vô Song, dấn dất suy

nghe của nàng theo hướng khác, lại nghe thấy thanh âm Độc Vô Song càng thêm vang dội.

- Trách nhiệm này chính là lấy vợ, sinh con!

Cầm rút xuống đất.

Độc Vô Song càng nói càng dừng mãi:

- Nói như thế, một mặt Độc Lang tộc chúng ta sẽ có thêm một người chiến sĩ, ta cũng nhiều thêm một đứa cháu trai. Không! Phải là một đám cháu trai. Bây giờ, ta tuyên bố con của ta cùng Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi chính thức đính hôn. Quyết định như vậy đi, hôm nay mọi người tiện thể uống rượu mừng luôn.

Phó Thư Bảo đột nhiên dời mắt về phía Chi Ni Nhã cùng Độc Thanh Âm, chỉ thấy hai nữ nhân đang liếc trộm lẫn. Biểu lộ của ba người vô cùng giống nhau, kinh ngạc, xấu hổ, còn có một ít biểu cảm không thể miêu tả rõ bằng lời. Độc Vô Song lại nói:

- Ta tính như thế này, Chi Ni Nhã cùng con ta có thể sinh hạ bảo bảo Độc Lang tộc hỗn huyết (con lai), Độc Âm Nhi cùng con của ta có thể sinh hạ bảo bảo huyết thống thuần khiết Độc Lang tộc.

Thì ra bởi vì nguyên nhân này, nàng mới chọn Độc Âm Nhi làm con dâu.

Mọi người cười vang. Phó Thư Bảo xấu hổ gần chết, vội vàng nói.

- Mẹ, đừng nói nữa, uống rượu đi!

Độc Vô Song hạ giọng nói:

- Mẹ từ miệng nha đầu Độc Âm Nhi biết rồi, trên người tiểu tử người có một loại độc tố khiến cho người không thể đựng vào nữ nhân. Tu vi lực lượng không đến cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực thì không có cách nào giải trừ. Cho nên ta cũng không có ép người lập gia đình ngay ngày hôm nay, chẳng qua chỉ là đính hôn mà thôi. Bằng không, hôm nay lão nương đã bắt người cùng các nàng tống vào hai cái phòng, tạo cháu trai cho lão nương rồi.

Phó Thư Bảo đỏ mặt hộc hộc.

- Còn không mau đến trò chuyện cùng hai con dâu của ta, lạnh nhạt với các nàng, lão nương cho người đẹp mặt.

Độc Vô Song vô cùng nghiêm túc nói.

- Ai là con dâu của ngài, ta còn chưa đáp ứng mà!

Độc Âm Nhi ngoài miệng thì nói vậy, nhưng nội tâm lại cảm thấy ngọt ngào giống như là được uống mật vậy. Đôi gò má núm đồng tiền đã sớm hồng rực như rặng mây đỏ.

Kỳ thật Độc Âm nhi là người vô cùng thông minh. Nàng hiểu rõ Thánh tộc trưởng của nàng thích nhất con dâu tương lai là một vị thực nữ ôn lương hiền thực, mà nàng muốn ở trước mặt Độc Vô Song biểu hiện ra vẻ thực nữ tuyệt đối là một chuyện vô cùng đơn giản.

Trở lại Độc Lang tộc đã hơn một tháng, Phó Thư Bảo chỉ chú ý đầu vào tu luyện, nàng lập tức triển khai thể công "thực nữ" đối với Độc Vô Song. Cũng trong hơn một tháng này, dưới thể công trường kỳ của nàng, mưa dầm thấm đất, cuối cùng Độc Vô Song cũng đã mở rộng nội tâm tiếp nhận nàng, coi nàng giống như Chi Ni Nhã, đều là con dâu tương lai.

Mà chuyện này, Phó Thư Bảo chỉ e rằng vô pháp biết rõ được.

Chi Ni Nhã cũng giống như Độc Âm Nhi, trong lòng đã sớm tràn đầy ngọt ngào, hạnh phúc. Chẳng qua, đối với vị phu quân tương lai này, nàng rõ ràng là đứng cùng Độc Âm Nhi trên một trận tuyến, mặt mũi tràn ngập ngượng ngùng nói:

- Đúng rồi, ta đồng ý với ý kiến này của Âm Nhi tỷ tỷ! Chuyện này quá đột ngột, ta còn chưa kịp chuẩn bị!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không đồng ý? Vậy thì ta đi!

- Người trở về!

Chi Ni Nhã cùng Độc Âm Nhi vội vàng lên tiếng, lời hai người giống nhau như đúc. Lời vừa thốt ra khỏi miệng, hai nữ nhân lại cảm thấy vô cùng xấu hổ, chỉ hận không tìm được cái lỗ nào mà chui đầu vào. Phó Thư Bảo lập tức nhìn đến gần, không khỏi có chút tâm ý viên mãn. Trong đời có được hai vị lão bà nũng nịu như hoa như ngọc như vậy, thử hỏi còn nuôi tiếc cái gì?

- Ha ha! Ta không đi, cả đời này đều ở bên cạnh hai người các người.

Phó Thư Bảo cười cười ngồi xuống giữa Độc Âm Nhi cùng Chi Ni Nhã. Trai tài, gái sắc ngồi cùng một bàn, xác thực rất giống phụ thê.

Nếu như là dưới tình huống không có người ngoài, cử động này của Phó Thư Bảo cũng không coi vào đâu. Nhưng trước mắt hai nghìn tộc nhân Độc Lang tộc lại thân mật như thế, ngay cả nữ hài tử to gan, cởi mở như Độc Âm Nhi cũng có chút không chịu được, khuôn mặt xinh đẹp biến thành đỏ bừng, cúi thấp đầu không dám lên tiếng.

Chi Ni Nhã cũng không khá gì hơn, nếu như nói trong đời nàng, thời khắc nào ngượng ngùng nhất, như vậy không thể nghi ngờ chính là giờ phút này! Bởi vậy, ngay khi Phó Thư Bảo ngồi xuống bên cạnh nàng, nàng lập tức cúi gằm mặt, không dám nhìn hắt chút nào.

Phía đối diện, cách đó không xa, Chu Uyển Nhi gần mười tuổi bưng một chén rượu gạo nên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, liếm liếm bờ môi, đột nhiên phun ra một câu.

- Ài, hai đóa hoa nhài cắm bãi phân trâu!

oOo

Phía tây Linh Tú sơn mạch, trong khu vực đất phong thuộc về Tú Lý, hơn một nghìn dặm không thấy được một bóng người là một việc vô cùng bình thường. Sa mạc Vô Thủy cùng với rừng rậm nguyên sinh chiếm đến hai phần ba diện tích nơi này, tại những địa phương này, cho dù có người thì chẳng qua cũng chỉ là người nguyên thủy, bộ tộc thôn cư.

Những người này thậm chí ngay cả Vương Tước của bọn họ không nhận ra được. Ngoại trừ những địa phương này, bên trong khu vực đất phong thuộc về Tú Lý chỉ có hai tòa thành thị, Hậu Thổ Thành cùng Anh Thạch Thành.

Sau khi tiệc đính hôn chấm dứt, Tú Lý gọi đám người Lưu Chuẩn tới, đi thẳng vào vấn đề.

- Các người tới vừa vặn đúng lúc, thời kỳ nghỉ ngơi và hồi phục xem như đã kết thúc, kế tiếp chính là phải buông tay buông chân đại triển kế hoạch.

Ngón tay của hắn dừng lại tại từng mảnh thổ địa vẽ trên mặt tấm địa đồ Tú Quốc đặt ở trên mặt bàn, nói:

- Nơi đây, còn có nơi đây, nơi đây... Đều là địa bàn của chúng ta, mục tiêu cuối cùng của chúng ta chính là mang đến cho những nơi này sự phồn vinh.

Đám người Lưu Chuẩn, Chu Di Mộng nhìn theo ngón tay của Tú Lý, chỉ thấy những địa phương đó không phải là hoang mạc, sa mạc thì cũng là rừng rậm nguyên sinh. Sắc mặt mọi người liền biến thành vô cùng đặc sắc.

Trầm mặc một lúc, Lưu Chuẩn có tuổi tác lớn nhất, tính cách cũng trầm ổn nhất mới lên tiếng:

- Vương Tước, những nơi này chúng ta đã sớm khảo sát qua rồi. Thứ cho thuộc hạ nói thẳng, tuy rằng Vương Tước cùng hai vị Vương Tước khác đều là Phong Cương Vương (Vương vùng biên giới), nhưng đất phong của người thực sự là quá cần cỗi, đừng nói khiến chúng phồn hoa, e rằng ngay cả thuế thu lên cũng không thể nộp đủ.

- Ngài không thể làm được.

Tiểu quân sư Chu Uyển Nhi mở miệng nói, thanh âm vô cùng thanh thúy.

- Trước khi tới đây ta đã nghiên cứu qua tư liệu Hậu Thổ Thành cùng Anh Thạch Thành. Xung quanh Hậu Thổ Thành là sa mạc Vô Thủy, kỳ thật đó là một tòa phi thành. Thành chủ đương nhiệm của Hậu Thổ

Thành tên là Đồ Thổ. Chẳng qua, trên thực tế, hắn không chỉ là thành chủ Hậu Thổ Thành mà còn là đoàn trưởng Thiên Sư đoàn, một nhóm cường đạo khét tiếng, hoành hành khắp khu vực sa mạc Vô Thủy. Người như vậy, ngài lại muốn đi quản hắn, hắn sẽ phục tùng mệnh lệnh của ngài sao? Sẽ ngoan ngoãn nộp thuế cho ngài sao? Người như thế e rằng ngài vừa biểu lộ thân phận, trước tiên hắn liền hướng ngài khóc than đòi một khoản cứu tế.

Một tiểu cô nương mười tuổi lại có kiến thức cùng kiến giải như vậy, chỉ e rằng sẽ khiến cho bất cứ người nào đều cảm thấy giật mình. Tú Lý muốn phản bác, nhưng lại không tìm thấy bất cứ lý do nào. Quả thực, trong tay hắn không hề có một nhánh lực lượng quân sự nào hùng mạnh. Trên thực tế chức vị Vương Tước này của hắn cũng chỉ là hữu danh vô thực, ai sẽ nghe theo lệnh của hắn?

Chu Uyển Nhi lại nói tiếp.

- Mặt khác, Anh Thạch Thành có thể xem như là thành thị phồn hoa nhất của ngài, giáp ranh với Tư Ba Quốc. Trong thành từ trước đến giờ đều có quân Tú Quốc đồn trú, là một thành thị do quân đội khống chế. Mà bây giờ, đóng bên trong Anh Thạch Thành chính là Tú Quốc quân đoàn Hổ Uy, ngài biết hiện giờ ai đang nắm giữ chức vị quân đoàn trưởng không? Là nữ nhi của Thanh Dật Vương Tước, Lạc Chấn Thiên. Như vậy xem ra, trên thực tế hơn phân nửa diện tích đất phong của ngài đều bị Thanh Dật Vương Tước khống chế. Địa phương duy nhất ngài có thể xuống tay cũng chỉ có Hậu Thổ Thành.

Là Phong Cương Vương (Vương vùng biên giới) mà lại chỉ có một tòa thành, hơn nữa cũng không phải chân chính kiểm soát được, e rằng Tú Lý chính là vị Phong Cương Vương thất bại nhất từ trước cho tới giờ.

Tú Lý có chút nhụt chí nói:

- Cái này cũng không được cái kia cũng không được? Chẳng lẽ một vị Phong Cương Vương như ta chỉ có thể cả đời dừng chân lại bên trong mảnh đầm lầy này sao? Cho dù có là lạng lẹ sống qua ngày thì cũng phải tìm chỗ nào thoả mái chứ? Mảnh đất này ngay cả chim cũng không thèm ỉa, không có lấy một điểm ngu nhạc trảng sở (tụ điểm ăn chơi) nào. Đúng rồi, đồ đệ của ta đâu? Tiểu tử kia chạy đâu rồi, chúng ta đang thương lượng việc quốc gia đại sự, hắn lại chạy đi tìm khoái hoạt? Thật là một kẻ vô trách nhiệm, phải biết rằng hắn chính là Phó Phong Cương Vương do đích thân ta sắc phong!

- Khục khục..

Đối mặt với Tú Lý quê quá hóa khùng, Chu Uyển Nhi cười nói:

- Tên kia đang ở trong phòng thí nghiệm của hắn, đang làm lai tạo giống lúa nước gì đó.

- Là cái gì?

Tú Lý nghe một chút cũng không hiểu. Trên thực tế, không chỉ có Vương Tước không quân như hắn nghe không hiểu, ngay cả lão ca Chu Di Mộng, Lưu Chuẩn, Đan Thanh, cùng Đế Thiệu Vũ mới đến cũng không hiểu ra làm sao, kinh ngạc đến cực điểm. Chu Uyển Nhi nhún nhún vai nói:

- Chuyện này ta không biết, dù sao trước khi ta rời đi, chính miệng hắn đã nói như vậy. Về phần lai tạo giống lúa nước cái gì đó, ta cũng không rõ.

- Hảo tiểu tử, chúng ta đang thương lượng chuyện quốc gia đại sự, hắn lại đi làm mấy trò quỷ không người nhìn thấu, chỉ phái người, một đứa trẻ tới tham gia hội nghị quốc gia đại sự. Tiểu nha đầu nhanh dẫn đường, ta tìm hắn tính sổ!

Tú Lý giận điên lên rồi. Chu Uyển Nhi có chút mất hứng nói.

- Muốn đi thì người tự mà đi. Mặt khác ta là quân sư kiêm quản gia của hắn, ta cũng không phải là đại biểu hắn phái tới đây. Bằng không, ta cũng chẳng thêm tới nơi này. Cái gì mà quốc gia đại sự, còn không hay bằng xem đá để.

Sắc mặt Tú Lý lập tức biến thành màu gan heo. Đây quả thực cũng quá không nể mặt rồi? Trong mắt tiểu nha đầu này, hội nghị quốc gia đại sự còn không quan trọng bằng một trận đá để.

Thất bại! Quá thất bại!

Còn may, dưới sự khuyển bảo của lão ca Chu Di Mộng, lúc này Chu Uyển Nhi mới nguôi dận, mang theo mấy vị đại nhân đang thương lượng “quốc gia đại sự” đến “phòng thí nghiệm” như trong lời của nàng.

234. Chương 234

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 234: Phòng thí nghiệm cổ quái

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vốn còn tưởng rằng “phòng thí nghiệm” nằm trong bộ tộc Độc Lang tộc, nhưng Chu Uyển Nhi lại dẫn mọi người rời khỏi bộ tộc Độc Lang tộc, đi đến phía dưới một ngọn núi. Kỳ thật phòng thí nghiệm của Phó Thư Bảo chính là một sơn động không lớn. Sơn động này không phải hình thành một cách tự nhiên mà do hắc dùng Luyện Nguyên Tố Lực tạo ra.

Phía bên trong, thành động, đỉnh động cùng mặt đất đều nhẵn mịn giống như là được giấy ráp đánh bóng qua. Từ cửa động tiến vào, đầu tiên chính là một hàng bàn đá cùng thạch giá, phía trên bày các tài liệu mà Luyện Lực Sĩ cần có. Đại đa số những tài liệu này đều là do hắc vợ vét từ Bằng Nguyên Tinh Tâm Các.

Chính giữa, trên mặt đất đặt một chiếc đỉnh ba chân toàn thân ngăm đen vô cùng lớn, từ xa đã có thể cảm nhận được linh năng cùng linh tính cường đại truyền ra từ đỉnh. Những người có mặt ở đây, ngoại trừ Tú Lý, Chu Mộng Di, Lưu Chuẩn, Đan Thanh cùng Đế Thiệu Vũ đều đã là Luyện Lực Sĩ, đều là đại hành gia, đối với chiếc đỉnh này, tuy rằng mọi người đều chưa từng gặp qua, nhưng chỉ cần liếc mắt một cái đã biết được đây tuyệt đối là vật phi phàm.

Thời điểm mọi người tới, Phó Thư Bảo đang hí hoáy làm cái gì đó, bộ dạng vội vã chăm chú, tựa hồ cũng không phát giác ra mấy người Tú Lý đến nơi này.

Không phải là Phó Thư Bảo không phát hiện, mà là không cách cách nào dừng tay. Điều hắc muốn làm chính là dùng thủ đoạn của Luyện Lực Sĩ kết hợp với tri thức hắc học được từ thế giới kia cải tiến giống lúa nước thấp kém của Độc Lang tộc, đề cao sản lượng thu hoạch. Hơn một tháng qua, hắc đã khảo sát qua, tuy rằng Độc Lang tộc nắm trong tay một lãnh địa rất lớn, nhưng bởi vì đại đa số đều là đầm lầy, cho nên phần thổ nhưỡng có thể trồng trọt lại ít đến thương cảm, cộng thêm việc sản lượng rất thấp. Cho nên căn bản là không đủ lương thực, mà phải đi săn bắn mới có thể đáp ứng được nhu cầu thực phẩm.

Vì vậy để tộc nhân Độc Lang tộc ăn no bụng chính là sự tình khiến cho vị tộc trưởng Độc Hoạt này đau đầu nhất. Trước kia không tận mắt chứng kiến hắc còn có thể buông tay mặc kệ, nhưng nếu đã đến nơi này, hắc cảm thấy bản thân có đủ khả năng vì tộc nhân Độc Lang tộc làm ra một ít sự tình. Vì vậy gian phòng thí nghiệm này mới ra đời. Trên thực tế, trong kế hoạch của hắc không chỉ có trợ giúp Độc Lang tộc cải tiến giống lúa nước, còn có một vài hạng mục khác, ví dụ như là chế tạo phân lân...

Phó Thư Bảo thờ ơ với đám người Tú Lý, bốn đại nữ tộc cạnh giữ phòng thí nghiệm lập tức tiến lên ngăn cản.

Ngày hôm nay, bốn đại nữ tộc cũng không có mặc váy nữ tộc ”truyền thống, mà là mặc đồ bơi bi-ki-ni càng thêm kêu gọi, trên chân cũng không mang vớ giày, mà trần trụi lộ ra đôi chân ngọc. Nhìn lại chỉ thấy da thịt óng ánh, xuân quang lập lòe, đám đồ hai mảnh ít vải đến thương cảm này làm sao có thể che lấp ngọc thể của các nàng, bộ ngực cùng bộ vị mấu chốt giữa hai chân như ẩn như hiện, đám nam nhân trợn mắt há hốc mồm, lập tức quên sạch mục đích đến nơi này để làm gì.

- Các người tới nơi này làm gì? Thiệu gia nhà chúng ta đang vô cùng bận rộn.

Đông Mai cản đường, mở miệng nói. Sau đó nàng còn dang rộng hai tay, bởi vậy, bộ ngực sữa đồ sộ trên ngực nàng lập tức nhô ra vô cùng hung bạo, giống như là một bức tường khó có thể vượt qua.

Đông Mai dẫn đầu, Xuân Lan, Thu Cúc cùng Hạ Trúc cũng lập tức triển khai hành động. Trong nháy mắt, bốn bộ ngực sữa đồng thời nhắm thẳng về phía đám người Tú Lý. Đường thì ngăn cản được rồi, nhưng các nàng lại không biết, tiện nghi của các nàng cũng bị đám nam nhân này chiếm mất, hơn nữa còn bất động thanh sắc.

- Hắc hắc, chẳng lẽ các người không biết ta là sư phụ của thiếu gia các người hay sao? Theo như bối phận, các người phải gọi ta một tiếng “sư gia” mới đúng. Mau mau nhường đường để ta tìm tiểu tử kia dạy bảo.

Tú Lý một bên bày ra bộ dáng nghiêm túc nói, một bên dùng đôi mắt dâm dăng quét tới quét lui bộ vị mấu chốt giữa hai chân của bốn nữ bộc, càng nhìn càng cảm thấy mãn nhãn. Chẳng qua, nhìn thì nhìn, tuy rằng sắc dâm ngập trời, nhưng thân là sư phụ, hắn cũng không có hành động gì quá đáng với nữ nhân của đồ đệ mình, chỉ thuần túy là thưởng thức một chút mà thôi.

- Thiếu gia của chúng ta nói, cho dù là sư phụ khách làng chơi đến, nếu như ngài đang làm thí nghiệm thì cũng không thể quấy nhiễu được. Cho nên, trước hết các người chờ ở đây đi.

Đông Mai giải thích, đôi tay vẫn mở lớn như cũ, không có chút dấu hiệu nào là sẽ nhường đường.

Kỳ thật, Phó Thư Bảo chỉ cách đó hai, ba mươi bước, bên này nói cái gì hắn đã sớm nghe thấy rồi, nhưng hắn vẫn không quay đầu lại. Tuy rằng Tú Lý rất muốn vượt qua bốn nữ bộc này trực tiếp đi vào, nhưng vừa nhìn thấy bộ dáng chăm chú của Phó Thư Bảo, hắn liền bỏ đi ý niệm này.

Tú Lý hiểu rõ, tên đồ đệ này của hắn toàn thân bao phủ một tầng sương mù không có cách nào giải thích, thường xuyên làm ra một ít chuyện cổ quái ly kỳ. Khi còn ở Hồ Thành hắn từng làm ra một cái máy “Tổng hợp Tu Lực Luyện Khí”. Cho nên, tuy rằng trong lòng hắn cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không dám xông vào quấy rầy Phó Thư Bảo, sợ làm hỏng “thí nghiệm” của hắn.

Mấy người chờ ngoài cửa một lúc, đúng lúc sắp mất kiên nhẫn, đột nhiên nghe được Phó Thư Bảo cười lớn:

- Ha ha! Thành công!

Phó Thư Bảo lên tiếng, bốn nữ bộc lập tức nhường đường. Đi sát qua đám người Đông Mai, ngay cả ngày bình thường tuần lãng nho nhã, tác phong nghiêm túc như Lưu Chuẩn cũng không nhịn được nở một nụ cười khổ.

- Để cho nữ bộc của mình ăn mặc như vậy mà vẫn làm việc được, e rằng Phó Thư Bảo chính là đệ nhất nhân từ trước tới giờ mất thôi? Chẳng qua, bên người luôn có bốn nữ bộc như vậy làm bạn, hầu hạ từ việc lớn đến việc nhỏ, hắn chịu được loại hấp dẫn này sao?

Kỳ thật, bản thân Lưu Chuẩn cũng không phát hiện, cũng không thừa nhận, tâm lý này của hắn chính là một loại hâm mộ. Phàm là nhân sĩ chính phái đều sẽ không dám làm giống như Phó Thư Bảo. Tuy rằng Lưu Chuẩn không phải là nhân sĩ chính phái tiêu chuẩn, nhưng mười phần cũng có đến bảy tám phần rồi. Trước mặt bốn vị nữ bộc xuân quang diễm diễm này, hắn có ý nghĩ như vậy cũng không phải là chuyện kỳ quái gì.

Mọi người đi vào bên trong phòng thí nghiệm, chỉ thấy trước mặt Phó Thư Bảo đặt một chiếc ống đồng bằng kim loại, hai đầu ống đồng đều được khảm thấu kính chế tạo từ thủy tinh thạch đánh bóng. Ống đồng kim loại có khảm thấu kính thủy tinh này được cố định trên một chiếc giá gỗ, phía dưới đặt một chiếc đĩa cứng màu trắng, trên đó đặt hơn mười hạt thóc. Tú Lý tò mò hỏi.

- Đồ đệ, người đang làm cái gì thế? Cái ống đồng kim loại này là trò gì vậy?

Phó Thư Bảo cười ha ha nói:

- Cái này gọi là kính hiển vi, là thiết bị thiết yếu để làm thí nghiệm.

Trước kia, hắn rất muốn có được một chiếc kính hiển vi, nhưng bởi vì tu vi lực lượng chưa đạt tới cảnh giới Luyện Nguyên Tổ Lực, không có cách nào chế tạo bất cứ đồ vật gì, cho nên một mực không có được như ý nguyện, bây giờ hắn đã đạt tới cảnh giới Luyện Nguyên Tổ Lực tầng thứ hai, muốn luyện chế một vài linh kiện lắp ráp thành dụng cụ thí nghiệm mình cần đã không thành vấn đề.

- Không hiểu.

Tú Lý vẫn như cũ, tràn ngập mơ hồ.

- Thứ này có thể làm được cái gì?

- Thứ này có thể phóng to vật rất nhỏ, có thể điều chỉnh được bội số, bội số lớn nhất mà chiếc kính hiển vi này của ta có thể phóng đại là 350 lần.

235. Chương 235

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 235: Có chủ tử kích tình

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Thứ này có thể phóng đại vật lên ba trăm năm mươi lần?

Lưu Chuẩn cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, đồng thời cũng tuyệt đối không tin tưởng, lập tức bước lên, ghé một con mắt sát vào ống đồng kim loại hướng xuống dưới quan sát, vừa nhìn liền lập tức cảm thấy hoảng sợ. Vốn chỉ là một hạt thóc, lúc này so với quả đậu của hắn còn lớn hơn. Phó Thư Bảo cười nói.

- Đã tin chưa? Có thứ này, ta có thể làm một vài thao tác tinh tế, việc lai tạo hạt giống lúa nước cần có thiết bị như vậy mới có thể hoàn thành.

- Ài, thật đúng là người không bằng người mà...

Lưu Chuẩn lại cười khổ. Hắn cũng là Luyện Lực Sĩ, hơn nữa cấp bậc so với Phó Thư Bảo còn cao hơn nhiều, là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực, nhưng mà những thứ Phó Thư Bảo chế tạo hắn còn chưa từng nghe nói qua, huống chi là tận mắt chứng kiến? Còn nữa, việc lai tạo hạt giống lúa nước như trong lời Phó Thư Bảo đến cùng là cái gì, hắn cũng không biết. Chẳng qua, bởi vì e ngại thân phận cho nên hắn cũng không dám hỏi quá nhiều.

Trên thế giới này, Luyện Lực Sĩ rất chú trọng đến quy tắc giữ bí mật, đối với một ít phương pháp luyện chế Lực Luyện Khí lại càng thêm bảo mật, tuyệt đối không truyền ra ngoài. Cho nên, đều là Luyện Lực Sĩ, trực tiếp hỏi Phó Thư Bảo vấn đề một cách chi tiết như vậy không khác gì là đang học trộm tài nghệ rồi. Đây là việc tuyệt đối kiêng kị trong giới Luyện Lực Sĩ.

Phó Thư Bảo cũng không biết được suy nghĩ này của Lưu Chuẩn, chẳng qua hắn cũng không có ý định giải thích cho đám người Lưu Chuẩn về vấn đề tri thức phương diện thực vật học của một thế giới khác. Huống hồ, cho dù giải thích e rằng bọn hắn cũng sẽ không hiểu. Hắn chỉ nói:

- Đã có được những hạt giống này, ta sẽ dùng phương pháp của ta bồi dưỡng chúng phát triển. Nếu có đầy đủ hạt giống lúa nước đã trải qua lai tạo, theo tính toán sơ bộ của ta, mùa vụ tiếp theo, sản lượng mà Độc Lang tộc thu hoạch được so với những mùa trước có thể đề cao gấp mười lần.

Sản lượng gấp mười lần? Mọi người kinh hãi.

- Được rồi, được rồi! Chuyện người có thể đề cao sản lượng lúa nước, ta tuyệt đối không cảm thấy kỳ quái. Nhưng mấy chuyện vật vãnh đó để sau này hãy nói, chúng ta tới tìm người chính là để thương lượng việc quốc gia đại sự, tình huống là...

Tú Lý đang định nói tiếp thì đột nhiên bị Phó Thư Bảo cắt lời.

- Tình huống đại khái ta đã nắm được rồi, chúng ta chỉ có thể đi đến Hậu Thổ Thành gần sa mạc Vô Thủy phải không?

- Hắc, thì ra tiểu tử ngươi đã sớm biết. Vậy thì tại sao ngươi lại không tự mình đến, lại phải đến một quân sư tiểu nha đầu?

- Cho dù ta đến thì như thế nào? Việc như vậy không thể giải quyết trong ngày một ngày hai, ngươi phải cho ta năm tháng để chuẩn bị.

- Năm tháng để chuẩn bị? Chuẩn bị cái gì?

Không chỉ có Tú Lý không rõ, ngay cả đám người Lưu Chuẩn cũng không hiểu. Phong Cương Vương đã sắc phong xong, mọi người đều hiểu đạo lý đánh sắt khi còn nóng, vì cái gì hấn lại không sốt ruột, phải chờ năm tháng sau?

Phó Thư Bảo thối lui hai bước, chỉ vào Tú Lý nói.

- Các ngươi đừng hỏi ta tại sao phải đợi lâu như vậy mới di chuyển. Trước hết các ngươi coi sư phụ của ta đi, các ngươi nói, hấn có giống một vị Phong Cương Vương không?

Bộ dáng Tú Lý như thế nào, mọi người không cần phải nhìn quá kỹ, tóc tai bóng loáng, trang phục không khác gì nhà giàu mới nổi, mười phần nhân sĩ thâm niên trong giới chơi gái, làm gì giống với một vị Phong Cương Vương? Chẳng qua, tuy rằng trong nội tâm phi thường khẳng định đáp án, nhưng ngại mặt mũi Tú Lý, cho nên mọi người vẫn bảo trì trầm mặc, không đáp lại. Phó Thư Bảo cười nói:

- Các ngươi ngại không trả lời? Tốt! Như vậy để ta trả lời thay, hấn căn bản là không giống với một Phong Cương Vương. Bộ dáng hấn như vậy, cùng với đám người chúng ta đi Hậu Thổ Thành có thể khiến cho đám quan lại cùng cường đạo kia ngoan ngoãn nghe lời sao? Đáp án dĩ nhiên là không thể.

- Chúng ta liền giết gà dọa khỉ, kẻ không nghe lời liền giết chết tại chỗ, để xem còn ai dám phản kháng không?

Tú Lý ngược lại biểu lộ hung ác lên tiếng. Phó Thư Bảo nói:

- Giết gà dọa khỉ? Ngài có thể giết chết tất cả người phản kháng ngài hay sao? Ngài càng cường thế, càng hung ác, người phản kháng ngài sẽ càng nhiều, chẳng lẽ ngài có thể giết sạch tất cả người phản kháng ngài hay sao?

- Cái này...

Tú Lý ngẹn lời.

Phó Thư Bảo nói:

- Mặc dù ta đối với chính trị và quyền lực không cảm thấy hứng thú. Nhưng một vài đạo lý trong đó ta vẫn có thể hiểu được, nếu chúng ta muốn thống trị nhân dân Hậu Thổ Thành, trước hết phải thành lập một nhánh lực lượng quân sự có thể dẹp yên tất cả các thế lực đối địch. Kỳ thật, khi ngươi có được ưu thế áp đảo, cho dù không đánh hấn, hấn cũng sẽ thần phục ngươi, chủ động tìm ngươi hợp tác. Bởi vì đó chính là đạo sinh tồn của hấn. Cho nên, cho dù bây giờ chúng ta đi Hậu Thổ Thành cũng chỉ có thể tiếp tục chán nản mà thôi. Nếu đã như thế, chúng ta cần gì phải vội vàng xuất phát ngay để mà càng thêm mất mặt, xấu hổ?

Tú Lý nói:

- Thế này không được, thế kia không được? Năm tháng, chúng ta trốn ở nơi này làm gì?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta đã phái người qua chỗ Phương Tín. Rất nhanh chỉ nhánh Tổ Nhân Phường tại Hậu Thổ Thành sẽ khai trương, tin tức từ bên đó sẽ liên tục, không ngừng truyền đến. Trong lúc này, việc duy nhất chúng ta có thể làm chính là chiêu binh mãi mã.

- Ha ha... Cứ làm theo ý của ngươi đi, ta đi xem Hồng giáp thị vệ đoàn đã huấn luyện đến đâu rồi. Ah! Thiếu chút nữa quên mất, ta cùng Hồ Linh muội muội đã có hẹn trước. Ta muốn đích thân làm mẫu cho các nàng.

Chiêu binh mãi mãi cần dùng nhất chính là tiền, nếu như đã nói đến tiền, Tú Lý cho rằng, đây đã là lúc hần nên rời đi rồi.

Nói đi là đi, ngay cả việc quốc gia đại sự cũng mặc kệ. Đám người Lưu Chuẩn phiên muộn nhìn theo vị Phong Cương Vương chủ tử của bọn họ, nửa ngày không thốt ra được chữ nào.

- Phó công tử, chúng ta có thể làm gì bây giờ? Không làm gì, đợi ở nơi này năm tháng, quả thực là chuyện khiến cho người ta phát điên mà.

Chu Di Mộng lên tiếng nói. Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới đáp:

- Như vậy đi, ta cho các người mỗi người một khoản tiền, các người cầm đi chiêu mộ nhân mã của chúng ta. Nhớ kỹ, chỉ chiêu mộ những người có năng lực. Chúng ta không cần nhân số, binh quý tinh bất quý đa. Nhánh lực lượng quân sự thứ nhất của chúng ta phải là tinh binh, không phải là một đội ngũ do một đám nô lệ hợp lại. Đội ngũ như vậy cho dù đến Hậu Thổ Thành cũng vô ích.

- Chúng ta muốn xây dựng một lực lượng quân sự với quy mô lớn?

Đế Thiều Vũ một mực trầm mặc không nói chột lên tiếng hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Các người chia nhau ra mà hành động, một người mang một nhánh đội ngũ 100 người trở về. Ta cùng Độc Âm Nhi tại đây sẽ xây dựng một nhánh lực lượng tinh nhuệ từ tộc nhân Độc Lang tộc. Đến lúc đó bốn người các người cộng thêm Độc Âm Nhi, chúng ta sẽ có một nhánh lực lượng quân sự 500 người.

Chu Uyển Nhi nói:

- Đội ngũ 500 người có thể uy hiếp Hậu Thổ Thành sao? Nơi đó tùy tiện một cường đạo đoàn cũng có được nhân số như vậy.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người cho rằng đây là đang chơi đùa hay sao? Năm tháng, chúng ta có thể huấn luyện tốt 500 cá nhân này đã là rất giỏi rồi. Trên thế giới này, làm gì có đội quân nào có thể xây dựng lên trong phút chốc? Việc tăng cường sức mạnh vẫn để sau này hãy nói.

Chu Uyển Nhi bĩu môi nói:

- Dù sao, bất kể là đội quân quy mô như thế nào, ta vẫn là quân sư của người, bọn hần đều phải nghe theo lời của ta.

Thì ra nàng lo lắng điều này, trong phòng thí nghiệm lập tức rộn vang tiếng cười.

236. Chương 236

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 236: Bồi dưỡng hạt giống

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong lòng đám người Lưu Chuẩn cũng có một cảm giác rất mãnh liệt, đó chính là vị thiếu niên nhìn giống như quần áo là lựa đứng ở trước mắt này mới thật sự là người làm đại sự. Điểm này, hình như ngay cả Tú Lý cũng cho rằng như vậy? Bằng không, làm sao có thể giao tất cả mọi việc từ lớn tới nhỏ cho một mình hần xử lý.

Sau khi bàn bạc xong các vấn đề chi tiết, Phó Thư Bảo lấy ra 400 vạn kim tệ, mỗi người 100 vạn. Số tiền này đều là do hần vợ vét được từ Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các, có được dễ dàng cho nên hần cũng rất hào phóng.

Bốn người Lưu Chuẩn, Chu Mộng Di mỗi người cầm lấy một xấp kim phiếu dày cộp lập tức cả kinh tròn mắt, chưa bao giờ bọn hần gặp được một vị chủ tử dùng tiền như vậy.

- Cái này.. Phó công tử, người cho chúng ta nhiều tiền như vậy chẳng lẽ không sợ chúng ta một đi không trở lại sao?

Chu Di Mộng cũng từng là thế gia công tử, cũng từng vung tiền như rác, nhưng nếu so sánh với Phó Thư Bảo, quả thực là không khác gì đom đóm so sánh với ánh trăng.

Lưu Chuẩn, Đế Thiếu Vũ, Đan Thanh cũng đều cảm thấy như vậy.

Phó Thư Bảo lại cười nói.

- Nếu một chút tín nhiệm cũng không có, ta sẽ cho các người cầm sao? Từ trước đến giờ, nếu ta đã dùng người thì tuyệt đối sẽ không nghi ngờ người, đã nghi ngờ thì tuyệt đối sẽ không dùng người. Hơn nữa, một chút tiền mọn như vậy, e rằng sau này ta có thể tùy tiện để cho các người cầm xài chơi nữa.

Mọi người lập tức sững sờ.

Chẳng qua, đám người Lưu Chuẩn cũng hiểu ra được một điều. Vị thiếu niên trước mặt này chính là người chủ sự, cũng là người chi tiền, điều này đã chứng minh ai mới là đương đại gia chủ của trận doanh Tú Lý. Đây không phải là Tú Lý, bởi vì nếu hần là đương đại gia chủ, hần tuyệt không có năng lực làm những chuyện như vậy, mà chính là Phó Thư Bảo.

Mặt khác, đi theo một vị chủ tử có thể tùy tiện cho người cầm 100 vạn kim tệ xài chơi quả thực chính là một việc vừa có ý nghĩa lại tràn ngập kích tình!

Như vậy tại sao lại không chứ?

oOo

Kỳ thật đối với đám người Lưu Chuẩn mà nói, 100 vạn kim tệ không chỉ là một số tài phú cực lớn, đó còn là một loại tín nhiệm khó có được, đồng thời cũng là một phần tin tưởng, hi vọng vào tương lai. Ngay ngày hôm sau, bốn vị Luyện Lực Sĩ mang theo kim tệ rời khỏi bộ tộc Độc Lang tộc, hướng về bốn phương hướng bắt đầu khởi hành.

Phó Thư Bảo cho bọn họ mỗi người 100 vạn kim tệ để chiêu binh mãi mã, cái đó chẳng khác gì bỏ ra một vạn kim tệ chiêu mộ một người. Giá tiền như vậy, cho cho dù tại Dong Binh công hội cũng có thể tìm được một đám dong binh thực lực tu vi cường hãn. Hơn nữa còn tới tận năm tháng, cho nên bốn người bọn họ tuyệt đối không lo lắng không hoàn thành được nhiệm vụ, ngược lại còn đang suy tính làm cách nào có thể vượt mức hoàn thành nhiệm vụ.

Về phía Độc Lang tộc, Độc Âm Nhi cũng đã bắt đầu tiến hành việc lựa chọn nhân thủ của nàng. Thập Bát Lang Kỳ của Độc Lang tộc là nhánh lực lượng thủ vệ tối trọng yếu nhất, lần này Độc Âm Nhi lựa chọn nhân thủ, Độc Hoạt đã nói trước, về sau Thập Bát Lang Kỳ sẽ không còn chịu Độc Âm Nhi thống lĩnh nữa, cũng không thể theo Phó Thư Bảo đi Hậu Thổ Thành, phải ở lại Vụ Tráo Chiếu Trạch thủ hộ tộc nhân. Quyết định như vậy kỳ thật cũng là một quyết định hợp tình hợp lý, vì vậy Độc Âm Nhi liền lựa chọn từ tộc nhân chi ngoài của Độc Lang Kỳ.

Mặc dù những người này không có được lực lượng tu vi mạnh mẽ như Thập Bát Lang Kỳ, nhưng cho dù là một tộc nhân bình thường của Độc Lang tộc cũng tuyệt đối sở hữu năng lực vô cùng mạnh mẽ. Cho nên một nhánh quân đội một trăm người do tộc nhân Độc Lang tộc tạo thành này tuyệt đối sẽ là một tồn tại vô cùng đáng sợ.

Phó Thư Bảo cũng không nhân rồi. Sau khi thông qua một vài thủ đoạn đặc biệt thu được số lượng hạt giống nhất định đã trải qua lai tạo, hần liền bắt tay vào thực hiện ước trồng số lượng hạt giống này.

Nếu có thể bồi dưỡng tốt, không gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn, trước khi Độc Lang tộc bắt đầu vụ gieo trồng, hẳn có thể cung cấp cho bọn họ đầy đủ loại mạ cấy đã trải qua lai tạo này.

Sau khi chuẩn bị xong xuôi, bên cạnh phòng thí nghiệm hẳn dùng Luyện Nguyên Tố Lực mở ra một sơn động khác, sơn động này so với phòng thí nghiệm của hắn còn lớn hơn gấp ba, diện tích không kém gì một động quật. Tiếp theo hắn lại chế tạo một chiếc chậu gỗ, trải một lớp đất bùn lên trên, gieo hạt giống đã qua xử lý vào bên trong, cuối cùng phủ lên trên một tấm da dê. Không có nylon, loại da dê này có thể thay thế ni *** giữ độ ẩm, nhiệt độ cùng hấp thu ánh sáng, tạo hoàn cảnh thích hợp cho hạt giống sinh trưởng.

Dựa theo kỹ thuật gieo trồng truyền thống của Độc Lang tộc, đến mùa gieo hạt bọn họ sẽ sửa sang lại đất đai, vun thành từng luống, sau đó gieo hạt lên trên, cuối cùng đành trông cây vào ông trời. Có thể thu được bao nhiêu mạ liền gieo cấy bấy nhiêu, sản lượng ít đến thương cảm. Cách làm của Phó Thư Bảo chính là dựa theo kỹ thuật ươm trồng hạt giống trong nhà kính vô cùng tiên tiến tại một thế giới khác. Không chỉ có thể khiến cho hạt lúa sớm nảy mầm đồng thời còn có thể trừ tận gốc bệnh hại, đề cao sản lượng.

Chẳng qua, kế hoạch của Phó Thư Bảo cũng không phải là dừng ở đây, ngồi đợi hạt lúa nảy mầm. Hắn còn muốn dùng Luyện Nguyên Tố Lực cung cấp năng lượng sinh trưởng cho cho hạt giống, khiến chúng có thể vượt qua hạn chế của tự nhiên, phát triển một cách ổn định.

Ngày hôm sau, sau khi bốn người Lưu Chuẩn, Chu Di Mộng rời đi, Phó Thư Bảo chuẩn bị xong xuôi liền lập tức bắt tay vào thực hiện kế hoạch lợi dụng Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng hạt giống. So với việc dùng Luyện Nguyên Tố Lực để luyện chế Lực Luyện Khí, việc vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng hạt giống càng dễ dàng hơn nhiều.

Dùng lực lượng Mộc nguyên tố làm chủ, bốn loại nguyên tố còn lại làm phụ trợ, sau khi khởi động Luyện Nguyên Tố Lực, Phó Thư Bảo giống như là đang vận dụng một bàn tay vô hình đặt từng hạt giống một vào trong một mạng lưới.

Kỳ thật mạng lưới này chính là một loại vòng năng lượng, dùng đan điền của hắn làm trung tâm, không ngừng cung cấp đầy đủ năng lượng cho hạt giống phát triển. Ngoài ra còn cung cấp một hoàn cảnh sinh trưởng gần như là hoàn mỹ cho mỗi một hạt giống.

Chất dinh dưỡng, độ ẩm, độ ẩm, ba yếu tố này chính là điều kiện tất yếu để cho bất kỳ một loại thực vật nào sinh trưởng và phát triển. Lợi dụng Luyện Nguyên Tố Lực, Phó Thư Bảo hầu như là không cần tốn sức đã có thể làm được. Cho nên, những hạt giống này của hắn phát triển chỉ còn là vấn đề thời gian.

Kỳ thật, trong quá trình cung cấp năng lượng cùng kiến tạo hoàn cảnh cho hạt giống sinh trưởng, Phó Thư Bảo cũng nhận được hồi báo, đó chính là việc hắn khống chế Luyện Nguyên Tố Lực càng thêm thuần thục, phối hợp giữa các loại lực lượng nguyên tố cũng càng ngày càng thêm ăn ý. Điều này sẽ đặt cho hắn một nền móng vững chắc, tạo điều kiện thuận thời cho những hành vi luyện chế cao cấp hơn sau này.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong một giây phút lơ đãng Phó Thư Bảo đột nhiên cảm giác được một hạt giống truyền đến cho hắn một tin tức rất vi diệu. Tin tức này là do hắn thông qua Mộc nguyên tố cảm nhận được. Tựa hồ nó đang nói cho hắn biết, một tinh mạng thực vật mới đã tỉnh lại từ trong giấc ngủ say. Đây là một loại cảm giác vô cùng tuyệt diệu. Lập tức, càng ngày càng có thêm nhiều hạt giống truyền đến cho hắn tin tức đồng dạng.

Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, lập tức kết thúc việc vận chuyển Luyện Nguyên Tố Lực, mở to mắt quan sát, hắn ngạc nhiên phát hiện, những hạt giống ngủ say trong tầng bùn đất đã nảy mầm, phía dưới tấm màng da dê mỏng như cánh ve, từng chiếc mầm xanh non nhú ra khỏi mặt đất. Toàn bộ mầm gỗ ước chừng có năm trăm mầm lúa, tuy rằng mỗi mầm rất nhỏ bé, nhưng năm trăm mầm chồng chất một chỗ, tuyệt đối sẽ tạo thành một khoảnh xanh tươi, non nớt, đáng yêu đến cực điểm.

237. Chương 237

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 237: Luyện mủ (1-2)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

Dựa theo hiểu biết của hân về chu kỳ nảy mầm của loại lúa nước này, trước khi vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng Phó Thư Bảo cảm thấy quá trình này cần tới hai ngày, nhưng hân vạn lần không ngờ, chỉ dùng một lần Luyện Nguyên Tố Lực tiến hành bồi dưỡng, tất cả các hạt giống đều đã nảy mầm!

- Ha ha, như vậy xem ra ta hoàn toàn có thể dùng Luyện Nguyên Tố Lực đẩy cao quá trình sinh trưởng của hạt lúa, khiến cho đơm hoa kết trái, thu hoạch được nhiều hơn nữa... Càng thêm có ưu thế về số lượng hạt giống!

Dưới sự kích động, Phó Thư Bảo đột nhiên nảy ra một ý tưởng kinh người!

Bây giờ khoảng cách tới mùa gieo trồng tiếp theo của Độc Lang tộc còn có hơn một tháng, dựa theo kế hoạch của hân, số lượng hạt giống hân có thể bồi dưỡng ra tới đa chỉ có thể đáp ứng đủ cho một khoảnh ruộng thí nghiệm, chính thức đưa vào gieo cấy còn chờ tới khi thu hoạch, có đầy đủ hạt giống mới có thể bắt đầu đưa vào gieo trồng. Nói như vậy, việc đề cao sản lượng gấp mười lần cũng chỉ có thể đợi tới năm sau mới thực hiện được.

Chẳng qua phát hiện ngoài ý muốn này đã chỉ ra cho hân một điều, chỉ cần hân chịu khó. Năm nay, trước khi hân rời khỏi Độc Lang tộc đến Hậu Thổ Thành vẫn có thể thực hiện được cái mục tiêu này!

Cũng không suy nghĩ nhiều, rất nhanh Phó Thư Bảo đã hồi phục lại tâm tình, một lần nữa vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực tiến hành bồi dưỡng. Lúc này, sau khi chấm dứt, hân lại phát hiện, cây mạ đã dài tới một ngón tay. Cứ như vậy, hân càng thêm khẳng định suy đoán trong đầu.

Những cây mạ non xanh bắt đầu vươn lên chạm tới màng da dê trên đỉnh, tầm mắt của hân vốn là nên chú ý tình huống của những cây mạ, nhưng thỉnh thoảng ngẫu nhiên, ánh mắt của hân lại thoáng chuyển qua tấm màn da dê dần dần bị đẩy lên, trái tim hên hoi, bí ối không nhìn được đập thành thịch.

Nếu như kết hợp thứ này cùng với Ái Chi Giao của Độc Âm Nhi, sau đó tỉ mỉ luyện chế một chút, như vậy chẳng phải là sẽ biến thành thứ kia hay sao?

Dường như thời điểm dự đại tiệc đã đến!

Phó Thư Bảo cười hắc hắc. Sau khi bồi dưỡng xong mạ non, Phó Thư Bảo liền quay trở lại bên trong phòng thí nghiệm, tìm kiếm số lượng tài liệu da dê còn dư lại, đồng thời sai Đông Mai vào trong rừng tìm một ít nhựa cây đào trở về.

- Các người ra ngoài trông chừng, không cho phép bất kỳ ai tiến vào phòng thí nghiệm. Nhất là hai vị chủ mẫu tương lai của các người, hiểu chưa?

Làm xong công tác chuẩn bị luyện chế, Phó Thư Bảo gọi mấy nữ bộc vào, nghiêm nghị nói.

- Thiếu gia, nhất định là ngài đang chuẩn bị luyện chế tuyệt kỹ bí truyền độc môn. Chẳng lẽ ngài định hạ được Âm Nhi chủ mẫu và Ni Nhã chủ mẫu hay sao?

Đông Mai tự cho là thông minh hỏi một câu.

- Mẹ kiếp! Chẳng lẽ thiếu gia ta lại là loại người như vậy hay sao?

Không nhìn được mà cười khổ, Phó Thư Bảo liền vỗ một cái lên trên bờ mông của Đông Mai. “Ba” một tiếng giòn vang, cảm giác nhộn nhạo vô cùng tuyệt vời, biên độ rung động khiến cho người ta nhìn không được tâm tình rung động. Tính ra đã thật lâu không có “trừng phạt” qua bốn nữ bộc rồi, bàn tay hân không nặng không nhẹ vỗ lên trên bờ mông non mịn kia, cảm giác này thực là khiến cho người ta hoài niệm. Bởi vậy, ánh mắt hân không nhìn được lập tức quét tới bờ mông của ba người Xuân Lan, Thu Cúc và Hạ Trúc, sắc tâm nổi lên.

Nào biết được, hân còn chưa tìm được cái cơ nào để áp dụng bước hành động tiếp theo, ba nữ bộc còn lại đã tự mình dâng tới cửa.

- Thiếu gia, nhất định là ngài đang luyện chế Kim Thương Bất Đảo phải không?

Phó Thư Bảo “...”

- Hai người các người quá không đứng đắn rồi, sao thiếu gia có thể luyện chế loại thuốc hạ đẳng này? Thiếu gia vốn đã là “bất đảo” rồi mà!

Hạ Trúc nịnh nọt.

Phó Thư Bảo lập tức đỏ mặt hột hột.

- Ba người các người đều là đồ ngốc, tâm tư của thiếu gia dám gia hỏa ngược to mà không có não các người sao có thể đoán được? Trong mắt ta, nhất định là thiếu gia muốn luyện chế một cây “giả thương”, vĩnh viễn bất đảo.

Thu Cúc nói.

Phó Thư Bảo mặt đen trầm xuống, triệt để không nói nên lời.

Ba ba ba!

Ba tiếng giòn vang truyền ra từ bên trong phòng thí nghiệm. Rất nhanh, bốn nữ bộc ôm lấy cặp hông trắng mịn từ trong phòng thí nghiệm chạy ra, phía trên bờ hông mềm mại đều có một cái dấu tay đỏ chói vô cùng bắt mắt. Chẳng qua, mặt mày bốn người đều ửng hồng, mắt đẹp tràn ngập xuân tình, đáng yêu tới cực điểm, kêu gọi đến cực điểm.

Bốn nữ bộc này cũng là rau tư gia của hắn, nếu như lần này luyện chế thành công, Phó Thư Bảo chắc chắn một điều, nhân sinh của hắn từ nay về sau sẽ mở sang một chương mới, từ nay về sau bước vào cung điện hạnh phúc rồi.

Nói trắng ra hắn đang muốn luyện chế một chiếc mũ (bao cao su) có thể bảo hộ cây củ cải trắng của hắn!

Các tài liệu cần có chỉ gồm ba loại, màng da dê, nhựa cây đào cùng một viên Dục Niệm Thạch. Ném ba thứ này vào bên trong Luyện Thiên Đỉnh, Phó Thư Bảo lập tức phát động Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, tử mị đốt cháy thân đĩnh.

Trong lần luyện chế này, hắn rót vào bên trong Dục Niệm Thạch dục niệm luyện chế cùng với toàn bộ tin tức có liên hệ đến cái mũ con kia bao gồm hình dạng, độ lớn nhỏ... còn có viên bi cùng với yêu cầu chất lượng phải mỏng như cánh ve...

Bên trong phòng thí nghiệm sơn động này đang tiến hành một hành vi luyện chế chưa từng xuất hiện qua trên thế giới này. Nếu như món Lực Luyện Khí đó có thể ngang trời xuất thế, nhất định sẽ khiến cho nhân loại khiếp sợ một phen. Chẳng qua, nhân loại khiếp sợ cũng không phải bởi vì thứ này có điểm gì thần bí mà bởi vì rõ ràng một vị thiên tài Luyện Lực Sĩ đang phí hết tâm tư đi làm cái sự tình khiến cho người ta nhìn không được muốn nguyên rửa này.

Thế giới bên ngoài sơn động vẫn là một ngày bình thường như bao ngày khác.

Đứng tại cửa phòng thí nghiệm sơn động nhìn về phía xa xa, bộ tộc Độc Lang tộc đang đắm chìm bên trong một khoảng không im lặng. Xung quanh là rừng rậm nguyên sinh cùng với đầm lầy tràn ngập nguy hiểm, giống như là một vùng biển rộng màu xanh lá, theo từng cơn gió nổi lên là từng tầng từng tầng gợn sóng, bắt đầu lan ra phía xa. Nó khiến cho Độc Lang tộc cùng thế giới bên ngoài hoàn toàn ngăn cách.

- Một..! Hai..!Một..! Hai..!Một..! Hai..!

Từng tràng thanh âm chính tề, một đại đội chiến sĩ Độc Lang tộc cường tráng chạy trên một con đường nhỏ dẫn vào sâu bên trong khu rừng. Bước tiến của bọn họ vô cùng nhịp nhàng, tiếng bước chân chấn động mặt đất bụi mù.

Nhánh đội ngũ này chính là Độc Âm Nhi y theo phân phó của Phó Thư Bảo, từ trong Độc Lang tộc lựa chọn ra các thợ săn trẻ tuổi. Mỗi người trong số này đều là một tay săn bắn giỏi. Chẳng qua Độc Lang quá lâu rồi không còn chinh chiến. Ngoại trừ Thập Bát Lang Kỳ ra, những tộc nhân còn lại chưa từng trải qua

chiến đấu thực sự. Cho nên Độc Âm Nhi muốn huấn luyện từ mức cơ bản nhất, muốn đào tạo, huấn luyện một trăm thợ săn Độc Lang tộc này thành chiến sĩ thực thụ.

Đương nhiên trở thành một chiến sĩ thực thụ, đó chỉ là mục tiêu ban đầu. Sau khi đạt tới một trình độ nhất định, nàng còn có thể triệt để khai quật ra thiên phú chế độc, dụng độc cùng với truy tung, săn giết của Độc Lang tộc, biến bọn trở thành một đại đội ám sát khiến cho người ta nghe thấy phải giật mình.

Kỳ thật, khi nàng cùng Phó Thư Bảo bàn đến vấn đề này, hẳn liền lập tức đồng ý, thậm chí ngay cả tên gọi của đội ngũ này cũng đã sớm nghĩ đến, gọi là “Đại Đội Tác Chiến Đặc Chung”.

Trong lúc Phó Thư Bảo vẫn còn đang vui đùa vào việc luyện chế bỉ ổi của hắn, Độc Âm Nhi mang theo Đại Đội Tác Chiến Đặc Chung của nàng lên đường xuất phát. Đột nhiên nàng nhớ tới một việc, đã vài ngày qua nàng không thấy bóng dáng Phó thư Bảo, tâm trạng của nàng có chút lo lắng. Vả lại nàng còn đang phụng mệnh của tộc trưởng Độc Hoạt, kiểm tra một chút việc bồi dưỡng giống lúa nước có quan hệ tới việc ấm no của toàn tộc đã tiến hành đến đâu rồi.

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Mùa vụ sắp tới, toàn bộ tộc nhân Độc Lang tộc, người quan tâm tới việc này nhất không thể nghi ngờ chính là Độc Hoạt. Phó Thư Bảo còn chưa báo cáo tiến độ công việc, hắn đã nhờ các nông phu lão luyện trong Độc Lang tộc sửa sang lại một mảnh ruộng phì nhiêu nhất, chỉ đợi Phó Thư Bảo bồi dưỡng đủ số lượng hạt giống lai tạo liền có thể tiến hành ương giống rồi.

Độc Hoạt cũng không biết, bên phía Phó Thư Bảo đã có đột phá, bởi vậy biến hóa mang đến vô cùng có khả năng chính là hắn không những cần sửa sang lại một mảnh ruộng, mà có thể là toàn bộ diện tích gieo trồng. Các chiến sĩ thuộc Đại Đội Tác Chiến Đặc Chung rầm rầm chạy bộ đến khoảnh đất trống đối diện phòng thí nghiệm, lúc này Độc Âm Nhi mới quay lưng, rống lớn nói:

- Hôm nay huấn luyện chạy bộ dừng ở đây, chẳng qua các người không được lười biếng, bây giờ lười biếng, tương lai trên chiến trường có hối hận cũng không kịp. Cho nên, bây giờ ta bổ sung thêm hạng mục huấn luyện chiến đấu thứ nhất, 100 người các người chia thành năm mươi cặp, hàng phía trước quay mặt về phía sau, đồng đội phía sau lưng chính là đối tượng chiến đấu cùng các người!

- Tuân mệnh đội trưởng!

Chiến sĩ Đại Đội Tác Chiến Đặc Chung Độc Lang tộc lập tức đồng thanh tuân mệnh.

Độc Âm Nhi thỏa mãn gật đầu, lúc này mới quay người đi về phía sơn động.

Nàng lại không biết rằng, không bao lâu sau khi nàng quay người đi về phía bên này, động tác chiến đấu của các chiến sĩ Độc Lang tộc đều chậm lại, tuy rằng ngoài miệng vẫn hô lớn vô cùng hung ác, nhưng ánh mắt lại đồng loạt hướng về phía cửa sơn động. Trong mắt chiến sĩ trẻ tuổi Độc Lang tộc, bốn vị nữ tộc của thiếu gia giống như là bốn thiên tiên từ trên trời bay xuống, mỗi người không chỉ đẹp nghiêng nước nghiêng thành, mẫu chốt chính là cách ăn mặc của các nàng!

Hoét! Hoét!

- Nghe nói đây được gọi là bi-ki-ni, ta nghe trộm nữ hài tử Độc Lang tộc chúng ta từng nói qua, đây chính là phát minh của thiếu gia Phó Thư Bảo!

- Cái gì mà thiếu gia, đây là cô gia tương lai, chúng ta là con cháu lớn lên từ trong Thánh tộc, sao có thể xưng hô khách khí như vậy? Chúng ta phải gọi là thiếu chủ hoặc là cô gia?

- Đúng, đúng! Mặc dù vị thiếu chủ này là do Thánh tộc trưởng của chúng ta nhặt từ bên ngoài về, nhưng hẳn đối với Độc Lang tộc chúng ta vô cùng tốt. Hơn nữa còn chuyên môn cải tiến hạt giống cho chúng ta nữa.

- Xuyết... Tộc Trưởng nói trong tộc không được bàn luận việc này, nếu như bị Thánh tộc trưởng nghe được, bị lột da vẫn còn là nhẹ đấy, ở chỗ này, chúng ta phải nói Thiếu Chủ chính là thân nhi tử của Thánh tộc trưởng biết chưa? Nhớ kỹ vào!

- Tốt nhất vẫn là không nên bàn luận mấy chuyện này! Hắc hắc, ta cảm thấy nếu đời ta có được bốn nữ bộc như vậy, cho dù chết cũng mãn nguyện rồi..

- Cẩn thận, nói nhỏ một chút, đội trưởng đang quay đầu lại quan sát chúng ta kìa, muốn buổi tối không có cơm ăn sao?

- Đợi cho đến khi nàng vào sơn động, chúng ta vừa đánh vừa lui qua bên kia. Xa như vậy, thật nhiều địa phương xinh đẹp ta còn chưa thấy rõ! Á.. Ồi! Tiểu tử, ngươi dám đâm ta?

-

Chiến sĩ Độc Âm Nhi lựa chọn đều là những người trẻ tuổi, lớn nhất cũng không quá hai mươi, nhỏ nhất mới chỉ mười bảy mười tám, đang là độ tuổi tràn ngập sức sống cùng nhiệt huyết, tuy nhiên, đây cũng là độ tuổi tràn ngập mộng mơ. Trước mặt bốn vị mỹ nhân tuyệt sắc Đông Mai, trên thân thể mềm mại cũng chỉ có một bộ bikini, nếu như bọn hán không có phản ứng như vậy mới là chuyện bất bình thường.

Hoàn toàn bất đồng với các chiến sĩ phía sau lưng, Độc Âm Nhi vừa thấy bốn đại nữ bộc thanh tú động lòng người đứng ở cửa, khuôn mặt lập tức khoác lên một tầng sương lạnh. Bên người phu quân tương lai nhà mình lúc nào cũng có bốn nữ bộc như vậy kè kè, không ăn dấm chua mới là lạ.

- Cũng may mà trên người tên kia có độc tố quỷ dị như vậy, không thể đụng vào nữ nhân. Bằng không e rằng hán đã sớm ở bên ngoài... rồi. Hừ!

Vừa nghĩ như vậy, tựa hồ Độc Âm Nhi đã tìm được một chút an ủi.

Nhìn bốn nữ bộc khiêm tốn hữu lễ, tâm tình Độc Âm Nhi cũng chuyển biến tốt đẹp hơn vài phần.

- Chủ nhân các người có ở bên trong không?

- Có ạ!

Xuân Lan tâm tư linh mẫn nhất, lập tức hướng vào bên trong sơn động hô lớn.

- Thiếu gia, chủ mẫu tới thăm ngài!

Phó Thư Bảo nhún nhủ bất luận kẻ nào cũng không được bước vào bên trong sơn động. Nhưng điểm mấu chốt chính là Độc Âm Nhi cũng được liệt kê vào bên trong danh sách “bất luận kẻ nào” đấy. Chỉ với thân phận chủ mẫu tương lai của nàng, bốn nữ bộc đã không dám đắc tội rồi. Cho nên nàng lập tức lớn tiếng nhắc nhở, muốn thiếu gia tự mình xử lý tình huống đặc thù này!

Đông Mai vừa dứt lời, thanh âm của Phó Thư Bảo lập tức vọng ra từ bên trong.

- Âm Nhi hử, người sang bên cạnh sơn động mà xem, chỗ đó ta đã bồi dưỡng ra giống mạ lai tạo rồi. Đúng rồi, người giúp ta làm một chiếc chậu gỗ lớn hơn, sau này ta còn cần dùng tới.

Chỉ nghe thấy thanh âm không thấy người, Độc Âm Nhi kỳ quái hỏi:

- Bảo ca, người làm gì bên trong đấy? Thần thần bí bí như vậy, không ra ngoài nói chuyện được sao?

- Lúc này ta đang làm thí nghiệm tới điểm mấu chốt, quan hệ đến tương lai của Độc Lang tộc, rất quan trọng, không có cách nào thoát thân, người cũng không nên vào đây, quấy rầy đến thí nghiệm của ta, người cứ đi trước đi, sau khi xong việc ta sẽ tới tìm người!

- Ồ! Vậy người nhanh lên nhé...

Độc Âm Nhi có chút buồn bực, lầm bầm một câu sau đó xoay người rời khỏi phòng thí nghiệm, hướng về phía sơn động ruộng thí nghiệm nằm ở bên cạnh đi đến.

Nghe được tiếng bước chân của Độc Âm Nhi dần dờ xa, Phó Thư Bảo ở bên trong sơn động thở phào một hơi. Đúng lúc này, Luyện Thiên Đỉnh đột nhiên truyền đến một hồi rung động rất nhỏ.

- Ha ha, thành công rồi?

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập kích động, cuống quýt đi đến kiểm tra.

Toàn thân Luyện Thiên Đỉnh đen xì như mực, thấu phát ra linh khí và linh năng khó nói nên lời, đồ vật được Luyện Thiên Đỉnh luyện chế ra, bản thân liền có linh tính cường đại, nếu như dùng để chế tạo Lực Luyện Khí, như vậy không thể nghi ngờ sẽ có được sức chiến đấu và năng lực phòng ngự cường đại. Cho nên, cùng một loại tài liệu, cùng một loại Lực Luyện Khí, do hai loại Luyện Đỉnh khác nhau luyện chế ra, tính năng và uy lực của Lực Luyện Khí do Luyện Thiên Đỉnh luyện chế ra vượt qua Luyện Đỉnh bình thường vô số lần, là vật phẩm tốt nhất.

Như vậy, “mũ” do đỉnh đặc biệt luyện chế ra, có phải nó cũng sẽ có được công năng cùng linh tính phi phàm hay không?

Đây chính là sự mình mà Phó Thư Bảo bức thiết muốn biết nhất.

Dưới đáy Luyện Thiên Đỉnh, một chiếc mũ màu ngà sữa lẳng lẳng nằm yên. Nó chính là mảnh da dê lúc trước đặt vào, đương nhiên còn có cả nhựa đào cùng với cả Dục Niệm Thạch nữa, nhìn qua có vẻ mềm mại, mỏng manh. Phó Thư Bảo còn chưa chạm tay vào thì một cảm giác tràn ngập linh tính cùng năng lượng kỳ dị liền đập vào mặt hắn, vô cùng thần kỳ.

- Ha ha! Dấu hiệu như thế, không thể nghi ngờ, ta đã thành công rồi.

Sửng sốt suốt nửa ngày, Phó Thư Bảo mới có thể miễn cưỡng bình phục lại tâm tình đang vô cùng kích động. Vừa rồi, hắn đã có tính toán từ trước mới bảo Độc Âm Nhi đến sơn động bên cạnh chờ. Bây giờ, đã đến lúc cầm theo “chiếc mũ” này tìm nàng thanh toán nợ nần rồi.

Trước đây khi còn ở Hoàng Kim Thành tại kinh đô, hắn bị Độc Âm Nhi dùng Ái Chi Giao hung hăng đùa bỡn một hồi. Thù này không báo, như vậy hắn còn là nam nhân hay sao?

Âm thầm cười gian, đúng lúc hắn thò tay muốn cầm lấy chiếc mũ ở đáy Luyện thiên Đỉnh, bên ngoài sơn động đột nhiên truyền tới thanh âm của Xuân Lan.

- Thiếu gia, chủ mẫu Chi Ni Nhã đến rồi!

Đây là thanh âm cảnh báo, Phó Thư Bảo đột nhiên rút tay về.

238. Chương 238

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 238: Sói và cừ non

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

- Đứng cản ta... Ta đã mang đến đây đồ vật chủ nhân ngươi muốn nhất.

Quả nhiên từ bên ngoài sơn động truyền đến thanh âm của Chi Ni Nhã.

Thứ mà Phó Thư Bảo bây giờ mong muốn nhất chính là nữ nhân. Quả thực, Chi Ni Nhã đã trực tiếp mang nàng tới rồi.

Xuân Lan mắt thấy không ngăn cản được, đành phải hô lớn nhắc nhở.

- Thiếu gia! Chủ mẫu Chi Ni Nhã thực sự đến rồi!

Lần đầu hô lớn cảnh báo ngược lại là thông minh, tuyệt đối không để lại dấu vết. Nhưng khi bổ sung thêm một câu này, như vậy chính là vẽ rắn thêm chân, giấu đầu lòi đuôi rồi!

- Đồ ngốc...

Phó Thư Bảo thầm mắng một câu, còn đang suy nghĩ nên ứng phó như thế nào, thanh âm của Chi Ni Nhã đã truyền vào.

- Ha ha! Ta biết rõ thiếu gia nhà các người nhất định là đang trốn trong đó làm chuyện gì bí hiểm phải không? Các người đừng ngăn cản ta, càng che che dấu dấu như vậy, ta lại càng muốn vào xem một chút.

Chi Ni Nhã nhắc chân đi vào sơn động.

Phó Thư Bảo lập tức tranh thủ thời gian tiến lên ngăn cản, ngay cả cái mũ con kia cũng không kịp cầm theo.

- Ô! Bảo ca, người không làm chuyện gì kỳ quái đấy chứ? Tại sao đám nữ bộc của người lại thần thần bí bí như vậy?

Trông thấy Phó Thư Bảo nghiêm trang đứng cạnh Luyện Thiên Đỉnh đen kịt nhìn mình, Chi Ni Nhã có chút mơ hồ nói.

Phó Thư Bảo cười cười, nhún vai nói:

- Người cũng biết đấy, vì để giải quyết vấn đề cơm ăn áo mặc của hơn hai nghìn tộc nhân Độc Lang tộc, mấy ngày hôm nay ta lao tâm lao lực, mệt mỏi quá... Trong lòng cũng rất nhớ người, vừa rồi ta còn suy nghĩ, đã mấy ngày không gặp, người gầy đi hay mập hơn, ăn có no không, ngủ có ngon không... Ha ha, không nghĩ tới bây giờ người đã xuất hiện trước mặt ta rồi...

- Miệng lưỡi trơn tru, chuyên dỗ dành nữ hài tử...

Chi Ni Nhã ngoài miệng nói vậy, nhưng trái tim lại cảm thấy vô cùng ngọt ngào, thanh âm thanh thúy hỏi:

- Vậy người xem, ta gầy đi hay mập ra?

Phó Thư Bảo đảo quanh người Chi Ni Nhã một vòng, nghiêm trang nói:

- Dường như có chút gầy đi. Chẳng qua, so với trước kia còn hấp dẫn hơn, còn nữa, vài ngày không được ngửi mùi thơm tự nhiên trên người của người, hình như mùi hương của người càng ngày càng thêm ngọt ngào, thơm quá.

- Không đứng đắn...

Chi Ni Nhã ngượng ngùng, mặt mày ửng đỏ.

Làn da mềm mại ngoài trắng trong hồng của Chi Ni Nhã khiến cho nội tâm Phó Thư Bảo vô cùng rung động, không nhịn được quét mắt về phía dáng người đầy đặn kêu gọi thêm vài lần, trong đầu đột nhiên nảy sinh một âm mưu.

- Người nhìn ta như vậy làm gì?

Chi Ni Nhã lại càng thêm xấu hổ. Nàng biết Phó Thư Bảo đang nhìn địa phương thần bí của nàng, chẳng qua, dù biết rõ ánh mắt đối phương rất vô lễ, nhưng trong lòng nàng lại cảm thấy vô cùng vui mừng, đồng thời còn có một loại cảm giác kỳ quái, muốn hấn cứ nhìn mình như vậy mãi mãi.

- Ừm, khục...

Phó Thư Bảo nghiêm mặt nói:

- Chi Ni Nhã, tuy rằng quan hệ của chúng ta đã trở thành người một nhà, nhưng quy củ của phòng thí nghiệm vẫn không thể phá bỏ, người muốn bước vào bên trong cần phải thay trang phục phòng khuẩn.

- Trang phục phòng khuẩn?

Chi Ni Nhã bị dọa đến sững sờ.

- Đó là cái thứ gì?

Phó Thư Bảo nghiêm trang nói.

- Chính là trang phục trên người bốn nữ bộc của ta.

- Pì...

Chi Ni Nhã gắt nhẹ một tiếng.

- Đó là quy củ của sắc quỷ nhà ngươi thì có?

- Chuyện này nói như thế nào nhỉ? Người cho rằng ta nguyện ý để cho các nàng mặc như vậy sao? Đó là bởi vì y phục trên người sẽ mang theo bụi bặm và vi khuẩn, ảnh hưởng đến thí nghiệm của ta. Cho nên trong phòng thí nghiệm, bất luận người nào tiến vào cũng đều phải ăn mặc như vậy. Bộ quần áo kia đã trải qua xử lý đặc biệt, là trang phục tuyệt đối không có bụi bặm và vi khuẩn.

Nói xong, Phó Thư Bảo lập tức cởi bỏ áo khoác cùng với nhuyến giáp được chế tạo từ bộ da của Ngân Ti Tầm Mãng trong người ra.

- Người gạt người, trên người của người làm gì có mặc đồ như thế?

- Người lại sai rồi, đó là quần áo dành cho nữ tử, sao ta có thể mặc được, y phục trên người ta cũng đã trải qua xử lý đặc thù, cho nên ta mới có thể mặc như vậy.

Muốn dụ dỗ nữ nhân yêu mến cởi quần áo, Phó Thư Bảo rất cam lòng bỏ tâm huyết. Trước tiên dùng lời ngon ngọt oanh tạc một lần, làm tê liệt tính cảnh giác của nàng. Sau đó thận trọng từng bước, cuối cùng sắp sửa khiến cho nàng cởi quần áo ra.

- Ta không mặc đâu, ngưng chết người đi được! Ta tới đưa cho người cung tiễn.

Chi Ni Nhã cầm trong tay một chiếc hộp đưa tới trước mặt Phó Thư Bảo, còn nói thêm.

- Đoàn trưởng Hồ Linh đã làm xong cung tiễn rồi. Chẳng qua, nàng phải huấn luyện Hồng giáp thị vệ đoàn, đúng lúc ta đi qua, cho nên nàng nhờ ta mang cái này tới cho người.

Lúc trước Phó Thư Bảo cũng đã chú ý tới chiếc hộp trong tay Chi Ni Nhã rồi, chẳng qua hắn lập tức bỏ qua. Giờ phút này, Chi Ni Nhã đưa chiếc hộp đến, sự chú ý của hắn lập tức chuyển qua chiếc hộp gỗ. Nhận lấy, mở ra, vừa nhìn, chỉ thấy bên trong là một chiếc cung bằng Thiên Trúc màu xanh biếc, thân cung rất thanh tú, là loại đoản cung có thể dễ dàng mang theo bên người. Chẳng qua, cho dù là đoản cung, nhưng uy lực nó có thể phát huy ra, cung nỏ bình thường tuyệt đối không có khả năng so sánh được.

Ngoại trừ cây đoản cung thanh tú ra, dưới đáy hộp gỗ còn có một bộ mũi tên được phủ lên trên một tầng màu trắng sữa, đó là dùng răng nanh của Ngân Ti Tầm Mãng chế tạo thành.

Toàn thân mũi tên trắng nõn tuyệt đối vô cùng hiếm thấy. Nguyên nhân không chỉ bởi vì đầu mũi tên được chế tạo từ răng nanh của mãng xà, mà ngay cả thân tên cũng được làm từ Bạch Tinh Mộc thượng đẳng, lông vũ phía đuôi tên cũng là chọn dùng lông thiên nga màu trắng. Bao quát toàn thân, quả thực là toát lên phong phạm trang nhã trác tuyệt của một đại hành gia nổi tiếng. Số lượng bao gồm hai mươi mũi.

Nhìn cây đoản cung hoàn mỹ cùng nguyên một bộ mũi tên, trong nội tâm Phó Thư Bảo tràn ngập vui mừng. Đồng thời hắn không thể không thừa nhận, tài nghệ chế tạo cung tiễn như vậy tuyệt đối không tìm được trên thị trường. Trình độ chế tạo cung tiễn của Hồ Linh xác thực là không bình thường.

- Trở về ta sẽ tự mình cảm tạ nàng ấy.

Phó Thư Bảo tự đáy lòng nói.

- Điều là người của mình, cần gì phải khách khí như vậy? Hồ Linh từng nhắc qua việc hai người các người ở trong Mai Bảo Sâm Lâm, ta biết người đã từng cứu tính mạng của nàng, người đi cảm tạ nàng, ngược lại sẽ không phù hợp, việc này để ta làm thay đi!

Chi Ni Nhã vừa cười vừa nói.

Thật sự là hiền lương thực đức, phong phạm quý tộc, Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng vui mừng, liếc mắt về phía cửa sơn động, chỉ thấy đám nữ bộc đã sớm thức thời rời đi. Lúc này, trong sơn động, thậm chí xung quanh có lẽ cũng chỉ còn hắn và Chi Ni Nhã mà thôi.

Cô nam quả nữ ở trong một sơn động, vậy thì...

- Chúng ta trở lại chuyện chính đi, Chi Ni Nhã, ta vẫn kiên trì đề nghị người phải thay đổi trang phục phòng khuẩn, Tuy rằng đoản cung bằng Thiên Trúc có sức hấp dẫn rất lớn, nhưng việc thử cung có thể làm sau...

Cơ hội trước mặt tuyệt đối không thể để vượt khỏi tay, Phó Thư Bảo phân tích, rất có nặng nhẹ.

- Mấy ngày nay khó khăn lắm mới có thể gặp người một lần, người liền đưa ra một yêu cầu quá phận như thế, thiệt là...

- Chế định quy tắc là phải tuân thủ, người hãy dứt khoát thay đổi y phục đi. Ừ, đằng sau khung tài liệu kia còn có một bộ trang phục phòng khuẩn dự phòng, người đi đổi trang phục đi, sau đó ta dẫn người đi xem một thứ vô cùng thần bí...

Lão sói xám khi bắt chú dê nhỏ đều có âm mưu như vậy.

239. Chương 239

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 239: Làm điều kiện (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Thứ đó... Là vật gì vậy?

Quả nhiên, lòng hiếu kỳ hại chết mèo, Chi Ni Nhã lịch duyệt còn thấp, sao có thể hoài nghi Phó Thư Bảo có âm mưu.

- Không nên nóng lòng, thay đồ xong ta liền dẫn người đi xem, bằng không vì khuẩn dính vào vật kia có thể sẽ hỏng mất.

- Người không gạt ta chứ?

Chi Ni Nhã hồ nghi, nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Nữ hài tử trời sinh đã có tính cảnh giác vô cùng mãnh liệt, nhất là liên quan đến việc nàng phải thay quần áo.

Phó Thư Bảo nhún vai.

- Người cảm thấy ta là loại nam nhân lừa gạt nữ nhân yêu mến mình sao?

Lời này lọt vào lỗ tai Chi Ni Nhã không thể nghi ngờ chính là một bình rượu ngon ủ từ mật ong, ngọt từ đầu đến tận lòng bàn chân. Chứng kiến ánh mắt của Phó Thư Bảo nhìn về phía nàng đầy mong chờ, nàng cũng không chối từ nữa. Gật đầu, ngoan ngoãn đi đến khung tài liệu theo như lời Phó Thư Bảo, tìm được bộ “trang phục phòng khuẩn” dự phòng, liền bắt đầu thoát y thay đổi trang phục.

Nghe được tiếng xột xoạt cởi quần áo truyền ra, Phó Thư Bảo vốn là đang đứng nguyên một chỗ liền lén lén lút lút đi đến. Hắn bước đi vô cùng cẩn thận, không tạo ra một chút âm thanh nào, không khác gì đang bước trên những hạt bụi.

Vốn khoảng cách chỉ có mười bước, dùng khinh công Đạp Thủy Vô Ngân của Phó Thư Bảo, chỉ trong chớp mắt hắn đã đứng phía trước khung tài liệu. Ngừng thở, ánh mắt nhìn xuyên qua khe hở ở giữa, hắn lập tức có thể thu vào trong đáy mắt khung cảnh xuân quang tuyệt vời. Nếu như là danh chính ngôn thuận xem lão bà tương lai của mình cởi quần áo, hương vị kia e rằng tuyệt đối không kích thích như vậy, nhưng nếu như là núp trong bóng tối rình coi, như vậy lại là một loại cảm giác tuyệt vời khác, kích thích cũng đạt tới cực hạn.

Chi Ni Nhã căn bản là không phát hiện, phía đối diện, cách nàng một khay chứa đồ, một đôi mắt sói đang tham lam nhìn chằm chằm vào nàng. Đáng thương thay, nàng hồn nhiên không biết mình đã rơi vào cạm bẫy của con sói. Đúng lúc này, nàng cúi người xuống, cầm lấy vật vấy, sau đó vén lên...

Trong phòng thí nghiệm sơn động, khi Chi Ni Nhã chậm rãi vén chiếc váy công chúa của nàng lên, dường như bầu không khí cũng dần dần trở nên ẩm ướt, tràn đầy một loại mập mờ. Nàng giống như một khóm hoa miền sơn lam, gió sớm thổi qua, mùi thơm của cơ thể tràn ngập mỗi tắc không gian bên trong sơn động.

Phía dưới chiếc váy mềm mại của nàng, đầu tiên chính là đôi chân trần trắng bóc, hình thái có thể nói là hoàn mỹ, thon dài mà khiến cho người ta không cảm thấy mất lực, địa phương giữa hai đùi như ẩn như hiện, xuyên qua tầng vải mỏng nhiều nếp nhăn vẫn có thể thấy được một cánh đồng cỏ màu vàng rậm rạp và nguồn nước nơi bao bọc khoảng đồi núi non mềm.

Tiếp theo là phần bụng dưới da thịt bóng loáng như ngọc, eo thon có thể ôm vừa một cánh tay, rốn mướt mà, đáng yêu, khiến cho người ta không nhịn được nảy sinh một loại dục vọng muốn dùng đầu ngón tay nghịch ngợm một phen.

Trên đỉnh váy là một đường đan chéo, kéo một phát, bộ váy của công chúa Thánh Đóa Lan Quốc liền từ trên người Chi Ni Nhã tụt xuống. Ngực của nàng vẫn thẳng như trước, chiếc yếm chặt vật cản bản không thể che lấp hoàn toàn bộ ngực sữa của nàng, thậm chí còn thiếu khuyết một loại cảm giác an toàn, ràng buộc ổn thỏa. Phẳng phất, hai quả đạn pháo quá no đủ kia sẽ văng ra phá tan vải vóc nhảy ra ngoài, giả vờ mặt quỷ dọa người khác phải nhảy dựng lên.

Trước mặt Chi Ni Nhã bày hai bộ trang phục “phòng khuẩn”. Một bộ đồ giống như một sợi dây thừng có chiều ngang biến thái nối liền với một chiếc quần hình chữ T, thứ còn lại là một bộ tất chân liền quần. Đương nhiên nàng cũng không biết cái gì gọi là tất chân quynh rữ, hoặc là quần chữ T giết người trong nháy mắt.

Tiện tay lật đi lật lại một lần, cuối cùng nàng lựa chọn bộ tất chân liền quần. Nguyên nhân nàng lựa chọn bộ đồ này rất đơn giản, nàng không có cách nào dùng bộ đồ sợi dây thừng che đi bộ vị trọng yếu của nàng. Nói cách khác, như vậy còn không phải là không công tiện nghi cho tên Phó Thư Bảo kia rồi sao?

Chẳng qua, Chi Ni Nhã lại không biết rằng, khi nàng còn đang lật tới lật lui so sánh hai bộ đồ trang phục phòng khuẩn, nam nhân của nàng còn đang mãi âm thầm hò hét.

- Chọn tất chân, chọn tất cân... Bằng không thì lãng phí một cách vô ích một đôi chân xinh đẹp như vậy rồi!

Tâm tư sai lang, người người đều biết. Chỉ đến như thế mà thôi.

Có lẽ nguyện vọng chân thành của hắn cảm động trời xanh, ngay tại lúc nội tâm Phó Thư Bảo khát vọng Chi Ni Nhã chọn bộ đồ tất chân liền quần, quả nhiên Chi Ni Nhã cầm bộ đồ đó lên, bắt đầu thay y phục.

- Trời chiều ý người mà, trò hay sắp bắt đầu rồi.

Tựa hồ lúc trước thoát y chỉ là món khai vị, bây giờ đối nội y mới là màn kịch hay, Phó Thư Bảo trốn ở đằng sau khung tài liệu rất tự nhiên nhìn không chớp mắt.

Nhưng mà dường như Chi Ni Nhã đã phát giác ra, lúc nàng đổi áo ngực liền lấy tay bưng kín bộ ngực, lúc đổi đồ lót liền xoay người lại.

- Bà mẹ nó... Chẳng lẽ bị nàng phát hiện? Không có khả năng, ta hầu như không gây ra tiếng động nào, ngay cả khí tức trên người cũng che dấu hoàn toàn, nàng phát hiện ta bằng cách nào?

Phó Thư Bảo cũng không biết, trong sơn động này chỉ có hắn và Chi Ni Nhã, hắn đột nhiên che dấu tất cả khí tức, vậy thì trong sơn động này sẽ lập tức thiếu đi một người, tu vi lực lượng đã đạt tới cảnh giới Tinh Thần Lực tăng thứ ba, Chi Ni Nhã làm sao có thể không phát hiện điều này?

Không dám suy nghĩ nhiều, Phó Thư Bảo liền lui trở về bên cạnh Luyện Thiên Đỉnh.

Lúc này Chi Ni Nhã từ phía sau khung tài liệu đi ra. Tất chân màu đen và da thịt nàng trắng như tuyết, quả thực là mang đến một cảm giác vô cùng tươi mới, chẳng qua cũng chỉ như vậy mà thôi.

Nói đến tất chân, không thể không bội phục thợ may trên thế giới này, không có nylon cùng sợi hóa học, không ngờ lại có thể dùng tơ tằm thiên nhiên cùng miên tuyến dệt thành, lại dùng nhiên liệu tự nhiên phủ lên, rõ ràng so với tất chân trong ấn tượng của hắn cũng không có bao nhiêu khác biệt, rất co dãn, đồng thời cũng bó sát vào cặp đùi thon của Chi Ni Nhã, càng tôn thêm vẻ cao gầy, đầy đặn cùng mướt mà của đôi chân này.

- Như vậy, Bảo ca, đồ vật thần bí người muốn cho ta xem đến tột cùng là thứ gì?

Đi đến bên cạnh Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã không biết để tay vào đâu. Che ngực thì phía dưới lại tiện nghi tên sắc lang kia, bỏ xuống dưới thì phía trên lại tiện nghi tên sắc lang kia, tóm lại là xấu hổ muốn chết, nàng có chút hối hận vì lòng hiếu kỳ của mình rồi.

Không nói lời nào, vật cũng không lấy ra cho người ta xem, Phó Thư Bảo đột nhiên dang tay, ôm chặt lấy Chi Ni Nhã vào trong ngực.

- Bảo ca, người...

Chi Ni Nhã lập tức hoảng sợ. Lần trước bên trong động quật trên đảo nhỏ không tên, sợ hãi nàng biểu hiện chủ động và điên cuồng như vậy đó là bởi vì dâm độc của Ngân Tì Tầm Mãng, đánh mất lý trí. Nhưng bây giờ đang bình thường, đột nhiên bị Phó Thư Bảo ôm chặt lấy, nữ tử trời sinh ngượng ngùng, khấn trương. Một tia ý thức lập tức xông lên trên đầu, chuyện như vậy sao nàng có thể chịu đựng nổi?

Phó Thư Bảo vẫn không mở miệng, bàn tay cũng bắt đầu trượt xuống, vuốt ve bộ vị mẫn cảm nhất giữa hai đùi Chi Ni Nhã.

- A...

Thân thể Chi Ni Nhã lập tức cứng đờ, không kìm lòng được khẽ rên rỉ một tiếng.

- Ni Nhã, ta muốn...

- Cái gì?

Địa phương non mềm mẫn cảm nhất bị đầu ngón tay cọ qua, mặt mày Chi Ni Nhã biến thành đỏ bừng, tư duy cũng có chút mê loạn. Lúc này chỉ cần nàng cự tuyệt đẩy Phó Thư Bảo ra là được rồi, nhưng hết lần này tới lần khác nàng lại không có khí lực làm như vậy. Đầu ngón tay của hắn mang theo một loại cảm giác sung sướng thần kỳ, khiến cho nàng hoàn toàn trầm mê, toàn thân nhũn ra, ngay cả đứng thẳng còn có chút khó khăn, lấy đầu ra khí lực đẩy Phó Thư Bảo đang như lang như hổ ôm nàng ra?

Phó Thư Bảo dùng hành động trực tiếp trả lời Chi Ni Nhã, bộ đồ lót vương bận kia lập tức bị hắn kéo xuống tới tận đầu gối Chi Ni Nhã, lộ ra khu vực xinh đẹp là cánh “đồng cỏ” màu vàng cùng “nguồn nước” bao trùm. Chi Ni Nhã sững sờ, đột nhiên phát hiện, áo ngực của nàng đã mất đi công dụng trói buộc, một đôi núi ngọc dần chảy xuống. Cùng lúc đó, một bàn tay heo nhanh như tia chớp chụp lấy một bên, trong nháy mắt cảm giác giống như là điện giật khiến cho nàng càng thêm khấn trương.

- Bảo ca, người không thể...

- Ta có thể, có cái gì mà ta không thể, chúng ta là phu thê rồi, loại chuyện này là nhu cầu thiết yếu mà.

Phó Thư Bảo ghé sát bên tai Chi Ni Nhã thì thầm, đồng thời còn cố ý thổi một ngụm nhiệt khí vào, cảm giác ngứa ngáy khiến cho thân thể mềm mại của Chi Ni Nhã không nhịn được run rẩy một hồi. Mà tay của hắn, vẫn còn tiếp tục trèo đèo lội suối bên trong khu rừng cấm của nàng.

- Ta nghe Âm Nhi tỷ tỷ từng nói qua, trên người người trúng một loại độc tố thần bí. Tuy rằng loại độc tố này không ảnh hưởng đến thân thể của người, nhưng lại khiến người không thể cùng nữ nhân làm chuyện này.

- Ách? Nàng sao có thể nói chuyện này cho người?

Phó Thư Bảo có chút kỳ quái.

- Chúng ta... Mặc dù có thời điểm cãi nhau, nhưng tình cảm vô cùng tốt, chúng ta không giấu nhau điều gì.

- Ha ha...

Nội tâm vô cùng thoải mái, Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta đã giải quyết xong vấn đề kia, ta vừa luyện chế ra một “chiếc mũ”, đeo nó lên, ta có thể làm chuyện này rồi.

- Thì ra người... tính kế ta...

Nội tâm càng thêm khẩn trương, biết rõ chuyện gì sẽ phát sinh kế tiếp, Chi Ni Nhã lại càng thêm ngượng ngùng, hồi hộp. Chẳng qua, sâu trong nội tâm của nàng lại ẩn chứa một tia khát khao cùng chờ mong. Trước đó, việc hoang đường phát sinh trên đảo nhỏ không tên vẫn là tâm bệnh của nàng, mỗi lần nhớ tới đều khiến nàng cảm thấy vô cùng khó chịu.

- Chúng ta đừng nói thêm nữa, ta nằm mộng cũng muốn người...

Tuy rằng bàn tay liên tục không ngừng nghỉ kích thích Chi Ni Nhã, nhưng hẳn cảm thấy bản thân càng giống như là phải chịu kích thích gấp hai lần. Một phần nguyên nhân là tới từ thân thể Chi Ni Nhã, một phần là do thân thể của hắn, bởi vậy hô hấp của hắn càng ngày càng thêm dồn dập.

- Ta, ta.. Ta có một điều kiện.

Đúng lúc Phó Thư Bảo cúi đầu, dữ tợn đặt nàng vào một cái tư thế bị ép phải tiếp nhận, Chi Ni Nhã đột nhiên trở tay, che kín bộ vị sắp phải thừa nhận sự tàn phá, bộ dạng vô cùng đáng thương, khiến cho người ta nhìn mà cảm thấy đau lòng.

- Nói đi, cái gì ta cũng đáp ứng người.

Đừng nói là một, cho cho dù một vạn Phó Thư Bảo cũng lập tức một lời đáp ứng.

Hơi nghiêng thân thể về phía trước, cặp mông trắng bóc nhếch lên, tựa vào Luyện Thiên Đỉnh, Chi Ni Nhã quay đầu lại nói:

- Ta... Âm Nhi tỷ tỷ cũng có được một chi đại đội do nàng tự mình lãnh đạo, ta cũng là vị hôn thê của người, ta cũng có một nhánh đội ngũ như vậy. Trước mắt, Hồng giáp thị vệ đoàn của ta đã có chừng năm mươi người, ta cũng muốn xây dựng một chi đại đội trăm người, theo sát bên cạnh người...

- Ha ha, nói cả buổi thì ra chỉ là một yêu cầu như vậy... Không thành vấn đề, ta đáp ứng người.

- Không được gạt ta...

Chi Ni Nhã chậm rãi buông lỏng cánh tay, nàng đã làm tốt việc chuẩn bị tâm lý thừa nhận bị tàn phá.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng lật tay, “chiếc mũ” con con lẳng lẳng nằm bên trong Luyện Thiên Đỉnh chậm rãi bay lên. Tu vi lực lượng đạt tới cấp Chân Lực liền có thể cách không nâng vật. Ngay cả vật nặng ba trăm cân còn có thể nâng lên được huống chi chỉ là một “chiếc mũ” bé tẹo.

Vật phẩm thần bí màu trắng sữa chậm rãi bay lên, lướt qua trước mặt Chi Ni Nhã sau đó cố định trong không trung. Nhìn vật phẩm mười phần kỳ quái này, Chi Ni Nhã có chút hiếu kỳ hỏi:

- Thứ này có thể giải trừ loại độc tố trên người người sao?

- Không phải là giải trừ, mà là dùng để đeo lên, bây giờ, người hãy đeo lên cho lão công đi!

Phó Thư Bảo cười xấu xa, nội tâm vô cùng đắc ý.

- Cái này, mang như thế nào?

- Cầm lấy nó, ta dạy người...

Không phải nghi ngờ, để cho công chúa dị quốc làm chuyện như vậy, Phó Thư Bảo tuyệt đối là người đầu tiên trên thế giới này.

Chẳng qua đeo thứ này lên cho người, việc như vậy cũng không phải là rất khó. Cầm lấy vật mười phần quái dị, dưới sự dạy dỗ của Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã vận phần ngượng ngùng ngồi xổm trước mặt hắn, đeo lên thay hắn.

- Vật kỳ quái...

- Kỳ quái sao? Rất nhanh nàng sẽ thích nó đấy!

- Phi, người đi mà thích, người vận dụng tài trí thông minh của bản thân vào những việc này, thủy chung là không đứng đắn...

- Ta tới đây.

Một lần nữa loay hoay hướng dẫn Chi Ni Nhã tạo thành tư thế kêu gọi giống như là lúc trước, Phó Thư Bảo gấp gấp xông tới.

Một tiếng rên rỉ từ giữa cổ họng Chi Ni Nhã truyền ra, kèm theo đó là một tiếng kêu đầy đau đớn.

Chẳng qua, kêu đau cũng không phải là Chi Ni Nhã bị phá đi trình tiết mà là Phó Thư Bảo chuẩn bị làm chuyện xấu. Trên thực tế, ngay khi Chi Ni Nhã cảm thấy có vật lạ thường tiến vào bên trong, loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, tuyệt không đau đớn mà ngược lại đó là một loại cảm giác tuyệt vời nàng chưa từng trải nghiệm qua.

Cảm giác đó khiến cho khát khao của nàng càng thêm mãnh liệt, nhưng chỉ ngần ngừ trong phút chốc, đột nhiên nàng cảm thấy Phó Thư Bảo đã rời khỏi thân thể nàng, khiến cho nàng bị bao phủ bởi cảm giác trống rỗng, vô cùng khó chịu. Trong nội tâm kỳ quái, Chi Ni Nhã cuống quýt quay đầu lại.

- Bảo ca, người làm sao vậy?

- Ta...

Dương như đã nhận ra điều gì, Chi Ni Nhã vô ý thức nhìn về phía địa phương vừa rời nàng tự mình xử lý, chỉ thấy vật quái dị màu ngà sữa đã hòa tan, tên gia hỏa dữ tợn mà tà ác kia cũng đã bị thương, bộ dạng vô cùng thê thảm.

- Bảo ca, nó...

- Có linh tính phi phạm, chính là một loại hình thái của lực lượng năng lượng. Dưới đặc tính này, tại sao ta lại không suy tính ra nó sẽ hòa tan cơ chứ? Tại một thế giới thần kỳ như thế, tại sao ta muốn luyện chế một chiếc mũ thôi cũng khó khăn như vậy? Ta chẳng qua chỉ muốn làm nam nhân chân chính một lần, vì cái gì hết lần này đến lần khác lại đối xử với ta như thế?

Ngơ ngác đứng tại chỗ, Phó Thư Bảo ngay cả ý định muốn tự tử cũng có rồi. Kỳ thật đau xót trên thân thể không là gì, mấu chốt là vết thương trong trái tim lại không có cách nào tiếp nhận.

- Hi hi..

Đột nhiên Chi Ni Nhã cười phì một tiếng.

- Hoàn cảnh rất giống như một câu nói của người Tú Quốc các người, gọi là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo?

Phó Thư Bảo "...".

- Còn gọi là người xấu tất có báo ứng. Con heo nhỏ của người muốn ăn ta, trời cao không chiều lòng người, người đó, vẫn là thành thành thật thật đợi cho đến khi tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi hãy tính sau, ta cũng đã khẳng định với phụ vương rồi. Nhất định người sẽ vì có một vị chuẩn con rể xuất sắc giống như người mà cảm thấy kiêu ngạo. Con heo nhỏ của ta, người vẫn là nên đợi cho đến lúc chúng ta thành hôn mới ăn đi.

Chi Ni Nhã dí dỏm, giả làm mặt quỷ.

240. Chương 240

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 240: Tính chất đặc biệt của lực lượng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Bảo ca, chuyện người đáp ứng ta tuyệt đối không được đổi ý đâu, ta sẽ cho phép Hồ Linh chiêu binh mãi mã, ta cũng muốn có một nhánh quân đội một trăm người.

Một bên dùng tư thế trên người kéo đồ lót trở lại, che khuất địa phương thần bí khiến cho bất cứ nam nhân nào cũng phải nổi khùng, Chi Ni Nhã vừa mở miệng nói.

Cái này, quả thực chính là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo rồi.

Phó Thư Bảo đột nhiên đập đầu lên trên Luyện Thiên Đỉnh.

oOo

Kế hoạch mượn mũi sớm hưởng người đẹp của Phó Thư Bảo đã hoàn toàn phá sản, bởi vì hắn không có cách nào khiến cho Lực Luyện Khí hình mũi không có linh tính, càng không có cách nào cải biến một sự thật căn bản, đó là vật phẩm được luyện chế từ Luyện Thiên Đỉnh đều là Lực Luyện Khí, cũng không có biện pháp giải quyết rắc rối khi làn da của hắn sẽ hấp thu chúng ngay lập tức.

Chẳng qua, từ một phương diện khác mà nói, đây dường như cũng là một việc tốt, hưởng dụng đại tiệc sắc đẹp sẽ kích lệ hắn càng thêm hăng hái tu luyện lực lượng. Cho nên chuyện này đối với hắn mà nói là một loại thức dục vô cùng nghiêm khắc. Mặt khác, không còn cơ hội suy nghĩ đến chuyện đó, hắn dốc hết tinh lực vào việc đào tạo giống mạ cấy lai tạo.

Độc Âm Nhi không đi theo Chi Ni Nhã, nào biết được tai nạn xấu hổ phát sinh trong phòng thí nghiệm kia. Phó Thư Bảo không thể nào nói cho nàng biết. Chẳng qua, Độc Âm Nhi vì hắn đã đã làm thêm rất nhiều chậu gỗ dùng để đào tạo mạ giống, đặt khắp nơi bên trong sơn động.

Thời gian tiếp theo, mỗi ngày Phó Thư Bảo đều hao phí rất nhiều thời gian vào việc vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng mạ cấy lai giống. Dưới cố gắng của hắn, cây mạ phát triển vô cùng khỏe mạnh. Hơn nữa dùng tốc độ phát triển cực nhanh, vượt qua quy tắc của tự nhiên. Ngày đầu tiên vẫn chỉ dài bằng móng tay, nhưng chỉ sau năm ngày được Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng, những cây mạ này đã cao tới bảy tấc, đã đạt tới tiêu chuẩn có thể gieo cấy rồi. Việc như vậy không thể nghĩ ngờ chính là một kỳ tích, ngay cả bản thân Phó Thư Bảo cũng khó mà tin được.

Mạ dài bảy tấc có thể rời khỏi chậu gỗ bồi dưỡng, bắt đầu trồng ở bên trong ruộng lúa. Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng không có sót ruột lập tức giao ngay những cây mạ này cho Độc Hoạt mà là sửa sang lại khoảnh ruộng bên trong phòng thí nghiệm, phân tán vào bên trong các chậu gỗ lớn hơn do Độc Âm Nhi chế tạo thêm, hắn muốn dùng phương thức tương tự thúc đẩy cây mạ nhanh chóng tiến vào chu kỳ sinh trưởng, từ đó có thể thu được đủ số lượng hạt giống lai tạo.

Mạ bị phân tán đến các chậu gỗ lớn hơn, việc bồi dưỡng nảy sinh một vấn đề, đó chính là phải đem Luyện Nguyên Tố Lực phân tán đều đến mỗi một chậu gỗ, cũng phải tác động đến mỗi một cây mạ bên trong chậu gỗ đó. Phó Thư Bảo chưa từng làm việc giống như vậy từ trước cho tới giờ cho nên hắn cũng không nắm chắc.

- Mặc kệ, nếu như không được thì đành vận dụng biện pháp truyền thống, bồi dưỡng từng chậu một vậy.

Tĩnh tọa trong sơn động, nhìn những chậu gỗ và cây mạ đã được phân tán vào bên trong, Phó Thư Bảo đã có quyết định. Quét bỏ tạp niệm trong nội tâm, tiến vào trạng thái Không Minh, Luyện Nguyên Tố Lực từ bên trong đan điền của hắn chậm rãi thả ra ngoài, giống như là một tấm lưới, phủ khắp sơn động.

Nước có thể bốc hơi, nham thạch có thể phong hóa. Cho nên bất luận loại vật chất cùng năng lượng nào cũng đều có thể chuyển hóa, hình thái vật chất cũng là thông qua điều này tổ hợp thành. Bây giờ, việc Phó Thư Bảo làm không thể nghi ngờ chính là một lần nữa đưa Luyện Nguyên Tố Lực trở lại trạng thái năng lượng tự nhiên thuần túy giống như là ban đầu, sau đó thông qua thủ đoạn khống chế, khiến cho mỗi gốc mạ hấp thu loại năng lượng tự nhiên thuần túy này, từ đó nhanh chóng sinh trưởng, đơm hoa kết quả.

Thời gian dần trôi qua, năng lượng lưu động bên trong không gian càng ngày càng thêm đậm đặc, giống như là một màn sương bao phủ từng tấc không gian bên trong sơn động. Nhưng mà, màn sương này không có cách nào nhìn thấy được bằng mắt thường.

Vốn cho rằng muốn đem năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực tác dụng đến mỗi một gốc mạ sẽ gặp phải khó khăn nhất định, có khả năng không thể thực hiện được. Nhưng rất nhanh, Phó Thư Bảo liền phát hiện, kỳ thật việc này cũng không khó, năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực giống như là chủ động tìm đến mỗi một gốc mạ, rất nhanh liền thành lập nên một tấm lưới khổng lồ không ngừng cung cấp năng lượng.

Tấm lưới đặc biệt này lấy hắc làm trung tâm, với thân phận là nguồn năng lượng hạch tâm, hắc đồng thời nắm trong tay toàn bộ thao tác vận hành và biến hóa.

Trong quá trình này, hắc cũng âm thầm phát hiện, bên trong Luyện Nguyên Tố Lực của hắc, phối hợp giữa năm loại lực lượng nguyên tố cơ bản càng ngày càng thêm hoàn mỹ, tốc độ chuyển biến so với bình thường cũng nhanh hơn vài phần. Tóm lại, bồi dưỡng mạ nhìn giống như là một hành động nhằm chán không có tác dụng tu luyện, nhưng trên thực tế tác dụng của nó tuyệt đối không giống bình thường, đó chính là đề cao năng lực không chế của Luyện Nguyên Tố Lực.

Nói trắng ra, Luyện Nguyên Tố Lực giống như là một thanh đao trong tay Phó Thư Bảo, làm như thế nào mới có thể khiến cho thanh đao này ngày càng thêm sắc bén, vậy cũng chỉ có thể thông qua tôi luyện mà thôi, mà bồi dưỡng mạ chính là phương pháp tôi luyện tốt nhất.

Thời gian dần trôi qua, những gốc mạ vốn chỉ cao vài thốn liền lặng lẽ phát triển, tham lam hấp thu năng lượng Phó Thư Bảo chuyển giao cho bọn chúng. Thân chúng càng thêm rậm rạp, phiến lá cũng trở nên xanh biếc, tất cả dấu hiệu đều chứng minh một điều chúng đang phát triển vô cùng khỏe mạnh với một tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Không biết đã trải qua bao lâu. Phó Thư Bảo từ trong cảm giác vi diệu mở mắt ra, kết thúc quá trình bồi dưỡng. Mặc dù thành công, nhưng sau một phen thao tác, hắc gần như mà mệt muốn chết.

Chẳng qua, hắc cũng biết, việc sử dụng Luyện Nguyên Tố Lực quá độ mang đến cảm giác mỗi mệt lại là một chỗ tốt khó mà có được, giống như là rèn luyện cơ bắp, cơ bắp sẽ xuất hiện cảm giác nhức mỏi. Thế nhưng về sau, cơ bắp được rèn luyện sẽ càng thêm cường tráng. Hắc thông qua việc bồi dưỡng mạ rèn luyện Luyện Nguyên Tố Lực, đạo lý cũng giống như vậy, từ trong rèn luyện càng ngày càng thêm lớn mạnh.

Bình tĩnh nhìn về phía mạ trong chậu, Phó Thư Bảo đột nhiên chấn kinh.

Thời điểm ban đầu, cây mạ chỉ cao bảy tấc, sau khi trải qua bồi dưỡng, không ngờ chúng đã dài thêm hai tấc, đạt tới độ cao chín tấc!

- Đây quả thực là một kỳ tích. Thế nhưng, cuối cùng có phải là tất cả Luyện Lực Sĩ đều có thể làm được điểm này hay chỉ có người tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển mới có thể làm được?

Không biết vì cái gì, nhìn kỳ tích trước mặt, Phó Thư Bảo đột nhiên có ý nghĩ như vậy.

Suy nghĩ trong chốc lát không tìm được đáp án, Phó Thư Bảo liền rời khỏi sơn động, đi về phía bộ tộc Độc Lang tộc. Lần bồi dưỡng tiếp theo phải chờ tới ngày mai, kế tiếp chính là khoảng thời gian nghỉ ngơi khó mà có được. Đến buổi tối, hắc muốn sử dụng thạch hạch của Linh văn thạch tiến hành cường hóa tu luyện, bổ sung số năng lượng đã tiêu hao, rất là vất vả.

Vừa bước vào bộ tộc Độc Lang tộc, Phó Thư Bảo đã thấy Độc Âm Nhi cùng Chi Ni Nhã thì thầm chuyện gì đó, đang đi về phía hắc.

- Hai vị muội muội, các người đang định đi đâu vậy?

Phó Thư Bảo cười, lên tiếng chào hỏi.

Đã có sự kiện “mũ” trong sơn động, Chi Ni Nhã gặp Phó Thư Bảo thần sắc tất nhiên là vừa xấu hổ vừa khẩn trương, muốn nói mà không mở miệng nói được, mặt mày ửng hồng. Độc Âm Nhi lập tức bước lên đón chào.

- Bảo ca, người trở về thật đúng lúc, ta đang muốn đi sơn động tìm người đây.

241. Chương 241

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 241: Ba trăm năm mươi bước (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Tìm ta có chuyện gì?

Phó Thư Bảo vẫn giống như trước, treo trên khuôn mặt một nụ cười lười nhác.

- Lúc trước không kịp nói cho người biết, vì giảm bớt gánh nặng cho người, ta đã mang theo hai chậu gỗ mạ trở về bồi dưỡng. Nhưng mà ta cũng là Luyện Lực Sĩ, ta cũng làm theo phương pháp của người, nhưng hôm nay vừa bồi dưỡng xong, những gốc mạ kia chẳng hiểu tại sao không những không phát triển, ngược lại trở nên héo rũ. Đến cùng là đang xảy ra chuyện gì vậy?

Độc Âm Nhi mặt đầy lo lắng. Đồng dạng là Luyện Sĩ cấp Luyện Nguyên Tố Lực vì sao Phó Thư Bảo có thể làm được còn nàng thì không?

- Ách? Nhanh mang ta đi xem một chút!

Vừa rồi vẫn còn mãi suy nghĩ vấn đề này, không nghĩ tới Độc Âm Nhi liền đưa tới đáp án, Phó Thư Bảo không thể chờ đợi thêm, lập tức nói.

Vào bên trong phòng Độc Âm Nhi chỉ thấy những gốc mạ bên trong hai hòm gỗ đã mất đi màu sắc xanh tươi, biến thành khô héo, hiển nhiên tính mạng đã đi đến điểm cuối.

- Bảo ca, đến cùng là đang xảy ra chuyện gì vậy?

Chứng kiến Phó Thư Bảo sững sờ nhìn những gốc mạ héo rũ, Độc Âm Nhi sốt ruột hỏi thăm. Phó Thư Bảo lắc đầu.

- Ta không biết có phải là do Luyện Nguyên Tố Lực của ta không giống người thường hay là bởi vì nguyên nhân khác, chẳng qua, ta muốn thử một lần xem có thể cứu sống chúng hay không, có thể từ đó sẽ lấy được đáp án.

- Vậy người nhanh thử đi...

Độc Âm Nhi thúc dục.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu, ngồi xổm bên cạnh hai chậu gỗ, bắt đầu thả ra Luyện Nguyên Tố Lực. Rất nhanh, trong phòng Độc Âm Nhi liền xuất hiện một lực tràng đặc biệt, năng lượng dồi dào lưu chuyển khắp trong không khí, tác dụng vào những gốc mạ đã sắp héo rũ. Tuy rằng lần bồi dưỡng trước đó khiến cho hắn cảm thấy rất mệt, nhưng làm tiếp thêm một lần vẫn không thành vấn đề.

Kỳ tích đột nhiên xuất hiện trước mặt Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi.

Dưới Luyện Nguyên Tố Lực của Phó Thư Bảo, những gốc mạ vốn sắp héo rũ kia chậm rãi dần hồi phục, màu sắc héo úa trên mặt lá dần được thay thế bằng màu xanh nhạt. Tính mạng một lần nữa khôi phục trạng thái khỏe mạnh.

- Bảo ca, người làm như thế nào vậy?

Nhìn những gốc mạ xanh um tươi tốt sau khi Phó Thư Bảo chấm dứt việc bồi dưỡng, Độc Âm Nhi mở lớn chiếc miệng nhỏ nhắn, bộ dáng tràn ngập không thể tin tưởng được.

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Cái này còn không rõ ràng hay sao, đây là vấn đề về Luyện Nguyên Tố Lực, ta cũng chỉ biết được điểm này mà thôi, còn nguyên nhân sâu xa thì ta không có cách nào biết được.

Độc Âm Nhi chưa chưa nói:

- Xấu xa, còn giữ bí mật với ta sao?

- Thật sự là ta không biết nguyên nhân chân chính, chẳng qua cuối cùng sẽ có một ngày ta sẽ tìm ra được đáp án.

Kỳ thật Phó Thư Bảo cũng cảm thấy vô cùng mê mang, hắn đã biết được nguyên nhân đại khái là do Luyện Nguyên Tố Lực của hắn và người khác bất đồng. Nhưng đến tột cùng vì sao lại tạo thành hiệu quả như vậy, hắn lại không biết rõ.

- Ta không tin! Nếu người không nói, ta sẽ quần lấy người, không cho người đi.

Độc Âm Nhi bắt đầu ăn vạ.

Phó Thư Bảo nhún vai.

- Lời nói của ta chính là sự thật, tuyệt đối không có tâm tư dấu diếm lão bà đại nhân. Như vậy đi, không phải là người cho rằng trên người ta cất giấu bí mật hay sao, vì phụ có thể cởi hết quần áo cho người xem. Mặt khác, nếu như người cứ quần quít không cho ta đi, đêm nay ta cùng người ngủ chung...

- Phì! Không biết xấu hổ..

- Cũng được...

Nam nhân mặt dày như vậy, thế gian có mấy người?

Chẳng qua, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã có thể khẳng định được một điều, người trước mặt các nàng chính là cực phẩm.

o0o

Một lần dùng Thạch hạch Linh vẫn thạch tu luyện cường hóa kết thúc, đêm đã rất khuya. Giờ này đúng ra phải là giờ đi ngủ rồi, nhưng tối nay Phó Thư Bảo lại không buồn ngủ chút nào, lấy đoản cung mà Chi Ni Nhã đưa cho hắn ra xem xét.

Tài liệu của cây cung này là Thiên Trúc, tơ Ngân Ti Tầm Mãng và răng rắn. Phó Thư Bảo cũng không cần mất công suy nghĩ liền đặt cho cây đoản cung mà Hồ Linh phải mất gần nửa năm mới chế tạo ra này là Thiên Trúc Cung.

Lững thững đi ra khỏi Độc Lang Tộc, Phó Thư Bảo đi đến một khu đất bằng phẳng tương đối thoáng đãng.

Hít thật sâu một hơi, lấy mũi Xà Nha Tiễn từ bao đựng tên tinh xảo ra, đặt lên dây cung, sau đó Phó Thư Bảo liền hơi dãn chân ra, hạ thấp lưng xuống một chút mà kéo cung. Nhưng động tác này lập tức khiến hắn ngạc nhiên. Dù hắn chỉ tùy tiện kéo cung nhưng cũng đã dùng tới lực lượng 500 cân, vậy mà Thiên Trúc Cung lại không hề chuyển động chút nào, kể cả cong một chút cũng không.

- Ô? Thiên Trúc Cung này lại mạnh như vậy, kéo còn không cong thì phải cần bao nhiêu sức lực mới kéo căng hẳn được dây cung đây?

Trong lòng rất ngạc nhiên, Phó Thư Bảo lại thử kéo lần thứ hai.

Lần này hắn dùng hết khí lực toàn thân.

Tu vi lực lượng đã tiến vào cảnh giới Luyện Nguyên Tố Lực tầng hai, xương cốt toàn thân, thậm chí cơ thể cũng đã được năng lượng tu luyện tẩy tủy phạt cân, cải tạo triệt để. Cường độ thân thể hắn giờ đã là thứ mà cơ thể phàm tục không thể so sánh được.

Cho nên một lần hắn dùng hết sức kéo cung này, lực lượng ít nhất phải trên ba ngàn cân!

- U!

Kêu lên một tiếng trầm trầm, Thiên Trúc Cung được kéo căng ra. Trong lòng lại thầm run sợ, Phó Thư Bảo neho mắt trái lại, tùy tiện nhắm vào một gốc cây hòe già ở ngoài hai trăm bước, lập tức buông tay bắn tên.

Mũi tên thoát khỏi dây, vù một tiếng xé gió bay đi. Mũi tên mạnh kia mang theo một luồng hào quang màu trắng, trong nháy mắt đã biến mất dưới ánh trăng mờ lung của bầu trời đêm. Lập tức, một tiếng xuyên thủng vật cứng truyền từ xa lại. Cây hòe già là mục tiêu đã bị bắn trúng.

Cách hai trăm bước cũng có thể nghe rõ tiếng bắn trúng mục tiêu, uy lực của Thiên Trúc Cung này thật là đáng sợ làm sao!

- Sợ thật. Uy lực như vậy thì e rằng một Lực Sĩ mặc áo giáp sắt dày cũng có thể bị ta dùng Thiên Trúc Cung bắn xuyên.

Khó ức chế sự kích động trong lòng, Phó Thư Bảo liền chạy về phía cây hòe già kia.

Đi đến gần cây hòe già, đưa mắt nhìn lại, Phó Thư Bảo lập tức hít sâu một hơi. Chỉ thấy cây hòe già to như cái chậu đã bị xuyên một lỗ to bằng nắm tay. Chỗ bị Xà Nha Tiễn xuyên qua bóng loáng mịn màng, không thấy chút vụn gỗ nào. Thậm chí bởi nó xuyên qua với tốc độ quá nhanh nên còn sinh ra vết xém lơ mờ trong ruột gỗ.

Nhưng Phó Thư Bảo không tìm được mũi Xà Nha Tiễn mà hắn vừa bắn ra trên cây hòe già này. Nhìn theo phương hướng mũi tên bắn xuyên qua, đi thêm hai mươi bước nữa, hắn mới phát hiện thân tên.

Mặc dù trực tiếp xuyên qua thân cây hòe già nhưng đầu mũi Xà Nha Tiễn không hề bị tổn thương chút nào, vẫn sắc nhọn, có cảm giác chém sắt như chém bùn. Chẳng qua lông thiên nga ở phía đuôi nó đã bị hao tổn hơn phân nửa, cũng xuất hiện dấu hiệu bị cháy xém, mất đi vẻ đẹp vốn có.

- Đuôi tên làm bằng lông chim có tác dụng giữ thăng bằng cho thân tên, nếu như bị hao tổn thì sẽ ảnh hưởng trực tiếp tới tính chuẩn xác khi bắn. Xem ra ta cần tìm tài liệu khác để thay thế rồi. Mặt khác cũng phải bắt đầu tiến hành luyện chế Thiên Trúc Cung này. Uy lực thế này dù có ghê người, nhưng vẫn còn kém so với yêu cầu của ta một chút.

Cầm mũi Xà Nha Tiễn bị tổn hại, khoe miệng Phó Thư Bảo âm thầm hiện lên ý cười nhàn nhạt.

Yêu cầu của hắn chính là một tạo thành một cây cung siêu cường có thể so sánh với cây súng bắn tia trong ký ức của hắn!

Lấy cường độ bây giờ của Thiên Trúc Cung, xuyên thủng một cây hòe ở cách hơn hai trăm bước, ngoài việc thân cung có cường độ cao ra thì mũi tên bình thường không cách nào xuyên thủng cây được. Đạt được hiệu quả đó chính là nhờ sự sắc bén của Xà Nha Tiễn. Cho nên tính đại khái một chút, bây giờ Thiên Trúc Cung bắn tới được cự ly khoảng ba trăm tới ba trăm năm mươi thước.

Như thế đã được xếp loại mạnh trong đám cung bình thường rồi. Nhưng đối với một cây cung Lực Luyện Khí mà nói thì cự ly này đúng là quá yếu.

Súng bắn tia một khi hoành không xuất thế, vậy đó là uy lực và khái niệm đáng chờ đợi tới mức nào chứ?

Không cách nào tưởng tượng được nhưng Phó Thư Bảo cho tới bây giờ cũng không phải là người thiếu trí tưởng tượng và khả năng thực hiện nó.

Ý nghĩ này đã xuất hiện rất lâu rồi, bây giờ hắn không đợi nổi một khắc nữa, cầm Thiên Trúc Cung chạy về hướng thí nghiệm thất trong sơn động.

Khi còn cách thí nghiệm thất ở sơn động ba trăm bước, cơ thể Phó Thư Bảo đột nhiên bay vọt lên, giương cung lấp tên, bắn thẳng về một khối đá núi lớn ở bên cạnh thí nghiệm thất.

Vù! Một tiếng gió vang lên. Mũi tên bắn nhanh trong nháy mắt đã tạo thành một luồng hào quang màu trắng, vượt qua không trung. Nhưng bởi tốc độ của luồng sáng quá nhanh và vết sáng quá mờ cho nên Phó Thư Bảo không thể thấy là nó có trúng mục tiêu hay không.

Đi đến cửa thí nghiệm thất, Phó Thư Bảo mới phát hiện mũi tên kia đã cắm lên trên khối đá núi lớn kia, nhưng không thể xuyên hết vào trong đá mà chỉ cắm được đầu Xà Nha Tiễn vào thôi.

- Xem ra tính toán vừa rồi của ta là chính xác. Cự ly hữu hiệu của Thiên Trúc Cung chỉ khoảng ba trăm năm mươi bước. Muốn luyện chế nó thành Súng bắn tia thì ta cần gấp mười lần, phải được ba ngàn năm trăm thước!

Rút mũi tên ra, trong lòng Phó Thư Bảo đầy cảm giác hào hùng.

Có một cây cung như vậy, dù gặp phải đối thủ có tu vi lực lượng mạnh hơn hẳn đi nữa, sẵn giết đối phương có gì khó đâu?

Tiến vào trong sơn động Thanh Thủy, Phó Thư Bảo cũng không ném Thiên Trúc Cung vào Luyện Thiên Đỉnh luyện chế luôn mà lấy giấy bút ra, bắt đầu vẽ kết cấu.

Trong thời gian nửa năm, khi chờ đợi Hồ Linh chế tạo Thiên Trúc Cung, thật ra hắn cũng đã từng nghĩ tới thiết kế. Chẳng qua là thiếu vật thật tham khảo, hắn cũng chỉ có ấn tượng đại khái, vẫn còn hơi mơ hồ, còn chưa hoàn thiện. Hiện giờ có vật thật rồi, muốn hoàn thành sơ đồ cây cung Lực Luyện Khí, vậy thì giống như xe nhẹ đường quen, hoàn thành bước cuối cùng mà thôi.

Đại khái khoảng hai mươi phút sau, một tấm giấy trắng đã bị Phó Thư Bảo vẽ đầy kết cấu và công thức tính toán. Đồng thời với các số liệu tính toán tương quan và sơ đồ kết cấu được vẽ ra, tất cả kết quả cũng hiện ra trong não hải của hắn.

Luyện chế Thiên Trúc Cung thành một cây cung Lực Luyện Khí thì không có khả năng ném hết bản vẽ cấu tạo và công thức tính toán vào trong Luyện Thiên Đỉnh. Cho nên phải ghi nhớ những thứ này vào trong não, sau đó rót vào Dục Niệm Thạch. Như vậy mới có thể luyện chế hoàn thành.

Từ đó xem ra, trên thế giới này không thể có Luyện Lực Sĩ có năng lực như hắn. Có một số người có trí nhớ dù kinh người nhưng lại không biết tính toán công thức như hắn, mà người trí nhớ không tốt thì cũng vô dụng. Bởi vậy mới có một kết quả là, nếu như cây Súng bắn tia Lực Luyện Khí này có thể hoành không xuất thế, vậy thì nó nhất định sẽ trở thành cây cung đệ nhất từ trước tới nay.

Có bản vẽ Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung rồi, Phó Thư Bảo cũng chưa bỏ Thiên Trúc Cung vào Luyện Thiên Đỉnh luyện chế ngay mà đi tìm các loại tài liệu phụ trợ đã. Trong đó có ba khối Mẫn Thủy Thiết, nặng tới 6 cân. Một khối Xích Viêm Thiết nặng 3 cân, một khối Bách Luyện Kim Cương nặng 20 cân. Cuối cùng còn có các tài liệu phụ thuần túy để gia tăng linh tính là Chư Như Linh Ngọc, Khởi Sinh Thảo,...

Ba khối Mẫn Thủy Thiết hóa thành ba bộ phận bất đồng, có tác dụng ở thân cung và hai cánh cung. Mẫn Thủy Thiết có đặc tính mộc, mộc có thể sinh gió cũng có thể đuổi gió, có thêm bộ phận này sẽ đề cao tốc độ bắn của Thiên Trúc Cung. Đồng thời khi mũi tên vận hành trong không trung thì nó cũng có thể đuổi gió mà càng ngày càng mạnh.

Xích Viêm Thiết có đặc tính hỏa. Hỏa có hai biến hóa phân biệt là nung và ánh sáng. Biến nó thành một bộ phận của thân cung, kết hợp với bộ phận từ khối Mẫn Thủy Thiết kia, khiến mũi tên khi bắn ra có nhiệt độ cực cao, đồng thời có tính chất hủy diệt mục tiêu, cũng tăng cường tác dụng của nó.

Khối Bách Luyện Kim Cương hóa thân thành hai mươi mũi tên. Hắn thay thế lông thiên nga ở đuôi tên bằng Bách Luyện Kim Cương. Đương nhiên mũi tên vẫn là Xà Nha Tiễn vô cùng sắc bén của Ngân Tì Tầm Mãng. Chẳng qua mỗi một mũi tên phải luyện lại một lần. Hai mươi mũi tên cần luyện chế hai mươi lần.

Ba khối Mẫn Thủy Thiết thì có hai khối cần luyện chế thành hai bộ phận tác dụng phụ trợ trên thân Thiên Trúc Cung, một khối còn lại phải hợp luyện với Xích Viêm Thiết, trở thành một bộ phận chủ yếu ở giữa thân cung.

Mặt khác, Phó Thư Bảo cần luyện thêm hơn hai mươi mũi tên Bách Luyện Kim Cương. Muốn luyện chế một cây Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung, hắn phải luyện chế tới hai mươi bốn lần. Hai mươi ba lần đầu là luyện chế bộ phận phụ trợ, mà cuối cùng là lần hợp luyện quan trọng nhất, kết hợp ba bộ phận chủ yếu trên thân cung.

Linh cảm như vậy thật ra tới từ khi hắn phá giải tổ hợp Lực Luyện Khí tại Hoàng Kim Thành.

Tổ hợp Lực Luyện Khí dù đã thất truyền, Luyện Thiên Thần Quyển cũng không ghi chép tỉ mỉ lắm nhưng căn cứ một ít lý luận mà tính toán thì cũng sẽ có được kết quả tương đối khả quan. Chuyện này đối với

Phó Thư Bảo cũng không phải việc gì khó.

Cho nên cây Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung này của hắn thực ra có thể coi là một cây cung tổ hợp Lực Luyện Khí.

Chuẩn bị tốt tất cả xong, Phó Thư Bảo dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa phân giải Bách Luyện Kim Cương thành hai mươi phần, mỗi phần có trọng lượng bằng nhau.

Dùng mũi tên nhẹ trên một cây cung tổ hợp Lực Luyện Khí có uy lực lớn là không thích hợp. Mà cân nặng của mỗi mũi tên đều được hắn tính toán rất kỹ càng rồi, đạt tới sự kết hợp hoàn mỹ với thân cung, vì thế mới tạo thành uy lực cường đại nhất.

Sau đó, Phó Thư Bảo liền bỏ một khối Bách Luyện Kim Cương nặng một cân vào trong Luyện Thiên Đỉnh, lại đưa một viên Dục Niệm Thạch thượng đẳng và một số tài liệu có linh tính rất cao vào, cuối cùng vận dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện chế.

Ban ngày dùng Luyện Nguyên Tố Lực tiêu tốn rất nhiều, nhưng buổi tối lại lợi dụng Thạch hạch Linh vẫn thạch để tiến hành huấn luyện cường hóa, sau đó được bổ sung, cho nên chuyện luyện chế này vẫn có thể thừa nhận được.

Luyện chế thành công một mũi tên tốn mất nửa giờ. Dù sao thì chuyện luyện chế mũi tên cũng không phải là chuyện phức tạp phi thường, chỉ cần luyện chế ra hình dạng thân tên, rót thêm linh tính vào gắn mũi Xà Nha Tiễn lên trên.

Việc này đối với Phó Thư Bảo đã dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tương đối thành thục mà nói thì đúng là xe nhẹ đường quen, không có gì khó khăn cả.

Xà Nha Tiễn luyện chế Bách Luyện Kim Cương nặng một cân hai. Đó là do tài liệu phụ trợ gồm răng và gân của Ngân Tì Tầm Mãng tăng thêm sức nặng, cũng đã sớm nằm trong tính toán của hắn.

242. Chương 242

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 242: Âm Nhi chu đáo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cầm một mũi Xà Nha Tiễn nặng nề trong tay, Phó Thư Bảo đi đến dưới một bước tường đá, đột nhiên đâm mũi tên vào trong tường nhám thạch cứng rắn. Một tiếng xoẹt vang lên, mũi tên đã đâm sâu vào tường nhám thạch sâu tới một ngón tay.

Hắn nhất thời kinh ngạc. Mũi tên kinh khủng như vậy, dùng tay đâm đã đâm sâu như thế, vậy thì khi dùng tổ hợp Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung đã gia tăng uy lực cả chục lần, bắn ra sẽ có uy lực thế nào chứ?

Ngơ ngác đứng một hồi, Phó Thư Bảo mới dẹp bỏ sự kích động trong lòng, tĩnh tâm luyện chế từng mũi Bách Luyện Kim Cương.

Hai mươi mũi tên được luyện chế xong thì trời đã sáng rồi. Luyện chế Bách Luyện Kim Cương dù đơn giản nhưng hai mươi lần luyện chế tiếp theo khiến Phó Thư Bảo mệt vô cùng cùng, kể cả bước đi cũng thấy hai chân như nhũn ra. Trạng thái như vậy khiến việc luyện ba bộ phận phụ trợ trên thân cung đã trở thành có lòng mà không có lực.

Tạm nghỉ một thời gian ngắn, hắn mới lấy Thạch hạch Linh vẫn thạch ra tiến hành tu luyện cường hóa một lần, dùng năng lượng trong Thạch hạch Linh vẫn thạch bổ sung Luyện Nguyên Tố Lực bị tiêu hao.

Kết thúc tu luyện cường hóa rồi mới trở về bộ tộc Độc Lang Tộc, ăn chút đồ ăn sáng qua loa, sau đó trở về sơn động ương trồng mạ non, tiến hành bồi dưỡng mạ non. Hắn chăm chú tới mức quên cả ăn uống rồi.

Chẳng qua nỗ lực một phần thì sẽ thu hoạch một phần. Sử dụng Luyện Nguyên Tố Lực nhiều như vậy khiến năng lực điều khiển Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và Luyện Nguyên Tố Lực của hắn cũng càng ngày càng tăng.

Ba ngày tiếp theo, mỗi ngày Phó Thư Bảo luyện chế một bộ phận phụ trợ. Trong ba bộ phận này, hai bộ phận tác dụng lên thân cung, một bộ phận phụ trợ hắn kéo cung, hấp thu năng lượng lực lượng của hắn, cũng thừa nhận lực lượng phóng đại mười lần khi hắn kéo cung.

Lực lượng ba ngàn cân đã có thể kéo Thiên Trúc Cung khi chưa luyện chế, bắn tới cự ly 350 thước.

Nếu như uy lực tăng lên mười lần, đạt tới cự ly ba ngàn năm trăm thước, tương đương với cự ly một ngàn bảy trăm thước, vậy thì yêu cầu đối với lực lượng cũng tăng lên mười lần. Cho nên hai bộ phận phụ trợ này nhất định không thể thiếu. Mà hình dạng của chúng giống như hai hộp kim loại, bên trong không chỉ có những bánh răng tinh xảo mà còn có hoa văn huyết sắc cần có để truyền lực lượng.

Mặt khác, dây cung từ gân của Ngân Ti Tầm Mãng cũng không gắn vào hai cánh cung nữa mà nối vào trong hai bộ phận này.

Bộ phận cuối cùng tác dụng ở thân cung là tương đối phức tạp. Nó do một khối Mẫn Thủy Thiết hai cân và một khối Xích Viêm Thiết nặng ba cân tạo thành, thể tích lớn gấp đôi hai bộ phận phụ trợ khác, cấu tạo bên trong cũng rất phức tạp, cũng có hoa văn huyết sắc.

Mà tác dụng của nó cũng tương đối lớn. Mũi tên chế từ Bách Luyện Kim Cương phải thông qua nó mới có thể bắn chính xác được.

Ba bộ phận phụ trợ này và hai mươi mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn đã được luyện chế xong, tiếp theo chính là phần quan trọng nhất, hợp luyện thân cung.

Sau bữa chiều ngày thứ tư, Phó Thư Bảo liền đi đến thí nghiệm thất trong sơn động. Ngay khi hắn vừa cho ba bộ phận phụ trợ và các linh tài tương quan vào Luyện Thiên Đỉnh để chuẩn bị luyện chế thì Độc Âm Nhi không mời mà tới, xuất hiện trước mặt hắn.

- Ta biết cái tên nhà ngươi đang luyện chế Thiên Trúc Cung. Ngươi cũng không cho ta biết, chẳng lẽ sợ ta học trộm bí pháp luyện chế của ngươi sao?

Độc Âm Nhi tới không có vẻ như hưng sư vấn tội mà lại hơi ảo não.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ngươi cũng biết là Nguyên Tố Hỏa của chúng ta không giống nhau, Luyện Nguyên Tố Lực của chúng ta cũng không giống nhau. Còn nữa, lý niệm cấu tạo của ta cũng bất đồng, ta dù có cầm tay dạy người thì người cũng không học tới luyện chế mấy món đó đâu. Là phu quân tương lai của ngươi, làm gì có chuyện ta muốn giấu người bí pháp gì chứ?

- Ta không tin.

Một câu phu quân tương lai khiến ma nữ Độc Âm Nhi thoải mái rất nhiều nhưng ngoài miệng vẫn không tha cho người khác.

- Không tin vậy người thử xem sơ đồ cấu tạo của ta xem. Nếu người có thể nhìn rõ ràng thì ta thừa nhận là ta sai rồi.

Phó Thư Bảo chỉ vào đám sơ đồ cấu tạo của tổ hợp Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung trên bàn đá, ra vẻ cho người điều tra thoải mái.

Độc Âm Nhi đi đến, cầm lấy mấy bản vẽ xem hết, qua nửa giờ mới than thở một hơi, có vẻ buồn bực nói:

- Người nói không sai. Mấy bản vẽ này của ngươi, ta chẳng hiểu được gì cả, đừng nói gì tới chuyện học luyện chế. Chuyện chăm sóc lúa non đã như vậy, bây giờ lại như thế. Ôi, trong tương lai có khi ta phải giải phẫu đầu người ra xem bên trong rốt cục là có thứ gì mới được.

Phó Thư Bảo cười cười. Nhìn Độc Âm Nhi chu miệng nói về ảo não như thế, hắn không nhin được mà suy nghĩ, nếu như hắn nói cho nàng biết hắn là một người tới từ thế giới khác thì không biết phản ứng của nàng sẽ ra sao?

Chẳng qua đó chỉ là một ý nghĩ thôi. Có một số chuyện nói ra, ngược lại sẽ gây ra tác dụng phụ. Cho nên hắn vẫn giấu giếm đầy thiện ý, không để lộ ra.

Bất cứ nam nhân nào cũng có bí mật trong lòng. Vấn đề thân phận chính là bí mật của Phó Thư Bảo.

- Đúng rồi. Mấy ký hiệu và chữ viết ngoằn ngoèo này của ngươi là gì thế?

Đột nhiên Độc Âm Nhi hỏi.

Phó Thư Bảo nhìn thoáng qua rồi cười nói:

- Những ký hiệu đó là phép tính cộng trừ nhân chia và tính căn. Mấy chữ ngoằn ngoèo này là chữ số, kết hợp lại trở thành cách tính toán số học. Ta dùng số học cao cấp. Những thứ này ta giảng cho ngươi ba năm ngươi cũng chưa hiểu hết.

- Vậy ngươi cứ giảng cho ta ba năm đi.

Cảm giác buồn chán trong lòng lại càng mãnh liệt nhưng Độc Âm Nhi cũng rất bội phục năng lực của người mình yêu. Nữ nhân đều hy vọng nam nhân của mình mạnh mẽ, bất đồng với người khác, cũng có thể cho nàng cảm giác an toàn. Không hề nghi ngờ gì nữa, Phó Thư Bảo chính là một nửa hoàn mỹ trong mắt Độc Âm Nhi.

Nếu như là bình thường thì Phó Thư Bảo khó tránh sẽ trêu chọc hành vi của Độc Âm Nhi một phen. Nhưng đêm nay là đêm cuối cùng luyện chế Thiên Trúc Cung, hắn chỉ đành áp chế xúc động trong lòng xuống.

- Âm Nhi, đêm nay ngươi có chuyện gì khác không??

- Đương nhiên là có rồi. Ta dù không biết mấy thứ luyện chế kỳ quái của ngươi nhưng ta cũng là một Luyện Lực Sĩ mà. Một số việc cơ bản ta vẫn biết. Ta biết cung tên chủ yếu phải xem xét tốc độ và độ chính xác. Mà Linh Thú Lực Đan mộc Nguyên Tổ chính là linh tài tốt nhất chứ không nghi ngờ gì nữa. Cho nên ta mới mang tới cho ngươi viên Linh Thú Lực Đan của Biển Hình Thú đây. Nó là linh thú cấp linh vương, Linh Thú Lực Đan của nó cũng có đặc tính mộc. Ta để lại cũng chưa dùng tới, cho ngươi còn có tác dụng hơn. Ngươi cảm lấy đi.

Nói xong Độc Âm Nhi liền đưa viên Linh Thú Lực Đan cấp linh vương cho Phó Thư Bảo.

Cầm viên Linh Thú Lực Đan lớn bằng hai quả trứng chim câu, trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng ấm áp. Có được một tri kỷ chu đáo như vậy, dịu dàng như vậy, thế không phải là được trời cao chiếu cố thì là gì?

Linh Thú Lực Đan trên thế giới này phân thành cấp phổ thông, chánh linh, thánh linh và thần linh. Linh vương mặc dù vẫn là vương giả trong linh thú nhưng cũng không phải tồn tại cao nhất của giới linh thú.

Tồn tại cao nhất chính là thần thú. Chẳng qua loại thần thú tồn tại như thần này cũng chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, cho nên bây giờ Linh Thú Lực Đan cấp thần linh căn bản là chưa ai từng thấy.

Chẳng qua Linh Thú Lực Đan cấp linh vương của Biển Hình Thú này nếu dùng cho Thiên Trúc Cung mà nói, Phó Thư Bảo tuyệt đối tin rằng có thể khiến Thiên Trúc Cung có linh tính càng mạnh hơn!

Mộc có thể sinh gió cũng có thể khống chế gió. Một viên Linh Thú Lực Đan cấp thánh linh dùng trên Thiên Trúc Cung, tốc độ mũi tên nó phát ra sẽ mạnh tới đâu! Uy lực lớn thế nào chứ!

Không hề nghi ngờ gì nữa. Đây là chuyện phi thường đáng để chờ mong.

243. Chương 243

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 243: Cung Bản Tỉa

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa khởi động, dục niệm luyện chế được rót vào trong Dục Niệm Thạch. Các vật chất tương quan được phân giải và tổ hợp trong Luyện Nguyên Tố Lực.

Cả quá trình này, Phó Thư Bảo giống như nữ tử thêu hoa, dùng kim chỉ thêu vào hình vẽ trên vải, từng mũi kim hoàn thành thứ hần muốn. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chính là kim thêu của hần, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chính là sợi chỉ của hần.

Thời gian từ từ trôi qua. Ba bộ phận phụ trợ trên thân cung đã kết hợp hoàn mỹ với thân Thiên Trúc Cung. Dây cung từ tơ Ngân Tỉ Tầm Mãng cũng đã được cố định vào hai bộ phận phụ trợ trên cung, sức căng lớn tới mức nếu không đủ lực lượng ba vạn cân thì không thể kéo cung.

Cuối cùng là gắn một viên Linh Thú Lực Đan cấp thánh linh vào. Phó Thư Bảo gắn nó vào trên bộ phận phụ trợ tác dụng lên thân cung. Ngay lúc này, tất cả hoa văn huyết sắc liền liền kết với nhau, hình thành tấm lưới truyền năng lượng độc nhất.

Toàn bộ Thiên Trúc Cung lập tức tỏa ra linh khí cường đại và linh năng mênh mông. Luyện Thiên Đỉnh tức thời phát ra một tiếng rung trầm trầm. Công việc luyện chế suốt một đêm ròng rã đã hoàn thành.

Nghe tiếng động ầm trầm trong thí nghiệm thất tại sơn động, cũng cảm ấy linh khí và linh năng kỳ lạ phóng ra, Độc Âm Nhi vẫn canh ở cửa sơn động thí nghiệm thất nóng lòng chạy vào trong thí nghiệm thất.

Ngay lúc này, nàng thấy Phó Thư Bảo đang cầm một cây đoản cung có tạo hình rất đặc thù, miệng cũng phát ra tiếng cười sảng khoái.

- Bảo ca, thành công rồi sao?

Độc Âm Nhi vội la lên.

Lúc này Phó Thư Bảo mới phát hiện Độc Âm Nhi đã tới cạnh mình. Hần lập tức đưa Thiên Trúc Cung đã luyện chế hoàn thành ra, đặt một mũi tên lên cung:

- Thành công hay không thì người thử một chút sẽ biết.

Độc Âm Nhi nhận lấy Thiên Trúc Cung, lại đặt mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn lên thân cung, hít sâu một hơi, chùng lưng giương cung. Lại nghe nàng hô một tiếng “hắc”, kình lực đã lên tới cực điểm nhưng dây cung Thiên Trúc Cung trong tay nàng vẫn không nhúc nhích. Tiếp theo nàng vẫn không phục mà thử một chút nữa, kết quả vẫn như vậy.

Lần này nàng đã dùng hết cả sức lực bú mẹ mà Thiên Trúc Cung dường như vẫn cố ý phản lại nàng, chẳng hề có dấu hiệu đã bị kéo ra.

- Thế này... Là thất bại sao?

Trong lòng Độc Âm Nhi đầy nghi hoặc và kinh ngạc.

- Tu vi lực lượng của ta dù không bằng người nhưng cũng là Luyện Lực Sĩ Nguyên Tố tầng thứ hai, vẫn có khí lực 3000 cân. Mà cây Luyện Lực Sĩ cung này của người có bộ phận phụ trợ, như vậy phải càng cần dùng ít sức đi mới đúng chứ? Tại sao ta lại không giương cung nổi thế?

Kỳ thật trong lòng Phó Thư Bảo cũng cảm thấy kỳ quái và mê hoặc. Điều Độc Âm Nhi nghĩ cũng là điều hần đang tự hỏi. Hần lập tức nhận lấy cây Thiên Trúc Cung trong tay Độc Âm Nhi.

- Ta thử một chút.

Cầm cây cung trên tay, lắp mũi tên lên, hạ thất lưng kéo cung. Chỉ thấy hai tay hần lôi kéo, Thiên Trúc Cung kia liền phát ra tiếng kêu vù vù, lập tức bị kéo hết đà!

Độc Âm Nhi cực kỳ kinh ngạc nhìn Thiên Trúc Cung trong tay Phó Thư Bảo, chỉ cảm thấy hoa văn huyết sắc trên thân cung hình như hơi chuyển động, giống như máu chảy trong huyết mạch. Mũi tên còn chưa bắn ra, trên đầu mũi tên đã phát ra sóng nhiệt bức người. Cây cung quý dị và kinh khủng như vậy, hiển nhiên lần đầu nàng mới thấy.

- Bảo ca, cây Lực Luyện Khí không thể ai có thể kéo được, chỉ có người mới kéo được thôi phải không?

Hiện tượng kỳ quái này khiến Độc Âm Nhi nghĩ tới chuyện thất bại khi nuôi dưỡng mạ non. Chứ nếu không, chuyện nàng thất bại, người khác làm sao mà thành công được?

Đáp án thật ra có thể khẳng định. Do dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện chế Lực Luyện Khí, lại trải qua tính toán rất chi tiết, thế nên trên thế giới này đúng là chỉ có mình Phó Thư Bảo có thể kéo Thiên Trúc Cung. Hoặc nếu còn có người khác có thể kéo cung, đó là Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong. Chẳng qua người này đã chết rồi.

- Đại khái là như vậy rồi. Chúng ta đi thử uy lực của nó một chút đi. Chẳng qua không thể làm trong sơn động thí nghiệm thất này được. Chúng ta cần phải tìm một nơi rộng rãi mới được.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã kích động không cách nào ức chế nổi. Cự ly bắn một ngàn bảy trăm thước, như thế đã là một cây Cung Bắn Tỉa không tệ rồi.

Ra khỏi sơn động thí nghiệm thất, đứng từ trên cao, cả bộ tộc Độc Lang Tộc ở phía xa xa đều nằm trong tầm mắt, ước tính bằng mắt cũng đạt cự ly phải tới ba nghìn thước.

Phó Thư Bảo cũng không đi tìm nơi thích hợp để thí nghiệm cung nữa, liền đứng trên cửa sơn động thí nghiệm thất giương cung lắp tên, nhắm về phía một gốc đại thụ mơ hồ mà bắn một mũi.

Đầu tiên là tiếng cung reo khi kéo cung. Lập tức dây cung chấn động, mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn liền rời dây mà đi. Không khí quanh nó nhất thời bị đốt cháy. Mũi tên bay trong không khí cũng kéo theo một đuôi lửa dài màu đỏ, lóe lên rồi biến mất, như là tia chớp trong đêm mưa vậy.

Mũi tên sau khi bắn ra, bởi khoảng cách quá xa mà không thể nào thấy rõ nó đã trúng mục tiêu hay chưa. Độc Âm Nhi dường như còn lo lắng về điểm này hơn cả Phó Thư Bảo.

- Bảo ca, chúng ta cùng đi xem một chút.

Hai người lao đi, chẳng mấy chốc đã chạy tới một gốc cây già ở bên ngoài bộ tộc Độc Lang Tộc. Vừa nhìn lại, hai người đều kinh ngạc tới há hốc mồm. Chỉ thấy trên thân cây to như cái chậu có một cái lỗ to hơn hai bàn tay, liếc mắt một cái đã có thể nhìn xuyên qua. Nơi mũi tên xuyên qua cũng cháy đen, vết cắt bóng loáng, giống như được mài nhẵn tỉ mỉ vậy.

Sau đó, Độc Âm Nhi cẩn thận tìm được ở cách cây khô kia năm mươi bước một mũi tên cắm trong bùn đất. Cự ly năm mươi bước này cộng với cự ly từ sơn động thí nghiệm thất đi ra, Phó Thư Bảo đã có một nhận thức mới về cự ly xạ kích của Thiên Trúc Cung. Đó không phải là một ngàn bảy trăm thước như hắn dự kiến mà là cự ly hai ngàn thước.

Thiên Trúc Cung, xứng đáng với cái tên Cung Bắn Tỉa!

- Một cây cung mạnh mẽ như vậy, e rằng cả bì giáp từ da Ngân Ti Tầm Mãng trên người chúng ta cũng không ngăn cản được đâu nhỉ?

Sửng sốt nửa ngày, Độc Âm Nhi mới kinh ngạc nói ra cảm thụ trong lòng.

Cường độ của nhuyễn giáp da Ngân Ti Tầm Mãng tất nhiên có thể ngăn cản đao kiếm bình thường đâm vào, thậm chí là vũ khí Lực Luyện Khí nhiều nhất cũng chỉ tạo thành vết xước hay vết thủng.

Nhưng nó bất lực đối với một số vũ khí Lực Luyện Khí cao cấp, cho nên càng đừng nói với tổ hợp Lực Luyện Khí cung như Thiên Trúc Cung. Đáp án khẳng định là tuyệt đối không cách nào ngăn cản nổi. Chẳng qua Phó Thư Bảo cũng không nỡ bỏ nhuyễn giáp da Ngân Ti Tầm Mãng ra thử một chút.

Dù sao thì Thiên Trúc Cung trên tay hắn cũng chỉ có mình hắn mới có thể kéo được, cho nên chỉ có mình hắn bắn được chứ không ai bắn được hắn. Thí nghiệm này không cần làm, biết đại khái là được rồi.

- Âm Nhi, chuyện Thiên Trúc Cung này chỉ có những người thân tín cạnh chúng ta mới được biết, không thể tiết lộ cho người ngoài một chút nào. Thứ này là thứ tốt nhất để săn giết những mục tiêu cao cấp hơn chúng ta, bại lộ sẽ giảm tác dụng.

Phó Thư Bảo nghĩ ngợi rồi nói.

Độc Âm Nhi gật gật đầu:

- Ta sẽ chú ý chuyện này.

Lúc hai người đang nói, một người trong đại đội chiến sĩ tác chiến đặc chủng đột nhiên chạy lại, thần sắc bối rối nói:

- Âm Nhi đội trưởng, không tốt rồi...

Lông mày Độc Âm Nhi nhướng lên.

- Ta dạy các người thế nào hả? Mặc dù đối mặt với thiên quân vạn mã cũng không thể bối rối. Có chuyện gì khiến các người bối rối hả?[/CHARGE]

244. Chương 244

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 244: Nhất tiễn xạ Kim Điêu (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Chiến sĩ Độc Lang Tộc chạy tới gần, thở hổn hển hai tiếng mới nói:

- Kim Điêu đã mười năm chưa ra khỏi tổ giờ lại xuất hiện, lúc này đang bay trên bầu trời chúng ta. Có kỵ sĩ Độc Lang Kỵ đã bị nó công kích trọng thương rồi.

Ngừng lại một chút, hắn lại nói:

- Tộc trưởng Độc Hoạt đã dẫn người đuổi tới nhưng tốc độ phi hành của con Kim Điêu này quá nhanh, Độc Hoạt tộc trưởng cũng không có cách nào bắt được nó. Cho nên tộc trưởng mới cố ý bảo ta tới tìm cô gia...

Mặt Độc Âm Nhi hơi hồng lên, tâm lý dù có hơi ngượng ngùng nhưng ngoài miệng vẫn không thềm nhận thân phận cô gia của Phó Thư Bảo, chỉ nói:

- Tìm hắn làm gì?

Chiến sĩ Độc Lang Tộc còn chưa nói, Phó Thư Bảo đã cười bảo:

- Tìm ta là muốn ta mời Thánh tộc trưởng ra tay phải không?

Trong Độc Lang Tộc, cho dù kẻ nào nói Độc Vô Song cũng không thềm nghe, chỉ có con trai này của nàng nói là chưa bao giờ từ chối.

Chiến sĩ Độc Lang Tộc này gật gật đầu:

- Thật sự là như vậy. Chỗ Thánh tộc trưởng... Chúng ta cũng không dám đi.

- Không cần mẹ ta ra tay, có Thiên Trúc Cung này, ta vừa lúc có thể dùng con Kim Điêu này thử uy lực của nó một chút.

Phó Thư Bảo cười sáng khoái.

- Mau dẫn đường đi.

- Cô gia, người... Có được không?

Chiến sĩ Độc Lang Tộc hơi ngạc nhiên nhìn Phó Thư Bảo, cũng không dẫn đường luôn. Đúng là kể cả Độc Hoạt là Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực còn không hạ được con Kim Điều kia, một tên tiểu tử như hắn, tu vi lực lượng mới chỉ đạt cảnh giới Luyện Nguyên Tố, hắn có thể làm được không?

- Còn đứng đó làm gì? Không dẫn đường đi!

Thấy chiến sĩ Độc Lang Tộc dùng ánh mắt hoài nghi nhìn phu quân tương lai của mình, Độc Âm Nhi lập tức tức giận.

- Vâng!

Chiến sĩ Độc Lang Tộc lúc này mới tỉnh lại, vội vàng xoay người dẫn đường.

Phó Thư Bảo cũng không phải loại người bụng dạ hẹp hòi không độ lượng. Chiến sĩ Độc Lang Tộc kia hoài nghi như vậy cũng là chuyện rất bình thường, lập tức không nói nhiều, vác Thiên Trúc Cung đi cùng Độc Âm Nhi.

Kim Điều trong Linh Thú Chí có chú giải, thân lớn như trâu, cánh mở ra rất rộng. Kim Điều trưởng thành sải cánh đạt tới hơn hai mươi thước, hơn nữa Linh Thú Lực Đan có đặc tính kim, lông toàn thân như thép, đao kiếm không chém nổi, tốc độ phi hành cực nhanh, lực công kích cực kỳ mạnh mẽ, có thể xưng là bá vương trên không trung.

Linh thú như vậy, chỉ cần nó không xuống dưới đất thì đúng là cả Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực như Độc Hoạt cũng không có cách nào bắt được nó. Trên mặt đất không cách nào công kích hiệu quả, mà mượn cánh lực lượng phi hành lên trời cao cũng chẳng thể bắt kịp tốc độ phi hành của Kim Điều.

Xuyên qua một khu rừng, đi đến trên một vùng đất bằng phẳng. Nơi này chính là đồng ruộng nuôi sống hơn hai ngàn người Độc Lang Tộc. Đất đai phì nhiêu, nguồn nước sung túc, mỗi chỗ đều là ruộng tốt, chẳng qua số lượng cũng không nhiều lắm, nhiều nhất chỉ được ba trăm mẫu.

Năng lực nông nghiệp trước mắt của Độc Lang Tộc thì gần như mới chỉ ở trình độ nguyên thủy, một mẫu ruộng muốn nuôi sống được bảy tám tộc nhân Độc Lang Tộc đúng là một chuyện không có khả năng.

Vừa tới khu ruộng lúa, nhìn từ xa đã thấy một đám chiến sĩ Độc Lang Tộc đang đứng nghiêm chỉnh trên mặt đất. Chẳng những đại đội đặc chủng do Độc Âm Nhi thống lĩnh đang ở đây mà cả Thập Bát Lang Kỳ cũng đang ở nơi này. Đầu lĩnh là Độc Hoạt. Ông ta lúc này đang ngẩng đầu nhìn con quái vật khổng lồ bay quanh trên trời cao, lông mày nhíu lại, hiển nhiên là hận nghiêng răng nghiêng lợi mà không có chỗ xả.

Trong tích tắc khi đưa mắt lên bầu trời, Phó Thư Bảo lập tức cả kinh. Chỉ thấy con Kim Điều nọ màu vàng óng, nhìn dưới ánh mặt trời chói mắt lại có hiệu quả ẩn hình. Mà khi nó đập cánh, ánh mặt trời phản xạ từ bộ lông thép đao kiếm không thể phá của nó chiếu xuống, vô cùng chói mắt!

- Tộc trưởng, cô gia và Âm Nhi tỷ tới rồi!

Chạy nhanh trên đường, chiến sĩ Độc Lang tộc nọ liền cao giọng gọi.

Độc Hoạt quay đầu lại, lông mày nhíu lại.

- Sao lại chỉ có hai người các người? Thánh tộc trưởng đâu?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta không đi nhờ Thánh tộc trưởng nhưng ta có thể giúp các người giải quyết vấn đề này.

- Người sao?

Khóe miệng Độc Hoạt không khỏi hiện lên nụ cười khổ.

- Sự thông minh tài trí của người thì ta đã biết, ta cũng biết hiền phú của người về phương diện tu luyện cực cao. Nhưng với năng lực bây giờ của người, muốn đối phó với con Kim Điều mà kể cả ta cũng không có biện pháp nào này thì e rằng không được.

Sự thật là không chỉ Độc Hoạt biểu hiện thái độ nghi vấn đối với sự tự tin của Phó Thư Bảo mà kể cả đoàn chiến sĩ Độc Lang tộc và thập bát Độc Lang Kỳ bên cạnh hắn cũng lộ vẻ nghi vấn, thậm chí là thái độ khinh miệt. Mặc dù Phó Thư Bảo đã biểu hiện ra sự hữu hảo lớn nhất với Độc Lang Tộc bọn họ, giúp bọn họ cải tạo giống lúa, nhưng vẫn còn chưa biến thành cơm ăn vào bụng.

Chuyện này vẫn là một việc đáng nghi ngờ. Cho nên một số thanh niên có ảo tưởng ôm được đệ nhất mỹ nữ Độc Lang Tộc Độc Âm Nhi vẫn có thái độ bài xích với khách ngoại lai Phó Thư Bảo.

Nhưng bọn họ ngại uy nghiêm của Thánh tộc trưởng và thái độ si mê không thay đổi của Độc Âm Nhi nên mới đành giấu cảm nhận của mình trong lòng, không biểu lộ ra mà thôi. Nhưng hiện giờ Phó Thư Bảo lại tự động tới chờ người ta đánh, tất nhiên đám tộc nhân Độc Lang Tộc có ý nghĩ này liền biểu lộ vẻ khinh miệt và nghi vấn trong lòng ra, không lãng phí một chút cơ hội tự nhiên được đưa tới.

Việc này Phó Thư Bảo không phải không biết nhưng đối mặt với nhiều ánh mắt nghi ngờ và khinh miệt như vậy, hắn vẫn biểu hiện rất bình tĩnh. Thật ra hắn đang lập uy vọng cho mình, để cho đám chiến sĩ Độc Lang tộc sắp đi theo mình tin phục triệt để vào năng lực của mình.

Vừa ngẩng đầu lên nhìn Kim Điều đang bay vòng tròn trên trời cao, Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tộc trưởng, ngài có cách nào làm cho nó bay thấp xuống một chút không?

Dùng mắt đánh giá thì cự ly giữa Kim Điều và mặt đất e rằng phải đạt chừng ba nghìn thước. Độ cao như vậy, hơn nữa tốc độ bay rất nhanh, mặc dù hắn có Thiên Trúc Cung trong tay cũng không thể bắn hạ được.

Trong lòng Độc Hoạt máy động, lúc này mới chú ý tới Thiên Trúc Cung trong tay Phó Thư Bảo, nhìn hai cái rồi nghĩ tới một điều gì đó, nói:

- Tiểu Phó, trên tay người là Lực Luyện Khí cung sao?

Phó Thư Bảo đáp:

- Đúng thế. Đoàn trưởng Hồ Linh chế tạo cây cung này mất nửa năm, ta lại dùng thời gian năm ngày hoàn thành luyện chế cuối cùng, mãi tới sáng sớm nay mới có thể coi là hoàn thành. Vừa hay gặp Kim Điều, ta muốn lấy nó thử cung.

- Cầm tới cho ta xem một chút.

Nhân lực của Độc Hoạt hiển nhiên rất cao nhưng trên Thiên Trúc Cung này, hắn lại thấy như toàn mây mù.

Phó Thư Bảo rất hào phóng đưa Thiên Trúc Cung tới, lại hơi khiêm tốn nói:

- Cây cung này tên là Thiên Trúc Cung, ta thiết kế hoàn toàn dựa vào tưởng tượng, cho nên xin tộc trưởng đừng chê cười.

Độc Hoạt thật ra cũng rất vừa lòng với thái độ khiêm tốn của cháu rể tương lai, chẳng qua mặt cũng không đổi sắc, nhận lấy Thiên Trúc Cung mà Phó Thư Bảo đưa tới, nhìn kỹ. Nhưng vừa nhìn một cái, trong lòng hắn lại càng nghi hoặc hơn. Với thân phận Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hạng Lực, lấy nhiều năm kinh nghiệm luyện chế Lực Luyện Khí như hắn, nhất thời lại không nhìn ra đường lối của Thiên Trúc Cung này chút nào!

Lúc này Độc Âm Nhi nói:

- Gia gia, hay người thử Lực Luyện Khí cung này của Bảo ca một chút xem, không chừng một tên có thể bắn rơi con Kim Điều kia xuống đấy.

- Hả? Cầm tên tới đây, ta thử một chút.

Độc Hoạt cũng không tìm hiểu đường lối của Thiên Trúc Cung nữa, cứ cầm ra thử là biết ngay còn gì?[/CHARGE]

Phó Thư Bảo liếc Độc Âm Nhi một cái, thấy nàng len lén nháy mắt với mình, trong lòng nhất thời sáng như tuyết, âm thầm nói:

- Còn chưa chính thức gả cho ta mà đã biết nghĩ cho ta rồi. Nàng biết Thiên Trúc Cung này chỉ ta mới có thể kéo được, muốn để tộc trưởng Độc Hoạt thử cung, không phải cố tình làm xấu mặt gia gia nàng trước mặt nhiều người sao?

- Thiệt là, không nghe thấy gia gia ta nói gì sao?

Thấy Phó Thư Bảo không động đây, Độc Âm Nhi đẩy nhẹ hần một chút.

- Tộc trưởng, tên đây.

Phó Thư Bảo lúc này mới rút một mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn ra đưa cho Độc Hoạt. lần này Độc Âm Nhi giúp hần lập uy vọng, đồng ời hần cũng không cách nào từ chối yêu cầu của Độc Hoạt, cho nên cũng chỉ còn có cách làm theo, đi một bước thì tính một bước vậy.

Nhận lấy mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn của Phó Thư Bảo, Độc Hoạt hô một tiếng, xoay một cái trầm thất lưng kéo cung.

Chẳng qua vừa kéo một cái hần đã kinh ngạc. Theo hần thấy thì đây chỉ là một cây đoản cung mà thôi, với thực lực của hần thì cho dù Lực Luyện Khí cung cũng phải kéo căng hết cỡ. Đó cũng là chuyện nhẹ nhàng bình thường. Nhưng sự thật là ngược lại. Hần lôi kéo mạnh như vậy mà dây cung lại chẳng nhúc nhích chút nào!

- Kỳ quái thật...

Độc Hoạt làm sao tin được chuyện kỳ dị trước mắt này, lại hô một tiếng nữa, vận dụng lực lượng toàn thân kéo cung. Như vậy, toàn bộ lực lượng thân thể và Luyện Vinh Hằng Lực của hần đã phải đạt tới ba vạn cân khí lực!

Vù vù! Dưới lực lượng mạnh mẽ, Thiên Trúc Cung hơi uốn cong nhưng cũng chỉ được khoảng một phần năm, căn bản không đạt tới yêu cầu bắn tên!

- Ha ha! Cây cung người luyện chế vô dụng rồi. Không thể kéo cung, không ai bắn được thì người còn trông cậy vào nó để bắn Kim Điều sao?

Độc Hoạt bật cười. Hai lần thử, hần đã kết luận đây là một phế phẩm.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Có khi phương pháp tộc trưởng dùng không đúng thôi. Kéo cây Thiên Trúc Cung này cần có kỹ xảo.

Độc Hoạt căn bản không tin, đưa Thiên Trúc Cung cho Phó Thư Bảo.

- Tiểu tử, nếu người có thể kéo cung, sau lễ thành hôn của người và Âm Nhi, lão phu sẽ tặng các người một phần đại lễ. Nếu người không được thì rõ là người nói khoác rồi.

- Gia gia, nói lời không được nuốt lời đâu nhé.

Độc Âm Nhi vội vã nói.

- Cái con nhóc này, còn chưa gả đi đã nói giúp hần rồi, không biết xấu hổ à?

Độc Hoạt trêu chọc.

Phó Thư Bảo nói.

- Cưới được Âm Nhi đã là trời cao ban phúc cho ta. Ta không cần đại lễ gì của tộc trưởng cả, chỉ muốn giúp các người giải quyết vấn đề mà thôi. Như vậy đi, nếu như ta kéo được cung thì tộc trưởng chỉ cần dụ Kim Điều xuống dưới hai ngàn thước là được.

- Con Kim Điều này là một đại họa của Vụ Tráo Chiếu Trạch chúng ta, mười năm trước thường xuyên đánh trộm tộc nhân của chúng ta nhưng chúng ta lại không tìm được sào huyệt của nó. Hơn nữa tốc độ phi hành của nó cực nhanh, ta cũng không có cách nào bắt được nó cả. Lần này con súc sinh này ẩn nấp mười năm, e rằng đã tiến hóa từ cấp phổ linh tới chánh linh rồi. Chẳng qua nếu người có thể tự tin dùng cây cung này bắn hạ được nó, ta vẫn có biện pháp dụ nó hạ xuống.

Độc Hoạt nói.

Nói nửa ngày, hắn vẫn chưa tin là Phó Thư Bảo có thể kéo được cây Thiên Trúc Cung mà hắn đã nhận định là phé phẩm này.

Không nói gì thêm, Phó Thư Bảo liền đặt mũi tên lên dây cung, lập tức hạ thất lưng lòi kéo. Chỉ nghe Thiên Trúc Cung reo vù vù một tiếng, dây cung đã bị hắn kéo căng hết cỡ.

Hoàn toàn bất ngờ.

- Tiểu Phó, người...

Miệng Độc Hoạt không đóng lại được nữa.

- Tộc trưởng, người trước tiên dụ con Kim Điêu kia xuống đã nhé.

Phó Thư Bảo cười nói. Nguyên nhân cụ thể thế nào, hắn nếu giải thích ra thì khẳng định sẽ có hiệu quả ngược lại. Nhưng Độc Hoạt hỏi Độc Âm Nhi, do cháu gái bảo bối của hắn giải thích, như vậy lại có hiệu quả khác rồi.

- Tốt lắm. Hiện giờ ta sẽ dụ con súc sinh kia xuống.

Độc Hoạt đột nhiên vọt lên không. Cơ thể còn chưa có dấu hiệu rơi xuống, hắn đã tung đôi cánh lực lượng, vọt lên bầu trời.

Tộc nhân Độc Lang Tộc dưới mặt đất hoan hô ầm ầm.

Kim Điêu xoay quanh trên trời cao phát hiện Độc Hoạt đang bay về phía nó, kêu vang một tiếng, đột nhiên thu đôi cánh thép thật lớn lại, cúi đầu lao xuống. Trên mặt đất tất nhiên nó không phải đối thủ của Độc Hoạt nhưng trên bầu trời, đó là lãnh địa nơi nó luôn hoành hành vô kỵ rồi, làm gì có chuyện để một nhân loại ngang ngược chứ?

Tốc độ của Kim Điêu cực nhanh, giống như một tia chớp màu vàng! Mặc dù cách cự ly cả ngàn thước nhưng tiếng xé gió do nó cúi người vọt xuống vẫn truyền tới tai mọi người rất rõ, khiến cho người ta không khỏi sợ hãi!

Trên bầu trời không có chỗ mượn lực, ngay cả Độc Hoạt cũng không dám đón đỡ công kích từ trên xuống của Kim Điêu. Lúc này Kim Điêu vọt xuống, hắn vội vàng bay về phía mặt đất.

Nhưng cánh lực lượng của nhân loại làm sao có thể so sánh với đôi cánh thép quét ngang bầu trời của Kim Điêu chứ? Tốc độ chênh lệch quá lớn.

Càng lúc càng gần, mắt thấy Kim Điêu sắp tới lưng Độc Hoạt, đột nhiên hắn trở tay đánh một quyền tới. Bầu trời lập tức vang lên tiếng nổ trầm trầm. Một quyền của hắn đánh mạnh lên thiết giáp của Kim Điêu, nhưng đối phương giống như không bị ảnh hưởng gì, thân thể khổng lồ ầm ầm áp xuống, thế như lôi đình vạn quân!

Chẳng qua mượn lực phản chấn của một quyền này, cơ thể Độc Hoạt hạ xuống nhanh hơn nhiều, vèo một cái liền thoát khỏi phạm vi công kích lần thứ hai của Kim Điêu. Lúc này vị trí của hắn và Kim Điêu đã nằm trong phạm vi công kích hữu hiệu của Thiên Trúc Cung.

Kim Điêu làm sao có thể cho Độc Hoạt chạy trốn nhẹ nhàng như vậy được. Đôi cánh thép thật lớn của nó đột nhiên vùng mạnh. Tốc độ của nó cũng tăng vọt, trong nháy mắt đã áp sát tới khoảng không sâu lưng Độc Hoạt!

- Gia gia cẩn thận!

Lòng bàn tay Độc Âm Nhi đã toát đầy mồ hôi lạnh.

Ngay lúc này, Phó Thư Bảo lại kéo dây Thiên Trúc Cung, mắt trái nheo lại thành một đường thẳng, mắt phải áp sát thân cung, cùng mũi tên hình thành một đường thẳng. Đầu Xà Nha Tiên chỉ thẳng vào con Kim Điêu gây sự kia!

Vù! Một tiếng xé gió truyền ra. Khoảng không quan thân thể Phó Thư Bảo đột nhiên nóng bừng. Mũi tên bắn ra kia dường như đã nhóm lên ngọn lửa vậy.

Tốc độ phi hành của mũi tên quá nhanh, so với tốc độ phi hành của Kim Điều phải gấp vài lần. Tộc nhân Độc Lang Tộc trên mặt đất, kể cả Độc Âm Nhi đều không thể nhìn thấy quỹ tích phi hành của mũi Bách Luyện Kim Cương Xà Nha Tiễn nhưng Độc Hoạt đang tránh né Kim Điều trên bầu trời lại cảm thấy một luồng lửa bay sạt qua da đầu hần.

Trong tích tắc, hần còn như nhìn thấy một ánh lửa, chẳng qua chỉ thế mà thôi. Sau đó hần đột nhiên nghe thấy Kim Điều phía sau phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

- Có máu rồi. Có thể thấy là bắn trúng rồi, nhưng một tên này dường như cũng không làm nó bị thương hần. Đáng tiếc thật.

Độc Hoạt cũng rất thất vọng. Nhưng ngay lúc Kim Điều đang bỏ chạy về hướng trời cao, không biết vì cái gì, sau khi kêu thảm xong, hai cánh thép thật lớn lại mất đi sức đập, cơ thể ầm ầm rơi xuống mặt đất.

Ầm! Bụi đất tung bay. Cơ thể Kim Điều đập xuống mặt đất, tạo thành một cái hố lớn, tính ra sức nặng không dưới năm nghìn cân!

Tộc nhân Độc Lang Tộc dưới mặt đất đồng thời hoan hô ầm ĩ. Con Kim Điều này mười năm trước liên tục xâm phạm Độc Lang Tộc nhưng dựa vào ưu thế tuyệt đối trên không trung mà không thể bị bắt. Hiện giờ cục tức trong lòng đã được giải tỏa rồi. Ánh mắt bọn họ trước kia còn nghi vấn và khinh miệt nhưng hiện giờ, trong tích tắc Kim Điều rơi xuống, ý nghĩ của bọn họ đã thay đổi triệt để.[/CHARGE]

245. Chương 245

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 245: Cơm giao bôi

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Độc Hoạt thu đôi cánh lực lượng trên lưng lại, đáp xuống trước mặt Phó Thư Bảo, bàn tay to vỗ bả vai hần, cười ha hả nói:

- Tiểu tử, tốt lắm. Ngày thành hôn của ngươi và Âm Nhi, gia gia ta nhất định sẽ tặng một phần đại lễ!

- Gia gia

Lúc này thái độ Độc Âm Nhi lại khác thường, bắt đầu xấu hổ.

- Ha ha ha, ngươi xấu hổ cái gì chứ. Một lang quân xuất sắc như vậy, e rằng ngươi còn hận không thể được gả cho sớm ấy chứ nhỉ?

Độc Hoạt lại cười nói.

- Gia gia...

Người trêu mình chính là gia gia mình, Độc Âm Nhi cũng không làm gì được, đôi mắt đẹp cầu cứu Phó Thư Bảo, lại thấy tên vô lương tâm kia đang đắc ý nhìn mình, có ý phụ họa với gia gia mình, trong lòng buồn bực. Nàng đột nhiên giơ chân, đập một cú lên chân tên nam nhân vô lương tâm này.

- Ái gia...

- Ha ha ha...

Độc Hoạt nhìn thấy lại cười lớn. Cháu gái bảo bố nhà mình rất cực tìm được rể hoàn mỹ, làm gia gia như hần còn không cao hứng sao? Nhưng giờ phút này trong lòng hần vẫn không ngừng nghĩ tới cây Thiên Trúc Cung trong tay Phó Thư Bảo.

Một Lực Sĩ cấp Luyện Nguyên Tố Lực mà có thể luyện chế một cây cung mạnh mẽ như vậy, một tên bắn hạ cả Kim Điều toàn thân như thép. Mà quan trọng là ngay cả Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực như hần cũng không cách nào kéo cung được!

Chuyện này rốt cục là thế nào?

o0o

Chuyện một tên bắn hạ Kim Điều đã giúp Phó Thư Bảo tạo lập uy vọng trong lòng nhiều tộc nhân Độc Lang Tộc. Vậy nên sau này dù hần ở chỗ nào của Độc Lang Tộc thì chỉ cần tộc nhân Độc Lang Tộc thấy hần cũng đều chủ động chào hỏi hần, thái độ khiêm tốn, lễ phép. Đây là một loại uy vọng thành lập dựa vào thực lực.

Độc Hoạt rốt cục cũng từ chỗ Độc Âm Nhi biết được bí mật của Thiên Trúc Cung, kể cả bản vẽ cấu tạo của nó. Chẳng qua cũng giống như Độc Âm Nhi, hần nhìn thế nào cũng không thể hiểu được công thức tính toán và thiết kế tương quan tới từ thế giới khác kia.

Sau sự kiện luyện chế thành công Thiên Trúc Cung và một tên bắn rơi Kim Điều, Phó Thư Bảo vẫn rất khiêm tốn, cũng siêng năng phi thường. Mỗi ngày hần đều lai tạo lúa non, cũng đều tiến hành tu luyện lực lượng dù sớm hay muộn. Ngoài việc buổi tối dùng Thạch hạch Linh vẫn thạch để tu luyện ra, mỗi ngày hần đều tập thêm cả kỹ nghệ cung tiễn.

Một tên bắn hạ Kim Điều cũng không khiến cho hần tự mãn. Điều hần muốn chính là một tên bắn rơi mạng Mạc Khinh Vân hay lấy mạng già của tộc trưởng Xà Nhân tộc Kim Dịch! Loại chúng đó, chỉ có gia tăng luyện tập, gia tăng luyện tập mới được.

Thời gian một tháng nhanh chóng trôi qua. Lúc non trong sơn động nuôi trồng đã trở thành lúa, sau đó trở bông. Dưới Luyện Nguyên Tố Lực của Phó Thư Bảo bồi dưỡng, chu kỳ trưởng thành của chúng ngắn hơn ba phần tư. Đây là một tốc độ tăng trưởng khiến người ta khó có thể tin nổi.

Tới khi lúa chín, đi đến trong sơn động nuôi trồng xem có thể thấy cả một hang núi tràn ngập lúa vàng.

Nhìn đám lúa này, Độc Hoạt vẫn không thể tin cảnh kỳ diệu mà mình đang thấy. Chẳng qua từ độ lớn của hạt thóc, hần cũng đã nhận ra, giống lúa được Phó Thư Bảo cải tạo đã có sản lượng gấp mười lần của Độc Lang Tộc trước đây.

- Phó, loại lúa này... Thật sự không có vấn đề gì chứ?

Chu kỳ sinh trưởng ngắn hơn ba tháng, Độc Hoạt thật sự lo lắng là giống lúa này sẽ có biến hóa gì đó khó có thể dự đoán được.

- Có vấn đề gì hay không thì chúng ta thử một chút chẳng phải sẽ biết ngay sao?

Phó Thư Bảo cười nói, thuận tay hái một bông lúa. Với tri thức của hần tại phương diện này, hơn nữa còn có cái kính hiển vi sơ sài kia, hần muốn phán đoán ra loại lúa này có vấn đề gì hay không thật ra là một chuyện đơn giản phi thường.

Độc Hoạt cũng thuận tay hái một bông lúa, nhìn hạt lúa chỉ chút, hơi ngẩn ra. Chỉ thấy hạt gạo căng tròn, sáng bóng, giống như trân châu lấp lánh. Mùi hương nhàn nhạt ập vào mũi, khiến cho lòng người không khỏi chấn động.

Như vậy còn chưa tính. Hần ẩn hiện cảm thấy trong hạt gạo này phát ra một tia linh khí.

- Phó, loại lúa này trải qua sự bồi dưỡng của người, không ngờ lại có cả linh khí. Thế này là thế nào?

Dù có nhiều kinh nghiệm thì Độc Hoạt vẫn không nghĩ ra được nguyên nhân của chuyện này.

- Ta dùng năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng loại lúa này. Chúng hấp thu năng lượng của ta mà sinh trưởng, hiển nhiên sẽ xuất hiện một chút biến dị lưu lại. Đây cũng là nguyên nhân khiến chúng có linh

khí. Nhưng một chút linh khí này cũng không ảnh hưởng tới sự sinh trưởng của chúng. Ta thấy chút linh khí này còn có thể đề cao khả năng chống thiên tai của nó, ngược lại còn là một chuyện tốt nữa.

Phó Thư Bảo giải thích.

- Như vậy khiến ta cũng không nhịn được mà muốn nấu một nồi cơm, có được không?

Độc Âm Nhi nói giọng tham ăn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Loại lúa này cũng đủ để các người trồng xuống ruộng rồi, cầm một chút về ăn cũng chẳng sao. Nhưng người biết nấu cơm sao?

Độc Âm Nhi lườm Phó Thư Bảo đầy quyền rũ.

- Coi thường người ta à? Để ta nấu ngon rồi người đừng có ăn, nếu không ta sẽ hạ độc đó.

Phó Thư Bảo: "..."

Cười cười, mấy nông phu của Độc Lang Tộc đi theo Phó Thư Bảo và Độc Hoạt tới đây bắt đầu nhận lúa giống. Những lão nông này trồng lúa cả đời, cho tới bây giờ cũng chưa thấy loại lúa thế này bao giờ, nhất thời tiếng cười vang lên không ngừng, cũng tán dương Phó Thư Bảo không dứt miệng.

Sau chuyện một tên bắn hạ Kim Điều, Phó Thư Bảo lại thành lập được một loại uy vọng khác đối với tộc nhân Độc Lang Tộc. Lai tạo lúa nước thành công, hẳn có thể giúp hai ngàn tộc nhân Độc Lang Tộc đủ ăn. Công ơn như vậy còn lớn hơn việc bắn hạ Kim Điều nhiều.

Lúc này đúng là thời kỳ thích hợp để trồng cấy, hạt giống được nhận về xong liền được đem gieo. Nhưng trình độ nông nghiệp nguyên thủy của Độc Lang Tộc còn xa mới đạt yêu cầu của Phó Thư Bảo. Hắn liền gọi một số nông phu Độc Lang Tộc trẻ tuổi tới, tự mình giảng giải cho bọn họ một chút tri thức nông nghiệp.

Đương nhiên tri thức này vốn tới từ một thế giới còn nông nghiệp tiên tiến, mạnh hơn phương thức trồng cấy của Độc Lang Tộc hiện giờ không biết bao nhiêu lần.

Cứ như vậy, nhìn Phó Thư Bảo nói chuyện rõ ràng, giảng giải cách trồng cấy, hai ông cháu Độc Hoạt và Độc Âm Nhi đều cảm thấy mơ hồ. Biểu hiện của Phó Thư Bảo tại phương diện thiên phú tu luyện lực lượng đã rất kinh người rồi nhưng hắn mới là một thiếu niên mười tám tuổi, thế nào lại có nhiều kinh nghiệm trong phương diện trồng trọt thế chứ?

Tóm lại, trong mắt hai ông cháu này, Phó Thư Bảo đã biến thành một tồn tại đầy mê hoặc.

Chẳng qua nhìn Phó Thư Bảo nghiêm chỉnh như vậy, lại thấy mấy nông phu Độc Lang Tộc chăm chú nghe giảng, dù trong lòng Độc Hoạt và Độc Âm Nhi có nhiều nghi vấn nhưng cũng không quấy nhiễu hắn giảng giải. Độc Hoạt tự mình giúp nông phu Độc Lang Tộc nhận lúa giống, Độc Âm Nhi cầm ít lúa đi nấu cơm cháo, ai cũng bận rộn cả.

Qua một hồi lâu, lúa giống trong sơn động nuôi trồng đã được nhận hết, mấy nông phu Độc Lang Tộc có năng lực tiếp thu tương đối tốt cũng học được một ít kiến thức về ủ phân bón ruộng, quản lý canh tác. Việc này nhìn như đơn giản nhưng lại có tác dụng mấu chốt. Trước kia vốn Phó Thư Bảo định dùng thổ pháp chế tạo ít phân bón cho Độc Lang Tộc trồng cấy nhưng suy nghĩ kỹ hắn lại bỏ qua ý nghĩ này.

Tất cả thế giới đều có thiên nhiên như thế, hắn không muốn phá hoại sự cân bằng ở đây. Mặt khác dùng phân bón hóa học trồng trọt thì lương thực tạo ra cũng không tốt, thậm chí có khả năng còn phá hoại cả giống lúa hắn khổ công bồi dưỡng, có chút linh khí kia.

Cả đường cười nói vui vẻ trở về bộ tộc Độc Lang Tộc, mùi cơm Độc Âm Nhi nấu thơm phức đã ập vào mũi. Các lão nông đi nhận lúa giống đều có một phần. Đợi tới cuối cùng, Phó Thư Bảo đưa bát ra thì Độc Âm Nhi liền nói:

- Tiếc quá, không có cho người rồi.

Nhìn dáng vẻ khó chịu của Phó Thư Bảo, nàng chợt cười khúc khích một tiếng nói:

- Ai bảo người nghi ngờ năng lực nấu nướng của ta chứ? Phải biết rằng ta không chỉ biết chế độc mà nấu ăn cũng rất có tay nghề đó. Chẳng qua đúng là không còn phần người, nhưng người có thể ăn chung một chén với ta.

- Âm Nhi, thế có phải... Người ám chỉ ta không? Đây là cơm giao bôi hả?

Khuôn mặt Phó Thư Bảo tràn ngập nụ cười.

- Phì! Ta quyết định rồi, không cho người ăn nữa!

Mọi người cười vang

246. Chương 246

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 246: Đội quân sáu trăm người (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Giải quyết vấn đề giống lúa nước xong, công việc của Phó Thư Bảo lập tức ít đi nhiều. Chẳng qua hắn lại dùng càng nhiều thời gian vào việc tu luyện lực lượng và luyện tập kỹ nghệ bắn cung.

Trong mắt tuyệt đại đa số người Độc Lang Tộc, phu quân của Âm Nhi tiểu thư là một người siêng năng phi thường, học vấn đầy bụng, có lòng cầu tiến cực cao, đúng là một phu quân tương lai hoàn mỹ. Nhưng bọn họ không biết Phó Thư Bảo siêng năng như vậy đó là bởi hai lần bị đả kích thê thảm.

Lần đầu là chuyện bàn chuyện yêu đương với Độc Âm Nhi, một lần nữa là chuyện Chi Ni Nhã thất bại. Thế nên để có thể sớm tận hưởng tiệc tùng, hắn chỉ có thể tiến lên, tiến lên, không tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực thì thế không bỏ qua!

Lúa giống được gieo ra ruộng, ba trăm mẫu ruộng của Độc Lang Tộc liền xanh mướt, mạ non mọc nhanh nhìn mà vui mừng. Lại qua hơn một tháng nữa, lúc đó đám người cầm một trăm vạn kim tệ ra ngoài chiêu binh mãi mã gồm Lưu Chuẩn, Chu Di Mộng, Đan Thanh và Đế Thiếu Vũ cũng đã trở về lãnh địa của Độc Lang Tộc rồi.

Bọn họ mang theo một trăm người như Phó Thư Bảo yêu cầu. Chẳng qua người dùng một trăm vạn kim tệ chiêu mộ, tuyệt đối không phải thứ đơn giản.

Đặc sắc nhất chính là đội trăm người mà Đan Thanh chiêu mộ chứ không còn gì nghi ngờ nữa. Hắn không ngờ quay về quê hương hắn, từ thảo nguyên chiêu mộ một trăm tộc nhân của hắn Bọn họ đều là các kỵ mã có tu vi lực lượng nhất định, thấp nhất cũng là cấp Tinh Thần Lực, cao nhất đạt tới cảnh giới Nguyên Tổ Lực, thật sự là một lực lượng chiến đấu mạnh mẽ.

Chu Di Mộng chiêu mộ một đội một trăm người gồm những Lực Sĩ giác đấu tại trường giác đấu, đều lấy giá cao mà mua lại, xây dựng thành một đoàn. Cho nên đội trăm người mạnh mẽ, thân kinh bách chiến, không sợ tử vong này cũng là một lực lượng chiến đấu kinh khủng rồi.

So với đám sói tuần dật từ thảo nguyên mà Đan Thanh chiêu mộ, dù ngoại hình bọn họ không bằng nhưng về lực chiến đấu thì còn mạnh hơn một chút chứ không cần nghi ngờ gì nữa.

Đội trăm người mà Lưu Chuẩn chiêu mộ lại bất đồng, chỉ có hai mươi người là Lực Sĩ có thể chiến đấu, tám mươi người còn lại đều là thợ khéo trong các lĩnh vực, đặc biệt là thợ chế vũ khí và thợ mộc chế khí giới công thành, có cả thợ săn giỏi lần theo dấu vết.

Ngoài ra thì đội ngũ của hắn không ngờ còn có cả thương nhân giỏi buôn bán, nhân vật giỏi giao thiệp. Tóm lại, đội ngũ hắn mang về đều là đủ loại nghề nghiệp, nhân tài các mặt. Chẳng qua nhân tài dùng một trăm vạn kim tệ để chiêu mộ, dù không phải Lực Sĩ thì cũng đều tinh thông thứ khác, cũng là nhân tài cả.

Lưu Chuẩn dù sao cũng là người có kinh nghiệm trên ba mươi năm, suy nghĩ về các mặt không giống người trẻ tuổi. Thành lập thế lực một phương, chỉ có chiến sĩ biết chiến đấu tất nhiên là không đủ, còn cần nhân tài ở các mặt khác nữa.

Cũng chỉ có như vậy, một số vấn đề không thể giải quyết bằng chiến đấu mới được xử lý. Đồng thời, những nhân tài này có thể củng cố thế lực trong tương lai. Chính vì thế mà hắn mới đưa về đội ngũ một trăm người khác hẳn với người khác như vậy.

Đế Thiệu Vũ đưa về một đội quân một trăm người cũng rất khác thường, đều đã hơn ba mươi. Mỗi đội viên đều là chiến sĩ quân đội chính quy thân kinh bách chiến, giờ đã lui về hậu phương, cũng có tu vi lực lượng không tầm thường.

Tu vi lực lượng cao nhất trong đó không ngờ còn có Lực Sĩ cấp Linh Lực. Chẳng qua người này đã hơn bốn mươi. Nhưng nói về nhiều phương diện như kinh nghiệm thì tuổi tác lại có quan hệ trực tiếp, như vậy thì đội lính già này cũng xuất sắc phi thường, có lực chiến đấu không tầm thường.

Bốn người đi ra ngoài đều mang về đội ngũ trăm người mạnh mẽ. Trải qua một tháng chuẩn bị và chiêu mộ, Chi Ni Nhã cũng mang tới một chiến đội trăm người.

Chẳng qua nàng cũng sợ bị lừa, nên trực tiếp đưa người tới các thế lực của Thánh Đóa Lan Quốc trên Tú Quốc, thu thập năm mươi nữ tử tóc vàng rực, trong đó một bộ phận lớn nhất là gián điệp và chiến sĩ tinh nhuệ làm thích khách của Thánh Đóa Lan Quốc.

Bây giờ, lại có một đại đội tác chiến đặc chủng do chiến sĩ Độc Lang tộc tạo thành của Độc Âm Nhi, bên cạnh Phó Thư Bảo đã có đội quân sáu trăm người.

Mặc dù số lượng chỉ có sáu trăm nhưng mỗi chiến sĩ đều trải qua tuyển chọn kỹ càng, thực lực không tầm thường. Cho nên lực chiến đấu của đơn vị sáu trăm người này, những đoàn đạo tặc với quân đội cấp hai bình thường tuyệt đối không thể so sánh được.

Chiêu mộ đủ nhân mã rồi, Phó Thư Bảo cũng không vội vàng rời khỏi Độc Lang Tộc mà cho mỗi đơn vị trăm người và đại đội trưởng đi huấn luyện đặc chủng.

Mặc dù cho tới giờ hắn chưa bao giờ mang binh nhưng cũng biết một chút đạo lý trong đó. Lực chiến đấu đơn độc dù mạnh nhưng nếu không nghe lệnh, hành động tùy tiện trên chiến trường, như vậy chỉ có cái dừng của tán binh mà thôi. Đoàn kết phối hợp mới có thể hình thành lực chiến đấu cường đại. Cho nên huấn luyện quân sự là chuyện nhất định không thể tránh.

Thật ra đội ngũ của Lưu Chuẩn mang về cũng không phải là chuyện khiến Phó Thư Bảo cảm thấy kích động nhất. Ngay cùng trong ngày này, vào buổi tối, sau khi dùng Thạch hạch Linh vẫn thạch tu luyện, tu vi lực lượng của hắn sau khi tu luyện cường hóa nhiều lần tới mức quá tải đã âm thầm đột phá tầng ngăn của chúng tăng hai, tiến vào cảnh giới tầng ba.

Với tốc độ như vậy, hắn lại sáng tạo ra kỳ tích mới trong thế giới tu luyện lực lượng này, Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực trẻ nhất trong lịch sử khi chưa đầy mười chín tuổi.

Cảnh giới lực lượng tăng lên, không chỉ mang tới Luyện Nguyên Tố Lực tinh thuần và mạnh mẽ hơn, trường lực của hắn cũng từ ba mươi hai cân tăng lên tới bốn mươi cân. Lực lượng như vậy khiến Bào Khốc Thân Pháp của hắn thể hiện ra tốc độ giống như gió vậy!

Một đêm này Phó Thư Bảo mất ngủ.

Ngày hôm sau, đám người Lưu Chuẩn mang theo đội ngũ, huấn luyện theo yêu cầu của Phó Thư Bảo. Địa hình phức tạp và đầy nguy hiểm, nơi nơi đều là bẫy rập của Vụ Trảo Chiếu Trạch là địa phương tốt nhất

để huấn luyện chiến sĩ.

Như thế, mỗi đơn vị huấn luyện cũng bừng bừng lửa nóng, kiên quyết đề cao thực lực bản thân. Thật ra tâm lý mỗi đại đội trưởng đều không phục, muốn so đo với các đội ngũ khác. Cứ như vậy, cạnh tranh và so sánh cũng xuất hiện. Chẳng qua như thế chỉ khổ đám chiến sĩ được chiêu mộ mà thôi. Hôm nay đối chiến chân thật, ngày mai huấn luyện siêu cường, tóm lại là không dừng chút nào.

Nhưng cho cho dù cường độ huấn luyện ra sao thì các chiến sĩ được chiêu mộ về cũng không oán chút nào. Trong đó có một nguyên nhân rất quan trọng đó là thiếu gia cấp lương bổng cho bọn họ nhiều gấp mười lần những nơi khác, hơn nữa mỗi lần đối chiến thật mà chiến thắng thì sẽ lại phong thưởng rất nhiều.

Chuyện này khiến bọn họ cam tâm tình nguyện mà tăng cường thực lực của bản thân. Thu được phong thưởng hậu hĩnh như vậy, còn làm sao mà oán được gì nữa chứ?

Từ khi chiến đội sáu trăm người được hình thành, thời gian trôi đi cũng tương đối nhanh. Phó Thư Bảo đang chờ đợi cho đội ngũ của hắn càng trưởng thành và mạnh mẽ, vừa tu luyện lực lượng của bản thân. Đồng thời hắn lại tiến hành nghiên cứu và giải thích Luyện Bí Mật Thuật của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, tăng cường năng lực của hắn trên phương diện luyện chế Lực Luyện Khí.

Trong lúc này hắn cũng luyện chế vài thứ, chẳng qua không phải là vũ khí Lực Luyện Khí, cũng không phải là áo giáp Lực Luyện Khí mà là mấy món Lực Luyện Khí, khi truyền lực lượng vào có thể khiến tay chân ấm áp, thân thể nhẹ nhàng thoải mái như được mát xa.

Lực Luyện Khí như vậy, hắn tặng Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã mỗi người một cái. Chuyện này khiến trong lãnh địa Độc Lang Tộc có thêm hai mỹ nữ thích mát xa, kéo theo một đám nữ nhân hâm mộ, nhưng hai người kia đánh chết cũng không cho mượn. [/CHARGE]

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã qua bốn tháng.

Lúc này lúa giống mới đã chín vàng. Độc Hoạt tự tính sản lượng, kết quả khiến hắn giật mình. Ba trăm mẫu ruộng, mỗi mẫu ba nghìn cân thóc. Tổng cộng sản lượng được mười vạn cân thóc.

Sản lượng này không phải gấp mười lần trước kia mà đã gấp hai mươi lần! Mười vạn cân thóc đủ để hai ngàn tộc nhân Độc Lang Tộc ăn trong một năm rồi. Bởi vậy ánh mắt của cả Độc Lang Tộc đối với Phó Thư Bảo đã không còn giống như trước. Trước kia là kính nể, giờ sau khi lúa chín đã biến thành gần như đã là sùng bái rồi.

Hàng năm bọn họ sau khi gieo hạt đều cử hành cúng tế, kính dâng thần linh chúa tể sinh sản, nhưng cũng không có năm nào ăn no bụng. Vậy mà Phó Thư Bảo làm được điểm này, đối với tộc nhân Độc Lang Tộc mà nói, lúc này đã bắt đầu truyền tụng Phó Thư Bảo như thần linh hạ phàm. Các loại truyền thuyết ly kỳ lan ra. Truyền thuyết có thanh có sắc, cuối cùng truyền tới tai Phó Thư Bảo, khiến hắn dở khóc dở cười.

Đêm thu hoạch, Độc Lang Tộc cử hành một nghi thức chúc mừng long trọng, giết heo mổ dê, cả tộc ăn mừng. Kể cả đám chiến sĩ mà đám người Lưu Chuẩn mang về cũng dung nhập vào đó, không khí vui vẻ náo nhiệt.

- Phó, Độc Hoạt ta cả đời chưa phục ai ngoài Thánh tộc trưởng của chúng ta. Người là người ta bội phục thứ hai đấy. Tu vi lực lượng của người dù không bằng ta nhưng trên nhiều khía cạnh, ta có thúc ngựa cũng không đuổi kịp người đâu.

Uống rượu hoa quả của Độc Lang Tộc nấu, trên mặt Độc Hoạt nổi lên sắc đỏ nhạt. Những lời này hắn cũng đã nói ra được, nhìn cháu gái bảo bối Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo đang ngồi cạnh, cũng đang cười gì đó với hắn, giờ phút này Độc Hoạt cảm thấy tuổi già được an ủi rồi.

- Tộc trưởng, ngày mai chúng ta sẽ rời đi rồi.

Phó Thư Bảo nói. Thời gian xuất phát đã định từ trước. Trong năm tháng này, hắn giải quyết vấn đề gạo ăn cho Độc Lang Tộc, cũng nhận được kết quả tu luyện rất tốt, từ Luyện Linh Lực tăng hai tầng tới cảnh giới tầng ba. Cùng thời gian này, các chiến đội trăm người do đám người Lưu Chuẩn mang về cũng đã được huấn luyện, hình thành một lực chiến đấu cường đại. Bây giờ đã tới lúc phải xuất phát tới Hậu Thổ Thành rồi.

- Nhanh vậy sao?

Trong lòng Độc Hoạt cảm thấy mất mát.

- Ta ở lại Độc Lang Tộc cũng không còn việc gì, nhưng chuyện Quy Vân Tông và sư phụ Tú Lý của ta thì không thể không xử lý. Cho nên cũng đến lúc ta phải rời đi rồi.

Phó Thư Bảo nói qua.

- Nam nhi chí ở bốn phương. Người đã quyết định như vậy thì người phải làm thôi. Âm Nhi nhà ta vẫn phải nhờ người chăm sóc cho.

Độc Hoạt cũng không phải người hay nghĩ ngợi sâu cảm. Hắn hoàn toàn hiểu được quyết định của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Ta thấy tộc trưởng vẫn nên lo lắng ta một chút nhé. Cháu gái bảo bối của người cho tới giờ vẫn toàn bắt nạt ta, mà ta không bắt nạt nổi nàng.

Sắc mặt Độc Âm Nhi đỏ hồng lên, lại dẫm vào chân Phó Thư Bảo dưới bàn, lập tức khiến khuôn mặt tươi cười của hắn cứng lại.

- Khụ khụ...

Cảnh này Độc Hoạt nhìn thấy được, cười khổ nói:

- Ôi, thế giới bên ngoài đặc sắc như vậy mới là của đám thanh niên các người. Miễn cho lão già như ta đi. Chuyện duy nhất hiện nay ta có thể làm là chăm sóc cho Độc Lang Tộc. Chẳng qua ta vẫn hy vọng các người làm mọi việc phải cẩn thận, đừng nên hành sự hấp tấp nhé.

- Gia gia, người không phải lo đâu.

Độc Âm Nhi an ủi:

- Theo ta thấy thì cho tới bây giờ toàn là Bảo ca đặt bẫy người khác, ai có thể bẫy hắn chứ? La gia tự xưng là đệ nhất thế gia Tú Quốc, nhi tử bảo bối của La Nghiêm không phải cũng đang trồng trọt trong ruộng lúa nhà chúng ta sao? Còn cả Ngã Mễ Đại Na của Băng Nguyên Tinh Tâm Các. Nàng không phải đang làm chăn trâu cho Độc Lang Tộc chúng ta à? Cho nên, Bảo ca không đi hại người khác thì người khác đã có phúc tổ ba đời rồi. Ai có thể đi hại hắn chứ?

Độc Âm Nhi còn có một chuyện quan trọng hơn không nói lộ ra, đó là tông chủ Băng Nguyên Tinh Tâm Các, Thanh Thủy tông chủ đã bị biến thành thị vệ luyện nô của Phó Thư Bảo rồi.

- Ha ha, nhìn người nói Phó thành kẻ xấu thập ác bất xá kia. Có ai lại nói phu quân tương lai như vậy không hả?

Độc Hoạt cười nói.

- Gia gia, ta đang khen hắn đó chứ.

Độc Âm Nhi nhìn Phó Thư Bảo cười, hàm răng trắng hơi lộ ra, hết sức mê người.

- Nhi tử!

Lão đại chính thức của Độc Lang Tộc kéo Chi Ni Nhã tới. Lời nàng vừa vang lên, tiếng cười vui vẻ xung quanh liền biến sạch.

- Mẹ...

Phó Thư Bảo căng đầu gọi một tiếng. Cáo biệt với Độc Hoạt thì không sao, nhưng cáo biệt với mẹ già Thánh tộc trưởng lại là một chuyện khiến người ta đau đầu.

Vừa thấy mẹ chồng tương lai tới, Độc Âm Nhi đột nhiên nghiêm chỉnh ngay ngắn hẳn, trên mặt dù vẫn lộ vẻ tươi cười nhưng lại là nụ cười mỉm ý nhị không lộ răng. Ngay lúc Độc Vô Song kéo Chi Ni Nhã tới trước

mặt, nàng lại đứng dậy chào hỏi, sau đó mới nhẹ nhàng dịu dàng rót đầy chén rượu cho Phó Thư Bảo, có phong phạm thực nữ mười phần.

- Nhi tử, ta nghe Chi Ni Nhã nói ngày mai các ngươi phải đi sao?

Độc Vô Song lo lắng nói.

Phó Thư Bảo gật gật đầu cười:

- Đúng vậy. Trên người nhi tử có một loại độc kỳ quái, người cũng biết rồi mà. Nghe nói tới Hậu Thổ Thành có một vị thần y chuyên trị loại bệnh này, cho nên ta muốn tới xem một chút. Chữa khỏi bệnh rồi, còn phải sớm cho mẹ bế cháu chứ.

- Ha ha... Như vậy đi nhé. Ta ước gì ngày mai ngươi sinh cho mẹ mấy đứa cháu đi.

Nghe nói có cháu ôm, Độc Vô Song liền vô cùng vui vẻ.

Lời nói này rơi vào tai Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, hai nàng đều cười thầm trong dạ. Một ngày đã sinh cháu, trừ phi là gà đẻ trứng mới có.

Nhưng nói dối như vậy đối với Phó Thư Bảo mà nói cũng là bất đắc dĩ. Lần này rời khỏi Độc Lang Tộc, hắn muốn giải quyết một mối phiền toái lớn, nhưng lại không có khả năng mang người mẹ nhất được, thần trí không bình thường này theo. Vì không muốn để nàng lo lắng cho nên hắn cũng chỉ có thể làm như vậy.

Không khí sau đó trở nên hòa hợp vui vẻ hơn nhiều, Phó Thư Bảo liền làm những việc kính hiếu đạo mà nhi tử nên làm. Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi là hai cô con dâu tương lai cũng theo đó khiến Độc Vô Song vui vẻ. Độc Vô Song cười vui không ngừng, sung sướng tới cực độ. Mọi chuyện đều rơi vào mắt Độc Hoạt. Hắn thầm cảm thán trong lòng:

- Không có nhi tử nhất được Phó Thư Bảo này, Thánh tộc trưởng đại nhân làm sao lại vui được như thế chứ? Có khi đây là kết cục tốt nhất mà trời cao an bài rồi.

Một đêm vui vẻ náo nhiệt qua đi. Sắc trời còn chưa sáng hẳn, một đội ngũ đã rời khỏi Độc Lang Tộc. Một hành trình mới bắt đầu như vậy đấy.

oOo

Tại Hồng Cảng thành, một tòa nhà siêu cấp chiếm tới cả ngàn mẫu đất mọc lên từ mặt đất.

Đó là phủ đệ của một trong tam đại Phong Cương Vương của Tú Quốc, Thanh Dật Vương Tước, Thiên Hạ Viên. Coi thiên hạ là nhà của mình, cũng có thể từ đó thấy được lòng muốn xưng bá của Thanh Dật Vương Tước.

Thiên Hạ Viên xây mất tới năm tháng, vận dụng trên vạn công tượng. Loại kiến trúc khí phách tráng lệ như vậy cũng khó thấy trong thiên hạ. Bên trong khu nhà đầy lầu vàng huy hoàng. Khắp nơi đều là các loại kỳ hoa dị thảo, cắt tỉa rất đẹp. Đình viện có giả sơn, có hồ nước mang phong cách riêng. Đặt mình trong đó, người không quen được khẳng định sẽ bị lạc.

Chỉ ra một khoản lớn như vậy, xây dựng một tòa phủ đệ siêu cấp tại đất phong của mình, rõ ràng Thanh Dật Vương Tước đã coi Hồng Cảng thành là vương thành của hắn rồi.[/CHARGE]

247. Chương 247

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 247: Bố trí bị người cười nhạo

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Vào ngày Thiên Hạ Viên xây xong, Thanh Dật Vương Tước liền điều động rất nhiều binh mã tới. Hồng Cảng thành cũng xây đắp tường thành, sửa rộng đường phố, các hành động lớn được thực hiện không ngừng.

Có đất riêng của mình, lại là một nơi giàu có, trong tay có một bộ phận nhân mã, rõ ràng đã tâm sẽ phải bành trướng hơn. Hẳn cần dùng các loại tài nguyên để đánh hạ một vùng giang sơn to lớn.

Cũng giống Thanh Dật Vương Tước, Thái Bình Vương Tước được phong một vùng đất to lớn cũng không yếu thế, thành lập một vương phủ siêu cấp không kém gì Thiên Hạ Viên tại Hồng Trọng Thành trên đất phong của mình, Phụng Thiên Phủ. Phụng thiên mệnh quản lý thiên hạ Tú Quốc. Cái tên Thái Bình Vương Tước đặt cũng thể hiện ra tâm thái muốn trở thành người đứng đầu Tú Quốc.

Mà cũng là một trong tam đại phong cương vương, không được người trông đợi nhất, thậm chí bị cười nhạo, tam vương tử Định Thiên Vương Tước được phân một vùng đất man hoang gần như không người. Càng không xong chính là hẳn còn không có năng lực đi khống chế đất của hẳn.

Tòa thành cường đại, phồn hoa nhất là Anh Thạch Thành thật ra vẫn nằm trong sự khống chế của Thanh Dật Vương Tước. Như thế thì dù trong mắt dân chúng không có kiến thức, Định Thiên Vương Tước cũng tuyệt đối không có thực lực chống lại hai vương tước phong cương khác, cũng có khả năng tranh đoạt để vị, giữ được mạng đã xem như may mắn rồi.

Vào trưa một ngày nọ, một tiếng khoái mã truyền khắp đường phố Hồng Cảng thành.

Cưỡi khoái mã trên đường của Hồng Cảng thành cũng chỉ có người của Thanh Dật Vương Tước. Hán tử cưỡi ngựa đúng là chạy tới Thiên Hạ Viên trong Hồng Cảng thành.

Hán tử nọ xuống ngựa, đưa dây cương cho thị vệ trước cửa, lập tức chạy thẳng vào thư phòng của Thanh Dật Vương Tước.

- Mật báo, vương tước gia.

Đi đến thư phòng, hán tử kia cung kích quỳ gối xuống trước mặt Thanh Dật Vương Tước.

Ở cùng Thanh Dật Vương Tước còn có một nam tử cỡ năm mươi tuổi, vóc người khô vôi, đôi mắt ẩn chứa hào quang, từ khí thể tỏa ra quanh người và trường lực lượng thì hẳn đúng là một Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

Người này là con rể của Thanh Dật Vương Tước, người thực tế khống chế Thạch Anh Thành phồn hoa nhất trong đất phong của Định Thiên Vương Tước, Lạc Chấn Thiên, đoàn trưởng quân đoàn Hỗ Uy của Tú Quốc. Hẳn cũng là nhân vật và lực lượng hạch tâm nhất trong trận doanh của Thanh Dật Vương Tước.

- Nói đi, đoàn trưởng Lạc quân đoàn trưởng là người một nhà.

Thanh Dật Vương Tước có chút tán thưởng đối với sự cẩn thận của thủ hạ mình.

- Bẩm vương tước gia, thuộc hạ phụ trách giám thị Định Thiên Vương Tước và cái tiểu tử tên Phó Thư Bảo kia. Nhưng năm tháng trước bọn họ trốn vào trong lãnh địa của Độc Lang Tộc là Vụ Tráo Chiếu Trạch. Nơi đó thuộc hạ và người của chúng ta không có năng lực đi vào điều tra, nhưng vẫn đợi bên ngoài tiến hành giám thị và vây chặn. Ngay mấy ngày trước, thuộc hạ phát hiện Phó Thư Bảo và Định Thiên Vương Tước mang theo một đội ngũ ước chừng sáu trăm người tiến về phía Hậu Thổ Thành.

Thanh Dật Vương Tước đầu tiên cảm thấy hơi ngạc nhiên, sau đó lập tức cười ra tiếng.

- Một tên phế vật đất bùn không đắp thành tường được, một tên ác thiếu gia khi nam phách nữ tại Hỗ Thành. Tổ hợp như vậy, đừng nói là trong tay có đội ngũ sáu trăm người, dù cấp cho bọn chúng đội ngũ sáu vạn người thì bọn chúng có thể làm nên chuyện gì chứ? Ha ha ha...

Lạc Chấn Thiên suy nghĩ một chút mới nói:

- Vương tước gia, Phó Thư Bảo này ta cũng từng nghe nói tới rồi. Chuyện hẳn làm ác một phương thì không ít nhưng kẻ này cũng là người gây nên sóng gió lớn tại kinh đô, nhất định cũng có chút bản lĩnh. Người này chúng ta không thể coi thường, cần phải chú ý đối phó.

- Ta chưa bao giờ coi thường địch thủ của mình. Dù hấn là kẻ lưu manh như Phó Thư Bảo cũng vậy. Mặt khác, đối với người trong trận doanh của Định Thiên Vương Tước, cho tới bây giờ ta cũng chưa bao giờ có ý định cho bọn chúng đường sống. Tên Phó Thư Bảo kia cũng không phải ngoại lệ.

Mặc dù miệng nói không coi thường kẻ địch nhưng khi Thanh Dật Vương Tước nhắc tới cái tên Phó Thư Bảo, giọng điệu lại tràn đầy vẻ khinh miệt. Theo hấn thấy, Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ là một con bọ chết, hấn dùng một đầu ngón tay là có thể khiến đối phương rơi vào kết cục xương tan thịt nát rồi.

Trong lòng Lạc Chấn Thiên hơi máy động:

- Chẳng lẽ vương tước gia đã có biện pháp đối phương với Định Thiên Vương Tước và tên lưu manh kia rồi sao?

Thanh Dật Vương Tước cười lạnh:

- Có quân đoàn trưởng quân đoàn Hồ Uy người trấn một phương đất phong của Định Thiên Vương Tước, chúng ta muốn đối phó với hấn không phải là một chuyện rất nhẹ nhàng sao?

Lạc Chấn Thiên thâm hiểu ý, cười ha hả nói:

- Ta trở về sẽ gửi một bức thư mật cho thành chủ Đồ Thổ của Hậu Thổ Thành, để hấn làm theo ý chúng ta.

Thanh Dật Vương Tước gật gật đầu:

- Chuyện như vậy đương nhiên không thích hợp để chúng ta tự làm, khó nói chuyện với muội muội ta. Nhưng nếu do người như Đồ Thổ làm, như vậy chúng ta không liên can gì rồi. Chúng ta cứ chờ xem kịch vui đi.

Lạc Chấn Thiên cũng cười sang sảng. Đúng là với thế lực và thổ địa hấn nắm trong tay tại đất phong của Định Thiên Vương Tước, căn bản Định Thiên Vương Tước không thể so được. Với thực lực của quân đoàn Hồ Uy, Đồ Thổ chẳng qua chỉ là một thành chủ, hấn có gan không nghe lời sao?

- Vương tước gia, ta còn có một tin báo.

Hai đại nhân đang nói chuyện, hấn tử kia không dám ngắt lời.

Thanh Dật Vương Tước nói:

- Còn tin tức gì nữa? Nói đi.

- Công chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc ở trong đội ngũ của Định Thiên Vương Tước. Sáu trăm người kia có cả Hồng Giáp Thị Vệ của nàng.

- Chỉ là một công chúa mê trai mà thôi. Nếu nàng đã muốn lao vào vũng nước đục này thì cũng không thể trách chúng ta được.

Ngừng lại một chút, Thanh Dật Vương Tước lại nói:

- Người lui xuống đi. Tiếp tục giám thị Phó Thư Bảo và Định Thiên Vương Tước, có bất cứ chuyện gì phải lập tức báo cáo ta ngay.

- Tuân lệnh.

Hấn tử đưa tin mật kia lúc này mới đứng dậy, cung kính rời khỏi thư phòng.

Hấn tử kia ra khỏi cửa, biến mất khỏi tầm mắt rồi, Thanh Dật Vương Tước mới nói:

- Khối đá cứng là Thái Bình Vương Tước kia chúng ta tạm thời chưa thể găm được, trước tiên cứ xơi quả hồng mềm Định Thiên Vương Tước này đã. Đoạt lấy đất phong của hấn, chuyện Thái Bình Vương Tước ngã xuống chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi.

- Vương tước gia nhất định mã đáo thành công.

Lạc Chấn Thiên nói.

Ngay lúc hai nam nhân này đang quyết định sinh tử của người khác ngoài ngàn dặm thì một đội ngũ lẫn lộn đang tiến về phía Hậu Thổ Thành. Sáu trăm người, sáu xe ngựa lớn, trong đó có hai chiếc còn đang

giam con tin có thể khiến người ta thấy mà sốc. Công tử La Kiệt của đệ nhất thế gia Tú Quốc, La gia bắt ngờ ở trong nhóm này.

o0o

Thời gian năm tháng, tin tình báo mà Phương Tín thông qua các con đường thu thập được không dưới trăm tin. Cho nên Phó Thư Bảo mặc dù trốn trong Vụ Tráo Chiêu Trạch, tách biệt với thế giới nhưng thật ra lại không hề bị ngăn cách chút nào. Thông qua Phương Tín, hắn vẫn nắm rõ được thế giới bên ngoài.

Phương Tín mở phân điểm của Tổ Nhân Phường tại Hậu Thổ Thành, huấn luyện một nhóm nữ nô mới, cũng đã sớm tiến vào các giai tầng của Hậu Thổ Thành, tin tình báo rất chắc chắn. Mà tại kinh đô, Hồng Cảnh thành và Hồng Trọng Thành là chỗ của hai kẻ tử đối đầu, hắn cũng đã có sắp xếp.

Thật ra trong năm tháng này, Phó Thư Bảo thành lập đơn vị chiến đấu đầu tiên trong đời tại Độc Lang Tộc, tăng cảnh giới tu vi lực lượng lên một tầng nữa thì Phương Tín ở bên ngoài thế giới cũng đã chế tạo một mạng lưới tình báo gần hoàn thiện. Mỗi lần nhận được tin tình báo, trong lòng Phó Thư Bảo lại cảm thán một phen.

Nếu như tại thế giới kia của hắn, Phương Tín không làm trưởng phòng tình báo thì đúng là lãng phí nhân tài rồi[/CHARGE]

248. Chương 248

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 248: Hậu Thổ Thành

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hậu Thổ Thành gần sa mạc Vô Thủy, đi tiếp là Tư Ba quốc. Nơi này có đủ các thế lực từ các phương, phức tạp phi thường. Thành chủ Đồ Thổ khổng chế đoàn đạo tặc Thiên Sư, là đoàn đạo tặc lớn nhất trên mặt đất của Hậu Thổ Thành, đồng thời cũng khổng chế thành vệ quân gồm năm nghìn người. Thành vệ quan là Sa Bạch, cậu của hắn.

Căn cứ theo tin tình báo của Phương Tín, thực lực Sa Bạch này không tầm thường, năm nay gần ba mươi tuổi nhưng đã là Lực Sĩ cấp Linh Lực. Là lão đại cả hai đường hách bạch của Hậu Thổ Thành, Đồ Thổ cũng có tu vi lực lượng không tầm thường. Tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới Vinh Hằng Lực tầng hai, được coi là cường giả bậc nhất trên đất Hậu Thổ Thành.

Trừ thành vệ quân và đoàn đạo tặc Thiên Sư mà Đồ Thổ khổng chế ra, tại Hậu Thổ Thành còn có một số đoàn đạo tặc khác, một số thế lực tới từ Tư Ba quốc, một số phạm nhân truy nã của Tú Quốc, các loại người liều mạng, mạo hiểm giả và dong binh. Tóm lại, nơi này là một địa phương tràn đầy hắc ám, bạo lực và mộng tưởng.

Nhưng mặc dù thôn qua con đường của Phương Tín mà hiểu rõ bảy tám phần Hậu Thổ Thành nhưng Phó Thư Bảo vẫn không thể không suy nghĩ xem nên xuống tay ở nơi nào. Chẳng qua hắn cũng không lo lắng chút nào.

Ra khỏi Vụ Tráo Chiêu Trạch, đường đi rất thoải mái, du sơn ngoạn thủy. Càng tiến về phía tây, mặt đất lại càng hoang lương. Về sau, tới vài ngày cũng không nhìn thấy một bóng người, trên mặt đất vàng mênh mông không có mấy nhà. Đừng nói là những nơi có khói bếp, tới chỗ này rồi, muốn nhìn thấy một gốc cỏ xanh cũng là chuyện khó khăn phi thường.

Sau hành trình hai mươi ngày, một tòa thành trì trong làn bụi tiến vào trong tầm mắt. Một bức tường thành đồ sộ chạy dài mười dặm, quy mô cũng có thể được xem là một thành thị trung bình. Phía sau nó là

một vùng sa mạc hoang vu mênh mông, liếc mắt không thấy tận cùng. Dưới ánh hoàng hôn, nơi này càng lộ vẻ thê lương hơn.

- Ha ha! Đó chính là lãnh địa Hậu Thổ Thành của ta đó sao?

Bỏ đi tấm khăn che cát trên mặt, Tú Lý chăm sóc da tỉ mỉ lúc này cười ha hả.

Phó Thư Bảo thu hồi ánh mắt, cười nói:

- Không sai. Đó chính là Hậu Thổ Thành. Nhưng sư phụ à, bây giờ nó còn chưa phải là của ngài đâu. Bây giờ trên đường cái Hậu Thổ Thành, ngài chỉ cần hô lớn một tiếng, ta là Định Thiên Vương Tước, ta có gan đảm bảo là không dưới năm trăm người sẽ cầm đao chém ngài.

- Sao lại thế được? Ta dù sao cũng đường đường là Định Thiên Vương Tước. Đây là đất phong phụ hoàng trước khi lâm chung cho ta, muội muội nữ hoàng của ta cũng ủng hộ, ai lại có thể lớn mật, có gan dám chém ta chứ?

Tú Lý không thêm tin cách nói của Phó Thư Bảo.

- Không tin thì ngài cứ thử xem. Thật ra cũng không cần đi vào thành, cứ đứng ở cửa thành hô hai tiếng là được.

Phó Thư Bảo xúi dục.

- Đi thử xem!

Tú Lý bị khích, trực tiếp cưỡi ngựa chạy tới Hậu Thổ Thành.

Nhìn bụi đất tung bay dưới móng ngựa của mình, bị gió thổi tan, trong nháy mắt Tú Lý đã chạy đi xa, Chi Ni Nhã hơi ưu tư nói:

- Bảo ca, người đã biết có người muốn giết hấn, tại sao còn muốn hấn đi chứ? Như vậy không phải là rất nguy hiểm sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Người như hấn, không tự mình chịu chút đau khổ thì sẽ không tin tưởng. Ta nhận được tin tình báo của Phương Tín, nói Lạc Chấn Thiên chiếm cứ Anh Thạch Thành đã phái người tới đưa một phong mật thư cho thành chủ Đồ Thổ. Chúng ta tất nhiên không thể đọc được mật thư nhưng cũng có thể đoán ra được, đó là Thanh Dật Vương Tước muốn mượn tay Đồ Thổ giết chết sư phụ ta, ăn trước quả hồng mềm này. Mà chuyện này đối với Đồ Thổ cũng là chuyện dễ làm, hoàn toàn có thể mượn tay đoàn đao tặc hoặc mấy kẻ liều mạng làm, xong chuyện liền đẩy trách nhiệm đi. Cho nên ta dám khẳng định là bây giờ chỉ cần vào thành, rống to lên một tiếng như vậy, khẳng định sẽ có mấy trăm người vì tiền thưởng mà mang đao giết hấn.

- Thật sự có nguy hiểm sao? Vậy thì đại thúc Tú Lý đi như vậy là mạo hiểm à?

Chi Ni Nhã vẫn không hiểu dụng ý của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Sư phụ ta là cái dạng người gì chứ? Hấn yêu làn da của hấn còn hơn cả nữ tử các người, ta không tin là hấn lại không yêu tính mạng mình. Yên tâm đi, hấn sẽ trở về rất nhanh thôi.

Mặt ngọc của Chi Ni Nhã vẫn lộ vẻ lo lắng. Độc Âm Nhi bỗng nói xen vào.

- Chi Ni Nhã người đừng có lo cho hai sư đồ đệ họ. Định Thiên Vương Tước là sư phụ của Bảo ca, ở một số phương diện, đạo hạnh còn cao hơn hấn đấy.

Đạo hạnh ở một số phương diện, tất nhiên đó là ý châm biếm rồi. Điểm này thì Phó Thư Bảo có thể nhận ra từ biểu hiện của Độc Âm Nhi. Chuyện này cũng khó trách. Đại thúc đầu tóc bóng lộn, tay cầm một cây quạt ngà có khi chữ khách làng chơi, làm sao có thể nhận được thiện cảm của thiếu nữ chứ?

Lại nói chuyện một hồi, đã thấy Tú Lý đưa thân vào nơi mạo hiểm trở về. Khi đi thì hấn cưỡi một con ngựa cao lớn, trở về hai tay trống trơn, mặt đầy bụi đất, dáng vẻ vất vả chật vật.

- Tú Lý đại thúc, ngựa của người đâu?

Chi Ni Nhã lo lắng hỏi.

Tú Lý phì một cái, mắng:

- Mẹ nó, quả nhiên giống như tiểu tử người nói. Ta vừa tới cửa thành, hô lên hai tiếng ta là Định Thiên Vương Tước Tú Lý, kết quả không biết một mũi tên từ đâu phóng đến, bắn chết con ngựa của ta. Nếu không phải ta chạy nhanh thì e rằng đã bị tên bắn thành con nhím rồi.

- Nếu như vậy, chúng ta không phải là không nên tiến vào Hậu Thổ Thành này sao?

Mặt Độc Âm Nhi cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Đêm nay e rằng không tiến vào được. Mạo hiểm đi vào là chuyện rất nguy hiểm. Chúng ta nên xem xét một chút đã.

Tú Lý tức giận nói:

- Tiểu tử người cũng phải nghĩ biện pháp đi. Sự phụ ta đây đúng là mất mặt, suýt nữa bị người ta bắn thành con nhím rồi. Nếu không cho bọn chúng thấy chút lợi hại thì sau này chúng ta sao có thể khiến bọn chúng thần phục chứ? Người khác còn cho rằng chúng ta là đám trứng mềm đấy!

- Vậy ngài cứng ta xem nào?

Tú Lý: “....”

Còn không tới ngàn dặm là đến Hậu Thổ Thành, tiếp quản tất cả chỗ này, không ngờ đêm đầu tiên lại là cắm trại ngoài thành. Chuyện như vậy tất nhiên khiến Tú Lý cảm thấy uất ức.

Chẳng qua hắn biết, hiền đồ đệ nhất định có sách lược đối phó. Cho nên dù trong lòng có tức giận và không cam lòng nhưng cũng trôi qua rất nhanh. Trở lại doanh trường ngủ say một hồi, sáng sớm hôm sau hắn đã đi tìm Phó Thư Bảo.

Trong ánh ban mai vàng rực, Hậu Thổ Thành giống như được dát một tầng lụa vàng, có cảm giác tươi đẹp mà thần bí.

Chẳng qua so với sự thần bí của Phó Thư Bảo, Hậu Thổ Thành đắm chìm trong ban mai cũng không tính là cái gì.

Tú Lý vội vàng vọt tới tìm hiền đồ đệ của hắn, thấy hiền đồ đệ còn thức dậy sớm hơn mình, sáng sớm đã nằm trên một chiếc ghế trúc phơi nắng, bên cạnh có bốn nữ bộc đang hầu hạ hắn ăn sáng. Đối diện hắn là quân sư Chu Uyển Nhi trẻ nít mới hơn mười tuổi đang cầm một tấm bản đồ Hậu Thổ Thành mà chỉ trỏ gì đó.

Ở phía xa, đội ngũ sáu trăm người đang tiến hành luyện tập buổi sáng, tiếng hô quát phá vỡ sự yên tĩnh của bình minh, truyền tới hướng rất xa.

- Đang... Đang làm gì thế này?

Trong lòng Tú Lý rất thắc mắc, bước nhanh tới.

- Chào đại thúc.

Bốn nữ bộc rất cung kính nói. Không gọi là vương tước gia mà gọi là đại thúc, bốn nữ bộc cũng không coi cái danh hiệu lớn Định Thiên Vương Tước vào đâu. Nhưng xưng hô như thế lại khiến người ta cảm thấy rất thân thiết.

249. Chương 249

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 249: Đại hưng thổ mộ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Các người đang làm gì thế?

Tú Lý đi đến, đầu đầy hơi nước.

- Chúng ta đang hầu hạ thiếu gia ăn sáng.

Đông Mai cất tiếng đáp, lại đưa quả táo đã gọt vỏ vào cái miệng đang hơi mở ra của Phó Thư Bảo, đợi hần cắn hai miếng liền vội vàng dùng khăn lông lau nước hoa quả trên môi hắn.

- Mẹ... Hắn mới là vương tước gia.

Trong lòng Tú Lý thầm cảm thán. Tới lúc nào mình mới có thể được bốn nữ bộc mê chết người như vậy hầu hạ chứ?

Phó Thư Bảo lúc này mới ngồi dậy, uể oải nói:

- Uyển Nhi, người nói kế hoạch của chúng ta cho sư phụ ta đi.

- Qua một đêm, người đã có biện pháp rồi à?

Trong lòng Tú Lý máy động. Chẳng lẽ tiểu tử này cả đêm không ngủ, suy nghĩ biện pháp sao?

Chu Uyển Nhi cầm địa đồ tới trước mặt Tú Lý, ngón tay chỉ vào một chỗ nói:

- Đây là Hậu Thổ Thành, đây là đường nhất định phải đi để ra vào Hậu Thổ Thành. Thiếu gia đã quyết định xây dựng vương phủ của đại thúc người ở đây, tiến hành thu thuế tất cả thương đội, quan viên, thậm chí là đoàn đạo tặc tiến vào nơi này. Đương nhiên dân chúng bình thường thì không bị thu thuế nhưng phải tới chỗ ta đăng ký, lấy chứng nhận thần dân.

- Đồ đệ, người suy nghĩ một đêm... Đã nghĩ ra một chủ ý như thế sao?

Cầm Tú Lý suýt nữa là rơi xuống đất.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không phải suy nghĩ một đêm mà là sáng nay ngủ dậy nghĩ ra thôi. Nếu tiến vào Hậu Thổ Thành đủ các thế lực phức tạp, dây dưa không rõ thì còn không bằng đánh tận gốc, xây cửa khẩu ở yết hầu của bọn chúng, thu thuế nặng. Chúng ta phải cho thế lực khắp nơi và Hậu Thổ Thành biết, ai mới là chủ nhân chân chính của nơi này.

- Nếu... Bọn chúng không chịu nộp thuế thì sao?

Tú Lý hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu như vậy thì đơn giản rồi. Không cho qua không phải là xong rồi sao?

- Chẳng may bọn chúng đoàn kết lại, vậy công chúng ta thì làm thế nào?

Tú Lý không yên tâm hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Chúng ta mang theo đội ngũ sáu trăm người cũng không phải ngồi không. Mà cũng phải nói rõ ràng, ai dám tới cửa khẩu của chúng ta gây chuyện, vậy thì phải khiến hắn gặp ác mộng cả đời không tỉnh nổi.

Sáu đơn vị trăm người thực lực cường hãn không phải thứ các đoàn đạo tặc bình thường có thể sánh được. Cộng thêm Thanh Thủy là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, đúng là nếu kẻ nào có gan tới đây gây chuyện, vậy thì cũng phải xem là đầu hắn có muốn chuyển nhà hay không.

Chu Uyển Nhi dùng giọng nói non nớt đáp:

- Đại thúc, thiếu gia gọi đây là thu phí bảo hộ. Chúng ta dùng phương pháp này để phá Đồ Thổ. Đến lúc đó chúng ta không tìm hắn, hắn sẽ tự tới tìm chúng ta.

- Phí bảo hộ sao?

Tú Lý sửng sốt một chút, sau đó bật cười:

- Loại thuế này dù kỳ quái nhưng lại rất thiết thực đó. Thế thì quyết định như vậy đi. Chúng ta lập cửa khẩu tại yết hầu của bọn chúng, xây dựng phủ viện, thu phí bảo hộ. Chúng ta phải cho đám rùa đen này biết, chúng ta không không phải là quả hồng mềm mà ai muốn nắn thế nào thì nắn.

Các đoàn đạo tặc hoạt động trên địa bàn Hậu Thổ Thành, kể cả đoàn đạo tặc Thiên Sư do Đồ Thổ khống chế đều là cướp đoạt các thương đội hoặc thôn xóm phụ cận, các bộ tộc gần đó, hai bàn tay dính đầy máu tanh.

Mà xây dựng cửa khẩu ngay trên đường mà đoàn đạo tặc nhất định phải đi qua, thu thuế nặng, còn gọi là phí bảo hộ. Điều này rõ là chuyện đầu tiên trong thế giới lực lượng này, còn đen tối hơn bọn chúng rất nhiều.

Phó Thư Bảo chọn chỗ xây dựng vương phủ, lập cửa khẩu là chỗ khe núi trên con đường duy nhất đi đến Hậu Thổ Thành. Đứng ở cửa khẩu có thể nhìn thấy một góc của Hậu Thổ Thành phía xa xa, cũng có thể nhìn thấy sa mạc Vô Thủy ở phía xa hơn.

Sau khe núi này là núi lớn mênh mông, thế núi hùng vĩ, chính là một bức tường thiên nhiên ngăn cản bão cát của sa mạc Vô Thủy. Bây giờ ở khe núi duy nhất thông tới Hậu Thổ Thành xuất hiện một cửa khẩu.

Sau khi đưa ra chủ ý, Phó Thư Bảo căn bản không mang người tiến vào Hậu Thổ Thành nữa mà đưa đội ngũ kéo tới khe núi, bắt đầu chọn nơi thành lập vương phủ và cửa khẩu.

Trong đội trăm người của Lưu Chuẩn có tám mươi người đều là thợ giỏi cấp cao các ngành nghề, trong đó có thợ giỏi về gỗ đá, vừa vận dùng ở nơi này.

Xây dựng phòng ốc, xây dựng công trình, nhìn như Luyện Lực Sĩ nắm năm loại lực lượng Nguyên Tố sẽ làm nhanh hơn như sự thật lại không phải như vậy. Luyện Lực Sĩ tất nhiên có thể thông qua thổ Nguyên Tố làm chủ, dùng Luyện Nguyên Tố Lực để tiến hành cải tạo kết cấu mặt đất, biến hình theo ý mình nhưng điều kiện đầu tiên là hắn phải có năng lực lực lượng duy trì.

Một khi mất đi sự chống đỡ của năng lực lực lượng đó thì những thứ hắn biến ra cũng sẽ biến mất. Tất cả lại trở về trạng thái ban đầu. Điểm này thì kể cả hai sơn động mà Phó Thư Bảo chế tạo trên núi của Độc Lang Tộc cũng vậy.

Hắn dùng phương pháp là cắt lấy một bộ phận núi đá rồi cho người mang ra ngoài, cuối cùng mới đánh bóng vách tường bốn phía và mặt đất, cho nên mới có thể thoải mái, không cần dùng năng lực lực lượng để duy trì kết cấu sơn động, không sợ sơn động trở về dáng vẻ ban đầu.

Chẳng qua Luyện Lực Sĩ có thể phát huy tác dụng rất lớn đối với công việc xây dựng với gỗ đá. Ví dụ như cắt gọt đá lớn và vận chuyển tới nơi mong muốn, hay như đào đất.... Những chuyện như vậy đều dễ dàng, chỉ cần không dùng năng lực để duy trì kết cấu là được. Những công việc đó có thể so với cả trăm thợ giỏi thổ mộc.

Kể cả ba Luyện Lực Sĩ mà Chu Di Mộng mang theo, cộng với đám người Lưu Chuẩn, Phó Thư Bảo, trong đội ngũ tổng cộng có mười Luyện Lực Sĩ. Sau khi chọn được địa phương tốt, thợ giỏi thổ mộc trong đội ngũ của Lưu Chuẩn rất nhanh đã thiết kế xong kết cấu và đưa ra các loại tài liệu cần dùng.

Dựa theo phân công của đám thợ giỏi này, Phó Thư Bảo cũng không nhàn hạ, tự mình đi đến tham gia đội ngũ kiến thiết.

Dưới sự dẫn dắt của hắn, mười Luyện Lực Sĩ cũng chọn lấy các loại đá thích hợp, vận dùng các loại lực lượng để cắt đá, mài nhẵn trở thành các tấm đá đạt yêu cầu.

Mỗi tấm đá này đều nặng tới năm nghìn cân, sau khi được cắt gọt lại được Luyện Lực Sĩ dùng phương pháp di chuyển tầng đất để vận chuyển tới nơi xây dựng. Công việc như vậy, cho dù thợ đá giỏi muốn hoàn thành cũng cần mười ngày.

Nhưng dưới tay Luyện Lực Sĩ, việc này nhẹ nhàng giống như dao cắt đậu phụ vậy. Thời gian một ngày, tại công trường đã có một đống lớn các tấm đá, số lượng đủ để xây dựng một tòa thành rồi

Trăm người của Lưu Chuẩn bận rộn các công việc liên quan tới kiến trúc, mà năm đội trăm người khác cũng không nhàn nhả. Kỵ binh của Đế Thiếu Vũ tiến vào trong khe núi chặt gỗ, lại dùng ngựa vận chuyển về.

Những cây gỗ này giao cho thợ mộc trong đội Lưu Chuẩn chế tạo, rất nhanh liền biến thành cửa lớn cửa sổ, ghế ngồi và các vật dụng hàng ngày.

Độc Âm Nhi mang theo đội trăm người của Độc Lang Tộc sửa sang trường huấn luyện cho sáu đội ngũ. Chu Di Mộng mang trăm người chuẩn bị nơi ở cho các đội. Ngay cả Hồng Giáp Thị Vệ của Chi Ni Nhã cũng không rảnh. Chẳng qua các nữ nhân làm những việc tương đối nhẹ nhàng hơn.

Bọn họ phụ trách trang trí cho khu vực đất hoang này. Tóm lại mỗi cá nhân đều bận rộn, cả khe núi là cảnh tượng lao động náo nhiệt.

Một số tài liệu kiến trúc được vận chuyển tới công trình. Một tòa thành mang phong cách cổ xưa của Thánh Đóa Lan Quốc hiện lên. Vị trí của nó là trên một sườn núi của khe núi, từ trên cao nhìn xuống, bao phủ cả khe núi này.

Cùng lúc đó, tại dưới khe núi cũng đã hiện lên một cửa khẩu. Tác dụng của nó chính là không cho người đi qua. Muốn đi qua thì phải giao tiền. Nó là một bức tường đá kéo dài, bò lên sườn núi, thông tới trong tòa thành.

250. Chương 250

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 250: Hắc Thạch Thành bảo

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Thông qua con đường từ tường đá tới tòa thành, mọi người có thể nhanh chóng tới cửa khẩu trợ giúp nếu có chuyện bất ngờ, lại là một lá chắn dễ thủ khó công.

Phó Thư Bảo đang xây dựng ầm ầm bên này, Hậu Thổ Thành vẫn bảo trì vẻ bình tĩnh khiến người ta khó hiểu. Đồ Thổ cũng không phái người tới đón Tú Lý vào thành, cũng không có bất cứ thế lực nào tới chào hỏi Tú Lý, rõ ràng là hoàn toàn coi đám người Phó Thư Bảo là một đám điên, không thèm nhìn không thèm để ý.

Chẳng qua ngay lúc tòa thành và cửa khẩu được xây dựng, một đó đoàn đạo tặc mang theo chiến lợi phẩm qua khe núi này, diễu võ dương oai trở lại Hậu Thổ Thành. Thật ra đây không chỉ là thái độ khinh miệt mà còn không thèm để ý chút nào tới đám điên Phó Thư Bảo.

Nhưng ai ngờ là đám điên trong mắt bọn họ lại rất nhanh khiến bọn họ nổi điên chứ?

Dưới tác dụng cường đại của mười Luyện Lực Sĩ, cộng thêm sự lao động cần cù của hơn sáu trăm chiến sĩ, sau nửa tháng, một tòa thành mang kiến trúc của Thánh Đóa Lan Quốc đã hiện lên trên sườn núi. Tòa thành ao tổng cộng mười lăm thước, đại sảnh phía dưới cao mười thước. Không gian bên trong rộng lớn, có vẻ khí thế mênh mông.

Bên ngoài thành có một tường thành, toàn bộ đều dùng những khối đá lớn xếp thành, kiến cố không thể phá vỡ. Tường thành kéo dài từ trên này xuống dưới tận cửa khẩu phía dưới khe núi.

So với tòa thành trên sườn núi, cửa khẩu thu thuế dưới núi lại càng kiên cố hơn. Nó được xây dựng dựa vào núi, giống như một lầu canh trên tường thành xa xưa. Cả bức tường bịt kín khe núi, chỉ để lại một con đường có thể đi qua. Chẳng qua nếu cửa khẩu này đóng lại thì đừng ai nghĩ tới chuyện thông qua khe núi này.

- Không phải muốn xây vương phủ sao? Thế nào mà lại làm thành một tòa thành này? Thanh Dật Vương Tước có Thiên Hạ Viên ở Hồng Cảnh thành, Thái Bình Vương Tước có Phụng Thiên Phủ ở Hồng Trọng Thành. Vậy mà vương phủ của ta lại mang phong cách Thánh Đóa Lan Quốc, thế này có hơi không ổn không?

Mặc dù tham gia xây dựng, sớm biết kiến trúc sắp xây có dạng gì nhưng vào ngày chuẩn bị vào thành ở, Tú Lý vẫn láo nháo trước mặt đồ đệ và hai phu nhân của đồ đệ.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ai cho người tòa thành này hả? Người chỉ được dùng đại sảnh mà thôi. Nể thân phận vương tước gia của người ta mới cấp đại sảnh cho người. Các phòng còn lại đều là của công ty. Nếu người ngại thì người có thể xây Định Thiên Vương phủ tại Hậu Thổ Thành.

Đánh chết Tú Lý cũng không đi. Chẳng qua hắn vẫn không vui nói:

- Người có ý tứ gì đây? Phải biết rằng người đang là phó phong cương vương của ta đó.

- Ta từ chức có được không?

- Người...

Nhìn đôi sư đồ này đang đấu miệng lưỡi, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã không nhịn được mà phì cười. Độc Âm Nhi nói:

- Các người đừng cãi nhau nữa có được không? Giống hệt như nữ nhân vậy.

Chi Ni Nhã lòng dạ yếu mềm hơn, không đành lòng nhìn Tú Lý lo lắng, liền tiếng khuyên.

- Bảo ca, người có ý định gì thì nói cho đại thúc nghe đi. Người nhìn hắn lo lắng chưa kìa.

Tú Lý cười ha hả nói:

- Vẫn chỉ có phu nhân đồ đệ Chi Ni Nhã là lo cho sư phụ ta đây. Không sai, tiểu tử này vẫn thiếu chút đức hạnh tôn sư trọng đạo.

Chi Ni Nhã lại cất giọng nói:

- Đại thúc mặc dù không phải là người nghiêm túc nhưng trong chuyện này vẫn khá nghiêm chỉnh đấy.

Tú Lý lập tức cứng họng. Giờ hắn mới hiểu là trong mắt Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi, sức nặng của Tú Lý hẳn làm sao so nổi với một sợi tóc của Phó Thư Bảo chứ?

Lúc này Phó Thư Bảo mới nói:

- Sư phụ, ta nói thật nhé. Ta và người đều là người không có bất cứ uy vọng gì. Với thực lực trước mắt, so với hai vị ca ca vương tước của người thật chẳng khác gì đom đóm so với trăng. Dưới hoàn cảnh bị động thế này, chúng ta nếu muốn người ta tin phục chúng ta, muốn thực lực chúng ta phát triển thì phải đi theo con đường không tầm thường. Xây dựng thứ tốt kém như Thiên Hạ Viên, sau này chúng ta có thực lực hãy làm. Bây giờ chúng ta cần chính là vững chắc, có thể chiến đấu.

- Sư phụ cũng chỉ thuận miệng nói mà thôi...

Tú Lý vỗ vỗ vai Phó Thư Bảo, có vẻ hiểu ra, lập tức lại nói:

- Đúng rồi. Tiểu tử ngươi đã nói là phải nhớ lấy. Sau này chúng ta phát đạt rồi, ngươi cần phải tặng cho ta một tòa nhà lớn như Thiên Hạ Viên cho ta, để cho người sư phụ này hưởng thụ cho sướng.

- ...

Nếu như Tú Lý mà lên làm hoàng đế Tú Quốc thì nhất định sẽ là hôn quân. Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy như vậy.

Cười nói rồi đi vào trong tòa thành. Sau tường thành là giải đất trống. Dưới tường thành là doanh trại của sáu trăm chiến sĩ, chuồng ngựa, phòng của thợ giỏi. Bên cạnh doanh trại là một giáo trường rộng lớn, có các loại khí giới huấn luyện. Cuối cùng mới tới một tòa thành chủ thể. Những tảng đá lớn xếp chồng, xuyên thẳng lên trời cao. Thật ra nếu so về khí thế với những khu nhà cao cấp xinh đẹp tuyệt trần của hai vị vương tước gia, thì tòa thành này lại có khí phách hơn.

- Không biết vì sao mà nhìn thấy nó, ta lại nhớ tới Hắc Thạch thành bảo nhà ta.

Đi vào trong tòa thành xong, Chi Ni Nhã lẩm bẩm.

- Như vậy thì gọi nói là Hắc Thạch Thành bảo đi.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Tốt lắm! Bảo ca đúng là tốt nhất rồi.

Mặc dù chỉ là một cái tên nhưng cũng khiến Chi Ni Nhã vô cùng vui vẻ, lập tức nhảy nhót tung tăng giống như một đứa trẻ con.

- Bất công...

Độc Âm Nhi lẩm bẩm một câu.

- Tại sao không gọi là Vụ Tráo Thành bảo chứ?

Tiến vào trong đại sảnh của thành bảo, hai hành cột đá rất lớn xếp thành hành dài, giống như vệ sĩ xương cốt bằng sắt thép vậy. Phía dưới vách tường phía trước có đặt một chiếc bàn dài, phía sau nó là chiếc ghế da hổ lớn. Đưa mắt nhìn lại, người ngồi ở vị trí đó nhất định là có địa vị hiển hách rồi.

- Ha ha, cái ghế kia nhất định là cho ta rồi.

Tú Lý cười nói.

- Nếu như ngươi phụ trách thu thuế thì có thể ngồi ở vị trí đó.

Phó Thư Bảo cười.

- Ta khuyên ngươi đừng làm, bởi chuyện thu thuế rất nhàm chán buồn tẻ. Ta kiến nghị để quân sư Chu Uyển Nhi của ta ngồi vị trí đó.

Với thân thể nhỏ bé của Chu Uyển Nhi thì dù có nằm trên cái ghế da hổ lớn đó ngủ cũng không có vấn đề gì. Để cho một cô nàng ngồi trên vị trí khí phách mười phần để thu phí bảo hộ, cảnh tượng như vậy nhất định sẽ rất quái dị.

- Ha ha... Sư phụ ta tùy tiện nói mà thôi...

Tú Lý đã quyết định rồi, sau này ít mở miệng một chút.

Tầng hai của Hắc Thạch Thành bảo ngoài ba căn phòng ra thì còn có một phòng họp, phòng để tài liệu và một phòng chuyên dùng để tu luyện. Tóm lại một tòa thành to như vậy, mỗi điểm đều được lợi dụng triệt để, không lãng phí chút nào.

Leo lên đài cao trên đỉnh tòa thành được cố ý xây dựng để quan sát, thu Hậu Thổ Thành phía dưới vào tầm mắt. lúc này đã là nửa đêm, trong màn đêm đen, những đốm lửa thấp sáng trên tường Hậu Thổ Thành lúc gần lúc xa, khiến người ta cảm giác như mộng lung bất định.

Cửa khẩu phía dưới ngay gần lại càng nhìn rõ ràng hơn.

Đứng trên Hắc Thạch Thành bảo quan sát, cửa khẩu phía dưới giống như một bàn tay thép khổng lồ, bóp chặt cổ họng của Hậu Thổ Thành này. Nó lỏng ra thì Hậu Thổ Thành mới có thể thở dốc. Nó xiết lại thì Hậu Thổ Thành tuyệt đối hít thở không thông.

Hôm nay là ngày Hắc Thạch Thành bảo và cửa khẩu phía dưới khe núi đồng thời hoàn thành, cũng là ngày chính thức bắt đầu sử dụng. Giờ phút này ở cửa khẩu phía dưới khe núi đã có một đội trăm người ở đó. Đây là đại đội chiến sĩ đặc chủng Độc Lang Tộc do Độc Âm Nhi thống lĩnh.

Đứng từ trên cao nhìn xuống, có thể thấy đám chiến sĩ Độc Lang tộc đứng thẳng tắp trên tường thành cửa khẩu. Phía dưới bọn họ là cửa khẩu bằng thép dày đóng chặt, kể cả một con kiến cũng không bò qua nổi.

Ngay lúc mọi người đang cười nói, một loạt tiếng vó ngựa rầm rập truyền tới từ phía Hậu Thổ Thành.

251. Chương 251

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 251: Mở cửa làm ăn

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy một đoàn ngựa cường tráng bốn vó phi nhanh, cát bụi trên mặt đất cuộn khởi mù mịt tạo nên thanh thế làm lòng người kinh hãi.

Toàn bộ kỵ sĩ trên lưng ngựa đều quấn khăn đen, sau lưng vác đại khảm đao, khuôn mặt đằng đằng sát khí. Tổng thể nhìn lại, nhân số đội kỵ binh này vượt quá 300, nếu như dựa theo tiêu chuẩn Hậu Thổ Thành mà xét, đội kỵ binh như vậy đã được coi là mã tặc nguy hiểm.

- Bọn họ muốn đi đâu?

Chi Ni Nhã có chút căng thẳng nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Bọn họ nhất định không kìm nổi lòng muốn xuất quan phát tài, vậy cũng tốt, ngày hôm nay trạm kiểm soát của chúng ta bắt đầu sử dụng, không thể nào không làm ăn, bọn họ đi kiếm tiền, chúng ta mở cửa làm ăn, truyền lệnh của ta, ngày hôm nay ta cao hứng giảm lệ phí cho bọn họ.

Thu lệ phí trên người mã tặc, không ngờ phát động ẩu đả, lúc này Phó Thư Bảo thốt lên ngữ khí kinh người, không khỏi khiến những người bên cạnh hắn cảm thấy trong lòng ớn lạnh...

Chiến sĩ đưa tin trực tiếp theo thông đạo kéo dài từ tường thành chạy tới Hạp Cốc Quan. Chu Uyển Nhi lấy ra một mảnh giấy, đọc rất có trình tự:

- Dựa theo mật báo mà Phương Tín truyền về, từ trang phục trên người đám cường đạo này, đoàn cường đạo này có tên là cường đạo Huyết Mã, nhân số từ 320 - 350, gã đội trưởng tên là Sa Lí Phi sở hữu lực lượng tu vi đạt đến cảnh giới Linh Lực tầng thứ ba, có người nói hắn chính là thông gia với Thành Vệ Quan Sa Bạch của Hậu Thổ Thành...

- Chỉ là một con cá nhỏ, lại có dũng khí xông vào lưới cá, dù sao chúng ta cũng phải dạy dỗ hần một phen, chúng ta đi xem đi.

Phó Thư Bảo thả người, từ trên tường thành cao ba mươi thước men theo tường thành nhảy xuống phía dưới. Thân ảnh phiêu dật tới cực điểm, thấy vậy Chi Ni Nhã khẽ ngăn người.

Lực nâng của lực lượng lực tràng đã đạt tới 48 cân, từ thân pháp hần thể hiện, tuyệt đối nhảy xuống vô cùng đơn giản. Thứ hần thiếu, vền vền chỉ là cánh lực lượng do năng lượng chuyển hóa thành mà thôi.

Phó Thư Bảo khẽ động, đám người Độc Âm Nhi đều phóng người lao về phía Hạp Cốc Quan. Cùng lúc đó, tiếng chuông cảnh báo treo tại Hạp Cốc Quan vang lên, tiếng chuông nặng nề phá tan màn đêm yên tĩnh. Trong Hắc Thạch Thành, vốn đã có đội quân hơn 500 người đang chuẩn bị an giấc ngủ sau khi nghe thấy tiếng chuông cảnh báo liền hỏa tốc chạy ra, cầm đao mặc giáp, rầm rầm đứng trên hai bờ tường thành.

Đoàn cường đạo Huyết Mã trong nháy mắt chạy ra khỏi Hạp Cốc Quan, thấy cửa thành đóng chặt và chiến sĩ đông đảo đứng trên tường thành, đoàn cường đạo này dường như không để vào mắt. Sau khi giằng co một hồi, một con ngựa màu đen khỏe mạnh chạy ra khỏi đàn trực tiếp phóng tới phía dưới cửa thành.

- Các người có ý gì?

Nam tử trên lưng ngựa khoảng chừng bốn mươi, bởi vì hần dùng khăn đen che kín mặt cho nên không thấy rõ diện mạo hần, nhưng dựa theo hình thể to lớn mà xét, hần tuyệt đối là một người bưu hãn tới cực điểm.

- Vị đại ca này muốn đi đâu ah?

Phó Thư Bảo ôn hòa hỏi.

- Lão tử ra ngoài phóng hỏa giết người! Thế nào, còn phải thưa chuyện với các người sao?

Nam tử trên lưng ngựa cả giận quát.

- Ha ha, thì ra người ra ngoài phóng hỏa giết người, tốt, chúc người làm ăn thịnh vượng, tài nguyên cuộn cuộn...

- Nhiều lời vô ích! Ta biết trạm kiểm soát này là tên Vương Tước phế vật kia dựng lên, biết điều mau mở cửa, chúng ta không ai làm khó ai.

- Người đã biết trạm kiểm soát này do Định Thiên Vương Tước thiết lập, hần là đã biết hần là đại nhân vật thay mặt cho triều đình Tú Quốc, nơi này là lãnh địa của hần, hần tuyệt đối có quyền thu lệ phí với bất cứ ai qua đây, cho nên...

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Muốn chúng ta mở cửa, trước hết hãy nộp lệ phí, ngày hôm nay các người may mắn, trạm kiểm soát mới mở cửa, ta sẽ chiết khấu cho các người, mỗi người chỉ phải nộp mười ngàn tệ, nộp đi.

Lệ phí mười ngàn tệ, ba trăm cường đạo Huyết Mã sẽ phải nộp ba nghìn ngàn tệ. Số tiền như vậy trong mắt Phó Thư Bảo chỉ là một bữa ăn sáng, nhưng trong mắt đám cường đạo Huyết Mã là tài phú liều mạng đoạt lấy, bọn họ lúc này đây ra ngoài còn phải dựa vào vận khí, gặp được dê béo mới có thể đoạt được ba nghìn ngàn tệ, nhưng lệ phí xuất quan không ngờ đã là ba nghìn ngàn tệ, như vậy còn để người ta sống hay không?

- Người... Muốn chết!

Nam tử trên lưng ngựa phẫn nộ, vung chuôi đao trên vai. Thấy hần khẽ động, đám kỵ binh còn lại đều hành động, thoáng chốc xoạt xoạt rút đao ra khỏi vỏ.

Duy chỉ có các chiến sĩ trên hai bờ tường thành không có bất cứ động tác gì, sắc mặt bọn họ không chút thay đổi nhìn đám mã tặc tiến nhập trạng thái lâm chiến.

- Người chính là đội trưởng đoàn cường đạo Huyết Mã Sa Lí Phi?

Phó Thư Bảo thản nhiên hỏi.

- Đúng thì sao? Nếu đã biết danh tiếng của lão tử, người còn không mau mở cửa thành?

Kỳ Thực Sa Lí Phi mặc dù phần nộ, nhưng tuyệt đối không bị lửa giận làm mờ mắt, thấy nhân số đối phương vượt xa bên mình, hơn nữa biểu hiện bình tĩnh khiến người ta khó có thể phỏng đoán, điều này làm trong lòng hắn vô cùng cảnh giác không dám tùy tiện khai chiến.

- Trong nhà người có lão bà và hài tử phải không?

Sa Lí Phi khó hiểu hỏi:

- Thì sao?

- Nếu có? Người nên suy nghĩ vì bọn họ, nếu như người tùy tiện động thủ, đêm nay người nhất định sẽ chết ở chỗ này, ai sẽ chăm sóc cho lão bà và và hài tử của người?

Phó Thư Bảo cười nói tiếp:

- Chẳng qua, ngoại trừ nộ lộ phí ra, các người còn con đường khác có thể đi, đó chính là buông vũ khí, tới Hắc Thạch Thành tiến hành đăng ký, nhận chứng minh thần dân, chúng ta sẽ thuê các người làm ruộng và khai thác quặng... Có thể nhận được tiền lương.

Sững sốt hồi lâu, Sa Lí Phi đột nhiên phá lên cười:

- Nói nửa ngày, hóa ra là một kẻ ngu ngốc muốn lừa gạt lão tử, lão tử không muốn nhiều lời với các người nữa, các huynh đệ vượt quan!

Ba trăm kỵ binh mã tặc ầm ầm xông tới. Đội mã tặc đi đầu trùng kích về phía cửa thành, đội mã tặc phía sau giương cung cài tên, trong nháy mắt vũ tiễn bắn lên tường thành.

Vù vù vù! Tiễn phá không mà đến.

Các chiến sĩ trải qua huấn luyện sớm đã có chuẩn bị, bộ binh giơ viên thuẫn trong tay lên chống tiễn. Nhưng lúc này, bọn họ vẫn chưa áp dụng bất cứ hành động tấn công nào, bọn họ đang chờ mệnh lệnh của các đại đội trưởng. Còn sáu đại đội trưởng chờ đợi mệnh lệnh một người, đó chính là mệnh lệnh từ Phó Thư Bảo.

- Chủ nhân, ta đi thu thập bọn họ, chẳng qua chỉ là một đám hề nhảy nhót mà thôi.

Tiểu Thanh nóng lòng nói, trong đôi mắt trong suốt tràn đầy sát ý khiến người ta kinh hãi.

- Người chính là vũ khí bí mật của chúng ta, phải lưu lại chờ đại địch nhân cường đại hơn, cho nên bây giờ để ta đích thân xuất thủ.

Phó Thư Bảo lấy ra Thiên Trúc Cung, cài tên lên dây cung.

Đối với đám mã tặc hai tay dính đầy máu, đặc biệt là gã đầu sỏ như Sa Lí Phi, hắn càng khó để chính mình phát sinh một tia nhân từ. Bất kể cầm đầu, tự nhiên mục tiêu chính là tập trung vào Sa Lí Phi.

Là đội trưởng đoàn đạo tặc Huyết Mã, vừa là kẻ sở hữu lực lượng tu vi cường đại nhất, Sa Lí Phi nắm vị trí tối cao nhất trong đoàn mã tặc là điều không cần bàn cãi. Trong nháy mắt vọt tới trước cửa thành, đúng lúc này, hai chân đột nhiên đứng thẳng trên yên ngựa, toàn thân nhất thời dựng thẳng, bắn lên trên cao, nhanh như gió giật!

- Lão tử sẽ phế bỏ một đứa ngu ngốc như người!

Phóng mình lên cao, từ trên cao nhìn xuống, Sa Lí Phi và Phó Thư Bảo có cùng tâm tư chính là giết người trước hết giết kẻ chủ sự, cho nên, một đao hăm chém xuống liền nhằm vào cổ Phó Thư Bảo![/CHARGE][[/HIDE]

252. Chương 252

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 252: Cạn bã

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo lắc đầu, ngênh đón một đao trực tiếp chém về phía cổ chính mình, đột nhiên giương cánh tay khai cung, trong nháy mắt bắn ra một tiễn.

Phịch! Dây cung lay động. Một đạo tia sáng mơ hồ đột nhiên cắt ngang hư không, trực tiếp xuyên thấu qua ngực Sa Lí Phi. Lúc này, Sa Lí Phi lập tức kêu lên một tiếng, toàn thân như điều đứt dây rơi từ trên thành xuống phía dưới, nặng nề đập xuống mặt đất. Trước ngực hắn bất chợt xuất hiện lỗ thủng lớn cỡ bằng nắm tay, máu tươi từ vết thương thật lớn không ngừng phun trào cao tới nửa người!

Tất cả mọi chuyện phát sinh quá nhanh, rất nhiều mã tặc còn chưa kịp phản ứng, nhưng đội trưởng của bọn họ đã vĩnh biệt bọn họ.

Phó Thư Bảo nhàn nhã ung dung thu hồi Thiên Trúc Cung, lại nói với Tiểu Thanh:

- Tiểu Thanh thấy tiễn của ta bay đi nơi nào không?

Tiểu Thanh rất kính cẩn gật đầu:

- Thấy thưa chủ nhân.

- Vậy còn không mau thu hồi về cho ta.

Phó Thư Bảo nói.

Ngay khi Phó Thư Bảo nói chuyện với Tiểu Thanh, đám mã tặc xông về phía trước mới phát hiện đội trưởng của bọn họ không ngờ đã nằm trên mặt đất, nhất thời thế tiến công ngừng lại không còn tiếng động.

Một tiễn giết chết đội trưởng xưa nay bọn họ vẫn luôn kính nể, một Lực Sĩ cấp Linh Lực tầng thứ ba, tu vi thực sự cao tới đâu? Có người như vậy trước mặt, đoàn mã tặc này còn ai dám xông lên nữa?

Đây chính là kết quả Phó Thư Bảo mong muốn, hắn thực sự không muốn đại khai sát giới, uy hiếp như vậy chính là vừa đủ. Thấy một tiễn kia khiến đoàn mã tặc khiếp sợ, hắn lại đứng lên vị trí cao nhất trên tường thành.

- Bây giờ các người cũng thấy rồi, đội trưởng của các người đã bị ta giết chết, nếu các người kẻ nào có dũng khí theo chân hắn sang thế giới bên kia làm mã tặc, cứ tiếp tục lên đây.

Hơn ba trăm mã tặc, không ai dám hành động.

- Ta còn có ý này...

Phó Thư Bảo nói thêm:

- Các người muốn xuất quan giết người phóng hỏa, chẳng phải cầu tiền tài sao? Chúng ta cũng cầu ah, vùng đất thuộc về Định Thiên Vương Tước không phải đất phong, hàng năm phải nộp thuế rất cao lên triều đình Tú Quốc hay sao? các người không nộp thuế, chúng ta làm thế nào có thể nộp ah? Cho nên, các người muốn bình an ra ngoài kiếm ăn, mỗi người phải nộp mười ngàn tệ, giao tiền mở cửa, không nộp tiền muốn xuất quan chính là lưu lại phiền phức.

Rầm, sáu trăm chiến sĩ đứng trên hai bờ tường thành cùng lúc giương cung cài tên, từng mũi từng mũi tiễn nhắm về phía đoàn mã tặc lòng đang chấn động.

- Chúng ta... Không xuất quan!

Một người trong đoàn mã tặc đột nhiên thốt lên một câu, sau đó xoay người rời đi.

Một người trốn khiến trăm người nổi gót trốn theo, khi đến thì hùng hùng hổ hổ đằng đằng sát khí, sau khi thấy đội trưởng bỏ mạng, toàn bộ đoàn mã tặc hoảng sợ đào tẩu với tốc độ còn nhanh gấp đôi lúc trước.

- Thả bọn họ đi như vậy sao?

Độc Âm Nhi không rõ dụng ý của Phó Thư Bảo hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Chẳng lẽ giết sạch bọn họ? Công hiệu giết gà dọa khỉ như vậy là đủ rồi, mục đích của chúng ta không phải thu một chút tiền vật, mà dùng phương thức này xóa bỏ nạn trộm cướp tại Hậu Thổ Thành, đồng thời giúp thực lực của chúng ta thêm lớn mạnh.

Độc Âm Nhi có chút suy nghĩ gật đầu, chỉ là trong lòng nàng vẫn mơ hồ không rõ.

Quả thực tại Hậu Thổ Thành, đạo tặc xếp thành bó lớn, nếu như tất cả đều phản đối, lẽ nào giết sạch sao?

- Ha ha ha, ta hiểu...

Chi Ni Nhã đột nhiên cười nói.

Độc Âm Nhi kinh ngạc nói:

- Người hiểu cái gì?

Chi Ni Nhã nói:

- Bảo ca rất rất cao tay...

Phó Thư Bảo: "..."

o0o

Trong mắt người khác, Hậu Thổ Thành có thể nói là nơi thối nát tràn ngập bạo lực và tội ác, muốn tránh né thật xa, nhưng trong mắt Đồ Thổ, Hậu Thổ Thành chính là thiên đường tràn ngập tài phú, quyền lực. Hắn nắm giữ trong tay tất cả mọi thứ ở đây, thực sự là Thổ Hoàng Đế chuẩn mực.

Đồ Thổ rất thích nữ nhân, ngoài trừ thiếu phụ lưỡng tuổi có chồng hắn không đụng tới, tại Hậu Thổ Thành, chỉ cần là nữ nhân bị hắn để ý tới, không quá ba ngày, nữ nhân kia sẽ nằm trên giường hắn. Nữ nhân bị hắn chơi đùa, có một số xuất phát từ tự nguyện muốn nịnh bợ Thành Chủ hắn. Có một số bị ép buộc, bị hắn hoặc người của hắn uy hiếp, cưỡng bức. Còn số còn lại chính là thủ hạ của hắn ban đêm xông vào nhà dân, mạnh mẽ cướp đi giao cho hắn đùa bỡn.

Phụ trách chuyện này tự nhiên là đoàn đạo tặc cường đại nhất tại Hậu Thổ Thành đoàn đạo tặc Thiên Sư. Hậu Thổ Thành Chủ Đồ Thổ vừa thống lĩnh đoàn đạo tặc Thiên Sư, cùng lúc tuyên bố bắt cường đạo, đồng thời tiếp nhận tiền tài đoàn đạo tặc cướp đoạt của dân chúng biến thành của chính mình. Quả thực trắng đen lẫn lộn.

Đồ Thổ rất thỏa mãn cuộc sống bây giờ, có quyền lực, tài phú, còn có nữ nhân mới mẻ hàng đêm phục vụ. Chẳng qua, sau khi nhận được mật hàm từ Anh Thạch Thành, tâm tình hắn giống như bị một bóng ma che phủ.

Ý tứ trong mật hàm của Lạc Chấn Thiên rất đơn giản, chính là muốn hắn diệt trừ Định Thiên Vương Tước và tiểu tử tên là Phó Thư Bảo sắp tới Hậu Thổ Thành.

Loại chuyện này rõ ràng là mượn đao giết người, nhưng Đồ Thổ cũng hiểu được, hắn lúc này lại không thể không giết, bây giờ đắc tội với Thanh Dật Vương Tước không phải vấn đề phạt đôi ba chén rượu mà là chuyện tình rơi đầu. Cho nên, từ khi bắt đầu nhận được mật hàm, trong lòng hắn luôn luôn suy nghĩ làm thế nào có thể hạ thủ. Rất nhanh, toàn bộ Hậu Thổ Thành đã sắp đặt thiên la địa võng, chỉ chờ đám người Định Thiên Vương Tước tự chui đầu vào lưới.

Nhưng Định Thiên Vương Tước chậm rãi không vào thành, ngược lại thiết lập trạm kiểm soát bên ngoài Hậu Thổ Thành, điểm này khiến Đồ Thổ nằm mơ cũng không nghĩ tới.

Đêm nay, Đồ Thổ có chút mất ngủ, chỉ là hắn không hề nhận ra mà hành hạ một thiếu nữ do đoàn đạo tặc Thiên Sư mang tới đến mức chết đi sống lại.

Tới hừng đông, một tia nắng vàng từ cửa sổ chiếu vào trong nhà, khiến sàn nhà toát lên một mảnh phản quang sáng loáng.

Suy nghĩ đối sách hơn nửa đêm, không có đầu mối, Đồ Thổ có chút phiền muộn bò lên đầu giường. Xốc chăn lên, ánh mắt hần lờ đang nhìn thân thể thiếu nữ bên người, thiếu nữ trong chăn lúc này khóc lóc nước mắt, đôi mắt mông lung đọng nước, thần sắc thống khổ, bờ vai thon gầy khiến người ta nhìn mà cảm thấy thương xót.

- Khóc? Lão tử biến người thành nữ nhân, công lao lớn biết bao? Người không biết báo ơn, còn khóc lóc?

Tâm tình vốn không sáng khoái, lại thấy thần sắc thiếu nữ toát lên vẻ đau khổ, tâm tình Đồ Thổ càng thêm phiền muộn, tiện tay tát xuống một cái.

Bịch, một tiếng giòn tan vang lên. Trên đôi mông trắng ngần nhất thời hiện lên một dấu tay năm ngón đỏ ửng.

Bị đánh trúng, nước mắt ứ đọng trong mắt nữ nhân kia ào ào tràn khỏi mi. Mặc dù vậy, nàng vẫn cắn chặt răng không khóc thành tiếng.

- Mẹ kiếp! Không nghe lão tử nói gì sao? Còn dám khóc!

Đồ Thổ đột nhiên cầm lấy hai chân thiếu nữ kia, kéo đôi chân đôi dài tràn đầy thương tích tách sang hai bên. Thương tích này không chỉ có vết roi, còn có dấu răng, tạo thành hình ảnh khiến người ta nhìn thấy mà giật mình.

Nơi quý giá nhất của thiếu nữ này đã bị tổn thương nghiêm trọng, vùng cấm trước kia cỏ xanh tươi tốt đã bị man ngư giẫm lên, thậm chí trở mình, cỏ xanh đứt đoạn, một mảnh vô cùng thê thảm.

- Đừng... Ta van người...

Vùng quý giá nhất hiện lộ trước mặt tên cầm thú, thiếu nữ đột nhiên ý thức được điều gì sắp xảy ra, nhất thời trở nên lo lắng.

- Khả khả... Người càng cầu xin, lão tử càng muốn!

Đồ Thổ mạnh mẽ đè ép tới, ngay khi hần đột phá vật cản yếu đuối kia, tiến nhập thật sâu vào thân thể thiếu nữ, hần cảm thấy sung sướng không gì sánh được, còn thiếu nữ dưới thân kêu khóc bi thảm.

Không có cảm thú đứng đầu, chỉ có kẻ hơn cả cảm thú.

Đồ Thổ kỳ thực chính là cảm thú đội lốt người. [/CHARGE]

253. Chương 253

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 253: Tưởng thưởng (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Tiếng cười và tiếng khóc đan xen lẫn nhau, còn có chút thanh âm không rõ ràng. Thanh âm như vậy phiêu đảng ra bên ngoài cửa sổ, để một số ít gia nô quét dọn ngoài sân rộng nghe thấy rất rõ, nhưng thần tình không chút biến đổi, bởi vì bọn họ đã quá quen thuộc.

Ngay khi thanh âm trở nên rõ ràng nhất, một gia nô bước nhanh tới trước cửa. Gia nô này đầu bốn mươi, vóc người thon gầy, nhân thần sắc bén, bộ dạng cực kỳ tháo vát. Hần gọi là Hồ Nguyên, biểu hiện là gia nô của Đồ Thổ nhưng kỳ thực chính là phó đoàn trưởng đoàn cường đạo Thiên Sư, cũng chính là người trực tiếp chấp hành mệnh lệnh Đồ Thổ phân phó.

Nếu như ngày thường nghe thấy thanh âm như vậy, Hồ Nguyên nhất định thối lui tới phòng khách ngồi uống trà, sau đó chờ đợi Đồ Thổ làm xong chuyện sẽ tìm tới hần nói chuyện, nhưng lúc này đây hần có vẻ

rất sốt ruột, nghe được thanh âm như vậy, biết rõ Đồ Thổ đang làm gì, nhưng hắn không dừng lại mà vội vàng chạy tới.

- Lão tử cho người khóc! Lão tử cho người khóc...

- Ô ô ô... ô ô ô...

Đi đến trước cửa sổ, thanh âm như vậy nhất thời truyền vào tai, Hồ Nguyên không nhịn được lắc đầu, hắn trầm mặc hồi lâu sau đó cất ngang nói:

- Thành Chủ, ta mang tới tin tức quan trọng.

- Ách? Hồ Nguyên à? Chờ chút, ta tới ngay...

Trong phòng truyền tới thanh âm Đồ Thổ đang gấp gáp làm việc có vẻ có chút lực bất tòng tâm.

Khóe miệng Hồ Nguyên khẽ nhếch lên tia cười khổ, tại Hậu Thổ Thành, người có thể khiến hắn thấp hèn đứng trước cửa sổ cũng chỉ có Đồ Thổ mà thôi. Gió thổi qua rèm cửa, tình cảnh hỗn loạn trong phòng nhất thời lộ rõ, thân hình Đồ Thổ cao lớn khỏe mạnh đang đè trên người thiếu nữ kia, từng cái từng cái nhô lên nhấp xuống khiến thiếu nữ kia thống khổ đồng thời tìm sung sướng thuộc về chính hắn.

Chẳng qua, ngay khi Hồ Nguyên trông thấy tràng cảnh như vậy, trong cổ họng Đồ Thổ nhất thời truyền tới tiếng kêu rên rỉ thở dốc nặng nhọc, thân thể run run vài cái, sau cùng giống như chó chết nằm trên người thiếu nữ kia.

- Xem ra cho dù thân thể làm bằng sắt thép cũng không thể lặn qua lặn lại như vậy được, nếu như không phải sở hữu lực lượng tu vi cường hãn, e rằng hắn sớm đã trở thành phế nhân.

Trong lòng Hồ Nguyên cảm thán một tiếng, thu hồi tầm mắt.

Sau một hồi, Đồ Thổ mặc y phục chỉnh tề đi ra, hỏi:

- Hồ Nguyên, chuyện gì khiến người cấp bách như vậy?

- Đội trưởng đoàn đạo tặc Huyết Mã Sa Lí Phi đã chết.

Hồ Nguyên giật mình hét lên:

- Cái gì?

Đồ Thổ nhất thời sững sờ tại chỗ.

- Ta vốn không tin, nhưng thi thể hắn đang treo trên trạm kiểm soát tại Hạp Cốc Quan, không thể là giả.

- Ai giết?

- Còn có thể là ai?

Hồ Nguyên nói:

- Dựa theo lời mã tặc trốn thoát trở về báo lại, chính là một gã thiếu niên lúc đó không chính diện xuất thủ, mà sử dụng một tiễn bắn chết Sa Lí Phi.

- Một tiễn bắn chết Sa Lí Phi?

Trong lòng Đồ Thổ dâng lên một tia hàn ý.

- Người của chúng ta cải trang làm bách tính từ Hạp Cốc Quan trở về báo cáo, Thành Chủ xem đi.

Hồ Nguyên từ trong túi lấy ra một mảnh giấy trắng gấp ngay ngắn đưa tới trước mặt Đồ Thổ.

Đồ Thổ mở ra, đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy trên giấy viết: Để kinh tế nơi đây phồn vinh, cần phải nghiêm túc chấp hành kỷ cương, ngay khi bản công văn này tuyên bố, các lộ cường đạo xuất quan phải nộp thuế, kẻ nào không nộp giết không tha, người thông qua điều tra lĩnh chứng minh thân dân có thể xuất nhập trạm kiểm soát không cần nộp thuế...

Chứng minh thân dân? Vật gì vậy?

Đồ Thổ nửa ngày vẫn không hồi phục lại tinh thần.

oOo

- Tại sao Tam ca còn ở nơi này làm sai vặt?

- Ta không làm sai vặt già trẻ nhà ta ăn bằng gì? Đầu năm nay, ngay cả làm sai vặt còn khó khăn, ài...

Mặt trời bắt đầu treo trên trời đông. Hai hán tử khổ cực không hẹn mà gặp nhau tại nơi hẻo lánh ở Hậu Thổ Thành, bắt đầu trò chuyện.

- Người không biết sao?

- Biết cái gì? Ta chỉ biết trong nhà ta sắp hết gạo ăn thôi.

Nam tử gọi là tam ca thở dài một hơi, trên khuôn mặt ngăm đen tràn ngập vẻ chua xót và bất đắc dĩ.

- Ài, người chỉ biết làm sai vặt, chẳng quan tâm tới chuyện bên ngoài, người còn không biết, Định Thiên Vương Tước đã tới Hậu Thổ Thành chúng ta, còn có một Phó Cương Vương gọi là Phó Thư Bảo gì đó.

- Vương tước gì đó có liên quan gì tới ta?

- Đương nhiên có liên quan, bây giờ Định Thiên Vương Tước kia mở trạm kiểm soát tại Hạp Cốc Quan, thu lộ phí đối với cường đạo qua đường, những dân chúng bình thường như chúng ta chỉ cần đăng ký chứng minh thân dân, không những nhận được công việc có lương bổng, còn có thể nhận phần thưởng.

- Công việc? Phần thưởng?

- Ta đã lĩnh rồi, nhìn này, hai cân thịt heo, một cây cải trắng đủ để cả nhà ta ăn no.

Hán tử kia vừa nói vừa giơ miếng thịt heo và cải trắng trong tay hắn, trên khuôn mặt chất phác toát lên vẻ tươi cười giản dị.

- Mấy thứ này đều là lấy không sao?

- Đương nhiên, ta không chỉ nhận được số phần thưởng này, còn nhận được công việc tại nông trường, ngày mai ta sẽ bắt đầu làm việc, một tháng 30 ngân tệ.

- Nông trường gì mà lương cao vậy? Ta một năm còn không làm được nhiều như vậy!

- Đương nhiên là nông trường của Phó Thư Bảo, ta nghe nói vị thiếu gia trẻ tuổi kia cái gì cũng thiếu, chỉ không thiếu tiền, khà khà...

- Ta có thể đi không?

- Đương nhiên có thể, đăng ký danh sách nhận chứng minh thân dân là có thể lĩnh thưởng và nhận được công việc, tới đó còn nhận được khen thưởng nông hậu, vị đại nhân được gọi là Phó Thư Bảo kia còn thiết lập khen thưởng hạng nhất, tiền thưởng 10 ngân tệ, hơn nữa được ngao du một ngày tại Hạp Cốc Quan, ăn uống đầy đủ.

- Ta... Ta bây giờ phải đi.

Hai hán tử khổ cực kia mỗi người đi một ngả, một người mang thịt heo và cải trắng về nhà khoe với lão bà, một người ba chân bốn cẳng chạy thẳng về phía Hạp Cốc Quan.

Chuyện như vậy giống như gió xuân thổi qua Hậu Thổ Thành tràn đầy tội ác và bạo lực, nơi gió xuân đi qua cỏ xanh nẩy mầm, cây cối nở hoa.

Cứ như vậy, Hạp Cốc Quan trở nên vô cùng náo nhiệt.

Nhìn đoàn người đông nghịt xếp thành hàng trải dài từ sườn núi tới cửa thành Hắc Thạch Thành, trên mặt Phó Thư Bảo toát lên dáng tươi cười khiến người khác vui vẻ.

- Sáng sớm người cười, cẩn thận khuôn mặt bị chuột rút.

Độc Âm Nhi trêu chọc nói. Nàng sao có thể không bị dáng vẻ tươi cười kia mê hoặc?

- Đây mới là ngày đầu tiên, có nhiều người đến nhận chứng minh thân dân như vậy, ta không vui mừng sao được?

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

- Ta dám khẳng định trong những người này có cường đạo giả mạo làm dân chúng lừa gạt chúng ta.

Độc Âm Nhi có chút lo lắng nói:

- Nói như vậy, không phải sau này chúng ta sẽ rất khó quản lý hay sao?

- Điều này có gì khó? Chế định một bộ quy định thông hành, nếu như ai đó dám cả gan quấy rối, rất đơn giản, ta muốn hấn phải đỡ khóc đỡ cười.

- Người nha, mỗi lần người nói như vậy, ta lại cảm thấy lo lắng cho người.

Độc Âm Nhi yếu ớt nói. Nàng lo lắng, Phó Thư Bảo tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết lâu ngày, lực lượng tu vi càng ngày càng cao, cỗ tà khí sẽ càng ngày càng nặng. Thật không biết, sau khi lực lượng tu vi của hấn đạt tới đỉnh phong sẽ gặp phải biến hóa như thế nào.

- Chúng ta đi xem có việc gì cần hỗ trợ không? Bốn nữ bộc ngốc nghếch phụ trách việc đăng ký, ta sợ các nàng có điều sơ suất.

Trong lòng Phó Thư Bảo kỳ thực cũng lo lắng, chỉ là hấn thủy chung tin tưởng thuyền đến đầu cầu tự nhiên sẽ thẳng, ngoài ra, hấn cũng không muốn đàm luận quá nhiều về chuyện này.[/CHARGE]

254. Chương 254

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 254: Đại Loan Lệ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Nông trường, quảng sát, đây mới là mục đích chính Phó Thư Bảo thành lập trạm kiểm soát tại Hạp Cốc Quan. Thứ nhất tiêu hao lượng lớn nhân lực tại Hậu Thổ Thành, hơn nữa có thể kiểm được lượng tài phú lớn, phát triển giống như quả cầu tuyết, không cần thu thuế tại Hậu Thổ Thành, để người ở đây trở thành công nhân làm thuê là được. Cứ như vậy, Có tiền nộp thuế lên triều đình Tú Quốc, đồng thời thực lực phe mình cũng phát triển cực nhanh.

Bất luận thế nào đi nữa, Hậu Thổ Thành này là nơi bị người ngoài quên lãng, bởi một vị thiếu niên mà bước sang trang mới.

Thiếu niên này, đã từng bị nữ bộc gợi cảm của hấn dùng thiết chùy đập vào tiểu đệ đệ của hấn...

oOo

Trong đại sảnh Thành Chủ phủ Hậu Thổ Thành kỳ thực chỉ là nơi tượng trưng, bởi vì Thành Chủ Đồ Thổ quan tâm suốt tháng rất hiếm khi cử hành hội nghị chính quy một lần. Thế nhưng bây giờ, trong đại sảnh Thành Chủ phủ lại có đầy người ngồi. Những người này không phải người lương thiện cũng không phải thương nhân Hậu Thổ Thành, mà là những đầu lĩnh các lộ đạo tặc.

Đội trưởng đoàn đạo tặc Huyết Mã vừa chết, trước mắt chuyện này nhất định cần phải giải quyết.

Ánh mắt lạnh lùng đảo qua phòng khách phát hiện những khuôn mặt quen thuộc, trong lòng Đồ Thổ càng cảm thấy không vui. Bình thường, những người này khi tiến cống mới có thể gặp mặt hấn, nhưng bây giờ, hấn không ngờ lại phải trông cậy vào những người này thương lượng đưa ra đối sách. Đối với hấn từ trước

tới nay cao cao tại thượng chủ tọa tất cả Hậu Thổ Thành mà nói, điều này không phải châm chọc thì là cái gì?

- Lão đại, Phó Thư Bảo kia khinh người quá đáng, tiếp tục như vậy không phải biện pháp tốt, chúng ta phải diệt trừ hắn, cộng thêm Định Thiên Vương Tước đứng phía sau hắn!

Một hán tử trên mặt có ba vết sẹo nói. Hắn gọi là Sa Lí Hành, đệ đệ của Sa Lí Phi. Sau khi Sa Lí Phi chết đi, hắn rõ ràng trở thành tân đội trưởng đoàn đạo tặc Huyết Mã. Trong lòng hắn, hắn chỉ ước gì ca ca hắn chết đi, nhưng trên mặt hắn một mực biểu hiện không thể không báo thù cho Sa Lí Phi. Cho nên, ngay khi không khí trầm mặc khiến người ta cảm thấy áp lực trầm trọng, hắn không kìm được mà lên tiếng.

- Như vậy, các lộ đội trưởng có biện pháp rồi sao?

Đồ Thổ giả vờ thanh nhàn nâng chén trà nên, hớp một ngụm nhỏ. Ánh mắt không khỏi rơi vào trên người nữ nhân duy nhất. Nữ nhân này niên kỷ chừng hai mươi, vóc người cao thon nhưng không mất đi vẻ đầy đặn, khuôn mặt xinh đẹp, đặc biệt là đôi gò bồng trước ngực đầy sức hấp dẫn khiến người khác phải hoài niệm.

Nữ nhân này gọi là Đại Loan Lệ, mang trên mình dòng máu Tư Ba Quốc và Tú Quốc, không chỉ có tóc vàng mắt xanh như người Tư Ba, còn có vẻ đẹp đặc biệt và làn da nhẵn nhụi trơn bóng, đẹp không thể tả.

Có người nói mẫu thân Đại Loan Lệ là một quý tộc Tư Ba Quốc suy vong, dòng máu trong thân thể Đại Loan Lệ chính là dòng máu cao quý. Nàng tại Hậu Thổ Thành là đội trưởng đội nữ cường đạo duy nhất - Mặt Nguyệt đoàn. Đội nữ cường đạo này hành động theo tiêu chuẩn khiến người ta khó hiểu, đó chính là bất phú bất quý, cũng không hạ thủ đối với dân chúng bình thường, ngoài ra, cho dù hạ thủ, trước đó cũng tiến hành điều tra mục tiêu một hồi, nếu như phù hợp với tiêu chuẩn mới hạ thủ. Đoàn cường đạo Mặt Nguyệt thực sự là đoàn cường đạo bản hàn, thực lực cũng yếu nhất.

Chỉ có điều đối với vật cực phẩm như Đại Loan Lệ, Đồ Thổ nhìn mà thèm không nhin được muốn ăn vào miệng.

Trong khi chủ sự Đồ Thổ nhìn trộm mỹ nữ, trong đại sảnh nghị sự bởi vì câu nói của Sa Lí Hành đã lâm vào một mảnh nghị luận.

- Âm ỉ cái gì? Đây còn là thương lượng sao? Tiểu tử kia đặt trạm kiểm soát ở khu vực trọng yếu tại Hậu Thổ Thành, thu trọng thuế khiến chúng ta không trở mình nổi, chẳng phải ép chúng ta đi vào đường cùng sao? Chúng ta hãy kết thành đoàn lớn, trực tiếp giết chết điều quan kia! Lão tử muốn cắt đầu tiểu tử Phó Thư Bảo kia bỏ vào thùng nước tiểu!

- Đúng, cùng đi diệt điều quan!

-

- Khụ khụ!

Đồ Thổ lại thốt lên thành tiếng:

- Được rồi được rồi, tất cả mọi người dừng âm ỉ nữa, tập hợp thành một đoàn trực tiếp diệt Hạp Cốc Quan xem như là một chủ ý, chẳng qua, chúng ta không thể làm như vậy, phải biết rằng Định Thiên Vương Tước tuy bị Tú Quốc coi là phế vật. Thế nhưng, hắn lại được công nhận là một trong ba đại Phong Cương Vương, chúng giương đuốc cầm gậy đi giết hắn, nữ hoàng Tú Ngọc sẽ làm gì? Phải biết rằng, trong tay nàng đang nắm giữ trọng binh, tùy tiện phái một nhánh quân đội là có thể diệt trừ chúng ta rồi.

- Chúng ta không thể trực tiếp diệt trừ điều quan kia, vậy chúng ta nên chọn ra thích khách tốt nhất, ngầm giết chết bọn họ!

- Đây cũng là một chủ ý... Chỉ có điều...

Ánh mắt Đồ Thổ lại rơi xuống trên người Đại Loan Lệ lần nữa:

- Đại Loan muội vẫn chưa phát biểu ý kiến, phải biết rằng đây là chuyện đại sự, nữ hài tử các nàng tâm tư suy nghĩ tỉ mỉ, đối với chuyện tình trước mắt, nàng có kiến giải gì đặc biệt không?

- Ta nghe nói gã gọi là Phó Thư Bảo kia tại Hạp Cốc Quan phát hành chứng minh thần dân và lương thực cho dân chúng Hậu Thổ Thành, người có chứng minh thần dân có thể tới làm việc tại nông trường và công trường của hắn, có người nói, một tháng có thể nhận được lương bổng 30 ngân tệ...

Đại Loan Lệ muốn nói lại thôi.

Đồ Thổ nói:

- Đại Loan muội, ta đang chờ nàng kiến giải, không muốn nghe nàng nói vậy, những tình huống nàng nói chúng ta ở đây ai này đều rõ ràng.

Sa Lí Hành nói:

- Quả thực, ta phải huynh đệ cải trang làm bá tính bình dân dò xét tình hình, không ngờ khi trở về còn mang theo hai cân thịt heo và một cây cải trắng, bọn họ làm như vậy rõ ràng muốn thu mua nhân tâm!

Lúc này Đại Loan Lệ mới nói:

- Ta nghĩ, chúng ta cũng có thể tới nhận chứng minh thần dân.

Lời này vừa thốt khỏi miệng, đoàn cường đạo nhất thời sững sờ, thoáng chốc, vang lên một trận tiếng cười.

- Ha ha... Không ngờ Đại Loan muội lại là người rất hài hước, ta nghĩ đây cũng là một biện pháp, còn ai muốn bổ sung? Tiếp đến, ta sẽ nói cách xem xét của ta.

Sau khi ngừng cười Đồ Thổ nói:

- Rõ ràng đến đó giết chết Định Thiên Vương Tước và Phó Thư Bảo là điều không thể thực hiện, thời gian gấp rút chúng ta không còn cách nào khác, nếu Phó Thư Bảo muốn mở nông trường và khai thác quặng mỏ, chúng ta sẽ phải các hảo thủ tinh nhuệ trong các lộ đoàn đội trà trộn qua đó, sau đó ước định thời gian hành động, trong khoảng thời gian này, các đoàn đội nhàn rỗi phải người hăm dọa người lĩnh chứng minh thần dân, phá hư nông trường và công trường... Đấu với ta tại Hậu Thổ Thành, ta muốn toàn bộ quân đội của hắn bị diệt!

Các lộ đạo tặc nghị sự trong phòng khách hưởng ứng hô lớn, trong khoảng thời gian ngắn lại tiếp tục nghị luận, nước miếng tung bay. Duy nhất chỉ có đội trưởng Đại Loan Lệ không tham dự, đôi mi thanh tú chau lại, dường như nàng đang nghĩ tới tâm sự gì đó.

Sau một phen nghị luận, bắt đầu hành động cụ thể, các đội trưởng của các đoàn cường đạo đều rời đi.

Sào huyết đoàn cường đạo Mật Nguyệt trong sa mạc Vô Thủy, rất ít người biết tới địa điểm cụ thể. Đó là tiểu ốc đảo thơ mộng, ở nơi đó, không chỉ có nữ cường đạo đoàn Mật Nguyệt, mà còn có cô nhi nữ cường đạo nhặt được sinh sống, số lượng khoảng chừng hai mươi người. Cộng thêm hơn một trăm nữ cường đạo, người sinh sống trên tiểu ốc đảo này chỉ có một trăm ba mươi người mà thôi.

Vài gian nhà tranh đơn sơ, dòng nước ngọt trong suốt nhìn thấy đáy, còn có một mảnh lùm cây thấp bé, đây là toàn bộ tiểu ốc đảo. Trong mắt người bình thường đây là địa phương chết chóc, nhưng trong mắt Đại Loan Lệ và thủ hạ của nàng đây chính là bến đỗ để các nàng sinh tồn. Trong mắt cô nhi lẻ loi cô quạnh, nơi đây chính là thiên đường tràn ngập niềm vui. Cho nên, mỗi khi suy nghĩ làm thế nào bảo vệ tiểu ốc đảo này, tâm tư Đại Loan Lệ luôn luôn rất nặng nề. [/CHARGE]

255. Chương 255

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 255: Thử quyền (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Quay về tiểu ốc đảo, một nữ cường đạo nhanh chóng tiến tới nghênh đón:

- Đội trưởng, dựa theo sự phân phó của người, ta đã lên vào Hạp Cốc Quan tiếp nhận chứng minh thần dân thành công, nói đến cũng buồn cười, ta còn được lĩnh hai cân thịt heo nữa.

- Chẳng lẽ Phó Thư Bảo kia giết toàn bộ lợn quanh Hậu Thổ Thành để tặng người khác? Hắn lãng phí tiền như vậy, có lợi ích gì?

Đại Loan Lệ thuận miệng nói.

- Không cần biết hắn có dụng ý gì, đội trưởng, tiếp đến chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ các môn đồ cùng tới tập kích Hạp Cốc Quan sao?

- Cái này, hãy lưu lại cho đoàn cường đạo chân chính đi làm, chúng ta...

Suy nghĩ một chút, Đại Loan Lệ đột nhiên nhếch lên dáng tươi cười kỳ quái:

- Ta thực sự muốn đích thân tới xem gã gọi là Phó Thư Bảo kia.

- Cái gì?

Nữ cường đạo kia giật mình nói:

- Đội trưởng, thời gian này đội trưởng đi gặp Phó Thư Bảo, chúng ta sẽ trở thành công địch.

- Ngu xuẩn, công khai gặp mặt khẳng định không được, đêm nay ta bí mật tới gặp, người hãy đi cho ngựa của ta ăn no đi.

Đại Loan Lệ nói.

Gã kia tiêu tiền như nước, hắn rốt cuộc là dạng người thế nào?

Đây chính là điều đội trưởng Đại Loan Lệ muốn làm rõ ràng nhất.

Vì thế, nàng không thể đợi.

oOo

Tại thế giới trước kia, nguyên lý hoạt động của máy bơm nước chính là dòng điện lưu chuyển trong điện cơ, sản sinh động lực, từ đó lấy nước trong mạch nước ngầm. Nhưng tại thế giới lực lượng chứa tế tất cả, Phó Thư Bảo không cách nào đạt được dòng điện, cũng vô pháp luyện chế điện cơ. Hắn nghĩ tới biện pháp tổ hợp thức Lực Luyện Khí như trước, dùng năng lượng làm động lực, vận chuyển máy bơm nước lấy nước từ mạch nước ngầm.

Trước kia luyện chế Thiên Trúc Cung đã có kinh nghiệm nhất định luyện chế tổ hợp thức Lực Luyện Khí, đối với công tác chuẩn bị tương quan Phó Thư Bảo làm rất suôn sẻ. Ban đầu hắn vẽ sơ đồ phác thảo, trải qua tính toán hắn cũng tính được số liệu tương quan. Sau đó là chuẩn bị tài nguyên luyện chế, tài nguyên trong Luyện Trữ Vật Giới của hắn tương đối thích hợp, cho nên chỉ còn lại vấn đề sàng chọn tài liệu, cũng sớm được chuẩn bị thỏa đáng.

Kết cấu máy bơm nước Lực Luyện Khí phức tạp hơn Thiên Trúc Cung rất nhiều, tổng cộng chia làm sáu bộ phận, phân biệt chính là vỏ cứng, trục quay, hai ổ trục, bánh xe, cánh quạt và đường ống.

Ngay khi nói chuyện với Lưu Chuẩn, Phó Thư Bảo đã bắt đầu luyện bộ phận vỏ cứng.

Tài liệu luyện chế máy bơm nước Lực Luyện Khí chủ yếu là hợp kim cứng, cho nên cần tuyển chọn loại tài liệu kim loại phẩm chất cực cao, đó chính là xuất phát từ ý nghĩ chắc chắn.

Máy bơm nước Lực Luyện Khí không giống như Lực Luyện Khí khác, tại thời điểm cần thiết mới lấy ra sử dụng, tính hao mòn cực nhỏ, nó dùng để sử dụng dài hạn, phải chịu được lực ma sát cực lớn mới được.

Nhìn chung toàn bộ sáu phụ kiện phụ trợ máy bơm nước, luyện chế khó nhất chính là hai ổ trục. Phó Thư Bảo luyện chế chúng sau cùng.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa từ song chưởng phóng ra không ngừng, nhìn như hai đóa hoa huyết lệ đẹp tới cực điểm. Sau khi lực lượng tu vi tiến nhập cấp Nguyên Tố Lực tầng thứ ba, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn lại được đề thăng lần nữa, mở rộng tới mức 4/5 lòng bàn tay hắn. Có thể dự kiến được, sau khi lực lượng tu vi của hắn tiến nhập cấp Linh Lực tầng thứ nhất, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn sẽ mở rộng toàn bộ bàn tay.

Cường độ Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa liên quan tới linh tính của Lực Luyện Khí và rất nhiều tính năng khác, nó càng mạnh, Lực Luyện Khí được luyện chế lại càng cường. Đây là điều không cần bàn cãi.

Bởi nguyên tố hỏa thiêu tốt, toàn bộ không gian trong phòng luyện chế Lực Luyện Khí tràn ngập năng lượng, mức độ cực nặng giống như đám sương mù dày đặc không nhìn rõ mặt người.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, Phó Thư Bảo tiến hành luyện chế, tài nguyên thả vào Luyện Thiên Đỉnh được mảnh huyền quang ngũ sắc bao phủ, vô pháp nhìn rõ. Biểu hiện dường như không có nhiều động tĩnh, nhưng bản chất vật chất phát sinh biến hóa thật lớn.

Dưới tác dụng của lực lượng Nguyên Tố Lực và Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, các loại nguyên tố cấu thành vật chất giống như ma quỷ bị vẫy gọi, nghe theo mệnh lệnh của Phó Thư Bảo, hoàn thành từng bước từng bước, phân giải, tổ hợp, sau cùng là đắp nặn.

Một tiếng vù vù vang nhỏ, Phó Thư Bảo ngừng luyện chế, huyền quang ngũ sắc lập tức tản đi, tất cả trở nên tĩnh lặng.

Hành động luyện chế tuy rằng ngưng hẳn, nhưng trong Luyện Thiên Đỉnh vẫn có một cỗ linh tính dị dạng truyền ra.

Trong lòng khê động, Phó Thư Bảo lập tức khoanh tay đứng nhìn. Chỉ thấy trong Luyện Thiên Đỉnh xuất hiện lớp vỏ cứng kim loại, toàn bộ vật thể đen thui, bên ngoài tràn đầy đường viên huyết sắc. Quả nhiên trên vị trí cao nhất khảm một viên Linh Thú Lực Đan cấp Chính Linh thuộc tính thủy, nó chính là bộ phận quan trọng nhất. Lúc này nó tản ra quang mang nhàn nhạt, khiến người ta mơ hồ cảm giác tồn tại sinh mệnh kỳ quái nào đó.

- Thành công, ta phát hiện lực lượng tu vi của ta lại được đề thăng, khả năng luyện chế của ta càng lúc càng trở nên nhẹ nhàng, hiệu quả dường như càng ngày càng tốt, thực sự cảm giác rất không tồi.

Phó Thư Bảo không khỏi cười cười, lấy lớp vỏ cứng máy bơm nước Lực Luyện Khí ra, lập tức cất vào Luyện Trữ Vật Giới. Tiêu hao lượng lớn linh tài và tiền tài, Luyện Trữ Vật Giới của hắn càng ngày càng lớn.

Máy bơm nước Lực Luyện Khí có linh tính, nó có thể đạt tới mức độ như thế nào, đây là chuyện tình đáng được mong đợi.

- Thời gian còn sớm, cảm giác lực lượng Nguyên Tố Lực của ta không tiêu hao quá nhiều, không bằng luyện chế thêm một loại linh kiện.

Nhìn sắc trời bên ngoài cửa sổ, trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ.

Nhưng ngay khi hắn đảo mắt nhìn qua cửa sổ, trên sườn núi ngoài thành đột nhiên hiện lên một đạo bóng đen. Tốc độ đạo bóng đen này cực nhanh, lại xen lẫn trong bóng đêm nên rất khó phát hiện, chỉ có điều, như vậy vẫn khó có thể tránh khỏi tầm mắt Phó Thư Bảo đảo qua.

Trong lòng Phó Thư Bảo khê động, trầm nghĩ:

- Tên kia hẳn là đến từ Hậu Thổ Thành, chẳng lẽ là thích khách do đoàn cường đạo nào đó phái tới?

Nghĩ đến đây, hắn liền đi đến phía trước cửa sổ, đưa mắt tìm kiếm đạo thân ảnh tiêu thất trong bóng đêm.

Đạo thân ảnh kia ẩn nấp trong bóng tối, rất nhanh sau đó lại xuất hiện. Ẩn nấp trong bóng tối, đạo thân ảnh kia cũng không vội vã bay về phía Hắc Thạch Thành, mà đứng trên cao quan sát Hắc Thạch Thành.

- Kỳ quái, nếu như là thích khách, nhất định là thích khách kém bản lĩnh, vừa vãn bắt người làm vật thử nghiệm Thiết Sa Quyền của ta.

Trong lòng quyết định chủ ý, Phó Thư Bảo không muốn kinh động những người khác trong Hắc Thạch Thành, trực tiếp từ cửa sổ nhảy xuống phía dưới tường thành.

Hai chân vừa mới chạm xuống tường thành, phía sau Phó Thư Bảo lại xuất hiện thêm một người nữa.

- Chủ Nhân, muốn ta làm thịt gã lén lút kia không?

Chính là Tiểu Thanh. Mọi lúc mọi nơi Tiểu Thanh luôn luôn ẩn nấp tại nơi bí mật bên cạnh Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo có thể phát hiện đạo thân ảnh kia, nàng thân là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực tuyệt đối không thể không thấy.

- Hắn chỉ là tiểu nhân vật, người ở chỗ này, ta tới bắt hắn là được.

Thời gian dài được Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực bảo vệ, giống như đóa hoa trong phòng kín, Phó Thư Bảo lo lắng năng lực chiến đấu của hắn bởi vậy mà hao mòn, cho nên, trong thời điểm thích hợp, hắn muốn dùng nắm quyền của chính mình giải quyết vấn đề.

- Vậy được rồi, chẳng qua chủ nhân cẩn thận một chút.

Trong lòng Tiểu Thanh mặc dù lo lắng an nguy cho Phó Thư Bảo, nhưng đối với nàng mà nói, bất luận mệnh lệnh gì nàng cũng đều phải phục tùng.[/CHARGE]

256. Chương 256

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 256: Vương tước động dục

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Đại Loan Lệ đối với lời nhỉnh bợ của Tú Lý không hề cảm thấy hứng thú, chuyển chủ đề nói:

- Các người đã ở đây, vậy ta thẳng thắn nói, đêm nay ta tới nơi này chính là muốn nói cho các người biết, Hậu Thổ Thành Chủ đã bắt đầu đối phó với các người, hắn an bài một số đạo tặc giả trang thành dân chúng, làm gian tế thâm nhập vào chỗ các người, bọn họ muốn phá hỏng nông trường và công trường của các người, hơn nữa bọn họ có thể sẽ phái ra thích khách tinh nhuệ nhất để giết hai người các người.

Những tin tức này, Phó Thư Bảo và Tú Lý kỳ thực đã sớm nắm bắt.

- Tại sao người muốn cho chúng ta biết những tin tức này?

Phó Thư Bảo kỳ quái nói.

Đại Loan Lệ nói:

- Ta là đội trưởng đoàn cường đạo Mặt Nguyệt, nhưng đoàn cường đạo Mặt Nguyệt chúng ta không giống các đoàn cường đạo khác, chúng ta hạ thủ với đối tượng thích hợp, cướp của người giàu chia cho người nghèo, chưa bao giờ hạ thủ đối với dân chúng, đương nhiên, ta làm như vậy không phải vì các người, ta chỉ không muốn thấy một vị vương tước tốt đối với dân chúng chết trong tay những người đó.

- Cảm tạ.

Mình bạch mọi chuyện, Phó Thư Bảo thực tâm nói.

- Đại Loan Lệ muội muội, bên ngoài gió lớn, không bằng vào Hắc Thạch Thành chúng ta nói chuyện.

Tú Lý vô liêm sỉ nói. Đôi mắt gian tà không ngừng ngắm nhìn thân thể uyển chuyển quyến rũ của Đại Loan Lệ, nhìn ngực, nhìn mông người ta, bộ dáng vô cùng gấp gáp.

- Chuyện này thì miễn đi, ở nơi này ta cũng xin các người đừng tiết lộ tin tức ta tới đây, như thế, đoàn đạo tặc Mặt Nguyệt chúng ta sẽ trở thành mục tiêu của các đoàn đạo tặc khác hạ thủ, chúng ta bây giờ từ biệt thôi.

Đại Loan Lệ nói.

- Chờ chút.

Tú Lý vẫn chưa từ bỏ ý định nói:

- Đại Loan Lệ muội muội, ta và đồ đệ của ta muốn thấy rõ diện mạo của nàng, nhưng từ lúc gặp mặt tới giờ nàng vẫn bịt kín mặt, muốn đi cũng phải để chúng ta nhìn khuôn mặt của nàng đã chứ?

- Khuôn mặt của ta quan trọng lắm sao?

Đại Loan Lệ hỏi.

Tú Lý gật đầu nói:

- Rất quan trọng.

Loại chuyện này, Đại Loan Lệ kỳ thực có thể cự tuyệt, nhưng không biết vì sao nàng khẽ cười một tiếng, đưa tay cầm khăn che mặt, để đôi má lúm đồng tiền lộ ra ngoài.

Hai nam nhân nhất thời bị khuôn mặt mỹ nữ làm chấn động, bọn họ cùng lúc khẽ ngẩn ngơ. Nữ nhân Tư Ba Quốc đặc biệt sở hữu tóc vàng mắt xanh, còn nữ nhân Tú Quốc đặc biệt sở hữu làn da nõn nà trắng nhũ, trên thân thể Đại Loan Lệ đều thể hiện phi thường hoàn mỹ. Đặc biệt là đôi mắt trong vắt, màu trắng lam giống như hồ nước không chút tạp chất, mức độ trong suốt khiến người ta kinh hoàng.

- Đại Loan Lệ muội muội!

Tú Lý đột nhiên hét lớn một tiếng.

- Cái gì?

- Bản Vương vừa thấy nàng đã yêu mến rồi!

Ầm, Đại Loan Lệ nhất thời biến thành tảng băng mỹ lệ. Trên lưng Phó Thư Bảo thì nổi lên vài tầng da gà.

- Ta van nàng, vào Hắc Thạch Thành ngồi chơi được không?

Thần tình Tú Lý biểu hiện giống như nam nhân ba năm chưa thấy nữ nhân.

- Thật khó hiểu...

Lưu lại một câu, thân hình Đại Loan Lệ khẽ động, rất nhanh đã tiêu thất trong bóng đêm mênh mông.

Hai sư đồ bốn mắt nhìn nhau.

- Sư phụ, động dục cũng không nên phát tác như thế chứ?

Sau hồi lâu, Phó Thư Bảo mới trêu chọc nói.

- Người thì biết cái gì, ta thực sự vừa nhìn đã yêu Đại Loan Lệ rồi.

Tú Lý nghiêm túc nói.

- Vậy còn chờ gì nữa? Mau đuổi theo đi.

- Người nghĩ ta là kẻ ngu à, nhiều người muốn giết ta như vậy, ta đuổi theo trước hết khoan nói có thể đuổi theo mỹ nhân hay không, ngay cả mạng nhỏ cũng khó bảo toàn.

- Muốn mỹ nhân lại cần an toàn, sư phụ thực sự có khả năng, như vậy đi, hiếm khi thấy ngài thực sự động lòng, Đại Loan Lệ này cũng không tồi. Ta để Tiểu Thanh đuổi theo nàng, xem sào huyệt đoàn đạo tặc Mặt Nguyệt ở nơi nào, sau đó dẫn ngài tới tán nàng.

- Đồ đệ ngoan, người thực sự là đồ đệ ngoan.

Tú Lý đột nhiên tiến lên phía trước, ôm đồ đệ thật chặt vào lòng.

Trong bóng đêm, tư thế hai nam nhân ôm nhau có vẻ cực kỳ quái dị.

Một lát sau, Tiểu Thanh bay theo phương hướng Đại Loan Lệ rời đi để truy tìm. Đối với nàng mà nói, muốn tìm đến sào huyệt đoàn đạo tặc Mật Nguyệt, kỳ thực là chuyện tình phi thường đơn giản.

o0o

Tiểu Thanh tuy tìm được sào huyệt đoàn đạo tặc Mật Nguyệt, chỉ có điều Tú Lý vẫn không dám tùy tiện tiến nhập. Mỹ sắc cố nhiên mê người, nhưng mạng nhỏ của chính mình mới là quan trọng nhất. Điểm ấy cũng sớm nằm trong dự liệu của Phó Thư Bảo, chỉ là dựa theo tin tức Tiểu Thanh hồi báo, sau khi biết Đại Loan Lệ không ngờ thu nhận một đám cô nhi không nhà về nuôi dưỡng, thái độ của hắn đối với Đại Loan Lệ hoàn toàn thay đổi, tâm trạng cũng có chút kính nể.

Mấy ngày sau Hạp Cốc Quan thực sự bình yên vô sự, không có đạo tặc vượt quan, những đạo tặc giả trang dân chúng cũng không gây hỗn loạn. Chẳng qua, đây chỉ là sự yên lặng trước cơn bão mà thôi.

Lúc này Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng luyện chế xong kiện linh kiện sau cùng, lắp ráp máy bơm nước Lực Luyện Khí hoàn tất.

Tiếp đến tiến hành hợp luyện máy bơm nước Lực Luyện Khí. Máy bơm nước Lực Luyện Khí sau khi trải qua hợp luyện nắm giữ sáu viên Linh Thú Lực Đan cấp Chính Linh thuộc tính thủy, tất cả được nối liền bởi đường viên huyết sắc. Máy bơm nước Lực Luyện Khí được luyện chế hoàn tất có hình dạng giống như quả trứng lớn nặng nghìn cân.

- Thứ này có thể sử dụng sao?

Dùng vật như vậy lấy nước từ mạch nước ngầm, trong lòng Chi Ni Nhã khó có thể tin được. Độc Âm Nhi đã ở phòng luyện chế Lực Luyện Khí, nàng cũng có cảm thụ giống như Chi Ni Nhã. Chẳng qua, làm Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực, nàng có thể lý giải sâu sắc gấp bội so với Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực như Chi Ni Nhã. Cộng thêm Lúa nước và Thiên Trúc Cung được luyện chế thành công, nàng kỳ thực không phải không tin Phó Thư Bảo luyện chế máy bơm nước gì đó, mà là nàng hiểu kỳ đối với nguyên lý hoạt động của thứ này.

Khi trong mắt hai nàng hiện lên vẻ nghi hoặc, Phó Thư Bảo vô cùng đặc ý, thuận miệng nói:

- Mang tới nông trường thử chẳng phải sẽ biết sao?

Dừng lại một chút, hắn bỗng nhiên vừa cười vừa nói:

- Máy ngày nay vội vàng luyện chế máy bơm nước Lực Luyện Khí, không có thời gian ở cùng các người, các người không nhớ tới ta sao? Bằng không, thử nghiệm máy bơm nước xong, buổi tối ba người chúng ta ngủ cùng nhau nha!

- Thối...

- Phi...

Đôi má lúm đồng tiền trên mặt hai nàng ửng hồng, nhưng trong lòng các nàng cũng rất thoải mái đối với loại yêu cầu quá phận này, chẳng qua không có dùng khí biểu hiện mà thôi.

Chiếm được tiện nghi, lúc này Phó Thư Bảo mới cất giữ máy bơm nước Lực Luyện Khí vào Luyện Trữ Vật Giới, mang theo Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã tới nông trường.

Thật xa có thể nhìn thấy tràng cảnh mấy nghìn người đang làm việc. Những người này đều là người được nhận chứng minh thân dân, tại Hạp Cốc Quan có hơn sáu nghìn người công tác, trong đó có hơn bốn nghìn người công tác tại nông trường và hơn hai nghìn người công tác tại công trường. Trong khoảng thời gian ngắn, mỗi ngày đều có bách tính mới tiến vào Hạp Cốc Quan làm việc.

257. Chương 257

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 257: Máy bơm nước Lực Luyện Khí

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Trên đường đi đến, các nông phu đều ngừng tay liên tục hô lớn thiếu gia, chủ mẫu. Phó Thư Bảo da mặt dày, không quan tâm xưng hô thế nào, nhưng hai tiểu nữ nhân bên cạnh cảm thấy xấu hổ và lúng túng. Trước đây, chỉ có mấy gia nô gọi là các nàng là chủ mẫu mà thôi, bây giờ các nàng vẫn chưa chính thức thành hôn mà đã có nhiều người gọi như vậy, các nàng làm sao có thể chịu nổi?

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đâu biết, bốn nữ bộc Đông Mai đã dặn dò mỗi bách tính đăng ký tới làm việc, phải gọi Phó Thư Bảo là thiếu gia, gọi Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi là chủ mẫu, nếu không trừ mười ngày tiền công. Bởi vậy, trừ phi là người câm điếc, bằng không ai thấy các nàng cũng đều gọi một tiếng chủ mẫu.

Lưu Chuẩn đào giếng nước ngay tại trung tâm nông trường.

Đi đến nơi đó, chỉ thấy giếng nước rộng lớn đường kính ít nhất vượt trên năm thước lẳng lẳng nằm trên mặt đất. Do Lưu Chuẩn đích thân động thủ đào giếng, lại có công nhân tài nghệ cao siêu giúp đỡ, tốc độ của hắn cực nhanh. Ngay khi Phó Thư Bảo bắt tay luyện chế máy bơm nước Lực Luyện Khí hắn mới động thủ đào giếng, sau khi luyện chế hoàn thành máy bơm nước Lực Luyện Khí, hắn cũng đào giếng hoàn tất.

Thấy ba người Phó Thư Bảo qua đây, Lưu Chuẩn vội vàng chạy tới nghênh đón, tươi cười nói từ xa:

- Thiếu gia, hai vị chủ mẫu tới thật đúng lúc, ta đã đào giếng hoàn tất, chỉ chờ máy bơm nước Lực Luyện Khí nữa mà thôi.

Ngay cả Lưu Chuẩn nghiêm túc cũng gọi như vậy, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi lúc này càng không biết nói gì hơn.

- Máy bơm nước Lực Luyện Khí đã được mang tới, trước hết ta muốn xem qua giếng một chút.

Vừa đi đến trước miệng giếng, Phó Thư Bảo bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó:

- Được rồi, Lưu Chuẩn đại ca, ta giao cho người chuẩn bị đường ống dẫn nước, người chuẩn bị tốt rồi chứ?

- Ta đã chuẩn bị đầy đủ, tất cả xếp chồng trên mặt đất.

Lưu Chuẩn chỉ về phía mảnh đất trống bên cạnh giếng nước, chỉ thấy một đống ống trúc cỡ bằng nắm tay xếp chồng trên mặt đất. Mỗi ống trúc này căn bản đều dài hai thước, nếu như toàn bộ nối liền với nhau, độ dài khoảng chừng hai mươi thước.

Những ống trúc này chính là đường ống dẫn nước để máy bơm nước Lực Luyện Khí hút nước và phát ra dòng nước. Hắn muốn luyện chế đường ống dài như vậy không cần bàn cãi chính là chuyện tình đầu đầu nhất, cho nên hắn giao công việc này cho Lưu Chuẩn. Lưu Chuẩn phân phó công việc xuống đại đội công nhân cấp dưới của hắn, những công nhân này hằng hái làm việc trong mấy ngày làm ra những đường ống này.

Ống trúc tuy không chắc chắn bằng ống sắt, nhưng có ưu điểm rất rõ ràng, đó chính là không bị rỉ. Trải qua đại đội công nhân xử lý một chút đặc biệt, hai đầu những ống trúc này đều có lỗ nhỏ, một cái móc có thể gắn tất cả cùng một chỗ. Đồng thời ống trúc cũng có tính dẻo, thực sự rất bền.

- Không tồi, trước hết ta xem xét một chút.

Tất cả tài liệu đã được chuẩn bị thỏa đáng, Phó Thư Bảo có chút khấn trương muốn thử nghiệm máy bơm nước Lực Luyện Khí.

Đứng trên miệng giếng nhìn xuống, phía dưới một mảnh đen kịt. Chẳng qua, tại vị trí chính giữa mơ hồ có thể nhìn thấy được phản quang nhàn nhạt. Nhìn kỹ, tia sáng trên bầu trời chiếu xuống mặt nước mới có thể tạo nên phản quang chiếu ngược trở lại như vậy.

- Thiếu gia phải cẩn thận một chút, giếng này sâu ít nhất trăm thước, nổi thẳng tới sông Hoàng Hà, nước giếng tuy biểu hiện tĩnh lặng, nhưng cách đây mấy thước chính là dòng chủ lưu sông Hoàng Hà chảy qua, dòng nước phi thường chảy xiết.

Lưu Chuẩn nhắc nhở nói.

- Ta tự có chừng mực, chút nữa người sai người nổi lên ống trúc thả xuống giếng.

Đứng trên miệng giếng thả người nhảy xuống, Phó Thư Bảo đột nhiên biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Phó Thư Bảo muốn đích thân xuống giếng dò xét, chính là muốn tìm kiếm nơi nào có thể lắp đặt đường ống dẫn nước.

Từ miệng giếng nhảy xuống, trong nháy mắt liền rơi xuống độ sâu mấy chục thước. Phóng chừng thời gian sắp rơi xuống đáy giếng Phó Thư Bảo mới vươn tay, liên tục oanh kích thành giếng. Dựa vào lực tác dụng, tốc độ rơi xuống của hắn nhất thời chậm lại. Sau vài lần oanh kích, hắn đã nhẹ nhàng rơi xuống đáy giếng. Lúc này hắn lại mạnh mẽ xuất chiêu đánh vào thành giếng, đưa tay nắm lấy khe đá, khiến thân thể cố định trên vách giếng. Vị trí này, hai chân hắn vừa vận trạch tới mặt nước giếng yên tĩnh.

Quả thực đúng như lời Lưu Chuẩn nói, trên mặt nước giếng phi thường bình tĩnh, nhưng Phó Thư Bảo rõ ràng cảm thấy phía dưới mấy thước vẫn tồn tại dòng nước âm âm chảy qua, đó là dòng chủ lưu sông Hoàng Hà ngầm dưới lòng đất.

Ở dưới đáy giếng đảo mắt nhìn qua, Phó Thư Bảo rất nhanh xác định nơi lắp đặt ống dẫn nước. Không lâu sau, ống trúc nổi lên từ trên miệng giếng thả xuống phía dưới.

Sau hồi lâu lắp đặt ống dẫn nước cố định Phó Thư Bảo liền bắt đầu leo lên phía trên. Hắn vẫn vận dụng lực lượng nguyên tố lực như trước, đưa tay nắm lấy khe đá, sau đó di chuyển tiến lên phía trên. Lực lượng nguyên tố lực trải qua tu luyện và nhiều lần vận dụng rõ ràng đã đạt tới tình trạng lô hỏa thuần thanh, bởi vậy, động tác hắn leo lên trên còn nhanh nhẹn hơn linh vượn hoạt động trong rừng rậm.

Trở lại mặt đất, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi lập tức xông tới.

- Bảo ca, tại sao không có nước bị hút lên?

Chi Ni Nhã hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta mới chỉ lắp đặt đường ống dẫn nước, máy bơm nước Lực Luyện Khí vẫn chưa lắp đặt.

- Chẳng phải máy bơm nước Lực Luyện Khí được lắp đặt trong nước sao?

Trên mặt Độc Âm Nhi toát lên vẻ kỳ quái nói.

- Ta không thể lặn xuống nước lắp đặt máy bơm nước, mà chỉ có thể lắp đặt trên mặt đất, cứ như vậy, sau đó khởi động máy bơm nước.

Phó Thư Bảo đơn giản giải thích một chút, lập tức lấy máy bơm nước Lực Luyện Khí ra.

Trên khuôn mặt mọi người hiện lên vẻ mê hoặc nhìn Phó Thư Bảo lấy ra chiếc máy bơm nước Lực Luyện Khí giống như quả trứng đặt bên cạnh miệng giếng, dùng một đầu đường ống dẫn nước nối liền với một đầu ống trên máy bơm nước Lực Luyện Khí. Nói chung, nhìn qua những động tác phi thường đơn giản này, nhưng trong mắt mọi người, đây là sự mờ mịt khó có thể phá giải.

Rất nhanh Phó Thư Bảo làm xong việc cần làm, tiếp đến tiến hành khởi động máy bơm nước Lực Luyện Khí.

Một chương nhẹ nhàng vỗ xuống vừa vận đập vào viên Linh Thú Lực Đan thuộc tính thủy trên vỏ máy bơm nước Lực Luyện Khí. Lực lượng Nguyên Tố Lực rót vào, máy bơm nước Lực Luyện Khí đột nhiên phát ra

âm thanh “o... o...”, ngay lập tức mặt đất rung động. Rõ ràng có thể thấy được dấu hiệu mở rộng và gồ lên rất nhỏ tại đường viền huyết sắc trên máy bơm lực luyện hí, đó chính là tác dụng của năng lượng vận hành.

- Ha ha...

Độc Âm Nhi đột nhiên nhìn có chút hả hê, cười cười nói:

- Không có nước đi ra, thất bại rồi!

Nếu như thấy Lực Luyện Khí Phó Thư Bảo luyện chế thất bại, đối với Độc Âm Nhi từ trước đến nay luôn luôn không chịu khuất phục Phó Thư Bảo mà nói, không cần bàn cãi đây chính là chuyện tình nàng sáng khoái nhất.

- Vậy sao?

Phó Thư Bảo cười cười.

Rầm! Một cột nước bạch sắc đột nhiên từ đầu ống trúc dẫn nước vọt ra, độ cao đạt tới hơn hai mươi thước! Chớp mắt nhìn lại, giống như mũi tên bạch sắc đột nhiên từ đầu ống trúc bắn ra!

- Ách!

Độc Âm Nhi vừa nãy còn đang cười lớn nhất thời sững sờ gượng cười.

Cảm giác của mọi người không khác gì so với Độc Âm Nhi, ngoài ra trong lòng còn cảm thấy kinh hãi. Người ở đây, mặc dù không phải Luyện Lực Sĩ, nhưng vẫn có chút lý giải đối với Lực Luyện Khí, nhưng chưa ai từng trông thấy Lực Luyện Khí có thể lấy nước từ mạch nước ngầm sâu trăm thước bắn lên mặt đất?

258. Chương 258

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 258: Tai họa ập đến (1-2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Dòng nước ngầm trong suốt mát lạnh từ ống trúc không ngừng vọt tới, khiến hàng nghìn nông phu hoan hô thành tiếng, thoáng chốc toàn bộ nông trường đều trở nên náo nhiệt. Luyện chế máy bơm nước Lực Luyện Khí thành công, có nghĩa nông trường có thể thi công, như vậy, bọn họ sẽ có vạn mẫu ruộng tốt có thể trồng trọt!

- Bảo ca, thứ này sẽ không phải chỉ có mình ngươi có thể sử dụng thôi chứ?

Độc Âm Nhi đột nhiên nghĩ tới điểm này. Nếu như máy bơm nước Lực Luyện Khí này giống như Thiên Trúc Cung, cần có lực lượng Nguyên Tổ Lực mới có thể khởi động, kỳ thực rất gò bó. Nàng vô pháp tưởng tượng Phó Thư Bảo sẽ hàng ngày tới nông trường đúng giờ bơm nước tưới cây.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Dựa vào kinh nghiệm luyện chế Thiên Trúc Cung, ta đã sớm lo lắng điểm ấy, yêu cầu khởi động máy bơm nước Lực Luyện Khí không cao, trong thiết kế của ta, Luyện Lực Sĩ bình thường cấp Nội Lực là có thể dễ dàng khởi động, bây giờ có thể tìm ra một Luyện Lực Sĩ cấp Nội Lực đến thử.

- Trước hết để ta thử.

Độc Âm Nhi vội vàng tiếp cận.

Sau khi Phó Thư Bảo thu hồi lực lượng trên vỏ máy bơm nước Lực Luyện Khí, máy bơm nước Lực Luyện Khí vẫn còn chuyển động một hồi mới dừng lại. Bởi vậy, cột nước trong ống trúc cũng ngừng chảy.

Khi máy bơm nước Lực Luyện Khí ngừng chuyển động Độc Âm Nhi lại đưa đôi tay mềm mại tới gần, dùng lực lượng Nguyên Tố Lực của nàng khởi động. Ngay lập tức, máy bơm nước Lực Luyện Khí nổ vang, bắt đầu khởi động. Cột nước trắng xóa lại từ ống trúc phóng ra ngoài lần nữa.

- Lần này... Thực sự được.

Sững sờ nhìn máy bơm nước Lực Luyện Khí được chính mình khởi động, trong lòng Độc Âm Nhi có rất nhiều cảm giác khó tả.

- Lưu Chuẩn đại ca, người gọi một Luyện Lực Sĩ cấp Nội Lực tới thử đi.

Dự tính ban đầu luyện chế máy bơm nước Lực Luyện Khí chính là thuận tiện khởi động và làm việc, nếu như Luyện Lực Sĩ cấp Nội Lực có thể dễ dàng khởi động, máy bơm nước Lực Luyện Khí Phó Thư Bảo luyện chế xem như hoàn toàn thành công.

Lưu Chuẩn theo lời Phó Thư Bảo tìm một Luyện Lực Sĩ cấp Nội Lực tới thử nghiệm máy bơm nước.

Luyện Sĩ cấp Nội Lực kia bắt đầu tiến hành còn có chút hồi hộp, chỉ là ngay khi máy bơm nước kia được hấn khởi động thành công, cột nước cũng phóng ra, hấn lúc này mới từ hồi hộp biến thành kinh hãi.

Đến bước này, máy bơm nước Lực Luyện Khí hoàn toàn thành công. Chuyện tình sau đó chính là chế tạo thật nhiều ống trúc dẫn nước, hoặc xây dựng hồ chứa nước hoặc đào mương máng.

oOo

Giống như tằm xuân nhai lá dâu, mỗi lần trải qua hấp thu thạch hạch Linh Vãn Thạch thì nó đều tiêu hao một phần năng lượng. Những luồng năng lượng này trải qua luyện hóa và hấp thụ biến thành lực lượng Nguyên Tố Lực thuộc về Phó Thư Bảo. Đồng thời, thể tích Linh Vãn Thạch cũng giảm thiểu một phần tương ứng. Mỗi lần tu luyện, mức độ giảm thiểu tuy nhỏ tới mức mắt thường không thể nhìn thấy, nhưng sau nhiều lần tích lũy, thể tích giảm thiểu lại khiến người ta giật mình.

Từ lần đầu tiên bắt đầu sử dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện hóa Linh Vãn Thạch, đến hiện nay đạt tới cảnh giới Nguyên Tố Lực tầng thứ ba, thể tích khối Linh Vãn Thạch trước kia giảm thiểu một phần ba.

Sau một đêm tu luyện cường hóa kết thúc, nhìn khối Linh Vãn Thạch giảm thiểu một phần ba, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thán nói:

- Dựa theo tốc độ luyện hóa của ta, khối Linh Vãn Thạch này nhiều nhất có thể giúp ta tu luyện tới cảnh giới Linh Lực tầng thứ hai, sau này, không có Linh Vãn Thạch siêu cấp tu luyện, tiến độ tu luyện e rằng sẽ chậm lại.

Tiến độ tu luyện chậm lại, thời gian hưởng thụ hai bữa tiệc lớn Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã sẽ kéo dài, sau đó ngay cả vật trong tay như bốn nữ bộc Đông Mai cũng không đựng vào được, đây mới là điều hấn cảm thấy ghen khuất.

Cất Linh Vãn Thạch vào Luyện Trữ Vật Giới, vươn mình đứng thẳng, ánh mắt nhìn bầu trời đêm đen kịt phía xa xa, Phó Thư Bảo không thể nào chớp mắt. Đúng lúc này, một mảnh âm thanh âm ỉ truyền vào tai hấn.

- Có thích khách! Đừng để bọn họ chạy trốn!

Cao giọng hét lớn chính là Chu Di Mộng.

Phó Thư Bảo vội vàng chạy tới cửa sổ, đảo mắt nhìn qua, liền thấy bóng người lập lòe trên Hắc Thạch Thành, sáu đội quân trăm người đều đã hành động. Tình hình lúc này, mấy thích khách mặt áo đen cùng sử dụng khăn che mặt đã bị bao vây. Chỉ có điều, thân thủ mấy thích khách này cực cao, đội quân trăm người do Chu Di Mộng chỉ huy tuy bao vây bọn họ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa bắt được người nào.

Trong thành truyền tới thanh âm ầu ả, thoáng chốc, toàn bộ Hắc Thạch Thành trở thành một mảnh hỗn loạn.

- Thiếu gia!

Giọng nói của Lưu Chuẩn đột nhiên từ ngoài cửa phòng luyện công truyền tới.

Phó Thư Bảo mở cửa phòng, liền thấy trên mặt Lưu Chuẩn hiện lên vẻ lo lắng, nói:

- Chỉ là mấy thích khách, người không hoảng đến mức như vậy chứ?

Lưu Chuẩn nói:

- Mấy thích khách này e rằng chỉ là khúc nhạc dạo của địch nhân công kích, ta vừa mới nhận được tin tức, tại nông trường có người gây náo loạn, muốn hủy diệt máy bơm nước Lực Luyện Khí.

- Người gây náo loạn e rằng chính là các lộ đạo tặc an bài người bên cạnh chúng ta làm nội ứng, tất cả có bao nhiêu người?

- Ít nhất khoảng hai ba trăm người, ta muốn mang theo quân đội qua đó trợ giúp, chiến sĩ lưu lại nông trường căn bản không đủ.

- Vậy mau đi đi, để Độc Âm Nhi dẫn theo đại đội tác chiến của nàng tới giúp người, đội quân trăm người của người tám phần mười là công nhân, sức chiến đấu căn bản không đủ.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta lập tức đi tìm Độc chủ mẫu.

Lưu Chuẩn lui xuống.

Lưu Chuẩn vừa mới đi, Đế Thiếu Vũ liền tìm tới Phó Thư Bảo, thần sắc của hắn cũng giống như Lưu Chuẩn, lo lắng tới cực điểm:

- Thiếu gia, công nhân tại công trường vừa truyền tới tin cấp báo, một đội đạo tặc ít nhất khoảng năm trăm người đánh vào công trường, Đan Thanh phụ trách thủ hộ công trường đã không chống đỡ nổi, ta đang chuẩn bị dẫn người qua đó trợ giúp.

- Vậy mau đi thôi.

Phó Thư Bảo nói.

Đế Thiếu Vũ liền lui xuống. Sau một hồi, cửa thành Hắc Thạch Thành liền mở rộng ra, đội quân tác chiến đặc biệt của Độc Âm Nhi, đại đội công nhân của Lưu Chuẩn và đội quân trăm người của Đế Thiếu Vũ nhanh chóng chạy ra khỏi cửa. Giáo trường bên này, mấy gã thích khách vừa nãy đã bị Chu Di Mộng bắt sống.

Lúc đầu, xuất hiện mấy thích khách, Phó Thư Bảo cảm giác không vấn đề gì, nhưng nông trường và công trường cùng lúc bị công kích, tình huống này thực sự tương đối nghiêm trọng.

- Xem ra địch nhân đã phân tích được tình hình bên phía chúng ta, cố ý chia thành ba đường công kích, phân tán lực lượng chiến đấu của chúng ta.

Thanh âm Luyện Thiên Thử truyền tới. Thân thể nhỏ bé xuất hiện trên bệ cửa sổ.

Thời gian bình thường Luyện Thiên Thử sẽ không hiện thân, nhưng giống như Tiểu Thanh, nó thủy chung luôn ở bên cạnh Phó Thư Bảo, một khi hiện thân, đó chính là chuyện tình tương đối nghiêm trọng mà Phó Thư Bảo cần sự giúp đỡ.

- Đại Loan Lệ đã cho ta lời khuyên, chẳng qua, ta không quan tâm, xem ra, ta đã đánh giá thấp chỉ số IQ của tên Đồ Thổ kia.

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên tia cười khở.[/CHARGE]

- Tiểu chủ nhân, ta có thể giúp gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu như vậy, phiên Luyện lão tìm giúp ta trong thành còn thích khách ẩn nấp hay không?
- Chuyện này đơn giản.

Luyện Thiên Thử liền biến mất khỏi bệ cửa sổ. Dựa vào thể hình và năng lực của nó mà nói, cho dù thích khách trốn trong vách tường rạn nứt, nó cũng có thể đơn giản tìm ra.

Phó Thư Bảo xoay người rời khỏi phòng luyện công, bước nhanh tới đại sảnh. Trong đại sảnh, Chu Uyển Nhi và Chi Ni Nhã đang thảo luận chuyện gì đó, bên cạnh các nàng, một trăm nữ thị vệ hồng giáp đã chuẩn bị xuất phát, bộ dáng mỗi người đều giống như lâm đại địch.

Thấy Phó Thư Bảo bước tới, Chi Ni Nhã và Chu Uyển Nhi lập tức nghênh tiếp.

- Bảo ca, đội thị vệ của ta đã chuẩn bị chiến đấu rất kỹ càng, người để ta thống lĩnh bọn họ tới nông trường hay công trường giúp sức?

Chi Ni Nhã lo lắng nói.

- Người không thể đi, hãy lưu lại trong thành.

Phó Thư Bảo nói.

- Thế nhưng, Âm Nhi tỷ tỷ có thể dẫn đại đội xuất chiến, tại sao ta lại không thể?

Chi Ni Nhã có chút không cam lòng nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Địch nhân cố ý muốn chúng ta phân tán lực lượng chiến đấu, bây giờ đã có bốn đội quân trăm người xuất chiến, nếu như người dẫn theo người ra ngoài, trong thành và trạm kiểm soát chỉ còn lại đội quân của Chu Di Mộng căn bản không đủ lực phòng thủ.
- Người nói địch nhân sẽ tấn công thành và trạm kiểm soát?
- Địch nhân khẳng định sẽ đến, hơn nữa chính là đội quân chủ lực, cho nên, khi đó nàng phải thống lĩnh đại đội chiến đấu.
- Ta sẽ lưu lại.

Đối với loại tình huống nguy cấp, Chi Ni Nhã không chút hoảng loạn, ngược lại bộ dạng vô cùng chờ mong. Nàng không phải cuồng nhân thích chiến đấu, nhưng nàng muốn trở thành nữ trung hào kiệt trước mặt Phó Thư Bảo.

Mấy thích khách kia rất nhanh được đưa vào đại sảnh.

- Thiếu gia, để ta đích thân thẩm vấn bọn họ.

Chu Uyển Nhi nói:

- Bọn họ nhất định biết đội quân chủ lực khi nào tấn công chúng ta, tổng cộng có bao nhiêu người?
- Người? Người làm được không?

Đối với loại chuyện tra tấn bức cung, người trưởng thành làm còn có độ khó nhất định, Phó Thư Bảo có chút không tin tưởng tiểu hài tử mới hơn mười tuổi như Chu Uyển Nhi có thể bức ra điều gì từ miệng những thích khách này.

- Thiếu gia, ta đã học được mấy chiêu từ Độc chủ mẫu, người cứ yên tâm giao cho ta thẩm vấn, ta đảm bảo trong khoảng thời gian nửa đồng hồ cát là có thể tra xét rõ tin tình báo chúng ta cần.

Chu Uyển Nhi rất tự tin nói.

Phó Thư Bảo cười khở gật đầu, xem như đồng ý. Nếu như học được vài chiêu từ chỗ Độc Âm Nhi, vậy nhất định chuyện này không thành vấn đề. Trên thực tế, đừng nói là mấy chiêu, cho cho dù một chiêu thôi cũng khiến người ta muốn sống không được muốn chết không xong rồi.

Ngay lập tức trông thấy Chu Uyển Nhi dẫn tới hai nữ thị vệ hồng giáp, chỉ tay vào một gã thích khách thân thể to lớn nói:

- Người này quá béo, ta ghét người béo, các ngươi trước hết mang hắc xuống chém đầu, mang đầu hắc tới đây là được.

Tất cả mọi người trong đại sảnh bao gồm Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã đều chấn động. Hai nữ thị vệ hồng giáp không hiểu cảm thấy toàn thân ớn lạnh, thoáng chốc không hề động đậy, chỉ ngây ngốc tại chỗ. Quả thực, mệnh lệnh giết người như vậy, nếu như xuất phát từ miệng Phó Thư Bảo hay Chi Ni Nhã, các nàng sẽ không chút do dự chấp hành mệnh lệnh, chém đầu giết người, nhưng mệnh lệnh như vậy xuất phát từ miệng một tiểu cô nương hơn mười tuổi Chu Uyển Nhi, lúc này các nàng làm sao dám tin tưởng? Làm sao có thể lập tức chấp hành mệnh lệnh?

- Thật là, vậy dẫn toàn bộ vào nhà lao đi thôi, chỉ có điều, nếu như các ngươi không nghe mệnh lệnh của ta giết người, ta có thể trực tiếp lấy đao giết người.

Chu Uyển Nhi không tiếp tục ra lệnh giết người, mà sai người dẫn mấy thích khách này xuống phía dưới.

- Thực sự là Uyển Nhi?

Chi Ni Nhã cảm giác vô cùng hỗn loạn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tiểu gia hỏa này thực sự rất lạnh lợi, vừa nãy nàng không phải muốn giết thích khách kia, mà cố ý hăm dọa, để khi thẩm vấn thêm thuận lợi.

Chi Ni Nhã lúc này mới vỗ vỗ ngực, thở phào một hơi:

- Hóa ra là vậy, vừa nãy ta còn nghĩ nàng không phải Uyển Nhi muội muội, mà là một người khác.

- Là ai?

- Đương nhiên chính là Âm Nhi tỷ tỷ.

Quả thực, Chu Uyển Nhi có một số phương diện được tiểu ma nữ truyền thụ rất sâu sắc. Phó Thư Bảo thậm chí còn nghĩ, bảy tám năm sau, bên cạnh hắc sẽ xuất hiện một tiểu ma nữ còn âm hiểm hơn cả Độc Âm Nhi, đó chính là Chu Uyển Nhi.

- Xem ra, sau này tại một số phương diện phải dạy bảo Chu Uyển Nhi một chút, thông minh tài trí khẳng định cần bồi dưỡng, nhưng dụng tâm tà ác lại phải nghĩ cách xóa bỏ, bằng không, nếu như tương lai xuất hiện một ma đầu do ta bồi dưỡng, không biết sẽ có bao nhiêu người nguyên rửa ta.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thán nói.

Trải qua hơn một ngày Luyện Thiên Thử lại quay về bên cạnh Phó Thư Bảo.

- Tiểu chủ nhân, ta tìm tất cả các nơi trong thành, không hề có thích khách nào.

Luyện Thiên Thử nói.

- Kỳ quái, theo lý mà nói Đồ Thổ hắc là phát động tổng tiến công mới đúng, nhưng vì sao đến lúc này vẫn rất yên ắng?

Phó Thư Bảo có chút kỳ quái nói.

Chu Di Mộng nói:

- Thân thủ những thích khách này thực sự không tồi, chỉ có điều không được coi là cao thủ thực sự, lực lượng tu vi cao nhất chỉ là Lực Sĩ cấp Linh Lực.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Vậy lại càng kỳ quái, theo ý ta, Đồ Thổ chính là một gã phi thường giáo hoạt, hắc không thể nào chỉ phái ra mấy thích khách được, kết quả sau cùng khẳng định đã nắm bắt được, nếu như dự liệu có kết cục như vậy, tại sao hắc vẫn muốn làm? Lại chậm chạp chưa tổng tiến công?

- Xem ra, chỉ có chờ đợi Uyển Nhi muội muội thăm vấn tin tình báo có giá trị.

Chi Ni Nhã thời dài một hơi.

Nhưng khi mọi người ở đây cảm thấy vô kế khả thi, trong hư không đột nhiên truyền đến thanh âm xé gió. Quá nhanh, nhanh đến mức khiến người ta không thể né tránh. Căn bản không thấy rõ vật gì phá không mà đến, lúc này Phó Thư Bảo theo bản năng đẩy Chi Ni Nhã bên cạnh chính mình sang một bên.

- Mau tránh ra!

Trong tình thế nghìn cân treo sợi tóc Phó Thư Bảo lập tức sử dụng một chiêu đẩy Chi Ni Nhã sang một bên, trong đại sảnh lúc này đột nhiên xuất hiện thêm một người, thân thể nhanh như thiểm điện bay về phía vật gì đó bắn tới.

Người đột nhiên xuất tại đại sảnh chính là Tiểu Thanh.

Vật đột nhiên bắn tới chính là một mũi tiễn.

Rắc, một tiếng vang nhỏ, Tiểu Thanh nhanh chóng chụp được mũi tiễn vào tay. Thế nhưng, ngay khi nàng gần bắt được mũi tiễn, mũi tiễn thứ hai lập tức phá tan tầng phòng ngự, hung hăng bắn về phía ngực Phó Thư Bảo.

Hai tiễn bắn liên tiếp!

Quả thực tài nghệ bắn cung của gã thích khách này ngay cả Phó Thư Bảo cũng vô pháp sánh bằng!

Chẳng qua, Tiểu Thanh tuy không thể cùng lúc chặn lại hai mũi tiễn, nhưng nàng có thể hình thành lực lượng lực tràng cường đại ngăn cản tốc độ phi hành và lực đạo xuyên thấu của mũi tiễn, khiến cường lực của mũi tiễn kia không khác gì mũi tiễn cung thủ bình thường bắn ra, hơn nữa thân thể Phó Thư Bảo đang mặc nhuyễn giáp da rắn, cho nên, tuy bị mũi tiễn thứ hai bắn trúng chỗ yếu hại trên ngực, nhưng Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy đau nhức, không hề tổn thương nghiêm trọng.

Bị trúng tiễn, Phó Thư Bảo nhất thời kích khởi tâm tư chiến đấu, chẳng qua, lúc này hắn không hề hoảng loạn, nói:

- Người này nhất định sử dụng cung tiễn Lực Luyện Khí, tầm bắn cực xa, mọi người mau nấp đi.

Đoàn nữ thị vệ hồng giáp và chiến đội của Chu Di Mộng nhất thời tản ra, trốn sau những cây cột và bức tường.[/CHARGE]

259. Chương 259

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 259: Đánh lên gặp đánh lên

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Bảo ca không sao chứ?

Chi Ni Nhã vốn muốn nhào tới bên cạnh Phó Thư Bảo, nhưng thấy Phó Thư Bảo đưa tay ngăn lại, nàng không khỏi lo lắng nói.

- Có nhuyễn giáp da rắn, ta không sao, chỉ có điều nếu như không phải Tiểu Thanh ngăn cản một chút, một tiễn này e rằng ngay cả nhuyễn giáp da rắn cũng không chống đỡ được, cho nên nếu không có mệnh lệnh của ta, không ai được phép tùy ý hành động.

Thích khách ẩn tại nơi bí mật gần đó rõ ràng là một cao thủ, hơn nữa kinh nghiệm bắn tiễn cực kỳ cao thâm, vũ khí sử dụng chính là cung tiễn Lực Luyện Khí, Phó Thư Bảo xem xét, đêm nay hẳn rất cuộc cũng gặp đối thủ thực sự.

- Chủ nhân, để ta đi tìm!

Tiểu Thanh nói. Nàng vừa nãy tuy dập tắt lửa kịp thời, nhưng vẫn để một mũi tiễn bắn trúng Phó Thư Bảo, chuyện này đối với nàng mà nói chính là vũ nhục, là không tròn chức trách.

- Người không thể đi, hãy lưu lại bảo hộ đám người Chi Ni Nhã, để ta đối phó với hắn.

Phó Thư Bảo đột nhiên đưa ra quyết định khiến người khác bất ngờ.

- Thế nhưng...

Trên mặt Tiểu Thanh chợt hiện lên thần sắc lo lắng.

- Không nói gì nữa, ý ta đã quyết rồi.

Phó Thư Bảo kiên quyết nói.

Nếu như mỗi lần đều để Tiểu Thanh đứng ra giải quyết, về phương diện thực lực chiến đấu của hắn sẽ vô pháp tiến bộ. Thích khách ẩn nấp trong nơi bí mật gần đó là một cao thủ cực kỳ lợi hại, đối với Phó Thư Bảo hẳn là có tính phiêu lưu mạo hiểm nhất định, nhưng càng như thế, thực lực chiến đấu của hắn mới có thể đột phá. Cho nên, tình hình nguy cấp ngay trước mắt, lại là cơ hội tôi luyện hiếm có.

Tiểu Thanh không hề cố chấp, đối với mệnh lệnh của Phó Thư Bảo phân phó cho nàng mà nói, bất cứ mệnh lệnh gì nàng đều chấp hành, cho dù khiến nàng tự sát.

Sau khi dứt lời, Phó Thư Bảo đột nhiên từ khối thạch trụ bay nhanh ra ngoài cửa.

Vù! Thanh âm tiễn phá không lại truyền tới lần nữa.

Thân thể Phó Thư Bảo khê động, thân thể nhất thời từ tư thế thẳng tắp vọt tới chuyển thành nằm ngang. Hắn vừa dời thân, hai mũi tiễn nối liền nhau trong nháy mắt bắn qua vị trí hắn vừa đứng. Hai đạo âm hưởng giòn tan vang lên, hai mũi tiễn cùng lúc cắm trên khối thạch trụ.

Cài tiễn giương cung cần khoảng thời gian nhất định, điểm này ngay cả tiễn thủ tài nghệ cao siêu tới đâu cũng không ngoại lệ. Ngay khi hai tiễn bắn tới thất bại, Phó Thư Bảo lại điều chỉnh thân hình, chạy khỏi cửa đại sảnh.

Tránh cảnh bấy giờ một mảnh yên lặng, trên tường thành không có một chiến sĩ đứng gác. Trước khi chiến đấu ngưng lại, toàn bộ Hắc Thạch Thành thậm chí xung quanh đều chìm đắm trong bóng đêm đen kịt, giống như một tòa thành trì cực kỳ khắc nghiệt.

Vừa nãy tại đại sảnh đèn dầu soi sáng, người phe mình nhất định trở thành mục tiêu rõ ràng, một khi thân thể ẩn vào trong bóng đêm, Phó Thư Bảo liền trở thành mục tiêu ẩn hình. Nhân cơ hội bóng đêm yểm hộ, hắn di chuyển với tốc độ nhanh hơn, cực nhanh leo lên tường thành. Toàn bộ quá trình gặp phải tiễn thủ tập kích tổng cộng bốn tiễn. Như vậy đủ để phán đoán ra phương vị thích khách kia ẩn nấp.

Sau khi leo lên tường thành, Phó Thư Bảo không tùy ý đứng thẳng trên tường thành truy tìm mục tiêu, mà ẩn nấp sau một lỗ châu mai. Tầm mắt của hắn tập trung trên sườn núi đối diện Hắc Thạch Thành.

Chỉ có từ trên cao nhìn xuống mới nhìn tới vị trí tường thành che lấp, phóng ra bốn tiễn, thích khách kia khẳng định trốn phía sau sườn núi.

Phó Thư Bảo từ Luyện Trữ Vật Giới lấy ra Thiên Trúc Cung và bao đựng tiễn có hai mươi Xà Nha Tiễn, Thiên Trúc Cung đặt trên tay, hắn nhanh chóng định tâm tình.

Trong bóng đêm mênh mông, trong tay hai người cầm nỏ Lực Luyện Khí lúc này lâm vào thế giằng co.

Thích khách trốn sau sườn núi, khẳng định biết Phó Thư đã chạy khỏi đại sảnh Hắc Thạch Thành, ẩn nấp trên tường thành. Hắn bấy giờ muốn làm chính là chờ đợi, chờ Phó Thư Bảo không kiểm chế nổi xuất đầu lộ diện, sau đó triệt để giải quyết.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, tuy biết phương vị đối phương ẩn nấp, nhưng không biết rõ vị trí cụ thể, bóng đêm tuy rằng có tác dụng yểm hộ, nhưng cho dù trời đêm như thế nào, cái loại hắc ám này không phải hắc ám tuyệt đối, dựa vào một chút tia sáng, vẫn có thể nhận rõ cảnh vật xung quanh, nói vậy, hắc vô ý sẽ trở thành mục tiêu bị liệt sát. Cho nên, hắc cũng phải chờ đợi, đợi đối phương thiếu kiên nhẫn, nhân lúc đối phương xuất thủ để lộ vị trí cụ thể.

- Không thể tiếp tục như vậy, nếu như gã thích khách kia cảm thấy ám sát vô vọng, lén trốn đi vậy thật không ổn, ta phải nghĩ biện pháp để hắc tiếp tục xuất thủ mới được...

Sau khi núp sau lỗ châu mai, Phó Thư Bảo cầm Thiên Trúc cung trong tay lúc này lâm vào trầm tư. Suy nghĩ một chút, ý niệm trong đầu đột nhiên thoáng hiện, trong lòng hắc thầm nghĩ:

- Được rồi, tại sao không cởi áo ra, lợi dụng sức đẩy của lực lượng lực tràng thiết lập mục tiêu giả để gã thích khách kia xuất thủ?

Dưới sự tác dụng của lực lượng lực tràng, ngay cả Lực Sĩ cấp thấp nhất cũng có thể khiến khối sắt nặng hai ba trăm cân trôi nổi trong hư không, bây giờ hắc chỉ cần đẩy một cái áo phiêu dạt trên không, quả thực là chuyện tình đơn giản.

Nói là làm, Phó Thư Bảo rất nhanh cởi áo xuống, đứng trên tường thành điều khiển chiếc áo phiêu dạt trên không. Để tạo lên hình ảnh chân thật, hắc điều khiển chiếc áo bay với tốc độ cực nhanh, giống như một người trên tường thành đột nhiên đứng thẳng dậy.

Vù! Tiễn bắn tới lần thứ ba!

Phốc phốc! Hai đạo thanh âm xé vải vang lên, kiện áo phiêu dạt trên hư không bị hai tiễn bắn trúng, lập tức rơi xuống tường thành. Đúng lúc này, trên sườn núi đối diện bất ngờ xuất hiện đạo nhân ảnh mờ ảo. Đó là động tác người khai tên bắn cung chưa kịp thu hồi, đương nhiên, hắc không vội vàng lén trốn mà xác định mục tiêu có bị bắn chết hay không?

Một khi xác định mục tiêu đã bị bắn chết, cũng chính là lúc hắc rời đi, cho nên, lần này cần thực thi trong khoảng thời gian cực ngắn.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo đã nắm bắt được cơ hội.

Ngay khi thích khách đang xác định mục tiêu, hắc đột nhiên đứng thẳng dậy, trong nháy mắt giường cung cài tên, bắn tới một tiễn.

Vù! Xà Nha tiễn mạnh mẽ vọt đi.

Tuy không sở hữu tài nghệ bắn tiễn bằng đối phương, nhưng tiễn này của Phó Thư Bảo mang theo hỏa quang, cộng thêm đạo lực lượng cực mạnh!

Bất ngờ không phòng bị, hoàn toàn không ngờ sẽ xảy ra tình huống như vậy, thích khách đang xác nhận tình hình mục tiêu lúc này không thể tránh né Xà Nha tiễn từ Thiên Trúc Cung bắn tới, trước đó hỏa quang phát sáng thoáng hiện trên bầu trời đêm, mũi tiễn vọt qua khoảng cách hơn nghìn thước, trong nháy mắt xuyên thủng ngực tên thích khách.

Không nghe được âm hưởng tiễn bắn trúng thân thể, nhưng Phó Thư Bảo lúc này rõ ràng thấy được gã thích khách kia vừa mới ngã xuống. Trong lòng hắc bây giờ vô cùng vui vẻ, thu hồi Thiên Trúc Cung nhảy xuống dưới tường thành bay nhanh về phía gã thích khách vừa ngã xuống.

Thời gian Phó Thư Bảo chạy tới vị trí mục tiêu, lúc này gã thích khách còn chưa tắt thở, trên tay hắc rõ ràng là một chiếc cung Lực Luyện Khí được chế tạo cực kỳ tinh xảo, tiễn trong bao tiễn cũng được luyện chế vô cùng đặc thù. Chỉ có điều, so với Thiên Trúc Cung của Phó Thư Bảo, cung Lực Luyện Khí của đối phương rõ ràng yếu hơn vài phần. Tiễn mặc dù cũng trải qua luyện chế đặc thù, nhưng so với Xà Nha tiễn của Phó Thư Bảo, tiễn của đối phương cũng không cùng đẳng cấp.

Gã thích khách này niên kỷ khoảng chừng hơn hai mươi, vóc người thon gầy, khuôn mặt cứng rắn, nói chung, tổng thể khiến người ta cảm giác giống như thợ săn giỏi săn bắn. Chẳng qua, thợ săn tài nghệ cao siêu, kinh nghiệm phong phú lúc này đã mất đi ánh hào quang, trên khuôn mặt không một tia huyết sắc, trong mắt tràn ngập vẻ kinh dị, không cam lòng và sợ hãi. [/CHARGE]

260. Chương 260

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 260: Tổng tiến công (1-2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Xà Nha tiễn bắn trúng mục tiêu vừa rồi không xuyên thấu trái tim thích khách, đây chính là nguyên nhân khiến hắn không chết ngay lập tức. Chỉ có điều, Xà Nha tiễn vẫn cắm trong ngực hắn để lại lỗ thủng cỡ bằng đầu quỳ, máu tươi không ngừng phun ra, thương thế như vậy, ngay cả thần tiên cũng khó cứu chữa.

- Người... Cây cung...

Thanh âm thích khách phi thường khàn khàn và suy yếu, sinh mệnh tùy thời có thể mất đi.

- Cung tổ hợp Lực Luyện Khí so với cung Lực Luyện Khí cường đại hơn nhiều lắm.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói.

- Nếu như... Ta có cây cung này trên tay, người đêm nay người chết chính là người...

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Quả thực, cây cung như vậy do người sử dụng, một tiễn người vừa rồi bắn trúng ta khẳng định có thể xuyên thấu nhuyển giáp da rắn của ta, ta cũng đã sớm bị chết.

- Khụ khụ... Tuy rằng là như vậy, nhưng các người đêm nay cũng không ai có thể sống sót... Tự thu xếp cho tốt đi...

Thanh âm gã thích khách đột nhiên ngừng lại. Xuất phát từ cái nhìn kính nể đối với Thiên Trúc Cung trong tay Phó Thư Bảo, trước khi chết hắn còn khuyên nhủ đầy thiện ý.

Sững sờ nhìn sinh mệnh gã thích khách vĩnh biệt trần thế, sau hồi lâu Phó Thư Bảo mới thản nhiên nói:

- Có thể giết người, ta có thể khiến người của Đồ Thổ có đi không có về, ngoài ra, chủ tử của người dường như đã chọc giận ta, hắn rất nhanh sẽ xuống cùng người thôi.

Lúc này Phó Thư Bảo nhặt cung Lực Luyện Khí và bao đựng tiễn lên, hắn lại tiếp tục lục soát trên thi thể thích khách một chút. Hắn liền chiếm được một chiếc lệnh bài hắc sắc khắc hình một con chim ưng.

- Đây là biểu tượng thân phận của hắn? Trở về để Phương Tín điều tra một chút, xem hắn có đồng bọn hay không, nếu có cần phải xuất thủ trước chiếm lợi thế, thích khách như vậy thực sự khiến ta đau đầu lắm.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ, cầm lấy lệnh bài và cung Lực Luyện Khí đoạt được, xoay người bay trở về Hắc Thạch Thành.

Đúng lúc này, tiếng bước chân ầm ầm đột nhiên từ Hậu Thổ Thành truyền đến.

Dưới bầu trời đêm, một mảnh thổ địa bị chiến mã giẫm đạp, cát bụi bay đầy trời!

Địch nhân bắt đầu tổng tiến công nhằm vào Hạp Cốc Quan.

Từ thời điểm bắt đầu, đầu tiên chính là thích khách bình thường tấn công mang tính chất thử nghiệm, ngay sau đó tấn công nông trường và thích khách tinh nhuệ ám sát, lúc này mới là tổng tiến công. Dựa theo trình tự như vậy xem xét, người chỉ huy tất cả việc này hẳn rất có đầu óc.

Trở lại tường thành Hắc Thạch Thành, nhìn đoàn mã tặc cưỡi ngựa chạy như bay lao tới, Phó Thư Bảo khẽ nhíu mày. Từ quy mô bắt đầu mà xem xét, cánh quân chủ lực của địch nhân tổng tiến công tổng cộng

hơn ba nghìn người! Nếu như cộng thêm cánh quân tấn công nông trường và công trường, đối phương xuất động quân lực không dưới năm nghìn.

Đội quân nữ thị vệ hồng giáp do Chi Ni Nhã chỉ huy và chiến đội giác đấu của Chu Di Mộng cũng leo lên tường thành Hắc Thạch Thành. Sức chiến đấu của chiến đội giác đấu phi thường cường hãn, nhưng cũng chỉ có một trăm người mà thôi. Trong đội quân nữ thị vệ hồng giáp có vài cao thủ, nhưng phần lớn đều là Lực Sĩ sức chiến đấu bình thường, thực lực không đồng đều. Đội quân hai trăm người như vậy đối kháng với quân đội ba nghìn người của đối phương, kết quả thực không khó dự đoán.

Chẳng qua, Đồ Thổ tính toán lại quên mất một điểm, đó chính là bên cạnh Phó Thư Bảo còn có một nữ nô Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực là Tiểu Thanh.

- Chủ nhân, để ta diệt trừ bọn họ.

Tiểu Thanh nhàn nhạt nói. Với thực lực một người tiêu diệt đội kỵ binh ba nghìn người, chỉ có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như nàng mới có lòng tin như vậy.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu:

- Đừng vội xuất thủ, các người không phát giác ra, đội kỵ binh tổng tiến công chúng ta đêm nay tinh ranh hơn đoàn mã tặc kia hay sao?

Chu Di Mộng nói:

- Quả thực, những kỵ binh này bất luận là ngựa, vũ khí hay giáp trụ so với đoàn đạo tặc Huyết Mã trước kia đều hoàn mỹ hơn rất nhiều, ngoài ra, bọn họ hành động rõ ràng rất bài bản, không giống như đoàn đạo tặc thông thường.

- Khẳng định chính là đoàn đạo tặc Thiên Sư do Đồ Thổ thống lĩnh, chẳng qua theo ta nghĩ, còn có thành vệ quân Hậu Thổ Thành.

Phó Thư Bảo nói.

- Thành vệ quân? Ghê tởm! Lá gan bọn chúng thật không nhỏ, dùng quân mã Tú Quốc đối phó với Phong Cương Vương Tú Quốc! Tình huống như vậy nếu như phát sinh tại Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, tất cả phong thần và thủ lĩnh sẽ cùng liên thủ thảo phạt hẳn!

Chi Ni Nhã thở mạnh nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nơi này là Tú Quốc, không phải Thánh Đóa Lan Quốc.

Dừng lại một chút, hần lấy cung Lực Luyện Khí và bao đựng tiễn đoạt được trong tay thích khách tài nghệ cực cao kia đưa cho Chi Ni Nhã nói:

- Đây là chiến lợi phẩm ta vừa đoạt được, tuy kém Thiên Trúc Cung của ta, nhưng cũng là cung Lực Luyện Khí cực tốt, rất thích hợp với nàng.

Trong lòng Chi Ni Nhã tràn ngập vui sướng nhận lấy, liền rút ra một mũi tiễn cài lên dây cung nhằm về phía đoàn kỵ binh lao tới, thế nhưng, mạnh mẽ kéo cung chỉ có thể kéo được nửa dây cung, căn bản không đủ lực phóng tiễn. Nàng nhất thời có chút cảm thán nói:

- Lực lượng tu vi của ta còn chưa đủ ah!

Tu vi của Chi Ni Nhã đạt tới cảnh giới Tinh Thần Lực tầng thứ ba, dựa vào lực lượng tu vi như vậy không kéo nổi cung Lực Luyện Khí kia, từ đó có thể khẳng định lực lượng tu vi của gã thích khách kia đã đạt tới Linh Lực thậm chí Vĩnh Hằng Lực. Hồi tưởng tình hình lúc đó, Phó Thư Bảo thực sự có chút kinh hãi. Hần thoải mái nói:

- Lực lượng tu vi rất nhanh sẽ đột phá bình cảnh bây giờ, sau khi tiến nhập Linh Lực, nàng hẳn là có thể kéo cung, bây giờ hãy cất cung đi.

Chi Ni Nhã nhu thuận gật đầu, thu hồi cung Lực Luyện Khí và bao đựng tiễn.

Ba nghìn kỵ binh trong nháy mắt chạy tới gần, cách Hạp Cốc Quan chỉ gần nghìn thước.

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo mạnh mẽ giương Thiên Trúc Cung, nhắm vào đầu một con kỵ mã bắn qua một tiền.

Vù! Xà Nha tiền trắng như tuyết mang theo hỏa quang, trong nháy mắt cắt ngang trời đêm, tinh chuẩn mà hung hãn không gì sánh được bắn tới trước ngực một gã kỵ binh. Gã kỵ binh kia nhất thời kêu lên một tiếng đau đớn, mềm nhũn vô lực từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Càng kinh khủng hơn chính là, Xà Nha tiền sau khi bắt chết mục tiêu vẫn không dừng lại, mà mang theo lực xuyên thấu cực lớn tiếp tục phi hành!

Phốc xuy, phốc xuy, phốc xuy! Sau khi liên tiếp xuyên thủng thân thể ba kỵ binh, tiền mới mất đi lực đạo xuyên thấu, rơi xuống mặt đất. Nhưng trước khi tiền rơi xuống mặt đất, bốn kỵ binh mặc giáp trụ đã mất đi sinh mạng, từ trên lưng ngựa ngã xuống. Thi thể bọn họ bị móng ngựa ầm ầm đạp qua, trong nháy mắt huyết nhục lẫn lộn.

Một tiền bắn chết bốn kỵ binh trang bị hoàn mỹ, trên chiến trường tuyệt đối là cảnh tượng hiếm thấy. Một tiền Phó Thư Bảo bắn ra nhất thời khiến đoàn kỵ bị xuất hiện dấu hiệu hoảng loạn. Chỉ có điều, tướng chỉ huy lập tức quát lớn khiến dấu hiệu hoảng loạn trong quân rất nhanh biến mất. Đội kỵ binh đi đầu dựng thẳng viên thuẫn trên tay, đề phòng mũi tiền quỷ dị tùy thời có thể xuất hiện lần nữa.

Lúc này, đội ngũ kỵ binh vọt tới chỉ còn cách khoảng trăm thước.

- Thật nực cười, dùng loại viên thuẫn thô sơ muốn ngăn cản Thiên Trúc Cung của ta sao?

Trên khóe miệng Phó Thư Bảo nhất thời nhếch lên tia tiếu ý tàn nhẫn, ngay lập tức lại giương cung cài tên.[/CHARGE]

Vù! Xà Nha tiền sắc bén không gì sánh được chọt lóe trên bầu trời, xuất hiện trước mặt đội ngũ kỵ binh. Gã kỵ binh đi đầu còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên tia sáng nhàn nhạt giống như lưu tinh xẹt qua màn đêm, lúc này hắn đột nhiên nhận thấy viên thuẫn trước người lay động, tiếp đến trước ngực truyền tới cơn đau kịch liệt, ngay lập tức, thân thể hắn vô lực từ lưng ngựa ngã xuống dưới đất.

Hai gã kỵ binh khác cũng chung số phận với hắn, sau khi Xà Nha tiền xuyên thấu thân thể hắn vẫn không dừng lại, mà tiếp tục xuyên thấu thân thể hai gã kỵ binh khác mới rơi xuống đất.

Phó Thư Bảo đứng trên tường thành không hề dừng lại, sau khi bắn ra hai tiền giết chết bảy kỵ binh, cổ sát khí trong lòng hắn vẫn không được thỏa mãn, ngược lại càng thêm mãnh liệt. Sát ý trong lòng chấn động, Thiên Trúc Cung trong tay hắn liên tục phóng tiền, mười chín tiền trong nháy mắt bắn ra. Đội kỵ binh trùng kích tới ít nhất đã ngã xuống sáu mươi cổ thi thể.

Nhìn Phó Thư Bảo liên tục bắn chết kỵ binh, hơn nữa biểu tình lạnh lùng tới cực điểm, Chi Ni Nhã lo lắng không thôi, nhưng đối đầu với kẻ địch mạnh mẽ cũng hiểu được Phó Thư Bảo cần phải tàn nhẫn. Bằng không, nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với chính mình.

Đối với gã chỉ huy quân đội tổng tiến quân Hạp Cốc Quan mà nói, đội quân còn chưa vọt tới Hạp Cốc Quan đã mất đi sáu mươi chiến sĩ, trong lòng hắn ngoại trừ cảm giác giận dữ còn có sợ hãi!

Đội kỵ binh hơn ba nghìn người không chỉ có lực lượng tinh nhuệ các lộ đạo tặc điều động ra, còn có một phần ba là chiến sĩ tinh nhuệ trong thành vệ quân Hậu Thổ Thành đã được điều động. Mỗi người đều sở hữu thân thủ không tầm thường, thế nhưng, tiểu tử trên tường thành không ngờ khai cung, trong khoảnh khắc bắn chết sau mười người, chuyện như vậy, làm sao không khiến bọn họ cảm thấy sợ hãi?

Tướng chỉ huy đoàn kỵ binh ba nghìn người chính là thủ hạ đắc lực nhất của Đồ Thổ, phó đoàn trưởng đoàn đạo tặc Thiên Sư Hồ Nguyên. Ngay tiền đầu tiên cướp đi sinh mệnh bốn huynh đệ hắn, hắn đã bắt đầu đề ý tới số lượng tiền bắn tới, tổng cộng mười chín tiền. Trong quá trình này, hắn từ vị trí đầu đoàn liền rút sang bên cánh, nguyên nhân phi thường đơn giản, bởi vì tiền kinh khủng như vậy, ngay cả hắn tuyệt đối không dám nắm chắc cơ hội chống đỡ!

- Mẹ kiếp, tên binh lính lẫn vào Hạp Cốc Quan thu thập tin tình báo ăn rấm sao? Đối phương sở hữu tiền thủ lợi hại như vậy mà không hề truyền về tin tình báo tương quan! Chờ tới khi chuyện tình đêm nay kết

thúc, lão tử sẽ lột da rút gân nhà ngươi!

Vừa thúc ngựa phi nhanh trực tiếp chạy tới Hạp Cốc Quan, trong lòng Hồ Nguyên lại oán hận mắng người.

Là thủ hạ đắc lực nhất của Đồ Thỏ, lại là phó đoàn trưởng đoàn đạo tặc Thiên Sư, Đồ Thỏ giao nhiệm vụ tổng tiến công Hạp Cốc Quan cho Hồ Nguyên, không chỉ có tín nhiệm đối với hắn, còn tin tưởng năng lực của hắn. Là Luyện Lực Sĩ sở hữu lực lượng tu vi cảnh giới Linh Lực tầng thứ ba, Hồ Nguyên kỳ thực không chỉ có sức chiến đấu cường hãn, tính cách của hắn cũng phi thường cẩn thận và lanh lợi, điểm ấy, đã thể hiện rõ từ việc hắn chuyển đổi vị trí.

- Hồ Nguyên a, hành động đêm nay chỉ được phép thành công không được phép thất bại, không bỏ sót một người tại Hạp Cốc Quan.

Đây là lời sau cùng Đồ Thỏ dặn dò, Hồ Nguyên thủy chung vẫn ghi nhớ trong lòng. Tiến thủ thần bí kia tuy bắn chết sáu mươi người của hắn, nhưng chỉ là số lượng nhỏ mà thôi, một khi phe mình vọt tới dưới chân thành, đó chính là thời gian báo thù cho huynh đệ đã chết!

Chẳng qua, Hồ Nguyên lại không biết rằng, Phó Thư Bảo chỉ có hai mươi Xà Nha tiên, cho nên hắn đã lưu lại một tiến sau cùng chính là để nhắm bắn tướng chỉ huy!

Muốn tìm ra tướng chỉ huy trong hoàn cảnh thiên mã phi nhanh như bay không phải chuyện tình dễ dàng, thế nhưng, ngay khi Phó Thư Bảo bắn liên tiếp mười chín tiến, hắn đã tập trung mục tiêu đến một gã đang đi đầu chuyển sang bên cánh.

Thời điểm kỵ binh xung phong có kỷ luật rất nghiêm ngặt, không thể tùy tiện đổi phương hướng, bằng không sẽ khiến chiến mã hoảng loạn, cho nên, kỵ binh bình thường không có quyền thay đổi vị trí di động từ vị trí đứng đầu chuyển sang bên cánh, tiếp đến còn xuất hiện tình huống hắn vung tay hô lớn. Dựa theo những tình huống này, khẳng định thân phận của hắn chính là tướng chỉ huy.

- Chủ nhân, không thể đợi được nữa, nếu như để đoàn kỵ binh này áp sát Hắc Thạch Thành, ta cũng vô pháp thi triển quyền cước.

Tiểu Thanh lo lắng nói.

- Ta bắn ra một tiến sau cùng thì ngươi sẽ động thủ.

Phó Thư Bảo lại giương Thiên Trúc Cung lên lần nữa, mũi tiến sau cùng này trực tiếp nhắm về phía kỵ binh mặc giáp trụ hắc sắc bên phía cánh phải.

Kỵ binh mặc giáp trụ hắc sắc kia chính là Hồ Nguyên.

Lúc này đoàn kỵ binh đã vọt tới sườn núi cạnh Hắc Thạch Thành.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, Hồ Nguyên đột nhiên thấy thiếu niên cầm cung dưới cây đuốc chiếu sáng, nhắm về phía chính mình!

Tâm tư Hồ Nguyên trầm xuống:

- Lẽ nào hắn phát hiện thân phận của ta?

Vù! Âm thanh tiễn phá không vang lên.

Trong hoàn cảnh thiên mã chạy như bay, âm hưởng tiễn phá không đã bị tiếng móng ngựa che lấp, thế nhưng, Hồ Nguyên đã nắm bắt được đạo âm thanh quý dị này. Ngay khi đó, hắn vô ý nâng viên thuẫn lên, truyền lực lượng vào mặt thuẫn.

Rắc rắc! Lúc Hồ Nguyên chuẩn bị lướt ngang tránh tiễn, trên viên thuẫn bỗng nhiên rung động, tiếp đến một cổ lực đạo cường đại không gì sánh được từ trên thuẫn truyền tới, trong nháy mắt, nửa cánh tay hắn trở nên tê dại!

- Không gì hơn cái này...

Trong lòng Hồ Nguyên thầm than một tiếng. Nhưng lúc hần thầm than, hần bất chợt phát hiện một cổ dịch thể hồng sắc từ ngực hần bắn ra, mạnh mẽ cúi đầu, mới phát hiện trên viên thuẫn xuất hiện một lỗ thủng cỡ bằng nắm tay, trên ngực hần cũng xuất hiện một lỗ thủng giống vậy!

Bịch, thân thể Hồ Nguyên từ trên lưng ngựa ngã xuống. Sau một khắc không thể hô hấp, hần không cũng không thể tin nổi loại chuyện này phát sinh trên người hần, chân chính chết không nhắm mắt.

Mũi tiến sau cùng Phó Thư Bảo bắn ra, Tiểu Thanh đột nhiên từ trên tường thành nhảy xuống. Đôi cánh lực lượng thật lớn bất chợt hiện trên lưng nàng, vỗ vỗ một cái, hai luồng gió mạnh nhất thời từ trên sườn núi thổi xuống, nơi gió thổi qua cát bụi mù mịt, giống như vạn mã phi nhanh!

- Đó là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực!

Một tiếng thét kinh hãi đột nhiên từ trong đội kỵ binh truyền ra. trong nháy mắt, sau khi Hồ Nguyên bị bắn chết khiến đội kỵ mã hoảng loạn, tiếp đến Tiểu Thanh lại khiến đội kỵ mã hoảng loạn thêm lần nữa. Một số kỵ binh nhất gan liền quay đầu ngựa bỏ trốn.

- Muốn chạy? Đi chết đi!

Từ trên cao nhìn xuống, không để ý tiến phóng đến, thân hình Tiểu Thanh hóa thành đạo lưu quang hồng nhạt, trong nháy mắt cắt ngang trung tâm đội kỵ binh.

Một quyền ầm ầm đánh xuống, hơn mười chiến mã và kỵ binh trên lưng ngựa nhất thời hóa thành một mảnh than cốc.

Lôi Hỏa Quyền!

Cũng chỉ có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh mới có thể phát huy nguyên tố hỏa kinh khủng như vậy!

- Thiếu gia, để ta và người của ta tham chiến.

Tình cảnh phía dưới lúc này đã kích thích tâm huyết Chu Di Mộng.

- Ở đây, giao cho Tiểu Thanh một mình ứng phó, người dẫn người tới công trường trợ giúp đi.

Phó Thư Bảo nói. Một người đối phó với ba nghìn kỵ binh, đối lại là người khác thì cố nhiên là người điên nói nhảm, nhưng đối với Tiểu Thanh mà nói, đây lại là chuyện dễ như trở bàn tay.

- Ta và người của ta đi đâu?

Chi Ni Nhã sốt ruột nói. Tất cả các đội quân trăm người khác đều có nhiệm vụ, duy chỉ đội nữ thị vệ hồng giáp do nàng chỉ huy vẫn chưa có nhiệm vụ, điều này khiến nàng cảm thấy áy náy. [/CHARGE][/HIDE]

261. Chương 261

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 261: Đơn độc hành động

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy người dẫn quân đội tới nông trường trợ giúp đi.

Tại nông trường có Tú Lý, còn có Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã dẫn người tới đó không thể nghi ngờ chính là an toàn nhất.

- Vậy còn người?

Chi Ni Nhã đột nhiên hỏi.

- Ta? Đồ Thổ đêm nay phát động tổng tiến công, lúc này e rằng hấn đang ở Hậu Thổ Thành chờ tin chiến thắng, có qua có lại mới toại lòng nhau, ta muốn tự mình truyền tin chiến thắng cho hấn.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói.

- Cái gì? Bảo ca muốn đi Hậu Thổ Thành?

Chi Ni Nhã giật mình nói:

- Người hãy cẩn thận một chút.

Phó Thư Bảo đột nhiên thả người nhảy xuống tường thành, trực tiếp chạy về phía Hậu Thổ Thành.

Lúc này, ba nghìn kỵ binh khí thế dào dạt đã triệt để tiêu thất ý chí chiến đấu, tháo chạy tán loạn. Tiểu Thanh toàn thân đầm máu hừng phấn chém giết, phàm nơi nào nàng đi qua, trên mặt đất liền nhiễm đầy máu tươi, mỗi gã kỵ binh không cụt tay thì đứt chân...

Tiểu Thanh cố nhiên không thể giết toàn bộ kỵ binh bỏ trốn, thế nhưng, nếu muốn thoát khỏi đôi cánh lực lượng của nàng, tuyệt đối cần phải có vận khí.

oOo

Trên bầu trời đêm u ám, Hậu Thổ Thành như một con cự thú ngủ say nằm trên mặt đất. Thỉnh thoảng có một đội thành vệ quân cầm đèn đuốc trong tay đi ngang qua tường thành, còn trong thành chỉ có mấy ngọn đèn chiếu sáng. Tối nay Hậu Thổ Thành có vẻ an tĩnh khác thường.

Lặng yên không tiếng động, bí mật di chuyển dưới tường thành, đội thành vệ quân tuần tra trên tường thành đi qua, Phó Thư Bảo mới dùng móc câu móc vào kẽ hở trên tường thành, bước từng bước leo lên tường thành. Sau khi nằm tại lỗ châu mai trên tường thành quan sát động tĩnh trong thành một chút, Phó Thư Bảo mới nhảy xuống tường thành, trực tiếp đi đến phủ Thành Chủ.

Tuy rằng từ trước tới nay chưa từng tới Hậu Thổ Thành, nhưng dựa theo bản địa đồ Phương Tín phác họa, Phó Thư Bảo hiểu rõ Hậu Thổ Thành tuyệt không thua kém người sinh trưởng tại Hậu Thổ Thành.

Căn cứ theo tiêu chí kiến trúc mà phán đoán vị trí, Phó Thư Bảo không mất quá nhiều thời gian để tìm được phủ Thành Chủ mà Đồ Thổ ở. Xúi dục toàn bộ đoàn đạo tặc Thiên Sư, một bộ phận thành vệ quân cũng tham gia chiến đấu tại Hạp Cốc Quan, tối nay là thời điểm Hậu Thổ Thành phòng bị cực kỳ lỏng lẻo. Điểm này, phủ Thành Chủ của Đồ Thổ cũng giống vậy.

Từ xa đã thấy đám thị vệ đeo chiến đao đứng trước cửa lớn. Trên cọc đá ngoài cửa buộc vài con tuần mã cường tráng, không cần bàn cãi, đây chính là phương tiện chuẩn bị truyền lệnh ra bên ngoài.

Thu hồi tầm mắt, Phó Thư Bảo tránh né nơi mấy gã thị vệ có thể quan sát, men theo tường thành chạy tới cửa sau. Áp tai sát vào tường thành, cẩn thận lắng nghe một chút động tĩnh, sau khi xác định không có người Phó Thư Bảo mới nhảy lên tường, đi đến hậu viện phủ Thành Chủ.

Đồ Thổ thực sự là người vô cùng thích hưởng thụ, trong hậu viện tràn đầy các loại kỳ hoa dị thảo và thực vật quý hiếm. Trong đó bố trí chòi nghỉ mát rất đặc biệt cùng với hồ nước, giả sơn, tạo lên cảnh sắc vô cùng đặc đáo.

Men theo đường nhỏ dãi đá nhỏ, Phó Thư Bảo bí mật đi đến căn phòng phát ra ánh sáng. Tuy rằng tìm được phủ Thành Chủ của Đồ Thổ, bí ẩn tiến nhập thành công, nhưng mảnh đình viện rộng lớn như vậy, tổng cộng không dưới hai trăm gian phòng, muốn tìm ra Đồ Thổ thực sự là chuyện vô cùng phiền toái.

Có ánh sáng, nghĩa là có người.

Tới gần chỗ ngọn đèn dầu, Phó Thư Bảo lại phát hiện đây chỉ là phòng bếp. Mấy gã đầu bếp đang bận rộn làm việc. Một gã nam tử mặc quần áo có chút chỉnh tề rần rẩy mấy nữ nô vì mệt mỏi mà lười biếng. Nam tử này niên kỷ khoảng chừng năm mươi, toàn thân béo mập.

- Đám nữ nô chết tiệt, biết ngày mai là ngày gì không? Đó là ngày lành thành chủ đại nhân ăn mừng đánh hạ Hạp Cốc Quan, đến lúc đó người từ chiến trường trở về không có đồ ăn ngon, các người phải chịu đòn!

Nghe khẩu khí của hắn dường như chính là quản gia tại phủ Thành Chủ, nếu hắn đã là quản gia, vậy hắn nhất định biết bây giờ Đồ Thổ đang ở đâu. Trong lòng vừa nghĩ, Phó Thư Bảo đã có một chủ ý. Ngay lập tức, hắn bí mật đi đến gian phòng không có đèn dầu chiếu sáng.

Sau hồi lâu, Phó Thư Bảo mới từ gian phòng đó chuồn ra, trang phục trên người hắn không còn là trang phục khi trước, mà là bộ trang phục cũ nát của người hầu, trên đầu còn đội khăn vải che khuất cái trán. Nếu như không nhìn kỹ, ngay cả người quen thoáng liếc nhìn cũng khó có thể nhận ra hắn.

Khiêng một bó củi, Phó Thư Bảo hiện ngang đi về phía phòng bếp. Gã tổng quản đứng trước cửa răn dạy nữ nô liếc nhìn Phó Thư Bảo, nhưng không thêm để ý tới hắn, lại tiếp tục răn dạy mấy nữ nô.

Buông bó củi xuống, Phó Thư Bảo trực tiếp đến gần gã tổng quản:

- Tổng quản đại nhân, thị vệ bên cạnh thành chủ đại nhân ở bên kia tình cờ gặp ta, kêu ta chuyển lời tới người, thành chủ có chuyện quan trọng muốn gặp người ngay lập tức.

- Ách?

Tổng quản có chút sững sốt nói:

- Đã muộn thế này, thành chủ có chuyện quan trọng phải nhắn nhủ sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Tiểu nhân cũng không biết, ta chỉ chuyển lời của gã thị vệ kia mà thôi.

- Mấy người các người không được lười biếng, khẩn trương làm việc, ta sẽ quay lại ngay, nếu như lại thấy các người lười biếng, ta sẽ đánh các người!

Lưu lại một câu, gã tổng quản kia xoay người rời đi.

- Hắc huynh đệ, tại sao ta thấy người rất lạ mặt?

Một gã đầu bếp đang thái thịt đột nhiên hỏi.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Ta mới tới, được rồi, gã thị vệ kia còn phân phó cho ta chút việc, ta đi trước.

Nói xong hắn cũng ra khỏi cửa.

Gã đầu bếp này thì thảo một câu gì đó, nhưng cũng không hỏi thêm nữa, nhìn Phó Thư Bảo ra khỏi cửa, lại vùi đầu thái thịt.

Vừa ra khỏi cửa Phó Thư Bảo liền bước nhanh về phương hướng gã tổng quản kia đi đến. Vừa may, hắn chỉ mới nói với gã đầu bếp kia hai câu, vì vậy gã tổng quản còn chưa có đi xa, liếc mắt là có thể thấy hình bóng hắn.

Một đường theo sau, gặp phải thị vệ tuần tra Phó Thư Bảo liền ẩn núp, nhưng thủy chung vẫn duy trì khoảng cách nhất định với gã tổng quản kia, không lúc nào để mất mục tiêu.

Từ hậu viện đi ra, lại là tràn đầy phòng ốc tĩnh lặng. Đi qua hành lang, gã tổng quản kia đã đi đến một căn phòng mỹ lệ phía trước, ở nơi đó, mấy gã thị vệ giống như cột sắt đứng trước cửa. Trong phòng đèn thấp sáng trưng, mơ hồ có thể nghe được tiếng kêu khóc thảm thiết và rên rỉ của nữ tử truyền ra, trong đó còn xen lẫn tiếng cười của nam nhân tràn ngập ý tứ biến thái.

Tám chín phần đó là nơi ở của Đồ Thổ, mà tiếng cười của nam nhân khiến người ta buồn nôn hơn phân nửa là từ bản thân Đồ Thổ phát ra.

Mất thấy gã tổng quản theo chỗ ngoặt đi vào tầm mắt mấy gã thị vệ, Phó Thư Bảo đột nhiên lên tới phía sau hắn, xuất thủ đánh một chưởng vào cổ hắn. Thanh âm rắc rắc vang lên, cái đầu gã tổng quản kia nhất thời vô lực gục xuống, ngay lập tức toàn thân ngã xuống đất.

- Chỉ dựa vào thái độ của người đối với kẻ dưới, người thường ngày khẳng định là một tên ác đồ vẽ đường cho hươu chạy, giữ người lại rõ ràng dư thừa.

Phó Thư Bảo ôm lấy thi thể hần, ném vào lùm cây bên cạnh hành lang. Đây không phải nơi cất giấu thi thể lý tưởng, tới khi trời sáng rất dễ bị người phát hiện, thế nhưng, hần vền vện chỉ cần khoảng thời gian đêm nay mà thôi.

Giải quyết gã tổng quản xui xẻo xong, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng nhảy lên nóc nhà, lập tức ghé mắt vào chỗ hồng trên mái hiên. Trên cao nhìn xuống, tỉ mỉ tìm kiếm vị trí Đồ Thổ.

262. Chương 262

263. Chương 263

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 263: Lãnh huyết giết chó

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Màu vàng rực trải dài trên bầu trời xanh thẳm mênh mông bát ngát. Gió thổi qua sa mạc khô cằn, cát vàng bay khắp trời. Sa mạc Vô Thủy vĩnh viễn chỉ có cảnh tượng như vậy, khô khan tràn ngập khí tức tử vong.

Trong thời khắc nào đó, Đồ Thổ đột nhiên tỉnh dậy. Trong cổ họng hần khô khan không gì sánh được, nóng rất như lửa đốt. Đây là hiện tượng trúng độc sản sinh, dựa theo kinh nghiệm từng trải hần liền biết lúc trước đã xảy ra chuyện gì. Tình huống ngay lúc đó vẫn còn hiện lên trong trí nhớ, đúng lúc này, hần chợt nhìn thấy một thiếu niên mặc trang phục gia nô.

Đồ Thổ nhận ra người này đang mặc trang phục hạ nhân của hần, tuy nhiên hần chắc chắn, thiếu niên trước mắt không phải là hạ nhân của mình.

Đồ Thổ theo bản năng vùng vẫy một chút, lập tức hần phát hiện trên người hần có một sợi dây kỳ quái, hần giãy dụa càng mạnh, sợi dây không những không giãn ra, ngược lại càng lúc càng thắt chặt.

- Vô ích, đó là sợi dây làm từ Ngân Ti Tầm Mãng, cho dù người là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực cũng không thể vùng vẫy thoát khỏi nó, trừ phi, người sở hữu vũ khí Lực Luyện Khí lợi hại.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

- Người là ai?

Đồ Thổ hít sâu một hơi, lúc này mới áp chế tâm tình hoảng loạn trong lòng xuống. Dù sao cũng là người liếm máu trên lưỡi đao, từng trải qua sóng to gió lớn, hần lúc này vẫn biểu hiện trấn định hiếm có.

- Người chính là thành chủ Hậu Thổ Thành, ta là ai, chẳng lẽ người không điều tra ra sao?

Phó Thư Bảo cười cười hỏi ngược lại. Từ trên cao nhìn xuống, nhìn Đồ Thổ lỏa thể nằm trên sa mạc, hần có một loại cảm giác vô cùng đặc biệt.

- Người là...Phó Thư Bảo!

Đồ Thổ đột nhiên nghĩ tới, từ khi Hạp Cốc Quan còn trong thời gian xây dựng, người của hần từng mang mấy bức họa về, trong đó có thiếu niên Phó Thư Bảo trước mặt.

- Người phản ứng rất nhanh, đêm hôm qua người phát động tổng tiến công Hạp Cốc Quan, hần người đang chờ tin chiến thắng truyền về, vì vậy ta có ý tới truyền tin chiến thắng cho người.

Cạm thụ trong lòng Đồ Thổ thoáng chốc phức tạp tới cực điểm, hẳn có nằm mơ cũng không ngờ, ngay khi phần lớn quân đội của hắn tổng tiến công Hạp Cốc Quan, thiếu niên có vẻ ngoài hào nhoáng này không ngờ dám cả gan một mình lẻ vào phủ đệ hắn, còn dùng thủ đoạn đê tiện trói hắn mang tới đây.

- Người... Muốn làm gì?

Đây là chuyện tình Đồ Thổ bây giờ muốn biết nhất.

Phó Thư Bảo cười cười nói:

- Nói chuyện cùng người.

- Người muốn nói chuyện cùng ta sao? Thả ta ra, chúng ta tới tửu quán tốt nhất Hậu Thổ Thành nói chuyện.

Trong lòng Đồ Thổ từ từ hít sâu một hơi, ít nhất, hẳn lúc này không nhận thấy sát ý trên mặt Phó Thư Bảo.

- Người nghĩ ta là tiểu hài tử lên ba sao? Thả người ra, với lực lượng tu vi của người khẳng định trước tiên sẽ giết ta, ta không ngu ngốc đến mức cởi trói cho người đâu, người hãy nằm ở đấy đi!

- Được rồi, người không cởi trói cho ta cũng được, chúng ta cứ như vậy nói chuyện, người muốn gì? Nữ nhân? Tiền? Ta đều có thể cho người.

- Thứ ta thực sự muốn, ta nghĩ người sẽ không đơn giản cho ta.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói.

- Ô, vật gì mà Đồ Thổ ta không thể cấp? Nói cho người biết, tại Hậu Thổ Thành này, ta chính là chúa tể, người đi theo gã Định Thiên Vương Tước kia sớm muộn cũng xong đời, người hãy sớm theo ta tận hưởng vinh hoa phú quý thì hơn.

Đồ Thổ gắng sức tìm kiếm thứ gì đó có thể khiến Phó Thư Bảo động tâm, một khi hắn lừa được Phó Thư Bảo cởi trói, cũng là lúc hạ thủ giết chết đối phương.

- Người muốn dụ dỗ ta?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tại sao người không hỏi xem ta rốt cuộc muốn vật gì của người?

- Nói đi, bất kể là vật gì, ta đều cho người.

- Ta muốn đầu trên cổ người.

Phó Thư Bảo nói.

Đồ Thổ nhất thời ngây ngốc, trong lòng dâng lên tia kinh hãi từ trước tới nay chưa từng có. Thiếu niên trước mặt thủy chung vẫn nhếch lên dáng tươi cười nhàn nhạt, tuy nói chuyện tình muốn lấy mạng người, nhưng từ miệng hắn nói ra giống như đang nói chuyện phong lưu khoái hoạt. Nhưng càng như thế, hắn lại càng khiến người ta cảm thấy sợ hãi, quỷ dị khó lường!

- Người không cho được sao? Bất quá, cho dù người không cho, ta cũng tự mình tới lấy.

Vừa nói chuyện, Phó Thư Bảo vừa rút ra một đôi Xà Nha kiếm. Thoáng chốc, một cỗ khí tức hàn băng trên Xà Nha kiếm phát ra, cảm giác vô cùng sắc bén, dùng chúng cắt đầu người thực sự dễ dàng như cắt củ cải.

- Chờ chút...

Đồ Thổ luống cuống.

- Được rồi, người hẳn là có di ngôn gì đó lưu lại, nói đi, ta hơn phân nửa không thể thực hiện, nhưng lắng nghe thì không lại vấn đề gì.

- Chỉ cần người không giết ta, ta sẽ lập tức quy hàng Định Thiên Vương Tước, giúp hắn quản lý Hậu Thổ Thành, rất rõ ràng, không có ta, các người căn bản không thể thống trị toàn bộ Hậu Thổ Thành.

Phó Thư Bảo cười cười đáp:

- Lúc chúng ta khó khăn nhất, người không đến quý hàng, bây giờ, chúng ta đã chiếm được lòng dân Hậu Thổ Thành, giết người càng dễ thống trị toàn bộ Hậu Thổ Thành, đoàn đạo tặc của người nếu như không biết điều, rốt cục chỉ có con đường chết mà thôi.

- Người...

Mềm không ăn cứng không ăn, đối mặt với Phó Thư Bảo, Đồ Thổ thực sự không còn cách nào.

Phó Thư Bảo đột nhiên nâng Xà Nha kiếm trong tay mạnh mẽ chém về phía cổ Đồ Thổ.

- Chờ chút!

Tuy rằng giết chết vô số người, nhưng hắn chưa bao giờ trải nghiệm cảm giác tử vong, mắt thấy Xà Nha kiếm sắc bén tới cực điểm chém xuống cổ chính mình, sắc mặt Đồ Thổ tái nhợt, vội vàng kêu dừng.

- Cầu xin tha thứ như vậy, khẳng định thiếu nữ bị người chà đạp không chỉ nói với người một lần, đúng không?

Phó Thư Bảo nâng Xà Nha kiếm lên, nhưng chưa chặt đầu hắn.

Đồ Thổ nuốt một ngụm nước bọt, nói:

- Các nàng đều tự nguyện, chúng ta tiếp tục nói đi, đánh Hạp Cốc Quan kỳ thực là ý tứ của Thanh Dật Vương Tước, người của hắn là quân đoàn trưởng quân đoàn Uy Vũ - Lạc Chấn Thiên đóng quân tại Anh Thạch Thành phái người đưa cho ta mật hàm... Ta nguyện ý giao ra phong mật hàm, sau đó có thể đứng ra vạch tội Thanh Dật Vương Tước.

- Không ngờ người đường đường là thành chủ Hậu Thổ Thành, còn là đội trưởng đoàn đạo tặc Thiên Sư, đại nhân vật trắng đen lẫn lộn. Đồ Thổ người không ngờ có gan làm nhiều chuyện tình độc ác, kết quả này chỉ là chuyện tình sớm muộn, người vì sao không thần nhiên đối mặt?

Phó Thư Bảo khinh bỉ nhìn Đồ Thổ, nói tiếp:

- Người cho rằng dựa vào nội dung phong mật hàm và lời hứa hẹn không thể thực hiện là có thể cứu mạng người sao? Người quả là ngây thơ, lẽ nào giết người, ta không thể tịch thu tài sản của người nộp lên triều đình hay sao?

Sắc mặt Đồ Thổ ngay cả một tia huyết sắc cũng không còn, vội vàng hít một ngụm lượng khí, sau đó hắn mới nói:

- Người... Người có thể nhân lúc ta hôn mê mà giết chết ta, như vậy càng bớt việc, tại sao còn mang ta đến nơi này?

Phó Thư Bảo ngồi chồm hổm xuống phía dưới:

- Giết người như người, nếu như ta hạ thủ lúc người hôn mê, chẳng phải người quá tiện nghi cho người hay sao? Những thiếu nữ bị người chà đạp và chết trong tay người e rằng không đồng ý? Ta muốn thay các nàng lấy đầu người, để người tỉnh táo đi tìm cái chết.

- Mẹ kiếp... Biến thái!

Tức quá hóa giận, Đồ Thổ mắng lớn một tiếng. Thấy chính mình cầu sinh vô vọng, hắn liền không còn chút cổ kị.

- Bây giờ mới đúng là Đồ Thổ chứ, như vậy, đi chết đi.

Phó Thư Bảo đột nhiên vung hai thanh Xà Nha kiếm trên tay chém xuống, phốc xuy, huyết trụ phun ra, đầu Đồ Thổ từ trên cổ lăn xuống dưới đất. Đôi mắt mở tròn xoe, chết cũng không nhắm mắt.

264. Chương 264

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 264: Lão bà trách mắng (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Nhìn tiên huyết giống như suối phun ra chảy về một phía, đầu người dính đầy cát, tâm tình Phó Thư Bảo chấn động mạnh, lâm vào trạng thái suy nghĩ kỳ quái.

- Ta... Làm chuyện gì?

Sau hồi lâu, Phó Thư Bảo mới thì thào thốt ra một câu như thế.

Quả thực thời gian Đồ Thổ hôn mê, hắn vốn có thể giết chết Đồ Thổ ngay tại phủ Thành Chủ, mọi người bình thường sẽ làm như vậy, bởi vì như vậy tính mạo hiểm sẽ thấp nhất. Nhưng Phó Thư Bảo hắn không làm vậy, ngược lại mạo hiểm mang Đồ Thổ đến mảnh sa mạc hoang vắng, đợi Đồ Thổ tỉnh lại, đùa bỡn một hồi sau đó mới giết.

Lẽ nào muốn thưởng thức loại cầu xin tha thứ của ác đồ như Đồ Thổ trước khi chết sao?

Có thể khẳng định chính là, Phó Thư Bảo không phải loại người buồn chán tới tình trạng này, lại càng không phải kẻ tâm lý biến thái, hắn làm như vậy, kỳ thực bởi có nguyên nhân mà ngay cả bản thân hắn cũng không rõ ràng. Có thể nói là một loại hành động theo tiềm thức.

Trong khi trầm tư, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, nghĩ tới hắn và Tú Lý đào được một tầng hầm dưới lòng đất có trên trăm bộ hài cốt.

Trong mắt người đời, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong là Tà Quân tà ác tới cực điểm, giết người vô số. Nhưng khi phá bỏ tầng hầm dưới lòng đất, Phó Thư Bảo lại phát hiện bộ mặt thực của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, người hắn giết đều là ác đồ phạm tội lỗi không thể tha thứ, được ghi tên trong danh sách lưu lại làm kỷ niệm. Hành động hắn làm kỳ thực chính là thay trời hành đạo, chỉ là phương pháp thực hiện khiến thế nhân không thể chấp nhận được mà thôi, hơn nữa hắn không nói rõ nguyên nhân, cho nên trong mắt thế nhân hắn đã trở thành Tà Quân tà ác tới cực điểm.

- Như vậy xem ra, chuyện ta bây giờ vừa làm có gì khác Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chứ? Lẽ nào tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết cho nên ta cũng bị ảnh hưởng loại tâm tính này, biến thành hạng người giống như Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong?

Trong lòng Phó Thư Bảo cười khổ, không tránh khỏi cảm giác thăng hoa.

Vốn tồn tại cảm giác khó có thể tránh được, đó là bởi vì vừa rồi hắn không thể khống chế cổ xung động khiến hắn làm như vậy. Cổ xung động kia chính là luồng máu giống như người trúng thất tình lục dục, một nhọc thì nằm ngủ, đói bụng thì ăn cơm, mà khi đối mặt với ác đồ như Đồ Thổ, hắn liền muốn giết! Hơn nữa còn là giết khi đối phương tỉnh táo.

Dòng máu xung động kia giống như mầm mống mang theo bản chất tà ác, nó bây giờ là hạt mầm nằm trong vỏ cứng, thực sự không biết theo lực lượng tu vi được đề thăng nó sẽ phát triển thành dạng gì.

- Thật là... Chỉ cần ta không làm chuyện tình không có nhân tính, giết chết ác đồ chính là thay trời hành đạo, ta cần gì phải lo lắng?

Sau một hồi suy nghĩ, Phó Thư Bảo mới thoải mái nói. Hắn không phải loại người để tâm vào chuyện nhỏ nhặt, hắn làm chuyện như vậy cũng không phải làm chuyện tà ác, thậm chí có thể nói là chuyện rất có lợi đối với dân chúng Hậu Thổ Thành, cần gì phải vương bận như vậy?

Sau khi nghĩ thông suốt, Phó Thư Bảo mang theo đầu Đồ Thổ chạy nhanh về phía Hạp Cốc Quan.

Các lộ cường đạo và thành vệ quân Hậu Thổ Thành đã ngưng chiến trước khi bình minh chiếu xuống Hạp Cốc Quan, ba nghìn quân chủ lực của Đồ Thổ phái tới khi gặp phải Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực Tiểu Thanh đã định trước kết quả tan tác. Tiểu Thanh dọc đường truy sát, trên đại địa hoang vu lưu lại ít

nhất sáu trăm cổ thi thể. Nơi nàng đi qua không nơi nào không lưu lại thi thể không toàn thân, máu nhiễm đỏ mặt đất, giống như Luyện Ngọc thể gian.

Cuộc chiến tại nông trường và công trường có chút kịch liệt, Đồ Thổ phái ra tổng cộng hơn một nghìn nhân mã tấn công nông trường và công trường. Nhưng những người này không phải nhân mã chủ lực, sức chiến đấu rất bình thường, tuy rằng chiếm được ưu thế đông người, nhưng từng đội từng đội quân trăm người của Phó Thư Bảo đều là đội ngũ trải qua huấn luyện, đoàn kết tác chiến, công thủ nhiều mặt. Chiến đấu hơn nửa đêm, ngoại trừ hơn mười người bị thương lại không ai mất mạng, nhưng đội đạo tặc tấn công nông trường và công trường bỏ lại vô số thi thể, trước khi ánh bình minh chiếu sáng đã bỏ chạy tán loạn.

Quay về Hạp Cốc Quan, Phó Thư Bảo lệnh Tiểu Thanh treo đầu Đồ Thổ lên tường thành Hậu Thổ Thành.

Thành vệ quân thủ thành mở mắt trừng trừng nhìn dáng người Tiểu Thanh uyển chuyển huy động đôi cánh lực lượng từ trên trời giáng xuống, lại sững sờ nhìn nàng treo đầu thành chủ đại nhân xưa nay luôn luôn oai phong tại nơi dễ nhìn thấy nhất trên cửa thành, sau cùng mở to mắt nhìn Tiểu Thanh bay đi. Toàn bộ quá trình không ai dám cử động, ngay cả khi Tiểu Thanh bay đi, cũng không ai dám gỡ đầu Đồ Thổ xuống.

Đến khi đầu Đồ Thổ xuất hiện trên cửa thành, tin tức lan truyền khắp phủ Thành Chủ, đám thị vệ trong phủ Thành Chủ đi tìm người lúc này mới phát hiện chuyện gì xảy ra. Thi thể Đồ Thổ thực sự khó tìm, bởi tìm về cũng vô dụng, đám nô bộc và bọn thị vệ trước kia hầu hạ Đồ Thổ đều cướp đoạt tài vật trong phủ Thành Chủ, khiến gà bay chó sủa vô cùng hỗn loạn.

Cảnh tượng tại Hạp Cốc Quan lại hoàn toàn khác.

- Chiếc đèn lồng kia treo cao một chút, đúng, cao một chút.

Trong Hắc Thạch Thành, Đông Mai vừa cắn hạt dưa vừa chỉ huy người hầu mới làm việc.

- Đông Mai tiểu thư, như vậy được chứ?

Người hầu mà Đông Mai chỉ đạo đã là lão đầu niên kỷ đầu năm mươi, nhưng xuất phát từ mục đích nịnh bợ, hẳn sử dụng ngôn ngữ cung kính gọi nàng là tiểu thư.

- Ngày hôm nay là ngày nông trường và công trường chính thức khánh thành, thiếu gia muốn mở tiệc ăn mừng, làm thiếu gia nhà ta cao hứng, thiếu gia sẽ thưởng tiền cho người.

Vừa nói chuyện, vừa cắn hạt dưa, hạt dưa và đầu lười phối hợp hoàn mỹ, không lưu lại cản trở, trình độ cắn hạt dưa của Đông Mai quả thực đã đạt tới cảnh giới khiến người ta ngưỡng vọng.

- Đông Mai tiểu thư, khà khà... Bất cứ chuyện gì, lão nô cũng nhất định tận tâm làm tốt.

Lão nô kia một lòng nịnh bợ Đông Mai, khom người giống như con tôm nói.

- Được, nhìn bộ dáng người sợ hãi kia, trước hết tiểu thư thưởng người một chút chỗ tốt, đến đây nhận lấy hạt dưa.

- Người từ nay là người của ta, sau này tại Hắc Thạch Thành Đông Mai ta sẽ bảo vệ người. Bây giờ chúng ta treo đèn lồng lên, sau đó người vào phòng bếp lấy ớt, tiếp đến rắc vào trong phòng Hoa Lan, đây chính là nhiệm vụ đầu tiên, Hoa Lan chấp tội hôm nay đắc tội với ta, hừ, trừng trị nàng đi.

Lão nô kia âm âm quỳ xuống đất...

Trong đại sảnh Hắc Thạch Thành, một đoàn nông phu và công nhân được triệu tập từ nông trường và công trường tới giăng đèn kết hoa, sắp đặt ghế ngồi, trang cảnh vô cùng náo nhiệt. Ngồi trên ghế da hổ, Phó Thư Bảo rất kiên trì lắng nghe hai nữ nhân riu rít bên tai hắn.

- Người làm sao có thể một mình tới Hậu Thổ Thành, lại dám mạo hiểm ám sát Lục Sĩ cấp Vinh Hằng Lục như Đồ Thổ? Người có nghĩ chúng ta rất lo lắng cho người hay không? Nếu như người xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chúng ta làm sao có thể sống?

Độc Âm Nhi tức giận chăm chăm nhìn Phó Thư Bảo ngồi trên ghế bộ dáng giống như đang ngủ, trong giọng nói của nàng tràn ngập mùi vị trách mắng.

- Chưa chính thức kết hôn đã quản ta như vậy, sau này sinh hài tử, trở thành mẹ hài tử, vậy còn quản ta hơn nữa...

Sắc mặt tỉnh bơ không chút biến đổi, trong lòng Phó Thư Bảo lại thì thầm.

- Đúng rồi, tối hôm qua ta cũng rất lo lắng cho ngươi, Bảo ca, ngươi về sau nghìn vạn lần đừng mạo hiểm như thế.

Ngữ khí của Chi Ni Nhã tuy rất ôn hòa, nhưng tại chuyện này, nàng cũng đứng về phía Độc Âm Nhi chung sức trách mắng phu quân.

- Ài, ngay cả Chi Ni Nhã ôn nhu khả ái động lòng người cũng biến thành như vậy...

Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi phiền muộn thốt lên một câu

265. Chương 265

266. Chương 266

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 266: Tin tức ngoài ý muốn

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Đồ Thổ vừa chết, chủ bại thì thủ hạ cụp đuôi, lúc này gia nô và thị vệ trong phủ Thành Chủ nổi gót bỏ trốn. Phủ Thành Chủ lớn như vậy, những gì trộm được đều trộm sạch, còn lại chỉ là một chút vật cồng kềnh không thể mang theo. Về phương diện thành vệ quân Hậu Thổ Thành, thành vệ quan Sa Bạch bỏ chạy vô tung, thành vệ quân trước kia bên cạnh hắn cũng tháo chạy tán loạn, năm nghìn người trước kia chỉ còn lại một nghìn, những người này đều do thành vệ quan mới nhậm chức Trác Ngôn quản lý.

Lại tới phủ Thành Chủ lần nữa, nhìn cảnh tượng hỗn loạn giống như bị tịch thu tài sản, Phó Thư Bảo đành phải thở dài chấp nhận.

- Thiếu gia, ta không kịp thông báo với thiếu gia rồi.

Trong thư phòng của Đồ Thổ, Phương Tín áy náy nói:

- Biết thiếu gia sẽ đối phó với thế lực đạo tặc Hậu Thổ Thành, ta đã sớm chạy tới Hậu Thổ Thành, vốn nghĩ sẽ gặp thiếu gia tại Hạp Cốc Quan, nhưng lo lắng Đồ Thổ sắp xếp nhiều cơ sở ngầm bên cạnh thiếu gia, cho nên ta chủ định trà trộn vào thành vệ quân dò xét tin tình báo.

Dừng lại một chút, hắn lại cười khổ nói:

- Tốc độ hành động của thiếu gia thật khiến ta giật mình, ta vừa muốn mang tin tình báo dò xét được báo cho thiếu gia, không ngờ thiếu gia đã giết chết Đồ Thổ rồi.

- Chỉ cần có thể dò xét tin tình báo có giá trị, ta không ngại người dùng phương thức gì, được rồi, người đã dò xét được tin tình báo gì?

Phó Thư Bảo hỏi. Đồ Thổ tuy đã chết, nhưng các lộ đạo tặc Hậu Thổ Thành vẫn chưa diệt trừ triệt để, Phương Tín nếu dám mạo hiểm giả làm tân binh trà trộn vào thành vệ quân, với năng lực của hắn không thể không có thu hoạch.

Phương Tín cười cười đáp:

- Thiếu gia, hành động quân sự đã kết thúc, ta không nhắc tới tin tình báo quân sự nữa, chỉ có điều, nữ tử của Tổ Nhân Phường chúng ta mở tại Hậu Thổ Thành đã thu thập được tin tình báo ngoài ý muốn về phủ Thành Chủ.

- Ách?

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động:

- Là cái gì?

Phương Tín nói:

- Đồ Thổ làm nhiều chuyện ác, trắng đen lẫn lộn, chiếm đoạt vô số tài sản. Số tài sản đám gia nô và thị vệ trộm đi chỉ là hạt cát trên sa mạc mà thôi, toàn bộ tài sản Đồ Thổ chiếm đoạt được đều cất giấu tại mật đạo ngay dưới chân chúng ta?

- Dưới chân chúng ta có mật đạo?

- Đúng vậy, một nữ tử của chúng ta đã hi sinh nhan sắc đổi lấy tin tình báo quan trọng này.

Dừng lại một chút, Phương Tín còn nói thêm:

- Nhưng nữ tử này không biết rõ vị trí cụ thể của mật đạo này, sau khi ta nhận được tin tình báo liền tìm lão công nhân năm đó xây dựng phủ Thành Chủ, từ miệng hắn biết được vị trí cụ thể của mật đạo. Khả khả, đây chính là nguyên nhân tối hôm qua ta chưa kịp báo cáo tin tình báo quân sự lên thiếu gia, trước đó ta cũng không biết Đồ Thổ bất ngờ hành động, bởi ta đang cố gắng hỏi dò tin tức chuyện tình mật đạo kia.

- Người chỉ là tân binh thành vệ quân, tấn công Hạp Cốc Quan là chuyện quan trọng, Đồ Thổ tự nhiên sẽ không để quá nhiều người biết, việc này xem như xong. Được rồi, vị trí mật đạo cụ thể ở chỗ nào?

Phó Thư Bảo không trách Phương Tín không thể báo cáo tình hình quân sự của Đồ Thổ, nhưng đối với chuyện tình mật đạo của Đồ Thổ, hắn lại vô cùng muốn biết. Trong khoảng thời gian ngắn tiêu tiền như nước, ngân khố của hắn đã hao hụt chưa được bổ sung, rất nhanh sẽ thành thùng không đáy. Vừa vặn, tiền tài Đồ Thổ trước kia cướp đoạt có thể bổ sung chỗ trống.

Phương Tín dùng chân giẫm giẫm hai cái xuống mặt đất, lúc này mới cười nói:

- Ngay dưới chân chúng ta, chỉ có điều, trước đó tên cáo già Đồ Thổ này đã sắp đặt vô số cơ quan phóng ám khí nguy hiểm, chúng ta phải cẩn thận mới được.

Phó Thư Bảo gật đầu, trầm ngâm nói:

- Ngay dưới chân chúng ta, vậy đường vào nhất định tại thư phòng, chúng ta phân công tìm xem.

Phương Tín theo lời Phó Thư Bảo chia người tìm kiếm đường vào mật đạo. Hai người dùng quyền tỉ mỉ gõ vào từng tác trên tường, nhưng không phát hiện nơi nào có thanh âm vọng ra. Sau cùng, Phó Thư Bảo mới chuyển tầm mắt tới chiếc bàn gỗ lim, trong lòng khẽ động, hắn liền đi qua đó. Lúc này Phương Tín mới di chuyển giá sách trên bàn, nhưng khiến hắn thất vọng chính là, sau khi dịch chuyển giá sách cũng không có bất cứ bộ phận then chốt hay cửa mật đạo nào xuất hiện.

Tìm kiếm toàn bộ thư phòng, chỉ còn lại chiếc bàn không nhúc nhích, nếu như cửa mật đạo ngay trong phòng, hơn phân nửa chính là chiếc bàn này.

Di chuyển chiếc bàn, Phó Thư Bảo giậm giậm chân xuống mặt đất, nhất thời từ mặt đất truyền tới âm thanh vọng lại.

Phương Tín liền chạy qua đó:

- Thiếu gia tìm được rồi?

Phó Thư Bảo dùng sức đạp mạnh, nhất thời vang lên âm thanh giòn tan, vật che lấp cửa mật đạo liền vỡ vụn lộ ra một mảng lưới sắt. Dưới lớp lưới sắt là cửa mật đạo đen kịt, thẳng xuống phía dưới, cũng không rõ thông tới đâu.

Vạch tấm lưới sắt lên, Phó Thư Bảo tiện tay cầm mấy quyển sách ném vào thông đạo. Sách vừa rơi xuống đất cũng là lúc trong thông đạo truyền đến thanh âm ám khí phóng ra, thoáng chốc ám khí bắn đầy vào tường và mặt đất.

Phương Tín mang tới một cây đèn dầu, nói:

- Thiếu gia để ta xuống dưới trước.

Chỉ hành động như vậy đã đủ thể hiện rõ sự trung thành của Phương Tín. Trong lòng Phó Thư Bảo thầm vui vẻ, nhưng vẫn lắc đầu nói:

- Lực lượng tu vi của người không bằng ta, để ta xuống trước, nơi càng mạo hiểm ta càng muốn tới, trước mắt chỉ là mật đạo nho nhỏ mà thôi.

Tại Mai Bảo Sâm Lâm, Băng Nguyên Đảo, hần kỳ thực đã tích lũy được vô số kinh nghiệm dò xét mật đạo và huyết động.

Phương Tín nghiêm túc nhìn Phó Thư Bảo từng bước tiến nhập mật đạo. Cũng không thấy hần cầm đèn, nhưng trên song cửa đột nhiên toát ra tràn đầy hỏa diễm ngũ sắc.

- Thiếu gia đã...

Trong lòng Phương Tín thất kinh. Thời gian tại Hổ Thành, tu vi của hần còn cao hơn so với Phó Thư Bảo, nhưng mới trải qua hơn một năm, Phó Thư Bảo không ngờ nắm giữ Nguyên Tố Hỏa có thể tích lớn như vậy! Dưới sự bí mật trợ giúp của Phó Thư Bảo, thời điểm này, lực lượng tu vi của hần miễn cưỡng tiến nhập Tinh Thần Lực tầng thứ ba mà thôi!

Chênh lệch lớn như vậy thực sự khiến người ta cảm thấy kinh hãi.

Trong lòng tuy xúc động, nhưng Phương Tín cũng không hề chần chừ, chủ nhân như Phó Thư Bảo không bận tâm dẫn đầu đi vào chỗ nguy hiểm, hần là thủ hạ sao có thể ở phía sau, lúc này cũng vội vàng cầm đèn dầu theo sát phía sau, tiến nhập mật đạo.

Mặt đất trong mật đạo khô ráo sạch sẽ không có mùi vị ẩm mốc. Có thể nhận ra, lúc còn sống nhất định Đồ Thồ thường xuyên ra vào nơi này, cho nên mới quét dọn sạch sẽ như vậy.

Mật đạo không quá sâu, cuối mật đạo chính là cửa lớn làm bằng đồng chắn trước mặt, ngăn cản Phó Thư Bảo và Phương Tín dò xét bên trong. Trên then cửa rõ ràng là một chiếc khóa Lực Luyện Khí, khóa Lực Luyện Khí này sử dụng Linh Thú Lực Đan Chính Linh cấp đặc tính Kim. Trên thực tế, chiếc khóa Lực Luyện Khí như vậy thực sự có giá trị rất xa xỉ.

- Mẹ kiếp, dùng khóa xa xỉ như vậy, chẳng phải nói rõ cho người ta biết bên trong có bảo tàng sao?

Phó Thư Bảo mở miệng mắng một tiếng, trên tay đột nhiên hiện lên hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chớp xuống chiếc khóa Lực Luyện Khí.

267. Chương 267

268. Chương 268

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 268: Đồng cỏ màu vàng (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Không thích sao?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

- Thích.

Phương Tín vội vàng nói:

- Chỉ là, ban thưởng hậu hĩnh như vậy Phương Tín ta không xứng.
- Không xứng cái gì, người thích thì cầm lấy, sau này có đồ tốt ta cũng sẽ cho người.

Phó Thư Bảo cười cười. Ngược lại là hần bổng dưng nhận được bảo vật, hần cũng vui vẻ nhận lấy, hơn nữa đây chính là quyền lợi chính đáng.

- Tạ ơn thiếu gia.

Phương Tín đột nhiên quỳ xuống trước mặt Phó Thư Bảo tạ ơn. Trong mắt hần, chủ nhân hào sảng như vậy, ngay cả hoàng đế Tú Quốc ban thưởng cho đại thần cũng không bạo tay bằng, còn hần cả đời này xem như là tùy tùng phục vụ Phó Thư Bảo.

- Được rồi Phương Tín, ít ngày nữa người điều tra Đồ Thổ thời gian trước đã làm những gì, và những người từng có quan hệ đặc biệt với hần, ta muốn biết trước khi chúng ta tới Hậu Thổ Thành, hần rất cuộc quan tâm chuyện gì.

Phó Thư Bảo nói.

- Thiếu gia, lẽ nào thiếu gia có phát hiện gì đặc biệt?

Phương Tín hỏi.

Phó Thư Bảo cầm quyển trục da thú và tấm địa đồ phác họa đưa cho Phương Tín:

- Người xem đi.

Phương Tín xem qua một hồi mới nói:

- Thiếu gia muốn ta tìm hiểu manh mối về Viêm Hỏa Linh Tham sao?

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Đúng vậy, Đồ Thổ chỉ là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực bình thường, không đến mức hao phí tâm tổn sức tìm kiếm loại linh tài cực phẩm này, ta hoài nghi phương diện này có chút bí ẩn khác, ngoài ra, nếu như chúng ta tìm được Viêm Hỏa Linh Tham, vậy cũng là thu hoạch không tồi.

Phương Tín nói:

- Thiếu gia yên tâm, ta tiếp đến sẽ bắt tay vào điều tra chuyện này.

Lấy được kho bạc của Đồ Thổ, Phó Thư Bảo lại xử lý tài vật một chút, sau đó cùng Phương Tín và người Tổ Nhân Phương tại chi nhánh Hậu Thổ Thành dạo quanh một vòng. Tổ Nhân Phương tuyển chọn nữ nhân có tiêu chuẩn rất nghiêm ngặt, khuôn mặt đẹp và vóc dáng mê người cố nhiên là điều kiện cần thiết, ngoài ra còn có một điểm quan trọng đó chính là trung thành đối với chủ nhân Phó Thư Bảo. Điểm ấy, Phương Tín rất chú trọng, mỗi lần tuyển nhận một nữ nhân, hần đều tiến hành huấn luyện và đào tạo cho đến khi vượt qua sát hạch mới trở thành thành viên Tổ Nhân Phương thực sự.

Tiểu tử Phương Tín này tại một số phương diện dường như được Phó Thư Bảo truyền thụ rất nhiều, trước kia tại kinh thành Phó Thư Bảo chỉ dạy Tổ Nhân Phương rất nhiều phương pháp sinh động, ví như rót vào bữa tiệc mỹ thể, áo tắm, đồng phục, nữ bộc... Đây đủ mọi thứ, trong Tổ Nhân Phương không có gì người không tìm được, chỉ có những thứ người không ngờ tới.

Xuất phát từ việc lấy lòng chủ nhân, sau khi Phó Thư Bảo đi đến Tổ Nhân Phương, Phương Tín lập tức an bài mấy vị cô nương xuất sắc nhất tại chi nhánh Hậu Thổ Thành tiến hành hầu hạ tỉ mỉ. Những cô nương này biết chủ nhân chân chính giá lâm, nào dám chậm trễ, ngay lập tức sử dụng toàn thân bản lĩnh hầu hạ, đại tiệc mỹ thể gì đó, vũ đạo nhảy múa, vuốt ve xoa bóp, chế phục mê hoặc... Đều dùng tới. Trước tràng diện sinh động này, nam nhân nào đó được hầu hạ đến bốc hỏa, nhưng hỏa diễm này không phải lửa giận mà từ dưới bốc lên, khiến miệng lưỡi hần khô ráp nhưng một mực không thể hưởng thụ...

Thực sự, “đạn pháo” non mịn trên cơ thể mỗi mỹ nữ đều phóng ra, người có thể ăn hai trái của người này tiếp đến lại có thể ăn hai trái của người khác, sau đó những mỹ nữ này lại nung nịu mời người ăn bữa tiệc lớn, người không thể tìm ra lí do từ chối lại càng không thể ăn, điều này không phải mang vạ vào thân thì là cái gì?

oOo

- Viêm Hỏa Linh Tham?

Nghe Phó Thư Bảo nhắc tới cái tên này, Luyện Thiên Thử liền xao động:

- Tiểu chủ nhân, mau đưa cho ta xem quyển trục da thú.

Phó Thư Bảo lấy ra quyển trục da thú và tấm địa đồ phác họa đoạt được từ mật đạo của Đồ Thổ:

- Ta hoài nghi tấm địa đồ phác họa và quyển trục da thú này liên quan tới Viêm Hỏa Linh Tham.

Luyện Thiên Thử xem qua quyển trục da thú một hồi mới nói:

- Thực sự Viêm Hỏa Linh Tham được gọi là Linh Vãn Thạch thực vật giới.

- Linh Vãn Thạch thực vật giới?

Phó Thư Bảo lấy làm kinh hãi. Linh Vãn Thạch được coi là linh tài cao cấp nhất, bản thân hắn nắm giữ một viên, từ trước tới nay vẫn luôn luôn nhận chỗ tốt từ Linh Vãn Thạch, sao lại không rõ giá trị của nó, thế nhưng, Viêm Hỏa Linh Tham làm sao có thể cùng cấp bậc với Linh Vãn Thạch?

- Tiểu chủ nhân, Viêm Hỏa Linh Tham chính là linh tài trân quý nhất sử dụng cho Luyện Nhân và Luyện Thú, có thể nói là vật báu vô giá, mặt khác nó có linh tính nhân loại. Nếu như có thể sử dụng nó Luyện Nhân hoặc Luyện Thú, thực sự công hiệu khó có thể tưởng tượng.

Luyện Thiên Thử giải thích thêm.

- Luyện lão, bản thân người chính là Lục Luyện Thú, trước kia Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong luyện chế người sử dụng linh tài Viêm Hỏa Linh Tham sao?

- Cơ thể ta?

Luyện Thiên Thử đột nhiên cười ha hả, nói:

- Ta đối với cổ chủ nhân thực sự có chút tác dụng, ông ấy cũng vô cùng quan tâm tới ta, chỉ có điều, theo ta được biết, ông ta ngay cả Viêm Hỏa Linh Tham cũng chưa gặp qua, càng không thể sử dụng nó để luyện chế ta, cho dù ông ta có tâm cũng không có lực.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Ngay cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng chưa từng thấy loại linh tài này, nói như vậy, Viêm Hỏa Linh Tham này thực sự là vật rất trân quý.

- Tiểu chủ nhân, nếu như Viêm Hỏa Linh Tham thực sự tồn tại, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp lấy được.

- Vì sao nhất định phải nghĩ biện pháp lấy được?

- Tiểu chủ nhân có điều không biết, cổ chủ nhân trước kia một mực phá giải Luyện Thiên Thần Quyển, nghĩ cách có thể đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, ta mơ hồ nhớ, trong những thứ ông ấy nghiên cứu có Viêm Hỏa Linh Tham, ngoài ra còn có bốn loại linh tài có thuộc tính các loại nguyên tố khác, nhưng ta không biết cụ thể chúng có liên quan gì.

Luyện Thiên Thử có chút suy nghĩ nói.

- Dựa theo ý nghĩ này, lẽ nào muốn đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực tại thời kỳ mấu chốt cần dùng tất cả năm loại linh tài cực phẩm chứa thuộc tính các loại nguyên tố sao? Như vậy, bốn loại linh tài khác là gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy nghi hoặc.

Luyện Thiên Thử lắc đầu:

- Ta chỉ nhớ chút ít, không biết nội dung cụ thể, bốn loại linh tài khác ta cũng không nhớ rõ, chỉ có điều, nếu như xuất hiện manh mối về Viêm Hỏa Linh Tham, chúng ta nên nghĩ biện pháp đạt được, vật này đối với việc tu luyện của tiểu chủ nhân sau này có tác dụng rất lớn.

- Được rồi, chúng ta xem tấm địa đồ phác họa kia một chút.

Phó Thư Bảo mở tấm địa đồ phác họa ra, đặt lên trên bàn, ngay lập tức chỉ vào chấm đỏ nói:

- Vị trí này chính là trung tâm sa mạc Vô Thủy, nhưng chỉ là vị trí tổng quát, muốn tìm được nơi này trên sa mạc Vô Thủy không khác gì mò kim đáy biển. Hơn nữa, cũng không xác định được tấm địa đồ này có liên quan tới Viêm Hỏa Linh Tham hay không, vì vậy đây chính là chuyện tình khiến ta rất đau đầu.

Luyện Thiên Thử bò lên tấm địa đồ, đi vòng qua vòng lại hai vòng, lúc này trầm ngâm nói:

- Nếu muốn biết nơi này có liên quan tới Viêm Hỏa Linh Tham hay không kỳ thực cũng không khó, chúng ta chỉ cần xác định nơi này có núi lửa hay không là được.

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên khẽ động, bỗng nhiên nhớ tới hình ảnh miêu tả trên quyển trục da thú " Sinh trưởng sâu trong lòng núi lửa ", đây chẳng phải núi lửa hay sao? Chỗ này là sa mạc, nhưng không có nghĩa trước đây không tồn tại núi lửa!

- Luyện lão nói đúng, chúng ta cần kiểm tra cái này.

Sau khi hiểu ra, Phó Thư Bảo nóng lòng nói.

Có mục tiêu chứng minh, sự tình dần dần trở nên sáng tỏ. Trước đây từng dựa vào cổ thư điều tra được lãnh địa Xà Nhân tộc, bây giờ kiểm tra trong sa mạc Vô Thủy có núi lửa hay không, lục lọi trong cổ thư và so sánh với tấm địa đồ cổ xưa này chẳng phải có thể tìm được đáp án sao?

Luyện Thiên Thử cười nói:

- Tiểu chủ nhân, việc khác ta thành thạo, nhưng việc đối chiếu cổ thư với tấm địa đồ này ta thực không làm được, ta tầm nhìn hạn hẹp, nhìn vấn đề cổ đại thật sự rất vụng về. Hai vị chủ mẫu kỹ tính, lại từng có kinh nghiệm điều tra ra lãnh địa Xà Nhân tộc, không bằng tìm hai vị chủ mẫu trợ giúp.

- Bây giờ ta phải đi tìm các nàng.

Phó Thư Bảo cười cười.

Sau nửa ngày, Phó Thư Bảo ôm một quyển cổ thư rất dày và tấm địa đồ kia rời khỏi thư phòng, đi đến trước cửa phòng Chi Ni Nhã, hần không đưa tay gõ cửa mà tự ý đẩy cửa phòng đi vào.

- Là ai? Đứng tới đây!

Phó Thư Bảo vừa mở cửa đi vào, Chi Ni Nhã liền hoang mang nói. Bình tĩnh nhìn lại, Chi Ni Nhã đã trốn sau màn che, trên sàn nhà là một đống hỗn độn đầy đủ nội y và váy ngắn của nàng. Trong lòng hần thâm nghĩ:

- Đúng lúc mặc nội y sao? Vận khí thật tốt, tới thật đúng lúc.

- Bảo ca chờ ta chút...

Sau màn che truyền tới thanh âm mặc y phục sột xoạt.

Phó Thư Bảo đâu có để yên, hần bước hai bước vọt tới trước màn che, lập tức thò đầu vào cười khà khà nói:

- Lão bà làm gì vậy?

Lúc này Chi Ni Nhã vừa mới cầm bộ nội y trong tay, định mặc vào người, không ngờ lời nói của nàng còn chưa dứt Phó Thư Bảo đã thò đầu vào xuất hiện trước mặt nàng. Trong lòng hoảng hốt, nàng vội vàng đưa tay che kín đôi gò bồng trắng như tuyết. Bởi vì quá mức khẩn trương, đôi gò bồng mềm mại đẹp đẽ kia

nhất thời bị đè ép, sau khi bị đè ép nhất thời tản rộng ra bốn phía tạo lên hình ảnh khiêu khích người khác tới cực điểm.

Đôi mắt gian tà của Phó Thư Bảo chuyển đổi vị trí, di chuyển xuống hai chân Chi Ni Nhã...

- Á...

Đột nhiên tỉnh ngộ che kín phần trên, phía dưới còn chưa che lấp. Bị vây trong trạng thái hoàn toàn trần trụi, Chi Ni Nhã lúc này “a” một tiếng, một tay nàng duỗi thẳng ra che đầy khu vực giữa hai chân. Cứ như vậy, phần trên thiếu một tay, nhất thời chính là nguyên nhân không thể che lấp đôi gò bồng, do đó “đỉnh núi” lộ ra, tạo nên mùi vị thập phần nghịch ngợm. Phía dưới tuy che lập bộ phận quan trọng nhất, nhưng bờ mông trắng lại hoàn toàn phơi bày, hấp dẫn vô cùng. Càng quan trọng chính là, từ kẽ tay nàng còn lộ ra đồng cỏ màu vàng, cảnh sắc kiều diễm này khiến người ta không khỏi bốc hỏa, tâm tư ngứa ngáy khó chịu...

- Ách, hóa ra nàng đang thay y phục, thực sự mắc cỡ ah, được rồi, vừa rồi ta có gõ cửa gọi nàng, nàng không nghe thấy sao?

- Nàng hãy thay y phục đi, ta lánh đi một chút, thực là, ta vừa nãy thực sự đã gõ cửa ah...

Chi Ni Nhã không phải lần đầu tiên chứng kiến Phó Thư Bảo hành động vô sỉ, thế nhưng bản thân nàng hoàn toàn đã bị hấn chiếm tiện nghi, lúc này ngoại trừ dùng ánh mắt e thẹn nghiêm phạt hấn một chút, nàng có thể làm gì đây?

Hồi lâu sau, Chi Ni Nhã mới mặc y phục hoàn tất, vẻ mặt ngượng ngùng từ phía sau màn che thò ra. Thấy Phó Thư Bảo đang ngồi trước bàn lật một quyển cổ thư dày cộm, tâm trạng tràn đầy kỳ quái:

- Bảo ca cầm quyển cổ thư dày như vậy tới đây làm gì?

- Giống như lần trước, ta muốn tìm trong sa mạc Vô Thủy này xem có núi lửa hay không.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói:

- Nàng cũng qua đây tìm cùng ta.

- Tìm núi lửa?

Trong lòng Chi Ni Nhã càng thêm kỳ quái, chỉ có điều Chi Ni Nhã vẫn bước qua ngồi bên cạnh Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo nói:

- Khẳng định bây giờ không có núi lửa hoạt động, chỉ cần di tích cũng được.

Sau đó hấn nói rõ chuyện chính mình phát hiện Viêm Hỏa Linh Tham.

Chi Ni Nhã nói:

- Cổ thư dày như vậy, ta đi kêu Âm Nhi tỷ tỷ qua đây cùng tìm.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nàng ấy ngay cạnh nàng, không cần tới gọi, nàng ấy sẽ tự động qua đây.

Dừng lại một chút, ngay khi Chi Ni Nhã lộ ra biểu tình khó hiểu, Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Oa, Chi Ni Nhã, nội y của nàng thật đẹp.

- Bảo ca...

Cho rằng Phó Thư Bảo khuấy động chuyện tình vừa nãy, Chi Ni Nhã nhất thời hoảng hốt hét lên, trên đôi má lúm đồng tiền lập tức ửng đỏ.

Quả nhiên, Phó Thư Bảo vừa dứt lời, cửa phòng Chi Ni Nhã lại bị đẩy ra lần nữa, Độc Âm Nhi liền tiến vào dò xét, thoáng liếc nhìn một hồi mới buồn bực nói:

- Hai người các ngươi đang làm gì?

Thời điểm lão công ca ngợi nội y nữ nhân khác trong phòng của người đó, tuy rằng nữ nhân kia cũng là một trong những lão bà của hắn, nhưng loại chuyện này tóm lại cần phải giám sát. Đây chính là nguyên nhân nàng cấp tốc xuất hiện.

Phó Thư Bảo nhún vai cười nói:

- Chúng ta không làm gì cả, ta không ngờ nàng qua đây nhanh như vậy? Qua đây đi, ta cần nàng giúp ta tìm núi lửa trong sa mạc Vô Thủy.

- Núi lửa? Vì sao?

Phản ứng của Độc Âm Nhi cũng giống như Độc Âm Nhi lúc trước, trong lòng nàng cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Sau khi Phó Thư Bảo đơn giản nói qua một lần, liền mở tấm địa đồ phác họa và cuộn trục da thú. Độc Âm Nhi xem qua một hồi nhất thời biểu hiện rất hứng thú, nàng là một Luyện Lực Sĩ, đối với linh tài tự nhiên phản ứng mạnh mẽ hơn Chi Ni Nhã rất nhiều. Tiếp đến ba người liền lật quyển cổ thư cực dày đối chiếu với tấm địa đồ cổ xưa.

Nửa ngày trôi qua, ba người vui đùa tìm kiếm nhưng vẫn không có thu hoạch. Màn đêm hạ xuống, Chi Ni Nhã thắp một ngọn đèn đặt lên trước bàn, mượn ánh sáng lơ mơ tiếp tục đối chiếu.

Nhìn quyển cổ thư được mở và đối chiếu với tấm địa đồ một khoảng dày, trong lòng Phó Thư Bảo liền cảm thấy phiền muộn:

- Mẹ kiếp, chuyện này giống như truy tìm cổ vật, một số nhân sĩ khảo cổ học chuyên nghiệp trong khoảng thời gian nửa cuối cuộc đời còn thể phát hiện cổ di tích chính mình muốn tìm, nếu như ta muốn tìm cần phải tiêu tốn mấy tháng thậm chí là vài năm, chẳng phải quá lãng phí thời gian hay sao? Thế nhưng, ngoại trừ biện pháp ngu dốt này, còn có biện pháp nào khác?

Ánh mắt di chuyển tới thân thể Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi phía đối diện, nhưng phát hiện hai nàng vẫn đang mở quyển cổ thư và tấm địa đồ, trên trán hai nàng nhíu lại, bộ dáng vô cùng chăm chú. Ánh đèn nhu hòa hiển lộ vẻ ẩm đậm chiếu vào mặt các nàng, khiến làn da non mịn giống một tầng phấn hoa càng toát lên vẻ bóng loáng và trơn tuột. Trong không khí tràn ngập mùi thơm phát ra từ thân thể Chi Ni Nhã, hít vào có thể khiến người ta có một loại cảm giác tuyệt vời thấm tận ruột gan.

Trong ba người, Phó Thư Bảo một mình ngồi một chỗ, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi ngồi đối diện hắn. Vốn Chi Ni Nhã ngồi bên cạnh Phó Thư Bảo, nhưng khi Độc Âm Nhi tới nàng liền chuyển đổi vị trí lãng mạng kia, ngồi cùng oan gia toàn thân là độc. Bất quá, độ rộng chiếc bàn cũng không phải quá lớn, nhiều nhất chỉ gần một thước. Nhìn mỹ nữ vui đùa lật cổ thư, đôi tai không nghe thấy tiếng động khác, Phó Thư Bảo lúc này mất đi kiên trì đột nhiên xuất hiện ý nghĩ xấu xa.

Biểu hiện bên ngoài, Phó Thư Bảo đang rất chăm chú mở tư liệu, nhưng một chân lại lặng yên không tiếng động cõng bỏ giày Luyện Khí, lại lặng yên không tiếng động giẫm xuống hai chân Chi Ni Nhã. Đôi chân hắn đi giày hắc là có chút mùi vị khó ngửi, nhưng dưới mùi thơm ngào ngạt từ cơ thể Chi Ni Nhã tỏa ra, điểm mùi vị này lại không bị phát hiện.

Duỗi thẳng chân, đâm xuyên qua kẽ hở giữa hai chân Chi Ni Nhã sau cùng thoáng điểm vào khu vực mềm mại nhất. Bất quá, lúc này hắn tấn công cực nhẹ, giống như dùng đầu ngón tay điểm cực nhẹ trên khuôn mặt mềm mại.

269. Chương 269

270. Chương 270

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 270: Hành trình trên sa mạc

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Suốt đêm Phó Thư Bảo dạo dò một chút, bao gồm công việc tại nông trường và công trường..., tất cả mọi chuyện đặt vào người có phẩm chất tốt hẳn mới yên tâm rời đi. Tú Lý vốn mặt dày muốn theo đi, Phó Thư Bảo nói thế nào đi nữa cũng không thể ngăn lại, nhưng khi Đại Loan Lệ giả bộ giận dữ, hẳn lập tức từ bỏ ý định, ngược lại ở lại Hạp Cốc Quan làm việc. Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vốn cũng muốn đi, nhưng Phó Thư Bảo lại không muốn các nàng mạo hiểm, cho nên sau một hồi thuyết phục Phó Thư Bảo chỉ dẫn theo một mình Tiểu Thanh. Có thị vệ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh bên cạnh, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi cũng tương đối yên tâm.

Sáng hôm sau Phó Thư Bảo liền cùng Đại Loan Lệ lên đường.

Ba người không có kỵ mã, Phó Thư Bảo tìm một chiếc giỏ trúc, trong giỏ trải một cái thảm. Hắn và Đại Loan Lệ ngồi trong giỏ trúc, để Tiểu Thanh buộc dây thừng mang theo giỏ trúc bay về phía sa mạc Vô Thủy. Trong giỏ trúc ngoại trừ chỗ ngồi, còn có một ít nước và thực vật để sử dụng trên đường đi.

Từ Hạp Cốc Quan trực tiếp bay lên không trung, phi hành sau hai giờ đồng hồ cát liền tiến nhập sa mạc Vô Thủy. Từ trên trời nhìn xuống, cát vàng vô tận trải dài về phía xa xa, ngoại trừ màu cát vàng lấp lánh không còn một tia màu sắc nào khác, đơn điệu tới cực điểm, không có chút sinh cơ.

- Sư nương, chúng ta đi như vậy, sau bao lâu có thể tới nơi đó?

Nhìn địa đồ, Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Đại Loan Lệ duỗi thẳng tay chỉ vào vị trí trung tâm trên sa mạc Vô Thủy:

- Vị trí đại thể ở chỗ này, dựa theo tốc độ hiện nay của chúng ta, sau một ngày một đêm là chúng ta có thể tới đó.

Dừng lại một chút nàng còn nói thêm:

- Bất quá, mấy năm trước ta tình cờ đi ngang qua đó, phát hiện tòa núi lửa chết bị vùi lấp dưới cát vàng, bây giờ muốn tìm e rằng phải mất chút thời gian.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Sư nương không cần lo lắng, chúng ta từ trên cao nhìn xuống rất dễ phát hiện vị trí núi lửa.

Đại Loan Lệ gật đầu, trên khuôn mặt xinh đẹp lại hiện lên vẻ ứng hồng nhàn nhạt:

- Đừng gọi ta là sư nương, ta cũng không phải sư nương của người.

- Ha ha, được rồi sư nương.

Không cho phép Phó Thư Bảo gọi là sư nương, hắn vẫn một mực gọi như vậy.

- Người và sư phụ ta có quan hệ như thế nào?

Dừng lại một chút hắn lại bổ sung nói:

- Đêm đó người tới Hạp Cốc Quan cũng chưa...

Đại Loan Lệ cúi đầu nói:

- Sư phụ người tới đoàn đạo tặc Mật Nguyệt tìm ta... Chúng ta liền nhận ra nhau, hẳn là loại người ngoài miệng tuy nói chuyện không nghiêm túc, nhưng cũng không tệ, hẳn thu dưỡng những cô nhi, còn đồng ý truyền thụ cho chúng ta cách đấu kỹ và tu luyện lực lượng.

Phó Thư Bảo lập tức bừng tỉnh, hóa ra là vậy.

Nếu như không phải tâm tư có tính toán, với đức hạnh như Tú Lý, hẳn chịu nuôi dưỡng cô nhi và truyền thụ cách đấu kỹ và tu luyện lực lượng mới là lạ.

Bất quá, cho dù vậy, nhưng có một nữ nhân thành thực quản Tú Lý cũng là chuyện tốt, mà hai người Đại Loan Lệ và Tú Lý bất luận là tướng mạo hay niên kỷ đều rất xứng đôi. Phó Thư Bảo thấy hai người phát triển nhanh chóng như vậy, trong lòng hẳn kỳ thực cũng vui mừng thay Tú Lý.

Hai người ngồi trong giỏ trúc thoải mái nói chuyện, còn Tiểu Thanh lúc này vẫn mang theo giỏ trúc phi hành, trong lòng nàng còn lo lắng gió lớn phá hủy giỏ trúc, chủ nhân của nàng sẽ té ngã khiến cả đời tàn phế... Gió sa mạc khô rất bí mật mang theo cát bụi đập vào làn da nàng, quần áo nàng tung bay phấp phới khiến xuân quang hiển lộ. Phó Thư Bảo ngồi trong giỏ trúc vừa ngẩng đầu liền có thể thấy xuân quang lộ ra. Trong lòng hắn không khỏi cảm thán, thực sự là đại mỹ nữ phi hành ah. Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, có sư nương Đại Loan Lệ cùng đi, hắn phải từ bỏ ý nghĩ cười trên lưng Tiểu Thanh phi hành, chỉ có thể ngồi trên chiếc giỏ trúc này, miễn cưỡng chịu đựng.

Sau khi tiến nhập sa mạc Vô Thủy, Đại Loan Lệ dọc đường chỉ dẫn phương hướng. Tiểu Thanh mang theo giỏ trúc dựa theo phương hướng nàng chỉ dẫn bay đi. Trong khoảng thời gian nhất định Phó Thư Bảo cũng ra lệnh Tiểu Thanh dừng lại, nghỉ ngơi một chút mới bay tiếp. Hắn và Đại Loan Lệ dường như không có đề tài gì nói chuyện, hắn liền dùng giấy bút lập kế hoạch mới đối với nông trường, trồng cây nho và thành lập xưởng chế tạo rượu nho.

Thay đổi giống nho và giống lúa nước là hai việc hoàn toàn khác nhau. Thay đổi giống lúa nước chính là tiến hành từ hạt giống lúa nước, nhưng thay đổi giống nho cần dùng phương thức chiết cành, nhất định phải chiết cành nho từ cây nho có số lượng quả nhất định.

- Sư nương biết trong sa mạc Vô Thủy có chỗ nào trồng nho không?

Phó Thư Bảo vạch kế hoạch tới mức độ nhất định, liền ngừng bút, thuận miệng hỏi.

- Gần đây khẳng định không có, nhưng tại một số ốc đảo hẳn là có nho hoang dại, chờ tới khi chúng ta từ núi lửa trở về, chúng ta hãy đến ốc đảo tìm xem.

Phó Thư Bảo luôn miệng gọi là sư nương, Đại Loan Lệ cũng đã quen.

- Đa tạ sư nương.

Phó Thư Bảo cười cười nói. Đại Loan Lệ hơn hắn khoảng chừng năm tuổi, niên kỷ như vậy chênh lệch kỳ thực không quá lớn, nhưng Đại Loan Lệ vẫn vô tình bày ra bộ dáng sư nương, thực sự rất thú vị.

- Được rồi, sư phụ người đã nói với ta một việc.

- Việc gì?

- Sư phụ người nói để đoàn đạo tặc Mật Nguyệt chúng ta tiến nhập trận doanh các người, hẳn nói bên cạnh người có sáu đội quân trăm người, người chúng ta bên kia cũng chỉ có hơn trăm người, vừa vặn thành lập một đội quân trăm người, về sau do sư phụ người và ta cùng chỉ huy. Trước đó ta có chút lo lắng, bây giờ ta muốn nghe ý tứ của người.

Đại Loan Lệ nói.

Phó Thư Bảo cười cười, đồng ý:

- Chuyện này đâu có gì khó, chúng ta sớm muộn cũng là người một nhà mà, sư nương không giúp chúng ta còn ai giúp chúng ta?

Dừng lại một chút hắn vừa cười vừa nói:

- Sau này, biết đâu sư phụ ta trở thành hoàng đế Tú Quốc, sư nương cũng sẽ là hoàng hậu Tú Quốc.

- Hẳn...

Sắc mặt Đại Loan Lệ đột nhiên ửng đỏ, ngoài miệng nhẹ nhàng mắng một câu:

- Hắn nằm mơ cũng không thể làm Hoàng Đế, ta biết hắn nhờ người trợ giúp mới có được ngày hôm nay.

Dừng lại một chút nàng còn nói thêm:

- Cho nên ta cũng muốn giúp hắn, sau này chiến đội của ta gọi là chiến đội Mật Nguyệt.

- Tất cả đều theo lời sư nương.

Trong lòng Phó Thư Bảo lại trầm nghĩ:

- Chiến đội Mật Nguyệt hẳn là chiến đội yếu nhất trong các chiến đội ta sở hữu? Bất quá, tại một số phương diện, chiến đội nữ đạo tặc này cũng cực mạnh, đây cũng coi là một ưu điểm.

Dọc đường nói cười một chút, ban đêm ngủ ngoài sa mạc, sáng sớm hôm sau lại nhích người phi hành. Dưới sự chỉ dẫn của Đại Loan Lệ, Tiểu Thanh bay tới không trung phía trên đỉnh tràn đầy sa sơn.

Phóng mắt nhìn xuống, cát vàng trên mặt đất giống như cuộn sóng liên tục phập phồng, từng đợt từng đợt thổi động về phía xa xa. Những núi cát trên sa mạc có độ cao chênh lệch cực lớn, ít thì hai ba trăm thước, nhiều thì hàng nghìn thước. Địa hình phức tạp như vậy, nếu như không phải từ trên cao nhìn xuống, mà từ mặt đất tìm kiếm khẳng định sẽ lạc đường.

Dọc đường tìm kiếm, Tiểu Thanh quanh co trên không trung khoảng chừng gần hai giờ đồng hồ cát, nhưng Phó Thư Bảo vẫn không thể tìm được sơn thể cùng loại với núi lửa. Nhưng thực sự Tiểu Thanh phi hành trên bầu trời dưới nhiệt độ nóng bức, mồ hôi trên thân thể nàng chảy như mưa, mồ hôi không chỉ làm ướt y phục của nàng, còn rơi xuống giở trúc. Có vài giọt thi thoảng rơi xuống thân thể Phó Thư Bảo, hấn ngẩng đầu nhìn lên, không chỉ thấy mặt trời chói chang khiến người ta cảm thấy bất an, còn thấy một bức họa cảnh xuân tuyết vời mà mông lung.

- Tiểu Thanh, xuống phía dưới nghỉ chút đi.

Phó Thư Bảo áy náy nói.

Tiểu Thanh hạ xuống phía dưới, đặt giỏ trúc trên tòa núi cát cao hơn so với các tòa núi cát khác rất nhiều.

271. Chương 271

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 271: Hồ ly lông vàng

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Sau khi nhìn quanh bốn phía, Phó Thư Bảo mới nói:

- Sư nương chắc chắn người không nhầm, chính là nơi này chứ ?

Đại Loan Lệ suy nghĩ một chút mới trầm ngâm nói:

- Ta không thể nhớ lắm, dựa theo lời các tiền bối của ta nói, tòa núi lửa này được gọi là Liệt Diễm Hỏa Sơn, e rằng đã ngừng hoạt động hơn trăm vạn năm, sớm bị cát bụi chôn vùi. Thời gian ta đi ngang qua đây, tòa Liệt Diễm Hỏa Sơn này còn thấy rõ miệng núi lở xuống, vài năm qua chắc chắn bị gió cát vùi lấp.

Phó Thư Bảo khẽ nhíu mày, nếu như vậy thì thực sự rất phiền toái. Trong sa mạc bão cát rất mạnh, trải qua một đêm ngay cả một tòa núi cát cũng có thể bị san bằng, trải qua vài năm, miệng núi lửa bị chôn vùi là chuyện rất bình thường, mà muốn tìm kiếm núi lửa trong núi cát rộng mênh mông bát ngát chẳng khác nào mò kim dưới đáy biển?

- Để ta suy nghĩ một chút, trước kia ta quả thật đã đi qua...

Đại Loan Lệ quan sát tràng cảnh xung quanh, gắng sức nhớ lại quang cảnh trước kia.

- Chủ nhân, ta có thể sử dụng phương pháp cảm ứng nguyên tố xem khu vực này có Nguyên Tố Hỏa hoạt động cường liệt hay không, nếu có, có thể chính là tòa núi lửa chủ nhân muốn tìm.

Trong lòng Phó Thư Bảo khê động, suy nghĩ một chút mới nói:

- Một tòa núi lửa đã tiêu thất hơn trăm vạn năm, thậm chí ẩn sâu trong lòng đất, như vậy không thể có Nguyên Tố Hỏa nồng hậu hoạt động, tuy lực lượng tu vi của người đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, nhưng hẳn cũng không thể cảm ứng được nham thạch nóng chảy sâu trong lòng đất?

Tiểu Thanh suy nghĩ một chút mới gật đầu:

- Chủ nhân nói đúng, thế nhưng... Hãy thử một chút xem sao, chúng ta hiện giờ không có biện pháp khác.
- Vậy người thử chút đi, ta cũng thử.

Phó Thư Bảo thực sự không có biện pháp khác tốt hơn.

Đại Loan Lệ quan sát địa hình, nhớ lại lộ tuyến trước kia, còn Tiểu Thanh và Phó Thư Bảo chia nhau hành động, hai người dùng phương pháp cảm ứng nguyên tố tìm kiếm nơi chứa Nguyên Tố Hỏa nồng hậu.

Cảm ứng nguyên tố chính là kỹ năng mà bất cứ Luyện Lực Sĩ nào cũng nắm giữ, nó là điều kiện cơ bản nhất giúp một Lực Sĩ trở thành Luyện Lực Sĩ. Phó Thư Bảo bây giờ tuy chỉ là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực, nhưng hẳn lại có năng lực sử dụng nguyên tố cảm ứng vô cùng thành thạo. Trên phương diện này cũng không thua kém Tiểu Thanh là bao.

Ngồi trên đỉnh một tòa núi cát, Phó Thư Bảo quét sạch tạp niệm trong lòng, tiến nhập trạng thái vô ngã. Trong giây lát, hẳn cảm ứng được các loại nguyên tố xuất hiện trong ý thức hải, có nguyên tố thổ, nguyên tố kim, nguyên tố hỏa, nguyên tố thủy và nguyên tố mộc. Trong đó nguyên tố thổ cường đại nhất, yếu nhất chính là nguyên tố thủy và nguyên tố mộc. Đây là chuyện rất bình thường, trong sa mạc đặc thù này, nước và thực vật cực kỳ thưa thớt, nhưng không phải hoàn toàn không có, tập trung cảm ứng vẫn có thể tìm thấy sự tồn tại của chúng.

Cảm ứng được nguyên tố hỏa không mạnh không yếu, thủy chung vẫn trong trạng thái vô cùng ổn định, đây là hiện tượng dễ hiểu, mặt trời chói chang treo trên đỉnh đầu chính là nơi nguyên tố hỏa hoạt động cực mạnh, nó không ngừng tỏa ra ánh sáng và nhiệt năng, cho nên bất cứ lúc nào cũng cảm ứng được nguyên tố hỏa.

Nếu như, nơi nào đó xuất hiện nguyên tố hỏa dị thường, vậy có thể tìm được ngọn núi lửa tịch diệt cách đây hơn trăm vạn năm.

Bất quá, đây chỉ là biện pháp bắt buộc dĩ, bởi vì năng lực cảm ứng nguyên tố của Luyện Lực Sĩ có giới hạn nhất định, nơi càng gần thân thể năng lực nhận biết càng mạnh, ngược lại càng xa lại càng yếu. Vì vậy, sau khi thử nghiệm trên một ngọn núi không có, rốt cuộc lại phải chuyển qua ngọn núi khác tiến hành thử nghiệm.

Liên tiếp di chuyển qua năm ngọn núi, ngay khi cảm nhận nguyên tố trên đỉnh núi cát thứ sáu, đột nhiên cảm giác được một tia nguyên tố hỏa cực kỳ đặc biệt xuất hiện trong ý thức hải Phó Thư Bảo. Nó xuất hiện nhất thời khiến nguyên tố hỏa quanh thân trở nên càng lúc càng sôi trào, cường liệt hơn so với các đỉnh núi lúc trước rất nhiều.

Bất quá, đột nhiên xuất hiện một chuyện vô cùng kỳ quái, bởi vì nguyên tố hỏa hẳn cảm ứng được là một khối chính thể, hơn nữa tốc độ di chuyển cực nhanh.

- Kỳ quái... Tại sao có nguyên tố hỏa lại kỳ quái như vậy?

Phó Thư Bảo mở to mắt, nhìn về phía đó, nhưng đột nhiên hắn phát hiện một đôi mắt xanh biếc đang cảnh giác nhìn chính mình.

Không ngờ khiến nguyên tố hỏa xung quanh trở nên càng thêm nồng hậu lại chính là một con hồ ly.

Con hồ ly này sở hữu bộ lông màu vàng trơn bóng, không lẫn một sợi tạp sắc. Đôi mắt xanh biếc rất đặc biệt lấp lánh dưới ánh nắng, cực kỳ có thần.

- Hóa ra là người.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời bình tĩnh, lúc này hấn từ trên người hồ ly cảm ứng được nguyên tố hỏa rất cường liệt, không cần bàn cãi, tiểu hồ ly đáng yêu trước mắt chính là một Linh Thú, hơn nữa, Linh Thú Lực Đan trong đầu nó có thuộc tính hỏa.

Rắc rắc, một tiếng bước chân nhẹ nhàng giẫm lên cát vang lên. Tiểu Thanh đột nhiên xuất hiện sau lưng Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo có thể phát hiện điều gì đó, nàng tất nhiên cũng ngoại lệ. Lo lắng an nguy của chủ nhân, nàng liền thôi không cảm ứng nhận biết các loại nguyên tố, xuất hiện bên cạnh Phó Thư Bảo.

- Chủ nhân, để ta...

- Đừng khiến nó hoảng sợ.

Phó Thư Bảo thấp giọng nói.

Ngay khi hai chủ tớ đối thoại, tiểu hồ ly lông vàng đột nhiên lui về phía sau vài bước, cảnh giác nhìn Tiểu Thanh. Bản thân Linh Thú có linh tính nhân loại, một số Linh Thú cấp cao có thể nói tiếng người, mà hồ ly từ trước tới nay nổi tiếng狡 hoạt và nhạy bén, sau khi chứng kiến Tiểu Thanh nắm giữ đôi cánh lực lượng, nó biểu hiện sự thận trọng là chuyện rất bình thường.

Lúc này Phó Thư Bảo mới chậm rãi tiến tới gần, mở rộng đôi bàn tay, cười nói:

- Tiểu tử đừng sợ, chúng ta không có ác ý với ngươi, nếu như ngươi có thể hiểu lời ta nói, ngươi hãy gật đầu.

Hồ ly lông vàng quả nhiên gật đầu, chỉ có điều, nó vẫn rất cảnh giác nhìn Tiểu Thanh bên cạnh Phó Thư Bảo.

Theo ánh mắt hồ ly lông vàng, Phó Thư Bảo nhất thời minh bạch, liền nói:

- Tiểu Thanh, ngươi tới nơi khác tiếp tục tìm kiếm núi lửa đi, để ta và tiểu gia hỏa này nói chuyện một chút.

Tiểu Thanh nói:

- Chủ nhân, Linh Thú hồ ly này nắm giữ năng lực khiến người ta phát sinh ảo giác, không chế tinh thần người ta, ta sợ nó sẽ gây bất lợi đối với chủ nhân, ta muốn lưu lại đây.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chỉ là một tiểu hồ ly, ta có thể ứng phó được, ngươi yên tâm đi, chúng ta không phải có liên thể linh đan sao? Hơn nữa, ngươi hãy chiếu cố sự nương của ta cho tốt.

Trong lòng Tiểu Thanh tuy vẫn lo lắng, nhưng Phó Thư Bảo đã quyết định, nàng chỉ còn cách phục tùng. Nàng gật đầu, đôi cánh lực lượng nháy động, đột nhiên phi lên không trung tiến về phía núi cát phía trước.

Nhìn Tiểu Thanh rời đi, hồ ly lông vàng mới bình tĩnh hơn một chút, chỉ có điều, vẫn duy trì bộ dáng cảnh giác như trước.

Phó Thư Bảo nói:

- Bây giờ thị vệ của ta đã rời đi.

Hồ ly lông vàng lại gật đầu bước hai bước về phía trước, rất nhanh sau đó lại thối lui một bước.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Ta muốn đối phó với ngươi, thì ta đã sớm xuất thủ, ngươi không cần lo lắng như vậy.

Hồ ly lông vàng ngẩng đầu lên, đôi mắt xanh biếc trực tiếp nhìn Phó Thư Bảo, hồi lâu sau mới đột nhiên phát ra thanh âm của một thiếu nữ yếu đuối:

- Các ngươi đến đây làm gì? Đây là lãnh địa của ta.

Lúc đầu Hồ Ly mở miệng nói tiếng người, Phó Thư Bảo cũng cả kinh, nhưng khi cảm nhận được thanh âm của hồ ly giống như giọng nói một thiếu nữ, trong lòng hấn liền cảm giác không giống bình thường. Sững sốt một chút hấn mới kinh ngạc nói:

- Ngươi chính là... Linh Vương?

272. Chương 272

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 272: Ước hẹn với hồ ly

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Nếu đối phương là Linh Vương, Phó Thư Bảo hẳn phải cảm giác được, thế nhưng hắn lại không hề cảm giác được lực lượng cường đại trên người hồ ly này, khi quan sát tiểu hồ ly này, hắn xác định tiểu hồ ly này chỉ là tiểu Linh Thú Chính Linh cấp thông thường, nhưng dựa theo tiêu chuẩn nhìn nhận, Linh Thú có thể mở miệng nói tiếng người, nó phải đạt tới cảnh giới Linh Vương mới có thể làm được, như vậy, nói rõ nó là một Linh Thú cấp Linh Vương trá hình?

Không ngờ hồ ly lông vàng lại lắc đầu:

- Ta chỉ là Linh Thú Chính Linh cấp, chỉ có điều Linh Thú hệ hồ ly chúng ta sở hữu bản lĩnh không giống Linh Thú bình thường, sức chiến đấu của chúng ta tuy không mạnh, nhưng có khả năng tạo ra ảo giác và khống chế tinh thần con người mà những Linh Thú khác không thể sánh bằng. Đương nhiên, chúng ta có thể nói được tiếng người, cũng là năng lực trời sinh, hoàn toàn khác so với những Linh Thú khác.

- Hóa ra là vậy.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói một câu, trong lòng cảm thụ vô cùng phức tạp. Hắn âm thầm nói:

- Tiểu hồ ly lông vàng này có chút tương tự với các loại hồ yêu trong ký ức của ta, xem ra đây là một nhánh Linh Thú cực kỳ phức tạp, đối với Linh Thú, ta thực sự còn chưa lí giải được nhiều.

- Các người tìm cái gì trong lãnh địa của ta?

Hồ ly lông vàng nói:

- Ta biết người và thị vệ của người đều là Luyện Lực Sĩ, hơn nữa người kia rất mạnh, các người dùng phương thức cảm ứng nguyên tố tìm vật gì vậy.

Quả nhiên vô cùng cơ linh, trong lòng Phó Thư Bảo thầm cảm thán một tiếng, cũng không giấu diếm nói:

- Chúng ta tìm ngọn núi lửa đã tắt là Liệt Diễm Hỏa Sơn, người là lãnh chúa ở đây, vậy người có thể giúp chúng ta chứ?

- Tìm kiếm ngọn núi lửa đã tắt?

Ngữ khí hồ ly lông vàng khê đỏi:

- Các người tìm làm gì?

- Chuyện này...

Chuyện tìm kiếm Liệt Diễm Hỏa Sơn có thể thuận miệng nói ra, nhưng chuyện tìm kiếm Viêm Hỏa Linh Tham lại không thể tùy ý nói, bất quá Phó Thư Bảo phát hiện tâm ý tiểu hồ ly lông vàng biến đổi nhỏ, dựa theo phản ứng của nó mà xét, nó khẳng định biết Liệt Diễm Hỏa Sơn, hơn nữa, nó dường như cũng biết trong Liệt Diễm Hỏa Sơn tồn tại vật gì đó không hề tầm thường.

- Nói cho ta biết, các người tìm ngọn núi lửa kia làm gì?

Tiểu hồ ly lông vàng lặp lại lần nữa.

- Nếu như nó đã biết hơn phân nửa, ta càng giấu diếm, nó không chỉ nghi ngờ, còn có thể càng thêm cảnh giác. Tại sao ta không nói rõ sự tình, xem xét phản ứng của nó, đổi lại, một Linh Thú Chính Linh cấp đối với tiểu thanh cũng không thể tạo thành uy hiếp...

Trong lòng vừa nghĩ, Phó Thư Bảo liền đưa ra quyết định, mở miệng nói:

- Được rồi, ta không lừa dối người nữa, chúng ta tới nơi này để tìm kiếm Liệt Diễm Hỏa Sơn, chính là muốn tìm gốc cây Viêm Hỏa Linh Tham bên trong đó.

- Cái gì?

Hồ ly lông vàng nhất thời thất thanh, ngữ khí có vẻ khá kinh ngạc.

Mặc dù hồ ly tinh lông vàng phản ứng càng thêm mãnh liệt, nhưng điều này đã nằm trong dự liệu của Phó Thư Bảo, từ phản ứng đó, hắn có thể suy đoán được nhiều điều. Con hồ ly lông vàng này không chỉ biết Liệt Diễm Hỏa Sơn và Viêm Hỏa Linh Tham, e rằng nó còn vô cùng chú trọng tới Liệt Diễm Hỏa Sơn!

Thoáng chốc quan sát, Phó Thư Bảo cười cười nói:

- Xem ra người không chỉ biết Liệt Diễm Hỏa Sơn và Viêm Hỏa Linh Tham, mà người cũng rất muốn đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham?

- Đúng... Vậy thì sao?

Bị nhìn thấu tâm tư, hồ ly lông vàng có vẻ căng thẳng, nó lui về phía sau vài bước, bày ra tư thế tùy thời bỏ chạy.

Phó Thư Bảo ha hả cười nói:

- Ta đã nói rồi, ta không có ác ý đối với người, ta không chỉ không làm tổn thương người, ta còn muốn hợp tác với người, như vậy đi, chỉ cần người dẫn đường, sau khi ta đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, ta sẽ chia cho người một phần.

- Người nói thật sao?

Giọng nói hồ ly lông vàng tuy bình tĩnh, nhưng trong lòng nó rõ ràng rất kích động.

Phó Thư Bảo nhún vai:

- Con người của ta chưa bao giờ nói dối, phàm là người quen biết ta đều nói ta là một người vô cùng giữ chữ tín.

- Người nghĩ người có thể lừa ta sao?

Hồ ly lông vàng nói:

- Tuy ta rất muốn đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, nhưng cũng sẽ không bị người sử dụng mẹo khước vụng về như vậy lừa gạt đâu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nơi này là lãnh địa người tự phong, người rất quen thuộc nơi này, người biết Liệt Diễm Hỏa Sơn và Viêm Hỏa Linh Tham cũng là chuyện bình thường, chỉ là theo ý ta, với thực lực Linh Thú Chính Linh cấp như người, người căn bản không thể đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, bằng không, người đã sớm nghĩ biện pháp đoạt lấy, còn chờ tới bây giờ sao? Ngoài ra, phiên lãnh địa người chiếm cứ chẳng qua chỉ là vùng sa mạc không có nguồn nước, cần cỗi tới cực điểm, người chiếm cứ nó chẳng phải vì Viêm Hỏa Linh Tham hay sao?

Lời nói của Phó Thư Bảo khiến hồ ly lông vàng lâm vào trầm mặc.

- Tiếp tục chờ đợi như vậy, kết quả cuối cùng vẫn là không thể đạt được, không bằng hợp tác với ta, ta không dám cam đoan quá lớn, nhưng ta có thể cam đoan với người, ta tuyệt đối không phải loại người qua cầu rút ván.

Sau khi trầm mặc trong khoảng thời gian ngắn, hồ ly lông vàng mới mở miệng nói:

- Được rồi, nhưng trước khi ta đưa ra quyết định sau cùng, ta muốn xem chút thành ý của người, người dám theo ta về nhà ta ở lại một đêm không?

- Ở nhà người một đêm?

Phó Thư Bảo khẽ sững sốt, đây xem như điều kiện đàm phán?

- Không dám sao? Nếu không dám, vậy rõ ràng người những gì người vừa nói đều là giả dối, người căn bản không dám rời xa phạm vi kiểm soát của gã thị vệ kia.

Trong ngữ khí của hồ ly lông vàng toát lên mùi vị khinh miệt.

- Có gì mà không dám, ta theo người về nhà người, chỉ có điều, trước khi theo người, ta muốn nói với thị vệ và đồng bạn của ta một chút.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ ly lông vàng nói:

- Ta chờ người ở chỗ này.

Phó Thư Bảo liếc mắt nhìn hồ ly lông vàng một cái, sau đó xoay người rời đi.

- Chủ nhân, con hồ ly lông vàng kia tại sao còn đứng ở đó?

Tiểu Thanh nhìn Phó Thư Bảo một mình trở về, lại nhìn hồ ly lông vàng vẫn đang đứng trên đỉnh núi cát phía xa xa, trong lòng nàng có chút nghi hoặc nói.

Đại Loan Lệ lo lắng nói:

- Tuy Linh Thú hệ hồ kia sở hữu tu vi bình thường, nhưng là một con hồ ly vô cùng xảo hoạt, Tiểu Phó, ta không tán thành chuyện người qua chỗ nó, khẳng định nó có âm mưu.

Phó Thư Bảo nói:

- Cho dù nó có âm mưu đi nữa, nó chẳng qua cũng chỉ là một con Linh Thú hệ hồ Chính Linh cấp mà thôi, ta có gì phải sợ, hơn nữa ta và Tiểu Thanh có phương thức liên lạc đặc biệt, khi ta ở cách xa các người, gặp phiền phức thì Tiểu Thanh sẽ biết. Cho nên, ta đi theo nó cũng sẽ không gặp bất cứ nguy hiểm gì.

Đại Loan Lệ thở dài một hơi:

- Điều là do ta, tìm nửa ngày cũng không tìm được Liệt Diễm Hỏa Sơn, bằng không người cũng không phải mạo hiểm.

Phó Thư Bảo trấn an nói:

- Việc này sao có thể trách sư nương? Địa hình sa mạc biến đổi từng ngày, trải qua vài năm, sư nương không tìm được cũng là chuyện rất bình thường, nhưng nếu thực sự hợp tác với tiểu hồ ly lông vàng kia, chúng ta có thể tiết kiệm thời gian, cũng là cách nhanh nhất tìm được Viêm Hỏa Linh Tham.

- Được rồi, chuyện này quyết định như vậy đi, người theo con hồ ly kia, ta và Tiểu Thanh tiếp tục tìm kiếm quanh đây, chỉ có điều người ngàn vạn lần phải thận trọng, đừng rơi vào tròng của con hồ ly kia.

Đại Loan Lệ căn dặn nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nó chỉ muốn thử thành ý của ta, hẳn là không có gì nguy hiểm, quyết định như vậy đi, ta sẽ đi theo nó.

273. Chương 273

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 273: Thân thể thiếu nữ (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Nhiều dấu hiệu cho thấy, Linh Thú hệ hồ Hồ Nguyệt Thiên không giống như là một hồ ly, mà là một thiếu nữ!

Ánh mắt đảo qua tất cả, tầm mắt Phó Thư Bảo đột nhiên ngừng lại trên cái giá áo gần cửa sổ, phía trên treo quần dài bạch sắc và quần ngắn thanh sắc bao trùm bên ngoài chiếc quần dài. Bên cạnh không ngờ còn có áo ngực đỏ sẫm thêu hoa và chiếc quần nhỏ hồng sắc.

- Những y phục này...

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm trở nên hỗn loạn. Nếu như Hồ Nguyệt Thiên xem bản thân như một thiếu nữ cũng được, hẳn có thể lý giải, nhưng bây giờ xuất hiện y phục nữ hài tử lại là chuyện khác.

- Người đừng cử động.

Hồ Nguyệt Thiên dường như che giấu cái gì đó.

Phó Thư Bảo lại trực tiếp đi đến cái giá treo áo, biểu hiện bộ dạng quan sát, nhưng lại lén lút ngửi. Lúc này hẳn mới phát hiện, những y phục này không chỉ bị người mặc qua, phía ngoài còn lưu lại hương thơm thanh nhã mà hẳn vừa vào cửa liền ngửi thấy, đó là mùi thơm thân thể của thiếu nữ.

- Lẽ nào Hồ Nguyệt Thiên này có thể biến thành hình người? Tựa như Biến Hình Thú ta từng gặp tại kinh đô Hoàng Kim Thành?

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên lóe lên một ý nghĩ như vậy.

- Ta đã bị người phát hiện rồi, cũng được, người đi ra ngoài một chút, ta thay y phục xong sẽ trở ra gặp người.

Hồ Nguyệt Thiên khẽ thở dài một tiếng.

- Người nói, người có thể biến thành hình người?

Dự đoán trong lòng được chứng thực, Phó Thư Bảo lại không thể tưởng tượng.

- Có thể hay không, người rất nhanh sẽ biết, chỉ có điều, người cứ đứng ở chỗ này nhìn ta, ta không thể thay y phục được.

Ngữ khí Hồ Nguyệt Thiên không ngờ lại có một tia cảm xúc ngượng ngùng.

- Được rồi, ta đi ra ngoài.

Phó Thư Bảo nhún vai, trong lòng tràn đầy cảm giác kinh ngạc và hoang đường.

Cửa phòng phòng nhỏ đóng lại, ngay lập tức, một luồng năng lượng quỷ dị chập chờn từ trong phòng truyền ra, Phó Thư Bảo đứng ở cửa đợi cảm ứng được luồng năng lượng kỳ dị dao động rất rõ ràng, trong lòng kinh ngạc, hiếu kỳ lại càng thêm hiếu kỳ, tuy nhiên hẳn cũng không có hứng thú rình trộm hồ ly thay đồ, mà trong lòng cười khổ nói:

- Biến Hình Thú là từ thời đại khởi nguyên, trời sinh nắm giữ bản lĩnh biến hóa hình người, lẽ nào Linh Thú hệ hồ cũng là bộ tộc Linh Thú hiếm lạ từ thời đại khởi nguyên lưu lại nắm giữ năng lực này sao? Nếu như đúng vậy, Hồ Nguyệt Thiên này rốt cuộc muốn đoạt Viêm Hỏa Linh Tham vì mục đích gì? Lẽ nào giống như Linh Vương Tiểu Hồ Lý, huyền tướng chính mình có thể có được diện mạo chân thực sao?

Sau hồi lâu, cửa gỗ đóng chặt đột nhiên mở ra.

Đảo mắt nhìn qua, Phó Thư Bảo nhất thời khẽ ngẩn ngơ, kinh diễm tại chỗ.

Hồ Nguyệt Thiên một thân y phục thanh sắc từ cửa đi ra, trên chân đi giày vải thêu hoa cùng một màu, bộ y phục thanh sắc càng làm nổi bật làn da trắng như tuyết, nhất thời khiến người ta cảm giác giống như cỏ xanh mát rượi.

Khuôn mặt nàng giống vầng trăng tròn trắng nõn tinh mịn, ngũ quan tinh xảo, đặc biệt là đôi mắt long lánh như làn nước mùa thu lúc nào cũng lưu chuyển một mùi hương quyến rũ nhân nhật, phong tình vạn

chúng liếc mắt khó quên. Thân thể nàng sở hữu đường cong hoàn mỹ, trước gò sau vãnh thon thả tinh tế, cặp hông đầy đặn phối hợp với đường viền phấp phồng cuộn sóng tạo thành bộ dáng dụ người đến cực điểm.

Áo ngắn thanh sắc bó sát người để lộ đôi tay trắng như tuyết ra ngoài, làn da non mịn giống như quét lên một tầng mật ong, ánh mặt trời chiếu vào phát sinh một loại cảm giác trong suốt lỏng lẻo, mềm mại không gì sánh được. Trong nách nàng lúc này có mấy sợi lông hắc sắc nghịch ngợm chui ra, cảnh tượng này khiến tâm tư Phó Thư Bảo khẽ động:

- Nữ tử có lông nách có nhu cầu vô cùng mãnh liệt về phương diện kia, phải chăng nàng cũng vậy?

Đây là một ý nghĩ rất quái dị và hèn mọn.

Nhưng điều khiến Phó Thư Bảo phải thừa nhận chính là, Hồ Nguyệt Thiên sở hữu mị lực hoàn toàn khác biệt so với Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi, đó là vẻ đẹp yêu mị. Nhìn nàng, khiến người khác xung động phát sinh tâm tư muốn xâm phạm và chiếm giữ, đặc biệt nhất là đôi mắt đẹp tràn ngập quyến rũ. Trên thực tế, mặc dù Hồ Nguyệt Thiên không có bất kỳ ý tứ khiêu khích gì đó, nhưng ánh mắt của nàng lại giống như đang khiêu khích, mị hoặc và câu dẫn.

Hắn không biết thiếu nữ xinh đẹp trước mặt có phải từ hồ ly biến thành hay không, nhưng người đứng trước mặt hắn chân thực không gì sánh được, khiến hắn phát sinh cảm giác mơ hồ giống như trong mơ, hoài nghi tính chân thực về thân thể thiếu nữ của Hồ Nguyệt Thiên.

- Người định nhìn ta mãi như vậy hay sao?

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên hé miệng cười nói, trên đôi má ngọc nhất thời hiện lên lúm má đồng tiền nhàn nhạt, bộ dáng vô cùng dụ người.

Phó Thư Bảo mạnh mẽ hít sâu một hơi, lúc này mới trấn tĩnh tâm tình:

- Người không phải sử dụng bí thuật Linh Thú hệ hồ các người khiến ta sản sinh ảo giác đấy chứ?

- Vậy đi, không bằng...

Hồ Nguyệt Thiên cười hi hi nói:

- Không bằng người sờ một chút, sờ một chút là có thể chứng minh ta là thiếu nữ thật hay giả.

Mị hoặc vừa nãy chính là mị hoặc tinh khiết tự nhiên, cộng thêm tân trang, bây giờ đã trực tiếp mị hoặc và cám dỗ. Nụ cười mê hoặc xuất hiện trước mặt, khiến cánh tay Phó Thư Bảo không thể khống chế, chậm rãi tiến về phía bộ ngực cao vút trên thân Hồ Nguyệt Thiên.

Nhưng ngay khi bàn tay kia chuẩn bị tập kích bộ ngực, Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên lui lại phía sau một bước, ôn nhu quở trách:

- Người muốn làm gì? Ta cho người sờ một chút, người lại sờ vào đây sao?

- Ách...

Phó Thư Bảo giang rộng hai tay nói:

- Nếu không người để ta sờ vào đâu?

Hồ Nguyệt Thiên vươn đôi tay mềm mại ra nói:

- đương nhiên là sờ vào tay.

Kỳ thực, nếu như là nam nhân bình thường, e rằng đã bị Hồ Nguyệt Thiên mị hoặc tới mức choáng váng đầu óc, nhưng Phó Thư Bảo lại hoàn toàn khác, hắn tại phương diện này gặp phải cảnh ngộ cực kỳ bi thảm, đó là bởi vì độc tố thần bí trong cơ thể, hắn mấy lần muốn ăn bữa tiệc lớn là Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, kết quả tại thời điểm mấu chốt đều bị thất bại. Cho nên hắn có một thân năng lực chống đỡ dụ hoặc, vừa rồi chỉ giả vờ bị Hồ Nguyệt Thiên mị hoặc, muốn chiếm tiện nghi trên người mỹ nữ một chút, không ngờ âm mưu của hắn lại bị Hồ Nguyệt Thiên phát hiện đúng lúc, vì vậy mà thất bại.

Mặc kệ thế nào đi nữa, Phó Thư Bảo vẫn quyết định nắm lấy bàn tay mềm mại của Hồ Nguyệt Thiên. Bàn tay mềm mại, băng cơ ngọc cốt, loại xúc giác tuyệt vời này truyền đến, tâm tình hần nhất thời rung động, trong lòng chấn động thầm nghĩ:

- Mị thuật thật lợi hại, nếu như ta không phải người từng trải, e rằng đã bị nàng mị hoặc, bất quá, mị thuật như vậy đúng là vũ vật, nếu như nàng có thể vĩnh viễn bảo lưu hình người trước mắt, trên thế giới này không biết có bao nhiêu nam nhân sẽ điên cuồng vì nàng.

- Đang suy nghĩ gì thế?

Hồ Nguyệt Thiên thần nhiên nói.

- Ta đang suy nghĩ... Điều này sao có thể?

Thu hồi cánh tay, tâm tư Phó Thư Bảo tràn đầy dư vị.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Đây là bản lĩnh trời sinh thuộc về Linh Thú hệ hồ chúng ta, Linh Thú hệ hồ chúng ta kỳ thực xem như...

- Tựa như Biến Hình Thú sao?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Người cũng biết Biến Hình Thú?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi ngược lại, trên mặt nàng có chút kinh ngạc.

- Không chỉ biết, ta còn từng gặp qua.

Phó Thư Bảo nói.

274. Chương 274

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 274: Cây nho thần bí

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Biến Hình Thú là kết quả từ thời đại khởi nguyên, có thể dựa vào phương thức thay đổi cơ cấu duy trì biến hình, nhưng Linh Thú hệ hồ chúng ta khi biến hình so với Biến Hình Thú kia có lẽ kém hơn, chúng ta không cần thay đổi cơ cấu hoặc tài liệu cải biến hình dạng cũng có thể biến thành hình người, nhưng dựa vào Linh Thú Lực Đan trong đại não chúng ta bây giờ, tối đa chỉ có thể duy trì liên tục một giờ đồng hồ cá.

Hóa ra là thế, xem ra Linh Thú lực đan trong đại não Linh Thú hệ hồ chính là bộ phận then chốt để biến thành hình người, chỉ có điều, trong lòng Phó Thư Bảo vẫn còn nghi vấn:

- Nói như vậy, bộ tộc hệ hồ các ngươi chính là nhất mạch truyền thừa từ thời đại khởi nguyên?

Trầm mặc một lúc Hồ Nguyệt Thiên mới nói:

- Đúng vậy, chỉ có điều, tộc đàn Linh Thú hệ hồ chúng ta vô cùng thưa thớt, nhân loại các ngươi để đạt được Linh Thú Lực Đan của chúng ta, bọn họ hao tâm tổn sức tìm kiếm đồng loại chúng ta sau đó tàn nhẫn sát hại, cho nên chúng ta mới phải trốn tại nơi hoang vu hẻo lánh không thích hợp với nhân loại sinh tồn.

Nhìn nhìn khuôn mặt xinh đẹp êm dịu như trăng tròn, Phó Thư Bảo lại nói:

- Như vậy, người mạo hiểm hợp tác với ta, không sợ sau khi ta đắc thủ qua cầu rút ván sao?

Hồ Nguyệt Thiên yếu ớt nói:

- Nếu như vậy, ta chỉ có thể trách chính mình tin nhầm người, nếu đánh, ta khẳng định không đánh lại người.

Biểu tình u oán đáng yêu kia liền khiến Phó Thư Bảo khẽ động tâm:

- Ha ha, ta chỉ nói đùa một chút mà thôi, được rồi, nếu chúng ta hợp tác, người có thể nói cho ta biết, người muốn Viêm Hỏa Linh Tham làm gì không?

- Viêm Hỏa Linh Tham phân thành lá, cành và rễ, tất cả đều có tác dụng, đối với Luyện Lực Sĩ các người mà nói, rễ Viêm Hỏa Linh Tham chứa linh tính và linh năng nhiều nhất, cũng là linh tài có giá trị nhất, nhưng lá và cành đối với Luyện Lực Sĩ các người lại không có nhiều tác dụng, tối đa chỉ là linh tài phụ trợ cao cấp mà thôi. Nhưng chúng đối với ta lại vô cùng quan trọng, có lá và cành Viêm Hỏa Linh Tham, ta có thể dựa vào bí pháp hồ tộc luyện thành hình dạng nhân thể, vĩnh viễn nắm giữ hình người.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Nói vậy, sau khi ta đắc thủ, người có thể lấy cành và lá Viêm Hỏa Linh Tham.

Dừng lại một chút hẳn lại nói:

- Như vậy, chúng ta bây giờ hãy lên đường tới Liệt Diễm Hỏa Sơn, thế nào?

Hồ Nguyệt Thiên lắc đầu:

- Nơi đó cực kỳ nóng bức, ban ngày không thể đi vào, phải chờ tới buổi tối, bây giờ còn sớm, ta cần chuẩn bị một chút, tới sớm tối chúng ta đi.

Dừng lại một chút nàng nói thêm:

- Được rồi, trong rừng cây có cây mây, người đi chặt một chút, sau đó kết thành sợi dây dài ba trăm thước, sau đó sẽ dùng tới.

- Được rồi, ta đi.

Trong lòng tuy nghi hoặc, nhưng Phó Thư Bảo rất thẳng thắn đáp ứng. Đi đến rừng cây rậm rạp phía trước, hẳn ngoảnh đầu nhìn lại đã thấy Hồ Nguyệt Thiên đi về gian phòng nhỏ, cửa phòng đóng chặt, không thể thấy rõ nàng đang chuẩn bị những gì bên trong.

Cây cối mọc lộn xộn, không thể nào đặt chân, Phó Thư Bảo rút ra đôi Xà Nha kiếm liên tục chém xuống, nguyên bản nơi này không đường nhất thời mở ra một con đường xem như là rộng. Cứ như vậy đi về phía trước khoảng chừng một trăm thước, một mảnh thực vật dây leo rậm rạp hiện trong tầm mắt.

Cây mây giống như cây ba sơn hổ, chỉ có điều mềm mại chắc chắn hơn nhiều, to cỡ bằng ngón tay cái. Phó Thư Bảo tiện tay chém xuống một nhánh cây mây, sau đó kéo căng một chút, lúc này hẳn nhất thời kinh hãi, với lực lượng bây giờ của hắn, sợi dây bình thường khẳng định bị kéo đứt, nhưng nhánh cây mây này vững chắc không gì sánh được, không có chút hiện tượng rạn nứt và tổn hại.

- Để ta làm sợi dây mây dài hơn ba trăm thước, dùng để tiến nhập Liệt Diễm Hỏa Sơn, Hồ Nguyệt Thiên khẳng định biết phải đi qua nơi nào, biết cách tiến nhập thế nào, bằng không sẽ không thận trọng như vậy. Hơn nữa, nàng rốt cuộc đang chuẩn bị cái gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo càng thêm hiếu kỳ, chỉ là hắn rất nhanh bỏ đi ý định tiến nhập phòng nhỏ kia để nhìn lén. Hồ Nguyệt Thiên không có sức chiến đấu cường hãn, nhưng vô cùng nhạy bén, nếu như bị nàng phát hiện, quan hệ hợp tác bây giờ rất có thể ngưng hẳn. Quả thực là cái được không đủ bù cái mất.

Để làm sợi dây mây dài hơn ba trăm thước, Phó Thư Bảo mất thời gian khoảng chừng ba đồng hồ cát. Hắn nhàn rỗi ôm cuộn dây mây, đi đến lùm cây phía trước. Đúng lúc này một mảnh trái cây xuất hiện trước

mắt hần, phiến thổ địa này nhìn qua cũng không màu mỡ, có trồng thổ đậu, cải bắp và một ít ngô. Ánh mắt tiếp tục di chuyển về phía xa xa, một mảnh cây nho đột nhiên tiến nhập tầm mắt hần.

Cánh lá xanh biếc được cắt sửa tinh tế, quả nho chín mọng màu tím trên cành nho rủ xuống, quả nho không chỉ tròn trĩnh chắc nịch, dưới ánh nắng mặt trời chiếu xuống không ngờ còn toát lên quang mang sáng bóng, hình dáng rất hấp dẫn.

- Ha ha, ta không phải đang muốn chiết nho sao? Lần này thực sự thu hoạch không nhỏ.

Phó Thư Bảo cười ha hả, bước nhanh đến. Còn chưa tới gần cây nho, một mùi thơm từ cây nho đã xộc vào mũi. Nói chung nho trồng ở đây không chỉ có vẻ ngoài đẹp mắt, ngay cả phẩm chất cũng là hạng nhất. Tỉ mỉ ngửi, mùi thơm trên quả nho không ngờ giống hệt mùi thơm nhàn nhạt trên cơ thể Hồ Nguyệt Thiên. Trong lòng hần không khỏi mỉm cười, lẽ nào mùi thơm thanh nhã trên cơ thể Hồ Nguyệt Thiên chính là do nàng ăn quả nho này sao?

Tiện tay hái một quả bỏ vào miệng, một cổ hương vị ngọt ngào từ đầu lưỡi từ từ trôi xuống yết hầu, cảm giác khoan khoái tràn khắp toàn thân. Phó Thư Bảo ăn một liên nhất thời sững sốt, bởi vì hần không chỉ thưởng thức mỹ vị trên quả nho, hần còn bắt được một tia linh năng. Tựa như giống lúa nước trước kia hần để Độc Lang Tộc chăm chút gây trồng, lúa nước dùng phương pháp đặc thù chăm chút tồn tại linh tính và linh năng mà giống lúa nước khác không thể có, hiện tượng này giống như quả nho hần vừa thưởng thức.

- A? Rõ ràng cây nho này không phải cây nho bình thường, là giống nho quý hiếm, có lẽ do Hồ Nguyệt Thiên tự mình chăm chút! Thế nhưng, nàng chỉ là một Linh Thú Chính Linh cấp, cho dù Hồ Tộc có chút khác biệt so với những Linh Thú khác, nhưng cũng không thể tạo ra loại nho phẩm chất như vậy? Lẽ nào nàng cũng giống ta... Cố ý che giấu thực lực?

Trong khoảng thời gian ngắn, Phó Thư Bảo suy đoán rất nhiều.

Ngay khi hần suy đoán, tầm mắt hần đột nhiên trở nên không rõ ràng...

Đột nhiên xuất hiện tượng ánh mắt mờ lung không rõ, nhưng không đợi Phó Thư Bảo tìm hiểu rõ nguyên nhân, ánh mắt hần càng trở nên mờ ảo.

Không chỉ không nhìn rõ, trong đầu hần còn hiện lên một số ảo giác. Hần thấy trên bầu trời không ngờ xuất hiện mười bảy mươi tám mặt trời, hơn nữa lắc trái lắc phải lay động bất định. Rất nhanh, trong vườn nho truyền đến âm thanh sột soạt, hần vội vàng định nhãn nhìn lại, đã thấy Chi Ni Nha chậm rãi tiến về phía hần.

Lụa mỏng bao quanh thân thể, chân ngọc trần trụi, thân thể nàng mờ lung mà trong sáng. Mười bảy mươi tám mặt trời chiếu xuống, thân thể nàng giống như tản ra quang mang rực rỡ. Đặc biệt là bộ ngực ngụy nga cao vút, trên đỉnh có hai điểm kim quang càng thêm sáng rõ, giống như ngọn đèn trong đêm.

- Bảo ca nhớ ta không?

Thanh âm Chi Ni Nha truyền tới, rất yếu ớt, xa xăm, lại giống như đang thì thầm bên tai.

Phó Thư Bảo có chút ngây dại.

275. Chương 275

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 275: Thông đạo lỗ chó

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Thanh âm sột soạt lại truyền tới, đã thấy Độc Âm Nhi từ vườn nho đi ra, cũng giống vậy, lụa mỏng quần quanh, chân ngọc trần trụi, khác nhau chính là, trên đùi đẹp thon dài xuất hiện một tầng lông đen phát quang, mức độ rậm rạp khiến người ta phải trợn mắt há mồm.

- Con mẹ nó... Ta nhớ kỹ lông chân nàng rất thưa thớt, ngay cả một sợi cũng không nở cắt... Tại sao đột nhiên rậm rạp như vậy? Chẳng lẽ nàng luyện chế ra linh dược mọc lông?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh cảm thụ hoang đường, nhưng cùng lúc bị hai mỹ nhân mê hoặc, huyết mạch căng phồng khó kìm lòng nổi.

Ngay khi hắn không kiểm chế nổi chính mình, đột nhiên một mảnh gió mát thổi lên mặt hắn. Một tia cảm giác mát lạnh khiến tinh thần hắn khê chấn động, hắn lập tức cắn chặt đầu lưỡi, cảm giác đau đớn truyền đến, ảo giác trước mắt nhất thời tiêu thất. Bầu trời không còn mười bảy mười tám mặt trời lơ lửng, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi một thân lụa mỏng quần quanh không có xuất hiện.

- Kỳ quái, đây là cây nho gì vậy?

Phó Thư Bảo lại chuyển ánh mắt vào cây nho lần nữa, không cần bàn cãi, hiện tượng quỷ dị vừa nãy tuyệt đối có liên quan tới việc hắn thưởng thức một quả nho!

Nghĩ đi nghĩ lại, trong lòng Phó Thư Bảo có chút minh bạch, Linh Thú Hồ Nguyệt Thiên trời sinh bản lĩnh khiến người ta phát sinh ảo giác, thậm chí cường đại tới mức khống chế tâm thần người khác, trở thành khôi lỗi bị điều khiển, như vậy, Hồ Nguyệt Thiên trồng cây nho như vậy cũng là chuyện rất bình thường.

- Hồ Nguyệt Thiên này nhìn như nhu nhược mềm yếu, nhưng kỳ thực là người rất khó đối phó, hành động buổi chiều, ta phải đề phòng một chút, không nên mắc bẫy của nàng mới được.

Trong lòng Phó Thư Bảo lại âm thầm cảm thấy may mắn, nếu như không phải lầm ăn một quả nho, hắn tuyệt đối không có lòng phòng bị cao như bây giờ.

- Phó công tử, cây nho này gọi là Huyền Tâm nho, ăn một quả e rằng sẽ say mất một ngày một đêm, sau đó sản sinh các loại ảo giác, nếu như Lục Sĩ hoặc Luyện Lục Sĩ ăn một quả cũng phải say nửa ngày, tâm sinh ảo giác.

Thanh âm Hồ Nguyệt Thiên từ phía sau truyền đến, lúc này đã là bộ dạng hồ ly lông vàng.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Vừa rồi ta không biết đã ăn nhầm một quả, thực sự giống như lời người nói, sản sinh một chút ảo giác, được rồi, Huyền Tâm nho này do người trồng sao? Dùng phương pháp gì trồng vậy?

Hồ Nguyệt Thiên lại nói:

- Đây là bí mật của hồ tộc chúng ta, không truyền ra ngoài, Phó công tử đừng nên hỏi, chúng ta xuất phát thôi, chúng ta còn cách Liệt Diễm Hỏa Sơn một khoảng nhất định, chúng tôi đó vừa vượn trời tới.

Phó Thư Bảo đã sớm biết Hồ Nguyệt Thiên sẽ trả lời như vậy, hắn đành nhún nhún vai nói:

- Vậy xuất phát đi.

Hắn thầm nghĩ:

- Chờ khi chúng ta trở về, giàn nho của người e rằng chịu tai họa, ta đã định rồi!

Một quả nho khiến người ta say một ngày một đêm, còn có thể sản sinh các loại ảo giác tuyệt vời, nếu như nuôi trồng, tiếp đến dùng sản xuất rượu nho, trong thiên hạ còn có loại rượu nào có thể sánh bằng?

Phó Thư Bảo mang theo cuộn dây mây, còn Hồ Nguyệt Thiên mang theo một cái túi nhỏ, hiển nhiên do nàng sớm chuẩn bị. Bất quá khi Phó Thư Bảo muốn đề nghị cầm giúp nàng, Hồ Nguyệt Thiên lại nhẹ nhàng cự tuyệt, một mực tự mình cầm. Hồ ly vác túi, không thể nghi ngờ là chuyện hoang đường cực độ, nhưng Phó Thư Bảo cũng không cố chấp, liền theo sự chỉ dẫn của Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi ốc đảo.

Mặt trời lặn xuống chân trời phía tây, bầu trời mờ nhạt dần dần trở nên hắc ám.

Hồ Nguyệt Thiên ngừng lại trên đỉnh một tòa núi cát, nói:

- Chúng ta tạm nghỉ ở chỗ này một chút, sau một đồng hồ cát chúng ta đi tiếp.

- Không bằng, ta gọi thị vệ của ta tới, có nàng bảo hộ, chúng ta càng có thêm nhiều hi vọng thu được Viêm Hỏa Linh Tham.

Phó Thư Bảo dò xét nói.

Hồ Nguyệt Thiên khẽ cười:

- Ta khuyên người sớm từ bỏ ý định đó ra khỏi đây, có thị vệ của người bên cạnh, ta càng không có hi vọng đạt được thứ ta cần.

Phó Thư Bảo không nói thêm gì nữa, kỳ thực Tiểu Thanh ở ngay gần đây, hần chỉ cần lắc chuông thì nàng sẽ chạy tới bên cạnh hần. Cho nên vừa rồi dò xét hỏi, chỉ là muốn Hồ Nguyệt Thiên nghĩ, nàng dẫn đường vòng qua vòng lại như thế là đã thoát khỏi Tiểu Thanh mà thôi.

- Được rồi, trong bọc nhỏ kia chứa cái gì?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Một chút đồ dùng và dược vật mà thôi, đến lúc đó người sẽ biết.

Hồ Nguyệt Thiên không giải thích nhiều.

Sau khi nghỉ ngơi một hồi, Hồ Nguyệt Thiên lại đứng dậy dẫn đường.

Khí trời trong sa mạc biến đổi rất lớn, trước khi mặt trời treo trên đỉnh nhiệt độ không khí tại sa mạc cực cao, nhưng khi màn đêm phủ xuống nhiệt độ không khí lại đột nhiên suy giảm mạnh, trở nên vô cùng giá lạnh. Hơn nữa gió đêm mang theo cát bụi thổi qua, khiến người ta cảm giác mùa hạ nóng bức đã qua mùa đông khô lạnh đã tới.

Dọc trên đường đi Phó Thư Bảo cẩn thận để ý địa hình biến hóa, kết quả hần phát hiện Hồ Nguyệt Thiên thực sự đi loanh quanh một vòng, trên mảnh sa mạc rộng lớn tự nhiên lộ ra một con đường vòng vèo. Sau cùng, Hồ Nguyệt Thiên dừng chân trên một mảnh cồn cát.

- Chúng ta tới rồi.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Đưa mắt nhìn qua, chỉ có cồn cát dưới chân, địa hình xung quanh rất bằng phẳng, mà cồn cát dưới chân không quá lớn, cũng chỉ cao hai ba trăm thước mà thôi, ngoài ra, Phó Thư Bảo hoàn toàn không cảm ứng được nguyên tố hỏa nồng đậm tồn tại, tất cả có vẻ rất yên tĩnh. Xem qua một hồi, Phó Thư Bảo kỳ quái nói:

- Chúng ta đã tới? Tại sao ta không phát hiện Liệt Diễm Hỏa Sơn?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Nó ngay dưới chân chúng ta.

- Ngay dưới chân chúng ta?

Phó Thư Bảo vội vàng cúi đầu, nhưng chỉ thấy bên dưới là một mảnh cát vàng, ngoại trừ cát vàng xen lẫn cát vàng, xung quanh không có chút hình dạng núi lửa nào.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Vài năm trước đây chính là một mảnh núi cát, Liệt Diễm Hỏa Sơn còn thấy rõ miệng núi, nhưng trải qua vài năm, bão cát thổi qua đã vùi lấp khu vực này, nơi chúng ta đang đứng chính là miệng núi lửa bị cát vùi lấp, một số núi cát tương đối thấp bé sớm đã bị vùi lấp, cho nên thoát nhìn chỉ là vùng đất bằng phẳng.

Thảo nào Đại Loan Lệ không tìm được Liệt Diễm Hỏa Sơn, mấy năm trước nàng vô tình đi ngang qua, toàn bộ đều dựa vào một số địa hình đặc thù mới có thể nhớ lại, một khi địa hình đặc thù bị vùi lấp sẽ phát sinh biến hóa lớn, không tìm được cũng dễ hiểu thôi.

Dùng chân giẫm xuống mảnh cát vàng dưới chân, Phó Thư Bảo nói:

- Như vậy, miệng núi lửa rộng thế nào? Chúng ta làm sao có thể đi vào?
- Chuyện này không cần người quan tâm, ta đã sớm chuẩn bị rồi, đi theo ta.

Chỉ thấy Hồ Nguyệt Thiên xoay người chạy xuống phía dưới cồn cát, khi đi xuống dưới chân cồn cát, nàng lại dùng đôi móng vuốt không ngừng đào bới cát vàng. Rất nhanh, một chiếc cửa động bị tấm ván gỗ che lấp đã xuất hiện trước mắt nàng.

Chuẩn bị như vậy hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Phó Thư Bảo:

- Hóa ra người đã đào thông đạo đi vào, tạo thông đạo như vậy khẳng định người đã tốn không ít thời gian?
- Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Khi bão cát bắt đầu vùi lấp Liệt Diễm Hỏa Sơn, ta đã bắt đầu đào thông đạo, bão cát vùi lấp một chút, ta liền đào một chút, và sử dụng tấm ván gỗ vững chắc để chắn miệng động, trước sau khoảng chừng ba năm, nếu như không phải người đến, ta sợ rằng chính mình còn phải tiếp tục đào, cho đến khi ta đủ năng lực tự mình đạt được Viêm Hỏa Linh Tham mới thôi.
- Người quả thật rất kiên trì, dẫn đường đi, chúng ta đi vào.

Phó Thư Bảo nói.

276. Chương 276

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 276: Vách núi hắc ám

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Hồ Nguyệt Thiên từ túi nhỏ của nàng lấy ra một cây đuốc nhỏ rất tinh xảo, đưa cho Phó Thư Bảo:

- Đây là cây đuốc ta đặc chế, có thể thắp sáng một ngày một đêm, châm nó đi, chúng ta sẽ đi vào.
- Nàng muốn sử dụng cây đuốc này để dò xét xem ta có nắm giữ nguyên tố hỏa hay không, cẩn thận như vậy không phải có phần quá mức sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo cười khở, nhưng trên mặt không chút biểu hiện, sau khi cầm đuốc, tay trái Phó Thư Bảo nhanh chóng vỗ nhẹ lên đỉnh đuốc, dựa vào Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa châm đuốc. Nhất thời, một đoàn hỏa diễm trên đỉnh cây đuốc phát sáng.

- Ồ, Nguyên Tố Hỏa của người có chút kỳ quái.

Trong đôi mắt Hồ Nguyệt Thiên lóe lên thần quang kinh ngạc.

- Không có gì, nếu như thấy hiện tượng kỳ quái, nhất định là người hoa mắt mà thôi.

Phó Thư Bảo nói, hần lung lay cây đuốc một chút, còn nói thêm:

- Dẫn đường đi.

Hồ Nguyệt Thiên hất tấm ván gỗ trên cửa thông đạo, một cái động đen kịt nhất thời hiện ra. Nhìn thoáng qua một cái, Phó Thư Bảo lập tức nhíu mày:

- Động này không phải quá nhỏ sao? Người thì có thể ung dung đi qua, nhưng hình thể của ta lại có chút khó khăn.

Nói trắng ra, kỳ thực đây cũng không phải là thông đạo gì cả, chẳng qua chỉ là một cái lỗ chó.

Hồ Nguyệt Thiên đã chui vào, thanh âm của nàng từ trong động truyền ra:

- Muốn đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham thì hãy mau tiến nhập, bỏ lỡ thời gian trước hừng đông chúng ta sẽ không còn cơ hội đắc thủ.

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên nụ cười khở, để đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham, chui vào lỗ chó hắc cũng làm. Ngay khi Hồ Nguyệt Thiên tiến nhập, hắc cũng nằm xuống, có chút khó khăn chui vào thông đạo lỗ chó.

Theo phương hướng thông đạo kiểu chuồng chó kéo dài xuống phía dưới, có thể nhận thấy đây chính là động đạo đi sâu vào lòng núi.

Theo kiểu dáng nằm phục xuống bò trong thông đạo, nếu như phía trước là thân nữ nhi Hồ Nguyệt Thiên dẫn đường, Phó Thư Bảo còn có thể thưởng thức cặp mông đầy đặn, nhưng bây giờ là thân hồ ly, hắc có thể thưởng thức chỉ là cái mông hồ ly lông xù. Điều này khiến hắc rất phiền muộn.

- Nguyệt Thiên cô nương, còn bao lâu mới đến ah?

- Sắp đến rồi, đừng sốt ruột.

Nói là sắp đến, nhưng phải bò gần một đồng hồ cát mới ra khỏi thông đạo lỗ chó nhỏ hẹp. Ngay khi ra khỏi thông đạo lỗ chó, Phó Thư Bảo liền bị cảnh tượng trước mắt hù dọa ngây người.

Vị trí hắc và Hồ Nguyệt Thiên đứng là đỉnh một vách núi sâu không thấy đáy, đỉnh đầu là một mảnh sườn núi không chỗ vịn, quái thạch lởm chởm, rất nhiều tảng đá tùy thời có thể rơi xuống.

Phó Thư Bảo lấy một khối đá ném xuống vách núi, hồi lâu sau mới nghe được thanh âm tảng đá rơi xuống mặt đất vọng lên. Trong lòng hắc không khỏi kinh ngạc:

- Nguyệt Thiên cô nương, vách núi này sâu bao nhiêu?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Khoảng chừng ba trăm thước, cuộn dây mây ta bảo người làm vừa vặn đủ.

Sâu hơn ba trăm thước, độ cao như vậy, lại một mảnh đen kịt, cho dù Phó Thư Bảo cũng không có dũng khí nhảy xuống. Nếu như nhảy xuống, cũng chỉ có một kết quả duy nhất chính là thịt nát xương tan mà thôi.

Lấy ra cuộn dây mây, buộc một đầu vào một khối đá nhọn, Phó Thư Bảo lại nói:

- Được rồi, ưu tiên nữ nhân trước, ta mời Nguyệt Thiên cô nương đi trước.

Hồ Nguyệt Thiên cười vang nói:

- Ha ha... Ta không ngốc như vậy đâu, nếu như ta xuống trước, chẳng may người một đao chém đứt dây, ta chẳng phải chết oan uổng sao? Ta dẫn người tới Liệt Diễm Hỏa Sơn, dựa theo ước định của chúng ta, tiếp đến chính là chuyện của người, cho nên người hãy xuống trước.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Ta xuống trước, chẳng may người một đao chém đứt dây, ta chẳng phải cũng chết oan uổng sao?

- Thật là, người là một đại nam nhân còn sợ một nữ tử hồ tộc sao? Lẽ nào chúng ta đứng ở chỗ này tranh luận ai xuống trước sao? Bỏ lỡ cơ hội đêm nay, chúng ta lại phải chờ rất lâu mới có thể tới nơi này.

- Vì sao vậy?

- Người trước hết hãy xuống phía dưới, xuống dưới ta sẽ nói cho người.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai, cầm lấy dây thừng, không cam lòng từ từ trượt xuống phía dưới. Hắc kỳ thực không sợ Hồ Nguyệt Thiên chém đứt dây, bởi vì chưa đạt được Viêm Hỏa Linh Tham Hồ Nguyệt Thiên tuyệt đối không động thủ. Làm như vậy, chỉ là muốn từ miệng nàng thu được chút tin tức về Liệt Diễm Hỏa Sơn mà thôi.

Rất nhanh trượt xuống đáy núi, không khí xung quanh một mảnh nóng rực, mặt đất cũng rất nóng. Lấy lại bình tĩnh, Phó Thư Bảo rất nhanh phát hiện, nguồn nhiệt đến từ phía tây, bất quá, cây đuốc trong tay hắn phát sáng có hạn, căn bản không nhìn rõ tình hình cụ thể.

Hồ Nguyệt Thiên cũng trượt xuống đáy.

Phó Thư Bảo nói:

- Bây giờ có thể nói cho ta biết, vì sao bỏ lỡ cơ hội đêm này chúng ta phải đợi thời gian dài mới có thể đến đây chứ?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Mỗi đêm trăng tròn nhiệt độ dưới Liệt Diễm Hỏa Sơn mới giảm xuống, lúc đó chúng ta mới có thể miễn cưỡng đi qua sinh tử đạo, nếu như không phải đêm này, chúng ta căn bản không thể đi qua sinh tử đạo, người đi vào sẽ bị nướng thành than ngay.

- Sinh tử đạo? Là gì vậy?

- Nó chỉ là một cái tên riêng, là một thông đạo tiến nhập sâu vào Liệt Diễm Hỏa Sơn, nói vậy người đã cảm giác được luồng sóng khí nóng rực rồi chứ, không khí xung quanh đây và trên mặt đất nóng bức như vậy, tất cả đều phát sinh từ đó, trên thực tế, vị trí bây giờ chúng ta đang đứng, chẳng quá độ nóng chỉ đạt một phần năm so với nơi đó mà thôi.

Độ nóng một phần năm đã làm người ta khó chịu, tiếp đến nhiệt độ tăng thêm năm lần, thực sự chính là liên quan tới sinh tử đạo!

- Đi theo ta, cầm chắc cây đuốc.

Hồ Nguyệt Thiên trực tiếp đi về phía tây.

Cái gọi là sinh tử đạo chẳng qua chỉ là khe nham thạch thiên nhiên. Độ cao vừa phải, ít nhất cao tới mười thước, nhưng độ rộng còn hẹp hơn so với thông đạo lỗ chó vừa này.

Đứng trên lỗ hổng sinh tử đạo, không khí phát ra càng thêm nóng rực, nhiệt độ mặt đất và nham thạch trước mặt rõ ràng cao hơn mấy lần. Trên chân Phó Thư Bảo đi giày Lực Luyện Khí, bộ phận tương quan đều là kim loại trải qua luyện chế, tuy rằng đối với nhiệt độ cao cũng có năng lực phòng ngự nhất định, nhưng kim loại cũng là chất dẫn nhiệt, chỉ có thể phòng ngự hiệu quả trong thời gian ngắn, nhưng trong thời gian dài, nhiệt độ trên giày Lực Luyện Khí tập trung khiến hắn vô cùng khó chịu.

- Phần cuối sinh tử đạo là cái gì?

Chỉ trong khoảng thời gian nói một câu, toàn thân Phó Thư Bảo đã ướt đầm mồ hôi. Tắm nhuộm giáp da rắn trên thân hắn không có công năng thấm nước, mồ hôi không bị bài trừ, cũng khó có thể bốc lên, hơn 90% mồ hôi đều lan tràn trên thân thể hắn. Một phần lớp da trần trụi bộc lộ bên ngoài không có cách nào giữ hơi nước, thoáng chốc hơi nước bốc lên có thể thấy được rất rõ ràng.

- Phần cuối sinh tử đạo chính là dòng sông hỏa diễm, chúng ta cần tìm Viêm Hỏa Linh Tham trong dòng sông hỏa diễm.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Ta chỉ liếc mắt nhìn qua, nhưng không thể nhúng tay vào.

- Nếu vậy, dẫn đường đi.

Phó Thư Bảo hít sâu một hơi, biết rõ hung hiểm vạn phần, nhưng đã đến tận đây rồi, không thể tay không mà về được.

- Không đơn giản như vậy, trong sinh tử đạo có khí độc, cần dùng nước tiểu thấm ướt khăn mặt bịt mũi mới có thể an toàn đi qua.

- Đó không phải độc khí lưu huỳnh và oxit cacbonic hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nhếch lên tia cười khinh thường, nhưng ngoài miệng lại cười nói:

- Hoàn cảnh nóng bức như vậy, ta không tiểu được, không biết Nguyệt Thiên cô nương có thể tiểu một chút hay không, sau đó cho ta mượn một chút?

- Hạ lưu... Ta sớm đã chuẩn bị, người không tiểu được, vậy dính độc chết cũng mặc kệ người.

Chỉ thấy Hồ Nguyệt Thiên từ bọc nhỏ trên vải nàng móc ra khăn mặt dùng da thú cuộn lại rất cẩn thận, sau đó nàng mở ra bịt lên mũi.

277. Chương 277

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 277: Viêm Hỏa Linh Tham

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Hóa ra nàng chuẩn bị những thứ này, giả bộ thần bí. Phó Thư Bảo tiện tay xé y phục lấy một mảnh vải, từ Luyện Trữ Vật Giới lấy ra một túi da chứa nước, sau đó thấm ướt tấm vải, dùng tay che kín miệng. Sau cùng, túi da chứa nước từ trên đỉnh đầu hần đổ xuống, khi hơi nước chưa bốc lên hoàn toàn, hần vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực để hơi nước biến thành tầng băng mỏng bao quanh thân thể hần.

Trong hoàn cảnh nhiệt độ cực cao, một tầng băng mỏng khăng định rất nhanh sẽ bị bốc hơi, thế nhưng dưới tác dụng của lực lượng Nguyên Tố Lực, nó lại có thể bảo trì trạng thái thủy chung không bị bốc hơi. Nhưng với điều kiện hần phải sử dụng lực lượng Nguyên Tố Lực khiến nguyên tố thủy tạo thành tầng băng mỏng bao quanh trên da, hần cần phải duy trì năng lượng chống đỡ, một khi lực lượng Nguyên Tố Lực bị cạn kiệt, tầng băng mỏng kia sẽ bị bốc hơi.

Tầng băng mỏng bao trùm bên ngoài, nhuyển giáp da rắn phòng hộ cực kỳ hiệu quả, lúc này Phó Thư Bảo có thể nói là trang bị vũ trang hạng nặng, ngược lại đối với Hồ Nguyệt Thiên, hần không có chút lo lắng, nói:

- Nguyệt Thiên cô nương tuy giải quyết được vấn đề khí độc trong sinh tử đạo, nhưng bộ lông hồ ly đẹp trên thân thể phải làm sao bây giờ? Ta phỏng chừng, người đi vào sẽ không còn bộ lông trên mình nữa.

- Chuyện này không cần người quan tâm.

Chỉ thấy Hồ Nguyệt Thiên từ trong bọc nhỏ lấy ra một chiếc bình sứ, mở nắp bình, dùng dịch thể bên trong phun lên thân thể, thoáng chốc, trên thân thể nàng không ngờ cũng xuất hiện một tầng bảo hộ hiệu quả giống như tầng băng mỏng trên người Phó Thư Bảo.

Từ đó mà xét, túi đồ nhỏ của Hồ Nguyệt Thiên giống như một chiếc hộp nữ trang, cho phép nàng có thể lấy bất cứ thứ vật gì trong đó. Bất quá có thể khăng định một chút chính là, quen thuộc hoàn cảnh nơi đây, hiểu rõ các loại hung hiểm, cho nên lần này nàng đã chuẩn bị rất đầy đủ.

- Theo ta đến đây.

Sau khi đổ dịch thể bôi trơn vào thân thể, Hồ Nguyệt Thiên liền chui vào khe nham thạch sinh tử đạo.

Vừa tiến nhập sinh tử đạo, nhiệt độ không khí cuộn khởi lên cao. Sóng khí nóng rực cuộn cuộn mà đến, quay nướng khiến da dễ đau nhức, đặt mình trong đó, giống như đặt mình trong lòng hấp. Phó Thư Bảo vội vàng gia tăng lực lượng Nguyên Tố Lực, duy trì tầng băng mỏng không bị bốc hơi, như vậy hần mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

Bây giờ xem ra, Hồ Nguyệt Thiên sử dụng dịch thể bôi trơn phòng nhiệt rất hiệu quả, bộ lông trên thân thể nàng lúc này không chút thương tổn, bên ngoài thân thể cũng không có hiện tượng bốc hơi. Bất quá, khăn

mặt trên miệng nàng rõ ràng xuất hiện hiện tượng bốc hơi, bởi vậy, trong sinh tử đạo chật hẹp phiêu dăng một chút mùi vị nước tiểu nhàn nhạt. Mùi vị này xông vào mũi Phó Thư Bảo khiến hắn khê nhãn mặt.

Đi được một đoạn, một mảnh hỏa quang xuất hiện trước mắt, nhiệt độ không khí bởi vậy cũng trở nên càng cao.

Từ sinh tử đạo đi ra, không gian trước mắt trở nên trống trải. Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đứng vẫn đứng trên vách đá như trước, bất quá vách đá ở nơi này so với vách đá bên ngoài cao hơn rất nhiều, cao khoảng trăm thước. Đứng ở bờ vách đá quan sát xuống phía dưới, chỉ thấy một dòng sông nham thạch chậm rãi lưu chuyển, liên tục có bọt khí từ nham thạch nóng chảy toát ra, cũng có vài chỗ toát lên hỏa diễm thiếu đốt sáng loáng.

Đang nhìn dòng nham thạch nóng chảy, ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên ngừng lại. Chỉ thấy chính giữa dòng nham thạch nóng chảy có một khối nham thạch màu xanh bốc lên trong dòng nham thạch đang lưu động, nó giống như tảng đá trong dòng nước chảy xiết, mặc kệ dòng nước chảy xiết vẫn lù lù bất động.

Khối nham thạch màu đen lỏa lồ có một bộ phận cỡ bằng chiếc bàn tròn trôi lên phía trên dòng nham thạch, chính giữa nó bất chợt tồn tại một gốc cây kỳ dị sinh trưởng. Phiến lá màu xanh, thân cây màu xanh, còn có phần rễ giống như củ khoai lang màu xanh. Tổng thể quan sát, dưới dòng sông nham thạch đỏ tươi thiêu đốt, nó giống như một tác phẩm nghệ thuật dùng ngọc bích điêu khắc thành, khiến người ta cảm giác mỹ lệ vô cùng.

- Đây chính là Viêm Hỏa Linh Tham sao?

Kỳ thực, dựa theo miêu tả trên quyển trục da thú, Phó Thư Bảo khẳng định đó là Linh Vãn Thạch thực vật giới gọi là Viêm Hỏa Linh Tham, thế nhưng, đột nhiên trông thấy, hắn lại không thể tin vào mắt mình, hoài nghi đó là ảo giác.

- Đúng vậy, Viêm Hỏa Linh Tham sinh trưởng ngầm trong lòng đất cực nóng, hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy trong đại địa, nghìn năm nảy mầm, nghìn năm mọc rễ, sau mỗi một nghìn năm lại dài thêm một tấc, cây Viêm Hỏa Linh Tham này ít nhất đã có bảy tấc, như vậy cây Viêm Hỏa Linh Tham cực kỳ hiếm có này đã sinh trưởng hơn chín nghìn năm rồi.

Dừng lại một chút, Hồ Nguyệt Thiên khó nén được kích động nói:

- Theo ta, kỳ thực giá trị của nó còn trân quý hơn một khối Linh Vãn Thạch.

Nếu như dựa theo linh năng ẩn chứa bên trong và công dụng đối với phương diện chế tạo Lực Luyện Khí mà nói, giá trị của Linh Vãn Thạch vẫn cao hơn so với Viêm Hỏa Linh Tham, nhưng về phương diện luyện chế Linh Thú và Luyện Nhân, giá trị của Viêm Hỏa Linh Tham cao hơn rất nhiều so với Linh Vãn Thạch, cho nên, hai vật này kỳ thực không thể so sánh với nhau, vật nào cũng có sở trường riêng. Bất quá, hai vật này lại có một chút giống nhau, đó chính là có thể nói là của quý cho dù có tiền cũng không mua được.

Quả thực, lúc này đối với Hồ Nguyệt Thiên nửa người nửa hồ ly mà nói, giá trị của Viêm Hỏa Linh Tham cao hơn so với Linh Vãn Thạch rất nhiều.

- Khoảng cách từ vách núi này tới khối nham thạch màu xanh kia ít nhất một trăm thước, căn bản không thể nhảy tới, huống hồ không thể xác định nếu như đứng trên khối nham thạch kia, nó có chìm vào dòng sông nham thạch hay không. Nhưng nếu có thị vệ của ta ở chỗ này, dựa vào cánh lực lượng của nàng, nàng thực sự có thể đơn giản hái cây Viêm Hỏa Linh Tham kia.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Người sai rồi, cho dù ta không có lòng kiêng kỵ đối với thị vệ của người, để nàng tới trợ giúp, dựa vào năng lực của nàng và người, các người cũng không thể lấy được Viêm Hỏa Linh Tham.

Phó Thư Bảo cười ha hả, nói:

- Người đừng dọa ta, thị vệ của ta chính là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, với năng lực của nàng ta, cho dù trong hoàn cảnh ác liệt hơn nàng ta cũng thoải mái như không.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Vậy người có thể phóng ra một đoàn Nguyên Tố Hỏa nhỏ của người đến Viêm Hỏa Linh Tham không? Làm như vậy, người sẽ biết ta nói thật hay giả?

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, nếu như Hồ Nguyệt Thiên chỉ hù dọa người, vậy cũng không cần nghiêm túc như thế, huống hồ, lúc trước nàng đã từng nghiệm chứng Nguyên Tố Hỏa của chính mình, không cần phải thử nghiệm lần nữa, như vậy khẳng định có nguyên nhân. Trong lòng vừa nghĩ, Phó Thư Bảo cũng không có ý che giấu Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trước mặt mỹ nữ hồ tộc nửa người nửa hồ ly, ánh mắt tập trung vào khối nham thạch màu xanh, cánh tay vung lên, nhất thời, một đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bắn ra.

Âm thanh vừa vang lên, liền có thể cảm giác được năng lượng cường đại ẩn chứa trong đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa.

- Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của người quả nhiên quý dị.

Hồ Nguyệt Thiên buột miệng nói.

Đúng lúc này, đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa này trực tiếp bay về phía khối nham thạch màu xanh, sóng khí nóng rực liền vẽ lên một đạo quỹ tích hoa mỹ. Phó Thư Bảo đối với Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn vừa yêu vừa hận, hắn vô cùng rõ ràng uy lực của nó, đặc biệt nó sở hữu tính xuyên thấu cực mạnh, một khi chạm vào vật thể nào đó, năng lượng tiêu hao hầu như không còn nhưng nó vẫn chưa tắt. Cho nên, lần này thử nghiệm, Phó Thư Bảo lo lắng Nguyên Tố Hỏa ngũ sẽ tiêu hủy Viêm Hỏa Linh Tham, vì vậy hắn không trực tiếp bắn về phía Viêm Hỏa Linh Tham mà bắn vào khối nham thạch màu xanh bên cạnh.

Vấn đề ở chỗ này.

[/CHARGE]

278. Chương 278

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 278: Hồ nữ biến thân

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Chỉ nghe thấy một tiếng gió thổi vang lên, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đang phi hành trên không trung đột nhiên bị một cổ sóng khí quý dị khó hiểu cuốn đi tất cả, lập tức bị Viêm Hỏa Linh Tham hấp thụ!

- Ách...

Đột nhiên xuất hiện tràng cảnh quý dị nhất thời khiến Phó Thư Bảo chấn kinh.

Cảm giác, đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bay về phía khối nham thạch màu xanh, trong nháy mắt Viêm Hỏa Linh Tham mở ra miệng rộng vô hình nuốt chửng đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa.

Tại sao gặp phải tình huống như vậy?

Sửng sốt nửa ngày Phó Thư Bảo miễn cưỡng phục hồi lại tinh thần, nhìn Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Tại sao gặp phải tình huống như vậy?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Viêm Hỏa Linh Tham này, theo ghi chép về nó của Hồ tộc chúng ta? Nó mặc dù chỉ là một gốc thực vật, nhưng sở hữu trí tuệ nhân loại, e rằng lúc này nó đã biết chúng ta tới chủ ý với nó, vừa rồi chỉ là nó tự vệ mà thôi.

- Người nói chính Viêm Hỏa Linh Tham xuất thủ, thôn phệ Nguyên Tố Hỏa của ta?

- Đúng vậy, nếu như thị vệ của người tùy tiện sử dụng đôi cánh lực lượng bay qua đó, lúc này sợ rằng nàng đã rơi xuống dòng nham thạch, bị đốt thành than rồi.

Dừng lại một chút Hồ Nguyệt Thiên lại nói:

- Viêm Hỏa Linh Tham có thể nói là Linh Vãn Thạch thực vật giới, mặc dù nó tích trữ năng lượng kém Linh Vãn Thạch nhưng cũng không kém là bao, nếu như lấy tiêu chuẩn của Linh Thú để so sánh, thực lực của nó kỳ thực đã vượt trên Linh Vương, nếu lấy tiêu chuẩn Luyện Lực Sĩ các người so sánh, nó cũng xấp xỉ với nữ thị vệ của người, hơn nữa, nó hấp thụ tinh hoa nguyên tố hỏa mà trưởng thành, là nguyên tố hỏa cực đoan. Bất luận vật thể nào đến gần nó, trong nháy mắt nó có thể thiêu hủy, nữ thị vệ kia của người tuy sở hữu lực lượng tu vi cao thâm, nó không thể thiêu đốt thân thể nàng, nhưng thiêu đốt đôi cánh lực lượng thì tuyệt đối không có vấn đề. Một khi mất đi đôi cánh lực lượng, số phận của nữ thị vệ kia cũng chỉ có thể rơi vào dòng dung nham.

Hóa ra là vậy. Hồ Nguyệt Thiên tuy chỉ giải thích qua loa một hồi, nhưng Phó Thư Bảo cũng không khỏi vã mồ hôi lạnh. Những tình huống này trong quyển trục da thú không hề ghi chép, nếu như Đại Loan Lệ sớm tìm được Liệt Diễm Hỏa Sơn rồi đến nơi này, tùy tiện xuống phía dưới, khẳng định sẽ là thảm kịch không thể tiếp thu. Bất quá, ông trời dường như đã định trước để hấn gặp Hồ Nguyệt Thiên, mỹ nữ hồ tộc nửa người nửa hồ lỵ này vừa vặn có hiểu biết về Viêm Hỏa Linh Tham.

Trong lòng suy nghĩ một hồi, tâm tình Phó Thư Bảo càng lúc càng trầm trọng:

- Nguyệt Thiên cô nương, theo như lời nàng nói, chúng ta không có cách nào đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham, chúng ta không thể tới gần nói, mà nó lại là Nguyên Tố Hỏa cực đoan tùy ý thiêu đốt tất cả vật thể tới gần nó.

- Ta có thể mang người tới nơi này, tự nhiên nhất định nắm chắc, chỉ có điều hai người chúng ta phải hợp lực mới được.

- Biện pháp gì?

- Chờ ta biến thành hình người, tạo ảo giác mê hoặc Viêm Hỏa Linh Tham, sau khi nó công kích ảo giác, người nhân cơ hội sử dụng lực lượng Nguyên Tố Lực của người phân giải khối nham thạch kia, sau đó nhổ nó ra.

Hồ Nguyệt Thiên lại nói:

- Kỳ thực khối nham thạch này không phải nham thạch bình thường, mà là Hỏa Kim Thạch cực kỳ hiếm thấy, là linh tài thuộc tính hỏa đối với giới Luyện Lực Sĩ, nhiệt độ nham thạch nóng chảy cũng không thể thiêu đốt, Hỏa Kim Thạch này trời sinh tương thích với Viêm Hỏa Linh Tham. Nói cách khác, không có Viêm Hỏa Linh Tham sẽ không có Hỏa Kim Thạch, mà không có Hỏa Kim Thạch, Viêm Hỏa Linh Tham cũng không thể sinh trưởng.

- Nguyệt Thiên cô nương, người nói giống ta sao?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Chúng ta hợp tác chính là nàng đứng ở nơi an toàn tạo ảo giác, còn ta mạo hiểm tiến nhập dòng nham thạch nóng chảy hái Viêm Hỏa Linh Tham sao?

Hồ Nguyệt Thiên nghiêm túc nói:

- Ta không nói giống với người, nếu như không hợp tác như vậy, cho dù Luyện Lực Sĩ đẳng cấp như thế nào đi nữa, không có ta trợ giúp cũng không thể đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, còn ta, ta không có lực lượng Nguyên Tố Lực, cũng không thể phân giải Hỏa Kim Thạch, đồng dạng cũng không có cách nào đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham. Bằng không, ta nhiều năm thủ tại nơi này, lẽ nào chờ người tới chén một phần sao?

Nói như vậy, không có Hồ Nguyệt Thiên nửa người nửa hồ ly giúp đỡ, cho dù lúc này rời khỏi Liệt Diễm Hỏa Sơn tìm Tiểu Thanh tới giúp cũng không thể đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, mà không mạo hiểm thử nghiệm hẳn cũng chỉ có thể tiến nhập tòa bảo sơn này trắng tay trở về. Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo mới nói:

- Vậy được rồi, ta đồng ý, thế nhưng ta biết Viêm Hỏa Linh Tham là nguyên tố hỏa cực đoan, tuy có ta thể sử dụng lực lượng Nguyên Tố Lực phân giải tảng đá nhỏ lấy nó, nhưng khẳng định không dám dùng tay cầm nó, ta làm thế nào để mang nó đi?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Ta tự nhiên có biện pháp của ta, người xoay người đi chỗ khác.
- Hồ tộc các người biến hình chẳng lẽ không thể để người khác xem sao?

Phó Thư Bảo sao có thể bằng lòng bỏ qua cơ hội nghìn năm mới gặp.

- Người thực sự không biết xấu hổ, loại chuyện này há có thể để nam tử như người xem?

Hồ Nguyệt Thiên có chút xấu hổ nói:

- Nếu người còn cần quấy như vậy, ta sẽ không hợp tác với người nữa, khi ta rời đi, người cũng không có cách nào chiếm được Viêm Hỏa Linh Tham đâu.

- Được rồi, ta đến tảng đá kia ngồi một chút.

Phó Thư Bảo nói một câu, sau đó bước nhanh tới tảng đá phía trước. Tảng đá trên vách núi khoảng chừng cao gấp đôi người, vừa vặn che lấp thân thể và tầm mắt của hắn.

- Nếu như người dám nhìn lên ta sẽ trở mặt với người.

Hồ Nguyệt Thiên cảnh giác liếc mắt nhìn về phía khối đá kia, sau khi xác định Phó Thư Bảo không nhìn lên nàng liền dặn dò một câu.

Phó Thư Bảo đứng cạnh khối nham thạch kia cười nói:

- Thật là, người nghĩ Phó Thư Bảo ta là hạng người nào? Ta xin thề, ta tuyệt đối không nhìn lên, nhanh chút đi!

Nhưng ngay khi Phó Thư Bảo vừa dứt lời, Phó Thư Bảo bên cạnh khối đá liền thò ra nửa cái đầu, không chớp mắt nhìn chằm chằm nhìn Hồ Nguyệt Thiên trên vách núi. Lúc này Hồ Nguyệt Thiên không nhìn tới bên này nữa, mà quay lưng lại. Lúc này, một mảnh xương cốt hoạt động vang lên thành tiếng, lúc đầu chỉ phát ra hai tiếng rất nhỏ giống như âm thanh tảng đá vụn rơi xuống mặt đất. Ngay sau đó, loại âm hưởng này càng lúc càng lớn, trong nháy mắt biến thành tiếng vang lớn giống như rang đậu.

Một tràng cảnh quỷ dị xuất hiện.

Ngay khi tiếng xương cốt hoạt động vang lên, Hồ Nguyệt Thiên liền cuộn mình trên mặt đất, lông hồ ly kim sắc trên thân thể nàng đều chui vào lỗ chân lông của nàng, trở thành da thịt mềm mại trắng như tuyết, dưới hỏa quang chiếu rọi, gần giống như một lớp mặt ong hương vị ngọt ngào không gì sánh được.

Lông hồ ly màu vàng tiến nhập lỗ chân lông, đồng thời tứ chi hồ ly từ từ biến thành hai chân và hai tay người, tiếp đến là thân và đầu. Tất cả biến hóa vô cùng nhanh, hầu như trong cái nháy mắt, thân thể hồ ly đều biến thành hình người.

Bởi vì tư thế xoay lưng sang chỗ khác, từ góc độ Phó Thư Bảo nhìn trộm, mỹ cảnh xuất hiện trước mắt hắn tự nhiên là cặp mông trắng mềm mại trắng như tuyết, bộ dáng rất tròn trĩnh vênh cao, khoanh thịt đậm đà khiến người ta cảm giác giống như một có một tia sẹo lồi, hình dáng có thể nói là hoàn mỹ. Tư thế cuộn mình, hai chân tự nhiên hơi khép lại, chỉ là tư thế như vậy cũng không thể che lấp hoàn toàn cảnh xuân mê hoặc lòng người giữa hai chân. Đám cỏ xanh màu mỡ bởi vì bị đè nén cùng một chỗ liền hình thành từng sợi sợi cao cao đen sì. Tất cả vừa ngắn nắp vừa mềm mại, giống như cá muối béo tròn hấp trong nồi.

Nhìn lên phía trên, dáng người thon thả chỉ một vòng tay, trắng mịn không gì sánh được. Đường cong phần lưng cũng là đường cong quyến rũ, làm người ta liếc mắt khó quên. Đồng thời từ hai khuỷu tay lộ ra một

phần da thịt mềm mại trên cặp gò bồng, chỉ là, từ góc độ Phó Thư Bảo nhìn lên, vền vền chỉ có thể thấy khoảng chừng một phần tư, điểm gồ lên dụ người nhất không ở trong đó, xem như là tiếc nuối lớn nhất.

279. Chương 279

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 279: Chiều dài dây lông mao

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Từ bộ dáng hồ ly chuyển biến thành hồ nữ, Hồ Nguyệt Thiên có thể duy trì thời gian một đồng hồ cát, nói cách khác, từ bây giờ vền vền chỉ có thời gian một đồng hồ cát triển khai hành động. Thời gian cấp bách, Hồ Nguyệt Thiên có vẻ rất lưu loát ngay khi Phó Thư Bảo còn đang lên nhìn cảnh xuân của nàng, nàng cực nhanh từ bọc nhỏ lấy ra hai cái khăn mặt khác, một cái đặt trên ngực, một cái đặt trên lưng, cố gắng che khuất bộ phận không lên bại lộ.

Lúc này Phó Thư Bảo mới lưu luyến không rời mắt rứt đầu lại, giả vờ hỏi:

- Nguyệt Thiên cô nương đã xong chưa?

- Được rồi, người có thể đi ra.

Hồ Nguyệt Thiên liếc mắt nhìn khối đá kia, xác định Phó Thư Bảo không nhìn lên nàng mới thở phào một hơi.

Phó Thư Bảo đi ra, tầm mắt hắn không kiềm chế được muốn nhìn thân thể mỹ nữ hồ tộc. Mặc dù có hai chiếc khăn mặt che khuất hai bộ vị trọng yếu trên thân thể, nhưng không hoàn toàn che lấp, tại phần ngực có rãnh khe sâu tuyết trắng lộ ra ngoài, chiều sâu đủ chìm chết người, còn có một phần cặp bờ đào tuyết trắng hiển lộ ngoài không khí, những điểm này dụ người tới cực điểm. Phần dưới dường như càng không thể chịu nổi, dùng khăn mặt che lấp khu vực nhạy cảm kia chỉ là hành động bất đắc dĩ, bởi vì nàng lấy khăn mặt buộc chặt vốn có chỗ thiếu hụt rất lớn, vì vậy bụng dưới một mảnh trắng mịn hoàn toàn lộ ra ngoài, cái này cũng chưa tính, một mảnh đồng cổ màu đen rất nghịch ngợm từ phía dưới khăn mặt chui ra, chúng rất mềm mại, dán sát trên da, trắng đen đan xen rất nổi bật rất rõ ràng làm mất người lu mờ. Mặt sau, bởi vì buộc chặt, một chiếc khăn mặt không thể che lấp cặp mông trắng như tuyết, cho nên hầu như toàn bộ cặp mông trắng đều bại lộ, vô cùng kêu gọi nhân tâm.

Kỳ thực, Hồ Nguyệt Thiên có khăn mặt che lấp cũng giống như Hồ Nguyệt Thiên lồ tả, bởi mị lực trên thân thể nàng không chút nào giảm sút, chỉ là mị hoặc trực tiếp chuyển biến thành vẻ đẹp mông lung bán che đậy.

- Nhìn cái gì? Lúc này người phân tâm, cũng đồng nghĩa với chúng ta thất bại, nói không chừng có thể vì vậy mất mạng.

Hồ Nguyệt Thiên nghiêm mặt nói.

- Ai bảo người dụ dỗ người khác như vậy?

Phó Thư Bảo trêu đùa nói.

- Người... không nói với người, chúng ta bắt đầu đi.

Hồ Nguyệt Thiên không thể làm gì khác, đành thở dài một hơi.

Phó Thư Bảo nói:

- Người còn chưa nói cần dùng cách gì để cảm Viên Hỏa Linh Tham.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Bất luận sợi dây nào tới gần Viêm Hỏa Linh Tham đều sẽ bị thiêu đốt, bất luận Luyện Lực Sĩ đẳng cấp như thế nào một khi sử dụng lực lượng cũng lập tức bị nó phát hiện, ngược lại lọt vào công kích, cho nên, chỉ lông nách và lông “chỗ đó” của nữ tử hồ tộc mới có thể tránh những tình huống này phát sinh, chiếm được Viêm Hỏa Linh Tham.

- Chờ chút...

Phó Thư Bảo khẽ kinh ngạc nói:

- Nguyệt Thiên cô nương vừa nói cái lông gì?

- Ta không nói lung tung, lông nách và lông “chỗ đó” của hồ nữ tử hồ tộc chúng ta mang theo tính âm nhất trong thiên địa, gọi là âm ti hồ nữ chính là khắc tinh đối với nguyên tố hỏa, ngay cả Viêm Hỏa Linh Tham là nguyên tố hỏa cực đoan cũng không thể thiêu đốt chúng, cho nên tài liệu này chính là tài liệu duy nhất có thể lấy được Viêm Hỏa Linh Tham... Hiểu chưa? Bởi vậy, ta đã nhổ lông, người gom chúng kết thành sợi dây, nối thành sợi dây bằng lông đủ lớn.

Nói ra như vậy, tuy nữ tử hồ tộc sợ trường về mị hoặc, nhưng trên đôi má lúm đồng tiền của Hồ Nguyệt Thiên cũng hiện lên một mảnh ngượng ngùng đỏ ửng.

Phó Thư Bảo cuối cùng đã hiểu.

Hồ Nguyệt Thiên quả thực xoay người đi chỗ khác, nhổ từng sợi từng lông nách sau đó đưa cho Phó Thư Bảo.

Một mảnh lông nách mềm mại đưa tới tay, Phó Thư Bảo kiên trì nối chúng lại với nhau thành một sợi dây dài. Nói đến cũng là chuyện vô cùng kỳ lạ, Phó Thư Bảo hoài nghi độ bền và dài của sợi dây lông nách, sau khi kết thành sợi dây dài một thước hần liền dùng tay kéo căng một chút, kết quả, sợi dây lông nách không hề bị đứt, thể hiện độ bền và tính dai vô cùng kinh nhân.

- Âm ti hồ nữ thực kỳ quái, vậy lông nách nam tử hồ tộc lẽ nào gọi là dương ti hồ nam sao? Đây là đùa giỡn gì chứ...

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện cảm giác thật hoang đường.

Lông nách trên hai nách rất nhanh bị lấy hết, Phó Thư Bảo cũng kết thành sợi dây dài ba thước.

- Tiếp đến ta bắt đầu dùng bí thuật hồ tộc chúng ta tạo ảo giác dụ hoặc Viêm Hỏa Linh Tham kia, theo bản năng nó sẽ công kích ảo giác của ta, người hãy đi xuống khối Hỏa Kim Thạch, chú ý, thời gian trước đó nghìn vạn lần không được sử dụng lực lượng Nguyên Tố Lực, phải chờ tới khi Viêm Hỏa Linh Tham công kích ảo giác của ta, nhanh chóng phân giải Hỏa Kim Thạch, tiếp đến sử dụng sợi dây lông mao buộc chắc vào Viêm Hỏa Linh Tham, sau đó rời đi.

Hồ Nguyệt Thiên căn dặn nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Không thích hợp, chiều dài sợi dây rõ ràng thiếu, không sử dụng lực lượng Nguyên Tố Lực, ta chỉ mang theo sợi dây tơ màu bạc, nhưng sợi dây này không dài tới trăm thước, nối liền lại tối đa cũng chỉ dài tám mươi thước, cộng thêm sợi dây lông nách. Đến lúc đó khoảng cách từ ta đến khối Hỏa Kim Thạch kia còn gần hai mươi thước, tùy ý nhảy xuống, không được vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực ta không thể bảo trì cân bằng, rớt xuống dòng nham thạch nóng chảy như vậy thật không ổn.

- Vậy, người muốn thế nào?

Hồ Nguyệt Thiên khẩn trương nói.

Phó Thư Bảo chăm chăm nhìn chiếc khăn mặt nhỏ che bên hông hồ nữ, lại nhìn chăm chăm sợi lông hắc sắc từ khăn mặt chui ra, nghiêm túc nói:

- Nguyệt Thiên cô nương, nàng hãy tăng thêm chiều dài sợi dây đi.

- Người...

Khuôn mặt xinh đẹp nhất thời biến thành màu đỏ sẫm, từ trước tới giờ, chỉ có hồ nữ hồ tộc đùa giỡn nam tử, nhưng ngày hôm nay lại xảy ra trường hợp ngoại lệ, biến thành bị người khác đùa giỡn, thế nhưng hồ nữ lại không thể phản bác, vậy nên làm gì bây giờ?

- Nguyệt Thiên cô nương, ta rất nghiêm túc, đoạt được Viêm Hỏa Linh Tham sẽ đạt được chỗ tốt của nó, bây giờ người phần đầu sẽ rất có lợi.

Hướng dẫn từng bước, Phó Thư Bảo tại thời điểm mấu chốt biểu hiện đủ cố chấp và kiên trì.

- Được!

Hồ Nguyệt Thiên cắn răng, xoay người, luồn đôi tay mềm mại vào trong khăn mặt bắt đầu nhổ lông...

Phó Thư Bảo thân thiết nói:

- Nguyệt Thiên cô nương, nếu như người không hạ thủ được ta có thể giúp người.

- Hồn dân! Cầm miệng lại, nói đây đi!

Hồ Nguyệt Thiên xấu hổ vung tay ngược lại phía sau, trong lòng bàn tay rõ ràng là một sợi lông cong cong.

- Ách, xem ra nàng không cần ta hỗ trợ, ta sẽ nói đây.

Trong lòng Phó Thư Bảo dâng lên một chút cảm giác thất vọng.

Rất nhanh, sợi dây lông mao dài ba thước biến thành sợi dây dài bảy thước, mặt khác, hắn còn lén giấu một sợi trong lòng bàn tay. Nói cách khác, toàn bộ nối liền với nhau, sợi dây lông mao chính thể dài khoảng chừng tám thước!

- Được rồi? Chúng ta bắt đầu đi.

- Người xác định người đã nhổ toàn bộ rồi sao?

- Đáng ghét, lẽ nào người còn muốn kiểm tra?

- Nếu như người để ta làm như vậy, ta cũng không ngại.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

Hồ Nguyệt Thiên đã không có cách nào đối phó lại nam nhân trước mắt.

- Đủ rồi, chúng ta bắt đầu đi.

280. Chương 280

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 280: Thời khắc mạo hiểm

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo từ Luyện Trữ Vật Giới lấy ra sợi dây tầm màu bạc. Lúc đó tại tiểu đảo vô danh chiếm được rất nhiều dây tơ, Độc Âm Nhi tuy cầm đi một phần, nhưng vẫn còn lại một ít, hắn nối thành một sợi dây dài, độ dài kỳ thực theo như lời hắn nói, dài tám mươi thước. Bây giờ, cộng thêm sợi dây lông mao dài tổng cộng gần chín mươi thước, từ trên độ cao mười thước nhảy xuống đối với cường độ thân thể hắn bây giờ mà nói, cho dù không cần lực lượng Nguyên Tố Lực cũng có mức độ an toàn tương đối cao.

Tất cả chuẩn bị đã làm xong, chỉ còn chờ Hồ Nguyệt Thiên sử dụng bí thuật hồ tộc tạo ra ảo giác dụ dỗ Viêm Hỏa Linh Tham công kích.

Hồ Nguyệt Thiên đứng bên cạnh vách núi, dưới chân nàng chính là Viêm Hỏa Linh Tham bị vây giữa dòng sông nhام thạch.

Hồ tộc nắm giữ bí thuật quỷ dị tạo ảo giác mê hoặc nhân tâm thậm chí khống chế nhân tâm, không phải đồng loại hồ tộc rất khó biết được, cũng ít người nhìn thấy, cho nên, Hồ Nguyệt Thiên bây giờ khiến Phó Thư Bảo cảm giác vô cùng kỳ lạ. Sau khi hắn thất đầu sợi dây vào một tảng đá liền tỉ mỉ quan sát Hồ Nguyệt Thiên.

Đôi tay Hồ Nguyệt Thiên nhẹ nhàng vũ động, vòng eo của nàng giống vậy chậm rãi đong đưa, giống như cành cây lung lay trong gió. Bây giờ trông thấy bóng lưng của nàng, bên hông có một chiếc khăn mặt che lấp nhưng buộc thắt lại khiến cặp mông trắng ngần hầu như hoàn toàn lộ ra ngoài không khí, nhô ra một mảnh tuyết trắng, đầy đặn và cuộn sóng mê người đập vào mắt Phó Thư Bảo.

Ảo giác còn chưa sản sinh, nhưng Phó Thư Bảo nhìn cặp mông tuyết trắng đã ý loạn thần mê.

- Lúc này không thể phân tâm, nếu không sẽ gặp hiểm họa chết người.

Cảm giác mê loạn truyền tới, trong lòng Phó Thư Bảo kinh hãi, cảm giác đau đớn truyền tới khiến tâm tình hắn mới thanh tỉnh trở lại. Lúc này, hắn đã mơ hồ cảm thấy trên thân thể Hồ Nguyệt Thiên phóng xuất ra một loại lực tràn ngập quỷ dị.

Đặt mình trong lực tràn ngập, rất dễ khiến người ta sản sinh cảm giác mê loạn và buồn ngủ, mặt khác, đối với phương diện truy cầu dục vọng cũng vô cùng cường liệt.

- Quả nhiên lợi hại, nếu như bí thuật như vậy nhằm vào ta, trong tình huống bất ngờ ta hơn phân nửa khó có may mắn tránh khỏi, xem ra phải phòng bị nhiều hơn mới được.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nói.

Từ động tác nhảy múa tuyệt vời, thân thể Hồ Nguyệt Thiên phóng ra lực tràn ngập quỷ dị càng lúc càng mạnh, không khí xung quanh sản sinh một chút biến hóa kỳ diệu.

- Huyền ảo tâm sinh, phi điều chi kích!

Một tiếng quát lớn giống như mộng ảo, đôi tay Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên vung lên, trong nháy mắt, trong hư không liền xuất hiện một con phi điều trắng như tuyết, vù vù bay về phía Viêm Hỏa Linh Tham.

- Trời, nó làm sao có thể đến đây?

Phó Thư Bảo chứng kiến ảo giác sản sinh khiến lòng hắn thất kinh, biết rõ phi điều bạch sắc là ảo giác Hồ Nguyệt Thiên tạo ra, là giả, nhưng hai mắt hắn cố chấp mách bảo hắn đó là thực.

- Nhanh lên! Năng lực của ta không thể duy trì lâu!

Thanh âm Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên truyền đến.

Phó Thư Bảo lúc này mới khôi phục tinh thần, bước nhanh vọt tới bên cạnh vách núi, nắm lấy dây thừng thuận thể trượt xuống phía dưới. Từ trên cao nhìn xuống, rõ ràng thấy phi điều bạch sắc lượn quanh Viêm Hỏa Linh Tham, còn Viêm Hỏa Linh Tham cũng áp dụng hành động tự vệ, thỉnh thoảng phun ra một đạo hỏa diễm vô sắc bắn về phía phi điều.

Dưới sự điều khiển của Hồ Nguyệt Thiên, phi điều không biết mệt mỏi từ trên cao lao xuống sau đó tránh né, thủy chung không nhào vào phạm vi công kích của Viêm Hỏa Linh Tham, rồi lại kiểm chế động tác công kích của Viêm Hỏa Linh Tham.

Nắm giữ linh trí nhân loại, khiến Viêm Hỏa Linh Tham có mỹ danh Linh Vãn Thạch thực vật giới, nhưng vì nguyên nhân này, nó lại không cách nào tránh né dụ hoặc bởi ảo giác hồ tộc sản sinh mà những thực vật khác không gặp phải.

Ngay khi ảo giác phi điều và Viêm Hổ Linh Tham triển khai công kích, Phó Thư Bảo chỉ còn cách dùng dung nham hơn mười thước, dòng dung nham phía dưới chậm rãi chảy xuôi thỉnh thoảng toát ra sóng khí nóng rực, nhiệt độ cực cao khiến Phó Thư Bảo cảm giác choáng váng.

Hít một hơi thật sâu, sau khi gắng sức gạt bỏ sự hỗn loạn, Phó Thư Bảo đột nhiên buông tay khỏi sợi dây, trực tiếp nhảy xuống Hổ Kim Thạch phía dưới.

Rắc rắc! Hai chân chuẩn xác đáp lên Hổ Kim Thạch, nhất thời, một cổ sóng khí rực nóng từ dưới chân bốc lên, Phó Thư Bảo suýt nữa ngã quỵ xuống phía dưới. Không hề vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực, Viêm Hổ Linh Tham gần trong gang tấc dường như không phát hiện hắn, vẫn một mức công kích phi điều bạch sắc. Cành và lá Viêm Hổ Linh Tham lúc này phóng ra sóng khí rực nóng dường như có thể hòa tan sắt thép thiêu đốt khiến làn da người phát sinh cảm giác đau đớn!

- Hô!

Sau khi ổn định thân hình, Phó Thư Bảo đột nhiên dùng một chưởng đập vào Hổ Kim Thạch. Lực lượng Nguyên Tố Lực trong nháy mắt bạo phát, tác dụng xung quanh Viêm Hổ Linh Tham, thoáng chốc Hổ Kim Thạch giống như thủy dịch tràn ra!

Kỳ thực, Viêm Hổ Linh Tham sở hữu trí tuệ nhân loại cũng có mức độ nhất định, tại một số phương diện sở hữu linh trí nhân loại, tuyệt đại bộ phận thuộc về thực vật, đột nhiên phát sinh biến hóa nó tự nhiên không kịp phản ứng, tới khi nó nhận thấy Phó Thư Bảo đi đến bên cạnh vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực phân giải Hổ Kim Thạch nó ký sinh thì đã quá muộn.

Ngay khi Viêm Hổ Linh Tham buông tha công kích phi điều ảo giác, ngược lại công kích Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo nhanh chóng dùng sợi dây lông mao dài một thước buộc lấy gốc nó, thoáng chốc rút ra. Vừa rời khỏi Hổ Kim Thạch, Viêm Hổ Linh Tham nhất thời mất đi năng lực không thể tiến hành công kích. Trạng thái của nó bây giờ chẳng khác nào cá rời khỏi nước.

- Ha ha, Thành công rồi!

Nhìn Viêm Hổ Linh Tham, Phó Thư Bảo hài lòng phá lên cười.

- Mau đưa nó cho ta!

Trên vách núi, Hồ Nguyệt Thiên sốt ruột nói.

Từ dưới nhìn lên, rõ ràng có thể nhìn thấy Hồ Nguyệt Thiên đứng bên cạnh vách núi, tư thế từ dưới nhìn lên, cảnh xuân dưới lớp khăn mặt kia liền không còn sót lại chút gì. Đó chính là tiểu lão hổ không lông.

Phó Thư Bảo lại ngồi xổm xuống, dùng lực lượng Nguyên Tố Lực nhanh chóng cắt vài miếng Hổ Kim Thạch cắt vào Luyện Trữ Vật Giới.

- Người ở đó làm gì a? Không mau rời đi, Hổ Kim Thạch mất đi Viêm Hổ Linh Tham rất nhanh sẽ bị hòa tan!

Thanh âm Hồ Nguyệt Thiên lại truyền tới.

Lúc này Phó Thư Bảo cũng cảm thấy Hổ Kim Thạch dưới chân bắt đầu trở nên mềm mại, từ từ chìm xuống, lúc này hắn mới mạnh mẽ nhún chân nhảy vọt lên phía trên, nắm lấy đầu sợi dây lông mao rời khỏi Hổ Kim Thạch.

Hổ Kim Thạch từ từ chìm xuống phía dưới, ục ục...bọt khí trên dòng sông dung nham nhất thời bốc lên.

Bất quá, Luyện Trữ Vật Giới của Phó Thư Bảo là không gian dị thứ, trong không gian trữ vật tất cả đều tĩnh, vĩnh viễn không đổi, cho nên Hổ Kim Thạch hắn vừa cắt vĩnh viễn bị vây trong trạng thái đông cứng, khi cần dùng đến liền có thể lấy ra.

Nó cũng là linh tài phẩm chất cực cao, lại là linh tài nguyên tố hỏa hiếm có, Phó Thư Bảo tiện tay cắt vài miếng lưu lại sau này sử dụng cũng là chuyện bình thường. Lúc này tuy rằng rất mạo hiểm, nhưng thu hoạch rất đáng giá.

Nắm lấy sợi dây leo lên phía trên, cự ly một trăm thước đối với Phó Thư Bảo mà nói, chỉ là khoảng cách trong tích tắc có thể vượt qua. Bất quá, hẳn lại vô cùng thông thả.

- Người cười cái gì? Mau đưa Viêm Hỏa Linh Tham cho ta!

Hồ Nguyệt Thiên bây giờ đã chuyển qua chỗ khác, trên tay nàng rõ ràng đang cầm một thanh đoản kiếm sáng loáng.

281. Chương 281

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 281: Mê loạn chi kích

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Đoản kiếm trong tay Hồ Nguyệt Thiên không phải lấy ra để gọt hoa quả, nàng chính là muốn cắt sợi dây buộc trên vách đá.

Đột nhiên lấy ra đoản kiếm, động tác của Hồ Nguyệt Thiên vô cùng nhanh nhẹn, ngời xỏ xuống đặt đoản kiếm lên trên sợi dây tơ, khẽ nói:

- Người giao Viêm Hỏa Linh Tham cho ta hay không?

Nàng lại không biết, bởi vì chính mình ngồi xổm, xuân quang dưới lớp khăn mặt lộ ra ngoài lại càng rõ hơn, quả nhiên cánh cửa môn hộ mở rộng miệng trai ngâm chặt, bởi vì nơi này bị nhổ sạch lông trở thành một mảnh sáng bóng, có vẻ càng thêm mềm mại và đáng yêu. Bất quá, cho dù biết, nàng cũng không thể làm gì hơn, để đạt được Viêm Hỏa Linh Tham nàng nguyện ý trả giá nhiều hơn nữa!

Dưới tiếng quát lớn của thiếu nữ hồ tộc, Phó Thư Bảo không chút sợ hãi, ngược lại còn ngẩng cao đầu, tỉ mỉ thưởng thức xuân quang dưới lớp khăn mặt kia, vừa ung dung bỏ lên phía trên, vừa chậm rãi nói:

- Nguyệt Thiên cô nương, chúng ta đã ước định, chẳng phải người muốn cành và lá của Viêm Hỏa Linh Tham sao? Còn gốc rễ Viêm Hỏa Linh Tham thuộc về ta.

- Hừ! Ta đã thay đổi chủ ý, trong lần hợp tác này, người căn bản chỉ bỏ ra chút công sức, còn ta thì hi sinh thật lớn!

- Hừ! Không phải chỉ nhổ chút lông thôi sao? Nếu như người nghĩ rằng không công bằng, ta sẽ để người nhổ sạch của ta, thế nào? Công bằng chưa?

- Người... Ta phi!

Thẹn quá hóa giận, trên mặt Hồ Nguyệt Thiên ngoại trừ một mảnh hồng sắc, còn có vẻ tái đi bởi phần nộ tới cực điểm, tay nắm đoản kiếm đột nhiên chém xuống dây tơ.

- Khoan đã!

Phó Thư Bảo đột nhiên kêu lên.

- Biết sợ rồi sao, muốn bảo toàn mạng nhỏ hãy giao Viêm Hỏa Linh Tham cho ta, mau!

Hồ Nguyệt Thiên sứt ruột nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người xem lại chính mình đi, ta gọi người dừng lại không phải sợ người chém đứt sợi tơ của ta, mà muốn hỏi người một câu cuối cùng, người thực sự muốn làm như vậy sao?

- Đương nhiên muốn, nhiều lời vô ích! Người có giao hay không?
- Vậy người chém đi, ta ngược lại cũng không muốn sống...
- Người... Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên cầm đoản đao trong tay chém xuống sợi dây tơ. Kỳ thực, lúc này nàng cũng không thực sự muốn chặt đứt sợi dây tơ, lực đạo trên tay rất có chừng mực, mục đích chỉ để hù dọa Phó Thư Bảo mà thôi. Nhưng lần này chém xuống, sợi dây rung động vang lên một tiếng, thanh đoản kiếm trên tay nàng rõ ràng bắn ra.

- Ha ha, hồ nữ hồ tộc các người sở hữu âm ti cực âm, ngay cả Viêm Hỏa Linh Tham cũng không thể thiêu đốt, sợi dây tơ của ta cũng là một bảo vật, ngoại trừ Xà Nha kiếm của ta mới có thể chém đứt, thanh đoản kiếm trong tay người không thể nào chém đứt được đâu.

Tay chân cùng lúc sử dụng tốc độ của Phó Thư Bảo đột nhiên nhanh hơn. Xuân quang dưới lớp khăn mặt tuy mê người, nhưng lúc này Hồ Nguyệt Thiên không cần chém dây tơ, mà trực tiếp phá hủy khối đá thắt sợi dây, thực sự là phiền toái cực lớn.

Quả nhiên, Hồ Nguyệt Thiên thấy đoản kiếm vô dụng, nàng liền nhìn khối nham thạch bên cạnh. Bất quá, ngay khi nàng chuẩn bị oanh kích khối nham thạch, phía sau đột nhiên vang lên tiếng bước chân nhè nhẹ, Phó Thư Bảo đã từ vách núi bắt đầu vọt lên.

- Ài...

Phó Thư Bảo lắc đầu than thở:

- Ta nghĩ người là người đáng tin, không ngờ hồ tộc các người tham lam như vậy, người vốn có thể nhận được cảnh và lá Viêm Hỏa Linh Tham, bây giờ người còn muốn gì?

Hồ Nguyệt xoay người, biểu tình trên mặt đột nhiên biến đổi, vừa kích động vừa tức giận lại không cam lòng đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy Phó Thư Bảo thực sự nhếch lên vẻ tươi cười nhàn nhạt, giang rộng đôi bàn tay, nàng cười khanh khách nói:

- Phó công tử, vừa rồi ta chỉ đùa với người một chút mà thôi, người đừng tin là thật nha.

Phó Thư Bảo cười khà khà:

- Ta biết người nói giỡn với ta, con người của ta cái gì cũng không thích, chỉ thích nói giỡn, đặc biệt là loại chuyện người vừa nói với ta.

Hồ Nguyệt Thiên vốn không ngờ Phó Thư Bảo sẽ nói tốt như vậy, nàng khẽ sững sốt:

- Người không giận ta sao?
- Bất quá, người sẽ không tưởng thật chứ?

Phó Thư Bảo lại cười ha hả.

- Người... Hóa ra người đang nói dối!

Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng hiểu.

- Nguyệt Thiên cô nương, người bội ước trước chính là người, vậy đừng trách ta, được rồi, xin cáo biệt từ đây, khi nào rảnh rồi tới Hạp Cốc Quan ở Hậu Thổ Thành làm khách a.

Mang theo Viêm Hỏa Linh Tham, Phó Thư Bảo nói đi là đi. Cảm giác ung dung giống như lão bà mua cá ngoài ngoài chợ mang về nhà.

- Còn muốn chạy? Người đừng mơ!

Hồ Nguyệt Thiên lập tức khê động, đột nhiên chắn trước người Phó Thư Bảo. Khi đến nơi, bàn tay phải trắng như tuyết mạnh mẽ đánh về phía ngực Phó Thư Bảo.

Nhìn bàn tay phải trắng như tuyết không có lực đạo đánh tới với tốc độ cực nhanh, lúc này mang theo tiếng gió thổi đủ nói rõ tất cả.

Lẽ nào nàng sử dụng nắm quyền không có lực đạo để đạt được mục đích sao? Phó Thư Bảo khẽ chau mày, dùng tay nhẹ nhàng ngăn cản. Nhưng lúc này bàn tay của Hồ Nguyệt Thiên chợt dừng lại, mạnh mẽ triển khai, cùng lúc đó một đạo thanh âm giòn tan từ trong miệng nàng tràn ra.

- Huyền do tâm sinh, mê loạn chi kích!

Rầm! Một đạo lực tràng kỳ dị trong nháy mắt xuất hiện, nhất thời vây khốn Phó Thư Bảo bên trong!

Trong lòng Phó Thư Bảo cả kinh, Hồ Nguyệt Thiên biết rõ dựa vào lực lượng công kích của mình thì không thể đạt được mục đích, lúc này nàng mới sử dụng mê loạn chi kích chân chính công kích!

Cái gì là mê loạn chi kích?

Đây chính là chuyện Phó Thư Bảo muốn biết nhất, trong một mảnh kinh dị, tầm mắt hắn đột nhiên trở nên không rõ ràng, nhiệt độ nóng rực quanh thân tiêu thất, cảm giác vô cùng mát mẻ, dòng nham thạch chậm rãi chảy dưới vách núi đã biến mất, trở thành dòng sông trong suốt thấy rõ đáy, sơn thể trên đỉnh đầu cũng biến mất trở thành một mảnh bầu trời xanh lam...

- Hi hi...

- Khanh khách...

- ...

Một chuỗi thanh âm trong trẻo dễ nghe đột nhiên truyền đến, theo tiếng cười nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ đạp trên bãi cỏ tươi tốt tiến về phía hắn. Trên khuôn mặt皎 hoạt của thiếu nữ này từng điểm từng điểm đều có thể nói là hoàn mỹ, lại có tư thái uyển chuyển quyến rũ. Từng điểm từng điểm da thịt trên thân thể thiếu nữ được lụa mỏng quấn quanh, xuân quang mông lung, xuân quang mơ hồ, xuân quang như sóng triều cuốn theo tất cả mà đến. Liếc mắt nhìn thấy, Phó Thư Bảo nhất thời “sùng sùng”, miệng lưỡi khô khốc, khí huyết cuộn cuộn.

- Ca ca, người mặc nhiều y phục như vậy làm gì? Để muội muội cởi giúp người...

Ngay khi thiếu nữ yếu đuối kia dứt lời, trong nháy mắt nàng vốn đang cách xa một khoảng đột nhiên xuất hiện trước mắt, đưa tay về phía Phó Thư Bảo.

- Tốt, cởi xong ca ca sẽ ngủ với người.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói, lại đột nhiên đưa tay nắm lấy tay thiếu nữ kia, đầu vai chấn động mạnh.

“Rầm” một tiếng, tất cả ảo giác đột nhiên tiêu thất.

Bàn tay Phó Thư Bảo nắm lấy là bàn tay thật, nhưng bàn tay của thiếu nữ huyền ảo uyển chuyển xinh đẹp kia chính là bàn tay của Hồ Nguyệt Thiên.

- Người... Làm sao có thể?

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời biến sắc.

- Mị thuật của người mê hoặc Viêm Hỏa Linh Tham thì còn được, nhưng muốn mê hoặc ca ca ta, còn cần nỗ lực hơn a.

Phó Thư Bảo cười nói, buông lỏng tay Hồ Nguyệt Thiên, nhưng lập tức rút ra một thanh Xà Nha kiếm.

Hồ Nguyệt Thiên mạnh mẽ lui về phía sau hai bước:

- Người... Muốn giết ta?

282. Chương 282

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 282: Lén trộm cây nho

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Ngay lập tức nhìn thấy cánh tay Phó Thư Bảo cầm kiếm chém xuống, nhất thời cành và lá Viêm Hỏa Linh Tham rơi lả tả:

- Ta đã nói rồi, ta không phải hạ người qua cầu rút ván, không có người trợ giúp thì ta cũng không thể đạt được Viêm Hỏa Linh Tham, dựa theo ước định trước đó giữa chúng ta, ta cho người một phần, mang đi đi, tự giải quyết cho tốt, nếu như người còn muốn dây dưa với ta, vậy đừng trách ta không khách khí.

Biểu tình Hồ Nguyệt Thiên vô cùng phức tạp, ngơ ngác nhìn Phó Thư Bảo.

- Lần sau có sinh ý như vậy, nhớ tới tìm ta, tạm biệt.

Phó Thư Bảo cười ha hả, xoay người rời đi.

- Tạm biệt?

Lần đầu tiên nghe từ ngữ như vậy, Hồ Nguyệt Thiên lại ngây dại tại chỗ.

Người này, rốt cuộc là hạ người gì?

Đây chính là vấn đề thiếu nữ hồ tộc muốn biết rõ đáp án nhất, tâm tư nàng sớm đã thành một mảnh hỗn loạn.

Ra khỏi Liệt Diễm Hỏa Sơn, nhanh chóng rời khỏi phạm vi Liệt Diễm Hỏa Sơn, Phó Thư Bảo mới lay chuông gọi Tiểu Thanh. Đại Loan Lệ vẫn như trước ngồi trong giỏ trúc mặc cho Tiểu Thanh mang theo. Biết Phó Thư Bảo đắc thủ, hai người vui vẻ vô cùng.

- Nhân lúc hồ nữ kia còn chưa về nhà, chúng ta nhanh chóng đến nhà nàng chặt chút cành nho.

Phó Thư Bảo không hề quên chuyện này.

Đại Loan Lệ kinh ngạc nói:

- Trước đó người từng hỏi ta về chuyện cây nho, trong một số ốc đảo có rất nhiều cây nho hoang dại, vì sao phải đến nhà hồ nữ kia?

- Chúng ta sẽ bàn trên đường đi, Tiểu Thanh phiên người tiếp túc mang chúng ta bay đi.

Phó Thư Bảo nói.

Thoáng chốc Tiểu Thanh dẫn theo Phó Thư Bảo và Đại Loan Lệ bay lên không lần nữa, dưới sự chỉ dẫn của Phó Thư Bảo rất nhanh bọn họ bay về phía nhà Hồ Nguyệt Thiên. Dọc trên đường đi, Phó Thư Bảo lúc này mới rõ chi tiết về Huyền Tâm Nho kỳ diệu. Đối với loại quả nho có thể khiến người ta sản sinh ảo giác, Đại Loan Lệ tự nhiên tràn ngập lòng hiếu kỳ.

Trong mắt Phó Thư Bảo, sau khi đạt được lá và cành Viêm Hỏa Linh Tham Hồ Nguyệt Thiên sẽ không lập tức trở về nhà nàng, có câu thơ khôn có ba hàng, huống hồ nàng là nữ tử hồ tộc thông minh giáo hoạt? Đạt được thứ chính mình muốn, nàng nhất định sẽ chạy tới nơi bí mật sớm đã chuẩn bị để sử dụng, nếu quay về nhà sẽ gặp phải mạo hiểm cực lớn. Bởi vậy, giàn Huyền Tâm Nho không người trong coi, chính là thời cơ tốt trộm chút cành nho.

- Thư Bảo, có thể để ta xem Viêm Hỏa Linh Tham chút không?

Trong khi Tiểu Thanh một đường bay nhanh, nghe xong Phó Thư Bảo nói về chuyện Huyền Tâm Nho, Đại Loan Lệ nói. Giọng điệu như vậy, kỳ thực nàng đã tự coi mình là sư nương.

- Ài, gừng càng già càng cay, thực không biết sư phụ ta dùng mê dược gì mê hoặc mỹ nữ hồn huyết này, trong vài ngày đã mê một hán như vậy...

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm cười trộm, từ Luyện Trữ Vật Giới lấy ra Viêm Hỏa Linh Tham được hán cất giấu khá kỹ.

Viêm Hỏa Linh Tham mất đi cành và lá vừa xuất hiện, không khí xung quanh nhất thời trở nên nóng rực.

- Ách, thứ này thật thần kỳ.

Đại Loan Lệ không khỏi tán thán nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Viêm Hỏa Linh Tham chính là nguyên tố hỏa cực đoan, nắm giữ linh tính và trí tuệ nhân loại có thể nói là Linh Vãn Thạch thực vật giới, chúng ta cảm thấy nhiệt độ không khí thay đổi, tất cả nguyên nhân đều là do năng lượng từ nó toát ra.

Đứng cạnh quan sát Viêm Hỏa Linh Tham giống như củ khoai lang, thân củ xanh biếc lại có tia huyết sắc du động bên trong. Phó Thư Bảo cũng là lần đầu tiên trông thấy, trong lòng hắn không khỏi âm thầm cả kinh:

- Viêm Hỏa Linh Tham và Hỏa Kim Thạch nương tựa vào nhau để sống, lại hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy để sinh trưởng, lẽ nào tia máu kia chính là nguyên tố hỏa tinh túy mà Viêm Hỏa Linh Tham hấp thụ từ dòng sông dung nham sao?

Người có huyết quản, máu lưu động trong huyết quản con người mới có thể tồn tại. Đại địa đồng dạng cũng có huyết quản, đó chính là dòng dung nham chôn sâu trong lòng đất, mà bên trong dòng dung nham nóng chảy ẩn chứa nguyên tố hỏa tinh túy. Dựa vào thủ đoạn và năng lực của con người không thể đạt được nguyên tố hỏa tinh túy, nhưng Viêm Hỏa Linh Tham lại có thể.

- Không biết ta sử dụng phương thức luyện hóa Linh Vãn Thạch luyện hóa nguyên tố hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham có thể thành công hay không?

Lẳng lặng nhìn Viêm Hỏa Linh Tham giống như viên ngọc bích trau chuốt trong sáng, trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập suy tư.

Được xưng là Linh Vãn Thạch thực vật giới, vật chất ẩn chứa trong nó há có thể phẩm cấp thấp?

Bất quá, đây chỉ là giả thiết mạnh bạo, nếu thực sự muốn làm, còn cần kế hoạch và chuẩn bị chu đáo. Viêm Hỏa Linh Tham đã tới tay, Phó Thư Bảo cũng không vội.

- Ồ?

Đại Loan Lệ quan sát Viêm Hỏa Linh Tham đột nhiên phát ra tiếng hô ngạc nhiên, chỉ vào Viêm Hỏa Linh Tham nói:

- Thư Bảo, vật màu đen trên Viêm Hỏa Linh Tham là cái gì?

Lúc này mới phát hiện, đơn giản chỉ bởi vì hiệu ứng Viêm Hỏa Linh Tham gây chấn động tạo thành, một khi hiệu ứng chấn động suy giảm, lực chú ý của Đại Loan Lệ sẽ chuyển dời đến chỗ không nên chú ý, âm ti hồ nữ chính là diệu vật duy nhất trong thiên địa không bị Viêm Hỏa Linh Tham thiêu hủy.

- Cái này... Ha ha, là Hồ Nguyệt Thiên cho ta, ta cũng không biết là vật gì, trở về kiểm tra lại ta sẽ nói cho sư nương.

Phó Thư Bảo quanh co nói. Trên thực tế âm ti hồ nữ này chính là hắn muốn thiếu nữ hồ tộc nhỏ từ “vùng đất bí mật”. Bất quá, loại chuyện này hắn vĩnh viễn sẽ không nói ra.

Không lâu sau, dưới sự chỉ dẫn của Phó Thư Bảo, Tiểu Thanh rất nhanh bay tới ốc đảo Hồ Nguyệt Thiên sống. Giống như Phó Thư Bảo suy đoán, Hồ Nguyệt Thiên không hề trở về nhà, vì vậy toàn bộ ốc đảo vô cùng tĩnh lặng.

Vừa đến ốc đảo, Phó Thư Bảo trực tiếp tiến đến vườn nho. Lúc này sắc trời đã sáng, mặt trời đỏ rực từ chân trời phía đông lộ ra hơn phân nửa. Ánh dương quang kim sắc bao phủ khắp bầu trời và đại địa, cảnh tượng hết sức hoành tráng. Trong tia nắng ban mai, quả nho màu tím tròn trĩnh bóng loáng tỏa ra mùi thơm ngào ngạt, khiêu khích người muốn ăn.

- Thứ này thật thần kỳ như vậy sao?

Đại Loan Lệ không khỏi hỏi, cũng vươn tay hái lấy quả nho.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta khuyên sư nương đừng ăn, thứ này ăn vào sẽ sản sinh ảo giác, có người nói ăn một quả sẽ say một ngày một đêm, cho nên sư nương không ăn thì tốt hơn.

Đại Loan Lệ cuối cùng rụt tay về:

- Có lẽ vậy, nữ tử hồ tộc trồng thứ gì đó khẳng định không phải vật tầm thường, Thư Bảo, người muốn tới vườn nho này làm gì?

- Chiết cây và nuôi trồng, chúng ta có nhiều đất như vậy, không trồng vài thứ thật lãng phí, mặt khác, nếu như nuôi trồng thành công, ta sẽ chuẩn bị thành lập xưởng sản xuất rượu nho, một phần để chúng ta sử dụng, một phần bán đi.

Phó Thư Bảo nói.

Đại Loan Lệ cười nói:

- Sư phụ người nói người là một thiên tài vô cùng tài hoa, xem ra là thật, những suy nghĩ của người đều là chủ ý kinh ngạc và cổ quái, nói đi, muốn làm gì để ta giúp người.

Phó Thư Bảo nói:

- Dùng dao chém vài cành là được, chỉnh chu một chút, bắt quả về phần chỉnh sửa hãy để ta.

Dừng lại một chút hẳn lại nói:

- Tiểu Thanh, nài hái một chút quả nho chín, ta chuẩn bị mang về.

Ba người phân công nhau hành động, Đại Loan Lệ dùng dao chém vài cành nho, sau đó bọc lại cẩn thận. Phó Thư Bảo vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực, trong khoảng thời gian ngắn đào đất, để nhổ tận gốc một số cây nho phẩm chất vô cùng tốt. Tiểu Thanh theo lệnh của Phó Thư Bảo, ngắt lấy những quả Huyền Tâm nho đã chín.

[/CHARGE]

283. Chương 283

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 283: Suýt nữa trượt chân (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Sau khoảng thời gian nửa đồng hồ cát trôi qua, Tiểu Thanh hái đầy một giỏ Huyền Tâm nho, Đại Loan Lệ cũng chặt đủ mười cành, bọc lại cẩn thận. Phó Thư Bảo đào tròn mười gốc Huyền Tâm nho. Vấn đề cũng bởi vậy mà xuất hiện, tới khi ngồi trong giỏ trúc phi hành, trong giỏ trúc tràn đầy quả nho, còn có mười gốc nho và mười cành, như vậy, làm sao có thể mang về?

- Tiểu Thanh, nhiều thứ như vậy, người có mang được không?

Phó Thư Bảo dường như không hề muốn đi bộ trên sa mạc.

Tiểu Thanh nhìn đồng quả, cành và cây nho thật lớn, lại nhìn hai người Phó Thư Bảo và Đại Loan Lệ, chợt cười nói:

- Trọng lượng chẳng qua chỉ năm sáu trăm cân, ta có thể đi, chỉ có điều mấy thứ này phải buộc cẩn thận mới được.

Lát sau, một mỹ nữ dáng vẻ mê người từ sào huyết của Hồ Nguyệt Thiên bay lên không trung, mang theo một giỏ quả nho, cành nho, cây nho và hai người bay về phía Hạo Thổ Thành.

Điều khác biệt duy nhất chính là, lúc đi thì Phó Thư Bảo và Đại Loan Lệ ngồi trong giỏ trúc, nhưng thời gian trở về Đại Loan Lệ ngồi trên cành nho còn Phó Thư Bảo thì ngồi trên mông Tiểu Thanh.

Đây tuyệt đối là hàng hóa và hành khách hỗn độn trái với quy tắc bay.

Phó Thư Bảo là người cầm lái tuyệt đối không thể lái.

Chẳng qua hắn có cảm giác vô cùng chân thật, bởi vì hắn ngồi trên ghế lái thoải mái nhất bằng da bằng thịt, vì vậy có tính đàn hồi rất cao.

Ngay khi Tiểu Thanh dần dần bay xa, trên bầu trời chỉ còn lại cảnh tượng mơ hồ, tại một đồng cồn cát nào đó, có một con hồ ly lông vàng đang ngưỡng vọng nhìn lên.

- Quả nhiên trộm cây nho của ta, chỉ có điều, gã nắm giữ Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, đừng tưởng rằng ta không biết bí mật của người, chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại với cách thức người không thể tưởng tượng được...

Xoay người lại, hồ ly lông vàng chạy vội về nhà, rất nhanh biến mất trong sa mạc mênh mông.

Trên một tòa cồn cát, hai chiếc khăn mặt trắng trắng nằm lại đó.

Cổ sự về chiếc mặt là một cổ sự vô cùng phức tạp...

oOo

Quay về Hắc Thạch Thành, Phó Thư Bảo liền tiến nhập phòng luyện khí.

Một khối Hỏa Kim Thạch một thước vuông và Viêm Hỏa Linh Tham được bỏ ra ngoài, hai vật này vừa xuất hiện, không khí bên trong nhất thời nóng rực. Trên đường trở về, tuy từng lấy Viêm Hỏa Linh Tham ra lần nữa, nhưng ở trên không trung, không khí lưu động cực nhanh, cho nên tuy rằng cảm thấy nhiệt độ rất cao nhưng không phải không thể chịu được. Lúc này trong không gian khép kín, sau khi lấy ra Viêm Hỏa Linh Tham, toàn bộ gian phòng luyện khí lập tức biến thành lồng hấp, cực kỳ oi bức khó chịu.

- Viêm Hỏa Linh Tham quả nhiên là nguyên tố hỏa cực đoan, có thể phóng thích năng lượng khiến không gian rộng lớn trở nên khô nóng, chẳng qua, nếu muốn luyện hóa nguyên tố hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham, ta cần bắt đầu từ đâu nhỉ?

Bảo vật ngay trước mắt, Phó Thư Bảo lại không có biện pháp hạ thủ. Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên phát hiện ánh sáng trên khối Hỏa Kim Thạch biến hóa kỳ diệu, ánh sáng màu xanh biếc chợt lóe đường như có gì đó trên nó tiêu thất, vì vậy ánh sáng lóe lên liền từ mạnh biến thành yếu.

Tỉ mỉ xem xét, Phó Thư Bảo bỗng nhiên hiểu ra, Hỏa Kim Thạch mất đi Viêm Hỏa Linh Tham rất nhanh sẽ tiêu thất, giống như tràng cảnh hắn nhìn thấy tại Liệt Diễm Hỏa Sơn. Lúc này xuất hiện hiện tượng năng lượng hao mòn, chẳng qua là phần gốc Viêm Hỏa Linh Tham hấp thụ năng lượng từ nó.

Phó Thư Bảo liền cắt khối Hỏa Kim Thạch chừng một thước vào Luyện Trữ Vật Giới. Loại linh tài thuộc tính hỏa hiếm lạ này, sau này cần dùng có thể lấy ra, bây giờ để năng lượng của nó hao mòn không có giá trị thì đúng là lãng phí không gì sánh được.

Sau khi thu hồi Hỏa Kim Thạch, trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Viêm Hỏa Linh Tham tách rời Hỏa Kim Thạch, giống như cá rời nước, không có thêm năng lực công kích, không biết không cần sử dụng tới âm ti hồ nữ của Hồ Nguyệt Thiên ta có thể cầm nó hay không? Nhất định phải thử một chút, đây chính là điều kiện đầu tiên luyện hóa nguyên tố hỏa tinh túy bên trong nó.

Trong lòng quyết định chủ ý, tay phải Phó Thư Bảo chậm rãi duỗi thẳng. Đồng thời, áp súc lực lượng Nguyên Tố Lực vào song chưởng, hình thành một tầng lực lượng bảo hộ vô hình. Nếu như phát sinh điều ngoài ý muốn, lực lượng tầng bảo hộ có thể tạo được tác dụng bảo hộ.

Càng lúc càng gần, khi bàn tay đặt tới gần Viêm Hổ Linh Tham, luồng cảm giác nóng bức lại càng rõ ràng. Viêm Hổ Linh Tham nhìn như trong suốt, lạnh lẽo như băng, trên thực tế tựa như một khối than lửa rực cháy, tay phải Phó Thư Bảo mặc dù có tầng lực lượng bảo hộ trải qua thạch tra của Linh Văn Thạch cường hóa, nhưng vẫn cảm thấy đau buốt.

Cuối cùng, Phó thư Bảo cố nén cảm giác thiêu cháy da thịt, mạnh mẽ chộp lấy Viêm Hổ Linh Tham vào lòng bàn tay. Tiếng xèo xèo nhất thời từ lòng bàn tay truyền đến, giống như âm hưởng than lửa rơi vào thịt, chỉ có điều không phải Viêm Hổ Linh Tham thiêu đốt bàn tay Phó Thư Bảo, mà là năng lượng nguyên tố hỏa của Viêm Hổ Linh Tham cực nóng đang công kích tầng lực lượng bảo hộ bằng Nguyên Tố Lực của hắn.

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo rõ ràng có thể thấy, nguyên tố hỏa tinh túy nhỏ bé như tơ nhện trong Viêm Hổ Linh Tham giống như con rắn đang bơi lội, dường như muốn xung kích Viêm Hổ Linh Tham tiến nhập lòng bàn tay hắn.

-Ồ, dường như có chút lưu loát...

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm tán thán, đang muốn tìm cách đạt được một chút nguyên tố hỏa tinh túy, đột nhiên một đạo thanh âm truyền tới lỗ tai hắn.

- Tiểu chủ nhân, không thể a!

Chính là Luyện Thiên Thủ.

Phó Thư Bảo nhất thời buông tay, quay đầu lại chỉ thấy Luyện Thiên Thủ từ khe cửa chui vào:

- Tiểu chủ nhân bây giờ đã làm tới tình trạng này vì vậy ta mới phải tùy tiện xông vào cắt ngang.

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy ngạc nhiên:

- Luyện lão có ý gì?

Luyện Thiên Thủ nói:

- Nghe tin tiểu chủ nhân quay về chiếm được Viêm Hổ Linh Tham, ta vội vàng chạy qua đây, may mắn rất cuộc tới đúng lúc.

Liếc mắt nhìn kỹ Viêm Hổ Linh Tham, nó lại nói thêm:

- Tiểu chủ nhân có điều không biết, Viêm Hổ Linh Tham là nguyên tố hỏa cực đoan, mà quý giá nhất chính là vài sợi nguyên tố hỏa tinh túy giống như tơ nhện này, cho dù chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không dám trực tiếp hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy bên trong, nếu như chủ nhân tùy tiện hấp thụ, vậy chỉ có kết cục trực tiếp bị thiêu đốt mà thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời vừa cảm thấy sợ hãi vừa thầm than may mắn, nếu như không phải Luyện Thiên Thủ chạy tới đúng lúc, kịp thời ngăn cản, bây giờ hắn e rằng đã biến thành một đồng than cốc rồi.

Luyện Thiên Thủ tiếp tục nói:

- Tiểu chủ nhân tuy rất muốn tìm hiểu bí mật Luyện Thiên Thần Quyển, cũng vô cùng muốn đề thăng lực lượng tu vi, nhưng có những thứ không thể nóng vội.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Đa tạ Luyện lão nhắc nhở, chẳng qua, theo lời người nói, chẳng phải không thể hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy bên trong hay sao?

Luyện Thiên Thủ nói:

- Chủ nhân năm đó nghiên cứu kỹ nhất chính là Viêm Hổ Linh Tham, hắn là có biện pháp thực hiện, chỉ có điều cụ thể như thế nào thì ta lại không rõ.

Trầm ngâm một hồi, trong đầu Phó Thư Bảo đột nhiên lóe lên một đạo linh quang, thốt lên nói:

- Ta thực ra mơ hồ đoán được một chút, nhưng không biết có chính xác hay không?

284. Chương 284

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 284: Bốn tù nhân

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo nói:

- Khi nào ta vui vẻ thì tự nhiên sẽ thả các người, tại sao trước đây các người không đối xử tốt với ta?
- Phó Thư Bảo, trước đây chúng ta còn có thể ra ngoài làm việc, hóng gió, bây giờ ngay cả điều này người cũng tước đoạt sao?

La Kiệt không ngờ vẫn còn bảo lưu ngạo khí của công tử thế gia đệ nhất, nhưng trong hoàn cảnh như vậy, điểm này rất khó thể hiện được.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Thời gian Hắc Thạch Thành mới xây dựng, sức lao động tương đối eo hẹp, bây giờ Hắc Thạch Thành đã xây dựng hoàn tất, nông trường và công trường đều có bách tính Hậu Thổ Thành làm việc, sức lao động vô cùng dư thừa. Ta làm sao có thể để Kiệt thiếu gia làm những công việc nặng nhọc này?
- Người...

Chưa mắng thành lời thì La Kiệt đã nuốt trở lại, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định, nói:

- Phó Thư Bảo, ta không ngại làm việc nặng nhọc, ta muốn ra ngoài phơi nắng hóng gió, người tùy ý an bài cho ta một công việc được chứ.
- Kiệt thiếu gia đích thân nói những lời này, ta sẽ an bài cho Kiệt thiếu gia một công việc, vậy hãy đi ra ngoài gánh nước, gánh đến khi mặt thất ngăm đầy tới mặt.
- Thật sao?

La Kiệt mừng rỡ.

- Nếu như ngay cả chuyện này cũng nghi ngờ ta lừa gạt người, vậy thì quên đi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói.

- Ta không nghi ngờ, ta không nghi ngờ.

La Kiệt rất sợ Phó Thư Bảo thay đổi chủ ý, vội vàng nói.

- Ngã Mễ Đại Na tiểu thư muốn làm việc này không?

Phó Thư Bảo đi đến bên cạnh Ngã Mễ Đại Na.

Khóe miệng Ngã Mễ Đại Na nhếch lên một tia tiểu ý khiêu khích:

- Để ta đi ra ngoài phơi nắng, hóng gió, đừng nói là gánh nước cho người, ngay cả ngủ cùng người ta cũng nguyện ý, thế nào, dám ngủ cùng ta không?
- Người nghĩ mình đẹp lắm sao?

Phó Thư Bảo khẽ mắng một câu, loại nữ nhân dâm đẳng này đã hầu hạ La Nghiêm nhiều năm, hẳn tuyệt không có hứng thú. Bất quá nói về tư sắc, Ngã Mễ Đại Na thực sự không tồi, đáng tiếc một đóa hoa tươi đã bị lão nhân La Nghiêm đập hư.

Đi đến phòng giam Thập Tứ và Thập Thất, sắc mặt hai tỷ muội sinh đôi vô cùng lạnh lùng, lúc này vẫn không chút biến hóa, chỉ lạnh lùng mà tràn ngập sát ý nhìn Phó Thư Bảo không thốt một chữ.

- Lẽ nào các người không muốn phơi nắng, hóng gió?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

- Ta cái gì cũng không muốn, chỉ muốn giết người.

Thập Tứ lạnh lùng quát.

Thập Thất cũng nói:

- Nếu như người để hai tỷ muội chúng ta cùng nhau gánh nước, chúng ta sẽ tìm cơ hội hạ thủ.

Sát thủ chính là sát thủ, bản thân sát thủ đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã từng trải qua khảo nghiệm nghiêm khắc, chút khổ cực trước mắt trong mắt hai tỷ muội các nàng kỳ thực không coi là gì... Lời các nàng nói cũng là thật, thân là sát thủ từng trải tại Tử Đảo Mật Nhân Xã, một khi tiếp nhận nhiệm vụ ám sát, như vậy dưới bất cứ tình huống nào, các nàng đều phải chấp hành, trừ phi các nàng chết đi.

Bất quá, ngay khi Phó Thư Bảo sắp xếp hai tỷ muội Thập Thất, Thập Tứ cùng chỗ Ngã Mễ Đại Na và La Kiệt, Phó Thư Bảo lại cười ha hả nói:

- Các người càng quyết tâm muốn giết chết ta, ta càng muốn thả các người ra, bốn người đi gánh nước đổ vào mật thất cho ta.

Dừng lại một chút, hẳn lại quát lớn:

- Người đâu, mau thả người!

Thập Tứ và Thập Thất liếc mắt nhìn nhau, trong nhãn thần hai tỷ muội bọn họ tràn đầy nghi hoặc. Mặc dù toàn thân lực lượng tu vi đã bị được vật cấm chế, không thể sử dụng, nhưng dựa vào một thân sát thủ của các nàng, cho dù không cần lực lượng thì các nàng cũng vô cùng nguy hiểm, Phó Thư Bảo tại sao lại không chút sợ hãi gì?

Chiến sĩ Độc Lang Tộc canh giữ ngoài phòng giam không rõ vì sao Phó Thư Bảo lại thả bốn tù nhân quan trọng này ra, nhưng hẳn đành phải nghe lệnh Phó Thư Bảo - người lãnh đạo tối cao tại Hắc Thạch Thành này.

Trong khi chiến sĩ Độc Lang Tộc thả người, Phó Thư Bảo xoay người đi xuống mật thất phía dưới.

Bốn vách tường mật thất ngầm đều dùng đá lớn để xây dựng, trên đỉnh cũng đều là đá, chỉ có một cánh cửa sắt rất dày làm lối ra vào. Mở cửa sắt, một không gian trống trải nhất thời lộ ra trước mắt.

Lúc đầu, khi nông trường còn chưa hoạt động, trong mật thất này cất giữ thóc giống từ Độc Lang Tộc mang tới, bây giờ thóc giống đã được gieo xuống ruộng, không gian rộng lớn bây giờ hoàn toàn trống rỗng.

Nhìn xung quanh một chút, trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Đổ đầy nước, sau đó dùng lực lượng Nguyên Tố Lực đóng băng rồi dùng hộp chế tạo khối băng, ngay ngắn xếp chồng lên nhau, cứ như vậy, nhiệt độ tổng thể sẽ hạ xuống. Mỗi lần xếp chồng thêm một khối băng, nhiệt độ ở đây lại giảm đi một chút, như vậy, sẽ đơn giản tạo thành kho đông lạnh.

Kế hoạch là vậy, chỉ là không biết có thể trong hoàn cảnh nhiệt độ cực thấp mà hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham hay không mà thôi.

Bốn người Ngã Mễ Đại Na rất nhanh đi lấy bốn thùng nước gánh nước, để giám sát đám người Ngã Mễ Đại Na, chiến đội Độc Lang Tộc lại phái ra năm mươi chiến sĩ, những chiến sĩ này không hề nhàn rỗi, cũng đều lấy thùng nước gánh nước đổ vào mật thất ngầm.

- Phó Thư Bảo, người ở bên ngoài phơi nắng gặp sự cố sao? Người muốn nhiều nước như vậy làm gì?

Liên tiếp gánh vài thùng nước, lại phát hiện Phó Thư Bảo đổ nước vào bốn vách tường, tiếp đến vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực đóng băng, trong lòng Ngã Mễ Đại Na tràn ngập nghi hoặc. Cũng là Luyện Lực Sĩ, nhưng nàng không nhận ra nửa điểm môn đạo nào.

Rầm! Cánh tay vung lên, nước trong thùng nước giồng ngàn vạn chiến sĩ biết nghe lời, từ trong thùng nước nhảy dựng lên theo phương hướng cánh tay Phó Thư Bảo phát, toàn bộ áp tới vách tường đá. Trong khoảnh khắc, một luồng năng lượng lạnh lẽo từ trên cánh tay Phó Thư Bảo phát ra, tiến nhập vào nước trên vách tường đá khiến chúng chưa kịp chảy xuống đã bị đông cứng thành băng.

- Chơi đùa chút không được sao?

Sau khi động tác đóng băng kết thúc, Phó Thư Bảo quay đầu lại, có chút trêu chọc nói.

- Ta sẽ điều tra ra người đang làm gì... Hãy chờ xem.

Trong lòng Ngã Mễ Đại Na âm thầm nói, nét mặt dường như lại muốn đoạt được chút tin tức có giá trị từ miệng Phó Thư Bảo:

- Được rồi, Phó công tử, sư phụ ta có khỏe không?

- Rất khỏe, ăn nhiều cũng không mập.

Vừa nói, Phó Thư Bảo vừa đóng băng nước trong thùng, động tác vô cùng mau lẹ và thành thực. Băng trong mặt thất càng lúc càng nhiều, không khí cũng từ từ trở nên lạnh lẽo.

- Băng Nguyên Tĩnh Tâm Các, chẳng lẽ không có người tìm đến gặp sư phụ ta sao?

Đây là chuyện Ngã Mễ Đại Na muốn biết nhất.

Lúc này đã thấy Phó Thư Bảo xoay người lại, vung tay lên, một thùng nước lớn nhất thời dội về phía Ngã Mễ Đại Na. Rầm một tiếng, Ngã Mễ Đại Na vốn mang trên mặt vẻ tươi cười nịnh bợ chờ đáp án nhất thời bị nước đổ ướt sũng.

- Đừng nghĩ rằng ta là người vui tính mà biến ta thành kẻ ngu, nói cho người hay, bây giờ người không có bất cứ giá trị lợi dụng gì đối với ta, ngược lại là một phiền toái lớn, người hiểu ý của ta chứ?

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói.

Đạo lý Phó Thư Bảo nói, Ngã Mễ Đại Na há lại không hiểu, trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng nhất thời biến sắc. Một người không có giá trị lợi dụng, đồng thời lại là một người đại phiền toái tùy thời có thể tiết lộ bí mật về Thanh Thủy Tông chủ, đổi lại là nàng, e rằng nàng sớm đã giết người diệt khẩu, triệt để giải quyết vấn đề sau này. Phó Thư Bảo tới tận bây giờ vẫn chưa giết nàng, chỉ là vì thiện tâm của hắn mà thôi. Nhưng nếu như nàng lại muốn dò xét hắn lần nữa, uy hiếp tới Hắc Thạch Thành của hắn, kết quả của nàng chỉ có con đường chết mà thôi. [/CHARGE]

285. Chương 285

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 285: Biến thái

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo nói:

- Còn đứng đây làm gì? Còn không mau đi gánh nước? Không muốn phơi nắng thông khí, mà muốn ở trong lao tù hả?

Cái miệng nhỏ của Ngã Mễ Đại Na giật giật, muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng lại nuốt trở về. Cùng với đám người La Kiệt ra ngoài gánh nước.

Nhìn La Kiệt và Ngã Mễ Đại Na rời đi, trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Ngoại trừ giết chết, còn biện pháp nào khác giải quyết những đại phiền toái này không? Thực sự làm ta đau đầu a.

Phiền toái Ngã Mễ Đại Na đến từ Băng Nguyên Tinh Tâm Các, phiền toái La Kiệt đến từ đệ nhất thế gia, còn có quan hệ với Xà Nhân Tộc, lại còn hai sát thủ đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã. Muốn xử lý những vấn đề vướng tay vướng chân này, thực sự không có trí tuệ và năng lực nhất định sẽ không thể giải quyết được.

oOo

Hơn năm mươi người gánh nước, vừa vận nông trường ngập nước, lần này lượng nước đạt tới nghìn cân. Cứ như vậy cuộn cuộn không ngừng gánh nước tới tầng hầm ngầm, lại được Phó Thư Bảo lợi dụng lực lượng Nguyên Tố Lực đông lại thành băng. Khoảng nửa ngày trôi qua, toàn bộ tầng hầm ngầm đã biến thành hầm băng, bốn vách tường và phần nóc kết thành tầng băng dày đặc, tài liệu bằng đá trước kia cũng không nhìn thấy nữa, có thể thấy được chỉ là tầng băng trắng xóa.

Ngoại trừ bốn vách tường và phần nóc, trên mặt đất tầng hầm ngầm đã thả ra không dưới nghìn khối băng lạnh buốt. Cũng không phải tùy ý đặt bừa, Phó Thư Bảo để từng khối băng lạnh buốt đặt ở vị trí bốn góc và trung tâm, thông đạo duy nhất, hai bên cửa sắt cũng có. Làm như vậy chủ yếu xuất phát từ mục đích cần không khí lưu thông, hạ nhiệt độ, sau đó trong thời gian lưu thông sẽ phân biệt trải qua năm tầng băng trôi nổi, cứ như vậy, không khí trên mặt đất tầng hầm ngầm chính là gió lạnh. Ngoài ra, mỗi một khối băng ít nhất đều nặng hơn năm trăm cân, tổng cộng đạt hơn mười vạn cân, vậy là đủ rồi.

- Chúng ta gánh nước nửa ngày, hẳn cngx phải có khen thưởng chứ? Để chúng ta chúng ta tắm nước nóng, mặc y phục sạch sẽ...Được không?

Ngã Mễ Đại Na dùng nhãn thần gần như cầu xin nhìn Phó Thư Bảo. Nàng biết tùy thời điểm nên nói như thế nào, để Phó Thư Bảo loại người ăn mềm không ăn cứng đồng ý nàng.

Yêu cầu như vậy không quá phận, Phó Thư Bảo liền gật đầu:

- Có thể, bất quá nếu như không thành thật đừng trách ta không khách khí.

- Có cần thiết phải vậy không?

Ngã Mễ Đại Na cười khanh khách nói:

- Có ăn có chỗ ở, còn có nước nóng để tắm, người thả ta đi ta cũng không đi.

Khóe miệng La Kiệt nhếch lên nụ cười hèn mọn, trong lòng thầm nghĩ:

- Trước đây ta đã sai lầm khi coi nàng là nữ tử phong tư trác việt, không ngờ lại thấp hèn như vậy, mẹ kiếp, lão tử đúng là mất mù.

Nếu như hắn biết ông cha La Nghiêm của hắn và Ngã Mễ Đại Na có quan hệ, e rằng lúc này đã bắt đầu buồn nôn rồi.

- Các người thì sao?

Phó Thư Bảo nhìn về phía tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất.

Thập Tứ nói:

- Chúng ta lại có yêu cầu khác.

- Là yêu cầu gì?

Phó Thư Bảo thản nhiên hỏi.

-Là... Mạng người!

Sau khi chữ “mạng” thoát ra khỏi miệng, Thập Tứ chỉ cách Phó Thư Bảo ba bước đột nhiên xoay tròn gánh trong tay, rầm một cái đánh về phía bộ hạ của Phó Thư Bảo. Cùng lúc đó, Thập Thất cũng quăng đòn gánh trong tay, chuẩn xác chém vào cổ Phó Thư Bảo.

Phối hợp thập phần ăn ý, trong tình huống bất ngờ không phòng bị, tuy lực lượng tu vi trên người bị được vật trói buộc, nhưng lực lượng tay chân bản thân vẫn như trước không thể khinh thường, cho nên, thủ đoạn giết người sấm sét như vậy cho dù là một Lực Sĩ cũng phải mất mạng, xương cốt đứt đoạn!

Phòng trên sẽ không phòng được dưới, chiến sĩ Độc Lang Tộc tại hầm băng cách đó khá xa, nước xa không thể cứu được lửa gần, trong nháy mắt nguy cơ chợt hiện!

Nhưng ngay khi đám chiến sĩ Độc Lang Tộc đều hành động, cũng toát mồ hôi lạnh thay Phó Thư Bảo, chỉ thấy khoe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên tia mỉm cười, tiếp đến khuỷu tay vung lên ngăn cản đòn gánh của Thập Thất đánh về phía cổ. Mà đối với chỗ yếu hại của hắn, hắn liếc mắt nhìn còn không kịp, đừng nói là phòng bị.

Rắc rắc!

Hai đạo âm hưởng giòn tan truyền tới, nhưng không phải khuỷu tay Phó Thư Bảo gãy, hay chỗ yếu hại của hắn xảy ra vấn đề, mà là đòn gánh trong tay Thập Tứ và Thập Thất.

Đòn gánh trong tay Thập Thất gãy ngược lại còn có thể khiến người ta có thể lý giải và tiếp nhận, bởi vì khuỷu tay là chỗ cực kỳ cứng rắn, nếu như cộng thêm lực lượng hộ thể, đòn gánh gãy cũng không phải điều gì ngạc nhiên, thế nhưng, tiểu đệ đệ phía dưới cũng đánh gãy một cây đòn gánh, vậy...

Một kích thất bại, Thập Tứ và Thập Thất bay nhanh về phía sau. Trên mặt hai tỷ muội đồng thời hiện lên tia thần sắc kinh dị, thực sự, khiến bọn nàng giật mình nhất đó chính là đòn gánh đánh về hạ thể của Phó Thư Bảo, độ rạn nứt không ngờ so với cây đòn gánh đánh trúng khuỷu tay còn lợi hại hơn!

Nếu như Thập Tứ và Thập Thất biết tiểu đệ đệ của Phó Thư Bảo được trải qua thạch tra của Linh Vãn Thạch cường hóa, e rằng lúc các nàng hạ thủ sẽ chọn phần mềm yếu tương đối dày mà không chọn nơi tưởng như yếu hại, kỳ thực biến thái tới cực điểm.

Trong không gian khép kín, hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất chỉ có đường lui duy nhất đó là cửa sắt, nhưng lúc này đã bị chiến sĩ Độc Lang Tộc trấn thủ.

- Thiếu gia đối xử phóng khoáng, hai người đề tiện các người không ngờ dám hạ độc thủ! Giết bọn chúng!

Phó đội trưởng Độc Nhất Minh quát lớn, chiến đao trong tay vù vù chém về phía cổ trắng của Thập Tứ.

Trước khi động thủ Thập Tứ và Thập Thất đã biết kết quả như vậy, hai tỷ muội cùng lúc nhắm mắt lại, chờ chiến đao chém tới.

- Dừng tay!

Phó Thư Bảo đột nhiên ngăn cản chiến sĩ Độc Lang Tộc chém tới.

- Thiếu gia, bọn họ...

Độc Nhất Minh thật không ngờ Phó Thư Bảo ở phía sau lại ngăn cản mình chém chết hai nữ sát thủ tùy thời đều ngầm hại tính mệnh hắn.

- Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Hai người này còn có ích, không thể giết các nàng.

- Có ích, có lợi ích gì?

Độc Nhất Minh có vẻ càng kinh ngạc.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Dưới tình huống lực lượng bị được vật trói buộc vẫn có thể phát huy thủ đoạn giết người lợi hại, không biết sau khi giải được vật, giao cho các nàng vũ khí, để các nàng tới giết ta, sẽ là tình huống thế nào?

Một đoàn chiến sĩ Độc Lang Tộc trợn trừng mắt, chẳng lẽ hạ thể bị đòn gánh đập trúng, thiếu gia liền có sở thích đặc thù rồi?

- Uhm.

Phó Thư Bảo đối với phản ứng của mọi người xem như không thấy, còn nói thêm:

- Ngày mai, ngày mai ta sẽ để Độc Âm Nhi giải độc và giao cho các nàng vũ khí, để các nàng đường đường chính chính tới giết ta.

Đường đường chính chính, đám người Độc Nhất Minh triệt để hết chỗ nói.

- Phó công tử, người muốn lợi dụng hai tỷ muội sát thủ rèn luyện thực lực chiến đấu của người?

Trong lúc kinh ngạc, Ngã Mễ Đại Na liền thốt lên một câu.

Phó Thư Bảo chỉ cười không nói. Bất quá, nữ nhân thông minh Ngã Mễ Đại Na thực sự đã đoán trúng tâm tư hắn, với sức chiến đấu Thập Tứ và Thập Thất vừa mới biểu hiện, nếu như khôi phục thực lực các nàng, có thể nói là hai đối tượng bồi luyện tuyệt hảo. Hai nữ sát thủ này không chút kiêng kỵ đối với hắn, một cơ hội nhỏ cũng muốn lấy mạng hắn, chuyện này không cần bàn cãi chính là điều kiện tốt nhất để hắn đề thăng năng lực chiến đấu.

- Hừ! Nếu như người dự định như vậy, vậy người chịu chết đi!

Thập Tứ lạnh lùng nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cho các người có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ mà các người không hoàn thành, các người chẳng lẽ không có một chút cảm kích, hay là mỉm cười với ta sao?

Sắc mặt Thập Tứ và Thập Thất càng thêm băng lãnh.

286. Chương 286

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 286: Luyện chế nguyên tố hỏa tinh túy

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Mang các nàng vào lao ngục, lưu bốn người bảo vệ cửa sắt, bất luận kẻ nào cũng không được đi vào.

Phó Thư Bảo nói.

- Tuân mệnh, thưa thiếu gia.

Độc Nhất Minh lập tức đá một cước lên mông Thập Tứ, thiếu gia đối với các nàng có lòng thương hại, thế nhưng hắn lại không có nửa điểm.

Trong hầm băng chỉ còn lại một mình Phó Thư Bảo, cửa sắt đóng chặt, nhiệt độ bên trong đột nhiên giảm xuống không ít.

Tiếp đến, chính là thời gian hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham.

Nhiệt độ trong hầm băng không phải nhiệt độ Phó Thư Bảo muốn, trong kế hoạch của hắn nhiệt độ như vậy ít nhất còn cần giảm xuống vài lần nữa.

Lấy nguyên tố thủy làm chính, còn lực lượng Nguyên Tố Lực làm phụ trợ chậm rãi phóng thích, càng không ngừng khiến nhiệt độ trong hầm băng giảm xuống. Khiến không khí trở nên lạnh lẽo, tiếp đến nước kết

thành băng, đối với lực lượng Nguyên Tố Lực tăng thứ ba mà nói, không cần bàn cãi chính là thao tác rất đơn giản.

Sau một hồi làm việc, nhiệt độ lúc trước giảm xuống mười lần, ngay cả hơi nước trong không khí dường như cũng đông lại thành băng, đặt mình trong hầm băng trắng xóa, tùy tiện hô hấp một ngụm không khí, hàn lãnh thấu xương thâm nhập cốt tủy giống như trong nháy mắt có thể khiến người đông lạnh thành băng.

Không có nhiệt kế, nhưng dựa vào kiến thức tương quan, Phó Thư Bảo đã tính ra nhiệt độ trong hầm băng đại khái là -80 độ!

Đây thực sự là nhiệt độ cực thấp, nhân loại không thể sinh tồn!

Hầm băng hàn lãnh khiến Phó Thư Bảo run run, mỗi lần nhắm mắt lại, mí mắt lại khó mở ra. May mắn là, lực lượng Nguyên Tố Lực hình thành tầng bảo hộ đối với nội tạng và mạch máu trong cơ thể hắn, bằng không, đặt mình trong hoàn cảnh cực đoan này, hắn chắc chắn sẽ bị đông chết.

- Không ngờ lực lượng Nguyên Tố Lực có uy lực như vậy, nếu như lực lượng tu vi tiến nhập cảnh giới càng cao, lại càng kinh khủng a, xem ra không nên nghĩ những thứ này không có quan hệ gì, ta phải thử nghiệm một chút, trong hoàn cảnh hàn lãnh cực đoan có thể hấp thụ nguyên tố hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham hay không?

Quét sạch tạp niệm trong lòng, Phó Thư Bảo định thần lấy ra Viêm Hỏa Linh Tham.

Viêm Hỏa Linh Tham vừa xuất hiện, nhiệt năng khuếch tán xung quanh, không khí hàn băng xung quanh gặp phải nguồn nhiệt liền tự động tụ tập về phía Viêm Hỏa Linh Tham hình thành một quá trình triệt tiêu.

Để Viêm Hỏa Linh Tham lơ lửng trước mắt, lại vận dụng lực lượng Nguyên Tố Lực duy trì không khí hàn băng đang vận chuyển và tiêu hao, dưới tình huống như vậy, tuy cách Viêm Hỏa Linh Tham gần một thước, nhưng Phó Thư Bảo vẫn cảm giác nóng bức khó chịu. Nhiệt năng của Viêm Hỏa Linh Tham bị hạn chế trong khoảng một thước, hình thành không gian tương đối ấm áp. Đặt mình trong khoảng không gian này, Phó Thư Bảo không cảm giác hàn lãnh thấu xương, cũng không cảm giác nóng rực từ Viêm Hỏa Linh Tham tạo lên.

- Trực tiếp hấp thụ sẽ gặp nguy hiểm, đây là nguyên nhân Luyện Lão ngăn ta hấp thụ, như vậy, dựa theo suy đoán của ta trước đây, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cả đời nghiên cứu Luyện Thiên Thần Quyển, cho nên Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa nhất định có liên quan tới tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển, như vậy...

Không suy nghĩ nhiều, Phó Thư Bảo đã thông suốt, song chưởng từ từ giơ lên, lòng bàn tay đẩy về phía trước, khi tiếp cận Viêm Hỏa Linh Tham, hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa từ lòng bàn tay bỗng nhiên bùng lên. Hỏa diễm hoa mỹ, hầm băng hàn lãnh cực đoan, còn có Viêm Hỏa Linh Tham phát huy nhiệt năng kỳ diệu, tất cả tạo thành một bức tranh quỷ dị.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vừa xuất hiện, Viêm Hỏa Linh Tham đột nhiên xảy ra biến hóa diệu kỳ.

Một tia nguyên tố hỏa tinh túy giống như tia máu chậm rãi thấm thấu ra. Tình cảnh giống như con rắn nghìn vạn năm yên lặng đột nhiên thức tỉnh từ viên ngọc quý tự do đi ra.

Một tia nguyên tố hỏa tinh túy du dương bên ngoài, không khí xung quanh nhất thời trở nên rực nóng. Những tảng băng đặt tại trung tâm hầm băng bắt đầu hòa tan với tốc độ kinh người. Phó Thư Bảo ngồi đối diện Viêm Hỏa Linh Tham càng cảm thấy khó chịu, loại nhiệt năng quỷ dị này dường như khiến mạch máu hắn bốc hơi!

Phó Thư Bảo cũng không dám tùy tiện hấp thụ tia nguyên tố hỏa tinh túy giống như tia máu, lúc đầu hắn sử dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thử qua một chút, sau khi trải qua quan sát Viêm Hỏa Linh Tham phản ứng, tiếp đến tìm kiếm phương pháp hấp thụ đúng đắn. Thế nhưng, vấn đề vướng tay này liền được giải quyết ngay khi Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vừa xuất hiện.

Trong lòng kinh hãi, đây chính là lúc suy xét có nên ngưng hẳn loại hành động nguy hiểm này hay không, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tự động kéo dài, giống như linh xà cuốn lấy tia

nguyên tố hỏa tinh túy. Ngay lập tức, Nguyên Tố Hỏa bắt đầu tham lam thiêu đốt tia nguyên tố hỏa tinh túy.

Cùng lúc một cỗ nhiệt lưu âm áp từ lòng hai bàn tay xuôi xuống cánh tay, thông suốt trong cơ thể. Nhiệt năng quý dị tiêu thất, không khí quanh thân trở nên bình thường, tảng băng trong hãm ngừng tan chảy và bộ phận tan thành nước rất nhanh lại đông cứng thành băng.

Mỗi khi Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bùng cháy đều truyền vào cơ thể Phó Thư Bảo một cỗ nhiệt lưu âm áp, toàn bộ quá trình, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa giống như cái miệng ăn cơm, còn nguyên tố hỏa tinh túy giống như thức ăn hợp khẩu vị.

Trên thực tế, mỗi một tia nguyên tố hỏa tinh túy đều giống như tia máu, bất luận là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt thể nào đi nữa, nó cũng không biến mất, không bị thôn phệ. Năng lượng ẩn chứa bên trong khiến hãn lúu lưỡi không thôi.

Thời gian chậm rãi trôi đi, khoảng chừng thời gian bốn đồng hồ cát, Phó Thư Bảo rút cục ngừng vận dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, thứ nhất là vì hãn cảm thấy mệt mỏi, thứ hai là hãn cảm thấy mình đã “Ăn no”, nếu như tiếp tục thân thể hãn sẽ không thể chống đỡ.

Ngay khi Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa rời khỏi tia nguyên tố hỏa tinh túy, Phó Thư Bảo bỗng nhiên phát hiện, màu đỏ tươi trên nguyên tố hỏa đã âm đạm đi không ít!

- Ô, có chuyện gì xảy ra?

Phó Thư Bảo giật mình không hiểu.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa biến mất khỏi lòng bàn tay, tia nguyên tố hỏa tinh túy cũng biến mất khỏi bên ngoài Viêm Hỏa Linh Tham, quay trở về Viêm Hỏa Linh Tham. Quan sát thể tích Viêm Hỏa Linh Tham, bất chợt phát hiện thể tích của nó ít nhất đã giảm một phần mười.

- Lẽ nào ta hấp thụ một phần nguyên tố hỏa tinh túy, nguyên tố hỏa phát sinh biến hóa, ánh sáng đỏ tươi nhạt đi. Loại biến hóa này tồn tại chân thực như vậy, không biết Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tăng lên hay giảm?

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, Phó Thư Bảo thu hồi Viêm Hỏa Linh Tham vào Luyện Trữ Vật Giới, sau đó lại tiếp tục dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt nguyên tố hỏa tinh túy lần nữa.

Giống như lần trước, nguyên tố hỏa vốn màu đỏ tươi đã trở nên lờ mờ, mức độ cực kỳ rõ ràng.

- Như vậy xem ra, lấy một tia nguyên tố hỏa tinh túy bị ta hấp thụ mất một phần mười mà xét, toàn bộ Viêm Hỏa Linh Tham có sáu tia nguyên tố hỏa tinh túy, ta đại khái cần dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện hóa sáu mươi lần, thì nguyên tố hỏa vốn màu đỏ tươi sau ba mươi lần luyện hóa sẽ biến thành vô sắc!

Tính ra kết quả, Phó Thư Bảo càng thêm kinh ngạc.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa màu đỏ tươi trở nên lờ mờ, biến thành mạnh hay yếu đơn giản chỉ cần dùng Thiết Sa Quyền thử nghiệm, Thiết Sa Quyền dùng nguyên tố hỏa làm nhân tố chính, cộng thêm bốn loại lực lượng nguyên tố làm phụ trợ.

Bình tĩnh đứng thẳng để lực lượng nguyên tố hỏa tập trung lên song chưởng, Phó Thư Bảo dùng song chưởng đánh mạnh lên một tảng băng.

Thiết Sa Quyền là một quyền vô cùng đơn điệu.

Không chỉ đơn điệu, thậm chí có thể nói là một quyền xấu xí, khi vừa vung lên, không khí quanh người đột nhiên phát ra âm hưởng vù vù. Ngay lập tức, một cỗ nhiệt lưu đột nhiên vây quanh nắm tay, năng lượng cực nóng bao quanh cánh tay khiến quyền phải của hãn tự thiêu đốt! thể nhưng, mất thường lại không cách nào thấy được loại hỏa diễm này! Chỉ là quỹ tích nó trùng kích tạo lên một cỗ sóng nhiệt nhân nhật và tảng băng trong không khí sản sinh dấu hiệu tan rã.

Ầm! Khối băng ứng với quyền đến nổ tung, bạo liệt tan rã, mảnh băng bắn ra xung quanh, nhưng còn chưa bay được một thước thì đã trực tiếp tan biến thành nước!

Thiết Sa Quyền Trùng quyền đánh tan khối băng trên dưới một trăm cân cũng không có gì ngạc nhiên, nhưng sau khi khối băng nổ tung thì mảnh băng hòa tan thành nước, trước đây bất luận thế nào cũng không làm được. [/CHARGE]

287. Chương 287

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 287: Viêm Chi Thiết Sa Quyền

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Sững sờ nhìn quyền phải của chính mình, Phó Thư Bảo hồi lâu vẫn không hồi phục lại tinh thần. Chẳng qua, hắn đã nhận được đáp án. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa biến trở nên mờ nhạt, cũng không phải yếu đi, mà càng mạnh hơn.

Vẫn vẹn chỉ luyện hóa một phần mười một tia nguyên tố hỏa tinh túy đã có uy lực như vậy, như vậy, sau khi luyện hóa hoàn toàn sáu tia nguyên tố hỏa tinh túy, sẽ uy lực tới mức nào?

Đây là chuyện khiến người ta tràn ngập mong chờ. Cùng lúc, Phó Thư Bảo bởi vậy liên tưởng đến rất nhiều chuyện.

- Như vậy xem ra, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong trước kia nghiên cứu Viêm Hỏa Linh Tham chỉ là một bộ phận trong đó, bởi vì nó liên quan tới việc biến Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trở nên cường đại, mà bốn loại lực lượng nguyên tố khác cũng quan trọng ngang nhau, như vậy, Viêm Hỏa Linh Tham xem như nguyên tố hỏa, bốn loại linh tài nguyên tố cực đoan khác là cái gì?

Không cần bàn cãi, Luyện Thiên Thử từng nói qua, còn có bốn loại linh tài nguyên tố cực đoan sánh ngang với Viêm Hỏa Linh Tham, bất quá, nó cũng không biết bốn loại linh tài nguyên tố cực đoan kia là vật gì, mà nếu như thu được toàn bộ năm loại nguyên tố cực đoan liên quan, thậm chí có thể đột phá cảnh giới cao nhất hiện nay con người biết tới, cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực! Đây chính là điều Phó Thư Bảo nghĩ tới.

Chẳng qua, đạt được Viêm Hỏa Linh Tham cũng giống như giẫm phải phân chó, thuộc về vận khí, muốn thu thập được đầy đủ năm loại nguyên tố cực đoan há có thể dễ dàng vậy sao?

- Cần suy nghĩ kỹ hơn, trước hết ta cần phải hấp thu toàn bộ nguyên tố hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham.

Khóe miệng nhếch lên một tia cười khổ, Phó Thư Bảo lắc đầu quét sạch tạp niệm trong lòng. Có vài thứ có thể ngộ không thể cầu, cần tùy thuộc vào duyên cơ.

Lại đánh ra vài quyền, sau đó Phó Thư Bảo lại khiến tảng băng trong hầm băng bị hòa tan khôi phục như cũ mới rời khỏi hầm băng.

Đi ngang qua lao tù ngầm, bốn tù nhân thân phận đặc thù lại chuyển ánh mắt tập trung trên người Phó Thư Bảo.

- Phó Thư Bảo, người giam giữ ta lâu như vậy, lẽ nào cha ta không phái người tới tìm ta sao?

Hai tay La Kiệt cầm lấy lưới sắt, trong mắt tràn ngập hận ý hỏi thăm.

- Có a.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tú Quốc rộng lớn như vậy, cha người muốn tìm người, e rằng cần rất nhiều thời gian, mặt khác, La gia các người bình thường làm không ít việc táng tận lương tâm, cừu nhân khắp thiên hạ, muốn tra xét được ta sợ rằng còn phải hao tổn rất nhiều thời gian.

La Kiệt cả giận nói:

- Ta không tin trong La gia ta không ai nghĩ tới việc này có liên quan đến Phó Thư Bảo người!

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói:

- La gia các người có không ít môn khách, trong đó cũng có rất nhiều người mưu trí cao thâm, bất quá Kiệt thiếu gia người lẽ nào đã quên, ngày người gặp chuyện không may, chính là ngày gã Suất Phu Tư Cơ La Tư Quốc tại Ôn Tuyền quán mở đại hội nội y, đối tượng cha người hoài nghi lớn nhất chính là Suất Phu Tư Cơ kia, cho nên việc này không liên quan tới ta.

- Người...

La Kiệt nhất thời chán nản đứng sững sờ tại chỗ. Suất Phu Tư Cơ kia chính là người Phó Thư Bảo bịa đặt, La gia cho dù nắm giữ thực lực lớn cũng không thể tìm được người căn bản không tồn tại, hơn nữa trong ngày gặp chuyện không may, Tú Ngọc công chúa cũng ở đó, nàng bây giờ đã là Nữ Hoàng Đế của Tú Quốc, cho dù La gia lớn mật gấp vạn lần cũng không dám dò xét nàng?

- Kiệt thiếu gia, ta khuyên người từ bỏ tâm tư mong đợi người nhà người tới cứu thì hơn, nếu như người biểu hiện tốt, ta nhất định sẽ giảm hình phạt đối với người, sớm cho người ra khỏi lao tù.

La Kiệt lại suy nghĩ, ngày hấn ra tù hơn phân nửa chính là ngày hấn quy tiên. Phó Thư Bảo là loại người gì, có thủ đoạn gì, hấn dùng ngón chân cũng có thể nghĩ được ra. Vừa nghĩ như vậy nhân thần hấn nhất thời ảm đạm đi rất nhiều.

- Phó Thư Bảo người nói thật chứ?

Thập Tứ hỏi.

- Người nói chính là chuyện ta sẽ lệnh người giải trừ được vật khổng chế các người, để các người cầm vũ khí tới giết ta sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Đương nhiên là việc này?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đương nhiên là thật, ngày mai tự nhiên có người mang các người ra ngoài, cho các người giải được và vũ khí.

Nói xong, Phó Thư Bảo hiên ngang rời đi.

Khi cánh cửa lao tù ngậm vang lên tiếng đóng cửa, tất cả đều khôi phục trạng thái trầm tĩnh.

Qua hồi lâu Thập Tứ mới nói:

- Chính hấn tự tìm cái chết! Hai tỷ muội chúng ta liên thủ, cho dù Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực cũng không thể sống, hấn chỉ là một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, dựa vào cái gì mà dám làm như thế?

Thập Thất nói:

- Tỷ tỷ, mặc kệ lòng hấn nghĩ thế nào, hay có âm mưu gì, chúng ta chỉ quan tâm tới việc giết chết hấn, hoàn thành nhiệm vụ, cho dù ta chết không nuôi tiếc.

Thập Tứ thở dài một hơi:

- Cũng chỉ có thể như vậy, chúng ta chậm trễ không hoàn thành nhiệm vụ trở về, dựa theo nguyên tắc chắc chắn đã có người mới chấp hành nhiệm vụ ám sát Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo dù sao cũng sẽ chết, nếu vậy, lòng ta cũng giải trừ không ít oán hận.

Hai tỷ muội vừa nói chuyện, Ngã Mễ Đại Na khẽ cười một tiếng:

- Ta nói với hai người các người biết, các người nghĩ Phó Thư Bảo quá đơn giản có lẽ chính là nguyên nhân các người bị hắn giam cầm tại đây? Hắn cho các người thuốc giải và vũ khí để các người tới giết hắn, vậy nhất định hắn có thủ đoạn đối phó với các người, các người cần thương lượng kỹ một chút, nghĩ ra kết hoạch giết người chu đáo chặt chẽ mới được.

Thập Tứ lạnh lùng nói:

- Chuyện của chúng ta không cần người quan tâm, chúng ta dù chết trong tay Phó Thư Bảo cũng không có gì, nhưng thực ra người không khác gì chó vẫy đuôi mừng chủ, nhìn vẻ mặt người ta cảm thấy buồn nôn!

Ngã Mễ Đại Na cả giận:

- Hai kẻ ngu ngốc! Ta chỉ cố ý giả vờ, ta còn muốn giết hắn còn hơn hai người các người! Thế nhưng, các người ngẫm lại xem, ngay cả sư phụ ta cũng thua trong tay hắn, năng lực của hắn há có thể đơn giản như hai người các người nghĩ?

Thập Tứ và Thập Thất quả nhiên không phản ứng đối với Ngã Mễ Đại Na. Tính cách quái gở và ngạo khí giết là giết, không phải Ngã Mễ Đại Na có thể lý giải và tưởng tượng.

La Kiệt lại không nhịn được mắng một câu:

- Ngã Mễ Đại Na, ta trước đây lầm tưởng nàng là một nữ trung hào kiệt, không ngờ nàng chỉ là chó vẫy đuôi mừng chủ, bây giờ không ngờ còn diệt uy phong La gia, nhục khí trước tiểu tử Phó Thư Bảo!

- Người cũng thật ngu ngốc, ở nơi này người đâu còn là thiếu gia gì nữa? Chỉ là kẻ ngốc mà thôi, ta dám khẳng định, trong bốn người chúng ta, người chết đầu tiên chính là người, chúng ta ở nơi này, người dựa vào thể lực của cha người cũng vô ích, bản cô nương cũng chẳng muốn nói với kẻ bất lực như người, cút sang một bên đi.

Ngã Mễ Đại Na trở thành người bị cô lập, bản thân không tìm được nơi hả giận.

- Người...

Ngay cả nữ nhân như Ngã Mễ Đại Na cũng khinh miệt La Kiệt như vậy, hắn đột nhiên giống như già thêm vài tuổi.

Phía sau cửa sắt lao tù ngầm, khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên mỉm cười.

Hành động nghe trộm thực không có văn hóa, nhưng chính là cách thức tốt nhất nắm giữ nội tâm người khác, đặc biệt là địch nhân ngày đêm muốn mưu tính lấy mạng của hắn.

Độc Nhất Minh nhẹ giọng nói:

- Thiếu gia, Ngã Mễ Đại Na kia tuyệt đối là nữ nhân thâm độc như rắn rết, không bằng ta để các huynh đệ giáo huấn một chút?

Phó Thư Bảo lại lắc đầu:

- Để các nàng ngủ đi, các người trông coi cẩn thận nơi này là được.[/CHARGE]

288. Chương 288

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 288: Bồi dưỡng Huyền Tâm nho

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Trong Hắc Thạch Thành, Hồng Hồng giáp thị vệ đoàn của Chi Ni Nhã đang bận rộn chỉnh sửa lại chỗ Huyền Tâm nho trộm được từ sa mạc Vô Thủy trở về. Ngày xưa cầm đao cầm kiếm, bây giờ cầm kéo, tư thế của đám nữ thị vệ này vẫn oai hùng, tự nhiên ứng tâm đắc thủ. Cảnh tượng cũng ồn ào náo nhiệt vô cùng.

Phó Thư Bảo vừa xuất hiện, đám cô nương của Hồng Hồng giáp thị vệ đoàn đều không đứng dậy thi lễ, chỉ cười hì hì liên tục, cố ý dùng nụ cười và nhan sắc để trêu đùa hấn. Phó Thư Bảo biết, đây hiển nhiên là chuyện mà Chi Ni Nhã không để tâm, bằng không thì đám nữ thị vệ này cũng sẽ không làm như vậy.

- Bảo ca, chỗ Huyền Tâm nho này quả thật thần kỳ, mùi vị của nó lại cực ngon.

Độc Âm Nhi cười nói.

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc hỏi:

- Cái gì, chẳng người đã ăn hết Huyền Tâm nho rồi?

- Nhìn dáng vẻ khấn trương của người kìa, không phải chỉ là mấy trái Huyền Tâm nho thôi sao? Nếu ta ăn hết thì Chi Ni Nhã cũng ăn hết, chẳng qua, trước đó chúng ta đã phục dụng giải được, không có chuyện gì cả.

Độc Âm Nhi nói.

Phó Thư Bảo cố nhịn cảm giác đau lòng, nói:

- Ném thôi thì cũng không nói làm gì, nhưng những trái nho đó là dùng để bồi dưỡng hạt giống Huyền Tâm nho thuần chủng, không thể ăn tiếp, đợi sau này khi sân trồng nho của chúng ta thu hoạch, các người thích ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu... Trở về ta sẽ đem Huyền Tâm nho này bồi dưỡng ngay.

Nam nhân nhà mình khấn trương như vậy là vì nho của hấn chứ không phải sợ nữ nhân của mình ăn hết nho sẽ xảy ra phản ứng không tốt gì, điều này khiến Độc Âm Nhi trợn mắt một phen.

Phó Thư Bảo ôm lấy vai Độc Âm Nhi, ôn nhu nói:

- Âm Nhi muội tử, ta muốn người đem độc tố trong người tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất giải trừ.

- Giải được cho bọn họ? Tại sao?

Độc Âm Nhi kỳ quái hỏi.

Phó Thư Bảo đem quyết định trong lòng nói ra, sau đó còn bổ sung:

- Thủ đoạn giết người của tỷ muội sát thủ này vô cùng xuất sắc, cùng thực chiến với bọn họ, ta có thể học được càng nhiều thứ hơn.

- Được rồi, ta sẽ cho chúng nữ giải được.

Độc Âm Nhi than một tiếng rồi nói:

- Có nhiều người muốn giết người như vậy, người không tăng cường năng lực thực chiến, nếu chẳng may có một ngày thị vệ của người xuất hiện vấn đề hoặc không ở bên cạnh người, vậy thì hồngбет, loại chuyện này, cho dù chết ta cũng ủng hộ.

Vốn còn tưởng Độc Âm Nhi sẽ không đáp ứng, phải phí công miệng lưỡi một phen, không ngờ nàng lại tinh tế hiểu lòng người như vậy. Trong lòng chợt cảm thấy vui vẻ, không nhịn được muốn ôm chặt lấy nàng, hôn nàng một phen. Chẳng qua, nhìn đám nữ thị vệ đang cười trộm, trên mặt lộ vẻ đồ kị thì hấn lại nhịn loại kích động này xuống.

- Ha ha, các người nhanh lên, ta về xử lý chuyện Huyền Tâm nho.

Đặt mình tại trung tâm hơn 100 nữ nhân, Phó Thư Bảo thấy đây cũng không phải là chuyện tốt, mà là chuyện xấu.

Ra khỏi Hắc Thạch Thành, đi đến nông trường, thấy Lưu Chuẩn cùng đội công tượng của hấn đang bận rộn chuẩn bị đất màu mỡ để trồng Huyền Tâm nho. Còn có một gian lều cổ dùng để cất trữ đã được xây dựng.

Tại nơi xa hơn một chút, máy bơm nước Lực Luyện Khí đang hoạt động, đem mạch nước ngầm không ngừng bơm lên trên, rót vào ao nước phạm vi mấy chục mẫu. Bồn nước như vậy đủ để tưới tiêu trên vạn mẫu lúa nước. Một bên bơm nước, một bên tưới tiêu, đây là một công tác tuần hoàn rất tốt.

Phóng mắt nhìn lại, ruộng lúa ngập nước đã bắt đầu nảy mầm một mảng xanh. Đám nông phu đang bận rộn bón phân và chỉnh sửa. Tất cả tạo thành một bức tranh khiến người khác phải động tâm. Trước kia, ở đây vẫn còn là một mảnh đất hoang. Đi trên mảnh thổ địa này, nếu không cẩn thận còn có thể bị đánh cướp nữa.

Mà thân là người thay đổi tất cả, trong lòng Phó Thư Bảo tất nhiên tràn đầy vui mừng.

- Thiếu gia, ngài đến đây, nhìn xem, đây là đất dinh dưỡng mà ngài yêu cầu.

Sau khi khách sáo một phen, Lưu Chuẩn chỉ vào vùng đất dinh dưỡng mà công tượng đang làm việc rồi nói.

- Chuyện bồi dưỡng Huyền Tâm nho thuần chủng thì dễ ta làm, nhưng chuyện chiết mầm nho thì phải để Lưu Chuẩn đại ca và đám công tượng của ngài làm rồi.

Có vết xe đổ là Độc Âm Nhi bồi dưỡng lúa nước tạt giao thất bại, Phó Thư Bảo biết dùng Luyện Nguyên Tổ Lực để bồi dưỡng mầm cây phải do hắn làm, chuyện này cũng không có biện pháp khác.

Lưu Chuẩn nói:

- Thế nhưng, chúng ta căn bản không biết chiết cây là cái gì, lại càng không biết làm a.

- Ta nói người tìm cây nho bình thường, đã tìm được chưa?

Phó Thư Bảo chợt hỏi.

Lưu Chuẩn đáp:

- Đã sớm chuẩn bị rồi, ta còn để một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực di dời, hình dáng của cây nho trước khi bị rút lên khỏi mặt đất không khác gì hình dáng cây nho đang được trồng trong vườn chúng ta.

Di dời hoàn mỹ, cũng chỉ có Luyện Lực Sĩ mới có thể làm được. Trong sa mạc nóng bức này, phương thức di dời cây nho mà vẫn còn sống là điểm vô cùng mấu chốt.

Dưới sự dẫn dắt của Lưu Chuẩn, Phó Thư Bảo đi đến vườn nho mới xây dựng. Trong đó có ít nhất 500 cây nho bình thường được di dời. Ngoài ra, mười gốc Huyền Tâm nho mà hắn trộm được từ chỗ Hồ Nguyệt Thiên cũng được trồng trong vườn, chẳng qua là tách ra trồng, đây chính là phân phó của hắn, nhằm để sau này dùng làm so sánh.

Đội công tượng của Lưu Chuẩn cũng đi vào vườn nho, đợi Phó Thư Bảo giảng giải và làm mẫu cho bọn họ.

Kỹ thuật chiết cây tại thế giới Phó Thư Bảo trước kia là một thể kỹ thuật rất phổ biến, có thể cải tiến phẩm chất nông sản, đề cao số lượng thu hoạch. Việc làm mẫu chẳng qua chỉ là lấy vài cây nho đã bị cắt ra, sau đó lại đem cành của Huyền Tâm nho đã gọt bớt, rồi cắm vào trong miệng vết cắt mà thôi.

Sau đó Phó Thư Bảo lại giảng giải chi tiết kỹ thuật chiết cây, như tri thức trừ độc, dùng bao cẩn thận bọc lại,... với đội công tượng một phen.

Nghe xong giảng giải, Lưu Chuẩn mới cười nói:

- Không ngờ kỹ thuật chiết cây này lại đơn giản như thế, quả thật kỳ quái, kỹ thuật đơn giản như thế, tại sao trước kia ta lại chưa từng nghe qua chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm cười, nói:

- Người từng nghe qua mới là kỳ quái đấy.

Tiếp theo Phó Thư Bảo lại chỉ đạo đội công tượng thao tác chiết cây, bận rộn một phen rồi hắn mới trở về trong lều cỏ. Nhắc đến cũng thật kỳ quái, đều là Luyện Lực Sĩ, vì sao chỉ có tu luyện Luyện Thiên Thân Quyền thì mới có thể bồi dưỡng mầm của thực vật phát triển chứ?

Từ góc độ năng lực mà xét, đây chính là một tính chất rất đặc biệt, có chút cảm giác thiên hạ vô song. Nhưng từ góc độ cân đối mà xét thì đây lại là vi phạm quy tắc tự nhiên, phá hoại sự cân đối tự nhiên.

Điều này đến tột cùng là tốt hay xấu?

Phó Thư Bảo không thể biết được đáp án, nhưng đối với việc bồi dưỡng mầm Huyền Tâm nho, hẳn vẫn vô cùng hứng thú.

Có lẽ, không bao lâu nữa, Huyền Tâm nho của Hậu Thổ Thành sẽ được đem đi bán khắp nơi trên thế giới. Dùng Huyền Tâm nho tạp giao để cất rượu, rượu nho càng ngon thì có tiền cũng chưa chắc có thể mua được loại rượu xa xỉ này. Đây chính là động lực khiến hắn chăm chỉ như vậy.

Từ ốc đảo của Huyền Tâm nho mang về một giỏ trúc đựng đầy Huyền Tâm nho phải đến 200 cân, cũng tương đương một vạn trái.

Đội công tượng của Lưu Chuẩn đem đất dinh dưỡng cho vào khay gỗ, sau đó lại để hai mươi trái nho vào một khay, tổng có đến 500 khay gỗ chất dinh dưỡng. Chiếm diện tích cũng không nhiều, vừa đủ thao tác.[/CHARGE]

289. Chương 289

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 289: Sát kiếm thuật

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Một phần Huyền Tâm nho dùng làm mầm thuần chủng, một phần làm chiết cây tạp giao. Có thể dự kiến là tương lai không lâu nữa, một vạn trái nho sẽ thai nghén, phát triển gấp vài lần. Điều này, cho dù chủ nhân trước kia của Huyền Tâm nho là Hồ Nguyệt Thiên có nằm mơ cũng không nghĩ ra được.

Nguyên lý này cũng giống hệt với lúa nước tạp giao trồng ở Vụ Tráo Chiểu Trạch lúc trước, sau khi tính toán, Phó Thư Bảo dẹp trừ tạp niệm trong lòng, để Luyện Nguyên Tố Lực tự nhiên phát ra, cấu tạo thành một tấm lưới, tìm đến mỗi một trái Huyền Tâm nho chôn trong đất, bắt đầu tiến hành bồi dưỡng...

Đây là một quá trình tương đối có lợi.

Trong quá trình bồi dưỡng này, Huyền Tâm nho được Luyện Nguyên Tố Lực bồi dưỡng, phẩm chất càng tốt hơn, tốc độ sinh trưởng cũng vượt nhanh quá mức quỹ định, mà Luyện Nguyên Tố Lực của Phó Thư Bảo trong khoảng thời gian này cũng trở nên càng cường đại hơn, kỹ năng khống chế càng trở nên thuần thực. Giống như việc rèn luyện cơ bắp sẽ khiến cơ bắp cường hóa, đề cao lực lượng.

Đạo lý này đã từng được ẩn chứng lúc còn ở Vụ Tráo Chiểu Trạch. Cứ như vậy, Phó Thư Bảo lại càng không dám lười biếng, cũng không thể không chuyên cần.

Tất cả đều nằm trong kế hoạch phát triển của hắn.

oOo

Sáng sớm hôm sau, xung quanh giáo trường của Hắc Thạch Thành đã đông nghịt người, có chiến sĩ của các đại đội, còn có đám gia nô và thị vệ.

Hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất được mang đến. Độc Âm Nhi đã cho bọn họ giải dược, khí tràng của hai người so với trước kia còn cường đại hơn mấy chục lần. Tỷ muội hai người đều chọn đơn kiếm do tinh cương bách luyện mà thành. Trên tay kia là một cái viên thuần kết hợp hoàn mỹ với đơn kiếm trên tay. Hai cái viên thuần đó cũng là do tinh cương bách luyện mà thành, có tính chống đỡ rất tốt.

Bộ dạng này khiến tất cả mọi người tại đường trường đều thay thiếu gia bọn của bọn hắn mà đổ mồ hôi lạnh. Bởi vì bọn họ không biết tại sao Phó Thư Bảo lại làm như thế. Nếu như chỉ đơn thuần là muốn đề cao năng lực chiến đấu, vậy tìm ai không được, hết lần này đến lần khác lại muốn tìm hai nữ sát thủ mỗi lúc mỗi nơi đều muốn giết hắn.

- Bảo bọn họ tránh ra, nhiều người đứng xem như vậy, đang xem kịch chắc?

Đứng trên tường thành Hắc Thạch Thành, chỉ thấy bên dưới đông nghịt người, Phó Thư Bảo cười khổ nói.

- Bảo bọn họ rời đi sao?

Trên gương mặt lúm đồng tiền của Độc Âm Nhi chợt hiện lên thần sắc lo lắng.

- Chiến sĩ và gia nô không được đến gần, cả Tiểu Thanh nữa, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, người không được ra tay, hiểu chưa?

Phó Thư Bảo quay đầu lại nói với khoảng không phía sau lưng.

- Vâng, chủ nhân.

Tiểu Thanh chưa bao giờ nghi ngờ mệnh lệnh của Phó Thư Bảo. Hắn ra lệnh như thế nào, hắn sẽ làm như thế ấy.

Sau khi giao phó xong, Phó Thư Bảo cũng không nhìn tới Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đang lo lắng nữa, trực tiếp đi thẳng tới giáo trường. Lúc này, chiến sĩ và gia nô nhận được mệnh lệnh cũng tản đi, cả giáo trường rộng lớn như vậy cũng chỉ còn lại Phó Thư Bảo và tỷ muội Thập Tứ, Thập Thất.

- Người can đảm lắm, nhưng người sẽ hối hận nhanh thôi.

Thập Tứ lạnh lùng thốt.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cho các người cơ hội, chẳng qua ta cũng có điều kiện.

Thập Thất hỏi:

- Điều kiện gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Mỗi ngày ta và các người đánh nhau ba lần, lần thứ nhất và lần thứ hai, tỷ muội các người chỉ có thể xông lên một người, đến lần thứ ba thì cả hai mới được cùng xông lên, nếu như lần thứ nhất và lần thứ hai, trong các người có kẻ nào không nhận được muốn gia nhập chiến cuộc, thị vệ của ta sẽ ra tay, các người hẳn cũng biết năng lực của nàng ta, các người có cùng lúc xông lên cũng không phải là đối thủ của nàng, đã hiểu ý của ta chưa?

Thập Tứ và Thập Thất liếc mắt nhìn nhau, sau khi trao đổi bằng ánh mắt, Thập Tứ mới lên tiếng:

- Ta không biết người đang giở trò gì, nhưng chúng ta cũng không quan tâm, chỉ cần người có thể cầm cự được đến trận thứ ba, chúng ta sẽ để người đầu thân mỗi thứ một chỗ.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy được rồi, chẳng qua ta còn muốn nhắc nhở các người lần cuối, nếu như đã định ra quy củ chiến đấu thì phải tuân thủ.

Thập Thất hừ lạnh nói:

- Hai tỷ muội chúng ta là người trọng tín, trận thứ nhất ta lên trước, cho dù người giết ta, tỷ tỷ của ta cũng sẽ không xuất thủ.

Tuân thủ hứa hẹn, đây chính là điều vô cùng quan trọng đối với sát thủ. Đây cũng chính là nguyên nhân mà đến tận ngày hôm nay, Thập Tứ và Thập Thất vẫn kiên trì muốn hoàn thành nhiệm vụ, tuân thủ lời hứa, thật ra cũng là một phần của tính mạng bọn họ.

Thập Thất quyết định tham gia trận thứ nhất, Thập Tứ liền lui xuống, đứng cách xa giáo trường. Khoảng cách chừng 200, 300 bước, cho dù Lực Sĩ bình thường cũng có thể ngăn cản trước khi nàng xông đến giáo trường xuất thủ, càng đừng nói là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh. Đây rõ ràng đã thể hiện nàng muốn tuân thủ lời hứa rồi.

Trong trường học chỉ còn lại hai người Phó Thư Bảo và Thập Thất.

- Vũ khí của ngươi đâu? Lấy vũ khí của ngươi ra, chúng ta bắt đầu thôi.

Thập Thất lên tiếng.

Phó Thư Bảo dang hai tay ra, nói:

- Đây chính là vũ khí của ta.

- Là ngươi tự tìm chết đấy!

Mũi chân Thập Thất điểm mạnh lên mặt đất, một chút bụi cát dấy lên, thân ảnh Thập Thất đột nhiên lao thẳng tới trước, tốc độ như gió. Cương thuẫn chắn trước ngực, còn đơn kiếm thì áp sát thuẫn, giống như độc xà tùy thời xuất động. Mặc dù thân trên vẫn bất động, không có tư thế như đang lao đến, thế nhưng tốc độ của nàng lại rất nhanh.

Từ góc độ của Phó Thư Bảo mà xét, xông đến chém giết không chỉ có cương thuẫn và đơn kiếm trong tay Thập Thất, còn có lực tròng cường đại cấp Linh Lực. Lực tròng trên người nàng phát ra vô hình mà áp súc đến, không khí xung quanh bắt đầu trở nên trầm trọng dị thường.

Luyện Nguyên Tố Lực đã bị kích phát, đồng thời phát động. Lực tròng của Luyện Nguyên Tố Lực đột nhiên khuếch tán ra từ bên trong lực tròng cấp Linh Lực của Thập Thất. Giống hệt gió thổi qua mặt hồ, đem toàn bộ lực tròng cấp Linh Lực đẩy dạt ra. Còn chưa xuất thủ, nhưng thực sự thì Phó Thư Bảo đã cùng Thập Thất đánh qua một trận.

Xét từ cường độ lực tròng lực lượng, mặc dù lực tròng của Thập Thất là cấp Linh Lực, thế nhưng cùng giao phong với lực tròng Luyện Nguyên Tố Lực của Phó Thư Bảo lại không chiếm chút ưu thế nào.

Tại phương diện này, hiển nhiên Luyện lực tròng mạnh hơn hẳn với lực tròng bình thường cùng cấp bậc, còn một nguyên nhân trọng yếu nữa đó chính là linh tài mà Phó Thư Bảo dùng để tu luyện đều là bảo bối linh tài cực kỳ hiếm có.

Luyện lực tròng Phó Thư Bảo không thua kém chút nào, đột nhiên hân rống lớn một tiếng, không lùi mà tiến, Trùng quyền đơn giản mà mãnh liệt đánh thẳng tới cương thuẫn của Thập Thất.

Không đánh người, lại đánh vào cương thuẫn bằng tinh cương bách luyện, đây chính là khái niệm chiến đấu gì?

Trong khoảnh khắc đó, hai người lao vào nhau chỉ trong nháy mắt liền va chạm.

Ầm...

Tiếng vang trầm muộn vang vọng trong giáo trường, giống như tiếng sét đánh.

Chỉ thấy Thập Thất tấn công trước tiên bị một quyền đẩy lui.

- Bịch, bịch, bịch...

Liên tiếp thối lui ba bước, nhưng đây còn chưa phải là điều khiến mọi người giật mình, khiến mọi người giật mình chính là cương thuẫn bằng tinh cương bách luyện trên tay nàng đã bị lõm xuống một khối, rõ ràng đây là dấu quyền mà Phó Thư Bảo để lại.

Quyền tay không của một người có thể đạt đến cường độ như vậy sao?

Một phần nguyên nhân trong đó là nhờ thạch tra của Linh vẫn thạch cường hóa. Thế nhưng, Phó Thư Bảo biết chỉ như vậy còn chưa đủ để hấn khiến mặt viên thuẫn để lại vết lõm sâu như vậy, nguyên nhân chính trong đó hẳn là vì hấn đã hai lần hấp thu hỏa nguyên tố tinh túy.

Lúc nắm quyền đánh trúng mặt thuẫn, một phần hỏa nguyên tố tinh túy theo quyền mà động, dưới sự cường hóa của hỏa nguyên tố tinh túy và Luyện Nguyên Tố Lực, Viêm Trùng quyền mới có thể tạo thành một kích lôi đình như vậy.

Ý chí chiến đấu tăng vọt chưa từng có, Phó Thư Bảo hào khí thiên vân thân hình chợt động, thừa thắng truy kích, lại một lần nữa xuất quyền.

Chẳng qua, lần này nghênh đón nắm quyền của hắn không phải là cương thuẫn bằng tinh cương bách luyện, mà là kiếm quang so với thiểm điện còn nhanh mãnh hơn.

Sát thủ trải qua khổ luyện bao nhiêu lần, Thập Thất há có thể bị một quyền dọa sợ hãi được?

- Sát kiếm thuật, Thủ Tâm Kích!

Hồ cái gầm thét, chính là để tăng thêm thanh thế, một tia kiếm quang đột nhiên đâm thẳng về phía tim Phó Thư Bảo, vô cùng gọn gàng lưu loát. [/CHARGE]

290. Chương 290

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 290: Chiến chùy

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Biến quyền thành chưởng, một chưởng vỗ lên mặt kiếm, quét ngang một cái, lập tức đánh lệch hướng kiếm, sau đó đầu vai Phó Thư Bảo húc tới. Thuận thế vận mình một cái, Phó Thư Bảo xông tới, đùi phải nâng lên, một gối đánh thẳng về phía bụng Thập Thất.

Không cầu hoa lệ đẹp mắt, chỉ cầu đơn giản thực dụng.

Lần này, nghênh đòn Phó Thư Bảo chính là cương thuẫn và kiếm quang thứ hai.

Cương thuẫn phng bé đầu gối Phó Thư Bảo, đòn kiếm trong tay đâm vào không khí liền thu về, kiếm phong ép xuống, trực tiếp chém ngang sườn Phó Thư Bảo.

Đình...

Lại một tiếng vang trầm muộn.

Dưới lực lượng va đập cực mạnh, thân thể Thập Thất liền bị đung lui, đòn kiếm cũng chém sượt qua eo Phó Thư Bảo. Tầng vải bị cắt đứt, nhưng không có vết máu bắn ra, chỉ thấy tại phần lộ ra là một tầng nhuễn giáp da rắn màu xanh. Đòn kiếm bằng tinh cương bách luyện trong tay nàng không ngờ lại không thể cắt đứt được nhuễn giáp mỏng như cánh ve sầu này.

- Đáng giận...

Thập Thất thầm cảm thấy tức giận, nhưng thân hình vẫn bảo trì cân bằng, vội vàng đem cương thuẫn dời ra trước người, đề phòng công kích của Phó Thư Bảo.

Sự thật mà nói, điều khiến Thập Thất lo lắng đã xuất hiện.

Hai chân đạp mạnh lên mặt đất, thân hình dựng thẳng, giống như chim bay trên trời, từ trên cao nhìn xuống, nắm quyền vung lên, nện xuống như bôn lôi.

Lúc quyền còn trên không trung, hỏa diễm vô hình bao bọc nắm quyền, không khí xung quanh bắt đầu trở nên nóng bỏng. Nắm quyền đánh thẳng, sóng nhiệt bức nhân.

Đây là thức thứ ba trong Thiết Sa Quyền, Táp quyền cũng là thức có uy lực lớn nhất.

Mặc dù vô cùng xấu xí, nhưng uy lực lại cực lớn.

Thân thể Thập Thất bị đầu gối đụng lui, rời khỏi mặt đất, mặc dù chỉ cách chừng một thước, nhưng lúc thân thể rời khỏi mặt đất, không có chỗ mượn lực, Phó Thư Bảo liền nắm bắt cơ hội đó tiến hành tấn công, hơn nữa còn là một quyền vô cùng mãnh liệt.

Trong lòng thất kinh, Thập Thất lại đem cương thuẫn nâng lên, nghênh đón một quyền của Phó Thư Bảo nện xuống.

Đinh...

Cương thuẫn lại lần nữa truyền đến tiếng vang trầm muộn.

Phụt...

Một ngụm máu tươi từ trong miệng bắn ra, dưới lực lượng khổng lồ trùng kích, thân hình Thập Thất liền bị đánh ngã sấp xuống giáo trường. Nhưng điều khiến nàng kinh hãi lại không phải bởi vì một quyền mang theo lực lượng khổng lồ của Phó Thư Bảo, mà chính là lúc nắm quyền của hắn đánh lên mặt cương thuẫn, từ trên thuẫn truyền đến một luồng nhiệt lượng cực kỳ nóng bỏng.

Cương thuẫn bằng tinh cương bách luyện bị đánh văng sang một bên, nhìn cánh tay trái cầm cương thuẫn, Thập Thất liền phát hiện bàn tay của nàng đã bị bỏng thương.

- Người thua rồi, đổi tỷ tỷ người lên đi.

Phó Thư Bảo cũng không có thừa thắng truy kích, nếu như hắn tiếp tục xuất thủ lần nữa, Thập Thất tuyệt đối không thể chống cự. Thế nhưng, thứ hắn muốn không phải là mạng của Thập Thất, mà là tăng cường kinh nghiệm chiến đấu.

Nếu chỉ đơn thuần là muốn giết Thập Thất, vậy thì chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, cũng không cần ra tay thì Thập Thất và Thập Tứ đã bị chém thành thịt vụn rồi.

- Người chẳng qua là dựa vào chỗ tốt của nhuyển giáp mới có thể thắng ta, có gì hay mà khoe khoang?

Thập Thất lau đi vết máu bên khóe miệng, từ trên mặt đất bò dậy.

Phó Thư Bảo chỉ cười, cũng không biện giải. Quả thực, vừa rồi giao thủ, nếu như trên người hắn không có nhuyển giáp da rắn, Thập Thất chỉ cần chém trúng eo hắn thôi thì ít nhất hắn cũng rách bụng, như vậy cũng đồng nghĩa với việc hắn mất đi lực chiến đấu.

Sát thủ tinh thông ám sát chiến đấu với một người mất đi năng lực chiến đấu, như vậy thì kết quả cũng không cần phải bàn nữa rồi.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng chưa từng nghĩ đến việc lên tràng, không dựa vào bất kỳ biện pháp bảo vệ nào để đánh bại một sát thủ như Thập Tứ và Thập Thất. Mặc dù hắn chiếm ưu thế nhờ Luyện Nguyên Tố Lực, nhưng kinh nghiệm thực chiến lại không thể nào so với các nàng. Mặt khác, kỹ năng chiến đấu của Thập Tứ và Thập Thất có tính tương đồng rất lớn, không cầu hoa mỹ, chỉ cầu đơn giản hữu hiệu.

Cứ như vậy, kỹ năng chiến đấu của hắn cũng không chiếm được ưu thế. Cho nên, kết quả này cũng đã sớm nằm trong tư liệu của hắn.

Thập Thất lui ra sau, Thập Tứ thượng tràng.

- Trên người của người có bảo giáp da rắn đao kiếm khó nhập, người cho rằng đây là một tràng quyết đấu công bằng sao?

Thập Tứ đối với tao ngộ của muội muội cảm thấy bất bình sâu sắc, trừng mắt nhìn Phó Thư Bảo rồi nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy người muốn thế nào?

Thập Tứ nói:

- Rất đơn giản, ta biết bây giờ muốn người cởi nhuyễn giáp da rắn là không thể, mà ta cũng sẽ không yêu cầu như vậy, chẳng qua ta muốn đổi vũ khí, đổi kiếm trong tay thành chiến chùy.

Sắc mặt Phó Thư Bảo liền có chút biến đổi. Dao kiếm không thể nhập, nhưng chiến chùy nặng nề lại có thể tạo thành thương hại mà nhuyễn giáp da rắn không thể bảo vệ. Quả nhiên, sát thủ kinh nghiệm dày dặn, chỉ dựa vào việc lựa chọn vũ khí đã có thể nhìn ra trình độ.

- Thế nào, không dám sao?

Thập Tứ lạnh lùng thốt, khoe miệng của nàng cũng nhếch lên một tia cười khinh miệt.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không phải chỉ thay vũ khí thôi sao, có gì không dám chứ, qua bên kia chọn vũ khí đi.

Giáo trưởng Hắc Thạch Thành có đủ 18 loại binh khí, vũ khí chiến chùy cũng có mấy loại, phân biệt là 40 cân, 80 cân, 160 cân và 200 cân.

Đi đến bên cạnh giá đựng binh khí, Thập Tứ cũng không thèm liếc nhìn những chiến chùy hạng nhẹ, trực tiếp chọn chiến chùy nặng 200 cân.

Chiến chùy đều là một đôi, hai cái là 400 cân. Sức nặng kinh khủng như vậy, cộng thêm Linh Lực của nàng, có thể tạo thành thương hại rất lớn, cho dù chỉ là một kích tùy tiện chỉ e cũng nặng hơn 3000 cân, có là trâu bò mình đồng da sắt cũng bị nện chết, chỉ một kiện nhuyễn giáp mỏng như cánh vsợ làm sao có thể cản được thương hại uy lực lớn như vậy?

Trận quyết đấu thứ hai trong giáo trường còn chưa bắt đầu, nhưng Chi Ni Nhã đã vô cùng lo lắng rồi, nàng chột lên tiếng:

- Chiến chùy nặng như vậy, nhuyễn giáp da rắn trên người Bảo ca không thể nào phòng ngự được, vừa rồi Thập Thất đã dùng kiếm chém trúng hấn, nếu như Thập Tứ cũng gõ hấn một chùy như thế, vậy còn không phải...

Độc Âm Nhi cười nói:

- Người nói nhầm cái gì đấy? Nếu như hấn không nắm chắc thì làm sao dám để Thập Tứ đổi chiến chùy? Chúng ta cứ thành thật mà quan sát đi, không phải ở đây có Tiểu Thanh hay sao, nếu như Thập Tứ thật sự uy hiếp đến tính mạng của Bảo ca, nàng chắc chắn sẽ xuất thủ.

Hơi ngừng lại một chút, Độc Âm Nhi lại nói:

- Thật ra, ta ngược lại hy vọng Tiểu Thanh không có cơ hội xuất thủ, chiến đấu như vậy, chúng ta không thể làm làm được, chỉ có thông qua chiến đấu như vậy thì kinh nghiệm thực chiến của Bảo ca mới được tăng cường.

Chi Ni Nhã hiển nhiên có chút hoài nghi với thái độ bàng quan của Độc Âm Nhi, dường như nàng còn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra được, chỉ dùng ánh mắt quan tâm lặng lẽ nhìn về phía giáo trường.

Thập Tứ xách đôi chiến chùy nặng tổng cộng 400 cân đi thẳng về phía trung tâm giáo trường. Nàng vừa cất bước thì sát khí đã dâng tràn, dày đặc không tan.

Chỉ trong nháy mắt, bước chân từ chậm rãi trở nên nhanh chóng, cuối cùng trở thành bước chạy. Dưới chân của nàng hình thành một tầng khói bụi, giống như một chiến mã thoát cương lao về phía địch thủ.

Quyết đấu sinh tử, khí thế chính là chỗ mấu chốt quyết định thành bại.

Giết người vô số, trong khí thế của Thập Tứ còn tràn ngập một loại khí tức tử vong.

291. Chương 291

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 291: Thắng nhưng tiếc nuối

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Khí thể chính là khí tràng.

Khí tràng của Phó Thư Bảo không có tính công kích rõ ràng, cũng không có tính chất phòng ngự cường đại, nhìn như không có gì đặc biệt, bình thường phổ thông nhưng lại khiến người ta cảm thấy cao thâm khó đoán, có cảm giác thần bí.

Vù! Hạ bước sinh phong, Phó Thư Bảo vọt nhanh về phía trước, đột nhiên tiến tới phía Thập Tứ cách đó mười bốn thước, bước chân sau đó dẫm mạnh xuống đất. Lập tức cả một vùng đất cát rất nặng theo một cú cứa của hân bỗng bốc lên cuộn cuộn, ập về phía Thập Tứ như núi lớn.

Một đòn tấn công này không lấy hỏa Nguyên Tố làm chủ đạo mà sử dụng thổ Nguyên Tố. Bốn loại lực lượng Nguyên Tố còn lại là Luyện Nguyên Tố Lực trợ giúp công kích, không có liên quan gì tới Thiết Sa Quyền của hân.

Trước kia Phó Thư Bảo rất ít khi sử dụng công kích thuần túy bằng Luyện Nguyên Tố Lực. Hân dùng nhiều nhất là truyền Luyện Nguyên Tố Lực vào trên song quyền, dùng Thiết Sa Quyền mà mình thành thạo nhất để tiến hành công kích. Công kích thuần túy bằng Luyện Nguyên Tố Lực như thế này cũng là lần đầu tiên.

Nếu cứ giữ phương thức chiến đấu cũ mãi thì chỉ có bị đánh. Lúc này hân cần phải thay đổi quan niệm cố hữu, sử dụng phương thức công kích mới.

Thập Tứ đang lao như ngựa hoang từ cự ly mười thước tới, không cách nào thu thế được, trong nháy mắt sắp bị cả đám đất to như núi đánh lên người. Mọi người đứng xem đều cho rằng nàng nhất định sẽ bị tường đất này ngăn cản, khiến quyền công kích chủ động lại rơi vào tay Phó Thư Bảo. Nhưng chỉ nghe rầm một tiếng, chiến chùy kia đã đập tới. Khí tràng lực lượng của nàng xé rách ngay đám bụi đất đã hoàn toàn bao vây nàng!

Xuyên qua bụi đất đi ra, một đạo chùy ảnh đột nhiên đập thẳng vào ngực Phó Thư Bảo.

Quyền chủ động công kích vẫn nằm trong tay Thập Tứ!

- Thập Tứ này còn mạnh hơn mười mười Thập Thất của nàng một chút.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ, động tác cũng không chậm lại chút nào, không lùi mà tiến, vung quyền đánh tới. Một chiêu Trùng Quyền của Thiết Sa Quyền trực tiếp đụng thẳng vào chiến chùy.

Coong! Tiếng vang như kim loại va chạm với nhau. Hai luồng năng lượng lực lượng có tính chất bất đồng va chạm với nhau, vừa tiếp xúc một chút liền khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Những nơi nó đi qua, cát đá bị cuốn bay!

Thập Thất trước kia đón một Trùng Quyền trong Thiết Sa Quyền của Phó Thư Bảo liền bị đẩy lui ba bước. Thập Tứ lại không lui một bước nào!

Vù! Chùy thứ hai lại đánh tới một lần nữa, vẫn là thế như lôi đình vạn quân!

Sự mạnh mẽ của Thập Tứ khơi dậy chiến ý trong lòng Phó Thư Bảo. Gặp mạnh càng mạnh. Trải qua sự cải tạo của vỏ ngoài Linh Văn Thạch, lại có năng lượng tuy tính của hỏa viêm, hân cũng không sợ đối chiến chùy tinh cương trong tay Thập Tứ!

Coong! Thanh thể vẫn giống như trước đây, kinh khí bắn ra bốn phía, đá bay cát chạy!

Trong nhất thời, hai người giữa giáo trường quyền tới chùy đi, tiếng va trầm trầm không dứt bên tai. Người đứng xem trên Hắc Thạch Thành bảo còn biết chuyện gì xảy ra nhưng những người ở trong nông trường và cửa khẩu dưới khe núi thì không biết, còn cho rằng trời cao giáng sét, rối rít tìm chỗ trốn rồi nhìn lên bầu trời.

Đánh nhau cả nửa giờ, Thập Tứ càng đánh lại càng kinh hãi. Vung một đôi chiến chùy tinh cương bốn trăm cân, thể lực của nàng và năng lượng tiêu hao phi thường lớn nhưng ngược lại Phó Thư Bảo càng đánh lại càng nhẹ nhàng, chiến kỹ cũng càng lúc càng thuần thực. Nếu cứ tiếp tục thế này thì nàng cũng chỉ có cùng một kết cục như Thập Thất, đó là thất bại!

- Không có khả năng này. Chỉ là một Luyện Lực Sĩ Nguyên Tổ, hơn nữa tuổi lại nhỏ như thế, thực lực có hấn làm sao có thể chiến đấu với cả ta và muội muội ta mà vẫn bảo trì tinh lực ở trạng thái dư thừa như vậy được?

Trong lòng rất kinh ngạc nhưng trạng thái không ổn của bản thân lại khiến Thập Tứ lo lắng không thôi.

- Thế nào, sắp hết sức rồi sao?

Nhẹ nhàng cầm một chùy của Thập Tứ, Phó Thư Bảo cười nói. Về tinh lực dư thừa của hấn cũng không phải cố ý giả vờ mà thật sự là thế. Chiến đấu tới giờ này, hấn không hề mệt mỏi chút nào, cũng không có hiện tượng tiêu hao Luyện Nguyên Tổ Lực quá mức. Nhớ lại, tất cả đều là kết quả của việc hấn cố hết sức lại tạo giống lúa nước và Huyền Tâm Bồ Đào. nỗ lực lúc trước hiện giờ đã nhận được đền đáp rồi.

- Ta xem người còn chống chọi được bao lâu nữa!

Cẩn hàm răng trắng bóc một cái, Thập Tứ vừa bị đánh lui đột nhiên vung cao hai chiếc chiến chùy tinh cương, từ trên cao giáng xuống, ầm ầm đánh về phía Phó Thư Bảo. Một kích này là một kích liều mạng, đèn chết dầu tắt của nàng, để lộ hoàn toàn thân thể, đồng thời lại chặn hết đường tránh né của Phó Thư Bảo, bức hấn vào tham gia vào cuộc quyết chiến cuối cùng!

- Muốn đồng quy vu tận sao?

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một nụ cười khinh miệt, hai chân đạp mạnh, mượn phản lực của mặt đất và trường lực lượng, đột nhiên vọt lên, bay cao hơn thân thể Thập Tứ. Lập tức một Táp Quyền trong Thiết Sa Quyền xuất kích cuồng mãnh!

Tốc độ và lực lượng thường là điều quyết định để thay đổi thế yếu, phân rõ thắng bại!

Rầm! Tiếng chấn động như sấm sét truyền ra. Thân thể Thập Tứ giống như sao trời rơi xuống, rầm một tiếng liền đập lên mặt đất giống như thiên thạch.

- Phụt...

Miệng mở ra, toàn bộ khuôn mặt không còn chút máu, Thập Tứ cũng phun ra một ngụm máu tươi.

Trận chiến thứ hai kết thúc.

Nếu như một Táp Quyền cuối cùng của Phó Thư Bảo đập vào đầu Thập Tứ thì nhất định kết quả sẽ là não bị đánh nát nát mà chết. Nhưng hấn cũng không làm như vậy mà chọn chiến chùy tinh cương làm đối tượng công kích. Cho dù như vậy, lực lượng mạnh mẽ truyền tới từ chiến chùy tinh cương vẫn khiến cho Thập Tứ bị nội thương không nhẹ.

- Thập Thất, người cũng lên đi. Trận cuối cùng này hai tỷ muội các người cùng lên đi.

Phó Thư Bảo cất giọng nói.

Thập Thất bước tới nói:

- Phó Thư Bảo, tên hèn hạ kia. Làm hai tỷ muội chúng ta bị thương rồi mới đánh trận thứ ba với người, cho dù người thắng thì cũng chẳng về vang gì đâu!

Phó Thư Bảo chỉ cười cười, cũng không giải thích. Nếu như vừa tới đã để cho hai tỷ muội này liên thủ thì giờ phút này sợ rằng té trên mặt đất là hấn chứ không phải là Thập Thất hay Thập Tứ đâu.

Phương pháp thông qua thực chiến đề cao năng lực và kinh nghiệm chiến đấu thì phải suy xét tới những chuyện như vậy. Cũng giống như uống canh nóng, nếu một hơi uống hết thì chết bỏng. Chỉ có uống từng hớp nhỏ thì mới khiến lưỡi và dạ dày không sao.

Thập Tứ bò từ trên mặt đất dậy, đôi mắt vẫn lộ cừu hận như cũ, máu trên khoe miệng rất bắt mắt, tạo thành một hình ảnh vừa đẹp thê lương lại vừa nanh ác.

- Tỷ tỷ, người còn có thể chiến đấu không?

Thập Thất lo lắng nói.

Thập Tứ gật đầu:

- Chút tổn thương này còn chưa lấy mạng ta được. Nếu hắn đã tự đại cho rằng có thể thắng dưới sự liên thủ của chúng ta vậy thì cho hắn một bài học đi!

Bài học của sát thủ chính là tính mạng.

- Sát Kiếm Thuật, hợp kích!

Thầm hiểu trong lòng, hô to một tiếng, Thập Thất hành động trước, kiếm thuận tấn công, không ngờ lại không hề có chút dấu hiệu tổn thương nào.

Thập Tứ tham gia hợp kích, bởi vừa rồi mới bị thương nên không thể vung cả hai chiếc chiến chùy tinh cương, chỉ cầm một chiếc mà thôi. Chỉ thấy chiếc chiến chùy tinh cương này đầy những vết nắm quyền, vốn là hình cầu nhưng đã bị Phó Thư Bảo đánh cho biến dạng rồi.

Ngón tay búng ra, một đôi xà nha song kiếm đã xuất hiện trong tay Phó Thư Bảo. Mặc dù hai sát thủ đã bị thương nhưng hắn vẫn không dám khinh thường thuật hợp kích Sát Kiếm Thuật này chút nào.

Trong giáo trường, bóng người di chuyển nhanh như na di, mau lẹ như gió. Kiếm quang chùy ảnh giao thoa, kín kẽ như tường.[/CHARGE]

292. Chương 292

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 292: Lưu Chuẩn động tâm (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hai tỷ muội Thập Thất và Thập Tứ phối hợp vô cùng hoàn mỹ, khiến Phó Thư Bảo càng đánh càng kinh hãi. Hắn dựa vào sự sắc bén, chém sắt như chém bùn của xà nha song kiếm mới miễn cưỡng chống lại được công kích như mưa bão của hai tỷ muội này. Chẳng qua hắn cũng phải trả một cái giá nhất định. Trên người hắn đã có thêm ba vết kiếm, nếu không phải có nhuyễn giáp da rắn bảo vệ thì e rằng đã bị trọng thương ngã xuống đất rồi.

Chẳng qua thế công như lời đình của hai tỷ muội này, bởi thương thế trên người nên cũng suy sụp rất nhanh.

Thế tiến công chậm lại, Phó Thư Bảo lập tức triển khai phản kích.

- Ngã xuống đi!

Một kiếm đánh rơi chiến chùy tinh cương của Thập Tứ, Phó Thư Bảo liền đánh vào bụng nàng.

Trên người vốn đã có nội thương, hơn nữa vừa rồi công kích quá mạnh mẽ, giờ trúng đòn, Thập Tứ hừ một tiếng liền ngã xuống đất, không thể bò dậy được nữa.

- Tỷ tỷ!

Kêu lên một tiếng bi thiết, Thập Thất bay vọt tới.

Lách người tới chặn lại, Phó Thư Bảo vung lưng kiếm chém lên lưng Thập Thất. Thập Thất cũng âm âm ngã xuống, không bò lên được nữa.

Trận quyết đấu thứ ba cũng kết thúc.

Tiếng hoan hô truyền từ trong Hắc Thạch Thành bảo ra, trong đó vui vẻ và lớn tiếng nhất là bốn nữ bộc Đông Mai, Xuân Lan. Theo bọn họ thấy, thiếu gia suy nhược ngày xưa đã thoát thai hoán cốt, biến thành cường giả uy phong tám mặt rồi.

Chẳng qua Phó Thư Bảo lại không có chút tâm tư vui vẻ. Mặc dù hắn chiến thắng nhưng trên người bị tỷ muội sát thủ này chém trúng bốn kiếm, nếu không mặc nhuyễn giáp da rắn thì hắn đã là phía bị thua rồi.

- Xem ra ta còn phải tiến bộ nữa. Trình độ thực chiến như vậy, chưa lấy được Thiên Lạc Đan thì đã bị giết chết rồi.

Phó Thư Bảo thầm cảm thán một tiếng, cũng không hài lòng với kết quả như thế.

Thật ra hắn yêu cầu với bản thân rất hà khắc rồi. Phải biết rằng hai tỷ muội Thập Thất và Thập Tứ liên thủ, cho dù Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cũng có thể bị giết. Hắn có thể làm tới mức này đã là mạnh mẽ phi thường rồi

oOo

Đèn dầu im lặng cháy, ánh lửa bập bùng, bóng đèn nhảy múa trên tường.

Trên bàn đầy cả một đống giấy tờ ghi chép.

Sau khi kết thúc quyết đấu, Phó Thư Bảo liền tiến vào trong thư phòng của hắn, ghi lại hết cả quá trình quyết đấu. Trong đó phần lớn đều là Sát Kiếm Thuật của Thập Thất và Thập Tứ. Hắn phân tích rõ kỹ xảo của từng cá nhân và kỹ xảo hợp kích. Mỗi chỗ quan trọng hắn đều dùng hình ảnh và văn tự ghi chép lại.

Sau khi sửa sang và kết hợp tình huống chiến đấu thật, Phó Thư Bảo đã thu được kết quả rất đáng buồn lòng, đó là kỹ năng chiến đấu của hắn không hoàn thiện. Khi đối mặt với đối thủ ngang cấp hoặc cấp thấp hơn thì hắn có thể thắng dễ dàng. Nhưng nếu gặp phải đối thủ cao cấp thì trong lúc nguy cơ sinh tử, hắn căn bản không thể chiến thắng.

Tổng kết lại, bây giờ kỹ năng chiến đấu của hắn trước mặt một số cao thủ chỉ có thể xem là dưới trung bình.

Uy lực của Thiết Sa Quyền đúng là rất lớn, chiến thức tiến công và phong thủ lại đơn giản, trước mặt đối thủ mạnh hơn, một kích không thể tạo thành hiệu quả là hắn sẽ rơi vào thế bị động ngay. Nếu muốn thay đổi điểm này thì hắn cần kỹ năng chiến đấu cao cấp hơn nữa.

Tú Lý từng đưa cho hắn xem qua một số đấu kỹ tương đối ưu tú, sau khi dung nhập và sửa sang Thiết Sa Quyền thì đã không còn giá trị nữa. Nhưng giờ ở một nơi xa xôi như Hậu Thổ Thành, đi đâu mà tìm được đấu kỹ càng cao cấp hơn để học đây?

- Hoặc là ta cần phải thay máu cho Thiết Sa Quyền, dùng phương thức của ta khiến nó mạnh hơn chẳng?

Nhìn một tập hình vẽ và chú giải đầy cộp, Phó Thư Bảo âm thầm suy nghĩ.

Hiện giờ sau khi hấp thu tinh túy của Viêm Hỏa Linh Tham, nắm tay của hắn khi đánh ra sẽ phát sinh uy thế như thiêu đốt. Nếu như muốn tăng cường thì đây chính là một lựa chọn không tệ. Chẳng qua chỉ có tinh túy của hỏa diễm thì vẫn chưa đủ.

- Hỏa Nguyên Tố là linh tài cực đoan. Viêm Hỏa Linh Tham ẩn chứa tinh túy của hỏa diễm. Như thế bốn loại linh tài cực đoan khác tất nhiên cũng phải ẩn chứa tinh túy của mộc, thủy, thổ và kim, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta có thể luyện hóa được. Nếu như ta có thể tìm được bốn loại linh tài Nguyên Tố cực đoan khác, luyện hóa tinh túy Nguyên Tố trong đó thì Thiết Sa Quyền của ta sẽ biến thành một môn quyền pháp cực kỳ lợi hại... Ôi, nhưng nghĩ sao hay quá. Thu được Viêm Hỏa Linh Tham đã là một chuyện may mắn như dấm phải cứt chó rồi. Bốn loại tài liệu Nguyên Tố cực đoan khác có thể dễ tìm thấy như vậy sao?

Nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài cười khổ. Thu thập ghi chép chiến đấu lại, Phó Thư Bảo mới đi ra khỏi cửa.

Người Hắc Thạch Thành bảo cũng không bởi trận quyết đấu của Phó Thư Bảo mà có gì khác thường. Sáu chiến đội vẫn làm chuyện của bọn họ, bảo vệ cửa khẩu, nông trường và mạch khoáng, nếu không thì thay phiên tiến hành huấn luyện. Phó Thư Bảo sau khi đi đến giáo trường, thấy đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Âm Nhi đang tiến hành huấn luyện. Những nam nhân đến từ Độc Lang Tộc đều hô to vang trời, quyền tới cước đi, đao kiếm va chạm, không ra vẻ nửa điểm. Cảnh tượng cực kỳ kích thích.

Dẫn đội đi huấn luyện tất nhiên là Độc Âm Nhi. Cả người Độc ma nữ bồng bồng anh tư, chỉ huy huấn luyện có khí độ bất phàm, lại có vận vị rất riêng.

Phó Thư Bảo không muốn quấy nhiễu đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc huấn luyện, trong chớp mắt đã chuẩn ra ngoài. Hắn đi ra khỏi cửa không bao lâu, Thanh Thủy ở trên trạm gác cao nhất của Hắc Thạch Thành bảo đột nhiên phóng xuống, đi xa xa phía sau, đóng vai trò của thị vệ.

Nông phu tại nông trường đang bận rộn, đại đội thợ khéo của Lưu Chuẩn cũng đang theo phương thức được hãn truyền thụ để ghép Huyền Tâm Bồ Đào. Chẳng qua đi một vòng khắp nông trường, Phó Thư Bảo cũng không thấy Lưu Chuẩn đâu cả.

Tất cả mọi thứ trên nông trường đều vận hành bình thường. Mạ non lên nhanh kinh người, mà Huyền Tâm Bồ Đào cũng phát triển nhanh chóng, không có việc gì khiến hãn phải quan tâm. Tự mình đi đến lán cỏ, tiến hành bồi dưỡng cây Huyền Tâm Bồ Đào con một lần nữa, hãn lại đi đến mỏ khoáng.

Nông trường giao cho Lưu Chuẩn phụ trách, đó là vì nông trường có một số kỹ thuật cần có thợ khéo mới hoàn thành được. Mỏ khoáng giao cho Đế Thiểu Vũ và chiến đội của hãn phụ trách. Đế Thiểu Vũ có sở trường đã luyện và chế tạo vũ khí, điểm này dùng tới là phù hợp.

Còn chưa tới mỏ khoáng, từ phía xa nhìn lại đã thấy các công nhân nơi này đang bận rộn, gõ đá phát ra những tiếng đing đing động động không ngừng. Phía dưới mỏ khoáng là một sơn cốc bằng phẳng. Một đám công nhân dưới sự chỉ huy của Đế Thiểu Vũ đang dùng các loại quặng kim loại chế tạo vũ khí. Nơi này cũng rất náo nhiệt, trông vô cùng bận rộn.

- Cũng không cần ta quan tâm. Ta đi làm chuyện của mình thôi.

Phó Thư Bảo cảm thấy rất thoải mái, vì vậy quay người trở về Hắc Thạch Thành bảo.

Trước mắt, chuyện quan trọng nhất đối với hãn chính là hấp thu luyện hóa toàn bộ hỏa tinh túy ẩn chứa trong Viêm Hỏa Linh Tham.

Hỏa tinh túy ẩn chứa trong Viêm Hỏa Linh Tham gồm có sáu tia nhỏ như tơ máu. Hãn hấp thu liên tục một phần mười sợi tơ đã khiến nắm quyền của hãn mạnh mẽ như vậy, nếu hấp thu và luyện hóa toàn bộ thì sẽ đạt tới cảnh giới gì chứ?

Đây là một chuyện đáng chờ mong phi thường.

Đi về phía hầm băng, không ngờ lại đụng ngay phải Luyện Thiên Thử. Mà kỳ quái chính là trong vuốt chuột của nó lại đang nắm một gốc cỏ. Cây cỏ này kỳ lạ phi thường, mỗi lá đều trắng như tuyết, ẩn hiện một cảm giác long lanh phát sáng.

Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo vẫn không nhớ ra đã từng thấy loại cỏ như vậy ở đâu, không khỏi kỳ quái hỏi:

- Luyện lão, trong tay ngươi là thứ gì vậy?

- Đây là Huyền Băng Thảo, hiếm thấy phi thường. Chẳng qua lần trước chúng ta tới Băng Nguyên Đảo đã cướp được một gốc, ta cố ý tới phòng tài liệu lấy ra cho chủ nhân đấy.

Luyện Thiên Thử nói, sau đó lại đưa cây Huyền Băng Thảo này trôi nổi nhẹ nhàng như lông về phía Phó Thư Bảo.

Chộp lấy Huyền Băng Thảo, cảm thấy trong tay mát lạnh, trong lòng Phó Thư Bảo lại càng kỳ quái:

- Ta dùng Huyền Băng Thảo này làm gì bây giờ?

Luyện Thiên Thử nói:

- Chủ nhân là người trong cuộc nên không biết. Ta nhìn thấy người quyết đấu với hai nữ sát thủ kia, ra quyền lại có nhiệt khí liền biết người đã tìm ra biện pháp hấp thụ hỏa tinh túy rồi, hơn nữa cũng đã hấp thụ thành công một bộ phận rồi. Với tính chất cực đoan của Viêm Hỏa Linh Tham, vậy quá trình luyện hóa này sẽ khó chịu phi thường, lượng hấp thụ cũng ít phi thường. Mà có cây Huyền Băng Thảo này có thể trợ giúp chủ nhân giảm thống khổ, đề cao lượng hấp thụ.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Đa tạ tấm lòng của Luyện lão rồi. Chẳng qua không biết thứ này phải dùng như thế nào đây?

Đúng là người trong cuộc không hiểu. Vừa cầm Huyền Băng Thảo này, thấy cảm giác lạnh ngắt truyền ra từ nó, đáng ra hẳn phải nghĩ tới tác dụng của nó mới đúng.

Luyện Thiên Thử nói:

- Cứ ăn vào là được. Nhưng thứ này không thể ăn nhiều, một lần nhiều nhất chỉ được ăn một lá, rễ và thân cũng phải chia ra mà ăn. Nếu ăn nhiều quá sẽ có thể đông cứng nội tạng của chủ nhân đó.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Ta biết rồi, Luyện lão.

Luyện Thiên Thử lại nói:

- Ta cũng đã xem qua cây Viêm Hỏa Linh Tham kia rồi, bên trong tổng cộng có sáu điểm hỏa tinh túy. Một gốc Huyền Băng Thảo này khẳng định là không đủ, cho nên ta còn muốn tìm một gốc nữa về cho chủ nhân. Thời gian này ta rời khỏi Hắc Thạch Thành bảo một chút.

Phó Thư Bảo nói:

- Thứ này hiếm có như vậy, Luyện lão đi đâu tìm được chứ? Nếu có nguy hiểm thì thôi đừng đi, chạm với khó chịu một chút cũng không sao đâu.

Luyện Thiên Thử nói:

- Chủ nhân nghĩ là thời gian của người có nhiều lắm sao? Mạc Kinh Vân và Tử Đảo Mật Nhân Xã không phải loại bình thường. Ta đã quyết định rồi, chủ nhân chờ tin của ta đi. Ta sẽ về rất nhanh thôi.

Nói đi là đi, Phó Thư Bảo còn chưa kịp dặn dò gì thì thân ảnh Luyện Thiên Thử đã biến mất trước mắt hắn.

Chuột có đường chuột, càng huống chi Luyện Thiên Thử là Luyện Thú Thử do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chế ra chứ? Nghĩ như vậy, lo lắng trong lòng Phó Thư Bảo cũng ít đi vài phần.

Từ cửa vào trên mặt đất đi xuống, đi một đoạn là tới cửa nhà ngục dưới lòng đất. Nhìn thấy cánh cửa thép thật lớn đang mở rộng. Chiến sĩ Độc Lang tộc vốn đứng ở đó giờ đã đổi thành Hồng Giáp Thị Vệ của Chi Ni Nhã rồi.

- Chào cô gia.

Mấy nữ thị vệ chào vang, khuôn mặt cũng lộ vẻ tươi cười khiến người ta có cảm giác ái muội.

Hồng Giáp Thị Vệ là thị vệ cận thân của Chi Ni Nhã, có thân phận đặc thù. Bởi vì quan hệ giữa hắn và Chi Ni Nhã cho nên hiển nhiên không gọi hắn là thiếu gia mà gọi là cô gia. Điểm này cũng không phải hiện tượng gì đặc biệt trong Hắc Thạch Thành bảo.

- Sao cửa lại mở thế này?

Vốn nhìn thấy cửa mở rộng thì Phó Thư Bảo còn hơi lo tới tình huống phía dưới địa lao, nhưng thấy bốn nữ Hồng Giáp Thị Vệ vẫn đứng yên lành ở cửa, rõ là vô sự nên hắn không khỏi cảm thấy kỳ quái.

- Hả, là thế này, bởi vì Lưu Chuẩn đại đội trưởng đang ở bên trong.

Một thị vệ trong đám Hồng Giáp Thị Vệ đáp.

- Lưu Chuẩn đang làm gì bên trong chứ?

Phó Thư Bảo lại càng thấy kỳ quái hơn.

Mấy Hồng Giáp Thị Vệ lại cười, nói:

- Cô gia, chúng ta không biết đại đội trưởng Lưu Chuẩn đang làm gì bên trong đâu. Người đi xem một chút không phải sẽ biết rồi sao?

Đám nữ thị vệ bên cạnh Chi Ni Nhã thích nhất là vừa cười vừa nói chuyện với Phó Thư Bảo như thế này.

Phó Thư Bảo lúc này mới tiến vào trong cửa lớn.

Không có tình huống gì đặc biệt. Chỉ thấy Lưu Chuẩn đứng ở giữa phòng giam Thập Thất và Thập Tứ, đang nói chuyện gì đó với hai nữ sát thủ. Nhìn thấy hắn tiến vào, sắc mặt Lưu Chuẩn hơi thay đổi, có vẻ hơi ngượng ngùng, xoay người đi về phía hắn.

- Thiếu gia, ha ha, ta...

Lưu Chuẩn dường như muốn giải thích gì đó nhưng lời tới miệng lại không nói ra nổi.

Phó Thư Bảo nhìn thần sắc kỳ quái của Lưu Chuẩn, lại nhìn Thập Thất và Thập Tứ đang lạnh lùng liếc mình, đột nhiên hiểu rõ một chút, cười nói:

- Lưu Chuẩn đại ca, người tới đây làm gì thế?

- Không làm gì cả, chỉ là... Không phải chuyện xấu thôi.

Lưu Chuẩn bối rối nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không có khả năng chứ. Không làm gì thì sao người lại tới đây?

- Ta... Tôi xem vết thương của hai tỷ muội bọn họ, đưa cho bọn họ ít thuốc chữa thương. Không có gì cả, chuyện này hoàn toàn là xuất phát từ... Tấm lòng hiệp nghĩa. Đúng, chính là tấm lòng hiệp nghĩa.

Lưu Chuẩn nói năng đã hơi lộn xộn.

Trong lòng Phó Thư Bảo lại càng rõ ràng, đi đến nói nhỏ:

- Lưu Chuẩn đại ca, không phải người thích hai tỷ muội sát thủ này đấy chứ?

- Chuyện này...

- Đừng xấu hổ mà. Nói ra đi. Có khi ta lại giúp được gì thì sao?

Phó Thư Bảo xúi dục.

Lúc này Lưu Chuẩn mới thở dài một hơi, sắc mặt ngượng ngùng nói:

- Sau khi quyết đấu với người, phong tư của hai tỷ muội bọn họ đã đả động ta. Hơn nữa tình cảm hai tỷ muội bọn họ rất sâu, tình nguyện chết thay đổi phương. Lưu Chuẩn tôn kính nhất là những nữ nhân trọng nghĩa như thế, cho nên, cho nên... Ta thừa nhận là ta thích hai tỷ muội sát thủ nọ. Chẳng qua bọn họ giống như hai ngọn núi băng, ta tới hồi lâu nhưng vẫn chưa đả động được nội tâm bọn họ.

- Thế là tốt rồi. Ta lại hỏi người một lần nữa, người thực sự thích bọn họ sao?

Phó Thư Bảo nói.

Lưu Chuẩn gật đầu.

- Ta đã hơn ba mươi rồi. Tuổi này còn chưa lấy vợ sinh con, thế đã là bất hiếu với cha mẹ rồi. Cho nên cũng đã muốn giải quyết sớm việc này, nhưng lại chưa tìm được đối thủ yêu thích. Bây giờ thật vất vả mới tìm được rồi, nhưng tình huống lại như thế này, ôi...

- Yên tâm đi. Ta cũng muốn giúp cho câu chuyện vừa thấy đã yêu. Để về ta dạy người vài chiêu.

Phó Thư Bảo nói nhỏ.

- Hả. Cảm ơn thiếu gia!

Sắc mặt Lưu Chuẩn lập tức vui vẻ hẳn. Trong mắt hắn, thiếu gia chính là chuyên gia ở phương diện này. Có hắn chỉ điểm, vậy không phải sẽ lập tức tới tay, cởi áo lên giường luôn sao?

- Chẳng qua chuyện này cũng không phải gấp gáp lắm, người đi về trước đi. Cũng không thể vì chuyện lấy vợ sinh con mà bỏ lỡ chuyện ở nông trường được.

- Vâng thưa thiếu gia, ta đi ngay.

Lưu Chuẩn cũng sáng khoái, vui vẻ ra về.

Trong lòng Phó Thư Bảo lại cười khở.

Chuyện này gọi là cái gì đây?

Vô duyên vô cớ, vừa gặp đã yêu. Lại đi yêu một đôi tỷ muội sát thủ song sinh. Nếu có một ngày, hai tỷ muội nọ nổi ghen hoặc là bất mãn gì đó, xiên một đao vào giữa hai đùi Lưu Chuẩn, vậy không phải là bị kịch to lớn đã xảy ra rồi sao?

293. Chương 293

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 293: Tác dụng của Huyền Băng Thảo

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

Bốn tù phạm có thân phận đặc thù nhìn Phó Thư Bảo, ánh mắt không giống nhau.

Trên giáo trường, ba trận quyết đấu, mỗi trận đều thắng. Mà đối thủ là Thập Tứ và Thập Thất đều là sát thủ chuyên nghiệp như vậy. Hình tượng Phó Thư Bảo trong lòng bọn họ đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Trước kia là loại người bụng đầy âm mưu quỷ kế, nhưng bây giờ vẫn là loại xấu xa bụng đầy âm mưu quỷ kế nhưng tựa như hắc lại có thêm một chút gì đó. Đó là thực lực.

Ánh mắt phức tạp nhất chính là Ngã Mễ Đại Na. Phó Thư Bảo căn bản không phải là đối thủ của nàng, bị nàng đuổi khắp nơi. Nhưng bây giờ nàng đã biết, nếu như lại lập lại lần nữa thì người bị truy đuổi khắp nơi tuyệt đối sẽ là nàng chứ không phải là hắn.

Ánh mắt La Kiệt có địch ý rất rõ ràng, lại lộ rõ vẻ hâm mộ và ghen ghét.

Ánh mắt hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất vẫn lạnh lùng như trước.

Từ từ đi đến phòng giam của hai tỷ muội này, đứng ở vị trí có thể nhìn thấy hai người, Phó Thư Bảo ngừng chân, cười nói:

- Các người dùng ánh mắt như vậy nhìn ta là vì không phục phải không? Yên tâm đi. Chờ các người dưỡng thương tốt rồi, ta lại cho các người cơ hội, chúng ta lại quyết đấu lần nữa.

- Hừ! Chẳng qua người chỉ dựa vào một bộ bảo giáp da rắn mà thôi, có thắng cũng không vẻ vang gì. Người có gì ghê gớm đâu chứ?

Thập Thất khinh thường nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lần sau ta sẽ cởi bộ nhuyễn giáp da rắn kia ra đấu với các người.

Thần sắc của hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất hơi biến đổi. Cởi bộ nhuyễn giáp da rắn kia ra, như vậy rõ ràng là cho bọn họ cơ hội giết hần. Trong hồ lô của hần cuối cùng bán thứ thuốc gì đây?

- Đúng rồi. Lưu Chuẩn đưa cho các người đúng là thuốc tốt đấy. Mau dùng nó trị tốt thương thể trên người đi nhé.

Bỏ lại câu nói này, Phó Thư Bảo cũng không nói gì thêm, trực tiếp đi đến hầm băng.

Thuốc trị thương Lưu Chuẩn đem tới còn để bên cạnh song sắt, Phó Thư Bảo đi đến là nhìn thấy, biết hai tỷ muội Thập Thất và Thập Tứ không định sử dụng. Lời này của hần sẽ khiến hai người này lấy thuốc trị thương của Lưu Chuẩn.

Vì giúp đỡ một thủ hạ tán gái, thế mà phải hứa chiến đấu không mặc nhuyễn giáp da rắn với hai tỷ muội sát thủ này, Phó Thư Bảo cười khổ không thôi. Ai bảo hần là thủ lĩnh chứ?

Chẳng qua cũng không hoàn toàn là bởi lời hứa với Lưu Chuẩn. Nguyên nhân quan trọng hơn là nếu quyết đấu mà không lo về tính mạng thì làm sao có thể đề cao năng lực tác chiến sinh tử chứ? Mặt khác đợi tới khi hai tỷ muội sát thủ này khỏi thương thể hần, có thể quyết đấu lần nữa thì lực chiến đấu của hần sợ rằng đã không phải như hiện giờ rồi!

Đi đến trong hầm băng, khí lạnh âm mười độ ập tới trong nháy mắt. Khí lạnh này giống như cả ngàn vạn mũi kim, đâm xoẹt một cái vào toàn bộ lỗ chân lông trên thân thể.

Không dám chậm trễ, Phó Thư Bảo vội vã đi đến trung ương của hầm băng, lấy Viêm Hỏa Linh Tham ra.

Viêm Hỏa Linh Tham vừa xuất hiện, nhiệt độ quanh thân thể lập tức tăng lên. Khối băng xung quanh cũng bị hòa tan nhanh chóng.

Không có Luyện Nguyên Tố Lực duy trì, nhiệt độ của hầm băng thật ra cũng không tăng lên nhiều. Bị ngăn bởi một tầng cửa sắt dày, cũng không tiếp xúc với không khí bên ngoài, khối băng còn không có hiện tượng hòa tan. Hiện giờ Viêm Hỏa Linh Tham đã xuất hiện, nhiệt độ đột nhiên tăng lên, khiến cho băng tan rất nhanh.

Phó Thư Bảo vội vận dụng Luyện Nguyên Tố Lực, tiến hành duy trì hầm băng, khiến nhiệt độ của các khối băng hạ xuống thật thấp. Sau đó hần mới cầm Huyền Băng Thảo mà Luyện Thiên Thử mang tới ra.

- Thứ này có thần kỳ như vậy thật hay không? Chẳng những có thể giảm đau đớn khi tôi luyện hóa hỏa tinh túy mà còn có thể khiến ta hấp thu nhanh hơn sao?

Nhìn Huyền Băng Thảo trắng như tuyết, Phó Thư Bảo cũng không tin lắm.

Đếm kỹ một chút, một gốc Huyền Băng Thảo này có bốn lá, thân dài bảy tấc và một đám rễ. Hần chia toàn bộ cây Huyền Băng Thảo thành sáu phần, cuối cùng nuốt một lá Huyền Băng Thảo vào bụng.

Mảnh Huyền Băng Thảo vừa xuống bụng, một dòng chảy lạnh lẽo liền lập tức chuyển tới khắp tứ chi bách hải của hần. Ngay cả nhiệt độ do Viêm Hỏa Linh Tham tạo thành cũng không triệt tiêu nổi cảm giác rét lạnh khiến hần run rẩy kia!

- Thứ này... Quả nhiên quý dị. Chẳng qua với tính chất băng hàn của nó, vừa hay có thể tiêu trừ tính chất viêm nhiệt của Viêm Hỏa Linh Tham, xem ra có thể giảm đau đớn. Chỉ không biết là có tăng lượng hấp thu được không.

Thăm nghĩ như vậy, động tác của Phó Thư Bảo cũng không chậm rãi chút nào. Ngay lúc đang lạnh run rẩy, hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa liền xuất hiện trên bàn tay hần.

Trải qua lần luyện hóa hấp thu hỏa tinh túy lần trước, màu đỏ của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trở lên mờ mờ, giờ khắc này vẫn có hiện tượng đó. Chẳng qua Phó Thư Bảo toàn tâm toàn ý luyện hóa hấp thu hỏa tinh túy, cũng không bận tâm tới biến hóa của nó. Hần giống như một kẻ đói khát đã lâu, gặp một bàn đầy đồ ăn ngon, làm sao có thể không ăn to uống lớn được chứ?

Mà chuyện phi thường huyền diệu liền xảy ra. Lần trước hấp thu và luyện hóa, một tia hỏa tinh túy lộ ra xong, không khí quanh người hắn liền lập tức trở nên nóng bừng khó chịu. Mà khi hỏa tinh túy tiến vào cơ thể, máu hắn cũng có cảm giác như bị thiêu cháy, càng khó chịu hơn. Nhưng lần này dùng lá của Huyền Băng Thảo rồi, cảm giác này cũng biến mất, thay vào đó là cảm giác ấm áp như ánh nắng tháng ba vậy.

Tháng ba, băng tuyết tan rã, cây cối nảy mầm. Ánh nắng lúc đó là lúc ấm áp nhất, chiếu lên người cũng khiến người có cảm giác thoải mái, uể oải.

Thời gian âm thầm trôi nhanh. Không biết đã qua bao lâu, hai mắt Phó Thư Bảo mở ra, cảm thụ tinh thể. Năng lượng Luyện Nguyên Tố Lực trong thứ vũ trụ mênh mông, dường như có cảm giác ăn no căng bụng vậy. Mặt khác huyết mạch toàn thân hắn thoải mái, cơ thể tràn ngập sức sống, xương cốt mạnh mẽ, toàn thân giống như biến đổi thành một người mới vậy.

Nhìn lại một tia hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham, Phó Thư Bảo lập tức kinh ngạc ngẩn ra tại chỗ. Lần luyện hóa và hấp thu này, thể tích của nó đã giảm đi một nửa!

- Thế này... lần này không ngờ ta lại hấp thu được nhiều như vậy sao?

Cả nửa ngày Phó Thư Bảo cũng chưa bình tĩnh lại được. Trong lòng hắn cũng hiểu rõ, Luyện Thiên Thử quả nhiên biết một số chi tiết nghiên cứu của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, nếu không cũng sẽ không biết Huyền Băng Thảo có thể phát huy tác dụng lớn như vậy.

Cứ tiếp tục thế này, sáu phần Huyền Băng Thảo có thể trợ giúp hắn hấp thu ba tia hỏa tinh túy. Nếu Luyện Thiên Thử tìm thêm được một gốc nữa thì hắn có thể hấp thu toàn bộ hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham.

Nửa giờ sau Phó Thư Bảo mới bình tĩnh trở lại được, khởi động Luyện Nguyên Tố Lực, phát ra từ thứ vũ trụ, truyền tới nắm quyền trên tay phải, sau đó lập tức đánh về phía một khối băng.

Xèo xèo! Một quyền ở trong không trung, vận hành đã sinh ra hơi nước rất rõ ràng bên trong không gian băng giá này. Bởi vậy cả cánh tay hắn giống như một cánh tay thép vừa được rèn trong lò vậy!

Ầm! Một quyền vang vọng. Vụ nổ vang không xảy ả như hắn nghĩ. Khối băng và cả mấy khối gần nó trong nháy mắt bị đánh nát bấy, sau đó hóa khí!

Một quyền lần này đã mạnh hơn hắn một quyền trước kia rồi.

Đứng lặng ra nhìn một quyền của mình, Phó Thư Bảo lại ngẩn ra một hồi nữa mới bình tĩnh trở lại, cười nói:

- Chẳng lẽ ta đã đánh giá thấp bản thân rồi. Đưa nội dung mới vào trong Thiết Sa Quyền, chuyện này thật ra ta có thể đợi hấp thu hoàn toàn hỏa tinh túy rồi đi làm cũng được.

294. Chương 294

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 294: Đột nhiên đột phá (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Hấp thu toàn bộ hỏa tinh túy, uy lực một quyền của hắn sẽ mạnh hơn rất nhiều. Lúc đó lại căn cứ vào thực lực của mình mà đưa thêm nội dung vào, không nghĩ ngờ gì nữa, chính là một sự lựa chọn sáng suốt.

Vung lên một cái, Luyện Nguyên Tố Lực lấy thủy Nguyên Tố làm chủ đạo lập tức tác dụng lên khối băng vừa bị đánh hóa khí. Một khối băng nặng ít nhất bảy trăm cân liền tụ lại trên mặt đất. Vị trí của nó vừa vụn nằm tại chỗ khối băng bị đánh tan.

Thu Viêm Hỏa Linh Tham vào trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới, Phó Thư Bảo đi ra khỏi hầm băng.

- Phó Thư Bảo, vết thương của tỷ muội chúng ta vài ngày nữa là khỏi hẳn, lúc đó người quyết đấu với chúng ta chứ?

Vừa thấy Phó Thư Bảo, Thập Tứ vội vã đi đến sát song sắt, cất tiếng hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Chờ các người khỏi hẳn rồi ta sẽ sắp xếp.

Ngừng lại một chút, hẳn lại nói:

- Lần tới không cần chia ra đánh. Chúng ta chỉ đánh một trận thôi. Tỷ muội các người cùng lên nhé.

Tại sao lại có lòng tin như vậy? Thập Tứ ngần ra vì sự tin tin rất mạnh của Phó Thư Bảo. Chẳng lẽ thực lực của hẳn lại tăng lên rồi? Sao có thể chứ?

- Phó Thư Bảo, thay tỷ muội chúng ta...

Sắc mặt Thập Thất hơi kỳ quái.

- Thay tỷ muội chúng ta cảm ơn cái người tên Lưu Chuẩn kia nhé. Được liệu trị thương của hẳn đúng là linh dược hiếm có.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lưu Chuẩn là Luyện Lực Sĩ, linh dược luyện chế ra tất nhiên là không đùa. Mà quan trọng là một phần tâm ý của hẳn kia, tỷ muội các người hiểu được là được. Ha ha. Hôm nay chúng ta nói tới đây thôi. Lần sau quyết đấu lại bàn tiếp.

Muốn mai mối cho người khác thì không thể gấp gáp được, cần phải có kỹ xảo.

- Người có ý gì?

Thập Tứ ngạc nhiên hỏi.

- Đợi tới lúc đó hãy tính. Cứ dùng dược liệu của hẳn dưỡng thương đi.

Phó Thư Bảo đi liền.

Hai tỷ muội sát thủ đứng ngẩn ra nhìn bóng lưng Phó Thư Bảo. Trong mắt hai người đầy vẻ mê hoặc. Được người của Tử Đảo Mật Nhân Xã bồi dưỡng, cho tới bây giờ còn chưa có kinh nghiệm yêu đương. Tại phương diện này, hai tỷ muội này tất nhiên là gà mờ, làm sao có thể hiểu được ý nghĩa trong lời nói của Phó Thư Bảo chứ?

- Phó Thư Bảo, ta cũng muốn đánh với người!

Khi Phó Thư Bảo sắp sửa ra khỏi cửa địa lao, Ngã Mễ Đại Na đột nhiên thu đủ dũng khí gọi Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo quay đầu lại.

- Người sao? Trước kia đúng là người mạnh hơn ta, nhưng bây giờ sợ rằng người cũng phải tự biết mình rồi. Người còn xa mới là đối thủ của ta. Đánh với người, người có tư cách đó sao?

Bị miệt thị như vậy, trong mắt Ngã Mễ Đại Na thoáng hiện vẻ hận thù, nhưng rất nhanh ả đã ẩn dấu đi. ả cười nói:

- Ta biết bây giờ ta không phải là đối thủ của người. Nhưng ta có thể cùng đánh với hai tỷ muội bọn họ. Thế nào, không dám phải không?

Một đôi tỷ muội sát thủ song sinh đã là cực hạn hẳn có thể thừa nhận rồi. Nếu như có thêm một Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực là Ngã Mễ Đại Na nữa thì tuyệt đối không thể chiến thắng. Phó Thư Bảo lắc đầu, cười nói:

- Người đang nằm mơ à? Người cho rằng chỉ nói khích là ta sẽ rơi vào bẫy của người sao? Người cứ trung thực mà đợi trong lao đi nhé.

Cửa sắt ầm ầm đóng lại.

Ngã Mễ Đại Na cười khê, tiếng nói nhỏ tới mức chỉ mình ả nghe thấy:

- Người như người thì một phép khích tướng đơn giản tất nhiên không thể lừa người vào tròng. Nhưng chúng ta cứ chờ xem. Người nhất định sẽ chủ động tìm tới ta, hừ...

Đáng tiếc Phó Thư Bảo không thể nghe thấy tiếng nói này.

o0o

Chớp mắt đã qua thời gian sáu ngày. Hắc Thạch Thành bảo vẫn luôn bình tĩnh. Thời gian sáu ngày này, một gốc Huyền Băng Thảo đã bị tiêu hao sạch. Phía trước hấp thu được ba tia hỏa tinh túy. Huyền Tâm Bồ Đào thuần chủng trong lán cỏ tại nông trường cũng đã nảy mầm, phát triển thành cây non.

Ngày thứ bảy, Luyện Thiên Thử trở về. Nó mang theo cây Huyền Băng Thảo thứ hai. Huyền Băng Thảo mặc dù trân quý nhưng cuối cùng cũng không phải là linh tài cực phẩm như Viêm Hỏa Linh Tham, với thủ đoạn của nó, muốn tìm một hai cây cũng không quá khó.

Có cây Huyền Băng Thảo thứ hai này, ngay trong ngày Phó Thư Bảo liền lợi dụng Huyền Băng Thảo luyện hóa và hấp thu hỏa tinh túy. Thời gian như thoi đưa, lại sáu ngày nữa trôi qua.

Tối hôm đó, hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham chỉ còn lại nửa tia, Phó Thư Bảo luyện hóa hấp thu cũng đã tới lần cuối cùng rồi.

Hỏa nhiệt và băng hàn dung hợp, triệt tiêu lẫn nhau, chỉ còn lại ánh mặt trời mùa xuân tháng ba ấm áp. Cảm giác này đã trở thành quen thuộc. Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa của Phó Thư Bảo tham lam cắn nuốt nửa tia hỏa tinh túy kia, cũng đưa năng lượng hỏa Nguyên Tổ cực đoạn vào trong thứ vũ trụ của hắn.

Ngay trong một khắc bất ngờ, đột nhiên thứ vũ trụ của Phó Thư Bảo chấn động kịch liệt. Trong tiềm thức, hắn cảm thấy thứ vũ trụ của hắn hình như tỏa ra huyền quang năm màu, quý dị phi thường. Sau đó, năng lượng Nguyên Tổ trong thứ vũ trụ bất ngờ tiến hóa, ngưng kết thành một khối huyền tinh năm màu.

Lực Sĩ nắm giữ thủy Nguyên Tổ, ví dụ như Tú Lý, sau khi tu vi lực lượng đạt tới cấp Linh Lực thì thứ vũ trụ của hắn sẽ xuất hiện tinh thể năng lượng màu trắng. Mà Lực Sĩ nắm lực lượng hỏa Nguyên Tổ, tu vi lực lượng của hắn đạt Linh Lực thì thứ vũ trụ sẽ kết tinh thể năng lượng màu đỏ. Lực Sĩ thổ Nguyên Tổ sẽ là màu nâu vàng. Kim Nguyên Tổ là màu đen. Mộc Nguyên Tổ là màu lục. Mà Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực thì sẽ là huyền tinh năm màu!

Có thể cảm thấy rõ ràng sự tồn tại của huyền tinh năm màu trong thứ vũ trụ. Thể tích của nó ước chừng ba ngón tay, vô cùng chân thật. Phó Thư Bảo kinh hãi khó tin. Mặc dù hắn nằm mơ cũng không ngờ được, luyện hóa hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham, tu vi lực lượng của mình lại có thể tiến bước thần tốc như vậy, từ Nguyên Tổ Lực tăng ba trực tiếp đạt tới cảnh giới Linh Lực tăng một!

Sự thật là dựa theo tính toán, hắn còn phải hấp thu hết năng lượng còn lại trong Linh Vãn Thạch thì mới có thể đột phá chướng ngại, tiến vào cảnh giới Linh Lực. Cả một thời gian này, mỗi đêm trước khi ngủ, hắn cũng không hề bỏ sót một lần này, sử dụng Thạch hạch Linh vãn thạch tiến hành tu luyện cường hóa. Nhưng không ngờ là chỉ luyện hóa hỏa tinh túy ẩn chứa trong một gốc Viêm Hỏa Linh Tham này mà hắn đã sớm đạt được mục tiêu tu luyện.

- Mặc cho dù người ta khó có thể tin được nhưng Viêm Hỏa Linh Tham được xưng là Linh Vãn Thạch trong giới thực vật. Ta đoạt được gốc cây này có khả năng là linh sâm vạn năm, hỏa tinh túy ẩn chứa trong đó hiển nhiên không thể dò xét được, có tác dụng lớn như vậy. Tu vi của ta đột nhiên tăng lên cũng là chuyện rất bình thường thôi.

Phó Thư Bảo thì thảo tự nhủ. Sau một khắc, tâm thần hẳn cuối cùng cũng bình tĩnh lại được một chút.

Tu vi lực lượng tăng lên, không biết Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa sẽ biến hóa như thế nào đây?

Tâm niệm vừa động, Phó Thư Bảo liền duỗi hai bàn tay ra. Hai luồng Nguyên Tố Hỏa yên lặng bùng cháy trong lòng bàn tay. Vừa hiện ra, hẳn lập tức kinh ngạc ngẩn ra trong đó. Vốn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa có năm màu rất rõ ràng, đại biểu cho việc hẳn nắm giữ năm loại lực lượng Nguyên Tố. Như bây giờ chỉ còn lại bốn màu sắc. Lực lượng của hỏa Nguyên Tố đã biến mất.

Cũng không phải là biến mất hoàn toàn. Khi Phó Thư Bảo nhìn nửa giờ mới phát hiện, máu sắc vốn rất dễ thấy không ngờ đã biến thành một sợi tơ rất nhỏ, nếu không phải hẳn cố hết sức quan sát thì khó có thể phát hiện sự tồn tại của nó. [/CHARGE]

Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu rõ. Sự vật khi tiến hóa sẽ loại bỏ những bộ phận không cần thiết, chỉ để lại tinh hoa. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cũng như vậy. Mượn hấp thu năng lượng tinh túy của hỏa Nguyên Tố trong hỏa tinh túy, lực lượng hỏa Nguyên Tố của hẳn đã đạt tới một độ cao nhất định, cao hơn bốn loại Nguyên Tố lực khác. Bởi thế kết quả chính là trong Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hẳn, bộ phận hỏa Nguyên Tố đã tiến hóa trước, bỏ đi bộ phận không có tác dụng, chỉ giữ lại những phần tinh túy.

- Nếu ta lại hấp thu lực lượng tinh túy của bốn loại Nguyên Tố khác, bốn lực lượng Nguyên Tố của ta cũng sẽ tiến hóa. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta sẽ biến thành ngọn lửa có năm tia màu rất nhỏ, cực khó bị phát hiện. Nếu như vậy, ta cũng không cần phải dùng Bạch Lân Phấn trên tay để che dấu nữa.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

Thu hồi Viêm Hỏa Linh Tham đã mất đi tia hỏa tinh túy, Phó Thư Bảo đột nhiên đánh một quyền về phía những tảng băng.

Xèo xèo! Không khí lạnh bị thiêu đốt, nước bốc hơi phát ra những âm thanh kỳ quái. Trong tích tắc, một ngọn lửa không màu phủ lấy năm quyền của hẳn. Mắt thường không cách nào nhìn thấy ngọn lửa này, chỉ thấy một tia đỏ rất nhỏ lóe lên.

Ầm, rào rào! Ít nhất một trăm khối băng bị đánh nát bầy. Mảnh vỡ nhỏ như hạt cát, dưới nhiệt độ cao liền bị hóa khí, biến thành một đám hơi nước. Hơi nước gặp không khí lạnh, lập tức ngưng thành nước, rơi xuống trên mặt đất như mưa vậy.

- Xem ra Thiết Sa Quyền của ta đã được tăng thêm một chữ rồi, phải gọi là Viêm Thiết Sa Quyền mới đúng.

Phó Thư Bảo cười nói.

Thu thập hằm băng một chút, Phó Thư Bảo liền rời khỏi đó. Đi lên trên nhà giam ngầm, hẳn thấy Lưu Chuẩn đang đứng cười trước phòng giam của tỷ muội Thập Thất và Thập Tứ. Hẳn đi đến, Lưu Chuẩn liền vội vàng tới chào hỏi.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói vài câu rồi rời đi. Lưu Chuẩn ở lại, tiếp tục tán gái.

Để giúp đỡ thủ hạ tán gái, Phó Thư Bảo thật ra đã có một kế hoạch rất xa. Thập Tứ và Thập Thất là một đôi sát thủ khó có được, có kinh nghiệm và năng lực cực cao. Nhưng thân phận của bọn họ lại là sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã, thế thì cuối cùng cũng không làm được gì. Nếu sự tình tiếp tục phát triển, hẳn chỉ có cách giết chết đôi tỷ muội sát thủ này mà thôi. Nhưng nếu Lưu Chuẩn có thể đánh động bọn họ, biến bọn họ trở thành người của hẳn thì Phó Thư Bảo cũng có thêm hai trợ thủ đắc lực, lại hiểu sâu hơn về Tử Đảo Mật Nhân Xã. Có thể nói đó là một tên bắn trúng ba con chim.

Không, phải là bốn chim mới đúng.

Trong kế hoạch của Phó Thư Bảo, nếu Thập Tứ và Thập Thất biến thành người phía mình, hẳn sẽ để đôi tỷ muội song sinh này xây dựng một đại đội sát thủ, chuyên làm như chuyện âm thầm nhưng ám sát chẳng hạn.

Chẳng qua chuyện có thể thành công hay không thì phải xem năng lực của Lưu Chuẩn rồi. Ở phương diện tình cảm nam nữ, hẳn luôn lộ vẻ ngốc nghếch. Dạy thử vài lên, Phó Thư Bảo cũng mất đi hứng thú.

Ra khỏi địa lao, trở lại đại sảnh của Hắc Thạch Thành bảo, Đông Mai liền xuất hiện trước mặt hẳn.

- Thiếu gia, thương nhân Tư Ba Quốc đi qua cửa khẩu dưới khe núi gửi người một phong thư. Chính là phong thư này.

Đông Mai đưa phong thư tới.

Phó Thư Bảo hơi kỳ quái nói:

- Ta cũng không biết thương nhân Tư Ba Quốc, người nọ tại sao lại gửi thư cho ta? Hắn muốn gì đây?

Đông Mai nói:

- Ta cũng hỏi hắn nhưng hắn nói hắn được người khác nhờ vả. Người viết thư là một người quen cũ của người, bên trong có tin tức rất quan trọng.

- Ồ? Người lui xuống trước đi, ta xem một chút.

Phó Thư Bảo nói.

- Vâng thưa thiếu gia.

Đông Mai ngoan ngoãn đáp một tiếng, lắc cặp mông sẵn chắc, phong tình vạn chủng bước đi. Sau năm bước, đột nhiên nàng quay đầu nhìn phản ứng của thiếu gia, thấy Phó Thư Bảo đang rút thư ra đọc, lập tức hứng thú dong đưa giảm mạnh, giống như chịu đả kích, xám xịt rời đi.

- Muốn biết linh tài cực phẩm mộc Nguyên Tố không? Tới phía tây Hậu Thổ Thành, Tháp Tạt thôn tìm ta. Nhớ rõ là chỉ một mình người đi, không thể đưa thị vệ kia cũng như bất cứ ai theo. Hồ Nguyệt Thiên.

Đọc thư xong, khoe miệng Phó Thư Bảo hiện lên nụ cười như tơ, trong lòng thầm nghĩ.

- Là nàng. Sao nàng lại biết linh tài cực phẩm mộc Nguyên Tố cực phẩm chứ? Theo ý tứ của bức thư này thì chẳng lẽ nàng muốn hợp tác với ta rồi sao?

Lòng đầy mê hoặc, nhưng chỉ cần gặp Hồ Nguyệt Thiên là sẽ có đáp án thôi.

oOo

Đi nửa ngày đường, Tháp Tạt thôn đã ở trong tầm mắt.

Thôn xóm hoang vu, xung quanh là một vùng sa mạc không biên giới. Một thôn xóm như vậy đã không có người ở rồi. Kể từ sau khi cửa khẩu ở khe núi được thành lập, rất nhiều dân chúng lĩnh chứng nhận thần dân đều đơn giản tới ở quanh mỏ quặng và nông trường. Nơi đó có nước, có thực vật, lại có chiến đội bảo vệ, cuối cùng là gần nơi làm việc. Cho nên mọi người liền ríu rít kéo nhau tới.

Nghĩ kỹ lại, thân phận của Hồ Nguyệt Thiên đặc thù như vậy, nếu có người thì e rằng nàng cũng sẽ không tới.

Dục ngựa chạy vào cửa thôn, trên mặt đất đều là những thứ dân chúng vứt lại, cảnh tượng hoang lương tịch diệt. Gió mang theo cát vàng sa mạc thổi tới, len qua khe cửa phát ra tiếng ô ô, thậm chí đập vào cánh cửa kêu sần sật.

Luyện Lực Trường âm thầm khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Con chiến mã dưới hông từ từ di chuyển. Hoàn cảnh quanh mình cũng bị Phó Thư Bảo dò xét toàn bộ. Ngay lúc hắn sắp đi ra khỏi thôn, đột nhiên ánh mắt của hắn ngừng lại bên một gốc cây đại thụ, cất lời nói:

- Còn trốn ở đó làm gì thế? Không lộ mặt đi à?

Hồ Nguyệt Thiên lộ cái đầu ra khỏi gốc cây.

- Không phải là ta không muốn lộ ra mà vừa rồi lộ ra sẽ có nguy hiểm.

Phó Thư Bảo hơi sửng sốt:

- Ý ngươi là sao?

Hồ Nguyệt Thiên thần nhiên cười:

- Ngươi quay đầu lại xem.

Phó Thư Bảo đột nhiên quay đầu lại, thấy một đám cát ập về hướng mình. Lập tức tiếng vó người ù ù truyền tới, giống như trăm ngựa cùng chạy. Kỵ sĩ cầm đầu vác trên vai một cây đại kỳ, đón gió tung bay, càng lúc càng gần, rõ ràng là một con huyết chiến mã. Đây là cờ hiệu của Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn.

Đoàn trưởng Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn SA Lí Phi bị hấn bắn chết, căn cứ theo tin tình báo của Phương Tín, đệ đệ của hắn là SA Lí tiếp nhận vị trí đoàn trưởng của hắn, thống lĩnh lực lượng tàn dư của Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn. Kể từ một đêm hắn bị ám sát tại Hậu Thổ Thành kia, SA Lí và Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn của hắn cũng biến mất. Lúc này tại sao bọn chúng lại xuất bây giờ đây chứ?

Ánh mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên rơi lên người Hồ Nguyệt Thiên.

- Không ngờ người lại cấu kết với đoàn cường đạo này, hãm hại ta sao?

Hồ Nguyệt Thiên gắt:

- Là người mang đoàn cường đạo tới, tại sao lại biến thành ta cấu kết với bọn chúng chứ? Hồ Nguyệt Thiên ta cho tới bây giờ cũng chưa giao tiếp với đạo tặc bao giờ.

- Không phải người sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo vẫn hồ nghi. Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn xuất hiện quá trùng hợp rồi, khiến hắn không nghi ngờ không được.

- Quên đi. Không tranh cãi với người nữa. Người có thể đối phó với bọn chúng không? Không phải thị vệ kia của người ở gần đây à? Lần này... Ta cho người triệu hồi nàng một lần, giải quyết đám phiền hà trước mặt này rồi bảo nàng rời đi.

Nhìn đám cát bụi do móng ngựa chạy bốc lên càng ngày càng gần, khuôn mặt Hồ Nguyệt Thiên đã lộ thần sắc sợ hãi.

295. Chương 295

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 295: Trận chiến với đạo tặc

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Lông mày Phó Thư Bảo nhíu chặt:

- Không phải người bảo ta không được mang thị vệ theo sao? Trước khi đi ta đã dặn nàng không được đi theo rồi. Giờ người lại bảo ta gọi nàng, người có ý gì đây?

- Ta...

Hồ Nguyệt Thiên cứng họng, lập tức nói:

- Vậy người đánh lại bọn chúng không? Không đánh lại thì người còn ứng đó làm gì hả? Mang ta bỏ trốn đi!

- Người trốn kỹ ở phía sau cây nhé. Chờ ta giải quyết đám phiền toái này rồi hãy ra.

Phía trước dục ngựa chạy ra ngoài. Nếu như trước kia, gặp phải tình huống này thì hắn khẳng định sẽ không đắn đo suy nghĩ gì, trực tiếp chạy trốn hoặc gọi Thanh Thủy tới, để nàng giải quyết vấn đề. Nhưng

bây giờ tu vi lực lượng đã tiến tới cấp Linh Lực, hơn nữa cũng đã rèn luyện được lực chiến đấu nhất định. Lúc này đoàn đạo tặc đột nhiên xuất hiện lại vừa hay để hấn thử thân thủ.

Ngựa tung bốn vó, cát vàng ngập trời. Trong nháy mắt Phó Thư Bảo đã vọt ra khỏi cửa thôn. Đoàn đạo tặc đang xông tới dù chỉ có tầm trăm người nhưng hiển nhiên là được tuyển chọn kỹ càng, áp giáp phòng thủ toàn thân, vũ khí hoàn mỹ. Nhìn kỹ một chút, trong một số kỵ binh không ngờ có người mặc áo giáp của thành vệ quân.

- Hóa ra là ông cậu Sa Bạch của Đồ Thổ tới tìm ta. Sa Bạch và SA Lí có quan hệ thân thích, hấn chạy trốn rồi gia nhập Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn cũng là chuyện rất bình thường. Xem ra chuyện này thật sự không có liên quan gì tới Hồ Nguyệt Thiên cả. Nhất định là Sa Bạch lợi dụng quan hệ của hấn ở Hậu Thổ Thành hoặc nhân tuyển của hấn tại Hắc Thạch Thành bảo, báo cáo tung tích của ta, thế nên mới mang người tới báo thù đây.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhất thời Phó Thư Bảo cảm thấy rõ ràng cả. Lúc này hấn liền lôi Thiên Trúc Cung và bao đựng hai mươi mũi Xà Nha Tiễn ra. Hấn cũng lấy ra hai thanh xà nha song kiếm.

Cầm cung, đặt tên lên dây cung, dặt hai thanh xà nha song kiếm vào thắt lưng. Hấn liền lộ tư thế chuẩn bị chiến đấu.

- Họ Phó kia ở chỗ này. Huynh đệ, giết hấn, nữ nhân trong khe nói sẽ là của chúng ta rồi! Xông lên đi!

SA Lí khiêng chiến kỳ đi trước, hét lớn, hai chân thúc vào bụng ngựa. Con ngựa dưới hông hấn liền tăng tốc, lao tới nhanh như điện.

- Muốn chơi đùa nữ nhân trong khe núi sao? Mẹ kiếp, chỉ một câu này của ngươi thì ngươi đã không thể không chết rồi!

Trong lòng mắng thầm một tiếng, Phó Thư Bảo đột nhiên nâng cung, kéo căng dây, nhắm một tên về phía SA Lí.

SA Lí phóng ngựa lao tới còn cách cửa thôn Tháp Táp không tới hai ngàn bước nhưng cự ly bắn của Thiên Trúc Cung tới những ba ngàn bước.

Tưng! Dây cung bật lên.

Vù! Mũi Xà Nha Tiễn xuyên không bay đi, mang theo một đuôi lửa mờ nhạt.

Dây cung bật lên vào mũi tên bay qua không trung phát ra tiếng động cũng không đầy một chớp mắt. Căn bản không thấy mũi tên bay thế nào, chỉ thấy SA Lí đang vọt tới liền ngã lặn xuống ngựa. Mà con ngựa vẫn đang chạy như điên. Bởi một chân con đang gấn vào yên ngựa, thì thể của hấn liền bị kéo đi, khuôn mặt va đập vào cát đá phía dưới, không còn nhận ra nổi nữa!

Còn chưa nhìn rõ mặt đối phương thì đoàn trưởng thủ lĩnh đã bị giết chết. Tình huống như vậy khiến đoàn đạo tặc không thể nào tiếp nhận nổi, sĩ khí lập tức biến sạch. Ngay lúc này, mũi Xà Nha Tiễn thứ hai, thứ ba,... Liên tiếp bắn ra. Mỗi một mũi tên đều mang theo ít nhất tính mạng một tên đạo tặc, thậm chí có mũi xử lý hai tên.

- Hai mươi mũi tên! Hấn đã không còn tên nữa rồi. Tiểu tử đó chẳng qua có một cây Lực Luyện Khí cung lợi hại thôi. Không có tên, hấn đến rầm cũng không bằng. Huynh đệ xông lên đi. Ai chém được đầu hấn, lão tử thưởng một trăm miếng kim tệ, mười nữ nhân!

Lần này là tiếng hô của Sa Bạch. Từ khi Phó Thư Bảo bắn mũi đầu tiên là hấn đã đếm rồi. Ngay khi số tên bắn đến hai mươi, hấn liền anh dũng thúc ngựa vọt lên đầu tiên, kịp thời ổn định quân tâm của đoàn đạo tặc.

Đạo tặc sở dĩ đồng ý sống cuộc sống liêm máu trên lưới đao cũng không vì ngoài hai thứ, tiền và nữ nhân. Nghe nói tới phần thưởng một trăm kim tệ và mười nữ nhân, bọn chúng đều đỏ mắt, gọi nhau liều chết xông tới.

Đối mặt với đám kỵ binh đạo tặc đang xông tới như ong vỡ tổ, đôi mắt Phó Thư Bảo không hề có chút sợ hãi, ngược lại còn lộ thần quang hưng phấn.

Nếu có Luyện Thiên Thử ở đây, nó nhất định có thể thấy bóng dáng của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong trên người Phó Thư Bảo vào giờ khắc này. Đó đúng là một cảm giác khát máu đáng sợ!

Thúc ngựa mạnh một cái, Phó Thư Bảo liền cưỡi chiến mã vọt tới.

Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn bị giết mất hai mươi người, vẫn còn hơn tám mươi người. Đám người này đều không phải người bình thường, càng không phải loại tốt đẹp gì. Một mình đối phó với tám mươi người này, chuẩn bị chém giết, so với trận chiến với Thập Tứ, Thập Thất thì còn nguy hiểm hơn vô số lần.

Chẳng qua càng có tính khiêu chiến thì hấn lại càng lộ vẻ hưng phấn.

Song phương càng lúc càng tới gần. Khi thấy đội ngũ của Huyết Mã Đạo Tặc Đoàn sắp đánh tới mình tới nơi, Phó Thư Bảo đột nhiên kéo cương, khiến chiến mã tránh chủ lực của đối phương, chạy về phía bên phải đội hình.

Một kỵ binh đạo tặc lao về phía hấn, vung cây mã đao năm thước chém tới.

Cánh tay duỗi ra, Phó Thư Bảo cũng vung kiếm chém qua.

Ngựa chạy rất nhanh, hai chiến mã trong nháy mắt đã vọt qua thân nhau. Ngay trong nháy mắt khi hai chiến mã đi song song, chỉ nghe thấy tiếng đinh đang vang lên, sau đó là một tiếng gào thảm thiết. Thanh xà nha song kiếm đã chém đứt đôi thanh mã đao năm thước của kỵ binh đạo tặc kia, chém rách ngực hấn. Máu tươi bắn tung tóe, xương sườn trắng ớn cũng lộ ra vài thanh!

Chiến mã lao tới chém giết cũng giảm tốc độ. Kỵ binh đạo tặc đối diện tản ra hai phía, chặn đường vọt tới của Phó Thư Bảo. Chẳng qua sách lược chiến đấu của đám đạo tặc dù chính xác, nhưng bọn chúng căn bản không thể ngăn cản Phó Thư Bảo!

Răng rắc! Răng rắc! Chiến mã tiến vào trong trận địa địch, xà nha song kiếm liên vung lên liên tục. Đao kiếm bị nó đi qua chém đứt, thi thể rơi khắp nơi trên mặt đất!

Cuối cùng thì cũng chỉ là một ít đạo tặc bình thường và thành vệ quân mà thôi, dù có Lực Sĩ nhưng tu vi lực lượng cũng cực kỳ kém cỏi. Nếu không thì lấy địa vị của Lực Sĩ trong thế giới này, làm sao phải đi làm đạo tặc kiếm sống chứ? Nhân số tuy nhiều nhưng cứ chém giết thế này, phiền toái trước mắt liền được giải trừ!

Máu tươi bắn tung lên người Phó Thư Bảo, nhuộm đỏ quần áo hấn, cũng nhuộm đỏ mặt hấn. Vung xà nha song kiếm, hấn giống như một ác ma tắm trong máu tươi! Một ác ma sát nhân!

Nháy mắt chém bay mấy đạo tặc, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng thoát khỏi vòng vây. Ngay lúc này, hấn đột nhiên kéo mạnh đầu ngựa, lao thẳng về phía Sa Bạch.

Chỉ cần giải quyết Sa Bạch, đoàn đạo tặc trước mắt sẽ là một nắm cát rời rời.

- Ngăn hấn lại!

Được chỉ huy mười tên thành vệ quân quen thuộc, tiến hành vây Phó Thư Bảo, không ngờ Phó Thư Bảo lại chuyển đầu ngựa vọt tới giết mình nhanh như điện, Sa Bạch lập tức cả kinh.

- Thần tiên cũng không thể cứu được người!

Cánh tay phải Phó Thư Bảo vung lên, lập tức chém chiến sĩ thành vệ quân ngăn phía trước, nhanh chóng bức tới.

Lúc này mà dục ngựa lùi lại thì thanh xà nha song kiếm lạnh như băng kia sẽ chém đôi sống lưng của hấn ngay. Biết rõ kết quả như vậy, Sa Bạch lại càng không thể mạo hiểm lùi lại, nghiêng răng xông lên. Hấn dùng một thanh trường thương ba thước của kỵ sĩ, dựa vào vũ khí dài mà có thể tiến hành công kích ngoài phạm vi tấn công của Phó Thư Bảo.

296. Chương 296

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 296: Sướng không thể tả (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Cộp cộp cộp! Móng ngựa nện vang. Cả đám đạo tặc vây quanh nhưng Phó Thư Bảo không thèm để ý. Trong mắt hắn chỉ có một mục tiêu là Sa Bạch!

- Chết đi.

Khi còn ở ngoài năm thước, Sa Bạch đột nhiên nâng thương đâm về phía Phó Thư Bảo. Mượn tốc độ vọt tới của chiến mã, hắn sau khi nâng trường thương lên, mũi thương đã tới đầu chiến mã của Phó Thư Bảo rồi.

Vèo! Phó Thư Bảo đột nhiên ném Xà Nha Tiễn ra. Một thanh bảo kiếm hiếm có, chém sắt như chém bùn lại được hắn sử dụng làm phi đao.

Trường thương kỵ sĩ của Sa Bạch dù có dài nhưng cũng không thể nhanh bằng phi kiếm của Phó Thư Bảo được. Dưới tình huống cấp bách, hắn đành phải điều chỉnh đầu thương, ngăn cản xà nha song kiếm đang bay thẳng về phía đầu hắn.

Keng. Xà nha song kiếm bị đánh rơi xuống mặt đất. Hai con chiến mã chạy qua người nhau. Ngay trong nháy mắt như điện quang hỏa thạch này, quyền phải của Phó Thư Bảo đánh vào bụng Sa Bạch.

Ầm! Một tiếng trầm đục truyền ra giữa tiếng móng ngựa. Sa Bạch trúng quyền, kể cả một tiếng kêu thảm cũng không phát ra nổi, cơ thể bay lên khỏi lưng ngựa, vọt lên trên cao, sao đó rơi nặng nề xuống mặt đất. Trên bụng hắn có một vết cháy xém rất rõ ràng. Máu và óc hắn văng khắp mặt đất, chết cực kỳ thảm thiết!

Hai nhân vật đầu lĩnh mạnh nhất lần lượt mất mạng, đám đạo tặc và thành vệ quân còn lại làm sao còn tâm tư chiến đấu nữa, rối rít trốn chạy tứ tán.

Phó Thư Bảo đuổi giết vài tên đạo tặc rồi không đuổi nữa, trở lại chiến trường tìm lại hai mươi mũi Xà Nha Tiễn của hắn và thanh Xà Nha Tiễn vừa bị hắn phóng đi như phi đao. Cuối cùng hắn mới cười ngựa, chậm rãi đi về phía Tháp Tật thôn.

Mãi cho tới khi đạo tặc chạy trốn biến mất khỏi tầm mắt, Hồ Nguyệt Thiên mới nhảy xuống khỏi cây đại thụ rậm rạp. Nàng nhìn thấy rõ ràng toàn bộ quá trình chiến đấu, rõ như lòng bàn tay. Nhìn Phó Thư Bảo toàn thân tắm trong máu thúc ngựa chạy tới, trái tim nàng khó có thể bình tĩnh lại được. Có chút cảm giác không giống như lần gặp tại Liệt Diễm Hỏa Sơn, bây giờ Phó Thư Bảo không còn là Phó Thư Bảo lúc đó nữa. Bây giờ hắn đã mạnh hơn trước kia rất nhiều rồi.

Nàng vẫn mặc chiếc váy dài màu trắng, nhảy từ trên cây xuống. Cho dù đồ cũ nhưng mặc trên người nàng lại không có cảm giác cũ kỹ. Thân thể uyển chuyển, bộ ngực no đủ, vòng eo thon gọn, cặp mông chắc mẩy cong vút, khiến người ta thấy vô cùng đẹp mắt. Hai đùi dài, cả người phải cao tới một thước bảy tám. Chiều cao này trong đám nữ nhân Tú Quốc cũng đã coi là hàng đầu rồi. Đứng với người như vậy, Phó Thư Bảo cũng lùn đi không ít.

Liếc mắt một cái, mỹ sắc trước mặt, Phó Thư Bảo dường như đã quên vụ chém giết máu tanh vừa rồi, mỉm cười:

- Thế nào, bây giờ ngươi không bị hạn chế thời gian biến thân trong một giờ nữa à?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Có lá và rễ của Viêm Hỏa Linh Tham trợ giúp, bây giờ ta đã có thể duy trì thời gian biến thân mười hai giờ rồi. Ban ngày ta duy trì đáng về bây giờ, buổi tối nghỉ ngơi lại biến về đáng về vốn có.

- Nếu như thế thì bây giờ người có thể xem là một nửa nữ nhân rồi.

Phó Thư Bảo cười nói.

Hồ Nguyệt Thiên kiều mị lườm Phó Thư Bảo một cái.

- Dựa theo tiêu chuẩn của hồ tộc chúng ta, bây giờ ta đã là một nữ nhân tiêu chuẩn rồi.

Cái gọi là nữ nhân tiêu chuẩn này nhất định là định nghĩa của đám cáo đực. Hồ ly có thể sinh sản thì chắc là nữ nhân tiêu chuẩn rồi. Trong lòng Phó Thư Bảo nghĩ vậy nhưng cũng không có hứng thú hỏi sâu về vấn đề này, ngược lại nói:

- Người biết bốn loại linh tài Nguyên Tố cực phẩm khác à? Người biết gì thì nói một chút nghe xem?

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Ta không phải nữ tử ba tuổi. Chuyện như thế mà ta nói lộ ra, ta chẳng có được chút ích lợi gì.

Sớm biết con hồ ly này không dễ đối phó mà. Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy người nói điều kiện của người ra đi.

- Ta muốn nửa thân Viêm Hỏa Linh Tham. Hơn nữa lúc người lấy được bốn loại linh tài cực phẩm khác xong thì ta cũng muốn được phân một nửa lợi ích.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Miệng người cũng không nhỏ đâu. Người dựa vào đâu mà đòi nhiều lợi ích như vậy chứ?

- Dựa vào đâu à? Ha ha...

Sau một tràng cười, Hồ Nguyệt Thiên mới nói:

- Cũng giống như quá trình chúng ta lấy Viêm Hỏa Linh Tham vậy, không có ta trợ giúp, người nghĩ người có lấy được Viêm Hỏa Linh Tham không?

Trong lòng Phó Thư Bảo hiểu rõ là không có tri thức độc nhất của Hồ Nguyệt Thiên, không có âm ti của hồ nữ nòng thì cho dù có Thanh Thủy cũng không thể lấy được Viêm Hỏa Linh Tham.

Hồ Nguyệt Thiên lại nói:

- Ta nói thật nhé. Nếu không có ta trợ giúp thì cho dù người có tìm được bốn loại linh tài cực phẩm kia, người cũng không nhất định lấy được. Càng huống chi người muốn có được tin tức về bốn loại linh tài cực phẩm kia lại càng khó khăn hơn nhiều.

Biết tin tức về bốn loại linh tài cực phẩm, lại vừa có thể giúp đỡ lấy được. Như vậy xem ra yêu cầu của Hồ Nguyệt Thiên thật cũng không quá đáng. Trầm mặc một chút, Phó Thư Bảo mới nói:

- Người là nữ tử hồ tộc, người muốn nhiều linh tài cực phẩm như vậy làm gì?

- Ta muốn lấy một nửa thân Viêm Hỏa Linh Tham của người, đó là bởi sau khi ta lấy được nó có thể giải quyết vấn đề biến thân mười hai giờ, triệt để thành hình người. Mà bốn dạng linh tài cực phẩm khác, ta cũng có thể dùng chúng để tăng cường tu vi hiện nay của ta.

- Trước đây người chẳng qua chỉ là một hồ tộc cấp Phổ Linh, như thế giả sử chúng ta lấy được bốn dạng linh tài cực phẩm còn lại, tu vi của người có thể tăng tới trình độ nào?

Thật ra Phó Thư Bảo không chỉ muốn biết là nàng sẽ đạt tu vi gì mà còn càng muốn biết tu vi bây giờ của nàng.

Hồ Nguyệt Thiên suy nghĩ một chút mới nói.

- Sau khi có được nhân hình triệt để, tu vi lực lượng của ta mới là cấp Chánh Linh. Nếu như có được bốn loại linh tài cực phẩm khác, ta phỏng chừng tu vi lực lượng của ta sẽ đạt Chánh Linh hậu kỳ, trở thành tồn tại chỉ thấp hơn Linh Vương thôi.

Như vậy tức là tu vi bây giờ của nàng vẫn đang ở cấp Phổ Linh, sau khi đạt được nửa khối Viêm Hỏa Linh Tham nữa thì mới đạt cấp Chánh Linh, cũng không có gì đáng ngại. Phó Thư Bảo thâm hiểu rõ, cười nói:

- Như vậy ta đồng ý với ngươi. Chẳng qua trước khi chúng ta hợp tác, ta muốn biết tại sao ngươi lại chọn ta hợp tác chứ? Thế giới này có rất nhiều Luyện Lực Sĩ, người lợi hại hơn ta chỗ nào cũng có.

- Tình huống ngày đó bên trong Liệt Diễm Hỏa Sơn, ngươi hoàn toàn có thể giết ta nhưng ngươi lại không làm như vậy. Đổi lại là người khác, trong hoàn cảnh đó, dù không giết ta cũng không có khả năng chia lợi cho ta. Nhưng ngươi vẫn chia cho ta. Đây chính là nguyên nhân khiến ta tìm ngươi hợp tác.

Ngừng lại một chút, trên mặt Hồ Nguyệt Thiên lại hiện lên nụ cười cực kỳ mê người.

- Cái người như ngươi nhé, thật khiến người ta rất khó cân nhắc. Rõ ràng một thân toàn tà khí nhưng lại rất chính trực. Nếu nói ngươi là chính nhân quân tử thì ngươi lại vừa háo sắc vừa vô sỉ, làm việc không theo quy tắc. Lần trước chia lợi cho ta những lại thừa lúc ta không cách nào phân thân mà trộm đi Huyền Tâm Bồ Đào của ta.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Cuối cùng là ngươi khen ta hay là chê ta thế?

Hồ Nguyệt Thiên than thở một hơi.

- Nửa nọ nửa kia thôi. Hiện giờ cho ta biết luôn chứ đừng giả thiết nữa. Ta muốn hợp tác chính thức. Cuối cùng là ngươi có hợp tác với ta hay không? Nếu hợp tác thì sau khi ngươi đồng ý, ngươi cho ta nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham là được.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới nói:

- Ngươi xác định là tin tức về bốn loại linh tài cực phẩm khác là đáng tin sau? Hơn nữa ngươi có thể dẫn ta tới đó sao?

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Tin tức đáng tin. Nếu không có gì bất ngờ thì chúng ta khẳng định có thể tới những nơi đó.

Phó Thư Bảo nói.

- Tốt lắm. Ta đồng ý hợp tác với ngươi. Chẳng qua nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham ta có thể cho ngươi, còn bốn loại tài liệu khác thì ta chỉ có thể chia cho ngươi một phần ba. Mà mặt khác, mỗi khi lấy được linh tài cực phẩm, phải hai mươi ngày sau ta mới có thể chia cho ngươi. Nếu như ngươi đồng ý thì chúng ta hợp tác.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Ha ha, hai mươi ngày sau mới chia lợi một phần ba cho ta. Ngươi muốn lợi dụng thời gian hai mươi ngày này để hấp thu tinh túy Nguyên Tổ trong linh tài cực phẩm phải không? Theo ta thấy chắc hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham đã bị ngươi luyện hóa hấp thu rồi hử? Cho nên trong thời gian ngắn như vậy ngươi mới có thể trở nên mạnh như thế.

Phó Thư Bảo chấn kinh. Hồ Nguyệt Thiên chẳng qua chỉ là một hồ tộc cấp Phổ Linh, tại sao nàng lại biết được chuyện này?

- Đừng có dùng loại ánh mắt giết mình như vậy nhìn ta. Ta không chỉ biết ngươi luyện hóa hỏa tinh túy mà ta còn biết Nguyên Tổ hỏa của ngươi là Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa. Nguyên Tổ hỏa như vậy chỉ có mỗi Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong ngàn năm trước mới có. Ta nói có đúng không?

Thần sắc Phó Thư Bảo lại biến đổi.

- Nói cho ta biết, tại sao ngươi lại biết việc này? Rốt cục ngươi có thật phận gì?

Hồ Nguyệt Thiên cười thản nhiên.

- Theo ta đi. Có người sẽ cho người biết tất cả. Những điều ta biết đều là hần nói cho ta.

- Đi đâu? Gặp ai?

Phó Thư Bảo hoàn toàn không ngờ mọi chuyện lại phát sinh biến hóa như vậy.

- Đương nhiên là tới lãnh địa hồ tộc chúng ta rồi. Đi thôi. Chẳng lẽ người sợ ta ăn thịt người sao?

Hồ Nguyệt Thiên vọt tới, vẫy vẫy ba ngón tay.

Một động tác đơn giản như vậy lại có sức quyến rũ cường đại. Phó Thư Bảo cảm thấy trong lòng nóng bừng, tâm viên ý mã cũng bốc lên, phải cố gắng kiềm chế cảm xúc, âm thầm nói:

- Sự kiện này sẽ không đơn giản như vậy. Theo nàng đi một chút vậy.

Lúc này, Hồ Nguyệt Thiên đã nhẹ nhàng nhảy một cái, dáng người uyển chuyển lộ ra, ngồi lên trên lưng ngựa, thành thế cưỡi ngựa nam sau nữ trước. Tư thế như vậy, trong Phó Thư Bảo hiển nhiên là người được hương thơm của nàng trước ngực, bắp đùi cũng ép sát đùi nàng. Mà địa phương tà ác kia lại đặt lên trên cặp mông đầy đà no đủ, sướng không tả xiết.

Ngọn lửa nóng bỏng vừa rồi mới áp chế xuống lại bùng lên, hơn nữa còn tăng lên gấp bội. Hô hấp của Phó Thư Bảo lập tức trở nên dồn dập, vội vàng nói.

- Người làm gì đó?

- Gì mà tức giận như vậy? Chẳng lẽ người để cho một thiếu nữ như ta đi bộ, còn đại nam nhân như người thì cưỡi ngựa sao?

Hồ Nguyệt Thiên quay đầu, hơi thở như lan.

Hô hấp mang hương thơm ngát áp vào má, trong lòng Phó Thư Bảo chấn động, không dám tranh luận trên ngựa với con hồ ly tinh này nữa, thúc ngựa một cái, để chiến mã chạy về phía đầu thôn.

- Ra khỏi cửa thôn, chạy về hướng đông, sau đó ta sẽ chỉ đường cho. Còn lại người cũng đừng hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên lại nói.

Phó Thư Bảo gật gật đầu không nói, cúi đầu cưỡi ngựa.

Vó ngựa cộp cộp, lên xuống không ngừng, giống như thuyền trong sóng gió. Mỗi lần nhấp nhô, cơ thể Phó Thư Bảo lại dịch về phía trước một cái. Như vậy, vị trí hai đùi hần không cách nào tránh khỏi tiếp xúc thân mật với cặp mông đầy đà của Hồ Nguyệt Thiên. Một hai lần thì còn được, nhưng cứ tiếp tục không ngừng thế này thì lại là một chuyện khác rồi.

Hơn nữa ngực tựa vào tấm lưng thơm mát của Hồ Nguyệt Thiên, một tầng vải mỏng không cách nào che đầy cảm giác mềm mại của cơ thể nàng. Mỗi lần tiếp xúc đều có cảm giác mịn màng. Ngồi ở phía sau như vậy, gần trong gang tấc, có thể thấy rõ đôi tai mềm mại và cằm cổ trắng như tuyết của nàng. Mỗi thứ như vậy đều là một sự khiêu khích và hấp dẫn, khiến nam nhân ngồi phía sau khó mà chịu nổi, càng lúc càng cảm thấy khó giữ được mình...

Nếu như không phải trong người còn có độc tố thần bí, tình huống trước mắt rất có thể đã phát triển thành một tình huống khác rồi. Ví dụ như cưỡi ngựa tới phía sau một đồi cát, làm một số chuyện, sau hai giờ lại cưỡi ngựa lên đường. Như bởi trong thân thể còn độc tố thần bí, hần chỉ có thể duy trì tình huống bây giờ, vừa sướng không thể tả lại vừa khổ không kể xiết.

oOo

Cát vàng dưới chân lan tràn không ngừng. Một ngày cưỡi ngựa chạy như điên, chiến mã đã mệt mỏi, lúc nào cũng có khả năng ngã xuống mặt đất. Lãnh địa Hồ Nguyệt Thiên dần tới vẫn chưa thấy đâu. Mất thấy màn đêm sắp sập xuống, Phó Thư Bảo không khỏi nhíu mày.

- Nguyệt Thiên cô nương, còn bao lâu nữa mới đến?

- Theo tốc độ này thì giờ này ngày mai là tới rồi.

Hồ Nguyệt Thiên tính toán một chút.

- Ngựa không đi nổi nữa rồi. Chúng ta tìm một nơi nghỉ qua đêm, chờ chiến mã khôi phục thể lực rồi mới tiếp tục lên đường được.

Phó Thư Bảo nói.

- Chỗ này không được rồi. Đi thêm một chút nữa sẽ có một ốc đảo. Chúng ta đi vào đó nghỉ qua đêm đi.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Vậy thì ta xuống dắt ngựa.

Phó Thư Bảo nhảy xuống khỏi lưng ngựa.

Hồ Nguyệt Thiên nghiêng mắt nhìn giữa hai đùi Phó Thư Bảo một chút, che miệng cười:

- Tựa như người rất tức giận nhỉ.

- Ta tức giận bao giờ hả?

Phó Thư Bảo ngạc nhiên.

- Ta thấy...

Hồ Nguyệt Thiên nhảy xuống.

Nhìn theo ánh mắt của Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo thấy giữa hai đùi mình có một cái lều đang dựng cao. Mặt hắn sững ra ba phút, trừng mắt nhìn hai người một cái, cũng không giải thích gì. Bị hạn chế không được hoạt động nên mới bị hồ ly này trêu chọc. Hắn cũng chỉ có thể nhin.

- Chẳng qua điều này chứng tỏ người là một chính nhân quân tử.

Phó Thư Bảo ảo não nói:

- Thế là người cố tình khiêu khích ta phải không?

- Đâu có chứ. Đó là bản tính của nữ tử hồ tộc chúng ta. Bản tính này là đặc tính trời ban, ta chẳng làm gì cả nhưng trên người ta lại có sự hấp dẫn đặc biệt và khiêu khích. Cho nên người cũng đừng nghĩ như vậy. Ta không phải là loại nữ tử hồ tộc tùy tiện khiêu khích nam nhân đâu. Ta là... Một nữ tử hồ tộc rất nghiêm túc, rất coi trọng quan niệm trong sạch của các nữ tử nhân loại các người, các loại khí chất thực nữ gì đó đó.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói.

Một hồ ly tinh lại bàn luận về quan niệm trong sạch và thực nữ, Phó Thư Bảo đúng là không biết nói gì, cúi đầu dắt ngựa, bước cao bước thấp đi về phía Hồ Nguyệt Thiên chỉ. Trong lòng hắn đang không nhin được mà suy nghĩ.

- Tu vi cấp Phổ Linh đã lợi hại như vậy, nếu đạt tới cấp Chánh Linh, mị hoặc thiên nhiên trên người nàng phát ra không phải còn mạnh hơn sao? Không phải là lại càng khó chịu à? Mẹ kiếp, thế thì chịu sao nổi?

Nửa giờ sau, một vùng nước hiện ra trước mắt. Hai phía đều là bóng xanh mướt, cây trái sum xuê. Đã tới ốc đảo mà Hồ Nguyệt Thiên nói rồi.

Một hồ nước dài nằm giữa một loạt cồn cát, rộng khoảng mười mẫu. Nước hồ trong suốt phản chiếu ánh trăng, mỗi gợn sóng đều lấp lánh ánh sáng, giống như một tấm gương vậy.

- Phó công tử, chúng ta tới rồi. Phiên người nhóm một đồng lửa, tiện thể chuẩn bị tốt một nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham cho ta. Ta đi tắm rửa, sau đó sẽ dùng tới nó.

Trong cảnh đêm tuyệt đẹp, Hồ Nguyệt Thiên hít sâu một hơi không khí đầy hơi nước, trong lòng sung sướng nói.

297. Chương 297

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 297: Hồ ly tắm rửa tịnh thân

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Đêm nay người sẽ dùng tới sao?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Ta không thể chờ đợi được nữa, muốn có nhân hình đầy đủ, cho nên muốn tắm rửa tịnh thân. Ta van người đó.

Cười thần nhiên, Hồ Nguyệt Thiên liền chạy về phía hồ nước mát, sau khi chạy được hai mươi thước mới đột nhiên quay đầu lại.

- Không được nhìn lên đó!

Phó Thư Bảo gơ hai tay:

- Ta là loại người đó sao?

Nhặt được một bó củi trong mấy bụi cây cạnh hồ nước, dùng Nguyên Tố Hỏa nhóm lửa, ánh sáng hừng hực chiếu khắp xung quanh. Sau đó Phó Thư Bảo mới hái một quả dưa xuống, dùng xà nha song kiếm gọt vỏ, thoải mái ngồi bên cạnh đống lửa, vừa thưởng thức cảnh đêm mê người, vừa thưởng thức mỹ vị thiên nhiên. Từ đầu tới cuối, hắn cũng không đi nhìn lên Hồ Nguyệt Thiên tắm rửa tịnh thân.

Nếu đổi lại là trước kia hoặc là đối thủ tắm rửa khác, hắn khẳng định đã len lén chuồn tới nhìn cho thỏa mắt. Nhưng đối thủ tắm rửa là Hồ Nguyệt Thiên, là nữ tử hồ tộc có năng lực mị hoặc cường đại. Cứ như vậy, hắn cũng không dám đi. Chẳng may không kiềm chế được, lao tới như sói đói, quan hệ hợp tác có bị mất đi hay không thì không biết, quan trọng là độc tố thần bí bên trong thân thể hắn cũng sẽ không đồng ý cho hắn làm vậy.

Như thế thì đành phải nhẫn nại thôi.

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên một nụ cười nhẹ như tơ, ném vỏ dưa xuống, lau nước dưa trên khóe miệng. Lập tức hắn lấy Viêm Hỏa Linh Tham ra khỏi Luyện Thiên Trữ Vật Giới.

Mất đi hỏa tinh túy, nhìn từ bề ngoài thì Viêm Hỏa Linh Tham vẫn như trước chứ không có gì khác biệt, long lanh xanh mướt, giống như một khối ngọc bích cực phẩm được nghệ nhân tạo hình thành tác phẩm nghệ thuật.

- Nguyên thần biết ta đã luyện hóa hỏa tinh túy, cũng biết ta có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, cuối cùng nàng có thân phận gì?

Phó Thư Bảo không khỏi lại nghĩ tới vấn đề này. Sự thật là hắn còn nghĩ tới nhiều chuyện hơn.

- Từ điều kiện của nàng mà thấy thì dường như nàng cũng không để ý tới việc tôi luyện hóa hỏa tinh túy. Mà bốn dạng linh tài cực phẩm khác cũng như vậy. Năm loại lực lượng Nguyên Tố tinh túy cũng không phải là thứ nàng muốn. Không biết nàng sẽ sử dụng Viêm Hỏa Linh Tham thế nào đây? Thật sự là một chuyện đáng chờ mong mà.

Luyện hóa hỏa tinh túy bên trong Viêm Hỏa Linh Tham, đối với hắn mà nói, như vậy đã là thu được lợi ích lớn nhất. Giá trị còn lại của nó chẳng qua chỉ là linh tài cực phẩm sử dụng để luyện chế Luyện Lực Thú và Luyện Nhân mà thôi. Mà bây giờ hắn còn không có điều kiện như vậy, cho nên cũng hào phóng một hồi, dùng nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham để đổi lợi ích lớn hơn.

Một trận gió mát thổi tới.

- Ta nghĩ không biết nàng có mở hai đùi ra không, sau đó đút Viêm Hỏa Linh Tham vào đó. Có phải sử dụng Viêm Hỏa Linh Tham như vậy ? Ha ha ha...

Đang tự hỏi như vậy, nam nhân đang chuẩn bị cắt Viêm Hỏa Linh Tham bên cạnh đồng lửa tuôn ra một tràng cười quái dị. Dù sao thì cả ngày cũng bị hấp dẫn tới khổ, lúc này tìm được cơ hội báo thù thì phải báo, dù chỉ là dùng ý nghĩ đâm dăng mà thôi.

Lại qua một lúc nữa, Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng tắm rửa tịnh thân trở về.

Vốn Phó Thư Bảo hy vọng thấy mỹ nhân tắm xong, toàn thân ướt át, quần áo mỏng manh không dấu nổi vẻ đẹp nhưng Hồ Nguyệt Thiên trở về lại đã biến thành thân hồ ly, toàn thân là lông cáo màu vàng rực. Cảm giác thất vọng lập tức hiện lên trong lòng Phó Thư Bảo. Hắn chém thanh xà nha song kiếm trong tay xuống một cái. Viêm Hỏa Linh Tham liền bị chia thành hai nửa, sau đó hắn liền để một nửa Viêm Hỏa Linh Tham sang một bên.

- Lấy đi, cho người đó.

- Mười hai giờ đã trôi qua, ta không cách nào duy trì nhân hình được nữa. Chẳng qua ta sẽ thoát khỏi hạn chế này rất nhanh thôi, vĩnh viễn có được hình người rồi.

Hồ Nguyệt Thiên khó che giấu nổi kích động trong lòng.

Hóa ra là bởi nguyên nhân này nên mới biến trở lại thành hình thái hồ ly. Phó Thư Bảo nói:

- Như thế thì sau này không phải người cũng không cách nào biến trở lại thành hình thái hồ ly nữa à?

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Trên đời này làm gì có chuyện tốt, vừa ăn cá lại vừa được ăn cả tay gấu chứ? Chẳng qua không thể giữ trạng thái hồ ly hiện giờ thì có thể biến thành huyền hồ càng cao cấp hơn.

- Hình thái huyền hồ à? Thế là thế nào?

Phó Thư Bảo vẫn hiểu rất ít về loại nửa người nửa thú như hồ tộc.

- Ô, bây giờ ta cũng không hiểu rõ lắm nhưng đại khái là như vậy. Giả sử ta ở trạng thái huyền hồ, người cảm thấy ta là người thế nào thì ta chính là người như thế. Nhất là người người đang muốn gặp một người, hoặc là người đang mong có được.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

Hóa ra đó là hình thái huyền hồ. Vậy thì không phải là muốn thấy ai thì nàng có thể biến thành người đó sao? Trong lòng Phó Thư Bảo kinh hãi. Dưới tình huống đó, nữ tử hồ tộc trời sinh có loại mị hoặc mạnh mẽ như thế, nhất định sẽ dùng hết sức mê hoặc người khác, khiến bọn họ đi vào trong cái bẫy của sắc đẹp. Người nhìn thấy người trong mộng của mình hoặc mỹ nữ tiên thiên đều là giả nhưng trong mắt người, trong thời khắc đó, nàng chính là thật. Thế thì còn có thể kháng cự không? Kháng cự cái lông.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Tốt rồi. Nói nhiều cũng không bằng nhìn tận mắt. Đợi tới khi ta có thể đạt hình thái huyền hồ rồi, ta sẽ tự mình làm mẫu cho người một chút. Khi đó không phải là người sẽ biết ngay sao?

Phó Thư Bảo vội nói:

- Thôi không cần đâu.

- Đó là Viêm Hỏa Linh Tham cho ta sao?

Ánh mắt rơi vào một nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham Phó Thư Bảo đặt cạnh đồng lửa, giọng nói của Hồ Nguyệt Thiên hơi run. Hiển nhiên nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham này đối với nàng mà nói vô cùng quan trọng.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Đó là phần của người. Người muốn dùng nó thế nào?

Ý nghĩ hiểm ác vừa rồi lại hiện lên trong não hải.

- Việc này phải nhờ người giúp rồi.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Ta muốn nhờ người dùng hai loại tài liệu khác để chế thành được hoàn, sau đó ta uống là được.

Lập tức Hồ Nguyệt Thiên liền lôi từ trong một cái bao rất đặc biệt ra hai loại linh tài, một là một đám cỏ khô vàng, một giống như là hạt đào khô.

- Đó là linh tài gì vậy?

Phó Thư Bảo nhìn kỹ hai thứ trước mắt, đều là từ trước tới giờ chưa gặp.

Hồ Nguyệt Thiên dùng móng vuốt hồ ly tinh xảo của nàng mà chỉ tới:

- Cây cỏ này là Huyền Tâm Thảo, có công dụng như Huyền Tâm Bồ Đào của ta. Dược lực của nó còn gấp cả trăm lần Huyền Tâm Bồ Đào. Bình thường hồ tộc chúng ta cầm Huyền Tâm Bồ Đào làm đồ ăn vặt, nhưng Huyền Tâm Thảo này không dám ăn tùy tiện, phải kết hợp với Viêm Hỏa Linh Tham mới dám dùng. Loại quả khô kia vốn là Cổ Bồn Đào Tử, có thể giúp ta giữ hình thành. Hai loại này đều là bảo bối của hồ tộc chúng ta, mỗi hồ tộc đều phải nghĩ cách có được. Mà khi hợp luyện ba loại linh tài này thì sẽ được linh dược càng cường đại hơn.

- Vì sao lại là tôi luyện chế chứ?

Phó Thư Bảo hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói.

- Người đó, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của người là bảo vật của giới Luyện Lực Sĩ, chẳng lẽ người không biết sao? Nhưng phạm là linh dược hay Luyện Lực Sĩ được Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện chế cũng có đặc tính vượt qua các loại vật luyện chế bằng Nguyên Tố hỏa bình thường. Về phần linh tính và dược lực thì lại càng không phải nói nữa.

Lúc này Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một chuyện, đó là tại Vụ Tráo Chiêu Trạch, hắn lai tạo lúa giống có thể thành công, mà Độc Âm Nhi lại không làm được. Chuyện này nhìn như trùng hợp, hoặc là tính chất ưu việt, nhưng thật ra lại là chuyện tất nhiên. Nguyên nhân chính là bởi hắn có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa.

- Xem ra người tìm ta hợp tác, một nguyên nhân là bởi ta có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa hả?

Phó Thư Bảo nói.

298. Chương 298

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 298: Biến thân bất thường

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Hồ Nguyệt Thiên cũng không hề có ý định phủ nhận, rất hào phóng gật đầu.

- Người đã biết điểm này, vậy ta van người mau luyện chế đi.

Chẳng qua luyện chế một viên linh dược, chuyện này đối với Phó Thư Bảo chỉ là việc đơn giản. Hắn lấy Luyện Thiên Đỉnh ra, đặt cạnh đồng lửa, lập tức đặt Huyền Tâm Thảo và Cố Thể Đào Tử của Hồ Nguyệt Thiên vào trong đỉnh, cuối cùng cho nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham.

Luyện chế linh căn dược và Lực Luyện Khí bất đồng. Lực Luyện Khí cần phân giải kết cấu vật chất, miêu tả thành hình thái phức tạp hơn. Cho nên Dược Niệm Thạch để chưa ý niệm luyện chế ắt là không thể thiếu. Nhưng luyện chế linh dược lại không ngoài việc hòa tan rồi dung luyện, không tồn tại kết cấu phức tạp gì, nhiều nhất chỉ là một viên thuốc hình cầu vừa thôi, cho nên không cần dùng Dược Niệm Thạch.

Lửa càng thiêu càng mạnh, phát ra tiếng củi cháy lép lép. Ngọn lửa này so với Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của Phó Thư Bảo thì đúng là đom đóm với trăng sáng rồi.

Nhìn ai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cháy bên trong bàn tay Phó Thư Bảo, hai mắt Hồ Nguyệt Thiên không nháy mắt một chút nào, chăm chú tới cực điểm, cũng không biết trong lòng đang nghĩ gì.

oOo

Thời gian một giờ trôi qua trong nháy mắt. Luyện Thiên Đỉnh phát ra tiếng kêu vù vù nhẹ nhàng. Ngọn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong hai tay của Phó Thư Bảo thần nhiên biến mất, lập tức mở bừng đôi mắt.

- Tốt rồi.

Hồ Nguyệt Thiên rất nóng lòng nhảy lên mép Luyện Thiên Đỉnh, hai tròng mắt phát sáng nhìn chăm chăm vào viên thuốc trong đỉnh.

Linh dược trải qua luyện chế chỉ còn lớn bằng đầu ngón tay, toàn bộ màu bích lục, tỏa ra mùi hương nhàn nhạt. Nhìn thật kỹ thì thấy viên thuốc này mịn màng lóng lánh, dường như sắp phát sáng vậy, khiến người ta cảm thấy huyền diệu phi thường.

Nhìn nửa giờ, Hồ Nguyệt Thiên mới kích động nói:

- Quả nhiên không hổ là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa. Linh dược như vậy, e rằng Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cũng chưa chắc luyện hóa được.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đừng có nịnh ta. Không phải chỉ là một viên linh dược thôi sao. Người mau ăn nó đi. Nhìn người biến thân xong, ta còn phải đi ngủ nữa.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Vậy ta cũng không tìm chỗ khác uống thuốc nữa, dùng luôn trong đỉnh của người đi.

Vậy là nàng liền cúi xuống, cúi đầu nuốt luôn viên linh dược kia.

Phó Thư Bảo vội vàng, đó là bởi muốn nhìn một chút xem cái gì là hình thái huyền hồ, không ngờ Hồ Nguyệt Thiên còn vội vàng cả hắn, cũng chẳng chuẩn bị gì, ăn luôn linh dược trong Luyện Thiên Đỉnh của hắn.

Thật ra hắn cũng không biết, nếu để cho Hồ Nguyệt Thiên tìm một địa phương thích hợp uống thuốc, cuối cùng tốt nhất vẫn là Luyện Thiên Đỉnh của hắn. Bởi bản thân Luyện Thiên Đỉnh có linh tính và linh năng cường đại, đối với chuyện nàng muốn làm có hỗ trợ rất nhiều.

Tò mò trong lòng, Phó Thư Bảo bước hai bước tới, ngó đầu nhìn vào miệng đỉnh, nhìn Hồ Nguyệt Thiên bên trong lòng đỉnh. Hồ Nguyệt Thiên ăn viên linh dược xong cũng không có biến hóa kỳ quái gì mà không ngừng lặn lộn bên trong đỉnh, nước dãi chảy dài trong miệng. Cổ họng nàng phát ra tiếng kêu ư ử dồn dập, xem dáng vẻ thì không phải là biến thân thoải mái mà bị dược lực khiến cho đau đớn.

Ngay lúc Phó Thư Bảo muốn lên tiếng dò hỏi xem có giúp đỡ được gì hay không thì lại thấy Hồ Nguyệt Thiên ngừng lặn, im lặng cuộn mình bên trong đỉnh, hai mắt nhắm chặt, giống như chết hoặc ngủ say vậy.

Lại qua nửa giờ, vẫn chưa thấy biến hóa gì, trong lòng Phó Thư Bảo không nhịn được mà nổi lên hoang mang.

- Chẳng lẽ lão tử luyện chế không phải luyện ra linh dược từ ba loại linh tài mà là thuốc ngủ sao? Hay là... Thuốc trấn định hả?

Có ý nghĩ như vậy cũng không có gì là kỳ quái. Nhất là lúc này Hồ Nguyệt Thiên lại không nhúc nhích chút nào.

Lại qua một phần tư giờ nữa. Ngay lúc Phó Thư Bảo đang định xem có nên lay tỉnh Hồ Nguyệt Thiên hỏi một chút không thì lại thấy Hồ Nguyệt Thiên trong đỉnh tỏa ra ánh sáng trắng bóc.

Hình ảnh này đúng là rung động lòng người, quỷ dị phi thường.

Ánh sáng như ánh trăng phát ra từ bên trong thân thể Hồ Nguyệt Thiên, không phải rất mạnh nhưng lại thấy rất rõ ràng. Ánh sáng dịu dàng bao phủ to bộ thân thể nàng, giống như được tắm trong ánh sáng vậy. Mà nhìn kỹ bằng mắt thường, không cách nào thấy được ánh sáng này đang cải tạo cơ thể nàng từng chút một.

Phát sinh biến hóa đầu tiên là bộ lông hồ ly màu vàng của Hồ Nguyệt Thiên. Trong thánh quang này, chúng thu lại về phía lỗ chân lông, cuối cùng lộ ra một thân thể trắng trẻo như tuyết, giống như được bọc trong một tầng mật ong, màu sắc trong trẻo, hương vị thơm mát.

Lập tức bộ xương nàng phát ra những tiếng rôm rốp giòn tan, càng có nhiều biến hóa hơn xảy ra.

Trong bụng Liệt Diễm Hỏa Sơn, Phó Thư Bảo từng nhìn trộm Hồ Nguyệt Thiên biến thân. Nhưng một lần này vừa giống lại vừa khác. Quá trình tựa như giống nhưng không giống chính là lần trước hẳn cũng không thấy ánh sáng huyền diệu kỳ lạ kia. Mặt khác, lần biến thân này của Hồ Nguyệt Thiên lại mất thời gian hơn.

Tình huống như vậy cũng không có gì khó giải thích. lần trước là biến hóa có tính chất lâm thời, chỉ có thể kéo dài một giờ. Nhưng lần này lại mang tính vĩnh cửu, cần phải kỹ lưỡng triệt để, tất nhiên mất thời gian.

Tư thế cuộn mình nên cặp móng liền biến hóa, lộ ra trước. Trắng như tuyết, mềm mại mịn màng, đầy đà, tròn trịa như bát ngọc. Chẳng qua đối với tên heo tham ăn như hắn, thể vẫn còn chưa đủ.

Không thỏa mãn, bước như bay dịch sang hai bước, thay đổi góc quan sát, cặp mắt mê đắm nhìn thẳng vào trong đỉnh. Vùng bụng bằng phẳng bóng loáng, cái rốn khéo léo khả ái, mức độ mềm mại khiến lòng người chấn động. Nhưng việc này cũng không phải quan trọng. Chỗ quan trọng là ở vị trí quan trọng kia. Hai đùi ép sát như cặp bảo ngư được tạo hình từ mỹ ngọc, tuy nhẹ nhàng nhưng nó vẫn hiện lên đột ngột vẫn khiến người ta cảm thấy no đủ, cũng khiến người ta thấy mềm mại mà điềm tĩnh tuyệt vời.

- Hồ nữ âm ti... Quả nhiên còn chưa mọc hẳn...

Đây là nguyên nhân khiến nam nhân này vội vàng thay đổi góc nhìn.

Biến hóa của Hồ Nguyệt Thiên càng lúc càng lớn. Ánh sáng như ánh trăng kỳ dị càng ngày càng nhạt. Ngay khi khuôn mặt xinh đẹp quen thuộc lộ ra, Phó Thư Bảo liền nhanh chóng lùi lại, vô thanh vô tức lui về cạnh đồng lửa, khoanh chân ngồi xuống, hai tay đặt lên đầu gối, giáng vể siêu nhiên giống như lão tăng nhập định.

Lại qua một chút thời gian, tiếng nói của Hồ Nguyệt Thiên truyền tới:

- Phó công tử, người đứng là có tâm cảnh cao, giờ phút này không ngờ còn ngồi xuống minh tường. Nhìn dáng vẻ của người, nhất định đã tiến vào cảnh giới vô ngã rồi phải không?

- Tốt rồi, ta chỉ là một người chăm chỉ mà thôi, ngồi xuống minh tường, có trợ giúp chúng ta suy nghĩ sâu xa về cuộc đời mình, cũng trợ giúp chúng ta tu luyện.

Lúc này Phó Thư Bảo mới mở hai mắt.

- Ô? Nguyệt Thiên cô nương người đã hoàn thành biến thân rồi sao?

Đây đúng là cảnh giới trợn mắt nói dối cấp cao nhất rồi.

Hồ Nguyệt Thiên đã hoàn thành biến thân, mặc một bộ váy dài màu xanh nhạt. Đây hiển nhiên là khi nàng đi ra khỏi Luyện Thiên Đỉnh mới vội vã mặc vào, có dấu hiệu xộc xệch khó che giấu.

- Phó đại ca, thật ra ta...
 - Hả, sao đột nhiên lại thay đổi cách xưng hô vậy?
- Phó Thư Bảo hơi ngạc nhiên nói.

299. Chương 299

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 299: Cung điện dưới lòng đất (1-2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Hồ Nguyệt Thiên hé miệng cười:

- Công ơn của người, ta có làm trâu ngựa cũng không báo đáp được, gọi người một tiếng đại ca cũng là phải thôi.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Tùy người thôi. Đúng rồi, người bảo có hình thái huyền hồ mà? Biến hóa một chút xem sao.
- Nhìn cả một buổi tối, bỏ linh tài, chờ đợi chính là màn kịch đặc sắc này.
- Phó đại ca, người có biết cảnh giới cao nhất của hồ tộc chúng ta là gì không?

Kỳ quái là Hồ Nguyệt Thiên lại hỏi một câu như vậy.

Phó Thư Bảo ngạc nhiên hỏi:

- Chẳng lẽ không phải là linh vương sao?

Hồ Nguyệt Thiên cười ha hả nói:

- Người nhầm rồi. Là hồ ly tinh.

Đột nhiên cảm Phó Thư Bảo đánh rơi xuống bàn chân hắn. Theo hắn thấy, đây là thế giới mà lực lượng là chúa tể tất cả, cũng không có chuyện quỷ thần cổ quái. Sự thật cũng là như thế. Thế giới này không có chuyện quỷ thần, nhưng thật ra đối với một số truyền thuyết về cường giả thì có ghi lại, cũng chính là thần trong mắt chúng sinh. Hồ ly Tiểu Ngục Hoàng Hàn Ngục, cái tên này Phó Thư Bảo không xa lạ, nhưng đó vốn là ở thế giới kia kia. Tại thế giới này, lần đầu tiên nghe thấy chính là từ miệng Hồ Nguyệt Thiên. Hắn không hiểu nổi, linh vương là linh vương, cần gì phải nghĩ ra một cái tên mang nghĩa chê bai như vậy chứ?

- Ha ha... Đây chẳng qua chỉ là cách xưng hô riêng biệt của hồ tộc chúng ta với linh thú mà thôi, cũng không cần để ý. Cảnh giới cao nhất vẫn là linh vương thôi.

Hồ Nguyệt Thiên thấy biểu hiện ngẩn ra của Phó Thư Bảo, cũng không biết trong lòng Phó Thư Bảo đang nghĩ gì, liền giải thích một câu như vậy.

- Cái cách xưng hô như thế nào cũng không có gì, quan trọng là bây giờ người đã có thể biến thân thành trạng thái huyền hồ chưa?

Hồ ly tinh thì cũng thôi, Phó Thư Bảo cũng không muốn để ý.

- Người thật sự muốn xem thật sao?

Hồ Nguyệt Thiên nghiêm mặt nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Trông ta giống như đang nói đùa sao?

- Được rồi...

Hồ Nguyệt Thiên liền từ từ đi về phía đồng lửa.

Một trường lực lượng kỳ dị đột nhiên xuất hiện. Trong lòng Phó Thư Bảo run sợ một cái. Mãn kịch hay chuẩn bắt đầu rồi sao?

Lực trường của một Lực Sĩ không chỉ thể hiện tu vi lực lượng mạnh yếu mà cũng thể hiện ý đồ và khí tràng. Sử dụng trong chiến đấu, trường lực lượng sẽ tràn ngập tính chất công kích, khí thế sắc bén, khí tràng cũng tràn ngập ý chí sát phạt. Sử dụng để ẩn nấp hay dò xét, trường lực lượng tràn ngập ý tứ kín kẽ, rất khó phát hiện. Lực lượng trường của hồ tộc dù dựa vào Linh Thú Lực Đan trong đại não của linh thú phát tán ra nhưng đạo lý cũng giống vậy.

Vấn đề là ngay lúc Hồ Nguyệt Thiên thi triển trường lực lượng, nàng đột nhiên phát tán ra một lực lượng trường không có tính chất công kích, cũng không có tính chất phòng ngự, lại càng không ẩn dấu hay dò xét mà là trường lực lượng tràn ngập hấp dẫn và khiêu khích kỳ lạ!

Năng lượng lực lượng ầm ập nhưng thủy triều tràn ra, mang tất cả lại bao vây Phó Thư Bảo. Đặt mình trong đó, dường như trong nháy mắt đã đi đến một phòng ngủ êm ấm, bốn phía là màn sa màu hồng nhạt. Trong không khí có mùi thơm kích thích người. Ánh mắt vì vậy mà trở nên mờ lung. Trong bụng hắn cũng dấy lên một luồng lửa khiến hắn cảm thấy khô nóng.

Ánh sáng huyền diệu như ánh trắng bên trong Luyện Thiên Đỉnh vừa rồi lại xuất hiện lần nữa, phát ra từ bên trong cơ thể Hồ Nguyệt Thiên. Ánh sáng như mộng khiến cho làn da nàng lại càng mịn màng bóng lảnh, mềm mại vô cùng, cho người ta cảm giác rất không thật. Ánh sáng lơ mơ khiến bộ váy dài màu xanh nhạt của nàng cũng trở nên xuyên thấu, ẩn hiện có thể thấy được xuân quang bên trong. Đường con lưng linh trên cơ thể được bộ lộ. Bộ ngực cao vút, hai hạt đậu trên đỉnh giống như hai quả nho ngọt ngào, mềm mại ngon miệng, đẹp đẽ mà ướt át. Việc này không khỏi khiến người ta miệng khô lưỡi nhiệt.

Ánh mắt đột nhiên rơi vào cặp mông của Hồ Nguyệt Thiên. Bất ngờ phía sau cặp mông đầy đặn kia lại có một cái đuôi hồ ly màu vàng!

Chẳng lẽ đây là chỗ quan trọng của hình thái huyền hồ sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo kỳ quái, đang muốn lên tiếng hỏi thì lại thấy cái đuôi hồ ly màu vàng kia vẫy nhẹ, phát ra tiếng vang xoạt xoạt. Tiếng kêu kỳ dị kia dường như có tác dụng thần diệu mê hoặc lòng người. Ánh mắt của hắn càng trở nên mờ lung, đứng lên đi một bước về phía Hồ Nguyệt Thiên.

Đi đến cạnh Hồ Nguyệt Thiên, lúc này hắn mới phát hiện sắc mặt của Hồ Nguyệt Thiên giống hệt Độc Âm Nhi, lại có bảy phần tương tự Chi Ni Nhã, giống như đã tổng hợp ưu điểm của ba nữ nhân Hồ Nguyệt Thiên Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã lại, tạo thành một mỹ nữ cực phẩm vậy. Trong nhất thời, hắn ngẩn ra, ý loạn thần mê.

- Người còn đợi gì nữa? Thời gian đêm nay rất ngắn, chẳng lẽ...

Hồ Nguyệt Thiên cười.

- Chẳng lẽ người chưa nghe câu, một khắc đêm xuân đáng giá ngàn vàng à?

Đây rõ ràng là khiêu khích và mời gọi xích lửa.

- Không phải là thật...

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, cắn mạnh đầu lưỡi. Cảm giác đau đớn truyền tới khiến hắn lập tức tỉnh táo lại.

Trong mắt Hồ Nguyệt Thiên lóe lên thần quang ngạc nhiên, ánh sáng kỳ dị như ánh trăng trên người cũng biến mất. Cái đuôi hồ ly màu vàng cũng biến mất khỏi cặp móng nàng. Sững sốt nửa ngày nàng mới kinh ngạc nói:

- Phó đại ca, sao ngươi lại làm được?

- Ta là chính nhân quân tử thật. Huyền thuật của ngươi sao có khả năng mê hoặc tâm thần được? Đúng rồi, cái đuôi của ngươi là thật hay giả vậy?

Vừa nói, đột nhiên Phó Thư Bảo liền vòng tới phía sau Hồ Nguyệt Thiên, đưa tay tốc váy dài của người ta lên. Không nhìn thấy cái đuôi hồ ly, chỉ thấy một cặp móng tròn trịa. Không ngờ nàng... lại không mặc gì cả!

- Ngươi...

Mặt ngọc dâng lên hai đóa mây hồng, xấu hổ quần bách. Hồ Nguyệt Thiên vội vàng tránh ra, trốn khỏi bàn tay Phó Thư Bảo.

Vừa nói mình là chính nhân quân tử thật, đã ra đưa tay tốc váy nhìn móng người ta, lại còn thản nhiên như vậy, trên thế giới này chỉ sợ cũng chỉ có Phó Thư Bảo mới làm được chuyện như vậy.

- Vừa rồi là hình thái huyền hồ phải không?

Phó Thư Bảo lại hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu.

- Đúng vậy. Chẳng qua đó là lần đầu tiên ta sử dụng, cũng hơi miễn cưỡng một chút. Ít nhất cũng có vài chỗ cần sửa chữa. Nếu ta thành thạo rồi, tu vi lực lượng lại tăng lên thì chỉ sợ Phó đại ca ngươi cũng không thể thoát khỏi dễ dàng đâu.

- Vậy cái đuôi hồ ly kia cuối cùng là thật hay là giả?

Vấn đề lại trở lại về vị trí cũ rồi. Phó Thư Bảo tràn ngập chờ mong.

Hồ Nguyệt Thiên cười khúc khích một tiếng:

- Vấn đề này để sau này ngươi nghiệm chứng nhé.

Trong lòng Phó Thư Bảo chấn động. Thế này là ý gì đây?

Chẳng qua cũng không thể phủ nhận là dù kết thúc hình thái huyền hồ rồi, tư sắc của Hồ Nguyệt Thiên vẫn không tầm thường. Ở cùng chỗ với nàng, giờ khắc nào cũng bị hấp dẫn và khiêu khích.

Tu vi lực lượng tăng lên đến cấp Chánh Linh đã khó dây dưa và đối phó như vậy, nếu tăng lên nữa thì còn cao tới mức nào chứ?

Cũng không biết vì sao, Phó Thư Bảo vừa lo lắng về việc tu vi lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên tăng lên, lại vừa tràn ngập chờ mong với hình thái huyền hồ mạnh hơn của nàng.

Thời gian tiếp theo cũng xem như bình tĩnh. Nói chuyện một hồi xong, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đều tự nghỉ ngơi. Sáng sớm hôm sau, lại cưỡi ngựa, dựa theo chỉ dẫn của Hồ Nguyệt Thiên mà tiến về phía trước. [/CHARGE]

Vào lúc bầu trời tối đen, Hồ Nguyệt Thiên đã chỉ dẫn Phó Thư Bảo đi đến một vùng sa mạc bằng phẳng.

Địa phương kỳ quái này không có cồn cát, cát vàng bằng phẳng dưới chân kéo dài ra xa, không có tận cùng. Không có ốc đảo, trong tầm mắt đều là cát vàng, không chút sinh cơ.

Tại vùng sa mạc bằng phẳng này, Hồ Nguyệt Thiên bảo Phó Thư Bảo dừng ngựa, nói:

- Phó đại ca, chúng ta tới rồi.

Phó Thư Bảo nhìn bốn phía một chút, ngạc nhiên nói.

- Ngươi nói đùa à? Chỗ này chẳng có gì, chỉ có cát vàng thôi.

Hồ Nguyệt Thiên nhảy xuống lưng ngựa, bước về phía trước.

Trong lòng Phó Thư Bảo dù kỳ quái nhưng cũng nhảy xuống ngựa, dắt theo chiến mã đã mệt mỏi, đi theo Hồ Nguyệt Thiên.

Đi chừng một trăm mười bước, Hồ Nguyệt Thiên dừng lại, đột nhiên cất giọng quát:

- Hồ Nguyệt Thiên trở về rồi! Trở về rồi!

Tiếng nói truyền xuống đất. Vùng cát phía trước đột nhiên phát ra tiếng rào rào. Cát bụi bị cuốn lên, lộ ra một cửa động rộng tới trăm bước.

Đứng ở cửa động, một con đường đá xanh xiên xiên lộ ra, kéo dài xuống phía dưới, nhìn không thấy tận cùng. Bốn vách tường của cái động cũng là đá xanh, khiến người ta có cảm giác đây là kết cấu của một tòa thành bảo kiên cố chắc chắn. Ngoài con đường đá ra, ba phía đều có đèn. Hiển nhiên đây không phải là đèn dầu. Ánh sáng nơi này sáng ngời, đốt cháy cũng không có khói đen tỏa ra, cũng không có mùi dầu như các loại đèn bình thường, mà là một mùi thơm nhàn nhạt như hoa lan. Điểm này hơi giống mùi trên người Hồ Nguyệt Thiên.

- Phó đại ca, đi theo ta nhé.

Hồ Nguyệt Thiên đi xuống con đường đá.

- Lãnh địa hồ tộc các người lại ở dưới mặt đất sa mạc sao?

Phó Thư Bảo không nhịn nổi sự kỳ quái trong lòng, cất tiếng hỏi. Chiến mã dưới sự dẫn dắt của hắn cũng bước xuống con đường đá, tiếng móng ngựa truyền tới địa phương rất sâu dưới đất.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Lực chiến đấu của hồ tộc chúng ta không mạnh, linh thú tất nhiên coi chúng ta là mồi ngon. Mà người ngoài nếu bắt được nữ tử hồ tộc chúng ta thì sẽ mang đi bán lấy tiền ngay. Không tìm một địa phương an toàn không được.

Nữ tử hồ tộc thiên kiều bá mỹ, bán cho các quý tộc và gia đình giàu có, có thể kiếm được món rất hời. Sự thật là quý tộc Tú Quốc coi việc nuôi dưỡng nữ tử hồ tộc hay có nô lệ hồ tộc là thể hiện thân phận quý phái. Hoặc đơn giản chỉ cần mua về chơi đùa, giải quyết nhu cầu của phương diện kia.

- Xây dựng một lãnh địa dưới đất như thế này, khẳng định là rất lớn hả?

Đi một đoạn đường vẫn không thấy điểm cuối, trong lòng Phó Thư Bảo đã hơi kinh ngạc.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Hồ tộc chúng ta làm sao có bản lĩnh xây dựng một trụ sở dưới đất hùng vĩ to lớn thế này chứ? Chúng ta chẳng qua chỉ chiếm lợi, tới ở nơi này thôi.

Ngừng lại một chút, nàng mới nói:

- Cung điện của Kim Nguyệt Vương triều bị diệt vong ba ngàn năm trước, thời gian lâu dài bị bão cát chôn tại nơi này. Cung điện huy hoàng ngày xưa đã biến thành cung điện dưới đất rồi.

Hóa ra là một tòa cung điện dưới đất. Giờ Phó Thư Bảo đã hiểu.

Con đường màu xanh như cỏ rốt cục đã đi đến tận cùng rồi. Nhìn kỹ một chút, thấy phía trước là một tòa thành được vây quanh bởi tường đá. bởi nguyên nhân đường đi quanh co cho nên trông nó mới rất dài.

Không xa dưới chân tường thành bằng đá không xa chính là cửa cung điện. Bị chôn trong cát vàng, tất nhiên không thể thấy toàn cảnh cung điện. Chẳng qua thỉnh thoảng có thể thấy mái ngói lưu ly màu vàng lọt vào tầm mắt, lấp lánh sáng dưới ánh lửa, âm thầm thể hiện vẻ phồn hoa ngày xưa.

Trên cửa cung điện có một tấm biển vàng rất lớn, trên đó dùng chữ cổ viết ba chữ to “Kim Nguyệt Cung”. Cánh cửa đóng chặt, hai bên có rất nhiều cột đá màu xanh, không có thị vệ mặc giáp đeo đao, chỉ thấy một đám hồ ly màu lông không đồng nhất đang nhìn về phía này.

Đứng giữa cửa điện là một con hồ ly, hiển nhiên là hồ ly rất lớn tuổi rồi, màu lông không có ánh sáng, trên đầu không ngờ lại là lông trắng. Trên người hắt lại là màu vàng. Bất chợt nhìn thấy, trông nó giống như một ông lão tóc bạc phơ phơ vậy.

Thấy Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên xuất hiện, lão hồ ly kia lập tức tới đón chào.

- Quý khách tới nhà, xin mời vào.

Một con hồ ly xoay người chạy tới trước cửa điện, đứng thẳng lên, vươn hai chân trước đẩy lên cánh cửa nặng nề nọ. Cánh cửa lập tức bị mở ra.

- Vị này chính là tộc trưởng của chúng ta, Hoàng Hồ Minh.

Hồ Nguyệt Thiên giới thiệu.

Lại một cái tên người. Hồ tộc cố ý tách mình ra khỏi những linh thú khác, từ cái tên đã có thể thấy rõ.

- Hóa ra hồ tộc này đã biết ta sẽ tới.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nghĩ, nét mặt tươi cười, bước nhanh tới đón.

- Ha ha, ngưỡng mộ đại danh của Hoàng Hồ tộc trưởng đã lâu, trong lòng khát vọng được gặp, không ngờ hôm nay được như nguyện. May mắn, đúng là may mắn.

Giọng nói của Hoàng Hồ Minh lộ vẻ hơi ngạc nhiên.

- Thật sao, Phó công tử đã nghe tới tên ta sao?

- Chuyện này... Đường nhiên là trên đường Nguyệt Thiên cô nương nói cho ta.

Phó Thư Bảo đáp.

Hồ Nguyệt Thiên cười phì một cái, nói:

- Tộc trưởng, chúng ta đi vào đi đã nhé.

Mặc dù quen biết chưa lâu nhưng nàng lại rất rõ tính cách Phó Thư Bảo. Vừa rồi là lần đầu tiên nàng giới thiệu tộc trưởng hồ tộc cho Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo lại nói là ngưỡng mộ đại danh từ lâu, đúng là ba hoa thôi.

Hoàng Hồ Minh cười nói:

- Ha ha, đúng vậy đúng vậy. Khách quý tới nhà, chúng ta không thể đứng đây nói chuyện, mời vào.

Tiến vào cửa điện lại là một cảnh tượng tráng lệ khác.

300. Chương 300

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 300: Lý do của Hồ Tộc

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Dùng từ tường vàng huy hoàng cũng không đủ để hình dung cảnh tượng bên trong Kim Nguyệt cung.

Những tấm thanh ngọc một màu lát trên mặt đất bằng phẳng, sáng tới mức có thể soi gương. Ở giữa sàn ngọc là một tấm thảm tinh xảo trải thẳng, cho dù tài liệu hay là tay nghề đều có phẩm chất của thứ đồ tốt nhất trong hàng ngàn vạn sản phẩm. Bên trong cung điện, mỗi cây cột đều lớn tới hia người ôm, bên trên khắc hoa cỏ chim thú, tinh xảo tuyệt luân, nét khắc bất phàm.

Ở giữa cung điện, phía dưới một tấm bình phong bằng ngọc là một chiếc ghế vàng lấp lánh rất lớn. Trên lưng ghế có hình ảnh một vòng trăng tròn màu vàng. Vừa nhìn kỹ lại, chiếc ghế đó không ngờ được chế tạo hoàn toàn bằng vàng!

- Chắc đó là hoàng ý của lão hoàng đế của Kim Nguyệt Vương Triều rồi. Hoàng đế ngồi trên ghế này ngày xưa mà biết cái ghế của hắn bây giờ đang bị một lão hồ ly ngồi, không biết trong lòng có cảm giác gì nhỉ?

Phó Thư Bảo trầm nghĩ, cảm thấy rất hoang đường.

Trừ việc xa hoa ra, trong Kim Điện cung cũng có rất nhiều chỗ tinh xảo tuyệt luân. Cho dù những nơi rất nhỏ nhưng cũng có chỗ đáng để ca ngợi.

- Nguyệt Thiên, người nói chuyện với Phó công tử một chút, lão thân đi thay một bộ quần áo rồi đi ra.

Hoàng Hồ Minh đi ra ngoài từ một cửa điện.

Phó Thư Bảo liếc nhìn cửa điện đó một cái, lại thấy có ba cánh cửa tương tự như vậy nữa, hiển nhiên là thông tới các hướng khác nhau.

Dường như đoán được Phó Thư Bảo hắn suy nghĩ gì, Hồ Nguyệt Thiên giải thích:

- Phó đại ca. Kim Nguyệt Cung này là nơi Hồ Tộc chúng ta tiếp khách, phòng ngủ và phòng bếp, nhà kho đều ở chỗ khác. Người sau khi nói chuyện với tộc trưởng xong, ta sẽ mang người đi thăm quan bốn bề một chút.

Phó Thư Bảo nói:

- Lãnh địa dưới đất của các người cuối cùng lớn tới đâu chứ?

Hồ Nguyệt Thiên cười đáp:

- Kim Nguyệt Vương Triều ba ngàn năm trước là đại đế quốc tung hoành sa mạc Vô Thủy, cũng chính là chỗ chúng ta đang ở bây giờ. Kinh thành của bọn họ lớn tới đâu thì lãnh địa của chúng ta lớn tới đó. Chẳng qua có nhiều địa phương vẫn đang bị cát vàng chôn vùi, chúng ta ít nhân lực, không cách nào đào móc hết được, chỉ mới khai phát được chừng một phần trăm trong đó thôi.

Ngừng một lát, nàng lại nói:

- Tính ra thì hoàng cung chúng ta cũng còn chưa khai phát hết.

Đế quốc tung hoành sa mạc, kinh đô tất nhiên là nơi phồn hoa nhất. Vậy thì quy mô và phạm vi hiển nhiên sẽ không tầm thường. Hồ Tộc phát hiện địa phương này, khai phát đầu tiên tất nhiên phải là hoàng cung của lão hoàng đế và phi tử. Vừa nghĩ một chút, Phó Thư Bảo đã rõ ràng một chút, lại thuận miệng hỏi:

- Nguyệt Thiên cô nương, Hồ Tộc các người hiện giờ có bao nhiêu nhân khẩu vậy?

Hồ Tộc luôn cư xử giống người, hỏi như vậy cũng là thăm nịnh nọt.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cũng mừng thầm, cười khanh khách nói:

- Không nhiều lắm, cũng chỉ có hơn một trăm nhân khẩu thôi, trong đó đại bộ phận còn chưa có năng lực biến hóa thành hình người. Cho dù dưới tác dụng của được vật thì cũng chỉ miễn cưỡng biến hóa, thời gian duy trì rất ngắn, cũng không được đẹp cho lắm.

Nói đơn giản, thật ra biến hóa ra hình người thì cũng là người quái dị mà thôi. Hồ nữ như vậy chẳng những không mê hoặc được nam nhân mà thậm chí còn dọa người ta chạy té khói, cũng chẳng khác gì không có. Nhưng người như Hồ Nguyệt Thiên thế này thì đã được tính là mỹ nữ rồi.

Nói chuyện một hồi, một loạt bước chân truyền tới. Rất nhanh, Hoàng Hồ Minh vừa đi ra lại trở lại từ cánh cửa kia, tiến vào Kim Nguyệt Cung. Lúc này hắn đã là hình người, mặc một bộ áo nho sĩ màu vàng đất, chân đi giày vải đen trắng, thân thể mộc mạc nhưng lại rất khó vẽ của người có học vấn, bác học đa tài.

Hoàng Hồ Minh biến thành người có vóc dáng trung bình, nét mặt trung chính, vầng trán cao rộng, chỉ là đầu tóc đã hoa râm, trông hơi già cả. Nhưng người già cả như vậy nên vẽ có học thức trên người hắn lại càng nặng.

Cùng Hoàng Hồ Minh tiến lại còn có bốn nữ tử Hồ Tộc, hiển nhiên là bốn nữ tử vừa rồi xuất hiện cùng hắn. Chẳng qua dù đã huyền hóa ra hình người nhưng tư sắc của bọn họ so với Hồ Nguyệt Thiên thì đúng là kém quá xa. Dùng trường lực lượng âm thầm dò xét một chút, Phó Thư Bảo rất nhanh phát hiện, bốn nữ tử Hồ Tộc đi theo chẳng qua mới có tu vi cấp Phổ Linh, mà Hoàng Hồ Minh cũng mới chỉ có tu vi cấp Chánh Linh. Có được Viêm Hỏa Linh Tham trợ giúp, Hồ Nguyệt Thiên bây giờ cũng có tu vi cấp Chánh Linh rồi.

- Xem ra Hồ Tộc trốn dưới hoàng cung dưới mặt đất này cũng không phải là ngẫu nhiên. Thực lực bản thân thể này, nếu bị người khác phát hiện được thì đúng là nguy hiểm phi thường.

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ.

- Phó công tử đợi lâu rồi, Bạch, mau mang trà lên.

Vừa bắt chuyện, Hoàng Hồ Minh vừa sai khiến.

Một nữ tử hồ tộc mặc váy trắng dài liền bưng một chén trà thơm lên. Nước trà trong suốt, lại có một hương thơm nhàn nhạt ập tới. Nhìn lá trà màu tuyết trắng, hiếm có cực kỳ. Thứ trà này hiển nhiên không phải là trà thường.

Thổi hơi nóng rồi uống một ngụm, vừa vào miệng đã thấy thơm và ngọt, tâm thần Phó Thư Bảo cũng cảm thấy sáng khoái. Lúc uống trà, ánh mắt hắn đánh giá bốn nữ tử Hồ Tộc một phen. Nữ tử mặc áo trắng được gọi là Bạch, còn lại mặc áo vàng, một mặc áo đỏ, một mặc áo đen, chắc phân nửa tên là Hoàng, Hồng, Hắc rồi.

Quả nhiên ngay trong lúc Phó Thư Bảo đang âm thầm đoán tên bốn nữ tử Hồ Tộc, Hoàng Hồ Minh vừa uống xong hai ngụm trà liền lên tiếng nói:

- Bốn vị này là hộ pháp của Hồ Tộc chúng ta, Bạch, Hoàng, Hồng, Hắc.

Toàn tên của sủng vật. Phó Thư Bảo trầm nghĩ trong lòng. Hoàng Hồ Minh nhìn thì như rất có học vấn nhưng hóa ra trong bụng cũng không lắm chữ.

- Ha ha, Phó công tử đừng cười ta. Hồ Tộc của chúng ta giờ rất ít người, người có tài năng đều đã chết hoặc bỏ chúng ta, đi ra thế giới bên ngoài rèn luyện. Không còn cách nào. Ta đành mang đám người già trẻ nhỏ tìm chỗ này ẩn nấp, sống tạm bợ qua ngày thôi.

Hoàng Hồ Minh than thở.

Phó Thư Bảo nói:

- Nơi này các tộc nhân bỏ đi cũng không biết phải không?

Hoàng Hồ Minh gật gật đầu:

- Đúng là như vậy. Phó công tử là người ngoài đầu tiên đi đến nơi này.

Phó Thư Bảo nói:

- Như thế thì người không e rằng ta có lòng xấu, sẽ ám toán các người sao?

Hoàng Hồ Minh cười nói:

- Ta tin vào ánh mắt của Nguyệt Thiên. Ánh mắt mắt của nàng rất chuẩn. Nàng nói Phó công tử không phải người như vậy thì chắc chắn Phó công tử không phải. Ta cũng tin người. Nếu không thì ta cũng không dám để Nguyệt Thiên dẫn người tới chỗ này.

Phó Thư Bảo hơi xấu hổ cười cười:

- Hoàng lão khen ngợi ta quá mất rồi.

Ngừng một chút hần lại nói.

- Vậy chúng ta bàn chuyện chính đi nhé. Hoàng lão cũng biết ước định của ta với Nguyệt Thiên rồi. Ta tới vì bốn loại linh tài cực phẩm, về sau ta cũng theo ước định mà cấp cho Nguyệt Thiên một phần ba.

- Đừng vội đừng vội.

Hoàng Hồ Minh nói:

- Lần đầu tiên Phó công tử tới nơi này, ở lại hai ngày đã, để ta chuẩn bị một chút rồi chúng ta tiếp tục bàn.

Phó Thư Bảo hơi kỳ quái nói:

- Chỉ là tin tức của bốn loại linh tài cực phẩm mà thôi, còn phải chuẩn bị gì nữa?

Hoàng Hồ Minh cười thản nhiên:

- Đến lúc đó Phó công tử sẽ biết. Hiện giờ ngươi cứ yên tâm ở lại nơi này hai ngày đi.

Ở lại hai ngày cũng không có về đề gì. Dù sao thì lần này ra ngoài, mọi chuyện bên trong khe núi cũng đã được sắp xếp thỏa đáng rồi, cũng không phải lo lắng chuyện ở nhà. Nhưng chuyện này khiến trong lòng Phó Thư Bảo cũng rung động, khó có thể giải thích.

Uống hết một chén trà, nói chút chuyện rồi, Hoàng Hồ Minh liền đi làm việc “chuẩn bị” của hần. Phó Thư Bảo dưới sự dẫn dắt của Hồ Nguyệt Thiên, đi dạo khắp bốn phía hoàng cung dưới lòng đất.[/CHARGE]

301. Chương 301

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 301: Thập Toàn bảo khố

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hoàng cung dưới đất bị cát vàng chôn lấp bất luận dọn dẹp như thế nào cũng không thể nhìn thấy toàn bộ hình dáng, chỉ có thể nhìn thấy lối đi và gian phòng được khơi thông. Những gian phòng đều bị năm tháng ăn mòn, dấu hiệu phong hóa có thể tùy tiện nhìn thấy được, có vài nơi thì bị gia cố, duy trì hiện trạng không bị cát vàng đè sập. Khoảng 100 hồ tặc đều là tu vi bình thường, nhưng có thể đạt đến trình độ như vậy cũng đã không đơn giản rồi.

Dọc đường đi, nơi này cũng không thể so sánh với Kim Nguyệt Cung đã từng thấy lúc trước, Phó Thư Bảo cũng dần mất đi hứng thú xem xét. Trong lúc vô tình, hần dừng lại trước một cái cửa dày vô cùng nặng nề.

Vừa ngẩng đầu nhìn lên cạnh cửa, chỉ thấy ở đó có một tấm bảng viết bốn chữ lớn “Thập Toàn bảo khố”

- Thập Toàn bảo khố?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, trầm nghĩ:

- Chẳng lẽ đây chính là bảo khố của hoàng thất Kim Nguyệt vương triều sao?

Có thể lấy hai chữ “Thập Toàn” làm tên, tất nhiên là bao hàm tất cả vạn vật, muốn có bảo vật gì thì có bảo vật đó rồi.

- Thập Toàn bảo khố này quả thật là của hoàng thất Kim Nguyệt vương triều, chẳng qua nơi này hiển nhiên đã bị người khác cướp sách, tất cả những thứ giá trị trước kia đều đã bị lấy sạch, chỉ còn lại một ít thư tịch

và họa quyền, chúng ta sau này hãy dọn tất cả ra ngoài, trong đó tàng thư có mười vạn thư tịch, họa quyền cũng có 1500 bức.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Chúng ta tiến vào xem thử đi.

Phó Thư Bảo nói. Thư tịch mà vương triều diệt vong lưu lại khiến hần cảm thấy rất hứng thú.

Hồ Nguyệt Thiên lập tức mở cửa bảo khố, dẫn Phó Thư Bảo đi vào.

Bước vào Thập Toàn bảo khố, không gian bên trong liền trở nên trống trải. Bốn vách phòng có đủ loại đèn đặc thù, chẳng qua bởi vì không gian trống trải, cho nên bốn chén đèn dầu không thể chiếu sáng toàn bộ không gian được, có vẻ tương đối mờ nhạt.

Phó Thư Bảo dùng ánh mắt ước lượng một chút, Thập Toàn bảo khố ở đây không ngờ lại có phương viên 150 bước, so với Kim Nguyệt Cung ở bên ngoài còn lớn hơn một chút.

Không gian rộng rãi này đều nhờ mấy chục cây cột lớn chống đỡ, khung đỉnh cũng là tài liệu đá tạo thành, bền chắc vô cùng. Bốn phía dưới vách tường có trên trăm giá sách, trên mỗi một giá sách đều có chứa đủ loại sách. Ngoài ra còn có mấy chục bức họa quyền, tất cả đều bị cuộn lại, chất thành đống.

- Trong này là những thư tịch gì?

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Thiên văn địa lý, chính sử dã sử, lực lượng tu luyện, bí kíp cách đấu kỹ, cái gì cũng có.

- Bí kíp cách đấu kỹ cũng có?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, vội hỏi:

- Ở đâu?

Hồ Nguyệt Thiên chỉ về phía một loạt kệ sách phía Tây rồi nói:

- Kệ sách thứ tám phía Tây chính là những bí kíp ghi chép kỹ năng chiến đấu mà Kim Nguyệt vương triều sưu tập.

Đi đến trước kệ sách mà Hồ Nguyệt Thiên chỉ, Phó Thư Bảo đại khái nhìn một lượt, phát hiện có rất nhiều bí kíp cách đấu kỹ kỳ lạ mà ngay cả tên cũng chưa từng nghe nói qua, càng đừng nói là đã nhìn thấy. Sau khi nhìn một lượt, hần còn phát hiện bí kíp ở đây còn phân biệt cấp bậc, trường phái, ví dụ như phía gì gì đó phía Bắc, phái gì gì đó phía Nam, hoặc là quyền pháp, hoặc là cước pháp, không cùng loại, vô cùng đa dạng.

Bởi vì là người cũng học quyền pháp, cho nên Phó Thư Bảo cũng thuận tay rút ra một quyển quyền pháp, bắt đầu lật xem, thấy nội dung tu luyện bên trong rất đơn giản, dễ hiểu, cũng dễ dàng tu luyện. Bí kíp cách đấu kỹ như vậy, so với các bí kíp cách đấu kỹ bây giờ cũng thuộc vào tầm trung.

Tại Tú Quốc, bí kíp cách đấu kỹ chia làm hạ cấp, trung cấp, thiên cấp và vũ cấp. Trên đường phố chỉ lưu truyền các loại bí kíp cách đấu kỹ hạ cấp, học viện và quân đội cũng chỉ sử dụng bí kíp cách đấu kỹ trung cấp mà thôi. Những bí kíp thiên cấp và vũ cấp chỉ nằm trong tay các cường giả chân chính và Đại tông phái truyền thừa.

Cứ như vậy, quyển bí kíp trung cấp trong tay này đã là giá trị vạn kim rồi, cũng tương đương với bí kíp cách đấu kỹ Kinh Lôi Động tại Hồ Thành Lực Sĩ học viện rồi. Một quyển bí kíp cách đấu kỹ, giá 10 vạn kim tệ còn chưa chắc mua được. Mà bí kíp cách đấu kỹ thiên cấp và vũ cấp đã không thể nào tính được giá trị, chỉ có truyền thừa, tuyệt đối không mua bán, là loại hàng hóa vô giá.

Lại thuận tay lật mở một quyển bí kíp khác, phát hiện nó không ngờ lại có phẩm chất thượng đẳng, trong lòng không khỏi ngạc nhiên, nói:

- Nguyệt Thiên cô nương, người nói chỗ này đã từng bị người khác cướp đoạt? Tại sao những quyển bí kíp giá trị đắt đỏ lại không bị người đó cướp?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Bởi người đến đây cướp không phải vì tài vật, bằng không thì vương tọa thuần kim trong Kim Nguyệt Cung đã sớm bị người khác dọn đi rồi, làm sao còn có thể lưu lại đến bây giờ.

- Không vì tài vật, vậy người cướp sạch nơi này lại càng không có khả năng lưu lại những bí kíp này, hẳn đến tột cùng là vì cái gì chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo lại càng kỳ quái hơn.

Hồ Nguyệt Thiên cười nhạt một tiếng, nói:

- Phó đại ca, người đoán là ai cướp sạch nơi này?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta bây giờ không có tâm tư nói giỡn với người, Kim Nguyệt vương triều đã bị diệt mấy ngàn năm rồi, ta lại không biết hoàng cung này bị cướp đi cái gì, làm sao đoán ra được?

- Là Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong.

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên thốt ra một cái tên.

- Hả?

Phó Thư Bảo cuối cùng cũng há hốc miệng.

Nếu như người cướp sạch ở đây là đạo tặc tham tiền, vậy thì cũng sẽ không lưu lại vương tọa thuần kim. Nếu như cướp sạch nơi này là đám đạo tặc thanh nhã xem tiền như bùn đất, vậy những tàng thư họa trục giá trị đắt đỏ này cũng sẽ không lưu lại. Nếu như là Lực Sĩ, vậy thì những bí kíp này lại càng không thể lưu lại.

Nhưng Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lại tuyệt đối là ngoại lệ, không nằm trong phạm trù bất kỳ người nào, cách đấu kỹ của ông ta tại phương diện này đủ để hắn không cần đếm xỉa đến những bí kíp cách đấu kỹ này, mà ông ta tu luyện tu vi lực lượng bằng Luyện Thiên Thần Quyển, vậy thì lại càng không có hứng thú với bí kíp tu luyện, mà hiển nhiên ông ấy cũng không có hứng thú với tiền tài, cho nên, nếu như là ông ta cướp sạch chỗ này, vậy thì những thứ này vẫn còn thể lưu lại.

Thế nhưng, khẳng định có thứ có thể hấp dẫn ông ấy, bằng không thì ông ấy cũng không cướp sạch nơi này.

Vậy, thứ đó là thứ gì?

Nhất thời, trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy hoang mang.

- Các người biết rõ Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đã cướp sạch nơi này, vậy nhất định cũng biết ông ta đến tìm cái gì rồi?

Phó Thư Bảo không nén được tò mò mà hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên đáp:

- Ta biết Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đã từng đến đây tìm hai thứ, một thứ là tàng bảo đồ về cực phẩm linh tài liên quan đến năm loại nguyên tố lực lượng, một thứ là truyền thể chi bảo của Kim Nguyên vương triều, đó là một thứ được truyền từ thời đại khởi nguyên, Nguyên Nhất chiến kỷ.

- Tàng bảo đồ cực phẩm linh tài liên quan đến năm loại nguyên tố lực lượng? Nguyên Nhất chiến kỷ?

Trái tim của Phó Thư Bảo đột nhiên đập mạnh, hồi hộp hỏi:

- Ông ta lấy được rồi sao?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Tầng bảo đồ cực phẩm linh tài liên quan đến năm loại nguyên tố lực lượng thì hắn đã chiếm được, nhưng Nguyên Nhất chiến kỹ thì hắn lại không tìm được.
- Thứ có thể khiến Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đích thân đến tìm, nhất định không phải vật phàm, Nguyên Nhất chiến kỹ này đến tột cùng là cái gì?[/CHARGE]

302. Chương 302

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 302: Hầu tử chuyển ngô (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đến tìm tầng bảo đồ cực phẩm linh tài liên quan đến năm loại nguyên tố lực lượng thì Phó Thư Bảo còn có thể lý giải, chính hắn cũng từng nghe Luyện Thiên Thủ nói điều này, có lẽ thứ mà ông ta nghiên cứu về cuối đời chính là tấm tầng bảo đồ đó. Thế nhưng, Nguyên Nhất chiến kỹ là thứ gì? Nó đáng để một nhân vật siêu nhiên như Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đến tận đây tìm sao? Việc này, hắn quả thực rất muốn biết đáp án.

Bầu không khí thoáng cái trở nên trầm mặc, Hồ Nguyệt Thiên dường như đang suy nghĩ vấn đề gì đó, Phó Thư Bảo đợi đáp án của nàng càng lúc càng lo lắng. Quan tâm tắc loạn, việc liên quan đến Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, từ một góc độ nào đó mà xét, kỳ thật cũng là chuyện của hắn. Con đường mà hắn đang đi là con đường mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chưa từng đi đến.

- Ta biết được cũng không nhiều.

Sau khi trầm mặc giây lát, Hồ Nguyệt Thiên mới nói:

- Chúng ta cũng đã dọn dẹp lại nơi này, dựa theo những dấu vết lưu lại mới biết được Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đến đây cướp thứ gì, vật thứ nhất là tầng bảo đồ thì tộc trưởng sẽ nói chuyện với người, còn vật thứ hai chính là một cách đấu kỹ từ thời đại khởi nguyên sót lại, hiện nay, thế giới phân chia cách đấu kỹ cao cấp nhất là vũ cấp, bộ Nguyên Nhất chiến kỹ kia hắn là cách đấu kỹ vũ cấp, thế nhưng, theo ta, nó dường như chỉ có hơn chứ không kém thua.

So với vũ cấp cách đấu kỹ mà chỉ có hơn chứ không kém thua, đây là khái niệm cách đấu kỹ gì? Không thể biết được, nhưng Phó Thư Bảo lại biết, cũng chỉ có bí kíp cách đấu kỹ như vậy mới có thể khiến nhân vật siêu nhiên như Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong phí công đến tìm, mà giá trị của nó, cũng đã thể hiện rất rõ rồi.

Hồ Nguyệt Thiên lại cười nói:

- Chỗ bí kíp chất đồng như núi này, đối với Hồ tộc chúng ta đều vô dụng, Phó đại ca người xem thử một lượt xem, không chừng người may mắn sẽ tìm được Nguyên Nhất chiến kỹ mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong không tìm ra đấy.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đã tìm qua ở đây, sau khi các người đến đây dọn dẹp lại một lượt, các người cũng không phát hiện cái gì, vậy thì ta làm sao có thể tìm ra được chứ? Có lẽ nó căn bản không tồn tại, đúng rồi, một vương triều huy hoàng như vậy tại sao lại diệt vong?

- Không phải chiến tranh, là thiên tài, xem những thư tịch trong này có thể biết rất nhiều chuyện.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói:

- Hoàng Hồ Minh tộc trưởng nói phải đợi hai ngày sau mới nói chuyện với ta, hai này này ta sẽ ở lại đây, xem đồng thư tịch này.

- Được rồi, người cứ tùy tiện, chuyện ăn uống sẽ do bốn đại hộ pháp của Hồ tộc chúng ta xử lý.

Hồ Nguyệt Thiên cũng không lưu lại quá lâu, nói xong liền rời đi.

Hơn mười vạn tàng thư, hơn một ngàn họa quyển, số lượng nhiều như vậy, cho dù với năng lực đọc qua là không quên của Phó Thư Bảo thì cũng không thể trong thời gian hai ngày xem hết. Suy nghĩ một chút, hắn vẫn quyết định chỉ xem những bí kíp cách đấu kỹ hữu dụng đối với hắn.

Cùng Thập Tứ và Thập Thất quyết đấu, cách đấu kỹ của hắn vẫn chưa đủ, bức thiết cần cải tiến, số lượng cách đấu kỹ trước mắt vừa vặn bổ sung cho hắn.

“Gặm sách” như ăn uống, đây là một cảm giác rất sung sướng.

Lật một quyển xem, vất đi phần cặn bã, hấp thụ tinh hoa. Phó Thư Bảo cuối cùng đã hiểu, chỗ bí kíp này đối với Hồ tộc quả thật vô dụng, bọn họ không thể nào tu luyện, bằng không thì dựa vào chỗ bí kíp này tiến hành tu luyện, Hồ tộc cũng không thể suy yếu như bây giờ, cho nên bốn đại hộ pháp chỉ mới là tu vi Phổ Linh cấp.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đã trôi qua là không trở lại.

Phó Thư Bảo đắm chìm trong biển tàng thư, nhất thời rơi vào cảnh giới vong ngã.

oOo

Một ngày trôi qua.

Phó Thư Bảo ở trong Thập Toàn bảo khổ duyệt bí kíp, một ngày ba bữa đều có bốn đại hộ pháp của Hồ tộc đưa thức ăn đến. Bốn hộ pháp này mỗi lần đến đều tận lực hóa thành hình người, dùng tư thái nữ tử nhân loại xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo. Nhìn bốn đại hộ pháp của Hồ tộc, Phó Thư Bảo không khỏi nhớ đến bốn nữ bộc của hắn, nhất thời có cảm giác thân thiết.

Mỗi lần bốn đại hộ pháp đưa thức ăn và trà đến thì hắn đều nói chuyện với các nàng một phen, chọc các nàng bật cười khanh khách.

Một ngày trôi qua, Phó Thư Bảo đã làm xong một quyển bút ký, sao chép tinh hoa của các loại bí kíp cao cấp, sau đó tiến hành chỉnh lý. Cả tập ghi chép dày thành một chồng. Chẳng qua lần đầu tiên thành công là vận dụng trên Thiết Sa Quyền, nhưng lần này lại không có biện pháp chỉnh lý hết. Sửa đi sửa lại, hắn vẫn cảm thấy không hài lòng.

- Trước kia ta tiến hành chỉnh lý, cải tiến Thiết Sa Quyền, chẳng qua chỉ là một bí kíp hạ cấp, lúc đó nó xem như là cách đấu kỹ thích hợp với ta nhất, nhưng nếu xét trình độ thì nó tối đa chỉ nằm giữa trung cấp và thượng cấp, dùng nó để đối phó với những đối thủ bình thường như Điền Đan là đủ, nhưng đối phó với những sát thủ kinh nghiệm già dặn như Thập Tứ và Thập Thất thì lại có chút khó khăn, nếu như gặp đối thủ càng lợi hại hơn, e rằng ta chỉ có nước làm cá thịt mặc người chém giết, thế nhưng, tại sao ta lại không thể đột phá được chứ? Vấn đề nằm ở đâu?

Một mỗi cả ngày, đến tối, Phó Thư Bảo nằm trên giường mà bốn đại hộ pháp Hồ tộc đã chuẩn bị cho hắn, tỉ mỉ suy nghĩ vấn đề này.

Xuất hiện vấn đề như vậy cũng không có gì kỳ quái.

Bất luận là cách đấu kỹ gì cũng đều do người khác sáng tạo. Nhưng người cũng phân chia cao thấp mạnh yếu, thứ do Lực Sĩ bình thường sáng tạo, hiển nhiên giá trị không cao, đây cũng là xuất xứ của những bí kíp hạ cấp và trung cấp. Còn những cường giả tu vi lực lượng đỉnh phong, thứ mà bọn họ sáng tạo ra rất có giá trị, cũng là xuất xứ của bí kíp thượng cấp và thiên cấp.

Về phần vũ cấp thì lại càng chưa từng gặp qua, chỉ có trong truyền thuyết. Mà những bí kíp cao cấp này, đa số cũng không phải là do một người sáng tạo ra, mà là một tập thể trải qua nhiều thế hệ, thậm chí là tâm huyết của mấy chục thế hệ tích lũy mà thành. Thứ như vậy, há có thể tùy tiện thay đổi hay sao?

- Ài, nghỉ ngơi một chút, ngày mai tìm xem có bí kíp nào thích hợp với ta hay không, chuyện này không thể nào một sớm một chiều là xong được, phải chậm rãi.

Nghĩ cũng nghĩ không ra, Phó Thư Bảo chỉ có thể tự an ủi mình. Buông quyển bút ký đã qua chỉnh sửa xuống, thuận tay cầm một quyển sử sách liên quan đến Kim Nguyệt vương triều, bắt đầu chậm rãi duyệt đọc.

Nói là sử sách của Kim Nguyệt vương triều, nhưng đây thực chất là một quyển dã sử. Nửa phần đầu ghi chép những chuyện liên quan đến Kim Nguyệt vương triều, ví dụ như mỗi năm lập quốc, khai quốc quân chủ là ai, một vài truyền kỳ,... Nửa phần sau thì ghi chép một vài câu chuyện vào thời đại khởi nguyên.

- Nguyên Nhất chiến kỹ chính là chiến kỹ thần kỳ nhất trong vũ trụ, tương truyền là do cường giả mạnh nhất trong thời đại khởi nguyên – Nguyên Nhất Thiên Tôn sáng tạo ra, trải qua ngàn năm, lặp đi lặp lại tôi luyện và cải tiến, Nguyên Nhất Thiên Tôn cũng nhờ vào Nguyên Nhất chiến kỹ này mà trở thành vô địch thiên hạ, cuối cùng đạp toái hư không, thần du vũ trụ, trường tồn với nhật nguyệt, không còn nằm trong sinh tử luân hồi nữa...

303. Chương 303

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 303: Đầu mối

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinh te

Nguồn: VipVanDan

- Phó Thư Bảo mời ngồi.

Vừa thấy Phó Thư Bảo đến, Hoàng Hồ Minh lập tức đứng dậy nghênh đón.

Phó Thư Bảo cũng không khách khí, đi thẳng lên đài, chọn một cái ghế gần đó ngồi xuống. Chỗ hán ngồi là bên cạnh chỗ Hồ Nguyệt Thiên vừa ngồi. Đến gần có thể ngửi thấy mùi hương hoa lan tỏa ra nhàn nhạt, có một loại cảm giác rất thư thái thoải mái.

- Háo sắc cũng không biết thu liễm một chút, người này thật quá là... cái gì nhỉ?

Thấy Phó Thư Bảo làm trò trước mặt Hoàng Hồ Minh, tiếp đó con mắt của Phó Thư Bảo lại rơi lên bộ ngực và bờ mông của nàng, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên không khỏi thầm mắng một tiếng,

Người xem nữ nhân đều xem chân, nhưng Phó Thư Bảo lại xem ngực xem mông.

Trong mắt hắn, nữ nhân không ngực không mông, cho dù có một đôi chân đẹp như bạch ngọc tạo ra cũng chỉ là một tác phẩm nghệ thuật thiếu khuyết, không có giá trị bao nhiêu.

Tiểu Bạch vẫn như cũ dâng lên loại trà thơm tốt nhất của Hồ tộc.

- Phó công tử, hai ngày nay xem sách trong Thập Toàn bảo khố, thu hoạch nhất định rất lớn phải không?

Hoàng Hồ Minh nói.

- Bình thường thôi, bí kíp nhiều quá ngược lại là chuyện xấu.

Phó Thư Bảo một bên phẩm trà, một bên nhàn nhã đáp:

- Nếu như Hồ tộc các người cũng có thể tu luyện, vậy thì sẽ rất nguy hiểm.

Thu hoạch quả thực rất lớn, ngoại trừ tìm được bí kíp thiên cấp “Cuồng Chiến Kỹ”, hắn còn tìm được hai quyển bí kíp thiên cấp, đều là loại dung hợp giữa tu luyện lực lượng và cách đấu kỹ, phân biệt là “Linh Mộc Quyết” và “Thánh Nữ Quyết”. Càng hiếm có hơn chính là “Linh Mộc Quyết” là một quyển bí kíp dành cho Luyện Lực Sĩ, trong đó cũng có một phần nội dung tri thức liên quan đến dùng độc và giải độc, vừa vận mang về cho Độc Âm Nhi.

Về phần “Thánh Nữ Quyết”, chủ yếu là luyện tâm luyện thần luyện thể, thậm vận thể hợp, vừa vận thích hợp cho Chi Ni Nhã tu luyện. Ngoại trừ ba quyển bí kíp thiên cấp này, hắn còn thu được không dưới 50 quyển bí kíp thượng cấp, cộng thêm một ít thư tịch hữu dụng, tổng cộng không dưới 100 quyển đều bị hắn đóng thành gói, giấu ổn thỏa trong Luyện Trữ Vật Giới.

Thu hoạch như vậy, có thể không gọi là cực lớn hay sao?

Đã có những bí kíp này, lực lượng của Hạp Cốc Quan sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Lúc này Hoàng Hồ Minh mới cười nói:

- Trời cao ban tặng cho chúng ta năng lực biến ảo hình người, hiển nhiên cũng sẽ khiến chúng ta mất đi một vài năng lực, bằng không thì Hồ tộc chúng ta đã trở thành chủng tộc cực kỳ cường đại rồi, sao có thể suy thoái đến tình trạng này?

Nói như vậy thì Phó Thư Bảo ngược lại rất tán đồng, có thể biến huyễn thành hình người, hơn nữa còn là nhân hình tuyệt mỹ có thể mê hoặc lòng người, không cần chiến đấu thì đã có thể khiến người khác không chịu nổi, nếu lại thêm lực lượng tu vi cường đại thì sẽ là tình trạng gì?

- Vậy, không biết hai ngày này, Hoàng Hồ Minh tộc trưởng đã chuẩn bị gì chưa?

Phó Thư Bảo trực tiếp đi vào chuyện chính.

Hoàng Hồ Minh nói:

- Ta đã nghe Nguyệt Thiên nói qua, nàng cũng đã tiết lộ một chút với ngươi, ở chỗ ta cũng biết không nhiều lắm, Phó Thư Bảo, ngươi hãy đi theo ta, ta dẫn ngươi đến một nơi.

Dưới sự dẫn dắt của Hoàng Hồ Minh, Phó Thư Bảo đi đến trước cửa một tòa thiên điện.

Nơi này và những nơi khác đều không giống, hai bên thân điện đều có cát vàng chảy xuống, không gian đã bị chôn vùi một phần ba, chỉ có thông đạo của tòa thiên điện này và một bộ phận tường lộ ra ngoài. Cẩn thận xem xét, Phó Thư Bảo mới phát hiện, Hồ tộc khai phát đến chỗ này thì cũng không khai phát xuống tiếp nữa.

- Chính là nơi này, Phó Thư Bảo, mời vào.

Hoàng Hồ Minh đẩy cửa điện ra, bước vào trong.

Trong thiên điện cũng có vài cái đèn dầu nhỏ thoang thoảng mùi thơm hoa lan, phát ra ánh sáng âm u, miễn cưỡng chiếu rọi không gian bên trong. Tiểu Bạch và bốn đại hộ pháp không đi vào, chỉ có Hồ Nguyệt Thiên là vẫn theo sát.

Lúc đầu Phó Thư Bảo còn không biết thân phận Hồ Nguyệt Thiên tại Hồ tộc, nhưng hai ngày ở trong Thập Toàn bảo khố, cùng với bốn đại hộ pháp nói chuyện tán dóc mới biết được địa vị của Hồ Nguyệt Thiên trong Hồ tộc so với bốn người các nàng còn cao hơn, chính là người kế nhiệm Hoàng Hồ Minh, kế nhiệm tộc trưởng Hồ tộc. Quả thực, với tu vi lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên bây giờ, nàng đã có thể ngồi ngang hàng với Hoàng Hồ Minh, nếu nàng không làm tộc trưởng thì ai có thể làm đây?

Trong thiên điện thoáng đáng lại có một bàn giấy lớn, trên bàn giấy đặt giấy bút và nghiên mực. Ngoài ra còn có một cái ghế gỗ lim hắc sắc. Nếu như thêm vào mấy cái kệ sách nữa thì đây nhất định sẽ là một phòng sách lớn, nhưng bây giờ xem ra lại không giống lắm.

Không thấy có gì đặc biệt, trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy kỳ quái, chợt lên tiếng:

- Hoàng Hồ Minh tộc trưởng, ngươi dẫn ta đến đây là muốn ta viết chữ cho ngươi xem ư, hay là ngươi viết chữ cho ta xem?

Hoàng Hồ Minh cười nói:

- Phó Thư Bảo, người xem bụi phủ trên bàn giấy, lại nhìn màu sắc của những tờ giấy, hẳn nhìn ra được đây là giấy của hơn ngàn năm trước, ta người đến đây là để thực hiện ước định của chúng ta, không phải viết chữ.

- Giấy của ngàn năm trước?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, nhanh chóng bước đến gần.

Hoàng Hồ Minh lại lên tiếng:

- Hơn nữa, những tờ giấy này đều là do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại.

Phó Thư Bảo đang đi, nghe thấy lời nói này, thân hình thoáng rung động một chút, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong là người đầu tiên phát hiện nơi này, cũng là người đầu tiên đến đào bảo, vậy thì thứ hẳn lưu lại cũng chính là đầu mối.

Giấy đặt trên bàn có tổng cộng tám tờ, trên mỗi một tờ đều là bút ký, còn có bản vẽ. Màu sắc tờ giấy ngả vàng, dấu hiệu phong hóa tương đối nghiêm trọng.

Phó Thư Bảo cẩn thận cầm tờ giấy lên xem, tờ dưới cùng nhất chính là địa đồ hoàng cung của Kim Nguyệt vương triều. Sau khi nhìn thoáng qua một lượt, hẳn mới phát hiện vị trí của Kim Nguyệt Cung nằm ở trung tâm, mà Thập Toàn bảo khổ cũng chỉ lớn bằng một góc của hoàng cung này mà thôi. Quy mô lớn như vậy, quả thật khiến người khác phải kinh ngạc. Bởi vậy có thể nhìn ra, Hồ tộc chỉ mới khai quật được bề mặt mà thôi.

Lại cẩn thận xem bản bút ký của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, Phó Thư Bảo rất nhanh liền phát hiện, bút ký của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong có năm tờ là phân tích về địa đồ của hoàng cung, ba tờ còn sót lại mới chính là bút ký liên quan đến năm loại tài linh tài nguyên tổ cực phẩm.

- ... Tịch Diệt Hỏa Sơn tên là Liệt Diễm Hỏa Sơn, nằm trong sa mạc Vô Thủy, đông tiến 800 dặm, từ lòng núi xuống, nằm giữa sông dung nham, nhưng bởi vì thiếu khuyết tài liệu tất yếu nên không thể nào thu hoạch được Viêm Hỏa Linh Tham...

Một đoạn văn tự xuất hiện trước tầm mắt, trái tim Phó Thư Bảo thoáng cái đập mạnh, trong lòng thầm nghĩ:

- Đây không phải là nơi mình lấy được Viêm Hỏa Linh Tham hay sao? Xem ra Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đã tìm được vị trí của Viêm Hỏa Linh Tham, nhưng lại không có tài liệu, mà tài liệu đó chính là âm ti trên người Hồ Nguyệt Thiên, với tu vi và năng lực của ông ta, muốn lấy âm ti của Hồ nữ, hẳn cũng không phải là chuyện khó khăn gì a? Tại sao cuối cùng vẫn không thể lấy được Viêm Hỏa Linh Tham?

Dường như nhìn ra được tâm tư của Phó Thư Bảo, Hoàng Hồ Minh nói:

- Phó công tử, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong từ nơi này chiếm được một cuộn địa đồ da thú không chữ, nó chính là đầu mối của năm loại linh tài cực phẩm, hẳn chỉ phá giải được một phần, nhưng sau khi rời khỏi nơi này, lúc hẳn đang tìm tài liệu lại bị rơi vào vòng vây của rất nhiều cao thủ, cuối cùng không thể hoàn thành tâm nguyện.

304. Chương 304

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 304: Không tưởng được

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

]- Dội chút...

Phó Thư Bảo đột nhiên nhớ tới điều gì đó, vội nói:

- Hoàng Hồ Minh tộc trưởng, người vừa mới nói... cuộn địa đồ da thú đó không chứ?

Hoàng Hồ Minh nói:

- Cuộn địa đồ da thú đó là một trong những chí bảo mà Kim Nguyệt vương triều cất giữ, có nó mới có thể tìm được năm loại linh tài nguyên tố cực phẩm, mặt khác, tấm địa đồ này cũng không phải là do da thú bình thường tạo thành, mà là da của Bạch Linh Thánh Xà, là một thần thú tại thời đại khởi nguyên rất được Xà Nhân tộc kính trọng, gặp lửa không hiện chữ, luyện hóa cũng không hiện chữ. Chỉ có thánh thủy của Xà Nhân tộc phun lên thì mới hiện chữ, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong không biết từ đâu chiếm được một ít thánh thủy của Xà Nhân tộc, phá giải một phần nội dung trong đó, phần nội dung đó chính là manh mối về Viêm Hỏa Linh Tham ở Liệt Diễm hỏa Sơn.

Hồ Nguyệt Thiên chen miệng vào nói:

- Đây cũng là nguyên nhân mà ta biết dưới Liệt Diễm Hỏa Sơn có Viêm Hỏa Linh Tham, ta vẫn luôn muốn đi lấy khóa Viêm Hỏa Linh Tham đó, nhưng lại không có năng lực, mãi cho đến khi Phó đại ca xuất hiện.

Hơi ngừng lại một chút, nàng mới vừa cười vừa nói:

- Lúc đầu gặp người, trong lòng của ta thực ra rất đề phòng, nhưng sau này mới biết được người tại phương diện làm người cũng xem như quang minh lỗi lạc, cho nên ta mới đến tìm người lần nữa để hợp tác.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tấm địa đồ bằng da của Bạch Linh Thánh Xà mà các người nhắc đến, ta nghĩ, thứ đó hiện giờ không ở trong tay các người, đúng không?

Ngay lúc Hoàng Hồ Minh kể về tấm địa đồ đó, hần chợt nhớ đến tấm địa đồ da thú mà Ngã Mễ Đại Na đã lấy từ Băng Nguyên Đảo.

Bây giờ, tấm da thú đó đã rơi vào trong tay tộc trưởng Kim Dịch của Xà Nhân tộc rồi.

Bởi vậy xem ra, chỉ e bây giờ Kim Dịch đã phá giải được nội dung phía trên tấm da thú đó, lên đường đoạt bảo rồi. Phó Thư Bảo hần đã chậm một bước.

- Ách? Xem ra Phó Thư Bảo đã biết về tấm da thú đó, vậy Phó công tử nói xem, tấm da thú đó hiện đang ở đâu?

Trên mặt Hoàng Hồ Minh lộ ra biểu tình tựa cười mà không phải cười.

Phó Thư Bảo nói:

- Theo ta biết, tấm da thú đó đang nằm trong tay tộc trưởng Kim Dịch của Xà Nhân tộc, lúc đó, gia chủ của đệ nhất thế gia Tú quốc – La Nghiêm đã thông qua một gian tế đoạt được tấm da thú này từ Băng Nguyên Đảo, mặt khác còn có một khối hóa thạch hổ phách, đó là thứ La Nghiêm dùng để trao đổi với Kim Dịch, giúp hần trọng luyện nhục thân.

Phó Thư Bảo đem sự tình đại khái kể một lượt.

Mãi cho đến khi Phó Thư Bảo kể xong, Hồ Nguyệt Thiên mới nhún vai, thở dài nói:

- Nếu đã như vậy thì chúng không có hi vọng rồi, thật đáng tiếc đáng tiếc.

Phó Thư Bảo nói:

- Ta biết nếu như chúng ta hợp tác thành công, đạt được bốn loại linh tài cực phẩm còn lại, sau khi được chia một phần ba chỗ tốt, thực lực của Hồ tộc các người sẽ tăng mạnh, thế nhưng đây cũng là chuyện không

có biện pháp, hiện ta đang đối diện với rất nhiều địch thủ, căn bản không thể nào đi đối phó với Xà Nhân tộc được.

- Ha ha ha ha...

Hồ Nguyệt Thiên cười yêu kiều một tràng.

- Người cười cái gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy kỳ quái. Lời hắn nói là lời thật, bây giờ Hạp Cốc Quan mới thành lập, thế lực của hắn còn đang bước từng bước chập chững, dựa vào các loại quan hệ vi diệu mới có thể miễn cưỡng đạt được một không gian phát triển, căn bản không có năng lực khai chiến với địch thủ cường đại như Xà Nhân tộc.

Giá trị của bảo vật mặc dù rất hấp dẫn người khác, nhưng năng lực không đủ thì cũng không thể làm được gì.

Lúc này Hoàng Hồ Minh mới trách mắng:

- Nguyệt Thiên, không được vô lễ với Phó công tử, Phó công tử là người mà chúng ta trăm năm khó gặp, hợp tác đứng đắn mới là đạo lý.

- Đã rõ, tộc trưởng.

Hồ Nguyệt Thiên cười kiều mị, không hề có nửa phần áy náy, chỉ có mị thái câu dẫn người khác.

Nhìn biểu lộ kỳ quái của Hoàng Hồ Minh và Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ... ta nhầm sao?

Hoàng Hồ Minh cười nói:

- Phó Thư Bảo không sai, tộc trưởng Kim Dịch của Xà Nhân tộc quả thật từ trong tay một người tên là La Nghiêm lấy được một tấm da thú, tấm da thú cũng là do da của Bạch Linh Thánh Xà tạo thành, nhưng chỉ là giả, còn cái thật thì hiện đang nằm trong tay Hồ tộc chúng ta.

Khó trách lại có phản ứng kỳ lạ như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời thả lỏng, nói:

- Hoàng Hồ Minh, các ngươi làm sao biết được cuộn da thú trong tay tộc trưởng Kim Dịch là giả, còn cuộn da trong tay các ngươi là thật chứ?

- Bởi vì chúng ta đã phá giải rồi.

- Cái gì? Không phải cần có thánh thủy của Xà Nhân tộc hay sao?

Hoàng Hồ Minh nói:

- Hồ tộc chúng ta là nửa người nửa thú, từ góc độ người mà xét, chúng ta có tư thái xinh đẹp, có thể nói là tài năng xuất chúng, từ góc độ thú mà xét, chúng ta lại là bách thú chi linh, Hồ tộc thuần nữ tinh huyết của chúng ta cũng có thể phá giải rất nhiều thứ, sở dĩ ta muốn người đợi hai ngày, chính là muốn dùng thuần nữ chi huyết của Nguyệt Thiên phá giải nội dung trên tấm da thú này.

- Thuần nữ tinh huyết?

Trong lòng Phó Thư Bảo lại có cảm giác, đó có lẽ là máu tử nữ, hoặc là máu kinh nguyệt gì gì đó vậy.

- Đương nhiên là thuần nữ tinh huyết của Nguyệt Thiên phải đạt đến tu vi lực lượng Linh cấp, nếu không thì không thể hóa tinh thành huyết được. Cho nên, mặc dù Hồ tộc chúng ta biết cách phá giải cuộn da thú, nhưng vẫn phải đợi thời gian dài đằng đẳng như vậy.

Hoàng Hồ Minh thốt thức nói.

- Chúng ta đang đợi người như người xuất hiện, đối mặt với bảo vật mà không sinh lòng tham, là người thực hiện hứa hẹn, cho nên, ngày đó sau khi đắc thủ tại Liệt Diễm Hỏa Sơn, ta mới tấn công người, công kích người, thực ra chỉ là muốn thử, nếu như người hại ta, vậy thì người sẽ vĩnh viễn không có cơ hội đạt được bốn loại linh tài cực phẩm còn lại.

Hồ Nguyệt Thiên nói, nhìn đôi mắt trong suốt của nàng, phẳng phất như có thể hòa tan người khác.

Lại suy nghĩ một chút, mọi nghi hoặc trong lòng Phó Thư Bảo liền thông suốt, Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Thì ra là vậy, được rồi, bây giờ dù sao các người cũng đã phá giải bản đồ rồi, đem ra ta xem một chút đi!

Hoàng Hồ Minh không lên tiếng, chỉ mỉm cười.

Hồ Nguyệt Thiên nâng tay lên, chỉ vào cái đầu nhỏ xinh đẹp của mình, nói:

- Đầu nằm trong này cả rồi, chỉ chờ chúng ta chuẩn bị tốt sẽ xuất phát.

Phó Thư Bảo hơi sững sờ, mặc dù trong lòng cảm thấy không thoải mái, nhưng cũng hiểu được tại sao Hồ tộc lại làm như vậy. Hồ tộc đang ở thế yếu, vạn nhất mình trên đường gặp chướng, Hồ Nguyệt Thiên cũng không có biện pháp. Lưu lại một đường lui cho mình, chính là cân nhắc ở khía cạnh an toàn, nếu đổi lại là hấn, hấn cũng sẽ làm như vậy.

Trong lòng cảm thụ thái, Phó Thư Bảo mới cười nói:

- Vậy được rồi, chuyện này quyết định như vậy đi, nhân lúc các người chuẩn bị, ta muốn xem xem mình có vận khí, tìm ra bộ Nguyên Nhất chiến kỹ hay không.

Tìm Nguyên Nhất chiến kỹ, ngay cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không được như ý nguyện, nhưng tìm thứ đó không phải dựa vào năng lực, mà là vận khí.

305. Chương 305

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 305: Nguyên Nhất chiến kỹ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

Sau khi Hoàng Hồ Minh và Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi, trong thiên điện chỉ còn lại một mình Phó Thư Bảo. Ngọn lửa lay lắt, ánh sáng trở nên mờ mờ, khung cảnh rất trầm tĩnh.

Sau một hồi đứng lặng im, Phó Thư Bảo mới gỡ ra từng bản bút ký của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, sau đó bắt đầu cẩn thận xem xét. Những thứ mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại đều vô cùng trân quý.

Trên tờ giấy thứ tám, Phó Thư Bảo nhìn thấy một đoạn ghi chép:

- Nguy cơ đã hàng lâm, sinh tử khó lường, dùng cuộn da giả để lừa địch nhân, không phải là điều ta muốn, chỉ mong có cơ hội trở lại đây, tìm Nguyên Nhất chiến kỹ, sau đó đem cuộn da thật đi, trời muốn tuyệt ta, không biết làm sao...

Một đoạn ghi chép ngắn ngủi này hẳn là lúc Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cảm nhận được nguy cơ hàng lâm, bởi vậy ông ta cũng sắp xếp mọi chuyện, tạo ra cuộn da giả, đem cuộn da thật giấu trong Kim Nguyệt Cung dưới đất. Lúc ông ta ra ngoài lại không có cơ hội trở lại lần nữa, ngàn năm sau, cuộn da ông ta lưu lại đã bị Hồ tộc lấy được.

Thế sự khó lường, nhân duyên đa biến.

Mặc dù đã hiểu một ít tình huống lúc đó, nhưng lại không có chút manh mối gì về Nguyên Nhất chiến kỹ.

Lại lần nữa đưa mắt nhìn tấm địa đồ hoàng cung Kinh Nguyệt cổ xưa:

- Hoàng cung dưới đất này lớn như vậy, nếu như tìm từng góc ngách thì phải có một lượng người rất lớn, chỉ e một người sẽ không thể làm được, phần đã khai quật, hiển nhiên là phần đã bị Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lục soát qua, ta đi đâu tìm đây?

Trong lòng cảm thấy mất mát, Phó Thư Bảo tạm thời từ bỏ việc điều tra manh mối bắt đầu từ những bản bút ký, rời khỏi thiên điện, đến Kim Nguyệt Cung. Hoàng Hồ Minh và Hồ Nguyệt Thiên muốn chuẩn bị gì cũng là chuyện khiến hần tương đối tò mò.

- Sau khi lấy Viêm Hỏa Linh Tham, âm ti hồ nữ trên người Hồ Nguyệt Thiên đã bị lấy hết, nếu dùng tài liệu như vậy, nàng còn chưa mọc dài... hắc hắc...

Trên mặt nở nụ cười xấu xa, Phó Thư Bảo ngoài ý muốn phát hiện trong Kim Nguyệt Cung trống trơn, Hoàng Hồ Minh và Hồ Nguyệt Thiên căn bản không có ở đây.

Đưa mắt nhìn bảo tọa thuần kim, trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, đi qua đó. Cái ghế của lão hoàng đế, hần còn chưa từng ngồi qua, không biết ngồi lên đó sẽ có cảm giác như thế nào.

Đặt mông ngồi lên trên, cảm giác lạnh lẽo truyền đến, cứng rần, rất không thoải mái, Phó Thư Bảo khẽ mắng một tiếng:

- Lão hoàng đế của Kim Nguyệt vương triều làm một cái ghế da để ngồi, hoặc là phủ da hổ gì đó lên không phải ngồi thoải mái hơn sao? Hết lần này đến lần khác, lại muốn làm cái ghế thuần kim, vừa lạnh vừa cứng, ngồi không sợ bị trĩ sao? Tự tìm khổ.

Không phải những thứ hoàng đế hưởng dụng đều là thứ tốt.

- Đợi chút...

Sờ vương tọa thuần kim vừa cứng vừa lạnh, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, lẩm bẩm:

- Nơi đã khai quật, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong có lẽ đều đã kiểm tra qua, với cá tính xem vàng như đất, chỉ e sẽ không thèm liếc nhìn vương tọa thuần kim này lấy một cái. Mà nơi hoàng đế Kim Nguyệt vương triều có khả năng cất giấu Nguyên Nhất chiến kỹ nhất, có lẽ là trong vương tọa thuần kim này, hơn nữa, Kim Nguyệt Cung dùng để xử lý triều chính, hần là thủ vệ rất cường đại, đem thứ gì trân quý giấu ở đây, so với giấu trong bảo khố còn an tâm hơn.

Nghĩ đến đây, Phó Thư Bảo cũng không ngồi yên được nữa, lập tức bắt đầu kiểm tra vương tọa thuần kim. Ban đầu dùng mắt quan sát xem có cơ quan ẩn dấu hay không, sau khi không phát hiện được gì hần lại dùng tay gõ lên vương tọa thuần kim, xem có phát ra tiếng không vang hay không.

- Cong cong, cong cong... thịch thịch...

Gõ từng cái, sau khi gõ vào trung tâm một đồ án hình viên nguyệt kim sắc, Phó Thư Bảo đột nhiên nghe thấy tiếng vang “thịch thịch”.

Tiếng vang nói rõ một vấn đề, đó chính là bên trong trống không, mà với tài lực của Kim Nguyệt vương triều, thân làm đế vương, Kim Nguyệt hoàng đế tuyệt đối sẽ không vì thiếu vàng mà khiến cho vương tọa của hần xuất hiện một phần thiếu hụt. Nguyên nhân làm vậy, chắc chắn là có dụng tâm kính đạo.

Đưa tay ấn lên đồ hình viên nguyệt kim sắc rồi ra một cái, kim nguyệt chuyển động, nhất thời bề mặt vương tọa thuần kim hạ xuống. Đằng sau Kim nguyệt đồ án quả nhiên trống không, bên trong là một không gian cất trữ dài bảy tấc, sâu ba thốn.

Vừa đưa mắt nhìn, Phó Thư Bảo liền nhìn thấy một cuộn vô cùng tinh tế, không phải giấy, không phải vàng, không phải tơ, cũng không phải da thú đang lẳng lẳng nằm đó. Màu sắc như cổ, có chút trắng. Mặc dù niên đại rất lâu, nhưng lại không có chút dấu hiệu phong hóa, màu sắc tươi sáng như mới. Lờ mờ cảm thấy một tia linh khí phát ra.

Luyện Linh Lực trong người bao quanh, vừa kiểm tra một phen, Phó Thư Bảo lập tức cả kinh, không ngờ cuộn không phải vàng, không phải tơ, cũng không phải da thú này lại là một vật hần vô cùng quen thuộc – Thiên Trúc! Khó trách lại có linh khí trên đó.

Trúc chính là một tài liệu rất tốt để làm giấy, giấy do trúc chế tạo gọi là giấy trúc có thể dùng để viết và vẽ, giấy trúc so với các loại giấy khác càng trân quý hơn. Mà dùng linh tài như Thiên Trúc làm giấy, giá trị không cần nói cũng biết.

Giấu ở hốc nhỏ trong vương tọa thuần kim, còn là một tấm giấy Thiên Trúc, chỉ dựa vào những điểm này đã có thể thấy được giá trị của nó.

Không thể nhìn được kích động trong lòng, Phó Thư Bảo lấy tấm giấy Thiên Trúc vô cùng tinh tế ra. Cầm trong tay, giấy Thiên Trúc hơi nặng, thoáng ước lượng một chút, nó so với cuốn sách dày một xích (0,33m) còn nặng hơn. Mở tấm giấy Thiên Trúc ra, chỉ thấy nó dài khoảng chín xích, rộng 2 xích. Trên cuộn giấy Thiên Trúc này viết chằng chữ văn tự và hình vẽ liên quan đến tu luyện. Vừa mở ra, bốn chữ màu đen bắt mắt liền xuất hiện: Nguyên Nhất chiến kỹ.

Đúng là có được mà không phí công sức.

- Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong à, ông làm người, cái gì cũng tốt, chỉ là không thích tiền, còn xem tiền tài như đất, nhưng ông có từng nghĩ qua, hoàng đế giấu Nguyên Nhất chiến kỹ rất có thể là nô lệ của đồng tiền hay không? Hắc hắc hắc hắc....

Tiếng cười trong Kim Nguyệt cũng phiêu đảng, bảo vật trong tay, Phó Thư Bảo liền có suy nghĩ chế giễu tiền nhân.

Nhìn đại khái nội dung Nguyên Nhất chiến kỹ, trong lòng Phó Thư Bảo đã có lý giải nhất định.

Nguyên Nhất chiến kỹ có tổng cộng 12 thức, phân biệt là Nộ Quyền thức, Ảnh Thối thức, Kim Cương thức, Luyện Tâm thức, Phân Thần thức, Nguyên Nhất thức Mỗi một thức đều có một đoạn văn tự giảng giải tu luyện, mỗi một thức đều có 12 loại biến hóa và 12 hình vẽ tu luyện, bác đại tinh thâm.

Nguyên Nhất chiến kỹ chia làm hai tầng cảnh giới, tầng thứ nhất là Nộ Quyền thức, Ảnh Thối thức, Kim Cương thức và phần tu luyện Nộ Quyền Thức, Ảnh Thối thức và Kim Cương thức. Tầng cảnh giới thứ hai là Luyện Tâm thức, Phân Thần thức và Nguyên Nhất thức và phần tu luyện trong đan điền, tương đối phức tạp, nhất thời khó có thể hiểu rõ thấu triệt.

- Nộ do tâm sinh, lực do thể phát. Quyền mang nộ ý là quyền không gì không thể phá. Tự lực lượng toàn thân và thứ vũ trụ vào quyền thể, phần nộ phát ra, lực lượng trên quyền cũng như tại tâm, vừa phát liền không về nữa...

Dưới đoạn khái quát là dày đặc yếu quyết tu luyện. Có trí thông minh rất cao và bản lĩnh nhìn là không quen, Phó Thư Bảo đọc hết cũng không mất bao nhiêu thời gian, trong lòng đã có phương hướng tu luyện mơ hồ. Chẳng qua kế hoạch cụ thể còn chưa hình thành. Nguyên Nhất Chiến Kỹ mà một bí kíp mà kể cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng phải động tâm. Nếu như chỉ thoáng một cái đã hiểu hết thì giá trị của nó cũng đã để bị hoài nghi rồi.

Cùng là kỹ năng đấu kỹ dùng quyền nhưng Thiết Sa Quyền so với nó chẳng khác nào một chiếc đèn dầu lúc nào cũng có thể bị gió thổi tắt so với vầng mặt trời chói chang cả, căn bản là không thể so. [/CHARGE]

306. Chương 306

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 306: Quyền uy

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: VipVanDan

Thức thứ nhất của Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức đã bác đại tinh thâm như thế. Điều này đã đủ khiến Phó Thư Bảo có hứng thú và động cơ tu luyện rồi.

Nghiêm ngẫm một hồi bên trong Kim Nguyệt cung, vẫn chưa thấy Hoàng Hồ Minh và Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo cũng không đợi lâu, lấy được Nguyên Nhất Chiến Kỹ xong liền trở về Thiên Điện.

Đóng cửa điện lại, mở Nguyên Nhất Chiến Kỹ ra, lại đọc kỹ lại một lần các bước tu luyện và yếu quyết, Phó Thư Bảo bắt đầu luyện Nội Quyền Thức đầu tiên.

Mỗi một thức của Nguyên Nhất Chiến Kỹ đều có tâm pháp tu luyện và đồ phổ vận hành lực lượng, cần tham khảo tu luyện chứ không có lối tắt khác. Lần đầu Phó Thư Bảo thử tu luyện là tham khảo tâm pháp và đồ phổ.

Luyện Linh Lực vận hành dựa theo tuyến đường của đồ phổ. Chỉ chốc lát sau Phó Thư Bảo đã thấy quanh thiên hạ mình nóng bừng. Tốc độ vận chuyển của thứ vũ trụ nhanh hơn trước kia vô số lần. Thứ vũ trụ đối với một Lực Sĩ mà nói giống như là một chiếc động cơ, tốc độ vận chuyển càng nhanh thì công suất càng lớn. Như vậy thì động cơ đó có mã lực càng lớn. Cùng một đạo lý như vậy, đề cao tốc độ vận chuyển, dưới cùng một tu vi lực lượng, hẳn có thể có chiến đấu lực cao hơn vô số lần!

Hiện tượng cơ thể nóng bừng là bởi tốc độ vận chuyển năng lượng lực lượng trong mạch máu đột nhiên tăng lên rất nhiều lần. Lúc đầu khi mới thử, Phó Thư Bảo còn chưa cảm thấy gì nhưng rất nhanh hẳn đã phát hiện, đây cũng là một hiện tượng phi thường nguy hiểm. Cơ thể người có một giới hạn về nhiệt độ, cho dù máu tăng tốc hay năng lượng lực lượng tăng tốc, trong thời gian ngắn có thể đưa lực chiến đấu tăng lên nhưng thật ra lại là một loại hành vi tự làm tổn thương bản thân.

- Nguyên Nhất Chiến Kỹ được coi là vô song không có khả năng là một chiến kỹ tự làm tổn thương mình. Nguyên Nhất Thiên Tôn cũng không có khả năng phí cả ngàn năm chuẩn bị ra thứ có hại như vậy. Nhất định có chỗ nào đó còn làm chưa ổn...

Thầm nhủ trong lòng như vậy, Phó Thư Bảo lại tĩnh tâm, bắt đầu thử lần thứ hai.

Lần này hẳn làm càng kỹ lưỡng, cũng càng cẩn thận hơn.

Hiện tượng cơ thể nóng lên lại xuất hiện. Lần này hẳn cũng đã chuẩn bị tâm lý, không cảm thấy ngạc nhiên, cũng không để ý tới nữa mà tiếp tục vận chuyển tâm pháp, để Luyện Linh Lực di chuyển với tốc độ cao hơn mấy lần trong mạch máu và kinh mạch. Càng lúc càng khó chịu, khi hẳn sắp không chịu nổi, muốn bỏ cuộc thì trong nháy mắt, một luồng nội ý đột nhiên sinh ra trong lòng.

Nội ý vừa sinh ra, trong nháy mắt đã lan tràn. Từ một tia tức giận, đột nhiên biến thành trạng thái căm giận ngút trời. Phó Thư Bảo ngồi yên tu luyện không thể chịu nổi nữa, gầm lên một tiếng, giống như sấm sét nổ giữa trời xanh, đồng thời phi thân bay lên, oanh kích một quyền vào vách tường.

Vách tường là những tấm đá rất dày và kiên cố, phía sau là cát vàng chôn vùi, giống như hợp với mặt đất làm một thể vậy.

Một quyền không có một chút hoa lệ nào, giản đơn giản đơn nhưng vừa đánh ra thì cả bức tường đá liền chấn động, ầm ầm sụp đổ! Nơi trúng quyền, tảng đá cũng xuất hiện vết cháy đen giống như bị hỏa thiêu!

- Hóa ra là như vậy!

Cổ họng Phó Thư Bảo phát ra một tiếng cười nhỏ. Một quyền này dù thể hiện ra uy lực của Nội Quyền Thức nhưng cũng không phải là chiêu thức của Nội Quyền Thức. Sau một quyền này Phó Thư Bảo cũng cảm thấy lực lượng mệnh môn bên trong thân thể chẳng qua mới chỉ phóng thích một phần. Cảm giác tràn ngập lực lượng khiến hẳn có cảm giác vọng động không thể phát tiết. Vọng động này là của một nam nhân ba năm không được chạm vào nữ nhân, đột nhiên có mỹ nữ tư thái mê người xuất hiện trước mặt, dụ dỗ hẳn hành lạc. Cảm giác này vô cùng mạnh mẽ.

Còn chưa kịp nhìn kỹ vết thiêu đốt trên tường đá, Phó Thư Bảo đã diễn hóa công kích theo đồ phổ.

Nội Quyền Thức nhìn như một thức nhưng lại có mười tám biến hóa. Có một quyền đơn giản đánh tới, cũng có quyền ảnh đầy trời, biến hóa phức tạp khiến người ta không thể nào nắm bắt được. Động như sấm sét giáng xuống, tĩnh như xử nữ, biến như gió quét mây tan. Mấy lời này có thể miên cường khái quát được biến hóa của nó.

Từ phức tạp biến thành giản đơn, từ giản đơn lại biến thành tinh túy. Những thứ dù có phức tạp nhưng đã nắm giữ quy luật, sau khi có kinh nghiệm thì dễ dàng làm được. Trong nhất thời, tiếng quyền pháp vận hành phá không bùng bùng nổ vang bên trong Thiên Điện. Cả Thiên Điện cũng hơi chấn động dưới quyền pháp của Phó Thư Bảo, cát trên đỉnh đầu rơi xuống. Vách tường vừa bị đánh sụp cũng có dòng cát chảy vào. Nhưng Phó Thư Bảo lại hồn nhiên không biết tới việc này.

Một lần tập luyện thì cũng không thể coi là thành thạo được nhưng năng lực lĩnh ngộ của Phó Thư Bảo cực mạnh. Từ đồ phổ, hai biến hóa đầu tiên của Nộ Quyền Thức không ngờ đã được hắn thể hiện ra đáng rồi. Ngoài thần tử còn chưa giống thì dáng vẻ cũng đã giống được sáu phần.

Tiếng động bùm bùm không ngừng truyền ra. Cả Thiên Điện chấn động không ngừng. Chấn động nọ hiển nhiên là khiến Hồ Tộc lo lắng. Tứ đại hộ pháp Bạch tới, cuối cùng cả Hồ Nguyệt Thiên và Hoàng Hồ Minh cũng không nhịn được mà chạy tới xem xét.

- Phó công tử đang làm gì bên trong vậy?

Hoàng Hồ Minh ngạc nhiên nói:

- Chấn động mạnh như vậy, giống như là động đất ấy.

Hồ Nguyệt Thiên cười khỏ nói:

- Ta sao biết hắn làm gì chứ? Hắn là một quái nhân mà người khác không cách nào hiểu thấu được.

Ngừng lại một chút, nàng lại kỳ quái bổ sung thêm một câu:

- Phải nói là một quái vật mới đúng.

Ngay lúc này, một tiếng ầm ầm rất lớn vang lên. Cả tòa Thiên Điện ầm ầm sụp đổ. Dòng cát như thủy triều ập xuống, trong nháy mắt đã chôn vùi cả một vùng lớn. Ngay trong tích tắc khi cát tràn vào, một thân ảnh đột nhiên vọt ra cửa lớn của Thiên Điện đang sụp đổ, một quyền đánh vào trên dòng cát.

Ào ào. Dòng cát bị quyền lực công kích bắn về phía trước, mỗi hạt cát đều giống như một mũi tên mạnh, trong nháy mắt đánh vào nơi khác đều phát tiếng động ào ào, thanh thế kinh người.

- Phó công tử, mau dừng tay đi! Nơi này không chịu nổi công kích của ngươi đâu, sẽ sụp đổ mất!

Hoàng Hồ Minh lo lắng với mức nhảy lên kêu to.

Bóng người kia hạ xuống, đúng là Phó Thư Bảo.

Giờ phút này trong lòng hắn đầy cảm xúc phức tạp.

Mặc dù chỉ là một lần tu luyện mang tính thử nghiệm nhưng Phó Thư Bảo đã được mở mang rất nhiều. Lần trước tiến hành sửa sang Thiết Sa Quyền, hắn đã có hiểu biết sâu sắc đối với kỹ năng chiến đấu của thế giới này, xem hết trăm nhà. Nhưng bây giờ, Nguyên Nhất Chiến Kỹ lại khiến hắn phát hiện, những thứ hắn học tập trước kia chẳng qua chỉ mới là bề ngoài. Mà tinh túy đều ở ngay trong Nguyên Nhất Chiến Kỹ này.

Trong những ánh mắt kinh ngạc, Phó Thư Bảo cười to, thu hồi kích động và rối loạn trong tim, nói to:

- Luyện quyền hứng khởi nhất thời, xấu hổ với Hoàng Hồ tộc trưởng quá.

Thấy Phó Thư Bảo đã thu tay lại, lạnh nhạt đứng đó, Hoàng Hồ Minh lúc này mới thở phào một hơi.

- Phó công tử sau này muốn luyện quyền thì vẫn nên tìm địa phương tốt hơn. Hoàng cung dưới lòng đất này chẳng may không cẩn thận là sụp đổ ngay.

- Ta nhớ rồi.[/CHARGE]

307. Chương 307

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 307: Viễn hành

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

Phó Thư Bảo nói:

- Đúng rồi, các người đã chuẩn bị xong hết chưa?

Hồ Nguyệt Thiên cười chỉ vào một cái bọc trên đầu vai nàng.

- Đều ở trong bao này cả rồi, chỉ chờ lên đường thôi.

Phó Thư Bảo đã nhìn thấy cái bao kia vài lần rồi nhưng lần này mới phát hiện mới, trong lòng máy động, dò hỏi:

- Nhìn cái bao kia cũng người xẹp lép, chứa những gì trong đó thế?

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Đương nhiên là những thứ chúng ta cần để La Nghiêm bốn loại linh tài cực phẩm rồi. Muốn cái gì thì có cái đó.

- Chẳng lẽ cái bao đó của người là... Lực Luyện Khí loại trữ vật sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nghi hoặc, đoán là thứ kia cũng giống Luyện Thiên Trữ Vật Giới của hắn, là loại đồ trữ vật có không gian tương đối rộng.

- Chính xác. Nhưng còn kém Luyện Thiên Trữ Vật Giới của người một chút. Cái bao này ta phát hiện ở hoàng cung dưới đất này.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Cái bao kia nhìn như bao vải bình thường, bên ngoài thuê hoa thuê chim, chẳng liên quan gì tới Lực Luyện Khí cả. Mắt Phó Thư Bảo hơi lộ vẻ ham muốn, nói:

- Nguyệt Thiên cô nương có thể cho ta xem một chút không? Về sau ta có thể tự mình luyện chế một cái.

Hồ Nguyệt Thiên lắc đầu:

- Cho người xem thì bí mật trong bao của ta cũng bị người biết hết. Không xem được. Chờ chúng ta hợp tác xong thì ta sẽ cho người xem sau.

Phó Thư Bảo thầm thất vọng. Vốn hắn cũng định nói chuyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ cho Hồ Nguyệt Thiên và Hoàng Hồ Minh nhưng chính câu nói này khiến hắn bỏ đi ý niệm đó. Người ta vẫn còn có lòng phòng bị, hắn làm sao có thể nói chuyện nhặt được bảo vật ra chứ? Có ngọc quý là có tội. Với giá trị của Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Hồ Tộc dù không có lòng muốn lấy nhưng một khi tin tức này mà bị tiết lộ ra ngoài thì sẽ mang tới hậu họa vô cùng vô tận.

- Phó công tử, người còn cần chuẩn bị gì không? Nếu không thì bây giờ người và Nguyệt Thiên có thể lên đường rồi.

Hoàng Hồ Minh hiện giờ chỉ ước Phó Thư Bảo rời nơi này sớm thôi. Phải biết rằng một lần luyện quyền của đối phương đã khiến hắn đổ mồ hôi lạnh toàn thân rồi.

- Như vậy thì lên đường thôi. Ta cũng không còn gì cần chuẩn bị đặc biệt cả.

Phó Thư Bảo nói. Chuyến đi này lấy được ba cuốn bí kíp thiên giai, mười cuốn bí kíp thượng giai, lại chiếm được cả bảo quyền Nguyên Nhất Chiến Kỹ. Thu hoạch lớn như vậy đã không thể dùng tiền để tính toán rồi. Hắn cũng ước gì được rời khỏi nơi này sớm.

Cáo biệt một hồi, Hồ Nguyệt Thiên lại thì thào với Hoàng Hồ Minh một chút rồi mới mang Phó Thư Bảo rời khỏi hoàng cung dưới lòng đất, trở lại mặt đất sa mạc.

Khi cửa vào được đóng lại, cát bên trong phủ xuống, trong tích tắc che dấu cửa vào lại. Đưa mắt nhìn lại, bốn phương tám hướng đều là cát vàng, làm gì còn có bóng dáng của hoàng cung dưới lòng đất nữa.

- Hiện giờ chúng ta phải đi đến địa phương nào?

Nhảy vọt lên lưng ngựa, Phó Thư Bảo hỏi.

- Đầu tiên chúng ta phải tới Anh Thạch Thành phía tây bắc.

Nhoáng lên một cái, Hồ Nguyệt Thiên lại không khách sáo nhảy lên lưng ngựa, áp sát với Phó Thư Bảo.

- Anh Thạch Thành sao?

Phó Thư Bảo hơi ngạc nhiên nói:

- Địa phương đó trên danh nghĩa là địa bàn của sứ phụ ta nhưng thật ra lại là nơi Thanh Dật Vương Tước khống chế. Đóng quân tại Anh Thạch Thành chính là quân đoàn trưởng quân đoàn Hồ Uy, Lạc Chấn Thiên. Tên kia lần trước đã gửi mật thư cho Đồ Thổ, muốn hãm giết ta.

- Thế nào, sợ sao?

- Nói đùa à? Trên thế giới này, người làm ta sợ hãi còn chưa sinh ra đâu. Muốn đi đến Anh Thạch Thành còn phải qua Hạp Cốc Quan. Lần hành động này của chúng ta khẳng định mất một thời gian. Ta muốn sắp xếp cho thủ hạ một chút.

Phó Thư Bảo vung roi quất vào mông chiến mã. Chiến mã hí dài một tiếng, tung bốn vó phi nhanh về hướng Hạp Cốc Quan.

- Phó đại ca, người có nữ nhân chưa?

Khi ngựa đang phi nhanh, Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên hỏi một vấn đề tế nhị.

- Có rồi. Hỏi chuyện này làm gì?

Phó Thư Bảo hơi kỳ quái, sau đó cười nói:

- Thế nào, người không phải có ý đồ với ta đó chứ? Không sao đâu. Ta là một người rất bác ái. Nữ tử như người thì ta sẽ không từ chối đâu. Ha ha.

- Phì! Người nằm mơ đi...

Hồ Nguyệt Thiên phì một tiếng nói:

- Thân phận ta đặc thù, lại có sức quyến rũ trời sinh. Đến lúc đó người về Hạp Cốc Quan một mình thôi. Ta ở bên ngoài chờ người. Ta cũng không muốn khiến mấy nữ nhân của người hiểu lầm.

Hóa ra là vì nguyên nhân này. Phó Thư Bảo cảm thấy ngượng ngùng. Đúng là sẽ hiểu lầm thật.

- Còn nữa. Hợp tác giữa chúng ta là giữa hai người. Lần này người không thể mang theo bất cứ ai, kể cả thị vệ lợi hại kia của người.

Hồ Nguyệt Thiên bổ sung một câu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Biết là người sẽ nói thế mà. Yên tâm đi. Người cứ ở quan ngoại đợi ta là được.

Chát. Trong không khí lại vang lên tiếng roi da quất giòn tan. Chiến mã liền tăng tốc.

Đi thì mất hai ngày, lúc trở về tất nhiên cũng vẫn mất hai ngày.

Phó Thư Bảo quay về Hạp Cốc Quan, Hồ Nguyệt Thiên liền tự mình ra quan ngoại đợi hãm.

Việc đầu tiên khi Phó Thư Bảo về đó là mang đám bí kíp hắc lấy được từ hoàng cung dưới đất của Kim Nguyệt Vương Triều giao cho Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã. Độc Âm Nhi lấy bí kíp Linh Mộc Quyết thích hợp cho nàng tu luyện nhất. Chi Ni Nhã lấy Thánh Nữ Quyết thích hợp cho mình nhất.

Năm đội trưởng quản lý những đội trăm người cũng đều được triệu tập về. Phó Thư Bảo giao Cuồng Chiến Quyết cho Lưu Chuẩn thành thực ổn trọng nhất, cũng bảo hắc phân ra làm năm phần, phát cho năm đội trưởng khác. Năm đội trưởng thấy Cuồng Chiến Quyết xong, tự tu luyện một thời gian liền truyền cho chiến sĩ trong đại đội. Ngoài Cuồng Chiến Quyết ra, hắc đưa mười cuốn bí kíp thượng giai khác vào thư phòng, để Lưu Chuẩn sửa sang lại, sau đó truyền cho chiến sĩ thích hợp để tu luyện.

Sắp xếp mọi chuyện xong, Phó Thư Bảo lại sắp đặt một số chuyện của nông trường và mỏ khoáng, lắng nghe báo cáo của các đại đội trưởng. Làm thỏa đáng hết thấy rồi, hắc mới cáo biệt Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi, một mình lên đường.

Thật ra những chuyện trong nông trường và mỏ khoáng đều được các đại đội trưởng quản lý, phát triển theo kế hoạch cả. Lúa nước đã trưởng thành, Huyền Tâm Bồ Đào đã trưởng thành, chỉ còn đợi thời gian thu hoạch. Hắc ở lại cũng chẳng có việc gì làm. Mặt khác, có Cuồng Chiến Quyết và mười cuốn bí kíp thượng giai, lực chiến đấu của chiến sĩ các đội sẽ tăng lên chưa từng có. Mà chuyện này cũng không phải việc ngày một ngày hai. Cho nên thời gian này xem như rảnh rỗi, vừa hay có thể ra ngoài rèn luyện một phen, lại thu được bốn loại linh tài cực phẩm nữa.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã tất nhiên là ngàn lần không nỡ nhưng thế giới này nam nhân là chủ đạo, nữ nhân được khen ngợi nhất chính là phẩm đức nghe lời. Hai nam nhân hiển nhiên cũng không phải ngoại lệ. Mặt khác, nam nhi chí tại bốn phương, giống như hùng ưng vậy. Bầu trời rộng lớn mới là nơi hắc tung cánh. Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã hiểu rõ đại nghĩa càng không có lý do ngăn cản hay quán lấy Phó Thư Bảo.

Chẳng qua dù một mình nhẹ nhàng rời đi nhưng Phó Thư Bảo vẫn tự cảnh tỉnh mình. Bởi nơi hắc muốn đi, thực tế là địa bàn Thanh Dật Vương Tước khổng lồ. Nơi đó người muốn giết hắc ít nhất phải xếp hàng dài cả trăm!

308. Chương 308

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 308: Thụ lâm đàm

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: VipVanDan

Anh Thạch Thành là biên giới với La Tư Quốc, là trọng điểm của nhà binh, cũng là cửa khẩu giao thương với La Tư Quốc. Năm nào Tú Quốc cũng cử trọng binh trấn thủ tại Anh Thạch Thành. Cho nên Anh Thạch Thành là một nơi có thương nghiệp phồn hoa và trọng binh đóng giữ, là một địa phương quan trọng phi thường.

Theo di chiếu của tiên hoàng, Anh Thạch Thành phồn hoa này là đất phong của Tú Lý. Nhưng nó lại bị Thanh Dật Vương Tước khổng lồ. Điều này đúng là một chuyện trào phúng đối với hắc chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

Đóng quân tại Anh Thạch Thành là quân đoàn Hồ Uy có nhân số mười vạn, trong đó cấp tướng đã có năm trăm người. Hơn chín ngàn Lực Sĩ tu vi bất đồng, chín vạn tinh binh, mười Luyện Lực Sĩ. Quân đoàn trưởng Lạc Chấn Thiên có tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng hai. Thực lực như vậy thật sự là mạnh mẽ phi thường.

Ngoài mười vạn quân đoàn Hồ Uy ra, Anh Thạch Thành còn có thành vệ quân nhân số năm ngàn, chịu sự thống lĩnh của thành chủ Lạc Dương. Chẳng qua Lạc Dương chính là con trai của Lạc Chấn Thiên, đều là người một nhà cả.

Anh Thạch Thành nằm ở phía tây bắc, bốn mùa trong năm thì có hai mùa thu đông là có băng tuyết bao phủ, cho nên còn có cái tên là Băng Tuyết Thành. Thương nhân nội địa vận chuyển da và bông tới Anh Thạch Thành là có thể bán được giá cao. Mà thương nhân La Tư Quốc đều tới Anh Thạch Thành mới da và bông, cũng vận chuyển về nước. Thuế giao dịch và thuế qua cửa khẩu chính là nguồn thu lớn nhất của Anh Thạch Thành.

Ra khỏi Anh Thạch Thành, đi về hướng La Tư Quốc năm mươi dặm là địa phương phi quân sự của hai nước. Nơi đó là một địa phương hàng năm băng tuyết bao trùm, tên là Tây Bá Lợi Tư Sơn. Địa phương đó chính là nơi Phó Thư Bảo lần này phải tới.

Hồ Nguyệt Thiên chỉ nói đại khái là ở Tây Bá Lợi Tư Sơn, còn chưa tiết lộ vị trí cụ thể. Chẳng qua Phó Thư Bảo dựa vào điểm đặc thù của nơi này, đó là địa phương quanh năm tuyết phủ nên đoán hơn phân nửa nơi này có liên quan tới linh tài cực phẩm thủy Nguyên Tố, Vô Căn Thủy Phách rồi.

Vô Căn Thủy Phách là cái tên Hồ Nguyệt Thiên cho Phó Thư Bảo biết.

Đi một đường tới, Phó Thư Bảo cũng không bối rối, ban ngày cưỡi ngựa, buổi tối tu luyện và nghỉ ngơi.

Tu vi lực lượng tiến vào Luyện Lực Sĩ cảnh giới tầng một, tinh lực và thể lực của hắn cũng đều tăng lên. Thời gian nghỉ ngơi ban đêm chỉ cần bốn giờ là đủ rồi. Những thời gian còn lại, phần lớn hắn dùng để tu luyện lực lượng với Thạch hạch Linh văn thạch, một phần dùng để tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ.

Thời gian nửa tháng trôi qua trong chớp mắt. Còn chưa tới Anh Thạch Thành nhưng những nơi bọn họ đi qua đã rất phồn hoa. Thôn trang giàu có, đường rộng rãi, thổ địa phì nhiêu tươi đẹp. Nơi này đúng là hoàn toàn khác biệt với Hậu Thổ Thành hoang lương. Hiển nhiên Anh Thạch Thành càng lúc càng gần rồi.

Một đêm nọ, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đang nghỉ tạm trong một khu rừng, chờ đợi tới sáng mai lại lên đường.

Dừng xong hai cái lều, đốt một đồng lửa, nhìn Hồ Nguyệt Thiên đang nấu bữa tối, Phó Thư Bảo không khỏi cười nói:

- Nguyệt Thiên cô nương, xem ra chúng ta sắp tới địa giới Anh Thạch Thành rồi. Người vẫn không có ý định cho ta biết nhiều nội dung hơn sao?

Vừa nấu đồ ăn bên đồng lửa, Hồ Nguyệt Thiên vừa quay lại, cười thản nhiên:

- Người muốn biết cái gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Ví dụ như vị trí cụ thể của Vô Căn Thủy Phách tại Tây Bá Lợi Tư Sơn. Còn nữa, Vô Căn Thủy Phách cuối cùng là thứ gì, có phải là dạng nhân sâm như Viêm Hỏa Linh Tham hay không? Còn nữa, cần phải dùng tài liệu gì, ví dụ như hồ nữ âm ti của người lần trước chẳng hạn. Hiểu rõ mọi việc thì ta mới có chuẩn bị chứ.

Hồ Nguyệt Thiên phì nhẹ một tiếng.

- Đừng có nhắc tới hồ nữ âm ti nữa. Nhắc tới chuyện đó, ta lại...

Sắc mặt nàng liền đỏ bừng, dưới ánh lửa trông quyến rũ động lòng người.

Trong lòng Phó Thư Bảo vui vẻ:

- Như vậy thì cho ta biết trước đi.

Hồ Nguyệt Thiên than thở một tiếng:

- Những thứ này đều là do tộc trưởng dặn trước khi đi, tới nơi đó mới có thể cho người biết. Không phải là hắn không tin tưởng người nhưng sợ người lắm kẻ thù, chẳng may mà bị kẻ thù của người bắt được, dùng

cực hình tra khảo, người nói hết ra thì xong. Phải biết rằng linh tài cực phẩm này đối với Hồ Tộc chúng ta vô cùng quan trọng, không được phép có nửa điểm sai sót.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai:

- Được rồi, ta không hỏi nữa. Ta cũng hiểu chỗ khó xử của các người.

Một số thứ có liên quan tới vận mệnh Hồ Tộc, Hoàng Hồ Minh hiển nhiên phải sắp xếp như vậy. Đối lại là hần hần cũng sẽ làm như thế.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên lại nói.

- Chẳng qua ta tin tưởng vào năng lực của người. Ta sẽ nói trước cho người biết.

- Hả?

Trong lòng cảm thấy một tia cảm động vì được tín nhiệm, Phó Thư Bảo liền đi đến cạnh Hồ Nguyệt Thiên, đặt hông ngồi xuống bên người nàng.

Lờm Phó Thư Bảo một cái, Hồ Nguyệt Thiên lúc này mới nói:

- Chúng ta cần đi đến một hàn đàm cực lạnh trong vực thẳm của Tây Bá Lợi Tư Sơn. Vô Căn Thủy Phách ở ngay trong hàn đàm đó. Muốn lấy nó cũng rất phiền toái, khó khăn tuyệt đối không kém khi chúng ta lấy Viêm Hỏa Linh Tham chút nào. Bởi vì hàn đàm kia là Nhược Thủy Hàn Đàm, sâu không thấy đáy, lòng giếng cũng phải chìm. Hơn nữa nhiệt độ nước thấp phi thường, không cẩn thận là có thể bị đông cứng mà chết, nhưng lại không bị kết thành băng.

- Như vậy thì thật sự là phiền toái rồi.

Lông mày Phó Thư Bảo hơi nhíu lại.

- Nhưng ta cũng đã có chuẩn bị rồi, đến lúc đó sẽ cho người biết. Cũng phải đề phòng người được voi đòi tiên, muốn hỏi hết mọi chuyện.

Phó Thư Bảo nghĩ tới chuyện hồ nữ âm ti. Giờ phút này phản ứng kỳ quái của Hồ Nguyệt Thiên khiến hần không nhận được mà đoán già đoán non. Cái gọi là chuẩn bị của nàng nhất định có liên quan tới thứ kia. Nếu không thì nàng đã thoải mái nói rồi. Nhưng nếu đã thế thì hần cũng thật sự xấu hổ mà hỏi sâu hơn, chỉ hỏi:

- Vậy nói cho ta biết, Vô Căn Thủy Phách kia có dạng thế nào?

Hồ Nguyệt Thiên đáp:

- Ta cũng chưa từng thấy nó, nhưng tộc trưởng cho ta một câu miêu tả, đó là không phải nước, không phải băng, hư nhược vô vật, biến hóa vô hình, gặp hỏa thì hiện.

Mười sáu chữ này, bốn câu đầu miêu tả mơ hồ, Phó Thư Bảo không cách nào tưởng tượng được hình dạng của Vô Căn Thủy Phách là thế nào. Nhưng càng khó có thể tưởng tượng thì hần lại càng muốn. Dưới ánh lửa, hần lâm vào trầm tư. Đồng lửa im lặng bùng cháy, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng lép bép, sau đó yên tĩnh rất nhanh.

- Cơm nấu xong rồi, ăn nhé.

Giọng nói của Hồ Nguyệt Thiên truyền tới, phá vỡ màn đêm yên tĩnh.

Nhìn chén cơm thơm ngát bốc khói nghi ngút, những miếng thịt thái rất mỏng, Phó Thư Bảo nhận lấy, hít một hơi rồi cười nói:

- Đúng là thơm thật. Tay nghề nấu nướng của người tốt quá, sau này ai cưới được người nhất định là có khẩu phúc.

Hồ Nguyệt Thiên quẹo rừ hờn trách:

- Còn nói linh tinh nữa thì mai ta sẽ không nấu cho người ăn nữa.

- Ha ha ha... Hồ ly tinh còn biết thẹn thùng sao? Thiệt là, ta không nói nữa, ta ăn.

Phó Thư Bảo cúi đầu ăn cơm, khéo mắt lại dạo chơi trên người Hồ Nguyệt Thiên. Dưới ánh lửa, trên người hồ ly tinh nọ tỏa ra một luồng hấp dẫn yêu mị rất rõ ràng. Chỉ tùy tiện nhìn một cái là đã có đầy cảm xúc quẩn rũ rồi. Tùy tiện một hành động đều tràn ngập vẻ mời gọi, khiến người ta phải tìm tòi bí mật trên người nàng...

Hồ Nguyệt Thiên nhìn thấy khéo mắt của nam nhân đang ăn cơm kia, trong lòng lại có một loạt ý nghĩ khác.

- Cái tên này nhìn lên ta là muốn nhìn lên tới bao giờ Đây? Buổi tối đi ngủ phải cẩn thận một chút...

Ăn xong, Phó Thư Bảo liền kết thúc một lần tu luyện cường hóa bằng Thạch hạch Linh văn thạch, đang chuẩn bị tu luyện một lần Nguyên Nhất Chiến Kỳ thì bên đường lớn cạnh rừng cây đột nhiên truyền tới tiếng vó ngựa chạy nhanh. Còn chưa tới trước rừng cây đã có tiếng cười vô cùng trong trẻo của một đám cô nương truyền tới.[/CHARGE]

309. Chương 309

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 309: Luyện quyền trên giường (1-2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: VipVanDan

Nghe tiếng vó ngựa, Phó Thư Bảo vội vàng mang tấm mặt nạ da Biển Hình Thú lên, nhất thời biến thành một thanh niên sơn da tầm hai mươi tuổi mặt đầu mụn nhọt. Hồ Nguyệt Thiên cũng hành động tương tự, lấy một tấm mặt nạ da người mà Phó Thư Bảo chuẩn bị sẵn đem lên, biến thành một thôn phụ hai mươi tuổi. Tấm mặt nạ da người kia chỉ che dấu vẻ mặt tuyệt thế của nàng, tư sắc biến thành rất bình thường. Nhưng mặt nạ không thể che dấu được vóc người nàng. Thân thể lung linh lồi lõm tuyệt vời kia khiến nàng nhìn vẫn là một vưu vật cực hấp dẫn.

- Phu nhân, nơi đó có ánh lửa!

Tiếng một nam tử truyền tới.

- Đi qua xem một chút đi.

Giọng nói một nữ nhân vang lên.

Tiếng móng ngựa chậm lại, đi về phía Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên. Rất nhanh, ba chiếc xe ngựa đã dừng lại bên cạnh khu rừng. Từ trên xe ngựa, một thiếu phụ chừng hơn hai mươi tuổi bước xuống. Mặt như trắng rằm, mắt sáng rằm trắng, cũng là một nữ tử động lòng người. Đi theo nàng là sáu nữ thị vệ đeo bội kiếm. Tiếng cười vừa rồi hiển nhiên là do bọn họ phát ra. Đám nữ thị vệ này cũng không lớn tuổi, chỉ chừng hai mươi. Tư sắc mỗi người đều không tầm thường, hơn nữa mang theo bội kiếm nên càng có vẻ anh tư hấp dẫn.

Trừ sáu nữ thị vệ ra thì còn có đánh xe và một đám kỵ sĩ, áo giáp và trang bị trên người đều hoàn mỹ, chiến mã dưới hông cũng thuần một màu lông đen, thần thái phi phàm, hiển nhiên là quân chính quy của Tú Quốc. Nhân số bọn họ nhiều nhất, có hai mươi người.

Quý phụ kia đang được một nữ thị vệ dìu đỡ, ưu nhã bước xuống xe ngựa, nhìn bốn phía một chút, cuối cùng ánh mắt mới dừng lại trên người Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên, tạm ngừng một lúc mới lạnh nhạt nói:

- Chỗ này cũng thích hợp để lập doanh trại. Giờ chúng ta nghỉ ngơi ở đây một đêm, mai hãy lên đường. Dương Mộc, người tới hỏi hai sơn dân kia một chút xem bọn họ làm gì ở đây?

- Tuân lệnh phu nhân.

Một kỵ binh nhảy xuống khỏi lưng ngựa, đi nhanh về hướng Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên. Dương Mộc này có thân hình cao lớn, chừng tới bảy thước, vóc người to khỏe, bước đi rất nhanh, có khí thế bức người, giống như một ngọn tháp sắt di động vậy.

- Phó đại ca...

Hồ Nguyệt Thiên không khỏi hồi hộp, cúi đầu nói một tiếng.

- Đừng sợ, có ta ở đây rồi.

Phó Thư Bảo lại rất bình tĩnh, trong lòng đã đoán ra thân phận của phu nhân quý phụ kia. Nơi đây cũng gần Anh Thạch Thành, nói vậy chắc nàng có chút quan hệ với Anh Thạch Thành rồi.

Dương Mộc kia đi đến rất nhanh, cất giọng rất to hỏi:

- Hai người các ngươi là người nào, ở đây làm gì? Mau trả lời câu hỏi của phu nhân ngay.

Trên mặt Phó Thư Bảo hiện lên vẻ tươi cười:

- Bẩm quân gia, chúng ta là đôi vợ chồng tới Anh Thạch Thành buôn bán. Tiểu dân tên là Lý Diệp, vợ là Hồ Đại Mỹ.

Lý Diệp là cái tên thuận miệng hẩn bịa ra thôi, nếu đọc lái đi thì là “ông nội người”.

Hồ Nguyệt Thiên bị biến thành Hồ Đại Mỹ không vui lườn Phó Thư Bảo một cái. Cái tên đã chẳng ra gì, quan trọng là Phó Thư Bảo còn chiếm lợi từ nàng. Giả mạo huynh muội không được sao? Sao lại biến thành vợ hẩn chứ?

- Ha ha...

Dương Mộc cười to:

- Quả nhiên là dân sơn dã không biết gì, cái tên cũng nhà quê như vậy. Không có văn hóa. Chỉ bằng các người mà cũng muốn tới Anh Thạch Thành buôn bán phát tài sao? Ha ha, đúng là người si nói mộng mà.

- Quân gia, cái gì gọi là người si nói mộng thế?

Phó Thư Bảo ngắc ra hỏi.

- Người si nói mộng là... Mje kiếp, ta giải thích với tên dân sơn dã người làm gì cứ? Trung thực ở chỗ này đi, không được loạn động. Ta đi bẩm báo phu nhân đã.

Dương Mộc hiển nhiên cũng không có hứng thú nói chuyện với hai người dân sơn dã, quay người trở về bẩm báo quý phụ đứng cạnh rừng.

- Bảo hai vợ chồng đó chuyển lều đi xa một chút. Ta không muốn dính tục khí của bọn chúng. Như vậy chúng ta đi đến đám đất trống kia dựng trại đi.

Quý phụ sắp xếp như vậy xong, đôi mày thanh tú hơi nhíu lại. Đường như tục khí của Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đã khiến nàng rất không thoải mái vậy.

Dương Mộc trở lại rất nhanh.

- Đã nghe thấy gì chưa? Phu nhân bảo các người chuyển lều đi xa một chút, tránh để tục khí của các người dính tới người. Không nghe thấy à? Còn không hành động mau lên đi. Nếu không ta trối lại đánh cho một trận, đốt luôn lều của các người đó.

Hồ Nguyệt Thiên lập tức lo lắng nhìn Phó Thư Bảo. Ngày ấy tại Thấp Tạt thôn, nàng đã tận mắt thấy Phó Thư Bảo giết đám cường đạo, máu tanh kinh khủng, sát khí kinh người. Kẻ có huyết tính như vậy, đối với người vũ nhục hẩn, nếu hẩn quật cường khai chiến với đối phương thì đúng là không xong rồi.

Nào biết ngay lúc Hồ Nguyệt Thiên đang nghĩ có nên ra hiệu cho Phó Thư Bảo một chút, ám chỉ hẩn phải nhẫn nại hay không thì lại thấy Phó Thư Bảo cười ha ha, gật đầu cúi người nói:

- Vị quân gia này. Người không nói thì chúng ta cũng phải chuyển đi. Phu nhân có thân phận cao quý, sao có thể ở cùng chỗ với đám sơn dân chúng ta được chứ. Ta mang lều đi xa xa tránh cho phu nhân quý khí không hai lòng. Đúng rồi, phu nhân là ai vậy? Sau này ta sẽ coi người như thần linh mà khấn vái, khiến mỹ danh của người truyền khắp trong thôn ta.

- Cái trò đùa gì thế?

Dương Mộc cười nói.

- Chẳng qua tiểu tử ngươi cũng xem như biết điều, là một người thông minh. Ta cho ngươi biết nhé, phu nhân của chúng ta chính là một trong ba người con gái của Thanh Dật Vương Tước trong tam đại phương cương vương tước, lại là phu nhân của công tử Lạc Dương, con trai quân đoàn trưởng quân đoàn Hồ Uy Lạc Chấn Thiên đó, đã biết chưa? Các ngươi đi tới Anh Thạch Thành, như vậy là tới địa bàn của phu nhân rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã hiểu rõ. Thảo nào lại hoành tráng thế, hóa ra là con gái Thanh Dật Vương Tước, bà xã của Lạc Dương, con trai Lạc Chấn Thiên. Quý phụ này đúng là có thân phận, thảo nào mà coi thường người dân.

- Tiểu dân biết rồi. Tiểu dân và vợ mang lều đi ngay thôi.

Phó Thư Bảo cũng không nói nhiều, lập tức bảo Hồ Nguyệt Thiên dời lều đi. Hai người mang lều ra nơi cách đó năm mươi thước mới dựng lại, sau đó lại nhóm lửa.

Đám lều trưởng hoa lệ được đám kỵ binh và nữ thị vệ dựng lên rất nhanh. Bãi đất trống lúc trước cũng được nhóm một đồng lửa lớn. Tiếng cười nói của mấy nữ thị vệ truyền ra xa, tràn đầy ý vị của cuộc vui dã ngoại. Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên sau khi dời lều đi, không có ai tới làm phiền bọn họ nữa. Hai người cũng yên tĩnh lại.

- Phó đại ca, vừa rồi ta rất sợ người không nhận được mà ra tay với đám quan quân đó chứ.

Nhớ lại cảnh vừa rồi, Hồ Nguyệt Thiên dường như còn hơi sợ. Ngay lúc đó, nếu ra tay thì Phó Thư Bảo đánh không thắng nhiều người là một chuyện, quan trọng là khẳng định sẽ ảnh hưởng tới kế hoạch lấy Vô Căn Thủy Phách sau này.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta cũng không phải trẻ con ba tuổi, không chịu nổi chút uất ức. Hiện giờ cho bọn họ ra về. Sẽ có một ngày ta để hần qùy xuống trước mặt mà cầu xin ta.

Trong mắt hần lóe lên ánh sáng kỳ quái, trông rất quỷ dị.

Chỉ một tên Dương Mộc, dù có thúc ngựa cũng không đuổi kịp Tú Cát và La Kiệt. Tú Cát và La Kiệt trước mặt hần cũng ngang ngạnh, nhưng cuối cùng giờ một người hài cốt không còn, một người đang phơi nắng làm nô lệ. Mà trước đó, trước mặt Tú Cát và La Kiệt, hần cũng đã từng phải nhún nhường.

Rắn măng xà thấy rõ thật ra cũng không đáng sợ. Đáng sợ nhất chính là rắn độc trốn trong lùm cây bụi cỏ, cắn một cái có thể mất mạng người.

Phó Thư Bảo cũng không phải là măng xà. Hần là rắn độc.

- Giờ chúng ta phải làm gì đây?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút mới nói:

- Muốn đi đến Tây Bá Lợi Tư Sơn thì phải qua Anh Thạch Thành và cửa khẩu Anh Thạch Thành. Tổ chức tình báo của ta đã sớm có cơ sở ở đó. Cửa khẩu Anh Thạch Thành rất nghiêm mật, nộp thuế mới qua cửa được. Ở khu vực phụ cận, quân đoàn Hồ Uy ngày nào cũng đều tuần tra. Phàm là thương nhân muốn trốn thuế đều bị bắt nhốt vào đại lao.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Chỉ cần chúng ta cứ trung thực nộp thuế, qua cửa thì không có vấn đề gì rồi.

Phó Thư Bảo nói:

- Đến lúc đó hãy tính. Chúng ta vào lều nghỉ ngơi đi.

Hồ Nguyệt Thiên phì một tiếng:

- Người đùa gì thế? Sao chúng ta ngủ trong một lều được? Trước kia không phải người đều ngủ cạnh đồng lửa, ta ngủ trong lều sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tình huống hôm nay hơi đặc thù. Trước mặt tên quan quân kia ta đã nói chúng ta là vợ chồng rồi. Làm gì có chuyện bà xã ngủ trong lều, ông xã ngủ bên ngoài chứ. Người chịu khó một chút, chấp nhận một đêm nhé.

Hồ Nguyệt Thiên mím mím môi, trong lòng rất không tình nguyện nhưng cũng chẳng có cách nào khác. Chia ra ngủ thì sẽ khiến Tú Chi kia hoài nghi, gây phiền hà không cần thiết. Ngủ cùng nhau thì nàng lại cảm thấy thiệt thòi quá, hơn nữa không thể xác định cái tên Phó Thư Bảo này có nghiêm chỉnh không, rất là mâu thuẫn.

Tốt xấu gì cũng là ngủ cùng lều, Phó Thư Bảo chọn vị trí bên trái, Hồ Nguyệt Thiên ngủ bên phải. Hai người ngủ trên một cái giường lớn, đầy mùi vị vợ chồng.

- Nằm sang bên kia một chút đi. Mông người không được đẩy về phía ta...

- Phó Thư Bảo, người còn động tay động chân, ta sẽ lấy dao cắt thứ đó của người đấy!

- Hắc, chính người tựa vào nó, còn quản nó làm gì?

-...

Thân thể mềm mại như nhuyễn ngọc, hơi thở như hoa lan, lại còn cảm giác ấm áp, da thịt mềm mại tiếp xúc. Sự tuyệt diệu, vui vẻ đều ở trong đó cả. Nhìn vẻ xấu hổ khó chịu, không còn cách nào khác của Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng sáng khoái, bởi thế lại càng ra tay mạnh hơn.

Ban đầu Hồ Nguyệt Thiên còn muốn tránh nhưng đến lúc bị ăn đậu hủ trên người quá nhiều, nàng cũng bắt đầu tê dại, chỉ tránh né tượng trưng với hắn một chút thôi. Phần lớn thời gian nàng đều để mặc hắn ăn đậu hủ hết.

Vui đùa một lúc, tay chân xơi đậu hủ chán rồi, Phó Thư Bảo cũng dừng lại, không thiếp đi mà im lặng bắt đầu tự hỏi.

Hắn tự hỏi về vấn đề tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức.

Từ khi có được Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Phó Thư Bảo liền bắt đầu tu luyện thức thứ nhất Nộ Quyền Thức. Cho tới nay đã qua nửa tháng, hắn đã nghiền ngẫm được một phần tư mười hai loại biến hóa của Nộ Quyền Thức, cũng là ba loại biến hóa rồi. Nhưng còn chín loại biến hóa hắn chưa hiểu rõ. Hơn nữa hắn nghiền ngẫm và tu luyện cũng chỉ có thể làm được cho giống hình dáng mà không được cốt thủy.

Mười hai loại biến hóa của Nộ Quyền Thức Nguyên Nhất Chiến Kỹ lần lượt là Nộ, Khoái, Chuẩn, Ngoan, Triền, Tiệt, Oanh, Ảnh, Mị, Dẫn, Đáng, Sát. Mười hai loại biến hóa đó bao quát tinh túy quyền pháp của trăm nhà, không chỗ nào không là tinh túy. Thế nên tu luyện Nộ Quyền Thức thì không cần tu luyện quyền pháp trong thiên hạ nữa. Bởi căn bản không có quyền pháp nào vượt qua nổi nó. Nói như vậy cũng hơi quá. Trong vũ trụ mênh mông, có thể rất nhiều kỳ nhân dị sĩ, người lợi hại hơn Nguyên Nhất Thiên Tôn khẳng định là có nhưng cuối cùng Nguyên Nhất Chiến Kỹ vẫn là một loại chiến kỹ lợi hại phi thường. Nếu như coi các kỹ năng chiến đấu như một kim tự tháp thì không nghi ngờ gì nữa, nó chính là một tấm đá trên đỉnh của nó.

Mười hai loại biến hóa, Phó Thư Bảo đã lĩnh ngộ được ba loại là Nộ, Khoái, Chuẩn, còn lại chín loại. Chẳng qua lĩnh ngộ tới đây, hắn cũng không vội vàng học tập nhiều hơn mà chuẩn bị nắm bắt thành thạo ba loại biến hóa đầu, sau đó mới tiếp tục học tập dung hợp.

- Nộ biến hóa ta quen thuộc nhất, cũng đã thử nghiệm uy lực của nó rồi. Nhưng hai loại Khoái và Chuẩn thì chưa giải thích rõ. Dựa theo quyền phép, nhanh như bôn lôi thiểm điện, chuẩn như lấy đồ trong túi... Nhìn như đơn giản nhưng muốn làm được đâu có dễ dàng chứ?

Tự hỏi một phen, khoe miệng Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khổ.

Động tác của con người dù nhanh thì làm sao có thể nhanh như sấm sét được chứ?

Trong khi chiến đấu, địch thủ khẳng định sẽ không đứng yên cho mà đánh. Hẳn vận động, vậy thì làm sao tính là lấy đồ trong túi được?

Mọi thứ đều như đã được giải thích nhưng lại không làm được. Cảm thụ trong lòng giống như ngấm trong dưới nước, thấy mà không mò được.

- Hoặc là vốn ta bị Thiết Sa Quyền ảnh hưởng quá sâu, muốn dùng uy lực lớn nhất đột phá phòng ngự của đối phương, khi ra quyền cơ thể có động tác quá lớn, quỹ tích vận hành của cánh tay quá dài... Như vậy nếu ta bỏ quan niệm cũ này đi, thử đánh ra quyền nhanh, ngắn thì sao? Đúng là như vậy!

Bên trên giường lớn, linh cảm bộc phát, Phó Thư Bảo đột nhiên nắm quyền, đánh thẳng lên chần mền.

Cho bông bay lên toàn bộ, rơi xuống bên dưới.

Hồ Nguyệt Thiên đang buồn ngủ mông lung hô lên kinh hãi một tiếng, vội vàng ngồi dậy, trong tay đúng là cầm một cái kéo, chuẩn bị cắt rơi thứ kia của Phó Thư Bảo.

- Người, người muốn làm gì?

- Ngủ đi. Ta không muốn làm gì cả.

Phó Thư Bảo cười cười, ánh mắt rơi lên người Hồ Nguyệt Thiên, lại tra xét một hồi. Da thịt bộc lộ ra một mảng tuyết trắng lớn, hấp dẫn người khác. Nàng đang lo lắng che ngực, như thế lại càng làm hai bầu ngực lớn bị ép mà lộ rõ hơn. Sườn núi dựng đứng, khe sâu hun hút, lại còn có hai hạt anh đào nổi lên. Tóm lại, đây lại một thân thể nữ tử cực kỳ quyến rũ. Trên người Hồ Nguyệt Thiên không có chỗ nào là không hấp dẫn trí mạng cả.

- Ngủ thì ngủ. Nếu người dám giở trò nữa thì ta sẽ không khách sáo đâu.

Hồ Nguyệt Thiên nói. Nàng cũng biết uy hiếp như vậy căn bản là không có giá trị.

Ánh mắt Phó Thư Bảo hạ xuống cặp mông đầy đặn của Hồ Nguyệt Thiên, trong lòng thâm than thở:

- Đúng rồi. Nguyệt Thiên cô nương. Lần đầu chúng ta gặp mặt, người lại rất thoải mái lớn mật, còn dùng huyền thuật dụ dỗ ta. Lúc này chưa qua bao lâu, sao người lại biến thành như xử nữ, xấu hổ phòng ngừa ta thế?

- Tình huống không giống ngày đó. Lúc đó ta dùng huyền thuật bảo vệ chính mình. Hiện giờ ta không cần làm vậy nữa... Ta nói thực cho người biết, nữ tử Hồ Tộc chúng ta không phải là loại dâm tiện như các người nghĩ, thấy nam nhân là muốn dụ dỗ đâu. Trái tim của chúng ta so với thực nữ còn nghiêm chỉnh hơn. Bây giờ ta ngủ cùng giường với người đã là nhấn nhin rất nhiều rồi. Người đừng có được voi đòi tiên. Hừ.

- Hồ ly tinh mà lại còn nghiêm chỉnh hơn cả thực nữ à?

Phó Thư Bảo cảm thấy như hần vừa mới nghe được chuyện hoang đường nhất từ khi chào đời tới nay, so với việc nhìn mặt trời mọc đằng tây còn ngạc nhiên hơn.

Hồ Nguyệt Thiên kéo chần mền lên, đắp lên người, vẫn nắm chủy thủ như cũ, cảnh giác sợ nam nhân cạnh mình có hành động gì đó.

Có thể khẳng định là chỉ cần nàng đồng ý, đơn giản một ánh mắt hay một động tác quyến rũ, nàng sẽ liền biến thành hồ ly tinh như trong tưởng tượng của Phó Thư Bảo ngay.

Trong lều vừa bình tĩnh được, Phó Thư Bảo lại không luyện quyền trên giường nữa, chỉ im lặng tự hỏi về yếu nghĩa của Nộ Quyền Thức. [/CHARGE]

310. Chương 310

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 310: Độc như rắn độc

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

Một đêm Phó Thư Bảo chỉ ngủ bốn tiếng. Sáng sớm ngày hôm sau, khi trời còn chưa sáng, hắn đã rời khỏi giường. Hồ Nguyệt Thiên bên cạnh vẫn còn ngủ say. Đêm qua nàng đã phòng bị tên sắc lang cả đêm, mãi cho đến khi Phó Thư Bảo ngủ rồi nàng mới nhắm mắt ngủ một chút, hiển nhiên bây giờ vẫn còn đang trong giấc mộng.

- Thật là, phòng bị ta như vậy à? Chính người mới mở chân ra rồi bắt ta làm ấy. Ta cũng không thể làm gì mà...

Cười khổ một tiếng, Phó Thư Bảo liền đi ra khỏi lều trại. Chuyện bản thân mang độc tố thần bí, hắn không thể nào chính miệng giải thích với Hồ Nguyệt Thiên được. Nàng đã muốn phòng bị thì cứ để cho nàng ấy phòng bị đi.

Vén rèm căn lều lên, trong rừng cây vẫn là cảnh tượng đen nhánh. Mặc dù đường chân trời phía đông đã có một tia sáng nhưng ánh sáng của nó vẫn không đủ chiếu sáng nơi này. Đống lửa đã tắt, gió sương ướt át thổi qua đây lạnh như băng. Đây chính là thời điểm linh khí trong thiên địa dư thừa nhất trong ngày nên Phó Thư Bảo sẽ không bỏ phí.

Hơn năm mươi thước phía đối diện, đám người Tú Chi cũng đã dời giường. Máy kỵ binh đang dỡ lều trại. Thỉnh thoảng lại có tiếng ngựa hí truyền đến. Mặc dù bị gió thổi tán bớt âm thanh nhưng khoảng cách quá gần nên cũng nghe thấy được âm thanh loáng thoáng không vang dội.

- Nhanh như vậy đã muốn đi rồi sao? Hiển nhiên là có chuyện quan trọng trong người. Đáng tiếc quá. Vì muốn qua trạm kiểm soát của Anh Thạch Thành, không nên tạo ra phiền toái chứ không thì bản thân ta cũng muốn điều tra rốt cục tại sao Tú Chi này lại vội vã như vậy.

Nhìn những bóng dáng đang bận rộn kia, Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

Đứng một lúc, Phó Thư Bảo liền lén lút đi tới doanh trại phía đối diện. Hắn đi ở trong rừng, đường có cây cối che lấp nên rất khó bị phát hiện. Mặc dù không tiện đi nghe ngóng tin tức nhưng nếu tình cờ nghe được chuyện gì thì cũng không sao. Đã như thế, hắn liền muốn đi thử vận may.

Một đường lặng lẽ không một tiếng động, ngay cả trường lực lượng trên người cũng bị hắn ẩn giấu rất kỹ. Đến chỗ cách doanh trại đối phương tầm mười thước, hắn liền dừng lại rồi căng tai lắng nghe.

Tu vi lực lượng đạt tới cấp Luyện Linh Lực, thính giác của hắn đã hơn hẳn người thường gấp mấy lần. Với khoảng cách như vậy, hắn hoàn toàn nghe rõ những người đó nói chuyện.

- Dương Mộc, đã thu dọn ổn thoả chưa?

Trong lều vải, một thiếu phụ quý tộc đang ngồi thư thái trên chiếc ghế da hổ. Lúc nàng hỏi, mấy nữ thị vệ bên cạnh còn đắm bốp. Quả thật là quần áo tới tay, cơm đưa tới miệng. Quý phu nhân này chính là tam nữ của Thanh Dật Vương Tước, Tú Chi.

Âm thanh thô thiển của Dương Mộc truyền tới:

- Thưa phu nhân, sắp xong rồi, các huynh đệ đang tăng tốc.

- Thật là... nghĩ có mỗi đêm ở nơi hoang dã này mà đã đau thắt lưng rồi. Sau này không bao giờ đi đường thể này nữa.

Tú Chi nói.

- Ha ha, đó không phải là do chuyện kia rất khẩn cấp sao? Sắp về Anh Thạch Thành rồi, phu nhân cố gắng nhẫn nại thêm hai ngày nữa đi.

Dương Mộc cung kính nói.

- Đúng rồi. Dương Mộc, người lại đây một chút, ta có việc muốn nói.

Tú Chi nói.

- Phu nhân cứ việc dặn dò.

Dương Mộc bước nhanh tới.

Mắt thấy Dương Mộc đã đi tới bên cạnh Tú Chi, cúi đầu lắng nghe, Phó Thư Bảo núp trong một góc rừng thấy hơi lo lắng. Chuyện quan trọng mà hắn muốn nghe có thể chính là những lời hai người kia đang nói. Nhưng Tú Chi kia lại nhỏ giọng dặn dò, vị trí này của hắn không thể nghe thấy được.

- Chẳng lẽ Tú Chi kia đã phát hiện ra ta?

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, chợt nghĩ:

- Không thể nào! Ta thấy Tú Chi kia mặc dù cũng là một Lực Sĩ nhưng tu vi cũng không cách biệt nhiều lắm so với Chi Ni Nhã, cùng lắm là cảnh giới Tinh Thần Lực tầng thứ ba. Lần này ta cẩn thận như vậy, tuyệt đối không có khả năng phát hiện ra sự tồn tại của ta. Nhưng ả ta phòng bị cái gì vậy?

Nếu đi tới gần nữa thì khẳng định sẽ bị phát hiện. Mặc dù tu vi lực lượng của Tú Chi không cao nhưng lại có một cao thủ như Dương Mộc bên người. Trường lực lượng trên người hắn có cường độ rất cao. Chỉ nhìn vào cường độ trường lực lượng thì xem ra tu vi lực lượng của hắn đã đến gần cảnh giới cấp Vinh Hằng Lực, cũng chính là đang ở bình cảnh của cảnh giới Linh Lực tầng thứ ba. Hơn nữa, thân thủ của mấy nữ thị vệ bên cạnh cũng không tầm thường, Phó Thư Bảo không dám tùy tiện đi qua.

- Quên đi, nhiều thêm một chuyện không bằng ít đi một chuyện. Đi về!

Đứng nghĩ một hồi, Phó Thư Bảo không muốn tiếp tục nghe Tú Chi rỉ tai với Dương Mộc cái gì nữa. Hắn bỏ cuộc.

Đúng lúc Phó Thư Bảo vừa xoay người muốn trở về, Dương Mộc đang nghe Tú Chi rỉ tai đột nhiên lớn tiếng nói:

- Mấy người chân tay nhanh nhẹn tới đây theo bốn tướng đi làm việc.

Mấy kỵ binh có vóc người to con, vẻ mặt âm tàn liền tập trung đi qua. Dương Mộc vung tay lên rồi dẫn người đi về phía lều trại Hồ Nguyệt Thiên đang ngủ.

- Đợi một chút, Dương Mộc.

Tú Chi gọi lại nói.

Dương Mộc liền quay người lại:

- Phu nhân, người còn có điều gì cần dặn dò sao?

Tú Chi thở dài một tiếng, lạnh lùng nói:

- Ai... quyết định như vậy thật sự không phải ý muốn của ta. Nhưng nếu không làm, vạn nhất bại lộ hành tung của ta, khiến người khác đoán được chuyện kia thì lại không tốt. Như vậy đi, các người chờ một lát, chờ ta dẫn người lên đường rồi các người hãy ra tay. Ta không muốn dính mùi máu tanh kia.

- Được, chúng ta chờ một chút.

Dương Mộc vừa vung tay lên, mấy kỵ binh đã bước đi xa mấy bước liền quay trở lại, cung kính đứng bên cạnh hắn, chờ chỉ thị tiếp theo.

Lúc này, trong lòng Phó Thư Bảo lửa giận ngập trời. Vừa rồi hắn không nghe thấy Tú Chi dặn dò cái gì nhưng lúc này lại do chính miệng nàng ta nói ra. Ắ lại dám bảo Dương Mộc dẫn người đi giết hắn và Hồ Nguyệt Thiên! Tú Chi kia nhìn thanh tú tuyệt luân, quý khí bức người như thế thì ra lại là một nữ nhân độc ác như rắn độc!

- Được lắm! Lão tử muốn tránh chuyện mà ngươi lại cứ muốn tìm lão tử gây phiền toái! Nếu ngươi biết thân phận thật sự của ta rồi, muốn giết ta thì không sao. Đây vốn là ra tay với địch nhân. Nhưng ngay cả những người dân sơn dã ngươi cũng không bỏ qua, như vậy thì không trách ta được rồi!

Sát khí nổi lên, Phó Thư Bảo liền âm thầm quay trở về.

Lúc này, mấy kỵ binh đã thu dọn lều trại xong xuôi. Dưới sự chỉ thị của Tú Chi, bọn hắn liền ngay ngắn mang lên xe ngựa. Sau đó kỵ binh lên ngựa, Tú Chi cũng leo lên một chiếc xe ngựa trong đó rồi đi về phía Anh Thạch Thành.

- Các huynh đệ, ra tay nhanh gọn một chút. Xong việc chúng ta còn phải đuổi theo đoàn người của phu nhân nữa.

Dương Mộc nói một câu rồi dẫn đầu đoàn người đi về phía Hồ Nguyệt Thiên đang ngủ trong lều trại.

Lúc hắn mới bước được bước đầu tiên thì Phó Thư Bảo đã ở trong lều vải.

Kéo chăn lên, Phó Thư Bảo liền ngồi chồm hổm xuống, đưa tay bịt kín cái miệng anh đào nhỏ nhắn đang muốn lên tiếng kinh hô của Hồ Nguyệt Thiên.

- Đừng lên tiếng. Những người đó muốn giết chúng ta.

Nói xong những lời này, Phó Thư Bảo mới buông tay ra.

- Vì sao vậy?

Hồ Nguyệt Thiên vẫn còn mơ hồ. Nếu không phải chuyện quan trọng như vậy, sợ rằng nàng vẫn còn muốn nằm ngủ trong chăn ấm đây này.

- Ắ Tú Chi kia sợ chúng ta tiết lộ hành tung của ả ta nên muốn giết chúng ta để diệt khẩu.

- Ghê tởm! Chúng ta làm sao bây giờ?

- Đừng nói nữa. Đi theo ta.

Phó Thư Bảo kéo Hồ Nguyệt Thiên đi, xé một đường nhỏ trên lều vải rồi rón rén đi ra ngoài.

Không đi từ cửa chính ra ngoài mà lại xé một vết rách trên lều vải làm gì? Chính là muốn đưa đầu mối cho Dương Mộc truy tìm![/CHARGE]

311. Chương 311

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 311: Cung sát

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: VipVanDan

Trong rừng tối đen như mực. Chân trời phía đông đang dần dần sáng tỏ, bóng tối và ánh sáng đối lập, tạo thành một bức họa trắng lẹ.

Ở cách lều chừng ba mươi thước, Dương Mộc lại giơ tay một cái, sau đó chỉ về phía cái lều. Kỵ binh được huấn luyện rất tốt, lập tức hiểu ý, tháo cung ngắn của kỵ binh trên vai xuống, lấp tên, nhắm chuẩn vào cái lều.

- Phóng!

Dương Mộc hạ tay xuống.

Vù vù vù! Vù vù vu!

Một cơn mưa tên bay vào không trung, đâm thẳng vào trong lều. Cái lều bằng vải thường căn bản không thể ngăn cản nổi mũi tên sắc bén, trong chớp mắt đã bị xuyên thấu, có thêm rất nhiều lỗ thủng. Bắn một loạt tên xong, các kỵ binh cũng không dừng lại, nhanh chóng lấp tên, lại bắn tiếp. Trong chớp mắt, cái lều vải kia đã có cả trăm ngàn lỗ hổng.

- Dừng!

Dương Mộc lại giơ tay lên.

- Tướng quân. Chẳng qua chỉ là hai người dân sơn dã, người vất vả tự mình tới xử lý, thật sự là đại tài tiểu dụng rồi.

Một kỵ binh nịnh nọt.

Dương Mộc nói:

- Người thì biết cái gì? Nếu không phải là chuyện quan trọng của phu nhân thì ta lại phải tự mình tới xử lý sao? Thu cung lại, đi theo ta tới xem một chút.

Mấy kỵ binh thu đoản cung lại, rút chiến đao ra, đi theo Dương Mộc về phía chiếc lều.

Vén cửa lều lên, bên trong trống trơn. Mấy chục mũi tên bắn rơi loạn trên mặt đất. Trên chần mền và nệm không thấy có người. Dương Mộc đứng lặng nhìn một vết rạch ở chính giữa lều, trong lòng âm trầm:

- Tiểu tử giỏi lắm, giả ngu nhưng đã bỏ chạy từ trước rồi. Như vậy càng không thể lưu người lại nữa.

- Tướng quân, dấu chân trên mặt đất còn ấm, chắc là chưa chạy xa được đâu.

Một kỵ binh ngồi xổm xuống đất, lấy tay sờ soạng vết chân bên cạnh lều một chút, lập tức bình tĩnh nói.

- Có thể là tiểu tử kia dậy sớm, bị hấn phát hiện ra rồi. Nhưng chẳng qua chỉ có hai con ngựa này làm sao chạy thoát khỏi lòng bàn tay ta được chứ? Đuổi theo!

Dương Mộc bỏ một đao lên lều vải. Vết rạch Phó Thư Bảo tạo thành trước đó liền bị chém rộng ra vài lên. Dưới sự dẫn dắt của hấn, mấy kỵ binh lao ra, sát khí đằng đằng.

Bọn họ muốn giết người, người bị giết nên ngoan ngoãn chịu chết mới đúng, lại có gan chạy trốn, thế không phải là tự tìm phiền toái à?

- Tìm được phải hành hạ một trận, khiến nam muốn sống không được, muốn chết không xong. Nữ thì... Hắc hắc. Cô nương kia có vóc người không tệ, phải hưởng thụ một chút, không nên lãng phí.

Thầm cười lạnh, đã có tính toán rồi.

Gió trong rừng rất lớn, thổi qua tán lá xào xạc. Tiếng động như vậy lại che dấu được tiếng bước chân của đám kỵ binh.

Theo dấu vết cả một đoạn đường tới khi trời sáng hửng, Dương Mộc và mấy kỵ binh của hai người dần dần tiến vào sâu hơn.

Vừa đuổi theo được một lúc thì trời dần sáng hửng. Ánh mặt trời màu vàng chiếu qua kẽ lá, lốm đốm vàng trên mặt đất. Thỉnh thoảng lại có vài giọt sương mát lạnh rơi từ trên lá xuống trên da người ta.

Càng đuổi càng cảm thấy không phù hợp, trong một khắc, Dương Mộc đột nhiên dừng bước, trầm giọng nói:

- Có vấn đề. Nếu như chỉ là hai người sơn dã thì tại sao tốc độ lại có thể cao như vậy, trốn khỏi sự truy đuổi của chúng ta ở trung rừng cây không đường này chứ?

Một kỵ binh đáp:

- Tướng quân, ý người là tiểu tử kia không phải là người bình thường, cố ý dẫn chúng ta tới chỗ này sao? Nếu như vậy thì hắn muốn gì?

Một kỵ binh cười nói:

- Mặc kệ là hắn có phải người bình thường hay không, hắn trừ cách chạy trốn chết ra thì còn có thể làm gì được nữa chưa? Chẳng lẽ lại có thể mượn địa hình phức tạp này giết chúng ta sao? Ha ha ha!

Mấy kỵ binh cũng đều cười phá lên. Theo bọn họ thấy, chuyện này đúng là không có khả năng.

Vù! Một âm thanh xé gió truyền tới.

Đột nhiên trong hư không lóe lên bóng mờ của đuôi một mũi tên bị đốt cháy, nhanh như chớp giật, xoẹt một cái đã trực tiếp xuyên thủng ngực kỵ binh đang cười kia. Mũi tên sau khi xuyên qua, để lại trên ngực hắn một lỗ thủng máu to như nắm đấm. Miệng vết thương lại còn bị nhiệt độ thiêu cháy thành than! Máu tươi phun ra ào ào, thì thể mất đi tính mạng bay vọt lên, bị mũi tên hất lên cao cao, bay ra xa mười hai bước mới nặng nề va vào một cành cây.

- Nấp ngay!

Biến cố độ ngột khiến Dương Mộc kinh hoàng. Mỗi tên uy lực như vậy, hắn tự nhủ mình cũng không sao làm được. Bởi vậy sự kinh khủng của đối thủ đã vượt ngoài tưởng tượng của hắn rồi.

Mấy kỵ binh lập tức tản ra, trốn sau nham thạch hoặc cây cối, lộ đầu ra nhìn quanh khắp nơi, muốn phát hiện ra vị trí cụ thể của người bắn lên.

- Chuẩn bị khiên cho tốt. Hắn chỉ bắn một tên nữa sẽ lộ vị trí. Đến lúc đó chúng ta xông hết lên, loạn đao băm vằm hắn!

Dương Mộc là một tướng quân rất có kinh nghiệm chiến đấu, sau khi kinh hãi một chút liền khôi phục bình tĩnh rất nhanh.

Vù! Hắn vừa dứt lời, tiếng mũi tên xé gió lại xuất hiện lần nữa. Còn chưa thấy vị trí cụ thể của người bắn, chỉ nghe một tiếng rầm rắc vang lên, sau đó là một tiếng kêu thảm thiết. Một kỵ binh trốn sau một thân cây bị mũi tên xuyên qua thân cây, ghim sống xuống mặt đất.

Cho rằng trốn sau thân cây là an toàn rồi, nhưng không ngờ lại tuyệt đối không an toàn chút nào.

- Đáng giận! Mũi tên này... Vậy tiểu tử kia sử dụng Luyện Lực Khí cung rồi!

Sắc mặt Dương Mộc biến hóa liên tục, tự hỏi một chút liền nói:

- Rút lui! Rời khỏi rừng cây! Chúng ta ở bên ngoài đường lớn đợi hắn!

Rừng cây rậm rạp là thiên hạ của cung tiễn thủ, tùy ý biến hóa vị trí, rất khó phát hiện, hơn nữa lại là một cây Luyện Lực Khí cung. Máy kỵ binh của đối phương dù đều là tinh binh thân kinh bách chiến nhưng hoàn toàn không đủ để người ta nhét kẽ răng. Quyết sách của Dương Mộc là đúng, nhưng lại cũng là sai lầm.

Vù! Mũi tên thứ ba bắn tới, xuyên thủng một kỵ binh vừa rời khỏi chỗ trốn, chạy về phía ngoài khu rừng. Lần này kẻ đó còn chả kịp hừ một tiếng thì đã mất mạng.

Tốc độ của Dương Mộc cũng rất nhanh, thân pháp xuất ra thì gần như là đạp cỏ mà bay đi, vì một cái đã biến mất trong rừng. Nhưng mấy kỵ binh phía sau hắn không thể nào có số may như hắn được. Tốc độ của bọn họ mặc dù cũng được coi là rất mau lẹ, nhưng sao có thể mau lẹ hơn mũi tên được chứ?

Vù vù vù vù! Mỗi mũi tên là một kỵ binh đi theo Dương Mộc đuổi địch, tiến vào rừng cây đều ngã xuống đất, chết một cách hồ đồ.

Ào! Một đao chặt thân cây chắn trước người, Dương Mộc đạp một bước, cơ thể thể giống như đại bàng giương cánh bay lên, rơi xuống vững chắc trên lưng một con chiến mã. Hai đùi thúc một cái, chiến mã hí lên, vươn mạnh bốn vó chạy về phía đại lộ. Chuyện hôm nay thật đen đủi, có thể coi là lật thuyền trong mương, tất nhiên là buồn bực nhưng hắn cũng không phải là kẻ chỉ có cái dũng của thất phu. Tiểu tử kia không hiện thân đã giết mấy kỵ binh của hắn. Thân thủ như vậy, không đi thì ở lại chờ chết à?

Chiến mã cất bốn vó phi nhanh, trong nháy mắt đã chạy khỏi khu rừng.

Tầm mắt mở rộng, đã đi tới đường lớn trống trải, trong lòng Dương Mộc cũng hơi thả lỏng một chút, rốt cục thoát thân rồi.

Vù! Tiếng một mũi tên phá không đột nhiên vang lên, nghe mà kinh người!

- Nhanh như vậy sao?

Trái tim Dương Mộc đột nhiên chìm xuống, hạ ý thức giờ tầm khiên ra phía sau.

Hí hí! Chiến mã hí thảm, lập tức ngã xuống mặt đất. Dương Mộc ở trên lưng ngựa cũng bị tác dụng bởi quán tính, bay vọt lên, lăn mình trên mặt đất cả chục vòng mới dừng lại được. Cơ thể hắn dừng lại lập tức bật dậy khỏi mặt đất, giờ khiên phía trước, đao phía sau, hạ thấp thắt lưng, cúi đầu, đúng là thế phòng tên tiêu chuẩn của bộ binh.

Ngay lúc này, từ khu rừng đối diện của một thân ảnh nhoáng lên, hạ xuống vững chắc trên đại lộ.

312. Chương 312

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 312: Bạo Viêm Quyền

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: VipVanDan

Người đột nhiên xuất hiện ngoài bia rừng chính là Phó Thư Bảo. Cầm Thiên Trúc Cung trong tay, bao đựng tên trên vai, khoe miệng treo một nụ cười lạnh như băng, khí định thần nhàn, dáng vẻ như muốn xem người trốn đi đâu.

- Lão tử bình sinh giết người vô số, không ngờ lần này lật thuyền trong mương, xem như được mở mắt rồi! Cho ta biết, người là ai!

Dương Mộc giận giữ hét lên.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chuyện này thì có liên quan gì chứ? Dù sao có biết hay không, kết cục của ngươi không phải cũng thế sao. Đó là chết chắc rồi!

- Nếu muốn giết ta thì phải xem bản lĩnh của ngươi rồi.

Vừa nói, Dương Mộc vừa cầm khiên bước từng bước tới gần Phó Thư Bảo. Chạy trốn là chuyện không có khả năng. Hắn xoay người lại đưa cả tấm lưng trước cung tên của Phó Thư Bảo. Muốn sống thì còn duy nhất một đường là liều chết.

- Muốn chết!

Phó Thư Bảo đặt cung lên dây, dây cung chấn động. Vút. Một mũi Xà Nha Tiễn xuyên không gian bay tới, bắn thẳng vào tấm khiên của Dương Mộc.

Bịch! Một tiếng nặng nề vang lên. Mũi tên bắn lên trên mặt khiên. Bước chân Dương Mộc lập tức bịch bịch mà lui lại ba bước. Nhưng tấm khiên của hắn vẫn hoàn hảo không tổn hại!

- Ồ... Là Luyện Lực Khí thuần sao?

Tình huống như vậy khiến Phó Thư Bảo không nhận được mà kinh hô.

- Biết là tốt rồi. Không bằng chúng ta bỏ qua đi. Ta đi đường ta, người đi đường người. Chúng ta đều rời khỏi đây.

Ổn định thân hình, Dương Mộc không tới gần nữa, vẫn hạ lưng cúi đầu, phòng ngự Phó Thư Bảo.

- Đề nghị của người không tồi. Nhưng... Đó là chuyện không có khả năng!

Phó Thư Bảo lại giương cung lấp tên. Lần này hắn nhắm vào hai chân lộ ra ngoài của Dương Mộc.

Thấy vậy Dương Mộc hạ khiên xuống, chuẩn xác ngăn ở hai đùi.

Bịch! Một tiếng trầm trầm lại vang lên. Dưới lực quán tính của mũi tên, cơ thể Dương Mộc lại bịch bịch lui lại ba bước, sau đó mới triệt tiêu được luồng lực lượng mạnh mẽ kia.

- Ta nói lại một lần nữa, Dương Mộc ta không phải sợ người. Luyện Lực Khí cung của người dù lợi hại như Luyện Lực Khí thuần của ta cũng là bảo vật tổ truyền. Dương Mộc ta chinh chiến nhiều năm, toàn bộ dựa vào nó mới sống được tới ngày nay. Người không cách nào hạ ta được đâu! Chúng ta bỏ qua đi!

Dương Mộc tức giận nói.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Ta cho người đi thì không tới một ngày, người nhất định triệu tập quân đội truy sát ta. Lúc đó dù ta có xin người thế nào người khẳng định cũng không bỏ qua cho ta. Người cho ra là kẻ ngu sao? Hơn nữa ta cũng coi trọng thuần bảo vật tổ truyền của người rồi, như vậy càng không thể bỏ qua cho người.

- Mẹ kiếp. Lão tử muốn xem người bắn chết ta thế nào!

Dương Mộc hung hăng mắng một câu, lại cầm thuẫn bức tới.

Tầm thuẫn bình thường căn bản không thể ngăn nổi mũi Xà Nha Tiễn của Thiên Trúc Cung nhưng nếu là một tấm Luyện Lực Khí thuần mà nói thì tình huống đã khác rồi. Lần đầu tiên gặp phải chuyện này, dù thấy rất phiền phức nhưng lại cũng cung cấp cho Phó Thư Bảo kinh nghiệm thực chiến. Thiên Trúc Cung là lợi khí của cao thủ Thư Kích, nhưng nếu bại lộ vị trí thì tác dụng sẽ giảm mạnh. Mà trước mắt nếu muốn lấy mạng Dương Mộc, dùng Thiên Trúc Cung là không thể làm được rồi.

Đại khái hiểu rõ tình huống thực tế, Phó Thư Bảo liền rất quyết đoán thu hồi Thiên Trúc Cung và bao đựng tên. Nhưng hắn không xuất ra hai lợi khí khác của hắn là Xà Nha Song Kiếm mà tay trần đứng tại chỗ, lạnh nhạt nhìn Dương Mộc tới gần.

- Đáng giận. Không ngờ lại ra vẻ như thế, dùng tay trần đối phó với ta!

Dương Mộc hừ lạnh một tiếng, hai chân đột nhiên nhảy tới, cơ thể cao lớn lại vươn thẳng dậy, giống như một tòa thiết tháp từ trên không ập tới Phó Thư Bảo, thuẫn trước đao sau. Nhưng khi hạ xuống, thanh Bách Luyện Cương Đao trong tay hắn trong nháy mắt đã đánh tới, mang thế như lôi đình!

Có thể cảm nhận rõ ràng là khi chiến đao của Dương Mộc vận hành, hơi nước trong không khí bị chưng khô, giống như một thanh chiến đao nung đỏ đột nhiên chém vào nước vậy. Thực lực của Dương Mộc không thể dò xét, hơn nữa trời sinh có tính cẩn thận, xử sự đều lo giữ mạng. Hắn đúng là một đối thủ rất khó dây vào!

Tâm niệm như điện, Bách Luyện Cương Đao của Dương Mộc đã bổ tới trước mặt. Lúc này Phó Thư Bảo mới âm âm lùi lại. Bước chân hắn vừa lui lại, cả một mảng đất liền âm âm bốc lên. Đao của Dương Mộc bổ ra một cái khe lớn!

Một đao thất bại, Dương Mộc uốn người lao về phía trước, vèo vèo chém ra ba đao về phía thất lưng đối phương. Đao sau nhanh hơn đao trước, đao sau tàn nhẫn hơn đao trước. Khí thế này, dù có mặc nhuyễn giáp da rắn thì Phó Thư Bảo cũng không dám coi thường đao thế của hắn mà tiến hành phản kích. Chân di chuyển nhanh, dời đi như cầu vồng, thân thể hắn lại lách qua, tránh được thế công của Dương Mộc.

- Phách Đao Thức, Vương Hoàn Trảm!

Rống to một tiếng, tăng cường khí thể, Dương Mộc đột nhiên nhảy lên như con ếch, vọt lên trời cao. Trong nháy mắt, Luyện Lực Khí thuần trước người hắn bùng sáng, giống như bị đốt cháy, mang theo cơ thể hắn giống như một quả cầu lửa ập xuống!

Đây chính là Vương Hoàn Trảm!

Luyện Lực Khí thuần, Bách Luyện Cương Dao và cơ thể của Dương Mộc trong nháy mắt kết hợp làm một, hình thành thể đánh như thiên thạch giáng xuống, lấy uy áp vô cùng để đánh tới mục tiêu!

- Thế này ... Ai bị ép chẳng phải là tuyệt đối không sống nổi sao?

Hai mắt Phó Thư Bảo nheo lại thành một đường thẳng. Hắn cũng nhận ra Dương Mộc là Lực Sĩ bình thường, lực lượng mang đặc tính hỏa.

Nhưng lực lượng đặc tính hỏa của Dương Mộc làm sao có thể so được với Phó Thư Bảo đã hấp thu hỏa tinh túy chứ?

- Nộ Quyền Thức! Bạo Viêm Quyền!

Không lùi mà lại tiến, Phó Thư Bảo đột nhiên cũng bay vọt lên từ mặt đất, vùng quyền đối kháng.

Nộ hỏa chính là tâm hỏa, hỏa giả viêm. Nộ Quyền Thức biến hóa ra thành Bạo Viêm Quyền!

Vèo! Xèo xèo...

Cơ thể Phó Thư Bảo giống như bị bao phủ bởi một ngọn lửa mờ. Mà trên đầu nắm tay hắn có một vùng ánh sáng, dường như là lửa đã bị đốt cháy tới cực hạn, tỏa ra nhiệt độ bức người!

Oanh ừ ừ! Nắm đấm va chạm với Luyện Lực Khí thuần. Luyện Lực Khí thuần không ngờ vẫn hoàn hảo không tổn hại nhưng cơ thể Dương Mộc lại bị ném bay về phía sau. Bách Luyện Cương Dao của hắn cũng không may mắn hơn, trực tiếp bị một quyền của Phó Thư Bảo đập nát. Thân đao cứng rắn vô cùng bất ngờ lại xuất hiện một vết nắm tay thật sâu!

Bịch! Cơ thể Dương Mộc bị ném bay tới mười thước, sau đó rơi nặng nề trên mặt đất. Hắn bật trở dậy nhưng còn chưa đứng vững thì đã há miệng phun ra một ngụm máu tươi. Toàn thân hắn âm âm ngã xuống mặt đất. Đau đớn kịch liệt truyền tới. Hắn vội vàng giơ hai bàn tay lên, thấy đôi tay vừa rồi còn hoàn hảo, giờ đã đốt tới cháy đen một mảng!

- Người... Đây là thứ lửa gì chứ?

Kinh hãi nổi lên. Tuyệt chiêu giữ mạng bị phá, trái tim Dương Mộc đã rơi xuống đáy cốc rồi.

- Người nhìn cho kỹ đi.

Phó Thư Bảo cất bước, xuất hiện một vùng thân ảnh như quỷ mị. Một khắc trước còn ở ngoài mười trường lực lượng, nói chưa dứt lời hắn đã lại xuất hiện trước mặt Dương Mộc rồi.

- Nhanh thật!

Trong lòng kêu lên kinh hãi, Dương Mộc hạ ý thức muốn né đi nhưng cơ thể bị thương đã không còn linh hoạt nữa, bước chân chậm một chút, lập tức cảm thấy bụng truyền tới đau đớn. Hắn nhìn thấy mình bay lên, sau đó trước mắt tối sầm, bất tỉnh nhân sự.

Lần này hắn rơi tự do xuống đất, không trở dậy nữa.

313. Chương 313

Thiên Tài Độc Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 313: Người ngu ta trá (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: VipVanDan

Phó Thư Bảo cũng không vội đi nhìn tình huống Dương Mộc mà nhìn lại nắm tay mình, nói nhỏ:

- Một bộ chiến kỹ Nộ Quyền thức ta mới học được bề ngoài, mười phần mới học được ba vậy mà đã có uy lực lớn tới vậy. Nếu như có thể học hết cả vậy thì uy lực đáng chờ mong tới đâu chứ?

- Phó đại ca, người không sao chứ?

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên mới chạy từ trong rừng ra, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập vẻ lo lắng.

Lúc này Phó Thư Bảo mới bình tĩnh lại:

- Ta không sao.

- Xử lý tên quan quân này thế nào đây?

Đi tới cạnh Dương Mộc, sờ lên cổ hắn một chút, Hồ Nguyệt Thiên lập tức nói:

- Hắn còn thở.

- Chuyện như thế này giao cho ta xử lý đi. Người tìm những mũi tên ta bắn về đây. Những mũi tên này đều là hộ thân phù của chúng ta đó.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên đi hai bước liền quay đầu lại.

- Phó đại ca, người sẽ giết hắn sao?

Đã hai lần thấy sự hung hãn của Phó Thư Bảo, nhất là thấy biểu lộ bình tĩnh lạnh lùng khi hắn giết người. Nàng cũng hoài nghi Phó Thư Bảo có phải đã biến thành một người khác hay không. Việc này khiến nàng rất lo lắng.

- Hà? Chuyện này người không nên hỏi. Ta sẽ có chừng mực.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói một câu rồi bước về phía Dương Mộc.

Thả Dương Mộc chẳng khác gì tự đi tìm phiền toái. Dương Mộc không có khả năng bỏ qua. Đợi hắn tập kết quân đội lại sẽ giết tới. Nếu thay đổi vị trí, tin rằng Dương Mộc tuyệt đối không có chút nhân từ này. Như thế thì lúc này tại sao hắn còn phải thả hổ về núi chứ?

Giết là chắc chắn rồi. Nhưng hắn cũng không muốn Hồ Nguyệt Thiên thấy cảnh đó.

Bóng đen trong ý thức lui dần, mở hai mắt, Dương Mộc thấy một bầu trời màu lam, ánh nắng chói mắt. Bốn phía là một vùng cây cối rậm rạp, trông khá quen thuộc. Nghĩ kỹ lại, không ngờ đây chính là vùng đất trống tối qua cắm trại. Cuối cùng Dương Mộc nhìn thấy Phó Thư Bảo đang ngồi cạnh mình, khoe miệng ngậm một cây cỏ đuôi chó, thỉnh thoảng đảo qua trái, thỉnh thoảng lại đảo qua phải.

- Người tỉnh rồi sao?

Phó Thư Bảo lạnh nhạt hỏi.

- Người muốn làm gì?

Dương Mộc cựa quậy một chút, chợt phát hiện ra bên người mình có một thứ dây kỳ quái tạo thành dây thừng, vô cùng bền chắc. Lấy tu vi lực lượng của hắn, dù là dây thừng bền nhất thì cũng sẽ bị hắn cựa đứt. Nhưng thứ này lại chẳng hề bị tổn hại chút nào. Mà tình huống hiện tại là ngược lại, hắn càng cựa thì dây thừng lại càng siết chặt hắn hơn.

- Dương tướng quân, người vẫn không biết điều

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu.

- Muốn giết ta sao? Người nên nghĩ kỹ đi. Ta là quan quân của triều đình, là Thiên Nhân Tướng của quân đoàn Hồ Uy! Người dám giết ta sẽ bị tru di cửu tộc!

Dương Mộc la hét.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu:

- Ta đã giết Tú Cát. Người biết hắn là ai không? Hắn là đương kim hoàng thái tôn. Ta còn giết Đồ Thố. Hắn cũng là mệnh quan triều đình, đứng đầu một thành. Ta còn giết...

- Chờ một chút...

Dương Mộc vội vàng ngắt lời:

- Ta không nghe thấy cái gì hết. Như vậy đi, người bỏ qua cho ta được không?

Phó Thư Bảo nói:

- Quả nhiên là nói chuyện với người thông minh cũng đỡ phí công sức. Vậy thì ta nói thẳng nhé. Ta phải biết rằng Tú Chi cuối cùng vì sao lại vội về Anh Thạch Thành như vậy? Trước đó nàng đã đi đâu, gặp những ai?

Dương Mộc nhìn Phó Thư Bảo hồ nghi:

- Ta nói thì người không giết ta? Thả ta ra phải không?

Phó Thư Bảo nhắc một tay nói:

- Ta thề với trời.

- Ta sao có thể tin tưởng dễ dàng một lời thề được chứ? Không bằng người thể hiện thành ý một chút, cởi dây cho ta đi, ta sẽ nói cho người biết.

Dương Mộc cũng không phải là kẻ ngốc.

- Ta rất bội phục người. Tới tình trạng chuẩn bị chờ làm thịt rồi mà không ngờ người còn có gan đi đòi hỏi điều kiện với ta sao?

Trong đôi mắt Phó Thư Bảo lóe lên thần quang lạnh lùng.

- Không cởi trói chứng tỏ người không có thành ý. Vậy thì người ra tay đi. Một đao là chết, ta làm sao có thể cho người được như ý, để người biết bí mật đó chứ?

Dương Mộc nhắm hai mắt, biểu hiện bình tĩnh, ra vẻ chờ đối thủ xuống tay nhưng trong lòng lại đang toát mồ hôi lạnh, lo lắng một chết. Sống hay chết hoàn toàn phải xem ý niệm của Phó Thư Bảo lúc này. Chuyện này đúng là một cảm thụ không dễ chịu gì.

- Được rồi, vậy thì ta cũng biểu hiện chút thành ý với người, nối dây thừng cho người vậy.

Trầm mặc một chút, Phó Thư Bảo đưa tay nói gân Ngăn Ti Tầm Mãng trên người Dương Mộc.

Dây trói trên người được cởi bỏ, thần sắc Dương Mộc mới yên ổn một chút, cử động cổ tay đã hơi tê dại, nói:

- Tú Chi phu nhân từ Thiên Hạ Viên của Thanh Dật Vương Tước tại Hồng Cảng thành trở về, sở dĩ vội vã lên đường như vậy là muốn mang một viên linh dược cứu mạng tới Anh Thạch Thành cho trượng phu của nàng, thành chủ Anh Thạch Thành, Lạc Dương.

- Nhi tử của Lạc Chấn Thiên bị bệnh sao? Chờ thuốc cứu mạng à?

Phó Thư Bảo cảm thấy rất bất ngờ.

Dương Mộc nói:

- Không phải bị bệnh mà là tu luyện lực lượng đi vào đường rẽ, tẩu hỏa nhập ma. Hiện tại hắc chỉ có thể nằm trên giường, không thể động dậy.

- Vậy thứ linh dược đó từ đâu tới?

Phó Thư Bảo có trực giác rằng linh dược có thể trị liệu chứng bệnh như vậy cũng không đơn giản.

Dương Mộc nói:

- Linh dược đó tên là Bách Thú Đan, phải dùng máu huyết của một trăm loại linh thú và một trăm loại linh tài luyện chế thành. Thanh Dật Vương Tước đã cất dấu nhiều năm vẫn chưa sử dụng, giờ lại để Lạc Dương chiếm lợi. Bách Thú Đan này dù là Lực Sĩ bình thường sử dụng thì cũng sẽ tăng một tầng cảnh giới tu vi lực lượng. Nếu như là Luyện Lực Sĩ dùng thì cũng có thể tăng một phần ba cảnh giới tu vi lực lượng. Nhưng nếu để linh thú sử dụng thì tác dụng của nó lại càng kinh khủng, có thể tăng thêm cả một đại cảnh giới đó.

Đầu tiên là tăng một phần ba đại cảnh giới, đó là hiệu quả khi Lực Sĩ dùng thuốc. Như vậy tức là nếu Chi Ni Nhã ăn vào thì nàng lập tức có thể đột phá cảnh giới tầng ba Tinh Thần Lực, đạt tới cảnh giới tầng một Nguyên Tố Lực. Nếu như hắc chỉ ăn vào thì tu vi lực lượng của hắc chỉ có thể từ cảnh giới tầng một Linh Lực nhảy lên cảnh giới tầng hai, cũng chính là tăng một phần ba cảnh giới kia. Nhưng nếu là Hồ Nguyệt Thiên sử dụng, tu vi lực lượng của nàng sẽ có thể tăng từ Chánh Linh cấp lên một bước, đạt tới Thánh Linh cấp!

Một viên linh dược thần kỳ như vậy, nếu không phải Thanh Dật Vương Tước muốn lung lạc Lạc Chấn Thiên thì sao hắc chỉ có thể cấp cho Lạc Dương, một thành chủ Anh Thạch Thành nhỏ nhoi chứ? Hắc chỉ coi trọng mười vạn đại quân của quân đoàn Hồ Uy thôi!

- Như vậy thì theo hành trình của các người, điểm dừng chân kế tiếp là ở nơi nào?

Phó Thư Bảo áp chế sự kích động trong lòng, không thay đổi nét mặt mà hỏi.

- Thế nào?

Dương Mộc ngạc nhiên hỏi:

- Người còn muốn có ý đồ với Tú Chi phu nhân à? Ha ha, nên việc người bỏ qua cho ta, ta khuyên người nên bỏ ý định đó đi. Bên cạnh Tú Chi phu nhân có tám thị vệ đều có thân thủ mạnh hơn ta, hơn nữa còn có bộ hạ kỳ binh của ta, dù là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng cũng không thể chiếm lợi đâu.

- Chuyện của ta không cần người lo. Người cứ nói cho ta biết là được.

Phó Thư Bảo đáp. [/CHARGE]

Dương Mộc nói:

- Dựa theo kế hoạch thì đêm nay chúng ta sẽ đi ra ngoài hai trăm dặm, cắm trại tại sườn núi Lạc Mã, một ngày sau là có thể trở lại Anh Thạch Thành.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Sườn núi Lạc Mã sao? Cái tên này đúng là may mắn. Cho rơi con ngựa của độc nữ nhân Tú Chi kia luôn.

Ngừng lại một chút, hắc chỉ lại nói:

- Đúng rồi. Ta không còn cần hỏi gì nữa, người có thể đi.

- Thuần của ta...

Đôi mắt Dương Mộc trông mong nhìn Phó Thư Bảo. Luyện Lực Khí thuần của hắc chỉ ở ngay dưới chân Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo nói.

- Chiến lợi phẩm của ta mà cũng muốn lấy sao?

- Như thế này đi. Ta sẽ cho người biết một bí mật quan trọng nữa để đổi lấy bảo thuần tổ truyền nhé.

Dương Mộc nói.

- Là bí mật quan trọng vào nhé. Nếu có giá trị thì ta sẽ trả lại tám thuần cho người.
- Thê tử của người đã trở về rồi. Ta cũng không muốn nàng nghe thấy. Ta tới gần người một chút.

Hai mắt Dương Mộc nhìn thấy Hồ Nguyệt Thiên đã thu thập hết mũi tên, đang không nhanh không chậm đi tới nơi này.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, gật gật đầu:

- Cùng tốt, đến gần một chút đi.

Dương Mộc đi tới gần, nói với Phó Thư Bảo đang cúi đầu tới nghe ngóng:

- Ta nói cho người một bí mật là... Đi chết đi!

Nói tới đây thì tất cả âm thanh đều dừng lại.

Đột nhiên Phó Thư Bảo và Dương Mộc đều biến thành hai người gỗ, không nhúc nhích, giữ nguyên tư thế đang nói chuyện.

Cảnh tượng này rơi vào mắt Hồ Nguyệt Thiên, khiến nàng cảm thấy vô cùng kỳ quái. Nàng chạy như bay tới gần.

- Các người đang làm gì đó?

Lúc này đột nhiên ánh mắt nàng rơi vào giữa hai người, thấy Dương Mộc đang cầm một thanh đoản đao trắng như tuyết trong tay, đâm vào lồng ngực Phó Thư Bảo. Mà trong tay Phó Thư Bảo cũng cầm một thanh Xà Nha Song Kiếm, đâm tới tim Dương Mộc.

Kết quả chính là thanh đao của Dương Mộc quá ngắn, còn chưa đâm tới ngực Phó Thư Bảo thì Xà Nha Song Kiếm của hắn đã xuyên thủng ngực hắn.

- Phụt... Người... Thật hèn hạ.....

Dương Mộc rất khổ sở nói hết mấy chữ này, nhưng những lời nói ra biểu hiện rất rõ ràng.

- Kiếp sau làm người, muốn ám sát người khác thì nhớ đổi một thanh đao dài một chút. Ngắn một tấc thì hiểm một tấc. Nhớ kỹ câu này chưa? Nhớ rồi thì an tâm lên đường đi.

Phó Thư Bảo rút mạnh về. Máu tươi phun tung tóe. Thi thể Dương Mộc ngã rầm xuống mặt đất, không còn có động tác gì nữa.

Nói một câu trước khi địch thủ chết dường như đã trở thành thói quen của hắn rồi.

- Phó đại ca, người...

Hồ Nguyệt Thiên lúc này cũng còn chưa kịp phản ứng với chuyện vừa xảy ra.

Phó Thư Bảo nhún vai:

- Đã bảo người đừng nhìn mà người vẫn nhìn. Ta là bị bức, tự vệ mà thôi. Ta không giết hắn thì hắn sẽ giết ta.
- Ta không trách người.

Hồ Nguyệt Thiên u sầu nói:

- Chẳng qua ta chỉ lo lắng là sát niệm quá mạnh sẽ ảnh hưởng tới thể xác và tinh thần của người thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy ảm áp. Đúng là vừa rồi hắn có sát niệm rất mạnh thật. Nhưng sau khi Hồ Nguyệt Thiên xuất hiện, một câu nói quan tâm ảm áp lòng người như vậy khiến sát niệm cũng tiêu tan đi không ít.

- Ta đã tìm được toàn bộ mũi tên của người về rồi.

Hồ Nguyệt Thiên đưa mấy mũi Xà Nha Tiễn cho Phó Thư Bảo.

Đút tên vào bao đựng, lại thu vào trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới, Phó Thư Bảo mới nói:

- Nơi này không thể ở lâu được. Chúng ta rời đi thôi, tới sườn núi Lạc Mã.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Vừa rồi ta đã nghe chuyện Bách Thú Đan và sườn núi Lạc Mã rồi. Phó đại ca, người thật sự muốn cướp Bách Thú Đan sao? Nếu như vậy lại phải giết người à?

Phó Thư Bảo lạnh lùng nói.

- Ta là loại người khát máu, không có tính người như vậy sao? Những người ta giết đều là địch thủ của ta. Bọn chúng không muốn ta chết thì ta cần gì phải giết bọn chúng chứ? Còn có những người bên cạnh ta, nếu một ngày một người muốn giết người, ta cũng sẽ vì người mà ra tay giết hắn trước!

Lấy sát đối sát, vì mình, vì bằng hữu thân nhân bên cạnh mình.

Ai có thể nói đó là sai lầm chứ?

Thế sự không có đúng sai, thành bại luận anh hùng.

Hồ Nguyệt Thiên cúi đầu trước ánh mắt nghiêm túc của Phó Thư Bảo, nghe lời hắn nói, lộ dáng vẻ nhận lỗi.

- Nguyệt Thiên, người cứ nghĩ đi nhé. Nữ nhân độc ác như rắn Tú Chi kia sai Dương Mộc và mấy kỵ binh giết chúng ta, mãi không thấy trở về. Á trở lại Anh Thạch Thành, chuyện đầu tiên làm sẽ là triệu tập binh mã lùng bắt chúng ta. Chúng ta làm sao có thể đi qua cửa ải Anh Thạch Thành đây? Đến lúc đó thì giữ được mạng là tốt rồi, còn hy vọng xa vời là lấy được Vô Căn Thủy Phách không?

- Ta...

Hồ Nguyệt Thiên ngẩng đầu lên, muốn nói lại thôi.

Phó Thư Bảo thở dài một hơi:

- Xin lỗi. Giọng điệu của ta cũng hơi nặng nề một chút. Nhưng ta chỉ muốn nói rõ chuyện lợi hại ở đây. Như vậy nhé. Ta đi tới sườn núi Lạc Mã, người muốn đi cùng không?

- Dương nhiên là muốn.

Hồ Nguyệt Thiên cười một tiếng:

- Chúng ta đang cộng tác mà.

Chỉ chốc lát sau, hai kỵ sĩ đã lên ngựa phóng đi.

oOo

Sườn núi Lạc Mã. Tiền triều có một vị tướng quân gặp địch quân mai phục ở nơi này, lâm nguy không sợ hãi, trung quân trung nghĩa, cuối cùng chiến tử. Căn cứ vào điển cố đó mà nó mới có tên này.

Sườn núi Lạc Mã thật ra cũng không chỉ là một con đường núi mà là một con đường kéo dài qua Đại Dương Sơn. Qua Đại Dương Sơn là tới địa giới của Anh Thạch Thành rồi, cũng chỉ khoảng hơn nửa ngày nữa là tới Anh Thạch Thành.

Sắc trời đã tối, Tú Chi cho đội ngũ tạm nghỉ, cắm trại dưới sườn núi Lạc Mã.

Kim Hoa Bát Vệ đều là Lực Sĩ cấp Linh Lực. Nhưng trước mặt Tú Chi phu nhân, bọn họ không chỉ là thị vệ mà còn là thị nữ. Lều của Tú Chi phu nhân cũng là do bọn họ tự mình dựng lên.

Tùng đồng lửa được đốt lên. Mười mấy kỵ binh vây quanh trước đồng lửa, uống rượu cười nói.

- Tướng quân Dương Mộc sao còn chưa về nhỉ?

Một kỵ binh nói.

- Trở về à? Chỉ sợ còn lâu đấy. Vóc người cô bé sơn dã kia thật không tệ, cứ theo cách làm việc của tướng quân Dương Mộc thì chuyện như thế, hẳn khẳng định sẽ chơi đùa một phen.

Một kỵ binh đáp.

Lại có một kỵ binh nữa cười nói:

- Chuyện như thế phu nhân cũng mặc kệ thôi. Dọc đường đi tướng quân Dương Mộc vất vả như vậy, không cho hẳn chút lợi lộc gì thì ai dám bán mạng nữa. Nhưng đúng là tướng quân Dương Mộc lần này chơi đùa vui quá, quên cả thời gian rồi.

- Đó là do cô bé sơn dã kia có sức hút mà.

- Ha ha ha...

Một loạt tiếng cười vang lên.

Bên trong trướng lớn, tiếng cười bên ngoài truyền vào khiến Tú Chi nhú mào.

- Đám binh sĩ này, nếu không phải là muốn lung lạc nhân tâm các người, để các người bán mạng cho phụ thân thì ta sao cho các người làm loạn như vậy được.

Trên một bàn trà tinh xảo có đặt một hộp ngọc, vuông vắn chừng năm tấc, toàn bộ không có một tia tạp sắc. Chất ngọc trong suốt thuần khiết, hiển nhiên không phải là vật phàm. Một hộp ngọc như vậy, bán ra thị trường ít nhất cũng phải một ngàn kim tệ. Nhưng giá trị của hộp ngọc này không thể bằng một phần trăm vật bên trong nó.

Bên trong hộp ngọc chính là Bách Thú Đan mà Thanh Dật Vương Tước vẫn cất kỹ. Nó là vô giá.

Mấy ngón tay không nhuốm chút bụi nhẹ nhàng mở hộp ngọc ra. Nằm trên lớp lụa mỏng là một viên đan được màu đen lớn cỡ ngón tay cái. Vừa hiện ra, bên trướng liền tràn ngập một hương thơm kỳ dị, thấm đẫm lòng người. Mùi hương vừa tỏa ra, một luồng linh năng dư thừa cũng khuếch tán tới. Đặt mình trong đó, giống như được nằm bên trong suối nước nóng, toàn thân cảm thấy ấm áp dào dạt, thoải mái phi thường. Linh năng của Bách Thú Đan đúng là thuần khiết vô cùng.

Thật ra máu huyết của một trăm loại linh thú, hơn nữa còn có lực đan của chúng, cộng thêm cả trăm loại linh tài hiếm có, bản thân đã nói rõ giá trị của nó rồi.[/CHARGE]

314. Chương 314

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 314: Khu vù

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

- Phụ thân trân trọng giao Bách Thú Đan cho ta, tính mạng của phu quân cũng coi như được giữ lại. Sáu này chắc hẳn cũng càng thuần phục phụ thân đại nhân. Xem ra có được tất có mất. Mất đi một viên Bách Thú Đan nhưng lại được quân đoàn Hồ Uy.

Trong lòng tính toán như vậy, nhìn một chút rồi Tú Chi lại đóng hộp ngọc lại.

- Phụ nhân, nghĩ sớm một chút đi.

Một Kim Hoa Vệ đứng ở ngoài cửa nói, không tiến vào trong.

- Ủ, ta biết rồi. Mặc dù sắp tới địa giới của Anh Thạch Thành rồi nhưng cũng không thể không cảnh giác nhé. Các người vẫn thay phiên gác đêm như bình thường đi.

Tú Chi ra lệnh.

- Vâng thưa phu nhân.

Kim Hoa Vệ đứng ở cửa đáp một tiếng rồi không nói gì nữa.

Kim Hoa Bát Vệ trực tiếp phụ trách an toàn cho Tú Chi, ban đêm bốn người ngủ, bốn người còn lại thay phiên canh gác bên ngoài trướng, nửa đêm mới thay ca.

Bốn Kim Hoa Vệ canh gác ba phía của đại trướng và doanh địa, một hướng còn lại do mười mấy kỵ binh canh gác. Quan sát bốn phương, nhân số dù chỉ có hai mươi người nhưng đều là lực lượng tinh nhuệ. Nhất là lực chiến đấu của Kim Hoa Bát Vệ là thứ tuyệt đối không thể xem thường được.

Nửa đêm đầu coi như bình tĩnh, trời cao trăng sáng, sao trời lấp lánh. Nhưng sau nửa đêm, một đám sương mù yên lặng, chậm rãi bao phủ nơi này, tầm nhìn giảm xuống không quá mười thước!

- Mẹ kiếp, một đêm hữu tình như vậy, đột nhiên sao lại có sương mù dày như thế chứ?

Một kỵ binh đang đứng gác cầu nhàu.

Đồng bọn cạnh hắn chà chà tay, nhìn xung quanh, nửa ngày sau mới nói:

- Thế cũng là bình thường thôi. Trong núi sương mù dày, bình thường mà.

- Có phải là có người giở trò quỷ không?

Kỵ binh nói đầu tiên lại tỏ vẻ rất cảnh giác.

Đồng bọn cạnh hắn cười nói:

- Người cũng lo lắng quá rồi. Thúc đẩy được sương mù thế này thì e phải là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng. Người như vậy, đưa mắt nhìn khắp thiên hạ cũng chỉ có mấy người, sao lại xuất hiện ở nơi này được chứ? Mà chỗ này cũng gần địa giới của Anh Thạch Thành rồi. Có một quái vật lớn như quân đoàn Hồ Uy, dù là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng cũng không dám can rờ phải không?

- Được rồi được rồi. Chắc ta thật sự lo lắng quá thôi. Chúng ta cẩn thận một chút, đứng canh cho tốt.

- Huynh đệ, chờ một chút...

- Cái gì?

- Người không cảm thấy bên trong sương mù có một mùi gì thơm thơm sao? Giống như là mùi hoa ấy?

- Đúng thế, ta ngửi thấy rồi. Chẳng lẽ là hương hoa à? Lại còn có mùi như mùi nho. Đúng, chính là mùi nho rồi...

- Mẹ kiếp, ta còn thấy mấy nữ nhân đi tới. Người có nhìn thấy không?

- Nhìn thấy, có nhìn thấy...

Rầm rầm hai tiếng. Hai kỵ binh đang đứng gác té âm âm xuống mặt đất.

Cách doanh địa của Tú Chi đại khái khoảng năm mươi thước, bên cạnh một khe núi có một thiếu niên đang khoanh chân ngồi. Bên cạnh hắn, một dòng suối đang sôi sùng sục. Một luồng hơi nước như một dải lụa lớn bay lên bầu trời, tích tụ trên đó thành một đám mây đen, lúc nào cũng có khả năng biến thành mưa to. Nhưng nó lại giống như bị một bàn tay vô hình đẩy về phía doanh địa của Tú Chi.

Bên cạnh thiếu niên có một thiếu nữ đang rải một bao bột phấn màu tím trong sương mù, để thứ bột phấn này lẫn vào sương mù, bay về phía chỗ Tú Chi.

Thiếu niên kia chính là Phó Thư Bảo mà người rải phấn tím là Hồ Nguyệt Thiên của hồ tộc, hồ ly tinh tương lai. Thứ bột phấn nàng rải chính là bột khô của Huyền Tâm Bồ Đào được nghiền nát. Ai ăn phải một quả Huyền Tâm Bồ Đào liền say mấy ngày. Mà đám kỵ binh dù không phải người bình thường nhưng tu vi lực lượng cũng không cao lắm, hít bột phấn của Huyền Tâm Bồ Đào, sinh ra ảo giác, đắm chìm trong mộng đẹp, mê man vài tiếng cũng là bình thường.

Hạ sát thành công Dương Mộc và sáu kỵ binh thủ hạ của hắn cũng không khí lòng tin của Phó Thư Bảo bành trướng tới vô hạn. Hắn biết muốn giết Kim Hoa Bát Vệ và mười mấy kỵ binh bảo vệ Tú Chi, lấy được đồ trong tay ả thì nhất định phải có đối sách.

Đuổi theo tới đây, sau khi xem xét địa hình, Phó Thư Bảo liền chọn con suối này, dùng sương mù hạ thủ mấy kỵ binh. Còn tám vị Kim Hoa kia đều có tu vi cấp Linh Lực, không thể hy vọng là bọn họ bị mê hết cả nhưng làm bọn họ bị ảnh hưởng, mất đi một bộ phận lực chiến đấu thì vẫn được.

Mộc có thể sinh gió, cũng có thể đuổi gió. Đây chính là động lực khiến sương mù di động.

Thủy có thể tụ cũng có thể phân, biến hóa thành đám sương mù kia.

Dựa theo lý giải bình thường thì một Luyện Lực Sĩ cảnh giới tăng một Linh Lực, nhiều nhất chỉ có thể thúc đẩy một đám sương mù, tuyệt đối không thể khiến sương mù bao phủ cả một vùng rừng núi thế này. Nhưng Phó Thư Bảo không phải là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực bình thường. Hắn tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết, hơn nữa gặp kỳ ngộ liên tiếp. Luyện Lực Sĩ bình thường căn bản không thể so năng lực với hắn.

Một đám sương mù được gió cuốn đi, cả sườn núi đối diện năm mươi thước cũng hoàn toàn bị bao phủ trong sương mù rồi. Lúc này Phó Thư Bảo mới dừng thúc đẩy và tụ sương mù, đứng thẳng dậy.

Luyện Lực Sĩ cao cấp có thể thúc đẩy phong lôi, hình thành mưa sét, lấy nhân lực thay đổi thời tiết, nghịch thiên mà đi. Hiện tại hắn đã làm được một chút, chẳng qua mới chỉ là ban đầu mà thôi. Nhưng chỉ như thế cũng đã đủ để thực hiện kế hoạch của hắn rồi.

- Được chưa? Huyền Tâm Bồ Đào phần của ta cũng ném hết rồi.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Tốt rồi. Hiện tại người ẩn nấp đi. Dù ta xuất hiện tình huống gì cũng không được xuất hiện, hiểu chưa?

Hồ Nguyệt Thiên gật gù đầu:

- Được rồi. Ta ở chỗ này đợi người.

Phó Thư Bảo lại lấy Luyện Lực Khí thuần cướp được từ tay Dương Mộc, đưa cho Hồ Nguyệt Thiên:

- Để phòng ngừa bất trắc, người giữ tấm thuẫn này lại phòng thân nhé.

Sau đó hắn mới lúi Thiên Trúc Cung và năm mươi mũi Xà Nha Tiễn ra, vọt nhanh về phía doanh địa của Tú Chi.

Nhìn Luyện Lực Khí thuần trong tay, lại nhìn bóng lưng Phó Thư Bảo trong nháy mắt đã đi xa, Hồ Nguyệt Thiên sững sốt nửa ngày mới thì thào một câu:

- Hắn quan tâm ta hay là sợ ta kéo chân hắn đây?

Sau đó nàng lại than thở một câu:

- Ôi, nếu ta có lực chiến đấu mạnh như hắn thì tốt rồi. Như vậy cũng không để hắn phải một mình mạo hiểm....

Trong một khắc quan trọng này, khát khao lực lượng của hồ ly tinh tương lai đã đạt tới độ cao trước nay chưa từng có.

Sương mù bao phủ dưới sườn núi Lạc Mã.

- Sương mù này có vấn đề!

Kim Hoa Vệ ở phía đông doanh địa đột nhiên tỉnh ngộ. Lúc vừa mới đứng ở trong sương mù thì không cảm nhận được gì nhưng giờ hơi nước vào phổi đã đạt tới trình độ nhất định, tứ chi của nàng như nhũn ra. Phần bụng và bộ phận kia mơ hồ dâng lên một luồng khí nóng khiến nàng nóng ran khó chịu, muốn tìm gì đó giải tỏa!

Tình huống như thế chứng tỏ một vấn đề, đó là màn sương mù này cũng không phải do tự nhiên sinh ra mà là do có người cố ý làm ra. Hơn nữa người nọ còn cho một chút xuân dược vào trong sương mù nữa.

Lần đầu tiên trong đời gặp sương mù xuân dược.

315. Chương 315

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 315: Cuộc chiến sương mù

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: VipVanDan

Trong chốc lát, Kim Hoa Vệ đột nhiên phát hiện nàng không chỉ có dục vọng mà cảm giác dục vọng này còn lan tràn, ngay cả tầm mắt cũng trở nên mơ hồ. Trong lòng cả kinh, nàng liền cuống quýt rút trức tiêu cảnh báo ra rồi đặt lên miệng, đang muốn thổi thì đột nhiên nghe thấy tiếng xé gió vang lên.

Vèo một cái.

Là mũi tên! Một mũi tên vô cùng bén nhọn!

Phập!

Không phải Kim Hoa Vệ không phát hiện ra mũi tên có tốc độ như vậy nhưng nàng đã hít vụn phần Huyền Tâm Bồ Đào vào, tứ chi nhúc nhích, tính nhạy bén tự nhiên giảm mạnh. Đợi đến khi nàng phát hiện ra thì mũi Xà Nha Tiễn đã đâm xuyên qua thân thể, cướp đi tính mạng của nàng.

Đơn đả độc tấu thì một Kim Hoa Vệ tu vi cấp Linh Lực căn bản không phải đối thủ của Phó Thư Bảo, huống chi dưới tình huống người nọ còn đang bị sương mù bao phủ, bị ảnh hưởng bởi phần Huyền Tâm Bồ Đào chứ?

Có thần binh lợi khí Thiên Trúc Cung này trong tay, lại một lần hành động giải quyết một Kim Hoa Vệ, lòng tin của Phó Thư Bảo liền bành trướng không tưởng được. Sau khi kiểm tra thi thể của Kim Hoa Vệ, xác định không còn sống, hắn liền nhanh chóng đi tới doanh trại phía nam.

Thời gian có hạn, mỗi một phút một giây đều vô cùng quý giá. Mặc dù Kim Hoa Vệ đã chết một nhưng nếu bảy người còn lại tập trung lại thì vẫn là một việc vô cùng phiền phức. Cho dù có mạnh thì thực lực bây giờ của hắn cũng không có khả năng đồng thời chiến thắng cả bảy Kim Hoa Vệ tu vi cấp Linh Lực.

Đi trong sương mù, tầm mắt của Phó Thư Bảo bị hạn chế, tầm nhìn không tới mười bước nhưng hắn biết cách khống chế hơi nước. Mỗi một tấc hơi nước đều cùng một nhịp thở với Luyện Linh Lực hắn, chẳng khác gì là lực trường linh lực của hắn. Thông qua cảm ứng nồng độ hơi nước, hắn có thể cảm ứng được vị trí của Kim Hoa Vệ, nhanh đến nỗi đối phương không thể phát hiện được trường lực lượng của hắn.

Ám sát không thể nghi ngờ là một môn nghệ thuật đòi hỏi phải học tập rất sâu.

Phó Thư Bảo thấy từ khi ám sát Đồ Thổ đến bây giờ, hắn coi như đã bắt đầu mò mẫm đến con đường sát thủ rồi.

Vút!

Cảm ứng được vị trí của Kim Hoa Vệ đang trấn thủ doanh địa phía nam, Phó Thư Bảo không chút do dự lấp tên lên cung. Một mũi tên liền kết liễu tính mạng của nàng.

Kim Hoa Vệ phía tây cũng rơi vào vận mệnh như vậy. Nàng đã phát hiện ra, đang chuẩn bị cảnh báo thì đột nhiên nghe thấy âm thanh mũi tên xé gió, sau đó chết ngay tại chỗ.

Đã giải quyết toàn bộ Kim Hoa Vệ trấn thủ ba phía doanh địa, chỉ còn lại Kim Hoa Vệ đang trấn thủ lầu lớn và bốn Kim Hoa Vệ đang nghỉ ngơi trong lầu vải nhưng thực lực của các nàng vẫn không thể khinh thường được, Phó Thư Bảo cũng tuyệt đối không dám ngu xuẩn mà khinh thường.

Đứng ngay ngắn, Phó Thư Bảo liền ngấm một mũi Xà Nha Tiễn vào hướng cửa lầu lớn. Cả người hần lạnh yên cảm thụ sự biến hóa của mỗi một tắc hơi nước. Đám hơi nước này dường như là những đứa bé do tự tay hần tạo nên, có liên hệ tâm linh huyền diệu với hần. Mặc dù hần không nhìn thấy gì nhưng hần vẫn biết tất cả tình huống của bọn họ ở sâu trong sương mù.

- Có địch nhân tập kích! Chuẩn bị chiến đấu!

Kim Hoa Vệ đang trấn thủ ở cửa lầu lớn đột nhiên lên tiếng cảnh báo.

- Hồngбет!

Phó Thư Bảo sợ hãi, thầm kêu lên một tiếng rồi buông dây cung ra. Mũi tên liền bắn tới Kim Hoa Vệ kia.

Trong sương mù dày đặc liền truyền đến một tiếng kêu đau đớn nhưng cũng không biết Kim Hoa Vệ kia sống hay chết.

- Chuẩn bị chiến đấu!

Âm thanh của một Kim Hoa Vệ đột nhiên truyền đến.

- Địch nhân dùng cung Lực Luyện Khí. Mọi người không nên đứng yên một chỗ, mau chóng vận động, tìm ra vị trí của hần rồi bao vây giết chết!

Kim Hoa Vệ phát hiệu lệnh không phải là Kim Hoa Vệ lên tiếng cảnh báo. Xem ra mũi tên vừa rồi đã hoàn thành sứ mạng của nó, giải quyết Kim Hoa Vệ kia.

Tám Kim Hoa Vệ chỉ còn lại bốn người, hơn mười kỵ binh không có bất kỳ dấu hiệu hành động nào, hiển nhiên là đã bị phần Huyền Tâm Bồ Đào gây mê, mất đi năng lực chiến đấu. Nhìn cục diện xung quanh, Phó Thư Bảo thầm mỉm cười, khẽ thả lỏng. Xung quanh truyền đến tiếng bước chân nhẹ nhàng của bốn Kim Hoa Vệ, hần liền lạnh lẽo lui về phía sau, ẩn tàng sâu trong màn sương mù dày đặc.

Hần không trông cậy vào việc ám sát có thể giết chết tám Kim Hoa Vệ. Đối phương chưa phát hiện ra hần, giết được đến bốn người mới bị phát hiện, đây cũng là kết vô cùng tốt đẹp vượt ra ngoài kỳ vọng của hần rồi.

Tiếp tục mượn sương mù để ẩn tàng, tiếp tục ám sát.

Đối với đối thủ cường hãn, ám sát có hiệu quả tốt hơn hần chiến đấu chính diện.

- Tên giảo hoạt! Hần trốn đi rồi. Mọi người cẩn thận, nhớ giữ khoảng cách rồi tiếp tục tìm kiếm đi. Dùng khăn lông ướt bịt miệng lại, sương mù này có độc!

Trong màn sương mù đậm đặc liền tiếp truyền đến âm thanh hạ lệnh.

- Vâng thưa đội trưởng!

Ba Kim Hoa Vệ kia đáp lại một tiếng, báo vị trí của mình.

Thì ra đội trưởng còn sống, khỏe miệng Phó Thư Bảo chợt cười lạnh. Hần liền lấp tên lên dây cung rồi nhắm về phương hướng truyền đến âm thanh hạ lệnh vừa rồi, thỉnh thoảng bắn ra một mũi tên.

- Đã bị ta phát hiện, người đánh lén cũng vô dụng thôi! Là ai? Đi ra ngoài mau!

Âm thanh của đội trưởng Kim Hoa Vệ lại truyền đến từ sâu trong sương mù. Hiển nhiên nàng đã né được mũi tên vừa rồi, hoàn hảo không thương tích.

- Quả nhiên là đội trưởng, thực lực mạnh hơn bảy Kim Hoa Vệ khác nhiều, chỉ sợ là đến cảnh giới Linh Lực tầng thứ ba? Nhưng người vẫn khó thoát khỏi vận mệnh bị chết! Người có thể tránh một mũi tên, vậy người có thể tránh ba mũi tên không?

Ba mũi tên được lắp lên trên dây cung Thiên Trúc Cung chỉ về ba hướng trái phải giữa. Cánh tay cầm dây cung của Phó Thư Bảo run lên, dây cung từng một phát. Ngay sau đó, ba âm thanh vút vút vút vang lên liên tiếp, ba mũi Xà Nha Tiễn đã bắn ra.

Để bắn được đủ ba mũi tên này thì tài nghệ bắn cung phải tương đối cao thâm.

Trước khi tu vi lực lượng không đạt tới cảnh giới Luyện Linh Lực, Phó Thư Bảo căn bản không thể nào đạt tới trình độ bắn ba mũi nhưng giờ thì hắn đã có thể làm được.

Một nguyên nhân là do tu vi lực lượng tăng lên, nguyên nhân khác chính là do chăm chỉ tập luyện kỹ nghệ bắn tên. Tiễn thủ thần bí có ý đồ ám sát hắn đêm đó đã trở thành mục tiêu để hắn học tập. Mặc dù tiễn khách thần bí kia đã chết nhưng tài nghệ bắn tên của hắn ta vẫn khiến Phó Thư Bảo vô cùng khâm phục.

Ba mũi Xà Nha Tiễn giống như ba tia chớp, trong nháy mắt đã biến mất trong sương mù dày đặc.

- Còn tới sao? Thật là tức cười... A!

Nói tới đây bỗng nàng hét thảm một tiếng, ngay sau đó là âm thanh thân thể ngã xuống đất, chính là đội trưởng Kim Hoa Vệ kia.

Phó Thư Bảo bắn ra ba mũi Xà Nha Tiễn chỉ búng dây cung một lần nên cũng chỉ có một âm thanh phá không nên đội trưởng Kim Hoa Vệ kia cũng chỉ có thể đoán được Phó Thư Bảo bắn ra một mũi tên. Mũi tên đó chạy thẳng tới người nàng nhưng cho dù nàng tránh sang bên phải hay tránh sang bên trái thì cũng đều có một Xà Nha Tiễn chờ sẵn để lấy mạng nàng.

Chiến thuật chính xác, một mũi tên đã kết liễu đội trưởng Kim Hoa Vệ lợi hại nhất![/CHARGE]

316. Chương 316

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 316: Giết chóc (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Đội trưởng!

Một Kim Hoa Vệ liền hô lên kinh hãi. Hiển nhiên nàng đã vọt tới bên cạnh đội trưởng Kim Hoa Vệ.

- Đứng lên tiếng...

Một Kim Hoa Vệ đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

Nhưng đã muộn! Lúc nàng lên tiếng cảnh tỉnh thì trong màn sương mù lại truyền ra âm thanh xé gió. Ngay sau đó là âm thanh xuyên thấu huyết nhục thân thể rồi âm thanh thi thể rơi xuống đất. Tất cả đều xảy ra chỉ trong nháy mắt, nhanh đến mức không người nào kịp phản ứng.

Tám Kim Hoa Vệ, ngay cả địch nhân cũng chưa thấy đâu mà đã chết mất sáu. Nếu chuyện này truyền ra ngoài thì không biết có bao nhiêu người không tin, tạo thành bao nhiêu khiếp sợ đây?

- Thất bại lui ra! Mau bảo vệ phu nhân rời đi!

Lúc này Kim Hoa Vệ đã có kinh nghiệm, nàng vừa nói chuyện vừa mau chóng di động thân thể trốn đi để tiễn thủ trong bóng tối không có cơ hội hạ thủ!

- Nghĩ như vậy thì sẽ không sao à? Không phải là các người muốn dẫn ta ra ngoài sao? Ta liền thỏa mãn nguyện vọng của các người, đánh một trận chính diện!

Đối thủ di động nhanh chóng như vậy, mặc dù dùng Thiên Trúc Cung có thể tạo được một chút tác dụng nhưng khẳng định sẽ hao phí rất nhiều thời gian. Nếu để các nàng nhân cơ hội mang Tú Chi đi thì tất cả những việc trước đó đều uổng công rồi. Trong lòng đã quyết định, Phó Thư Bảo liền quyết đoán cắt Thiên Trúc Cung và bao đựng tên lại rồi vọt tới phía lầu lớn kia.

Giao chiến chính diện với tám Kim Hoa Vệ thì không thể nào chiến thắng nhưng nếu chỉ có hai Kim Hoa Vệ thì hẳn lại hoàn toàn nắm chắc!

Trong nháy mắt, một bước này đã vượt qua khoảng cách mấy chục thước.

- Hẳn xuất hiện rồi! Bát muội, dùng Kim Hoa Kiếm bao vây giết chết hẳn đi!

- Tam tỷ, giết!

Hai Kim Hoa Vệ đang chạy về phía lầu lớn đồng thời quay lại, trường kiếm trong tay đâm thẳng về phía Phó Thư Bảo.

Nếu đối phương tiếp tục núp trong sương mù dày đặc rồi dùng cung tên Lực Luyện Khí để đánh lén sẵn giết thì các nàng sẽ nhân cơ hội mang Tú Chi phụ nhân đi. Nhưng nếu đối phương đã xuất hiện ngăn cản thì các nàng sẽ chiến đấu chính diện!

Hai Kim Hoa Vệ còn lại này hiển nhiên đã luyện qua chiến thuật hợp kích. Nhưng phải có tám Kim Hoa Vệ cùng tham gia chiến đấu thì hợp kích mới có thể phát huy được uy lực lớn nhất được, chỉ còn lại hai người thì cũng không thể phát huy ra bao nhiêu uy lực. Tuy hai Kim Hoa Vệ này không thể so với hai tỷ muội sát thủ Thập Thất và Thập Tứ nhưng cho dù như vậy thì Phó Thư Bảo cũng không dám khinh thường chút nào. Vừa xuất hiện, hắn đã mạnh mẽ xuất ra hai quyền đối đầu với hai trường kiếm như hai luồng sáng đâm tới. Hai quyền vừa ra chính là Nộ Quyền Thức có uy lực lớn nhất của hắn, Bạo Viêm Quyền!

Bạo Viêm Quyền hấp thụ hỏa tinh túy, là một thiết quyền thiêu đốt có nhiệt độ và tính hủy diệt cực cao chứ không thể nghi ngờ gì nữa.

Thiết quyền của Phó Thư Bảo vừa đánh ra, không khí xung quanh hắn nhất thời trở nên nóng rực. Sương mù lạnh như băng cũng bị nhiệt khí chấn động, lập tức tiêu tán lộ ra một khoảng không lớn.

Quyền của Phó Thư Bảo mang theo hơi nước, tia lửa và khí thể lôi đình. Trong nháy mắt đó, ánh mắt của hắn dường như có thể khóa cứng tất cả. Cho dù là góc độ nào hay mục tiêu nào thì một quyền của hắn cũng có thể hủy diệt được!

Hai Kim Hoa Vệ đều cảm thấy một thứ trên người Phó Thư Bảo, đó là tức giận!

- Quyền pháp mạnh mẽ như vậy... làm sao có thể chứ?

Tuy trong lòng kinh hãi nhưng động tác trên tay cũng không chậm chút nào. Kim Hoa Vệ phối hợp vô cùng kịp thời. Thấy Phó Thư Bảo nhảy lên đánh tới, hai nàng liền chuyển đầu mũi kiếm đi, một mũi đâm vào trước ngực Phó Thư Bảo, một mũi đâm lại vào bộ vị quan trọng ở giữa hai chân của hắn.

Biến hóa này vô cùng nhanh chóng.

Người trên không trung, thất lưng liền linh hoạt xoay một cái, nhất thời tránh được một kiếm đang đâm về phía ngực. Quyền phải của Phó Thư Bảo đồng thời hạ xuống rồi dùng khí thể như lôi đình mà đâm thẳng vào thân của thanh trường kiếm kia. Trong nháy mắt, nắm đấm của hắn dường như bị đốt cháy hoàn toàn mà trở nên đỏ bừng. Ngọn lửa sáng loáng kia chính là Luyện Linh Lực và hỏa tinh túy của hắn!

Keng keng, Keng keng!

Cạch!

Hai âm thanh giòn vang vang lên liên tiếp. Mũi kiếm của Kim Hoa Vệ kia không cách nào nắm được thanh kiếm nữa, để nó rời tay rơi xuống mặt đất. Mà cũng trong khoảnh khắc đó, chuôi kiếm liền truyền đến nhiệt độ khiến bàn tay nàng nóng đến mức bị rộp lên!

Bịch bịch bịch!

Lùi lại ba bước liên tiếp ba, mỗi bước đều cách nhau hai thước, Kim Hoa Vệ bị bỏng tay có thể nói là bước đi như bay.

- Muốn đi sao? Đã muộn rồi!

Hai chân Phó Thư Bảo chột vắt chéo nhau, xoay tròn một cái, cả người đột nhiên xông về phía Kim Hoa Vệ đang lui lại kia như một con quay.

Kỹ năng chiến đấu đầu tiên của Nộ Quyền Thức, Bạo Viêm Quyền không chỉ có tâm pháp vận dụng lực lượng và dùng lực xoay tròn để tăng lực lượng mà còn có chiêu thức chiến đấu. Nó giống như con quay bần ra, nắm đầm lấy mũi chân xoay tròn làm cơ sở, tạo thành đả kích kinh khủng khiến đối thủ không thể nào tưởng tượng được.

Bay vút lên! Thân thể Phó Thư Bảo tạo thành một đường thẳng tắp giữa không trung, hơn nữa còn là xoay tròn thẳng tắp. Theo con quay thẳng tắp này, nắm đầm của hắn lại càng cứng rắn và sắc bén hơn. Động tác xoay tròn của thân thể và nắm đầm khiến không khí xung quanh hắn dường như cũng bị thiêu đốt mà trở nên nóng ran khó chịu, hơi nước bay lên!

- Bát muội cẩn thận!

Trường kiếm trong tay đâm ra, đang muốn chém giết Phó Thư Bảo thì lại thấy Phó Thư Bảo lựa chọn công kích kinh khủng và quỷ dị như vậy đối phó với muội muội của nàng. Chặn lại cũng không thể kịp được nữa, vị tỷ tỷ Kim Hoa Vệ kia lo đến mức rống to lên.

Nhưng đã chậm một bước!

Hai Kim Hoa Vệ còn lại và Tú Chi kia đều là người mà Phó Thư Bảo phải giết, Kim Hoa Vệ trước mặt này lại càng là đối tượng để hắn thí nghiệm uy lực của Bạo Viêm Quyền. Hắn có hai nguyên nhân nhưng cùng một mục đích, đó chính là muốn lấy mạng của nàng. Như vậy thì hắn còn lòng dạ nào mà thương hoa tiếc ngọc nữa?

Uỳnh!

Căn bản không thể nào tránh né vì tốc độ không thể nào bằng được. Vừa lùi lại đến bước thứ tư, vị tiểu muội Kim Hoa Vệ kia đã bị Phó Thư Bảo đuổi theo, một quyền đầm thẳng vào lồng ngực. Xương cốt vỡ vụn, tạng phủ tan nát, máu tươi phun tung tóe, y phục trên người cho tới da thịt đều bị thiêu hủy một mảng lớn.

Bịch!

Lúc trước còn là một mỹ nhân mơn mớn nhưng sau một Bạo Viêm Quyền của Phó Thư Bảo, nàng đã chết không toàn thây.

- Ta liều mạng với người!

Đuổi theo sau Phó Thư Bảo nhưng vẫn không thể nào ngăn hắn hạ thủ với muội muội, vị tỷ tỷ Kim Hoa Vệ kia liền gào lên một tiếng bi phẫn, mũi kiếm đâm thẳng vào vị trí trái tim sau lưng Phó Thư Bảo. Tâm đã chết, một kiếm này liền có khí thế kiên quyết một đi không về. Kiếm trên không trung bị lực lượng kích phát, thân kiếm đột nhiên phát ra âm thanh ông ông ông.

Vút!

Phó Thư Bảo không thèm quay đầu hay liếc mắt nhìn lại mà hai chân liền giẫm lên mặt đất một cái. Mượn lực lượng phản chấn và lực trường Luyện Chi Lực mấy chục cân, hắn liền nhảy lên cao mười mấy thước. Sau khi tới điểm cực hạn, hắn đột nhiên xoay người, đầu dưới chân trên mà rơi xuống như vãn thạch.

Thân thể vẫn mang nắm đầm xoay tròn mau chóng như một con quay lớn hình người. Bạo Viêm Quyền![/CHARGE]

Một kiếm đâm ra, mục tiêu đột nhiên biến mất. Nàng ngẩng đầu thì nhìn thấy một quả đấm đang nhanh chóng xoay tròn như thiêu đốt thiên địa đã tiến tới gần mặt. Việc duy nhất mà vị tỷ tỷ Kim Hoa Vệ có thể làm chính là nhắm mắt lại.

Bốp!

Mảnh vụn huyết nhục kích bắn ra bốn phương tám hướng. Sau một quyền kia, vị tỷ tỷ Kim Hoa Vệ liền mất đi cả nửa người trên, chỉ còn lại phần eo và đôi chân dài nhìn không tẻ vẫn đứng trên mặt đất. Nhưng lúc Phó Thư Bảo hạ xuống, nửa người còn lại cũng bộp bộp rơi xuống đất.

Nhìn thấy cái chết thảm thiết như vậy, người bình thường chỉ sợ đã không nhịn được mà nôn thốc nôn tháo nhưng Phó Thư Bảo lại không có chút cảm giác khó chịu nào. Đánh chết hai địch nhân một cách tàn nhẫn như thế, trong lòng hắn có cảm giác vô cùng hưng phấn, giống như đã được phát tiết ra thứ gì đó nên rất thoải mái.

Nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với bản thân, hắn chỉ nghĩ tới điều này, những điều còn lại hắn không muốn nghĩ tới nữa.

- Xem ra ta đã luyện Nộ Quyền Thức đến tầng bốn rồi. Uy lực như vậy thật khiến ta giật mình.

Phó Thư Bảo lau sạch vết máu trên tay, cũng không suy nghĩ nhiều mà sải bước đi về phía lầu lớn.

Lúc vén màn cửa của căn lầu lớn lên, Phó Thư Bảo nhất thời thấy sững sờ tại chỗ.

Mặc dù Tú Chi là con gái thứ ba của Thanh Dật Vương Tước, từ nhỏ đã có Lực Sĩ tu vi cao thâm dạy tu luyện lực lượng và kỹ năng chiến đấu nhưng cuộc sống quý tộc thối nát đã làm tiêu tan ý chí tu luyện của nàng. Đến giờ nàng vẫn chỉ là một Lực Sĩ cấp Nội Lực, còn kém hơn cả những kỵ binh bị mê ngất ở bên ngoài kia. Tu vi như thế căn bản không thể nào chống đỡ được được lực của Huyền Tâm Bồ Đào nên trong doanh địa này, nàng là người bị trúng độc Huyền Tâm Bồ Đào nặng nhất.

Vấn đề chính là ở chỗ này.

Ấn tượng sâu nhất của Phó Thư Bảo về được lực Huyền Tâm Bồ Đào không phải là nó có thể khiến người khác say mê mà là nó có thể khiến người đó nghĩ ra ảo tưởng tuyệt đẹp, cùng tình lang mây mưa, hơn nữa còn có cười có nói, có vuốt có ve, cảm giác vô cùng chân thật. Có một số lần, nếu không phải hắn có kinh nghiệm đặc thù và năng lực chống cự siêu cường thì sợ rằng đã hăm sâu vào trong đó rồi. Hắn đã như thế thì còn nói gì đến Tú Chi, một phu nhân quý tộc chỉ biết một chút quyền cước hoa mỹ thối nát chứ?

Lúc Phó Thư Bảo vén rèm lầu lớn lên, Tú Chi đang nằm co rúc trong chăn, bộ ngực lồ lộ, cái quần lót đã bị nàng kéo lên đến trên đầu gối. Một tay của nàng đang đi lại giữa hai chân, một tay khác thì nắm một bên ngực mà không ngừng xoa bóp, cái miệng thơm mùi đàn hương không ngừng truyền ra tiếng rên rỉ mòng mị.

- Ta khinh... tự sướng à?

Phó Thư Bảo á khẩu cứng lưỡi.

- Ta muốn...

Đột nhiên nhìn thấy nam nhân, Tú Chi liền lao tới. Tuy nàng bị nhiễm độc Huyền Tâm Bồ Đào nhưng động tác bỏ nhào về phía trước vẫn nhanh nhẹn như thỏ. Chẳng qua là quần lót của con thỏ này vẫn ở trên đầu gối, lúc nàng bỏ nhào về phía trước liền bị kéo lại, té ngã trên mặt đất, chỉ còn thiếu một chút nữa là tay của nàng nắm được mũi chân của Phó Thư Bảo rồi.

Đập vào mắt là bờ mông đầy đặn tuyết trắng, ở giữa làn da phấn nộn có một vết nước lầy lội không chịu nổi, hiển nhiên là thứ từ trong chỗ đó tiết ra. Phó Thư Bảo thẫn thờ một tiếng, ánh mắt liền dời đến bàn trà trong lầu vải, nơi đó có một hộp ngọc đang nằm yên lặng. Không cần mở ra xem xét, chỉ dựa vào linh khí không gì sánh kịp đang tỏa ra từ trong đó là hắn cũng xác định được đó chính là thứ hắn muốn tìm, Bách Thú Đan.

- Cho ta, van xin người, cho ta đi...

Rốt cục Tú Chi cũng đứng lên, một phát bắt được thứ mà nàng muốn nhất.

Bộ vị quan trọng bị nắm lấy, thân thể cốt nhục của Phó Thư Bảo nhất thời nóng ran. Trong nháy mắt, một luồng khí nóng rực liền lan tràn ra toàn thân. Tuy có năng lực nhẫn nại và khống chế nhưng hắn vẫn thủy chung là một thiếu nam chưa từng “làm việc đó”, xúc giác trong người hắn vô cùng nhạy cảm với những chuyện kia.

- Thiên Lực ca, ta rất nhớ người... Mau, mau cho ta...

Trong miệng Tú Chi phát ra một loạt âm thanh mơ hồ. Nàng vội vã cầm chặt thứ đồ vật kia.

- Thiên Lực ca là ai?

Trong lòng Phó Thư Bảo rất nghi hoặc, đảo mắt nghĩ ngợi rồi cười một tiếng:

- Người gọi là Thiên Lực ca kia chỉ sợ là tình lang của Tú Chi phu nhân này thôi. Huyền Tâm Bồ Đào có thể khiến người ta tưởng tượng ra cảnh tượng mây mưa với người mình thương mà. Lạc Dương ơi là Lạc Dương, con mẹ nó, người đội nón xanh mà cũng không biết, uất ức thật đấy nhỉ?

- Thiên Lực ca, ta không chịu được nữa rồi, ta rất khó chịu...

Trong lúc bất chợt, Tú Chi liền vươn tay chạm vào đùi quần của Phó Thư Bảo.

Cảm giác thoải mái đột nhiên tăng mạnh, chân mày Phó Thư Bảo cũng nhăn lại thành một đống. Nhưng hắn đột nhiên nhớ tới rạng sáng ngày hôm qua, nữ nhân rắn độc này đã hạ lệnh giết chết hắn và Hồ Nguyệt Thiên. Mà khi đó, thân phận của hắn và Hồ Nguyệt Thiên chỉ là một đôi phu thê sơn dã đáng thương.

- Tú Chi phu nhân, xin lỗi. Giữ lại một nữ nhân độc ác như người trên thế gian này cũng không phải là một chuyện tốt. Kiếp sau người lại chơi đùa vui vẻ với Thiên Lực ca của người đi.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng đẩy Tú Chi đang điên cuồng ra.

Hàn quang thoáng hiện, một cái đầu người liền rơi bộp bộp trên mặt đất.

Cầm lấy hộp ngọc trên bàn trà, Phó Thư Bảo liền vén rèm cửa lều lớn đi ra ngoài.

- Phó đại ca.

Hồ Nguyệt Thiên đi tới nhìn thấy, lên tiếng gọi.

Mượn ánh sáng của trăng sao, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện hai tay Hồ Nguyệt Thiên dính đầy máu tươi. Trong lòng cả kinh, hắn liền thốt lên:

- Nguyệt Thiên, người làm sao vậy? Có người tập kích người à?

Hồ Nguyệt Thiên lại lắc đầu, thần sắc ngưng trọng nói:

- Không phải. Là ta... là ta đã giết những kỵ binh đang bất tỉnh kia.

Thì ra đây là nguyên nhân khiến hai bàn tay dính đầy máu tươi. Phó Thư Bảo nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng bỗng cảm thấy kỳ quái, liền hỏi:

- Chuyện này vốn dĩ nên để ta làm, sao người lại làm vậy?

- Hồ Tộc chúng ta đã gần như bị diệt sạch trong Tần Lâm. Ta đã nghĩ thông suốt, không một chủng tộc nào có thể phát triển lớn mạnh trong hòa bình được. Ta phải gánh vác sứ mạng hưng suy của Hồ Tộc. Ta không thể mềm yếu như trước kia được nữa, ta phải cường đại lên! Giết chết những kỵ binh kia không là gì cả!

Hồ Nguyệt Thiên cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nói.

Mặc dù bộ dáng rất trấn định nhưng Phó Thư Bảo vẫn nhìn ra được đây là lần đầu tiên Hồ Nguyệt Thiên giết người. Về khấn trương và sợ hãi của nàng gần như không thể che dấu được, có thể nhìn ra một cách dễ dàng. Nhưng hắn chỉ nhàn nhạt cười một tiếng, cũng không vạch trần.

Hồ ly tinh tương lai rốt cục đã nghĩ thông suốt rồi.

Đây là một chuyện tốt, sao còn phải vạch trần chứ?

Sâu trong Đại Dương Sơn, trên một đỉnh núi vô danh.

- Đây chính là Bách Thú Đan sao?

Trong rừng rậm, Hồ Nguyệt Thiên ngồi trên mặt đất, đôi mắt đẹp không chớp mắt nhìn chăm chăm vào viên Bách Thú Đan mà Phó Thư Bảo đã lấy ra. Trong hộp ngọc có linh khí dư thừa, linh năng lưu chuyển, hiển nhiên là một viên linh dược khó gặp.

Linh dược không phân chia cấp bậc tỉ mỉ nhưng vì Luyện Lực Sĩ luyện chế linh dược có tu vi lực lượng và tài liệu khác nhau nên vẫn phải phân chia cấp bậc cao thấp, công dụng trong đó cũng khác nhau rất lớn. Như viên Bách Thú Đan trước mắt này, phẩm chất của nó hẳn là loại cao nhất trăm năm khó gặp. Phó Thư Bảo tự hỏi, với năng lực hiện tại của hắn thì vẫn không thể nào luyện chế ra được. [/CHARGE]

317. Chương 317

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 317: Dược lực của Bách Thú Đan

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

- Viên đan dược này chính là Bách Thú Đan mà ả tiện nhân Tú Chi kia muốn mang cho Lạc Dương.

Phó Thư Bảo nói:

- Theo như lời Dương Mộc nói, viên Bách Thú Đan này vô cùng quý giá với Thanh Dật Vương Tước, mãi mà vẫn không mang ra phục dụng. Lực Sĩ bình thường sử dụng thì có thể tăng một đại cảnh giới tu vi lực lượng. Nếu Luyện Lực Sĩ như ta phục dụng thì chỉ có thể tăng một tiểu cảnh giới tu vi lực lượng. Nhưng nếu người phục dụng thì lại có thể tăng một cảnh giới!

- Hiệu dụng lớn như vậy sao?

Âm thanh Hồ Nguyệt Thiên hơi run rẩy, nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Trên thế gian này có rất nhiều người khuếch đại dược hiệu của linh dược. Như người vậy đó, giờ người đang ở cảnh giới cấp Chính Linh, ăn viên linh dược này vào là có thể đạt tới cảnh giới cấp Thánh Linh. Người nghĩ xem, điều này có thể à? Ta thấy phân nửa là khuếch đại. Nhưng cũng không thể phủ nhận phẩm chất của nó là rất tốt được.

- Viên Bách Thú Đan này là do Tú Chi mang về cứu mạng Thành chủ Anh Thạch Thành. Phó đại ca, người định xử lý thế nào đây?

Trong lòng cảm thấy phức tạp nhưng lúc nói chuyện, ánh mắt của Hồ Nguyệt Thiên vẫn không rời khỏi viên Bách Thú Đan này một chút nào.

Từ tài liệu luyện chế Bách Thú Đan này mà nói, phải dùng một trăm viên Linh Thú Lực Đan và một trăm phần tinh huyết linh thú. Tài liệu chủ đạo như vậy, khẳng định có tác dụng rất lớn với linh thú. Là người gánh vác sứ mạng hưng suy Hồ tộc, Hồ Nguyệt Thiên nhìn thấy mà không động tâm mới chính là chuyện không bình thường.

Nhìn thấy ánh mắt đầy khao khát, khẩn cầu của Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo sao lại không hiểu tâm tư của nàng chứ? Hắn liền đùa với nàng, nói:

- Xử lý thế nào đây? Đường nhiên là đưa cho Lạc Dương rồi. Người ta còn chờ viên đan dược này cứu mạng mà. Ta cũng không thể làm ra chuyện độc chiếm linh dược, bỏ đá xuống giếng được.

- Thật sao?

Ánh mắt Hồ Nguyệt Thiên nhất thời trở nên mất mát và lơ mờ. Nàng thở dài một tiếng, trầm mặc nói:

- Mặc dù cảm thấy rất đáng tiếc nhưng ta vẫn ủng hộ quyết định của ngươi. Nhưng Phó đại ca, lúc đưa đến thì ngươi sẽ dùng có gì vậy? Ngươi giải thích thế nào về việc ngươi mang viên Bách Thú Đan này đến đây?

- Ha ha... Ta chẳng qua chỉ đùa giỡn với ngươi một chút thôi, sao ngươi lại thấy mất mát như vậy?

Phó Thư Bảo không đành lòng trêu đùa Hồ Nguyệt Thiên nữa. Hắn cười nói:

- Đoàn trưởng Lạc Chấn Thiên của quân đoàn Hồ Uy đã gửi mật đàm đến cho Đồ Thổ, yêu cầu Đồ Thổ giết ta và người của ta. Hôm qua Tú Chi lại sai Dương Mộc giết ngươi và ta. Cừu hận như vậy, ta mà không tìm hấn tính sổ thì coi như đã khiến hấn thất vọng rồi. Sao ta lại phải mạo hiểm an nguy tính mạng để đưa bảo vật tới cho nhi tử của hấn chứ?

Hồ Nguyệt Thiên kiều mỹ liếc nhìn Phó Thư Bảo một cái, nói:

- Chuyện này mà cũng đùa với ta, đúng là đồ xấu xa không thay đổi, chẳng đúng đắn một chút nào.

Phó Thư Bảo cầm hộp ngọc lên rồi đưa tới trước mặt Hồ Nguyệt Thiên, nói:

- Ngươi phục dụng thứ này là thích hợp nhất. Cách xử lý của ta chính là cho ngươi đó.

- Cho ta?

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời sững sờ. Mặc dù nàng rất muốn lấy được viên Bách Thú Đan này nhưng hấn đưa cho mình như vậy, Phó Thư Bảo không phải là vất vả không công rồi sao?

Phó Thư Bảo nhún nhún vai, nói:

- Coi như là ta bồi thường Huyền Tâm Bồi Đào mà ngươi tổn thất vậy.

- Ngươi ngoài mặt không đúng đắn chút nào, lại vô cùng háo sắc nhưng cũng là người hào sảng thiên hạ hiếm thấy. Bảo vật như vậy mà ngươi có thể cho ta, chỉ sợ Hoàng Đế của một nước cũng không làm được điểm này đi?

Hồ Nguyệt Thiên tươi tỉnh trở lại, cười lên một tiếng.

- Nhưng chúng ta đã có ước định. Nếu ngươi muốn cho ta thì ta cũng chỉ lấy một phần ba thôi.

Vừa nói nàng vừa lấy thanh chủy thủ ra, muốn cắt Bách Thú Đan.

Thanh chủy thủ đặt vào khoảng một phần ba của Bách Thú Đan. Như vậy thì nàng sẽ được một phần ba, Phó Thư Bảo sẽ được hai phần ba. Nhưng lúc nàng dùng sức, đang muốn ấn xuống thì Phó Thư Bảo liền bắt lấy cánh tay mềm mại của nàng rồi chuyển thanh chủy thủ đến vị trí một phần hai.

- Nếu như vậy thì hai chúng ta mỗi người một nửa đi.

Hồ Nguyệt Thiên hơi sững sờ, chợt nhe răng cười một tiếng:

- Như vậy thì sau này, khi chúng ta lấy được cực phẩm linh tài thì cũng mỗi người một nửa à?

Phó Thư Bảo liền xua xua tay, nói:

- Cái đó làm sao có thể chứ?

- Khanh khách... ta cũng biết ngươi sẽ nói như vậy mà.

Tiếng cười trong trẻo dễ nghe như chuông bạc vang lên. Hồ Nguyệt Thiên liền ấn thanh chủy thủ xuống, một viên Bách Thú Đan nhất thời biến thành hai nửa đều nhau. Nàng vừa cầm một nửa, vừa đưa cho Phó Thư Bảo một nửa.

Phó Thư Bảo nói:

- Ta dùng trước cho. Nếu như không có vấn đề gì thì ngươi sử dụng.

Thần sắc Hồ Nguyệt Thiên lộ ra vẻ lo lắng, nói:

- Chẳng lẽ Bách Thú Đan này có độc à?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Linh tính và linh năng của viên Bách Thú Đan này vô cùng tinh khiết, không có độc đâu. Lúc trước ta đã dùng Luyện Linh Lực kiểm tra rồi mà. Nhưng mọi việc vẫn phải cẩn thận một chút.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên mới yên tâm bỏ tảng đá trong lòng xuống, nói:

- Được rồi. Lát nữa ta sử dụng sau, giờ ta thủ vệ cho người.

Lúc này Phó Thư Bảo mới bỏ nửa viên Bách Thú Đan vào trong miệng. Nửa viên Bách Thú Đan vừa vào miệng, nhất thời hóa thành một dòng nước mát chảy xuống hầu, nhanh chóng tràn vào lục phủ ngũ tạng. Trong chốc lát, linh năng và linh khí của Bách Thú Đan tan ra giống như một dòng suối ấm chảy qua cơ quan nội tạng, huyết mạch, xương cốt, cho tới mỗi một tế bào trong cơ thể hắn, cuối cùng liền hội tụ lại giữa thứ vũ trụ của hắn.

Cảm giác nóng rực đột nhiên truyền đến, lấy thứ vũ trụ làm trung tâm. Nhiệt độ cao tới mức khiến không ai có thể thừa nhận được. Cảm giác này cũng không kém bao nhiêu so với lúc luyện hóa hỏa tinh túy kia.

- Được tính thật mạnh!

Phó Thư Bảo cả kinh, cũng không dám chậm trễ, mau chóng vận chuyển tâm pháp Luyện Thiên Thần Quyền, từ từ hóa giải luồng khí nóng kia.

Sau khi vận chuyển tâm pháp Luyện Thiên Thần Quyền, cảm giác nóng rực liền giảm bớt không ít nhưng vẫn ở mức độ mà người thường không thể nào chịu được. Cũng may đã có kinh nghiệm luyện hóa hỏa tinh túy, có sức chống cự nhiệt độ mạnh mẽ, Phó Thư Bảo dám cắn răng tiếp tục kiên trì.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên ngoài nhìn thấy Phó Thư Bảo yên lặng bất động như giếng nước yên tĩnh nhưng trên người hắn đã tỏa ra đầy hơi nước. Ánh nắng chiếu xuống, hơi nước từ từ bay lên. Mồ hôi to như hạt đậu lại càng không ngừng xuất hiện trên làn da của hắn, làm ướt y phục của hắn rồi lại bốc hơi bay đi. Cứ lặp đi lặp lại như vậy, tuần hoàn liên tục.

Hồ Nguyệt Thiên kinh ngạc nhìn đủ loại biến hóa của Phó Thư Bảo, lại nhìn nửa viên Bách Thú Đan trong tay, trong lòng vừa vui vừa buồn.

- Được tính của viên đan dược này hiển nhiên là vô cùng mạnh mẽ rồi. Phó đại ca lợi hại như vậy mà cũng khó chịu, nếu ta ăn vào thì chẳng phải sẽ không thể nào thừa nhận được sao?

Thời gian nửa canh giờ lại trôi qua, hơi nước trên đỉnh đầu Phó Thư Bảo từ từ biến mất nhưng mồ hôi lại càng ngày càng nhiều. Hơn nữa mồ hôi đã chuyển từ trong suốt sang màu đen nhánh, mơ hồ còn có mùi hôi thối.

Đây mới là lúc được tính của Bách Thú Đan phát huy tác dụng chân chính. Nó không chỉ giúp Luyện Linh Lực của Phó Thư Bảo trở nên tinh thuần và cường hãn hơn mà nó còn giúp hắn loại trừ tạp chất và độc tố còn lưu lại trong thân thể. Những giọt mồ hôi đen nhánh kia chính là hỗn hợp tạp chất và độc tố.

Có được tính thần kỳ như vậy cũng không kỳ quái chút nào. Chỉ cần nghĩ đến một viên Bách Thú Đan nhỏ như thế mà lại phải dùng tới một trăm viên Linh Thú Lực Đan để luyện chế thì sẽ biết được được hiệu của nó thôi.[/CHARGE]

Nguồn: Vipvandan

Lúc mồ hôi màu đen bốc mùi hôi thối không thoát ra nữa, Phó Thư Bảo đột nhiên mở mắt. Hắn há miệng ra. Nhất thời một hơi thở thơm mát tỏa ra từ trong miệng hắn. Lúc này, cho dù là thân thể hay tinh thần của hắn cũng đều rực rỡ hẳn lên, sinh mệnh lực tràn đầy đến trình độ kinh người.

- Phó đại ca, người...

Ngơ ngác nhìn Phó Thư Bảo xảy ra biến hóa cực lớn, Hồ Nguyệt Thiên vất vả lắm mới thốt lên được một câu nhưng vẫn không thể nào nói xong được.

Cẩn thận kiểm tra và quan sát tất cả biến hóa trên người, Phó Thư Bảo mới cười nhạt một tiếng:

- Quả thật hiệu nghiệm! Viên Bách Thú Đan này không hổ là linh dược quý giá của Thanh Dật Vương Tước.

- Như vậy... tu vi lực lượng của người đã tăng lên một tiểu cảnh giới à?

Hồ Nguyệt Thiên kích động nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Theo lời Dương Mộc nói, nếu một Luyện Lực Sĩ như ta nuốt vào một viên Bách Thú Đan thì có thể tăng lên một cảnh giới nhỏ. Lúc trước ta còn hoài nghi lời của hắn có vẻ khoa trương đáng nghi nhưng giờ ta thấy lời hắn nói là thật. Nhưng nửa viên Bách Thú Đan thật sự không đủ để ta tăng lên một tiểu cảnh giới, tôi đa cũng chỉ tăng lên một nửa tiểu cảnh giới thôi. Giờ Luyện Linh Lực của ta đã đạt tới cường độ rất cao. Ta đoán hẳn là ta sắp đột phá, tiến vào cảnh giới thứ hai rồi.

- A...

Hồ Nguyệt Thiên không nhịn được mà phát ra âm thanh sợ hãi. Mới chỉ hơn mười tám tuổi mà hắn đã là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực rồi, hơn nữa lại là cảnh giới thứ hai. Đây không phải là thiên tài bình thường nữa mà quái vật trong thiên tài!

Phó Thư Bảo như có điều suy nghĩ, nói:

- Còn nữa, ta đoán Dương Mộc cũng chưa nói hết. Mặc dù Bách Thú Đan này có dược tính thần kỳ nhưng vẫn có giới hạn cao nhất. Giới hạn cao nhất chính là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực như ta sử dụng một viên thì quả thật có thể tăng lên một tiểu cảnh giới. Nhưng nếu Luyện Lực Sĩ cao cấp hơn, ví dụ như Luyện Lực Sĩ cấp Luyện Vĩnh Hằng thì hiệu quả khi sử dụng sẽ không mạnh như vậy, chắc chắn là có tăng thêm nhưng không phải một tiểu cảnh giới, có thể chỉ là một phần năm, thậm chí chỉ là một chút thôi. Nếu không, một Lực Sĩ cấp bậc bất kỳ nào sử dụng một viên mà cũng tăng thêm một cảnh giới thì linh dược này khẳng định là thần dược rồi, chỉ sợ cho dù là Thanh Dật Vương Tước cũng sẽ cất đi, cũng khiến những cao nhân lánh đời cũng sẽ ra tay cướp đoạt.

- Giới hạn thấp nhất thì sao?

- Giới hạn thấp nhất chính là người sử dụng viên Bách Thú Đan này có tu vi lực lượng càng thấp thì dược hiệu càng lớn, trình độ tăng cao cũng càng lớn hơn. Về phần người, cho dù là nửa viên thì người cũng không thể sử dụng toàn bộ trong một lần được, tốt nhất là hãy chia làm ba lần rồi phục dụng đi.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu, thầm cảm thấy may mắn, nói:

- May mà Phó đại ca phục dụng trước, biết được dược tính rồi. Nếu ta nuốt vào nửa viên trong một lần thì không biết sẽ xảy ra hậu quả nghiêm trọng gì nữa?

Trong lòng cảm kích, nàng liền chia đều nửa viên Bách Thú Đan kia làm ba phần, chỉ sử dụng một phần.

Phó Thư Bảo yên lặng canh giữ bên cạnh Hồ Nguyệt Thiên, vừa bảo vệ cho nàng, lại vừa chú ý đến tất cả các loại biến hóa của nàng.

oOo

Đỉnh núi yên tĩnh một vùng. Mặt trời dần dần bò lên không trung, kim quang vạn trượng.

Cây cối trong rừng sương mù xuê, che hết tia nắng, dù không có gió thổi nhưng vẫn khá mát mẻ.

Ăn một phần ba viên Bách Thú Đan, biến hóa của Hồ Nguyệt Thiên lớn phi thường. Đứng ở cạnh nàng, rõ ràng có thể cảm nhận nhiệt lực tỏa ra từ người nàng. Quần áo hơi mỏng đã hoàn toàn bị mồ hôi làm ướt sũng, gần như dán trên da thịt nàng. Một vùng cảnh xuân bộc lộ ra, chỗ thấy rõ, chỗ không rõ, tổ hợp lại cực kỳ mê người.

Cũng giống như lần trước, ban đầu lỗ chân lông toát ra mồ hôi trong suốt, nhưng không bao lâu sau mồ hôi của nàng liền biến thành đen kịt, tỏa ra mùi hôi thối. Mồ hôi này bị nhiệt lực sinh ra bởi Bách Thú Đan chưng khô, lại đọng lên da nàng, thành một lớp bọt màu đen.

Mồ hôi đen cũng ngừng bốc lên. Ngay lúc Phó Thư Bảo nhận thấy làn dùng thuốc này đã kết thúc, cổ họng Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên truyền ra tiếng rên rỉ đau đớn. Một luồng sáng tỏa ra từ trên da nàng.

Phó Thư Bảo cũng không xa lạ gì với ánh sáng kỳ dị này. Lần trước Hồ Nguyệt Thiên dùng linh dược hắc luyện chế từ Viêm Hỏa Linh Tham, hoàn thành biến thân cũng tỏa ra ánh sáng này. Sau đó Hồ Nguyệt Thiên biến ra hình thái huyền hồ, ánh sáng này cũng xuất hiện. Nhưng lần này khi nó xuất hiện, hắc lại hơi mơ hồ. Cuối cùng là tu vi lực lượng tăng tới mức nào rồi thì mới xuất hiện ánh sáng, không khống chế được được lực, tự động huyền hóa ra hình thái huyền hồ sao?

Ánh sáng mềm mại như lụa phủ trên người Hồ Nguyệt Thiên. Tinh thể màu đen trên người nàng nhanh chóng rơi xuống, làn da khôi phục về trắng nõn mịn màng, sáng lấp lánh, trông như mới sinh, vô cùng mũm mĩm.

- Nguyệt Thiên, người...

Phó Thư Bảo đang định hỏi nguyên nhân, lời vừa ra khỏi miệng thì hắc chợt phản ứng kịp. Lúc này là lúc quan trọng nhất khi được lực phát huy tác dụng, nếu gây rối nàng thì nhất định sẽ là chuyện nguy hiểm phi thường.

Ngay trong lúc Phó Thư Bảo nghĩ như vậy, ánh sáng trắng trên người Hồ Nguyệt Thiên lại càng mạnh mẽ, phải gấp đôi so với hai lần biến thân trước. Cặp móng nàng cũng đột nhiên hiện ra một cái đuôi hồ ly màu vàng, đung đưa nhẹ nhàng. Một luồng linh năng kỳ dị tỏa ra, làm cho các một vùng rừng rất lớn xung quanh cũng bị bao phủ.

- Quả nhiên là hình thái huyền hồ. Nàng không cách nào tiêu thụ hết được tính quá mạnh, tự động biến hóa ra hình thái này, tiêu hao một bộ phận được lực.

Trong lòng đã rõ, Phó Thư Bảo vội vã ngồi xuống trước người nàng, đặt tay phải lên bụng nàng, dùng Luyện Linh Lực, với thủy Nguyên Tố làm lực lượng chủ đạo, từ từ rót vào cơ thể nàng.

Hai nhánh của thủy Nguyên Tố là tụ và cương. Lúc này Phó Thư Bảo tất nhiên sử dụng tụ, giúp Hồ Nguyệt Thiên tụ tập linh năng tán loạn không cách nào khống chế của Bách Thú Đan trong cơ thể nàng, cũng giúp hắc hấp thu lực lượng trong đan dược. Trong quá trình này, luyện lực lượng của hắc giống như là một dòng nước suối trong mát, làm mềm lại đôi môi khô ráo của Hồ Nguyệt Thiên, cuốn đi đau đớn do khô nóng, lưu lại sự mát mẻ và thoải mái.

Qua hơn nửa canh giờ, Hồ Nguyệt Thiên mới từ từ mở hai mắt. Ngay trong tích tắc này, một luồng ánh sáng yêu mị lóe lên trong mắt nàng, giống như hai hạt phỉ thúy phát sáng vậy, khiến người ta có cảm giác xanh mướt. Mà bị ánh mắt quý dị của nàng nhìn chăm chú, tâm thần Phó Thư Bảo đột nhiên chấn động, tư duy cũng trở nên chậm chạp hơn.

Ánh mắt không nhìn được mà rơi lên khuôn mặt Hồ Nguyệt Thiên. Mặt nàng hoàn mỹ không chút khuyết điểm, hình hạt dưa khéo léo, ngũ quan tinh xảo tuyệt luân. Đó là một vẻ đẹp khiến người ta phải than thở kinh ngạc. Dường như nàng chính là một người đẹp trong tranh, không phải là người thật vậy. Toàn thân trên dưới nàng đều khiến người có cảm giác như đang trong mộng huyền, lực hấp dẫn mạnh tới mức khiến người ta khó có thể kháng cự.

- Phó đại ca, ta có chút vấn đề...

Mở hai mắt ra, đột nhiên phát hiện Phó Thư Bảo đang si mê nhìn mình, hơn nữa một tay còn để trên bụng mình. Chẳng qua chuyện này cũng không phải thứ khiến Hồ Nguyệt Thiên lo lắng. Nàng nói xong câu đầu tiên mới phát hiện ra vấn đề mơ hồ.[/CHARGE]

318. Chương 318

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 318: Sự lợi hại của hình thái huyền hồ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo lẩm bẩm:

- Đúng vậy, người có chút vấn đề.

Hồ Nguyệt Thiên hơi biến sắc, ngạc nhiên nói:

- Thế nào, Phó đại ca biết ta có vấn đề gì sao? Ta cũng còn đang có cảm giác mơ hồ đây.

- Người không phát hiện ra sao? Mimi của người lớn hơn bình thường một phần ba. Thật lớn... Đây là bộ ngực lớn nhất mà ta đã từng thấy. Khó kiếm hơn là nó còn vênh cao như vậy...

Nơi Phó Thư Bảo đang nhìn chăm chú chính là ngực của người ta.

- Phì! Ta đang nói là... Tu vi lực lượng của ta!

Mặt Hồ Nguyệt Thiên liền hồng rực một mảng, thở phì một tiếng.

Phó Thư Bảo như không nghe thấy nàng, bàn tay đặt trên bụng nàng đột nhiên chậm chậm sờ soạng, trái xoa một chút, phải xoa một chút. Sau đó hấn đột nhiên giơ tay lên, không nặng không nhẹ mà đặt lên một trái đào của Hồ Nguyệt Thiên.

Thân thể Hồ Nguyệt Thiên nhất thời cứng đờ ra. Trong nháy mắt nọ, một cảm giác như điện giật lan tỏa khắp toàn thân, không thể nói rõ. Ngứa không ngứa, tê cũng chẳng phải tê. Tóm lại là cảm giác rất phức tạp. Cảm giác kỳ quái lại biến hóa, giống như một con sâu lông chậm rãi bò qua từng tắc cơ thể nàng, lăn lộn, bò lên da, làm nàng khó có thể chịu nổi. Mà càng đáng giận là bàn tay của Phó Thư Bảo rõ ràng đang sờ ở bên trên mà cái chỗ xấu hổ giữa hai đùi nàng lại phản ứng mạnh nhất, cảm thấy trống rỗng, muốn được lấp đầy.

- Phó đại ca, người làm gì đó?

- Vuốt ve người.

Người này nói lời thành thật quá.

- Nếu người làm như vậy nữa, ta... Sẽ tức giận đấy! Người còn không ngừng tay. Cuối cùng người muốn gì đây?

Nàng tức giận mắng nhưng bàn tay heo kia cũng không ngừng lại, chớp mắt đã chạm tới hạt anh đào trên ngực nàng. Hấn về một cái, khiến toàn thân nàng mềm nhũn ra, giống như một đồng bùn không xương vậy.

- Ta muốn... Xử người!

Tay kia của Phó Thư Bảo đột nhiên duỗi tới giữa hai đùi của Hồ Nguyệt Thiên. Tốc độ hấn cực nhanh, lại biến hóa ba lần, một là ngón trỏ vươn ra, hai là ngón giữa vươn ra, nhưng tựa hồ còn ngại thiếu, cho nên sau này dứt khoát vươn cả năm ngón tay tới, thẳng đến vị trí yếu hại.

Lần này Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng phòng ngự kịp. Ngay lúc chỗ yếu hại sắp bị xâm nhập, nàng đã vươn tay ra che lại. Lúc này nàng mới phát hiện ánh mắt Phó Thư Bảo hơi mờ đục ngơ ngẩn, hô hấp nặng nề dồn dập. Ánh mắt trước kia trong trẻo như vậy, giờ đã có vẻ hưng phấn và tham lam như một con dã thú. Nếu như hình dung Phó Thư Bảo là một con trâu đực thì đây tuyệt đối là một con trâu đực đang nóng lòng giao phối rồi.

Phát hiện này đột nhiên khiến Hồ Nguyệt Thiên nghĩ tới điều gì đó, quay đầu lại mới thấy cái đuôi hồ ly màu vàng phía sau mông mình, trong lòng lập tức hiểu cả.

- Hóa ra hấn bị hình thái huyền hồ của ta khống chế, thế nên mới mất tự chủ như vậy. Xem ra ... Tu vi lực lượng của ta chẳng những đã tăng lên mà còn tăng lên trên diện rộng rồi! Từ chuyện này mà thấy, dù là một nửa Bách Thú Đan, ta mới dùng một phần ba thì tu vi lực lượng của ta đã gần với cấp Thánh Linh rồi!

Tu vi lực lượng tăng lên trên diện rộng tất nhiên là chuyện tốt. Nhưng đáng tiếc chính là bởi nguyên nhân này, nàng lại bị người khác chiếm lợi rồi.

Lui người tránh ra, đuôi hồ ly màu vàng biến mất khỏi móng. Nó vốn là năng lượng lực lượng tộc nhất của hồ tộc biến thành, không phải vật thật, muốn thu thì chỉ cần nghĩ một cái là xong. Thu đuôi, trường lực lượng kỳ dị quanh người biến mất. Một trận gió mát thổi qua, tất cả đã bình tĩnh lại.

Gió mát thổi lên mặt, trái tim chợt thấy mát mẻ, Phó Thư Bảo đột nhiên tỉnh táo lại.

- Phó đại ca, người không sao chứ?

Hồ Nguyệt Thiên thấy đôi mắt Phó Thư Bảo đã khôi phục thần quang lợi hại ngày xưa, nhất thời buông được tảng đá trong lòng xuống.

- Vừa rồi...

Phó Thư Bảo đột nhiên hồi tưởng lại chuyện vừa phát sinh, trong lòng lại không cảm thấy ngỡ ngàng và hổ thẹn chút nào.

- Vừa rồi người...

Muốn giải thích chuyện như vậy, Hồ Nguyệt Thiên cũng không nói ra được, rất là ngỡ ngàng ngập.

- Kỳ quá. Vừa rồi phát sinh chuyện gì nhỉ, ta... Sao lại chẳng nhớ gì ết. Khẳng định là bảo hộ người tích tụ năng lượng được lực của Bách Thú Đan, hao phí quá độ nên nhất thời mệt mỏi mà mê man rồi.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Chuyện này đúng như thế đấy...

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên sáng như tuyết.

Giờ phút này Phó Thư Bảo vẫn trầm kinh hãi. Nhưng hắn suy nghĩ cẩn thận một chút, trầm nghĩ:

- Khẳng định là tu vi lực lượng của Nguyệt Thiên tăng lên rồi. Sở dĩ phát sinh chuyện ngỡ ngàng kia chính là bởi ta tích tụ năng lượng được lực cho nàng, không chút phòng bị, thế nên trong quá trình nàng dùng hình thái huyền hồ mới ảnh hưởng tới ta. Mặt khác là do ta tiếp xúc da thịt với nàng, tạo thành dòng năng lượng tuần hoàn. Đây cũng là nguyên nhân rất quan trọng.

Hiểu rõ nguyên nhân rồi, trong lòng hắn cũng âm thầm cảm thán.

- Hình thái huyền hồ của Hồ Tộc quả nhiên lợi hại. nếu để Nguyệt Thiên đi dụ dỗ ai đó, như vậy không phải vẫy tay là xong à? Hiện tại đã kinh khủng như thế, sau này tu vi lực lượng của nàng tăng lên nữa, thế không phải càng lợi hại sao?

- Phó đại ca, hôm nay ta không thể nào hấp thu Bách Thú Đan nữa rồi. Tiếp theo chúng ta nên làm sao?

Hồ Nguyệt Thiên cắt đứt tâm tư của Phó Thư Bảo.

- Thi thể Tú Chi và Kim Hoa Vệ đã được chúng ta xử lý rồi, sẽ không ai phát hiện được dấu vết nữa. Chúng ta vẫn giả trang thành phu phụ thôn dã như trước, đi vào Anh Thạch Thành, sau đó mới qua Anh Thạch Quan, trực tiếp tới Tây Bá Lợi Tư Sơn, lấy Vô Căn Thủy Phách.

Đây là kế hoạch đã nghĩ từ trước. Chuyện Bách Thú Đan đối với Phó Thư Bảo chỉ là khúc nhạc đệm thôi.

Xuống khỏi đỉnh núi vô danh, dắt theo chiến mã ra khỏi rừng, hai người cưỡi một ngựa phóng đi, tiến thẳng tới Anh Thạch Thành.

- Phó đại ca, ta muốn hỏi người một vấn đề...

- Lại có vấn đề gì thế?

Ngựa lao như bay. Cả lúc không đáng lao đi thì nó vẫn lao như bay.

- Dùng một phần ba của nửa viên Bách Thú Đan, ta, của ta...

- Cái gì của người hả?

- Ngực của ta có thật sự to lên một phần ba không?

Đây là một chuyện Hồ Nguyệt Thiên mất hồi lâu, không nhìn được mà phải hỏi.

- Hô! Hạ lưu!

Phó Thư Bảo nói rất chính nghĩa:

- Sau này đừng hỏi ta những vấn đề hạ lưu như vậy nữa.

-.....

- Chẳng qua người có thể trực tiếp cưỡi ra cho ta xem. Xem một lần, không cần hơn là ta có thể phán đoán chính xác nó đã lớn lên bao nhiêu.

-.....

oOo

Tây Bá Lợi Tư Sơn Mạch chặn tại cổ họng của Anh Thạch Thành, là vị trí tất yếu về quân sự và thương nghiệp. Anh Thạch Thành dài mười dặm, rộng sáu dặm, tường thành nguy nga, liếc mắt một cái mà không thấy cuối.

Anh Thạch Thành có hai cửa thành, đi từ vào Tây Bá Lợi Tư Sơn mạch vào bằng Tú Môn, từ Anh Thạch Thành đi tới Đại Tú Cảnh Nội bằng Thái Bình Môn. Hai cửa thành đều có trọng binh canh gác. Trọng trấn biên cảnh, quân đội không đóng ngoài thành. Trong thành có doanh trại chuyên môn. Cái gọi là cửa khẩu Anh Thạch, thật ra là hai đường, một đường là từ Tú Quốc đi tới La Tư Quốc, một đường là tiến vào Đại Tú Cảnh Nội. Không có gì khác, mỗi một cửa khẩu kia đều có thành vệ quân gác.

Vị trí địa lý của Anh Thạch Thành đặc thù, có một ít người La Tư Quốc định cư trong đó, mang tới Nguyên Tố văn hóa bất đồng. Cho nên trong Anh Thạch Thành, vừa có kiến trúc mái vòm của La Tư Quốc, cũng có nhà ngói tinh xảo của Tú Quốc. Các kiến trúc hỗn hợp một chỗ, tạo thành một bức họa mê người. [/CHARGE]

319. Chương 319

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 319: Anh Thạch Thành (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Địa phương quan trọng nhất của Anh Thạch Thành tự nhiên là Hồ Uy Bảo, nơi ở và xử lý mọi công việc của Lạc Chấn Thiên, đoàn trưởng quân đoàn Hồ Uy. Tòa nhà này của Lạc Chấn Thiên có năm trăm thân vệ thủ vệ. Năm trăm thân vệ này có tên gọi là Mã Dao Vệ, thống nhất dùng Luyện Tinh Cương Trảm Mã Dao và khiên. Áo giáp trên người bọn họ cũng đều là chiến giáp xa xỉ của vệ binh, do tinh cương và da tê ngư chế tạo thành. Chiến giáp vệ binh như vậy, dù còn khá giáp Luyện Lực Khí nhưng tính phòng ngự cũng cực tốt, cung tên bình thường căn bản không cách nào xuyên thấu được. Mà quan trọng là năm trăm Mã Dao Vệ này đều là Lực Sĩ, tu vi lực lượng cấp thấp nhất cũng đã đạt tới cảnh giới Tinh Thần Lực.

Năm trăm Mã Dao Vệ này, hai mươi người thành một đội, đội trưởng là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực. Năm tiểu đội thành một đại đội. Năm đại đội lại chịu sự quản lý của một thống lĩnh thân vệ. Thống lĩnh thân vệ này gọi là Mã Hoàn, là một Lực Sĩ đã đi vào cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tăng một. Người nào có đấu kỹ đạt tới lô hỏa thuần thanh, có danh tiếng cực cao trong quân đoàn hộ vệ. Hắn trực tiếp phụ trách với Lạc Chấn Thiên. Toàn bộ trên dưới Anh Thạch Thành, hắn cũng chỉ nghe mệnh lệnh Lạc Chấn Thiên mà thôi.

Giờ phút này, trong đại sảnh bàn đại sự của Hồ Uy Thành Bảo, Lạc Chấn Thiên nàng ngồi thẳng, mắt không nhìn nghiêng, có một luồng uy nghiêm của tướng quân thống lĩnh mười vạn đại quân. Phía dưới hần đang có nàng ngồi, một lần Vạn Vũ Tướng của quân đoàn Hồ Uy, Vu Chương. Một là Mã Hoàn, thống lĩnh năm trăm Mã Dao Vệ.

Mà Vạn Vũ Tướng Vu Chương và Mã Hoàn đều có tu vi giống nhau. Chuyện này cũng không có gì kỳ quái. Có thể làm tướng quân thống lĩnh vạn người, trên tay không có vài quân bài tây thì khẳng định là không được rồi.

Mã Hoàn và Vu Chương đều đang ngồi nghiêm chỉnh, mắt không nhìn nghiêng. Vóc người hai người cũng cao lớn phi thường, cơ thể giống như được đúc bằng thép, khiến cho người ta có một cảm giác tràn ngập lực lượng. Hai người ngồi đó một trái một phải, giống như hai tháp sắt. Nếu ai muốn ra tay với Lạc Chấn Thiên thì hai người bọn họ tuyệt đối sẽ là một bức tường chắn khó có thể vượt qua.

- Hôm nay gọi các người tới là một chuyện quan trọng muốn thương lượng.

Lạc Chấn Thiên phá tan trầm mặc.

- Quân đoàn trưởng có nhiệm vụ gì thì cứ ra lệnh là được. Đám lang thủ hạ của ta cả ngày nhàn hạ, huấn luyện bình thường cũng không thể thỏa mãn khát máu trên chiến trường của bọn họ. Lần này muốn ra tay với La Tư Quốc sao? Đám lông vàng này thường xuyên giả làm phỉ binh, tập kích thương đội và thôn xóm gần biên giới của Đại Tú ta. Ta đã muốn giáo huấn chúng một chút!

Người nói chính Vu Chương. Giọng nói của hần hoàn toàn phù hợp với hình dáng của hần, tiếng nói to sang sảng, chấn động đại sảnh nghị sự ồ ồ.

- Đúng là chiến đấu nhưng không phải là đối phó với đám quân đội giả mạo phỉ binh La Tư Quốc, mà là ...

Ngừng lại một chút, Lạc Chấn Thiên mới nói:

- Lần này chúng ta sắp đánh Hậu Thổ Thành.

- Đánh Hậu Thổ Thành sao?

Vu Chương sững sốt một chút:

- Đó không phải là đất đai nhà mình sao?

Mã Hoàn cười cười:

- Vu tướng quân đừng ngạc nhiên. Quân đoàn trưởng chắc có nguyên nhân rõ ràng cả.

Giọng nói của hần lại ngược lại với bề ngoài, chói tai mà âm trầm, khiến người ta cảm thấy bất an và âm dương quái khí.

- Vậy thì đã sao?

Vu Chương nói:

- Cho dù quân đoàn trưởng muốn ta đánh tới kinh đô thì ta cũng đi, dù chỉ một mình ta.

- Hồ đồ. Những lời nói đó nếu ở đây thì thôi chứ truyền tới tai người khác, nhất định sẽ gán cho ngươi tội danh mưu phản đấy.

Lạc Chấn Thiên quát lớn, biểu hiện dù nghiêm khắc nhưng trong lòng lại rất vui vẻ. Vu Chương này là do một tay hần đề bạt, là một người hồn hậu, trung thành và tận tâm với hần. Vừa rồi Vu Chương nói chỉ cần hần hạ lệnh thì dù là đánh tới kinh đô hần cũng dám đánh. Đây không phải là đối phương nịnh nọt mà hần nói thật.

- Quân đoàn trưởng, lần này tấn công Hậu Thổ Thành, người có kế hoạch gì?

Lúc này Mã Hoàn mới cất tiếng hỏi:

- Hiện tại lực phòng ngự của Hậu Thổ Thành phải nói là rất kém. Nhưng cuối cùng nó vẫn là địa bàn của chúng ta, chúng ta muốn ra tay thì phải nghĩ tới chuyện phòng miệng lưỡi thiên hạ. Hơn nữa nếu chuyện bại lộ ra, nữ hoàng kia khẳng định sẽ lôi chúng ta ra khai đao.

Lạc Chấn Thiên gật gù đầu:

- Mã thống lĩnh phân tích rất đúng. Lần này quân đoàn Hồ Uy chúng ta ra tay là theo ý của Thanh Dật Vương Tước. Kế hoạch lần trước của chúng ta đã thất bại rồi. Cái tên phế vật Đồ Thổ kia bị Phó Thư Bảo giết chết. Hiện giờ tên Phó Thư Bảo kia không ngờ còn mở rộng trồng trọt tại Hậu Thổ Thành, đào mốc khoáng mạch, phát triển mạnh nơi này. Nếu giờ mà còn không ra tay mà chờ bọn chúng mọc đủ lông đủ cánh rồi thì lại càng phiền phức.

- Nếu thật sự là mối họa tâm phúc, cản trở đại sự của vương tước gia thì thật sự phải loại bỏ rồi.

Mã Hoành âm trầm nói một câu.

Vu Chương nói:

- Vậy để ta dẫn Giáp Tự Quân của chúng ta trực tiếp san bằng Hậu Thổ Thành là được.

Quân đoàn Hồ Uy có năm đội quân, phân biệt là Giáp Tự Quân, Sơn Tự Quân, Phách Tự Quân, Anh Tự Quân, Thạch Tự Quân. Trong đó Thạch Tự Quân lấy tên theo Anh Thạch Thành không bao giờ ra khỏi nơi này, chủ yếu phụ trách phòng ngự thành.

- Ngốc nghếch! Chuyện này có thể làm trắng trợn như vậy sao? Hôm nay mà làm, ngày mai biến thành phản quân ngay. Nữ hoàng đế kia đang lo không lập được uy vọng, lại không lôi chúng ta ra khai đao ngay à?

Lạc Chấn Thiên nổi giận nói.

Vu Chương vò vò đầu.

- Ta không nói gì nữa. Quân đoàn trưởng muốn ta làm thế nào thì ta làm thế đó.

Cuối cùng lần này hắn cũng đã khôn ra rồi.

- Căn cứ vào tin tình báo của thám tử của chúng ta, hiện tại thành vệ quân của Hậu Thổ Thành có gần một ngàn người, hơn nữa lòng người tản mát, trang bị kém cỏi không chỉnh tề. Hiện tại thành vệ quan tên là Trác Nhân. Thám tử của chúng ta cũng đã tiếp xúc với hắn hai lần, nhận được sự đồng ý của hắn. Nếu khai chiến chính thức thì hắn căn bản sẽ không bán mạng cho Phó Thư Bảo. Chẳng qua thủ hạ dưới tay tiểu tử Phó Thư Bảo kia có sáu đội một trăm người, mỗi đơn vị đều là tinh binh mạnh mẽ, hơn nữa mới nhận được một đội ngũ một trăm nữ binh là Mặt Nguyệt Đạo Tặc Đoàn. Thủ hạ của hắn lúc này có bảy đội trăm người, bình thường cũng đóng quân tại ba nơi Hậu Thổ Thành bảo và nông trường, mỏ khoáng!

Ngừng lại một chút, Lạc Chấn Thiên lại nói:

- Cho nên căn cứ vào tin tình báo, đối sách của chúng ta là, Mã Hoành người mạng năm trăm Mã Dao Vệ, Vu Chương người tuyển ra hai ngàn tinh binh trong Giáp Tự Quân, bỏ quân phục quân đoàn Hồ Uy ra, đổi thành trang phục của đạo phi. Sau hai ngày nữa các người xuất phát, tiêu diệt Hậu Thổ Thành bảo cho ta!

- Tuân mệnh!

Mã Hoành và Vu Chương đồng thời lĩnh mệnh.

- Quân đoàn trưởng, cái tên Phó Thư Bảo kia có thể giết nhưng còn Định Thiên Vương Tước Tú Lý thì sao? Mã Hoành.

- Giết là xong. Đây là ý của Thanh Dật Vương Tước.

Lạc Chấn Thiên cười lạnh lùng, vung tay.

- Như vậy đi. Thời gian hai ngày này, các người chuẩn bị trang phục và lương thảo vật tư cho thỏa đáng đi, sau đó tiến thẳng tới Hậu Thổ Thành.

- Quân đoàn trưởng chờ tin vui của chúng ta đi.

Mã Hoành và Vu Chương lui xuống.[/CHARGE]

Vu Chương và Mã Hoành lui xuống rồi, từ sau tấm bình phong, một thanh niên mặc áo đen đi ra. Người này tầm hai mươi tuổi, cánh tay dài quá thắt lưng, tướng mạo tuấn lãng, bước đi trầm ổn có lực, hai mắt ẩn hiện ánh sáng, liếc mắt một cái là có thể thấy người nào có tu vi và khí chất không tầm thường. Thanh niên này chính là ái tử của Lạc Chấn Thiên, Lạc Dương, hiện nhậm chức thành chủ Anh Thạch Thành. Từ khí sắc của hắn nhìn lại thì cả người trên dưới không có chút dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma nào, ngược lại còn hoàn hảo vô cùng.

Hai người phụ tử, một người là quân đoàn trưởng quân đoàn Hồ Uy trấn thủ Anh Thạch Thành, một người là thành chủ quản lý công nghiệp, thương nghiệp, nông nghiệp và hành pháp. Cho nên nói theo một cách nào đó, Anh Thạch Thành thật ra là thiên hạ của Lạc gia. Từ binh khí của quân đội cho tới mỡ, muối, dấm của dân chúng cũng đều bị bọn họ quản lý cả.

- Dương nhi, ngươi phải nằm trên giường chứ, chạy tới đây làm gì? Tú Chi cũng sắp về rồi, nếu không có gì bất ngờ thì hôm nay sẽ tới nơi, để nàng thấy thì không tốt đâu.

Lạc Chấn Thiên hơi có ý quở trách nhưng giọng điệu của hắn lại chỉ có yêu thương, không hề có không vui.

Lạc Dương nói:

- Cha, ngày nào cũng nằm trên giường giả ốm, ta sắp buồn tới ốm thật rồi. Không đi lại hoạt động một chút thì cả người ta cảm thấy không thoải mái.

- Đừng có làm náo loạn lên nữa. Nhấn nại một chút đi. Chờ lừa được Bách Thú Đan rồi thì ngươi muốn hoạt động thế nào cũng được. Bây giờ trung thực nằm lên giường đợi cho ta đi.

Lúc này Lạc Chấn Thiên đã hơi không vui rồi.

- Cha, ta đã cho người đi ra ngoài tiếp ứng rồi. Tú Chi về lúc nào ta sẽ là người biết đầu tiên. Trước lúc nàng trở về, ta trở lại giường nằm là được. Lần này tới gặp cha là do ta có chuyện hơi lo lắng. Chuyện giả ốm này có thể bị Thanh Dật Vương Tước nhận ra không?

- Nhận ra thì đã sao? Lạc gia chúng ta và hắn đứng trên cùng một chiếc thuyền. Hắn cần chúng ta làm nhiều chuyện. Bách Thú Đan này có thể giúp ngươi tẩy tẩy phạt cân, tăng tu vi lực lượng, tác dụng rất lớn. Đây là linh dược trăm năm khó được, nguy hiểm một chút cũng đáng giá.

- Cha, ta nghe nói người muốn đánh Hậu Thổ Thành. Chờ Tú Chi trở về, ta ăn Bách Thú Đan xong, ta cũng muốn đi.

- Như vậy chờ ngươi ăn xong Bách Thú Đan đã. Thời gian hai ngày chắc cũng đủ rồi. Hiện tại trở về đi, chờ Tú Chi trở về.

Lạc Chấn Thiên phát phát tay.

- Ta nhất định sẽ tự tay cắt đầu Phó Thư Bảo kia mang về cho cha.

Lạc Dương cười một tiếng, sau đó lui xuống phía sau tấm bình phong.

Lúc này, quân doanh của Anh Thạch Thành đang vô cùng bận rộn. Vu Chương triệu tập Giáp Tự Quân tuyển chọn tinh binh, lại vừa bảo binh sĩ đi thu thập quần áo tơ tằm của đạo phi. Đám quần áo này có một số là chiến lợi phẩm, một số phải đi mua. Hai ngàn bộ cũng không phải chuyện khó, thời gian hai ngày đủ rồi.

Mã Hoành cũng không nhàn hạ, lĩnh quân lệnh xong liền triệu tập năm trăm Mã Dao Vệ, bổ phục trang mang thân phận, chuẩn bị lương thảo vật tư. Hắn còn gọi năm đại đội trưởng vào phân công chi tiết.

Mặc dù là thân vệ của Lạc Chấn Thiên nhưng vẫn phải tranh giành quân công. Hai ngàn lính tinh nhuệ của Giáp Tự Quân so với năm trăm Mã Dao Vệ. Nhân số bên hắn thì ít hơn nhưng lực chiến đấu lại mạnh hơn nhiều. Lần này Lạc Chấn Thiên cho năm trăm Mã Dao Vệ xuất chiến cả, có thể thấy phi thường coi trọng chuyện này. Mặt khác, đây không phải rõ ràng là cho hắn lập công đầu sao?

Nghiền ngẫm được chuyện này, Mã Hoành không nhịn được mà vô cùng vui vẻ.

o0o

- Phu nhân, mau nhìn đi, tới Anh Thạch Thành rồi kia. Lớn thật đó.

- Phì, đừng có gọi như vậy...

Trên đường cái rộng rãi có một thiếu niên mặc quần áo bằng vải thô đi cùng một thiếu nữ sơn dã có dáng vóc vạm vỡ người chọn một từ từ đi tới. Thiếu niên kia nói lớn tiếng, lại may mắn có được thê tử có tư sắc, lập tức khiến rất nhiều người xem thường.

- Thê tử của tiểu tử kia đúng là có nhan sắc, mông to lại tròn. Còn cả ngực, hắc hắc... đây đúng là bộ ngực lớn nhất trên đời mà lão tử từng nhìn thấy, so với người đó trong nhà ta thì phải lớn gấp đôi!

- Ôi, một đóa hoa nhài cấm bãi cứ trâu rồi...

Mấy kẻ háo sắc bàn luận từ xa, đâm chọc người khác.

Thiếu niên và thiếu nữ sơn dã kia chính là Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên. Chiến mã cưỡi từ Hậu Thổ Thành tới đây đã được Phó Thư Bảo phóng sinh rồi. Nếu giả mạo là thôn dân mà cưỡi ngựa thì đúng là thu hút quá. Tính tình cẩn thận nên hắn đã nghĩ tới chuyện này, để tránh phiền hà không cần thiết, đành nhịn đau thả con ngựa kia đi, đi bộ với Hồ Nguyệt Thiên tới Anh Thạch Thành.

Đối mặt với ánh mắt hâm mộ, xem thường và ghét hận của mọi người trên đường, Phó Thư Bảo cũng chẳng thêm để ý. Tại Hồ Thành quê hắn, hắn đã luyện được một bản lĩnh là chống lại sự xem thường, hiện giờ càng lộ vẻ lộ hòa thuận thanh. Hắn lại còn hưởng thụ, chỉ có Hồ Nguyệt Thiên vẫn thẹn thùng đi bên cạnh thôi.

Hồ Nguyệt Thiên càng thẹn thùng, hắn lại càng vui vẻ.

- Được rồi, đừng có gọi như vậy nữa. Rất nhiều người đang nhìn chúng ta đó.

Hồ Nguyệt Thiên cúi đầu, nhìn một đám háo sắc đang vây xung quanh, trên mặt đã hiện lên hai đám mây hồng từ lâu rồi.

Phó Thư Bảo hạ thấp giọng nói:

- Ta chỉ đang muốn đóng cho giống thật thôi. Người nghĩ xem, chúng ta là dân tới từ vùng sơn dã, gặp những thứ chưa từng thấy thì sẽ hưng phấn như thế nào chứ? Ta quyết định rồi. Đêm nay dù sao cũng chưa thể qua cửa khẩu, vậy thì... Chúng ta ở chung một phòng nhé.

Hồ Nguyệt Thiên:

- Người nằm mơ đi!

Thật ra trong lòng Phó Thư Bảo còn nghĩ tới nhiều chuyện hay hơn nhiều.

- Tiến vào thành ở lỗ đấm, ta không giả làm thê tử của người nữa mà muốn giả làm mẹ người!

- Mẹ!

Phó Thư Bảo lập tức kêu một tiếng.

Hồ Nguyệt Thiên:

-

Cười nói tiến vào thành.

Cửa khẩu của Anh Thạch Thành ngày nào cũng đóng lại vào lúc hoàng hôn. Lúc này đã gần tới hoàng hôn, không thể xuất quan nữa. Mặt khác, muốn đi Tây Bá Lợi Tư Sơn thì cũng phải chuẩn bị cẩn thận một chút. nơi đó hàng năm đều có tuyết rơi, quần áo chống lạnh, thức ăn, các đồ dùng khác cũng cần mang theo, cũng chỉ có thể mua tại Anh Thạch Thành.

Đi dạo trên đường lớn một vòng, mua ít áo da, thảm lông, thịt khô, vân vân. Sau khi trời tối, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên liền vào ở một lữ quán.

Phó Thư Bảo muốn thuê một phòng, tất nhiên Hồ Nguyệt Thiên cũng không phản đối. Về ồn ào kiên quyết lúc trước cũng chẳng thấy chút nào nữa, chỉ còn lại yên lặng để bảo. Mang một đồng vật tư lớn vào phòng khách, lại dùng cơm tại lữ quán, sau khi trở về phòng, Phó Thư Bảo nói:

- Nguyệt Thiên, người nghỉ ngơi ở chỗ này đi. Ta đi ra ngoài một chút sẽ về ngay.

- Người muốn đi đâu?

Đôi mắt đẹp của Hồ Nguyệt Thiên nhìn thẳng vào Phó Thư Bảo, tựa như muốn nhìn thấu tâm tư của hắn. Lúc này, đôi mắt của nàng lóe lên ánh sáng màu lục lấp lánh, yêu dị mà hồ mị.

Trong ánh mắt kỳ dị này, Phó Thư Bảo hơi ngẩn ra một tích tắc, lập tức khôi phục lại, cười nói:

- Đừng có dùng ánh mắt huyền hồ của người nhìn ta. Không có tác dụng gì đâu. Ta chỉ muốn đi lấy ít tin tình báo thôi.

- Thủ hạ của người có một người tên là Phương Tín, người đi gặp hắn sao?

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên nhớ ra Phó Thư Bảo đã từng nhắc tới một người.

- Phương Tín lúc ta lên đường tới chỗ này đã trở về tổng bộ tại kinh đô rồi. Tình hình báo nơi nào có thể quan trọng hơn chỗ đó chứ. Ta chỉ đi gặp người phụ trách nơi này một chút, xem có tin tức gì có giá trị không mà thôi.[/CHARGE]

320. Chương 320

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 320: Nguyệt lâu

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo hỏi:

- Người phụ trách đó là ai?

- Ta không biết nhưng là chủ nhân của bọn họ, ta có quyền hạn cao nhất. Chỉ cần ta nói ra ám hiệu thì bọn họ hiển nhiên sẽ biết thân phận của ta.

Phó Thư Bảo muốn dùng người thì không nghi ngờ, nghi ngờ thì không dùng người. Hắn rất ít khi hỏi công việc cụ thể của Phương Tín. Theo sự phát triển càng ngày càng lớn của Tổ Nhân Phường ban đầu, phân điểm được mở ra giống như nấm mọc sau mưa. Hắn không biết người phụ trách tại Anh Thạch Thành tên là gì cũng là chuyện rất bình thường.

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên cười nói:

- Chuyện này không thể được. Chúng ta là cộng tác, dù là chuyện gì cũng phải đi cùng nhau. Người muốn kiếm người phụ trách chỗ này, ta đi cùng với người nhé.

- Thế không phải là bất tiện sao?

Phó Thư Bảo hơi khó xử.

Hồ Nguyệt Thiên lại lộ vẻ cổ chấp.

- Không có gì là bất tiện cả. Lĩnh địa sinh tồn của Hồ Tộc chúng ta mà ta còn có thể đưa người đi được, người lại không thể đưa ta tới một trạm tình báo của người sao? Vậy thì thành ý của người để ở đâu?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nếu người đã như vậy thì ta không đưa người đi đúng là nhỏ mọn rồi. Nhưng ta đã nói trước rồi đấy, người đi thì đừng có hối hận nhé.

- Ai hối hận chứ. Dẫn đường đi.

Hồ Nguyệt Thiên nói. Trong tưởng tượng của nàng, trạm thu thập tin tình báo nhất định là nơi phi thường bí ẩn, hơn nữa có cao thủ bảo vệ, dù xuất hiện một chút tình huống nhưng có gì phải hối hận đâu chứ?

Theo địa điểm đại khái mà Phương Tín nói, Phó Thư Bảo mang Hồ Nguyệt Thiên đi tới trên một ngã tư đường.

Trong đêm, lâu các hai bên đường đều treo những chiếc đèn lồng lớn, ánh nến sáng rực, rọi xuống như ban ngày. Tiếng đàn sáo lọt vào tia, vang vọng không dứt. Các loại hương rượu thơm ngát xen lẫn, khiến người ta hít vào đã say ba phần. Dưới mỗi một lâu các, bên cạnh cửa lớn đều có vài người phụ nữ rực rỡ, mặc quần áo gợi cảm, khiêu khích người đi đường mà không chút e ngại. Nhất là khi một số nam nhân hoa lệ xuất hiện, một vài nữ nhân liền lôi kéo vào trong nhà mình. Đủ loại dấu hiệu cho thấy, nơi này là một con phố phong nguyệt, mua bán da thịt.

- Thế này...

Nhìn thấy các cô nương tứ phía tìm kiếm khách không chút e dè, Hồ Nguyệt Thiên tròn tròn mắt:

- Phó đại ca, trạm tình báo của người thiết lập ở nơi này sao?

Phó Thư Bảo vội nói:

- Hối hận rồi à? Nếu hối hận rồi thì trở về đi.

- Hừ! Ai hối hận chứ? Cứ đi đi!

Hồ Nguyệt Thiên mạnh miệng.

Ăn mặc áo thô như dân thôn dã, dẫn theo nữ tử, Phó Thư Bảo đứng ở giữa ngã tư đường, chẳng cô nương nào đứng bên đường tới kéo hắn đi vào phong lưu sung sướng. Nếu như lúc này mà là một kẻ đeo nhẫn đầy cả mười ngón tay, khí thế như thấy ai cũng hận không thể thưởng chút tiền thì giờ phút này khẳng định là cô nương của nửa con phố đã vọt tới muốn lôi hắn về làm khách rồi.

Đi từ ngã tư tới cuối đường, Phó Thư Bảo dừng lại tại trước một Nguyệt Lâu. Nơi này chính là phân điểm của Tổ Nhân Phường tại Anh Thạch Thành. Tất cả phân điểm của Tổ Nhân Phường đều có một đặc điểm là rất bình thường, không được để người khác phát hiện. Nghĩ cũng hiểu, nếu như một kỹ viện mở ra khắp cả nước thì chuyện này sẽ dễ bị người khác chú ý tới. Mà nếu như một kỹ viện mà yên lặng quá thì lại không tiện góp nhặt tin tình báo. Từ việc xử lý được vấn đề này, Phó Thư Bảo đã thấy hơi phục cơ trí của Phương Tín.

- Tới làm gì đó?

Ở cửa có một cô nương dung mạo thanh tú cản Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên lại. Nguyệt lâu này không giống những nhà khác. Các nhà khá thì đều có vài cô nương đứng ngoài phố lôi kéo khách vào trong. Nơi này đã không nhiệt tình chiêu đãi, ngược lại còn tới hỏi đến làm gì.

Phó Thư Bảo không thấy có vấn đề gì.

- Đương nhiên là tới chơi đùa rồi.

Cô nương nọ liếc Hồ Nguyệt Thiên một cái, nói lạnh như băng.

- Không ngờ còn mạng cả bạn gái tới nơi này chơi đùa sao?

Phó Thư Bảo quyết định kiểm tra năng lực thu thập tin tình báo của nhân viên, không lập tức nói ám hiệu cho thấy thân phận mình mà cười nói:

- Thế nào, không được sao? Thái độ buồn bán của người như vậy, sợ là khó nổi tiếng được nhé? Chúng ta tới đây chơi đùa, người lại có thái độ từ chối người từ ngàn dặm như vậy, không phải là khiến khách khó chịu à?

Cô nương kia cũng không nóng không lạnh lại nói:

- Nguyệt lâu của chúng ta khác với những nguyệt lâu khác. Chúng ta bán nghệ không bán thân. Khác nhân tới chỗ chúng ta không phú tức quý, đều là những nhân vật có máu mặt cả. Ta cũng không sợ các người tức giận. Chỗ chúng ta không phải là nơi các người có thể tới, đi nhà khác đi.

- Ứng đối trầm tĩnh tỉnh táo, quả nhiên là tình báo viên đã trải qua huấn luyện. Hiện tại ta mặc trang phục sơn dã nghèo hèn, trên người không có chút giá trị tình báo nên tất nhiên nàng muốn nghĩ cách đuổi đi. Nếu cho ta vào bên trong thì khẳng định những khách có thân phận sẽ không vui, là một chuyện xấu. Ừ, lần kiểm tra này... Đạt tiêu chuẩn rồi.

Phó Thư Bảo thâm hiểu trong lòng, ngừng một chút mới cười nói:

- Người phụ trách của các người ở đây đâu? Ta muốn gặp nàng một chút.

- Người...

Thấy Phó Thư Bảo đột nhiên đổi thành giọng điệu của chủ nhân, sắc mặt cô nương kia lập tức thay đổi.

- Cái gì người phụ trách, ta không biết người đang nói gì.

- Hoa phú quý nở, người gây sự tới gần, ngàn tay ngàn chân tới đều rút gân, bảo khổ trong thiên hạ đều do ta mở.

Cười lạnh nhạt, Phó Thư Bảo đọc ám hiệu ra. Ám hiệu này có tên hắc ẩn trong đó. Hắc đã làm rõ thân phận của hắc với cô nương này là ông chủ lớn phía sau màn của cả Tổ Nhân Phường.

- Chủ... Chủ nhân, mời theo ta.

Nghe Phó Thư Bảo đọc ám hiệu, cô nương nọ liền thay đổi thái độ, vội vàng dẫn đường.

Dưới sự dẫn dắt của cô nương nọ, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đi vào từ cửa lớn, không đi qua đại sảnh mà vòng vào một cửa phòng bí mật đóng chặt.

Tới trước cửa, cô nương đột nhiên quỳ xuống trước mắt Phó Thư Bảo.

- Nữ nô Cổ Nguyệt tham kiến chủ nhân!

Phó Thư Bảo nói.

- Đứng dậy đi. Các người là người được Phương Tín một tay huấn luyện, chắc cũng biết từ hắc một số thói quen của ta. Ta là một người không thích lễ tiết này, cứ đứng nói chuyện nhé.

Lúc này Cổ Nguyệt mới bò dậy:

- Chủ nhân, ta chính là người phụ trách tình báo nơi này. Không biết vì sao chủ nhân đột nhiên lại tới đây?

- Ta tới chỗ này là có chuyện quan trọng khác.

Phó Thư Bảo nói.

- Người chỉ cần mang cho ta những tin tức tình báo có giá trị nhất thu thập gần đây là được.

- Chuyện này. Chủ nhân dù có ám hiệu, nhưng nếu muốn tin tình báo thì còn cần...

Cổ Nguyệt cố gắng nói:

- Còn xin chủ nhân đưa ra lệnh bài cao nhất và trách phạt.

Nói chuyện kiểu như vậy với chủ nhân, theo Cổ Nguyệt thấy là đại bất kính, cho nên đồng thời muốn Phó Thư Bảo đưa ra lệnh bài và cũng nhận trách phạt luôn. Đúng mực, hiểu biết và lễ độ như vậy, quả nhiên là được huấn luyện tốt. Tổ chất như thế, có thể làm người phụ trách của nguyệt lâu cũng không phải là ngẫu nhiên mà dựa vào thực lực.

- Ta sao có thể trách phạt người chứ? Người làm rất tốt.

Phó Thư Bảo để lộ ra một lệnh bài bằng bạch ngọc tinh xảo, trước mặt khắc ba chữ Tổ Nhân Phường. Đây không phải là văn tự của thế giới này mà là văn tự chỉ có mình Phó Thư Bảo mới đọc được. Thiết kế như vậy, dù có người trộm được lệnh bài này thì tuyệt đối cũng không thể liên tưởng tới thân phận ông chủ lớn phía sau màn của Tổ Nhân Phường được.

Ấm hiệu, lệnh bài, tiếng chim, ba tầng bảo hiểm.[/CHARGE]

321. Chương 321

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 321: Xuất quan

Nguồn: Vipvanda

Sahre by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vừa thấy Phó Thư Bảo đưa lệnh bài ra, Cổ Nguyệt lại quỳ xuống:

- Lâu chủ Nguyệt Lâu tham kiến chủ nhân!

- Lại đứng lên đi...

Phó Thư Bảo cười khỏ, thu lệnh bài trở về.

- Nào, thời gian ta dừng lại ở đây chỉ có đêm nay, sáng mai sẽ rời khỏi Anh Thạch Thành.

Cổ Nguyệt lúc này mới đứng lên, nghiêm mặt nói.

- Ngày hôm nay, cô nương của chúng ta đã lấy được một tin tình báo vô cùng quan trọng từ một người lo quân nhu trong quân đoàn Hồ Uy, đang chuẩn bị đưa tin khẩn cấp cho Phương tổng quản. Không ngờ chủ nhân lại tự mình tới Anh Thạch Thành. Cũng tốt, bây giờ ta đưa cho chủ nhân.

Ngừng lại một chút, nàng lại từ từ nói:

- Tình huống là như thế này. Vị khách kia là khách quen của chúng ta. Chúng ta dù mở thanh quán ở chỗ này nhưng các cô nương đều có thủ đoạn thu hút nam nhân, tại thời khắc quan trọng cũng có thể hiển dăng cơ thể mình... Cô nương thân mật với vị quan quân nhu kia báo cáo rằng hôm nay quân đoàn Hồ Uy có hoạt động lớn, thu mua quần áo, trang bị của đạo tặc khắp nơi, số lượng khổng lồ. Mặt khác Giáp Tự Quân của quân đoàn Hồ Uy đã điều ra hai ngàn tinh binh. Năm trăm Mã Dao Vệ trong Hồ Uy Bảo cũng có hành động tương tự.

- Điều động quân đội là chuyện bình thường. Nhưng nếu đi mua bán quần áo và trang bị của đạo tặc thì là điều bất thường rồi. Chuyện này rõ là muốn che dấu thân phận quân nhân chính quy, đánh một đối thủ không thể đánh. Biết bọn họ muốn đánh ai không?

Phó Thư Bảo nghĩ ngợi nói.

Cổ Nguyệt lắc lắc đầu:

- Thân phận vị quan quân nhu kia dù không tầm thường nhưng cũng không có quyền hạn được biết những thông tin bí mật trung tâm. Ta đang chuẩn bị điều tra xâm nhập từ manh mối này, sau đó trình lên tin tình báo đầy đủ.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Điều tra tiếp, người sẽ có một kết quả, đó là nơi bọn họ muốn đánh chính là Hậu Thổ Thành chúng ta.

- Cái gì?

Cổ Nguyệt nhất thời sửng sốt tại chỗ. Thời gian gấp gáp, nàng còn chưa có cách nào kết luận được nhưng Phó Thư Bảo lại đã đoán ra. Tấn công Hậu Thổ Thành, vậy không phải là tấn công đại bản doanh của chủ nhân sao?

- Cổ Nguyệt, người lập tức đưa tin tình báo này tới tay Định Thiên Vương Tước tại Hậu Thổ Thành, để hắn chuẩn bị chiến tranh.

- Nô tì đi ngay.

Chuyện quá khẩn cấp, thần sắc Cổ Nguyệt vô cùng ngưng trọng, cũng không có gan chậm trễ nửa phần.

- Mặt khác, đưa ta một phần bản đồ tỉ mỉ của Tây Bá Lợi Tư Sơn. Còn nữa, có những nơi nào có người hoạt động cũng ghi lại tỉ mỉ cho ta.

Phó Thư Bảo ra lệnh tiếp.

- Vâng thưa chủ nhân. Sau khi ta cho người đưa tin xong sẽ lập tức nói chuyện tỉ mỉ với chủ nhân.

Cổ Nguyệt lui xuống như bay. Chuyện có nặng có nhẹ. Đưa tin tình báo cho Hậu Thổ Thành chuẩn bị chiến tranh tất nhiên là quan trọng hơn.

Sau khi Cổ Nguyệt rời đi, sắc mặt Hồ Nguyệt Thiên lộ vẻ lo lắng nói:

- Nếu như vậy, hay là kế hoạch của chúng ta lui lại sau đi. Chờ người vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt đã, có được không?

- Cửa ải khó khăn sao? Ha ha!

Phó Thư Bảo cười lạnh:

- Năm trăm tinh nhuệ Mã Dao Vệ, cộng thêm hai ngàn tinh nhuệ của Giáp Tự Quân. Một đội ngũ như vậy, bất cứ kẻ nào cũng không dám thử nhưng muốn đối phó với Hậu Thổ Thành chúng ta thì vẫn còn kém một chút. Đây cũng chẳng phải cửa ải khó khăn gì. Ta muốn khiến bọn chúng có đi mà không có về!

- Đây còn chưa phải cửa ải khó khăn sao?

Miệng Hồ Nguyệt Thiên mở lớn, có vẻ không thể tin nổi.

Hồ Nguyệt Thiên chỉ biết trong tay Phó Thư Bảo có mấy đội ngũ trăm người nhưng nàng không biết việc Phó Thư Bảo đã chi ra bao nhiêu tiền cho những nhân vật này. Hiển nhiên nàng lo lắng cũng là chuyện rất bình thường.

- Mặt khác, cho đại quân hành động, muốn che dấu thân phận thì cách duy nhất là phải chia nhỏ đội ngũ, từng nhóm tụ tập ở Hậu Thổ Thành. Ta phỏng chừng bọn chúng cũng phải mất thời gian ba mươi ngày. Chúng ta có nhiều thời gian chuẩn bị như vậy, cũng đủ để hoàn thành kế hoạch của chúng ta.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Tốt rồi. Vậy thì chúng ta lấy Vô Căn Thủy Phách rồi lại trở về ngay.

Nói mấy câu, Cổ Nguyệt đã trở lại, lần này không về tay không. Nàng cầm một tấm bản đồ màu vàng trong tay, còn có cả một quyển sách mỏng.

- Chủ nhân, trên tấm địa đồ và cuốn Tây Bá Lợi Tư du ký của mạo hiểm giả này có ghi chép về một số địa hình đặc thù và cư dân bản xứ.

- Tốt lắm. Như vậy thì không phiền người nữa, chúng ta cầm mấy thứ này là đi thôi.

Phó Thư Bảo nói.

- Chủ nhân không thể dừng lại lâu một chút sao? Người có thể qua đêm ở nơi này.

Nói tới đây, thần sắc Cổ Nguyệt trở nên hơi kỳ quái:

- Phương tổng quản đã dặn, chủ nhân rất thích một số thứ. Các cô nương của chúng ta cũng đã học tập được một chút, chuẩn bị có một ngày được hầu hạ chủ nhân. Vừa rồi ta đã bảo các cô nương chuẩn bị tốt rồi, đang chờ đang hầu hạ chủ nhân đó.

Những thứ các cô nương này học tập cũng không có gì khác hơn là mấy món nhỏ nhen, bikini, đồng phục, váy thổ trước kia ở Tổ Nhân Thường. Việc này vốn là ý tưởng của Phó Thư Bảo cho Tổ Nhân Thường ở thế giới này, mỗi phân điểm đều có chuẩn bị.

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo rất khó có thể quyết định được.

- Hừ! Ta mặc dù không biết nội dung gồm những gì nhưng đoán chắc là mấy món hạ lưu. Người muốn hưởng thụ thì chờ chúng ta xong việc rồi hãy tới. Bây giờ đi theo ta đi.

Không cho phép nam nhân kia do dự, Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên kéo tay hắn, đi nhanh ra cửa.

Ngơ ngác nhìn chủ nhân bị kéo đi, Cổ Nguyệt nửa giờ sau mới bình tĩnh trở lại, lẩm bẩm:

- Nữ tử dung mạo và vóc người tầm thường như vậy, sợ rằng có quan hệ bất chánh gì với chủ nhân chăng? Chủ nhân khẳng định là một người thích người có tài năng, khinh người chỉ có mỗi dung mạo, là người thuộc phái thực dụng. Nữ tử này khẳng định có thủ đoạn kinh người không thể nói... Đoán không ra... Đoán không ra mà...

Nếu Hồ Nguyệt Thiên lấy diện mạo vốn có của mình đi gặp người khác thì Cổ Nguyệt nhất định có cảm thụ bất đồng ngay. Mà nếu dùng hình thái huyễn hồ đi gặp người thì chỉ sợ kể cả người đã chịu huấn luyện như nàng cũng không tránh khỏi vận mệnh bị mê hoặc. Đây chính là nơi mà nàng không tài nào đoán nổi.

Ra khỏi nguyệt lâu, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đi thẳng về lầu quán, đọc Tây Bá Lợi Tử du ký và tấm địa đồ xong liền xác định tuyến đường đi. Sau đó hai người liền chia ra tu luyện, mãi tới đêm khuya mới đi ngủ.

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đã rời khỏi lầu quán, đi về phía cửa khẩu. Nộp thuế tại cửa khẩu xong, tướng sĩ gác cửa khẩu của quân đoàn Hồ Uy cũng không hỏi han nhiều, mở cửa cho phép đi qua.

Quay đầu nhìn lại Anh Thạch Quan nguy nga, Phó Thư Bảo nói:

- Dựa theo bản đồ thì hai mươi dặm phía trước có Tháp Tu Sa Trấn. Chúng ta có thể thuê một chiếc xe trượt tuyết hay thứ gì đó trong trấn để đi đường.

- Tất nhiên là phải thuê xe rồi. Chúng ta đi đến Tháp Tu Sa Trấn đi.

Hồ Nguyệt Thiên đáp.

Khí hậu Anh Thạch Thành không nóng không lạnh nhưng tới Tháp Tu Sa Trấn thì khí hậu đã biến đổi, bởi độ cao lớn nên giá lạnh hơn nhiều. Nơi này băng tuyết bốn mùa không tan, nổi tiếng là thánh địa bị đóng băng. Nghĩ lại thì Vô Căn Thủy Phách kia là một loại linh tài thủy Nguyên Tổ cực đoan, cũng chỉ có những nơi khí hậu bốn mùa giá lạnh thế này mới sản sinh ra nổi.

Cười nói suốt đường đi, hai người cũng không buồn chán. Đều là người có tu vi lực lượng, đi mấy chục dặm đường núi cũng chẳng đáng kể gì. Đi nhanh một đường, cuối cùng bọn họ cũng tới Tháp Tu Sa Trấn.

322. Chương 322

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 322: Tuyết Sơn Báo Tử Cầu kéo xe

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Tháp Tu Sa là tên theo tiếng La Tư Quốc. Ở Tháp Tu Sa Trấn này có hơn phân nửa là người La Tư Quốc. Người Tú Quốc cũng có nhưng cũng chỉ chiếm nửa non thôi.

Còn chưa tới Tháp Tu Sa Trấn, bầu trời đã có tuyết rơi như lông ngỗng. Vừa đi từ Anh Thạch Thành tới, dường như thoảng một cái đã đi qua hai mùa thu đông vậy. Thời tiết biến hóa quá lớn, dù trên người có tu vi lực lượng không tầm thường nhưng cũng khiến Phó Thư Bảo cảm thấy không kịp thích ứng, đành phải lấy áo chống lạnh đã chuẩn bị từ trước ra mặc.

Thật ra, với năng lực khổng lồ chế năm loại Nguyên Tố của hắn thì cho dù địa phương giá lạnh thế nào, hắn mặc quần áo mỏng manh cũng không thành vấn đề. Nhưng nếu làm như vậy thì không khỏi quá khoa trương, khiến người khác chú ý. Việc này hắn cũng đã nghĩ kỹ, xử sự cẩn thận. Thay đổi quần áo chống lạnh cũng chỉ là một việc trong số những việc cần làm.

Tháp Tu Sa Trấn có một con đường cắt ngang qua, có thể đi từ đầu trấn tới cuối trấn. Nhà cửa của cư dân xây dựng ở hai bên, cao thấp đủ cả, trông có vẻ tán loạn không có đường lối gì hết. Nhưng sơn trấn phải dựa toàn bộ vào đường buôn bán thông tới Anh Thạch Thành mà sinh tồn như vậy, phát triển được tới quy mô thế này cũng đã là không tệ rồi, cũng không thể hy vọng xa vời.

Tiến vào trong trấn, Phó Thư Bảo hỏi một thương nhân Tú Quốc, nghe ngóng tìm đường tới cửa hàng bán xe trượt tuyết, mang Hồ Nguyệt Thiên đi đến.

Bởi vì tuyết rơi nhiều nên trong cửa hàng cũng vắng vẻ. Ngoài chủ cửa hàng và mấy phu xe đang ngồi xổm gần một cái lò sưởi sài trong nhà ra thì còn có một nam tử mặc hắc bào đang nhìn gì đó. Hắn đứng quay lưng lại, không thấy dung mạo. Chẳng qua cho dù hắn có quay người lại thì hơn phân nửa là cũng vẫn không thấy được dung mạo của hắn, bởi trên đầu hắn đội một cái mũ đen dày cộp.

- Ông chủ, chúng ta muốn thuê xe trượt tuyết.

Phó Thư Bảo cũng không nhìn người mặc áo đen kia nhiều, chỉ âm thầm cảnh giác một chút thôi.

Có mỗi làm ăn tới, ông chủ nọ lập tức tươi cười ra đón, vừa xoa xoa tay vừa cười nói:

- Cửa hàng của ta có ba loại xe, một ngày một trăm dặm, một ngày hai trăm dặm, còn loại một ngày ba trăm dặm. Giá tiền cũng không giống nhau, không biết quý khách muốn thuê loại xe trượt tuyết nào?

- Đương nhiên là muốn loại tốt nhất, một ngày ba trăm dặm rồi. Mặt khác chúng ta cũng không muốn thuê đánh xe, tự mình điều khiển.

Phó Thư Bảo nói. Nơi họ muốn tới không tầm thường, mang theo đánh xe ngược lại chỉ phiền thêm.

- Không thuê đánh xe. Cửa hàng vốn không có quy định này. Xe trượt tuyết tốt nhất, kéo xe đều dùng Tuyết Sơn Báo Tử Cầu thuần chủng, giá trị năm mươi ngàn tệ. Ngày đi ba trăm dặm cần mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu kéo, tức là sáu trăm ngàn tệ. Hơn nữa giá xe trượt tuyết nữa, tổng cộng là sáu trăm tám mươi ngàn tệ...

Chủ cửa hàng rõ ràng muốn thông qua giá xe trượt tuyết để khiến tiểu tử sơn dã trước mặt không biết trời cao đất rộng này chú ý. Nhưng không chờ hắn nói hết lời, trên bàn trước mặt hắn đã có thêm một đồng kim tệ lớn.

Đồng kim tệ này có hai mươi miếng. Cứ tính một kim tệ bằng một trăm ngàn tệ, hai mươi kim tệ cũng chính là hai ngàn ngàn tệ, thừa đủ để mua ba xe trượt tuyết tốt nhất. Nhìn đồng kim tệ lấp lánh này, ông chủ hơi trợn mắt, nhưng cũng không quên nắm kim tệ lên, đưa vào miệng cắn mạnh một cái.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Yên tâm đi. Đều là thật đấy. Hai mươi kim tệ để mua chiếc xe trượt tuyết tốt nhất của người. Nếu ta trở về theo đường cũ thì sẽ trả lại cho người, thế nào?

Tự dưng có người tặng tiền, làm gì có chuyện ông chủ không đồng ý chứ? Cái đầu dính bộ râu dê gât như gà mổ thóc:

- Đánh xe sẽ lập tức chuẩn bị xe trượt tuyết tốt nhất cho quý khách. Xin đợi một chút.

Ông chủ đã thu hai mươi kim tệ, sai mấy đánh xe đi ra phía sau chuẩn bị xe trượt tuyết. Nghe thấy một loạt tiếng chó sủa, hiển nhiên là chó kéo đang được mắc vào xe rồi.

Ngay lúc này, nam nhân mặc hắc bào ở đây trước khi hai người vào cũng quay người lại. Phó Thư Bảo vẫn lưu ý động tĩnh của hắn, nhưng lúc này mới phát hiện là nam nhân này dù quay người lại, đúng là vẫn không thể thấy mặt hắn. Cái mũ màu đen che nửa mặt đối phương, chỉ lộ miệng ra ngoài. Từ một khắc khi phát hiện đối phương, Phó Thư Bảo đã dò xét khí tức của hắn, phát hiện trên người kẻ này dù ẩn hiện trường lực lượng nhưng cũng không mạnh lắm. Theo tiêu chuẩn bình thường thì hắn chỉ tương đương với Lực Sĩ cấp Nội Lực mà thôi.

Lực Sĩ cấp Nội Lực đã không còn khiến Phó Thư Bảo e dè gì nữa. Mặt khác, hành trình lần này hắn với Hồ Nguyệt Thiên tới Tây Bá Lợi Tư Sơn bí ẩn phi thường, ngoài một số người thân tín ra thì tuyệt đối không lộ ra ngoài chút nào. Bây giờ đã cải trang ra đi, cho nên tuyệt đối không thể bị theo dõi. Suy nghĩ như vậy một chút, hắn cũng không muốn tìm hiểu sâu nữa, thu hồi ánh mắt từ trên người mặc đồ đen này.

- Huynh đệ, người ra tay hào phóng, thuê một chiếc xe trượt tuyết loại tốt, có phải muốn tới La Tư Quốc không?

Phó Thư Bảo không để ý tới đối phương nhưng người mặc đồ đen này lại chủ động sán tới.

- Đúng vậy, chúng ta muốn tới Khoa Phu Thành của Lục Quân Trác.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt đáp một câu, tùy tiện nói tới một thành thị gần Tây Bá Lợi Tư Sơn.

- Vừa hay ta cũng muốn đi đến Khoa Phu Thành. Không biết huynh đệ có thể cho ta đi nhờ một đoạn không?

- Không thể.

Phó Thư Bảo từ chối quả quyết.

- Ôi... Trời đất xoay vần, lòng người ấm lạnh mà. Ta đành phải dựa vào hai chân này đi qua Tây Bá Lợi Tư Sơn thôi. Huynh đệ, ta đi trước một bước vậy. Trên đường đi có khi còn gặp nhau.

Nói xong một câu này, nam tử mặc đồ đen kia xoay người rời khỏi cửa hành xe trượt tuyết, bước thấp bước cao đi về phía cuối trấn trong làn tuyết như lông ngỗng.

- Thật sự là một quái nhân.

Mãi tới khi nam tử mặc đồ đen kia biến mất trong gió tuyết, Hồ Nguyệt Thiên mới lẩm bẩm một câu.

Phó Thư Bảo vẫn đang đắm chìm trong suy tư về lời nói cuối cùng của nam tử mặc đồ đen kia. Ý của hắn khi nói còn gặp lại là thế nào đây?

Nửa tiếng sau, ông chủ và mấy đánh xe đã chuẩn bị chiếc xe trượt tuyết tốt nhất rồi. Bên trên xe còn đặt củi khô và nồi sắt.

- Quý khách. Bỏ củi và nồi sắt này để đun nước. Ngoài trời giá rét đóng băng, mấy thứ này không thể thiếu được. Người là một người khảng khái, chút vật dụng này xin tặng cho người.

Ông chủ cười ha hả nói.

- Đa tạ. Nguyệt Thiên, chúng ta đi thôi!

Nhảy lên xe trượt tuyết, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên cùng lên đường.

Mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu có thể hình rất lớn, da lông màu vàng, hai mắt to như chuông đồng, thật sự giống như báo, chạy rất nhanh, cho dù bất ngờ gặp đường núi thì nó cũng vẫn lao vù vù tới. Tốc độ đi trên đất bằng còn nhanh hơn. Nói một ngày đi ba trăm dặm trong băng thiên tuyết địa này cũng không

phải là nói ngoa. Phó Thư Bảo ước chừng, với mấy con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu thể hình mạnh mẽ này, kéo xe trượt tuyết ít nhất ngày có thể đi đến bốn trăm dặm.

Mà địa phương bọn họ muốn đi đại khái chỉ ba trăm năm mươi dặm, thời gian một ngày là tới nơi rồi.

Được mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu kéo, xe trượt tuyết lao như bay, nháy mắt đã ra khỏi Tháp Tu Sa Trấn. Đưa mắt nhìn lại, trước mặt chỉ là một vùng tuyết trắng mờ mịt, tràn ngập trời đất, không có tận cùng. Tuyết rơi rất dày, không có đường mà đâu đâu cũng là đường.

323. Chương 323

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 323: Bại hoại trong lều

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Kỳ quái. Sao không thấy người mặc đồ đen kia nữa?

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy nghi hoặc và cảnh giác. Trên tuyết không có dấu vết gì, dù tuyết rơi nhiều như lông ngỗng nhưng người này rời đi chưa lâu, dưới tình huống bình thường thì căn bản vết chân chưa thể bị tuyết phủ mới đúng.

- Hoặc là hắn đi theo hướng khác rồi.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Vẫn phải cẩn thận một chút thì hơn.

Không biết vì sao, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên hiện lên câu nói cuối cùng của nam tử mặc đồ đen kia. Băng thiên tuyết địa, hắn không thuê xe trượt tuyết mà lại xuất hiện trong cửa hàng cho thuê xe trượt tuyết. Đi bộ qua Tây Bá Lợi Tư Sơn, e rằng một Lực Sĩ cấp Nội Lực không làm nổi. Tại sao hắn lại làm như vậy chứ?

- Phó đại ca, chúng ta nghỉ ngơi ở chỗ này một chút, ăn chút thức ăn rồi hãy lên đường nhé.

Xe trượt tuyết lao đi, Hồ Nguyệt Thiên nhìn địa hình một chút rồi nói.

Di chuyển hồi lâu, nếu ở Anh Thạch Thành hoặc những địa phương khác thì sắc trời chắc chưa tối được. Nhưng trong Tây Bá Lợi Tư Sơn này, sáng sớm bầu trời đã âm u, chưa bao lâu đã tối mịt. Ban ngày tại Tây Bá Lợi Tư Sơn chỉ dài bằng hai phần ba nơi khác, ban đêm lại kéo dài hơn một phần ba, dài hơn rất nhiều.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, thở dài một tiếng:

- Vốn tưởng thuê được xe trượt tuyết do Tuyết Sơn Báo Tử Cầu kéo thì chúng ta chỉ cần một ngày là đi đến nơi. Nhưng bây giờ nhìn còn không rõ nữa, cũng chỉ còn cách nghỉ ngơi thôi. Chúng ta cố gắng đi chút nữa, tới khi trời tối hẳn thì tìm một nơi tránh gió mà nghỉ ngơi một đêm vậy.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Theo ý người đi.

Mặc cho dù giả mạo vợ chồng sơn dã nhưng trong vùng băng thiên tuyết địa vắng vẻ hoang tàn này, Hồ Nguyệt Thiên vẫn có biểu hiện dễ bảo của một người vợ nơi thôn dã.

Vừa đi thêm một đoạn thì trời đã tối. Phó Thư Bảo ngừng xe trượt tuyết, chọn một vách núi để dựng lều. Hồ Nguyệt Thiên bận rộn nhóm lửa nấu cơm. Người cần ăn, mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu càng cần phải ăn. Thể lực không được bổ sung thì đám Tuyết Sơn Báo Tử Cầu này không thể kéo nổi xe trượt tuyết được.

Ăn tối xong, trời đã hoàn toàn tối mịt. Mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu ăn no, nằm đơn giản tại một chỗ khô ráo dưới vách núi mà ngủ khò khò.

- Phó đại ca, người bảo vệ ta một lần nữa, giúp ta hấp thu Bách Thú Đan nhé.

Gió tuyết nổi lên, Hồ Nguyệt Thiên cũng không có ý định nghỉ ngơi. Nàng biết với năng lượng hiện nay của nàng thì chuyện hấp thu Bách Thú Đan thực ra một chuyện nguy hiểm và khó khăn phi thường. Nhưng có Phó Thư Bảo trợ giúp, tất cả phiền toái đều không còn chút nào nữa.

- Tốt thôi. Chúng ta đi vào trong lều đi. Bên ngoài gió to quá.

Phó Thư Bảo nói. Năng lực của Phó Thư Bảo càng cao thì lại càng là trợ thủ tốt hơn đối với hắn. Chuyện như thế thì dù Hồ Nguyệt Thiên không lên tiếng nhờ vả, hắn cũng sẽ chủ động làm thôi.

Đi vào trong lều, ngồi trên thảm lông, Hồ Nguyệt Thiên lại hơi lo lắng nói:

- Phó đại ca, lần này người cẩn thận một chút, không lại bị hình thái huyền hồ của ta ảnh hưởng đấy.

Phó Thư Bảo lẩm bẩm cười cười, không nói gì cả nhưng trong lòng lại nhớ tới cảnh hương diễm ngày trước, cũng nảy ra tâm viên ý mã, tâm lý chần chừ.

- Thiệt là, giờ phút này... Còn nghĩ tới gì thế chứ?

Thấy thần sắc của Phó Thư Bảo có hơi khác lạ, Hồ Nguyệt Thiên cúi đầu nhắc nhở một câu.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Không có gì. Chúng ta bắt đầu nhé.

Hồ Nguyệt Thiên lấy ra một phần ba của nửa viên Bách Thú Đan, ăn xong liền tiến vào quá trình luyện hóa.

Có kinh nghiệm lần trước, Phó Thư Bảo lập tức đặt bàn tay lên vùng bụng mềm mại của nàng, truyền Nguyên Tố Lực lấy thủy Nguyên Tố làm chủ đạo, bốn loại Nguyên Tố khác trợ giúp vào trong cơ thể nàng, giúp nàng tụ tập những năng lượng cường đại mà nàng không thể khống chế từ Bách Thú Đan.

Ngay trong quá trình này, Phó Thư Bảo kinh ngạc phát hiện, tu vi lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên lại tăng lên kinh người. Mặc dù hắn không biết tu vi lực lượng của Hồ Tộc phân cấp như thế nào nhưng hắn có cảm giác, nếu tiếp tục thế này thì sau khi Hồ Nguyệt Thiên luyện hóa hết một nửa viên Bách Thú Đan, tu vi lực lượng của nàng sợ rằng sẽ đạt tới cấp Thánh Linh!

Nếu là một linh thú uống một viên Bách Thú Đan hoàn chỉnh, vậy mới có cơ hội tăng lên cả một cảnh giới tu vi lực lượng lớn. Hồ Nguyệt Thiên chỉ dùng một nửa viên mà đã đạt hiệu quả như vậy, đây cũng không phải chuyện ngẫu nhiên. Kinh ngạc một chút xong, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một điểm. Sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy, hơn phân nửa là có liên quan tới nửa cây Viêm Hỏa Linh Tham!

Thiên tài địa bảo, đoạt linh khí trong thiên địa, được thiên địa tạo hóa. Loại linh tài cực phẩm như Viêm Hỏa Linh Tham, tác dụng của nó vượt xa khả năng tưởng tượng của mọi người.

Mặc dù trong lòng có tưởng tượng nhưng lần này Phó Thư Bảo đã rút kinh nghiệm rồi. Khi năng lượng lực lượng độc nhất trên người Hồ Nguyệt Thiên truyền tới, hắn lập tức trấn áp, loại bỏ ý nghĩ lung tung. Cứ như vậy, chuyện bị hình thái huyền hồ ảnh hưởng như lần trước cũng không xảy ra nữa.

Lần này lượng mồ hôi trên người Hồ Nguyệt Thiên còn lớn hơn trước nhiều. Chất độc và tạp chất truyền ra từ trong lỗ chân lông cũng không ít.

Kết thúc luyện hóa, quần áo trên người ướt nhẹp. Chuyện này khiến cả đồ lót mặc sát người cũng đều lộ hết ra, lại đều là loại vải rất mỏng. Do vậy, mồ hôi làm ướt vải, khiến nó áp sát thân thể, mỏng lung mà rõ ràng, xuân quang ẩn hiện mê người lộ ra hết. Bộ ngực nguy nga trắng như tuyết và hai hạt hồng nổi cao

kia kia có thể thấy lơ mờ, khiến người ta nhìn mà vui sướng. Hai đùi dài lung linh, đầy đà no đủ, có thể xưng là song tuyệt. Bờ mông tròn trịa hoàn mỹ, cũng có vẻ đàn hồi vô cùng.

Mặc dù đã thầm nhắc là phải phòng chống lực lượng tác dụng phụ xâm phạm trong lúc luyện hóa nhưng cảnh hương diễm trước mắt này khiến Phó Thư Bảo cảm thấy miệng khô lưỡi nóng. Thân thể nữ tử này hấp dẫn tự nhiên, không có chút tạp chất. Nhưng càng tự nhiên như vậy thì lại càng khó có thể kiềm chế.

- Phó đại ca, lần này tu vi lực lượng của ta đã được đề cao rất lớn, năng lực khống chế cũng tăng cường không ít rồi. Người xem. Hình thái huyền hồ của ta cũng không như lần trước, bị phóng ra không kiểm soát nữa rồi.

vừa nói, Hồ Nguyệt Thiên liền kiêu ngạo đưa cặp mông của mình ra, biểu diễn cho Phó Thư Bảo xem.

Dấu hiệu rõ nhất của hình thái huyền hồ chính là chiếc đuôi hồ ly màu vàng do năng lượng hình thành. Bây giờ trên cặp mông thơm kia không có cái đuôi như vậy.

Cặp mông cong lên, hình dạng đầy đà phi thường, hơi nhướn lên, thể hiện toàn bộ, không hề giữ lại chút gì trước mặt Phó Thư Bảo. Vải vóc chỗ đó cũng bị mồ hôi thấm ướt, có thể nhìn thấy da thịt trắng như tuyết một cách rất rõ ràng. Vải trên khe mông bị kẹp lại, da thịt cũng bị áp sát hơn trên thân thể, lơ mờ có thể thấy một vùng mềm mại màu đen. Có một chút vải tiến vào trong cái khe nứt kia, bắt mắt khiến người ta kích động như muốn phát điên lên.

Phó Thư Bảo đột nhiên duỗi tay ra, không nặng không nhẹ đặt lên cặp mông kia, vỗ một cái. Trong lều lập tức truyền ra tiếng chát giòn tan.

- Á, Phó đại ca, người làm gì đó?

Mông bị tập kích, không đau nhưng phản ứng của Hồ Nguyệt Thiên rất lớn, cũng vô cùng hồi hộp. nói một câu, mặt nàng liền đỏ bừng lên.

- Ta...

Vừa muốn ngừng lại, ánh mắt Phó Thư Bảo lại lộ vẻ mê ly, biểu hiện ra dáng vẻ bị ảnh hưởng bởi hình thái huyền hồ nhưng trong lòng lại đang tỉnh táo như tuyết.[/CHARGE][[/HIDE]

324. Chương 324

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 324: Đạp tuyết mà đến (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Mẹ kiếp, hồ ly tinh này dụ người thật. Lão tử dù không thể ăn thật nhưng ít ra cũng phải mượn cơ hội này chiếm chút lợi chứ. Đúng rồi, chứ giả vờ như bị nàng mị hoặc một lúc, lột sạch nàng ra, sờ mó một hồi...

Niềm vui thú lớn nhất của đời người là thế nhưng đối với Phó Thư Bảo, khi tu vi lực lượng chưa đạt tới Luyện Vinh Hằng Lực thì chỉ có thể kiểm tra. Đáng thương cho niềm vui của hắn.

- Không phải chứ. Rõ ràng ta khống chế được rồi mà. Người không có khả năng... Ô, Âm Nhi! Bỏ tay người ra!

Hồ ly tinh tương lai còn đang nghi hoặc thì một bàn tay hao đột nhiên di chuyển, trượt vào khe sâu của nàng.

Cảm giác mềm mại như tơ, vô cùng thoải mái. Trong lòng Phó Thư Bảo cười to sung sướng...

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu...

Một loạt tiếng chó sủa đột nhiên truyền tới, khiến Phó Thư Bảo phải đột ngột thu tay lại.

Từ xưa tới nay, chó là người bạn trung thành nhất của loài người. Trông nhà trông cửa, một khi có người lạ tiến vào thì lập tức chó sẽ sủa, còn xông tới cắn xé. Chó bình thường đã có khả năng như vậy, mà vương giả trong loài chó, Tuyết Sơn Báo Tử Cầu lại càng không phải nói. Một con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu có thể đánh thắng hai con sói, thông minh trời sinh, có cảm giác rất mạnh với nguy cơ, không thua Ngao Khuyển Tây Vực nhiều. Lúc này đột nhiên chúng phát ra tiếng sủa, không có khả năng bởi gió tuyết mà chỉ có thể là có người đang tới đây.

- Mau mặc quần áo vào. Chúng ta gặp phiền toái rồi!

Ném lại một câu, Phó Thư Bảo đột nhiên vọt ra khỏi lều.

- Hóa ra là... Hắn vẫn tỉnh táo. Đáng giận!

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên mắng thầm, nghiêm mặt, vội vã tìm quần áo mặc vào.

Ngay lúc này, bên ngoài có tiếng nói truyền tới.

- Ha ha! Tiểu huynh đệ, ta đã nói rồi mà, chúng ta lại gặp nhau.

Băng thiên tuyết địa, gió lạnh gào thét như quỷ khóc sói gào. Âm thanh này truyền ra từ chỗ sâu trong bóng tối. Chỉ nghe thấy âm thanh mà không thấy người đâu khiến người ta cảm thấy như có một luồng áp lực vô hình.

- Là vị huynh đệ đã gặp ở trong cửa hàng xe trượt tuyết phải không? Nếu đã đến thì không bằng tới đây uống một hợp rượu để thân thể ấm áp đi.

Phó Thư Bảo lên tiếng, tay cũng đã lấy Thiên Trúc Cung và Xà Nha Tiễn ra ngoài.

- Ha ha ha... uống rượu sao?

Âm thanh mơ hồ của người mặc áo đen lại truyền ra từ sâu trong màn tuyết.

- Người sai rồi! Phó Thư Bảo, ta đến là để lấy mạng ngươi.

Vút!

Phó Thư Bảo không chần chờ chút nào, lập tức lấp tên lên dây cung. Một mũi tên liền bay vọt về phía truyền ra âm thanh.

Mỗi người đến uống rượu chẳng qua chỉ là một cái cớ thôi. Chỉ cần hắn mở miệng nói chuyện thì sẽ lộ vị trí. Trong bão tuyết mịt mờ, hắn không thể nào nhìn thấy người mặc áo đen, tương tự thì người mặc áo đen cũng không thể nhìn thấy hắn. Nghe tiếng đoán chỗ, dựa vào xạ trình kinh khủng hơn ba ngàn bước của Thiên Trúc Cung, hắn nhất định có thể giết người mặc áo đen nhanh đến mức khiến hắn ta không kịp trở tay.

Một mũi tên bắn ra, sóng nhiệt tản ra khiến bông tuyết tan rã, khí thể một đi không về!

Người mặc áo đen không lên tiếng nữa. Mặc dù đã bắn ra một mũi tên nhưng vẫn không thể nào nhìn thấy kết quả, cũng không thể phán đoán được là trúng hay không trúng. Càng như vậy thì Phó Thư Bảo càng khẩn trương. Có thể đối phó với cung tên của hắn thì chứng tỏ đối phương cũng đại khái hiểu rõ về thực lực của hắn, là đến có chuẩn bị. Nếu đánh lén không thành công thì tiếp theo nhất định sẽ là một cuộc khổ chiến không thể nào dự liệu được kết quả.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên cũng vọt ra, trên người đã khoác một chiếc áo lông thật dày nhưng bộ dạng xốc xếch, hơn nữa trên tay lại cầm một thanh chủy thủ nhỏ. Nhìn bộ dạng này, hiển nhiên là nghe thấy tiếng của người mặc áo đen, đoán được một chút tình huống nên nângมวย vọt vàng lao ra hỗ trợ.

Lấy tu vi lực lượng hiện tại của nàng thì có thể miễn cưỡng đối phó với Lực Sĩ cấp Nội Lực, nếu đối phó với Lực Sĩ lợi hại hơn nữa thì càng không phải bàn rồi. Nhưng dưới tình huống sử dụng hình thái huyền hồ thì sẽ sức chiến đấu của nàng sẽ làm một biến số rất lớn. Dù sao ngay cả tu vi như Phó Thư Bảo, chỉ cần không chú ý một chút là cũng trúng chiêu ngay.

- Phó đại ca, người mặc áo đen kia đâu rồi?

Vừa lao ra, đôi mắt đẹp liền ngó nhìn xung quanh, Hồ Nguyệt Thiên hỏi một câu.

Tầm mắt của Phó Thư Bảo vẫn tập trung vào phương hướng mũi Xà Nha Tiễn đã bay ra, cũng không trả lời câu hỏi này.

Ầm ầm ầm!

Một chuỗi âm thanh cổ quái trầm trầm đột nhiên truyền đến từ dưới sâu trong lòng đất tuyết. Mười hai con Tuyết Sơn Báo Tử Cầu càng sủa ác liệt hơn. Theo tiếng vang trầm muồn ầm ầm kia càng ngày càng gần, bọn nó càng lộ ra vẻ lo âu bất an, liên tục lui về phía sau. Bọn nó muốn chạy trốn nhưng đã bị khóa sắt trên cổ chặn lại, không thể nào chuyển động được.

- Phó đại ca, đây là âm thanh gì? Sao lại có tiếng động lớn như vậy chứ?

Hồ Nguyệt Thiên khẩn trương nhìn chằm chằm vào chỗ sâu trong lòng đất tuyết.

Vút...

Âm thanh xé gió vang lên!

- Mau tránh ra!

Phó Thư Bảo đột nhiên rống to một tiếng, một tay ôm chặt lấy cái eo thon nhỏ của Hồ Nguyệt Thiên rồi lướt ngang sang bên cạnh. Nhất thời hắn đã mang theo nàng dịch chuyển khỏi vị trí lúc đầu mười bước.

Lúc thân thể hai người còn chưa ổn định, một mũi tên đã đâm vào vị trí Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đứng vừa rồi.

Mũi tên là Xà Nha Tiễn, là mũi tên Phó Thư Bảo bắn ra lúc này.

Tình huống như thế chứng tỏ một vấn đề, đó chính là mũi tên vừa rồi không có một chút tác dụng nào, không những thế còn được người ta trực tiếp tặng lại.

Nếu đối phương cũng dùng cung tên bắn thì không có gì ngạc nhiên. Nhưng đối phương lấy tay ném ra lại tạo ra hiệu quả như vậy, thì việc này còn kinh hãi gấp mười lần so với việc dùng cung tên bắn!

Thân phận của người mặc áo đen này là gì?

Không thể nào biết được nhưng có thể khẳng định lúc nhìn thấy hắn ở cửa hàng xe trượt tuyết vào sáng sớm, khí tức trường trường lực lực tản mát ra trên người hắn đã bị che dấu. Mục đích của hắn chính là khiến người khác tưởng lầm hắn chỉ là một tiểu nhân vật cấp Nội Lực, do đó mất đi sự đề phòng!

Rất gian xảo!

Ừnh...

Ừnh...

Ừnh...

- Ha ha ha... Cung tên Lực Luyện Khí quả nhiên có uy lực bất phàm. Nhưng ở trước mặt Hắc Y Sứ ta thì đây cũng chỉ như món đồ chơi của trẻ con thôi! Muốn giết ta sao? Lấy bản lĩnh thật sự của ngươi ra đi!

Một bóng đen đột nhiên xuất hiện, vô cùng bắt mắt giữa Băng Thiên Sơn.

Âm thanh rầm rầm chính là tiếng bước chân của hắn!

Sau khi nhìn thấy rõ ràng, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên cũng không nhịn được mà đồng thời hít vào một hơi khí lạnh. Hai tay của tên kia đang cầm một khối nham thạch to lớn đen thùi như tấm chắn che trước người hắn. Nham thạch kia hiển nhiên không phải là nham thạch bình thường, toàn thân đen nhánh, mơ hồ của tỏa ra ánh sáng của kim loại. Cách xa như vậy mà vẫn có thể cảm ứng được một lượng lớn Kim Nguyên Tố đang dao động, hiển nhiên đó chính là một tảng quặng thép tinh túy. Nam tử mặc y phục màu đen tự xưng là Hắc Y Sứ kia không thể nghi ngờ là một Lực Sĩ nắm giữ Kim Nguyên Tố Lực. Dựa vào hành

động ném cung tên ra, hơn nữa lại nhìn vào lực lượng trường mạnh mẽ chí cực đang tản mát ra từ trên thân thể hắn, không khó có thể kết luận tu vi lực lượng của hắn là cảnh giới Vĩnh Hằng Lực!

Khó trách mũi Xà Nha Tiên mà hắn đánh lén không có chút tác dụng nào. Trong nháy mắt, Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng nắm giữ Kim Nguyên Tổ lực hoàn toàn có thể tập trung Kim Nguyên Tổ thành nham thạch rồi ngăn cản mũi tên kia.

Khí thể mệnh mông áp bách tới đây, chỗ nào cũng có, hô hấp cũng trở nên khó khăn. Khuôn mặt Hồ Nguyệt Thiên đã tái nhợt, không còn chút máu.[/CHARGE][[/HIDE]

Nguồn: Vipvandan

Nhìn Hắc Y Sứ như núi lớn áp bách tới càng ngày càng gần, chỉ trong nháy mắt, vô số ý niệm đã hiện trong đầu Phó Thư Bảo. Nhưng đáng tiếc chính là cho dù từ Phương Tín hay là từ bản thân hắn thì hắn đều không thể xác định người đến không có ý tốt này là của Thanh Dật Vương Tước hay Thái Bình Vương Tước. Càng không biết lai lịch thì áp lực trong lòng lại càng lớn.

- Khí thể thật mạnh mẽ! Quả nhiên là Lực Sĩ thuộc tính kim, nắm giữ lực lượng công kích và phòng ngự mạnh mẽ nhất, chỉ đi bộ mà đã tỏa ra khí thể như núi cao vậy rồi. Cứ như thế, còn chưa chân chính xuất thủ thì hắn đã giữ thể thượng phong mất.

Phó Thư Bảo thầm than sợ hãi.

Cao thủ tỷ thí, kỹ năng chiến đấu và tu vi lực lượng mạnh yếu đương nhiên là nguồn gốc thắng bại nhưng khí thể của một người cũng vô cùng quan trọng. Có một số người yếu bị bắt nạt, đến lúc không để ý tới sinh tử nữa mà phản kháng thì thường thường có thể kinh sợ đến người bắt nạt hắn, một lần hành động chiến thắng. Có thể thấy được khí thể cũng vô cùng quan trọng.

- Không thể tiếp tục như thế này được. Phải phá hủy khí thể cường đại của hắn! Phá!

Phó Thư Bảo đã có quyết định trong lòng nhưng cho dù là tu vi lực lượng hay những thứ khác, muốn phá hủy khí thể của người trước mắt này dễ vậy sao?

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Cánh tay cầm nham thạch nặng ba nghìn cân, Hắc Y Sứ như đang tản bộ trong sân vắng vậy, nhẹ nhàng khiến người ta có cảm giác trầm trọng và vô cùng áp lực. Mỗi khi hắn bước một bước, tuyết đọng trên mặt đất đều như thủy triều tách sang hai bên, lộ ra mặt đất bị chôn sâu dưới lớp tuyết. Tiếng bước chân rầm rầm kia chính là do mặt đất này tạo ra. Tình cảnh này giống như một chiếc chiến thuyền hình người đang chạy giữa đại dương bị băng tuyết phủ kín, thuyền đến đâu băng tuyết mở ra đến đấy.

- Vô dụng thôi! Phó Thư Bảo, tu vi hiện tại của ngươi căn bản không phá được khí thể sát phạt của ta đâu! Thực ra ta còn chưa từng gặp mục tiêu nào có thể phá vỡ khí thể sát phạt của ta. Phải biết rằng đây là đôi chân đã giết chết ngàn người nên mới luyện được khí thể như vậy!

Hắc Y Sứ đột nhiên nói, dường như hắn đã nhìn rõ tâm tư của Phó Thư Bảo.

- Mục tiêu? Giết chết ngàn người để ta luyện khí thể sát phạt sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, bỗng bật thốt lên:

- Người là sát thủ Tử Đảo Mật Nhân Xã?

- Ha ha ha... khó trách hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất thất thủ. Chỉ dựa vào phần cơ trí lâm nguy mà không sợ hãi này của ngươi, bọn họ ngã xuống cũng không oan. Ta cũng không sợ nói cho ngươi biết, ta là một trong tứ đại sứ giả của Tử Đảo Mật Nhân Xã, Hắc Y Sứ. Thập Tứ và Thập Thất chẳng là chỉ hai tên sát thủ mà ta bồi dưỡng thôi, nhiệm vụ thất bại thì cũng không còn giá trị tồn tại nữa. Hơn nữa, vận may của ngươi cũng chỉ đến tối nay, hai tỷ muội Thập Thất và Thập Tứ không hoàn thành nhiệm vụ thì ta sẽ hoàn thành!

Hắc Y Sứ đột nhiên chấn động. Một luồng kinh phong nhất thời khuếch tán ra từ thân thể hắn rồi rầm rầm cuốn động về phía bên này, sắc bén như đao. Những nơi đi qua, băng tuyết và nham thạch đều bị nghiền nát rồi hất lên cao.

Khí thể sát phạt cũng không phải chỉ là khí thể hư ảo, ảnh hưởng tới tâm thần của người khác, dập tắt ý chí chiến đấu của đối phương. Trải qua trăm ngàn lần ám sát và tu luyện, nó đã được tiến hóa thành thủ đoạn sát thủ thực chất, trở thành kỹ năng chiến đấu!

Lấy lớn hiếp nhỏ, sát nhân và không sát nhân, Phó Thư Bảo đã trải qua rất nhiều nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thủ đoạn chiến đấu như vậy. Đối mặt với mảnh vụn đất đá tuyết băng đang cuốn đến, đột nhiên hắn cảm thấy bất lực, thất vọng, tuyệt vọng, bị thương. Một tia ý thức tiêu cực hiện lên đã vô hình tạo thành chướng ngại tâm lý trong đầu hắn!

Chỉ có cao thủ đệ nhất như Hắc Y Sứ mới có thể rèn luyện ra được khí thể sát phạt như vậy. Mỗi một lần tiến lên thì đều có không biết bao nhiêu tính mạng mất đi dưới chân hắn!

Quả thật Thập Tứ và Thập Thất cũng đã làm cho người ta đủ nhức đầu, Hắc Y Sứ bồi dưỡng được các nàng há có thể là loại người tầm thường?

Thập Tứ và Thập Thất liên thủ lại có thể giết chết mục tiêu cao hơn các nàng một cảnh giới. Như vậy, Hắc Y Sứ đã là tu vi cấp Vĩnh Hằng Lực, nếu hắn xuất thủ toàn lực thì chẳng phải là càng có khả năng giết chết mục tiêu cao cấp hơn sao?

Những thứ này không phải là ý niệm trong đầu mà chỉ là một tia khe hở qua mà thôi, nhưng hắn vẫn chưa có kế sách đối chiến nào.

- Phó đại ca, nhìn đi!

Đang trong thời điểm nguy cấp, đang trong lúc tâm thần của Phó Thư Bảo bị khí thể sát phạt áp chế, Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi gọi hắn tỉnh lại.

Giờ sắp phải bỏ mạng rồi, nhìn nàng làm gì nữa chứ?

Phó Thư Bảo liền dời tầm mắt, lại thấy Hồ Nguyệt Thiên chợt kéo vạt áo ra. Một đôi tuyết trắng mềm mại, hai điểm hồng hồng nổi bật giữa bộ ngực phồng nộn liền lộ ra trước mặt hắn.

Người xưa đi học có biện pháp cực đoan như treo tóc lên cao, đặt vật nhọn dưới móng để nhắm vào những người đọc sách có ý chí không kiên định, không bền lòng. Hiện tại, hành động hoang đường của Hồ Nguyệt Thiên cũng ẩn chứa đạo lý vô cùng sâu sắc. Sở dĩ nàng không bị khí thể sát phạt của Hắc Y Sứ áp bách khổng lồ là do bản thân nàng có Hình thái huyền hồ. Cho tới bây giờ cũng chỉ có nàng có thể khống chế tâm thần người khác chứ chưa từng có người nào có thể khống chế tâm thần nàng được. Cho nên vào thời điểm nguy cấp này, nàng phải vạn bất đắc dĩ nghĩ cách kích thích tâm thần Phó Thư Bảo. Đối với loại người như Phó Thư Bảo, ủng hộ bằng tinh thần hay lời nói đồng dạng thì đều không có chút tác dụng, thứ duy nhất có thể tạo hiệu quả ngay lập tức chính là... để hắn nhìn ngực!

Bộ ngực của Hồ Nguyệt Thiên tươi mới, đầy đặn, đáng yêu, tập trung hàng vạn hàng nghìn sủng ái của trời cao vào thân thể, tuy không có chút tác dụng nào với việc bài trừ khí thể sát phạt của Hắc Y Sứ nhưng nó lại có tác dụng bài trừ tâm chướng cho Phó Thư Bảo!

Một người thích tiền tài, người cho hắn tiền tài là có thể bảo hắn làm việc. Đối với tiểu sắc lang thích sắc đẹp như Phó Thư Bảo, người cho hắn nhìn ngực thì tinh thần của hắn sẽ phấn chấn gấp trăm lần, tràn đầy ý chí chiến đấu kích tình.

Vừa nhìn quả nhiên là đã có tác dụng rõ rệt! Hơi thở gấp gáp, mặt đỏ tới tận mang tai, Phó Thư Bảo liền rống to một tiếng rồi xoay người đánh ra một quyền về phía vụn tuyết đất đá đang đến.

Nộ Quyền Thức nhìn ngực, Bạo Viêm Trùng!

Ánh lửa, kinh khí cương mãnh hội tụ lại thành một thiết quyền khổng lồ vô hình rồi đâm thẳng về phía vụn tuyết đất đá kia.

Rầm rầm rầm...

Bùm bùm bùm...

Cách cách cách...

Tiếng va chạm lập tức truyền ra, vang vọng bên tai không dứt, vang dội như nã pháo trên chiến trường.

Những nơi thiết quyền vô hình đi qua, vụn tuyết liền bốc hơi lên cao. Hơi nước bay lên tạo thành một cơn lốc xoáy nóng lạnh luân phiên lốc xoáy. Cảnh tượng đồ sộ mà quỷ dị.

Mặc dù khí thể sát phạt của Hắc Y Sứ mang theo khí thể lôi đình vạn quân, phát động lực lượng băng tuyết và đất đá hội tụ lại thành kích thước khổng lồ nhưng một quyền của Phó Thư Bảo lại như một cây kim nhọn đâm vào khí cầu. Cho dù khí cầu có lớn hơn nữa thì cũng không thể nào chống đỡ được mũi kim nhọn, nhất thời tan vỡ.[/CHARGE][[/HIDE]

325. Chương 325

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 325: Đánh một trận chột lĩnh ngộ (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Vừa ra tay đã không có đường sống.

- Đúng là thật sự có tài. Nhưng người vẫn khó thoát khỏi cái chết! Thứ Sát Kiếm Thuật Thứ Sát Kiếm Thuật, Nhất Kiếm Phá Thương Khung!

Hắc Y Sứ rống lên một tiếng rồi vọt về phía trước, hai chân chuyển động như hư ảo, tay ôm một khối nham thạch lớn. Thân hình của hắn cực nhanh, thoáng cái đã đến phụ cận. Khối kim loại trong tay đột nhiên vung ra rồi đâm về phía trước. Trong tích tắc, tầm chắn nặng hơn ba ngàn cân kia đã bị hắn sử dụng một thanh kiếm.

Uy lực tiến công của Lực sĩ thuộc tính kim đã được thể hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Về phần uy lực phòng ngự thì đã được biểu hiện lúc vừa nãy, Thiên Trúc Cung của Phó Thư Bảo cũng không thể gây tổn hại gì đến hắn cả.

Phó Thư Bảo không xa lạ gì về Thứ Sát Kiếm Thuật. Lúc hắn chiến đấu với hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất ở Hắc Thạch Thành Bảo, hai tỷ muội kia đã dùng Thứ Sát Kiếm Thuật. Nhưng nếu so sánh Thứ Sát Kiếm Thuật của hai tỷ muội sát thủ đó với Thứ Sát Kiếm Thuật của Hắc Y Sứ thì chẳng khác gì là trứng so với đá. Một thân bản lĩnh của Thập Tứ và Thập Thất đều do Hắc Y Sứ truyền thụ và huấn luyện, điểm này đã nói rõ vấn đề.

Tảng quặng sắt khổng lồ đâm tới như kiếm, nhìn như vô cùng thô thiển nhưng thật ra lại vô cùng khéo léo. Tảng quặng rộng hơn một thước kia gần như đã bao phủ trên chín mươi phần trăm thân thể Phó Thư Bảo, không chỗ nào không tấn công, không chỗ nào tránh được!

Đôi khi cao thủ quyết đấu chỉ cần một chiêu đã định sinh tử, chuyện này cũng không phải giả. Nhân tố hoàn cảnh, nhân tố khí thể hay nhân tố thực lực thì Phó Thư Bảo đều rơi vào tình thế hạ phong. Thanh kiếm này lại phi tới đúng lúc, khí thể như lôi đình vạn quân khiến Phó Thư Bảo đang dưới thân kiếm cảm thấy bị đè ép, hít thở không thông.

Uỳnh...

Uỳnh...

Đang đứng sững sờ, Phó Thư Bảo đột nhiên khẽ động, cả người nghiêng về phía trước một góc bốn mươi lăm độ tạo thành động tác chạy nước rút. Hai nắm đấm của hắn đưa ra, đồng thời trong miệng thổi ra hai luồng Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tố bao vây nắm đấm. Trong giây lát, hắn liền liên tiếp đánh ra các quyền dày đặc. Quyền sau càng nhanh hơn quyền trước, mỗi một quyền đều bị hỏa diễm thiêu đốt.

Rầm rầm rầm...

Rầm rầm rầm...

Biến hóa nhanh nhất trong Nộ Quyền Thức, Tật Phong Mau Quyền!

Trong nháy mắt, quyền và tảng quặng đụng vào nhau không dưới trăm lần. Thân thể Phó Thư Bảo nghiêng về phía trước đã bị cản lại, liên tục lui về phía sau sáu bảy bước nhưng cuối cùng đã chặn được một kiếm tất sát này. Trên thanh kiếm kia lưu lại một mảng vết nắm tay nhân nhật, dất vết thiêu đốt cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Mặc dù Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ bao vây nắm tay lại nhưng chủ đạo trong đó vẫn là lực lượng Hỏa Nguyên Tổ đã hấp thu từ hỏa tinh túy. Giờ phút này, tính chất đốt cháy của nó đã thể hiện ra uy lực khủng bố.

- Người... đây là quyền pháp gì?

Ngoài dự tính, Hắc Y Sứ cũng không thừa cơ công kích.

Phó Thư Bảo cười lạnh, nói:

- Người nghĩ đến lúc này rồi mà ta vẫn còn có thể nói cho người sao?

Đã là chiến đấu sinh tử, không phải người chết thì chính là ta vong. Tình huống như thế thì còn có thể nói chuyện với nhau à?

- Cũng tốt thôi. Chờ sau khi ta giết người, chơi đùa với nữ nhân của người rồi lại tìm đáp án trên người người vậy! Kim Chung Cực Sát, Vô Xử Bất Kiếm!

Hắc Y Sứ đột nhiên ném tảng quặng trong tay lên đỉnh đầu rồi lập tức đám hai đám nặng nề lên trên.

Uỳnh!

Âm thanh kinh thiên động địa.

Ào ào!

Một khối quặng sắt nặng trên ba ngàn cân đột nhiên hóa thành vô số vụn kim loại còn mịn hơn cả bột mì. Nó trôi nổi tại bầu trời trên đầu hắc, không ngừng ngọ nguậy rồi biến ảo vô thường như một đám mây kim loại vậy!

Hắc Y Sứ chột vung hai tay lên. Đám mây kim loại đột nhiên hội tụ thành vô số thanh tiểu kiếm sắc bén rồi đâm về phía Phó Thư Bảo.

Trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng!

Đây chính là Kim Chung Cực Sát, Vô Xử Bất Kiếm!

Vô số thanh kiếm không thể đếm được đến từ bốn phương tám hướng như vậy thì làm sao có thể phòng ngự được?

Trước kia hắc luôn dựa vào Bào Khốc Thân Pháp để chạy trốn chết thì nay lại lộ ra vẻ tái nhợt vô lực. Dù hai chân có nhanh hơn nữa thì cũng không thể nhanh bằng tốc độ của thanh đoản kiếm đang phi hành được. Dù thân pháp có linh hoạt hơn nữa nhưng nếu ở trong không gian toàn bộ đều là kiếm thì rốt cục cũng không có chỗ nào trốn được.

Tình thế đột nhiên chuyển biến, hắc đã rơi vào trong tình cảnh vô cùng nguy hiểm.

- Nguyệt Thiên, trốn sau người ta đi!

Phó Thư Bảo rống to một tiếng, chột đâm ra hai đám. Quyền sau càng nhanh hơn quyền trước. Đôi nắm tay múa may tạo thành hư ảnh khiến người ta có cảm giác gió thổi không lọt. Trước nguy cơ sống còn, tiềm năng được kích thích. Lúc bình thường hắc không thể nào làm được đến trình độ này nhưng giờ phút này lại làm được. Hai nắm đám của hắc giống như một tấm chắn khổng lồ miễn cưỡng che chở cho hắc và Hồ Nguyệt Thiên.

- Người cho rằng người khoái quyền của người có thể phá được Vô Xử Bất Kiếm của ta sao? Ha ha ha... A?

Tiếng cười đột nhiên ngừng hẳn, Hắc Y Sứ trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng quỷ dị đang xảy ra trước mắt hắn.

Hai nắm đấm liên tục đung vào những thanh đoản kiếm cực nhỏ và sắc bén, âm thanh leng keng leng keng vang lên không ngừng, lửa bắn tung tóe khắp nơi. Cho dù có dùng tốc độ ra quyền để miễn cưỡng ngăn chặn đoản kiếm tập kích, hai nắm đấm kia cũng sẽ nhanh chóng bị đâm thành huyết nhục mơ hồ rồi bị gọt thành hai cục thịt nát. Nhưng sự thật không phải như vậy! Những tia lửa bắn ra, hai nắm đấm của Phó Thư Bảo mơ hồ tỏa ra ánh sáng màu đỏ, sóng nhiệt bức người. Những phi kiếm bị hai nắm đấm của hắn chặn lại rơi xuống tạo thành đồng kim loại không ngừng to lên, hơn nữa còn bị nung đỏ.

Theo thể tích vụn sắt tăng lên, việc chống đỡ cũng càng ngày càng trở nên dễ dàng. Trong chớp mắt, tất cả các phi kiếm đều rơi xuống đất sắt vụn như thiêu thân lao vào lửa, dung nhập thành một khối.

Uỳnh!

Phó Thư Bảo liền đáp khối kim loại đang bùng bùng ngọn lửa kia xuống mặt đất. Mặt đất hơi chấn động, những bông tuyết xung quanh hắn không rơi xuống nữa mà hóa thành hơi nước rồi bốc hơi trong không khí.

- Đừng quên ta cũng là một Luyện Lực Sĩ. Đồ chơi người có ta cũng có, đồ chơi người không có, ta cũng có nốt.

Một lần hành động phá vỡ Vô Xử Bất Kiếm của Hắc Y Sứ, lòng tin của Phó Thư Bảo liền hồi phục, hào khí bay ngàn trượng. Mãi đến lúc này, hắn chính thức thoát khỏi khí thế sát phạt của Hắc Y Sứ. Khí thế sát phạt của đối phương không thể ảnh hưởng tới hắn như trước nữa.

Quan trọng hơn là trong quá trình giao chiến vừa rồi, lúc bị động chiến đấu, hắn đã có linh ngộ thêm về Nguyên Nhất Chiến Kỹ Nộ Quyền Thức!

Nộ Quyền Thức có mười hai loại biến hóa, mỗi cái biến hóa đều có chiêu thức và thủ đoạn công kích vô cùng lợi hại. Hắn đã nắm giữ được biến hóa Nộ, Khoái, Chuẩn. Vừa rồi hắn đột nhiên hiểu ra về biến hóa thứ tư là Ngoan.

Nộ có thể kích thích tiềm năng của người khác, phát huy ra uy lực mạnh hơn bình thường gấp mấy lần, cũng là cơ sở của Khoái. Có lực lượng cường đại thì mới có thể tăng tốc độ được. Khoái là tốc độ, trong chiến đấu, gì cũng có thể phá, chỉ có tốc độ là không thể phá. Nó lại là cơ sở của Chuẩn. Cho dù tốc độ có nhanh hơn nữa mà không chính xác, liên tục đánh đấm bừa thì cũng không có hiệu quả. Chuẩn là chính xác, vừa nhanh lại phải vừa chuẩn sẽ là cơ sở của Ngoan. Chỉ có chính xác thì mới có thể một kích giết địch, một chiêu đoạt mạng được.

Bốn loại biến hóa Nộ, Khoái, Chuẩn và Ngoan dung hợp lại với nhau thành một đòn lôi đình!

Nguồn: Vipvandan

Trong lúc bất chợt hiểu ra, Phó Thư Bảo lại càng linh ngộ sâu hơn về Nguyên Nhất Chiến Kỹ Nộ Quyền Thức. Trước kia hắn đã đi đường vòng. Thật ra thì mỗi một biến hóa đều là trụ cột cho biến hóa sau, từng biến hóa đều có thể dung hợp vào biến hóa đằng sau nó nên nhìn như mười hai biến hóa nhưng thực ra là biến hóa vô cùng vô tận. Đại đạo biến thành giản đơn, sau khi hiểu ra, hắn liền có được một kết luận kinh người. Nguyên Nhất Chiến Kỹ có mười hai kiểu, mỗi kiểu có mười hai biến hóa. Nhìn vào tưởng nó tách biệt nhưng thật ra có hỗ trợ lẫn nhau, có thể dung hợp thành một biến hóa. Nói cách khác, cuối cùng tất cả mười hai chiêu thức, mười hai biến hóa trong mỗi chiêu thức đều dung hợp thành một chiêu, một biến hóa!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ Nộ Quyền Thức là khởi điểm của vạn vật trong vũ trụ, cũng là điểm cuối của vạn vật trong vũ trụ!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ như thế, sao Luyện Nguyên Tổ Lực cũng không phải là như vậy chứ?

Trong lúc bất chợt, tâm cảnh và tri thức của Phó Thư Bảo chợt tăng lên tới một trình độ chưa từng có. Mà những điều này chỉ xảy ra trong một tích tắc mà thôi.

Ngọn lửa vẫn còn thiêu đốt khối sắt vụn. Phó Thư Bảo cũng không cần khống chế nó, bởi chỉ cần Luyện Nguyên Tổ Lực của hắn cũng có thể khiến nhiệt độ và ngọn lửa mạnh hơn. Vì thế những giọt kim loại liên tục rơi xuống. Mùi vị kim loại tràn ngập trong khoảng không này, gió tuyết thổi cũng không hết.

Không khí trở nên ngưng trọng.

Tiếp theo chính là thời khắc quyết định sinh tử.

Hai lần thất thủ, Hắc Y Sứ đương nhiên sẽ phát động công kích mạnh nhất.

Về phần Phó Thư Bảo, trong lúc bất chợt lĩnh ngộ đã khiến thực lực của hắn tăng lên một tầng cao mới. Lần này ra tay hắn sẽ không còn chật vật bị động phòng ngự nữa mà là chủ động chiến đấu.

- Đại Địa Kim Thân! Tàn sát!

Hắc Y Sứ đột nhiên rống lên một tiếng, hai cánh tay bỗng nhiên tỏa ra tia sáng như kim loại, xương cốt và da thịt không ngừng phát ra âm thanh bốp bốp! Ngay sau đó những tia sáng kim loại chợt lan tràn qua. Những nơi nó đi qua, thân thể huyết nhục đều chuyển thành kim loại cứng rắn.

Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh:

- Con mẹ nó, người tự mình phế mình à?

Lực Sĩ thuộc tính tính kim nắm giữ công kích mạnh nhất và phòng ngự mạnh nhất. Hai đặc tính này cuối cùng thể hiện ở Đại Địa Kim Thân. Tức là hắn đưa lực lượng tính kim thuộc tản ra toàn thân, thu nạp thành phần kim loại xung quanh để cường hóa thân thể huyết nhục, khiến hắn trở thành người kim loại kiên cố không thể phá hủy. Lực công kích và lực phòng ngự cũng tăng lên đến trình độ chưa từng có.

Nhưng làm như vậy, một khi kết thúc hình thái Đại Địa Kim Thân thì bản thân Lực Sĩ sẽ chịu thương tổn khó có thể chữa trị được. Dù sao mạnh mẽ hoán đổi thân thể huyết nhục thành kim loại chính là hành vi nghịch thiên, hay nói cách khác chính là tự mình hại mình.

Phó Thư Bảo không dám chậm trễ, lập tức huy động bốn loại biến hóa Nộ Thức Quyền. Không khí quanh người hắn dường như bị đốt cháy sạch sẽ, tiếng sóng nhiệt lưu động xèo xèo quanh thân hắn những một cơn hỏa xà vô hình đang du động giữa hư không.

Đúng lúc này, Hồ Nguyệt Thiên vẫn đang núp về sau lưng Phó Thư Bảo đột nhiên nhảy đến bên cạnh Phó Thư Bảo, sóng vai mà đứng. Cái miệng nhỏ của nàng liền phát ra một âm thanh uy vũ kinh thiên động địa:

- Hình Thái Huyền Hồ! Phân Thân Mê Huyền!

Khò khè...

Âm thanh hồ ly đang ngủ say đột nhiên truyền ra từ người Hồ Nguyệt Thiên. Hư không chấn động một chút, một trường lực lượng âm áp êm ái khuếch tán ra, mùi thơm tràn ngập. Ba phân thân giống Hồ Nguyệt Thiên như đúc chợt lóe lên không một tiếng động rồi đứng sóng vai cùng nàng. Nhưng các phân thân này không bất động mà cười khúc khích, bày ra các tư thế vô cùng quyến rũ.

Lụa mỏng che thân như ẩn như hiện, cảnh xuân cuộn cuộn như nước chảy sông lớn. Âm thanh kia như mộng như ảo, tư thái mỉa mai. Phân thân vừa xuất hiện, khí tức chiến trường ngưng trọng, tiêu điều xơ xác liền bị hòa tan đi phân nửa. Người ta nào còn cảm thấy đây là chiến trường, quả thật là giống như sân sau nhà mình mà. Mấy tiểu hồ ly tinh xinh đẹp động lòng người tán tỉnh, quả thật là vô cùng sung sướng.

- Phân thân của ta, nghe ta ra lệnh, đi!

Hồ Nguyệt Thiên vung tay lên một cách uy phong lẫm liệt. Nhất thời ba Hồ Nguyệt Thiên hư ảo liền bay về phía Hắc Y Sứ đang biến hóa kịch liệt.

- Khách khách khách...

- Hì hì hì...

- Ha ha ha...

Ba Hình Thái Huyền Hồ, ba loại mỉa mai khác nhau. Bọn họ đi tới giống như một cây chổi lớn vô hình quét sạch sát khí của Hắc Y Sứ. Khí thế sát phạt của hắn chợt giảm xuống đến trình độ không thể nào tạo thành uy hiếp được!

Sợi chỉ mỏng có thể quấn chặt tinh cương bách luyện, anh hùng khó qua ải mỹ nhân. Hắc Y Sứ là ánh mặt trời, huyết khí, tương đương với tinh cương bách luyện. Hồ Nguyệt Thiên lại âm nhu, quyến rũ, là sợi chỉ mỏng kia.

Chỉ hơi chút không chú ý, Hắc Y Sứ đang thôi phát lực lượng kim nguyên tố lập tức bị ảnh hưởng, ánh mắt không khỏi mê ly. Trong khoảnh khắc, khí thể trên người cũng ngưng trệ một chút.

- Phó đại ca mau ra tay đi, ta chỉ có thể ảnh hưởng đến hắn một lúc thôi!

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên khê kêu lên một tiếng.

Vút!

Thực ra không cần Hồ Nguyệt Thiên nhắc nhở, Phó Thư Bảo cũng đã nắm chắc cơ hội quý giá này. Cả người hắn khê nhoáng lên, thân thể liền bắn ra như mũi tên rời cung, trong giây lát đã đi tới trước mặt Hắc Y Sứ. Vừa lướt qua, mặc dù chỉ trong nháy mắt nhưng hắn vẫn đánh được mười quyền trên lồng ngực của Hắc Y Sứ.

Bang bang...

Bốp bốp bốp...

Mười quyền, mỗi một quyền đều vừa nhanh vừa hận vừa chuẩn, tràn đầy tức giận. Hắn đánh liên tục như vậy không có chút sơ xuất nào.

Mười quyền, mỗi một quyền đều dung hợp bốn loại biến hóa Nộ Khoái, Chuẩn, Ngoan. Tuy là bốn loại biến hóa nhưng Phó Thư Bảo đã dung hợp lại một cách xảo diệu thành một biến hóa, một quyền.

Bốn loại biến hóa dung hợp chung một chỗ khiến uy lực tăng gấp bốn, thậm chí còn có thể đánh xuyên qua tấm thép.

Phụt...

Một cột máu liền phun ra từ trong miệng Hắc Y Sứ. Hắn vừa mới miễn cưỡng đứng trên mặt đất thì chỉ trong nháy mắt đã ngã xuống đất, không thể bò dậy được.

Lúc này, Phó Thư Bảo đưa lưng về phía Hắc Y Sứ đang nằm yên mới thở dài một hơi. Nhưng mười quyền chiến đấu vừa rồi đã tiêu hao quá nhiều lực lượng, đôi chân của hắn mềm nhũn, lão đảo suýt ngã.

- Phó đại ca, người không sao chứ?

- Ta không sao. Mau thu lại Hình Thái Huyền Hồ của ngươi đi. Giờ ta không chống đỡ được đâu.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lộ ra nụ cười khổ. Lần này có thể chiến thắng Hắc Y Sứ là do hắn chợt lĩnh ngộ trong thời khắc nguy cấp, nhưng nếu không có sự hỗ trợ của Hồ Nguyệt Thiên thì hắn tuyệt đối không thể thắng dễ dàng như thế được, thậm chí không thể đoán trước là có thắng được Hắc Y Sứ không. Đột nhiên như vậy, ngay cả người có ý chí kiên định, tu vi lực lượng như Hắc Y Sứ cũng trúng chiêu thì có thể thấy được sự lợi hại của Hình Thái Huyền Hồ.

- Được rồi.

Hồ Nguyệt Thiên khê vung tay. Ba phân thân huyền hồ yêu mị liền bay trở lại rồi hòa vào thân thể nàng, cái đuôi hồ ly trên hông nàng cũng biến mất. Tất cả dường như là ảo giác, dường như cho tới giờ vẫn chưa từng xảy ra chuyện gì.

- Cái này... cần phải ngủ một giấc dài rồi.

Phó Thư Bảo chỉ thấy mệt, vô cùng mệt. Đây là hiện tượng lực lượng và tinh thần tiêu hao quá độ. Nhưng hắn cũng hiểu được, trải qua lần chiến đấu này, thực lực của hắn lại tăng lên đến một trình độ mới. Sau khi nghỉ ngơi xong, tu vi lực lượng và tinh thần của hắn sẽ tăng lên một mức nhất định.

Chuyện này giống như làm nghề rèn, cho vào lò lửa nung, trải qua thiên chuy bách luyện mới có thể chế tạo ra tinh cương.

326. Chương 326

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 326: Nhược Thủy Hàn Đàm (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Nhớ lại toàn bộ sự kiện đã trải qua, đại khái có thể suy đoán ra, Hắc Y Sứ của Tử Đảo Mật Nhân Xã đang ở Anh Thạch Thành thì phát hiện hành tung của hắc và Hồ Nguyệt Thiên. Nếu không, lấy thực lực của hắc đã có thể ra tay từ trên đường rồi, cần bản không cần phải đợi tới lúc ra khỏi cửa khẩu Anh Thạch, ra tay trong vùng băng thiên tuyết địa. Chẳng qua dù có thể suy đoán tới đây cũng không thể tính ra được là Hắc Y Sứ tới Anh Thạch Thành để làm gì.

Tử Đảo Mật Nhân Xã đứng về phía Thái Bình Vương Tước. Mà Anh Thạch Thành lại là địa bàn của Thanh Dật Vương Tước. Nguyên nhân trong đó, người đã chết không cách nào tiết lộ được. Nhưng Phó Thư Bảo cũng không muốn nghĩ sâu về chuyện này. Nếu Hắc Y Sứ đã chết thì hắc có làm gì cũng không quan trọng nữa.

Xử lý thi thể của Hắc Y Sứ xong, sáng sớm hôm sau, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên liền lên đường. Hành trình gần một ngày đường đã đi được khá nhiều, tới trước khi tối đen, bọn họ đã tới đích.

So với bản đồ, Hồ Nguyệt Thiên tự mình dẫn đường, cùng Phó Thư Bảo đi đến cửa vào một sơn cốc.

Hai bên đều là núi cao, bầu trời có tuyết rơi xuống. Gió tuyết thổi từ khe núi xuống, vù vù kêu vang. Đưa mắt nhìn lại, vách núi không bị tuyết bao phủ là nham thạch có màu nâu. Mặt đất bị một tầng tuyết dày phủ kín, mềm mại mà sáng lấp lánh, đâu đâu cũng là tuyết.

- Phó đại ca, chính là nơi này rồi, Vô Thủy Cốc.

Hồ Nguyệt Thiên mở tấm bản đồ Cổ Nguyệt đưa cho bọn họ ra, xác nhận lại lần cuối cùng.

Phó Thư Bảo nhìn thoáng qua một cái, trong lòng có hơi kỳ quái:

- Tại sao sơn cốc này lại gọi là Vô Thủy Cốc vậy? Sao trên bản đồ không ấy có ghi?

Hồ Nguyệt Thiên thu bản đồ lại, cười thản nhiên nói:

- Tấm bản đồ thủ hạ người đưa e rằng đã có lịch sử năm sáu trăm rồi. Chẳng qua so với tuổi của Vô Căn Thủy Phách thì còn kém xa. Thứ này cũng phải tới chín ngàn năm tuổi rồi. Sơn cốc này được gọi là Vô Thủy Cốc là chuyện trước đây bảy tám ngàn năm. Năm tháng quá xa xôi, nó không được ghi trên bản đồ cũng là chuyện rất bình thường.

Phó Thư Bảo đã hiểu. Hồ Nguyệt Thiên cũng chưa từng tới nơi này như hắc mà lại biết rõ ràng tường tận như vậy, chỉ có thể là bởi Hồ Tộc đã phá giải tấm bản đồ da thú mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại. Trong lòng mấy động, hắc thuận miệng hỏi:

- Nguyệt Thiên, ngoài Vô Thủy Cốc này ra, người cũng biết vị trí của ba loại linh tài cực phẩm khác phải không? Có thể...

- Không thể, hi hi, đi thôi. Đến lúc đó người sẽ biết. Dù sao thì ta cũng không lừa người làm gì. Chỉ cần người mang ta đi thì sớm muộn gì người cũng biết thôi. Đi thôi, nếu không thì tối mịt mất.

Cười khúc khích, Hồ Nguyệt Thiên dẫn đầu hướng vào trong Vô Thủy Cốc.

- Mẹ kiếp, nhân phẩm của ta chẳng lẽ xấu thế sao? Đã tới tình trạng này rồi, còn đồng sinh cộng tử rồi mà vẫn còn che che dấu dấu. Sớm muộn gì cũng phải tính nợ với người.

Nhìn dáng người lồi lõm của Hồ Nguyệt Thiên, nhất là cặp mông vểnh cao, trong lòng Phó Thư Bảo bắt đầu thầm tính toán "tổn thất". Đại ân đại đức của ca ca, nữ tử không cách nào báo đáp hết, tình nguyện hiến dâng cơ thể, vui vẻ với nhau... Chuyện như vậy từ xưa đã có tiền lệ rồi phải không?

Nữ trước nam sau, dần dần tiến vào.

Càng đi vào trong, sắc trời lại càng tối dần. Ở địa phương này, gió tuyết biến mất. Tuyết trên mặt đất cũng biến mất nhưng giá lạnh lại càng trở nên lợi hại hơn, không có lỗ nào không chui vào được, lạnh băng thấu xương. Ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút, phát hiện khe núi đã biến mất, vách núi hai bên hợp lại. Từng khối nham thạch rất lớn treo trên cao, có khối lớn tới mười trượng, có khối sắc bén như dao nhọn, đủ loại hình dạng. Đường như chỉ cần một tiếng ho khan là đám nham thạch này sẽ rơi xuống. Đi lại trong này, lòng khó trách khỏi lo lắng.

- Thủy linh năng ở chỗ này mạnh thật. Chúng ta e rằng đã tới gần Nhược Thủy Hàn Đàm rồi nhỉ?

Phó Thư Bảo đã hơi xúc động. Luyện Lực Sĩ có năng lực cảm giác phi thường đối với linh năng Nguyên Tố. Giờ phút này hẳn rõ ràng cảm thấy linh năng dị dạng rải rác, đặc tính của thủy Nguyên Tố dư thừa phi thường.

- Vậy thì chúng ta đi nhanh hơn một chút, thừa dịp lúc này có thể miễn cưỡng thấy đường mà đi.

Hồ Nguyệt Thiên cũng trở nên kích động, bước chân nhanh hơn rồi.

Lại đi một đoạn chừng trăm thước nữa, ánh sáng đã hoàn toàn biến mất. Sử dụng đuốc đã chuẩn bị sẵn, hai người rốt cục tìm được Nhược Thủy Hàn Đàm. Đây là một hồ nước có đường kính không quá hai mươi bước, hình dáng bất quy tắc, do thiên nhiên tạo thành. Bên bờ hồ có đá cuội to như trứng bồ câu, số lượng của không nhiều lắm, có chừng trên trăm viên. Mỗi một viên đều long lanh lấp lánh, dường như là do băng tinh kết thành vậy. Bên trong hồ, nước không hề có chút gợn sóng, giống như một mặt gương phẳng, phản xạ ánh đuốc. Trên mặt nước có hình ảnh hai người thần sắc kích động, hồi hộp nhìn quanh, đúng là Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên.

- Đám đá hình trứng kia trông kỳ quái nhỉ. Chỗ này không có tổ, sao lại lắm trứng thế này?

Hồ Nguyệt Thiên tò mò, cầm một khối đá hình trứng lên, vừa cầm liền ui da một tiếng rồi vứt ngay xuống.

- Oa oa, lạnh quá! Huyền băng lạnh nhất mà ta từng chạm phải cũng không lạnh thấu xương như thế này!

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng thấy kỳ quái, cầm một viên đá lên. Quả nhiên một luồng khí lạnh thấu xương lập tức truyền từ trong viên đá vào, lạnh tới mức răng hắn đánh lập cập. Còn may là Luyện Lực Sĩ có thể dễ dàng chế tạo ra không gian lạnh giá. Mấy viên đá trứng này tuy có giá lạnh nhưng cũng chưa tới mức không thể thừa nhận. Vuốt ve hai cái, hắn liền thích ứng được rất nhanh.

- Phó đại ca, đá trứng này là cái gì vậy?

Thấy Phó Thư Bảo đã vượt qua giá rét của viên đá, đang cầm lên xem, Hồ Nguyệt Thiên cũng không nhịn được sự hiếu kỳ mà hỏi.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Ta đã từng đọc trong một cuốn cổ thư có miêu tả một thứ tương tự. Thứ đá trứng này là một loại đá mềm được gọi là Băng Phách Thạch, không phải là nham thạch, cũng không phải là đá kết tinh mà là linh năng của thủy Nguyên Tố biến thành. Đúng là linh năng của Nguyên Tố. Nếu như Lực Sĩ nắm giữ thủy Nguyên Tố Luyện hóa nó thì tu vi lực lượng sẽ càng mạnh mẽ và tinh thuần hơn.

- Thứ này hiển nhiên là bảo vật rồi.

Hồ Nguyệt Thiên mím môi.

- Đáng tiếc là Hồ Tộc chúng ta lại không cần tới.

- Người không cần sao? Vậy thì ta lấy rồi, ha ha. Thứ này có thể giúp ta tăng lực lượng thủy Nguyên Tố, còn có thể là linh tài luyện chế Luyện Lực Sĩ nữa.

Phó Thư Bảo cười. Còn chưa thấy Vô Căn Thủy Phách đã kiếm được một đồng lớn Bằng Phách Thạch rồi.

Phó Thư Bảo thu hết Bằng Phách Thạch vào Luyện Thiên Trữ Vật Giới của hắn, sau đó lại chuyển sự chú ý về phía hồ nước. Dùng đuốc soi tới thì nước trong hồ trong suốt, nhưng lại không thấy đáy. Không biết hồ này sâu bao nhiêu nữa.

- Nhược Thủy, lòng ngỗng không nổi được. Không biết chuyện này có phải là sự thật hay không?

Phó Thư Bảo cầm một viên đá, nhẹ nhàng bỏ vào trong hồ nước. Buông tay một cái, không thấy có chút sóng nào cuộn lên mà viên đá to bằng nắm tay đã nhanh chóng chìm xuống, ào một cái liền biến mất trong tầm mắt.

- Thứ này...

Hồ Nguyệt Thiên cũng ngạc nhiên. Một viên đá mà còn chìm nhanh như thế, nếu với sức nặng một người thì còn không phải giống như rơi từ trên trời cao xuống à? Nhảy vào hồ nước này, không chết đuối chết thì cũng bị ngã chết!

- Ta lại thử với vài bố một chút.

Phó Thư Bảo xé một góc áo ra, cũng nhẹ nhàng ném vào trong hồ nước. Lần này hắn buông lỏng tay, vài vóc cũng chìm xuống rất nhanh, tốc độ chẳng chậm hơn viên đá kia chút nào!

Nhược Thủy, lòng ngỗng không nổi được, đúng là không phải truyền thuyết mà là sự thật.

Hai lần thử nghiệm, tay Phó Thư Bảo dù không dính vào Nhược Thủy của hồ nước nhưng cũng cứng ngắt tới dọa người, mất đi sự linh hoạt, da cũng hiện ra một tầng băng hơi mỏng. Cảm giác đó giống như có một luồng khí lạnh không biết chảy vào trong cơ thể hắn, muốn đóng băng cả máu của hắn vậy!

Không dám khinh thường chút nào, Phó Thư Bảo vội vàng vận Luyện Thiên Thần Quyết một lần, khiến cho lực lượng hỏa Nguyên Tố chạy khắp toàn thân, đuổi hàn ý đi, lúc này mới không sao.

- Nguyệt Thiên, các người phá giải tám da dê do Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại, trên đó nhất định có miêu tả về Nhược Thủy Hàn Đàm đúng không? Bây giờ đã tới lúc cho biết rồi, người có chuẩn bị gì chưa?

Lần trước là âm ti của hồ nữ, lần này là cái gì, Phó Thư Bảo rất nóng lòng muốn biết.

- Nhược Thủy Hàn Đàm này sâu năm trăm thước, lòng ngỗng không nổi được, cực kỳ lạnh giá. Vô Căn Thủy Phách chúng ta muốn tìm ở ngay phía dưới Nhược Thủy Hàn Đàm này. Ta đã chuẩn bị Thiên Tầm Ti dài trăm thước, buộc lên trên tảng đá bên ngoài Nhược Thủy Hàn Đàm. Chúng ta có thể đi xuống rồi.

Hồ Nguyệt Thiên lấy từ trong chiếc túi đặc biệt phi thường của nàng ra một cuộn tơ trắng như tuyết.

Sợi tơ rất nhỏ, dài năm trăm thước mà cũng chỉ to bằng một nắm tay trên bàn tay nàng mà thôi.

Thiên Tầm Ti cũng được coi là loại linh tài, dẻo dai phi thường. Một sợi tơ mềm mại có thể chịu được sức nặng ngàn cân, rất thần kỳ. Tính chất đặc biệt của nó được dùng nhiều trong chế tạo dây cung và nhuyễn giáp. Chẳng qua Thiên Tầm Ti rất khó tìm, chế nó thành nhuyễn giáp, giá trị ít nhất phải hơn vạn kim tệ. Xem ra Hồ Tộc đã chuẩn bị rất tốn kém. Một sợi Thiên Tầm Ti năm trăm thước này, hơn phân nửa là lấy từ hoàng cung dưới lòng đất lên.

Nhìn Thiên Tầm Ti trong tay Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Có Thiên Tầm Ti này, đúng là chúng ta có thể xuống tới đáy hồ, lại lợi dụng nó đi lên. Nhưng nhiệt độ của Nhược Thủy Hàn Đàm này giá lạnh tới cùng cực, ta vận dụng Luyện Linh Lực của mình mới miễn cưỡng chịu nổi. Người có chịu nổi không?

Hồ Nguyệt Thiên cười xinh đẹp:

- Ai bảo ta muốn xuống chứ? Ta ở trên này chờ người là được.

Phó Thư Bảo sững sốt nửa giờ mới thốt ra được ba chữ từ kẽ răng:

- Người giỏi lắm.

- Còn nữa.

Hồ Nguyệt Thiên bổ sung:

- Đây là âm ti của hồ nữ, lần trước còn lại, lần này vẫn có thể sử dụng như cũ.

Âm ti của hồ nữ dường như là một đạo cụ quan trọng nhất.

Nhìn Hồ Nguyệt Thiên lấy ra một sợi dây thừng do âm ti hồ nữ kết thành, Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Người phải biết là độ dài không đủ chứ.

Vừa nói, khoe mắt hắn vừa rơi vào giữa hai chân Hồ Nguyệt Thiên. Không biết là sau khi lấy đi từ lần trước, hiện giờ nó đã mọc dài ra được ít nào chưa?

- Vô sỉ... Cũng chỉ có dài đến thế thôi. Người tự nghĩ cách đi!

Hồ Nguyệt Thiên khẳng định biết trong lòng nam nhân này đang có ý định quỷ quái gì rồi.

- Ha ha, vậy thì người cứ chờ đi.

Mặc dù không chiếm được lợi thực nhưng dáng vẻ xấu hổ của Hồ Nguyệt Thiên cũng khiến hắn cảm thấy vui vẻ. Buộc Thiên Tầm Ti vào một khối đá lớn, nắm lấy sợi tơ, hít một hơi, hắn liền nhảy xuống dưới hồ nước.

- Cẩn thận đó!

Trong tích tắc khi Phó Thư Bảo tiến vào hồ nước, Hồ Nguyệt Thiên kêu lên một tiếng, lộ vẻ lo lắng.

Nghe tiếng nói của Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo ít nhất đã rơi xuống mười thước rồi. Nhảy xuống hồ nước giống như nhảy xuống một vách núi cao năm trăm thước, chẳng cảm thấy chút lực cản của nước mà ngược lại bên dưới còn truyền tới lực hút, lôi hắn xuống.

Vù vù... Hạ xuống rất nhanh, bên tai dường như còn nghe thấy tiếng gió. Đây không phải là ảo giác mà đúng là âm thanh chân thật. Trong Nhược Thủy dù không có không khí nhưng cơ thể Phó Thư Bảo đúng là ma sát rất nhanh với nó, giống như một ngôi sao băng giáng xuống, tạo thành tiếng ma sát.

Ngoài tiếng động khiến người ta dựng hết lông tóc ra thì cảm giác lớn nhất của Phó Thư Bảo chính là giá lạnh. Ngoài giá lạnh ra cũng chỉ còn giá lạnh! Giá rét thấu xương khiến máu chảy cũng chậm lại. Mặc dù hắn vận hành lực lượng hỏa Nguyên Tố để đuổi giá rét đi nhưng hơi lạnh từ bốn phương vẫn ập tới, thông qua mọi lỗ chân lông mà xâm nhập và cơ thể hắn, hành hạ hắn.

Túm tay mạnh một cái, cơ thể tạm dừng rơi xuống một chút. Lập tức hắn lại buông tay tiếp. Cơ thể hạ xuống, cứ được cự ly mười thước lại dừng mạnh. Buông lỏng, dừng lại liên tục như vậy, Phó Thư Bảo dần dần tiến xuống sâu.

Mười lần tạm nghỉ, Phó Thư Bảo đã tới gần đáy của Nhược Thủy Hàn Đàm.

Đáy hồ không có chút ánh sáng nào, cũng càng lạnh lẽo hơn. Hai mắt không thể nhìn thấy gì, giống như đặt mình vào trong hầm băng vạn năm. Nhưng Phó Thư Bảo là nhân vật tài cao nghệ lớn, ở trong hoàn cảnh cực đoan này cũng không hề sinh ra một chút sợ hãi nào.

Chẳng qua nếu không có chút nguy hiểm sinh tử thì sao có thể đạt được linh tài cực phẩm như Vô Căn Thủy Phách chứ?

Quyết định một phen, Phó Thư Bảo đột nhiên thả tay nắm Thiên Tầm Ti ra, cơ thể hạ xuống. Cùng lúc đó, hai bàn tay hắn chấn động. Hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bùng sáng. Theo quan sát thì phân hỏa Nguyên Tố vẫn là một tia nhỏ như trước, lại còn có dấu hiệu tinh thuần hơn.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cũng là ngọn lửa vô căn, không cần không khí vẫn có thể cháy được. Trong Nhược Thủy giá lạnh này, nó vẫn có thể cháy như thường. Khi chúng xuất hiện, giá lạnh quanh thân thể Phó Thư

Bảo liền lập tức bị phân tán đi. Ở bên ngoài thân thể Phó Thư Bảo có một biên giới phân rõ ràng giữa nóng và lạnh. Vô số bọt nước được sinh ra ở tại biên giới này, kêu ọc cọc rồi bay lên phía trên. Ánh sáng do Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa sinh ra cũng chiếu sáng một vùng đáy hồ.

Đáy hồ cũng tương đối lớn, đường kính phải tới trên trăm bước, cũng có hình dạng bất quy tắc. Sau khi thấy rõ nơi này, cơ thể Phó Thư Bảo chấn động, hai chân đã rơi xuống mặt đất đáy hồ.

Đáy hồ này có trên trăm viên Băng Phách Thạch lớn như trứng bồ câu, phản xạ ánh sáng của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, chiếu sáng lấp lánh, khiến người ta có cảm giác như bảo thạch, hiếm đẹp vô cùng. Ngoài đám Băng Phách Thạch kia thì chỉ còn đám đá bình thường, cũng không vật gì kỳ lạ nữa.

- Không phải nước, không phải băng, hư nhược vô vật, biến hóa vô hình, gặp lửa thì bốc lên...

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên hiện lên một đoạn miêu tả đối với Vô Căn Thủy Phách của Hồ Nguyệt Thiên, trong lòng thầm nghĩ:

- Từ câu tả này đã thể hiện rất rõ, Vô Căn Thủy Phách cũng không phải là băng, không có hình thái cố định, gặp lửa sẽ xuất hiện. Đúng, gặp lửa sẽ bốc lên. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta không phải đã lộ ra rồi sao, sao vẫn không dẫn dụ Vô Căn Thủy Phách ra?

Xèo xèo! Tiếng động quỷ dị đột nhiên xuất hiện, ngay vào lúc Phó Thư Bảo đang kỳ quái phỏng đoán.

- Cái gì thế?

Nhìn về phía âm thanh, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện có một con lươn sáng long lanh lấp lánh đang vọt lại phía hắn.

Con lươn, lại là một con lươn sáng lấp lánh, dài tới ba thước, to bằng cánh tay! Tuyệt đối khiến cho người ta rung động chính là cơ thể nó liếc một cái là nhìn xuyên qua, kể cả da, nội tạng, tất cả đều trong suốt. Càng kinh khủng hơn là nó lại có một cái miệng dày đặc răng sắc, phát ra tiếng động răng rắc răng rắc!

Con lươn này không phải là một con lươn bình thường. Bởi cơ thể nó trong suốt nên Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy tại đại não của nó có một viên lực đan lớn hơn quả trứng bồ câu một chút, tỏa ra ánh sáng huyền diệu! Nó là một con linh thú! Từ ánh sáng và độ lớn của lực đan thì có thể phán đoán, con lươn này là một con linh thú đã đạt tới cấp Thánh Linh!

Có thể xác định, con lươn này chính là linh thú trấn thủ Vô Căn Thủy Phách.

327. Chương 327

Thiên Tài Địa Bảo

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 327: Vô Căn Thủy Phách

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phàm là thiên tài địa bảo, bên cạnh nó đều có linh thú trấn thủ. Linh thú này dựa vào thiên tài địa bảo mà trưởng thành, có lợi không ít, hiển nhiên coi thiên tài địa bảo này là của mình. Người khác nếu tới gần thì khẳng định nó sẽ phát động công kích chí mạng.

Nếu đổi lại là trước đây, dưới hoàn cảnh cực đoan như Nhược Thủy Hàn Đàm này, Phó Thư Bảo tuyệt đối không thể chiến thắng một con linh thú cấp Thánh Linh. Nhưng bây giờ hắn đã khác xưa rồi.

- Khá lắm! Vừa lúc bắt người làm một chiếc thắt lưng da lươn! Lực đan trong não người có đặc tính thủy Nguyên Tố. Lấy người làm thắt lưng, ta đóng bằng dòng nước hay bóng phía sẽ không tổn nhiều sức nữa!

Đối mặt với địch thủ mạnh, lúc này Phó Thư Bảo nhất thời không nghĩ tới chuyện phải chiến đấu như thế nào mà lại nghĩ tới ngay việc lợi dụng chiến lợi phẩm. Nhưng đó không phải sự tự đại mà là tự tin!

Hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa độ nhiên nổ bùng lên trong tay, hóa thành nhiều điểm ngũ sắc bao phủ trên hai tay hắn. Ngay lúc này, hai tay hắn cũng biến thành hai quyền bằng sắt, đẩy từ ngực ra, đánh tới con linh thú lươn như bài sơn đảo hải.

Không hề hoa lệ, mạnh mẽ như sấm, Nộ, Khoái, Chuẩn, Ngoan dung hợp vào một thức, muốn liều mạng với con linh thú lươn!

Sau trận chiến với Hắc Y Sứ, Phó Thư Bảo không chỉ tăng về thực lực mà lòng tin, kinh nghiệm và khí thế đều đã tăng lên tới cực hạn. Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn quả quyết và dũng mãnh như vậy.

Ào ào! Nhược Thủy nổi sóng. Một cơn sóng lớn liền tràn lên phía trên. Mặt nước hồ không thể yên lặng nữa. Một cột sóng cao tới hai ba người đột nhiên bốc lên, dọa khiến Hồ Nguyệt Thiên đang chờ đợi trên bờ hồ giật mình.

Ở dưới đáy hồ, linh thú lươn kia cũng không yếu thế. Phó Thư Bảo mạnh mẽ, không đếm xỉa tới sự tồn tại của nó đã khơi dậy sự căm giận ngút trời trong nó. Nó há miệng to, phun ra một luồng nước lạnh.

Giống như kiếm, cũng giống như tên thoát khỏi dây cung, dòng nước lạnh kia chẳng qua chỉ lớn cỡ một ngón tay cái nhưng lại sắc bén như tên, đánh vào trường lực lượng phòng ngự của Phó Thư Bảo. Một tiếng rầm rầm giòn tan, trường lực lượng lập tức bị phá hủy, xuyên thấu tới. Trong tích tắc, một luồng khí lạnh thấu xương đánh lên người hắn. Cảm giác lạnh tới đông cứng muốn chết kia đúng là không cách nào hình dung nổi!

- Quả nhiên là có chút bản lĩnh. Nhưng nếu muốn giết ta thì như thế còn chưa đủ!

Thứ vũ trụ chấn động một chút. Lực lượng hỏa Nguyên Tố chảy khắp toàn thân, giá rét lập tức biến mất. Năm tay của Phó Thư Bảo cũng không dừng lại, đánh chính xác vào cơ thể con linh thú lươn kia.

Bịch! Hai quyền dường như đánh vào một cái trống to bằng da trâu, phát ra tiếng trầm trầm. Nhưng hai quyền của Phó Thư Bảo cũng bị lực lượng phản chấn đánh văng ra. Tiếp xúc trong nháy mắt, lực đàn hồi, trơn mềm cùng lực phản chấn thật lớn tụ lại, khiến người ta cảm thấy không cách nào gây tổn thương cho nó được!

- Chúu chúu!

Từ miệng con linh thú lươn kia phát ra một tiếng, giống như đang cười nhạo Phó Thư Bảo không có khả năng.

- Mẹ kiếp! Tới tiếp!

Phó Thư Bảo chấn động song quyền, lại đánh ra lần nữa. Quyền trái tới trước, quyền phải tới sau, thủ đoạn hơi bất đồng với lần đầu tiên.

Ào ào! Dòng nước bị khuấy động. Linh thú lươn lại lao tới lần nữa. lần này nó vẫn phun dòng nước lạnh thấu xương từ miệng ra. Song quyền của Phó Thư Bảo không gây tổn thương tới nó, lá gan của nó cũng lớn hơn, lần này phun ở vị trí gần hơn, trực tiếp tiến vào trong trường lực lượng phòng ngự của Phó Thư Bảo, tấn công cận thân!

Không có trường lực lượng phòng ngự ngăn cản, tấn công gần người, dòng nước linh thú lươn kia phun ra quả thật như một mũi tên cực mạnh. Nếu bị nó bắn trúng thì e rằng sẽ bị thủng một lỗ ngay!

Đây chính là ý định của nó!

- Người bị lừa rồi!

Quyền trái của Phó Thư Bảo đột nhiên xòe ra, túm lấy cổ của linh thú lươn. Quyền phải cũng xòe mạnh ra, bên trong đột nhiên có thêm một thanh Xà Nha Kiếm, lóe lên như điện, xoẹt một cái liền đâm vào mắt linh thú lươn.

Ầm! Dòng nước của linh thú lươn cũng bắn lên bụng Phó Thư Bảo hần. Lực trùng kích thật lớn và giá lạnh truyền tới. Khóe miệng Phó Thư Bảo oa một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, cơ thể bị đung bay đi, va nặng nề vào một khối nham thạch rồi rơi xuống mặt đất.

Bị thương một chút, đổi lại là một đòn giết được con linh thú lươn cản đường. Đây chính là mưu kế của Phó Thư Bảo.

Thanh Xà Nha Kiếm kia trực tiếp xuyên từ mắt trái qua mắt phải của nó, đại não cũng đều bị phá hủy, bị giết chết trong nháy mắt. Chẳng qua viên Linh Thú Lực Đan đặc tính thủy bởi ở phía sau một chút nên vẫn hoàn hảo, không có tổn hại gì.

Linh thú lươn này vừa chết đi, nhiệt độ dưới đáy đầm liền biến hóa rất nhỏ. Không phải là ấm lên mà lại là càng lạnh hơn!

Dường như cái chết của con linh thú này đã giải trừ một cấm cố nào đó, khiến cho thứ gì đó xuất hiện vậy.

- Con linh thú này tu luyện dựa vào hấp thu Vô Căn Thủy Phách. Nó hấp thu Vô Căn Thủy Phách ở trong Nhược Thủy Hàn Đàm này tự nhiên như hô hấp vậy. Nó vừa chết đi, giá lạnh từ Vô Căn Thủy Phách hiển nhiên có thể không mất đi nữa, giờ xuất hiện rồi. Như vậy thì Vô Căn Thủy Phách cũng phải biểu lộ ra rồi chứ nhỉ?

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, bò lên từ mặt đất, nhìn thoáng qua mọi nơi nhưng lại không phát hiện chỗ nào khác thường. Hần lại đi đến trước thi thể của linh thú lươn, thu nó vào bên trong Luyện Thiên Trử Vật Giới.

Con linh thú lươn này dài ba thước, to bằng cánh tay, trọng lượng phải tới hai ba trăm cân, vô cùng nặng nề. Muốn lấy nó chế tạo thành một sợi thất lưng lươn thì hiển nhiên không thực tế. Bỏ qua huyết nhục vào nội tạng, cái thất lưng này chỉ sợ vẫn nặng vài cân.

Thu hồi thi thể của linh thú lươn, Phó Thư Bảo lại khiến hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bùng lên.

Lần này khi Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vừa xuất hiện, trước mắt Phó Thư Bảo đột nhiên có thêm một thứ, dọa hần giật nảy mình.

Thứ đột nhiên xuất hiện trước mặt hần cũng không có hình dạng cụ thể, nhìn thì giống như một cây lục bình lớn bằng bàn tay, lại giống như mây trời, lấp lánh ánh sáng, lơ mơ có thể thấy có vân lá, thậm chí còn có cả rễ.

- Đây... Chẳng lẽ là Vô Căn Thủy Phách sao

Miệng Phó Thư Bảo há to, trong nhất thời không cách nào tự hỏi được.

Dường như cảm ứng được biến hóa tâm lý trong nội tâm Phó Thư Bảo và một chút nguy cơ, Vô Căn Thủy Phách đột nhiên hợp lại thành một đám, giống hệt màu của nước, cực khó phát hiện. Nhưng dưới ánh sáng của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chiếu rọi vẫn có thể nhìn thấy sự tồn tại của nó. Nó giống như một đứa trẻ sợ lạnh, vừa muốn sưởi ấm lại vừa sợ bị lửa làm bỏng.

- Quả nhiên là một vật hư vô, không có hình dạng. Nếu không phải ta có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thì người trốn thế này, ta thật sự không thể phát hiện người, cũng không có khả năng tháo cạn nước của cái hồ Nhược Thủy này mà tìm người.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy thoải mái, lấy ra âm ti hồ nữ, tiến tới bao lấy Vô Căn Thủy Phách vừa thu lại thành một đám.

Vô Căn Thủy Phách đung đưa chuyển động, tránh bị bao phủ nhưng sao nó có thể tránh được Phó Thư Bảo chứ?

Phó Thư Bảo đưa Vô Căn Thủy Phách đã thu thân thể lại về trước mặt, mượn ánh sáng của Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, quan sát kỹ lưỡng một chút. Tại cự ly gần này, hần nhìn rõ tại trung tâm của Vô Căn

Thủy Phách có ẩn chứa những sợi tơ nhỏ lạnh như băng đang di chuyển, dường như là tinh hoa của băng thủy tụ lại. Giá lạnh cường đại phát ra khiến rằng người ta không nhận được mà đánh vào nhau lập cập.

- Một, hai, ba, bốn... Tổng cộng có bảy sợi, khẳng định chính là thủy tinh túy rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo khẳng định.

328. Chương 328

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 328: Luyện Linh Lực tầng thứ hai (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Đến tận bây giờ, Vô Căn Thủy Phách cuối cùng cũng tới tay rồi.

Sau khi thăm xác định, Phó Thư Bảo liền cướp đoạt toàn bộ cả trăm viên Băng Phách Thạch dưới đáy hồ, sau đó mới một tay cầm Vô Căn Thủy Phách, túm Thiên Tâm Ti leo lên phía mặt hồ.

Ào! Một tiếng nước động vang lên. Phó Thư Bảo đã nhảy ra khỏi hồ, hai chân hạ vững vàng trên mặt đất. Mà quý dị phi thường chính là hắn ở dưới đáy hồ lâu như vậy, khi lên mặt đất, trên người không ngờ chẳng có dính một giọt nước nào. Đây không phải là hắn đã chưng khô nước thành hơi nước mà bởi Nhược Thủy gần như không có chút nào. Trong tích tắc khi hắn nhảy ra, toàn bộ Nhược Thủy dính trên người đều bị hút trở lại trong hồ, cho nên mới xuất hiện hiện tượng quý dị như vậy.

- Phó đại ca, lấy được chứ... Á? Lạnh quá!

Bước tới chào đón, muốn xem cuối cùng thế này nhưng vừa tới gần Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên liền kêu lên kinh hãi, vội vàng lui lại vài bước, kinh dị nhìn thứ Phó Thư Bảo mang trong tay về.

- Lấy được rồi. Đây chính là Vô Căn Thủy Phách. Nhưng trước lúc ta chưa luyện hóa thủy tinh túy bên trong thì người không nên tới gần nó, tránh bị nó đóng băng làm tổn thương.

Phó Thư Bảo nói.

- Vậy thì... Ta đứng ở đây nhìn một chút là được rồi.

Đôi mắt Hồ Nguyệt Thiên lộ vẻ trông mong.

Phó Thư Bảo cũng nhìn kỹ lại. Thoát khỏi Nhược Thủy Hàn Đàm, Vô Căn Thủy Phách vẫn trong sáng lấp lánh, giống như một đám mây hư vô. Nhưng bảy tia thủy tinh túy có thể nhìn thấy rõ ràng rồi. Nó phát ra hàn khí cường đại, khiến nhiệt độ khắp sơn cốc cũng đột nhiên giảm xuống rất nhiều.

- Tốt lắm, Phó đại ca. Người thu hồi nó lại đi. Mặc dù ta đứng xa thế này nhưng vẫn khó chịu nổi khí lạnh của nó... Ất xì!

Còn chưa nói hết lời, Hồ Nguyệt Thiên đã hắt hơi rồi. Nàng cũng không có năng lực vận dụng hỏa Nguyên Tố như Phó Thư Bảo, vì vậy không chịu nổi giá lạnh cực đoan này.

Lúc này Phó Thư Bảo mới thu Vô Căn Thủy Phách vào bên trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới, ngừng một chút mới cười nói:

- Đừng lo lắng. Không thiếu một phần ba của người đâu. Tôi luyện hóa thủy tinh túy xong sẽ giúp người luyện hóa hấp thu. Hoặc là không phải một phần ba. Người muốn bao nhiêu thì cho người bấy nhiêu nhé.

Hồ Nguyệt Thiên ngơ ngác nhìn Phó Thư Bảo, trong lòng ngổn ngang cảm xúc.

- Được rồi, chúng ta mau trở về thôi. Lên đường đi, trên đường luyện hóa cũng được.

Phó Thư Bảo cười sáng khoái, trong lòng vô cùng vui vẻ. Lần này đi thu hoạch rất lớn, đại hỉ lâm môn rồi.
o0o

Hai ngày sau, tại Anh Thạch Thành.

- Ông chủ, mua một con ngựa tốt nào.

Một tiểu tử sơn dã tùy tiện nói, vẻ tươi cười trên mặt khiến người ta vui vẻ, cũng khiến họ cảm thấy hân vừa thu được rất nhiều tiền, thậm chí vừa thấy được mỹ nữ tuyệt thế.

- Không, ông chủ, mua hai con ngựa tốt.

Bên cạnh tiểu tử sơn dã kia là một cô nương sơn dã mặt mũi, dáng vẻ bình thường, vội vàng nói một câu.

- Thế cuối cùng các người muốn một hay hai con ngựa tốt đây?

Ông chủ bán ngựa đã hơi đau đầu rồi.

- Như vậy thì hai con đi.

Khóe miệng tiểu tử sơn dã hiện lên một tia cười khố.

Tiểu tử sơn dã này và cô nương sơn dã giả trang kia chính là Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên từ Vô Thủy Cốc trở về. Muốn mua một con ngựa chính là có thể cùng hưởng thụ sung sướng được cưỡi cùng ngựa với hồ ly tinh tương lai. Nhưng người kia biết rõ ý đồ của hắn nên cũng không muốn cho hắn cơ hội này, muốn mua hai con ngựa, ai cưỡi của người này.

Mua ngựa xong, Phó Thư Bảo liền đi đến nguyệt lâu một chuyến.

- Chủ nhân, mới có tin tình báo. Năm trăm Mã Dao Vệ của Hồ Uy Bảo và hai ngàn Giáp Tự Quân đã rời khỏi thành theo từng nhóm rồi.

Cổ Nguyệt bảm cáo rất lễ phép.

- Ta biết rồi. Ta cũng sắp rời khỏi Anh Thạch Thành.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Chủ nhân, còn có một việc.

Cổ Nguyệt nói.

- Công tử Lạc Dương của Lạc Chấn Thiên hai ngày nay mang người đi khắp bốn phía tìm kiếm phu nhân của hắn là Tú Chi. Nghe đồn bà xã của hắn không biết vì nguyên nhân gì mà mất tích. Lạc Dương lo lắng phi thường, mấy ngày này kiểm tra cửa khẩu rất nghiêm, trên đường cũng có vài đoàn người tìm kiếm của quân đoàn Hồ Uy. Chủ nhân trở về nhất định phải cẩn thận một chút.

- Người làm rất tốt. Đúng rồi, người cũng là một Lực Sĩ, nắm giữ lực lượng Nguyên Tố đặc tính thủy sao?

Phó Thư Bảo hỏi.

Cổ Nguyệt không hiểu vì sao Phó Thư Bảo lại hỏi việc này nhưng cũng thành thật đáp:

- Chủ nhân, đặc tính lực lượng của ta đúng là thủy Nguyên Tố Lực. Chẳng qua trước mắt ta mới chính đạt cảnh giới Tinh Thần Lực tầng ba, đang ở giai đoạn cảm giác.

- Thứ này cho người. Nó có thể trợ giúp người tu luyện. dùng nó người sẽ đột phát cảnh giới Tinh Thần Lực, đạt tới cảnh giới Linh Lực rất nhanh.

Phó Thư Bảo lấy ba viên Băng Phách Thạch ra, đặt lên trên bàn.

- Thứ này ta ngẫu nhiên có được, gọi là Băng Phách Thạch. Người về sau giữ nó, ngàn vạn lần không được để lộ ra trước mặt người khác, đã rõ chưa?

Cổ Nguyệt đột nhiên quỳ xuống trước mặt Phó Thư Bảo:

- Ân đức của chủ nhân như vậy, Cổ Nguyệt thề thuần phục!
- Cố gắng làm việc nhé. Sau này sẽ còn nhiều thứ tốt hơn.

Phó Thư Bảo cười ha hả, nâng Cổ Nguyệt dậy. Dù sao thì cũng chỉ là thứ thuận tay cầm về, thưởng cho thủ hạ, đổi lấy lòng trung thành. Hắn tuyệt đối không đau lòng chút nào.

Thời gian tiếp theo, Phó Thư Bảo liền cẩn thận giảng giải cho Cổ Nguyệt một chút các bước luyện hóa Băng Phách Thạch, sau đó mới mang Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi nguyệt lâu.

Đi đến cửa thành, quả nhiên thấy chiến sĩ quân đoàn Hồ Uy đã phong tỏa cửa, kiểm tra rất kỹ người đi qua thành.

Tú Chi bị giết, thi thể cũng bị Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu thành tro bụi. Muốn tìm được ả trên thế giới này thì đúng là người si nói mộng. Phó Thư Bảo thầm cười lạnh. Đối với nữ nhân như độc xà chết dưới tay hắn này, trong lòng hắn không có một điểm thương xót nào, cũng không hề có chướng ngại tâm lý.

Lạc Dương vội tìm Tú Chi như vậy cũng không vì nguyên nhân nào khác ngoài Bách Thú Đan. Nhưng hắn nằm mơ cũng không ngờ được là Bách Thú Đan đã tiến vào trong bụng Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên. Hồ Nguyệt Thiên khi trở về còn chưa kịp luyện hóa, hiện giờ còn một phần ba của nửa viên. Kế hoạch của bọn họ là trên đường về Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo sẽ giúp nàng luyện hóa nốt.

Có thể đột phá từ cấp Chánh Linh lên tới Thánh Linh hay không, một phần ba của nửa viên Bách Thú Đan kia là thứ rất quan trọng.

Lúc xuất quan thì hơi phiền một chút, nhưng quân sĩ phụ trách kiểm tra cũng chỉ khiến cho có lệ mà thôi. Phó Thư Bảo đưa ra chút tiền, thuận lợi xuất quan.

Ra khỏi cửa khẩu Anh Thạch Thành, hai người hai ngựa phóng đi, thẳng về phương hướng Hậu Thổ Thành.

Trên đường quả nhiên gặp phải nhân mã của quân đoàn Hồ Uy đang tìm kiếm Tú Chi. Phó Thư Bảo và Hồ Tộc tránh đám người này ra, không cho đối phương có cơ hội tiếp xúc với mình.

Ban ngày đi, tối nghỉ ngơi tại vùng núi rừng hoang vu không có người ở.

Sau hai ngày, rời khỏi địa giới trăm dặm của Anh Thạch Thành rồi, Phó Thư Bảo mới thả lỏng lại.

Màn đêm buông xuống, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên nghỉ ngơi trong một vùng núi rừng.

- Nguyệt Thiên, đêm nay chúng ta ở lại nơi này một chút đi. Ăn tối xong người bảo vệ cho ta một chút. Ta muốn luyện hóa thủy tinh túy.

Đưa mắt nhìn bốn phía, trong lòng Phó Thư Bảo đã có quyết định.

- Tốt lắm. Hiện giờ ta đi nấu cơm.

Nhóm lửa nấu cơm là chuyện nội trợ của nữ nhân. Hồ Nguyệt Thiên cũng rất biết điều này.

Một đồng lửa được nhóm lên, ánh lửa hừng hực chiếu sáng màn đêm đen tối, cũng đẩy lùi giá lạnh của núi rừng. Sâu trong rừng thỉnh thoảng truyền tới tiếng dã thú rít gào, vang vọng bên tai rất lâu. Đây đúng là một bức họa của đại tự nhiên. Trong hoàn cảnh như vậy, nhìn Hồ Nguyệt Thiên cong mông nhặt củi, nhóm lửa nấu cơm, Phó Thư Bảo cảm thấy rất thỏa mãn, tâm linh hoàn toàn thư giãn.

Không bao lâu sau, Hồ Nguyệt Thiên đã đưa một chén cơm bốc khói nghi ngút, thơm ngon mềm mại tới trước mặt Phó Thư Bảo. Mà trên mặt nàng có một mảng tro bụi, vài nơi rất đen, nhìn giống như là con mèo mướp vậy.

- Tôi luyện hóa thủy tinh túy xong sẽ giúp người luyện hóa nốt một phần ba của nửa viên Bách Thú Đan nhé. Ta phỏng chừng vài ngày nữa, người sẽ tiêu hóa xong hết thôi. Đến lúc đó luyện hóa là được.

Phó Thư Bảo nói, nhìn bát cơm thơm ngon này mà muốn báo đáp.

Hồ Nguyệt Thiên cười thản nhiên, cũng không nói gì. Có những lúc, có những trường hợp lời nói khó diễn đạt nổi ý tứ trong lòng. Một nụ cười từ trái tim của nàng, thuần phác hiển nhiên đã biểu đạt rõ ý tứ của nàng rồi.

Ẩn uống qua loa một chút, Phó Thư Bảo liền tiến vào trong lều. Hồ Nguyệt Thiên ở bên ngoài bảo vệ cho hắn, biểu hiện nghiêm túc, hai mắt xinh đẹp nhìn khắp xung quanh, cảnh giác quan sát tất cả biến hóa bốn phía, dáng vẻ rất nghiêm chỉnh. Lúc này cho dù một con thỏ hoang tiến vào phạm vi cảnh giới của nàng thì hắn cũng giết ngay không chút do dự.

Trong lều, Phó Thư Bảo lấy Vô Căn Thủy Phách ra, vận dụng trường lực lượng Luyện Linh Lực, khiến nó trôi nổi ngang đầu.

Vô Căn Thủy Phách vừa hiện ra, nhiệt độ trong lều liền giảm mạnh. Vải lều bình thường trong nháy mắt đã hiện lên một tầng băng mỏng. Giá lạnh cơ thể Vô Căn Thủy Phách truyền ra ngoài lều vải, khuếch tán ra bốn phía rất nhanh. Cả một phạm vi rất rộng, cỏ cây cũng bị đóng băng ngay. Có thể thấy thứ này lạnh kinh khủng tới mức nào!

Hồ Nguyệt Thiên không chịu nổi đành bắt đắc dĩ lùi lại tới mép khu vực mà hàn khí tràn ra, tiếp tục cảnh giới. Phía sau nàng là một vùng rừng núi xanh rờn, gió thổi mơn man, cành lá lay động ào ào. Nhưng trước mặt nàng, cỏ trên mặt đất bị đóng băng, gió thổi cũng không nhúc nhích. Lá cây cũng như vậy, bị bao phủ bởi một tầng băng mỏng, gió thổi không động đậy. Phía sau là một thế giới tích cực, phía trước là một thế giới bị đóng băng, phân chia rất rõ ràng, quỷ dị tới cùng cực.

- Hàn năng kinh khủng thật. Nếu không phải ta đã luyện hóa hỏa tinh túy mà là Lực Sĩ bình thường thì đừng nói tới chuyện luyện hóa thủy tinh túy bên trong nó, ở trước mặt nó một lúc đã rất khó khăn rồi. Cảm nhận hàn khí thấu xương truyền vào thân thể, Phó Thư Bảo không dám buông lỏng, hai tay chấn động. Hai đám Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa lập tức hiện lên trên hai bàn tay.

Sau khi luyện hóa hỏa tinh túy xong, hỏa Nguyên Tố trong Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đã trở nên tích cực nhân. Giờ phút này lại tới thủy Nguyên Tố trong đó tích cực. Nó cao hơn bốn màu khác nhiều, có vẻ không thể chờ đợi nổi, muốn tới ăn Vô Căn Thủy Phách.

- Lần trước luyện hóa hỏa tinh túy toàn bộ dựa vào Luyện Thiên Thủ giúp, tìm linh tài phụ trợ luyện hóa. Lần này thì không cần nữa. Ta đã luyện hóa hỏa tinh túy, vừa lúc lấy nhiệt tính của nó để vượt qua cái lạnh của thủy tinh túy. Chẳng qua không biết tốc độ luyện hóa và hiệu quả thế nào thôi...

Trong lòng cũng có chút cảm xúc và phỏng đoán, Phó Thư Bảo lập tức quét sạch tạp niệm, khiến tâm thần tiến vào cảnh giới không minh vô ngã vô vật, hai tay từ từ nâng lên, khiến hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tới gần Vô Căn Thủy Phách. Đồng thời hắn yên lặng vận hành tâm pháp Luyện Thiên Thần Quyết, chuẩn bị tốt cho việc luyện hóa hấp thu.

Hai tay đưa lên, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa hóa thành một tấm màn sáng, nhẹ nhàng bao phủ, liếm tới Vô Căn Thủy Phách. Một tia thủy tinh túy trong Vô Căn Thủy Phách xuất hiện dấu hiệu chuyển động, trôi ra ngoài. Lúc này luyện hóa và hấp thu chính thức bắt đầu.

Một luồng khí lạnh rất mạnh truyền vào cơ thể. Máu huyết dường như cũng bị nó đóng băng. Phó Thư Bảo đã chuẩn bị trước, hỏa tinh túy lập tức xuất động, dây dưa với luồng hàn khí này. Một nóng bỏng, một lạnh băng, hai thứ tổ hợp lại, lập tức trở nên ảm áp. Dưới sự vận chuyển của Luyện Thiên Thần Quyết, luồng linh năng bị tổng hợp này giống như một dòng nham thạch bị thuần phục, chảy khắp toàn thân, cuối cùng tiến vào thứ vũ trụ.

Tất cả đều giống như Phó Thư Bảo dự liệu, thuận lợi thần kỳ.

Không biết bao lâu sau, Phó Thư Bảo mở bừng đôi mắt, miệng thở ra một hơi trọc khí.

Ào! Rầm! Một tiếng xé rách, sau đó là tiếng bùng nổ. Cái lều vải của Phó Thư Bảo bị một hơi của hắn xé rách rồi vỡ tan thành từng mảnh!

Một hơi khí thở ra này là toàn bộ độc khí trong xương cốt, tế bào bị bức ra, vào lúc luyện hóa thủy tinh túy không thể nào bài trừ được, vẫn lưu trong phổi hắn. Càng tích tụ càng nhiều, đối với luyện hóa và hấp thu thủy tinh túy cũng đạt tới mức độ “ăn no”. Hắn không chịu nổi nữa, phải há miệng phun ra.

Sau khi giải tỏa được áp lực này, hắn xem như đã thư giãn, nhưng cái lều nọ lại gặp nguy hiểm.

- Phó đại ca, sao cái lều lại... Người không sao chứ?

Hồ Nguyệt Thiên chồm vọt tới, nhìn thấy cảnh lều tan nát, ngạc nhiên tới cực điểm.

Hai mắt đập mạnh lên mặt đất, cơ thể Phó Thư Bảo đột nhiên vọt từ bãi đất lên, đầu trước chân sau, cả người xoay tròn, bao về phía một gốc cây to như cái châu. Nếu ví dụ hắn là một mũi khoan thì quyền phải của hắn chính là bộ phận sắc bén nhất chứ không còn nghi ngờ gì nữa!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức, Bạo Trùng!

Nếu vận dụng hỏa tinh túy thì chiêu thức tiến công này là Bạo Viêm Trùng. Nhưng lúc này Phó Thư Bảo sử dụng thủy tinh túy nên nó không phải là Bạo Viêm Trùng mà là Bạo Băng Trùng!

Quyền động! Thiên mã hành không. Một luồng sương mù màu trắng bao trùm lên nắm tay. Đó là hàn năng vận hành, khiến không khí quanh mình bị đóng băng nên mới xuất hiện sương mù!

Ầm! Toàn bộ cây tùng già bị chấn động mạnh. Thân cây to bằng cái chậu lập tức nứt ra, vết nứt kéo dài tới hai đầu người! Mà đây không phải điểm kinh khủng nhất. Chỗ kinh khủng nhất chính là hơi nước bên trong thân cây trực tiếp bị đóng băng. Nhìn gốc cây này giống như một cột băng hình cây tùng bị nứt vỡ vậy!

Hồ Nguyệt Thiên tròn tròn đôi mắt:

- Phó đại ca, thế là thế nào hả? Cho dù người hấp thu thủy tinh túy thì cũng không kinh khủng như vậy chứ? Huống hồ người khẳng định không thể hấp thu toàn bộ thủy tinh túy. Người còn đứng lạng đó làm gì, mau cho ta biết đi.

Phó Thư Bảo nhìn nắm tay của mình. Trong lòng hắn cũng chấn kinh như Hồ Nguyệt Thiên, lúc này mới bình tĩnh lại được, cười ha hả nói:

- Sự thật là ta đã hấp thu luyện hóa được nửa tia thủy tinh túy.

- Nửa tia mà đã lợi hại như vậy sao?

Miệng thơm của Hồ Nguyệt Thiên mở lớn.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Hiển nhiên là không lợi hại như vậy nhưng rất trùng hợp là luyện hóa nửa tia thủy tinh túy, trước lại luyện hóa hỏa tinh túy rồi. Hơn nữa thời gian kia ta tu luyện cường hóa, Luyện Linh Lực của ta mới đột phá, từ cảnh giới tầng một đạt tới cảnh giới tầng hai rồi.

Rất trùng hợp phải không?

Người nói cái kiểu gì thế?

Đối mặt với Phó Thư Bảo có vẻ vẫn đang cảm thấy huyền diệu và hiên nghi, miệng thơm của Hồ Nguyệt Thiên lại càng mở lớn.

329. Chương 329

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 329: Lợn cũng chẳng thèm nằm (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Thấy đột nhiên có đột phá, Phó Thư Bảo biết đó là kết quả tất nhiên. Chẳng qua hiệu quả đạt được vẫn khiến hắn kinh ngạc. Phải biết rằng thời gian này hắn đều dùng Thạch hạch Linh vẫn thạch tiến hành tu luyện cường hóa. Đến lần luyện hóa thủy tinh túy này, linh năng ẩn trong thạch hạch cũng đã bị hắn luyện hóa hết! Hơn nữa gần đây liên tiếp gặp kỳ ngộ, lực lượng của hắn tăng lên thật ra cũng là chuyện rất bình thường. Nếu không tăng lên thì ngược lại mới là bất thường đó.

- Người cũng đừng tức giận như trẻ con thế. Ta vẫn muốn giúp người luyện hóa Bách Thú Đan còn lại. Hiện giờ còn sớm, chúng ta bắt đầu nhé.

Phó Thư Bảo cười cười. Hắn cũng không giải thích nhiều nữa.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên mới mỉm cười, ngoan ngoãn đi đến cạnh Phó Thư Bảo.

- Ta phỏng chừng khi luyện hóa hết Bách Thú Đan còn lại. Tu vi lực lượng của người sẽ tăng lên tới cấp Thánh Linh. Nhưng đó chỉ là phỏng đoán của ta, không biết kết quả thật sự như thế nào.

Khi Hồ Nguyệt Thiên trân trọng đưa ra Bách Thú Đan còn lại, Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên cười quyến rũ nói:

- Cho dù thế nào thì ta cũng chấp nhận. Dù sao thì người còn nợ ta nhiều. Ta phát hiện cứ theo người là chỗ tốt cứ cuộn cuộn kéo tới trên đầu ta không ngừng. Lần này không thể đạt cấp Thánh Linh thì khẳng định lần sau sẽ được. Cho nên ta cũng tuyệt đối không lo lắng chút nào.

Nói thế là thế nào đây? Phó Thư Bảo cười khổ:

- Bắt đầu nhé!

Đột nhiên hắn đưa tay, không nặng không nhẹ đặt lên bụng dưới của Hồ Nguyệt Thiên. Cảm giác mềm mại tuyệt vời, dường như còn có chút lông dán trên thịt truyền tới.

Mặt hoa của Hồ Nguyệt Thiên lập tức thay đổi, yêu kiều quất:

- Hai lần trước người đều đặt phía trên bụng ta, lần này... Người đặt ở đâu vậy hả?

- Đây không phải là bụng sao? Xấu hổ quá... Nhưng không thể đặt trên bụng nữa, phải đặt ở chỗ này. Thế người tự mình quyết định đi nhé. Có cần ta trợ giúp người luyện hóa Bách Thú Đan nữa không?

Phó Thư Bảo mặt dày vô sỉ nói, bàn tay còn nhẹ nhàng cử động, cảm nhận kỹ lưỡng vùng da thịt được phủ lông này.

Đây quả là sự hưởng thụ cao cấp mà.

Đối với tình hình trước mắt của Phó Thư Bảo thì đúng là như vậy.

- Vô sỉ, đáng hận, hạ lưu, háo sắc...

Trong lòng không ngừng mắng nhưng biết rõ loại người như Phó Thư Bảo nên Hồ Nguyệt Thiên cũng đành cúi má đầu xinh đẹp xuống, bí phần nói.

- Đương nhiên là muốn. Chúng ta... Bắt đầu nhé!

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo cười vô cùng vui vẻ.

Lần luyện hóa này của Hồ Nguyệt Thiên kéo dài một giờ.

Giống như hai lần trước, cả người đỏ mồ hôi, quần áo ướt đầm, khiến toàn thân đều hiện ra mông lung mà rõ ràng. lần này hình thái huyền hồ của nàng cũng không hiện ra mà không bị khổng chế nữa.

- Thế nào rồi?

Phó Thư Bảo lo lắng hỏi. Hắn đặt tay ở phía bụng dưới người ta, không thu hồi mà còn cố ý vô tình xoa nắn. Thần sắc chăm chú, giọng điệu lo lắng, dường như là một đại phu phụ khoa đang hỏi nữ nhân mang thai là đứa bé thế nào rồi vậy.

Không đếm xỉa tới hành động khinh bạc không ngớt của Phó Thư Bảo, khoe miệng Hồ Nguyệt Thiên hiện lên một nụ cười như tơ.

- Tu vi lực lượng của ta khẳng định đã tăng lên không ít, chẳng qua vẫn chưa thể đạt cảnh giới cấp Thánh Linh. Lần tại Tây Bá Lợi Tư Sơn kia ngươi cũng đã thấy rồi đó, ta có thể huyền hóa ra ba Phương Tín, nếu đạt tới cấp Thánh Linh thì ta có thể huyền hóa ra sáu Phương Tín. Hơn nữa bọn họ có thể chịu sự chỉ huy của ta, tiến hành chiến đấu hoặc quyến rũ đối thủ, trình độ cũng giống hệt người thật.

- Khoan khoan...

Phó Thư Bảo mở lớn miệng.

- Nguyệt Thiên, ngươi nói bọn họ có thể chiến đấu với ngươi, còn có thể... Ngủ với nam nhân sao?

Một câu này đầy mùi vị của kẻ bất lương lăng tử, trêu chọc người ta nhưng Hồ Nguyệt Thiên cũng không tức giận chút nào, ngược lại còn e thẹn cúi đầu, dùng một giọng điệu thẹn thùng nói:

- Cách nói của ngươi dù không hay nhưng theo một phương diện nào đó thì đúng là có thể như vậy.

- Ta phì...

Cầm Phó Thư Bảo rút xuống mặt đất.

Thế thì chẳng khác nào nói ngủ với một Hồ Nguyệt Thiên cảnh giới này, cũng là ngủ với bảy Hồ Nguyệt Thiên giống hệt nhau sao?

Đối với cảnh tượng trắng lệ tuyệt cổ kim như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập chờ mong. Không cách nào tưởng tượng được, chỉ ngủ với một mà lại thành bảy sẽ là cảnh thế nào chứ?

- Ngươi nhìn ta như vậy là có ý gì? Còn nữa, cái tay kia của ngươi có phải là nên thu lại rồi hay không?

Hồ Nguyệt Thiên như cười như không nhìn Phó Thư Bảo. Quen biết đã một thời gian, Phó Thư Bảo là dạng người gì thì trong lòng nàng hiểu rất rõ. Nếu hắn không thừa dịp thế này chiếm lợi từ nàng, như vậy đúng là mặt trời mọc đằng tây rồi.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo đang ngẫm nghĩ xem có nên giả ngu một lúc, chiếm thêm chút lợi hay không.

Tiếng rào rào nhẹ truyền tới. Gió đêm hây hây, tiếng rào rào kia không phải là tiếng lá bị gió lay nhưng cũng có thể bị nó che dấu. Người bình thường tất nhiên không cách nào phát hiện được tiếng động nhỏ như vậy, nhưng Phó Thư Bảo lại bất đồng. Nắm giữ lực lượng Mộc Nguyên Tố, hắn có thể thu được rất nhiều tin tức từ làn gió thổi từ xa tới.

Mộc có thể sinh gió, cũng có thể đuổi gió.

Nếu như không phải nhờ tính chất này thì làm sao Luyện Lực Sĩ có thể điều khiển gió được chứ?

Lắng nghe một chút, Phó Thư Bảo đột nhiên thu hồi bàn tay đang chuẩn bị thăm dò vị trí quan trọng nhất giữa hai đùi Hồ Nguyệt Thiên lại, thân thể đột nhiên đứng dậy, nhìn về một hướng của khu rừng. Không có gì khác, chỉ bởi vì hắn từ âm thanh rào rào mà nhận ra đó là tiếng bước chân của người nào đó được di chuyển âm thầm.

- Phó đại ca, ngươi phát hiện điều gì sao?

Thấy phản ứng của Phó Thư Bảo kỳ quái như vậy, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cũng hồi hộp hẳn.

- Suyt...

Chỉ thấy Phó Thư Bảo đưa tay lên môi, ý bảo Hồ Nguyệt Thiên đừng nói.

Hồ Nguyệt Thiên quả nhiên mím chặt miệng. Nàng cũng rất thông minh, cũng không nhìn các hướng xung quanh như Phó Thư Bảo mà len lén rút chủy thủ ra cầm trên tay. Nếu có người âm thầm tới gần thì khẳng định là trong lòng có e dè. Nếu hai người lại cứ nhìn khắp nơi, bị hắc phát hiện, vậy khẳng định là đánh rần động cỏ, đối phương sẽ chuồn mất.

Lại nghe thêm một chút, Phó Thư Bảo đã xác định người đang len lút tiến lại chỉ có một, tu vi lực lượng cũng không cao lắm, nếu không khi di chuyển sẽ không phát ra bất cứ âm thanh nào.

- Cái tên này len lén lút lút thế làm gì chứ?

Hiểu rõ nông sâu của đối phương, Phó Thư Bảo cũng buông lỏng, không còn cảm giác lo lắng. Sau khi giết chết Hắc Y Sứ, lòng tin của hắc tăng mạnh. Bây giờ tu vi lực lượng lực lượng của hắc đã tăng lên nhiều lắm, đối với kẻ không thể che dấu nổi bước chân, hắc hiển nhiên chẳng coi vào đâu.

Rất nhanh, người nọ đã tới gần rồi.

Vốn Phó Thư Bảo còn đang đứng nhìn xung quanh và nghe tiếng gió, giờ dứt khoát ngồi trở lại cạnh đồng lửa, cười lớn nói:

- Vợ à, lần này lên núi hái nấm, không ngờ chúng ta lại hái được một cây linh chi ngàn năm. Trở về chúng ta phát tài rồi, bán nó đi ta sẽ đánh cho người một đôi vòng bạc, sửa lại nhà cỏ của chúng ta một chút... Óa, mẹ, lão tử phải sửa lại căn phòng cả lợn cũng không thêm ngủ kia thành nhà ngói xanh, khiến đám rùa đen kia ghen tị lỗi mắt ra mới được.

Lại nói linh tinh rồi. Hồ Nguyệt Thiên phải véo hắc một cái hắc mới miễn cưỡng ngừng cười được. Nam nhân này trong mắt nàng, ngoài chuyện háo sắc với không nghiêm chỉnh ra thì đúng là một người rất thú vị.

- Vợ à, dù sao thì chỗ này núi hoang rừng vắng không người, hay là chúng ta thân mật một chút đi, xem như chúc mừng việc đào được linh chi ngàn năm nhé...

Vừa thầm khen ngợi hắc xong, trong chớp mắt, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên đã phải mắng người. [/CHARGE]

Vù! Ngay lúc Phó Thư Bảo đang nói linh tinh thì một mũi tên đã đột nhiên bắn tới, lao thẳng về phía ngực Phó Thư Bảo.

- Á...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên. Phó Thư Bảo ôm mũi tên trong ngực, đầu gục xuống, người cũng ngã xuống mặt đất.

- Phó đại ca, người...

Hồ Nguyệt Thiên lập tức sợ tới mức không còn chút máu. Người có thể giết được cả Hắc Y Sứ, sao lại có thể bị một tên nhẹ nhàng như vậy giết chứ? Ngay lúc này, nàng đột nhiên thấy Phó Thư Bảo mở hai mắt, nháy với nàng một cái. Trong lòng nàng lập tức hiểu ra. Hóa ra là cái tên này giả chết!

Mũi tên bắn tới, tốc độ dù nhanh nhưng lực lượng cũng không lớn lắm. Phó Thư Bảo đưa tay chụp lấy nó rồi đặt ở ngực, khiến người ta có một loại ảo giác là hắc đã bị trúng tên. Thật ra dù hắc không làm như thế thì mũi tên này bắn tới, dựa vào nhuyển giáp da Ngân Tì Tầm Mãng của hắc, mũi tên này cũng không đủ thương được hắc chút nào.

- Đồ ngốc. Khóc đi. Nam nhân của người đã bị bắn chết rồi, người lại chỉ nhìn mà không có phản ứng gì thế à? Dụ hắc ra đây đi!

Thấy Hồ Nguyệt Thiên lặng im không có hành động gì, Phó Thư Bảo không nhin được mà nói một câu, sau đó vội vàng nhắm mắt lại.

- Phu quân ơi, oa oa... Người chết thảm quá... Ô ô...

Không hề là hồ ly tinh tương lai, có thiên phú diễn xuất kinh người. Hồ Nguyệt Thiên lập tức gục lên người Phó Thư Bảo, gào khóc thảm thiết. Lúc này nàng đột nhiên phát hiện, khi nàng gục lên người Phó Thư Bảo khóc, tay hắc lại đảo qua đảo lại trên ngực nàng!

Cái tên này, đến chết mà vẫn đề tiện như vậy!

- Hắc, muội tử, người đừng khóc. Sau này theo ta, cuộc đời người sẽ sung sướng hơn. Đúng rồi, linh chi ngàn năm các người hái được đâu rồi?

Một giọng nam nhân khàn khàn đột nhiên truyền tới từ phía sau. Trong ánh lửa, một nam tử trung niên thất lưng đeo một thanh loan đao, mặc đoản giáp da thú đã đi đến đứng bên đồng lửa. Trên tay hắn còn một cây chiến cung làm bằng gỗ thiết đàn, dây bằng gân trâu. Trang phục này của hắn là trang phục của đạo tặc tiêu chuẩn, nhưng cung trên tay hắn lại là chiến cung đặc biệt của quân đoàn Hồ Uy, người biết chuyện liếc mắt một cái là nhận ra ngay.

Tại Anh Thạch Thành, Phó Thư Bảo đã thấy không ít Thiết Đàn Mộc Chiến Cung này trên người tướng sĩ trấn thủ của quân đoàn Hồ Uy, liếc một cái là nhận ra ngay. Kết hợp với những chuyện trước mắt, hắn đã rõ ràng bảy tám phần. Tên này là hai ngàn tinh binh của Giáp Tự Quân trong quân đoàn Hồ Uy, đi trước dò đường thám báo, trùng hợp lại gặp hắn ở đây.

- Mẹ kiếp. Lão tử hỏi người đó? Ở đâu?

Thám báo của Giáp Tự Quân nổi giận nói, hai mắt mê đắm nhìn thân thể tuyệt đẹp của Hồ Nguyệt Thiên.

Lông mày Hồ Nguyệt Thiên nhíu lại. Ánh mắt kẻ trước mặt này rất vô lễ, khiến nàng tức giận rồi.

- Mẹ kiếp, cho dù người là một đứa câm thì hiện giờ lão tử cũng muốn người rên rỉ thành tiếng dưới hông của lão tử. Lão tử xử người trước đã, ha ha... Không ngờ trong vùng núi rừng hoang vắng này lại gặp được loại hàng cực phẩm như người. Đáng vẻ này... Chắc chắc...

Trong tiếng cười dâm dăng, đột nhiên tên thám báo Giáp Tự Quân lao về phía Hồ Nguyệt Thiên.

Phụt! Một tiếng động kỳ quái như vũ khí sắc bén đâm xuyên máu thịt phát ra.

- Người...

Đã thành công ập tới người Hồ Nguyệt Thiên, tên thám báo đột nhiên bị nàng đá bay. Trên bụng hắn không ngờ lại có thêm một thanh chủy thủ lạnh như băng.

Lúc này Phó Thư Bảo nhảy lên.

- Sao lại thế? Ta dự hắn ra là để hỏi chút tin tình báo, người lại đâm hắn một đao là sao?

Hồ Nguyệt Thiên phì một hơi nói:

- Tên này rất đáng giận, lại muốn phi lễ ta. Ta đâm hắn một nhát là đã khách sáo rồi. Vết thương này không nguy hiểm tới tính mạng, còn có thể cứu sống.

Phó Thư Bảo nói:

- Người cũng nghe thấy rồi đó. Người có thể còn cứu được. Nếu như người nói chuyện trung thực thì chúng ta sẽ cho người một con đường sống.

- Các người... Các người là ai hả?

Sắc mặt thám báo kia tái nhợt, môi run run không ngừng. Biến hóa đột ngột này quá lớn, làm hắn không cách nào tiếp nhận được.

- Chúng ta là...

Phó Thư Bảo đột nhiên đổi giọng.

- Chúng ta là thủ hạ của phu nhân Tú Chi, cùng phu nhân tách ra, lại lạc đường ở nơi này. Chúng ta sớm biết người đang âm thầm dò xét rồi, cố ý dụ người ra. Nào, người là ai, muốn làm gì?

- Hóa ra là người của phu nhân Tú Chi à, thật là... Đây chỉ là hiểu lầm thôi!

Thám báo nọ nghe thấy là thủ hạ của phu nhân Tú Chi thì đã thấy được một tia hy vọng sống, vội nói:

- Thuộc hạ thật ra là thám báo của Giáp Tự Quân của quân đoàn Hồ Uy. Tướng quân Vu Chương phái ta đi trước dò đường, đại quân di chuyển phía sau. Lần này chúng ta đi tấn công cửa khẩu tại Hậu Thổ Thành, giết chết tên Phó Thư Bảo chủ trì nơi đó. Không ngờ lại thuộc hạ nhất thời hồ đồ...

- Nhân mã của Vu Chương bây giờ ở nơi nào? Các người chuẩn bị tập hợp ở đâu?

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói.

- Nhân mã của tướng quân chia làm hai một đội, mỗi đội một trăm người, cũng chuẩn bị tập hợp tại sườn núi Tây Tử cách cửa khẩu trăm dặm, sau đó hội hợp với năm trăm Mã Dao Vệ của Hồ Uy Bảo, đồng loạt tấn công cửa khẩu.

Sườn núi Tây Tử cách cửa khẩu một trăm dặm, lúc đầu là một thôn xóm tự nhiên nhưng đạo tặc hoành hành, cuối cùng biến mất, chỉ còn là một nơi không người. Tập hợp ở nơi này đúng là một lựa chọn không tồi.

Phó Thư Bảo lại hỏi.

- Năm trăm Mã Dao Vệ của quân đoàn Hồ Uy hành quân thế nào? Tuyển đường ra sao?

Thám báo nọ lắc lắc đầu:

- Chúng ta chỉ biết địa điểm tập hợp, cũng không biết tuyển đường hành quân của năm trăm Mã Dao Vệ. Nhưng chúng ta có quân lệnh là hai mươi ngày sau phải tới tập hợp tại sườn núi Tây Tử.

Ngừng lại một chút, hần lại cầu khẩn:

- Ta đã nói hết những gì ta biết rồi. Chúng ta đều là người nghe lệnh của Lạc tướng quân, nể tình này mà các người tha cho ta một lần đi. Cầu xin các người đó.

- Người đã nói nhiều như vậy, ta cũng nói cho người biết một bí mật nhé. Thật ra... Chúng ta không phải là thủ hạ của phu nhân Tú Chi đâu. Phu nhân Tú Chi đã bị ta giết. Ta chính là người mà các người muốn săn giết, Phó Thư Bảo đây. Lúc trước người cũng giết ta một lần rồi, giờ đến lượt ta.

- Cái gì?

Thám báo nọ nhất thời cả kinh chết đứng tại chỗ, gan mật như muốn nứt ra. Chuyển biến lúc trước là kinh người, còn bây giờ thì rõ là muốn mạng người rồi.

Một quyền đánh xuống...

Hồ Nguyệt Thiên xoay người đi. Không biết vì sao, nàng rất sợ nhìn thấy Phó Thư Bảo giết người.

Khí thế đó làm nàng cảm thấy xa lạ!

Địch thủ hành động nhanh phi thường. Giết thám báo của Giáp Tự Quân, sợ rằng cũng khiến đối phương cảnh giác. Dù sao thì Lạc Chấn Thiên phái ra đều là thân tín tinh nhuệ, có lực chiến đấu mạnh mẽ cả, quyết chí phải phá tan cửa khẩu của Hậu Thổ Thành. Tổng hợp tất cả nguyên nhân lại, Phó Thư Bảo không thể không nhanh chóng trở lại Hậu Thổ Thành.

Cả đường đi đổi ngựa không ngừng, thời gian nghỉ buổi tối cũng rút ngắn lại một nửa. Mười hai ngày sau, cửa khẩu đã xuất hiện trong tầm mắt. So với ước định của Vu Chương và Mã Hoàn thì hần tới trước tám ngày.

- Hắc Thạch Thành bảo...

Nhìn tòa Hắc Thạch Thành bảo đứng nguy nga sừng sững trên sườn núi, Hồ Nguyệt Thiên do dự hồi lâu, rốt cục vẫn nói:

- Ta sẽ không đi.

- Không đi sao?

Phó Thư Bảo ngạc nhiên hỏi.

- Vì sao chứ?[/CHARGE]

330. Chương 330

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 330: Sách lược của quân sư

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hồ Nguyệt Thiên sâu kín nói:

- Phó đại ca, nói thật người chính là nam tử nhân loại đầu tiên ta tiếp xúc. Không có kinh nghiệm tiếp xúc với nhân loại. Nhiều người trên thế gian này có thành kiến với nữ tử Hồ Tộc chúng ta. Ta cứ đi theo người tới Hắc Thạch Thành bảo thể này thì nữ nhân trong lòng của người sẽ coi ta thành người thể nào chứ? Thủ hạ cạnh người sẽ nhìn ta thể nào?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta còn tưởng rằng có nguyên nhân quan trọng gì nên người mới không đi đến Hắc Thạch Thành bảo, hóa ra là cái nguyên nhân chó má như vậy. Người khác nhìn người thể nào quan trọng lắm sao? Quan trọng là tự tại, thoải mái, cần gì phải quản nhiều thứ thế?

Hồ Nguyệt Thiên than thở một hơi, cười khổ nói:

- Ta hiểu đạo lý của người, nhưng tự tại phải được thành lập trên thực lực. Ta hiện giờ còn chưa có thực lực như vậy, chờ sau này có thực lực rồi hãy nói nhé.

Ngừng lại một chút, nàng lại nói:

- Chờ người xử lý xong Vu Chương và Mã Hoành, luyện hóa thủy tinh túy không kém rồi, đến lúc đó người lại tới tìm ta. Sau đó chúng ta tới tìm các loại linh tài cực phẩm khác nhé.

- Tốt rồi. Người đã quyết định như vậy thì ta cũng không níu kéo nữa. Chờ ta xử lý xong chuyện trước mắt này sẽ lại tới Hoàng thành dưới đất để tìm người.

Vung roi một cái, Phó Thư Bảo một mình một ngựa tự mình đi đến cửa khẩu.

Hồ Nguyệt Thiên thấy Phó Thư Bảo biến mất trong tầm mắt, lúc này mới trốn vào núi hoang, hoàn toàn biến mất.

Phó Thư Bảo không hiểu khúc mắc trong lòng Hồ Nguyệt Thiên, bởi bản thân hắn là người thoải mái, không bị những quy định thế tục hạn định. Nhưng những thứ này đúng là tồn tại thật. Nữ tử Hồ Tộc trong mắt người trên đời có hình tượng thâm căn cố đế, đó là loại người yêu mị, chuyên môn quyến rũ nam nhân. Phụ nữ trong thế tục trước mặt một nữ tử Hồ Tộc có hai loại tâm trạng, một là hâm mộ ghen ghét về xinh đẹp và vóc người cực kỳ hoàn mỹ của nữ tử Hồ Tộc, hai là căm hận thủ đoạn quyến rũ nam nhân của bọn họ, tràn đầy địch ý. Mà tâm trạng của nam nhân cũng tương đối phức tạp, vừa tham lam nuốt nước bọt đối với vẻ xinh đẹp của nữ tử Hồ Tộc, vừa tràn đầy cảnh giác và ý muốn đùa bỡn, không chịu nỗ lực thật sự. Sự thực là một số quý tộc và nhà giàu đều tìm mọi cách có được nữ tử Hồ Tộc, nhưng sau khi có được thì đều chỉ biết coi bọn họ thành nô lệ để chơi đùa, chán lại đổi người khác, khiến nữ tử Hồ Tộc không có kết cục tốt.

Có những tấm gương như vậy, Hồ Nguyệt Thiên không muốn tới Hậu Thổ Thành là chuyện rất bình thường. Trừ Phó Thư Bảo ra, nàng vẫn đầy cảnh giác và phòng bị những người khác. Chuyện này cũng là một hành vi tự vệ mà thôi. Đúng như nàng nói, đợi tới khi thực lực nàng đạt tới cảnh giới nào đó, nàng mới có thể không e dè mà thản nhiên đối mặt với tất cả.

- Cái gì? Tên Tú Thủy lại dám có gan mang quân tới đánh ta sao? Tên khốn!

Trong đại sảnh nghị sự của Hậu Thổ Thành, nghe Phó Thư Bảo nói, Tú Lý tức giận không thể ức chế, đập bàn đứng dậy.

Trong đại sảnh, kể cả đoàn trưởng Đại Loan Lệ của Mật Nguyệt Đạo Tặc Đoàn mới được chiêu mộ, tổng cộng có bảy đội trưởng tại nơi này, còn cả Luyện Thiên Thủ, Cơ Uy Liêm và Thanh Thủy. Đây đã xem như là một hội nghị trung tâm của Hắc Thạch Thành bảo. Chẳng qua Thanh Thủy chỉ là bù nhìn. Nàng chỉ quan tâm tới an toàn của Phó Thư Bảo, còn lại, nếu không có Phó Thư Bảo ra lệnh, cho dù quân đội Lạc Chấn Thiên có giết sạch người Hậu Thổ Thành thì nàng cũng chẳng động đậy.

- Vương tước đại nhân, người cũng đừng kích động. Chuyện này cũng rõ ràng rồi. Đồ Thổ đã bị chúng ta giết, Tú Thủy hẳn cũng biết chúng ta không phải là đèn cạn dầu rồi, muốn thừa dịp chúng ta chưa mọc đủ lông đủ cánh, tiêu diệt chúng ta.

Quân sư tuy ít tuổi nhưng kiến thức còn độc hơn một số người lớn. Tư thái thần định khí nhàn kia đã có một điểm khí độ của quân sư chỉ huy thiên quân vạn mã.

- Ta có thể không tức giận không? Lãnh địa bị hắn chiếm bộ phận giàu có nhất, lão tử thật vất vả mới an thân được ở một chỗ đến chim không thềm để trứng này, vậy mà hắn còn không thềm bỏ qua cho lão tử!

Càng tức giận, Tú Lý càng xoe quạt xương ra, quạt phành phạch theo thói quen nhưng bị Phó Thư Bảo ngăn lại.

- Sư phụ... Người không thể mở cây quạt kia ra. Chờ chúng ta thương lượng xong thì chúng ta hãy quạt sau nhé.

Phó Thư Bảo nói.

Trên quạt xương của Tú Lý có mỹ nữ xuân cung, mở ra trước mặt mấy mỹ nữ thế này sẽ khiến người ta chán ghét.

Tú Lý mấp máy môi, đang muốn phản biện gì đó nhưng thấy đôi mắt đẹp của Đại Loan Lệ đang trừng mắt nhìn mình, lập tức thu quạt xương lại, ho khan hai tiếng:

- Ha ha, ta kích động quá, kích động quá rồi... Như thế thì chúng ta bàn bạc chuyện chính đi, cần phải đối phó thế nào đây? Hai ngàn năm trăm tinh binh kia, lại cả Vu Chương và Mã Hoàn đều đã đạt Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, thế đến rất hung hãn đó.

- Bảo ca, làm sao bây giờ?

Độc Âm Nhi nói:

- Lấy thực lực của cửa khẩu bây giờ, đánh một trận tất nhiên không phải không có khả năng nhưng giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm. Bây giờ cửa khẩu chẳng qua mới có hơn bảy trăm người, không chịu nổi tổn thất. Mà một khi chúng ta mất đi thực lực khổng lồ chế Hậu Thổ Thành thì sợ rằng đám đạo tặc này sẽ trở về chiếm lại ngay.

- Uyển Nhi, người là quân sư của ta, tình huống như vậy, người có sách lược gì không?

Phó Thư Bảo đưa ánh mắt mọi người tới trên người cô nàng Uyển Nhi này.

- Hiền đồ đệ, chuyện quan trọng liên quan tới sinh tử thế này, người sáo lại...

Tú Lý vừa ngồi xuống đã lại không yên. Đây là chuyện lớn lại giao cho một cô nàng mười tuổi, nàng có thể có sách lược gì hay chứ?

- Hừ!

Chu Uyển Nhi trực tiếp lườm Tú Lý một cái, thề lưỡi, lúc này mới chững chạc nói:

- Rất đơn giản, Lạc Chấn Thiên phải hai nghìn năm tra tấn đi nhưng không phải tiến tới đồng loạt mà từng nhóm hóa trang thành đoàn đạo tặc tới đây. Vì sao hắn lại phải làm như vậy? Không phải là vì không dám làm trắng trợn, trong lòng có điều e dè lớn sao? Nếu bọn chúng đã hẹn tám ngày sau tập trung tập sườn núi Tây Tử thì chúng ta chỉ cần phân tích tuyến đường phụ cận vùng này một lần, tìm ra tuyến đường hành quân của bọn chúng, phục kích từng nhóm một. Chờ tám ngày sau bọn chúng tới tập hợp thì binh mã đã không còn nữa, còn đánh chúng ta thế nào được?

Mọi người trợn mắt há mồm nhìn lại.

Nếu có sách lược tốt nhất thì rõ ràng chính là cách của cô nàng Chu Uyển Nhi mới mười tuổi này đưa ra rồi.

- Còn nữa. Phía chúng ta lại chẳng phải e dè gì, trước tiên có thể tạo chút phong ba do thổ phỉ tại Hậu Thổ Thành, kéo đội ngũ ra ngoài diệt phỉ. Giết xong hai mươi nhóm “đạo tặc cường đạo” của Anh Thạch Thành, chúng ta còn có thể báo công với triều đình nữa.

Nói xong, Chu Uyển Nhi lại khinh thường nhìn Tú Lý, lè lưỡi, khôi phục dáng vẻ của một cô nàng, vô cùng xinh xắn đáng yêu.

Tú Lý tỏ vẻ hoàn toàn không thấy, thần nhiên đối mặt.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo cười to.

- Ta đã nói rồi mà. Ánh mắt của ta luôn rất chuẩn, mời Uyển Nhi làm quân sư. Theo ta thấy nàng chính là quân sư tốt nhất trong Tú Quốc. Quyết định như vậy nhé. Trước tiên chúng ta phân tích địa hình quanh sườn núi Tây Tử, sau đó kéo đội ngũ ra ngoài, tiêu diệt bọn chúng! Mặt khác, bất cứ kẻ nào cũng không được tiết lộ nửa điểm tin tức ra ngoài, kể cả là đối với thành vệ quân Trác Hòa của Hậu Thổ Thành. [/CHARGE]

331. Chương 331

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 331: Thuần phục hai tỷ muội sát thủ

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Lưu Chuẩn nói:

- Tên đó là người của Đồ Thổ lưu lại, tất nhiên không trung thành với chúng ta. Một khi chúng ta mất đi ưu thế trước mắt, bọn chúng khẳng định sẽ phản bội. Đội ngũ như vậy ở bên cạnh không phải là lực lượng chiến đấu, ngược lại chính là một họa hoạn.

Phó Thư Bảo nói:

- Điểm này ta cũng đã nghĩ tới rồi. Chờ nguy cơ lần này qua đi, chúng ta lại xử lý tiếp, đổi người của chúng ta vào.

Thời gian sau đó, các nhân vật trung tâm của cửa khẩu đều tập trung lại, nhìn vào các điểm trên bản đồ, vẽ ra một số tuyến đường. Cuối cùng bọn họ lại tuyển chọn kỹ, lập kế hoạch hành động chi tiết, rất lâu sau mới kết thúc.

- Thiếu gia, ta có một việc muốn xin người...

Khi đi ra ngoài đại sảnh hội nghị, Lưu Chuẩn liền kéo Phó Thư Bảo vào một bên, thần thần quái quái nói một câu.

- Có chuyện gì thế?

Biểu hiện của Lưu Chuẩn khiến Phó Thư Bảo cảm thấy hơi kỳ quái.

- Là... Là chuyện Thập Thắt và Thập Tứ. Người đi gần một tháng, ta cũng tới đó gần một tháng, cuối cùng đánh động được trái tim tỷ muội bọn họ, đã chiếm được chút địa vị trong tâm lý bọn họ. Ta đã từng khuyên bọn họ từ bỏ Thiết Đàn Mộc Chiến Cung nhưng bọn họ muốn gặp người rồi mới quyết định.

Lưu Chuẩn ấp a ắp úng nói.

- Hả? Lưu đại ca đúng là có bản lĩnh nhé. Hai tòa núi băng như vậy không ngờ cũng bị người hòa tan rồi. Cho ta biết đi, người dùng thủ đoạn gì thế?

Phó Thư Bảo cười nói.

Sắc mặt Lưu Chuẩn lập tức đỏ bừng:

- Thiếu gia đừng trêu ta nữa. Ta làm gì có thủ đoạn nào chứ, chỉ là lấy lòng thành để đánh động trái tim bọn họ thôi. Hơn nữa trong thời gian một tháng này, mỗi ngày ta đều tới chỗ bọn họ hơn mười lần...

Vẻ tươi cười trên mặt Phó Thư Bảo lập tức cứng lại. Lưu Chuẩn triển khai thể công với Thập Tứ và Thập Thất trong thời gian một tháng, mỗi ngày tới gặp mười lần... Chuyện này trong mắt hắn không phải là có năng lực mà là không có năng lực mới đúng. Thời gian dài như vậy, mất nhiều tinh lực như thế mà mới cưa được hai nữ tử!

- Ta biết thiếu gia sẽ có phản ứng này mà.

Lưu Chuẩn cười khỏ một tiếng.

- Đi thôi, ta đi xem bọn họ có điều kiện gì.

Phó Thư Bảo nói.

Phó Thư Bảo đã sớm có ý nghĩ muốn thu phục hai tỷ muội sát thủ Thập Tứ và Thập Thất này rồi. Thập Tứ và Thập Thất là loại người thật thà, không có dã tâm, một khi thuần phục thì tuyệt đối rất khó phản bội. Vừa lúc hắn đang muốn xây dựng một đại đội chuyên tiến hành ám sát, chấp hành các nhiệm vụ mà bảy đại đội chiến đấu khác không thể hoàn thành được. Bây giờ dường như đã có dấu hiệu thành công rồi.

- Trừ Thập Tứ và Thập Thất ra, những người còn lại đều ra ngoài phơi nắng đi.

Vừa vào địa lao, Phó Thư Bảo đã ra lệnh với đám chiến sĩ Độc Lang Tộc phụ trách bảo vệ.

- Phó Thư Bảo, người muốn chơi trò gì đây?

Ngã Mễ Đại Na nghi ngờ nói:

- Sao hôm nay lại có lòng tốt như vậy? Tự nhiên vô duyên vô cớ thả chúng ta ra ngoài phơi nắng thế?

- Dẫn đi!

Phó Thư Bảo không muốn nói chuyện với Ngã Mễ Đại Na chút nào.

Ánh mắt Ngã Mễ Đại Na và La Kiệt đầy hận thù, bị mấy chiến sĩ Độc Lang Tộc như sói như hổ áp giải đi.

- Ta đã tới rồi. Nói đi, các người cần điều kiện gì thì mới thả phục ta?

Đi tới trước phòng giam của Thập Tứ và Thập Thất, Phó Thư Bảo trực tiếp mở miệng nói chuyện.

Thập Tứ nói:

- Nói chuyện với người quả thật có thể tiết kiệm rất nhiều thứ. Được thôi, ta cũng vào thẳng vấn đề. Điều kiện thứ nhất, hai tỷ muội chúng ta muốn ở cạnh Lưu Chuẩn đại ca.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cái này còn phải nói sao? Hắn là một nam nhân tốt ngàn năm khó gặp. Nếu ta là nữ nhân thì ta cũng muốn gả cho hắn rồi. Hai tỷ muội các người được gả cho hắn chính là phúc khí đó.

Lưu Chuẩn đứng sau hận không thể tìm được một cái lỗ để chui vào.

Thập Thất nói:

- Điều kiện thứ hai, tỷ muội chúng ta là sát thủ Tử Đảo Mật Nhân Xã, người đứng đầu chúng ta là Hắc Y Sứ. Muốn chúng ta theo người thì người phải giết Hắc Y Sứ. Đây là điều kiện khó khăn nhất. Nhưng muốn tỷ muội chúng ta hoàn toàn thần phục người thì người nhất định phải làm được điểm này.

Phó Thư Bảo hơi sững sờ, chợt cười nói:

- Sao vậy? Tại sao lại muốn ta giết Hắc Y Sứ?

Thập Thất nói:

- Mặc dù tỷ muội chúng ta là sát thủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã Tử Đảo Mật Nhân Xã nhưng không biết rốt cục tổng bộ ở đâu, cũng không biết thân phận của những sát thủ khác, càng không biết Tông chủ là ai. Chúng ta chỉ biết Hắc Y Sứ, cũng chỉ nghe theo mệnh lệnh của hắn mà giết người. Chỉ khi hắn chết đi thì chúng ta mới có thể tự do được.

Phó Thư Bảo ngạc nhiên nói:

- Các người không biết Tổng bộ ở đâu, càng không biết Tông chủ là ai, những thứ này ta có thể lý giải được. Nhưng giết Hắc Y Sứ mà các người lại tự do thì ta không hiểu nổi. Chẳng lẽ ngoại trừ Hắc Y Sứ, toàn bộ người của Tử Đảo Mật Nhân Xã đều không biết thân phận của các người à? Ngay cả Tông chủ cũng không biết? Như vậy thì sao hắn ta có thể khống chế nổi một tập đoàn giết người khổng lồ như vậy được? Lại còn là một trong tứ đại môn phái của Tú Quốc nữa chứ?

Thập Tứ nói:

- Tử Đảo Mật Nhân Xã sử dụng quy tắc xưa. Tông chủ khống chế tứ đại tôn giả, Đông tôn giả, Tây tôn giả, Bắc tôn giả, Nam tôn giả. Tứ đại tôn giả khống chế mười sáu sứ giả. Hắc Y Sứ cũng là nhân vật như vậy. Những sứ giả này lại khống chế sát thủ chúng ta. Trên thực tế, chỉ có tôn giả mới có thể nhìn thấy Tông chủ và nói chuyện với nhau chứ ngay cả Hắc Y Sứ cũng không thể nào nhìn thấy Tông chủ được. Cho dù là Tông chủ hay Tôn giả thì bọn họ cũng chỉ khống chế theo cấp bậc. Nói cách khác, Tông chủ chỉ khống chế Tôn giả, mà mỗi tôn giả lại khống chế bốn sứ giả. Mật lệnh ám sát cứ nhấn nhủ theo từng bậc xuống dưới, cuối cùng được những sát thủ như chúng ta đi thi hành.

- Nhưng nếu Hắc Y Sứ bị ta giết thì không phải sát thủ do hắn khống chế sẽ thoát khỏi sự khống chế của Tử Đảo Mật Nhân Xã sao? Dù sao theo lời các người nói, ngay cả Tông chủ cũng không biết thân phận của các người mà.

Phó Thư Bảo có một điểm mà nghĩ mãi không ra.

- Cho nên mới phải giết hắn.

Thập Tứ nói:

- Tên của chúng ta đã bị Hắc Y Sứ khắc vào da của hắn rồi. Văn tự đầy dùng tài liệu đặc thù khắc lên nên người khác không thể nhìn thấy được. Mà một khi hắn chết, cấp trên của hắn cũng là một trong tứ đại tôn giả sẽ đi nhặt xác rồi dùng loại nước thuốc đặc thù vẽ lên người hắn để tìm tư liệu về sát thủ chúng ta. Sau đó người này sẽ lựa chọn Sứ giả mới. Đây là một quy tắc khá cổ xưa nhưng vẫn được tiếp tục sử dụng đến nay.

- Thiếu gia, người có thể làm được không?

Lưu Chuẩn hơi thiếu kiên nhẫn nói:

- Nếu không thì để tên thị vệ Tiểu Thanh kia hỗ trợ đi, giết một Hắc Y Sứ hắn không có vấn đề gì. Sau đó chúng ta tiến hành đốt thi, hủy diệt tư liệu về Thập Tứ và Thập Thất.

- Cái này...

Phó Thư Bảo cau mày.

- Ta biết người không có thành ý mà.

Thập Tứ lạnh lùng nói:

- Các người cũng đi đi. Tỷ muội chúng ta đã nhận mệnh rồi. Dù sao chết cũng không có ai nhớ thương, xem như ngủ một giấc dài thôi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta còn chưa nói hết, các người gấp như thế làm gì? Các người xem thử đây là cái gì rồi hãy nói. [/CHARGE]

Keng keng...

Một tấm lệnh bài màu đen rơi xuống sàn nhà lao. Trên lệnh bài không ghi tên ai, cũng không có văn tự nào nhưng lại có đồ án một cây chủy thủ và một bộ y phục màu đen. Đây chính là chiến lợi phẩm lục soát được trên người Hắc Y Sứ, Phó Thư Bảo muốn lưu lại làm vật kỷ niệm nhưng không ngờ hôm nay lại có tác dụng lớn như vậy.

- Đây... đây là lệnh bài của Hắc Y Sứ!

Thập Tứ và Thập Thất nhất thời sửng sờ, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

- Thiếu gia, chẳng lẽ Hắc Y Sứ kia đã bị người giết sao? Đã xảy ra chuyện gì thế?

Lưu Chuẩn liền đoán được một chút đầu mối từ phản ứng của hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Lần đi Tây Bá Lợi Tư Sơn tìm linh tài này, tên kia không biết đi Anh Thạch Thành làm gì mà phát hiện ra hành tung của ta rồi đuổi theo vào trong núi tuyết. Hắn muốn giết ta nhưng lại bị ta giết. Vật này là thứ ta đã lục soát được trên người hắn. Về phần thi thể, ta không có thói quen giữ lại thi thể khi giết người, đã thiêu đốt luôn rồi. Các người yên tâm chưa?

- Với thực lực của người thì làm sao có thể giết Hắc Y Sứ được? Chẳng lẽ trợ thủ kia của người ở cạnh người à?

Thập Tứ nhìn chằm chằm vào Phó Thư Bảo. Không lâu trước đây, hắn miễn cưỡng mới đánh thắng được hai tỷ muội nàng, hơn nữa còn là dùng thủ đoạn. Thời gian ngắn ngủi như vậy, sao tu vi của hắn có thể tăng trưởng khổng lồ như thế được?

Không thể tin được!

Lúc này, Thập Thất liền đưa tay nhặt lấy tấm lệnh bài kia, sau khi xem xét cẩn thận thì mới bật thốt lên, nói:

- Tỷ tỷ, đây là thật! Hắc Y Sứ đã bị giết rồi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt cười cười.

- Giết hắn thế nào không quan trọng, các người chỉ cần biết hắn đã chết trong tay ta là được rồi. Giờ ta đã thỏa mãn hai điều kiện của các người, các người cũng nên tỏ thành ý của mình ra đi chứ?

Hắn tình nguyện che giấu thực lực tăng trưởng mạnh mẽ, như vậy thì mới có thể khiến những địch nhân kia khinh thường mà ngã đau được.

- Chủ nhân ở trên cao xin nhận một lạy của hai tỷ muội chúng ta!

Thập Tứ và Thập Thất vô cùng dứt khoát, đồng thời quỳ xuống lạy trước mặt Phó Thư Bảo.

- Đứng lên đi. Sau này đừng gọi ta là chủ nhân, gọi ta là thiếu gia giống Lưu Chuẩn đại ca đi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lưu Chuẩn đại ca, bảo người tới mở cửa nhà lao ra đi. Nếu là phu nhân của người thì cũng là chị dâu của ta, sao có thể đứng trong đó nói chuyện được?

- Không cần, không cần. Chìa khóa đang ở trên người ta đây.

Lưu Chuẩn mau chóng lấy chìa khóa ra rồi mở cửa nhà lao.

- Sau này nhất định sẽ nhức lỗ tai đây...

Phó Thư Bảo thâm nghĩ hèn mọn.

- Tỷ muội chúng ta có một quy định. Đã thân phục thiếu gia người thì chúng ta phải dâng lên một thứ để tỏ lòng trung thành.

Thập Tứ nói.

Phó Thư Bảo tò mò:

- Là thứ gì để tỏ lòng trung thành vậy? Cho tới giờ, ta là người đã dùng ai thì không nghi ngờ người đó, đã nghi ngờ thì không dùng người. Ta tin tưởng các người.

- Thiếu gia ở đây chờ chúng ta một lát, chúng ta ra ngoài một chút rồi quay lại ngay.

Thập Thất nói.

Phó Thư Bảo không chút suy nghĩ, nói:

- Đi đi.

Thập Tứ nói:

- Người cứ thả chúng ta ra như vậy, không sợ chúng ta chạy trốn à?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nếu thế thì ta cũng không trách các người, chỉ trách con mắt của ta sai, đã nhìn nhầm người. Ta sẽ thấy tiếc thay cho Lưu Chuẩn ca ca. Tầm chân tình cuồng dại của hắn không có người nhận, thật sự nhìn nhầm người.

Bỗng nhiên hắn dừng lại rồi lại nói:

- Còn câu nói kia của ta, ta đã dùng người thì không nghi ngờ, đã nghi ngờ thì không dùng. Nếu các người muốn chạy thì mau thừa lúc ta chưa đổi ý đi.

Thập Tứ và Thập Thất liếc nhìn nhau một cái nhưng không nói gì, trực tiếp đi ra khỏi địa lao.

Cho đến khi hai tỷ muội biến mất trong tầm mắt, Lưu Chuẩn mới nói:

- Thiếu gia, bọn họ làm gì vậy?

Phó Thư Bảo cười khổ:

- Ta làm sao biết được. Là phu quân của bọn họ mà người cũng không biết bọn họ muốn gì à?

- Lúc trước, Đại tiểu thư kia hạ độc với người, thế người có biết nàng ấy muốn làm gì không?

Lưu Chuẩn hỏi ngược lại một câu.

Phó Thư Bảo:

- ...

Không tới một phần sáu canh giờ sau, hai tỷ muội liền quay về. Phía sau hai người là mấy chiến sĩ Độc Lang Tộc. Bọn họ đang giương cung bạt kiếm, bộ dạng sẵn sàng chiến đấu.

Cái này cũng tuyệt đối không có gì kỳ lạ vì trên tay Thập Tứ và Thập Thất đều đang giữ một cái đầu người, một cái là đại thiếu gia La Kiệt, cái còn lại là Ngã Mễ Đại Na.

- Thiếu gia, hai tên sát thủ này đột nhiên lao ra, chúng ta còn chưa kịp phản ứng thì...

Một chiến sĩ Độc Lang Tộc hiển nhiên còn đang kinh ngạc.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Các người cũng đi xuống đi.

Mấy chiến sĩ Độc Lang Tộc liền lui xuống. Chỉ một lần ra lệnh nhưng thi hành ngay lập tức, bất kể là trong tình huống nào. Đây chính là kết quả huấn luyện.

- Đây chính là thành ý của các người à?

Phó Thư Bảo cười khổ nói.

Thập Thất nói:

- Hai người kia là phiên toái của thiếu gia. Sở dĩ người không giết hẳn là vì người không có thói quen giết tù binh. Người khinh thường và cũng không nhẫn tâm làm như vậy. Nhưng chúng ta lại khác, chúng ta có thể làm như vậy. Sau này, nếu thiếu gia có nhiệm vụ không tiện ra tay thì hãy để hai tỷ muội chúng ta làm.

Sát thủ chính là sát thủ, là thanh đao, là cung cụ sắc bén cắt bỏ phiên toái. Giờ phút này, rốt cục Phó Thư Bảo cũng cảm nhận được chỗ tốt khi có sát thủ bên cạnh. Hai sát thủ đã như thế, vậy một đội quân sát thủ tinh nhuệ sẽ là tình huống thế nào đây?

Có thể triển khai chém giết với Tử Đảo Mật Nhân Xã!

Ngã Mễ Đại Na không còn giá trị, giữ lại chỉ thêm nguy cơ tiết lộ bí mật của Tiểu Thanh với Băng Nguyên Tinh Tâm Các. Về phần La Kiệt, tính toán ban đầu của hắn là giữ người này lại để đổi lấy cuốn sách da thú trong tay La Nghiêm. Nhưng giờ cuốn sách da thú thật sự đã bị Hồ tộc phá giải, mà hắn cũng đã lấy được Viêm Hỏa Linh Sâm và Vô Căn Thủy Phách rồi, giữ lại cũng có chỉ hại mà không có lợi thôi. Hiện tại, Thập Thất và Thập Tứ không nói gì, ngay khi có được tự do liền diệt trừ hai tên phiên toái kia. Thủ đoạn lời đành, quyết tâm tàn nhẫn khiến người ta không thể không nhìn.

- Các người... sao các người đoán được ta muốn giết hai người này nhưng không đành lòng và không có tiện ra tay chứ?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Chúng ta nghe Lưu Chuẩn đại ca nói vậy.

Thập Tứ và Thập Thất đồng thời lên tiếng.

Tầm mắt của Phó Thư Bảo chuyển sang người Lưu Chuẩn.

Lưu Chuẩn cười khan hai tiếng.

- Thiếu gia, cái này... Thỉnh thoảng ta đưa bọn họ đi sưởi nắng, có nói chuyện phiếm. Lúc nói chuyện đã nói tới một số chuyện phiên toái của người, cho nên, cho nên...

Phó Thư Bảo liền cười ha hả.

- Không có gì. Vào hôn lễ của các người, ta sẽ đưa lên một phần đại lễ!

Phó Thư Bảo vốn dĩ còn lo nam nhân như Lưu Chuẩn không thể chịu được hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất nhưng giờ nhìn lại, lão tiểu tử ba mươi tuổi này hoàn toàn có thể chịu được!

Thật ra không phải là do Lưu Chuẩn có thủ đoạn cao minh. Hắn chẳng qua là ở thời gian thích hợp, địa điểm thích hợp, dùng thủ đoạn thích hợp để tác động đến tâm linh của Thập Thất và Thập Tứ thôi. Mà thế giới tình cảm của hai tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất luôn trống rỗng, từ nhỏ đến lớn đều thiếu tình cảm. Hắn vừa xuất hiện lập tức đã chiếm hết tâm tư của cả hai tỷ muội, sao còn đạo lý không hàng phục và quý trọng chứ?

Cứ thế, bên cạnh Phó Thư Bảo lại có thêm hai trợ thủ lợi hại.[/CHARGE]

332. Chương 332

Thiên Tài Độc Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 332: Tổng động viên trước khi chiến đấu

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Mặt trời vừa lên, những tia sáng màu vàng rực rỡ tỏa khắp vạn trượng. Ruộng lúa ở nông trường xa xa đã biến thành một màu vàng óng ánh, sắp đến mùa thu hoạch rồi. Vô Thủy Sa Mạc vô cùng nóng bức. Trông

lúa và thu hoạch vào ba quý, theo thứ tự là mùa xuân, mùa hạ và mùa thu. Trước mắt đã là mùa thu, là lần thu hoạch cuối cùng trong năm. Năm sau lại có thể trồng ba quý nữa. Nhìn kích thước hiện tại của nông trường thì sang năm thu hoạch đúng là một con số kinh người.

- Lúc chúng ta giết chết quân Anh Thạch Thành xâm lấn, ruộng lúa của ta cũng có thể thu hoạch rồi. Nông trường của chúng ta tổng cộng có một vạn một ngàn tám trăm mẫu đất, đã trồng ba ngàn mẫu lúa. Theo tính toán, nếu mỗi mẫu đều thu được sản lượng ba ngàn năm trăm cân thóc thì chúng ta có thể thu được một trăm mười ngàn cân thóc. Mặt khác, chúng ta còn trồng ba ngàn mẫu cây ngô và một ngàn mẫu khoai tây. Những thứ này thu hoạch cũng đạt được sản lượng kinh người. Nói tóm lại, chúng ta đã vượt qua những năm tháng gian khổ nhất, cuộc sống sung sướng đã ở trong tầm mắt rồi. Nhưng vừa lúc đó, Thanh Dật Vương Tước và thủ hạ của hắn không muốn cho chúng ta có cơ hội phát triển, muốn phá hoại chúng ta. Các người nói xem chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Trên Hắc Thạch Thành Bảo, Phó Thư Bảo chấn thanh hỏi.

- Giết! Giết! Giết!

Bảy trăm binh lính luôn miệng rống to. Ai muốn cướp đoạt cuộc sống tốt đẹp của bọn họ thì đơn giản thôi, giết!

- Rất tốt! Các người cũng là tinh binh do một tay ta mang ra, chúng ta đều là người một nhà. Sau này Phó Thư Bảo ta có vinh hoa phú quý thì các người cũng vinh hoa phú quý! Chúng ta sẽ giết những tên xâm lăng kia!

Phó Thư Bảo động viên liên cổ động nhân tâm, có tác dụng khích lệ sĩ khí.

Sau đó, y như kế hoạch đã sớm đề ra, Lưu Chuẩn và đại đội thợ khéo của hắn ở lại trấn thủ Hạp Cốc Quan giám thị động tĩnh của thành vệ quân Hậu Thổ Thành và Trác Ngôn. Đại Loan Lệ và đại đội nữ đạo tặc trăm người của nàng chịu trách nhiệm trấn thủ nông trường và mỏ quặng.

Thật ra qua khoảng thời gian này, nông trường và mỏ quặng cũng đã chọn lựa ra một số thanh niên cường tráng, cho mượn vũ khí và khôi giáp rồi xây dựng thành hai lực lượng vũ trang bảo vệ nông trường và mỏ quặng. Nhân số của bọn họ cũng hơn bốn trăm người, cộng thêm quân đội của Lưu Chuẩn và Đại Loan Lệ, đối phó với Hậu Thổ Thành như vậy là đủ rồi. Huống gì gần đây tỷ muội Thập Tứ và Thập Thất đã thành hôn với Lưu Chuẩn, là người một nhà. Có hai tỷ muội sát thủ trấn thủ và giúp đỡ, nếu Trác Ngôn không thành thật thì người chết đầu tiên chắc chắn là hắn.

Đáng nhắc tới chính là sau khi khôi phục tự do, bức tường ngăn cách giữa Thập Tứ, Thập Nhất mới mọi người đã hoàn toàn tan vỡ. Bọn họ đã bỏ tên cũ, lấy tên mới. Giờ Thập Tứ gọi là Sư Nhu, Thập Thất gọi là Sư Tình.

Sau khi sắp xếp thỏa đáng, Phó Thư Bảo lại gọi Chu Uyển Nhi vào rồi nói:

- Uyển Nhi, sau khi chúng ta rời đi, người hãy giúp đỡ Lưu Chuẩn đại ca chú ý động tĩnh của Hậu Thổ Thành. Đúng rồi, sau khi Đồ Thổ chết, Hậu Thổ Thành không còn Thành chủ nữa. Sư phụ, người thấy bổ nhiệm người nào cho thích hợp?

Tú Lý thuận miệng nói:

- Người quyết định đi.

- Tên lười biếng, ngay cả chuyện liên quan đến quyền lợi mà cũng không có chút hứng thú à?

Phó Thư Bảo thăm cười khở.

- Ta đi, ta tự đề cử chính mình.

Chu Uyển Nhi đột nhiên nói.

- Người?

Phó Thư Bảo và đám người bên cạnh đều sững sờ.

- Làm sao? Chẳng lẽ ta không có năng lực đó à? Nếu người giao Hậu Thổ Thành cho ta, ta sẽ khiến nó trở nên giàu có và yên bình, còn hơn là làm quân sư quạu mo của người.

Chu Uyển Nhi nghiêm trang nói.

Chu Di Mộng hơi lúng túng nói:

- Uyển Nhi, không được đùa giỡn đâu! Đứng đầu một thành chính là chức quan chính thức trong triều đình, một đứa bé như người sao có thể làm được chứ?

Chu Uyển Nhi mân mê cái miệng nhỏ nhắn:

- Ta biết các người xem thường ta mà.

- Người nào dám xem thường người?

Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Người đã không muốn làm quân sư của ta, lại muốn có không gian phát triển lớn hơn thì ta sẽ cho người cơ hội. Giờ ta chính thức nhận người làm Thành chủ Hậu Thổ Thành. Sau này những chuyện của Hậu Thổ Thành đều do người quản lý, bao gồm cả thành vệ quân hiện tại và thành vệ quan Trác Ngôn.

- Khách khách! Được, ta nhất định sẽ thu phục hoàn toàn mấy tên hai mặt kia!

Chu Uyển Nhi nhất thời cười phá lên, vẻ mặt đầy hứng thú như trẻ con.

Cũng chỉ có người như Phó Thư Bảo mới có thể bổ nhiệm một cô nàng mới mười tuổi lên đứng đầu một thành.

Đây cũng là cảm thụ trong lòng mọi người, cảm giác hoang đường cũng có, không thể tin được cũng có nhưng nhiều hơn hẳn là cảm thấy hần rất khí phách. Chuyện như vậy mà cũng có thể tùy tiện quyết định, không biết sau này còn làm ra chuyện kinh thế hãi tục gì nữa đây.

Sắp xếp phòng ngự cho Hạp Cốc Quan rồi, ngay cả thành chủ Hậu Thổ Thành cũng được bổ nhiệm qua loa như vậy, năm trăm quân lính dưới sự hướng dẫn của Phó Thư Bảo liền liền ngang đi ra khỏi Hạp Cốc Quan, chạy thẳng tới Tây Tử Bình.

Lộ trình trăm dặm, khoái mã vùng roi, không nửa ngày liền tới. Chỉ thấy phía trước là một mảnh thôn trang bị tàn phá. Cả vùng đất hoang vu đổ nát thê lương, con đường đầy cỏ dại, đôi mắt nhìn lại đều là tang thương.

- Thiếu gia, nơi đó chính là Tây Tử Bình, đã sớm không còn ai nữa. Cho dù là những người sống dưới trướng đám đạo tặc thì cũng đều đến nông trường và mở ruộng để làm công rồi. Thôn trang này đã bị người ta vứt bỏ.

Một chiến sĩ nông trường nói. Hần đi theo mà đến, Phó Thư Bảo nhìn ra hần đã từng là người của Tây Tử Bình, quen thuộc với địa hình nơi này.

- Chúng ta vào xem một chút đi.

Phó Thư Bảo thúc vào bụng ngựa, để chiến mã tự chạy. Hần vừa đi, năm trăm kỵ binh cũng chuyển động ầm ầm. Một đám bụi đất nhất thời bị cuốn lên dưới vó ngựa, khí thế hùng hồn.

Thôn trang không lớn nhưng có năm con đường có thể ra vào, mỗi cái đều có phương hướng riêng.

- Thiếu gia, thôn trang Tây Tử Bình này đều có đường về đông, tây, nam bắc. Nếu địch nhân muốn tập trung ở nơi này thì đều có thể đi theo cả bốn đường.

Chiến sĩ nông trường kia nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Vu Chương và quân của hần đã lấy Tây Tử Bình làm nơi tập hợp, xem ra đã trải qua một cuộc thương lượng và khảo chứng rồi. Nhưng nơi này quả thật rất thích hợp để bọn họ tập hợp, nhưng chúng ta cũng có thể biến nơi này thành chỗ táng thân của bọn chúng!

Ngừng lại một chút, hẳn liền âm trầm hạ lệnh:

- Âm Nhi, Chu Di Mộng, Đế Thiếu Vũ, Đan Thanh, các người hãy chọn lấy một con đường rồi dẫn đội quân của mình chém giết đi, thừa dịp bọn chúng còn chưa tập hợp lại mà chặn đánh bọn chúng! Chi Ni Nhã và đội Hồng Giáp Thị Vệ của người hãy ở lại cùng ta trấn giữ thôn Tây Tử Bình này. Những kẻ lọt lưới thì sẽ chạy vào con đường còn lại, tùy chúng ta giải quyết!

Đây là một chiến lược đã sớm được suy nghĩ cẩn thận. Mặc dù Độc Âm Nhi hơi không vui vì Chi Ni Nhã được ở lại bên cạnh Phó Thư Bảo nhưng trong tình huống quân đội tác chiến này, nàng cũng biết được cái gì nặng, cái gì nhẹ, cũng không tranh giành tình nhân. Nàng liền mang theo đội quân tác chiến đặc chủng Độc Lang Tộc rồi lựa chọn một con đường, dứt khoát bước đi.

Đế Thiếu Vũ, Chu Di Mộng và Đan Thanh cũng chọn một con đường rồi dẫn đám người rời đi. Trong tây Tử Bình chỉ còn lại Chi Ni Nhã và đội Hồng Giáp Thị Vệ của nàng. Một trăm người trấn giữ ở nơi quân địch tập hợp. Quân địch lọt lưới từ những con đường còn lại tới đương nhiên là sẽ tới đây nhiều nhất. Nhìn bề ngoài thì thấy lực lượng như vậy hình như không đủ, nhưng nếu cộng thêm một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực là Tiểu Thanh thì lại đủ rồi.[/CHARGE]

9.11

Dưới sự chỉ thị của Phó Thư Bảo, đội quân Hồng Giáp Thị Vệ kia liền dắt chiến mã vào trong phòng rồi dùng túi bột miệng chúng lại, phòng ngừa bọn chúng phát ra âm thanh, đợi đến lúc quân địch đến thì mới được tháo ra.

Đội quân Hồng Giáp Thị Vệ còn đi tuần xung quanh thôn một lần rồi tìm mấy vị trí ẩn nấp thích hợp, mai phục cung thủ ở trong đó. Mặc dù đội Hồng Giáp Thị Vệ chỉ có một trăm người nhưng lại có bốn mươi cung thủ. Tuy bọn họ không dùng Thiên Trúc Cung Lực Luyện Khí biến thái như Phó Thư Bảo nhưng cũng dùng chiến cung Thiết Mộc gân bò vô cùng mạnh mẽ, lực xuyên thấu và xạ kích cũng rất mạnh. Nếu địch nhân đi vào vòng vây của bọn họ thì nhất định sau một lớp mưa tên, thì thể sẽ đầy đất.

Trừ bốn mươi cung thủ thì nữ thị vệ cận chiến cũng vô cùng cường hãn, lại càng có cao thủ do Chi Ni Nhã tập hợp tới từ đại sứ quán của Thánh Đóa Lan Quốc tại kinh đô, thậm chí còn có cả gián điệp tinh thông ám sát của Thánh Đóa Lan Quốc. Tóm lại, đây là một lực lượng chiến đấu cường hãn, đội ngũ vô cùng toàn diện.

- Công chúa Điện Hạ, người hãy nghỉ ngơi tạm trong gian phòng đã được quét dọn kia đi. Thiếu gia, người cũng nên nghỉ ngơi tạm với công chúa một chút.

Sau khi đội trưởng Hồ Linh của đội Hồng Giáp Thị Vệ sắp xếp xong, nàng liền đi tới bẩm báo với Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã.

- Đội trưởng Hồ Linh, người hãy sẵn sàng đợi lệnh chuẩn bị chiến đấu đi. Lúc nào địch nhân cũng đều có thể chạy tới đây. Về phần chúng ta thì người cũng đừng có quan tâm làm gì cả.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Linh gật đầu rồi xoay người rời đi. Nàng vô cùng hiểu rõ Phó Thư Bảo, hẳn là ân nhân cứu mạng của nàng. Đối với mệnh lệnh của hắn, nàng cũng chưa bao giờ hỏi lại, luôn luôn lập tức thi hành.

Đi tới gian phòng do tự Hồ Linh quét dọn. Trên mặt đất đã được phủ một tấm thảm đỏ tươi, những bộ bàn ghế bị vứt bỏ cũng được lau chùi không còn một hạt bụi, trên đó còn bày biện mấy thứ trái cây tươi mát. Trừ những thứ này ra thì còn có một cái ghế nhỏ bọc da hổ. Đó là cái ghế nhỏ mà Chi Ni Nhã mang đi khi xuất hành, dùng để nàng nghỉ ngơi.

Công chúa chính là công chúa, cho dù là lúc xảy ra chiến tranh hay lúc nhàn hạ thì cuộc sống của nàng vẫn luôn khác biệt với những người khác.

- Bảo ca, chỉ lần này thôi! Người nhất định phải cho ta tham gia chiến đấu. Về phần nghỉ ngơi này thì ta không cần đâu.

Chi Ni Nhã nhìn Phó Thư Bảo, trong mắt đầy vẻ khát khao muốn được chiến đấu. Phó Thư Bảo luôn bảo vệ nàng, cho dù là lúc nào hay ở đâu thì cũng đều coi nàng như đóa hoa kiều diễm trong nhà kính. Điều này

khiến nàng cảm thấy hơi xấu hổ. Nàng vô cùng hâm mộ năng lực chiến đấu phi phàm của Độc Âm Nhi.

- Chi Ni Nhã, tu vi lực lượng hiện tại của ngươi là cảnh giới Tinh Thần Lực tầng thứ ba à?

Phó Thư Bảo đột nhiên hỏi.

Chi Ni Nhã nói:

- Đúng vậy, ta tu luyện Thủy Nguyên Tổ nhưng rốt cục vẫn không thể nào đột phá bình cảnh được.

- Cầm lấy mấy viên Băng Phách Thạch này đi. Dùng nó để tu luyện, luyện hóa nó, ngươi nhất định sẽ đột phá bình cảnh, tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới Nguyên Tổ Lực.

Phó Thư Bảo lấy ra không dưới ba mươi viên Băng Phách Thạch rồi đặt nó trên bàn gỗ không nhiễm hạt bụi nào.

Ba mươi viên Băng Phách Thạch vừa xuất hiện, nhiệt độ trong phòng nhất thời giảm xuống. Mặt bàn lập tức kết thành một tầng băng, hàn khí bức người!

Ngoài cửa sổ là ánh mặt trời chói chan nóng nực, khí hậu sa mạc khắc nghiệt nhưng trong cửa sổ lại là luồng khí lạnh khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo, băng hàn thấu xương. Ngoài cửa sổ và trong cửa sổ nghiêm nhiên chia làm hai thế giới khác biệt, một là mùa hè, một là mùa đông.

- Bảo ca, Băng Phách Thạch này lạnh quá!

Kinh hô một tiếng, Chi Ni Nhi lại nói:

- Hàn năng của chúng thật cường đại!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ngươi tu luyện Thủy Nguyên Tổ, những Băng Phách Thạch này có thể ngưng tụ hàn khí, phù hợp để ngươi tu luyện. Nhưng nó cũng không phải hàn năng lợi hại nhất. Nếu ngươi có thể luyện hóa thủy tinh túy thì tu vi lực lượng của ngươi sẽ tăng mạnh hơn nhiều.

Chi Ni Nhã biết trong tay Phó Thư Bảo có Vô Căn Thủy Phách. Không có Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ thì quả thật không thể luyện hóa thủy tinh túy trong Vô Căn Thủy Phách. Nàng biết nếu nàng có thể luyện hóa được thì Phó Thư Bảo nhất định sẽ không keo kiệt mà cho nàng một chút, cho dù những thứ kia quý giá cực điểm, vạn kim khó cầu thôi.

- Về chuyện chiến đấu, nếu ngươi kiên trì thì ta cũng không phản đối. Nhưng thừa lúc địch nhân còn chưa xuất hiện, ngươi hãy lợi dụng Băng Phách Thạch này để tăng thực lực bản thân lên đi. Ta sẽ ở bên cạnh, nếu trong quá trình tu luyện có xảy ra vấn đề gì thì ta cũng có thể kịp thời giúp đỡ ngươi.

Phó Thư Bảo vô cùng lo lắng nói.

- Được rồi. Nhưng vương thất Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta có tâm pháp tu luyện rất tốt là Nhu Thủy Quyết. Ta nghĩ dùng nó để luyện hóa Băng Phách Thạch này không có vấn đề gì đâu.

Chi Ni Nhã trầm ngâm nói.

- Ta đây cũng đã luyện chế một lễ vật cho ngươi. Ta vốn tính là để dùng cho mình nhưng giờ nghĩ lại, ngươi dùng nó thích hợp hơn đây.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Luyện chế lễ vật cho ta? Thứ gì vậy?

Chi Ni Nhã tò mò.

Phó Thư Bảo lấy tấm da linh thú lươn ra. Đây chính là con linh thú lươn cấp Thánh Linh tập kích hấn trong Nhược Thủy HànĐàm nhưng lại bị hấn giết chết. Bỏ phần huyết nhục và nội tạng bên trong, chỉ để lại lớp da lươn, Phó Thư Bảo cũng không cải biến nhiều, chẳng qua chỉ hong khô để tránh việc huyết nhục thối rữa, khiến viên Lực Đan thủy thuộc tính cấp Thánh Linh này được bảo tồn. Cứ như vậy thứ này sẽ thích hợp để luyện chế một cái đai lưng Lực Luyện Khí.

- Ta đã nghe người nói giết chết một con linh thú lơ lửng, chính là nó sao? Người muốn dùng nó để luyện chế lễ vật gì cho ta vậy?

Chi Ni Nhã lại càng kỳ quái:

- Nếu làm vũ khí thì nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện chế thành một cái roi ngắn thôi, mà ta lại không am hiểu dùng roi.

- Ta muốn luyện chế cho người một cái đai lưng Lực Luyện Khí. Người tu luyện Thủy Nguyên Tố, nó cũng là thuộc tính Thủy Nguyên Tố. Nếu luyện thành đai lưng Lực Luyện Khí thì người có thể giảm nhiệt độ xung quanh xuống, điều động Thủy Nguyên Tố để người chiến đấu. Ta đoán nó có thể khiến lực chiến của người tăng lên gấp đôi.

- Vậy... chúng ta bắt đầu đi!

Trong lòng Chi Ni Nhã vô cùng vui mừng. Nội tâm của nàng có ý nghĩ muốn nhào vào ngực Phó Thư Bảo rồi hôn hân thay lời cảm tạ những nghĩ trên người hắn có loại độc tố biến thái kia, nàng liền bắt đầu áp chế kích động trong lòng xuống.

Hàn băng đang lưu chuyển, trong phòng liên yên tĩnh lại.

Chi Ni Nhã dùng Nhu Thủy Quyết luyện hóa Băng Phách Thạch. Phó Thư Bảo phóng thích Luyện Thiên Đỉnh ra, lại lựa chọn mấy linh tài thượng phẩm trong Luyện Trữ Vật Giới rồi bắt tay vào công việc luyện chế đai lưng Lực Luyện Khí cho Chi Ni Nhã.

- Ta luyện chế một cái đai lưng Lực Luyện Khí nhưng cũng có thể coi là một cái roi da. Sau này nhẹ nhàng quất roi da vào cái mông mềm mại của tiểu công chúa Dật Hương yêu quý của Thánh Đóa Lan Quốc, không biết có cảm giác thành tựu và chinh phục không nhỉ?

Trước khi bắt đầu luyện chế, ánh mắt của Phó Thư Bảo vội vàng quét qua người Chi Ni Nhã đang trong trạng thái tu luyện, trong lòng xuất hiện ý nghĩ xấu xa.

Công chúa Dật Hương đáng thương hoàn toàn không biết cái ý nghĩ này.

333. Chương 333

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 333: Chiến báo bốn đường

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Vù vù! Một tiếng reo khê. Luyện Thiên Đỉnh chấn động một chút, lập tức yên lặng lại.

Phó Thư Bảo vẫy tay một cái, một chiếc Thiên Ngư Yêu Đái liền bay ra từ Luyện Thiên Đỉnh, rơi vào trong tay hắn. Cầm trong tay cảm thấy nặng nề. Chiếc Thiên Ngư Yêu Đái Lực Luyện Khí này, dù sức nặng đã giảm nhiều so với lúc chưa luyện chế nhưng vẫn đạt chừng ba cân. Cái đầu con lơ lửng vẫn giữ diện mạo vốn có, hàm răng sắc và đôi mắt cá chết, trông ác độc vô cùng.

Trên đai lưng đầy những đường hoa văn huyết sắc. Đây là con đường lưu thông năng lượng lực lượng, giống như kinh lạc, mạch máu trên cơ thể người. Từ số lượng và cường độ của những hoa văn huyết sắc này, có thể thấy nó đã có bước tiến rất lớn so với những Lực Luyện Khí mà hắn chế tạo trước đây. Đó là do lúc này tu vi lực lượng của hắn tăng lên, cùng lúc luyện hóa hấp thu hỏa tinh túy và một bộ phận thủy tinh

túy. Mỗi một loại lực lượng Nguyên Tố tăng lên, tiến hóa, tinh thuần hơn thì năng lực Lực Luyện Khí của hắn sẽ cũng sẽ càng được hiển lộ ra. Phẩm chất Lực Luyện Khí cũng càng cao hơn, uy lực cũng lớn hơn!

- Không biết một chiếc đai lưng Lực Luyện Khí đặc tính thủy như vậy sẽ có tác dụng thế nào đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, sau khi thu Luyện Thiên Đỉnh liền thuận tay quất về hướng một khối đá ngoài cửa.

Chát! Một tiếng giòn tan vang lên. Năng lượng lực lượng rót vào, trải qua Linh Thú Lực Đan cấp Thánh Linh trong đại não của con linh thú lơ lửng, phóng đại rồi tỏa ra, trong khoảnh khắc đã chảy khắp toàn bộ đai lưng. Một luồng khí lạnh như băng lập tức truyền ra, tụ lại thành một khối, giống như một thanh kiếm sắc bén màu trắng, bay về hướng khối đá cách đó vài thước.

Ầm! Một tiếng vang trầm trầm truyền tới. Một khối đá lớn bằng cái chậu lập tức bị đánh vỡ, mỗi mảnh nhỏ đều bị bao phủ bởi một tầng băng dày, giống như mảnh băng vậy.

- Oa! Không ngờ lại lợi hại như vậy!

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng không khỏi kêu lên một tiếng ngạc nhiên.

Tiếng động sau đó đã khiến Chi Ni Nhã phải dừng tu luyện. Nàng cũng nóng lòng nhìn về phía này, thấy đai lưng Lực Luyện Khí trong tay Phó Thư Bảo, lại nhìn đám mảnh vỡ tan tành của khối đá ngoài cửa, nửa giờ sau mới miễn cưỡng nói ra lời.

- Bảo ca... Đây chính là đai lưng Lực Luyện Khí của người luyện chế sao?

- Đúng vậy, người thử một lần nhé.

Phó Thư Bảo đưa đai lưng Lực Luyện Khí cho Chi Ni Nhã.

- Được rồi, ta cũng thử một lần.

Chi Ni Nhã đeo đai lưng vào, truyền lực lượng, vươn tay kéo một cái, mục tiêu cũng là một khối đá to bằng cái chậu bên ngoài cửa.

Ầm ầm! Một tiếng vang lớn truyền ra. Khối đá nứt thành hai nửa, mỗi nửa đều bị bao phủ bởi một tầng băng mỏng. Mặc dù không lợi hại như Phó Thư Bảo, một đòn trực tiếp đánh nát tảng đá thành mười mấy mảnh nhưng nếu bình thường, dựa vào lực lượng của bản thân Chi Ni Nhã thì nàng tự hỏi mình không làm được.

Thực lực vẫn đang chênh lệch rất lớn.

- Bảo ca. Có chiếc đai lưng Lực Luyện Khí này, bây giờ ta đã gần như tự tin có thể chiến thắng một Lực Sĩ cấp Linh Lực rồi! Đợi tới khi người của kẻ địch tới, ta sẽ dùng nó tham gia chiến đấu!

Chi Ni Nhã hưng phấn nói.

- Vậy người đeo hai cái đai lưng nhé.

Phó Thư Bảo nói.

- Đeo hai cái đai lưng là thế nào? Vì sao?

Chi Ni Nhã không rõ ràng chút nào.

Phó Thư Bảo chứng chặc đằng hoàng nói:

- Người muốn sử dụng đai lưng như vũ khí thì khẳng định phải kéo xuống. Người vừa kéo xuống, quần không có đai lưng, khẳng định sẽ bị rút xuống khi có động tác chiến đấu kịch liệt, nếu như vậy không phải khiến ta bị thiệt quá sao?

Chi Ni Nhã cuối cùng cũng hiểu vì sao Phó Thư Bảo lại muốn nàng dùng hai đai lưng, mặt phần ửng hồng, vừa xấu hổ vừa ức. Nhưng thấy Phó Thư Bảo lo cho việc mình bị lộ da thịt, trong lòng nàng cũng cảm thấy ngọt ngào.

- Người luyện hóa Băng Phách Thạch tới đâu rồi.

Cả quá trình, Phó Thư Bảo cũng không cảm thấy trên người Chi Ni Nhã có gì không ổn. Mà nàng cũng không lên tiếng nhờ trợ giúp. Tuy nhiên hẳn vẫn rất quan tâm tới vấn đề này.

Chi Ni Nhã cười ngọt ngào:

- Băng Phách Thạch là do hàn năng của thủy Nguyên Tố thuần khiết ngưng tụ thành. Ta dùng Nhu Thủy Quyết luyện hóa một viên rồi, cảm thấy tu vi lực lượng tinh tiến rất lớn. Chẳng qua chắc phải cần một thời gian nữa mới đột phá được tầng ngăn cản giới hiện giờ.

Phó Thư Bảo gật gật đầu, đã hiểu rõ rồi. Tác dụng của Băng Phách Thạch rất lớn nhưng cũng không thể vừa mới luyện hóa một viên đã có thể khiến Chi Ni Nhã đột phá chướng ngại hiện giờ được. Tu luyện lực lượng vẫn phải tiến lên từng bước một.

- Vậy chúng ta nghỉ ngơi một chút rồi lại tiếp tục nhé. Ta cũng lợi dụng tốt thời gian này để luyện hóa thủy tinh túy.

Phó Thư Bảo nói.

Thời gian sau đó, Chi Ni Nhã tiếp tục dùng Nhu Thủy Quyết luyện hóa Băng Phách Thạch. Mỗi lần luyện hóa xong, nàng lại dùng đai lưng Lực Luyện Khí tiến hành luyện tập, nắm giữ tính năng của nó, tăng năng lực chiến đấu của mình. Phó Thư Bảo lại lợi dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và Luyện Thiên Thần Quyết luyện hóa thủy tinh túy trong Vô Căn Thủy Phách.

Huyết chiến sắp tới, cả Tây Tử Bình vẫn tĩnh lặng một mảnh, không hề có chút không khí khẩn trương sắp lâm vào chiến tranh. Không khí tu luyện của mọi người lại đang lên cao hết sức.

Thời gian hai ngày trôi qua, Tây Tử Bình vẫn chưa thấy có bóng dáng một kẻ địch nhưng Độc Âm Nhi và mấy đại đội trưởng đám Chu Di Mộng đã phái sứ giả về báo cáo tình hình chiến đấu. Trong thời gian hai ngày, bốn đội trăm người xuất kích đều có chiến tích, tiêu diệt nhiều đơn vị quân đội hóa trang thành đạo tặc của đối phương. Đám quân đội này không giống nhau, có nhóm một trăm người, có nhóm hai trăm. Nhưng kết cục của bọn họ lại giống nhau, đó là không sống sót nổi, bị chém giết toàn bộ.

Bởi chiến sự phát sinh bất chợt nên không thể thống kê chính xác được. Nhưng căn cứ vào tin tức do nhóm sứ giả đầu tiên mang về thì trong bốn đơn vị trăm người xuất kích, đại đội tác chiến đặc chủng Độc Lang Tộc của Độc Âm Nhi giết được nhiều địch nhân nhất, tới ba trăm Giáp Tự Quân. Tiếp theo là đại đội chiến sĩ Giác Đấu của Chu Di Mộng, giết hai trăm Giáp Tự Quân. Đế Thiệu Vũ và Đan Thanh có vẻ không gặp may mắn, đều giết được một trăm Giáp Tự Quân. Tính toán sơ bộ thì thời gian hai ngày, đối phương đã bị giết bảy trăm Giáp Tự Quân rồi. Thành tích như vậy đúng là rất có tác dụng cổ vũ lòng người.

- Bây giờ nhìn lại, năm trăm Mã Dao Vệ tinh nhuệ nhất của đối phương còn chưa xuất hiện. Chúng ta mặc dù giết mấy trăm Giáp Tự Quân nhưng nguy cơ lần này vẫn chưa qua đi.

Sáng sớm ngày thứ ba, nhìn con đường trống không, Phó Thư Bảo đã hơi nhíu mày.

- Chẳng lẽ chúng ta để lộ tin tức, bị năm trăm Mã Dao Vệ phát hiện rồi à? Bọn chúng đã lui lại rồi chẳng?

Chi Ni Nhã trầm tư nói.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Không có khả năng lui về. Nếu đã phụng mệnh tấn công Hạp Cốc Quan của chúng ta thì tuyệt đối không có lý nào bọn chúng chưa thấy Hạp Cốc Quan đã lui lại. Nếu như vậy thì Mã Hoàn sau này không còn đường làm thủ hạ của Lạc Chấn Thiên nữa.

Ngừng lại một chút, hẳn lại nói:

- Ta đoán là Mã Hoàn kia giao hoạt hơn Vu Chương nhiều, đã sớm tập hợp năm trăm Mã Dao Vệ rồi. Độc Âm Nhi không thể đụng đầu với bọn chúng, vậy thì chỉ có thể có một khả năng, đó là bọn chúng đi theo một con đường mà chưa có ai từng đi.

Độc Âm Nhi và đám người Đế Thiệu Vũ chọn bốn con đường, mỗi đội trăm người truy sát một đường, chỉ còn lại một con đường là không có ai truy sát, cho nên tới giờ cũng chưa có tin tức là gặp Mã Dao Vệ truyền về. Như vậy chuyện có thể xảy ra là bọn chúng đi theo con đường thứ năm tới. [/CHARGE]

334. Chương 334

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 334: Chém giết Mã Hoàn (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

- Bảo ca, chúng ta có cần truy sát theo con đường này không? Bọn chúng còn có khả năng chưa tập hợp. Mà khi bọn chúng tập hợp thì chúng ta muốn đối phó cũng khó khăn hơn rồi.

Chi Ni Nhã lo lắng nói. Năm trăm Mã Dao Vệ là lực lượng tinh nhuệ của Hồ Uy Bảo Anh Thạch Thành. Năm trăm đấu với một trăm, chỉ về số lượng đã chiếm ưu thế tuyệt đối rồi.

Ánh mắt nhìn về nơi xa xa, Phó Thư Bảo đột nhiên nói.

- Không cần đâu. Bọn chúng tới rồi.

Ngay lúc này, đột nhiên Thanh Thủy xuất hiện phía sau lưng Phó Thư Bảo:

- Chủ nhân, có địch nhân tới rồi.

- Người đâu hả? Các người nhìn thấy địch nhân ở đâu?

Chi Ni Nhã tò mò nhìn về phía xa xa, chỉ thấy một đám đất vàng và cát bụi kéo dài trong tầm mắt, không thấy điểm cuối.

Không bao lâu sau khi thốt lên câu này, mặt đất đột nhiên truyền tới tiếng chấn động nhẹ kéo tới gần. Tiếng vó ngựa âm ầm ù ù truyền tới nơi xa tới, ban đầu còn hơi mơ hồ, trong nháy mắt đã thấy cát vàng cuộn cuộn, tiếng vó ngựa nện xuống như sấm!

Đột nhiên xuất hiện một mảng lớn kỵ binh, đếm sơ bộ thì nhân số đã đạt năm trăm rồi! Áo giáp tán loạn, có da cũng có thép, nhìn qua giống như đám đạo tặc nhưng trong tay mỗi chiến sĩ đều có một thanh mã đao rất dài, sát khí đằng đằng, không phải Mã Dao Vệ tinh nhuệ của Hồ Uy Bảo Anh Thạch Thành thì còn ai vào đây nữa!

Phỏng đoán lúc trước hoàn toàn chính xác. Năm trăm Mã Dao Vệ cũng không đi nửa đường lộn lại mà tập hợp nhau từ trước khi tới Tây Tử Bình rồi.

Nhìn theo tầm mắt, ẩn hiện có thể thấy dù trên người đám chiến sĩ này mặc bì giáp tán loạn nhưng khi chiến mã phi nhanh, thỉnh thoảng lại lộ ra khải giáp màu đen ở bên trong. Ánh mặt trời chiếu xuống, khải giáp lấp lánh. Hiển nhiên đám bì giáp và thiết giáp tán loạn chỉ để che tai mắt người khác mà thôi. Đám Mã Dao Vệ này đều mặc khải giáp bên trong cả.

- Hừ! Mã Hoàn này quả nhiên là một tên giảo hoạt, bản lĩnh chỉ huy quân đội tác chiến mạnh hơn Vu Chương kia rất nhiều.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một tia cười lạnh:

- Chi Ni Nhã, gọi người của người chuẩn bị chiến đấu đi. Mã Hoàn này dù giảo hoạt nhưng cũng khó tránh khỏi vận mệnh táng thân tại Tây Tử Bình này! Toàn bộ ẩn nấp đi!

Đây cũng không phải chỉ là một câu dọa dẫm không nắm chắc mà là kết luận dựa vào tình hình thực tế. Mã Hoàn dù tập hợp năm trăm Mã Dao Vệ trước, hình thành một đoàn thể có lực chiến đấu mạnh mẽ nhưng không có hai ngàn Giáp Tự Quân tinh nhuệ, chỉ năm trăm Mã Dao Vệ này, gặp phải Hồng Giáp Thị Vệ cộng với tồn tại kinh khủng như Thanh Thủy, vậy thì ăn tươi bọn họ chẳng hề tốn sức.

Lấy thực lực mình Thanh Thủy đã dễ dàng đối kháng với năm trăm Mã Dao Vệ. Chẳng qua khi khai chiến, địch thủ chạy trốn tứ tán bốn phía, với lực lượng một mình Thanh Thủy thì không thể đuổi giết toàn bộ

được. Nhưng có một trăm Hồng Giáp Thị Vệ tham gia, một khi tiến vào Tây Tử Bình, như vậy quả quyết rằng bọn chúng không thể có một người sống sót rời đi!

Ra lệnh cho mọi người ẩn nấp hết, Chi Ni Nhã và Thanh Thủy cũng tìm nơi ẩn trốn. Phó Thư Bảo cũng trốn được bên cạnh Chi Ni Nhã, ở bên trong một lò rèn bỏ hoang. Lần này Thanh Thủy ở bên cạnh Phó Thư Bảo bởi nàng là diễn viên chính trong trận chiến này.

Bốn mươi cung tiễn thủ mai phục bốn phía trung tâm thôn cũng đã chuẩn bị bắn thật tốt rồi. Mỗi người đều đã đặt tên lên dây cung, chỉ chờ kẻ địch tiến vào phạm vi mai phục là sẽ bắn giết hung hăng ngay!

Nhìn xuyên qua một cửa sổ vỡ, thấy năm trăm Mã Dao Vệ càng ngày càng tới gần, vai Chi Ni Nhã hơi run rẩy, thần sắc hồi hộp. Đây là lần đầu nàng tham gia một trận chiến sinh tử, khó trách có hơi lo lắng. Phát hiện nàng lo lắng, Phó Thư Bảo liền nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, dịu dàng an ủi:

- Chi Ni Nhã, đừng lo. Có ta ở cạnh ngươi, không có ai có thể gây thương tổn cho ngươi đâu.

Dù chỉ một câu đơn giản như vậy nhưng đối với Chi Ni Nhã lại là cả một biển trời yêu thương. Cánh tay mạnh mẽ chắc chắn như núi kia khiến nàng bình tĩnh hơn rất nhiều.

- Thống lĩnh đại nhân, phía trước là Tây Tử Bình rồi!

Chiến mã vừa phóng đi, một Mã Dao Vệ chỉ về hoang thôn phía trước, nói.

- Kỳ quái. Theo kế hoạch thì nhân mã của Vu Chương phải đến một ít rồi mới đúng, sao lại không thấy có Giáp Tự Quân nào ra đón chứ?

Lông mày Vu Chương nhíu lại.

Mã Dao Vệ kia khinh thường nói:

- Thống lĩnh đại nhân, Giáp Tự Quân của Vu Chương sao có thể so với tốc độ hành quân của chúng ta chứ? Hiện giờ tới lúc tụ họp còn ba ngày, e rằng phải qua ngày mai mới thấy người Giáp Tự Quân tụ họp đấy.

- Cẩn thận một chút vẫn hơn. Không biết tại sao ta lại cảm thấy có gì đó không hợp lý... Tiến vào thôn đi!

Mã Hoàn nói.

Cha, cha, cha! Một loạt tiếng hét vang lên. Tiếng móng ngựa ầm ầm nện lên mặt đất. Mặt đất chấn động, cát bụi tung bay.

Năm trăm Mã Dao Vệ trong nháy mắt đã vọt vào cửa thôn.

- Họ!

Kéo cương ngựa, Mã Hoàn nhìn khắp mọi nơi, lập tức quát:

- Tả Hữu Dao Vệ Trưởng, mang hai mươi người đi tra xét khắp thôn, phát hiện có người lập tức trở lại tra khảo, hỏi xong liền chém đầu!

- Tuân lệnh!

Hai đội trưởng Mã Dao Vệ lập tức mang hai mươi thủ hạ đi vào thôn tìm tòi.

- Những người còn lại theo ta tới trung tâm thôn dựng doanh trại!

Mã Hoàn vung tay, dẫn đầu vọt về trung tâm thôn. Hắn vừa hành động, mấy trăm chiến mã cũng ầm ầm chạy theo, thanh thế kinh người.

Cả đoạn đường bị vượt qua trong nháy mắt.

- Dừng!

Phóng ngựa đi đầu, Mã Hoàn đột nhiên dừng ngựa, cất giọng quát:

- Ai mai phục phía trước đó? Nếu như là đoàn đạo tặc thì mau chóng bỏ khí giới đầu hàng, nếu không sẽ bị chém giết sạch!

Có mai phục sao? Nghe thấy Mã Hoành rống như vậy, đám Mã Dao Vệ rồi rít dừng ngựa, tiến vào trạng thái chiến đấu.

Không hổ là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, còn chưa tới địa phương bao vây đã dựa vào biến hóa khí tức để biến phía trước có người mai phục rồi. Nhưng cho dù thế, hắn có thực lực, hơn nữa có năm trăm Mã Dao Vệ bên cạnh, trừ phi phía trước có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực mai phục ra, nếu không cho dù Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Mạc Khinh Vân thì hắn vẫn không hề e ngại, có lòng tin đánh một trận!

Một Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, cộng thêm năm trăm Mã Dao Vệ tinh nhuệ, ai cũng đều là Lực Sĩ có tu vi lực lượng không tầm thường. Bọn họ đối đầu với Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Mạc Khinh Vân, tuyệt đối có năng lực đánh một trận, thậm chí là chiến thắng.

Một người dù có lợi hại nhưng hắn làm sao có thể sánh được với năm trăm cá nhân lợi hại đây? Mạc Khinh Vân là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, có thể dễ dàng quét ngang năm trăm chiến sĩ bình thường nhưng nếu là Lực Sĩ tu vi lực lượng không tầm thường thì chiến đấu cũng khiến hắn mệt chết rồi!

Cho nên đây chính là chỗ dựa của Mã Hoành!

- Phóng!

Một tiếng ngắn gọn đột nhiên vang lên, ngay khi Mã Hoành đang đầy nỗ lực, sát khí bùng bùng quát tháo.

Ai dám vượt râu hổ của Mã Hoành trước mặt năm trăm Mã Dao Vệ chứ?

Vù vù vù! Một tiếng “phóng” ngắn gọn phát ra còn chưa hết, mười mấy mũi tên đã vượt không trung mà tới, từ bốn phương hướng, trước sau đều có. Nhất thời, đám Mã Dao Vệ không đoán ra được địch thủ có bao nhiêu người, vị trí cụ thể ở đâu, trở nên hơi hoảng loạn. Chẳng qua cuối cùng bọn họ cũng là vệ sĩ tinh nhuệ thân kinh bách chiến, là đội ngũ khiến Lạc Chấn Thiên kiêu ngạo. Sau khi hoảng loạn tạm thời, Mã Dao Vệ liền nhanh chóng dùng trường đao bảy thước chém vào đám tên đang bay tới. [/CHARGE]

11.11

335. Chương 335

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 335: Không tập (1-2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tiêu diệt năm trăm Mã Dao Vệ và Mã Hoành, mục đích chúng ta tới Tây Tử Bình xem như đã đạt được rồi. Đội trưởng Hồ Linh, người áp giải đám tù binh này về Hắc Thạch Thành bảo, cho bọn chúng đi đào khoáng. Đám người này đều là Lực Sĩ tu vi lực lượng mạnh mẽ, tới làm việc ở mỏ khoáng cũng không có vấn đề gì. Chẳng qua cần dùng xích sắt tinh khiết khóa tay bọn chúng lại, không để bọn chúng chạy mất.

Ngừng một chút hắn mới lại nói tiếp:

- Chi Ni Nhã người cũng về Hắc Thạch Thành bảo đi. Ta và Thanh Thủy đi đến phía trước xem một chút về Giáp Tự Quân xem.

Tiêu diệt năm trăm Mã Dao Vệ và Mã Hoành xong, đúng là mục đích tới Tây Tử Bình đã đạt được rồi. Ở lại chỗ này chờ đợi cũng không còn ý nghĩa nữa. Hồ Linh hiểu được mệnh lệnh của Phó Thư Bảo. Hắn đã ra lệnh như thế, nàng khẳng định phải chấp hành, cho nên lập tức gật đầu làm luôn.

Chi Ni Nhã dù rất muốn đi cùng Phó Thư Bảo nhưng nghĩ lại một chút, bây giờ tu vi lực lượng của mặc dù nàng có Bằng Phách Thạch trợ giúp nên đã tăng nhiều nhưng vẫn chưa đạt được tới cảnh giới Nguyên Tố Lực. Mặc dù có thất lưỡng Lực Luyện Khí lợi hại như vậy, nhưng trước mặt cao thủ chân chính thì kể cả khả năng bảo vệ mình cũng khó, sẽ trở thành phiền toái cho Phó Thư Bảo. Lời nói xin theo đã tới miệng rồi, cuối cùng nàng vẫn phải nuốt trở về.

Chi Ni Nhã và đại đội Hồng Giáp Thị Vệ áp giải hơn hai trăm tù binh trở về Hắc Thạch Thành bảo. Phó Thư Bảo và Thanh Thủy liền nhanh chóng truy đuổi về hướng ngược lại.

Lúc tới thì cười ngựa, giờ truy tìm tung tích Giáp Tự Quân, Phó Thư Bảo cười trên cặp móng tuyệt đẹp của Thanh Thủy.

Bầu trời cao và trong vắt, nhìn khắp nơi đều là màu xanh lam không bờ bến. Những đóa bạch vân biến hóa đủ các hình dáng, trôi qua bên người. Cưỡi một mỹ nữ bay trên bầu trời, quan sát cảnh sắc tráng lệ của mặt đất, trong lòng Phó Thư Bảo vô cùng kích động.

Lực Sĩ tu luyện đến cảnh giới Vĩnh Hằng Lực là có thể dùng tu vi lực lượng mạnh mẽ, kỹ năng đặc thù để ngưng tụ thành Lực Lượng Chi Dực rồi. Thật ra Lực Lượng Chi Dực giống như là quyền kinh, đánh ra cách không, dù không có hình dáng như nắm tay nhưng cũng có hiệu quả công kích. Lực Lượng Chi Dực cũng như vậy, dù không có hình dáng thực chất như cánh các loài chim nhưng vẫn có thể dùng để phi hành.

Lực Sĩ bất đồng nằm giữ lực lượng Nguyên Tố có đặc tính bất đồng. Trong đó Lực Sĩ nắm giữ lực lượng một Nguyên Tố thì Lực Lượng Chi Dực sẽ có tốc độ phi hành nhanh nhất. Lực Sĩ nắm lực lượng kim Nguyên Tố, cánh sẽ kiên cố nhất, có lực công kích mạnh nhất. Mà Luyện Lực Sĩ nắm năm loại lực lượng Nguyên Tố lại bất đồng, cũng là mạnh nhất, bởi Lực Lượng Chi Dực có tính chất đặc biệt của các loại Nguyên Tố.

Cảm thụ dòng khí do Lực Lượng Chi Dực chuyển động sinh ra, lực lượng mạnh mẽ đang vận hành, trong lòng Phó Thư Bảo không nhận được mà cảm thấy thêm muốn, khát vọng cũng có được một đôi Lực Lượng Chi Dực như vậy. Chẳng qua tu vi lực lượng bây giờ của hắn thì không bao lâu nữa hắn cũng sẽ có thể có Lực Lượng Chi Dực của Luyện Lực Sĩ, bay lên trời cao, ngao du khắp nơi.

Phi hành một mạch, tìm tòi một đường, cự ly hai trăm dặm đã qua rất nhanh.

- Thanh Thủy, lúc trở về ta sẽ chế cho ngươi một bộ dây cương. Ta kéo thì ngươi dừng lại, ta vỗ móng ngươi một cái thì ngươi bay tiếp, giống như cưỡi ngựa ấy, không biết có được không?

Phi hành buồn chán, tâm tư Phó Thư Bảo cũng hơi bất bình thường.

- Tốt lắm, chủ nhân, người thích làm thế nào cũng được.

Thanh Thủy đáp rất trung thực.

Phó Thư Bảo sẽ không làm như vậy. Chỉ là lúc này hắn đang nhàm chán, nói đùa với nàng một chút thôi. Thanh Thủy mặc cho dù luyện nô của hắn nhưng hắn vẫn hành động rất có chừng mực.

Đang cười thì Thanh Thủy đột nhiên nói:

- Chủ nhân, phía dưới có động tĩnh.

Cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy trong một thung lũng ít cây, hai đội nhân mã đang giao chiến, bụi cát cuộn cuộn. Tiếng chém giết ẩn hiện truyền tới, thâm thiết mà hùng hồn.

- Hạ xuống xem một chút!

Phó Thư Bảo vội nói, hai đùi ép chặt vào cặp móng của nàng, sau đó cúi người thấp xuống. Ở trên trời cao, không ngồi ổn định không được. Đường nhiên tình huống đặc thù sẽ có hành vi trực lợi đặc thù. Lúc đó thì hắn chẳng thêm kể tới lý do nào hết.

Vù vù! Một đôi luyện chi thu lại. Cơ thể nhất thời rơi xuống phía dưới rất nhanh. Trong tích tắc, tiếng gió gào thét giống như có một viên thiên thạch giáng xuống vậy, khiến cho lòng người lo lắng. Rơi xuống một đoạn, Thanh Thủy lại từ từ mở đôi Lực Lượng Chi Dực ra, cản gió để thể rơi chậm lại nhiều. Lúc này cảnh phía dưới đã trở nên rõ ràng rồi.

Đang giao chiến dưới thung lũng chính là đại đội tác chiến đặc chủng Độc Lang Tộc của Độc Âm Nhi. Bên còn lại là Giáp Tự Quân giả dạng thành cường đạo, nhân số không phải là một trăm mà những sáu trăm!

Chiến đấu vừa mới bắt đầu không lâu. Chiếm ưu thế về nhân số, Giáp Tự Quân ép sát tới, chiến sĩ Độc Lang tộc bị ép phải lui lại. Nhưng phía sau đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc không xa là vách núi, sắp sửa không có đường lui nữa rồi. Tình thế khẩn trương, đối với đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc hoàn toàn không có lợi.

- Xem ra Âm Nhi gặp phải đội của Vu Chương rồi. Vu Chương nọ cũng không phải kẻ ngu, để một bộ phận chiến sĩ đi trước dò đường, bản thân lui theo mấy trăm tinh binh hộ vệ.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một nụ cười lạnh.

- Thanh Thủy, giảm tốc độ, ta muốn bắn chết Vu Chương!

Lao từ bên trên xuống, nhìn khắp chiến trường bên dưới, đúng là thời cơ tốt nhất để dùng Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung bắn giết thống soái của đối phương.

Lực Lượng Chi Dực rất lớn đập nhẹ nhàng một cái, giữ cơ thể nhất thời dừng lại trên không trung một chút, tiếp đó mới từ từ rơi xuống. Ngồi chắc trên mông Thanh Thủy, Phó Thư Bảo liền lôi Thiên Trúc Cung ra, đặt ba mũi Xà Nha Tiễn lên dây cung. Một cung ba tên bắn ra đối với hắn giờ đã như xe nhẹ đường quen rồi.

Trong chiến trường chém giết rung trời, mỗi giờ mỗi khắc đều có người ngã xuống trong vũng máu. Mọi người đều phải tập trung tinh lực rất cao, chỉ hơi không cẩn thận sẽ mất mạng ngay. Cả chiến trường không có ai chú ý trên bầu trời xuất hiện một con chim lớn hình người và một thiếu niên đang ngồi trên một chiếc “ghế” mềm mại. Nguy hiểm yên lặng tới gần, khó có thể phát hiện.

Thật ra sở dĩ có thể hành động im ắng tới mức này có liên quan tới tu vi lực lượng cảnh giới cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực của Thanh Thủy. Giờ phút này nàng giống như một cơn gió vô hình, một chiếc lông bay nhẹ nhàng. Nếu muốn phát hiện được sự tồn tại của nàng thì ít nhất cũng phải có thực lực ngang vậy!

Âm thầm không tiếng động, đúng là điều kiện cần phải có để săn giết mục tiêu.

Đây là lần đầu tiên Phó Thư Bảo từ trên không săn giết mục tiêu nhưng hắn cũng không lo lắng chút nào, tâm cảnh yên tĩnh.

Chiến trường phía dưới dù hỗn loạn nhưng có một giới tuyến rất rõ ràng. Một bên giới tuyến là đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc, một bên khác là quân tinh nhuệ của Giáp Tự Quân và Vu Chương. Bọn họ bức tới từng bước một, chiến sĩ Độc Lang tộc dù bị ép lui lại phía sau nhưng trận hình tuyệt đối không hoảng loạn chút nào. Chiến sĩ Độc Lang tộc đứng phía trước cầm thuẫn lớn trong tay, ngăn cản cung nỏ và trường thương của đối phương đâm tới. Người phía sau lại thò trường thương của mình qua khe tấm thuẫn để phản kích. Đi cuối cùng là cung tiễn thủ. Bọn họ không ngừng bắn tên lên bầu trời phía đối diện, bắn giết chiến sĩ Giáp Tự Quân đang bức tới. [/CHARGE] [/HIDE]

Từ lúc chiến đấu bắt đầu tới giờ, trên mặt đất không có một thi thể chiến sĩ Độc Lang tộc nào, chỉ có một số chiến sĩ không tránh đòn được mà bị thương với mức độ khác nhau thôi.

Tình huống như vậy, bây giờ là rất tốt nhưng chỉ qua một lúc nữa, chiến sĩ Độc Lang tộc không còn chỗ nào lui lại, vậy kết quả sẽ rất bi thảm rồi. Sáu trăm tinh nhuệ của Giáp Tự Quân, hơn nữa còn có Lực Sĩ Vu Chương cấp Vĩnh Hằng Lực. Lực chiến đấu của chiến sĩ Độc Lang tộc có mạnh mấy cũng khó tránh khỏi vận mệnh bị tiêu diệt.

Nhưng cơ hội chuyển biến lại xuất hiện trên bầu trời.

Ánh mắt đảo qua chiến trường phía dưới, Phó Thư Bảo đã tìm thấy rất nhanh một đại hán cao lớn đang đứng vững như tháp sắt. Kẻ nọ cầm một đôi rìu chiến rất kinh khủng, lớn như cánh cửa, bước đi nặng nề,

bức về phía trận doanh Độc Lang Tộc. Khí thế đó giống như núi cao, giống như biển rộng, áp bức khiến người ta có cảm giác hít thở khó khăn. Khí tức sát lục như vậy không phải thứ hình thành một sớm một chiều, cũng không phải tự dựng mà có mà là dùng máu tươi trên chiến trường luyện thành!

Hắn chính là Vu Chương, Vạn Vũ Tướng, quân đoàn trưởng Giáp Tự Quân của quân đoàn Hồ Uy!

Mục tiêu của Vu Chương chính là thống lĩnh đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc, Độc Âm Nhi.

- Ha ha... Lão tử còn chưa tới Hạp Cốc Quan giết các ngươi, các ngươi lại dám tự mình mang tới cửa. Nữ tử Độc Lang Tộc kia, lão tử nể ngươi là tướng tài khó có được, không bằng về làm phu nhân tướng quân của lão tử đi. Sau này phu thê chúng ta cùng nghe theo lời của Lạc quân đoàn trưởng, vinh hoa phú quý không thiếu, tốt hơn ngươi đi làm thủ hạ cho Phó Thư Bảo kia cả vạn lần!

Bước từng bước đi đến, mỗi bước chân của Vu Chương đều để lại vết chân rất rõ ràng. Bởi vậy có thể thấy lực lượng của hắn kinh khủng tới mức nào!

- Đồ ngu! Loại người như ngươi, dù có xách giày cho ta cũng không xứng, không ngờ còn muốn làm cóc ghẻ ăn thịt thiên nga! Có gan thì cho người của ngươi lùi lại, chúng ta đơn đả độc đấu!

Ở thế bất lợi, Độc Âm Nhi vẫn không hoảng loạn chút nào, cơ trí cũng không giảm.

- Ha ha, nếu ta đồng ý với ngươi thì mới là kẻ ngu xuẩn thật! Ta xem ngươi còn cố gắng được bao lâu nữa. Chờ một lúc nữa, người của ngươi chết hết, ta sẽ cho ngươi cầu xin dưới hông ta! Ăn một rìu của ta đi!

Vừa nói, đột nhiên Vu Chương vọt lên không, một đôi rìu chiến chém thẳng về phía Độc Âm Nhi.

- Song Phủ Sát, Lôi Đình Nộ!

Ầo! Sóng công kích xẹt qua hư không. Tất cả không khí trong không gian đều bị đôi rìu chiến của Vu Chương đánh tan. Tiếng xé gió của lưỡi rìu sắc bén vang lên rất rõ, thậm chí ẩn hiện có thể thấy trên lưỡi của hai thanh rìu chiến có tia lửa lóe lên!

Đặc tính lực lượng của hắn không ngờ lại là hỏa Nguyên Tố.

Hai rìu chém xuống từ trên không, khí nóng ập tới trước. Đôi mây thanh tú của Độc Âm Nhi nhú lại. Nàng vốn định ném độc được ra nhưng kinh khí của Vu Chương quá mạnh mẽ, cách không đánh tới mà như có một cơn gió mạnh thổi qua. Nhiệt độ đi kèm cũng rất cao. Như vậy phần độc còn chưa ném đến người Vu Chương, đầu tiên sẽ bị khí kinh mạnh mẽ thổi bay ra khỏi phạm vi trận doanh của đối phương, hơn nữa còn bị nhiệt độ cao đốt hủy hết toàn bộ, căn bản không thể gây tổn thương cho Vu Chương!

- Điều là tại ta. Hai trận thắng lợi, cho rằng Giáp Tự Quân chỉ đến như vậy, không ngờ lại gặp phải đại bộ phận quân của Vu Chương. Nếu như ta tập hợp với đám người Chu Di Mộng thì tốt rồi, làm sao có thể thế này...

Mặc dù có thủ đoạn luyện chế độc và thi độc tuyệt đỉnh nhưng lúc này, đối mặt với Vu Chương chiến đấu dùng lực lượng thuần túy, thủ đoạn của Độc Âm Nhi cũng mất đi hiệu lực. Không có đủ kinh nghiệm chiến đấu, cũng thiếu kinh nghiệm chỉ huy quân đội tác chiến trong hiểm cảnh và thế yếu, nhất thời trong tâm trạng nàng loạn cả lên.

- Ha ha! Ngoan ngoan nằm xuống cho lão tử đi!

Tiếng rống to lại truyền từ miệng Vu Chương tới. Tên kia đúng là đang đắc ý cực điểm đến quên cả hình tượng! Độc Âm Nhi ngẩng phắt đầu, đang muốn phản kích thì đột nhiên nhìn thấy một con chim lớn hình người âm thầm hạ xuống. Mặc dù không có âm thanh gì nhưng tốc độ của nó lại cực nhanh!

Liếc mắt một cái, Độc Âm Nhi đã nhận ra, con chim lớn hình người kia là Thanh Thủy, mà thiếu niên ngồi trên lưng con chim kia là Phó Thư Bảo.

- Đáng giận. Cái tên này, không ngờ lại cười trên lưng người ta!

Độc Âm Nhi đột nhiên rống to một tiếng, chân điểm một cái, cơ thể vù một cái liền lui lại phía sau, nháy mắt đã trốn lại phía sau hơn mười bước!

Giao chiến sinh tử, nguy cơ tới tính mạng, Độc Âm Nhi không quan tâm tới tính mạng những người xung quanh, không quan tâm tới bất cứ gì khác mà lại mãi ăn dấm chuyện Phó Thư Bảo ngồi lên mông Thanh Thủy!

Ầm ầm! Đầu tiên là tiếng kinh khí chém trúng mặt đất, cuốn lên hai cột sóng đất cao quá đầu người. Hai chiếc rìu chiến của Vu Chương chém nặng nề vào mặt đất. Trong tích tắc nọ, mặt đất cũng chấn động một chút. Hai khe nứt lớn hiện ra dưới lưỡi rìu, vẫn kéo dài tới dưới chân Độc Âm Nhi!

Uy nghiêm của mãnh tướng, một kích lôi đình!

Một đòn đánh trượt, Vu Chương không truy kích Độc Âm Nhi tiếp mà chuyển rìu, ném lên bầu trời.

Tiếng hô kinh ngạc của Độc Âm Nhi đã nhắc nhở rất rõ ràng. Nhưng hắn không có bao nhiêu thời gian để ý tới chuyện khác thì cảm giác nguy hiểm ập tới. Hắn quyết đoán ném luôn rìu chiến đi, tranh thủ thời gian phản ứng tiếp!

Người có thể không tập thì ít nhất cũng phải là một Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực. Điểm này trong lòng Vu Chương hiểu rất rõ.

Nhưng kế hoạch thì tốt, hiện thực lại quá tàn khốc. Hai chiếc rìu chiến thoát tay bay lên, cũng nghe thấy ba tiếng gió vù vù vọng lại. Ba luồng lửa đột nhiên tiến tới trước người hắn! Trái, giữa, phải, ba hướng đều bị bao phủ!

- Đánh rơi!

Vu Chương cũng rất mạnh mẽ, rống giận một tiếng, mặc kệ rìu chiến thất bại, hai quyền xoay mình đánh ra. Đồng thời cơ thể hắn cũng lách mạnh sang phải để tránh mũi tên bên trái. Ý định của hắn vốn là dùng nắm tay đánh rút mũi tên phía bên phải và ở giữa, tránh né mũi tên phía trái.

Ý nghĩ này cũng đúng, nhưng...

Xoẹt, xoẹt!

- Á...

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên từ miệng Vu Chương. Máu thịt bay tung. Cơ thể như tháp sắt của hắn ngã ầm ầm xuống mặt đất.

Song quyền của hắn đúng là đánh chính xác lên trên hai mũi Xà Nha Tiễn. Cho dù cung mạnh, tên bén tới đâu thì dưới đôi tay sắt này của hắn vẫn bị ngăn lại, cũng tuyệt đối không thể gây tổn thương tới hắn. Nhưng đây là Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung, mũi tên lại là Xà Nha Tiễn. Hắn đưa tay tới cản, kết quả chính là song quyền bất ngờ bị bắn nát, mà mũi tên ở giữa sau khi bắn nát bàn tay của hắn cũng tiếp tục bắn trúng ngay trái tim hắn!

- Xem ra ta đánh giá cao kẻ này rồi. Ngu ngốc đúng là ngu ngốc. Xà Nha Tiễn có thể dùng tay ngăn sao?

Phó Thư Bảo thầm khinh thường.

Thanh Thủy đột nhiên hạ xuống, quanh cơ thể đột nhiên hình thành một cơn lốc thật lớn.

- Phong Chi Nộ Hồng, Long Quyền!

Bây giờ đúng là lúc Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực biểu diễn rồi.

Cuộc chiến tiếp theo chẳng có gì phải bàn nữa.

Binh chia làm năm đường, hành quân liên tục. Toàn bộ hai ngàn năm trăm nhuệ binh đến từ Anh Thạch Thành đều tan rã, hai Đại tướng quân thống lĩnh đều bị giết chết. Thủ hạ liên tục bị giết, cho dù có lọt lưới thì cũng bị những tên thám báo hành tung quỵ dị. Nhưng Phó Thư Bảo cũng không sợ những tên thủ hạ chạy trốn kia báo tin tức này cho Anh Thạch Thành. [/CHARGE] [/HIDE]

336. Chương 336

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 336: Bữa cơm chết người

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Hai ngàn năm trăm quân tinh nhuệ phụng mệnh cải trang tấn công Hạp Cốc Quan. Đây vốn dĩ là chuyện bí ẩn không thể công khai, cho dù Lạc Chấn Thiên có biết thì cũng không dám suất lĩnh mười vạn đại quân Hồ Uy tới tấn công chính diện.

Đối với Lạc Chấn Thiên và Thanh Dật Vương Tước, Tú Lý là một con hổ giấy chứ không cong nghi ngờ nữa. Nhưng hổ giấy thì vẫn là hổ, lúc bày ra trên mặt bàn vẫn có thể dọa người được.

Chiến đấu kết thúc, tù binh Giáp Tự Quân và Mã Dao Vệ đã đạt tới con số tám trăm bảy mươi người. Tù binh của Độc Âm Nhi ít nhất, tù binh mà nàng mang tới chỉ có hơn bảy mươi người. Theo tính tình của nàng, chỉ sợ nàng không muốn lưu lại chút nào. Phó Thư Bảo phải tốn rất nhiều nước miếng mới miễn cưỡng giữ tù binh lại được.

Hơn sáu trăm tù binh đều bị sắp xếp ở quặng mỏ. Những thợ mỏ đặc biệt này bị Đế Thiếu Vũ ưu tiên, tách ra khỏi những thợ mỏ bình thường, đặc biệt mở ra một mỏ quặng mới, lại dùng tinh thiết chế tạo thành xiềng xích chân tay, mỗi người một bộ, đi ngủ cũng không được tháo ra. Phương thức giám thị như vậy, hơn nữa lại còn có một trăm binh sĩ thảo nguyên như lang như hổ và hai trăm thành viên thợ mỏ được trang bị vũ trang, nếu bọn họ muốn chạy, sợ rằng phải mọc cánh mới được.

- Nguy cơ đánh lên đến từ Anh Thạch Thành xem như đã xong. Nhưng cứ như vậy, chỉ sợ Thanh Dật Vương Tước và Lạc Chấn Thiên lại càng quyết tâm diệt sạch chúng ta. Sau này không biết còn âm mưu thủ đoạn gì chờ chúng ta nữa. Ai... giờ nhìn lại, chúng ta vẫn ở trong hoàn cảnh bị động.

Bên cạnh ruộng lúa vàng óng ánh, Lưu Chuẩn liền nói ra lo lắng trong lòng hần. Bên cạnh hần đương nhiên là hai lão bà mới thành hôn. Phó Thư Bảo cũng ở đây, còn có một người không thường xuyên xuất hiện, vừa xuất hiện là không có chuyện gì tốt, Phương Tín.

Ánh mắt quét qua ruộng lúa vàng óng ánh, Phó Thư Bảo liền háng giọng cười một tiếng:

- Thanh Dật Vương Tước và Lạc Chấn Thiên đã phái hơn hai ngàn nhuệ binh tới đây giết ta rồi, còn có chuyện gì nghiêm trọng hơn chứ? Bọn hần còn quyết tâm gì hơn nữa đâu? Chúng ta phá tan hành động lần này của bọn hần là muốn nói cho bọn hần biết, muốn giết chúng ta cũng không phải chuyện đơn giản như vậy. Còn nếu bọn hần điều động mười vạn quân tới đây nữa hả? Hừ, nếu không biết điều thì cũng giống như lần đánh lên này thôi, đến bao nhiêu chúng ta giết bấy nhiêu!

Lưu Chuẩn cười một tiếng. Hần là một người lão luyện, mọi việc chỉ cầu ổn định, làm việc theo từng bước, không chủ trương mạo hiểm như vậy. Nhưng hần biết Phó Thư Bảo sẽ không tiếp thu ý kiến của hần. Vì ngay cả trong xương tủy từ này cũng đều là mạo hiểm giả không sợ trời không sợ đất, toàn thân đều là tà khí.

- Chuyện đã qua rồi. Trong một khoảng thời gian ngắn, ta tin Thanh Dật Vương Tước và Lạc Chấn Thiên cũng không có hành động gì đâu. Chúng ta có thể nghỉ ngơi lấy lại sức, phát triển lực lượng của chúng ta. Chuyện gấp trước mắt chính là thu hoạch những ruộng lúa này lên.

Phó Thư Bảo nói.

Lưu Chuẩn cười nói:

- Thiếu gia không cần quan tâm đến chuyện như vậy đâu. Ta đã đưa công cụ thu hoạch cho nông phu rồi, lúc nào cũng đều có thể thu hoạch.

- Tốt lắm. Thu hoạch xong những ruộng lúa này, lương thực mùa đông của chúng ta sẽ dư dả. Chúng ta để lại một phần làm giống năm sau, còn có thể bán ra một phần. À đúng rồi, không biết có ai mua không nhỉ?

Phó Thư Bảo hỏi.

Lưu Chuẩn cười nói:

- Đã sớm có người tới bàn bạc rồi. Có người mua lương thực của La Tư Quốc, cũng có người mua lương thực của Tư Ba Quốc. Trong Tư Ba Quốc chúng ta cũng có mấy người mua tới xem. Phải biết rằng lúa gạo của chúng ta là lúa lai do thiếu gia người một tay bồi dưỡng, vô song trên đời. Không chỉ hạt lúa tròn trịa, mùi vị cũng thơm ngát ngon miệng nữa, những loại lúa khác căn bản không so được. Không có ai tới bàn chuyện mua bán mới là chuyện lạ đấy.

Trong lòng Phó Thư Bảo thấy thoải mái. Mặc dù Hậu Thổ Thành là thành thị ở ven sa mạc, kinh tế lạc hậu nhưng khẳng định không thiếu thương nhân. Chỉ cần có người liên có buôn bán. Thương nhân mà đã tới, lại thấy có cơ hội buôn bán thì hiển nhiên sẽ đặt vấn đề trao đổi, chuyện thương lượng cũng không thể nào tránh khỏi.

- Đúng rồi, chuyện mua bán giao cho người nào phụ trách là thích hợp đây?

Phó Thư Bảo hỏi.

Lưu Chuẩn nói:

- Thiếu gia người càng không cần phải quan tâm đến chuyện này đâu. Chẳng lẽ người đã quên trước khi lên đường, người đã bổ nhiệm Chu Uyển Nhi làm thành chủ Hậu Thổ Thành sao? Tư pháp và thương nghiệp của người trong phạm vi Hậu Thổ Thành đều là do cô nàng này phụ trách. Đừng thấy nàng chỉ là một nữ tử mười tuổi, ngay cả ta cũng đều không thể không bội phục bản lĩnh thương lượng chuyện buôn bán của nàng đấy. Mấy ngày qua đều là do nàng thương lượng với những thương nhân kia. Đúng rồi, nàng ấy không chỉ giữ lương thực của chúng ta mà còn bán quặng để chế tạo binh khí đấy.

- Ha ha...

Phó Thư Bảo nở nụ cười. Những chuyện hao tâm tổn sức này đều có người làm, lãnh đạo tối cao là hấn lại thành nhân nhĩ. Cũng tốt, vừa lúc có đoạn thời gian nhàn rỗi này để tu luyện lực lượng và luyện hóa thủy tinh tủy.

Nghĩ đến thủy tinh tủy, trước mắt Phó Thư Bảo không khỏi hiện ra bóng dáng Hồ Nguyệt Thiên kia. Không biết tiểu hồ ly tinh làm người ta mê hoặc rồi bởi đang ở chỗ nào nữa? Nàng nói muốn tới tìm hấn, lúc đó là lúc nào đây?

- Thiếu gia, Lưu Chuẩn đại ca liên tục nói mấy tin tốt, ta cũng muốn nói. Nhưng đây là tin xấu, cũng là nguyên nhân lần này ta tới đây.

Đội Phó Thư Bảo vui vẻ đủ rồi, Phương Tín một mực yên lặng không lên tiếng mới nói ra một câu không nặng không nhẹ.

- Ta biết ngay tiểu tử ngươi tới tìm ta đúng là không có chuyện gì tốt mà. Nói đi, lần này tới báo cáo chuyện gì vậy?

Phó Thư Bảo đã sớm chuẩn bị tâm lý.

- Căn cứ tình báo của chúng ta, thành vệ quan Trác Ngôn đang trấn giữ Hậu Thổ Thành đúng là một tên hai mặt. Trước khi Lạc Chấn Thiên phái quân đến tập kích chúng ta, hấn đã tiếp xúc với thân tín của Lạc Chấn Thiên. Ngày hôm qua, người của chúng ta vừa điều tra được, hấn không chỉ tiếp xúc với Lạc Chấn Thiên mà còn đưa lại cho thân tín kia một phong thư mật.

- A, phong thư kia ở đâu?

Trong lòng Phó Thư Bảo liền nổi cơn giận dữ. Hấn không hận Trác Ngôn hai mặt, hận chính là đến giờ mà tên này còn chưa biết rõ tình thế, vừa lấy lợi ích từ mình lại vừa cấu kết với người của Thanh Dật Vương Tước!

- Đã bị người của chúng ta cướp, chính là phong thư này.

Phương Tín đưa một phong thư ra rồi nói:

- Sứ giả đã bị chúng ta làm thịt nhưng Trác Ngôn cũng không biết.

Phó Thư Bảo mở phong thư, rút bức thư ra liền nhìn thấy phía trên ghi chép tỉ mỉ về lực lượng phòng ngự của Hậu Thổ Thành, số lượng đồng ruộng trên nông trường, số lượng nông phu, lực lượng hộ vệ, còn cả lực lượng hộ vệ mỏ quặng và Hắc Thạch Thành. Bản đồ vô cùng chi tiết, chi tiết với vài đoạn miêu tả dài, quả thật là ngay cả nhà vệ sinh của Hắc Thạch Bảo Thành ở đâu cũng ghi ra tỉ mỉ. Cầm lấy bản đồ chi tiết như vậy, sợ rằng Lạc Chấn Thiên có thể dễ dàng tính ra Hắc Thạch Bảo Thành có bao nhiêu lực lượng, nhược điểm ở đâu!

- Xử lý thế nào đây?

Nhìn thấy sắc mặt âm trầm của Phó Thư Bảo, Phương Tín liền cẩn thận nói:

- Thiếu gia, tu vi của tên Trác Ngôn đó không tầm thường, bên cạnh lại có rất nhiều thủ vệ thân tín, người của chúng ta rất khó giết hẳn.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Chức trách của các người là thu thập tình báo. Những chuyện giết người này, chúng ta có chuyên gia đi làm.

337. Chương 337

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 337: Luyện Linh Lực tầng thứ ba (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhthe

Nguồn: Vipvandan

Lời vừa dứt, hai tỷ muội Sư Nhu và Sư Tình liền đứng dậy, lạnh lùng nói:

- Thiếu gia, chuyện như vậy hãy giao cho chúng ta. Trước hừng đông ngày mai, nhất định sẽ đưa đầu Trác Ngôn đến trước mặt thiếu gia.

- Ha ha, hai chị dâu đi nhanh về nhanh nhé.

Phó Thư Bảo liền lộ ra sắc mặt tươi cười không đáng một đồng.

- Phu quân, chúng ta đi rồi, đêm nay người ngủ một mình đi nhé.

Để lại một câu khiến cho người ta không biết nên khóc hay nên cười, Sư Nhu và Sư Tình liền không chút hoang mang đi về phía Hậu Thổ Thành.

- Lưu Chuẩn đại ca, mỗi tối người đều chăn lớn cùng giường với hai vị phu nhân sao?

Đưa mắt nhìn hai tỷ muội sát thủ đi xa, lúc này Phó Thư Bảo mới cười hỏi.

Lưu Chuẩn khẽ đỏ mặt:

- Thiếu gia, chuyện khác ta có thể nói nhưng chuyện thế này... thứ cho ta không thể nói được!

- Ha ha ha, ta đây cũng chỉ vì muốn tốt cho người thôi. Giữ gìn thân thể, nếu quá mệt mỏi thì bỏ cũng không bỏ được đâu.

-...

Một tràng cười giòn giã vang vọng khắp ruộng lúa vàng óng ánh. Tiếng cười vang xa, tỷ muội sát thủ đi giết người cũng càng lúc càng xa. Hai tỷ muội sát thủ khôi phục tự do thật ra chính là hai người bán cái chết. Lần này bọn họ sẽ bán cho Trác Ngôn thứ mà cả đời chỉ có thể ăn một lần.

Tuy trong phòng luyện công đã đóng cửa sổ nhưng vẫn không thể nào ngăn cản được khí tức rét lạnh thấu xương tràn ra ngoài. Hơi nước trong không khí không ngừng tập trung rồi kết thành băng ở thành cửa sổ, càng tích tụ càng dày. Ở phía xa, mặt trời đang lên cao, nhiệt độ nóng bức.

Xảy ra hiện tượng kỳ như vậy đơn giản là do Vô Căn Thủy Phách đang ở trong phòng luyện công.

Mọi chuyện đều có người khác đi làm, Phó Thư Bảo lại vô cùng nhàn hạ, vừa đúng lúc luyện hóa thủy tinh túy trong Vô Căn Thủy Phách.

Vô Căn Thủy Phách giống như một đám mây không có hình dạng đang lửng lơ trôi nổi trong hư không phía trên mi tâm Phó Thư Bảo. Thủy tinh túy ẩn chứa trong Vô Căn Thủy Phách vốn dĩ có bảy tia nhưng giờ chỉ còn lại nửa tia cuối cùng. Dưới sự ăn mòn không ngừng của Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tố, nó không ngừng phóng thích ra hàn năng cường đại rồi lại bị Phó Thư Bảo hấp thụ. Trong quá trình này, Thủy Nguyên Tố trong suốt trong Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tố liên từ từ thu nhỏ lại rồi biến thành một đường tơ nhỏ giống Hỏa Nguyên Tố. Đây không phải là biến mất mà là trở nên tinh khiết, cường đại hơn.

Mặt trời dần dần đi về đường chân trời phía tây, bóng tối bao phủ cả vùng đất.

Thời gian trôi qua nhanh như vậy nhưng Phó Thư Bảo không có cảm giác gì.

Hàn khí đang tràn ngập trong hư không đột nhiên chấn động, giống như bị nước xoáy hấp thụ, ào ào một tiếng rồi tập trung về phía Phó Thư Bảo từ khắp bốn phương tám hướng. Không kịp hấp thụ toàn bộ, bên ngoài thân thể Phó Thư Bảo nhất thời bị kết thành một tầng băng mỏng. Tầng băng trắng noãn bao phủ từng sợi tóc, từng thớ thịt của hắn, nhìn qua tưởng là một hình người bằng băng được điêu khắc tỉ mỉ.

Đám mây Vô Căn Thủy Phách cũng bị bao phủ trong lớp băng nhưng nửa sợi thủy tinh túy cuối cùng lơ lửng ở mặt ngoài của nó đã bị Phó Thư Bảo hấp thụ hoàn toàn.

Bị một lớp băng bao phủ, Phó Thư Bảo vẫn ngồi trong tư thế đoan chính như lão tăng. Bên ngoài nhìn vào thấy hắn không nhúc nhích, không có tiếng động nào nhưng bên trong hắn đang vận động vô cùng kịch liệt. Miệng mũi của hắn bị đóng băng nhưng hắn hô hấp thông qua vô số lỗ chân lông nhỏ trên da, trực tiếp lấy sinh cơ dưỡng khí trong lớp băng đang bao phủ hắn. Hàn năng Thủy Nguyên Tố đang trong kinh mạch của hắn. Mỗi một tế bào trong mạch máu đều sôi như sóng lớn trên biển rộng, liên tục tẩy rửa thân thể hắn, linh hồn hắn.

Mỗi một lần tẩy rửa, Luyện Linh Lực của hắn lại tăng lên một chút.

Mỗi một lần tẩy rửa, thân thể của hắn lại càng trẻ lại, sung mãn và đầy sức sống.

Hắn rốt cục đã hiểu rõ thủy tinh túy không chỉ có mỗi tác dụng tăng Thủy Nguyên Tố lực của hắn lên mà còn có một tác dụng khác, đó chính là tẩy rửa thể xác và tinh thần hắn! Luyện hóa thủy tinh túy thật ra là quá trình tẩy mao phạt tủy!

Hàn năng lưu luyện khắp toàn thân rồi hội tụ vào đan điền. Sau thời gian trầm tĩnh không thể nào xác định được, giữa đan điền lại ào ào một cái. Một luồng Luyện Linh Lực liên khuếch tán ra ngoài.

Rắc rắc...

Một tiếng giòn tan vang lên. Toàn bộ lớp băng bao vây ngoài thân thể liền bị chấn vỡ, ào ào rơi xuống đất.

- Phù...

Phó Thư Bảo thở ra một hơi dài, trong lòng suy tư:

- Kỳ quái! Vừa rồi, trong chốc lát, đan điền trầm tĩnh, ta có cảm giác mơ hồ hình như đã chạm tới điểm đột phá lên cảnh giới thứ hai rồi nhưng thủy chung thiếu hụt một cái gì đó nên ở thời khắc quan trọng mới bị lui trở lại. Điểm đột phá ta chạm đến lại biến mất, rốt cục là đã xảy ra chuyện gì?

Điểm đột phá kia chính là cực hạn của cảnh giới thứ hai, là cửa vào của cảnh giới thứ ba. Cảm giác như vậy giống như dùng cung tên bắn qua một tờ giấy vậy. Nhìn qua tường mũi tên sắc bén không có khả năng không thể bắn xuyên qua một tờ giấy. Nhưng nếu tờ giấy ở bên ngoài tầm bắn thì mũi tên bắn ra sẽ mất lực lượng duy trì, sẽ rơi xuống trước khi đến trước mặt tờ giấy.

- Thật đáng tiếc, còn kém một chút nữa thôi là thành công rồi...

Phó Thư Bảo thở dài một tiếng, tinh thần chợt tỉnh táo lại:

- Không được! Ta phải cố gắng thử một lần nữa!

Từ khi tiếp xúc với việc tu luyện lực lượng cho tới bây giờ, tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo đã đi được con đường rất xa, có kinh nghiệm phong phú dày dặn. Hắn biết cảnh giới tu vi lực lượng tăng lên hình như còn dựa vào cơ duyên, còn có cảm giác bất chợt. Nếu bỏ lỡ rồi, muốn tìm lại cảm giác này thì không biết phải đợi bao nhiêu thời gian nữa. Ngay vừa rồi, hắn đã tìm được cảm giác đột phá, vậy thì tuyệt đối không nên bỏ lỡ.

- Chỉ thiếu chút nữa thôi, phải dùng Vô Căn Thủy Phách thì mới được. Nhưng ta đã có ý định cho Hồ Nguyệt Thiên một nửa, cho Độc Âm Nhi một nửa rồi. Nếu ta sử dụng, của bọn họ sẽ ít đi. Độc Âm Nhi còn đỡ, lão bà của mình thì ít đi một chút cũng được. Nhưng Hồ Nguyệt Thiên đã ra sức rất nhiều, năng ấy không thể ít đi được. Như vậy năng sẽ nghĩ ta không tương xứng...

Trong lòng nghĩ tới nghĩ lui, Phó Thư Bảo đột nhiên vỗ lên trán một cái:

- Sao ta có thể quên Băng Phách Thạch được chứ? Băng Phách Thạch kia là do năng lượng Thủy Nguyên Tổ thuần khiết nhất ngưng kết lại. Nếu dùng chúng để tu luyện cường hóa, mặc dù hiệu quả không thể so với Vô Căn Thủy Phách nhưng cũng may là số lượng nhiều, phân nửa là có thể đạt tới mục đích giống nhau!

Nghĩ đến đây, lòng bàn tay Phó Thư Bảo đột nhiên phát tán ra một luồng Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ. Giống như việc luyện hóa hỏa tinh túy trong Viêm Hỏa Linh Tham, vừa rồi Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ lại áp súc một phần nên giờ ánh sáng trong suốt của Thủy Nguyên Tổ đã biến thành một sợi chỉ nhỏ khó có thể phát hiện. Hiện tại chỉ còn lại ba nguyên tố có màu sắc tương đối rõ ràng, lần lượt là Kim Nguyên Tổ màu đen, Thổ Nguyên Tổ màu nâu và Mộc Nguyên Tổ màu xanh biếc. Chúng vẫn rất dễ nhìn thấy.

Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ nhảy lên rồi ngưng tụ thành sợi dây. Nó như một lưỡi dao mỏng sắc bén mà dễ dàng cắt Vô Căn Thủy Phách ra làm hai phần. Sau khi cắt Vô Căn Thủy Phách ra, Phó Thư Bảo liền cắt hai phần Vô Căn Thủy Phách vào trong Luyện Trữ Vật Giới. Đối xử với các bà xã phải công bằng. Hắn đã cho Chi Ni Nhã một cái thắt lưng Lực Luyện Khí và mười viên Băng Phách Thạch, như vậy Độc Âm Nhi cũng phải nhận được nửa Vô Căn Thủy Phách.[/CHARGE][[/HIDE]

Sau khi cắt giữ Vô Căn Thủy Phách xong, hắn lại lấy ra mấy chục viên Băng Phách Thạch.

Hai bàn tay nhẹ nhàng điểm vào trong hư không, năm sáu chục viên Băng Phách Thạch chồng chất nhau liền lơ lửng trôi nổi không tiếng động, cuối cùng dừng lại ở vị trí phía trên mi tâm của hắn. Một tia gió nóng rực đột nhiên phát tán ra từ trên người hắn. Lập tức năm sáu chục viên Băng Phách Thạch đang trôi nổi trong hư không kia liền xoay tròn xung quanh hắn.

Hai luồng Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tổ lại phát ra từ trong lòng bàn tay hắn, bộc phát ra, tham lam ăn mòn Băng Phách Thạch đang không ngừng xoay tròn kia.

Cảnh tượng này giống như những ngôi sao đầy trời đang xoay tròn xung quanh thân thể hắn với quỹ tích không đổi. Băng Phách Thạch trong suốt phản xạ ra ánh sáng năm màu. Dải ánh sáng như mộng như ảo, mê ly tràn ngập cả phòng luyện công. Hàn năng lạnh thấu xương và những cơn gió nóng bức đụng vào nhau, dây dưa lẫn nhau, mâu thuẫn, hỗn loạn rồi cuối cùng trở về trong thân thể hắn.

Giống như tượng đá đứng sừng sững ngàn năm không bị ăn mòn, trong quá trình luyện hóa Băng Phách Thạch, Phó Thư Bảo lại mất đi cảm giác với thể gian.

Thời gian trôi qua, thể tích Băng Phách Thạch trôi nổi trong hư không xung quanh hắn dần dần giảm bớt. Đến cuối cùng, năm sáu chục viên Băng Phách Thạch lớn bằng trứng bồ câu giờ chỉ còn lại một đoàn trong suốt. Nó giống hệt tầng băng mỏng trên mặt nước trong trời đông giá rét.

Ngược lại, Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tố của hắn càng lúc càng sinh động, đã đạt tới trình độ rất cao! Trước kia chưa bao giờ có trình độ này, khiến người ta giật mình!

Vào thời khắc cuối cùng, miếng băng mỏng do Băng Phách Thạch hóa thành liền hóa thành một đám sương mù trắng xóa rồi dung nhập vào trong thân thể Phó Thư Bảo. Ngũ Sắc Hỏa Nguyên Tố kêu phụt một cái rồi biến mất trong lòng bàn tay hắn.

Uỳnh!

Đan điền chợt chấn động. Một luồng kinh khí mênh mông đột nhiên bộc phát ra từ trong thân thể hắn rồi bắn ra bốn phương tám hướng bên ngoài thân thể.

Rầm!

Cửa sổ chấn động. Cửa sổ bằng gỗ đã bị luồng kinh khí này chấn vỡ thành mảnh nhỏ!

Trong khoảnh khắc này, Phó Thư Bảo đột nhiên mở mắt. Trong đôi mắt hắn có hai luồng sáng khó che giấu, giống như mắt ưng, giống như mắt hổ, hung hãn, bá đạo, cường thế nhưng cũng tràn đầy sát khí lạnh lẽ.

Yên lặng ngồi một lát, Phó Thư Bảo đột nhiên nhấc hai tay lên, thân thể đang ngồi xếp bằng chợt từ từ bay lên. Xung quanh hắn, một luồng Luyện Linh Lực cường đại bắt đầu khởi động, quán quanh, thân thể hắn càng ngày càng bay lên cao.

Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng có thể chuyển đổi năng lượng lực lượng thành Lực Lượng Chi Dực cánh để ngao du phi hành trong hư không, tiêu điều tự tại. Lực Sĩ cấp Linh Lực gần đến Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng không thể chuyển đổi lực lượng thành Lực Lượng Chi Dực để phi hành được nhưng khi đạt tới cảnh giới Linh Lực tầng thứ ba, sau khi Linh Lực được tinh lọc đầy đủ thì có thể khiến thân thể bay lên tới độ cao nhất định.

Đây là dấu hiệu chuyển hóa năng lượng lực lượng thành Lực Lượng Chi Dực.

Lực Sĩ cấp Linh Lực bình thường đã có thể làm được điều này thì càng không cần nói tới Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực.

Thân thể từ từ bay lên nhưng vẫn duy trì tư thế xếp bằng tĩnh tọa. Lúc đỉnh đầu Phó Thư Bảo sắp đụng đến trần nhà, hắn liền khiến thân thể dừng lại. Nếu cứ tiếp tục di động thì sẽ đụng đầu mất. Lúc này thân thể hắn đã trôi nổi đến độ cao năm sáu thước rồi nhưng dư lực vẫn chưa tiêu tan. Hắn đoán nếu ở nơi trống trải thì hắn có thể khiến thân thể trôi nổi đến độ cao hai mươi thước!

Có thể khiến thân thể trôi nổi, đây chính là do đã đột phá bình cảnh của cảnh giới Luyện Linh Lực tầng thứ hai, tiến vào cảnh giới tầng thứ ba. Nó cũng như một dấu hiệu, đạt tới tức là được.

Luyện Lực Lượng đang tỏa ra trong hư không đột nhiên thu vào trong thân thể, thân thể Phó Thư Bảo chợt rơi xuống đất. Hai chân hắn còn chưa chạm đất, hai tay hắn đã đưa ra một chiêu. Trong tích tắc, tất cả không khí trong phòng luyện công dường như bị hắn nắm lấy, cầm trong hai bàn tay. Cùng lúc đó, hai khối cầu màu trắng bất ngờ xuất hiện! Đây đúng là không khí bị ngưng kết trong nháy mắt tạo thành khối cầu!

- Đi!

Hai tay Phó Thư Bảo đẩy về phía trước. Hai quả cầu kia liền rời tay hắn rồi đụng thẳng vào bức tường đá phía đối diện.

Rầm rầm!

Hai khối cầu vỡ tan rồi biến thành vụn băng rơi xuống mặt đất. Trong lúc đụng vào nhau, phòng luyện công cũng chấn động một chút. Bức tường đá bị khối cầu đụng trúng lại càng bị vỡ thành vài khối, tuyết chút nữa rơi xuống mặt đất.

- Ha ha ha...

Một lát sau, Phó Thư Bảo mới cười ra thành tiếng.

Đại công cáo thành!

Luyện Linh Lực đạt tới cảnh giới tầng thứ ba, khoảng cách tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực tầng thứ nhất chỉ còn kém một bước!

Đến lúc đó, hẳn có thể dùng Luyện Vĩnh Hằng Lực ngưng tụ thành Lực Lượng Chi Dực để ngao du trong hư không vô tận! Cho dù là Lạc Chấn Thiên tự mình xuất binh xâm lược thì hẳn cũng không sợ.

Đương nhiên, điều quan trọng nhất chính là rốt cục có thể bài trừ độc tố biến thái của Tu Lực Luyện Khí tổng hợp kia, hẳn có thể hưởng hai bữa ăn lớn siêu cấp là Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã rồi!

Gạo nấu thành cơm chính là kết cục của những câu chuyện tình yêu xưa, cũng là ý nghĩa cuối cùng của tình yêu, không phải à?

- Cho ta thử này sao?

Trong khuê phòng tràn ngập hương thơm, Độc Âm Nhi kinh ngạc nhìn thứ đang để trên mặt bàn mình, trợn mắt há mồm, không thể tin được.

Trước mặt nàng là một khối Vô Căn Thủy Phách và ba mươi viên Băng Phách Thạch.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai:

- Đương nhiên là cho người rồi. Nếu người không phải là bà xã ta thì ta sẽ không đưa người làm gì. Những thứ này đều phải tặng cho bà xã hết, người khác đừng mơ tưởng.

Nịnh nọt như thế giống như thiên mã hành không, gió nhẹ mây bay, nhẹ nhàng một chút dấu vết. Trình độ của hắn về lĩnh vực này lại tinh tiến rồi.

- Phì, chỉ biết nói lời dễ nghe, miệng lưỡi trơn tru thôi.

Trong lòng Độc Âm Nhi vui vẻ, ngoài miệng vẫn ra vẻ cứng cỏi.

- Không lấy sao? Ôi... Vậy thì ta lấy lại là được.

Phó Thư Bảo duỗi tay tới.

- Đã tặng người ta rồi có lý nào lại đòi lại được!

Độc Âm Nhi luống cuống, vội vàng vọt tới cạnh bàn, giang cả hai tay chặn động tác thu hồi của Phó Thư Bảo lại.

- Vặt đến chết còn quang quác. Có vui không?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

Độc Âm Nhi lúc này mới cười khúc khích:

- Đương nhiên là vui rồi. Có những thứ này, ta cũng có thể tăng tu vi lực lượng của ta nhanh như người vậy. Phải biết rằng ta vẫn không cam lòng để người vượt xa đâu.

Ngừng lại một chút, giọng điệu của nàng trở lên dịu dàng hơn:

- Ta biết người luyện chế cho Chi Ni Nhã một chiếc đai lưng rất lợi hại, cũng cho nàng một ít Băng Phách Thạch. Nàng dùng Băng Phách Thạch này đã tiến vào cảnh giới cấp Linh Lực rồi. Chẳng qua lợi ích nàng nhận từ người có vẻ không nhiều bằng ta. Trong lòng người rõ là thích ta hơn một chút, hì hì...

Thật ra Độc Âm Nhi cũng không biết, ngay trước khi Phó Thư Bảo tới gặp nàng đã tới gặp Chi Ni Nhã. Đó là vì hắn đột nhiên biết tu vi lực lượng của Chi Ni Nhã đã tiến vào cảnh giới cấp Nguyên Tổ đầu tiên, trong lòng cao hứng, lại tới tặng cho nàng công chúa mang hương thơm thân thể tự nhiên kia một trăm khối Băng Phách Thạch nữa. Tính tổng cộng thì lợi ích mà hắn đưa Chi Ni Nhã thật ra cũng không kém nàng.[/CHARGE][[/HIDE]

338. Chương 338

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 338: Lửa giận công tâm (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

- Ha ha, người biết là tốt rồi. Chuyện này... Ngàn vạn lần đừng nói cho Chi Ni Nhã, nếu không nàng sẽ ghen đó.

Phó Thư Bảo giả ngu. Hắn lúc rời chỗ Chi Ni Nhã cũng nói thế:

- Chi Ni Nhã, chuyện này không nên nói với Âm Nhi, nếu không nàng sẽ ghen đó.

- Biết rồi. Ta cũng không ngốc, chuyện thế này ta lại nói với nàng sao? Người cho ta nhiều thứ như thế, lại quan tâm tới ta thế, muốn ta phải tạ ơn như thế nào mới tốt đây?

Độc Âm Nhi dịu dàng như nước, ánh mắt nhìn Phó Thư Bảo tràn đầy yêu thương, miệng lại còn cười nói:

- Hôn người một chút thì mặt người nổi mụn. Ngủ với người một đêm thì người không có phúc mà hưởng thụ. Hi thì, thật sự là người đáng thương mà.

Đột nhiên Phó Thư Bảo vươn hai bàn tay, tay trái nắm lấy ngực trái của Độc Âm Nhi, tay phải nắm lấy ngực phải.

Không khí trong căn phòng lập tức trở nên ngưng ngưng, trầm mặc và hồi hộp.

- Người... Cái tên này, người làm gì đó hả?

Độc Âm Nhi lui về phía sau, muốn thoát khỏi hai cái tay heo của Phó Thư Bảo nhưng nàng rất nhanh phát hiện, hai tay hắn nắm rất chặt, không thể tránh thoát. Vừa di động, một cảm giác ngứa ngáy liền truyền tới, khiến hai chân nàng hơi mềm nhũn ra, suýt nữa là ngã vào ngực Phó Thư Bảo. Mặt ngọc đỏ bừng, lộ vẻ e thẹn và không cam lòng.

Thoải mái bóp nhẹ hai cái, Phó Thư Bảo mới cười ha hả nói:

- Chăm sóc người, hôn một cái ta không chịu được nhưng sờ vuốt hai cái lại làm được, xem như đây là tạ ơn ta đi. Mặt khác ta cũng cho người biết, tu vi lực lượng của ta đã tới cảnh giới Luyện Linh Lực tầng ba rồi, cũng chỉ còn cách cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực tầng một một bước thôi. Đến lúc đó thì, hắc hắc... Người không ngủ cùng ta, ta cũng tới tìm người ngủ đó!

- Phì phì... Ai muốn ngủ cùng người chứ? Nằm mơ đi!

Độc Âm Nhi thở phì phò không ngừng, đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, hô lên kinh ngạc.

- Bảo ca, người vừa nói cái gì? Tu vi lực lượng của người đã đạt tới Luyện Linh Lực tầng ba rồi sao? Sao có thể thế được? Làm sao lại nhanh như vậy chứ?

Trong lúc kích động, lời nói của Độc Âm Nhi đã hơi luống cuống. Phải biết rằng trước đây nàng đi trước Phó Thư Bảo, sau đó bị hắn vượt qua rồi vứt bỏ phía sau. Bây giờ nàng vẫn là cảnh giới Luyện Linh Lực tầng một, chênh lệch với Phó Thư Bảo rất lớn rồi, muốn đuổi e rằng không có khả năng. Chuyện như vậy xảy ra trước mặt, nàng vừa cảm thấy hưng phấn, vui mừng thay cho Phó Thư Bảo vừa cảm thấy mất mát, thất vọng vì mình không cách nào đuổi kịp.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người phản ứng làm gì chứ? Có mạnh hơn nữa cũng là nam nhân của người. Nam nhân của người không mạnh hơn người một chút thì làm sao bảo vệ cho người được chứ?

Mặt ngọc của Độc Âm Nhi hơi ửng hồng, trong lòng lại vô cùng ngọt ngào.

- Như thế thì phải để Bảo ca bóp bóp một chút nữa nhé?

Phó Thư Bảo cười ha hả, bàn tay vuốt ve đã không cách nào thỏa mãn nữa.

- Không nghiêm chỉnh gì cả. Không được bóp!

Miệng thì kháng nghị nhưng Độc Âm Nhi lại không có dấu hiệu tránh né hay phản kháng, hoàn toàn chịu đựng.

Phó Thư Bảo mừng thầm, bàn tay lần mò tới, nắm được bờ hông thơm mát, vuốt ve nhẹ nhàng, đáng vẻ cẩn thận, giống như được chạm vào một món đồ ngọc vô song trên đời vậy.

- Hay là ta cho tay vào nhé?

- Khốn kiếp! Người đúng là được voi đòi tiên mà!

-...

Ngay trong lúc nam công nữ thủ, trách mắng om sòm thì có tiếng bước chân từ ngoài cửa truyền lại.

- Thiếu gia, đầu của Trác Ngôn đã được mang về rồi.

Tiếng bước chân dừng lại ngoài cửa. Giọng nói của Sư Nhu truyền tới.

Hai người trong phòng lúc này mới vội vàng tách nhau khỏi trạng thái nửa ôm nửa sờ mó ra. Độc Âm Nhi vừa sửa lại quần áo xộc xệch, vừa đưa mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo kia. Kể này lúc vừa rồi đã kéo khổ nàng xuống, dựa tay vào. Động tác rất nhanh, thủ pháp rất độc, cho dù người có phản ứng nhanh nhạy như nàng cũng bị trúng chiêu, bị hấn ăn đậu hủ non. Có một ít lông đậu hủ, một nước đậu hủ cũng bị hấn sờ tới.

- À, ta đi xử lý chút chuyện, người cứ luyện hóa Vô Căn Thủy Phách đi nhé, cả Băng Phách Thạch này nữa.

Nói xong câu này, Phó Thư Bảo liền đi như chạy ra cửa.

Độc Âm Nhi thở dài một tiếng, trong lòng cảm thấy trống trải.

Ra khỏi cửa, Sư Nhu và Sư Tình đã đứng đợi ở đó, trên mặt không có chút cảm giác Nguyên Tố tồn tại, lạnh băng như nước. Hai nữ sát thủ bàn tay đã thu hoạch vô số tính mạng, giết người như giết gà này khiến trong lòng Phó Thư Bảo cũng không thích lắm, lại càng không nghĩ tới phương diện nam nữ với bọn họ. Mỗi lần nhìn thấy vẻ lạnh băng của Sư Nhu và Sư Tình, hấn không nhịn được lại nghĩ tới cái tên Lưu Chuẩn, tối ngủ với hai khối băng này, không biết có cảm giác lạnh cóng hay không nhỉ?

Trong tay Sư Tình có một cái bao, bọc một thứ gì đó. Chẳng qua dù không có máu thấm ra ngoài nhưng dính gần cũng có thể ngửi thấy mùi máu tươi lờ mờ, hiển nhiên trong đó là đầu của Trác Ngôn.

Đưa Sư Nhu và Sư Tình đến thư phòng, Phó Thư Bảo mới mở túi nhìn thoáng qua một cái, sau đó dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trực tiếp đốt nó thành tro.

- Thiếu gia, tỷ muội chúng ta tối hôm qua tới giết hấn, đồng thời cũng giết mười hai thị vệ thân tín bên cạnh hấn rồi. Chẳng qua chúng ta cũng không cắt đầu bọn chúng mang về đây.

Sư Tình lạnh nhạt nói, cũng đại khái kể lại mọi chuyện đã xảy ra.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Các người làm rất tốt. Những thị vệ thân tín này chết rồi cũng tốt, miễn cho phát sinh chuyện khác.

- Thiếu gia, còn chuyện gì khác không? Nếu không có chuyện gì thì chúng ta trở về đây. Phu quân còn đợi chúng ta nấu cơm trưa đó.

Sư Nhu nói.

- Hả?

Phó Thư Bảo hơi sững sốt, chợt cười nói:

- Không có chuyện gì nữa đâu. Các người trở về đi.

Lần đầu tiên hấn cảm nhận được trên người hai tỷ muội sát thủ này một tia hơi ấm của con người.

Tiền Sư Nhu và Sư Tình xong, Phó Thư Bảo liền chọn một con ngựa khỏe, trực tiếp chạy về hướng Hậu Thổ Thành. Hắn là chúa tể chân chính của Hậu Thổ Thành, nhưng thật ra lại ít đi đến đây. Lần này đương nhiên là muốn tới xử lý chuyện của Trác Ngôn rồi.

Thành vệ quan bị ám sát, cả ngàn thành vệ quân là bộ hạ cũ của hắn. Xử lý không thích hợp một chút thì sẽ dẫn tới phiền hà ngay. Chuyện như vậy cũng không thể lơ là được.

Đi đến phủ đệ của Trác Ngôn, phát hiện ở cửa có treo cờ trắng. Theo truyền thống Tú Quốc, một số thuộc hạ và thân nhân của Trác Ngôn đội khăn tang, thắt lưng bằng dây gai, cử hành nghi thức tang lễ cho hắn. Một số nữ quyến khóc lóc bi thương. Cả Trác phủ đều chìm trong không khí bi ai.

- Sao mà khổ thế chứ? Có lòng phản trắc cũng không có gì sai. Nhưng người cũng phải mở to mắt ra mà nhìn một chút mới phải chứ? Chân đạp hai thuyền, sớm muộn gì chả có ngày toi mạng.

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng đầy cảm xúc, nhảy xuống ngựa, đi thẳng tới cửa lớn.

Mấy chiến sĩ thành vệ quân đứng thẳng tắp như cây tùng trước cửa thấy Phó Thư Bảo đi đến, cũng không hành lễ như bình thường mà ngược lại còn trợn to mắt, nắm thiết thương trong tay, gân xanh nổi lên, hiển nhiên là đang âm thầm vận khí lực.

Phó Thư Bảo tâm tư kín đáo, quan sát được hết những biểu hiện này, mặt không đổi sắc chút nào, bước chân cũng không ngừng lại, vẫn tiến về phía trước. [/CHARGE]

- Phó công tử!

Một chiến sĩ thành vệ quân đột nhiên cất giọng tức giận:

- Trác tướng quân của chúng ta đi theo người, vẫn tận tâm tận lực làm việc, không sai sót chút nào. Tối hôm qua bị người ám sát, xin người trả lại công bằng cho chúng ta!

- Đúng! Chúng ta muốn công bằng!

Có người dẫn đầu, mấy chiến sĩ thành vệ quân khác cũng lập tức bị kích động, rống giận lên.

- Ta sẽ tra ra hung thủ giết người, cũng không bỏ qua cho hắn.

Phó Thư Bảo lãnh đạm nói. Sai Sư Nhu và Sư Tình đi ám sát người là hắn, hắn tra mới là lạ đấy. Nhưng giờ phút này hắn mới nhận rõ đám thành vệ quân và Trác Ngôn này. Đám này quả nhiên không thuần phục thật tâm. Từ Phó Thư Bảo tới đây, đám thành vệ quân bình thường này chẳng những không tới đón mà trong ánh mắt còn lộ sát khí, nói một câu đã lộ vẻ muốn làm phản. Còn may là tiên hạ thủ vi cường, xử lý xong Trác Ngôn rồi. Hắn phát giác ra quyết định của mình cho ám sát Trác Ngôn đúng là vô cùng kịp thời.

- Đại nhân à... Đại nhân nhất định biết ai giết lão gia nhà chúng ta. Cầu xin người làm chủ cho chúng ta đi!

Ngay lúc này, một đám thành vệ quân đi theo một số nữ nhân có chút tư sắc chạy tới, thoáng cái đã quỳ xuống trước Phó Thư Bảo, khóc lóc đau thương.

Bà xã Trác Ngôn đã mất sớm, bây giờ đều là thiếp của hắn. Căn cứ vào tin tình báo của Phương Tín, Phó Thư Bảo biết nàng tên là Lam Ngọc.

Lam Ngọc vừa khóc, đám người trong Trác phủ liền la hét, cảnh tượng gần như mất khống chế.

Binh sĩ bắt kính, giờ lại có thêm một nữ nhân khóc lóc, cộng với người la hét bốn phía, trong lòng Phó Thư Bảo đã khó chịu tới cực điểm rồi. Mặc dù lửa giận đang thiêu đốt nhưng biểu hiện của hắn lại vẫn bình tĩnh như cũ. Đối mặt với cảnh nước bọt bay tung tóe này, hắn chỉ lạnh nhạt nói:

- Thế các người muốn ta làm chủ cho các người thế nào?

Vì sao phải giết người thì mọi người dường như đều thâm hiểu trong lòng cả. Nhưng muốn xử lý thế nào thì lại là một vấn đề khiến người ta đau đầu. Câu này vừa nói ra, toàn trường lập tức yên tĩnh dị thường.

- Hung thủ nhất thời khó có thể tìm ra được. Tin rằng đại nhân có thể điều tra ra. Nhưng bây giờ Trác tướng quân đã chết, là người đầu tiên thuần phục đại nhân, ta hy vọng đại nhân tôn trọng Trác tướng quân tương ứng, tới thăm ba nén hương trước linh vị của hắn, lạy ba cái!

Chiến sĩ thành vệ quân la hét đầu tiên nói ra một câu, lập tức phá tan cảnh yên tĩnh.

- Đúng, đúng, phải tôn trọng Trác tướng quân!

- Đi đi! Dâng hương vái lạy đi!

-...

Tiếng la hét âm ỹ vang lên. Có thể thấy rõ ràng thần sắc trên khuôn mặt của những người có liên quan tới Trác Ngôn. Phó Thư Bảo đột nhiên nhấc tay, ý bảo mọi người yên tin. Vừa yên tĩnh lại, hắn mới từ từ đi đến bên cạnh chiến sĩ thành vệ quân vừa gây ồn ào kia.

- Người nói lớn tiếng nhất, vậy chắc người quan hệ rất sâu với Trác Ngôn phải không?

- Ta tên là Sa Lực! Trác tướng quân có ơn tri ngộ với ta. Được hắn ưu ái, ta hiện làm đại đội trưởng thành vệ quân!

Nam tử tự xưng là Sa Lực lớn tiếng nói, hai mắt nhìn thẳng vào Phó Thư Bảo, không hề có chút sợ hãi nào mà tràn ngập vẻ giận dữ.

- Ha ha, tốt lắm. Hóa ra là đại đội trưởng họ Sa, không phải chiến sĩ bình thường. Người muốn ta tới dâng hương trước mặt linh vị Trác Ngôn, còn muốn ta vái lạy sao?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

- đương nhiên! Chẳng lẽ không được sao?

Sa Lực tức tới tột cùng rồi.

Ngay lúc này, sắc mặt Phó Thư Bảo đột nhiên biến đổi, hai tay vung lên. Trong tích tắc, ít nhất có hai mươi bóng quyền đánh thẳng vào ngực Sa Lực!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức!

Lửa giận đã đạt tới mức không cách nào áp chế nổi, nhẫn nại đã tới cực hạn. Những quyền này cực nhanh, cực tàn nhẫn, cực chuẩn xác, đánh xuống như sét đánh!

Ai cũng không ngờ được Phó Thư Bảo xuống tay với đại đội trưởng thành vệ quân trong tình huống như thế này, hơn nữa ra tay lại tàn nhẫn như thế!

Cạnh Sa Lực có mấy đồng đội như tốc độ của bọn họ làm sao có thể so với Phó Thư Bảo chứ?

Nắm tay nhanh như bóng mờ, hơn nữa quyền ảnh vô định, nhanh tới mức không cách nào nhận ra đâu là quyền thật, đâu là quyền giả. Sóng không khí nóng bỏng ập vào mặt. Không chỉ cơ thể Sa Lực không kịp phản ứng mà cả tâm lý hắn cũng không cách nào phản ứng kịp!

Bịch! Một tiếng vang trầm thấp. Cơ thể cao lớn như tháp sắt của Sa Lực lập tức bị đánh bay lên cao vài thước trên không trung. Người hắn còn chưa hạ xuống, máu tươi đã bắn tung tóe, rơi xuống như mưa.

Phịch! Cơ thể Sa Lực đập nặng nề lên mặt đất. Kẻ này cũng rất mạnh, không ngờ vẫn bò dậy được, giận dữ hét:

- Phó Thư Bảo, không ngờ người dám đánh ta ở đây!

Một luồng hàn quang lóe lên, giống như tia chớp cắt qua cổ hắn.

Cộp cộp. Đầu Sa Lực liền rơi từ trên cổ hắn xuống, lăn như quả bóng tới dưới chân Phó Thư Bảo.

- Mẹ kiếp. Một nhân vật nhỏ cỡ tôm tép như ngươi mà lại dám la hét, giở trò tàn nhẫn với lão tử à? Lúc lão tử tàn nhẫn thì mẹ ngươi còn chưa sinh ra đâu!

Giơ một chân lên, Phó Thư Bảo liền đá bay cái đầu người đầy máu kia.

Đúng là đời trước của hắn, khi dùng thủ đoạn tàn nhẫn tại thế giới kia thì Sa Lực còn không biết đang du dương ở nơi nào.

Chặt đầu Sa Lực chính là Xà Nha Kiếm, lóe lên một cái liên thu vào trong Luyện Thiên Trử Vật Giới. Sau khi tu luyện và lĩnh ngộ chữ Khoái trong Nộ Quyền Thức, không chỉ tốc độ ra quyền của hắn nhanh lên mà tốc độ xuất kiếm cũng nhanh như gió, người ngoài nhãn lực kém thì cũng chỉ có thể nhìn thấy một tia sáng lóe lên, không thấy nổi thân kiếm.

Mọi người kinh hãi ngẩn ra. Cảnh tượng vừa rồi la hét ồn ào, âm ĩ nhốn nháo giờ yên tĩnh hẳn, một cái kim rơi cũng có thể nghe rõ.

- Có ai muốn coi Phó Thư Bảo ta là kẻ ngốc thì đứng ra rống nữa xem? Đứng ra đây!

Lúc giết người, trên mặt Phó Thư Bảo không có chút dao động nào, biểu lộ cũng rất trấn tĩnh, thông thả. Đường như hắn vừa giẫm chết một con kiến chứ không phải là một người sống vậy.

Không ai dám cử động. Lúc này chỉ có kẻ ngu mới đứng ra. Sa Lực có thể trở thành đại đội trưởng thành vệ quân, bản thân hắn cũng phải có chút thực lực. Vậy mà không phải hắn cũng bị một quyền một kiếm của Phó Thư Bảo đánh cho toi mạng sao. Sở dĩ Phó Thư Bảo dám có gan ra tay tàn nhẫn ở trước mặt đám tâm phúc của Trác Ngôn cũng không phải chỉ dựa vào miệng lưỡi mà là dựa vào thực lực!

Thiếp của Trác Ngôn là Lam Ngọc đột nhiên lui lại, chỉ về phía Phó Thư Bảo nói:

- Bây giờ hắn chỉ có một mình. Chúng ta không phải sợ hắn. Nếu để sống rời khỏi nơi này thì chúng ta nhất định phải chết!

Một câu nói như vậy giống như đổ một chén nước vào trong chảo dầu sôi, lập tức khiến mọi người bùng nổ.

- Đúng! Phu nhân nói đúng. Giết hắn!

- Chúng ta cùng tiến lên, báo thù cho Trác tướng quân!

Mấy chỉ huy của đám thành vệ quân bị kích động, lập tức có mười mấy người cả gan tiến tới, rút đao kiếm ra khỏi vỏ, sát khí đằng đằng. [/CHARGE]

339. Chương 339

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 339: Phép dẹp loạn dùng hình phạt nặng

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhhte

Nguồn: Vipvandan

Phó Thư Bảo không hoảng loạn chút nào, trên mặt cũng không có vẻ sợ hãi. Hắn chỉ lắc lắc đầu, than thở nhàn nhạt một tiếng. Đây không phải là thở dài vì hắn một mình đi vào nơi bầy rập mà thở dài cho đám thành vệ quân ngu trung này. Người không biết an phận thì cũng không sao, nhưng không an phận tới mức không biết sống hết thì lại thành chuyện khác rồi.

Cơ thể đột nhiên nghiêng về phía trước, chân trái đạp mạnh xuống mặt đất một cái. Cơ thể hắn trong nháy mắt liên tục vào mấy chiến sĩ thành vệ quân lao tới trước tiên. Quyền đánh ra như gió, bịch bịch bịch. Mấy chiến sĩ thành vệ quân không biết sống chết tới gần hắn đã bị đánh bay ngược lại giống như mấy bao cỏ.

Nguyên Nhất Chiến Kỹ Nộ Quyền Thức có mười hai loại biến hóa lần lượt là Nộ, Khoái, Chuẩn, Ngoan, Triền, Tiệt, Oanh, Ảnh, Mị, Dẫn, Đáng, Sát. Hắn đã nắm thành thạo bốn loại biến hóa đầu tiên, cũng đã dung hợp được trong một thức. Tám loại biến hóa phía sau dù có hiểu rõ và tu luyện nhưng vẫn chưa nắm giữ thành thạo chưa hữu dụng trong thực chiến. Bây giờ, đám thành vệ quân tu vi kém cỏi này dựa vào ưu thế nhân số tấn công hắn, vừa lúc để hắn vận dụng tới tám loại biến hóa khác vào thực chiến!

Bất cứ hình thức tu luyện nào cũng không thể so với thực chiến được.

Trước kia có những chỗ chưa nghĩ cẩn thận, trong chiến đấu hấn lại nhận định và cảm ngộ, nhanh chóng hiểu rõ.

Thật ra không chỉ có bốn loại biến hóa đầu có thể dung hợp vào một thức. Tám loại ển hóa sau cũng có thể như vậy. Cả mười hai loại biến hóa của Nộ Quyền Thức, thật ra đều diễn sinh từ trong thực chiến. Mỗi một loại biến hóa đều có thể nhất biến ứng vạn biến. Cho dù biến hóa thể nào, vạn biến cũng không rời gốc. Đó chính là... Quyền!

Nhất thời nắm quyền của Phó Thư Bảo giống như sấm sét giáng từ trời cao xuống, khi thì giống như tia chớp lóe lên trên không trung, lúc thì như phi ưng tập kích, khi lại như đại giang hồng thủy, sóng lớn giữa biển khơi, lúc như gió thổi nước chảy, động tĩnh kết hợp. Quyền pháp như thiên mã hành không, khiến người ta khó có thể nắm bắt được. Từ đầu tới cuối, Nộ Quyền Thức của hấn giống như trăm loại quyền pháp, trăm loại phong cách công kích bất đồng vậy. Đây chính là lấy nhất biến ứng vạn biến. Hấn chỉ có mười hai loại biến hóa nhưng lại như có cả trăm loại biến hóa. Quyền pháp như vậy thì ai mà ứng chiến với phá giải nổi?

Bịch bịch bịch! Tiếng vang trầm trầm vang lên không dứt bên tai. Thân hình Phó Thư Bảo bay nhanh tới, những nơi đi qua là một đám chiến sĩ thành vệ quân bị đánh ngã. Người bị hấn đánh ngã, có người bị lửa gây tổn thương, miệng vết thương cháy đen. Có người lại bị đóng băng bị thương, vết thương không chỉ đóng máu mà cả da thịt cũng bị đóng thành khối băng!

Trong nháy mắt, cả đám thành vệ quân vốn hùng hùng hổ hổ, dựa vào ưu thế nhân số vọt tới chém giết Phó Thư Bảo nhưng lúc này lại bị hấn đánh ngược trở lại, nắm quyền tung bay, ngã ra cả một mảng lớn. Một vài kẻ đầu óc ngu ngốc còn vọt về phía trước, nhưng một số người cơ trí vừa hô chém giết vừa len lén chuồn đi, tìm cơ hội bỏ chạy.

Lấy thể như lôi đình trừng trị phản quân, Phó Thư Bảo bằng vào thực lực và thủ đoạn tàn nhẫn của mình, giờ phút này vừa ra tay đã thu được hiệu quả rất tốt.

- Mau cấn hấn lại! Lần này không giết hấn thì chúng ta cũng đừng mong giữ mạng nữa!

Vừa hô lên như đổ dầu vào lửa, Lam Ngọc vừa lôi ra một chiếc nổ tinh xảo. Chiếc nổ này chỉ to bằng bàn tay hấn, trên đầu mũi tên lấp lánh xanh, hiển nhiên là có chứa kịch độc. Ngay lúc đang nói, ả đã nhắm chuẩn vào Phó Thư Bảo đang đấu với thành vệ quân, sau đó bấm nẩy nổ.

Vù một tiếng xé gió vang lên, mũi tên phá không, bắn nhanh về phía lưng Phó Thư Bảo.

Nhưng ngay khi sắp bắn trúng lưng Phó Thư Bảo, mũi tên nọ lại đột nhiên thay đổi quỹ tích, vèo một cái liền bay lên trời.

Một thân ảnh nhoáng lên rất nhanh, ngay trong nháy mắt khi mọi người không phát hiện.

Vù! Lại một tiếng xé gió vang lên. Một đám người còn chưa rõ chuyện gì xảy ra thì Lam Ngọc vừa bắn lên bỗng kêu thảm một tiếng, ôm ngực ngã xuống mặt đất. Chết độc trong mũi tên trong nháy mắt đã xâm nhập vào máu ả. Cơ thể ả vừa ngã xuống mặt đất, khuôn mặt trắng trẻo liền bắt ngờ biến thành đen như than. Độc tố mạnh thật!

Không cần đưa mắt nhìn, Phó Thư Bảo cũng biết người ra tay giúp đỡ là Thanh Thủy. Mặc dù một mình hấn tới phủ đệ của Trác Ngôn nhưng Thanh Thủy cũng theo hấn như bóng với hình. Hấn rèn luyện kỹ năng chiến đấu, đánh cho thoải mái, hiển nhiên Thanh Thủy sẽ không nhúng tay vào, làm hấn mất hứng. Nhưng nếu có người bắn lên sau lưng hấn thì rõ là kẻ đó muốn chết rồi.

Nhoáng lên, cuốn tên, giết Lam Ngọc, Thanh Thủy cũng không hiện thân. Sự thật là từ đầu tới cuối, kể cả Phó Thư Bảo cũng không nhìn thấy thân ảnh nàng. Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực. Đây không chỉ là cách gọi khi thay đổi một tầng cảnh giới mà là tương trưng chí cao!

- Thân nhân cuối cùng của Trác tướng quân cũng đã bị giết rồi! Các huynh đệ, chúng ta phải báo thù cho Trác tướng quân! Muốn chết thì cùng chết!

Trong hỗn loạn, một số thành vệ quân biết không có hy vọng sống liền rút gươm lên.

Lúc này càng có nhiều chiến sĩ thành vệ quân từ các ngã tiến về phía Trác phủ. Trong tích tắc, một đám đao thương sáng loáng vung lên. Đưa mắt nhìn lại, tất cả đều là chiến sĩ thành vệ quân dày dặc, nhân số không dưới năm trăm!

Phó Thư Bảo dù có mạnh hơn nữa cũng không có năng lực giết hết toàn bộ phản quân như vậy.

Ngay khi đám phản loạn của thành vệ quân tập hợp, bao vây thì hai chân Phó Thư Bảo đạp xuống mặt đất. Cơ thể hắn lập tức giống như một con chim nhanh nhẹn, vui lại phía sau hơn ba mươi bước.

- Lắm người muốn bắt nạt lão tử vậy sao?

Lông mày hắn nhíu chặt.

- Các huynh đệ, đằng nào cũng chết. Giết họ Phó này chúng ta còn có con đường sống! Giết đi!

Lại có một tiếng rống to. Thành vệ quân ào một tiếng, lao tới giống như thủy triều vậy.

Ầm ầm ầm! Tiếng bước chân dày đặc truyền tới, chấn động tới điếc cả tai. Tiếng động như vậy chỉ có khi quân đội chạy nhanh mới phát ra được.

Trong nháy mắt, một đám thiếu niên chạy qua góc đường tới. Đây là một đám thiếu niên mười hai mười ba tuổi, nhiều thì mười bốn mười lăm tuổi, đứng đầu không ngờ lại là Chu Uyển Nhi.

- Thế này là thế nào?

Nhìn đám binh sĩ thiếu niên hỗn loạn, binh khí cũng hỗn loạn kia, nhất thời Phó Thư Bảo có cảm giác không cười khổ nổi.

- Thành vệ quân chính thức ở đây, đám phản quân các ngươi đầu hàng sẽ được tha chết! Nếu không chúng ta sẽ chém bay đầu chó của các ngươi!

Người còn chưa tới, không ngờ Chu Uyển Nhi đã thốt ra một câu tàn nhẫn rất ra dáng.

- Mẹ kiếp, một đám nhãi ranh mà lại dám tới đây la hét. Các huynh đệ, bắt chúng làm con tin đưa ra khỏi thành!

Một đội trưởng thành vệ quân quát.

Vù vù vù! Vù vù vù...

Tên bắn như mưa. Đám phản loạn thành vệ quân còn chưa đánh tới thì cả một cơn mưa tên đã từ nóc nhà, đường phố bốn phía bắn tới. Đại đội tác chiến đặc chủng Độc Lang Tộc của Độc Âm Nhi, đại đội kỵ binh của Đế Thiếu Vũ và đại đội giác đấu sĩ của Chu Di Mộng cũng xuất hiện, trong nháy mắt đã bao vây các nơi.

Vốn muốn vọt tới chém giết nhưng trận thế trước mặt này khiến đám phản loạn thành vệ quân không dám chuyển động.[/CHARGE]

340. Chương 340

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 340: Thương nhân Tú Quốc (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by luukinhte

Nguồn: Vipvandan

Hàn huyền một lúc rồi, Phó Thư Bảo mới thoải mái nói:

- Lạp Mỗ Đức đại ca, chúng ta đừng khách sáo nữa, cứ nói thẳng cho rõ ràng đi.. Người thật sự là người của Cự Tượng Thương Xã của Tư Ba Quốc thật không? Ta thấy chưa chắc đâu. Nhìn thần khí của người nội liễm, hiển nhiên là tận lực che dấu thân phận Lực Sĩ của mình. Theo ta thấy, dù người có có tình che dấu thì Tu vi của người cũng tầm thường. Ta dám chắc tu vi lực lượng của người nhất định đã đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, có phải không?

Khuôn mặt Lạp Mỗ Đức hơi biến đổi, không trả lời mà trầm mặc về cam chịu.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói:

- Đừng lo lắng. Chúng ta chỉ đang bàn chuyện làm ăn cá nhân, ta cũng không có thói quen dò hỏi bí mật của người khác. Chỉ cần nói cho ta biết, người thực sự muốn hợp tác với ta thế nào hả? Phải biết rằng, lấy tu vi lực lượng của người thì tại Tư Ba Quốc có thể tùy tiện làm một chức vị tướng quân thống lĩnh mười vạn người rồi. Thân phận thương nhân nhỏ bé như thế này thì không khỏi là quá giả tạo phải không?

Trầm mặc một lúc, Lạp Mỗ Đức mới nói:

- Phó công tử quả nhiên không phải người bình thường. Ta nói thật nhé. Ta cũng không phải là người của Cự Tượng Thương Xã mà là tướng quân dưới trướng vương phi Ba Mễ Na của Tư Ba Quốc. Vương phi Ba Mễ Na đang tranh đoạt vương vị với vương tử Mục Hân Ba Da. Quân đội chúng ta thiếu lương ăn và vũ khí, nghe thương nhân từ Hậu Thổ Thành về nói là Hậu Thổ Thành có loại gạo rất chất lượng và bán cả vũ khí, cho nên vương phi mới phái ta tới mua.

Lại là tranh đoạt vương vị. ở Tư Ba Quốc Phó Thư Bảo đã đặt mình trong đó, chịu hết rối loạn. Chuyện như vậy có cảm giác gì, tâm lý hẳn hiểu rất rõ ràng.

- Ta không có hứng thú với nội chiến của Tư Ba Quốc. Người muốn mua thứ gì thì ta sẽ bán. Đơn giản như vậy thôi. Chẳng qua nói vậy thì người cũng đã xem thương phẩm của chúng ta rồi. Loại gạo này không như gạo bình thường, là loại lúa nước ta tự mình lai tạo, không chỉ có phẩm chất tốt mà còn có một tia linh khí. Người là một Lực Sĩ, vậy người phải rõ ràng, loại gạo như vậy mà nấu thành cơm, binh lính ăn vào bụng thì không chỉ khiến bọn họ ăn no mà càng khiến lực lượng của bọn họ tăng lớn, tinh lực dư thừa, lực chiến đấu cũng tăng lên rất nhiều... Cho nên thứ này rất quý giá.

Buôn bán chính là như thế, thổi phồng hàng hóa, sau đó mới đặt giá cao. Phương diện này Phó Thư Bảo cũng có tài năng độc đáo.

- Ta đã thấy loại gạo này rồi, cũng ăn một chút, đúng là loại gạo không đơn giản. Binh khí các người chế tạo ta cũng đã thấy qua, hoàn mỹ phi thường, cũng có phẩm chất tốt nhất. Như thế thì chúng ta cứ sáng khoái một chút đi. Phó công tử, người cứ báo giá đi. Gạo bao nhiêu tiền một cân, loan đao bao nhiêu tiền một thanh?

Là người có thể được phái đi bàn chuyện làm ăn, Lạp Mỗ Đức không chỉ có tu vi lực lượng cao cường mà buôn bán cũng rất ra dáng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Quả nhiên là sáng khoái. Vậy thì ta cũng không nói nhiều nữa. Gạo giá một ngân tệ một cân, loan đao năm ngân tệ một thanh.

- Cái gì?

Sắc mặt Lạp Mỗ Đức lập tức trở nên khó coi.

- Phó công tử, người không phải đang nói đùa với ta chứ? Giá thị trường một ngân tệ có thể mua hai mươi cân gạo, năm ngân tệ có thể mua năm thanh loan đao. Giá của người cao như vậy, ta không thể đồng ý được.

Lạp Mỗ Đức đại ca. Hiện giờ thị trường cũng không có bao nhiêu người bán lương thực cho người, cho dù loại mồi meo cũng chẳng có. Người có tiền cũng không mua được lương ăn đâu. Nếu không người cũng chẳng phải từ Tư Ba Quốc xa xôi tới chỗ ta mua đúng không? Phải biết rằng bây giờ các nước đều có chiến sự, người trồng lương thực còn chẳng có lương ăn, người đi đâu mà mua được nhiều lương thực như vậy đây? Mà Tư Ba Quốc các người e rằng càng không có cách nào có lương thực ăn đấy nhỉ? Còn nữa nhé. Binh khí

là thứ mà mỗi nước đều cấm bán. Một lần bán ra một vạn thanh, đó là ta mang dầu ra làm ăn với người rồi. Không có đủ lợi nhuận, ta lại lao đầu vào nguy hiểm như vậy sao? Cuối cùng ta cũng muốn nói rõ một điểm là, vũ khí của chúng ta đều là do Luyện Lực Sĩ thực hiện bước cuối cùng, không phải là thứ vũ khí bình thường có thể sánh được. Cầm binh khí bình thường giao chiến với binh thường của chúng ta, vũ khí của chúng ta chỉ chém hai ba nhát là có thể chém gãy binh khí bình thường. Lợi khí như thế mà trang bị cho chiến sĩ thì có thể tạo thành một đội quân tinh nhuệ. Cho nên giá tiền ta đưa ra cũng không cao đâu.

Trong lúc giằng co, Phó Thư Bảo nói chuyện lại rất có lý.

- Việc này ta đều biết cả...

Về mặt Lạp Mộc Đức khó khăn nói:

- Nhưng nhất thời chúng ta không lấy dầu ra nhiều tiền như vậy. Phó công tử, người xem có thể... Bớt chút không?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Ta cũng có nhiều miệng ăn như vậy, làm ăn thiếu vốn là ta khẳng định không làm. Các người có bao nhiêu tiền thì mua bấy nhiêu hàng hóa. Hàng hóa của ta cũng không lo không bán được.

Suy nghĩ một chút, Lạp Mộc Đức mới trầm ngâm nói:

- Không biết như thế này có được hay không. Vương phi hiện giờ đang ở trong thời kỳ gian nan phi thường, tiền tại khẳng định là thiếu thốn nhưng chúng ta có rất nhiều nô lệ, trong đó không thiếu chiến phu Lực Sĩ. Ta tình nguyện dùng nô lệ để trao đổi, đổi lấy hàng hóa của người có được không?

- Hả?

Phó Thư Bảo hơi bất ngờ.

- Người có bao nhiêu nô lệ hả? Ta có thể xem hàng một chút không?

- Đại khái chừng một vạn một ngàn gì đó.

Thấy Phó Thư Bảo có vẻ động tâm, khoe miệng Lạp Mộc Đức cũng hiện lên nét tươi cười.

- Tư Ba Quốc chúng ta hàng năm đều có chiến tranh, trong nước ngoài nước, chinh chiến không ngớt, dân phong mạnh mẽ, bất luận là chiến đấu hay lao động cũng không có vấn đề gì. Đám nô lệ này cũng đã trải qua tuần hóa, đến từ các địa phương, cũng không tồn tại vấn đề bỏ trốn.

Ngừng lại một chút, hắn lại nói:

- Về việc xem hàng thì chỉ cần Phó công tử người đồng ý, nhanh nhất là trong nửa tháng, ta có thể mang nô lệ tới đây.

- Nửa tháng sao? Nhanh như vậy à?

Phó Thư Bảo cảm thấy bất ngờ. Tư Ba Quốc liền với Vô Thủy Sa Mạc, một bộ phận của Vô Thủy Sa Mạc cũng là lãnh thổ của Tư Ba Quốc. Mặc cho dù thương đội có kinh nghiệm, vật chất dư thừa muốn đi qua Vô Thủy Sa Mạc nọ tới Tư Ba Quốc cũng cần thời gian một tháng.

- Phó công tử, không dám gạt người. Trước mắt lương thực trên chiến trường chúng ta thiếu thốn, đã bị ép phải chuyển vào Vô Thủy Sa Mạc rồi. Ta muốn đưa nô lệ tới đây chỉ cần thời gian nửa tháng thôi.

Lạp Mộc Đức cười nói:

- Ta cảm thấy chúng ta nhu cầu, trao đổi thì hai bên đều có lợi. Phó công tử, người thấy có đúng không?

Hóa ra là như vậy. Nô lệ cũng cần cơm ăn nhưng quân đội lại không có cơm ăn. Hiển nhiên nếu theo biện pháp này thì có thể giải quyết vấn đề bao nhiêu miệng ăn. Nếu như đổi được nô lệ thành lương thực thì đúng là chuyện tốt một đá hạ hai chim rồi. Chẳng qua Lạp Mộc Đức cũng không phải là không có chuẩn bị gì mà tới bàn chuyện làm ăn. Ít nhất hắn cũng thấy được thứ Phó Thư Bảo cần nhất chính là quân đội!

- Tốt, thành giao! Chuyện giá cả thì chờ ta nhìn hàng hóa rồi bàn tiếp nhé.

Phó Thư Bảo cười nói. Nếu trong lòng đều đã có tính toán, biết đối phương muốn gì nhất rồi thì cũng không cần thiết phải nói chuyện lòng vòng nữa.

- Không biết Phó công tử muốn bao nhiêu nô lệ đây? Ta đã nói rồi, thời gian nửa tháng, vật tư trên đường còn...

- Không cần, ta cùng người đi đến doanh địa của các người.

Phó Thư Bảo đột nhiên nói.

Thời gian nửa tháng cũng không dài lắm, muốn mình bỏ vật tư ra cũng không có chuyện gì.

- Thật sự là gian thương mà...

Lạp Mỗ Đức cười khan hai tiếng, trong lòng cũng âm thầm thở dài. [/CHARGE]

341. Chương 341

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 341: Tư Ba vương phi

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Sa mạc kéo dài nhìn như không có tận cùng, cũng không có màu sắc gì khác ngoài màu cát vàng duy nhất.

Trên bầu trời màu xanh lam, hai thân ảnh đang bay đi rất nhanh.

Hai nhân ảnh này một là Lạp Mỗ Đức tới từ Tư Ba Quốc, một người khác chính là Thanh Thủy. Hai Lực Sĩ dùng Lực Lượng Chi Dực phi hành trên bầu trời, tốc độ cực nhanh. Người duy nhất không cần Lực Lượng Chi Dực cũng có thể phi hành tất nhiên là Phó Thư Bảo. Giờ phút này hắn đang ngồi trên cặp móng mềm mại, hưởng thụ niềm vui phi hành.

Mặt trời chói chang trên đầu chiếu xuống. Bầu trời sa mạc không có một tia gió, phi hành một đường, không biết đã đi bao xa. Quần áo trên người Thanh Thủy đã bị mồ hôi làm ẩm ướt hết, lộ ra tấm lưng trong suốt. Quần áo ẩm ướt dán chặt lên thân thể, có cảm giác đẹp mộng lung.

- Cứ nửa ngày lại tạm nghỉ một chút. Hai ngày là có thể tới doanh địa của chúng ta.

Lạp Mỗ Đức bay phía trước, quay đầu nói.

- Nửa ngày nghỉ tạm một chút, chẳng lẽ có ốc đảo sao?

Nghỉ tạm trong cát vàng, Phó Thư Bảo cảm thấy nhớ nhưng cảm giác thoải mái khi ngồi trên cái móng kia. Dù sao cũng không cần hắn phi hành, hắn tuyệt đối chẳng thấy mệt chút nào.

- đương nhiên là có rồi. Phó công tử xin cứ yên tâm. Ta vô cùng quen thuộc địa hình sa mạc Vô Thủy, lúc nghỉ tạm nhất định sẽ có ốc đảo.

Lạp Mỗ Đức chấn động Lực Lượng Chi Dực, hơi đẩy nhanh tốc độ. Tu vi lực lượng của hắn mặc dù đã đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực nhưng so với Thanh Thủy còn kém hơn một chút. Thanh Thủy mang theo một người phi hành, còn hắn là một mình bay, thế mà đến giờ hắn đã cảm thấy mệt mỏi, mồ hôi cũng chảy đầm lưng áo.

- Thanh Thủy, người có nóng không?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Không nóng.

Là Luyện Lực Sĩ cấp cao nhất, nếu một chút nóng mà cũng không chịu được thì đối với Thanh Thủy đúng là trò cười.

- Mặc dù người có thể chịu đựng nhưng ta vẫn để cho người mát một chút nhé.

Phó Thư Bảo liền cầm một viên Băng Phách Thạch ra tay. Lập tức một luồng hàn khí liền tràn ra không gian. Đỉnh đầu dù vẫn là mặt trời chói chang treo cao nhưng chỉ một khối Băng Phách Thạch đã hình thành một không gian mát lạnh độc nhất.

Không gian giá lạnh độc nhất này cũng bao phủ cả Lạp Mỗ Đức đang bay vào. Dưới sự cố gắng hết sức của Phó Thư Bảo, Lạp Mỗ Đức và Thanh Thủy dù đang bay rất nhanh nhưng giá lạnh cũng không bị gió thổi tan, vẫn duy trì phạm vi và cường độ nhất định.

- Lạnh thật! Phó công tử, người dùng bảo vật thần bí gì vậy?

Nóng bức biến mất, giá lạnh ập tới, toàn thân bỗng chốc khoan khoái nhẹ nhàng. Trong lòng Lạp Mỗ Đức tò mò, quay đầu lại hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chẳng qua chỉ là một viên Băng Phách Thạch mà thôi. Ta mua được từ trong tay một Luyện Lực Sĩ cấp cao mà.

Hắn cũng còn vài chục viên Băng Phách Thạch, nhưng có bảo vật thì cần phải giấu diếm một chút.

- Ta cũng là Lực Sĩ tu luyện lực lượng thủy Nguyên Tố. Băng Phách Thạch này thật ra ta cũng biết một chút, đáng tiếc là vô duyên chưa có được một viên.

Lạp Mỗ Đức nói về tiếc nuối.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Thứ này có gì đâu. Nếu Lạp Mỗ Đức đại ca thích thì chờ khi ta không cần dùng nữa sẽ tặng nó cho người.

- Tặng cho ta sao? Băng Phách Thạch này là linh tài cực kỳ quý giá đó.

Giọng nói của Lạp Mỗ Đức trở nên hơi run rẩy.

- Không nói tới chuyện làm ăn, người như Lạp Mỗ Đức đại ca luôn luôn là người khiến Phó Thư Bảo ta kính trọng. Chúng ta kết giao bằng hữu đi.

- Tốt! Vậy trước hết ta xin tạ ơn người. Sau này nếu có việc gì cần tới Lạp Mỗ Đức ta thì xin Phó công tử cứ nói một tiếng!

Từ giọng điệu kích động của Lạp Mỗ Đức thì hẳn nhất định thiếu những linh tài như Băng Phách Thạch này, cũng rất cần dùng nó. Nếu Phó Thư Bảo muốn tặng thì hẳn chẳng đại gì mà không nhận.

- Đúng rồi. Không biết có tiện cho Lạp Mỗ Đức đại ca không, liệu có thể cho ta nói chuyện với vương phi Ba Mễ Na không?

Nếu đã bắt đầu tốt thì phải thừa cơ rèn sắt khi còn nóng, Phó Thư Bảo lập tức lên tiếng hỏi.

- Chuyện này có gì không tốt đâu. Hai bên chúng ta khẳng định còn hợp tác lâu dài mà.

Lạp Mỗ Đức cười nói.

- Vương phi Ba Mễ Na của chúng ta là một cô nương bình dân được tiên vương lấy về, vẫn bị quý tộc Tư Ba Quốc đàn áp. Chuyện như thế, khi tiên vương khi còn sống, đám quý tộc không cách nào động tới vương phi nên lộ vẻ khách sáo, nhưng tiên vương vừa chết đi, chúng liền muốn khai đao với người, muốn dồn vương phi vào chỗ chết. Phải biết rằng vương phi đối xử với bình dân phi thường nhân từ, được bình dân rất ủng hộ. Do vậy, vương phi bị buộc vào tuyệt cảnh đành phải phản kháng. Ta chính là tướng quân bình dân đầu tiên hưởng ứng lời kêu gọi của vương phi. Ha ha, không biết con đường phía trước thế nào nhưng có thể theo vương phi chiến đấu oanh liệt một hồi, cho dù chết cũng đáng.

Hóa ra là như vậy. Phó Thư Bảo đã hơi hiểu thế cục Tư Ba Quốc bây giờ. Hiện giờ hẳn bàn việc buôn bán với vương phi Ba Mễ Na, là một loại quan hệ hợp tác. Nếu nói địch thủ của bằng hữu của người cũng là địch thủ của người, hẳn hiện giờ đang đứng phía đối lập với Mục Hân Ba Da vương tử. Chẳng qua có thêm kẻ địch cũng chẳng sợ. Đã có đối thủ như Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước, hẳn cũng chẳng lo thêm một Mục Hân Ba Da vương tử này. Mặt khác, Tư Ba Quốc hiện giờ đang nội chiến, cho dù Mục Hân Ba Da vương tử biết cũng không thể làm gì được hẳn.

Nghỉ ngơi hồi lâu xong, dưới sự dẫn đường của Lạp Mỗ Đức, Thanh Thủy và Phó Thư Bảo quả nhiên tới được một ốc đảo. Chẳng qua ba người cũng không quá nhiều cuộc sống của người dân trong ốc đảo này, nghỉ ngơi một chút, lấy ít nước rồi lên đường.

Phi hành hai ngày liên tục, một ốc đảo rất lớn đã hiện ra trong tầm mắt.

Ốc đảo này lớn ít nhất phải gấp năm sáu lần Hậu Thổ Thành. Trong đó có những cây dừa cao vút tận trong mây, có cây cọ và cả những cánh đồng nho rậm rạp. Ở giữa ốc đảo là một hồ nước thiên nhiên rất lớn, xanh mướt tấp mắt, phản chiếu mây trắng trên trời, giống như một tấm kính lớn vậy. Bên cạnh hồ nước có một tòa thành trì sừng sững. Tường thành đều là do đá và đất sét tạo thành, có lầu quan sát và tháp tên. Nhìn từ xa lại, một số chiến sĩ mặc y phục của dị quốc đang tuần hành trên tường thành. Một số cây cờ có hình một con voi màu trắng đang tung bay trong gió, không rõ số lượng bao nhiêu.

- Đây là căn cứ của chúng ta, Bạch Tượng Thành.

Lạp Mỗ Đức chỉ về phía ngôi thành trì kia, nói.

Phó Thư Bảo gật gù đầu, không nói nhưng trong lòng lại thầm nhủ:

- Một tòa thành trì như vậy, đúng là lâm vào tuyệt cảnh rồi. Nếu không có lương ăn, cho dù cái tên Mục Hân Ba Da kia không đến tấn công thì chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu nữa.

Thân ảnh Lạp Mỗ Đức xuất hiện trên tường thành, lập tức đám chiến sĩ Tư Ba Quốc trên tường hoan hô ầm ĩ. Nhưng khi nhìn thấy Thanh Thủy bay cùng Lạp Mỗ Đức, lại thấy một thiếu niên mặc hoa phục đang ngồi trên lưng Thanh Thủy thì bọn họ đều lộ vẻ rất kỳ quái. Đã từng thấy người cưỡi ngựa, cưỡi trâu, cưỡi lợn, nhưng chưa bao giờ thấy người cưỡi người. Phải biết rằng người có Lực Lượng Chi Dực ít nhất đều là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực. Người như vậy, cho dù quốc vương một nước cũng phải tôn trọng, không dám tự tiện đắc tội. Thế thì thiếu niên mặc hoa phục này có thân phận gì chứ? Không ngờ lại còn cưỡi trên lưng người ta!/[CHARGE]/[HIDE]

342. Chương 342

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 342: Vũ nương cực phẩm (1,2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Không chờ Lạp Mỗ Đức rơi xuống từ trên trời cao, từ bên trong một tòa kiến trúc có mái vòm trắng đã có một đám người đi ra. Đi đầu trước là một nữ tử tóc vàng chừng hai mươi tuổi, dáng người uyển chuyển, khuôn mặt xinh đẹp, có phong vận rất mê người. Bên cạnh các nàng có mấy tướng sĩ mặc áo giáp Tư Ba Quốc, còn có một ít thị nữ mặc y phục bình thường. Đám người này đi theo hầu phía sau nàng, bước nhanh xuống thang đá, đi đến mảnh đất trống phía trước kiến trúc màu trắng.

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động:

- Nữ tử tóc vàng này chính là vương phi Ba Mễ Na rồi. Tuổi trẻ lại xinh đẹp như vậy, không biết tên tiên vương chết toi của Tư Ba Quốc kia có năng lực hưởng thụ chưa? Nếu chưa thì không phải là rất lãng phí sao?

Lúc này Lạp Mỗ Đức đã thu hồi Lực Lượng Chi Dực, Thanh Thủy cũng thu hồi Long Lực Lượng Chi Dực, từ từ rơi xuống. Khi còn ở độ cao sáu bảy thước, hai bàn tay của Phó Thư Bảo đẩy nhẹ vòng eo mảnh mai của Thanh Thủy, nhất thời thoát khỏi cặp móng mềm mại của nàng, dùng một tư thế tiêu sái rơi xuống trên mặt đất. Hai chân hấn sau khi chạm đất, Thanh Thủy mới im lặng hạ xuống phía sau hấn. Trong những ánh mắt kinh ngạc nhìn lại, trên mặt nàng lại không hề có chút biến hóa nào.

Đừng thấy Phó Thư Bảo cười nàng bay, cho dù hấn giờ muốn nàng cởi hết quần áo, chạy vài vòng trong mắt tất cả mọi người thì nàng cũng làm không chút do dự. Chẳng qua Phó Thư Bảo cũng sẽ không làm chuyện như vậy.

- Mạt tướng tham kiến vương phi!

Lạp Mỗ Đức quỳ một chân xuống, thực hiện lễ tiết tham kiến.

Phó Thư Bảo cười thầm nói:

- Quả nhiên là vương phi. Xinh đẹp, thoải mái. Bàn chuyện buôn bán với một mỹ nữ như vậy thì dù có thiệt một chút cũng đáng.

Tướng quân Lạp Mỗ Đức, ta để cho người đi mua lương thực, sao người lại về một mình vậy?

Ba Mễ Na nghiêng mắt nhìn Thanh Thủy và Phó Thư Bảo, dù chưa hỏi nhưng ý đã rõ ràng. Để cho người đi mua lương thực, người đã về tay không lại còn đưa hai người xa lạ về làm gì?

- Vương phi không nên lo lắng. Ta đã mua được lương thực rồi.

Lạp Mỗ Đức cười nói.

- Vị này chính là Phó Thư Bảo của Hậu Thổ Thành Tú Quốc. Bên cạnh là thị vệ của hấn. Lương thực chúng ta muốn mua đều trong tay Phó công tử. Ngoài lương thực ra thì mạt tướng cũng đã bàn chuyện mua bán một vạn loan đao sắc bén xong, chỉ chờ vương phi định đoạt thôi.

- Hả?

Đầu tiên Ba Mễ Na ngạc nhiên, sau đó trấn định lại ngay.

- Hóa ra người chính là Phó công tử. Dù tới giờ ta chưa từng được nhìn thấy người nhưng đã Nguyên Hoàng thanh danh của người từ lâu rồi. Mời tiến vào, chúng ta vào phòng rồi nói.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Ta cũng không ngờ vương phi lại trẻ tuổi xinh đẹp như vậy. Bàn chuyện làm ăn với người nhất định là một chuyện khoái trá. Xin mời dẫn đường.

Phó Thư Bảo cho tới bây giờ đều có phương pháp lừa nữ tử không tầm thường cả. Dù đối phương có là một vương phi cũng vậy.

Kiến trúc có mái vòm màu trắng kia nhìn qua giống như một tòa thành bảo nhưng quy mô còn lớn hơn so với Hắc Thạch Thành bảo. Trang trí bên trong cũng rất đơn giản, chắc là một nơi ở của quý tộc Tư Ba Quốc trước đây, bây giờ được vương phi Ba Mễ Na trưng dụng làm vương cung của mình.

Kiến trúc không có gì nổi bật nhưng cung nữ trong vương cung lại rất nổi. Bọn họ đi chân trần, để lộ bàn chân như bạch ngọc. Mười ngón chân như băng ngọc tạo thành. Trên người đều là quần áo mỏng manh, móng lung thông suốt, ẩn hiện có thể thấy đôi gò bồng đảo nhô cao. Vóc người nữ tử Tư Ba Quốc cao gầy, hai chân dài tất nhiên là một nét rất đẹp, khiến cho người ta không nhìn được mà tơ tưởng.

Người tham ăn trước thức ăn ngon tất nhiên sẽ không nhìn được mà chảy nước miếng. Kể hạo sắc nếu gặp người đẹp thì hiển nhiên sẽ lộ vẻ thèm thuồng, cử chỉ hành động, thậm chí một ánh mắt cũng đã bại lộ. Phản ứng của Phó Thư Bảo hiển nhiên rơi vào mắt Ba Mễ Na. Khóe miệng nàng hơi nhếch lên, lộ một nụ cười không rõ lắm, trong lòng thầm nghĩ:

- Nghe đồn thiếu niên Phó Thư Bảo nắm tất cả Hậu Thổ Thành trong tay này là một tên phi thường háo sắc. Bốn nữ bộc bên cạnh hẳn đều là mỹ nữ tuyệt đẹp, còn bất ngờ thu được tâm hồn thiếu nữ của Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc. Nhưng theo ta thấy thì chuyện này khó có thể không xem xét cẩn thận lại. Người háo sắc như hẳn, làm sao có thể thu được tâm hồn thiếu nữ của nhân vật lớn như Dật Hương Công Chúa chứ?

Đi đến đại sảnh, ngồi xuống rồi, thị nữ liền dâng Mã Nãi Trà đặc biệt của Tư Ba Quốc. Phó Thư Bảo là loại cả trăm năm không dùng trà dị quốc, vừa thưởng thức trà vừa ngắm sắc đẹp của nữ bốn phía. Ánh mắt hẳn rất trực tiếp, lộ vẻ không cố kỵ gì. Hẳn chính là người như vậy, cứ vui vẻ mà nhìn, tuyệt đối không lén lút, cũng không quản người bên ngoài thấy hẳn thế nào.

- Phó công tử, để cho thị vệ của người cùng ngồi xuống uống trà nhé.

Quan sát Phó Thư Bảo, vương phi Ba Mễ Na khôn khéo cũng quan sát kỹ Thanh Thủy. Nàng đưa ra một kết luận khinh người, đó là thiếu nữ nhìn như mười mấy tuổi kia có tu vi lực lượng còn trên cả đệ nhất mãnh tướng Lạp Mỗ Đức, thủ hạ của mình! Như vậy thì xem ra thiếu niên háo sắc kia có thể nắm tất cả Hậu Thổ Thành trong tay cũng không phải chỉ dựa vào vận may mà là thực lực! Một thị vệ đã lợi hại như vậy, có thể tưởng tượng hẳn nắm trong tay lực lượng mạnh mẽ tới mức nào!

Phó Thư Bảo cũng không lưu ý tới việc vương phi Ba Mễ Na đang suy nghĩ gì, chỉ lạnh nhạt nói.

- Không cần đâu. Để cho nàng đứng thôi. Nàng đã quen rồi, không cần để ý tới nàng.

- Tu vi của nữ thị vệ này trên cả Lạp Mỗ Đức, chỉ là không xác định được nàng có phải là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực hay không. Mặc dù chỉ là Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực thì vẫn là nhân vật tuyệt đỉnh. Không ngờ hẳn lại dùng lời nói không khách sáo như vậy. Thật sự không hiểu tại sao nữ thị vệ này lại thuần phục hẳn...

Trong lòng Ba Mễ Na càng giật mình mê hoặc, nhưng nét mặt vẫn cười thản nhiên.

- Như vậy thì bắt đầu bàn bạc nhé. Tướng quân Lạp Mỗ Đức, người nói trước đi.

- Tuân lệnh vương phi.

Khách sáo đáp một tiếng, sau đó Lạp Mỗ Đức mới nói lại tỉ mỉ việc đàm phán với Phó Thư Bảo, cuối cùng lại nói.

- Chuyện là như vậy. Phó công tử cũng đồng ý đổi lương thực và vũ khí của hẳn lấy nô lệ của chúng ta. Chẳng qua hẳn muốn xem nô lệ của chúng ta trước.

- Một cân gạo giá một ngân tệ, một thanh loan đao giá năm ngân tệ. Giá tiền như vậy đúng là hơi cao mà. Đôi mi thanh tú của Ba Mễ Na hơi nhúu lại.

- Tướng quân Lạp Mỗ Đức, gạo và đao của Phó công tử có tốt như vậy không? Giá tiền như thế, dù chúng ta dùng nô lệ đổi lấy thì chỉ sợ cũng tốn một số tiền rất lớn đấy.

Lạp Mỗ Đức nói:

- Ta đã thấy thứ gạo đó rồi, đúng là thứ mà loại gạo tầm thường không so sánh được. Mặt khác, binh khí phường của Phó công tử đều dùng Luyện Lực Sĩ luyện chế những khâu quan trọng, vũ khí bình thường cũng không thể sánh được. Nói thật thì giá tiền như thế cũng coi là hợp lý.

- Tướng quân Lạp Mỗ Đức là một người thành thật, ta tin tưởng phán đoán của hẳn. Chẳng qua bây giờ chúng ta đúng là hơi thiếu tiền tệ thật. Như vậy đi. Tướng quân Lạp Mỗ Đức, người trước tiên đi xuống cho người tập kết nô lệ, sau đó dẫn Phó công tử đi xem một chút. Về phần tiền bạc thì ta tin rằng sẽ có thể có cách giải quyết.

Trong lòng Ba Mễ Na âm thầm tính toán, đôi mi thanh tú càng nhúu chặt.

Trên thế giới này, nô lệ cũng không khan hiếm, mỗi quốc gia đều có, mỗi lĩnh chủ đều có. Thậm chí một số đoàn đạo tặc tùy tiện cũng có thể bán. Nói một câu, trên thế giới này, không đáng tiền nhất chính là mạng người. Nô lệ nếu không có tác dụng gì, lại còn phải cho lương thực, quần áo, tính ra cũng là một khoản chi

tiêu lớn. Mà nói về phương diện này, bán được giá nhất là nữ nô có thân hình xinh đẹp. Nam nô không đáng tiếng, cho dù chiến phu có năng lực chiến đấu. Kẻ mạnh mẽ đặc biệt cũng chỉ có giá mười kim tệ mà thôi. Nhưng chiến phu như vậy ít nhất phải là Lực Sĩ cấp Nội Lực, liệu có bao nhiêu người đây?

Lập Mỗ Đức lui xuống, Ba Mễ Na trong lòng có tâm sự cũng cho mấy vị tướng quân khác lui xuống. Trong chốc lát, trong phòng chỉ còn một đám nữ nhân và một mình nam nhân là Phó Thư Bảo. Một đám nữ nhân lộ ra hương thơm thân thể, đi khắp đại sảnh, vô cùng rạng rỡ.

- Phó công tử, hiện giờ trong tay ta có một vạn nô lệ, đều là thanh niên trai tráng, có thể chiến đấu, có thể trồng trọt. Ta vừa rồi quên một chút, đó là chiến phu giá trị nhất thì tổng cộng cũng chỉ miễn cưỡng được năm mươi vạn ngân tệ mà thôi, xem như đủ tiền mua vũ khí của người. Mà về tiền lương thực...

Vừa nói, Ba Mễ Na vừa quan sát sắc mặt Phó Thư Bảo.

- Chuyện làm ăn là làm ăn.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Vương phi đừng nói cho ta là người định ghi nợ số tiền hai mươi vạn cân gạo đấy nhé.

- Trong lòng ta thật ra đúng là muốn như vậy.

Ba Mễ Na cười khanh khách, dáng vẻ thiên kiều bá mị.

Phó Thư Bảo đột nhiên không cười nữa:

- Chuyện này không có khả năng đâu. Thủ hạ của ta cũng có vài vạn miệng ăn. Đám gạo đó đừng nói tới chuyện bán thiếu cho người, chỉ cần ta đồng ý bán thì lên tiếng một cái là có thể bán ở Tú Quốc ngay, không chừng giá tiền còn cao hơn nữa đấy.

- Ta chẳng qua chỉ nói đùa với Phó công tử thôi mà.

Ba Mễ Na cười nói.

- Ta nói thật nhé. Trước mắt quân phí của ta cũng rất thiếu thốn, đã hai tháng chiến sĩ không có lương rồi. Chẳng qua ta còn có một số nô lệ đặc biệt giá trị, không biết Phó công tử có hứng thú không?

- Nô lệ đặc biệt giá trị sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Trên thị trường nô lệ hiện này, Lực Sĩ cấp Nội Lực giá trị mười kim tệ, Lực Sĩ cấp Nguyên Tố giá năm mươi kim tệ. Nhưng Lực Sĩ cấp Nguyên Tố rất khó bắt được, dù có bán thì cũng không mấy người dám mua. Dù sao thì nô lệ quá mạnh mẽ, nếu giết chủ nhân rồi bỏ trốn là một chuyện rất dễ dàng. Về phần Lực Sĩ cấp Linh Lực thì đám người này đều là tướng lĩnh trong quân đội, bắt được rất khó. Cho dù bắt được thì bình thường cũng đều trao đổi như tù binh, căn bản không bao giờ bị bán như nô lệ. Như vậy không biết vương phi có chiến phu cấp nào đây?

- Trong một vạn nô lệ của ta có một trăm Lực Sĩ cấp Nội Lực, tính ra ngân tệ là mười vạn ngân tệ. Lực Sĩ cấp Nguyên Tố có năm người, giá là hai vạn năm ngàn ngân tệ. Nô lệ chiến phu cao cấp hơn thì không có, còn lại đều là nô lệ tráng niên, đến từ các con đường khác nhau. Bọn họ đều là nô lệ bình thường, cộng vào trị giá trên năm mươi vạn ngân tệ. Nhưng ta không phải nói những nô lệ này, mà là...

Ánh mắt Ba Mễ Na lại rơi lên mặt Phó Thư Bảo lần nữa, không thấy có chút biến hóa.

- Năm Lực Sĩ cấp Nguyên Tố, một trăm Lực Sĩ cấp Nội Lực. Quả nhiên là một số nô lệ mạnh mẽ. Hơn nữa còn gần một vạn nô lệ tráng niên. Thế này thì cũng coi là một chi quân đội rồi...

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm tính toán nhưng nét mặt không hề thay đổi chút nào, nói:

- Không phải Lực Sĩ cấp cao, cũng không phải nô lệ bình thường. Không biết vương phi có gì giá đặc biệt cao đây?

Ba Mễ Na cười khê, vỗ nhẹ bàn tay.

Tiếng nhạc Tư Ba Quốc uyển chuyển được tấu lên. Không thấy nhạc sư, chắc bọn họ ở mấy góc mà ánh mắt không tài nào nhìn thấy được. Như vậy, nhạc khí đặc biệt của Tư Ba Quốc được nhạc sư tấu lên, hình thành hiệu quả vang vọng, giống như từ trên trời truyền xuống vậy.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng, âm thanh như nước suối linh động. Ngay lúc đang nghe nhạc, tám nữ tử Tư Ba Quốc mặc áo mỏng đi ra từ trong một cánh cửa bên. Cánh tay như tuyết trắng vung lên dưới khăn lụa mỏng, tựa như những đám mây trôi. Vóc người cao gầy, uyển chuyển, tóc vàng mắt xanh. Tám vũ nương xuất hiện, khiến cho hai mắt người ta sáng ngời, tưởng như thiên nữ hạ phàm.

Dưới kỹ thuật nhảy của vũ nữ, lụa trắng giống như được gió thổi đưa hay như nước trong khe suối chảy, sóng trước chưa lặng thì sóng sau đã tới. Độ dày của nó không đủ để che lấp cơ thể của vũ nương, hình thành một vẻ đẹp mông lung mờ ảo, trong suốt độc nhất. Thắt lưng thon nhỏ khó nắm chắc nổi. Đồi núi ngọc trước ngực vênh cao, hình thành độ dốc nguy nga. Những cặp mông tuyệt đẹp đưa đưa chậm chậm, hất tung quần áo, giống như sóng cuộn, tầng tầng lớp lớp bị đẩy tới. Nhìn bọn họ giống như đặt mình trong biển khơi toàn mông ngực, sớm muộn gì cũng chết đuối.

Mà càng đáng để tán thưởng hơn là tám vũ nương này đều chỉ chừng hai mươi tuổi, dáng vẻ trưởng thành. Mỗi vũ nương đều có tư sắc trầm sa lạc nhận, dung mạo tuyệt mỹ. Vũ nương cực phẩm như vậy, quý tộc bình thường và người giàu có nào có thể mua được một hai người đã xem như rất có phúc rồi. Nếu có toàn bộ tám người thì đúng là hưởng thụ của bậc đế vương.

Kỹ thuật nhảy múa của tám vũ nương dường như có hiệu quả câu hồn, khiến Phó Thư Bảo nhìn mà si mê.

Ba Mễ Na vẫn luôn lưu ý tới biến hóa của Phó Thư Bảo, thấy hắn lộ vẻ tham lam như heo, trong lòng lại cười nhạt một tiếng, âm thầm nói:

- Dù có năng lực xuất sắc nhưng háo sắc chính là nhược điểm trí mạng của hắn. Tám vũ nương này của ta đã trải qua trăm ngàn đợt tuyển chọn, là nhân vật thiên chuy bách luyện. Chẳng những kỹ thuật nhảy đứng đầu Tư Ba Quốc mà cũng là thị vệ thiếp thân của ta. Như vậy thì xem ra để bọn họ tạo thành lỗ hổng, ta muốn lấy được thứ gì cũng không phải là vấn đề nữa...

Cười khê một tiếng, ngừng lại một chút, trong lòng nàng mới thở dài một tiếng.

- Chẳng qua đúng là lợi cho tiểu tử háo sắc này rồi. Tám thị vệ vũ nương của ta cho tới giờ cũng chưa từng hầu hạ nam nhân, đều là xử nữ cả...

Thời kỳ phi thường phải có nỗ lực phi thường. Ba Mễ Na này cũng xem như bỏ vốn lớn rồi.

- Khụ khụ. Phó công tử, người thấy mấy vũ nương này thế nào?

- Ha ha, tốt lắm.

Phó Thư Bảo cũng không nhìn Ba Mễ Na chút nào, ánh mắt vẫn dán vào tám vũ nương kia. Lúc này tám vũ nương đang lắc bụng lắc mông, lập tức khiến mông ngực như sóng biển ập tới tầm mắt hắn. Cảnh tượng trắng lè như vậy, làm sao hắn có thể rời mắt được chứ?

- Nếu Phó công tử thích thì để tám người bọn họ hầu hạ người nhé.

Ba Mễ Na cười nói.

- Hả? Hầu hạ ta à?

Lúc này ánh mắt Phó Thư Bảo mới chuyển qua Ba Mễ Na.

Ba Mễ Na gật gật đầu:

- Tám người bọn họ vẫn trung thành tận tâm theo ta, hiện giờ... Chỉ cần Phó Thư Bảo giãi cho ta một chút, người cứ tùy tiện đi.

Ám chỉ thế này cũng trắng trợn quá rồi. [

343. Chương 343

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 343: Một điều kiện (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Lúc này tám vũ nương cũng ngừng lắc, xếp hàng chữ nhất, đứng trước mặt Phó Thư Bảo. Kỹ thuật nhảy vừa rồi khiến toàn thân bọn họ đều là mồ hôi hột, khăn lụa mỏng áp sát vào thân thể như tuyết của bọn họ, lộ ra một mảnh xuân quang mê người. Có thể thấy rõ hình dáng núi ngọc, cũng thấy rõ hai điểm nổi lên kia. Còn ở giữa đùi lại là một vùng mờ lung, có những vệt màu vàng, có chỗ lờ mờ màu đen, còn có chỗ lờ mờ màu hồng nhạt. Liếc mắt một cái đã là đã bị hấp vào trong bấy phần, không bị mê chết thì cũng bị mê mất một tầng da.

- Phó công tử, thế nào đây?

Ba Mễ Na cười tủm tỉm nhìn Phó Thư Bảo. Từ vẻ mỉm cười của nàng thì rõ là nàng đã tính trước rồi.

Tám vũ nương lúc này cũng không khỏi hơi hồi hộp, mọi người đều đứng nhìn chăm chăm vào Phó Thư Bảo. Bởi vì chỉ cần nam nhân trước mặt này gật đầu, bọn họ sẽ phải hiến dâng thứ quý giá nhất trong đời nữ nhân. Không có chút cảm giác mà phải hiến dâng, đối với nữ nhân mà nói, cho dù mục đích gì đi nữa đều khó có thể tiếp nhận. Dù đối phương có là một vương tử cũng vậy.

Chẳng qua đi theo Ba Mễ Na, chịu qua huấn luyện về phương diện này, chuyện trước mắt sớm muộn cũng phải xảy ra. Chỉ cần Ba Mễ Na nói một câu thì dù đối phương là một tên ăn mày, một ông lão hay một tên lưu manh toàn thân đầy mùi rượu, bọn họ vẫn không chút do dự mà dâng hiến. Cho nên hiến dâng lần đầu tiên cho một thiếu niên mi thanh mục tú thì cũng coi là may mắn rồi. Trong lòng bọn họ còn có một tia vui mừng như tơ.

Trong nhất thời, tất cả nữ nhân đều đang chờ đáp án của Phó Thư Bảo.

Trong đại sảnh sơ sài, không khí vô cùng trầm tĩnh, có hơi hồi hộp, cũng có chút ái muội.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo cười to.

- Phó công tử, người đồng ý rồi sao?

Ba Mễ Na lo lắng nói. Nam nhân này cười to thành tiếng, ý tứ thế nào cũng rõ ràng rồi.

- Không phải.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Hai mươi vạn ngân tệ không phải là số nhỏ. Vương phi các hạ, chẳng lẽ người không biết là ta mua bán quá lỗ vốn sao?

- Cái gì? Người còn bị lỗ vốn sao?

Ba Mễ Na suýt nữa nhảy dựng từ ghế dậy.

- Người có biết hay không? Tám vũ nương này đều là nhân vật tuyệt đỉnh của Tú Quốc chúng ta, cũng là thị vệ của ta, có tu vi lực lượng không tầm thường. Nếu là lúc bình thường, người có cho ta trăm vạn ngân tệ ta cũng không thèm vì chút tiền đó mà để bọn họ đi hầu hạ một nam nhân.

Trên người tám vũ nương này đều có tu vi lực lượng không tầm thường. Chuyện này ngay khi bọn họ vừa tiến vào Phó Thư Bảo đã dò xét ra rồi. Sự thật là hẳn cũng đã rất kinh ngạc. Tám vũ nương này tuổi mới

chừng hai mươi nhưng từ trường lực lượng mà xem xét thì tám người đều là Lục Sĩ cấp Nguyên Tổ cả, còn mạnh hơn Chi Ni Nhã một chút. Càng khó có được là trong tám vũ nương này còn có đủ cả năm loại lực lượng, toàn diện phi thường. Nếu như huấn luyện cho bọn họ chiến thuật hợp kích thì uy lực sẽ càng kinh khủng.

- Nhưng bây giờ không phải là lúc bình thường, có phải không?

Khuôn mặt Phó Thư Bảo hiện lên nụ cười nhàn nhạt, dáng vẻ đã tính trước, khiến cho người ta không cách nào suy đoán được là trong lòng hắn đang nghĩ gì.

- Như vậy rốt cục Phó công tử muốn thế nào mới đồng ý bán lương thực cho chúng ta?

Tính toán trong lòng thất bại, sắc mặt Ba Mễ Na đã hơi khó coi rồi.

Ánh mắt Phó Thư Bảo rơi xuống người Ba Mễ Na, chỉ mỉm cười không nói, dáng vẻ cao thâm khó đoán, khiến cho người ta không thể nào suy tính nổi.

Trái tim Ba Mễ Na đập thịch một cái. Trong thần sắc tùm tùm cười và ánh mắt chằm chằm của Phó Thư Bảo, trong lòng nàng thầm hô lên kinh ngạc, đột nhiên nói:

- Chẳng lẽ... Cái tên này lại coi trọng ta sao? Đáng giận! Nếu như làm thế mà có thể đổi lương thực cứu mạng, bổn vương phi cũng đồng ý!

- Phó công tử, người cứ nói điều kiện đi, cho dù điều kiện gì thì chỉ cần ta làm được, ta nhất định sẽ thỏa mãn người.

vừa nói, Ba Mễ Na vừa hơi mở đôi chân dài ra, bộc lộ cảnh tượng trong chiếc váy dài một cách rất khéo léo.

Từ góc độ của Phó Thư Bảo, ánh mắt của hắn lướt nhẹ qua bắp đùi trắng như tuyết kia, còn cả chiếc khố màu lam bên trên. Chiếc khố rất tinh xảo kia bao phủ một địa phương quan trọng, chín mọng, tỏa ra khí tức mê người.

Liếc qua một cái nhưng Phó Thư Bảo có công lực thâm hậu trong lĩnh vực nhìn trộm, dù chỉ liếc mắt rất nhanh nhưng đã thấy được hết tất cả, không bỏ sót chút nào. Nhưng sau một cái liếc mắt, hắn lại nhanh chóng chuyển ánh mắt đi, cười nhàn nhạt nói:

- Vương phi các hạ, theo người thấy thì Phó Thư Bảo ta nhất định là một kẻ phi thường háo sắc phải không?

Ba Mễ Na nhất thời sững sờ tại chỗ, trong lòng thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ... Hắn không coi trọng ta sao? Đáng giận. Tên này rốt cục là cần điều kiện gì mới gật đầu đây? Cho tới bây giờ ta chưa từng gặp nhân vật nào khó dây như hắn!

- Nói thật, tám vũ nương của người ta cũng coi trọng nhưng ta không muốn bọn họ lên giường với ta mà muốn Biến Hình Thú huấn phục.

Lúc này Phó Thư Bảo mới nói lời thật lòng ra.

- Cái gì? Người muốn bọn họ thuần phục người sao? Hai mươi vạn ngân tệ, không ngờ người lại muốn mua tám vũ nương của ta!

Kích động không thể nào ức chế được, lại có ba phần tức giận, Ba Mễ Na luôn ôn văn nho nhã cũng không nhịn được nữa, đứng bật dậy khỏi ghế.

- Ha ha, ta không chỉ muốn tám người bọn họ mà còn muốn cả đám cung nữ của người. Vừa rồi ta đã thấy, bọn họ không phải là cung nữ bình thường mà đều là Lục Sĩ, tu vi lực lượng dù không lợi hại bằng tám vũ nương nhưng cũng đã được rèn luyện một phen, có thể sử dụng.

Ba Mễ Na tức quá hóa cười:

- Người đang nói đùa phải không? Nếu nói thật như vậy thì Phó công tử, chuyện đùa của người thật sự không buồn cười chút nào!

Phó Thư Bảo tuyet đối không tỏ vẻ đồng ý chút nào:

- Nếu ta đã dám nói những lời này thì hiển nhiên có chỗ nắm chắc để cho vương phi các hạ gạt đầu đồng ý. Hai mươi vạn ngân tệ tất nhiên không nhiều, nhưng nếu ta dùng năm mươi vạn cân gạo đổi lấy tám vũ nương thị vệ cộng với chín mươi hai cung nữ có tu vi lực lượng thì sao? Không biết vương phi người có đồng ý không?

- Năm mươi vạn cân gạo.

Một chữ này vừa lọt vào tai, tức giận trong lòng Ba Mễ Na đột nhiên bay biến không còn.

Tư Ba Quốc lâm vào nội chiến, dân chúng trôi dạt khắp nơi, ruộng đồng không có người trông trọt, kể cả dân chúng cũng không có lương thực. Mặc dù nàng được bình dân ủng hộ rất nhiều nhưng dân chúng không có lương an, làm sao nàng có thể thu lương thực được chứ? Không có lương thực, quân đội sớm muộn cũng bại trận. Dù có nhiều thị vệ hơn nữa, có nhiều quân đội hơn cũng chẳng làm được gì. Chuyện này chính là nguyên nhân khiến Ba Mễ Na không thể nào bắn khoãn được.

- Vương phi các hạ. Nói thật nhé. Thủ hạ của ta có hai tỷ muối sắt thủ. Ta đã sớm có ý định muốn bọn họ dẫn đầu một đội ngũ sắt thủ, làm một số việc mà ta không tiện ra mặt. Đây là một cơ hội, bỏ qua sẽ không còn nữa. Người không thể mua ở đâu được năm mươi vạn cân gạo đâu.

- Ta nghĩ một chút...

Trầm mặc một lúc, Ba Mễ Na đột nhiên nói.

- Để bọn họ theo người thì được, nhưng người phải tặng thêm mười vạn cân gạo nữa!

344. Chương 344

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 344: Xâm nhập quan hệ đồng minh (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

- Gọi Vương phi tới, ta hàn huyên với nàng cái gì đây? Chính trị? Mẹ kiếp, từ trước đến giờ ta luôn cảm thấy vấn đề này đau đầu thì còn hàn huyên gì nữa? Không biết Vương phi có loại thú vui ác liệt này không nữa? Nếu nàng có nói thì ta đành phải ăn cắp thành quả của tiền nhân rồi. Thứ ta thấy hứng thú nhất chính là mỹ nữ. Nhưng ấn tượng của nàng đối với ta là đã rất háo sắc rồi, nếu lại hàn huyên chuyện như vậy thì không thể nghĩ ngờ gì là có tuyết lạnh còn thêm sương giá.... Mẹ kiếp, nói chuyện gì mới tốt đây?

Tĩnh tọa, suy nghĩ khổ sở, Phó Thư Bảo rơi vào trong tình thế khó xử.

Có lẽ bữa tiệc tối lần này chỉ là vẽ rắn thêm chân, là dư thừa.

Đang yên tĩnh thì có tiếng bước chân truyền tới. Phó Thư Bảo đưa mắt nhìn qua thì thấy vương phi Ba Mễ Na mặc bộ lễ phục hoa lệ đang được tám vũ nương thị vệ đưa vào trong phòng ăn.

Bộ váy màu đỏ dài trễ ngực dài khoảng năm thước, trên đường đi phải có hai vũ nương thị vệ đi sau giữ làn váy cho nàng. Làn váy không phải điểm nhấn, điểm nhấn chính là vị trí trễ ngực kia. Trễ đến trình độ này là không hề giữ lại chút nào nữa rồi, mà gần như mở ra hết. Theo bộ ngực trễ của Ba Mễ Na, cái khe tuyết trắng cũng không hề giữ lại mà lộ ra trong khoảng không. Hai ngọn núi to lớn cũng phải lộ ra ít nhất hai phần ba, mềm mại nhưng không kém phần sắc sảo. Theo từng bước chân của nàng, bộ ngực cũng nhẹ nhàng rung động, cuộn sóng nhộn nhạo mê hoặc lòng người. Thậm chí nó còn khiến người ta có cảm giác chỉ cần không cẩn thận thì nó sẽ nhảy ra khỏi mảnh vải chật hẹp kia.

Thứ vải làm lễ phục màu đỏ là lụa mỏng tinh xảo. Nhưng cho dù lụa mỏng có tinh xảo cỡ nào thì nó vẫn là lụa mỏng, vẫn có đặc tính xuyên thấu. Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhìn xuyên qua rất dễ dàng. Cũng ngay trong tích tắc đó, thân thể hắn liền cứng đờ tại chỗ.

Dưới ánh nến chiếu rọi, làn lụa mỏng màu đỏ căn bản là mặc lên cho có. Những đường cong trên thân thể Ba Mễ Na như không ngừng trôi nổi trong đám mây. Bộ ngực săn chắc, bụng bằng phẳng, đôi chân thon dài nhưng không mất đi vẻ đầy đặn, mông hương uốn lên ngạo nghễ. Tất cả đều mê hoặc lòng người.

Ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại giữa hai chân Ba Mễ Na. Một bóng dáng màu vàng bị hắn nhìn thấy. Bởi vậy, trái tim của hắn như ngừng đập, nhất thời kinh hô một tiếng:

- Mẹ nó! Quả nhiên là quả phụ cấp vương phi, chính là nhân vật cấp bậc tuyệt đỉnh, cái gì bên trong cũng xuyên thấu!

Nếu đã đoán được thiếu niên trước mắt có tâm tư bất lương về phương diện kia như vậy, vương phi quả phụ đã lớn mật hứa hẹn sao có thể lưu lại một chút đường sống nào chứ?

- Phó công tử, để người đợi lâu rồi.

Ba Mễ Na cười thản nhiên, trực tiếp ngồi xuống đối diện với Phó Thư Bảo.

Bàn ăn hình thoi rất dài nhưng cũng chỉ rộng chừng bốn thước. Khoảng cách ngồi như vậy là rất gần. Nếu cố ý hô hấp sâu thì hơi thở từ trong miệng hoàn toàn có thể đập vào mặt đối phương.

- Có thể ăn tối cùng Vương phi, chờ lâu nữa cũng đáng giá mà.

Phó Thư Bảo thản nhiên cười cười. Hắn đã gửi thấy mùi thơm đặc biệt trên người Ba Mễ Na này. Mặc dù mùi thơm này không thể so sánh với hương thơm tự nhiên trên người Chi Ni Nhã nhưng cũng vô cùng dễ chịu.

- Tất cả các người lui xuống hết đi.

Ba Mễ Na đột nhiên nói.

Tám vũ nương thị vệ lập tức lui xuống, những cung nữ đứng sau bàn ăn cũng lui xuống hết. Tán Nhị biết điều lui xuống cuối cùng, lúc đi ra còn tiện tay khép cửa phòng lại.

Không cần nhìn, chỉ cần phóng thích đặc tính của trường lực lượng ra, Phó Thư Bảo cũng biết tám vũ nương thị vệ không đi xa mà chỉ đứng bảo vệ trước cửa.

Y phục trên người của Ba Mễ Na, mệnh lệnh vừa rồi, hơn nữa còn tám vũ nương thị vệ kia, Phó Thư Bảo là người có tâm tư linh hoạt khéo léo cỡ nào, sao có thể không nghĩ ra đạo lý Ba Mễ Na muốn làm gì chứ? Nhưng chính vì đã biết rõ nên trong lòng hắn vô cùng phiền muộn:

- Ai... rốt cục quả phụ này đã làm xong công tác chuẩn bị rồi nhưng lão tử chỉ có thể nhìn. Chơi văn thất bại, thất bại rồi!

Ba Mễ Na nào biết Phó Thư Bảo đang buồn rầu trong lòng. Nàng tự rót một ly rượu nho cho Phó Thư Bảo, sau đó nâng chén nói:

- Vì quan hệ đồng minh của chúng ta, cạn ly!

- Ha ha, chúng ta quả thật là đồng minh rồi. Đây cũng là nguyên nhân vì sao tối nay ta lại ngồi đây ăn tối với vương phi các hạ. Sau này việc hợp tác giữa chúng ta càng ngày càng được củng cố.

Cầm lấy chén rượu, Phó Thư Bảo liền một ngụm uống hết. Rượu cùng một loại nhưng người bồi rượu lại là cực phẩm.

- Nếu Phó công tử đã nói đến nước này thì ta đây cũng nói thẳng ra. Lần giao dịch này xem như chúng ta đã chiếm không ít lợi của công tử. Nếu có thể bồi thường thì ta có thể làm bất cứ thứ gì để bồi thường...

Vừa nói, Ba Mễ Na vừa dùng ánh mắt mập mờ nhìn Phó Thư Bảo. Khóe miệng của nàng còn có một nụ cười nhàn nhạt.

Lời nói như vậy, cộng thêm ánh mắt như vậy, nụ cười như vậy, đây không phải nói trắng ra là ám hiệu cái gì sao?

- Khụ khụ...

Phó Thư Bảo thăm mắng, mắng chính hấn. Bữa tối này là do hấn yêu cầu, hấn nghĩ muốn chơi văn với quả phụ một chút nhưng cuối cùng quả phụ không nghĩ như thế. Giờ người đã đến rồi, đây không phải là cầm đá đập vào chân hấn sao? Cho nên dưới hình thức ám hiệu lơ lơ trắng trợn và trêu đùa này, trừ ho khan ra thì hấn còn có thể làm cái gì đây?

- Có lương thực và vũ khí của công tử, chúng ta xem như đã vượt qua khốn cảnh trước mắt. Nhưng muốn thắng nội chiến thì đây còn chưa đủ, ta đành mặt dày van xin công tử một việc nữa vậy.

- Chuyện gì vậy? Nói nghe xem nào.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói. Thực tế, hấn đã sớm tính được nàng đến đây là có thỉnh cầu. Nhưng đối phương lấy càng nhiều lợi ích từ chỗ hấn thì báo đáp mà hấn nhận được cũng càng nhiều. Thật ra đây cũng là nguyên nhân hấn muốn chơi văn với vương phi Ba Mễ Na này. Nói cách khác, sở dĩ hấn yêu cầu bữa cơm ái muội như vậy là vì muốn thành lập quan hệ thân thiết với Ba Mễ Na, chờ nàng nói ra càng nhiều yêu cầu.

- Ta biết công tử là một Luyện Lực Sĩ vô cùng xuất sắc, thủ hạ của ngươi cũng có một số người là Luyện Lực Sĩ. Không biết ngươi có thể luyện chế cho chúng ta một ít Luyện Lực Khí Nỗ, cho dù hai quân đối chiến hay công thành thì vẫn là lợi khí được không?

- Luyện Lực Khí Nỗ?

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Ta và người của ta quả thật có thể luyện chế ra được. Nhưng ngươi cũng biết đấy, luyện chế Luyện Lực Khí là một chuyện vô cùng phiền phức, linh tài giá trị xa xỉ ắt không thể thiếu, hơn nữa còn vô cùng tốn thời gian.

- Ta biết yêu cầu như vậy rất quá đáng nhưng những thứ này vô cùng quan trọng với chúng ta. Nếu công tử có thể cung cấp cho chúng ta, ta nguyện ý giao ra... cho dù là bất cứ thứ gì!

Trong mắt Ba Mễ Na lóe ra một tia sáng kỳ dị, không phải là sắc bén, cũng không phải tràn đầy trí tuệ mà là trực tiếp to gan khiêu khích!

Phó Thư Bảo né tránh ánh mắt nhiệt liệt kia của Ba Mễ Na, nói:

- Được rồi, ta đáp ứng với ngươi. Nhưng sản lượng Luyện Lực Khí Nỗ này nhất định vô cùng ít ỏi, không biết ngươi muốn bao nhiêu đây?

- Thứ như vậy khẳng định rất khó luyện chế. Ta chỉ cần một trăm Luyện Lực Khí Nỗ thôi.

Trầm ngâm một lát, Phó Thư Bảo mới lên tiếng:

- Được rồi, vậy thì một trăm chiếc. Nhưng ngoài cung cấp cho ngươi một trăm cái Luyện Lực Khí Nỗ này, ta còn có thể cung cấp cho ngươi một trăm bộ khôi giáp cho một trăm chiến sĩ tinh nhuệ được trang bị Luyện Lực Khí Nỗ kia, biến họ thành đội tinh nhuệ trăm người. Nhưng ta cũng muốn cái giá là một quân đội năm vạn người.[/CHARGE][[/HIDE]

345. Chương 345

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 345: Trôi nổi (2)

Nhóm dịch: Black

Nguồn: Vipvandan

- Trước cứ cảm nhận một số kỹ năng phi hành đã nắm giữ được đã. Một khi tu vi lực lượng của ta tiến vào cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, ta đây có thể nắm giữ kỹ năng phi hành nhanh hơn.

Phó Thư Bảo tưởng tượng, trong lòng cảm thấy vui vẻ. Con người dựa vào hai chân để bước đi, một khi có cánh là có thể phi hành giữa không trung. Nếu không phải tự mình trải nghiệm thì tuyệt đối không thể lý giải được cảm giác này.

- Trên đầu dưới chân lơ lửng trong không trung hình như không có gì khó khăn. Không biết ta có thể dùng Lực Trường Huyền Phù hiện tại của mình để lơ lửng theo kiểu treo ngược thân thể, đầu dưới chân trên được không nhỉ? Thấy rất nhiều Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực đều dùng Lực Lượng Chi Dực để phi hành, đều là phi hành với đầu phía trước chứ chưa từng thấy phi hành đầu ở phía sau. Không biết trong tương lai, ta có thể sáng tạo ra một tiền lệ như vậy khlào tử?

Nghĩ ngợi một lát, Phó Thư Bảo đột nhiên có ý nghĩ mới lạ.

Cho tới bây giờ, hắn vẫn là một người không thiếu trí tưởng tượng.

Luyện Linh Lực đang quần quanh bắt đầu khởi động rồi thay đổi phương hướng vận chuyển. Thân thể Phó Thư Bảo đột nhiên đổi ngược lại, đầu dưới chân trên lơ lửng giữa không trung. Nhưng hắn mới chỉ lơ lửng một chút, thân thể của hắn đột nhiên rơi xuống mặt đất như tảng đá.

- Ta khinh...

Phó Thư Bảo thét lên một tiếng kinh hãi. Mặc dù cú ngã này không gây tổn thương đến thân thể hắn nhưng đầu hắn chắc chắn sẽ bị đập xuống đất.

Bịch!

Bụi đất tung bay mù mịt.

Thời khắc quan trọng, Phó Thư Bảo đưa hai đấm ra đấm liên tục trên mặt đất. Mượn phản lực của mặt đất, hắn liền linh hoạt đảo lộn lại rồi hoàn thành động tác lộn mèo xinh đẹp. Cách xử lý này đã khiến hắn tránh khỏi việc chạm đầu xuống đất.

Phủi phủi bụi trên tay, ánh mắt Phó Thư Bảo mới di chuyển về phía bên cạnh một núi đá lớn khổng lồ, lớn tiếng nói:

- Ra đi! Nơi này không có người khác, ngươi còn ẩn núp làm cái gì?

Hắn vừa dứt lời, một thiếu nữ mặc váy ngắn màu xanh biếc liền chậm rãi đi ra khỏi chỗ núi đá kia. Khuôn mặt mỹ lệ khiến người ta khó quên được, vóc dáng uyển chuyển khiến người ta máu huyết sôi trào. Thiếu nữ này không phải ai khác mà chính là hồ ly tinh tương lai có năng lực mị hoặc kinh người, Hồ Nguyệt Thiên.

Chiếc áo ngắn xanh biếc trên người đã lộ ra đôi tay tuyết trắng. Làn da này giống như tuyết nhưng lại có phần sáng bóng, trong suốt hơn cả tuyết khiến người ta có cảm giác tuyệt vời.

Chiếc váy ngắn xanh biếc bên dưới khó khăn lắm mới che được nửa đoạn bắp đùi trắng nõn. Bờ mông hương đầy đà hơi nhô lên phía sau làn váy tạo thành đường cong kinh người. Trên chân là một đôi giày ngắn màu hồng nhạt. Đôi mắt cá chân khéo léo lộ ra bên ngoài dường như được tạo ra từ ngọc, không gì sánh được.

Nàng chính là hồng nhan hoạ thủy. Một khi nhìn thấy, chỉ cần là nam nhân thì cho dù thế nào cũng phải nghĩ đến phương diện kia.

Phó Thư Bảo nhìn nàng một cái, tức giận nói:

- Ngươi núp ở sau đồng núi đá kia là muốn nhìn ta ngã đập đầu đúng không? Nếu không thì ngươi đã sớm đi ra rồi.

Hồ Nguyệt Thiên cười khúc khích:

- Thật ra ta ước gì người cứ ngã xuống như vậy, tốt nhất là gãy cả chân luôn. Như vậy cũng xem như xả giận cho ta.

- Người...

Phó Thư Bảo nhất thời chán nản. Nếu như hắn có đắc tội với Hồ Nguyệt Thiên thì nhất định là bởi đã chiếm được rất nhiều tiện nghi của người ta, ăn rất nhiều đậu hủ của người ta.

Như vậy, ngã gãy chân cũng đáng đời.

- Lực lượng của người lại được đề cao rồi. Tốc độ tăng nhanh như vậy đã vượt quá sự tưởng tượng của ta. Trong mắt Hồ Nguyệt Thiên lộ ra vẻ hâm mộ.

Phó Thư Bảo liền lấy nửa số Vô Căn Thủy Phách ra.

- Người đã đến rồi, thứ này liền giao cho người đó.

- Người cho ta một nửa?

Hồ Nguyệt Thiên hơi bất ngờ, cũng hơi giật mình. Nói là cho một phần ba nhưng Phó Thư Bảo lại cho nàng một nửa.

- Ngại nhiều không lấy à?

Phó Thư Bảo cười nói.

Hồ Nguyệt Thiên vội vàng cất nửa số Vô Căn Thủy Phách kia vào trong bọc nhỏ của nàng.

- Không lấy mới là lạ, xem như người có lương tâm. Lần này ta đến đây không phải chỉ vì mỗi Vô Căn Thủy Phách. Chúng ta nên lên đường thôi.

Lên đường chính là đi tìm kiếm linh tài cực phẩm mới.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, nói:

- Lần này đi đâu vậy? Cần bao nhiêu thời gian? Ta chỉ có nửa tháng thôi.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Lần này dẫn theo cả tên thị vệ có thể phi hành của người đi đi. Như vậy mới nhanh hơn được. Ta đoán chừng chúng ta có thể trở lại trong vòng mười lăm ngày.

Phó Thư Bảo cười cười. Hồ Nguyệt Thiên rốt cục cũng nhượng bộ một chút, lòng cảnh giác cũng giảm xuống rồi.

Lòng tin bình thường đều tăng lên theo quan hệ giữa người với người.

Có thể được Hồ Nguyệt Thiên tin tưởng hơn, chuyện này đối với Phó Thư Bảo là một việc phi thường tốt. Trong lòng hắn cũng vui vẻ hơn.

- Được, lần này chúng ta sẽ đi đến nơi nào?

Trước kia nếu Phó Thư Bảo hỏi như vậy thì Hồ Nguyệt Thiên sẽ lấy cớ này nọ, không nói cho Phó Thư Bảo biết địa phương cần tới. Nhưng lần này nàng lại không chút do dự, trực tiếp lấy một tấm địa đồ da thú màu vàng ra, mở ra trước mặt Phó Thư Bảo, dùng ngón tay thon dài chỉ vào một địa phương trên địa đồ.

Phó Thư Bảo nhìn thoáng qua ký hiệu trên địa đồ và địa phương Hồ Nguyệt Thiên chỉ, cảm thấy ngạc nhiên:

- Thanh Uyển Quốc, Trầm Thiết Sơn sao?

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu.

- Đúng là địa phương đó. Từ địa đồ mà quan sát thì Thanh Uyển Quốc ở ngay bên rìa sa mạc Vô Thủy, là một quốc gia man hoang, trước kia còn có chút thực lực nhưng hiện giờ đã suy bại rồi, sớm muộn cũng diệt vong thôi.

Ngừng lại một chút, nàng lại nói:

- Đáng nhắc tới chính là các đời quốc vương của Thanh Uyển Quốc này đều là do nữ nhân đảm nhiệm. Địa vị của nữ nhân tại Thanh Uyển Quốc rất cao. Nam nhân nơi đây lại không có chút địa vị gì, không thể tu luyện vũ kỹ, chỉ có thể đọc sách. Quân đội của nó cũng đều là nữ nhân cả, hoàn toàn trái ngược với những quốc gia mà chúng ta biết.

Hóa ra là một quốc gia nữ quyền chí thượng. Nơi này không khác mấy so với Nữ Nhi Quốc trong ấn tượng của Phó Thư Bảo.

- Việc này thật ra ta cũng biết một chút. Trước kia ta cũng từng đọc được trong một cuốn sử thư.

Phó Thư Bảo nghĩ tới một điều gì đó rồi nói:

- Chẳng qua ta cũng hơi lo lắng. Nơi đó là địa bàn của Kim Sa Bái Thiên Giáo thì phải.

Tứ Quốc có bốn đại tông phái, lần lượt là Quy Vân Tông, Tử Đảo Mật Nhân Xã, Băng Nguyên Tinh Tâm Các, cuối cùng là Kim Sa Bái Thiên Giáo. Ba tông phái đầu đúng là tông phái của Tứ Quốc nhưng Kim Sa Bái Thiên Giáo cuối cùng lại chỉ có thể tính là một nửa tông phái của Tứ Quốc mà thôi. Bởi nó ban đầu được thành lập trên lãnh thổ Tứ Quốc, nhưng giáo phái này phát triển ở Tứ Quốc cực kỳ tầm thường. Sau khi Tứ Quốc thành lập, Kim Sa Bái Thiên Giáo dần dần mờ nhạt tại nơi này, ngược lại phát triển ra một số quốc gia lân cận.

Giáo tôn của Kim Sa Bái Thiên Giáo coi trời là chúa tể tất cả thần linh, bái thiên bái thiên. Đó cũng là nguyên nhân nó có tên Kim Sa Bái Thiên Giáo. Giáo chủ Kim Sa Bái Thiên Giáo coi mình là trời, không thừa nhận thiên tử hoàng thất mỗi nước, thế nên bị đàn áp cũng là đương nhiên. Để tránh chuyện bị đàn áp, nó chuyển tổng đàn về địa phương như Thanh Uyển Quốc cũng không có gì là lạ. [/CHARGE][/HIDE]

346. Chương 346

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 346: Biến hóa kinh người của hồ ly tinh

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Dưới giáo chủ Kim Sa Bái Thiên Giáo là tả hữu hộ pháp, dưới nữa là các hội trưởng giáo hội, thống lĩnh giáo dân các nơi. Tại thời kỳ cường thịnh, Kim Sa Bái Thiên Giáo có trên trăm hội trưởng, giáo dân dưới trưởng có hơn mười vạn. Chẳng qua bây giờ tình huống khăng định không phải như vậy nữa. Tổng đàn đã mang tới địa phương như Thanh Uyển Quốc, thời khắc huy hoàng của Kim Sa Bái Thiên Giáo khăng định không quay lại nữa rồi.

Giáo dân bình thường thật ra cũng không đáng coi trọng. Kim Sa Bái Thiên Giáo có một lực lượng vũ trang hộ giáo được gọi là Thiên Phật Giả. Mỗi một Thiên Phật Giả đều là Lực Sĩ có thực lực mạnh mẽ. Mỗi đời thống lĩnh Thiên Phật Giả, tu vi đều là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Đó đều là tồn tại cấp bậc như Thanh Thủy Độc Vô Song. Thật ra thì Thanh Thủy và Độc Vô Song đều có thần trí không được coi là bình thường, dù tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực nhưng thực lực khăng định bị giảm xuống. Do đó thống lĩnh Thiên Phật Giả hiện giờ tất nhiên sẽ lợi hại hơn Độc Vô Song và Thanh Thủy rồi!

Thật ra đây cũng chính là nguyên nhân Kim Sa Bái Thiên Giáo có số phận như vậy, chuyển tới địa phương man hoang để sống sót qua ngày nhưng vẫn có thể đứng ngang hàng với tam đại tông phái. Dựa vào đội Thiên Phật Giả của nó, dựa vào thống lĩnh Thiên Phật Giả là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực của nó là được!

Muốn đi đến Thanh Uyển Quốc, tình huống rõ ràng phức tạp hơn hai địa phương trước kia.

- Trầm Thiết Sơn sao?

Nhớ lại một loạt sách vở từng đọc, Phó Thư Bảo thuận miệng nói:

- Nguyệt Thiên, lần này chúng ta sẽ đi lấy linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố sao?

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Lần này đúng là chúng ta đi lấy linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố, Kim Ti Hồ Lô.

- Kim Ti Hồ Lô à?

Trong não hải của Phó Thư Bảo không khỏi hiện lên ấn tượng về một cái hồ lô. Khó có thể tưởng tượng nổi, linh tài cực phẩm của kim Nguyên Tố có tính công kích mạnh lại là một loại hồ lô.

- Tộc trưởng nói, Kim Ti Hồ Lô mọc trong Trầm Thiết Sơn, mỗi khối nham thạch đều có rễ của nó. Muốn thu cả rễ của nó là chuyện không có khả năng. Nhưng chúng ta muốn lấy hồ lô thì được. Địa phương có nó phi thường hung hiểm có linh thú bảo vệ. Cụ thể là linh thú nào thì không có ghi chép, cho nên mới đặc biệt dặn chúng ta làm việc phải cẩn thận.

Trầm mặc nửa giờ, Phó Thư Bảo mới nói.

- Như vậy xem ra, dù chúng ta có mang theo Thanh Thủy, muốn lấy được Kim Ti Hồ Lô kia cũng là chuyện nguy hiểm phi thường. Chưa nói tới linh thú thủ hộ kia, chỉ Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo là chúng ta đã khó ứng phó rồi. Nếu không chuẩn bị tỉ mỉ thì hiển nhiên không được. Lần này e rằng chúng ta phải đợi một thời gian nữa thôi.

- Đợi một thời gian sao? Người muốn chờ người xử lý xong chuyện ở Hậu Thổ Thành mới đi đến Thanh Uyển Quốc à?

Trên mặt Hồ Nguyệt Thiên hiện lên chút thất vọng.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Thời gian nửa tháng ta không nắm chắc có thể lấy được Kim Ti Hồ Lô. Nếu như còn tồn tại nguy cơ thất bại, chúng ta vẫn mạo hiểm đi vào thì khẳng định sẽ đánh rần động cỏ. Chẳng may bị Kim Sa Bái Thiên Giáo biết có Kim Ti Hồ Lô tồn tại, bị bọn họ lấy được như vậy thì không xong rồi. Cho nên lần này chúng ta phải chuẩn bị thật chu đáo. Mặt khác, thời gian này ta có thể giúp người luyện hóa Vô Căn Thủy Phách. Lúc đó tu vi lực lượng của người tiến một bước lớn nữa, chúng ta cũng nắm chắc hơn.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu:

- Được rồi, cứ theo ý của người đi. Chẳng qua ta cũng không đi đến Hắc Thạch Thành bảo của người đâu. Lúc ta tới đây có phát hiện một sơn động thiên nhiên ở ngọn núi kia. Ta ở lại chỗ này, buổi tối mỗi ngày người tới tìm ta nhé, giúp tôi luyện hóa Vô Căn Thủy Phách.

Nàng gơ tay chỉ về phía một ngọn núi xa xa.

Phó Thư Bảo nhìn thoáng qua, thấy ngọn núi kia cách mỏ khoáng một đoạn, trước mắt còn chưa mở rộng tới đó, cho nên là một nơi không có người đi đến. Ở nơi đó trợ giúp Hồ Nguyệt Thiên luyện hóa Vô Căn Thủy Phách, đúng là một nơi tương đối an toàn.

Sau khi thống nhất, hai người liền chia tay. Hồ Nguyệt Thiên trực tiếp đi về phía ngọn núi kia. Phó Thư Bảo lựa trở về Hạp Cốc Quan xử lý chuyện của mình.

Sau khi ăn tối, Phó Thư Bảo mới mượn bóng đêm, tự mình đi đến ngọn núi Hồ Nguyệt Thiên chỉ lúc ban ngày. Cả đường đi tất nhiên là chạy bộ tối, mượn cơ hội rèn luyện thân pháp. Mặc dù chỉ dựa vào hai chân nhưng tốc độ của hắn còn nhanh hơn khoái mã phi nước đại một chút. Tốc độ di chuyển của Bào Khốc Thân Pháp biểu hiện rất ưu việt ở địa hình phức tạp. Điểm này cũng vô cùng thích hợp ở vùng núi không đường lối. Cho nên từ Hạp Cốc Quan đi ra, không tới một giờ là hắn đã đến được ngọn núi kia.

Đứng dưới chân núi, mượn ánh sáng của trăng sao, lơ mơ có thể thấy trên sườn núi có một sơn động. Cả ngọn núi trụi lủi, cho nên sơn động kia nhìn cũng hơi bất mắt.

Hai chân di động, Phó Thư Bảo liền chạy lên sườn núi. Nắm giữ tác dụng trôi nổi của trường lực lượng, Bào Khốc Thân Pháp của hắn lại càng như thuê hoa trên gấm, địa hình ngọn núi trước mặt đối với giống như đi trên đất bằng vậy.

Còn chưa tới cửa sơn động, Hồ Nguyệt Thiên đã lộ ra từ trong đó. Trong ánh trăng mờ lung, thân ảnh xinh đẹp kia lại càng có vẻ đẹp mê người.

- Ban đêm người đi ra ngoài như vậy, hai người nữ nhân kia của ngươi không hỏi sao?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Nam nhân làm việc, nữ nhân làm sao có thể hỏi nhiều. Nếu chuyện gì ra ngoài cũng phải báo cáo, xem có đồng ý không thì còn gọi là nam nhân sao?

Hồ Nguyệt Thiên cười cười:

- Quên đi. Ta cũng không muốn nghe ngươi nói chuyện này. Thời gian có hạn, chúng ta bắt đầu nhé.

Đi vào trong sơn động, Phó Thư Bảo phát hiện nơi này không ngờ đã được Hồ Nguyệt Thiên bố trí như một ngôi nhà, không chỉ có tấm đá làm thành giường mà còn có bàn ăn bằng đá, ghế ngồi. Trên giường còn có một tấm thảm trắng tinh và chăn gối màu hồng nhạt. Đầu giường lại còn có một bình hoa đại, hương thơm lan tỏa.

Bỏ giày ra, Hồ Nguyệt Thiên bò lên trên giường đá, cười khanh khách vẫy Phó Thư Bảo.

- Lên giường đi. Chỗ này rất hẹp, chỉ có nằm trên giường thôi.

Mặc dù lên giường làm chuyện nghiêm túc nhưng từ miệng Hồ Nguyệt Thiên nói ra lại có ý vị khác, không khỏi có vẻ dục dãn. Phó Thư Bảo gật đầu, cười khổ một chút, cũng cởi giày Luyện Khí ra, nhảy lên giường.

Hai người khoanh chân ngồi đối diện, có thể thấy rõ ràng toàn bộ thân thể đối phương, nghe được tiếng hô hấp.

Hồ Nguyệt Thiên lấy nửa phần Vô Căn Thủy Phách ra khỏi cái túi của nàng. Lập tức trong sơn động liền tràn ngập hàn khí mãnh liệt. Hàn khí kia khiến nhiệt độ hạ nhanh xuống, thoáng cái đã từ trời mùa hè nóng bỏng tiến vào trong trời đông giá rét, chênh lệch rất lớn, khiến người ta không cách nào thích nghi được.

- Lạnh quá... Chúng ta bắt đầu nhanh nhé...

- Ôi, ta đã chuẩn bị tốt từ trước rồi.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên mới phát hiện, khi nàng nói, Phó Thư Bảo đã đặt tay lên phần bụng bóng loáng của nàng, hơn nữa vị trí cực kỳ thấp. Càng đáng ghét hơn là tay hắn còn không yên lặng mà vận động, khiến người nàng chỗ nào cũng như có sâu lông bò lên, ngứa ngáy khắp nơi.

- Ôi, ta cũng biết là thế mà...

Hồ Nguyệt Thiên lườm Phó Thư Bảo một cái đầy quyến rũ, cũng không bắt bẻ gì, bắt đầu luyện hóa Vô Căn Thủy Phách.[/CHARGE]

347. Chương 347

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 347: Luyện chân (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Hàn năng của Vô Căn Thủy Phách được luyện hóa sẽ chuyển thành linh năng mà nàng muốn. Đây là những bước mà nàng cần hoàn thành. Muốn làm được chuyện luyện hóa và hấp thu này, có hai phương pháp. Đơn giản nhất là hấp thu trực tiếp, nhưng nếu không có nhiệt lượng cường đại thì căn bản không cách nào có thể chống lại hàn khí của Vô Căn Thủy Phách. Như vậy kết quả sẽ là vừa nuốt vào thì dạ dày đã đông cứng thành băng. Một cách khác chính là dùng lực lượng bản thân luyện hóa từ từ. Quá trình này chậm chạp nhưng tương đối an toàn. Chẳng qua có Phó Thư Bảo trợ giúp, quá trình này cũng nhanh hơn hẳn.

Sinh ra là nửa người nửa cáo, Hồ Nguyệt Thiên chính là một tồn tại đặc thù chứ không còn nghi ngờ gì nữa. Nàng luyện hóa không thông qua người để đưa vào thứ vũ trụ mà thông qua Linh Thú Lực Đan trong đại não để luyện hóa. Phó Thư Bảo rất muốn nhìn xem lực đan trong đại não nàng vận dụng thế nào nhưng đó cũng là chuyện không có khả năng. Hắn chỉ có thể cảm nhận được một luồng năng lượng mềm mại truyền ra từ đại não Hồ Nguyệt Thiên, từ từ bao phủ lấy Vô Căn Thủy Phách, tiến hành luyện hóa và hấp thu. Hắn ở bên cạnh trợ giúp, tụ tập linh năng trong cơ thể nàng. Cho nên cảm giác của hắn về chuyện này cũng rất rõ ràng, đặc biệt phi thường.

Một lần luyện hóa kết thúc thì đã qua hai giờ.

Thể tích của Vô Căn Thủy Phách giảm đi rất rõ rệt. Tinh khí thần của Hồ Nguyệt Thiên cũng rực rỡ hẳn lên. Trước luyện hóa và sau luyện hóa, nàng giống như hai người khác nhau vậy. Đã có kinh nghiệm luyện hóa thủy tinh túy, Phó Thư Bảo biết hàn Nguyên Tố ẩn trong Vô Căn Thủy Phách này có tác dụng tẩy mao phạt tủy. Rất rõ ràng, nó cũng phù hợp với thể chất đặc thù của Hồ Nguyệt Thiên.

Cảm thụ biến hóa thật lớn trên người Hồ Nguyệt Thiên, trong lòng Phó Thư Bảo máy động, hơi than thở hỏi:

- Nguyệt Thiên, cứ theo hiệu quả hôm nay thì ta đoán khi luyện hóa xong nửa phần Vô Căn Thủy Phách này, tu vi lực lượng của chắc ngươi có thể đột phá lên tới cấp Thánh Linh đó.
- Tu vi lực lượng của ta khi đạt tới cấp Thánh Linh có thể thi triển Bách Hồ Biến Thân, hơn nữa còn có biến thân có năng lực chiến đấu. Lúc đó ta sẽ không cần người bảo vệ nữa, có thể độc lập tác chiến rồi.

Thần sắc kích động của Hồ Nguyệt Thiên không thể che dấu nổi.

Phó Thư Bảo đã nhìn thấy Hồ Nguyệt Thiên biến thân tại Tây Bá Lợi Tư Sơn, nhưng lúc đó không có năng lực công kích, chỉ có khả năng mị hoặc lòng người là cường đại phi thường. Nếu thế thì một khi nàng có thể huyền hóa ra cả trăm phân thân, mỗi phân thân đều là hồng nhan họa thủy như nàng, còn có năng lực công kích, vậy nàng sẽ là một đối thủ khiến nam nhân đau đầu rồi. Nếu như đạt tới trình độ đó, nàng đã là một nhân vật có thể tự mình chống chọi rồi.

Linh thú cấp Thánh Linh cao hơn Lực Sĩ cấp Linh Lực, đã gần gới Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực. Từ xưa tới nay, tiêu chuẩn so sánh của Lực Sĩ cũng không phải là giả tạo mà có đạo lý của nó.

- Tốt lắm. Hôm nay tới đây thôi nhé.

Đôi mắt đẹp của Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên dừng lại trên bụng mình, lập tức phì nhẹ một tiếng:

- Phó đại ca, ngươi có thể rút tay lại hay không?
- Ta... Ta bị chút ảnh hưởng rồi...

Phó Thư Bảo lăm bắm, ánh mắt mê ly.

- Phì! Bây giờ ta đã có năng lực khống chế rất mạnh với hình thái huyền hồ, có ảnh hưởng tới ngươi hay không ta còn không biết sao? Ngươi cố ý muốn ăn đậu hũ của ta phải không?
- Ha ha... Thật là, một chút bí mật trong lòng người ta cũng bị ngươi biết rồi!

Hồ Nguyệt Thiên:

- ...

Nàng đúng là... Không còn gì có thể nói được với nam nhân trước mặt này.

oOo

Thời gian như thoi đưa, đảo mắt đã trôi qua nửa tháng.

Trong thời gian nửa tháng này, năm mươi vạn cân gạo đã được cho vào trong những bao tải to, đặt chính tề trong kho lương thực. Thiên địa cũng không vì tiến vào mùa đông mà ngừng nghỉ. Việc trồng khoai và quản lý vẫn tiến hành theo lẽ thường. Cánh đồng nho được ghép cũng ngày càng phát triển, chỉ chờ tới sang năm là có thể trưởng thành tốt. Xưởng rượu nho đã đứng sừng sững trên mặt đất nông trường. Các loại thiết bị lấy nước, lên men và hầm ủ rượu cũng đều đã được xây dựng tốt. Toàn bộ Hạp Cốc Quan và Hậu Thổ Thành đều là cảnh tượng phát triển phồn vinh. Đây là về phương diện trồng trọt chăn nuôi.

Về mặt quân đội, rất nhiều bí kỹ tu luyện lực lượng và chiến đấu tìm được ở hoàng thành dưới lòng đất khiến bảy đội ngũ trăm người gia tăng học tập và tu luyện, lực chiến đấu tăng lên có thể nói là mỗi ngày mỗi khác, sớm đã không còn giống như lúc mới thành lập, cho có thể coi là tạm thông qua.

Sau chuyện thành vệ quân làm phản, Chu Uyển Nhi đúng là đã chiêu mộ một nhóm mạo hiểm giả, tội phạm bỏ trốn và một số nhân sĩ không còn đường xoay sở, trong thời gian ngắn ngủi, không ngờ đạt tới quy mô năm trăm người. Càng đáng nói hơn là đám thiếu niên nàng tự mình tuyển chọn chiêu mộ đã tới một trăm người, được cho là một đội trăm người thiếu niên. Từ tình huống trước mặt mà xem xét thì thành vệ quân bây giờ đã có sáu trăm người, năm trăm người hỗn loạn và một trăm thiếu niên, đúng là một đám ô hợp. Nhưng nếu có một ngày được huấn luyện tỉ mỉ thì chắc chắn đây sẽ là một lực lượng chiến đấu mạnh mẽ. Mà trước mắt năm trăm người kia xử lý một ít công vụ của Hậu Thổ Thành dưới sự quản lý của quỹ tinh linh Chu Uyển Nhi kia đã hoàn toàn thừa sức, tuyệt đối chẳng cần Phó Thư Bảo quan tâm.

Việc này phát sinh ngay cạnh Phó Thư Bảo. Trong mắt hần, trong tâm lý của hần có một loại cảm giác như nắm bắt toàn bộ giang sơn. Chẳng qua hần vẫn luôn thiếu lòng muốn theo đuổi nắm giữ quyền lợi và sự bá đạo. Có người bên cạnh phân chia lo lắng cho hần, hần cũng không cần can thiệp thêm, cũng không hạn chế quyền hạn của bọn họ. Điểm này dù hần không suy nghĩ quá kỹ lưỡng nhưng trong mắt đám người bên cạnh hần, hần đã trở thành người thủ lĩnh xuất sắc, có khí độ và phách lực tuyệt đối.

Nhất là Phó Thư Bảo lại cực siêng năng, một giây phút nào chịu thư giãn, luôn tu luyện lực lượng và vũ kỹ của hần.

Tu vi lực lượng đạt tới Luyện Linh Lực tầng ba, chỉ còn cách cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực một bước nhưng chỉ một bước này, nhìn thì như rất nhỏ mà lại cách xa như trời đất. Có rất nhiều người cả đời cũng không cách nào đột phá được rào cản này.

Ở đây không chỉ cần tu luyện gian khổ mà còn phải có cơ hội và linh ngộ nhất định. Ba thứ đó, thiếu một thứ cũng không được.

Tu luyện gian khổ thì Phó Thư Bảo đã có. Cơ hội hần cũng có rồi, chỉ còn thiếu mỗi linh ngộ mà thôi.

Trong cuộc sống hàng ngày, hiểu được một đạo lý có thể khiến tâm cảnh người ta chuyển biến, thoát thai hoán cốt. Sáng nghe đạo, tối chết cũng cam lòng. Mà trong tu luyện lực lượng cũng cùng có một đạo lý như vậy. Khi tâm cảnh tăng lên thì cảnh giới tăng, lực lượng tiến hóa. Đó là đồn ngộ, cũng là minh ngộ.

Cũng trong thời gian nửa tháng này, mỗi ngày Phó Thư Bảo đều dùng thời gian ban ngày tu luyện Luyện Thiên Thân Quyết để tu luyện lực lượng, tiến hành củng cố. Sau đó hần còn tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ, nắm giữ Nộ Quyền Thức, tiến hành dung hợp. Thời gian này hần bắt đầu tu luyện Ấn Thối Thức Và Kim Cương Thức.

Nguyên Nhất Chiến Kỹ chia ra làm hai tầng cảnh giới. Một tầng là Nộ Quyền Thức, Ảnh Thối Thức, Kim Cương Thức tầng thứ nhất. Nộ Quyền Thức, Ảnh Thối Thức và Kim Cương Thức đều là tu luyện một bộ phận cơ thể. Nếu đã là tu luyện một bộ phận cơ thể thì cùng tu luyện chỉ có lợi chứ không có gì hại cả. [/CHARGE]

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Có kinh nghiệm tu luyện Nội Quyền Thức, Ảnh Thối Thức và Kim Cương Thức cũng tương đối thuận lợi để hiểu.

Tất cả đều là nhờ hắc có bộ não thông minh tuyệt đỉnh, một số đạo lý trước mặt hắc chỉ cần nghĩ hai lần liền hiểu rõ đường lối. Không chỉ có thế, hắc còn nghĩ một ra ba, tự mình suy tính ra nhiều đạo lý có ích nữa. Tu luyện như vậy, không nhanh mới là chuyện lạ.

Hồ Nguyệt Thiên cũng nhận được thu hoạch lớn phi thường. Buổi tối mỗi ngày Phó Thư Bảo đều chuẩn tới giúp nàng luyện hóa Vô Căn Thủy Phách. Biến hóa của hắc có thể nói là cực nhanh, tiến bước thần tốc.

Đêm mười lăm, trăng rằm sáng tỏ. Mặt trăng sáng như ngọc treo cao trên bầu trời. Mặt đất được phủ bởi một tầng lụa bạc, cho dù thổ địa hoang lương nhưng cũng có cảm giác mông lung tuyệt đẹp.

- Phó đại ca, lần này ngươi không cần giúp tôi luyện hóa nữa. Ta muốn tự mình luyện hóa lần cuối. Không thể dùng Vô Căn Thủy Phách thôi luyện và tẩy lễ, tâm cảnh của ta không thể nào tăng lên được. Dù tu vi lực lượng đạt tới cấp Thánh Linh thì ta chỉ sợ cũng không thể phát huy ra mười phần uy lực.

Nhìn Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên kiên định nói. Trong lòng nàng đã hạ quyết tâm rồi.

Đạo lý của nàng giống như qua biển lớn. Dưới sự trợ giúp của Phó Thư Bảo, nàng giống như người ngồi trên một con thuyền lớn kiên cố, đối mặt với sóng dữ của biển rộng, nàng có thể xem như không thấy, bình yên đạt tới miền mơ ước. Vượt biển như vậy, đối với nàng không có chút lợi ích gì, dù có thể đạt tới miền mơ rồi nhưng cơ thể lại không được thôi luyện. Nếu như trải qua sóng to gió lớn, được biển rộng rèn dũa thì nàng sẽ trải qua một kinh nghiệm khó có được, cơ thể cũng được thôi luyện. Chuyện này đối với người tu vi lực lượng là vô cùng quan trọng.

- Cũng được.

Phó Thư Bảo cười, gật đầu đồng ý. Hắc nhân ra là thời gian này Hồ Nguyệt Thiên không ngừng tăng tu vi lực lượng, tâm cảnh cũng tăng lên rồi, đã hiểu ra một số đạo lý quan trọng.

- Sau khi ta thành công sẽ cho ngươi thấy một chút Bách Hồ Biến Thân của ta, vừa có thể kiểm tra chiến kỹ người tu luyện thời gian qua.

Hồ Nguyệt Thiên lại cười nói.

- Vậy thì ta chờ ngươi. Ta ở bên ngoài bảo hộ cho ngươi.

Phó Thư Bảo cũng không nói nhiều, trực tiếp đi ra khỏi sơn động. Hắc vừa đi khỏi, trong sơn động liền truyền ra một luồng hàn khí khiến người ta run rẩy. Hơi nước trong không khí bị lạnh ngưng tụ, rất nhanh liền kết thành một tầng băng mỏng trên mặt đất.

Vung tay một cái, một luồng khí nóng liền tràn ra bốn phía. Sương lạnh trên mặt đất lập tức bị quét đi, lộ ra một khoảng đất đủ rộng để ngồi xuống. Đi đến trung ương của khoảng đất, hai đùi Phó Thư Bảo đột nhiên đập mạnh lên mặt đất. Ầo một tiếng, khí kinh cuồng đại tràn ra từ thân dưới của hắc. Cảm giác này giống như có những quả lựu đạn nổ tung dưới chân hắc vậy. Những nơi sóng không khí truyền qua, mặt đất chấn động, đất đá tung bay!

Đất đá động, hai chân cũng động!

- Huyền Ảnh Liên Hoàn Thối!

Rống to một tiếng, cả thung lũng truyền ra tiếng vang. Hai đùi Phó Thư Bảo giống như gió mạnh, nhanh tới mức mắt thường không tài nào thấy rõ nổi. Lúc này đây trời đều là tàn ảnh hai chân hắc, kinh phong tung bay. Một đôi chân huyết nhục không ngờ lại tấn công được trong phạm vi mười thước. Dựa vào đâu mà làm được như vậy chứ? Đó chính là dựa vào tốc độ và lực lượng!

Thiết Tiễn Đoạt Mệnh! Nhất Thối Trấn Sơn Hà! Phá Thiên Thối...

Lần lượt từng chiêu một, biến hóa liên tiếp. Mười hai chiêu thức, mỗi chiêu thức lại có mười hai biến hóa, dung hợp làm một, tụ lại một thân, thật ra chính là một chiêu thức, một biến hóa. Nhưng chiêu thức này cũng không phải một chiêu cố định, biến hóa cũng không phải một biến hóa cố định mà căn cứ vào địch thủ bất đồng, hoàn cảnh bất đồng sẽ có chiêu thức vô thường, biến hóa vô thường!

Vạn biến không rời khỏi gốc. Cơ sở đánh bại địch thủ chính là lực lượng, cơ thể là gốc rễ.

Đối với việc tu luyện cơ thể, Phó Thư Bảo đã xâm nhập được ba phần rồi.

Hiểu rõ đạo lý, tu luyện cũng dễ dàng hơn.

Trong nhất thời, trên ngọn núi hoang vu, kinh khí phát ra âm thanh giống như phong đao đang chém liên tiếp. Đá núi và bụi đất văng ra tung tóe, bị gió thổi tới bốn phương tám hướng.

Chỗ này chỉ có Phó Thư Bảo đang luyện chân, nhưng lại giống như cả trăm cá nhân đang đối chiến, cảnh tượng kinh người tới cực điểm!

Lúc này hẳn đâu còn có dáng vẻ của kẻ làm loạn Hồ Thành tới gà bay chó chạy, nghịch phá quần áo của thiếu nữ chứ?

Ầm ầm! Một cước đánh nát một khối đá núi. Đá vụn bắn tung khắp bốn phía. Những nơi nó bắn tới đều nổ bắn ra tia lửa, kinh lực to lớn giống như đạn bắn vậy!

Phó Thư Bảo thu nhận đứng thẳng. Hai chân hắn lúc này mới từ trạng thái đá lia lịa từ từ khôi phục lại, khiến cho vải vóc áp sát lên người hắn. Ngay lúc này, hắn quay đầu nhìn vào trong cửa động, phát hiện Hồ Nguyệt Thiên đã đứng ở đó, được mỉm cười nhìn hắn. Vẻ tươi cười kia giống như ánh trăng dịu dàng, khiến cho người ta liếc mắt khó quên.

- Phó đại ca, nhìn động tác của ngươi thật giống như thiên mã hành không, tinh vân nhẹ trôi, khiến cho người ta không cách nào nhìn ra dấu vết, phải run sợ như gặp gió lạnh. Có thể nhận ra Lí giải của ngươi đối với dấu kỹ lại tinh tiến rồi. Nhưng mặc cho dù vậy, ta vẫn muốn đấu với ngươi một trận!

Hồ Nguyệt Thiên nói, sau chậm chậm đi về phía Phó Thư Bảo. Trên người nàng, một trường lực lượng kỳ lạ từ từ lan tỏa ra, kể cả không khí quanh mình cũng trở nên ngưng trọng lại.

- Thế là tu vi lực lượng cơ thể ngươi đã tiến vào cấp cấp Thánh Linh rồi phải không?

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động. Giờ phút này Hồ Nguyệt Thiên và bản thân nàng trước kia giống như hai người khác nhau, cho dù về cường độ trường lực lượng cho tới tinh khí, thần vận cũng đều được tăng cường lên rõ ràng!

- Có phải hay không thì ngươi thử một cái là biết mà - Bách Hồ Biến Thân!

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên quát lên yêu kiều. Trường lực lượng tràn ra bốn phía bỗng xuất hiện biến dị kinh người. Trong nháy mắt, một đám người giống nàng như đúc đột nhiên xuất hiện, từ điệu bộ tới dáng vẻ, khó phân biệt thật giả được!

- Bọn họ... Sờ mó có cảm giác giống hệt như chân thân của ngươi không?

Cảnh tượng tráng lệ trước mắt khiến Phó Thư Bảo không khỏi cảm thấy áp lực, lại có cả những ý nghĩ xấu.

- Hạ lưu! Đánh cho ta!

Vốn trái tim đang rất vui vẻ, bị một câu nói hạ lưu này của Phó Thư Bảo phá sạch. Hồ Nguyệt Thiên xấu hổ vung tay một cái. Đám phân thân huyền hóa ra đột nhiên lao về phía Phó Thư Bảo.

Một trăm phân thân, một trăm người cần khống chế lực lượng. Chỉ con số này đã khiến người ta không khỏi không kinh nể tuyệt kỹ này của Hồ Tộc!

Phân thân ảo giác thì không có linh hồn và năng lực tự hành động. Như thế thì bốn tôn cần dùng sức và trí não điều khiển, giống như nghệ sĩ điều khiển con rối vậy. Làm như vậy không chỉ cần hóa một luồng lực lượng thành cả trăm tia mà còn cần có tâm tư thông minh và năng lực phản ứng siêu cường. Nếu không thì một trăm phân thân ảo giác này còn chưa tới đánh địch thủ đã tự loạn thành một đám rồi.

Ngay lúc một trăm phân thân này vọt tới trước mặt, Phó Thư Bảo đã phát hiện có ít nhất ba mươi phân thân ảo giác có động tác giống hệt nhau, rất ít biến hóa. Bởi vậy có thể thấy, tu vi lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên đúng là đã đạt cấp cấp Thánh Linh nhưng vẫn còn xa lạ với việc điều khiển tuyệt kỹ này. Nếu không thì cũng không xuất hiện hiện tượng phân thân hành động giống hệt nhau này. [/CHARGE]

348. Chương 348

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 348: Bách Biến Phân Thân

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

- Rống... Phá!

Trong lòng có một tia khinh thường, Phó Thư Bảo rống to một tiếng như sấm động, trong tích tắc liền khiến đám phân thân ảo giác chấn động kêu la, hình ảnh lại hơi mờ đi và rung động. Nhưng chỉ một tiếng rống to như vậy đã kinh động bọn họ tới mức gần sụp đổ, thế thì quyền cước của bọn họ công kích lên người cũng chẳng tạo thành thương tổn chính thức được!

- Hừ! Người cho rằng Bách Hồ Biến Thân của ta không chịu nổi một đòn như vậy sao? Lúc này mới chỉ là bắt đầu thôi!

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên yêu kiều quát:

- Phóng hương!

- Cái gì?

Phó Thư Bảo tưởng mình nghe nhầm. Mục đích của hai bên là đánh ngã đối phương, thế thì phải là phóng ám khí hay gì đó chứ? Sao lại là phóng hương hả? Phóng hương từ chỗ nào được chứ?

Hắn chưa nghĩ ra nhưng mùi thơm đã ập tới rồi. Mỗi một phân thân ảo giác đều vỗ tay nhẹ nhẹ, tiếng động giống như nhạc sư gõ lên khánh ngọc vậy. Cả vùng đất trống, thậm chí cả khu vực lớn lập tức tràn ngập âm thanh như mộng như huyền. Mà càng quý dị hơn chính là một trăm ảo giác biến thân này vỗ tay xong, trên bàn tay bọn họ dường như có một cái túi thơm, mỗi cái vỗ lại khiến phần khô trong túi thơm tỏa ra. Trong nháy mắt, không khí đã tràn ngập mùi hương. Mùi thơm như hoa lan, như hoa hồng, lại giống như thứ hoa đại không biết tên trên núi. Làn hương lơ lửng bay trong không khí, gió thổi cũng không tiêu tan, từng tia quấn tới, khiến cho người ta mơ màng buồn ngủ!

Tiếng vỗ tay như mộng như huyền làm thần trí người ta mơ màng. Cộng thêm mùi hương quý dị, vậy hiệu quả đã được tăng lên mấy lần!

Đặt mình trong tiếng động đầy mộng huyền và không gian đầy mùi hương này, Phó Thư Bảo không chỉ cảm thấy tâm thần mệt mỏi, vô cùng bao nhiêu mà bụng dưới còn có một ngọn lửa bùng lên. Nhìn đám phân thân Hồ Nguyệt Thiên đang mỗi người một vẻ, hắn lại có cảm xúc như muốn vọt tới phát tiết một phen!

Hồ Tộc đúng là Hồ Tộc, Bách Hồ Biến Thân này chỉ là một thủ đoạn quyền rũ mạnh hơn mà thôi. Dù cảnh tượng tráng lệ thế này, uy lực lớn tới đâu thì cũng không tách rời phần mị hoặc.

- Hừ! Cho người biết sự lợi hại của ta! Tiến công!

Thân thể tuyệt đẹp của Hồ Nguyệt Thiên nhoáng lên. Một luồng kinh khí vô hình lập tức khuếch tán ra bốn phía, thổi đi tầng tầng, khiến cát bay đá chạy!

- Ảnh Thối Thức, Vô Ảnh Thối, phá cho ta!

Cắn lưỡi một cái, khiến tâm thần nhất thời khôi phục tới trạng thái tỉnh táo, cơ thể Phó Thư Bảo đột nhiên bắn ra giống như mũi tên rời dây cung, vọt về phía đám phân thân của Hồ Nguyệt Thiên. Hai đui hắc nhoáng lên, giống như đại đao, lại giống như lời chùy, biến hóa trăm ngàn dạng, tấn công trăm ngàn kiểu. Trong khoảnh khắc, chỗ hắc đi qua, đám phân thân ảo giác đều lắc qua lắc lại, rồi rít tẩn ra, biến mất trong hư vô.

Trong nháy mắt, một trăm phân thân đã ngã xuống hơn phân nửa. Số lượng một trăm chỉ còn lại có mười mấy.

- Người có chơi nữa không?

Một chân đá tạt qua đầu một phân thân, sau đó nhìn nó tiêu tán như mây khói, Phó Thư Bảo thu chân đứng lại, không đếm xỉa tới thế bao vây của đám phân thân bên cạnh mình, ngược lại nhìn Hồ Nguyệt Thiên cười nói.

- Ta... Chỉ là còn chưa quen đó thôi!

Cắn nhẹ đôi môi, bị tên nam nhân đáng giận kia trêu chọc, Hồ Nguyệt Thiên vừa tức vừa buồn, đáng về khả ái mười phần.

- Ha ha... Thua thì nhận thua đi. Người dù đã đạt tới tu vi lực lượng cấp cấp Thánh Linh nhưng so với ta thì vẫn còn kém một chút. Rõ ràng rồi mà.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta còn chưa thua đâu!

- Hả? Chẳng lẽ người còn trông cậy vào mười mấy phân thân lưu lại đánh thắng ta sao? Ta không cần dùng thủ đoạn công kích lợi hại như Ảnh Thối Thức, chỉ tùy tiện tát một cái là cũng đánh ngã một phân thân ngay.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Đáng giận... Cởi cho ta!

Thẹn quá hóa giận, Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên rống lên một tiếng.

- Hả?

Phản xạ có điều kiện, miệng Phó Thư Bảo mở lớn, giống như bị sét đánh ngay đầu, đứng sững ra đó.

Lúc trước là phóng hương, mê loạn tâm thần, giờ... Không ngờ còn muốn cởi!

Cởi thì cởi. Mười phân thân ảo giác còn lại đột nhiên cởi hết quần áo trên người xuống, trở nên lỏa thể. Bọn họ cho dù năng lượng lực lượng biến thành nhưng biến y hết cơ thể chân thật của Hồ Nguyệt Thiên. Cho dù năng lượng kỳ lạ trên người nàng, cho dù hư huyền nhưng cũng có sức hút giống hệt nàng. Thậm chí làn da trắng bóc, mùi thơm cơ thể, thần thái, tất cả đều giống hệt bốn tôn của nàng!

Một Hồ Nguyệt Thiên không mặc quần áo cũng có thể lấy mạng người ta rồi. Mười mấy Hồ Nguyệt Thiên không mặc quần áo, như vậy không chết cũng toi mạng, đến cả bảy hồn sáu phách cũng bị lấy mất thôi!

Mỗi một phân thân Hồ Nguyệt Thiên đều dung đưa cơ thể hoàn mỹ động lòng người, không chút che giấu. Bộ ngực của thánh nữ vươn thẳng hiện ra. Phó Thư Bảo ngẩn ra như gà gỗ, cử động cực kỳ khó khăn. Càng kỳ diệu hơn chính là khi đám phân thân ảo giác này cử động, ngọc nữ phong dung đưa lên xuống, vùng bụng như cuộn sóng, tầng tầng lớp lớp khiến người ta hoa cả mắt. Càng tuyệt vời hơn đó là đám lông tơ màu vàng giữa hai đui nàng dung đưa theo gió, sống động linh hoạt.

- Ta ực...

Phó Thư Bảo nuốt một ngụm nước bọt. Đáng tiếc là cổ họng hắc đã khô khốc rồi.

- Đánh tên háo sắc, hạ lưu này cho ta!

Ào. Mười mấy Hồ Nguyệt Thiên lỏa thể lao tới. Trong tích tắc, chân mềm tay phần đánh tới, soàn soạt sinh phong, ngàn hoa rơi rụng.

Bang bang bịch! Một loạt tiếng vang khi nắm quyền va vào da thịt truyền tới. Phó Thư Bảo ngẩn ngơ không kịp phản ứng, bị mười mấy phân thân Hồ Nguyệt Thiên không mặc gì đánh cho ngã lăn ra đất. Chẳng qua năng lượng lực lượng thuần túy, hơn nữa Hồ Nguyệt Thiên sử dụng lần đầu, căn bản là chưa quen. Phó Thư Bảo lại có một thân thể mạnh mẽ hơn cả trâu và trường lực lượng bảo vệ nên trận đòn này đối với hắn cũng không tạo thành thương tổn gì, chỉ đột nhiên trở nên rất chật vật mà thôi.

- Hừ hừ... Đã biết sự lợi hại của ta chưa?

Hy sinh lớn như vậy, bị ép phải vận dụng tuyệt chiêu, Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng giải được cục tức trong lòng. Nhưng ngay khi lời này vừa thoát khỏi miệng, nàng đột nhiên thấy Phó Thư Bảo bật dậy khỏi mặt đất.

- Trảo Nãi Long Trảo Thủ!

Rống to, tinh thần phấn chấn, không còn chút chật vật vì bị đánh như vừa rồi, hai bàn tay to của Phó Thư Bảo vươn ra nhanh như điện, bắt rất chuẩn lên ngọc nữ phong của một phân thân. Chợt hắn lại vui sướng kêu lên:

- A ha! Thần kỳ thật. Không ngờ còn mềm mại đàn hồi chứ!

Phụt, Hồ Nguyệt Thiên suýt nữa là hộc máu ngã xuống đất.

- Nguyệt Thiên muội tử, người làm thế nào vậy? Người nhìn đi, dù ta có bóp thế nào thì bầu ngực này cũng không tiêu tán này!

Hồ Nguyệt Thiên không nói gì, khoe miệng thật sự có một tia gì đó đang chảy ra...

- Nguyệt Thiên muội tử, phân thân này của người không đủ nhìn đâu. Nếu muốn đánh bại ta thì tự người xông lên đi! Ca ca chờ người đó!

Còn ca ca nữa chứ. Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng không chống đỡ nổi, hai chân mềm nhũn ra, ngã lăn ra đất...

Mười mấy phân thân trong khoảnh khắc cũng biến mất hết. Cảnh tượng giờ chỉ như một nam nhân điên cuồng chiến đấu với kẻ địch hư vô.

Chẳng qua trong lòng nàng cũng vui mừng vạn phần, bởi ngay lúc chuẩn bị bỏ cuộc thì nam nhân kia lại đang vội vàng dùng ngón giữa tập kích hai đùi của một phân thân.

Nếu như để đầu ngón tay hắn đâm vào thì cảm giác giống như thật kia có khác nào đâm vào cơ thể nàng đâu? Nếu để cho chuyện đó xảy ra, chỉ nghĩ một chút thôi là nàng đã xấu hổ muốn tự đập đầu tới chết rồi...

Gió đêm thổi, một nam nhân trở về.

Ngay lúc này, quốc gia đại sự gì đó, tu luyện lực lượng đối với hắn chỉ là phù vân. Hắn vẫn đang nhớ lại cảm giác trong nháy mắt trên đầu ngón tay kia...

Tốc độ rút lui của Hồ Nguyệt Thiên làm sao sánh nổi với tốc độ của hắn được chứ?

Hắn thành công rồi.

Chẳng qua bởi vậy nên hắn mới cảm thấy tiếc nuối.[/CHARGE]

349. Chương 349

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 349: Cưới mỹ nữ xuất hiện

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Ngày thứ mười sáu, người Cự Tượng Thương Xã của Tư Ba Quốc và Lạp Mỗ Đức đã áp giải nô lệ đến Hậu Thổ Thành. Trước khi áp giải là một vạn sáu trăm người, nửa tháng sau áp giải đến Hậu Thổ Thành vẫn là một vạn sáu trăm người. Uy tín của Cự Tượng Thương Xã không phải giả, thực lực cũng rất rõ ràng. Nhưng về khoản thu phí thì bọn họ cũng đứng đầu. Một vạn sáu trăm nô lệ, tiền thuê năm vạn ngân tệ, chia đều ra thì mỗi nô lệ tương ứng với năm ngân tệ. Khó trách mặc dù vương phi Ba Mễ Na đã đến tình trạng sơn cùng thủy tận rồi nhưng cũng không nghĩ đến việc bán nô lệ đến Hậu Thổ Thành để lấy tiền lời. Bởi vì mua bán như thế đúng là lỗ vốn. Nếu không phải Phó Thư Bảo tự nguyện bỏ tiền ra thì nàng tuyệt đối sẽ không làm vậy.

Thật ra đừng nói là năm vạn ngân tệ, cho dù là năm mươi vạn ngân tệ, đối với Phó Thư Bảo hiện tại mà nói thì đây cũng chỉ là một con số nhỏ mà thôi. Những thứ khác không tính, chỉ cần bán một viên Linh Vãn Thạch Hạch mà hắn đang cầm trong tay ra thì tuyệt đối có thể bán với giá trên trời chứ đừng nói gì tới một xấp đầy linh tài và các loại bí kíp khác.

Có một số người sợ người khác biết mình có tiền, không dám mặc đẹp, không dám ăn ngon, có tiền cũng không thoải mái, giả vờ nghèo đến lúc chui vào trong quan tài. Nhưng Phó Thư Bảo lại hoàn toàn ngược lại, hắn chỉ sợ người khác biết hắn không có tiền.

Về điểm này, vừa tới Hậu Thổ Thành, bọn nô lệ đã cảm nhận thấy vô cùng sâu sắc.

- Nghe nói chủ nhân mới của chúng ta là một người rất hào phóng. Lần này, Cự Tượng Thương Xã áp giải chúng ta đến đây cũng là do chủ nhân mới bỏ tiền.

Trong đội ngũ nô lệ mệnh mông cuồn cuộn đang đi về phía trước, hai tên nô lệ cấp Lực Sĩ đi tuốt đằng trước đang trò chuyện nhỏ với nhau. Tên của hắn là Y Tập Nhân, mới hai mươi tuổi, là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố. Nam tử thanh niên bên cạnh hắn cũng có tuổi tác xấp xỉ hắn, tên là Hầu Tái Gia, cũng là một Lực Sĩ cấp Nguyên Tố. Hai người đều tuổi trẻ tài cao nhưng vận khí không tốt, đã bị bắt trên chiến trường, qua nhiều lần chuyển giao, cuối cùng rơi vào trong tay vương phi Ba Mễ Na. Lần áp giải nô lệ này, Cự Tượng Thương Xã và Lạp Mỗ Đức đều có ý muốn đặt những nô lệ có giá trị nhất lên đằng trước. Một là cho đẹp mắt, vả lại cũng muốn cho Phó Thư Bảo xem qua giá trị của những tên nô lệ này.

- Đúng vậy đó, ta cũng nghe thấy đám người Cự Tượng Thương Xã nói chuyện với nhau. Chủ nhân mới của chúng ta không chỉ là một phú giáp một phương mà còn là một người vô cùng biết hưởng thụ cuộc sống. Như mấy thương nhân Tư Ba Quốc đến buôn bán ở Hậu Thổ Thành nói đấy, chủ nhân mới của chúng ta không chỉ có hai bà xã như thiên tiên mà còn có bốn nữ bộc cũng như tiên thiên nữa. Còn nữa, hắn ra tay vô cùng hào phóng. Nghe những người làm việc cho hắn nói, chỉ cần hắn cao hứng thì tùy tiện cũng thưởng cho người vài khối kim tệ, ngân tệ và những thứ khác...

Trong mắt Hầu Tái Gia lộ ra vẻ nóng bỏng, cứ như là hắn đã chiếm được phần thưởng này vậy.

- Bản thân ta không lạ gì ban thưởng đó. Thứ ta muốn có được chính là thân phận tự do. Đối với chúng ta, chuyện đó không nghi ngờ gì chính là một cuộc đời mới.

Y Tập Nhân nói.

Hầu Tái Gia gật đầu:

- Ở Bạch Tượng Thành, chủ nhân mới đã nói chỉ cần chúng ta tới Hậu Thổ Thành thì hắn sẽ cho chúng ta thân phận tự do. Không biết hắn có thực hiện không?

- Chuyện đặc xá cho hơn một vạn nô lệ chỉ trong một lần này, cho dù là Quốc Vương thì cũng sẽ do dự liên tục. Chúng ta không nên ôm quá nhiều mộng tưởng với những lời hắn nói.

Y Tập Nhân thở dài một hơi.

Có đôi khi ôm hi vọng càng lớn thì thất vọng cũng càng lớn, Hầu Tái Gia rất hiểu đạo lý này. Làm nô lệ mấy năm, hắn đã lạnh nhạt với sự đời âm lạnh. Về cao hứng vừa rồi liền biến mất, thay vào đó là ngưng trọng.

Thật ra Hầu Tái Gia cũng giống Y Tập Nhân, cũng đều có ý nghĩ như đa số mọi người. Cũng phải thôi, tiêu nhiều tiền như vậy, vận chuyển nhiều như vậy để mua nô lệ tới Hậu Thổ Thành, chỉ sợ bất kỳ chủ nô nào cũng nghĩ muốn lợi dụng nhóm nô lệ này để thu được tiền lời trở về gấp mấy lần tiền đã bỏ ra chứ làm gì có chuyện không phân biệt được tốt xấu mà đặc xá cho tất cả nô lệ chứ?

Vào thành không thấy có người đứng thành hàng nghênh đón, thậm chí quân đội tiếp nhận cũng không thấy xuất hiện, mọi người trong Hậu Thổ Thành đang làm gì thì vẫn làm cái đó, cảm giác như hơn một vạn nô lệ này không tồn tại vậy. Nhưng khiến người ta ấn tượng sâu sắc nhất chính là đường phố của Hậu Thổ Thành được quét dọn rất sạch sẽ. Những người đi trên đường đều quần áo ngăn nắp sạch sẽ, tinh thần vui vẻ. Điểm này cũng không giống với những nơi khác.

Đi tới quảng trường của Hậu Thổ Thành, tình huống liền thay đổi. Chỉ thấy trên mảnh đất trống rộng rãi đang bày đầy bàn. Trên mặt bàn bày biện đủ loại thức ăn, rau quả và các loại thịt, còn có rượu. Trong một góc của quảng trường, hơn một trăm đầu bếp đang bận rộn nấu nướng. Khói bếp thức ăn bốc lên cuộn cuộn mang theo đủ các loại mùi thơm. Mùi thơm như vậy bay vào lỗ mũi đám nô lệ, nhất thời dẫn đến âm thanh nuốt nước miếng ừng ực.

Những năm tháng trước đây đều là thức ăn mốc meo kém chất lượng, hơn nữa còn không thể ăn no, làm gì được ăn một bữa tiệc lớn có rượu có thịt như vậy chứ? Lần này áp giải từ Bạch Tượng Thành đến Hậu Thổ Thành, mặc dù trên đường có Cự Tượng Thương Xã cung cấp lương thực nhưng cũng chỉ có thể đảm bảo cho người ta không bị đói bụng hay chết khát thôi. Giờ lại có nhiều thức ăn ngon bày ra trước mặt như thế, sao những nô lệ này không động tâm cho được?

Lúc đám nô lệ đang điên cuồng nuốt nước miếng thì đột nhiên có người hô lên:

- Mau nhìn lên bầu trời đi!

Trong tình huống được vạn chúng chú ý, phải dùng phương thức xuất hiện gì thì mới đủ khí phái đây? Có người chọn cách dùng thảm lót đường rồi có một đám binh sĩ uy vũ đứng hai bên. Có người chọn cưỡi ngựa, có người chọn ngồi kiệu. Nhưng những thứ này đều không phải là lựa chọn của Phó Thư Bảo. Lựa chọn của hắn là cưỡi một mỹ nữ bay từ trên trời xuống.

- Hắn... người đó không phải chủ nhân mới của chúng ta, Phó Thư Bảo sao?

- Trời ạ, hắn lại cưỡi một Lực Sĩ có Lực Lượng Chi Dực!

- Không phải chứ? Hắn đang ngồi trên lưng mỹ nữ Lực Sĩ đó!

- Ông trời của ta ơi, xem ra những tin đồn kia đều là thật rồi!

- ...

Tiểu Thanh mặc chiếc váy dài màu trắng từ từ hạ xuống, váy áo tung bay, có cảm giác nàng chính là một nữ thần giáng xuống trần gian. Đường nhiên là ngoại trừ tên nam nhân mới mười tám tuổi đang ngồi trên lưng mỹ nữ thần. [/CHARGE]

350. Chương 350

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 350: Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Mặc dù Tiểu Thanh có phong phạm nữ thần nhưng nếu so sánh với Phó Thư Bảo thì nàng vẫn không hấp dẫn người khác nhất. Hấp dẫn người khác nhất chính là Phó Thư Bảo. Trên cổ hắn có đeo một sợi dây chuyền vàng thô to bằng ngón tay cái. Treo lủng lẳng trên cái dây chuyền vàng chính là một khối bảo thạch màu đỏ còn to hơn cả quả trứng gà một chút. Liếc mắt nhìn qua, sợi dây chuyền vàng kia ít nhất cũng phải nặng ba bốn cân mà vẫn không làm khó hắn, không bẻ gãy cổ hắn được. Trừ sợi dây chuyền vàng thô to kia, hai bàn tay của hắn còn đeo tám chiếc nhẫn vàng xán lạn. Trên ngón tay to hơn những ngón kia, hai ngón tay không đeo nhẫn chính là hai ngón tay cái, nhưng nó cũng đeo một đôi nhẫn màu ngọc bích. Trang phục như thế không nghi ngờ gì là đã hiển lộ rõ phong phạm của nhà giàu mới nổi.

- Tránh ra, tránh ra! Đừng cản đường nữa!

Trên quảng trường đột nhiên truyền đến tiếng quát tháo nùng nịu. Đám người xôn xao. Chỉ thấy có bốn thiếu nữ mặc y phục nữ bộc đang đi ra từ con đường do đám người tạo ra rồi đi thẳng tới chỗ Tiểu Thanh sắp hạ xuống. Bốn nữ bộc này, một người ôm ghế ngồi bằng gỗ tử đàn trung hiệu, một người cầm đệm da hổ, một người cầm khăn lông, một người cầm giỏ hoa quả.

Chẳng lẽ đó chính là tứ đại nô bộc trong truyền thuyết sao?

Bọn đây tớ đã nghe qua đủ loại tin đồn liên trọn tròn con mắt. Đây là cảnh tượng gì vậy?

Tiểu Thanh hạ xuống đất rồi, Phó Thư Bảo mới nhảy xuống từ trên lưng nàng. Hai chân hắn vừa chạm đất, bốn nữ bộc liền vội vã sắp xếp ghế ngồi bằng gỗ tử đàn trung hiệu ra, trải đệm da hổ lên, hầu hạ hắn ngồi xuống. Vừa mới ngồi xuống, nữ bộc đang cầm khăn liền vội vàng dùng chiếc khăn lông trắng tinh không nhiễm một hạt bụi lau mặt và hai tay của hắn. Sau đó, nữ bộc cầm giỏ liền lấy ra hoa quả mọng nước rồi cho hắn ăn như cho trẻ ăn.

Cảnh tượng cười mỹ nữ vừa rồi đã khiến hơn vạn nô lệ trọn mắt há hốc mồm thì dưới con mắt nhìn chăm chăm của vạn chúng, hắn lại bình tĩnh tiếp nhận sự hầu hạ mập mờ của bốn nữ bộc. Đám nô lệ vừa đến chỉ cảm thấy đầu óc cảm thụ vô cùng lộn xộn, có hưng phấn, có ham mê, có ghen ghét, có chết lặng, tóm lại là khác biệt nhau. Nhưng bọn hắn đều có chung một cảm thụ. Đó chính là chủ nhân mới của bọn hắn tuyệt đối không phải người bình thường, làm việc dưới trướng của hắn nhất định cũng có cảm nhận không tầm thường.

Lập Mỗ Đức vất vả lắm mới có thể bình tĩnh trở lại từ trong cảm thụ rối loạn kia. Hắn liền đi ra phía trước chuyển giao cho Phó Thư Bảo.

Thật ra ngay từ lúc ở Bạch Tượng Thành, Phó Thư Bảo đã nhìn thấy tờ danh sách nô lệ này rồi, cũng đã hiểu rõ về tình huống của những nô lệ này. Giờ chẳng qua chỉ là đối chiếu danh sách với sự thật mà thôi. Không cần mất bao nhiêu thời gian, việc chuyển giao liền kết thúc.

Chuyển giao xong, Lập Mỗ Đức liền cười nói:

- Phó công tử, vương phi bảo ta chuyển lời thăm hỏi của nàng tới. Nàng hi vọng lúc rảnh rồi người sẽ đến Bạch Tượng Thành làm khách, nàng nhất định sẽ khoản đãi người chu đáo.

Thần sắc Phó Thư Bảo liền lộ ra một tia khác thường. Hắn cũng biết cái gọi là “khoản đãi chu đáo” là cái gì. Chuyện chơi văn chơi võ ngày hôm đó đã trôi qua hơn nửa tháng nhưng mỗi lần nhớ tới, trong lòng hắn lại không khỏi khó chịu, làm gì còn có tâm tư quay lại đó nữa chứ?

- Còn nữa.

Lập Mỗ Đức lại nói:

- Vương phi còn bảo ta hỏi Phó công tử một chuyện. Chuyện đối một trăm Lực Luyện Khí Nỗ lấy quân đội nô lệ năm vạn người có còn hiệu lực không?

- đương nhiên là còn.

Phó Thư Bảo nói:

- Nhưng muốn hoàn thành trăm Lực Luyện Khí Nỗ khẳng định phải mất thời gian tương đối dài, các người phải kiên nhẫn chờ đợi. Ta đoán ít nhất cũng phải mất bốn tháng.

Lạp Mỗ Đức nói:

- Không có vấn đề gì. Chúng ta có thể đợi bốn tháng. Huống chi muốn giao quân đội năm vạn người ra thì chúng ta cũng phải có thời gian chuẩn bị. Sau lần này, bốn tháng sau ta lại quay lại đây.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Một lời đã định.

Bốn tháng, một tháng dùng để chuẩn bị các loại tài liệu luyện chế, ba tháng còn lại mới bắt đầu luyện chế nhưng thời gian vẫn gấp rút như cũ.

- Đúng rồi, ta nghe Phó công tử nói những nô lệ này đến Hậu Thổ Thành thì người sẽ đặc xá thân phận nô lệ của bọn hắn.

Lạp Mỗ Đức cười nói:

- Chuyện này không phải thật chứ? Nếu Phó công tử thật sự có ý định như vậy thì ta khuyên người nên suy nghĩ kỹ đi. Dù sao người cũng đã tiêu tốn quá nhiều tiền rồi.

Nếu đã là quan hệ đồng minh, Lạp Mỗ Đức cũng không mong Phó Thư Bảo xảy ra chuyện thua lỗ như vậy. Những nô lệ kia đều chiếm được ích lợi thì đương nhiên không ổn. Nhưng nếu là Ba Mễ Na chiếm được lợi ích thì hắn sẽ vô cùng hoan nghênh.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Sao ta lại có thể nói đùa với chuyện này được? Đã nói là phải làm.

Vẫn giữ vẻ mặt tươi cười, Phó Thư Bảo liền đứng dậy khỏi chiếc ghế ngồi bằng gỗ tử đàn tinh xảo kia. Hắn từ từ đi tới cái đài được xây dựng tạm thời. Lúc này, hắn mới cất tiếng nói:

- Lúc ở trại nô lệ Bạch Tượng Thành, ta đã nói chỉ cần các người tới Hậu Thổ Thành thì ta sẽ đặc xá thân phận nô lệ cho các người. Trong số các người có những người không tin. Nhưng giờ ta muốn nói cho các người biết đây tuyệt đối là sự thật. Các người đã là người tự do!

Trong quảng trường của Hậu Thổ Thành, tiếng hô kinh ngạc nhất thời khuếch tán như thủy triều, mãi vẫn không ngừng. Phó Thư Bảo giơ một cánh tay lên, mọi người nhất thời an tĩnh lại, im lặng như tờ. Không cần nói bất cứ quan niệm gì, cũng không trải qua huấn luyện nhưng Phó Thư Bảo chỉ nói một câu đã tạo được uy vọng.

Lúc này Phó Thư Bảo lại nói:

- Sở dĩ ta đưa các người tới đây là vì Hậu Thổ Thành chúng ta cần nhân lực để phát triển. Ở đây ta cũng nói qua một chút, những người có năng lực chiến đấu sẽ được sắp xếp vào quân đội để thành chiến sĩ của chúng ta. Đối với những người không có năng lực chiến đấu, chúng ta cũng không bỏ qua các người. Nông trường và mỏ quặng của chúng ta có thể thu giữ các người. Tóm lại, chúng ta ở đây làm việc tuyệt đối sẽ không để các người thua thiệt. Tiền công của ta nhiều hơn gấp mấy lần những nơi khác. Có tiền, các người còn có thể cưới vợ sinh con ở đây rồi sinh sống yên ổn.

- Ô...

Trong quảng trường lại truyền ra âm thanh hoan hô như sấm dậy.

Y Táp Nhân và Hầu Tái Gia đang đứng đầu đội ngũ nô lệ đột nhiên quỳ xuống, đồng thời hô to:

- Chúng ta thề nguyện ý thân phục công tử!

Có hai Lực Sĩ cấp Nguyên Tố quỳ xuống thề thốt, hơn một vạn nô lệ còn lại cũng quỳ xuống, hô to âm thanh thần phục.

Phó Thư Bảo hài lòng gật đầu:

- Như vậy các người liền uống rượu ăn thịt đi. Sau khi tiệc rượu kết thúc, chúng ta sẽ đưa các người đến nơi được sắp xếp.

Bữa tiệc của hơn một vạn người đương nhiên là cảnh tượng vô cùng đồ sộ tráng lệ. [/CHARGE]

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 350: Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa (2)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm bỳ phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Nhìn những tên nô lệ vừa bắn vừa thối ngày xưa đang ngồi trên bàn ăn thịt uống rượu, Lạp Mỗ Đức lại không ngừng lắc đầu cười khổ.

- Không ngờ được! Ta còn tưởng rằng hắn chỉ nói một câu để dẹp yên lòng người, không ngờ hắn lại làm thật. Quá lỗ vốn rồi, quá lỗ vốn rồi...

Mặc dù cảm thấy tiếc hận không ngừng với tổn thất kinh tế của Phó Thư Bảo nhưng hắn cũng bội phục không thôi với thủ đoạn làm lung lạc lòng người chỉ trong một thời gian ngắn của Phó Thư Bảo, vô cùng mâu thuẫn.

Tóm lại một câu, đây chính là khí phách.

Có nhiều chuyện cần có khí phách. Chưa bao giờ thiếu tiền nên Phó Thư Bảo đương nhiên sẽ không đau lòng với một chút tổn thất nho nhỏ như vậy. Giữa tiền và lòng người, thứ hắn chọn đương nhiên là lòng người. Nhưng lựa chọn đơn giản như vậy lại không có mấy người làm được. Đây chính là chỗ hấp dẫn của hắn. Như vậy, nếu đưa Phó Thư Bảo và Ba Mễ Na tới trước mặt những nô lệ này để bọn hắn lựa chọn thì đám nô lệ đương nhiên sẽ chọn Phó Thư Bảo. Vì người mà bọn hắn thần phục không phải Ba Mễ Na.

Kết thúc tiệc rượu, Phó Thư Bảo liền tiến hành ghi danh cho đám nô lệ. Sau khi kết hợp các loại tư liệu, sàng lọc ra mấy nhân vật quan trọng, vắn vắn ba ngày hắn sắp xếp xong tất cả số nô lệ kia. Trong số đó, đưa đến nông trường có ba ngàn người, đưa đến mỏ quặng có ba ngàn người, năm ngàn người còn lại thì đưa vào trong một đơn vị quân đội.

Đơn vị quân đội này do Phó Thư Bảo tự đặt tên, là quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa.

Đặt tên như vậy có chút liên quan với Ngũ Sắc Nguyên Tố Hoả của hắn, là linh cảm đến từ Ngũ Sắc Nguyên Tố Hoả. Nhưng nếu trực tiếp đặt là quân đoàn Ngũ Sắc thì lại không đâu vào đâu, dễ bị người khác nghĩ tới chuyện đòi phong bại tục. Vả lại chỉ sợ có một số người sẽ biết Ngũ Sắc Nguyên Tố Hoả của hắn. Nếu quả thật như vậy thì đúng là phiền toái lớn.

Trong quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa mới được xây dựng có năm Lực Sĩ cấp Nguyên Tố thống lĩnh hơn một ngàn chiến sĩ nô lệ. Dưới trướng lại có hơn hai mươi chiến sĩ cấp Tinh Thần Lực đảm nhiệm vị trí Chánh Phó Bách Phu Trưởng. Ngàn người theo một tướng, đó là biên chế quân đội Tú Quốc. Thủ hạ của Phó Thư Bảo cũng có năm tướng quân nhưng chiến đội trăm người Chiến đội trăm người lúc đầu vẫn không thay đổi, vẫn là lực lượng quan trọng nhất. Thống lĩnh chiến đội trăm người vẫn là Lưu Chuẩn, đội trưởng của bảy đại đội. Mà quyền hạn của hắn cũng lớn hơn năm tướng quân còn lại rất nhiều.

Vào ngày thành lập quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Phó Thư Bảo liền đưa ra năm ngàn bí kíp Thượng Giai và bí kíp chiến đấu để bọn hắn tu luyện và truyền thụ trong quân đội. Vừa ra tay đã là một khoản lớn như vậy, mấy tên nam nhân vừa mới từ nô lệ biến thành tướng quân đều cảm động đến suýt chút nữa đã gào khóc. Nhưng ngay lúc bọn hắn vất vả lắm mới ngăn nước mắt lại cho không chảy ra thì thiếu gia lại ném ra hai mươi khối vàng trước mặt bọn hắn để bọn hắn mua áo giáp, binh khí và xây dựng doanh phòng. Mấy nam nhân rốt cục không nhịn được nữa, nước mắt cứ rơi xuống liên tục.

Ổ Bạch Tượng Thành, vương phi Ba Mễ Na phải hi sinh nhan sắc mới nhận được năm khối vàng. Giờ không có chút lý do nào, thiếu gia lại ném cho bọn hắn hai mươi khối vàng. Điều này sao có thể khiến cho người ta không cảm động rơi nước mắt chứ?

Nhưng trước khác nay khác, mặc dù vương phi Ba Mễ Na là quan hệ đồng minh nhưng thuỷ chung vẫn không phải người của mình. Giờ những nô lệ này đều là người nhà, Phó Thư Bảo đương nhiên phải bỏ ra nhiều tiền hơn rồi. Hơn nữa, để quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa này chọn mua các loại vật liệu, doanh phòng tu luyện thì tiền này cuối cùng vẫn trở về tay hắn thôi. Đưa tiền cho những tướng quân nô lệ này, chẳng những để bọn hắn tiền mà còn để bọn hắn tự mua, như vậy sẽ thể hiện ra sự hào phóng và khẳng khái của hắn. Một đá trúng hai chim, chuyện như vậy vì sao lại không làm chứ?

Khoảng thời gian này, Hậu Thổ Thành đã xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất. Nhưng khách làng chơi Tú Lý mang danh Định Thiên Vương Tước lại mặc kệ, chỉ mãi lo nói chuyện yêu thương giữa hắn và Đại Loan Lệ. Đối với người của Hậu Thổ Thành và Hạp Cốc Quan, hắn không có nhiều tác dụng, có hay không có cũng được, chỉ là một bình hoa trang trí.

Sau khi Lạp Mỗ Đức nhận lương thực liền lên đường trở về Bạch Tượng Thành.

Lạp Mỗ Đức rời đi, chuyện luyện chế Lực Luyện Khí Nỗ cũng rơi vào tay Lưu Chuẩn. Đại đội thợ khéo của Lưu Chuẩn có tầm một tháng để chuẩn bị các loại tài liệu. Một tháng sau, tất cả Lực Luyện Sĩ của Hậu Thổ Thành đều phải vùi đầu vào việc luyện chế Lực Luyện Khí Nỗ, kể cả đám người Độc Âm Nhi và Đế Thiệu Vũ. Mặc dù vô cùng gấp rút nhưng hắn là có thể hoàn thành trong vòng bốn tháng.

Xử lý xong mọi chuyện, Phó Thư Bảo liền dẫn Tiểu Thanh lên đường bắt đầu hành trình thám hiểm mới của hắn.

- Tất cả cũng là vì muốn mau chóng đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực. Vì cái gì thì các người cũng hiểu.

Đây chính là lời nói từ biệt mà Phó Thư Bảo đã nói với Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã trước khi đi.

Hai nàng đều ôm hắn một cái như đang dặn dò ngàn lần, chúc may mắn vạn lần. Về lo lắng và không nỗ lực không thể nào che giấu được mà lộ ra ngoài.

“Cái gì” là cái gì, trong lòng hai nàng đều biết rõ. Cũng chính là do độc tố thần bí kia không được giải trừ tận gốc nên Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vô cùng yên tâm. Cho dù hắn có bay bao xa thì đều không thể làm gì được, không phải sao?

Nhưng một khi tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, hai nữ nhân này sẽ không yên tâm như vậy nữa. Thật ra hai người bọn họ đã sớm thương lượng. Một khi Phó Thư Bảo đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực là lúc nào cũng có thể làm chuyện đó. Như vậy, cho dù thế nào, lúc hắn đi xa nhà thì hai nàng cũng phải phái ra một người đi cùng, tuyệt đối không để hắn đi một mình.

Phó Thư Bảo hiển nhiên không thể nào biết được bí mật trong lòng Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã. Thật ra hắn còn cảm thấy vô cùng vui mừng vì hai lão bà tương lai bỗng bao dung đại lượng mà không biết tự do của hắn sẽ nhanh chóng kết thúc. Chỉ cần tu vi lực lượng của hắn đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, hai con cộp cái của hắn sẽ tìm đủ mọi cách quần lấy hắn, không để cho hắn tự do chút nào.

Đi tới đỉnh núi hoang vu, Hồ Nguyệt Thiên đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Sau khi bàn bạc ngắn gọn với nhau, Hồ Nguyệt Thiên liền chỉ về một phương hướng. Sau đó, Tiểu Thanh liền mang theo hai người bay lên trời cao, bay thẳng về hướng dải đất ven sa mạc Vô Thủy kia.

Không có yên cương, Phó Thư Bảo vẫn ngồi trên lưng Tiểu Thanh. Hồ Nguyệt Thiên cũng ngồi chen chúc trên bờ eo mảnh khảnh phía trên cái lưng của Tiểu Thanh, vô cùng thân mật.

Dưới lưng là lưng, trước hai chân cũng là lưng. Hai cái lưng vô cùng co dãn, trong lòng Phó Thư Bảo cũng rất vui vẻ.

- Đáng giận! Sao ngươi lại không mang yên cương chứ?

- Cái đó cần thiết à? Tư thế như vậy không tốt sao?

- Người hưởng thụ vui nhỉ? Ta van người bỏ ngay cái kiểu vô sỉ đấy đi. Cái đó của người đang chọc vào người ta đó!
- Người, người này kỳ quái thật đấy. Cái đó chọc vào chỗ nào của người hả? Người nói ra xem!
- Người...
- Nguyệt Thiên, mặc dù người là hồ ly tinh tương lai nhưng ta cũng muốn thẳng thắn nói cho người biết, tư tưởng của người thật sự rất xấu xa đó!
- ...[/CHARGE]

351. Chương 351

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 351: Chọn lựa của Mạc Khinh Vân (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

- Bóp...

Tiếng chén trà bị ném vỡ vụn vang lên thanh thúy trong gian thư phòng tại Anh Thạch Thành. Người ném chén trà chính Lạc Chấn Thiên, nghe báo cáo của trinh sát, ngực của hắn phập phồng kịch liệt, tức giận đầy mặt, không thể ức chế.

Trinh sát báo cáo cúi thấp đầu, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Điều này sao có thể! 2500 tinh binh, còn mang theo 500 mã đao vệ của ta đều bị toàn quân chết sạch! Đây là tinh binh do một tay ta mang theo! Với mấy trăm nhân mã tại Hạp Cốc Quan ở Hậu Thổ Thành, sao có khả năng đánh thắng được?

Trong lòng Lạc Chấn Thiên ngàn lần không cam lòng, thế nhưng sự thật bày ra trước mắt hắn, hắn không tiếp nhận cũng không được.

- Quân đoàn trưởng, căn cứ theo điều tra của chúng ta, trước mắt trên quảng trường tại Hạp Cốc Quan, chúng ta còn vài trăm huynh đệ đang bị bắt làm nô dịch cho Phó Thư Bảo, người của chúng ta cố gắng tiếp cận bọn họ, nghĩ cách giải cứu, nhưng cuối cùng vẫn không được như ý nguyện, vì thế còn làm chết hai huynh đệ, người trông coi quảng trường quá lợi hại.

Trinh sát cuối cùng cũng lấy hết can đảm nói ra.

- Phế vật! Phế vật! Một đám phế vật!

Dưới cơn thịnh nộ, Lạc Chấn Thiên đã mất đi khí độ của một quân đoàn trưởng.

- Phụ thân, thật ra, đây chính là một trong những nguyên nhân thất bại.

Một âm thanh bình thản từ ngoài cửa truyền vào, lập tức, Lạc Dương một thân cảm y chậm rãi tiến vào. Trên đầu quàng một chiếc khăn màu xanh, trên tay cầm một cái ngọc cốt phiến, eo mang trường kiếm bạch sắc, bộ dạng như một công tử ca tuấn lãng. Nho nhã phong cốt như vậy, người bình thường bắt chước thế nào cũng không giống.

- Dương nhi, tại sao lại nói như vậy?

Vốn đang muốn phát hỏa, nhưng nhìn thấy người tiến vào là Lạc Dương, Lạc Chấn Thiên mới đem lửa giận đè xuống.

- Phụ thân không chỉ một lần phái trinh sát đến Hậu Thổ Thành, hài nhi cũng phái thủ hạ đặc lực đi tìm hiểu, mà sở dĩ chúng ta thất bại là bởi vì bên cạnh Phó Thư Bảo có một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Khẽ phe phẩy ngọc cốt phiến, Lạc Dương nhẹ nhàng nói.

- Cái gì?

Lạc Chấn Thiên cả kinh, sững sờ tại chỗ. Phải biết rằng, ngay cả kinh đô Hoàng Kim Thành cũng chỉ có tả hữu Hoàng Kim Vệ tổng quan là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, nhưng đó là lực lượng bảo vệ hoàng đế Tú Quốc, Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ là một tên lưu manh, làm sao có thể có thủ hạ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực được?

Một Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực đã có thể tọa trấn một phương, ví dụ như Độc Hoạt tộc trưởng của Độc Lang tộc. Còn Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, trong mắt thường nhân đã là tồn tại như thần, có thể tà thuật; hô phong hoán vũ hoặc tiêu hủy một tòa thành trì. Nhân vật siêu nhiên như vậy, sao lại có thể ở cùng một chỗ với tên lưu manh Phó Thư Bảo được?

- Tin tức này... Có chính xác không?

Sau khi trầm mặc một lúc, Lạc Chấn Thiên mới miễn cưỡng hồi thần lại, hỏi.

Lạc Dương khẽ gật đầu, nói:

- Hoàn toàn chính xác, nếu như không phải có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực tọa trấn, chỉ vài trăm tên ô hợp của Phó Thư Bảo, sao có khả năng chiến thắng những tinh binh như Vu Chương và Mã Hoàn được?

Hơi ngừng lại một chút, hắn lại nói:

- Chẳng qua, thân phận của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực này cũng là một nghi vấn, người của ta trả một cái giá rất lớn cũng không thể tra được manh mối gì, tuy nhiên, căn cứ các loại dấu hiệu cho thấy, Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực bên cạnh Phó Thư Bảo cũng không phải là cam lòng cống hiến cho hắn, mà không biết đã bị hắn dùng tà pháp gì để khống chế năng.

- Không chế một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực?

Lạc Chấn Thiên đã há miệng không thể ngậm lại được, nói:

- Dương nhi, điều này sao có thể?

Lạc Dương bày ra dáng vẻ như đã đoán trước được, nói:

- Phụ thân, người có điều không biết, từ một tên lưu manh của Hổ thành bò lên tới vị trí ngày hôm nay, có thành tựu được như vậy, không có chút thủ đoạn thì không thể, mặt khác, Luyện Lực Sĩ cũng không phải là thần, tránh được sinh tử luân hồi, cho nên, lúc thân thể Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực già yếu sắp tử vong đều sẽ tiến hành luyện chế bản thân, như vậy sẽ rơi vào một thời kỳ vô cùng yếu. Sau đó bị người khác áp chế thì một người thực lực thấp cũng không phải là không thể khống chế được.

Thở dài một tiếng, Lạc Chấn Thiên mới nói:

- Ta vốn định tự mình mang theo một vạn tinh binh, báo thù cho Vu Chương và Mã Hoàn, không ngờ bên cạnh tên lưu manh đó lại có một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực trợ giúp, như vậy thì ta tuyệt đối không thể đi, việc này còn phải bàn bạc kỹ.

- Phụ thân đại nhân không cần lao tâm vì chuyện này, hài nhi đã có biện pháp đối phó với tên lưu manh Phó Thư Bảo.

Lạc Chấn Thiên vội hỏi:

- Ách? Dương nhi, là biện pháp gì?

Lạc Dương liếc nhìn tên trinh sát đang cúi đầu trong phòng, tên trinh sát vội thức thời lui xuống. Lạc Dương nghe thấy tiếng bước chân đi xa, xác định xung quanh thư phòng không còn ai mới hạ giọng nói:

- Phụ thân, muốn đối phó với lưu manh, có gì chúng ta lại tự mình động thủ? Chỉ cần nghĩ cách giải trừ không chế của hắn với Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, vậy thì, hắc hắc... Lo gì hắn không chết?

Không chế một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, không phải nghi ngờ giống như một tòa núi lửa đang ngủ say tùy thời đều có thể hoạt động, thiêu đốt những kẻ xung quanh thành than cốc.

- Đạo lý là như vậy, thế nhưng, làm sao mới có thể thành công được?

- Bên cạnh hải nhi có một người, vừa vặn dùng được trong trường hợp này, trước mắt hắn đã chuẩn bị rồi.

Khóe miệng Lạc Dương nhếch lên một tia cười lạnh, phảng phất như hắn đã nhìn thấy thảm kịch đầu mình Phó Thư Bảo mỗi thứ một nơi. Nếu như một màn đó phát sinh trước mắt hắn, hắn chắc chắn sẽ không chút do dự một chân giẫm nát đầu Phó Thư Bảo.

- Ha ha ha...

Ưu phiền, phần nộ và không cam lòng trong lòng thoáng chốc không còn, Lạc Chấn Thiên cười vang:

- Vậy chuyện này cứ giao cho Dương nhi tự mình xử lý, đúng rồi, Tú Chi còn chưa có tin tức gì sao?

- Hừ! tiện nhân dám dăng đó nhất định đang thông đồng với tên gian phu nào rồi, ả tưởng rằng những việc mình làm là thiên y vô phùng, nhưng không biết tai vách mạch rừng, ta sớm đã biết rõ những chuyện ả làm mà không muốn để người khác biết được. Nếu như không phải sợ đắc tội với Thanh Dật vương tước thì lão tử đã sớm làm thịt ả rồi!

- Dương nhi, ủy khuất cho ngươi rồi, chẳng qua, trong thời điểm này, chúng ta phải nhẫn, mau chóng tìm ra ả, bằng không thì mấy trăm viên Bách Thú Đan sẽ mất trắng.

Lạc Chấn Thiên ưu sầu nói.

- Ta đã phái người đi tìm rồi, tin rằng sẽ rất nhanh có kết quả, ta nghĩ rằng tên tiểu bạch kiểm đó cũng không dám làm gì, nếu như tiện nhân đó không quá ngốc, mong rằng ả chỉ chơi đùa một chút mà thôi, bằng không, ta sẽ cho ả biết tay!

Lạc Dương oán hận nói.

Lạc Dương đội nón xanh không biết rằng vợ của hắn đã sớm bị lửa thiêu đốt hóa thành tro, biến thành phân bón, bồi dưỡng cho một bãi cỏ xanh tốt, còn hắn, vĩnh viễn cũng không có cơ hội đạt được mấy trăm viên Bách Thú Đan chí bảo đó rồi.

oOo

Cùng lúc đó, tại Thiên Tháp Sơn, Quy Vân Tông.

Trên đỉnh núi cao vạn trượng chìm trong vân vụ, phóng mắt nhìn khắp nơi đều là mây trắng.

Quy vân quy vân, một khi đập toái sẽ là vô tận hư không, ngao du thái hư. Người dựng nên Quy Vân Tông có hùng tâm tráng chí như vậy. Thiên Tháp Sơn quả thật là một phúc địa để tu luyện, linh khí dồi dào, địa linh chí bảo vô số. Chẳng qua, điều đáng tiếc nhất chính là từ sau khi lập nên Quy Vân Tông truyền thừa đến nay, Quy Vân Tông còn chưa có người nào có thể đạt đến cảnh giới đập toái hư không, ngao du thái hư.[/CHARGE]

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Đột phá hạn chế Đại Vô Vũ Trụ Lực, bức tường vạn trượng lại cao thêm một tầng, đây cũng chính là lý tưởng cả đời của Mạc Khinh Vân, để đạt được mục tiêu này, hắn thậm chí nguyện ý trả giá tất cả. Nếu có kẻ nào dám cản đường hắn, vậy thì hắn sẽ gấp thần giết thần, gấp phật giết phật, thậm chí, cho dù là mẹ ruột của hắn thì hắn cũng sẽ không chút do dự một đao chém chết.

Đạt được nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển là một xảo hợp, cũng là một cơ hội.

Từ khi có được nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển từ trong tay Độc Vô Song, Mạc Khinh Vân chưa từng ngừng việc nghiên cứu nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển này.

- Mặc dù không hoàn chỉnh, hừ, nhưng ta cũng cân nhắc được một vài thứ.

Trong mật thất u tĩnh, khoe miệng Mạc Khinh Vân khẽ nhếch lên một nụ cười quỷ dị. Hai tay của hắn khẽ vung lên, nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển như không chút trọng lượng, bắt đầu trôi nổi, dừng lại giữa hàng lông mày của hắn.

Một lát sau, ánh sáng nhàn nhạt từ trên người Mạc Khinh Vân tỏa ra.

Lực tràn lực lượng nhìn như ánh sáng mờ mờ phát ra, nhưng thực chất lại là Tinh Thần Lực của Mạc Khinh Vân. Tinh Thần Lực là một trong những giai đoạn thấp nhất của Lực Sĩ, chỉ cao hơn cảnh giới Nội Lực. Nó chính là còn đường tắt phải đi qua để đạt đến cảnh giới Nguyên Tổ Lực. Không có bao nhiêu hiệu quả công kích, nhưng nó lại có thể khống chế tâm thần của người khác, thậm chí, lực lượng tu vi đạt đến một trình độ nhất định, Lực Sĩ còn có thể đem Tinh Thần Lực phóng thích ra khỏi cơ thể.

Tinh thần là linh hồn.

Tu vi lực lượng cường đại đến cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, linh hồn của Mạc Khinh Vân đã có thể thông qua Tinh Thần Lực để điều khiển, rời khỏi thân thể một đoạn thời gian, tiến vào trong tất cả vật chất, thăm dò bí mật ẩn tàng trong đó.

Tuy nhiên linh hồn ly thể cũng không quá lâu, thời gian chỉ khoảng trăm nhịp hô hấp mà thôi, nhưng đối với việc thăm dò bí mật ẩn tàng bên trong Luyện Thiên Thần Quyển thì như vậy cũng đủ rồi.

Lúc này, trên người Mạc Khinh Vân đang phát ra ánh sáng nhàn nhạt, thực chất đó chính là tinh thần của hắn, là linh hồn của hắn.

Thực ra, thông qua Tinh Thần Lực điều khiển linh hồn ly thể cũng không phải là toàn bộ tinh thần, linh hồn đều rời khỏi thân thể, chẳng qua chỉ là một bộ phận nhỏ mà thôi. Những Huyền học gia miêu tả linh hồn ly thể, trong nháy mắt có thể vượt qua ngàn dặm thực ra chỉ là giả dối, không thể làm được.

Những người nghiên cứu những vấn đề bí ẩn, huyền bí.

Bản thân chính là một cái lồng cường đại, trói buộc linh hồn trong lồng mới có thể còn sống, một khi rời khỏi toàn bộ, vậy cũng đồng nghĩa với tử vong. Từ góc độ này mà xét, nếu như phân ra một phần tinh thần rời khỏi cơ thể, bây giờ Mạc Khinh Vân đang làm một chuyện hết sức nguy hiểm, bởi vì nếu linh hồn của hắn không trọn vẹn, hắn sẽ biến thành ngu ngốc, hoặc là phát điên.

Nguy hiểm cao cũng có nghĩa là thu hoạch lớn, trước sự hấp dẫn của Luyện Thiên Thần Quyển, Mạc Khinh Vân cũng không đếm xỉa đến chút nguy hiểm đó.

Linh hồn nhàn nhạt trôi lên trên đầu, tập trung trong hư không, tạo thành một hình người lớn bằng bàn tay. Có đầu và tứ chi, nhưng không thể nào nhìn rõ diện mạo.

- Tinh luyện phân thân, tiến vào!

Hét lớn một tiếng, hai tay Mạc Khinh Vân vung lên, “người” đang trôi nổi trong hư không đột nhiên xuyên vào bên trong Luyện Thiên Thần Quyển.

Khống chế Tinh Thần Lực, khiến một phần linh hồn rời khỏi cơ thể, đây cũng là một loại bí thuật, không phải ai cũng có thể làm được.

“Người” hư vô sau khi tiến vào Luyện Thiên Thần Quyển, nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển liên rung nhẹ một cái. Phảng phất như đang đấu tranh với người khác.

Ngắn ngủi sau trăm nhịp hô hấp, “người” chui vào trong Luyện Thiên Thần Quyển đột nhiên nhảy ra, lóe cái liền trở về trong người Mạc Khinh Vân.

- Ha ha ha... Thì ra là như vậy! Thì ra là như vậy! Thì ra là như vậy! Ha ha ha!

Đột nhiên mở bừng hai mắt, Mạc Khinh Vân cười lớn thành tiếng. Chỉ một câu đơn giản, nhưng hắn lại lặp đi lặp lại nhiều lần, thanh âm càng lúc càng lớn, càng về sau càng giống tiếng sấm nổ.

Bốn vách tường dày của mật thất cũng không thể át được tiếng cười.

Trên đỉnh Thiên Tháp Sơn, một đám đông tập trung lại.

Những người này đều là lực lượng tinh nhuệ hạch tâm nhất Quy Vân Tông, bốn đại thủ vệ cấp Vĩnh Hằng Lực của Quy Vân Tông gồm Cương Đông, Vũ Chiến, Cung Thác và Thiết Mộc Hoàng Tán, Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực tầng thứ nhất là Mạc Sầu và Băng Oánh cũng ở đó.

Số còn lại là những nhân vật trọng yếu và đệ tử hạch tâm trong Quy Vân Tông. Tất cả mọi người đều bị tiếng cười kỳ quái hấp dẫn đến, đồng thời lại cảm thấy lo lắng cho tình huống của Mạc Khinh Vân.

Tiếng cười như vậy, khiến người khác cảm thấy nó giống như không phải do một người bình thường phát ra.

- Tông Chủ, ngài không sao chứ?

Cương Đông có cánh hỏa diễm trầm giọng hỏi, thanh âm của hắn cũng giống như bên ngoài, xuyên qua vách tường của mật thất, truyền đến tai Mạc Khinh Vân.

- Ha ha ha... Thì ra là như vậy!

Mạc Khinh Vân vẫn không hồi đáp.

Người ở bên ngoài hai mặt nhìn nhau, dường như tình huống càng lúc càng phức tạp rồi.

- Mạc đường chủ, bây giờ phải làm sao đây?

Cương Đông không khỏi lo lắng nói. Mạc Sầu chính là lão muội của Mạc Khinh Vân, chưởng khống Luyện Lực Sĩ đường cường đại nhất Quy Vân Tông, lúc Mạc Khinh Vân không có ở đây, bà ta sẽ trở thành người ra lệnh, lúc này hỏi bà ta là chính xác nhất.

Gương mặt nhăn nhoe của Mạc Sầu tràn đầy hoang mang và khó hiểu, nói:

- Tông Chủ nghiên cứu nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển đã lâu như vậy rồi, chắc có đột phá, tâm thần cuồng hỉ, tạm thời không nên quấy nhiễu hắn, xem tình hình thế nào đã.

Bốn đại thủ vệ liếc mắt nhìn nhau, xem như chấp nhận chỉ thị của Mạc Sầu.

- Bà ngoại, cứu gia...

Dừng lại giây lát, từ trong mật thất lại truyền ra tiếng cười mãnh liệt, vẻ ưu phiền trên mặt Băng Oánh càng nhiều hơn.

Mạc Sầu lắc lắc đầu, chính bà ta cũng không biết phải xử lý tình huống như thế nào.

Đúng lúc này, một tiếng nổ lớn vang lên, đỉnh Thiên Tháp Sơn thoáng rung động một chút. Thạch khối, xà gỗ, mái ngói, ngay cả những mảnh vỡ đồ dùng trong nhà cũng đột nhiên bay lên trời, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, gian mật thất của Mạc Khinh Vân hoàn toàn sụp đổ, ngay cả những kiến trúc xung quanh mật thất cũng sụp đổ.

Một đạo nhân ảnh kim sắc từ trong đồng loạn thạch, xà gỗ, vụn ngói bắn ra, tất cả mọi thứ xung quanh hắn lập tức biến thành bụi phấn, bị kinh phong thổi qua, tất cả biến mất vô ảnh vô tung.

- Đó là... Cứu gia!

Nhìn lên bầu trời, Băng Oánh kinh hô một tiếng...

Trên thế gian này chỉ có một người có cánh hoàng kim, người đó chính là Mạc Khinh Vân.

Trong lòng Mạc Sầu chợt động, đột nhiên thốt lên:

- Chẳng lẽ Tông Chủ... đột phá rồi?

- Đột phá?

Bốn thủ vệ nhất thời kinh ngạc, trên mặt xuất hiện vẻ kinh hãi. Cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực đã là cảnh giới cao nhất, chưa từng có người có thể đột phá hạn chế này, Tông Chủ sao có thể thông qua nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển tàn khuyết mà đột phá được chứ?

Tại thời đại khởi nguyên, Đại Vô Vũ Trụ Lực cũng không phải là cảnh giới cuối cùng, nhưng tình huống sau khi đột phá có phải là vượt qua sinh tử luân hồi hay không thì lại không được ghi chép tỉ mỉ. Người đột phá được cũng là phượng mao lân giác, cả ngàn Lực Sĩ cũng khó có một. Hơn nữa, trải qua năm tháng dài đằng đẵng như vậy, một vài bí kíp và bí pháp luyện khí đều đã thất truyền, càng đừng nói là miêu tả cảnh giới sau khi đột phá Đại Vô Vũ Trụ Lực. [/CHARGE]

352. Chương 352

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 352: Siêu cấp lực lượng nhân

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Không có ghi chép cũng không có nghĩa là cảnh giới vị trí không tồn tại, vô số Lực Sĩ trăm ngàn năm qua đã thử nghiệm tại phương diện này, nỗ lực rất nhiều. Sau này, giới Lực Sĩ đã gọi cảnh giới lực lượng không được ghi chép đó là vị trí (không biết) cảnh giới.

Vậy, trăm ngàn năm trước, thậm chí càng lâu hơn, không ai có thể đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, Mạc Khinh Vân há có thể đột phá sao?

Năm xưa, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong từng được xưng tụng là kỳ tài tuyệt thế, đệ nhất nhân trong giới Luyện Lực Sĩ, dựa vào Luyện Thiên Thần Quyển trọn vẹn còn không thể đột phá, Mạc Khinh Vân chỉ dựa vào nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển tàn khuyết, lại có thể đột phá sao?

Mỗi người trong tràng đều có nghi vấn như vậy, bao gồm cả Mạc Sầu.

Rầm rầm...

Trên không trung lại phát ra tiếng vang lớn, cánh lực lượng của Mạc Khinh Vân khẽ động một cái, chỉ trong nháy mắt, vân vụ trên bầu trời liền bị thổi tan, trời trong xanh như được gột rửa lộ ra, ánh nắng phủ xuống.

Trời trong, mây trắng, ánh nắng vàng gay gắt, dưới tình cảnh như vậy, Mạc Khinh Vân với đôi cánh hoàng kim giống như thiên thần hạ phàm, cảnh tượng hùng hồn, thánh quang phổ chiếu, tráng lệ đến cực điểm.

- Chỉ trong giây lát đã phá tan vân vụ, Tông Chủ so với trước kia càng mạnh hơn! Ông ta... đột phá rồi!

Lần này, trong lòng Mạc Sầu đã có khẳng định.

Bốn thủ vệ cũng mỉm cười, Cương Đông lên tiếng:

- Mạc đường chủ, Tông Chủ đã trở thành thiên cổ đệ nhất nhân, Quy Vân Tông chúng ta cũng trở thành thiên hạ đệ nhất tông phái rồi, không ai có thể vượt qua chúng ta, đừng nói là trợ giúp tên phế tài Thái Bình vương tước ngồi lên bảo tọa hoàng đế, cho dù Tông Chủ muốn làm thì cũng chỉ là chuyện trong tầm tay.

Trên thế giới này, lực lượng là chúa tể tất cả. Nếu như Mạc Khinh Vân thật sự đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, đạt đến cảnh giới vị trí thần bí, vậy thì cho dù hắn muốn làm hoàng đế Tú Quốc cũng là chuyện hết sức đơn giản.

- Cữu gia bây giờ đã trở thành thiên cổ đệ nhất nhân, thế gian này khẳng định không có địch thủ rồi, ta cũng không cần phải gả cho loại người như Phó Thư Bảo nữa, cữu gia trực tiếp đi tìm Độc Vô Song, có thể dễ dàng thu hồi nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển rồi.

Bằng Oánh kích động nói, trong lòng tràn ngập vui mừng.

- Nha đầu ngươi, đem ngươi gả cho Phó Thư Bảo, ngươi tưởng ta và cữu gia ngươi cam lòng sao? Đúng rồi, còn chưa có tin tức gì của Tú Cát sao?

Mạc Sầu cười hỏi, nữ hài tử nhất định phải lập gia đình, chỉ có chọn một lang quân như ý mới có thể đem đến hạnh phúc cả đời, trong mắt bà ta, Tú Cát so với Phó Thư Bảo còn tốt hơn gấp vạn lần.

Nhắc đến Tú Cát, trên gương mặt ngọc của Băng Oánh nhất thời trở nên ảm đạm, nói:

- Không có tin tức của hắn... Bà ngoại, người đừng trách hắn.

Mạc Sầu cười nói:

- Người trẻ tuổi cãi nhau là bình thường, cữu gia của ngươi bây giờ đã là thiên hạ đệ nhất nhân, đợi lát nữa ta đi nói với ông ấy, để ông ấy hủy hôn ước giữa ngươi và Phó Thư Bảo, để ông ta làm chủ, gả ngươi cho Tú Cát, ta cũng không tin với lực lượng tu vi của cữu gia ngươi bây giờ, chỉ một tên Thái Bình vương tước nhỏ nhỏ lại dám không đáp ứng, Tú Cát không đáp ứng cũng phải đáp ứng!

- Bà ngoại...

Gương mặt trái trứng của Băng Oánh chợt hiện lên hai mảng đỏ bừng, đáng vẻ xấu hổ vô cùng.

Trong không khí vui mừng này, Mạc Kinh Vân từ trên trời hạ xuống.

Cánh hoàng kim cực lớn sau lưng hắn giống hệt hoàng kim thực sự, bất luận là kích thước hay cường độ so với lúc trước đều mạnh hơn rất nhiều. Càng thần kỳ hơn chính là trên làn da của hắn tràn ngập đường gân huyết sắc, thoát nhìn giống như mạch máu dưới huyết nhục nổi lên, nhưng thực chất không phải mạch máu, mà là một loại đường gân huyết sắc giống hệt như trên Luyện Khí. Về ngoài của hắn như vậy khiến người nhìn có cảm giác cực kỳ quỷ dị.

Đủ loại dấu hiệu cho thấy, bây giờ Mạc Kinh Vân đã không còn là Mạc Kinh Vân trước kia nữa rồi.

Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực có thể dựa vào thủ đoạn của Luyện Lực Sĩ, dùng các loại linh tài tiến hành tôi luyện bản thân, cũng chính là tự luyện chế bản thân, là Luyện Nhân. Lực Sĩ chỉ nắm giữ một loại lực lượng nguyên tố, nhưng có thể mượn một loại nguyên tố lực lượng cường đại của mình để tiến hành luyện hóa bản thân, đạt được hiệu quả tương đồng, như vậy cũng có thể xem là tự luyện bản thân.

Chẳng qua, Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực chỉ nắm giữ một loại nguyên tố lực lượng, xác xuất thành công so với Luyện Lực Sĩ lại lớn hơn nhiều. Tuy nhiên, sau khi thành công sẽ xuất hiện tình huống giống như Mạc Kinh Vân, làn da trên người xuất hiện đường gân huyết sắc dày đặc, cũng trở nên cường đại hơn trước nhiều.

Cho nên, đủ loại dấu hiệu cho thấy, Mạc Kinh Vân bây giờ đã thành công rồi.

- Tham kiến Tông Chủ!

Người trên đỉnh Thiên Tháp Sơn nhất thời quỳ bái.

- Chúc mừng cữu gia, chúc mừng cữu gia đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, trở thành thiên hạ đệ nhất nhân!

Lời của Băng Oánh không phải nghi ngờ chính là thêu hoa trên gấm, trong đẹp càng đẹp hơn.

- Ha ha ha... thì ra là như vậy! Thì ra là như vậy!

Mạc Kinh Vân vừa mở miệng, vẫn là câu nói cũ.

Người quỳ gối trên đỉnh Thiên Tháp Sơn hai mặt nhìn nhau, thần tình có chút dị dạng.

- Ha ha ha...

Mạc Kinh Vân lại ngửa mặt lên trời cười lớn.

- Cữu gia, người...

Trong lòng Băng Oánh đã tràn đầy hoang mang.

- Tông Chủ, ngài bây giờ có phải đã đột phá tầng thứ ba cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực hay không?

Mạc Sầu cuối cùng vẫn không nhịn được, trực tiếp hỏi.

- Ha ha ha! Đương nhiên là đột phá rồi, bây giờ ta đã là siêu cấp lực lượng nhân! Ta là vô địch!

- Cái gì?

Đám người Mạc Sầu lập tức sửng sốt, siêu cấp lực lượng nhân là khái niệm gì?

- Ha ha, lão thái bà người xấu xí như vậy cũng dám ra ngoài gặp người khác sao?

Mạc Khinh Vân đột nhiên thốt lên một câu hết sức quái dị.

Mạc Sầu nhất thời sửng sốt, hỏi:

- Tông Chủ, ngài... chẳng lẽ ngài không nhận ra ta sao?

- Người? Quý mới biết người! Người không phải muốn biết siêu cấp lực lượng nhân là gì sao? Rất đơn giản, ta để người kiến thức một chút! Thần phục đi, quái thú da nhẵn nhéo!

Rống lớn một tiếng, Mạc Khinh Vân đột nhiên xuất quyền đánh Mạc Sầu.

Trong nháy mắt, hư không chấn động, mặt đất chấn động.

Linh năng kim nguyên tố ẩn tàng trong hư không đột nhiên tập trung trên nắm quyền của Mạc Khinh Vân, chỉ trong nháy mắt, nắm quyền của hắn so với thiết chùy ngàn cân còn lớn hơn. Là quyền hình, lại lấp lánh như kim loại. Nắm quyền vừa xuất hiện thì trên đỉnh Thiên Tháp Sơn đã dấy lên một trận long quyển phong, khuếch tán vân vụ bốn phía, tạo thành một long quyển phong hắc sắc.

- Mạc đường chủ, nhanh tránh ra!

Bốn đại thủ vệ đồng thời xuất động. Tự vận dụng lực lượng thuận chắn trước mặt Mạc Sầu. Mạc Sầu cũng không dám chủ quan chút nào, thân hình đột nhiên thối lui, đồng thời song chưởng liên tiếp vỗ ra, tạo thành một bức tường vô hình dày đặc.

Ầm... tiếng nổ kịch liệt khuếch tán, kinh lực tản ra bốn phía.

Uy lực một quyền của Mạc Khinh Vân không ngờ đem bốn đại thủ vệ cấp Vĩnh Hằng Lực đánh bay. Thế nhưng lực lượng cuồng mãnh lại không triệt tiêu chút nào, vẫn truy kích Mạc Sầu, đem tường lực lượng của Mạc Sầu xé nát, sau đó đánh cho “quái thú da nhẵn nhéo” thổ huyết nằm sấp trên đất.

Chỉ thấy thân ảnh lóe lên, Mạc Khinh Vân đã đến bên cạnh Mạc Sầu, một chân đạp trên sống lưng bà ta, nói:

- Bây giờ đã hiểu cái gì là siêu cấp lực lượng nhân chưa?

Mạc Sầu lại thổ ra một búng máu.

- Vậy, quái thú da nhẵn nhéo người đã nguyện ý thần phục ta chưa?

Mạc Khinh Vân rất nghiêm túc hỏi. [/CHARGE]

353. Chương 353

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 353: Tôi luyện bì nhục (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by phuclong

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

- Tông Chủ, ngài...

- Bớt nói nhảm đi, bằng không thì chết! Thần phục hay không thần phục?

- Ta thần phục...

Mạc Sầu lại thổ ra ngụm máu thứ ba.

- Ha ha ha... Ta muốn đánh bại tất cả Lực Sĩ trong thiên hạ! Thiên thượng địa hạ, duy ngã siêu cấp lực lượng nhân tộc tôn!

Tiếng cười điên cuồng từ trong miệng Mạc Kinh Vân truyền ra, thiên địa biến sắc.

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn nhìn Mạc Kinh Vân, bọn họ có thể khẳng định một điều, đó là thực lực Mạc Kinh Vân so với trước kia càng mạnh hơn, thế nhưng... ông ta điên rồi!

Về phần ông ta đến cùng đột nhiên giác ngộ, đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, tiến vào cảnh giới vị tri hay không cũng đã trở thành một câu đố. Bởi vì, người trong tràng, bất luận là ai cũng không dám tiến lên hỏi vấn đề liên quan đến “Siêu cấp lực lượng nhân”. Bởi vì kết quả rất rõ ràng, ngay cả lão muội của mình cũng dám đánh suýt chết, huống chi là người không có chút quan hệ gì?

Thời khắc này, trên lãnh thổ Tú Quốc đã xuất hiện một siêu cấp lực lượng nhân, hấn phát thệ rằng muốn đánh bại tất cả Lực Sĩ trong thiên hạ.

Biến hóa này, đừng nói là người khác, cho dù ngay chính bản thân Mạc Kinh Vân e rằng có nằm mơ cũng không dám nghĩ đến.

o0o

Trăng khuyết treo trên bầu trời đầy sao không mây. Ánh sao đầy trời chiếu sáng vạn trượng, giống hệt bảo thạch giá trị liên thành.

Tại một thôn nhỏ thuộc biên cảnh của Thanh Uyển Quốc, trong khu vườn một nông gia chất phác, một nam một nữ sống vai gối bên giếng nước trong sân, ngắm bầu trời sao, khung cảnh hết sức lãng mạn. Tuổi tác nam nữ cũng không lớn, thoạt nhìn chỉ chừng mười mấy tuổi.

Nữ chủ nhà ở đằng xa quan sát, nàng thoạt nhìn chỉ 23 tuổi, nhưng lại có ba người trưởng phu. Ba trưởng phu của nàng đều bận rộn kiếm sống, một người thì nấu thức ăn cho khách nhân tôn quý đến từ Tú Quốc, một người thì đang cho heo ăn, một người thì đang chẻ củi. Trong mắt nữ chủ nhà, ba người người trưởng phu này cũng giống như heo trong chuồng heo, vừa bẩn vừa thối, ngay cả ngón chân của thiếu niên trước mắt cũng không bằng.

Chẳng qua, nàng cũng tự biết mình, tư sắc của nàng so với đầu ngón chân của nữ đồng bạn bên cạnh người thiếu niên kia cũng không bằng, cho nên nàng cũng không dám có ý tưởng không an phận nào, chỉ dám đứng từ xa, quan sát qua khe cửa, nhìn đôi kim đồng ngọc nữ đang ngắm trăng ngắm sao.

- Ánh trăng có gì đẹp hay sao? Ngủ ngốc, bờ mông của nữ đồng bạn người khẳng định so với ánh trăng còn muốn rực rỡ hơn, xem mông còn thú vị hơn nhiều, không biết là tên đàn của gia đình phú quý nào ra ngoài dạo chơi nữa...

Nữ chủ nhà mặc dù không dám có ý đồ không an phận gì, thế nhưng vẫn thay thiếu niên kia tiếc hận một phen.

- Phó đại ca, Tiểu Thanh đi dò đường, lúc nào sẽ trở về?

Thiếu nữ thấp giọng hỏi.

- Chúng ta chưa quen thuộc cuộc sống ở đây, đây lại là địa bàn của Kim Sa Bái Thiên Giáo, cẩn thận vẫn hơn, để cho Tiểu Thanh đi trước dò xét, với tu vi của nàng ấy, cũng thuận tiện hơn nhiều, sáng mai chúng ta lên đường, lúc đó hẳn nàng cũng trở về rồi.

Thiếu niên nói.

Thiếu niên và thiếu nữ này chính là Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên một đường cưỡi ngựa từ Hậu Thổ Thành đến đây. Muốn đến Trầm Thiết Sơn còn ước chừng một ngày lộ trình, cho nên Phó Thư Bảo mới tiến vào biên cảnh của Thanh Uyển Quốc, sau đó lại để Tiểu Thanh đến Trầm Thiết Sơn dò xét một phen.

Tiểu Thanh trước lúc mặt trời mọc liền rời đi, từ trên trời bay thẳng đến Trầm Thiết Sơn, còn Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên thì đi dưới mặt đất, đến thôn xóm này nghỉ ngơi, cùng ước định với Tiểu Thanh gặp nhau tại thôn này, nếu như có chuyện gì xảy ra ngoài ý muốn, sáng mai Tiểu Thanh sẽ xuất hiện tại cổng thôn.

Hồ Nguyệt Thiên quay đầu liếc nhìn gian phòng của nữ chủ nhà, sau đó lại quay đầu lại, có chút không thoải mái nói:

- Bà mập mạp kia đứng ở phía sau nhìn chúng ta cả buổi rồi, thật đúng là không biết thẹn.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Bỏn công tử mị lực phi phàm, tại nơi này, người ta khó có thể nhìn thấy qua nhân vật phong lưu tuấn dật như ta, nhìn không được nhìn nhiều một chút, điều này có gì kỳ quái, dù sao ta cũng không mất miếng thịt nào.

- Hừ, xú mỹ, người so với bà ta còn không biết xấu hổ hơn.

Hồ Nguyệt Thiên cười chế nhạo.

Tiểu ý bên khoe miệng Phó Thư Bảo không giảm, với độ dày của da mặt hần, chút chế nhạo của Hồ Nguyệt Thiên chẳng qua chỉ là gió nhẹ quạt vào mặt mà thôi, không chỉ không tạo thành thương hại, mà dường như còn lắng nghe rất hưởng thụ.

- Được rồi, nhìn bộ dạng của người, ta biết ta nói gì cũng vô ích rồi...

Hồ Nguyệt Thiên không còn cách nào khác, đành thở dài một hơi, hạ giọng nói:

- Phong tục ở đây thật sự kỳ quái, tư sắc của nữ chủ nhà này chỉ có thể dùng heo để hình dung, thế nhưng không ngờ lại có đến ba trượng phu, không biết trong lòng bọn họ sẽ có cảm thụ như thế nào đây.

- Thanh Uyển Quốc là đất nước do nữ nhân nắm quyền, nữ nhân không cần làm việc, trong xã hội gánh vác những công việc trọng yếu như chính trị gia, quan viên, quân nhân, học giả, thương nhân, công tượng,... một nông phụ có ba trượng phu cũng không có gì kỳ quái, những nữ nhân có tiền có quyền, thậm chí còn có đến mười mấy trượng phu đấy.

- Mười mấy người? Trời đất, thật đúng là không thể tưởng tượng được.

Hồ Nguyệt Thiên thè lưỡi một cái, đáng vẻ rất tinh nghịch.

Tại đất nước mà nam nhân không chế tất cả, ví dụ như Tú Quốc, hoàng đế tam cung lục viện có 78 phi tử, số lượng lão bà đạt đến mấy ngàn, mỗi đêm lâm hạnh một người cũng mất đến hơn 10 năm. Thanh Uyển Quốc mặc dù lạc hậu bản cùng, nhưng nữ vương cũng có đến mấy trăm lão công. Hiển nhiên, dưới tay bà ta còn có một số nữ quan, nữ tướng quân có mấy chục lão công cũng là chuyện rất bình thường.

Hiện tượng như vậy tại các nước khác là chuyện không thể tưởng tượng nổi, nhưng ở đây, tại trong Thanh Uyển Quốc thì lại là chuyện hết sức bình thường, không có gì kỳ quái.

- Lần này chúng ta đến đây phải tốc chiến tốc quyết, lấy xong liền rời đi, cho nên không cần phải trêu vào người của Thanh Uyển Quốc và Kim Sa Bái Thiên Giáo.

Phó Thư Bảo thấp giọng dặn dò một câu.

- Việc này người nói ta cũng biết.

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu đáp.

Đúng lúc này, nữ chủ nhân chậm chạp chạy đến, nói:

- Hai vị khách nhân tôn quý, cơm tối đã làm xong, các người nhanh đến ăn thôi.

Sau khi nói xong, nữ chủ nhà dáng người mập mập còn dùng đôi mắt đắm đuối không ngừng đánh giá Phó Thư Bảo, vốn Phó Thư Bảo đã hiểu phong tục ở nơi này, nhưng nhìn thấy ánh mắt háo sắc như vậy, hẳn cũng có chút ăn không tiêu, trong thâm tâm nổi lên một tầng da gà, có chút rợn người.

Lúc vào ăn cơm, ba trưởng phu của nữ chủ nhà đều quy quy củ củ đứng bên cạnh bàn, chỉ có nữ chủ nhà là ngồi cùng Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên ăn cơm, cả ba người bộ dáng xanh xao, nuốt nước miếng ừng ực nhưng lại không dám lên tiếng yêu cầu. Chỉ cần có chút thất lễ thì nữ chủ nhà liền quay đầu trừng mắt, ba người trưởng phu lập tức câm như ve sầu mùa đông, lại trở nên quy củ. Quyền uy của nữ nhân hiển lộ không phải nghi ngờ.

Phó Thư Bảo vốn có chút không nỡ nhìn, nhưng nghĩ lại, lần này đến đây cũng không phải để du lịch ngắm cảnh, mà để lấy Kim Ti Hồ Lô, là chuyện bí ẩn, không tiện phát sinh sự cố, cho nên liền đem phản cảm trong lòng áp chế xuống. Lúc ăn cơm cùng nữ chủ nhân, còn hỏi một vài vấn đề liên quan đến Thanh Uyển Quốc. Sau bữa cơm, hẳn cũng đã hiểu hơn vài phần đối với Thanh Uyển Quốc.

Mãi cho đến khi Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên ăn xong, ba người trưởng phu của nữ chủ nhà mới được ngồi vào bàn, ăn chút cơm thừa tàn canh để nhét đầy bụng. [/CHARGE]

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên trở về phòng khách sơ sài. Trong phòng khách sơ sài chỉ có một tấm ván gỗ làm giường và một cái ghế ba chân.

- Ha ha, xem ra chúng ta chỉ có thể chịu khó ngủ chung mà thôi.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Người nghĩ hay lắm, ta là nữ nhân, ta ngủ trên giường, người là nam nhân, người ngủ trên cái ghế kia.

Hồ Nguyệt Thiên chỉ vào cái ghế ba chân dơ bẩn rồi nói.

- Người nói giỡn cái gì vậy, ghế ba chân thì làm sao ngủ? Người đến ngủ ta xem nào.

- Quyết định vậy đi, ta muốn ngủ rồi.

Hoàn toàn không để tâm đến cảm thụ của Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên cởi giày lên giường, thoải mái nằm xuống, lấy chăn trùm lên rồi ngủ.

Phó Thư Bảo cười khổ lắc đầu, sau đó liếc nhìn cái ghế ba chân dơ bẩn, cuối cùng cũng không có hứng thú ngồi lên đó ngủ, trực tiếp khoanh chân ngồi trên mặt đất, bắt đầu tu luyện lực lượng.

Lực tràng lực lượng vô hình vô chất, lại không bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh xung quanh. Luyện Linh Lực quán quanh người, thân thể Phó Thư Bảo bắt đầu phiêu phù trong không trung, cả người tản mát một màn ánh sáng nhu hòa. Ánh sáng nhu hòa như vậy có sự khác biệt rất lớn với ánh đèn dầu mờ mờ.

Để thân thể trôi nổi trong hư không tiến hành tu luyện lực lượng, có tác dụng trợ giúp rất lớn đối với trạng thái tu luyện. Chẳng qua, lực lượng tu vi tiến vào cảnh giới Luyện Linh Lực tầng thứ ba, tiến độ tu luyện của hắn liền trở nên cực kỳ chậm chạp. Một lần tu luyện bình thường, hắn gần như không thể cảm nhận được tiến bộ. Điều này hết sức bình thường, bởi vì cảnh giới lực lượng càng cao, việc tu luyện lại càng gian nan, nhiều người cả đời đều không thể tiến thêm một bước.

Vận khởi Luyện Thiên Thần Quyền một chu thiên hoàn tất, một lần tu luyện nguyên thủy cũng kết thúc, Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ mất thời gian một đồng hồ cát mà thôi. Trong lòng vẫn cảm thấy tĩnh lặng, hắn nhìn thấy Hồ Nguyệt Thiên đang mấp máy con mắt nhìn lên hắn tu luyện, còn ngoài cửa sổ, gió đêm thổi qua, bụi hoa dưới bệ cửa sổ lắc lư, phát ra tiếng vang sần sật khe khẽ, trong không gian tĩnh lặng này, âm thanh đó lại rất rõ ràng.

Nhìn ra xa hơn, trong thôn hoàn toàn tĩnh lặng, không có người nào đi lại trong đêm tối, cũng không biết con chó của nhà nào sủa hai tiếng. Cứ như vậy, toàn bộ tình cảnh đều bị hắn thu vào trong đáy mắt, hắn lại nhắm mắt lại.

Thông qua cảm ứng Luyện Linh Lực, hắn có thể biết rất nhiều chuyện, điều này cũng nói rõ, lực lượng lực tràng của hắn đã trở nên càng nhạy bén hơn.

Cảm ứng hết tất cả mọi động tĩnh trong hoàn cảnh này, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên chợt động, nói:

- Cảm giác của ta linh mãnh như thế, lực tròng Linh Lực của ta cũng linh mãnh và cường đại, không biết có thể tiến hành tu luyện Kim Cương thức của Nguyên Nhất chiến kỹ trong trạng thái trôi nổi như vậy hay không? Không chế Luyện Linh Lực của ta, tiến hành tôi luyện thân thể, đạt đến trình độ kim loại?

Kim Cương thức của Nguyên Nhất chiến kỹ là một trong những phần luyện thể cuối cùng, cũng là một thức quan trọng nhất.

Luyện thành Kim Cương thức của Nguyên Nhất chiến kỹ, thân thể sẽ cứng như kim loại, đao kiếm bất xâm, lực lượng không thể phá. Đương nhiên, đây chẳng qua chỉ là tương đối mà thôi, nếu như gặp phải thần binh lợi khí, vũ khí Luyện Khí, hoặc là lực lượng cường đại hơn thì vẫn sẽ tọa thành thương hại. Chẳng qua, thân thể kiên ngạnh như kim loại thì năng lực phòng ngự cũng đã vô cùng kinh khủng rồi. Trong lúc đối chiến, dựa vào tuyệt kỹ, có thể đánh bại được đối thủ mạnh hơn mình cũng là chuyện rất dễ dàng. Chỉ cần luyện thành Kim Cương thức, Nộ Quyền thức và Ảnh Thối thức sẽ càng mạnh hơn, Kim Cương thức chính là tổng hợp hai thức đầu tiên, cũng là trọng yếu nhất.

Mặt khác, sau khi luyện thành Kim Cương thức, Phó Thư Bảo sẽ không cần phải mặc thuẫn giáp bằng da rắn của Ngân Tì Tầm Mãng nữa.

Trong lòng chợt động, Phó Thư Bảo đem Luyện Linh Lực không chế thành hình dạng nắm quyền mà mắt thường không thể nhìn thấy, thử đánh về phía phần móng thịt dày của hân.

Không có bất kỳ tiếng vang nào, trên móng lại có chút đau, vài vóc ở vị trí đó cũng bị lõm vào rất rõ ràng. Cùng lúc đó, thịt móng tạo thành lực phản chấn, bật ra ngoài, cảm giác chấn động truyền khắp toàn thân, nơi bị đánh cảm thấy tê dại, tuy nhiên khí huyết vận hành lại càng thông suốt hơn.

- Ha ha... thì ra là vẫn có thể thực hiện.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy vui mừng, lại không chế nắm quyền bằng Luyện Linh Lực vô hình đánh vào các bộ phận khác.

Một vị trí trên cơ thể bị đánh trường kỳ thì năng lực chống đỡ tại vị trí đó sẽ trở nên mạnh hơn. Đây là một ví dụ thô thiển, nhưng đạo lý chính là như vậy.

Nếu như một nông phu trường kỳ lao động trong đồng ruộng, hai tay của người đó sẽ xuất hiện một tầng da chai. Dùng phương thức đánh lên người thì sẽ không sinh ra da chai, nhưng khí huyết sẽ vận hành càng nhanh và thông suốt hơn, năng lực chống đỡ đả kích của cơ bắp cũng trở nên mạnh hơn.

Cho nên, từ một góc độ càng sâu hơn mà xem xét, phương thức tu luyện như vậy thực chất chỉ dùng Luyện Linh Lực mới có thể tôi luyện thân thể, mà việc tôi luyện lại vô cùng an toàn.

Một màn này rơi vào trong mắt Hồ Nguyệt Thiên, nàng không thể lý giải. Nàng chỉ thấy Phó Thư Bảo trôi nổi trong hư không, hai mắt đóng chặt, thần thái an tường, nhưng quanh thân thể hân lại vây kín một cỗ lực lượng cường kinh, cỗ lực lượng đó giống như một nắm quyền mà mắt thường không thể nhìn thấy, không ngừng đánh lên người hân, nơi bị đánh, cơ bắp ở đó sẽ lõm xuống một chút, sau đó phản chấn, trở lại như cũ.

Đánh vào cơ bắp chẳng qua chỉ là bước đầu tiên, là phần thô thiển nhất của Kim Cương thức, sau này, còn phải đánh vào gân cốt, lúc này mới là phần mấu chốt và quan trọng nhất.

Trước tôi luyện bì nhục, sau lại tôi luyện gân cốt, nội ngoại hợp nhất, lúc đó mới thật sự là kim cương bất diệt.

Tìm được phương pháp tu luyện nhanh chóng như vậy, Phó Thư Bảo cảm thấy, hân rất nhanh có thể tiến vào phân tu luyện thần hồn, sau này, không cần có Tiểu Thanh bên cạnh bảo vệ hân nữa, bởi vì sau này hân cũng sẽ biến thành một cường giả chân chính.

Lúc tu vi lực lượng tiến vào cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, tu luyện thành Nguyên Nhất chiến kỹ, cho dù đối mặt với nhân vật tuyệt đỉnh như Tông Chủ Mạc Khinh Vân của Quy Vân Tông thì hân cũng có lòng tin đánh một trận.

oOo

Sáng sớm hôm sau, nữ chủ nhà lưu luyến không rời đưa tiễn Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đến cửa thôn, đôi mắt trông mong, nhìn Phó Thư Bảo dần dần đi xa.

- Quả thật là không dễ chịu đối với bà ta.

Hồ Nguyệt Thiên cười khổ nói.

Ngay lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm của nữ chủ nhà:

- Hắc! Công tử, sau khi trở về nhất định phải ghé nhà ta làm khách đó, nhà ta luôn mở rộng cửa để công tử tùy thời đến chơi.

Tiếng nói này, cách ngoài một dặm vẫn có thể nghe thấy. Nếu như nửa đường nhảy ra, rống lên một câu như vậy, tuyệt đối có phong phạm của nữ cường đạo.

Phó Thư Bảo ngay cả quay đầu lại cũng không dám, cười khổ nói:

- Sau khi trở về, chúng ta đi đường vòng.

Bị yêu cũng không nhất định là hạnh phúc, có lúc đó còn là một loại thống khổ vô nhân đạo.

Ra đến cửa thôn, không đi được bao xa, tại cạnh một mảnh rừng cây, Phó Thư Bảo liền nhìn thấy Tiểu Thanh lặng im đứng chờ phía xa.

- Tiểu Thanh, tình huống ở Trầm Thiết Sơn thế nào?

Sau khi đến gần, Phó Thư Bảo mới hỏi.

Tiểu Thanh nói:

- Chủ nhân, Trầm Thiết Sơn nằm trong nội địa của Thanh Uyển Quốc, phương viên trăm dặm không có người, bởi vì Linh Thú hoạt động rất tích cực, nhiều nơi ngay cả Lực Sĩ bình thường cũng không dám tiến vào, ta cũng bị một vài Linh Thú cấp Thánh Linh tập kích, chẳng qua ta cũng không dây dưa với bọn chúng, nếu như bây giờ chúng ta đến đó, sẽ không có kẻ nào tạo thành uy hiếp đối với chúng ta, chẳng qua, những Linh Thú đó lại là một vấn đề khiến người khác rất đau đầu.

- Hết cách rồi, đến đó rồi nói.

Phó Thư Bảo đã có quyết định.

354. Chương 354

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 354: Lý do kích động

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by linkisback

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

Ngay cả Tiểu Thanh cũng rơi vào tình cảnh bị mấy Linh Thú cấp Thánh Linh tập kích, khu vực đó quả thật vô cùng nguy hiểm, phương viên trăm dặm không có người, chẳng qua như vậy cũng dễ dàng hành sự hơn.

Một lát sau, Tiểu Thanh mang theo Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên từ trong rừng bay lên trời, trong nháy mắt liền tiềm ẩn vào trong những tầng mây trên cao. Sau khi phân biệt phương hướng, Tiểu Thanh liền cấp tốc bay về phía Trầm Thiết Sơn.

Phi hành hơn nửa ngày, khu vực bên dưới đã dần thưa thớt người ở, ban đầu còn có thể nhìn thấy vài thôn trang rải rác trên mảnh đại địa bằng phẳng này, nhưng khi tiến vào trong núi, liền không nhìn thấy thôn trang nào nữa. Rất hiển nhiên, nơi này đã là giải đất không có người sinh sống rồi.

- Tiểu Thanh, Trầm Thiết Sơn ở đâu?

Nhìn núi lớn trùng điệp nối đuôi nhau không ngớt và rừng cây nguyên thủy rậm rạp, Phó Thư Bảo lên tiếng hỏi.

- Sắp tới rồi, tối đa chỉ cần phi hành khoảng chừng thời gian hai đồng hồ cát nữa thôi.

Tiểu Thanh trả lời.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu nhìn sắc trời, nói:

- Thời gian hai đồng hồ cát nữa cũng là hoàng hôn rồi, lúc đó Linh Thú hoạt động trên mặt đất rất nhiều, vô cùng nguy hiểm, xem ra chúng ta chỉ có thể tìm một nơi nghỉ ngơi qua đêm, sáng sớm mai sẽ hành động.

Hơi ngừng lại một chút, hắn lại nói:

- Tiểu Thanh, khu vực này không có người ở, ngươi hãy hạ xuống, tìm một nơi để chúng ta nghỉ ngơi.

- Vâng, chủ nhân.

Tiểu Thanh đem cánh lực lượng thu lại, thân thể của nàng liền nhanh chóng rơi xuống, tiếng gió gào thét bên tai, tốc độ rơi xuống như vậy quả thật không khác gì viên thạch rơi.

Ầm...

Đột nhiên một tiếng sấm vang lên trên đỉnh đầu, ngay lập tức, một đạo thiểm điện rực rỡ bổ xuống dưới.

Phó Thư Bảo ngẩng mạnh đầu nhìn lên bầu trời, đột nhiên nhìn thấy một đoàn ô vân đột nhiên hình thành, có chút khác thường. Tiếng sấm và thiểm điện vừa rồi cũng chính là do đoàn ô vân cực lớn này tạo ra.

- Chủ nhân, bên dưới có một Luyện Lực Sĩ.

Tiểu Thanh đột nhiên đình chỉ việc hạ xuống, mở ra cánh lực lượng, trong nháy mắt thân thể dừng lại trong hư không, kinh phong thổi qua người vù vù.

Luyện Lực Sĩ có thể khống chế thời tiết làm thủ đoạn công kích, thế nhưng, ít nhất cũng phải là cảnh giới Luyện Đại Vô Vũ Trụ Lực thì mới có thể làm được. Thì ra đạo môn lôi và thiểm điện trái quy luật vừa rồi là do người tạo ra, người làm ra một màn vừa rồi, chắc chắn là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Mộc có thể sinh phong, cũng có thể khống chế phong, phong khởi vân dưng có thể tạo thành mưa bão và thiểm điện.

Thế nhưng, muốn thực hiện thủ đoạn trái với quy luật tự nhiên như vậy, khả năng khống chế lực lượng mộc nguyên tố của người này đã đạt đến trình độ kinh người gì?

Ầm ầm ầm...

Ngay lúc ba người cảm thấy kinh ngạc, đoàn ô vân đang trôi nổi trên không trung đột nhiên dời đến khoảng cách trăm thước, ngay lập tức, tiếng sấm vang lên đùng đùng. Không khí xung quanh bị đoàn ô vân ảnh hưởng, trở nên cực kỳ rét lạnh, gió thổi cũng ngày càng mạnh hơn, khí thế hùng hồn như có thể phá toái hư không.

Phó Thư Bảo ban đầu là kinh ngạc, sau đó lại trấn định, nói:

- Thì ra không phải là đối phó với chúng ta, Luyện Lực Sĩ bên dưới hẳn cũng chưa phát hiện ra chúng ta.

Trên mặt Hồ Nguyệt Thiên lộ vẻ lo lắng, nói:

- Có thể tạo ra phong lôi thiểm điện đến trình độ này, Luyện Lực Sĩ này nhất định là Luyện Lực Sĩ cấp bậc Đại Vô Vũ Trụ Lực, chẳng lẽ người ta cũng giống chúng ta, vì Kim Ti Hồ Lô mà đến, chẳng qua xui xẻo phát sinh xung đột với Linh Thú, bắt đầu đánh nhau?

- Không thể nào, nếu như không phá giải được quyền trục bí mật của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, ngay cả chúng ta cũng khó có thể biết được sự tồn tại của Kim Ti Hồ Lô trong Trầm Thiết Sơn, người khác sao có thể biết được?

Phó Thư Bảo hoàn toàn phủ định giả thiết của Hồ Nguyệt Thiên, lập tức phân phó:

- Tiểu Thanh, ngươi có thể hạ xuống đất mà không để Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kia phát hiện, xem xem phát sinh tình huống gì hay không?

- Không thành vấn đề.

Trong lúc nói, Tiểu Thanh bỗng nhiên thu lại cánh lực lượng, cấp tốc rơi xuống.

Trong quá trình này, Phó Thư Bảo đột nhiên cảm thấy có một cỗ lực lượng lực tràn vô hình bao vây, lực tràn lực lượng của hắn lập tức bị phong bế, không thể dò xét bất kỳ thứ gì. Rõ ràng, Tiểu Thanh đã dùng thủ đoạn của mình để bao trùm ba người, cách tuyệt trong không gian phong bế. Lực lượng lực tràn của hắn không thể cảm ứng được tình huống bên ngoài, mà người bên ngoài hiển nhiên cũng không thể cảm giác được sự hiện hữu của bọn hắn.

Đoàn ô vân trên bầu trời di động, hiển nhiên đang tiến hành truy kích mục tiêu nào đó trên mặt đất. Tiếng sét đình tại nhức óc, tia chớp rực rỡ. Nhất thời, thiên địa phong vân biến sắc, phẳng phất như đến ngày tận thế. Nếu đặt mình trong hoàn cảnh như vậy, người khác không khỏi cảm thán trước sự đáng sợ của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Từ không trung hạ xuống, trong giây lát, cảnh tượng dưới đất đã rơi vào tầm mắt.

Chỉ thấy một nữ tử áo xanh đang bị một đám Linh Thú đuổi theo. Đám Linh Thú đó là một Linh Thú đầu báo, thân báo, đuôi báo, trên sống lưng có một đôi cánh cực lớn. Trong lúc di chuyển, hai cánh chớp động không ngừng, vô cùng linh động. Quái thú hình báo cầm đầu bay sát dưới tầng trời thấp, hành động cực nhanh, đoàn ô vân trên trời di chuyển theo thân hình của nó cũng rất nhanh, chỉ cần nó rống lớn một tiếng, đoàn ô vân trên đỉnh đầu sẽ phát ra bôn lôi và thiểm điện tập kích nữ tử áo xanh kia.

Cảnh tượng này khiến Phó Thư Bảo hết sức kinh ngạc, vốn dĩ cho rằng đoàn ô vân trái với quy tắc tự nhiên trên bầu trời là do một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực điều khiển, nào ngờ lại là một quái thú hình báo.

Điều khiển phong lôi thiểm điện, nhất định là nắm giữ lực lượng mộc nguyên tố, vậy thì Linh Thú Lực Đan trong đầu quái thú hình báo này hẳn là Linh Thú Lực Đan đặc tính mộc! Mà đẳng cấp của nó, so với Linh Vương dường như còn mạnh hơn ba phần.

Lúc này, cho dù để Tiểu Thanh hạ xuống cũng chưa chắc thắng được quái thú hình báo kia, càng đừng nói đến một nữ tử trẻ tuổi thoát nhìn không quá hai mươi.

Chẳng qua, thân pháp của nữ tử áo xanh kia quả thực cũng vô cùng linh mãnh quỷ dị, mặc dù bị một quái thú hình báo có cánh truy sát, nhưng vẫn luôn bộc phát tiềm lực kinh người khi thấy sắp bị đuổi kịp hoặc sắp bị đánh trúng, tránh thoát nguy hiểm.

Nhìn thân pháp của nàng, dường như có chút giống phi yến bay lượn trong trời bão, khinh mẫn linh động, có cảm giác nhìn rất đã mắt.

- Tiểu Thanh, Linh Thú này so với Linh Vương còn mạnh hơn ba phần, nó là đẳng cấp gì?

Phó Thư Bảo mất một lúc mới có thể từ trong chấn kinh hồi thần lại.

Tiểu Thanh lắc lắc đầu, nói:

- Chủ nhân, ta không biết.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Ta đã xem qua một bản cổ tịch tại hoàng thành dưới đất, quái thú hình báo có cánh kia gọi là Thái Vân Báo, trời sinh có năng lực khổng chế phong lôi thiểm điện, mà nó so với Linh Vương còn lợi hại hơn, khẳng định là Thần Thú rồi.

- Thần Thú?

Phó Thư Bảo lập tức cả kinh.

Hồ Nguyệt Thiên cũng đổi sắc, nói:

- Đẳng cấp của Thần Thú trong Linh Thú cao hơn Linh Vương, tại thời đại khởi nguyên cũng không phải quý hiếm, nhưng đến bây giờ lại chưa từng gặp qua, so với phương mao lân giác còn thừa thớt hơn, cho nên dần dà cũng giống như Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực không có tâm pháp bí kíp, không có miêu tả chuẩn xác, ngay cả tên gọi cũng đã thất truyền, nếu không phải ta vô tình nhìn thấy trong cổ thư thì cũng không biết lại có một Thần Thú lợi hại như vậy tồn tại trên đời. [/CHARGE]

355. Chương 355

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 355: Phối hợp chiến đấu (1)

Nhóm dịch: Black

Sưu tầm by linkisback

Nguồn: Vipvandan

Nội dung đã hiển thị - Bạn có thể xem

- Điều này, Nguyệt Thiên, trong bản cổ thư đó, người có thấy miêu tả liên quan đến bốn đại Thần Thú hay không?

Trong lòng đột nhiên dấy lên cảm giác kỳ quái, Phó Thư Bảo buột miệng hỏi.

- Bốn đại Thần Thú?

Hồ Nguyệt Thiên lắc lắc đầu, nói:

- Bản cổ thư miêu tả về Thần Thú rất toàn diện, nhưng lại chưa từng nghe qua cái gì gọi là bốn đại Thần Thú.

- Ồ, vậy có Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ không?

Phó Thư Bảo vẫn không từ bỏ ý định.

Hồ Nguyệt Thiên vuốt vuốt trán, nói:

- Thần Thú trên cổ thư miêu tả đều là Thần Thú từ thời đại khởi nguyên, không dưới mười loại, nhưng lại không có cái gì mà Thanh Long, Bạch Hổ như người nói.

Trong lòng Phó Thư Bảo liền cảm thấy thoải mái, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ chính là những tồn tại trong truyền thuyết của thế giới trước kia, trong thế giới mà lực lượng là chúa tể này, không có Thần Thú như vậy cũng là bình thường mà thôi.

Trong lúc nói chuyện, Tiểu Thanh đã hạ xuống rất thấp. Mặc dù có lực tràn lực lượng che đậy, nhưng vẫn có thể cảm nhận được sự chấn động của Thái Vân Báo cách đó mấy chục bước đang di chuyển, thanh âm cực lớn, phảng phất như thiên quân vạn mã đang chạy trên bình nguyên.

- Chủ nhân, ngài muốn thế nào?

Tiểu Thanh đột nhiên hỏi, cho dù nàng dùng lực tràn lực lượng che đậy khí tức của ba người, thế nhưng nếu như Thái Vân Báo không phải bị mù, chỉ dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

- Để ta cân nhắc một chút...

Phó Thư Bảo nhíu mày đáp.

Ngay lúc này, đột nhiên nữ tử áo xanh kêu thảm một tiếng, chân bị thụ thương, thân hình thoáng trì trệ, nhất thời bị một đoàn Thái Vân Báo bao vây.

- Con mẹ nó, nếu như đó là một nam nhân, lão tử khẳng định không quản chuyện này, nhưng đối phương lại là một nữ tử trẻ trung, nhìn thấy mà xem như không thấy, cứ như vậy mà bỏ chạy thì thật có lỗi với trời đất.

Phó Thư Bảo lăm bắm một câu, đột nhiên lên tiếng:

- Tiểu Thanh, chúng ta đến cứu nữ tử áo xanh đó.

Tiểu Thanh không chậm trễ, cánh lực lượng khổng lồ chợt động, lập tức bay qua đó.

Đôi mi thanh tú của Hồ Nguyệt Thiên hơi nhíu lại, nói:

- Ta biết ngay mà, nếu như là nam nhân, e rằng lúc này chúng ta đã rời khỏi đây chừng trăm dặm rồi, nhưng nếu như đó là một nữ nhân xinh đẹp, chúng ta liền mạo hiểm tính mệnh.

Là nam nhân, nếu như lúc này không ra tay, liệu có còn là nam nhân hay không?

Vù vù vù...

Ba mũi Xà Nha Tiễn phá không mà đi, lóe lên trong lúc Tiểu Thanh đang phi hành như chớp giạt.

Ba mũi Xà Nha Tiễn này đều nhằm vào Thái Vân Báo cấp Thần Thú đang cầm đầu, phong tỏa trái phải và trung lộ của nó.

Ba mũi Xà Nha Tiễn, một mang theo hỏa diễm rực rỡ, một mang theo hàn khí băng lãnh, một mang theo sắc bén.

Vừa xuất thủ đã biết cung tiễn kỹ nghệ của Phó Thư Bảo lại đề cao, uy lực tăng gấp bội, việc khống chế lực lượng nguyên tố lại càng thêm thuần thực. Lực lượng tu vi của hắn bây giờ mặc dù còn chưa thể khống chế phong lôi thiểm điện, nhưng đem các loại nguyên tố lực lượng quán nhập vào trong công kích thì vẫn làm được.

- Nhân loại lớn mật! Trước khi động thủ cũng không cân nhắc cho bản thân chút nào sao?

Tiếng nhân loại đột nhiên từ trong miệng Thái Vân Báo phát ra. Thanh âm to rõ, có cảm giác như tiếng chuông gõ, tiếng gầm phát ra khiến người khác kinh hãi. Đối mặt với thế đến hung hãn của ba mũi Xà Nha Tiễn, trong mắt nó chỉ xem như ba cọng rơm rạ, chỉ thấy nó mở miệng ra phun một cái, một trận phong tức (hơi thở) đột nhiên nổi lên, nhất thời đẩy dạt ba mũi Xà Nha Tiễn ra, làm cả ba mũi tên lệch hướng.

Ba mũi Xà Nha Tiễn mất mục tiêu, thoáng cái ghim vào trong vách đá. Núi đá vỡ vụn, cả ba mũi tên đều tiến vào trong đất.

Chỉ cần thời cơ thích hợp, Phó Thư Bảo dùng Thiên Trúc Cung bắn ra Xà Nha Tiễn là có thể liệt sát Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực như Đồ Thổ, thế nhưng, trước mặt Thần Thú như Thái Vân Báo, dường như nó chỉ là món đồ chơi của hài tử ba tuổi, căn bản không đáng nhắc đến.

- Chủ nhân, hạ xuống!

Tiểu Thanh hét lớn một tiếng, đột nhiên vòng eo khẽ chấn động, trước tiên thả Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên khỏi người nàng xuống. Tốc độ của nàng không giảm, giống như điện quang lao về phía Thần Thú Thái Vân Báo. Dục ý của nàng rất đơn giản, đối thủ e rằng chính là địch nhân cường đại nhất nàng gặp được từ lúc nàng trở thành thị vệ của Phó Thư Bảo. Vì vậy Tiểu Thanh mới lập tức thả Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên xuống, toàn lực ứng chiến với Thái Vân Báo.

Thân thể Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên còn đang ở trên không trung thì đôi cánh trên sống lưng Tiểu Thanh đột nhiên vỗ mạnh, tốc độ lao đến tăng lên, khoảng cách 100m chỉ trong nháy mắt.

Lúc còn cách 100m, trên người nàng đột nhiên tập trung một mảnh băng sương màu trắng, tiếng vang ken két từ bên trong truyền ra, không phải nghi ngờ, nàng lúc này đã biến thành một khối thạch băng từ trên trời rơi xuống.

Tụ và Cương chính là hai nhánh biến hóa của lực lượng thủy nguyên tố, được thể hiện trên người Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, chính là uy mãnh bá đạo như vậy.

- Thì ra là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, khó trách dám nhúng tay vào chuyện của bản tôn, chẳng qua ngươi cũng chẳng là gì! Chỉ là một con rối bị khống chế thần hồn mà thôi!

Trong lúc hung hiểm, vậy mà Thái Vân Báo vẫn còn thời gian nói đùa. Trong lúc nói, đôi cánh trên sống lưng mở ra toàn bộ, hướng Tiểu Thanh quạt mạnh một cái. Một long quyển phong cực lớn trong nháy mắt hình thành. Nhanh thạch dưới đất và cây cối trong rừng lập tức bị cuốn vào trong long quyển phong, tạo thành một bức tường gió che chắn.

Mộc có thể sinh phong, cũng có thể khống chế phong, Thần Thú Thái Vân Báo thể hiện ra chính là khủng bố như vậy.

Ầm ầm ầm...

Băng thạch do Tiểu Thanh hóa thành trong nháy mắt va chạm với long quyển phong. Tiếng va chạm chấn động thiên địa, kinh khí từ bốn phương tám hướng ập đến, giống hệt như sóng thần ngoài biển lớn, hết lớp này đến lớp khác ập vào bờ, tạo thành một mảnh hỗn độn.

Ngay sau đó, thân thể Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên mới rơi xuống đất, còn chưa đứng yên ổn thì sóng khí trùng kích cực lớn liền ập đến, cuốn phăng tất cả, nhất thời đem hấn và Hồ Nguyệt Thiên hất ngã trên đất.

- Nhanh cứu nữ tử kia rời khỏi đây!

Phó Thư Bảo trở mình nhảy dựng lên, trực tiếp lao đến nữ tử áo xanh bị đàn Thái Vân Báo bao vây. Thừa lúc Tiểu Thanh đang quần lấy Thần Thú Thái Vân Báo, bên này cứu người rồi sẽ tập hợp sau, trước mắt cũng chỉ có biện pháp này.

- Nếu như là bà mập chủ nhà ở Thanh Uyển Quốc bị đàn Thái Vân Báo này bao vây, không biết hấn có liều mạng cứu nguy như vậy hay không?

Trong hoàn cảnh tùy thời có thể mất mạng, phối hợp hành động với Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên vẫn không nhịn được nảy sinh một nghi vấn như vậy.

Đáp án tất nhiên là có, nếu như đổi lại là ba người trợ thủ của bà mập ở Thanh Uyển Quốc, Phó Thư Bảo lúc này khẳng định đã tránh xa vài trăm dặm.

Sau khi thoáng va chạm một phen, Tiểu Thanh và Thái Vân Báo lập tức rơi vào đánh giáp lá cà. Hai bên đều nắm trong tay lực lượng đỉnh phong, mỗi một hành động, thậm chí chỉ thoáng động ngón tay cũng tạo nên tiếng vang cực lớn. Không phải động đất cũng là bạo lôi đầy trời.

Khung cảnh hiện nay, mặt đất lúc thì rơi vào hỏa hải luyện ngục, lúc thì băng phong hàn sương, thiên địa biến sắc.

Chỉ trong giây lát, Thần Thú Thái Vân Báo muốn giết Tiểu Thanh là chuyện không thể, mà Tiểu Thanh muốn giết Thần Thú Thái Vân Báo lại càng không thể. Đơn giản mà nói, hai bên đều là lực lượng đỉnh phong như nhau, khó có thể phân thắng bại. [/CHARGE]

356. Chương 356: Hút Lấy Máu Độc (1,2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 356: Hút lấy máu độc (1,2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Màn đêm buông xuống, bầu trời trăng sao ảm đạm, ánh sáng mờ lung. Ánh trăng nhàn nhạt xuyên qua lỗ hổng trên một ngọn cây, một mảnh bóng tối, một mảnh loang lỗ điểm sáng.

Một đường chạy không ngừng nghỉ, nhưng vẫn có thể lau chùi vết máu lưu lại trên mặt đất, kể cả mùi vị tàn lưu cũng bị Phó Thư Bảo tận lực dùng gió thổi tan. Cuối cùng, hắn còn dẫn Hồ Nguyệt Thiên và nữ tử áo xanh đến một hạp cốc yên tĩnh.

Ngọn núi hai bên cao vút trong mây, cản đi một phần ánh trăng. Trong khe núi có một dòng sông chảy qua, hai bên bờ là rừng cây nguyên thủy rậm rạp và cỏ lau cao hơn đầu người, rậm rạp đến cực điểm. Hơi nước ở đây rất dày, có hòa tan hơi thở của con người. Một nguyên tố và thủy nguyên tố ở đây rất dày đặc, cũng giống như có một tầng lực tràn lực lượng, là nơi ẩn thân rất tốt.

Sau khi dàn xếp xong, Phó Thư Bảo mới lấy ra Liên Thể linh đan, khẽ rung vài cái.

- Thanh âm như vậy, thị vệ của ngươi có thể nghe thấy sao?

Hồ Nguyệt Thiên nhìn Liên Thể linh đan trong tay Phó Thư Bảo, trong lòng ôm hoài nghi.

- Thị vệ của ta là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, Liên Thể linh đan này cũng là do nàng luyện chế, thông qua nó chúng ta có thể hình thành một liên tuyến cảm ứng bí ẩn bằng tinh thần, không phải dùng thanh âm triệu hoán nàng đến, mà là dùng cảm ứng triệu hoán nàng, tin rằng, chỉ một lúc nữa là nàng sẽ đuổi kịp.

Phó Thư Bảo giải thích.

Hồ Nguyệt Thiên lại đưa mắt nhìn cái chân bị thương của nữ tử áo xanh đang lẳng lặng nằm trên bụi cỏ lau, thần sắc dần trở nên ngưng trọng, nói:

- Lúc trước thấy nàng chiến đấu với đám Thái Vân Báo kia, mặc dù bị bao vây, nhưng vẫn có thể miễn cưỡng ứng phó, e rằng thực lực cũng không thua người. đọc truyện mới nhất tại .

Phó Thư Bảo gật đầu đáp:

- Quả thực, căn cứ vào cường độ và đặc tính của lực tràn lực lượng nàng ta lúc đó, ta đoán rằng, tu vi lực lượng của nàng cũng là cảnh giới Luyện Linh Lực tầng thứ ba, dường như so với ta còn tinh thuần hơn một chút.

Điều này kỳ thật cũng khiến Phó Thư Bảo giật mình rất lớn, tuổi của nữ tử này mặc dù lớn hơn hắn chừng 2,3 tuổi, nhưng còn trẻ mà đã có tu vi lực lượng kinh khủng như vậy, điều này thật sự khiến người ta không thể tin nổi.

Phải biết rằng, hắn sở dĩ có thể tại 18 tuổi đạt được tu vi như vậy là bởi vì dùng Tổng hợp Tu Lực Luyện Khí, sau đó còn dùng Linh văn thạch và Luyện Thiên Thần Quyển, sau này còn đạt được những cực phẩm linh tài như Vô Căn Thủy Phách, Viêm Hỏa Linh Tham. Đây còn không phải là những kỳ ngộ đủ khiến người khác phát cuồng hay sao?

Như vậy, trong thiên hạ này, tuyệt đối không ai có thể có kỳ ngộ xa xỉ như hắn, nữ tử này lại tu luyện được đến trình độ như hắn, rõ ràng là có vấn đề.

Không phải nghi ngờ, đó chính là thiên phú.

Thiên phú như vậy, dùng từ khủng bố để hình dung, tuyệt đối không quá.

- Một nhân vật kiệt xuất như vậy, không biết tại sao lại xuất hiện tại nơi này, còn đánh nhau với một đám Thái Vân Báo nữa?

Hồ Nguyệt Thiên nghi hoặc nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu đáp:

- Điều này không thể đoán được, chẳng qua nàng cũng chỉ bị ngắt mà thôi, đợi nàng thức dậy, hỏi thử là biết ngay.

- Cũng chỉ có cách đó, lúc ấy, chúng ta sẽ biết nàng đến đây làm gì.

Hồ Nguyệt Thiên nói, trong lòng có chút lo lắng, nếu như nữ tử thần bí này cũng đến lấy Kim Ti Hồ Lô, vậy thì tình huống sẽ phức tạp rồi, cũng không dễ xử lý.

Phó Thư Bảo duỗi tay ra, đang muốn đánh thức nữ tử áo xanh, đột nhiên ánh mắt rơi lên miệng vết thương trên đùi nàng, lại thu tay trở về. Hạ thân nữ tử áo xanh là một cái quần ống dài, cũng là màu xanh, miệng vết thương chảy ra máu đỏ tươi, hình dạng không có quy tắc, chẳng qua nhìn vẫn giống như một đóa hoa đang nở rộ.

Dưới ánh trăng nhàn nhạt, nữ tử áo xanh có phần tĩnh lặng. Đôi mắt đẹp đóng chặt, thần thái an tường, giống như đang chìm trong giấc mơ ngọt ngào. Chiếc mũi tinh xảo, bờ môi mềm ướn ắt, gương mặt trắng gà xinh xắn, xinh đẹp tuyệt trần. Dáng người không quá gợi cảm, cũng không gầy, là dáng người rất cân đối, đường cong lung linh, có lồi có lõm.

Mặc dù thân thể của nàng không thể so sánh với Hồ Nguyệt Thiên, thế nhưng lại có một loại mùi vị thanh lệ thoát tục riêng.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, nữ tử khác biệt chính là bữa ăn khác biệt.

Chi Ni Nhã là bữa tiệc lớn xa hoa của dị quốc, là mùi vị dị vực. Độc Âm Nhi có mùi vị dã tính, khó có thể thuần phục, toàn thân đều là độc, chinh phục nàng tuyệt đối có cảm giác thỏa mãn dục vọng. Hồ Nguyệt Thiên là bữa tiệc lớn cực phẩm, chỉ một ánh mắt, một hành động là có thể khiến người khác say mê, rơi vào vòng xoáy dục vọng, khó có thể tự kiềm chế, có chút mùi vị sa đạo.

Có một loại mỹ lệ đó là càng sa đoạ càng đẹp, cũng chỉ có Hồ Nguyệt Thiên mới như vậy.

Mà nữ tử áo xanh trước mặt này, nàng có mùi vị sơn dã, thanh đạm vừa phải, không mặn không ngọt, về phần bà cô ở Thanh Uyển Quốc, đó cũng là một bữa ăn, chẳng qua nó đã bị hư thối biến chất, liếc mắt liền hồng khẩu vị, nếu như ăn phải, khẳng định sẽ ngộ độc thức ăn.

Xem nữ nhân giống như thức ăn, đây chính là quan điểm của Phó Thư Bảo, cũng là thói quen của hắn. Lúc này, thói quen của hắn lại tái phát.

- Tại sao ngươi không gọi nàng tỉnh lại? Thật đúng là, vậy để ta.

Hồ Nguyệt Thiên làm sao nghĩ được nhiều như vậy, không hề phát hiện được tâm tư xấu xa của nam nhân bên cạnh.

- Chậm đã!

Phó Thư Bảo đột nhiên cản lại cánh tay của Hồ Nguyệt Thiên.

- Làm sao vậy? Không phải ngươi uốn đánh thức nàng ư?

Hồ Nguyệt Thiên nháy mắt, tràn đầy dụ hoặc.

- Bây giờ ta không thể gọi nàng tỉnh, ta phải thay nàng liệu thương trước.

Phó Thư Bảo đột nhiên chừng chặc nghiêm trang nói.

- Haa... Ta biết ngay, ngươi đúng là không nghĩ được chuyện gì tốt! Muốn nhân lúc người ta hôn mê mà chiếm tiện nghi, nếu người ta tỉnh lại, ngươi ngay cả một chút tiện nghi cũng không chiếm được, đúng không?

Hồ Nguyệt Thiên cảm thấy những gì mình phân tích rất đúng.

- Bẩn thỉu, tâm tư của ngươi quá bẩn thỉu rồi.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, sau khi nói xong lại duỗi tay ra, kéo thắt lưng của nữ tử áo xanh xuống.

Đến cùng, người nào bẩn thỉu hơn?

Hồ Nguyệt Thiên nhìn Phó Thư Bảo, muốn nói lại thôi, cuối cùng cũng không lên tiếng. Chẳng qua, sự khinh thường giữa hai hàng lông mày của nàng lại không hề che dấu, dùng ánh mắt khinh bỉ, hung hăng thu thập tên nam nhân bỉ ổi. Mặc dù trong lòng nàng cũng biết, dùng ánh mắt khinh bỉ thì ngay cả cọng lông của Phó Thư Bảo cũng không làm hại được.

Thế nhưng, chuyện bỉ ổi như vậy, tuy khiến nàng xem thường, nhưng trong lòng lại không có chút phản cảm, ngược lại, nàng cảm thấy, chuyện này phát sinh trên người Phó Thư Bảo, việc hắn làm ra cũng là chuyện hiển nhiên, rất tào cẩu. Nếu như hắn không làm vậy thì ngược lại không phải là hắn.

- Quái lạ, tại sao ta lại có cảm giác kỳ quái như vậy?

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên tự trách, càng cảm thấy kỳ quái hơn.

Vết thương của nữ tử áo xanh, hiển nhiên là do trúng phải một trảo của Thái Vân Báo, để lại ba đạo vết thương thật sâu. Vị trí miệng vết thương vừa vặn ở dưới đùi của nàng, miệng vết thương cũng không lớn, mặc dù máu tươi đã ngừng chảy, thế nhưng vết thương đập vào mắt vẫn có chút kinh tâm.

Hơn nữa, Thái Vân Báo có Linh Thú Lực Đan đặc tính mộc, hiển nhiên có năng lực khống chế đối với độc tố rất lớn, miệng vết thương của nàng hiện lên màu đen tuyền, mơ hồ còn một mùi vị gay mũi, đây là dấu hiệu trúng độc rất sâu. Bởi vậy cũng không khó phỏng đoán, với tu vi lực lượng cường hãn như nàng, sau khi thụ thương không bao lâu liền hôn mê, nguyên nhân lớn nhất chính là vì độc tố trên trảo của Thái Vân Báo.

Nhìn miệng vết thương, Phó Thư Bảo cũng không quên nhìn thứ mà hắn đáng xem. Đó chính là một cái quần lót nho nhỏ, hình tam giác, dán chặt trên giải đất mềm mại. Phần quần lót hơi gồ lên một chút, có một rãnh sâu xuyên qua giải đất thần bí, khiến người nhìn khó có thể kháng cự được sự hấp dẫn này. Một mùi vị nhàn nhạt rơi vào trong mũi, mặc dù không quá mãnh liệt, nhưng lại rất phức tạp, giống như hương hoa, lại giống như bùn đất, mang đến cho người khác cảm giác kích động như hít phải hương trà thơm, tóm lại là rất khó nói hết.

- Người định làm gì đây? Phó đại anh hùng, vết thương ở trên đùi người ta, người đã cởi quần người ta rồi, không lẽ người ngay cả quần lót của người ta cũng muốn cởi?

Hồ Nguyệt Thiên không khỏi chế nhạo, bên ngoài thì chế nhạo, nhưng thực chất là nhắc nhở, muốn Phó Thư Bảo quên đi suy nghĩ bỉ ổi trong đầu.

- Ha ha, ta là loại người hạ lưu như vậy sao?

- Không phải là tốt nhất.

Hồ Nguyệt Thiên thở phào một hơi rồi nói.

- Chẳng qua, dựa vào kinh nghiệm của bản thân, cho dù là người, hiện bây giờ người đang mặc y phục, nhưng trong mắt ta, người căn bản là trần truồng, không có chút che giấu, càng huống chi là nàng ta, ta có cần phải làm vậy không?

- Người...

Vừa rồi còn muốn khen ngợi tâm tư của Phó Thư Bảo, nhưng sau khi nghe lời này, sắc mặt Hồ Nguyệt Thiên nhất thời biến thành màu đen, giận muốn chết.

Xem quần áo như không, có mặc cũng như không mặc, bản lĩnh nhìn nữ nhân kinh thế hãi tục như vậy, thiên hạ còn ai có thể địch lại? Đây là cảnh giới siêu phàm thoát tục bậc nào?

Đó chính là vô sỉ đến cực điểm, thậm chí đã vượt qua cảnh giới cực hạn.

Thiếu gia vô sỉ, rất nhanh đã thể hiện trong hành động thực tế. Ngay lúc Hồ Nguyệt Thiên đang trâm mắt, moi ruột moi gan muốn tìm ra từ ngữ để công kích liền thấy Phó Thư Bảo cúi đầu xuống, áp miệng lên miệng vết thương của nữ tử áo xanh, sau đó bắt đầu mút.

- Tên gốc! Người... người không sợ ngay cả mình cũng trúng độc sao?

Hồ Nguyệt Thiên vốn định mắng người, nhưng nhìn thấy hành vi liều lĩnh của Phó Thư Bảo, trong lòng lại dấy lên cảm giác lo lắng.

- Oa... Phì!

Phó Thư Bảo mở miệng nhả ra một ngụm máu độc, sau đó cười nói:

- Chút độc này, so với độc tố trong thân thể ta, có đáng là gì chứ?

- Cái gì? Trong người ngươi có độc tố sao?

Hồ Nguyệt Thiên càng thêm nghi hoặc.

Phó Thư Bảo chỉ cười không đáp, lại cúi đầu hút máu độc. Độc tố trong thân thể hắn là không thể giải thích, một khi hắn nói ra, hắn tin rằng hồ ly tinh trước mắt nhất định sẽ cười ngã ra đất mất.

- Nhất định là lừa gạt, nhìn hắn khỏe mạnh như vậy, làm gì giống trúng độc chứ?

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên trầm nghĩ.

Phó Thư Bảo lại hút mạnh một ngụm độc huyết, sau đó nhả ra đất, nếu như dùng chén đựng thì ít nhất có thể chứa đầy một bát lớn. Máu chảy ra từ miệng vết thương đã trở lại màu sắc bình thường, lúc này Phó Thư Bảo mới dừng hút.

- Ta hoài nghi trên người nàng ta còn có miệng vết thương tiềm ẩn, không bằng ta cẩn thận kiểm tra một phen...

- Không có không có, người tránh ra.

Hồ Nguyệt Thiên cuống quýt cản lại, giúp nữ tử áo xanh mặc quần lại.

Phó Thư Bảo nhún vai một cái, trên mặt đầy vẻ thất vọng, mưu kế không cao mình này đã thất bại rồi.

Khẽ “ưm” một tiếng, nữ tử áo xanh cuối cùng đã tỉnh lại. Thấy Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đang nhìn mình, vẻ mặt nàng thoáng bối rối một chút, sau đó rất nhanh trấn định lại. Sau khi thấy vết thương trên đùi mình đã được băng bó kỹ, mới lên tiếng hỏi:

- Là các người đã cứu ta sao?

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu nói:

- Đúng vậy, cô nương, người không cần khẩn trương, người đã an toàn rồi.

- Cảm ơn các người.

Nữ tử áo xanh gật đầu, lập tức vội vàng hỏi:

- Là ai giúp ta xử lý và băng bó vết thương vậy?

Phó Thư Bảo lập tức chỉ vào Hồ Nguyệt Thiên rồi nói:

- Là nàng ấy, nàng ta đã hút từng ngụm máu độc từ trong miệng vết thương của ngươi.

Hồ Nguyệt Thiên không đội “cái nồi đen” này thì ai đội đây?

- Cảm ơn tỷ tỷ.

Nữ tử áo xanh muốn ngồi dậy, nhưng động đến miệng vết thương, đôi mi thanh tú nhất thời nhú chặt.

Hồ Nguyệt Thiên vốn muốn vạch trần lời nói dối của Phó Thư Bảo, thế nhưng nhìn thấy cử động của nữ tử áo xanh, trong lòng bất nhẫn, vội vàng nói:

- Cô nương đừng cử động, cứ nằm là được rồi.

Ngoài miệng nói vậy nhưng trong lòng lại trầm nghĩ:

- Có gan chiếm tiện nghi của người ta lại không dám thừa nhận, ngược lại muốn ta đội cái nồi đen này. Chẳng qua bản tính của hắn thực chất cũng không xấu, hắn không sợ trúng phải độc tố của Thái Vân Báo,

nếu đổi lại là ta, ta tuyệt đối không dám dùng miệng hút độc như vậy, mà thời gian lại không thể trì hoãn... Được rồi, xem như làm kẻ chịu tội vậy, dù sao cũng là nữ nhân, cũng không có vấn đề gì.

- Cô nương, người tên là gì? Tại sao lại ở đây?

Đợi đến khi nữ tử áo xanh yên tĩnh lại, Phó Thư Bảo mới lên tiếng hỏi.

- Ta gọi là Tây Hoa Dung, là Bán Thú tộc nhân ở hồ Tây Tử, dựa theo truyền thống của chúng ta, năm nay ta đã 20 tuổi, phải hàng phục cho mình một Linh Thú tọa kỵ, vì vậy mới mạo hiểm đến đây, tìm Linh Thú thích hợp.

Tây Hoa Dung có chút thẩn thức nói. Mặc dù chuyện lúc trước đã qua, nhưng vẫn rõ mồn một, nếu không phải đôi nam nữ trước mắt ra tay cứu, chỉ e nàng đã hương tiêu ngọc vẫn rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, nói:

- Hoa Dung cô nương, người nói người là... Bán Thú tộc nhân?

Dường như hiểu tại sao Phó Thư Bảo lại có phản ứng kỳ quái như vậy, Tây Hoa Dung cười nhạt nói:

- Bán Thú tộc chúng ta cũng không phải là nửa người nửa thú, tộc nhân chúng ta, sau khi đến 20 tuổi sẽ dựa theo truyền thống truyền thừa, hàng phục một Linh Thú, dùng làm tọa kỵ, cái tên Bán Thú tộc này cũng do truyền thống này mà xuất hiện.

Thì ra là vậy, lúc này Phó Thư Bảo mới hiểu ra, sự cảnh giác trong lòng cũng giảm đi ba phần. Nếu như chỉ là một dị tộc nhân có truyền thống đặc thù ở xung quanh Trầm Thiết Sơn đánh bắt Linh Thú làm tọa kỵ, chọc đến đám Thái Vân Báo quần công thì hẳn không cần phải lo lắng, chỉ sợ Tây Hoa Dung đến Trầm Thiết Sơn tìm Kim Ti Hồ Lô, như vậy thì phiền toái rồi.

- Hoa Dung cô nương, Bán Thú tộc các người cách nơi này bao xa?

Hồ Nguyệt Thiên vẫn bảo trì tính cảnh giác, muốn truy vấn ngọn ngành.

- Không xa, cách phía Tây Trầm Thiết Sơn chừng 30 dặm, lần này ta cố ý đến đây bắt Thái Vân Báo, không ngờ lại chọc giận Vương của bọn chúng, đây chính là một Thần Thú.

Tây Hoa Dung cũng không hề giấu diếm, từ thần thái của nàng mà xét, dường như cũng không hoài nghi gì, xem ra không phải là người có tâm cơ.

Thật ra cũng không thể trách nàng được, sống tại nơi này, ít tiếp xúc với ngoại giới, căn bản không biết được tâm cơ và sự gian trá của thế giới bên ngoài.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên trầm nghĩ:

- Không ngờ bên cạnh Trầm Thiết Sơn lại có một dị tộc kỳ quái như vậy, muốn đến Trầm Thiết Sơn, tất phải đi qua lãnh địa của Bán Thú tộc, nhưng địa đồ mà tộc trưởng giao cho ta lại không có tiêu chú gì về nó, nếu như Tây Hoa Dung hỏi ta và Phó đại ca đến đó làm gì, ta phải ứng phó thế nào đây?

- Đúng rồi, vị công tử và vị tỷ tỷ này, các người tên là gì? Tại sao lại đến nơi hung hiểm này? Ta lớn lên ở đây, rất ít khi nhìn thấy có ngoại nhân có thể tiến vào đến nơi này.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên đang lo lắng thì Tây Hoa Dung đã hỏi.

- Chuyện này...

Hồ Nguyệt Thiên căn bản không đủ thời gian nghĩ ra lý do thích hợp.

357. Chương 357: Bán Thú Tộc Tây Hoa Dung

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 357: Bán Thú tộc Tây hoa Dung

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo mở miệng nói:

- Ta là Phó Thư Bảo, vị tỷ tỷ này gọi là Hồ Nguyệt Thiên, chúng ta là một đôi, bởi vì người trong nhà phản đối chúng ta ở cùng nhau, trong lúc tức giận, chúng ta liền bỏ trốn, về phần tại sao đi đến chỗ này, đúng rồi... Hoa Dung cô nương, nơi này đến cùng là nơi nào? Tại sao lại có nhiều Linh Thú lợi hại như vậy?

Giả ngây giả dại, đóng kịch các loại, chính là điểm mạnh của Phó Thư Bảo.

Hồ Nguyệt Thiên lúc này không thể không bội phục Phó Thư Bảo, mở miệng nói bậy lại khiến người ta không thể tìm ra chút sơ hở nào. Phảng phất như chuyện xảy ra như những gì hắn kể vậy. Nhất định là câu cuối cùng, hiển nhiên đem hắn trở thành người lạc đường, nếu đổi lại là nàng, nàng tuyệt đối không thể nghĩ ra chuyện này.

- Không ngờ các ngươi lại không biết đây là đâu, thật là nguy hiểm, nơi này là phạm vi xung quanh Trầm Thiết Sơn, Linh Thú ở đây vô cùng lợi hại, số lượng cũng rất nhiều, ngay cả quân đội chính quy của Thanh Uyển Quốc cũng không dám ngang nhiên tiến vào, các ngươi xông vào đây, không gặp chuyện không may đã là vận khí không nhỏ rồi.

Tây Hoa Dung mặt đầy vẻ khó tin nhìn Phó Thư Bảo, nhìn vẻ mặt vừa lo lắng vừa nhẹ nhõm của nàng, giống như đang cao hứng vì sự may mắn của hai người Phó Thư Bảo vậy.

Có một loại nữ nhân, cho dù ngươi đem nàng bán, chỉ cần ngươi nói dối tốt, nàng thậm chí còn giúp ngươi đếm tiền nữa. Tây Hoa Dung trước mắt chính là loại nữ nhân này.

- Bây giờ phải làm sao đây?

Phó Thư Bảo lộ ra thần sắc lo lắng, nói:

- Nếu mạo muội rời khỏi đây, không chừng sẽ bắt gặp đám Thái Vân Báo kia, thế nhưng, nếu không rời khỏi đây, thương thế của Hoa Dung cô nương lại không được trị liệu, phải làm sao bây giờ?

- Nếu như Phó công tử và Nguyệt Thiên tỷ tỷ đã trốn đến đây, hơn nữa các ngươi còn từng cứu mạng ta, vậy để ta tận tình địa chủ, các ngươi hãy theo ta đến hồ Tây Tử, ở đó chính là lãnh địa của Bán Thú tộc chúng ta.

Không hề do dự, Tây Hoa Dung lập tức quyết định.

Phó Thư Bảo cười thầm, đang đợi người phát ra lời mời đây.

Hồ Nguyệt Thiên nhìn lên trời, lo lắng sau khi Tiểu Thanh trở về, không biết phải nói dối như thế nào?

- Ta đi giải quyết một chút, Nguyệt Thiên, ngươi hãy chiếu cố Hoa Dung cô nương, thật là, lúc này uống nước nhiều quá, à, đúng rồi, thuận tiện xem xem thị vệ của ta đã trở về chưa.

Phó Thư Bảo nói đi là đi, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt hai nữ nhân.

- Thật là, lý do gì không dùng, cho dù muốn báo tin cho Tiểu Thanh, cũng có thể tìm lý do văn nhã một chút a...

Hồ Nguyệt Thiên cười khổ lắc đầu, nàng cảm thấy, Phó Thư Bảo trời sinh chính là người như vậy, nếu như hắn không nói ra những lời khiến nữ nhân ngượng ngùng hãy đùa giỡn, vậy thì hắn cũng không phải là Phó Thư Bảo nữa rồi.

Quả thật như vậy, lúc Tiểu Thanh xuất thủ trợ giúp, Tây Hoa Dung đã bị độc thương làm hôn mê, không nhìn thấy Tiểu Thanh, lúc này e rằng Tiểu Thanh đã đến phụ cận, vì vậy hắn vội vàng kể chuyện phát sinh giữa bọn họ và Tây Hoa Dung, tránh bị bại lộ lời nói dối. Ngoài ra, Phó Thư Bảo còn muốn nàng không chế tu vi của bản thân, không nên lộ ra thực lực khủng bố của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, bằng không thì khi đến Bán Thú tộc, chắc chắn sẽ khiến Bán Thú tộc ngỡ vực vô căn cứ, ngược lại rất phiền toái.

Xử lý tốt chuyện này, Tiểu Thanh cho đến nay, mọi việc đều nghe theo phân phó của hắn, chỉ cần đơn giản thông báo một chút là được.

Đi đến bờ cỏ lau bên sông, Phó Thư Bảo quay đầu nhìn thoáng lại, chỉ thấy bờ cỏ lau cao quá đầu người bị hắn giẫm đạp thành một con đường. Phó Thư Bảo lấy ra Liên Thể linh đang, chuẩn bị rung thì trên trời đột nhiên nổi lên một trận gió, Tiểu Thanh đã xuất hiện trước mặt hắn.

Vài chỗ y phục trên người Tiểu Thanh hơi tả, nhưng thân thể lại không có vết thương. Sắc mặt của nàng thoạt nhìn có chút mệt mỏi, hiển nhiên trận chiến với Thái Vân Báo cũng không nhẹ nhàng gì.

- Con Thần Thú đó không truy kích người sao?

Nhìn thấy Tiểu Thanh chẳng qua chỉ mệt mỏi và chật vật một chút, trong lòng Phó Thư Bảo cũng yên tâm hơn, chẳng qua, hành tung của Thái Vân Báo lại không thể không hỏi rõ, bằng không, nơi này sẽ biến thành bãi chiến trường mất.

- Con Thần Thú Thái Vân Báo kia quả nhiên lợi hại, so với ta còn cường đại hơn nhiều, ta căn bản không đánh lại nó, nhưng nó muốn giết ta cũng không được, ta và nó chiến đấu trên không trung hồi lâu, cuối cùng mới nghĩ ra biện pháp đào thoát, sau đó cảm ứng được Liên Thể linh đang trên người chủ nhân, con Thần Thú Thái Vân Báo kia cũng không có đuổi theo.

Tiểu Thanh đáp.

Tiểu Thanh nói nàng đánh không thắng thì có nghĩa là đánh không thắng. Nàng nói con Thái Vân Báo kia không đuổi theo có nghĩa là nó không đuổi theo. Đối với lời nói của nàng, Phó Thư Bảo luôn tin tưởng mà không hề nghi ngờ.

- Tiểu Thanh, nữ tử mà chúng ta cứu được là tộc nhân của Bán Thú tộc ở hồ Tây Tử, chúng ta muốn đến Trầm Thiết Sơn thì phải đi qua lãnh địa của Bán Thú tộc, cho nên người hãy che giấu thực lực một chút.

Phó Thư Bảo đem chuyện Tây Hoa Dung kể lại đại khái.

Tiểu Thanh gật đầu, đáp:

- Ta sẽ làm theo những gì chủ nhân phân phó.

Kế hoạch của Phó Thư Bảo là như vậy, rất đơn giản, trước tiên đến Bán Thú tộc nói chuyện, thăm dò tình huống Bán Thú tộc và Trầm Thiết Sơn, sau đó mới hành động. Nếu như không làm vậy, dưới tình huống bất minh, rất dễ rơi vào bị động.

Lại nói chuyện với Tiểu Thanh một chút, sau đó Phó Thư Bảo mới dẫn nàng trở lại bụi cỏ lau rậm rạp. Còn chưa đến gần đã nghe thấy thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên và Tây Hoa Dung nói chuyện, thỉnh thoảng truyền đến tiếng cười như chuông ngân. đọc truyện mới nhất tại .

- Nhân lúc ta không có ở đây, nói chuyện bí mật sao?

Phó Thư Bảo cười cười, chậm rãi đi qua.

- Thì ra Phó công tử không ngừng quần quýt mới giành được trái tim của tỷ tỷ, hơn nữa còn là một người rất háo sắc.... Chẳng qua, nhân duyên là như vậy, có lẽ kiếp trước người thiếu nợ hắn, cho nên kiếp này phải trả lại... Nếu các người đã bỏ trốn đến nơi này, vậy thì hãy an tâm ở lại đây một thời gian đi.

Mơ hồ nghe thấy Tây Hoa Dung nói một câu như vậy.

Phó Thư Bảo nghe thấy, nhất thời mắng một tiếng:

- Con mẹ nó, thì ra hồ ly tinh này thừa dịp ta không có ở đây, cố tình hủy hình tượng của ta.

Chẳng qua, sau khi nghĩ ngợi một lúc, hắn cười nhạt, lắm bầm:

- Tại sao nàng muốn hủy hình tượng của ta? Trước kia cũng không có tình huống này, khẳng định là trong lòng sợ ta có ý nghĩ không an phận với Tây Hoa Dung, cho nên mới nói ta không có chút giá trị như vậy, để chặt đứt ý nghĩ thân cận của Tây Hoa Dung... Nàng ghen rồi!

Hắn đối với Tây Hoa Dung cũng chưa từng có suy nghĩ không an phận gì, chỉ muốn nhân lúc nàng hôn mê, ăn đậu hũ một chút, chẳng qua là Hồ Nguyệt Thiên nghĩ quá nhiều mà thôi.

Đối với người như hắn mà nói, sở sàng và trong lòng có cảm tình là hai chuyện hoàn toàn khác nhau. Nếu như có đậu hũ của mỹ nữ ở trước mặt hắn, hắn không ăn, vậy thì vẫn là câu nói cũ, hắn cũng không phải là Phó Thư Bảo nữa, mà là Bảo Thư Phó rồi.

Mặc dù hắn có chút háo sắc, trong lòng có chút trắng hoa, nhưng rất coi trọng cảm giác nội tâm, có cảm giác mới gọi là yêu, đây cũng là điểm mấu chốt của hắn, không phải tất cả nữ nhân có tư sắc đều có thể đi vào trái tim của hắn, cho đến nay, nữ nhân thực sự có chỗ đứng trong lòng của hắn, khiến hắn có cảm giác chỉ có Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã... Bây giờ là hồ ly tinh này.

358. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 358: Bụng dạ hẹp hòi (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ài, nếu đã như vậy, Hoa Dung cô nương à, chúng ta tách ra thôi.

Trong bầu không khí ngưng ngững, Hồ Nguyệt Thiên thở dài một tiếng, phá vỡ bầu không khí khiến mọi người không thoải mái này.

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng có suy nghĩ như vậy, không ngờ Hồ Nguyệt Thiên đã nói trước rồi. Đến nơi này chẳng qua chỉ để dò xét tình huống một chút, bây giờ tình huống như vậy, hiển nhiên là không ích gì rồi.

- Không, các người là ân nhân cứu mạng của ta, nếu như bây giờ tách ra, lương tâm của ta cả đời sẽ không yên ổn, nếu như bọn hắn không xem ta là tộc nhân, ta cũng không lưu luyến gì nơi này nữa, Phó đại ca, nếu như người và Nguyệt Thiên tỷ tỷ không chê, hãy để ta theo, ta muốn cùng đi với các người, ta cũng không tin rằng một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực như ta ở thế giới bên ngoài lại không sống được!

Có thực lực, quả thật có thể cao giọng nói những lời như vậy, càng huống chi, thực lực của Tây Hoa Dung càng không bình thường, một thân thực lực tương đối kinh khủng.

Với thân phận Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực của nàng, cho dù đến Tú Quốc, muốn tòng quân thì triều đình chắc chắn cũng sẽ ban cho làm tướng quân. Nếu nàng lập gia đình, chắc chắn sẽ có không biết bao nhiêu thanh niên tài俊 tranh giành, thậm chí một vài đại thế gia cũng sẽ động tâm, bởi vì bất luận là thế gia nào, nếu như có một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực gia nhập thì cũng sẽ khiến thực lực đề cao.

Nói những lời như vậy, xem ra Tây Hoa Dung cũng không phải là một người cổ hủ chỉ biết vâng lệnh, mà là một người dám nói dám làm, có gan đấu tranh. Tính cách như vậy, ở trên người một nam nhân thì rất bình thường, nhưng ở trên người nữ nhân thì lại có chút hiếm có. Phó Thư Bảo cũng rất thích những người can đảm đấu tranh chế độ cũ này, trong lòng không nhịn được có chút tán thưởng.

- Càn rỡ! Người dám nói những lời đại nghịch bất đạo như vậy, tốt, tốt, tốt lắm! Ta sẽ thay tộc trưởng giáo huấn ngươi một phen!

Liên tiếp nói vài chữ “tốt”, nộ khí của Tây Thiết càng lúc càng mãnh liệt, không có chút dấu hiệu xuất thủ nào, trong lúc đang nói, Thái Vân Báo dưới người hần đột nhiên gầm một tiếng, xông thẳng về phía Tây Hoa Dung.

Tọa kỵ của Tây Thiết mặc dù chỉ là một Thái Vân Báo Chính Linh cấp, nhưng lại có Linh Thú Lực Đan đặc tính mộc, là biểu tượng cho tốc độ của bản thân, hơn nữa móng vuốt sắc bén ẩn chứa kịch độc, cho nên mặc dù tu vi lực lượng của nó mặc dù thấp nhất trong hàng Chính Linh cấp, nhưng cũng khiến người khác không dám khinh thường.

Chỉ trong thời gian một nhịp hô hấp, Thái Vân Báo đã xuất hiện trước mặt, dưới tình huống bình thường, thân thể hoàn hảo, Tây Hoa Dung sẽ dựa vào thân pháp bén nhạy như chim yến của mình, dễ dàng tránh thoát, nhưng trên đùi bị thương, đi đường còn phải chống quai trọng, làm sao có thể tránh được.

Chẳng qua, nàng cũng không phải là loại người mặc cho người khác chém giết, chỉ thấy hai tay nàng vung lên, Luyện Linh Lực nhất thời hình thành một bức tường phòng ngự vô hình trước người. Lập tức, mặt đất dưới chân rung động, bỗng nhiên thò lên những cái gai nhọn vừa thô vừa sắc bén đâm về phía bụng Thái Vân Báo.

Bức tường vô hình do Luyện Linh Lực tạo thành, thoát nhìn không có gì nguy hiểm, nhưng đụng vào thì cũng không đơn giản như đụng vào một bức tường đất, mà lập tức sẽ rơi vào phản kích cường đại của Luyện Linh Lực.

Dưới đất còn có gai nhọn sắc bén, mặc dù không sắc bén như đao kiếm, nhưng nếu bị đâm trúng thì cũng tuyệt đối không phải là chuyện dễ chịu gì. Trong lúc nguy cơ, vẫn trầm tĩnh ứng phó, Tây Hoa Dung vừa ra tay liền hiển lộ thực lực không tầm thường.

- Grào...

Về mặt Tây Thiết biến đổi, kéo mạnh Thái Vân Báo lên, trở về không trung an toàn. Đồng thời, một quyền nện xuống, cách không xuất quyền. Hần vừa xuất quyền thì không khí quanh người đột nhiên nóng lên, giống như thiên địa đang bị thiêu đốt. Đột nhiên, tất cả nhiệt năng tập trung tại quyền phải của hắn, “ầm” một tiếng, hư không rung động, một quyền bốc lên hỏa diễm rực rỡ nện xuống như sao băng, đánh thẳng đến đỉnh đầu Tây Hoa Dung.

Không phải là cứu nhân sinh tử, nhưng vừa xuất thủ, đối diện với tộc nhân bị trọng thương trên đùi, không ngờ Tây Thiết vẫn hạ sát thủ. Cái khác không nói, nhưng chỉ riêng về phần khí độ cũng có thể thấy hắn là một người bụng dạ hẹp hòi, khiến người khác rất khinh thường.

Hỏa quyền còn chưa đến gần thì không khí xung quanh dường như đã bị đốt khô, nhiệt độ cực cao cũng khiến làn da phát bóng. Tây Hoa Dung không dám xem thường, ném đi quai trọng trong tay, hai tay vung lên, “phành” một tiếng trầm muộn, lực tràn lực lượng tập hợp lại một chỗ, tạo thành một tấm chắn, nghênh đón hỏa quyền đánh tới.

Ầm... rầm rầm...

Quyền và tấm chắn va chạm vào nhau, kinh khí bắn ra tứ phía, tia lửa cũng văng tung tóe. Phảng phất như châm ngòi một cái pháo sáng trong không khí, ánh sáng rực rỡ chói mắt.

- Không ngờ rằng Tây Thiết này cũng lợi hại như vậy, từ một quyền hần vừa xuất mà xét, lực lượng thuộc tính của hắn là hỏa nguyên tố, chuyên nhất mà tinh, nếu đổi lại là ta, nắm quyền vận dụng hỏa nguyên tố tuyệt đối không thể có uy lực như hắn được.

Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thán.

Trên thế gian này, bất cứ thứ gì cũng chuyên nhất mà tinh (*). Bất luận là học tri thức hay là học nghệ, thậm chí tu luyện lực lượng cũng vậy. Đạo lý này thực ra rất đơn giản, cùng một tư chất, cùng một khoảng thời gian, trong hai người, một người học năm môn một lúc, một người chỉ học một môn, đến lúc khảo hạch, nếu như chỉ khảo hạch một môn thì người học một môn dĩ nhiên sẽ sở trường hơn một chút.

(*) Chuyên tâm học một thứ cho đến khi tinh thông.

Tây Thiết và Tây Hoa Dung động thủ, Lực Sĩ nắm giữ một loại lực lượng nguyên tố và Luyện Lực Sĩ nắm giữ năm loại lực lượng nguyên tố, nếu so cường nhược, sở trường sở đoản sẽ thể hiện ra ngay.

Tây Thiết hung hăng nói:

- Hừ! Người còn dám hoàn thủ! Chẳng lẽ người đã quên thân phận của ta rồi sao? Ta là đội trưởng Phi Thiên Kỳ!

- Thì làm sao? Chẳng lẽ người muốn giết ta, ta phải duỗi cổ ra, chờ người đến chém hay sao?

Tây Hoa Dung tức giận mắng, tuyệt đối không chịu thua.

- Đáng ghét! Cho dù là tộc trưởng cũng phải tôn kính ta ba phần, không ngờ người...

Không nói tiếp, phía sau Tây Thiết đột nhiên bùng lên một mảnh hỏa diễm rực rỡ, ngọn lửa giống như một đoàn quang quyển thánh khiết, đem thân thể hấn bao trùm. Nhưng ai cũng biết, đó là biểu hiện của hỏa nguyên tố cường hấn đến cực điểm.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời giật mình, thầm nghĩ:

- Tây Thiết này không ngờ còn chưa dốc toàn lực, vẫn còn bảo lưu, từ hỏa diễm trên người tên này mà xét, xem ra tu vi lực lượng đã đạt đến cảnh giới Vinh Hạng Lực rồi.

Khi tu luyện lực lượng một loại nguyên tố đến tận cùng, sẽ xuất hiện quang quyển bao trùm thân thể, điều này cũng giống như Nguyên Tố Hỏa của Luyện Lực Sĩ. Lực Sĩ thì bất đồng, quang quyển bao trùm thân thể cũng có chỗ bất đồng. Nắm giữ hỏa nguyên tố lực lượng là hỏa quang, nắm giữ thủy nguyên tố lực lượng là thủy quang, nắm giữ mộc nguyên tố lực lượng là biến hóa vô thường. Về phần kim nguyên tố và thổ nguyên tố lực lượng, phân biệt là quang tráo hai màu đen và nâu.

Lực Sĩ có quang tráo chẳng những có thể hình thành phòng ngự hộ tráo mà còn có thể trong giây lát chuyển hóa quang quyển thành thủ đoạn công kích. Ví dụ như Lực Sĩ nắm giữ mộc nguyên tố lực lượng có thể trong chớp mắt đem quang quyển biến hóa khôn lường chuyển hóa thành phong nhận hoặc long quyển, tập kích địch nhân.

Cho nên, từ góc độ này mà xét, Luyện Lực Sĩ mặc dù có Nguyên Tố Hỏa, có thể luyện chế khí vật, nhưng ở phương diện chiến đấu thì lại hơi thua kém so với Lực Sĩ bình thường. Chẳng qua, bởi vì Luyện Lực Sĩ có thể luyện chế Lực Luyện Khí phụ trợ, cho nên trong lý giải của thường nhân, Luyện Lực Sĩ luôn mạnh hơn Lực Sĩ bình thường.

Quan niệm này cũng không phải là tuyệt đối, còn phải xét xem dưới hoàn cảnh nào. Ví dụ như bây giờ, trên đùi Tây Hoa Dung bị trọng thương, hơn nữa cũng không có Lực Luyện Khí phụ trợ, nàng đối diện với Tây Thiết thì tuyệt đối đứng ở thế bất lợi.

359. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 358: Bụng dạ hẹp hòi (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chỉ vài bước chân, nhưng Phó Thư Bảo lại cố tình làm bước chân vang rất lớn, khiến Hồ Nguyệt Thiên đang chuẩn bị nói tiếp lập tức ngừng lại, vội vàng nhắc nhở:

- Hoa Dung cô nương, hôm nào chúng ta nói tiếp, hân về rồi.

Khỏe miệng Phó Thư Bảo khẽ nhếch lên nụ cười khổ, dẫn Tiểu Thanh đi qua.

Tiếp sau đó, Phó Thư Bảo đem tình huống của Tiểu Thanh kể lại cho Tây Hoa Dung. Ngoài ra, hân còn vẽ ra một bức tranh sinh động trước mắt Tây Hoa Dung, hân nói hân là công tử một thế gia ở Tú Quốc, đọc sách biết lễ nghĩa, bác học đa tài, còn Tiểu Thanh là thị vệ mà cha hân mời, là một Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, ngoại trừ mệnh lệnh của hân, bất kỳ ai cũng không nghe,...

Nghe kể lại một hồi, đôi mắt đẹp của Tây Hoa Dung nhấp nháy không ngừng, trong lòng cảm thấy mờ mịt, tại sao nghe không giống như những gì Hồ Nguyệt Thiên tỷ tỷ kể vậy?

oOo

Buổi tối dài đằng đẵng đi qua, ánh mặt trời lại trở về đại địa.

Một mảnh kim sắc rực rỡ phủ lên hồ nước xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Gió sớm thổi qua, mặt hồ thoáng hiện từng gợn sóng màu vàng lặn tẩn, từng lớp từng lớp dạt về phía bờ, không hề ngừng nghỉ.

Vài con cò trắng bay là là trên mặt hồ, nhàn nhã mà thong dong. Bên ven hồ, một dãy căn phòng đơn sơ dựng bên dưới trời xanh mây trắng, núi rừng xa xa một màu xanh mướt, những ngọn núi đứng sừng sững, giống như một bức tranh nhân gian tiên cảnh.

Đây là hồ Tây Tử, một hồ nước tự nhiên bên cạnh Trầm Thiết Sơn. Diện tích của nó cũng không lớn, chỉ chừng mấy trăm mẫu, nhưng phong cách lại vô cùng đẹp. Ngư sản của hồ Tây Tử cũng vô cùng phong phú, là nguồn thức ăn chủ yếu của Bán Thú tộc. Dãy phòng ốc đơn sơ chính là nơi trú ngụ của Bán Thú tộc. Hiện nay, nhân số của Bán Thú tộc rất thưa thớt, chỉ chừng 3000 người, trong đó còn có không ít người già, phụ nữ và trẻ em. Tình huống như vậy cũng có vài phần tương tự như Độc Lang tộc.

Những điều này đều là nghe được khi hàn huyền với Tây Hoa Dung ở trên đường, lúc trước chẳng qua chỉ là ẩn tượng mơ hồ, bây giờ tận mắt nhìn thấy hồ Tây Tử, Phó Thư Bảo thoáng cái liền rõ ràng.

- Cẩn thận đi theo ta, đừng đi loạn, nơi này là lối đi vào duy nhất, cạm bẫy rất dày đặc, không cẩn thận sẽ rơi vào.

Tây Hoa Dung nghiêm mặt nói, chống quái tượng đi bên cạnh Phó Thư Bảo, từng bước chậm chạp đi vào trong Bán Thú tộc.

Dưới chân là một con đường đá màu xanh nhỏ, tuy nhiên những tảng đá này không nối liền nhau, mà Đông một khối, Tây một khối, không có quy tắc. Có một vài phiến đá cách nhau rất xa, phải nhảy mới có thể đến được, có vài phiến đá lại cách nhau rất gần, không đến một xích, chỉ bước nhẹ là được.

Phó Thư Bảo vẫn có thể từ trên những phiến đá này nhìn ra được chút mảnh khỏe, quả thực là có dấu vết cơ quan cạm bẫy. Nghĩ lại, Bán Thú tộc này nằm sát bên cạnh Trầm Thiết Sơn, chẳng khác gì nằm trong vòng vây của rất nhiều Linh Thú cường hân, bọn họ không có thành trì, không có quân đội, nếu như không phí công phu ở phương diện này thì e rằng đã diệt vong rồi. đọc truyện mới nhất tại .

Con đường lát đá này bố trí đầy rẫy cơ quan cạm bẫy, muốn đến được lãnh địa của Bán Thú tộc, còn phải đi qua một khoảng đất trống mà ngay cả cây cỏ cũng không có. Đúng lúc này, từ trong bộ tộc truyền đến một tiếng vang lớn, một đám người xuất hiện tại cửa vào bộ tộc từ xa, lập tức có vài Linh Thú bay đến, trong nháy mắt đã đến trên đỉnh đầu bọn hân.

Định nhàn nhàn lại, Phó Thư Bảo lập tức giật mình, chỉ thấy những chiến sĩ bộ tộc trên đỉnh đầu mặc áo da thú, cười Thái Vân Báo! Thái Vân Báo vũ động hai cái cánh khổng lồ, ánh mắt to như chuông đồng hung hân nhìn chòng chọc những người ở bên dưới. Khí thế như vậy, tùy thời đều có thể triển khai chém giết. Từ tràng cảnh này, những gì Tây Hoa Dung nói liền được chứng thực, xem ra người của Bán Thú tộc vừa đến 20 tuổi sẽ ra ngoài bắt một Linh Thú làm tọa kỵ cho mình, mà Thái Vân Báo trước mắt hiển nhiên chính là do chiến sĩ của Bán Thú tộc bắt được.

Vốn Tây Hoa Dung cũng muốn bắt một con Thái Vân Báo, chẳng qua vận khí nàng không tốt, không những không bắt được mà còn thiếu chút nữa bỏ mạng tại đó.

- Tây Thiết đại ca, là ta, đừng động thủ!

Tây Hoa Dung đứng phía trước, ngẩng đầu hô.

Một nam tử tuổi chừng 20 không chế Thái Vân Báo dưới thân hạ xuống, cao giọng nói:

- Hoa Dung, chẳng lẽ ngươi không biết chỗ của chúng ta không thể để ngoại nhân tiến vào sao? Bọn họ là ai?

Tây Hoa Dung chỉ mặt từng người, nói:

- Vị này là Phó Thư Bảo công tử, vị này là Hồ Nguyệt Thiên tỷ tỷ, còn đây là Tiểu Thanh, thị vệ của Phó công tử, bọn họ là ân nhân cứu mạng của ta, bởi vì lạc đường đến đây, không có nơi nào để đi, cho nên ta mới dẫn bọn họ về đây ở một thời gian.

- Không được, mặc dù bọn họ có ân với ngươi, nhưng quy củ từ xưa đến nay không thể phá, bọn họ không thể vào.

Nam tử thanh niên gọi là Tây Thiết vẫn vẻ mặt lạnh băng như cũ, từ ánh mắt lạnh lẽo của hắn mà xét, hẳn dường như tràn đầy cảnh giác và địch ý với ba người Phó Thư Bảo.

- Ngươi là cái gì chứ? Ngươi không cho tiến vào là không thể tiến vào sao? Ngươi tránh ra cho ta, có chuyện gì, ta sẽ nói với tộc trưởng.

Tây Hoa Dung đã có chút nóng giận rồi.

Tây Thiết cười lạnh một tiếng, nói:

- Tộc trưởng đã đem ngươi gả cho thống lĩnh Thiên Phật giả Á Đề Mạn của Kim Sa Bái Thiên Giáo, cùng với ngươi còn có chín người, bây giờ Á Đề Mạn thống lĩnh đang cùng tộc trưởng nói chuyện ở Từ Đường của Bán Thú tộc, ngươi không bao lâu nữa ngay cả tộc nhân cũng không phải, ân nhân cứu mạng ngươi lại càng không thể vào.

- Cái gì? Tộc trưởng sao có thể làm vậy?

Từ ngữ khí và thần sắc cả kinh của Tây Hoa Dung có thể thấy được, nàng tương đối biết rõ về Á Đề Mạn nào đó.

- Về phần tộc trưởng tại sao làm vậy, ngươi nên đi hỏi ông ấy đi.

Trong ngữ khí của Tây Thiết có chút mùi vị như đang đùa giỡn.

- Hừ! Hỏi thì hỏi!

Thiên Phật giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo là lực lượng hộ giáo rất cường đại, mỗi vị thống lĩnh đều là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, thực lực cao như trời. Trong Kim Sa Bái Thiên Giáo mặc dù có cả hữu hộ giáo, nhưng địa vị và quyền lợi của mỗi một thống lĩnh đều chỉ thấp hơn giáo chủ, tôn quý vô cùng.

Phó Thư Bảo cuối cùng cũng biết tên một thống lĩnh Thiên Phật giả là Á Đề Mạn, chẳng qua, đến một nơi cách tuyệt bên ngoài như Bán Thú tộc để cưới thê thiếp, hơn nữa còn là một lần mười người, chuyện kỳ quái như vậy khiến người khác nghĩ thế nào cũng không thông.

Vốn trong lòng cao hứng, muốn mượn tầng quan hệ của Tây Hoa Dung để thăm dò tình huống ở Trảm Thiết Sơn một phen. Lúc trước, Phó Thư Bảo còn cho rằng thiên tài tu luyện lực lượng như Tây Hoa Dung, địa vị tại Bán Thú tộc hẳn phải rất cao, nhưng không ngờ rằng cuộc sống của nàng cũng chỉ như một cái bàn trà, có rất nhiều bi kịch.

Thái độ của Tây Thiết trước mắt khiến người khác cảm thấy ghét, chẳng qua Phó Thư Bảo cũng không tìm thấy lý do gì để phản bác, từ đầu đến cuối, tên Tây Thiết này đều dùng một loại ánh mắt địch ý nhìn hắn, cũng không biết có phải bị bệnh hay không, ngày xưa vô oán, gần đây cũng không cừ, chưa gặp nhau bao giờ, tại sao lại có thái độ như vậy?

Chẳng qua, năng lực nhận nhìn của Phó Thư Bảo trước thái độ đáng ghét tương đối tốt, đối với ánh mắt tràn đầy địch ý của Tây Thiết, hắn vẫn luôn bảo trì nụ cười thản nhiên, có chút mùi vị cao thâm khó đoán. Thật ra trong lòng hắn sớm đã đem già trẻ lớn bé trong nhà Tây Thiết hỏi thăm một lượt rồi.

360. Chương 358: Bụng Dạ Hẹp Hòi (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 358: Bụng dạ hẹp hòi (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ài, nếu đã như vậy, Hoa Dung cô nương à, chúng ta tách ra thôi.

Trong bầu không khí ngưng ngừng, Hồ Nguyệt Thiên thở dài một tiếng, phá vỡ bầu không khí khiến mọi người không thoải mái này.

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng có suy nghĩ như vậy, không ngờ Hồ Nguyệt Thiên đã nói trước rồi. Đến nơi này chẳng qua chỉ để dò xét tình huống một chút, bây giờ tình huống như vậy, hiển nhiên là không ích gì rồi.

- Không, các người là ân nhân cứu mạng của ta, nếu như bây giờ tách ra, lương tâm của ta cả đời sẽ không yên ổn, nếu như bọn hắn không xem ta là tộc nhân, ta cũng không lưu luyến gì nơi này nữa, Phó đại ca, nếu như người và Nguyệt Thiên tỷ tỷ không chê, hãy để ta theo, ta muốn cùng đi với các người, ta cũng không tin rằng một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực như ta ở thế giới bên ngoài lại không sống được!

Có thực lực, quả thật có thể cao giọng nói những lời như vậy, càng huống chi, thực lực của Tây Hoa Dung càng không bình thường, một thân thực lực tương đối kinh khủng. truyện copy từ

Với thân phận Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực của nàng, cho dù đến Tú Quốc, muốn tòng quân thì triều đình chắc chắn cũng sẽ ban cho làm tướng quân. Nếu nàng lập gia đình, chắc chắn sẽ có không biết bao nhiêu thanh niên tài tuấn tranh giành, thậm chí một vài đại thế gia cũng sẽ động tâm, bởi vì bất luận là thế gia nào, nếu như có một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực gia nhập thì cũng sẽ khiến thực lực đề cao.

Nói những lời như vậy, xem ra Tây Hoa Dung cũng không phải là một người cổ hủ chỉ biết vâng lệnh, mà là một người dám nói dám làm, có gan đấu tranh. Tính cách như vậy, ở trên người một nam nhân thì rất bình thường, nhưng ở trên người nữ nhân thì lại có chút hiếm có. Phó Thư Bảo cũng rất thích những người can đảm đấu tranh chế độ cũ này, trong lòng không nhịn được có chút tán thưởng.

- Càn rỡ! Người dám nói những lời đại nghịch bất đạo như vậy, tốt, tốt, tốt lắm! Ta sẽ thay tộc trưởng giáo huấn người một phen!

Liên tiếp nói vài chữ “tốt”, nộ khí của Tây Thiết càng lúc càng mãnh liệt, không có chút dấu hiệu xuất thủ nào, trong lúc đang nói, Thái Vân Báo dưới người hắn đột nhiên gầm một tiếng, xông thẳng về phía Tây Hoa Dung.

Tọa kỵ của Tây Thiết mặc dù chỉ là một Thái Vân Báo Chính Linh cấp, nhưng lại có Linh Thú Lực Đan đặc tính độc, là biểu tượng cho tốc độ của bản thân, hơn nữa móng vuốt sắc bén ẩn chứa kịch độc, cho nên mặc dù tu vi lực lượng của nó mặc dù thấp nhất trong hàng Chính Linh cấp, nhưng cũng khiến người khác không dám khinh thường.

Chỉ trong thời gian một nhịp hô hấp, Thái Vân Báo đã xuất hiện trước mặt, dưới tình huống bình thường, thân thể hoàn hảo, Tây Hoa Dung sẽ dựa vào thân pháp bén nhạy như chim yến của mình, dễ dàng tránh thoát, nhưng trên đùi bị thương, đi đường còn phải chống quái tượng, làm sao có thể tránh được.

Chẳng qua, nàng cũng không phải là loại người mặc cho người khác chém giết, chỉ thấy hai tay nàng vung lên, Luyện Linh Lực nhất thời hình thành một bức tường phòng ngự vô hình trước người. Lập tức, mặt đất dưới chân rung động, bỗng nhiên thò lên những cái gai nhọn vừa thô vừa sắc bén đâm về phía bụng Thái Vân Báo.

Bức tường vô hình do Luyện Linh Lực tạo thành, thoát nhìn không có gì nguy hiểm, nhưng đụng vào thì cũng không đơn giản như đụng vào một bức tường đất, mà lập tức sẽ rơi vào phản kích cường đại của Luyện Linh Lực.

Dưới đất còn có gai nhọn sắc bén, mặc dù không sắc bén như đao kiếm, nhưng nếu bị đâm trúng thì cũng tuyệt đối không phải là chuyện dễ chịu gì. Trong lúc nguy cơ, vẫn trầm tĩnh ứng phó, Tây Hoa Dung vừa ra tay liền hiển lộ thực lực không tầm thường.

- Grào...

Về mặt Tây Thiết biến đổi, kéo mạnh Thái Vân Báo lên, trở về không trung an toàn. Đồng thời, một quyền nện xuống, cách không xuất quyền. Hắn vừa xuất quyền thì không khí quanh người đột nhiên nóng lên, giống như thiên địa đang bị thiêu đốt. Đột nhiên, tất cả nhiệt năng tập trung tại quyền phải của hắn, “ầm” một tiếng, hư không rung động, một quyền bốc lên hỏa diễm rực rỡ nện xuống như sao băng, đánh thẳng đến đỉnh đầu Tây Hoa Dung.

Không phải là cừu nhân sinh tử, nhưng vừa xuất thủ, đối diện với tộc nhân bị trọng thương trên đồi, không ngờ Tây Thiết vẫn hạ sát thủ. Cái khác không nói, nhưng chỉ riêng về phần khí độ cũng có thể thấy hắn là một người bụng dạ hẹp hòi, khiến người khác rất khinh thường.

Hỏa quyền còn chưa đến gần thì không khí xung quanh dường như đã bị đốt khô, nhiệt độ cực cao cũng khiến làn da phát bóng. Tây Hoa Dung không dám xem thường, ném đi quai trọng trong tay, hai tay vung lên, “phành” một tiếng trầm muộn, lực trằng lực lượng tập hợp lại một chỗ, tạo thành một tấm chắn, nghênh đón hỏa quyền đánh tới.

Ầm... rầm rầm...

Quyền và tấm chắn va chạm vào nhau, kinh khí bắn ra tứ phía, tia lửa cũng văng tung tóe. Phảng phất như chạm ngòi một cái pháo sáng trong không khí, ánh sáng rực rỡ chói mắt.

- Không ngờ rằng Tây Thiết này cũng lợi hại như vậy, từ một quyền hắn vừa xuất mà xét, lực lượng thuộc tính của hắn là hỏa nguyên tố, chuyên nhất mà tinh, nếu đổi lại là ta, nắm quyền vận dụng hỏa nguyên tố tuyệt đối không thể có uy lực như hắn được.

Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thán.

Trên thế gian này, bất cứ thứ gì cũng chuyên nhất mà tinh (*). Bất luận là học tri thức hay là học nghệ, thậm chí tu luyện lực lượng cũng vậy. Đạo lý này thực ra rất đơn giản, cùng một tư chất, cùng một khoảng thời gian, trong hai người, một người học năm môn một lúc, một người chỉ học một môn, đến lúc khảo hạch, nếu như chỉ khảo hạch một môn thì người học một môn dĩ nhiên sẽ sở trường hơn một chút.

(*) Chuyên tâm học một thứ cho đến khi tinh thông.

Tây Thiết và Tây Hoa Dung động thủ, Lực Sĩ nắm giữ một loại lực lượng nguyên tố và Luyện Lực Sĩ nắm giữ năm loại lực lượng nguyên tố, nếu so cường nhược, sở trường sở đoản sẽ thể hiện ra ngay.

Tây Thiết hung hăng nói:

- Hừ! Ngươi còn dám hoàn thủ! Chẳng lẽ ngươi đã quên thân phận của ta rồi sao? Ta là đội trưởng Phi Thiên Kỳ!

- Thì làm sao? Chẳng lẽ ngươi muốn giết ta, ta phải duỗi cổ ra, chờ ngươi đến chém hay sao?

Tây Hoa Dung tức giận mắng, tuyệt đối không chịu thua.

- Đáng ghét! Cho dù là tộc trưởng cũng phải tôn kính ta ba phần, không ngờ ngươi...

Không nói tiếp, phía sau Tây Thiết đột nhiên bùng lên một mảnh hỏa diễm rực rỡ, ngọn lửa giống như một đoàn quang quyển thánh khiết, đem thân thể hắc bao trùm. Nhưng ai cũng biết, đó là biểu hiện của hỏa nguyên tố cường hãn đến cực điểm.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời giật mình, thầm nghĩ:

- Tây Thiết này không ngờ còn chưa dốc toàn lực, vẫn còn bảo lưu, từ hỏa diễm trên người tên này mà xét, xem ra tu vi lực lượng đã đạt đến cảnh giới Vĩnh Hằng Lực rồi.

Khi tu luyện lực lượng một loại nguyên tố đến tận cùng, sẽ xuất hiện quang quyển bao trùm thân thể, điều này cũng giống như Nguyên Tố Hỏa của Luyện Lực Sĩ. Lực Sĩ thì bất đồng, quang quyển bao trùm thân thể cũng có chỗ bất đồng. Nắm giữ hỏa nguyên tố lực lượng là hỏa quang, nắm giữ thủy nguyên tố lực lượng là thủy quang, nắm giữ mộc nguyên tố lực lượng là biến hóa vô thường. Về phần kim nguyên tố và thổ nguyên tố lực lượng, phân biệt là quang tráo hai màu đen và nâu.

Lực Sĩ có quang tráo chẳng những có thể hình thành phòng ngự hộ tráo mà còn có thể trong giây lát chuyển hóa quang quyển thành thủ đoạn công kích. Ví dụ như Lực Sĩ nắm giữ mộc nguyên tố lực lượng có thể trong chớp mắt đem quang quyển biến hóa khôn lường chuyển hóa thành phong nhận hoặc long quyển, tập kích địch nhân.

Cho nên, từ góc độ này mà xét, Luyện Lực Sĩ mặc dù có Nguyên Tố Hỏa, có thể luyện chế khí vật, nhưng ở phương diện chiến đấu thì lại hơi thua kém so với Lực Sĩ bình thường. Chẳng qua, bởi vì Luyện Lực Sĩ có thể luyện chế Lực Luyện Khí phụ trợ, cho nên trong lý giải của thường nhân, Luyện Lực Sĩ luôn mạnh hơn Lực Sĩ bình thường.

Quan niệm này cũng không phải là tuyệt đối, còn phải xét xem dưới hoàn cảnh nào. Ví dụ như bây giờ, trên đồi Tây Hoa Dung bị trọng thương, hơn nữa cũng không có Lực Luyện Khí phụ trợ, nàng đối diện với Tây Thiết thì tuyệt đối đứng ở thế bất lợi.

361. Chương 359: Tìm Ra Một Chồng Giấy (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 359: Tìm ra một chồng giấy (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Rầm...

Một tiếng vang quái dị đột nhiên truyền đến.

Ngọn lửa vờn quanh người Tây Thiết đột nhiên ngưng tụ thành hai con hỏa xà, mang theo nhiệt độ cực nóng, ngay cả cương thiết cũng có thể hòa tan phóng xuống.

Đây, mới chân chính là sát chiêu trong sát niệm.

Nếu như trên đồi không có vết thương, Tây Hoa Dung nhất định có thể ứng phó được, nhưng lần này, nàng nhất thời rơi vào trong hiểm cảnh. Chẳng qua, cho dù ở trong hiểm cảnh, nhưng nàng vẫn không chịu thỏa hiệp, ngược lại càng quật cường nghênh đón. Đang chuẩn bị có hành động thì một đạo nhân ảnh đột nhiên đứng chắn trước người nàng.

Ầm...

Tiếng vang trầm muộn như tiếng sấm. Một mảnh hỏa quang thiểm hiện, ngay lập tức, hai quyền nhằm hướng hai con hỏa diễm xà lao đến. “Rầm rầm”, hai con hỏa diễm xà nhất thời tiêu tán, hóa thành một trận mưa lửa, rơi xuống đầy trời.

Nếu như chơi lửa, Phó Thư Bảo đã luyện hóa hỏa tinh túy, há sợ người khác chơi lửa trước mặt hắn?

Nhìn hai quyền này thoát nhìn đơn giản, nhưng lại ẩn tàng khí thế hồn hậu, nhất cử phá tan hỏa xà của Tây Thiết. Biến hóa này nằm ngoài dự đoán của mọi người, những chiến sĩ Bán Thú tộc bên cạnh Tây Thiết nhìn thấy không khỏi cả kinh.

- Khốn kiếp! Trên địa bàn Bán Thú tộc, người lại dám nhúng tay quản chuyện trong tộc chúng ta!

Tây Thiết nhanh chóng từ trong chấn kinh hồi phục lại, nổi giận quát.

- Người biết Tú Quốc không?

Phó Thư Bảo chậm rãi nói. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Tú Quốc thì có ai không biết, là Thiên triều thượng bang! Thanh Uyển Quốc chúng ta mỗi năm đều tiến cống cho Tú Quốc.

Tây Thiết cao giọng đáp.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nữ hoàng của Tú Quốc – Tú Ngọc bệ hạ chính là hảo hữu chí giao của ta, người biết không? Trước mắt nàng, ta còn dám quản chuyện bất bình, càng huống chi là trước mặt người?

Trên thực tế, Phó Thư Bảo và Tú Ngọc không chỉ có quan hệ hảo hữu, mà hai người còn từng hôn miệng, đây là một loại quan hệ tương đối phức tạp.

Tây Thiết cười lớn, quát:

- Ha ha... Tên cuồng nhân từ đâu đến, dám tự xưng là hảo hữu chí giao với nữ hoàng Tú Quốc, còn may là ở đây, nếu như ở Tú Quốc, e rằng người đã bị khép vào tội đại nghịch bất đạo, sớm đã bị chặt đầu rồi!

- Người chưa từng tiếp xúc xã hội, chẳng lẽ tất cả mọi người cũng chưa từng tiếp xúc xã hội sao? Bụng dạ người hẹp hòi, tâm tư ác độc, chẳng lẽ người cho rằng toàn bộ người trong thiên hạ cũng như người? Thật đúng là khôi hài, Tây Hoa Dung này nói thế nào đi nữa cũng là tộc nhân của các người, hơn nữa còn bị trọng thương, người chẳng những không quan tâm đến thương thế của nàng, ngược lại còn xuất thủ hung ác, nếu như ta là người thì đã dùng nước tiểu tự sát rồi.

Vốn lời nói vẫn chậm rãi, nhưng đến câu cuối cùng, thanh âm Phó Thư Bảo đột nhiên trở nên sắc bén, nhất thời có một loại khí thế tà ác.

- Người... hỗn trướng! Giết bọn chúng cho ta!

Bị nhục nhã không có đất dung thân, gương mặt tuần tú của Tây Thiết nhất thời biến thành màu gan heo, trong lúc nổi giận, liền muốn áp dụng hành động cực đoan.

Nghe thấy mệnh lệnh của hắn, những chiến sĩ Bán Thú tộc bên cạnh Tây Thiết thoáng do dự một chút, nhưng chỉ sau vài nhịp hô hấp, tất cả liền ứng tiếng.

Ngay lập tức, bầu không khí liền trở nên tràn ngập sát khí, hết sức căng thẳng.

Muốn đánh thì đánh, Phó Thư Bảo đối với việc chiến đấu cũng không hề sợ hãi. Nhớ ngày trước, ngay cả Hoàng thái tôn như Tú Cát cũng bị hắn đốt thành tro, chẳng lẽ lại sợ một tên thống lĩnh của một bộ lạc cách tuyệt bên ngoài?

- Tất cả dừng tay hết cho ta!

Một âm thanh hùng hồn đột nhiên từ trong bộ tộc truyền ra, khiến người khác có cảm giác như nghe thấy một tiếng chuông ngân, âm thanh chấn ong ong màng nhĩ mọi người.

Âm thanh này vừa xuất hiện, những chiến sĩ Bán Thú tộc lập tức khống chế Thái Vân Báo trở về.

Tây Thiết không cam lòng, liếc nhìn Phó Thư Bảo một cái đầy oán hận, nhưng cuối cùng vẫn lui trở về.

Từ trong vòng vây của đám tộc nhân Bán Thú tộc, một lão già áo vải chậm rãi đi đến. Bước chân của hắn mặc dù chậm, nhưng mỗi bước đi đều cách một khoảng lớn, khiến người khác có cảm giác như mặt đất dưới chân của hắn đang “súc địa thành thốn”.

- Lực Sĩ nắm giữ thổ nguyên tố lực lượng, có thể làm được đến trình độ này, tu vi lực lượng của hắn nhất định là cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm giật mình. Trên thực tế, kể từ khi đến lãnh địa Bán Thú tộc, hắn đã liên tiếp giật mình. Bởi vì một bộ tộc cách tuyệt bên ngoài lại có nhiều người cường hãn như vậy.

Khi nhìn thấy Tây Hoa Dung, hắn đã cho rằng Tây Hoa Dung là kỳ tài thiên phú, nhưng sau khi nhìn thấy Tây Thiết và tộc trưởng Bán Thú tộc, hắn mới đột nhiên tỉnh ngộ, nơi này không phải là địa phương tầm thường, nhất định có gì đó trợ giúp bọn hắn tu luyện lực lượng.

Nếu như quả thật có thứ có thể giúp Bán Thú tộc tu luyện lực lượng, vậy khẳng định không phải cực phẩm kim nguyên tố là Kim Ti Hồ Lô, mà là một thứ gì đó, bằng không thì sau khi luyện hóa hai loại cực phẩm linh tài, hắn đã trở thành thiên hạ vô địch rồi.

Thế nhưng, nếu như không phải Kim Ti Hồ Lô, vậy thì là cái gì?

Trong lúc chấn kinh và trầm tư, lão già áo vải đã đi đến gần. Lực tràng lực lượng trên người hắn trầm giọng giống như đại địa treo ngược, áp lực đến mức người khác không thở nổi. Đặc tính lực lượng của thổ nguyên tố có tính chất trầm trọng, kiên cố, từ trên người lão già áo vải này thể hiện ra, có khí thế khủng bố như đại sơn áp đỉnh.

Lão già áo vải hiển nhiên nhằm vào Phó Thư Bảo, chẳng qua sau khi vận chuyển Luyện Linh Lực một phen, Phó Thư Bảo liền cảm thấy áp bức trên người biến mất sạch.

- Ồ?

Trong đôi mắt lão già áo vải thoáng lóe lên một tia kinh ngạc, hiển nhiên giật mình trước thực lực của Phó Thư Bảo.

Lúc này, Tây Hoa Dung chợt lên tiếng:

- Tộc trưởng, những gì Tây Thiết nói đều là thật sao?

- Chuyện của ngươi, trở về rồi nói.

Lão già áo vải thản nhiên đáp, lại không liếc nhìn Tây Hoa Dung lấy một cái, ngược lại mỉm cười với Phó Thư Bảo, nói:

- Vị công tử này, ngươi đã cứu tộc nhân của ta, vậy ngươi cũng không phải người ngoài, là bằng hữu của chúng ta, nếu đã là bằng hữu của chúng ta thì không hạn chế quy tắc tiến vào, mời theo lão phu vào trong, để chúng ta tận tình địa chủ.

Hơi ngừng lại một chút, hắn còn bổ sung thêm một câu:

- Đúng rồi, lão thân gọi là Nam Vô Thiên, tộc trưởng Bán Thú tộc.

- Ha ha, vậy ta không khách khí.

Phó Thư Bảo cười ha hả, sau khi khách khí một phen, giới thiệu qua loa ba người một chút, xem như đã quen biết.

Tây Thiết vẫn giữ nguyên vẻ mặt như hận không thể nghiền xương Phó Thư Bảo thành tro, thế nhưng Nam Vô Thiên đã nói như vậy, hắn cũng chỉ có thể nhịn xuống.

Xuyên qua khoảng sân trống, tiến vào trong bộ tộc Bán Thú tộc, một trung niên nam tử khoác trên vai một cái áo choàng kim sắc xuất hiện trong tầm mắt Phó Thư Bảo. Từ trên người của hắn không thể cảm giác được chút lực tràng lực lượng nào, nhưng hắn chỉ đứng yên một chỗ, dáng vẻ bình thản lại khiến người khác có cảm giác khủng bố như không thể đánh bại.

Một Lực Sĩ khi tu luyện đến tận cùng có thể tinh khí thần nội liễm, thoát nhìn như người bình thường, khiến người khác không thể nhìn thấu, nhưng thực chất là một đối thủ đáng sợ, cao thâm khó đoán.

Không cần bất kỳ người nào giới thiệu, chỉ từ tiêu ký trước ngực nam tử trung niên này là có thể đoán ra thân phận của hắn, đây chính là thống lĩnh Thiên Phật giả Á Đề Mạn của Kim Sa Bái Thiên Giáo, quyền lợi và địa vị của hắn trong giáo chỉ thấp hơn giáo chủ, ngoài ra hắn còn là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

362. Chương 359: Tìm Ra Một Chồng Giấy (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 359: Tìm ra một chồng giấy (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chỉ quan sát là có thể đoán ra được tu vi lực lượng của hắn đã đạt đến cực trí. Chỉ e cho dù là Độc Vô Song của Độc Lang tộc cũng phải trong trạng thái tinh thần bình thường mới có thể thắng được một phần. Còn nếu như vẫn duy trì trạng thái tinh thần hiện nay, hai người quyết đấu với nhau, phần thắng của Á Đề Mạn tuyệt đối cao hơn ba phần. Chênh lệch này mặc dù không rõ ràng, nhưng có thể thấy rõ thực lực khủng bố của Á Đề Mạn.

Độc Vô Song đã như vậy, Tiểu Thanh hiển nhiên càng không bằng.

Chỉ trong chốc lát, Phó Thư Bảo đã có kết luận.

Á Đề Mạn hiển nhiên cũng không có hứng thú chào hỏi với nhân vật như Phó Thư Bảo, chỉ liếc nhìn Tiểu Thanh một cái, sau đó dùng ánh mắt ái muội nhìn Tây Hoa Dung, cũng không thấy hắn nói gì, liền xoay người đi về hướng Từ Đường của Bán Thú tộc.

Từ Đường là một tòa kiến trúc xây dựng hình tháp, cao chừng 10 mét, trên từng viên gạch bám đầy rêu xanh và dây leo, phần đỉnh còn có một gốc cây không biết tên, cánh lá rậm rạp.

Liếc mắt nhìn sơ qua là có thể thấy được đây là một tòa cổ tháp có niên đại vô cùng xa xưa.

- Thạch tháp này có niên đại rất cổ xưa, khí tức lại hùng hậu, nhất định là địa phương không đơn giản, có cơ hội phải vào trong xem.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

- Hoa Dung, người đưa bằng hữu ngươi về nhà mình sắp xếp nghỉ ngơi đi, sau đó đến Từ Đường gặp ta!

Nam Vô Thiên nói xong, lại cùng với Phó Thư Bảo khách sáo hai câu, sau đó mới dẫn mọi người đến Từ Đường. Hiển nhiên là đi cùng Á Đề Mạn để nói chuyện còn dang dở lúc trước.

Cử chỉ của Nam Vô Thiên khiến người khác có cảm giác hòa ái dễ gần, rất rộng lượng, giống như là một trí giả đã từng trải tang thương, nhưng Phó Thư Bảo biết rõ, chẳng qua hắn ta chỉ tận lực ra vẻ mà thôi. Phó Thư Bảo cũng không cho rằng lão ta là một kẻ thân thiện, vì vậy trong lòng vẫn âm thầm đề phòng.

Dưới sự dẫn dắt của Tây Hoa Dung, ba người Phó Thư Bảo được đưa đến một cái sân nhỏ nằm độc lập. Ba gian nhà tranh đơn sơ, một dãy hàng rào trúc, trong sân trồng vài cụm hoa dại. Không phải là cây giống quý, nhưng màu sắc và hương hoa rất thượng thừa, từng cụm từng cụm mọc trên đất khiến người khác nhìn thích mắt.

Nữ nhân yêu hoa, Tây Hoa Dung cũng không ngoại lệ.

Ba gian nhà tranh, một gian phòng ngủ, một gian phòng khách, một gian phòng bếp. Nhìn khung cảnh này quả thật có mùi vị như chim sẻ dù nhỏ, nhưng ngũ tạng vẫn đủ.

- Phó đại ca, mọi người trước hết ở đây nghỉ ngơi một chút, ta đến Từ Đường một phen, sau khi trở về sẽ nói chuyện.

Sau khi đích thân rót cho ba người Phó Thư Bảo trà xanh, Tây Hoa Dung liền muốn rời khỏi.

- Đợi chút!

Phó Thư Bảo gọi lại, nói:

- Hoa Dung cô nương, mặc dù không muốn tò mò vào chuyện của người khác, nhưng ta vẫn phải hỏi thăm một chút, người và Thiết Tây từng có khúc mắc gì, tại sao hắn lại đối xử với người như vậy?

Tây Hoa Dung cười khỏ, nói:

- Tên kia từng theo đuổi ta, nhưng sau này ta phát hiện hắn là một người lòng dạ cực kỳ hẹp hòi, liền đoạn tuyệt với hắn, hắn một mực ghi hận trong lòng, lúc nào cũng nhằm vào ta, ta đoán lần này Á Đề Mạn đến đây, muốn kết hôn với mười tỷ muội chúng ta, nhất định là do hắn âm thầm giữ trò quỷ, bởi vì trong tộc này, hắn cũng có quyền lên tiếng.

Thì ra là có khúc mắc như vậy, một nam nhân hành xử như vậy, quả thật là một đồng phân chó.

Sau khi trầm mặc một lúc, Phó Thư Bảo mới nói:

- Hoa Dung cô nương, mặc dù chúng ta chỉ là khách qua đường, vốn không nên quản chuyện này, nhưng ta vẫn nhìn không được phải nhắc nhở người một chút, hãy cẩn thận, đừng để người khác làm hại mình.

Mặc dù chỉ là một câu nhắc nhở mơ hồ, nhưng Tây Hoa Dung nghe thấy vẫn không khỏi cảm thấy trong lòng ấm áp. Khẽ gật đầu, sau đó nàng khập khiễng rời khỏi nhà, đi đến Từ Đường.

- Phó đại ca, tại sao chúng ta phải đến bộ tộc kỳ quái này, lúc trước chúng ta nên rời đi, bây giờ không phải tự tìm phiền toái hay sao?

Đợi Tây Hoa Dung đi xa, Hồ Nguyệt Thiên mới nói ra lời trong lòng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người thì biết gì? Nơi này có nhiều người có tu vi lực lượng kinh khủng, Tây Hoa Dung đã như vậy, Tây Thiết cũng như vậy, Nam Vô Thiên càng như vậy, người không thấy kỳ quái sao?

- Người muốn nói, bọn họ đã chiếm được Kim Ti Hồ Lô?

Về mặt Hồ Nguyệt Thiên nhất thời biến đổi.

- Nếu như là Kim Ti Hồ Lô, vậy thì chúng ta bây giờ đã là vô địch thiên hạ rồi, khẳng định không phải Kim Ti Hồ Lô, là thứ khác, vì vậy cho nên ta mới nhìn không được muốn tiến vào đây, nếu vận khí tốt, không chừng chúng ta sẽ có thu hoạch lớn.

Trong lúc nói, Phó Thư Bảo nhìn xung quanh một chút rồi nói tiếp:

- Không bằng bắt đầu từ nhà của Tây Hoa Dung đi, chúng ta lục soát một phen, nói không chừng có thể tìm được thứ gì đó.

- Lục soát nhà nàng? Như vậy có được không?

- Chúng ta là ân nhân cứu mạng của nàng, lục soát một chút thì làm sao, đừng để lại dấu vết là được rồi, nhanh lục soát đi!

Nói lục soát là lục soát, Phó Thư Bảo lập tức hành động.

Nhìn Phó Thư Bảo bận rộn, Hồ Nguyệt Thiên thở dài một hơi, nói:

- Nếu như người khác xem người là ân nhân cứu mạng, vậy thì ngược lại xui tám đời rồi.

Một lúc sau...

- Bà mẹ nó! Cái gì đây... đồ chơi?

Rất nhanh lục soát phòng ngủ, Hồ Nguyệt Thiên nghe thấy Phó Thư Bảo hét lên một tiếng kỳ quái, vội vàng chạy lại, gấp gấp hỏi:

- Tìm được cái gì rồi sao?

Phó Thư Bảo đưa đến tay Hồ Nguyệt Thiên một chồng giấy, nghiêm trang nói:

- Nguyệt Thiên, ngươi là hồ ly tinh, hồ ly tinh các ngươi mỗi tháng có cần dùng đến thứ này không?

Hồ Nguyệt Thiên giống như bị sét đánh, thoáng chốc biến thành than.

- Trả lời ta đi, ta nói thật đấy.

- Ngươi chết đi! Đồ lưu manh!

-

oOo

Từ Đường của Bán Thú tộc gồm có ba tầng, mỗi tầng chỉ có một phòng. Gian phòng cũng không cao lắm, chỉ cần ngẩng đầu là nhìn thấy đỉnh. Không gian trong tháp hình tròn, còn mặt đất thì lại hình vuông. Trời tròn đất vuông là một quan niệm sai lầm của cổ nhân đối với thế giới này, nhưng nơi này lại dùng vật liệu đá để xây dựng nên.

Trên mặt đất hình vuông, bốn phía đều đặt một băng ghế đá. Chiếc ghế rộng một thước, dài ba thước, đặt trên mặt đất, mỗi cái đều nặng vài trăm cân. Niên đại của những chiếc ghế này đã có từ rất lâu rồi, bên ngoài vật liệu đá được mài rất bóng loáng, sáng đến mức có thể soi gương. Trên những chiếc ghế đá còn có dấu móng nhàn nhật, cũng không biết là bao nhiêu người ngồi bao nhiêu năm mới có thể ngồi thành dấu vết như vậy.

Trong không gian mặt đất hình vuông có đặt một trụ đá. Trụ đá màu trắng, tản mát ánh sáng nhàn nhật kỳ dị. Chất liệu không phải ngọc, cũng không trong suốt như ngọc. Không phải đá, cũng không nặng nề cứng rắn như đá. Ở dưới nó là một tế đàn hình vuông, trên tế đàn bày biện hơn trăm cái linh vị, hiển nhiên là linh vị của những nhân vật quan trọng của Bán Thú tộc sau khi chết, để hậu nhân tế bái.

Dưới tế đàn cũng có một băng đá, đây là chỗ ngồi của tộc trưởng Nam Vô Thiên. nguồn

Nhưng hôm nay, ghế đá đại biểu cho thân phận này lại đồng thời có hai người ngồi, một là Nam Vô Thiên, một là thống lĩnh Thiên Phật giả Á Đề Mạn của Kim Sa Bái Thiên Giáo.

Ngoại trừ hai người Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn, trong Từ Đường còn có mấy chục tộc nhân Bán Thú tộc nữa, trong số những người này có một vài trưởng lão lớn tuổi, bộ dạng như lá mùa thu.

363. Chương 360: Không Gian Quỷ Dị

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 360: Không gian quỷ dị

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Biên: Black

Lúc Tây Hoa Dung đến Từ Đường thì đã có chín tỷ muội Bán Thú tộc đứng trước mặt Nam Vô Thiên, tuổi tác của chúng nữ cũng không chênh lệch nhau bao nhiêu, tư sắc cũng đều là nhất lưu. Chín nữ tử Bán Thú

tộc đứng trong từ đường, hai tay đặt trên đùi, vòng eo mảnh khảnh, bộ ngực cao vút, toàn thân đứng thẳng, giống như chín món hàng hóa đang chờ bán ra.

Tây Hoa Dung đến rồi, số hàng hóa liền biến thành mười món.

Mua mười món hàng hóa này hiển nhiên là Á Đê Mạn, đôi mắt hắc không chút che giấu, tham lam nhìn bốn nữ tử Bán Thú tộc, khoe miệng nhếch lên nụ cười nhàn nhạt. Nụ cười của hắn khiến người khác có cảm giác như một con sâu đầy lông lá đang bò trên sông lưng mình.

- Hoa Dung, ta sẽ nói ngắn gọn, Á Đê Mạn thống lĩnh sẽ để chúng ta rời khỏi mảnh tử địa này, là cơ hội để một lần nữa tạo ra sự huy hoàng, để báo đáp, ta đã đồng ý đem mười nữ tử ưu tú nhất trong Bán Thú tộc bao gồm cả người gả cho ông ấy, sau này, các người chính là người của thống lĩnh Á Đê Mạn, hy vọng các người quý trọng cơ hội hiếm có này.

Nam Vô Thiên thản nhiên nói, chỉ một câu ngữ khí nhàn nhạt và đơn giản như vậy đã quyết định cuộc sống và vận mệnh của mười nữ tử như hoa như ngọc.

Trong đôi mắt Tây Hoa Dung lóe lên một tia tức giận và không cam lòng, nhưng rất nhanh liền nhịn xuống. Có suy nghĩ như nàng còn có những nữ tử Bán Thú tộc khác, bọn họ cũng đều tức tối và không cam lòng, nhưng ẩn tàng rất tốt, vẫn quy quy củ củ đứng thẳng, không phát ra bất kỳ âm thanh nào, bộ dáng rất khiêm ti.

Bất luận là nữ tử nào, cho dù là xấu xí vô cùng, trời sinh khiếm khuyết thì cũng đều có đối tượng trong lòng, khát vọng một tình yêu chân thật và lãng mạn, chứ không phải hình thức hôn nhân quan hệ như hàng hóa đem tặng như vậy.

Càng hướng chi, Á Đê Mạn tại vùng này nổi danh háo sắc, nữ nhân vô tội bị hắn chà đạp có không biết bao nhiêu, bị dâng tặng cho hắn, không nghi ngờ gì chính là bị bộ tộc của mình đẩy vào hố lửa vạn kiếp bất phục.

Chuyện như vậy, có ai có thể cam tâm tình nguyện tiếp nhận đây?

- Mười người các người, ngoại trừ Tây Hoa Dung còn chưa bắt được Linh Thú làm tọa kỵ cho chính mình, chín người còn lại đều đã có Linh Thú tọa kỵ, sau khi trở thành người của Á Đê Mạn thống lĩnh, các người chẳng những phải làm tròn trách nhiệm nữ nhân của ông ấy, cố gắng hầu hạ mà còn phải lợi dụng năng lực của các người, làm việc cho ông ấy, đã hiểu ý của ta chưa?

Nam Vô Thiên lại nói tiếp.

Bao gồm cả Tây Hoa Dung trong đó, mười nữ tử Bán Thú tộc thoáng do dự một chút, sau đó mới gật đầu tượng trưng. Dưới cường thế không thể phản kháng, ngoại trừ tiếp nhận, chúng nữ còn có thể làm gì?

- Ha ha ha, rất tốt, mười người các nàng đều rất vui vẻ, chuyện này quyết định như vậy đi, mười ngày sau ta sẽ đích thân mang người đến đón dâu, trong mười ngày này, Tây Hoa Dung cô nương cũng có thể bắt cho mình một Linh Thú tọa kỵ, đến lúc đó, lão bà của ta đều là Linh Thú kỵ sĩ, thực lực cả nhà cũng đủ để tung hoành một phương rồi.

Á Đê Mạn bắt đầu cười lớn, đôi mắt tham lam quét qua bộ ngực và cặp mông của mười vị “lão bà tương lai”, phảng phất như đang tưởng tượng tình cảnh của các nàng lúc đó.

Nam Vô Thiên cũng cười nói:

- Từ nay trở đi, chúng ta và Kim Sa Bái Thiên Giáo sẽ là minh hữu, hi vọng thống lĩnh đại nhân nói vài câu tốt đẹp trước mặt giáo chủ.

- Bây giờ bề ngoài Tú Quốc vẫn là Thiên triều thượng bang, khí thế mạnh mẽ, nhưng trên thực tế đã chia làm ba, suy sụp rồi, đây chính là thời cơ tốt để Kim Sa Bái Thiên Giáo chúng ta trở lại mảnh thổ địa đó phát triển, đến lúc đấy, đừng nói là chúng ta trở thành thiên hạ đệ nhất đại giáo khiến vạn dân tín ngưỡng, cho dù là thống lĩnh triều đình Tú Quốc cũng không phải là không thể, lúc đó, thiên hạ chỉ còn Kim Sa Bái Thiên Giáo chúng ta mà thôi, những tà giáo ngoại giáo khác đều sẽ biến mất trong dòng chảy lịch sử, một đi không trở lại! Bán Thú tộc các người cũng trở thành thiên hạ đệ nhất đại tộc, là quý tộc, có vùng đất riêng trù phú, vinh hoa phú quý, truyền thừa qua nhiều thế hệ.

Á Đề Mạn đồng dục nói một phen, vẽ một tương lai thật đẹp cho tộc nhân Bán Thú tộc.

Trong Từ Đường lập tức vang lên một tràng hoan hô, phẳng phất như mười nữ đồng bào ưu tú sẽ vì bọn họ mà đổi lấy một con đường sáng, đây quả là chuyện tốt. Có tầng quan hệ với Kim Sa Bái Thiên Giáo, chính là bước trên con đường sáng, mà bước trên con đường sáng đó, bọn họ nhất định có thể đạt được hạnh phúc tương lai theo lời Á Đề Mạn nói, trở thành quý tộc, có được vùng đất riêng, vinh hoa phú quý, truyền thừa nhiều thế hệ.

- Mười ngày, trong thời gian mười ngày này, Tây Hoa Dung người có thể bắt được Linh Thú tọa kỵ cho bản thân không?

Trong bầu không khí vui vẻ nghị luận, Nam Vô Thiên đột nhiên đứng lên, đi đến trước mặt Tây Hoa Dung, lên tiếng hỏi.

Tây Hoa Dung lại lần nữa đem oán hận và tức giận trong mắt ẩn tàng, rất cung thuận gật đầu, nói:

- Tộc trưởng, ta sẽ cố gắng.

- Rất tốt, người hiểu ý của ta là được rồi, sự hy sinh của các người chính là đổi lấy sự phục hưng vĩ đại cho Bán Thú tộc chúng ta, cũng không uổng công ta bồi dưỡng những đứa con ưu tú như các người.

Thoáng ngừng lại một chút, Nam Vô Thiên vui vẻ nói: xem chương mới tại (.

- Đợi lát nữa để đại trưởng lão chữa thương cho người, sau đó để chín tỷ muội kia giúp người nhanh chóng bắt một Linh Thú tọa kỵ, có được Linh Thú tọa kỵ mới là biểu tượng cho chiến sĩ Bán Thú tộc chân chính, bằng không, cho dù người có là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực cũng không thể trở thành chiến sĩ của Bán Thú tộc chúng ta.

- Ta hiểu rồi, cảm ơn tộc trưởng đã quan tâm.

Tây Hoa Dung cúi đầu xuống, bộ dạng khiêm tốn cung kính, nhưng trong lòng nghĩ gì thì người khác không thể nhìn ra được.

- Chuyện này quyết định như vậy đi, tất cả các người lui ra đi.

Sau khi Á Đề Mạn rời khỏi, Nam Vô Thiên mới phát tay, ý bảo tộc nhân có thể lui xuống.

Một đám người rời khỏi Từ Đường, Tây Thiết đi đến bên cạnh Tây Hoa Dung, đùa giỡn:

- Tây Hoa Dung, nếu lúc đó người theo ta, làm sao có chuyện ngày hôm nay, bây giờ người có hối hận không? Hối hận cũng muộn rồi!

Tây Hoa Dung cười lạnh đáp:

- Cho dù ta gả cho lão sắc lang Á Đề Mạn thì ta cũng không hối hận, ngược lại, hôm nay người đối xử với ta như vậy, vô tình tới cực điểm, ta nhớ kỹ người rồi, sau này ta theo Á Đề Mạn, tự nhiên sẽ có quyền thế, lúc đó ta sẽ báo thù người, người cứ chờ xem.

Nói xong, Tây Hoa Dung ngang nhiên rời đi.

- Người...

Tây Thiết nhất thời sững sờ tại chỗ. Quả thực, nếu như Tây Hoa Dung gả cho Á Đề Mạn, quyền thế khẳng định sẽ lớn hơn thống lĩnh bộ tộc Bán Thú tộc rất nhiều, nếu muốn báo thù hắn, hắn sẽ khó mà ngủ ngon được.

Chẳng qua, Tây Hoa Dung cũng chỉ nói một câu hung ác như vậy mà thôi, nói nhảm, trong lòng nàng tuyệt đối không muốn gả cho lão sắc lang Á Đề Mạn kia. Đừng nhìn dung mạo của hắn là nam tử trung niên chỉ khoảng chừng 40 mà nhầm, trên thực tế, hắn đã hơn 70 tuổi rồi. Chẳng qua là dùng thủ đoạn của Luyện Lực Sĩ để giữ lại dung nhan thanh xuân mà thôi. Nam nhân như vậy, cho dù chết thì nàng cũng không muốn gả. Tuy nhiên hăm dọa như vậy cũng khiến trong lòng Tây Thiết nảy sinh sợ hãi và khó chịu.

Đoàn người rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt.

Đích thân đóng cửa tòa tháp Từ Đường, Nam Vô Thiên lại trở lại vị trí cột trụ bạch sắc không phải ngọc cũng không phải đá.

364. Chương 361: Lai Giả Bất Thiện (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 361: Lai giả bất thiện (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Muốn ta phụ thuộc vào Kim Sa Bái Thiên Giáo? Nghe mệnh lệnh của các người hành sự? Bán mạng cho các người? Ha ha ha... Các người vĩnh viễn không ngờ rằng Nam Vô Thiên ta chẳng qua chỉ mượn Kim Sa Bái Thiên Giáo làm ván cầu, muốn ngồi lên vị trí càng cao hơn mà thôi! Để xem, chúng ta ai đùa giỡn ai!

Tiếng cười âm hiểm vang lên trong tòa tháp Từ Đường, cười lớn một phen, Nam Vô Thiên mới duỗi tay ra, đặt lên cột trụ bạch sắc.

Tay của hắn, làn da giống hệt trẻ sơ sinh, trắng nõn mềm mại.

Càng quý dị hơn là hai tay của hắn đặt trên cột trụ bạch sắc, cột trụ liền phát ra tiếng kết nhẹ, cường quang đột nhiên bắn ra, ngưng mà không tán, giống như một cánh cửa không gian dị thứ nguyên.

Nhấc chân bước vào, quang hoa ngưng tụ thành cánh cửa đột nhiên thu vào trong, Nam Vô Thiên biến mất, cường quang cũng tiêu thất, chỉ còn sót lại mảnh không gian yên tĩnh hết sức quý dị, ngay cả kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Nam Vô Thiên không phải bị cột trụ bạch sắc kia thôn phệ, mà là tiến vào một không gian rộng chừng trăm bước. Trong không gian này, vách đá tràn đầy đường ngấn huyết sắc, giống như mạch máu trong thân thể người! Năng lượng khổng lồ lưu động trong mỗi một đường ngấn huyết sắc, không biết là có tác dụng gì.

Trong không gian phương viên trăm bước này có một viên cầu không ngừng ngọ nguậy, năng lượng xung quanh giống hệt như hải triều dạt ra bốn phía, thông qua đường ngấn huyết sắc mà lưu chuyển khắp toàn bộ không gian.

Nam Vô Thiên thần sắc cung kính bái lạy, sau đó đi đến trước viên cầu, đột nhiên cúi xuống.

Ục ục ục... viên cầu đem hắn bao bọc lấy, đồng thời, năng lượng lưu chuyển trong đường ngấn huyết sắc lại rút trở lại viên cầu...

oOo

- Chẳng qua chỉ là một đám người bị quyền thế mê hoặc mà thôi.

Ở bên trong phòng khách sơ sài, nghe thấy tất cả mọi chuyện xảy ra tại từ đường, Phó Thư Bảo cười lạnh một cái, nói ra cái mình của mình.

- Hoa Dung cô nương, chẳng lẽ người cam tâm gả cho tên háo sắc Á Đề Mạn kia sao?

Nhắc tới tên háo sắc Á Đề Mạn, Hồ Nguyệt Thiên không nhịn được mà liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái. Nam nhân này tựa hồ cũng rất háo sắc. Chẳng qua kẻ này cũng có rất nhiều nữ nhân thích hắn, thậm chí là Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã cao quý cũng nằm trong nhóm này. Chuyện này đúng là kỳ quái.

Trầm mặc trong giây lát, sau đó Hoa Dung cô nương mới sâu kín nói:

- Nếu như thật sự không thể thay đổi thì ta dù chết cũng không gả cho Á Đề Mạn đó. Mười tỷ muội chúng ta đã thương lượng trên đường trở về rồi. Thà làm ngọc nát chứ không làm ngói lành.

- Các người đã thương lượng rồi à?

Phó Thư Bảo lại có nhận thức mới với sự kiên cường của Tây Hoa Dung cô nương. Nàng không chỉ là kỳ nữ tử có gan dám làm dám chịu, thật ra cũng không thiếu mưu trí và dũng khí.

- Chỉ thương lượng đơn giản một chút thôi. Chúng ta đã hẹn là tối nay sẽ tập hợp tại cây đa cuối thôn, sau đó bàn bạc một chút.

Tây Hoa Dung nói:

- Chẳng qua đáng tiếc lại xảy ra chuyện như vậy. Ta không cách nào báo đáp được các người nữa. Kể kia là một hèn hạ tiểu nhân, ta lo rằng hắn sẽ gây bất lợi cho các người. Sáng mai các người rời khỏi đây đi.

- Đó chẳng qua chỉ là hành động tiện tay của chúng ta mà thôi, người cũng không cần ghi nhớ trong lòng. Sáng mai chúng ta sẽ rời khỏi đây.

Phó Thư Bảo nói. Xảy ra chuyện như vậy, hắn cũng không muốn ở lâu. Kế hoạch ban đầu là dò xét, nghe một chút thông tin có giá trị, nhưng gặp chuyện không mong muốn như thế thì không thể không thay đổi kế hoạch một chút.

Vừa hàn huyên tán dóc một hồi, Phó Thư Bảo cũng hỏi được một ít tin tức liên quan tới Trầm Thiết Sơn từ miệng Tây Hoa Dung. Mặt khác, hắn cũng có giải thích sâu hơn đối với Bán Thú Nhân Tộc.

Xuất phát từ bộ lạc nửa người nửa thú, đi về phía tây ba mươi dặm là Trầm Thiết Sơn. Linh thú nơi đó càng hung mãnh hơn. Kể cả Bán Thú Nhân Tộc cũng không dám hoạt động tại khu vực đó.

Dân cư Bán Thú Nhân Tộc dù chỉ có hơn ba ngàn người nhưng không biết vì nguyên nhân gì mà có hai trăm bộ lạc chiến sĩ, do Tây Thiết thống lĩnh. Hắn là một Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, tu vi lực lượng cả đời đã đạt tới Vĩnh Hằng Lực tầng hai. Mà càng kinh người hơn chính là chiến sĩ bộ lạc Bán Thú Nhân Tộc, ai cũng có tọa kỵ linh thú, trong đó tu vi lực lượng thấp nhất cũng là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố. Có thể nói đây là lực lượng tinh nhuệ. Đội ngũ như vậy, dù là trước mặt một vạn thiết giáp quân cũng tuyệt đối có gan chém giết đứng ở thế bất bại!

Từ đó xem ra, Kim Sa Bái Thiên Giáo nếu muốn trở lại Tú Quốc thì cần phải kéo đơn vị tinh nhuệ Bán Thú Nhân Tộc này lại bên cạnh. Đó tuyệt đối là một lực lượng trợ thủ mạnh mẽ.

- Đúng rồi. Hoa Dung cô nương, ta vẫn nghĩ mãi mà không rõ. Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các các người vì sao lại có nhiều Lực Sĩ như vậy, hơn nữa tu vi lực lượng lại cao cường như thế?

Tìm kiếm trong nhà người ta lâu như vậy, ngoài một loại khí vật hình cây cỏ trông tương đối đặc thù ra thì Phó Thư Bảo không phát hiện bất cứ manh mối có giá trị nào. Mà vấn đề này càng lớn càng khiến hắn bối rối.

- Phó đại ca, người thật sự muốn biết sao?

Nói xong, Tây Hoa Dung nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Nếu tiện thì cho ta biết một chút cũng không sao.

Lúc này Tiêu Dục Hằng mới lùi lại hai bước, đóng cánh cửa gỗ sồi lại, sau đó mới hạ thấp giọng nói:

- Vốn đây là bí mật không thể tiết lộ của tộc nhưng nếu bọn họ đã không coi ta là tộc nhân, đẩy ta vào hố lửa thì cũng không cần nữa.

Suy nghĩ lại một chút, nàng mới nói:

- Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các chúng ta vừa sinh ra đã được tộc trưởng ôm tới từ đường, cử hành lễ tạ sinh. Cha mẹ đứa bé ba ngày sau mới có thể ôm con mình về được. Sau khi được cử hành lễ tạ sinh, trẻ con có thể tu luyện lực lượng và không thể tu luyện lực lượng đã được xác định. Trẻ con có thể tu luyện lực lượng sau này cứ ba năm sẽ tới từ đường một lần. Mỗi lần đều mê man ba ngày, sau khi tỉnh lại thì lực lượng lại tăng lên rất nhiều. Đường nhiên cũng có một bộ phận không tỉnh lại được mà chết đi.

- Không ngờ lại có chuyện kỳ lạ như vậy sao?

Phó Thư Bảo thay đổi sắc mặt nói:

- Trong từ đường của các người đã xảy ra chuyện gì vậy?

Thần sắc Tây Hoa Dung cũng mê mang:

- Một khi đi vào rồi, tộc trưởng sẽ thôi miên chúng ta. Chúng ta căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì. Ta cũng rất kỳ quái, nhưng chuyện như thế tộc trưởng đã có nghiêm lệnh là không được tìm hiểu. Ta chỉ biết là mỗi lần ta đi tới từ đường, sau khi được tộc trưởng thôi miên, tu vi lực lượng của ta liền tăng lên trên diện rộng. Hơn nữa linh khí thiên địa nơi đó rất dư thừa, cho nên mới có chuyện tuổi trẻ mà tu vi lực lượng kinh người như vậy.

Ngừng lại một chút, nàng mới cười khổ nói:

- Tu vi lực lượng lực lượng cao thì sao? Kể cả chuyện chung thân đại sự của mình mà ta cũng không cách nào làm chủ được, thế thì tu vi lực lượng như vậy có tác dụng gì đây?

Hóa ra là có nguyên nhân quỷ dị như vậy. Phó Thư Bảo đã giải trừ được một nửa nghi hoặc trong lòng, còn một nửa không được giải trừ. Đó chính là sau khi tuyển chọn tộc nhân và thôi miên Tây Hoa Dung, Nam Vô Thiên cuối cùng đã làm gì?

365. Chương 361: Lai Giả Bất Thiện (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 361: Lai giả bất thiện (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Dù Tổng Hợp Tu Luyện Lực Khí kia cũng không có năng lực tăng nhanh chóng tu vi lực lượng của một Lực Sĩ trong thời gian ngắn ngủi ba ngày, chỉ có tác dụng tăng nhanh hơn mà thôi. Hơn nữa nó còn có tác dụng phụ khó có thể xử lý. Nếu như cùng là thứ tương tự thì nó phải cường đại tới mức nào chứ!

Như vậy thứ đó là thứ gì đây?

Hỏi đến chỗ này, Phó Thư Bảo liền không hỏi tiếp nữa. Tây Hoa Dung đã sinh sống ở đây hai mươi năm, nàng cũng không hiểu rõ cái gì khiến nàng trở nên cường đại như vậy. Chỉ tưởng tượng thì nhất định sẽ chỉ sai lầm. Biện pháp đơn giản nhất chính là đi tới từ đường nhìn một lần.

- Thôi bỏ đi. Theo Tây Hoa Dung nói, thực lực đám Bán Thú Nhân Tộc này đạt tới trình độ giết mình. Địa phương quan trọng như vậy, không có trọng binh canh gác mới là chuyện lạ đó. Ta tới đó, dù có Tiểu Thanh trợ giúp nhưng khẳng định là chẳng thu được chút lợi lộc nào, mà chưa chắc đã giữ được mạng ra khỏi nơi này. Chờ sau này có cơ hội hãy đi đi. Hiện tại mục tiêu chủ yếu chính là lấy cho được Kim Tì Hồ Lô...

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm tính toán.

Màn đêm buông xuống, hình dáng ngọn núi xa xa trở nên mờ mịt lung. Tây Tử Hồ gần đó tràn ngập ánh trăng sao, giương như là một mặt gương được phủ bởi một tầng lụa bạc vậy. Vẻ đẹp như vậy khiến người ta hoài nghi mình đang trong mộng.

- Phó đại ca, Nguyệt Thiên tử, đêm nay các người ngủ trên giường ta đi. Ta muốn đi gặp chín tỷ muội khác thương lượng một chút.

Trước khi ra khỏi cửa, Tây Hoa Dung còn dặn dò một câu.

Sau khi Tây Hoa Dung rời đi rồi, Nguyệt Thiền mới lộ vẻ lo lắng nói:

- Phó đại ca, sáng mai chúng ta vẫn rời khỏi nơi này đi. Địa phương này rất kỳ quái.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Đám người Tây Hoa Dung thật quá đáng thương. Chờ chúng ta lấy được Kim Ti Hồ Lô rồi, nếu bọn họ vẫn không có đường thoát thân thì chúng ta hãy mang bọn họ rời khỏi nơi này, để chín tỷ muội bọn họ làm việc cho chúng ta.

Suy nghĩ một chút, Hồ Nguyệt Thiền mới nói:

- Ý kiến này thật ra cũng không tồi. Lúc trước nàng nói là bọn họ có thời gian mười ngày. Trong mười ngày này các nàng phải bắt được linh thú chúc phúc cho mình. Mà nàng trợ giúp cho chín tỷ muội của mình, do đó cũng phải rời khỏi bộ lạc. Đến lúc đó chúng ta vừa trở về, len lén đưa bọn họ đi là được.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Vẫn là vợ ta thông minh, nghĩ ra biện pháp này rất ổn. Sáng mai chúng ta hẹn với Tây Hoa Dung thời gian và địa điểm một chút. Khi chúng ta gặp mặt lần nữa sẽ mang bọn họ đi.

- Phì! Ai là vợ người chứ. Luôn không biết thẹn như vậy.

Sắc mặt Hồ Nguyệt Thiền hơi hồng, nhưng trong lòng nàng lại âm thầm kỳ quái. Luôn bị Phó Thư Bảo chiếm lợi như vậy nhưng nàng lại không thể tức giận một chút nào, ngược lại cảm thấy cam chịu phi thường là sao?

Một cái giường, hai người nghỉ. Đã tới mức này thì còn làm thế nào

Phó Thư Bảo tắt nhiên thân nhiên đối mặt, thế nào cũng được. Hồ Nguyệt Thiền sợ bị thiệt, chịu tổn thất trầm trọng. Không khí đang đẩy về ngưỡng ngừng thì trong sân liền vang lên tiếng bước chân.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiền máy động.

- Có người tới đó. Chẳng lẽ là Tây Hoa Dung cô nương trở về sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Sao có thể nhanh như vậy được. Có thể là người khác. Đừng nói tới chuyện Tây Hoa Dung nữa. Chúng ta không biết gì hết.

Hồ Nguyệt Thiền hiểu rõ ý của Phó Thư Bảo, gật gật đầu không nói gì nữa.

Tiếng bước chân dừng lại ở cửa, lập tức tiếng nói của Tây Thiết truyền tới.

- Phó công tử có trong phòng không?

- Đoán là người mà.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên một tia cười quái lạ, miệng lại đáp:

- Ta có đây.

Mở cửa ra, thấy Tây Thiết đang đứng ở cửa. Phía sau hắn còn có bốn chiến sĩ bộ lạc Bán Thú Nhân Tộc. Bốn chiến sĩ này có vóc người cao lớn, biểu hiện lạnh lùng, trường lực lượng cũng khiến người ta có cảm giác tràn ngập bạc ngược, tựa như tới không có ý tốt.

Lúc này Tiểu Thanh cũng đi ra từ phòng khách, mặt không chút tình cảm nhìn năm người Tây Thiết.

- Tây Hoa Dung đâu?

Tây Thiết nhìn bốn phía, hỏi.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Tây Thiết huynh tới không khéo rồi. Tây Hoa Dung vừa đi, lưu lại căn phòng cho chúng ta. Nàng tới nhà bằng hữu tá túc rồi.

- Tộc trưởng chúng ta muốn gặp người. Đi theo ta một chuyến đi.

Tây Thiết nói, không hỏi thêm về chuyện Tây Hoa Dung nữa.

- Muộn thế này, tộc trưởng gặp ta có chuyện gì không?

Trên mặt Phó Thư Bảo vẫn hiện ra nụ cười khiến người ta nhìn thấy mà ghét kia.

- Ta sao biết được. Người theo ta là được. Đúng rồi, chỉ mình người đi thôi.

Tây Thiết hung ác nói.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai:

- Được rồi, dẫn đường đi.

- Ta và Tiểu Thanh đi cùng người.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên có linh cảm xấu.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Không sao đâu. Tộc trưởng khẳng định tìm ta uống rượu nói chuyện phiếm thôi. Các người ở đây nghỉ ngơi đi, ta sẽ về rất nhanh thôi.

Nói xong hắn liền nháy mắt với Hồ Nguyệt Thiên hai cái.

Hồ Nguyệt Thiên là người tâm tư khéo léo thế nào, chỉ liếc một cái đã thấy thất lưng Phó Thư Bảo có đeo Liên Thể Linh Đang rồi, lập tức hiểu ra.

Mãi tới khi Phó Thư Bảo đi theo năm người Tây Thiết, Tiểu Thanh cũng chỉ im lặng đứng ở cửa, không hề động đậy. Nhưng ánh mắt của nàng nhìn năm người Tây Thiết lạnh nhạt đáng sợ, giống như nhìn năm người sắp chết vậy. xem tại

Đêm rất yên lặng. Trong bộ lạc cũng không có thói quen đốt đèn, cả vùng tối om. Có tiếng gió thổi u u, lại khiến không khí âm trầm dọa người hơn một chút.

Từ xa nhìn thấy Thạch Tháp Từ Đường đứng sừng sững trong bầu trời đêm. Dưới ánh trăng sao, hình dáng của nó hơi mơ hồ, giống như một cây gậy lớn mọc lên từ mặt đất vậy.

Không cần lên tiếng hỏi, Phó Thư Bảo đã biết Tây Thiết muốn đưa mình tới đâu rồi.

- Muốn chơi đùa âm mưu với ta. Lúc lão tử bày mưu thì mẹ người còn chưa biết đang ở đâu đó.

Trong lòng Phó Thư Bảo cười lạnh, nét mặt lại vẫn là nụ cười hòa thuận.

- Oa, tháp đá hùng vĩ thật.

- Hừ! Đó là từ đường của Bán Thú Nhân Tộc chúng ta, đã có lịch sử trên vạn năm rồi.

Trong giọng nói của Tây Thiết có một tia khinh thường.

Lịch sử vạn năm sao? Trong lòng Phó Thư Bảo âm âm chấn động. Chẳng lẽ tháp đá từ đường này có liên quan gì tới thời đại khởi nguyên à?

Có thể chế tạo Lực Sĩ rất nhanh, khiến người được tuyển chọn trở nên mạnh mẽ. Kết hợp các dấu hiệu bên trong dòng lịch sử, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới những chuyện sâu hơn.

Đi tới trước cửa tháp từ đường, Tây Thiết nói:

- Tới rồi. Người ở cửa chờ một chút, ta vào thông báo một tiếng.

Nói xong hắn liền đẩy cửa tháp nặng nề, đi vào bên trong.

Trong Thạch Tháp Từ Đường không có đèn chiếu sáng, còn tối hơn cả hoàn cảnh bên ngoài. Chẳng qua với nhãn lực của Phó Thư Bảo, hắn vẫn lơ mơ thấy được không gian bốn phía cùng với cây cột tròn ở trung tâm và hàng ghế dài bốn xung quanh. Ngoài những thứ này ra thì không còn vật gì khác cả.

Tây Thiết tiến vào trong Thạch Tháp Từ Đường xong, bốn chiến sĩ bộ lạc khác đột nhiên đứng ra sau lưng Phó Thư Bảo, giống như bốn ngọn tháp sắt, chặn hết đường rời đi của hắn.

Đầu Phó Thư Bảo cũng chẳng thèm quay lại, cười cười cười, lấy trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới ra một cái túi màu đen. Động tác của hắn quá nhanh, nhìn giống như móc từ kho ra một cái túi màu đen chứ không phải lấy từ Luyện Thiên Trữ Vật Giới ra vậy. Hơn nữa hắn khống chế năng lượng lực lượng đã tới trình độ lô hỏa thuần thanh rồi, khỏi động Luyện Thiên Trữ Vật Giới cũng chỉ gây ra động tĩnh vô cùng nhỏ. Cho dù có đứng bên cạnh hắn thì cũng không cách nào phát hiện ra được.

366. Chương 362: Thủ Đoạn Lôi Đình

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 362: Thủ đoạn lôi đình

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Người làm gì đó?

Một chiến sĩ bộ lạc đột nhiên quát. Mặc dù không thể phát hiện ra Phó Thư Bảo lấy thứ gì khỏi Luyện Thiên Trữ Vật Giới nhưng trong tay Phó Thư Bảo có thêm cái ta màu đen thì hắn chỉ liếc cái đã thấy rồi.

- Ha ha, đừng lo lắng. Chỉ là hương liệu thôi.

Phó Thư Bảo mở cái túi màu đen ra. lập tức từ trong đó tỏa ra một mùi hương thơm ngát.

Mặc dù nói như vậy nhưng đám chiến sĩ bộ lạc vẫn lùi lại phía sau hai bước đầy cảnh giác. Người chiến sĩ bộ lạc vừa nói có vẻ không hài lòng:

- Lúc này người cầm một túi hương liệu ra làm gì?

Đúng vậy. Lúc này một nam nhân cầm túi hương ra làm gì?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ở quê chúng ta có một phong tục xưa, đó là nếu ban đêm gặp một người tôn kính thì phải tắm rửa xức hương thơm. Hiện giờ tất nhiên là không kịp tắm rửa rồi nhưng ta vẫn phải cố hết sức tuân theo phong tục xưa của chúng ta. Chỉ có thể mới biểu đạt được sự sùng kính của ta đối với tộc trưởng.

- Phong tục khi gì thế chứ?

Chiến sĩ bộ lạc kia hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói.

Phó Thư Bảo tuyệt không có ý trả lời lôi thôi, bắt đầu vẩy vẩy cái túi màu đen lên người vài cái. Lập tức tức đám hương liệu dày cộp phủ hết lên quần áo, da thịt hắn. Vẩy hết túi hương liệu rồi, hắn đã có dáng vẻ “toàn thân đầy bụi bặm đường xa” rồi.

Gió đêm thổi tới, mùi hương liệu nồng nặc lập tức lan tỏa ra, truyền tới bốn phương. Bốn chiến sĩ bộ lạc che mũi, thần sắc cổ quái:

- Cái phong tục khi của người là thế nào hả? Có ai lại đi vẩy hương liệu như người không?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Phong tục là như thế. Chư vị nhân huynh không nên trách cứ. Đúng rồi. Tây Thiết huynh đi vào một lúc rồi, bao giờ mới ra vậy?

Ngay lúc này, trong Thạch Tháp Từ Đường truyền ra tiếng nói của Tây Thiết:

- Mời Phó công tử đi vào đi.

Nghe thấy tiếng nói của Tây Thiết, bốn chiến sĩ bộ lạc vốn ngại mùi hương nồng nặc lập tức uy vũ tiến tới áp bức. Bốn chiến sĩ bộ lạc, bốn ngọn tháp sắt.

- Các người thế này là...

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chẳng lẽ lại bố trí bày rập gì, chờ đợi ta vào trong đó liền sập bẫy sao?

Một chiến sĩ bộ lạc cười lạnh lùng nói:

- Phó công tử nói đùa rồi. Người là khách quý của Bằng Nguyên Tĩnh Tâm Các chúng ta, làm sao chúng ta lại hại người được chứ? Xin mời tiến vào đi, không nên để tộc trưởng chờ lâu.

- Không có bẫy rập gì sao? Vậy thì ta an tâm rồi.

Phó Thư Bảo bước vào bên trong Thạch Tháp Từ Đường. Luyện Linh Lực chảy ra từ trước thứ vũ trụ, khiến trường lực lượng bốn phía thân thể hắn đột nhiên tăng tới độ cao trước nay chưa từng có. cùng lúc đó, mùi hương trên người hắn bị thúc dục, phát ra càng nồng. Hắn vừa đi vào, trong thạch tháp liền tràn ngập mùi thơm.

Cạch một tiếng nặng nề vang lên. Cửa đá dày cộp đã đã bị chiến sĩ bộ lạc bước theo sát đóng kín lại.

- Mẹ kiếp, cái mùi gì thế này?

Bên trong thạch tháp tối đen truyền ra tiếng nói của Tây Thiết.

Là mùi thơm đấy.

Bốn tiếng này vừa thoát ra khỏi miệng, Phó Thư Bảo đột nhiên xoay người, hai quyền bùng cháy đánh vào bụng hai chiến sĩ bộ lạc đi phía sau. Tiếng kêu thảm truyền tới. Hai người chiến sĩ bộ lạc trúng quyền, cơ thể đột nhiên bốc cháy.

Rầm rầm! Hai tiếng vang nặng nề truyền ra. Hai chiến sĩ bộ lạc bốc cháy nện mạnh lên tường đá. Khi rơi xuống mặt đất, bụng bọn họ bất ngờ bị cháy đen một đám, kể cả nội tạng cũng bị thiêu một phần! Lúc này bọn họ đã chết nhưng ngọn lửa quỷ dị kia vẫn đang thiêu đốt, mở người cháy phát ra tiếng lép lép, vô cùng kinh khủng!

- Không ngờ người lại có gan giết người của chúng ta!

Tây Thiết nổi giận.

- Ha ha! Chơi âm mưu với lão tử, mẹ người cũng còn ngây thơ đấy!

Nói một câu xong, song quyền của Phó Thư Bảo lại đánh ra lần nữa. Nhưng lần này không phải là hỏa quyền nóng bùng mà là giá lạnh vô tận thấm vào tận xương cốt!

Giá lạnh này không cách nào hình dung nổi. Dường như trước nháy mắt, thiên địa cũng tiến vào bên trong tầng băng tuyết vạn năm vậy. Cả mặt đất, bầu trời đều không còn chút sinh cơ nào, chỉ còn giá lạnh của băng tuyết!

Sông quyền cũng có nộ ý. Quyền ý nộ như muốn hủy diệt tất cả mọi sự bất bình trên thế gian!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức!

Truyền Nguyên Tổ bất đồng vào, uy lực của nó không cách nào phỏng đoán được.

Ra tay là ra tay, không hàm hồ chút nào. Đây chính là phong cách của Phó Thư Bảo. Bên trong Thạch Tháp Từ Đường này không có bẫy rập thì cũng có chém giết. Thế thì chém giết trước rồi nói sau!

Vốn đã chuẩn bị bày rập tốt rồi, chỉ chờ giết chết Phó Thư Bảo nhưng nào biết tên này vừa tới, mọi người còn chưa ra tay thì kẻ này đã không nói rõ trắng đen mà giết người rồi. Biến cố như vậy khiến Tây Thiết kinh ngạc, không cách nào thích ứng được, càng không có phản ứng tương xứng được!

Hai quyền đầy bạch khí giống như hai con bằng sương cự long từ chín tầng trời giáng xuống. Hàn ý nộ khóa cả thân thể và tâm thần người ta, không cách nào cử động nổi!

- Đáng giận, hửn... Phóng độc!

Một chiến sĩ bộ lạc không cách nào vận lực lượng lên phản kháng được đột nhiên kêu lên kinh hãi, mặt xám như tro tàn.

Người như Phó Thư Bảo mà vậy hương liệu lên người thì chỉ có thể làm vào lúc cùng nữ nhân mình yêu lên giường, tuyệt đối không phải những lúc thế này. Cho nên hửn vậy lên người chỉ có thể là độc. Đây là độc được cho bí pháp của Độc Âm Nhi mà nữ Độc Lang Tộc chế thành, có thành phần không rõ, hiệu dụng nhiều không nói rõ nổi. Mỗi loại độc lại thích hợp với trường hợp khác nhau, uy lực vô cùng. Là phu phân tương lai của nàng, bình thường cũng bị đầu độc không ngóc đầu dậy nổi, tất nhiên nàng phải có biện pháp phòng ngự. Đi ra ngoài nguy hiểm như vậy, làm gì có chuyện hửn không được cho mang theo vài túi chứ?

- Hèn hạ... Á...

Rầm rầm hai Nộ Quyền bằng sương của Phó Thư Bảo còn chưa đánh lên cơ thể, năng lượng thủy tinh túy khổng lồ trong đó đã ập lên người hai chiến sĩ bộ lạc kia. Ngay sau đó, hai nắm đấm còn cứng rắn hơn tinh cương mới oanh kích vào ngực bọn họ.

Tiếng xương gãy răng rắc vang lên trong không gian tối tăm. Hai quyền, ngực hai chiến sĩ bộ lạc bất ngờ lõm lại, ngực với lực đập làm một, bị đánh bẹp dúm!

Cơ thể hai chiến sĩ bộ lạc này đập vào tường đá, lúc rơi xuống mặt đất bất ngờ vỡ vụn, biến thành những khối băng vỡ. Lúc này, thi thể hai chiến sĩ bộ lạc bị đánh chết trước tiên đã bị thiêu thành một đám tro tàn.

Biến hóa này thật quá lớn. Thời gian từ đầu tới cuối chỉ chưa tới mười nháy mắt!

Bốn chiến sĩ bộ lạc đều có tu vi lực lượng không tầm thường, nhưng trong thời gian ngắn như vậy lại bị Phó Thư Bảo đánh ngã xuống đất, bị chết rất oan uổng. Nguyên nhân căn bản trong đó là bởi “hương đòi mạng” của hửn. Nếu không có việc phóng độc từ trước, ở trạng thái bình thường thì Phó Thư Bảo muốn giết bốn chiến sĩ bộ lạc này cũng phải trả giá nhất định mới được.

Nhưng bốn chiến sĩ bộ lạc kia dù có phát hiện ra có điểm khả nghi, ngay khi Phó Thư Bảo đưa túi màu đen kia ra đã hỏi thì ai có thể ngờ được hửn lại coi độc được là hương liệu mà tự vậy lên thân thể mình chứ?

Trên thế giới này có một ma nữ là Độc Âm Nhi. Nàng thường xuyên lấy Phó Thư Bảo làm chuột bạch thử độc. Trên thế giới này còn có một thức được gọi là thuốc giải. Nếu như bốn chiến sĩ bộ lạc kia hiểu rõ hai điểm này thì kết cục của bọn họ cũng không thảm như vậy.

- Đáng giận. Con mẹ nó người lại cảm có gan dùng âm mưu!

Tây Thiết rốt cục cũng tỉnh táo lại, tức giận không thể ức chế.

367. Chương 363: Nhân Cách Phức Tạp (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 363: Nhân cách phức tạp (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong nháy mắt đã giết bốn người, Phó Thư Bảo lại thoải mái giống như vừa câu được bốn con cá vậy. Hửn xoay người lại, cười lạnh nhạt nói:

- Nếu ta không bày mưu thì hiện giờ chắc đã nằm trên mặt đất, hài cốt bị thiêu thành tro rồi đúng không?

- Người... Làm sao người biết ta muốn đối phó với người?

Đây là chuyện Tây Thiết muốn biết nhất.

- Người là kẻ bụng dạ hẹp hòi, nửa đêm mang mấy thủ hạ hung thần ác sát tới tìm ta. Trong tháp này lại không đốt đèn, bọn chúng lại càng áp bức tới. Lão tử nếu một điểm này mà cũng không nhận ra thì trí thông minh không phải cũng bằng người sao?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Đáng giận... Phần Thiên Hỏa Long Quyền!

Thủ hạ tâm phúc bị giết sạch, lại bị trêu chọc như vậy, Tây Thiết dù có là bồ tát bần thì cũng phải nổi trận lôi đình, càng huống chi hẳn là người muốn giết Phó Thư Bảo! Rống giận một tiếng, không khí quanh thân thể hẳn đột nhiên bị thiêu đốt. Một luồng lửa bỗng hiện ra bên trong tháp u tối, như sắp hình thành một con hỏa long vậy.

- Ta khinh. Người cũng đừng cậy mạnh nữa. Đến lúc phải ngã người còn không ngã được sao?

- Mẹ nó, người lắm nhảm gì đó? Đừng cho là một chút độc được nát đó có thể đánh ngã được ta!

Lời dứt quyền động, tụ thành một nắm tay bùng lửa bay về phía Phó Thư Bảo. Mặc dù không phải là long hình chính thức nhưng cũng đã có bảy phần tương tự, hình thái hung ác vô cùng, quyền thể cũng bá đạo vô cùng!

- Ngã.

Phó Thư Bảo vùng quyền đánh tới, lại là một quyền băng sương. Băng và hỏa đối đầu, thủy khí bị chưng bay, ánh lửa cũng bị đánh tứ tán. Không gian bên trong tháp cũng bị chấn động một chút.

Phịch. Ngay lúc băng sương quyền của Phó Thư Bảo đánh tan Phần Thiên Hỏa Long Quyền của Tây Thiết, quả nhiên hai đầu Tây Thiết nhũn ra, ngã lăn ra mặt đất.

- Thế này... Người dùng loại độc gì chứ? Vì sao thân thể ta lại không có chút sức lực nào nữa?

Tới lúc này, không ngờ Tây Thiết lại không có chút sợ hãi nào.

Phó Thư Bảo cười khanh khách, đi tới trước người Tây Thiết, ngồi chồm hồm xuống.

- Tây Thiết huynh, độc này của ta là do vợ ta trải qua hai mươi tám công đoạn mới luyện thành, là loại hương đòi mạng. Người bình thường ngửi phải thì không chết không xong. Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực mạnh mẽ như người, dù không thể lấy mạng người ngay nhưng khiến người mất đi năng lực chiến đấu cũng là chuyện rất bình thường thôi.

- Cầm giải được tới đây.

Tây Thiết nói.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo cười to, nhưng lại là che miệng cười, khiến cho tiếng cười không quá lớn, không truyền ra bên ngoài từ đường.

- Người cười cái gì? Ở trên địa bàn của Bán Thú Nhân Tộc chúng ta, chẳng lẽ người có gan làm tổn thương ta sao?

Tây Thiết khinh thường nói.

-Ồ, đúng rồi. Người là đại nhân thống lĩnh chiến sĩ bộ lạc Bán Thú Nhân Tộc các người. Ta suýt nữa đã quên mất thân phận quan trọng đó của người. Thật thứ lỗi, xấu hổ quá...

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nhưng ta đang suy nghĩ một chút. Đêm nay chắc người mang người tới phụ trách bảo vệ Thạch Thập Từ Đường phải không? Nếu không thì người cũng không mang ta tới nơi này ám hại.

- Thế thì sao?

- Không có gì đặc biệt. Chỉ là ta hiểu rõ, chỗ này đêm nay sẽ không có người khác tới thôi.

Phó Thư Bảo đáp.

- Lải nhải ít thôi. Đưa giải được ra đây. Ta sẽ coi như chưa có chuyện gì xảy ra. nếu không, nếu không... Hừ! Tây Thiết phát ra tiếng hừ lạnh từ lỗ mũi.

- Ta rất muốn biết nếu ta không đưa người thì người sẽ làm thế nào?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Kết cục của người sẽ rất bi thảm! Mẹ kiếp, mau đưa giải được ra đây! Nếu không lão tử sẽ tức giận đó!

- Đến giờ người còn nghĩ là ta không dám gây tổn thương cho người sao?

Phó Thư Bảo nhìn Tây Thiết rất nghiêm túc. Thật sự là hắn cảm thấy kỳ quái phi thường. Chuyện đã tới mức này rồi, nếu là người khác thì đã sớm cầu xin tha thứ để bảo vệ tính mạng rồi, thế mà Tây Thiết này lại còn cuồng vọng tự đại như vậy, cũng không hiểu là sự tự đại này tới từ đâu nữa.

- Hừ! Người không dám đâu!

Phó Thư Bảo nhất thời sửng sốt một chút, sau nửa ngày mới cười nói: truyện copy từ

- Cho dù thế nào thì người như người cũng là dạng cực phẩm rồi. Trước kia lão tử chưa từng gặp, hiện tại gặp rồi, ta cũng không nói nhiều với người nữa, cứ thật thà nói cho người biết nhé. Trước mặt người có hai con đường. Một là cho ta biết làm thế nào mà Bán Thú Nhân Tộc các người lại khiến Lực Sĩ biến thành mạnh mẽ nhanh như vậy. Sau khi nói xong ta sẽ cho người giải được. Con đường thứ hai là tiếp tục ra về với lão tử, sau đó đi tìm chết đi.

- Cái gì? Người lại có gan giết ta sao?

Dường như cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ tới, trên khuôn mặt Tây Thiết liền lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn không tin nổi là trong từ đường của Bán Thú Nhân Tộc, không ngờ lại có người dám nói với hắn như vậy!

- Mẹ kiếp! Không cho người chút đau khổ thì người còn cho là lão tử nói đùa với người phải không?

Đột nhiên Phó Thư Bảo đạp chân lên mũi Tây Thiết. Rắc một tiếng giòn tan, xương mũi hắn gãy nát, máu tươi từ mũi phun ra ướt cả giày lực lượng của Phó Thư Bảo.

- Con mẹ người...

Một luồng hàn quang lóe lên ngay khi Tây Thiết vừa nói.

Răng rắc! Bàn tay phải và cổ tay Tây Thiết liền tách rời nhau.

Nếu như một cước đâm gãy mũi chỉ là cảnh cáo thì Tây Thiết kia tuyệt đối đã lờ đi cảnh cáo này rồi. Thế nên hắn đã khiến tay hắn rời thân thể!

Sự âm tàn của Phó Thư Bảo thoáng cái đã tăng lên tới mức khiến hắn sợ hãi! Cũng ngay lúc này, hắn mới ý thức được là tính mạng mình thật ra đang nằm trong tay thiếu niên trước mắt mà hắn vẫn bắt nạt này!

- Á...

Tiếng kêu thảm thiết lúc này là cách duy nhất để Tây Thiết giảm bớt đau đớn.

Luyện Linh Lực đột nhiên phát ra, hình thành một cái lồng nhỏ, ngăn cản toàn bộ không gian bên trong Thạch Thập Từ Đường với bên ngoài. Do đó, dù Tây Thiết có kêu to tới đâu thì bên ngoài cũng là gió lặng sóng yên, không ai nghe thấy.

- Hiện giờ đã hiểu rõ tình huống chưa?

Phó Thư Bảo đặt Xà Nha Kiếm lên ngực Tây Thiết, cọ cọ, lau vết máu trên đó, lạnh lùng nói.

- Người... Sẽ hối hận!

- Hận con mẹ người! Chết đi!

Bị sự ngu xuẩn ngoan cố của Tây Thiết khơi dậy lửa giận, Phó Thư Bảo liền chém mạnh Xà Nha Kiếm xuống phía cổ Tây Thiết.

- Chờ một chút!

Tây Thiết đã hoàn toàn tin tưởng Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không do dự mà chặt đứt đầu hắn, giống như vừa chặt cổ tay hắn vậy. Toàn thân người này đều là tà khí, giết người mà mặt vẫn tươi cười hơn hờ. Tây Thiết cũng biết, ngoại trừ thỏa hiệp ra, hắn không còn con đường nào đi được nữa.

Xà Nha Kiếm tạm dừng trên cổ Tây Thiết. Phó Thư Bảo cười nhạt nói:

- Cuối cùng người cũng hiểu rõ rồi. Ngoan ngoan đi. Bán Thú Nhân Tộc các người tại sao có thể khiến Lục Sĩ trong thời gian ngắn trở nên mạnh mẽ hơn như vậy hả?

- Đáp án ở ngay bên trong cột đá. Ta nghe tộc trưởng vô tình nói tới một lần, đó là Luyện Lục Sĩ truyền từ thời đại khởi nguyên tới nay, đã tu thành linh tính như nhân loại. Là nó trợ giúp chúng ta trở nên mạnh hơn.

Tây Thiết gơ cánh tay đã bị chặt đứt, chỉ về phía cột đá ở trung tâm Thạch Tháp Từ Đường.

Ban ngày hấp thu ánh nắng, toàn thân nó tỏa ra ánh sáng trắng trẻo kỳ dị, chất liệu như mỹ ngọc. Đêm tới nó lại tản đi tất cả ánh sáng, tối đen như mực, hoặc giống như loại đá bình thường vậy.

- Chỉ một cây cột đá mà có thể biến các người thành mạnh mẽ sao? Mẹ người, người đang lừa lão tử à?

368. Chương 363: Nhân Cách Phức Tạp (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 363: Nhân cách phức tạp (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo cũng không tin. Hắn dò xét một chút, kết quả vẫn có cảm giác như cũ. cây cột đá như mỹ ngọc nói tới đỉnh tháp này chẳng phát ra được chút linh khí nào, cũng không có chút lực lượng dao động, càng nhìn càng không thấy hoa văn máu đặc biệt của Luyện Lục Khí, chỉ như một cột đá bình thường. Nó làm gì có chỗ nào như Luyện Lục Khí truyền từ thời đại khởi nguyên tới chứ?

- Nó đúng là Luyện Lục Khí truyền từ thời đại khởi nguyên tới mà. Ta không lừa người. Ta đã một lần tận mắt thấy hai tay tộc trưởng chộp vào cột đá, kết quả là một cánh cửa lộ ra. Hắn trực tiếp đi vào trong đó. Chẳng qua ta cũng không dám vào. Nơi đó chỉ có tộc trưởng các đời mới có thể vào. Ta cho dù là tộc trưởng được chọn đời sau thì sau này mới có thể đi vào được.

Sợ Phó Thư Bảo hoài nghi mình, để bảo vệ tính mạng, hắn cũng không quên nói thân phận đặc thù là tộc trưởng đời sau của mình ra. Tây Thiết này đúng là cực phẩm, nhân cách cực kỳ phức tạp.

Phó Thư Bảo quay đầu nhìn thoáng qua cây cột đá giống như bình thường kia, lại đưa mắt lên người Tây Thiết.

- Người rất phối hợp. Ta là người luôn giữ lời. Như vậy đi, người nói cho ta biết một việc nữa, ta chẳng những cho người giải được mà còn nổi cánh tay đứt lại cho người, thế nào?

- Là chuyện gì?

Tây Thiết hơi không yên nói. Biểu hiện của Phó Thư Bảo càng nhẹ nhàng và dịu dàng; thì hần lại càng lo lắng.

- Ha ha.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Chỗ các người cách Trầm Thiết Sơn cũng không xa, đời đời ở chỗ này. Ta muốn biết chính là các người có biết trên núi kia có một linh tài cực phẩm gọi là Kim Ti Hồ Lô hay không?

- Hừ! Hóa ra người không phải bỏ trốn cùng nữ nhân mà là đi tìm Kim Ti Hồ Lô!

Đột nhiên Tây Thiết hiểu ra mọi chuyện.

- Người nói thật cho ta biết thì ta cũng nói thật cho người. Ta chính là tới vì Kim Ti Hồ Lô đó. Cho ta biết xong ta liền lập tức rời Bán Thú Nhân Tộc các người.

Phó Thư Bảo liền tiếp tục dụ dỗ.

- Vậy thì sợ là các người phải thất vọng rồi. Bán Thú Nhân Tộc chúng ta nhiều đời ở nơi này, quen thuộc phi thường với từng nhánh cây ngọn cỏ nơi này, làm gì có chuyện không biết trên Trầm Thiết Sơn có Kim Ti Hồ Lô. Ngay đêm nay, tộc trưởng đã mang người đi hái Kim Ti Hồ Lô rồi. Nếu không ta cũng không dám đưa người tới địa phương này... Nói chuyện rồi.

Trái tim Phó Thư Bảo lập tức chìm xuống đáy cốc. Chuyện hần lo lắng rốt cục đã xảy ra rồi.

- Vì sao đêm nay lại đi lấy? đọc truyện mới nhất tại .

- Đêm nay là lúc Kim Ti Hồ Lô kia trưởng thành sau một vạn năm, tất nhiên là phải hái vào đêm nay. Tộc trưởng đã tính toán thời gian từ lâu. Trầm Thiết Sơn kia là do thần thú Thái Vân Báo trấn thủ, là linh địa của nó. Nhưng tộc trưởng chúng ta mang theo một trăm chiến sĩ bộ lạc tinh nhuệ, lại có linh thú tọa kỵ, không sợ nó chút nào, hùng đông sẽ trở về thôi.

Có linh tài cực phẩm như vậy ở ngay cửa nhà, ở nơi này đã cả vạn năm, Bán Thú Nhân Tộc không phát hiện ra nó mới là chuyện lạ đó. Trong đầu Phó Thư Bảo lóe lên đủ suy nghĩ chỉ trong nháy mắt.

- Họ Phó kia, ta đã cho người biết chuyện người muốn biết rồi. Mau đưa giải dược cho ta!

- Ủ, ta cho người một đao.

- Cái gì? Người... Người không giữ chữ tín!

- Ta lừa người không được sao?

Hàn quang lóe lên bên trong không gian tối đen của thạch tháp, sau đó một tiếng xoẹt vang lên. Xà Nha Kiếm sắc bén chém sắt như chém bùn chặt rơi đầu Tây Thiết xuống.

Chữ tín của hần mất đi hiệu lực trên thân thể Tây Thiết.

Vận dụng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, xử lý thi thể rất nhanh, Phó Thư Bảo mới đi về phía cột đá trung tâm thạch tháp.

Nếu đáp án ở trong đó thì đi vào đó tìm xem sao.

Song chưởng áp vào cột đá. Rót Luyện Linh Lực vào, cột đá liền chậm rãi chuyển động. Nhưng ngay sau đó, một luồng ánh sáng chói mắt đột nhiên toả ra. Cả Thạch Tháp Từ Đường liền sáng như ban ngày.

Đến lúc ánh mắt có thể nhìn thấy mọi vật như bình thường thì Phó Thư Bảo mới kinh dị phát hiện ra, trước mắt hần đã xuất hiện một cánh cửa do ánh sáng tạo nên. Bên trong cánh cửa là một màn sáng chói, căn bản không thể nhìn thấy thứ gì trong đó. Cột đá tối đen như mực lúc trước thì lúc này cũng toả sáng như mỹ ngọc.

- Chẳng lẽ thật sự là Lực Luyện Khí truyền thừa từ Thời Đại Khởi Nguyên đến nay?

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, cũng không suy nghĩ nhiều mà trực tiếp đi vào cánh cửa ánh sáng kia.

Thời Đại Khởi Nguyên là thời đại Lực Sĩ cường thịnh nhất. Cho dù là Lực Sĩ nắm giữ lực lượng của một nguyên tố hay Luyện Lực Sĩ thì cũng đều sáng tạo ra những thành tựu làm người ta kinh thán không thôi. Nhưng thời gian trôi qua, rất nhiều điển tịch quý giá và kỹ nghệ đã bị thất truyền. Nếu cột đá này thật sự là Lực Luyện Khí truyền thừa từ Thời Đại Khởi Nguyên đến nay thì nó đã vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của hần về Lực Luyện Khí, cũng là Lực Luyện Khí cổ xưa nhất mà hần nhìn thấy.

Đối với hần, chỉ cần liếc mắt nhìn qua thì cũng có thể thu được kinh nghiệm rất lớn. Mặc dù ở lĩnh vực luyện chế Lực Luyện Khí, hần cũng có chỗ độc đáo nhưng cũng không hoàn mỹ. Xem xét Lực Luyện Khí cổ xưa được truyền thừa từ Thời Đại Khởi Nguyên đến nay, từ đó lấy được kinh nghiệm rồi hoàn thiện năng lực của mình. Đây cũng là một trong những lý do hần muốn xem. Dĩ nhiên, lý do thứ hai chính là muốn biết thứ trước mắt này đã làm thế nào khiến Tây Hoa Dung trở nên cường đại như vậy.

Hai nguyên nhân này kết hợp với nhau, như vậy thì càng cần phải đi vào xem một chút rồi.

Trong tích tắc đi vào cánh cửa ánh sáng, ánh sáng mãnh liệt đang bao phủ không gian chợt chấn động. Lúc quay đầu nhìn lại, cái cửa ánh sáng kia đã đóng lại. Phó Thư Bảo cũng phát hiện hần đang ở trong một không gian bị phong bế.

Trong không gian hình tròn có đường kính trăm bước, những đường hoa văn màu máu không ngừng chuyển động. Năng lượng lực lượng cường đại lưu chuyển trong đó. Việc này đã đủ giải trừ nghi hoặc trong lòng Phó Thư Bảo. Nó quả thật là một Lực Luyện Khí.

Không gian có đường kính trăm bước này cũng là một kiểu Luyện Trữ Vật Giới. Nhưng không gian Luyện Trữ Vật Giới căn bản không thể để cho người đi vào. Vì trong đó không có không khí, người đi vào sẽ chết. Nhưng không gian trước mắt này không chỉ có phạm vi khổng lồ mà hơn nữa còn có sinh cơ dạt dào. Nó chẳng những thích hợp để người sinh hoạt bên trong, ngay cả những người bị bệnh ở đây hai ngày, đến lúc đi ra thì chỉ sợ hần cũng đã khỏi bệnh.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thán không thôi. Ánh mắt hần liền rơi vào một chỗ quan trọng, là quả cầu ở ngay chính giữa. Tất cả các đường hoa văn màu máu đều hội tụ tại một chỗ, chính là chỗ này.

Bên ngoài viên cầu hình tròn này cũng là những hoa văn màu máu rậm rạp. Nhưng chất liệu của nó không phải là kim loại làm Lực Luyện Khí thường dùng hay tài liệu linh tài khác mà là bằng một chất liệu gỗ kỳ lạ như huyết nhục. Nó co rúc ở đó, từ từ chuyển động khiến người ta có cảm giác nó không phải là Lực Luyện Khí mà là một trái tim người khổng lồ!

Nhìn thấy nó, tâm thần dường như bị một luồng lực lượng cường đại vô hình dẫn dắt. Bước chân của Phó Thư Bảo không tự chủ được mà đi tới, đưa tay qua rồi nhẹ nhàng sờ vào khối thịt đang không ngừng chuyển động kia.

Chỉ trong tích tắc chạm vào này, quả cầu giống như trái tim khổng lồ kia đột nhiên chấn động. Một luồng lực lượng hấp dẫn không thể phản kháng bỗng sinh ra, thoáng một cái, nhất thời kéo hần vào.

369. Chương 364: Nhân Hoạ Đắc Phúc

Chương 364: Nhân hoạ đắc phúc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Theo bản năng phản kháng, trường lực lượng của Phó Thư Bảo liên tăng lên tới một cường độ chưa từng có. Chỉ trong khoảnh khắc, trên thân thể hắn liền xuất hiện một tầng bảo vệ mỏng như lá. Hai chân của hắn đồng thời chuyển động, lá thể lôi đình mà đá tới quả cầu như trái tim khổng lồ kia.

Cho tới bây giờ, tốc độ của Phó Thư Bảo vẫn vô cùng nhanh chóng. Ngay cả bản thân hắn cũng vô cùng tự tin về điều này. Dưới tác dụng phản chấn của lực đá và trường lực lượng, hắn khẳng định bản thân có thể thoát khỏi luồng lực hấp dẫn mạnh mẽ kia và an toàn thoát ra. Nhưng chuyện diễn ra không như hắn nghĩ. Mặc dù những động tác phản kháng liên tiếp này của hắn đã đạt tới trình độ mây trời nước chảy nhưng hắn phản kháng càng lớn thì luồng lực hấp dẫn này lại càng lớn, hơn nữa còn là lớn gấp mười, thoáng cái đã kéo hắn vào!

Vù...

Quả cầu thịt như trái tim khổng lồ đột nhiên đóng lại. Hành động của nó giống hệt một con thú tham ăn đang ngủ say, đột nhiên nuốt lấy thức ăn ngon miệng là Phó Thư Bảo này vào.

- Không xong, lần này chết chắc rồi!

Thân thể trì trệ không thể động đậy, Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy phía trước có một luồng ánh sáng loé lên, căn bản là không nhìn thấy bất cứ vật gì. Giờ phút này, Luyện Linh Lực mà hắn luôn lấy làm kiêu ngạo cũng chẳng bảo vệ hắn được chút nào mà lại còn chảy xuôi ra ngoài như nước sông. Mỗi khi chảy ra ngoài một chút, hắn liền yếu đi một chút.

Lực Luyện Khí cổ xưa này đúng là muốn tiêu hoá hắn!

Có thể biến một Lực Sĩ trở nên mạnh mẽ trong ngàn ngày thì hiển nhiên cũng có thể cắn nuốt và tiêu hoá một Lực Sĩ.

Bất cứ thứ gì cũng đều có hai mặt chính và tà. Nam Vô Thiên đã sử dụng mặt chính với người của Bán Thú Tộc, chính là lợi dụng năng lượng lực lượng cường đại của Lực Luyện Khí cổ xưa này để cải tạo Lực Sĩ, khiến bọn họ trở nên mạnh mẽ hơn. Lần này, Phó Thư Bảo chính là mặt tà. Lực Luyện Khí cổ xưa đã tiêu hao năng lượng lực lượng nên muốn cắn nuốt và tiêu hoá hắn để bổ sung!

Từ điểm này phán đoán ra, Lực Luyện Khí cổ xưa này đang cần năng lượng bổ sung, mà tài liệu bổ sung khẳng định chính là Linh Thú Lực Đan.

Bất chợt hiểu ra rất nhiều thứ nhưng tình huống tồi tệ của Phó Thư Bảo vẫn không giảm bớt chút nào. Hắn mơ hồ cảm thấy thân thể như bị thứ gì đó quấn quanh. Những thứ kia có hình dáng giống như xúc tua của con bạch tuộc. Vô số cái xúc tua lam tham đang không ngừng hút lấy Luyện Linh Lực của hắn.

- Mẹ kiếp! Muốn ăn ta thật à? Cho dù chết, lão tử cũng muốn người ăn đến vỡ bụng!

Nếu người khác bị vây trong hoàn cảnh như vậy thì chỉ sợ đã sớm ảo não và sợ hãi, nhưng Phó Thư Bảo lại là tức giận và trả thù.

Có thù không báo không phải là quân tử. Mặc dù Phó Thư Bảo không phải loại quân tử gì đó nhưng có thù phải trả chính là nguyên tắc làm người cơ bản nhất của hắn. Người đánh hắn một quyền, hắn sẽ cho người một đao, trình độ báo thù vô cùng nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly. Người như hắn bị vây nhốt, bị rơi vào đường chết thì đương nhiên sẽ tức giận, nghĩ cách báo thù.

Chính cơn tức giận ngập trời này đã làm Luyện Linh Lực bị hút đi chậm hơn một chút. Chỉ thời gian vô cùng ngắn ngủi nhưng Phó Thư Bảo vẫn bắt được một tia cơ hội này. Hắn lập tức phát động Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố trong hai lòng bàn tay ra.

Ưu điểm lớn nhất của hắn chính là tinh táo và cơ trí. Cho dù đang lúc vui vẻ hay trong hoàn cảnh nguy cơ này thì hắn vẫn có thể tinh táo tự hỏi rồi tìm ra một số sự vật quan trọng. Ví dụ như hiện tại, hắn đã nghĩ ra cách chỉ trong thời gian cực ngắn. Vừa rồi, hắn đã gần như vận dụng hết toàn bộ lực lượng toàn thân để cố gắng thoát khỏi luồng hấp lực này nhưng thất bại. Nếu giờ cũng dùng cách làm như vậy thì đúng là vô ích, hắn khẳng định sẽ thật sự vạn kiếp bất phục. Cho nên hắn đã chọn dùng Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố.

Nếu là một quả cầu thịt thì liền thiêu nát người đi!

Hai luồng Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố vừa bùng cháy lên, Phó Thư Bảo lập tức cảm giác được những thứ như xúc tua mực kia liền có dấu hiệu buông lỏng.

- Có tác dụng! Thiêu chết người này!

Phó Thư Bảo tàn nhẫn nói. Uy lực của hai luồng Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố liền tăng lên lần nữa.

Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố đã luyện hoá và hấp thu hoả tinh túy, một khi thiêu đốt đến trình độ tuyệt đỉnh thì cho dù có là Lực Luyện Khí cổ xưa được truyền thừa từ Thời Đại Khởi Nguyên đến nay thì cũng không thể ngăn cản được!

Không có mùi huyết nhục bị thiêu đốt khó ngửi nhưng dưới sự thiêu đốt mãnh liệt của Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố, một luồng hương thơm ngào ngạt liền xộc vào lỗ mũi Phó Thư Bảo. Hương thơm này dường như là rượu ngon được ủ hàng vạn năm, hoặc là thạch nhũ nhỏ từ trên đá xuống của động thiên bảo địa. Nó có linh lãng và linh khí khó nói lên lời.

- Mùi này...

Thứ dễ ngửi này khiến Phó Thư Bảo không nhịn được mà hít sâu hai cái. Sau lần hô hấp này, thể xác và tinh thần nhất thời cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái, số Luyện Linh Lực bị hút đi lúc trước liền được khôi phục từng giọt từng giọt.

Phát hiện mùi hương cổ quái có hiệu quả như vậy, Phó Thư Bảo không tiếp tục bắn khoả nữa mà tham lam hít lấy mùi hương thần bí này.

Lực Luyện Khí truyền thừa vạn năm chính là sản vật của Thời Đại Khởi Nguyên thần bí. Cho dù là một cái cây sinh trưởng vạn năm thì nó cũng sinh ra linh tính, trở thành tồn tại siêu nhiên chứ hướng gì một Lực Luyện Khí đã có linh tính bản thân chứ? Trải qua vạn năm tiến hoá và tích tụ, Lực Luyện Khí cổ xưa này đã vượt ra khỏi phạm vi của Lực Luyện Khí. Nó đã có linh tính, trí khôn của nhân loại. Hai điểm này tượng trưng cho sinh vật có trí tuệ, nên có thể kết luận Lực Luyện Khí cổ xưa này đã là một vật sống, không phải một vật chết!

Phó Thư Bảo cũng không biết những thứ mà hắn đang hấp thu chính là tinh túy năng lượng lực lượng mà Lực Luyện Khí cổ xưa này đã tích tụ vạn năm qua. Nó cũng giống như cốt tuỷ, não tuỷ trong thân thể con người. Nhưng không chỉ như vậy, những thứ này không chỉ đơn thuần là tinh hoa vật chất mà còn bao gồm cả trí khôn, khí tức của Lực Luyện Khí cổ xưa, thậm chí là cả tinh khí hồn phách của nó nữa!

Có một số thứ không thể nào giải thích được, cũng giống như trong vũ trụ có bao nhiêu khái niệm hỗn độn vậy. Ai cũng không biết nhưng thực tế lại chính là như vậy, vẫn đang diễn biến, vẫn đang xảy ra.

Toàn bộ số Luyện Linh Lực mất đi đều được phục hồi. Chẳng những thế, theo số hương thơm hít vào ngày càng nhiều, Phó Thư Bảo lại càng cảm thấy đan điền của hắn đang bành trướng lên. Tu vi lực lượng của hắn tăng mạnh, mà độ tinh thuần của lực lượng cũng đạt tới một trình độ cao chưa từng có!

- Ha ha, lão tử đúng là nhân hoạ đắc phúc!

Cho dù tâm lý đã đạt tới tình trạng không quan tâm hơn thua, đạt tới cảnh giới chí cao thì giờ phút này, Phó Thư Bảo cũng không thể không mừng như điên. Tu vi lực lượng của hắn đột phá nữa thì hắn sẽ chính là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng. Lực chiến đấu và những thứ khác không nói, chính thức đặt chân vào hàng ngũ cường giả cũng không nói, quan trọng chính là hắn có thể làm chuyện đó với nữ nhân rồi!

Hít thêm hai lần hương nữa, Phó Thư Bảo liền mạnh mẽ áp chế tạp niệm mừng như điên trong lòng, để tâm thần tiến vào cảnh giới không minh. Ngay sau đó, hắn liền vận chuyển tâm pháp tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết.

Tiến vào trong trạng thái tu luyện, đó chính là trạng thái mặc kệ tất cả. Sau khi bị quả cầu giống như trái tim khổng lồ cắn nuốt, Phó Thư Bảo không thể nào nhìn thấy tình huống bên ngoài. Hắn tuyệt đối không biết quả cầu thịt vốn dĩ bóng bẩy trơn mượt thì phút này đang không ngừng khô nhặt dần, không chỉ mất đi tính linh hoạt và vẻ sáng bóng lúc trước mà thể tích cũng đang không ngừng giảm bớt. Chuyện này giống như cuộc đời của con người. Đứa bé lúc mới ra đời tràn đầy khí tức tính mạng, sức sống cường đại. Nhưng thời gian dần trôi, da dẻ của nó liền mất đi vẻ sáng bóng và mượt mà, tràn đầy nếp nhăn, cuối cùng

chỉ còn lại một lớp da. Cuối cùng nữa chính là cái chết!

370. Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Uỳnh!

Một tiếng nổ vang vọng. Quả cầu thịt giống như trái tim khổng lồ đang bao vây Phó Thư Bảo chỉ còn một lớp da nhăn nheo. Lúc Phó Thư Bảo luyện hoá xong một chút tinh túy cuối cùng của nó, nó liền nổ vang âm ầm. Quả cầu khổng lồ như con trâu lớn bây giờ đã biến thành những mảnh vụn trên đất. Những đường hoa văn màu máu giăng đầy cả không gian giống như một con sông khô héo, mất đi nguồn nước, cũng mất đi sinh cơ.

Phó Thư Bảo chợt mở bừng con mắt ra, trong miệng phun ra một hơi bạch khí nhìn như thực chất. Tình cảnh quỷ dị trước mắt không làm hắn xúc động chút nào. Song chưởng đột nhiên vung lên, Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố liền cuộn thành vòng sáng rồi di động trước mặt hắn. Hắn lại vung lên. Vòng sáng năm màu quỷ dị kia liền trở lại trong hai tay hắn rồi biến thành hai ngọn lửa thiêu đốt cuộn cuộn.

Lúc trước, Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố chỉ có thể tạo ra một ngọn hay một đám nhỏ nhưng hiện tại, hắn vung tay một cái liền có thể phát ra một vòng sáng thật lớn. Phần năng lực tăng lên này thật kinh khủng!

Ngũ Sắc Hoả Nguyên Tố tăng lên cũng có nghĩa là tu vi lực lượng tăng lên. Hai thứ này là quan hệ hỗ trợ lẫn nhau.

Nhắm hai mắt lại, cẩn thận quan sát, Phó Thư Bảo rất nhanh chóng phát hiện ra những tinh thể nguyên tố trong đan điền đã biến thành một quả cầu lớn bằng quả đấm, đồng thời tỏa ra kỳ quang năm màu. Nó hội tụ lại một chỗ giống như một đạo cầu vồng đang cuộn tròn vậy!

Thứ Thần Hoàn! Tượng trưng cho tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực!

Đối với Lực Sĩ bình thường, khi tu vi lực lượng đạt tới cấp Vĩnh Hằng Lực, những tinh thể nguyên tố trong đan điền sẽ biến thành Thứ Thần Hoàn, mà kỳ quang năm màu chính là tượng trưng cho Luyện Lực Sĩ!

Vừa rồi vẫn còn giãy dụa sống chết nhưng bây giờ lại có thu hoạch kinh người như vậy. Trong khoảng thời gian ngắn, Phó Thư Bảo cũng không thể nào thích ứng được với biến hoá đó. Cảm giác này giống như oán khí trong lòng được phóng thích ra, lại vừa giống như cục đá lớn trong lòng rốt cục cũng rơi xuống đất. Chuyện này chính là chuyện đáng vui mừng, mừng như điên, khó có thể kiềm chế được.

- Ha ha ha...

Cười to một tiếng, Phó Thư Bảo rốt cục cũng phóng thích tâm tư trong lòng ra. Sóng âm không ngừng chuyển động, không gian có phạm vi trăm bước kia bắt đầu chấn động. Những đường hoa văn màu máu giăng đầy trên bốn vách tường đã sớm mất đi màu đỏ mà biến thành màu xám tro không còn sinh cơ. Dưới nụ cười này của hắn, chúng liền liên tục rơi xuống.

Uỳnh uỳnh...

Cả không gian bắt đầu sụp đổ. Phó Thư Bảo còn chưa hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra thì cả người hắn đã bị đẩy ra ngoài cột đá. Vừa quay lại nhìn, cột đá mặc dù không sụp đổ nhưng đã hiện đầy vết nứt, đáng về lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Hiện tượng như vậy tuyệt đối không kỳ quái chút nào. Phó Thư Bảo đã hấp thu luyện hoá tinh hoa năng lượng của Lực Luyện Khí cổ xưa kia. Phần năng lượng kia chính là do Lực Luyện Khí cổ xưa tích lũy cả vạn năm mới được. Nói theo một cách nào đó, nó chính là linh hồn của Lực Luyện Khí cổ xưa, là bốn nguyên tính mạng, một khi mất đi thì sẽ giống như một người mất đi linh hồn, chỉ còn lại cái xác không, cũng sẽ chết đi.

- Xuất hiện vết rách cũng không hay. Ta phải sửa chỗ này lại một chút mới được. Nếu không Nam Vô Thiên trở lại sẽ phát hiện vấn đề ngay.

Trong lòng đã có tính toán, Phó Thư Bảo lại đặt hai tay lên cột đá. Luyện Vĩnh Hằng Lực tản mát ra như thủy triều, trong đó Thổ Nguyên Tổ là lực lượng chủ đạo, bốn nguyên tố còn lại chỉ trợ giúp.

Răng rắc răng rắc...

Chỉ thấy song chương của Phó Thư Bảo không ngừng tỏa ra hào quang màu nâu yếu ớt của đất. Những nơi nó đi qua, vết nứt trên cột đá lại được tu bổ. Một lát sau, toàn bộ khe nứt của cột đá đều được tu bổ lại, từ bên ngoài nhìn vào cũng không thấy một chút vết nứt nào.

Nhưng Phó Thư Bảo cũng biết che giấu như vậy thì cũng chỉ có thể che giấu nhất thời. Nam Vô Thiên sẽ nhanh chóng phát hiện ra Lực Luyện Khí cổ xưa “đã chết”. Trước lúc đó, hắn phải nghĩ cách lấy được Kim Tơ Hồ Lô.

Mở cổng Từ Đường Thạch Tháp ra, thế giới bên ngoài vẫn yên lặng trong bóng tối như cũ. Đã xảy ra nhiều chuyện như vậy mà trời vẫn chưa sáng.

- Đúng rồi, cái tên Tây Thiết đã nói tộc trưởng Nam Vô Thiên kia sẽ trở về vào hừng đông sáng nay. Ta không tin hắn có thể giải quyết thần thú Thái Vân Hồ nhanh như vậy được. Nếu đúng như vậy thì sẽ dọa ta ị ra quần mất. Ta đoán nhanh nhất cũng phải sau giờ Ngọ ngày mai hoặc lúc đêm tối mới có thể trở về. Nói cách khác, giờ ta lên đường đi tới Trầm Thiết Sơn vẫn còn kịp!

Lúc thuận tay đóng kín cửa tháp, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ cẩn thận một chút.

- Phó đại ca!

Âm thanh của Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên truyền tới từ trong một góc tối tối.

Bước chân Phó Thư Bảo nhoáng lên, thân thể liền phiêu đảng tới như cành liễu.

Tu vi lực lượng tiến vào cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, lực lượng nâng đỡ và di động đã đạt tới bảy mươi bốn cân, cả thân thể đã không còn sức nặng gì nữa. Hơn nữa, lực lượng vận hành mạnh mẽ, thân thể của hắn di chuyển cực nhanh, không để lại dấu vết như cơn gió để hình dung cũng không quá đáng. Trên thực tế, hắn đã có năng lực phi hành, chẳng qua là còn thiếu hụt kỹ năng ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực thành Lực Lượng Chi Dực mà thôi.

Nhưng lấy sự thông minh tài trí của Phó Thư Bảo, lấy kinh nghiệm mà hắn đã đạt được, lấy năng lực của hắn mà nói, muốn ngưng luyện ra Lực Lượng Chi Dực chỉ là một quá trình mà thôi, căn bản không tốn bao nhiêu thời gian. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Không chỉ có Hồ Nguyệt Thiên đang ẩn mình trong góc tối đó, cả Tiểu Thanh cũng ở đó. Chẳng qua Tiểu Thanh đã che giấu tu vi và khí tức trường lực lượng của bản thân nên Phó Thư Bảo căn bản không phát hiện ra sự tồn tại của nàng.

- Chủ nhân, người không lác Liên Thể Linh Đang chứng tỏ tất cả đều đã nằm trong sự khống chế của người. Cho nên, mặc dù ta biết trong Thạch Tháp có đánh nhau nhưng ta cũng không hiện thân.

Tiểu Thanh khẽ nói.

Phó Thư Bảo gật đầu, cảm thụ một loạt tâm tình khác trong lòng. Lúc đối mặt với bốn chiến sĩ trong bộ lạc và Tây Thiết, hắn quả thật nắm chắc cục diện trong tay mà không cần Tiểu Thanh hỗ trợ. Nhưng sau

khi bị Lực Luyện Khí cổ xưa cắn nuốt, khi đó là nguy cơ sống còn nhưng hắn cũng không còn năng lực lắc Liên Thể Linh Đang nữa.

Trải qua chuyện lần này, hắn lại hiểu rõ hơn về đạo lý kia, thực lực vẫn nên do tự bản thân nắm giữ. Nếu không, vạn nhất xảy ra tình huống tương tự như lúc trước mà không thể nào gọi Tiểu Thanh đến giúp đỡ thì đúng là chết chắc rồi.

- Ta vốn dĩ muốn giúp người nhưng đánh nhau chỉ vướng chân tay của người. Đây là lời Tiểu Thanh nói cho ta biết. Ta nghĩ nhất định người đã khống chế được cục diện nên mới bỏ đi ý nghĩ đi vào trong Thạch Tháp. Nhưng trong lòng ta vẫn vô cùng lo lắng. Nếu người không ra thì ta thật sự sẽ chạy vào đó.

Hồ Nguyệt Thiên nói ra suy nghĩ của nàng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta không sao. Nhưng lúc ấy, quả thật ta đã gặp được một chút tình huống không tưởng được. Trên đường ta sẽ nói cho các người biết. Hiện tại chúng ta lập tức đi Trầm Thiết Sơn thôi.

- Đi Trầm Thiết Sơn? Hiện tại sao?

Hồ Nguyệt Thiên kinh ngạc nói. Nàng không hiểu vì sao Phó Thư Bảo lại vội vã như vậy.

- Đúng rồi...

Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Về phần Tây Hoa Dung kia, người đã nói cho nàng biết quyết định của ta chưa?

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu:

- Ta đã nói với nàng rồi, ta cũng nói cho nàng biết thân phận thật sự của người. Nàng đã đồng ý, sau đó đã đi liên lạc với chín tỷ muội khác. Nàng nói ta không cần chờ nàng ấy trở lại, nàng và chín tỷ muội khác sẽ thừa dịp đêm tối để rời khỏi bộ lạc Bán Thú Nhân Tộc rồi chờ chúng ta ở nơi chúng ta đã hẹn.

371. Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 365: Luyện Vĩnh Hằng Lực (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Vậy thì tốt rồi. ta đã giết năm người Tây Thiết, hừng đông khẳng định sẽ náo loạn. Chúng ta nên rời đi luôn vào ban đêm thôi. Tiểu Thanh, đi thôi! Trên đường ta sẽ nói cho các người biết những chuyện xảy ra ở trong Thạch Tháp.

Phó Thư Bảo nói. Nếu Hồ Nguyệt Thiên đã nói cho Tây Hoa Dung, Tây Hoa Dung cũng đã đến nơi ước định kia thì lưu lại chỗ này cũng không cần thiết nữa.

Chỉ chốc lát sau, Tiểu Thanh đã lặng yên không tiếng động bay thẳng lên trời. Trong nháy mắt, lãnh địa bộ lạc liền yên lặng chìm trong màn đêm, càng đi càng xa.

Ngồi trên móng Tiểu Thanh, hưởng thụ mỹ cảm đàn hồi đặc biệt, Phó Thư Bảo liền kể chuyện Lực Luyện Khí cổ xưa trong thạch tháp cắn nuốt hắn ra. Bởi vì cho tới bây giờ đều không biết tư liệu về Lực Luyện Khí cổ xưa kia nên hắn chỉ có thể miêu tả đại khái. Nhưng cho dù là vậy thì Hồ Nguyệt Thiên cũng bị dọa đến mức toát ra mồ hôi lạnh. Tuy thế, lúc biết vì nhận được kỳ ngộ mà tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực tầng thứ nhất, nàng lại vô cùng cảm thán. Vạn khí của người này quả thật tốt đến mức không còn lời nào để nói, cũng hâm mộ không thôi.

Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên đều không biết lai lịch của Lực Luyện Khí cổ xưa kia. Điều này cũng nằm trong dự liệu của Phó Thư Bảo. Chẳng qua nhờ thứ không rõ lai lịch kia mà tu vi của hắn tăng lên kinh người. Đối với hắn mà nói cho dù có biết lai lịch vật kia hay không thì cũng không thay đổi được kết quả nhưng trong lòng thủy chung lưu lại một tia tiếc nuối, giống như vết nứt trên mảnh ngọc bích vậy, cảm thấy rất đáng tiếc.

- Tiểu Thanh, người giảng giải về việc ngưng luyện năng lượng lực lượng thành Lực Lượng Chi Dực đi. Đập cánh nhanh như vậy rất khó không chế đấy.

Nhìn Lực Lượng Chi Dực của Tiểu Thanh không ngừng đập trong hư không, tạo thành lực lượng thật lớn và gió xoáy, Phó Thư Bảo liền hỏi.

Có Lực Lượng Chi Dực ngao du trên trời xanh vạn dặm, như vậy sẽ tiêu sái tự tại cỡ nào, bảo sao hắn lại không vội cho được?

- Thứ ta tu luyện là Yển Vũ Cửu Thiên, là bí kíp đặc biệt dành cho Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực để phi hành. Nếu không có bí kíp đấy, cho dù tu vi lực lượng đã đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực thì cũng không thể nào phi hành được.

Tiểu Thanh nói.

Nghề nào cũng có kỹ thuật của nghề đó. Giết lợn cũng có kỹ thuật giết lợn. Cho dù có là sát thủ giết người vô số thì cũng không nhất định giết được lợn. Đương nhiên, nếu chỉ đơn giản là giết chết thì tuyệt đại đa số đều có thể làm được. Nhưng muốn để cho thịt lợn không còn máu và mùi tanh nữa thì lại không làm được. Chuyện này cũng có đạo lý tương tự như vậy. Luyện Thiên Thần Quyết của Phó Thư Bảo không có công pháp để hắn phi hành, Nguyên Nhất Chiến Kỹ cũng không có. Cho nên đây thật sự là một vấn đề.

- Người còn nhớ công pháp tu luyện đi cùng Yển Vũ Cửu Thiên của người không?

Phó Thư Bảo hơi lo lắng hỏi.

- Chủ nhân, người chờ chút, ta nghĩ lại đã... Hình như ta không nhớ được gì cả, chỉ là bản năng cho phép ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực để phi hành thôi.

Về mặt Tiểu Thanh mê mang nói:

- Chuyện gì xảy ra với ta vậy? Ta đột nhiên suy nghĩ một việc gì đó, vốn dĩ là thứ rất quen thuộc với ta nhưng ta chỉ nhớ được một cái tên...

- Quên đi! Tiểu Thanh, người đừng nghĩ nữa, tự ta nghĩ cách là được rồi.

Phó Thư Bảo vội vàng ngăn lại. Tại sao Tiểu Thanh quên hết ký ức, hắn là người rõ ràng nhất. Nếu cứ tiếp tục nghĩ ngợi, vạn nhất nàng nhớ lại cái gì thì rất có thể hắn và Hồ Nguyệt Thiên sẽ rơi từ trên trời cao xuống, thất linh bát lạc, ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra.

- Được. Chủ nhân, ta không nghĩ nữa.

Tiểu Thanh gạt bỏ suy nghĩ trong lòng đi, không suy nghĩ gì nữa.

Phó Thư Bảo biết Tiểu Thanh luôn luôn chấp hành theo bất cứ mệnh lệnh gì của hắn, nói là không nghĩ thì chính là không nghĩ gì nữa. Lúc này hắn mới yên lòng lại. Nhưng đã có năng lực phi hành mà nhất thời không thể nào ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực thành cánh lực lượng, đây mới chính là chuyện khiến người ta buồn bực, cũng không thể nào bỏ qua cho được. đọc truyện mới nhất tại .

o0o

Trên đường đi Phó Thư Bảo cũng học động tác của Tiểu Thanh, ngưng tụ Luyện Vĩnh Hằng Lực ở sống lưng, hy vọng ngưng luyện ra được Cánh lực lượng nhưng kết quả luôn làm hắn thất vọng.

Không có đường lối chính xác thì không cách nào biến Luyện Vĩnh Hằng Lực thành Cánh lực lượng được, chỉ có thể ngưng tụ thành một đám năng lượng hình tròn. Như vậy thì không cách nào phi hành được. Mặt khác, trong quá trình thử nghiệm này, hắn lại đột nhiên phát hiện ra, Luyện Vĩnh Hằng Lực của hắn còn có một khuyết điểm, khi vận hành sẽ xuất hiện một tia cảm giác không lưu loát.

Luyện Lực Khí truyền từ thời đại khởi nguyên tới dù khiến hần sớm đạt được Luyện Vĩnh Hằng Lực nhưng lại có khuyết điểm, giống như trên một chiếc bình sứ tinh xảo lại có vết rách nhỏ như tơ.

- Xuất hiện tình huống như vậy cũng là bình thường. Không ai có thể một bước lên trời được. Giống như dùng lửa lớn để chế tạo bình khí, không trải qua nung và mài bén, nó không thể xem là lợi khí được. Nếu như ta lấy được Kim Ti Hồ Lô, luyện hóa kim tinh túy của nó thì khẳng định sẽ viên mãn thôi, có thể lấy đầy một tia vết rách kia.

Trong lòng Phó Thư Bảo không nhận được mà suy nghĩ.

Chặng đường chỉ ba mươi dặm, chỉ nửa giờ là tới nơi.

Lúc này sắc trời đã hơi sáng, bầu trời phía đông là một mảng kim quang. Mây trời cũng được phủ thành một màu vàng chói mắt. Gió sớm mát lạnh, mang theo nhiều hơi nước.

Một ngọn núi lớn nguy nga xuyên thẳng tận trời cao xuất hiện trong tầm mắt. Điều quý dị chính là xung quanh ngọn núi này trọc lốc. Xung quanh nó dày đặc thực vật nhưng trên ngọn núi lại chẳng có nổi một cái cây, ngay cả một ngọn cỏ cũng không. Ở phía sườn núi có một mảng sương mù màu trắng, gió thổi không tan, ánh nắng không xuyên qua nổi. Cảnh tượng này giống như một chiếc thắt lưng thắt vĩnh hằng trên sườn núi vậy.

- Cảnh tượng kỳ quái thật.

Phó Thư Bảo than thở một tiếng. Mỗi hoàn cảnh nơi có linh tài cực phẩm sinh trưởng đều đặc thù phi thường, cũng có cực đoan phi thường. Viêm Hỏa Linh Tham cũng thế, Vô Căn Thủy Phách cũng vậy, kể cả Kim Ti Hồ Lô này cũng không khác.

- Phó đại ca, ngọn núi này là Trầm Thiết Sơn rồi.

Hồ Nguyệt Thiên bỏ bản đồ cổ xưa kia ra xem một chút. Mặc dù trong lòng đã khẳng định ngọn núi trước mặt này là Trầm Thiết Sơn nhưng nàng vẫn cẩn thận xác nhận lại lần cuối.

- Không biết là đám người Nam Vô Thiên kia đang ở chỗ nào. Tìm được bọn họ chẳng khác nào tìm được Kim Ti Hồ Lô.

Phó Thư Bảo nhìn xuống xa xa phía dưới. Từ trên cao nhìn xuống, hần có thể thấy rõ rất nhiều địa phương.

- Chủ nhân, ta bay vòng quanh ngọn núi này một vòng là có thể phát hiện ra những người đó.

Tiểu Thanh chấn động Cánh lực lượng trên lưng, bay vào đi.

- Không biết khi Cánh lực lượng của ta ngưng luyện ra thì sẽ có dạng gì đây.

Phó Thư Bảo hơi hâm mộ nói.

Hồ Nguyệt Thiên bĩu môi đáp:

- Có khi lại không khác cánh quạ hay chim sẻ lắm đâu. Người như ngươi, chẳng lẽ còn có thể ngưng tụ ra một đôi cánh hùng ưng sao?

Phó Thư Bảo cười cười, cũng không để ý. Hần biết Hồ Nguyệt Thiên đang đùa với hần. Chẳng qua trong lòng hần lại đang nghĩ tới chuyện khác, thâm nhủ:

- Hiện tại lão tử đã là Lực Sĩ Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi, sớm muộn cũng sẽ ngưng tụ ra thôi. Chẳng qua ta còn muốn thí nghiệm bảo thương mà từ trước tới giờ lão tử chưa bao giờ dùng đây! Hừ, nếu còn dám chọc ta, ta nhất định sẽ không khách sáo nữa, đề nghị ra, một thương một thương đâm đến khi người cầu xin tha thứ, kêu cha gọi mẹ mới thôi! Hắc hắc, hắc hắc hắc...

- Tự dưng cười âm hiểm thế, khẳng định là không nghĩ chuyện gì tốt đẹp rồi.

Hồ Nguyệt Thiên phì một cái, nói.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Ngươi cũng thật kỳ quá. Ta không trêu chọc ngươi, vì sao lại luôn châm chọc ta thế?

Hồ Nguyệt Thiên hơi sững sốt. Đúng vậy, người ta nghĩ gì thì có liên quan gì tới mình đâu? Tại sao mình lại luôn chăm chọc hấn chứ? Chẳng lẽ là có ý tứ đối với người ta sao? Vừa nghĩ tới đây, gò má hồ ly tinh tương lai hơi ửng hồng. Chẳng qua nàng cũng ngậm miệng lại không nói nữa.

372. Chương 366: Phát Hiện Mới

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 366: Phát hiện mới

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tiểu Thanh bay rất nhanh, vèo một cái đã bay quanh phạm vi ngọn núi một lần nhưng lại không phát hiện ra bất cứ điều gì.

- Chủ nhân, chúng ta đi xuống dưới chân núi xem một chút nhé?

Tiểu Thanh dò hỏi ý Phó Thư Bảo.

- Không.

Hai mắt Phó Thư Bảo dừng lại ở trên đám sương mù lưng chừng núi.

- Phải đi tới chỗ sương mù kia xem xét. Vật cực đoan nhất định phải sinh ra tại chỗ cực đoan. Nếu ta đoán không nhầm thì Kim Ti Hồ Lô chúng ta muốn tìm ở ngay tại địa phương đó.

Tiểu Thanh không hỏi gì thêm, cũng thu Cánh lực lượng lại, lập tức cúi người vọt xuống.

- Phó đại ca, tộc trưởng từng nói là Kim Ti Hồ Lô sinh trưởng trên Trầm Thiết Sơn. Rõ nó trải rộng trong từng tấc đất trên núi, mỗi tấc nham thạch đều có. Nếu như người có thể cảm ứng rõ của nó thì chúng ta thuận theo đó mà tìm bước bản thể của nó thôi.

Hồ Nguyệt Thiên nói. Nàng đột nhiên nhớ tới điểm này.

- Tiểu Thanh, vậy chúng ta hạ xuống gần rìa đám sương mù thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo cũng đã có quyết định.

- Vâng thưa chủ nhân.

Tiểu Thanh lại thu Cánh lực lượng một lần nữa, thân hình như thiểm điện, trong nháy mắt đã tới mép đám sương mù trên sườn núi. Nhún một cái, khom người đứng trên mặt đất chắc chắn, nàng uốn thắt lưng, uốn hông để tiện cho Phó Thư Bảo nhảy từ trên lưng mình xuống, hoàn thành động tác “xuống ngựa”.

Xoay người “xuống ngựa”, Phó Thư Bảo liền áp sát mặt đất, đặt lỗ tai áp vào nham thạch. Một luồng Luyện Vinh Hằng Lực truyền ra, giống như những cây kia đâm xuống lòng đất.

Luyện Lực Sĩ và Lực Sĩ nắm lực lượng thổ Nguyên Tố có thể độn thổ, hiển nhiên cũng có thể thông qua thủ đoạn này để tìm hiểu tình trạng phía dưới mặt đất.

- Tộc trưởng Hồ Tộc nói rõ Kim Ti Hồ Lô trải rộng khắp Trầm Thiết Sơn, mỗi một khối nham thạch, một tấc đất đều có nó. Chuyện này nói ra không có chút khoa học nào, vi phạm quy luật thiên nhiên. Cho dù là Kim Ti Hồ Lô kia là linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố thì cũng không thể đạt tới mức như vậy. Theo ta nghĩ, thứ trải rộng tới từng khối nham thạch, từng tấc đất thật ra không phải là rễ của nó mà là lưới năng lượng do nó kết thành!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nói. Ngay lúc này, Luyện Vinh Hằng Lực của hắn vừa xuyên thấu xuống lòng đất bắt đầu gặp một tia dao động năng lượng.

Một tia dao động năng lượng kia rất dày đặc, khí thể mênh mông, không phải dạng đao kiếm, cũng không phải tài liệu đao kiếm mà là cảm giác vô cùng sắc bén, không gì không phá nổi. Đúng vậy. Đây chính là cảm giác mà lực lượng kim Nguyên Tố mang tới cho người ta. Là kim kim Nguyên Tố cực phẩm, ẩn chứa kim tinh túy, Kim Ti Hồ Lô tất nhiên phải phát huy tính chất đặc biệt này tới tận cùng rồi.

Vừa còn đang suy nghĩ về tính chính xác trong cách nói của tộc trưởng Hồ Tộc thì một khắc này, hắn đã chứng thực được.

Luyện Vĩnh Hằng Lực của Phó Thư Bảo tiếp xúc với một tia năng lượng đặc tính kim. Tia năng lượng kia giống như một con cá sợ hãi, xoay người chạy trốn. Mặt đất dày trước mặt nó giống như nước đối với cá, không thể hình thành chướng ngại, ngược lại khiến tốc độ của nó nhanh hơn.

Sau khi một tia năng lượng đặc tính kim kia biến mất, mặt đất liền trầm tĩnh, không còn một chút sinh cơ nào.

Luyện Vĩnh Hằng Lực của Phó Thư Bảo dù không thể đuổi theo nhưng ngay lúc tia năng lượng đặc tính kim kia bỏ chạy, hắn đã biết hướng nó chạy trốn. Đúng là Kim Ti Hồ Lô đang ở bên trong vùng sương mù kia!

- Phó đại ca, người phát hiện được gì không?

Hồ Nguyệt Thiên lo lắng hỏi.

Phó Thư Bảo đứng lên, vỗ vỗ bụi trên tay.

- Ta xác định Kim Ti Hồ Lô ở bên trong dải sương mù kia. Nhưng nếu Nam Vô Thiên và một trăm chiến sĩ bộ lạc đã đi trước chúng ta vào trong đó thì bọn họ hiện ở đâu, đang làm gì, ta không cách nào biết được.

Lông mày Hồ Nguyệt Thiên nhíu chặt:

- Thế thì đúng là phiền toái. Bọn họ khẳng định ở bên trong dải sương mù này, chúng ta mạo hiểm đi vào, chưa chắc đã không gặp phải mai phục của bọn họ.

- Ta đã bắt gặp tia năng lượng của Kim Ti Hồ Lô, cũng chứng tỏ lúc này Nam Vô Thiên và người của hắn còn chưa thành công. Như thế thì xem ra bọn họ khẳng định đang chiến đấu với linh thú bảo vệ Kim Ti Hồ Lô rồi. Chúng ta còn có cơ hội.

Tâm tư Phó Thư Bảo rất nhạy bén, nghĩ tới điểm quan trọng rất nhanh.

- Vậy thì hiện tại chúng ta phải làm sao bây giờ? Nếu gặp đám người Nam Vô Thiên thì khẳng định sẽ phải chiến đấu. Mà linh thú kia cũng nhất định không bỏ qua cho chúng ta đâu.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Tiểu Thanh, người lập tức tiến vào trong dải sương mù. Ta muốn người làm một chuyện.

- Chuyện gì vậy thưa chủ nhân?

Tiểu Thanh rất cung kính nói.

- Ta muốn đi giúp linh thú thủ vệ Kim Ti Hồ Lô kia, đánh lại Nam Vô Thiên và người của hắn!

Thân hình nhoáng lên, Tiểu Thanh liền biến mất trong dải sương mù.

- Giờ chúng ta làm gì đây?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Chờ Tiểu Thanh dụ đám người Bán Thú Nhân Tộc rời xa thì chúng ta lại tiến vào sao?

Phó Thư Bảo đáp:

- Không, chúng ta giờ vào luôn. Ta đã biết rõ Kim Ti Hồ Lô ở phương hướng nào rồi. Chúng ta cần nghĩ biện pháp tới gần nơi đó.

Đứng ở mép dải sương mù, không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong đó. Nhưng khi vừa tiến vào dải sương mù, cảnh vật trước mắt dù không sáng sủa nhưng vẫn miên cưỡng nhìn thấy rõ. Bên trong dải sương mù này, tầm nhìn ước chừng mười thước. Ngoài mười thước không thể nhìn thấy gì. Bởi vì sương mù dày đặc bao phủ nên mặt đất rất ẩm ướt. Không khí cũng đầy hơi nước.

- Dải sương mù này thật kỳ quái. Chẳng lẽ nó sinh ra Kim Ti Hồ Lô sao?

Vừa đi rất cẩn thận, Hồ Nguyệt Thiên vẫn không nhìn được nghi hoặc trong lòng mà hỏi.

- Không phải sinh ra Kim Ti Hồ Lô đâu.

Phó Thư Bảo nói.

- Bùn đất và nham thạch nơi này có mật độ dày đặc phi thường, lực hấp dẫn cũng càng lớn hơn. Sườn núi trông trơn thế này, khí lạnh khí nóng thay đổi quanh đây, lại bị lực hút mạnh ở nơi này tác dụng, hiển nhiên hình thành khu vực sương mù gió thổi không tan này.

- Phó đại ca, người hiểu biết nhiều thật.

Hồ Nguyệt Thiên nói khẽ.

- Người ấy à, nếu nghiêm chỉnh một chút, không háo sắc lắm thì tốt rồi.

Ý này là sao?

Mỗi Phó Thư Bảo mấp máy, phân biệt phương hướng, cẩn thận đi về phía trước. Nói chuyện cười đùa với nữ nhân như Hồ Nguyệt Thiên đúng là một sự hưởng thụ rất lớn nhưng hiện tại không phải là lúc làm chuyện này.

Đi không bao xa, sương mù dày đặc đột nhiên truyền tới âm thanh chiến đấu, còn có tiếng dã thú rít gào.

- Muốn có ý đồ với Kim Ti Hồ Lô sao? Các người đi chết đi!

Đó là tiếng nói của Thái Vân Báo.

- Vô dụng thôi. Người dù có mạnh hơn thì cũng không phải là đối thủ của nhiều người như chúng ta.

Trong sương mù dày đặc truyền ra giọng nói của tộc trưởng Nam Vô Thiên của Bán Thú Nhân Tộc.

Một trăm chiến sĩ bộ lạc của Bán Thú Nhân Tộc, còn có tọa kỵ linh thú bọn họ khổng lồ. Độc Lang Tộc thập bát lang kỵ đã có thanh danh hiển hách tại Tứ Quốc, càng huống chi là một trăm chiến sĩ bộ lạc khổng lồ chế ngự tọa kỵ này chứ? Chiến sĩ bộ lạc cộng hơn một trăm linh thú tọa kỵ, đây là một lực lượng kinh khủng tuyệt đối!

- Bỏ tôn dù hủy Kim Ti Hồ Lô cũng không cho đám nhân loại hèn hạ các người lấy được! Chết cho ta!

Thần thú Thái Vân Báo rít gào một tiếng, thiên địa chấn động. Đứng ở đằng xa cũng có thể cảm nhận rõ ràng mặt đất cuộn sóng chấn động.

Tiếng chém giết lập tức lại vang lên ầm ĩ hơn. Tiếng binh khí va chạm, tiếng móng sắt đạp lên mặt đất, còn có tiếng linh thú rít gào và tiếng người la hét hợp lại, loạn thành một đám.

373. Chương 367: Hồ Lô Hình Trứng

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 367: Hồ lô hình trứng

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thần thú Thái Vân Báo khổng lồ chế đàn Thái Vân Báo chừng mười con nhưng chiến sĩ bộ lạc đối phương cộng với linh thú tọa kỵ lại tới hai trăm đơn vị chiến đấu. Phe nó khẳng định là không cách nào thắng được. Nhưng Nam Vô Thiên muốn đạt được mục đích cũng sẽ phải trả giá lớn một phen!

Tiếng chiến đấu khiến Hồ Nguyệt Thiên lo lắng hẩn nhưng vẫn đi sát theo Phó Thư Bảo, cũng không lên tiếng nói nữa, tránh để tiếng nói bị chiến sĩ bộ lạc và thần thú Thái Vân Báo nghe thấy.

Phó Thư Bảo lại nằm xuống mặt đất, áp lỗ tai vào một khối đá ẩm ướt. Kết quả cũng giống như lần trước, hẩn vận dụng Luyện Vĩnh Hằng Lực truyền vào mặt đất, bắt một tia linh năng kim Nguyên Tố kia. Kia linh năng kim Nguyên Tố nọ giống như một con lươn, chạy về một hướng. Lần này hẩn lại càng xác định vị trí Kim Ti Hồ Lô.

Đứng dậy từ mặt đất, Phó Thư Bảo im lặng đứng thẳng, dường như đang chờ đợi điều gì.

- Hẩn đang đợi gì chứ? lúc này lại đứng không nhúc nhích, thật sự khiến người ta lo chết đi được. Chẳng lẽ hẩn không cách nào xác định được vị trí của Kim Ti Hồ Lô sao?

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên đầy lo lắng và nghi hoặc nhưng cũng không dám cất tiếng nói.

Đột nhiên tiếng kêu thảm truyền tới.

- Có người tập kích!

- Á... Là á...

Vốn trận chiến đã hỗn loạn không chịu nổi đột nhiên lại càng trở nên hỗn loạn hơn. Lúc này Tiểu Thanh ra tay rồi. Người la lên “là á” vừa rồi hiển nhiên là một người của Bán Thú Nhân Tộc đã từng thấy Tiểu Thanh.

- Chúng ta đi!

Phó Thư Bảo đột nhiên kéo Hồ Nguyệt Thiên, vọt tới một bên trận chiến như tên bắn.

Trường lực lượng di động bảy mươi tư cân, đập cỏ mà đi, thậm chí đập sóng mà đi cũng không phải là chuyện chơi. Bị Phó Thư Bảo lôi đi, Hồ Nguyệt Thiên chỉ cảm thấy cơ thể mình đột nhiên vọt lên, bước qua một cự ly rất dài mới lại chạm mặt đất. Nhưng lập tức nàng lại bị lôi khỏi mặt đất, giống như một cơn gió nhẹ vọt vào bên trong sương mù dày đặc. Gió thổi ù ù bên tai, cảm giác giống hệt như đang bay vậy!

Thật ra chưa có bí kíp tu luyện Cánh lực lượng thì Phó Thư Bảo tạm thời còn chưa thể phi hành. Nếu có bí kíp, nhìn hai lần, thí nghiệm một chút, lúc này sẽ không phải chạy như gió nữa mà là phi hành thực sự!

Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng dù là để ở nơi nào cũng là một tồn tại khủng bố. Hiện tại Phó Thư Bảo dù muốn tòng quân, cho dù không có quan hệ với nữ hoàng Tú Ngọc, hẩn nhất định cũng sẽ trở thành quân đoàn trưởng thống lĩnh một quân đoàn.

Trong nháy mắt đã vượt qua một cự ly dài.

- Muốn thừa dịp hỗn loạn chiếm lợi sao? Lão tử sớm biết các ngươi không phải là người tốt rồi!

Phía sau đột nhiên truyền tới tiếng quát mắng, sau đó một luồng gió ập tới, trong nháy mắt đã đến sau lưng Phó Thư Bảo.

- Dị Tướng Thiên Khai!

Phó Thư Bảo chẳng thèm quay đầu, trường lực lượng đột nhiên tăng tới độ cao chưa từng có. Cơ thể hẩn và Hồ Nguyệt Thiên nhất thời được bao phủ bởi một tầng ngăn như vỏ trứng trong suốt, mắt thường không thể nhìn thấy nhưng lại tồn tại thật. Dù là nổ mạnh cũng không cách nào xuyên qua nó nổi!

Bịch! Một tiếng trầm trầm vang lên.

Lực trùng kích thật lớn truyền tới. Tầng phòng hộ hình vỏ trứng Phó Thư Bảo ngưng tụ ra chấn động một chút nhưng không bị đánh tan. Đánh trúng tầng phòng hộ này là một cái chùy đồng nặng ít nhất một trăm cân, trọng lượng lớn, hơn nữa tốc độ nhanh khiến lực trùng kích lên tới ít nhất hai ba nghìn cân. Lực lượng như vậy thì dù trâu bò cũng bị đánh thành thịt nát nhưng lại không thể phá hủy tầng phòng hộ trường lực

lượng của Phó Thư Bảo! Điều này đã làm sáng tỏ một vấn đề, đó là sau khi tu vi lực lượng đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, năng lực phòng ngự của Phó Thư Bảo đã đủ mạnh. Nhuyễn giáp da rắn Ngân Ti Tâm Mãng trên người hẳn thật ra đã không cần nữa.

- Ô? Sao lại thế được? Chỉ trong một đêm...

Cười trên Thái Vân Báo phi hành sát đất, trong nháy mắt đã đuổi theo kịp Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên chính là một chiến sĩ bộ lạc. Trong lúc Tây Thiết cản đường gây khó dễ, hẳn cũng là một người trong số đó, khuôn mặt rất quen. Nhưng Phó Thư Bảo đã Phó Thư Bảo phán đoán đối với thực lực của mấy người bên cạnh Tây Thiết. Người này tu vi lực lượng đạt cấp Linh Lực, cảnh giới chắc chừng tăng hai.

Thực lực như vậy cũng đã rất mạnh rồi.

Sở dĩ hẳn kinh ngạc như thế là bởi lúc hẳn và đám người Tây Thiết đối phó với Phó Thư Bảo thì đã đoán đại khái về thực lực của đối phương, coi như đã có thước đo. Nhưng hôm nay lại không giống thế, hẳn bị thực lực của Phó Thư Bảo đột nhiên bắn bay cái thước đo lên trời!

Hẳn cũng không biết ngay khi bọn họ và thần thú Thái Vân Báo khổ chiến, đánh cho đầu rơi máu chảy vì Kim Ti Hồ Lô, Phó Thư Bảo đã cắn nuốt hấp thu thứ quý giá nhất trong hang ổ của bọn họ!

- Không biết sống chết!

Phó Thư Bảo đột nhiên thả tay Hồ Nguyệt Thiên ra, quyền phải đánh về phía sau một cái. Cơ thể hẳn xoay lại, giống như một con quay vọt về phía chiến sĩ bộ lạc đang đuổi theo.

Quyền còn đang ở trên không, ngọn lửa đã bùng lên, đốt cháy nắm tay hẳn. Sự thật là cả cơ thể hẳn đều bùng lên một ngọn lửa sáng loáng, giống như ma thần đi ra từ luyện ngục vậy!

Một đòn tất sát, đánh nát tất cả. Khí thể thiêu đốt hết thấy!

Ầm! Chiến sĩ bộ lạc phía trước không cách nào tránh né kịp, trực tiếp lao vào một quyền của Phó Thư Bảo. Một tiếng vang vọng trầm trầm truyền ra. Cơ thể chiến sĩ bộ lạc kia đột nhiên bùng cháy, gần như chỉ trong một nhịp thở đã tử vong. Đợi tới khi thi thể hẳn từ trên lưng Thái Vân Báo rơi xuống mặt đất thì đã chỉ còn một đám tro cốt xám trắng rồi!

Tu vi lực lượng đạt tới Luyện Vĩnh Hằng Lực, uy lực Nguyên Nhất Chiến Kỹ của hẳn cũng tăng lên tới mức kinh khủng. Một quyền này đã chứng tỏ chuyện này không còn gì đáng để nghi ngờ!

Chiến sĩ bộ lạc chết trong chớp mắt mà không hiểu nổi trên thế giới này sao lại có hỏa diễm quyền kinh khủng tới vậy. Thái Vân Báo hẳn cười dưới hông cũng không may mắn thoát được, bị lửa của hỏa tinh túy thiêu đốt, cả một khối lớn huyết nhục trên lưng bất ngờ bị thiêu thành tro bụi, bốc lên mùi khét lẹt khó ngửi. Nó chạy thêm một đoạn nữa mới ầm ầm ngã xuống mặt đất. Huyết nhục vẫn đang bị đốt cháy, khói đen cuộn cuộn. Đáng tiếc là nó đã không còn sức phản kháng, chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ yếu ớt bị ai.

- Đi mau!

Giải quyết xong truy binh, Phó Thư Bảo lại nhanh chóng quay người, kéo Hồ Nguyệt Thiên đang ngăn ra đi, vọt về hướng mục tiêu. Thân hình hẳn bay đi như mũi tên rời dây cung.

Hẳn cũng không muốn đang lại quá lâu, lại khiến truy binh đuổi tới. Tiểu Thanh hiện giờ đang giúp thần thú Thái Vân Báo công kích Bán Thú Nhân Tộc, sợ là không tranh thủ được nhiều thời gian lắm. mỗi một giây đầu vô cùng quý giá!

Một cự ly dài trong nháy mắt lại biến mất dưới chân. Sương mù trước mặt càng dày hơn. Thân thể Phó Thư Bảo đột nhiên lao đi, bỗng mất không chế ngã lăn ra mặt đất.

- Lại có người đuổi theo sao?

Hồ Nguyệt Thiên cũng không may mắn thoát khỏi, ngã xuống trên mặt đất, nhưng đột nhiên nàng kinh hãi kêu lên:

- Không phải... Lực hút của nơi này lớn quá!

Vừa rồi nghe Phó Thư Bảo nói tới chuyện mật độ vật thể có liên quan tới lực hấp dẫn, nàng đã học xong, cũng hiểu nguyên nhân. Phó Thư Bảo sở dĩ ngã sấp xuống là bởi tốc độ hần quá nhanh, đột nhiên tiến vào khu vực có lực hấp dẫn lớn!

- Chúng ta tới nơi rồi!

Phó Thư Bảo cười ha ha một tiếng, xoay người bò lên, đi một bước về phía trước.

374. Chương 368: Muốn Hôn Thì Hôn Mặt

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 368: Muốn hôn thì hôn mặt

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không xa nơi đó có một khối nham thạch màu đen đứng lẻ loi trên một sườn núi bằng phẳng. Mặt đất dưới chân không phải là bùn đất và nham thạch nữa mà là quặng thép, thuần túy là thép! Nó đen tới phát sáng, mật độ lớn không cách nào tưởng tượng được. Cả một vùng đất thể này, người bình thường căn bản không thể bước đi như thường được. Hai người bọn họ đều có tu vi lực lượng không tầm thường, di chuyển trên đó cũng giống như đang vác vật nặng ngàn cân, đi mà hai đùi run lên!

- Đó là... Kim Ti Hồ Lô sao?

Hồ Nguyệt Thiên cũng nhìn thấy khối nham thạch kỳ lạ kia nhưng nó lại hình tròn, giống như một quả trứng ngỗng thật lớn, đâu có phải hồ lô gì đâu.

- Đó chính là Kim Ti Hồ Lô rồi.

Trong kích động, Phó Thư Bảo nuốt nước bọt ực một cái.

- Nhưng nó có hình hồ lô đâu?

- Người nhìn chỉ là vỏ của nó thôi. Nó có linh tính, biết hôm nay gặp nguy hiểm, hơn nữa hai lần ta vờ bắt linh năng của nó, nó đã sớm tiến hành từ bảo vệ rồi. Phá tầng vỏ này ra là chúng ta có thể thấy Kim Ti Hồ Lô rồi.

Phó Thư Bảo nói rất khẳng định.

- Phá ra? Phá ra thể nào chứ?

- Hiện tại ta còn chưa biết nhưng ta cứ hái nó xuống rồi nói có được không?

Phó Thư Bảo cười cười, bước chân rồ cộc đã tới cạnh tảng nham thạch hình tròn kia, đặt Luyện Thiên Trữ Vật Giới tới, khởi động một cái. Lập tức tảng nham thạch hình trứng cao tới hơn một người đã bị hần thu vào bên trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới.

Nham thạch hình trứng bị thu rồi, sức hút của mặt đất dưới chân lập tức giảm hẳn, sương mù xung quanh cũng tiêu tan dần.

- Chúng ta rời khỏi chỗ này thôi.

Không đợi Hồ Nguyệt Thiên nói gì, Phó Thư Bảo liền kéo ta nàng chạy như bay về phía chân núi.

- Không phải là ...rẽ nó trải khắp cả Trầm Thiết Sơn này sao?

Tiếng gió gào thét, chạy như lốc xoáy, Hồ Nguyệt Thiên vẫn không nhịn được mà cất tiếng hỏi.

Chát! Phó Thư Bảo liền phát vào cặp móng vuốt diêm của Hồ Nguyệt Thiên một cái.

Thế này cũng coi là trả lời sao?

Đây là chuyện gì thế?

Hồ Nguyệt Thiên không cách nào suy nghĩ cẩn thận được. Nhưng nàng có thể khẳng định một việc, đó là rốt cục Kim Ti Hồ Lô cũng tới tay rồi. Mà nàng cũng có thể thu được lợi lớn từ tay Phó Thư Bảo.

Như thế chẳng lẽ hẳn báo thù một chút cho việc phải chia lợi sao?

Đáng giận! Nhất định là thế rồi!

Trái tim hồ ly tinh tương lai rồi như tơ vò, như tơ, như tơ.....

oOo

Rừng rậm nguyên thủy kéo dài theo bốn phương tám hướng, không có tận cùng. Ánh mặt trời màu vàng chiếu qua kẽ lá, vô cùng đẹp mắt.

Dưới hoàn cảnh không có đường, bốn phía đều là núi, Phó Thư Bảo mới dừng bước chân. Địa phương này là nơi hẹn gặp mặt Tây Hoa Dung và mười nữ tử thú tộc của nàng. Chẳng qua lúc này đám người Tây Hoa Dung vẫn chưa tới.

Vẫy nhẹ Liên Thể Linh Đang tại thất lưng, gọi Tiểu Thanh trở về. Đến lúc này, Phó Thư Bảo coi như đã làm xong mọi chuyện. Đoạt bảo, ẩn nấp và gọi động bọn về. Còn có một chuyện đó là mang bảo vật, cưới môn, nhanh chóng trở về Hạp Cốc Quan Hậu Thổ Thành thôi.

- Phó đại ca, cho ta xem một chút có được không?

Đôi mắt Hồ Nguyệt Thiên đầy trông mong nhìn Phó Thư Bảo. Ánh mắt nọ tràn ập khát khao, giống như một cô bé muốn ăn kẹo vậy.

Về ngày thơ, khờ khạo như thế, Phó Thư Bảo nhìn thấy liền hơi ngẩn ra:

- Xem cái gì?

- Thiệt là, người giả ngủ sao? Lúc này tất nhiên là xem Luyện Thần Hồ rồi!

- À...hôn ta một cái ta sẽ cho người xem.

Trầm mặc một lúc, đột nhiên Phó Thư Bảo nhìn chăm chăm vào hắn, ánh mắt cũng tràn ngập khát khao, cũng giống như một đứa bé đáng thương thèm kẹo.

- Người... Không hề đồ đó chứ?

Ngẩn ra nhìn Phó Thư Bảo, sững sốt nửa giờ, Hồ Nguyệt Thiên mới nói câu này.

- Hắc!

Phó Thư Bảo không vui nói:

- Thái độ của người là sao? Biểu hiện gì vậy hả?

- Hả?

Hồ Nguyệt Thiên lại choáng váng. Một nam nhân không ngờ lại muốn một nữ nhân hôn hắn mới cho nhìn bảo vật. Chuyện này vô sỉ tới cực điểm rồi còn chưa tính, không ngờ từ chối hắn, hắn lại tỏ vẻ đó là chuyện đương nhiên. Đáng giận, thật đáng giận mà!

- Người cho rằng ta đang lợi dụng người sao?

Hồ Nguyệt Thiên:

- ?

Chẳng lẽ không phải sao?

- Ôi...

Thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn về nơi xa xa, thần sắc thâm trầm mà bình tĩnh, giọng nói chợt mang vẻ tang thương:

- Ta đã cho người biết bên trong thân thể ta có một loại độc tố thần bí rồi phải không? Loại độc tố đó lúc nào cũng có thể lấy mạng ta, không có dược vật gì có thể giải trừ được. Nhưng chỉ cần tu vi lực lượng của ta đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực thì nó sẽ tự động được giải trừ. Ta vừa mới kiểm tra một chút, hình như đúng là như vậy, cho nên mới muốn người hôn ta một cái để kiểm chứng. bởi vì nếu như độc tố chưa bị giải trừ, người hôn ta một cái thì da ta sẽ bong rộp. Nhưng nếu giải trừ rồi thì ta lại không sao cả.

Hóa ra là có nguyên nhân như vậy. Hồ Nguyệt Thiên lườm Phó Thư Bảo một cái:

- Cái người như người ấy, vốn là một chuyện bình thường, chẳng lẽ người không thể nghiêm chỉnh nói cho ta sao? Chuyện bên trong thân thể người có độc tố thần bí ta đã nghe người nói rồi nhưng chỉ hiểu một chút thôi, cũng không biết rõ như người vừa nói. Nhưng chuyện như vậy ta tình nguyện tin tưởng. Duỗi tay người ra đây, ta hôn một cái.

- Hôn tay không có tác dụng. Muốn hôn thì hôn mặt.

- Người...

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời tức giận. Dù là Phó Thư Bảo, hấn sao có thể vô sỉ tới mức độ này chứ?

- Nguyệt Thiên, người và ta quen biết cũng không phải ngày một ngày hai. Biểu hiện của ta là một người không hề nghiêm túc nhưng cũng vẫn là một người quân tử không thể quân tử hơn. Nào tới đây, hôn mặt đi.

Phó Thư Bảo đưa mặt qua.

Đối với nữ nhân, cho dù là thời khắc nào người cũng phải nắm thế chủ động. Dù là nàng nói không, dù là nàng còn do dự nhưng người phải lập tức tiến tới đập đổ mới được. Làm vậy là tuyệt đối chính xác. Đã có kinh nghiệm sống hai thế giới, Phó Thư Bảo hiển nhiên biết rõ đạo lý này. Tán gái vô số, làm gì có cô bé nào chạy thoát được khỏi hấn chứ?

Hồ Nguyệt Thiên quả nhiên do dự một chút nhưng thấy Phó Thư Bảo đưa mặt ra, vẫn thở dài một tiếng, đôi mắt đẹp nhắm lại, đưa cặp môi thơm qua...

Chụt. Một âm thanh kỳ diệu, một cảm giác ấm áp tuyệt vời khiến lòng người kích động truyền lại.

Hồ Nguyệt Thiên mở bừng đôi mắt, phát hiện ra miệng Phó Thư Bảo đang áp chặt vào miệng mình, môi tiếp môi. Cảm giác như điện giật kia lan khắp toàn thân nàng, khiến cả người nàng đột nhiên ngây dại.

Lúc này nếu Phó Thư Bảo không làm chuyện cháy nhà hôi của thì cũng không còn là Phó Thư Bảo nữa.

Hôn miệng thì hôn miệng, không có tác dụng phụ xuất hiện rồi. Môi cũng không xuất hiện vết phồng rộp vì bỏng, chỉ có cảm giác mềm mại tuyệt vời. Ngay lúc cả người Hồ Nguyệt Thiên ngây ra như bị điện giật, đột nhiên Phó Thư Bảo vươn đầu lưỡi ra, mở đôi môi hoa của nàng, đưa lưỡi tiến vào trong miệng nàng. Nước bọt thơm mát như rượu ngon, lưỡi hương giống như thức ăn ngon nhất trên trần đời, một khi nếm thử thì khó có thể buông tay.

- Ô... Đờng...

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên mới tỉnh táo lại. Nàng muốn tránh ra nhưng lúc này Phó Thư Bảo đột nhiên ôm eo nàng, khiến nàng không thể thoát thân được.

Rột rột rột...

Trong rừng rậm đột nhiên vang lên tiếng lợn rừng ăn cỏ, vô cùng nổi bật trong hoàn cảnh yên tĩnh.

- Người... Bại hoại!

375. Chương 369: Nữ Thị Vệ Đoàn Bưu Hãn

xem chương mới tại (.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 369: Nữ thị vệ đoàn bưu hãn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vất vả mới đẩy được Phó Thư Bảo ra. Lúc này toàn thân Hồ Nguyệt Thiên mềm nhũn không có chút sức lực, mặt ngọc đỏ bừng như táo chín. Cảm giác hôn nồng nhiệt dù tuyệt vời, làm cho người ta kích động nhưng trong lòng nàng cũng có sự tức giận.

Tức giận đó lại bị Phó Thư Bảo trực tiếp không đếm xỉa tới. Hắn cười ha hả nói:

- À, trải qua thí nghiệm, ta phát hiện ra độc tố thần bí bên trong cơ thể ta đã được giải trừ rồi. Cám ơn người, Nguyệt Thiên. Người cũng đừng tức giận. Chúng ta chẳng qua chỉ kiểm tra một lần thôi mà, không có gì cả phải không?

Lại còn không có cái gì à? Hồ Nguyệt Thiên nghe thấy những lời chứng chạc đảng hoàng, đầy đại nghĩa như thế, thất khiếu của nàng đã bốc khói rồi.

- Độc tố được giải trừ, bước đầu tiên đã thành công. Ta phải nghĩ ra một biện pháp xâm nhập sâu hơn một chút. Hay là báo thù hồ ly tinh này vì những lần bị chọc phá đi... Chẳng qua chuyện đó cứ từ từ mà làm... Hắc hắc...

Đây chính là những lời thâm thì trong lòng của nam nhân đảng hoàng chứng chạc này.

- Hiện giờ người phải bỏ Kim Ti Hồ Lô ra cho ta xem một chút chứ hả?

Hồ Nguyệt Thiên làm sao biết nam nhân trước mặt đang có ý đồ với mình, muốn tính kế xơi tái mình.

- Ủ.

Đáp một tiếng, Phó Thư Bảo liền lôi tảng đá hình trứng trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới ra.

Thứ nọ nặng tới năm sáu ngàn cân, đặt lên mặt đất một cái, mặt đất lập tức lõm xuống một chút.

Ở bên trong khu vực sương mù, có sương mù dày đặc che lấp, không cách nào nhìn kỹ được. Lúc này ánh mặt trời chiếu sáng, tất cả những chỗ nhỏ nhất đều hiện ra trước mắt, quan sát được đầy đủ cả. nguồn

Tảng đá hình trứng căn bản không phải là đá mà là kim loại. Nó có màu đen, mặt ngoài bóng loáng, cảm giác giống như là một đại sư nghệ thuật tạc thành hình rồi lại dùng giấy nhám đánh từng chút một trên vỏ trứng vậy.

Mặt ngoài mịn tới soi gương được, chất liệu dày đặc vô cùng. Dùng mắt thường và cảm giác cũng có thể phán đoán ra, mật độ của nó vô cùng lớn. Lấy tay gõ gõ, tiếng kim loại cong cong truyền ra. Chẳng qua bên trong âm thanh này còn mang theo tiếng trầm trầm của một khoảnh không bên trong. Rõ ràng là quả trứng kim loại lớn này rỗng ruột.

Nghĩ kỹ lại, đây cũng là hiện tượng tất nhiên. Bởi vì cứ nhìn thể tích của quả trứng thép này, dựa theo mật độ cực đại của nó mà tính thì nếu nó không rỗng ruột, trọng lượng của nó không phải là năm sáu ngàn cân mà phải là năm sáu vạn cân rồi!

Ngoài phát hiện này ra thì còn có một phát hiện khác, đó chính là quả trứng thép này ẩn tàng linh năng đặc tính kim Nguyên Tố rất lớn.

- Phó đại ca, phát hiện ra điều gì không?

Hồ Nguyệt Thiên trông mong hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Kim Ti Hồ Lô chúng ta muốn giấu bên trong quả trứng sắt này. Muốn lấy nó ra chắc phải phá được tầng vỏ trứng. Với mật độ của nó, sợ là rất tốn công sức. Nhưng với Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của ta thì nhất định có thể làm được. Chẳng qua hiện tại chưa thể làm chuyện này được. Tiểu Thanh và đám Tây Hoa Dung sắp tới rồi. Trước tiên chúng ta tập hợp với bọn họ đã, rời khỏi chỗ này, tới nơi an toàn rồi tiếp tục nhé.

Hồ Nguyệt Thiên tươi cười, cũng không nhớ tới chuyện vừa bị khinh bạc nữa.

oOo

Cát vàng trùng điệp, từng đồng lại có hình dạng khác nhau. Chẳng qua sa mạc vẫn là sa mạc, dù cát vàng có chất thành hình gì thì cũng chỉ thể hiện một điều, đó là thiếu sinh cơ.

Lúc đến một đường, lúc về một đường khác. Con đường Phó Thư Bảo chọn chính là đi vòng qua sa mạc Vô Thủy trở về. Thanh Uyển Quốc gần sa mạc Vô Thủy, vừa lúc cũng có đường đi từ sa mạc Vô Thủy về Hậu Thổ Thành. Sa mạc mênh mông vô biên, hoàn cảnh ác liệt, đi theo đường này trở về hiển nhiên là an toàn hơn rất nhiều. Ít nhất có khả năng tránh bị người của Bán Thú Nhân Tộc và Kim Sa Bái Thiên Giáo nhiều hơn.

Ngồi bên trong một cái lều dựng dưới chân một ngọn núi cát, Tây Hoa Dung và chín tỷ muội Bán Thú Nhân Tộc khác đang bận rộn nấu cơm chiều, bận rộn mà cũng vẫn tán chuyện được.

- Hoa Dung muội muội, chúng ta đi theo Phó công tử này, có thể tìm được cuộc sống tự do hạnh phúc mà chúng ta muốn không?

Một nữ tử Bán Thú Nhân Tộc thở dài một tiếng, cúi đầu xuống đất hỏi. Tên nàng là Đông Châu. Dòng họ của Bán Thú Nhân Tộc có liên quan tới phương hướng, rất đơn giản, cũng có ý nghĩa độc nhất trong lịch sử.

Tây Hoa Dung nhìn Phó Thư Bảo đang tĩnh tọa dưới chân núi, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh đứng bên cạnh hộ vệ cho hắn, cười cười:

- Nếu không có Phó công tử thì giờ phút này ta đã trở thành thức ăn cho Thải Ván Báo rồi, làm sao còn đứng ở đây nói chuyện với Đông Châu tỷ tỷ nữa. Phó công tử là một người rất khoan dung. Làm việc dưới tay hắn, nhất định sẽ thoải mái phi thường. Về phần cuộc sống tự do hạnh phúc mà chúng ta mong muốn, ha ha, chúng ta không phải đang ở trong đó sao? Hiện giờ không ai quất nạt chúng ta, muốn chúng ta làm cái này làm cái kia, cũng không có nam nhân nào bắt chúng ta hầu hạ. Đây chính là cuộc sống tự do và hạnh phúc rồi.

Cuộc sống tự do và hạnh phúc là hy vọng của Tây Hoa Dung và chín nữ tử Bán Thú Nhân Tộc khác, rất đơn giản, chất phác phi thường.

Đông Châu hơi lo lắng nói:

- Ta cũng rất thích cuộc sống hiện tại. Nhưng cái Phó công tử kia có thể bảo vệ chúng ta không? Phải biết rằng hắn làm thế là phản lại Kim Sa Bái Thiên Giáo và Bán Thú Nhân Tộc chứ không còn nghi ngờ gì nữa. Thế lực hai phương này, dù là nơi nào cũng khó đối phó phi thường.

- Vậy thì chúng ta phải trợ giúp Phó công tử chứ. Không phải hắn cũng đã nói với chúng ta rồi sao? Từ nay về sau chúng ta là người một nhà, cần trợ giúp lẫn nhau, cùng nhau vượt qua tất cả cửa ải khó khăn.

Tây Hoa Dung nói.

- Hoa Dung tỷ, ta nghe người. Sau này chúng ta sẽ thanh thản ổn định làm thị vệ của Phó công tử đi. Người cũng đã thu được một tọa kỵ Thải Ván Báo rồi, sau khi tuần hóa thì chúng ta sẽ là mười kỵ sĩ Thải Ván Báo rồi. Ai cả gan dám làm hại Phó công tử của chúng ta, chúng ta cho hắn đẹp mặt!

Một nữ tử Bán Thú Nhân Tộc vẻ mặt non nớt nói. Nàng tên là Bắc Băng Hà, năm nay mới gần mười chín tuổi, cũng xuất sắc như Tây Hoa Dung, là một Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực rồi.

Sự thật là lần này các nữ tử chạy ra khỏi Bán Thú Nhân Tộc đều là Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực cả, người nào cũng xinh đẹp như hoa, thực lực không tầm thường. Thống lĩnh Thiên Phật Giả Á Đề Mạn của Kim Sa Bái Thiên Giáo không chỉ nhìn trúng vẻ đẹp của những nữ tử này mà còn cả thực lực của bọn họ nữa! Phải biết rằng, đoàn thân thể vệ do mười Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực tạo thành, bất cứ cường giả nào cũng không dám dò xét!

Hiện tại đơn vị thị vệ do toàn bộ Luyện Lực Sĩ cấp Linh Lực tạo thành này chuyên môn bảo vệ Phó Thư Bảo. Ngay trước lúc cắm trại, Phó Thư Bảo đã để Tây Hoa Dung thống lĩnh đơn vị này, trở thành thống lĩnh thị vệ đầu tiên dưới trướng hắn.

Thật ra đoàn thị vệ Luyện Lực Sĩ tới từ Bán Thú Nhân Tộc cũng không đơn giản chỉ là Luyện Lực Sĩ. Bọn họ còn nắm khả năng tuần hóa linh thú được truyền từ thời đại khởi nguyên tới nay của Bán Thú Nhân Tộc. Đó là bí thuật không chế tuyệt đối linh thú tọa kỵ. Cộng thêm với mười con Thái Vân Báo nắm Nguyên Tố mộc, có thể bay lượn trên bầu trời, thực lực của bọn họ cao tới mức dù là Tiểu Thanh cũng không dám dò xét!

Màn đêm đã hoàn toàn phủ xuống. Một vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời. Ánh trăng mờ lung chiếu xuống mặt đất, khiến mỗi hạt cát trên mặt đất cũng được ánh sáng bao phủ.

376. Chương 370: Tâm Tư Bại Hoại (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 370: Tâm tư bại hoại (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mười nữ thị vệ tới từ Bán Thú Nhân Tộc đang thoải mái trò chuyện, không khí hòa hợp. Trước khi nhận theo Phó Thư Bảo, mười người bọn họ đã có quan hệ tốt phi thường trong Bán Thú Nhân Tộc. Hiện giờ có thêm tầng quan hệ chung hoạn nạn, lực ngưng tụ của bọn họ lại càng mạnh hơn nữa. Cho nên dưới sự lãnh đạo của Tây Hoa Dung, bọn họ tuyệt đối không có ý đồ khác, cùng tìm kiếm hạnh phúc. Bọn họ cũng sẽ không xuất hiện hiện tượng gây rối gì khác cả.

Bất cứ đội ngũ nào, chỉ cần đủ đoàn kết thì có thể hình thành một sợi dây, lực chiến đấu cũng nhờ thế mà tăng lên gấp bội.

Mười nữ thị vệ đang thầm thì nói chuyện. Bên cạnh bọn họ, mười con Thái Vân Báo cấp Phổ Linh đang im lặng phủ phục xuống mặt cát, hai mắt to như chuông đồng cảnh giác nhìn khắp các hướng, nếu có động tĩnh gì sẽ lập tức cảnh báo ngay.

Mười con Thái Vân Báo này có một con đôi mắt tán loạn, tinh khí thần tương đối suy yếu. Chín con khác đều có ánh mắt sắc bén như dao, tinh khí thần tốt tới mức khiến người ta e dè. Con Thái Vân Báo suy yếu kia chính là linh thú tọa kỵ mà Tây Hoa Dung vừa mới bắt gần đây.

Nam Vô Thiên mang một trăm kỵ sĩ linh thú tinh nhuệ tập kích Trầm Thiết Sơn, vừa lúc cho nàng có một cơ hội bắt Thái Vân Báo. Lúc tới gặp mặt Phó Thư Bảo, dưới sự trợ giúp của chín tỷ muội, nàng gần như không phí công sức, bắt được một con linh thú Thái Vân Báo làm tọa kỵ.

Bí thuật bắt và khống chế linh thú của Bán Thú Nhân Tộc không truyền ra ngoài, từ thời đại khởi nguyên đã truyền tới đây, có lịch sử cực kỳ lâu đời. Chẳng qua nói một cách vắn tắt thì đó là cách trước tiên dùng lực lượng tinh thần đánh dấu ấn vào trong đại não của linh thú, sau đó lại dùng năng lượng lực lượng của bản thân bồi dưỡng. Qua thời gian nhất định, dấu ấn này sẽ trở nên rõ nét. Đó chính là Khống Thú Ấn.

Khổng Thú Ẩn thành hình, linh thú bị bắt sẽ tạo thành một liên hệ tinh thần độc nhất với kỳ sĩ linh thú Bán Thú Nhân Tộc. Lúc đó người bắt có thể hoàn toàn chỉ huy linh thú mà linh thú cũng tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của chủ nhân.

Bí thuật này, trên đường Phó Thư Bảo đã tò mò bàn luận với Tây Hoa Dung, cũng có giải thích, đơn giản là dựa vào năng lượng.

Giờ phút này trong lòng Phó Thư Bảo vui sướng vô cùng. Lần tới Bán Thú Nhân Tộc này không ngờ khiến tu vi lực lượng của hắn đột phá tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, lại chiếm được Kim Ti Hồ Lô, thu được nữ thị vệ đoàn Lực Sĩ có thực lực mạnh mẽ do Tây Hoa Dung cầm đầu.

Mười Luyện Lực Sĩ kỳ sĩ có Thái Vân Báo, ngấm lại tác dụng mà bọn họ có thể phát huy, dù là Á Đề Mạn nắm Thiên Phật Giả cũng phải tìm cách đoạt được, hắn lại có được mà không phí công phu, thế thì có thể không vui hay không?

Chẳng qua Tây Hoa Dung và Đông Châu gia nhập, Phó Thư Bảo cũng không như chủ nhân khác, nóng lòng ban ơn để tẩy não bọn họ mà đồng ý cho bọn họ không gian và tự do, để bọn họ từ từ quen thuộc tất cả, chậm rãi thích ứng với mọi thứ.

Lúc này, hắn còn có chuyện càng quan trọng hơn cần làm, đó là mở lớp vỏ Kim Ti Hồ Lô, lấy Kim Ti Hồ Lô bên trong ra.

Đặt tảng đá hình trứng thật lớn trên cồn cát, sức nặng của nó khiến cồn cát lún xuống không ít, khiến cả nửa tảng đá lún sâu trong cát vàng.

Linh năng đặc tính kim mạnh mẽ tràn ngập cả không gian. Hạt cát trên mặt đất cũng xuất hiện dấu hiệu quỷ dị, đó là cát chứa sắt từ bốn phương tám hướng tụ tập về phía cồn cát này. Không bao lâu sau, đám cát bao quanh tảng đá hình trứng đã biến thành thiết sa màu đen.

- Thế này xem ra, Trầm Thiết Sơn sở dĩ không có một ngọn cỏ, cả ngọn núi đã biến thành núi thép núi đồng cũng là bởi nguyên nhân này. Đây chính là tác dụng của Kim Ti Hồ Lô.

Nhìn biến hóa quỷ dị này, Phó Thư Bảo liền cẩn thận suy nghĩ tới điểm này.

Đỉnh đỉnh đỉnh! Hồ Nguyệt Thiên dùng chủy thủ của mình đâm xuống vài cái, khiến hoa lửa bắn ra bốn phía. Chủy thủ của nàng xuất hiện vết nứt nhưng tảng đá hình trứng lại không hề có chút tổn thương nào. Nơi bị đâm trúng ngay cả một vết xước cũng không có, càng đừng nói tới chuyện đâm phá vỏ thép, lấy Kim Ti Hồ Lô ở bên trong.

- Cứng quá đi. Chủy thủ này của ta cũng không phải loại bình thường, là một thanh chủy thủ lấy từ hoàng cung dưới lòng đất. Dao kiếm tầm thường gặp nó là bị cắt đứt ngay. Hiện giờ nó cũng bị mẻ rồi mà vỏ thép này vẫn không hao tổn gì. Phải làm sao bây giờ?

Hồ Nguyệt Thiên hơi lòng nhìn thanh “trăm thủy” trong tay, đôi mi thanh tú cau lại, khuôn mặt lộ vẻ không biết tính sao.

- Ta nói có biện pháp tất nhiên là có biện pháp mà.

Phó Thư Bảo cười nói, lập tức duỗi song chưởng ra. Hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa phát sáng trong lòng bàn tay hắn.

Nhìn hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa có thể tích thật lớn, Hồ Nguyệt Thiên phải hít sâu một hơi. Chỉ từ thể tích và độ tinh thuần mà nói đã có thể dự đoán được uy lực của nó và thực lực kinh khủng của Phó Thư Bảo hiện giờ!

Hai luồng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa tham lam liếm vào đáy tảng đá hình trứng. Tiếng xèo xèo như củi cháy truyền ra. Ngay trong quá trình này, một tảng thép bao phủ Kim Ti Hồ Lô cũng bị lột ra.

Hồ Nguyệt Thiên kêu một khối, đưa tới trước mặt nhìn, đột nhiên cảm thán nói:

- Đây không phải chất thép bình thường, độ cứng lớn lắm, sợ là có thể so với kim loại dùng kim quang luyện chế đó!

Là linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố, tầng bảo vệ chính mình phải trải qua nhiều năm hấp thu và tinh luyện, hiển nhiên không thể như kim loại bình thường rồi. Nó có cường độ và linh tính giống như kim loại đã trải qua luyện chế cũng là chuyện rất bình thường.

Qua thời gian nửa chén trà, tất cả tầng da thép bao phủ Kim Ti Hồ Lô đã bị lột xuống. Sau khi lột xuống tầng da cuối cùng, Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời. Một cái lỗ lỗ lấp lánh vàng xuất hiện trước mặt hắn, lơ lửng bên trong Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa. Ánh sáng màu vàng như thực chất tràn ra bốn phương tám hướng. Linh năng kim Nguyên Tố cường đại giống như sương mù dày đặc, tràn ngập cả không gian xung quanh.

Đó chính là Kim Ti Hồ Lô, linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố.

Kim Ti Hồ Lô lớn cỡ đầu người, phía dưới hơi to, phần eo rất nhỏ, không có rễ, cũng không có lá. Đường như từ khi thiên địa xuất hiện thì nó đã có dáng vẻ này rồi. Sinh ra không có rễ, dựa vào linh khí trong thiên địa mà trưởng thành. Trải qua rất nhiều năm, cuối cùng nó tiến hóa tới trình độ hiện tại.

Mặt ngoài Kim Ti Hồ Lô dù lấp lánh kim quang giống như do vàng ròng tạo thành nhưng thật ra lại là tài liệu trong suốt. Từ bề mặt của nó có thể ẩn hiện thấy được một cảnh tượng khác. Bên trong Kim Ti Hồ Lô, có thể thấy có bảy tia vàng như tơ. Chúng tỏa ra kim quang càng sáng lạn hơn. Nhìn chúng sẽ sinh ra cảm giác là chúng đều có tính mạng.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa rút đi, Phó Thư Bảo chụp một cái. Kim Ti Hồ Lô liền bị hắn cầm trong tay. Nhất thời một cảm giác nặng nề truyền lại. Phỏng đoán đại khái một chút, sức nặng của Kim Ti Hồ Lô phải chừng hai trăm cân! Trọng lượng này nặng gấp nhiều lần Vô Căn Thủy Phách và Viêm Hỏa Linh Tham.

377. Chương 370: Tâm Tư Bại Hoại (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 370: Tâm tư bại hoại (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kim Ti Hồ Lô vừa tới tay, trừ cảm giác nặng nề ra thì Phó Thư Bảo còn phát hiện, linh năng kim Nguyên Tố bốn phía nhanh chóng tụ lại phía hắn. Thiết sa trên mặt đất cũng bò lên bàn chân hắn, có xu thế như muốn chôn sống hay đồng hóa hắn vậy.

- Linh tài cực phẩm kim Nguyên Tố thần kỳ thật! Cầm nó, ta cảm thấy không bao lâu, ta sẽ biến thành người sắt!

Phó Thư Bảo kinh ngạc.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Vậy không phải là rất tốt sao? Người sắt khẳng định sẽ có cơ thể mạnh hơn người hiện tại nhiều còn gì?

- Mạnh ở chỗ nào nào?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Một khi ta biến thành người sắt thì ta sẽ chết chứ còn mạnh chỗ nào được?

Thân thể người là huyết nhục, mà năng lực quý dị của Kim Ti Hồ Lô lại có thể đồng hóa, biến hắn thành người sắt, máu không chảy được, khí quan không vận động được. Như vậy thì không phải là hắn mạnh lên mà là chết ngắc rồi.

Thấy bàn chân sắp bị thiết sa chôn vùi, Phó Thư Bảo vội thu Kim Ti Hồ Lô vào bên trong Luyện Thiên Trử Vật Giới.

- Phó đại ca, người không luyện hóa nó luôn sao?

Hồ Nguyệt Thiên không hiểu hành động của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo đáp:

- Tiểu Thanh, người đi xem bốn phía, chấp hành cảnh giới. Ta nghĩ biện pháp luyện hóa xem.

- Hóa ra là còn cần nghĩ biện pháp.

Hồ Nguyệt Thiên trầm nghĩ.

Tiểu Thanh đáp một tiếng rồi ngưng luyện Cánh lực lượng, bay về phía xa. Tới một phạm vi nhất định, nàng liền lấy Phó Thư Bảo làm trung tâm, dò xét một vòng. Xác định bốn phía không có người rồi, Tiểu Thanh mới bay về báo cáo Phó Thư Bảo.

- Người bay lên cao cảnh giới nhé.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói.

Tiểu Thanh lại chấn động Cánh lực lượng, bay lên không trung. Nhìn từ trên cao xuống, không chỉ có thể nhìn thấy có người tới trên mặt đất mà còn cảnh giới được người tới từ trên trời. Cảnh giới như vậy cũng đủ an toàn rồi.

Sau khi Tiểu Thanh bay lên rồi, Phó Thư Bảo mới suy nghĩ cẩn thận rồi bỏ Kim Ti Hồ Lô ra. Kim Ti Hồ Lô vừa xuất hiện, thiết sa trên mặt đất lại nhanh chóng bò lên chân hắn. Cảnh tượng như vậy giống như cả ngàn vạn con kiến chuyển nhà, muốn bò lên người hắn. Thiết sa vừa lên chân, cảm giác giống như đôi chân nặng nề bị cát chôn chặt, lại có cả cảm giác đáng sợ như thiết sa tiến vào trong huyết nhục, làm máu giảm tốc, mất đi tính chất linh hoạt!

Linh vật trời sinh, tất nhiên có chỗ phi phạm.

Viêm Hỏa Linh Tham có thể thiêu đốt huyết dịch, Vô Căn Thủy Phách có giá lạnh cực độ. Mà Kim Ti Hồ Lô này lại có tính chất đặc biệt đáng sợ là tích tụ thiết sa, đồng hóa nhân thể!

- Phó đại ca, người đã nghĩ ra biện pháp chưa?

Hồ Nguyệt Thiên tò mò hỏi.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Thật ra biện pháp này cũng đơn giản thôi. Linh năng kim Nguyên Tố này có đặc tính tụ tập thiết sa và đồng hóa nhân thể rất đáng sợ. Nhưng ta chỉ cần đưa thân thể lên không trung, trôi nổi trong không gian, lại dùng trường lực lượng của ta tạo thành một tầng bảo hộ thì nó tuyệt đối không thể làm gì được ta.

- Người thông minh thật. Nhanh như vậy đã nghĩ ra cách rồi.

Hồ Nguyệt Thiên hâm mộ nói:

- Đáng tiếc là ta còn phải chờ hai mươi ngày nữa mới luyện hóa được bộ phận của ta.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không cần. Khi ta nghĩ tới biện pháp này cũng đã nghĩ tới người rồi. Người có thể luyện hóa Kim Ti Hồ Lô cùng ta.

Hồ Nguyệt Thiên hơi sững sốt:

- Hả? Người rốt cục nghĩ tới biện pháp gì vậy? Có thể thần kỳ như vậy sao? Ta cũng có thể luyện hóa với người à?

- Đường nhiên. Người chỉ có thể luyện hóa một bộ phận của Kim Ti Hồ Lô, còn kim tinh túy thì bởi người không có Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa nên tuyệt đối không thu được. Chẳng qua việc này ta cũng có biện pháp giải quyết, nhưng...

Nói tới đây, biểu hiện của Phó Thư Bảo trở nên kỳ quái, hai mắt đảo qua ngọc nữ phong của Hồ Nguyệt Thiên. Mặc dù chỉ đảo qua một cái nhưng lấy nhãn lực vào công lực của hắn thì Hồ Nguyệt Thiên cảm thấy giống như đột nhiên bị lột sạch quần áo vậy.

Tán gái tới một cảnh giới nhất định, lúc đó dù là nàng có mặc loại quần áo nào thì liếc mắt một cái cũng như xuyên thấu. Hiển nhiên Phó Thư Bảo đã đạt tới trình độ và công lực như vậy rồi.

- Người... Phì, nhất định là có ý đồ bại hoại với ta rồi phải không?

Hồ ly tinh tương lai cũng rất tinh ranh, chỉ một ánh mắt là đã hiểu rõ khối chuyện rồi.

Phó Thư Bảo nhún nhún vai.

- Biện pháp của ta là người nằm lên đầu gối ta, ta luyện hóa kim tinh túy sẽ chuyển hóa linh năng của Kim Ti Hồ Lô cho người, đồng thời giúp người luyện hóa. Biện pháp này không chỉ khiến ta có thể luyện hóa kim tinh túy mà còn tránh lãng phí linh năng, làm cho người được lợi. Người khẳng định là biết, cho dù ta cho người một nửa Kim Ti Hồ Lô thì lợi ích người đạt được cũng có hạn. Như vậy, lợi ích lần này người lấy được cũng tăng hơn trước kia rất nhiều. Đại khái lần này người sẽ đạt tới cảnh giới Linh Vương ấy nhỉ? nguồn

Hồ Nguyệt Thiên im lặng, cảnh giác nhìn Phó Thư Bảo. Nàng đang đoán động cơ của Phó Thư Bảo nhưng hiển nhiên là hấp dẫn khi trở thành Linh Vương mạnh hơn. Nàng lại tự hỏi, nên để tên háo sắc vô sỉ trước mặt này chiếm lợi hay là đạt được cảnh giới Linh Vương đây?

Ngay khi Hồ Nguyệt Thiên đang lựa chọn thì thiết sa đã tụ tập tới, chôn vùi cả bàn chân Phó Thư Bảo rồi. Tốc độ tụ lại của chúng cũng rất nhanh.

- Xem ra người không muốn đạt cảnh giới Linh Vương rồi. Thôi đi. Sự rụt rè của nữ tử các người quan trọng hơn mà. Ta không khách sáo nữa, tự mình luyện hóa kim tinh túy bên trong Kim Ti Hồ Lô đã.

Phó Thư Bảo cười cười, đột nhiên chuyển động chân một cái, hất hết thiết sa trên bàn chân đi, sau đó khoanh chân ngồi xuống. đây là tư thế tu luyện, chuẩn bị luyện hóa.

- Ta đồng ý với người... Nhưng người không được lợi dụng ta!

Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cắn răng một cái, quyết định.

Phó Thư Bảo cười ha hả, vỗ vỗ vị trí hai đùi.

- Vậy thì nằm đây đi. Có lúc khẳng định khó chịu nhưng dù khó chịu thế nào người cũng phải cắn răng chịu đựng. Mặt khác, dù xuất hiện tình huống gì thì người cũng không được tự tiện hành động. Phải tin tưởng ta. Ta có thể giúp người xử lý tất cả.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu, đi tới cạnh Phó Thư Bảo, ngoan ngoãn nằm vào trong lòng hắn. Phó Thư Bảo này háo sắc, vô sỉ, da mặt siêu dày, làm việc cho tới giờ cũng không theo quy định nhưng giao tính mạng cho hắn thì không phải lo lắng gì. Hắn sẽ chăm lo tốt ỉnh.

Hồ Nguyệt Thiên vừa ghé vào một cái, Phó Thư Bảo lập tức vận dụng trường lực lượng di động, từ từ bay lên khỏi mặt đất. Trường lực lượng di động bảy mươi tư cân, theo lý luận mà nói, hiển nhiên không đủ để đưa cơ thể hai người trôi nổi trên không trung. Nhưng Phó Thư Bảo hiện giờ đã đạt Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hạng Lực tiêu chuẩn, là người có thể ngưng luyện ra Cánh lực lượng. Trường lực lượng di động bảy mươi tư cân của hắn chỉ là cơ sở, chỉ cần vận dụng Luyện Vinh Hạng Lực điều khiển thì nó có thể tăng lên gấp bội, đủ để mang vật nặng bay lơ lửng trên không!

Chuyện này giống như dùng sức đẩy xe ngựa, xe ngựa khẳng định nặng hơn người nhưng nhờ có bánh xe nên nó lại có thể bị đẩy đi, thậm chí là chạy rất nhanh.

Luyện Vinh Hạng Lực cũng có thủ đoạn tương tự. Đó là xa luân của Phó Thư Bảo.

378. Chương 371 : Kết Quả Luyện Hóa (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 371: Kết quả luyện hóa (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong chớp mắt, trên không trung còn cát xuất hiện một cảnh tượng quỷ dị phi thường. Phó Thư Bảo ngồi khoanh chân từ từ bay lên khỏi mặt đất. Ở giữa hai đùi của hắn có một người đang nằm. Người đó chính là Hồ Nguyệt Thiên đang hồi hộp vô cùng.

Kim Ti Hồ Lô dù có đặc tính tự thiết sa và đồng hóa nhân thể nhưng giờ phút này thiết sa bò lên bị trường lực lượng của Phó Thư Bảo ngăn cản bên ngoài, không cách nào đột phá cái lồng bảo hộ trong suốt kia được.

- Ô, Phó công tử và Nguyệt Thiên cô nương đang làm gì thế?

Bắc Băng Hà trẻ tuổi nhất, kinh ngạc nhìn lên phía còn cát, cái miệng xinh xắn mở to ra, không cách nào khép lại được.

- Tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo đã tiến tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực rồi. Chỉ sợ hắn là Vĩnh Hằng Lực Sĩ trẻ tuổi nhất trong giới Lực Sĩ từ xưa tới nay. Hắn đã có năng lực ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực, cơ thể muốn lơ lửng trên không là một chuyện rất đơn giản. Lúc này chắc hắn đang muốn luyện hóa Kim Ti Hồ Lô của Trầm Thiết Sơn rồi.

Tây Hoa Dung thì thảo nói. Kim Ti Hồ Lô là bảo vật mà Nam Vô Thiên tộc trưởng nằm mơ cũng muốn có được, không ngờ nửa được lại bị Phó Thư Bảo cướp mất.

Chuyện này giống với cách nói xa xưa, trời giáng bảo vật cũng phải có phúc tiêu thụ. Người vô phúc dù có bảo vật thì chẳng những không phải chuyện tốt, ngược lại còn dẫn tới tai họa. Phó Thư Bảo là một người có phúc duyên thâm hậu chứ không còn nghi ngờ gì nữa. Mà Nam Vô Thiên lại là một người có phúc mỏng, chẳng những không có được Kim Ti Hồ Lô, ngược lại cả Luyện Lực Khí xa xưa truyền từ Thời Đại Khởi Nguyên tới cũng bị hủy đi, là họa chứ không phải phúc.

- Nếu như vậy thì chúng ta liền chấp hành cảnh giới đi, không được để người hay động vật tiến vào, quấy nhiễu Phó công tử.

Bắc Băng Hà cất tiếng trong trẻo nói.

- Đúng, cứ làm như thế đi. Chúng ta phân ra làm bốn hướng, hình thành trận hộ vệ hình tròn bên ngoài trăm thước.

Tây Hoa Dung ra lệnh rất nhanh. Chín nữ thị vệ khác cũng triệu hồi linh thú tọa kỵ, hành động nhanh chóng.

Thanh Thủy là tầng phòng vệ thứ nhất, Tây Hoa Dung và chín nữ thị vệ là tầng phòng vệ thứ hai. Sự bảo hộ thể này chính là tường đồng vách sắt, kể cả một con chim cũng không bay vào nổi.

Phó Thư Bảo căn bản không phát hiện ra nữ thị vệ đã hành động. Tất cả tâm tư của hắn lúc này đều đặt trên người Hồ Nguyệt Thiên.

Vào giờ phút này, tâm tư của hắn đúng ra phải đặt trên Kim Ti Hồ Lô, nhưng cuối cùng lại cứ đi về phía thân thể Hồ Nguyệt Thiên.

Tư thế nằm sấp của Hồ Nguyệt Thiên rất xảo diệu, hai bàn tay và cặp đùi đẹp úp xuống, khiến đôi ngọc nữ phong áp chặt lên đùi hắn. càng áp chặt lại càng có thể cảm nhận được sự no tròn của nó, càng dựa gần vào lại càng cảm thấy sự ấm áp của nó. Cặp mông của nàng cong lên, hình dáng tròn trịa, đầy đặn, làm cho

người ta không cách nào cảm nhận được một tia thừa thải. Tăng lên một tia thì béo, giảm đi một tia thì gầy, như hiện tại mới là hoàn mỹ nhất.

Chiếc dây lưng màu lục và chiếc quần dài phân chia rõ ràng các đường cong trên thân thể nàng. Thật lưng nhỏ gọn rất khó nắm chặt, đáng vẻ mềm mại không xương. Bên dưới đó lại là cặp mông lại nở rộng ra. Mà mê người nhất chính là khe sâu giữa mông, thật sâu như có một dòng sông ấm áp đang chảy trong đó, phát ra tiếng động và mùi vị mê người.

- Ôi...

Khó khăn lắm mới dời mắt đi được, Phó Thư Bảo phun ra một hơi trọc khí.

- Cái tên này, người sao còn chưa bắt đầu đi. (.

Sở dĩ phải thực hiện tư thế ngượng ngùng này, nằm trong lòng Phó Thư Bảo còn không phải là đợi hần trợ giúp lấy một điểm linh năng sao? Nhưng chờ mãi mà không thấy Phó Thư Bảo có hành động hần, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên sáng như tuyết, không nhìn được mà cất tiếng hỏi.

- Người cho rằng đây là uống nước à? Đơn giản như thế thì ta cũng là vô địch trên trời rồi. Người cứ trung thực chờ đợi đi. Vừa rồi là ta mất thời gian chuẩn bị chuyên nghiệp, hiện giờ mới bắt đầu đây.

Phó Thư Bảo phát ngôn đầy chính nghĩa.

Chuẩn bị chuyên nghiệp đó là nhìn mông người ta, cảm nhận bộ ngực người ta áp lên chân mình. Như thế mà thôi.

- Được rồi...

Hồ Nguyệt Thiên nhắm hai mắt lại, cố gắng khiến mình bình tĩnh lại. Nàng đã chịu rồi, cũng nhận thôi!

Chi chi. Một tiếng kêu khê. Bầu trời đêm đột nhiên bừng sáng. Ánh sáng này có năm màu, trong đó có ba màu rất rõ ràng, hai loại còn lại chỉ là những tia lơ mờ, nếu không phải bầu trời đen kịt thì rất khó phát hiện ra sự tồn tại của chúng. Đây chính là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của Phó Thư Bảo. Luyện hóa thêm kim tinh túy, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hần sẽ ít đi một màu nữa, nhiều ra một tia lửa nhỏ. Đó chính là một bộ phận của kim Nguyên Tố.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong hai tay được hần gia tăng lên tới cao và rộng ít nhất ba thước, khí thể hùng hồn, bá đạo kinh người.

Trong đầu thầm điều khiển, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa liền bao phủ Kim Ti Hồ Lô, bắt đầu có dấu hiệu thiêu đốt luyện hóa.

Kim Ti Hồ Lô là linh tài cực phẩm có linh tính, gặp phải Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa luyện hóa, hiển nhiên muốn phản kháng. Thủ đoạn duy nhất mà nó có khả năng vận dụng chính là linh năng đặc tính kim. Trước kia, linh năng của Viêm Hỏa Linh Tham và Vô Căn Thủy Phách đều tiêu hao trong công kích và phòng ngự, thuần túy là lãng phí. Hiện tại chuyện lãng phí như vậy không còn tồn tại nữa. Bởi lần này có Hồ Nguyệt Thiên “kỳ sinh” tiếp nhận linh năng này.

Giống như rút kén kéo tơ, Phó Thư Bảo hấp thu tia linh năng của Kim Ti Hồ Lô chống cự Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, xử lý một chút liền vận chuyển tiến vào trong cơ thể Hồ Nguyệt Thiên, giúp nàng hấp thu và luyện hóa.

Quá trình này còn chậm hơn lúc luyện hóa hai loại linh tài cực phẩm lúc trước nhiều nhưng hần tình nguyện, không phải là không muốn lãng phí chút linh năng này mà là muốn kiếm lợi trên thân thể Hồ Nguyệt Thiên hai điểm.

Theo thời gian trôi qua, chống cự của Kim Ti Hồ Lô càng ngày càng yếu ớt, cuối cùng cũng để lộ một tia kim tinh túy ra bên ngoài. Thời khắc quan trọng rất cực cũng tới rồi. Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đột nhiên đè nén thể tích lại, chủ yếu tiến công tia kim tinh túy kia. Vào lúc này, Hồ Nguyệt Thiên đã nhận đủ linh năng kim Nguyên Tố rồi, hai mắt nhắm chặt, biểu hiện nhìn như bình tĩnh nhưng bên trong cơ thể lại là một chiến trường. Địch thủ của nàng chính là linh năng đặc tính kim mạnh mẽ. Mỗi lần luyện hóa thành công là một lần chiến đấu thắng lợi, tu vi lực lượng của nàng lại có sự gia tăng lớn.

Biểu hiện của Phó Thư Bảo rất đoan trang, đáng vẻ vô tư vô nghĩ giống như lão tăng ngồi nhập định nhưng bên trong cũng đang chiến đấu kịch liệt. Mỗi lần hần luyện hóa thành công, một tia kim tinh túy kia liền bị giảm bớt.

Cần nuốt ngược Luyện Lực Khí cổ xưa tại Thạch Tháp Từ Đường của Bán Thú Nhân Tộc, tu vi lực lượng của La Nghiêm đột nhiên tăng vọt, một lần đã tiến vào cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực nhưng chỉ mới là tiến vào sơ bộ, cũng chưa được củng cố. Thứ Thần Hoàn trong thứ vũ trụ cũng chưa tinh thuần, còn có tạp chất và nhân tố không ổn định tồn tại. Nhưng ngay khi hần luyện hóa kim tinh túy, tạp chất và nhân tố không ổn định trong Thứ Thần Hoàn cũng được tịnh hóa và bổ sung, chậm rãi trở nên ổn định và củng cố.

Giống như hần dự liệu từ trước, chỉ cần luyện hóa toàn bộ kim tinh túy trong Kim Ti Hồ Lô thì Luyện Vĩnh Hằng Lực của hần sẽ trở nên tinh thuần hơn, thuần túy và cường đại hơn!

379. Chương 371 : Kết Quả Luyện Hóa (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 371: Kết quả luyện hóa (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ước chừng qua khoảng hai giờ, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong tay Phó Thư Bảo đột nhiên biến mất trong hư không. Một tia kim tinh túy lộ ra cũng nhanh chóng tiến vào bên trong Kim Ti Hồ Lô. Lần luyện hóa này đã kết thúc.

Mở hai mắt, trong mắt Phó Thư Bảo tỏa ra ánh sáng, lóe lên trong đêm tối mênh mông nhưng ánh sáng trong tích tắc này giống như hoa quỳnh thoáng nở, làm cho người ta suốt đời khó quên. Ánh mắt đã như thế, tinh khí thần của hần lại càng tinh thuần và mạnh mẽ hơn. Một lần luyện hóa này đã có thu hoạch rất lớn. Hiện tượng dị thường này đã chứng minh điều đó.

Nhấc tay phải lên, Kim Ti Hồ Lô trôi nổi trong khoảng không liền bị thu vào bên trong Luyện Thiên Trữ Vật Giới. Cơ thể Phó Thư Bảo từ từ hạ xuống. Lúc này hần phát hiện ra Hồ Nguyệt Thiên vẫn nhắm chặt hai mắt như cũ, toàn bộ tinh thần đều tiến vào trong trạng thái tu luyện và luyện hóa vô tư vô niệm.

Lúc này toàn thân Hồ Nguyệt Thiên đều bị mồ hôi làm ướt nhẹp, chiếc quần dài áp sát lên da thịt nàng. Cảnh tượng như vậy tạo cảm giác mông lung lại vừa rõ ràng thật tuyệt vời.

Đưa mắt nhìn lại, đột nhiên Phó Thư Bảo hít khẽ một hơi. Linh năng cường đại khiến Hồ Nguyệt Thiên không cách nào khống chế được. Tại cặp mông nàng hiện giờ lộ ra một chiếc đuôi hồ ly màu vàng.

Hình Thái Huyền Hồ của Hồ Nguyệt Thiên có tiêu chí rõ ràng nhất là cái đuôi huyền hồ của nàng. Cái đuôi này là do linh năng và năng lượng thuần túy ngưng tụ thành nhưng lại giống thật khiến cho người ta không thể không than thở một phen. Bởi mỗi một sợi lông của nó cũng đều rõ ràng từng chút một, thật sự hoàn toàn giống thật.

Một hương thơm nhàn nhạt truyền vào mũi Phó Thư Bảo. Đang ngắm người đẹp, hần không nhận được một hít sâu một hơi. Chợt mùi thơm này chạy khắp cơ thể hần, hóa thành một luồng khí nóng chạy thẳng vào giữa hai đùi hần, khô nóng khó chịu, trái tim cũng khó khống chế nổi.

- Không xong. Ta sao lại tự động hít huyền hồ hương của nàng chứ? Đây là mùi hương của hồ ly tinh phối hợp phóng ra với huyền thuật mà... Chẳng qua, ta hình như là cố ý ấy nhỉ? Phì...

Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng, không nghĩ thêm nữa. Lúc lúc hần cũng tự trách mình hơi liều lĩnh, cùng lúc lại hưởng thụ cảm giác thôi thúc do huyền hồ hương truyền tới.

Huyền hồ hương của Hồ Nguyệt Thiên có thể khiến một chính nhân quân tử nghiêm túc không thể nghiêm túc hơn biến thành một con trâu đực phát dục. Nó là một loại độc nhưng giờ phút này lại có một nam nhân bụng đầacute; xấu đang thích thú với cảm giác trúng độc.

- Hình Thái Huyền Hồ quả nhiên lợi hại. Tu vi lực lượng của ta đã đạt tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi, không ngờ vẫn khó có thể tự chủ như vậy. Nếu tu vi lực lượng của nàng đạt tới cảnh giới Linh Vương thì chỉ sợ ta khó có thể ngăn cản rồi. Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, ảo giác dù sao cũng là ảo tưởng. Cho dù ảo giác có giống thật thì nếu một chiêu không thể lấy mạng địch thủ, đợi người ta tỉnh lại, nguy hiểm vẫn tồn tại.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm cảm thán, cũng đánh giá đại khái được với Hình Thái Huyền Hồ của Hồ Nguyệt Thiên. Chẳng qua hẳn cũng biết, Hình Thái Huyền Hồ chỉ là một thủ đoạn cơ bản của Hồ Tộc mà thôi. Còn có thủ đoạn cao thâm hơn, như Bách Biến Phân Thân lợi hại hơn nhiều, không chỉ có thể tạo thành ảo giác giống thật mà còn có thể tiến hành công kích.

Năng lực công kích của Bách Biến Phân Thân sẽ tăng lên theo tu vi lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên, sau này khẳng định sẽ mạnh hơn. Mặt khác, Hồ Tộc cũng không thể chỉ có hai chiêu này, còn có rất nhiều chiêu khác nữa. Chẳng qua chịu hạn chế bởi tu vi lực lượng, Hồ Nguyệt Thiên còn chưa có cơ hội tu luyện thi triển mà thôi. Những thứ này sau đây nhất định sẽ được thể hiện ra.

- Không biết giờ ta kiểm tra đuôi huyền hồ của nàng, nàng có thể giống như nữ nhân bình thường...kêu lên hai tiếng hay không?

Phó Thư Bảo cười hắc hắc hai tiếng, đuổi tay ra...

Đối với một nam nhân háo sắc mà nói, dễ nghe nhất trên đời này không phải là tiếng hát, cũng không phải là âm thanh thuần túy của đại tự nhiên mà là tiếng rên rỉ không kiềm hãm được của nam nhân khi được vuốt ve.

Phó Thư Bảo rất lâu rồi không được nghe âm thanh như thiên khúc như vậy. Cho nên hiện giờ hẳn muốn tạo ra loại âm thanh đó.

Bàn tay còn chưa tóm được cái đuôi huyền hồ đang đung đưa, Phó Thư Bảo liền cảm thấy một tầng năng lượng kỳ diệu bao phủ lấy tay hắn, ngược lại khiến hắn cảm thấy phức tạp, bối rối và mê hoặc. Năng lượng lực lượng đó dường như là xuân dược, có thể xâm nhập da thịt, xâm nhập vào trong máu, phát huy tác dụng rất lớn, trong nháy mắt đã khiến hắn miệng khô lưỡi đắng.

- Hả? Hình Thái Huyền Hồ đúng là Hình Thái Huyền Hồ. Phán đoán của ta vừa rồi không ngờ đánh giá thấp nó rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm thán một tiếng, lập tức nhẹ nhàng tóm lấy đuôi huyền hồ của Hồ Nguyệt Thiên.

- Ư ư...

Một tiếng rên rỉ như mộng huyền đột nhiên truyền ra từ cổ họng Hồ Nguyệt Thiên.

- Có tác dụng rồi!

Trong lòng Phó Thư Bảo vui mừng, tay phải tóm lấy đuôi huyền hồ của Hồ Nguyệt Thiên bắt đầu di động lên xuống.

- Ư... Đừm...

Cổ họng Hồ Nguyệt Thiên liền phát ra âm thanh khác lạ. Lần này dù nàng vẫn nhắm chặt hai mắt nhưng làn da đã hơi ửng hồng, hơi thở hỗn hển, hiển nhiên là động tình rồi.

Vuốt ve đuôi huyền hồ không ngờ lại có tác dụng mạnh đối với cơ thể như vậy. Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện ra điểm này, tay phải càng di động nhanh. Hẳn tuyệt đối không lo lúc này Hồ Nguyệt Thiên xuất hiện tình trạng tẩu hỏa nhập ma bởi khi hắn kết thúc luyện hóa kim tinh túy đã trợ giúp Hồ Nguyệt Thiên hoàn thành tất cả mọi chuyện rồi. Hiện tại dù nàng đang trong quá trình luyện hóa nhưng vẫn dễ dàng chẳng khác gì ăn kẹo mà thôi. Lúc này hai mắt nàng còn nhắm chặt, hoàn toàn không biết tới chuyện ngoài thân,

có là bởi vì linh năng cường đại giống như rượu ngon, toàn bộ đang ở bên trong bụng nàng. Nàng không say mới là chuyện lạ đó.

Người nằm mơ sâu quá sẽ không tỉnh lại được cũng là đạo lý này. Linh năng giống như rượu ngon chính là nguyên nhân khiến Hồ Nguyệt Thiên chìm vào mộng.

Chẳng qua quá trình này sẽ không kéo dài lắm. Một khi nàng sửa sang lại tất cả rồi thì nàng sẽ tỉnh lại, cho nên muốn chơi đùa gì thì phải mau chóng lên.

- Ư ư...a a...

- Nghe tiếng thì có vẻ cũng thú vị ấy nhỉ? Nhưng nếu ta tiến thêm một bước nữa, không biết có phải giống như là thừa nước đục thả câu không?

Trong lòng Phó Thư Bảo còn đang tự hỏi, biểu hiện rất nghiêm túc. Nhưng tay phải của hắn đã thả lỏng cái đuôi huyền hồ của Hồ Nguyệt Thiên ra, trực tiếp thò vào khố của người, mạnh mẽ kéo xuống một cái.

Xoạt, cả một vầng trăng tròn trịa liền bộc lộ ra trước mắt hắn.

Còn trắng hơn tuyết, mềm mại hơn mỡ dê, đâm đầu ngón tay vào cũng sẽ có chất lỏng như mật ngọt chảy ra. Cặp mông thơm mát của Hồ Nguyệt Thiên đẹp như vậy đó. Trên làn da mịn màng kia không có một nếp nhăn, không có một chút màu sắc khác. Toàn bộ mông đều không có chút gì không chướng mắt, tinh khiết, thuần túy, giống như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ do trời cao tạo nên.

Quan sát chơi đùa một phen, một đôi tay giặc liền trượt vào bên trong khe sâu, cảm nhận vùng khe sâu có lông mao kia, còn đưa cả ngón tay tà ác vào nơi có hơi nước nữa.

- Ta làm thế thì cũng thiếu đức hạnh quá... Thiếu đức quá!

Trong lòng âm thầm trách mắng mình, không khách sáo, không bao che nhưng thực tế tay trái Phó Thư Bảo cũng duỗi ra, mở cặp mông thơm của người ta ra để quan sát địa phương mê người nhất đó.

380. Chương 372 : Hồ Ly Tinh Hô Chiến Đấu

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 372: Hồ ly tinh hô chiến đấu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hương huyền hồ, Hình Thái Huyền Hồ, cộng thêm bản thể hấp dẫn cực mạnh, Phó Thư Bảo đột nhiên bị lửa bốc lên ngập trời. Hô hấp của hắn không giống như của nhân loại nữa mà ồ ồ như trâu, mỗi tiếng đều nặng nề và dồn dập. Tay của hắn cũng bắt đầu run rẩy. Lập tức run rẩy lan ra toàn thân.

- Mẹ kiếp. Lão tử mặc kệ thôi. Thiếu đức thì thiếu đức, làm thì làm thôi! Dù sao thì sớm muộn lão tử cũng xơi nàng, lúc bất tỉnh say mê lại vừa đỡ bị phiền toái vì phản kháng!

Trong lòng quyết định, Phó Thư Bảo đột nhiên đặt cơ thể Hồ Nguyệt Thiên lên trên cồn cát, vẫn giữ tư thế nằm sấp, cặp mông chống lên trời.

Kéo khố xuống hai ba lượt, Phó Thư Bảo liền tiến vào trạng thái chiến đấu.

Đỡ lấy vị trí cặp mông kia, vương tử củ cải mang đầy lửa giận ngập trời không thể chờ đợi hơn được nữa, lập tức đâm vào vùng đất ẩm áp kia...

Nhẹ nhàng xâm nhập, cảm giác ẩm áp như ngâm trong suối nước nóng bao phủ khiến Phó Thư Bảo thoải mái rên rỉ một tiếng. Trải qua trăm cay ngàn đắng, giờ khắc này rốt cục đã được như nguyện, ăn một bữa tiệc lớn rồi.

Bịch! Ngay vào lúc đang say mê thì một luồng lực lượng rất lớn đột nhiên truyền tới. Phó Thư Bảo còn chưa kịp mở đôi mắt đang say mê mà nhắm lại của hắn thì cả người hắn liền bị đánh bay, rời mặt đất vài thước, bay ra ngoài như đạn pháo.

- Bách Biến Phân Thân... Tiến công!

Một giọng nói đầy tức tối vang lên trên cồn cát.

Trong chớp mắt, một luồng năng lượng lực lượng quỷ dị tràn ra, một thành hai, hai thành bốn, trong nháy mắt đã biến thành cả trăm Hồ Nguyệt Thiên.

Bịch! Cơ thể Phó Thư Bảo rốt cục bay ra ngoài mười thước rồi rơi xuống mặt đất. Trước khi rơi xuống mặt đất đã hoàn thành hết mấy việc. Đầu tiên là mặc lại khố, sau đó là thắt lại thắt lưng, cuối cùng an toàn rơi xuống mặt đất. lúc này, một trăm Bách Biến Phân Thân đặng đặng sát khí đã ập tới như thủy triều rồi.

- Đánh hắn cho ta!

Trốn ở một góc Phó Thư Bảo một cách nào tìm thấy, trong nháy mắt Hồ Nguyệt Thiên đã hoàn thành một vài chuyện. Đầu tiên là mặc lại khố, sau đó là thắt thắt lưng, cuối cùng mới là chỉ huy Bách Biến Phân Thân bao vây trừng phạt tên bại hoại.

Vèo! Vài đôi phần quyền đánh tới, còn chưa tới gần thân thể, lực đạo rất mạnh đã có thể khiến người ta cảm nhận được. Huyền Hồ thân của Hồ Nguyệt Thiên đã mạnh mẽ hẳn lên rồi!

Nhẹ nhàng gạt đôi phần quyền ra, Phó Thư Bảo liền tung một quyền lên trên ngực của một phân thân. Nắm tay hắn lại bị nảy ngược trở lại, có cảm giác hơi tê tê. Mà phân thân kia lại không bị đánh tan như lúc trước!

- Ô! Nguyệt Thiên cô nương, chẳng lẽ tu vi lực lượng của ngươi đã tiến vào cảnh giới Linh Vương rồi sao? Bách Biến Phân Thân của ngươi trở nên lợi hại như thế rồi!

Lui lại vài bước, Phó Thư Bảo thoát khỏi sự bao vây của đám Hồ Nguyệt Thiên nhưng những biến thân này cũng không bỏ qua cho hắn chút nào, lại dũng mãnh ập tới. Tốc độ của bọn họ nhanh như gió, rất rõ ràng là bọn họ dùng hành động chân thật lần này để trả lời câu hỏi của hắn!

- Ngươi biết là tốt rồi. Chịu trách nhiệm cho hành vi lưu manh của ngươi đi. Tiếp nhận sự trừng phạt của ta!

Giọng nói của Hồ Nguyệt Thiên truyền ra bên trong huyền cảnh mờ mịt. Không chỉ Bách Biến Phân Thân, nàng còn dùng năng lượng lực lượng độc nhất của mình tạo thành một không gian ảo giác rất rộng nữa.

Trời đất không còn là cồn cát trong đêm tối nữa mà là một chiến trường đầy cây cỏ hoang! Ngay cả gió thổi cũng mang theo một tia sát khí!

Thật ra Hồ Nguyệt Thiên cũng chưa đạt tới cảnh giới Linh Vương chính thức mà chỉ là rất gần thôi. Lời nói của nàng có tác dụng hù dọa đối phương. Tiến vào cảnh giới Linh Vương đâu có dễ như vậy.

Chẳng qua tâm tư của nàng vẫn bị Phó Thư Bảo liếc mắt một cái là nhìn thấu. Đối kháng với một đám Bách Biến Phân Thân một hồi, Phó Thư Bảo đột nhiên cười nói:

- Ngươi còn chưa đạt cảnh giới Linh Vương. Từ phản ứng của phân thân của ngươi có thể thấy được. Lực lượng của bọn họ dù mạnh hơn, cũng không dễ bị đánh tan nhưng độ linh hoạt lại vẫn chưa được đề cao. Xem ra ngươi còn cần ta trợ giúp, luyện hóa thêm vài lần nữa hà. Đúng rồi, giờ đã muộn rồi, chúng ta nên nghỉ ngơi sớm, sáng mai lên được sớm thôi.

Thế này... Là kiểu nói chuyện gì thế?

Vừa rồi hắn làm chuyện như vậy, mặc dù còn chưa hoàn thành nhưng cũng có gì khác đâu? Đáng hận chính là hắn chẳng có một tia ý náy haacute; xin lỗi, vẫn lộ vẻ chẳng cần quan tâm thế!

- Ngươi... Nằm mơ đi! Hôm nay ngươi không nói rõ cho ta thì ta sẽ đánh tiếp!

Hồ ly tinh tương lai rít gào, lập tức tuyên chiến.

Phó Thư Bảo:

-...

Bên ngoài trăm thước.

- Hoa Dung tỷ, Phó công tử sao lại đánh với Nguyệt Thiên cô nương thế?

Bắc Băng Hà hoang mang hỏi.

- Hả?

Tây Hoa Dung hơi ngẩn ra:

- Có thể... Là đang luận bàn đó.

- Không giống đâu...

- Thế thì ta cũng không rõ. Tóm lại là Nguyệt Thiên cô nương và Phó công tử có quan hệ phi thường đặc thù. Phó công tử này cực kỳ lợi hại đó. Thị vệ Thanh Thủy không hành động, chúng ta quản tới chuyện đó làm gì? Cứ lưu ý kẻ địch ở bốn xung quanh thì hơn.

- Đúng, đúng, chuyện như thế không phải nằm trong chức trách của chúng ta. Chúng ta cứ nhắm một mắt, mở một mắt là được.

-...

Trên bầu trời, lơ lửng trên cồn cát hồi lâu, Thanh Thủy rốt cục không nhịn được mà cất tiếng nói:

- Thiệt là, còn chưa xong à. Ta ở trên trời, gió lớn lắm...

Một gã nam nhân, nếu như luôn biểu hiện háo sắc trước mặt một nữ nhân, chẳng sớm thì muộn, nữ nhân đó chắc chắn sẽ tập mãi thành thói quen, sẽ cảm thấy nếu hấn mà không háo sắc, chắc chắn là bất bình thường. Cũng tương tự, một tên nam nhân suốt ngày toàn chiếm tiện nghi của người khác, sờ nắn một chút, bóp một chút, vồ lấy rồi chút, dần dà nữ nhân đó cũng sẽ quen với việc đó. Nếu hấn không muốn chiếm tiện nghi nữa, đó mới là chuyện bất thường.

Cái loại thói quen này dần dần tới một trình độ nào đó, dù cho có gặp chuyện gì thì cũng sẽ không có phản ứng mạnh như trước.

Quan hệ nam nữ phức tạp như thế đã thể hiện trong chuyện của Phó Thư Bảo với Hồ Nguyệt Thiên. Hấn chính là cái gã nam nhân đó, còn nàng chính là nữ nhân kia.

Trước kia nếu mà Phó Thư Bảo sờ mó một chút, thì Hồ Nguyệt Thiên cũng chỉ mắng hai câu là xong, nếu mà bị Phó Thư Bảo sờ ngực, cũng chỉ trách hấn hai câu rồi thôi. Bây giờ đã bị Phó Thư Bảo thừa dịp mà “tiến vào” chỗ đó rồi, xem như tiện nghi lớn nhất cũng bị chiếm rồi. Nàng cũng chỉ dùng Bách Biến Phân Thân dạy dỗ hấn một chút mà thôi chứ không quyết liệt, cũng không trở mặt thành thù. (.

Đó chính là tác dụng của thói quen, cũng là tác dụng của quán tính nữa.

Thực ra cũng không phải là nhờ tác dụng của thói quen hay là quán tính gì đó, bởi có hai nguyên nhân quan trọng hơn nữa. Một trong đó chính là hồ ly tinh này thích tên Phó Thư Bảo. Hấn ta đủ cường đại, cũng đủ khôi hài. Khi ở cùng một chỗ với hấn luôn có những chuyện vui vẻ xảy ra. Ở cạnh hấn còn có cảm giác an toàn thư giãn. Còn lý do thứ hai chính là vì nàng còn cần sự trợ giúp của Phó Thư Bảo để tìm nốt hai linh tài cực phẩm kia, hoàn thành việc tu luyện của nàng để có thể chấn hưng Hồ Tộc.

Sứ mạng của Hồ Nguyệt Thiên là chấn hưng Hồ Tộc, mà điều này cần có sự giúp đỡ của Phó Thư Bảo. Tóm lại đứng ở góc độ của nàng thì nàng và Phó Thư Bảo đã biến thành châu chấu bị buộc trên cùng một dây rồi, không thể tách rời được.

Nếu như không thể tách nhau ra, thì chỗ đó có bị hấn “cho vào”, ngực có bị hấn sờ một chút thì có làm sao đâu?

381. Chương 373: Hoan Nhạc Vân

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 373: Hoan Nhạc Vân

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sưu tầm:

Biên: Black

Tư duy của hồ ly tinh không hề giống với những nữ tử bình thường, đối với vấn đề trình tiết cũng không quá quan trọng, phát tiết chút rồi thôi, sau đó lại cười nói với Phó Thư Bảo, rồi lại để cho hắn giúp nàng luyện hóa linh năng của Kim Ti Hồ Lô.

Khi tiến vào trong sa mạc Vô Thủy, Phó Thư Bảo ngược lại không có vội vàng. Lúc trước vội vàng lên đường thì bây giờ hắn để cho đội ngũ đi chậm lại. Kế hoạch của hắn là dùng hai mươi ngày để vượt qua sa mạc Vô Thủy này, tới Hạp Cốc Quan. Trong khoảng thời gian ngắn này hắn muốn luyện hóa hoàn toàn tất cả kim tinh túy trong Kim Ti Hồ Lô. Hơn nữa hắn cũng có chuyện quan trọng khác muốn làm, đó là làm thế nào để có thể đem Luyện Linh Lực ngưng tụ thành Lực Lượng Chi Dực, nhất phi trùng thiên!

Ban ngày phi hành, khi quá nóng thì cắm trại nghỉ ngơi. Buổi tối thì luyện hóa kim tinh túy và tu luyện, cứ như thế an nhàn mà tiến. Khoảng cách tới Hạp Cốc Quan cũng dần dần ngắn lại, mà tu vi của Phó Thư Bảo cũng dần tăng lên, Thứ Thân Hoàn trong thứ vũ trụ cũng được bổ sung và hoàn thiện từng bước một.

Trong một đêm kia, ngoài trời nóng bức, đội ngũ liền dừng lại dựng trại tại một ốc đảo.

Tây Hoa Dung mang Đông Châu và Bắc Băng Hà đi tìm củi, chuẩn bị nấu cơm. Đây là chuyện mà bọn họ vẫn hay làm, nhưng chưa bao giờ thấy tự do thoải mái như thế. Cho dù là những công việc thô kệch nhưng các nàng không hề oán hận mà ngược lại còn thấy thích thú.

Trong khoảng thời gian ở chung này, bọn họ càng hiểu rõ hơn về chủ nhân Phó Thư Bảo này, biết được hắn là một kẻ tùy ý, mà còn rất là hào phóng, khoan dung độ lượng khiến người ta cảm phục. Hơn nữa họ còn hiểu rõ hơn với hai người nữ nhân ở bên cạnh Phó Thư Bảo. Biết được tu vi Tiểu Thanh đã đạt tới cảnh giới Luyện Đại Vô Vũ Trụ, các nàng đã thấy rất giật mình. Nhưng khi biết Hồ Nguyệt Thiên là một nữ tử Hồ Tộc thì bọn họ còn giật mình hơn nữa. Cũng bởi tầng thân phận này khiến cho các nàng có thêm sự lý giải khác với chuyện phát sinh đêm đó.

- Thiếu gia lại cùng hồ ly tinh đó đi luyện hóa Kim Ti Hồ Lô rồi, hơn nữa lại tới chỗ đó...

Đông Châu vừa mang về một bó củi, xoay người chỉ một mảnh rừng rậm rạp nói. Từ sau khi theo Phó Thư Bảo thì cách xưng hô của họ cũng được sửa từ “công tử” thành “thiếu gia”. Đây cũng là xưng hô thông dụng của người bên cạnh hắn.

- Đông Châu tỷ tỷ, người rốt cuộc muốn nói gì đây?

Tây Hoa Dung cười hỏi.

- Ấy, ta cũng đâu có ý gì đâu.

Ánh mắt Đông Châu vẫn hướng tới lùm cây bên kia. Dù cho đứng ở chỗ nàng không thể thấy được chuyện gì xảy ra bên đó, nhưng lại cảm nhận được lùm cây có rung động, lại nghe được âm thanh kỳ quái nữa, chắc chắn có chuyện không bình thường xảy ra.

Thiếu gia háo sắc cùng Hình Thái Huyền Hồ Hồ ly tinh Hình Thái Huyền Hồ đang trốn trong bụi cỏ. Dù là làm chuyện gì khiến cho lùm cây đung đưa, nhưng có thể là chuyện bình thường được sao?

- Chúng ta ở sa mạc Vô Thủy này đã được nửa tháng rồi, theo như thiếu gia nói, đêm nay hẳn sẽ luyện hóa được hết Kim tinh túy rồi, còn Kim Tinh Hồ Lô sẽ cho chúng ta luyện hóa đó.

Tây Hoa Dung cũng hướng mắt về phía lùm cây, trong đó tỏa ra sự cuồng nhiệt.

- Cái gì, thiếu gia muốn cho chúng ta thứ đồ quý giá như thế sao?

Bắc Băng Hà kinh ngạc hỏi.

Tây Hoa Dung nói tiếp:

- Thiếu gia nói chia ra mười phần, chúng ta mười phần, Nguyệt Thiên tỷ một phần, hai người nữ nhân của hắn mỗi người một phần, hẳn không lấy.

Bắc Băng Hà vuốt nhẹ bộ ngực nói:

- Trước kia khi còn trong bộ lạc, những kẻ kia khi vui mới cho chúng ta một chút con mồi, không vui thì chẳng cho chúng ta cái gì. Nhưng chuyện gì cần chúng ta làm thì tuyệt đối không hàm hồ chút nào, sai khiến chúng ta làm cho bằng được. Đi theo thiếu gia, không ngờ hắn lại còn cho chúng ta những thứ tốt như là Kim Ti Hồ Lô.

- Ta thấy Nguyệt Thiên tỷ nói, thiếu gia rất hào phóng. Người đi theo hắn, có cái gì hắn sẽ ban thưởng cái đó. Sau này chúng ta cứ an tâm theo hắn, đi tìm ước mơ của chính mình.

Tây Hoa Dung nói.

- Ủ, đi theo thiếu gia, đi tìm ước mơ của chúng ta.

Mấy người Đông Châu đồng loạt gật đầu.

- Hoa Dung tỷ, có chuyện muốn hỏi người chút?

Bắc Băng Hà liền nói.

- Chuyện gì vậy?

- Thiếu gia còn hai nữ nhân, là ai thế? Sao bên người thiếu gia lắm nữ nhân thế? Hai người nọ cũng là hồ ly tinh à?

- Thiếu gia chính là một tên phong lưu mà. Không có mấy người phụ nữ cạnh hắn mới là chuyện lạ. Chẳng qua hai người kia không phải là hồ ly tinh đâu. Nghe thiếu gia nói một người là tôn nữ của Độc Lang tộc trưởng Độc Hoạt, Độc Âm Nhi, toàn thân là độc rất là lợi hại. Một người khác là Dật Hương công chúa Chi Ni Nhã của Thánh Đóa Lan Quốc tại Tây châu đại lục, là một người cực kỳ cao quý đó.

- Oa, còn có công chúa ư?

Cái miệng nhỏ của Bắc Băng Hà mở rộng, thần sắc không thể tin nổi.

- Thế nên người cứ trung thực mà làm thị nữ đi, đừng có mà vọng tưởng gì nha.

- Ta làm sao lại có tâm tư như thế được chứ, đừng có nói nhảm.

Một trận âm thanh vui vẻ vang lên trong ốc đảo vô danh này.

Làm gì có cô gái nào mà không có lòng xuân chứ? Thấy được thiếu niên ưu tú thì cô gái nào mà không có ý nghĩ đó chứ? Đó là chuyện thường tình, không có gì kỳ quái hết.

Cùng lúc đó, trong bụi cây rậm rạp, Phó Thư Bảo đang luyện hóa tới bước quan trọng.

Kim Ti Hồ Lô trôi nổi ngang mi tâm của hắn đang bị Nguyên Tố Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cắn nuốt, Nguyên Tố kim đang không ngừng giảm xuống. Hồ Nguyệt Thiên đang nằm trong lòng hắn thì hai mắt nhắm chặt, nhận lấy nguồn linh năng khổng lồ truyền tới. Năng giống như một cái vật chứa khổng lồ. Năng lượng tích trữ trong Kim Ti Hồ Lô đang không ngừng chảy vào trong cơ thể nàng. Thế nhưng nàng cũng cảm thấy quá nhiều, khó có thể thừa nhận hết nên thả Hình Thái Huyền Hồ ra. Một chiếc đuôi hồ ly màu vàng bỗng nhiên xuất hiện trên cặp lông của nàng, nhẹ nhàng đung đưa, cực kỳ yêu dị.

Hết thấy mọi biến hóa cũng không khiến cho Phó Thư Bảo phân thần. Hắn vẫn lơ lửng chỗ đó mà chuyên tâm luyện hóa kim tinh túy của hồ lô.

Thời gian chậm chậm trôi, một điểm kim tinh túy cuối cùng đã bị Nguyên Tổ Ngũ Sắc Nguyên Tổ Hỏa nuốt mất, liền biến thành một luồng linh năng kim Nguyên Tổ chảy vào trong vũ trụ.

Thứ Thần Hoàn chấn động vù vù. Ánh sáng năm màu bỗng nhiên phóng ra, trong nháy mắt tràn ngập khắp tâm hồn, máu, cốt tủy, thậm chí mỗi một tế bào của hắn.

Lúc chưa có hoàn toàn luyện hóa kim tinh túy, Phó Thư Bảo phải mượn lực lượng của Lực Luyện Khí cổ xưa để tiến vào cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, nhưng bên trong Thứ Thần Hoàn vẫn có vết rách, không hoàn mỹ, không thuần túy. Nhưng bây giờ sau khi luyện hóa triệt để kim tinh túy, vết rách nơi đó đã biến mất! Thứ Thần Hoàn đã trở nên hoàn mỹ, ánh sáng năm màu lưu chuyển, vô cùng cường đại, vô cùng linh động!

Sau khi mở hai mắt ra, tinh quang chợt lóe rồi biến mất, còn lại chỉ là sự thâm thúy, trí tuệ, và ngưng luyện. Thứ Thần Hoàn hoàn mỹ biểu thị Phó Thư Bảo đã trở thành một Lực Sĩ cấp Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi. Cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực tầng thứ nhất của hắn sau khi được lắng đọng đã tiến hóa. Đó là tầng thứ nhất hoàn mỹ chứ không phải là cái loại không hoàn mỹ khi vừa tiến vào. Từ ánh mắt của hắn đã để lộ ra một chút. Mắt lộ tinh quang, ngưng luyện như thần. Điều này khiến cho người khác cảm thấy được “Thứ Thần” rồi.

Tất cả những sự kích động, vui mừng cùng tưởng tượng cùng bao nhiêu tạp niệm đều bị quét sạch. Tâm cảnh Phó Thư Bảo như mặt hồ không có gió, hoàn toàn an tĩnh. truyện copy từ

382. Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sưu tầm:

Biên: Black

Hồ Nguyệt Thiên đang nằm trong lòng hắn cũng có biến hóa kì dị. Một vòng ánh sáng từ người nàng tỏa ra. Đuôi Huyền Hồ nơi đó dựng đứng lên, tỏa ra hương thơm ngào ngạt. Mỗi lần nó khẽ động lại có một luồng năng lượng cường đại được thả ra, liên tiếp từng đợt một. Cả bụi cây dần bị vây bên trong cái lồng đó.

- Hiện tượng này.....

Phó Thư Bảo kinh hô:

- Nàng tới cảnh giới Linh Vương rồi!

Ngừng một chút rồi hắn lại thất thanh kêu lên:

- Chẳng qua Hồ Tộc là chủng tộc linh thú đặc biệt. Hiện tại nàng đã đạt cảnh giới Linh Vương, theo cách nói của nàng thì nàng đã là hồ ly tinh chính thức rồi.

Hồ ly tinh chính thức có ý nghĩa là vóc dáng hoàn mỹ hơn, năng lực mị hoặc cường đại hơn, lại có được Bách Biến Thân càng kinh khủng hơn.

- Mấy ngày này ta đều trung thực luyện hóa, không hề chiếm nửa điểm tiện nghi nào của nàng. Bây giờ nàng là hồ ly chân chính rồi, hề hề, để ta kiểm tra năng lực nàng chút nhé?

Trong lòng nghĩ vậy, Phó Thư Bảo liền đưa tay sờ tới cái móng mềm mại của nàng.

Vù. Tiếng gió vang lên. Cơ thể Hồ Nguyệt Thiên chợt biến mất trước mặt Phó Thư Bảo.

Khi Phó Thư Bảo nhìn thấy Hồ Nguyệt Thiên lần nữa, hồ ly tinh đã đứng ở trong hư không rồi. Đúng vậy, là hoàn toàn đứng yên. Không có Lực Lượng Chi Dực, nàng cứ lơ lửng trong hư không thần kỳ như vậy.

- Làm sao có thể chứ?

Linh Vương có thể bay, một phần dựa vào cánh của bản thân, một phần dựa vào cũng là Lực Lượng Chi Dực, năng lực phi hành thậm chí còn mạnh hơn Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực của nhân loại. Đây cũng là sở trường trời sinh của linh thú. Nhưng không có cánh hay Lực Lượng Chi Dực, cứ như vậy lơ lửng thì đây là lần đầu tiên Phó Thư Bảo nhìn thấy.

- Cũng may ta phát hiện kịp thời. Cái tên khốn nhà ngươi, lần trước chiếm đại tiện nghi của ta, nếu lần này ta không kịp tỉnh ngươi lại muốn nữa hả?

Trên hư không, khuôn mặt Hồ Nguyệt Thiên trở băng lãnh, hung ác nhìn Phó Thư Bảo mắng.

- Không nên lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ta chẳng qua là...

Lời đến đây thì dừng bởi hần phát hiện, dưới chân Hồ Nguyệt Thiên có một đám mây lơ lửng. Hóa ra nàng đang đứng trên đám mây rất khó dùng mắt thường nhìn thấy đó nên mới có thể trôi nổi trên hư không được.

Nhìn theo ánh mắt của Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên liền biết vì sao hần có phản ứng kì quái như vậy. Nàng đắc ý cười:

- Đây là bí thuật của Hồ Tộc chúng ta, Hoan Nhạc Vân. Cả thế giới này chỉ có Hồ Tộc chúng ta có thể ngưng luyện được. Một ngày nó có thể đi ngàn dặm đó.

Đằng vân, những thứ chỉ có bên trong chuyện thần thoại đã biến thành sự thật trên người Hồ Nguyệt Thiên.

Phó Thư Bảo quả là hâm mộ chết đi được. Nhưng mà cả thế giới chỉ có Hồ Tộc mới có thể ngưng luyện ra nó, thế thì hần vĩnh viễn không có phúc hưởng rồi. Dù cho có cho hần bí thuật ngưng luyện thì cũng không thể làm được.

Chẳng qua nhìn Hồ Nguyệt Thiên đang đắc ý đó, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một chuyện khá là quan trọng!

Nhẹ nhàng bay bổng giống như sóng cuộn trên mặt sông, Hoan Nhạc Vân dưới bàn chân Hồ Nguyệt Thiên thần kỳ và tuyệt vời như vậy. Mà lúc này đây, Phó Thư Bảo lại liên tưởng đến một phương thức vận dụng Luyện Vĩnh Hằng Lực hoàn toàn mới.

Nếu Hồ Nguyệt Thiên có thể lợi dụng Linh Thú Lực Đan trong đại não đặc biệt của nàng thì tại sao hần không thể cô đọng Luyện Vĩnh Hằng Lực thành đôi bánh xe có cánh, mau chóng xoay tròn khiến Bào Khốc Thân Pháp của hần tăng tốc đây?

Bào Khốc Thân Pháp đã có tốc độ như gió, nếu lại tăng tốc nữa, đó quả thật là tốc độ âm thanh.

Không thể nào tưởng tượng được, một người có tốc độ nhanh chóng như âm thanh thì trên thế giới này còn ai có thể gây tổn thương cho hần nữa? Nắm quyền của người còn chưa đánh lên người hần, thân thể hần đã chạy ra ngoài trăm thước rồi, làm sao mà đánh đây?

Thứ mà người khác không thể nào tưởng tượng được, Phó Thư Bảo lại có thể nghĩ đến.

Ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực thành một đôi bánh xe có cánh tương tự như đuôi cánh của phi cơ trực thăng. Trên thế giới này không có ai nhìn thấy phi cơ trực thăng, hiển nhiên không thể nào nghĩ ra được ý nghĩ thần kỳ như thế. Phó Thư Bảo nghĩ đến cũng là ý nghĩ thoáng hiện trong lúc bất chợt.

Ngưng luyện năng lượng Luyện Vĩnh Hằng Lực thành bánh xe có cánh quạt thì chỉ có thể xuất hiện ở trên bàn chân. Nhìn như đơn giản, nhưng muốn thao tác trong thực tế thì lại vô cùng khó khăn.

- Nguyệt Thiên, ngươi xuống đây đi. Nói cho ta biết người ngưng luyện Hoan Nhạc Vân như thế nào?

Trong lòng Phó Thư Bảo đã có ý nghĩ đại khái. Nếu Hồ Nguyệt Thiên có thể nói cho hần biết một chút chi tiết về vấn đề Hoan Nhạc Vân, suy một ra ba, hần nhất định có thể hoàn thiện ý nghĩ của hần.

Gót sen Hồ Nguyệt Thiên nhoáng lên, Hoan Nhạc Vân nhìn như trong suốt liền nhẹ nhàng biến mất. Cả người nàng giống như một nữ thần đang từ trên trời rơi xuống, vô cùng thánh khiết và chói mắt.

- Nói cho người biết cũng không có vấn đề gì. Dù sao bí thuật này cũng chỉ có thể do Hồ tộc chúng ta sử dụng được thôi, cho dù người biết thì cũng không thể nào học được. Đầu tiên là thao túng Lực Đan tiến hành phóng thích lực lượng, sau đó dùng tâm niệm khống chế nó vận hành rồi hội tụ ở huyệt Dũng Tuyền trên hai chân...

Hồ Nguyệt Thiên chậm rãi nói, không giấu diếm nửa điểm.

Phó Thư Bảo nghiêm túc nghe hết, nhưng ngay sau đó lại rơi vào trầm tư.

- Rốt cục là người đang nghĩ gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên tò mò nói:

- Chẳng lẽ người thật sự muốn học theo ta, ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực của người thành Hoan Nhạc Vân à?

Bỗng nhiên, đang trong lúc Phó Thư Bảo vẫn cúi đầu suy nghĩ, nàng vừa cười vừa nói:

- Xem ra là đúng rồi. Nhưng ta cũng phải nói cho người biết, mặc dù người thông minh tuyệt đỉnh nhưng loại chuyện này cũng không phải là chuyện cứ thông minh tài trí là có thể làm được. Ta đã nghe tộc trưởng của chúng ta nói, từng có một Lực Sĩ cấp Luyện Đại Vô Vũ Trụ muốn học bí thuật ngưng luyện Hoan Nhạc Vân của chúng ta nhưng không thành công. Người thì càng không cần phải nói rồi.

Phó Thư Bảo dường như không nghe thấy Hồ Nguyệt Thiên đang nói gì, chẳng qua là nhặt một nhánh cây trên mặt đất lên rồi vẽ một bức tranh trên cát.

Hồ Nguyệt Thiên tò mò nghiêng đầu qua xem, lại nhìn thấy một bản vẽ hình vẽ quỷ dị mà nàng chưa từng thấy bao giờ đang dần dần hình thành.

Phó Thư Bảo vẽ chính là phi cơ trực thăng. Đừng nói là Hồ Nguyệt Thiên chưa nhìn thấy trên thực tế bao giờ, ngay cả nằm mơ cũng không thể mơ thấy được.

- Phó đại ca, người vẽ gì vậy?

Ánh mắt Hồ Nguyệt Thiên chớp chớp, vẻ mặt khó hiểu.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên:

- Ha ha, ta vẽ phi cơ trực thăng. Người chưa từng thấy qua à?

Nhìn thấy rồi mới gọi là nhìn thấy quỷ đó.

- Phi cơ trực thăng? Thứ gì vậy? Sao ta lại chưa từng nghe qua chứ? Quên đi, người cứ từ từ mà nghiên cứu nhé. Ta đi xem bọn Tây Hoa Dung có việc gì cần giúp đỡ không đây.

Hồ Nguyệt Thiên nói đi là đi. Gót sen vừa động, thân thể đột nhiên bay cao lên mười thước, sau đó nhẹ nhàng bay đi. Đây chính là diệu dụng của Hoan Nhạc Vân. Mặc dù không có tốc độ như Lực Lượng Chi Dụ của Lực Sĩ cao cấp nhưng tính chất linh hoạt lại càng sâu thêm một bậc.

Vội vã rời đi như vậy còn có một nguyên nhân sâu xa. Đó chính là cô nam quả nữ ở chung trong một bụi cây. Ở cạnh tên “cô nam” như Phó Thư Bảo, trong lòng hồ ly tinh lo lắng vạn phần. Nếu lại bị hấn đòn, đâm vật kia vào thì khẳng định chính là chuyện muốn hỏi cũng không được rồi. Cho nên sớm đi sớm tốt, nửa điểm cũng không dám ở lâu.

383. Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 374: Lực Lượng Vĩ Dực (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sưu tầm:

Biên: Black

Phó Thư Bảo vẫn đang cúi đầu vẽ phi cơ trực thăng của hắn, không hề nghĩ gì về việc Hồ Nguyệt Thiên rời đi. Kể từ khi hắn đâm vật đó vào người nàng, lúc nào hồ ly tinh cũng đề phòng hắn, ngay cả gió thổi cỏ lay cũng vô cùng miễn cưỡng, khiến hắn khó có cơ hội ăn được bữa tiệc lớn. Cơ hội nhất định là có. Hắn có kiên nhẫn nên cũng không nóng lòng vào lúc này. Hiện tại, toàn bộ tâm thần của hắn đều vùi vào trong bản vẽ này.

Thật ra bức tranh vẽ phi cơ trực thăng có cơ cấu vô cùng đơn giản. Phó Thư Bảo làm vậy là để tìm hiểu rõ hơn về tác dụng của đuôi cánh.

Rất nhanh chóng, một sơ đồ xấu xí phác thảo phi cơ trực thăng đã được tạo thành trên cát. Nếu Phó Thư Bảo không nói thứ này là gì thì đảm bảo cả thế giới sẽ không có ai biết hắn vẽ cái gì. Hoàn thành sơ đồ kết cấu xong, hắn lại càng hiểu rõ hơn về đuôi cánh phi cơ trực thăng.

- Không biết ta ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực thành hình đánh đuôi cánh, lúc chuyển động có tác dụng được như nó không nữa? Mặc kệ nhiều như vậy. Cho dù có nhiều thiết kế và kết cấu hơn nữa thì cũng không bằng việc tôi luyện thực tế. Ta phải thử một chút rồi hãy tính.

Trong lòng nghĩ như vậy, Phó Thư Bảo liền khống chế Luyện Vĩnh Hằng Lực tập trung vào hai chân.

Gân chân là bộ phận khỏe mạnh nhất trên thân thể con người, có quan hệ với sự chuyển động của hai chân, cũng là bộ phận chịu sức nặng quan trọng nhất trên thân thể con người. Nếu bị đánh gãy chân thì đôi chân sẽ trở nên khô héo, thân thể con người cũng sẽ mất đi nguyên khí, trở nên không khỏe mạnh. Cho nên chân là một bộ phận vô cùng quan trọng, không thể bị thương được. Mà muốn ngưng luyện Luyện Vĩnh Hằng Lực thành hình dáng đuôi cánh phi cơ trực thăng thì càng cần phải cẩn thận mười hai phần.

Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng khống chế Vĩnh Hằng Lực đã là chuyện làm ít công to. Bởi vì Thứ Thần Hoàn trong đan điền đã có linh tính tương đối cường đại, tương đương với “đại não” chuyên để khống chế năng lượng lực lượng. Tâm niệm khống chế, lực lượng liền thay đổi hình dáng. Đây chính là tác dụng của Thứ Thần Hoàn.

Tâm niệm Phó Thư Bảo vừa động. Năng lượng lực lượng đang hội tụ ở hai chân liền nhanh chóng phóng ra ngoài. Nhưng nó không hề tản ra mà bao quanh mắt cá chân và má bàn chân của hắn, hình dáng mờ mờ lung lung, mơ hồ.

Thứ Thần Hoàn khẽ động. Hai luồng năng lượng lực lượng đang bao quanh mắt cá chân và má bàn chân đột nhiên chuyển động rồi biến thành một bánh xe có cánh mà mắt thường không thể nào nhìn thấy.

Đây chính là hình dạng đuôi cánh mà Phó Thư Bảo hi vọng.

Có năng lượng lực lượng ngưng luyện thành đôi cánh, chỉ có điều mỗi chân đều có một bánh xe có ba cánh quạt. Nhưng lúc này, sáu cánh quạt của bánh xe đều bất động.

- Bay lên! xem tại

Tâm niệm Phó Thư Bảo vừa động. Trong phút chốc, một âm thanh vèo vèo vang lên, vùng đất phía sau lưng hắn nhất thời tràn ngập cát bụi. Tình huống này giống hệt một con quái vật khổng lồ vừa thổi một hơi vào mặt cát.

Vù!

Một đôi đuôi cánh đột nhiên chuyển động, thân thể Phó Thư Bảo liền mất đi sự khống chế mà lao về phía trước. Tốc độ hai chân nhanh hơn tốc độ phản ứng của thân thể gấp mấy lần. Tình huống này khiến thân thể hắn bị ngửa về phía sau trong khi hai chân còn đang chuyển động như máy xay gió. Kết quả chính là móng chạm đất, hung hăng ngã một cái trên mặt đất.

Thất bại là mẹ thành công, Phó Thư Bảo cũng không nổi giận. Lần thất bại đầu tiên đã khơi dậy hứng thú và quyết tâm nồng đậm của hắn. Trên thực tế, lần ngã này cũng không thể coi là thất bại, ngược lại nó đã chứng tỏ phương thức này của hắn là có thể được.

- Thiếu gia làm gì ở đó vậy?

Tây Hoa Dung nghe được âm thanh khác thường liền bỏ nồi cơm trong tay xuống.

Hồ Nguyệt Thiên nhìn vào bụi cây một cái, cười nói:

- Hắn làm phi cơ trực thăng gì đó thì phải.

- Nguyệt Thiên tỷ tỷ, phi cơ trực thăng là cái gì vậy?

Bắc Băng Hà quay đầu đẹp qua.

- Phi cơ trực thăng chính là... phi cơ trực thăng.

Hồ Nguyệt Thiên tỏ vẻ inh giải thích nhưng trong lòng cũng vô cùng buồn bực. Tên kia đang làm gì vậy?

Một tiếng đồng hồ trôi qua, trong bụi cây không ngừng truyền ra âm thanh rầm rầm. Trong lòng các nữ nhân càng ngày càng kỳ quái nhưng vẫn chưa có ai dám quấy rầy thiếu gia làm phi cơ trực thăng gì đó. Chẳng qua là cơm tối đã làm xong, Tây Hoa Dung cũng không chờ nổi nữa.

- Băng Hà, người đi gọi thiếu gia về ăn cơm tối đi.

- Vâng, ta đi đây.

Bắc Băng Hà liền đi về phía bụi cây kia.

Nhưng Bắc Băng Hà còn chưa đi qua, phía bụi cây liền truyền ra âm thanh chấn động mặt đất. Các nữ nhân đều kinh ngạc nhìn qua, lại thấy một thân ảnh có tốc độ nhanh như thiên thạch đột nhiên lao ra khỏi bụi cây, trong nháy mắt đã tới gần các nàng.

- Có địch nhân! Chuẩn bị chiến đấu!

Còn chưa thấy rõ người, nồi cơm vừa mới nấu xong liền đặt lên mặt đất, Tây Hoa Dung kinh ngạc la lên.

Vù!

Lại thấy chỉ trong chớp mắt, bóng người kia đã vọt ra ngoài trăm thước.

- Là người nào? Sao lại có tốc độ như vậy chứ?

Hồ Nguyệt Thiên suýt nữa rơi cằm xuống đất.

- Nhân loại không thể nào có tốc độ nhanh như vậy được! Nhất định là linh thú!

Tây Hoa Dung vội la lên.

Vù!

Những lời này vừa phát ra khỏi miệng, bóng người đã lao ra khỏi trăm mét kia đột nhiên quay trở lại, bỗng nhiên dừng lại trước mặt các nữ nhân đang trợn tròn mắt.

Đây chính là Phó Thư Bảo. Tóc của hắn đều dựng hết về phía sau ót như cây lau. Hai khoé mắt hắn bị gió thổi chảy ra nước mắt, lại hoà với bùn cát, nhìn giống hệt hai vết máu đen sì. Tóm lại, mặc dù hắn là Phó Thư Bảo nhưng dùng Lực Lượng Vĩ Dực chạy vài vòng, hắn đã biến dạng. Một phần giống người, chín phần giống quỷ.

- Các cô nương, các người nhìn lại xem ta là ai đi?

Phó Thư Bảo cười hỏi.

Rầm!

Tất cả nữ nhân đều ngã rầm rầm xuống mặt đất.

Tốc độ nhanh hơn cả gió, hình dạng như quỷ, ánh mắt mê đắm, giọng nói dễ tiện như vậy, điều này còn có thể không dọa người sao?

Bất kể thế nào, chuyện không thể nào tưởng tượng được là ngưng luyện Luyện Vinh Hằng Lực thành đuôi cánh để thiên mã hành không đã được thực hiện. Hắn chỉ còn đợi hoàn thiện thao tác cụ thể, gia tăng năng lực khống chế thành thạo mà thôi.

Mặc dù Lực Lượng Vĩ Dực không thể đánh đồng với Lực Lượng Chi Dực, không thể khiến hắn bay lên trời nhưng tác dụng cũng không thể khinh thường được. Nhất là lúc chiến đấu trên mặt đất, gần như có thể sánh ngang với tốc độ âm thanh. Đây chính là cơn ác mộng với bất kỳ đối thủ nào.

- Người này, ta hoài nghi... hắn không phải là người! Làm gì có người nào có tốc độ khủng khiếp như vậy chứ? Ngay cả Phong Ảnh Thú có tốc độ nhanh nhất trong truyền thuyết mà ta biết cũng không có tốc độ nhanh chóng như vậy mà! Phi cơ trực thăng kia rốt cục là cái gì vậy?

Đây chính là suy nghĩ thật sự trong lòng Hồ Nguyệt Thiên, thủy chung không thể nào quên được.

Nam Vô Thiên sống từng đầy tuổi, đây là lần đầu bị người ta mắng. Cái gì là máu chó đầy đầu, tình huống hiện tại của hắn chính là như thế.

Giận đến run cả người, mắt lộ ra hung quang, Nam Vô Thiên giận quá hoá cười.

- Được! Được! Được!

Liên tiếp ba tiếng “được”, tiếng sau càng lớn hơn tiếng trước. Đến tiếng “được” cuối cùng, âm thanh của hắn đã giống như chuông lớn gõ vang. Tiếng gầm khổng lồ chấn động cồn cát và khoảng không, âm thanh vọng về ông ông khiến người ta rùng mình.

- Được cái cọng lông mẹ ngươi!

Phó Thư Bảo đã mắng người thì sẽ không để lại lối thoát. Nếu chọc giận hắn, khiến hắn khó chịu, trong lòng rối loạn thì càng phải đổ thêm dầu vào lửa.

384. Chương 375: Quan Binh Bất Cường Đạo

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 375: Quan binh bất cường đạo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Người đi chết đi! Giết bọn chúng!

Nam Vô Thiên liền thúc vào hông của linh thú tọa kỵ, vèo một cái liền bay vọt lên.

Bên dưới Nam Vô Thiên là một con Linh thú vừa giống kỳ lân vừa giống ngựa. Hình thể của nó khổng lồ, cả người phủ lân giáp dài màu đen. Trong lúc vọt đi, dưới bốn vó của nó liền sinh ra một đám lửa. Những nơi nó đi qua đều bị cháy đen. Mặt cát lại càng bị thiêu đốt kinh khủng hơn, trực tiếp bị thiêu đốt thành thủy tinh!

Kỳ Lân Mã thuộc tính hỏa mạnh mẽ hơn Thái Vân Báo. Nhìn thực lực được thể hiện ra trong lúc bắt ngờ của nó, không khó nhận ra nó đã là một con Linh thú cấp Thánh Linh.

- Nữ thị vệ kia giao cho ta!

Lực Lượng Chi Dực trên lưng chấn động, Á Đề Mạn đột nhiên đánh về phía Thanh Thuỷ. Hắn đã nhìn ra một trong số những người mạnh nhất của nhóm người Phó Thư Bảo là Thanh Thuỷ. Nàng và hắn giống nhau, đều là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ. Chỉ cần giải quyết được nàng, đám người Phó Thư Bảo sẽ giống như cá nằm trên thớt, chém bằm tùy ý!

- Tiến hành chiến đấu!

Nữ tướng quân đến từ Thanh Uyển Quốc cũng hạ lệnh tiến công.

Mọi người cùng phát động tiến công. Mặc dù nhân số không nhiều lắm nhưng người nào cũng đều là tinh nhuệ, lại có toạ kỵ linh thú và ác diệu dị tộc là Thiết Ứng, trận thế liền giống như vạn người đang tiến công trên sa trường. Tiếng bước chân ù ù, cát bụi cuộn cuộn!

Liều mạng! Đối phương có hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ. Đó chính là Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn, còn có một nữ tướng quân Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng đến từ Thanh Uyển Quốc. Ngoài ra còn có gần một trăm kỵ sĩ linh thú của Bán Thú Nhân Tộc, Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo, đội quân nữ chiến binh tinh nhuệ của Thanh Uyển Quốc. Thực lực như vậy, bên Phó Thư Bảo tuyệt đối không có nửa điểm khả năng chiến thắng.

Chiến đấu tức là toàn quân bị diệt.

Như vậy thì còn chiến đấu làm gì?

Chiến sĩ có nghĩa khí mới dùng cảm, giữ được núi xanh mới có củi đốt. Phó Thư Bảo đã sớm có quyết định. Đối phương vừa hành động, hắn lập tức phản ứng, hét lớn:

- Nguyệt Thiên, Bách Biến Thân!

Dừng lại một chút, lại nói:

- Mọi người mau rút lui về phía Hậu Thổ Thành!

Để Hồ Nguyệt Thiên phóng thích trăm phân thân ra chẳng khác gì là dùng ảo giác cường đại làm nhiễu loạn trận hình tiến công của đối phương, càng tranh thủ được nhiều thời gian hơn. Lần ra lệnh thứ hai là không còn phương pháp xử lý nào khác. Toàn bộ mọi người, trừ hắn không thể phi hành trên trời ra thì ai cũng có thể bay, tốc độ chạy trốn có thể nói là đứng đầu. Không đánh mà trốn, mặc dù cảnh tượng hơi hổ thẹn nhưng vẫn có thể bảo vệ tính mạng.

Trên chiến trường, Phó Thư Bảo chính là Thống soái cao nhất, mọi người đều chấp hành mệnh lệnh của hắn. Ngày thường, mặc dù Hồ Nguyệt Thiên luôn đối nghịch với hắn, luôn chửi mắng nhưng lúc này nàng lại không do dự chút nào, lập tức chấp hành theo mệnh lệnh của Phó Thư Bảo.

Một trăm phân thân đột nhiên từ trên trời giáng xuống rồi xông về phía đối phương đang tiến công tới. Lần này, phân thân của Hồ Nguyệt Thiên mạnh mẽ và linh hoạt hơn nhiều. Tu vi của nàng đã đạt tới hồ ly tinh cấp Linh Vương, đã có thể ngưng luyện ra Hoan Nhạc Vân. Giờ phút này, phân thân của nàng cũng mang Hoan Nhạc Vân trên chân. Vừa bước một bước, ngay lập tức đã cách thước. Tình cảnh này đúng là một trăm Hồ Nguyệt Thiên quỳ mị tiến công!

Huyễn Hồ Hương, Huyền Hồ Cảnh, tính phụ trợ công kích của những thứ này đương nhiên cũng không ngoại lệ, đều là thúc giục loạn tâm và loạn tình. Tác dụng phụ trợ này kết hợp với trăm phân thân tuyệt mỹ, chuyện này tuyệt đối là một đợt tiến công hương diễm. Chỉ cần nam nhân có tâm trí hơi yếu một chút thì làm gì còn có quyết tâm cầm binh khí trong tay chém lên người hồ ly tinh xinh đẹp nữa? Chỉ cần rơi vào trong đó, trong lòng sẽ đều suy nghĩ làm thế nào để lấy lòng được những mỹ nhân kiều diễm này rồi thân mật một phen, làm gì còn có tâm tư đánh giết người chứ?

- Không đánh, rút lui!

Phó Thư Bảo rống lớn một tiếng, bước hai chân ra rồi chợt phóng nhanh về phía Hậu Thổ Thành.

Giữ được tính mạng của chiến sĩ đang chiến đấu trên chiến trường là trách nhiệm của người làm Thống soái. Phó Thư Bảo quý trọng tính mạng của tất cả người thân nên hắn bắt đầu chấp hành chiến lược đầu tiên. Hắn vừa hành động, Thanh Thuỷ cũng lập tức chấp hành mệnh lệnh lui lại. Nhưng trước khi rút lui, nàng

liền đánh ra một chưởng. Nhất thời một con rồng gió liền cuốn động đất đá vù vù về phía trận doanh đối phương. Tây Hoa Dung và mười nữ thị vệ Luyện Lực Sĩ Đông Châu Chờ cũng không chần chờ, lập tức đuổi theo Thanh Thủy đang rút lui về phía sau. Người cuối cùng là Hồ Nguyệt Thiên, chân đạp Hoan Nhạc Vân, bông bênh như tiên. Hồ ly tinh chạy trốn cũng xa hoa, lộng lẫy như vậy.

Nếu chưa từng thấy tốc độ chạy trốn của Phó Thư Bảo, Thanh Thủy tuyệt đối sẽ không bỏ hẩn lại mà chạy trốn một mình. Tây Hoa Dung và nữ thị vệ Luyện Lực Sĩ kia cũng sẽ không yên tâm. Nhưng chính vì khoảng thời gian này đã thấy được tốc độ “độc bộ thiên hạ” kia của hẩn nên mọi người đều chấp hành mệnh lệnh này ngay lập tức, không chần chờ chút nào.

Lực Lượng Vĩ Dực nhanh chóng chuyển động trên chân một cách vô hình. Mắt thường không thể nào nhìn thấy được nhưng năng lượng lực lượng tạo thành bánh xe cánh quạt đã làm cát bụi phía sau bay mù mịt. Phó Thư Bảo chạy phía trước, hai luồng cát bụi kia giống như hai con rồng cát quay cuồng đuổi theo hẩn.

Tốc độ của Phó Thư Bảo, nếu người chớp mắt một cái, hẩn đã chạy hơn hai thước. Nếu người chớp mắt lần nữa, trong tầm mắt người sẽ chỉ còn thân ảnh mơ hồ nhàn nhạt của hẩn. Tốc độ chạy trốn như vậy, cho dù là thiên thần mọc cánh thì cũng đều không thể làm được.

Đột nhiên xuất hiện tình huống như vậy nhất thời khiến đám người Nam Vô Thiên trợn mắt há hốc mồm. Điều đầu tiên khiến bọn họ giật mình chính là tốc độ chạy trốn của Phó Thư Bảo. Tình huống lúc đó chính là nghe thấy Phó Thư Bảo rống to “không đánh, rút lui!”. Âm thanh kia còn chưa tiêu tán, hẩn đã chỉ còn lại một hình ảnh mơ hồ rồi. Điều thứ hai khiến bọn hẩn giật mình chính là Bách Biến Thân của Hồ Nguyệt Thiên. Trăm phân thân mang Hoan Nhạc Vân trên chân, vô cùng diễm lệ xông lên. Cảm giác như vậy không giống như muốn đánh nhau với bọn hẩn mà là muốn hoan hảo với bọn hẩn. Mấy người có tu vi cường đại đều khó tránh khỏi tâm tình lay động, khó có thể khống chế thì hướng gì là những kỳ sĩ Linh thú có tu vi lực lượng không phải đặc biệt mạnh mẽ lắm?

Phó Thư Bảo cũng nhiều lần ăn thiệt thòi lớn với công phu mị hoặc của Hồ Nguyệt Thiên thì hướng hồ là bọn họ?

- Mẹ kiếp! Tiểu quỷ nhát gan, không ngờ lại chạy!

Nam Vô Thiên gầm lên giận dữ, nộ khí mênh mông, ngay cả đầu tóc cũng dựng đứng lên.

Tên Phó Thư Bảo này, chỉ có chuyện người ngři không ra chứ tuyệt đối không có chuyện hẩn không làm được.

Mắt thấy chiến sĩ đang cười ha hả giống như vừa uống một liều xuân dược lớn, dáng vẻ ngây ngô, say mê vô cùng, lúc giao chiến với những phân thân hồ ly kia mà lại giống như một đôi tình nhân đang hoa chân múa tay. Có một số người tu vi lực lượng thấp trực tiếp bị đánh ngã xuống đất, bị đánh sưng mắt sưng mũi lên mà vẫn còn cười ha hả, quả thật là trò hề.

Sau phân thân mỹ nữ, hương thơm huyền hồ mê hồn và ảo cảnh còn có con rồng gió của Thanh Thủy rống giận đến.

- Kim Sử Tử Hống! Hống! Hống! Hống! Hống!

Bụng đột nhiên phồng lên như bụng cóc, Á Đề Mạn liên tiếp rống to. Tiếng gầm kia rống như sóng dữ nơi biển rộng.

Rắc rắc...

Những nơi tiếng rống di qua, tất cả phân thân Huyền Hồ kia đều lắc qua lắc lại, lập tức biến mất.

385. Chương 376: Trạng Thái Nguyên Địa Mãn (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 376: Trạng thái Nguyên Địa Mãn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Đại Trụ Trần Thiên!

Nam Vô Thiên khẽ vẫy tay một cái. Cả vùng đất liền chấn động, một ngọn núi cát bị hất mang qua đây rồi bay thẳng vào con rồng gió, nhất thời trần trụ con rồng gió kia.

Có công thì sẽ có thủ. Vừa công vừa thủ vô cùng mau chóng như vậy nhưng người đánh đã chạy đến chỗ thật xa rồi.

Lửa giận khó áp chế xuống, Á Đề Mạn liền bay lên trời.

- Đuổi giết hần!

- Tên tiểu quỷ nhát gan kia lại không đánh mà chạy. Đúng là tên nhu nhược! Lần này cho dù có đuổi đến tận chân trời góc biển thì lão phu cũng phải rút gân, lột da hần ra!

Nam Vô Thiên vỗ vào hông của Kỳ Lân Mã bên dưới rồi đuổi theo nhanh như chớp về phương hướng của Phó Thư Bảo.

Kỳ Lân Mã quả thật là dị thú trong linh thú, lực công kích vô cùng cường đại, tốc độ truy đuổi cũng rất nhanh nhưng khuyết điểm duy nhất là không thể phi hành trên trời được.

Hành động vừa rồi, tất cả kỳ sĩ Linh thú vừa tỉnh táo lại trong ảo cảnh kia liền nhanh chóng cười Thải Vân Báo bay lên không trung. Nữ tướng Thanh Uyển Quốc kia cũng bảo thủ hạ cười Thiết Ưng lên không, truy kích trên không.

Sa mạc mênh mông không có nước đang diễn ra một vở tuồng vô cùng đặc sắc “quan binh đuổi theo cường đạo”.

Mặc dù Kỳ Lân Mã của Nam Vô Thiên được xưng là linh thú có thể so sánh với Ảnh Thú trong truyền thuyết trên mặt đất, tốc độ truy đuổi không gì so sánh được. Nhưng nếu so bốn chân nó với hai chân của Phó Thư Bảo thì xem ra còn chậm hơn nhiều.

Vù!

Một tiếng gió vang lên. Phó Thư Bảo chạy trốn với tốc độ cao đã bỏ đám người Thanh Thuỷ ở mãi phía sau.

- Ta quá nhanh. Không được, phải kiểm chế đám người Nam Vô Thiên một chút.

Làm thống lĩnh, nếu bản thân chạy mất tung mất tích mà đám người Thanh Thuỷ lại bị đuổi kịp, tình huống đúng là hổng hần. Trong lòng đã có tính toán, Phó Thư Bảo đột nhiên đổi hướng, nhanh chóng chạy ngược về phía sau một đoạn rồi hoà vào đám người Thanh Thuỷ đang chạy trốn, vừa nhanh chóng chạy về phía trước.

Đám người Thanh Thuỷ hiểu rõ dụng ý của Phó Thư Bảo, tăng tốc phi hành, tốc độ chạy nhanh hơn hần.

- Cái tên kia! Sao hần lại có tốc độ khủng khiếp như vậy được?

Nam Vô Thiên đang cười Kỳ Lân Mã đuổi theo trên mặt đất. Cho tới bây giờ chỉ có hần bỏ người khác ở phía sau chứ chưa có ai có thể bỏ hần ở phía sau. Đáng giận hơn chính là người mà hần đuổi theo còn chạy ngược trở lại, rút ngắn khoảng cách một chút rồi mới chạy trốn! Đây quả thật là khiêu khích, là vũ nhục!

Vù!

Một âm thanh phá không vang lên.

Nam Vô Thiên đang âm thầm mắng chửi người thì đột nhiên cả kinh. Nguy cơ chợt hiện ra. Hần vội vàng cúi đầu xuống. Ngay lúc đó, một mũi tên mang theo hoả diễm liền bắn qua đỉnh đầu hần. Lực lượng như vậy, tốc độ như vậy thật sự khiến người ta toát mồ hôi lạnh!

Cũng không chỉ đơn thuần là chạy trốn, Phó Thư Bảo đang chạy trốn nhân hạ còn lợi dụng Thiên Trúc Cung của hắn để đánh lên kẻ địch.

Xà Nha Tiễn bắn ra lần này không thể nào thu hồi được nhưng mũi tên đối lấy sinh cơ và thời gian quý báu thì tuyệt đối đáng giá. Còn nữa, mất đi Xà Nha Tiễn thì hắn vẫn còn có thể luyện chế mũi tên tốt hơn. Chuyện này thật ra cũng không đau lòng lắm.

Một đuổi một chạy, người đuổi còn phải phòng bị mũi tên bắn lên, tốc độ cũng không thể nào sánh kịp, có thể nói là uất ức tới cùng cực.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã có tính toán. Nhìn tốc độ này thì không bao lâu nữa sẽ tới Hạp Cốc Quan. Khi đó, nếu những người này vẫn không rõ tình huống thì cũng dừng hòng sống mà rời đi nữa!

oOo

Mặt trời chói chang như lửa vô tình thiêu đốt cả vùng đất. Thiên địa giống như một cái lồng hấp lớn, nóng rang khó chịu.

- Thiếu gia, đêm nay là có thể đến Hạp Cốc Quan rồi mà những tên kia vẫn còn dám truy kích chúng ta. Thật sự là không biết sống chết!

Nhìn về phương hướng Hạp Cốc quan, Thanh Thuỷ bỗng nói một câu.

Bây giờ đang là lúc nghỉ ngơi. Cho dù là Lực Sĩ cấp Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ, nếu phi hành cả ngày thì kết quả cũng là sức cùng lực kiệt chứ đừng nói gì đến những linh thú kia. Mặc dù bọn chúng có thể lực vô cùng cường đại nhưng chạy nhanh cả ngày như vậy, lực lượng tiêu hao cũng vô cùng to lớn. Còn nữa, các cơ quan trong thân thể cũng không thể nào thừa nhận được cường độ tiêu hao lớn như vậy.

Cường độ tiêu hao nhiều như vậy đạt tới cực điểm thì nhất định phải nghỉ ngơi. Thanh Thuỷ đã như vậy thì bên Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn đang truy kích cũng phải như vậy. Cho nên, mặc dù nhìn thấy đối phương đang dừng lại nghỉ ngơi ở phía xa, bọn họ cũng không thể nào đuổi theo mà phải dừng lại.

- Nghỉ ngơi một chút rồi tiếp tục lên đường. Những tên kia chỉ cần nghỉ ngơi một chút rồi nhất định sẽ đuổi theo lần nữa!

Phó Thư Bảo nói.

Trong số mọi người, Phó Thư Bảo là người duy nhất chạy trốn bằng hai chân, cũng là người có tốc độ nhanh nhất. Theo lý thuyết, hắn là người tiêu hao nhiều thể lực, năng lượng lực lượng nhất thì cũng phải là người mệt nhất. Nhưng thực tế không phải như vậy. Lúc này hắn đang ở trạng thái tốt nhất, cho dù là tinh thần hay lực lượng thì đều tăng cao.

Thanh Thuỷ ngồi xếp bằng xuống, chậm rãi thở nạt. Bởi vì nàng đã tiêu hao quá nhiều nên trường lực lượng đang lộ ra vẻ yếu kém của nàng cũng từ từ khôi phục rõ ràng khi nàng thở nạt.

Tây Hoa Dung và mười nữ thị vệ cấp Luyện Lực Sĩ cũng dùng lực lượng năng lượng bản thân để trợ giúp tọa kỵ Linh thú khôi phục thể lực. Trong quá trình phi hành, thể lực của mười con Thải Vân Báo tiêu hao nhanh nhất, gục ngã đầu tiên. Làm kỵ sĩ linh thú, trong quá trình phi hành kia, các nàng cũng phải rót năng lượng lực lượng bản thân vào trong nội đan của Thải Vân Báo để giúp bọn chúng tiếp tục phi hành. Cho nên phi hành cả ngày, các nàng cũng tương đối mệt mỏi. Nhưng lúc này, các nàng cũng không muốn nghỉ ngơi mà tiếp tục tiêu hao một chút năng lượng lực lượng còn sót lại để giúp tọa kỵ linh thú khôi phục.

Thật ra đây cũng là một cách thuần hoá linh thú của Bán Thú Nhân Tộc. Đó chính là thông qua trình độ hi sinh nhất định khiến trong lòng linh thú tồn tại cảm giác mang ơn. Cảm giác mang ơn tích lũy đến trình độ nhất định, lúc chiến đấu, chủ nhân gặp nguy hiểm thì linh thú mới có thể hành động, xả thân báo đáp.

Ồn ột giọt nước, báo đáp cả suối nguồn. Quan niệm này của linh thú có linh tính còn mạnh hơn gấp mười lần so với nhân loại.

Hồ Nguyệt Thiên tương đối đặc biệt. Đám Hoan Nhạc Vân kia khẽ quần quanh người nàng thành một đoàn trong suốt. Từ bên ngoài nhìn vào chỉ có thể thấy một hình ảnh mơ hồ, vô cùng huyền diệu.

Phó Thư Bảo cũng yên lặng ngồi xuống, vận hành Luyện Thiên Thần Quyết. Theo hần thổ nạp, Thứ Thần Hoàn trong đan điền của hần cũng chậm rãi xoay tròn rồi tạo thành một cơn lốc xoáy nhỏ nhỏ. Cơn lốc xoáy này xoay tròn, linh khí xung quanh thiên địa liền bị hấp dẫn rồi liên tục tập trung về phía hần. Trong quá trình này, lốc xoáy đang xoay tròn do Thứ Thần Hoàn tạo thành giống như một hắc động nhỏ trong đan điền. Những linh khí đang tự do chuyển động xung quanh cũng bị nó cuốn sạch sẽ.

Quá trình khôi phục của bất kỳ Lực Sĩ nào cũng đều là quá trình cắn nuốt “linh khí” để bổ sung linh năng.

Cũng trong quá trình này, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện khi phơi nắng dưới ánh mặt trời chói chang, tốc độ khôi phục Luyện Vĩnh Hằng Lực của hần vô cùng nhanh chóng. Cảm giác ánh mặt trời nóng rực kia chính là linh năng hoá Nguyên Tố vô cùng vô tận. Mặt trời càng chói chang, tốc độ khôi phục của hần càng nhanh.

Phát hiện kinh người này khiến bản thân hần cũng vô cùng kinh hãi.

386. Chương 377: Trạng Thái Nguyên Địa Mãn (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 377: Trạng thái Nguyên Địa Mãn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Chẳng lẽ bởi luyện hoá hoá tinh tuý nên dưới ánh mặt trời chói chang, tốc độ khôi phục Luyện Vĩnh Hằng Lực của ta liền tăng lên nhanh chóng hay sao? Như vậy thì ngoại trừ hoá tinh tuý, ta còn hấp thu cả thủy tinh tuý và kim tinh tuý nữa. Nếu theo lý luận này, ở hồ nước và những nơi có hàm lượng kim loại cao, tốc độ khôi phục của ta cũng vô cùng nhanh chóng? truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Ý nghĩ này vừa hiện lên, Phó Thư Bảo liền mở hai mắt ra. Vừa nhìn xuống những hạt cát dưới móng, hần nhất thời kinh hãi. Bởi vì dưới móng hần đang tập trung những hạt cát kim loại màu đen. Nhưng những hạt cát kim loại này là vụn kim loại đã tích tụ lại trong quá trình luyện hoá kim tinh tuý ban đầu, không có tác dụng đồng hoá thân thể, rất an toàn.

Ý nghĩ trong lòng đã được chứng thực, trong lòng hần liền hiểu ra.

Dưới mặt trời chói chang chiếu xuống, Luyện Vĩnh Hằng Lực của hần khôi phục vô cùng nhanh chóng. Đó là do hần đã luyện hoá hoá tinh tuý, thủy tinh tuý, kim tinh tuý. Ở trong hoàn cảnh tương quan này, những tinh tuý Nguyên Tố đã bị hần luyện hoá này có thể cùng với Nguyên Tố linh năng phát ra tác dụng cực lớn, huyền diệu vượt quá sự tưởng tượng!

Trước mắt chỉ có thể luyện hoá ba loại tinh tuý Nguyên Tố. Nếu luyện hoá toàn bộ năm loại, vậy thì cho dù là trong bất cứ hoàn cảnh gì, hần gần như có sinh cơ không ngừng, có năng lực đặc dị là nhanh chóng bổ sung lực lượng.

Năng lực như vậy có thể mài chết một số Lực Sĩ đang sống sờ sờ cường đại hơn hần.

Phó Thư Bảo ở đây cấp tốc nghỉ ngơi thì Nam Vô Thiên bên kia cũng như vậy.

Mặc dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ nhưng lực lượng năng lượng cũng đã tiêu hao đến trình độ không thể tiêu hao được nữa. Nếu gắng gượng xông lên chiến đấu thì sẽ tạo thành tổn thương không thể nào bù đắp được với thân thể và tu vi. Còn nữa, hần cũng không tuyệt đối nắm chắc bắt được đối phương. Cho nên biết rõ đối phương đang nghỉ ngơi ở đằng trước nhưng hần cũng không thể không dừng truy kích mà cấp tốc nghỉ ngơi.

- Đáng giận! Tên vô sỉ kia. Ta vốn tưởng tên họ Phó kia là một nhân vật có gan làm thì cũng có gan chịu. Không ngờ hần lại là một tên tiểu quỷ nhất gan như vậy, còn chưa đánh đã chạy rồi!

Mãi cho đến bây giờ, Nam Vô Thiên vẫn còn canh cánh trong lòng, giận cũng không được.

- Nếu hần là người như vậy thì đã không thừa dịp lúc người rời đi mà phá Sinh Chi Lực Luyện Khí của Bán Thú Nhân Tộc các người. Đó là thánh vật của các người nhưng bị huỷ diệt như vậy, ta cũng đau lòng thay cho các người!

Á Đề Mạn khẽ nói. Thật ra hần đau lòng không phải là thánh vật Sinh Chi Lực Luyện Khí của Bán Thú Nhân tộc mà là lão bà Tây Hoa Dung và chín Luyện Lực Sĩ như hoa như ngọc kia.

Nếu đã gả cho hần rồi, nữ nhân Tây Hoa Dung và chín người kia chính là lão bà của hần. Hiện tại lại bị Phó Thư Bảo bắt cóc, đây chẳng khác nào là đội mười cái nón xanh lên đầu hần. Làm đại nhân thống lĩnh Thiên Phật Giả Kim Sa Bái Thiên Giáo, cho dù ở đâu thì mặt mũi này cũng không lấy lại được.

Nón xanh trên đỉnh đầu giống như một ngọn núi lớn. Mười cái nón xanh trên đỉnh đầu chính là mười ngọn núi lớn. Cho dù có là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, hần cũng không thể nào thừa nhận được sức nặng này, cũng bị áp đảo. Nếu cơn oán khí này không biến mất, tinh khí thần sẽ bị ảnh hưởng và giam cầm, tu vi lực lượng của hần chẳng những sẽ không tiến bộ mà còn có thể bị lui lại. Cho nên cơn oán khí này nhất định phải tiêu tan, Phó Thư Bảo cũng phải chết dưới tay hần.

- Cái tên kia vẫn chạy về phía Hậu Thổ Thành, không biết vì cái gì nữa? Thành chủ ở đó hình như là Đồ Thổ. Trước kia, lúc ta đi qua Hậu Thổ Thành, hần còn nịnh bợ ta, dâng tặng cho ta một số lễ vật trân quý, xin ta phát triển giáo dân ở Hậu Thổ Thành. Nhưng ta nghĩ đó là ranh giới Tú Quốc, cho nên cũng không đồng ý. Không biết tình huống hiện tại ở đó thế nào rồi?

Á Đề Mạn đang nhớ lại chuyện cũ, có chút cảm khái.

- Cho dù hần có chạy tới nơi nào, cho dù là Thành Hoàng Kim của Tú Quốc thì ta cũng phải bắt hần ra thành vạn mảnh!

Nam Vô Thiên oán hận nói.

- Sau khi nghỉ ngơi xong, chúng ta lại tiếp tục đuổi giết hần. Cho dù thế nào thì cũng không thể để hần chạy thoát!

Trong giọng nói của Á Đề Mạn có một luồng nộ khí đang thiêu đốt.

- Theo tốc độ này, trước đêm nay chúng ta nhất định sẽ đuổi đến Hậu Thổ Thành Tú Quốc. Chúng ta là quân nhân Thanh Uyển Quốc. Nếu bước vào lãnh thổ quốc gia của Hậu Thổ Thành, dựa theo tục lệ thì coi như là xâm lấn. Hậu quả như vậy, nếu không xin chỉ thị của nữ vương thì ta không thể nào gánh chịu được đâu.

Nữ tướng quân Thanh Uyển Quốc luôn ít lời bỗng lên tiếng nói.

- Khổ Nạp Á, người là Thượng tướng quân của Thanh Uyển Quốc, thống lĩnh thiết ưng quân của Thanh Uyển Quốc. Nếu ở trong Tú quốc, thân phận này đã tương đương với vương hầu rồi. Người mang năm mươi cận vệ tới Hậu Thổ Thành chẳng qua chỉ là qua thăm hỏi bằng hữu thôi, làm gì phải cố kỵ nghiêm trọng như vậy chứ?

Á Đề Mạn nói:

- Hơn nữa ta cũng biết thành chủ Đồ Thổ của Hậu Thổ Thành kia. Hậu Thổ Thành trời cao hoàng đế xa. Triều đình Tú Quốc căn bản không thể quản được những nơi xa như vậy. Còn nữa, về phần nữ vương Thanh Uyển thì ta sẽ ra mặt giải thích. Tướng quân không cần quan tâm đường lui gì nữa.

Thiết ưng quân của Thanh Uyển Quốc có năm vạn nữ chiến binh tinh nhuệ, là lực lượng quân sự chủ yếu của Thanh Uyển Quốc. Năm vạn nữ chiến binh tinh nhuệ này được trang bị năm ngàn Thiết ưng. Năm ngàn ác diệu phi hành phối hợp tác chiến trên mặt đất, cho dù là đại quân mười vạn người thì cũng có thể tiêu diệt dễ dàng. Làm Thượng tướng quân thống lĩnh Thiết ưng quân, thân phận của Khổ Nạp Á vô cùng trác tuyệt và cao quý. Nếu ở Tú Quốc, thân phận của nàng quả thật tương đương với vương hầu như Thanh Dật Vương Tước.

- Được rồi, chúng ta nghỉ ngơi một chút nữa rồi tiếp tục đuổi theo.

Khố Nạp Á nói một câu, nhắm mắt tĩnh tu. Nàng không phải là một người không quả quyết. Chưa đầy ba mươi tuổi, nàng đã ngồi lên vị trí Thượng tướng quân thống lĩnh quân đội mạnh nhất của Thanh Uyển Quốc, tương đương với đoàn trưởng quân đoàn khổng lồ của Tứ Quốc rồi. Thành tựu như vậy không phải dựa vào vận khí mà là dựa vào thực lực.

Để truy kích Phó Thư Bảo, ba nhân vật quan trọng liền tiến vào trạng thái tĩnh tu khôi phục lực lượng. Những chiến sĩ tinh nhuệ mà ba nhân vật quan trọng kia mang theo cũng liên tục tiến vào trạng thái tĩnh tu khôi phục lực lượng. Trừ ánh mặt trời vẫn chói chang trên đỉnh đầu làm người ta có cảm giác sinh động ra, thiên địa hoàn toàn yên tĩnh lại.

Chỉ chốc lát sau, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở vị trí cách bọn hắc không xa.

Cùng thời gian tĩnh tu khôi phục lực lượng nhưng cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ thì tốc độ khôi phục cũng không bằng một nửa so với Phó Thư Bảo. Tiêu tốn một nửa thời gian đã hoàn toàn khôi phục như cũ, Phó Thư Bảo cũng không dẫn thủ hạ tiếp tục chạy trốn mà là đột nhiên quay ngược trở về quấy nhiễu đối phương.

Phó Thư Bảo vừa xuất hiện, Nam Vô Thiên, Á Đề Mạn và Khố Nạp Á đều thấy cảnh giác, mở to mắt ra.

Đúng lúc này, vèo một tiếng xé rách không khí truyền tới. Một mũi Xà Nha Tiễn như rắn độc đi được một nửa đường liền bùng cháy rồi bắn về phía Nam Vô Thiên.

Đối với tên Nam Vô Thiên không coi tộc nhân là người kia, Phó Thư Bảo đương nhiên là tìm mọi cách lấy mạng hắc rồi. Không bắn hắc thì bắn ai đây?

Nhưng đây cũng là mũi Xà Nha Tiễn cuối cùng của Phó Thư Bảo rồi. Sau lần này, hắc nhất định phải luyện chế loạt mũi tên mới phù hợp với Thiên Trúc Cung.

387. Chương 378: Không Cách Nào Dịch Chuyển

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 378: không cách nào dịch chuyển

Uỳnh!

Ba đạo lực lượng tinh thuần đụng nhau đồng thời chặn lại mũi Xà Nha Tiễn đang bay đến kia. Vừa mới đụng vào, mũi Xà Nha Tiễn có thể bắn xuyên qua tinh cương nhất thời bị nổ tung nát bấy! đọc truyện mới nhất tại .

Mặc dù mới khôi phục một nửa nhưng đây cũng là ba nhân vật vô cùng mạnh mẽ. Nếu bị một mũi tên đánh lên này thành công, danh tiếng cường giả kia chẳng khác gì là nhân vật giết chuyên giết heo, giết heo nhưng tưởng mình giỏi rồi.

- Không thể nào! Sao hắc khôi phục nhanh như vậy được?

Sắc mặt Nam Vô Thiên nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Thật ra Phó Thư Bảo cũng không ngờ được, sở dĩ hắc khôi phục nhanh như vậy không chỉ có nguyên nhân là hắc luyện hóa ba loại tinh túy Nguyên Tố mà còn có nguyên nhân là do tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết.

Ngàn năm trước, Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong đã hao hết tâm tư muốn nhận được năm loại tinh túy Nguyên Tố. Đây cũng không phải là do không có bất kỳ lý do gì hay nhất thời tâm huyết dâng trào mà là do năm loại tinh túy Nguyên Tố hợp lại với Luyện Thiên Thần Quyết thì sẽ có thể đạt tới cảnh giới hoàn toàn mới. Khát vọng của hắc vô cùng siêu việt. Nhưng kết quả cuối cùng là cái gì thì cũng chỉ có thể chờ đến lúc Phó Thư Bảo hoàn toàn luyện hóa xong năm loại tinh túy Nguyên Tố, tu luyện đến trình độ nhất định thì mới có thể tìm được đáp án cuối cùng.

Một mũi tên thất bại, Phó Thư Bảo cũng không xoay người bỏ chạy mà đứng nguyên ở chỗ cũ, cười ha hả nói:

- Không phải các người muốn giết ta sao? Cùng lên đi.

Cho dù ba người Nam Vô Thiên mới chỉ miễn cưỡng khôi phục được nửa trạng thái bình thường nhưng cũng là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ. Cho dù là một mình Nam Vô Thiên, lấy trạng thái hiện tại thì cũng có thể giết chết Phó Thư Bảo!

Nhưng Phó Thư Bảo la hét như vậy không phải không biết tự lượng sức mà là muốn phá hỏng việc khôi phục của bọn họ.

oOo

Đêm tĩnh lặng, ánh lửa mờ lung.

Thượng tướng quân Thiết Ứng quân của Thanh Uyển Quốc Khố Nạp Á bị trói trên một cây cột đá lớn ở bên ngoài Hắc Thạch Thành bảo, dây trói chính là gân Ngân Tì Tầm Mãng. Cho dù lấy thực lực Vĩnh Hằng Lực của nàng cũng không thể nào giãy đứt được. Bị bắt giống Khố Nạp Á có kỹ sĩ linh thú của Bán Thú Nhân Tộc, Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo và nữ chiến sĩ tinh nhuệ của Thiết Ứng quân.

Trong trận chiến đó, có Hồ Nguyệt Thiên phát huy tác dụng lớn, phụ trợ chiến đấu, lại có thêm Tiểu Thanh là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ ra tay, mấy người này lần lượt ngã xuống giống như lúa bị gặt. Chờ tới khi bọn họ tỉnh lại thì bọn họ đã tới chỗ này rồi. Chẳng qua vẫn có hai linh thú kỹ sĩ và tám Thiên Phật Giả bị Tiểu Thanh giết chết. Mặt khác cũng có mấy nữ chiến sĩ Thiết Ứng quân tinh nhuệ chạy thoát. Người bị bắt tới đây tổng cộng có bảy mươi người, mười tám kỹ sĩ linh thú, mười Thiên Phật Giả, bốn mươi hai nữ chiến sĩ tinh nhuệ của Thiết Ứng quân.

Canh gác đêm tù binh này là đại đội tác chiến đặc chủng của Độc Lang Tộc do Độc Âm Nhi chỉ huy. Một trăm chiến sĩ Độc Lang Tộc bao vây toàn bộ đại sảnh của Hắc Thạch Thành bảo lại, nhìn như hung thần ác. Đám tù binh này mặc dù có người mạnh mẽ nhưng trước mặt chiến sĩ Độc Lang Tộc lại không thể không ngoan ngoãn đứng trong đại sảnh, bất an chờ đợi vận mệnh không thể biết sắp rớt xuống đầu mình.

- Nơi này là trọng thành biên giới Tú Quốc sao? Tại sao lại trở nên hỗn loạn thế này? Trấn thủ chỗ này rõ ràng không phải quân chính quy, trông rất loạn, toàn là quân tạp nham. Nhưng theo ta thấy thì đám quân nhân này lại mạnh mẽ phi thường, còn mạnh hơn so với Thiết Ứng quân tinh nhuệ của ta... Còn cái người Phó Thư Bảo kia nữa. Cuối cùng hẳn muốn làm gì chúng ta?

Bị trói trên cột đá. Trong lòng Khố Nạp Á vô cùng lo lắng, suy nghĩ và phỏng đoán.

Tiếng bước chân truyền tới, người còn chưa đến đã ngửi thấy mùi thơm rất nồng.

Người tiến tới không phải là Phó Thư Bảo, cũng không phải Độc Âm Nhi hay Chi Ni Nhã mà là bốn đại nữ hầu Xuân Lan, Hạ Trúc, Thu Cúc, Đông Mai. Bốn nữ hầu nói cười vui vẻ tiến vào đại sảnh, trong tay bưng hoa quả và nước trà, khăn lông và gậy đầm lưng. Trên người bốn nữ hầu là váy dài bằng lụa trắng muốt xuyên thấu, có thể thấy được cả nội y bên trong. Chân các nàng đi giày đặc chế bằng lụa, mười ngón chân long lanh, tựa như mỹ ngọc tạo thành vậy.

Thắt lưng bốn nữ hầu đều đeo linh đan bằng vàng lấp lánh, mỗi bước đi đều lay động leng keng không ngừng. Người nào nghe thấy tiếng động trong trẻo này cũng sẽ đưa mắt nhìn lại, vừa nhìn liền không thể tránh đi cặp móng đầy đà của bốn nữ hầu, còn cả vùng xuân quang như ẩn như hiện. Tình huống như vậy, dù là ở vị trí tù binh nhưng kỹ sĩ linh thú đến từ Bán Thú Nhân Tộc và Thiên Phật Giả cũng bị kích thích, trái tim gia tốc.

Bốn nữ bộc tiến vào đại sảnh, không đếm xỉa đến tất cả nam nhân và nữ nhân, đầu tiên là Hạ Trúc cầm khăn lông lau ghế cho Phó Thư Bảo. Chỗ ngồi của thiếu gia phải sạch sẽ, cho dù dính một hạt bụi cũng không thể.

- Độc chủ mẫu bảo chúng ta mặc thế này, tao nhã hào phóng. Chúng ta cũng đã biết tao nhã hào phóng rồi còn gì? Đã mặc cả váy dài rồi.

Đồng Mai rất đặc ý. Ba người còn lại rói rít gật đầu đồng ý với ý kiến của nàng. Bọn họ hồn nhiên chưa cảm thấy, đám nam nhân bốn phía đã dùng ánh mắt như sói đói nhìn chăm chăm vào ngực, vào hông, vào... Của bọn họ.

Nói chuyện như vậy suýt khiến cho Khố Nạp Á vẫn rất truyền thống bảo thủ phải phun máu tươi. Trang phục lộ hết cả ra như thế kia, nếu ở Thanh Uyển Quốc thì sẽ bị định tội là là thương phong bại tục, cho vào lồng heo, hắt nước bẩn, mang đi diễu khắp phố rồi. Nhưng bốn nữ hầu trước mắt này không chỉ ăn mặc lộ liễu như thế mà còn cười nói như chỗ không người, đúng là không biết liêm sỉ!~Chào mừng đến với

-- Có nữ hầu như vậy, chủ nhân nhất định không phải thứ gì tốt. Như thế này thì xem ra Thiết Ứng vệ tinh nhuệ của ta sẽ phải chịu khổ rồi... Hừ! Nếu hần có gan dám làm loạn, Khố Nạp Á ta dù biến thành lệ quỷ cũng sẽ tìm hần tính sổ! Mà nói lại thì làm nhục tướng quân Thiết Ứng quân chính là mang ý tuyên chiến. Hần là thần tử một nước, chắc cũng phải e dè chứ hả?

Thoáng sợ hãi Phó Thư Bảo sẽ làm ra những chuyện như vậy nhưng cùng lúc lại nghĩ Phó Thư Bảo sẽ không dám làm, trong lòng Khố Nạp Á không nắm chắc, tư duy hơi hỗn loạn.

Lúc này có mấy Thiết Ứng vệ đưa mắt nhìn nàng, tựa như đang truyền tín hiệu gì đó. Khố Nạp Á hiểu ánh mắt của thủ hạ mình. Nếu như Phó Thư Bảo kia có ý đồ làm nhục bọn họ thì bọn họ sẽ tự vẫn tại chỗ, tránh khỏi bị vũ nhục. Đây là khí khái cân quắc anh hùng thế nào chứ! Ánh mắt như vậy liên tục nhìn lại, khiến Khố Nạp Á hơi khổ sở gật gật đầu, xem như đã đồng ý với ý nghĩ của bọn họ.

Không bao lâu sau, lại có một loạt tiếng bước chân truyền tới.

Tiếng bước chân này cũng rất kỳ quái, khi thì nặng như trâu đất, khi thì lại nhẹ như thỏ, một khắc trước còn ở mãi xa, nhưng chỉ trong chớp mắt đã thấy người đó tiến vào đại sảnh của Hắc Thạch Thành bảo.

Người tiến tới chính là Phó Thư Bảo. Sở dĩ có tiếng bước chân kia là bởi tốc độ và tư thế của hần. Dù đã kết thúc sự truy sát của hai kẻ địch có sức uy hiếp lớn là Á Đề Mạn và Nam Vô Thiên nhưng từ sau khi nắm giữ Lực Lượng Vĩ Dực xong, lúc di chuyển bọn họ hần cũng muốn luyện một chút. Chăm chỉ luyện tập, bất cứ kỹ năng công pháp nào muốn thành thạo cũng cần không ngừng luyện tập cả.

Đi tới như gió, đột nhiên xuất hiện. Phó Thư Bảo đã không còn là thiếu niên chạy chạt vật trời chết giống như tại sa mạc Vô Thủy nữa mà trở thành một vị công tử ăn mặc sang quý, cầm y hoa phục. lúc này trên cổ hần còn có một chiếc vòng vàng to hơn cả ngón cái cực kỳ thu hút, bộc phát ảnh hưởng của nhà giàu mới nổi.

- Tại sao đột nhiên kẻ này như biến thành người khác vậy?

Trong lòng Khố Nạp Á hoang mang. Lúc ở sa mạc Vô Thủy, nàng thấy Phó Thư Bảo là một người có thực lực mạnh mẽ, không thể tưởng tượng nổi, lại tràn ngập cơ trí. Nói hần là anh hùng thiếu niên cũng tuyệt đối không quá lời chút nào. Đến hiện giờ, ấn tượng hần mang cho người ta chính là một ác thiếu nhà nhiều tiền, không có đức hạnh, suốt ngày đi lầu xanh, làm những chuyện độc ác khi nam phách nữ.

Nếu muốn nhìn thấu loại người như Phó Thư Bảo thì không biết phải có trình độ cao tới đâu. Một người sống ở hai thế giới, chuyện này người bình thường không cách nào tưởng tượng ra nổi.

Đặt hông ngồi lên trên ghế đàn mộc, chân trái gác lên đùi phải, vô cùng thoải mái. Bốn nữ hầu Đông Mai lập tức vây tới, bóp vai, bóp chân, dâng trà. Cảnh tượng này nhìn qua đã thấy thói nát tới cực điểm rồi.

Vốn dĩ Phó Thư Bảo tiến vào là muốn thăm vấn nhưng từ lúc hần tiến vào đại sảnh tới giờ cũng chưa nói một câu nào mà thoải mái hưởng thụ sự hầu hạ của bốn nữ hầu, hai mắt nhắm lại, miệng âm ừ một giai điệu gì đó mà người ta không nhận ra nổi. Đợi tới nửa giờ, Khố Nạp Á rốt cục không nhịn nổi nữa:

- Họ Phó kia, ta là thượng tướng quân Thiết Ứng quân của Thanh Uyển Quốc. Người mau cởi trói cho ta! Người cũng là thần tử Tú Quốc, người phải biết làm thế này là không hợp quy định đâu.

- Hả?

Phó Thư Bảo mở bừng đôi mắt, vung vung tay. Bốn nữ hầu liền lui lại phía sau hần.

- Người nói thử cho ta biết, ta phải đối đãi thế nào với người?

- Đầu tiên là phải cởi trói cho ta. Sau đó là dùng lễ tiết đón khách quý tiếp đãi. Nếu như vậy ta sẽ coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Ta đã thấy người ra vẻ nhưng lại chưa gặp ai ra vẻ tới mức như ngươi. Lấy lễ tiết đón khách quý tiếp đãi sao? Đừng nói ngươi là thượng tướng quân gì đó của Thanh Uyển Quốc, dù là nữ vương của các người lão tử cũng vẫn trói vào cột, muốn giết là giết!

- Ngươi... Không biết thẹn!

Khố Nạp Á tức tới xanh mét mặt mày, vai run rẩy không ngừng.

Phó Thư Bảo đứng dậy, từ từ đi tới trước mặt Khố Nạp Á.

- Ngươi và Nam Vô Thiên, Á Đề Mạn truy sát ta, đi xuyên qua cả sa mạc Vô Thủy. Lúc đó sao ngươi không nghĩ tới chuyện tiếp đãi ta như khách quý hả? Đến lúc này còn nghĩ tới việc ta phải dùng lễ tiết tiếp khách quý đối với ngươi à? Ngươi đúng là người si nói mộng. Ta nói thật cho ngươi biết nhé. Ngươi muốn rời khỏi chỗ này thì được, nhưng giao công pháp ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực ra, ta sẽ tha cho ngươi và người của ngươi. Nếu không thì... Hừ hừ! Ta dám khẳng định là các ngươi không tưởng tượng nổi cực hình gì đang chờ các ngươi đâu.

Khố Nạp Á hơi héch cằm lên, ánh mắt bùng sáng.

- Ta là Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, ngươi cho rằng ta sẽ sợ nghiêm hình gì của ngươi sao? Có thủ đoạn gì thì hiện tại cứ mang ra đi. Xem ta có sợ hay không?~Chào mừng đến với

~~ Ha ha, tốt lắm. Quả nhiên không hổ là thượng tướng quân Thanh Uyển Quốc, thiên quân vạn mã sa trường cũng không sợ. Tu vi lực lượng một thân, cái gì cũng không sợ...

Ngừng lại một chút, Phó Thư Bảo đột nhiên vẫy tay:

- Người đâu, lột hết quần áo của ả ra, treo lên tường của Hạp Cốc Quan, để thương nhân mỗi nước đi tới đều được ngắm nhìn dáng vẻ mỹ ệ của thượng tướng quân Thanh Uyển Quốc.

- Tuân lệnh!

Lập tức có chiến sĩ Độc Lang Tộc đứng ra, hùng hùng hổ hổ đi tới. Từ vẻ không đợi nổi và ý cười treo trên khóe miệng bọn họ thì rõ là bọn họ rất vui mừng được làm như vậy.

- Chờ một chút! Đồ lưu manh!

- Không ngờ còn dám mắng ta! Phì, trước khi treo ả lên tường thành, tìm mấy nam nhân ở Hậu Thổ Thành đã vài năm không được chạm vào nữ nhân tới an ủi thượng tướng quân của chúng ta mười lần tám lần đi.

- Ta... Ta đồng ý điều kiện của ngươi!

Thượng tướng quân một nước, đối mặt với trừng phạt như vậy cũng không thể không cúi cái đầu kiêu ngạo của mình xuống.

Chuyện thế này, nếu là tướng quân chính quy sẽ tuyệt đối không làm được nhưng đối lại là Phó Thư Bảo, hấn chẳng e dè thứ gì, muốn làm liền làm, hơn nữa còn làm rất quá đáng, thậm chí tới mức khiến nhân thần phẫn nộ!

Phó Thư Bảo nói:

- Cởi trói cho ả, đưa bút mực tới. Khố Nạp Á, ta cảnh cáo ngươi không nên viết một công pháp nhăng cuội gạt ta. Ta có năng lực giám định rất cao, hơn nữa bên cạnh ta cũng có rất nhiều người được việc, liếc mắt một cái là biết ngươi viết thật hay giả. Ta cứ nói luôn, nếu phát hiện ra công pháp của ngươi là giả thì vận mệnh chờ đợi ngươi và thủ hạ sẽ còn bi thảm gấp chục lần những lời vừa rồi ta nói đấy!

- Khố Nạp Á ta là nhân vật đầu đội trời chân đạp đất, nếu đã đồng ý với ngươi thì tuyệt đối sẽ không đưa công pháp giả cho ngươi. Công pháp ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực của ta tên là Phi Thiên Dực, là công pháp tổ truyền của gia tộc ta.

Phó Thư Bảo gật gật đầu:

- Nếu đã là công pháp tổ truyền của gia tộc người thì ta cũng hứa với người một điều, sẽ không cho người khác xem, cũng không cho người khác tu luyện.

Đương nhiên lời hứa này chỉ là hấn nói, thời gian hữu hiệu là một ngày hay hai ngày thì chỉ có quỷ mới biết. Hơn nữa người khác của hấn cũng không kể tới Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã và những thủ hạ tận tâm trung thành cạnh hấn.

Bàn điều kiện xong, Phó Thư Bảo liền trở về ghế đàn mộc của mình, để bốn nữ hầu hầu hạ. Khố Nạp Á bị cấm chế lực lượng, ngoan ngoãn ngồi trước bàn viết công pháp tổ truyền của mình ra.

Gia tộc của Khố Nạp Á tại Thanh Uyển Quốc cũng là đại gia tộc số một số hai, có lịch sử cực kỳ lâu đời. Lực Sĩ lợi hại xuất hiện tầng tầng lớp lớp trong gia tộc, cũng nắm chắc một phần quyền thế và tài nguyên của Thanh Uyển Quốc. Công pháp ngưng luyện Phi Thiên Dực này là bí mật không truyền ra ngoài của gia tộc. Dựa theo truyền thống của Thanh Uyển Quốc lại chỉ truyền nữ không truyền nam, xem như là một bí kíp tâm pháp thiên giai trân quý. Hiện tại bởi không cách nào nghịch chuyển được cho nên nó sẽ rơi vào tay Phó Thư Bảo rồi.

Dám có thái độ ngang ngược như vậy, đồng thời gây hấn với hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, một Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, còn cả trăm chiến sĩ tinh nhuệ bọn họ dẫn theo. Đưa mất cả thế giới, chỉ có mình Phó Thư Bảo mới dám làm vậy.

Nhìn gương mặt tươi cười đặc biệt sáng lạn của Phó Thư Bảo, mọi người chỉ có một cảm giác, đó là sắp bị tên này làm cho tức nổ phổi rồi.

Vù! Bước chân rất nhanh, không có bất cứ lời nói hay dấu hiệu nào, thân thể Nam Vô Thiên vèo một cái liền di chuyển tới, bước chân rất lớn. Đường như mặt đất dưới chân hấn co lại, trong nháy mắt đã vượt qua một cự ly rất xa. Bàn tay to ủa hấn lập tức vung về mặt đất một cái. Ầm ầm, một chuỗi mũi lao nham thạch liền đâm thẳng lên từ mặt đất, giết về phía Phó Thư Bảo.

Nếu hấn muốn chết thì cũng không cần nói nhảm với hấn làm gì!

Hơn nữa Nam Vô Thiên rất khẳng định là, chỉ cần để thẳng nhai này nói một tiếng thì tuyệt đối là miệng chó không thể lộ ngà voi, chỉ là một trận chửi mắng mà thôi

Nhưng tốc độ Nam Vô Thiên dù nhanh, nhưng so với Phó Thư Bảo có thêm hai Lực Lượng Vĩ Dực ở hai chân thì vẫn còn kém một bậc.

Mũi lao nham thạch đâm tới, mặt đất chấn động, thanh thế kinh người. Phó Thư Bảo tuyệt đối không ham chiến chút nào, xoay người liền chạy trốn, trong nháy mắt đã ra khỏi phạm vi công kích.

- Tiểu tử, người có gan thì đừng có chạy!

Nhìn thấy không thể gây tổn thương cho Phó Thư Bảo, lại thấy đáng vẻ thong thả tiêu sái của đối phương, Nam Vô Thiên bị tức tới muốn học máu.

Thiên Trúc Cung lại giương lên, mặc dù không có Xà Nha Tiễn nhưng còn ba mũi tên dùng Luyện Vĩnh Hằng Lực ngưng luyện thành hiện lên trên dây cung! Dây cung bật lên, ba mũi tên thuần năng lượng liền bay về phía Nam Vô Thiên. Mũi tên như vậy dù không thể sắc bén như Xà Nha Tiễn nhưng cũng rất mạnh, thanh thế kinh người. Nhất là nó không có thực thể, ẩn vào trong không trung là rất khó phát hiện.

Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện ra, nếu như sau này muốn ám sát ai, dùng Thiên Trúc Cung phối hợp với mũi tên do năng lượng đơn thuần tạo thành, vô thanh vô hình, ở trong một số trường hợp còn hữu dụng hơn Xà Nha Tiễn!

- Kim Sư Tử Hồng! Hồng! Hồng! Hồng!

Tiếng hét rung động thiên địa xuất hiện. Á Đê Mạn kịp thời ngăn cản ba mũi tên ngưng luyện từ năng lượng lực lượng. Bụng hấn phình lên như bụng cóc. Một tiếng rống này của hấn lập tức rung động khiến ba mũi tên bị chấn nát thành những mảnh nhỏ.

Trước mặt Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, mũi Xà Nha Tiễn chính thức cũng có thể bị nghiền nát, càng huống chi là ba mũi tên thuần năng lượng lực lượng chứ?

Á Đề Mạn ra tay, Khố Nạp Á hiển nhiên cũng không chịu lạc hậu, ngay lúc này liền phát ra tiếng rống lớn rung động thiên địa, muốn bao vây Phó Thư Bảo lại.

Một khi hình thành thể bao vây tam giác thì dù Phó Thư Bảo có tốc độ nhanh hơn cũng sẽ lâm vào kết cục thê thảm.

- Muốn bao vây ta sao? Nằm mơ đi.

Khóe miệng Phó Thư Bảo hiện lên nụ cười, cũng chẳng coi Khố Nạp Á có thực lực yếu nhất trong ba kẻ địch vào đâu. Sự thật là nếu không có Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn, lấy thực lực của mình Khố Nạp Á thì hẳn căn bản chẳng cần chạy trốn, trực tiếp đối chiến, giết rất nhẹ nhàng!

Nhưng có Á Đề Mạn và Nam Vô Thiên thì hẳn phải chạy.

Vù! Bước chân sinh gió thật, hơn nữa còn là một cơn gió rất lớn. Đất cát phía sau hẳn bị thổi tung bay, hình dạng giống như một con thổ long.

- Mục đích của tiểu tử này là không muốn chúng ta nghỉ ngơi!

Nam Vô Thiên đã nhận ra động cơ của Phó Thư Bảo.

- Kinh thân thân pháp của hắn nhất định là công pháp kinh thân từ Thời Đại Khởi Nguyên. Bắt được hắn, dù thế nào cũng phải bức hỏi cho ra!

Không dùng Lực Lượng Chi Dực mà có tốc độ như vậy, căn bản không kinh thân thân pháp nào trên thế giới này có được, cực kỳ có khả năng là thân pháp cấp côi bảo tới từ Thời Đại Khởi Nguyên. Vừa nghĩ như vậy, Á Đề Mạn liền không cần biết tới nghỉ ngơi hay không nghỉ ngơi, chấn động Lực Lượng Chi Dực, nhanh chóng đuổi theo.

Ba nhân vật đầu lĩnh quan trọng đã hành động, thủ hạ của bọn họ tất nhiên không thể nghỉ ngơi tiếp, rồi rít kết thúc, sải bước lên linh thú tọa kỵ và Thiết Ứng, tham gia truy kích.

Tốc độ của Phó Thư Bảo rất nhanh, Nam Vô Thiên, Á Đề Mạn và Khố Nạp Á cũng nhanh, trong nháy mắt đã đuổi đi rất xa.

Một lần này, Phó Thư Bảo cũng không kéo dài khoảng cách quá nhiều mà vẫn duy trì một trạng thái không xa không gần. Vài lần thấy sắp đuổi kịp được hắn rồi thì lại bị kéo giãn khoảng cách, chạy tới địa phương an toàn. Có thể tưởng tượng được ba người đang truy đuổi hắn hận tới mức nào.

Nhìn thấy sắp đuổi kịp mục tiêu, lại bị hắn bộc phát tốc độ, trong nháy mắt kéo giãn cự ly. Ba người Á Đề Mạn hận tới nghiền răng kèn kẹt, không thể ăn sống nuốt tươi hắn, lột da hắn, không đuổi thì không cam lòng mà đuổi lại không đuổi kịp. Đồng thời, càng đuổi lâu, bọn họ lại càng hăm mộ loại “kinh thân thân pháp” quỷ dị kia của Phó Thư Bảo. Dưới nhiều nhân tố tổng hợp như vậy, ba nhân vật quan trọng này không quản tới thủ hạ của mình nữa, cứ lao đầu mà đuổi theo.

- Mau lên! Chúng ta sắp không thấy tộc trưởng đâu rồi. Mau tăng tốc!

Một kỵ sĩ linh thú quất lớn, bảo đồng bọn gia tốc.

Ngay lúc này, trong thiên địa đang bị mặt trời chói chang thiêu đốt có một mùi thơm kỳ dị. Lập tức cả không gian nóng nực chấn động một chút, trở nên mát mẻ. Trong tích tắc này, thiên địa thay đổi màu sắc. Cả đại địa toàn cát vàng trong nháy mắt liền có rất nhiều cây cỏ màu xanh trường thành rất nhanh. Đưa mắt nhìn lại, nơi này trở thành một vùng đầy màu xanh sinh cơ. Trên bầu trời có cánh hoa đào rơi rơi, tạo thành một cơn mưa cực kỳ lãng mạn.

- Cần thận! Đây là... Ảo cảnh!

- Đã muộn rồi! Bách Biến Phân Thân! Tiến công!

Một tiếng quát yêu kiều vang lên trong đám mưa hoa đào. Hư không hơi chấn động một chút. Một trăm phân thân huyền hồ đột nhiên xuất hiện, chân đạp Hoan Nhạc Vân, yêu kiều hô đánh, trong nháy mắt đã tiến vào bên trong đội phi hành.

Do Phó Thư Bảo quá nhiều địch thủ nghỉ ngơi, làm cho bọn họ không cách nào khôi phục trạng thái bình thường được, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh cũng có đủ thời gian khôi phục rồi. Hơn nữa bên cạnh Phó Thư Bảo chưa bao giờ thiếu linh dược, cho nên lần này không chạy trốn nữa. Vào thời điểm trực tiếp phản công, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh lúc này đang ở trạng thái mạnh mẽ nhất.

Một mình Tiểu Thanh đã khiến cho kỵ sĩ linh thú của Bán Thú Nhân Tộc, nữ chiến sĩ Thanh Uyển Quốc và Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo ăn không tiêu, càng huống chi là có thể một Hồ Nguyệt Thiên hồ ly tinh cấp Linh Vương chứ?

Lực công kích của Hồ Nguyệt Thiên dù không phải rất mạnh nhưng toàn thân đều là thủ đoạn mê hoặc lòng người rất tốt, huyền diệu vô song, là một đại sự phụ trợ chiến đấu cực tốt. Một mình nàng có thể chỉ huy một trăm huyền hồ phân thân, chẳng khác nào một chiến đội trăm người, cộng thêm với Huyền Hồ Hương, Huyền Hồ Cảnh và các loại Hình Thái Huyền Hồ, đừng nói là nam nhân mà cả nữ nhân cũng không thể thoát khỏi chuyện bị nàng mê hoặc và khống chế tâm thần!

Một trăm huyền hồ phân thân trong nháy mắt đã giao chiến với kỵ sĩ linh thú và nữ chiến sĩ Thanh Uyển Quốc, Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo. Nếu như đang lúc bình thường thì huyền hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên sẽ bị đối phương tiêu diệt rất nhanh, không thể hình thành uy hiếp, nhiều nhất chỉ có thể quấy nhiễu đối phương. Nhưng tình thế hiện giờ không giống vậy. Đám kỵ sĩ linh thú, nữ chiến sĩ Thanh Uyển Quốc và Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo căn bản chưa nghỉ ngơi đủ, trạng thái thấp phi thường. Vừa giao chiến một lúc, lập tức bọn họ liền bị đánh cho lên bờ xuống ruộng.

Một tiếng kêu thảm đột nhiên truyền từ trong đội ngũ tới. Tiểu Thanh đã ra tay rồi.

- Các tỷ muội, đám kỵ sĩ linh thú này dù là huynh đệ tỷ muội của chúng ta nhưng chúng ta đã bị bọn chúng đẩy vào hố lửa rồi. Chúng ta cũng không cần khách sáo. Mặc dù không giết chết nhưng cũng phải đánh ngất bọn chúng, bắt sống về cho thiếu gia, tỏ rõ sự trung thành của chúng ta.

Tây Hoa Dung cất tiếng hô, cổ động sĩ khí trước khi giao chiến.

Trong nháy mắt, mười con Thái Vân Báo đã khôi phục tinh lực hoàn toàn đã gia nhập chiến trường.

Một bên sĩ khí tràn đầy, tinh lực dư thừa còn một bên đã bị mê hoặc, tinh thần bị khống chế quấy nhiễu, thấp tới mức không thể thấp hơn rồi. Cho nên đây là một trận chiến không cân sức, kết thúc cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Đây chính là do Phó Thư Bảo lợi dụng ưu thế của bản thân, đột nhiên sắp xếp chiến lược. Trước tiên hấn tới quấy nhiễu địch thủ nghỉ ngơi, sau đó dụ ba nhân vật chủ yếu của đối phương truy kích. Sau đó Tiểu Thanh dẫn đầu, tới tiêu diệt tay chân của đối phương.

388. Chương 379: Apache Hình Người (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 379: Apache hình người (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

>

Ba con cộp dù có hung mãnh nhưng đã mất đi răng nanh, đuổi tới Hạp Cốc Quan thì cũng chẳng gây nên nổi sóng gió gì. Trước mặt quân đội, dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ thì cũng chỉ có kết quả suy sụp.

Ngàn vạn người vọt tới, lại toàn người đã chịu huấn luyện hoàn mỹ, dù Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ cũng bị làm mệt chết. Chẳng qua nên Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ muốn chạy thì không ai ngăn nổi. Cho dù là mười vạn đại quân bao vây, một khi bọn họ bay lên trời thì có thể bỏ chạy không thấy đâu ngay.

Đi đầu lúc này là Nam Vô Thiên đang cười Thiết Ứng truy kích trên bầu trời. Á Đề Mạn dùng Lực Lượng Chi Dực, Nam Vô Thiên dùng Kỳ Lân Mã đuổi dưới đất. Trong mắt ba người, Phó Thư Bảo giống như một ảo ảnh không thể chạm tới vậy.

Chật vật nhất trong ba người chắc là Nam Vô Thiên. Hắn điều khiển Kỳ Lân Mã đuổi theo dưới mặt đất, cát bụi chân Phó Thư Bảo thổi tung lên lúc nào cũng quật vào mặt hắn. Ban đầu hắn còn dùng trường lực lượng thổi tan đi, giữ phong phạm tộc trưởng nhưng thời gian quá dài, hắn cũng không quản nữa, để cát tùy ý thổi tới, duy trì thực lực. Như thế nên trên quần áo, đầu tóc hắn đều dính đầy cát vàng, giống như lính đào ngũ chứ chẳng phải truy binh. Cảnh này trong thế giới của Phó Thư Bảo chẳng khác nào người cười xe điện muốn đuổi theo một người chạy xe đua, chỉ có thể hít khói mà thôi.

- Không ổn! Tên này cố ý dụ chúng ta đuổi theo hắn!

Đã quen sa trường, có kinh nghiệm phong phú, tình huống trước mắt khiến Khố Nạp Á nghĩ tới một ý khác. Dưới sự khống chế của nàng, Thiết Ứng đang bay nhanh trong không trung nhất thời dừng lại.

- Người làm gì đó? Lúc này chúng ta càng không thể bỏ cuộc đó!

Giờ phút này Á Đề Mạn cũng vẫn nhắm vào “khinh thân thân pháp” huyền diệu của Phó Thư Bảo, kể cả chuyện bắt cóc mười bà xã của hắn cũng tạm thời bỏ qua rồi.

- Thân là tướng lĩnh của bọn họ, trên chiến trường nếu ta không chăm lo cho tính mạng bọn họ thì ta làm gì còn mặt mũi đi thống lĩnh bọn họ, để bọn họ chiến đấu vì ta chứ? Không được, ta phải về xem một chút!

Khố Nạp Á đã quyết định.

- Chẳng qua chỉ là đám chiến sĩ như kiến hôi, là quân cờ mà thôi. Người tự quyết đi!

Lúc này Á Đề Mạn càng không có ý định dừng lại, ném lại một câu liên chấn động Lực Lượng Chi Dực mà đuổi theo.

- Kể như người không biết làm sao lại có thể lên được vị trí thống lĩnh Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo chứ? Năng lực không phải là tiêu chuẩn để cân nhắc một thống lĩnh mà đức hạnh, uy vọng mới là thứ đáng xem xét!

Càng đuổi càng xa, mặt trời chói chang trên bầu trời dần dần mất đi sự uy vũ, trở nên ôn hòa hơn. Sắc trời đã gần tới hoàng hôn. Cát trên mặt đất cũng trở nên to hơn, mỗi hạt đều lớn hơn. Một vài nơi trên mặt đất xuất hiện những viên đá cứng. Sa mạc Vô Thủy rốt cục đã đi tới tận cùng.

- Lực lượng truyền lên hai vai, tụ lại thành hình, ra khỏi huyết Thiên Vũ...

Trên bầu trời đêm yên tĩnh, Phó Thư Bảo yên lặng ngồi nhớ lại công pháp Phi Thiên Dực. Trong tâm mắt của hắn là Khố Nạp Á đang mang Thiết Ứng vệ của mình rời khỏi Hắc Thạch Thành bảo. Từ xa nhìn lại, đám Thiết Ứng đang đợi chủ nhân của mình, khí thế vẫn hung hãn, bạo ngược như cũ.

Từ từ đi ra khỏi cửa Hắc Thạch Thành bảo, Khố Nạp Á ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo, cất giọng nói.

- Phó Thư Bảo, ân oán của chúng ta mới chỉ bắt đầu, còn chưa kết thúc đâu.

Phó Thư Bảo cúi đầu xuống, nhìn đoàn người của Khố Nạp Á một cái, cười ha hả nói:

- Con người khi còn sống có không biết bao nhiêu chuyện cũ. Ta là người trời sinh có rất nhiều chuyện như vậy, cũng sẽ không để ý tới những chuyện đã xảy ra giữa chúng ta lúc đó. Nếu như người muốn mạng ta thì lúc nào tiện cứ tới mà lấy.

Con người khi còn sống đúng là có rất nhiều chuyện cũ, chuyện yêu đương, mạo hiểm, phấn đấu nhưng kể như Phó Thư Bảo này, khi hắn sống có nhiều nhất chính là chuyện về địch thủ và bị truy sát. Vẫn một câu

nói cũ kia, nợ nhiều tìm không lo, rận nhiều người không béo. Có thêm một kẻ thù như Khổ Nạp Á, chẳng qua cũng chỉ là thêm một chậu nước vào trong hồ mà thôi, không có gì quan trọng cả.

- Tốt lắm! Người đã tuân thủ hứa hẹn của người. Nếu sau này người rơi vào trong tay ta thì ta sẽ đối đãi như vậy với người một lần. Chúng ta đi!

Ném lại một câu nói, Khổ Nạp Á liền mang người rời đi.

Hơn bốn mươi con Thiết Ưng bay lên không trung, trong nháy mắt đã đi xa, biến mất trên bầu trời đêm mênh mông.

Lần này truy sát Phó Thư Bảo lại bị bắt, trải qua nhiều sự kiện liên tiếp, Khổ Nạp Á đã có nhận định tương đối toàn diện với Phó Thư Bảo. Đó là háo sắc, vô sỉ, xuống tay tàn nhẫn tuyệt đối nhưng lại rất giữ lời, xem như là người tương đối biết giữ chữ tín.

Nhưng nàng không biết là nếu đổi lại người như Tú Chi hay Phương Tín, đã làm tổn thương tới người bên cạnh hắn, trở thành một ẩn họa lớn trên người hắn, Phó Thư Bảo sẽ là một người không giữ lời. Vừa hứa lúc trước, sau đó liền một đao giết người ngay.

Biến hóa vô thường là bởi tùy người hay tùy việc. Đó mới chính là Phó Thư Bảo chân chính. Hắn không phải người tà ác. Đối với người lương thiện thì hắn sẽ trở thành người càng lương thiện hơn. Nhưng đối với người tà ác thì hắn lại trở thành người càng tà ác hơn, giết người như cắt cỏ.

Hắn có thể thả Khổ Nạp Á và Thiết Ưng về đi, đó là bởi vì Khổ Nạp Á đối với hắn cũng không có cừu hận chính thức, cũng không có uy hiếp hay làm tổn thương tới những người bên cạnh hắn. Nguyên nhân tiếp theo là bởi vì còn có liên quan tới vương thất Tú Quốc và Thanh Uyển Quốc. Dù sao thì nàng cũng là thượng tướng quân Thiết Ưng quân địa vị cực kỳ hiển hách tại Thanh Uyển Quốc.

Đưa mắt nhìn Khổ Nạp Á biến mất trong tầm mắt, Phó Thư Bảo lúc này mới dồn tinh lực vào trong công pháp Phi Thiên Dực. Tâm pháp này đã đưa cho Luyện Thiên Thủ có kinh nghiệm phong phú, trải nghiệm rất nhiều xem. Một người một chuột cùng có kết luận giống nhau, đó là Khổ Nạp Á không làm gì trên bộ công pháp này. Nó là thật.

- Trên cơ thể người có rất nhiều khiếu huyết. Dựa theo cách nói của thế giới kia thì trên trời có bao nhiêu ngôi sao, trên người có bấy nhiêu khiếu huyết. Cách nói như vậy cũng không khỏi qua khoa trương. Nhưng khiếu huyết tồn tại thật, ứng dụng đơn giản nhất là xoa bóp. Thông qua xoa bóp với khiếu huyết, gân cốt và huyết mạch của con người sẽ giãn ra, cơ thể người sẽ thoải mái. Mà ứng dụng cao thâm hơn là thuật điểm huyết trong võ đạo. Nhưng trên thế giới này, ứng dụng khiếu huyết trong ngưng luyện Lực Lượng Chi Dực xem ra là kỹ năng đỉnh cao nhất. Kỹ năng lợi dụng khiếu huyết ở thế giới kia của ta không cách nào sánh bằng được...

Trong lòng phân tích, tự hỏi, xem lại hai lần, sau đó Phó Thư Bảo đã có ấn tượng tương đối toàn diện với công pháp Phi Thiên Dực. Còn lại chỉ là một số chi tiết tương đối mơ hồ, chưa hiểu thấu được. Mặt khác chính là cần thực hành thôi.

Thứ Thần Hoàn trong thứ vũ trụ giống như một lỗ đen nhiều màu, xoay tròn và chấn động một chút. Hai luồng Luyện Vinh Hằng Lực tụ lại rồi tràn ra bên ngoài huyết Thiên Vũ ở bả vai, rất nhanh đã tạo thành hai khối lớn như trứng gà ở trên huyết Thiên Vũ. Năng lượng lực lượng ở bên trong đó có cảm giác như sắp xé màng da, hóa cánh tung bay vậy.

389. Chương 379: Apache Hình Người (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 379: Apache hình người (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

>

Huyệt Thiên Vũ, lúc ban đầu khi thể giới thiên địa hình thành, vạn vật đều có thể phi hành. Con người cũng có thể phi hành, chẳng qua tiến hóa lâu dài, cánh của nhân loại liền biến mất, chỉ còn lại huyệt Thiên Vũ. Lực Sĩ hậu thiên có thể thông qua hai khiếu huyệt này, ngưng luyện ra cặp cánh, giương cánh bay đi. Lực Sĩ Luyện Vĩnh Hằng Lực khác có phải thông qua huyệt Thiên Vũ hay không thì hẳn không biết nhưng công pháp Phi Thiên Dực của Khổ Nạp Á lại là như thế. Vận hành lực lượng đặc thù, tác dụng ở huyệt Thiên Vũ là có thể ngưng luyện ra Lực Lượng Chi Dực, tung bay trên bầu trời!

Vù vù. Hai tiếng động nhẹ vang lên. Trong nháy mắt, một cảm giác tuyệt vời truyền tới, giống như là màng da bị xé rách, sinh ra đôi cánh vậy. Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, không quay đầu lại nhìn mà gia tăng vận hành công pháp Phi Thiên Dực. Lần vận hành này, lập tức có một đôi cánh năm màu mở rộng ra trên lưng hắn!

Lực Lượng Chi Dực năm màu!

Ba màu của hỏa Nguyên Tố, kim Nguyên Tố và thủy Nguyên Tố chỉ là những tia nhỏ, khó có thể nhìn thấy nhưng hai loại Nguyên Tố khác lại lộ màu sắc đẹp mắt phi thường, hình thái xán lạn! Mộc Nguyên Tố xanh biếc, thổ Nguyên Tố màu nâu đen vào một chỗ, không cách nào tách ra được, ánh sáng kỳ diệu tỏa ra, khiến người ta nhìn mà rung động tận đáy lòng!

Lực Lượng Chi Dực của Tiểu Thanh ngưng luyện trong suốt không màu, mắt thường khó thấy được, chỉ có ở hoàn cảnh ánh sáng biến hóa tương đối lớn mới có thể nhìn ra. Nhưng đôi Lực Lượng Chi Dực năm màu của hắn thể này thì dù đang ở trong màn đêm đen cũng không thấy rất rõ.

- Khẳng định là do nguyên nhân tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết rồi. Nguyên tố hỏa của ta là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, Lực Lượng Chi Dực của ta cũng là Lực Lượng Chi Dực năm màu. Sau này ít dùng một chút không sẽ có người nhận ra ta tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết thì cũng không phải chuyện tốt. Chẳng qua chờ tới lúc ta luyện hóa tinh tú mộc Nguyên Tố và tinh tú thổ Nguyên Tố, Lực Lượng Chi Dực năm màu của ta sẽ thành năm tia nhỏ rất khó phát hiện. Tới lúc đó thì ta cũng không phải e dè nhiều rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo nghĩ ngợi, mở đôi Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của mình, đột nhiên nhảy từ trên đỉnh Hắc Thạch Thành bảo cao cao xuống.

Từ độ ười thước nhảy xuống, người có thân pháp khinh thân tốt cũng sẽ ngã gãy chân. Nhưng có Lực Lượng Chi Dực rồi, độ cao nọ cũng chẳng là gì.

Cơ thể đang nhanh chóng rơi xuống. Phó Thư Bảo đập mạnh Ngũ Sắc Phi Thiên Dực hai cái, thân thể rơi xuống lập tức vọt ngược lên trời cao. Lần thí nghiệm này không chỉ thí nghiệm ra Ngũ Sắc Phi Thiên Dực thành công mà còn cho hắn một kết luận đáng vui mừng, đó là đôi Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của hắn đủ mạnh, lực lượng vô cùng lớn, tốc độ phản ứng nhanh phi thường.

- Thành thạo một chút là ta có thể tự do bay lượn rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo vui vẻ, cười ha hả. Nhân loại đều có giấc mộng là một ngày nào đó có thể tự do bay lượn trên bầu trời. Đối với người bình thường thì đây gần như là một giấc mơ không thể thực hiện. Nhưng hiện tại hắn đã thành công rồi.

Đập khê đôi Ngũ Sắc Phi Thiên Dực, Phó Thư Bảo phi hành trong bầu trời đêm đen kịt. Trời tối om nhưng đôi Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của hắn tỏa ra ánh sáng tuyệt đẹp, làm cho hắn trở thành một tồn tại bất mắt phi thường.

- Nhìn kìa. Đó là thiếu gia đang phi hành trên bầu trời!

Trên tường thành, chiến sĩ Độc Lang Tộc giật mình nói.

- Đôi Lực Lượng Chi Dực hai màu đó là loại Lực Lượng Chi Dực gì thế? Cho tới giờ ta chưa từng nghe nói tới. Xem ra thiếu gia nhất định chiếm được Luyện Lực Khí gì đó rất kỳ lạ, vận dụng trên Lực Lượng Chi Dực của hắn rồi!

Một nữ Hồng Giáp Thị Vệ ngẩng đầu, tràn ngập mơ ước. Một chỉ có thể nhìn thấy hai màu trên đôi cánh đang bay trên trời, đó là hai phần Phó Thư Bảo chưa luyện hóa. Nếu nhãn lực nàng tốt hơn thì nàng còn có thể thấy hai tia màu nhỏ, cộng lại thành năm màu.

Khi chiến sĩ trong Hạp Cốc Quan và Hắc Thạch Thành bảo đang hoan hô, chịu chấn động lớn thì Phó Thư Bảo bay càng ngày càng cao. Trong mắt mọi người, hắn giống như một mũi tên bắn lên trời, tạo thành một dải ánh sáng rực rỡ, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt, tiến vào bên trong tầng mây.

Trốn khỏi tầm mắt của người nhà cũng là bởi sợ thị tuyến của Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước phát hiện ra Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của hắn. Hiện tại dù hắn có quân đội của mình, tu vi lực lượng cũng đạt cấp Luyện Vĩnh Hằng Lực nhưng Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước nắm lực lượng rất lớn, hắn không thể sánh được, cánh chim chưa đủ lông cánh. Một khi hắn đủ lông đủ cánh, thực lực mạnh mẽ rồi thì sẽ không còn phải e dè ai nữa. Lão tử tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết đó!

Người mang ngọc có tội, đó là chuyện xưa nay rõ. Nhưng nếu một chiến thần như thiên thần nắm giữ thì ai dám có ý đồ với hắn chứ?

Cho nên thực lực quyết định tất cả.

Giai đoạn hiện giờ, Phó Thư Bảo không thể không ra vẻ khiêm nhường, âm thầm phát triển.

Bay vào bên trong tầng mây rồi, Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Không ngờ kết hợp Lực Lượng Vĩ Dực và Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của ta phi hành, tốc độ của ta lại nhanh như vậy. Hơn nữa phi hành thẳng tắp, tùy tiện chuyển hướng, khống chế đúng là hoàn toàn như ý, vô cùng tự nhiên thuận lợi. Kỹ thuật phi hành như thế chỉ sợ là Độc lão mẫu và Tiểu Thanh cũng đều kém cả.

Nếu so kỹ thuật phi hành của Tiểu Thanh và Độc Vô Song như máy bay chở khách thì Phó Thư Bảo dùng Lực Lượng Vĩ Dực chẳng khác nào Apache, không chỉ có tốc độ nhanh hơn mà còn có thể thay đổi góc độ phi hành cực nhanh.

Kỹ năng phi hành này của Phó Thư Bảo là một kỳ tích trong thế giới lực lượng điều khiển tất cả này. Đó là bởi tất cả Lực Sĩ trên thế giới này ngưng luyện ra Lực Lượng Chi Dực nhưng không có Lực Lượng Vĩ Dực như hắn.

Có thể tưởng tượng được, nếu trang bị ột con chim một cái cánh xoay tròn ở đuôi thì tốc độ phi hành của nó sẽ tăng lên bao nhiêu lần đây? Ví dụ như thế, trên người Phó Thư Bảo cũng hoàn toàn đúng. Phi hành trong không trung, hắn có thể vận dụng không chỉ Ngũ Sắc Phi Thiên Dực mà còn cả Lực Lượng Vĩ Dực xoay tròn cực nhanh ở chân!

Tốc độ nhanh hơn, góc độ phi hành càng tự nhiên hơn, như thiên mã hành không, hành vân lưu thủy. Việc này đã không thể hình dung kỹ thuật phi hành của Phó Thư Bảo. Chỉ có từ kỳ tích mới hình dung nổi. nguồn (.)

Bay mười bảy mươi tám vòng trên bầu trời Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo rút cục mới quyết định thu tay, trở về bầu trời Hắc Thạch Thành bảo, hạ xuống nơi này.

- Ta trải qua trăm cay ngàn đắng mới tu luyện được tới Luyện Vĩnh Hằng Lực, mộng tưởng là được ăn một bữa tiệc lớn. Hiện tại... Đã tới lúc rồi. Hắc hắc hắc...

Sự kiện này, theo Phó Thư Bảo thấy còn quan trọng hơn rất nhiều lần tổ hợp Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của hắn. Phải quan trọng hơn cả vạn lần!

o0o

Hình dáng Hậu Thổ Thành đã xuất hiện trong tầm mắt. Vây bên ngoài nó là một nông trường tràn ngập màu xanh. Xa hơn là Hạp Cốc Quan canh giữ con đường giữa ngọn núi lớn. Mặc dù ở cách rất xa nhưng có thể lơ mơ thấy được Hắc Thạch Thành bảo đứng sừng sững trên sườn núi, khí thế nguy nga, hùng hồn.

Chạy suốt một đường, rút cục cũng tới địa bàn nhà mình. Trong lòng Phó Thư Bảo cuối cùng cũng thở phào một hơi. Với trạng thái hiện tại của Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn thì dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ nhưng không được nghỉ ngơi đầy đủ thì cũng như nổ mạnh hết đà. Chỉ cần hai người nọ còn có gan

đuổi theo thì hẳn cũng có dũng khí cho hai người này không cách nào sống sót trở về được! Dù bọn họ có là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ đi nữa!

Thân thể đang chạy nhanh đột nhiên dừng lại, một cước đá gãy một thân cây to như miệng bán. Lập tức Phó Thư Bảo dùng tay chém một cái, khiến cành rơi hết xuống đất, lại vung về phía bầu trời. Thân cây hóa thành một con hỏa long vọt lên trời. Ánh lửa hùng hục, bay nhanh đi, phát ra ánh sáng, tạo thành tiếng động, dù ở rất xa cũng có thể nhìn thấy.

390. Chương 379 : Ngang Ngược Vô Cùng (3)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 379 : Ngang ngược vô cùng (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

>

Trên thế giới này không có các loại đạn tín hiệu nhưng dựa vào lực lượng hỏa Nguyên Tố trong tay, Phó Thư Bảo có thể dễ dàng chế tạo ra đạn tín hiệu nguyên thủy như vậy.

- Tiểu tử kia là gì vậy?

Nam Vô Thiên kéo Kỳ Lân Mã dưới hông. Trực giác và kinh nghiệm cho hắn biết, tiếp tục truy sát sẽ bị nhân vật truy sát giết người lại.

Mặt Á Đề Mạn cũng lộ thần sắc ngưng trọng. Đó không phải bởi vì cây khô hóa thành hỏa long trong tay Phó Thư Bảo thể hiện thực lực của đối phương. Sự thật là hắn cũng có thể làm được như vậy. Trong lòng hắn lo lắng là bởi hắn biết ở ngoài mười dặm cũng có thể nhìn rõ con hỏa long sáng như ngọc kia. Hiển nhiên là đối phương làm cho người khác xem, cảnh báo Phó Thư Bảo mang cứu binh tới!

Đang tác uy tác phúc tại Thanh Uyển Quốc, chỉ thấp hơn thổ vương gia giáo chủ Kim Sa Bái Thiên Giáo, hiển nhiên Á Đề Mạn không biết địa phương nhỏ bé như Hậu Thổ Thành này đã thay chủ rồi. Đồ Thổ từng là thành chủ dù đã hóa thành tro bụi, biến mất khỏi thế gian này.

- Chẳng lẽ tiểu tử này có cả viện binh ở địa phương như Hậu Thổ Thành này sao?

Á Đề Mạn thì thảo nhưng thân hình đang mau chóng đuổi theo cũng tạm dừng lại. Hắn hiểu rất rõ là truy đuổi liên tục, tiêu hao quá độ, giờ lại không nghỉ ngơi. Nếu để hắn chiến đấu lúc này thì chỉ có thể phát huy được thực lực bằng một nửa lúc bình thường mà thôi.

Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn đều đưa mắt nhìn nhau. Hai người đều muốn tìm được đáp án trong mắt đối phương, nhưng bọn họ lại phát hiện ra là ánh mắt của đối phương cũng hoang mang như mình.

- Đáng giận. Cái tên ngoan cố Khố Nạp Á kia không ngờ lại vì năm mươi chiến sĩ Thiết Ưng mà làm hỏng kế hoạch của chúng ta! Nếu có nàng ở đây lúc này thì chúng ta có thể lợi dụng thân phận của nàng để đi tới Hậu Thổ Thành dò xét hư thực. Nhưng hiện tại...

Á Đề Mạn muốn chỉ ra, thân phận của hắn là thống lĩnh Thiên Phật Giả của Kim Sa Bái Thiên Giáo, xem như là tù phạm bỏ trốn của Tú Quốc. Nếu nhưng “bạn cũ” Đồ Thổ không còn làm chủ ở đây, đổi lại là người khác thì khẳng định sẽ không khách sáo với hắn.

- Làm sao bây giờ?

Nam Vô Thiên mất đi sự quyết đoán. Vật sẵn ở ngay phía trước nhưng lại không bắt được, trong lòng hắn vô cùng phiền muộn.

- Tiểu tử kia cũng dừng lại rồi.

Á Đề Mạn nhìn phía trước.

lúc này Phó Thư Bảo quay người lại, cười ha hả nói:

- Hai vị. Nếu đã tới địa bàn của ta rồi thì chúng ta chơi trò quan binh bắt cường đạo suốt dọc đường cũng phải kết thúc thôi. Giờ chúng ta thay đổi vị trí một chút, để ta tới đuổi giết các ngươi nhé.

- Ngươi đúng là khoác loác không biết thẹn! Á Đề Mạn với ta và Á Đề Mạn thống lĩnh, dù là nữ vương Tú Quốc cũng phải khách sáo, tức giận cũng không có gan truy sát chúng ta! Ngươi có thực lực thế sao? Đúng là buồn cười!

Nam Vô Thiên đã tức giận vô cùng. Cả đời hắn đây mới là lần đầu tiên bị vật sẵn sẵn cản trở.

- Đó là...

Á Đề Mạn đột nhiên nhìn về phía xa xa, hướng cửa của Hậu Thổ Thành.

Ầm ầm ầm ầm, ù ù!

Tiếng chiến mã chạy chấn động đại địa, bộ binh đồng thời hành quân chỉnh tề đột nhiên truyền tới. Cả một vùng cát vàng tung bay. Đây chính là một bộ phận quân đội và kỵ binh của Hậu Thổ Thành. Cuối cùng là cung tiễn thủ và nỗ thủ. Đại khái nhìn lại, một đoàn người đen kịt, tinh kỳ tung bay, nhân số đạt tới sáu ngàn người xuất hiện.

Đi đầu đoàn quân là một kỵ sĩ mặc áo giáp đen. Trên lưng hắn mang một cây cờ ba thước, trên có ghi một chữ “phó” rất to, đón gió mà tung bay.

Nếu trên mặt lá cờ kia có một chữ “đồ” thì Á Đề Mạn khẳng định sẽ không chút do dự mà lao tới giết Phó Thư Bảo. Nhưng trên mặt lá cờ lại ghi chữ “Phó”. Không ai dám làm loạn cờ hiệu của quân đội, dù là Tú Quốc hay là Thanh Uyển Quốc hay các nước khác. Ghi loạn trên cờ của quân đội chính là trọng tội tru sát chín tộc. Á Đề Mạn hiểu rất rõ hai điều. Quân đội mang theo cờ hiệu chữ “Phó” như vậy đã nói rõ một vấn đề. Phó Thư Bảo trước mặt bọn họ này nhìn như trẻ con, thật ra lại là trọng thần nắm trọng binh của Tú Quốc. Điều thứ hai là bên cạnh tiểu tử họ Phó này có rất nhiều người, người như nữ thị vệ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ kia cũng có thể xuất hiện. Hoặc là còn có nhiều trợ thủ còn lợi hại hơn. Lúc này nếu hắn còn không hiểu rõ tình huống thì hắn và Nam Vô Thiên sẽ vĩnh viễn nằm lại chỗ này.

Đối mặt với quân đội, dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ thực lực mạnh mẽ cũng sẽ thành bia cho cả ngàn vạn cung nỗ nhắm bắn. Lòng lực lượng của người có thể ngăn cản trăm đợt công kích như sau ngàn lần thì sao? Cùng một đạo lý, Lực Sĩ bất đồng nắm giữ lực lượng Nguyên Tố bất đồng. Công kích Ngũ Hoa Bát Môn, ngàn ngàn vạn vạn lần đánh lên một điểm, dù là một ngọn núi lớn cũng bị đắm bằng, huống chi là cơ thể huyết nhục của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ chứ?

Người ta là thân thể huyết nhục, một ngày còn chưa đột phá được hạn chế sinh tử thì tuyệt đối có thể bị đánh chết một. Cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ cũng vậy.

- Họ Phó kia, rốt cục người là ai?

Á Đề Mạn tức giận hỏi.

Phó Thư Bảo cười ha hả đáp:

- Bỏn nhân đi không đổi họ, ngồi không đổi tên, Phó Thư Bảo, cũng là Vô Miện Tướng Quân, đại đệ tử của một trong tam đại phong cương vương, Định Thiên Tước Vương của Tú Quốc, là phò mã của Dật Hương Công Chúa Thánh Đóa Lan Quốc! Độc Vô Song, thánh tộc trưởng Độc Lang Tộc là mẹ ta! độc truyện mới nhất tại .

Danh hiệu gì mà lộn xộn thế?

Vô Miện Tướng Quân là tướng quân không được quan lại thừa nhận, thậm chí có thể là loạn quân, phản quân nhưng một đoàn quân sát khí đằng đằng, uy vũ mạnh mẽ đang giết tới kia thì sao.

Định Thiên Tước Vương chính là khách làng chơi, tứ hải đều biến. Thiếu niên kiệt xuất có thể làm đại đệ tử của hắn sẽ là cái dạng gì chứ?

Không thể tưởng tượng nhất là Dật Hương Công Chúa của Thánh Đóa Lan Quốc, thân thể thơm mát tự nhiên, giống như nữ thần hạ phàm, là thần nhân cực kỳ hiếm thấy trong nữ nhân, rất nhiều nữ nhân bằng thanh ngọc khiết coi là thần tượng, cũng là người trong mộng của rất nhiều vương tôn quý tộc, vậy mà hắn lại thành phò mã của người ta sao? Hơn nữa phò mã này không ngờ lại ở cái nơi đến chim không thềm để trứng như Hậu Thổ Thành!

Danh hiệu cuối cùng càng khiến người ta nghĩ tới vỡ đầu cũng không Rõ. Thánh tộc trưởng Độc Lang Tộc, ba trăm năm trước độc bộ thiên hạ, rất nhiều người nghe thấy tên nàng đều run cầm cập. Tiểu tử này không ngờ lại là nhi tử của nữ ma đầu đó!

Đã có đủ loại danh hiệu không thể nói rõ như vậy, một cái cũng đủ khiến người ta kinh hãi rồi. Vậy mà tất cả lại tụ lại trên đầu tên tiểu tử này, mức độ kinh người khiến không chỉ cảm mà cả hàm răng người ta cũng phải rơi xuống mặt đất!

- Ta tự để lộ bí mật này ra đã là coi trọng hai người các ngươi rồi. Hai người các ngươi đều là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, có tư cách là địch thủ của ta. Kính trọng thực lực của các ngươi cho nên ta mới nói chuyện với các ngươi.

Phó Thư Bảo chậm rãi nói:

- Hiện tại trước mắt các ngươi có hai con đường có thể đi. Một là tiếp tục truy sát ta, nhưng các ngươi cũng phải biết cho rõ, một khi để quân đội ta tới, vị trí chúng ta sẽ thay đổi ngay. Lúc đó sẽ là ta truy sát các ngươi. Hiện tại nếu các ngươi quay đầu rồi đi thì coi như chúng ta cười một tiếng bỏ ân cừ, coi như chưa có chuyện gì xảy ra. Nhưng dù là đi con đường nào, các ngươi cũng phải lựa chọn trước khi quân đội của ta tới.

391. Chương 380: Bữa Tiệc Lớn Như Ước Nguyện

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 380: bữa tiệc lớn như ước nguyện

Có thể đường đường chính chính, ngang ngược cho hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ lựa chọn hai đường như vậy, trong thiên hạ chỉ sợ cũng chỉ có một mình Phó Thư Bảo mà thôi.

- Ha ha... Phó Thư Bảo giỏi lắm. Á Đề Mạn rất ít khi bội phục người khác, nhưng hiện giờ ta bội phục một người đó là ngươi.

Á Đề Mạn cười to. Trong lòng hắn không cảm thấy mình lật thuyền trong mương mà là toàn bộ mọi người đều bị lật thuyền.

Tiếng móng chiến mã phi nhanh càng lúc càng gần, chấn động khiến cát trên mặt đất chạy ào ào.

Nhưng trước khi quân đội tới đây lại có một số chiến sĩ vọt tới từ nông trường và Hạp Cốc Quan. Đó là chiến đội tinh nhuệ trăm người của Độc Âm Nhi, Đế Thiếu Vũ. Đây mới là lực lượng tinh nhuệ của Phó Thư Bảo, là vương bài hắn giữ lại trong tay.

Động tĩnh như dốc toàn lực thể này, dù Á Đề Mạn và Nam Vô Thiên có ở trạng thái mạnh nhất cũng tuyệt đối không thu được kết quả tốt, đừng nói tới lúc đang bị tiêu hao quá độ như hiện nay.

- Tốt lắm. Họ Phó kia, ta nhớ ngươi rồi. Chúng ta sau này hãy tính đi.

Nam Vô Thiên oán hận nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Kẻ thù của ta trải khắp thiên hạ, có thêm hai người các ngươi thật ra cũng không có gì.

Đúng là nghiêm chỉnh mà nói, hai đại phương cương vương của Tú Quốc cũng đều là kẻ đối đầu tới chết của hắn. Hai người Á Đề Mạn và Nam Vô Thiên này thật ra cũng không là gì.

- Họ Phó, người chứ chờ Thiên Phật Giả truy sát không ngừng đi! Chúng ta đi!

Á Đề Mạn ngừng cười, lưu lại một câu tàn nhẫn rồi chấn động Lực Lượng Chi Dực, vọt lên bầu trời, trong nháy mắt đã chỉ còn lại một điểm đen lơ lửng.

Nam Vô Thiên và Á Đề Mạn rời đi rồi, cuộc truy sát dằng dai rốt cục cũng kết thúc.

- Có thêm hai địch thủ cường đại là Kim Sa Bái Thiên Giáo và Bán Thú Nhân Tộc của Thanh Uyển Quốc này, thu được mười thị vệ Luyện Lực Sĩ, còn cả Kim Ti Hồ Lô, không biết là lời hay dở đây?

Nhìn vào bầu trời thoáng đãng, trong lòng Phó Thư Bảo thầm tính toán.

Có một số việc không cách nào tính rõ được mắt nhưng phải làm như vậy. Trên cuộc đời xuất hiện những chuyện bất ngờ, không thể nào phỏng đoán được. Lấy hành trình đi tìm Kim Ti Hồ Lô như vậy, nếu không gặp phải Tây Hoa Dung, không ra tay cứu nàng thì cũng không tiến vào lĩnh đại của Bán Thú Nhân Tộc. Vậy thì tu vi lực lượng của hắn cũng không thể tăng lên nhanh như vậy. Sinh Luyện Lực Khí cổ xưa kia cũng không thể giúp hắn tiến vào cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực. Sau đó, Hồ Nguyệt Thiên cũng không thể bởi luyện hóa Kim Ti Hồ Lô mà nhẹ nhàng trở thành hồ ly tinh đồng cấp với Linh Vương.

Có được có mất. Một câu nói này đã bao trọn quy tắc biến thiên của vạn vật.

Nếu như có một lần lựa chọn nữa thì Phó Thư Bảo cũng sẽ không do dự làm như vậy, ra tay cứu Tây Hoa Dung, đối mặt với Bán Thú Nhân Tộc và Kim Sa Bái Thiên Giáo.

Người như Phó Thư Bảo, mặc dù bại hoại nhưng cũng có nguyên tắc của hắn. Cho dù là trời hắn cũng dám chống lại ba tiếng, đứng ra đối mặt!

o0o

Mặc dù ít người từng thấy Ngũ Sắc Phi Thiên Dực của Phó Thư Bảo, chỉ giống như hoa quỳnh nở trong đêm nhưng đã truyền khắp Hắc Thạch Thành bảo, ai cũng đều biết. Giờ phút này mọi người đều đang bàn luận về đôi Phi Thiên Dực thần bí mà huyền lệ của hắn.

Không giống với việc chiến sĩ đội trăm người bên ngoài bàn luận tới nước bọt tung bay, thần sắc Độc Âm Nhi lại nghiêm trọng. Có thần sắc giống nàng còn có Chi Ni Nhã.

- Âm Nhi tỷ tỷ, người... Người vừa nói là... Độc tổ thần bí kia đã được giải trừ rồi sao?

Về nghiêm trọng như vậy là bởi Chi Ni Nhã vẫn chưa thể tin chuyện này là thật.

- Chuyện như vậy, ta lại đi nói đùa với người sao?

Độc Âm Nhi không vui nói:

- Mọi người bên ngoài đàm luận như vậy, nhiều người nhìn thấy như thế, còn có thể là giả sao?~Chào mừng đến với

~Chi Ni Nhã thở dài một tiếng, dường như mới bị bệnh nặng, mặt ngọc tái nhợt.

- Thế này thì không xong rồi.

- Không thế thì sao? Trước kia dù hắn còn coi như nghiêm chỉnh nhưng hiện giờ độc tổ là thứ duy nhất khiến hắn an phận trung thực đã bị tiêu trừ rồi. Giờ phút này sợ rằng trong lòng hắn đầy chủ ý xấu, có ý đồ với chúng ta rồi.

Độc Âm Nhi đã nhìn xa từ trước, cảm giác đối với nguy cơ cũng rất mạnh.

- Sớm muộn gì cũng sẽ tới...

Chi Ni Nhã cười khổ.

- Nếu như hắn muốn làm vậy thật thì chúng ta có biện pháp gì đây?

- Ta sẽ không cho hắc chiếm tiện nghi như thế. Chưa tới ngày đại hôn, ta sẽ không cho hắc. Ý ta là như vậy. Hiện tại chúng ta là đồng minh cùng tiến cùng lui, không nên cho hắc có chút cơ hội thực hiện quỷ kế.

- Hả? Chẳng lẽ Âm Nhi tỷ đã có kế sách gì đối phó sao?

- Đương nhiên! Chẳng qua cũng cần người phối hợp một chút. Bắt đầu từ đêm nay, chúng ta sẽ...

Hai nữ nhân thì thâm, nội dung bên trong là tuyệt mật. Cũng không biết Độc Âm Nhi truyền cho thứ gì mà ma nữ nói tới nước bọt tung bay, biểu hiện nghiêm túc. Dật Hương Công Chúa nghe thế gật đầu lia lịa như gà mổ thóc.

- Đã nhớ chưa?

Nửa giờ sau, Độc Âm Nhi cúi đầu nói thâm mới ngẩng đầu dậy.

Chi Ni Nhã gật gật đầu:

- Nhớ hết rồi. Chẳng qua... Thật sự chúng ta phải làm thế sao?

- Nói thừa! Đương nhiên rồi.

- Được rồi, ta sẽ phối hợp với người.

Hai nữ nhân trong phòng con đang thương lượng, ngoài cửa đột nhiên truyền tới một tiếng động cực nhỏ, giống như gió thổi qua hay một con chim bay qua thôi.

Tu vi lực lượng của Độc Âm Nhi hiện giờ, nhờ Phó Thư Bảo dùng linh tài cực phẩm trợ giúp đã đạt tới Luyện Linh Lực cấp hai hậu kỳ, cũng đang gặp chướng ngại, lúc nào cũng có thể tiến vào cảnh giới tầng ba, sau đó tới cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực lực. Dật Hương Công Chúa Chi Ni Nhã tu luyện lực lượng Nguyên Tổ đơn nhất cũng có tiến bộ thần tốc phi thường. Nhất là dưới sự trợ giúp của Băng Phách Thạch, tu vi của nàng đã tiến vào cảnh giới Luyện Linh Lực tầng hai hậu kỳ, gần như xuất phát sau mà tới trước, đuổi kịp bước chân tu luyện của Độc Âm Nhi. Tu vi như vậy là phi thường khó có được. Cho nên sau khi âm thanh rất nhỏ kia xuất hiện, hai nữ nhân gần như đồng thời phát hiện ra.

- Hắc tới rồi sao?

Chi Ni Nhã lộ vẻ lo lắng.

Mũi Độc Âm Nhi phát ra một tiếng hừ nhẹ, nói nhỏ:

- Không phải hắc thì còn ai nữa. Trên thế giới này ta còn chưa thấy ai có thân pháp khinh thân xuất sắc như hắc. Ta nghe một nữ thị vệ tên là Tây Hoa Dung mà hắc mới thu, hắc ngộ ra một loại thân pháp thần bí bên trong sa mạc Vô Thủy, hai chân chạy trên mặt đất không ngờ có thể oát khỏi Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ sử dụng Lực Lượng Chi Dực bay nhanh trên trời. Cho nên tiếng động đó ta có gan đánh cược, nhất định là hắc rồi.

- Vậy, vậy... Phải làm sao bây giờ?

Chi Ni Nhã càng hồi hộp hơn. Thân pháp kinh thân kinh khủng như vậy, nhất định không cách nào đề phòng được. Nếu hắc mạnh mẽ tiến tới, vậy thì nàng đúng là không có sức phản kháng!

Độc Âm Nhi dùng ánh mắt hận không thể luyện gang thành thép mà nhìn Chi Ni Nhã, không vui nói:

- Ta vừa mới dạy người rồi, sao đã quên nhanh thế?

Chi Ni Nhã thoáng nghĩ một chút, bình tĩnh đại ngộ:

- Người nói hắc tới, nhất định trước tiên sẽ hạ độc chúng ta. Mà người có giải được, vậy chúng ta...

Độc Âm Nhi gật gật đầu, ra vẻ đối phương có thể dạy bảo, vừa đưa tay lên trên môi, ý bảo Chi Ni Nhã không nên nói nữa.

Ngay lúc này, tiếng động nhẹ như tơ vừa biến mất lại xuất hiện một chút, nhẹ nhàng như gió thổi qua cửa sổ. Lập tức, trên cửa sổ xuất hiện một lỗ nhỏ như ngón tay. Tạm dừng một chút, một luồng khói xanh liên bay ra từ trong cái lỗ đó.

Khói xanh kỳ quái phi thường, bay từ cửa sổ vào, lập tức hóa thành không khí vô hình vô sắc, dung hợp với khoảng không trong phòng, khó có thể nhận ra. Nó không có mùi vị gì, tiến vào tựa như chẳng trở thành thứ gì cả. Trong phòng lúc trước thế nào thì hiện giờ cũng vẫn như thế.

Khóe mắt vừa liếc thấy làn khói xanh kia, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cười một cái rồi nghiêng cổ ra, ngã xuống giường.

- Ai hạ độc thế?

Là đại sư chế độc, có sức chống độc mạnh mẽ nhưng chỉ nói được một câu đã nghiêng cổ ngã xuống rồi.

Cạch cạch. Một tiếng động kỳ lạ vang lên. Trên tường đột nhiên mở ra một cánh cửa sổ. Một người cười gian tiến vào. Hắn vừa tiến vào phòng, cửa sổ phía sau hắn lập tức biến mất. Vách tường lại trở lại như ban đầu. Tất cả giống như chưa bao giờ có chuyện gì xảy ra, trước thế nào thì sau vẫn thế.

Đối với Luyện Lực Sĩ, tất cả cửa lớn và vách tường cũng đều giống nhau cả.

Người tiến vào dáng vẻ mười tám tuổi, ăn mặc sang quý, cầm y hoa phục, nhìn từ mặt trước hay mặt sau cũng đều thấy đây là nhân vật thiếu gia lắm tiền vừa ngốc lại vừa hoang phí. Đó không phải là Phó Thư Bảo thì còn là ai nữa?

- Ha ha ha... Thật không ngờ. Thật không ngờ Độc Âm Nhi đại tỷ của Độc Âm Nhi, toàn thân là độc, kể cả trong khố cũng có độc lại bị kẻ thường nhân chế độc như ta dùng độc đánh ngã. Nữ nhân trước mặt nam nhân của mình là ngốc nhất. Lời này đúng là rất chính xác.

Phó Thư Bảo cười ha hả.

Độc hắc dùng chính là độc hương do một tay Độc Âm Nhi chế tạo ra, lúc trước dùng để ám sát Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực Đồ Thố. Ám sát chênh lệch cấp như vậy cũng đủ thể hiện ra khả năng chế độc lợi hại của Độc Âm Nhi.

Độc hương kia vốn có mùi hương nhạt nhưng trước mặt người có hương thơm thiên nhiên như Chi Ni Nhã thì có thể trực tiếp bị bỏ qua. Đó cũng chính là nguyên nhân hắc quyết định dùng độc này. Nếu như Độc Âm Nhi ở một mình trong phòng thì hắc tuyệt đối không dám múa rìu qua mắt thợ.

- Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đồng thời ngã quỵ trên giường, góc độ trùng hợp, cũng coi như kế hoạch thành công rồi.

Trong lòng Phó Thư Bảo đang nghĩ ngợi lung tung, cảm thấy rất có ý vị.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đều nằm im lặng trên giường. Ga giường trắng như tuyết càng tôn làn da trắng của bọn họ. Người nọ trắng hơn người kia, người kia lại mềm mại hơn người nọ, có cảm giác tuyệt vời vô cùng.

Độc Âm Nhi chính là một bữa tiệc lớn tràn ngập vẻ hoang dã, chinh phục được là có cảm giác thành tựu. Chi Ni Nhã lại là một bữa tiệc đầu mùi vị thơm mát của dị vực, chinh phục sẽ có cảm giác thỏa mãn. Như vậy, đứng trước hai bữa tiệc lớn thế này, nên ăn ai trước đây?

- Quản làm gì. Lão tử cứ dựa vào thứ tự, ăn bữa tiệc đầy dã tính Độc Âm Nhi này trước đã.

Trong lòng Phó Thư Bảo quyết định rất nhanh, đi tới bên cạnh Độc Âm Nhi. Một khắc đêm xuân đáng giá ngàn vàng. Hắn cũng không muốn vì suy nghĩ xem nên chọn xơi ai trước mà lãng phí thời gian.

Duỗi tay tới, thoáng một cái đã nắm lấy thánh nữ phong của Độc Âm Nhi, còn chưa kịp vuốt thì Độc Âm Nhi vốn trúng độc hôn mê đã thần nhiên mở bừng đôi mắt:

- Người kia, người đang làm gì đó?

Phó Thư Bảo nhìn tay mình một chút, lại nhìn khuôn mặt đầy ý cười của Độc Âm Nhi sát mình, trong lúc nhất thời không nói ra lời. Động tác của hắn cũng dừng lại.

Lúc này Chi Ni Nhã ở bên cạnh cũng mở bừng con mắt, hơi tức giận nói:

- Bảo ca, chúng ta là hôn thê của người, sớm muộn gì cũng là người của người. Người sao lại nóng lòng như vậy chứ? Không ngờ lại hạ độc với chúng ta, làm ra chuyện như vậy. Ta thật sự thất vọng vì người.

Hạ độc hương với vị hôn thê của mình để làm chuyện đó, đúng thật là rất hạ lưu. Trên thế giới này không có mấy người có thể làm được.

- Người cho rằng người không nói thì có thể qua chuyện được sao? Hừ hừ.

Độc Âm Nhi lại ép tới từng bước. Giờ phút này nàng bội phục nhất là bản thân mình. Bởi nàng đã tính trước là Phó Thư Bảo sẽ làm như vậy, quả nhiên Phó Thư Bảo làm như thế. Thế này là đoán trước đối phương, nắm được tiên cơ, có thể không kiêu ngạo sao?

Lúc này Phó Thư Bảo mới thu hồi cánh tay đang nắm ngọc nữ phong lại, ho khan một tiếng, rất bình tĩnh nói.

- Hóa ra các người đã sớm biết là ta sẽ tới rồi.

- Dương nhiên rồi.

Độc Âm Nhi lại kiêu ngạo lần thứ hai.

- Thế là khi ta hạ độc hương thì các người đã dùng giải được rồi phải không?

- Nói những lời này không phải là thừa sao?

Độc Âm Nhi kiêu ngạo lần thứ ba.

- Vậy các người đoán được tiếp theo ta sẽ làm gì không?

- Đầu tiên là xin lỗi, sau đó là chịu lỗi, khiến chúng ta vui vẻ. Chúng ta lúc đó mới bỏ qua cho người.

Chi Ni Nhã đáp.

- Các người sai rồi. Chuyện ta làm tiếp theo chính là hoàn thành chuyện ta chưa làm xong đó. Thuận theo đi!

Phó Thư Bảo đột nhiên túm hai chân Độc Âm Nhi, mở ra, cơ thể áp mạnh xuống.

- Đứng... Cái tên này!

Nói tới đây, đột nhiên miệng Độc Âm Nhi bị miệng Phó Thư Bảo bịt kín lại, muốn đẩy ra nhưng thực lực kém hẳn một bậc. Lực ôm càng lớn, lực khống chế lại càng lớn hơn. Chỉ trong nháy mắt, một chiếc lưỡi đã tiến vào trong miệng nàng, nhanh nhẹn giống như cá bơi vậy.

Bá vương ngành thương cung. Đây chính là chuyện Phó Thư Bảo muốn làm.

- Bảo ca, người sao lại làm thế... Người...

Chi Ni Nhã nhìn mà đỏ mặt tía tai, xấu hổ nhưng lại mong chờ. Dường như lúc này nàng mong người bị Phó Thư Bảo ép xuống là nàng chứ không phải là Độc Âm Nhi.

Nữ nhân tranh giành nhau từng khắc một, ghen tị từng chút một. Vào giờ phút quan trọng này lại càng mạnh hơn.

Bị ôm rồi đè xuống, phòng tuyến cuối cùng bị đột phá mạnh mẽ, Độc Âm Nhi kinh hoảng rên lên một tiếng kỳ dị, hai bàn tay ôm chặt lưng Phó Thư Bảo...

Một khắc trước còn đoàn kết tác chiến, hiện giờ đã phải thần phục dưới sự chinh phục của đối phương, phát ra âm thanh khiến người ta ghét.

Độc Âm Nhi rất hưởng thụ, Chi Ni Nhã rất tức giận.

Chiến đấu xâm nhập, mỗi lần đánh tới lại kịch liệt phi thường, gay go phi thường, trắng lệt phi thường. Chuyện này rơi vào mắt Chi Ni Nhã đã trở thành mất mát và chua xót.

Nhìn như vậy không biết bao lâu.

- Ta... Ta đi. Các người...

Chi Ni Nhã vốn muốn nói:

- Đôi câu nam nữ các người.

Nhưng câu cuối cùng lại không thể phát ra miệng được.

- Aa...

Một tiếng rên rỉ kỳ dị phát ra từ trong cổ họng Độc Âm Nhi.

- Người còn muốn chạy sao? Chạy đi đâu?

Phó Thư Bảo đột nhiên ôm lấy thắt lưng Chi Ni Nhã, thuận thế xoay người, bắt đầu chinh phục nàng như chinh phục Độc Âm Nhi.

Độc Âm Nhi đầy dã tính cũng bị thuần phục, càng hướng chi là người dịu dàng ngoan ngoãn, không có kinh nghiệm chiến đấu như Dật Hương Công Chúa chứ?

- Dừng... Người... a...

Âm thanh kỳ diệu, chiến đấu kỳ diệu. Ngoài điều này ra, những chuyện khác trong thiên địa đều có thể không cần quan tâm.

Hy vọng đã lâu, bữa tiệc lớn mơ ước rốt cục cũng thành hiện thực.

392. Chương 381: Hồ Ly Tinh Là Tiểu Tam

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 381: hồ ly tinh là tiểu tam

Mặt trời nhô lên phía chân trời, nắng sớm rực rỡ phổ chiếu khắp đại địa. Xung quanh Hậu Thổ Thành, nông trường một màu xanh, cảnh tượng quang vinh, quảng trường ở trong núi cũng chìm trong khung cảnh công nhân bận rộn. Một ngày mới lại bắt đầu.

Lâu đài Hắc Thạch Thành vẫn như ngày thường, người hầu đang quét dọn khắp nơi. Những chiến sĩ xuất hiện trên tường thành và Hạp Cốc Quan. Mặc dù bây giờ nạn trộm cướp đã bị tiêu trừ, nhưng trực gác phiên vẫn không bị từ bỏ. Chiến sĩ bưng đỡ trên tường thành khiến cho những thương nhân đến Hậu Thổ Thành buồn bán cảm thấy an toàn hơn rất nhiều.

- Thật kỳ quái, hôm nay Độc chủ mẫu và Chi Ni Nhã chủ mẫu có bộ dạng rất là lạ, không biết đã xảy ra chuyện gì, đúng rồi, ba người các người có biết chuyện gì xảy ra không?

Một bên lau chùi cái bàn trước đại sảnh, Đông Mai lên tiếng hỏi ba người Hạ Trúc, Thu Cúc và Xuân Lan đang làm việc bên cạnh.

Ba người đồng loạt lắc đầu, trên trán đầy mồ hôi. Lúc trước, bốn người bọn họ cùng quét dọn căn phòng của Độc Âm Nhi, nhìn thấy Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã ngồi trên giường, cả buổi chiều vẫn không nói một câu, thần sắc vô cùng kỳ quái. Nhưng với thân phận nữ bộc của bốn người, ngoài ra Độc Âm Nhi bình thường cũng xây dựng uy vọng rất lớn, cho nên không ai dám hỏi, chỉ có thể thầm suy đoán trong lòng.

- Ta lại có cách nhìn riêng.

Đông Mai cho đến bây giờ vẫn luôn tự cho rằng mình là thông minh nhất, nói:

- Các người có phát hiện không, lúc chúng ta quét dọn căn phòng của Độc chủ mẫu, trên giường vô cùng lộn xộn, còn có một vài vết tích không rõ ràng lắm, ta nghĩ, nhất định đã phát sinh chuyện gì đó không bình thường, mà chuyện tình không bình thường, khẳng định là do bàn tay của thiếu gia gây nên.

Lời này vừa nói ra, phảng phất như châm đèn trong đêm tối, ngay lập tức, ánh mắt của ba người Xuân Lan, Hạ Trúc, Thu Cúc liền tập trung lên người Đông Mai.

- Các người thử nghĩ xem, lúc ấy, mặc dù Độc chủ mẫu và Chi Ni Nhã chủ mẫu đều không lên tiếng, nhưng giữa hai hàng lông mày lại xuất hiện xuân quang phóng đảng, đó là ánh mắt khi một thiếu nữ biến thành nữ nhân, là dư vị, là hồi tưởng, là triển vọng.... Cho nên, hai vị chủ mẫu đã hạnh phúc mà ngẩn người! Ta phỏng đoán, thiếu gia của chúng ta đã có thể làm “chuyện đó” rồi!

Nữ thần phá án, quả nhiên không tầm thường.

Xuân Lan, Hạ Trúc và Thu Cúc đều há hốc miệng, không khép lại được.

Ai nói nữ tử ngực lớn là ngọc ngà? Đông Mai nữ thần phá án chính là một ví dụ ngược điển hình.

Chẳng qua, mặc dù là phỏng đoán thiếu chứng cứ, nhưng trong thời gian nửa chén trà ngắn ngủi, chuyện này đã lan truyền khắp Hắc Thạch Thành và Hạp Cốc Quan. Lại thêm thời gian một chén trà nữa, đường lớn ngõ hẻm trong Hậu Thổ Thành bắt đầu lưu truyền các loại phiên bản. Bá Vương ngành thượng cung, nước chảy thành sông, còn có chó cùng dứt đuôi,...

Bất kể là phiên bản gì, tất cả đều không phải là chuyện xấu, đối với nhân dân Hậu Thổ Thành, đây là chuyện tốt.

Là nhân vật lãnh tụ đứng phía sau thao túng cả Hậu Thổ Thành, mặc dù Phó Thư Bảo không có khí chất lãnh tụ, nhưng những chỗ tốt mà mọi người nhận được đều là sự thực. Dân chúng nhận ân huệ, còn được an cư lạc nghiệp, chỉ cần người đưa cho bọn họ những thứ đó, bọn họ sẽ một lòng theo người, ủng hộ người, nếu ngược lại thì sẽ phản kháng người.

Nếu vậy, Phó Thư Bảo đương nhiên trở thành lãnh tụ khảng khái nhân từ trong suy nghĩ của bọn họ, lãnh tụ từ một đại nam hài biến thành nam nhân, chuyện tốt như vậy tự nhiên càng phải đàm luận truyền tai nhau.

Cho nên, mặc dù Phó Thư Bảo còn chưa tổ chức đại hôn với Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, nhưng đêm tân hôn đã thực hiện trước rồi, cả thành trì không có giăng đèn kết hoa, nhưng không khí vui mừng lại rất nồng nhiệt, so với con gái trong nhà gả đi còn vui mừng, náo nhiệt hơn.

Trong Hậu Thổ Thành, một vài thương gia khách điểm thậm chí còn khuyến mãi, chỉ cần nói một tiếng Độc chủ mẫu và Chi Ni Nhã chủ mẫu sớm sinh quý tử là có thể nhận được một ly rượu ngon và một phần thức ăn miễn phí.

Những chuyện hoang đường diễn ra tại Hậu Thổ Thành rất nhanh bị tâm phúc của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã nghe thấy, sau đó truyền đến tai hai người, cứ như vậy, hai người liền xấu hổ muốn chết, hận không thể tìm một khe nứt mà chui vào.

Bất cứ đàm luận gì cũng không ảnh hưởng đến tâm tình Phó Thư Bảo, hiện trong lòng hắn đang rất vui vẻ.

Trên một mảnh đất cát bằng phẳng, Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn đang tiến hành diễn luyện chiến đấu. Nhiệt độ trong sa mạc không khiến bọn họ lùi bước, ngược lại sĩ khí càng nâng cao, huấn luyện lại càng sinh động. Dưới sự dẫn dắt của 5 vị Thiên võ tướng, 5000 chiến sĩ bắt đầu diễn luyện hình thức chiến đấu phòng thủ và tiến công, trên đỉnh đầu bọn họ đã sớm phủ đầy một tầng cát bụi dày.

Năm vị Thiên võ tướng, phân biệt là Y Tập Nhân, Hầu Tái Gia, Lan Ba Tập, Mục Hân Mặc Đức, Mã Cấp Mộc, tất cả đều là Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực. Càng trùng hợp hơn là 5000 chiến sĩ đều có đặc tính bất đồng, cho nên, cũng nhận phong cách chiến đấu và phòng thủ bất đồng. Năm ngàn người cứ như vậy hình thành một đội hình quân đoàn, phòng thủ kiên cố, có thể nói là tấn công và phòng thủ đều rất viên mãn.

Nhìn quân đội của mình đang diễn luyện, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên cảm thán, lúc trước, hắn vẫn là một tên hoàn khổ đệ tử ở Hồ Thành, bị đám người Diên Đan khi dễ, nhưng bây giờ, hắn đã trở thành đại nhân vật tọa trấn một phương, dám cùng khiêu chiến với những cường địch như Quy Vân Tông, Thanh Uyển Quốc. truyện copy từ

Trước khác nay khác, chân lý của lời này thể hiện trên người hắn hết sức xuất sắc.

Bằng....

Cơ quan vừa động, dây cung nổ bung ra, một mũi tên luyện chế bằng kim loại bắn ra. Trên quỹ tích bay của nó, theo thứ tự bố trí mười tám bia ngắm làm bằng da trâu. Mục tiêu thứ nhất cách vị trí bắn chừng 100 bước, sau đó, cứ cách mỗi mũi tên là dời xa 50 bước. Mũi tên cuối cùng phải bắn trúng mục tiêu cách vị trí bắn chừng 600 bước.

600 bước, không dùng Lực Luyện Khí, cho dù là Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực kéo cung bắn cũng khó có thể đạt tới tầm bắn như vậy, càng đừng nói là mười mục tiêu có da trâu ngăn cản.

Phụt...

Mũi tên luyện chế từ kim loại hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt liền bắn trúng mục tiêu thứ nhất. Ngay lập tức, tiếng “phụt, phụt, phụt, phụt...” không ngừng vang lên. Cuối cùng, mặc dù mũi tên cuối không xuyên thủng mục tiêu bọc da trâu, nhưng cũng không bị rơi xuống, vẫn bắn trúng vị trí hồng tâm.

Bắn thử hoàn tất, lúc này Lưu Chuẩn mới đưa nổ Lực Luyện Khí trong tay cho Phó Thư Bảo, nói:

- Thiếu gia, dạng phẩm như thế này, trước mắt chúng ta đã hoàn thành 30 cái, nổ này rất mạnh, cho dù mặc áo giáp do cương thiết chế tạo, nếu cự ly thích hợp thì vẫn có thể xuyên thủng.
- Nếu bỏ đi tác dụng ngăn đỡ của mục tiêu, tầm bắn của nổ Lực Luyện Khí này e rằng phải đạt đến 1500 bước.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã sớm có tính toán sơ bộ. Tầm bắn như vậy, mặc dù kém gấp đôi Thiên Trúc Cung của hắn, nhưng cũng đã vô cùng cường hãn rồi.

Từ góc độ số lượng mà xét, Lực Luyện Khí Thiên Trúc Cung của hắn trên thế gian chỉ có một cái, nhưng Lực Luyện Khí nổ lại có thể chế tạo số lượng lớn, nếu để hắn cầm một cái Thiên Trúc Cung đi tác chiến với 100 Lực Luyện Khí nổ, vậy thì hắn ngay cả một chút phần thắng cũng không có. Chuyện này tuyệt đối không kỳ quái, Lực Luyện Khí nổ có thể dễ dàng bắn thủng áo giáp chế tạo bằng tinh cương, tầm bắn 1500 bước, một lần bắn ra 100 mũi tên, lực uy hiếp như vậy, cho dù là bất kỳ kẻ nào cũng không dám khinh thường.

- Rất may là có bản vẽ Lực Luyện Khí nổ này của thiếu gia, bằng không thì chúng ta cũng không luyện chế ra được.

Lưu Chuẩn nói lời từ tận đáy lòng. Hắn vô cùng bội phục Phó Thư Bảo.

- Tăng tiến độ hoàn thành số lượng còn lại, hoàn thành giao dịch với Ba Mễ Na vương phi. Mặc dù bây giờ chúng ta đã có Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn, nhưng số lượng chiến sĩ và trang bị đều không đủ, nếu gặp phải cường địch tấn công thì hỏng bét.

Phó Thư Bảo rất có ý thức với những ẩn họa như vậy.

Lưu Chuẩn gật đầu nói:

- Ta sẽ làm theo những gì thiếu gia căn dặn, ta trở về luyện chế Lực Luyện Khí nổ đây.

Đưa mắt nhìn Lưu Chuẩn rời khỏi, Phó Thư Bảo mới ngẩng đầu, nhìn lên trời, cười nói:

- Bây giờ người đã đi rồi, người có thể xuống.

Hồ Nguyệt Thiên chân đạp Hoan Nhạc Vân từ trên trời hạ xuống, đáp xuống bên cạnh Phó Thư Bảo. Tốc độ Hoan Nhạc Vân của nàng mặc dù kém hơn cánh lực lượng của Lực Sĩ, nhưng tại phương diện lơ lửng thì vẫn ưu tú hơn, nàng thậm chí có thể dùng Hoan Nhạc Vân đứng giữa hư không cả buổi, cũng không di chuyển chút nào, còn nếu như Lực Sĩ dựa vào cánh lực lượng để phi hành, cả buổi không vũ động cánh lực lượng thì không biết đã rơi xuống từ lúc nào.

- Lén lén lút lút trốn trong tầng mây, người muốn làm gì đây?

Phó Thư Bảo tức giận mắng.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Lúc trước ta đến Hậu Thổ Thành đã nghe được rất nhiều tin tốt, chúc mừng người a, Phó đại ca, cuối cùng tôi qua người cũng được như ý nguyện.

Da mặt của Phó Thư Bảo so với tường thành còn dày hơn, nhưng đột nhiên nghe thấy lời này vẫn có chút mất tự nhiên, nói tránh đi: nguồn

- Ta mời người đến Hắc Thạch Thành, người vẫn luôn không đến, bây giờ chạy đến đây làm gì?

- Đương nhiên là vì mục tiêu tiếp theo của chúng ta, bao giờ chúng ta lên đường đây?

Năm loại cực phẩm linh tài nguyên tố, bây giờ Phó Thư Bảo đã luyện hóa ba loại trong đó, chỉ còn lại cực phẩm linh tài mộc nguyên tố và thổ nguyên tố. Tộc trưởng Hồ tộc đã phá giải thần bí quyền trục mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại, nắm được tư liệu về năm loại cực phẩm tài liệu nguyên tố đó, tất nhiên là có thể tùy thời triển khai hành động.

- Có thể cho ta biết, lần này lấy cực phẩm linh tài gì không?

Phó Thư Bảo nhàn nhạt hỏi.

- Mộc nguyên tố Ác Độc Chi Hoa, vị trí là...

Hồ Nguyệt Thiên muốn nói lại thôi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Trải qua những chuyện vừa rồi, chẳng lẽ người còn không tin tưởng ta sao?

- Không phải, chẳng qua nơi này người tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi, nó ở trong Vương thành Tú Quốc các người, trong Hoàng Kim Thành.

Hồ Nguyệt Thiên liền nói ra vị trí của Ác Độc Chi Hoa.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo không thể tin được, hỏi:

- Trong Hoàng Kim Cung?

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu nói:

- Đúng vậy, cho nên chuyện lần này rất phiền toái, có thể thành công hay không phải dựa vào vận khí, so với ba lần trước, lần này khó khăn hơn nhiều.

- Khó hơn cũng phải đi, ngoài ra, có lẽ cũng không khó như trong tưởng tượng của người đâu, ta bây giờ có thể tùy tiện tiến vào Hoàng Kim Thành, chẳng qua, nơi đó là phạm vi thể lực của Quy Vân Tông, bọn họ là cừu nhân cũ của ta, lần này phải đề phòng một chút.

Hơi ngừng lại một chút, Phó Thư Bảo lại nói tiếp:

- Ta trở về sắp xếp một chút, ngày mai chúng ta sẽ lên đường, vẫn hội hợp ở đây.

Lặng yên không một tiếng động, sau khi Phó Thư Bảo nói xong lời này, Hồ Nguyệt Thiên chỉ gật đầu một cái, Hoan Nhạc Vân dưới chân khẽ động, cả người nàng nhẹ nhàng bay lên, ngay lập tức rời đi xa, cảnh tượng như thần nữ phi thiên vậy.

- Nam nhân cả đời, có hai lão bà làm sao có thể gọi là nam nhân thành công được, phải có ba lão bà thì nam nhân mới gọi là thành công, Hồ Nguyệt Thiên.... Người chắc chắn là người tiểu tam (*) rồi.

(*) vợ lẽ

Phó Thư Bảo cười ha hả, lúc này mới xoay người rời đi.

Đến Hoàng Kim Thành, không phải chuyện đơn giản, phải có kế hoạch.

o0o

- Bảo ca, người mới trở về, tại sao lại muốn đi rồi?

Chi Ni Nhã u oán nhìn Phó Thư Bảo. Nằm bên cạnh nàng, Độc Âm Nhi cũng bất mãn nhìn Phó Thư Bảo.

Vốn, nếu như tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo chưa đạt đến cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, hai bà vợ cả Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng không lo lắng Phó Thư Bảo sẽ chạy loạn đi đâu, nhưng bây giờ, độc tố thần bí trên người hắn đã bị giải trừ, có thể phóng túng làm chuyện đó, hai bà vợ cả tuyệt đối không yên tâm. Mặt khác, sau khi trải qua sự kiện Bá Vương ngạnh thượng cung “đêm tân hôn”, hai người đều nếm tư vị mật ngọt của tình yêu, hiển nhiên muốn ôm ấp nha nhiều hơn, không ngờ Phó Thư Bảo vừa trở về lại muốn đi, điều này làm sao có thể khiến người khác cam lòng đây?

- Lần này ta đi lấy Ác Độc Chi Hoa là cực phẩm linh tài mộc nguyên tố, ở ngay tại Hoàng Kim Thành Tú Quốc, lần này không thể không đi, ta dự đoán lần này đi cũng không mất bao nhiêu thời gian, rất nhanh sẽ trở về, dù sao thì sự phụ của ta cũng là ca ca nữ hoàng Tú Quốc, có tầng quan hệ này, ta muốn tiến vào Hoàng Kim Thành làm việc vẫn rất thuận lợi, mặt khác, ta đoán rằng, sau khi trở về, các người cũng đem Kim Ti Hồ Lô của ta luyện hóa xong, sau đó vừa vận luyện hóa Độc Ác Chi Hoa.

Nhìn hai oán phụ ngồi trên giường, trong lòng Phó Thư Bảo có chút không đành, cho nên hắn đi đến, ngồi giữa hai người, đem cả cả hai ôm vào lòng.

- Ta biết người có chuyện phải làm, chẳng qua, người phải bảo trọng, không nên sinh cường.

Độc Âm Nhi dịu dàng nói. Sau đó, nàng bày ra gương mặt ôn nhu rất hiếm thấy.

- Chúng ta có cực phẩm linh tài hay không cũng không trọng yếu, cái chúng ta muốn chính là người, hiểu chưa?

Chi Ni Nhã cũng dịu dàng nói.

- Chúng ta đối đầu với thế lực cường đại hơn, không đề thăng thực lực của chính mình nhất định là tử lộ, ta đã nhớ lời của các người rồi, mọi thứ đều phải cẩn thận, tuyệt đối không sinh cường.

Phó Thư Bảo một bên nói, một bên vuốt ve bờ eo của hai lão bà.

- Đáng ghét, chuyện tối hôm qua còn chưa tính sổ với người, người lại đến rồi.

Độc Âm Nhi trợn mắt nhìn Phó Thư Bảo.

- Đúng vậy, chúng ta còn chưa tính sổ với người, người làm vậy thật quá đáng.

Chi Ni Nhã cũng trợn mắt nhìn Phó Thư Bảo. Sau khi trải qua loại chuyện này, nàng liền triệt để đứng cùng chiến tuyến với Độc Âm Nhi.

Phó Thư Bảo cũng không quản nhiều như vậy, hắn biết rõ, lúc nữ nhân nói không muốn, thực ra là rất muốn, hơn nữa còn là có bao nhiêu thì muốn bấy nhiêu. Lúc này, nói những chuyện phong hoa tuyết nguyệt vớ vẩn là dư thừa, hai tay hắn một trên một dưới, rất thoải mái đặt lên cặp mông của đại lão bà, vừa sờ vào liền cảm thấy hai cặp mông co giãn bất đồng, cảm giác bất đồng hết sức tuyệt vời.

- Thật là...

- Bỏ cái tay ra...

Phó Thư Bảo không chỉ không dịch chuyển đôi tặc thủ làm chuyện xấu ra, ngược lại thuận thế kéo một cái, đồng thời kéo tuột dây lưng của hai người xuống. Hai bờ mông tuyết trắng liền rơi vào tầm mắt, hắn có thể trực tiếp chạm vào hai bờ mông tuyết trắng mà không có vải vóc che đậy.

Độc Âm Nhi tương đối dẻo dai, tràn đầy lực lượng. Còn Chi Ni Nhã thì tương đối đầy đặn thon thả, thuần túy là sự đầy đặn nhục cảm, sau khi vuốt ve thì đầu ngón tay còn lưu lại hương thơm, diệu không thể tả xiết.

Lúc này, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã không thể làm gì hơn là liếc nhìn nhau một cái, các nàng đều biết rõ chuyện sắp xảy ra. Chẳng qua, mặc dù bên ngoài biểu hiện sự e thẹn, nhưng trong lòng lại vô cùng hạnh phúc vui vẻ, kết quả là, vừa muốn ngênh đón nhưng vẫn cự tuyệt.

Rất nhanh, dưới hai bàn tay của Phó Thư Bảo thi triển, hai lão bà liền biến thành hai con dê con trắng, đợi người khác đến làm thịt.

393. Chương 382: Người Một Nhà

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 382: Người một nhà

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: (.

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nhẹ nhàng tách hai đùi trơn bóng như ngọc của Chi Ni Nhã ra, Phó Thư Bảo chậm rãi ghé đầu xuống, hít một hơi mùi hương thân thể tự nhiên. Hành động như chó ngửi này khiến Dật Hương công chúa lập tức khấn trương, cuống quýt đưa tay đẩy đầu hắn ra, run rẩy nói:

- Bảo ca, ngươi muốn... làm gì vậy ???

- Ngửi mùi hương biết mỹ nhân, đừng tưởng lão công ngươi là một người thô kệch, thực sự ta là một thi nhân rất lãng mạn, bỏ tay ra để vi phu ngươi nào.

Từ lúc nào hắn đã biến thành thi nhân lãng mạn?

Chi Ni Nhã: “....”

Nhẹ nhàng buông tay ra, Chi Ni Nhã khẽ hô một tiếng:

- Á... không ngờ ngươi còn dùng lưỡi...

Lúc này, Độc Âm Nhi cũng đưa tay tới, xấu xa nhìn nàng.

Chi Ni Nhã bối rối, nói:

- Âm Nhi tỷ tỷ, ngươi muốn làm gì vậy?

Độc Âm Nhi có chút xấu hổ, nói:

- Chuyện này... Chúng ta là người một nhà, ta giúp một tay mà thôi, đừng khấn trương, bỏ tay ra nào.

Chuyện này còn cần giúp đỡ sao? Không ngờ còn công khai nắn bóp ngực người ta? Chi Ni Nhã cảm thấy trời xoay tròn, đất xoay tròn, cả nàng cũng xoay tròn...

Chiến đấu mở màn, thi nhân làm chuyện lãng mạn. Nam thì hành vi phóng đãng, nữ liều mình “giúp đỡ”. Đêm nay là một đêm hết sức hoang đường.

Sáng sớm hôm sau, Phó Thư Bảo rời giường, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi vẫn còn ngủ say trên giường, dáng vẻ mệt mỏi không chịu nổi. Thân thể Phó Thư Bảo trải qua vô số linh tài cực phẩm tôi luyện và tẩy dịch, chẳng khác gì đổi mới hoàn toàn, trong ngoài cường hóa, năng lực tại phương diện đó hiển nhiên cũng đủ cường hãn. Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã mặc dù có hùng tâm tráng chí muốn giao chiến cả đêm với “kẻ thù”, nhưng cuối cùng hai người vẫn phải bỏ giáp xin hàng, bại trận rất thảm.

Thực ra, Phó Thư Bảo cũng không biết tối qua hắn phong lưu bao nhiêu lần, nhưng điều khiến hắn vui mừng chính là không ngờ trải qua một đêm mệt mỏi mà tinh lực của hắn vẫn dồi dào, một chút cảm giác “mệt mỏi” cũng không có.

Chỉ còn một lúc nữa là đến thời gian ước định gặp mặt với Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo đến phòng Tú Lý. Tên sư phụ này của hắn, chỉ cần không đến thì tuyệt đối sẽ không chủ động trước mặt hắn, ngoại trừ ăn chơi hưởng lạc, tán gái chơi gái ra, chính sự đều không làm, là nhân vật cấp đại sự không biết xấu hổ trong giới chơi gái.

Hậu Thổ Thành mặc dù bên ngoài là Tú Lý làm chủ, nhưng ngay cả đứa trẻ ba tuổi trong Hậu Thổ Thành cũng biết, người thực sự làm chủ Hậu Thổ Thành chính là Phó Thư Bảo.

Không có biện pháp, muốn đến kinh đô Hoàng Kim Thành Tú Quốc, tất phải đến gặp tên sư phụ phé tài này, để ông ấy viết một bức văn thư rồi.

Còn chưa đến cửa đã nghe thấy một tiếng cười quyền rũ đến cực điểm truyền tới, lắng nghe một chút, không ngờ là thanh âm của sư nương Đại Loan Lệ. Phó Thư Bảo thầm gật một tiếng:

- Sáng sớm ra đã tập thể dục rồi, còn phát ra âm thanh lớn như vậy, có còn đạo đức xã hội công cộng hay không đây?

Nghe thấy âm thanh như vậy, Phó Thư Bảo cũng đành dừng bước, đứng ở ngoài cửa. Chờ mất thời gian một chén trà.

- Khục khục!

Qua một khắc, xác định người trong phòng không tiếp tục làm loại chuyện đó nữa, Phó Thư Bảo mới lớn tiếng ho khan hai cái, nhắc nhở người bên trong là bên ngoài có người đang chờ, nhanh đi ra ngoài.

Nghe thấy tiếng ho khan của Phó Thư Bảo, Tú Lý rất nhanh liền chạy ra, chẳng qua trên người chỉ vội khoác lên cái áo ngủ. Không nhìn thấy Đại Loan Lệ đâu, hiển nhiên là vì xấu hổ mà trốn trong đó, không chịu ra.

- Sư phụ thật là hăng hái, sáng sớm ra đã tập thể dục rồi.

- Đâu có đâu có, bình thường thôi.

Tú Lý ngại ngùng nói.

Phó Thư Bảo cũng không muốn nói nhảm nhiều với ông ta, liền nói ý đồ đến đây. Đối với chính sự, Tú Lý cũng không chậm trễ, rất nhanh liền viết một văn thư, giao cho Phó Thư Bảo.

Sau khi đem mọi chuyện tại Hậu Thổ Thành và Hạp Cốc Quan an bài thỏa đáng, Phó Thư Bảo lúc này mới đến địa điểm gặp mặt Hồ Nguyệt Thiên. Hồ Nguyệt Thiên đã sớm chờ ở đó, sau khi gặp nhau, hai người liền thẳng đường đến kinh đô.

oOo

Bầu trời trong xanh, mây trắng đầy trời, ánh nắng rực rỡ. Ba đạo nhân ảnh xuất hiện tại cuối chân trời, phân biệt là Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh.

Sau khi gặp Hồ Nguyệt Thiên, Tiểu Thanh cũng không xuất hiện, nhưng khi Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên bay lên trời, hướng thẳng đến kinh đô, nàng đột nhiên xuất hiện, đuổi theo hai người. Thiếp thân thị vệ chính là thiếp thân thị vệ, không cần có bất kỳ phân phó nào, nàng luôn xuất hiện lúc cần thiết nhất, lúc bình thường, nàng giống như một cái bóng, bất kể làm phiền cuộc sống riêng tư của Phó Thư Bảo.

Trên không trung, gió lạnh thổi qua, Phó Thư Bảo đột nhiên cảm thấy tinh thần phấn chấn, lớn tiếng nói:

- Tiểu Thanh, chúng ta tỉ thí tốc độ phi hành xem thế nào!

- Được, chủ nhân, ngài bay trước đi.

Tiểu Thanh rất lễ phép nói.

- Bay trước thì còn gọi gì là tỉ thí? Nguyệt Thiên, người làm trọng tài cho chúng ta, đếm đến ba, ta và Tiểu Thanh sẽ đồng thời phát lực, xem ai bay xa hơn nhanh hơn.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu, nói:

- Được rồi, ta bắt đầu đếm đây, một, hai, ba, bắt đầu!

Vù... Tiếng xé gió vang lên, Phó Thư Bảo và Tiểu Thanh đồng thời phóng về phía trước. Trong không trung liền xuất hiện hai đạo tàn ảnh. xem tại

- Tốc độ của hai tên này thật nhanh...

Hồ Nguyệt Thiên thè lưỡi, chợt động Hoan Nhạc Vân dưới chân, giống như muốn đuổi theo. Mặc dù tốc độ của Hoan Nhạc Vân không thể bì kịp, nhưng độ linh mẫn lại vô cùng xuất sắc.

Trong hư không, Phó Thư Bảo và Tiểu Thanh sóng vai phi hành, gió lạnh thấu xương quét qua thân thể, y phục bay phất phới. Trong chớp mắt, Tiểu Thanh đã vọt lên trước mặt hắn.

- Lực Chi Diệp Luân Vĩ Dực!

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, sau chân đột nhiên xuất hiện lực lượng Diệp Luân Vĩ Dực. Đôi lực lượng vĩ dực này vừa xuất hiện, tốc độ của hắn nhất thời đề thăng gấp mấy lần, tiếng “vùn vụt” vang lên, thoáng cái đã vượt qua Tiểu Thanh, bay về phía trước.

- Chủ nhân, tốc độ của ngài...

Hai mắt Tiểu Thanh lóe lên thần quang kinh ngạc, nhưng nàng còn chưa nói xong thì Phó Thư Bảo đã biến mất trước mắt nàng. Nàng phát hiện ra, bây giờ cho dù nàng dùng tốc độ nhanh nhất để đuổi theo thì cũng không kịp.

Lại bay thêm một đoạn, Tiểu Thanh vẫn không nhìn thấy bóng dáng Phó Thư Bảo. Tiểu Thanh đành phải dừng lại, sau đó, Hồ Nguyệt Thiên ới đuổi kịp. Nhìn Tiểu Thanh đang đứng ngầy ra giữa không trung, không khỏi kỳ quái nói:

- Tiểu Thanh, chủ nhân của ngươi đâu?

Tiểu Thanh lắc đầu, nói:

- Tốc độ của hắn quá nhanh, ta cũng không biết bây giờ hắn đã bay đến đâu rồi...

Hơi ngừng lại một chút, nàng đột nhiên nói:

- Kỳ quái, hắn từ lúc nào bay trở về phía sau rồi?

Lời nói vừa dứt, tiếng cười của Phó Thư Bảo liền từ xa truyền đến, mới nghe hai tiếng thì người của hắn đã xuất hiện phía sau Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên. Mặc dù Tiểu Thanh không thể theo kịp tốc độ của hắn, nhưng thân là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, khi Phó Thư Bảo tiếp cận nàng thì nàng có thể ngay lập tức phát hiện ra hắn.

- Lần này xem như ta thắng.

Phó Thư Bảo cười lớn. Đối với khả năng phi hành của mình, hắn đã có lý giải nhất định, nếu như không sử dụng đuôi cánh, hắn không phải là đối thủ của Tiểu Thanh, nhưng một khi vận dụng lực lượng đuôi cánh, Tiểu Thanh lại không phải là đối thủ của hắn. Dưới tình huống sử dụng lực lượng đuôi cánh, Tiểu Thanh là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, thực lực vượt xa hắn, hắn bay không nhanh bằng cũng là chuyện bình thường. Nhưng nếu thêm vào lực lượng đuôi cánh, vậy thì đây lại là chuyện khác.

394. Chương 383: Luyện Tâm Thức

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 383: Luyện Tâm thức

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Tốc độ thật biến thái, tốc độ phi hành của người như vậy, ngay cả Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh cũng không đuổi kịp người, nếu người bỏ chạy thì còn ai có thể đuổi kịp người nữa? Hồ Nguyệt Thiên có chút đổ kị nói.

- Đợi đến khi thuần thực, ta sẽ đem bí thuật độc môn phi hành truyền cho các người.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Người nói thật sao???

Hồ Nguyệt Thiên kích động nói. Hoan Nhạc Vân của nàng thiếu sót nhất là tốc độ, nếu có thể đề thăng tốc độ, thì càng có thể đề thăng sự linh mẫn của Hoan Nhạc Vân, đạt đến trạng thái hoàn mỹ.

- Đã trải qua những chuyện lúc trước, ta đã từng lừa người bao giờ chứ? Chẳng qua, còn phải xem ta có cao hứng hay không.

Nếu đã nói vậy, ánh mắt Phó Thư Bảo liền dời đến bộ ngực Hồ Nguyệt Thiên. Nếu như có thể một hồ ly tinh như nàng cưỡng hoan một phen... tư vị đó... quả thật sống sót vài tuổi cũng đáng

Thuận theo ánh mắt của Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên hiển nhiên biết lúc này Phó Thư Bảo đang nhìn nơi nào của nàng, cũng biết ý đồ đen tối trong lòng hắn. Chẳng qua, sau khi bị “đâm” hai lần, nàng cảm thấy ánh mắt như vậy cũng không có gì. Chẳng qua, nếu như Phó Thư Bảo đem những lời trong lòng nói ra, nàng nhất định sẽ rất xấu hổ, mắng Phó Thư Bảo từ đầu đến chân một phen

- Chúng ta lên đường thôi, với tốc độ như vậy, hai ngày nữa là chúng ta có thể bay đến kinh đô.

Phi Thiên Dực của Phó Thư Bảo khẽ động, bay về phía trước. Lúc này, hắn không tiếp tục sử dụng lực lượng vĩ dực nữa.

Dùng Phi Thiên Dực để phi hành, có thể tôi luyện năng lực phi hành. Bay càng nhiều thì năng lực phi hành cũng càng mạnh, kỹ năng cũng sẽ thuần thực.

Cả ngày không ngừng phi hành, lúc mệt mỏi thì hạ xuống rừng núi nghỉ ngơi, sau khi nghỉ ngơi lại gấp rút lên đường. Một ngày trôi qua, lộ trình đến kinh đô đã giảm một nửa, quả thật đúng như dự đoán của Phó Thư Bảo, chỉ mất hai ngày là có thể bay đến kinh đô.

Đến tối, ba người dừng chân tại một mảnh rừng cây nguyên thủy rậm rạp. Hồ Nguyệt Thiên thi triển Bách Biến Phân Thân, chỉ huy 100 Huyền Hồ phân thân dừng trại, thu thập củi mục đốt một đồng lửa và nấu cơm chiều. Chuyện như vậy, đều do Huyền Hồ phân thân năng lực thuần túy sản sinh thực hiện, khi làm không qua loa, thoát nhìn giống như 100 nữ bộc đang làm việc, vô cùng thần kỳ.

Sau khi Tiểu Thanh đáp xuống đất, liền rời khỏi doanh địa, đi khắp nơi điều tra hoàn cảnh.

Phó Thư Bảo chọn một địa phương tương đối trống trải, tránh xa 100 Huyền Hồ phân thân, tu luyện Nguyên Nhất chiến kỹ của hắn. nguồn

Nguyên Nhất chiến kỹ trước sau sáu thức, phân biệt là Nộ Quyền thức, Ảnh Thối thức, Kim Cương thức, Luyện Tâm thức, Phân Thân thức, Nguyên Nhất thức. Hắn đã tu luyện được phần luyện thể rồi, tiếp theo là đến phân luyện tâm

Luyện Tâm thức không phải là tu luyện tâm cảnh thuần túy, mà là thông qua vận hành lực lượng, khiến tâm tĩnh xuống, ứng phó vạn biến mà không kinh, đồng thời có thể tiến hành cường hóa và trọng tổ thân thể, tạo thành hiệu quả cường hóa và kéo dài Kim Cương thức.

Phó Thư Bảo tĩnh tâm xuống, dựa theo tâm pháp vận hành Luyện Vĩnh Hằng Lực một lần. Vừa vận hành, hắn liền cảm thấy thể xác và tinh thần thanh minh, phẳng phát như đặt mình trong gió nhẹ có thể gạt rửa nhân tâm, ngàn vạn tế bào trong thân thể giống như đặt trong ôn tuyền, sáng khoái đến tận lỗ chân lông.

Nguyên Nhất chiến kỹ, mỗi một thức đều quan trọng, nếu như đem sáu thức luyện thành, công đức viễn mãn thì sẽ là cảnh giới như thế nào?

Đối với việc này, Phó Thư Bảo vẫn luôn tràn đầy chờ mong.

Rừng rậm tĩnh mịch, nhưng cũng không yên tĩnh.

Nộ Quyền thức! Ảnh Thối thức! Kim Cương thức! Lại một phen tu luyện, thân thể Phó Thư Bảo giống như Kim Cương bất diệt, nâng tay nhắc chân đều phát ra khí thể khổng lồ. Mỗi một thức có 12 biến hóa, có thể diễn hóa thành vô số chiêu thức, nhưng kết hợp tất cả lại một chỗ thì sẽ hình thành sát chiêu uy lực cực lớn

Lấy Kim Cương (kim loại) làm thân thể, kiên cố không thể phá. Quyền cước giống như kim thiết, không gì không thể phá.

Điều này thoát nhìn có vẻ mâu thuẫn, nhưng ở trên người Phó Thư Bảo, thì tuyệt đối không mâu thuẫn.

Trước khi chưa tu luyện Luyện Tâm thức, Phó Thư Bảo cũng chưa luyện ba thức luyện thể đến mức triệt để, tối đa chỉ là dung hợp cái “hình” bên ngoài, không dung hợp được cái “thần” của nó. Bây giờ, đột nhiên ngộ ra bí mật của Luyện Tâm thức, bất thành linh dung hợp, hình và thần hợp nhất, tâm và thân cũng hợp nhất.

Đây mới thật sự là Kim Cương.

- Viêm Chi Nộ Quyền! Phá!

Thân xoay tròn trên không trung như một con quay, đánh ra một quyền, nhiệt khí nóng rực tràn ra trong rừng hoa. Lúc thân hình Phó Thư Bảo bay cao hơn 10m, nắm quyền của hắn đột nhiên nện mạnh lên một thân cây lớn, thoáng chốc động kịch liệt một phen, cả cây đại thụ lập tức bị thiêu đốt thành than cốc.

Than cốc mặc dù vẫn còn bốc khói, nhưng vẫn giữ nguyên hình dáng thân cây.

Phù... một trận gió thổi qua.

Rắc rắc rắc... Than cốc hình đại thụ nhất thời tan rã thành từng mảnh, rơi ào ào trên đất, biến thành vô số khối than.

Phó Thư Bảo thu quyền mà đứng, trong lòng ngổn ngang cảm xúc. Nếu là trước kia, hắn tuyệt đối không ngờ hắn lại có thực lực kinh khủng như vậy, bây giờ đã thực sự đạt được rồi. Trước kia hắn không nghĩ hắn sẽ trở thành cường giả, nhưng bây giờ, hắn đã là một trong số ít cường giả trong thiên hạ rồi.

Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, đi đến bất kỳ nơi nào cũng đều vô cùng cường đại, không phải ai cũng có thể khinh thường.

- Viêm Chi Nộ Quyền có thể thiêu đốt đại thụ, thương hại đối với thân thể e rằng càng lớn hơn, từ một góc độ khác mà xét, nếu như ta vận dụng lực lượng thủy nguyên tố thì nó sẽ là Băng Thương Nộ Quyền, đồng dạng có thể đem đại thụ đóng băng, vỡ vụn thành mảnh băng. Cùng là một thức của Nguyên Nhất chiến kỹ, nhưng lực lượng nguyên tố bất đồng dẫn đến cách thể hiện bất đồng, nếu là vậy, đối với địch nhân khác nhau thì ta cũng có sự lựa chọn khác nhau.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt nghĩ.

Trong khu rừng mờ mịt, sóng khí dâng tràn. Lặng lẽ vô thành vô tức, 100 Huyền Hồ biến thân xuất hiện xung quanh Phó Thư Bảo, tạo thành một vòng vây dày đặc.

Phó Thư Bảo nhếch miệng cười, nói:

- Thế nào, người muốn cùng thử chiêu với ta sao?

Thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên từ bốn phương tám hướng truyền đến:

- Vừa rồi thấy ngươi thiêu rụi một gốc đại thụ, chắc hẳn chiến kỹ lại có đột phá, ta cũng vừa vận đề thăng, đối chiến với ngươi thử một phen, gia tăng kinh nghiệm và năng lực thực chiến của mình.

Cùng đối luyện với một Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực như Phó Thư Bảo, quả thực là một đối tượng đối luyện lý tưởng, là cơ hội hiếm có.

- Vậy đến đây, đừng nói nhảm nữa.

Phó Thư Bảo thoáng thư giãn gân cốt, trên người liền phát ra tiếng vang “rắc rắc” như đốt pháo.

- Không vội, đêm nay còn rất dài, lần này mặc dù không phải chúng ta chiến đấu sinh tử, thế nhưng phải đánh cuộc mới thú vị, như vậy đi, nếu lần này Bách Biến Phân Thân của ta có thể khiến người bị thương, như vậy xem như người thua, người phải dạy ta bí pháp đề thăng tốc độ phi hành của người.

Thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên lại lần nữa từ bốn phương tám hướng truyền đến, nhẹ nhàng phiêu lãng, khiến người khác không thể nào nhận ra âm thanh thực sự phát ra từ đâu, càng không thể đoán ra vị trí của nàng.

Lực lượng tu vi của Hồ Nguyệt Thiên hiện này cũng đồng cấp với hồ ly tinh Linh Vương, bây giờ lại càng tinh thuần hơn, thực lực ẩn hình và huyền thân hiển nhiên mạnh hơn gấp bội, đã không còn là Hồ Nguyệt Thiên ngày trước nữa. Bây giờ nàng tuyệt đối có thể xem là một trong số ít cường giả trong thiên hạ.

- Đánh cuộc như vậy, nếu người thắng ta thì người có được chỗ tốt, nếu ta thắng người, người cho ta cái gì đây?

Phó Thư Bảo cười nói. truyện copy từ

395. Chương 384: Cùng Đấu Với Hồ Ly Tinh

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 384: cùng đấu với hồ ly tinh

- Người muốn chỗ tốt gì?

- Hắc! Ngủ cùng ta một lần.

- Phi! Người đã có hai lão bà như hoa như ngọc, người nào cũng đều là quốc sắc thiên hương, nữ trung kiêu tử, người còn không thỏa mãn, đánh chủ ý với cả ta sao?

Thanh âm Hồ Nguyệt Thiên tràn đầy tức giận. Nam nhân vô sỉ này, không ngờ lại đem chuyện như vậy ra đánh cuộc.

- Không đánh cuộc? Bỏ đi, dù sao ta cũng mệt rồi, muốn nghỉ ngơi, người muốn học bí thuật của ta thì sau này hãy nói, có thể là một năm sau, cũng có thể là mười năm sau.

Phó Thư Bảo mặt dày nói.

- Người...

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời tức giận, mắng:

- Người sao có thể vô sỉ như vậy?

- Ha ha, mặc dù ta có hai lão bà, nhưng tiểu tam à, một nam nhân thành công, sau lưng nhất định phải có bảy tám nữ nhân ủng hộ, ta mới có hai người, thêm một người cũng không phải là nhiều, không có gì gọi là vô sỉ cả.

- Người... cường từ đoạt lý!

Thoáng ngừng lại một chút, Hồ Nguyệt Thiên bỗng nói:

- Phó sát nhân, tiểu tam mà người nói là ý gì đây?

Tiểu tam (vợ lẽ), đây là một cách xưng hô tại thế giới trước kia, tại thế giới này không có, nàng có nghi vấn như vậy cũng không có gì kỳ quái. Phó Thư Bảo cười đáp:

- Tiểu tam là người a, người chuyên nghiệp.

Người còn có phân chia là chuyên nghiệp và không chuyên nghiệp sao? truyện copy từ

Hồ Nguyệt Thiên trốn trong bóng tối đã tức muốn học máu, mắng:

- Cái tên này, người xem ta là người sao?

- Phó Thư Bảo cười nói:

- Là người a, nếu người muốn làm lão bà của ta cũng được, dù sao thì cũng chỉ thay đổi cách xưng hô, không có gì quan trọng, người muốn biết rõ thì hãy cầu hôn ta, làm lão bà của ta, chuyện của Hồ tộc các người cũng là chuyện của ta, người phải biết rõ, mặc dù tu vi lực lượng của người bây giờ cường đại, nhưng chỉ với thực lực một mình người, người căn bản không thể khiến Hồ tộc trở nên cường đại, nếu như bị người khác biết được nơi ẩn thân của các người, các người rất có thể rơi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục, làm nữ nhân thì dù sao cũng phải lập gia đình, vậy tại sao không gả cho ta chứ?

Đây cũng gọi là cầu hôn?

Đây rõ ràng là cưỡng bức, lợi dụng, còn thêm vào khói thuốc mê.

Trốn trong bóng tối, Hồ Nguyệt Thiên hồi lâu sau mới thở dài một tiếng, nói:

- Người thật đúng là, làm sao có thể nói người là người tốt được? Bất luận nhìn từ góc độ nào thì người cũng là nát nhân xấu xa từ đầu đến chân, nhưng đối xử với người bên cạnh lại có nghĩa, rất tốt bụng, đối xử với dân chúng, người gặp khó khăn cũng rất nhân từ, thực ra, người cũng không phải người háo sắc như thế, cũng không xấu xa như thế, người vốn là một người rất không tệ, nếu người đã nói vậy, Hồ Nguyệt Thiên gả cho người làm tiểu tam thì đã sao?

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên một nụ cười thản nhiên, thực ra, hắn có thể nói chuyện này lãng mạn một chút, ôn nhu một chút, nhưng nếu như nói vậy, mặc dù Hồ Nguyệt Thiên sẽ không cảm thấy hắn là một nát nhân xấu xa từ đầu đến chân, thế nhưng, nói đầy lời buồn nôn như vậy lại không phải bản tính của hắn, nếu giả vờ thành như vậy thì có lẽ hắn đã buồn nôn chết rồi. Mọi chuyện cứ theo tự nhiên, không mất đi bản tính, như vậy mới là con người thực sự của hắn.

- Vậy, người đáp ứng hay không?

- Được rồi! Dù sao thì lúc nào người cũng đánh chủ ý với ta, ta sẽ theo người tới cùng, lần đánh cuộc này, nếu như người thua thì cũng đừng đánh chủ ý với ta nữa, nếu ta thua, ta sẽ... ngủ với người một lần!

Hồ Nguyệt Thiên bây giờ đã bất chấp tất cả rồi. nguồn (.)

Trong suy nghĩ của Hồ Nguyệt Thiên, dù sao thì nơi thần bí của nàng cũng đã bị Phó Thư Bảo “đâm” hai lần, mặc dù không sâu, nhưng như vậy cũng đã xem như là ăn rồi, bây giờ cho hắn “đâm” thêm một lần cũng không có vấn đề gì, nhưng nếu đánh cuộc thì sẽ có được bí thuật đề thăng tốc độ phi hành của Hoan Nhạc Vân, đây mới là chuyện nàng quan tâm nhất.

Nàng không biết rằng, bất kỳ một nữ tử nào, nếu như không phải thầm thích một nam tử thì tuyệt đối sẽ không đáp ứng đánh cuộc. Nếu như đồng ý thì cũng có nghĩa là nội tâm mở rộng, tiếp nhận nam tử đó.

Đối với tâm tư nữ nhân, Phó Thư Bảo hiểu rất rõ.

- Người còn đợi gì nữa, động thủ đi!

Phó Thư Bảo tách hai chân ra, bày ra tư thế chuẩn bị Ảnh Thối thức.

Mặc dù chỉ tỉ thí với một mình Hồ Nguyệt Thiên, nhưng thực chất là cùng tỉ thí với 101 Hồ Nguyệt Thiên, nếu như chênh lệch số lượng như vậy, bất luận kẻ nào cũng không thể khinh thường.

Nếu là trước kia, 100 Huyền hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên chỉ cần một quyền là đánh cho tán loạn, nhưng nay đã khác xưa, Huyền hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên đã đạt đến tiêu chuẩn, một thân thủ đoạn, năng lực chiến đấu cũng tăng mạnh. Lực chiến đấu của mỗi một Huyền hồ phân thân đều tăng lên gấp mấy lần, thực lực tương đương Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực.

Một Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực đối kháng với 100 Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực, Phó Thư Bảo cũng không chiếm được quá nhiều ưu thế.

- Bách Biến Phân Thân, tấn công!

Yêu kiều hô một tiếng, Hồ Nguyệt Thiên liền phát động tiến công.

Vù...

100 Huyền hồ phân thân đột nhiên xông về phía Phó Thư Bảo. 100 mỹ nhân như hoa như ngọc, 200 cánh tay trắng như phấn, 200 đôi chân thon thả, nếu như cùng đánh hấn, thì co dù là da trâu cũng bị đánh nát, càng huống chi là thân thể huyết nhục?

Càng huống chi, tiêu chuẩn thắng của Hồ Nguyệt Thiên lần này là Huyền Hồ phân thân của nàng chỉ cần đả thương Phó Thư Bảo, mà tiêu chuẩn chiến thắng của Phó Thư Bảo lại là phải đem 100 Huyền Hồ phân thân này đánh ngã.

100 Huyền Hồ phân thân không ngừng tấn công, trong rừng liền tràn ngập một mùi thơm ngào ngạt, chỉ cần hít nhẹ cũng đủ khiến người ta huyết mạch căng phồng, tâm viên ý mã, tâm thần mê loạn và du hoặc.

Hơn nữa, 100 Huyền Hồ phân thân tận lực để lộ xuân quang dụ người, đây quả thực là một đại sát trận sắc tình, đừng nói là chiến đấu, chỉ cần là nam nhân ý chí hơi kém một chút, lập tức sẽ bị dẫn dụ, rơi vào trầm mê, bị Hồ Nguyệt Thiên xâu xé.

- Quả nhiên là mạnh hơn nhiều, chẳng qua, vẫn không làm gì được ta! Tất cả huyền chương, phá!

Rống lớn một tiếng, tiếng hét như thủy triều dạt ra khắp bốn phương tám hướng, mùi thơm ngào ngạt của Huyền Hồ nhất thời tiêu tán, các Huyền Hồ phân thân cũng rung động một chút. Chẳng qua, trong nháy mắt, chúng nữ đã ổn định thân hình, lại lần nữa xông lên.

Một chiêu này chính là học theo Kim Chi Sư Tử Hống của Á Đề Mạn. Lực lượng phóng thích dưới dạng tiếng hét, có tác dụng bài trừ huyền tượng.

- Viêm Chi Nộ Quyền!

Sư Tử Hống của hấn không bài trừ được Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên, vậy thì chỉ có thể thông qua chiến đấu thực tế để giải quyết vấn đề.

Quyền xuất, một mảnh sóng khí viêm nhiệt nhấn chìm một phương. Lập tức, hỏa diễm sáng rực từ hư không sản sinh, thiêu đốt tất cả.

Viêm Chi Nộ Quyền sau khi tham ngộ Luyện Tâm thức thì uy lực tăng gấp đôi.

Xì xì...

Tiếng lửa thiêu đốt không khí và mặt đất phát ra một cách quỷ dị, mặt đất cháy đen sì, cỏ xanh trên mặt đất cũng bị thiêu đốt hoàn toàn. Trong khoảnh khắc cây cối bị thiêu đốt, khói đen dày đặc bốc lên cuộn cuộn, than khối vỡ vụn. Tràn cảnh chiến đấu kinh khủng như vậy không khác gì luyện ngục.

Cỏ xanh và cây cối đều bị thiêu đốt, 100 Huyền Hồ phân thân hiển nhiên cũng không ngoại lệ, chúng nữ giống như rơi vào trong biển lửa luyện ngục. Nhưng càng quỷ dị hơn chính là thân thể chúng nữ không bị thương hại mang tính thực chất, chẳng qua là y phục trên người bị thiêu đốt, lộ ra vô số thân thể trắng bóng, phong cảnh xuân quang hiển lộ kinh người, giống như từng thanh đao nhọn cắt xé ý chí vốn phải cố gắng duy trì của Phó Thư Bảo.

Huyền Hồ phân thân là thuần năng lượng, không bị biển lửa luyện ngục của Phó Thư Bảo thiêu đốt cũng là chuyện bình thường, nhưng quần áo bị thiêu đốt sạch, đây lại là vấn đề của Hồ Nguyệt Thiên. Muốn Phó Thư Bảo bại, nàng phải phí tận tâm tư, xuất ra vốn liếng. Bởi Huyền Hồ phân thân chính là xuất ra từ bản thể, ngoại hình giống hệt nàng, từ một góc độ khác mà xét, thần niệm phân thân của nàng cũng có mối liên hệ với nàng.

- Mê loạn!

Lại một tiếng hô yêu kiều, Hồ Nguyệt Thiên lần nữa xuất ra vốn liếng thâm trọng.

Sau khi tiếng hô vang lên, trận chiến trong rừng bắt đầu thay đổi.

396. Chương 385: Hoan Nhạc (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 385: Hoan nhạc (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lúc trước chỉ thị, 100 Huyền Hồ phân thân sát khí dâng tràn, bộ dạng như muốn hung hăng tàn bạo Phó Thư Bảo một phen. Sau đó chỉ thị, 100 Huyền Hồ đột nhiên trở nên vũ mị, đáng vẻ thiên kiều bách mị, quyền cước cũng không còn khí thế sát nhân nữa, mà là tư thế gợi cảm, đôi tay trắng muốt mềm mại.

Dưới tình huống bình thường, tư thế chiến đấu hung hãn nhất định sẽ lợi hại hơn một chút, tư thái nữ nhân vũ mị khẳng định không phải là chuẩn bị cho chiến đấu, nhưng nếu sự tình này rơi lên người phân thân của Hồ Nguyệt Thiên thì lại là chuyện hoàn toàn trái ngược.

Tuyệt sắc hồ ly tinh bày ra tư thế gợi cảm, cười dịu dàng nhìn người, thanh âm phảng phất như ảo mộng, trên người chúng nữ lại không có vài vóc che lấp, mỗi một hành động người đều có thể nhìn thấy chỗ mỹ lệ nhất cũng là chỗ bí ẩn nhất của chúng nữ, nếu như chỉ có một người thì có lẽ người vẫn có thể miễn cưỡng kháng cự sự hấp dẫn này, nhưng nếu như mỗi người đều có đáng vẻ như vậy, hơn nữa tất cả tập trung một chỗ, xuân quang đại sát trận bất giác sẽ khiến từng đầu xương trên người người mềm nhũn.

Một Huyền Hồ phân thân bay đến gần như quỷ mị, nhẹ nhàng nhảy lên, hai chân tách ra, xoay tròn một vòng. Trong nhảy mất đó, hai mắt Phó Thư Bảo đột nhiên không thể chuyển động, triệt để mất phương hướng tại giải đất thủy thảo màu vàng. Cảnh tượng vô cùng chân thật, hần nhìn không hề bỏ sót, nơi tuyệt vời đó, sau khi Huyền Hồ phân thân hành động liên biến hóa đôi chút, ví dụ như hơi tách ra, ví dụ như “cổ non” tại nơi mềm mại đó nhẹ nhàng lắc lư.

Tất cả hết thảy giống như hướng về phía hần mời chào, chỉ cần tiến thêm một bước thì chính là thiên đường vui vẻ, vĩnh viễn say mê trong hạnh phúc.

Phù...

Chính giây lát phân thân này. Cái chân trắng muốt của Huyền Hồ phân thân đột nhiên xẹt qua hư không, bóng trắng lóe lên, phành một tiếng, đá trúng đầu vai Phó Thư Bảo.

Lực đạo cực lớn truyền đến, thân hình Phó Thư Bảo nhất thời bị đập lui ba bước.

Cảm giác đau đớn nhẹ truyền tới, tâm thần Phó Thư Bảo cũng thanh tỉnh trở lại. Sau đó hần cười khổ một cái, mặc dù hần đã chuẩn bị tâm lý mười phần, nhưng bây giờ xem ra mình vẫn đánh giá thấp thực lực của Hồ Nguyệt Thiên. Một cước vừa rồi, nếu như là một Lực Sĩ cấp Tinh Thần Lực, khẳng định sẽ bị đá ngã, thụ thương không nhẹ. Cũng may là Kim Cương thức của hần đã đại thành một thân đều cứng rắn như cương thiết, năng lực kháng đòn tương đối biến thái, cho nên một cước vừa rồi cũng không chính thức thương hại đến hần.

Vù vù...

Một đám Huyền Hồ phân thân lại lần nữa đem Phó Thư Bảo bao vây.

Tổng công của Hồ Nguyệt Thiên đã bắt đầu.

- Mặc dù người cường hãn, nhưng trước mặt Huyền Hồ phân thân của ta hiện nay, ta vẫn có thể tìm ra nhược điểm của người, sau đó đánh bại người!

Tại một chỗ tối nào đó trong rừng, khoe miệng Hồ Nguyệt Thiên nhếch lên tia cười đắc ý, nàng cảm thấy, dường như mình đã tìm được nhược điểm trí mạng của Phó Thư Bảo rồi.

Trong lúc đối chiến, nếu như nhược điểm bị đối phương nắm được, vậy cũng có nghĩa là khoảng cách chiến bại đã không còn xa nữa.

Thế nhưng, thật sự như vậy sao?

- Sương Chi Nộ Quyền thức!

Một tiếng bạo rống, song quyền Phó Thư Bảo đẩy ra, hành động này của hắn không nhanh, thậm chí còn có phần thông thả, nhưng chính hành động thông thả như vậy lại khiến không khí xung quanh người hắn phát ra hàn ý khiến mọi thứ đóng băng, từng cơn gió lưu động trở nên thông thả, thậm chí thế gian cũng bắt đầu trở nên thông thả.

Song quyền đẩy ra, mặt đất từ từ đóng băng. Đầu tiên là xung quanh người Phó Thư Bảo, sau đó khuếch tán ra khắp bốn phương tám hướng. Đám Huyền Hồ phân thân đột nhiên lao đến liền rơi vào trong không gian băng thiên tuyết địa. Cũng giống như không khí, hành động của chúng nữ cũng bắt đầu trở nên cực kỳ thông thả, hành động tung cước vung quyền phẳng phát như chậm đi rất nhiều lần, vốn là trong nháy mắt có thể đánh trúng người Phó Thư Bảo, nhưng vận hành trong không trung cả buổi vẫn chưa đánh trúng người Phó Thư Bảo.

Không chỉ 100 Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên, cây cối trong rừng cũng cùng vận mệnh bị đóng băng. Vốn vẫn còn những tán cây bị gió thổi quét qua, thoáng cái bị đóng băng, vẫn bảo trì tư thế bị gió thổi, quý dị vô cùng.

- Chuyện này... không phải quá kinh khủng sao? Hấp thu thủy tinh túy, không ngờ hắn có thể phát huy được uy lực cường đại như vậy!

Không dám tin vào hai mắt mình, nhưng Hồ Nguyệt Thiên biết, cảnh tượng nàng nhìn thấy tuyệt đối chân thật, không có nửa điểm giả dối.

- Ảnh Thối thức, Vô Ảnh Thối!

Đóng băng chẳng qua chỉ là một khúc nhạc dạo, đóng băng Huyền Hồ phân thân, khiến phản ứng của chúng nữ đình trệ đến mức thấp nhất, sau đó Phó Thư Bảo mới tiến hành phản kích.

Nhất thời, âm thanh trứng cước “phành phành” vang lên trong rừng không ngớt. Huyền Hồ phân thân bị băng phong không thể nào né tránh, bị Phó Thư Bảo đá cho tán loạn.

- Nguyệt Thiên, ngươi bại rồi, tuân thủ lời hứa đi!

Phó Thư Bảo cười ha hả nói.

- Đừng đắc ý quá sớm, ta còn chưa thất bại đâu!

Thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên từ sâu trong rừng rậm truyền đến. Thanh âm còn truyền trong không khí thì thân hình của nàng đã xuất hiện trên đỉnh đầu Phó Thư Bảo rồi. Dưới tán cây rừng rậm rạp, Hoan Nhạc Vân có độ linh mãnh cực cao lại càng thích hợp hơn cánh lực lượng của Lực Sĩ.

Một mùi hương thơm ập đến, khiến người ta hoài nghi mình đang ở trong khu vườn trăm loại hoa.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một trận quyền ảnh từ trên đầu ập xuống. Mật độ quyền ảnh dày đặc giống như một tấm lưới cá lớn, còn hắn chính là cá sắp lọt lưới.

- Đây là chiêu gì?

Phó Thư Bảo ngạc nhiên thốt lên, hắn cho đến nay còn chưa từng thấy qua Hồ Nguyệt Thiên sử dụng chiêu thức công kích bá đạo như vậy.

- Huyền Hồ Pháp Vồng! Hừ!

Thiên vồng tuy thưa mà khó lọt, chiêu Huyền Hồ Pháp Vồng này của Hồ Nguyệt Thiên dường như cũng có ý cảnh như vậy.

Xem ra, hồ ly tinh này vẫn ẩn tàng rất nhiều thứ.

Dưới chân chợt động, thân hình đột nhiên thối lui hơn mười bước, trong nháy mắt Phó Thư Bảo đã trốn khỏi phạm vi công kích của Huyền Hồ Pháp Vong. Thân hình hắn vừa ổn định, đột nhiên nghe thấy tiếng quyền kinh rơi trên đất, truyền đến tiếng “ầm ầm” trầm muộn. Bỗng vỡ vụn tung tóe, bùn đất đá cũng trộn lẫn trong đó, cảnh tượng rất trắng lộn.

Phù...

Dưới chân sinh gió, thân hình Phó Thư Bảo đột nhiên lao đến như quỷ mị, hai tay dang ra, không chút hoa xảo, tựa như muốn ôm hồ ly tinh xinh đẹp không gì sánh được vào lòng mình.

- Xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng, đánh tới đánh lui có ý nghĩa gì chứ? Nếu như nàng đã thua, vậy thì hãy tuân thủ ước hẹn, bồi ta một đêm đi!

- Đáng ghét! Ta đánh chết ngươi!

Hồ Nguyệt Thiên cắn răng, không có thối lui, ngược lại xông đến, đôi bàn tay trắng như phấn đánh ra vài đóa quyền hoa.

Rầm rầm rầm...

Xông đến chỉ trong nháy mắt, Phó Thư Bảo không biết đã trúng bao nhiêu quyền, vốn dựa vào Kim Cương thức đại thành của hắn, thân thể kiên nghị như cương thiết, không thể đánh phá. Hơn nữa lúc còn ở Hồ Thành, một vài vị trí máu chốt trên cơ thể đã bị thạch tra của Linh vân thạch cải tạo qua, kiên nghị hơn kim thiết, hiển nhiên không sợ nắm quyền của Hồ Nguyệt Thiên. Vả lại, trong lòng hắn cũng đoán chắc Hồ Nguyệt Thiên chấp nhận rồi, mặc dù nàng thẹn quá hóa giận, nhưng chắc chắn sẽ không hạ sát thủ, chỉ muốn đánh hắn một trận mà thôi. Cứ như vậy, hắn lại càng không kiêng kỵ gì.

Rầm rầm rầm...

Lại một trận quyền phấn rơi xuống, nhưng thấy Phó Thư Bảo không hề để tâm, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên thoáng trở nên bối rối, vội vàng chuẩn bị. Nhưng vẫn chậm một bước, Phó Thư Bảo sau khi liêu mình chịu mười quyền đã đổi được một cơ hội, hai cánh tay khép lại, nhất thời ôm nàng vào lòng.

397. Chương 385: Hoan Nhạc (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 385: Hoan nhạc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Nằm xuống cho ta.

Khẽ nhéo lên lưng Hồ Nguyệt Thiên một cái, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên liền ngã xuống đất, tư thế nam trên nữ dưới.

- Mau thả ta ra!

Thân hình yêu kiều bị một nam nhân đè lên, ngửi thấy mùi vị nam nhân trên người hắn, đặc biệt dưới bụng còn có một “thứ” hùng tráng, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên càng bối rối hơn.

- Cho dù ngươi kêu rách cổ họng thì cũng không có ai đến đâu. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Hồ Nguyệt Thiên: “....”

- Dám đánh cuộc thì phải dám chịu thua, nếu như ta thắng, thì người phải ngủ cùng ta một lần, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa, sau khi chúng ta ngủ một đêm, ta sẽ đem bí thuật truyền lại cho người, phối hợp với độ linh mẫn của Hoan Nhạc Vân, thiên hạ này tuyệt đối không có kẻ nào có thể đuổi kịp người.

Ngoại trừ giờ trò vô lại, Phó Thư Bảo còn biết dụ dỗ.

- Ta... ta...

Muốn nói lại thôi, lần đầu của đại cô nương, cho dù là hồ ly tinh thì Hồ Nguyệt Thiên cũng không chịu nổi. Nàng cũng không biết lúc này nên lắc đầu hay gật đầu, trong lòng rối loạn. Chẳng qua trong lòng cũng rất rõ ràng, nếu đã rơi vào trong tay Phó Thư Bảo, bất luận nàng gật đầu hay lắc đầu thì kết quả đều như vậy.

- Người theo ta, chúng ta sẽ trở thành người một nhà, người có đến Hắc Thạch Thành hay không thì ta cũng mặc kệ, nhưng chuyện của người cũng là chuyện của ta, chuyện Hồ tộc các người cũng là chuyện của ta, ta sẽ đối đãi thật tốt với người, bây giờ người tách chân ra có được không?

Một bên nói, một bên lột đồ thiếu nữ người ta, đôi tay Phó Thư Bảo cũng không nhàn rỗi, trèo đèo lội suối, bận rộn vô cùng. Dưới ngón tay điêu luyện của hắn, hồ ly tinh rất nhanh có phản ứng, làn da ửng hồng, mặt nhợt nhạt, ngay cả hô hấp cũng bắt đầu trở nên dồn dập.

- Dừng dừng!

Hồ Nguyệt Thiên bỗng nhiên hô lên:

- Muốn ta tách chân ra cũng được, ngoại trừ bí thuật của người, ta còn muốn một thứ, bằng không, ta sẽ không theo người, cho dù bị người cưỡng bạo, thì cả đời cũng chỉ có một lần này.

Phó Thư Bảo mở trừng hai mắt, thầm nghĩ:

- Cả đời này cũng chỉ có một lần, ý của nàng là chỉ cần ta đáp ứng cho nàng thứ gì đó, nàng sẽ ở cùng ta cả đời sao? Muốn bao nhiêu lần cũng được? Ha ha.... Xem ra, trong lòng hồ ly tinh này đã sớm muốn ở cùng ta rồi, bây giờ chẳng qua là muốn thêm chỗ tốt, chứng tỏ giá trị của nàng trong lòng ta mà thôi, đợi lát nữa, bất luận nàng nói gì thì ta cũng đáp ứng, cho dù là mặt trăng trên trời thì lão tử cũng dùng gậy trúc chọc xuống cho người!

Mặc dù nghĩ vậy, nhưng miệng lại nói:

- Là chuyện gì vậy Nguyệt Thiên muội muội?

Hồ Nguyệt Thiên suy nghĩ một chút mới nói:

- Ta biết người có một khối thạch hạch Linh văn thạch, phi thường trân quý, giá trị so với ba loại cực phẩm linh tài của chúng ta còn cao hơn, như vậy đi, để chúng tỏ vị trí của ta trong lòng người, người dùng thạch hạch của Linh văn thạch luyện chế cho ta một bộ khải giáp Lực Luyện Khí, với năng lực của người hiện nay, hẳn có thể dễ dàng làm được chuyện này.

Quả nhiên là có tâm tư như vậy, Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Theo người! Toàn bộ đều nghe theo người! Dừng nói là một bộ khải giáp Lực Luyện Khí, ta còn muốn đặc biệt luyện chế cho người một vũ khí Lực Luyện Khí, để người không những phòng ngự cường đại mà công kích lại càng cường đại hơn!

- Thật... sao?

Hồ Nguyệt Thiên không ngờ Phó Thư Bảo không cần suy nghĩ đã đồng ý, hơn nữa, chẳng những thỏa mãn điều kiện của nàng, còn muốn đặc biệt luyện chế cho nàng một vũ khí Lực Luyện Khí. Chẳng qua, lạ lùng thì lạ lùng, nhưng trong lòng nàng vẫn cảm thấy ngọt ngào, bởi vì nàng đã có được đáp án mình muốn.

- Đương nhiên là thật, chẳng qua, người cũng không thể bắt ta luyện chế ngay được? Sau đêm nay hãy nói, dù sao thì thời gian cả đời còn rất dài, bây giờ, làm phiền người tách chân ra được không?

Hai tay Phó Thư Bảo sớm đã hoạt động giữa đôi chân trắng muốt rất lâu, càng chạm vào hắn càng cảm thấy khó chịu. Bây giờ trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ, đó là rất gấp, gấp giống như nước lũ tràn đầy, không khai thông thì sẽ vỡ đê vậy.

- Ta... tách ra cũng được...

Hồ Nguyệt Thiên kiều mị liếc nhìn Phó Thư Bảo, hai đùi chậm rãi mở ra. Bên này nàng vừa thả lỏng thì đã cảm thấy khó giữa hai chân bị kéo tuột đến mất cả chân. Cùng lúc đó, nam nhân hô hấp gấp gáp vội áp lên người nàng, “độc xà” uy vũ hùng tráng cũng chui vào giữa hai chân nàng.

- Hư...

- A... nga...

Mặc dù đã trải qua một lần trong chốc lát, thế nhưng dù sao đó cũng là chuyện xảy ra rất nhanh, bây giờ lại không giống, là một quá trình nguyên vẹn, cũng sẽ không dừng lại khi chưa xuất ra. Mỗi một lần đều cảm thấy rõ ràng, vô cùng mãn cảm. Hai mắt Hồ Nguyệt Thiên không dám mở hé, cảm giác hoan nhạc như thủy triều kéo đến, triệt để chôn vùi nàng.

Cảm giác kỳ diệu cũng xuất hiện trên người Phó Thư Bảo, tràn khắp thân thể, động tác của hắn tràn đầy lực lượng, tràn đầy kích tình. Âm thanh kỳ quái từ cổ họng hắn truyền ra, từ dưới hàm răng đang cắn chặt của Hồ Nguyệt Thiên nằm bên dưới truyền đến, âm thanh của hai người hỗn tạp lại, giống hệt một khúc nhạc...

Tại một nơi nào đó trong rừng, Tiểu Thanh cau mày, lẩm bẩm:

- 501, 502... 803...Thật đáng ghét, muốn đến khi nào đây?

oOo

- Đừng nghĩ rằng ta... cùng ngủ với người một lần, thì ta sẽ là nữ nhân của người, người phải thực hiện lời hứa của mình, còn phải đối xử tốt với ta, lúc đó ta mới cân nhắc... làm nữ nhân của người.

Sau khi làm xong “chuyện kia”, Hồ Nguyệt Thiên hữu khí vô lực nói với Phó Thư Bảo một câu, lúc này Phó Thư Bảo đang vuốt ve một cái tiểu bạch thỏ của nàng, lúc thì làm đẹp, lúc thì vân vê xoa tròn, thần thái chăm chú, kỹ xảo thuần thực, giống như một đại sư trang điểm nổi danh đang làm việc.

Hồ Nguyệt Thiên cảm thấy, những lời của nàng xem như vô ích rồi.

Chẳng qua, có được bí thuật ngưng luyện lực lượng diệt luân vĩ của Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên vẫn cảm thấy hi sinh của nàng là đáng giá, mặc dù nhất thời còn chưa thể vận dụng lực lượng vĩ lực thuần thực như Phó Thư Bảo, nhưng tốc độ đã đề thăng không ít.

Có tác dụng của lực lượng vĩ lực, hơn nữa lại thêm độ linh mãnh của Hoan Nhạc Vân, kỹ năng phi hành của nàng sau này sẽ là một truyền kỳ khó có thể vượt qua.

Dùng thạch hạch của Linh vân thạch luyện chế Lực Luyện Khí khái giáp, đây không phải là chuyện đơn giản ngày một ngày hai, phải chuẩn bị những thứ liên quan và cần thời gian. Chẳng qua, nếu như Phó Thư Bảo đã đồng ý, Hồ Nguyệt Thiên tin rằng hắn nhất định sẽ làm được.

Nếu đồng ý luyện chế cho Hồ Nguyệt Thiên một bộ Lực Luyện Khí khái giáp, vậy thì Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã cũng phải có khái giáp như vậy, đối với các lão bà phải có một mức độ công bằng nhất định, Phó Thư Bảo dẫn đo vô cùng. Cũng may là thạch hạch của Linh vân thạch nặng trên 3000 cân, nếu luyện chế Lực Luyện Khí khái giáp thì bốn năm bộ vẫn đủ.

Ba phần luyện chế Lực Luyện Khí khái giáp, phần còn thừa lại, Phó Thư Bảo trong tay có hàng cũng không hề gấp gáp.

Một đêm phong lưu khoái hoạt, sáng sớm hôm sau liền gấp rút lên đường. Chạng vạng tối hôm sau, Phó Thư Bảo, Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên đã xuất hiện tại kinh đô thành.

Đường phố tấp nập, nhà cao cửa rộng san sát, người đi đường nhộn nhịp, đủ loại mặt hàng rực rỡ muôn màu. Kinh đô Tú Quốc phồn hoa như ảo mộng, khiến người khác có một loại cảm giác nếu như tỉnh giấc thì cảnh tượng phồn hoa sẽ biến mất. Cảm giác này khiến mọi người không khỏi vui vẻ buông thả, trầm mê trong cảnh đêm đẹp đẽ.

398. Chương 386: Hành Trình Kinh Đô

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 386: Hành trình kinh đô

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đi dạo trên đường phố một hồi, Phó Thư Bảo dẫn Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh đến Tổ Nhân Phường.

Tổ Nhân Phường chính là tổng bộ mạng lưới tình báo của Phó Thư Bảo ở kinh đô, Phương Tín hiện đang tọa trấn tại Tổ Nhân Phường, nếu như không phải có chuyện khẩn cấp cần hấn đích thân bẩm báo thì Phương Tín luôn lưu lại trong tổng bộ này, tiến hành phân tích và xử lý những thông tin từ các trạm truyền về, cũng đồng thời khống chế tất cả các nữ tình báo, chỉ huy chúng nữ hành động.

Nơi này giống như một hắc ám đế quốc nghiêm nhiên khoác lên vai một lớp áo tình sắc. Phương Tín chính là người chấp chương cao cấp nhất của đế quốc này, còn Phó Thư Bảo thì chính là đế quốc chi vương ẩn mình đằng sau.

Đi đến Tổ Nhân Phường, đầu tiên nhìn thấy một hồ nước xanh biếc phòng đăng, sau đó là một dãy các đình đài lầu các, cảnh trí ưu nhã. Chẳng qua lúc này là mùa đông, khí trời lạnh, không có cô nương nào của Tổ Nhân Phường bơi lội đùa giỡn trong hồ.

Phó Thư Bảo đột nhiên giá đáo, Phương Tín cảm thấy hơi ngoài ý muốn, tu nhiên vẫn trong thời gian ngắn nhất tập hợp tất cả các cô nương, tham kiến “Đế quốc chi vương”. Bên cạnh Phó Thư Bảo có hai nữ đồng bạn, Phương Tín nhận ra Tiểu Thanh là siêu cấp thị vệ, còn Hồ Nguyệt Thiên thì không quen biết, trong lòng không khỏi phân tích quan hệ giữa nàng và Phó Thư Bảo, cho nên cũng không dám ngang nhiên an bài các tiết mục “chơi đùa”, trực tiếp mời Phó Thư Bảo đến mật thất trong thư phòng, chỉnh lý một vài tình báo mà thời gian qua sưu tầm được, bẩm báo cho Phó Thư Bảo.

Những tình báo này chủ yếu nhắc đến Thanh Dật vương tước và Thái Bình vương tước, còn có một số động thái của Vương thất, chủ yếu là tin tức về Tú Ngọc nữ vương,... Trọn vẹn mất thời gian một chén trà nhỏ mới nói xong.

Thanh Dật vương tước kể từ sau khi âm mưu bí mật đánh len Hạp Cốc Quan thất bại liền không có động thái rõ ràng. Thái Bình vương tước thì vẫn bận rộn xây dựng thế lực của mình, nhất thời cũng không có động thái rõ ràng. Từ trong miệng Phương Tín, Phó Thư Bảo còn biết được, Thái Bình vương tước vì chuyện không tìm thấy bảo bối nhi tử Tú Cát của mình mà còn đến gây náo loạn với Quy Vân Tông một phen.

Bề ngoài thoát nhìn yên bình, không có mưa gió, nhưng Phó Thư Bảo biết rằng đây chỉ là khoảng lặng trước khi bão đến mà thôi. Trước khi Thái Bình vương tước và Thanh Dật vương tước hành động, hẳn phải trở nên cường đại, bản thân cường đại, đồng thời thực lực quân sự của Hậu Thổ Thành cũng phải cường đại.

- Chủ nhân, ngài muốn đến Hoàng Kim Thành?

Đối với việc đến đây lần này của Phó Thư Bảo, Phương Tín khó tránh khỏi cảm thấy kinh ngạc.

- Chuyện này, người có cách nhìn thế nào?

Phó Thư Bảo không để tâm mà hỏi.

Phương Tín nói:

- Ta biết thực lực của thiếu gia, nhưng cho dù ngài đạt đến cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực thì cũng không thể nào đánh bại Mạc Kinh Vân, còn cả cao thủ La gia nữa, ngài tiến vào Hoàng Kim Thành, hành tung của ngài không thể nào che giấu, chắc chắn sẽ bị Quy Vân Tông và La gia phát hiện, Thanh Dật vương tước

và Thái Bình vương tước cũng sẽ biết tin, hai tên này luôn xem ngài như cái gai trong mắt, tìm mọi cách để loại trừ ngài, ngoài ra, Mạc Khinh Vân lúc nào cũng nhòm ngó đến nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trên người ngài.

Phương Tín lo lắng cũng có đạo lý, cũng rất thực tế. Chỉ cần Phó Thư Bảo tiến vào Hoàng Kim Thành, hành tung của hắn chắc chắn sẽ bại lộ trước mặt tất cả các thế lực, như vậy sẽ vô cùng nguy hiểm, cho dù với thực lực của hắn bây giờ cũng không thể nào chống đỡ được nhiều cao thủ như vậy, càng huống chi trong số đó còn có đại nhân vật siêu nhiên như Mạc Khinh Vân của Quy Vân Tông.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu, cười nói:

- Có một số việc phải trực diện đối mặt, lực lượng tu vi của ta bây giờ đã đạt đến cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực rồi, cho dù vẫn có chênh lệch nhất định với Mạc Khinh Vân, nhưng ta cũng không sợ hắn, mặt khác, trong Hoàng Kim Thành, dựa vào quan hệ giữa ta và Tú Ngọc nữ hoàng bộ hạ, tin rằng những kẻ đó cũng không dám ngang nhiên động thủ trong Hoàng Kim Thành.

Phương Tín nói:

- Nếu như thiếu gia chủ ý đã quyết, ta sẽ ủng hộ quyết định của thiếu gia, thiếu gia cứ phân phó, muốn ta làm gì đây?

Phó Thư Bảo nói:

- Hành tung của ta nhất định sẽ bại lộ trước mắt những người kia, bọn họ chắc chắn sẽ hành động, ta muốn người chú ý quan sát Thái Bình vương tước và Thanh Dật vương tước, nhất cử nhất động của bọn hắn ta đều phải biết, mặt khác, đặc biệt lưu ý tin tức của Quy Vân Tông, sau khi ta tiến vào Hoàng Kim Thành, Tiểu Thanh sẽ đến thu tình báo.

Phương Tín gật đầu đáp:

- Tất cả đều theo ý thiếu gia.
- Đúng rồi, Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở gần đây có tin tức gì không?

Phó Thư Bảo đột nhiên nhớ đến một nơi đặc thù.

Phương Tín nói:

- Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở xem như bằng hữu của chúng ta, mấy đại tướng dưới trướng của thiếu gia cũng đến từ Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, điều này ta biết rõ, cho nên ta cũng sẽ đặc biệt lưu ý đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, hoạt động của bọn họ không khác gì ngày thường, cũng không có điểm nào đặc biệt, nếu như thiếu gia muốn biết thêm điều gì, có thể đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, tìm Long Điền hội trưởng nói chuyện.

- Ừm.

Phó Thư Bảo gật đầu nói:

- Ta đang muốn đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở gặp Long Điền hội trưởng, vừa vặn mượn hoàn cảnh nơi đó để luyện chế một kiện Luyện Lực Sĩ.
- Để ta gọi kiệu phu đưa thiếu gia qua đó.

Phương Tín nói.

Sau khi đến kinh đô, Phó Thư Bảo liền cải trang cách ăn mặc, Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên cũng đều dịch dung cải trang, xem như bí mật vào thành, trước khi tiến vào Hoàng Kim Thành, hắn tự nhiên không thể để bại lộ thân phận, tiểu tử Phương Tín này không chỉ là một hảo thủ trong việc thu thập tin tức, mà đối với việc phỏng đoán tâm tư người khác cũng là một tay thiện nghệ, từ một vài an bài nhỏ này là có thể thấy được.

Bốn kiệu phu tinh tráng, một cái kiệu lớn, trong Tổ Nhân Phường, chiếc kiệu này không biết đã bí mật đưa đón bao nhiêu khách nhân tôn quý có thân phận đặc thù. Ba người Phó Thư Bảo ngồi trong kiệu, để bốn

kiệu phu đưa đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, người bên ngoài nhìn vào chỉ nghĩ người ngồi trong kiệu là một quý tộc đệ tử hoặc vị quan lại nào đó mà thôi.

Đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, người đầu tiên gặp là khảo quan Sử Trụ. Lúc trước, Phó Thư Bảo đến Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, trên người ngay cả một cái huy chương Luyện Lực Sĩ cũng không có, nhưng bây giờ, hắn đã nằm trong hàng ngũ cường giả Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực rồi.

Tại kinh đô Tú Quốc, trong phân hội Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, người có tu vi lực lượng cao nhất là Long Điền hội trưởng, hiện nay ông ta cũng là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

- Phó công tử, hội trưởng đang chờ ngài trong thư phòng.

Sau khi hàn huyên chốc lát, khảo quan Sử Trụ liền nói chuyện chính.

- Đợi lát nữa hãy tán gẫu.

Phó Thư Bảo mỉm cười, dẫn Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh nhằm hướng thư phòng của Long Điền đi đến.

Nhìn ba người Phó Thư Bảo rời khỏi, ánh mắt khảo quan Sử Trụ nhất thời trở nên phức tạp, sau khi sững sốt một lúc mới than thở:

- Thiên tài, thật đúng là thiên tài cả đời khó gặp, chỉ ngắn ngủi một năm mà tu vi lực lượng của hắn không ngờ đã đạt đến cảnh giới Luyện Vĩnh Hằng Lực, cảnh giới như vậy đã là truyền kỳ, bao nhiêu người nằm mơ cũng không thể đạt đến cảnh giới như vậy, thậm chí mất cả đời cũng không thể đạt tới.

Khảo quan Sử Trụ có cảm khái như vậy cũng không có gì là kỳ quái, bất cứ kẻ nào đứng trước kỳ tích tu luyện như vậy, hắn đều sẽ cảm thấy kinh thán, cũng không tránh khỏi đổ kỵ. Nếu như Băng Oánh nhìn thấy Phó Thư Bảo, biết được thành tựu của hắn, liệu trong lòng nàng có chút hối hận nào không? Sẽ đối xử với Phó Thư Bảo như thế nào?

399. Chương 387: Ý Nghĩ Hoàn Mỹ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 387: Ý nghĩ hoàn mỹ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo lúc trước là một tên hoàn khổ đệ tử phú gia, tiếng xấu truyền xa, thuộc hạ cũng tầm thường, không đáng là gì, nhưng bây giờ, hắn đã có tư cách khiêu chiến với cường giả như Mạc Khinh Vân, chuyển biến như vậy, đối với một nữ tử nhìn lầm người, lúc này khẳng định cảm xúc vô cùng phức tạp.

- Vào đi, Phó công tử.

Bước chân ba người Phó Thư Bảo còn ở ngoài thì trong thư phòng đã truyền đến thanh âm Long Điền, trầm ổn hữu lực, trung khí mười phần, khiến người khác có một loại cảm giác uy nghiêm.

- Hai người các ngươi ở ngoài chờ ta một lát.

Phó Thư Bảo để lại một câu, sau đó tiến vào thư phòng.

Tiểu Thanh hiển nhiên không nói gì, bất cứ mệnh lệnh nào của Phó Thư Bảo thì nàng cũng đều chấp hành vô điều kiện. Thái độ khác thường chính là Hồ Nguyệt Thiên, trước kia nàng vẫn luôn né tránh Phó Thư

Bảo, nhưng kể từ sau đêm phong lưu đó, một thân xử nữ giao cho Phó Thư Bảo thì thái độ của nàng liền xoay tròn 180 độ. Sau khi Phó Thư Bảo dứt lời, nàng chỉ gật đầu một cái, bộ dạng giống như nàng dâu thập phần nhu thuận.

Chẳng qua, trong lòng hồ ly tinh cũng có suy nghĩ khác.

- Mặc dù đã thành nữ nhân của người, nhưng ta cũng không muốn cùng ở chung một chỗ với hai nữ nhân kia của người, nữ tử nhân loại hẹp hòi, thích ăn dấm, yêu sinh ghen, nếu sống cùng một chỗ, không biết sẽ gây ra bao nhiêu phong ba, cho nên, ta vẫn nên đặt mình trong bóng tối, không để bị hai nữ nhân kia phát hiện, mặt khác, nếu thỉnh thoảng ở cùng, mị lực của ta sẽ không giảm, hắn cũng sẽ thường xuyên nghĩ đến ta, nhớ ta, ta sẽ độc chiếm nửa trái tim của hắn, nhất cử lưỡng tiện, tại sao lại không làm chứ?

Đây chính là suy nghĩ trong lòng hồ ly tinh.

Cửa thư phòng chậm rãi đóng lại, thân ảnh Phó Thư Bảo biến mất đằng sau cánh cửa.

oOo

- Nơi này chính là mật thất luyện chế Lực Luyện Khí chuyên dụng của ta, có rất nhiều thiết kế tinh xảo, có thể đem Nguyên Tố Hỏa của Luyện Lực Sĩ phát huy uy lực đến mức lớn nhất, Phó công tử cứ tùy tiện sử dụng.

Sau khi trò chuyện trong thư phòng một phen, nghe được thỉnh cầu của Phó Thư Bảo, Long Điền liền đích thân dẫn Phó Thư Bảo đến một gian mật thất.

Phóng mắt nhìn một lượt, có thể thấy gian mật thất này không phải hình tròn mà là hình bán nguyệt, cực kỳ giống quả cầu tròn bị một đao chém thành hai nửa. Mặt đất, vách tường, khung đỉnh đều do vật liệu đá xây dựng thành, nhưng không nhìn thấy vết tích gì, mặt đất, vách tường và khung đỉnh giống như liền thành một thể, sáng trong như ngọc.

Vừa liếc mắt nhìn, Phó Thư Bảo quả thật không nhìn ra vật liệu đá này là gì, chỉ cảm thấy bên trong có một luồng linh khí dồi dào lưu chuyển. Ngoại trừ kỳ lạ ở chỗ nơi này đều là vật liệu đá ra, trong gian mật thất bán nguyệt này chỉ để vài kệ hàng chứa các loại linh tài, ở giữa gian mật thất còn có một cái đại đỉnh ba chân. Bất kỳ thứ gì cũng phát tán linh năng sung mãn.

Trong lòng chợt động, Phó Thư Bảo nói:

- Vật liệu đá có linh năng, gian mật thất bán nguyệt bị phong bế, thiết kế này có thể khiến linh năng của Luyện Lực Sĩ phát huy ra ít bị tiêu hao, dùng Nguyên Tố Hỏa luyện chế Lực Luyện Khí trong không gian này thì hiệu quả sẽ tăng gấp bội.

Long Điền nói:

- Nó gọi là Tâm Linh Thạch, trong tư liệu lịch sử thì bắt nguồn từ thác nước Thánh Nữ của Thánh Đóa Lan Quốc, đá này trời sinh có năm loại linh năng cần thiết cho Luyện Lực Sĩ chúng ta, mặc dù rất yếu ớt, nhưng nếu tập trung đến một số lượng nhất định thì hiệu quả sẽ rất mạnh.

Thánh Đóa Lan Quốc, cha vợ quản lý cả đại quốc Tây Phương. Trong lòng Phó Thư Bảo có chút cảm khái thâm nghĩ, sau này nhất định phải bá kiến quốc vương cha vợ một phen mới được.

- Long Điền hội trưởng quả đúng là tiền bối già dặn kinh nghiệm a, những điều này quả thật ta chưa từng nghĩ đến.

Long Điền cười nói:

- Phó công tử chê cười rồi, đây chẳng qua là một thiết kế nho nhỏ của ta mà thôi, so với tài hoa của Phó công tử người, nó quả thật không đáng nhắc đến, lại càng không xứng tán thưởng, bằng không thì ta thật là không có đất dung thân rồi.

Trước sau không đến hai năm, Phó Thư Bảo từ một Lực Sĩ cấp Chân Lực, còn phải dựa vào trợ giúp của Đa Tiên lão gia mới có thể miễn cưỡng bước vào Hồ Thành Lực Sĩ học viện, nhưng bây giờ hắn đã là một trong số ít những cường giả trong thiên hạ, vận khí tự nhiên là một trong những nguyên nhân thành công, nhưng càng quan trọng hơn chính là thiên phú và trí tuệ của hắn, tài hoa như vậy, trong mắt Long Điền,

quả đúng là nhân vật đáng sợ. Cho nên, Phó Thư Bảo khen ngợi thiết kế của hắn, thật sự khiến hắn có chút ngượng ngùng, vội vàng chuyển chủ đề.

- Linh tài ta tự có, nếu thiếu thì ta cũng sẽ không khách khí, sẽ mượn trực tiếp ở chỗ Long Điền tiền bối, Luyện Khí Đỉnh ta cũng có, không cần mượn đỉnh của Long Điền tiền bối. đọc truyện mới nhất tại .

Phó Thư Bảo cũng không phải là người thích vỗ mông ngựa người khác, sau khi chuyển chủ đề liền nhắc đến chính sự.

- Trước khi Phó công tử luyện chế, ta còn phải nói cho Phó công tử biết một chuyện, Tổng hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở chúng ta đã xuất quan rồi, sau khi tham thấu bí mật từ thời đại khởi nguyên, thực lực của bản thân đã mơ hồ đột phá cảnh giới tối à chúng ta đã biết, sắp tiến vào cảnh giới vị tri, sự kiện này sẽ lan truyền trong giới Luyện Lực Sĩ chúng ta, ta cũng nhận được chỉ thị, phải đến tổng hội sở rồi.

- Tổng hội sở của các người ở đâu?

Trước kia đã từng nghe long Điền nói qua, hiểu biết của Phó Thư Bảo về Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở rất có hạn, tin tức này giống như một cái trọng chùy đập mạnh vào tim hắn, khiến tim hắn đập thành thịch.

Đột phá cảnh giới vị tri, chính là đột phá cảnh giới Luyện Đại Vô Vũ Trụ Lực, đạt tới cảnh giới vị tri! Chuyện như vậy ngay cả Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong cũng không thể làm được, Tổng hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở sao có thể làm được chứ?

Hỏi vấn đề như vậy, thân là phân hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, Long Điền hẳn phải thuận miệng trả lời mới đúng, thế nhưng hắn lại lắc đầu cười khổ, đáp:

- Không phải ta không muốn nói cho Phó công tử biết, nhưng quả thực ta cũng không biết, ta nhận được chỉ thị leo lên chiến hạm đang neo ở cửa khẩu, sau đó nó sẽ đưa đến tổng hội sở.

- Ách...

Phó Thư Bảo quả thật cảm thấy bất ngờ.

- Còn một việc nữa, Tổng hội trưởng xuất quan, vốn hai năm sau sẽ cử hành đại hội thể giới Luyện Lực Sĩ cũng sẽ tham dự, đến lúc đó chúng ta sẽ có cơ hội nhìn thấy Tổng hội trưởng siêu quần bạt tụy (thể hiện uy phong), thu hoạch khó mà tưởng tượng được.

Hơi dừng lại một chút, Long Điền cười nói:

- Hy vọng đến lúc đó ta có thể nhìn thấy Phó công tử, không có người tham gia đại hội thể giới Luyện Lực Sĩ thì sẽ không hoàn mỹ, ta tin rằng, chỉ cần người tham dự, sẽ mang đến ọi người rất nhiều kinh ngạc, ha ha.

Phó Thư Bảo gật đầu nói:

- Đến lúc đó Long Điền hội trưởng cứ nói cho ta biết, ta sẽ đi tham gia.

Phát huy tài năng tại thịnh hội thể giới Luyện Lực Sĩ, đó chính là trải nghiệm cả đời khó quên, Phó Thư Bảo không có lý do gì không tham gia. Trong lòng hắn cũng rất muốn chứng kiến vị Tổng hội trưởng trong lời nói của Long Điền. Tổng hội trưởng của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở so với Tông Chủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã còn thần bí hơn, hắn có thực lực siêu phàm, chuyện này nhất định phải đích thân nhìn tận mắt một phen.

Lại nói thêm vài câu, Long Điền mới rời đi, Phó Thư Bảo cũng tiến vào gian mật thất. nguồn (.)

400. Chương 387: Ý Nghĩ Hoàn Mỹ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 387: Ý nghĩ hoàn mỹ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cửa đá nặng nề đóng lại, triệt để phong bế gian mật thất. Toàn bộ gian mật thất này ngay cả cửa cũng là Tâm Linh Thạch của Thánh Đóa Lan Quốc, không gian vừa phong bế, linh năng của các loại nguyên tố cũng trở nên sung mãn hơn rất nhiều.

Cẩn thận quan sát và trải nghiệm một chút, Phó Thư Bảo mới định tâm lại, đem thạch hạch Linh văn thạch 3000 cân bỏ vào trong Luyện Thiên Đỉnh.

Linh năng cường đại của thạch hạch Linh văn thạch đã sớm bị hấp luyện hóa hấp thu sạch, chỉ còn sót lại kim loại Vũ cấp cực kỳ trân quý, là kim loại cao cấp nhất mà giới Luyện Lực Sĩ công nhận, bất luận là luyện chế Luyện Khí vũ khí hay khai giáp thì đều là Luyện Khí hệ Linh văn thạch, giá trị so với các tài liệu luyện chế Luyện Khí khác cũng cao hơn nhiều.

Kim loại của giới Luyện Lực Sĩ chia làm bốn cấp bậc Nhân, Địa, Thiên, Vũ. Vũ cấp chính là cao nhất.

- Tiến vào Hoàng Kim Thành, cũng có nghĩa là phải tiến vào một biển đầy hung hiểm, ta có Tiểu Thanh bảo vệ, cũng không có gì phải lo lắng, nhưng Hồ Nguyệt Thiên thì lại khác, mặc dù nàng là hồ ly tinh cấp bậc Linh Vương, thể nhưng lực công kích thủy chung không mạnh, năng lực phụ trợ tác chiến ngược lại thiên hạ vô song, nhưng thời gian ngắn như vậy, luyện chế Luyện Khí khai giáp thì khẳng định không đủ. Vậy thì trước tiên luyện chế cho nàng một thanh Luyện Khí vũ khí đi, làm một thanh đao, một lá chắn, công thủ vẹn toàn, có thể đề thăng năng lực chiến đấu và phòng ngự của nàng.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt xuất hiện ý nghĩ này.

Với cân nặng 3000 cân, cho dù với lực tràng lực lượng cấp Luyện Vĩnh Hằng Lực của Phó Thư Bảo hiện nay cũng không thể nâng nổi nó, chỉ có thể đặt nó trên mặt đất. Muốn cắt rời thạch hạch Linh văn thạch thì cần phải dùng đến Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa.

- Bắt đầu thôi!

Phó Thư Bảo hít một hơi thật sâu, song chưởng phát ra Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, vỗ mạnh lên trên thạch hạch Linh văn thạch một cái. Thạch hạch Linh văn thạch lớn bằng đầu người thoáng rung động một chút. Đúng lúc này, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa cao chừng một xích đột nhiên bị áp súc thành hai đường nhỏ, giống như tia laser xẹt qua không trung, đem thạch hạch Linh văn thạch từ từ cắt rời.

Biến hóa “Giải” của Thổ nguyên tố, “Nung” của Hỏa nguyên tố về sau cũng phát ra huy tác dụng cực lớn.

Cắt rời thạch hạch Linh văn thạch là một chuyện vô cùng mệt mỏi. Không lâu sau, toàn thân Phó Thư Bảo đã bị mồ hôi làm cho ướt nhẹp, sau đó bị hơi nóng làm cho bốc hơi, tinh lực và thần khí của bản thân đều tiêu hao rất nhanh, mỗi lần tiêu hao lại một thêm một chút. Quá trình này so với khổ luyện Nguyên Nhất chiến kỹ còn mệt hơn.

Trọn vẹn mất thời gian một bữa cơm, Phó Thư Bảo mới có thể cắt rời một khối trên Linh văn thạch, lấy thể tích chừng một phần mười trên đó, chỉ lớn bằng nắm tay. Thế nhưng với thể tích như vậy mà trọng lượng của nó lại đạt đến 300 cân, quả thật kinh người.

Tài liệu chủ yếu nặng 300 cân, còn phải thêm trọng lượng của một vài tài liệu phụ trợ nữa, dùng những thứ tài liệu này luyện chế thành Luyện Khí vũ khí, trọng lượng khẳng định trên 300 cân. Hẳn dùng thì không sao, nhưng để một nữ tử yếu điệu như Hồ Nguyệt Thiên sử dụng, không biết liệu có công kèn quá không?

- Với tu vi của nàng ta hiện nay, trọng lượng 300 cân hẳn vẫn có thể vận chuyển tự nhiên, chỉ cần có thể phát huy lực công kích và phòng ngự thì công kèn một chút cũng không sao.

Phó Thư Bảo cười cười, cũng không quan tâm đến cảm thụ của Hồ Nguyệt Thiên, trực tiếp đem khối thạch hạch Linh vẫn thạch đã bị cắt ra bỏ vào trong Luyện Thiên Đỉnh, sau đó lại bỏ vào trong đỉnh hai viên Linh Thú Lực Đan Thánh Linh cấp. Cuối cùng bỏ hai khối Dục Niệm Thạch và những thứ linh tài khác vào.

Có kinh nghiệm luyện chế tổ hợp thức Lực Luyện Khí, cộng thêm thiên phú kinh người của hắn trong lĩnh vực Lực Luyện Khí và tài trí siêu phàm, lần này hắn muốn luyện chế một tổ hợp thức Lực Luyện Khí, là một cái thuận đạo.

Lúc bình thường nó sẽ là một viên thuận, lực phòng ngự gấp bội, lúc mở ra thì nó sẽ trở thành đao và thuận, năng lực phòng ngự giảm đi một nửa, nhưng năng lực công kích lại tăng. Ý niệm luyện chế này không phải nhất thời mà thành, mà đó là sau khi trải qua sự kiện lúc trước, ngủ với Hồ Nguyệt Thiên, muốn báo đáp người ta, cho nên nó đã sớm hình thành trong lòng hắn từ lâu.

Điểm này, ngay cả “tiểu tam” Hồ Nguyệt Thiên cũng không biết.

Luyện chế Lực Luyện Khí vũ khí như vậy, lại dùng Linh Thú Lực Đan Linh Vương, cũng không có chút phung phí, dù sao thì thạch hạch Linh vẫn thạch vẫn là tài liệu trân quý vô song, vì vậy cần phải dùng linh tài và Linh Thú Lực Đan tốt nhất mới thích hợp. Nhưng Linh Thú Lực Đan Linh Vương cũng không phải dễ lấy được như vậy, mà hiện nay trong tay Phó Thư Bảo cũng không có Linh Thú Lực Đan như vậy, chẳng qua hắn cũng đã suy nghĩ kỹ vấn đề này.

Linh Thú Lực Đan cấp Linh Vương không phải là không có, trong đầu Hồ Nguyệt Thiên quả thật có một viên.

Nếu dùng Linh Thú Lực Đan cấp Linh Vương của bản thân Hồ Nguyệt Thiên kết hợp với hai Linh Thú Lực Đan của tổ hợp thức Lực Luyện Khí đao thuận hình thành mối liên hệ tinh thần, tạo thành một con đường để năng lượng lưu chuyển, như vậy sẽ là một tổ hợp hoàn mỹ! Một Linh Thú Lực Đan cấp Linh Vương, Lực Luyện Khí như vậy đã là thiên hạ vô song, một khi thành công, có thể xưng là tổ hợp thức Lực Luyện Khí tuyệt thế.

Chỉ có duy nhất một mình Hồ Nguyệt Thiên có thể sử dụng, duy nhất một mình Hồ Nguyệt Thiên có thể phát huy được uy lực công kích và phòng ngự cường đại.

Đối với “tiểu tam” hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên này, Phó Thư Bảo xem như đầu tư hết tất cả chỗ tốt rồi.

Làm xong tất cả công tác chuẩn bị, Phó Thư Bảo tĩnh tọa một chút, đợi sau khi tinh lực khôi phục mới bắt đầu tiến hành luyện chế.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa bùng phát, linh năng lưu chuyển trong không gian phong bế, hoàn cảnh tuyệt đối an tĩnh. Bây giờ chỉ còn chờ đợi mà thôi.

Chờ đợi tổ hợp thức đao thuận Lực Luyện Khí thiên mã hành công xuất lộ.

Trong phòng khách lịch sự tao nhã, Hồ Nguyệt Thiên đi tới đi lui, lúc thì đứng trước cửa sổ, lúc thì ngồi bên cạnh bàn. Hành động của nàng khiến Tiểu Thanh hoa cả mắt. Chẳng qua, thân phận của Hồ Nguyệt Thiên là nữ nhân của chủ nhân, Tiểu Thanh cũng chỉ để trong lòng mà không dám nói ra.

- Hồ chủ mẫu, người đi tới đi lui như vậy không thấy mệt sao? Cứ im lặng ngồi xuống, chờ tin tốt của chủ nhân vẫn hơn.

Tiểu Thanh dùng phương thức nhắc nhở để an ủi Hồ Nguyệt Thiên, trong lòng thầm nghĩ:

- Người cứ đi tới đi lui như vậy, quả thật khiến người khác rất phiền lòng a.

Hồ Nguyệt Thiên lại không nghe ra chút ý quan tâm nào từ Tiểu Thanh, lắc đầu đáp:

- Ta có thể không nóng lòng sao? Đây chính là dùng thạch hạch Linh vẫn thạch luyện chế Lực Luyện Khí vũ khí, ta sợ hắn sẽ làm lãng phí linh tài trân quý này.

Tiểu Thanh không nói nữa. Nhưng trong mắt nàng, nếu như Phó Thư Bảo để lãng phí tài liệu thì có lẽ đó là do luyện chế thứ rác rưởi hoặc đó là thứ mà trên thế gian này không có Luyện Lực Sĩ nào có thể luyện thành. Chẳng qua, dù vậy thì nàng cũng không tranh cãi với Hồ Nguyệt Thiên.

Trời dần tối, Tiểu Thanh cũng không muốn bồi tiếp Hồ Nguyệt Thiên nữa, một mình đi ngủ. Hồ Nguyệt Thiên vẫn chờ đợi, vẫn lo lắng như cũ.

Không biết làm thế nào nàng nhịn được cả đêm, tóm lại, lúc Tiểu Thanh trở lại phòng khách thì Hồ Nguyệt Thiên vẫn còn đi đi lại lại, thần sắc tiêu tụy, trên mặt đầy vẻ mệt mỏi.

- Hồ chủ mẫu, chẳng lẽ đêm qua người không đi ngủ sao?

Tiểu Thanh có chút kinh ngạc hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên buồn bực nói:

- Ta cũng muốn đi ngủ, nhưng ngủ thế nào cũng không được, đúng rồi, không bằng chúng ta đi xem đi, đã sắp một ngày một đêm rồi, hẳn chủ nhân của người cũng đã luyện chế xong rồi.

Tiểu Thanh không lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ:

- Người nghĩ luyện chế là nấu cơm trong nồi, mở một cái là ra ư?

Lại đợi một lúc nữa, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân. Hồ Nguyệt Thiên vội vàng mở cửa, thấy Phó Thư Bảo hai tay trống không đi về phía bên này, theo sau còn có Long Điền hội trưởng và khảo quan Sử Trụ. Bước chân ba người không quá nhanh, dáng vẻ tản bộ nhàn hạ, vừa đi vừa cười.

Đợi một ngày một đêm, không ngờ lại là hai tay trống trơn, khoe miệng Hồ Nguyệt Thiên khẽ co giật, thần sắc hưng phấn cũng biến mất.

- Nguyệt Thiên, sắc mặt người tại sao kỳ quái vậy? Cả đêm không ngủ à?

Phó Thư Bảo cười nói.

401. Chương 388: Dòng Suối Khoái Lạc

Thiên Tài Địa Lợi

Chương 388: Dòng suối khoái lạc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tngloanh

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Không ngủ, chờ người đó!

Hồ Nguyệt Thiên tức giận mắng.

- Ha ha, ta biết trong lòng người nóng vội, muốn xem ta luyện chế Lực Luyện Khí vũ khí gì cho người, thứ này nặng 360 cân, ta cũng không muốn mang theo, nên để trong Luyện Trữ Vật Giới rồi.

Phó Thư Bảo cố ý làm Hồ Nguyệt Thiên nóng vội, giấu trong Luyện Trữ Vật Giới, cũng không vội lấy ra cho nàng xem.

- Thật là, người nhanh lấy ra, người muốn làm ta tò mò chết sao?

Nếu như không phải có Long Điền hội trưởng và khảo quan Sử Trụ bên cạnh, nàng đã sớm xông đến đánh Phó Thư Bảo cướp đồ rồi.

Thấy trêu chọc Hồ Nguyệt Thiên đủ rồi, Phó Thư Bảo mới đem tổ hợp thức thuần đao mà hắn luyện chế lấy ra.

Mặc dù linh tài chủ yếu là thạch hạch Linh văn thạch chỉ lớn bằng nắm tay, nhưng lúc này thuần đao Lực Luyện Khí lại có độ dài đến ba xích, rộng hai xích, là một tấm thuần vô cùng sắc bén. Tấm thuần này, lúc

đối mặt với mưa tên, chỉ cần cong eo là có thể đem toàn thân trốn sau tấm chắn, cung nỗ tiến đều không thể thương hại.

Thân thuẫn màu đen kịt, sáng bóng như hắc ngọc, không có bất kỳ trang trí gì, nhưng như vậy có thể phản xạ ánh mặt trời, chiếu vào mắt đối phương. Đây cũng là thiết kế đặc biệt của Phó Thư Bảo, một tấm thuẫn giống như gương, ban ngày tiến hành tác chiến sẽ khiến ánh mắt đối phương bị quấy nhiễu.

Sau tấm thuẫn còn có tay cầm. Mặt khác, bên trên còn có cơ quan trường đao, đao đặt song song với tấm thuẫn. Lúc toàn diện phòng thủ, thanh đao xem như là khung xương cho tấm thuẫn, tăng năng lực chống đỡ. Một khi rút ra, nó sẽ biến thành lợi khí không gì không thể xuyên phá.

Là Lực Luyện Khí, kiện tổ hợp thức Lực Luyện Khí này cũng có đường ngấn huyết sắc, hai khối Linh Thú Lực Đan Thánh Linh cấp phân biệt khảm lên thuẫn và đao, thuẫn dùng Linh Thú Lực Đan kim thuộc tính, còn đao thì dùng Linh Thú Lực Đan thủy thuộc tính. Kim thuộc tính có thể công kích tối cường, phòng ngự tối cường, rất phù hợp cho lá chắn. Thủy thuộc tính có thể dễ dàng chém ra công kích bằng sương, uy lực cực lớn.

Nhưng những thiết kế tinh xảo này đều không phải là điểm mấu chốt của thuẫn đao này, điểm mấu chốt nhất của thuẫn đao này chính là trang trí rất đặc biệt, khi hợp lại thì nó sẽ biến thành một cái hộp kíp loại, lúc tách ra thì biến thành hai cái hộp kim loại. Lúc hợp chung lại thì trên hộp kim loại xuất hiện một cái lỗ để khảm Linh Thú Lực Đan vào, nhưng không biết vì nguyên nhân gì lại không thể khảm vào.

- Không hồ là Phó công tử xuất thủ, tổ hợp thức Lực Luyện Khí vừa có năng lực công kích và phòng ngự như vậy, ta nhìn qua một lần là không thể quên, thậm chí sinh lòng sợ hãi, phẳng phất như tổ hợp thức này không có chút khuyết điểm nào, mơ hồ có một loại uy thế và bá đạo, chẳng qua... Ta vẫn có chút không rõ, Phó công tử, từ kết cấu của hộp kim loại Lực Luyện Khí này, có một cái lỗ dường như để khảm Linh Thú Lực Đan vào, nhưng tại sao lại không khảm vào? Nếu một tổ hợp thức Lực Luyện Khí như vậy lại vì thiếu khuyết Linh Thú Lực Đan thì thật đáng tiếc, ta nguyện ý lấy ra một viên Linh Thú Lực Đan Thánh Linh cấp để hoàn thiện nó.

Phó Thư Bảo chỉ cười không giải thích, đưa thuẫn đao Lực Luyện Khí trong tay cho Hồ Nguyệt Thiên rồi nói:

- Nguyệt Thiên, ngươi thử một lần đi.

Hồ Nguyệt Thiên đã chờ đợi lâu như vậy, lúc này mới có thể cầm thuẫn đao Lực Luyện Khí trong tay.

Chuyện vô cùng quý dị, Hồ Nguyệt Thiên vừa cầm thuẫn đao Lực Luyện Khí thì nó liền phát ra một trận “ong ong” khe khẽ, giống như động vật có linh tính nhận ra chủ nhân, đang vui vẻ reo mừng.

Cùng lúc đó, Hồ Nguyệt Thiên thoáng phát lực một chút, trên mặt thuẫn nhất thời hiện lên bạch quang chói mắt. Bất ngờ không kịp đề phòng, ngay cả Long Điền và Sử Trụ cũng đồng thời đưa tay che mắt lại.

Thân là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, Long Điền hội trưởng còn như vậy, những Lực Sĩ cấp thấp mà bị hào quang này chiếu trúng, e rằng phải rất lâu mới có thể khôi phục thị giác bình thường. Nếu trong chiến đấu, mất đi năng lực thị giác thì cũng tương đương với việc mất mạng, nào còn thời gian để khôi phục thị giác?

- Kỳ quái, tại sao ta cảm thấy thuẫn đao Lực Luyện Khí này có một cảm giác rất kỳ diệu, không, phải nói là liên kết mới đúng... A! Chiếc lỗ nhỏ kia đang tập trung năng lượng của ta!

Trong lúc nói, Hồ Nguyệt Thiên ngạc nhiên phát hiện cái lỗ tròn trên hộp kim loại xuất hiện một viên đan trong suốt, năng lượng thuần túy, giống hệt Linh Thú Lực Đan trong đầu nàng.

- Chuyện này...

Long Điền và Sử Trụ đều trợn tròn mắt, thiết kế như vậy, ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua, Phó Thư Bảo không ngờ lại làm kỳ tích này biến thành sự thật.

Đây là thiết kế quan trọng nhất cũng là tinh xảo nhất, chiếc hộp kim loại này có thể tập trung năng lượng của Hồ Nguyệt Thiên, tạo thành một viên Linh Thú Lực Đan tưởng tượng. Thuận theo số lần Hồ Nguyệt

Thiên sử dụng càng nhiều thì khối Linh Thú Lực Đan này sẽ càng trở nên chân thực, mà còn có thể nhận năng làm chủ nhân, lúc máu chốt, có thể phát huy tác dụng cực lớn.

- Thật là thần kỳ, Phó công tử, sau khi gặp Tổng hội trưởng, ta nhất định sẽ đích thân tiến cử người, Luyện Lực Sĩ phi thường như người, nhất định ông ta rất muốn gặp!

Long Điền không nhịn được kích động trong lòng, chợt lên tiếng.

Phó Thư Bảo cười hả hả nói:

- Vậy ta phải đa tạ Long Điền hội trưởng rồi, là một thành viên của Đế Quốc Luyện Lực Sĩ hội sở, có thể gặp Tổng hội trưởng chính là vinh hạnh của ta.

Ngay lúc này, Hồ Nguyệt Thiên rút đao Lực Luyện Khí ra.

- Keng...

Một tiếng vang ngân dài, một tia hào quang lạnh lẽo quét qua hư không, mặc dù chỉ là ánh đao, nhưng lại khiến người ta cảm thấy nó vô cùng chân thực.

Bàn tay trắng nõn khẽ vung một cái, chỉ chém về phía chiếc bàn trong phòng một cái, thân đao còn chưa đụng vào chiếc bàn liền nghe thấy tiếng răng rắc, cả chiếc bàn lập tức bị chém thành hai, mặt chém bóng loáng như gương.

- Oa....

Một đao đánh xuống, Hồ Nguyệt Thiên vừa vung đao cũng bị dọa sợ hãi, há hốc miệng, thè lưỡi.

- Xem như thành công rồi, ta cũng nghỉ ngơi một chút, tối sẽ tiến vào Hoàng Kim Thành.

Phó Thư Bảo nói, một đêm trôi qua, cho dù Phó Thư Bảo có là sắt cũng cảm thấy thân thể mệt mỏi.

- Vậy chúng ta không làm phiền Phó công tử nghỉ ngơi nữa, tối nay ta sẽ đích thân tiến các người đến Hoàng Kim Thành.

Ld hội trưởng mặc dù rất muốn cẩn thận xem xét thuẫn đao Lực Luyện Khí trong tay Hồ Nguyệt Thiên, thế nhưng xem ra cũng phải chờ lúc khác rồi.

Tiểu Thanh cũng thức thời lui xuống.

- Cảm ơn người...

Cửa phòng đã đóng lại, Hồ Nguyệt Thiên hạ giọng nói một câu, đùa nghịch thuẫn đao Lực Luyện Khí trong taêu thích không muốn rời.

Nếu như đem kiện tổ hợp thức Lực Luyện Khí này ra phòng đấu giá Lực Luyện Khí bán, tuyệt đối sẽ được định giá là Lực Luyện Khí cực phẩm, Hồ Nguyệt Thiên cả đời cũng gặp qua bao nhiêu Lực Luyện Khí trân quý, càng đừng nói là có nó, bây giờ Phó Thư Bảo đưa cho nàng một cái, nàng vừa cầm thử liền cảm thấy uy lực vượt ngoài tưởng tượng, chân thực vô cùng.

- Giữa phu thê cần gì phải cảm ơn?

Phó Thư Bảo cười nói, nhìn bộ dạng của Hồ Nguyệt Thiên, trong lòng hắn cũng rất cao hứng.

- ...

Hồ Nguyệt Thiên cũng không biết làm thế nào biểu đạt suy nghĩ trong lòng mình. Chẳng qua, đối với cách nói “giữa phu thê” của Phó Thư Bảo cũng vui vẻ chấp nhận.

- Thật sự muốn cảm ơn ta?

- Ách?

Hồ Nguyệt Thiên lúc này mới ngẩng đầu nhìn Phó Thư Bảo.

- Vậy ngủ với lão công một giấc, dù sao thì cả đêm qua người cũng không ngủ, chúng ta cùng ngủ một chỗ đi.

Hồ Nguyệt Thiên: “...”

Vất vả luyện chế một ngày một đêm, hẳn cũng nên hồi báo một chút chứ.

- Đáng ghét...

Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng hiểu chủ ý bại hoại trong lòng Phó Thư Bảo, chẳng qua nàng cũng không né tránh, tùy ý để Phó Thư Bảo như sói đói bế nàng lên, dùng miệng có vài sợi râu giống như heo gặm cỏ non áp lên má, cổ và ngực nàng mà hôn hít loạn.

- Keng...

Thuần đao Lực Luyện Khí rơi trên mặt đất. truyện copy từ

Quần dài và tiểu khố của Hồ Nguyệt Thiên cũng rơi trên mặt đất, Phó Thư Bảo gấp đến mức không kịp cởi quần, cứ như vậy áp lên lưng nàng, từ từ tiến vào...

- Ô a...

Tiếng rên rỉ nóng bỏng bắt đầu vang lên.

Cảm giác sung sướng truyền đến, một thân một mối liền không còn, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng ôm lấy vòng eo thon của Hồ Nguyệt Thiên, thoáng động nhẹ một chút, khám phá tất cả bí mật trên thân thể Hồ Nguyệt Thiên, khai phá dòng suối khoái lạc...

Ban ngày, làm chuyện như vậy, thật đúng là...

Tiểu Thanh ở bên ngoài cửa, đôi mi thanh tú nhú thành một đoàn.

402. Chương 389: Hoàng Gia Sâm Nghiêm (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 389: Hoàng gia sâm nghiêm (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: xem tại

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đèn lên rực rỡ, trên đường cái kinh đô, người đi đường lui tới tấp nập, các loại mua bán không có dấu hiệu đình trệ. Trong âm thanh rao hàng gọi mua còn có tiếng nhạc đàn xen vào, tạo nên một cảnh tượng tấp nập mà phồn hoa....

Hoàng Kim Thành nằm lơ mơ phía xa, là trung tâm quyền lực tối cao của Tú Quốc, nó nằm vắt ngang giữa bầu trời đêm, giống hệt một cự thú thượng cổ. Từ xa nhìn lại đã có thể cảm nhận được sự uy nghiêm, hùng vĩ và không thể mạo phạm của nó.

- Ta đưa đến đây thôi, Phó công tử, mọi chuyện phải cẩn thận.

Đứng cùng một trận doanh, Long Điền hiển nhiên cũng biết rõ thực lực kẻ thù của Phó Thư Bảo, bởi vậy cũng không khỏi lo lắng. Sau khi nói, hắn cũng trả lại đao thuần Lực Luyện Khí cho Hồ Nguyệt Thiên. Trên đường ngồi chung xe ngựa, cuối cùng hắn cũng có cơ hội cầm xem đao thuần Lực Luyện Khí mà Phó Thư Bảo luyện chế. Nhưng kết quả vẫn khiến hắn cảm thấy phiền muộn, không ngờ ngay cả hắn cũng không thể nhìn ra Phó Thư Bảo làm sao làm được.

Phó Thư Bảo gật đầu đáp:

- Ta biết rồi, cũng chúc Long Điền hội trưởng lên đường thuận buồm xuôi gió.

Hồ Nguyệt Thiên cất đao thuẩn Lực Luyện Khí của mình vào trong bao. Bao này cũng có cùng tính chất như Luyện Trữ Vật Giới của Phó Thư Bảo, cũng là một Lực Luyện Khí trữ vật. Từ ngoại hình của Lực Luyện Khí trữ vật này mà xét thì nhất định người luyện chế ra nó là một người rất nữ tính. Tài liệu của nó thoát nhìn giống vải, nhưng thực chất không phải bất kỳ loại vải vóc nào, mà là một loại tài liệu thực vật vô cùng kỳ lạ.

Có bao Lực Luyện Khí này, Hồ Nguyệt Thiên cũng có thể giống như Phó Thư Bảo, lúc bình thường cất đi, lúc chiến đấu lấy ra, vô cùng thuận tiện.

Sau khi từ già Long Điền, Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh tiếp tục đi đến cửa thành Hoàng Kim Thành. Lúc bình thường, Phó Thư Bảo ngay cả tư cách tiến vào Hoàng Kim Thành cũng không có, nhưng có văn thư của Tú Lý, mọi chuyện cũng trở nên dễ dàng hơn nhiều. Hoàng Kim vệ thủ thành sau khi nhìn văn thư của Phó Thư Bảo, lại để ba người chờ một lúc. Không lâu sau, một tên thái giám từ trong Hoàng Kim Thành đi ra, dẫn ba người Phó Thư Bảo tiến nhập Hoàng Kim Thành.

Cảnh tượng nơi này vẫn xa hoa như cũ, lần trước vào Hoàng Kim Thành, loại sâm nghiêm và tâm thần bất định này vẫn còn lưu lại trong máu, lúc này dường như muốn đẩy lên hết sức mãnh liệt. Tú Lực hoàng đế đã chết, Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ lại phục thị hoàng đế mới, cũng chính là Tú Ngọc nữ hoàng, hai người này vẫn luôn khiến Phó Thư Bảo cảm thấy nặng nề.

Còn chưa đến gần Tú Ngọc nữ hoàng thì hắn đã cảm nhận được áp lực cường đại. Áp lực này đến từ hai người bất đồng, hiển nhiên chính là Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ, Lăng Tiêu và Thác Thiên.

Ngoại trừ hai vị Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực là Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ ra, trong Hoàng Kim Thành, khắp nơi đều có thể nhìn thấy Hoàng Kim Vệ tuần canh, một số người thực lực tương đối cường hãn. Còn có những ảnh tử thị vệ tiềm ẩn trong bóng tối giống như độc xà mãnh thú, tùy thời đều có thể lấy mạng người. Lực tràng lực lượng của những người này đan xen cùng một chỗ giống như một căn phòng không lọt gió, ngay cả gió còn không thể tiến vào, hướng chỉ là thích khách?

Phó Thư Bảo trở lại chốn cũ, cảm giác còn có chút tự nhiên, nhưng Hồ Nguyệt Thiên là lần đầu tiên đến hoàng gia sâm nghiêm như vậy, trong lòng tâm thần bất định và sợ hãi lại càng mãnh liệt hơn.

- Không cần sợ, có ta đây.

Phó Thư Bảo nhìn ra phiền muộn trong lòng Hồ Nguyệt Thiên, đứng bên cạnh nàng lên tiếng an ủi.

Hồ Nguyệt Thiên gật gật đầu, nhìn thấy ánh mắt lo lắng quan tâm của Phó Thư Bảo, trong lòng nàng có chút ấm áp, thầm nghĩ:

- Tên này nếu không phải háo sắc một chút thì quả thật là một nam nhân hiếm có, chẳng qua, hắn háo sắc như vậy cũng rất có mùi vị, nam nhân thành thật không thú vị, mặc dù hắn háo sắc và xấu xa, nhưng... vẫn khiến người khác cảm thấy thoải mái.

Có câu nói, nam không xấu thì nữ nhân không thích. Phó Thư Bảo chính là một trong số ít loại người như vậy, hắn xấu xa, nhưng hắn có thể khiến người thoải mái, người còn lý do gì mà không thích chứ?

Thân thể trải qua nhiều loại linh tài cực phẩm và Linh văn thạch cải tạo, năng lực tại phương diện chuyển nam nữ nếu không cường đại mới là chuyện lạ. Thật ra, Huyền Hồ chi thể của Hồ tộc, nếu là nam nhân bình thường, chỉ e một tháng cũng không chịu nổi mà mất mạng, cũng chỉ có nam nhân độc nhất như Phó Thư Bảo mới có năng lực ăn bữa tiệc lớn này.

Từ xa nhìn thấy Hoàng Kim Điện hùng vĩ, dưới ánh trăng, mái ngói và cột trụ kim bích huy hoàng chiếu xạ ánh trăng mờ mờ, khí tức sâm nghiêm lan tỏa. Chỉ huy hoàng bộ quân đội Tú Quốc, nắm giữ cuộc sống của ngàn vạn dân chúng Tú Quốc, tòa Hoàng Kim Điện này là nơi tập trung trách nhiệm toàn thiên hạ, không có tạo hình và khí thế uy nghiêm thì không được. Cho nên, bất kỳ nước nào, cho dù quốc lực yếu thì vua của nước đó cũng phải xây dựng Vương cung hùng vĩ tráng lệ, như vậy càng khiến người trong thiên hạ thần phục khí thế sâm nghiêm này.

Tên thái giám dẫn đường đến đây liền lui xuống, một gương mặt quen thuộc tiến vào tầm mắt, là tổng quản thái giám Hoàng Thạch Công của Tú Lực hoàng đế lúc trước. Lúc Tú Lực hoàng đế giá băng, hắn đã ngồi trên vị trí tổng quản thái giám, chẳng qua lần này đối tượng phục thị đã biến thành nữ hoàng Tú Ngọc mà thôi.

- Phó công tử, đã lâu không gặp, lão thân quả thật có chút nhớ người.

Trên gương mặt đầy nếp nhăn của Hoàng Thạch Công hiện lên vẻ tươi cười nhưng trong lòng không cười, giọng nói âm dương quái khí, cũng không biết suy nghĩ thật sự trong lòng hắn lúc này là gì.

Người trong tòa Hoàng Kim Thành này đều có trận doanh của riêng mình, tuyệt đối không có khả năng một thân một mình. Theo tình báo của Phương Tín, Hoàng Thạch Công này là người của Hoàng thất, cũng có nghĩa là bất kỳ ai ngồi lên Vương vị thì hắn sẽ theo người đó. Tại thế cục trước mắt, hắn sẽ không đứng ở trận doanh Thanh Dật vương tước và Thái Bình vương tước. Biết rõ điều này cho nên Phó Thư Bảo cũng không đặc biệt đề phòng hắn.

- Hoàng tổng quản, ta cũng rất nhớ người, sau lần gặp trước, nếu không phải không thể tiến vào, bằng không thì nhất định ta sẽ đến tìm người uống rượu nói chuyện phiếm rồi.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói. Luận về giá gốc thì hắn cũng là một tuyệt thế cao thủ.

Khách sáo vài câu, Hoàng Thạch Công lại nói:

- Phó công tử, người đi theo ta, đồng bạn của người chỉ có thể lưu lại khách phòng đợi thôi.

Hồ Nguyệt Thiên liếc nhìn Phó Thư Bảo, trên mặt tràn đầy lo lắng.

Phó Thư Bảo nói bên tai nàng:

- Yên tâm đi, ta sẽ không có việc gì đâu, sau khi gặp nữ hoàng, ta sẽ đến tìm người, ngoài ra, trên người Tiểu Thanh có Liên Thể linh đan, chỉ rung khẽ là ta biết vị trí của các người, các người cũng có thể biết vị trí của ta.

Có lời này của Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên mới thả lỏng một chút, gật đầu nói:

- Vậy người cẩn thận một chút.

Phó Thư Bảo khẽ nắm lấy bàn tay mềm mại của Hồ Nguyệt Thiên một chút, sau đó đi theo Hoàng Thạch Công đến Hoàng Kim Điện. Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh thì đi theo hai cung nữ khác.

Cho đến lúc này, Phó Thư Bảo vẫn không nghĩ ra linh tài cực phẩm mộc nguyên tố - Ác Độc Chi Hoa tại sao lại ở trong hoàng gia sâm nghiêm này. Dựa theo đặc tính của nó, hắn nó phải sinh trưởng trong rừng rậm nguyên thủy rộng mênh mông mới đúng. Hoàng gia khí tức sâm nghiêm, là biểu tượng cho quyền lực và bá đạo, hiển nhiên tương đối không phù hợp với mộc nguyên tố tự nhiên.

403. Chương 389: Hoàng Gia Sâm Nghiêm (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 389: Hoàng gia sâm nghiêm (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trên quãng đường từ Hậu Thổ Thành đến kinh đô, Phó Thư Bảo đã từng nghe Hồ Nguyệt Thiên nói qua, Ác Độc Chi Hoa cũng không phải sinh ra trong Hoàng Kim Thành, mà là do người khác dùng thủ đoạn thông thiên dời từ vùng đất nguyên sinh đến trồng ở đây. Tình huống cụ thể như thế nào thì nàng cũng không rõ lắm, tộc trưởng Hồ tộc Hoàng Hồ Minh cũng không rõ. Chuyện này giống như một câu đố khó có thể phá giải. Nhưng mặc kệ nguyên nhân tại sao Ác Độc Chi Hoa xuất hiện tại nơi này, Phó Thư Bảo nhất định phải lấy được nó, cũng là mục đích duy nhất mà hắn đến Hoàng Kim Thành lần này, cho dù Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ cũng không thể ngăn cản hắn.

Trong lòng lướt qua những suy nghĩ này, bước chân của Phó Thư Bảo đã tiến vào trong Hoàng Kim Điện. Trong đại điện trống trải, kim bích huy hoàng, không có thái giám và cung nữ hầu đợi, chỉ có thiếu nữ mặc một thân hoàng bào nữ hoàng đang ưu tư phê duyệt tấu chương, văn thư từ các nơi gửi về.

Không nhìn thấy người nào khác, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là trong tòa Hoàng Kim Điện này không có ai. Trên thực tế, lúc Phó Thư Bảo bước chân vào Hoàng Kim Điện, không gian hai bên tả hữu nhất thời ập đến một luồng khí lực cường kinh, hai luồng khí lực này đến từ hai người bất đồng, giống như hai cái gong xiềng xích vô hình, vững vàng khóa chặt lấy Phó Thư Bảo, trói buộc hắn.

- Là Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản Thác Thiên và Lăng Tiêu.

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, đã có kết luận.

- Nữ hoàng bệ hạ, người đã đến rồi.

Âm thanh the thé của Hoàng Thạch Công vang lên.

Tú Ngọc đang cau mày nhìn đồng văn thư tấu chương thoáng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Phó Thư Bảo, nhất thời ánh mắt sáng ngời, khóe miệng lặng lẽ nhếch lên nụ cười vui vẻ, chẳng qua, thần sắc này trong nháy mắt liền biết mất, sau đó thu liễm hoàn toàn.

Phó Thư Bảo quỳ xuống, cao giọng hô:

- Thảo dân Phó Thư Bảo, khấu kiến nữ hoàng bệ hạ.

Không có một quan chức, càng không có danh hiệu thư sinh Tú Quốc, mặc dù Phó Thư Bảo là một thổ bá vương khổng chế tất cả tại Hậu Thổ Thành, nhưng trước mặt Tú Ngọc nữ hoàng, hắn chỉ là một thảo dân mà thôi.

Tú Ngọc phát phất tay, nói:

- Đứng lên đứng lên đi, không cần khách sáo, trẫm vừa vặn có một số việc muốn hỏi người.

Hơi ngừng lại một chút, nàng lại nói với Hoàng Thạch Công:

- Hoàng Thạch Công, nơi này không còn chuyện của người nữa, lui xuống đi, đứng ngoài cửa, không để ai tiến vào.

- Tuân mệnh, nữ hoàng bệ hạ.

Hoàng Thạch Công nhanh nhẹn thối lui ra khỏi Hoàng Kim Điện.

Cửa điện đóng lại, vì ánh sáng không tiết ra ngoài cho nên khung cảnh có vẻ sáng sủa hơn nhiều. Trong Hoàng Kim Điện chỉ còn lại hai người Phó Thư Bảo và Tú Ngọc, nhưng Phó Thư Bảo biết, trong bóng tối vẫn có hai ánh mắt lẳng lẹ đang quan sát nhất cử nhất động của hắn. Chỉ cần hắn có bất kỳ dấu hiệu không tốt nào thì sẽ ngay lập tức rơi vào công kích trí mạng.

- Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, con mẹ nó, các người giám thị lão tử như vậy, toàn thân lão tử đều cảm thấy không tự nhiên! xem tại

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt cảm thấy khó chịu. Bất kỳ người nào bị người khác giám thị cũng cảm thấy khó chịu.

Lúc này, Phó Thư Bảo có chút đồng tình với Tú Ngọc nữ hoàng, một thiếu nữ như hoa như ngọc, đã đến tuổi yêu đương, nhưng lúc nào cũng chịu sự giám thị, không có chút riêng tư, mặc dù nắm giữ thiên hạ Tú Quốc, thế nhưng có chút vui thú gì đâu?

Bởi vì đồng tình cho nên ánh mắt của Phó Thư Bảo cũng trở nên nhu hòa. Sau khi đứng dậy, hắn đưa mắt nhìn khung đình Hoàng Kim Điện, nhìn hai con rùa đen trốn trong bóng tối, cũng không biết đến cùng đang ở vị trí nào?

Tú Ngọc đột nhiên lên tiếng:

- Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, Phó công tử không phải là người ngoài, là bằng hữu của trẫm, các người cũng đi xuống đi, đứng bên ngoài thủ là được rồi.

Một âm thanh hùng hồn đột nhiên truyền đến:

- Nữ hoàng bề hạ, chuyện này...

- Chẳng lẽ lời của trẫm, các người không nghe hay sao? Lui ra!

Trên mặt Tú Ngọc chợt hiện vẻ tức giận.

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, một thời gian không gặp, không ngờ Tú Ngọc đã trưởng thành hơn không ít, trong xương cốt đã dưỡng thành một loại uy nghiêm đế vương.

- Tuân lệnh.

Hai âm thanh đáp ứng, sau đó không còn bất kỳ thanh âm nào khác.

Phó Thư Bảo cũng cảm thấy gông tỏa vô hình trên người mình biến mất, hiển nhiên, Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản đã rời khỏi Hoàng Kim Điện rồi.

Lực trằng lực lượng vô thanh vô tức khuếch tán khắp bốn phương tám hướng, ngay cả một con kiến trong góc tường cũng không thể trốn khỏi dò xét của Phó Thư Bảo, rất nhanh, hắn liền xác định trong tòa Hoàng Kim Điện chỉ còn lại hai người hắn và Tú Ngọc nữ hoàng.

- Bây giờ không còn ai nữa rồi.

Tú Ngọc cười nói:

- Còn đứng đó làm gì? Nhanh lại đây với trẫm... Không, xoa bóp cổ cho ta, ngồi ở đây cả ngày, mệt chết đi được.

Ngồi lâu đau lưng là chuyện bình thường. Phó Thư Bảo mỉm cười đi lại, nói:

- Bây giờ không có người ngoài ở đây, ta cũng không cần khách sáo với người rồi.

Một thiếu nữ, vốn còn rất ngây thơ, hoạt bát, thế nhưng lại phải ngồi ở nơi này xử lý vô hạn quốc gia đại sự. Trong lòng Tú Ngọc rất không thoải mái, muốn thư giãn, nhưng bình thường lại không có đối tượng để nói ra những lời trong lòng, cứ như vậy đè nén trong lòng, trở thành tâm kết, bây giờ Phó Thư Bảo đến, Tú Ngọc thoáng cái tìm được đối tượng để nói chuyện, trước mặt Phó Thư Bảo, nàng cuối cùng cũng có thể quay về bản tính thiếu nữ thích lãng mạn trời sinh của mình. Cho nên, không khí sấm nghiêm trong Hoàng Kim Điện đã biến mất đi không ít, bắt đầu trở nên nhẹ nhàng.

Đi đến phía sau Tú Ngọc, Phó Thư Bảo thật sự không khách khí chút nào, đưa tay đặt lên bờ vai thơm của Tú Ngọc, bắt đầu nhẹ nhàng xoa bóp đầu vai.

- Oa, thật là thoải mái...

Tú Ngọc thoải mái rên hừ hừ, một bên hàm hồ nói:

- Những tên cung nữ và thái giám kia, lúc xoa bóp, sợ bóp làm ta đau, thật mất hứng, xoa bóp cũng như không, làm được như người thì tốt rồi.

Thoáng ngừng lại một chút, nàng hừ lạnh một tiếng rồi nói:

- Bọn hắn càng sợ hãi, ta lại càng muốn thu thập bọn hắn!

Hoàn cảnh vô cùng tạo nên nhân cách vô cùng, một thời gian dài, thiếu nữ Tú Ngọc ngây thơ cũng đã thay đổi bản tính của mình, biến thành lãnh huyết vô tình, đế vương hỉ nộ thất thường, động một cái là muốn mạng người.

- Da của nữ hoàng thật đẹp, dùng cái gì dưỡng vậy?

Phó Thư Bảo cũng bắt đầu nói nhảm. Làn da của thiếu nữ chính là thứ tốt nhất, nhưng từ trong miệng hắn nói ra, lại khiến người khác đặc biệt vui vẻ.

- Miệng của ngươi vẫn như trước, đúng rồi, tỷ muội tốt Chi Ni Nhã của ta thế nào rồi? Ta biết nàng đã thành vị hôn thê của ngươi, thật không biết ngươi có chỗ gì tốt, không ngờ nàng lại một mực theo sát ngươi.

- Nàng ư? Rất tốt, lúc chúng ta nói chuyện phiếm, nàng thường kể chuyện của ngươi, ngươi và nàng từng có một đoạn thời gian tốt đẹp, nàng còn nói, ngươi chính là tỷ muội tốt nhất cả đời của nàng.

Phó Thư Bảo đối với chuyện vô mộng ngựa vẫn tương đối am hiểu. Ý của hắn rất rõ ràng, lão bà của ta là tỷ muội tốt của ngươi, ta là phu quân tỷ muội tốt của ngươi, ngươi có nên chiếu cố một chút hay không?

- Ài...

Tú Ngọc thở dài một tiếng, nói:

- Có lúc ta thật sự muốn trốn đi, đi không trở lại, không bao giờ trở lại nơi này nữa, nơi này giống như một cái lao tù vậy.

- Ngươi nghĩ nhiều rồi, cứ thuận theo tự nhiên đi...

Phó Thư Bảo an ủi, đồng thời cánh tay cũng tăng thêm vài phần lực đạo.

404. Chương 390: Thôi Du (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 390: Thôi du (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ngươi đến đây thì tốt rồi, cuối cùng cũng có thể không kiêng dè gì mà nói chuyện, bình thường, ta chỉ cần nói sai một lời, hành động không thỏa đáng một chút thì những thần tử kia sẽ đứng ra, chỉnh sửa lại cho đúng, cứ làm như vậy thật sự khiến ta tức chết người mà.

Phó Thư Bảo cũng cảm thán một tiếng, xem ra có được thiên hạ cũng không phải là chuyện khoái lạc. Nhưng từ xưa đến nay, vẫn luôn có vô số người vì quyền lợi chí cao này mà từ bỏ tính mạng, tranh đoạt người chết ta sống, đúng là tự tìm phiền não. Nhân sinh cả đời, cứ thỏa thích, bình đạm mà sống cả đời, làm chuyện mình muốn làm, yêu người mình yêu, không câu nệ, tiêu sái tự tại, như vậy mới là hạnh phúc thật sự.

- Bóp trên cổ của ta đi!

- Ừm.

Nghe thấy yêu cầu của Tú Ngọc, Phó Thư Bảo đưa hai tay chuyển đến chiếc cổ tuyết trắng của Tú Ngọc, bắt đầu bóp nhẹ. Làn da của Tú Ngọc thật sự rất tốt, mềm mại như tuyết, ngón tay của hắn chỉ cần dùng sức hơi mạnh một chút thì trên làn da sẽ lưu lại dấu tay.

- Cũng khó trách những thái giám và cung nữ không dám dùng lực, làn da mềm mại như vậy, chỉ cần bóp mạnh một chút sẽ lưu lại dấu tay, những nô tài đó làm sao dám dùng lực chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

- Thật là thoải mái, hôm nay chúng ta không làm nữa, ta nằm trên bàn này, người bóp chân cho ta.

Nói là làm, không đợi Phó Thư Bảo trả lời thì Tú Ngọc đã đứng lên, đem văn thư tấu chương trên bàn quét rơi xuống đất, cả người nàng dựa trên mặt bàn, mở rộng tứ chi, chờ đợi Phó Thư Bảo.

- Lần này là tìm cơ hội vỗ hông ngựa người, cho dù người có yêu cầu quá đáng hơn thì lão tử cũng làm, hừ!

Trong lòng Phó Thư Bảo cười thầm một phen, cũng không nói gì, đôi tay chuyển đến bờ eo thon của Tú Ngọc. Chỉ cảm thấy bàn tay chạm vào một vùng nhu nhuyến, vòng eo Tú Ngọc mềm mại như không xương, trơn mịn bóng loáng vô cùng.

- A... thật thoải mái.... Cả đùi nữa, cũng xoa bóp luôn đi!

Hai tay của Phó Thư Bảo không chỉ đơn thuần là mát xa vật lý, còn rót vào đó Luyện Vĩnh Hằng Lực, để năng lực thuần tịnh lưu chuyển khắp toàn thân Tú Ngọc, một mối trên người nàng tự nhiên biến mất, toàn thân ấm áp, thoải mái giống như phơi mình dưới ánh nắng sớm.

Hai chân Tú Ngọc tròn lẳn mà săn chắc, ngoại hình thon dài, tuyệt đối có thể xem là một cặp đùi đẹp.

- Đôi chân như vậy, nếu như mang vào một đôi tất đen thì thật hoàn mỹ...

Một bên vuốt ve hai đùi Tú Ngọc, hưởng thụ cảm giác co giãn mười phần tuyệt vời, trong lòng Phó Thư Bảo cũng không khỏi có chút tâm hưu ý vượt. Hắn là một nam nhân bình thường, mới nếm qua mùi vị nữ nhân không lâu, đối với loại chuyện này hiển nhiên có nhu cầu rất mãnh liệt. Lúc này mát xa cặp đùi đẹp của Tú Ngọc, phần giữa chân của hắn liền chịu kích thích, bắt đầu không an phận.

- A.... ừm...

Trong mũi Tú Ngọc truyền đến thanh âm khiến xương cốt người khác như muốn tan ra.

Thanh âm như vậy không khỏi khiến hô hấp của Phó Thư Bảo trở nên dồn dập.

Trong Hoàng Kim đại điện, trình diễn một màn hết sức kỳ quái. Nữ hoàng khổng lồ Tú Quốc quyền lực chí cao đang dựa mình trên bàn giấy xử lý chính vụ, được một nam nhân mát xa, kể cả những bộ vị mẫn cảm. Cảnh tượng như vậy, nếu bất kỳ ai nhìn thấy, chắc chắn đều sẽ rơi cảm xuống, vô cùng kinh ngạc.

- Phía sau đã thư thái như vậy, nếu ấn vào chính diện thì sao?

Lật người Tú Ngọc lại, tư thế nằm úp sấp biến thành tư thế nằm ngửa. Sau đó duỗi tứ chi ra, dáng vẻ không câu nệ. Ngực của nàng mặc dù tương đối thon nhỏ, nhưng lúc này cũng lộ ra đường cong hết sức động lòng người, giống như hai gò núi từ dưới đất mọc lên, hấp dẫn ánh mắt Phó Thư Bảo.

- Đây...

Phó Thư Bảo không động, cổ, eo và đùi có thể ấn, bây giờ ở tư thế chính diện, phải ấn như thế nào đây?

- Tại sao người lại không nhúc nhích?

Tú Ngọc có chút tức giận mắng:

- Trong ấn tượng của ta, Phó Thư Bảo người là người không bị bất kỳ lễ pháp quy củ nào gò bó, hôm nay ta vất vả lắm mới gặp được người một lần, chẳng lẽ người nhẫn tâm làm ta thất vọng sao?

Phó Thư Bảo cười khan một tiếng, đáp:

- Không phải không dám động, người muốn ta làm gì ta cũng dám, chẳng qua là... Xoa bóp như vậy, cho tới nay ta còn chưa làm chính diện, biết làm thế nào đây?

Nếu đổi lại là nữ nhân khác có yêu cầu như vậy, Phó Thư Bảo có thể làm chuyện càng lớn mật hơn, có thể xem là ám hiệu yêu cầu làm chuyện đó, trực tiếp xông đến ngắt lấy nhụy hoa, nhưng bây giờ, người đưa ra yêu cầu lại là nữ hoàng Tú Quốc, cho dù hắn có to gan hơn nữa thì trong lòng cũng có kỵ mà không dám xuống tay. Cho nên, trước khi tiến thêm một bước hành động, hắn phải lý giải tâm tư của Tú Ngọc, trong lòng thiếu nữ này chắc chắn chứa oán khí, nếu tiếp theo nàng đưa yêu cầu gì quá đáng, liệu trong lòng nàng muốn gì?

Trong khoảnh khắc trầm mặc, không khí bắt đầu trở nên quái dị.

- Thật là! Ta vẫn một mực cho rằng ngươi là nhân vật thông minh tuyệt đỉnh, không ngờ ngươi cũng là loại đầu gối.

Tú Ngọc đột nhiên vươn tay ra, đưa đến trước mặt Phó Thư Bảo.

Bàn tay mềm mại như không xương đưa tới, Phó Thư Bảo có ít nhất 100 phương pháp né tránh, mà Tú Ngọc cũng tuyệt đối không có khả năng gây thương hại cho hắn, cho nên hắn vẫn đứng yên, không động đậy, tùy ý để Tú Ngọc bắt lấy. Từ một trào này, hắn cuối cùng đã hiểu Tú Ngọc muốn cái gì.

Nữ hoàng cũng là người, là nữ nhân, cũng có nhu cầu sinh lý của nữ nhân. Thiếu nữ Tú Ngọc hồn nhiên, cả ngày bị nhốt trong Hoàng Kim Thành, chỉ nhìn thấy thái giám và cung nữ, hơn nữa mọi lúc mọi nơi đều bị thần tử của mình nhắc nhở, thiếu nữ không có chỗ phát tiết, càng không có chỗ phát tiết nhu cầu sinh lý. Tích lũy trường kỳ, đạt đến một mức độ nhất định sẽ bộc phát, bây giờ, trước mặt Phó Thư Bảo, nàng liền bộc phát.

- Phó Thư Bảo, ngươi hãy thành thực cho ta, ngươi và Chi Ni Nhã đã từng làm qua “chuyện đó” chưa?

Ánh mắt Tú Ngọc sáng rực, nghiêm túc hỏi.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Không dám giấu giếm, đã làm qua.

- Vậy... Cảm giác như thế nào?

- Ừm, thế nào nhỉ, dục tiên dục tử, tóm lại, mỗi lần nàng ta đều rất thoải mái.

Phó Thư Bảo rất muốn làm lão sư, dạy nữ hoàng Tú Quốc một số tri thức liên quan đến phương diện này.

- Vậy... ta cũng muốn!

Đáp án này mặc dù đã sớm nằm trong dự liệu của Phó Thư Bảo, thế nhưng hắn vẫn cố ý làm ra vẻ giật mình, nói:

- Nữ hoàng bề hạ, chuyện này.... Ta không dám a!

- Ta mặc kệ, ngươi không làm ta thoải mái, ta sẽ không để ngươi thoải mái, tịch thu nhà ngươi, định tội ngươi.

Phó Thư Bảo: “...”

Nữ hoàng Tú Quốc có yêu cầu như vậy, hơn nữa còn là bá nữ ngạnh thương cung hết sức cường thế, không biết nếu truyền ra ngoài sẽ tạo thành chấn động như thế nào.

- Nhanh đi, chúng ta không còn bao nhiêu thời gian nữa, hai Hoàng Kim Vệ tổng quản sẽ không để chúng ta thời gian quá lâu, ta không biết đến lúc nào mới gặp lại ngươi, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm để ta ở đây héo rũ?

Trong mắt Tú Ngọc nào còn chút mùi vị uy nghiêm của nữ hoàng, chỉ còn lại khao khát đáng thương của thiếu nữ.

- Vậy...

- Còn nói nữa ta sẽ giận đấy!

Giả vờ một hồi, lúc này Phó Thư Bảo mới cười đáp:

- Nữ hoàng bề hạ chờ một lát, ta đi thắp đèn dầu.

- Làm loại chuyện đó... Còn phải thắp đèn dầu làm gì?

Tú Ngọc mở to mắt, trên mặt tràn đầy vẻ khó hiểu.

- Lát nữa ngươi sẽ biết.

Phó Thư Bảo xoay người đi tìm một chén đèn dầu nhỏ, cắt tâm đèn, sau đó đem chén đèn dầu nhỏ trở lại.

405. Chương 390: Thôi Du (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 390: Thôi du (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đèn dầu mà hoàng gia sử dụng là dầu đèn hương thượng đẳng tinh luyện, sau khi bốc lên không có chút dầu khói nào, chỉ có mùi đèn hương nhàn nhạt, thấm tận ruột gan, có thể gột rửa tâm linh người khác. Giá trị mỗi giọt cũng đắt ngang hoàng kim. Dầu đèn hương như vậy cũng chỉ có hoàng gia mới có tư cách sử dụng.

Quay trở lại, Phó Thư Bảo nhất thời bị cảnh đẹp trước mắt dọa nhảy dựng, lúc hắn đi lấy đèn dầu, không biết Tú Ngọc làm thế nào đã lột sạch đồ trên người nàng rồi.

Làn da trắng nõn như tuyết, cảm giác vô cùng mềm mại, dưới ánh đèn dầu chiếu rọi, phẳng phất xuất hiện một tầng phấn bạc, lấp lánh phát quang. Hai trái tuyết lê nhỏ nhỏ không chút kiêng dè dựng thẳng trước ngực, hình dạng giống như hai cái bánh bao trắng. Nụ hoa ngạo nghễ đứng sừng sững, màu sắc hồng phấn, vô cùng tươi non. Vùng bụng bằng phẳng trơn nhẵn, không có chút mỡ thừa, chiếc rốn nhỏ nhỏ nằm ngay chính giữa, trên đó bóng loáng vô cùng, nếu sờ lên chắc chắn sẽ cảm thấy cực kỳ tuyệt vời.

Xuống chút nữa chính là giải đất không một cọng cỏ, khiến người khác hoài nghi đây là một khối mỹ ngọc có tạo hình hết sức tự nhiên.

- Bạch... Hồ...

Phó Thư Bảo đã phát hiện bí mật cao cấp nhất của nữ hoàng đế Tú Quốc.

Bí mật như vậy, e rằng so với cơ mật quân sự cao cấp nhất Tú Quốc còn khó biết hơn, đột nhiên phơi bày ra trước mắt, không chút che giấu, Phó Thư Bảo có chút cảm thấy tay chân thừa thãi. Chẳng qua hắn vẫn nhanh chóng định thần lại, chậm rãi bước đến.

- Người cầm chén đèn dầu nhỏ đó làm gì?

Tú Ngọc lớn mật nhìn Phó Thư Bảo, không chút thẹn thùng vì thân thể trần truồng của mình.

- Không phải người muốn ta mát xa cho người sao? Ta gọi trò này là thôi du, nếu như không phải người thì ta cũng không dễ thi triển đâu.

Phó Thư Bảo cười cười, đem chén đèn dầu nhỏ trong tay nghiêng một chút, đem một chút dầu đèn hương tinh luyện đổ lên hai chiếc “bánh bao” của Tú Ngọc, đồng thời một tay đưa ra bắt lấy “bánh bao”, bắt đầu xoa bóp chà sát vân vân.

Cả đời Tú Ngọc, chỉ bị nam nhân đụng qua hai lần, một lần chính là lúc Phó Thư Bảo trên đường đến Độc Lang tộc, lúc đó nàng dùng khăn che mặt để Phó Thư Bảo mượn trớn một phen, một lần nữa chính là lúc này.

Nàng là xử nữ không hề có kinh nghiệm, nào từng trải qua phong lưu như vậy, hơi thở thơm ngát từ trong miệng phát ra, hơi thở có phần gấp gáp, giống như một con cá thiếu dưỡng khí.

Thôi du, thể giới này chưa từng có cách chơi như vậy, Phó Thư Bảo làm người hai thể giới cho nên rất biết chơi, không chơi thì thôi, đã chơi phải chơi nữ hoàng.

Dầu đèn hương tinh luyện lấp lánh nhỏ lên người Tú Ngọc, lại bị Phó Thư Bảo dùng tay xoa loạn lên người, ngay cả một tấc da cũng không để sót. Làn da vốn đã mềm mại mịn màng lại càng trở nên trơn trượt. Dưới ánh đèn chiếu rọi, toàn thân Tú Ngọc phát ra ánh sáng bóng loáng, tuyệt vời động lòng người.

- Ta... rất khó chịu...

- Đây chẳng qua mới chỉ là bắt đầu mà thôi, lát nữa ngươi còn khó chịu hơn.

Tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng tiến vào giữa hai đùi Tú Ngọc, xoa dầu đàn hương tinh luyện vào vùng đất mềm mại màu mỡ. Hắn rất cẩn thận, không bỏ qua bất kỳ địa phương nhỏ nào.

- Thật kỳ quái... Chi Ni Nhã cũng hưởng thụ chuyện tuyệt vời như vậy sao?

Hơi thở dồn dập, hai má Tú Ngọc lúc này đã biến thành hai bông hoa đào nở rộ.

- Không có, nữ hoàng bề hạ là người đầu tiên hưởng thụ, bây giờ ta sẽ khiến ngươi càng thêm hưởng thụ.

Tách hai đùi của Tú Ngọc ra, kéo cặp mông trắng bóc của nàng đến mép bàn giấy, Phó Thư Bảo rất quyết đoán đẩy vào.

Trên mặt Tú Ngọc nhất thời biến thành đủ loại thần sắc, khẩn trương, kích động, run rẩy, đau đớn, hiểu kỳ, trống rỗng... Tất cả những tư vị tập trung lại một chỗ, biến thành một mị thái gọi cảm vô cùng.

- Á a...

- Đừng hô lên, nếu để hai Hoàng Kim Vệ tổng quản nghe thấy, tưởng ta làm hại ngươi, đột nhiên xông vào, ta làm thế nào cũng không rửa sạch tội, nên nhớ, bọn họ không biết ta phụng chỉ hành sự đâu.

- Ta không hô... không hô... hô.... Ô... ô ô...

Phó Thư Bảo: "..."

Từ khi Tú Quốc thành lập đến nay, Phó Thư Bảo là người đầu tiên làm "chuyện đó" trong Hoàng Kim Điện thâm nghiêm.

Hơn nữa, còn là phụng chỉ hành sự.

oOo

- Chuyện này, trời biết đất biết, ngươi biết ta biết, nếu có người thứ ba biết được, ta sẽ thu thập ngươi.

Đây là lời hữu khí vô lực mà Tú Ngọc nữ hoàng nói sau khi trải qua chuyện tối hôm qua. Lời nói tràn đầy uy hiếp. đọc truyện mới nhất tại .

- Sẽ không có người thứ ba biết được, cho dù là Chi Ni Nhã thì ta cũng sẽ không để nàng biết.

Phó Thư Bảo phát thệ.

Nói giỡn, tại trong Hoàng Kim Điện Tú Quốc, cho dù thuận miệng nói một câu cũng bị xem là tội lớn miệt thị Vương đình và hoàng thất, chém đầu xét nhà, càng huống chi làm loại chuyện kia, còn là làm cùng với nữ hoàng?

Trong lòng Phó Thư Bảo biết rõ, nếu tiết lộ chuyện này ra ngoài, cả hoàng thất sẽ biến thành địch nhân của hắn, không giết hắn sẽ không bỏ qua, chỉ có kẻ đàn mới đem chuyện này kể ra ngoài.

Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve làn da Tú Ngọc, Luyện Vĩnh Hằng Lực phát huy tác dụng thần kỳ, những giọt dầu đàn hương tinh luyện bị xoa lên khắp người Tú Ngọc bị thu trở về trong lòng bàn tay hắn. Cuối cùng, bàn tay của hắn xuyên qua vị trí giữa hai đùi Tú Ngọc, đem chút dầu đàn hương tinh luyện ở vị trí đó thu trở về. Làn da Tú Ngọc khôi phục vẻ sáng bóng lúc trước, không nhiễm chút bụi trần, mà trong tay hắn lại nhiều hơn một quả cầu dầu lớn chừng nắm tay.

Nhẹ nhàng vung tay một cái, quả cầu dầu bay trở về trong chén nhỏ.

- Ngươi càng lúc càng mạnh.

Tú Ngọc lẩm bẩm, chậm rãi mặc y phục vào, nhưng bởi vì thể lực và tinh lực tiêu hao quá độ cho nên hành động có chút run rẩy, thể nhưng tinh thần nàng lại hưng phấn và vui vẻ vô cùng, phảng phất khoái lạc đến đỉnh điểm, chậm rãi không hạ xuống.

Phó Thư Bảo nhanh chóng đem “hiện trường vụ án” xử lý một lượt, những văn thư tấu chương bị quét rơi trên đất trở lại bàn giấy. Trong Hoàng Kim Điện cũng khôi phục lại trạng thái như trước, giống như chưa từng phát sinh chuyện gì. Thần sắc của hắn cũng khôi phục lại như thường, thoát nhìn khiêm cung hữu lễ. Đoán chừng lúc này Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản sẽ có hành động, nói không chừng sắp trở về rồi, bộ dáng khiêm cung hữu lễ này của hắn là để cho hai tên kia xem.

Đương nhiên, lúc hai tên kia trở về, chỉ cần đến gần Hoàng Kim Điện thì hắn sẽ phát hiện. Đây cũng là chỗ dựa mà hắn dám vụng trộm cùng Tú Ngọc trong Hoàng Kim Điện.

- Đúng rồi, Phó Thư Bảo, người đến Hoàng Kim Điện chính là vì gửi văn thư yêu cầu tiền lương thay Tam hoàng huynh sao? Ta biết, người ở Hậu Thổ Thành rất có đất dụng võ, khai hoang làm ruộng, lấy quặng luyện thiết, “mập mạp” đến chảy mỡ rồi.

Tâm tư của Tú Ngọc lại trở về chính sự.

Trong lòng Phó Thư Bảo có chút cả kinh, thiếu nữ này quả thật mật thái trải rộng khắp thiên hạ. Hậu Thổ Thành cách xa nơi này như vậy nhưng tình báo của nàng vẫn rất tỉ mỉ chuẩn xác. Trong lòng thoáng suy nghĩ một chút, hắn thuận miệng cười nói:

- Yêu cầu tiền lương là cần cho phát triển, nữ hoàng bề hạ khẳng định biết, trong biên giới của ba vương tước, thế lực của Định Thiên vương tước yếu đến không thể xếp loại, cho dù có ta lo liệu mới có chút khởi sắc, thế nhưng vẫn quá yếu, cho nên Định Thiên vương tước mới phái ta đến xin một chút trợ giúp, chuyện như vậy... vẫn xin nữ hoàng bề hạ ân chuẩn.

Đùa bốn thân thể người ta, còn muốn muốn moi tiền từ người ta nữa.

406. Chương 391: Cố Ý

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 391: Cố ý

Chẳng qua, Phó Thư Bảo làm chuyện này cũng không phải vì mình, mà vì dân chúng Hậu Thổ Thành, vì tương lai của Hậu Thổ Thành mà làm. Đứng ở vị trí cao, những thứ như đạo đức, lương tri,... không ước thúc được hắn.

- Ta sẽ cân nhắc lại, chuyện này không thể quyết định trong một hai ngày, người cứ ở trong Hoàng Kim Thành một thời gian đi.

Trong mắt Tú Ngọc nữ hoàng thoáng xẹt qua một tia thần quang giáo hoạt, chẳng qua, tia thần quang giáo hoạt này rất nhanh biến mất. Hai mắt nàng lúc này lại mông lung như nước hồ thu.

- Hừ, người tưởng ta không biết tâm tư của người sao? Muốn ta ở đây thêm vài ngày, e rằng còn muốn ném mùi vị hoan hảo a. Người không biết rằng, cho dù người không mở miệng nói như vậy thì ta cũng sẽ nghĩ biện pháp ở lại đây vài ngày, ăn cắp Độc Ác Chi Hoa.

Trong lòng Phó Thư Bảo sáng suốt như gương, chút tâm tư của Tú Ngọc không thể lừa được hắn.

Tâm tư của Tú Ngọc quả thực là như vậy, chẳng qua nàng còn có nguyên nhân khác, đó chính là muốn từ trong miệng Phó Thư Bảo biết thêm tin tức về tỷ muội tốt Chi Ni Nhã, nghe chuyện xưa của nàng. Đáng tiếc, nguyên nhân đường đường chính chính này lại bị Phó Thư Bảo trực tiếp không để ý. Trong lòng của hắn thật ra luôn tồn tại suy nghĩ xấu xa.

Không nói được bao lâu thì trong Hoàng Kim Điện lại lần nữa xuất hiện áp lực cực lớn. Áp lực như vậy khiến người khác có chút không thở nổi, trên người Phó Thư Bảo dường như lại xuất hiện hai cái gông sắt vô hình.

- Các người trở lại chậm rồi, hắc hắc.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm cười trộm, trên mặt làm bộ như không biết gì, tiếp đó bày ra dáng vẻ khiêm cung hữu lễ, nói chuyện chính sự với Tú Ngọc nữ hoàng, đều là chuyện quốc gia đại sự và những kiến giải của hắn đối với chính trị.

Rất nhanh, áp lực lại biến mất.

Tú Ngọc nữ hoàng để Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản rời khỏi Hoàng Kim Điện, nếu như là thánh chỉ từ trong miệng nàng phát ra thì không thể vi phạm. Vì lo lắng tình huống của nàng cho nên mới nhanh chóng trở về, sau khi âm thầm xem xét một chút, phát hiện không có vấn đề thì Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tự nhiên sẽ rời đi.

Phó Thư Bảo cũng không ở lại quá lâu, sau khi nói chuyện với Tú Ngọc nữ hoàng một lúc nửa liền đứng dậy cáo từ.

Vừa rời khỏi Hoàng Kim Điện, lúc này Phó Thư Bảo mới phát hiện trăng đã treo trên cao, lần này không ngờ “pháo nổ” đến nửa đêm... Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng, trong lòng có chút tỉnh mạch.

Trở lại khách phòng, còn chưa pha xong một chén trà thì từ bên trong gian phòng bên cạnh đột nhiên có một người đi ra. Gió thơm xộc vào mũi, nàng vừa xuất hiện, trong phòng giống như biến thành bách hoa viên, mỗi tấc không gian đều tràn ngập hương hoa mê người.

- Chuyện gặp gỡ nữ hoàng Tú Ngọc có thuận lợi không?

Hồ Nguyệt Thiên lo lắng nói:

- Vừa rồi ta ngồi không yên, một mực chờ người trở về.

Làm gì có chuyện không thuận lợi, trên thực tế là đặc biệt thuận lợi, thuận lợi đến mức vụng trộm. Chẳng qua chuyện này, nếu như đã đồng ý với Tú Ngọc nữ hoàng, cũng vì an toàn của bản thân, cho nên Phó Thư Bảo cũng không đem chuyện này kể ra, hắc cười nói:

- Thuận lợi, chúng ta nói chuyện rất lâu, nữ hoàng bệ hạ còn hứa với ta sẽ suy nghĩ kỹ chuyện cấp tiền cho chúng ta, chúng ta có thể lợi dụng khoảng thời gian đó ở lại Hoàng Kim Thành, trộm Độc Ác Chi Hoa.

Hồ Nguyệt Thiên làm sao ngờ rằng, nam nhân của nàng vừa mới rồi còn đang đề lên người nữ hoàng Tú Quốc, dương roi thúc ngựa, nhấp nhô lên xuống, chơi đến vui vẻ chứ? Nàng gật đầu nói:

- Như vậy thì mục đích đầu tiên của chúng ta đã đạt được rồi.

Phó Thư Bảo nói:

- Tiếp theo chúng ta sẽ nghĩ biện pháp tiếp cận Ác Độc Chi Hoa, Hoàng Kim Thành này mặc dù là thành trong thành, nhưng phạm vi lại đạt đến ngàn mẫu, rộng lớn vô cùng, muốn tìm vị trí cụ thể của Ác Độc Chi Hoa quả thật không dễ.

- Chẳng lẽ, lực tròng lực lượng của người cũng không thể dò xét được sự tồn tại của Ác Độc Chi Hoa sao?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Nơi này không phải nơi tầm thường, ba bước một tấc, mười bước một trạm canh gác, mỗi Hoàng Kim Vệ đều có thực lực không tầm thường, ngàn vạn Lực Sĩ phát ra lực tròng lực lượng đan xen cùng một chỗ, giống như một bức tường sắt phong kín, đừng nói là ta dùng lực tròng lực lượng dò xét, ngay cả Tiểu Thanh cũng không thể nào làm được.

Hồ Nguyệt Thiên nhú mày, nói:

- Chúng ta phải làm sao bây giờ? Đi tìm từng nơi ư?

- Nơi này rộng hơn ngàn mẫu, có đầy cung điện phòng xá, phòng ốc ngoài sáng đã như vậy, mật thất cơ quan trong bóng tối lại càng đêm không hết, cho nên phương pháp này tuyệt đối không thể thực hiện, muốn tìm được Ác Độc Chi Hoa, nhất định phải có đầu mối, đúng rồi, người biết gì về Ác Độc Chi Hoa? Chỉ có tộc trưởng các người biết một chút hay sao? Những tin tức đó còn lâu mới đủ.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên suy nghĩ một chút, cuối cùng lắc đầu nói:

- Tất cả mọi tin tức của tộc trưởng đều là từ cuộn da thú mà Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại có được, bên trên viết gì thì ông ấy biết thứ đó, ngoài ra, ông ta cũng không biết gì cả.

Phó Thư Bảo thở dài một hơi, nói:

- Ngày mai nói tiếp, tối này ta muốn suy nghĩ một chút, sắp xếp một phen, không chừng sẽ tìm ra biện pháp.
- Đúng rồi, thuận đạo Lực Luyện Khí mà người luyện chế cho ta cần có một cái tên.

Bàn tay chợt động, hào quang lóe lên, trong tay Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên xuất hiện đạo thuận Lực Luyện Khí.

- Ách, người tính đặt tên gì cho nó?

Phó Thư Bảo chỉ quan tâm việc luyện chế, còn chưa từng nghĩ qua chuyện đặt tên. Trong lòng có chút tò mò Hồ Nguyệt Thiên sẽ dùng tên gì để đặt cho tổ hợp thức Lực Luyện Khí bá đạo này. Bá Thiên Tuyệt Địa, Hàng Long Phục Hổ,... hơn phân nửa là như vậy.

Hồ Nguyệt Thiên cười cười, dùng thanh âm như chuông ngân nói:

- Bảo Thư Thuần, Huyền Hồ Dao.

- Cái gì?

Tên kỳ cục như vậy, Phó Thư Bảo làm sao cũng không ngờ được, nhất thời sửng sốt tại chỗ.

- Thuần gọi là Bảo Thư Thuần, là bởi vì nó hình chữ nhật, rất giống một quyển sách, lại thêm người là người luyện chế, vì vậy gọi là Bảo Thư Thuần, Dao gọi Huyền Hồ Dao, bởi vì người sử dụng là ta, cái tên này cũng kết hợp giữa chúng ta, tăng cường quan hệ, quan hệ phu thê, ha ha, ta thấy cái tên này rất thích hợp a.

Phó Thư Bảo cảm thấy, hẳn nên là chủ công, còn Hồ Nguyệt Thiên là phòng thủ mới đúng. Hồ Nguyệt Thiên lấy cái tên như vậy, đem vị trí công thủ làm cho đảo ngược.

- Đi ngủ đi, tất cả mọi chuyện, ngày mai hãy nói.

Thu Bảo Thư Thuần và Huyền Hồ Dao lại, Hồ Nguyệt Thiên nhẹ nhàng nhảy một cái, nhất thời chui vào trong chăn.

Nếu đã là phu thê, nếu đã là người, cùng ở chung một gian phòng, cùng ngủ chung một giường, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Trong ánh đèn mờ lung, nhìn cảnh tượng Hồ Nguyệt Thiên má lúm đồng tiền như huyền cảnh, có chút hơi thở tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, như thần nữ trang nghiêm thánh khiết, nhưng lại có vài phần phong vận vũ mị, thiên kiều bách mị, khiến người khác khó có thể định nghĩa chuẩn xác.

- Người đã luyện chế Lực Luyện Khí thần kỳ như vậy cho ta, còn muốn luyện chế Lực Luyện Khí khai giáp cho ta, ta là thê tử, ta là người của người... Tự nhiên phải báo đáp người, tối đây.

Hồ Nguyệt Thiên hướng về phía Phó Thư Bảo ngoắc tay một cái.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lặng lẽ nhếch một nụ cười khổ, vừa đại chiến một trận xong, bây giờ phải ra chiến trường lần nữa, cho dù thân thể là sắt cũng khó tránh khỏi bị nữ sắc ăn mòn a.

Rượu ngon phí thức ăn, gái đẹp phí sức trai.

Anh hùng từ xưa đều khó qua được ái mỹ nhân.

Một, thực sự chỉ có một chữ

Thanh âm hỗn tạp kỳ diệu lại bắt đầu vang lên...

- A a... Đáng ghét, người chọc nhảm chỗ rồi!

- À? Ta cố ý đấy.

-

407. Chương 392: Phí Chơi

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 392: Phí chơi

Hai ngày tiếp theo, Phó Thư Bảo vất hết óc tìm tin tức liên quan đến Ác Độc Chi Hoa, nhưng khiến hắn thất vọng chính là, hắn đã làm đủ mọi cách, thậm chí tìm vài chỗ, nhưng vẫn không có chút đầu mối gì.

Hắn bên này đang tìm Ác Độc Chi Hoa thì Tú Ngọc nữ hoàng lại giống như nữ hài lần đầu ném kẹo ngọt, hai ngày qua đã một mình đến tìm hắn hai lần, mỗi lần đều đề xuất yêu cầu quá đáng. Không ở trong Hoàng Kim Điện, nữ hoàng bệ hạ lại đem địa điểm vụng trộm chuyển đến hồ nhân tạo trong lương đình, bụi hoa trong ngự hoa viên. Tóm lại, thiếu nữ ngây thơ này cảm thấy vô cùng thư thái, nhưng Phó Thư Bảo thì lại mệt đến đổ mồ hôi đầy người.

Ngày thứ ba, vẫn không có chút tiến triển. Tú Ngọc nữ hoàng lại mang hắn đến thư phòng ngự dụng, ở trong thư phòng trộm hoan một phen.

- Nếu còn lần nữa, nữ hoàng nghịch ngợm này có đem lão tử vào nhà xí để vụng trộm hay không đây?

Sau khi mọi chuyện xong xuôi, Phó Thư Bảo toàn thân đầy mồ hôi suy nghĩ vấn đề này. Chuyện Ác Độc Chi Hoa còn chưa có tiến triển, nhưng lại bị nữ hoàng này mạnh mẽ yêu cầu nhiều lần, sau khi trở về còn phải ứng phó với Hồ Nguyệt Thiên, nộp bài tập về nhà là bốn phạm gia đình của hắn, cứ tiếp tục như vậy, hắn thậm chí hoài nghi, xương cốt trong người mình sẽ mục hết.

Chẳng qua, đây chỉ là cảm giác mệt mỏi tâm lý, thân thể của hắn trải qua Linh văn thạch và các loại linh tài cực phẩm cải tạo, gột rửa và tịnh hóa, thân thể hắn hoàn toàn có thể ứng phó được, cho dù Hồ Nguyệt Thiên, nữ hoàng Tú Ngọc, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, thậm chí cả bốn nữ bộc thì hắn vẫn có thể chinh chiến mỗi ngày, hắn cũng không có chuyện, mà thân thể cũng không có khả năng xuất hiện hiện tượng kiệt sức.

Chuyện nam nữ này, chỉ cần một suy nghĩ là có thể khiến thân thể tràn trề tinh lực, chiến đấu không ngừng, hắn có gì phải sợ?

Trong lúc đang miên man suy nghĩ, Phó Thư Bảo đột nhiên từ trên đất nhảy dựng dậy, thần sắc biến đổi, quát:

- Có người đến.

- Nhanh, nhanh giúp ta mặc quần áo.

Tú Ngọc cũng vội vàng nhảy dậy.

Nhanh chóng mặc xong quần áo, Phó Thư Bảo nhanh chóng thu thập đồng sách vở rơi vãi dưới đất. Ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, sau khi dừng trước cửa, âm thanh Hoàng Thạch Công truyền đến:

- Nữ hoàng bệ hạ, Thái Bình vương tước cầu kiến, còn có cả Tông Chủ Mạc Khinh Vân của Quy Vân Tông nữa.

- Trong di chiếu của tiên đế, không phải không cho bọn họ tiến vào Hoàng Kim Thành sao?

Về mặt Tú Ngọc có phần tức giận.

- Di chiếu có nói, không cho phép mang theo quân đội đến Hoàng Kim Thành, nếu như nhân số dưới 20 người, bọn họ vẫn có thể vào, lần này, tùy tùng của Thái Bình vương tước, thêm cả Mạc Kinh Vân cũng không quá 18 người, không đạt đến số lượng hạn chế, cho nên không có biện pháp ngăn cản.

Thanh âm của Hoàng Thạch Công không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

- Đại hoàng huynh đến đây làm gì?

- Hồi bẩm bệ hạ, lão nô không biết, chẳng qua nghe Thái Bình vương tước nói, đây là chuyện vô cùng quan trọng, xin gặp nữ hoàng bệ hạ khẩn cấp.

Hoàng Thạch Công đáp.

- Được rồi, trăm sẽ gặp hân.

Dứt lời, Tú Ngọc duỗi tay ra, hung hăng nhéo lên đùi Phó Thư Bảo một cái, mắng:

- Lần này còn chưa đã ghìền, ngươi ở đây chờ ta, lát nữa ta trở về, chúng ta sẽ làm tiếp.

Trên trán Phó Thư Bảo nhất thời xuất ra giọt mồ hôi to như hạt đậu. Năng lực của hân ở phương diện này là độc bộ thiên hạ, tuyệt đối không phải là khoác lác, không ngờ rằng Tú Ngọc vẫn không thỏa mãn. Nhìn Tú Ngọc rời đi, bước chân có chút run rẩy, ngay cả đi đường cũng lộ vẻ gượng sức, trong lòng hân liền có một loại cảm giác phức tạp và hoang đường cực độ.

Đã đến mức không chịu nổi rồi, biểu hiện ăn không tiêu như vậy, tại sao nàng còn tham ăn?

Chẳng lẽ, bị nhốt trong lao tù quyền lợi trường kỳ, tâm niệm và thân thể đều bị áp chế, tích lũy một cỗ oán khí, một khi có cơ hội phóng thích sẽ liều mạng hồi vốn?

Tâm tư của Tú Ngọc nhất định là như vậy, thế nhưng, Phó Thư Bảo lại không có cách nào cự tuyệt. Hân thấy, bây giờ hân đã biến thành món đồ chơi yêu thích của Tú Ngọc nữ hoàng rồi, dù sao cũng phải chơi cho đủ vốn mới được.

- Con mẹ nó, vì Ác Độc Chi Hoa, lão tử nhịn. đọc truyện mới nhất tại .

Phó Thư Bảo mắng khê một tiếng, không nghĩ đến chuyện Tú Ngọc nữa, đem tâm tư chuyển đến Thái Bình vương tước và Mạc Kinh Vân.

Có chuyện quan trọng gì mà Thái Bình vương tước và Mạc Kinh Vân đều xuất hiện tại Hoàng Kim Thành, đến cùng là vì chuyện gì?

- Hừ! Nhất định là tai mắt Thái Bình vương tước xếp vào Hoàng Kim Thành đã nắm được hành tung của ta, đem chuyện này báo cáo cho Thái Bình vương tước, thân là đồng minh lớn nhất của Thái Bình vương tước, Mạc Kinh Vân hiển nhiên cũng đến. Nguyên nhân Thái Bình vương tước tiến vào Hoàng Kim Thành thì ta còn chưa rõ, nhưng mục đích của Mạc Kinh Vân thì ta lại biết rất rõ. Tên này nhất định là vì nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trên người ta mà đến, cũng tốt, ngươi đã nghĩ đến ta, ta cũng nghĩ đến nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trên người ngươi đây!

Cẩn thận suy nghĩ một phen, Phó Thư Bảo đã hiểu rõ bảy tám phần.

Lúc này, chủ động xuất hiện trước tai mắt của Mạc Kinh Vân thì tuyệt đối là một hành vi liều lĩnh, dục tốc bất đạt, Phó Thư Bảo nhanh chóng dời tâm tư khỏi Mạc Kinh Vân, chuyển đến việc tìm kiếm đầu mối liên quan tới Ác Độc Chi Hoa.

- Thư phòng ngự dụng này bình thường cũng chỉ có Tú Ngọc nữ hoàng mới có thể tiến vào, cho dù là Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, nếu không được sự đồng ý của Tú Ngọc cũng không thể tiến vào, nơi này có thể xem như nơi được giới bị sâm nghiêm như Hoàng Kim Điện, nếu không có thứ gì giá trị kinh người, hoàng thất Tú Quốc cần gì phải làm vậy?

Đột nhiên, Phó Thư Bảo nghĩ đến một câu nói quen thuộc, đó là: giấu đầu lòi đuôi.

Nếu như không có thứ gì giá trị kinh người, Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản nhất định có thể tùy tiện đi vào, nếu như ngay cả bọn họ cũng không thể đi vào, vậy thì nhất định có vấn đề.

Cũng may Tú Ngọc nữ hoàng có sở thích lãng mạn, ngay cả địa điểm vụng trộm cũng thay đổi, truy cầu cảm thụ khoái cảm kích thích, bằng không thì hẳn khẳng định không thể tiến vào thư phòng ngự dụng này. Hẳn lần này xem như chuyển vận rồi.

Sau khi tiến vào, Phó Thư Bảo liền quan sát đại khái hoàn cảnh trong thư phòng ngự dụng một phen. Phần lớn trong thư phòng đều là thư tịch, kệ sách dày đặc, thoáng nhìn một lượt cũng phải trên trăm kệ, số lượng thư tịch ít nhất có trên một vạn. Dùng từ núi sách biển sách để hình dung cũng tuyệt đối không quá.

Số lượng cực lớn như vậy, nếu lật xem từng bản, e rằng mất cả đời cũng chưa chắc xem hết toàn bộ. Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng đã có kinh nghiệm, trước hết bắt đầu phân loại kệ sách. Chậm rãi đi bộ giữa hàng kệ sách, chỉ thấy trên những dãy kệ sách đều có phân loại, như Kinh Thư loại, Địa Lý loại, Tư Nguyên loại, Hoàng Thất loại, Quân Chính loại,...

Hoàng đế không chế thiên hạ, tất nhiên muốn hiểu rõ tất cả mọi thứ, tình huống các nơi trong thiên hạ, một vài đại gia tộc đại thế gia cũng cần phải biết, cả quân đội, tư nguyên,... Ghi chép tất cả mọi thứ, số lượng dĩ nhiên phải khổng lồ rồi.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo hoài nghi, nữ hoàng đế háo sắc Tú Ngọc kia khẳng định rất ít khi lật xem những thư tịch này. Nếu đổi làm xuân cung họa sách, hay sách Hoàng sắc thì nàng sẽ rất thích lật xem.

- Không ngờ, trong thư phòng ngự dụng của hoàng thất lại có nhiều bí kíp tu luyện lực lượng như vậy, còn có cả bí kíp cách đấu kỹ nữa!

Đứng trước hai hàng kệ sách, Phó Thư Bảo dừng lại. Trong tâm mắt hắn, toàn bộ hai hàng kệ sách chứa đầy các loại bí kíp, từ màu sắc bí kíp mà xét, có cận đại, cũng có cổ đại, thậm chí còn có một số cổ xưa đến mức không thể nào phán đoán được niên đại.

- Xem lão tử như Ngưu Lang mà chơi, chơi thì chơi, còn không trả tiền, cũng được, xem như những bí kíp này là phí chơi của Tú Ngọc nữ hoàng vậy.

Phó Thư Bảo cũng không ngại đem bản thân tương tượng thành loại nghề nghiệp trai bao của thế giới trước kia, những bí kíp cổ xưa trước mắt đều có giá trị liên thành, ở ngoài ngay cả có tiền cũng không mua được, ngu hay sao mà không cầm. Nói là phí chơi của nữ hoàng, chẳng qua chỉ là lấy cớ để trộm mà thôi.

Tình huống này, giống như một nam nhân cường bạo đùa giỡn một nữ nhân, sau khi xong chuyện lại giải thích: ai bảo nàng xinh đẹp như vậy? Ta bị dụ dỗ, bị ép buộc.

408. Chương 393: Động Thiên Khác (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 393: Động thiên khác (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một đường đi qua, từng quyển bí kíp màu sắc cũ kỹ rơi vào trong Luyện Trữ Vật Giới của Phó Thư Bảo. Cuối cùng, một quyển bí kíp không biết từ da của ma thú gì tạo thành xuất hiện trong tầm mắt hắn. Bên ngoài bìa sách chỉ có thể nhìn thấy ba chữ cổ “Khởi Nguyên Thần Sách”.

- Khởi Nguyên Thần Sách? Chẳng lẽ là bí kíp tu luyện lưu lại từ thời đại Khởi Nguyên?

Trái tim Phó Thư Bảo chợt đập thành thịch. Khởi Nguyên thời đại vẫn luôn là một câu đố. Nếu như Khởi Nguyên Thần Sách này có nội dung tương quan, thậm chí nguyên vẹn thì khẳng định là chí bảo vô giá rồi.

Người bình thường đối mặt với chí bảo vô giá, phản ứng đầu tiên là sẽ tận mắt ấn chứng, nhưng Phó Thư Bảo lại không làm vậy. Đầu tiên hắn đem Khởi Nguyên Thần Sách cổ xưa này bỏ vào trong Luyện Trữ Vật Giới. Lúc này cũng không phải là lúc nghiệm chứng bảo vật, Tú Ngọc không chừng sẽ trở về ngay, sau khi trở về, bị nàng phát hiện thì nhất định không thể mang Khởi Nguyên Thần Sách ra khỏi đây được.

Thu hồi Khởi Nguyên Thần Sách, Phó Thư Bảo lại cẩn thận nhìn kệ sách một lượt. Hắn phát hiện vị trí của Khởi Nguyên Thần Sách tương đối bí ẩn, nếu như không phải hắn tận lực tìm kiếm những bí kíp cổ xưa, quả thật không dễ phát hiện ra vị trí của nó. Tận lực tìm cũng khó có thể phát hiện, vậy thì những hoàng đế đối mặt với hàng vạn thư tịch lại càng không có khả năng phát hiện ra nó. Càng huống chi, những hoàng đế này mỗi ngày đều phải lo chuyện quốc sự, phê duyệt tấu chương, xong xuôi cũng cần cốt một mồi, nào còn rảnh rỗi đến thư phòng ngự dụng xem thư tịch được?

Cũng không phải trộm hết toàn bộ, chỉ trộm những thứ cực kỳ trân quý, sau khi xong việc, Phó Thư Bảo xóa sạch mọi dấu vết, khiến hiện trường không lưu lại chút dấu vết bị trộm nào.

Cuối cùng, hắn đi vòng đến trước hàng kệ sách liên quan đến hoàng thất.

Hoàng Kim Thành cũng không phải do Tú Quốc thành lập, mà do tiền triều để lại, hoàng thất Tú Quốc chẳng qua chỉ phát triển tu sửa mà thành thôi. Trước Tú Quốc là Đại Chu vương triều, cũng là một thiên triều quốc lực cường thịnh. Thay đổi triều đại là chuyện rất bình thường, Phó Thư Bảo cũng không nghĩ quá nhiều về phương diện này, tùy ý lật vài bản thư tịch xem, chẳng qua trên đó chỉ ghi chép về tộc phổ hoàng thất và những chuyện trong đại, không hề có giá trị.

- Ồ? Đại Chu Danh Sách?

Trong một quyển sách hoàng thất ghi chép những chuyện trọng đại, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện một tờ giấy bị kẹp trong đó, mở ra, chỉ thấy bên trên ghi chép về một vài thứ. Không phải là những thứ bình thường, mà là những vật phẩm trân quý sau khi lật đổ Đại Chu tiền triều thu được. Cẩn thận nhìn qua một lượt, bên trong có Lực Luyện Khí, bí kíp tu luyện Vũ cấp, còn có một số linh tài và bảo vật cực phẩm.

Cuối danh sách, Phó Thư Bảo nhìn thấy một thứ kỳ quái.

Phó Thư Bảo nhìn thấy, chính là ghi chép về “Bàn sách một cái”.

Thu được danh sách bảo vật của Đại Chu tiền triều, “Bàn sách một cái” xuất hiện trong ghi chép thoát nhìn bình thường, rất bình thường, nhưng cẩn thận nghĩ kỹ thì lại thấy chuyện này cực kỳ không bình thường.

Phải biết rằng, những thứ trước được ghi chép, không phải Lực Luyện Khí thì cũng là trân châu mã não, hoặc là cực phẩm linh tài, tất cả đều là bảo vật giá trị liên thành, thế nhưng trong danh sách bảo vật lại có một cái bàn sách, bàn sách này có thể là đồ tầm thường được sao?

- Đúng rồi, bàn sách trong Hoàng Kim Điện ta đã từng thấy qua, còn “nã pháo” cùng Tú Ngọc nữ hoàng trên đó nữa, niên đại cái bàn đó tối đa chỉ khoảng trăm năm, không thể nào lưu lại từ thời Đại Chu vương triều được, vậy cái bàn sách kỳ quái này đặt ở đâu?

Trong lòng suy tư phỏng đoán, ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên vô tình rơi lên chiếc bàn ngọc trong thư phòng ngự dụng.

Mới vừa rồi, hắn và Tú Ngọc còn ở trên cái bàn sách này “nã pháo” một phen, sau đó mới di chuyển đến thăm trên mặt đất. Chiếc bàn bạch ngọc này không có bao nhiêu ấn tượng với hắn, lúc này nhìn thấy, đột nhiên cảm thấy có vài chỗ không bình thường. Bạch ngọc, dưới tình huống bình thường đều lạnh lẽo, thế nhưng nó lại ấm áp. Chẳng qua lúc đó đang vuốt ve thân thể Tú Ngọc cho nên cũng không nghĩ quá nhiều về điểm kỳ quái này.

Chiếc bàn bạch ngọc này đặt gần song cửa, so với bàn sách bình thường thì hơi to hơn một chút, toàn bộ đều là bạch ngọc trong suốt, không thấy vết tích nhân công chế tạo, giống như một vật do thiên nhiên tạo nên.

Một tia Luyện Vĩnh Hằng Lực xuyên thấu qua chiếc bàn bạch ngọc, đột nhiên, một cỗ lực lượng phản chấn truyền đến, Phó Thư Bảo không kịp phòng bị lập tức bị đẩy lui một bước.

- Ồ? Quả nhiên có chút không đơn giản!

Phó Thư Bảo giật mình, chợt vận khởi Luyện Vĩnh Hằng Lực càng cường đại hơn, xâm nhập vào trên mặt bàn.

- Âm...

Lực lượng phản chấn theo đó truyền đến, Luyện Vĩnh Hằng Lực xâm nhập càng mạnh thì lực lượng phản chấn lại càng lớn, vì vậy cho nên mặc dù lần này Phó Thư Bảo có phòng bị, nhưng vẫn bị đẩy lui một bước.

- Dùng sức không thể tiến vào? Là Lực Luyện Khí!

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên có một phỏng đoán lớn mật. Lập tức, song chưởng của hắn phát ra Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, sau đó song chưởng áp lên mặt bàn.

Không thể tiến vào, vậy thì thử dùng phương thức phá hoại xem.

Song chưởng bốc lên Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa vỗ lên mặt bàn ngọc không nhiễm chút bụi, chiếc bàn ngọc thạch đột nhiên thoáng rung động một chút, tiếp đó hào quang ngũ sắc bạo phát, khiến người nhìn hoa cả mắt. truyện copy từ

Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, thân thể bị một cỗ lực lượng vô cùng khổng lồ hấp xả một phen, đợi đến khi cường quang ngũ sắc biến mất, có thể nhìn thấy cảnh vậy thì hắn đã phát hiện mình không còn ở trong thư phòng ngự dụng nữa, mà đang ở trong một không gian kỳ dị.

Bầu trời năm màu, mặt đất năm màu, còn có một tòa núi lớn năm màu và chân trời cũng năm màu. Không gian này rộng lớn khoảng chừng một tòa thành trì, cao 5000m, mà ngọn núi lớn kia thì cao ít nhất 4900m. Đỉnh núi dựng đứng, có khí thế nguy nga như xuyên phá màn trời.

- Ồ? Đây là đâu?

Phó Thư Bảo bị cảnh tượng kỳ dị trước mắt khiến cho kinh ngạc đến ngây người.

Mặt đất và trên núi tràn đầy cây cối dày đặc. Những cây cối này và cỏ xanh trên mặt đất thì màu sắc và hình dáng đều rất bình thường. Trong không gian quỷ dị này, thiên địa linh khí đặc biệt dồi dào, so với thế giới bên ngoài ít nhất phải dày đặc hơn gấp mấy lần.

- Nơi này thích hợp tu luyện lực lượng.

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, tâm niệm xoay chuyển, Ngũ Sắc Phi Thiên Dực nhanh chóng xuất hiện, nhẹ nhàng vỗ một cái, cả người hắn liền bay lên, nhằm hướng đỉnh núi bay đến.

Tòa núi lớn đứng sừng sững trong không gian kỳ dị này có hình dáng như một cái nón, đỉnh nhọn. Đi đến đỉnh núi, Phó Thư Bảo mới nhìn thấy một dòng suối năm màu từ trong kẽ đá tuôn ra, tập trung về chỗ thấp, tạo thành một thủy đầm. Nước suối ngũ sắc trong thủy đầm chậm rãi chảy xuống.

Tại nơi xa hơn một chút, Phó Thư Bảo bỗng nhiên nhìn thấy một vài gian trúc xá tinh xảo. Xung quanh ba gian trúc xá là một cái sân nhỏ. Trong sân trồng đủ loại hoa tươi, bố cục tinh xảo, từ xa nhìn lại có cảm giác hấp dẫn như nơi ở của thần tiên.

- Không ngờ rằng nơi này còn có người ở!

Phó Thư Bảo không thể nào áp chế được trái tim kích động, lập tức bay qua.

Từ trên cao nhìn xuống, một bông hoa bách lục tiến vào tầm mắt, thân cành màu bách lục, phiến lá màu bách lục, thậm chí ngay cả đóa hoa cũng màu bách lục. Còn chưa đến gần thì một hương thơm kỳ dị đã phiêu đẳng đến, nhưng khi tiến vào trong mũi lại có cảm giác buồn nôn.

409. Chương 393: Động Thiên Khác (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 393: Động thiên khác (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ác Độc Chi Hoa!

Trái tim Phó Thư Bảo thoáng cái đập mạnh. Miêu tả của Hồ Nguyệt Thiên về Ác Độc Chi Hoa mà hắn vẫn luôn khổ tư tìm kiếm chợt xuất hiện trong đầu.

Nghĩ thế nào cũng không ra, cực phẩm linh tài mộc nguyên tố - Ác Độc Chi Hoa lại xuất hiện trong không gian kỳ dị như vậy. Chẳng qua, khi nhìn thấy Ác Độc Chi Hoa, trong lòng Phó Thư Bảo cũng hiểu ra một chuyện, đó là Ác Độc Chi Hoa không phải do hoàng thất Tứ Quốc di dời, mà là do Đại Chu tiền triều di dời vào đây. Không gian kỳ dị này hiện còn chưa rõ làm sao nó hình thành, nhưng có thể khẳng định một điều, nó chắc chắn có liên quan đến Lực Luyện Khí.

Suy nghĩ trong đầu xoay chuyển như điện, Ác Độc Chi Hoa trước mắt nhưng Phó Thư Bảo cũng không dám khinh thường, năm loại cực phẩm linh tài nguyên tố đều có năng lực đặc biệt, Viêm Hỏa Linh Tham là nóng đến mức không thể chịu nổi, Vô Căn Thủy Phách lại băng hàn vô cùng, Kim Tì Hồ Lô là thiết sa đồng hóa, vậy thì Ác Độc Chi Hoa trước mắt hiển nhiên là kịch độc rồi.

Đối với độc tố, Phó Thư Bảo cho đến nay vẫn luôn căm ghét, bởi vì một trong số những nữ nhân hắn yêu, Độc Âm Nhi chính là cao thủ trong lĩnh vực này, cũng không ít lần nàng đem hắn thử độc. Chuyện gì cũng có hai mặt, Độc Âm Nhi tra tấn người khác không biết mệt mỏi, trường kỳ độc hắn, khiến hắn có được bản lĩnh một thân kháng độc và dụng độc, lúc này hiển nhiên rất hữu dụng.

Ngừng thở, đem Luyện Vĩnh Hằng Lực bao phủ khắp toàn thân, tạo thành một tầng bảo hộ mà không khí không thể tiếp xúc. Sau khi làm xong hai chuyện này, Phó Thư Bảo lại lấy từ trong Luyện Trữ Vật Giới ra một cái bao tay da tinh xảo chuyên dùng khi chế độc và dụng độc, thông thả bước đến gần.

Phó Thư Bảo trong bất kỳ tình huống nào đều có thể bảo trì tỉnh táo, đối diện với dụ hoặc vẫn có thể nhịn được. Mặc dù Ác Độc Chi Hoa là bảo vật mà hắn nhất định phải có được, thế nhưng, trong không gian kỳ dị này có người cư trú, hắn cũng không muốn khi mình đang ngắt Ác Độc Chi Hoa thì sau lưng đột nhiên xuất hiện một người đánh lén hắn.

- Kết...

Một tiếng vang khê, cánh cửa làm bằng tấm ván gỗ sồi bị đẩy ra.

Một lão giả đang tĩnh tọa trên ghế trúc đập vào mắt hắn, tuổi người này khó có thể phán đoán, phảng phất chừng 60 tuổi, thế nhưng vẻ tang thương lại khiến người khác cảm thấy người này như đã vài trăm tuổi. Thể hình hắn tương đối khôi vĩ, y phục trên người cũng không phải là y phục mà mọi người mặc hiện nay. Đây chính là ấn tượng ban đầu của Phó Thư Bảo, thế nhưng khi nhìn lại lần thứ hai, hắn đã có một kết luận, đó là lão già này đã chết rồi.

Không có dấu hiệu hô hấp, trên thân thể cũng không có nhiệt năng phóng thích. Trên làn da không có một tia huyết sắc, tái nhợt đến dọa người.

- Không biết lão già này đã chết bao nhiêu năm rồi, nhất định là người của tiền triều, chắc hẳn là người dùng thủ đoạn thông thiên chuyển Ác Độc Chi Hoa đến không gian kỳ dị này. Thân phận của hắn trong tiền triều nhất định là thành viên hoàng thất. Không gian kỳ dị này không tiếp xúc với ngoại giới, nhiệt độ ổn định, mặc dù không biết hắn đã chết mấy trăm năm, thế nhưng thi thể vẫn bảo tồn rất tốt.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

Đi một vòng quanh ba gian trúc xá, ngoại trừ một vài đồ vật sinh hoạt bình thường ra thì không có thứ gì giá trị. Trở về bên cạnh thi thể lão giả, Phó Thư Bảo đột nhiên thối một hơi lên người lão giả.

Hơi thở này vừa chạm vào người lão giả, làn da của lão giả nhất thời tan rã như bột mì, quần áo cũng không ngoại lệ, trong nháy mắt biến thành một cái bộ xương.

Xoạch, một bản thư tịch rơi xuống đất.

Huyết nhục trên người trải qua mấy trăm năm, mặc dù ngoại hình vẫn bảo trì, nhưng bản thân đã mục nát đến mức chỉ còn cặn bã, chỉ một hơi thở là có thể thổi tan. Thế nhưng một vài đồ vật thì lại không giống nhân thể, thậm chí có thể bảo tồn hàng ngàn hàng vạn năm.

Phó Thư Bảo thuận tay cầm lấy bản thư tịch.

Bìa thư tịch không phải giấy, cũng không phải da thú, mà là một loại kim loại đã trải qua luyện chế. Khó trách, nhìn từ bên ngoài, bản thư tịch này lại có chút dấu hiệu hư tổn gì.

Là sách gì mà cần phải dùng tài liệu như vậy để bảo tồn?

Mở trang sách ra, bên trên không có chữ, bề mặt kim loại đen kịt, cũng không bóng loáng, có rất nhiều chỗ đánh bóng không kỹ. Thực ra, nói là sách, còn không bằng nói là hai mảnh kim loại chồng lên nhau, hình thù giống một quyển sách.

- Trở về rồi từ từ nghiên cứu.

Phó Thư Bảo đem “thiết thư” thu vào trong Luyện Trữ Vật Giới, sau đó quay lại chỗ Ác Độc Chi Hoa.

Hái Ác Độc Chi Hoa, Phó Thư Bảo đột nhiên từ dưới đất nhảy lên, Ngũ Sắc Phi Thiên Dực quạt mạnh, toàn thân bắn lên không trung như mũi tên, nhằm thẳng bầu trời ngũ sắc bay đến.

Không có cửa tiến vào, cũng không có cửa đi ra, thế nhưng không gian này nhất định có lối ra và lối vào, bằng không thì nó không có khả năng tồn tại. Trong mắt Phó Thư Bảo, màn trời ngũ sắc này chẳng qua chỉ là một loại năng lượng bình thường. Lúc trước hắn tiến vào, đã bị màn trời ngũ sắc bao bọc không gian này phản chấn lực lượng. Nếu muốn ra ngoài, hiển nhiên phải từ màn trời ngũ sắc này đi ra.

Trong khoảnh khắc sắp tiếp xúc với màn trời ngũ sắc thì hai đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa từ song chưởng Phó Thư Bảo đột nhiên bùng lên, trong nháy mắt nện lên màn trời ngũ sắc. Kỳ quang rực rỡ chói mắt lại lần nữa thiểm hiện, lần này không còn cảm thấy lực hấp xả nữa, ngược lại bị lực lượng đẩy ra, đợi đến khi mắt Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy bình thường thì toàn thân hắn đã đứng trong thư phòng ngự dụng.

- Thần kỳ! Không gian trong bàn ngọc này nếu dùng để tu luyện thì quả thật là đại chí bảo, trở về phải nghĩ biện pháp xin Tú Ngọc chiếc bàn này.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

Ác Độc Chi Hoa chưa bị ngắt đi, thi thể lão giả trong trúc xá cũng được bảo tồn hoàn hảo, chỉ sau khi hắn thổi một hơi mới bị thổi tan, điều này nói rõ hoàng thất Tú Quốc mặc dù có được chiếc bàn ngọc của Đại Chu tiền triều, thế nhưng còn chưa có người nào có thể phá giải bí mật của nó, càng không có người tiến vào đó.

Đúng lúc này, tiếng bước chân truyền đến.

Phó Thư Bảo vội vàng thu lại Ngũ Sắc Phi Thiên Dực.

Cửa thư phòng ngự dụng “kẹt” một tiếng bị đẩy ra, người tiến vào chính là Tú Ngọc nữ hoàng. Sắc mặt nàng có vẻ không tốt lắm, có vài phần âm trầm, hiển nhiên là không thoải mái, thấy Phó Thư Bảo liền mắng:

- Những kẻ kia thật đáng hận, luôn nói đạo lý với ta, ta trong mắt bọn hắn đồ ngốc không biết gì cả sao? Hừ!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Là ai chọc người tức giận vậy?

- Đương nhiên là đại hoàng huynh của ta, Thái Bình vương tước.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nếu vậy, có cơ hội thì ta sẽ thay người trút giận, đùa giỡn hắn một phen.

Lúc này Tú Ngọc mới mỉm cười, nói:

- Vẫn là người hiểu lòng ta, vài ngày nay, ngày nào chúng ta cũng ở cùng nhau, ta thật sự có chút không nỡ bỏ người, đúng rồi, người của Quy Vân Tông biết người đang ở đây, muốn gặp người, người quyết định thế nào? Nếu như người không muốn gặp thì ta sẽ cho người cự tuyệt thỉnh cầu của bọn hần.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói:

- Cái gì đến thì cuối cùng sẽ đến, trốn thế nào cũng không được, ta cần gì phải trốn bọn hần chứ? Ta gặp!

410. Chương 394: Quyền Của Mạc Khinh Vân

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 394: Quyền của Mạc Khinh Vân

Tú Ngọc gật đầu nói:

- Ở đây, không có kẻ nào dám động vào đầu ngón tay của người đâu, người cũng không cần lo lắng người của Quy Vân Tông sẽ gây bất lợi cho người, cứ đường đường chính chính mà gặp bọn hần, ta muốn bọn hần biết, chỗ dựa sau lưng người chính là ta, là nữ hoàng Tú Quốc! Hừ!

Những ngày qua “nã pháo” với Tú Ngọc, khiến nàng rất vui, xem ra việc này cũng không phải phí công. Trong lòng Phó Thư Bảo chợt vui vẻ, có chỗ dựa là nữ hoàng Tú Quốc, hần xem như đã tìm được chỗ dựa cứng rắn nhất trên thế giới này rồi.

- Đúng rồi, ta muốn xin người một thứ, không biết có được không?

Phó Thư Bảo nhân dịp rên sất lúc còn nóng, nói.

Tú Ngọc nhìn Phó Thư Bảo, hỏi:

- Cái gì? Ừm, chỉ cần có thể cho thì ta nhất định sẽ cho.

Phó Thư Bảo chỉ vào cái bàn ngọc, nói:

- Ta ở Hậu Thổ Thành rất thích viết thư pháp, mỗi ngày đều phải viết vài trăm chữ, nhưng vẫn luôn không có bàn sách đủ phẩm vị, không biết cái bàn ngọc này có được không...

- Có gì mà không được? Bây giờ ta sẽ cho người, chẳng qua, người muốn mang nó đi đâu?

Phó Thư Bảo cố gắng nhịn kích động và vui mừng trong lòng, chỉ vào Luyện Trữ Vật Giới trên tay, nói:

- Ta có thứ này, vừa vặn có thể để chiếc bàn sách này vào.

Tú Ngọc nói:

- Vậy thì lấy đi, thư phòng ngự dụng này chỉ có một mình ta được tiến vào, bên trong có gì thì ngoại nhân không thể biết, chiếc bàn này dù sao ta cũng không dùng, người thích thì cứ lấy đi.

Phó Thư Bảo cũng không khách sáo nữa, dùng Luyện Trữ Vật Giới thu bàn sách bằng ngọc vào. Không gian bên trong Luyện Trữ Vật Giới của hần mặc dù không lớn, thế nhưng không gian còn thừa vẫn đủ chứa cái bàn sách bằng ngọc này.

- Đúng rồi, đêm nay, người đừng trở về chỗ người nữa, ngủ cùng ta đi.

Phó Thư Bảo: “...”

Vẫn chưa thỏa mãn nhu cầu dục vọng của nữ hoàng, nhu cầu của nàng đối với phương diện này dường như càng lúc càng mạnh rồi.

Chẳng qua, lần này chiếm được nhiều chỗ tốt cho nên Phó Thư Bảo cũng gật đầu dứt khoát.

Địa điểm lần gặp mặt tiếp theo, Phó Thư Bảo cũng không hề xa lạ, đó chính là hoàng gia hoa viên phía sau Hoàng Kim Điện. Lần đầu tiên, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi bị giam lỏng ở đây, ở đây còn có Kim Dịch tộc trưởng Xà Nhân tộc. Lúc đó, tu vi Phó Thư Bảo còn thấp, nhưng vẫn có thể cứu được đương kim hoàng đế Tú Lực từ trong tay Biến Hình Thú, cũng thay vị sứ phụ khách làng chơi của hắn kiếm một chỗ đứng.

Trở về chốn xưa, tâm trạng bất đồng.

Hắn bây giờ đã là Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, một thân thủ đoạn, cho dù đối chiến với Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Mạc Kinh Vân thì cũng không hề sợ hãi. Mặc dù không thể giết Mạc Kinh Vân, thế nhưng nếu muốn rời đi, cho dù Mạc Kinh Vân có mọc thêm một đôi cánh hoàng kim cũng không thể đuổi kịp hắn.

Càng huống chi, bây giờ hắn còn có một tầng quan hệ mới, đó chính là nhân tình của nữ hoàng Tú Ngọc.

Nhân tình của nữ hoàng, quan hệ như vậy, phóng mắt khắp thế giới, có ai dám có loại quan hệ này?

Có hậu thuẫn này, còn có thực lực, còn gì phải lo lắng?

Cho nên, Phó Thư Bảo có thể ngẩng cao đầu, ưỡn thẳng ngực, không hề nể nang mà xuất hiện trước mặt đoàn người Thái Bình vương tước và Mạc Kinh Vân. Lúc này, mặc dù không có Tú Ngọc ở bên cạnh, nhưng hắn vẫn giống như có nữ hoàng Tú Ngọc bên cạnh, khí thế này khiến người khác phải nhìn hắn với ánh mắt khác xưa, đó chính gọi là khí thế Vương Bá, cho dù hắn chỉ là nhân tình của nữ hoàng.

Ngoại trừ Thái Bình vương tước và Mạc Kinh Vân, Phó Thư Bảo còn nhìn thấy hai người quen. Đó chính là lão vu bà Mạc Sầu da mặt nhăn nheo như vỏ cây, Đường Chủ Luyện Lực Sĩ đường của Quy Vân Tông, thân phận này chỉ thấp hơn Tông Chủ Mạc Kinh Vân của Quy Vân Tông mà thôi. Người còn lại chính là Băng Oánh, nữ nhân này vẫn là vị hôn thê của hắn trên danh nghĩa.

Quan hệ giữa Băng Oánh và Phó Thư Bảo chính là quan hệ phức tạp nhất trên thế giới này.

Hắn chưa từng có chút tình cảm nam nữ nào đối với Băng Oánh, nhưng vì bà mẹ tiện nghi Độc Vô Song nóng lòng muốn ôm cháu cho nên đã định chuyện hôn sự này. Định thân thì định thân, hắn cũng không ý kiến gì, nhưng Băng Oánh lại luôn xem hắn như cừu địch, không chỉ suýt chút nữa cho hắn đội nón xanh mà còn muốn cùng tên gian phu Tú Cát đẩy hắn vào chỗ chết. Sau này, Tú Cát bị hắn ám sát, thứ quý giá nhất của Băng Oánh cũng bị hắn dùng bút lông đâm thủng...

Lần này gặp lại, nhìn thấy Băng Oánh, Phó Thư Bảo không khỏi nghĩ đến những chuyện quá khứ, nhất là chuyện cây bút lông tà ác kia.

Ba người Quy Vân Tông, còn lại đều là cận thân thị vệ của Thái Bình vương tước. Thực lực những người này đều không tầm thường, mặc dù đứng sau lưng Thái Bình vương tước, nhưng lại phát ra khí thế như tường đồng vách sắt, Phó Thư Bảo thăm ước lượng, cho dù hắn đột nhiên xuất thủ, Mạc Kinh Vân và Mạc Sầu không ra tay ngăn cản thì những thị vệ kia cũng có thể ngăn hắn lại.

- Ha ha ha, Thái lão trượng nhân, gần đây có khỏe không?

Phó Thư Bảo còn chưa đi đến nhưng đã thốt ra một câu thô tục khiến người khác khó chịu.

- Hừ! Ai là lão trượng mẫu của ngươi?

Gương mặt nhăn nheo của Mạc Sầu lại càng âm trầm hơn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Băng Oánh là tức phụ (nàng dâu) chưa qua cửa của ta, cha mẹ của nàng chết sớm, các người một người là bà ngoại của nàng, một người là cữu gia của nàng, tất nhiên là Thái lão trượng nhân của ta rồi, Thái lão trượng mẫu, ta gọi như vậy có đúng không?

Nói không sai, chết cũng không nhận sai.

Mạc Sầu cả giận quát:

- Bớt nói nhảm đi, trước mặt chúng ta, tốt nhất ngươi nên thành thực một chút!

Phó Thư Bảo không cho là đúng, ánh mắt rơi lên người Mạc Kinh Vân. Trong sát na nhìn thấy Mạc Kinh Vân, nội tâm của hắn liền xuất hiện một loại cảm giác kỳ quái, tu vi lực lượng của Mạc Kinh Vân dường như tinh tiến hơn trước kia rất nhiều, thế nhưng tinh khí thần của hắn lại có chút rối loạn, khiến người khác cảm thấy có chút ngớ ngẩn.

- Ta vô lễ như vậy, hẳn người quát mắng ta phải là Mạc Kinh Vân mới đúng, thế nhưng đến nay hắn vẫn không nói một câu nào, thần sắc ngốc trệ, cuối cùng là xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo suy đoán lung tung, nhưng một vài ý tưởng lập tức bị hắn loại bỏ.

- Phó Thư Bảo, chúng ta không nói nhảm với người nữa, người đem nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển giáo ra, ân oán giữa chúng ta xem như xóa bỏ, Thái Bình vương tước cũng có thể đạt thành liên minh với Hậu Thổ Thành các người, chỉ cần hàng năm tiến cống tiền lương, chúng ta sẽ không đối phó với các người.

Mạc Sầu nói.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói:

- Vậy nếu như ta không đồng ý thì sao đây?

- Hừ! Nếu người không đồng ý, vậy cũng đừng trách chúng ta lòng dạ độc ác.

Trong đôi mắt Mạc Sầu thoáng xẹt qua một tia hung quang.

Phó Thư Bảo cười cười, không để tâm nói:

- Tại nơi khác, các người khẳng định sẽ không nói nhảm với ta nhiều như vậy, sớm đã động thủ rồi, vậy tại sao các người còn chưa ra tay? Có gì khó nói sao?

Hơi ngừng lại một chút, hắn lại nói tiếp:

- Hay là để ta nói thay các người vậy, nơi này là Hoàng Kim Thành, là nơi uy nghiêm nhất Tú Quốc, các người không thể động thủ tại đây, cho nên, chúng ta chỉ có thể đàm phán, chỉ có thể động mồm mép, không thể động thủ.

Luận công phu miệng lưỡi, Phó Thư Bảo có thể đem cả chim trên trời dụ xuống nướng ăn. Nếu như hắn mắng người, vậy thì những người bị mắng nhất định thần kinh sẽ sụp đổ. Tỉ thí miệng lưỡi, hắn nào có sợ ai?

- Họ Phó kia, người là tên lưu manh, hỗn trướng, người có thể sống đến hôm nay đã xem như kỳ tích lớn nhất của tạo hóa, người thực sự cho rằng người là đại nhân vật sao? Người thật sự cho rằng chúng ta không dám động thủ ở đây sao? Ta giết người chẳng qua cũng đơn giản giống như bóp chết một con kiến mà thôi! Dù nữ hoàng muội tử biết ta làm vậy cũng sẽ không làm gì ta!

Thái Bình vương tước đột nhiên rống một tiếng.

Mạc Sầu và Mạc Kinh Vân bất động, nhưng 18 tên cận thân thị vệ phía sau Thái Bình vương tước lại động. Bước chân đạp mạnh, thoáng cái tạo thành hình quạt bao vây Phó Thư Bảo, sát khí dâng tràn, lực tròng lực lượng tỏa định, giống như 18 cái gông xiềng vô hình trói lên người Phó Thư Bảo. Uy áp như vậy, nếu đối là người bình thường, chỉ e ngay cả đứng thẳng cũng không nổi, càng đừng nói là động tránh né.

18 cận thân thị vệ này là một đoàn đội được huấn luyện, tu vi lực lượng của mỗi người đều là cảnh giới Nguyên Tố Lực.

Một hai người thì Phó Thư Bảo có thể dễ dàng giải quyết, nhưng 18 Lực Sĩ cấp Nguyên Tố Lực cùng tập trung tại một chỗ, tạo thành đoàn đội tác chiến, như vậy thì lại là chuyện khác.

Dưới chân chợt động, dưới chân Phó Thư Bảo giống như có một đoàn kinh phong thổi qua, mà thân trên của hắn chỉ trong nháy mắt đã quỷ dị rơi đến phạm vi an toàn.

- Đây là thân pháp gì?

Mạc Sầu liền giật mình.

So với gió còn nhanh hơn gấp hai lần, đây chính là cảm thụ của mọi người đối với tốc độ của Phó Thư Bảo. Hơn nữa, độ linh mẫn cũng đạt đến tình trạng khiến người khác khó mà tin nổi. Người có thể bắt được gió sao? Đáp án dĩ nhiên là không, ngay cả gió còn không bắt được, người làm sao có thể bắt được Phó Thư Bảo?

Mạc Kinh Vân vẫn luôn ngăn người đột nhiên rống lớn một tiếng:

- Siêu cấp lực lượng nhân đang ở đây, quyết đấu!

Hai chân Phó Thư Bảo nhất thời mềm nhũn, thốt lên:

- Cái gì?

Hoàng kim dực đột nhiên lóe lên, thoáng di động một chút, khoảng cách giống như không có, chỉ trong nháy mắt, Mạc Kinh Vân đã đến trước mặt Phó Thư Bảo. Tốc độ của hắn tuyệt đối không kém hơn Phó Thư Bảo.

Vươn tay xuất ra một trảo, một bàn tay năm ngón khổng lồ vô hình như một tấm lưới chụp xuống đầu, còn chưa đến gần thì không khí đã bị áp súc đến sục sạo! Mặt đất chấn động, thanh âm ong ong vang lên bên tai không dứt.

Kim nguyên tố chính là công kích tối cường, thân là Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, tạo nghệ của Mạc Kinh Vân ở phương diện này càng là tuyệt đỉnh chí cao.

Bàn tay năm ngón khổng lồ vô hình như tấm lưới trời buộc thân thể, khó mà thoát được, tốc độ của Phó Thư Bảo nhất thời mất đi hiệu quả, trước mắt cũng chỉ có thể dùng quyền đầu nghênh đón mà thôi.

Viêm Chi Nộ Quyền Thức!

Đối mặt với cường địch không thể chiến thắng, người càng do dự thì lại chết càng nhanh, vì vậy phải liều mình đánh ra một con đường sống.

Trong lòng không chút sợ hãi, ý chí chiến đấu hiển nhiên sẽ tăng vọt.

- Âm...

Hai nắm quyền trong nháy mắt va chạm. Sóng nhiệt và năng lượng va chạm hình thành một làn sóng trùng kích tản ra khắp bốn phương tám hướng. Hoa cỏ trên quý trọng hoa viên nhất thời bị nghiền thành mảnh vụn, sau đó bị cuốn ra xa. Đất đá trực tiếp nát vụn, cùng cảnh ngộ với những hoa cỏ xui xẻo, bị cuốn đi thật xa.

Chỉ đối quyền trong chớp lát, nơi Phó Thư Bảo và Mạc Kinh Vân đứng đã biến thành bình địa, mọi thứ bị san bằng sạch sẽ.

- Bịch bịch, bịch bịch...

Liên tiếp thối lui hai bước, Phó Thư Bảo vẫn không thể hóa giải kinh lực cực đại từ nắm quyền Mạc Kinh Vân truyền đến, phải thối lui thêm hai bước mới có thể miễn cưỡng dừng lại. Xương cốt phảng phất như xuất hiện vết nứt, đau đớn kịch liệt truyền khắp mỗi sợi dây thần kinh. Lực phủ ngũ tạng nhộn nhạo, huyết dịch sôi trào như nước sôi. Tóm lại, lúc này hắn cảm thấy khó chịu vô cùng.

Mạc Kinh Vân không hề có chút thương tổn nào, tuy nhiên ống tay áo vẫn bị quyền hỏa của Phó Thư Bảo thiêu hủy, lộ ra cánh tay đen sì. Cánh tay của hắn cơ bắp nổi cuộn, dây gân cân đối, cảm giác lực lượng tràn đầy tính bạo tạc. Chỉ một cánh tay này đã khiến người khác cảm thấy một quyền từ nó đánh ra nhất định có thể đánh sập cả một mảng tường thành.

- Nắm quyền thật mạnh! Nắm quyền của ta trải qua thạch tra Linh văn thạch cải tạo, sau này còn hấp thu và luyện hóa kim tinh túy, chỉ e đã là nắm tay cứng nhất trên thế gian, nhưng so với hắn, dường như vẫn không bì kịp, đã xảy ra chuyện gì, Mạc Kinh Vân bây giờ so với Mạc Kinh Vân trước kia, mặc dù thần kinh có vấn đề, nhưng thực lực rõ ràng mạnh hơn trước rất nhiều, đúng rồi...

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên lóe lên một suy nghĩ:

- Chẳng lẽ hắn phá giải được một phần nội dung của Luyện Thiên Thần Quyển, cường hành tu luyện, thực lực đại tăng, nhưng tâm thần trở nên không bình thường?

Phó Thư Bảo là người thông minh cỡ nào, có một số việc, chỉ cần nghĩ một chút là đã hiểu được đại khái.

Mặc dù Phó Thư Bảo đang ở thế hạ phong, nhưng hắn lại khiến người khác cảm thấy chấn kinh vô cùng.

- Một năm trước, hắn đối diện với Mạc Sầu cũng phải nghĩ biện pháp chạy trốn chết, thậm chí chỉ một tên thị vệ sau lưng Thái Bình vương tước cũng có thể đánh thắng hắn, nhưng bây giờ, hắn đã dám cùng Tông Chủ Quy Vân Tông đối quyền.

Đối quyền với Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, không thua nửa phần khí thế, dựa vào cái gì?

Dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng có thể nghĩ ra đáp án, đó chính là... thực lực!

Hơn nữa, không phải là thực lực bình thường, mà thực lực tuyệt đối có thể xưng là cường giả.

Ánh mắt Băng Oánh là phức tạp nhất. Trong mắt nàng, Phó Thư Bảo cho đến nay vẫn luôn là một tên lưu manh, miệng lưỡi trơn tru, chuyên dụ dỗ lừa gạt nữ hài tử, ức hiếp dân chúng, làm những chuyện ác độc, trên người không có chút bản lãnh. Nhưng bây giờ, Phó Thư Bảo có bản lãnh, hơn nữa còn là bản lãnh cao siêu mà nàng cho dù có thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Lúc này, vô tình trong lòng nàng đã đem Phó Thư Bảo và Tú Cát ra so sánh.

- Tiểu tử! Lần nữa!

Sau khi ngẩn người trong chốc lát, Mạc Kinh Vân thốt lên một câu.

- Ta thấy hay là đôi khi khác đi, ta còn phải đánh cờ với nữ hoàng đệ hạ, không có thời gian.

Phó Thư Bảo không nắm chắc thắng được Mạc Kinh Vân, chỉ một Mạc Kinh Vân đã đủ khiến hắn ăn không tiêu, nếu như thêm vào thị vệ của Thái Bình vương tước hoặc Mạc Sầu, chỉ hơi không cẩn thận là bị bọn hắn giết luôn, như vậy thì thật là thất sách. Cho nên hắn mới nghĩ cách lên đi.

- Đánh cờ? Không ngờ người dám nói khoác đánh cờ với nữ hoàng đệ hạ? Làm thật hắn cho ta, cùng xông lên, chém đầu hắn, bốn vương tước thưởng 1000 kim tệ!

Thái Bình vương tước khinh thường nói.

18 tên thị vệ ào ào xuất động. Mạc Sầu ở bên cạnh khóa chặt động thái của Phó Thư Bảo, không phải nghi ngờ, lúc mấu chốt, bà ta sẽ xuất thủ không chút do dự.

- Thái Bình vương tước, thứ lỗi, nữ hoàng đệ hạ thật sự bảo ta đến mời Phó công tử đến gặp, chẳng qua không phải là đánh cờ, mà là ăn cùng.

Lúc mấu chốt, thân ảnh Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản bỗng nhiên xuất hiện trên bầu trời. Thanh âm Tả Hoàng Kim Vệ tổng quản Lăng Tiêu truyền đến, phảng phất như tiếng chuông vang.

- Ta mặc kệ, ta muốn quyết đấu!

Mạc Kinh Vân giận dữ hét.

- Tông Chủ, không thể, để lần sau đi.

Mạc Kinh Vân đầu óc hồ đồ, nhưng Mạc Sầu lại không hồ đồ. Mạc Kinh Vân bây giờ thực lực đại tăng, nhưng còn chưa đến mức có thể xem thường cả tòa Hoàng Kim Thành này, tạm thời khoan nhắc đến hai vị Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ thực lực Luyện Đại Vô Vũ Trụ Lực ra, vô số Hoàng Kim Vệ cũng là một lực lượng không thể xem nhẹ a.

411. Chương 395: Người Làm Cha Của Ta (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 395: Người làm cha của ta (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ài, thật đúng là, nữ hoàng bệ hạ quả là quá sủng ái thảo dân rồi, có gì ngon cũng muốn ta ăn cùng, ài... Không biết nàng có mời các người không?

Phó Thư Bảo cười ha hả nói, đắc ý rời đi.

- Hửn...

Sắc mặt Thái Bình vương tước nhất thời tức giận đến mức biến thành màu gan heo. Hửn là ca ca của đương kim nữ hoàng Tú Ngọc, theo lý, mời ăn phải là mời ca ca hửn cùng ăn mới đúng, thế nhưng chuyện lại hoàn toàn ngược lại. Tú Ngọc nữ hoàng không ngờ muốn mời Phó Thư Bảo ăn cùng, mà ca ca hửn ngay cả một câu mời ăn khách sáo cũng không có.

Thực ra, đây còn chưa phải là điều kỳ quái nhất.

Kỳ quái nhất chính là Phó Thư Bảo không phải đi ăn thức ăn ngon, mà là “ăn” muối muối của vương tước hửn, “ăn” cái này nhiều lần thì rất có thể sẽ sinh tiểu hài tử.

Điều này chính là bí mật.

Nếu như Thái Bình vương tước biết được, chỉ e không phải sắc mặt biến thành màu gan heo, mà rất có thể sẽ là thổ huyết ba lít.

Nhìn bóng lưng Phó Thư Bảo chậm rãi rời đi, ánh mắt Băng Oánh lại càng trở nên phức tạp.

- Hửn... không ngờ ngay cả nhìn ta cũng không thèm...

Có ai ngờ rằng, tên phế vật ngày xưa đã thay hình đổi dạng, trở thành cường giả? Lúc đó, nàng khinh thường gả cho Phó Thư Bảo, thậm chí còn xem hôn ước này là sỉ nhục lớn nhất đời mình, nhưng bây giờ, người có thực lực như Phó Thư Bảo, không biết có bao nhiêu danh môn vọng tộc sẽ đem nữ nhi của mình gả cho hửn, cùng lời kéo quan hệ với hửn.

Nhất thời, trong lòng Băng Oánh trở nên hỗn loạn, suy nghĩ rất nhiều, đủ loại tâm tư tập trung một chỗ, càng nghĩ càng loạn.

o0o

- Từ tình cảnh lúc giao thủ mà xét, người cầm đầu Quy Vân Tông bây giờ chỉ e chính là Mạc Sầu chứ không phải Mạc Khinh Vân, thực lực của tên kia quả thật dễ thắng không ít, nhưng đầu óc đã hồ đồ rồi, thật không ngờ hửn lại có thể tìm ra được thứ gì từ nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển kia.

Trong phòng khách, dưới ngọn nến bập bùng, Phó Thư Bảo nói lại chuyện phát sinh ban ngày cho Hồ Nguyệt Thiên.

Chi Ni Nhã nữ hoàng vốn muốn hửn cùng qua đêm, nhưng hửn sớm đã cho nàng “ăn no”, lại kể một vài đạo lý đánh trúng tâm lý lo lắng của nàng cho nên Tú Ngọc mới thả hửn trở về.

- Chuyện Luyện Thiên Thần Quyển người đã từng kể cho ta, nhưng người ngàn vạn lần không thể tìm bí kíp trong nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển kia được, bằng không thì người cũng sẽ rơi vào kết cục như Mạc Khinh Vân, thực lực tăng lên nhưng đầu óc lại hồ đồ.

Hồ Nguyệt Thiên vẫn thích Phó Thư Bảo giảo hoạt, xấu xa từ đầu đến chân hơn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta cũng không có ngốc như vậy, Mạc Khinh Vân muốn đột phá đến phát điên, cho nên có kết quả như vậy cũng không kỳ quái, hấn điên rồi cũng tốt, ta sẽ từ chỗ hấn lấy lại nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển đó.

- Người muốn làm thế nào?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Muốn đoạt được thứ gì trong tay một kẻ ngốc cường đại, dùng phương thức cướp đoạt thì khẳng định không được, phải lừa gạt.

- Người muốn lừa lấy lại nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trong tay Mạc Khinh Vân?

Hồ Nguyệt Thiên nghi hoặc nói:

- Mặc dù đầu óc Mạc Khinh Vân không bình thường, nhưng Mạc Sầu lại là một người tinh minh, bây giờ bà ta mọi lúc mọi nơi đều theo sát bên cạnh Mạc Khinh Vân, âm mưu của người, nhất định bà ta có thể nhìn ra được.

- Ngày mai người sẽ biết, ta sẽ lừa Mạc Sầu đem nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển kia giao cho ta.

Phó Thư Bảo bày ra bộ dáng như đã tính trước.

Hồ Nguyệt Thiên kiều mị liếc nhìn Phó Thư Bảo một cái, mắng:

- Giữa ta và người mà còn giấu diếm sao? Ta là cái gì của người? Chẳng lẽ đêm nay người không thể nói cho ta biết sao?

Ánh mắt như có điện vừa nhẹ nhàng vừa u oán, khiến Phó Thư Bảo cảm thấy tâm thần rung động, chẳng qua hấn vẫn nhịn được, cười nói:

- Người là lão bà trong lòng ta, việc này còn phải hỏi sao? Chẳng qua chuyện này không tiện nói ra, ta sẽ dẫn người đến một nơi rất đặc biệt.

- Nơi đặc biệt?

Hồ Nguyệt Thiên không khỏi cảm thấy mơ hồ.

Phó Thư Bảo lấy chiếc bàn bạch ngọc ra, sau đó nói với Tiểu Thanh:

- Tiểu Thanh, thủ ở ngoài phòng, không để bất kỳ kẻ nào đến gần gian phòng này.

- Đã biết thưa chủ nhân.

Thanh âm của Tiểu Thanh từ ngoài cửa truyền vào, mệnh lệnh của Phó Thư Bảo phát ra, cho dù nữ hoàng Tiểu Thanh muốn tiến vào cũng không được, trừ phi tiêu diệt nàng ta.

Nơi mà Phó Thư Bảo muốn dẫn Hồ Nguyệt Thiên đến, chính là không gian kỳ dị trong bàn sách bằng ngọc.

Lúc Phó Thư Bảo lấy ra bàn ngọc, sau đó lại hạ lệnh với Tiểu Thanh, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên tràn đầy nghi vấn, không biết hấn đến cùng muốn làm cái gì. Thế nhưng khi một đạo ánh sáng chói mắt hiện lên, lúc nàng theo Phó Thư Bảo tiến vào không gian kỳ dị, nàng lập tức triệt để ngây người.

- Đây... đây là nơi nào?

Trong nhận thức của Hồ Nguyệt Thiên, chỉ có Luyện Trữ Vật Giới mới có thể tạo ra không gian cất giấu đồ vật, thế nhưng, không gian đó không thể tiến vào, bên trong hoàn toàn đen kịt, không có không khí, cũng không có trọng lực. Thế nhưng, không gian trước mắt lại có núi rừng, cây cối, sinh cơ bừng bừng, hiển nhiên không phải là không gian trong Luyện Trữ Vật Giới.

- Không gian này là gì thì trước mắt ta còn chưa biết, nhưng ta biết đã tìm được Ác Độc Chi Hoa từ trong này, còn có một quyển thiết thư nữa.

Phó Thư Bảo đem lại chuyện đã trải qua kể đại khái một lượt.

Hồ Nguyệt Thiền không ngờ rằng Phó Thư Bảo lại có kỳ ngộ như vậy, trong lòng có chút cảm thán, còn có kích động, lấy Ác Độc Chi Hoa so với ba lần trước kia còn khó khăn hơn, nhưng nàng gần như không cần xuất lực đã đến tay, tâm tư lúc này thật khó mà diễn tả được.

Đi đến trúc xá trên đỉnh núi, lúc này Phó Thư Bảo mới đem Ác Độc Chi Hoa và thiết thư lấy ra.

Ác Độc Chi Hoa màu bích lục, có vẻ đẹp hết sức tà ác. Mộc nguyên tố dày đặc trên người nó phóng thích ra, tập trung cùng một chỗ, giống như những tinh linh ác độc, tùy thời đều có thể lấy mạng người khác.

Hồ Nguyệt Thiền không nhận được vượn tay đến.

- Đừng chạm vào nó! xem tại

Phó Thư Bảo quát một tiếng, khống chế Ác Độc Chi Hoa trôi nổi giữa không trung, liên tiếp thối lui ba bước, lúc này mới khiến nó nằm ngoài phạm vi tiếp xúc của Hồ Nguyệt Thiền.

- Vừa rồi... đầu ta dường như có chút choáng váng.

Hồ Nguyệt Thiền không phải không biết kịch độc trên Ác Độc Chi Hoa, nhưng vừa rồi vẫn không nhận được muốn sờ thử Ác Độc Chi Hoa một lần. Nếu không phải Phó Thư Bảo phản ứng nhanh, e rằng lúc này nàng đã trúng độc rồi.

Phó Thư Bảo lại lần nữa thu hồi Ác Độc Chi Hoa vào trong Luyện Trữ Vật Giới.

Hai nhánh biến hóa của mộc nguyên tố là Độc và Phong, Phong khởi vân dưng, sản sinh thiểm điện lôi minh, còn Độc thì độc đến đỉnh phong. Chỉ e với thủ đoạn chế độc dụng độc của Độc Âm Nhi thì nàng cũng không dám trực tiếp chạm vào Ác Độc Chi Hoa, càng đừng nói là Hồ Nguyệt Thiền.

- Không được đụng vào, lão công, vậy thì ta làm sao luyện hóa được nó? Người mau nghĩ biện pháp đi.

Hồ Nguyệt Thiền nghĩ đến việc này, đôi mi thanh tú khẽ cau lại, nung nấu với nam nhân của mình.

- Bây giờ còn chưa thể luyện hóa được Ác Độc Chi Hoa, chúng ta còn chưa hiểu rõ về nó, ngay cả độc tính của nó đạt đến trình độ gì, chúng ta cũng không biết, hơn nữa, bây giờ cũng không phải lúc luyện hóa Ác Độc Chi Hoa, mặc dù chúng ta đang ở trong không gian quỷ dị, thế nhưng vẫn đang ở trong Hoàng Kim Thành, nơi này rất nguy hiểm, đợi sau khi rời khỏi Hoàng Kim Thành, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp luyện hóa nó.

Hồ Nguyệt Thiền thất vọng gật đầu, nói:

- Được rồi.

- Ngày mai ta sẽ nói với Tú Ngọc nữ hoàng, biểu hiện ra tuyệt kỹ phi hành của ta, người và Tiểu Thanh nhân cơ hội chạy ra khỏi Hoàng Kim Thành.

Sau khi trầm mặc một lúc, Phó Thư Bảo mới nói.

412. Chương 395: Người Làm Cha Của Ta (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 395: Người làm cha của ta (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hồ Nguyệt Thiền thoáng cái liền hiểu Phó Thư Bảo muốn làm gì, vội vàng nói:

- Lão công, người muốn một mình đối phó Mạc Khinh Vân sao? Không được, quá nguy hiểm.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Mặc dù ta không đánh lại Mạc Kinh Vân, nhưng với tốc độ phi hành của ta, Mạc Kinh Vân cho dù mọc thêm một đôi cánh hoàng kim cũng không đuổi kịp, ta không phải đã nói rồi sao, ta muốn lừa nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại trên người hắn chứ không phải đoạt, nếu như không đoạt được, ta sẽ bỏ chạy, chúng ta sẽ hội hợp với nhau tại Hậu Thổ Thành.

Ác Độc Chi Hoa đã tới tay, đã đến lúc rời đi rồi.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên mặc dù vẫn còn có chút lo lắng, nhưng đối với năng lực của Phó Thư Bảo thì lại rất tin tưởng, chuyện này cũng không còn biện pháp giải quyết nào khác, cuối cùng nàng vẫn gật đầu đồng ý. Hai người lại nói chuyện chi tiết một lần nữa, sau đó Hồ Nguyệt Thiên mới bắt đầu ngồi trong vườn hoa này tu luyện lực lượng, còn Phó Thư Bảo thì lại nghiên cứu thiết thư không có nội dụng.

- Lão già này đem nó cất trong người, hiển nhiên là thứ trọng yếu, nhưng lại không có nội dung gì, rốt cuộc trong thiết thư này cất giấu bí mật gì?

Phó Thư Bảo chạm vào thiết thư không hề bóng loáng, trong lòng tràn đầy mơ hồ, có chút cảm giác khó xử.

Một cỗ Luyện Vĩnh Hằng Lực rót vào trong thiết thư, trước kia lực lượng đều có tác dụng thần kỳ với Lực Luyện Khí, nhưng lần này lại không khác gì trâu đất xuống biển, vừa vào liền biến mất. Thử lại vài lần nữa, kết quả vẫn như vậy.

- Ồ? Sao lại có chuyện kỳ quái như vậy? Cho dù là Lực Luyện Khí, hấp thu lực lượng, không thể khởi động thì ta vẫn có thể triệu hồi cỗ lực lượng đó, nhưng lần này, tại sao ta lại không cảm giác được cỗ lực lượng nào, giống như lực lượng của ta bị quyền thiết thư này cản nuốt vậy.

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy kinh ngạc, lập tức, một đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa từ lòng tay trái bùng lên. Đây là chiêu cuối cùng của hắn rồi, nếu vẫn không có tác dụng, hắn cũng hết cách.

Lần này thiêu đốt mất thời gian chừng một chén trà nhỏ.

Bất cứ loại sắt gì, chỉ cần dùng lửa thiêu, đặc tính dẫn nhiệt và tụ nhiệt đều rất rõ ràng, nhưng quỷ dị chính là dù Phó Thư Bảo dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt rất lâu, nhưng thiết thư trong tay hắn vẫn lạnh như băng, giống như mới mò từ trong nước đá ra vậy.

- Con mẹ nó, tại sao không được?

Phó Thư Bảo không khỏi phiền muộn, lần này thật sự hết cách rồi.

- Hi hi...

Một tiếng cười cực kỳ nhẹ nhàng, lại vô cùng quỷ dị truyền đến.

- Ai đang cười?

Tiếng cười này âm điệu buồn rầu, giống hệt tiếng cười của quỷ, Phó Thư Bảo nhất thời có cảm giác sờn hết gai ốc.

- Ta lạnh... đốt ta lần nữa đi...

Thanh âm quỷ hài lại truyền đến.

Lần này Phó Thư Bảo đã nghe rõ, thanh âm quỷ hài phát ra không phải người khác, cũng không phải là thứ gì khác, mà chính là thiết thư trong tay hắn.

Từ xưa nghe nói trong Hoàng Kim Ốc có Nhan Như Ngọc, nhưng còn chưa nghe qua trong sách có quỷ hài. Chuyện kỳ quỷ dị như vậy, Phó Thư Bảo xem như đã gặp.

- Ta đói ta lạnh... Nhanh dùng biện pháp vừa rồi của ngươi đi... Để ta ăn chút gì đó, làm ta ấm áp một chút...

Thanh âm quỷ hài vang lên hết sức đáng thương.

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu ra, hành động của hắn vừa rồi không phải là không có tác dụng, chẳng qua là số lượng không đủ mà thôi. Trước hết mặc kệ thiết thư này là cái gì, nhưng lực lượng và Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của hắn chỉ có thể cung cấp cho nó “ăn” và “làm ấm”, bây giờ dường như nó còn chưa khỏe, chỉ khi kiếm đủ “thức ăn” và “nhiệt năng” thì nó mới có thể xuất hiện.

Nghĩ đến đây, hai tay Phó Thư Bảo áp xuống, một tay rút vào Luyện Vĩnh Hằng Lực, một tay thì dùng Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt.

Lại thời gian một chén trà nhỏ trôi qua.

- Được rồi được rồi, lần này cuối cùng đã sống lại rồi.

Âm thanh kỳ quái từ trong thiết thư vang lên, lúc này, trong thanh âm của nó đã có vài phần sinh khí, không còn âm u buồn rầu nữa. Thoạt nghe dường như là của một hài đồng chừng sáu tuổi.

Phó Thư Bảo đồng thời thu lại Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và năng lượng đang quán thâm vào.

- Ài... khó trách ta hồi phục nhanh như vậy, thì ra người tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và lực lượng của người đã gần đạt đến lực lượng bản nguyên rồi.

Thanh âm của tiểu hài vang lên.

Phó Thư Bảo vốn chuẩn bị một đem toàn bộ nghi vấn dò hỏi, nhưng khoảnh khắc này, toàn bộ mọi vấn đề đều biết mất, hắn vội la lên:

- Người làm sao biết ta tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền? Hơn nữa, dường như người rất hiểu rõ thứ này, người đến cùng là ai?

- Ta là Đan Thư Thú, Thần Thú từ thời đại khởi nguyên, ta nói cho người biết, ta còn có một bụng học vấn, biết người tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền là chuyện quá bình thường, ta còn biết rất nhiều thứ nữa.

Đan Thư Thần Thú nói.

Đan Thư Thần Thú của thời đại khởi nguyên, Phó Thư Bảo cảm giác giống như có một tia thiểm điện bổ trúng đầu mình, khói đen bốc lên.

- Ta biết người có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ta, hỏi đi.

Đan Thư Thần Thú dường như rất hiểu tâm tình của Phó Thư Bảo lúc này, chậm rãi nói.

Phó Thư Bảo liếm môi một cái, miễn cưỡng đem kích động trong lòng áp chế xuống, sau đó mới hỏi:

- Ta quả thực có rất nhiều vấn đề muốn hỏi người, chúng ta bắt đầu từ không gian này đi, nó là không gian gì?

- Trước khi trả lời vấn đề của người, ta có một điều kiện.

- Người có điều kiện gì?

Tính cảnh giác của Phó Thư Bảo thoáng cái nổi lên, kẻ này, đầu tiên khơi dậy hứng thú muốn hỏi của hắn, sau đó mới đặt điều kiện, quả thực cũng giao hoạt như hắn.

Người có tính cách giống nhau cũng khoan nói, nhưng không ngờ một Đan Thư Thần Thú hình dạng như quyền sách cũng có tính cách như vậy, đây quả thật là chuyện rất kỳ quái.

- Đơn giản thôi, đơn giản thôi, ta muốn người làm cha của ta.

- Ách?

Lúc này, từ trên trời bổ xuống đầu Phó Thư Bảo đã không phải là tia chớp nữa, mà là một cái đại bóng, cảm của Phó Thư Bảo cũng rơi xuống đất.

- Làm cha của ta, cho ta ăn, cho ta nhiệt năng, bảo vệ ta, ta sẽ đem tất cả những gì ta biết nói cho người.

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo nuốt nước miếng một cái, có chút khó khăn nói:

- Đợi đợi một chút, tại sao người muốn ta làm cha của người?
- Chuyện này còn phải hỏi sao? Người có thể đi đến đây, có thể đánh thức ta, vậy thì khẳng định cha trước kia của ta đã thi cốt không còn rồi, ta cần cha mới, bằng không thì ta không thể sống được.
- Đợi chút... Người nói cha trước kia của người? Người đến cùng có bao nhiêu cha?
- Tính tới tính lui, nếu không có gì đặc biệt thì chừng mười người, nếu thêm người thì chỉ 11 mà thôi.
- Còn “mà thôi”?
- Người có nhiều cha như vậy, thế mẹ người là ai?
- Phó Thư Bảo có chút lo lắng ẹ của Đan Thư Thần Thú, hẳn cuộc sống của nàng rất hỗn loạn a.
- Người thật ngốc, người là cha của ta, mẹ ta là ai thì do người chọn a, nữ nhân của người là ai thì người đó chính là mẹ của ta.
- Phó Thư Bảo “phụt” một tiếng, thiếu chút nữa thổ ra một ngụm máu tươi... nguồn (.)
- Nói đi, người đến cùng có muốn làm cha của ta không?
- Ta... con mẹ nó, ta đồng ý!
- Phó Thư Bảo lúc này đã bất chấp tất cả rồi.
- Ha ha, ta lại có cha rồi, cha, cha, cha, cha...
- Trên đầu Phó Thư Bảo nhất thời toát ra một mảng mồ hôi đen, lấm tấm như hạt đậu.

413. Chương 396: Đan Thư Ipad (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 396: Đan Thư IPAD (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

>

Ma xui quỷ khiến tiến vào không gian trong bàn sách bằng ngọc, lại vô tình được Đan Thư Thần Thú nhận làm cha, tao ngộ kỳ như vậy, cho dù viết thành sách, người ta cũng sẽ cho rằng tên viết sách là một kẻ khoác lác, nhưng chuyện này lại thực sự phát sinh trên người Phó Thư Bảo.

Đan Thư Thần Thú, mặc dù có danh hiệu “Thần Thú”, nhưng lại không phải loại Thần Thú có võ lực hung hãn như Thái Vân Báo, sở dĩ gọi nó là Thần Thú, chẳng qua tại lĩnh vực tri thức, nó quả thật có năng lực như Thần Thú.

Thần Thú không thể đánh nhau, lại thành nhi tử của Phó Thư Bảo, muốn phụ thân hẳn cung cấp thức ăn và nhiệt năng, đồng thời còn phải cẩn thận bảo hộ nó. Chuyện này, bất luận nhìn từ góc độ nào cũng là chuyện cực kỳ hoang đường.

Từ trong miệng Thần Thú, Phó Thư Bảo quả thực cũng biết được rất nhiều thứ hữu dụng.

Không gian kỳ dị này gọi là Sinh Trữ Vật Không Gian, là một loại kỹ thuật Luyện Trữ Vật Giới của thời đại khởi nguyên. Chẳng qua, so với kỹ thuật Luyện Trữ Vật Giới của Phó Thư Bảo, kỹ thuật luyện chế này còn

inh hơn gấp trăm lần. Chẳng qua, Sinh Trữ Vật Không Gian này quả thật tràn đầy linh khí dồi dào, nhưng thời gian cũng giống như ngoại giới, thời gian người ở trong này uống hết một chén trà nhỏ cũng bằng thời gian người ở ngoài uống một chén trà nhỏ, không có sự tương phản về thời gian. Bằng không, nếu ở trong này tu luyện một ngày bằng mười ngày ở bên ngoài thì quả thật là kẻ trộm thời gian, thiên hạ vô địch thủ rồi.

Người cha đời trước của Đan Thư Thần Thú quả thật là một thành viên trong Đại Chu tiền triều, gọi là Chu Hiển, thân phận Vương Tử Vương Tôn tôn quý, chẳng qua hắn sống khép kín, chỉ một lòng tu luyện lực lượng, rất ít người biết đến hắn, ngay cả sử thư Tú Quốc cũng chỉ có vài ghi chép rải rác, không có quá nhiều nội dung.

Khiến Phó Thư Bảo cảm thấy đặc biệt ngoài ý muốn chính là, người cha đời trước của Đan Thư Thần Thú, cũng tức là Chu Hiển, không ngờ tu vi lực lượng của hắn đã đạt đến cảnh giới Luyện Đại Vô Vũ Trụ Lực tầng thứ ba, đã đạt đến tối cao của cảnh giới này.

Sinh Trữ Vật Không Gian mỹ lệ trước mắt chính là hắn dựa theo bí pháp của Đan Thư Thần Thú mà luyện chế thành.

Ý định của Chu Hiển chính là trốn trong không gian này đột phá bình chương sinh tử, đạt tới cảnh giới của Thần, tuổi sánh ngang với nhật nguyệt, nhưng cuối cùng không thành công, chết trong Sinh Trữ Vật Không Gian mà hắn luyện chế.

Đời người rất ngắn, cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, cũng sẽ có ngày sinh mạng khô kiệt. Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực còn không thể nào ngoại lệ, người bình thường lại càng không thể. Từ khi sinh ra, con người đã phải đối mặt với tử vong, giống như thuyền đi giữa đại hải, chỉ cần sóng vỗ mạnh thì sẽ dẫn đến thuyền hủy người vong. Cho nên, khi lực lượng của một người cường đại đến một trình độ nhất định, người đó sẽ khát vọng tính mạng vô hạn.

Lúc này, Phó Thư Bảo cũng nghĩ rất nhiều, quá khứ của hắn, hiện tại của hắn, tương lai của hắn.

- Ác Độc Chi Hoa chính là người cha trước của ta từ thế giới bên ngoài di dời vào đây, nhằm luyện chế linh đan kéo dài sinh mệnh, nhưng cuối cùng vẫn không thành công, Ác Độc Chi Hoa vẫn tiếp tục được bảo tồn, bằng không thì cha cũng không đạt được nó, chẳng qua, lúc cha luyện chế Ác Độc Chi Hoa phải hết sức cẩn thận, độc tố ẩn chứa trong nó không có tên, cũng không có giải dược nào cứu được.

Cuối cùng, Đan Thư Thần Thú đã nói ra chuyện mà Phó Thư Bảo muốn biết nhất.

- Không có tên? Vậy gọi nó là Độc Vô Danh đi.

Phó Thư Bảo thu hồi suy nghĩ, nói:

- Ta sẽ không tùy tiện luyện hóa Ác Độc Chi Hoa này.

Ác Độc Chi Hoa gây nguy hiểm đến tính mạng, trước khi luyện chế, khẳng định phải làm một số công tác chuẩn bị, sau khi điều kiện đủ thì mới có thể động thủ.

- Đúng rồi, Tiểu Đan.

Nếu như đã là con trai của mình, Phó Thư Bảo cũng phải dùng một cách xưng hô thân thiết, hắn nói:

- Nếu người biết rõ về Luyện Thiên Thần Quyển, hắn người cũng biết bí mật ẩn tàng trong Luyện Thiên Thần Quyển phải không?

- Luyện Thiên Thần Quyển chính là một trong bốn đại Thần Quyển của thời đại khởi nguyên, tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển sẽ hiểu được ý nghĩa lực lượng của năm loại nguyên tố bản nguyên, Nguyên Tố Hỏa cũng sẽ có năm màu, gọi là Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa, mặt khác, bên trong Luyện Thiên Thần Quyển còn ẩn tàng một phần tư bí mật có thể đột phá bình chương sinh tử, đó là một ẩn ký, bốn ẩn hợp nhất, tự mình tôi luyện sẽ có thể đột phá được cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, thọ cùng nhật nguyệt.

- Sau cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực là cảnh giới gì?

Đây là một vấn đề luôn gây khó khăn cho Phó Thư Bảo, cũng là vấn đề phức tạp nhất của tất cả Lực Sĩ trong thiên hạ.

- Là Hồn Nguyên Cảnh.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Đó là một cảnh giới khó có thể đạt đến, gần như là trước chết sau sống, trải qua vô số đau khổ mới có thể đạt đến, một khi đạt đến sẽ siêu thoát, cho dù là tại thời đại khởi nguyên cũng chỉ có mười mấy người đạt đến mà thôi.

- Nếu như đạt đến cảnh giới đó, vậy những người đó hẳn phải còn sống, những người đó hiện đang ở đâu?

Phó Thư Bảo rất nhanh nghĩ đến điều này, những người đó đã là tồn tại không thể chiến thắng, tuổi thọ sánh ngang với nhật nguyệt, có sức hiệu triệu cực lớn trong giới Lực Sĩ, hơn nữa với lực lượng vô địch, bọn họ rất dễ dàng làm được điều này.

- Điều này thì ta cũng không rõ, có lẽ ở tại một nơi nào đó trong vũ trụ, có lẽ là một nơi nào đó trong nhân gian, những người này đã là tồn tại như Thần, hành tung không thể nắm được, tâm tư lại càng không thể nắm.

- Vậy thì, ngoại trừ Luyện Thiên Thần Quyển, ba đại Thần Quyển còn lại là gì?

- Nguyên Nhất chiến kỹ, Nguyên Tổ Thần Quyển, Thái Vũ Thần Quyển.

Đan Thư Thần Thú một hơi nói ra tên của ba loại Thần Quyển khác.

Khi tên của Nguyên Nhất chiến kỹ lọt vào lỗ tai, trái tim Phó Thư Bảo dường như bị hàng ngàn viên cự thạch đè lên, cảm thấy hồi hộp. Thì ra, bốn đại Thần Quyển trong thời đại khởi nguyên, hẳn đã có được một nửa, hơn nữa, hẳn vẫn luôn một mực tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển. Mặc dù còn chưa đột phá được ấn ký bên trong, thậm chí chưa đạt được hoàn toàn, nhưng nội dung tu luyện bên trong thì đã có được. Nguyên Nhất chiến kỹ cũng vậy, bây giờ hẳn đã luyện đến tầng Luyện Tâm rồi.

Một người trước sau tu luyện hai bộ Thần Quyển của thời đại khởi nguyên, đây chính là phúc duyên sâu dày như thế nào?

Ngay lúc “phụ tử” hai người đang một hồi truy vấn ngọn nguồn, một đáp thao thao bất tuyệt, Hồ Nguyệt Thiên cũng đã kết thúc tu luyện của nàng. Tu luyện trong Sinh Trữ Vật Không Gian này, thiên địa linh khí dồi dào gấp mười lần bên ngoài, hiển nhiên hiệu quả hơn rất nhiều. Thời khắc này, tinh khí thần của nàng vô cùng sung mãn, thân thể nhẹ nhàng, giống như lột xác hoàn toàn.

Nhìn thấy Phó Thư Bảo ngồi xoay lưng về phía mình lẩm bẩm, lại không nhìn thấy người thứ ba, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cả kinh, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ hẳn nhân lúc ta không chú ý, tự luyện chế Ác Độc Chi Hoa hay phá giải một bí ẩn một nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, tẩu hỏa nhập ma, phát điên rồi?

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, nàng đi đến, thấy Phó Thư Bảo đang nói chuyện với bản thiết thư, hoàn toàn không biết nàng đến.

- Lão công, người phát điên rồi ư, sao lại tự nói một mình vậy?

- Ách... Ai bảo ta đang tự nói một mình, ta đang nói chuyện với con của ta.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên đáp.

414. Chương 396: Đan Thư Ipad (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 396: Đan Thư IPAD (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

>

- Con?

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời sửng sốt, lập tức hung hăng quát:

- Hay cho Phó Thư Bảo người, người còn có nữ nhân thứ tư ư, còn có con nữa! Đâu rồi?

- Lười nói với người, con trai, gọi mẹ đi.

Phó Thư Bảo cười nói.

Đan Thư Thần Thú nghe lời gọi liền mấy tiếng:

- Mẹ mẹ mẹ...

Hồ Nguyệt Thiên đặt mông ngồi trên mặt đất, thấy trong tay Phó Thư Bảo cầm Đan Thư Thần Thú, một lúc sau mới thốt lên lời:

- Nó...

Lúc này Phó Thư Bảo mới đem chuyện đánh thức Đan Thư Thần Thú từ đầu đến cuối nói cho Hồ Nguyệt Thiên.

- Bây giờ người đã trở thành người cha thứ 11 của nó, còn ta trở thành người mẹ thứ 11 của nó? Ha ha, thật thú vị.

Hồ Nguyệt Thiên ban đầu thì giật mình, bây giờ lại cảm thấy thú vị, bắt đầu cười khanh khách.

- Mẹ, người sai rồi, những người cha trước kia của ta đều không thành thân, tất cả đều tu luyện điên cuồng, người là người mẹ đầu tiên của ta.

Đan Thư Thần Thú chứng chắc sửa lại cách nói của Hồ Nguyệt Thiên.

- Thối! Ta nói 11 là 11, cha của người thứ 11, ta lại là đầu tiên, bối phận không phải sẽ loạn sao?

Hồ Nguyệt Thiên cũng có lý do của mình.

- Được rồi, dù sao đi nữa, người cũng là mẹ ta, mẹ à, người thật xinh đẹp, người là hồ ly tinh của Hồ tộc sao?

Mặc dù bị liếc mắt là nhìn rõ nội tình, nhưng trong lòng Hồ Nguyệt Thiên vẫn vui vẻ, nói:

- Miệng lưỡi ngọt lắm, thật giống cha người, thật đúng là từ một cùng một khuôn mẫu.

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Mẹ nói cũng rất ngọt, người cũng đẹp, không bằng ta vẽ cho người một bức tranh.

Hồ Nguyệt Thiên và Phó Thư Bảo đồng thời ngẩn ra, tên trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, bác học đa tài này còn có thể vẽ chân dung sao?

Chỉ thấy Đan Thư Thần Thú lóe lên một tia bạch quang, rực rỡ vô cùng, ngay lập tức, một trang giấy tự động mở ra, bên trong rõ ràng vẽ hình dáng Hồ Nguyệt Thiên đang hé miệng cười nhạt, nụ cười thiên kiều bách mị, rất động lòng người.

Càng hiếm có hơn chính là bức chân dung này giống hệt Hồ Nguyệt Thiên đến từng sợi tóc, không khác gì nàng đứng soi trước gương.

- Đây... thật thần kỳ!

Hồ Nguyệt Thiên thất thanh hô lên.

- Cái này... người làm thế nào vậy?

Phó Thư Bảo lại nghĩ càng xa hơn.

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Nếu như ta đã gọi là Thần Thú, mặc dù không thể đánh nhau, nhưng bốn sự thì không thể thiếu, ta chẳng những có thể vẽ chân dung trong nháy mắt mà còn có thể ăn sạch một quyển sách, nội dung bị ta ăn đều sẽ biến thành giấy trắng, thậm chí ta còn thể viết thư họa, chân dung, bí kíp, thư tịch,... tất cả đều dễ dàng.

- Bà mẹ nó, vậy... người không phải là IPAD sao?

Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến một loại máy tính của thế giới trước kia. Những năng lực mà Đan Thư Thần Thú kể ra hoàn toàn giống loại máy tính này, thậm chí mạnh hơn gấp mấy trăm lần.

- Ái Bát là cái gì?

Hồ Nguyệt Thiên chợt cảm thấy mơ hồ.

- Ách? Ta thuận miệng thôi, không có gì, đúng rồi, người có thể trong nháy mắt vẽ ra chân dung, vậy thì giúp ta vẽ một vài bức ảnh, sau này trở về ta sẽ cho người ăn giấy trắng, người lại vẽ ra cho ta.

- Vẽ cho người? Người muốn làm gì?

Hồ Nguyệt Thiên chợt cảm thấy khó hiểu.

Đan Thư Thần Thú cũng lên tiếng:

- Đúng rồi cha, mẹ là vì xinh đẹp cho nên ta mới muốn vẽ một bức, người cũng không phải anh tuấn, vẽ cho người làm gì?

- Cha của người muốn làm một quyển tập chân dung nghệ thuật, ảnh nude và tất cả những ảnh lão tử thu được!

Hồ Nguyệt Thiên: "..."

Đan Thư Thần Thú: "..."

Nếu như rời đi, lại nợ ân tình của Tú Ngọc quá nhiều, không có cách nào trả lại, trả nàng một tập chân dung nghệ thuật, cả ảnh nude nữa, kể lại những câu chuyện đơn giản, để nàng có cái mà tự an ủi bản thân.

Đây chính là ý tưởng của Phó Thư Bảo.

Tại thế giới mà lực lượng là chúa tể này, bản chân dung nghệ thuật nam giới đầu tiên sắp ra đời.

- Tách, tách, tách...

Cường quang lóe lên, nếu như không phải bản thân ở trong thế giới mà lực lượng là chúa tể này, Phó Thư Bảo chắc chắn sẽ hoài nghi mình đang ở trong một phòng chụp ảnh, được một nhiếp ảnh sư chuyên nghiệp bấm máy không ngừng, nhất là ảnh nude.

Bày ra tư thế, khom lưng cong chân, khoe cơ bắp, thể hiện sự nam tính, kể cả "vị trí kia" cũng được chụp kỹ. Tiếng "tách tách" vang lên liên tục, tốc độ vẽ chân dung của Đan Thư Thần Thú gần như là dùng từ mắt thấy là tay vẽ xong để hình dung. Là Thần Thú, năng lực của nó tại phương diện này quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Cũng không biết vẽ bao nhiêu tấm, suốt cả buổi tối, Phó Thư Bảo mới đưa Đan Thư Thần Thú và Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian, trở lại phòng khách. Vừa trở ra, hắn liền đem bàn sách bằng bạch ngọc cho vào trong Luyện Trữ Vật Giới.

Hỏi thăm Tiểu Thanh, sau khi xác định không có ai đến đây thì hắn mới thả lỏng. Sau đó lại đem kế hoạch kể cho Tiểu Thanh, Tiểu Thanh lập tức gật đầu chấp hành. Ngày mai Tiểu Thanh sẽ nhân lúc Hoàng Kim Thành có loạn mà đem Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi đây, trên đường sẽ hội hợp với Phó Thư Bảo.

Sau khi xử lý chuyện này, Phó Thư Bảo mới đem một chồng giấy lớn đến, cho Đan Thư Thần Thú ăn.

Chuyện hết sức quý dị, Đan Thư Thần Thú đột nhiên mọc ra một cái miệng rộng màu đen, chỉ trong chớp mắt đã ăn hết chồng giấy, sau khi ăn xong, lại thổ ra những bức họa tinh mỹ. Những bức họa này, trong mắt Phó Thư Bảo quả thật không có gì khác biệt với máy chụp ảnh. Thậm chí còn tinh chuẩn hơn, càng

có hiệu quả nghệ thuật. Phần ánh sáng, góc độ đều được xử lý, còn có hiệu quả tự nhiên, khiến người nhìn không nhận được mà kinh thán.

Thần Thú đúng là Thần Thú, mặc dù không có vũ lực chiến đấu, nhưng sau này mang nó theo, gặp được mỹ nữ vừa ý thì lấy Đan Thư Thần Thú ra, để nó chụp trộm một phen, đây cũng là chuyện vô cùng sáng khoái a. đọc truyện mới nhất tại .

Hoặc là, sau này, lúc cùng lão bà hồ ly tinh hoan hảo, lại để nó chụp ảnh hiện trường, làm một quyển tập hình vẽ tinh mỹ, sau này không có chuyện gì thì lấy ra lật xem, học tập, đây cũng là một chuyện khoái lạc a.

Phó Thư Bảo nghĩ rất hay, nhưng đều là những chuyện hết sức bất thiêu.

Đan Thư Thần Thú vẽ ra hơn 200 bức ảnh, đối với quyển tập chân dung nam giới mà nói, quả thật là hoàn hảo. Phó Thư Bảo đem tất cả dính lại, làm thành một quyển sách dày.

Sáng sớm hôm sau, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh lưu lại trong phòng khách, Phó Thư Bảo thì đem theo quyển chân dung của hắn và Đan Thư Thần Thú đến tìm Tú Ngọc nữ hoàng.

Trong Hoàng Kim Điện trống trải, ánh nắng ban mai chiếu qua bậc cửa cao cao, rơi lên mặt đất hoàng kim, hoàng kim lại càng rực rỡ hơn. Chẳng qua, ánh mặt trời màu vàng không thể chiếu rơi đến chỗ Tú Ngọc nữ hoàng ở sâu trong đại điện, thân ảnh của nàng có vài phần cô độc. Vị trí của nàng, thủy chung có một cái bóng bao trùm, tràn đầy sự áp lực, nặng nề.

Trong Hoàng Kim Điện có vài cung nữ và thái giám đang quét dọn, dáng vẻ cẩn thận. Quan sát đám người này làm việc chính là Hoàng Thạch Công, nơi này là nơi đặc thù, bất cứ mọi chuyện từ lớn đến nhỏ đều do hắn lo liệu. Vệ sinh hàng ngày và những chuyện vụn vặt đều không ngoại lệ.

Còn chưa bước vào cửa đại điện thì Phó Thư Bảo đã bị ngăn lại.

Nghe thấy âm thanh Phó Thư Bảo, ý chí của Tú Ngọc rất nhanh thông qua Hoàng Thạch Công mà truyền đến. Sau khi Phó Thư Bảo tiến vào Hoàng Kim Điện, Hoàng Thạch Công và đám người hầu cũng bị đuổi đi.

- Thác Thiên, Lăng Tiêu, hai các người cũng tạm lui đi, Phó ái khanh có chuyện bí mật muốn nói với trẫm.

Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản ẩn phục trong bóng tối cũng biến mất, Phó Thư Bảo lập tức cảm thấy hai cái gông xiềng vô hình trên vai biến mất.

415. Chương 397: Đại Lừa Gạt (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 397: Đại lừa gạt (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Cái tên này, tôi qua nhớ đến người cả đêm...

Người vừa đi hết, Tú Ngọc lập tức lao vào lòng Phó Thư Bảo, hưởng thụ mùi vị riêng biệt trên người hắn.

- Ta cố ý đến tặng người một món lễ vật đây.

Phó Thư Bảo đem quyển tập chân dung của mình từ trong Luyện Trữ Vật Giới lấy ra, hai tay dâng lên, nghiêm trang đặt trên bàn giấy.

Đây là cái gì?

Tú Ngọc tò mò nhìn quyển sách dày đặt trên bàn, tập giấy trắng tinh, không thể nhìn ra bên trong là gì.

- Xem qua một chút đi, đây chính là tác phẩm tâm huyết của ta, có thể gọi là bảo vật nghệ thuật.

Phó Thư Bảo thuận tay mở ra một trang, chỉ thấy vài chữ cứng cáp có lực xuất hiện trên bìa sách.

- Xuân Chi Thơ: Cuộc sống đã trôi qua, không thể nào níu kéo, người yêu à, hãy trân trọng mỗi thời khắc lúc này, không nên để dung nhan dần dần già đi vô ích. Bây giờ, ta ở trong sách làm bạn với người vĩnh viễn...

Tuyệt hảo, tuyệt đối tuyệt hảo.

Chẳng qua, những câu từ thơ hiện đại rầm rộ này là xuất ra từ trong miệng Phó Thư Bảo, còn những chữ cứng cáp hữu lực kia đều là do Đan Thư Thần Thú viết. Những chữ này nét bút cứng cáp, uốn lượn như rồng bay trên trời, cảnh giới này ngay cả thư pháp gia đương đại cũng không thể sánh bằng.

- Không ngờ người còn có tài như vậy, đây là chữ... do người viết sao?

- Đương nhiên rồi, chẳng qua, những thơ từ và chữ viết này không phải là trọng điểm, trọng điểm ở bên trong, lật xem đi.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Còn có thứ quan trọng hơn?

Tú Ngọc lật ra một trang giấy, chỉ thấy trên tờ giấy vẽ hình Phó Thư Bảo đang bày ra tư thế trầm tư, mỗi một sợi tóc và làn da đều rõ ràng chân thật. Phần móng rắn chắc, sung mãn lực lượng này khiến Tú Ngọc vừa nhìn thấy nó liền không nhận được tưởng tượng nếu như cái móng này đè lên người sẽ đem đến cho nàng cảm thụ khoái lạc như thế nào.

Lại lật tiếp vài trang, tất cả đều là hình Phó Thư Bảo. Mỗi một hình Phó Thư Bảo đều khác nhau, có mặc áo dài cầm quạt, nho nhã phong lưu, còn có không mặc gì, kích thích người xem. Tóm lại, cho đến bây giờ còn chưa nhìn thấy họa sách như vậy bao giờ, cũng chưa gặp qua người vẽ tốt như vậy. Trái tim Tú Ngọc không khỏi kích động, còn cảm thấy mê hoặc.

- Những thứ này... cũng đều là từ tay người vẽ ra sao?

- Đương nhiên rồi, đừng thấy ta bình thường cợt nhả, nhưng thật ra rất có học vấn, nói về nghệ thuật, ta dám khẳng định, trong thiên hạ này cũng không có bao nhiêu người có thể vượt qua ta đâu.

Phó Thư Bảo bắt đầu bốc phét, xem năng lực của Đan Thư Thần Thú thành của chính hắn, quả thực, hiện nay trong thiên hạ, tuyệt đối o ai có thể vượt qua hắn. Đương nhiên, kể cả độ dày của da mặt nữa.

- Lễ vật như vậy, ta rất thích.

Tú Ngọc liền tiếp lật xem mười trang, nội dung về sau càng lúc càng khó coi, nàng xem mà mặt đỏ tía tai, trái tim cũng đập loạn. Tuy nhiên, cuối cùng nàng vẫn nhận xuống kích động, cất quyển tập chân dung Phó Thư Bảo đi, thứ tốt như vậy, phải lưu lại, nếu đêm không ngủ được có thể lật nó ra xem, như vậy càng thể hiện sự giá trị của nó.

- Đúng rồi, lần này ta đến là để từ biệt người, ta phải trở về Hậu Thổ Thành rồi.

Tú Ngọc có chút u oán liếc nhìn Phó Thư Bảo, nói:

- Người tặng ta thứ này, ta đã biết người muốn rời đi rồi, chuyện xin tiền lương người nói với ta lúc trước, ta sẽ cho người.

Phó Thư Bảo ôm lấy vai Tú Ngọc, cười nói:

- Không cần phải thương cảm, chia cách mới có tưởng niệm, loại cảm giác trùng phùng sau khi chia cách rất mỹ diệu và kích động, ta cũng không phải sẽ đi không trở lại, sau khi ta xử lý xong mọi chuyện sẽ trở về gặp người, sau này, cứ cách một khoảng thời gian ta sẽ đến tìm người.

- Thật sao?

Tú Ngọc ngẩng đầu hỏi.

- Đương nhiên là thật, chẳng qua Hoàng Kim Thành này quá phiền toái, người có thể chỉ định một hành cung nào đó, chúng ta sẽ gặp nhau ở đó, ha ha, lúc đó chúng ta sẽ làm chuyện cần làm.
- Ta sẽ xây dựng một tòa hành cung cách Hậu Thổ Thành không xa, mỗi khi đến một thời gian nhất định, ta sẽ đến nơi đó giải sầu, lúc đó nhất định người phải đến.
- Một lời đã định.

Nhân tình là nữ hoàng, quan hệ này, Phó Thư Bảo làm sao có thể cam lòng từ bỏ chứ?

Ôm ấp một chỗ, nói những lời nghe thấy buồn nôn với nhân tình nữ hoàng, một bên sờ loạn lên người đối phương. Một lúc sau, Phó Thư Bảo mới tách khỏi Tú Ngọc, nói:

- Có người đến!

Hai người đem y phục chỉnh lý xong, Phó Thư Bảo liền cảm thấy hai cái gông xiềng vô hình trở lại. hai người cường đại nhất Hoàng Kim Thành là hai vị Tả Hữu tổng quản Hoàng Kim Vệ lại trở về góc âm u hẻo lánh nào đó trong Hoàng Kim Điện. Ẩn nấp như độc xà, sau đó, một trận tiếng bước chân truyền đến, Hoàng Thạch Công tiến vào điện bấm báo:

- Nữ hoàng bệ hạ, Thái Bình vương tước và Tông Chủ Quy Vân Tông cầu kiến.
- Bọn hần muốn gặp trẫm làm gì?

Tú Ngọc không vui nói.

Phó Thư Bảo thấp giọng nói:

- Cứ gặp đi, tên gia hỏa Mạc Khinh Vân kia muốn đối phó ta, hôm nay ta phải cho hần thấy thực lực của ta, để hần quên đi suy nghĩ đó.

Tú Ngọc gật đầu nói:

- Vậy để bọn hần tiến vào đi.

Dưới sự dẫn đường của Hoàng Thạch Công, bốn người Thái Bình vương tước, Mạc Khinh Vân, Mạc Sầu và Băng Oánh tiến vào trong Hoàng Kim Điện, theo nghi lễ tham kiến Tú Ngọc. Phó Thư Bảo ở một bên mỉm cười nhìn Mạc Khinh Vân, cân nhắc sẽ động thủ như thế nào. Tất cả chi tiết đều đã có kế hoạch cụ thể, chỉ chờ cơ hội thích hợp để hạ thủ mà thôi.

- Nữ hoàng bệ hạ, người này tại sao lại ở đây?

Thái Bình vương tước không hề khách khí nói. “Người này” trong miệng hần dĩ nhiên là Phó Thư Bảo, ý tứ rất rõ ràng, với thân phận của Phó Thư Bảo, căn bản không có tư cách đứng trong Hoàng Kim Điện, lại càng không có tư cách đứng cùng một Vương tước như hần trong Hoàng Kim Điện này.

Tú Ngọc nói:

- Tại sao hần không thể đứng ở đây? Tất cả đều là thần tử của trẫm, bất kỳ thần tử nào, chỉ cần trẫm gật đầu, hần đều có thể đứng ở đây.
- Hy vọng bệ hạ tự trọng, Tú Quốc chúng ta là lễ nghi chi bang, quy củ lễ pháp, cho dù là bệ hạ cũng không ngoại lệ, tên Phó Thư Bảo này chẳng qua chỉ là một tên lưu manh ở Hồ Thành, hần tuyệt đối không có tư cách đứng trong địa phương thần thánh trang nghiêm như Hoàng Kim Điện.
- Đủ rồi, Thái Bình vương tước, người có chuyện gì muốn gặp trẫm? Nếu như đến để tranh luận thì trẫm không có hứng thú, các người có thể lui xuống.

Tú Ngọc tức giận nói.

- Bệ hạ bớt giận, Thái Bình vương tước xin bớt giận.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lễ pháp gì đó ta cũng biết một chút, muốn ta rời khỏi Hoàng Kim Điện cũng không có vấn đề gì, vậy thì ta đi đây, miễn cho hai người tranh luận, tổn hại hòa khí giữa bệ hạ và Thái Bình vương tước.

- Đợi đã! Dem thứ kia để lại đi!

Mạc Sầu thấy Phó Thư Bảo rời đi, vội vàng ngăn lại.

- Cẩn rồi! Mạc Sầu, nơi này là đâu, có chỗ cho người hô to gọi nhỏ sao?

Tú Ngọc vỗ lên bàn một cái. Nàng đã tức giận rồi, hành động của nàng không phải nghi ngờ là báo ới người một tín hiệu, Phó Thư Bảo được nàng che chở.

Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản đột nhiên hiện thân, xuất hiện bên cạnh Tú Ngọc. Bề ngoài không biểu hiện gì, nhưng trong mắt lại lập lòe sát ý như đao.

- Dân phụ biết tội.

Mạc Sầu cuống quýt quỳ xuống. Chẳng qua, thân là đường chủ Luyện Lực Sĩ đường của Quy Vân Tông, một thân tu vi tuyệt đỉnh, mặc dù bà ta quỳ xuống, nhưng khí thế trên người lại không kém chút nào, cũng không có chút ý sợ.

416. Chương 397: Đại Lừa Gạt (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 397: Đại lừa gạt (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ha ha, bớt giận bớt giận, bọn hắc chẳng qua là muốn nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển này mà thôi.

Phó Thư Bảo lấy nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển từ trong Luyện Trữ Vật Giới ra, đặt trước mặt Tú Ngọc rồi nói:

- Bảo vật này, muốn ta cho không người khác, ta khẳng định không làm, vậy đi, ta cả gan mời nữ hoàng bệ hạ làm trung gian, gửi nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển ở chỗ bệ hạ, Mạc Kinh Vân người cũng đem nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại giao cho nữ hoàng bệ hạ, sau đó chúng ta quyết đấu công bằng một phen, người nào thắng thì người đó có thể lấy được nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại, thế nào?

- Người là cái thá gì? Bảo người để lại nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển là cho người một con đường sống, còn không biết tốt xấu!

Thái Bình vương tước phẫn nộ quát.

- Vậy thì không có biện pháp rồi, nữ hoàng bệ hạ, thảo dân cáo từ.

Phó Thư Bảo cầm lấy nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, muốn rời đi.

- Đợi đã! Chúng ta đồng ý!

Mạc Sầu cuối cùng cũng lên tiếng.

Luyện Thiên Thần Quyển trọn vẹn cực kỳ quan trọng đối với Quy Vân Tông, nó có thể khiến Mạc Kinh Vân khôi phục bình thường, thực lực đại tăng. Kéo theo đó là thực lực của cả Quy Vân Tông đại tăng, cơ hội như vậy, bà ta làm sao có thể bỏ cuộc được? Hôm qua nhìn thấy tốc độ quỵ dị của Phó Thư Bảo, bà ta biết nơi này tuyệt đối không có ai có thể ngăn cản hắn rời đi. Nếu như hắn đi rồi, cơ hội lấy được nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại sẽ càng mong manh hơn. Mặt khác, Tú Ngọc nữ hoàng đứng về phía Phó Thư Bảo, Thái Bình vương tước cũng chẳng làm được gì, muốn dùng miệng lưỡi gây hại cho Phó Thư Bảo,

thực sự chẳng khác gì tìm trich tiết từ một kỹ nữ, lừa mình gạt người. Như vậy thì chỉ còn cách đánh cuộc với Phó Thư Bảo mà thôi.

- Được rồi, Mạc Tông Chủ, người cũng lấy ra nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại đưa cho nữ hoàng bệ hạ đi.

Phó Thư Bảo lại lần nữa đem nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển đặt trước mặt Tú Ngọc.

- Nữ hoàng bệ hạ, ngài nguyện ý làm người trung gian sao?

Mạc Sầu không phải kẻ ngốc, trái lại bà ta còn rất tinh minh.

- Đương nhiên nguyện ý, trăm chính là cửu ngũ chi tôn, chẳng lẽ các người còn không tin?

- Được rồi.

Mạc Sầu móc ra nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển, cũng đặt trước mặt Tú Ngọc. Mạc Kinh Vân đầu óc không bình thường, bảo vật như Luyện Thiên Thần Quyển, hiển nhiên phải do bà ta cất giữ rồi.

- Được rồi, bây giờ mọi thứ đã ở trong tay trẫm, Mạc Kinh Vân và Phó Thư Bảo bắt đầu quyết đấu đi, ai thắng thì nó sẽ thuộc về người đó, hãy nhớ, lần quyết đấu này không phải là sinh tử quyết đấu, điểm đến là dừng, không ai được gây thương tổn tính mạng của đối phương, bằng không thì xử tội giết người!

Tú Ngọc đem nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển trong tay ghép lại, vết nứt hoàn toàn ăn khớp, chính là hai khối đã bị Độc Vô Song chém đoạn.

Mạc Sầu lui ra, Mạc Kinh Vân cũng đi ra ngoài Hoàng Kim Điện.

Ở trong Hoàng Kim Điện quyết đấu, với thực lực của Mạc Kinh Vân và Phó Thư Bảo bây giờ, chỉ trong giây lát là có thể đem cả tòa điện đánh sập, như vậy thì tuyệt đối không được.

Lúc mọi người đều ra ngoài, lúc đi lướt qua bên cạnh, Tú Ngọc nữ hoàng đem hai khối Luyện Thiên Thần Quyển nhét vào trong tay Phó Thư Bảo, mà trong khoảnh khắc đó, Phó Thư Bảo cũng đem hai khối Luyện Thiên Thần Quyển giả đã chuẩn bị từ tối qua giao cho Tú Ngọc nữ hoàng. Thủ pháp của hai người cực nhanh, hoàn toàn không dấu vết.

Chuyện này không thể qua mắt được Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản, nhưng lại qua mắt được Mạc Kinh Vân và Mạc Sầu. Tả Hữu Hoàng Kim Vệ tổng quản chỉ nghe lệnh Tú Ngọc, đối với việc ăn gian tự nhiên xem như không thấy. Thực ra, không chỉ là chuyện này, đối với việc Tú Ngọc và Phó Thư Bảo vụng trộm, bọn họ trong lòng cũng biết, tuy nhiên vẫn nghiêm túc làm tốt công việc của mình, thị vệ là thị vệ, ngoại trừ chuyện thuộc bốn phạm, bọn họ sẽ không bao giờ vượt qua.

Ra ngoài Hoàng Kim Điện, mặt trời đỏ rực treo trên cao.

- Ha ha! Quyết đấu!

Mạc Kinh Vân cười lớn một tiếng, bây giờ chuyện hấn thích nhất chính là quyết đấu.

- Ta muốn để người kiến thức một phen sự lợi hại của ta!

Hai tay mở ra, trên sống lưng Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện một đôi cánh ngũ sắc, chính là Ngũ Sắc Phi Thiên Dực! Mà trên chân lại xuất hiện một đôi lực lượng vĩ dực vô hình.

Đây chính là trang bị chạy trốn mạnh nhất rồi.

- Ngũ Sắc Lực Lượng Chi Dực, khó trách thực lực của hân đề thắng nhanh như vậy, thì ra hân vẫn luôn tu luyện tâm pháp bên trong Luyện Thiên Thần Quyển.

Mạc Sầu đột nhiên hiểu ra mọi chuyện.

- Hân... không ngờ đã là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực rồi... Điều này sao có thể?

Bằng Oánh kinh ngạc nhìn Phó Thư Bảo, trái tim đập mạnh giống như cuồng phong ngoài biển rộng, không thể nào bình ổn được.

Ngay lúc mọi người đang kinh ngạc, Mạc Kinh Vân đột nhiên rống lớn:

- Xuất thủ đi! Ta chấp người xuất thủ trước!

- Tốt, quả nhiên khí phái nhất đại tông sư! Cẩn thận, ta ra tay đây!

Phó Thư Bảo cũng rống lớn một tiếng, Ngũ Sắc Phi Thiên Dực vung mạnh, lực lượng vĩ dực ở hai chân phối hợp, toàn thân lao vút đi, giống một viên đạn pháo bay lên không trung.

Nháy mắt thứ nhất, Phó Thư Bảo vẫn còn trong tầm mắt mọi người, nhưng nháy mắt thứ hai, cả người hắn chỉ còn lại một điểm mờ hồ.

Đây gọi là sinh tử quyết đấu sao? Mạc Kinh Vân sững sờ, nhìn Phó Thư Bảo chạy xa.

- Đáng giận! Hắn đang đùa bọn chúng ta!

Mạc Sầu đột nhiên rống lớn một tiếng.

- Cái gì?

Thái Bình vương tước cũng phần nộ không thể kiềm chế.

- Nữ hoàng bệ hạ, hai khối Luyện Thiên Thần Quyển vẫn còn trong tay ngài phải không?

Mạc Sầu hỏi.

Tú Ngọc thuận tay ném hai khối Luyện Thiên Thần Quyển giả cho Mạc Sầu, thản nhiên nói:

- Thật mất hứng, vốn còn cho rằng có trò hay để xem, vậy mà không ngờ tên Phó Thư Bảo kia vừa xuất thủ liền bỏ chạy rồi, thật là, nếu như hắn đã chạy trốn, bảo vật gửi tại chỗ trầm sẽ thuộc về các người.

- Đây... hai khối Luyện Thiên Thần Quyển này là giả!

Mạc Sầu đột nhiên có cảm giác như muốn đâm đầu vào tường.

- Ta cũng không biết, các người đưa trầm bảo quản, trầm chỉ bảo quản, chẳng lẽ, trầm có thể tráo đổi hay sao?

- Dân phụ... không có ý đó.

- Hừ! Tin rằng người cũng không dám!

Mạc Sầu lúc này giống như người cầm ăn hoàng liên, có không cũng không nói ra được.

Chuyện như vậy, Thái Bình vương tước cũng không có biện pháp. Mặc hắn có năng lực chống lại quân đội của Tú Ngọc, nhưng trên danh nghĩa, hắn lại không dám, thời cơ cũng chưa đến. Cho nên, nhìn Phó Thư Bảo biến mất trong tầm mắt, lại nhìn thấy bộ dạng giả ngốc đáng hận của Tú Ngọc, hắn cũng chỉ có thể đem nộ khí ếm trong bụng.

Tương đối bình tĩnh lại là Băng Oánh, nàng ngo ngác nhìn phương hướng Phó Thư Bảo biến mất, cũng không biết lúc này trong lòng nàng đang nghĩ gì.

Lúc này, một tiếng cười dài cũng văng vẳng trong tầng mây...

oOo đọc truyện mới nhất tại .

Dưới bầu trời đêm, rừng nguyên thủy trải rộng mênh mông, không thấy điểm cuối. Từ xa truyền đến tiếng gọi của dã thú, hung tàn mà bi tráng.

Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa thiêu đốt hai khối Luyện Thiên Thần Quyển, không hề có bất kỳ thanh âm nào. Tiếng gió đêm “vù vù” thổi qua, bất luận gió thổi mạnh như thế nào cũng không thể xuyên thấu hộ tráo vô hình, ảnh hưởng đến công tác tu bổ của Phó Thư Bảo.

Lúc trước, chưởng đạo như lời đình của Độc Vô Song đã đem Luyện Thiên Thần Quyển chém thành hai. Bây giờ, Phó Thư Bảo muốn dùng thủ đoạn của hắn để tu bổ nó lại.

Việc này cũng không giống tu bổ quần áo, dùng kim chỉ là có thể làm được, không chỉ phải có Nguyên Tố Hỏa cường đại mà còn phải khống chế thuần thực Luyện Vĩnh Hằng Lực, trọng yếu nhất chính là phải đem hai khối Luyện Thiên Thần Quyển hợp lại không chút sai lệch.

Thực ra, Phó Thư Bảo làm việc này cũng không nắm chắc có thể khôi phục Luyện Thiên Thần Quyền đến trạng thái chưa bị tách ra hay không, bởi mặc dù ngoại hình có thể tu bổ được, nhưng nội dung tồn trữ bên trong có lẽ không dễ như vậy. Nhất là một trong bốn đại ấn ký liên quan đến Hỗn Nguyên Cảnh mà Đan Thư Thần Thú đã từng nhắc đến.

417. Chương 398: Ý Nghĩa Của Kim Nguyên Tố

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 398: Ý nghĩa của Kim nguyên tố

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Lão công của ta có thể thành công không?

Đứng bên ngoài lực lượng hộ tráo, vẻ mặt Hồ Nguyệt Thiên tràn đầy lo lắng.

- Mẹ, cha nhất định sẽ thành công, theo ta thấy, xác suất thành công của hần có ít nhất 5 thành.

Ở trong lòng hồ ly tinh, Đan Thư Thần Thú phát ra âm thanh hài đồng non nớt an ủi.

- Chỉ 5 thành thôi sao?

Lông mày Hồ Nguyệt Thiên nhíu lại, nói:

- Như vậy còn không phải là có xác suất thất bại 5 thành hay sao?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Đây đã là xác suất cao nhất rồi, trên thực tế, xác suất thất bại của cha còn lớn hơn một chút.

Đây là nói nhảm gì? Hồ Nguyệt Thiên trợn mắt nhìn Đan Thư Thần Thú, cũng không biết phải nói gì.

Tiểu Thanh vẫn bình thường, phụ trách duy trì bình chướng.

Bên trong lực lượng hộ tráo, công tác tu bổ của Phó Thư Bảo đang lặng lẽ tiến vào thời kỳ mấu chốt.

Ầm... Trong ý thức đột nhiên chấn động một chút, văn tự bay đầy trời, hình vẽ hiện lên trong đầu. Đây chính là cảm ứng nguyên tố mà lúc trước Phó Thư Bảo đã từng tu luyện qua, Luyện Thiên Thần Quyết. Những văn tự và đồ hình hiện ra hết sức rõ ràng, xem như công tác tu bổ của hần đã thành công rồi.

- Chẳng lẽ chỉ có vậy? Đây là nội dung mà ta đã nắm rõ, một trong bốn đại ấn ký liên quan đến cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh mà Đan Thư Thần Thú nhắc đến đâu? Chẳng lẽ còn phải phá giải hay sao? Thế nhưng, làm thế nào để phá giải đây?

Tâm niệm xoay chuyển như điện, Phó Thư Bảo vẫn không đình chỉ công việc tu luyện. Mặc dù hần không dùng mắt thường để nhìn, nhưng vẫn cảm giác được, khi Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa và Luyện Vĩnh Hằng Lực của hần cùng tác dụng, hai khối Luyện Thiên Thần Quyền bắt đầu hợp lại với nhau, lúc trước còn lưu lại vết cắt, nhưng bây giờ thì không còn dấu vết gì nữa.

Lúc suy nghĩ này hiện lên trong đầu, tinh thần lạc ấn của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại trong đầu hần đột nhiên hiện ra, một đoàn kim quang bao bọc lấy hần, cả người hần tản ra một cỗ khí tức thần bí hết sức thần thánh trang nghiêm.

Kim quang càng lúc càng mạnh, giống như một khối sắt bình thường ở trong lò lửa tôi luyện, cuối cùng biến thành hoàng kim, lấp lánh phát quang, giá trị liên thành. Khoảnh khắc kim quang biến mất, một khối ấn ký đột nhiên xuất hiện trong đầu hần. Chỉ thấy bên trên ấn ký là một chữ “Kim”. Bút pháp cứng cáp hữu lực, có loại thần vận như phi long tại thiên, ngay cả thư pháp gia kiệt xuất nhất cũng không thể nào viết

được, thậm chí, Đan Thư Thần Thú tại phương diện này cũng không thể sánh bằng. Vừa nhìn thấy chữ “Kim” này, người khác liền có cảm giác như chữ “Kim” này từ khi vũ trụ sinh ra đã tồn tại, là do thượng thiên tạo nên, không phải là sức người.

Ấn ký chữ “Kim” này vừa xuất hiện, Thần Hoàn của Phó Thư Bảo đột nhiên sinh ra cảm ứng, nhanh chóng xoay tròn. Tất cả Luyện Vĩnh Hằng Lực giống như thủy triều tập trung về ấn ký, sau đó lại trở ngược về đan điền. Quá trình này rất nhanh, cũng rất đơn giản, nhưng Phó Thư Bảo cảm thấy Luyện Vĩnh Hằng Lực của hắn so với trước kia lại càng tinh thuần hơn.

Sau đó, tất cả đều trở lại tĩnh lặng.

Ấn ký chữ “Kim” biến mất trong đầu, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa của Phó Thư Bảo lập tức dập tắt, Luyện Vĩnh Hằng Lực cũng đình chỉ rót vào và lưu chuyển.

- Bốp...

Luyện Thiên Thần Quyển vốn đã khép lại đột nhiên xuất ra một loạt tiếng vang, nổ tung, hóa thành mảnh vụn bột phần màu đen, nhẹ nhàng rơi trên đất.

Phó Thư Bảo sững sờ nhìn tất cả phát sinh, không có bất kỳ hành động nào, phảng phất như Luyện Thiên Thần Quyển bị hủy diệt không hề liên quan gì đến hắn vậy.

- Ài! Thực sự thất bại! Cái miệng của Đan Thư Thần Thú người đúng là quạ đen mà!

Cảm thấy lực tràng lực lượng của Phó Thư Bảo biến mất, cũng tận mắt chứng kiến Luyện Thiên Thần Quyển bị nổ tan tành, Hồ Nguyệt Thiên liền vội vàng chạy đến.

Phó Thư Bảo vẫn chưa hồi thần, chuyện tình quỷ dị phát sinh trong nháy mắt, không ý thức được Hồ Nguyệt Thiên đã chạy đến, trong lòng thầm suy tư:

- Xem ra, thực chất ta đã sớm phá giải Luyện Thiên Thần Quyển, ấn ký tiến vào ý thức hải của ta ban đầu không hoàn toàn là tinh thần ấn ký của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, nó thực chất là ấn ký thần bí liên quan đến cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh, chẳng qua tu vi của ta thấp kém, không nghĩ ra được mà thôi. Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong quả thực để lại tinh thần lạc ấn, chẳng qua nhắc nhở ta một lần liền biến mất, ba ấn ký khác nhất định có liên quan đến nguyên tố lực lượng, chỉ là, nếu vậy thì phải có năm loại ấn ký mới đúng, tại sao chỉ có bốn đại Thần Quyển chứ?

Phó Thư Bảo ccamr thấy, ấn ký chữ “Kim” này nhất định có liên quan mật thiết đến kim nguyên tố, mặt khác, ấn ký của ba Thần Quyển còn lại nhất định cũng liên quan đến lực lượng nguyên tố, thế nhưng, nếu như vậy thì phải có năm đại Thần Quyển mới đúng, chẳng lẽ Đan Thư Thần Thú đã bỏ sót cái gì sao?

- Lão công, người... Tại sao lại thất bại vậy?

Thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên truyền đến.

Lúc này Phó Thư Bảo mới từ trong suy nghĩ hỗn loạn hồi thần lại, nhìn Hồ Nguyệt Thiên, cười nói:

- Hủy thì hủy, có gì phải đau lòng, mặc dù Luyện Thiên Thần Quyển đã bị hủy, nhưng ta đã có được nổ dung bên trong, thứ bị hủy chẳng qua chỉ là một cái xác không mà thôi.

- Thật là, hại ta lo lắng một phen, người phát hiện cái gì rồi?

Phó Thư Bảo đem chuyện ấn ký chữ “Kim” kể ra, sau đó nói với Đan Thư Thần Thú:

- Đan Thư Thần Thú, theo ta phỏng đoán, Thần Quyển giống như Luyện Thiên Thần Quyển ở thời đại khởi nguyên, hẳn phải có năm quyển mới đúng, tại sao chỉ có bốn vậy?

Thanh âm Đan Thư Thần Thú truyền đến, nói:

- Cha, cái này ta cũng không rõ, mặc dù ta là Đan Thư Thần Thú, nhưng không phải chuyện gì cũng biết, đây là câu đố vạn năm không có lời giải, bốn bộ Thần Quyển mà ta biết quả thật không sai, bỏ sót một bộ cũng bình thường, mặt khác, cho dù cha biết tên cũng vô ích, những Thần Quyển đó đã sớm bị nhấn chìm trong dòng sông lịch sử rồi, còn tồn tại hay không cũng khó nói, cho dù tồn tại thì người cũng khó mà tìm thấy được.

- Ngoại trừ Luyện Thiên Thần Quyền, ta còn có Nguyên Nhất chiến kỹ, nếu như có bốn bộ, ta đã có được một nửa, nếu như có năm bộ, ta cũng sắp được một nửa, cơ hội như vậy, làm sao có thể buông tay không đánh cuộc một phen?

Phó Thư Bảo nói.

- Cái gì? Cha đã có Nguyên Nhất chiến kỹ? Được rồi! Như vậy xem ra, từ bỏ không đánh cuộc là một lựa chọn không sáng suốt, ta sẽ nghiên cứu một chút, xem có phát hiện được manh mối gì không, ta cảm thấy, truyền thuyết sẽ tái diễn trên người cha rồi.

Đối với việc Phó Thư Bảo có Nguyên Nhất chiến kỹ, Đan Thư Thần Thú cảm thấy vô cùng giật mình, một người kiêm hai bộ Thần Quyền, quả thật hiếm có.

- Cái... cái gì mà truyền thuyết chứ?

Hồ Nguyệt Thiên tò mò hỏi.

- Đạp toái hư không, trở thành Thần, thọ cùng nhật nguyệt, có được lực lượng vô cùng vô tận.

Đan Thư Thần Thú giải thích.

Ánh mắt Hồ Nguyệt Thiên không khỏi chuyển đến người Phó Thư Bảo, sau đó, trong lòng cảm thấy rất phức tạp, thầm nghĩ:

- Nếu như Phó Thư Bảo trở thành Thần, vậy sẽ là tên thần lưu manh nhất, lúc đó, hắn có còn ở cùng với ta không?

- Ta vừa rồi có chút cảm ngộ, muốn tu luyện một phen, Nguyệt Thiên, người thay ta hộ vệ một chút.

Phó Thư Bảo dường như có chút suy tư, nói.

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu nói:

- Yên tâm đi, có ta đây. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Không lâu sau, Phó Thư Bảo rất nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện Không Minh. Lặng lẽ vận chuyển Luyện Thiên Thần Quyền, để Luyện Vĩnh Hằng Lực bắt đầu vận chuyển trong cơ thể. Thiên địa linh khí rải rác trong rừng rậm giống như một dòng suối tụ tập lại, bồi dưỡng cho tu vi lực lượng của hắn.

Rất nhanh, trên mặt đất xuất hiện mảnh kim nguyên tố, bọn chúng giống như kiến bò dưới chân, dưới móng Phó Thư Bảo, thế nhưng không đồng hóa thân thể hắn.

418. Chương 399: Quyền Tập Chân Dung Của Hồ Ly Tinh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 399: Quyền tập chân dung của hồ ly tinh

Lần này Phó Thư Bảo chỉ tu luyện kim nguyên tố, hắn muốn xem xem, sau khi thành công phá giải Luyện Thiên Thần Quyền, đạt được ấn ký chữ “Kim” thì sẽ có tác dụng gì đối với việc tu luyện kim nguyên tố.

Rất nhanh liền có kết quả, có được ấn ký chữ “Kim”, lại chỉ tu luyện mình một kim nguyên tố lực lượng, bất luận là tốc độ hay hiệu quả đều tăng gấp mấy lần trước kia. Nếu như lúc trước tu luyện kim nguyên tố là dùng từ đi nhanh thì bây giờ đã là trạng thái chạy nhanh rồi.

Đột nhiên, Phó Thư Bảo cảm thấy một loại cảm ứng kỳ diệu đối với kim nguyên tố ẩn tàng trong không khí, hắn cảm thấy được sinh mệnh của bọn chúng, hắn có thể truyền tin tức đến tâm linh bọn chúng, mà bọn chúng cũng tiếp nhận được.

- Kim nguyên tố, nghe lệnh của ta, bao quanh cơ thể ta!

Tâm niệm xoay chuyển như thiểm điện, Phó Thư Bảo truyền đạt một mệnh lệnh trong ý thức. Đột nhiên, tất cả kim nguyên tố như thủy triều, trong nháy mắt tập trung đến người hấn, tạo thành một tầng bảo vệ màu đen. Chuyển động không ngừng, dưới ánh trăng chiếu rọi, giống hệt như hàng ngàn hàng vạn con kiến phản quang.

- Ách... Có chuyện gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên mở to hai mắt, khó tin nhìn cảnh tượng quỷ dị trước mắt.

Đan Thư Thần Thù chậm rãi nói:

- Mẹ, có lẽ cha đã nắm giữ ý nghĩa của kim nguyên tố, có thể khống chế kim nguyên tố trong tự nhiên, trong thời gian cực ngắn hình thành lớp màng bảo vệ, cũng giống như một tấm khiên giáp bằng kim loại, cung cấp sự bảo hộ cường hãn, ha ha, người gả cho cha ta là đúng người rồi, cha nhất định có thể tu luyện đến Hỗn Nguyên Cảnh, trở thành thiên hạ vô địch!

- Người cứ khoác lác đi!

Hồ Nguyệt Thiên hừ mũi một cái khinh thường, thế nhưng trong lòng lại có vài phần tán đồng.

- Biến khiên!

Lại nghe thấy Phó Thư Bảo trầm giọng hô một tiếng, kim nguyên tố bao quanh người hấn đột nhiên kịch liệt chuyển động, tổ hợp thành khiên giáp, còn tổ hợp thành hộ kiên (bảo vệ vai), hộ trửu (bảo vệ khuỷu tay), hộ tất (bảo vệ gối). Trong khoảnh khắc, một chiếc khiên giáp bằng kim loại xấu xí tuyên cáo hoàn thành.

Rắc rắc...

Một thân khiên giáp kim loại, Phó Thư Bảo vừa di động, âm thanh trầm trọng từ mặt đất truyền đến, thậm chí còn có thể cảm thấy mặt đất rung động, thanh thế cực kỳ kinh người.

- Ha ha! Uy phong không?

Trong lòng Phó Thư Bảo sáng khoái vô cùng, quả thực đúng như Đan Thư Thần Thù nói, vừa rồi, hấn đã nắm giữ được ý nghĩa kim nguyên tố, khống chế kim nguyên tố trong tự nhiên, trên thực tế, hấn không chỉ có thể ngưng luyện ra khiên giáp chiến đấu mà còn có thể chỉ huy chúng tiến hành công kích địch nhân.

Công kích như vậy cũng không phải là công kích mà Lực Sĩ nắm giữ kim nguyên tố bình thường có thể vận dụng được, bởi vì tất cả đều là kim nguyên tố thực sự, không phải do lực lượng nguyên tố chuyển hóa thành.

Lúc Phó Thư Bảo nghênh ngang đi đến, đôi mắt đẹp của Hồ Nguyệt Thiên chuyển đến giữa hai chân hấn, chỉ thấy nơi đó là một thanh sắc dựng thẳng, bên trên còn có đầy gai sắc bén...

- Phi... Tên hạ lưu vô sỉ này! Làm gì có khiên giáp nào giống nha khiên giáp của người, người không sợ mất mặt, nhưng ta sợ mất mặt lắm, ta... mặc kệ người!

Tâm tình vui vẻ của Phó Thư Bảo, thoáng cái biến mất sạch.

Thẩm mỹ của mỗi người, đúng là không giống nhau mà...

oOo

Hoàn toàn không ngờ rằng bí mật ẩn tàng bên trong Luyện Thiên Thần Quyền chỉ là một ẩn ký chữ “Kim”. Thoạt nhìn giống như chỉ là một ẩn ký, nhưng ý nghĩa kim nguyên tố của nó chẳng khác nào tạo thành một cây cầu cầu thông kim nguyên tố trong tự nhiên.

Tốc độ tu luyện nhanh hơn, hiệu quả rất tốt, hơn nữa còn có thể ngưng luyện ra khiên giáp chiến đấu, cũng có thể tạo thành công kích, nhất cử đa tiện, diệu dụng vô cùng.

Mặc Khinh Vân phí tâm tư, cuối cùng luyện đến phát diện cũng không thể chạm đến bí mật của Luyện Thiên Thần Quyền, nhưng Phó Thư Bảo lại không phí chút công sức nào. Trước mặt bảo vật, phải có phúc duyên sâu dày mới có thể thu được. Nữ nhân cũng vậy, người không có duyên, nữ nhân có đẹp hơn cũng là của người khác.

Chẳng qua, tất cả mục tiêu của chuyến đi đến kinh đô lần này đều đã đạt được, còn từ tay Mạc Kinh Vân lửa được nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển còn lại, thế nhưng cũng vì vậy mà trở mặt hoàn toàn với Thái Bình vương tước và Quy Vân Tông, Thái Bình vương tước bị nhục nhã và đùa giỡn, Quy Vân Tông và Thái Bình vương tước không có khả năng không hành động gì.

Bệnh đến thì chữa, nước đến đất ngăn. Phó Thư Bảo cũng thả lỏng hơn nhiều, nếu như hắc dâm gạt lấy thứ này thì cũng không sợ đối phương đến báo thù, hắc dâm giờ đã là một trong số ít cường giả trong thiên hạ, ngay cả Ngũ Sắc Hoàng Kim Dược còn có thể thoát khỏi Hoàng Kim Điện trong chớp mắt, hắc dâm lại sợ Thái Bình vương tước và Quy Vân Tông báo thù chứ?

Trở lại Hậu Thổ Thành, Hồ Nguyệt Thiên vẫn không theo Phó Thư Bảo cùng trở về Hắc Thạch Thành Bảo, mà tìm một sơn động bên cạnh quảng trường. Nàng vẫn kiên trì nguyên tắc của mình, thân là hồ ly tinh, không thể cùng tranh giành nam nhân với nữ nhân khác.

Trước khi chia tay, nàng còn ước hẹn với Phó Thư Bảo, cứ cách mỗi ba ngày Phó Thư Bảo phải đến sơn động của nàng một chuyến, chuyện này e rằng không phải vì chuyện luyện hóa Ác Độc Chi Hoa thì cũng là đến sơn động bồi tiếp nàng.

Đan Thư Thần Thú cũng bị Hồ Nguyệt Thiên đem đi, bởi nàng nói chuyện phiếm.

Phó Thư Bảo hiển nhiên không nữ, nhưng Đan Thư Thần Thú dường như rất thích người mẹ hồ ly tinh xinh đẹp này, vì vậy liền đi theo.

Những ngày Phó Thư Bảo rời khỏi, Hậu Thổ Thành và Hắc Thạch Thành Bảo cũng không có bao nhiêu thay đổi, cũng không có chuyện trọng yếu nào phát sinh, nông trường và quảng trường đều phát triển theo kế hoạch. Phương diện quân đội cũng tiến hành thuận lợi.

Doanh địa của Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn vẫn còn đang xây dựng, các loại vũ khí và trang bị cũng lần lượt đưa đến tay chiến sĩ. Tinh thần mọi người vẫn luôn trong trạng thái sung mãn, cho dù không phải là chiến đấu thực sự, nhưng khi huấn luyện vẫn hét rung trời.

Bọn họ có tinh thần này cũng không phải là kỳ quái, bởi trước khi đến Hậu Thổ Thành, bọn họ vẫn là nô lệ, ngay cả người cũng không phải, luôn chịu đối, bệnh tật và các thương tổn về mọi mặt. Nhưng bây giờ, bọn họ không chỉ có được thân phận tự do mà còn có một số tiền lương khả quan, điều này khiến bọn họ có thể cầm tiền đi uống rượu, tìm nữ nhân yêu mến, nếu là trước kia, e rằng ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, cứ như vậy, bọn họ không cố gắng huấn luyện, báo đáp Phó Thư Bảo mới là lạ.

Bảy chiến đội trăm người của Hắc Thạch Thành Bảo là tinh nhuệ, huấn luyện và trang bị không cần phải bàn. Khiến Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng cao hứng chính là đám thị vệ Luyện Lực Sĩ mà hắc mang từ Thanh Uyển Quốc về rất nhanh quen thuộc với hoàn cảnh ở đây, sự gia nhập của bọn họ khiến thực lực của Hắc Thạch Thành Bảo tăng lên không ít.

Lúc hắc mang không có ở đây, Tây Hoa Dung còn chủ động đến tìm Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã để dò hỏi xem có chuyện gì muốn bọn họ làm hay không, điều này rõ ràng thừa nhận thân phận chủ mẫu của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, khiến cho người rất vui vẻ. Kết quả là mười người bọn họ quả thật tìm được một việc để giúp đỡ, đó chính là trợ giúp đám người Lưu Chuẩn luyện chế Lực Luyện Khí Nổ. Tây Hoa Dung và mười nữ Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực này, tự nhiên đều có khả năng luyện chế Lực Luyện Khí Nổ, có bọn họ tham gia trợ giúp, thời hạn hoàn thành công trình lại càng nhanh hơn.

Đêm đầu tiên trở về, Phó Thư Bảo hiển nhiên là không làm chính sự gì, chỉ nằm cùng Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã trên một chiếc giường lớn, làm loạn cả đêm. Đối với năng lực ở phương diện này của Phó Thư Bảo, hai người vừa sợ vừa vui, đây là một loại cảm thụ rất phức tạp. Đồng thời, còn có một loại cảm thụ vừa yêu vừa hận với “thứ vũ khí đó” của hắc mang.

Ngày hôm sau, Phó Thư Bảo liền bắt đầu bắt tay luyện chế Lực Luyện Khí cho Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã.

Nếu như đã cho Hồ Nguyệt Thiên một cái Bảo Thư Huyền Hồ Thuần Dao, hơn nữa giữa ba lão bà vẫn luôn phải bảo trì sự công bằng, cho nên hắc mang cũng phải luyện chế cho Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã một thứ Lực Luyện Khí cùng đẳng cấp, tài liệu sử dụng cũng phải là thạch hạch Linh vẫn thạch hết sức quý giá.

Bởi vì Hồ Nguyệt Thiên là Hồ tộc, trời sinh trong đầu có Linh Thú Lực Đan, cho nên luyện chế tổ hợp thức Bảo Thư Huyền Hồ Thuần Đạo rất thích hợp, nhưng Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi đều là người bình thường, không có Linh Thú Lực Đan để sử dụng, chỉ có thể luyện chế một thứ Lực Luyện Khí vũ khí mà thôi.

Chẳng qua, mặc dù không có Linh Thú Lực Đan để dùng, nhưng Độc Âm Nhi lại có một viên Linh Thú Lực Đan cấp Linh Vương của Biển Hình Thú lúc ở Hoàng Kim Thành, hơn nữa còn là một thuộc tính. Vì vậy cho nên vũ khí mà hắn luyện chế, mặc dù không phải là tổ hợp thức Lực Luyện Khí, nhưng đẳng cấp và uy lực đều không thua kém Bảo Thư Huyền Hồ Thuần Đạo của Hồ Nguyệt Thiên.

Lực Luyện Khí của Chi Ni Nhã mặc dù không có Linh Thú Lực Đan cấp Linh Vương, nhưng Phó Thư Bảo vẫn rất bỏ công sức trong cấu tạo và linh tài của nó, vì vậy, tính năng và uy lực tổng hợp của nó cũng cùng đẳng cấp với Lực Luyện Khí của Hồ Nguyệt Thiên và Độc Âm Nhi.

Giữ vững sự công bằng giữa các lão bà là một việc khiến hắn hết sức mệt mỏi. Liên tiếp bế quan ba ngày, hao tổn hơn phân nửa linh tài bình thường sưu tập được mới coi như luyện chế hoàn tất Lực Luyện Khí của hai lão bà.

Độc Âm Nhi là một trường thương dài bảy xích, chuôi thương và đỉnh thương đều có thể phóng thích độc phần và độc dịch. Nàng sở trường dụng độc, vũ khí dài chính là sự lựa chọn tốt nhất. Kéo giãn khoảng cách với địch nhân, nàng có thể dùng độc phần và độc dịch tầng tầng lớp lớp để đối phó với địch nhân. Vì không để Độc Âm Nhi có cơ hội đặt tên loạn như Hồ Nguyệt Thiên, hắn liền sớm đặt một cái tên rất kêu, Độc Long Thương.

Chi Ni Nhã là một trường kiếm và một tấm thuẫn bài. Thân là công chúa Thánh Đóa Lan Quốc, cành vàng lá ngọc, nàng bình thường rất ít có cơ hội xuất thủ, cho nên Phó Thư Bảo tại phương diện tạo hình trang phẩy mất rất nhiều công phu, ví dụ như hoa văn trên tấm thuẫn bài, trang trí trên thân kiếm, hiển thị phong phạm trang nhã tôn quý của công chúa.

Đương nhiên, không chỉ ngoại hình đẹp mắt, kiếm và thuẫn bài đều dùng một viên Linh Thú Lực Đan Thánh Linh cấp, Kim là công kích tối cường, thủ cũng là tối cường, ngoài ra còn có vài thiết kế đặc biệt, uy lực của bọn chúng tuyệt đối không thấp hơn Độc Long Thương của Độc Âm Nhi.

Ba ngày không gặp nam nhân yêu thương, lại nhận được một thanh Lực Luyện Khí phẩm chất cực cao từ trong tay nam nhân, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã nào dám oán thán gì nữa, các nàng đều vui vẻ vô cùng.

- Đêm nay ta đặc biệt phá lệ, hầu hạ người một lần chu đáo.

Độc Âm Nhi đưa chiếc lưới đỉnh hương nhẹ nhàng liếm một cái lên môi, để lại một vệt ướt ướt. Đây là ám chỉ hết sức rõ ràng.

Chi Ni Nhã cũng cười khanh khách một tiếng, nói:

- Ta cũng cho người chút ngọt ngào vậy.

Trong lòng Phó Thư Bảo ngàn vạn lần hưởng ứng, thế nhưng vẻ mặt lại bí xị như trái mướp đắng, nói:

- Ta... còn phải bế quan một đêm, còn phải luyện chế Lực Luyện Khí khả giáp cho các người, các người cũng biết rồi đấy, ta vẫn còn đủ thạch hạch Linh vẫn thạch, các người có được những thứ này thì ta mới có thể yên tâm được.

Độc Âm Nhi lộ ra thần sắc thất vọng, nói:

- Được rồi, vậy đêm mai.

Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi cũng không biết rằng, chính trong đêm Phó Thư Bảo nói muốn luyện chế Lực Luyện Khí khả giáp cho các nàng, hắn đã nhảy ra khỏi cửa sổ, rời khỏi Hắc Thạch Thành Bảo, chạy thẳng đến sơn động hồ ly tinh.

Đã ba ngày rồi, đến lúc gặp hồ ly tinh để trả bài tập về nhà rồi, ngoài việc này, hắn còn phải đi hỏi thăm Đan Thư Thần Thú về chuyện bốn đại Thần Quyển ở thời đại khởi nguyên.

Đi đến sơn động, từ xa đã nhìn thấy một mảnh đèn lửa mờ mờ lung. Ánh sáng trong phòng lúc sáng lúc tối, hơi chấp chờn, đi kèm theo đó là thanh âm lách tách.

- Bà mẹ nó! Nhân lúc lão tử không có ở đây, chơi chụp ảnh một mình?

Phó Thư Bảo lập tức nghĩ đến chuyện này. Dưới chân không một tiếng động, nhẹ nhàng như cơn gió tiến vào sơn động. Chỉ thấy Hồ Nguyệt Thiên đang không ngừng thay đổi các loại tư thế, trên người chỉ có một tầng lụa mỏng, áo ngực và quần lót bên trong có thể nhìn thấy rõ ràng. Đan Thư Thần Thú trôi nổi giữa hư không, đang không ngừng “vẽ” chân dung các loại tư thế của Hồ Nguyệt Thiên.

Lần này, quả đúng là tự chụp rồi.

Cũng may Đan Thư Thần Thú không phải là người, cũng không phải là Linh Thú có thân thể huyết nhục, mà là một tồn tại vô cùng kỳ diệu, trong mắt Phó Thư Bảo, nó cũng giống như bạch khoa toàn thư mà thôi, có chút năng lực kỳ dị, cho nên cũng không ăn dấm chua với nó.

Theo cách nói của Đan Thư Thần Thú, nó là do thiên địa sinh ra, hấp thu tinh hoa tự nhiên mà thành, có sinh mạng kỳ lạ, là thần vật, là kỳ tích. Chính vì loại tồn tại này cho nên Phó Thư Bảo mới không ăn dấm chua với nó.

Chẳng qua, lão bà của mình tự chụp ảnh, còn ăn mặc phong tao, Phó Thư Bảo thấy chung vẫn cảm thấy rất phức tạp, hẳn phiền muộn nói:

- Nguyệt Thiên, người đang làm cái gì đấy? nguồn (.)

Hồ Nguyệt Thiên đang “tự chụp” cũng không vì Phó Thư Bảo tiến vào mà dừng lại, ngược lại thấy Phó Thư Bảo xuất hiện trong sơn động, hồ ly tinh lại càng bạo gan hơn, đem tấm lụa mỏng phủ trên vai ném qua một bên. Áo ngực cũng bị kéo xuống một nửa, không ngừng bày ra các loại tư thái lớn mật.

- Cha, mẹ rất đẹp, nàng cũng muốn chế tác một quyển họa sách như người, cho nên ta mới giúp đỡ.

Đan Thư Thần Thú nói.

- Vậy các người muốn vẽ đến lúc nào?

- Đây là tấm cuối cùng.

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên xoay người, vòng eo hơi cong, làm ra tư thế khom người về phía trước, tận lực đem hai bờ mông hình bán nguyệt trong quần lót lộ ra trước mắt Phó Thư Bảo.

Đường cong hoàn mỹ, thân thể hoàn mỹ, còn cả vết rãnh mờ nhạt giữa bờ mông, Phó Thư Bảo thoáng cái như bị điện giật, đứng sững sờ tại chỗ.

- Tạch...

Bức cuối cùng hoàn thành.

- Ha ha, tư thế này của mẹ rất đẹp.

Nhiệm vụ của Đan Thư Thần Thú xem như hoàn thành.

Còn may Đan Thư Thần Thú không phải là người, cũng không phải Thần Thú huyết nhục hình người, bằng không thì Phó Thư Bảo đã sớm móc mắt nó rồi.

Chẳng qua, đối với chuyện này, Hồ Nguyệt Thiên vẫn có chừng mực, không lộ ra chân dung trọn vẹn, cũng không để lộ bộ phận trọng yếu ra ngoài. Sự chừng mực của nàng là chừng mực khéo gợi, không phải chừng mực sắc tình, cũng được xem như chân dung nghệ thuật rồi.

Đan Thư Thần Thú mặc dù là tồn tại đặc biệt, không tính là người, cũng không phải là “thú” thuần túy, nhưng chung quy vẫn có linh tính, cho nên, tại một số việc yêu cầu chừng mực, nàng vẫn rất chú ý.

Thế nhưng, cho dù là như vậy, tại thế giới bảo thủ này, hành vi của Hồ Nguyệt Thiên cũng tương đối lớn mật, nếu đổi là nữ tử khác, nàng ta tuyệt đối không dám làm việc này.

419. Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong Luyện Thiên Đỉnh, một đồng lớn Huyền Tâm Nho đã bị dung hóa thành một đám chất lỏng màu bích lục. Đám chất lỏng này không ngừng phân giải, chiết xuất, phát tán mùi thơm dụ người. Phía trên nó, Ác Độc Chi Hoa chậm rãi trôi nổi, dường như có chút khó chịu. Ác Độc Chi Hoa là cực phẩm linh tài một nguyên tố, có linh tính không phải bàn cãi.

Thuận theo thời gian luyện hóa kéo dài, màu bích lục trên Ác Độc Chi Hoa dần nhạt đi, dịch Huyền Tâm Nho sền sệt dưới đáy Luyện Thiên Đỉnh cũng từ từ thu nhỏ lại, trở nên đặc sệt. Cuối cùng, lúc Phó Thư Bảo kết thúc quá trình luyện hóa, một đồng lớn Huyền Tâm Nho đã bị hòa tan, biến thành một khối tinh thể hình trứng, trong suốt phát quang, lấp lánh rực rỡ. Thoạt nhìn rất đẹp, còn tản mát mùi hương, dường như vị cũng rất ngon. Nhưng Phó Thư Bảo biết, nó cũng giống như độc xà, độc xà có hoa văn càng đẹp thì càng độc, khối tinh thể này cũng vậy.

Ác Độc Chi Hoa mất đi độc tố vẫn giữ lại màu sắc bích lục, cảm giác lấp lánh trong suốt. Cánh hoa bích lục trong suốt, Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy rõ ràng bảy sợi mộc tinh túy trong nhụy hoa. Đó chính là thứ hắn muốn.

Luyện Vĩnh Hằng Lực bao trùm lấy Ác Độc Chi Hoa, phẳng phất như một bàn tay vô hình bao vây lấy nó, chợt Phó Thư Bảo đem “bàn tay” vô hình đó thu trở về. Thoảng dò xét một phen, thông qua cảm ứng biến hóa Độc của mộc nguyên tố, hắn đã thu được kết quả. Sau khi trải qua tôi luyện và dung hòa Huyền Tâm Nho, Ác Độc Chi Hoa dường như đã không còn độc tố khiến người khác phải sợ hãi nữa. Tất cả độc tố của nó đã bị hấp thu vào trong khối tinh thể kia, bây giờ khối tinh thể này đã biến thành vật kịch độc.

Trong lòng đã có kết luận, Phó Thư Bảo lấy từ trong Luyện Trữ Vật Giới ra một bình xảo tinh xảo chuyên dùng đựng dược phẩm, cẩn thận đem khối tinh thể này bỏ vào trong bình. độc truyện mới nhất tại .

Độc tố trên Ác Độc Chi Hoa bị lấy xuống, có mùi vị và mùi thơm giống hệt Huyền Tâm Nho, nếu đặt trong thức ăn hoặc rượu để địch nhân uống vào, được đến người tiêu, hoàn toàn không phí chút sức lực nào.

Độc tố mãnh liệt đến một trình độ nhất định, thực chất cũng là bảo vật vô giá, bởi vì chỉ cần bôi nó lên lưỡi binh khí hoặc đầu mũi tên, lực sát thương của nó sẽ tăng mạnh.

Mặt khác, độc dược có độc tính mãnh liệt cũng có thể dùng trong luyện chế Lực Luyện Khí, nhất là dùng trong Lực Luyện Khí thuộc tính mộc. Cho nên, khối tinh thể bích lục chí độc này, sau này tất hữu dụng, vì vậy phải bảo quản tốt.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên cũng kết thúc tu luyện, vừa mở mắt liền vội vàng nói:

- Lão công, trích độc tố thành công rồi ư?
- Đương nhiên, là chuyện nhỏ mà thôi.

Nữ nhân thích nhất là nam nhân của mình cường đại, cho nên, Phó Thư Bảo cũng rất biết phối hợp, bày ra sự cường đại của mình.

Nam nhân luôn muốn mọi chuyện cường đại, mọi phương diện đều cường đại, cho dù là công phu trên giường cũng phải cường đại, Phó Thư Bảo đã sớm biết đạo lý này, bằng không thì không thể nào chinh phục được nữ nhân. Nhất là nữ nhân như Hồ Nguyệt Thiên, bản thân nếu không có thủ đoạn huyền diệu, yếu kém hơn nàng, nhất định không leo lên giường nàng được.

- Hừ, chỉ được cái khoe khoang, người luyện hóa mộc tinh túy chưa?

Hồ Nguyệt Thiên kiêu mị trợn mắt nhìn Phó Thư Bảo, thần thái kiêu mị này đã nói rõ một vấn đề, đó là mặc dù ngoài mặt bất mãn, nhưng trong lòng lại tràn đầy vui vẻ.

- Ngay bây giờ, dù sao thì còn lâu trời mới sáng.

Phó Thư Bảo nói.

- Vẫn giống như luyện họa kim tinh túy ư? Người ôm ta?

Hồ Nguyệt Thiên cũng rất vội vàng.

Lúc luyện hóa Kim Ti Hồ Lô, Phó Thư Bảo đột phát ý tưởng luyện hóa, nhằm không lãng phí chút linh năng nào, vì những linh năng này rất thuần tịnh, hơn nữa cực kỳ quý hiếm, lãng phí một chút cũng rất đáng tiếc, vì vậy mới nghĩ đến việc để Hồ Nguyệt Thiên làm vật dẫn thứ ba, thừa nhận phần linh năng tiêu hao đó.

- Đương nhiên, lại đây.

Còn không đợi Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo đã đi qua, ôm lấy eo Hồ Nguyệt Thiên vào lòng. Dưới tác dụng của lực tràn lực lượng, ôm Hồ Nguyệt Thiên chậm rãi trôi nổi trên không trung ở một độ cao nhất định, hần dừng lại, sau đó đặt Hồ Nguyệt Thiên dưới chân, tư thế úp sấp, để nàng làm vật dẫn linh năng thứ ba.

- Thiệt là, người ta còn chưa đồng ý mà...

Hồ Nguyệt Thiên có chút bất mãn trước sự bá đạo của Phó Thư Bảo, cảm giác này giống như lúc hần muốn thì hần sẽ làm, cũng không quan tâm đến địa điểm là gì, mà nàng thủy chung vẫn luôn ở vị trí phải tiếp nhận, không cách nào cự tuyệt.

- Bốp...

Một tiếng vang giòn giã, bàn tay Phó Thư Bảo không nặng không nhẹ vỗ lên cái mông yêu kiều của Hồ Nguyệt Thiên.

- Lắm chuyện! bây giờ ta phát hiện người càng lúc càng nói nhiều rồi.

Hồ Nguyệt Thiên: "..."

Phó Thư Bảo dùng hành động thực tế, lần nữa chứng minh, hần là phía công, còn Hồ Nguyệt Thiên là phía thủ, quan hệ công thủ phải xác định rõ ràng, không thể thay đổi chút nào.

- Phờng... truyện copy từ

Tiếng vang khe khẽ phát ra, hai đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đột nhiên từ song chưởng của Phó Thư Bảo phát ra, dâng cao chừng ba xích, ánh sáng chiếu sáng cả sơn động.

- Đi!

Tâm niệm chợt động, Thần Hoàn có cảm ứng, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong song chưởng đột nhiên bùng lên, bao vây lấy Ác Độc Chi Hoa đang trôi nổi giữa mi tâm Phó Thư Bảo. Lúc này, việc luyện chế Ác Độc Chi Hoa của Phó Thư Bảo mới xem như thực sự bắt đầu.

Rất nhanh, dưới Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa diễm lệ, một tia mộc tinh túy từ nhụy hoa trời lên, trượt trên cánh hoa. Lúc nó trượt, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa hung mãnh bắt đầu bao vây lấy nó, từ từ luyện hóa. Nhất thời, một cỗ linh năng thanh lương và hùng hậu truyền đến, loại cảm giác này phảng phất như đặt mình trong rừng rậm nguyên thủy mênh mông có đủ loại hoa cỏ vô cùng tận, mỗi một gốc thực vật đều hướng đến hần vẫy tay, dùng ngôn ngữ thần bí.

Kể từ lúc nắm được ý nghĩa của Kim nguyên tố, năng lực cảm ứng nguyên tố của Phó Thư Bảo đã có bước tiến nhảy vọt. Không chỉ có thể chỉ huy và khống chế kim nguyên tố tự nhiên, mà cảm giác đối với nguyên tố cũng linh mẫn hơn không ít. Đây là chuyện tốt, tất cả đều phát triển tốt.

Thân là vật dẫn thứ ba, Hồ Nguyệt Thiên hấp thu một bộ phận mộc tinh túy mà Phó Thư Bảo luyện hóa, không để lãng phí, đây chính là cơ hội hiếm có và cũng là phúc duyên cực lớn. Đùng thấy hấp thu luyện hóa mộc tinh túy đơn giản mà lắm, linh năng mà nàng nhận được từ trên người Phó Thư Bảo so với nàng tu luyện một tháng còn lớn hơn.

Linh năng cường đại rót vào trong Linh Thú Lực Đan trong não vực, mức thừa nhận của Hồ Nguyệt Thiên thủy chung vẫn có giới hạn, hình thái Huyền Hồ của nàng tự nhiên phóng thích, giữa bờ mông đầy đặn đột nhiên lòi ra một cái đuôi hồ ly, cái đuôi này là do thuần năng lượng tạo thành, nhưng rất thực, mỗi một sợi lông hồ ly đều vàng rực.

Hình thái Huyền Hồ, tư thái mỉa hoặc. Mặc dù hai mắt Hồ Nguyệt Thiên đóng chặt, tâm thần đắm chìm trong việc hấp thu luyện hóa linh năng, không ý thức được biến hóa của bản thân, thế nhưng vẻ mặt nàng cũng trở nên đỏ rực như hoa đào tháng ba, lấp lánh rực rỡ, mềm mại mịn màng, dụ người vô cùng. Mùi hương Huyền Hồ cũng từ trong mười vạn lỗ chân lông của nàng tràn ra, trải khắp sơn động, càng tích càng nhiều, thoáng chốc liền dày đặc.

- Phù...

Thở dốc một tiếng, Phó Thư Bảo cuối cùng kết thúc lần hấp thu luyện hóa mộc tinh túy thứ nhất. Hắn đột nhiên phát hiện, mặc dù chỉ là luyện hóa và hấp thu lần đầu tiên, nhưng không ngờ mộc tinh túy của Ác Độc Chi Hoa đã bị hắn luyện hóa sạch một cái. Trước kia, trình độ như vậy, hắn ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ qua.

420. Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hồ Nguyệt Thiên chính là Hồ Nguyệt Thiên, trời sinh có năng lực mỉa hoặc, tại phương diện này, chừng mực tự nhiên lớn hơn nữ tử bình thường rất nhiều.

Nếu như chuyện này ở tại thế giới trước kia của Phó Thư Bảo thì chỉ là chuyện quá đổi bình thường, cũng giống như nhiếp ảnh gia chụp ảnh đồ bơi hoặc là mặc đồ bơi tắm rửa trong bể nước, cho nên, hắn đối với việc Hồ Nguyệt Thiên “tự chụp” vẫn có thể bao dung, không có cảm xúc khó chịu gì.

Hồ Nguyệt Thiên nhanh chóng mặc đồ lại, một nhà ba người ngồi bên bàn đá, nhỏ giọng trò chuyện.

- Đan Thư Thần Thú, người suy nghĩ đã có kết quả chưa?

Phó Thư Bảo hỏi.

Độc lão nói:

- Những gì ta biết đều là do ăn qua sách, thời gian dài đằng đẳng như vậy, ta cũng không biết đã qua bao lâu rồi, cho nên tư liệu khổ vô cùng khổng lồ, nhưng không hề có bộ Thần Quyền thứ năm, cho nên ta cũng không dám xác định bộ Thần Quyền thứ năm là phỏng đoán chính xác hay không.

Vậy là không có rồi, trong lòng Phó Thư Bảo có chút mờ mịt, cũng có chút thất vọng. (.

- Lão công, bốn đại Thần Quyền của thời đại khởi nguyên, người đã có được hai bộ rồi, phúc duyên như vậy có thể xem là thiên hạ vô song rồi, người cần gì phải yêu cầu xa vời nữa? Loại bảo vật như vậy chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, như vậy cũng là tự nhiên thôi.

Hồ Nguyệt Thiên an ủi.

Phó Thư Bảo cười đáp:

- Biết rồi.

- Cha, chuyện của bốn đại Thần Quyền của thời đại khởi nguyên, mặc dù ta không có đầu mối, nhưng việc luyện hóa Ác Độc Chi Hoa thì ta đã tìm ra biện pháp.

- Ách?

Trong lòng Phó Thư Bảo máy động, nói:

- Nhanh nói!

Đan Thư Thần Thú đáp:

- Đó chính là luyện hóa kỳ độc, đem độc tố bên trong Ác Độc Chi Hoa luyện hóa thành độc hoàn, Ác Độc Chi Hoa mất đi độc tính, có thể luyện chế bình thường.

Hơi ngừng lại một chút, nó lại bổ sung, độc tính của Ác Độc Chi Hoa có thể xưng là độc nhất thiên hạ, việc luyện hóa cũng không phải chuyện đơn giản, chỉ cần không chú ý thì sẽ trúng độc, không thuốc nào có thể giải, nhưng khi nói chuyện phiếm với mẹ, ta đã nghe kể chuyện Huyền Tâm Nho của nàng, sau khi tra xét điển tịch liên quan, ta phát hiện rằng, sau khi luyện hóa Ác Độc Chi Hoa, dùng chất lỏng của Huyền Tâm Nho trộn lẫn uống vào thì sẽ an toàn hơn rất nhiều.

- Vậy ta còn đợi gì nữa? Ha ha, ta trở về lấy Huyền Tâm Nho, trong hầm băng vẫn còn rất nhiều.

Phó Thư Bảo đối với chuyện luyện hóa Ác Độc Chi Hoa vẫn luôn gấp gáp.

Hồ Nguyệt Thiên trợn mắt nhìn Phó Thư Bảo, nói:

- Còn trở về làm gì? Ba ngày mới đến chỗ ta một lần, nhanh như vậy đã muốn đi sao? Huyền Tâm Nho là dị nham do ta trồng, chính ta không có mang theo hay sao?

Ánh mắt Phó Thư Bảo rơi lên cái bao trữ vật bên eo Hồ Nguyệt Thiên, trong này chẳng những có Huyền Tâm Nho, e rằng còn chứa đựng rất nhiều bí mật của nàng a.

Hồ Nguyệt Thiên rất nhanh liền trút ra một đồng lớn Huyền Tâm Nho, đặt lên bàn đá. Những trái Huyền Tâm Nho này rất to tròn, phát tán ra mùi thơm dụ người, phảng phất như nho cất xuống từ trên cây, vô cùng tươi mới.

- Đúng rồi, Đan Thư Thần Thú, ta còn một việc muốn người làm.

Phó Thư Bảo chợt nhớ đến một chuyện, lấy ra Khởi Nguyên Thần Sách mà hắn lén đem từ Hoàng Kim Thành về, đặt lên bàn sách, nói:

- Quyền sách chính là lấy ra từ thư phòng ngự dụng, lúc đó còn chưa lật xem, sau khi trở về, ta đã xem qua một lượt, nhưng phát hiện ngoại trừ bốn chữ đầu trên bìa là ta nhận ra, còn nội dung bên trong đều là văn tự mà ta chưa từng gặp, sau đó ta mới phát hiện, tám bìa quyền sách này chẳng qua là do hậu nhân bọc lên mà thôi.

Mở trang sách ra, chỉ thấy giấy bên trong không phải giấy bình thường, mặc dù niên đại cụ thể đã không có cách nào khảo chứng, nhưng màu sắc của giấy thì lại trắng như tuyết, không nhiễm chút bụi trần, là tờ giấy không nhiễm chút tạp chất nào. Mơ hồ, phía trên trang giấy còn tản ra linh khí nhàn nhạt. Chữ trên trang giấy rất kỳ quái, vừa giống nông lộc lại vừa giống ký hiệu của người nguyên thủy, rất là thần kỳ.

Trang giấy lộ ra chân khí, văn tự thần kỳ, bìa sách là sau này bọc lên, đủ loại dấu hiệu cho thấy, quyền sách này vốn không phải vật tầm thường.

- Thứ này gọi là Linh giấy.

Thanh âm của Đan Thư Thần Thú có chút run rẩy, nói:

- Linh giấy này là dùng các loại linh tài ép thành tương, sau đó bỏ vào luyện khí đỉnh luyện chế mà thành, trong thời đại khởi nguyên, có một số Luyện Lực Sĩ sáng tạo ra phù chú, đem những phù chú đó viết lên linh giấy này, lúc sử dụng, chỉ cần ném ra là có thể tạo thành đả kích trí mạng, ví dụ như hỏa hải luyện ngục, ví dụ như độc vụ long quyền phong, hành động cực nhanh, khiến người khác không thể phòng bị.

- Còn có chuyện như vậy sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy ngạc nhiên, nói:

- Vậy người có biết chữ viết bên trên là gì không?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ta bây giờ hơi nghĩ ra một chút, nhưng vẫn rất mơ hồ, phải vào Sinh Trữ Vật Không Gian suy nghĩ một chút, quyển sách này để ta mang vào luôn.

- Người muốn ăn nó? Sau đó phiên dịch xong lại nhổ ra?

Phó Thư Bảo hỏi.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ta ăn sách nhả sách, nhưng đó là sách, linh giấy này có linh tính, nội dung chứa đựng huyền cơ, ta không thể ăn được, không chừng sẽ bị độc chết, có ngốc mới ăn nó, ta trước hết trở về dịch, xem liệu có thể dịch được hay không.

Lúc này Phó Thư Bảo mới thở phào một hơi, nói:

- Vậy người đem quyển sách này tiến vào Sinh Trữ Vật Không Gian đi.

Nói xong, hắn lấy bàn sách bằng ngọc ra.

- Cha, mang theo cái bàn sách vừa lớn vừa cồng kềnh này chạy tới chạy lui không thấy phiền sao? Sinh Trữ Vật Không Gian này là do người cha trước kia của ta dựa theo bí pháp luyện chế mà ta cung cấp để luyện thành, ta hiểu nó rất rõ, chỉ cần gỡ một khối ngọc bản là được rồi, không cần phải mang theo cái bàn giấy lớn như vậy.

Đan Thư Thần Thú bay lên trên bàn sách bằng ngọc, dừng lại trên một khối ngọc thạch.

- Sao người không nói sớm?

Phó Thư Bảo tức giận mắng, ghé đầu nhìn, quả nhiên phát hiện một dấu vết khá nhạt, từ dấu vết này cho thấy, khối ngọc giả này chẳng qua chỉ rộng một xích mà thôi.

- Bí pháp này ta biết rõ, sau này ta sẽ kể cho người nghe, nhưng phải là tu vi lực lượng đạt đến Đại Vô Vũ Trụ Lực mới có thể luyện chế được, cho nên không cần vội.

Đan Thư Thần Thú nói.

- Vậy sau này hãy nói, bây giờ người vào đi.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng cất khối ngọc thạch chừng một xích xuống.

Chiếc bàn sách bằng ngọc cứ như vậy đặt trong sơn động, xem như một kiện vật phẩm trang trí xa hoa cho cái động của hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên.

Sau khi Đan Thư Thần Thú tiến vào Sinh Trữ Vật Không Gian, Phó Thư Bảo cũng lấy ra Luyện Thiên Đỉnh, bắt đầu luyện chế Ác Độc Chi Hoa.

Công việc này cũng giống như muốn ăn một thứ quả vỏ cứng ít nước, hiển nhiên phải tách gai nhọn đi, sau đó đập vỡ vỏ cứng, từng bước một, cuối cùng mới có thể ăn được phần thịt trong quả.

Thanh âm “xì xì” từ trong Luyện Thiên Đỉnh truyền ra, ánh lửa bùng lên trong sơn động cực thịnh, nhưng nhiệt độ lại không chút thay đổi, cho thêm Huyền Tâm Nho vào, dùng Luyện Thiên Đỉnh luyện chế độc tố,

Phó Thư Bảo làm rất cẩn thận. Hồ Nguyệt Thiên không có việc gì làm cũng khoan chân ngồi trên giường đá trong sơn động, tu luyện lực lượng. Có Bảo Thư Huyền Hồ Thuần Đạo, chiến lược của nàng tăng lên không ít, nhưng bản thân vẫn phải tăng cường tu vi lực lượng của mình, vì vậy cho nên nàng rất siêng năng.

421. Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 400: Huyền Mị Bách Biến Phân Thân (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong Luyện Thiên Đỉnh, một đồng lớn Huyền Tâm Nho đã bị dung hóa thành một đám chất lỏng màu bích lục. Đám chất lỏng này không ngừng phân giải, chiết xuất, phát tán mùi thơm dụ người. Phía trên nó, Ác Độc Chi Hoa chậm rãi trôi nổi, dường như có chút khó chịu. Ác Độc Chi Hoa là cực phẩm linh tài mộc nguyên tố, có linh tính không phải bàn cãi.

Thuận theo thời gian luyện hóa kéo dài, màu bích lục trên Ác Độc Chi Hoa dần nhạt đi, dịch Huyền Tâm Nho sền sệt dưới đáy Luyện Thiên Đỉnh cũng từ từ thu nhỏ lại, trở nên đặc sệt. Cuối cùng, lúc Phó Thư Bảo kết thúc quá trình luyện hóa, một đồng lớn Huyền Tâm Nho đã bị hòa tan, biến thành một khối tinh thể hình trứng, trong suốt phát quang, lấp lánh rực rỡ. Thoạt nhìn rất đẹp, còn tản mát mùi hương, dường như vị cũng rất ngon. Nhưng Phó Thư Bảo biết, nó cũng giống như độc xà, độc xà có hoa văn càng đẹp thì càng độc, khối tinh thể này cũng vậy.

Ác Độc Chi Hoa mất đi độc tố vẫn giữ lại màu sắc bích lục, cảm giác lấp lánh trong suốt. Cánh hoa bích lục trong suốt, Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy rõ ràng bảy sợi mộc tinh túy trong nhụy hoa. Đó chính là thứ hắn muốn.

Luyện Vĩnh Hằng Lực bao trùm lấy Ác Độc Chi Hoa, phảng phất như một bàn tay vô hình bao vây lấy nó, chợt Phó Thư Bảo đem “bàn tay” vô hình đó thu trở về. Thoảng dò xét một phen, thông qua cảm ứng biến hóa Độc của mộc nguyên tố, hắn đã thu được kết quả. Sau khi trải qua tôi luyện và dung hòa Huyền Tâm Nho, Ác Độc Chi Hoa dường như đã không còn độc tố khiến người khác phải sợ hãi nữa. Tất cả độc tố của nó đã bị hấp thu vào trong khối tinh thể kia, bây giờ khối tinh thể này đã biến thành vật kịch độc.

Trong lòng đã có kết luận, Phó Thư Bảo lấy từ trong Luyện Trữ Vật Giới ra một bình xảo tinh xảo chuyên dùng đựng được phần, cẩn thận đem khối tinh thể này bỏ vào trong bình.

Độc tố trên Ác Độc Chi Hoa bị lấy xuống, có mùi vị và mùi thơm giống hệt Huyền Tâm Nho, nếu đặt trong thức ăn hoặc rượu để địch nhân uống vào, được đến người tiêu, hoàn toàn không phí chút sức lực nào.

Độc tố mãnh liệt đến một trình độ nhất định, thực chất cũng là bảo vật vô giá, bởi vì chỉ cần bôi nó lên lưỡi binh khí hoặc đầu mũi tên, lực sát thương của nó sẽ tăng mạnh.

Mặt khác, độc được có độc tính mãnh liệt cũng có thể dùng trong luyện chế Lực Luyện Khí, nhất là dùng trong Lực Luyện Khí thuộc tính mộc. Cho nên, khối tinh thể bích lục chí độc này, sau này tất hữu dụng, vì vậy phải bảo quản tốt.

Lúc này Hồ Nguyệt Thiên cũng kết thúc tu luyện, vừa mở mắt liền vội vàng nói:

- Lão công, trích độc tố thành công rồi ư?
- Đương nhiên, là luyện nhỏ mà thôi.

Nữ nhân thích nhất là nam nhân của mình cường đại, cho nên, Phó Thư Bảo cũng rất biết phối hợp, bày ra sự cường đại của mình.

Nam nhân luôn muốn mọi chuyên cường đại, mọi phương diện đều cường đại, cho dù là công phu trên giường cũng phải cường đại, Phó Thư Bảo đã sớm biết đạo lý này, bằng không thì không thể nào chinh phục được nữ nhân. Nhất là nữ nhân như Hồ Nguyệt Thiên, bản thân nếu không có thủ đoạn huyền diệu, yếu kém hơn nàng, nhất định không leo lên giường nàng được.

- Hừ, chỉ được cái khoe khoang, ngươi luyện hóa mộc tinh túy chưa?

Hồ Nguyệt Thiên kiều mị trợn mắt nhìn Phó Thư Bảo, thần thái kiều mị này đã nói rõ một vấn đề, đó là mặc dù ngoài mặt bất mãn, nhưng trong lòng lại tràn đầy vui vẻ.

- Ngay bây giờ, dù sao thì còn lâu trời mới sáng.

Phó Thư Bảo nói.

- Vẫn giống như luyện họa kim tinh túy ư? Ngươi ôm ta?

Hồ Nguyệt Thiên cũng rất vội vàng.

Lúc luyện hóa Kim Ti Hồ Lô, Phó Thư Bảo đột phát ý tưởng luyện hóa, nhằm không lãng phí chút linh năng nào, vì những linh năng này rất thuần tịnh, hơn nữa cực kỳ quý hiếm, lãng phí một chút cũng rất đáng tiếc, vì vậy mới nghĩ đến việc để Hồ Nguyệt Thiên làm vật dẫn thứ ba, thừa nhận phần linh năng tiêu hao đó.

- đương nhiên, lại đây.

Còn không đợi Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo đã đi qua, ôm lấy eo Hồ Nguyệt Thiên vào lòng. Dưới tác dụng của lực tràn lực lượng, ôm Hồ Nguyệt Thiên chậm rãi trôi nổi trên không trung ở một độ cao nhất định, hần dừng lại, sau đó đặt Hồ Nguyệt Thiên dưới chân, tư thế úp sấp, để nàng làm vật dẫn linh năng thứ ba.

- Thiệt là, người ta còn chưa đồng ý mà...

Hồ Nguyệt Thiên có chút bất mãn trước sự bá đạo của Phó Thư Bảo, cảm giác này giống như lúc hần muốn thì hần sẽ làm, cũng không quan tâm đến địa điểm là gì, mà nàng thủy chung vẫn luôn ở vị trí phải tiếp nhận, không cách nào cự tuyệt.

- Bốp...

Một tiếng vang giòn giã, bàn tay Phó Thư Bảo không nặng không nhẹ vỗ lên cái mông yêu kiều của Hồ Nguyệt Thiên.

- Lắm chuyện! bây giờ ta phát hiện ngươi càng lúc càng nói nhiều rồi.

Hồ Nguyệt Thiên: "...” truyện cập nhật nhanh nhất tại chảm

Phó Thư Bảo dùng hành động thực tế, lần nữa chứng minh, hần là phía công, còn Hồ Nguyệt Thiên là phía thủ, quan hệ công thủ phải xác định rõ ràng, không thể thay đổi chút nào.

- Phờng...

Tiếng vang khe khẽ phát ra, hai đoàn Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa đột nhiên từ song chương của Phó Thư Bảo phát ra, dâng cao chừng ba xích, ánh sáng chiếu sáng cả sơn động.

- Đi!

Tâm niệm chợt động, Thần Hoàn có cảm ứng, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa trong song chương đột nhiên bùng lên, bao vây lấy Ác Độc Chi Hoa đang trôi nổi giữa mi tâm Phó Thư Bảo. Lúc này, việc luyện chế Ác Độc Chi Hoa của Phó Thư Bảo mới xem như thực sự bắt đầu.

Rất nhanh, dưới Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa diễm lệ, một tia mộc tinh túy từ nhụy hoa trôi lên, trượt trên cánh hoa. Lúc nó trượt, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa hung mãnh bắt đầu bao vây lấy nó, từ từ luyện hóa. Nhất thời, một cỗ linh năng thanh lương và hùng hậu truyền đến, loại cảm giác này phảng phất như đặt mình trong rừng rậm nguyên thủy mênh mông có đủ loại hoa cỏ vô cùng tận, mỗi một gốc thực vật đều hướng đến hần vẫy tay, dùng ngôn ngữ thần bí.

Kể từ lúc nắm được ý nghĩa của Kim nguyên tố, năng lực cảm ứng nguyên tố của Phó Thư Bảo đã có bước tiến nhảy vọt. Không chỉ có thể chỉ huy và khống chế kim nguyên tố tự nhiên, mà cảm giác đối với nguyên tố cũng linh mẫn hơn không ít. Đây là chuyện tốt, tất cả đều phát triển tốt.

Thân là vật dẫn thứ ba, Hồ Nguyệt Thiên hấp thu một bộ phận mộc tinh túy mà Phó Thư Bảo luyện hóa, không để lãng phí, đây chính là cơ hội hiếm có và cũng là phúc duyên cực lớn. Đừng thấy hấp thu luyện hóa mộc tinh túy đơn giản mà lầm, linh năng mà nàng nhận được từ trên người Phó Thư Bảo so với nàng tu luyện một tháng còn lớn hơn.

Linh năng cường đại rót vào trong Linh Thú Lực Đan trong não vực, mức thừa nhận của Hồ Nguyệt Thiên thủy chung vẫn có giới hạn, hình thái Huyền Hồ của nàng tự nhiên phóng thích, giữa bờ móng đầy đặn đột nhiên lòi ra một cái đuôi hồ ly, cái đuôi này là do thuần năng lượng tạo thành, nhưng rất thực, mỗi một sợi lông hồ ly đều vàng rực.

Hình thái Huyền Hồ, tư thái mỉa mai. Mặc dù hai mắt Hồ Nguyệt Thiên đóng chặt, tâm thần đắm chìm trong việc hấp thu luyện hóa linh năng, không ý thức được biến hóa của bản thân, thế nhưng vẻ mặt nàng cũng trở nên đỏ rực như hoa đào tháng ba, lấp lánh rực rỡ, mềm mại mịn màng, dụ người vô cùng. Mùi hương Huyền Hồ cũng từ trong mười vạn lỗ chân lông của nàng tràn ra, trải khắp sơn động, càng tích càng nhiều, thoáng chốc liền dày đặc.

- Phù...

Thở dốc một tiếng, Phó Thư Bảo cuối cùng kết thúc lần hấp thu luyện hóa mộc tinh túy thứ nhất. Hắn đột nhiên phát hiện, mặc dù chỉ là luyện hóa và hấp thu lần đầu tiên, nhưng không ngờ mộc tinh túy của Ác Độc Chi Hoa đã bị hắn luyện hóa sạch một cái. Trước kia, trình độ như vậy, hắn ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ qua.

422. Chương 401: Khoảng Thời Gian Bình Yên

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 401: khoảng thời gian bình yên

Thật ra, chuyện cũng rất bình thường, thuận theo tu vi lực lượng của hắn đề thăng, càng lúc càng phát triển, cảm ứng nguyên tố tăng cường, sau này, luyện hóa nguyên tố tinh túy, tốc độ của hắn sẽ nhanh hơn, hiệu quả cũng tốt hơn.

Phó Thư Bảo hơi tưởng tượng một chút liền hiểu ra nguyên nhân trong đó, thu Ác Độc Chi Hoa lại, ánh mắt của hắn không khỏi rơi lên người Hồ Nguyệt Thiên. Mị thái Huyền Hồ đập vào mắt hắn, trái tim hắn thoáng đập mạnh, bàn tay khẽ đặt lên móng Hồ Nguyệt Thiên, vải vóc che đầy bờ móng thoáng cái rơi xuống, cảnh tượng như thủy triều thối lui khỏi bãi cát, lộ ra vỏ sò tuyết trắng.

Đây không phải là ảo thuật của ma thuật sư, mà là khống chế tinh diệu của Luyện Lực Sĩ đối với vật chất. Trước kia, Phó Thư Bảo không thể nào đạt đến trình độ cõi y phục không chạm vào da thịt, nhưng bây giờ thì hắn đã làm được, lại còn hết sức nhẹ nhàng. Hiển nhiên, hắn hiện nay, tại lĩnh vực cõi quần áo nữ nhân đã là cấp bậc đại sư rồi.

Bàn tay lướt qua là vải vóc tuột xuống, rơi khỏi người Hồ Nguyệt Thiên, khi rơi xuống đất sẽ khôi phục lại nguyên dạng.

- Vẻ đẹp này, mặc dù không phải lần đầu nhìn thấy, nhưng vẫn kích động khó kiềm chế, không hổ là hồ ly tinh mà...

Trong lòng cảm thán một tiếng, hân thưởng thân thể Hồ Nguyệt Thiên giống như hân thưởng một tác phẩm nghệ thuật, sau đó cuối cùng cũng không nhịn được, ngay trong trạng thái trôi nổi, vụng trộm xâm nhập thân thể Hồ Nguyệt Thiên giữa hư không.

- A... Người làm cái gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên giật mình tỉnh lại.

- Ủm... Đây gọi là súng phòng không...

Hồ Nguyệt Thiên: "..."

- Đây là lĩnh vực kỹ thuật mới, chúng ta cùng học tập đi.

- Giở trò sao? Huyền Mị Bách Biến Chi Thân!

Hồ Nguyệt Thiên yêu kiều quát một tiếng, trong sơn động đột nhiên xuất hiện 100 Huyền Hồ phân thân.

- Muốn đấu võ sao? Chờ chút, đang làm chuyện quan trọng mà.

- Ta đang làm chuyện chính sự, người đứng là háo sắc. Thích nhân lúc ta không chú ý mà khi dễ sao? Vậy được rồi, ta sẽ cho người kiến thức sự lợi hại của ta tại phương diện này, kỹ năng cuối cùng, Huyền Mị Bách Biến Chi Thân, hừ, người chuẩn bị ứng phó với 101 người đi!

- Ách?

Trời đất xoay chuyển, trước mắt Phó Thư Bảo tối sầm.

Ở trước mặt hồ ly tinh mà đùa giỡn phương diện này, giống như đến gặp chủ của một lâm trường, khoe khoang người có một khúc gỗ vậy.

Hối hận, dĩ nhiên đã muộn. 100 Huyền Mị Bách Biến Chi Thân giống như thủy triều vọt đến... truyện copy từ

Ngực mông như sóng, xuân quang dập dờn, những từ ngữ thấp kém này làm sao có thể hình dung được cảnh tượng tráng lệ lúc này?

oOo

- Cha mẹ, ta nghĩ, ta đã bỏ lỡ cái gì đó.

Vừa tới, thấy bàn đá ghế đá bị ném đi, thậm chí chiếc giường đá cũng bị xóc ngược chống lên trời, Đan Thư Thần Thú dùng một loại ngữ khí mập mờ nói.

Tinh khí thần của mẹ Đan Thư Thần Thú vô cùng sung mãn, trong lòng nàng còn đang say sưa giống như đám mây bay lượn trên trời cao. Cha Đan Thư Thần Thú biểu hiện đáng vẻ mệt mỏi giống như là một người đam mê tầu sắc miệng cọt gan thỏ.

Có lẽ đến đây xem như là một hồi sự, lúc này, hồ ly tinh miễn cưỡng khoe năng lực, không cần bàn cãi chính là khoe khoang trước mặt chủ một lâm trường chính mình sở hữu một khúc gỗ. Thủ đoạn mị hoặc tới tột cùng, biến ảo kỳ diệu xuất hiện hàng trăm hồ ly tinh, đó chính là một trăm Hồ Nguyệt Thiên, mỗi Hồ Nguyệt Thiên giống nhau như đúc, Phó Thư Bảo sau cùng vẫn không rõ Hồ Nguyệt Thiên chân chính là ai. Hàng trăm Hồ Nguyệt Thiên đứng vây quanh, hần còn đứng vững được đã là kỳ tích rồi.

- Đừng nói nhảm nữa, dịch Khởi Nguyên Thần Sách chưa?

Phó Thư Bảo nói.

Đan Thư Thần Thú đáp:

- Đáng tiếc, ta có thể dịch, ta đã biết loại văn tự này bắt nguồn từ một bộ tộc ít người tại thời kỳ khởi nguyên, cho ta thêm chút thời gian, ta có thể dịch được.

- Bộ tộc ít người là bộ tộc nào?

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động.

- Luyện Tộc.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Cho dù tại thời kỳ khởi nguyên, Luyện Tộc cũng đã là một bộ tộc vô cùng cổ đại, đặc biệt nhất chính là ngôn ngữ và năng lực trong Luyện Tộc truyền lại, từng người đều là Luyện Lực Sĩ vô cùng cường hãn, bọn họ đúc kết được Lực Luyện Khí độc nhất vô nhị.

Nếu như một chủng tộc, xuất hiện một vài Luyện Lực Sĩ tuyệt tình, đã là chuyện rất khá, vậy mà trong một chủng tộc tất cả mọi người đều là Luyện Lực Sĩ, điều này khiến người ta khó mà tưởng tượng nổi!

Đây là khái niệm gì?

Đây là chuyện không thể tưởng tượng.

- Vậy người có thể phỏng đoán sách này rốt cuộc là vật gì chứ?

- Không thể xác định, nhưng đây là vật bất phàm gì đó của Luyện Tộc, không khó đoán ra, quyển sách này hơn phân nửa là tâm pháp tu luyện lực lượng, hoặc bí pháp luyện chế Lực Luyện Khí, ngoài ra có thể còn có khả năng khác, ví như bản gia phả... Nhưng ta nghĩ, hai khả năng trước là tương đối lớn.

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo lâm vào trầm tư.

Thời gian tại thư phòng ngưng đọng trong Hoàng Kim Thành, hần suy đoán quyển sách này nhất định là quyển sách ghi chép một số tư liệu về thời kỳ khởi nguyên, bằng không sẽ không có tên là Khởi Nguyên Thần Sách. Tên như vậy, mệnh danh thời đại truyền kỳ, nội dung cũng phải tương ứng. Nhưng hiện tại xem ra, ngay cả Đan Thư Thần Thú sở hữu tư liệu và tri thức có thể nói là thần cũng không thể dịch được nội dung trong đó, sau đó dựa theo tên và mặt bìa, chẳng qua chỉ để lại suy đoán mà thôi, xem như trong lòng suy đoán khách quan. Bởi vậy có thể phán đoán, vốn Đan Thư Thần Thú không có cách nào dịch quyển sách này, hơn nữa từ xưa tới nay vẫn chưa có ai có thể dịch. Nó có thể bảo tồn tới nay, rõ ràng trong đó có thiên ý. Nó rất có thể ẩn chứa bí mật trọng đại.

- Như vậy, Đan Thư Thần Thú, người cần bao nhiêu thời gian mới có thể dịch?

Tâm niệm máy động, Phong Thư Bảo trở lại hiện thực. Cổ thư Luyện Tộc là một điều bí ẩn, bốn đại thần quyền bốn của thời đại khởi nguyên còn hai bộ khác cũng không biết là cái gì, càng không biết ở nơi nào, mấy thứ này dồn lại, muốn phá giải thực sự là điều cực kỳ khó khăn, hần nghĩ, hiện tại không cần cơ may nắm giữ bảo vật không thể cầu, xử lý tốt các loại chuyện thực tế mới là chuyện trọng yếu.

Suy nghĩ một chút Đan Thư Thần Thú mới nói:

- Có thể một ngày một đêm, có thể một tháng, cũng có thể càng lâu hơn, loại cổ thư này tại thời kỳ khởi nguyên rất có thể là thư tịch thượng cổ, ta không chỉ cần đủ thời gian, còn cần cơ duyên và vận khí.

Ngay cả Đan Thư Thần Thú cũng nói như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo lại càng hiểu rõ, hần cười đáp:

- Ta sẽ không thúc dục người, có thể phá giải hay không cũng không sao, loại này là vật ngoài thân, phải có phúc duyên, nếu như ta không có loại phúc duyên này, cho dù chiếm được cũng không biết được bên trong viết cái gì.

Đây là loại tâm tính cực kỳ thần nhiên, mà rất nhiều người không thể bỏ qua, nhưng Phó Thư Bảo lại xoay người rời đi.

- Nguyệt Thiên, người theo ta quay về Hắc Thạch Thành Bảo chứ?

Phó Thư Bảo nói, lúc này, tâm tình hần đã hoàn toàn bỏ qua cổ thư Luyện Tộc, không hề quan tâm tới nó.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Thiếu gia cần gì giả mù sa mưa mời ta, nếu ta đi, nhưng tại Hắc Thạch Thành Bảo người không có cách nào ăn nói với hai phu nhân của người, ta ở đó không thấy thoải mái. Ta ở nơi này, trong vòng hai ngày

cũng có thể cường hóa được một chút linh năng thu được từ Ác Độc Chi Hoa, cho nên, người hãy một mình trở về đi.

Không thể phủ nhận, Hồ Nguyệt Thiên chính là tiểu tam vô cùng tốt. Tiểu tam khác chung quy thường tranh đoạt danh phận, nhưng nàng vừa tới liền xác định địa vị của chính mình, chỉ làm tiểu tam không làm nhị, không làm nhất, tấm lòng như vậy, tình cảm như vậy, thực sự khiến Phó Thư Bảo cảm động. Nếu như không phải Đan Thư Thần Thú đang ở đây, hẳn sẽ không nhận được ôm hôn hồ ly tinh một cái.

- Ta đi đây, Đan Thư Thần Thú lần này người theo ta trở về, ngoài ra thăm hỏi hai vị mẫu thân của người một chút.

Phó Thư Bảo cười nói.

Đan Thư Thần Thú quái dị kêu lên:

- Cái gì? Ta còn có hai vị mẫu thân?

Không đúng, sau này lão tử còn cho người một đám mẫu thân nữa.

Lời này, Phó Thư Bảo âm thầm nói trong lòng.

Trời dần dần sáng tỏ, Phó Thư Bảo từ trên không trung hạ xuống, lại trở mình tiến nhập phòng luyện khí, sau cùng giống như không có việc gì lại xuất hiện trước mặt Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã.

Lần đầu tiên trông thấy Đan Thư Thần Thú thần kỳ này, còn được nó liên tục gọi là mẹ, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã rất kinh ngạc, lại rất thích thú. Trên đường trở về, Phó Thư Bảo đã dẫn dò, mẫu thân hồ ly tinh của nó là chuyện bí mật, bất kể thế nào đi nữa cũng không thể tiết lộ, Đan Thư Thần Thú vô cùng thông minh, tự nhiên nghe theo lời chỉ dạy, đồng thời sử dụng toàn bộ thủ đoạn khiến Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vui vẻ.

Sau cùng, Phó Thư lấy ra miếng ngọc thạch, mở Sinh Trữ Vật Không Gian ra mang theo Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đi dạo một vòng. Trên trúc xá đơn sơ tại đỉnh núi, hẳn lấy ra Ác Độc Chi Hoa, dùng phương thức tu luyện giống như Hồ Nguyệt Thiên, lại luyện hóa mộc nguyên tố tinh túy. Giống như Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã làm vật dẫn thứ ba, thông qua phương thức đó chiếm được lợi ích thật lớn, lực lượng tu vi đề thăng không ít.

- Nơi này rất đẹp, ta muốn ở lại trong này.

Sau khi đồng luyện kết thúc, trong lòng Chi Ni Nhã vui vẻ nói.

Độc Âm Nhi cũng nói:

- Nơi này linh khí thiên địa nồng đậm gấp mười lần bên ngoài, rất thích hợp để tu luyện lực lượng, sau này khẳng định ta sẽ thường xuyên vào đây, nếu như ta có thể trực tiếp luyện chế thì tốt rồi.

- Nếu như các người thích, bất cứ lúc nào cũng có thể tới đây tu luyện.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chờ lực lượng của ta đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, ta có thể tự mình luyện chế loại Sinh Trữ Vật Không Gian này, lúc đó, ta phải luyện chế Sinh Trữ Vật Không Gian thuộc về chúng ta, chúng ta vào đó sinh hoạt, tu luyện, cuộc sống giống như thần tiên.

Câu nói tình cảm này thực sự khiến Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vô cùng cảm động, một người dựa vào vai trái hẳn, một người dựa vào vai phải hẳn, thân thiết tới cực điểm, lãng mạn tới cực điểm.

- Hình ảnh đẹp quá, cha mẹ đừng cử động, để ta vẽ cho các người một bức tranh gia đình.

Tách, một tiếng động nhỏ vang lên.

- Oho, người còn có thể vẽ tranh? Vẽ vẽ cho ta vài bức!

- Ta có nhiều phong cảnh làm nền... Được rồi, được rồi, còn có phiến rừng trúc!

Hình ảnh lãng mạng biến mất, tiếp đến là thời gian hai lão bà vui đùa, tròng cảnh các nàng tranh đoạt khiến Phó Thư Bảo cười khổ không thôi. Hắn kết luận, hẳn rất nhanh sẽ có hai quyển tập chân dung, một quyển là Độc Âm Nhi, một quyển là Chi Ni Nhã.

Thời gian sau đó tương đối yên tĩnh, Phó Thư Bảo cứ cách ba ngày lại đến chỗ Hồ Nguyệt Thiên một đêm, tới hừng đông lại len lén trở về. Trước mặt Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, hắn bằng lòng làm một trợ thủ tốt, trợ giúp các nàng tu luyện, mang các nàng tới Sinh Trữ Vật Không Gian hưởng thụ cảm giác thoải mái. Ban ngày, hắn xử lý chuyện Hậu Thổ Thành, nông trường, mỏ quặng và Hạp Cốc Quan. Ngày ngày tuy rằng rất bình yên, nhưng lại vô cùng phong phú.

Thời gian hơn một tháng trôi qua, hắn đã hoàn toàn luyện hóa hấp thụ mộc nguyên tố, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa chỉ còn lại một loại thổ nguyên tố, màu sắc bốn loại nguyên tố còn lại đã biến thành sợi nhỏ khó có thể phát hiện. Khó có thể dự đoán chính là, khi hắn hấp thụ luyện hóa thổ nguyên tố tinh túy sau cùng, Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa có thể biến thành tia nhỏ khó có thể phát hiện hoặc là sợi dây nhỏ, hoặc thậm chí biến mất không còn trở về trạng thái bình thường hay không? Trạng thái trong suốt vô sắc lại càng chứng minh Ngũ Sắc Nguyên Tố Hỏa mà mình nắm giữ vô cùng cường đại!

Ác Độc Chi Hoa dùng để luyện hóa được hắn chia thành nhiều phần, Hồ Nguyệt Thiên một phần, Độc Âm Nhi một phần, Chi Ni Nhã một phần, bản thân hắn nắm giữ một phần, một phần lưu lại dùng luyện chế vũ khí Lực Luyện Khí. Ác Độc Chi Hoa là linh tài cực phẩm vô cùng trân quý, dùng làm linh tài đương nhiên cực tốt, có tác dụng thần kỳ khó có thể tưởng tượng.

Hơn một tháng nữa trôi qua, lực lượng tu vi của Chi Ni Nhã được đề thăng rất nhanh, đạt đến cảnh giới Nguyên Tố Lực tầng thứ hai. Độc Âm Nhi cũng không tỏ ra yếu kém, nhất cử đạt tới cảnh giới Nguyên Tố Lực tầng thứ hai. Hồ Nguyệt Thiên bởi vì sau khi đề thăng tương đối lớn, bản thân nàng giống như Linh Vương, mức độ đề thăng tương đối thông thả, lúc này không có đột phá quá lớn. Điểm này, Phó Thư Bảo cũng giống vậy, cảm giác được lực lượng càng lúc càng trở nên tinh thuần và cường đại, nhưng hắn không thể đề thăng được cảnh giới.

Chẳng qua, điều khiến hắn cảm thấy vui vẻ nhất chính là Lực Luyện Khí khai giáp mà hắn đồng ý luyện chế tặng ba lão bà rồi cuộc sau một tháng đã ra lò. Ba bộ Lực Luyện Khí khai giáp, ba loại thiết kế hoàn toàn khác nhau. Độc Âm Nhi dáng vẻ bá đạo, tràn ngập dã tính, trên áo giáp có các loại độc tố, căn bản là độc giáp Lực Luyện Khí. Những chất độc này, trong mắt những người khác chính là ác mộng, dính vào người không chết cũng bị bong một lớp da, nhưng đối với Độc Âm Nhi mà nói, nó giống như gia vị thêm vào đồ ăn, không gây tổn hại gì.

Lực Luyện Khí khai giáp của Chi Ni Nhã vừa trang nhã vừa cao quý, có khí khái Vương giả. Rất thích hợp với thân phận của nàng, mang theo phong thái một công chúa nên có.

Lực Luyện Khí khai giáp của Hồ Nguyệt Thiên đương nhiên là áo giáp gợi cảm nhất, dáng vẻ khuêu gợi, mặc trên thân thể nàng, cho dù không thi triển Huyền Hồ phân thân, cũng tạo lên mị hoặc khó có thể chống cự. Về phần bộ Lực Luyện Khí khai giáp khuêu gợi của Hồ Nguyệt Thiên, Phó Thư Bảo kỳ thực suy nghĩ rất lâu, sau cùng vẫn luyện chế thành. Hắn không muốn nam nhân khác nhìn thấy dáng vẻ kiều mị hoặc của Hồ Nguyệt Thiên, nhưng đây là bản lĩnh thiên sinh của hồ ly tinh, năng lực tác chiến của nàng, nếu như luyện chế Lực Luyện Khí khai giáp che kín từ đầu tới chân, đổi lại trong hoàn cảnh chiến đấu xấu, có thể cái được không bù lại cái mất.

Đối với bản thân, lý giải sâu sắc về kim nguyên tố, có thể tùy ý ngưng tụ thành áo giáp chiến đấu kim chúc, Phó Thư Bảo tạm thời không có ý nghĩ trực tiếp luyện chế một bộ Lực Luyện Khí khai giáp cho hắn.

Ngoại trừ ba bộ Lực Luyện Khí khai giáp, Phó Thư Bảo còn dùng Văn Linh Thạch còn lại luyện chế năm mươi mũi tên. Tên dùng Linh Văn Thạch luyện chế, so với Xà Nha Tiên trước đây sử dụng càng thêm sắc bén, càng thêm cường hãn. Đến lúc này, Thiên Trúc Cung của hắn lại khôi phục sức chiến đấu cường đại.

Xử lý chuyện này hoàn tất, Phó Thư Bảo vô cùng thoải mái. Qua hai ngày, Lưu Chuẩn tới cầu kiến, mang tới tin tức, một trăm Lực Luyện Khí Nỗ dưới sự giúp sức của hơn mười thị vệ Luyện Lực Sĩ và Tây Hoa Dung đã sớm hoàn thành.

423. Chương 402: Hai Chiến Lược Quân Sự (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 402: Hai chiến lược quân sự (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một trăm chiếc Lực Luyện Khí Nổ đều rất hoàn mỹ, tầm bắn, lực xuyên thấu và độ chuẩn xác trước kia đã kiểm nghiệm, vài tiền bắn ra ngay cả tấm bia làm bằng da trâu cũng có thể liên tục bị bắn thủng. Nổ như vậy, cho dù mặc áo giáp chế tạo bằng tinh cương cũng không thể phòng hộ. Cứ một nổ đều có trăm nổ tiền, trăm Lực Luyện Khí Nổ có một vạn nổ tiền, bất luận là hai quân đối chiến tại bình nguyên, hay công thành, Lực Luyện Khí Nổ đều là vũ khí cực kỳ kinh khủng.

Một trăm Lực Luyện Khí Nổ, dư sức đối lấy năm vạn quân. Trên thực tế, quân đội hoàng thất Tú Quốc cực mạnh cũng chưa có số lượng Lực Luyện Khí Nổ như vậy, nhưng mà quân đội của Phó Thư còn chưa phải quân đội một quốc gia đã có thể tự mình sở hữu số lượng Lực Luyện Khí Nổ nhiều như vậy. Từ khía cạnh này bắt đầu nhìn nhận tới vụ giao dịch vũ khí kia, Ba Mễ Na Vương Phi thực sự kiếm lời rồi.

Một trăm chiếc Lực Luyện Khí Nổ luyện chế hoàn tất, sau khi Phó Thư Bảo kiểm nghiệm liền phái người truyền tin đi tới Bạch Tượng Thành ở La Tư Quốc, mang tín thư giao dịch truyền lại cho Ba Mễ Na Vương Phi. Quân đội năm vạn người, Ba Mễ Na Vương Phi khẳng định cần chút thời gian chuẩn bị.

Sau khi phái người truyền tin, cũng chưa luyện chế Lực Luyện Khí Nổ, sau khi Phó Thư Bảo biết được uy lực của Lực Luyện Khí Nổ, cũng quyết tâm tạo dựng một đội quân trăm người tại Hắc Thạch Thành Bảo đều sở hữu Lực Luyện Khí Nổ. Thậm chí, hắn có một suy nghĩ, chọn ra một trăm binh sĩ tinh nhuệ, trang bị Lực Luyện Khí Nổ, còn trang bị áp giáp Lực Luyện Khí và vũ khí Lực Luyện Khí cận chiến, xây dựng đội quân trăm người từ đầu đến chân đều trang bị vũ trang Lực Luyện Khí.

Đội quân trăm người như vậy một khi ngang trời xuất thế, sức chiến đấu gần như không thể tưởng tượng. Phó Thư Bảo nghĩ, nếu như hắn sở hữu đội quân trăm người trang bị vũ trang Lực Luyện Khí đến tận răng, cho dù nhân vật như Mạc Khinh Vân, hắn cũng có thể lấy mạng!

- Cái gì, thiếu gia, ngài cần Lực Luyện Khí Nổ, vũ khí Lực Luyện Khí, lẫn cả áo giáp Lực Luyện Khí thành lập đội quân tinh nhuệ trăm người?

Nghe được Phó Thư Bảo nói ra suy nghĩ trong lòng, Lưu Chuẩn không nhịn được kêu lên. Đại đội trưởng đội quân mấy trăm người bên cạnh hắn, như Đê Thiểu Vũ, Đan Thanh và Chu Di Mộng... đều há lớn miệng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không thể sao? Ta nghĩ, binh quý tinh nhuệ không quý nhiều, nếu như chúng ta sở hữu đội quân trăm người như vậy, cho dù Mạc Khinh Vân hoặc là Lạc Chấn Thiên thống lĩnh hơn mười vạn đại quân tiến đánh, chúng ta cũng không rơi vào thế hạ phong. Đội quân trăm người, dễ ẩn nấp, di động nhanh chóng, sức chiến đấu cường hãn, đây chính là điều kiện giành thắng lợi.

Lưu Chuẩn cười khổ nói:

- Thiếu gia, người phải biết rằng, để luyện chế một trăm Lực Luyện Khí Nổ để hoàn thành giao dịch, chúng ta đã tiêu hao toàn bộ linh tài, số lượng kim loại luyện chế bị tiêu hao không còn, đội quân trăm người trang bị như vậy, cho dù là quốc khố Tú Quốc cũng không đủ một phần năm, tiền tài tiêu hao ít nhất phải đạt tới nghìn vạn kim tệ.

Nghìn vạn kim tệ, đối với một quốc gia mà nói đều là khoản tài chính kếch sù, đừng nói là Hậu Thổ Thành vừa từ thâm sơn cùng cốc khởi bước.

- Linh tài, ở chỗ ta còn dư một chút, chuyện kim loại luyện chế không phải không thể xử lý hoàn hảo, ta sẽ cho các người.

Hoàn toàn trái ngược với tâm tình khó có thể tưởng tượng của người khác, trong lòng Phó Thư Bảo đã có dự tính.

Lưu Chuẩn kỳ quái nói:

- Thiếu gia, kim loại luyện chế tuy có thể từ kim loại thông thường luyện chế được, nhưng cần linh tài, hơn nữa, cần một trăm cân thiết tài bình thường mới có thể luyện chế được một cân kim loại luyện chế, hơn nữa đây là mức độ thấp nhất, cực hạn vô cùng to lớn, muốn trang bị đội quân trăm người từ Lực Luyện Khí Nổ cộng thêm vũ khí và áo giáp Lực Luyện Khí, thứ gì cũng cần kim loại luyện chế a, người từ nơi nào có thể lấy được số lượng kim loại luyện chế khổng lồ như vậy?

Phó Thư Bảo cười cười, từ Luyện Trữ Vật Giới lấy ra một khối Linh Văn Thạch cỡ bằng hai nắm tay. Tuy chỉ to bằng hai nắm tay nhưng trọng lượng nặng đủ năm trăm cân.

Người ở đây, từng người từng người đều là Luyện Lực Sĩ, tự nhiên đều có một loại nhận thức và cảm thụ đặc biệt đối loại tài nguyên Vũ cấp này, vừa mới xuất hiện, nhất thời toàn bộ sảnh đường toát lên vẻ khiếp sợ. Tính ra, đây là lần đầu tiên Phó Thư Bảo tiết lộ bí mật trong tay hắn mà nữ nhân của hắn đã sớm biết khôi giáp Lực Luyện Khí chính mình đang mặc do loại kim loại này luyện chế.

Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã Và Hồ Nguyệt Thiên đều mặc khôi giáp Lực Luyện Khí và sử dụng vũ khí được luyện chế từ kim loại Vũ cấp, chuyện này thật sự không thể che giấu, cho nên, Phó Thư Bảo hiện tại không cần phải che giấu, đối với những thế lực ngầm đối địch không tồn tại tâm ý cố kỵ, hắn cần phải phô diễn thực lực Hắc Thạch Thành Bảo để những thế lực có chủ ý đánh hắn nảy sinh tâm ý cố kỵ!

- Thiếu gia, không ngờ người còn nắm giữ bốn khối Linh Văn Thạch!

Sững sốt hồi lâu, đám người Chu Di Mộng không hẹn cùng thốt lên một lời. nguồn

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chỉ là vận khí tốt mà thôi, nguyên nhân thế nào các người không cần biết, nhưng thứ này có thể pha loãng, chuyển hóa thành lượng kim loại luyện chế đủ dư thừa, dùng luyện chế Lực Luyện Khí Nổ, chiến giáp và vũ khí Lực Luyện Khí cũng đủ, mặt khác, mỗi người các người có thể nhận lấy một phần dùng để trực tiếp luyện chế chiến giáp và Lực Luyện Khí các người dùng.

- Chúng ta có thể nhận lấy một phần?

Trái tim Lưu Chuẩn kịch liệt rung động, hắn không thể tin được những lời chính mình vừa nghe. Phải biết rằng, từng làm công việc quản lý lực luyện sĩ đế quốc, thân phận đặc biệt, hắn từng tiếp xúc tới rất nhiều loại linh tài và kim loại, nhưng chưa từng trông thấy Linh Văn Thạch, đừng nói đến chính mình nắm giữ, hiện tại, Phó Thư Bảo không ngờ cho hắn một phần, hắn sao có thể không kích động? Đối với hắn mà nói, quả thực là chuyện nằm mơ hắn mới dám nghĩ tới!

- Đương nhiên là thật.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Các người đều là huynh đệ của ta, chúng ta cùng trên một chiếc thuyền, cũng là người một nhà, có thứ tốt đương nhiên phải chia sẻ cho các người.

- Ha ha, vậy xin đa tạ, đối với ân tình của thiếu gia, chúng ta nhớ mãi trong lòng, không nói nhiều lời, chúng ta sẽ hành động thực tế.

Lưu Chuẩn cười nói.

Quả thực Phó Thư Bảo này hào phóng không có hạn mức nhất định.

- Bất quá, luyện hóa Linh Văn Thạch, cần phải dùng Nguyên Tố Hỏa của Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực mới được, chúng ta không có cách luyện chế a, chờ tới khi chúng ta có thể tự mình luyện chế thực sự không thể xác định rõ thời gian, chậm chạp mà nói, có thể tới vài chục năm.

Chu Mộng Di nói rõ lo lắng của hắn.

Phó Thư Bảo nói:

- Ta sẽ dùng Linh Văn Thạch pha loãng, một cân pha loãng thành trăm cân, các ngươi có thể luyện chế.

Một cân pha loãng thành trăm cân, năm trăm cân thành năm nghìn cân. Dựa theo phẩm chất của Linh Văn Thạch, cho dù pha loãng cũng là kim loại Thiên cấp, đều là bảo vật trân quý tới cực điểm. kim loại đối với Luyện Lực Sĩ Giới chia là bốn cấp Nhân, Địa, Thiên, Vũ, phẩm chất kim loại Thiên Cấp chỉ đứng sau kim loại Vũ Cấp.

Hơn nữa, mức độ thuần khiết của Linh Văn thạch vốn nằm ngoài sức tưởng tượng của mọi người, khi pha loãng chính là từ nồng đậm chuyển thành loãng, cho nên cần thêm một chút linh tài phụ trợ, không cần tiêu hao quá nhiều linh tài. Cứ như vậy, vấn đề kim loại luyện chế rốt cuộc được giải quyết. Chỉ cần Phó Thư Bảo pha loãng khối Linh Văn Thạch này, đạt được hơn năm vạn cân kim loại Thiên cấp, thủ hạ trong tay hắn có thể đầy đủ trang bị vũ khí luyện lực khí chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

424. Chương 402: Hai Chiến Lực Quân Sự (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 402: Hai chiến lược quân sự (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một khi đội quân trăm người được trang bị đầy đủ vũ trang Lực Luyện Khí được thành lập, vậy có nghĩa là thể lực của Phó Thư Bảo giống như chim đủ lông đủ cánh, đủ sức đối mặt với Định Thiên Vương và Thái Bình Vương. Nhưng đây chỉ là bước đầu, trên đường từ kinh đô trở về Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo không chỉ có suy nghĩ kế hoạch xây dựng đội quân trăm người sở hữu trang bị luyện lực khí, còn có một chuyện vô cùng cấp bách, kế hoạch này phải tiến hành nhanh chóng, đó chính là diễn tập quân sự.

Trước mặt Thái Bình Vương, dùng thủ đoạn hạ lưu lừa gạt nửa khối Luyện Thiên Thần Quyển của Mạc Khinh Vân, chuyện này mặc dù có Tú Ngọc nữ hoàng tham dự, Thái Bình Vương tức không dám trừng trị Tú Ngọc nữ hoàng, thế nhưng lại dám trừng trị hắn. Nếu như Thái Bình Vương cấu kết với Thanh Dật Vương, tình cảnh Hậu Thổ Thành hiện tại kỳ thực rơi vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm.

Thời gian đối mặt với cường địch, trong đàm phán tỏ ra yếu thế sẽ đặt chính mình vào hoàn cảnh bị động và càng thêm nguy hiểm, chỉ có phô diễn vũ lực cường hãn mới khiến địch nhân không dám tùy ý hành động và có thể tranh thủ thời gian để chuẩn bị mới là lựa chọn sáng suốt.

Vốn tại thế giới kia, đám chính khách bọn họ đầu tiên thường thường là đàm phán, sau khi đàm phán tan vỡ, đó chính là lúc so nắm đấm của ai mạnh hơn ai, hơn nữa đây chính là chân lý vĩnh viễn không thay đổi mà nhân loại phát triển tới hiện nay, nắm đấm mới là thủ đoạn có sức thuyết phục nhất. Tại thế giới kia, một nước yếu khi đối mặt với cường quốc xâm lấn, suy cho cùng cần phải diễn tập quân sự một chút, sau đó thông qua truyền thông trực tiếp truyền bá. Hậu thổ thành hiện tại kỳ thực rơi vào hoàn cảnh như vậy, cho nên, Phó Thư Bảo nghĩ tới nghĩ lui, hắn trực tiếp thông suốt thủ đoạn chính trị trong thế giới kia.

- Chúng ta cần phải diễn tập quân sự? Hơn nữa, thời gian vào ngày mai?

Sau khi đề cập tới vấn đề cần đội quân trang bị luyện lực khí, đám người Lưu Chuẩn lại nghe được đề tài chấn động lòng người từ miệng Phó Thư Bảo thốt lên lần nữa.

Diễn tập quân sự, từ ngữ chuyên dụng đến từ thế giới kia, tại thế giới này có lẽ gọi là thao luyện hay diễn luyện gì đó, hơn nữa nữa mức độ rất đơn giản, một đội quân diễn luyện, nội dung thường thường cũng rất đơn giản. Nhưng cách diễn tập quân sự Phó Thư Bảo đưa ra, không chỉ có nội dung cực kỳ phong phú, còn có các loại yêu cầu, mà mọi người thực sự chưa bao giờ nghe nói tới. Chuyện này cũng khó trách, đám người Lưu Chuẩn hết hoảng.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Đúng vậy, sau khi nghị sự chấm dứt, các người trở về chuẩn bị từng phần từng phần về đội quân trăm người giành cho các người, sáng mai tập hợp trước cửa Hậu Thổ Thành, chúng ta ngay tại cửa thành Hậu Thổ Thành tiến hành cuộc diễn tập quân sự đầu tiên của chúng ta.

- Được rồi, chúng ta sẽ làm theo yêu cầu của thiếu gia.

Lưu Chuẩn nói, đại đội trưởng đội quân mấy trăm người còn lại đều gật đầu. Nghị sự lần này kết thúc, ai lấy đều rời đi, triệu tập thủ hạ, chuẩn bị cho cuộc diễn tập quân sự sáng sớm hôm sau.

Đề tài như vậy, ngay trong phòng ngủ được bố trí vô cùng ấm áp cũng có người bàn luận tới.

Nơi đó chính là phòng ngủ của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã.

- Cái gì, người muốn chúng ta mặc khôi giáp Lực Luyện Khí và cầm vũ khí lực luyện do người luyện chế tham gia diễn tập quân sự gì đó?

Độc Âm Nhi kinh ngạc nói.

Chi Ni Nhã không chút lo lắng nói:

- Khôi giáp Lực Luyện Khí dùng Linh Văn Thạch luyện chế, cho dù hoàng thất cũng không thể tùy tiện nắm giữ, toàn bộ Thánh Đoán Lan Quốc chúng ta cũng chỉ có một mình phụ vương ta sở hữu một bộ mà thôi, một tòa Hậu Thổ Thành nhỏ nhỏ chúng ta, chỉ riêng chúng ta đã nắm giữ hai bộ, cái này còn chưa tính tới, hơn nữa còn có vũ khí Lực Luyện Khí dùng Linh Văn Thạch luyện chế thành, nếu chuyện như vậy lộ rõ ra ngoài, không biết bao nhiêu người trông mà thèm khát, muốn tìm cách chiếm đoạt bảo vật của chúng ta? Bảo vật tốt không thể tùy tiện để lộ, đạo lý này người không biết sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đó là đạo lý thế tục, bảo vật tốt không dám để lộ ra ngoài cũng là biểu hiện của người yếu, chúng ta hiện tại không phải thế lực yếu như trước kia, hiện tại để lộ ra ngoài, chính là muốn địch nhân của chúng ta khí thế cao ngạo biết chúng ta cường đại.

- Được rồi, đạo lý gì đó chúng ta không nên đàm luận, người muốn thế nào, chúng ta sẽ làm như vậy.

Độc Âm Nhi nói.

- Đây mới là phụ nhân tốt của ta.

Phó Thư Bảo cười ha ha, bổ nhào tới...

Cho tới hiện tại chỉ có quân chủ một nước mới có tư cách duyệt binh, cũng chỉ tại lễ mừng trọng đại hoặc là thời điểm đối mặt với cường địch mới có thể duyệt binh, Phó Thư Bảo chỉ là thường dân ngay cả chức quan chính thức cũng không có lại muốn tại Hậu Thổ Thành tiến hành diễn tập quân sự chẳng khác nào nghị thức duyệt binh.

Tin tức này truyền ra ngoài, thoáng chốc liền truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ Hậu Thổ Thành. Trong Hậu Thổ Thành, ẩn chứa vô số tai mắt của Thanh Dật Vương và Thái Bình Vương, lúc này nhận được tin tức liền dùng bồ câu đưa tin bay khắp bốn phương tám hướng.

Đây chính là kết quả Phó Thư Bảo muốn.

Sáng sớm ngày hôm sau, trời còn chưa sáng tỏ, trên tường thành, hai bên cửa thành và những mảnh đất trống tại Hậu Thổ Thành tràn ngập người, tràng diện đồ sộ tới cực điểm. Những người này có thương nhân và tùy tùng từ các quốc gia khác tới, có chút dân bản địa Hậu Thổ Thành, còn có một số người từng làm đạo tặc quy thuận Hắc Thạch Thành Bảo, bất quá nhiều hơn cả là nông phu và thợ mỏ.

Cuộc diễn tập quân sự Phó Thư Bảo khéo léo phô diễn còn chưa bắt đầu, nhưng người vây xem lại vô cùng huyền ảo, bọn họ đã sớm bàn luận người một lời ta một ngữ, dẫn tới tràng cảnh trở nên ồn ào hỗn loạn.

- Làm cái gì a, phải chờ đợi lâu như vậy, mà vẫn chưa bắt đầu?

- Đúng vậy, mong đợi dài cổ rồi.

- Phó đại thiếu gia là một người rất quyết đoán, hẳn nghĩ được điều gì đó, khẳng định vô cùng đặc sắc, chờ một ngày cũng đáng.

- Đúng, đúng vậy, chờ một ngày cũng đáng.

Mọi người ai lấy đều có ý kiến riêng của chính mình, cho dù khổ cực chờ đợi cũng cảm thấy đáng giá, có một số người chưa từng thấy cảnh diễn tập quân sự, thấy lượng người đông đúc chen chúc lẫn nhau, trong lòng liền tiến nhập trạng thái hưng phấn. Nói chung, đủ loại người đứng chung cùng một chỗ, so với tiến hành lễ mừng còn náo nhiệt hơn nhiều.

Trong đám người, có một vị công tử bạch y lẳng lặng đứng thẳng, vô thanh vô tức nhìn tràng cảnh trước mắt. Hắn bình tĩnh thản nhiên như không, hoàn toàn đối lập với mọi người xung quanh, chỉ cần tỉ mỉ nhìn kỹ, cho dù trong tràng cảnh hỗn loạn đều có thể liếc mắt nhận ra.

Phía sau công tử bạch y còn có một đám hán tử đứng sừng sững. Những người này, trên người tuy chỉ mặc bộ trang phục mộc mạc giản dị, nhưng thần sắc sắc bén, tinh khí thần không giống người thường, không khó nhận ra những Lực Sĩ thị vệ này được huấn luyện nghiêm chỉnh.

Trong đám thị vệ này, có một nam tử trung niên vóc người thon gầy, trên đỉnh đầu đội một chiếc mũ rộng vành hình tròn, mũ vành che khuất nửa khuôn mặt hắn. Nhưng từ nơi nào đó có thể thấy được, trên miệng hắn có một vết sẹo rất gây chú ý. Hơn nữa vết sẹo này trên khuôn mặt gầy của hắn càng khiến người ta cảm thấy một cảm giác hung ác cay độc.

425. Chương 403: Quân Trạng Nội Bộ

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 403: quân trạng nội bộ đọc truyện mới nhất tại .

Gã trung niên thon gầy này không đeo trên người bất cứ loại vũ khí gì, ăn mặc rất bình thường, bất quá không phải mang phong cách Tú quốc, mà mang phong cách Tư Ba quốc.

Một người thân là công tử bạch y cao quý, một gã nam tử kỳ dị đến từ Tư Ba quốc, đứng trong đám đông tại Hậu Thổ Thành, cho dù cố gắng che giấu chính mình, nhưng kỳ thực vẫn khiến mọi người chú ý.

Mười mấy thị vệ cải trang thành dân chúng trong Hậu Thổ Thành không nói ra lời, chỉ cảnh giác quan sát hoàn cảnh và người xung quanh, thực hiện chức trách của thị vệ. Công tử bạch y và nam tử trung niên Tư Ba quốc chờ đợi hồi lâu, bắt đầu nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

- Lạc Dương công tử, đám thị vệ của Phó Thư Bảo ngày hôm nay sẽ xuất hiện chứ? Nếu như không xuất hiện, vậy thực sự là chuyện rất phiền phức.

Nam tử trung niên Tư Ba quốc thấp giọng nói, tay khẽ vung lên, khiến gương mặt hắn dưới chiếc mũ rộng vành lộ ra ngoài.

Khuôn mặt này, bất cứ kẻ nào chỉ cần nhìn thấy, sợ rằng cả đời không quên, bởi vì nó gần tới mức hầu như chỉ còn lại một lớp da bọc xương, hốc mắt sâu hoắm, căn bản chỉ là một bộ xương người sống!

Đôi mắt kia không chút cảm tình, đôi mắt xanh lam khô khan khiến người ta cảm giác đại nạn phủ xuống, cảm giác còn cách cái chết không quá xa.

Lạc Dương công tử từ miệng nam tử trung niên Tư Ba quốc nói ra không phải ai khác, chính là nhi tử của Lạc Chấn Thiên đến từ Anh Thạch Thành. Lần này hai phụ tử bí mật bàn bạc, tìm được một biện pháp tuyệt diệu đối phó với Phó Thư Bảo, đó chính là không cần xuất động quân đoàn uy vũ, không kinh động vua dân Tú quốc, chỉ cần xóa bỏ cấm chế của Phó Thư Bảo trên người Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ là được.

Bất quá, cho tới tận bây giờ, bọn họ vẫn chỉ biết bên người Phó Thư Bảo có một hình bóng thị vệ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực cường đại không gì sánh được, nhưng không biết gã thị vệ này kỳ thực chính là Thanh Thủy Tông chủ một trong tứ đại tông phái Tú Quốc hiện nay!

Kế hoạch này, đến bây giờ mới có thể tiến nhập giai đoạn thực thi.

Nam Tử Trung Niên Tư Ba Quốc này chính là môn khách trong mật thất rất có năng lực theo như lời phụ thân hần Lạc Chấn Thiên, hần là Cách Lại Mỗ đến từ gia tộc suy vong tại Tư Ba Quốc, là một Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cảnh giới tầng thứ nhất, nắm giữ bí thuật cổ đại truyền thừa từ gia tộc.

Cách Lại Mỗ như vậy, tuyệt đối sở hữu thực lực xưng bá một phương, nhưng gặp phải khốn cảnh, bị cừu nhân truy sát, hầu như sẽ chết, nhưng Lạc Dương trợ giúp đúng lúc, giúp hần bảo toàn được sinh mệnh. Tiếp đến, Lạc Dương giới về công tâm ưng thuận trợ giúp hần khôi phục gia tộc quang vinh trước kia, lưu lại Cách Lại Mỗ trong phủ của hần.

Cách Lại Mỗ này rất ít khi xuất thủ, nhưng một khi xuất thủ, đối thủ của Lạc Dương tuyệt đối không được chết tử tế.

Lúc này đây, Lạc Dương rốt cuộc bộc lộ con bài chưa lật cuối cùng của hần, chỉ vì muốn lấy mạng nhỏ của Phó Thư Bảo.

Hơn mười thị vệ từng nhóm từng nhóm tiến nhập Hậu Thổ Thành, Lạc Dương và Cách Lại Mỗ cũng phân công nhau vào thành. Nhóm người này vừa mới hôm qua mới tới Hậu Thổ Thành, ngày hôm nay liền gặp tròng cảnh Phó Thư Bảo diễn tập quân sự, rất trùng hợp, nhưng trong mắt Lạc Dương, tròng cảnh hỗn loạn như vậy, rất có lợi cho Cách Lại Mỗ xuất thủ, sau đó hần cũng dễ dàng thoái lui, đây được coi là cơ hội tốt trời cho.

Vạn người cùng nhau hò hét, tất cả đều dung nhập tràng cảnh hỗn loạn, thời gian này, lại có ánh mắt sắc bén có thể chú ý tới Cách Lại Mỗ trong đám đông sao?

Quả thực là cơ hội tốt không thể bỏ qua, vì vậy lúc này Lạc Dương xuất hiện trong đoàn người chẳng khác nào độc xà ẩn nấp trong bụi cỏ.

Lúc này, nghe được thanh âm của Cách Lại Mỗ, Lạc Dương vừa di chuyển thân thể đến gần hơn một chút, vừa thấp giọng nói:

- Dựa theo tin tình báo của chúng ta lý giải, gã Phó Thư Bảo kia rất thích làm náo động, trường hợp như vậy, ta dám khẳng định, không chỉ có bản thân hần lên đài, mà còn có cả Định Thiên Vương Tú Lý và Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kia, duyệt binh duyệt binh, nếu như ngay cả vũ khí cực mạnh cũng không biểu diễn được, vậy còn gì gọi là vũ lực huyền diệu?

Khóe miệng Cách Lại Mỗ nhếch lên, lộ rõ dáng tươi cười xấu xí tới cực điểm. Trong mắt hần nhìn nhận, năng lực quân đội của Lạc Dương chính là cường hãn nhất.

- Hừ! Một người là dân thường ngay cả quan tước chính thức cũng không phải còn dám duyệt binh, xem ra số mệnh Tú Quốc thực sự đã hết, phải thay đổi triều đại mới, chỉ hi vọng chúng ta có thể phò tá Thanh Dật Vương leo lên vương vị đúng đắn.

Lạc Dương lại thốt lên một câu, trong ngữ khí khó nén được hương vị khinh miệt.

Cách Lại Mỗ nói:

- Bình dân duyệt binh, trong lịch sử mấy nghìn năm Tư Ba Quốc chúng ta chưa từng xuất hiện, mặc kệ thế nào đi nữa, hành động của Phó Thư Bảo này thực sự khiến người ta suy nghĩ, khiến ta nghĩ, trên thế giới này, không có chuyện gì hắn không dám làm, thực sự ta chờ mong giao thủ với hắn.

- Cách Lại Mỗ, ta thấy Phó Thư Bảo kia căn bản không đủ tư cách làm đối thủ của người, nếu như không phải lo ngại Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kia, ta cũng có thể giải quyết hắn! Thời điểm xuất thủ không cần lưu tình, trực tiếp giải trừ cấm chế đối với Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kia, một khi tràng cảnh trở nên hỗn loạn, Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kia không xuất thủ giết Phó Thư Bảo, chúng ta sẽ tự mình xuất thủ lấy mạng hắn!

Cách Lại Mỗ gật đầu, không nói gì thêm nữa. Gương mặt hắn giống như bộ xương khô, lại ẩn giấu dưới chiếc mũ rơm rộng thùng thình.

Đúng lúc này, hai đám độc xà xung quanh, một đám người tuổi tương đối nhỏ không kiêng nể gì cả nói:

- Ha ha, bên ngoài nói Hậu Thổ Thành chúng ta duyệt binh gì đó, chính là thuyết pháp sai lệch, theo lời thiếu gia chúng ta nói, gọi là diễn tập quân sự, vậy mới chính xác.

- Diễn tập quân sự gì đó, duyệt binh gì đó ta không cần để ý, ta không muốn thấy hung thần ác sát cầm vũ khí, ta muốn nhìn bốn đại nữ bộc của thiếu gia một chút, các nàng thường ngày ít không ra khỏi Hắc Thạch Thành Bảo, gần một tháng nay ta không gặp các nàng, nghĩ tới đây khiến tâm tình ta hoảng loạn.

- Người nằm mơ sao? Ta so với người còn mong muốn hơn a, bốn người các nàng, ai lấy đều là thần tượng của ta, duyệt binh lần này, người nào đi nữa ta cũng không muốn gặp, ta chỉ muốn trông thấy các nàng đi qua trước mặt chúng ta.

- Khả khả, mấy người cách người có tình cảm gì đây? Đây là diễn tập quân sự, chính là tràng cuộc chiến sĩ phô diễn vũ lực cường đại, cho dù có thiếu gia danh vọng cao hơn người dân bình thường chúng ta, nhưng thời gian này khẳng định các nàng sẽ không xuất hiện, muốn gặp, hãy quay lại tìm ta, ngày mai vừa vặn ta tới Hắc Thạch Thành Bảo đưa đồ ăn, các người mời ta rượu, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp các người vào nhìn thần tượng của chúng ta.

- Ha ha, tốt tốt...

* * * * *

Hỗn loạn cái gì? Thấy đám thanh niên kia không kiêng nể gì cả đùa giỡn nói về bốn đại nữ bộc của Phó Thư Bảo, trong lòng Lạc Dương bốc lên một cỗ lửa giận khó có thể dập tắt. Hắn cũng là công tử thế gia, nữ bộc của chính mình đâu chỉ có bốn người, nhưng chưa từng có nữ bộc nào có thể được yêu mến như vậy. Chuyện này là sao?

Lạc Dương công tử trong cơn giận dữ không có chỗ phát tiết, bỗng nhiên một mảnh thanh âm kinh thiên động địa từ Hắc Thạch Thành Bảo truyền tới.

- Trời a, không ngờ người xung phong diễn tập quân sự chính là tứ đại nữ thần của chúng ta a!

Không biết một cao nhân lánh đời nào đó, giọng như sấm rền, trong hoàn cảnh vạn chúng la lớn, câu nói của hắn dĩ nhiên truyền đến tai rất nhiều người. Ngay khi tiếng hô vang trời của hắn vang lên, bốn đại nữ bộc đã chậm rãi tiến vào tầm mắt.

426. Chương 404: Thiên Hoàng Cự Tinh (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 404: Thiên Hoàng cự tinh (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bốn nữ bộc đứng trên bàn gỗ hình vuông ít nhất rộng tới 5 thước. Cái bàn gỗ này được một trăm công nhân, nông phu sĩ vác bốn cạnh đi về trung tâm giải đất trống.

Trang phục trên thân thể bốn nữ phó, không phải yếm đào chỉ che lấp làn da trắng như tuyết của các nàng... Mà là quân trang chưa bao giờ xuất hiện trên thân thể các nàng.

Quân trang, quân trang vô cùng ngắn.

Bộ quân trang này so với yếm đào các nữ bộ mặc còn ngắn và nhỏ hơn nhiều, thế cho nên phần mông trắng như tuyết đều lộ ra ngoài. Hơn nữa các nàng đứng trên cao, vì vậy bất luận từ góc độ nào, đều dễ dàng có thể thấy được kiểu cách của chiếc quần nhỏ. truyện copy từ

Trên thân là kiện nịt ngực bằng đồng, giống như hai khối đạn pháo sắp nổ cắm trên ngực các nàng, bụng dưới hoàn toàn không che đậy, lộ rõ ra ngoài. Trên vai các nàng, không ngờ khoác một kiện phong y, trên phong y có quân hàm đỏ tươi bắt mắt, còn có ánh sao lập lòe chói sáng. Trên đỉnh đầu các nàng là mũ quân đội màu xanh lá mạ, phía trước có lưỡi trai che khuất trán, trên đường viền cũng có ánh sao lập lòe chiếu sáng.

Tại thế giới này tuyệt đối không có quân trang như vậy, đó là thiết kế của Phó Thư Bảo đến từ thế giới trước kia hắc sủng.

Dân chúng chính là dân chúng, chỉ cần người để bọn họ muốn, thích, bọn họ sẽ ủng hộ người, người liền nắm giữ được danh vọng. Bốn đại nữ bộc của Phó Thư Bảo, tại Hậu Thổ Thành giống như nữ thần, đặc biệt trong mắt đám thanh niên trẻ tuổi trong đoàn người. Đây là hiệu quả và lợi ích của mình tinh, thế giới này không có lý lẽ như vậy, nhưng Phó Thư Bảo tại thế giới kia lại biết rõ đạo lý này.

Đông Mai, Hoa Lan, Hạ Trúc và Thu Cúc chính là mình tinh tại Hậu Thổ Thành, dường như trong thế giới trước kia hắc sủng, đào hát không lịch sự xuất hiện, ẩn nấp dưới bàn tiệc, mỗi một nam nhân đều quen thuộc, đều có huyền tượng. Chỉ cần bọn họ muốn, vậy sẽ khiến cho bọn họ cảm nhận tràng cảnh đặc sắc nhất, khiến bầu không khí trở nên náo nhiệt, sôi động.

Bốn đại nữ bộc trên đài biển đổi đủ loại tư thế, khi thì đôi chân dài bước từng bước ngay ngắn đi xung quanh đài, khi thì vung tay cúi chào, loại cúi chào kỳ quái theo nghi thức quân đội đến từ thế giới kia. Dáng dấp uyển chuyển, ngực thẳng, eo nhỏ cũng thẳng, cả người giống như một cây hoa đẹp, cứng cáp có sức sống lại nở đầy hoa tươi.

Bốn đại nữ bộc vừa mới xuất hiện, tràng diện liền trở nên nóng nẩy, tiếng hô vang, tiếng thét chói tai vang thành một mảnh hỗn tạp cùng một chỗ, ngay cả biển rộng phần nộ trào sóng dữ dội đều không thể bằng.

- Mẹ kiếp! Mẹ kiếp!

Lạc Dương oán hận phun một ngụm:

- Quân đội còn chưa xuất hiện, chính là nữ bộc khiến dân chúng dâng trào tình cảm mãnh liệt, gã Phó Thư Bảo này làm sao có thể có danh vọng cao như vậy? Mị lực lớn như vậy?

Hàng trăm nông phu sĩ khỏe mạnh tráng kiện khiêng đài chậm rãi đi qua đoàn người, khiến thanh âm hoan hô vang lên từng đợt từng đợt đi xa lại vọng lại gần.

- Ta chỉ học qua một chút sách võ thuật, bọn họ trùng trùng điệp điệp dậy sóng, ta chỉ để mỹ nữ biểu diễn không ngờ hiệu quả tốt như vậy.

Nhìn về phía đoàn người xa xa hô hoán, trên Hắc Thạch Thành Bảo, trong lòng Phó Thư Bảo vui mừng thì thầm.

- Thiếu gia, bốn hoa đã xuất hiện, chúng ta lúc nào sẽ gặt hái?

Tây Hoa Dung thấp giọng hỏi. Tại Bán Thú Nhân Tộc bị ngăn cách, nàng chưa từng thấy qua tràng cảnh náo nhiệt như vậy, trong lòng khó tránh khỏi có chút kích động.

Phó Thư Bảo thần nhiên nói:

- Làm lực lượng tinh nhuệ nhất, chúng ta tự nhiên tới khi áp chót liền vui vẻ gạt hái, chờ chút đi...
- Đúng lúc này, Độc Âm Nhi cười một con ngựa bạch sắc to lớn, dẫn theo đại đội Độc Lang Tộc tác chiến đặc biệt đi ra khỏi cửa lớn Hắc Thạch Thành Bảo. Áo giáp sáng rõ, đao thương bóng loáng và tấm lá chắn vững chắc, mỗi một chiến sĩ Độc Lang Tộc đều giống vậy, cước bộ bọn họ đặt xuống mặt đất, mặt đất liền bị rung động, phát sinh thanh âm long trời lở đất.

Độc Âm Nhi cười kị mã đi trước đoàn quân, toàn thân áo giáp hắc sắc biểu hiện rõ hoa văn huyết sắc rậm rạp, liếc mắt có thể thấy được đây là áo giáp Lực Luyện Khí cực phẩm hiếm thấy. Trên tay nàng cầm một chiếc trường thương hắc sắc dài bảy thước, trên thân thương cũng là hoa văn huyết sắc rậm rạp, đó cũng là vũ khí Lực Luyện Khí cực phẩm hiếm gặp. Ánh mặt trời chiếu rọi, áo giáp, trường thương Lực Luyện Khí trên thân thể nàng toát lên ánh sáng lập lòe, cảm giác lập lòe u lãnh nhìn thoáng qua giống như Sát Thần đến từ địa ngục.

Bốn đại nữ bộc gạt hái, chỉ có tác dụng tạo lên tràng cảnh sôi động, hiện tại mới chính là biểu diễn vũ lực chân chính.

- Trời a, nữ nhân kia...Không ngờ mặc áo giáp Lực Luyện Khí giống như chính mình!

Cho dù Lạc Dương bình tĩnh trở lại, nhưng khi trông thấy trên thân thể Độc Âm Nhi mặc một bộ áo giáp Lực Luyện Khí và cầm trường thương Lực Luyện Khí, hắn cũng không cách nào có thể giúp chính mình giữ được bình tĩnh.

- Áo giáp Lực Luyện Khí này chính là dùng Linh Văn Thạch luyện chế! Không thể tin được, điều này sao có thể?

Cách Lại Mỗ cảm giác giống như Lạc Dương.

- Người này nắm giữ rất nhiều bảo vật, người bên cạnh hắn cũng được nhận một chút, bộ áo giáp và trường thương Lực Luyện Khí này nhất định phải tới tay ta!

Lạc Dương oán hận nuốt nước bọt, áo giáp Lực Luyện Khí và trường thương Lực Luyện Khí trên người Độc Âm Nhi thật giống như thức ăn tinh xảo, khiến hắn tham lam muốn ăn.

Khuôn mặt Các Lại Mỗ âm trầm hé lộ bộ xương khô, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

Đúng lúc này, Chi Ni Nhã thống lĩnh đội thị vệ hồng giáp hàng trăm người chia thành hai hàng đi từ cửa thành Hắc Thạch Thành Bảo đi ra.

Thị vệ mỹ nữ mặc cùng một bộ trang phục, phần lớn đều là mỹ nữ tóc vàng. Giáp trụ màu hồng sáng rõ, tóc dài kim sắc, phong tình đặc biệt nồng hậu.

Nhưng phong tình chỉ là một phương diện, ngay sau đó đại đội nữ tử hồng giáp Độc Lang Tộc diễu hành, ngoài trang bị thông thường thuẫn và kiếm, trên tay mỗi một nữ tử thị vệ đều cầm Lực Luyện Khí Nỏ, trên vai đeo ống đồng đựng tiễn cực kỳ nặng, không khó phán đoán, bên trong ống đồng kia ít nhất chứa một trăm tiễn đã trải qua luyện chế.

Độc Âm Nhi một thân áo giáp và trường thương Lực Luyện Khí đã khiến Lạc Dương và Cách Lại Mỗ thất kinh, không ngờ Chi Ni Nhã lập tức diễu hành cũng là toàn thân giống vậy cũng mặc áo giáp Lực Luyện Khí và cầm vũ khí Lực Luyện Khí, càng kinh khủng hơn chính là, đại đội trăm người phía sau nàng không ngờ từng người từng người đều cầm một chiếc Lực Luyện Khí Nỏ!

Toàn thân Lạc Dương run cầm cập, quai hàm đập vào nhau, kinh hoàng sửng sốt hồi lâu mới miễn cưỡng toát lên thanh âm run run:

- Điều này...Không thể a!

Nếu như tận mắt chứng kiến đều cho rằng chuyện này không có khả năng, đó chẳng qua chỉ là lấy vải thừa che mắt thánh.

Ngữ khí Cách Lại Mỗ trầm trọng nói:

- Xem ra, không chỉ có chúng ta đánh giá thấp thực lực của gã Phó Thư Bảo này, toàn bộ người trong thiên hạ đều đánh giá thấp hẳn. Đội quân trăm người trăm bị trăm Luyện Khí Nổ, cho dù đối mặt với một vạn thiết kỵ cũng có thể bắn hạ, dễ dàng thủ thắng a! Hiện tại xem ra, thực lực Hậu Thổ Thành đã là chìm đủ lông đủ cánh, cho dù cha ngươi thống lĩnh đoàn quân oai vũ tới đánh, tuyệt đối không thể chiếm được chỗ tốt.

Sắc mặt Lạc Dương xấu xí tới cực điểm, hẳn không thích thuyết pháp của Cách Lại Mỗ, thế nhưng, hẳn là thống lĩnh có thể biết rõ, một trăm chiếc Luyện Khí Nổ là cái khái niệm gì, nếu như cho hẳn một vạn bộ binh thiết giáp, tiến hành đối chiến với đội thị vệ hồng giáp trước mắt, còn chưa kịp tiếp cận, e là đã bị bắn chết chín phần.

427. Chương 404: Thiên Hoàng Cự Tinh (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 404: Thiên Hoàng cự tinh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chẳng qua, Lạc Dương và Cách Lại Mỗ lại không biết, một trăm chiếc Luyện Khí Nổ chỉ có tác dụng tạm thời. Đổi lại góc độ khác mà nói, đội nữ tử hồng giáp không phải đội thị vệ cầm Luyện Khí Nổ, mà là năm vạn chiến sĩ tinh nhuệ! Mỗi một nữ Luyện Khí đều từ chỗ Ba Mễ Na Vương Phi đổi lấy năm trăm chiến sĩ Tư Ba Quốc tinh nhuệ!

Ầm, ầm, ầm! Bước từng bước chinh tề tiến về phía trước, nữ tử hồng giáp Chi Ni Nhã dẫn đội quân Độc Lang Tộc đặc chủng đi qua tầm mắt của mọi người. Lập tức, đại đội công tượng của Lưu Chuẩn được trang bị hoàn mỹ, đại đội 700 người của Đế Thiểu Vũ lần lượt diễu hành, đi qua cửa thành Hậu Thổ Thành.

Những đại đội này, chính là lực lượng tinh nhuệ nhất tại Hắc Thạch Thành Bảo, mỗi một chiến sĩ đều được trang bị hoàn hảo, sĩ khí cực cao. Binh sĩ như vậy, từ khí thế có thể nhìn ra, bọn họ không ngần ngại bất cứ cuộc chiến nào.

Sau đại đội bảy trăm người, là đoàn quân ngũ thiên ngũ nguyệt hoa. Năm nghìn chiến sĩ, năm đại đội. Năm nghìn chiến sĩ này, Phó Thư Bảo đã dùng trăm vạn kim tệ để trang bị cho bọn họ, từ đó có thể tưởng tượng được trang bị trên người bọn họ. Bọn họ vừa xuất hiện, một mảnh khí thế cường đại, giống như thiết luân cực lớn không gì sánh được, có thể nghiền nát bất cứ thứ gì cản trở!

- Hiện tại, đến lượt chúng ta gạt hái.

Trên Hắc Thạch Thành Bảo, Phó Thư Bảo hạ lệnh. Đôi cánh ngũ sắc chợt lóe, bỗng nhiên, toàn thân hẳn giống như thiểm điện vọt lên trời cao.

Theo sau Phó Thư Bảo, mười thị vệ Luyện Lực Sĩ thúc giục Thải Vân Báo hung hãn bay lên không. Bay lên sau cùng chính là Tiểu Thanh, là một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, năng kỳ thực là con ắt chủ bài của Hắc Thạch Thành Bảo.

Nhất phi trùng thiên, đôi cánh ngũ sắc đặc biệt bắt mắt. Mười Thải Vân Báo hình dạng dữ tợn, trên lưng chúng chính là mười thị vệ Luyện Lực Sĩ có nam có nữ ai lấy đều như hoa như ngọc, cương nhu kết hợp hoàn mỹ tới cực điểm.

Bốn đại nữ bộc, đại đội bảy trăm người, quân đoàn ngũ nguyệt hoa, những đoàn quân này thực sự chỉ là quân đội phía ngoài. Như vậy, hai mươi Luyện Lực Sĩ Phó Thư Bảo thống lĩnh mới chính là lực lượng quân sự cường đại nhất.

Giờ khắc này, hắc vô ý tạo lên hình ảnh bắt mắt. Đôi cánh ngũ sắc đẹp mắt với tốc độ phi hành lạ thường, kỹ năng phi hành đặc sắc tuyệt luân, hắc vừa xuất hiện, quần chúng xem nghi thức duyệt binh lập tung vồ tay hô lớn, tinh thần quần chúng kích động sôi trào như nước. Thiên Hoàng cự tình, không phải hắc không thể nắm giữ.

- Đại đội nữ thị vệ hồng giáp, chuẩn bị xạ kích!

Treo lơ lửng trên không trung, toàn thân tản ra quang mang lấp lánh, Phó Thư Bảo giống như thần linh tới trái đất. Tay hắc vung lên, thành vệ quân nhỏ tuổi do thành chủ nhỏ nhất Tú Quốc Chu Uyển Nhi thống lĩnh mang tới một trăm bìa da trâu được chuẩn bị từ trước, xếp ngăn ngăn thành hàng. đọc truyện mới nhất tại .

Vù vù vù!

Vũ tiễn như châu chấu vụt qua, những tấm bìa da trâu cách xa ít nhất tám trăm bước không tấm bìa nào không bị xuyên thấu! Sau khi sóng tiễn đầu tiên xạ kích, tiễn đến chính là đợt sóng tiễn thứ hai, thứ ba...Nhưng không thấy nữ hầu vệ đội nữ thị vệ hồng giáp nhét tiễn vào nỏ. Sau khi bạo phát tám đợt sóng tiễn, nữ hầu vệ đội nữ thị vệ hồng giáp mới từ ống tiễn lấy tiễn ra nhanh chóng nhét vào Luyện Khí Nỏ.

Cự ly xạ kích không dưới nghìn bước! Liên kích tám lần liên tiếp! Trên thế giới này chưa có Luyện Khí Nỏ nào có thể so sánh với Luyện Khí Nỏ trước mắt!

Luyện Khí Nỏ như vậy, song phương giao đấu, một lần xạ kích chính là trăm người ngã xuống, trong nháy mắt chính là tám trăm người ngã xuống! Khi có nhiều địch nhân bị bắn hạ còn có thể duy trì sĩ khí.

- Đại đội chiến sĩ Độc Lang Tộc, đại đội giác đấu sĩ Chu Di Mộng, đối chiến!

Trên giáo trường vang lên tiếng thét rung trời, cát bụi bay lên.

- Tây Hoa Dung, đội thị vệ Luyện Lực Sĩ biểu diễn lực lượng Luyện Lực Sĩ!

Trong bầu trời gió thổi mây bay, khi thì chớp giạt sấm vang, khi thì long quyển xuất hiện, giống như ngày diệt vong đã tới.

Khi mệnh lệnh hạ xuống, một tràng cảnh đồ sộ hiện ra.

Bách tính vây xem xôn xao reo hò, có một số người có thân phận đặc thù cũng hồn bay phách tán, sắc mặt ngưng đọng.

Rõ ràng nhất chính là Lạc Dương và Cách Lại Mỗ.

Bọn họ hiện tại giống như măng xà đang ẩn nấp trong bụi cỏ, chuẩn bị xuất một kích trí mạng đánh về phía Phó Thư Bảo, nhưng lúc này bọn họ mới phát hiện, mục tiêu bọn họ đánh nén không phải một con thỏ, mà là một con mãnh hổ. Một kích đánh ra, có thể khiến Phó Thư Bảo thụ thương hay không thực sự khó nói trước, nhưng trận doan bên mình khẳng định không đường tháo lui.

- Lạc Dương công tử, làm sao bây giờ?

Thanh âm của Cách Lại Mỗ âm trầm như nước.

- Không ngờ thực lực người này cường đại như vậy, ta phải cân nhắc...

Lạc Dương có chút ngập ngừng nói, trong tâm tình giọng nói của hắc vô cùng u tối, toát lên vẻ khó chịu và hoảng sợ.

- Nếu như ta xuất thủ, có 80% trăm có thể giải trừ cấm chế đối với Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ kia, thế nhưng, có thể trở về hay không thực sự rất khó nói trước, nếu như đội quân trăm người cầm Luyện Khí Nỏ kia nhất tề bắn về phía ta, ta không có cách nào chống lại xạ kích cường đại như vậy, còn công tử người cũng sẽ bị phát hiện, lọt vào tầm công kích của đối phương!

Cách Lại Mỗ phán đoán tình thế rất chuẩn xác.

- Năm chắc 80% có thể giải trừ cấm chế, mẹ kiếp, lão tử phải liều mạng một lần xem sao?

Khóe miệng Lạc Dương đột nhiên nhếch lên một tia tiểu ý âm độc.

Đời người giống như canh bạc, đôi khi người phải liều mạng đánh cược, người mới có thể đạt được thành công?

Một khi con người mất đi lý trí, bị cừu hận hoặc lợi ích bao phủ trí óc, ngay cả cha mẹ thân sinh đều dám giết, huống hồ là cừu địch? Lạc Dương đang trong trạng thái như vậy, hắn trải qua trăm nghìn cay đắng lên vào Hậu Thổ Thành, chỉ vì muốn khổ cực giáo huấn tiểu nhân vật Phó Thư Bảo, nhưng hiện tại, hắn đột nhiên phát hiện, Phó Thư Bảo không phải tiểu nhân vật, mà thực lực bản thân hiện tại e là còn cường đại hơn so với cha hắn Lạc Chấn Thiên, chuyện này hắn làm sao có thể chịu đựng được? Mặt khác, hiện tại thực lực Hậu Thổ Thành phô diễn ra ngoài, đoàn quân này uy vũ tuyệt đối đủ tư cách chính diện quyết đấu với đại gia tộc hắn, chuyện này khiến hắn càng không thể kiềm chế được!

- Công tử, người xác định chưa?

Cách Lại Mỗ ngẩng đầu lên, miệng dưới mũi rơm nhếch về phía trước, trong đôi mắt u lục của hắn chăm chăm nhìn tới thân thể Tiểu Thanh, thần sắc ngưng đọng từ trước tới nay chưa từng có.

Vừa xuất thủ, không phải địch chết chính là ta mất mạng.

Đặt cược như vậy, chính là đặt cược lớn nhất trong đời người. nguồn (.)

- Xuất thủ đi! Lạc Dương ta không phải hạng người sợ chết!

Nhân thần Lạc Dương trở nên kiên nghị.

- Được rồi!

Vừa dứt lời, thân thể Cách Lại Mỗ tự nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như đạn pháo nhằm về phía trời cao. Thân thể vọt lên không trung, đôi cánh lực lượng hắc sắc đột nhiên giang rộng, giống như hai thanh liêm đao thật lớn!

Vung tay lên, bỗng nhiên một chiếc luân tử hắc sắc lóe trên không trung, trực tiếp bay tới sau lưng Tiểu Thanh.

Luân tử hắc sắc, lượn vòng tròn trên không trung, phát sinh thanh âm gào thét thảm thiết. Thanh thiên bạch nhật, bầu trời cao vợi vợi xuất hiện một đám mây hắc sắc, nhanh như thiểm địa đánh xuống, nhất thời cuồng phong gào thét! Trên bánh xe hắc sắc, bất chợt hiện ra một đầu cự thú do năng lượng ngưng tụ mà thành, giống như đầu rắn, lại giống như đầu cá sấu, hung hãn không gì sánh được! Đầu cự thú dữ tợn vừa xuất hiện, những người yếu nhược bình thường nhất thời bị áp bức tới cực điểm, tiếng gào thét khóc lóc huyền não vang lên thành một mảnh. Tác dụng của đầu cự thú này chính là để nhiếp hồn!

428. Chương 405: Miếu Sát

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 405: Miếu sát

Lực Luyện Khí chi đạo, bác đại tinh thâm. Cách Lại Mỗ xuất thủ, chính là dùng Khu Ma Luân được truyền thừa từ gia tộc suy vong tại Tư Ba Quốc kia. Bí pháp thượng cổ, quá trình luyện chế quỷ dị, có thể dùng Khu Ma Luân thôn phệ linh hồn. Đương nhiên, người bình thường nếu như bị đầu ma thú này chạm tới, thần hồn lập tức tiêu vong, tuyệt đối không thể sống lại, nhưng đối với linh hồn bị giam cầm của Luyện Lực

Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh đã có tác dụng trực tiếp, bởi vì nó có thể khai trừ cấm chế của Phó Thư Bảo trên linh hồn của nàng!

Đây chính là mục đích của Cách Lại Mỗ và Lạc Dương.

Trên mặt đất, trong đoàn người hỗn loạn, Lạc Dương phản ứng vô cùng thần tốc, nhìn Cách Lại Mỗ trên không quảng Khu Ma Luân, không cần xem kết quả tập kích, lập tức xoay người:

- Chúng ta đi!

Cách Lại Mỗ bị hấn vút bỏ.

Chữ tử đã khắc vào đầu, trên đời này có mấy người có thể thần nhiên đối mặt? Đối với Lạc Dương mà nói, Cách Lại Mỗ chẳng qua chỉ là quân cờ có thể lợi dụng mà thôi. Dùng sinh mạng quân cờ đổi lấy mạng nhỏ của Phó Thư Bảo, đối với hắn, bất luận thế nào đi nữa đều có lời.

Từ xưa tới nay người tạo nên đại nghiệp to lớn, có ai không dùng thủ đoạn độc ác? Lạc Dương vẫn luôn cho rằng hắn là người như vậy, rốt cuộc muốn thành đại nghiệp vĩ đại, vì vậy lúc này phải hi sinh Cách Lại Mỗ, đó chính là chuyện hợp tình hợp lý.

- Đáng ghét! Dĩ nhiên...

Sau khi xuất thủ, trong lúc hỗn loạn Cách Lại Mỗ đột nhiên phát hiện Lạc Dương có hành động khác thường, hắn nhất thời minh bạch chính mình bị bán đứng.

Thế nhưng, lúc này đã không có cách thu tay lại.

Trong lòng bi phẫn, rốt cuộc chỉ có thể giết chết một người mà thôi.

Vù! Tốc độ Khu Ma Luân xoay tròn tới cực hạn, không thấy rõ luân ảnh, trên bầu trời chỉ có thể nhìn thấy một bóng đen xoay tròn bay với tốc độ cực nhanh, lao thẳng về phía Tiểu Thanh. Cự thú dữ tợn càng lúc càng lớn, càng lúc càng rõ ràng! Trong nháy mắt, thể tích đã rộng bằng một gian phòng lớn!

Vô cùng quý dị, đối lại như bình thường Tiểu Thanh đã sớm xuất thủ chặn lại, nhưng lúc này đây, thấy bóng đen xoay tròn cực nhanh và đầu cự thú dữ tợn xông tới, nàng không chỉ không xuất thủ chặn lại, ngay cả một tia tâm tư né tránh cũng không có, chỉ ngơ ngác nhìn, trong đôi mắt thần quang âm đạm, ngây dại, không nhúc nhích!

Vù vù! Lại vang lên một đạo âm hưởng vật thể xé rách hư không.

Rắc rắc! Một đạo hỏa ảnh đi qua bóng đen, sau đó với tốc độ kinh người, trong khoảng khắc, bóng đen kia bị phân thành hai mảnh, đầu cự thú nhất thời mờ nhạt hơn phân nửa!

Vừa xuất thủ chính là Phó Thư Bảo, hắn sử dụng Thiên Trúc Cung và tiền được luyện chế từ Linh Vãn Thạch.

kim loại Vũ Cấp, bản thân nắm giữ linh năng cường đại, hơn nữa còn sắc bén không gì sánh được, thoáng chốc xuyên thủ Khu Ma Luân của Cách Lại Mỗ! Nhưng bóng đen kia và đầu cự thú không hề tiêu tan ngay, đủ để chứng minh Khu Ma Luân của Cách Lại Mỗ cường hãn tới mức nào!

- Quyền thức Mộc Chi Nộ, Long Quyền!

Tiếng bạo rống vang lên, tốc độ thân thể còn nhanh gấp đôi tốc độ âm thanh, đôi cánh ngũ sắc của Phó Thư Bảo cộng thêm phần đuôi cùng lúc vùng vẫy bay lên trời cao, thân thể hắn đột nhiên vừa từ hư không kéo dài biến tới chỗ khác. Trong nháy mắt, hắn xuất một quyền, giống như một cơn lốc âm âm đánh về phía Khu Ma Luân.

Luyện hóa hấp thụ Mộc Chi Tinh Thủy, hắn liền nắm giữ được ý nghĩa sâu sắc về nguyên tố mộc.

Hai nhánh mộc biến hóa thành gió độc.

Có thể tạo thành gió, có thể đuổi gió, vừa xuất thủ, nguyên tố mộc lập tức tập trung xung quanh thân thể Phó Thư Bảo, sản sinh tác dụng thật lớn, hầu như trong nháy mắt, tay quyền của hắn liền bạo phát một đạo Long Quyền Phong liên tục xoay tròn, quấy lầy Khu Ma Luân.

Tay quyền chính là mắt phong của Long Quyển giữ vị trí trung tâm, ngay khi Long Quyển và Khu Ma Luân dính cùng một chỗ, tay quyền của Phó Thư Bảo đột nhiên triển khai Hư Không Nhất Trảo, Khu Ma Luân bị Thiên Trúc Cung bắn thành mười mảnh nhỏ nhất thời bị hấp hút vào trong tay. Bản thể đã bị hút vào trong tay, đoàn bóng đen và cự thú khổng lồ trong nháy mắt cũng bị hút vào Long Quyển, bị cắn xé nát bét.

- Mảnh nhỏ!

Nắm ngón tay Phó Thư Bảo hung hăng nắm chặt, bàn tay phải hấp nhất thời truyền tới thanh âm vỡ vụn, Khu Ma Luân nhất thời bị tạo thành bột mịn!

- Hừ! Ta vốn tưởng chính mình có thể giải trừ cấm chế đối với thị vệ kia, không nghĩ tới việc sẽ giết người thành công, lại càng không ngờ người ngu xuẩn lấy tay bóp nát Khu Ma Luân của ta, lúc này đây, người đang chơi đùa với chính người! nguồn

Toàn bộ quá trình, xảy ra nhanh chóng chỉ khoảng hai ba tức, nhưng Cách Lại Mỗ đủ thời gian và năng lực ngăn cản Phó Thư Bảo gây thêm thương tổn đối với Khu Ma Luân của hắn, hắn làm như vậy, hắn muốn làm như vậy, nhưng thời gian này Phó Thư Bảo đã hoàn toàn phá hủy Khu Ma Luân, hắn liền nói ra một câu như vậy. Những lời này, tràn đầy đầy ý châm biếm và có chút hả hê.

Đột nhiên, cổ lực lượng quỷ dị trong lòng bàn tay phải lui vào thân thể, tổng nháy mắt, dường như máu bị nhiễm độc đóng băng, loại cảm giác này thực sự sống không bằng chết!

Cảm giác thống khổ như vậy, Phó Thư Bảo cắn răng chịu đựng, nét mặt hiện lên thần sắc thống khổ:

- Người làm như vậy, chắc hẳn biết hậu quả chứ?

- Chẳng qua chỉ là chết mà thôi.

Cách Lại Mỗ ngạo nghễ nói.

- Quả thực là nam nhân, đáng tiếc, người đứng nhầm chỗ!

Thân hình Phó Thư Bảo đột nhiên lui lại phía sau.

- Phong Chi Cẩm Cốc!

Đạo thanh âm rỗng lớn vang lên, thần chí Tiểu Thanh khôi phục lại đầu tiên áp dụng chiêu thức phản công. Không khí xung quanh dường như đều là binh sĩ của nàng, dưới ý niệm của nàng thúc dục, từng tầng từng tầng không khí dừng mãnh bắn về phía Cách Lại Mỗ, bao vây trấn áp hắn.

Với loại thực lực đạt tới cảnh giới này, nếu như không có Khu Ma Luân, ba Cách Lại Mỗ cũng không phải đối thủ của Tiểu Thanh. Huống hồ còn có hơn mười thị vệ Luyện Lực Sĩ cuối Thái Văn Báo?

- Tất cả tỷ muội, giết!

Tây Hoa Dung cũng xuất thủ.

Một mình Tiểu Thanh đủ để giam cầm Cách Lại Mỗ tại hư không, huống hồ còn có bốn thị vệ Luyện Lực Sĩ sở hữu thực lực xấp xỉ với nàng và mười linh thú Thái Văn Báo cường đại? Mười thị vệ Luyện Lực Sĩ và mười con Thái Văn Báo cùng lúc bạo phóng lực lượng, trong khoảng khắc vững vàng phong tỏa Cách Lại Mỗ trong hư không. Giống như một con ruồi hình người trong miệng hổ.

- Phóng!

Dưới mặt đất, Chi Ni Nhã hạ lệnh.

Trăm nỗ lực luyện lực khí phóng tiễn về phía Cách Lại Mỗ bị phong tỏa trên hư không.

Tất cả phối hợp vô cùng ăn ý, trăm tiễn chợt lóe liền tiến nhập thân thể Cách Lại Mỗ, khiến hắn không thể rên rỉ thành tiếng, đầu óc lập tức vô lực gục xuống.

- Đụng tới người Hậu Thổ Thành ta, Sẽ phải chết!

Trong không trung, Phó Thư Bảo thất thanh hô lớn, tiếng gầm thật lớn giống như chuông đồng vang lên, tầng tầng lớp lớp vọng về phía xa xa.

Oho! Trên mặt đất, đoàn người hỗn loạn nhất thời trở nên yên tĩnh, vung tay hô lớn. Một Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực bị miểu sát, ngay cả năng lực chống đỡ còn không có, vậy ai còn dám phạm tới Hậu Thổ Thành!

Nhưng ngay khi mọi người hô lớn thành một mảnh, Phó Thư Bảo nhú mào, thân thể liên tục run rẩy.

429. Chương 406: Nam Nhân Của Ta (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 406: Nam nhân của ta (1)

- Chủ nhân!

Tiểu Thanh chợt lóe xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo.

- Mang ta trở về.

Phó Thư Bảo nhảy lên ngồi trên móng của Tiểu Thanh, nếu như Tiểu Thanh không tới đúng lúc, hẳn nhất định sẽ từ trên không trung rơi xuống.

Tiểu Thanh quay đầu bay về phía Hắc Thạch Thành Bảo.

- Thiếu gia đang làm gì a?

- Người không thấy hẳn đang cưới nữ thị vệ cường đại kia bay về phía Hắc Thạch Thành Bảo sao?

- Lúc này bay trở về làm gì?

- Người làm gì nhiều chuyện như vậy? Cưới nữ thị vệ bay trở về, đương nhiên làm đại sự a.

- Đúng, đúng, khẳng định làm đại sự kia, lúc này mới thực sự là thiếu gia của chúng ta a, vô câu vô thúc, muốn làm gì thì làm.

Một mảnh nghị luận hỗn loạn, rất nhanh, biến thành bảy tám mươi mảnh khác nhau.

Chẳng qua, lúc này, bất luận là nghị luận về điều gì đi chăng nữa, hết thảy đều sai lệch.

Phó Thư Bảo chưa từng bị trọng thương, lúc này vì Tiểu Thanh, thực sự bị nội thương cực lớn.

Dưới mặt đất, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi tự nhiên thấy được tràng cảnh này.

- Hẳn làm sao vậy?

Chi Ni Nhã lo lắng nói.

- Chẳng lẽ người không nhận ra sao? Hẳn bị thương.

Độc Âm Nhi trầm giọng nói.

- Chúng ta mau chóng quay về xem thể nào.

Chi Ni Nhã sốt ruột, sắc mặt trắng bệch.

- Ngu xuẩn.

Độc Âm Nhi thấp giọng quở trách nói:

- Lúc này chúng ta càng không thể trở về, vị thích khách kia chính là Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, có thể phải tới thích khách cấp bậc loại này, chủ nhân đứng phía sau há có thể là người bình thường, hiện tại xung quanh khẳng định còn có người của bọn họ đang quan sát, nếu như chúng ta vội vàng trở về, điều này không phải nói rõ cho địch nhân của chúng ta biết, thiếu gia của chúng ta bị thương sao?

- Vậy...Phải làm sao bây giờ?

- Theo ta gắng sức tiếp tục diễn tập.

- Thế nhưng, chẳng may...

- Không có chẳng may...!Nam nhân của ta ta hiểu rất rõ, mạng của hắn còn vững hơn mạng con gián, không chết được!

Nếu như Phó Thư Bảo bị thương nhẹ, nghe được lão bà tiểu ma nữ hắn yêu thương nói ra lời nghị đạo như vậy, khẳng định hắn biến thành thương nặng.

Thương thế tương đối nghiêm trọng, từ khi tới thế giới này tới nay, tính ra Phó Thư Bảo đã trải qua hai lần thụ thương, một lần là tại Mai Bảo Sâm Lâm bị Mạc Sầu bức bách xuống vách núi, một lần nữa chính là hiện tại, dùng sức mạnh bóp nát Khu Ma Luân, linh hồn đã bị tổn thương.

Nếu như không phải Phó Thư Bảo luyện hóa bốn loại nguyên tố tinh túy và năng lượng của Linh Văn Thạch, Phó Thư Bảo rất có thể giống như lời Cách Lại Mỗ nói, lúc này đây hắn đang chơi đùa với tính mạng của chính mình.

- Chủ nhân, muốn ta làm gì?

Quay về Hắc Thạch Thành Bảo, mang Phó Thư Bảo tới phòng luyện khí, Tiểu Thanh hỏi. Nàng giết người thành thạo, nhưng y thuật lại không biết chút nào.

Phó Thư Bảo nói

- Nàng đi ra ngoài đi, thủ hộ gian phòng này, đừng để bất cứ kẻ nào tiến nhập.

Tiểu Thanh xoay người rời đi.

Cửa đá vừa dày vừa nặng cẩn thận khép lại, Phó Thư Bảo lúc này mới âm thầm thở dài một hơi. Bất đắc dĩ, hắn để Tiểu Thanh dẫn hắn trở về, nhưng trên đường trở về, hắn vô cùng lo lắng Tiểu Thanh bị ảnh hưởng bởi Khu Ma Luân. Đối với Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, ảnh hưởng như vậy, dù chỉ có một điểm nhỏ, nàng rất có thể dựa vào tu vi lực lượng của bản thân tháo bỏ cấm chế trong linh hồn, khôi phục thần chí. Chẳng qua, sự thực chứng minh, Tiểu Thanh không hề bị ảnh hưởng từ Khu Ma Luân, không thể tháo bỏ cấm chế, hắn chịu thụ thượng thật sự rất đáng giá.

Trong phòng luyện khí một mảnh yên tĩnh, bầu trời ngoài cửa sổ trong vắt mà xa xăm.

- Mẹ kiếp, lúc này đây té ngã, phải tính làm sao? Chưa từng trải qua lễ rửa tội huyết và hỏa, ta làm sao có thể trở thành cường giả thực sự trên thế giới này?

Trong lòng Phó Thư Bảo không hối hận nửa điểm. Ngay lúc đó hắn biết chính mình hủy diệt Khu Ma Luân bị nó cản ngược trở lại, khiến hắn thụ thương, nhưng hắn không chút do dự vẫn làm như vậy. Làm như vậy không phải cố chấp, mà bởi vì tiểu Thanh từ trước tới giờ vẫn là người cường đại nhất Hắc Thạch Thành Bảo, nếu như tại thời gian diễn tập quân sự tâm hồn sống lại, hạ sát thủ với chính mình, an nguy của Phó Thư Bảo tạm thời không nói đến, mà người thân bên cạnh hắn và dân chúng Hậu Thổ Thành khẳng định chịu tổn thương, đó chính là chuyện bất luận thế nào đi nữa hắn đều không muốn nhìn thấy.

Không biết Khu Ma Luân này từ thời đại xa xôi nào truyền thừa lại, càng không biết phải làm thế nào chịu thương tổn từ nó gây lên, lúc này, Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy linh hồn của chính mình suy yếu vô cùng, tinh khí thần bản thân giảm xuống trầm trọng từ trước tới nay chưa từng có. Da của hắn thiếu đi độ ẩm, một mảnh băng lãnh. Đây là loại cảm giác băng lãnh vô cùng quý dị, không chỉ có da của hắn, máu của hắn, nội tạng của hắn đều cảm thấy băng lãnh khó chịu, giống như máu và khí quản đang lưu động bị áp chế chậm lại, khó chịu tới cực điểm.

Lạnh buốt ngồi xếp bằng trên mặt đất, trong lòng Phó Thư Bảo suy tư về biện pháp giải quyết, sau cùng, hắn mạnh mẽ để tâm thần tiến nhập mảnh không gian trống rỗng, không nghĩ tới bất cứ thứ gì, không làm bất cứ thứ gì, chỉ nghĩ tới tấm ấn ký Kim Tự Phù trong Luyện Thiên Thần Quyết.

Vũ trụ rộng lớn bao nhiêu, thức thải con người rộng lớn bấy nhiêu. Thời gian chưa thụ thương, Phó Thư Bảo thấy thức thải của hắn một mảnh sáng sủa, kỳ quang phóng thoáng, tràn ngập sinh cơ bừng bừng, tất cả đều cường đại tiến về phía trước. Nhưng hiện tại thức thải của hắn một mảnh u ám mờ mịt, không còn sáng bóng kỳ dị, không có sinh cơ, mà là một mảnh tĩnh mịch.

Càng lúc càng không ngừng suy nghĩ và tìm kiếm, dường như đang vùng vẫy trong biển khổ mệnh mông. Rốt cuộc, kiên trì được chút thời gian, thức thải một mảnh tĩnh mịch, bỗng nhiên xuất hiện một đường kim quang từ trên trời giáng xuống, xuyên thủng toàn bộ mảnh thức thải u ám. Toàn bộ thức thải khẽ run lên, giống như biển khơi tĩnh mịch không gợn sóng đột nhiên xuất hiện một luồng gió mát lạnh thổi qua, bốc lên chút gợn sóng.

Hai kim chủ công kích mạnh mẽ nhất và phòng thủ mạnh mẽ nhất chính là Biến Hòa Công, Biến Tắc Thông, đại biểu cho việc bài trừ bệnh tật, thu được sinh mệnh mới.

Có được nguyên tố kim, mới có thể nhanh chóng ngưng luyện chiến giáp kim loại, Phó Thư Bảo tự nhiên lý giải vô cùng sâu sắc đối với loại nguyên tố kim này. Hắn suy nghĩ tới biện pháp bước qua cửa ải khó khăn này chính là vận chuyển ấn ký Kim Tự Phù thông qua nó, bài trừ bệnh tật trên thân thể, thu được sinh mệnh mới.

Hơn nữa, kim chủ phòng thủ cực mạnh không phải loại phòng thủ vật lý đơn thuần, mà là tầng phòng thủ kiên cố trong linh hồn.

Củng cố thần hồn, khiến thương thể không chuyển biến xấu, sau đó tiếp tục khôi phục lại.

Nguyên tố mộc trong một số thời gian cũng là thủ đoạn trừ độc chữa thương, nhưng thương thể lúc này không thể dùng nguyên tố mộc là có thể xử lý độc tố. Chuyện tính chất khác nhau, cần phải sử dụng thủ đoạn khác nhau để xử lý.

Tìm được biện pháp tự cứu chữa, Phó Thư Bảo có thể khôi phục lại chỉ là vấn đề gian.

Ngay khi hắn nghĩ tới ấn ký Kim Tự Phù, hắn chưa hoàn toàn bình tĩnh, kim loại trong phòng luyện khí, bất luận trên quý tới đâu, phẩm chất như thế nào đều được tập trung về phía hắn tập hợp thành một mảnh, dường như hàng tỷ hạt kim loại bao vây lấy hắn. Trong giây lát, người ngồi trên mặt đất đã không phải là hắn, mà là một quả trứng kim loại cực lớn.

Cùng lúc đó, cuộc diễn tập quân sự long trọng vẫn đang được tiếp tục. Hơn mười vạn dân chúng trong thành hò reo sôi động, tuy trong lòng Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã đang lo lắng tới an nguy của Phó Thư Bảo, nhưng lúc này cũng không có cách nào phân thân. Chỉ là trong lòng lo lắng luôn luôn mong đợi biểu diễn tập mau chóng kết thúc, để các nàng có thể quay về Hắc Thạch Thành Bảo.

430. Chương 406: Nam Nhân Của Ta (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 406: Nam nhân của ta (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kỳ thực, từ miệng Độc Âm nhi nói có vẻ không quan tâm, không lo lắng, nhưng trong lòng nàng kỳ thực giống như Chi Ni Nhã vô cùng lo lắng, hận không thể bay tới bên cạnh Phó Thư Bảo, chăm sóc hắn, quan tâm tới hắn. Sở dĩ nói như vậy vì năng lực xử lý của nàng đối với chuyện này tốt hơn Chi Ni Nhã một chút mà thôi.

Cách thức xử lý chuyện này rất chính xác.

Ngoài việc lo lắng cho tình hình của Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi cũng một mực quan sát dân chúng xung quanh, muốn tìm địch nhân ẩn nấp trong dân chúng, đáng tiếc chính là, cho tới tận bây giờ, nàng vẫn chưa phát hiện chút manh mối gì.

Chuyện duy nhất biết rõ chân tướng, đó là chỉ có một địch nhân tên là Cách Lại Mỗ xông tới bị bắn thành con nhím. Đáng tiếc không thu được nửa chữ từ miệng của hắn.

Ngay khi Cách Lại Mỗ xuất thủ, chưa kịp nhìn, đám người Lạc Dương liền nhảy động thân hình rời đi. Hắn kỳ thực là người vô cùng nhất gan, hắn vẫn luôn nghĩ rằng hắn là người trời sinh làm chuyện lớn, quả thực chỉ là lừa mình dối người, chỉ có thể lừa gạt chính hắn, không thể lừa gạt người khác.

Từ biển người ào ào chạy tới, Lạc Dương trực tiếp chạy tới Vô Thủy Sa Mạc. Vô Thủy Sa Mạc có thể thay đổi lộ tuyến, cho nên tại khoảng thời gian này, đi qua Vô Thủy Sa Mạc trở về Anh Thạch Thành là tuyến đường an toàn nhất.

Ít nhất, Lạc Dương cho là như vậy.

- Công tử, chúng ta hiện tại hắn là đã an toàn, nếu không, thuộc hạ ngầm quay lại tìm hiểu một chút tình hình về gã họ Phó kia.

Một gã thị vệ lấy lòng nói. Bởi đây là cơ hội tốt để hắn thể hiện.

- Quay lại? Mẹ kiếp, người không có đầu óc sao? Phó Thư Bảo thụ thương, nhưng đây là địa bàn của hắn, trên vùng đất này toàn bộ đều là người của hắn, còn có thám tử ẩn nấp chỗ bí mật, chúng ta là người xa lạ, người tùy ý trở lại, rất có thể khiến người của Phó Thư Bảo chú ý, nếu như người mắc chút sai lầm, chẳng phải ngay cả ta cũng bị bại lộ sao?

Đầu óc Lạc Dương rất linh hoạt, hắn phân tích thực sự có chỗ độc đáo.

- Ha ha..., vậy chúng ta trở về Anh Thạch Thành chứ, ta phỏng đoán gã Phó Thư Bảo kia không sống được bao lâu, có thể chúng ta chưa trở về Anh Thạch Thành, thám tử của Anh Thạch Thành chúng ta đã truyền tới tin tức tốt lành Phó Thư Bảo đã chết.

Một gã thị vệ vừa cười vừa nói.

Lạc Dương lại không sao cười nổi, quay đầu liếc mắt nhìn về phía Hậu Thổ Thành, oán hận nói:

- Mẹ kiếp, lần này quả thực là lật thuyền trong mương, không ngờ thực lực Phó Thư Bảo cường đại như vậy, không ngờ đã đạt tới cảnh giới Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, cảnh giới như vậy, cho dù là ta sử dụng viên Bách Thú Đan vô giá của ả tiện nhân Tú Lệ kia cho ta, ta cũng không có cách nào đạt tới, thật không ngờ một gã lưu manh tại sao có thể đạt được thực lực như vậy? Có có bao nhiêu người giúp đỡ hắn? Hơn nữa... Mẹ kiếp, hắn làm sao có thể có nhiều nữ nhân mỹ lệ theo hắn như vậy? Không ngờ ngay cả Dật Hương Công Chủ Thánh Đóa Lan Quốc đều tới tay! truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Thật nhiều vấn đề Lạc Dương nghĩ không ra, những khúc mắc này quán lại một chỗ, đó chính là lòng thèm khát và đồ kị.

- Muốn ta trả lời vấn đề của ngươi không?

Một thanh âm yếu ớt từ hư không truyền tới, khi thanh âm người này vừa truyền tới, nàng tựa hồ còn cách đó rất xa, nhưng tới khi câu chữ cuối cùng vang lên, nàng đã xuất hiện trên đỉnh đầu Lạc Dương và mười gã thị vệ.

Dùng gió cũng không thể hình dung được tốc độ của nàng.

Chân đạp Hoan Nhạc Vân, trên thân thể mặc bộ khải giáp Lực Luyện Khí phần hồng đầy khiêu gợi, một tay cầm thuẫn, một tay cầm đại đao Lực Luyện Khí sắc bén không gì sánh được đột nhiên xuất hiện, người này chính là tiểu tam của Phó Thư Bảo, hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên.

Lần này diễn tập quân sự, Phó Thư Bảo vốn muốn nàng cùng tham gia một chút, sử dụng bách biến phân thân để dân chúng Hậu Thổ Thành thấy một trăm chiến sĩ mỹ nữ siêu cấp giống nhau như đúc, nhưng nàng nói dù thế nào đi nữa cũng không muốn gặp mặt Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, cho nên không tới tham dự. Chẳng qua, không tới tham dự không có nghĩa không hứng thú đối với đợt diễn tập quân sự lần này của Phó Thư Bảo, cho nên sáng sớm nàng đã tới xen lẫn vào đoàn người quan sát. Khi Cách Lại Mỗ xuất thủ đánh lén, nàng tận mắt thấy tất cả, trong lúc đó lại thấy đám người Lạc Dương xoay người rời đi.

Trên đường theo dõi, đến nơi này trống vắng không người, chính là nơi giết người báo thù thực sự rất tốt.

Đột nhiên có người xuất hiện trước mặt, ngăn cản lối đi, sắc mặt đám người Lạc Dương xấu xí tới cực điểm. Đám thị vệ tinh nhuệ được tuyển chọn không đợi Lạc Dương phân phó, thoáng chốc tản ra bao vây Hồ Nguyệt Thiên.

Nhân thần Lạc Dương lóe sáng, rất nhanh, khoe miệng nhếch lên tia tiểu ý:

- Hóa ra là một hồ ly tinh, Hồ Tộc không phải sớm đã bị tiêu diệt sao? Không ngờ tại nơi này có thể nhìn thấy một hồ ly tinh cao cấp như vậy, nàng muốn cái gì hãy nói mau?

Lạc Dương kiến thức rộng rãi, biết Hồ Tộc, cũng biết đặc điểm của Hồ Tộc. Tuy rằng hồ ly tồn tại giống như linh thú linh vương, mị thuật huyền hoặc cực cường, nhưng lực công kích lại rất yếu, đám thị vệ trước mặt chính mình đều là lực sĩ cấp Nguyên Tố Lực, huyết khí cường đại, tuyệt đối không e ngại mị thuật huyền hoặc của nàng.

Hắn cười cười, bởi thấy áo giáp Lực Luyện Khí, đao thuẫn Lực Luyện Khí trên thân thể Hồ Nguyệt Thiên. Hắn cũng nhận ra, bộ áo giáp Lực Luyện Khí và đao thuẫn Lực Luyện Khí này đều dùng tài nguyên Linh Vãn Thạch và kim loại Vũ Cấp cực kỳ trân quý luyện chế thành, bởi vậy cũng đoán ra hồ ly tinh trước mắt có quan hệ rất đặc biệt với Phó Thư Bảo.

Không thể tận mắt nhìn thấy Phó Thư Bảo chết, vậy xuất thủ làm thịt nữ nhân của hắn!

Trước khi giết, còn muốn vui đùa một chút!

- Thế nào, một mạch theo sát, tại nơi này hiện thân chặn đường, chính là vì muốn chúng ta nhìn bộ dáng trăm mặt của nàng sao?

Khoe miệng Lạc Dương nhếch lên tiểu ý nồng đậm, cảm giác giống như ngọc thụ lâm phong.

Khoe miệng Hồ Nguyệt Thiên cũng hiện lên một tia tiểu ý xán lạn:

- Được rồi, người đã nóng ruột muốn biết ta nói gì, vậy ta đây sẽ nói cho người biết, người vừa nói nam nhân của ta vì sao có nhiều nữ nhân nguyện ý theo hắn, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hắn là nam nhân chân chính, còn người, ngay cả nam nhân đều không phải!

- Người!

Khuôn mặt tuất tú của Lạc Dương nhất thời biến sắc.

- Tại thời khắc quan trọng vứt bỏ đồng bọn của người, một mình chạy trốn, người nhát gan như người chẳng lẽ còn được tính là nam nhân sao?

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Kỳ thực, người như người, căn bản không xứng đáng làm đối thủ với nam nhân của ta, để nam nhân của ta sau này không nhìn thấy tên tiểu nhân đáng ghét như người, ta sẽ xuất thủ giải quyết người.

Từng câu từng câu “ Nam nhân của ta “ vang lên khiến Lạc Dương sớm đã phẫn nộ, lúc này bạo rống một tiếng:

- Giết chết ả tiện nhân này cho ta!

Ầm ầm! Cát bụi quay tròn, hơn mười gã thị vệ tinh nhuệ nhất tề nổi loạn!

Lực lượng tu vi của Luyện Lực Sĩ phải đạt tới cảnh giới Vinh Hằng Lực mới có thể sở hữu năng lực phi hành. Lực lượng của Lạc Dương chẳng qua chỉ đạt tới cảnh giới Nguyên Tổ Lực tầng thứ ba, vẫn còn kém một chút. Thị vệ bên cạnh hắn cũng như vậy, không nắm giữ năng lực phi hành. Duy nhất chỉ có một người, đó chính là Cách Lại Mỗ đã bị Lạc Dương bán đứng, đột tử tại chỗ.

Hồ ly tinh nắm giữ Hoan Nhạc Vân, chỉ trong nháy mắt hỗn loạn, nàng bay lên trời cao trước khi nàng công kích xuống.

431. Chương 407: Vua Sát Thủ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 407: Vua sát thủ (1) nguồn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lực sĩ cấp Nguyên Tổ tuy rằng không sở hữu năng lực phi hành, nhưng dựa vào lực lượng bản thân bật lên độ cao hơn mười thước cũng không phải vấn đề. Đột nhiên trong lúc đó, hơn mười gã thị vệ tinh nhuệ bắt ngờ từ dưới đất nhô lên. Người còn chưa áp sát, phi đao, ám tiễn, ám khí thiết cầu tựa như mưa bắn về phía Hồ Nguyệt Thiên.

Hồ Nguyệt Thiên ngừng tại độ cao hơn mười thước, đặt mình trong vòng vây, quả thực tình cảnh của nàng vô cùng nguy hiểm.

Chẳng qua, Hồ Nguyệt Thiên hiện tại không phải Hồ Nguyệt Thiên trước đây.

Bảo Thư Thuần Nhất Hoành, Hồ Nguyệt Thiên ẩn núp dưới thuẫn rộng lớn, sau đó ngón chân nhẹ nhàng xoay chuyển, thân thể xệt qua vẽ lên một đạo hình cầu uyển chuyển, ám khí nhất thời bị cản xuống phía dưới. Ám khí do Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực phóng ra, tựa như tiễn cường đại bắn ra, nhưng lực đạo mạnh như thế này, bắn tới Bảo Thư Thuần Nhất Hoành, ngay cả một tia hoa ngân đặc trưng cũng không lưu lại!

- Muốn lấy người đông thế mạnh khi dễ một mình ta sao? Ngần đấy người các ngươi còn chưa đủ! Bách Biến Thân, xuất, chiến!

Một tiếng mỹ miều rống lên, thân thể Lạc Dương có chút chấn động, giống như năng lượng cầu thật lớn, lực lượng thật lớn bắn về bốn phương tám hướng, cuồng phong gào thét, cát bụi bay khắp trời!

Xuất chính là xuất ra ngoài, chiến chính là chiến đấu. Hai mệnh lệnh này hoàn toàn khác nhau.

Trong nháy mắt, một trăm Bách Biến Thân uyển chuyển xinh đẹp không rõ từ đâu xuất hiện. Mỗi một người đều giống chân thân của Hồ Nguyệt Thiên, mặc áo giáo Lực Luyện Khí hồng nhạt, cầm Quý Thuần và Huyền Hồ Đao trong tay, đàng đàng sát khí, một mảnh khí thế và vị đạo oai hùng hiên ngang. Chẳng qua, Lực Luyện Khí trên thân thể Huyền Hồ phân thân và vũ khí Lực Luyện Khí trong tay đều do năng lượng thuần túy ngưng tụ thành, chỉ có công hiệu đánh lừa cảm giác, không đạt được uy lực và hiệu quả giống như chính phẩm.

Nhưng mặc dù vẻn vẹn chỉ có công dụng đánh lừa cảm giác, lại có hiệu quả vô cùng to lớn.

Trên bề mặt trăm Bảo Thư Thuần Nhất Hoành bạo phát quang mang, đó là mảnh cường quang khiến người ta không thể trừng lớn mắt. Từng tấm từng tấm Bảo Thư Thuần Nhất Hoành chói rọi, từng thanh từng

thanh Huyền Hồ Dao lóe sáng, tất thấy quang mang đều đan xen hội tụ cùng một chỗ, trong khoảnh khắc, mảnh chiến trường lớn như vậy đều bị quang mang nồng đậm phá hư.

Đám thị vệ tinh nhuệ của Lạc Dương bị Bảo Thư Thuần Nhất Hoành phản chiếu khiến kẻ nào kẻ lấy đều trở tay không kịp, nhưng đợi tới khi bọn họ thích ứng với hoàn cảnh, bọn họ đã bị trăm Huyền Hồ vây đánh.

Thực sự, theo như lời Hồ Nguyệt Thiên nói, chỉ có ngần ấy người muốn bao vây nàng, thực sự vẫn chưa đủ.

Với tư cách là đại sư vĩ đại phụ trợ chiến đấu, bản thân mang theo một trăm chiến sĩ không thể nào giết được, hơn mười lực sĩ Cấp Nguyên Tổ làm sao có thể bao vây nàng?

Nàng không tấn công người khác đã rất nể tình!

Dưới chân khe động, ngay lập tức một trăm Huyền Hồ phân thân và hơn mười thị vệ Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực tạo thành một đoàn, dưới chân Hồ Nguyệt Thiên khe động, thân thể đứng trên hư không đột nhiên lao về phía Lạc Dương. Cánh tay trắng như tuyết vừa nhấc lên, bạo khởi Huyền Hồ Dao, một đao chém xuống Lạc Dương phía dưới.

Lạc Dương lúc này đang ngơ ngẩn cười cười đấu với một Huyền Hồ phân thân.

Trên thực tế, không chỉ có Lạc Dương như vậy, mười thị vệ tinh nhuệ của hắn cũng như vậy. Vốn Bách Biến Thân chính là một đại trận mị hoặc vô cùng cường đại, phối hợp với Huyền Hồ Chi Hương, cộng thêm thanh quang muôn hình muôn vẻ, bọn họ sao có thể không bị mị hoặc rồi tiến sâu vào ảo cảnh.

Từng người từng người đối chiến với Huyền Hồ phân thân, đều cho rằng chính mình đang chiến đấu với Hồ Nguyệt Thiên thực sự, tất thấy đều bị mỹ sắc của nàng mê hoặc. Thời gian bị sắc đẹp mê hoặc, trong lòng bọn họ không phải nghĩ cách làm thế nào có thể giết chết nàng, mà chính là nghĩ làm sao có thể bắt sống nàng, sau đó hưởng thụ một phen. Thậm chí, một số ít thị vệ ý chí kiên định, trong lòng càng mơ tưởng thái quá, khi bị mê hoặc càng trở nên sâu đậm, bọn họ sản sinh tâm tình ái mộ đối với Huyền Hồ phân thân, nghĩ vậy không ai không bị cảm hóa, đều ngoan ngoãn ngục đầu xuống đất. Thế nhưng, hoàn toàn đối lập với bọn họ, mỗi một Huyền Hồ phân thân đều có chung một mục đích, đó chính là giết chết bọn họ!

Chỉ dựa vào một Huyền Hồ phân thân đối chiến với một thị vệ, căn bản không phải đối thủ, nhưng một trăm Huyền Hồ phân thân chiến đấu với hơn mười thị vệ, dựa vào bảy, tám Huyền Hồ phân thân đánh một thị vệ, chỉ riêng số lượng đã tuyệt đối chiếm ưu thế, hơn nữa ý chí chiến đấu của đám thị vệ này đã giảm xuống cực kỳ nghiêm trọng, cho nên, trong nháy mắt, mấy gã thị vệ đã bị đánh tới mức thân thể nát như, ngã xuống đất chết.

Hồ Nguyệt Thiên xuất thủ, thời cơ vừa chuẩn.

Thời điểm một nam nhân dễ dàng bị giết chết là khi nào? Có thể nam nhân không biết, nhưng phần lớn nữ nhân đều biết đó chính là khi dục vọng tăng vọt, khi đó muốn ngừng mà không được! Nữ tử bình thường đã như vậy, huống hồ là hồ ly tinh có sở trường về chuyện này?

Hô! Một đao thanh âm xé rách hư không. Trên đao phong của Huyền Hồ Dao dấy lên một mảnh hỏa diễm u lam. Vũ khí Luyện Khí khiến Phó Thư Bao hao tâm tổn sức chế tạo thành có giả thuyết lực đan, loại uy lực này căn bản không phải người thường có thể tưởng tượng được!

- Bị giết đơn giản như vậy, hoàn toàn không đúng với kỳ vọng của ta, người kia, thực sự không xứng đáng làm đối thủ với lang quân của ta.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên toát lên một ý niệm, lại có một tia cảm thán. Đao của nàng nhanh như thiểm địa, nhiệt khí bức người, nhưng Lạc Dương bị chìm sâu trong ảo cảnh hoàn toàn chưa tỉnh lại, bộc lực lượng này đã tuyên bố án tử hình đối với hắn.

Một đao chém xuống, đầu Lạc Dương chắc chắn sẽ rơi xuống đất.

Nhưng trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện sa thạch thổ trụ giống như một con Thổ Long nhanh chóng chặn ngang đường công kích của Hồ Nguyệt Thiên.

Ầm! Huyền Hồ Dao mạnh mẽ bổ tới Thổ Long, trong lòng thất kinh, nhưng phản ứng của Hồ Nguyệt Thiên không bị ảnh hưởng, lực phản kích truyền tới Huyền Hồ Dao khiến Huyền Hồ Dao vù vù bay lên khoảng

không.

Bịch bịch! Âm âm! Hình trụ Thổ Long thật lớn dưới một đao của Hồ Nguyệt Thiên chém xuống không hề bạo khai, nhưng sau khi Hồ Nguyệt Thiên chốn chạy liền tự động bạo khai, lực lượng thật lớn trùng kích tới bốn phương tám hướng. Đất đá, nham thạch vỡ tan, từng khối từng khối đều tựa như tiễn từ cường nổ bắn ra. Đám thị vệ tinh nhuệ và Huyền Hồ phân thân trong tràng cảnh hỗn chiến giống như ánh nến chập chờn trong gió, thoáng chốc đã bị dập tắt.

- Thực lực cường đại như vậy, ít nhất phải là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, thế nhưng nếu giúp đỡ Lạc Dương, vì sao lại để đám thị vệ của hắn bị chết?

Trong lúc kinh ngạc, Hồ Nguyệt Thiên đứng tại độ cao cực cao, đôi mắt đẹp chăm chăm nhìn xuống mặt đất.

Rầm! Mặt đất nhiễm máu đột nhiên phun trào một mảnh cát bụi, ngay lập tức, một đầu quái vật đen như than từ trong đám cát bụi chậm rãi bò ra.

Thân thể thật lớn, bộ lông giống như cương châm, răng nanh sắc bén dài ba thước, mắt to huyết hồng... Đầu tiên, Hồ Nguyệt Thiên cho rằng đây chính là đầu linh thú cực kỳ hung ác, giống như các loại hổ báo, thế nhưng, đợi tới khi đầu quái thú này rời khỏi mảnh cát bụi, diện mạo kỳ quái hiện rõ ràng, nàng mới rung mình phát hiện, không ngờ là một con lợn rừng!

Nhưng mặc dù là lợn rừng, dựa vào lực lượng cường đại trên thân thể nó phát ra, cũng không khó có thể phán đoán, đây là một con Linh Vương Chi Trụ!

432. Chương 407: Vua Sát Thủ (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 407: Vua sát thủ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ha ha...Quả nhiên là hồ ly tinh, một đao đánh lén không thành, liền xoay người bỏ chạy, rất có ý tứ, không bằng chung sống với Trụ Hoàng ta, chúng ta sinh ra một tiểu hồ ly!

Tiếng cười dửng dăng từ mặt đất truyền tới, khi thanh âm dừng lại, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ đám cát bụi nhất phi trùng thiên, tiếp đến trên lưng xuất hiện rõ ràng là đôi cánh Lực Luyện Khí rực lửa!

Có thể khổng chế lực lượng nguyên tố thổ tiến hành đạo công kích Thổ Long, hiện tại lại phô diễn một đôi cánh rực lửa quỷ dị, thực lực người này đã bộc lộ rõ ràng, lực lượng tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Cho dù Tiểu Thanh ở chỗ này, nàng cũng không thể địch lại.

Lực lượng tu vi cao như vậy, cười linh thú quỷ dị như vậy, người tự xưng là Trụ Hoàng này rốt cuộc là ai?

Đột nhiên xuất hiện nhân vật tự xưng là Trụ Hoàng, sở hữu tọa kỵ lợn rừng cấp Linh Vương, tướng mạo hắn không nói khoác cũng có ba phần giống. Cái lỗ tai lớn gấp đôi thường nhân, còn có chiếc mũi ngắn nhếch lên trời, hé lộ khuôn mặt mập mạp, thân thể tròn vo, hơn nữa bụng sệ cực lớn và bộ lông màu đen, quả thực gọi hắn là nhân trụ là cách miêu tả rất chuẩn mực.

Ánh mắt Hồ Nguyệt Thiên chăm chăm nhìn tới thân thể Trụ Hoàng, cảnh giác tới từng động tác cực nhỏ của hắn, nàng không có cách chiến thắng một đối thủ như vậy càng không rõ thân phận và động cơ lúc trước của đối phương, nàng lúc đó không cam lòng bỏ chạy. Nàng tuy không hài lòng với ngữ khí đùa giỡn của đối phương, nhưng lại cố gắng kìm nén trong lòng.

- Người là ai?

- Ta vừa tới, không phải nói cho người rồi sao? Ta chính là Trư Hoàng, tiểu hồ ly tinh, tính ra vận khí của người rất tốt, thông thường, người biết tên ta chỉ có một loại người, đó chính là người chết, nhưng đến bây giờ, người vẫn còn sống.

Trư Hoàng vừa cười vừa nói. Dáng tươi cười của hắn toát lên trên khuôn mặt béo phì xấu xí tới cực điểm. Nhưng hắn lại một mực cảm giác chính mình rất tốt, cho nên cười đặc biệt xán lạn.

- Ta chưa từng nghe qua cái tên này? Người xuất thủ đánh lén ta, chính là vì muốn cứu gã tiểu tử kia?

Ánh mắt Hồ Nguyệt Thiên di chuyển, tuy rằng toàn bộ đám thị vệ đã chết, nhưng Lạc Dương vẫn ổn, chỉ là bị chấn động đứng thẳng trên mặt đất, được lợn rừng cấp Linh Vương bảo vệ.

- Hắn a? Có chút giá trị, tạm thời không thể giết chết hắn, chờ tới khi tat a hỏi rõ điều ta muốn biết, ta có thể tặng hắn cho người, người muốn chém muốn giết hắn thì tùy người.

- Được rồi, ta hiện tại không giết hắn, chúng ta trước đây chưa từng quen biết, mặc kệ người hỏi hắn thế nào đi nữa, hiện tại ta sẽ không giúp người.

Đôi chân Hồ Nguyệt Thiên khẽ động, dự định bỏ chạy.

- Còn muốn chạy? Dễ dàng như vậy sao?

Trư Hoàng cười khà khà, nhưng không truy đuổi. Trong lòng hắn tin tưởng, chỉ cần Hồ Nguyệt Thiên khẽ động, hắn liền có đủ năng lực đuổi theo, tuyệt đối không có trường hợp ngoại lệ.

Hồ Nguyệt Thiên cả giận:

- Người này thực sự kỳ quái, ta năm bảy lần nhún nhường, ngay cả cừu nhân đều tặng cho người thăm vấn, ta muốn đi người lại muốn ngăn cản, người rốt cục là ai, rốt cuộc muốn làm gì?

- Ha ha ha, Tiểu hồ ly tinh, Tử Đảo Bí Nhân Xã người đã nghe qua chưa?

Trư Hoàng đột nhiên hỏi ngược lại.

Sắc mặt Hồ Nguyệt Thiên nhất thời biến đổi, tâm tình cũng bình tĩnh trở lại. Phó Thư Bảo và Tử Đảo Bí Nhân Xã có ân oán sâu đậm, nàng cũng vậy, tại Tây Bá Lợi Tư Sơn, nàng và Phó Thư Bảo liên thủ đánh chết một nhân vật trọng yếu trong Tử Đảo Bí Nhân Xã, ngược lại có thể giúp cặp tỷ muội song sinh Thập Tứ và Thập Thất có được tự do. Hiện tại, người này tới đây, động cơ của hắn không cần nói trong lòng nàng đã hiểu.

- Aizzz... xem tại

Trư Hoàng thở dài một hơi:

- Những quy tắc cổ xưa thật phiền phức, nếu không ta đã sớm tự mình xuất thủ giải quyết gã Phó Thư Bảo phiền phức, nhưng phải chờ tới tận bây giờ, mới để hắn đủ lông đủ cánh, chỉ có điều, mặc kệ hắn hiện tại trở nên cường đại thế nào đi nữa, lúc này đây, hắn chết chắc rồi, được tông chủ Tử Đạo Bí Nhân Xã đích thân xuất thủ đánh chết, coi như là vinh hạnh khó có được.

Người trước mắt thực sự chính là tông chủ Tử Đảo Bí Nhân Xã!

Tâm tư Hồ Nguyệt Thiên chìm vào đáy cốc băng lãnh.

- Cho nên, người hãy xem, ta tuy là tông chủ đã sáu mươi tuổi còn chưa cưới vợ, dù sao Phó Thư Bảo cũng phải chết, không bằng người sớm từ bỏ hắn làm nữ nhân của ta, ha ha, ta đảm bảo mỗi ngày đều bắt người cho người chém giết mua vui.

Trên thế giới này, cũng chỉ có vua sát thủ, mới có thể giết người làm vui, hơn nữa, phương thức lấy lòng nữ nhân không ngờ chính là bắt người cho nàng chém giết mua vui. Tâm tư Trư Hoàng kỳ thực đã biến thái tới tình trạng không thuốc chữa rồi.

Đôi mắt Hồ Nguyệt Thiên chuyển động xoay tròn, nàng suy nghĩ đủ loại biện pháp thoát thân, trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên căng thẳng.

Chiến đấu, không có một tia hi vọng thắng lợi.

Chạy trốn, có thể thoát thân, nhưng không có gì chắc chắn.

Nhìn hình dạng Trư Hoàng thản nhiên như không, Hồ Nguyệt Thiên cảm thấy thực sự đau đầu.

- Người muốn giết nam nhân của ta, lẽ nào người không biết bên cạnh hắn có bao nhiêu người sao? Ta thật lòng khuyên người một câu, hãy vứt bỏ ý niệm này ra khỏi đầu, hãy làm vua sát thủ bình thường đi, đừng nên mang tính mệnh vứt vào đây, dù sao, người tuy cường đại, nhưng với lực lượng của một mình người, người không có cách đắc thủ.

Sau khi trầm mặc thời gian ngắn, Hồ Nguyệt Thiên lại nói. Cho dù muốn chạy trốn, nhưng nhân lúc hắn chưa làm khó dễ, nàng vẫn muốn moi lấy chút tin tức có giá trị.

Trư Hoàng cười nói:

- Ha ha, tiểu hồ ly tinh người thật thú vị, muốn lấy tin tức từ miệng lão trư ta nói ra chính hữu giúp đỡ sao? Người còn quá non nớt. Lúc đó gã Tư Ba Quốc kia ám sát, ta ngay trong đoàn người quan sát, nếu như Phó Thư Bảo không thụ thương, dĩ nhiên với thực lực hiện tại của hắn, cộng thêm nhiều người giúp đỡ như vậy, ta thực sự không có biện pháp bắt được hắn, chỉ có điều, hắn đã bị thương, muốn giết hắn dễ như trở bàn tay.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên âm thầm nói:

- Đầu heo này có thể có được danh hiệu vua sát thủ, khẳng định giao hoạt âm hiểm vô cùng, muốn đoạt được tin tức có giá trị gì đó trong miệng hắn, hiển nhiên là không thể, ta phải nghĩ biện pháp thoát thân.

- Tiểu hồ ly tinh, người nghĩ làm thế nào để thoát thân sao?

Trư Hoàng cười nói:

- Ta khuyên người mau chóng từ bỏ ý nghĩ này đi, tuy rằng Hoan Nhạc Vân của người rất nhanh, nhưng nhiều nhất tốc độ cũng chỉ bằng đôi cánh rực lửa của ta, nhưng người phải biết rằng, khi người nhích người, ít nhất ta đã có mười phần nắm chắc, ta hiện tại cho người thời gian mười giây suy nghĩ, theo ta hay gã họ Phó kia, một, hai, ba...

- Làm sao bây giờ? Vốn đánh lén La Dương, không ngờ nửa đường gặp phải gã đầu heo, thực sự xiu xẻo.

Sắc mặt Hồ Nguyệt Thiên trở nên ngưng đọng. Nàng lại cân nhắc lại, nàng có thể đạt được tốc độ chạy trốn ngang với tốc độ của Trư Hoàng, nếu như đối phương thấy nàng dịch chuyển liền xuất thủ trước, nàng không sở hữu tốc độ như Phó Thư Bảo khẳng định không thể chạy thoát.

Hoan Nhạc Vân của nàng mặc dù có diệu pháp của Phó Thư Bảo tăng thêm lực lượng, tốc độ liên tục được đề thăng gấp đôi, chẳng qua cũng chỉ nhanh hơn một chút so với đôi cánh lực lượng bình thường mà thôi, vẫn còn kém xa tốc độ của Phó Thư Bảo. Hơn nữa thời gian rèn luyện cũng không dài, sử dụng còn khiếm khuyết chưa thành thạo, các nhân tố này đều rất bất lợi.

- Năm, sáu, bảy...

Khuôn mặt Trư Hoàng toát lên vẻ thâm tà, cười cười nhìn Hồ Nguyệt Thiên, nhãn thần tràn đầy tự tin và tham lam, tựa hồ như muốn ăn tươi nuốt sống đại tiệc mỹ sắc cực phẩm Hồ Nguyệt Thiên.

433. Chương 408: Mười Hai Sát Ảnh Vệ (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 408: Mười hai sát ảnh vệ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Toàn bộ thế giới chỉ có một Hồ Tộc, có một Hồ Nguyệt Thiên hầu như chỉ Đế Vương mới dám suy nghĩ chuyện xa xỉ nắm giữ nữ nhân hồ ly tinh, huống hồ là loại vũ vật cực phẩm như Hồ Nguyệt Thiên nghìn dặm mới tìm được một?

Nhưng ngay khi Trư Hoàng đang chăm chú đếm, đột nhiên một đạo thanh âm từ phía xa xa truyền tới.

- Đầu heo, chính ta giúp người đếm, mười!

Thanh âm từ hư không truyền đến, kinh phong quét ngang, có một chút hiện tượng tán loạn và rung động. Khi âm phù đầu tiên xuất hiện, người nói chuyện còn đang ở rất xa, mắt thường không thể nhìn thấy, nhưng khi âm phù sau cùng “Mười” dừng lại, người này đã lướt qua hư không xuất hiện bên cạnh Hồ Nguyệt Thiên.

Tốc độ như vậy, cho dù đôi cách rực lửa của Trư Hoàng cũng không cách nào đạt được.

Trên thế giới này chỉ có một người nắm giữ tốc độ quỷ dị và kinh khủng như vậy, đó chính là Phó Thư Bảo.

Sau nhất khắc Phó Thư Bảo xuất hiện, Tiểu Thanh cũng từ phía sau lao tới. Sau lưng Tiểu Thanh, chính là mười thị vệ Luyện Lực Sĩ cười linh thú Thái Vân Báo. Thực lực như vậy, cho dù là vua sát thủ Trư Hoàng cũng không chiếm được bất cứ chỗ tốt nào.

- Không ngờ người giả bộ thụ thương? đọc truyện mới nhất tại .

Trư Hoàng nhìn Phó Thư Bảo, khuôn mặt béo phì liên tục biến ảo. Không thể có ai bị trọng thương có thể khôi phục trong khoảng thời gian ngắn như vậy, cho nên Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện tại chỗ này, trừ phi lúc trước hắc giả bộ thụ thương, không thể nào, tuyệt đối không thể. Đây là trong lòng hắc cảm thụ và phán đoán.

- Giả bộ thụ thương? Ôi, người nghĩ lão tử là diễn viên?

Trong giọng nói của Phó Thư Bảo không có khách khí nửa điểm:

- Đếm đến mười kết thúc, người muốn thế nào?

Nắm giữ áo giáp nguyên tố kim, chính mình sở hữu lực phòng thủ cực mạnh, cái này không chỉ phòng thủ thân thể, còn phòng thủ linh hồn. Đây chính là nguyên nhân vì sao trong khoảng thời gian ngắn như vậy hắc có thể khôi phục lại. Trong cuộc diễn tập quân sự bị ám sát, hắc khẳng định lúc này có đồng bọn. Sau khi khôi phục lại, hắc liền dẫn theo Tiểu Thanh và đám thị vệ Luyện Lực Sĩ Tây Hoa Dung tìm kiếm tung tích dư đảng. Không ngờ, vừa vận phát hiện Hồ Nguyệt Thiên và đại nhân vật siêu cấp Trư Hoàng.

Xem ra, Hậu Thổ Thành ngày hôm nay thực sự náo nhiệt.

Đối mặt với Phó Thư Bảo quần là áo lụa khí thế kiêu ngạo gây sợ, Trư Hoàng không ngờ không có tức giận nửa điểm, ha ha cười nói:

- Đừng tưởng rằng chỉ có mình người có trợ thủ, ta cũng có trợ thủ giúp đỡ, ra đi!

Một thanh âm hơi hột vang lên, lộn rừng Linh Vương đứng trên mặt đất nhìn Lạc Dương hôn mê bất tỉnh đột nhiên ngửa mặt lên trời rít gào. Rầm rầm, trên mặt đất nhất thời xuất hiện mười hai sa thổ trụ. Những cột sa thổ trụ này đột nhiên bốc lên, từng cột từng cột đều to lớn sừng sững, cao 35 trượng. Trình tự như vậy, cần phải nắm giữ lượng lượng nguyên tố thổ tới mức đột cùng.

Hai nhánh nguyên tố thổ biến hóa đó là Độn Hòa Giải, Tối Thiện Trường Phân Giải và ẩn tàng, đây cũng chính là tính chất đặc biệt thích hợp nhất đối với sát thủ, cho nên, rất nhiều lực sĩ sát thủ đều nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ. Kỳ thực, rất nhiều lực sĩ chuyên tâm tu luyện nắm giữ một loại lực lượng nguyên tố, trong khi chiến đấu, tuyệt đối không thua Luyện Lực Sĩ nắm giữ năm loại lực lượng nguyên tố giải biến hóa.

Bịch bịch, mười hai đạo âm hưởng chấn thiên liệt địa. Mười hai đạo nhân ảnh trong sa thổ trụ phóng lên cao. Toàn bộ đều sở hữu đôi cánh lực lượng màu đất!

Nắm giữ đôi cánh lực lượng, chính là tượng trưng cho tu vi lực lượng đạt tới cấp Vĩnh Hằng Lực.

Mười hai lực sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, là cái khái niệm gì?

Mười hai sát thủ hệ thổ cấp Vĩnh Hằng Lực bay lên không, lập tức tụ tập phía sau Trư Hoàng. Trên người bọn họ đều mặc y phục màu nâu, trên khuôn mặt có đều có nhan sắc mờ mờ khảm khảm. Không ai nói gì, cũng không chút hành động thừa thừa, động tác chỉnh tề, khí tức sát phạt, tạo thành đám sát thủ chính thể khiến người ta không thể chèn vào đầu được, cảm giác không thể nào chiến thắng!

- Bọn họ là mười hai sát ảnh vệ của ta, chưa bao giờ đứng cách ta năm trăm bước, người tự đánh giá người có thể đối phó được ta sao?

Trư Hoàng nhàn nhạt nói, trong ngôn ngữ có một cỗ khí tức uy nghiêm của Vương giả.

Vua sát thủ, vương giả thế giới lãnh khốc, cũng chỉ có nhân vật siêu nhiên như vậy, mới dám không để ý tới cấm kỵ của hoàng thất, tự xưng là Trư Hoàng. Tên như vậy đối với hoàng thất Tú Quốc, đối với nữ hoàng Tú Ngọc hiện nay, vốn mang theo thái độ khinh miệt và trào phúng.

Trong lòng Phó Thư Bảo rất nhanh có thể phán đoán được phần lớn, Tiểu Thanh chiến đấu với Trư Hoàng này chắc chắn rơi vào thế hạ phong, nhưng, nếu như hắn xuất thủ, sẽ chiếm được thế thượng phong. Nhưng mười hai sát ảnh vệ theo sau Trư Hoàng rất khó đối phó, đám thị vệ Luyện Lực Sĩ Tây Hoa Dung cười Thái Vân Báo có thể ngang bằng được cục diện giằng co, khổ chiến, nhất định tạo lên kết quả lưỡng bại câu thương. Phiền phức lớn như vậy, đó chính là con lợn rừng Linh Vương to lớn trên mặt đất, nếu như để Hồ Nguyệt Thiên đối phó với nó, một thân ảo thuật tuyệt vời của nàng đối với con lợn rừng Linh Vương này không có chút tác dụng nào.

- Người đã biết rõ nội tình, khẳng định muốn đánh một trận, chẳng qua, người cũng có thể biết kết quả, người và mười hai sát ảnh vệ rất có thể vĩnh viễn lưu lại chỗ này, ta tin rằng, tại vương quốc sát thủ của người, khẳng định có người mong muốn người gặp chuyện không may, có lẽ là chết...Hắn thuận lợi ngồi trên vị trí của người.

Không vội vàng động thủ, khí đó Phó Thư Bảo phân tích tình thế kéo dài thời gian.

Lúc này, từ phía Hậu Thổ Thành cát bụi bay khắp trời, tiếng bước chân ầm ầm như vạn mã phi nhanh. Chính là quân đội Hắc Thạch Thành Bảo nghe thấy động tĩnh bên này, chạy vội tới.

Chỉ cần đội thị vệ nữ tử hồng giáp của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã qua đây, một trăm Lực Luyện Khí Nổ, cho dù là mười hai sát ảnh vệ cũng chỉ có thể biến thành con nhím!

- Aizzz, không ngờ, trước đây muốn giết đây quả thực chỉ cần dùng ngón tay đơn giản động thủ, hiện tại trở nên phức tạp như vậy.

Trư Hoàng thở dài một hơi.

- Ngày hôm nay dừng tại đây, lần sau có cơ hội, ta sẽ quay lại giết người, đầu của người, tạm thời gửi lại trên thân thể người.

Phó Thư Bảo cười lạnh nói:

- Đầu của người, ta cũng tạm cũng để nó lại trên cổ của người, lần sau có cơ hội, ta sẽ động thủ chặt bỏ nó.

- Nhất ngôn cửu đỉnh, ha ha, được rồi, lão bà của người thực sự không tệ, thật hâm mộ người có diễm phúc như vậy.

Trư Hoàng chuyển ánh mắt nhìn về phía thân thể Hồ Nguyệt Thiên, trong mắt không thể che giấu được vẻ tham lam và thèm khát.

- Dung mạo và đức hạnh của người, e là một nữ tử thông cô tư sắc bình thường không hẳn có thể coi trọng người?

- Người...

Sắc mặt Trư Hoàng thực sự có chút thay đổi, nhưng bỗng nhiên toát lên vẻ tươi cười:

- Người rất thú vị, người có thể khiến ta nổi giận thực sự không nhiều lắm, người là người ta hi vọng và khẩn cầu cơ hội giao thủ với người, lần này, dừng lại tại đây.

Từ trên trời giáng xuống, thân thể Trư Hoàng béo tốt rơi xuống trên người lợn rừng Linh vương. Tay hấn vừa động, nhất thời Lạc Dương đang hôn mê bị hấn bắt lấy trong tay. Bốn vó chộp động, tốc độ của lợn rừng Linh Vương nhanh như gió, trong nháy mắt biến mất. Tốc độ của mười hai sát ảnh vệ cũng cực nhanh, đuổi theo phương hướng Trư Hoàng thoáng chốc biến mất.

434. Chương 408: Mười Hai Sát Ảnh Vệ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 408: Mười hai sát ảnh vệ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Theo như lời Trư Hoàng khoe khoang, mười hai sát vệ ảnh này, bất luận khi nào, bất cứ nơi đâu, thủy chung đều không cách hấn quá năm trăm bước. Đội quân như vậy, so với Hoàng Kim Vệ Hoàng Kim Thành uy phong không hề thua kém. Không xuất thủ thì thôi, nhưng vừa xuất thủ, ngay cả quân vương một nước cũng có thể giết chết.

Đáng tiếc, lúc này đây, bọn họ không thể đụng tới cọng lông trên thân thể Phó Thư Bảo.

Trong cuộc đời vua sát thủ Trư Hoàng này, đây cũng là lần đầu tiên thất thủ, tay không trở về.

- Người này, thực sự phiền toái, ẩn nấp tại nơi bí ẩn gần đó, bất cứ lúc nào cũng phóng ra một đao hại người.

Nhìn về phía bóng dáng Trư Hoàng tiêu thất, Phó Thư Bảo cười khổ nói.

- Ta rời đi trước, ta không muốn gặp mặt hai người các nàng.

Hồ Nguyệt Thiên nhìn cát bụi càng lúc càng gần nói.

- Ngày hôm nay e rằng không được, nàng không thấy mười hai sát ảnh bên cạnh Trư Hoàng sao? Đều là lực sĩ thổ hệ cấp Vinh Hằng Lực vô cùng cường đại, am hiểm truy tung và ẩn nấp, nàng tùy ý quay về một mình, một khi bị phát hiện, sẽ rất nguy hiểm.

Phó Thư Bảo nói.

Quả thực, nắm giữ mười hai sát ảnh vệ như vậy, cho dù mục tiêu ẩn sâu trong lòng đất cũng có thể đơn giản tìm ta, lúc này quay về một mình thực sự rất nguy hiểm.

- Vậy...Ta thay đổi hình dáng một chút.

Hồ Nguyệt Thiên linh cơ khẽ động.

- Cải biến hình dạng?

Phs Thư Bảo khẽ sững sốt.

Hồ Nguyệt Thiên từ túi nhỏ của nàng lấy ra một chiếc mặt nạ da người nhìn thoáng qua vô cùng đơn giản, mặt nạ da người khẽ động, trong nháy mắt mỹ nữ như hoa như ngọc liền biến thành thiếu niên tuấn tú. Chẳng qua, mặt nạ chỉ có thể cải biến hình dạng bộ mặt, không thể cải biến vóc dáng chộc người tới cực điểm. Khuôn mặt thiếu niên nam tính, vóc dáng mỹ nữ tuyệt thế, hỗn hợp cùng một chỗ, nhất thời trở thành một người nam không ra nam nữ không ra nữ.

Loại biến hóa này, khiến Phó Thư Bảo ngây ngốc nửa ngày mới khôi phục tình thần.

- Loại biến hóa này, tin tưởng hai nữ nhân không nhận thấy chúng ta có quan hệ gì đặc biệt chứ?

Rất tinh xảo, lúc này, thanh âm của Hồ Nguyệt Thiên cũng khàn khàn trầm thấp, không hề khác giọng nói của nam tử.

Mặt nạ này, hơn phân nửa là bảo vật đoạt được từ bảo khố tại Kim Nguyệt Vương Triều.

- Loại biến đổi này, chúng ta có quan hệ gì đó mới là lạ.

Phó Thư Bảo cười khở nói, gay, tại thế giới này không hề tồn tại, không ngờ, Hồ Nguyệt Thiên không ngờ dùng mặt nạ da người biến thành hình dạng này, thực sự rất thú vị.

Quân đội Hắc Thạch Thành Bảo rất nhanh chạy tới, đã biết chuyện đã qua, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã âm thầm toát mồ hôi lạnh, vô cùng lo lắng.

Chuyện diễn tập quân sự lần này đã kết thúc, chẳng qua, dường như cũng chưa hoàn toàn kết thúc.

- Lão công, gã Hồ Tộc kỳ quái này chính là bằng hữu của ngươi sao? Chính là hắc và ngươi liên thủ đạt được linh tài cực phẩm Viêm Hỏa Linh Tham sao?

Dư quang trên khóe mắt từ từ lưu chảy trên thân thể Hồ Nguyệt Thiên từ trên xuống dưới, sau lưng Độc Âm Nhi đã ngăm nổi lên một tầng da gà.

- Hắc? Ha ha, đúng vậy đúng vậy, lần này cố ý muốn tham gia lễ mừng, sau đó quay lại trước mặt ta muốn giới thiệu với các biết một chút.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Giới thiệu chúng ta biết? Ta thấy không cần, tướng mạo nửa nam nửa nữ, trong lòng thích hay ghét ta còn không nhận ra.

Trên lưng Độc Âm Nhi càng lúc càng nổi nhiều da gà.

- Không nhận rõ, vậy rất tốt.

Trong lòng Phó Thư Bảo nghĩ như vậy, mới giảm đi chút phiền toái trong đầu, nhưng ngoài miệng hắc lại nghiêm túc nói:

- Người Hồ Tộc có một số nơi có chút kỳ quái, ha ha, đến tận bây giờ, kỳ thực ta còn không rõ ràng lắm, hắc rất cực là nam nhân hay nữ nhân.

Trắng trợn nói dối, không biết hồ ly tinh này là nam hay nữ, nhưng hắc lên giường với hồ ly tinh này không biết bao nhiêu lần, không biết làm bao nhiêu chuyện hồ đồ, e là ngay cả trên người hồ ly tinh này có bao nhiêu sợi lông đều biết rõ.

- Aizzz...Mánh khéo bịp người, thiên hạ đệ nhất a.

Trong lòng Tiểu Thanh âm thầm toát lên một câu.

Kỳ thực, trong quan hệ nam nữ phức tạp sử dụng cái này hoàn toàn phù hợp, xử lý hoàn hảo, thiên mã hành không...Cái này, mới là kỹ thuật độc bộ thiên hạ.

Thi thể của Cách Lại Mỗ được đặt tại phòng khách. Thân thể hắc bị tiến bắn trúng vừa vặn một trăm tiến, từng tiến từng tiến đều được lấy ra. Trăm tiến lúc này đã tạo thành gần hai trăm lỗ thủng lưu lại trên thân thể hắc. Nếu như không phải hắc có năng lực phòng ngự cường đại, e là sau khi bị tiến bắn đã trở thành khối thịt nát.

- Thiếu gia, từ trên người hắc tìm được một thứ.

Một chiến sĩ Độc Lang Tộc dò xét trên thân thể Cách Lại mỗ, phát hiện một quyển trục da thú ánh vàng liền mang tới trước mặt Phó Thư Bảo.

Quyển trục này rất kỳ lạ, dựa vào màu sắc và sự hao mòn bên ngoài quyển trục da thú nhìn nhận, không thể nào phán được nó đến từ thời kỳ nào, duy nhất chỉ có thể khẳng định nó đã tồn tại từ rất xa xưa.

- Ta xem chút.

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, nhận lấy.

Cầm quyển trục da thú phai nhạt, chỉ thấy trên quyển trục da thú cổ xưa có một chiếc bánh xe hắc sắc, còn có một loại văn tự hắc chưa từng gặp qua. Không biết rõ nội dung, nhưng bánh xe hắc sắc này đã từng

gặp qua, đó chính là chiếc Khu Ma Luân Phó Thư Bảo tùy ý dùng sức nghiền nát. Nhìn đồ hình Khu Ma Luân này, kết hợp với những gì chính mình vừa nghĩ, không khó phán đoán, vẫn tự hiềm gặp kia chính là văn tự miêu tả về Khu Ma Luân.

Thứ đến từ thời cổ đại này có thể đơn giản phá hủy linh hồn của một người, hoặc là giải trừ cấm trệ trong linh hồn của Tiểu Thanh, không thể không nói nó vô cùng cường đại.

Phó Thư Bảo dùng dư quang trên khóe mắt liếc mắt nhìn Tiểu Thanh phía xa xa, trong lòng toát lên một mảnh cảm xúc khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả.

Trước kia, Tiểu Thanh chính là tông chủ Thanh Thủy Tông, một thân khí tức tà ác, không ngờ muốn luyện hóa hắc thành nhân đan. Hàng năm nàng thường thu thập thanh niên tài tuấn có tài hoa và năng lực để luyện hóa nhân đan, giúp nàng duy trì lực lượng tu vi và thanh xuân của nàng. Khi đó dùng từ ác ma để hình dung nàng tuyệt đối không quá.

Sự sống và cái chết ngay trước mắt, nhờ vào cơ duyên xảo hợp hắc đã dùng thủ đoạn hạ lưu khống chế Tiểu Thanh, khiến nàng biến thành Tiểu Thanh hiện tại. Hồi tưởng lại chuyện cũ, cảm giác quan hệ nhân sinh bất đồng, thật quá phiền phức.

- Thứ này tuy uy lực cực lớn, nhưng khó đảm bảo không ai nhòm ngó, nếu như tiết lộ ra người, đối phó với ta chỉ là việc nhỏ, nhưng dùng đối phó với Tiểu Thanh vậy rất không ổn. Nó tuy rằng rất mạnh, nhưng lão tử không thích, đúng rồi, lúc này hủy diệt nó, trên thế giới này sẽ không ai có thể luyện chế Khu Ma Luân.

Sau khi trong lòng Phó Thư Bảo tự suy xét, bỗng nhiên hắc liền cảm quyền trực da thú cổ đại dựng đứng lên, một chút nguyên tố hỏa bốc khởi, nhất thời đốt quyền trực da thú cổ đại thành một mảnh tro bụi hắc sắc. Bí mật về Khu Ma Luân lúc đó tiêu tan thành mây khói, không còn tồn tại nữa.

435. Chương 409: Nữ Bộc Có Bí Mật Nhỏ

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 409: Nữ bộc có bí mật nhỏ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hủy diệt bí mật luyện chế Lực Luyện Khí cổ xưa, thoáng nghĩ cảm giác rất đáng tiếc, nhưng đổi lại có thể khiến Tiểu Thanh không trở thành ác ma trước đây, vậy cũng đáng giá. Chuyện như vậy, cho dù Tiểu Thanh không phải luyện nô của hắc, hắc hoàn toàn không có vấn đề gì, mà làm như vậy. xem tại

Chẳng qua, chuyện này không có nghĩa hắc là người trọng tình trọng nghĩa, mà là, chuyện liên quan tới một thiếu nữ có thể biến thành ác ma hoặc trở nên đáng yêu, chuyện này với hắc mà nói, đó chính là chuyện lớn tới tận trời.

- Tiếp đến lục soát kỹ càng thân thể hắc, xem có gì đặc biệt hay không, chẳng hạn như hình xăm...Cần phải nhớ kỹ, sau này ta muốn tìm hiểu gia tộc của hắc một chút, người chết tại chỗ chúng ta, nếu như có người đến trả thù, ít nhất chúng ta phải biết tình hình đối thủ.

Phó Thư Bảo lại có phân phó mới đối với chiến sĩ Độc Lang Tộc.

Chiến sĩ Độc Lang Tộc chịu trách nhiệm lục soát gặt đầu:

- Yên tâm đi, thiếu gia, từng nơi từng chỗ trên thân thể hắc ta đều tỉ mỉ kiểm tra.

- Hơn nữa, truyền lệnh của ta, toàn bộ mọi người Hắc Thạch Thành Bảo đều tăng cường cảnh giác, đặc biệt là đội thị vệ nữ tử hồng giáp, đừng để đầu heo kia thừa cơ xông tới.

- Đã rõ thưa thiếu gia.

Xử lý thì thể Cách Lại Mỗ chỉ là chuyện rất nhỏ. Chuyện lớn còn chưa xử lý. Hiện tại, ba nữ nhân đều trong Hắc Thạch Thành Bảo, phiền toái rất lớn xuất hiện trước mắt hần, bởi không biết đêm nay nên ngủ trên giường ai?

Nhìn tình hình hiện tại, đây là một chuyện rất dễ xử lý, Hồ Nguyệt Thiên cải trang thành người ái nam ái nữ, Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã không biết chuyện giữa hần và nàng, hần ngủ trên giường Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã là chuyện rất bình thường, nhưng vấn đề then chốt chính là, dựa theo thời gian suy tính, ngày hôm nay vừa vặn là đêm hần bồi tiếp hồ ly tinh.

Làm sao bây giờ?

Đi về phía bên trái, chính là phòng ngủ của Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã. Qua bên phải, thẳng tới là gian phòng của Hồ Nguyệt Thiên. Đứng ở ngã tư đường, Phó Thư Bảo thực sự rẽ trái không được, rẽ phải cũng không xong.

Ngã rẽ sang phải là chuyện rất đẹp, nhưng chẳng may lão bà phát hiện hồ ly tinh là tiểu tam của hần, chuyện này rất có thể ảnh hưởng tới mạng người.

- Thiếu gia, đêm đã khuya, người vì sao còn chưa nghỉ ngơi?

Thanh âm truyền tới, theo âm thanh nhìn lại, chính là bốn nữ bộc Đông Mai, Thu Cúc, Hoa Lan, Hạ Trúc đi tới.

- Thiếu gia của các người...Đang suy nghĩ một vấn đề.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói.

- Thiếu gia nghĩ tới vấn đề gì?

Thu Cúc nho nhã, cũng là người đa sầu đa cảm nhất, trên người có một vị đạo đặc biệt của nữ tử trẻ tuổi. Đương nhiên, Phó Thư Bảo lâm vào trầm tư suy nghĩ vấn đề gì đó, nàng chính là người quan tâm nhất.

- Chuyện này...Thiếu gia của các người đang suy nghĩ về vấn đề triết học nhân sinh, nói các người cũng không hiểu.

Vấn đề trong lòng Phó Thư Bảo, kỳ thực là vấn đề rắc rối.

- Chà chà, thiếu gia thực sự là người học rộng tài cao!

Thu Cúc kích động ôm ngực, tạo lên dáng vẻ rất mê hoặc.

Đông Mai, Hoa Lan và Hạ Trúc đều chuyển ánh mắt hèn mọn nhìn về phía nàng.

- Không có việc gì, mấy người các người làm gì thì làm đi.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói. Phiền muộn trong lòng hần chính là phiền muộn của nam nhân, không có cách nào nói hết với nữ nhân. Đối tượng có thể nói tất cả, đó chính là sư phụ “ Phiêu khách “ của hần, nhưng gã này lúc này khẳng định đang khổ cực cày cấy trên mẫu ruộng màu mỡ, đâu còn quản được đồ nhi của chính mình?

- Thiếu gia, bình thường người không lo lắng đại sự, thì lại tu luyện, chúng ta đã lâu không hầu hạ người, lúc này người có thời gian, để bốn tỷ muội chúng ta hầu hạ người một hồi đi chứ?

Đông Mai vừa nói vừa nháy mắt một cái. Ba nữ bộc khác đầu tiên không có phản ứng, nhưng nhìn nàng nháy mắt một cái, nhất thời trong lòng nhanh chóng minh bạch. Không nói lời nào, đồng loạt đi lên, Hoa Lan ôm tay trái Đông Mai ôm tay phải của Phó Thư Bảo, Thu Cúc đi phía sau, Hạ Trúc đi phía trước, bốn nữ bộc giống như con giun cái kiến, phân công nhau kéo Phó Thư Bảo đi.

Phó Thư Bảo dở khóc dở cười nói:

- Bốn người các người muốn làm gì a?
- Thiếu gia đừng vội, tới rồi người sẽ biết.

Đông Mai nói.

Chuyện về ba nữ nhân kia còn chưa giải quyết, hiện tại lại bị bốn nữ bộc này làm phiền phức, khiến tâm tình Phó Thư Bảo vô cùng phức tạp. Đối mặt với nhân vật siêu nhiên tuyệt đỉnh như Trư Hoàng hẳn đều có thể bình tĩnh phân tích mà xử lý, nhưng gặp phải chuyện trước mặt, hẳn lại hồ đồ không có cách nào giải quyết.

Đi qua gian phòng bốn nữ bộc, Phó Thư Bảo vốn tưởng rằng bốn nữ bộc bọn họ sẽ kéo hẳn vào phòng, bóp vai xoa chân... cho hẳn một chút, để hẳn cảm thấy thoải mái, sau đó nhận ban thưởng, nhưng tới cửa rồi, Đông Mai vẫn nắm cánh tay phải của hẳn đi về phía trước, không có ý tứ vào phòng.

- Hắc, bốn người các người muốn mang thiếu gia các người đến nơi nào a?

Trong lòng Phó Thư Bảo có chút kỳ quái.

- Đừng vội đừng vội, thiếu gia tới rồi sẽ biết.

Đông Mai lại nói.

- Các người nếu như có dũng khí lừa gạt thiếu gia các người, thiếu gia ta sẽ cho các người ăn trái cấm.

Phó Thư Bảo làm bộ hù dọa một chút.

Phó Thư Bảo làm bộ hù dọa không có chút tác dụng nào, bốn nữ bộc kia từng chứng kiến hẳn “ Nghiêm phạt ” tại Hậu Thổ Thành, nhưng khi đó các nàng không sợ hãi nửa điểm, ngược lại trong lòng còn hi vọng chịu “ Nghiêm phạt ”.

Rất nhanh, Phó Thư Bảo đã bị bốn nữ bộc đưa tới một thương khố ngầm.

Đây là thương khố dùng để tích trữ lương thực, trong đó có một túi gạo đặt ngay ngắn trên giá đỡ đủ cho dân chúng Hắc Thạch Thành Bảo ăn cả năm. Lượng lương thực này, xem như là ít của cải của Phó Thư Bảo, tại thời điểm mấu chốt có thể phát huy tác dụng thật lớn.

Bốn nữ bộc kia kỳ thực được xem như của cải tích trữ của Phó Thư Bảo, các nàng tồn tại giống như minh tinh, khiến rất nhiều thanh thiếu niên trẻ tuổi như si như cuồng mạnh mẽ bài tiết học môn, bởi vậy hẳn càng thêm chiều.

Bốn vách tường trong thương khố đều đốt đèn, ngọn đèn không quá mạnh, nhưng không lan tỏa ra ngoài, vì vậy chúng chiếu sáng toàn bộ gian thương khố thật lớn.

- Mấy người các người mang ta tới đây làm gì?

Phó Thư Bảo giả bộ tức giận.

Bốn nữ bộc không nói gì, Đông Mai đưa tay đóng cánh cửa thương khố, còn dùng thanh gỗ chắn ngang cửa.

- Các nàng...

Trong lòng Phó Thư Bảo đang buồn bực, lại cảm giác mấy nữ bộc này ngày hôm nay không biết vì sao kỳ quái như vậy a?

- Thiếu gia!

Đông Mai dẫn đầu, bốn nữ bộc “ Bịch bịch ” quỳ gối trước mặt Phó Thư Bảo.

- Các người có chuyện gì muốn nói thì nói thẳng ra, quỳ làm gì?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Vừa nói nghiêm phạt các người, chẳng qua ta chỉ nói giỡn mà thôi, các người là người mà ta mang từ Hổ Thành tới, chúng ta tựa như người một nhà, phạm phải sai lầm gì lớn, nói ra, ta sẽ tha thứ cho các người.

Phó Thư Bảo cho rằng bốn nữ bộc này phạm phải sai lầm gì đó, không dám nhận trước mặt người khác, cho nên mới dẫn hắn tới thương khố bí ẩn này mong được tha thứ.

Hắn nghĩ chuyện này rất trong sáng.

436. Chương 410: Truyền Lực Lượng Cho Các Nàng (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 410: Truyền lực lượng cho các nàng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Thiếu gia, chúng ta...Không làm sai chuyện gì.

Hoa Lan nói.

- Chúng ta...Có việc yêu cầu người.

Hạ Trúc nói.

- Chúng ta suy nghĩ đã lâu, cũng đã sớm xem xét nơi này.

Thu Cúc nói.

- Chúng ta đã hạ quyết tâm.

Đông Mai nói.

Phó Thư Bảo phì cười thở dài một hơi:

- Mẹ kiếp, có chuyện gì không nói thẳng được sao, nói đi, rốt cuộc là chuyện gì a?

- Chúng ta cần thiếu gia truyền lực lượng cho chúng ta.

Đông Mai đột nhiên nói.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo sửng sốt, há miệng nói:

- Truyền lực lượng cho các người? Có ý tứ gì?

- Đám lực sĩ bên cạnh thiếu gia rất cường đại, chúng là ta thân là nữ bộc bên cạnh thiếu gia, nhưng thực lực không có nửa điểm, khiến chúng ta xấu hổ không chịu nổi, cho nên, suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc tìm được biện pháp...

Đông Mai muốn nói lại thôi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đám người các người quả nhiên là đại nghịch ngợm sao? Ta chỉ nghe nói truyền thụ công pháp tu luyện và kinh nghiệm, nhưng chưa từng nghe nói tới chuyện trực tiếp truyền lực lượng, biện pháp của các người, rốt cuộc là biện pháp từ đâu tìm được a?

- Hai cái này, thiếu gia người xem đi.

Đông Mai trực tiếp từ yếm đào móc da miếng da thú tinh xảo.

Không ngờ còn giấu ở nơi này, hiển nhiên là bảo bối quan trọng cần xử lý. Phó Thư Bảo trừng mắt, trong lòng suy nghĩ lẽ nào có biện pháp?

Tấm da thú không lớn, màu sắc đã nhạt, chẳng qua rõ ràng không phải bảo vật được truyền thừa từ thời viễn cổ, mà đây là tấm da thú giả cổ đã qua xử lý.

Phó Thư Bảo nhíu mày, không cần nhìn nội dung bên trong, hắn đã biết tấm da thú này là do một kẻ giang hồ lừa gạt bốn người ngu ngốc các nàng, bảo vật này kỳ thực là đồ giả.

Thế nhưng, Đông Mai cẩn thận mở tấm da thú, hai tay giơ ra phía trước, nghiêm trang đặt trước mặt Phó Thư Bảo.

Nhìn tới, ánh mắt Phó Thư Bảo không thể nào chuyển động, thần tình của hắn cũng đột nhiên giống như bị sét đánh...

- Dùng thứ tinh túy nhất của nam tử truyền vào nữ tử... Tâm pháp tự nhiên được vận hành, ngay sau đó lực lượng truyền thừa đại công cáo thành...

- Mẹ kiếp, đó là cái gì a?

Phó Thư Bảo sững sờ nhìn bốn nữ bộc. Một khi con người quá quan tâm đến chuyện gì đó rất dễ bị loạn, tự nhiên dễ dàng bị lừa gạt. Bốn nữ bộc này rơi vào tình huống như vậy là điều không cần bàn cãi, các nàng quá sốt ruột muốn trở nên cường đại, cho nên mới không nhận ra, bí kíp rắc rối kia... Là âm mưu của đám giang hồ bịp bợm lừa gạt các nàng có sắc đẹp và tiền tài.

- Các người dùng bao nhiêu tiền mua thứ này?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Không tốn tiền.

Hoa Lan nói.

- Không tốn tiền.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời trầm xuống:

- Vậy các người làm thế nào đạt được ngoạn ý này?

Đông Mai nhanh miệng nói:

- Chúng ta biết gã kia chủ ý lừa gạt chúng ta, trong khi giao dịch chúng ta đã để hắn uống mê dược, sau đó cầm bí kíp rời đi, cho nên không tốn tiền.

- Đúng, đúng vậy.

Thu Cúc nói:

- Gã kia nói với chúng ta, muốn làm mẫu truyền lực lượng cho chúng ta, ta nghĩ, phải nhờ thiếu gia đích thân truyền mới tốt a, tám đời nhà hắn làm phúc cũng không đến lượt, cho nên...

Bốn nữ bộc các nàng có thể nhìn rõ đám giang hồ bịp bợm muốn lừa gạt chiếm đoạt nhan sắc của các nàng, nhưng không thấu hiểu nhân tố then chốt, đó chính là nguyên nhân các nàng sử dụng thủ đoạn hạ lưu cướp đoạt bí kíp rắc rối không có giá trị gì. Chuyện như vậy khiến Phó Thư Bảo dở khóc dở cười, đang muốn nói rõ chuyện bí kíp kia, bốn nữ bộc tựa hồ sớm đã ngâm bàn thảo, thoáng chốc xong tới.

- Thiếu gia, người lợi hại như vậy, lực lượng tu vi đã đạt tới cảnh giới Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, người thương cảm chúng ta, truyền cho chúng ta một chút?

Hạ Trúc cao lớn nhất, cũng ngờ nghệch nhất, lúc này có bộ dáng rất thương cảm. Tay nàng nắm lấy cơ ngực Phó Thư Bảo, nhưng nàng không biết vân vê cái gì, làm sao phải vân vê.

- Kỳ thực...

Phó Thư Bảo có chút do dự, bởi truyền công như vậy, truyền cái điều a?

- Thiếu gia, người không cần lo lắng, hai chủ mẫu không thể phát hiện, nơi này, chúng ta đã suy tính qua, ngoại trừ chúng ta, trong vòng một tháng người lĩnh gạo chỉ tới đây một lần, ngày hôm nay chúng ta đã kiểm tra, người lĩnh gạo ít nhất phải mười ngày nữa mới tới, cho nên, đêm nay tuyệt đối không có ai vào.

Đông Mai nói.

Phó Thư Bảo nói.

* * * * *

Để đạt được lực lượng, bốn nữ bộc không ngờ giống như thám tử, điều tra rõ ràng mọi chuyện tại Hắc Thạch Thành Bảo. Đây là loại dụng tâm và cố chấp đạt tới mức độ nào?

Phó Thư Bảo đang phân vân, đúng lúc này, tám bàn tay mềm mại đều xuất hiện trên thân thể hắn. Trên cơ ngực, bấp tay...Đều bị bốn nữ bộc nhào qua nhào lại, bản thân hắn cảm thấy thật hoang đường, bốn nữ bộc ngu ngốc không biết xoa bóp, tại sao lại xoa bóp cho chính mình? Trong lòng còn chưa quyết định, đột nhiên, một cánh tay nhỏ bé tóm lấy một nhánh cơ bắp của hắn, khiến thân thể hắn nhất thời trở nên căng thẳng.

- Các người muốn làm gì a? Không thể làm như vậy a...

Biết rõ các nàng muốn gì, Phó Thư Bảo liền tạo dựng bộ dáng một trang quân tử nghiêm túc, khoan dung cao quý mà không loạn.

- Chúng ta muốn lực lượng!

Đông Mai bỗng nhiên ngồi chồm hổm xuống phía dưới, vượt qua vật cản trở, cắn một ngụm.

Chuyện này khiến vùng lông mày của Phó Thư Bảo khi thì chau lại, khi thì xòe ra, biểu tình phức tạp tới cực điểm, giống như chính mình là một diễn viên chính diễn bộ tuồng tình cảm, khi thì mừng rỡ, khi thì kích động, khi thì thống khổ, khi thì run rẩy...

Bốn nữ bộc, bốn vẻ đẹp hoàn toàn khác nhau.

Hoa Lan mỹ lệ thanh tú nhẹ nhàng ung dung, thân thể của nàng giống như cây hoa lan trong sơn cốc, trang nhã tỏa hương thơm.

Hạ Trúc mỹ lệ dâng trào, đường cong thân thể nóng bỏng, toàn thân tràn đầy nhiệt lực khiến người ta kích động.

Thu Cúc mỹ lệ nho nhã, xinh xắn lạnh lợi, có đường cong thanh tú khiến người ta phát sinh tâm tư triu mến.

Đông Mai tựa hồ tổng hợp lại tất cả ba người trước đó, không chỉ có vẻ ngoài thanh tú và khí chất nho nhã giống như Hoa Lan và Thu Cúc, thân thể nàng còn nóng bỏng không hề thua kém Hạ Trúc, khiến người ta dù thế nào đi nữa đều cảm thấy nàng là một cô gái cực phẩm.

Khi tư thái cuối cùng của bốn nữ bộc xuất hiện trước mắt hắn, khiến một chút do dự và đạo đức ràng buộc... Trong lòng Phó Thư Bảo dường như tờ giấy mỏng bị đầu ngón tay chọc thủng.

- Mấy người các người, thiếu gia ta nói trước, sở dụng bí kíp truyền công cao thâm như vậy, thiếu gia ta không dám đảm bảo thành công.

- Lần này không thành công còn có lần sau, bao giờ thành công mới thôi!

- Chúng ta đã hạ quyết tâm! xem tại

- Chúng ta sớm chuẩn bị tốt.

- Thiếu gia, người bắt đầu đi.

- Hạ quyết tâm thì tốt rồi, thất bại là mẹ của thành công...Được rồi, các người ai lên trước?

- Dựa theo trình tự xuân hạ thu đông, tự nhiên là Hoa Lan ta.

- Cái gì mà trình tự xuân hạ thu đông? Mùa đông trôi qua mới đến mùa xuân, Đông Mai ta lên trước.

- Không có trời thu, sao có mùa đông? Khăng định ta là đầu tiên.
 - Hic? Như vậy, xem ra chắc chắn có mùa hạ trước mới có mùa thu, ta đây lên trước.
- * * * * *

437. Chương 410: Truyền Lực Lượng Cho Các Nàng (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 410: Truyền lực lượng cho các nàng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mẹ kiếp, mấy người các người vì lý do gương ép như vậy cũng phải tranh luận một phen, quyền quyết định chính là thiếu gia ta, mấy người các người, ngay ngắn xếp thành hàng!

Bàn tay vung lên, vù vù, trên bàn tay Phó Thư Bảo hiện lên bốn mặt trăng tròn sáng tỏ. Mặt trăng tròn rung động, làm tâm tư hân cũng rung động theo.

Thiếu gia phát uy, bốn nữ bộc đầu còn dám cãi nhau, nghiêm chỉnh đứng thành hàng.

Sau một lát, trong miệng nhỏ nhắn của Đông Mai truyền tới thanh âm kêu la đau đớn, giống như trong chiến đấu bị địch nhân dùng gậy đâm vào chỗ hiểm...

Truyền công...Khăng định là phù du, khăng định không thể thành công. Nhưng bốn nữ bộc vẫn cố chấp, bọn họ cả đêm theo đuổi không biết chừng mực. Thế nhưng lực lượng bản thân không chút dấu hiệu tăng tiến, đôi chân trắng mịn càng lúc càng mềm, sau cùng, ngay cả đứng cũng không yên, nhưng mặc dù rơi vào tình trạng không ổn như vậy, các nàng vẫn duy trì ý chí chiến đấu cực cao, nối tiếp nhau, tiếp tục đón nhận “Lực lượng” truyền tới.

Đây là buổi tối vô cùng hỗn loạn.

Bốn nữ bộc, bốn bữa đại tiệc, trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã có tà tâm muốn ăn. Buổi tối hôm nay, rốt cuộc đạt được.

Sáng sớm hôm sau, Phó Thư Bảo xuất hiện tại chỗ cao nhất trong Hắc Thạch Thành Bảo, ngồi xếp bằng, tập trung tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ.

Đây là một bước hân phải làm, bởi nếu như Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã hỏi hân tối hôm qua đi đâu, hân hiện tại làm chuyện này chính là câu trả lời, hân lúc đó tu luyện, nếu như hai nàng muốn hỏi thời gian cụ thể, đáp án của hân chính là tu luyện cả đêm qua, như vậy chăm chỉ tới cỡ nào? Nhưng tại thương khổ trong Hắc Thạch Thành Bảo, bốn nữ bộc kia còn đang mê man, tứ chi giang rộng, trên người một đồng hân động, thần tình và hình dạng si ngốc, giống như uống quá nhiều rượu ngon tới mức say mềm.

Quét sạch tạp niệm trong lòng, tâm tình Phó Thư Bảo trong mảnh hỗn loạn khôi phục trở lại.

Nguyên Nhất chiến kỹ giống như Luyện Thiên Thần Quyền, đều là một trong Tứ Đại Thần Quyền thời đại khởi nguyên. Luyện Thiên Thần Quyền chính là dùng tu luyện lực lượng, mà nó còn có kỹ năng Chung Cực Thần chiến đấu kịch liệt. Hai lĩnh vực này tuy bất đồng, nhưng tại thời kỳ khởi nguyên, lại có rất nhiều điểm tương đồng và tương thông, chúng cùng có nguyên tố kim. Phó Thư Bảo hiện tại có thể hiểu rất sâu sắc về vấn đề này và đạt được rất nhiều giá trị gì đó.

Đạo lý như vậy, giống như hàng nghìn hàng vạn người trên đời, mỗi người đều khác nhau, đều có điểm đặc sắc của riêng mình, nhưng gen di truyền làm người đều tương đồng. Phó Thư Bảo suy nghĩ chính là muốn gạt bỏ hàng nghìn hàng vạn diện mạo vốn có, trực tiếp truy đuổi căn nguyên của vạn vật.

Hắn thủy chung suy nghĩ tới điểm chung của Tứ Đại Thần Quyền, một khi tìm được rồi, bí ẩn tu luyện lực lượng sẽ được giải quyết dễ dàng. Mà trước mắt, hắn cần bước từng bước, lực lợi một chút, khi kinh nghiệm tích lũy đạt tới trình tự nhất định sẽ thành công.

Tập trung, không phải thất thần, không phải để thần hồn rời khỏi thân thể, mà trở thành một người sở hữu năng lượng tinh khiết. Trên thực tế, thuyết pháp linh hồn vượt khỏi thân thể ngày đi ngàn dặm rất hoang đường. Linh hồn chính là linh hồn, một khi rời khỏi thân thể, nghĩa là đã chết. Người sở hữu lực lượng cường đại cũng không thể ngoại lệ.

Tập trung tới Nguyên Nhất Chiến Kỹ, đó chỉ là gắng sức cô đọng ra một người phân thân. Người phân thân này tuy rằng không có thần hồn, nhưng có liên hệ tinh thần của Luyện Lực Sĩ. Giống như bách biến phân thân của Hồ Nguyệt Thiên, chẳng qua Hồ Nguyệt Thiên là người thuộc về Hồ Tộc, được lão Thiên ban tặng năng lực đặc thù, còn Phó Thư Bảo cần gian khổ tu luyện mới đạt được, hơn nữa, hắn vĩnh viễn không các cách nào làm được như Hồ Nguyệt Thiên vừa xuất thủ liền tạo thành một trăm bóng ảnh phân thân thần kỳ.

Có được lực lượng phân thân, chẳng khác nào trong chiến đấu có thêm một trợ thủ đắc lực. Sử Dụng Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Phó Thư Bảo suy nghĩ, hắn thậm chí có thể liều mạng đánh một trận với nhân vật siêu cấp như Trư Hoàng.

Tâm niệm nháy động, thần hồn theo đó hướng ứng, một mảnh quang hoa trong suốt từ thân thể Phó Thư Bảo bạo phát, nhẹ nhàng bao vây lấy hắn, gió thổi không tiêu tan. Chân trời phía đông xuất hiện đường ngân bạch sắc, lúc này quang hoa trong suốt từ thân thể hắn phát ra có vẻ sáng tỏ bắt mắt, thoáng chốc bị chiến sĩ tuần tra bắt gặp. Chẳng qua, những người trông thấy cũng chỉ dám ở phía xa xa nhìn lại, không dám lại gần quấy rối hắn.

Ngày đêm không rõ, màn trời nửa sáng, nửa hắc ám, tình hình Phó Thư Bảo lúc này giống như pho tượng thần linh thánh khiết, lặng lẽ ngồi như núi, không khí và bầu trời, đại địa hỗn độn thậm chí đều có liên hệ với Hắc Thạch Thành Bảo, khiến người ta cảm giác giống như một người chỉnh thể, thật vĩ đại. Tình huống như vậy, các chiến sĩ tự nhiên đối với hắn sản sinh loại cảm giác sùng kính giống như đối với thần linh.

Tình cảnh như vậy, Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi tự nhiên cũng thấy. Các nàng giống như các chiến sĩ, không muốn kinh động tới Phó Thư Bảo chỉ lẳng lặng phía xa xa nhìn lại, phỏng đoán điều gì đó.

- Hắn thất tung một đêm, lẽ nào... Ngồi trên cao tu luyện như vậy sao?

Độc Âm Nhi buồn bực nói.

- Nhất định là vậy, lão công rất chăm chỉ a, ngày hôm qua gặp phải Trư Hoàng cường đại như vậy, hắn đã bị thúc dục, cảm thụ được nguy cơ, hắn tự nhiên càng chăm chỉ luyện tập.

Chi Ni Nhã nói.

- Aizzz, hắn rốt cuộc đã trưởng thành, việc trong gia tộc này từ đầu tới cuối đều do hắn đảm nhận, nếu như hắn không cường đại, ai sẽ tới bảo hộ những người trong gia tộc, ai bảo vệ chúng ta?

Độc Âm Nhi có chút cảm khái nói.

Nếu như, hai nàng hiện tại liếc mắt nhìn qua gian thương khổ ngậm, trong nháy mắt các nàng chắc chắn sẽ cầm dao giết chết người trên đỉnh Hắc Thạch Thành Bảo.

Trên đỉnh thành, Phó Thư Bảo không quan tâm tới hoàn cảnh xung quanh, toàn bộ thiên địa, dường như chỉ còn lại mình hắn.

Đột nhiên, phiến quang hoa trong suốt bao vây thân thể hắn rời khỏi thân thể, giống như kiện y phục trên người hắn được cởi bỏ, nhẹ nhàng phiêu đảng trên đỉnh đầu hắn.

Phiến quang hoa này, chính là phân thân thức của Phó Thư Bảo, cũng chính là mảnh phân thân được năng lượng tinh thuần của Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cô đọng thành. Mảnh phân thân này hiện tại còn rất yếu, mặt người, tứ chi còn chưa rõ, mà chỉ có hình người.

Hô, thần phong thổi đến một luồng gió lạnh lẽo, mảnh phân thân kia trong nháy mắt bị thổi tan.

- Aizzz, thất bại.

Phó Thư Bảo mở to hai mắt, nhìn hư không trước mặt, bộ dáng có chút thất vọng. Chẳng qua hắn rất nhanh lại cười nói:

- Lần đầu tiên ngưng luyện tạo thành mảnh phân thân mờ mờ ảo ảo, e là người sáng tạo Nguyên Nhất Chiến Kỹ cũng không có trình độ như vậy? Ta kỳ thực lần này không được coi là thất bại, chỉ là thiếu chút điều luyện mà thôi, tu luyện nhiều, phỏng chừng rất nhanh có thể thành công.

Thất bại là mẹ thành công, đây là đạo lý tối hóm qua hắn tại hầm thương khổ dậy bốn nữ bộc, ám chỉ các nàng về sau cần phải tiếp thụ lực lượng nhiều hơn, hiện tại, đạo lý này cũng áp dụng rất thích hợp với hắn.

Cúi đầu nhìn thấy Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã dưới chân thành ngửa mặt nhìn lên, Phó Thư Bao vươn mình cả tiếng nói:

- Aizzz, trời đã sáng, không ngờ còn không biết, tu luyện tròn một đêm thật quá mệt mỏi!

438. Chương 411: Nói Lời Không Giữ Lời (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 411: Nói lời không giữ lời (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tại Vô Thủy Sa Mạc mênh mông, một cột sa thạch trụ thật lớn dựng đứng kéo dài về phía bầu trời giống như muốn vùn ngọn núi cao trùng điệp hiểm trở. Đứng trên đỉnh sa thạch trụ, có thể mở hồ nhìn thấy Hậu Thổ Thành phía xa xa. Độ cao như vậy, hình dạng quỷ dị như vậy, không phải lực lượng thiên nhiên có thể tạo lên, mà là Luyện Lực Sĩ tạo lên.

Lạc Dương sau thời gian dài đã tỉnh dậy, bỗng chốc mở mắt liền thấy một người béo như lợn, hình dạng lại càng giống lợn.

Trên thế giới này chỉ có một nhân vật như vậy được tôn vinh, đó chính là tông chủ Tử Đảo Mật Nhân Xã, Trư Hoàng. Một vương giả đến từ thế giới sát thủ. Giờ khắc này, hắn trừng mắt đôi mắt to tròn bình tĩnh nhìn về phía Lạc Dương.

- Người...Người là ai?

Kinh ngạc sửng sốt một chút, Lạc Dương bình tĩnh trở lại. Hắn nhớ rất rõ ràng, hắn mang theo hơn mười thị vệ tinh nhuệ từ Hồ Uy Bảo, chuẩn bị chạy trốn qua Vô Thủy Sa Mạc quay vòng về Anh Thạch Thành, kết quả gặp phải hồ ly tinh, vì vậy giao thủ. Lại không ngờ, lúc này mở mắt, không ngờ là một nhân trư đứng bên cạnh hắn, đâu phải hồ ly tinh xinh đẹp kia?

- Ta là ai? Hỏi rất có trình độ.

Trư Hoàng cười nói:

- Người có thể coi ta là người cứu tính mệnh người.

- Hóa ra người đã cứu ta.

Lạc Dương hồi tưởng vài hình tượng then chốt nhất, hẳn liền nhớ rõ lúc đó hẳn bị hồ ly tinh mê hoặc và đang chiến đấu cùng một số Huyền Hồ phân thân.

- Ôi, ngay cả một câu tạ ơn đơn giản người cũng không có, xem như Lạc Dương công tử người báo đáp ân cứu mạng sao?

Trên mặt Trư Hoàng vẫn lộ rõ dáng vẻ tươi cười như trước.

- Đương nhiên không phải, Lạc Dương ta thích nhất kết giao với tiền bối sở hữu lực lượng tu vi cao cường, người cứu mạng ta, ta tự nhiên không bạc đãi người, tiền tài mỹ nữ ta đều cho người, chỉ có điều, chờ ta trở lại Anh Thạch Thành mới có thể cho người à.

Lạc Dương hào sảng nói. Thu phục nhân tâm, tự nhiên hẳn có phong cách của chính hắn, chẳng qua lần này hẳn chỉ là ngồi bấm bàn tính mà thôi.

- Ha ha ha...

- Tiền bối cười cái gì? Ta đường đường là thiếu gia của quân đoàn trưởng quân đoàn Hồ Chấn Thiên, ta nói chuyện tuyệt đối chắc chắn, chỉ cần người mang ta an toàn tới giải đất Anh Thạch Thành, muốn gì ta đều cho người, nếu như người có thể giết chết Phó Thư Bảo, vậy là người có thể lập đại công, tiền bối sở hữu thân thủ như vậy, hơn nữa lại có công lao, cha ta nhất định sẽ trọng dụng người, tùy ý cho người ngồi vào vị trí đại tướng quân thống lĩnh vạn quân, thậm chí rất có thể ngồi vào vị trí phó quân đoàn trưởng.

Lạc Dương hầu như bán đại hạ giá chức quan, tung ra từng chức từng chức để Trư Hoàng gặm nhấm.

Trư Hoàng thở dài, chậm rãi nói:

- Lão tử nghĩ người là một nhân vật, lại không ngờ người là loại ma cà bông, mở miệng là cha người, ngậm miệng là cha người, cuộc đời lão tử hận nhất loại người dựa vào cha hẳn có chút quyền lực, tựa như điều vô dương oai! Cha người là quân đoàn trưởng quân đoàn uy phong rất uy phong sao? Xách giày cho lão tử cũng không xứng, chỉ cần tâm tình lão tử mất hứng, thoáng mở miệng, đầu hẳn sẽ lìa khỏi cổ!

- Tiền bối, tuy rằng người là ân nhân cứu mạng ta, nhưng người nói lời này, ta không thích nghe.

Lạc Dương có chút phẫn nộ, cuộc đời này hẳn coi trọng nhất là một phần quyền lực trong tay cha hẳn, bây giờ có người nói đó là quyền lực rắm chó, không đáng một xu, hẳn đâu có thể chịu đựng được.

- Người mất hứng?

- Tiền bối tuy là ân nhân cứu mạng ta, nhưng tại lập trường đại ơn đại nghĩa ta khẳng định không thích nghe như vậy.

- Mẹ kiếp, còn có lập trường đại ơn đại nghĩa?

Những lời này vừa ra khỏi miệng, Trư Hoàng liền phất tay giáng xuống một cái bạt tai.

Lạc Dương rõ ràng thấy một cái bạt tai giáng xuống, theo bản năng muốn tránh né, nhưng ngay khi Trư Hoàng xuất thủ, toàn thân hắn giống như bị xích sắt trói buộc, không thể cử động. Đạo âm hưởng giòn tan vang lên, ngay cả một chút phản ứng vùng vẫy đều không có, trên mặt Lạc Dương liền hiện lên một bàn tay ửng đỏ, máu loãng từ khóe miệng chảy ra, nơi nào đó trên mặt còn có hai chiếc răng cửa!

Vậy đã là Trư Hoàng hạ thủ lưu tình, nếu không, cái tát này có thể khiến đầu Lạc Dương biến thành hồ loãng.

Bị tát trúng một cái, Lạc Dương kinh sợ vô cùng, nhưng ngoan ngoãn hơn rất nhiều. Hẳn vô cùng rõ ràng, nhân trư mập mạp trước mắt có thực lực đạt tới trình độ kinh người, nếu muốn giết hẳn, quả thực dễ như trở bàn tay. Hơn nữa với bản tính vui buồn thất thường của hắn, khả năng hẳn bị giết có thể tùy thời phát sinh!

- Khả khà, ta thích nhìn bộ dáng ngoan ngoãn của người.

Trư Hoàng tựa hồ rất thỏa mãn đối với công dụng của cái tát chính mình mang tới.

Lạc Dương ối ra một ngụm máu, hai gò má sưng vù, không dám hé miệng lên tiếng, chỉ cúi thấp đầu, suy nghĩ làm sao thoát thân.

- Người đã trở nên thông minh, ta không muốn nhiều lời với người, cha người chính là Thanh Dật Vương, nắm trong tay quân đoàn uy vũ, ta muốn người nói toàn bộ chuyện này với Thanh Dật Vương, hơn nữa, ta muốn người nói toàn bộ quân đội, tướng lĩnh Thanh Dật Vương thống lĩnh cho ta biết, nếu không, ta tiếp tục xuất thủ, người nhất định phải chết.

- Tiền bối rốt cuộc là ai?

Trong lòng Lạc Dương cảnh giác, ngẩng đầu nhìn lên.

- Ta?

Trư Hoàng cười nói:

- Người thực sự muốn biết?

- Đương nhiên, yêu cầu của tiền bối không phải ân nhân cứu mạng của ta có thể đòi hỏi, vả lại người cũng không thành tâm cứu mạng ta? Mà người nhằm vào thân phận và bí mật ta biết, người phải biết rằng người đang đối đầu với Thanh Dật Vương.

Lạc Dương lại dựa vào Thanh Dật Vương làm chỗ dựa vững chắc.

- Được rồi, ta nói người biết, ta chính là tông chủ Tử Đảo Mật Nhân Xã, cái này người thỏa mãn chưa?

Trư Hoàng vừa cười vừa nói.

Chỉ một câu nói hời hợt mà thôi, đã khiến trên trán Lạc Dương toát lên một tầng lớn mồ hôi lạnh:

- Người... Người chính là Trư Hoàng!

Trư Hoàng gật đầu:

- Kiến thức của tiểu tử người rất rộng rãi, vậy được rồi, xem ra ta lần này cần phá giới một lần, chỉ cần người nói rõ cho ta biết điều ta muốn biết, ta có thể để người rời đi, nếu như người không thành thực, dùng lời lẽ giả dối lừa gạt ta, tin rằng người đã biết thủ đoạn của ta, ta sẽ khiến người muốn sống không được muốn chết không xong.

- Ta...

Nhân thần Lạc Dương lóe lên tia bất định. Hắn biết Trư Hoàng có một quy tắc, đó chính là người biết tên hắn đều trở thành một loại người, đó chính là người chết. Bây giờ, Trư Hoàng tuy nói chỉ cần Lạc Dương nói cho hắn những gì hắn muốn biết, hắn liền phá lệ một lần, nhưng trong lòng hắn lại cảm thấy khó tin.

- Xem ra người phải kiểm chứng thủ đoạn của ta một chút.

Trư Hoàng vung tay hời hợt xuất một chiêu, trong nháy mắt, một sa châm nhỏ bé yếu ớt cắm trên đùi Lạc Dương.

- Àaaa...

Tiếng hét thảm thiết vang lên, máu tươi từ trên đùi Lạc Dương chảy thành dòng. Sa châm được hình thành vốn không mềm dẻo như châm sắt, thoáng chốc liền cắm vào huyết nhục của hắn. Không chỉ như vậy, Trư Hoàng còn duy trì cây châm ở nhiệt độ rất cao, khiến hắn giờ khắc này, giống như bị trăm nghìn cây châm nóng đỏ không ngừng thiêu đốt huyết nhục. Hắn chịu thống khổ gồm có cây châm nhọn xuyên thấu, lại có nhiệt độ nướng thịt, thật khó có thể chịu đựng được.

- Cái này xem như là nhẹ nhất, chờ chút, ta sẽ để sa châm đâm vào mặt người, cắm vào hai mắt người, muốn xem khi đó sẽ là loại tư vị dạng gì.

- Ta nói...

Tâm tư Lạc Dương hoàn toàn suy sụp.

439. Chương 411: Nói Lời Không Giữ Lời (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 411: Nói lời không giữ lời (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Khóe miệng Trư Hoàng nhếch lên một tia tiểu ý khinh miệt:

- Sớm biết như vậy, hà tất phải chịu khổ? Người như ngươi không ngờ cũng dám ám sát Phó Thư Bảo, ha ha, ngươi tu luyện không bằng một nửa tiểu tử kia, nhưng nói đi phải nói lại, năng lực nguy trang của tiểu tử kia khiến ta phải bội phục, hắc sở hữu thực lực cường đại như vậy, không ngờ vẫn hóa trang đóng vai kẻ yếu, để loại người ngốc nghếch như ngươi tin tưởng, ha ha ha.

- Trư tông chủ, ngươi đã là người trong trận doanh Thái Bình Vương, Thái Bình Vương cũng muốn giết chết Phó Thư Bảo, coi như chúng ta là bằng hữu chung chí hướng.

- Ngươi cho rằng, chúng ta là bằng hữu sao?

- Cái này ...Vấn đề không xứng, ta trước hết thay mặt quân đoàn uy vũ của cha ta lên tiếng, quân đoàn uy vũ chúng ta hàng tháng đều liên lạc với Thanh Dật Vương một lần, trong quân đoàn đều có tướng lĩnh được bổ nhiệm và miễn chức, đều phải nhờ Thanh Dật Vương định đoạt, hơn nữa...Ngoại trừ quân đoàn uy vũ chúng ta còn có Bách Uy Thủy Sư Hồng Cánh Thành, Thiết Giáp Quân, Mãnh Hổ Kỳ Binh Đoàn...

Đám tướng lĩnh thống lĩnh quân đoàn có liên quan đều bị Lạc Dương nói toạc ra, lúc này hắc một lòng cầu đường sống, đâu còn quản được việc tiết lộ bí mật quân sự mang tới hậu quả gì.

Nghe Lạc Dương nói xong, Trư Hoàng mới nói:

- Không ngờ Thanh Dật Vương không ngờ đã khống chế một nửa quân đội Tú Quốc, nếu như không phải người nói ra, chúng ta thực sự khó điều tra được chuyện cơ mật này, Thanh Dật Vương tranh đoạt thiên hạ, có lẽ phần thắng lớn hơn so với Thái Bình Vương.

Ngừng lại một chút, hắc vừa cười vừa nói:

- Tiểu tử, ngươi biết ngươi nói những lời này, sẽ trở thành mục tiêu ám sát của Tử Đảo Mật Nhân Xã không?

Lạc Dương nuốt một ngụm nước bọt:

- Đương nhiên biết, Trư tông chủ, ta đã nói cho ngươi biết tất cả chuyện cơ mật ta biết, bây giờ...Ta có thể đi chứ.

- Ngươi quay về, sẽ nói cho các tướng lĩnh tăng cường phòng bị sao?

Trư Hoàng cười hỏi.

Lạc Dương vội vàng nói:

- Lạc Dương ta sẽ không làm chuyện tình này, ta thề với lão Thiên, ta sau khi trở về không nói lung tung một chữ.

- Ha ha, vậy ngươi biết, cha ngươi cũng là đối tượng ám sát của ta chưa?

- Ngươi...

Một đạo hàn quang sắc bén đột nhiên hiện lên.

Cột cát sa trụ thật lớn âm âm sụp xuống chìm vào trong sa mạc. Đợi tới khi cát bụi tiêu tan, trên mặt đất trở nên phẳng lặng, cũng không thể nhìn thấy Lạc Dương nữa. Trên sa mạc mênh mông chỉ có một mình Trư Hoàng sừng sững đứng một chỗ.

- Phó Thư Bảo, tiểu tử ngươi rất thú vị, để ngươi sống lâu thêm vài ngày, ta trước hết giết chết mấy tướng quân Tú Quốc luyện tập, aizzz, đã lâu không đích thân xuất thủ, vừa xuất thủ không ngờ thất bại...Mẹ kiếp, thực sự mất hứng à.

Gió vù vù thổi qua. Lợn rừng Linh Vương thuận theo gió bay đi, trong nháy mắt đã đi rất xa.

Dưới sa mạc, dĩ nhiên ngay cả vết chân cũng không lưu lại!

oOo

Trong Sinh Trữ Vật Không Gian không có chút tiếng động, không có gió, không tồn tại ánh dương quang, nhưng linh khí linh lãng nhiều gấp mười lần so với ngoại giới, cái không gian này vĩnh viễn không thiếu tia sáng nhu hoàn, không khí mới mẻ tràn ngập mùi thơm, thần kỳ như vậy, khiến Phó Thư Bảo mỗi lần tiến tới đều vô cùng cảm thán, cũng không nhìn suy tư về huyền cơ trong đó. Chẳng qua, Đan Thư Thần Thú nói, lực lượng tu vi của hắn phải đạt tới Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực mới có thể luyện chế, đó là khoảng cách vô cùng xa xôi. Cho nên bây giờ hắn cũng chỉ có thể nghiên cứu.

Sinh Trữ Vật Không Gian một mảnh yên tĩnh, Đan Thư Thần Thú trốn ở nơi nào gặp nhấm bản sách cổ vô danh, thanh âm thờ phỉ phò được giảm dần từ Trúc Xá truyền ra, giống như gợn nước bập bềnh.

- Chết tiệt, ta không tin, ta đường đường là hồ ly tinh, không ngờ tại chuyện tình này lại thất bại trước người.

- Thôi đi, về điểm năng lực này nàng còn chưa đáng xem, được rồi, ta vừa lĩnh ngộ chiêu thức mới, nàng thử một chút.

- Aha...Ngươi điểm nhẹ chút...

Thanh âm như vậy vang lên thật lớn sau hồi lâu mới ngừng. Sau khi dừng lại Phó Thư Bảo và hồ ly tinh đi tới. Trên mặt hồ ly tinh đỏ hồng giống như uống chút rượu mật. Phó Thư Bảo lại rất hăng hái, thần sắc kia giống như dũng tướng trên chiến trường chiến thắng trở về.

Nam nhân giao chiến với nữ nhân, từ trước tới nay chỉ có nam nhân thua trận, nhưng đối với Phó Thư Bảo lại là trường hợp ngoại lệ.

- Tình thế bây giờ tuy rất phức tạp, nhưng càng như vậy, chúng ta càng cần nhanh chóng đạt được năm loại linh tài cực phẩm, những thứ này ở nơi nào?

Đứng ở trên cao nhìn về phía xa xa, Phó Thư Bảo có chút suy nghĩ nói. Đời người khổ cực, hành lạc thì sẽ hành lạc, khi cuộc vui trôi qua, lại phải thu thập tâm tính làm chuyện chính mình cần làm.

Hồ Nguyệt Thiên thần nhiên nói:

- Một loại linh tài cực phẩm sau cùng đó chính là Vân Nê Thổ Đậu.

- Vân Nê Thổ Đậu?

Phó Thư Bảo nghĩ tới chính mình ăn rau, ăn thổ đậu...Cảm giác vô cùng hoang đường. Năm loại linh tài cực phẩm, liên quan tới năm loại nguyên tố tinh tú, lại không ngờ, linh tài cực phẩm sau cùng là nguyên tố thổ không ngờ lại có cái tên khôi hài như vậy.

Hồ Nguyệt Thiên biết trong lòng Phó Thư Bảo nghĩ tới cái gì, nàng kinh động nói:

- Vân Nê Thổ Đậu này ẩn sâu trong lòng đất, nó di chuyển rất nhanh, cho nên độ khó đạt được nó, tuyệt đối không kém Ác Độc Chi Hoa chúng ta đạt được tại Hoàng Kim Thành.

- Ẩn sâu trong lòng đất, ngược lại rất thích hợp với nguyên tố thổ, có thể di động rất nhanh là điều có thể dễ hiểu, đến lúc đó chúng ta sẽ nghĩ biện pháp, như vậy, Vân Nê Thổ Đậu rốt cuộc ở nơi nào?

Phó Thư Bảo hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên cười cười:

- Vân Nê Thổ Đậu này có thể ở rất xa, hơn nữa, e là sợ người không nguyện ý tới.

Phó Thư Bảo kỳ quái nói:

- Còn có nơi phức tạp hơn Hoàng Kim Thành sao? Ta nói cho nàng biết, thế giới này, còn chưa tìm thấy nơi nào ta không thể đi, nàng hãy nói ra, xem ta có thể đi hay không.

- Nơi này tại Tây Châu Thánh Đóa Lan Quốc, thánh địa Thập Tự Sơn.

Hồ Nguyệt Thiên nói tới một địa day, lập tức lại bổ sung nói:

- Khoảng cách tới Vương Thành Kim Lan Thành Thánh Đóa Lan Quốc không phải quá xa, nếu như Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực sở hữu đôi cánh lực lượng, chỉ mất nửa ngày là có thể bay tới.

Thời gian chưa tới nửa ngày cũng là khoảng thời gian không quá lâu, thực sự nơi đó rất gần.

- Địa phương kia à...

Phó Thư Bảo cười gượng hai tiếng, thần sắc tự nhiên và hào sảng.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Ta biết người có loại phản ứng này, khả khả, Thánh Đóa Lan Quốc tại Tây Châu là đại quốc giống như Tú Quốc, Dật Hương Công chủ Chi Ni Nhã tại Tây Châu là nhân vật danh chấn thiên hạ giống như thánh nữ, giống như thần linh, thật nhiều người kính ngưỡng và sùng bái, còn có rất nhiều con cháu, thậm chí quốc vương quốc gia nào đó phỏng chừng đều đoán được tâm trí của nàng, ngược lại, vũ vật này được cất dấu tại Hậu Thổ Thành của người, một nơi hoang dã. Người đi tới Tây Châu, người muốn lấy mạng người, e là dài tới vài trăm dặm.

Phó Thư Bảo cười gượng biến thành cười khổ. Hắn vô cùng rõ ràng, Dật Hương Công chủ Chi Ni Nhã trời sinh mang theo mùi thêm kỳ lạ, vũ vật như vậy, khẳng định có không ít người thăm mến nàng, hiểu rõ về nàng. Bây giờ đóa hoa tươi đã bị hắn hái, người ta không muốn tính sổ với hắn mới là lạ. Đối với quý tộc vương quốc tại Tây Châu này mà nói, phái quân đội tới giết hắn cũng là điều rất có thể xảy ra. Như vậy, người muốn giết hắn xếp thành hàng dài trăm dặm, kỳ thực không khoa trương.

440. Chương 412: Kế Hoạch Của Hồ Ly Tinh

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 412: Kế hoạch của hồ ly tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Như vậy, còn chưa đi sao?

Hồ Nguyệt Thiên trêu ghẹo nói:

- Kỳ thực, ta rất muốn xem cha vợ người tại vương quốc kia hình dạng thế nào.

- Không phải tới xem Thánh Đóa Lan Quốc sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Chuẩn bị một chút, chúng ta phải giải quyết phiền toái trước mắt, lập tức lên đường.

Nếu như nơi này gần, ngược lại mà nói, Tây Châu Thánh Đóa Lan Quốc lại bên kia đại dương cực kỳ xa xôi, thực sự cần giải quyết thật các chuyện tình mới có thể xuất phát, nói cách khác, hẳn tại nơi này vừa rồi đi, người Tử Đảo Mật Nhân Xã hoặc Quy Vân Tộc có thể tới đây chém giết sào huyệt của hắn.

- Vậy người bây giờ có kế hoạch gì chưa?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi. Vừa này bốn cột, chọc ghẹo rồi cuộc báo được cừu hận hẳn chà đạp tại trúc xa, nhìn bộ dạng Phó Thư Bảo sầu khổ, bây giờ tâm tình của nàng đã tốt hơn rất nhiều.

- Tử Đảo Mật Nhân Xã trong khoảng thời gian ngắn không thể tìm tới chúng ta gây phiền toái, nhưng khẳng định bọn họ sẽ đến, cho nên sớm phải chuẩn bị đầy đủ, người Quy Vân Tông không biết lúc nào hạ thủ đối với chúng ta, nhưng có thể khẳng định bọn họ chắc chắn sẽ đối phó với chúng ta, vả lại Thanh Dật Vương bên kia chắc chắn sẽ hành động, cho nên càng phải chuẩn bị sẵn sàng, ta bây giờ còn chưa nghĩ được phương pháp gì để ứng phó đối với sự uy hiếp đến từ ba thế lực kia. Chẳng qua, ta đã dự định pha loãng một chút Linh Vãn Thạch còn lại, chế tạo chút Lực Luyện Khí cho chúng ta, dùng để trang bị cho đội quân trăm người, hơn nữa, mau chóng hoàn thành giao dịch với Ba Mễ Na Vương phi, nếu như chúng ta sở hữu đội quân năm vạn người tọa trấn Hậu Thổ Thành, ta tin bất cứ phương thế lực nào động thủ trước đều gánh chịu hậu quả.

Phó Thư Bảo nói.

- Chế tạo trang bị Lực Luyện Khí trang bị cho đội quân trăm người, chủ ý này ta sớm đã biết, thế nhưng, luyện chế trang bị Lực Luyện Khí trong mắt người chỉ là chuyện tình cực kỳ đơn giản, có thể người không nghĩ trang bị này giành cho ai? Do ai sử dụng?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi thẳng vào vấn đề.

Phó Thư Bảo trầm mặc. Quả thực, với năng lực của hắn bây giờ mà nói, bên cạnh hắn không thiếu Luyện Lực Sĩ, cũng không thiếu linh tài, muốn luyện chế một trăm bộ Lực Luyện Khí chỉ là vấn đề trong thời gian ngắn. Thế nhưng, sau khi luyện chế thành, cho ai sử dụng, đây là vấn đề hắn còn chưa giải quyết được. Hắc Thạch Thành Bảo bây giờ có bảy đại đội trăm người, từng đội từng đội đều vô cùng cường hãn. Nếu chỉ đơn độc cấp cho bất cứ đại đội trăm người nào đó, sáu đội khác khẳng định sẽ có ý kiến, nếu như phân tán xuống phía dưới, lại không đạt được uy lực chiến đấu như hắn mong muốn. Nếu như tiếp tục chiêu mộ đại đội trăm người cường hãn, như vậy là các giải quyết tốt nhất, thế nhưng, biết đi đâu tìm một trăm người vừa cường hãn vừa trung thành?

Chỉ là một kiện Lực Luyện Khí, một kiện vô cùng đáng giá, một bộ trang bị Lực Luyện Khí thực sự là vô giá, chẳng may người được chiêu mộ mang theo trang bị bỏ trốn, vậy mới kêu oan sao?

- Nguyệt Thiên, vấn đề nàng nói ta cũng đã nghĩ tới, aizzz, thực sự vẫn chưa xử lý tốt à, nhưng trước hết chưa cần lo tới việc này, luyện chế những trang bị này mới là việc quan trọng hơn.

Phó Thư Bảo cũng chỉ làm được như vậy.

Hồ Nguyệt Thiên cười nói:

- Người nha, người tại sao không nghĩ tới ta?

- Nàng?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Không được, nàng muốn ta dùng trăm bộ trang bị Lực Luyện Khí, trang bị cho Huyền Hồ phân thân của nàng sao? Số lượng thực ra là một trăm, nhưng khi chiến đấu, quả thực là mang trang bị tặng cho cường địch.

Huyền Hồ phân thân rất dễ bị phá hủy, hóa thành hư vô, trang bị như vậy rơi trên mặt đất, thực sự là mang trang bị tặng cho địch nhân, hơn nữa còn là trang bị đỉnh cấp.

- Ngươi ngốc, người không nghĩ ta là người Hồ Tộc sao? Hồ Tộc chúng ta tuy rơi vào thời kỳ suy vong, nhưng muốn triệu tập đội quân trăm người không phải vấn đề khó.

- Oạch?

Phó Thư Bảo lúc này mới hiểu được, hần lại cười nói:

- Hồ ly từ xưa tới nay rất gian xảo, nói đi, nàng đưa ra chuyện như vậy, khẳng định nàng có dự định của chính mình, dự định của nàng là gì?

- Ta từ Hồ Tộc có thể chiêu mộ một trăm tinh binh, có nam có nữ, thực lực khẳng định cường hãn, dư sức sử dụng trang bị Lực Luyện Khí này, mặt khác người thống lĩnh đội quân trăm người này chính là ta, lẽ nào ta có hai lòng đối với người sao?

Hồ Nguyệt trắng mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo.

- Ta không tin nàng điểm suy nghĩ ấy, hãy thành thật nói đi.

Phó Thư Bảo cười nói. đọc truyện mới nhất tại .

Hồ Nguyệt Thiên khẽ cười:

- Người thực sự rất thông minh, được rồi, ta sẽ nói toàn bộ, ta là thánh nữ Hồ Tộc, cũng có hi vọng muốn phục hưng Hồ Tộc, tự nhiên ta muốn Hồ Tộc nắm giữ một đội quân đủ cường đại, ngoài trừ một lòng theo người, còn muốn đảm đương sứ mệnh bảo vệ Hồ Tộc, để Hồ Tộc chúng ta có thể khôi phục và lớn mạnh.

Đây chính là dự định của hồ ly tinh.

- Chuyện này, ta cần suy nghĩ kỹ...

- Chuyện như vậy còn phải suy nghĩ? Người không đáp ứng, ta về sau sẽ không quan tâm tới người, người đừng mơ tưởng lên giường với ta.

- Thật sự, vi phu chỉ muốn vui đùa một chút, vui đùa một chút, nàng hiểu chứ? Đó là chuyện rất nhỏ, ta không đáp ứng được sao?

Phó Thư Bảo gấp giọng nói. Hồ ly tinh không để cho hần lên giường của nàng, nghiêm phạt như vậy, không thể nghi ngờ chính là nghiêm phạt cực kỳ tàn khốc, chẳng khác nào tước đoạt một phần ba quyền lợi làm nam nhân của hần, hậu quả thực sự rất nghiêm trọng.

- Lúc này mới đúng chứ, ta chuẩn bị một chút phản hồi lại lãnh địa của chúng ta.

Chuyện này rất hợp với ý tứ của Hồ Nguyệt Thiên, nàng sốt ruột muốn làm ngay.

Phó Thư Bảo nói:

- Nàng một mình trở về ta rất lo lắng, khi trở về, ta để Tiểu Thanh bảo vệ nàng trở về.

Hồ Nguyệt Thiên nhẹ nhàng ngã vào lòng Phó Thư Bảo, trong lòng nàng toát lên một mảnh cảm động, ấm áp.

Kỳ thực, Hồ Tộc coi như một phương thế lực của Phó Thư Bảo, bây giờ đang trong thời kỳ suy vong, nhưng lại hăng hái tiến về phía trước mưu cầu thời kỳ hưng thịnh, trang bị vũ trang Lực Luyện Khí cho chiến sĩ Hồ Tộc, chẳng khác nào một phương thế lực của chính mình trở nên cường đại, chuyện này là chuyện tình rất tốt. Cho dù Hồ Nguyệt Thiên không nói, Phó Thư Bảo không trang bị cho chiến sĩ Hồ Tộc, một khi Hồ Tộc gặp nguy hiểm, Phó Thư Bảo chắc chắn phải đứng ra.

- Phụ thân phụ mẫu, các người làm gì ở đây?

Một đạo thanh âm giòn tan đột nhiên vang lên, cũng là lúc Đan Thư Thần Thú từ Âm Giác bay ra.

Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên xấu hổ liếc mắt nhìn nhau, nhau chóng buông đối phương ra, coi như không có việc gì sửa sang lại quần áo lộn xộn của đối phương một chút. Thái độ là phụ mẫu, nên có một chút bộ dáng của phụ mẫu, tuy rằng Đan Thư Thần Thú không phải do hai người sinh ra.

- Nhi tử thông minh có tiến triển gì không?

Phó Thư Bảo chuyển trọng tâm câu chuyện.

- Vẫn chưa, được rồi, phụ thân con rất thích con chuột kia làm bạn, người để nó tới vui đùa cùng ta, nó là lực luyện thú sở hữu kiến thức rất rộng rãi, vừa vặn có thể bù đắp kiến thức của ta trong khoảng thời gian kia.

Đan Thư Thần Thú nói.

- Người nói đến chính là Luyện Thiên Thủ, được rồi, ta trở về sẽ để nó tới vui đùa cùng người.

Phó Thư Bảo cười nói.

Đan Thư Thần Thú trong lúc ngủ sau, đối với mọi chuyện gần đây đều trống rỗng, Luyện Thiên Thủ trải qua nhiều ngày dài dằng dặc, vừa vặn có thể bù đắp một chút kiến thức, chủ ý này thực sự rất tốt.

441. Chương 413: Lực Lượng Phân Thân

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 413: lực lượng phân thân

- Ha ha, đa tạ phụ thân, như vậy các người hãy tiếp tục ôm cùng một chỗ, ta đi chơi đây.

Đan Thư Thần Thú vù vù bay đi.

Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên lại liếc mắt nhìn nhau, bọn họ ai lấy đều mỉm cười.

Hai người lúc này thực sự không ôm nhau, bởi vì trong lòng hai người đều hiểu rất rõ, ôm nhau cùng một chỗ, người sờ ta ta sờ người, không kim lòng được sẽ làm lên một số chuyện khác, chẳng may Đan Thư Thần Thú đột nhiên quay về, vậy không ổn.

- Ta sẽ tiếp tục tu luyện tâm pháp Huyền Hồ của ta.

- Uhm, ta đây lại tiếp tục pha loãng phần Văn Linh Thạch còn lại, nhanh chóng luyện chế vũ trang Lực Luyện Khí trang bị cho chiến sĩ Hồ Tộc các người.

Tất cả mọi thứ tại Sinh Trữ Vật Không Gian rất nhanh trở nên yên tĩnh, ngay cả kim rơi đều có thể nghe thấy.

Sau khi Hồ Nguyệt Thiên rời khỏi, Phó Thư Bảo mất tròn mười ngày mới có thể pha loãng được khối Văn Linh Thạch cỡ bằng hai nắm tay dung hợp với kim chúc bình thường, đạt được 5 vạn 1 nghìn cân luyện kim chúc Thiên cấp.

Lực Luyện Khí Nổ dự định giao dịch với Ba Mẹ Na Vương Phi chẳng qua chỉ là kim chúc Địa cấp trong bốn cấp Nhân, Địa, Thiên, Vũ. Cho nên, dựa vào gần đây tài liệu mà nói, Lực Luyện Khí Nổ Hắc Thạch Thành Bảo lần này luyện chế hoàn toàn cường đại hơn Lực Luyện Khí Nổ các thể lực khác, bất luận là lực công kích hay phòng thủ đều được đề thăng gấp mười.

Thời gian Phó Thư Bảo pha loãng Văn Linh Thạch, đám người Lưu Chuẩn đã bắt đầu tiến hành luyện chế, khi nhóm luyện kim chúc Thiên cấp đầu tiên ra lò, bọn họ không dừng lại chút nào, liền tiến nhập công tác luyện chế. Cho nên, đợi tới khi Phó Thư Bảo pha loãng toàn bộ Văn Linh Thạch, đám người Lưu Chuẩn đã luyện chế thành công.

- Thiếu gia, dựa theo bản vẽ cải thiện của người, Lực Luyện Khí Nổ lần này sở hữu tầm bắn đạt tới 1500 bước, tám nỗ chứa tiễn, chỉ một lần có thể nhét vào mười tám tiễn luyện lực khí, vũ khí như vậy, đây là lần đầu tiên ta tận mắt trông thấy.

Nói tới đây, Lưu Chuẩn cảm thán một tiếng. Đối với tài tạo nghệ siêu phàm của Phó Thư Bảo về lĩnh vực luyện lực khí, hẳn từ trước tới nay vẫn luôn luôn sùng kính.

Lưu Chuẩn lại không biết Phó Thư Bảo không chỉ thông minh tuyệt đỉnh, bản thân sở hữu trí tuệ cực cao, hơn nữa còn là người đến từ thế giới kia, hẳn động não suy nghĩ một chút, tự nhiên liên hệ tới vài thứ tại thế giới kia, sau đó trải qua quá trình xử lý cải tiến, dung hợp với một số điều kiện và nhân tố bây giờ thiết kế tạo thành, đương nhiên đạt được vật phẩm không gì sánh bằng.

Kỳ thực, cải tiến của Phó Thư Bảo lần này, chính là dựa vào cơ cấu ngắm bắn súng trường, kết hợp với đặc điểm lực sĩ thế giới này mà tạo thành.

Tầm bắn vượt qua sức tưởng tượng của mọi người, uy lực xạ kích cực đại, liên kích kinh khủng có thể một lần bạo phát mười sáu tiền, loại Lực Luyện Khí Nổ này kỳ thực đã tương đương với lực sĩ sử dụng súng trường bắn tỉa. Tại thế giới này, gần như chỉ có Hậu Thổ Thành Hắc Thạch Thành Bảo nắm giữ mà thôi, nói là độc bộ thiên hạ, tuyệt đối không khoa trương.

- Thiếu gia, vũ khí Lực Luyện Khí như vậy, có thể cho tỷ muội chúng ta không?

Sư Tình đứng phía sau Lưu Chuẩn nói. Đối với hai tỷ muội sát thủ này cho dù có rất nhiều bảo vật trước mặt đều có thể trấn tĩnh như không, nhưng Lực Luyện Khí Nổ trước mặt, khiến các nàng không thể giữ vững tâm tư lãnh tĩnh, trong lòng toát lên ý niệm muốn nắm giữ.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Hai vị tiểu tử có thể nắm giữ, ngoài trừ Lực Luyện Khí Nổ, áo giáp và vũ khí Lực Luyện Khí lần này luyện chế, các người đều có thể nhận lấy một bộ, coi như một chút báo đáp Lưu Chuẩn đại ca trong khoảng thời gian cực khổ.

Thu phục nhân tâm, đó là việc lúc nào cũng cần. Tặng cho hai tỷ muội sát thủ chỗ tốt, chẳng khác nào giữ thể diện cho Lưu Chuẩn, Lưu Chuẩn sao có thể không gắng sức làm việc.

- Ha ha, xin đa tạ thiếu gia.

Lưu Chuẩn cười nói. Lực Luyện Khí Nổ như vậy giá trị bao nhiêu tiền, trong lòng hẳn có thể cân nhắc, hơn nữa vũ khí và áo giáp Lực Luyện Khí đã là tài phú cực lớn. Ngoài mặt hẳn biểu hiện xem như rất bình thản, nhưng trong lòng đã kích động không gì sánh được, phần thưởng của thiếu gia quả thực vượt quá sức tưởng tượng của hắn!

- Đúng rồi, hai vị tiểu tử, không biết đội ngũ các người xây dựng đã đạt tới mức độ nào?

Phó Thư Bảo sức nhớ tới chuyện này. Chiêu mộ tỷ muội sát thủ, ước nguyện ban đầu của hắn chính là muốn các nàng xây dựng một đội chuyên ám sát nhân vật quan trọng tổ chức đối đầu, đã trôi qua một khoảng thời gian, không biết chuyện này đã tiến hành tới đâu.

Sư Tình nói:

- Thiếu gia, người cũng biết, sát thủ không phải chiến sĩ, mỗi người đều phải trải qua khảo nghiệm máu và lửa, bằng không, người được huấn luyện thành không phải sát thủ mà là mục tiêu bị người giết, cho nên... Còn chưa tiến triển quá lớn.

Phó Thư Bảo biết hai tỷ muội sát thủ sẽ không nói dối, có lẽ nói lời này khiến hắn vui vẻ nói đùa, lại thần nhiên hỏi thăm:

- Như vậy bây giờ tiến hành tới mức độ nào?

Sư Nhu đáp: nguồn

- Thiếu gia, bây giờ chúng ta chiêu mộ được xấp xỉ năm mươi sát thủ, những người này đều do chúng ta tự mình xuất thủ khống chế, có một số sát thủ ẩn nấp tại Hậu Thổ Thành chuẩn bị muốn giết một số nhân vật quan trọng của chúng ta, nhưng những người này bây giờ đã bị chúng ta khống chế, chẳng qua sau khi thông qua thí nghiệm, nhiều nhất chỉ còn lại hai mươi người, cho nên... Đối với yêu cầu cần có một trăm sát thủ của thiếu gia còn kém rất xa.

Trong lòng Phó Thư Bảo vốn có chút thất vọng, nhưng khi nghe tới đã nắm giữ hai mươi sát thủ, trong lòng lại hưng phấn:

- Sát thủ là đám người rất đặc biệt, ta tự nhiên lý giải được sát thủ cần trải qua quá trình không tầm thường, cho dù chỉ có hai mươi người, loại sức chiến đấu này cũng vô cùng cường đại, tuy rằng nhân số không nhiều lắm, nhưng tại thời điểm mấu chốt, ta có thể sẽ vận dụng cổ lực lượng đặc thù này của các người.

Sư Tình và Sư Nhu cùng lúc nói:

- Bất cứ lúc nào cũng đợi thiếu gia sai bảo.

- Ha ha, chúng ta bây giờ thử một chút uy lực của Lực Luyện Khí Nổ.

Phó Thư Bảo cầm lấy Lực Luyện Khí Nổ, không chuẩn bị bất cứ thứ gì, vung tay lên lập tức ngấm bắn tám tám bìa ngấm da trâu trong số hơn một năm trăm bộ tại thao trường, mở miệng quát.

Vù vù vù...Vù! Tám đạo âm hưởng xé rách hư không, không nhìn rõ tên bay trên hư không, nhưng vừa chớp mắt, tám tiễn Lực Luyện Khí Nổ đã bắn trúng tám tám bìa da trâu. Dựa theo quỹ tích của Lực Luyện Khí Nổ, tám tiễn bắn ra sau đó tạo thành hình dạng cây quạt. Liên nổ xạ kích như vậy, bạo phát tám tiễn có thể giết chết lượng người khá lớn.

- Rất tốt, Lực Luyện Khí Nổ như vậy, trang bị cho đội quân trăm người, đóng tại Hắc Thạch Thành Bảo và Hậu Thổ Thành chúng ta, còn ai dám tới đánh chúng ta?

Phó Thư Bảo cười phá lên, tiếp đến lại bắn thêm một kích nữa. Kết quả lúc này vẫn như trước không hề khiến hắn thất vọng, hơn nữa độ chính xác còn cao hơn rất nhiều, hầu như bắn tĩa rất hiệu quả.

Liên nổ xạ kích tạo thành hình chiếc quạt, đối phó lượng lớn địch nhân chen chúc mà đến, tiến hành bắn tĩa, công dụng như vậy có thể nói là vô địch. Bất luận là phân phối trên tay chiến sĩ bình thường, dùng để phòng thủ và tiến công, hoặc phân phối tới tay sát thủ như Sư Tình và Sư Nhu tiến hành ngấm ám sát, đều có thể phát huy uy lực khủng bố.

So với Thiên Trúc Cung trong tay Phó Thư Bảo tuy rằng uy lực của Lực Luyện Khí Nổ có chút thua kém, nhưng Thiên Trúc Cung chỉ có một mình Phó Thư Bảo có thể sử dụng tới cực hạn, còn Lực Luyện Khí Nổ lần này luyện chế ngay cả lực sĩ bình thường cũng có thể khai nổ, kỳ thực càng về sau lại càng chiếm ưu thế. Vũ khí Lực Luyện Khí chính là vũ khí thông dụng nhất, đây là quan điểm đặc biệt của Phó Thư Bảo.

- Mỗi nổ có một tên, ngấm bắn đi.

Phó Thư Bảo nói.

Lưu Chuẩn thoáng suy nghĩ, lập tức cười nói:

- Tương ứng với đặc điểm của Lực Luyện Khí Nổ này, ý tứ của thiếu gia kêu hai phu nhân ngấm bắn, vậy đầu ta trở thành mục tiêu của hai phu nhân hành lạc.

Một mảnh tiếng cười sang sảng vang lên.

Một trăm Lực Luyện Khí Nổ, cần có thời gian luyện chế, nhưng cũng may đám người Tây Hoa Dung chính là mười Luyện Lực Sĩ, một lần luyện chế tạo được mười nổ, hơn nữa đám người Lưu Chuẩn, Đế Thiếu Vũ và Chu Di Mông cũng là Luyện Lực Sĩ, hơn nữa còn có một số thủ hạ của bọn họ, cho nên theo đánh giá khách quan, chỉ cần đủ tài liệu, không có sự cố gì xảy ra, liên tục trong thời gian mười ngày có thể luyện chế thành.

Sau khi luyện chế một trăm Lực Luyện Khí Nổ, còn có áo giáp, chiến đao, thuẫn chắn Lực Luyện Khí ...Cho dù luyện chế nhanh chóng cũng phải mất hơn một tháng. Chẳng qua, Phó Thư Bảo không sốt ruột, thời gian này, khảng định Hồ Nguyệt Thiên đã tuyển trọn được chiến sĩ Hồ Tộc tinh nhuệ, để có thể phân phát trang bị.

Quay về Hắc Thạch Thành Bảo, Phó Thư Bảo đi tới phòng luyện khí của hắn, lấy ra một miếng bạch ngọc thạch, tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian.

Trong trúc xá truyền đến thanh âm của Luyện Thiên Thủ và Đan Thư Thần Thú, còn có tiếng cười nói vui vẻ. Phó Thư Bảo vốn định tới xem qua, chẳng qua suy nghĩ một chút lại thôi, trực tiếp tới chỗ cao nhất trên ngọn núi ngồi xếp bằng, tiến nhập tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ.

Phân thân thức này cũng coi là chiêu thức kết hợp giữa công kích và phòng ngự, nhưng trước hết mảnh phân thân cường đại do năng lượng ngưng luyện tạo thành cần phải hình thành sức chiến đấu.

Trong khoảng thời gian ngắn, ngoại trừ pha loãng Linh Văn Thạch, Phó Thư Bảo làm được nhiều nhất chính là tu luyện phân thân thức.

Trên đỉnh núi không có gió thổi có vẻ vô cùng tĩnh mịch.

Quang hoa trong suốt từ thân thể Phó Thư Bảo phát sinh bao vây lấy thân thể hắn. Đây là loại cảm giác thần thánh thánh khiết nhất.

Trong lúc đó, mảnh quang hoa bao quanh hắn rời khỏi thân thể hắn, nhẹ nhàng lóe lên, xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Hình ảnh mờ nhạt, hình dáng không rõ ràng. Chẳng qua, so với lần đầu tiên ngưng tụ, tứ chi phân thân này đã rõ ràng hơn rất nhiều. Độc tác lúc này còn cảm giác tràn ngập lực lượng.

Bất luận chuyện gì, chỉ cần người kiên trì làm, người có thể từ học đồ biến thành đại sư.

Tu luyện cũng chung đạo lý như vậy, từ thấu hiểu tới thành thạo và tinh thông, vậy cần một quá trình kiên trì không ngừng.

Bỗng nhiên lúc đó, trong hư không xuất hiện một tia phong tức. Phong tức rất kỳ quái, nó không thổi qua, mà xoay tròn quanh thân thể phân thân, giống như hắc động trong vũ trụ thôn phệ vạn vật. Phong tức kỳ diệu hình thành đôi cánh, linh quang quanh mình giống như vật chất tự do ven hắc động, tất cả đều bị hút vào trong đó.

Bị hấp thụ chính là linh khí linh năng trong thiên địa, có linh năng nguyên tố mộc, có linh năng nguyên tố kim, hoàn toàn khác nhau, nhưng có thể hòa quện lại hình thành một người chỉnh thể, không bị tan biến. Năm nguyên tố, chỉ có linh năng nguyên tố thổ là bạc nhược nhất, linh năng bốn nguyên tố còn lại đều vô cùng cường đại, bị hút vào nhiều hơn.

Chuyện này cũng không kỳ quái, Phó Thư Bảo đã luyện hóa nguyên tố kim, mộc, thủy và hỏa, chỉ còn lại nguyên tố thổ chưa có luyện hóa, cho nên bộ phận thuộc về nguyên tố thổ tự nhiên sẽ mờ nhạt hơn rất nhiều.

Ầm! Một tiếng rung động nặng nề vang lên, vốn là một người được năng lượng tạo thân rất mờ nhạt, đột nhiên lúc này phát ra một mảnh cường quang, chói mắt người.

Cường quang tản đi, trong hư không đột nhiên một đạo lực lượng kỳ quái.

Ngẩng đầu nhìn lên, Phó Thư Bảo đột nhiên kinh ngạc, không ngờ mảnh phân thân của chính mình hình thành một thể hoàn chỉnh, ngũ quan rõ ràng, nhìn thoáng qua không có gì khác so với chân nhân! Càng quý dị hơn chính là, mảnh phân thân này không ngờ giống hần y đúc!

- Đánh nát tảng đá kia!

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, trong ý niệm truyền đến một đạo mệnh lệnh. Tầm mắt của hắn cũng chuyển đến khối đá thật lớn cách đó không xa.

Không có bất cứ chuyện sâu muộn gì xảy ra, mảnh phân thân kia đột nhiên bay tới, huy quyền xuất kích, ầm ầm nổ vang, đá vụn bắn tung tóe, khối đá to như trâu nhất thời bị đánh nát báy!

Uy lực như vậy, sợ rằng tương đương với lực sĩ cấp Nguyên Tộc Lực!

- Ha ha, về sau mảnh phân thân này không chỉ có thể trở thành trợ thủ chiến đấu, còn có thể mê hoặc địch nhân, Nhất Nguyên Chiến Kỹ không hổ là một trong bốn đại thần quyền tại thời đại khởi nguyên à!

Trong lòng Phó Thư Bảo kích động vô cùng, cảm thán nói.

Bản lĩnh huyền bí như vậy, cho dù Tiểu Thanh và Độc Vô Song đều không thể làm được.

- Nếu như, ta luyện hóa được nguyên tố thổ, vậy mảnh phân thân này khẳng định càng cường đại, càng hoàn mỹ. Aizzz, không đi không được, ta bây giờ cần nhanh chóng đi tới Thánh Đóa Lan Quốc.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nói, nơi cha vợ sống hẳn đã hiểu rất rõ, bây giờ tâm tư tràn đầy mong muốn tiến tới. Nguy hiểm gì đó...Lúc này không hề suy nghĩ.

Bất luận thế nào đi nữa, đây là chuyện rất đáng chờ mong.

Luyện Thiên Thử và Đan Thư Thần Thú sau khi nghe được tiếng động lớn liền chạy tới, trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, quyết định thử một chút năng lực mê hoặc của mảnh phân thân này cường đại tới đâu. Ý niệm trong đầu vừa mới nảy sinh, thân thể hắn liền chớp động trốn vào bầu trời, từ trên cao nhìn xuống.

- Phụ thân! Ta biết là người à, di, không việc gì người đập đá mua vui sao?

Mảnh phân thân bị Phó Thư Bảo tác động, há miệng nói:

- Đúng vậy, tảng đá này ta thấy nó không vừa mắt.

- Được rồi, mẫu thân?

Mảnh phân thân cười nói:

- Tiểu gia hỏa người, người nói đến mẫu thân nào?

Đan Thư Thần Thú có phụ thân mẫu thân, nếu như ngay cả Di Nương...Đều tính, cộng thêm bốn nàng Đông Mai, như vậy con số vô cùng lớn.

- Cái này...Ta thích mẫu thân hồ ly.

Đan Thư Thần Thú cười nói.

Luyện Thiên Thử thất thanh nói:

- Tiểu chủ nhân, thực sự người đánh nát tảng đá sao? Ta thấy không giống à, nếu như người đập nát, lực lượng tu vi của người làm sao có thể đạt được uy lực như vậy?

Con mắt của Luyện Thiên Thử tương đối lợi hại.

Lúc này, mảnh phân thân đột nhiên biến thành đám quang hoa, lặng yên không tiếng động tiêu thất trong hư không.

Luyện Thiên Thử và Đan Thư Thần Thú phát hiện chính mình vừa nói chuyện với Phó Thư Bảo giả, chúng liền lần lượt ngẩng đầu nhìn lên cao.

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Không ngờ hai người các người đều có thể bị lừa, xem ra công dụng của mảnh phân thân này thực sự rất cường đại, ta phải hoàn thiện một chút, khiến nó càng thêm cường đại, muốn luyện hóa nó đến mức ngay cả lão bà của ta cũng không có cách nào phân biệt thật giả.

Đạt được trình độ như vậy, có thể mang tới rất nhiều chỗ tốt, gặp phải ngày hẹn ước với hồ ly tinh, hẳn có thể phân thân ngồi tại chỗ cao nhất trên Hắc Thạch Thành Bảo khiến mọi người thấy hắn đang tu luyện, sau đó để chân thân của chính mình tới phòng hồ ly tinh, cùng hồ ly tinh hưởng thụ đêm khoái lạc...

oOo

Từng đội từng đội quân được thành lập, tuy rằng nhân số vẫn rất ít, nhưng Hắc Thạch Thành Bảo từng bước trở lên cường đại. Từng kiện từng kiện trang bị được đề thăng, sức chiến đấu của những đội quân này cũng đề thăng không ngừng. Bây giờ tuy Phó Thư Bảo không được coi là phương thể lực uy danh hiển hách, nhưng còn cách trình độ này không quá xa.

Nửa tháng trôi qua, Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên còn chưa trở về, bên phía Ba Ma Na Vương Phi đã truyền tin tức tới, để Phó Thư Bảo mang theo Lực Luyện Khí Nỗ hoàn thành giao dịch.

442. Chương 414: Chiến Sĩ Hồ Tộc Xinh Đẹp (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 414: Chiến sĩ Hồ Tộc xinh đẹp (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Lần trước chúng ta dùng tiền thuê chiến sĩ nô lệ vận chuyển tới, lần này hẳn là nàng phải mang qua chỗ ta mới đúng, tại sao lại khiến chúng ta mang trang bị qua để hoàn thành giao dịch? Chẳng lẽ muốn chúng ta mất tiền mang người về sao?

Lão đại Tú Lý mất hứng nói. Hẳn rất ít khi xuất bây giờ phòng hội nghị trong Hắc Thạch Thành Bảo, nếu như ngày hôm nay không phải Đại Loan Lệ dùng quyền cước đuổi hẳn ra khỏi phòng, chắc hẳn vẫn còn đang ngủ.

Phó Thư Bảo nói:

- Quân đội năm vạn người, tương đương với nửa quân đoàn uy vũ, đây không phải số lượng nhỏ, cho dù mượn cự tượng thương xã, sợ là không thể áp giải, chỉ có chúng ta tự mình đi.
- Chúng ta phải dẫn bao nhiêu người mới có thể áp giải nhiều chiến sĩ như vậy trở về, chẳng may trên đường bọn họ tạo phản, chẳng phải chúng ta vừa tổn thất trang bị vừa tổn thất người sao?

Độc Âm Nhi có chút lo lắng nói.

Phó Thư Bảo hỏi:

- Lưu Chuẩn đại ca, Lực Luyện Khí Nỗ luyện chế hoàn thành chưa?

Lưu Chuẩn nói:

- Có các nàng Tây Hoa Dung trợ giúp, một năm Lực Luyện Khí Nỗ đã được luyện chế hoàn thành, chỉ có điều áo giáp và vũ khí Lực Luyện Khí chưa luyện chế xong.

Phó Thư Bảo nói:

- Đáng tiếc Hồ Nguyệt Thiên chưa dẫn người Hồ Tộc trở về, nếu không, người của nàng được trang bị Lực Luyện Khí Nỗ, vừa vặn có thể thi hành nhiệm vụ này.

Độc Âm Nhi nói:

- Chiến sĩ Độc Lang Tộc chúng ta có thể đảm nhiệm nhiệm vụ này.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chiến sĩ Độc Lang Tộc đã hiểu rõ toàn bộ Hắc Thạch Thành Bảo, tòa Hắc Thạch Thành Bảo này không thể thiếu bọn họ trấn thủ.

Trong lúc nói chuyện, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trong phòng khác Hắc Thạch Thành Bảo. Bóng người tiến nhập với tốc độ quỷ mị, nhưng tốc độ dừng lại cũng cực nhanh, thoáng hiện lại dừng lại, khiến người ta cảm giác quỷ dị tương phản với lực quán tính vật lý.

Người tiến nhập chính là Tiểu Thanh:

- Chủ nhân, chúng ta đã trở về.

Phó Thư Bảo thoáng liếc nhìn ngoài cửa, nhưng không thấy Hồ Nguyệt Thiên dẫn người về:

- Thế nào, người đâu?

Tiểu Thanh hô lớn:

- Các nàng bây giờ đang bên ngoài thành, rất nhanh sẽ vào.

Một mảnh âm thanh ồn ào bỗng nhiên truyền tới, vốn là các chiến sĩ Độc Lang Tộc phá lên cười, không biết vì lý do gì. Phó Thư Bảo vội vàng mang theo người rời khỏi phòng khách, lúc này Hồ Nguyệt Thiên đang từ cửa thành đi tới, trên mặt nàng vẫn mang theo dáng vẻ tinh diệu, bộ dạng yêu nhân.

Phía sau Hồ Nguyệt Thiên, hai mươi thanh niên Hồ Tộc tuổi trẻ tới cực điểm theo vào. Những nam tử Hồ Tộc này, vóc dáng mỗi người đều cao gầy cân đối, sắc mặt tinh mỹ tuyệt luân hoặc kiên quyết hoặc ôn nhu, nói chung, mỗi người đều là mỹ nam tuyệt thế. Nếu như Phó Thư Bảo tại thế giới kia, hai mươi nam tử Hồ Tộc này khẳng định sẽ trở thành đại minh tinh, có lẽ là người mẫu đỉnh cấp, vừa xuất hiện, tiểu nữ sinh, sư nãi...Đều thét chói tai.

Theo phía sau hai mươi nam tử Hồ Tộc vừa tròn tám mươi nữ tử Hồ Tộc, những nữ tử này ai lấy đều xinh đẹp như hoa, vóc dáng uyển chuyển, là những đại mỹ nữ khó gặp. Các nàng có người sở hữu vẻ đẹp gợi cảm, có người sở hữu vẻ đẹp nho nhã, có người sở hữu vẻ đẹp mềm yếu, nói chung, tám mươi nữ tử Hồ Tộc ai lấy đều là mỹ nữ, nhưng lại sở hữu vẻ đẹp khác nhau. Bất luận là người ai cũng xuất chúng không giống người thường.

Hai mươi mỹ nam tử tuyệt thế, cộng thêm tám mươi đại mỹ nữ Hồ Tộc. Đội ngũ như vậy, thảo nào khiến chiến sĩ Độc Lang Tộc phát tiếng cười. Nhìn thấy nhiều mỹ nữ như vậy, không cười, vậy không phải nam nhân bình thường.

Phó Thư Bảo cười, nhưng là cười khổ, trong lòng hần âm thầm nói:

- Mẹ kiếp, sớm để Hồ Nguyệt Thiên chỉ dẫn theo nữ binh thì tốt rồi, bây giờ nàng mang theo hai mươi mỹ nam trở về, ai lấy đều giống như Phan An, sau đó còn mang theo bọn họ đi ra ngoài, cô nương này khẳng định xem trọng bọn họ, không xem trọng ta, thực sự là thất sách à...

- Ta đã dẫn người trở về.

Hồ Nguyệt Thiên cao giọng cười nói:

- Các huynh đệ tỷ muội Hồ Tộc, hãy bái kiến chủ nhân của các người, uhm, các người có thể gọi hắn là thiếu gia, người ở đây tựa hồ đều gọi như vậy.

Đây là lời dạy đầu tương đối dễ dàng.

Đại mỹ nữ, mỹ nam tử Hồ Tộc khê mở miệng nghị luận một chút, rất nhanh liền thống nhất ý kiến, quỳ gối trước mặt Phó Thư Bảo:

- Tham kiến thiếu gia.

Nếu như mọi người ở đây đều gọi như vậy, đại mỹ nam đại mỹ nữ Hồ Tộc sẽ không muốn tạo lên trường hợp ngoại lệ.

- Ha ha, không cần khách khí, về sau chúng ta chính là người một nhà, tất cả đứng lên đi, các người quay về rất đúng lúc, bây giờ ta cần các người hoàn thành một chuyện, cũng là khảo nghiệm thực lực của các người.

Phó Thư Bảo nói đến chuyện sắp sửa giao dịch với Ba Ma Na Vương Phi.

Cơ hội phô diễn thực lực chiến sĩ Hồ Tộc lần này, đương nhiên Hồ Nguyệt Thiên ưng thuận. Về phương diện khác, nàng không muốn ở lại Hắc Thạch Thành Bảo lên lút gặp Phó Thư Bảo, vừa ra ngoài trời cao biển rộng, như vậy muốn vui đùa sao cũng được, rất sáng khoái.

Lưu Chuẩn rất nhanh mang Lực Luyện Khí Nổ tới phân phát đến tay các chiến sĩ Hồ Tộc. Một trăm lẻ một chiếc, thừa một chiếc giành cho Hồ Nguyệt Thiên. Xây dựng đại đội tác chiến đặc thù sử dụng Lực Luyện Khí Nổ, đại đội trưởng khẳng định là Hồ Nguyệt Thiên, nếu như nàng không sở hữu một chiếc Lực Luyện Khí Nổ vậy thật kỳ cục.

Đầu tiên được nhận Lực Luyện Khí Nổ kinh khủng như vậy, từng chiến sĩ Hồ Tộc ai lấy đều rất hưng phấn, sĩ khí tăng vọt. Trên đường đi, chiến sĩ Hồ Tộc dựa theo lời Hồ Nguyệt Thiên nói đã lý giải được một chút

tình hình về Phó Thư Bảo, biết hắn là người vô cùng hào phóng, ban thưởng cho thủ hạ bạo tay không gì sánh được, bây giờ đích thân nghiệm chứng, làm sao không kích động cho được?

Chiến sĩ Hồ Tộc được dẫn tới giáo trường thử nghiệm Luyện Khí Nổ, thoáng chốc ánh mắt mọi người bị những mỹ nam mỹ nữ này hấp dẫn. Tình hình xuất hiện trên người chiến sĩ Độc Lang Tộc cũng xuất hiện trên người chiến sĩ đội quân trăm người khác, đặc biệt những người đàn ông độc thân chưa có vợ hoặc bạn gái, ai lấy đều giống như uống thuốc kích thích. Giống như thao luyện, nhưng khác với mọi ngày, tinh thần khí mỗi người dường như cuồng trướng gấp ba, lực lượng cũng tăng gấp ba. Bán mạng như vậy, kỳ thực không phải ánh mắt bị những đại mỹ nữ Hồ Tộc hấp dẫn hay sao?

Phó Thư Bảo tạo lên bộ dáng chỉ huy đội quân trăm người kỳ dị, còn Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã thần sắc vô cùng kỳ quái từ phía xa xa nhìn lại.

- Đội ngũ như vậy, ai lấy đều đẹp như vậy, có thể chiến đấu sao?

Độc Âm Nhi nhếch miệng nói:

- Thật không biết Phó Thư Bảo hắn nghĩ gì, không ngờ trang bị đội quân trăm người như vậy.

Chi Ni Nhã cười nói:

- Lão công làm việc, rất ít người có thể lý giải được dụng ý của hắn, chẳng qua, mọi việc tới tay hắn, đều có thể hoàn thành, chúng ta hãy xem chút đi.

- Được rồi, người có phát hiện hay không hồ ly tinh nửa nam nửa nữ kia có chút không bình thường đối với lão công của chúng ta?

- Có chỗ nào không bình thường?

- Nhân thân à, hồ ly tinh và lão công chúng ta tổng cộng gặp nhau bốn lần, cho dù người bình thường đều trở thành bằng hữu, quan hệ giữa nàng và hắn không ngờ rất khó nhận ra, bình thường rất ít nói chuyện, ngay cả đôi mắt cũng không liếc nhìn.

Độc Âm Nhi tỉ mỉ phân tích.

- Cái gì? Lão công chúng ta có thể có quan hệ không bình thường với hồ ly tinh nửa nam nửa nữ kia?

Chi Ni Nhã căn bản không tin.

- Azzzz, có thể ta quá nhạy cảm...

Nửa nam nửa nữ chính là vấn đề then chốt.

443. Chương 414: Chiến Sĩ Hồ Tộc Xinh Đẹp (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 414: Chiến sĩ Hồ Tộc xinh đẹp (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đội ngũ Hồ Tộc luyện tập nửa ngày, Phó Thư Bảo liền dẫn theo người rời khỏi Hắc Thạch Thành Bảo. Lúc này khởi hành, chỉ dẫn theo đội quân trăm người Hồ Tộc và Tiểu Thành, ngoài ra không mang theo ai khác.

Rời khỏi địa bàn Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo lấy ra miếng bạch ngọc thạch. Hồ Nguyệt Thiên vừa thấy hắn lại lấy miếng bạch ngọc thạch này ra, nhất thời minh bạch hắn muốn làm điều gì đó.

Chiến sĩ Hồ Tộc chỉ có một mình Hồ Nguyệt sở hữu lực lượng khổng lồ chế Hoan Nhạc Vân, hành động có thể dựa vào chiến mã. Nhưng tới Bạch Tượng Thành, phải vượt qua Vô Thủy Sa Mạc, vấn đề lương thảo, nước uống... Cần phải giải quyết, những vật tư này lại cần có ngựa hoặc lạc đà vận tải, cho nên vô cùng phức tạp.

Sinh Trữ Vật Không Gian, không những dùng để tu luyện, còn có thể dùng để mang theo chiến sĩ. Trong không gian này, có nguồn nước, cũng có linh khí linh năng dồi dào, chiến sĩ bên trong không những được tu dưỡng tốt không gì sánh được, còn có thể tu luyện giúp đề thăng lực chiến đấu.

Để một chiến sĩ Hồ Tộc tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian trong miếng bạch ngọc thạch, đây là chuyện Phó Thư Bảo muốn làm.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đan Thư Thần Thú và Luyện Thiên Thủ ở bên trong, chẳng qua, ta tin người của nàng và chúng có thể sống chung, nhưng thực sự cần nhắc nhở một chút, đặc biệt nữ chiến sĩ Hồ Tộc, đừng để Đan Thư Thần Thú vẽ chân dung các nàng...

Đan Thư Thần Thú giỏi vẽ chân dung, nếu như tám mươi mỹ nữ Hồ Tộc tiến nhập, chân dung mỗi người sẽ trở thành bức tranh quý.

Quân đội có sĩ khí, chiến lực của quân đội, cần được bảo trì. Phó Thư Bảo đề nghị chuyện này, là vì đề phòng trong hoàn cảnh quá tốt, ngược lại khiến chiến sĩ Hồ Tộc buông lỏng, thời điểm chiến đấu sẽ xảy ra sự cố.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Tâm tư của người ta hiểu, yên tâm đi, những người này tuy là chiến sĩ Hồ Tộc, nhưng cũng là người của người, cho dù giáo huấn các nàng không cần nhìn nét mặt của ta mà khách khí với các nàng, trên đường đi ta đã chỉ dạy các nàng, trên lưng các nàng mang trên mình sứ mệnh chấn hưng Hồ Tộc, vậy phải trải qua vô số chiến đấu mới có thể hoàn thành, cho nên, mỗi người các nàng đều có giác ngộ rất cao.

Dừng lại một chút, Hồ Nguyệt Thiên thấp giọng nói:

- Ngay cả ta đều là người của người, người không cần khách khí với ta?

- Oạch...

Trong lòng Phó Thư Bảo xấu hổ cười, thực sự như vậy, đại hồ ly đều là nữ nhân của hắn, hắn cần gì phải khách khí với đám tiểu hồ ly?

Mở Sinh Trữ Vật Không Gian, một trăm chiến sĩ Hồ Tộc mang theo chiến mã và vật tư vào trong không gian. Phó Thư Bảo nhún nhủ vài lời, lập tức đóng cửa không gian, mang theo Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh bay về phía Bạch Tượng Thành.

Ba người đều sở hữu năng lực phi hành, hơn nữa tốc độ rất nhanh, lúc này đây bay tới Bạch Tượng Thành căn bản không tốn nhiều thời gian.

Nhìn như nhiệm vụ khó có thể hoàn thành, có Sinh Trữ Vật Không Gian liền trở nên đơn giản. Dựa vào diện tích Sinh Trữ Vật Không Gian mà nói, kỳ thực có thể chứa toàn bộ năm vạn chiến sĩ Tư Ba Quốc, không chút dấu vết chuyển về Hậu Thổ Thành.

oOo

Bạch Tượng Thành đã trong tầm mắt, nhưng khách nhân ngày hôm nay tựa hồ không chỉ có Phó Thư Bảo. Mà có quân đội Tư Ba quốc tập kết đông nghịt trước cửa Bạch Tượng Thành, nhân số ít nhất vượt qua hai mươi vạn. Đại quân hai mươi vạn vây quanh thành, tràng cảnh này khiến người ta chấn động nhân tâm. Một mảnh Đầu Thạch Xa và Công Thành Chàng Chuy Xa đặt trước trận địa, người người tập kết, chiến mã hí lớn, gây lên mảnh khí tức xơ xác tiêu điều.

Trên đầu tường thành Bạch Tượng Thành, tinh kỳ tung bay phấp phới, chiến sĩ đông đúc đứng đầy tường thành. Liếc mắt nhìn tới tất cả đều là người, lượng người trên, tuy chỉ tính số lượng người công kích ít nhất đã có mười năm mười sáu vạn.

Tuy rằng Phó Thư Bảo từng chỉ huy nhiều trận chiến, nhưng đều là trận chiến quy mô nhỏ, so với quy mô trận chiến trước mắt quả thực không đáng nhắc tới.

- Xem ra chúng ta tới không đúng lúc à.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên nhú mày nói:

- Ba Mễ Na Vương Phi đang giao chiến với Mục Hãn Ba Da Vương Tử, tình huống như vậy, chúng ta khẳng định không có cách nào dẫn năm vạn người rời đi, không bằng chúng ta chờ bọn họ sau khi giao chiến kết thúc sẽ quyết định.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Chờ bọn họ giao chiến xong nói không chừng Ba Mễ Na Vương Phi sẽ thua trận, chúng ta và Ba Mễ Na Vương Phi mới là minh hữu, nếu như Mục Hãn Ba Da Vương Tử thắng trận, chúng ta sẽ có thêm một địch nhân cực kỳ cường đại, Hậu Thổ Thành chúng ta sẽ rơi vào hoàn cảnh hai mặt thụ địch, cho nên chúng ta không chỉ không thể chờ, còn phải trợ giúp Ba Mễ Na Vương Phi vượt qua cuộc chiến lần này.

- Chúng ta phải giúp Ba Mễ Na Vương Phi giao chiến?

Hồ Nguyệt Thiên thực sự không thể tin được trong khoảng thời gian ngắn, Phó Thư Bảo liền có quyết định trọng đại như vậy.

Nếu như trước đây ẩn mình đối địch với Mục Hãn Ba Da Vương Tử, nhưng bây giờ cứ như vậy tham gia, hẳn đã trở thành thế lực đối địch bên ngoài.

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu như Ba Mễ Na Vương Phi thất bại, chúng ta cũng không có năm vạn quân, sớm muộn sẽ bị nuốt sống, không bằng bây giờ đánh một canh bạc, thực lực lúc này của Ba Mễ Na Vương Phi không kém Mục Hãn Ba Da Vương Tử kia là bao, chúng ta có nỗ lực Luyện Khí, còn có trăm Lực Luyện Khí Nỗ sử dụng làm giao dịch, có thể có tác dụng rất lớn trong việc phòng thủ.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Được rồi, tham gia trận đại chiến như vậy, vừa vặn có thể tôi luyện chiến sĩ Hồ Tộc chúng ta.

Kinh nghiệm chiến đấu không phải nói tích lũy là có thể tích lũy, loại trận đại chiến trước mắt không phải ngày nào cũng phát sinh, đây chính là cơ hội rèn luyện chiến sĩ Hồ Tộc. Trải qua chiến tranh như vậy, không cần bàn cãi đó là một lần khảo nghiệm trải qua máu và lửa, có thể tôi luyện các nàng thành tinh binh.

Nhất phi trùng thiên, căn bản không cần che giấu hành tung, Phó Thư Bảo trong ánh mắt chăm chú của hơn mười vạn tướng sĩ bay về phía Bạch Tượng Thành. Đôi cánh lực lượng ngũ sắc hoa mỹ bay trên trời, còn có Hồ Nguyệt Thiên cười Nhạc Vân Hoan và Tiểu Thành, tuy rằng chỉ có ba người, nhưng thực lực phô diễn khiến phương thế lực Mục Hãn Ba Da Vương Tử cảm thấy khiếp sợ.

- Báo cáo Vương Tử điện hạ, không biết ba lực sĩ cường hãn này từ đâu tới, hai người nắm giữ đôi cánh lực lượng, còn có một người cười mây rất quý dĩ, không biết bọn họ có thân phận như thế nào, không ngờ ba người này trực tiếp bay về phía Bạch Tượng Thành, xem chừng, chính là viện binh của Ba Mễ Na Vương Phi.

Một gã binh sĩ chinh sát vội vàng chạy vào đại tướng của Mục Hãn Ba Da Vương Tử nói.

Trong đại tướng, có một nam tử trung niên hùng tráng thân cao bảy thước ngồi ngay ngắn. Thân mặc giáp trụ Lực Luyện Khí kim sắc, bên hông đeo một thanh loan đao Lực Luyện Khí, khí thế uy nghiêm, thể hiện khí chất Vương giả là điều không cần bàn cãi. Hắn chính là Mục Hãn Ba Da Vương Tử Tư Ba Quốc.

Nghe được báo cáo từ lính chinh sát, Mục Hãn Ba Da Vương Tử bước nhanh ra khỏi đại tướng, đưa mắt nhìn về phía xa xa, đúng lúc thấy ba người Phó Thư Bảo xẹt qua bầu trời.

- Ba Luyện Lực Sĩ?

Ánh mắt của Mục Hãn Ba Da Vương Tử chăm chăm nhìn vào thân thể Phó Thư Bảo, trong đôi mắt lóe ra tình mang:

- Tiểu tử này hơn phân nửa chính là Phó Thư Bảo Hậu Thổ Thành, hơn nữa hai nữ tử bên cạnh hắn, một người chắc chắn là thị vệ của hắn Tiểu Thanh, người còn lại, hắn là Hồ Nguyệt Thiên Hồ Tộc, những người này, Bản Vương sớm đã có thông tin tình báo, không ngờ, tại thời điểm mấu chốt lại xuất hiện.

Một gã tướng quân trầm giọng nói:

- Năm giữ đôi cánh lực lượng, ít nhất lực lượng tu vi đã đạt tới cảnh giới Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, thêm ba người này thực sự thêm phiền phức, chẳng qua, trước mặt đại quân, cho dù thêm ba Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực cũng không làm nên chuyện gì!

Trước mặt hơn mười vạn đại quân, tiễn bay như mưa, đao kiếm chém xuống, cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đều bị đánh bại. Thân thể Luyện Lực Sĩ cường đại cũng là máu và thịt, chỉ cần một đêm đột phá lá chắn sinh tử, nhất định bị giết chết, chẳng qua cái giá phải trả khác nhau mà thôi. Muốn giết Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tiểu Thanh, ít nhất cần hi sinh năm nghìn chiến sĩ, thậm chí còn tới mười nghìn. Con số như vậy, đối với hơn mười vạn đại quân mà nói, kỳ thực không đáng gì.

444. Chương 415: Chiến Trường Tiêu Điều

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 415: Chiến trường tiêu điều

- Vương Tử điện hạ, hạ lệnh tiến công đi, ngày hôm nay chúng ta muốn chấm dứt cuộc chiến với Ba Mễ Na Vương Phi.

Một gã tướng quân lớn tiếng nói.

Mục Hãn Ba Da Vương Tử lại cười nói:

- Ba Mễ Na giao hoạt sớm tính được sự tình ngày hôm nay, cộng thêm ba người kia tới trợ giúp đúng lúc, nàng nghĩ rằng nàng chuẩn bị như vậy ta sẽ không làm được gì? Mục Na, Tang Điền, ra khỏi hàng!

Mục Hãn Ba Da Vương Tử điểm tên hai người, khi thanh âm của hắn vừa hạ xuống, hai bóng người không rõ từ đâu tới xuất hiện phía sau hắn. Mặc áo giáp Lực Luyện Khí màu trắng, loan đao Lực Luyện Khí màu trắng, trên đầu quấn một tầng khăn màu trắng, toàn thân chỉ có đôi mắt u lam lộ ra ngoài.

Hai người kia vừa xuất hiện, không khí xung quanh nhất thời lạnh thấu xương, khiến đám tướng quân và thị vệ đều khẽ chấn động.

Tại Tư Ba Quốc, hai người Mục Na và Tang Điền là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, thân phận của bọn họ tương đương với tổng quản Hoàng Kim Vệ trong Hoàng Kim Thành tại Tú Quốc. Hai người kia, chỉ trung thành với Vương Thất Tư Ba Quốc, bình thường trấn thủ tại Vương Thành, ít khi xuất hiện bên ngoài, lần này đánh Bạch Tượng Thành, Mục Hãn Ba Da Vương Tử dẫn theo bọn họ xuất chinh. Rõ ràng, Mục Hãn Ba Da Vương Tử đối với cuộc chiến đánh Bạch Tượng Thành lần này muốn đưa Ba Mễ Na Vương Phi đi vào chỗ chết, triệt để giải quyết cuộc nội chiến lần này.

- Ba người kia, chúng ta đã thấy.

Từ miệng Mục Na phát ra một đạo thanh âm trầm thấp:

- Dưới mắt thuộc hạ nhìn nhận, thị vệ kia sở hữu thực lực cực mạnh hắn là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, về phần hồ ly tinh kia, ảo thuật tinh xảo, chỉ có điều chưa luyện tới đỉnh điểm, sau cùng là gã tiểu

tử kia, rất kỳ quái, tu vi của hắn chỉ đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, nhưng khiến người ta cảm thấy một loại cảm giác sâu thâm khó lường.

Sở hữu nhãn lực kinh người, vừa xuất hiện, Mục Na liền có nhận xét rất chuẩn.

Mục Hân Ba Da Vương Tử nói:

- Nếu như để các người giết ba người kia, các người nắm chắc mấy phần?

Tang Điền nói:

- Mười phần.

- Ha ha ha...

Mục Hân Ba Da Vương Tử cười lớn nói:

- Không hổ là dũng sĩ trấn quốc của Tư Ba Quốc chúng ta, nắm chắc mười phần chính là tuyệt đối đánh chết! Tôi thời điểm đại quân tiến quân, khẳng định ba người kia sẽ xuất chiến, khi đó giao cho các người giải quyết bọn họ!

Mục Na và Tang Điền cùng lúc đáp:

- Vương Tử diện hạ yên tâm, chúng ta nhất định mang đầu bọn họ trở về.

Mục Hân Ba Da Vương Tử cười nói:

- Tốt! Truyền mệnh của bản Vương, mở tiệc rượu, dùng máu tù binh tế cờ, sau đó toàn quân tiến đánh Bạch Tượng Thành! Ai giết hoặc bắt được Ba Mễ Na Vương Phi được ban thưởng nghìn cân hoàng kim!

Rầm, rầm, tinh thần quân sĩ phấn chấn, toàn bộ đều sôi trào.

Từ trên trời giáng xuống, ba người Phó Thư Bảo đáp xuống Vương Cung của Ba Mễ Na Vương Phi. Ba người đột nhiên xuất hiện tự nhiên khiến Ba Mễ Na Vương Phi nhất thời khiếp sợ, bất quá Lạp Mỗ Đức sớm nhận ra ba người bọn họ, lúc này mới không cho rằng bọn họ là địch nhân.

Đi vào Vương Cung, Phó Thư Bảo trước hết dẫn chiến sĩ Hồ Tồ đi ra, với tư cách là Linh Vương, Luyện Thiên Thử cũng xuất hiện trong hàng ngũ, chẳng qua chỉ ẩn nấp trên người Phó Thư Bảo. Tình huống bây giờ hoàn toàn khác so với các tình huống trước kia, lực lượng có thể sử dụng đều phải dùng tới. Nếu như Đan Thư Thần Thú sở hữu sức chiến đấu, Phó Thư Bảo cũng muốn nó tham gia chiến đấu.

Ba Mễ Na Vương Phi và Lạp Mỗ Đức đích thân tới đón tiếp, nhưng trên bầu trời chỉ thấy ba người bọn họ, tới khi gặp mặt, Phó Thư Bảo lại dẫn theo đội quân trăm người, hơn nữa đều là đại mỹ nữ, đại nam nhân tuyệt thế, trong lòng đám người Ba Mễ Na Vương Phi có loại cảm giác vô cùng khiếp sợ, vô cùng kinh ngạc. Chẳng qua, Ba Mễ Na Vương Phi và Lạp Mỗ Đức tướng quân không phải người thiếu hiểu biết, biết rằng trên người Phó Thư Bảo khẳng định có Lực Luyện Khí thần bí để đám người kia trốn vào, không phải không thể bỗng nhiên biến ra nhiều người như vậy.

Ai lấy đều có bí mật của riêng mình, Lực Luyện Khí như vậy khẳng định là bảo vật cực kỳ hiếm thấy, Phó thư Bảo chắc chắn không muốn bị người nhắc tới và gặng hỏi, cho nên Ba Mễ Na Vương Phi và Lạp Đức Mỗ thoáng chốc kinh ngạc, nhưng không đề cập tới các chiến sĩ Hồ Tộc này làm sao có thể tới.

Sau một hồi khách sáo, đi tới phòng khách, Ba Mễ Na Vương Phi trực tiếp đi vào vấn đề chính:

- Phó công tử, không cần nhiều lời vô ích, ta và người đều chung một chiếc thuyền, bây giờ Bạch Tượng Thành bị vây công, thành bại trong trận đánh này, ta cần Lực Luyện Khí Nỗ của người trợ giúp phòng ngự.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói:

- Nhưng vậy còn năm vạn quân của ta?

Ba Mễ Na Vương Phi nói:

- Năm vạn quân bất cứ lúc nào cũng có thể chuyển cho người, hơn nữa, người của ta đều nguyện ý theo người, dù sao, người tại Vô Thủy Sa Mạc vinh dự nhận được danh hiệu Vua hào phóng, rất nhiều chiến sĩ Từ Ba Quốc muốn bán mạng cho người.

- Vua hào phóng?

Phó Thư Bảo lần đầu tiên nghe được danh hiệu kỳ quái như vậy, không khỏi cười cười.

Ba Mễ Na Vương Phi lại nói:

- Chẳng qua, người cũng thấy, chúng ta bị vây khốn, lúc này chuyển cho người năm vạn quân, quân tâm bất ổn, người cũng không có cách nào mang ra ngoài, chờ tới khi trận chiến này kết thúc chúng ta hoàn thành giao dịch được chứ? Mặt khác, ta muốn xem hàng hóa của người.

Phó Thư Bảo gật đầu, không có dị nghị, từ Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra một trăm Lực Luyện Khí Nổ được luyện chế đầu tiên.

- Để người của người sử dụng đi.

Sau khi kiểm nghiệm, Ba Mễ Na Vương Phi khó kìm nén kích động trong lòng, nói:

- Có Lực Luyện Khí Nổ như vậy, năng lực phòng ngự của chúng ta được đề thăng không ít, địch nhân công thành sẽ phải trả giá đắt!

Phó Thư Bảo cười lắc đầu:

- Một trăm Lực Luyện Khí Nổ này giao cho người, đương nhiên do người tuyển chọn chiến sĩ tương xứng sử dụng, người của ta có Lực Luyện Khí Nổ của chúng ta, chúng ta sẽ tham gia chiến đấu trợ giúp các người phòng thủ.

- Các người vẫn còn Lực Luyện Khí Nổ?

Ba Mễ Na Vương Phi giật mình nhìn Phó Thư Bảo.

Trong mắt nàng nhìn nhận, Phó Thư Bảo có thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy có thể luyện chế thành trăm Lực Luyện Khí Nổ đã là kỳ tích, hẳn không ngờ vẫn còn Lực Luyện Khí Nổ! (.

- Các người lấy Lực Luyện Khí Nổ ra đi.

Phó Thư Bảo nói.

Một trăm chiến sĩ Hồ Tộc xếp thành hàng ngũ chỉnh tề cởi bỏ lớp vỏ tiền đầu xuống, nhanh chóng lấy ra Lực Luyện Khí Nổ bên trong. Thoáng chốc, trong phòng khách Vương Cung toát lên cổ khí tức sắc bén, vô cùng nồng đậm. Đây là khí tức vũ khí Lực Luyện Khí phát ra, khí tức xơ xác tiêu điều và vô tình. Còn chưa dính máu tươi đã khiến người ta có một loại cảm giác vô cùng bất an, chỉ riêng điểm này đủ để chứng minh sự cường đại của chúng.

- Những Lực Luyện Khí Nổ này...

Ba Mễ Na Vương Phi hít một ngụm lương khí:

- Rõ ràng mạnh mẽ hơn Lực Luyện Khí Nổ của chúng ta!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta tin rằng, người sẽ không mang chiến sĩ tinh nhuệ nhất giao cho chúng ta, người bán vũ khí, luôn luôn để vũ khí tốt nhất lưu lại cho bản thân hẳn sử dụng.

- Không ngờ người còn giữ thủ đoạn như vậy, xem ra, ta phỏng chừng những Lực Luyện Khí Nổ này của người, còn phải trả giá cao hơn nữa.

Ba Mễ Na Vương Phi cười nói:

- Sau khi trải qua trận chiến lần này, trong khoảng thời gian ngắn không thể làm ăn lớn với người, Phó công tử thực lực của người thực sự khiến người ta nhìn không thấu à, quan hệ minh hữu giữa chúng ta rất tốt,

uhm, cho dù ta trở thành Nữ Vương Tư Ba Quốc, ta cũng sẽ không quên ngày hôm nay người trợ giúp, chúng ta mãi là bằng hữu, không phải địch nhân.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Có thể có Vương Phi như vậy làm bằng hữu, đó là vinh hạnh suốt đời ta.

Mảnh tiếng cười rộn vang trong phòng khách, khiến bầu không khí xơ xác tiêu điều sắp khai chiến, cảm giác có chút nhạt phai.

Vào lúc này, ngoài Bạch Tượng Thành đột nhiên truyền tới thanh âm kèn lệnh. Âm thanh trầm thấp, hùng hồn, bi tráng.

Chiến tranh bắt đầu rồi.

445. Chương 416: Tiểu Nhân Đê Tiện (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 416: Tiểu nhân đê tiện (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Leo lên tường thành phóng nhãn nhìn lại, quân đội của Mục Hãn Ba Da Vương Tử giống như thủy triều vọt tới Bạch Tượng Thành. Chiến mã phi như bay, cước bộ binh trầm trọng có lực, âm âm, giống như búa tạ bổ xuống lay động đại địa. Thang công thành, Chàng Thủy Trùng Xa được dựng lên. Đầu thạch xa phía trước từng bước từ xa xa đã vượt qua không gian tiến tới gần, mang từng khối từng khối đạn thạch bắn về phía tường thành, mỗi một khối thạch đạn đều mang theo từng khối lực lượng trên nghìn cân, đánh vào tường thành, thạch đó vỡ vụn, tường thành rung chuyển.

Dưới sự điều khiển của các lực sĩ, mặt trời chói chang trên bầu trời bị một mảnh mây đen dày đặc che lấp, cuồng phong gào thét, chớp giạt sấm vang. Từng đạo từng đạo do lực sĩ nắm giữ nguyên tố mộc thả xuống, âm âm đánh vào Bạch Tượng Thành.

Thoáng chốc, thiên địa biến sắc.

Tràng cảnh chiến trường đồ sộ như vậy chính là lần đầu tiên Phó Thư Bảo nhìn thấy, trong thân thể hắn có một cỗ nhiệt huyết lưu động. Ý niệm chém giết trong đầu nhanh chóng phát sinh, càng lúc càng khó khống chế. Tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển, thu được vết tích tinh thần của Luyện Thiên Tà Quân trong Luyện Thiên Thần Quyển, và liên hệ tới việc hắn sở hữu Thiên Tì Vạn Lũ, đương nhiên hắn cũng kế thừa được bản tính chém giết của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, trước đây cất dấu, không tùy ý để lộ, nhưng tại chiến trường chém giết hơn mười vạn đại quân, ý niệm chém giết thoáng hiện trong lòng hắn.

- Xem ra Mục Hãn Ba Da Vương Tử ngày hôm nay muốn đưa ta vào tử địa, bất quá, hắn sẽ hối hận! Cùng thủ chuẩn bị!

Trên tường thành, Ba Mễ Na Vương Phi toàn thân chiến giáp rồng lớn.

Đám cung thủ trên tường thành lập tức cài tiễn, chiến ý tràn đầy.

- Phóng tiễn!

Ba Mễ Na Vương Phi lại rồng lớn một tiếng.

Vù vù vù. . . Một mảnh vũ tiễn bay lên không, dày đặc không kể hết về phía đội quân của Mục Hãn Ba Da Vương Tử.

Trong nháy mắt, vũ tiễn mang theo mây đen và đông tố, giống như độc xà lấy mạng, thoáng chốc, khiến địch nhân xung phong nằm xuống một mảng lớn. Bất quá, tử thương như vậy, đối với đội quân giống như thủy triều mà nói, không thấm vào đâu.

Đội quân tinh nhuệ trăm người trên tường thành, do một trăm lực sĩ tinh nhuệ được Lạp Mỗ Đức trong thời gian ngắn tuyển chọn đã sử dụng nỗ lực luyện khí. Những người này phần lớn là thị vệ của Ba Mễ Na Vương Phi, đều sở hữu lực lượng tu vi không tầm thường, sử dụng nỗ lực luyện khí không hề có vấn đề gì.

Trăm cung thủ tinh nhuệ xuất hiện trên tường thành, cùng với chiến sĩ Hồ Tộc của Hồ Nguyệt Thiên tạo thành hai đường thẳng song song. Nỗ lực luyện khí trong tay bọn họ và nỗ lực luyện khí trong tay chiến sĩ Hồ Tộc, một loại là đời đầu, một loại là đời thứ hai được thăng cấp, bất luận từ hình dáng tới uy lực đều khác nhau rất nhiều. truyện copy từ

- Không nên lãng phí tiền của các người, cố gắng bắn về chỗ đông người, lực xuyên thấu của nỗ lực luyện khí vô cùng mạnh, mỗi một tiễn bắn tới chỗ địch nhân đông đúc, có thể bắn chết mấy tên.

Phó Thư Bảo nói.

- Đã rõ, thiếu gia!

Chiến sĩ Hồ Tộc rống lớn thành một mảnh đáp. Những chiến sĩ Hồ Tộc này, từng người từng người đều là đại mỹ nữ đại nam nhân tuyệt thế, sát khí không có nửa điểm, nhưng rống lớn, ngược lại có uy phong lẫm liệt, có chút vị đạo uy vũ.

- Vậy chiến đấu đi, để bọn họ thấy sự lợi hại của Hậu Thổ Thành, Hắc Thạch Thành Bảo chúng ta! Giương cung, bắn!

Phó Thư Bảo vung tay lên không trung, mạnh mẽ huy vũ.

Vù vù vù, nỗ lực bắn tên bay. Chưa nhìn thấy quỹ tích bay của tiễn nỗ lực, nhưng ngoài trời, một tảng lớn địch nhất đã ngã xuống đất. Thoáng chốc hơn hai trăm tên đã bị bắn chết. Như vậy, thoáng chốc quân địch xung phong hỗn loạn, tên nỗ lực thông thường giống như mây đen nghiền áp, bay lên trên đỉnh đầu, có thể dùng lá chắn đón đỡ, áo giáp mặc trên người cũng có thể giảm thương tổn của tên, không thể thoáng thốc một mảng lớn bị bắn chết như vậy. Tình huống như vậy xuất hiện, một số chiến sĩ lão đạo có kinh nghiệm liền đoán được, trên tường thành bọn họ muốn công phá có cung nỗ lực luyện khí! Cũng chỉ có cung nỗ lực luyện khí mới có uy lực cường hãn bổ tẩm lá chắn, bắn thủng giáp trụ, thậm chí giết chết mấy người.

Ngay cả chiến sĩ thông thường đều nhìn ra vấn đề then chốt, tướng lĩnh bên cạnh Mục Hãn Ba Da Vương Tử và hai dũng sĩ trấn quốc càng không phải nói đến. Ngay khi chiến sĩ Hồ Tộc phóng tiễn nỗ lực luyện khí, hai dũng sĩ trấn quốc Mục Na và Tang Điền bên cạnh Mục Hãn Ba Da Vương Tử phát hiện trước tiên.

- Vương Tử điện hạ, đó là nỗ lực luyện khí.

Thần sắc Mục Na rất khó coi. Hẳn hiểu rất rõ uy lực của nỗ lực luyện khí, nếu như có hai trăm nỗ lực luyện khí thủ thành, phe mình nếu muốn công kích Bạch Tượng Thành, mặc dù phải trả giá đắt cũng không hẳn có thể thực hiện được.

Mục Hãn Ba Da Vương Tử cả giận nói:

- Chúng ta và tiện nhân Ba Mễ Na đánh hơn mười trận lớn nhỏ, ả đã bị vây khốn ngặt ngoải tại tòa Bạch Tượng Thành này, nhưng trong toàn bộ các trận chiến trước kia, ả không hề sử dụng nỗ lực luyện khí lợi hại như vậy, lúc này tại sao đột nhiên lại có?

Tang Điền nói:

- Khẳng định là gã Phó Thư Bảo đáng ghét cung cấp, người này không ngờ dám công khai đối địch với Tư Ba Quốc chúng ta!

- Giết hắn! Giết hắn! Ta muốn đoạt lấy toàn bộ nỗ lực luyện khí của hắn!

Mục Hân Ba Da Vương Tử đã không kiềm chế được tức giận trong lòng.

Mục Na và Tang Điền liếc mắt nhìn nhau, hai chân nhẹ nhàng nhúng một cái, thân thể liền bay về phía trời cao, trong không trung, một đôi cánh lực lượng kim văn màu đen và đôi cánh lực lượng thổ văn thoáng hiện. Hai người bay lên không trung, lập tức đánh về phía Bạch Tượng Thành.

- Tiến trận! Bắn chết!

Lập Mỗ Đức rống giận.

Rầm! Trên Bạch Tượng Thành ít nhất có một vạn cung thủ tinh nhuệ đột nhiên giương cung cài tên, bắn về phía hai người Mục Na và Tang Điền. Nhưng thoáng chốc không đồng loạt bắn ra, mà có thứ tự nhất định, lớp này nổi lớp khác. Tên bắn ra giống như sông dài hội tụ cùng một chỗ, không ngừng bay lên trời cao nhắm về phía hai người Mục Na và Tang Điền!

Vạn mũi tiến, cho dù từng tiến từng tiến cắm xuống giải đất trống, nó cũng có thể tạo thành một bãi giáo trường. Thoáng chốc toàn bộ bay lên không, mục tiêu chính là hai người, lực lượng xạ kích loại này có thể tưởng tượng. Tụ thủy có thể thành biển, tụ thổ có thể thành núi, đây là lực lượng quân đội, vạn tiễn bắn tới hai người, lực sát thương càng lúc càng tăng, cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực cũng không dám coi thường!

Sóng tiễn, tiễn bắn tới vòng lực lượng bảo hộ. Làn sóng tiễn đầu tiên lúc này bị bể gãy, làn sóng tiễn thứ hai cũng bị bể gãy. Làn sóng tiễn thứ ba, thứ tư...Đã kích dày đặc như vậy, cho dù lực lượng bảo hộ của Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đều có thể bị xuyên thủng!

Hiển nhiên, đây là chiến trường, thủ đoạn này chuyên dùng để đối phó với Luyện Lực Sĩ quân địch cấp cao.

Tiến trận như vậy, xuất hiện trong tầm mắt Phó Thư Bảo, trong lòng hấn rùng mình, tự đánh giá nếu như với năng lực của hấn bây giờ, không thể vượt qua, chỉ có thể dựa vào ưu thế về tốc độ thoát được ra xa.

Một vạn cung thủ tinh nhuệ, trùng kích giống như sông dài, hai người Mục Na và Tang Điền ngoại trừ dựa vào lực lượng vòng bảo hộ chống đỡ, còn vận dụng các thủ đoạn đả phá của Luyện Lực Sĩ. Lần đầu tiên vạn tiễn bắn ra, hai người không tổn thương tới cọng lông! Bất quá, tiêu hao lực lượng thật lớn hai người vẫn không thể leo lên tường thành Bạch Tượng Thành, đánh chết Phó Thư Bảo.

446. Chương 416: Tiểu Nhân Đê Tiện (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 416: Tiểu nhân đê tiện (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bên này triệu tập một vạn cung thủ tinh nhuệ ngăn cản Mục Na và Tang Điền, chuyển mũi công kích về phía quân đội của Mục Hân Ba Da Vương Tử trên mặt đất, rất nhanh, quân đội công thành dưới mặt đất trở mình chuyển thành thế phòng.

Tiếp tục như vậy không phải cách hay.

- Có thể ngăn cản được tiễn thông thường, không biết có thể ngăn cản được tiễn Thiên Trúc Cung của ta hay không?

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên tia cười nhạt, từ Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra Thiên Trúc Cung, còn có một bao đựng tiễn chứa tiễn lực luyện khí được luyện chế từ Văn Linh Thạch.

Dùng tiễn Luyện Lực Khí luyện chế từ Vãn Linh Thạch, so với tiễn rằng rần trước đây còn sắc bén, cường đại hơn nhiều. Dựa theo lực lượng Phó Thư Bảo tăng cường, uy lực của Thiên Trúc Cung càng trở nên cực đại. Đây là khái niệm lưỡng cường gia tăng, khó có thể phỏng đoán.

- Tiễn trận, phóng tiễn!

Mệnh lệnh của Lạp Mỗ Đức lại hạ xuống lần nữa. Đối phó với hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ, quả thực cung thủ thông thường không có cách nào đối phó.

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo giương Thiên Trúc Cung, một tiễn Luyện Lực Khí rời khỏi dây cung, mang theo hỏa diễm nhàn nhạt khó có thể bị phát hiện.

Nếu như trực tiếp xạ kích, Thiên Trúc Cung khó có thể đối phó với Mục Na và Tang Điền đã có phòng bị, nhưng một tiễn Luyện Lực Khí xen lẫn ngàn vạn tiễn bình thường, rất khó có thể phát hiện.

Giống như hạt cát nhỏ trộn vào chén trà bát cơm, chờ tới khi người phát hiện, người đã sứt răng.

Vù vù vù! Tiễn thông thường như thiêu thân lao đầu vào lửa đánh về phía hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, tất thấy đều bị bẻ gãy, giống như hạt mưa rơi xuống mặt đất. Đây là một quá trình tiêu hao tương hỗ lẫn nhau, một vạn tiễn thủ tinh nhuệ tiêu hao thể lực và tiễn, còn Mục Na và Tang Điền tiêu hao lực lượng.

Vù! Ngay khi vạn tiễn phóng ra, giống như sông dài trùng kích về phía Mục Na và Tang Điền, đột nhiên một mũi tiễn quỹ dị liền bắn về phía Tang Điền. Tiễn bắn về phía trước, phá vỡ lá chắn, mà tốc độ không giảm chút nào.

- Không ổn!

Tiên Luyện Lực Khí bay tới gần người, đột nhiên cảm ứng được lực lượng cường đại, Tang Điền không kiềm chế được kinh hãi hét một tiếng. Phất tay xuất một quyền, một mảnh hỏa vân hùng lực thiêu đốt đột nhiên chắn trước người hắn.

Đáng tiếc phát hiện đã quá muộn. Khi phát hiện tiễn Luyện Lực Khí xen lẫn trong tiễn thông thường, kỳ thực đã xuyên thấu vào lực lượng bảo vệ quanh người hắn. Rắc rắc một tiếng giòn tan, như vỏ trứng bị kim đâm phá. Đầu tiên là vết tích nứt nẻ, sau đó hoàn toàn tan vỡ.

Phốc xuy! Tiễn Luyện Lực Khí phá vỡ lực lượng bảo hộ hung hăng đánh tới bụng dưới của Tang Điền, huyết vũ bắn tung tóe. Sử dụng tiễn lực luyện khí chế tạo từ kim chúc Vũ Cấp, huyết nhục há có thể chống đỡ?

- Có người đánh lên, mau lui lại!

Mục Na rống giận, vùng quyền đánh sang hai bên.

Lúc này trực tiếp nguy hiểm tới tính mạng. Một khi vòng bảo vệ bị phá thủng, thân thể thụ thương, cho dù Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ như Tang Điền cũng không cách nào chống đỡ vạn tiễn công kích. Chỉ còn chờ đợi số mệnh hắn bị vạn tiễn châm vào! Mục Na dựa vào kinh nghiệm lãnh đạo, trước hết liền áp dụng phương thức tu bổ rất đúng đắn, một quyền ầm ầm đánh bay tiễn phóng tới, ôm lấy Tang Điền, vù vù bay lên trời cao, không dám lại gần Bạch Tượng Thành.

Một vạn cung thủ tinh nhuệ, cộng thêm Phó Thư Bảo sử dụng Thiên Trúc Cung đánh lên, mới tạo nên thành quả như vậy, qua đó có thể thấy rõ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực kinh khủng tới mức độ nào!

- Đáng tiếc! Mất nhiều tinh thần như vậy không ngờ chỉ khiến gã kia thụ thương, không lấy được tính mệnh của hắn, thực sự đáng tiếc!

Ba Mễ Na Vương Phi oán hận nói, đối với hai dũng sĩ trấn quốc Mục Na và Tang Điền, nàng oán hận tới xương tủy, nhưng không có cách nào giải quyết hai mối họa trong lòng.

Phó Thư Bảo bên cạnh cười ha hả nói:

- Vương Phi yên tâm đi, gã kia, rất nhanh sẽ chết.

- Oạch?

Ba Mẽ Na Vương Phí kinh ngạc nhìn Phó Thư Bảo, không biết hắn có ý tứ gì.

Hai câu ngắn gọn, trên bầu trời đột nhiên tuôn ra tiếng rống giận chấn động đại địa:

- Phó Thư Bảo, tiểu nhân dê tiện, không ngờ trên tiền của ngươi có độc! Ngươi có dũng khí quyết đấu với ta!

- Trên tiền của ngươi...

Nghe được tiếng rống giận của Mục Na, Ba Mẽ Na Vương Phi đột nhiên minh bạch, chợt phá lên cười, cười tới mức toàn thân run lẩy bẩy.

Tiền độc bắn lên, chính là do Phó Thư Bảo sao?

Chuyện logic này, nhân dân Hậu Thổ Thành đều biết, nhưng nhân dân Tư Ba Quốc lại không biết.

Hơn nữa, độc tính trên tiền Luyện Lực Khí của Phó Thư Bảo không phải độc tính thông thường, mà là kịch độc chế tạo từ Ác Độc Chi Hoa!

Độc tố kia, chính là độc tính tinh túy nguyên tố mộc, thiên hạ không thuốc giải.

- Muốn quyết đấu với ta? Hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực lão tử còn không sợ, nhưng một người trúng độc chết, một mình ngươi, chính là đón nhận cái chết!

Phó Thư Bảo âm trầm quát:

- Tiểu Thanh, Nguyệt Thiên, chúng ta giết chết gã đáng ghét này!

Nhất phi trùng thiên, đôi cánh ngũ sắc đẹp mắt bay lên trời giống như đạo cầu vòng từ Bạch Tượng Thành bay lên, mang theo quỹ tích chói sáng khiến người ta chấn động. Phía sau Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên đứng trên Hoan Nhạc Vân và Tiểu Thanh cùng lúc bay lên trời.

Một thân áo giáp lực luyện khí hồng nhạt, bảo thư thuần vững chắc, Huyền Hồ Dao sắc bén vô cùng, Hồ Nguyệt Thiên cũng giống vậy khiến người ta cảm thấy chói mắt và chấn động.

Một mình Tiểu Thanh đã đủ sức chiến đấu với Mục Na, huống hồ còn có đại sư Hồ Nguyệt Thiên trợ giúp? Lấy ba đánh một, đám người Phó Thư Bảo chiếm ưu thế tuyệt đối.

Trên bầu trời, Mục Na bị phần nhìn ba người Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh vây công hấn, cả giận nói:

- Tiểu nhân! Có dũng khí một mình quyết đấu với ta!

- Mau chóng làm thịt hắn!

Đây chính là câu trả lời của Phó Thư Bảo.

Nếu như là tiểu nhân dê tiện, còn quan tâm tới quy củ quyết đấu gì nữa?

Vốn là người mang tiếng xấu, cần gì quan tâm tới ánh mắt của kẻ khác.

- Họ phó, lão tử liều mạng cũng phải giết ngươi báo thù cho Tang Điền!

Mục Na ném thi thể Tang Điền trong lòng chính mình bay về phía bầu trời, thân ảnh chợt lóe, trực tiếp chém giết tiến về phía Phó thư Bảo.

Tốc độ, lực lượng công kích của Mục Na có thể nói là thế công kích đạt tới đỉnh điểm, hơn nữa còn có tâm ý báo thù, hấn chém ra một quyền, dùng câu “ Sơn băng địa liệt “ để hình dung tuyệt không khoa trương.

Con người một khi bị cừu hận che lấp, sẽ mất đi sức phán đoán chính xác, trực tiếp đặt mình vào hoàn cảnh nguy hiểm. Mục Na lúc này chính là rơi vào tình trạng như vậy. Đồng bạn chết khiến hấn mất đi năng lực phán đoán. Đối lại là Phó Thư Bảo, tình huống như vậy, cho dù muốn báo thù, sẽ không đặt mình vào hoàn cảnh xấu như vậy, hấn đầu tiên chạy trốn, sau đó tìm kiếm cơ hội báo thù.

Thế nhưng, đường đường là dũng sĩ trấn quốc Tư Ba Quốc, Mục Na sẽ lựa chọn con đường tử ra yếu thế mất mặt này?

- Hừ!

Phó Thư Bảo ung dung lui về phía sau, tốc độ giúp hắn nhanh chóng tránh né đạo công kích của Mục Na đánh tới. Ngay khi bay ngược lại phía sau, một mảnh quang hoa trong suốt phát sinh, thần nhiên tụ hội, trên bầu cuồng phong gào thét nhất thời xuất hiện hai Phó Thư Bảo giống nhau y đúc.

Tất thấy khê động, toàn bộ chợt lóe, hai Phó Thư Bảo thật giả khó phân biệt bay tứ phía, hình dạng rất hung mãnh, nhưng thủy chung vẫn an toàn, một khi gặp phải phản kích lập tức tránh né rất xa.

447. Chương 417: Ảnh Đế Hậu Thổ Thành

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 417: Ảnh Đế Hậu Thổ Thành

- Bách biến thân, xuất, kích!

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên ngạc nhiên vì sao Phó Thư Bảo cũng có mảnh phân thân tinh diệu như vậy, nhưng thời gian này, nếu như Phó Thư Bảo ngưng tụ thành một mảnh lực lượng phân thân, tại lĩnh vực này bất luận thể nào đi nữa cũng không thể hắn đoạt mất danh tiếng, năng liền xuất ra một trăm mảnh phân thân!

Một trăm Huyền Hồ phân thân, mỗi Huyền Hồ đều mang theo Bảo Thư Huyền Hồ Thuần sáng loáng. Một lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo tốc độ quỷ thần khó lường. Còn có Tiểu Thanh sở hữu tu vi Đại Vô Vũ Trụ Lực, tất cả vô cùng cường hãn, vì vậy chiếm ưu thế tuyệt đối, chỉ riêng một mình Mục Na khẳng định không có cách nào nghịch chuyển tình thế.

- Viêm Chi Nộ Quyền Thức!

- Huyền Hồ Nhất Sát!

- Đại Địa Kim Chuy!

Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh cùng lúc thi triển sát chiêu phòng thân uy lực lớn nhất, một trăm Huyền Hồ phân thân và lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo, thoáng chốc công kích, với cách thức hi sinh chính mình cuốn lấy Mục Na, không cho hắn có cơ hội tranh né đợt công kích liên hoàn lần này đánh chết.

- Tiêu diệt toàn bộ ảo ảnh cho ta! Grào!

Điên cuồng hét lớn, khí thế rời núi lấp biển. Huyền Hồ phân thân đồng đúc vây quanh hắn trong khoảnh khắc bị chấn động, tiêu tan thành mây khói.

Với thực lực của Mục Na, cho dù một trăm Huyền Hồ phân thân cộng thêm lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo, hắn muốn hủy diệt, cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt. Nhưng động thủ cần có thời gian, chờ tới khi hắn phá hủy toàn bộ Huyền Hồ phân thân và lực lượng phân thân, hắn đã bị đạo công kích cực mạnh của ba người phong tỏa...

Ầm ầm ầm! Trên bầu trời bạo phát tiếng nổ kinh thiên động địa. Hỏa quang mỹ lệ, phong tức cuồng đại, còn có năng lượng sóng xung kích liên tục bắn về bốn phương tám hướng. Tất cả chuyện này khiến người ta chấn động, khiến người ta khó quên.

Đạo công kích kinh thiên động địa như vậy, cho do Mục Na một đời làm dũng sĩ trấn quốc, trong nháy mắt liền bị đánh thành mảnh nhỏ, những mảnh nhỏ này lại bị thiêu đốt thành bột phấn, tiêu thất không thấy.

Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ cũng là người, không phải thần, thân thể cấu tạo từ máu và thịt đều có thể bị giết chết.

Trước đây, Phó Thư Bảo chưa từng nghĩ một ngày nào đó hắn có thể đánh chết Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, nhưng ngày hôm nay, lại có hai gã Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực chết dưới tay hắn, trận chiến này, rất nhanh sẽ truyền khắp thiên hạ, tên tuổi của hắn, rất nhanh được nhiều người biết tới!

Hắn bây giờ, đã là cường giả chân chính, tuy rằng dùng thủ đoạn dê tiện mới có thể đạt được mục đích.

Hai dũng sĩ trấn quốc tử vong, nhất thời khí thế quân đội của Mục Hãn Ba Da Vương Tử giảm xuống thật lớn. Dưới hai trăm nỗ lực luyện khí công kích, vốn những binh sĩ nhân cơ hội vọt tới tường thành đều bị nỗ tiến bắn hạ xuống đất. Vài lần xung phong, ngoại trừ hơn một vạn cỗ thi thể bay ra ngoài, ngược lại không có tiến triển nửa điểm.

Bất quá, hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực tử vong không hề ảnh hưởng tới Mục Hãn Ba Da Vương Tử quyết tâm hạ Bạch Tượng Thành. Sau khi nghỉ ngơi phục hồi nửa ngày, hắn lại lệnh quân đội tiếp tục tiến công. Lúc này, hắn cũng lệnh cung thủ chủ lực xuất chiến, tiến về phía trước, bắn trả lại cung thủ trên Bạch Tượng Thành. Nửa ngày trôi qua, song phương đều có thương vong. Nhưng trên thành có tường thành và lỗ châu mai yểm hộ, quân đội Ba Mễ Na Vương Phi thương vong rất ít, còn quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử chịu thương vong thảm hại.

Một ngày trôi qua, Mục Hãn Ba Da Vương Tử ít nhất...Tổn thất hơn hai vạn chiến sĩ, sĩ khí giảm xuống thật lớn, khó có thể khôi phục.

Quân đội giao chính, phần lớn dựa vào sĩ khí.

Sĩ khí bùng bùng, cho dù rơi vào hoàn cảnh xấu, tướng sĩ đồng lòng, liều chết xông lên, địch nhân đông gấp mấy lần cũng có thể đánh thắng. Ngược lại, nếu như sĩ khí giảm sút, tuy rằng đông gấp mấy lần đối thủ, nhưng vẫn gánh chịu thất bại.

Tới lúc hoàng hôn, thiên địa nhiễm một mảnh huyết sắc. Bầu trời dường như bị bao phủ bởi một tầng huyết sắc, mảnh đại địa dưới Bạch Tượng Thành lớn như vậy cũng bị bao phủ bởi tầng huyết nhục. Đó là máu thịt chân chính, trong không khí lan tỏa mùi máu tươi nồng đậm, gió thổi không tiêu tan.

- Thiếu gia, chúng ta đã dùng hết tiền, nếu như địch nhân tiếp tục tiến công, chúng ta sẽ không thể sử dụng cung tiền, hãy để chúng ta xuống thành thu thập một chút tiền trở về được chứ.

Một chiến sĩ mỹ nam Hồ Tộc đi tới trước mặt Phó Thư Bảo, ngũ khí không kiêu ngạo không siểm nịnh. Chiến sĩ mỹ nam này gọi là Hồ Giang Phong, có mái tóc dài phiêu dật, khuôn mặt tuấn mỹ, vóc dáng cao lớn khôi ngô, toàn bộ thân thể khiến người ta có một loại cảm giác cao giáo cân xứng, dù nhìn thế nào đi nữa đều cảm thấy đẹp mắt.

Tu vi của Hồ Giang Phong này trong Hồ Tộc xấp xỉ với Hồ Nguyệt Thiên, lần này từ lãnh địa Hồ Tộc đi ra, cũng là phó đội trưởng theo Hồ Nguyệt Thiên thống lĩnh đội quân trăm người.

Nhìn mỹ nam Hồ Tộc đẹp trai so với chính mình gấp hai lần, trong lòng Phó Thư Bảo cảm giác có chút kỳ quái, lắc đầu:

- Xuống thành rất nguy hiểm, không có tiền, ta đi thu thập cho các người.

- Thiếu gia, người ra khỏi thành rất nguy hiểm a.

Trong lòng Hồ Giang Phong cảm động nói. Làm gương cho binh sĩ, đây mới là phong phạm của bậc tướng lĩnh quân đội. Vén vén một câu nói như vậy, hình tượng xấu về Phó Thư Bảo trong lòng hắn đã được hòa tan không ít.

Phó Thư Bảo cảm thấy hiệu quả, không nhiều lời, chỉ cười cười, dưới chân khẽ động, đột nhiên nhảy xuống tường thành, chạy về phía chiến trường.

Trên Bạch Tượng Thành vang lên một mảnh kinh hô, hành động liều lĩnh như vậy, thực sự phải rất can đảm mới có thể làm!

Nhưng rất nhanh, tất cả các chiến sĩ nhìn thấy tràng cảnh này, không chỉ có chiến sĩ Bạch Tượng Thành, còn có chiến sĩ của Mục Hãn Ba Da Vương Tử bị một tràng cảnh quỷ dị khác hù dọa sợ ngây người. Chỉ thấy Phó Thư Bảo nhảy xuống tường thành, tốc độ khê động giống như trận gió yêu ma xẹt qua, vù vù thổi qua, vù vù thổi lại. Tốc độ kia nhanh tới mức, ngay cả mắt thường đều không thấy rõ mặt hắn!

Tốc độ cực nhanh như thiểm địa, Phó Thư Bảo liên tục vung hai tay, từng tiến từng tiến trên các thi thể, trên mặt đất, tiến nỏ giống như chim non có linh tính và sinh mệnh tự động bay về phía tổ chim. Đây chính là hãn vận dụng phương thức nguyên tố Kim.

Thời gian tu luyện, Phó Thư Bảo có thể tích lũy kim sa, tại thời gian chiến đấu, có thể ngưng luyện lực lượng phân thân cường đại. Đây là công lao từ nguyên tố kim, bây giờ, hắn muốn mang tiến quay về, vận dụng cách thức kia thực sự là chuyện rất đơn giản.

Nơi Phó Thư Bảo đi qua, tiến nỏ đều tập tụ trong tay hắn, rất nhanh, ít nhất hơn một nghìn tiến liền tập tụ thành khối hình cầu. Tay cầm khối hình cầu nặng như vậy, nhưng tốc độ của hắn không giảm là bao!

- Hô! Hô!

Tướng sĩ trên Bạch Tượng Thành hoan hô thành một mảnh, tiếng gầm giống như lôi gầm vang dội.

Ảnh Đế tới từ Hậu Thổ Thành, lúc này rất phong cách trình diễn sở trường tốt nhất của chính mình tại Bạch Tượng Thành, tốc độ bay còn nhanh hơn so với đôi cánh lực lượng. Được vạn chúng chăm chú nhìn tới, được hoan hô rền vang, loại cảm giác này đối với Phó Thư Bảo mà nói, cực kỳ cường đại, bởi vậy, hắn biểu diễn càng nhập tâm, càng xuất thần nhập hóa.

Tràng cảnh này, lọt vào mắt Mục Hãn Ba Da Vương Tử, trở thành châm chọc, đả kích và khiêu khích.

- Đại quân đối chiến, hắn nghĩ rằng giết chết hai đại tướng của ta là chiến thắng rồi sao? Cung thủ chuẩn bị, bắn chết hắn, dùng cùng phương thức, đánh tan sĩ khí quân đội của tiên nhân Ba Mễ Na!

Vù vù vù...Vạn tiến phóng ra!

448. Chương 418: Chủ Nghĩa Anh Hùng (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 418: Chủ nghĩa anh hùng (1)

Tiến dày đặc như nghìn vạn con châu chấu bay xuống, nhưng khi mũi tên chưa tới gần người, hai chân Phó Thư Bảo nháy động, chuyển động như phong luân, trong nháy mắt chạy tới nơi rất xa. Tên phong tới hoàn toàn thất bại, cuối cùng cắm xuống mặt đất.

- Tiếp tục bắn! Tiếp tục bắn!

Mục Hãn Ba Da Vương Tử then quá hóa giận.

Vù vù vù! Vù vù vù...

Tạo thành mưa tên giống như một cơn lốc cuốn sạch tất cả, nhưng Phó Thư Bảo cầm quả cầu tiến giống như chiếc thuyền nhỏ trong sóng to gió lớn, bất luận sóng gió hung ác thế nào, rốt cuộc vẫn phiêu diêu, uốn lượn.

Lúc này đây không phải tránh né vũ tiễn, mà là biểu diễn.

Trên chọc hai mươi vạn đại quân, chỉ có một mình Phó Thư Bảo mới có thể ung dung như vậy mà thôi.

Thu gom phần lớn tiến nỏ, Phó Thư Bảo nháy động vài cái, thoáng chốc vọt tới dưới chân thành, hai tay gắng sức quăng quả cầu tiến lên trên tường thành, quả cầu tiến nặng nề bỗng chốc bay lên tường thành, rơi dưới chân chiến sĩ Hồ Tộc. Ngay lập tức, hắn nhúng người vài cái, không dùng tới đôi cánh lực lượng, chỉ dựa vào lực lượng đôi chân, liền đáp không trung, nhẹ nhàng nhảy lên tường thành.

Toàn bộ Bạch Tượng Thành hoan hô như sấm rung động thiên địa, Phó Thư Bảo tuy là người Tú Quốc, nhưng trong mắt rất nhiều người dân Tư Ba Quốc, hẳn đã là anh hùng đội trời đạp đất.

Đến lúc này, Ảnh Đế Hậu Thổ Thành biểu diễn kết thúc.

o0o

Nhất cử đánh chết hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, tuy rằng vận dụng nhiều mặt lực lượng, nhưng chiến tích như vậy, đủ để Phó Thư Bảo dương danh thiên hạ. Đây cũng là nguyên nhân sau này tại Hậu Thổ Thành, Trư Hoàng không dám tùy ý xuất thủ. Không chỉ có Phó Thư Bảo danh chấn thiên hạ, còn có Hồ Nguyệt Thiên. Một cường giả xuất thân từ Hồ Tộc, là đại sư chiến phụ trợ chiến đấu độc nhất vô nhị, đây cũng là bước đầu tiên trên con đường phục hưng Hồ Tộc.

Bầu không khí trong Bạch Tượng Thành toát lên một mảnh vui vẻ náo nhiệt, tuy rằng chiến tranh chưa kết thúc, nhưng dưới đôi mắt quân dân tại Bạch Tượng Thành, chiến thắng cuộc chiến lần này chỉ là vấn đề thời gian. Hai dũng sĩ trấn quốc vừa chết, sĩ khí quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử chịu đã kích thật lớn, về phương diện thực cũng chịu rất nhiều tổn hại. Chỉ cần tướng sĩ Bạch Tượng Thành phần khởi đánh một kích là có thể thu hoạch thắng lợi tại trận nội chiến lần này.

Trong cung điện tại Bạch Tượng Thành, một hồi tiệc rượu khánh công đang được tiến hành. Không chỉ có Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh được chiêu đãi nồng hậu, ngay cả một trăm chiến sĩ Hồ Tộc được Hồ Nguyệt Thiên dẫn theo cũng được tiếp đãi rất long trọng.

- Phó công tử, người thực sự là quý nhân của chúng ta, nếu như không phải người xuất hiện đúng lúc, mang viện binh tới, Bạch Tượng Thành chắc chắn đã bị Mục Hãn Ba Da Vương Tử công phá rồi.

Hồi tưởng lại tình cảnh Bạch Tượng Thành bị vây khốn, trong lòng Ba Mễ Na Vương Phi vẫn còn sợ hãi. Cảm giác và tâm tình như vậy càng khiến nàng cảm kích đối với Phó Thư Bảo.

Cầm chén rượu lưu ly, đảo ánh mắt nhìn vào thân thể thể Ba Mễ Na Vương Phi không để lại bất cứ dấu vết nào, trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi hồi tưởng lại thời gian lần đầu tiên tới Bạch Tượng Thành, tình cảnh Ba Mễ Na Vương Phi này dự hoặc hẳn. Thế nhưng lúc đó đang trên bàn tiệc, Ba Mễ Na Vương Phi dùng đôi chân ngọc dưới bàn tiệc duỗi thẳng khiêu khích đôi chân hắn... Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh hoàng, tựa hồ lại phát sinh, khiến người ta cảm giác khó có thể quên.

Phó Thư Bảo cười cười nói:

- Ta nói rồi, chúng ta là minh hữu, là người trên một thuyền, ta hôm nay trợ giúp Vương Phi, hi vọng sau này ta gặp nạn, Vương Phi có thể trợ giúp ta một lần.

- Ha ha, nhất định, nhất định rồi.

Ba Mễ Na Vương Phi cười nói:

- Đối với tình hình Hậu Thổ Thành ta biết một chút, ở đây ta muốn nói chính là, cho dù toàn bộ quân đoàn uy vũ của Anh Thạch Thành tới đánh Hậu Thổ Thành, ta sẽ thống lĩnh quân đội trợ giúp công tử một tay.

Hứa hẹn này không phải lời hứa hẹn bình thường, nếu như nàng dẫn đại quân xuất bây giờ lãnh địa Tú Quốc, trợ giúp Phó Thư Bảo chiến đấu, chẳng khác nào tuyên chiến với Tú Quốc. Đối mặt với thiên triều Tú Quốc cường đại như vậy, lời hứa này, có gì đó quá nặng nề.

- Ha ha ha, vì quan hệ minh hữu của chúng ta, cạm chén!

- Cạm chén!

Trong phòng khách vang lên tiếng cười nói sang sảng.

Khóe miệng Hồ Nguyệt Thiên nhếch lên tia cười nhạt, nàng không đổi thanh sắc nhìn Phó Thư Bảo và Ba Mễ Na Vương Phi, trong lòng nàng âm thầm nói:

- Người này, nếu như ta không ở đây, hẳn và ả Vương Phi kia khẳng định sẽ đàm phán trên giường? Hai người quan hệ minh hữu, trên giường càng sâu đậm hơn? Hừ, may mắn ta tới.

Hồ ly tinh tuy đối với phương diện tình cảm tương đối cởi mở, nhưng đôi khi nàng cảm thấy có chút chua chát.

Khi tiệc rượu mừng công kết thúc, Ba Mễ Na Vương Phi đột nhiên cầm chén rượu lưu ly trong tay, ném xuống mặt đất lớn tiếng nói:

- Mục Na và Tang Điền đã chết trong tay Phó công tử, đây là cơ hội hiếm có, đêm nay chúng ta sẽ ra khỏi thành, chém giết Mục Hãn Ba Da Vương Tử, kết thúc trận nội chiến này!

Trong phòng khách, các tướng sĩ làm theo Ba Mễ Na Vương Phi ném chén rượu trong tay xuống đất, một mảnh âm thanh hoan hô vang lên.

Phó Thư Bảo mỉm cười, hần vốn định đưa ra đề nghị này, nhưng bây giờ Ba Mễ Na Vương Phi đã sớm nghĩ tới điểm ấy. Đả thiết sấn nhiệt, chiến tranh cũng cùng đạo lý như vậy, nhân dịp sĩ khí đối phương giảm sút, dốc sức đánh một trận, không nên trì hoãn, chờ tới khi sĩ khí quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử chấn hưng trở lại, khi đó nàng sẽ gặp bất lợi.

- Vương Phi này không đơn giản a.

Hồ Nguyệt Thiên bên cạnh Phó Thư Bảo nhẹ giọng nói:

- Sau này nàng và chúng ta hợp tác, phải để mắt một chút.

Phó Thư Bảo gật đầu, cười nói:

- Trên lĩnh vực chính trị, không có bằng hữu vĩnh viễn, chỉ có lợi ích là mãi mãi, đạo lý này ta hiểu.

- Phó công tử, theo chúng ta xuất chiến chứ, trợ giúp kết thúc trận chiến này.

Ngay khi Hồ Nguyệt Thiên nhẹ giọng nói với Phó Thư Bảo, Ba Mễ Na Vương Phi đã đi tới.

- Chắc chắn rồi, ta không muốn vì Vương Tử gì đó mà chạy trốn, sau này tạo thành phiền toái đối với ta, chỉ là...

Phó Thư Bảo hỏi:

- Không biết Vương Phi có kế hoạch gì chưa.

- Mở cửa thành, xung phong liền chết xông ra ngoài, quyết một trận tử chiến!

- Lần này Mục Hãn Ba Da Vương Tử công kích Bạch Tượng Thành, hần dẫn theo toàn bộ quân đội sao?

- Đương nhiên không phải vậy, bất quá, xem như là quân đội tinh nhuệ nhất của hần, tại nơi khác còn có quân đội của hần trấn giữ, tổng cộng lên tới khoảng năm mươi vạn.

Ba Mễ Na Vương Phi suy nghĩ một chút cười nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Vì sao lúc nay đánh Bạch Tượng Thành, hần không thống lĩnh toàn bộ quân đội?

Ba Mễ Na Vương Phi cười nói:

- Ta không chỉ có gần này người tại Bạch Tượng thành, tại nơi khác cũng có người của ta, tổng cộng lên tới ba mươi vạn, muốn muốn tập trung tại Bạch Tượng Thành, nhưng mà, bị Mục Hãn Ba Da Vương Tử chặt đứt lộ tuyến, người của hần có rất nhiều bộ phận kiểm chế phong tỏa quân đội bên ngoài Bạch Tượng Thành của ta, bằng không, nếu như ta chỉ có từng ấy người, hần khẳng định sẽ dốc toàn bộ lực lượng, toàn bộ bao vây diệt trừ Bạch Tượng Thành.

Trước kia chưa từng nghe nói Ba Mễ Na Vương Phi có quân đội đóng ở nơi khác, thực sự không ngờ nàng lại sở hữu hơn ba mươi vạn quân. Thoáng chốc, Phó Thư Bảo nghĩ tới một số nơi.

Nội chiến trong quốc gia, tướng lĩnh quân đội phải lựa chọn trận doanh được coi là thích hợp nhất với chính mình, không chỉ cần đạt được lợi ích của chính mình, ngay cả gia tộc cũng phải đạt được lợi ích từ đó. Tại nhân tố này, quân đội của Mục Hãn Ba Da Vương Tử và Ba Mễ Na Vương Phi khẳng định mỗi ngày đều

biến hóa. Mà Ba Mẽ Na Vương Phi sinh ra là thường dân, danh tiếng trong dân chúng cực cao tự nhiên càng dễ dàng được dân chúng ủng hộ, quân đội của nàng không ngừng lớn mạnh, đó là chuyện rất tự nhiên.

Như vậy xem ra, trận chiến đêm nay, chỉ cần chém chết hoặc bắt giữ Mục Hãn Ba Da Vương Tử, chẳng khác nào sớm thu được thắng lợi trong cuộc nội chiến lần này. Phía sau Mục Hãn Ba Da Vương Tử chính là Vương tộc và quý tộc Tư Ba Quốc, nhưng chỉ cần Mục Hãn Ba Da Vương Tử ngã xuống, trận doanh này mất đi thống soái tối cao, tan vỡ chỉ là vấn đề thời gian.

- Thế nào, lẽ nào công tử có biện pháp khác sao?

Thấy Phó Thư Bảo cúi đầu trầm tư, Ba Mẽ Na Vương Phi có chút bất ngờ nói. Tình huống như vậy, đánh một trận quyết phân thắng bại, khẳng định, ngoài trừ việc mở cửa thành ồ đến quyết một trận tử chiến, chẳng lẽ còn có cách thu được thắng lợi sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Mở cửa thành, giống như ong vỡ tổ lao ra chém giết quyết chiến, binh sĩ đối phương khẳng định sẽ liều mạng chiến đấu, trên phương diện nhân số Mục Hãn Ba Da Vương Tử vẫn còn chiếm ưu thế nhất định, giết một nghìn, tự tổn hại tám trăm, ta tin Vương Phi biết đạo lý này.

Ba Mẽ Na Vương Phi nói:

- Người của ta bất cứ lúc nào cũng có thể dâng hiến sinh mệnh của bọn họ cho ta, đây chính là nguyên nhân ta có thể chuyển cho người năm vạn quân, thắng lợi ngay trước mắt, cho nên, dù phải trả giá đắt, ta cũng muốn mở cửa thành quyết một trận tử chiến với Mục Hãn Ba Da Vương Tử.

Ngừng lại một chút, nàng tiếp tục nói:

- Nếu như Phó công tử muốn bỏ qua cơ hội đêm nay, bảo tồn thực lực, vậy miễn đi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta không có ý đó, nếu như ta đã đồng ý xuất chiến, bắt quá, trước hết để ta và người của ta xung phong xuất chiến, người hãy tập kết quân đội của người.

- Phó công tử, người chỉ có một trăm người, e là không được?

Ba Mẽ Na Vương Phi không thể tin nổi Phó Thư Bảo có đề nghị như vậy. Trên thực tế, không chỉ có nàng không tin, trong phòng khách, hơn một trăm tướng sĩ đều mang theo ánh mắt nghi hoặc.

Những người này có phản ứng như vậy không hề khó hiểu, hai dũng sĩ trấn quốc cường hãn Mục Na và Tang Điền của Tư Ba Quốc, tùy tiện trùng kích đã bị giết chết. Trước mặt đại quân, một người lực lượng cường đại cũng không làm nên chuyện gì, số mệnh khó có thể thoát khỏi cái chết.

- Như vậy đi, các người thấy quân doanh của Mục Hãn Ba Da Vương Tử bốc cháy, khi đó quân đội bọn họ hỗn loạn, các người hãy mở cửa thành xung phong liều chết đánh tới. Tiểu Thanh, Nguyệt Thiên chúng ta đi.

Phó Thư Bảo không giải thích nhiều.

Đi tới tường thành Bạch Tượng Thành, thời gian này không có ngoại nhân, Hồ Nguyệt Thiên có chút lo lắng nói:

- Lão công, người có uống rượu say hay không? Một trăm linh ba người chúng ta xông vào quân doanh hai mươi vạn đại quân đốt quân doanh sao? Cho dù chúng ta có nỗ lực luyện khí cũng không làm nên chuyện gì a.

Chiến sĩ Hồ Tộc tinh nhuệ đều ở chỗ này, tử vong trên chiến trường có thể sẽ không có, nhưng phục hưng Hồ Tộc...Đều là phù du.

Lo lắng của Hồ Nguyệt Thiên Phó Thư Bảo hoàn toàn minh bạch, hần nhẹ nhàng ôm vai nàng, cười nói: nguồn

- Nguyệt Thiên a, không phải thích nổi danh như vậy, mà là ta phải tạo nên thanh danh, trận chiến này kết thúc, Ba Mễ Na Vương Phi sẽ chuyển cho chúng ta năm vạn quân đội, đội quân này đều là người Tư Ba Quốc, dân phong bư hãn, quân dân càng bư hãn, bọn họ sùng bái anh hùng sở hữu thực lực cường đại, nghe lệnh cường giả, cho nên, ta phải cho bọn họ thấy một chút, ta tuyệt đối đủ tư cách thống lĩnh bọn họ, so với Ba Mễ Na Vương Phi bây giờ bọn họ đi theo còn cường đại hơn, có tư chất hơn.

- Thế nhưng, chúng ta không đủ lực lượng a...

Hồ Nguyệt Thiên cảm nhận được lời Phó Thư Bảo lý giải, đây là việc cần phải làm, hơn nữa, bỏ lỡ cơ hội đêm nay, sau đó rất khó có cơ hội như vậy nữa.

- Ta biết nàng đang lo lắng điều gì, ha ha, yên tâm đi, ta không để sinh mệnh huynh đệ tỷ muội Hồ Tộc gặp nguy hiểm, không phải chỉ là phóng hỏa đốt quân doanh thôi sao? Có một trăm Huyền Hồ phân thân của nàng, cộng thêm lực lượng phân thân của ta, vậy là đủ rồi.

- Hóa ra là vậy, chuyện này người sớm nói cho ta biết không được sao? Làm hại ta uống công lo lắng một hồi.

Hồ Nguyệt Thiên yêu kiều liếc nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Nàng không cần lên sân khấu, chỉ cần chỉ huy Huyền Hồ phân thân của nàng là được, làm diễn viên chính, ta cũng muốn đích thân gặt hái thành quả, bằng không tướng sĩ Tư Ba Quốc sẽ không tôn sùng ta.

Một anh hùng vĩ đại, đó là dựa vào những lần chơi trội tích lũy thành.

Tiểu Thanh nói

- Chủ nhân, ta và người cùng đi chứ.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Tốc độ của người không đủ, tùy ý xông vào hai mươi vạn đại quân, khó tránh khỏi sẽ cùng chung số phận với Tang Điền và Mục Na, người hãy trên tường thành quan sát, bảo vệ Hồ chủ mẫu của người, để ta tự mình giải quyết chuyện này.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên vẫn lo lắng, nhưng không có duy trì lâu, mặc khác, Phó Thư Bảo nói khiến nàng an tâm hơn một chút.

Nhìn quân doanh phía xa xa, nhìn hàng loạt tinh kỳ tung bay trong gió, nhìn đèn lồng lửa trại giống như sao sáng dày đặc trên trời, Phó Thư Bảo rít gào một tiếng, hai chân tại tường thành nhún một cái, thân thể nhất thời phóng lên cao. Đôi cánh ngũ sắc bay trên trời đi qua một mảnh hắc ám, giống như lưu tinh xẹt qua bầu trời.

Ảnh Đế đến từ Hậu Thổ Thành, lại hóa trang lên sân khấu lần nữa.

Phó Thư Bảo khẽ động, một trăm Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên lập tức bay lên không, từng người từng người đều trang điểm lộng lẫy. Bảo Thư Thuần trong tay các này tuy chỉ là ảo giác do năng lượng ngưng tụ thành, nhưng lại phản xạ ánh trăng chiếu vào. Thoáng chốc, trên bầu trời có điểm nhân sở hữu đôi cánh ngũ sắc, còn có một trăm Bảo Thư Thuần phát sáng, nhất thời tạo thành tràng cảnh kỳ quái, chấn động nhân tâm.

Tình huống trên bầu trời, chỉ cần con mắt không mù đều có thể nhìn thấy. Trong nháy mắt, quân doanh của Mục Hãn Ba Da Vương tử trở nên huyền ảo, tiếng kèn tập kết ô ô thổi lên, thanh âm trống trận loi động cũng theo đó truyền ra. Trong nháy mắt, đội khi Phó Thư Bảo bay vào trận doanh, một mảnh tiền vũ liên bắn về phía hắn.

Xoay tròn trên không trung, Phó Thư Bảo đơn giản thoát khỏi phạm vi vũ tiễn xạ kích.

Phó Thư Bảo bây giờ tuy không đánh thắng Tiểu Thanh, nhưng tốc độ bay của Tiểu Thanh còn kém xa hắn. Lần này tới trêu đùa hai mươi vạn đại quân, không phải chém giết với bọn họ, cho nên dù Tiểu Thanh cường đại hơn hắn, cũng không thích hợp. Duy nhất chỉ có hắn mà thôi.

Tốc độ, một khi đạt tới trình độ nhanh hơn tên bay, còn e ngại gì tên xạ kích?

449. Chương 418: Chủ Nghĩa Anh Hùng (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 418: Chủ nghĩa anh hùng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trước kia chưa từng nghe nói Ba Mễ Na Vương Phi có quân đội đóng ở nơi khác, thực sự không ngờ nàng lại sở hữu hơn ba mươi vạn quân. Thoáng chốc, Phó Thư Bảo nghĩ tới một số nơi.

Nội chiến trong quốc gia, tướng lĩnh quân đội phải lựa chọn trận doanh được coi là thích hợp nhất với chính mình, không chỉ cần đạt được lợi ích của chính mình, ngay cả gia tộc cũng phải đạt được lợi ích từ đó. Tại nhân tố này, quân đội của Mục Hãn Ba Da Vương Tử và Ba Mễ Na Vương Phi khẳng định mỗi ngày đều biến hóa. Mà Ba Mễ Na Vương Phi sinh ra là thường dân, danh tiếng trong dân chúng cực cao tự nhiên càng dễ dàng được dân chúng ủng hộ, quân đội của nàng không ngừng lớn mạnh, đó là chuyện rất tự nhiên.

Như vậy xem ra, trận chiến đêm nay, chỉ cần chém chết hoặc bắt giữ Mục Hãn Ba Da Vương Tử, chẳng khác nào sớm thu được thắng lợi trong cuộc nội chiến lần này. Phía sau Mục Hãn Ba Da Vương Tử chính là Vương tộc và quý tộc Tư Ba Quốc, nhưng chỉ cần Mục Hãn Ba Da Vương Tử ngã xuống, trận doanh này mất đi thống soái tối cao, tan vỡ chỉ là vấn đề thời gian.

- Thế nào, lẽ nào công tử có biện pháp khác sao?

Thấy Phó Thư Bảo cúi đầu trầm tư, Ba Mễ Na Vương Phi có chút bất ngờ nói. Tình huống như vậy, đánh một trận quyết phân thắng bại, khẳng định, ngoài trừ việc mở cửa thành ồ đến quyết một trận tử chiến, chẳng lẽ còn có cách thu được thắng lợi sao?

Phó Thư Bảo nói:

- Mở cửa thành, giống như ong vỡ tổ lao ra chém giết quyết chiến, binh sĩ đối phương khẳng định sẽ liều mạng chiến đấu, trên phương diện nhân số Mục Hãn Ba Da Vương Tử vẫn còn chiếm ưu thế nhất định, giết một nghìn, tự tổn hại tám trăm, ta tin Vương Phi biết đạo lý này.

Ba Mễ Na Vương Phi nói:

- Người của ta bất cứ lúc nào cũng có thể dâng hiến sinh mệnh của bọn họ cho ta, đây chính là nguyên nhân ta có thể chuyển cho người năm vạn quân, thắng lợi ngay trước mắt, cho nên, dù phải trả giá đắt, ta cũng muốn mở cửa thành quyết một trận tử chiến với Mục Hãn Ba Da Vương Tử.

Ngừng lại một chút, nàng tiếp tục nói:

- Nếu như Phó công tử muốn bỏ qua cơ hội đêm nay, bảo tồn thực lực, vậy miễn đi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta không có ý đó, nếu như ta đã đồng ý xuất chiến, bất quá, trước hết để ta và người của ta xung phong xuất chiến, người hãy tập kết quân đội của người.

- Phó công tử, người chỉ có một trăm người, e là không được?

Ba Mẽ Na Vương Phi không thể tin nổi Phó Thư Bảo có đề nghị như vậy. Trên thực tế, không chỉ có nàng không tin, trong phòng khách, hơn một trăm tướng sĩ đều mang theo ánh mắt nghi hoặc.

Những người này có phản ứng như vậy không hề khó hiểu, hai dũng sĩ trấn quốc cường hãn Mục Na và Tang Điền của Tư Ba Quốc, tùy tiện trừng kích đã bị giết chết. Trước mặt đại quân, một người lực lượng cường đại cũng không làm nên chuyện gì, số mệnh khó có thể thoát khỏi cái chết.

- Như vậy đi, các người thấy quân doanh của Mục Hãn Ba Da Vương Tử bốc cháy, khi đó quân đội bọn họ hỗn loạn, các người hãy mở cửa thành xung phong liều chết đánh tới. Tiểu Thanh, Nguyệt Thiên chúng ta đi.

Phó Thư Bảo không giải thích nhiều.

Đi tới tường thành Bạch Tượng Thành, thời gian này không có ngoại nhân, Hồ Nguyệt Thiên có chút lo lắng nói:

- Lão công, người có uống rượu say hay không? Một trăm linh ba người chúng ta xông vào quân doanh hai mươi vạn đại quân đốt quân doanh sao? Cho dù chúng ta có nỗ lực luyện khí cũng không làm nên chuyện gì a.

Chiến sĩ Hồ Tộc tinh nhuệ đều ở chỗ này, tử vong trên chiến trường có thể sẽ không có, nhưng phục hưng Hồ Tộc...Đều là phù du.

Lo lắng của Hồ Nguyệt Thiên Phó Thư Bảo hoàn toàn minh bạch, hần nhẹ nhàng ôm vai nàng, cười nói:

- Nguyệt Thiên a, không phải thích nổi danh như vậy, mà là ta phải tạo nên thanh danh, trận chiến này kết thúc, Ba Mẽ Na Vương Phi sẽ chuyển cho chúng ta năm vạn quân đội, đội quân này đều là người Tư Ba Quốc, dân phong bưu hãn, quân dân càng bưu hãn, bọn họ sùng bái anh hùng sở hữu thực lực cường đại, nghe lệnh cường giả, cho nên, ta phải cho bọn họ thấy một chút, ta tuyệt đối đủ tư cách thống lĩnh bọn họ, so với Ba Mẽ Na Vương Phi bây giờ bọn họ đi theo còn cường đại hơn, có tư chất hơn.

- Thế nhưng, chúng ta không đủ lực lượng a...

Hồ Nguyệt Thiên cảm nhận được lời Phó Thư Bảo lý giải, đây là việc cần phải làm, hơn nữa, bỏ lỡ cơ hội đêm nay, sau đó rất khó có cơ hội như vậy nữa.

- Ta biết nàng đang lo lắng điều gì, ha ha, yên tâm đi, ta không để sinh mệnh huynh đệ tỷ muội Hồ Tộc gặp nguy hiểm, không phải chỉ là phóng hỏa đốt quân doanh thôi sao? Có một trăm Huyền Hồ phân thân của nàng, cộng thêm lực lượng phân thân của ta, vậy là đủ rồi.

- Hóa ra là vậy, chuyện này người sớm nói cho ta biết không được sao? Làm hại ta uống công lo lắng một hồi.

Hồ Nguyệt Thiên yêu kiều liếc nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Nàng không cần lên sân khấu, chỉ cần chỉ huy Huyền Hồ phân thân của nàng là được, làm diễn viên chính, ta cũng muốn đích thân gặt hái thành quả, bằng không tướng sĩ Tư Ba Quốc sẽ không tôn sùng ta.

Một anh hùng vĩ đại, đó là dựa vào những lần chơi trội tích lũy thành.

Tiểu Thanh nói

- Chủ nhân, ta và người cùng đi chứ.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Tốc độ của người không đủ, tùy ý xông vào hai mươi vạn đại quân, khó tránh khỏi sẽ cùng chung số phận với Tang Điền và Mục Na, người hãy trên tường thành quan sát, bảo vệ Hồ chủ mẫu của người, để ta tự mình giải quyết chuyện này.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên vẫn lo lắng, nhưng không có duy trì lâu, mặc khác, Phó Thư Bảo nói khiến nàng an tâm hơn một chút.

Nhìn quân doanh phía xa xa, nhìn hàng loạt tinh kỳ tung bay trong gió, nhìn đèn lồng lửa trại giống như sao sáng dày đặc trên trời, Phó Thư Bảo rít gào một tiếng, hai chân tại tường thành nhún một cái, thân thể nhất thời phóng lên cao. Đôi cánh ngũ sắc bay trên trời đi qua một mảnh hắc ám, giống như lưu tinh xẹt qua bầu trời.

Ảnh Đế đến từ Hậu Thổ Thành, lại hóa trang lên sân khấu lần nữa.

Phó Thư Bảo khẽ động, một trăm Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên lập tức bay lên không, từng người từng người đều trang điểm lộng lẫy. Bảo Thư Thuần trong tay các này tuy chỉ là ảo giác do năng lượng ngưng tụ thành, nhưng lại phản xạ ánh trăng chiếu vào. Thoáng chốc, trên bầu trời có điều nhân sở hữu đôi cánh ngũ sắc, còn có một trăm Bảo Thư Thuần phát sáng, nhất thời tạo thành tràng cảnh kỳ quái, chấn động nhân tâm.

Tình huống trên bầu trời, chỉ cần con mắt không mù đều có thể nhìn thấy. Trong nháy mắt, quân doanh của Mục Hãn Ba Da Vương tử trở nên huyền ảo, tiếng kèn tập kết ô ô thổi lên, thanh âm trống trận lôi động cũng theo đó truyền ra. Trong nháy mắt, đợi khi Phó Thư Bảo bay vào trận doanh, một mảnh tiễn vũ liên bắn về phía hắn.

Xoay tròn trên không trung, Phó Thư Bảo đơn giản thoát khỏi phạm vi vũ tiễn xạ kích.

Phó Thư Bảo bây giờ tuy không đánh thắng Tiểu Thanh, nhưng tốc độ bay của Tiểu Thanh còn kém xa hắn. Lần này tới trêu đùa hai mươi vạn đại quân, không phải chém giết bọn họ, cho nên dù Tiểu Thanh cường đại hơn hắn, cũng không thích hợp. Dục nhất chỉ có hắn mà thôi.

Tốc độ, một khi đạt tới trình độ nhanh hơn tên bay, còn e ngại gì tên xạ kích?

450. Chương 419: Hóa Trang Lên Sân Khấu

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 419: Hóa trang lên sân khấu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo thật sự rất đơn giản tránh né tên xạ kích, nhưng một trăm Huyền Hồ phân thân bay theo hắn không có cường hãn như vậy, tốc độ kém xa, bộ lực luyện khí phòng thủ cũng không phải chân chính, nhất thời bị vũ tiễn bắn tới tan thành nhiều mảnh, tiêu tan trong trời đêm. Bất quá, chỉ cần Hồ Nguyệt Thiên không bị thụ thương, Huyền Hồ phân thân đó muốn có là có. Rất nhanh, trên bầu trời lại xuất hiện một trăm Huyền Hồ phân thân.

Vui đùa qua vài lần sóng tiễn, Phó Thư Bảo lúc này mới ngưng luyện lực lượng phân thân, lưu lại trên bầu trời, mà chân thân của hắn cũng thu hồi đôi cánh ngũ sắc, thừa cơ trời đêm hắc ám, lặng yên không tiếng động tiến nhập vào quân doanh.

Lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo mạnh mẽ hơn Huyền Hồ phân thân rất nhiều, quan trọng hơn chính là, lực lượng phân thân đến từ một trong tứ đại thần điển thời đại khởi nguyên phân thân thức Nguyên Nhất Chiến Kỹ, tốc độ của lực lượng phân thân không kém tốc độ chân thân của hắn là bao. Cho nên, thực lực chiến đấu tuy không thể so sánh với chân thân, nhưng dưới tình huống đêm nay, nắm giữ tốc độ tránh né vũ tiễn, gây sự chú ý đối với Mục Hãn Ba Da Vương Tử, như vậy là đủ rồi.

Hai chân lặng yên không tiếng động đáp xuống mặt đất, xung quanh đều là chiến sĩ của Mục Hãn Ba Da Vương Tử, bọn họ vội vàng tập kết, vội vàng bắn tiễn về phía lực lượng phân thân và Huyền Hồ phân thân trên bầu trời. Mấy chiến sĩ phát hiện Phó Thư Bảo lên vào trận doanh, đều bị hắn nhanh như thiểm điện đánh chết. Tiếp đến, chính là vạn nguyên tố hỏa thiêu đốt đại doanh quân địch.

Nguyên tố hỏa cỡ bằng đầu ngón tay giống như đạn pháo bắn ra ngoài, Phó Thư Bảo di chuyển với tốc độ cực nhanh, cho nên tất cả trưởng bông hắc đi qua đều bị thiêu đốt. Nguyên tố hỏa ngũ sắc Phó Thư Bảo nắm giữ khó có thể dập tắt, ngay cả kim loại đều có thể hòa tan, đừng nói đến trưởng bông bằng vải mỏng manh.

Một tòa trưởng bông bị thiêu đốt, hỏa thể dưới ảnh hưởng của gió lại nhanh chóng khuếch tán sang xung quanh, rất nhanh, quân doanh của Mục Hãn Ba Da Vương Tử rơi vào biển lửa. Vừa liều mạng bắn tên muốn bắn lực lượng phân thân và Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên trên bầu trời rơi xuống, cùng lúc lại vội vàng cứu hỏa. Toàn bộ quân doanh sớm trở thành mảnh hỗn loạn.

Sau đó mảnh khỏa lửa bíp tinh xảo bị nhìn thấu, rất nhanh, một số tướng sĩ dưới trướng Mục Hãn Ba Da Vương Tử nhìn thấu âm mưu quỷ kế của Phó Thư Bảo, buông tha bắn giết lực lượng phân thân trên bầu trời, quay lại quân doanh vây giết Phó Thư Bảo. Gã phóng hỏa quân doanh rất nhanh bị bọn họ phát hiện, thế nhưng, mặc dù phát hiện gã phóng hỏa này trong quân doanh, nhưng bọn họ không có cách nào bắt được hắn. Tốc độ hắn còn nhanh hơn quỷ mị, người bên này vừa phát hiện hắn, trong nháy mắt, không đợi bọn họ hét lớn phong tỏa vây giết, thân hình hắn liền chột lóe biến mất khỏi tầm mắt. Rất nhanh, nơi kia lại biến thành biển lửa.

- Giết hắn! Giết hắn! Ai giết được hắn, Bản Vương ban thưởng một vạn cân hoàng kim! Một vạn nữ nhân!

Trong trận doanh hỗn loạn, Mục Hãn Ba Da Vương Tử rít gào. Toàn bộ thất bại ngày hôm nay đều do một người ban tặng, đó chính là Phó Thư Bảo. Lúc này, nếu như có người có thể giết Phó Thư Bảo, không chỉ hoàng kim và nữ nhân, mà ngay cả Cúc Hoa của hắn, e là hắn cũng ban tặng!

Một khi con người hận ai đó tới cực điểm, sẽ không tiếc giá cao để trả thù, cho dù dâng tặng Cúc Hoa (*) cũng là một loại phỉ tởn.

(*) Ass

Trọng thưởng tất có dũng phu, thoáng chốc, tướng sĩ trong quân doanh nắm giữ lực lượng tu vi cường hãn đều bay về phía Phó Thư Bảo. Bốn phương tám hướng đều có, quân doanh lớn như vậy, lại giống như ngục giam một giọt nước không thể tiến vào.

Bên này trận doanh Mục Hãn Ba Da Vương Tử hỗn loạn, bên phía Ba Mễ Na Vương Phi lại hò reo thành mảnh lớn. Tất cả hò reo, tất cả kích động, đều từ một người tạo nên, đều tụ hội trên người hắn, người này chính là Ảnh Đế đến từ Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo. Lúc này, Mục Na gì đó, Tang Điền gì đó, dũng sĩ trấn quốc như vậy đã phai nhạt trong ánh mắt bọn họ, bọn họ có một anh hùng mới, dũng sĩ mới, thần tượng mới, người này chính là Phó Thư Bảo.

Thử hỏi, trong thiên hạ, ai có thể trêu chọc hai mươi vạn đại quân, một thân xông vào đại doanh, phóng hỏa thiêu đốt quân doanh kẻ địch?

Mục Na và Tang Điền tuy là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, nhưng bọn họ lại không thể làm được điểm ấy, đó là điểm không bằng so với Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo bóp méo quan niệm của mọi người vốn có, hắn bây giờ chính là dũng sĩ duy nhất trong mắt người Tư Ba Quốc.

- Bây giờ, mở cửa thành, đánh bại quân đội Mục Hãn Ba Da, kết thúc cuộc nội chiến này a!

Nhìn đại hỏa bùng bùng thiêu đốt, còn có một mảnh quân doanh hỗn loạn, Ba Mễ Na Vương Phi hô lớn. Đây là cơ hội chuyển nghịch tình thế, thừa dịp quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử hỗn loạn, phe mình xuất kích, có thể dễ dàng đạt được thắng lợi.

Cửa thành mở ra, quân đội trong Bạch Tượng Thành giống như thủy triều dũng mãnh đi ra ngoài. Lao ra cửa thành đầu tiên chính là kỵ binh, sau đó là bộ binh và cung tiễn binh. Kỵ binh phóng ngựa phi nhanh giống như gió xoáy cuốn qua. Ngay lập tức là bộ binh trùng kích qua hàng rào sụp đổ, đao nhọn như sắt nhập vào quân doanh Mục Hãn Ba Da Vương Tử. Cung tiễn binh đứng gác bên ngoài tại khoảng cách nhất định không ngừng giương cung xạ kích để vũ tiễn trút xuống quân doanh chìm trong biển lửa.

Trong biển lửa bùng cháy, vô số chiến sĩ ngã xuống dưới gót sắt và chiến đao, tiên huyết nhuộm đỏ đại địa.

Chiến tranh là nỗi thống khổ lớn nhất của nhân loại, nhưng trên chiến trường người không chết chính là ta mất mạng, chiến tranh bùng nổ, máu tươi không đủ, tuyệt đối sẽ không dừng lại. Như vậy, ai có thể phát sinh lòng thương hại? Chỉ cần là địch nhân, vậy sẽ phải chết!

Trong tràng cảnh hỗn loạn, Phó Thư Bảo thi triển đôi cánh ngũ sắc với tốc độ cực nhanh bay lên không trung. Hắn cất cánh, nghiêng đón ít nhất không dưới một vạn tiễn xạ kích. Vũ tiễn giống như đám châu chấu, vù vù vù bay tới. Mỗi một tiễn đều ẩn chứa kinh lực cường đại, có khí thế xuyên thủng bất cứ giáp trụ nào. Bất quá, trong mắt Phó Thư Bảo, tốc độ của những mũi tiễn này thực sự quá chậm!

Nhẹ nhàng lắc mình, vũ tiễn giống như châu chấu nhất thời rơi vào khoảng không bay đi. Đợi tới khi kinh lực tan biết, lại giống như mưa rào rơi xuống khoảng đất trống phía xa xa.

- Thật nực cười, các người nghĩ các người đang dùng súng sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nổi lên một tia coi thường, trong vũ tiễn không có kẻ hở kéo tới, đột nhiên hắn dừng lại trên không trung, từ trên cao nhìn xuống toàn bộ chiến trường.

Lúc này, quân đội của Ba Mễ Na Vương Phi đã đánh tới doanh trại, giống như thủy triều xung phong liều chết xông lên. Trong phạm vi chiến hỏa lan tràn kỵ binh gót sắt tràn ra, rất nhanh thanh âm chém giết, thanh âm kêu gào thảm thiết, tiếng vũ khí va chạm vào nhau, còn có tiếng tiễn vọt qua khoảng không vang lên. Tất cả cấu thành một bức tranh thảm liệt, binh bại như núi đổ, chiến đấu tuy chưa kết thúc, nhưng Mục Hãn Ba Da Vương Tử bại trận đã được định trước.

Đúng lúc này, hàng rào quân doanh phía tây đột nhiên bị xô đổ, một đại đội kỵ binh từ chỗ hổng xông ra ngoài, nhằm thọc sâu vào Tư Ba Quốc. Ánh mắt của Phó Thư rất nhanh tập trung vào đội kỵ binh này, một kỵ binh bạch sắc rơi vào tầm mắt của hắn, người trên lưng ngựa vung roi thúc dục ngựa xông vào đội ngũ trước mặt. Từng kỵ binh đều cường hãn tới cực điểm, thời gian chạy trốn, lại không ngừng quay đầu nhìn về phía xa xa, bộ dạng có chút khẩn trương.

451. Chương 420: Tướng Sĩ Sắc Mộc Tộc (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 420: Tướng sĩ Sắc Mộc Tộc (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Muốn chạy? Quả thực không dễ dàng như vậy.

Trên cao nhìn xuống, Phó Thư Bảo rất nhanh nhận thức được, nam tử cười kỳ mã bạch sắc chính là Mục Hãn Ba Da Vương Tử. Hắn tuy cởi bỏ áo giáp lực luyện khí, thay bằng kỵ sĩ giáp thông thường, nhưng hắn cười kỳ mã không giống kỵ mã thông thường và vị trí của hắn đã làm bại lộ thân phận của hắn.

Phần phạt! Tiếng gió quỷ dị vang lên. Lấy tay quyền của Phó Thư Bảo làm trung tâm, một đạo Long Quyền Phong xoay tròn, thể tích càng lúc càng lớn. Thời gian vừa xuất thủ, vốn chỉ lớn hơn nắm tay một chút, nhưng trong nháy mắt liền biến thành Long Quyền Phong.

Vù vù, Long Quyền Phong vừa rơi xuống mặt đất, nhất thời cát bụi trên mặt đất bay loạn. Tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, căn bản tốc độ của chiến mã không thể sánh bằng. Long Quyền Phong mang theo lượng cát bụi thật lớn, sau mười tức đã đuổi kịp đội kỵ binh kia, lúc này, thể tích của Long Quyền Phong đã bằng một tòa núi lớn nguy nga tráng lệ dựng ngược. Đỉnh núi trên sa mạc, nhưng chân núi khổng lồ lại trên trời cao, bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ, vùi lấp tất cả!

- Bảo hộ Vương Tử! Đội tử vệ, chặn đoạn hậu!

Một gã tướng lĩnh bạo rống.

Vù! Thanh âm xé rách hư không đột nhiên truyền tới, thanh âm của hắn vừa dừng lại, trên lưng hắn bất chợt xuất hiện nhiều lỗ thủng. Tiên huyết bắn tung tóe, tiền bắn xuyên qua thân thể giáp trụ của hắn còn không tính tới, hơn nữa còn bắn xuyên qua móng chiến mã hắn cưỡi!

Chỉ có nỗ lực luyện khí Thiên Trúc Cung mới có uy lực như vậy.

Mười tử sĩ lại không vì tướng lĩnh chết mà rối loạn đầu trận tuyến, tử sĩ được xem như là người bất cứ lúc nào cũng có thể chết vì Mục Hãn Ba Da Vương Tử, những người không biết sợ hãi điều gì. Quay lại chặn đoạn hậu, thế nhưng, đối mặt với Long Quyển Phong giống như núi lớn, trên hư không, dưới mặt đất không có mục tiêu nào không thể hạ thủ.

Gã kia trốn ở đâu?

Không nhìn thấy địch nhân, trong lòng Mục Hãn Ba Da Vương Tử nhất thời phát sinh cảm giác bất an.

Vù! Lại xuất hiện thanh âm xé gió xé rách hư không.

- Aaaa...

Tiếng thét thê thảm vang lên, một gã tử sĩ nhất thời ngã xuống mặt đất.

- Gã kia được gọi là Long Quyển Phong! Vương Tử điện hạ chạy mau!

Một tử sĩ mất sắc đột nhiên kinh hô.

Vù vù! Hai tiếng phát sinh, lại có hai tử sĩ ngã xuống mặt đất.

Bắn chết bốn gã tử sĩ, Long Quyển Phong tựa hồ không có động tĩnh. Hơn mười tử sĩ đột nhiên phát cuồng dùng quyền và vũ khí oanh kích Long Quyển Phong.

Những tử sĩ này đều là Lực Sĩ sở hữu tu vi không tầm thường, trong đó có cao thủ cấp Vĩnh Hằng Lực. Muốn hủy diệt Long Quyển Phong, hơn mười Lực Sĩ cùng nhau hạ thủ đó là chuyện dễ dàng.

Rầm rầm, một mảnh âm hưởng nổ mạnh trầm trọng liên tục vang lên. Long Quyển Phong rung động liên tục, cuốn theo cát bụi rơi xuống, so với mưa lớn còn lợi hại hơn. Khu vực như vậy, ngay cả con mắt đều không thể mở.

Rốt cuộc, đạo gió xoáy cuối cùng oanh tán trên bầu trời. Khi cát bụi ngưng đọng, trên bầu trời trống trơn, trên mặt đất không thấy bất cứ mục tiêu gì, hơn mười tử sĩ nhất thời trợn trừng mừng, quay đầu nhìn về phía Mục Hãn Ba Da Vương Tử, nhưng trên sa mạc mênh mông, đâu còn thấy bóng dáng Vương Tử kia?

Ngay khi đám tử sĩ trừng mắt, tại vị trí cực cao trên bầu trời, trong một tầng mây hắc sắc mất thường không nhìn thấy, có hai nam nhân đứng cùng một chỗ đang nói chuyện.

- Chào Mục Hãn Ba Da Vương Tử, người có quyền lợi kêu cứu, gọi người của người đến hỗ trợ, nhưng người nói khẳng định bọn họ không nghe thấy, người muốn hô lớn sao?

oOo

Chiến đấu, mãi cho đến hừng đông mới kết thúc. Quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử triệt để tan rã, chiến sĩ xếp thành từng hàng từng hàng, tất cả bị Ba Mê Na Vương Phi khống chế.

Hơn hai mươi vạn đại quân, bị tiêu diệt hơn phân nửa, còn lại mười vạn bị bắt làm tù binh. Thời gian chỉ để xử lý tù binh và chiến lợi phẩm, e rằng phải mất nhiều ngày mới có thể hoàn thành.

Thu hoạch lớn nhất chính là Phó Thư Bảo bắt được Mục Hãn Ba Da Vương Tử. Bắt được kẻ đứng đầu trận doanh địch, vậy xem như Ba Mê Na Vương Phi đã chiến thắng trong trận chiến lần này. Quý tộc và quân đội tại trận doanh Mục Hãn Ba Da Vương Tử, sau khi mất đi thống soái, dường như vỡ thành năm bè bảy mảng, tan rã chỉ còn là vấn đề thời gian.

Vũ khí, áo giáp, lương thực thu được từ quân đội Mục Hãn Ba Da Vương Tử tại sân rộng Bạch Tượng Thành giống như núi cao. Chỉ có điều những thứ này đều là mặt hàng thông thường. Vũ khí hoàn mỹ và áo giáp lực luyện khí đều được đưa vào trong cung Ba Mễ Na Vương Phi.

- Phó công tử, chúng ta có thể đắc thắng trong cuộc chiến lần này, toàn bộ nhờ vào công tử trợ giúp, những vũ khí, áo giáp lực luyện khí này người tùy ý chọn, tùy ý cầm lấy.

Ba Mễ Na Vương Phi chỉ vào đồng trang bị hoàn mỹ nhất nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu cười nói:

- Những trang bị lực luyện khí này, Vương Phi hãy giữ lại để chính mình dùng, tướng sĩ của Vương Phi cần được ban thưởng, nàng và trận doanh của Mục Hãn Ba Da Vương Tử còn phải đánh vài trận, mấy thứ này nàng cần hơn ta, ta chỉ lấy một chút chiến giáp và vũ khí thông thường là được.

Ba Mễ Na Vương Phi cười nói:

- Ta hiểu ý tứ của Phó công tử, người giúp ta thắng lợi trong cuộc chiến lần này, cũng chẳng khách nào giúp ta chiến thắng trong cuộc nội chiến, ta há lại là loại người vong ơn bội nghĩa nhận ơn không báo, năm vạn quân đội phân phó cho người, bọn họ đều có thể chọn một bộ áo giáp và vũ khí từ đồng chiến lợi phẩm, mặc khác, ngoài trừ năm vạn tinh binh dưới trướng, ta sẽ cho người năm vạn tu binh, do người tùy ý quyết định số phận bọn họ.

Năm vạn cộng thêm năm vạn bằng bao nhiêu, tiểu hài tử cũng có thể tính ra. Vì vậy một lần nhận được hơn mười vạn quân đội, Phó Thư Bảo trong tay đang thiếu quân đội sao có thể không kích động cho được. Bất quá, hắn cố gắng kiềm chế phần khích trong lòng, chỉ cười cười gật đầu nói:

- Thưởng phạt phân minh, thảo nào nhiều người trong Tư Ba Quốc nguyện ý đi theo Vương Phi, ta xin cảm tạ.

- Phó công tử, để người của người tại sân rộng kiểm tra trang bị đi, ta mang người tới điểm binh sĩ, năm vạn chiến sĩ, năm vạn tù nhân, một quân đoàn trưởng, tất cả đều là nam tử cường tráng đỉnh thiên lập địa, người cần làm quen với bọn họ một chút.

Ba Mễ Na Vương Phi nói.

- Được rồi, Nguyệt Thiên, nàng mang theo người tới sân rộng kiểm kê chiến lợi phẩm.

Phó Thư Bảo đi tới bên cạnh Hồ Nguyệt Thiên, hạ giọng nói:

- Nhớ kỹ, mười vạn bộ, chúng ta thu được thêm năm vạn tù binh, những người này sẽ trở thành chiến sĩ của chúng ta, sau này chính mình tự bỏ tiền mua trang bị, vậy không có lời.

- Ta đã rõ, ta sẽ chọn trang bị tốt nhất.

Hồ Nguyệt Thiên hé miệng cười nói. Trên người Phó Thư Bảo có khí chất gian thương, tại chuyện trên hắn khẳng định không muốn chịu thiệt thòi.

Kỳ thực, Phó Thư Bảo tuy nói rất nhỏ, nhưng cũng chỉ có Hồ Nguyệt Thiên, Ba Mễ Na Vương Phi nghe thấy đạo thanh âm này truyền vào tai. Nghe thấy cũng chỉ là nghe thấy, Ba Mễ Na Vương Phi cười cười, nàng vô cùng thấu triệt, nếu như không có Phó Thư Bảo viện trợ, Bạch Tượng Thành lúc này không chừng đã rơi vào tay giặc, đừng nói là chiến lợi phẩm chất thành núi, ngay cả mạng nhỏ của nàng e là gặp phải nguy hiểm. Có ân phải báo, thưởng phạt phân minh, đây là phong cách xử sự của nàng. So sánh với công lao Phó Thư Bảo tạo nên, cấp cho nô lệ năm vạn trang bị kỳ thực không đáng gì.

Hồ Nguyệt Thiên mang người đi tới sân rộng. Một trăm chiến sĩ Hồ Tộc kiểm kê nhiều trang bị như vậy, vậy cần rất nhiều thời gian.

452. Chương 420: Tướng Sĩ Sắc Mộc Tộc (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 420: Tướng sĩ Sắc Mộc Tộc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Vương Phi, quân đoàn kia gọi là gì?

Theo Ba Mễ Na Vương Phi đi sâu vào Vương Cung, Phó Thư Bảo hỏi.

- Chuyển giao cho người là một quân đoàn, quân đoàn bạch cốt Sắc Mộc Tộc, quân đoàn trưởng của bọn họ gọi là Tư Ba Đạt Khắc Lạc, trước kia bọn họ có mười vạn người, liên tục chiến đấu, chỉ còn lại có năm vạn người, cho nên, còn lại đều là tinh binh.

Ba Mễ Na quay đầu lại cười cười một chút. Đôi má lúc đồng tiền như ngọc có chút mập mờ không quang minh chính đại.

- Sắc Mộc Tộc?

Phó Thư Bảo thoáng chốc suy nghĩ cái gì đó.

Đi tới đại môn phía trước, hai gã thị vệ đẩy cửa đại môn ra. Ba Mễ Na Vương Phi đi vào, Phó Thư Bảo theo vào gian phòng, đã thấy bên trong sớm có sáu người đứng thẳng tại nơi nào đó.

Khi vừa trông thấy, trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động. Sáu người, trên người không có giáp trụ, thân thể mỗi người quần tinh xích quanh thân. Mỗi khối cơ bắp trên thân thể mỗi người đều lộ ra ngoài không khí, khiến người ta cảm giác vô cùng cường hãn. Thân dưới vền vền chỉ mặc một chiếc quần ngắn, giữa háng hiện lên một khối rất rõ rệt, khiến người ta cảm giác thiếu tế nhị và nho nhã. Trên chân đi một đôi giày đơn sơ, cái này thoáng nhìn qua rất bình thường.

Đột nhiên trông thấy sáu người như vậy, cảm giác thực sự rất kỳ quái. Cảm giác chiến sĩ Ba Mễ Na Vương Phi giao cho hẳn không phải tinh binh, mà là một quân đoàn nô lệ. Bất quá, mặc dù trong lòng có cảm giác và phỏng đoán như vậy, nhưng Phó Thư Bảo không hề nói ra.

Có một số việc, coi như không nhìn thấy, cất giấu trong lòng, nói ra tuy trong lòng thông khoái, nhưng không trợ giúp bản thân nửa điểm, ngược lại lại phản tác dụng.

Suy nghĩ đè nén trong lòng, Phó Thư Bảo tỉ mỉ quan sát sáu tướng lĩnh Sắc Mộc Tộc trước mắt, hẳn rất nhanh lại có phán đoán nhỏ khác. Trong sáu người này, lực lượng tu vi đều đạt tới cảnh giới Nguyên Tộc Lực, trong đó có nam tử thanh niên hai mươi tuổi cao hơn một chút, nhưng chỉ đạt tới cảnh giới Nguyên Tộc Lực tầng thứ ba hậu kỳ mà thôi.

- Tư Ba Đạt Khắc Lạc, bá kiến tân chủ của người một chút.

Ba Mễ Na Vương Phi thản nhiên nói.

Hán tử thanh niên hai mươi tuổi kia lập tức ra khỏi hàng, bẻ lưng áo thật sâu nói:

- Sắc Mộc Tộc Tư Ba Đạt Khắc Lạc tham kiến chủ nhân.

- Không tui không tui, liếc mắt có thể thấy được, chiến sĩ Sắc Mộc Tộc các người đều là dũng sĩ, vừa gặp mặt đã khiến người ta cảm thấy loại cảm giác khí phách hiên ngang.

Phó Thư Bảo ca ngợi một câu.

- Chủ nhân lấy lực lượng một người xuất nhập đại doanh hai mươi vạn đại quân Mục Hãn Ba Da Vương Tử như chỗ không người, phóng hỏa đốt đại doanh, đánh chết dũng sĩ trấn quốc Mục Na và Tang Tiếng, quang

huy của người giống như thái dương, sớm soi sáng mở đường cho tộc nhân chúng ta, biết được chúng ta có thể được đi theo chủ nhân một dũng sĩ chân chính, tộc nhân chúng ta vô cùng kích động.

Người Tư Ba Đạt Khắc Lạc vô cùng to lớn, khiến người ta cảm thấy một loại cảm giác thô kệch, nhưng vừa nói, nhấn rõ từng câu từng chữ, không kiêu ngạo không siểm nịnh rất có khí thế, khiến người ta cảm thấy rất tinh vi.

Tướng lĩnh quân đội thô kệch cũng rất có tâm tư, đây là thô trung hữu tế. Ra trận có thể giết địch, xuống ngựa có thể trị quân, Tư Ba Đạt Khắc Lạc hiểu rất rõ quân đoàn như vậy thực sự khó có được.

- Áo Lý Khắc Tư tham kiến chủ nhân!

- Ba Lý Ba Bố tham kiến chủ nhân!

- Ô Mộc Trát tham kiến chủ nhân!

- Tư Thản Khắc tham kiến chủ nhân!

- Sa Da La tham kiến chủ nhân!

Năm người còn lại từng người từng người tham kiến Phó Thư Bảo, bọn họ là tướng lĩnh cao cấp quân đoàn bạch cốt Sắc Mộc Tộc.

Năm người vền vẹn chỉ sở hữu lực lượng tu vi Nguyên Tố Lực, kỳ thực rất bình thường, nhưng năm người phô diễn khuôn mặt rất cứng rắn. Tinh khí thần tràn đầy trên người, khiến người ta cảm giác khó có thể chiến thắng. Trong quân đội, lực lượng một người kỳ thực không tính là gì, cũng không thể quyết định thắng bại trong chiến tranh, ngay cả hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đỉnh cấp Mục Na và Tang điền cũng phải chết, huống hồ chỉ là người bình thường? Cho nên, trong quân đội, lực lượng tu vi tướng lĩnh không phải yếu tố hàng đầu, khả năng thống lĩnh quân sự mới chính là nhân tố quan trọng nhất.

Vệ phần lực lượng tu vi, Phó Thư Bảo cho rằng, chính mình có thể giúp những người này dễ thắng rất nhanh, như vậy, thực lực của bọn họ sẽ trở nên càng mạnh.

- Không tồi không tồi, ta bây giờ muốn nói chuyện với các người, muốn lý giải một chút về Sắc Mộc Tộc các người, lý giải một chút về quân đoàn bạch cốt các người. Mà các người, giống vậy cần lý giải ta và nơi ta sắp mang các người đi, Hậu Thổ Thành, ha ha.

Tâm tình vui vẻ, Phó Thư Bảo cười cười khiến bầu không khí trở nên thoải mái dễ chịu.

Trước kia trong lòng tướng lĩnh Sắc Mộc Tộc vẫn còn mòm một tia thận trọng đối với Phó Thư Bảo, nhưng sau khi nói ngắn gọn mấy câu, bọn họ liền buông lỏng. Phó Thư Bảo không phải loại người nắm quyền ngang ngược theo tưởng tượng của bọn họ, mà là một người bình dị gần gũi. Mặt khác, trải qua hai lần chiến đấu, Phó Thư Bảo phô diễn thực lực kinh người, chính là anh hùng trong lòng bọn họ, để bọn họ tràn ngập kính nể. Hơn nữa, bọn họ đã sớm nghe đến danh tiếng “Vua hào phóng” của Phó Thư Bảo, trong lòng có chút thích thú, đây là nguyên nhân khiến bầu không khí càng thêm tự nhiên dễ chịu. nguồn (.)

- Các người về sau có lẽ có nhiều thời gian nói chuyện, lúc này, ta có chút chuyện quan trọng cần bàn bạc với Phó công tử, các người tạm thời lui ra đi.

Lúc này, Ba Mễ Na Vương Phi nói.

Tư Ba Đạt Khắc Lạc liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo, lại liếc nhìn Ba Mễ Na Vương Phi, chuyện này thực sự khó xử, một người là tân chủ, một người là chủ nhân quá khứ và bây giờ, loại mệnh lệnh này, nghe hay không nghe, đó chính là khảo nghiệm đối với người thông minh.

- Ha ha, các người xuống phía dưới đi, chúng ta còn nhiều thời gian, đến lúc đó ta chuẩn bị đủ rượu ngon, chúng ta vừa uống vừa trò chuyện.

Khả năng quan sát của Phó Thư Bảo không phải người bình thường có được, liếc mắt liền nhận thấy Tư Ba Đạt Khắc Lạc khó xử, hần lập tức giải vây, để hần có thể không cần làm bất cứ điều gì rồi đi.

Tư Ba Đạt Khắc Lạc có chút cảm kích liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo, cười cười:

- Như vậy chúng ta tới giúp Hồ Chủ Mẫu chọn chiến giáp đi.

- Thực sự thông minh nhạy bén a.

Phó Thư Bảo cảm thán một tiếng. Tư Ba Đạt Khắc Lạc vừa nãy không có đắc tội với Ba Mễ Na Vương Phi, lại dùng hành động thức tế phô diễn thực lực của hắn trước mắt Phó Thư Bảo, người như vậy, dư sức thống lĩnh quân đội a.

Sau khi mấy người Sắc Mộc Tộc rời khỏi, phòng khách rộng lớn chỉ còn lại hai người Phó Thư Bảo và Ba Mễ Na Vương Phi.

- Nói đi, Vương Phi có chuyện quan trọng gì phải thương lượng với ta?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Có chuyện gì cấp bách sao? Ta có một bình rượu nho cất nhiều năm, chúng ta vừa uống vừa trò chuyện được chứ?

Ba Mễ Na ngoái đầu nhìn lại cười cười, tạo nên bộ dáng mỹ nữ thiên kiều bá mị.

Trong lòng Phó Thư Bảo khó hiểu, tình huống như vậy, phải nói chuyện quan trọng gì đây?

453. Chương 421: Vương Phi Xin Tý Lửa (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 421: Vương Phi xin tý lửa (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Quả thực là rượu ngon, vừa mở nắp bình rượu, nhất thời một cỗ mùi thơm ngào ngạt bay ra. Phó Thư Bảo là người sành rượu, ngửi thấy mùi thơm từ bình rượu tỏa ra, hắn chỉ muốn được thưởng thức một chút.

- Rượu này đã có trên hai trăm năm lịch sử, là ta mang từ Vương Cung tới, ngày hôm nay muốn thưởng thức cùng với Phó công tử, hơn nữa đêm hôm nay, đúng là đêm đáng dùng rượu ngon chúc mừng.

Ba Mễ Na Vương Phi rót lưng chừng rượu vào hai chén thủy tinh trong suốt, sau đó đưa cho Phó Thư Bảo một chén.

Phó Thư Bảo hít một hơi thật sâu: xem tại

- Rượu này tuy rằng tốt nhưng, nhưng thua xa rượu nho Hậu Thổ Thành chúng ta sản xuất, hơn nữa, lịch sử hai trăm năm quá mức thừa thớt, lần này uống, lần sau lại muốn uống, chẳng lẽ phải đợi hai trăm năm sau mới được uống sao?

- Oạch? Phó công tử, nông trường của người cũng sản xuất rượu sao?

Đối với thuyết pháp Phó Thư Bảo nói, Ba Mễ Na Vương Phi có chút khó tin, bây giờ rượu sản xuất, nào có rượu tốt cất vào hầm hai trăm năm chứ? Rượu cất vào hầm càng lâu, hương vị càng thơm càng đậm đà, đây là chuyện những người uống rượu đều biết.

- Lần sau Vương Phi phái sứ giả tới Hậu Thổ Thành ta, ta sẽ để hắn mang một bình trở về, Vương Phi uống vào sẽ biết lời ta nói là thực.

Rượu nho Phó Thư Bảo nói, chính là rượu dùng huyền tâm nho sản xuất, hiện nay hoàn toàn là giai đoạn thử nghiệm, nhưng mùi vị rượu nho so với mùi vị rượu của Ba Mễ Na Vương Phi cất vào hầm hơn hai trăm năm còn tốt hơn rất nhiều.

- Phó công tử, nếu như người thực sự có rượu ngon như vậy, ta nguyện ý mua, và làm ăn với người.

Ba Mễ Na Vương Phi có chút động tâm.

- Nói vậy, quan hệ minh hữu là minh hữu, quan hệ làm ăn là làm ăn, chúng ta cần ký kết điều ước thông thương. Trên thực tế, ta không chỉ có thể bạn rượu nho ngon, còn có lương thực, thậm chí vũ khí Lực Luyện Khí, hàng hóa của ta Vương Phi rất rõ ràng, cho nên, mọi vấn đề chúng ta cần ký kết điều ước, bởi có điều ước mới buôn bán suôn sẻ.

Nhìn bộ dáng Ba Mễ Na động tâm, trong lòng Phó Thư Bảo vô cùng vui vẻ. Dùng rượu ngon hấp dẫn tâm tư Ba Mễ Na bắt đầu đề cập tới chuyện ký kết thông thương, đây chính là điều hần muốn. Tư Ba Quốc là một quốc gia cổ có lịch sử lâu đời, sở hữu diện tích lãnh địa rộng lớn và nhân khẩu đông đúc, mở thị trường này, hần có thể thu được khoản lợi nhuận không nhỏ.

Ba Mễ Na cười nói:

- Phó công tử không hổ là xuất thân từ thế gia thương nhân, lúc này không quên đàm phán làm ăn, kỳ thực người không nói, ta cũng muốn đề cập tới, khi ta leo lên vương vị, chấn hưng đồng phế liệu trong nước, khẳng định cần lượng vật tư lớn thỏa mãn nhu cầu của bách tính, buôn bán làm ăn với người, chính hợp ý ta, chẳng qua, chuyện ký kết hiệp ước lúc này tạm thời không nói đến.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chúng ta nói chuyện gì?

Lúc này, Ba Mễ Na chậm rãi đi tới bên cạnh Phó Thư Bảo, dạo quanh hần một vòng mới mỉm cười nói:

- Không biết Phó công tử còn nhớ rõ chuyện lần trước không?

- Chuyện lần trước?

Tổng cộng Phó Thư Bảo từng tới Bạch Tượng Thành hai lần, chuyện lần trước xảy ra, đương nhiên trong lòng hần nhớ rõ, nhưng lúc này, hần lại giả bộ không nhớ.

- Lần trước, tại bàn tiệc người dùng chân đá ta vài cước...Chuyện kia, lẽ nào người không nhớ rõ sao?

Ba Mễ Na trắng mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo.

Lần trước, Phó Thư Bảo vốn muốn chọc ghẹo Vương Phi một chút, nhưng Vương Phi ngược lại cũng muốn chọc lại hần, kết quả mới xảy ra sự kiện khiêu khích tại bàn tiệc. Thời gian trước kia, Phó Thư Bảo rốt cuộc tu luyện độc tố Lực Luyện Khí thần bí rất phức tạp, không làm được chuyện này, nhưng bây giờ cấm chế này đã biến mất không còn sót lại chút gì.

Thiên vật bị phung phí tự nhiên là bản thân ả Vương phi này.

Hồi tưởng lại tình cảnh lúc đó: dưới bàn tiệc, Ba Mễ Na Vương Phi đuổi thẳng đôi chân ngọc, chậm rãi bắt lấy tiểu huynh đệ của hần, thế cho nên tiểu huynh đệ của hần oán giận tận trời nhưng không thể phát tiết, khiến trong lòng hần không xóa bỏ được loại cảm giác móng chân mèo cào xé.

- Bây giờ, mình bạch ta muốn đàm phán với người chuyện gì chứ?

Ánh mắt của Ba Mễ Na rơi xuống trên ngực Phó Thư Bảo, chậm rãi chuyển mắt tới bụng dưới, sau cùng dừng lại dưới khe chân hần, nơi đó rõ ràng có phản ứng. Thoáng chốc khiến nàng hoảng hốt, tâm tình của nàng có sợ hãi cũng có hiếu kỳ, nhưng muốn thưởng thức là nhiều hơn cả.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu:

- Ha ha, thật là, gần đây trí nhớ của ta không tốt lắm, luôn luôn quên chuyện trước kia, thời gian không còn sớm, ta còn phải đi xem người của ta kiểm kê áo giáp.

- Người...

Ba Mễ Na nhất thời xấu hổ, đôi má ngọc lúm đồng tiền tràn đầy thần sắc xấu hổ và buồn bực.

- Người, lẽ nào không có tâm tư thương hoa tiếc ngọc sao? Ta là nữ nhân, đã nói tới mực độ này, người không ngờ còn giả bộ thanh cao, người, ta sẽ không ký kết điều ước thông thương gì đó với người.

- Vương Phi bớt giận bớt giận.

Phó Thư Bảo ha hả cười, vòng vo nói.

- Vậy người rút cuộc ở lại hay không ở lại?

Ba Mẽ Na Vương Phi tươi cười trở lại.

- Chuyện này...

Trong lòng Phó Thư Bảo suy tính. Ba Mẽ Na Vương Phi tuy tư sắc không tồi, nhưng so với nữ nhân của hần, bất luận là Độc Âm Nhi hay Chi Ni Nhã hoặc Hồ Nguyệt Thiên, so ra còn kém xa. Hơn nữa, nàng là nữ nhân của Tiên Vương Ba Tư Quốc, khẳng định đã bị đùa bỡn, bây giờ hần vui đùa một chút, tuy nơi này không có gì không thích hợp, nhưng suy cho cùng lại cảm thấy có chút thiệt thòi.

Nam nhân đối với chuyện này cảm thấy chịu thiệt thòi, duy chỉ có Phó Thư Bảo mà thôi.

- Ta thành thật nói rõ suy nghĩ trong lòng, ta muốn...Cùng người...

Sắc mặt Ba Mẽ Na ửng đỏ, nàng dừng lại một chút, lấy dũng khí nói rõ suy nghĩ trong lòng:

- Lợi dụng người một lần!

Phó Thư Bảo nhất thời sửng sốt, có vay ắt có trả, hần nào không biết ngoan ý này?

- Tiên Vương chết cách đây không lâu, bây giờ Mục Hãn Ba Da Vương Tư đã chết, vương thất Tư Ba Quốc bị chặt đứt huyết thống, một số quý tộc cổ xưa khẳng định sẽ có tâm tư mưu phản, nếu như ta tuyên bố ta có cốt nhục của Tiên Vương, khả năng rất lớn tránh được chuyện này phát sinh, nam tử trên thế giới này tuy nhiều, nhưng ta duy chỉ để ý tới người, không chỉ vì người thông minh tuyệt đỉnh, còn sở hữu lực lượng tu vi kinh người, nếu như nhi tử ta sinh kế thừa sở trường của người, sau đó nó không chỉ có thể ngồi trên vương vị của ta, hơn nữa còn có thể mang tới hạnh phúc cho bá tính Tư Ba Quốc.

Loại chuyện một khi liên quan tới chuyện tạo phúc cho bá tính, đương nhiên đã trở thành chuyện đại sự, không chỉ có lý do chính đáng, hơn nữa còn là thánh nhân cứu tế chúng sinh, ban phúc thiên hạ. truyện copy từ

Chuyện này, nên làm thế nào cho tốt?

- Ha hả, trước hết không nói đến vấn đề chúng ta mượn hay không mượn, nói như vậy nếu như con của ta trở thành Quốc Vương Tư Ba Quốc, ta chẳng phải trở thành Thái Thượng Vương sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm tính toán, chuyện này chẳng phải buôn bán một vốn bốn lời?

Ba Mẽ Na lại lắc đầu, kiên quyết nói:

- Hần và người không có quan hệ, người là người Tú Quốc, nhi tử của ta là huyết thống vương thất Tư Ba Quốc, hần và người làm sao có thể có quan hệ? Hơn nữa, ta cũng thỉnh cầu người, vĩnh viễn không được nói ra, vĩnh viễn đừng gặp lại.

- Vậy chẳng phải ta chịu thiệt thòi lớn?

- Cho nên, ta sẽ cho người chỗ tốt khác, ví như điều ước thông thương kia, đối với nhiều loại thương phẩm của các người ta sẽ không thu thuế quan, mặt khác còn có quan hệ đồng minh quân sự, nếu như có người đánh Hậu Thổ Thành của người, tuy rằng quân đội của ta không tiện bước vào lãnh thổ Tú Quốc, nhưng dựa vào cải trang, vẫn có thể giúp người tiến hành chiến đấu.

454. Chương 422: Lòng Người Khó Lường

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 422: Lòng người khó lường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ngay cả hồ ly tinh còn có thể bị lừa tới tay, mấy nam nhân Sắc Mộc Tộc làm sao chống lại được thủ đoạn của hắn?

Trước hết điều chỉnh quan hệ từ cấp trên và thuộc hạ trở thành huynh đệ, sau đó tặng chỗ tốt, không ngừng tặng chỗ tốt, tiền tài mỹ nữ...Mật ngọt chết ruồi, ai có thể chịu đựng được mê hoặc như vậy?

Vừa đi về phía năm vạn tù binh, vừa nói chuyện phiếm với Tư Ba Đạt Khắc Lạc, Phó Thư Bảo lý giải được chút ít đối với Sắc Mộc Tộc.

Sắc Mộc Tộc là chủng tộc Tư Ba Quốc chinh phục cách đây năm mươi năm trước. Chiến sĩ Sắc Mộc Tộc dũng mãnh thiện chiến, trên chiến trường cũng không mặc áo giáp, am hiểu sử dụng viên thuẫn, trường mâu và chiến kiếm, phi thường khó chơi. Chiến sĩ Sắc Mộc Tộc lại rất coi trọng danh dự, cuộc nội chiến Tư Ba Quốc lần này, chiến sĩ Sắc Mộc Tộc bị cuốn đi chiến đấu giúp Ba Mễ Na Vương Phi. Trước kia bọn họ có mười vạn người, bây giờ chỉ còn lại năm vạn. Khoảng thời gian trước, Ba Mễ Na Vương Phi liên tục gặp bất lợi, chiến sĩ Sắc Mộc Tộc có nhiều ý kiến đối với năng lực lãnh đạo của nàng, trong quân biểu hiện tâm tình bất an, nhưng may mắn Phó Thư Bảo tại trận đánh then chốt phát huy tác dụng thật lớn, xoay chuyển toàn bộ thế cục, bằng không, số phận chiến sĩ Sắc Mộc Tộc thực sự đã khác.

Nghe kiến giải như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo thông suốt, xem ra quân đoàn Bạch Cốt này hẳn là quân đội thiện chiến nhất của Ba Mễ Na Vương Phi, nhưng trong đợt giao dịch lần này lại trực tiếp chuyển cho Phó Thư Bảo. Hóa ra quân đoàn Bạch Cốt có kiến nghị không tốt và tâm tình bất mãn đối với nàng, cho nên nàng trực tiếp gạt bỏ nỗi phiền muộn trong lòng, coi bọn họ như thương phẩm chuyển tay giao cho Phó Thư Bảo.

Trong lòng tuy rằng hiểu rõ thông tin trong cuộc giao dịch lần này, nhưng Phó Thư Bảo không thừa nhận chính mình bây giờ đã tuyệt đối khống chế những người Sắc Mộc Tộc này. Tâm tình con người rất phức tạp và khó có thể thỏa mãn, nếu muốn hoàn toàn khống chế bọn họ, để bọn họ bán mạng vì chính mình, nhất định phải để bọn họ bán mạng vào chỗ tốt nhất. Chẳng qua, phải trải qua quan sát tìm hiểu, sau đó mới có thể làm được, tình huống bây giờ, dựa vào uy danh của hắn tạo lên tại Bạch Tượng Thành, vẫn duy trì được một thời gian, vì vậy không cần quá nóng vội.

- Những tù binh này rất thành thật, chỉ có điều, thiếu gia dự định xử lý bọn họ như thế nào?

Tư Ba Đạt Khắc Lạc hỏi. Nói chuyện với Phó Thư Bảo, hắn cảm giác giống như chính mình đang nói chuyện với bằng hữu lâu năm, dần dần mất đi cảm giác thiếu tự nhiên. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Phó Thư Bảo nói:

- Mấy trăm thậm chí mấy nghìn người có thể dễ dàng xử lý, nhưng lúc này đội tù binh lên tới năm vạn người, xử lý không tốt rất dễ xảy ra chuyện, cho nên...

Suy nghĩ một chút, hắn mới nói thêm:

- Có lẽ trước hết phải nhìn nhận một chút rồi giải quyết, được rồi, các ngươi trông coi tại Sinh Trữ Vật Không Gian lâu như vậy, biết thủ lĩnh bọn họ là ai không? Ta muốn nói chuyện với hắn.

- Biết.

Tư Ba Đạt Khắc Lạc nói:

- Năm vạn tù binh đều đến từ các quân đoàn, nhưng bên trong có một người uy danh tối cao, chức vị tối cao chính là quân đoàn trưởng tên là La Mễ La, trước đây hắn thống lĩnh Thiết Chùy Bộ Binh đoàn dưới trướng Mục Hân Ba Da Vương Tử, tất cả tù binh đều nghe lệnh hắn.

- Một quân đoàn trưởng, lực lượng tu vi của hắn đạt tới cảnh giới gì?

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Tư Ba Đạt Khắc Lạc nói:

- Gã kia sở hữu tu vi Vĩnh Hằng Lực, bất qua, đơn đả độc đấu với ta, ta cũng không sợ hắn.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Chiến sĩ Sắc Mộc Tộc vang danh thiên hạ, điều này ta tin, ha ha, dẫn hắn tới trúc xá trên núi gặp ta, ta muốn nói chuyện riêng với hắn.

Vừa dứt lời, Phó Thư Bảo từ nơi đài ngũ tù binh, trực tiếp triển khai đôi cánh ngũ sắc, vù vù bắn lên không trung, trong nháy mắt biến mất trong tầm mắt của mọi người.

- Tốc độ thật nhanh!

Trong lòng Tư Ba Đạt Khắc Lạc chợt hiện lên một mảnh cực kỳ ngưỡng mộ.

Tràng cảnh này đối với ngũ tù binh mà nói, ngoài việc cảm thụ một phen kinh hoàng, tốc độ Phó Thư Bảo lúc này thi triển khiến bọn hồi tưởng lại tràng cảnh đêm hỏa thiêu quân doanh. Hai mươi vạn đại quân vây bắn, nhưng hắn giống như con lươn giáo hoạt, ẩn nấp trong bùn lầy, không thể nào bắt được.

Tư Ba Đạt Khắc Lạc đi tới đội ngũ ngũ tù binh, điểm tên La Mễ La, mang hắn tới trúc xá trên đỉnh núi gặp Phó Thư Bảo.

- Quân đoàn trưởng, gã họ Phó kia gọi người đi làm gì?

Một thuộc hạ thân tín của La Mễ La lo lắng hỏi.

- Không biết, đến rồi mới biết được.

Niên kỷ La Mễ La chỉ mới đầu năm mươi, nhưng lúc này, niên kỷ của hắn dường như tăng thêm hai mươi tuổi, đạt tới bảy mươi.

Thân thể La Mễ La phi thường to lớn, so với người thường phải cao hơn hai cái đầu, cơ thể khổ luyện trải qua chiến đấu giống như tòa tháp sắt, bất khả chiến bại, bất khả khuất phục.

- Quân đoàn trưởng, dò xét ý tứ của gã họ Phó kia, xem ra hắn muốn xử lý chúng ta như thế nào.

Gã tướng quân kia nói.

La Mễ La gật đầu, trong miệng thở dài một hơi, triển khai đôi cánh lực lượng, bay về phía đỉnh núi. Lực lượng đôi cánh của hắn có thuộc tính kim, quang mang màu xám, cảm giác giống như kim chúc.

- Một số thuộc hạ trong thời gian này gửi gắm hi vọng vào ta, tại hoàn cảnh này, ta có thể làm gì được đây? Tuy gã họ Phó kia không cấm chế lực lượng của chúng ta, nhưng hắn nhốt chúng ta trong Sinh Trữ Vật Không Gian quý báu này...Được rồi, bảo vật Lực Luyện Khí như vậy, cho dù trong vương thất Tư Ba Quốc, thậm chí vương thất Tú Quốc cũng không có, hắn tại sao có thể nắm giữ? Có bảo vật như vậy, mang theo mười vạn đại quân bên người mà không ai hay biết, khi đó thâm nhập lòng địch công thành chiếm đất, quả thực mọi việc đều thuận lợi a! Thế nhưng, ta bây giờ không cách nào đoán được dự định của hắn, không nhìn được dã tâm của hắn sâu thẳm tới đâu, bằng không, cũng có đối sách tốt...Ài!

Sau một tiếng thở dài, La Mễ La rơi vào trúc xá phía trước.

Vào lúc này, trong phòng khách trúc xá truyền ra một đạo âm thanh.

- Phụ thân, Kim Môn Thập Nhị Sát, thực sự là bí kíp Thiên Cấp, tại thời kỳ khởi nguyên không biết nó đã lấy đi tính mạng của bao nhiêu người, nó đối với Luyện Lực Sĩ sở hữu lực lượng nguyên tố kim mà nói, quả thực như hổ thêm cánh a, được rồi, người hắn là không lạ gì cái bí kíp này, người làm gì đi chứ?

Thanh âm Đan Thư Thần Thú phi thường đặc sắc, khiến người ta có một loại cảm giác cực kỳ đặc biệt.

Thanh âm Phó Thư Bảo truyền tới:

- Ài, ta đương nhiên không lạ gì thứ rác rưởi này, ta muốn luyện, chí ít cũng phải là tâm pháp bí kíp Vũ Cấp, Luyện Thiên Thần Quyển...Về phần Thập Yêu Kim Môn Thập Nhị Sát này, người mang tới, ta tùy ý tặng người.

Dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Ta là vua hào phóng, người biết không, ta không thể để người ta nói ta tham lam không biết chừng mực.
- Phụ thân, ta biết người hào phóng, nhưng người đừng quá hào phóng, bí kíp Thiên Cấp thời đại khởi nguyên, khẳng định có tiền cũng không mua được, đây là vật báu vô giá a, người muốn tặng, cũng phải tặng người đáng tặng, làm sao có thể tùy tiện tặng chứ?
- Như vậy a...Người thấy gia nô nhóm lửa thổi cơm cho gia môn chúng ta thế nào? Ta nghĩ người này thành thật, lại có tâm tiến tới, ta biết hắn chuyên tâm tu luyện lực lượng, ta thấy nên tặng cho hắn.
- Oạch...Phụ thân không ngờ muốn tặng vật quý trọng như vậy ột gia nô gia môn lửa thổi cơm?
- Vậy cũng có ý kiến? Ta kháo! Người đó cũng không tặng, lão tử ném nó đi!

Hô! Xoạch một tiếng, quyển bí kíp liền rơi dưới chân La Mễ La.

455. Chương 423: Sổ Lộ Tề Hạ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 423: Sổ lộ tề hạ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bí kíp Thiên Cấp đến từ thời kỳ khởi nguyên, lai lịch như vậy, đủ khiến rất nhiều Luyện Lực Sĩ chém giết một phen người sống ta chết, nhưng Phó Thư Bảo chỉ vì hai câu nói, tiện tay ném đi!

Sững sờ đứng trong sân, La Mễ La nửa ngày không trấn tĩnh lại. Nhìn trang giấy bí kíp còn rất mới, ánh sáng màu cũng rất mới, trong lòng hắn bỗng nhiên nổi lên một tia nghi hoặc:

- Trang giấy này rõ ràng là trang giấy còn mới, làm sao có thể là bí kíp đến từ thời kỳ khởi nguyên? Cái này không phải Phó Thư Bảo lừa ta chứ? Ta trước hết cần nhìn kỹ hơn nữa.

Ý niệm trong đầu chợt lóe, La Mễ La khẽ vung tay, bí kíp trên mặt đất liền nhẹ nhàng bay tới tay hắn. Tiện tay mở ra, nhóm chữ viết trên trang giấy và một vài bức tranh rất rõ ràng lọt vào tầm mắt của hắn. Trong nháy mắt, toàn bộ tâm thần hắn đều thấu nhập vào đó.

Người sở hữu lực lượng tu vi đạt tới Vĩnh Hằng Lực, hắn là đã từng trông thấy hàng trăm bản bí kíp tu luyện lực lượng? Bí kíp tu luyện thân thủ há có thể là mặt hàng thông thường? Là người từng trải, lại có kinh nghiệm, mặt hàng thật hay giả, hai mắt nhìn là có thể nhận ra vấn đề. Vừa nhìn vật này, thậm chí La Mễ La nghĩ, dựa vào bản bí kíp trên tay hắn, hắn có thể đột phá bình cảnh trước đây không có cách nào đột phá, đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực hắn tha thiết mơ ước!

Một người, nắm giữ địa vị quân đoàn trưởng, tự nhiên không thiếu tiền, không thiếu quyền lực, có thể khiến hắn động tâm chỉ có bí kíp tu luyện lực lượng. Thời gian Phó Thư Bảo tới nơi này, trong lòng suy tính, nếu như người bình thường, hắn có thể dùng kim tệ khiến người ta choáng ngợp, nhưng người như La Mễ La không thể làm như vậy, chỉ có thể dùng bí kíp thu mua nhân tâm. Vì vậy hai phụ tử bọn họ mới diễn kịch.

Đan Thư Thần Thú đến từ thời kỳ khởi nguyên, những thứ khác không có, nhưng lại có rất nhiều bí kíp. Bí kíp nó ghi nhớ, không cách nào đo đếm chính xác, cộng thêm năng lượng thần kỳ cất trữ thổ thư, nó chuẩn bị một quyển bí kíp Thiên Cấp, quả thực chỉ là chuyện vung tay nhắc chân.

La Mễ La không phải không biết chuyện trước mắt chỉ là vở kịch, cũng biết Phó Thư Bảo có dụng ý thu phục lòng người, nhưng mấu chốt chính là, nhìn vở kịch này, hẳn có thể đạt được phần thưởng nồng hậu mà trước đây hẳn dùng tính mạng đánh cuộc cũng không hẳn đã đạt được!

Lòng người không phải không thể mua được, mấu chốt chính là người trả cái giá có đủ hay không.

La Mễ La niên kỷ đã đầu năm mươi, đối với tiền tài quyền lực nữ sắc...Hắn không còn truy cầu mãnh liệt như thời còn trẻ, nguyện vọng lớn nhất đời hắn chính là tu luyện tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, thế nhưng, cảnh giới chí cao như vậy, không có một quyển bí kíp tốt làm sao đạt được?

Trước đây, nếu như hắn có một quyển bí kíp như vậy xuất hiện trước mắt hắn, hẳn có thể liều mạng chém giết, thậm chí lấy nữ nhân của chính mình để đổi lại, nhưng bây giờ, hắn tiện tay nhặt được một quyển!

Càng nhìn, La Mễ La càng say sưa, bỏ mặc chuyện bên cạnh.

- Khụ khụ...

Phó Thư Bảo từ phòng khách trúc xa đi ra, ho một tiếng, mới chậm rãi nói:

- A, hóa ra là quân đoàn trưởng La Mễ La tới, mau mau vào nhà, thật là, vừa nãy ta và tiểu tử bất hiếu kia tranh luận về việc sử lý một quyển bí kíp, không biết quân đoàn trưởng tới, thực sự thất lễ.

Tâm tình Lễ Ma Lễ lúc này mới từ trong quyển bí kíp mới bưng tỉnh trở lại, vội vàng nói:

- Phó công tử thật biết nói đùa, ta sau một trận đại bại, đâu còn là quân đoàn trưởng gì nữa, tất cả chỉ còn là chuyện quá khứ.

Thấy La Mễ La vẫn chăm chú nhìn quyển bí kíp, trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm vui mừng, nói:

- La Mễ quân đoàn trưởng thích quyển bí kíp này?

- Chuyện này...

La Mễ La lúc này mới phát hiện vật người ta vừa quăng đi đang nằm trên tay chính mình, dựa theo lẽ nghĩa, hẳn là phải hoàn trả, nhưng hắn cảm giác vật trên tay chính mình chính là tính mệnh thân gia của hắn, nữ nhân của hắn, làm sao có thể buông tay.

- Ha ha, nếu như quân đoàn trưởng thích, ta cũng không tặng cho người khác, người giữ lấy đi.

- Đa tạ Phó công tử ban tặng.

Thanh âm của La Mễ La run run, giống như tâm tình hắn giờ khắc này.

- Vào đây, ngồi xuống nói chuyện.

- Ta...Chẳng qua chỉ có thân phận của một tù binh, nào có tư cách gì ngồi xuống nói chuyện với Phó công tử, ta đứng đây, Phó công tử có chuyện gì nói thẳng đi.

La Mễ La biểu hiện vô cùng tôn kính. Bắt người tay ngẩn, cắn người miệng mềm, đạo lý này đối với bất cứ ai đều có hiệu quả như nhau. Vô duyên vô cớ đạt được chỗ tốt như vậy, hắn biểu hiện một tia tôn kính, cũng là chuyện có tình có lý.

- Xem ra quân đoàn trưởng là Luyện Lực Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố kim, vậy bí kíp này tựa hồ rất thích hợp để người tu luyện, chẳng qua, đối với việc người đột phá bình cảnh đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, chỉ dựa vào quyển bí kíp này còn chưa đủ, còn cần số lượng thiên tài địa bảo nhất định... (.

Phó Thư Bảo không vội nói chuyện chính sự, mà tiếp tục nói chuyện La Mễ La quan tâm nhất, đó là chuyện tu luyện lực lượng, bí kíp linh tài...

Giống như là, người lôi kéo tình cảm một sắc lang, người nói chuyện thiên văn địa lý khẳng định vô dụng, người phải nhắc tới mỹ nữ với hắn, hứa tặng thật nhiều mỹ nữ.

- Đúng vậy...

La Mễ La có chút suy nghĩ gập đầu, hoàn toàn chưa phát giác được cuộc nói chuyện lần này, từ đầu tới cuối Phó Thư Bảo tựa hồ nắm giữ quyền khống chế và chủ động tuyệt đối, dắt hắn đi đâu hắn phải đi đấy.

- Được rồi, quân đoàn trưởng tu luyện lực lượng bao nhiêu năm?

- Tính ra...Ta bắt đầu từ năm lên sáu, tới bây giờ đã bốn mươi tám năm.

Chuyện xưa như mây khói, đời người ngắn ngủi, nói tới đề tài như vậy, La Mễ La này gần độ tuổi thập cổ lai hi lại càng cảm nhận sâu sắc, trong thanh âm của hân mơn hồ có một loại vị đạo u sầu.

- Ha ha, đó chỉ là vận khí của quân đoàn trưởng không tốt mà thôi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người hãy nhìn ta, từ đầu chí cuối ta tu luyện mới chỉ hơn một năm mà thôi, cũng đã là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

- Cái gì? Phó công tử mới tu luyện hơn một năm?

La Mễ La há lớn miệng, không cách nào khép lại. Chuyện này không phải vì Phó Thư Bảo khoe khoang, càng không phải châm chọc, mà là loại thực lực khiến người ta chấn động!

La Mễ La rất rõ ràng, tuy rằng đều là Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, nhưng hân tuyệt đối không cách đánh thắng Phó Thư Bảo, đặc biệt là tốc độ giống quỷ mị, càng khiến hân khó theo kịp! Mà những thứ này, hân chỉ dùng hơn một năm tu luyện liền đạt được, thực sự là một chuyện ly kỳ a! Hân sở hữu thiên phú tại phương diện tu luyện lực lượng cao thâm biết bao!

Tựa hồ, dùng chữ thiên tài cũng không thể hình dung được thiếu niên trước mắt.

- Con người của ta, không có bản lĩnh gì khác, chỉ có phi thường tinh thông tu luyện lực lượng, đối với biện pháp tu luyện lực lượng rất đầy đủ, nếu có ta trợ giúp, khẳng định quân đoàn trưởng không mất tới năm năm có thể đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Bước đệm phía trước hoàn thành, điều kiện đã thành thực, Phó Thư Bảo lúc này mới thiết lập chủ đề:

- Như vậy, ta tin quân đoàn trưởng minh bạch ý tứ của ta, không biết người quyết định thế nào?

Sững sờ nhìn Phó Thư Bảo, phỏng đoán cái gì đó, lại nhìn bí kíp Kim Môn Thập Nhị Sát trong tay một chút, sau một hồi, La Mễ La bỗng nhiên quỳ gối trên mặt đất, nói:

- La Mễ La ta nguyện ý làm trâu làm ngựa cho Phó công tử!

Muốn chinh phục một người, người đầu tiên phải lý giải được nhược điểm của hân, từ nhược điểm mà hạ thủ. Phó Thư Bảo tựa hồ dùng đạo lý đơn giản như vậy mà thành công.

456. Chương 423: Sổ Lộ Tề Hạ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 423: Sổ lộ tề hạ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ha ha ha...Quân đoàn trưởng không cần khách khí, Phó Thư Bảo ta không có gì tốt, nhưng cũng có một chút điểm tốt, đó chính là đối với huynh đệ thuộc hạ phi thường tốt, huynh đệ trước kia theo người, ta không động tới một người, năm vạn tù binh toàn bộ chuyển giao dưới trướng của người, do người tiến cử chức quan, người có thể nói với bọn họ, sau này theo ta, không hề thiếu thứ tốt cho bọn họ!

La Mễ La nặng nề gật đầu.

Có danh tiếng vua hào phóng, Phó Thư Bảo nói cho chỗ tốt, khẳng định không phải câu nói suông, hơn nữa, từ trong tay hân cấp ra một chỗ thật tốt, nhất định không phải chỗ tốt khó coi. Điểm ấy, La Mễ La đã

tự mình nghiệm chứng, bởi vì, hần tiện tay từ trên mặt đất nhặt được một quyển bí kíp tu luyện lực lượng suốt đời hần tha thiết mơ ước!

Nếu có thể từ mặt đất nhặt được một quyển bí kíp có tiền không mua được, khẳng định sau này theo hần, những tù binh này từ trên mặt đất nhặt được một mỹ nữ, một tòa biệt thự cao cấp...Cũng không phải chuyện không có khả năng, hay chuyện gì đó quá xa vời. Trước mặt Phó Thư Bảo, không ai không thấy khí thế hùng vĩ đập tan hai khối kim hoa, khiến người ta cảm giác chính mình ngay ngày mai hoặc ngay lúc này có thể chiếm được chỗ tốt..

- Đan Thư Thần Thú ra đây, viết cho ta một tờ công văn đi chứ!

Phó Thư Bảo cười nói.

Một đạo thân ảnh màu đen mờ mờ ảo ảo bay ra, Đan Thư Thần Thú há miệng ới ra một đạo công văn.

- Cái này...Nó là...

La Mễ La vừa mới nghe được trong trúc xa có âm thanh hài đồng đang nói chuyện, nhưng không ngờ nó có bộ dạng quái dị như vậy.

- Nó là nhi tử của ta, Đan Thư Thần Thú đến từ thời kỳ khởi nguyên, sau này muốn có bí kíp gì đó, khiến nó thổ ra là được, nó không có khả năng gì đặc biệt, chỉ nắm giữ vô số bí kíp.

Phó Thư Bảo thản nhiên nói.

La Mễ La đã không nói thành lời. Tổng cộng tất cả chuyện kỳ quái cuộc đời này hần từng trải qua đều thua kém tràng cảnh xuất hiện trước mắt. Thần thú thổ thư đến từ thời kỳ khởi nguyên không khiến hần quá rung mình, khiến hần dùng mình nhất chính là, Đan Thư Thần Thú này không ngờ là nhi tử của Phó Thư Bảo!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người xem, thần thú đến từ thời kỳ khởi nguyên đều bị phẩm hạnh của ta thuyết phục, nhận ta làm phụ thân, cho nên, nhân phẩm của ta tuyệt đối không thành vấn đề, người có thể nói với thuộc hạ của người, sau này theo ta, tuyệt đối không thiệt thòi, chúng ta một lòng đoàn kết, có thể xây dựng đại nghiệp to lớn, chỗ tốt trước đây các ngươi đạt được tại Tư Ba Quốc, trong mắt ta không tính là gì, được rồi, người có thể nói với các chiến sĩ một chút, tiền lương của bọn họ tại Tư Ba Quốc bán mạng nhận được, kỳ thực còn không bằng làm nông phu cho ta. nguồn (.)

La Mễ La nói:

- Phó công tử yên tâm, ta hiểu ý tứ của người, việc này giao cho ta, không tới mười ngày, ta nhất định tập hợp thành một quân đoàn cường đại nhất!

Bộ dáng biểu hiện như vậy đã nói rõ La Mễ La thành tâm thần phục.

Khối đá trong lòng Phó Thư Bảo rốt cuộc rơi xuống. Cấp cho chỗ tốt chỉ là bước đầu, biểu hiện một chút đặc thù bên người Đan Thư Thần Thú, chính là phô diễn thực lực tiến thêm bước nữa để củng cố công hiệu thu mua nhân tâm. Đan Thư Thần Thú xuất hiện, khiến cho La Mễ La chấn động, bởi ngay cả thần thú đến từ thời kỳ khởi nguyên đều theo hần, chính mình là một tù binh có cái gì lại không theo?

Dùng chỗ tốt mua chuộc lòng người, tạo hình tượng đức cao vọng trọng, phô bày thực lực cường hãn, tam lộ tề hạ, việc này rốt cuộc đã định. Sau đó chỉ cần củng cố, chuyện thu phục quân đoàn Bạch Cốt trong mắt Phó Thư Bảo, quả thực không khó khăn chút nào.

Sau khi La Mễ La bước xuống phía dưới, thanh âm Hồ Nguyệt Thiên trong trúc xa truyền ra:

- Lão công, chúc mừng người a, người lại có thêm một đội quân, bây giờ, cho dù Thanh Dật Vương đích thân thống lĩnh quân đoàn uy vũ đánh Hậu Thổ Thành, cũng không đáng để vào mắt.

Quân đoàn uy vũ chỉ có mười vạn chiến sĩ, bây giờ Hậu Thổ Thành Hắc Thạch Thành Bảo cũng đã nắm giữ gần mười vạn người, nhân số chiếm ưu thế, hơn nữa, chiến sĩ Hắc Thạch Thành Bảo được trang bị vũ khí cực tốt, sức chiến đấu càng mạnh, nếu quân đoàn uy vũ đến đánh, thực sự không đáng để vào mắt.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Chúng ta bây giờ tuy cường đại thêm nhiều, nhưng Thanh Dật Vương không chỉ khống chế quân đoàn uy vũ, còn có những nhánh quân khác, cho nên nghìn vạn lần không nên xem thường đối thủ, huống hồ, mười vạn quân đội người Tư Ba Quốc vừa tới tay ta, rất nhiều chuyện cần bận tâm xử lý, muốn hình thành sức chiến đấu cường đại, cần có thời gian huấn luyện.

- Việc này từ từ sẽ làm, bây giờ đã có mười vạn đại quân, trấn thủ Hậu Thổ Thành ắt không có vấn đề gì, như vậy chúng ta khi nào qua Tây Châu Thánh Đóa Lan Quốc?

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên có tâm tình muốn nhanh chóng nắm giữ loại linh tài cực phẩm liên quan tới loại nguyên tố sau cùng, Vân Nê Thổ Đậu.

Phó Thư Bảo nói:

- Trước hết ta thu xếp ổn thỏa mười vạn đại quân này, sau đó sẽ lên kế hoạch về chuyện tới Thánh Đóa Lan Quốc.

Muốn đi Thánh Đóa Lan Quốc, không mang theo Dật Hương công chủ Chi Ni Nhã, cũng là chuyện phải lo lắng. Định nhân ẩn nấp tại nơi bí hiểm gần đó, có vương giả vương quốc sát thủ Trư Hoàng, còn có Mạc Sầu và Mạc Khinh Vân của Quý Vân Tông, những chuyện này đều là chuyện cần suy nghĩ kỹ càng, đi nhằm một bước ắt vạn kiếp bất phục. xem tại

- Không bằng chúng ta vào nhà bàn thảo, ta bóp vai cho người, cho người cảm thấy thoải mái, tâm tư mình hẳn đánh giá vấn đề.

- Ha ha, tốt tốt...

Sau một hồi.

- Ôi, ta kháo! Hồ ly ngọc, nàng véo cái đó làm gì? Nàng muốn véo đứt nó sao? Mau buông ra!

- Hừ! Ta không buông, hãy thành khẩn nói, buổi tối hôm đó, ả Vương Phi kia và người đàm phán chuyện gì?

Phó Thư Bảo...

oOo

Quân doanh Hậu Thổ Thành và Hắc Thạch Thành Bảo vốn không thể dung nạp mười vạn đại quân, xây dựng quân doanh mới chính là nhiệm vụ hàng đầu.

Quân đội Sắc Mộc Tộc đến từ Tư Ba Quốc vẫn giữ tên gọi như trước đây, gọi là quân đoàn Bạc Cốt. Quân đoàn trưởng như trước là Tư Ba Đạt Khắc Lạc. Quân đoàn được chiêu mộ từ tù binh được gọi với cái tên hoàn toàn mới, quân đoàn Chiến Xa. Quân đoàn trưởng do La Mễ La đảm nhiệm, thống lĩnh năm vạn nhân tượng. Tại Tư Ba Quốc gọi là vạn nhân tượng, thống lĩnh vạn chiến sĩ, nhưng tại Tú Quốc gọi là vạn vũ tượng. Chẳng qua, một chữ khác nhau không ảnh hưởng gì nhiều, tướng lĩnh đều có tâm tính nhập gia tùy tục, nên cách xưng hô thay đổi khá nhiều.

Quân doanh mới bên cạnh, do quân đoàn Chiến Xa trấn thủ, quân doanh bên cạnh Hậu Thổ Thành do quân đoàn Bạc Cốt của Sắc Mộc Tộc trấn thủ. Mười vạn người chia làm hai nhóm, đều tự tu sửa quân doanh. Lưu Chuẩn tiến hành trợ giúp trang bị, mang tất cả tư liệu cần thiết tới.

Có đội quân trăm người Hồ Tộc, Hồ Nguyệt Thiên không quay lại lãnh địa hồ ly của nàng, mà theo Phó Thư Bảo trở về Hắc Thạch Thành Bảo. Chẳng qua, trên mặt nàng vẫn đeo chiếc mặt nạ trước kia, để nàng trực tiếp cải trang thành một người quái dị nam không ra nam nữ không ra nữ. Hình dáng của nàng, chỉ có thời điểm đêm hôm khuya khoắt Phó Thư Bảo lên tới giường của nàng, mới bộc lộ rõ. Vì vậy Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã liếc mắt không thể phát hiện.

Quân doanh được tu sửa, nông trường và hầm mỏ hoạt động mạnh mẽ, việc luyện chế áo giáp và Lực Luyện Khí đều được tiến hành theo dự định ban đầu, tất cả đều rất rành mạch. Toàn bộ trang cảnh Hậu Thổ Thành và Hắc Thạch Thành Bảo toát lên một mảnh phồn vinh thịnh vượng.

Phó Thư Bảo mang một chút chuyện vụn vặt giao cho tiểu thành chủ Chu Uyển Nhi xử lý, chuyện Hắc Thạch Thành Bảo giao cho Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã xử lý, thời gian này hắn đều dùng để tập trung tu luyện lực lượng bản thân. Sau một khoảng thời gian trôi qua, lực lượng phân thân của hắn đã trở nên cực kỳ cường hãn.

457. Chương 424: Phân Thân Diệu Dụng (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 424: Phân thân diệu dụng (1)

Trong quá trình tu luyện không ngừng, Phó Thư Bảo phát hiện loại lực lượng phân thân này của hắn có thể làm thủ đoạn chiến đấu, nó trời sinh có liên hệ với hắn về phương diện tinh thần và năng lực cường hóa nó. Nó còn có thể được phái ra, dò tìm bí mật của địch nhân, tiến nhập khu vực cực hạn không có cách tiến nhập...Nói chung, lực lượng phân thân đang trong quá trình không ngừng cường đại, một chút đặc điểm ưu việt đã được thể hiện.

Hồ Nguyệt Thiên có chút cấp bách, đó chính là nàng mong muốn hoàn thành cuộc hành trình của nàng và Phó Thư Bảo tới Tây Châu Thánh Đóa Lan Quốc.

Mang theo Dật Hương công chủ Chi Ni Nhã, tới Thánh Đóa Lan Quốc là tấm bùa hộ mệnh cường đại, nhưng hồ ly tinh lại không nguyện ý, bởi vì Chi Ni Nhã đi theo, nàng phải dấu diếm bí mật, ngay cả nói chuyện với Phó Thư Bảo cũng phải lén lút, chuyện này nàng sao có thể chấp nhận?

Vấn đề này, chính là vấn đề Hồ Nguyệt Thiên cần xử lý, bùa hộ mệnh cường đại và nữ nhân tranh giành tình nhân, nàng cần lựa chọn đúng đắn. Thế nhưng, vấn đề đơn giản như vậy, lựa chọn đơn giản như vậy, hồ ly tinh luôn luôn khôn khéo nhưng bây giờ nàng đã mất đi thông tuệ trước kia, sau vài ngày cũng không đưa ra quyết định.

Tử Đảo Bí Nhân Xã Tông chủ Trư Hoàng không xuất hiện, không phái sát thủ ám sát, nhưng Phó Thư Bảo nhận được một số tin tình báo, đó chính là một tướng lĩnh quan trọng dưới trướng của Thanh Dật Vương đều chết không minh bạch, chuyện này khiến vua và dân chúng Tú Quốc hoàn toàn kinh động. Nhưng cuối cùng cũng không điều tra được nguyên nhân.

Dựa theo những tin tình báo này, Phó Thư Bảo mất nhiều thời gian liền suy đoán tới Lạc Dương, ngày ấy hắn cứu Hồ Nguyệt Thiên trong tay Trư Hoàng, Lạc Dương đã bị dẫn đi, như vậy, tin tình báo từ quan trọng từ tiểu tử kia nói ra sẽ trở thành lựa chọn hàng đầu đối với Trư Hoàng. Xem ra tin tình báo này dẫn tới một số tướng lĩnh dưới trướng Thanh Dật Vương chết không minh bạch cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Rơi vào tay vua sát thủ, số mệnh của Lạc Dương cũng không thể an toàn, hơn phân nửa hắn đã đoàn tụ với Tú Chi tại địa ngục.

Về phương diện Quy Vân Tông, tuy có hành động, nhưng bọn họ cũng không dám trực tiếp chém giết xông tới.

Tất cả mọi vấn đề, Phó Thư Bảo tuy không thể tự mình tìm kiếm, nhưng nắm giữ tất cả tin tình báo, vì vậy lý giải rất rõ ràng. Hắn tuy không có tự thân làm, nhưng người bên cạnh hắn, chính là bộ máy không lồ luôn luôn hoạt động, mang đến cho hắn tất cả thứ hắn cần. Bày mưu nghĩ kế, quyết định thắng bại.

Mọi chuyện đã có người xử lý, hắn tu luyện không bị làm phiền, cho nên mỗi lần đều có thu hoạch, mỗi lần đều trở nên cường đại.

Huyền quang chợt lóe, chân thân và một mảnh lực lượng phân thân độc nhất vô nhị bỗng nhiên sinh ra. Trải qua khoảng thời gian tu luyện, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo bây giờ đã tới mức chấn động tâm niệm, tạo lên cảnh giới phân thân rất mạnh. Trong bất cứ hoàn cảnh nào, bất cứ thời gian nào, hắn muốn phân thân, hắn chỉ cần khẽ động tâm niệm, sau một khắc, hình ảnh phân thân lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

Lực lượng phân thân bây giờ so với phân thân trước đây càng thêm cường đại, nếu như so sánh sức chiến đấu...ít nhất có thể bắt phân thân bại với Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực tăng thứ hai. Hơn nữa, nắm giữ tốc độ xấp xỉ bằng tốc độ chân thân, cho dù cao thủ xuất thủ, cũng khó tránh khỏi lực lượng phân thân của hắn đánh bại.

Vù vù, trong phòng luyện công yên ắng truyền tới thanh âm vận hành quyền cước, chỉ thấy lực lượng phân thân nhanh như thiểm địa bạo phát Thiết Sa Quyền. Tập Quyền Thức, Trùng Quyền Thức, Tảo Quyền Thức, Thủ Thức, bốn loại quyền thức đơn giản này chính hợp với lực lượng phân thân. Nhưng đối với Nhất Nguyên Chiến Kỹ đến từ thời kỳ khởi nguyên, kỳ thực có độ phức tạp và cao thâm gì đó mà lực lượng phân thân vô pháp sử dụng.

Lực lượng phân thân có thể học, nhưng thiếu đi thần vận và tinh hoa, không cách hình thành uy lực chân chính. Dựa vào chiến kỹ Nộ Quyền Thức mà nói, lực lượng phân thân không phần nộ thực sự vậy không thể phát sinh uy lực chân chính, cho nên, tuy rằng có thể tạo lên động tác chính xác, nhưng chỉ mang tính chất tương đồng, không thể giống y đúc.

Ngược lại, Thiết Sa Quyền đơn giản trên người lực lượng phân thân có thể thể hiện được uy lực cường hãn nhất. Phó Thư Bảo cải thiện Thiết Sa Quyền trong khoảng thời gian ngắn, với tốc độ cực nhanh Thiết Sa Quyền chính là là phương pháp hữu hiệu nhất để giải quyết đối thủ, hơn nữa lực lượng phân thân không cần lo lắng tới sinh mệnh, mỗi lần công kích đều có thể tạo lên khí thế có đi không về, cho nên uy lực càng cường đại hơn nhiều.

Ngay cả lực lượng phân thân đều có quyền pháp thuộc về chính mình, quả thực Phó Thư Bảo nắm giữ bí kíp nhiều tới mức có thể nhóm lửa pha trà.

Một bộ Thiết Sa Quyền lặp đi lặp lại tám lần, trong toàn bộ quá trình, Phó Thư Bảo nhắm nghiền hai mắt, buông lỏng tâm tư không quan tâm tới chuyện bên ngoài, chỉ lưu ý tới động tác biểu diễn Thiết Sa Quyền trong thức thái, đếm đến lúc này đã là tám lần..

Trong lòng suy nghĩ, lực lượng phân thân xem như chấp hành mệnh lệnh.

- Không biết ta dùng hồn phách điều khiển lực lượng phân thân sẽ đạt được hiệu quả gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng nhiên toát lên một ý niệm trong đầu.

Lực lượng phân thân càng lúc càng cường đại, vận dụng càng lúc càng thuần thực, hắn lại càng nghiên cứu và tìm hiểu về phương diện này sâu thâm hơn.

Tâm niệm khẽ động, lực lượng phân thân bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, trực tiếp bay ra ngoài cửa.

Dựa theo tư duy bình thường, người tới cửa, thấy cửa phòng đóng, phản ứng đầu tiên khẳng định là đưa tay mở cửa, nhưng ngay khi lực lượng phân thân đưa tay mở cửa, tay nó bỗng nhiên lại thu trở về. Lúc này Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Nếu như ta để lực lượng phân thân lên vào gian phòng nào đó tham dò tin tức tình báo, nó mở cửa như vậy, đối phương chẳng phải sẽ phát hiện ra sao? Không biết nó có thể xuyên qua khe cửa hay không?

Tâm niệm này khẽ động, lực lượng phân thân bỗng nhiên biến thành sợi dây nhỏ mắt thường không nhìn thấy, vù vù xuyên qua khe cửa, xuất hiện bên ngoài hành lang phòng luyện công.

- Không ngờ còn có công dụng như vậy, ha ha!

Trong lòng Phó Thư Bảo toát lên một mảnh vui sướng và kích động.

Lực lượng phân thân dường như không có việc gì đi dọc theo hành lang tiến sâu vào Hắc Thạch Thành Bảo. Trên đường đi, các chiến sĩ tuần tra Độc Lang Tộc đều nghiêm trang hành lễ, liên tục gọi thiếu gia.

Phó Thư Bảo tọa tĩnh trong phòng luyện công, chưa từng nhúc nhích chút nào, hai mắt nhắm nghiền, nhưng thanh âm này vẫn vang vọng rất rõ ràng tới tai hắn, cảnh tượng bên ngoài, khuôn mặt những chiến sĩ Độc Lang Tộc đều hiển hiện rõ ràng trong óc hắn, dường như hắn tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe thấy. Những chiến sĩ Độc Lang Tộc này đều là người sở hữu lực lượng tu vi không tầm thường, đã từng được bộ lạc

đường thành, có khả năng quan sát vượt xa thường nhân, nhưng không ai nhận ra lực lượng phân thân hư cấu trước mắt.

Đây là chuyện huyền diệu không gì sánh được.

Rất nhanh, Phó Thư Bảo lại có suy nghĩ mới:

- Dưới tình huống bình thường, nếu như ta gắng sức để lực lượng phân thân lên vào doanh trại địch, thăm dò tin tức tình báo, nó tuy là năng lượng ngưng luyện mà thành, nhưng bộ dáng bên ngoài giống ta như đúc, không biết ta có thể thay đổi bộ dáng bên ngoài của nó để người khác không nhận ra hay không?

Đây lại là một tư tưởng thiên mã hành không.

Phó Thư Bảo không kiềm chế được lập tức thực hiện, rất nhanh, hần liền quét sạch tạp niệm trong lòng, để tập trung tâm niệm.

458. Chương 424: Phân Thân Diệu Dụng (2)

Chương 424: Phân thân diệu dụng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lực lượng hành tẩu trên hành lang vốn là một thân hắc y, hình dáng rất phong cách, nhưng trong nháy mắt, y phục trên người hần toàn bộ tiêu thất, ngay cả nhụyễn giáp da rắn màu bạc mặc trên người đều biến mất. Lực lượng phân thân mất đi y phục liền phô bày một hình ảnh trong suốt phát sáng, giống như quang ảnh quỷ dị. Thời gian cái nháy mắt trôi qua, quang ảnh biến mất, lực lượng phân thân hoàn toàn trong suốt, mắt thường không thể nhìn thấy. Nhưng trong thức hải của Phó Thư Bảo, hần cảm ứng được lực lượng phân thân vẫn tồn tại, có chân có tay, cường đại không gì sánh được. Mặt khác, nơi lực lượng phân thân đi qua, trong thức hải của hần vẫn cảm thụ được cảnh tượng và thanh âm từ ngoại giới truyền đến...!

- Ha ha! Lực lượng phân thân này không phải đơn thuần chỉ có thể trợ giúp ta chiến đấu, dựa theo quan điểm của ta nhìn nhận, lực lượng phân thân này mơ hồ trở thành người máy điều khiển từ xa, khống chế nó, ta có thể tiến nhập dò xét tin tức bất cứ nơi nào ta muốn mà thần không biết quỷ không hay, thậm chí ám sát mục tiêu quan trọng nào đó!

Trong lòng Phó Thư Bảo mừng rỡ như điên.

Dựa theo quan điểm của hần, lực lượng phân thân thực sự là người máy điều khiển từ xa hần thấy trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng đến từ thế giới kia. Một lực lượng phân thân điều khiển từ xa ẩn hình và nắm giữ lực lượng chiến đấu siêu cường, như vậy, nó có thể làm được rất nhiều việc. Nếu như chuyện con người có thể làm được, nó hầu như đều có thể làm được, mà những chuyện con người không làm được nó lại có thể làm được, ví như nó có thể tiến nhập vào nham thạch, suối nước nóng...!

- Lực lượng phân thân thú vị như vậy, không biết Chi Ni Nhã thấy sẽ có phản ứng thế nào?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng nhiên toát lên ý nghĩ chọc ghẹo nữ nhân của chính mình một chút.

Ba lão bà, hai người trên giường có thể thấy rõ cơ thể, một người trên giường, không thể thấy rõ. Chi Ni Nhã sở hữu thân phận đặc thù nhất cao quý nhất chính là Dật Hương công chủ, nhưng thực lực bản thân lại thấp nhất trong ba nữ nhân, tựa hồ cũng là người tương đối ngốc nghếch, dùng để chọc ghẹo tương đối thích hợp nhất.

Tâm niệm khẽ động, lực lượng phân thân bỗng nhiên giống như cơn gió bay vút qua hành lang, ngay lập tức một đạo quang mang xuất hiện trước cửa phòng Chi Ni Nhã.

Không chỉ chọc ghẹo công chủ đại nhân trời sinh chứa hương thơm kỳ dị, Phó Thư Bảo còn có mục đích khác, đó chính là muốn thử nghiệm lực lượng phân thân của hắn có thể hoạt động trong phạm vi bao xa. Có được số liệu chuẩn xác, sau này hắn không chế lại càng thêm thuận lợi.

Cửa phòng đóng chặt, chẳng qua, lại có thể thấy được lực lượng phân thân có thể chui qua khe cửa?

Lặng lẽ không tiếng động xuyên qua khe cửa, một cỗ mùi thơm trang nhã sức vào mũi. Cỗ mùi thơm như vậy vừa tiến vào mũi, Phó Thư Bảo không kiềm chế được lòng khẽ nhón nhạo, cảm giác vui vẻ vụn vặt, ban đầu hắn cho rằng lực lượng phân thân của hắn chỉ giúp hắn thấy được cảnh tượng bên ngoài, nghe được âm thanh truyền trong không khí, còn hương vị khẳng định không ngửi được, nhưng bây giờ lại ngửi thấy rất rõ ràng, xem ra hắn dự tính khi trước hoàn toàn lệch lạc.

Hương vị này, là mùi thơm đặc biệt trên thân thể Chi Ni Nhã phát ra, mùi thơm độc nhất vô nhị chỉ có nàng mới có mà thôi.

Ngửi được hương vị như vậy, Phó Thư Bảo khẳng định một việc, đó chính là lực lượng phân thân bây giờ của hắn, ngoại trừ không nắm giữ linh hồn và ý thức chân chính, nhưng tại mức độ nào đó lực lượng phân thân đã trở thành một bộ phận của hắn. Năng lực của lực lượng phân thân này phô bày ra ngoài, tựa hồ ngay cả người máy trong khoa học viễn tưởng tại thế giới trước kia hắn sống đều không thể bằng được.

Đây chính là một loại kỹ năng vận dụng năng lượng thuần túy, bao gồm năm loại nguyên tố kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, năm loại nguyên tố này là cơ sở cấu thành vạn vật trong thiên địa. Tổ hợp khác nhau sẽ đạt được vật chất hoặc sinh mệnh khác nhau có năng lực không giống nhau. Lực lượng phân thân của hắn, thực sự là một loại khái niệm như vậy, do nguyên tố năng lượng cấu thành, vì vậy nắm giữ năng lực huyền diệu khó có thể tưởng tượng.

Không thể không nói, người sáng tạo Nhất Nguyên Chiến Kỹ chính là thiên tài tuyệt đỉnh.

Gian phòng của Chi Ni Nhã thực sự cũng là gian phòng của Độc Âm Nhi, từ khi Phó Thư Bảo và hai người các nàng mơ hồ ngủ chung giường lớn, sau đó hai nàng liền ngủ cùng nhau. Chẳng qua, lúc này Độc Âm Nhi cũng không có trong phòng, vì thể trong phòng có vẻ rất yên tĩnh.

Độc Âm Nhi chỉ huy đại đội tác chiến đặc chủng Độc Lang Tộc, thời gian ban ngày, thông thường đều huấn luyện quân đội, không ở trong phòng. Còn Chi Ni Nhã tuy thống lĩnh đội thị vệ hồng giáp, nhưng nàng là công chủ cao quý, trời sinh được cưng chiều, mọi chuyện trong quân thường thường có Hồ Linh làm thay, nàng rất ít khi tự mình thống lĩnh, đừng nói hằng ngày huấn luyện quân đội.

Trong phòng, Chi Ni Nhã nằm ngủ trên giường với tư thế mềm mại uyển chuyển, giống như một đóa hoa thủy tiên nằm trong nước, trắng nõn, xinh đẹp, tự nhiên phóng dàng.

Trước mắt Vô Thủy Sa Mạc tuy đã bước vào mùa đông, nhưng khí hậu bốn mùa nóng bức không khác gì các địa phương khác, cho nên trên người nàng không đắp chăn bông, chỉ mặc bộ y phục dài bạch sắc. Vải mỏng bao phủ da thịt của nàng, mơ hồ có thể thấy được làn da trắng mịn nõn nà. Tư thế nằm thẳng, khiến đường cong thân thể nàng giống như sườn núi có chỗ cao chỗ thấp, còn có thung lũng, biên độ phập phồng rất lớn, chẳng qua, biên độ phập phồng như vậy, cộng thêm xuân quang nhục sắc mông lung khiến người ta cảm thấy miệt mài khô ráo.

Tuy rằng tại khoảng cách rất xa, nhưng dường như cảm thụ như vậy khiến tâm tình Phó Thư Bảo lay động.

Tâm niệm khẽ động, lực lượng phân thân lặng yên không tiếng động xuất hiện bên cạnh Chi Ni Nhã. Mùi thơm nhàn nhạt trên thân thể nàng truyền tới càng lúc càng trở nên nồng đậm, hít một ngụm thật sâu, Phó Thư Bảo cảm thấy tuyệt vời giống như chính mình uống rượu đến mức say mềm.

- Ngủ say như chết, không biết gì sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo buồn bực, điều khiển lực lượng phân thân lượn quanh trên thân thể Chi Ni Nhã, tham lam ngắm nghía đóa hoa lão Thiên ban tặng đến từ Thánh Đóa Lan Quốc.

Chi Ni Nhã hoàn toàn không cảm nhận được có một quái vật tiến nhập trong phòng, càng không phát hiện quái vật này đang dùng loại nhãn thần tham lam nhìn thân thể chính mình. Đối với nàng đã đạt được lực lượng tu vi cấp Nguyên Tố Lực tầng thứ ba mà nói, quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi, với lực lượng tu vi bây giờ, cho dù con kiến tiến nhập vào phòng, chỉ cần nàng muốn tìm ra, trong nháy mắt có thể xác định chuẩn vị trí. Thế nhưng, nàng một mực không cảm giác được lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo tồn tại.

Xem như chuyện khó có thể tưởng tượng, nhưng kỳ thực đây là tình huống tất yếu.

Năng lượng thuần túy, không có linh hồn và thần niệm, không khác gì một mảnh không khí, bởi vì trong không khí cũng bao hàm năm loại nguyên tố năng lượng, lẽ nào người có thể tìm được một mảnh không khí khác biệt ẩn chứa trong không khí sao? Đáp án khẳng định là không ai có thể làm được điểm này.

Nhưng nếu như lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo có dấu hiệu tấn công, như vậy sẽ sản sinh sát khí, cho dù là Lực Sĩ thông thường cũng có thể cảm ứng được.

Không có sát khí, vậy không có gì cả, Chi Ni Nhã cũng không thể nhận thấy được điều gì khác biệt trong không khí.

Phó Thư Bảo rất nhanh suy nghĩ kỹ lưỡng nguyên nhân về mấy vấn đề này..

- Ngủ giống như heo nhỏ, thật đáng yêu.

Nhìn đủ rồi, thị giác của Phó Thư Bảo vô pháp hưởng thụ thỏa mãn, hần lại lén lút vén quần Chi Ni Nhã lên.

Quần dài bạch sắc nhẹ nhàng bay lên, lộ rõ đôi chân dài trắng như tuyết. Đôi chân dài có đường cong hoàn, da thịt non mịn như tuyết, còn có đường viền tuyết vờn giữa hai chân được bọc trong một chiếc quần nhỏ, tất cả những thứ này, kích thích Phó Thư Bảo muốn chảy máu mũi.

459. Chương 425: Vụng Trộm Trong Mộng

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 425: Vụng trộm trong mộng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mẹ kiếp, không biết bây giờ ngủ với nàng, sẽ cảm thấy kỳ diệu như thế nào?

Nam nhân háo sắc, rất nhanh trong đầu xuất hiện ý niệm xấu xa, đôi tay Phó Thư Bảo nhanh chóng đưa về phía chiếc quần nhỏ dúm đó.

Nhẹ nhàng kéo xuống phía dưới, quang cảnh bên trong hiển lộ ra ngoài. Đó là một múi quả ngọt bao trùm bởi đồng cỏ kim sắc và nguồn nước ngọt ngào, hình dáng thành thực, chọc người yêu thương, chọc người xa tư, chọc người điên cuồng.

- Ta kháo! Chịu hết nổi rồi...

- Ai đó?

Chi Ni Nhã đang ngủ say bỗng nhiên tỉnh lại, một cước theo bản năng đá về phía trước.

Kình phong đập vào mặt, một cước đá trúng bộ phận yếu hại của lực lượng phân thân.

Thời khắc máu chốt tỉnh lại là chuyện trong dự liệu, trừ phi trước đó bỏ thuốc mê, bằng không, cho dù là nữ tử bình thường, khi ngủ say bị người khác cởi quần, cũng sẽ tỉnh lại.

- Đủ rồi, tại sao trước đó ta không mang theo chút mê dược...?

Âm mưu bị bại lộ, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo không dám hành động thêm bước nữa, chợt lóe trong hư không, lén ẩn nấp trên xà nhà.

Một cước vừa nảy, tuy đá trúng bộ phận yếu hại, nhưng Phó Thư Bảo chỉ cảm thấy lực lượng phân thân rung động, không có dấu hiệu tiêu tán, mà lực lượng phân thân bị tổn thương cái gì đó, bản thân hắn chỉ tổn thương một chút mà thôi, bởi vì cho lực lượng phân thân của hắn tiêu tán, không còn tồn tại, hắn chỉ hao tổn một chút năng lượng, không bị ảnh hưởng nhiều tới bản thân.

- Kỳ lạ, vừa nhìn hình như có người tiến đến, tại sao lại không có ai...

Chi Ni Nhã đang ngủ say tỉnh lại, đôi mắt đẹp cảnh giác nhanh chóng đảo quanh bốn phía.

- Đồ ngốc, ta ở chỗ này...

Phó Thư Bảo cười thầm:

- Kế hoạch lần này không chu toàn, lần sau ta phải mang theo chút mê dược, khả khả, khả khả. nguồn

Nhìn quanh một vòng, xác định không thấy ai, ánh mắt của nàng bỗng nhiên dừng lại tại hai chân của nàng, nàng không chỉ thấy quần dài bị vén lên, còn thấy quần nhỏ của nàng đã bị cởi bỏ, lộ ra bộ phận không nên để lộ. Đột nhiên, thần sắc của nàng lại trở nên cực kỳ phức tạp.

- Kỳ quái kỳ quái a, không ai tiến vào phòng, quần của ta tại sao bị cởi ra? Chẳng lẽ ta vừa làm trong mộng...Ài nha, nhất định là giấc mộng đáng ghét kia, trong khoảng thời gian khó kìm nổi lòng, ta mơ hồ đã tự cởi quần chính mình...May mắn Độc Âm Nhi và lão công không ở đây, bằng không để bọn họ thấy ta bây giờ có bộ dáng này, khẳng định sẽ cho rằng ta là nữ nhân háo sắc a...

Thiên kim công chúa đến từ Thánh Đoá Lan Quốc cũng chỉ có năng lực suy luận như vậy.

Phó Thư Bảo trong phòng luyện công ôm bụng cười ngất ngưỡng.

- Đủ rồi! Nàng nói nàng trong mộng làm chuyện tà dâm, mẹ kiếp, vậy gã trong mộng kia là ai?

Dáng vẻ tươi cười trên mặt Phó Thư Bảo rất nhanh ngưng đọng, nếu như không phải hắn, vậy chẳng phải rất thiệt thòi sao?

Muốn nhân cơ hội người ta trong mộng mơ mơ màng màng, cởi quần người ta, nhưng không ngờ ngược lại bị người cho hắn ăn một vò dấm chua, đây mới chính là tổn hại chân chính.

Chẳng qua, gã trong giấc mộng của Chi Ni Nhã không phải hồn đản hắn, còn có thể là ai?

Đây là vấn đề không có cách nào dò hỏi, vĩnh viễn không có được đáp án.

oOo

Đảo mắt lại một tháng trôi qua, toàn bộ trang bị Lực Luyện Khí dùng cho đội quân trăm người Hồ Tộc đã hoàn thành. Mỗi một chiến sĩ Hồ Tộc đều nắm giữ một bộ áo giáp Lực Luyện Khí, một nỏ Thư Lực Luyện Khí, còn có một bộ đao thuẫn Lực Luyện Khí. Nỏ Thư Lực Luyện Khí dùng công kích từ xa, đao thuẫn Lực Luyện Khí dùng để cận chiến, đội quân trăm người được trang bị vũ trang Lực Luyện Khí từ đầu tới chân không cần bàn cãi chính là đội quân tinh nhuệ nhất thế giới này, chiến sĩ Hồ Tộc tuy không phải quá cường đại, nhưng dựa vào uy lực của vũ trang Lực Luyện Khí tổ hợp cùng một chỗ, bọn họ có thể tiêu diệt địch nhân cường đại hơn bọn họ gấp nhiều lần.

Thời gian một tháng, liên tục thi công, quân doanh của quân đoàn Bạch Cốt và quân đoàn Chiến Xa đã kiến thiết hoàn tất. Mười vạn chiến sĩ tập tụ tại quân doanh mới, lòng người ổn định. Tại Hậu Thổ Thành, người người đều có thể ăn linh mễ chất lượng hảo hạng, uống rượu ngon, hàng tháng còn có thể lĩnh lương nông hậu, cuộc sống như vậy, tốt hơn rất nhiều so với thời gian trước đây bọn họ bán mạng cho Ba Mễ Na Vương Phi, lâu ngày, bọn họ đã quen cuộc sống sinh hoạt ưu việt này, một lòng muốn muốn an cư lạc nghiệp và phát triển ở nơi này.

Một người có tâm tư như vậy, chính là muốn sinh sống tại nơi này, cũng là ổn định tình thế.

Giống vậy, trong khoảng thời gian một tháng, Phó Thư Bảo đã luyện hóa phân thân thức tới mức thuần thực, sức chiến đấu của lực lượng phân thân đạt tới mức cường đại, hơn nữa điều khiển càng lúc càng thành thạo, hầu như lưu loát tới mức nước chảy mây bay.

Nguyên Nhất Chiến Kỹ tổng cộng có sáu thức, phân thân thức lúc này tu luyện thành thành công, chính là nhất thức cuối cùng Nguyên Nhất Thức.

Nguyên Nhất Thức, mô phỏng theo Nguyên Nhất Chiến Kỹ, đó chính là thiên địa vũ trụ làm nguyên, vạn vật tập hợp, quy nạp cảnh giới nguyên thủy. Nói cách khác, nhất thức cuối cùng này, muốn tập hợp toàn bộ chiêu thức trước đó thành một thể thống nhất, biến thành một thức, không chỉ là bộ phận luyện thể, còn là bộ phận luyện tâm.

Nhất thức sau cùng, bác đại uyên thâm, Phó Thư Bảo nghĩ, nhất thức này không phải một hai ngày có thể phỏng đoán minh bạch, không phải hai ba tháng có thể tu luyện thành công, cần có thời gian và cơ duyên. Đột nhiên giác ngộ, đối với việc tu luyện Nguyên Nhất Thức có vẻ rất quan trọng. Chẳng qua, đột nhiên giác ngộ đối với chuyện nào đó, minh bạch nó, chuyện này há có thể nói đến là đến?

Thời gian một tháng, nội chiến Tư Ba Quốc tuyên bố kết thúc, Ba Mễ Na Vương Phi đăng cơ thành công, trở thành đệ nhất nữ vương Tư Ba Quốc. Điều ước thông thương trước kia nàng và Phó Thư Bảo ký kết chính thức hoạt động. Từng đoàn từng đoàn thương nhân từ Tư Ba Quốc tới mang đến sở trường đặc biệt của Tư Ba Quốc, mang đi thương phẩm của Hậu Thổ Thành. Những thương phẩm này có lương thực, rượu ngon và vũ khí. Chúng được bán đi, đổi lấy tiền tài, thực phẩm và thương phẩm.

Dưới sự bày mưu tính kế của Phó Thư Bảo, Chu Uyển Nhi có thiên phú gian thương bắt đầu bắt tay vào thành lập thương đoàn thuộc về Hắc Thạch Thành Bảo. Thương đoàn này có tính chất rất mạnh, đó chính là, muốn thương đoàn này tương lai sẽ phát triển tại trăm quốc gia, trở thành thương đoàn xuyên quốc gia đầu tiên trên thế giới này, làm ăn khắp các phố lớn ngõ nhỏ trên toàn bộ thế giới. Tại chuyện này, Phó Thư Bảo có một dã tâm, đó chính là sau này trên thế giới này, mỗi nữ nhân tới kỳ kinh nguyệt đều sử dụng giấy vệ sinh do hắn cùng cấp.

Chu Uyển Nhi tại chuyện này cũng bày ra thiên phú kinh người, chưa đến nửa tháng đã mở chi nhánh thương xã đệ nhất giang gia bách quốc tại Bạch Tượng Thành, chuyên môn bán các loại thương phẩm tại Hậu Thổ Thành. Mặt khác còn xây dựng hạng mục chuyên cung cấp trang bị Lực Luyện Khí, chỉ cần người mua đặt tiền trước, bên này sẽ dựa theo yêu cầu của bọn họ luyện chế Lực Luyện Khí tương quan. Không cần bàn cãi, đây chính là phương pháp làm ăn cực kỳ có lời.

Rất nhiều kẻ có tiền muốn mua vũ khí Lực Luyện Khí phòng thân, nhưng trên phố có tiền cũng khó có thể mua được, còn tại thương xã bách quốc, chỉ cần người bỏ tiền là có thể mua được. Cho nên, khi hạng mục này mở ra, đơn đặt hàng tựa như tuyết hoa rụng đưa trong gió rơi xuống, khiến cho Luyện Lực Sĩ Hậu Thổ Thành cuống tay cuống chân, sau cùng đạt tới mức không lúc nào có thể chậm rãi xuất hàng...

460. Chương 426: Thời Gian Một Tháng

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 426: Thời gian một tháng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tiền tài, hàng hóa cuộn cuộn không ngừng chảy vào Hậu Thổ Thành, một phần chính là dựa vào thương nghiệp. Trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Hậu Thổ Thành có được cục diện phồn vinh như vậy, hoàn toàn là kỳ tích. Dựa vào tổng giá trị sản lượng bách tính thu thập mà nói, thời gian trước kia bách tính Hậu Thổ Thành thu thập vô cùng nghèo nàn, bây giờ đã vượt xa Anh Thạch Thành. Dựa theo tình thế phát triển này, rất nhanh có thể vượt xa một số thành thị trung đẳng tại Tú Quốc.

Nhưng Phó Thư Bảo vẫn chưa thỏa mãn, mục tiêu của hắn chính là muốn giá trị tổng sản lượng vượt qua Kinh Đô thành và Hồng Cảnh thành phần vinh nhất Tú Quốc!

Hậu Thổ Thành và Hắc Thạch Thành Bảo càng ngày càng cường đại, Định Thiên Vương và Thanh Dật Vương không dám hành động. Sợ ném chuột vỡ đồ, cho nên hai Vương giả e ngại. Nhưng có thể khẳng định chính là, khúc nhạc dạo biểu hiện bình tĩnh kỳ thực là điềm báo trước cơn bão, một ngày chuẩn bị thỏa đáng, thời cơ thành thực, bọn họ chắc chắn sẽ vô địch, một ngụm ăn tươi nuốt sống chiếc bánh ga tô - Phó Thư Bảo kêu gọi.

Giống vậy, trong khoảng thời gian một tháng, tâm tình Hồ Nguyệt Thiên có chút lo lắng. Cuộc hành trình đến Thánh Đóa Lan Quốc kéo dài đến bây giờ, trong lòng nàng có loại cảm giác đêm dài lắm mộng. Chẳng qua, vấn đề có mang theo Chi Ni Nhã cùng đi hay không, nàng thủy chung vẫn chưa đưa ra quyết định cuối cùng.

Chỉ là vấn đề lựa chọn đơn giản, mang theo hay không mang theo, lại là vấn đề quá khó đối với nàng khiến nàng suy nghĩ hơn một tháng vẫn chưa đưa ra quyết định cuối cùng.

Sáng sớm hôm nay, Hắc Thạch Thành Bảo đột nhiên trở nên huyền ảo. Đại đội nữ thị vệ hồng giáp thay phiên nhau thủ vệ vừa hò reo, khiến rất nhiều người chạy tới vây xem.

Phó Thư Bảo và hồ ly tinh đang trò chuyện, lúc này hai người liếc mắt nhìn nhau, nhưng đều thấy được sự mơ hồ trong mắt đối phương.

- Tiếng hoan hô như vậy, chẳng lẽ là khách nhân quan trọng tới?

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Ngoài địch nhân, người còn có bằng hữu sao?

- Ra xem chẳng phải sẽ biết sao?

Phó Thư Bảo cười cười.

- Hãy nói chuyện chính sự đi, khi nào chúng ta tới Thánh Đóa Lan Quốc?

Hồ Nguyệt Thiên không chút hứng thú, không chút hiếu kỳ đối với người nào đó tới.

- Bây giờ quân đoàn Bạch Cốt và quân đoàn Chiến Xa rốt cuộc đã ổn định, Thanh Dật Vương và Thái Bình Vương muốn đụng tới chúng ta, cũng phải suy nghĩ kỹ lưỡng, cho nên, điều kiện rốt cuộc thành thực, chuẩn bị một chút, chúng ta có thể xuất phát trong vài ngày tới.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Mang theo chiến đội Hồ Tộc của ta đi chứ, bây giờ các nàng sở hữu trọn bộ trang bị Lực Luyện Khí, bởi tại đại lục Tây Châu xa xôi, chúng ta cần chút nhân thủ.

- Đương nhiên, bây giờ chiến đội Hồ Tộc có thể nói là chiến đội tinh nhuệ hạng nhất hạng nhì, do chúng ta thống lĩnh. Cho dù lúc này Mao Hữu Tài tới cũng bị giết chết, vì vậy cần phải mang theo.

Phó Thư Bảo cười cười nói:

- Ngoài ra, các nàng có thể ẩn thân trong Sinh Chi Trữ Vật Giới tu luyện...Chúng ta trực tiếp bay đi, tiết kiệm thuyền bè.

- Đồ keo kiệt, ta còn tưởng ngươi sẽ thuê một chiếc thuyền hoa nguy nga lộng lẫy, để ta ung dung ngồi trên thuyền, ngược lại, bắt ta bay.

Hồ Nguyệt Thiên duyên dáng liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo, dáng vẻ mỉa mai người hiện lên khiến lòng người bốc hỏa.

Ngồi trên thuyền, tổn hao thời gian mấy tháng cũng không nói đến, mấu chốt chính là quá khoe khoang, không thể tránh né tai mắt của Thanh Dật Vương và Thái Bình Vương, mà cuộc hành trình tới Đóa Thánh Lan Quốc lần này rất nhanh rất bí ẩn, cho nên ngồi thuyền hay gì đó từ trước tới giờ chưa bao giờ nằm trong ý nghĩ của Phó Thư Bảo.

- Được rồi, lần này tới Thánh Đóa Lan Quốc, có dẫn theo Chi Ni Nhã không?

Hồ Nguyệt Thiên lại hỏi. Vấn đề này quá nhiều nàng nhiều ngày, bây giờ nàng trực tiếp quảng vấn đề này cho Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút:

- Mang đi, nàng đã lâu chưa về nhà, vừa vặn trở về xem thế nào.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Người không sợ người mang nàng trở về, Quốc Vương cha vợ người không nỡ để nàng rời đi, người sẽ không thể mang nàng quay về Hậu Thổ Thành sao?

Phó Thư Bảo khẽ sững sốt:

- Ta...Ta chưa nghĩ tới điểm này.

Một người có tiếng xấu, tại Tú Quốc không có chức tước, hẳn làm sao có thể xứng đôi với Dật Hương công chủ tựa như nữ thần tại Thánh Đóa Lan Quốc? Mang người theo, hơn phân nửa sẽ không thể mang người trở về, nói không chừng ngay cả mặt cũng không thể gặp. Thế nhưng không mang theo, lại có vẻ quá ích kỷ. Vấn đề này, phóng tới trên người Phó Thư Bảo, giống như chuyện vô cùng phiền phức, khó có thể chọn lựa.

- Người không quyết định được sao?

Hồ Nguyệt Thiên có chút bồn cợt nói.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, lúc này mới nói:

- Mang đi, nàng là nữ nhân của ta, nếu như ngay cả chuyện dẫn nàng về nhà mẹ đẻ ta còn không dám, vậy ta còn tính là nam nhân sao? Không mang theo, sự hổ thẹn và ích kỷ sẽ theo ta cả đời, ta không phải người ích kỷ như vậy, ngoài ra, ta tin tưởng tình yêu của chúng ta có thể vượt qua mọi thử thách.

Câu nói này lọt vào lỗ tai hồ ly tinh, khẳng định trong lòng nàng đau nhói, còn có chút cảm giác ghen tỵ, chẳng qua, hình tượng về Phó Thư Bảo lại có chút thay đổi, hẳn khiến nàng nghĩ, hẳn là một nam tử trọng tình trọng nghĩa, đáng để nàng gửi gắm cả đời, đáng để nàng yêu thương.

Đúng lúc này, thanh âm huyền não bên ngoài càng lúc càng lớn.

- Chúng ta tới xem chứ!

Phó Thư Bảo nói.

Trước hết dùng lực lượng phân thân kiểm tra ngoài hành lang, sau khi xác định không có ai, Phó Thư Bảo mới lén lút rời khỏi gian phòng của Hồ Nguyệt Thiên, sau đó tới phòng khách Hắc Thạch Thành Bảo.

Lúc này Đông Mai đang bước nhanh đi tới, người còn chưa tới, thanh âm đã vọng lên:

- Thiếu gia, có khách quý tới! Là sứ giả đến từ Thánh Đóa Lan Quốc!

- Sứ giả Thánh Đóa Lan Quốc?

Phó Thư Bảo đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy một đoàn nữ tử hồng giáp tóc vàng vây quanh vài người nói chuyện gì đó. Mấy người kia cũng tóc vàng mắt xanh, thân hình cao lớn. Những nữ hầu vệ tóc vàng này cũng đến từ Thánh Đóa Lan Quốc, nhìn thấy sứ giả cổ quốc tới, giống như người ở dị quốc gặp được thân nhân, tự nhiên vô cùng thân thiết, hỏi thăm một số tin tức về cổ quốc, cũng là chuyện bình thường.

Đám người lạ mặt từ Thánh Đóa Lan Quốc tới, có ba am tử, năm nữ tử, lão giả lớn tuổi nhất mặc trường bào kim sắc, tuổi khoảng chừng đầu năm mươi, vóc dáng cao lớn khôi vĩ dị thường, nhân thân có vẻ rất nghiêm nghị, những người khác niên kỷ khoảng chừng không lớn, có người đầu hai mươi, có người đầu ba

mười. Dựa theo cường độ khí tức và lực lượng trên người bọn họ vọng lại, Phó Thư Bảo liếc mắt liền nhận ra, lão giả kia sở hữu lực lượng tu vi cao nhất, thực sự là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực

Một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, bất luận tại quốc gia nào, chỉ cần thuần phục vương thất, đều có thể đơn gian thu được địa vị như là tổng quản Hoàng Kim Vệ..., nếu như nhận chức trong quân đội, khẳng định thấp nhất cũng lĩnh chức quân đoàn trưởng! Người như vậy, đột nhiên từ Thánh Đóa Lan Quốc tới Hắc Thạch Thành Bảo, hẳn rồi cuộc có thân phận gì? Muốn làm gì?

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy nghi hoặc và lo lắng:

- Mẹ kiếp, lão gia hỏa này tại Thánh Đóa Lan Quốc khẳng định có địa vị siêu phàm, lần này tới, chẳng lẽ muốn mang nữ nhân của lão tử theo sao?

Lúc trước hiên ngang lẫm liệt, tư thái trọng tình trọng nghĩa, nhưng khi loại chuyện này rất có thể sẽ phát sinh, Phó Thư Bảo giống như tiểu hài tử keo kiệt, rất sợ người khác chiếm đoạt món đồ chơi hân yêu quý nhất. Đương nhiên, Chi Ni Nhã không phải món đồ chơi, mà là sinh mạng của hắn. Người quan trọng như vậy, có thể để người ta cướp đi sao?

461. Chương 427: Quốc Sư Chấn Kinh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 427: Quốc sư chấn kinh

Phó Thư Bảo đang nhìn lão giả kia, còn ánh mắt lão giả kia cũng đột nhiên tiến đến gần, đặt vào thân thể Phó Thư Bảo.

- Thiếu gia, mau qua đây, những người đó đã đợi một lúc rồi.

Đồng Mai gấp gáp nói.

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, nhỏ giọng hỏi:

- Những người tới từ Thánh Đóa Lan Quốc có thân phận như thế nào? Người đã nghe nói tới các nàng hay chưa?

- Ta biết, lão đầu cao lớn kia chính là quốc sư Thánh Đóa Lan Quốc, gọi là Thác Nạp Sâm, những người còn lại đều là tùy tùng theo hắn.

Đồng Mai nói:

- Chủ mẫu Chi Ni Nhã đang thay y phục, nói chúng ta khoản đãi vị Quốc Sư này thật tốt, ta nghe chủ mẫu Chi Ni Nhã nói, vị Quốc Sư Thác Nạp Sâm kia chính là sư phụ của nàng, không chỉ dạy nàng tu luyện lực lượng, còn dạy nàng văn hóa và tri thức đối nhân xử thế.

Quan hệ như vậy, kỳ thực đã xấp xỉ là phụ thân rồi, thảo nào Chi Ni Nhã đối đãi long trọng như vậy, trước khi tiếp đãi còn phải tắm rửa và thay y phục.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã có lý giải rất rõ ràng, nói:

- Đồng Mai, đến phòng bếp chuẩn bị tiệc rượu, làm những thứ tốt nhất, dùng rượu nho làm từ huyền tâm nho..

Bởi vì chưa tới thời vụ thu hoạch huyền tâm nho, vì vậy xưởng sản xuất rượu chỉ thử nghiệm chế tạo một ít, bình thường ngay cả Phó Thư Bảo cũng không nỡ uống, lúc này, dùng để khoản đãi sư phụ của lão bà, hẳn là rất nể mặt Thác Nạp Sâm kia..

- Ta sẽ đi làm...

Vừa bước đi, Đông Mai bỗng nhiên quay lại, nhỏ giọng nói:

- Được rồi thiếu gia, lúc nào lại truyền một chút lực lượng cho chúng ta a? Qua vài lần truyền tặng, ta bây giờ cảm giác chính mình đã có một chút lực lượng tu vi.

- Oạch?

Phó Thư Bảo sững sờ tại chỗ.

- Thiếu gia không tin? Hãy xem ta này.

Đông Mai bỗng nhiên ưỡn bộ ngực to lớn, bộ ngực kia bỗng nhiên lay động. Tình cảnh này, thật giống như con thỏ ngu ngốc thi nhảy cao với ai đó.

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo tròn trừng mắt nói.

- Cái này là thiếu gia giao tâm pháp vận hành lực lượng cho chúng ta, lực theo tâm động, tùy ý bạo phát...

Phó Thư Bảo nói,

...

* * * * *

Thời gian trước, truyền loại lực lượng quý dị, tâm pháp lực lượng thuận miệng nói ra kia chính là muốn các nàng mãn nguyện, không ngờ, Đông Mai ngốc nghếch không ngờ tin là thật, tu luyện thành công, khiến bộ ngực to lớn của nàng trở nên mềm mại dựng ngược lên. Đây là loại tình huống gì?

- Thiếu gia nhất định phải ghi nhớ trong lòng, ta đi làm việc.

Đông Mai xinh đẹp uốn lười nói, bước nhanh tiến về phía trước.

- Mẹ kiếp, thế giới này quá thần kỳ...Chẳng lẽ thời gian trước ta vô tình sáng tạo tâm pháp huyền diệu khiến ngực đàn bà nhảy dựng lên? Ha ha!

Trong lòng Phó Thư Bảo mỉm cười, lúc này mới bước nhanh tiến về phía phòng khách.

Lúc này, trong đại sảnh vang lên một mảnh thanh âm “ Thiếu gia”.

Tại Hậu Thổ Thành và Hắc Thạch Thành Bảo, Phó Thư Bảo có uy danh tuyệt đối, đi tới đây đều phát sinh tình huống này, cho dù gặp tại WC, người đi vệ sinh, cũng phải gọi hai tiếng ngắn gọn “ Thiếu gia “

- Ha ha! Vị này khẳng định chính là Quốc Sư Thánh Đóa Lan Quốc vang danh tứ hải Thác Nạp Sâm đại sư, ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu a! Trước kia ta luôn ao ước gặp mặt, không ngờ ngày hôm nay nhân lão lại tới làm khách Hắc Thạch Thành Bảo ta, hoan nghênh hoan nghênh a!

Phó Thư Bảo biểu hiện bộ dáng rất nhiệt tình, e là so với bếp lửa trong phòng bếp lúc này còn rực rỡ hơn.

- Người chính là Phó Thư Bảo?

Nhân thần Thác Nạp Sâm có chút kinh ngạc, không ngờ còn trẻ tuổi đã sở hữu thực lực cường hãn như vậy! Phó Thư Bảo liếc mắt có thể nhìn thấu thực lực của hắn, đương nhiên hắn cũng có thể nhìn thấy thực lực của Phó Thư Bảo.

- Ha ha, đúng vậy.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta rất ít khi ra ngoài, nhưng bên ngoài lại luôn luôn thích trò chuyện với người khác, ta nói chuyện với anh hùng đường như...Ha ha, kỳ thực rất thẹn thùng a.

Thác Nạp Sâm không hé miệng, nhưng hắn thâm nghĩ:

- Ta nghe nói, hình như ngươi không phải anh hùng gì đó? Tất nhiên là lưu manh!

Ngừng lại một chút, hắn lại thâm nghĩ trong lòng:

- Chẳng qua, thiếu niên trẻ tuổi như vậy đã tu luyện tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, quả thực là thiên tài cực kỳ hiếm thấy, hầu như không khác Tư Thẩn Sâm Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta là bao, hơn nữa, người này tùy ý đi tới bất cứ nơi nào đều có thể đứng vững, ta dĩ nhiên cảm thấy người này quý dị sâu thâm khó lường!

Từ Thánh Đóa Lan Quốc vạn dặm xa xôi đi tới Tú Quốc, khắp nơi thăm dò tình hình của Dật Hương công chúa, tổng hợp toàn bộ tin tức, Thác Nạp Sâm mới biết được Dật Hương công chúa giống như nữ thần trong mắt hắn đã theo một người tên là Phó Thư Bảo, mà gã Phó Thư Bảo kia lại là một gã du côn lưu manh đến từ một địa phương nhỏ tại Hồ Thành, có thân phận như vậy, kỳ thực Phó Thư Bảo trong mắt hắn chính là loại người hạ lưu dùng hoa ngôn xảo ngữ và thủ đoạn dâm tiện lừa gạt công chúa. Hắn tuyệt đối không thể để công chúa dễ dàng bị hủy hoại trong tay loại người như Phó Thư Bảo, cho nên, hắn không kịp bái kiến nữ hoàng Tú Ngọc, trực tiếp chạy tới Hậu Thổ Thành. Nhưng vừa gặp mặt, hắn mới phát hiện, Phó Thư Bảo này không phải gã lưu manh cấp thấp như lời đồn, mà là một cường giả hắn không thể nhìn thấu!

Một người, hơn mười tuổi tu luyện tới cảnh giới cấp Vĩnh Hằng Lực, vậy mười năm hai mươi năm sau, chẳng phải hắn trở thành Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực trẻ tuổi nhất trong lịch sử từ trước tới nay sao?

Cảm giác phức tạp giống như thủy triều dâng trào trong lòng, nhìn khuôn mặt Phó Thư Bảo tươi cười vô cùng xán lạn, trong lòng Thác Nạp Sâm có rất nhiều lời muốn nói nhiều điều muốn hỏi, nhưng lời nói dâng trào tới miệng lại không cách nào phun ra. Từ lúc trào đời tới nay, Phó Thư Bảo chính là người đầu tiên khiến hắn không có lời nào để nói.

Phó Thư Bảo không giống Thác Nạp Sâm, hắn thân mật kéo tay Thác Nạp Sâm, nói dài nói ngắn. Không lâu sau, Chi Ni Nhã rốt cuộc chỉ huy một đám thị vệ hồng giáp đi tới.

- Quốc Sư tại sao lại đến nơi này?

Chi Ni Nhã khẽ khom người chào hỏi, xem như tôn trọng đối với Thác Nạp Sâm. Nhưng trước mặt Phó Thư Bảo, hắn muốn nàng nằm sấp, nàng phải nằm sấp, muốn nàng quỳ, nàng phải quỳ, hơn nữa hắn còn muốn nàng vĩnh viễn dâng lên cao chấp nhận nghiêm phạt gì đó...Quả thực quan hệ giữa người với người rất phức tạp.

- Thác Nạp Sâm tham kiến công chúa điện hạ.

Đáp lại thái độ lễ phép của Chi Ni Nhã, lúc này Thác Nạp Sâm quỳ xuống hành lễ.

- Quốc Sư mau đứng lên, lần này người tới có chuyện gì quan trọng sao?

- Công chúa, người tới Tú Quốc hơn một năm nay không trở về, Quốc Vương bệ hạ và Vương Hậu vô cùng thương nhớ người, vì vậy sai ta dẫn người trở về.

Thác Nạp Sâm nói.

- Mang ta trở về sao?

Chi Ni Nhã khẽ sửng sốt, dư quang trên khóe mắt vô ý rơi xuống trên người Phó Thư Bảo.

- Công chúa, mẫu thân của người lâm bệnh, rất nguy hiểm, Quốc Vương bệ hạ trước khi sai ta tới Tú Quốc đã nói, lúc này bất luận thế nào người cũng phải theo ta trở về.

Thác Nạp Sâm nói.

- Chuyện này...

Trong lòng vạn phần lo lắng, nhưng thực sự không muốn rời xa Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã nhất thời lâm vào hoàn cảnh khó xử. Trong suy nghĩ của nàng, mẫu thân lâm bệnh nguy kịch chắc chắn phải về xem tình hình thế nào, nhưng lại muốn đồng hành cùng phu quân, đây mới là điều nàng muốn, nhưng trong đầu Phó Thư Bảo còn có rất nhiều việc quan trọng, hắn nguyện ý tới vùng đất Thánh Đóa Lan Quốc xa xôi sao?

- Ngay mai chúng ta sẽ lên đường!

Ngay khi Chi Ni Nhã vạn phần khó xử, ủy khuất tới cực điểm, Phó Thư Bảo đột nhiên thất thanh nói một câu.

Phó Thư Bảo vốn muốn dẫn theo Chi Ni Nhã tới Thánh Đóa Lan Quốc lấy Vân Nê Thổ Đậu, ngược lại bây giờ chính là cơ hội giúp hần thuận nước giong thuyền, có thể mượn cơ tới vãn an mẹ vợ, quang minh chính đại đến Thánh Đóa Lan Quốc.

- Cảm tạ...

Chi Ni Nhã cảm động tới mức rơi nước mắt.

- Người cũng muốn đi?

Thác Nạp Sâm nghi hoặc nhìn Phó Thư Bảo, rất rõ ràng, hần lần này phục mệnh tới mời Chi Ni Nhã về nước, Phó Thư Bảo căn bản không nằm trong ý nghĩa của hần, đừng nói tới lời mời xã giao.

- Ha ha, đương nhiên muốn đi a, mẹ vợ sinh bệnh, ta là con rể khẳng định phải nhanh chân tới xem tình hình thế nào, mặt khác, ta nghiên cứu khá sâu về y thuật, nói không chừng có thể trợ giúp.

Y thuật gì đó, Phó Thư Bảo chỉ nói suông, nhưng đối với nghiên cứu nhân thể đã có kinh nghiệm kinh người, hơn nữa, có rất nhiều linh tài quý hiếm, hần tin rằng, chỉ cần không phải Ngải Tư..., hần đều có thể ứng phó.

- Công chúa, các người đã thành thân sao?

Tin tình báo Thác Nạp Sâm thu thập được, chỉ nói Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã đang ở cùng một chỗ, trong lòng hần lý giải, nhất định Phó Thư Bảo đang theo đuổi Chi Ni Nhã, không ngờ, Phó Thư Bảo đã đạt tới mức muốn gặp mặt cha vợ mẹ vợ!

Một nam nhân tốt, nam nhân thành công, chính là nam nhân đầy đủ tiêu chuẩn đối với cha mẹ vợ.

- Chuyện này...Đúng vậy a, chỉ là chưa tiến hành hôn lễ long trọng mà thôi.

Chi Ni Nhã sợ hãi nói.

- Được rồi, xem như chuyện này vượt qua phạm vi xử lý của ta, Phó công tử, người hãy cùng chúng ta trở về đi.

Thác Nạp Sâm thở dài một hơi.

Phó Thư Bảo nói:

- Quốc Sư ngồi thuyền theo đường biển tới sao?

Thác Nạp Sâm nói:

- Lần này ngoại trừ ta, còn có rất nhiều tùy tùng và hành lý, tự nhiên đi đường biển tới, quay về tất nhiên cũng phải ngồi thuyền, tổng cộng khoảng chừng mất thời gian hai tháng.

Phó Thư Bảo nói:

- Như vậy quá chậm, chúng ta hãy sử dụng đôi cánh lực lượng bay qua đại dương thẳng tới Thánh Đóa Lan Quốc, sẽ mau chóng trở về hơn, Vương Hậu có thể nhanh chóng gặp lại Chi Ni Nhã công chúa, như vậy có ích rất lớn đối với bệnh tình của nàng.

- Sử dụng đôi cánh lực lượng bay qua đại dương, mấy người chúng ta không có vấn đề gì, mệt mỏi có thể nghỉ ngơi trên hải đảo, nhưng tùy tùng của ta phải làm sao bây giờ? Cùng nhau tới đây, ta không thể bỏ mặc bọn họ, lần này chúng ta tới đây mang theo rất nhiều vật tư, những thứ kia không thể bán lấy tiền mặt chẳng lẽ ném đi, cách này không thực hiện được.

- Quốc Sư, ta mời Quốc Sư đến xem nơi này.

Phó Thư Bảo thần bí cười cười.

- Nơi nào?

Trong lòng Thác Nạp Sâm kỳ quái, đang nói chuyện trọng yếu là làm sao có thể trở về, Phó Thư Bảo lại muốn dẫn hần tới xem một nơi nào đó?

Nơi Phó Thư Bảo muốn để Thác Nạp Sâm xem, tự nhiên là Sinh Trữ Vật Không Gian trong miếng bạch ngọc thành đạt được từ ngự thư phòng tại Hoàng Kim Thành.

Đi tới Sinh Trữ Vật Không Gian, xem xét một hồi, tâm tình Thác Nạp Sâm nhất thời phức tạp tới cực điểm.

- Sinh Trữ Vật Không Gian, trong sách cổ ta đã thấy một chút hình ảnh, đây là loại trang bị quý thần khó lường tại thời đại khởi nguyên giành cho Luyện Lực Sĩ, bây giờ không ai có thể luyện chế, mà trên thế giới cũng không có bảo vật thực tế lưu truyền tới nay, lại không ngờ...

Người không ngờ có bảo vật như thế!

Đứng trên đỉnh Độc Sơn Phong, nhìn xuống đại địa, trong lòng Thác Nạp Sâm kích động phi thường.

- Ha ha, có vật này chung quy Quốc Sư tin tưởng, chúng ta có thể rất nhanh trở lại Thánh Đóa Lan Quốc chứ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tùy tùng và các vật tư của người đều cất vào Sinh Chi Trữ Vật của ta, chúng ta mang theo miếng bạch ngọc thạch phi hành là được.

- Chắc chắn rồi, có bảo vật như vậy, chúng ta trực tiếp bay trở về!

- Ngoài ra, vẫn bồi còn có một việc thỉnh cầu Quốc Sư đáp ứng.

- Chuyện gì?

- Vẫn bồi có rất nhiều cừu nhân, tới Thánh Đóa Lan Quốc xa xôi như vậy cần hành sự cẩn mật, ta còn muốn mang theo một đội thị vệ.

- Đội thị vệ bao nhiêu người?

Vừa nhìn, Thác Nạp Sâm liền nhận ra, Sinh Trữ Vật Không Gian trước mắt có thể dung nạp mười vạn người, nếu như xếp chồng chất, thậm chí có thể dung nạp hai mươi vạn người, thời gian tới Hậu Thổ Thành, hẳn đã biết Phó Thư Bảo nắm giữ mười vạn đại quân, nhưng hẳn muốn biết Phó Thư Bảo muốn dẫn theo bao nhiêu người, nếu như số người quá nhiều, hẳn thực không dám làm chủ.

Trong lòng Phó Thư Bảo sao lại không rõ Thác Nạp Sâm đang suy nghĩ điều gì, hẳn cười nói:

- Quốc Sư không cần lo lắng, ta sẽ không để người khó xử, ta chỉ mang theo đội thị vệ trăm người, biên chế như vậy, e là một gã quý tộc Thánh Đóa Lan Quốc khởi hành lên đường cũng mang theo số người như vậy?

Nghe nói chỉ có một trăm người, lo lắng trong lòng Thác Nạp Sâm nhất thời bị tiêu tan, vừa cười vừa nói:

- Việc này cũng được, người hãy mang theo đội thị vệ trăm người đi.

- Đa tạ Quốc Sư, ta sẽ lệnh các nàng tập kết.

Rời khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian, Phó Thư Bảo nói, sau đó ngồi uống trà cùng Thác Nạp Sâm. Uống một hai ngụm trà, Hồ Nguyệt Thiên liền dẫn chiến đội Hồ Tộc vào phòng khách, tập kết trước mắt hai người.

Thấy Hồ Nguyệt Thiên một thân trang bị luyện lực khí, một trăm chiến sĩ mỹ nam mỹ nữ Hồ Tộc phía sau nàng giống vậy đều được trang bị vũ trang Luyện Khí từ đầu tới chân, khiến Thác Nạp Sâm há miệng nửa ngày cũng không khép lại.

Thực sự áo giáp, đao thuẫn Luyện Khí trên người Hồ Nguyệt Thiên, Thác Nạp Sâm với nhãn lực tinh chỉ cần liếc mắt là nhận ra những vật phẩm này làm từ Linh Vãn Thạch, kim chúc Vũ Cấp ngay cả vương thất cũng không thể đơn giản nắm giữ! Bộ áp giáp và vũ khí giá trị như vậy, ngay cả hẳn Quốc Sư Thánh Đóa Lan Quốc cũng không dám nghĩ tới!

Nhưng khiến Thác Nạp Sâm cảm thấy khó có thể tưởng tượng nhất chính là một trăm chiến sĩ Hồ Tộc phía sau Hồ Nguyệt Thiên, những người này ai lấy đều được trang bị một bộ Luyện Khí, hơn nữa kim chúc dùng để luyện chế khoa trương hơn cả đã đạt tới kim chúc Thiên Cấp! Đội quân trăm người như vậy, cho dù Thánh Đóa Lan Quốc cũng không mua được, tại sao lại xuất bây giờ Hậu Thổ Thành hẻo lánh này?

Thoảng chớp, tâm tình Thác Nạp Sâm mang theo nhiều loại cảm xúc đan xen lẫn nhau, có đổ kỵ, có ước ao, có nghi ngờ vô căn cứ, cũng có chần động, loại chần động mãnh liệt. Hắn bỗng nhiên nghĩ, tin tình báo hắn thu thập được, hơn phân nửa là giả. Phó Thư Bảo không chỉ có thực lực bản thân khiến người ta cảm thấy bí hiểm, mà ngay cả người bên cạnh hắn, thế lực hắn nắm giữ cũng giống vậy!

- Quốc Sư, có thể để tùy tùng của người chuẩn bị một chút.

Đạo thanh âm thanh trong trẻo dễ nghe truyền đến, Chi Ni Nhã một thân áo giáp Lực Luyện Khí và vũ khí Lực Luyện Khí xuất hiện trong phòng khách Hắc Thạch Thành Bảo.

Keng! Âm hưởng giòn tan vang lên, Thác Nạp Sâm sẩy tay đánh rơi chén trà trên tay xuống mặt đất, khiến chén trà vỡ thành hai mảnh.

- Người, người...Rốt cuộc có bao nhiêu trang bị Lực Luyện Khí như vậy a?

- Ha ha, không nhiều không nhiều, chỉ là một cửa hàng nhỏ, kiếm chút tiền lời mà thôi, uhm, bây giờ, chúng ta tới Tư Ba Quốc làm ăn, những kẻ có tiền bên đó chỉ cần đặt tiền, liền có thể nhận được một bộ trang bị Lực Luyện Khí như ý, nếu như Thánh Đóa Lan Quốc cũng cần, ta cũng có thể cung cấp, nể mặt cha vợ, ta làm con rể, dù thế nào đi nữa cũng không để bọn họ thiệt thòi a.

Thác Nạp Sâm: "..."

462. Chương 428: Nhận Thức Mới (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 428: Nhận thức mới (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mặt biển xanh thăm kéo dài trong tầm mắt, sắc trời cũng vậy đơn điệu mà vĩnh hằng. Trên bầu trời, bốn người Phó Thư Bảo, Tiểu Thanh, Thác Nạp Sâm và Hồ Nguyệt Thiên mặc sức phi hành. Bay tới Đóa Thánh Lan Quốc, Phó Thư Bảo chính là người khổ cực nhất, bởi vì, Chi Ni Nhã ngay ngắn ngồi trên lưng hắn.

Dật Hương công chúa, căn bản không muốn ở trong Sinh Trữ Vật Không Gian, mà muốn ngắm cảnh trời biển. Nàng khẳng định không ngồi trên lưng Thác Nạp Sâm, còn Hồ Nguyệt Thiên trong mắt nàng thủy chung là quái vật nửa nam nửa nữ, nàng khẳng định không ngồi, còn Tiểu Thanh kỳ thực có thể, chỉ là nàng không nghĩ tới, một mực muốn cười Phó Thư Bảo quay về Thánh Đóa Lan Quốc.

Để thoải mái ngồi, nàng đặt trên lưng Phó Thư Bảo một chiếc đệm da hổ, đệm kia lại dùng sợi dây hồng sắc buộc quanh vào eo, giống như yên ngựa. Dọc trên đường đi, nàng an vị ngồi trên lưng Phó Thư Bảo, khiến hắn thò từ Hậu Thổ Thành đi ra, bay đến trên biển, đến bên kia bờ đại dương Thánh Đóa Lan Quốc.

Hành động như vậy khiến Thác Nạp Sâm cảm thấy xấu hổ, hắn là Quốc Sư, nhìn Chi Ni Nhã từ nhỏ đến lớn, dạy nàng tu luyện lực lượng, dạy nàng đối nhân xử thế...Phân tình nghĩa kia đã được coi là bán phụ thân rồi, bây giờ nữ nhi đã trưởng thành, lại cưỡi trên lưng nam nhân khác, khiến hắn có một loại cảm giác thực sự rất phức tạp. Mặt khác, khiến hắn giật mình chính là, tốc độ Phó Thư Bảo bay đến tình trạng không thể tưởng tượng nổi, vốn trước khi khởi hành hắn nghĩ Phó Thư Bảo là Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, tốc độ bay khẳng định không nhanh, nhưng sự thực hoàn toàn tương phản, Phó Thư Bảo không chỉ nhanh tới mức hắn không cách nào đuổi kịp, hơn nữa, trên lưng hắn còn có một người!

Các loại chuyện trước kia, tất cả ngờ vực vô căn cứ và cảm nhận hỗn tạp cùng một chỗ bao phủ trong tim, Phó Thư Bảo trong mắt Thác Nạp Sâm liền biến thành một nhân vật bí ẩn.

Hồ Nguyệt Thiên có một phân cảm thụ rất sâu sắc, đó chính là ghen tị và chua chát. Chẳng qua, trên đường đi, ghen tị đè nặng trong lòng bọn họ không hề biểu lộ ra ngoài. Tiểu tam ẩn nấp bên cạnh, nàng hàng ngày rèn luyện, nếu như tiểu tam ẩn hình, như vậy bất luận dưới tình huống nào tiểu nhị và tiểu nhất đều không thể phát hiện ra nàng.

Dựa theo tốc độ hiện nay, tối đa mười ngày bốn người chắc chắn bay tới Thánh Đóa Lan Quốc, bao gồm cả thời gian nghỉ ngơi trên đường.

Địa điểm nghỉ ngơi tự nhiên là đảo nhỏ trên đại dương. Trên đường, có một số hòn đảo nhỏ có dân bản xứ sinh sống, có chút tiểu đảo không người. Còn có chút tiểu đảo có linh thú thường lui tới, thấy những chủng loại chưa hề thấy.

Từ khi tới thế giới này, Phó Thư Bảo chưa bao giờ tới địa phương xa xôi như vậy. Lúc này đi, tầm mắt mở rộng không ít. Nhìn tòa tiểu đảo mỹ lệ, cảm nhận bầu không khí giống như chốn bồng lai tiên tử, trong lòng hắn bắt đầu nảy sinh ý niệm, một ngày nào đó, hắn muốn dẫn nữ nhân của hắn tới sinh sống trên một tòa tiểu đảo xinh đẹp nhất, rời xa trần thế, thanh thản sống cùng nhau.

Chẳng qua, hơn phân nửa không cách thực hiện. Người như hắn, trong lúc hăng hái, có thể ở lại một hai tháng, nhưng thời gian lâu dài, khi lão bà sinh hài tử, khẳng định hắn sẽ một mình chạy ra ngoài tìm thú vui.

Nghĩ như vậy, cũng rất tốt đẹp. Dù chỉ là ngẫm nghĩ chính mình giống như cao nhân ngoại thế ẩn mình, đã cảm giác rất sướng khoái.

Nhà nhem tối ngay hôm nay, mọi người nghỉ ngơi trên hòn đảo nhỏ không bóng người.

Trăm chiến sĩ Hồ Tộc và tùy tùng của Thác Nạp Sâm lúc này mới có thể từ Sinh Chi Trữ Vật đi ra ngoài. Dưới sự chỉ huy của Hồ Nguyệt Thiên, các chiến sĩ Hồ Tộc bắt đầu dựng trướng bồng, đốt lửa thối cơm, gọn gàng ngăn nắp. Tùy tùng của Thác Nạp Sâm cũng làm chuyện như vậy. Thời gian nghỉ ngơi, bọn họ mới có thể ra khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian. Mỗi lần ra ngoài, đối chiếu với hải đồ, bọn họ đều phát hiện, khoảng cách tới Thánh Đóa Lan Quốc càng lúc lại càng gần. Trải qua tràng cảnh ly kỳ như vậy, bọn họ cảm giác thật khó tin, đối với Sinh Trữ Vật Không Gian phò mã gia nắm giữ lại có một phần ao ước và tôn kính.

Qua bữa tối, mấy đồng lửa trại đốt trên bờ cát, các chiến sĩ Hồ Tộc vây quanh đồng lửa trại nói cười vui vẻ. Còn Phó Thư Bảo bên cạnh Chi Ni Nhã trò chuyện về chuyện Thánh Đóa Lan Quốc, khiến Hồ Nguyệt Thiên đứng bên cạnh lặng lẽ nhìn nhìn mà lòng đầy đố kỵ.

Không lâu sau, Thác Nạp Sâm đi tới:

- Khoảng khắc đầu tiên ta gặp ngươi, ngươi đã khiến ta phi thường giật mình, thực lực của ngươi sâu thâm khó lường, tuy rằng lực lượng tu vi của ngươi bây giờ mới chỉ đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ nhất, chẳng qua, khiến ngươi ta cảm giác không cách nào đánh bại, ta suy nghĩ thật lâu, ngươi là phu quân của công chúa, vì vậy ta muốn biết người nàng gửi gắm trọn đời, rốt cuộc thực lực sâu thâm tới đâu. Mà rất nhanh chúng ta sẽ đến Thánh Đóa Lan Quốc, tới nơi đó chúng ta sẽ không có cơ hội giao thủ, cho nên, Phó công tử muốn giao thủ với ta một lần hay không?

Đã phi hành trên biển tám ngày, chỉ còn một ngày nữa là tới bờ biển Thánh Đóa Lan Quốc, còn hai ngày nữa là tới lục địa Thánh Đóa Lan Quốc, với thân phận của Thác Nạp Sâm, thực sự giao thủ với Phó Thư Bảo rất không ổn. Mà nơi này vắng vẻ, chính là cơ hội tốt khó có được.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, đứng dậy, vừa cười vừa nói:

- Được, nếu như Quốc Sư có hứng thú, ta sẽ liều mình bồi tiếp, chúng ta đến vùng đất trống kia thôi.

Chi Ni Nhã có chút lo lắng nói:

- Quốc Sư, ngươi đã là cao thủ đệ nhất Thánh Đóa Lan Quốc, lực lượng tu vi không ai có thể vượt qua ngươi, Thư Bảo ca làm sao có thể là đối thủ của ngươi? Các người giao thủ, như vậy không tốt?

Thác Nạp Sâm cười nói:

- Công chúa diện hạ, yên tâm đi, phu quân của ngươi không phải chiếc đèn thiếu dầu, chẳng thán mà nói, lực lượng tu vi của ta tuy cao thâm hơn hẳn, nhưng không thể nắm chắc mười phần, đối với người công chủ gửi gắm cả đời, ta thực sự phải biết được hẳn rốt cuộc cường hãn tới đâu, bởi vì liên quan tới chuyện sau này hẳn có thể bảo vệ công chúa hay không?

- Được rồi, các ngươi không nên gây tổn thương tới đối phương.

Chi Ni Nhã không cách nào ngăn cản được chuyện này.

Phó Thư Bảo và Thác Nạp Sâm trong nháy mắt nhích người tới mảnh đất vô cùng rộng rãi trên bãi biển.

Đối lập mà đứng, hai luồng khí tức khác biệt lan tỏa phân biệt rõ ràng, không ai chịu nhường bước. Nhưng dựa theo cường độ khí tức mà nói, cường độ lực lượng khí tức của Thác Nạp Sâm so với Phó Thư Bảo cường đại hơn rất nhiều. Hai bên giao phong hỗn hợp cùng một chỗ, Phó Thư Bảo dốc toàn bộ sức lực mới có thể trụ vững. Áp lực cường đại vô hình từ bốn phương tám hướng kéo tới, hẳn cảm giác đầu vai tựa hồ bị nghìn cân đè nặng, thậm chí, hẳn hít thở cũng trở nên có chút cứng ngắc.

Cảnh giới lực lượng tu vi kém cực đại, không phải khoảng cách giữa ta và ngươi chỉ có một khoảng xa, cái loại cự ly này, dùng trời cao, đất dày hình dung tuyệt không quá. Có lẽ tất cả Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực chung quy đều không có cách bước tới khoảng cách xa xăm như vậy!

Cuộc độ sức tiếp tục như vậy, Phó Thư Bảo chắc chắn thất bại. Dưới lực lượng khí tức cường đại áp bức, nội tạng rỉ máu, thậm chí bị phá hủy cũng là chuyện bình thường.

Chịu lực lượng khí tức hai Luyện Lực Sĩ cao cấp áp bức, cát bụi trên bãi biển dường như dầu mỡ trong chảo, không ngừng vận chuyển, bắn tung tóe. Nhưng lúc này bốc lên, chỉ là hạt cát nhỏ mà thôi.

Bịch bịch bịch! Hai người còn chưa thực sự xuất thủ, ngoài khơi cách đó không xa đã tuôn trào mảnh âm thanh kịch liệt, mấy cột nước phóng lên cao, tạo lên tràng diện vô cùng quỷ dị và đồ sộ.

463. Chương 428: Nhận Thức Mới (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 428: Nhận thức mới (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một cước bước tới, đối mặt với Thác Nạp Sâm khí định thần nhàn, Phó Thư Bảo ngược lại không cách nào duy trì trạng thái giằng co, thân thể hóa thành một đạo phong ảnh còn nhanh hơn gió, ầm ầm xuất quyền.

Quyền tại không trung, bạo phát thanh âm ti ti có thể nghe thấy rất rõ ràng. Một mảnh hỏa diễm mắt thường khó thể phát hiện bao quay nắm tay hẳn, khí thể mãnh liệt vừa đi không trở lại!

Nhất Nguyên Chiến Kỹ, Nộ Quyền Thức, thuộc tính hỏa.

- Di? Đây là quyền lộ gì?

Trong lòng Thác Nạp Sâm kinh hãi. Tay quyền lợi hại tới đâu cũng là máu thịt, cường độ có hạn, cho dù là hẳn Luyện Lực Sĩ cấp Vũ Trụ Lực thi triển cũng có hạn, nhưng lúc này, Phó Thư Bảo khí thế hung hồn như núi xuất quyền còn cứng hơn sắt!

Thác Nạp Sâm không hề biết Phó Thư Bảo sử dụng chính là Nhất Nguyên Chiến Kỹ, một trong tứ đại thần điển thời kỳ khởi nguyên. Hẳn càng không biết, tay quyền của Phó Thư Bảo dùng Linh Văn Thạch cải tạo, có cường độ mãnh liệt có thể so với kim thạch.

Chẳng qua, trong lòng kinh ngạc chỉ trong khoảng thời gian ngắn. Thác Nạp Sâm với kinh nghiệm chiến đấu lạ thường, tâm lý lâm chiến cũng vô cùng mãnh liệt, cho dù đối mặt thiên quân vạn mã không chút hoảng hốt. Vì vậy đối mặt với quyền thức của Phó Thư Bảo, toàn thân hắn giống như toàn núi lớn sừng sững bất động, bảo tấp không đổ, năm tháng không mòn!

Vung tay xuất quyền đối quyền. Đây là phản ứng trực tiếp của Thác Nạp Sâm.

Quyền động, một mảnh thủy khí nhất thời hiện lên, mức độ vừa dày vừa nặng khiến người ta hoài nghi thân thể chính mình chìm trong hàn đầm vạn năm, buốt lạnh thấu xương!

Quyền này chính là thuộc tính thủy.

Xung khắc như nước với lửa, tương hỗ khắc chế. Nhất phương cường, nhất phương kia ắt bị hủy diệt.

Ầm! Một mảnh hỏa quang chói lọi từ hai nắm tay bạo phát. Chợt lóe, nhưng chỉ thoáng chốc lại bị thủy khí tràn ngập khắp trời dập tắt. Chỉ còn lại một mảnh năng lực cuồng liệt dờn sơn chuyển biển xung kích về bốn phương tám hướng. Nơi sóng xung kích đi qua, cát đá vỡ vụn, cây cối ngã quỵ. Ngay cả hai đồng lứa trại cách một khoảng xa cũng bị đánh bay lên không trung.

Bịch! Sau khi bay ngược lại phía sau hơn mười thước, Phó Thư Bảo rơi xuống bãi cát, thân hình lão đảo lui về phía sau vài bước mới ổn định.

- Đáng ghét! Lão nhân này không ngờ muốn thử sức mạnh, quyền này, thiết chút nữa khiến tim lão tử rung động bay ra!

Tuy rằng thân hình ngừng lại, nhưng huyết khí trong ngực cuộn khởi khiến Phó Thư Bảo cảm thấy rất khó chịu.

- Tốt! Tiếp ta một lần nữa xem sao? Lôi Đình Chi Hống, trọng quyền!

Thác Nạp Sâm bỗng nhiên vọt tới.

Khoảng cách hơn mười thước, chỉ trong nháy mắt đã vọt tới.

Không khí đặc biệt ngưng đọng, dường như toàn bộ tập ngưng tụ trên đỉnh đầu, bất cứ lúc nào cũng có thể cuốn ép đại địa vùi lấp tất cả. Nhưng đợi Phó Thư Bảo nhìn kỹ, quyền thức trầm trọng như núi đã tập kích tới trước mặt hắn. Quyền này nếu như oanh kích trúng, cho dù là tòa núi nhỏ cũng có thể bị san bằng, huống hồ là khuôn mặt đẹp trai?

Tốc độ có thể quyết định rất nhiều chuyện, đặc biệt trong lúc quyết đấu.

Thế nhưng, tốc độ của Thác Nạp Sâm làm sao có thể sánh bằng Phó Thư Bảo?

Mặc dù không hề sử dụng đôi cánh lực lượng, tốc độ của Phó Thư Bảo còn nhanh hơn so với Tiểu Thanh!

Trong nháy mắt, có lẽ nói là thấy một hình bóng hoảng động, thân ảnh Phó Thư Bảo biến mất khỏi tầm mắt Thác Nạp Sâm, quyền này thất bại, lực lượng phun trào nhất thời khiến ngoài khơi nhấc lên cột sóng thật lớn cao hai mươi thước!

- Ném thử Vô Ảnh Chân của ta đi!

Thân ảnh từ bầu trời hạ xuống, khi Phó Thư Bảo thốt lên, quyền thức Thác Nạp Sâm bạo phát vừa vạn đánh hụt, chân ảnh Phó Thư Bảo bạo phát bay múa khắp bầu trời bao phủ xuống phía dưới.

Bàn tay to lớn vung lên, không lùi nửa bước, hai tay Thác Nạp Sâm bỗng nhiên phát sinh một mảnh thanh quang, giống như chiếc bát lớn ngăn chặn lộ tuyến công kích của Phó Thư Bảo bạo phát. Chân đá ra vài bước, dưới vòng bảo hộ quỹ dị trước mắt đã trở nên vô dụng. Cảm giác loại này giống như trăm người dùng đũa gấp đồ ăn trong nồi, nhưng nồi bỗng nhiên đập kín, cho dù nhiều đũa cũng không gấp được đồ ăn bên trong.

Tiện tay xuất vòng lực lượng bảo hộ, bằng tám lá chắn vô hình, năng lực như vậy, Phó Thư Bảo vẫn không làm được gì.

Bịch bịch bịch! Tiếng kêu vang truyền đến dày đặc, toàn bộ Vô Ảnh Chân của Phó Thư Bảo công kích tới lá chắn lực lượng.

- Di!

Hay tay hợp lại, hộ thuẫn lực lượng thanh quang vô hình đột nhiên hội tụ thành một đoàn, biến thành quang cầu lập lòe phát sáng, phần phật bày về phía Phó Thư Bảo.

Ầm ầm ầm! Cho dù nắm giữ tốc độ cực nhanh, nhưng đối mặt với thực lực trước mắt, Phó Thư Bảo không chống đỡ nổi, đang chuẩn bị bứt phá rời đi, lại bị lực lượng quang cầu nổ tung tràn tới gần, thân thể giống như chiếc điều đứt dây rơi xuống bay về phía xa xa.

Rào rào! Nhưng ngay khi Phó Thư Bảo không thể kiểm soát bay ngược về phía sau, sa địa dưới chân Thác Nạp Sâm đột nhiên bốc lên một mảnh cát bụi, một bóng người cực nhanh bỗng nhiên từ mặt đất đột ngột xuất hiện, một quyền ầm ầm đánh trúng ngực hắn.

Bịch! Thác Nạp Sâm không ngờ bị người trong cát bụi mai phục ầm ầm thoái lui hai bước!

Thân hình ổn định, Thác Nạp Sâm đẩy chưởng lực kia ra ngoài. Một mảnh hỏa quang lập lòe, nhất thời bao quanh người đánh lén, trong nháy mắt không còn thấy bóng dáng.

- Đây là chuyện gì?

Thác Nạp Sâm phản ứng chính là phản ứng theo bản năng bị ám toán, cho nên vừa xuất thủ không để đối phương có lối thoát. Nhưng khi hắn xuất thủ mới phát hiện, chỉ là một nhân ảnh do năng lượng ngưng luyện thành, giống như Huyền Hồ phân thân của Hồ Tộc, chẳng qua, Huyền Hồ phân thân không cường hãn bằng phân nửa!

- Ha ha! Khụ khụ...

Phó Thư Bảo sau khi nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, lại lần nữa quay về xuất hiện trước mặt Thác Nạp Sâm, lực lượng phân thân phía sau hắn bỗng nhiên bị hỏa quyền thiêu hủy.

- Chuyện này...Không thể!

Sững sờ một chút, Thác Nạp Sâm mới giật mình thốt lên một câu.

Phó Thư Bảo cười cười: nguồn (.)

- Quốc Sư có thể tiện tay ngưng luyện hộ thuẫn lực lượng, lại có thể nén thành năng lượng cầu, trong nháy mắt nổ tung, ầm ầm oanh kích đối phương, ngay cả tốc độ của ta đều không thể tránh né, thủ đoạn như vậy thực sự là thủ đoạn cực tốt a, chỉ có điều, người có thể gắng sức ngưng tụ hộ thuẫn lực lượng, ta cũng không thể ngưng luyện lực lượng phân thân sao? Vừa đánh lén người chính là lực lượng phân thân của ta.

- Gắng sức ngưng luyện hộ thuẫn lực lượng không phải chuyện quá phức tạp, nhưng gắng sức ngưng luyện lực lượng phân thân, đây là chuyện phức tạp tới cực điểm, ta vẫn không thể làm được, hơn nữa, nó tựa hồ chỉ là lý luận không cách thực hiện a! Người làm sao có thể làm được?

Thác Nạp Sâm đánh thắng Phó Thư Bảo trong lòng không chút tâm tình vui sướng, ngược lại, trận chiến này, khiến trong lòng hắn càng nhiều huyền hoặc khó phá giải.

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo nhanh trí thoáng nhìn Hồ Nguyệt Thiên bên kia.

- Ta học từ Hồ Nguyệt Thiên, nếu Quốc Sư có hứng thú, ta có thể giới thiệu các người làm quen, nàng có thể nói cho người một chút tình hình.

- Hóa ra là như vậy, ta nhất định phải thỉnh giáo. truyện copy từ

Thác Nạp Sâm căn bản không suy nghĩ nhiều.

- Ha ha, trận quyết đấu đêm nay, Quốc Sư thắng, vẫn bối chịu thua.

Phó Thư Bảo cười nói.

Thác Nạp Sâm lại lắc đầu:

- Ta chỉ chiếm thể thượng phong, không đánh thắng người, nếu như chúng ta liều mạng, người có thể đã sớm chạy mất, ta không cách nào đuổi theo người, ta muốn giết người, thực sự quá khó.

Phó Thư Bảo không nói gì thêm, chỉ cười cười. Bây giờ, hẳn đối với thực lực chính mình nắm giữ đã có thêm nhận thực mới.

Trận chiến này, Hồ Ly Tinh lại có thêm phiền phức, bởi vì nàng không cách nào giảng giải với Thác Nạp Sâm làm sao có thể ngưng luyện Huyền Hồ phân thân, mà cho dù nàng nói với Thác Nạp Sâm, không có thân thể Hồ Tộc, không có lực đan đặc biệt của Hồ Tộc, suốt đời Thác Nạp Sâm cũng không thể ngưng luyện thành công lực lượng phân thân.

464. Chương 429: Phân Thân

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 429: Phân thân

Đối với người khác chính là đêm dài lắm mộng, nhưng Thác Nạp Sâm lại ngày đêm suy nghĩ. Hắn suy nghĩ hết cái này tới cái khác, bởi vì một người, người kia chính là Phó Thư Bảo.

- Thời gian đi tới Tú Quốc, ta nghe nói Phó Thư Bảo chỉ là một gã du côn lưu manh từ Hồ Thành đi lên, vẫn dựa vào Độc Lang Thánh Tộc Trưởng Độc Vô Song trợ giúp mới miễn cưỡng tạo dựng cục diện ngày hôm nay, nhưng sự thực vừa vận tương phản, Phó Thư Bảo không chỉ có thực lực kinh người, người bên cạnh cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ, thực lực hẳn nắm giữ nghiêm nhiên là quân lực một tiểu quốc, còn hẳn căn bản là Quốc Vương tiểu quốc này!

Từ một gã du côn lưu manh trở thành Quốc Vương ẩn hình, có lẽ nói là Quốc Vương ngầm, đối lập như vậy giống như người trên đường phố thấy hàng người vô năng bán hàng trên vỉa hè, nhưng đúng lúc hàng hái cần tiền mua đồng hàng hóa bỏ đi của hắn, người đột nhiên phát hiện, toàn bộ hàng hóa gã kia bán không ngờ là Lực Luyện Khí thượng cổ!

Một trăm bộ áo giáp Lực Luyện Khí kim chúc Thiên Cấp, nỗ Lực Luyện Khí, còn có vũ khí bao gồm đao thuẫn Lực Luyện Khí, đội ngũ như vậy, cho dù đối mặt với một vạn kỵ binh tinh nhuệ Thánh Đóa Lan Quốc, cũng có thể đánh một trận thủ thắng. Mà gã kia không ngờ tặng quà, không chỉ là trang bị giành cho trăm chiến sĩ Hồ Tộc, còn có trang bị cho ba nữ nhân, hẳn tại sao nắm giữ tài sản lớn như vậy chứ?

- Được rồi, hẳn trang bị cho ba nữ nhân, công chúa Chi Ni Nhã là một trong số đó, còn có Độc Lang Tộc Độc Âm Nhi, hồ ly tinh nửa nam nửa nữ. .. Trời a, nếu như không phải có quan hệ mật thiết, hẳn sẽ đầu tư như vậy sao? Ta thấy tiểu tử này không bạo tay như vậy, chuyện này ta phải hỏi công chúa cho rõ, với thân phận của công chúa, đi theo tiểu tử này đã là vận khí tám đời của hắn, hẳn tại sao có thể còn có nữ nhân khác!

Vấn đề nhiều trắc trở, ngay cả nhân vật tuyệt thế như Thác Nạp Sâm cũng phải tiến vào ngõ cụt.

Hắn cả đêm không ngủ, muốn nói chuyện với Dật Hương công chúa.

- Cái gì, Quốc Sư, hồ ly tinh bất nam bất nữ kia tại sao có thể có quan hệ không bình thường với Bảo ca? nàng chỉ giúp đỡ Bảo ca, từng hợp tác phối hợp vài lần với, vì vậy Bảo ca tặng nàng một bộ áo giáp Lực Luyện Khí cũng chỉ là chuyện rất bình thường.

Chi Ni Nhã chỉ có ngần ấy năng lực.

- Hồ ly tinh nửa nam nửa nữ không sao, vậy Độc Lang Tộc Độc Âm Nhi? Nàng sẽ không đơn giản chỉ là quan hệ hợp tác chứ?

- Cái gì...Quốc Sư, đổi chủ đề đi, vấn đề này của người thật tế nhị.

* * * * *

Thác Nạp Sâm hỏi và trò chuyện với Dật Hương công chủ về một người, nhưng người này đang ở trên mặt biển tĩnh mịch.

Nước biển cuộn trào mãnh liệt từng cơn sóng nổi tiếp nhau đánh về phía bãi biển. Mặt trăng trên trời cao rọi quang hoa vô tận xuống bãi biển.

Đêm khuya tĩnh không tiếng người, Phó Thư Bảo ngồi xếp bằng, thân thể phiêu dang trên không trung ngoài khơi xa với độ cao nhất định, đây không phải chuyện suy nghĩ lệch lạc, mà là có điều giác ngộ muốn tu luyện ở đây.

Sức đẩy của lực lượng lực khí đủ để thân thể hần lơ lửng trên không trung, ánh trăng trên bầu trời chiếu xuống thân thể hần, chói lọi sinh huy, từ xa xa nhìn lại, hần giống như tượng thần đến từ hư không, có khí chất thần thánh bất khả xâm phạm.

Không chỉ có ánh trăng, còn có vô số tia sáng lộng lẫy trên thân thể hần vọng lại. Những đạo tia sáng lộng lẫy, bóng lóa giống như quang hoa từ trên châu bảo thạch trong suốt phát sáng.

- Lực lượng phân thân, luyện!

Một tiếng hô lớn trong thức hải, Phó Thư Bảo ngồi như nhập định không một tia động tác, không phát sinh thanh âm, quang hoa bao quanh thân thể hần hội tụ cùng một chỗ, trong nháy mắt biến thành lực lượng phân thân giống hần y đúc.

Đánh một trận lúc sẩm tối, Phó Thư Bảo tuy rơi vào tình thế xấu, nhưng tiến bộ vượt quá sức tưởng tượng của hần. Dựa vào lực lượng phân thân, hần tận lực đánh lên Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực Thác Nạp Sâm, tuy có thể khiến Thác Nạp Sâm chịu thương tổn nhất định, nhưng đã nói rõ ràng, chỉ cần sử dụng phương pháp thỏa đáng, hần có thể giết chết Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực!

Có thể, cần thêm thời gian, nhưng sẽ không quá lâu.

Lực lượng phân thân vừa xuất hiện, trong hư không nhất thời xuất hiện khí lực một người mới. Hai cổ khí lực này có đặc tính tương đồng, chỉ có điều một cổ yếu nhược, một cổ cường đại hơn mà thôi. Dưới lực lượng lực tràng của hai cổ khí lực, hải vực phía dưới Phó Thư Bảo đều trở nên yên tĩnh, không tia sóng bạo khởi, mặt biển giống như chiếc gương màu xanh khắc cảnh tượng bầu trời. Mà bên ngoài phiến hải vực tĩnh lặng này, sóng gió cuộn khởi, cuộn trào mãnh liệt dị thường.

Hiện tượng ngoài khơi tĩnh lặng giằng co trong thời điểm rất ngắn, sau một lát, hai tay Phó Thư Bảo bỗng nhiên vung lên, lực lượng phân thân kia đột nhiên bay tới hai tay hần, trong nháy mắt, trên hai tay hần dấy lên một đoàn nguyên tố hỏa ngũ sắc.

Nguyên tố hỏa của Phó Thư Bảo từ đầu mang ánh sáng màu huyền lệ, đến lúc này biến thành bốn sợi dây nhỏ mang tính chất nguyên tố thổ màu nâu, rất tự nhiên và tinh thuần, vẻ ngoài nhìn giống như nguyên tố hỏa bình thường. Thế nhưng, ngay khi trở lại nguyên trạng, quét tới tiêm hoa, chỉ chừa lại bản thân, rũ bỏ cận bã, còn lại tinh hoa đã qua rèn luyện.

Hai luồng nguyên tố hỏa ngũ sắc vừa xuất hiện, khí lực lực lượng phân thân nhất thời trở lên rung động, cộng thêm năng lượng giống như thủy triều dâng mãnh tiến về phía Phó Thư Bảo.

Lực lượng phân thân hần xuất ra, bây giờ hần phải luyện hóa lần nữa, sau đó thu hồi.

Sau trận đánh với Thác Nạp Sâm, Phó Thư Bảo đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng muốn tới nơi này tu luyện.

Chiến đấu với cường giả đỉnh cấp là cơ hội vô cùng hiếm có, đặc biệt là luyện lực sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Thác Nạp Sâm. Lúc đó Thác Nạp Sâm tiện tay ngưng tụ xuất ra lực lượng hộ thuẫn, sau đó đè nén hộ thuẫn, trong nháy mắt địch nhân sử dụng thủ đoạn bạo tạc khiến hần có điều xúc động, rồi nghĩ tới phương pháp tu luyện loại lực lượng đặc thù này.

Thác Nạp Sâm có thể dùng lực lượng hộ thuẫn dồn nén thành quang cầu, trong nháy mắt hóa thành kíp nổ, lấy năng lượng cường đại trùng kích đối thủ, như vậy, hần có thể dùng lực lượng phân thân thử luyện hóa một lần, bỏ đi cận bã, thu thập phần tinh túy!

Sau đó, hắn không chỉ dùng lực lượng phân thân luyện hóa thành lực lượng hộ thuẫn kíp nổ như vậy, hơn nữa còn cường hóa lực lượng tu vi của chính mình, để lực lượng thăng tiến thần tốc!

Lực lượng phân thân, thực sự chỉ là Luyện Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, cần có thời gian luyện hóa. Sau khoảng thời gian một tuần trà, Phó Thư Bảo mới luyện hóa toàn bộ lực lượng phân thân, ngay cả lực lượng lực khí cũng buông tha, toàn bộ hấp thụ luyện hóa.

Mỗi khi lực lượng phân thân được luyện hóa một điểm, Phó Thư Bảo liền cảm giác được lực lượng tu vi của hắn được tăng cường một tia, tinh thuần thêm một điểm. Trước đây, hắn chưa bao giờ cảm giác như vậy, cho dù thời kỳ sơ cấp, sử dụng Lực Luyện Khí khác thường tu luyện, chỉ cảm giác được lực lượng tu vi tăng cường, mà không phải loại lực lượng tinh thuần. Bây giờ, hai phương diện khác nhau cùng lúc xuất hiện trên thân thể hắn.

Lực lượng phân thân luyện hóa hấp thụ hoàn tất, Phó Thư Bảo cảm giác tinh thần khí toàn thân đều thăng tới cảnh giới mới, tai thính mắt tinh, hô hấp mềm mại, máu quanh thân chảy cuộn cuộn giống nước sông Trường Giang và Hoàng Hà thấm nhuần khối đại địa thần kỳ.

- Quả nhiên là như vậy, không ngờ luyện hóa lực lượng phân thân mang tới hiệu quả tốt như vậy.

Phó Thư Bảo thản nhiên mở hai mắt, cảm xúc bập bênh, khó có thể bình tĩnh.

465. Chương 430: Thiên Tài Tư Thẩn Sâm

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 430: Thiên tài Tư Thẩn Sâm

Lực lượng phân thân chính là từ thân thể hắn đi ra ngoài, thành quả từ khí chất và ý niệm tôi luyện thành, nhưng vừa xuất hiện, trải qua trao đổi vật chất liền biến thành một lực lượng phân thân hoàn toàn mới.

Bất luận vật gì, một khi được hình thành đều nắm giữ đặc tính của riêng mình. Cho dù một tảng đá, nó viên viên mang theo đặc tính của riêng nó. Lực lượng phân thân sinh ra, vốn có linh tính tương xứng, hơn nữa cộng hưởng với linh năng các loại nguyên tố trong tự nhiên, tích góp vào một thân, lấy linh năng tinh khiết giúp bản thân thêm lớn mạnh.

Luyện hóa lực lượng phân thân như vậy, kỳ thực giống như luyện hóa linh thú cường đại cấp Nguyên Tổ Lực. Chỉ có điều, đây không phải huyết nhục linh thú mà thôi. Nhưng với góc độ khác nhìn sâu vào vấn đề, lấy lực lượng tinh khiết, linh năng nguyên tố tinh khiết cầu thành lực lượng phân thân, khẳng định luyện hóa lực lượng phân thân so với linh thú đồng cấp dễ hơn rất nhiều, hơn nữa, tác dụng cũng lớn hơn nhiều!

Đột nhiên Phó Thư Bảo phát hiện, hắn tìm được phương thức tu luyện hoàn toàn mới.

Ầm! Hắn dựng thẳng trên không trung, không có đôi cánh lực lượng phụ trợ, chỉ dựa đuôi lực lượng dưới chân, Phó Thư Bảo trong nháy mắt không ngờ đột phá tới độ cao trăm mét.

- Rống!

Tiếng gầm thật lớn giống như tiếng biển gầm, tầng tầng lớp lớp trôi về phương xa, với khí thế lạ thường.

Một mảnh sáng bóng kỳ dị đột nhiên lóe sáng, trong nháy mắt hội tụ thành lực lượng phân thân, thoáng chốc bay xa. So với lực lượng phân thân trước đây, lực lượng phân thân này trải qua luyện chế không chỉ có tốc độ nhanh hơn, lực lượng cũng trở nên cường hãn hơn. Trước đây, trên người nó có một chút sáng bóng lộ ra, nhưng giờ khắc này, nó rất cực mang theo thân quang huyền diệu.

Một khối sắt, trải qua hỏa lò rèn luyện sẽ trở nên càng cứng rắn, sau trăm lần tôi luyện sẽ trở thành kim cương, huống hồ lực lượng phân thân có linh tính gì đó? Không cần bàn cãi, hiệu quả loại rèn luyện này lại càng tốt càng mạnh!

Ầm ầm! Một tiếng bạo tạc kịch liệt đột nhiên từ phía xa xa truyền đến, trên bầu trời một mảnh chấn động. Qua nửa khắc, một cổ sóng nhiệt cuốn đến trước mặt đập vào mặt, còn có hỏa quang cuộn cuộn giống như gợn sóng, tạo lên tràng cảnh này khiến người ta sợ hãi tới cực điểm.

Phó Thư Bảo cũng khiến lực lượng phân thân của hắn bạo tạc, uy lực cực lớn, gần bằng kíp nổ lực lượng hộ thuẫn của Thác Nạp Sâm.

- Ta kháo...Không hề hay biết, ta không ngờ đột phá cảnh giới tầng thứ nhất, đạt được cảnh giới cấp Vĩnh Hằng Lực tầng thứ hai!

Trên bầu trời, Phó Thư Bảo bỗng nhiên reo hò thành tiếng.

Đây là lời châm chọc, tuyệt đối châm chọc. Cho dù tuyệt thế cường giả như Thác Nạp Sâm nghe thấy, cũng cảm thấy bị châm chọc.

- Sau này, lão tử dùng lực lượng phân thân đi vào trận doanh địch làm kíp nổ...Ha ha ha...

Nói gì chứ?

Có thể dự kiến chính là, Phó Thư Bảo đã chuẩn bị dùng lực lượng phân thân của hắn làm đạn hạt nhân kinh khủng.

oOo

Tháp Khắc Thành là thành phố cảnh tại Thánh Đóa Lan Quốc, giống như Hồng Cảnh tại Tú Quốc, thương thuyền đậu trên cảng đến từ các đại lục và quốc gia. Các loại hàng hóa được công nhân bốc xếp vận chuyển xuống, vận chuyển tới các thành thị trong Thánh Đóa Lan Quốc. Hàng hóa từ Thánh Đóa Lan Quốc cũng tập trung tại hải cảng này, đi qua thương thuyền vận chuyển tới các nơi trên thế giới. Tất cả những thứ này giúp Tháp Khắc Thành trở nên phồn vinh, quy mô thành trì rất lớn, cuộc sống của nhân dân cũng phi thường sung túc.

Từ Tháp Khắc Thành đi tới Thánh Lan Thành thuộc Thánh Đóa Lan Quốc, kỵ mã cần bảy ngày đường, nhưng nếu chỉ sử dụng đôi cánh lực lượng, vùn vụt cần thời gian một ngày một đêm là có thể đến.

Mười ngày trôi qua, hàng ngày thường nghỉ ngơi trên hải đảo, không có nơi nào khác dừng chân, đi tới Tháp Khắc Thành, thấy đường phố tinh xảo hoa lệ, toàn thành hùng vĩ đồ sộ, trong lòng Phó Thư Bảo có một loại cảm giác rất thân thiết, bây giờ hắn muốn thực thi nhất đó chính là tìm một tử điểm thượng hạng, lên giường lớn ôm hồ ly tinh hoặc Chi Ni Nhã xinh đẹp ngủ một giấc.

- Đêm nay ở nơi này nghỉ ngơi một đêm, sáng mai chúng ta chạy qua Thánh Lan Thành.

Thác Nạp Sâm nhìn sắc trời lơ mơ liền nói. Phi hành cả ngày, cho dù là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ cũng cảm giác mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi.

Lời đề nghị này chính hợp ý Phó Thư Bảo, hắn gật đầu nói:

- Được, tùy theo Quốc Sư an bài.

- Vậy qua phủ đệ của ta ngủ một đêm.

Thác Nạp Sâm nói.

Không ngờ Thác Nạp Sâm tại nơi này không ngờ còn có phủ đệ, nguyện vọng Phó Thư Bảo tìm lữ quán dừng chân đã thất bại. Chẳng qua, thân phận Thác Nạp Sâm đường đường là Quốc Sư Thánh Đóa Lan Quốc, phủ đệ của hắn nhất định phi thường long lẫy, về nhà hắn kỳ thực là ý kiến không tồi. Trong lòng Phó Thư Bảo cân nhắc, buổi tối nhất định phải tìm Chi Ni Nhã nói chuyện, lý giải thêm chút về Thánh Đóa Lan Quốc, ví như lễ nghi..., hắn không muốn mất thể diện trước mặt cha vợ và mẹ vợ.

Tới phủ đệ của Thác Nạp Sâm, Phó Thư Bảo mới thất vọng phát hiện nơi này kỳ thực là tòa phủ đệ rất bình thường, thua xa những ngôi nhà của bách tính xung quanh. Có vài gian nhà tranh, một bức tường

viện và một ít hoa cỏ trồng trong đình viện, chỉ vậy mà thôi, trong nhà không có gia cụ gì, nhìn thoáng qua cảm giác vô cùng bần hàn.

- Làm cái gì a, Quốc Sư một nước, tại sao nghèo như vậy?

Trong lòng Phó Thư Bảo rất phiền muộn.

- Quốc Sư là một người rất liêm khiết a, chưa bao giờ tham ô, lương bổng của hần phần lớn dùng nghiên cứu luyện chế Lực Luyện Khí, hần đến giờ còn chưa có thể thất hài tử.

Chi Ni Nhã nhỏ giọng nói.

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên tia cười khổ, sống như vậy, tuy rằng được vạn người kính ngưỡng, nhưng có ý nghĩa cái lông a?

- Được rồi, Quốc Sư của chúng ta chính là hội trưởng phân hội Luyện Lực Sĩ Thánh Đóa Lan Quốc hội tại Thánh Lan Thành.

Chi Ni Nhã còn nói thêm.

Trong lòng Phó Thư Bảo khê động:

- Không ngờ hần còn có thân phận như vậy, vậy hần cùng cấp với hội trưởng Hòa Long, chỉ có điều tu vi của hội trưởng Long Điền không bằng hần.

Dừng lại một chút, trong lòng hần lại muốn nói:

- Không biết chuyện hội trưởng Long Điền yết kiến Luyện Lực Sĩ đế quốc hội tiến hành thế nào...Di, giống vậy là phân hội trưởng Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, Long Điền cần tới yết kiến tổng hội trưởng, Thác Nạp Sâm tại sao không đi? Thực sự kỳ quái a, ta phải tìm cơ hội hỏi rõ.

Dựa theo lời Long Điền nói, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội gần đây có hành động lớn, đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới sắp tới rất có thể sẽ mở đại hội, đây là đại hội long trọng hiếm có, toàn bộ Luyện Lực Sĩ nổi danh nhất thế giới đều tham gia, có đủ loại Lực Luyện Khí ra mắt thể nhân. Long Điền muốn hần tham gia, với tư cách là thành viên kinh đô Tú Quốc hội. Tính ra hội trưởng Long Điền đã rời kinh đô khoảng thời gian khá dài, nhưng chuyện về phương diện này lại không có chút tin tức nào. Thám bảo của hần có thể thu hoạch được tin tình báo của Thanh Dật Vương và Thái Bình Vương, nhưng tin tình báo về Luyện Lực Sĩ đế quốc hội lại rất khó thu hoạch.

Luyện Lực Sĩ đế quốc hội đối với Phó Thư Bảo mà nói chính là một điều bí ẩn, càng là chuyện thần bí, hần nóng ruột muốn biết rõ chuyện bên trong.

Trong nhà đơn sơ như vậy chỉ có một lão nô, nhưng chân tay ngược lại khá nhanh nhẹn, rất nhanh đã mang bữa tối tới, còn mang chậu nước nóng để khách nhân rửa mặt. Nơi này quá chật trội, Phó Thư Bảo không thể để chiến sĩ Hồ Tộc trong Sinh Trữ Vật Không Gian ra ngoài. Muốn cao giọng phô diễn thực lực, phải tới khi đến Thành Lan Thành gặp cha vợ mẹ vợ, còn ở nơi này không cần thiết...

Nhưng khi đang chuẩn bị lừa Chi Ni Nhã lên giường ngủ, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới thanh âm ầm ầm. Lão nô đi ra ngoài cửa kiểm tra rất nhanh quay trở về, dùng ngữ khí khiêm tốn nói:

- Chủ nhân, hội trưởng Luyện Lực Sĩ đế quốc hội Tư Thẩn Sâm cầu kiến, nói có chuyện quan trọng muốn bàn bạc.

- Tư Thẩn Sâm?

Thần tình Thác Nạp Sâm có chút kinh ngạc:

- Hần tại sao biết ta đã trở về? Ta lần này hầu như về sớm hơn một tháng.

Dừng lại một chút, hần lại cười khổ:

- Tháp Khắc Thành chính là địa bàn của Tư Thẩn Sâm, trên phiên đại địa này đầy rẫy cơ sở ngầm của hần, hần kiểm soát được tất cả, hành tung của chúng ta sớm đã bị hần phát hiện, thôi được, mời hần vào đi.

Lão nô kia xoay người rời đi.

Phó Thư Bảo nói:

- Tư Thẩn Sâm là ai? Có thể nắm giữ thành thị Tháp Khắc Thành trong tay, hẳn là thể lực của hắn phi thường phức tạp.

Thác Nạp Sâm nói:

- Tư Thẩn Sâm chính là thiên tài kiệt xuất nhất Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, chỉ hai mươi tuổi đã xuất thế với lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Phó Thư Bảo nhất thời lấy làm kinh hãi:

- Cái gì? Năm hai mươi tuổi đạt được cảnh giới như vậy! Điều này sao có thể chứ?

Tháp Nạp Sâm cười nói:

- Phó công tử, người bây giờ mới mười bảy tuổi đã xuất thế, cũng có được cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, ba năm sau, người cũng sẽ đạt được cảnh giới như vậy. Chuyện người có thể làm, người khác cũng có thể a.

Trong lòng Phó Thư Bảo vô cùng bất ngờ, hắn rất rõ ràng đối với lực lượng tu vi của chính mình, bản thân là người đến từ thế giới bên kia, đây là điều kiện đặc biệt người khác không thể đạt được, tiếp đến lại liên tục nhận được kỳ ngộ, tác dụng từ hai phương diện này hội tụ mới tạo lên thành tựu của hắn ngày hôm nay, còn nếu như đi theo con đường bình thường, không kỳ ngộ, hẳn bây giờ khẳng định tối đa đạt tới cảnh giới Nguyên Tổ Lực mà thôi. Cơ duyên của hắn có thể nói là độc nhất vô nhị, người khác không thể nắm giữ, như vậy, nếu như thành tích của Tư Thẩn Sâm kia là từng bước từng bước tu luyện mà có, vậy thiên phú của hắn chắc chắn đạt tới trình độ kinh người.

Người bán vôi không muốn thấy kẻ bán bột mì, điều này nói rõ, thiên tài như Phó Thư Bảo, tự nhiên không muốn thấy có người ở phương diện thiên phú siêu việt hơn hắn. Chẳng qua, hắn chỉ chấn động và đổ kị trong nháy mắt mà thôi, rất nhanh tâm tình hắn bình tĩnh trở lại, chỉ còn cảm giác hiếu kỳ đối với Thư Thẩn Sâm chưa lộ diện.

Rất nhanh, một nam tử thanh niên tóc vàng mắt xanh xuất hiện trước mắt mọi người. Nam tử kia có làn da trắng nõn, vóc người thon dài cân xứng, khuôn mặt tuấn dật, khóe miệng nhếch lên tiểu ý nhàn nhạt, anh tuấn phóng khoáng không lời nào tả được. Người như vậy, bất luận xuất hiện trong trường hợp nào, thiếu nữ tư xuân đều khê động tâm. Người như vậy, cùng lúc xuất hiện với Phó Thư Bảo tại một chỗ, người chú ý tới hắn khẳng định đạt hơn chín phần, còn lại một phần quan tâm tới Phó Thư Bảo.

Người so với người và so với người chết. Thác Nạp Sâm có một loại khí tức rất đặc biệt rất mãnh liệt vì vậy về mọi mặt đều ưu việt tới cực điểm, hắn xuất hiện, nhất thời khiến sắc mặt Phó Thư Bảo trở nên u ám không tia sáng.

Trong ngôi nhà đơn sơ, được Tư Thẩn Sâm ghé thăm, quả thực rất vẻ vang cho kẻ hèn này.

- Tư Thẩn Sâm bá kiến công chúa điện hạ và Quốc Sư đại nhân.

Tư Thẩn Sâm khê khom người hành lễ, lập tức chuyển ánh mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo nói:

- Vị này chính là?

- Hẳn a?

Thác Nạp Sâm cười khổ một chút, không biết nên giới thiệu thế nào cho phải.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Bỉ nhân họ Phó, tên Thư Bảo, người Tú Quốc, thật vinh hạnh được gặp mặt, phải biết rằng, ta đã sớm nghe đại danh Tư Thẩn Sâm huynh, một số tiểu cô nương Tú Quốc chúng ta còn dán bức họa của Tư Thẩn Sâm huynh trên đầu giường, xem như thần tượng.

- Oạch?

Tư Thẩn Sâm cười cười:

- Phó huynh đệ thật biết nói đùa, tên của ta từ khi nào truyền tới Tú Quốc xa xôi vậy, chỉ là, nói như vậy ta rất thích nghe.

Câu nói rầm ngựa Phó Thư Bảo tăng bốc hấn, hấn lại vô cùng hưởng thụ.

- Tư Thẩn Sâm công tước chê cười rồi.

Chi Ni Nhã nói:

- Vị hôn phu của ta là người hay nói giỡn, mọi người rất thích tính khôi hài của hắn.

- Cái gì?

Sắc mặt Tư Thẩn Sâm nhất thời đại biến, sững sốt một chút mới dùng ngữ khí quái dị nói:

- Công chúa điện hạ, người nói...Vị phó công tử này là vị hôn phu của người?

Chi Ni Nhã thoải mái gật đầu:

- Đúng vậy, chúng ta quen biết nhau tại Tú Quốc.

Tư Thẩn Sâm bỗng nhiên cười nói:

- Chuyện này chắc chắn Quốc Vương bề hạ không biết, cũng không tiến hành nghi lễ cần thiết, vậy xem như không phải hôn phu chân chính, công chúa điện hạ, chuyện này truyền ra ngoài, sẽ trở thành đề tài khiến người người chê cười, danh dự vương thất còn bị tổn hại nghiêm trọng.

- Ta sẽ giải thích với Phụ Vương.

Chi Ni Nhã không có hiểu rõ ý tứ của Tư Thẩn Sâm nói.

Chi Ni Nhã không rõ, nhưng Phó Thư Bảo đã nhận ra, trong lòng âm thầm nhủ một ngụm:

- Mẹ kiếp, ta nghĩ ta mới đến, coi người như bằng hữu, không ngờ tiểu tử người là chồn chúc tết gà, tâm tư đen tối, muốn khoét góc tường của lão tử, chủ ý cướp lão bà của lão tử!

Chi Ni Nhã tại Thánh Đóa Lan Quốc giống như thần nữ hạ phàm, rất nhiều con dòng cháu giống, thanh niên tài tuấn đều coi nàng là tình nhân trong mộng, muốn theo đuổi nàng, chiếm đoạt lấy nàng, Tư Thẩn Sâm cũng không ngoại lệ, với sự thông minh tài trí, thực lực và thế lực của hắn nắm trong tay, hắn thậm chí coi Chi Ni Nhã làm vật trong tay, nghìn vạn lần không ngờ tới, lần này tới đây vốn muốn gần gũi thân mật với nàng một chút, tìm cơ hội đoạt lấy trái tim mỹ nhân, nào ngờ đầu giữa đường không ngờ xuất hiện một vị hôn phu! Mà từ trước tới nay hắn luôn luôn tự phụ kiêu căng, vậy làm sao chịu đựng được?

- Ha ha, việc này có lẽ nói sau, Tư Thẩn Sâm, người đã trẻ thế này tới tìm ta, không phải chỉ muốn mặc sức tâm sự đấy sự?

Thác Nạp Sâm cũng nhận thấy bầu không khí trở nên mất tự nhiên.

- Aaaa, đúng vậy, ta thiếu chút nữa quên chuyện chính sự.

Thần sắc Tư Thẩn Sâm rất nhanh trấn định, khóe miệng nhếch lên đáng tươi cười mê người.

- Ta lần này tới chủ yếu muốn truyền đạt ý tứ tổng hội trưởng, muốn Quốc Sư đại nhân nhanh chóng liên lạc với tổng hội trưởng, Quốc Sư là một trong Tứ Đại Lý Sự, lần này sợ rằng có chuyện gì đó quan trọng cần thương lượng với Quốc Sư.

- Rồi rồi, ta sẽ đi.

Thác Nạp Sâm có chút suy nghĩ gật đầu.

- Như vậy ta sẽ cáo từ, công chúa điện hạ, chúng ta gặp lại tại Thánh Lan Thành.

Tư Thẩn Sâm tao nhã cười, lấy tiêu chuẩn lễ tiết quý tộc kết thúc cuộc nói chuyện, sau đó rời đi. Trước khi đi, hắn lại thoáng liếc nhìn Phó Thư Bảo, trong nhân thân của hắn toát lên hàn quang lạnh lẽo và ý tứ đối địch phi thường cường liệt.

Phó Thư Bảo không quan tâm nhún nhún vai, cừu nhân đối với hắn thực sự quá nhiều, ngay cả Tử Đảo Bí Nhân Xã Trư Hoàng cũng là địch nhân của hắn, hắn thêm một Tư Thẩn Sâm đâu có sao?

Chẳng qua, nếu như Tư Thẩn Sâm vừa nãy xoay người rời đi, hắn ngược lại không nghĩ Tư Thẩn Sâm là nhân vật lợi hại cỡ nào, nhưng sau khi tiểu tử này bị kích thích quá lớn, thoáng chốc trấn tĩnh trở lại, nói nói cười cười, suy nghĩ trong lòng không biểu lộ một điểm, hắn lại cảm thấy người tâm cơ sâu thâm như vậy, rất khó đối phó.

- Tư Thẩn Sâm không ngờ cũng muốn tới Thánh Lan Thành, hắn vì chuyện gì?

Chi Ni Nhã nói.

- Không biết a.

Thác Nạp Sâm thở dài một hơi, lại nói:

- Hắn chủ yếu vì công chủ điện hạ mới qua Thánh Lan Thành, nhưng người lại không biết, ngoài ra còn có một nguyên nhân, chính là tiếp nhận vị trí của ta, ha ha, ta sớm muốn tháo giáp quy ẩn, vinh hoa phú quý với ta có lợi ích gì chứ? Trước vị quyền lợi, với ta có quan hệ gì chứ?

Phó Thư Bảo yên lặng quan sát sắc mặt Thác Nạp Sâm, tâm tình khẽ ngưng đọng. Lần này đến Thánh Đảo Lan Quốc, chính là vì Vân Nê Thổ Đậu, chuyện khác không quan trọng. Hắn đã dự liệu sẽ có một số nhân vật và chuyện phiền toái xuất hiện, lại không ngờ, mới đến đây ngày đầu tiên đã gặp, thực sự quá nhanh. Bây giờ hắn không chỉ muốn đoạt được Vân Nê Thổ Đậu, còn có một chuyện quan trọng không kém, đó chính là phản sát Tư Thẩn Sâm khoét góc tường của hắn, mưu cầu nữ nhân của hắn!

Chẳng qua, chuyện như vậy, xử lý trên địa bàn người ta thực sự không tốt a.

466. Chương 431: Nhạc Phụ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 431: Nhạc phụ (1) truyện copy từ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tư Thẩn Sâm xuất hiện chỉ là nốt nhạc đệm, không có ảnh hưởng đến kế hoạch của mọi người, sáng sớm hôm sau mọi người liền rời khỏi Tháp Khắc Thành, trực tiếp tới thủ đô Thánh Đóa Lan Quốc Thánh Lan Thành. Sớm tối ngày hôm sau liền tới ngoài Thánh Lan Thành. Phó Thư Bảo lúc này mới để chiến sĩ Hồ Tộc rời khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian.

Đi nhanh về phía cửa thành Thánh Lan Thành, một trăm chiến sĩ hồ tộc trang bị vũ trang luyện lực khí từ đầu tới chân nhất thời khiến tướng sĩ Thánh Đóa Lan Quốc thủ thành thất kinh. May mắn có người nhận ra Quốc Sư Thác Nạp Sâm và Dật Hương công chúa Chi Ni Nhã, lúc này mới không phát sinh hiểu lầm reo chuông báo động .

Quả thực, một trăm chiến sĩ dị tộc trang bị vũ trang từ đầu tới chân, sức chiến đấu còn kinh khủng hơn một vạn quân đội tinh nhuệ, nếu như quân tinh nhuệ địch quốc bắt ngờ tập kích, như vậy rất không ổn.

Rêu rao như vậy, là chủ ý của Phó Thư Bảo, tướng sĩ Thánh Đóa Lan Quốc thủ thành kinh hoàng, đã sớm trong dự liệu của hắn. Hắn là vị hôn phu của Chi Ni Nhã, kỳ thực đã là chuẩn lão công, không phô trương sức mạnh, quốc dân Thánh Đóa Lan Quốc còn tưởng rằng nữ thần trong lòng bọn họ gả cho hạng người vô năng.

Quốc Sư và Dật Hương công chủ xuất hiện, âm thanh huyền ảo trong Thánh Lan Thành truyền tới bên ngoài cửa thành. Bách tính bên ba cho biết, đường hẻm nghênh tiếp, là tràng diện náo nhiệt tới cực điểm. E là Thánh Lan Vương Thánh Đóa Lan Quốc khởi hành ra ngoài cũng khó có được tràng cảnh náo nhiệt như vậy. Có thể thấy, Chi Ni Nhã trong lòng dân chúng có địa vị quan trọng như thế nào?

Dọc đường đi, Chi Ni Nhã liên tục vỗ tay, mỉm cười hoan nghênh chào đón dân chúng. Lúc này nàng đã trở thành trung tâm sự chú ý của vạn chúng.

Phó Thư Bảo vốn muốn phô trương một điểm, nhưng ánh mắt dân chúng không hề chú ý tới hắn. Mọi người đều nhìn Chi Ni Nhã, nhìn Hồ Nguyệt Thiên thống lĩnh đội quân trăm người Hồ Tộc theo sau hắn. Kỳ thực, đội quân trăm người Hồ Tộc phi thường bắt mắt, từng người từng người chiến sĩ hồ Tộc đều là đại mỹ nữ, đại soái ca, trên thân thể khoác áo giáp lực luyện khí chói mắt, đầu vai đeo nỗ lực luyện khí, trong tay cầm đao thuẫn lực luyện khí. Chiến sĩ Hồ Tộc trang bị vũ trang lực luyện khí tới tận răng, không muốn dân chúng chú ý cũng không được.

- Sớm biết, ta sẽ luyện chế một bộ áo giáp lực luyện khí cho chính mình, như vậy, ta khẳng định gây chú ý? Bây giờ, để cho diễn viên chính như ta giống như người qua đường, thật mất hứng.

Trong lòng Phó Thư Bảo rầu rĩ.

Vương Cung Thiên Lan Cung tại vị trí trung tâm Thánh Lan Thành, có màu sắc rực rỡ, chính là kiến trúc điển hình phía tây thành. Tuy Hắc Thạch Thành Bảo có quy mô một tòa thành, nhưng so với Thiên Lan Cung trước mắt còn thua xa. Cung điện Thiên Lan Cung rộng ít nhất nghìn mẫu, chủ tháp cao vút trong mây, khiến người ta có cảm giác phi thường hùng vĩ và đồ sộ. Tường thành quanh cung kéo dài liên miên mà kiên cố không gì sánh được. Trên tường thành có vô số tướng sĩ Thánh Đóa Lan Quốc cầm vũ khí đứng trang nghiêm. Liếc mắt nhìn qua, trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm sợ hãi, Thiên Lan Cung rộng lớn như vậy, e là bên trong phải có trên vạn lầu các!

Chẳng qua, trong lòng tuy nhìn Thiên Chi Lan Cung cảm thấy có chút kinh hãi và tán thán, nhưng so với Hoàng Kim Thành Tú Quốc có điểm hơn, lại có điểm kém. Người bình thường, trước cung điện vương giả Thiên Chi Lan Cung như vậy, khó tránh khỏi bị khí thế uy nghiêm hùng vĩ thuyết phục, hơn nữa còn có thị vệ uy vũ hùng tráng, một số người nhát gan thậm chí ngay cả chút dũng khí đưa mắt nhìn cũng không có. Nhưng chuyện như vậy đặt trên người Phó Thư Bảo, tuyệt đối không tồn tại, Hoàng Kim Thành so với Thiên Chi Cung còn uy nghiêm hùng vĩ hơn, hắn đều có thể ở nơi nào đó vui đùa với Tú Ngọc Nữ Vương chuyện sinh tiểu hài tử, huống hồ là Thiên Chi Lan Cung trước mắt?

Kinh nghiệm từng trải qua tràng cảnh lớn thật là tốt, nếu như hắn ở phía sau biểu hiện vẻ khiếp đảm hoặc kinh hãi tán thán không ngớt..., người khác khó tránh khỏi sẽ coi khinh hắn, nói hắn là gã quê mùa, không xứng với công chủ Chi Ni Nhã của bọn họ.

Nói chung, tất cả chuyện, Phó Thư Bảo làm con rể từ Tú Quốc tới đều vì Chi Ni Nhã, vì vậy hắn cần phải rạng rỡ.

Đoàn người vây xem đột nhiên trở nên huyền ảo, một đội thị vệ khoác giáp trụ hắc sắc từ cửa cung Thiên Chi Lan Cung chạy tới. Thân hình từng người từng người thị vệ này đều rất cao lớn, mắt lộ tinh quang, tinh thần khí bản thân vô cùng dồi dào, trạng thái mỗi người đã vượt xa người bình thường. Những thị vệ này, liếc mắt có thể thấy, bọn họ là Lực Sĩ sở hữu lực lượng tu vi không tầm thường.

Thị vệ hắc giáp trùng trùng điệp điệp khoảng chừng nghìn người, vừa xuất hiện liền xua tan mọi người cản đường, sau đó phân thành hai hàng đứng thẳng, dùng thân thể bọn họ rõ ràng tạo thành một cái thông đạo đủ rộng.

- Bảo ca, đó chính là hắc giáp vệ Thiên Chi Cung, ngay cả chiến đao của bọn họ đều màu đen, lực lượng tu vi mỗi người bọn họ ít nhất là Nguyên Tổ Lực.

Chi Ni Nhã có chút tự hào nói. Nàng hiểu rõ Thiên Chi Lan Cung, giống như hiểu chính bản thân nàng vậy.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Thực sự không giống bình thường.

Trong lòng Phó Thư Bảo lại không cho là đúng.

- So với Hoàng Kim Vệ Hoàng Kim Thành, những hắc giáp vệ này chỉ là món rau ăn với cơm, ta có chút hối hận, lần này đi Thánh Đóa Lan Quốc không mang theo các nàng Tây Hoa Dung, bằng không, chỉ dựa vào mười người các nàng cười Thải Vân Báo là có thể khiến nghìn hắc giáp vệ u ám thất sắc.

Ngay khi đôi vợ chồng son nhỏ nhẹ trò chuyện, từ cửa cung Thiên Chi Lan Cung lại xuất hiện một đám người đi tới. Vóc dáng lão giả đầu ngũ tuần dần dần so với Thác Nạp Sâm còn cao lớn hơn vài phần, khuôn mặt nghiêm nghị, mũi cao thẳng, đôi mắt trầm lam giống như hàn tinh phía chân trời, tổng thể nhìn lại khiến người ta cảm giác hắc không giận mà uy nghiêm. Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động:

- Lão nhân này e là nhạc phụ Thánh Lan Vương ta chưa bao giờ gặp mặt.

Quả nhiên, ngay khi trong lòng Phó Thư Bảo suy đoán, Chi Ni Nhã bên cạnh nhỏ giọng nói:

- Kia chính là Phụ Vương của ta, mau mau cùng ta tới bái kiến người, được rồi...Ta van người người chính kính một chút, Phụ Vương ta là người rất nghiêm minh lại nghiêm khắc. truyện cập nhật nhanh nhất tại [chấm](#)

Phó Thư Bảo gật đầu, theo Chi Ni Nhã tiến về phía trước.

- Bái kiến Quốc Vương bệ hạ.

Mọi người xung quanh đã quỳ lạy trước một bước, bởi gặp mặt vương giả, đây là lễ nghi phải có. Chẳng qua, so với lễ nghi Tú Quốc thấy hoàng đế cần phải ba khấu chín bái hô lớn vạn tuế, nhưng lễ nghi gặp mặt Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc đơn giản hơn rất nhiều.

- Nữ nhi bái kiến Phụ Vương.

Đi tới trước mặt Thánh Lan Vương, Chi Ni Nhã quỳ lạy. Nếu như tại Thiên Chi Lan Cung, nàng sẽ không khách sáo như vậy, nhưng trước mặt vạn người, cần phải có một chút lễ nghi.

- Hiền...Tế...Bái kiến Thánh Lan Vương bệ hạ.

Một chữ “ Hiền “ hô rất lớn, nhưng chữ tế bất tế gì đó phía sau, chỉ có Phó Thư Bảo nghe thấy. Hơn nữa, dư quan trên khóe mắt hắc phát hiện, lúc này Thánh Lan Vương đang chăm chăm nhìn hắc, nhãn thần hung ác, hầu như muốn đâm thủng huyết nhục hắc, khiến hắc trọng thương thảm liệt. Trong lòng hắc thầm nghĩ:

- Lão tử lừa gạt nữ nhi của ngươi, ngươi cũng không nên dùng ánh mắt như vậy nhìn ta, ta là con rể của ngươi, không phải kẻ thù giết cha ngươi, kháo! Có tin lão tử sinh ra cho ngươi một ngoại tôn để ngươi trở thành ngoại công không?

467. Chương 431: Nhạc Phụ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 431: Nhạc phụ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Trở về rồi sẽ bàn.

Không một câu dư thừa, không ân cần thăm hỏi, chỉ một câu nói đơn giản lạnh lùng như băng, Thánh Lan Vương không hề phản ứng đối với Chi Ni Nhã và Phó Thư Bảo, ngược lại để ánh mắt đặt tới Hồ Nguyệt Thiên và trăm chiến sĩ Hồ Tộc phía sau nàng. Trong ánh mắt hắc lộ rõ thần sắc khiếp sợ, cho thấy đội quân trăm người Hồ Tộc trang bị vũ trang lực luyện khí từ đầu tới chân khiến hắc tương đối chấn động.

Lúc này Quốc Sư Thác Nạp Sâm đứng thẳng người, tới bên cạnh Thánh Lan Vương, cúi đầu thấp giọng nói khẽ bên tai hắn.

Lúc này ánh mắt Thánh Lan Vương đột nhiên chuyển qua trên người Phó Thư Bảo, thần sắc trở nên cực kỳ phức tạp, chẳng qua, tất cả biến hóa rất nhanh liền tiêu tán, hắn nhàn nhạt nói một câu:

- Không ngờ Quốc Sư sớm trở về như vậy, mau theo Bản Vương tiến cung nói chuyện.

Câu nói lạnh lùng tựa như băng, hơn nữa hai người ngay cả lời thăm hỏi cũng không có. Niên kỷ hai lão nhân này không hơn kém nhau là bao, bây giờ gạt Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã sang một bên, trực tiếp đi về phía cửa cung Thiên Chi Lan Cung.

- Ta kháo...

Trong lòng Phó Thư Bảo khó chịu tới cực điểm, cho dù nữ hoàng Tú Quốc, trước mặt hắn, hắn muốn nàng quỳ nàng liền quỳ, muốn nàng vĩnh viễn lên cao nàng liền vĩnh viễn lên, tất cả hành động đều do hắn chỉ huy, tới Thánh Đóa Lan Quốc này không ngờ phải chịu khinh thường như vậy!

- Bảo ca, khẳng định Phụ Vương ta đã biết chuyện của chúng ta, vì thế người rất tức giận.

Chi Ni Nhã mang theo bộ dáng ủy khuất, thì thào nói.

- Hắn giận ta, còn nàng là công chúa hắn yêu thương, hắn làm sao có thể giận nàng.

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên tia cười khổ, con rể khác gặp nhạc phụ, nhạc phụ đều thân thiết không gì sánh được, hắn làm con rể lần đầu tiên gặp mặt, nhưng người ta ngay cả nói với hắn một câu cũng không có.

- Ta...

Chi Ni Nhã kẹt giữa hai nam nhân, trong lòng khó chịu, trong đôi mắt đẹp rớt cuộc nổi lên nước mắt lưng tròng.

Trong lòng Phó Thư Bảo vốn rất mất hứng, nhưng thấy Chi Ni Nhã sắp khóc, trong lòng không nỡ, vội vã trấn an:

- Không sao, con người của ta nàng đã rõ, có một ưu điểm rất rõ ràng, đó chính là da mặt đặc biệt dày, ta không sao, ta và nàng vào đi thôi.

Chi Ni Nhã lúc này mới ngừng khóc bật cười. Da mặt dày nói là ưu điểm, e là chỉ có một mình nam nhân của nàng mà thôi.

- Nguyệt Thiên, chúng ta đi thôi, người ở đây cũng không phải thiện nhân ah.

Dùng phương thức truyền âm, Phó Thư Bảo nói với Hồ Nguyệt Thiên.

- Hi hi, không biết vì sao, thấy bộ dạng Thánh Lan Vương không đếm xỉa tới người, ta thật cao hứng?

Hồ ly tinh dùng phương thức tương đồng nói một câu.

Phó Thư Bảo: "..."

Hồ Nguyệt Thiên thực sự cao hứng, nếu như lần này trở về, Thánh Lan Vương sống chết không để Phó Thư Bảo mang Chi Ni Nhã rời đi, nàng càng vui vẻ. Trở về, nếu như Độc Âm Nhi lại vì nguyên nhân gì đó rời xa Phó Thư Bảo, nàng sẽ vui mừng tới phát rồ. Nữ nhân là như vậy, thường thường không muốn chia sẻ nam nhân của chính mình với bất cứ kẻ nào, mà muốn độc chiếm toàn bộ.

oOo

Đi tới Thiên Chi Lan Cung, Phó Thư Bảo vẫn chưa có cơ hội yết kiến Thánh Lan Vương. Chi Ni Nhã cũng bị gọi đi. Thiên Chi Lan Cung rộng lớn như vậy, bên trong có hàng vạn gian phòng cấu tạo giống như mê cung, Phó Thư Bảo muốn tìm Chi Ni Nhã khó khăn vô cùng. Ngoài ra, hắn và Hồ Nguyệt Thiên đã được an vị tới phòng khách, không ai có phản ứng gì. Một trăm chiến sĩ Hồ Tộc không ngờ tiến cung cần tháo bỏ vũ trang, vì vậy bọn họ cự tuyệt nhập cung, đành phải trọ ở lữ quán. Tất cả những chuyện này đều khiến Phó Thư Bảo rất phiền muộn.

- Mẹ kiếp, thủ đô Thánh Đóa Lan Quốc bọn họ là cái điều nhân gì? Man di, không lễ nghi, tại Tú Quốc, ngay cả nữ hoàng Tú Ngọc còn thay mặt hoàng tộc đáp lễ với ta, người ở đây lại quá phận như vậy đối với lão tử!

Ngồi trên đầu giường, phần nộ trong lòng Phó Thư Bảo càng lúc càng cao, hần thở phì phì nói.

- Khanh khách, vậy thì sao? Nhạc phụ ngươi là Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc, đối với ngươi như vậy, ngươi dám từ bỏ nữ nhi của hần hay không?

Hồ ly tinh ở một bên thêm dầu vào lửa.

- Cái này...

Phó Thư Bảo liếc mắt nhìn Hồ Nguyệt Thiên, tức giận trong lòng bỗng nhiên tiêu tan không ít, thầm nghĩ:

- Hồ ly tinh thông minh xảo quyệt, lúc này giục giây ta bỏ vợ, khẳng định muốn từ vị trí tiểu tam chuyển thành chính thê? Chi Ni Nhã trời sinh là nữ tử ẩn chứa hương vị mê người, tới tay ta, ta sẽ ngu ngốc đến mức bỏ nàng sao? Cho dù Thánh Lan Vương gác đao kẻ cổ lão tử, lão tử cũng không rời xa Chi Ni Nhã, hừ!

- Thế nào, không dám? truyện copy từ

Hồ Nguyệt Thiên lại khích tướng.

- Nàng qua đây, ta nói thầm với nàng câu này.

Phó Thư Bảo cười cười vẫy tay.

- Nói thầm cái gì?

- Qua đây, nếu như nói thầm mà ta lại nói rõ ràng, vậy còn gọi gì là nói thầm?

Khuôn mặt xinh đẹp tiến tới gần, Phó Thư Bảo bỗng nhiên ôm eo thon hồ ly tinh, thuận thế quăng xuống, nhất thời đè Hồ Nguyệt Thiên xuống giường, ngay tức khắc, hần trở mình đè ép, toàn thân đặt trên thân thể nàng.

- Đáng ghét, ngươi đây là...Nói thầm cái gì ah?

- Khả khả, mười ngày không đụng tới nàng, ta rất nhớ nàng, giúp ta hạ hỏa đi.

- Ta sớm biết ngươi có ý xấu...Đừng...Ngươi không ngờ sử dụng ngón tay!

- Không nên âm ỉ, ngoan ngoãn nghe lời, ca cho nàng ăn một quả chuối tiêu.

Chi Ni Nhã sở hữu tạo hóa thần kỳ, đó chính là nàng độc chiếm mùi hương thiên nhiên trên cơ thể, mỗi lần ngủ với nàng giống như ngủ trong bụi hoa, cảm giác này, tuyệt vời không gì sánh được. Hồ Nguyệt Thiên cũng nắm giữ tạo hóa thần kỳ của riêng nàng, đó chính là thân thể của nàng, mỗi lần hưởng thụ thân thể nàng, đều có cảm giác cực kỳ mới lạ không gì sánh được, cho dù bây giờ đã trải qua nhiều lần nhưng mỗi lần đều cảm thụ hoàn toàn khác nhau, cảm giác thần kỳ không gì sánh được. Ngoài ra, nắm giữ mệnh thái trời sinh, vẻ đẹp thân thể nàng có thể nói là hoàn mỹ. Những đặc điểm này tập hợp cùng một chỗ, có thể ví con người nàng giống như đại lục rộng vô bờ bến, còn Phó Thư Bảo chính là người thâm nhập thám hiểm đại lục kia, mọi lúc mọi nơi đều dò xét bí ẩn trên thân thể nàng.

Trầm bổng bay lượn, say mê đắm đuối, còn có âm hưởng hỗn loạn không chịu nổi.

Lúc đầu, Phó Thư Bảo một lòng muốn Thánh Lan Vương và quốc dân Thánh Đóa Lan Quốc cảm nhận hình tượng xán lạn cao vời vợi, nhưng xem ra người ta không muốn cho hần cơ hội này, không quan tâm, hần còn đắp nặn một cái lông điều ah. Trước khi tới Thiên Chi Lan Cung, hần còn suy nghĩ nhất định kìm nén sức mê hoặc của hồ ly tinh, vào lãnh thổ Thánh Đóa Lan Quốc nhất định không đụng tới nàng, cầu mong bình yên, không để người phát hiện hần ngoài Chi Ni Nhã còn có một nữ nhân, nhưng bây giờ, hần vứt bỏ toàn bộ cố kỵ, vứt bỏ hình tượng xán lạn cao vời vợi kia, hần chính là hần, hần muốn trở lại con người thật của hần!

Phó Thư Bảo đã từng là người phóng đảng không có khuôn phép và lỗ mãng giảo hoạt khiến người người tránh né. Cố ý đội mặt lạ làm bộ đại anh hùng, hắn cũng không được Thánh Lan Vương và quốc dân Thánh Đóa Lan Quốc tiếp thu, như vậy, hắn thực sự sẽ chấp nhận sao?

Bỏ mặc tất cả, hắn quay về với con người thật, không thêm quan tâm tới ánh mắt và cảm thụ của tất cả người khác, bây giờ hắn chỉ tập trung tới thân thể Hồ Nguyệt Thiên, có thể khiến thân thể hắn tiến nhập sung sướng tột đỉnh, hắn muốn thâm nhập bên trong cơ thể nàng, tìm kiếm từng nơi từng nơi bí ẩn.

- Khinh người quá đáng, người không ngờ tàn nhẫn với ta như vậy...Mị Chi Huyền Hồ phân thân!

- Ha ha, chỉ có nàng có viện trợ sao? Ta cũng có lực lượng phân thân!

- Oạch...

Tràng diện vốn đang duy trì rất nhịp nhàng, nhưng thoáng chốc, toàn bộ trở nên lộn xộn...

468. Chương 432: Tình Địch Cường Thế

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 432: Tình địch cường thế

Sáng sớm hôm sau, Phó Thư mang Hồ Nguyệt Thiên ra khỏi cửa. Đêm qua chính là đêm hồ ly tinh kiêu mị vô song, vừa ra khỏi cửa, hồ ly tinh lại đội chiếc mặt nạ thần kỳ, biến thành hình dạng nửa nam nửa nữ. Dung nhan tuyệt thế của nàng, thân thể tuyệt vời của nàng, bây giờ đã là danh hoa có chủ, chỉ cung cấp cho Phó Thư Bảo hưởng thụ và dò xét, bây giờ nam nhân khác liếc mắt nhìn còn rất khó coi, đừng nói là đụng tới một chút...

Bầu trời không ngờ nổi tuyết, hoa tuyết bay lả tả phiêu đảng từ trên trời rơi xuống, bông tuyết trắng noãn che lấp toàn bộ đại địa hắc ám.

- Chúng ta bên kia lúc này e là vừa lập đông, bên này đã có tuyết rơi.

Phó Thư Bảo có chút suy nghĩ nói.

- Hậu Thổ Thành, mùa đông cũng rất nóng, căn bản không có tuyết, người suy nghĩ cái gì? Không đúng, tuyết rơi gọi cho người ý thơ gì đó, muốn sáng tác một tác phẩm văn chương sao?

Hồ Nguyệt Thiên bốn cợt nói. Đêm qua, nàng bị hưng hăng khi dễ một đêm, nàng yếu thế chỉ có thể dưới tình huống như vậy tìm về một điểm cân đối, trả thù Phó Thư Bảo.

- Châm chọc cái gì? Nếu ở đây không chào đón chúng ta, chúng ta có lẽ rời khỏi Thiên Chi Lan Cung, đi làm chuyện chính sự.

Phó Thư Bảo nói.

- Người nói, chúng ta bây giờ tới Thánh Thập Tự Sơn sao?

Hồ Nguyệt Thiên cảm thấy có chút quá gấp gáp.

- Đạt được Vân Nê Thổ Đậu, chúng ta sẽ mang Chi Ni Nhã chuẩn đi.

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã vạch kế hoạch.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Được, ta cũng không muốn ở nơi này lâu, chuyện kia sớm hoàn tất, để tránh khỏi đêm dài lắm mộng, chúng ta bây giờ phải kêu người của chúng ta đi, tùy ý lấy lý do thưởng thức phong cảnh rời khỏi Thánh Lan Thành.

Sau khi trao đổi, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên liền tiến về phía cửa Thiên Chi Lan Cung. Trên đường đi, đám thị vệ không hỏi, thậm chí không ai phản ứng đối với phò mã gia hần. Hiển nhiên, đây là mệnh lệnh bên trên ban xuống, không ai được phép phản ứng với hần, để hần biết điều rút đi. Chuyện như vậy tuy khiến trong lòng hai người bất an, nhưng giúp bọn họ hành động rất tiện lợi, hầu như thông suốt không gặp trở ngại đi ra cửa cung.

Xa xa ngoài cửa cung, một mảnh người đông đúc hò reo như sấm động.

- Tình hình gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên nghi hoặc nói.

- Hình như là nhân vật quan trọng gì đó tới?

Phó Thư Bảo nói.

Đi ra cửa cung, đã thấy nhân vật quan trọng kia không phải từ mặt đất mọc lên, mà từ trên trời hạ xuống. Một đôi cánh lực lượng hỏa diễm thiêu đốt, một thân áo giáp lực luyện khí ngân bạch, vị thanh niên này có khí thế cường đại từ trên trời chậm rãi hạ xuống, hấp dẫn tất cả ánh mắt dân chúng và đám thị vệ.

Oan gia ngõ hẹp, người tới không ngờ là Tư Thẩn Sâm, hần từng gặp qua một lần.

Không chỉ có một mình Tư Thẩn Sâm, còn có năm mươi Thiên Không kỵ sĩ cưỡi linh thú ứng hệ hộ tống hần hạ xuống. Trên thân từng kỵ sĩ này đều mặc áo giáp thuần sắc màu trắng, linh thú ứng hệ màu đen, kỵ sĩ bạch sắc, hắc bạch phân minh, tự nhiên càng tô điểm sự uy vũ và khí thế cường đại của đội kỵ sĩ. Đọc truyện mới nhất tại .

Tư Thẩn Sâm hần như thiên thần hạ phàm, khiến rất nhiều thiếu nữ thét vang chói tai. Một số người sùng bái hần có bộ dáng bị kích thích tới cực điểm, hơn nữa còn rống lớn tới mức khàn cả giọng.

- Ta kháo, không phải đôi cánh hỏa diễm sao? Mà năm mươi kỵ sĩ cưỡi Biển Mao Tiểu Điểu. Mấy thứ này cũng coi là huyền diệu? Những người ngu ngốc này chưa thấy quen mắt sao?

Phó Thư Bảo nhú mày nói.

Chẳng qua, là thanh niên năm hai mươi tuổi đạt được cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, bản thân hần chính là một truyền kỳ, một thần thoại, dân chúng bình thường thậm chí Lực Sĩ đều sùng bái hần, đó là chuyện rất bình thường. Phó Thư Bảo kỳ thực rất rõ ràng, cho dù Tư Thẩn Sâm không cần phong cách như vậy lên sân khấu, có lẽ chỉ khoác một chiếc bao tải xuất hiện trên đường, tuyệt đối cũng là ngôi sao lớn, nếu như trên đường bị phát hiện chắc chắn phát sinh tràng cảnh huyền ảo ầm ỹ.

Đối lại là hần bị phát bây giờ đầu đường Hổ Thành, trong nháy mắt, khẳng định ít nhất có một vạn câu nguyên rủa khác nhau.

Nói thế nào đi nữa, hần có thể tự hiểu, hần và Tư Thẩn Sâm, một người hóa thân quang minh, một người hóa thân hắc ám, một người có hình tượng tích cực, một người có hình tượng tiêu cực. Trong tiểu thuyết truyền kỳ gạt người, kẻ đáng thương như hần thường thường được đạo diễn bạo tay chỉnh sửa.

- Người này nghĩ hần là ai?

Khóe miệng Hồ Nguyệt Thiên khẽ nhếch lên, bởi nàng căm ghét nam nhân khác có danh tiếng trấn áp nam nhân của nàng.

- Hần nhất định coi hần là ngôi sao lớn, quên đi, người này biểu diễn chẳng đáng xem, chúng ta đi thôi.

Phó Thư Bảo thu hồi tầm mắt.

Đi ra cửa cung, Tư Thẩn Sâm vừa vịn rơi xuống mặt đất. Đôi cánh hỏa diễm thật lớn không thu hồi đúng lúc, sóng khí rực nóng như gợn nước bắt tung tóe, tuyết trên bầu trời bị hòa tan, tuyết đọng trên mặt đất cũng hóa thành nước chảy vào khe đá. Năm mươi Thiên Không kỵ sĩ cũng rút xuống mặt đất, trực tiếp đứng phía sau Tư Thẩn Sâm rất uy vũ rất hùng tráng. Thanh âm hò reo càng lúc càng mãnh liệt, một số thiếu nữ thét chói tai còn mang theo tiếng khóc rống, tâm tình các nàng đã bị kích động tới mức không cách nào khống chế.

Cho dù Thánh Lan Vương cũng không được hoan nghênh và ủng hộ tới mức như vậy, nhân vật thiên tài tuyệt thế, tuấn tú phong lưu như Tư Thản Sâm có thể nói là ngôi sao lớn tại Thánh Đảo Lan Quốc, tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

- Phó công tử, lên lút đi đâu?

Nhân lực phi thường inh, hạ xuống đất, liền quét nhìn bốn phía, Tư Thản Sâm rất nhanh phát hiện Phó Thư Bảo đang kéo Hồ Nguyệt Thiên nhích từng bước di chuyển trong đám người.

Tư Thản Sâm đến Thánh Lan Thành có hai mục đích, mục đích đầu tiên chính là như Thác Nạp Sâm dự liệu, hắn chuẩn bị thay thế địa vị của Thác Nạp Sâm tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội, trở thành Tứ Đại Lý Sự Chi Nhất trẻ tuổi nhất từ trước đến nay. Mục đích thứ hai, chính là Dật Hương công chúa Chi Ni Nhã. Đối với mục đích thứ hai, trong mắt hắn Phó Thư Bảo đã trở thành địch nhân. Lúc này, trong đoàn người thấy Phó Thư Bảo, hắn hăm hở, cao ngạo không gì sánh được, tự nhiên không bỏ qua cơ hội khiến Phó Thư Bảo mất mặt.

Từ xưa tới nay tình địch khổng lồ cùng tồn tại, có một số người, cừu hận người đoạt nữ nhân của hắn, so với người giết cha hắn còn mãnh liệt hơn nhiều.

Tư Thản Sâm là người như vậy. Hắn luôn luôn phong lưu tự phụ, thường ngày nữ nhân theo đuổi hắn, muốn tranh đoạt hắn không màng sống chết, hắn thậm chí luôn luôn vất vả suy nghĩ làm sao để tiểu thư quý tộc rời xa chính mình. Hắn đâu ngờ, hắn nằm mơ cũng không nghĩ ra, có nữ nhân lại theo gã tiểu tử vô danh mà không thêm để ý tới hắn!

Chuyện này hắn làm sao chịu được?

Chuyện này hắn làm sao không hận?

Có một số việc, người càng muốn tránh né, nó càng phủ xuống đầu người. Có một số người, người càng muốn rời xa hắn, hắn lại xuất hiện trước mặt người. Đối với Phó Thư Bảo mà nói, Tư Thản Sâm là người như vậy.

Lúc đầu, Phó Thư Bảo muốn rời khỏi Thiên Chi Lan Cung tới Thánh Thập Tự Sơn làm chuyện chính sự, nhưng bây giờ xem ra, đã không thể. Tư Thản Sâm vừa xuất hiện, đó chính là trạng thái đối địch, khẳng định sẽ phái người giám sát hắn, nếu như bị hắn phát hiện chuyện tại Thánh Thập Tự Sơn, sự tình sẽ trở nên bất ổn. Mặt khác, gã đáng ghét này vừa xuất hiện, rõ ràng nhằm tới nữ nhân của hắn, đối với loại chuyện chuột khoét vách tường, hắn khẳng định rất lo lắng, lo lắng cho Chi Ni Nhã một mình ở lại Thiên Chi Lan Cung.

Chẳng qua, Tư Thản Sâm kia có phần huênh hoang hơi quá? Trước mặt nhiều người như vậy, không ngờ dám nói hắn lên lút rồi đi!

469. Chương 433: Bại Gia Chi Tử Cấp Đại Sư (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 433: Bại gia chi tử cấp đại sư (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mục tiêu Tư Thản Sâm chú ý, tự nhiên trở thành mục tiêu đoàn người vây xem chú ý. Rất nhiều ánh mắt chuyển tầm nhìn tới trên người hắn, và một số nghị luận không biết kiêng nể đã xuất hiện.

-Người biết không, có người nói gã thiếu niên đến từ Tú Quốc kia chính là người tình của Dật Hương công chúa.

- Cái gì? Tình nhân của Dật Hương công chúa, người mở miệng vui đùa cái gì, bộ dạng bên ngoài chỉ là một gian nhân, hần như vậy làm sao có thể xứng đôi với Dật Hương công chúa cao quý?

- Đúng vậy, rõ ràng nói vậy, người như vậy, cho dù làm tùy tùng, khiêng ngựa, quét rác...Cho Dật Hương công chúa cũng không đủ tư cách?

- Đúng đúng, ta cũng nghĩ vậy, gã tiểu tử đến từ Tú Quốc kia làm sao có thể sánh với Tư Thẩn Sâm công tước? Tư Thẩn Sâm công tước là niềm kiêu hãnh của Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, năm hai mươi tuổi đã trở thành Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, Luyện Thiên Quân Tà Minh Phong Tú Quốc nghìn năm trước mới có thể sánh ngang, chúng ta đều biết, Tư Thẩn Sâm là một trong những người theo đuổi Dật Hương công chúa, cũng là người có nhiều cơ hội đạt được trái tim của Dật Hương công chúa nhất, mặc kệ thế nào, ta rất coi trọng hần thu hoạch thắng lợi trong cuộc giác đấu ái tình này.

- Ủng hộ Tư Thẩn Sâm công tước, đuổi tiểu tử vô danh Tú Quốc gì đó cút đi, hần không xứng với Dật Hương công chúa!

- ...

Những đạo thanh âm này đến từ miệng những người khác nhau, rồi hợp lại hình thành đạo nhọn, hung hăng xuyên vào tim Phó Thư Bảo, khiến hần thụ thương đến mức không thể thụ thương được nữa.

Thoạt nhìn thấy câu nói đầu tiên vô cùng đơn giản mang tới hiệu quả tốt như vậy, trên mặt Tư Thẩn Sâm lại nhíu lên tiểu ý mê người:

- Phó công tử đến từ Tú Quốc, nếu như người bây giờ rời khỏi Thánh Đóa Lan Quốc, ta lập tức phái thuyền hộ tống người không lấy một xu, hơn nữa ta còn tặng món tiền lộ phí hậu hĩnh cho người.

- Tư Thẩn Sâm công tước thực sự hào phóng ah!

- Đúng vậy, đối với tình địch vẫn hào phóng và nhân từ như thế, thực không hổ là nhân vật anh hùng Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta!

- ...

Đủ loại thanh âm truyền đến, còn kèm theo tiếng cười trào phúng, tâm tư Phó Thư Bảo đã bị châm lửa giận, nhưng lửa giận chỉ lẳng lặng thiêu đốt, hơn nữa hận ý trong mắt hần thoáng hiện lại biến mất. Hít một hơi thật sâu, khiến tâm tình phần nộ kịch liệt bình tĩnh trở lại, hần cười cười nói:

- Tư Thẩn Sâm công tước thực sự quá hào sảng ah, chẳng qua, không biết người nói tặng ta tiền lộ phí, người có thể tặng bao nhiêu?

- Quả nhiên là hạng người vô năng, trong trường hợp này hần là người mở miệng cự tuyệt mới miễn cưỡng có thể cứu vãn chút thương cảm thuộc về người, nhưng người dám mở miệng đòi tiền...Không hơn gì cái này, Tư Thẩn Sâm ta rút cuộc xem trọng hạng người rác rưởi.

Trong lòng âm thầm châm biếm Phó Thư Bảo hành động sai lầm, nhưng trên mặt, Tư Thẩn Sâm biểu hiện bộ dạng hào phóng không suy nghĩ:

- Người đã mở miệng như vậy, ta sẽ cho người một vạn kim tệ.

- Oa, một vạn kim tệ!

Đoàn người vây xem hít sâu một ngụm lương khí rồi vang lên một mảnh kinh hô. Một vạn kim tệ, trong mắt thường dân, đã là tài phú thậm chí mười đời đều không kiếm nổi, Tư Thẩn Sâm không ngờ tùy ý ột gã tiểu bối vô danh đến từ Tú Quốc!

- Tại sao cho hần một vạn kim tệ! Không cần cho, để hần rời khỏi Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta là được, một đồng cũng không thể cho!

Đoàn người hô hoán ầm ĩ, bởi tâm tình bọn họ giống như chính mình bỏ ra một vạn kia, lúc này bọn họ luyện tiếu còn hơn cả Tư Thẩn Sâm đích thân bỏ tiền.

Phó Thư Bảo mỉm cười, lẳng lặng đối mặt với thanh âm trào phúng, tựa hồ để kiểm một vạn kim tệ, hấn vút bỏ sự tôn nghiêm và thể diện. Chẳng qua, giờ khắc này, dư quang trên khóe mắt nhanh chóng chuyển tới ô cửa sổ cao nhất tại Thiên Chi Lan Cung. Ở nơi đó, có hai người đang nhìn tất cả chuyện ở đây phát sinh.

Hai người kia, một người là Quốc Sư Thánh Đóa Lan Quốc Thác Nạp Sâm, người còn lại là Thánh Lan Vương.

- Tiểu tử họ Phó kia, trong trường hợp này, chịu vũ nhục như vậy không ngờ còn nhẫn nhịn được, chút hình ảnh thiếu niên mười bảy tuổi lỗ mãng cũng không có, xem ra hấn không phải ngọn đèn nhỏ thiếu dầu đốt.

Chứng kiến toàn bộ chuyện, Thánh Lan Vương cảm thán nói.

Thác Nạp Sâm nói:

- Quốc Vương bề hạ, tiểu tử Phó Thư Bảo này rất bí hiểm, ta tới nay còn chưa thăm dò được thực lực của hấn, bề hạ thấy không, hấn chỉ lẳng lặng đứng một góc ah.

- Oạch, ngoại trừ lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực, khả năng chịu nhẫn nhịn hơn người thường...Hấn còn có điểm gì đặc biệt?

Kỳ thực, trong lòng tuy bất mãn đối với Phó Thư Bảo, bởi hấn hoàn toàn không biết làm thế nào Phó Thư Bảo chiếm được trái tim nữ nhi của hấn, nhưng lòng hiếu kỳ đối với Phó Thư Bảo cường liệt hơn bất cứ kẻ nào.

Thác Nạp Sâm cười khổ một chút:

- Ta cũng không biết ah, đối với tiểu tử Phó Thư Bảo này, tâm tình của ta giống như bề hạ, khó có thể nói rõ.

- Tư Thẩn Sâm là người rất cường thế, còn có tài năng hơn người, lần này hấn nói rõ muốn mưu cầu vị trí Quốc Sư của người trở thành Tứ Đại Lý Sư Chi Nhất trong Luyện Lực Sĩ để quốc hội, hơn nữa, hấn khẳng định rất được ủng hộ, hấn là người rất khó có thể nắm trong tay, trước đây, ta dự định dùng Chi Ni Nhã đổi lấy lòng trung thành của hấn, khiến hấn cống hiến cho vương thất chúng ta, nhưng bây giờ, sự tình biến hóa như vậy, ta không xử lý được.

Ánh mắt Thánh Lan Vương đặt trên người Phó Thư Bảo, thần sắc rất phức tạp.

- Bề hạ, tất cả mọi vật đều có quỹ tích, chúng ta bình tĩnh quan sát, Phó Thư Bảo này tuy lực lượng tu vi kém Tư Thẩn Sâm, nhưng theo ta, hấn là tuyệt thế thiên tài sánh ngang với Tư Thẩn Sâm, hơn nữa nắm giữ trong tay lực lượng quân sự cường đại, sau khi bọn họ quyết phân thắng bại, chúng ta sẽ quyết định.

Thác Nạp Sâm thần nhiên nói.

- Vẫn là Quốc Sư có trí tuệ hơn người, được rồi, đối mặt với vũ nhục và khiêu khích như vậy, Quốc Sư người nghĩ, Phó Thư Bảo kia sẽ ứng phó như thế nào?

Thánh Lan Vương có chút hiếu kỳ nói.

Thác Nạp Sâm lắc đầu:

- Phó Thư Bảo kia hành sự luôn luôn bất thường, ta không đoán được hấn sẽ làm gì.

Thánh Lan Vương cười nói:

- Có gì khó đoán, ta đoán rất nhanh hai người bởi vì ngôn ngữ bất hòa mà động thủ, lệnh bọn thị vệ chuẩn bị một chút, hai người đều là cường giả, một khi liều mạng chiến đấu, sẽ khiến Thiên Chi Lan Cung bị hủy hoại.

- Đừng vội, bề hạ hãy quan sát chuyển biến.

Ngữ khí Thác Nạp Sâm nói giống như lửa rơi xuống lưng cũng không hoảng.

- Nếu như không động thủ, thể diện, danh dự không còn lại chút gì, hấn còn có tư cách gì lấy nữ nhi của ta? Hừ, ta muốn xem, hấn sẽ xử lý thế nào.

Thánh Lan Vương lại chuyển ánh mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo lần nữa.

Lúc này, trên sân rộng trước cửa Thiên Chi Lan Cung tập trung càng lúc càng đông người. Vạn chúng động thân, tiếng người ồn ào. Người luyện tiếu Tư Thẩn Sâm tặng không một vạn kim tệ, càng lúc càng nhiều, thậm chí có người chửi ầm lên.

Quả thực đây là đại sự liên quan tới thể diện của nam nhân, nếu như Phó Thư Bảo vì chuyện này thể diện tiêu tan, danh dự mất sạch, đó chính là làm mất mặt Chi Ni Nhã, làm thương tổn danh dự vương thất Thánh Đóa Lan Quốc, đứng ở góc độ Thánh Lan Vương nhìn nhận chuyện này, Phó Thư Bảo hẳn xác thực không đủ tư cách kết hôn với Dật Hương công chúa Thánh Đóa Lan Quốc, nữ nhi yêu dấu của hắn.

- Thế nào? Một vạn kim tệ, người bây giờ đồng ý rời khỏi Thánh Đóa Lan Quốc chứ, ta lập tức cho người.

470. Chương 433: Bại Gia Chi Tử Cấp Đại Sư (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 433: Bại gia chi tử cấp đại sư (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nghe tiếng người ồn ào hoàn toàn ủng hộ chính mình, tâm tình Tư Thẩn Sâm vui vẻ tới cực điểm, đối với tình thế Phó Thư Bảo bất ổn, hắn tiếp tục tiến công gây chuyện khó dễ.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo phá lên cười.

Sắc mặt Tư Thẩn Sâm khê đối:

- Người cười cái gì? Tiền còn chưa tới tay, người đã cao hứng vậy sao?

- Tư Thẩn Sâm công tước, tại Tú Quốc, khi lòng ta vui vẻ, cho dù là một gia nô bình thường ta có thể tiện tay tặng thưởng cho hắn một vạn kim tệ, người cho rằng người tặng một vạn kim tệ là giá rất đắt sao? Ha ha ha...

- Người lòng tham không đáy, được rồi, vì Chi Ni Nhã, ta đáp ứng với người, người nói giá đi!

- Tư Thẩn Sâm công tước, người còn không rõ ý tứ của ta sao? Được rồi, người nghe không rõ, ta sẽ nói rõ cho người biết, người bây giờ chỉ cần bước về phía ta mười bước, mỗi bước ta cho người mười vạn kim tệ.

Trong thanh âm ẩn chứa lực lượng, thoáng chốc thanh âm Phó Thư Bảo nói vọng vọng tận mây xanh, ai nấy đều nghe rõ.

Sau phiên cửa sổ Thiên Chi Lan Cung, Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc Thánh Lan Vương nghe được như vậy, cảm thấy thiếu chút nữa rơi xuống mặt đất.

Trên thực tế, không chỉ Quốc Vương bệ hạ Thánh Đóa Lan Quốc giật mình, ngay cả vạn chúng vây xem đều khiếp sợ ngây ngẩn tại chỗ.

Tư Thẩn Sâm cho rằng chính mình có tiền, muốn đuổi Phó Thư Bảo rời đi, đã trả giá một vạn kim tệ, nhưng ngược lại chỉ cần Tư Thẩn Sâm bước về phía Phó Thư Bảo mười bước, hắn liền tặng một trăm vạn kim tệ. Đây là ý niệm gì?

Tại Thánh Đóa Lan Quốc, không thiếu bại gia chi tử con nhà quý tộc, nhưng trước mắt Phó thư Bảo, quả thực chênh lệch giống như huỳnh hỏa và ánh trăng, ánh nến và quang mang thái dương!

Thử hỏi, trong thiên địa, còn có bại gia chi tử nào, có thể đạt tới mức độ thiên mã hành không như vậy?

Không có, trong thiên địa có thể lụy bại đến mức độ đủ để người người ngưỡng vọng, duy chỉ có Phó Thư Bảo mà thôi.

- Người...

Sắc mặt Tư Thẩn Sâm nhất thời đổi thành màu xám. truyện cập nhật nhanh nhất tại chầm

Kỳ thực, hắc lý giải chưa hết về Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo xuất thủ hào phóng, hắc tu luyện một trăm năm đều không thể đuổi kịp.

Người nhiều tiền có rất nhiều, nhưng người có dũng khí tiêu tiền lại rất ít. Dùng tiền, cũng là một loại kỹ năng, phân chia cảnh giới cao thấp.

Tư Thẩn Sâm xét về bản lĩnh dùng tiền, tối đa chỉ là một cao thủ, so với đám con dòng cháu giống bình thường cường đại hơn một chút, nhiều nhất tại nơi thiếu nữ không có tri thức và người chưa từng trải việc đời lưu lại ấn tượng sâu sắc; nhưng về phương diện này Phó Thư Bảo đã là đại sư tuyệt đỉnh, hắc thể hiện, không chỉ đơn giản lưu lại ấn tượng sâu sắc, mà là lưu lại danh tiếng muôn thuở!

Chênh lệch như vậy, sao có thể tính toán?

Trước mặt vạn chúng, với thân phận và thể diện của Tư Thẩn Sâm, đừng nói một trăm vạn kim tệ, cho dù nghìn vạn kim tệ hắc đều không thể gật đầu, càng không thể nghe lời theo Phó Thư Bảo chỉ huy bước về phía Phó Thư Bảo mười bước. Bởi vì hắc làm như vậy chính là vứt bỏ toàn bộ thể diện.

- Đáng ghét! Người nghĩ người là ai? Tại Thánh Đóa Lan Quốc, người dám nói chuyện với ta như vậy? nguồn (.)

Trong đôi mắt Tư Thẩn Sâm hiện lên hận ý, nhưng chưa phát tác.

Xuất thủ trước mặt vạn chúng, thực sự cần lý do hợp lý.

Phó Thư Bảo nhìn thấu điểm này, hướng hồ, cho dù động thủ, hắc cũng không hề sợ hãi. Cảm thấy chính mình sử dụng thủ đoạn hào phóng trấn áp tràng diện, hắc vừa cười vừa nói:

- Nếu như Tư Thẩn Sâm công tước không muốn nhận tiền của ta, số tiền này ta không muốn thu hồi lại, mà đổi thành lễ vật tặng dân chúng Thánh Lan Thành.

Dừng lại một chút, hắc lại cao giọng nói:

- Không chỉ mỗi người ái lấy đều có lễ vật, gia đình nghèo khó không có người làm việc, ta không chỉ tặng lễ vật, còn quyên góp ủng hộ số tiền nhất định, giúp bọn họ vượt qua mùa đông giá lạnh này!

Rào rào, đoàn người vây xem thoáng chốc vỡ òa. Thanh âm nghị luận, tiếng reo hò xen lẫn cùng một chỗ, giống như thủy triều cuốn qua sân rộng khuếch tán về bốn phương tám hướng.

Tư Thẩn Sâm vốn muốn dùng một vạn kim tệ mua thể diện của Phó Thư Bảo, nhưng không ngờ, Phó Thư Bảo ngược lại dùng trăm vạn kim tệ mua thể diện của hắc, hơn nữa, trăm vạn kim tệ này không ngờ thủy chung muốn đưa ra ngoài, còn đối tượng đổi thành dân chúng Thánh Lan Thành!

- Ahaa! Không ngờ Phó công tử đến từ Tú Quốc này không ngờ là người hào sảng như thế, ta chứng kiến con dòng cháu giống xuất thủ hào phóng, nhưng so với vị Phó công tử này xuất thủ thực sự là kiến so với voi.

- Không thể như vậy... Thảo nào hắc có thể trở thành người theo đuổi Dật Hương công chúa chúng ta, hóa ra hắc là người hào sảng lại có tấm lòng lương thiện, vừa xuất thủ chính là một trăm vạn kim tệ đổi thành lễ vật tặng mọi người, không ngờ còn quyên góp ủng hộ người không có công ăn việc làm, mùa đông này, chúng ta rất cuộc có phúc khí.

Dư luận dân chúng phát triển theo hướng tốt, đó chính là cho bọn họ chỗ tốt, thực sự rất tốt.

Gã thiếu niên vừa nãy không đáng một đồng, đảo mắt liền biến thành người đại thiện lương. Nếu như Lưu Chuẩn, Tây Hoa Dung và đám Luyện Lực Sĩ biết, Phó Thư Bảo dùng một phần tiền lời từ đơn đặt hàng mua lực luyện khí tại Tư Ba Quốc vào chuyện này, không biết bọn họ cảm thụ thế nào.

- Mọi người yên tĩnh một chút, ta nói là làm, sau đó ta sẽ gặp quan dân chính ở đây, nhờ hấn hỗ trợ kiểm kê nhân khẩu, sau đó quyên góp ủng hộ ngay tại sân rộng Thánh Lan Thành.

Thanh âm Phó Thư Bảo lại vang vọng khắp sân rộng lần nữa. Vừa nãy, hấn dự định mua lễ vật, nhưng thoáng chốc nghĩ lại, nếu như hấn giao tiền cho quan dân chính Thánh Lan Thành mua lễ vật, bị cắt xén không biết bao nhiêu, hơn nữa, người đồng như vậy, lễ vật rất khó đồng nhất, cho nên không bằng phát tiền trực tiếp.

Một mảnh reo hò lại vang lên như sấm dậy.

Nhân khẩu Thánh Lan Thành không quá trăm vạn người, nói cách khác, mỗi người đều có thể lĩnh một kim tệ! Trong nhà có lão bà hài tử, như vậy một nhà có thể lĩnh tới vài kim tệ. Khoản tiền như vậy, hầu như nhiều hơn một năm thu nhập của bọn họ, bây giờ lại không công chiếm được. Chuyện tốt này, đối với dân chúng bình thường mà nói, quả thực vui mừng hơn chuyện cưới vợ dựng chồng, bọn họ sao có thể không thỏa mãn.

Trên phiến cửa sổ Thiên Chi Lan Cung nhìn xuống, thấy tràng cảnh náo nhiệt dưới sân rộng, Thánh Lan Vương cười khổ:

- Phó Thư Bảo này thực sự là người kỳ quái, phương thức xử lý như vậy, ta không thể nghĩ đến, đảo mắt nhìn qua, hấn hình như rất có tiền, chẳng qua, hấn trả giá trăm vạn kim tệ, đã giúp ta giải quyết chút vấn đề vướng tay vướng chân, để dân chúng Thánh Lan Thành có thể có được một mùa đông ấm áp.

Thác Nạp Sâm nói:

- Theo lý giải của ta đối với Tư Thẩn Sâm, chuyện này tựa hồ chỉ mới bắt đầu.

Thánh Lan Vương thần nhiên gật đầu:

- Như vậy, tiếp đến, ta còn muốn xem Phó Thư Bảo này xử lý chuyện như thế nào.

Trong sân rộng, thanh âm reo hò đối với Tư Thẩn Sâm mà nói, không cần bàn cãi chính là cây châm độc hung hăng cắm vào huyết nhục hấn. Quay đầu liếc mắt nhìn về phía năm mươi Thiên Không kỵ sĩ phía sau, với một ám hiệu đơn giản, năm mươi Thiên Không kỵ sĩ nhất thời ngằm hiểu, lập tức xông tới. Một số dân chúng cản đường, bị bọn chúng mạnh mẽ đẩy ra.

Mắt thấy sắp động thủ, bách tính đứng gần cuống quít lui về phía sau, nhất thời để lộ ra một mảnh đất trống trơn. Với danh tiếng và thủ đoạn của Tư Thẩn Sâm, những bách tính này tuy rất bất mãn, nhưng chỉ có thể giận dữ mà không dám nói gì. Một số bách tính chờ lĩnh tiền, thậm chí trong lòng lo lắng thay Phó Thư Bảo, hi vọng hấn bình yên vô sự. Phó Thư Bảo bây giờ chính là thần tài trong mắt bọn họ, có ai đó gây bất lợi đối với thần tài, tự nhiên rất lo lắng và tức giận.

Trên mảnh đất trống rỗng, năm mươi người từng đôi một thoáng chốc xuất hiện.

471. Chương 434: Nói Giết Là Giết (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 434: Nói giết là giết (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black xem tại

Biên: Black

Phó Thư Bảo cười cười:

- Tư Thẩn Sâm công tước, người muốn động thủ sao?

Tư Thẩn Sâm lạnh lùng nói:

- Người xuất thủ lấy ra một trăm vạn kim tệ mua chuộc nhân tâm, ta hoài nghi ngươi là gian tế Tú Quốc phái tới, cho nên cần phải bắt ngươi mang về thẩm vấn một chút, ta khuyên ngươi buông tha ý nghĩ chống cự, tránh khỏi chết thảm.

- Ngươi dựa vào cái gì nói ta là gian tế Tú Quốc?

Phó Thư Bảo đối mặt với năm mươi Thiên Không kỵ sĩ, không xuất hiện chút dấu hiệu hoảng loạn, ngược lại trên mặt vẫn duy trì dáng tươi cười nhàn nhạt.

- Hừ! Ta khẳng định có chứng cứ, theo ta quay về ngươi sẽ biết.

- Ha ha! Tư Thẩn Sâm công tước, ta còn tưởng ngươi là một nhân vật, không ngờ ngươi không ngờ là tên tiểu nhân lòng dạ hẹp hòi, trên quan trường Tú Quốc chúng ta có một câu châm ngôn: “ Dục gia chi tội “. Ngươi áp đặt cho ta tội danh, tự nhiên có thể tìm chứng cứ lung tung, chỉ có điều...

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ngươi nghĩ rằng, dựa vào gần đây ngươi có thể bắt ta sao? Muốn động thủ, người bị hại sẽ là ngươi, mà không phải ta.

Tư thẩn Sâm phá lên cười:

- Ha ha ha...Thực sự là một đứa ngốc, ngươi chính là Luyện Lực Sĩ Vĩnh Hằng Lực, một mình ta có thể dễ dàng giết chết ngươi, đừng nói tới ta còn có năm mươi Thiên Không kỵ sĩ!

Ầm ầm! Tiếng bước chân trầm trọng tới cực điểm bỗng nhiên truyền tới. Đoàn người vây xem tránh sang hai bên, nhất thời tạo lên đường rộng.

Lấy Tiểu Thanh và Hồ Giang Phong dẫn đầu, một trăm chiến sĩ Hồ Tộc bước từng bước trầm trọng đi về phía bên này.

Một trăm chiến sĩ Hồ Tộc, trên vai vác nỏ lực luyện khí, trong tay cầm đao thuẫn lực luyện khí, trên người mặc áo giáp lực luyện khí kim chước Thiên Cấp. Trang bị vũ trang lực luyện khí từ đầu tới chân, hơn nữa còn có một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Tiểu Thanh, cho dù Quốc Sư Thác Nạp Sâm cũng có thể dễ dàng thất cổ, đừng nói tới Tư Thẩn Sâm và năm mươi Thiên Không kỵ sĩ.

Còn chưa tới bên cạnh Phó Thư Bảo, Tiểu Thanh đã áp dụng động tác cường thế, cứ mỗi lần cước bộ của nàng đạp xuống, tuyết đọng trên mặt đất liền tụ lại, hình thành tầng băng dày kiên cố.

Không cần Tư Thẩn Sâm và năm mươi Thiên Không kỵ sĩ khiêu khích thêm chút nữa, nàng đã tiến nhập trạng thái chiến đấu.

Hồ Giang Phong và chiến sĩ Hồ Tộc chưa nhận được bất cứ mệnh lệnh nào, đều tự thu hồi đao thuẫn lực luyện khí, lấy ra nỏ lực luyện khí uy lực thật lớn, tiến trên nỏ đều nhắm tới Tư Thẩn Sâm và năm mươi Thiên Không kỵ sĩ.

Mùi thuốc súng nhất thời đặc hơn, khiến cuộc chiến hết sức căng thẳng.

Giờ khắc này, bị trăm nỏ lực luyện khí chĩa vào, sắc mặt Tư Thẩn Sâm khó coi tới cực điểm. Hắn tưởng trước mặt vạn chúng khiến Phó Thư Bảo mất mặt, thậm chí tiếp đến có thể bức hại, thế nhưng nguyên vọng đơn giản làm chuyện này, ngược lại lúc này lại nhiều phải phải kinh ngạc, bởi Phó Thư Bảo áp chế hắn, khiến hắn vô kế khả thi, khiến hắn mất hết thể diện!

Tư Thẩn Sâm phi thường rõ ràng, có đội thị vệ trang bị vũ trang lực luyện khí từ đầu tới chân, cho dù đối mặt với một vạn kỵ binh tinh nhuệ đều có thể thắng lợi, đừng nói tới năm mươi Thiên Không kỵ sĩ trước mặt hắn. Hắn cũng rõ ràng, trong trận doanh đối phương cũng có một Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực không khác biệt hắn là bao, nếu như động thủ, khẳng định kẻ chết chính là hắn! Dưới tình cảnh xấu, hắn khẳng định không dám động thủ.

- Ha ha ha...

Ý niệm trong đầu thoáng hiện, Tư Thẩn Sâm nở nụ cười:

- Đây là chuyện hiểu lầm!

Phó Thư Bảo nói:

- Làm mẹ người, làm muội người!

- Người...

Dáng tươi cười trên mặt Tư Thẩn Sâm nhất thời ngưng đọng. Lãnh thổ Thánh Đóa Lan Quốc rộng lớn như vậy, ai dám nhục mạng hấn như vậy? Hơn nữa, còn nhục mạng trước mặt vạn chúng!

Giờ khắc này, cảm thụ bị sỉ nhục, so với bị giết hấn còn khó chịu gấp bội.

- Người không phải muốn bắt ta sao? Người không phải muốn ta mất thể diện sao? Đến đây, chạy qua đây đi.

Lúc này, nguy hiểm không còn tồn tại, Phó Thư Bảo sinh ra đã là lưu manh này, tự nhiên sẽ phát huy tất xấu tới tột cùng. Bỏ đá xuống giếng, giẫm lên chỗ đau... Tất cả những thủ đoạn này đều sử dụng tới.

Tư Thẩn Sâm lạnh lùng nhìn Phó Thư Bảo, không phản bác không động thủ, âm trầm, không biết suy nghĩ điều gì đó.

- Mẹ kiếp, công tước đại nhân há có thể để người mắng?

Một Thiên Không kỵ sĩ không nhịn được, xoạt xoạt rút chiến đao.

Chiến đao vừa vung lên, hấn bước lên phía trước một bước, vù vù vù, một mảnh thanh âm xé không vang lên. Trong nháy mắt, thân thể hấn bị xuyên thủng vài lỗ. Nỗ tiến mạnh mẽ không chỉ xuyên thủng giáp trụ thân thể hấn, còn xuyên thấu tấm lá chắn Thiên Không kỵ sĩ phía sau hấn, khiến mấy người bị thương.

Đột nhiên mấy người trọng thương, khiến tràng diện thoáng chốc trở nên lạnh tĩnh. Đám Thiên Không kỵ sĩ còn lại kinh hãi nhìn những chiến sĩ Hồ Tộc, không dám nhúc nhích. Nỗ lực luyện khí như vậy, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy, vì vậy bị uy lực của nó gây chấn động.

Trên thực tế, khoảng cách gần như vậy, ngay cả dựa vào tốc độ của Phó Thư Bảo cũng vô pháp tránh né nỗ lực luyện khí, đừng nói tới những Thiên Không kỵ sĩ này.

- Người dám giết người của ta!

Tư Thẩn Sâm trăm triệu lần không ngờ, Phó Thư Bảo thực sự dám động thủ.

Phó Thư Bảo chỉ tay vào đám Thiên Không kỵ sĩ nói:

- Là bọn họ động thủ trước, người của ta chỉ là tự vệ, có nhiều người chứng kiến như vậy, người sẽ không vu khống được ta, các hương thân Thánh Lan Thành các người nói đi?

- Đúng vậy đúng vậy!

- Người của Phó công tử chỉ là tự vệ mới xuất thủ.

Phàm là, người muốn nhận tiền trong tay Phó Thư Bảo đều kêu lên như vậy.

- Người...

Tư Thẩn Sâm gương khuôn mặt tuấn dật đã phẫn nộ tới mức xám xanh.

- Vào chuyện chính sự đi, Tư Thẩn Sâm công tước, ta rất bận, người mau tới bắt ta, bắt xong, ta còn có chuyện riêng cần xử lý.

Đây là châm chọc?

Đây là khiêu khích, Phó Thư Bảo chiếm thế thượng phong muốn ép Tư Thẩn Sâm xuất thủ, sau đó dùng sức mạnh giải quyết vấn đề. Tư Thẩn Sâm không phải không biết đạo lý này, cho nên, bất luận thế nào hấn cũng không dám xuất thủ.

- Quốc Sư, người tới ngăn cản trận quyết đấu này phát sinh.

Thánh Lan Vương cười khổ nói:

- Ta rốt cuộc đã nhận ra, nữ nhi của ta thương yêu nhân vật có dạng gì, gia hỏa như vậy, cho dù là ác nhân cũng phải tránh xa. Tư Thẩn Sâm không ngờ không điều tra rõ thân phận hắn tùy ý gây khó dễ, chịu tổn hại cũng là chuyện rất bình thường.

Ác nhân đều phải trốn tránh thật xa, đó chính là ác ma.

- Bệ hạ, không nên kết luận quá sớm, quan sát Phó Thư Bảo kia thêm chút nữa đi, bây giờ ta nghĩ, hắn có thể giúp chúng ta.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm nói.

- Trong lòng ta đều biết, đi thôi, bằng không Tư Thẩn Sâm bị giết chết, chúng ta thực sự không biết ẩn nói thế nào với Luyện Lực Sĩ để quốc hội.

Thánh Lan Vương nói.

Thân hình khẽ động, bay qua khe cửa sổ, Quốc Sư Thác Nạp Sâm xuất hiện trên bầu trời phía trên sân rộng.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu nhìn thoáng qua, thấp giọng cười nói:

- Hai lão gia này xem kịch lâu như vậy, lúc này xuất hiện đóng vai người hòa giải, không khỏi có phần quá cổ điển chứ?

Chẳng qua, hắn cần giữ thể diện cho cha vợ hắn.

Tuy rằng không có cơ hội giết chết Tư Thẩn Sâm, nhưng cuối cùng đạt được mục đích hắn dự liệu trước, cho nên hắn cũng không quá nuối tiếc.

Quốc Sư đứng ra dàn xếp, Tư Thẩn Sâm tự nhiên có được lối thoát, phân tranh lúc đó coi như không có gì, người hai bên khi đó tản đi. Những người trên sân rộng tụ tập càng lúc càng đông, phóng nhãn nhìn lại, tất thấy đầu người đông nghịt, có kim sắc, hắc sắc còn có đầu trọc bóng loáng. Hiển nhiên, nghe thấy tin đồn Thánh Lan Thành có người phát tiền, bách tính liền vội vàng kéo tới lĩnh tiền.

472. Chương 434: Nói Giết Là Giết (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 434: Nói giết là giết (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Phó Thư Bảo, chúng ta lúc này mới chỉ bắt đầu thôi.

Trước khi đi, Tư Thẩn Sâm để lại câu nói sắc mùi thuốc súng.

Khi đó, Phó Thư Bảo cười nói:

- Không cần vui đùa nhiều, người có thể tùy thời kết thúc.

Đời người như trò chơi, đây là câu nói Phó Thư Bảo rất thích.

- Phó công tử, người trước mặt nhiều người như vậy ưng thuận hứa hẹn phát tiền lạc quyền, người chừng nào đổi tiền mặt?

Nhìn bách tính tụ tập trên sân rộng, Thác Nạp Sâm có chút lo lắng Phó Thư Bảo không cầm nhiều tiền mặt như vậy.

- Ngay bây giờ, để quan thành vệ lấy sổ tiết kiệm ra, tiếp đến phái một vài người giúp đỡ ta phát tiền, phát ổi người một kim tệ, tốt rồi, để Chi Ni Nhã đứng ra chủ trì chuyện này. xem tại

Phó Thư Bảo nói.

Trong lòng Thác Nạp Sâm thầm nghĩ:

- Hóa ra công chúa đã là quân gia tại Hậu Thổ Thành, thực sự là xem thường thủ đoạn của tiểu tử này...Không biết bộ hạ biết việc này, sẽ cảm thụ thế nào?

Ngoài miệng lại nói xã giao:

- Chuyện này ta phải xin chỉ thị, dù sao, công chúa thân thể nghìn vàng, để nàng xuất đầu lộ diện, cần một số quá trình.

- Tùy ý đi, ta bây giờ phải tới kho tiền đổi tiền mặt.

Trong lòng Phó Thư Bảo không cho là đúng, quá trình gì đó, chỉ cần Chi Ni Nhã biết chuyện hần muốn làm, bất luận thế nào đi nữa nàng đều tham gia.

Lấy chồng theo chồng, loại chuyện này rơi vào trên người công chúa cũng giống vậy.

Nhân khẩu trên trăm vạn người, phát tặng mỗi người một kim tệ, chuyện này không hề đơn giản, cũng không thể hoàn thành trong vòng một ngày một đêm. Vừa vặn có ngân hàng tư nhân đổi kim tệ vào ban ngày, ngân hàng này là ngân hàng tư nhân quốc tế, do Luyện Lực Sĩ đế quốc hội thành lập, tại các nơi trên thế giới đều có thể đổi. Thế gia, quý tộc và quân phiệt Tư Ba Quốc dùng tiền đặt cọc mua Luyện Khí tại Hậu Thổ Thành đều là loại tiền giấy có thể đổi tại ngân hàng tư nhân đế quốc trên bất cứ quốc gia nào.

Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, không chỉ nắm giữ toàn bộ Luyện Lực Sĩ ưu tú nhất thế giới, còn nắm giữ trong tay ngân hàng tiền tệ xuyên quốc gia, chẳng khác nào nắm giữ mạch máu kinh tế thế giới. Ngoài những thứ đó ra, còn vận dụng phương thức đầu tư và thu mua, thu mua một số mỏ tài nguyên khoáng sản các quốc gia. Đầu tư nhiều lĩnh vực như vậy, cần lượng người khẳng định rất nhiều, như vậy chủ nô lớn nhất thế giới này chắc chắn là tổng hội trưởng Luyện Lực Sĩ đế quốc hội. Dựa vào tầm mắt của Phó Thư Bảo đặc biệt nhìn nhận, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội đã nắm giữ lực lượng kinh tế toàn bộ thế giới, là tập đoàn nắm giữ quy mô nguồn sinh lực và nhân tài xuyên quốc gia. Tập đoàn này, tại thế giới kia, đã có thể nắm trong tay một quốc gia, thậm chí cục diện thế giới.

Trước đây chưa đối địch với Tư Thẩn Sâm, Phó Thư Bảo không quá quan tâm tới chuyện Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, bây giờ, hần mơ hồ nghĩ tới Tư Thẩn Sâm có quan hệ sâu thâm với Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, khiến tâm tình hần khó tránh khỏi có chút trầm trọng.

Địch nhân càng mạnh, mang đến lực uy hiếp càng lớn.

Bách tính Thánh Lan Thành tuyệt nhiên cảm thụ hoàn toàn khác Phó Thư Bảo, bọn họ lúc này vui vẻ giống như ăn tết. Bởi một người vô duyên vô cớ lĩnh một kim tệ, đối với những người cùng khổ mà nói, quả thực là khoản tiền cứu mạng. Đương nhiên, trong lòng bách tính phần lớn đều mang ơn Phó Thư Bảo, nhưng cũng khó tránh khỏi một số kẻ cầm tiền, sau lưng còn chửi một câu bại gia chi tử, đồ dân...

Chuyện phát tiền vốn do Chi Ni Nhã đích thân chủ trì, quan dân chính và thủ hạ của hần không có nửa điểm cơ hội ăn hoa hồng, mọi chuyện đều tiến hành rất thuận lợi. Chỉ là muốn phát tiền, để từng người đến lĩnh, ít nhất cần thời gian vài ngày.

- Chúng ta làm gì bây giờ? Lẽ nào nhìn phát tiền sao?

Nhìn bách tính xếp thành hàng dài trên sân rộng, Hồ Nguyệt Thiên nhú nhú đôi mày thành tú.

- Chúng ta đi Thánh Thập Tự Sơn chứ, phát tiền vài ngày mới có thể hoàn tất, chúng ta vừa vặn có thể lợi dụng khoảng thời gian này, mặt khác, Tư Thẩn Sâm khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, tập kết người của hần đối phó với ta, nếu như để hần chuẩn bị tốt, chúng ta rất khó tới Thánh Thập Tự Sơn, cho nên, khi hần chưa chuẩn bị tốt, chúng ta phải nắm lấy Vân Nê Thổ Đậu trong tay.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã sớm tính toán.

- Lúc này, có dẫn theo trăm chiến sĩ Hồ Tộc không?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Mang theo trăm chiến sĩ Hồ Tộc, quá mức huênh hoang, khẳng định rất nhanh sẽ có người phát hiện lỗi đi của chúng ta, không thể mang theo, để cách nàng hoạt động trong tầm mắt của công chúng, có thể hấp dẫn ánh mắt bọn họ.

- Còn Tiểu Thanh?

- Tiểu Thanh cũng không mang theo, lúc này đây ta muốn để nàng ở lại bên cạnh Chi Ni Nhã, đề phòng lang sói.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

Hồ Nguyệt Thiên có chút ghen tỵ nói:

- Thị vệ lợi hại nhất để lại bảo vệ công chúa, còn ta?

- Nàng? Nàng đã có ta, trên đường chỉ có hai chúng ta, muốn làm gì thì làm? Đi thôi.

- Thối...

Trong miệng Hồ Nguyệt Thiên mắng một tiếng, nhưng trong lòng nàng thật cao hứng.

Ngay khi kim tệ giống mưa phát tán ra ngoài, ai nấy đều chú ý, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên cải trang thành dân thường lén lút chuồn khỏi Thánh Lan Thành, trực tiếp tới Thánh Thập Tự Sơn.

oOo

Tuyết rơi càng lúc càng nhiều, sấm tối tuyết đọng trên mặt đất đã chồng chất dày tới một thước. Gió mạnh gào thét, xuy xuy thổi trên mặt đất, khiến tất cả lạnh run. Ra khỏi Thánh Lan Thành, người trên đường phi thường thưa thớt, ngoại trừ một số thôn trang có người hoạt động bên ngoài, tại điền dã thôn quê căn bản không thấy bóng người qua lại.

Ít người qua lại, chính hợp tâm ý Phó Thư Bảo.

Tuyết phong tuy lạnh thấu xương, nhưng không cách nào cản trở nổi Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên phi hành. Chẳng qua, gió tuyết lớn thổi qua giống như lông ngỗng, ảnh hưởng tầm nhìn hai người, cho nên hai người chỉ có thể phi hành trong tầng trời thấp.

Trời đêm, một mảnh núi lớn liên miên phập phồng tiến nhập tầm mắt. Một tòa núi cao nhất cao vút xuyên mây, dốc đứng vạn phần. Tuyết trắng xóa bao trùm quanh sườn núi, nhìn qua giống như tòa băng sơn hàng tỉ năm trước, tạo lên một cổ cảm giác du nhiên du sinh rất uy nghiêm, khiến người ta cảm thấy vô pháp vượt qua, vô pháp chinh phục.

- Thánh Thập Tự Sơn quả nhiên có chút kỳ lạ, cảm giác uy nghiêm hùng vĩ như vậy, cho dù mười vạn tòa núi lớn đứng cùng một chỗ cũng không đạt được mức độ cường liệt như vậy, khẳng định là nguyên tố thổ tinh túy phát huy tác dụng.

Ngắm nhìn Thánh Thập Tự Sơn phía xa xa, Phó Thư Bảo có chút cảm thán nói.

- Một mảnh sơn phong, từ đông, từ tây, từ nam, từ bắc, bốn phía đều có, tại ngọn núi cao nhất chồng chéo lên nhau, dựa theo địa thế cảm nhận, thực sự là chữ thập lớn không gì sánh được, thảo nào gọi là Thập Tự Sơn.

Từ trên cao nhìn xuống, Hồ Nguyệt Thiên tỉ mỉ quan sát nơi này.

- Địa hình chỉ là một phần trong đó.

Phó Thư Bảo nói:

- Thánh Thập Tự Sơn này chính là Thánh Sơn Thánh Đóa Lan Quốc, là nơi thần thánh, trước kia, quân vương thành lập Thánh Đóa Lan Quốc chính là khởi nghĩa tại Thập Tự Sơn, lật đổ tiền triều, cho nên mới gọi là Thánh Thập Tự Sơn, quân đội Thánh Đóa Lan Quốc cực mạnh gọi là Thập Tự quân, có người nói quân đội có hai mươi vạn người, chỉ nghe theo mệnh lệnh Thánh Lan Vương, duy trì hệ thống tư bản vương thất Thánh Đóa Lan Quốc thống trị vương quốc. Bây giờ Thánh Thập Tự Sơn còn bảo lưu thần miếu, dùng để tế thể thiên địa và an táng thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc quá cố, bất cứ lúc nào cũng có một đội quân tinh nhuệ Thập Tự quân trăm người thủ vệ, bất cứ người nào lăm tiến nhập nơi này đều phải chết.

- Những điều này đều là lão bà công chúa kia nói cho người biết? Ta khẳng định người sẽ không trở mình điều tra mấy thứ này.

Hồ Nguyệt Thiên nói. Phó Thư Bảo có hai lão bà, cho nên, nằng chỉ ăn dấm chua còn không ổn. (

- Chúng ta đi, nhưng phải tránh né Thập Tự quân thủ vệ thần miếu, không thể để bọn họ phát hiện.

Phó Thư Bảo cười cười, chậm rãi hạ xuống.

473. Chương 435: Hải Cốt Khác Thường

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 435: Hải cốt khác thường

Thần miếu xây dựng trên đỉnh Thánh Thập Tự Sơn, có chiến sĩ Thập Tự quân thủ vệ, trực tiếp đáp xuống đỉnh núi rõ ràng không thích hợp. Chỉ có thể chịu khổ cực một chút, từ chân núi lên leo lên thôi.

Tuyết đọng bao phủ rừng cây um tùm, che lấp đường đi. Phóng nhãn nhìn lên cao, tất cả đều trắng xóa.

- Ngọn núi lớn như vậy, đi đâu mà tìm Vân Nê Thổ Đậu?

Tới nơi cần đến, bộ dáng Hồ Nguyệt Thiên lại không có hải lòng nửa điểm.

Phó Thư Bảo nói:

- Hoàng Hồ Minh Tộc Trưởng không hề nói rõ địa điểm cụ thể sao? Ví như, lấy thần miếu làm mốc, đi về phía nào đó cách một khoảng cách chẳng hạn...?

Hồ Nguyệt Thiên cười khổ nói:

- Quyển da thú Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại, miêu tả nơi cất giấu năm loại linh tài cực phẩm, thời gian đó, Thánh Đóa Lan Quốc chưa thành lập, người vẽ bức địa đồ kia làm sao có thể sử dụng thần miếu làm mốc? Mặt khác, cho dù lấy thần miếu làm mốc, Vân Nê Thổ Đậu là linh tài cực phẩm nguyên tố thổ, ẩn chứa nguyên tố thổ tinh túy, có thể tùy ý di chuyển trong đất, thời gian dài trôi qua, ai có thể khẳng định vị trí cụ thể của nó?

Phó Thư Bảo cười khổ một chút:

- Ta quên mất, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi chút, chờ trận mưa tuyết này giảm đi một chút rồi nghĩ biện pháp.

- Thời gian có hạn, chúng ta không tranh thủ thời gian tìm kiếm Vân Nê Thổ Đậu, lại muốn tìm nơi nghỉ ngơi, lẽ nào người nghĩ chúng ta đến Thánh Thập Tự Sơn ngắm cảnh sao?

Hồ Nguyệt Thiên vừa bực mình vừa tức cười nói.

- Gió tuyết chướng mắt, chúng ta lại không biết đội quân Thập Tự quân tinh nhuệ ở nơi nào, bọn họ lại có thực lực rất mạnh, tùy tiện tiến nhập, chẳng may bị phát hiện chúng ta chẳng phải kiếm củi ba năm đốt một giờ sao, cho nên phải chuẩn bị tốt, một lần hành động thành công, sau đó hiện thân.

Phó Thư Bảo nhìn đỉnh núi cao chót vót xuyên mây, tuy hắn không nhìn thấy vị trí thần miếu tại nơi nào, càng không thấy chiến đội tinh nhuệ Thập Tự quân trăm người, nhưng hắn hiểu được, không phải lực lượng thủ vệ này không tồn tại.

Thập Tự quân trấn thủ thánh địa, khẳng định là chiến sĩ tinh nhuệ chọn ra từ đội quân tinh nhuệ, thực lực không giống bình thường.

Mục đích lần này là linh tài cực phẩm nguyên tố thổ Vân Nê Thổ Đậu, nó đối với Phó Thư Bảo có ý nghĩa phi thường trọng đại, cho nên chỉ được phép thành công không được thất bại. Hắn coi trọng đối với chuyện lần này còn lớn hơn so với Hồ Nguyệt Thiên rất nhiều, cho nên, hắn càng không được nơi lỏng, cẩn thận từng li từng tí.

Hồ Nguyệt Thiên không tiếp tục tranh cãi với Phó Thư Bảo nữa, nàng và hắn lặng yên không tiếng động lên vào Thánh Thập Tự Sơn, tới vách đá giữa sườn núi tìm một sơn động thiên nhiên trốn vào trong đó.

Gió tuyết ngoài sơn động vù vù thổi mạnh, gào khóc thảm thiết. Vào sơn động, cảnh vật hắc ám khiến tầm mắt Phó Thư Bảo không thấy được xa. Hai luồng nguyên tố hỏa ngũ sắc phát sáng, một luồng trong đó nhẹ nhàng bay về chỗ sâu trong sơn động, nơi đi qua nhất thời được chiếu sáng, hiện rõ ảnh vật.

Sơn động không quá rộng, nguyên tố hỏa rời đi rất nhanh đập vào vách đá, rơi xuống phía dưới, nhưng chưa tắt, nguyên tố hỏa rơi xuống mặt đất lặng lẽ thiêu đốt, phát sáng và tỏa nhiệt.

Cũng chính là khi nguyên tố hỏa ngũ sắc rơi xuống mặt đất, thần sắc Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên khê đổi, chỉ thấy nơi nguyên tố hỏa rơi xuống rõ ràng là một đồng bạch cốt chồng chất!

Đồng hài cốt này không phải của một người, mà là vài người, vốn trên người có một tầng y phục, nhưng bị nguyên tố hỏa đảo qua, nhất thời hóa thành mảnh khói đen, ngay cả tro tàn không lưu lại. Mất thấy nguyên tố hỏa ngũ sắc sẽ thiêu hủy hài cốt, Phó Thư Bảo vội vàng vung tay, để nguyên tố hỏa ngũ sắc bay trở về.

Chỉ cần đạt được linh tài cực phẩm nguyên tố thổ Vân Nê Thổ Đậu, luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy bên trong, nguyên tố hỏa ngũ sắc sẽ được hoàn thiện, thời gian đó, nguyên tố thổ nâu vàng còn sót lại hóa thành sợi dây nhỏ. Có lẽ, toàn bộ nguyên tố hỏa ngũ sắc sẽ phát sinh tiến hóa, về phần cuối cùng biến thành dạng gì, đây là chuyện không biết trước, ngay cả Phó Thư Bảo cũng vô pháp khẳng định.

Càng quan trọng chính là...Hắn tu luyện Luyện Thiên Thần Quyết, Luyện Thiên Thần bí quyết có liên quan mật thiết với năm loại nguyên tố tinh túy, đến lúc đó, sẽ phát sinh biến hóa dạng gì, cũng là chuyện không thể biết trước, khiến người ta không thể không tràn đầy mong chờ.

Nói chung, thu thập năm loại linh tài cực phẩm, tiến hành đến bây giờ chỉ còn sót lại một loại, Phó Thư Bảo tuyệt đối phải thành công, không thể thất bại.

Chẳng qua, trong sơn động đột nhiên phát hiện, nằm ngoài dự liệu của hai người Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên, khiến tâm tình hai người đang tập trung chuyện tìm kiếm Vân Nê Thổ Đậu chuyển rời tới nơi đây.

Sơn động này, đứng giữa vách núi, có thể nói là không dính trời, không dính đất, người thường căn bản vô pháp tới đây. Mà cho dù là Lực Sĩ, có thể đến nơi đây, nhưng sơn động này vắng vẻ không chút đặc biệt, càng đừng nói tới bảo tàng bảo vật gì đó, tại sao có Lực Sĩ chết ở nơi này?

- Y phục đã biến chất tới mức độ này, khẳng định những hài cốt này đã trải qua thời gian rất dài.

Đi tới trước hài cốt, Hồ Nguyệt Thiên bưng mũi, dùng thanh âm mơ hồ nói.

Phó Thư Bảo ngồi xổm xuống, quan sát một chút, sau đó dùng ngón tay đụng vào một bộ hài cốt. Rắc, một tiếng giòn tan vang lên, hài cốt vốn vẫn duy trì trạng thái hoàn chỉnh nhất thời phá thành mảnh nhỏ, hóa thành bột phấn.

- Phong hóa tới mức độ này ít nhất đã trải qua mấy nghìn năm?

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc nói.

- Chúng ta ở nơi này phán đoán có lợi ích gì, nhi tử bảo bối kia chẳng phải vạn sự đều thông sao? Để hấn ra đây, hỏi một chút chẳng phải biết sao?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Đúng vậy, nhi tử của chúng ta thông hiểu mọi chuyện.

Phó Thư Bảo cười cười, lấy phiến bạch ngọc thạch vuông vắn ra, tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, rất nhanh mang Đan Thư Thần Thú sống những ngày thoải mái ở bên trong đi ra. Luyện Thiên Thử cũng từ Sinh Trữ Vật Không Gian hiện ra.

Đơn giản nói rõ sự tình một chút, Phó Thư Bảo còn nói thêm:

- Quai nhi, dựa vào kinh nghiệm người từng trải, những hài cốt này có bao nhiêu năm lịch sử?

Đan Thư Thần Thú đảo mắt vây quanh hài cốt một vòng, dùng ngữ khí thờ ơ nói:

- Phụ thân, người nói người đi tìm Vân Nê Thổ Đậu, người chạy tới nghiên cứu đồng xương cốt người chết này là vì cái gì?

- Người, lão tử muốn người làm một chút chuyện lại có ý kiến sao?

Phó Thư Bảo thể hiện khí thế uy nghiêm của một phụ thân nói.

Hồ Nguyệt Thiên khiển trách:

- Quai nhi, phụ thân người chính vì khẩn trương tìm kiếm Vân Nê Thổ Đậu mới không dám tùy ý xuất thủ, mọi thứ phải chuẩn sẵn sàng, nhưng không rõ ở đây tại sao có nhiều Lực Sĩ chết như vậy, không điều tra rõ nguyên nhất sẽ trở thành tai họa ngầm, phụ thân người và mẫu thân ta hành sự cẩn trọng, cho nên mới phải điều tra.

- Được rồi, ta hiểu lời mẫu thân nói.

Giọng Đan Thư Thần Thú giống như giọng trẻ con rất đáng yêu:

- Kỳ thực, ta không nhận ra ở niên đại nào, chỉ có điều, ta ăn một chút sẽ biết.

Ăn sách thổ sách cũng đành thôi, nó không ngờ ngay cả xương cốt người chết cũng ăn, trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời phát sinh cảm giác ớn lạnh.

Rắc rắc một ngụm, chỉ thấy Đan Thư Thần Thú nuốt một chút bột phấn hài cốt giống như gặm cây mía, sau hồi lâu liền phun ra. Ngay lập tức, Đan Thư Thần Thú lại nghiêm túc ăn chút hài cốt khác.

Không tồi nó không hề ăn thật, trong lòng Phó Thư Bảo thoải mái hơn một chút hỏi:

- Ăn rồi thấy thế nào?

- Không có mùi vị gì, nếu như có muối và bột ớt thì tốt rồi.

- Mẹ kiếp, ta không hỏi điều này!

- Phụ thân không nên tức giận, ta đã có kết quả, những hài cốt này không phải cùng niên đại, người cổ xưa nhất cách đây hơn một vạn năm trước, người gần nhất cách đây khoảng hai ba trăm năm lịch sử, còn có người cách tới năm sáu nghìn năm.

Đan Thư Thần Thú nói.

- Vậy là sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh mu muội. Đang nhìn đồng hài cốt, đầu tiên hấn suy đoán những người này chính là vì tranh đoạt bảo vật gì đó, tự chém giết lẫn nhau tại nơi này. Nhưng khi nhìn quanh sơn động căn bản không có bảo vật gì, hấn lại phủ định suy đoán này. Thế nhưng, hấn chẳng thể nghĩ được, những hài cốt này dĩ nhiên không phải cùng một thời kỳ di chuyển tới sơn động này, người gần nhất và xa nhất thậm chí hơn kém nhau tròn một vạn năm!

Trong lòng nghi hoặc càng lúc càng sâu, tầm mắt Phó Thư Bảo lại đặt vào đồng hài cốt, hẳn phát hiện một số vũ khí nằm gọn bên hông đồng hài cốt này, lặng lẽ nằm trên mặt đất, căn bản không giống hình dạng ấu đả mà chết. Nếu như ấu đả mà chết, như vậy khẳng định sẽ có vũ khí cắm trên người, thế nhưng lại không có. Những Luyện Lực Sĩ này đến từ các niên đại khác nhau, lại chết không rõ ràng như vậy, hơn nữa, bị chết tựa hồ rất bình yên, không có dấu hiệu tranh chấp ấu đả.

Các loại dấu hiệu kỳ này, khiến người ta không thấy rõ.

- Được rồi, phụ thân, ta còn phát hiện một hiện tượng rất kỳ quái.

Đan Thư Thần Thú đột nhiên nói:

- Những Luyện Sĩ này đều nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ.

Mỗi Luyện Sĩ đều nắm giữ một loại lực lượng nguyên tố nào đó, trong thân thể sẽ lưu lại vết tích không thể xóa nhòa. Luyện Sĩ cũng như vậy, chỉ có điều sẽ lưu lại năm loại vết tích. Vết tích này, dường như là vết tích sinh mệnh, theo dòng thời gian đều khó có thể phai mờ.

- Luyện Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ?

Trong lòng Phó Thư Bảo nhảy mạnh, sương mù dày đặc trước mắt được khai thông không ít:

- Ha ha, ta đã biết, những người này không phải tự chém giết lẫn nhau, cũng không bị người giết chết vứt thi thể ở đây, mà thuộc tính lực lượng nguyên tố thổ dẫn tới tai họa ngập đầu, khó trách những hài cốt này tồn tại qua nhiều năm tháng như vậy...

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên khẽ động:

- Lão công, ý người là...

Phó Thư Bảo cười cười gật đầu:

- Đúng vậy, là thứ chúng ta muốn tìm, Vân Nê Thổ Đậu giết chết những Luyện Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ này.

Linh tài cực phẩm nguyên tố mộc Ác Độc Chi Hoa giết người bằng độc dược, như vậy linh tài cực phẩm nguyên tố thổ đồng cấp có năng lực giết người cũng không có gì lạ. Từ số lượng đồng hài cốt này và một số phương diện có thể suy đoán, Vân Nê Thổ Đậu này e là tới theo chu kỳ nhất định, hoặc vào khoảng thời gian nào đó sẽ mưu sát Luyện Sĩ nắm giữ nguyên tố thổ, có lẽ nó cần lực lượng tự thân cường đại, thậm chí có thể lý giải là một loại tu luyện. truyện copy từ

- Tiểu chủ nhân, đầu là đầu mối vô cùng hữu dụng, nếu như Vân Nê Thổ Đậu mưu sát Luyện Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ, chúng ta có thể khiến linh năng nguyên tố thổ ở đây trở nên nồng hậu, tạo thành một hình nhân Luyện Sĩ nguyên tố thuộc tính thổ cường đại dự Vân Nê Thổ Đậu xuất hiện, sau đó bắt lấy nó.

Luyện Thiên Thử đưa ra kiến nghị khiến mọi người sáng mắt.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Ta cũng nghĩ như vậy, nhưng vấn đề là chúng ta không rõ khi nào Vân Nê Thổ Đậu sát hại Luyện Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ, vì vậy thời cơ khó có thể nắm chuẩn xác. Chúng ta để linh năng nguyên tố thổ tập trung ở nơi này, Thận Tự quân thủ vệ trên đỉnh núi khẳng định sẽ phát hiện, xuống đây kiểm tra, quả thực là phiền toái lớn, cho nên trước khi động thủ, ta cần thăm dò một chút tình hình thần miếu trên đỉnh núi.

Luyện Thiên Thử nói:

- Tiểu chủ nhân, việc này giao cho ta, lâu ngày không hoạt động gân cốt, vừa vận hoạt động một chút.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Lực lượng trấn thủ thần miếu không hề tầm thường, người nhất định sẽ bị phát hiện, việc này để ta tự mình xử lý, ta sử dụng lực lượng phân thân vào thăm dò một chút.

Lực lượng phân thân, nếu như không có sát ý, chính là một đoàn không khí hư vô, là một loại năng lượng ngưng luyện thể ẩn hình, trước kia lực lượng phân thân cõi quần Chi Ni Nhã, Chi Ni Nhã mới chỉ cảnh giác,

nhưng sau cùng không thể phát hiện lực lượng phân thân tồn tại, cho nên, sử dụng lực lượng phân thân thăm dò tình hình thần miếu quả thực thần không biết quỷ không hay.

- Phụ thân mẫu thân, chúng ta có thể giúp đỡ cái gì?

Đan Thư Thần Thú khờ dại hỏi.

- Chuyện đối với các ngươi chính là mau tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, nếu như quá trình bắt Vân Nê Thổ Đậu bị phát hiện, ta và mẫu ngươi sẽ dễ dàng đào tẩu.

Phó Thư Bảo mang Luyện Thiên Thử và Đan Thư Thần Thú tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, sau đó quay trở lại sơn động.

Trong sơn động lại khôi phục trạng thái yên tĩnh, còn ngoài sơn động gió tuyết gào thét. Một nơi vô cùng tĩnh mịch, một nơi luôn luôn hoạt động. Hoàn toàn trái ngược, khiến người ta cảm giác đang ở ranh giới hai thế giới khác nhau.

Phó Thư Bảo ngồi xếp bằng trên mặt đất tràn đầy bụi bẩn, thần thái đoan trang. Hồ Nguyệt Thiên lặng lẽ đứng bên cạnh hắn, không có quấy nhiễu hắn.

Thoáng chốc, mảnh lực lượng phân thân trong suốt liền xuất hiện trên hư không. Lực lượng phân thân được ngưng luyện có tính chất giống Phó Thư Bảo như đúc, kể cả thuộc tính lực lượng bên ngoài đều giống như như đúc, chỉ là một người rất mạnh, một người tương đối yếu nhược mà thôi.

Rất nhanh, Phó Thư Bảo liền cải biến lực lượng phân thân một chút, vẻ bề ngoài rõ ràng tiêu thất, trở nên mờ mờ không rõ. Quang hoa trong suốt cũng đã biến mất, mắt thường vô pháp nhìn thấy. Sau cùng, lực lượng lực khí cũng biến mất, chỉ còn lại hư vô không thể cảm giác được. Nói ngắn gọn, lực lượng phân thân bây giờ liên tục được Phó Thư Bảo cải biến, đã tạo thành một người hư vô chỉ có hắn mới có thể cảm giác được, điểm ấy, ngay cả Hồ Nguyệt Thiên gần ngay trước mắt cũng vô pháp cảm giác được.

Chẳng qua, lực lượng phân thân trải qua cải biến như vậy, năng lực chiến đấu khẳng định suy giảm lớn, nhưng năng lực đối với việc ẩn hình thăm dò tin tức tình báo lại được tăng cường rất lớn.

Tới dò xét tình hình thần miếu trên đỉnh núi, Phó Thư Bảo rất rõ ràng, đây không phải chiến đấu, cho nên làm như vậy là lựa chọn sáng suốt nhất.

Cô đọng và cải biến lực lượng phân thân hoàn tất, tâm niệm Phó Thư Bảo khẽ động, một đoàn lực lượng phân thân giống như không khí liền rời khỏi sơn động, bay về phía đỉnh núi.

Tuy rằng hai mắt Phó Thư Bảo khẽ nhắm, nhưng trong thức hải của hắn đã hiện ra hoa tuyết khắp trời, phong tuyết cuồng bạo, tất cả đều hiện lên trong đầu hắn, rất rõ ràng.

- Người kia luôn luôn khiến ta vô pháp dự liệu, Huyền Hồ phân thân của ta tuy chiếm ưu thế tuyệt đối về số lượng, nhưng mức độ cường đại hoàn toàn thua kém lực lượng phân thân của hắn, đặc biệt dưới tình huống này, ta biết rõ lực lượng phân thân của hắn tồn tại, nhưng không cách nào cảm giác được, thực sự không thể so sánh ah...

Không dám quấy rối Phó Thư Bảo sử dụng tâm niệm điều khiển lực lượng phân thân thu hoạch tin tình báo trên thần miếu, nhưng Hồ Nguyệt Thiên không thể khiến lòng mình yên tĩnh, mà nàng suy nghĩ rất nhiều.

Rất nhanh, một tòa thần miếu sừng sững trên đỉnh Thánh Thập Tự Sơn hiện lên trong đầu Phó Thư Bảo. Đó là một tòa kiến trúc bằng đá cực kỳ hùng vĩ và đồ sộ. Khung vòm thật lớn sử dụng hơn một nghìn khối đá xanh thật lớn dựng lên, cửa lớn ở là cao đủ hai mươi thước. Dưới cửa lớn là một mảnh sân rộng, dùng vật liệu thuần sắc xây thành. Giờ khắc này, hoa tuyết bay phấp phới khắp trời, mà trên phiến sân rộng, không ngờ không lưu lại bông tuyết nào!

Một cái thông đạo hơn một nghìn khối đá kéo dài từ cửa lớn tới sân rộng, cách một đoạn lại có hai chiến sĩ Thập Tự quân thân mặc chiến giáp, tay cầm trường đao đứng sừng sững. Phong tuyết không động, hình dạng thập phần uy vũ.

Nhìn tổng thể một chút, lực lượng phân thân vô hình và mảnh tuyết phong, lặng yên không tiếng động nhẹ nhàng tiến nhập thần miếu.

474. Chương 436: Thiên Không Nữ Thần

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 436: Thiên Không nữ thần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sau khi tiến nhập thần miếu, không dám vận dụng lực lượng lực tràng tra xét, lại chỉ dựa vào mắt thường của lực lượng phân thân, Phó Thư Bảo liền thấy không dưới năm mươi chiến sĩ Thập Tự quân tinh nhuệ thủ vệ thần miếu đang tuần tra và canh phòng nghiêm ngặt. Những chiến sĩ Thập Tự quân tinh nhuệ này, lực lượng tu vi thấp nhất đều đạt cảnh giới Nguyên Tố Lực, thậm chí còn có Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực. Phỏng chừng, người kia chính là đội trưởng đội Thập Tự quân tinh nhuệ.

Rất nhanh Phó Thư Bảo liền có phán đoán tổng thể, một trăm chiến sĩ Thập Tự quân thủ vệ thần miếu khẳng định chia làm hai nhóm, luân phiên nhau trấn thủ. Bây giờ trong thần miếu có năm mươi chiến sĩ Thập Tự quân tinh nhuệ đang làm nhiệm vụ tuần tra, năm mươi chiến sĩ khác đang nghỉ ngơi. Thánh Thập Tự Sơn là thánh địa hiểm cố, lại có vương lệnh cấm nhập, người bình thường không dám tùy tiện tiến nhập, cho nên thủ vệ nơi này không cần quá nghiêm mật... Nhưng mặc dù một tháng không có ngoại nhân tới đây, những chiến sĩ Thập Tự quân vẫn như trước làm hết phận sự, cẩn thận chấp hành sứ mệnh, ngày nào cũng vậy. Có thể tưởng tượng, đây là lực lượng quân sự tinh nhuệ tới cỡ nào. Đội ngũ như vậy, nhân số tương đối, nếu như đối chiến với chiến đội trăm người Hồ Tộc, chiến đội Hồ Tộc nếu như không được trang bị vũ trang lực luyện khí từ đầu tới chân, muốn đánh thắng đội ngũ như vậy, sẽ phi thường gian nan, thậm chí không có khả năng.

Lực lượng trấn thủ thần miếu càng mạnh, phiền phức đối với Phó Thư Bảo càng lớn, phát hiện như vậy khiến tâm tình hắn ngưng đọng.

- Không biết thần miếu thờ phụng thần linh nào?

Đạo quanh thần miếu, đối với vị trí và quy luật tuần tra của Thập Tự quân thủ vệ phần lớn đều có thể lý giải, Phó Thư Bảo rất nhanh chuyển lực chú ý tới nơi khác.

Thần miếu Thánh Đóa Lan Quốc, được vương thất Thánh Đóa Lan Quốc coi là thánh địa, nếu như không cung phụng thần linh, hiển nhiên không hợp đạo lý. Vấn đề này, Phó Thư Bảo trước kia đã hỏi Chi Ni Nhã, nhưng là công chúa Thánh Đóa Lan Quốc, Chi Ni Nhã không ngờ không rõ ràng lắm, chỉ nói với hắn, nơi này thờ phụng Quân Vương và nhân vật trọng yếu các triều đại Thánh Đóa Lan Quốc.

Chưa tới thần miếu, Phó Thư Bảo không nghĩ tìm hiểu sâu về vấn đề này, nhưng tới đây rồi, lại thấy lực lượng thủ vệ tinh nhuệ, kiến trúc thần miếu huy hoàng hùng vĩ, còn có một loại cảm giác thần bí không tầm thường, những điều này hội tụ cùng một chỗ, khiến hắn nhất thời phát sinh cảm giác muốn điều tra tỉ mỉ một chút.

Rất nhanh, như một đoàn không khí vô hình hoặc một con ruồi mà con người không thể nhìn thấy, Phó Thư Bảo một đường thông suốt không trở ngại thâm nhập chỗ sâu nhất trong thần miếu. Thần miếu Thánh Thập Tự Sơn so với Thánh Lan Cung còn nhỏ hơn rất nhiều, nhưng Thánh Lan Cung có vạn gian phòng, ở đây lại chỉ có một gian, so sánh với nhau, khiến người ta cảm giác thần miếu hùng vĩ đồ sộ hơn rất nhiều.

Ngay tại nơi sâu nhất, một hồ nước đen xuất hiện trong tầm mắt lực lượng phân thân, cũng xuất hiện trong thức hải Phó Thư Bảo.

Diện tích hồ nước hình vuông vượt lên trên một mẫu, sâu không thấy đáy. Mỗi bờ đều có một pho tượng đá đứng sừng sững. Những pho tượng này, mỗi pho tượng đều ười thước, hùng vĩ đồ sộ. Bọn họ thân mặc

chiến giáp, bờ vai nghiêng nghiêng cầm hai thanh đại kiếm, hai mắt hằm hằm, thần thái, khí thế kia, giống như sát thần cuồng bạo đến từ thời kỳ viễn cổ. Pho tượng hung ác như vậy, nếu là người thật, thực sự kinh khủng tới mức độ nào, e là, cho dù nhân vật tuyệt đỉnh như Trư Hoàng cũng không thể chiến thắng!

Chẳng qua, khiến người ta cảm thấy phi thường kỳ quái chính là, hai mắt bốn pho tượng kia đều nhắm chặt. Nhưng tuyệt đối không phải loại cảm giác ngủ say hoặc nghỉ ngơi, mà là loại cảm giác cuồng bạo, coi khinh vạn vật thế gian!

- Bốn pho tượng giống như tiên sống, không hề đơn giản, nhưng nhìn tư thế bọn họ đứng thẳng, bọn họ tựa hồ đang thủ vệ vật gì đó, vật có thể khiến bốn sát thần thủ vệ sẽ là cái gì?

Thoáng chốc, trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh kinh hãi, một mảnh tưởng tượng.

Tầm mắt lực lượng phân thân lại rơi vào hồ nước đen đậm lần nữa.

Một số hộ gia đình giàu có tại Tú Quốc từng xây dựng hồ bơi trong nhà, quý tộc và một số kẻ có tiền tại Thánh Đóa Lan Quốc cũng có thói quen xây dựng hồ bơi trong nhà. Bản thân Phó Thư Bảo tại cố hương Hồ Thành, cũng có một hồ bơi trong nhà, có thời gian, hắn thậm chí ép các nàng Đông Mai xuống hồ bơi dùng rượu pha vào nước. Chẳng qua bây giờ, hắn không cho rằng hồ nước trước mắt chỉ dùng để tắm rửa.

Một hồ nước xây dựng trong thần miếu thiêng liêng, nước hồ đen như mực, nếu như không có điều kỳ hoặc, đây mới là chuyện không bình thường.

Tâm niệm khẽ động, lực lượng phân thân đột nhiên lặng yên không tiếng động thâm nhập dòng nước đen như mực. Trong nháy mắt tiến nhập dịch thủy, một cảnh tượng tượng trong suốt đột nhiên tiến nhập tầm mắt lực lượng phân thân. Thân thể uyển chuyển đường cong mê người, làn da trắng nõn trơn bóng không tỷ vết, dung mạo tuyệt mỹ giống như thần phủ tạo hình, còn có một đoàn quang hoa bao quanh người khiến nữ nhân kia hít thở không thông!

Vẻ đẹp của nàng, tràn ngập ý vị thánh khiết, cảm giác lần đầu tiên nhìn thấy, Phó Thư Bảo thực sự cho rằng hắn thấy nữ thần. Nữ nhân như vậy, thân thể mỹ lệ không thua kém Hồ Nguyệt Thiên nửa điểm, khí chất của nàng tuyệt nhiên đối lập với Hồ Nguyệt Thiên, một người thánh khiết, một người...

- Kỳ quái, nữ nhân giống như nữ thần kia rốt cuộc là ai? Trong hồ nước đen như mực, nàng không chút dấu hiệu còn sống, nhưng khiến người ta cảm giác nàng đang trong giấc ngủ bình yên, chẳng lẽ ...Nàng là một lão bà, cái hồ nước kia là phần mộ của nàng, nàng không phải chết thực sự, mà đang hôn mê?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng nhiên khẽ động, nghĩ tới điểm này.

Thần miếu, Thập Tự quân tinh nhuệ nhất thủ vệ, còn có bốn bức tượng sát thần đến từ thời đại viễn cổ, hồ nước thần bí đen như mực, tất cả những thứ này nói rõ một vấn đề, nữ nhân nằm trong hồ nước tuyệt đối không phải nữ nhân đơn giản, thậm chí, thân thể nàng so với Thánh Lan Vương bây giờ còn quan trọng hơn, còn tôn quý hơn!

Ầm! Một chút chấn động nhỏ, Phó Thư Bảo hành động tựa hồ đụng tới bộ phận then chốt nào đó, khiến nước trong hồ dao động. Trong nháy mắt, trong thần miếu liên truyền đến âm hưởng báo động vang dội, sau cái chớp mắt, tiếng bước chân dày đặc từ các nơi hội tụ mà đến.

- Không ổn.

Phó Thư Bảo vội vàng từ hồ nước xông ra, phiêu dăng trong hư không, nhưng vẫn không nhúc nhích.

Tròn một trăm Thập Tự quân tinh nhuệ thủ vệ rất nhanh hội tụ bên bờ hồ nước. Không có tiếng động lớn xôn xao, không hoảng hốt, chỉ dùng nhãn thần sắc bén nhìn quay bốn phía.

Ánh mắt lực lượng phân thân chuyển đến trên người tráng hán đầu bốn mươi, lực lượng tu vi của hắn cao nhất trong một trăm chiến sĩ Thánh Thập Tự quân,...Ít nhất đã đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, thuộc về loại tùy thời có thể đột phá bình cảnh, trở thành cường giả Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Tóc ngắn kim sắc, giáp trụ lực luyện khí lấp lánh, đôi mắt xanh lam, còn có thân thể rắn chắc như sắt, tráng hán trung niên này khiến người ta có cảm giác khó có thể đánh bại, cộng thêm khí chất quân nhân

vĩnh viễn không khuất phục. Không cần bàn cãi, hấn chính là đại đội trưởng thống lĩnh chiến đội Thập Tự quân tinh nhuệ.

- Đội trưởng Bột Lãng, kỳ quái, không ai xông vào đây, vì sao phát sinh phản ứng như vậy?

Một chiến sĩ Thập Tự quân nói, đánh vỡ bầu không khí trầm mặc khiến người ta hít thở không thông.

Hóa ra, đội trưởng thống lĩnh chiến đội trăm người tinh nhuệ gọi là Bột Lãng.

475. Chương 437: Vân Nê Thổ Đậu

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 437: Vân Nê Thổ Đậu

- Sau một thời gian nữa, nếu như không có bất cứ chuyện ngoài ý muốn nào phát sinh, Thiên Không nữ thần sẽ tái sinh, chỉ sơ suất nửa điểm sứ mệnh của chúng ta bảo vệ truyền thừa không biết trải qua bao nhiêu thời đại xem như không hoàn thành, cho nên, bất luận có tình hình gì hay không, đều phải tập trung tinh thần không thể sơ suất!

Đội trưởng Bột Lãng khiển trách.

- Vâng, đội trưởng!

Đám Thập Tự quân thủ vệ còn lại đồng thanh đáp, thanh âm vang vọng, truyền khắp thần điện.

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh kinh ngạc. Hóa ra, những người này biểu hiện tuy rằng là chiến sĩ Thập Tự quân tinh nhuệ, nhưng kỳ thực là chiến sĩ trải qua các triều đại, từ các gia tộc đến đây chấp hành sứ mệnh của gia tộc. Vì vinh quang của gia tộc, vì sứ mệnh của gia tộc, như vậy không cần bàn cãi những chiến sĩ thủ vệ này trung thành cực cao, bọn họ hội tụ cùng một chỗ, sức chiến đấu cũng cường hân tới cực điểm.

- Hơn nữa, hóa ra nhân vật giống như nữ thần kia không ngờ là Thiên Không nữ thần, sắp tới sẽ tái sinh, không biết lại xảy ra chuyện gì, quay về nhất định phải điều tra một chút tình hình về Thiên Không nữ thần Thánh Đóa Lan Quốc.

Dựa vào ánh mắt và lỗ tai lực lượng phân thân, Phó Thư Bảo phát hiện một bí mật rất lớn, cũng mang đến cho hấn cảm giác phức tạp nhất định.

- Mọi người, chia làm năm đội, tìm kiếm toàn bộ thần miếu một hồi, cho dù là một con kiến xâm lấn, ta cũng muốn nhìn thấy thi thể nó!

Bột Lãng hạ lệnh.

- Tuân mệnh!

Đám thủ vệ ầm ầm hồi đáp. Rất nhanh chia làm năm đội, tìm tòi khắp nơi trong thần miếu.

Cho dù con kiến xâm phạm, cũng muốn nhìn thấy thi thể. Yêu cầu như vậy, rốt cuộc cực kỳ hà khắc, nhưng bởi vậy biểu hiện rõ ngòi thần miếu này được canh phòng nghiêm ngặt biết bao!

- Một người cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, thống lĩnh đội quân trăm người, thực lực như vậy tuy rằng cường đại, nhưng không đủ ngăn cản một số cường giả chân chính xâm nhập, theo ta thấy, Tử Đảo Bí Nhân Xã Linh Vương trụ hệ Trư Hoàng cực kỳ xấu xí kia hoàng toàn có năng lực dẹp yên những người này, không có Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực trấn thủ thần miếu miếu, nơi đây không thể coi là tầng phòng thủ thực sự kiên cố, như vậy, tại sao Bột Lãng có lòng tin cường đại như vậy?

Trong lòng Phó Thư Bảo suy đoán.

Thiên Không nữ thần, thần miếu thần bí, nếu như không có cường giả như Trư Hoàng thủ vệ, an toàn thực sự không được đảm bảo, đây là vấn đề khiến người ta cảm thấy kỳ quái.

Ngay khi trong lòng cảm giác kỳ quái và suy đoán, trong lòng Phó Thư Bảo lại bỗng nhiên phát sinh cảnh báo nguy hiểm, ánh mắt lực lượng phân thân di chuyển, dừng lên trên bốn pho tượng sát thần. Vừa nhìn, Phó Thư Bảo nhất thời lấy làm kinh hãi, bởi vì bốn pho tượng giống như sát thần kia đã mở mắt, hằm hằm nhìn về nơi lực lượng phân thân đang đứng!

Bốn pho tượng thần cử động lập tức khiến người ta cảnh giác, ánh mắt hắn chuyển động nhìn về phía lực lượng phân thân đang đứng. Thế nhưng, cảm giác hư vô, hắn vô pháp thấy, vô pháp cảm giác được lực lượng phân thân đang tồn tại. Không mang theo sát khí dò xét bất cứ vật gì đó, lực lượng phân thân ẩn hình khó có thể hình dung, điểm này, Phó Thư Bảo đã vận dụng phi thường thành thạo.

Chẳng qua, thấy bốn pho tượng giống như sát thần trừng mắt, Phó Thư Bảo lại cảm giác đáng sợ không thể tả. Ngay khi bị phát hiện, hắn quyết đoán vứt bỏ lực lượng phân thân.

Vứt bỏ, chính là vứt bỏ ý niệm trong đầu, chỉ cần chặt đứt tinh thần liên hệ giữa hắn và lực lượng phân thân, lực lượng phân thân sẽ không thể trụ vững, rất nhanh hóa thành linh năng, lan tỏa trong thiên nhiên.

Đến vô ảnh, đi vô tung.

Lực lượng phân thân như một cổ phong tức, tiêu thất trong hư không. Bốn pho tượng sát thần lại nhắm hai mắt lại, tất cả khôi phục trạng thái bình thường. Không thể thấy lực lượng phân thân tồn tại, trong lòng Bột Lãng mặc dù nghi hoặc, nhưng sau hồi lâu cũng không đoán được Phó Thư Bảo tồn tại.

Sau khi dò xét tình hình thần miếu kết thúc, trong sơn động, Phó Thư Bảo mở hai mắt, trên lưng toát một mảnh mồ hôi lạnh.

Ngay khi pho tượng sát thần mở hai mắt, hắn cảm thấy có một nguy cơ cực kỳ cường đại xuất hiện trước mắt! Cảm giác cường liệt như vậy, ngay cả đối mặt với Trư Hoàng cũng không cường liệt bằng!

Một người gây cho người khác cảm giác nguy hiểm, cảm giác bị áp bức, thực sự liên quan trực tiếp tới thực lực. Giống như tiểu hài tử mười ba tuổi không cách nào hù dọa người lớn, nhưng người lớn trừng mắt một chút, tạo lên hình dạng hung ác có thể hù dọa tiểu hài tử kia phát khóc. Để vương ngai trên vương tọa, trừng mắt một cái, là có thể khiến quần thần cảm thấy uy nghi, mà một bách tính, nhìn thấy đế vương, ngay cả con mắt cũng không có dũng khí nhìn một chút. Đây là thực lực tạo lên cảm giác kinh khủng. Trên thực tế, có thể khiến Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực như Phó Thư Bảo phát sinh cảm giác như vậy, vậy có thể tưởng tượng được thực lực của bốn pho tượng kia!

Thực lực thâm hậu cường hãn vô biên, giống như biển rộng không thể suy đoán!

Tồn tại như vậy, đã vượt qua cảnh giới cấp Vĩnh Hằng Lực.

- Lão công, có phát hiện gì không?

Thấy Phó Thư Bảo mở hai mắt, biết hắn hành động đã kết thúc, Hồ Nguyệt Thiên có chút sốt ruột nói.

Phó Thư Bảo liền nói chuyện xảy ra trong thần miếu.

- Có chuyện kỳ quái như vậy?

Hồ Nguyệt Thiên tràn đầy kinh ngạc:

- Còn cường đại hơn Trư Hoàng, kia là cảnh giới gì? Lẽ nào những pho tượng này đến từ thời đại khởi nguyên?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Ta cũng hoài nghi như vậy, ta còn hoài nghi Thiên Không nữ thần kia kỳ thực cũng là đại nhân vật đến từ thời đại khởi nguyên, nếu không, Bột Lãng sẽ không nói “ Truyền thừa không biết trải qua bao nhiêu thời đại ”.

Dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Lúc đó ta còn cảm thấy kỳ quái, chỉ dựa vào gã Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực gọi là Bột Lãng thống lĩnh chiến đội trăm người không đủ để bảo vệ thần miếu này, không ngờ, thủ vệ chân chính kia chính là bốn pho

tượng sát thần, đừng nói là Trư Hoàng, cho dù huy động toàn bộ sát thủ Tử Đảo Bí Nhân Xã đến thần miếu này, cũng chỉ có con đường chết!

- Như vậy, bốn pho tượng kia là lực luyện khí hoặc là quái vật thủ vệ luyện chế từ linh thú?

Đối mặt với Hồ Nguyệt Thiên nghi hoặc, Phó Thư Bảo lại cười khổ lắc đầu:

- Ta không biết, mấy vấn đề này, trừ phi đích thân tới hỏi Thiên Không nữ thần kia, bằng không, cho dù hỏi Chi Ni Nhã cũng uống công, chẳng qua, khả năng này không tồn tại.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Thật là, người lại quên quai nhĩ tử của chúng ta, quai nhĩ tử của chúng ta cũng là thần thú đến từ thời đại khởi nguyên, không thể chiến đấu, nhưng tri thức trong đầu kiệt xuất thiên hạ, hỏi nó chẳng phải sẽ biết sao?

- Cái này có thể thử một chút, chẳng qua, không phải bây giờ, mà để khi trở về.

Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo ngưng đọng nói:

- Nghe lời Bột Lăng kia nói, Thiên Không nữ thần tùy thời có thể tỉnh lại, một khi nàng tỉnh lại, chúng ta ẩn nấp trong sơn động bí ẩn này không thể giấu kín, cho nên, phải nhanh chóng đạt được Vân Nê Thổ Đậu, bằng không, chúng ta về sau sẽ không còn cơ hội.

- Được rồi, chuyện thần miếu kỳ thực không liên quan nhiều tới chúng ta, đạt được Vân Nê Thổ Đậu mới là việc chúng ta muốn làm, việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ động thủ đi.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Ta cô đọng linh năng nguyên tố thổ thuần túy thành lực lượng phân thân, dụ dỗ Vân Nê Thổ Đậu, nàng nhìn kỹ xung quanh là được, nhớ kỹ, làm như vậy rất mạo hiểm, đám thủ vệ kia bất cứ lúc nào cũng có thể phát hiện chúng ta, bất luận tình huống gì, nàng đầu tiên phải giữ an toàn cho chính mình, hiểu chưa?

Trước khi động thủ, Phó Thư Bảo dặn dò. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Nguyệt Thiên nhỏ giọng lên tiếng, bộ dạng phi thường nhu thuận. Phó Thư Bảo nói khiến nàng rất cảm động.

Nghỉ ngơi một chút, trên người Phó Thư Bảo lại phát sinh quang hoa trong suốt, đám quang hoa này rất nhanh tích tụ trên hư không, hấp thụ linh năng nguyên tố thổ trong không khí biến thành lực lượng phân thân có ngũ quan rõ ràng, tứ chi kiện toàn cường tráng.

Lực lượng phân thân này là do linh năng nguyên tố thổ cấu thành, vừa sinh ra, liền cảm giác xung quanh rất nặng nề, giống như gò núi đè xuống.

- Đi!

Tâm niệm Phó Thư Bảo khẽ động, lực lượng phân thân lập tức thâm nhập sâu trong núi.

Nếu như xuất hiện thời gian dài trên núi, rất có thể bị Bột Lăng phát hiện, thậm chí bị bốn pho tượng sát thần kia phát hiện. Thời gian đó, là lúc cực kỳ nguy hiểm. Trước tiên để lực lượng phân thân thâm nhập vào núi hòa thành một thể thống nhất, lực lượng phân thân do linh năng nguyên tố thổ thuần túy cường thịnh trở thành lớn, cũng không cường đại vượt quá đại địa vô biên, không cường đại hơn Thánh Thập Tự Sơn nguy nga hùng vĩ xuyên mây, cho nên, vừa tiến nhập sâu trong núi, nó đã biến thành một người ẩn hình.

Lực Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố Thổ, ẩn nấp và ám sát cũng là dựa theo đạo lý này. Tiến nhập đại địa, giống như giọt nước trong biển rộng, trong biển rộng, người có thể tìm ra giọt nước trước kia sao?

Đáp án là không thể.

Vừa tiến nhập vào núi, trong thức hải Phó Thư Bảo hiện lên cảnh tượng hắc ám vô biên. Không có ánh sáng, không có không khí, toàn bộ đại địa nặng nề dường như đặt trên người hắn, khiến hắn cảm thấy vô pháp chịu đựng, vô pháp nhúc nhích. Nhưng hắn rất nhanh thích ứng loại cảm giác này, hơn nữa, loại cảm

giác này khiến hần cảm thấy thật cao hứng, bởi vì, tại nơi khác trốn vào lòng đất, hần sẽ không cảm thấy vất vả như vậy, loại cảm giác này có thể tồn tại, đó là vì linh tài cực phẩm nguyên tố thổ, Vân Nê Thổ Đậu ẩn chứa nguyên tố thổ tinh túy ẩn núp ngay tại ngọn núi lớn này!

Lực lượng phân thân giống như người mù hành tẩu trong sa mạc, không phương hướng, không đường đi, tùy thời có thể bị bão cát bao phủ vùi chết.

Giằng co như vậy trong khoảng thời gian nửa chén trà, một cỗ linh năng nguyên tố thổ dị dạng ầm ụt đột nhiên lướt qua, tốc độ phi thường nhanh!

- Đã tới, phán đoán trước kia quả nhiên chính xác! Vân Nê Thổ Đậu này có thói quen ám sát Lực Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ!

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh kích động, đồng thời, hần đã chuẩn bị hoàn hảo.

Vân Nê Thổ Đậu, mỗi khi giết một người nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ, năng lực của nó sẽ trở nên cường đại. Cho nên, lực lượng phân thân cấu tạo từ linh năng nguyên tố thổ thuần túy đột nhiên xuất bây giờ lãnh địa của nó, nó đâu có thể buông tha? Trước kia, Phó Thư Bảo lo lắng hành động Vân Nê Thổ Đậu ám sát Lực Sĩ thuộc tính thổ có chu kỳ nhất định, không phải chu kỳ, nó sẽ ẩn nấp không xuất hiện, nhưng bây giờ, chỉ cần mê hoặc quá lớn, chu kỳ kia kỳ thực có thể thay đổi.

Linh năng nguyên tố thổ thuần túy, đối với Vân Nê Thổ Đậu mà nói, giống như bữa tiệc hợp khẩu vị, một vò rượu ngon đủ cho nó no say một hồi.

Như vậy, nếu như Vân Nê Thổ Đậu là mãnh nam, lực lượng phân thân kia chính là mỹ nữ tuyệt thế, hơn nữa, còn là mỹ nữ mặc váy ngắn rất đáng yêu.

- Quay về!

Thần niệm Phó Thư Bảo khẽ động, lực lượng phân thân thâm nhập sâu trong núi liền quay đầu trở về.

Nếu như dụ dỗ, chạy trốn là điều tất yếu.

Vân Nê Thổ Đậu tuy là linh tài cực phẩm nguyên tố thổ, nắm giữ linh tính cực cao, nhưng dù sao cũng không phải người, không phải linh thú, chỉ số IQ thiếu hụt rất lớn. Con mồi sắp tới tay bỏ trốn ngay trước mắt, nó đâu dễ dàng bỏ qua, lập tức rượt đuổi.

Lực lượng phân thân trong nháy mắt rời khỏi núi quay về sơn động. Đúng lúc này, một đoàn linh năng nguyên tố thổ cường đại bỗng nhiên bao vây nó, lúc này, Phó Thư Bảo suýt chút nữa bị chặt đứt tinh thần liên hệ với lực lượng phân thân. Hần cảm giác được, bị linh năng nguyên tố thổ của Vân Nê Thổ Đậu bao vây, lực lượng phân thân bị thôn phệ một bộ phận trở nên yếu nhược.

- Quả nhiên dựa vào mưu sát trở nên cường đại, lần này, ngày lành của ngươi đã tận!

Trong lòng Phó Thư Bảo cười nhạt, thần niệm lại khẽ động:

- Đi ra!

Cùng lúc đó, hần mạnh mẽ xuất thủ đánh một quyền về phía vách núi.

Ầm! Vốn thâm nhập sâu trong núi, lực lượng phân thân lúc này vùng vẫy chạy ra ngoài, quyền chưởng Phó Thư Bảo đánh xuống vừa vụn đánh tới lộ tuyến lực lượng phân thân chạy ra. Một quyền đánh xuống, vách núi sụp đổ, nham thạch vỡ vụn, đất đá bay tung tóe. Cánh tay Phó Thư Bảo khắc sâu vào vách núi.

Tới lần thứ hai vùng tay, tay hần tiến về phía một khối hoàng nâu gì đó. Nhìn bên ngoài, là khối thổ đậu rất bình thường. Phó Thư Bảo đưa tay bắt lấy nó, nhưng Vân Nê Thổ Đậu có năng lực kinh khủng khiến người ta hóa thạch, vì vậy nó làm cánh tay Phó Thư Bảo bị vây bởi một tầng đất đá!

Chẳng qua, Vân Nê Thổ Đậu rời khỏi lòng núi không thể thực sự hóa thạch Phó Thư Bảo, bên ngoài cánh tay của hần bị một tầng đất đá siết chặt, nhưng huyết nhục bên trong không bị bất cứ thương tổn gì.

- Lão công, nó chính là Vân Nê Thổ Đậu sao?

Hồ Nguyệt Thiên vui mừng tới cực điểm, nàng thật không ngờ, chuyện nhìn như phi thường gian khó, nhưng để Phó Thư Bảo làm, lại đơn giản như vậy.

Tất cả những điều này, kỳ thực dựa vào chuẩn bị trước đó, bao gồm công việc dò xét thần miếu trên đỉnh núi.

- Đương nhiên là nó, thứ này không thể là giả, chúng ta đi thôi, động tĩnh lớn như vậy, khẳng định thủ vệ trên núi phát hiện, nếu không đi sẽ không kịp.

Phong Thư Bao vung tay, khối đất đá trên tay bị bóp nát rơi xuống đất. Hắn nhanh chóng cất Vân Nê Thổ Đậu vào Luyện Chi Trữ Vật Giới, sau đó kéo tay Hồ Nguyệt Thiên, từ cửa sơn động nhảy xuống, vù vù bay lên trên cao.

Hoa tuyết rơi càng mãnh liệt.

Thần miếu trên đỉnh núi lại vang lên thanh âm cảnh báo lần thứ hai, tình huống này còn nhanh hơn Phó Thư Bảo dự liệu một chút, nhưng không thể phát hiện Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên, bởi vì chỉ trong nháy mắt, hắn và nữ nhân của hắn đã ở cách đó rất xa, lại cái nháy mắt nữa, đã không thấy tăm hơi.

Phó Thư Bảo có một bản lĩnh vượt bậc trong thiên hạ, đó chính là tốc độ.

oOo

Trong núi lớn mênh mông, ngoại trừ gió tuyết hiu hiu, tất cả động vật đều trốn vào hang ổ, thần phục uy thế thiên nhiên. Toàn bộ thảm thực vật bị tuyết bao phủ, đưa mắt nhìn lại, tất cả thế giới đều là băng tuyết. Vừa trải qua một đêm, trận bão tuyết đầu mùa đã mãnh liệt như vậy.

Trong băng tuyết ngập trời, hai bóng người phi hành rời đi. Một khắc trước vẫn là đỉnh núi này, sau cái nháy mắt đã chuyển sang đỉnh núi khác. Tốc độ phi hành như vậy, ngay cả hùng ưng bá đạo thiên không cũng vô pháp sánh bằng. Hai người kia tự nhiên chính là Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên từ Thánh Thập Tự Sơn bay ra.

- Được rồi, trời đã sáng, chúng ta tạm thời nghỉ ngơi chút đi.

Phó Thư Bảo nói với Hồ Nguyệt Thiên, liền đáp xuống một sơn cốc bí ẩn.

- Vừa vặn, ta muốn xem Vân Nê Thổ Đậu.

Hồ Nguyệt Thiên vừa cười vừa nói. Bay gần nửa ngày, lực uy hiếp từ lực lượng thủ vệ thần miếu đã không còn tồn tại, tâm tình nàng cũng tốt hơn rất nhiều.

Đi tới sơn cốc, Phó Thư Bảo quét quanh bốn phía tra xét một phen, sau khi xác định không có linh thú tồn tại, mới tới vách núi tránh gió lấy Vân Nê Thổ Đậu ra.

476. Chương 438: Ly Khai (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 438: Ly khai (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Từ khi lấy Vân Nê Thổ Đậu từ Luyện Chi Trữ Vật Giới ra, linh năng nguyên tố thổ xung quanh trở nên sinh động dị thường. Trên sơn cốc, tựa hồ giắt một tòa núi lớn, tùy thời có thể đổ xuống. Cảm giác như

vậy giăng co một chút, tích góp linh lăng nguyên tố thổ đủ nhiều, Vân Nê Thổ Đậu lại cô đọng thành nham thạch, để cánh tay Phó Thư Bảo hóa thạch, hơn nữa, lúc này tựa hồ liều mạng cử động, xu thế tốc độ hóa thạch làn tràn còn mạnh hơn gấp đôi so với thời gian tại Thánh Thập Tự Sơn.

- Lực lượng nguyên tố thổ thật khủng khiếp!

Hồ Nguyệt Thiên giật mình nói.

- Toái!

Phó Thư Bảo quát nhẹ một tiếng, thế giới trong cơ thể rung động, có tác dụng sản sinh cộng hưởng hấp thu đối với năng lượng nguyên tố thổ, thoáng chốc, cổ hóa thạch bao phủ khắp cánh tay hắn liền hóa thành mảnh thạch vụn rơi xuống trên mặt đất. Quá trình kia dường như cây mía đã tước vỏ cho vào miệng, nước mía ngọt bị ăn tươi, chỉ còn lại bã mía vô ích.

Cùng lúc đó, một đoàn nguyên tố hỏa ngũ sắc từ lòng bàn tay hắn xông ra. Vân Nê Thổ Đậu đang giãy dụa nhất thời ngưng hẳn, linh năng nguyên tố thổ nó sở hữu đều co rút lại thành một đoàn bảo hộ bản thân nó.

Vân Nê Thổ Đậu bị phục chế lúc đầu thoáng nhìn qua thấy nó không khác gì thổ đậu bình thường, chỉ là quang hoa khẽ phiếm hoàng nâu, biểu bì trơn trượt bình thường. Nhìn kỹ, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên phát hiện, xuyên thấu qua lớp quang hoa hoàng nâu, Vân Nê Thổ Đậu kỳ thực trong suốt, có thể thấy rõ nguyên tố thổ tinh túy bên trong.

- Nhất, nhị, tam, tứ...Thập!

Đếm từ một tới mười, Phó Thư Bảo sợ hãi nói:

- Thật không ngờ, Vân Nê Thổ Đậu không ngờ đạt được mười tia nguyên tố thổ tinh túy, so với trước khi chúng ta đạt được còn cường đại hơn rất nhiều.

- Tình huống như vậy, chẳng lẽ là vì nó mưu sát Lực Sĩ nắm giữ lực lượng nguyên tố thổ sao?

Hồ Nguyệt Thiên nghĩ tới điểm này.

Phó Thư Bảo có chút suy nghĩ gật gật đầu:

- Nó cường đại khẳng định liên quan tới việc mưu sát Lực Sĩ thổ hệ, nhưng ta hoài nghi, nó cường đại, không chừng còn liên quan tới Thiên Không nữ thần kia.

- Còn liên quan tới Thiên Không nữ thần? Điều này sao có thể?

- Nàng hãy nghĩ, chúng ta hoài nghi Thiên Không nữ thần kia là đại nhân vật đến từ thời kỳ khởi nguyên, nhân vật như vậy, lý giải về Vân Nê Thổ Đậu khẳng định hơn chúng ta, nói không chừng trước khi nàng tiến nhập trạng thái hôn mê, nàng đã an bài tất cả.

Dừng lại một chút, Phó Thư Bảo bỗng nhiên nói:

- Ta bây giờ mới sực nhớ, lực lượng phân thân trong thần miếu phát hiện trong chiến đội trăm người thủ vệ, không ngờ có một Lực Sĩ hệ thổ.

- Oạch? Nói như vậy, người này và Vân Nê Thổ Đậu khẳng định có quan hệ.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Thế nhưng, quan hệ như thế nào?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Đại nhân vật đến từ thời đại khởi nguyên, niên đại cách quá xa, còn có bốn pho tượng thần bí, những thứ này ta không thể suy đoán, chỉ có điều, tìm hiểu người kia có quan hệ gì với Vân Nê Thổ Đậu trong tay chúng ta, đây mới là chuyện quan trọng nhất.

- Chúng ta bây giờ quay về Thánh Lan Thành chứ?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Ta muốn tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, luyện hóa Vân Nê Thổ Đậu, thuận tiện hỏi quai nhi tử một chút.

Hồ Nguyệt Thiên mắng một ngụm:

- Ta và ngươi chưa từng sinh nhi tử.

Nói là quai nhi tử chính là nàng, nói không phải quai nhi tử cũng là nàng, thật không biết trong lòng hồ ly tinh rốt cuộc nghĩ thế nào. Nhưng ngược lại xem ra, mỗi khi nàng nổi máu hoạn thư, Phó Thư Bảo đều vô cùng thoải mái, tâm ý viên mãn...Nhưng mị thái của hồ ly tinh chính là tính cách thuộc về nàng, mê hoặc câu dẫn...Hoạt động từng giây từng khắc.

Đầu tiên Phó Thư Bảo thiết lập tám lá chắn an toàn, sau đó để miếng ngọc thạch trón vào đại địa, rồi mới cùng Hồ Nguyệt Thiên tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian. Chuẩn bị như vậy, là vì tránh để miếng ngọc thạch bị phá hư, mà hấn và Hồ Nguyệt Thiên trong Sinh Trữ Vật Không Gian sẽ gặp tai họa. Chẳng qua hấn là như vậy, không có thị vệ như Tiểu Thanh ở bên cạnh bảo vệ, hấn không dám ở bên trong quá lâu.

Tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, gọi Đan Thư Thần Thú và Luyện Thiên Thử tới, trực tiếp nói về vấn đề chính.

- Chúc mừng tiểu chủ nhân, năm loại linh tài cực phẩm nguyên tố đã tới tay, chủ nhân trước kia của ta không làm được, nhưng bây giờ tiểu chủ nhân lại làm được, điều này khiến ta cảm giác, thực sự tự có an bài, thực sự là thiên ý.

Luyện Thiên Thử bộ dáng thốn thức, xúc động nói.

Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong trước đây là đại nhân vật oai phong một cõi, được coi là ma đạo đệ nhất nhân, có thủ đoạn và năng lực thông thiên, nhưng hấn không có làm thành chuyện này, mà Phó Thư Bảo lại làm được, điều này khiến người ta thực sự cảm thấy đây là ý trời, là số phận an bài.

Bảo vật hàng thân, cần người có phúc có thể tiêu thụ. Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong hiển nhiên không phải người có phúc, Phó Thư Bảo lại là kẻ có phúc khí khiến người ta ao ước thêm khát tới phát cuồng. Chuyện này, nếu như từ góc độ lớn nhìn nhận, hấn đạt được thành công đã là chuyện tất yếu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Hiện tại nói chuyện về thiên ý phúc khí ...Ta cảm giác chuyện này không đơn giản như vậy, được rồi, nhi tử, ngươi biết tình hình về Thiên Không nữ thần kia không?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Nếu như ngay cả nàng ta không biết, ta thật uống làm Đan Thư Thần Thú, phụ thân, ta có thể 100% khẳng định Thiên Không nữ thần kia tuyệt đối là nữ nhân thiện lương chính trực, suốt đời truy cầu nhân tính thiện chí, hơn nữa, trừ bạo giúp kẻ yếu còn là thói quen của nàng, nàng là người như vậy, hoàn toàn đối lập với người như phụ thân.

- Oạch...

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ, chợt mắng:

- Mẹ kiếp, ta là phụ thân ngươi, ngươi được phép nói lão tử như vậy sao?

Hồ ly tinh ở một bên cười mà không nói.

- Ta chỉ ví dụ về người thân cận mà thôi.

Đan Thư Thú hoàn toàn không kiêng kỵ phụ thân Phó Thư Bảo của nó, tiếp tục nói:

- Tại thời đại khởi nguyên, nữ thần Thiên Không là chủ thể mạnh nhất phía tây thế giới, lực lượng tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh, nhắc tay có thể hủy diệt một tòa thành trì, mà đầu chết trong tay nàng không biết bao nhiêu mà kể, bởi vì chuyện này, nàng mới được xưng làm Thiên Không nữ thần, tại thời đại khởi nguyên, nàng tượng trưng cho chính nghĩa, chỉ cần nàng phát hiện có người làm chuyện xấu bậy trên địa

bàn của nàng, người kia sẽ bị nàng nghiêm phạt tương ứng, bao gồm tịch thu tài sản hoặc trực tiếp giết chết, cho nên, nàng thống lĩnh phía tây thế giới, là biểu tượng cho tự do và công bằng.

Hóa thân chính nghĩa, mới có danh hiệu Thiên Không nữ thần ngày hôm nay, vậy hoàn toàn đối lập với hắc? Đây là quy luật gì? Trong lòng Phó Thư Bảo rất không vui, nhưng hắc không tính toán với Đan Thu Thần Thú, ngược lại hỏi:

- Bốn pho tượng trấn thủ thần miếu là cái gì? Ta cảm giác chúng còn lợi hại hơn Trư Hoàng, những pho tượng này cũng là Lực Sĩ Hỗn Nguyên Cảnh sao?

Đan Thu Thần Thú nói:

- Theo tư liệu ta được biết, bên cạnh Thiên Không nữ thần có bốn người, bọn họ được xưng là Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ, phân biệt là Chính Nghĩa kỳ sĩ, Lực Lượng kỳ sĩ, Công Bình kỳ sĩ và Thẩm Phán kỳ sĩ, về phần lực lượng tu vi bọn họ, có người nói bọn họ không phải là nhân vật đến từ thế giới này, mà là đến từ hành tinh khác, cụ thể là nơi nào, chủng tộc gì, ta không biết rõ.

Trong lòng Phó Thư Bảo đã sớm buông tha gợn sóng tầng tầng lớp lớp, thảo nào lúc đó cảm thụ kỳ quái như vậy, cảm giác từng pho tượng đá còn cường hãn hơn Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Trư Hoàng, sau đó vô pháp phán đoán lực lượng bọn họ, hóa ra đến từ hành tinh khác, căn bản không được coi là người!

477. Chương 438: Ly Khai (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 438: Ly khai (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Chờ chút...

Phó Thư Bảo bỗng nhiên nói:

- Đến từ hành tinh khác, chẳng phải người ngoài hành tinh sao? Người ngoài hành tinh cường đại như vậy, tại sao thần phục Thiên Không nữ thần?

Tiểu bằng hữu đến từ thế giới địa cầu, đối với người ngoài hành tinh có rất nhiều ảo giác, Phó Thư Bảo cũng không ngoại lệ.

- Có gì đâu?

Đan Thu Thần Thú nói:

- Phụ thân trông thấy bốn Thiên Không kỳ sĩ kia, tại thời đại khởi nguyên tuyệt đối là tứ đại dũng tướng, vì Thiên Không nữ thần chinh chiến tứ phương, trừ ác dương thiên, khai thác ranh giới tự do và công bằng, nhưng bọn họ kỳ thực chịu Thiên Không nữ thần ban ơn, bởi vì bọn họ trước đây không cường hãn như vậy, mà là sau đó, Thiên Không nữ thần tiến hành luyện chế, bọn họ mới trở nên cường đại.

Hóa ra là vậy.

Thế nhưng, với lực lượng nhân loại luyện chế sinh vật đến từ hành tinh khác, khiến sinh vật không cường đại trở thành cường đại, loại lực lượng này cường hãn biết bao, thần diệu biết bao!

Trong lòng Phó Thư Bảo không cách nào hình dung nổi về Thiên Không nữ thần, tâm tình hắc vô cùng mạnh mẽ lại vô pháp bình tĩnh, đối với việc truy cầu lực lượng đã trở nên cuồng liệt chưa từng có. Thậm

chỉ hấn nghĩ, chỉ cần lực lượng tu vi hấn đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh, có thể giúp hấn trở lại thế giới kia, hoặc là ngoại ý này giúp hấn sở hữu lực lượng thống trị thế giới bây giờ.

- Thế nhưng, Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ không phải tượng đá sao? Chuyện này là sao?

Hồ Nguyệt vẫn không thông suốt chuyện này.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Mẫu thân người đã chết, huyết nhục thân thể sẽ hư thối, sau cùng chỉ còn lại xương cốt, Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ kia bị vây trong hôn mê, dựa theo góc độ nhân loại các người nhìn nhận chính là tử vong, chỉ là thân thể bọn họ không hư thối mà biến thành tượng, chất liệu giống như tảng đá, nhưng kỳ thực không phải, một khi Thiên Không nữ thần sống lại, nàng có thể khiến Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ tái sinh, bọn họ sẽ khôi phục tất cả, trở thành cực kỳ cường đại.

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, đột nhiên hỏi:

- Như vậy, Thiên Không nữ thần kia tại sao lại tiến nhập trạng thái hôn mê, sau đó lại muốn sống lại?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Chuyện này liên quan tới thời đại khởi nguyên bị hủy diệt, ta không thể biết, bởi vì tại thời gian này, ta đã đi đời.

Dừng lại một chút, nó còn nói thêm:

- Về phần Thiên Không nữ thần sống lại, ta nhìn nhận thế này, ta có thể tái sinh, nàng vì sao không thể? Hơn nữa thời gian sống lại, e là đã sớm định trước, ta không thể biết được.

Đúng vậy, Đan Thư Thần Thú có thể sống lại, Thiên Không nữ thần cường đại hơn tại sao không thể?

Ký ức Đan Thư Thần Thú là một mẫu chuyện ngắn, mỗi một phụ thân giúp hấn thu được năng lượng sinh tồn nhất định, một khi phụ thân này tử vong, nó không thể sống được nữa, lại tiếp tục tiến nhập trạng thái hôn mê. Đời này nối tiếp đời khác, để nó vây trong Sinh Trữ Vật Không Gian, căn bản không tiếp xúc với ngoại giới, nó sao có thể hiểu rõ. Bây giờ, Phó Thư Bảo tiếp nhận chức vụ phụ thân, một khi hấn xong đời, số phận Đan Thư Thần Thú không tránh khỏi trạng thái hôn mê.

Thảo luận một hồi, giải trừ một số nghi hoặc trong lòng, nhưng nghi hoặc vẫn tồn tại nhiều như trước. Thời đại khởi nguyên là một thời đại vĩ đại, cũng là thời đại mê hoặc lòng người, mà Đan Thư Thần Thú từng trải qua thời đại đặc thù này. Phó Thư Bảo lý giải rất nhiều, bao gồm cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh phía sau Đại Vô Vũ Trụ Lực ngoại nhân chưa biết đến. Tình hình bây giờ hấn là như vậy, từng bước từng bước tiếp cận đáp án sau cùng, quá trình này khó tránh khỏi xuất hiện sai lầm, khó tránh khỏi phải đi đường vòng, thế nhưng, chỉ cần hấn kiên trì, không vứt bỏ, cuối cùng sẽ có một ngày hấn phát hiện đáp án, cởi bỏ tất cả.

Mặt khác Phó Thư Bảo có một loại dự cảm kỳ diệu, bởi trong khoảng thời gian gần đây có rất chuyện kỳ quái liên tiếp phát sinh, đám nhân vật trọng yếu xuất hiện, ngay cả Luyện Lực Sĩ đế quốc hội liên tiếp gây lên những hành động không tầm thường, lẽ nào, đây là biểu hiện một thời đại mới đã tới sao?

Trước khi mưa xối xả trút xuống đều có mây đen đè nén khoảng không, một chuỗi chuyện gần đây xuất hiện, xác định có thể được coi là dấu hiệu gì đó.

- Bàn luận tới đây thôi chứ, thời gian chúng ta ở nơi này không còn nhiều.

Phó Thư Bảo nói:

- Hai người các người đi làm chuyện của các người đi, đặc biệt là Đan Thư Thần Thú, người tới bây giờ vẫn chưa phá giải ngoại ý kia giúp ta hay sao?

- Được rồi, phụ thân, ta bây giờ phải đi làm việc.

Đan Thư Thần Thú há rộng miệng, sau đó, đầu lưỡi hắc sắc phun ra.

Đó là đầu lưỡi khiến người ta cảm thấy mắc ói.

Phó Thư Bảo muốn Đan Thư Thần Thú phá giải thư tịch thần bí cổ điển thời đại khởi nguyên không tên, trong đó có văn tự trên mặt, còn có nội dung trình bày, tất cả hắn đều muốn biết. Chẳng qua, đến tận bây giờ, Đan Thư Thần Thú vẫn chưa có đáp án khiến hắn hài lòng.

Sau khi Đan Thư Thần Thú và Luyện Thiên Thử rời đi, Phó Thư Bảo lại mang Vân Nê Thổ Đậu ra. Tuy rằng thời gian có hạn, cũng tồn tại nguy hiểm nhất định, nhưng hắn muốn mau chóng tiến hành luyện hóa và hấp thụ nguyên tố thổ tinh túy một lần.

Không chỉ luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, còn tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền giúp luyện hóa nguyên tố hỏa ngũ sắc tiến thêm một bước, năng lực luyện chế lực luyện khí của hắn được đề thăng tới mức từ trước đến nay chưa từng có. Thời gian này, hắn không chỉ muốn luyện chế lực luyện khí cao cấp, còn muốn luyện chế linh thú như Luyện Thiên Thử!

Còn có rất nhiều thứ gì đó khiến người ta không thể tưởng tượng, những thứ này đều có lực mê hoặc rất mạnh, khiến Phó Thư Bảo muốn chứng thực.

- Còn vài lần như vậy sao?

Nhìn Phó Thư Bảo hành động, trên khuôn mặt Hồ Nguyệt Thiên không hiểu tại sao ửng hồng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đã là vợ chồng, nàng còn xấu hổ cái gì?

- Thối, ai là vợ chồng với người...

Hồ Nguyệt Thiên nhẹ nhàng mắng một ngụm, trắng mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo, thần thái bộ dáng kiêu mị khả ái tới cực điểm.

Mị thái của Hồ Nguyệt Thiên có lực mê hoặc rất mạnh, khiến người ta không kiềm chế được muốn xâm phạm và hưởng thụ thân thể nàng. Trong lòng Phó Thư Bảo nhộn nhạo, nhưng không đùa giỡn nàng thêm nữa, mà không hiểu tại sao hắn lại nhớ tới Thiên Không nữ thần kia. Nữ nhân thần kỳ toàn thân thấu phát quang huy thánh khiết. Nàng và Hồ Nguyệt Thiên là hai người hoàn toàn đối lập.

- Nghĩ cái gì ah?

Thấy Phó Thư Bảo ngây ngẩn, trong lòng Hồ Nguyệt Thiên kỳ quái nói.

- Oạch, không có gì, chúng ta luyện hóa Vân Nê Thổ Đậu đi.

Một tay Phó Thư Bảo ôm lấy Hồ Nguyệt Thiên, để nàng ngồi trên đùi hắn. Cặp mông vênh lên, tay hắn không thể tự động điều khiển, rất thô bạo đánh xuống phía dưới, sau đó đặt tại vùng da thịt rất tròn, xúc tua mềm mại, có cảm giác rất đàn hồi. Lúc này vùng thịt kia lại nhu động vài cái.

- Đừng...Người, giờ là lúc nào còn muốn làm chuyện này?

Hồ Nguyệt Thiên kiêu mị thở phì phò nói, hiển nhiên, Phó Thư Bảo khiến nàng có cảm giác bị kích thích, cảm giác này làm nàng nổi lên một chút phản ứng sinh lý đặc biệt thuộc về nữ nhân.

Phó Thư Bảo lúc này mới quét sạch tạp niệm trong lòng, thân thể phiêu đảng ngồi xếp bằng, sau đó để Vân Nê Thổ Đậu lơ lửng trên mi mắt hắn.

Nguyên tố hỏa ngũ sắc thiêu đốt, Vân Nê Thổ Đậu tự nhiên vận dụng linh năng nguyên tố thổ tiến hành bảo vệ bản thân, nhưng vòng bảo hộ do linh năng của nó hình thành căn bản không phải đối thủ so với nguyên tố hỏa ngũ sắc. Không chống cự bao lâu, vòng linh năng bảo hộ liền tan rã, một tia nguyên tố thổ tinh túy bên trong đi ra.

478. Chương 439: Vương Hậu Mỹ Lệ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 439: Vương Hậu mỹ lệ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lập tức tiến hành luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy. Linh năng nguyên tố thổ khổng lồ giống như thủy triều dâng mãnh tiến nhập thế giới bên trong thân thể Phó Thư Bảo. Bộ phận dư thừa lưu lại truyền tới thân thể Hồ Nguyệt Thiên, tiến nhập lực đan Hồ Tộc của nàng.

Đây là hình thức luyện hóa tuyệt diệu, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên đã nhiều lần trải nghiệm thực tiễn, lần này tự nhiên thành thạo dễ làm.

Phi thường quý dị, lúc này đây luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, nguyên tố hỏa ngũ sắc nguyên tố thổ hoàng nâu còn sót lại từ từ giảm dần, biên độ khiến người ta phải hoài nghi, một khi Phó Thư Bảo luyện hóa hoàn tất, nó sẽ hoàn toàn tiêu thất, có lẽ luyện thành một tia rất nhỏ.

Chuyện này sớm nằm trong dự liệu của Phó Thư Bảo.

Bỏ cạn bã, bảo tồn tinh hoa.

Mỗi một loại nguyên tố tinh túy sẽ rèn luyện linh năng giống với tính chất của nó, một khi Phó Thư Bảo luyện hóa năm loại nguyên tố tinh túy, nguyên tố hỏa ngũ sắc trong tay hắn sẽ đạt được cảnh giới khó có thể tưởng tượng! (.

Vân Nê Thổ Đậu đã tới tay, ngày này cũng không quá mức xa xôi.

oOo

- Cái gì? Người đã chiếm được Vân Nê Thổ Đậu?

Nghe Phó Thư Bảo nói rõ chuyện đã trải qua, Chi Ni Nhã khó tin há miệng nói. Lần này hành trình tới Thánh Đóa Lan Quốc, nàng đã biết mục đích chính của Phó Thư Bảo, thế nhưng, nàng nghĩ chuyện như vậy phi thường trắc trở, nhưng Phó Thư Bảo vừa đi một hồi, hắn đã nói thành công, còn lấy Vân Nê Thổ Đậu ra cho nàng xem, chuyện này nàng làm sao có thể không phục chứ.

- Cho nên, ta lần này tới đây, gọi nàng cùng rời khỏi Thánh Lan Thành, quay về Tú Quốc.

Phó Thư Bảo bỏ Vân Nê Thổ Đậu ra một chút, sau đó thu hồi trở lại. Trong Thánh Lan Cung, cao thủ nhiều như mây, hắn không muốn bảo vật như vậy bị phát hiện.

- Thế nhưng...

Chi Ni Nhã vào lúc này muốn nói lại thôi, bộ dáng rất khó xử.

- Thế nào? Nàng không muốn trở về cùng ta?

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ trầm xuống, bởi nếu như vậy, hắn thà rằng không có Vân Nê Thổ Đậu. Đối với hắn mà nói, nếu như lúc này hắn phải lựa chọn mỹ nhân tuyệt thế Chi Ni Nhã và Vân Nê Thổ Đậu, hắn tình nguyện chọn Chi Ni Nhã, tuyệt đối không phải Vân Nê Thổ Đậu.

Hồ Nguyệt Thiên ở bên cạnh nhìn, sắc mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng lại nói:

- Không phải người không có nữ nhân, nàng không trở về thì thôi, thật là kẻ đa tình.

- Ta làm sao không muốn trở về cùng người? Lòng ta nghìn vạn lần nguyện ý, thế nhưng Phụ Vương ta trước đó ra lệnh, không cho phép ta tự ý rời cung, chút nữa còn mang ta tới bái kiến mẫu hậu, ta đang lo lắng làm sao có thể ứng phó chuyện này.

Tình thế khó xử, trong lòng ủy khuất, trong đôi mắt đẹp của Chi Ni Nhã nổi lên hàng nước mắt lưng tròng, bộ dáng tựa hồ sẽ ngã nhào ngay trước mắt.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên thở dài, âm thầm nói:

- Aizzz, sử dụng chiêu này, nam nhân họ Phó ngu ngốc kia sẽ không có năng lực chống lại, aizzz, ở lại Thánh Lan Cung, không biết phát sinh bao nhiêu chuyện phiền toái...

- Nếu nói như vậy, ta và nàng tới gặp mẫu hậu nàng, tốt xấu ta cũng là con rể, không thể thất lễ rời đi?

Phó Thư Bảo phản ứng, hoàn toàn không nằm ngoài dự liệu của Hồ Nguyệt Thiên.

Chi Ni Nhã nói:

- Chuyện này không cần người nói, Phụ Vương nói, lần này ta bái kiến mẫu hậu nhất định phải mang người theo.

- Oạch?

Phó Thư Bảo khẽ sững sốt, vừa cười vừa nói:

- Ha ha, xem ra ta làm việc bây giờ Thánh Đóa Lan Quốc được hân thưởng thức, vì vậy trong lòng hân hạnh định đã bắt đầu tiếp nhận vị con rể ưu tú rất có thiện tâm như ta?

Chi Ni Nhã nín khóc cười cười nói:

- Chắc là như vậy, lúc trước Phụ Vương nói về người với ta, tâm tình rất khoái trá, người hỏi chúng ta quen biết thế nào, biết người hai lần cứu mạng ta, người còn khen ngợi người có hành động hiệp nghĩa.

Tình huống lúc đó, nếu như Chi Ni Nhã không phải đại mỹ nữ tuyệt thế, mà là một thiếu nữ luống tuổi xấu xí đã có chồng, Phó công tử kia tuyệt đối tránh xa, ngay cả đối mặt cũng không muốn.

- Tốt, chuyện tốt bắt đầu phát sinh, ta nghĩ ta nhất định khiến Phụ Vương và mẫu hậu nàng tôn trọng, lần này tới gặp mẫu hậu nàng, ta nhất định nghĩ cách chữa bệnh giúp người, để người nhìn ta với cặp mắt khác.

Phó Thư Bảo cười nói.

Chi Ni Nhã nhẹ nhàng gật đầu.

Hồ Nguyệt Thiên không hé miệng nói nửa lời rồi cục nói một câu:

- Phó công tử, lần này tới Thánh Đóa Lan Quốc, người mang theo rất nhiều tiền, còn có thể làm rất nhiều việc thiện, không bằng phát sinh đi thôi, như vậy, nhạc phụ nhạc mẫu của người khẳng định càng yêu quý người.

Chi Ni Nhã:

- ?

Phó Thư Bảo:

...

Đây là đùa giỡn cái gì?

Tiểu tam cho dù tốt, đôi khi cũng gặp phải một số tình huống không bình thường.

Trong lúc đang nói chuyện một nữ nô đi tới, truyền lời để Chi Ni Nhã và Phó Thư Bảo tới gặp Vương Hậu. Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã theo nữ nô kia, Hồ Nguyệt Thiên không được mời, không thể đi theo, nàng rời khỏi Thánh Lan Cung, tới triệu tập chiến sĩ Hồ Tộc. Phòng ngừa tai họa xảy ra, lực lượng tinh nhuệ tại thời điểm mấu chốt cần phải phát huy tác dụng lớn nhất.

Thánh Lan Vương tuy kiêng kỵ đội quân trăm người trang bên cạnh Phó Thư Bảo được trang bị vũ trang lực luyện khí từ đầu tới chân, không để bọn họ tiến nhập Thánh Lan Cung, nhưng muốn tùy thời chuẩn bị chiến đấu, dựa vào tốc độ của Phó Thư Bảo, hẳn có thể rất nhanh hội hợp với đội quân trăm người Hồ Tộc.

Vương Hậu Thánh Đóa Lan Quốc có cái tên rất duyên dáng, Cơ Ni Tập. Dùng ngôn ngữ Thánh Đóa Lan Quốc phiên dịch, ý tứ chính là cao quý hoặc trang nhã.

Niên kỷ Cơ Ni Tập khoảng chừng ba tư ba năm, chính là độ tuổi nữ nhân thành thực nhất, bất luận là thân thể hay tâm lý. Hơn nữa bảo dưỡng tỉ mỉ, vẻ ngoài của nàng còn trẻ hơn tuổi rất nhiều, kỳ thực, liếc mắt nhìn qua, bộ dáng chỉ hai tư hai năm. Hình dáng của nàng và Chi Ni Nhã có sáu bảy phần tương, bởi vì niên kỷ không chênh lệch nhiều, vì vậy khiến người ta nhìn hai mẫu tử giống như đôi tỷ muội.

Nhạc mẫu nương mỹ lệ như vậy, Phó Thư Bảo khó có thể tưởng tượng.

Sau khi Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã hành lễ, đôi vợ chồng trẻ liền đứng cạnh nhau. Thánh Lan Vương lệnh tả hữu lui xuống, trong tầm cung chỉ còn lại Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã và Quốc Sư Thác Nạp Sâm.

Phó Thư Bảo nhìn Cơ Ni Nạp nằm trên giường, quan sát sắc mặt nàng tới nhột, nghe nàng rên rỉ lúc có lúc không, khiến người ta cực kỳ quan tâm. Kỳ thực, dư quan trên khóe mắt hẳn một mực đặt trên người Thánh Lan Vương, để ý nhất cử nhất động của Thánh Lan Vương. Cùng hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực trong một phòng, tuy là cha vợ, nhưng hẳn vẫn phải cảnh giác.

Trời sinh Thánh Lan Vương thực sự thê lương, có vị con rể tốt từng giây từng khắc luôn luôn cảnh giác chính mình.

- Tiểu Phó, nghe Quốc Sư nói người có thể trị bệnh giúp Vương Hậu, bây giờ người nhìn nhận, người có nắm chắc có thể chữa cho Vương Hậu không?

Thánh Lan Vương nhàn nhạt nói.

- Trước hết để ta xem đã.

Phó Thư Bảo đi tới trước giường, tiến thêm một bước nhìn Vương Hậu hôn mê bất tỉnh, khi thì than nhẹ, khi thì lắc đầu, khi thì thảo tự nói, bộ dáng giống như tuyệt thế danh y nắm giữ toàn bộ tình hình trong tay.

- Phó công tử, Vương Hậu nửa tháng trước đổ bệnh, mới đầu chỉ vầng đầu, sau đó liền phát triển thành bộ dáng bây giờ, tất cả danh y Thánh Đóa Lan Quốc đã đến xem qua, nhưng đều bó tay.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm giới thiệu qua chút tình hình với Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Danh y Thánh Đóa Lan Quốc đều bó tay, hơn phân nửa phải chuẩn bị hậu sự, ta ngay cả một thầy lang đều không được tính tới, ta có biện pháp gì đây? Các người không phải muốn ép buộc ta sao? Kháo.

- Như vậy, theo Phó công tử nhìn nhận, đây là chứng bệnh gì?

- Ta xem lại...

Phó Thư Bảo mở miệng nói một câu, bộ dáng sầu khổ.

479. Chương 439: Vương Hậu Mỹ Lệ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 439: Vương Hậu mỹ lệ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chi Ni Nhã nhìn thương tâm, nước mắt nói:

- Mẫu thân ta tội nghiệp quá, người làm sao...

Thánh Lan Vương nghiêm khắc nói:

- Đau lòng có lợi ích gì, thời gian mẫu thân ngươi còn đang thanh tỉnh muốn gặp ngươi nhất, nhưng ngươi lại trốn tại Hậu Thổ Thành Tứ Quốc không chịu trở về, trong lòng ngươi nghĩ sao?

- Ta...

Trong lòng Chi Ni Nhã càng thêm chua xót, hai hàng thanh lệ tràn khỏi mi.

Thánh Lan Vương lại chuyển ánh mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo, sắc mặt đăm chiêu nói:

- Tiểu Phó, ngươi chẳng phải nói nhất định có thể chữa khỏi bệnh cho Vương Hậu sao? Thế nào, không hẳn là nói suông không thực hiện chứ?

- Để ta xem lại, phải suy nghĩ chút...

Phó Thư Bảo không hề có biện pháp, chỉ có thể kéo dài thời gian. Trước kia tại Hoàng Kim Thành, khi đó chữa bệnh cho Tứ Lực hoàng đế, chỉ có điều chỉnh là hoàng đế giả biến thành hình thú, bệnh cũng là bệnh giả, hẳn rút cuộc lừa gạt được một hồi, bây giờ Cơ Ni Tập Vương Hậu thực sự lâm bệnh, kỳ thực gây rắc rối ột thần y giả như hắn.

- Hừ! Cả đời Bản Vương hận nhất kẻ nói mạnh miệng, nói không thực hiện, trước kia nói nhưng không giữ lời!

Thánh Lan Vương hừ lạnh nói, hắn đã sớm nhìn thấy Phó Thư Bảo đóng kịch. Vốn Phó Thư Bảo tại sân rộng khiến Tư Thẩn Sâm kinh ngạc, khiến hắn có cái nhìn mới đối với con rể Phó Thư Bảo, nhưng sự đổi mới này lúc này không còn lại chút gì.

Bên này lửa giận bốc lên, Phó Thư Bảo như ngồi trên đồng lửa nhưng vẫn không hoảng, hắn vừa cười vừa nói:

- Phụ Vương, cái này...

- Ai là Phụ Vương của ngươi? Hừ!

- Vậy được rồi, Thánh Lan Vương bệ hạ, danh y Thánh Đóa Lan Quốc đều bó tay, ngươi trông cậy vào ta có thể làm được gì đây?

Phó Thư Bảo không phải người không có tính cách. Không cho hắn gọi Phụ Vương, hắn không quan tâm, ngược lại, hắn chỉ cần nữ nhi của Thánh Lan Vương là được, thân phận con rể là sự thực, nhưng hắn tuyệt đối không thích chút nào.

- Nếu như ngươi không thể thực hiện như đã hứa, vậy được rồi, ta không ép ngươi, ngươi mang theo người của ngươi rời đi, vĩnh viễn không nên quay lại đây, về phần Chi Ni Nhã, nó không được phép theo ngươi, ta không muốn nữ nhi của ta theo ngươi cả đời.

Thánh Lan Vương lạnh lùng nói.

- Phụ Vương, người làm sao có thể như vậy?

Chi Ni Nhã vội vàng nói.

- Ngươi im miệng!

Thánh Lan Vương phẫn nộ quát.

Chi Ni Nhã vốn định biện hộ thay Phó Thư Bảo nhất thời sợ hãi ngậm miệng lại. Bởi uy nghiêm của Thánh Lan Vương trong lòng nàng là bất khả xâm phạm, cũng không dám mạo phạm.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Người này thật đáng ghét, lão tử chỉ thuận miệng nói một câu đại khái có thể chữa bệnh, hẳn lúc này coi như là thật, xem ra, người cố ý đưa ra vấn đề khó giải, đuổi ta rời đi, gấp loại nhạc phụ như ngươi, lão tử xem như bất hạnh tám đời, dùng sức mạnh mà nói, số người ta mang theo hoàn toàn không đủ lay động Thánh Lan Cung cướp Chi Ni Nhã trong tay hắn, bây giờ động thủ gây khó dễ, ta căn bản không thể đánh

thắng hai Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, nói vậy, không cần bàn cãi chính là tự tìm cái chết... Mẹ kiếp, Thánh Lan Vương này xem ra cố ý khiến ta khó xử, làm sao bây giờ?

Trong lòng Phó Thư Bảo khó chịu tới cực điểm, ý nghĩ cũng trở nên cực đoan, chẳng qua, tính cách ẩn nhẫn được dưỡng thành từ trước tới nay giúp hắn tự kiềm chế, sắc mặt không đổi, chỉ lẳng lặng nhìn Vương Hậu Co Ni Tập nằm trên giường bệnh.

- Danh y Thánh Đóa Lan Quốc chưa thể chữa khỏi bệnh giúp Vương Hậu, những danh y này khẳng định có người biết đến y học, còn có Luyện Lực Sĩ thử dùng phương pháp trị liệu giải độc, nhưng không có hiệu quả, những danh y am hiểu lĩnh vực y học khác cũng không có thành công, như vậy, nàng rốt cuộc mắc bệnh gì? Dựa theo màu da, chỉ là tái xanh, cơ thể không khô gầy, có thể khẳng định không phải bệnh AIDS hoặc ung thư ...Nếu như gặp phải các loại cảm lạnh, những danh y kia khẳng định đã giải trừ được, đâu còn đến lượt ta xấu mặt tại chỗ này? Thế nhưng, như này không phải, như kia cũng không phải, nhạc mẫu nương trước khi tận thế rốt cuộc mắc bệnh gì? Chờ chút... Chẳng lẽ mắc bệnh tâm thần? Có lẽ đại lão bị tổn thương, cho nên hôn mê bất tỉnh, nhưng thân thể vẫn bình thường, khiến các danh y phải bó tay?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng nhiên suy tính nghĩ tới một điểm, ánh mắt bỗng nhiên bừng sáng.

- Thế nào, lẽ nào người vẫn chưa từ bỏ ý định sao?

Thần sắc Thánh Lan Vương lộ rõ vẻ hèn mọn, Phó Thư Bảo mặc dù có năng lực rất mạnh, cũng được coi là nhân vật kiêu hùng xưng bá một phương, nhưng vừa nghĩ tới nữ nhi chính mình thương yêu nhất theo loại người toàn thân tà khí, hỏa khí trong lòng hắn liền bốc lên.

Lúc này trong lòng Phó Thư Bảo có chủ ý, cười nói:

- Aizzz, ta khiêm tốn, các người lại ép bức ta, được rồi, ta triệt để bạo phát một lần vì Chi Ni Nhã, ta chữa khỏi bệnh cho Vương Hậu, chỉ là, chữa khỏi bệnh cho Vương Hậu, ta có một yêu cầu duy nhất đó chính là muốn dẫn Chi Ni Nhã đi.

Vậy xem như khiêm tốn?

Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm nhất thời kích động thổ huyết.

oOo

Trên hành lang, Quốc Vương và Quốc Sư Thánh Đóa Lan Quốc ngơ ngác nhìn cửa phòng trước mắt đóng chặt, tâm tình vô cùng hỗn loạn. Chi Ni Nhã toàn thân tỏa ra mùi hương kỳ dị đứng bên cạnh hai lão nam nhân, bộ dáng vô cùng căng thẳng, lá cổ xanh trong tay nàng sớm đã lặn thành một khối hình tròn.

Phó Thư Bảo lần này chữa bệnh cứu người thành công, liên quan tới hạnh phúc cả đời của nàng, nàng sao có thể không hồi hộp?

Đối với Thánh Lan Vương mà nói, hắn căn bản không tin Phó Thư Bảo có thể chữa khỏi bệnh giúp Vương Hậu, hắn thương yêu, nhưng nể mặt Chi Ni Nhã, lại không cự tuyệt yêu cầu của Phó Thư Bảo để hắn một mình chữa bệnh cho Vương Hậu, cho nên mới mang theo Quốc Sư và Chi Ni Nhã đứng ngây ngốc đợi ngoài cửa.

Thời gian một bữa cơm.

- Quốc Sư, tiểu tử kia xảy ra chuyện gì? Tại sao lâu như vậy?

Thánh Lan Vương thực sự không thể kiên nhẫn.

Thác Nạp Sâm khiêm tốn nói:

- Bệ hạ, chờ thêm chút nữa, ta hiểu rõ đối với tiểu tử Phó Thư Bảo này, thuận miệng nói khoác lác là chuyện rất bình thường, nhưng năng lực làm việc cũng rất mạnh, nói không chừng thực sự có thể thành công.

- Hắn thành công?

Thánh Lan Vương không tự chủ được nhìn Chi Ni Nhã cúi đầu tự hỏi, trong lòng vô cùng phức tạp, hắn đồng ý với Phó Thư Bảo, nếu như Phó Thư Bảo chữa khỏi bệnh giúp Vương Hậu, hắn cho phép Phó Thư

Bảo mang theo Chi Ni Nhã rời khỏi Thánh Đóa Lan Quốc, như vậy, hắn vẫn mất đi một trong hai nữ nhân quan trọng nhất.

Vương Hậu và nữ nhi, chọn một trong hai, đề tài lựa chọn như vậy thực sự rất khó.

Nhưng từ xưa vua không nói chơi, một khi Phó Thư Bảo thực sự thành công, hắn sẽ không thể ngăn cản Phó Thư Bảo mang Chi Ni Nhã đi, trừ phi, hắn quyết tâm giết người diệt khẩu. Chẳng qua, nói vậy, hắn tin tưởng hắn vẫn mất đi nữ nhi của hắn, bởi Chi Ni Nhã kia sẽ hận hắn cả đời.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, ba người chờ đợi ngoài cửa tuyệt không quan trọng.

Ngược lại y phục trên thân thể nhạc mẫu đã bị hắn lột sạch, thân không mảnh vải che đậy nằm trên giường. Thế nhưng, lúc này đây, Phó Thư Bảo thực sự không chút tâm tư hèn mọn, thậm chí, ngay cả một điểm ánh mắt sắc tình cũng không có. Hắn làm như vậy, chỉ vì muốn triệt để điều tra bệnh tình Vương Hậu Cơ Ni Tập.

Trước kia, không một danh y nào có can đảm làm như vậy, thậm chí ngay cả bắt mạch cánh tay đều cần Thánh Lan Vương ân chuẩn, đương nhiên, người sau đó chưa từng có ân chuẩn này. Những thần y đáng thương này, không có y thuật tuyệt thế, lại chỉ cầm một cây hồng tuyết đặt trên cổ tay Vương Hậu Ti Nạp Cơ, dựa vào huyết mạch rung động yếu ớt phán đoán bệnh tình, tình huống như vậy, có thể chuẩn đoán bệnh tình chân chính mới là lạ.

Tất cả danh y, thần y không ai dám lớn mật như Phó Thư Bảo bây giờ, không chỉ có thể bắt mạch chuẩn đoán, còn cởi sạch đồ trên thân thể Vương Hậu, kiểm tra không sót chỗ nào.

480. Chương 440: Đại Tiên Sứ Sợ

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 440: Đại tiên sứ sợ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Nhạc mẫu nương, thực sự rất xin lỗi, ta thực không có ý thất lễ với người, tại ta vốn đến từ thế giới kia, một số bệnh tình bác sĩ cần phải cởi hết đồ kiểm tra thân thể một ngày một đêm, cho nên, người cần dựa theo quan niệm khoa học để nhìn nhận chuyện này...Hiểu không?

Vương Hậu Cơ Ni Tập vẫn không nhúc nhích, tùy ý Phó Thư Bảo kiểm tra thân thể nàng, về vấn đề “Hiểu không”, đó là câu hỏi không cần hỏi.

- Nội tạng không vấn đề, huyết mạch tứ chi thông suốt, da vẫn đàn hồi, cốt cách không vấn đề...Chỉ là, ngực có chút rủ xuống...

Phó Thư Bảo phân tích từng vấn đề, sau cùng hắn chuyển ánh mắt tới trên đầu Cơ Ni Tập:

- Vấn đề khẳng định trong đầu của người, nếu như ta tại thế giới kia, lập tức chiếu X quang, siêu âm cho người, dựa theo ảnh chụp khuếch đại có thể thoáng chốc thấy rõ vấn đề.

X quang, siêu âm...Thế giới này không có thiết bị như vậy, tại thế giới lực lượng thống trị tất cả, cho dù là người sở hữu năng lực thông thiên cũng vô pháp nhận ra trong đầu Cơ Nạp Ti mắc bệnh gì. Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì não người rất phức tạp, có thể phức tạp sánh ngang vũ trụ nắm giữ hàng vạn hàng tỉ tinh cầu, tại thời đại khoa học kỹ thuật văn minh, cũng không đủ năng lực khai phá bí mật trong não người, huống hồ tại thế giới lực lượng vi tôn?

Ngay cả Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ cũng vô pháp nhận ra trong não Vương Hậu Cơ Ni Tập rốt cục mắc bệnh gì.

Chẳng qua, loại chuyện này ngay cả Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực cũng không cách nào làm được, nhưng trước mắt Phó Thư Bảo lại biến thành có thể.

- Lực lượng phân thân, xuất!

Quát lớn một tiếng, quang hoa bạo phát, lực lượng phân thân xuất hiện trong hư không, thần niệm Phó Thư Bảo khẽ động, lực lượng phân thân rất nhanh biến thành sợi dây nhỏ mắt thường không nhìn thấy.

Thủ đoạn thông qua sức nén, Phó Thư Bảo kỳ thực có thể nén lực lượng phân thân thành một điểm nhỏ, sau đó phát nổ.

Lực lượng phân thân bị đè nén ngưng tụ thành sợi dây nhỏ chui vào lỗ mũi Vương Hậu Ti Nạp Cơ, theo đường hô hấp của nàng, tốc hành tới tim, sau đó lưu động theo mạch máu, du dương trong thân thể nàng.

Du dương trong mạch máu, là một quá trình phi thường kỳ diệu, loại cảm giác này không thể diễn tả bằng ngôn ngữ.

Máu hồng sắc chậm rãi lưu chuyển trong huyết quản, giống như Trường Giang và Hoàng Hà chảy quanh đại địa. Lực lượng phân thân đi qua chỗ nào, Phó Thư Bảo liền lý giải tới đó. Thông qua tầm mắt, thính giác và cơ quan cảm giác khác của lực lượng phân thân, hần lý giải đối với trạng thái Vương Hậu Cơ Ti Nạp càng lúc càng sâu.

Chẳng qua, huyết quản dày đặc như Trường Giang và Hoàng Hà, Phó Thư Bảo đối với thân thể nàng có lý giải hơn người, đôi khi hần cũng đi nhầm chỗ.

- Đây là mùi gì? Ta kháo... Đây là dạ dày nhac mẩu nương! Lượn!

Qua một chút thời gian.

- Địa hình kỳ lạ, hình như là khe sâu...Ta kháo, đây là nơi Chi Ni Nhã sinh ra? Ta tuy là bác sĩ, có quyền lợi kiểm tra bất cứ nơi nào, nhưng không nên vượt quá giới hạn...Lượn...

Lại trôi qua một chút thời gian.

- Hình cầu, nơi này Chi Ni Nhã trước kia uống sữa, tại sao luôn đi nhầm?

Dù thế nào đi nữa, cuối cùng cũng tới đại não.

- Quả nhiên, huyết quản tắc nghẽn gay gắt, dựa theo kiến thức y học nhìn nhận, rốt cuộc não tụ huyết, đại não là nơi tập trung thần khí, một khi tụ huyết áp bức thần kinh, thân thể sẽ không thể khống chế, liệt và hôn mê là chuyện bình thường, oa, tắc nghẽn như vậy, thảo nào không ai chữa khỏi.

Một số tình huống được phát hiện, Phó Thư Bảo đã khẳng định phán đoán trước kia.

Đây chính là tác dụng của lực lượng phân thân, điểm ấy, cho dù là Hồ Nguyệt Thiên, nàng cũng vô pháp làm được trình độ như Phó Thư Bảo, bởi vì nàng không có cách nào đè nén Huyền Hồ phân thân thành một sợi dây nhỏ.

Lý giải được bệnh tình, muốn trị bệnh sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Loại bệnh này đối với Phó Thư Bảo mà nói, không cần bất cứ dược vật nào, chỉ cần khơi thông máu tụ trong huyết quản là được.

Thần niệm nháy động, lực lượng phân thân được Phó Thư Bảo điều khiển, thành lý từng chút từng chút máu tụ trong huyết quản và vật chất còn lưu lại. Cặn bã gì đó được thanh lý, dọn sạch, giống như cuồng phong thổi lá rụng, vết tích không lưu lại nữa điểm. Khoảng chừng thời gian quá bữa cơm, toàn bộ máu tụ và tạp chất lưu lại trong huyết quản được thanh trừ sạch sẽ.

Lực lượng phân thân rời khỏi thân thể Vương Hậu Cơ Ni Táp.

Chữa bệnh hoàn thành, Phó Thư Bảo vội vàng mặc y phục giúp Vương Hậu Cơ Ni Táp, tỉ mỉ chính lý, để nàng khôi phục dáng vẻ ban đầu.

Sau đó, Phó Thư Bảo để thân thể chính mình lơ lửng trên không trung, ngồi xếp bằng như lão tăng ngồi thiền, lập tức để quang hoa trong suốt từ thân thể phóng xa, khiến hần nhìn qua giống như thần linh thần thánh.

Tạo dáng thực sự cần tướng mạo đẹp. Chữa bệnh giúp Vương Hậu Cơ Ni Nạp, tự nhiên tràng cảnh khiến người ta cảm thấy càng hoa lệ càng phức tạp mới tốt.

Ba người ngoài cửa, trong lòng sớm đã nóng như lửa đốt.

- Chẳng lẽ có vấn đề gì?

Ngay cả Chi Ni Nhã cũng hết kiên nhẫn.

- Nếu như xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Chi Ni Nhã, người không nên trách Phụ Vương đối đãi không khách khí với tiểu tử kia!

Thánh Lan Vương nói.

- Phụ Vương, kỳ thực, Bảo ca không phải loại người như người nghĩ, rất nhiều người cho rằng hắn là ác nhân vừa xấu xa lại hung ác, nhưng kỳ thực hắn là người rất lương thiện, tại Hậu Thổ Thành, toàn bộ dân chúng đều phi thường ủng hộ hắn.

Chi Ni Nhã vội vàng nói tốt cho Phó Thư Bảo.

Thánh Lan Vương hừ lạnh một tiếng, xem như chẳng quan tâm, không hứng thú tranh luận với Chi Ni Nhã.

Đúng lúc này, một chuỗi thanh âm ho khan từ trong tấm cung truyền ra.

- Thanh âm kia...

Quốc Sư Thác Nạp Sâm bỗng nhiên kinh hô:

- Bệ hạ, Vương Hậu đã tỉnh!

Thanh âm ho khan kia Thánh Lan Vương tự nhiên không quên, trên thực tế chính mình đã khắc cốt ghi tâm, đột nhiên nghe được thanh âm nữ nhân chính mình yêu thương, loại cảm giác kích động này thực sự không có cách nào hình dung. Thế cho nên, Quốc Sư nói gì đó, hắn không chút lưu ý, giờ khắc này, trong đầu hắn chỉ có thanh âm quen thuộc kia.

- Khụ khụ khụ...Người là. .

Không chỉ có thanh âm ho khan, Vương Hậu Cơ Ni Nạp hiển nhiên thấy Phó đại thần y lơ lửng trên hư không. Lúc này, nàng chưa biết thiếu niên trước mắt chính là con rể của nàng. Toàn thân tỏa ra quang hoa thần thánh, khiến nàng hoài nghi, người giúp nàng tỉnh lại chính là thần linh đến từ bầu trời, hoặc vị đại tiên nào đó.

Phó Thư không hề mở mắt, vẫn giữ nguyên bộ dáng thần thánh, lúc này, quang hoa trên người hắn càng trở nên cường liệt, hai tay bạo phóng một đoàn nguyên tố hỏa ngũ sắc. Lúc này nguyên tố hỏa ngũ sắc, thuộc về bộ phận nguyên tố thổ hoàng nâu, như trước biến mất không ít. Thoáng nhìn, cảm giác tinh thuần hơn trước đây không ít.

Đây là tác dụng luyện hóa một tia nguyên tố thổ tinh túy.

Một khối Vân Nê Thổ Đậu ẩn chứa mười tia nguyên tố thổ tinh túy, còn chín tia nữa, Phó Thư Bảo công đức viên mãn.

Thánh Lan Vương lúc này ngoài cửa nghe được tiếng nói, lại không thể kiềm chế được chính mình, một chưởng đẩy cửa phòng, nhanh chóng vọt tới. (.

- Cơ Ni Nạp!

Thấy Cơ Nạp Ti nghiêng người ngọ ngoạy, Thánh Lan Vương hò reo một tiếng, ôm nữ nhân chính mình yêu thương vào lòng. Đối với người chữa bệnh giúp nữ nhân của hắn, hắn hoàn toàn quên lãng.

- Mẹ kiếp, tên vong ân phụ nghĩa...

Khóe mắt Phó Thư Bảo khẽ mở.

Chi Ni Nhã nhào tới trước giường, khóc, kích động nhìn mẫu thân nàng. Nàng cũng quên mất Phó Thư Bảo.

- Khụ khụ...

Thời gian một nhà đoàn tụ, Phó Thư Bảo quá phận quấy rầy tràng cảnh ẩm cúm, chậm rãi quỵ xuống, thân thể hần run rẩy, bộ dáng sắp không chống đỡ nổi ngã xuống đất.

- Tiểu Phó, người không sao chứ?

Thánh Lan Vương rốt cục ân cần hỏi.

- Ta không sao, chỉ tiêu hao chút sức lực...Ta...

Phó Thư Bảo trực tiếp ngất đi.

Diễn kịch, bắt đầu diễn kịch, không phải nhận lấy nước mắt người xem.

Tiến nhập hôn mê, không chỉ được Thánh Lan Vương đồng cảm, còn có Chi Ni Nhã, và Vương Hậu Cơ Ni Tập bây giờ chưa nhận ra hần.

Mặc kệ thế nào đi nữa, thần y suất sọ lần này rốt cục trở hết tài năng, làm thành đại sự.

481. Chương 441: Chuyện Trọng Đại (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 441: Chuyện trọng đại (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không tổn hao lực lượng, không hôn mê, cho nên, tinh thần Phó Thư Bảo rất tốt, toàn thân hần ngay cả cái rầm cũng không có. Thế nhưng, hần lúc này nằm trên giường, trên trán đắp khăn nóng, bộ dáng bệnh nặng trong người, hữu khí vô lực.

Hồ ly tinh ngậy ngẩn nhìn Phó Thư Bảo giả bệnh, vừa bực mình vừa buồn cười, nhưng đều kìm nén trong lòng không biểu lộ ra mặt. Chẳng qua, khi nàng đắp khăn mặt cho Phó Tư Bảo, nàng cố ý dùng nước cực nóng, giống như đồ tể thịt heo phải dùng nước sôi nóng hổi cạo lông heo.

Phó Thư Bảo không phải heo, cho dù là heo, cũng là heo thông minh tuyệt đỉnh.

Nhìn đồng thuốc bỏ trên đầu giường, trong đó còn có linh tài giá trị xa xỉ, đây đều là Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc đích thân phái người đưa tới, vì vậy tâm tình của hần cực kỳ tốt. Bởi nhạc phụ phái thuộc hạ thân tín tới thăm hỏi, đó chính là thừa nhận hần làm con rể. Phó Thư Bảo dù là con rể hay không phải con rể kỳ thực hần không quan tâm, hần chỉ quan tâm tới bảo bối của hần Chi Ni Nhã.

- Mọi người đã đi, người đừng giả bộ nữa.

Hồ Nguyệt Thiên tức giận nhìn Phó Thư Bảo.

- Đều đi rồi sao?

Phó Thư Bảo tra xét một chút, xác định không còn ai trong phòng, liền vứt khăn mặt trên trán xuống, trở mình bò dậy.

- Nếu như công chúa kia khổ tâm vì ngươi vậy cũng được, chỉ sợ ngươi diễn vất vả mà người ta không cảm kích.

Hồ Nguyệt Thiên ê ẩm nói. Bởi nàng kỳ thực rất muốn Phó Thư Bảo vì nàng diễn tuồng đặc sắc như thế.

- Mọi người chúng ta chuẩn bị tốt chưa?

Phó Thư Bảo chuyển trọng tâm câu chuyện.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Mọi người chúng ta đã sớm chuẩn bị tốt, chỉ chờ người bắt cóc công chúa, được rồi, chừng nào người hạ thủ?

Dừng lại một chút nàng còn nói thêm:

- Theo ta thấy, nhạc phụ người tuy đối với người có chút thay đổi, nhưng người muốn dẫn nữ nhi bảo bối của hần đi, hần khẳng định không muốn.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Điểm ấy ta còn không biết sao, dù sao mọi thứ đã tới tay chúng ta, ở lại Thánh Đóa Lan Quốc chỉ chuốc lấy tai họa, ta đêm nay động thủ, cho Chi Ni Nhã uống mê dược, cắt nàng vào Sinh Trữ Vật Không Gian, sau đó chuồn đi.

Lúc này Chi Ni Nhã ở trước mặt Cơ Ni Tạp nói lời phải, không biết nghe vậy, Cơ Ni Tạp sẽ phản ứng thế nào.

- Ta biết người sẽ như vậy.

Có lẽ hồ ly tinh đã quá hiểu rõ nam nhân trước mắt nàng nhất.

Sau khi nói thêm chuyện chuẩn bị hạ thuốc mê công chúa, lúc này Phó Thư Bảo lại đặt hồ ly tinh trong chăn tùy tiện chỉnh đốn một hồi. Quang ảnh như thế trôi qua nửa ngày. đọc truyện mới nhất tại .

Sau giờ ngo, lại có người chuyển lời, để Phó Thư Bảo một mình tới gặp Thánh Lan Vương.

Hồ Nguyệt Thiên lại cùng Phó Thư Bảo phân công hành động, một người chuẩn bị dược liệu đánh mê Chi Ni Nhã, một người tập kết chiến đội trăm người Hồ Tộc, hỏa tốc khởi hành.

Kế hoạch như vậy, nếu như không có chuyện ngoài ý muốn, đêm nay, Phó Thư Bảo và Chi Ni Nhã có thể trên đường trở về Tú Quốc. Thời gian đó, cho dù Thánh Lan Vương dốc sức cũng không thể đuổi theo kẻ phiến tử bỏ trốn.

- Phò mã gia, mời vào đi thôi.

Thị vệ thủ vệ rất cung kính nói một câu.

Phó Thư Bảo khẽ sững sốt, trong lòng nói:

- Ngay cả thị vệ đều gọi như vậy, vậy Thánh Lan Vương và Vương Hậu Cơ Ni Nạp khẳng định thừa nhận thân phận của ta, ha ha, coi như bọn họ biết điều.

Ngữ khí tôn kính và cách xưng hô của gã thị vệ khiến hần cảm giác rất vui.

Vào cửa, trong đại điện rộng lớn trắng lè không chỉ có một mình Thánh Lan Vương, còn có Vương Hậu Cơ Ni Tạp, Quốc Sư Tư Thẩn Sâm. Sau cùng, Phó Thư Bảo còn thấy một người hần rất không muốn gặp, đó là Tư Thẩn Sâm công tước. Ánh mắt đảo qua mọi nơi, tâm tư hần theo đó trầm xuống, trong đại điện này, duy chỉ có Chi Ni Nhã công chúa người mà hần muốn gặp nhất lại không xuất hiện.

Trường hợp này, người chính không muốn gặp nhất thì xuất hiện, còn nữ nhân của chính mình lại không thấy, trong lòng Phó Thư Bảo đã trở nên ngưng đọng, âm thầm mắng:

- Mẹ kiếp, gã này nói không giữ lời, ta phi, hần có đức hạnh như vậy cư nhiên có thể làm Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc!

Nhưng trên mặt hần vẫn không đổi thanh sắc, rất khiêm tốn thi lễ nói:

- Bái kiến Bệ Hạ, Vương Hậu.

Ánh mắt Tư Thẩn Sâm chăm chăm nhìn Phó Thư Bảo, trong đôi mắt không chút che giấu sát khí lạnh thấu xương. Nếu như ở đây không có Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm, hẳn khẳng định đã động thủ giết người. Hắn nhìn nhận, với lực lượng tu vi và thủ đoạn thông thiên của chính mình, muốn giết chết Phó Thư Bảo là chuyện dễ như trở bàn tay. Không có chiến đội trăm người trang bị vũ trang Luyện Khí và thị vệ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực đi theo, Phó Thư Bảo chẳng khác nào con cọp gãy hết răng, không khác con mèo là bao.

Tư Thẩn Sâm không biết, ý nghĩ này của hắn cực kỳ sai lệch.

- Người chính là Phó Thư Bảo?

Vương Hậu Cơ Ni Tập dùng ánh mắt nhạo nhúng nhìn thật kỹ Phó Thư Bảo:

- Chi Ni Nhã đã nói rất nhiều chuyện về người, ta biết, cơ thể ta nhờ người mới có thể tỉnh lại, người thực là một thiếu niên có tài ah.

Phó Thư Bảo thản nhiên cười cười, rất phong cách nói:

- Vương Hậu quá khen.

Trong lòng lại thầm nghĩ:

- Ta không chỉ giúp thân thể nàng tỉnh lại, còn nhìn thấu toàn bộ, chỉ là nàng không biết mà thôi. nguồn (.)

Phiến tử siêu cấp, có tâm tư bắt cóc nữ hài mà tới, lúc này lại phát hiện mục tiêu đã rời đi. Như vậy có thể hiểu được hẳn có tâm tính trả thù như vậy, cũng là chuyện thường tình.

- Mau ngồi xuống, ta muốn nhìn người thật kỹ, nói với người thật nhiều.

Thái độ Vương Hậu Cơ Ni Tập rất nhiệt tình, xem ra nàng rất vui vẻ thừa nhận Phó Thư Bảo này là con rể.

Thánh Lan Vương ngắt lời nói:

- Vương Hậu, thân thể nàng vừa mới chuyển biến tốt đẹp, chưa có khôi phục, người nghỉ ngơi một chút, ta và Tiểu Phó cần nói một số chuyện quan trọng, sau đó ta để hẳn tới gặp nàng, các người từ từ nói chuyện.

- Được rồi, cứ như vậy đi.

Ngữ khí Cơ Ni Tập có chút thất vọng, chẳng qua rời khỏi đại điện.

Quốc Vương muốn nói chính là chuyện quốc gia đại sự, nữ nhân Thánh Đóa Lan Quốc không thể tham gia chính trị, điểm ấy Thánh Đóa Lan Quốc và Tú Quốc rất tương đồng. Tại Tú Quốc, bởi vì di chiếu có thể để Tú Ngọc ngồi trên vị trí nữ hoàng, mà ở Thánh Đóa Lan Quốc, tuyệt đối không được.

Trong đại điện còn lại bốn nam nhân, trong lòng bọn họ không có ý tốt, cho nên bầu không khí thoáng chốc có vẻ ngột ngạt hơn nhiều.

- Bệ Hạ, Chi Ni Nhã công chúa đâu?

Phó Thư Bảo biết rõ Chi Ni Nhã đã bị dấu đi, nhưng vẫn muốn hỏi một chút. Bởi đứng như vậy, buồn bực khó chịu, tâm tư bọn họ tự suy đoán lẫn nhau, đó là chuyện cực kỳ khổ cực.

- Chi Ni Nhã...

Thánh Lan Vương úp úp mở mở, lúc này mới nói:

- Diệt Luân Lý Sự Luyện Lực Sĩ để quốc hội mời Ni Nhã tới làm khách, Ni Nhã tạm thời không ở Thánh Lan Cung, cho nên, người muốn dẫn Ni Nhã đi, tạm thời còn chưa thể.

- Diệt Luân Lý Sự Luyện Lực Sĩ để quốc hội?

Phó Thư Bảo sử dụng dư quang trên khóe mắt liếc nhìn Tư Thẩn Sâm, hắn rất nhanh chụp được thần quang quỷ dị trong đôi mắt gã kia chợt lóe.

Tư Thẩn Sâm và Luyện Lực Sĩ để quốc hội có quan hệ sâu sắc, Diệt Luân Lý Sự đột nhiên mời Chi Ni Nhã tới làm khách, không liên quan tới Tư Thẩn Sâm mới là chuyện lạ.

- Ta cũng là một trong Tứ Đại Lý Sự của Luyện Lực Sĩ để quốc hội.

482. Chương 441: Chuyện Trọng Đại (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 441: Chuyện trọng đại (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thác Nạp Sâm nói:

- Việc này ta biết, Diệt Luân Lý Sự cũng mời ta tới làm khách, chẳng qua Phó công tử không cần lo lắng, khoảng chừng đến tối công chúa sẽ trở về.

Phó Thư Bảo lâm vào trầm tư, Luyện Lực Sĩ để quốc hội liên tiếp xuất hiện hành động không bình thường, đây là dấu hiệu gì? Vốn biết Tư Thẩn Sâm và Luyện Lực Sĩ để quốc hội có quan hệ sâu sắc, nếu như Luyện Lực Sĩ để quốc hội vì Tư Thẩn Sâm xuất đầu lộ diện, xen vào chuyện của Chi Ni Nhã, vậy nên làm gì bây giờ?

Tư Thẩn Sâm dường như nhìn thấu tâm tư Phó Thư Bảo, trêu tức nói:

- Phó công tử, nơi Chi Ni Nhã công chúa đến cũng không xa, Thánh Lực Sĩ Bảo gần ngay Thánh Lan Thành, nếu như ngươi lo lắng có thể tới nhìn.

Dừng lại một chút, hắn vừa cười vừa nói:

- Chẳng qua, ta hoài nghi ngươi không có can đảm như vậy.

Lúc này, Phó Thư Bảo thấy Thác Nạp Sâm liếc mắt nhìn hắn, khẽ lắc đầu ra hiệu hắn không nên đi.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Quốc Sư Thác Nạp Sâm được coi là bán phụ thân của Chi Ni Nhã, Chi Ni Nhã yêu ta, hắn tự nhiên không muốn thấy Chi Ni Nhã đau lòng, ý tứ này ám chỉ chính là không muốn Chi Ni Nhã sống quả phụ mà rơi vào tay Tư Thẩn Sâm, chuyện liên tiếp phát sinh, nàng không thể theo loại người có đức hạnh như Tư Thẩn Sâm. Hắn liên tiếp gây khó dễ với ta, muốn cướp đoạt nữ nhân của ta vui đùa một chút, hừ, chúng ta chờ xem, xem ai đùa ai!

Xem ra, kế hoạch tối nay rời khỏi Thánh Lan Thành không thể thực hiện. Hồ Nguyệt Thiên mang theo chiến đội Hồ Tộc, Tiểu Thanh tập hợp cùng một chỗ, chỉ cần gõ chuông báo hiệu là có thể triệu hồi tới, chuyện này hắn không quá lo lắng, không quá tập trung. Nhưng thực sự lần này tới gặp Thánh Lan Vương, lẽ nào chỉ vì nói rõ chuyện này sao?

- Bộ Hạ, muốn ta đến đây, chính là nói rõ cho ta biết Chi Ni Nhã không ở Thánh Lan Cung sao?

Phó Thư Bảo hỏi.

Thánh Lan Vương nói:

- Đúng vậy, tiện thể còn có một chuyện quan trọng, Luyện Lực Sĩ để quốc hội bắt đầu mở đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới ba năm một lần, toàn bộ Luyện Lực Sĩ ưu tú đều tham gia, đại hội lần này vì một số nguyên nhân đặc thù đã mở sớm hơn thường lệ, ngươi cũng là một Luyện Lực Sĩ ưu tú, không biết ngươi có nguyện ý tham gia hay không?

Phó Thư Bảo đã sớm nghe hội trưởng Long Điền lý giải một chút tình hình về đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới. Nguyên nhân lần này đột nhiên mở sớm là vì tổng hội trưởng Luyện Lực Sĩ để quốc có hành động lớn mà xuất quan sớm. Hắn đã đáp ứng với Long Điền, lấy thân phận phân hội kinh đô Tú Quốc tham gia đại hội.

Bây giờ, lại muốn thay mặt Vương Thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới sao?

Phó Thư Bảo không có mở miệng, chỉ nhìn Thánh Lan Vương, quan sát sắc mặt hắn.

Thánh Lan Vương còn nói thêm:

- Người đã là hôn phu của Chi Ni Nhã, cũng là thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới lần này, người lấy thân phận thành viên vương thất chúng ta tham gia đại hội, haizzz, quyết định như vậy đi.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm mắng:

- Mẹ kiếp, không hỏi lão tử có đồng ý hay không? Nếu như không phải coi người là bề trên của Chi Ni Nhã, lão tử đã sớm trở mặt với kẻ thay đổi thất thường như người.

Thác Nạp Sâm cười nói: xem tại

- Nói như vậy, phiên Phó công tử chuẩn bị một kiện đồ Luyện Khí, đây là quy tắc của đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, phạm là Luyện Lực Sĩ tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ đều phải đưa ra một kiện Luyện Khí, thông qua ưu khuyết điểm của Luyện Khí mà bình chọn, sau đó sàng lọc, cho tới sau cùng tổng hội trưởng tuyển chọn ra Luyện Lực Sĩ ưu tú nhất xuất sắc nhất.

- Ta sẽ cung cấp cho người tất cả linh tài cần thiết.

Thánh Lan Vương còn nói thêm.

Dễ dàng nhận thấy, hai lão nam nhân này đã sớm thương lượng chuyện này, căn bản dự định không để hắn rời khỏi Thánh Đóa Lan Quốc. Chuyện này, nếu như hắn không đồng ý, có thể vĩnh viễn không gặp được lại Chi Ni Nhã.

- Được rồi, ta tham gia.

Phó Thư Bảo rút cuộc gật đầu.

Tư Thẩn Sâm nói:

- Phó công tử, như vậy chúng ta gặp lại tại Thánh Lực Sĩ Bảo.

Phó Thư Bảo cười cười lắc đầu:

- Ta còn chưa nói xong.

- Người còn muốn nói gì? Nếu như người muốn khoác lác, người nhất định có đủ trình độ giành thắng lợi tại đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, ta nghĩ người nên từ bỏ đi, đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, toàn bộ đều là Luyện Lực Sĩ ưu tú đến từ các nơi trên thế giới, Luyện Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực như người nhiều không đếm hết.

Tư Thẩn Sâm coi thường cười cười nói.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Không đúng, chuyện ta muốn nói không liên quan với người, người nghĩ thế nào, ta mặc kệ người.

- Người...

Nhất thời khuôn mặt tuất dật phi phạm của Tư Thẩn Sâm tức giận chau lại, nhưng trước mặt Thánh Lan Vương và Tư Thẩn Sâm hắn không dám phát tác.

- Bệ hạ muốn ta lấy thân phận thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới cũng không sao, chỉ có điều, ta muốn Chi Ni Nhã công chúa là trợ thủ của ta, Thánh Lực Sĩ Bảo gì đó ta chẳng muốn tới, người phái người mang công chúa trở về đi, đây chính là điều ta muốn nói.

Phó Thư Bảo nói. Biết rõ nơi kia chính là bẫy rập muốn lấy tính mệnh chính mình, nếu như hấn vẫn muốn đi tới, vậy thực sự ngu ngốc không thuốc chữa.

- Được rồi, Quốc Sư, phiền người tự mình đi một chuyến mang Chi Ni Nhã trở về.

Thánh Lan Vương đáp ứng nói.

Thác Nạp Sâm đứng dậy nói:

- Ta lập tức lên đường đuổi theo công chúa, công chúa vừa rời đi không lâu chắc hấn nàng còn chưa tới Thánh Lực Sĩ Bảo.

- Cái gì? Chẳng phải nói đã sớm tới rồi sao?

Tư Thẩn Sâm cảm thấy kỳ quái, nhất thời sắc mặt hấn đại biến.

Ba nam nhân này trong mắt Phó Thư Bảo đều biến đổi.

- Hóa ra Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm chỉ diễn tuồng đối phó với Tư Thẩn Sâm và thế lực Luyện Lực Sĩ để quốc hội, nói như vậy vừa này ta không đồng ý, Chi Ni Nhã không hấn sẽ tới Thánh Lực Sĩ Bảo gì đó, mà là Thánh Lan Vương mang nàng đến nơi an toàn khác, hấn chỉ là muốn áp chế, muốn ta bán mạng vì hấn mà thôi, ha ha, Tư Thẩn Sâm ngốc nghếch này, thực sự cho rằng Thánh Lan Vương đứng về phía hấn.

Trong lòng Phó Thư Bảo cười lạnh nói.

Người âm hiểm狡 hoạt nhất thế giới này, người nội tâm phức tạp nhất thế giới này chính là người nắm giữ quyền lực tối cao, không cần bàn cãi Thánh Lan Vương là một trong số đó.

- Được rồi được rồi, lần này nói đến đây, Tiểu Phó, người đi gặp Vương Hậu một chút, Vương Hậu có rất nhiều điều muốn hỏi người.

Thánh Lan Vương không muốn giải thích gì với Tư Thẩn Sâm.

- Được, được.

Trong lòng tức giận tận trời, nhưng Tư Thẩn Sâm lại cố nhẫn nhịn, Thánh Lan Vương lừa hấn, hấn muốn trả thù, Phó Thư Bảo coi khinh hấn, hấn cũng muốn trả thù. Muốn trả thù Thánh Lan Vương không phải chuyện đơn giản, nhưng trong mắt hấn, trả thù Phó Thư Bảo là chuyện dễ như trở bàn tay, vậy sẽ bắt đầu từ Phó Thư Bảo!

Ánh mắt di chuyển về phía Phó Thư Bảo, đôi mắt Tư Thẩn Sâm hiện lên thần quang hung tàn giống như dã thú.

Ánh mắt khiêu khích và công kích như vậy, Phó Thư Bảo không chút tránh né, trực tiếp nhìn Tư Thẩn Sâm, chỉ là ánh mắt hấn không chút chấn động, mà vô cùng bình tĩnh.

Cầu không cần người không gọi là cầu, độc xà giết người luôn luôn ẩn nấp tại nơi bí mật nào đó.

Một lần gặp mặt buồn bã chia tay.

Dưới sự dẫn dắt của một nữ nô, Phó Thư Bảo đi về nơi Vương Hậu Cơ Ni Tập ở.

- Chờ chút, người xuống dưới đi.

Khi sắp tiến nhập nơi Cơ Ti Nạp ở, một thị vệ tóc vàng gọi nữ nô kia lại chuẩn bị đẩy cửa.

Nữ nô kia dường như biết thị vệ tóc vàng này, không nói gì thêm, rất khiêm tốn lui xuống.

483. Chương 442: Chết Không Đầu Hàng (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 442: Chết không đầu hàng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Phó công tử, Quốc Sư sai ta nói cho người biết, công chúa điện hạ bây giờ ở nơi rất an toàn, không hề đi Thánh Lực Sĩ Bảo, hẳn còn muốn ta nói với người, bắt luận Tư Thẩn Sâm chọc giận người thế nào đi nữa, người cũng không được tới nơi kia, đó là địa bàn của hắn, nếu như người đi, sẽ không thể trở về.

Thị vệ tóc vàng nhỏ giọng nói.

Những tình huống này Phó Thư Bảo đã sớm đoán được, chỉ là thị vệ tóc vàng kia nói, càng chứng thực suy đoán kia mà thôi.

- Cảm tạ người, như vậy, Quốc Sư còn nói công chúa khi nào sẽ trở về không?

Phó Thư Bảo hỏi.

Thị vệ tóc vàng cười nói:

- Chuyện này ta không thể biết, được rồi, Quốc Sư cũng dặn dò, nếu như Phó công tử hỏi như vậy, ta hãy nói với công tử rằng: Công chúa sẽ có thư cho công tử.

- Uhm, không còn việc gì, người đi đi.

Phó Thư Bảo nói.

Thị vệ tóc vàng không nhiều lời, khẽ khom người thi lễ, sau đó xoay người rời đi.

Phó Thư Bảo mắng:

- Mẹ kiếp, chuyện này rõ ràng không tin lão tử, tiếp đến dùng nữ nhân của ta áp chế ta sao? Không gặp người, lại gửi thư, không cần bàn bản cải chính là nói cho ta biết, muốn gặp người, ngược lại ta phải ngoan ngoãn phục mệnh sao?

Chuyện như vậy, Phó Thư Bảo không hề đoán được. Bởi hắn luôn luôn đánh giá cao nhân phẩm Thánh Lan Vương.

Tình huống bây giờ, chỉ có thể từng bước từng bước suy tính.

Tới nơi Vương Hậu Cơ Ni Tập ở, Vương Hậu Cơ Ni Tập đã sớm chuẩn bị tiếp đãi con rể thật thịnh soạn. Bàn tiệc bày đủ các loại mỹ vị và rượu ngon, còn có rất nhiều nữ nô tư sắc không tầm thường ở bên cạnh chờ hầu hạ.

- Chi Ni Nhã của ta thực sự có con mắt tinh tường, người thật không giống người tầm thường.

Nhìn con rể trước mặt, hình dáng tao nhã tuấn tú, Vương Hậu Cơ Ni Tập cảm thán, khen ngợi một tiếng.

Phó Thư Bảo lần này thực có chút mắc cỡ.

- Mau tới đây ngồi đi, nói cho ta biết, các người làm sao quen nhau, yêu nhau thế nào? Hơn nữa, trong nhà người có ai? Người năm nay bao nhiêu tuổi? Còn có...

Quả thực Cơ Ni Tập hỏi rất nhiều vấn đề.

- Vương Hậu mỹ lệ, ta muốn nói chính là...

Phó Thư Bảo tiếp đến nói là một cổ sự truyền kỳ nhiều màu sắc. nguồn

Nói về cổ sự, hẳn là đệ tử thế gia cổ xưa truyền lại nhiều năm có mười tám đời con một, cha hẳn Đa Tiễn là đại hiệp, bây giờ đang vân du tứ phương, cứu giúp bách tính cùng khổ, hành hiệp trượng nghĩa, còn hẳn tuân theo tất cả truyền thống tốt đẹp từ gia tộc, suốt đời đối nghịch với thế lực tà ác, trong bối cảnh như vậy hẳn không hèn mà gặp công chúa trong cảnh mưa rền gió dữ...

Chỉ là, không có cứu vớt vũ trụ mà thôi.

oOo

Lá thư của Chi Ni Nhã được gấp vuông vắn, mặt trên chỉ viết một câu ngắn gọn: Ta rất an toàn, đừng lo lắng.

Phó thư Bảo mở tấm thư ra xem, dựng thẳng lên nhìn, còn dùng nước ngâm, kết quả không phát hiện bất luận chữ viết nào ẩn giấu bên trong.

- Kỳ quái, dựa theo ta phỏng đoán, nàng hẳn là dùng loại mực nước ẩn hình viết nội dung nàng đang ở nơi nào đó, tại sao lại không có?

Phó Thư Bảo lẩm bẩm:

- Lẽ nào, nàng không hiểu cái này?

- Mau ngủ đi, không phải công chúa của người không biết gợi ý với người nàng đang ở nơi nào, mà nhạc phụ người quá hiểu người, nếu như để Chi Ni Nhã viết rõ nơi ẩn nấp, người khẳng định sẽ tới cướp người, sau đó bỏ trốn mất hình. Đổi lại là ta, ta cũng sẽ đề phòng điểm ấy.

Trên giường mềm mại, đầu thoải mái gối trên gối nhung, trên người mặc bộ nội y gợi cảm, Hồ Nguyệt Thiên vậy vậy tay Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Đúng vậy, nhạc phụ là một kẻ giảo quyệt, ta làm sao có thể hi vọng Chi Ni Nhã làm được điểm ấy?

- Trong lòng người còn nhớ mong công chúa kia, vậy đêm nay người đừng ngủ cùng ta.

Hồ Nguyệt Thiên bắt mắt liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo nói. Nàng tuy là tiểu tam, nhưng lúc này, nàng không muốn trong lòng Phó Thư Bảo nghĩ tới nữ nhân khác.

- Công chúa? Công chúa cái gì?

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Trong lòng ta chỉ có nàng.

Làm bộ bỏ nhào tới, thân thể hẳn từ mặt đất dựng lên, xẹt qua hư không, chậm rãi đè xuống giường hồ ly tinh nằm.

- Đồ không có lương tâm...

Hồ Nguyệt Thiên mắng một ngụm, hai chân mềm mại lại thành thạo cuốn lấy Phó Thư Bảo. Vừa xuất thủ không để lại lối thoát, bao gồm cả chính nàng.

Dây dưa một hồi, một tầng nội y lăn sang một bên. Thân thể hồ ly tinh uyển chuyển tươi đẹp khiến người ta run sợ. Mỗi lần trông thấy, đều xuất hiện lực mê hoặc khó có thể hình dung. Đôi gò bồng tròn trĩnh vểnh lên, dáng vẻ hình nón, nhỏ nhưng nguy nga, còn có nụ hoa mềm mại khảm trên đỉnh. Bất luận là ai trông thấy, đều phát sinh cảm giác bốc hỏa, muốn đưa tay niết chặt vài cái, dùng đầu lưỡi thưởng thức một chút.

Bụng dưới một vùng bằng phẳng, làn da trắng nõn mềm mại. Hai chân vẫn hoàn mỹ như vậy, tăng thêm lại béo, giảm đi lại gầy. Đồng cỏ kim sắc và nguồn nước bao trùm trên khe suối non mềm, có hình dạng hơi uốn lượn khe mở, hương thơm mê người, nhiệt độ tỏa ra kích động nhân tâm. Trông thấy, liền không thể kiềm chế, muốn chọc chân vào chỗ sâu.

- Ta phải thừa nhận, nàng là lễ vật trời ban cho ta.

Phó Thư Bảo vuốt ve ngọn núi nguy nga, vừa nhu tình nói. Có thể nói đây câu có tình cảm lãng mạn nhất hẳn từng nói.

- Không ngờ người cư nhiên còn có một chút khí tức văn nhân, hi hi, chẳng qua, ta thích người tàn bạo.

Hồ ly tinh quỵên rũ nở nụ cười, nắm ngón tay cử động, nhất thời tấu thành một khúc nhạc.

- Mẹ kiếp, nàng thiếu nợ...

Phó Thư Bảo mạnh mẽ đè xuống.

Văn nhân chuyển thành lưu manh chỉ trong cái chớp mắt.

Ngay lập tức miệng hồ ly tinh biến thành hình chữ “ O “, khi truyền ra đạo âm phù hỗn loạn kích động nhân tâm, Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc và Vương Hậu đang nói chuyện. Lúc này đây không phải nói chuyện quốc sự, mà là việc nhà.

- Bệ Hạ, Phó Thư Bảo kia đã tới nói chuyện với ta, ta nghĩ gia thế hẳn không tồi, phụ thân là hiệp khách Tú Quốc, gia tộc cũng là thế gia cổ xưa, nữ nhi chúng ta gả cho hẳn, sẽ không thiệt thòi ah.

Wang Hậu Cơ Ni Tập trước hết mang ơn cứu mạng, tin tưởng con rể họ Phó kia là điều không cần bàn cãi.

- Điều này không giống với những gì Quốc Sư Tư Thẩn Sâm nghe thấy...

Trong lòng Thánh Lan Vương cảm thấy quái lạ, nhưng ngoài miệng không muốn phá hư tâm tình Vương Hậu, chỉ nói:

- Đúng vậy đúng vậy, nữ nhi chúng ta thật sự có con mắt tinh tường.

- Hơn nữa, nhân phẩm Tiểu Phó không tồi, chúng ta cất dấu Chi Ni Nhã, không biết hẳn lúc này đau lòng thế nào?.

- Chuyện này không còn cách nào khác, lúc này Luyện Lực Sĩ để quốc hội gây sự, tổng hội trưởng chưa từng lộ diện dường như có hành động rất lớn, ta sợ ảnh hưởng tới Thánh Đóa Lan Quốc chúng ta, buộc lòng chúng ta phải để tiểu tử này tới thử một chút, đánh vào nội bộ Luyện Lực Sĩ để quốc hội.

Thánh Lan Vương nói.

- Tư Thẩn Sâm và Luyện Lực Sĩ để quốc hội có quan hệ rất sâu sắc, trước đây đối với chúng ta xem như cung kính, nhưng bây giờ tuyệt đối không để chúng ta vào mắt, người như vậy, lòng muông dạ thú rất khó đối phó, ta lo lắng con rể chúng ta không phải đối thủ của hắn.

Wang Hậu Cơ Ni Tập có chút lo lắng nói.

Thánh Lan Vương cười nói:

- Vương Hậu, vừa vặn tương phản, ta có điểm lo lắng thay Tư Thẩn Sâm, lực lượng tu vi của hắn cường đại hơn Phó Thư Bảo, thế nhưng luận về mưu trí và âm độc, hẳn không phải đối thủ của Phó Thư Bảo, suy cho cùng, độc xà cắn người luôn luôn ẩn nấp trong bụi cỏ, bọn họ quyết đấu, phải đến thời khắc sau cùng mới biết ai thắng ai bại.

484. Chương 442: Chết Không Đầu Hàng (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 442: Chết không đầu hàng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cơ Ni Tập lúc này mới yên tâm một điểm:

- Như vậy tốt rồi, chúng ta cung cấp toàn bộ linh tài cần thiết cho hấn, cần phải để hấn bộc lộ tài năng tại đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, chỉ là đêm dài buồn chán không có nữ nhi chúng ta làm bạn, ta lo lắng hấn đang thầm khóc?

- Chuyện này... Là sao?

Trong lòng Thánh Lan Vương cũng cảm thấy có chút áy náy và không đành lòng, suy nghĩ nói.

Kỳ thực, Quốc Vương và Vương Hậu lo lắng hết thảy đều là thừa.

Con rể bọn họ không có thương tâm, không có cô đơn, lúc này đang chiến đấu với Hồ Nguyệt Thiên, người tới ta đi, kinh khủng dễ sợ.

- Xong xong rồi, lần này thực sự xong rồi...

- Hừ! Đầu hàng hay không đầu hàng?

- Thối! Chết không đầu hàng!

- Hồ ly tinh ngu xuẩn, thực sự chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, đâm chết! xem tại

-

Vàng trắng sáng chậm rãi nhô lên cao, trong bầu trời dày đặc những vì sao giống như nghìn vạn cây đèn nhỏ, như dải ngân hà.

Hồ Nguyệt Thiên bên cạnh tiếng gáy tinh tế, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên thần tình thỏa mãn vô hạn như si như say. Làn da trên thân thể nàng phô bày gam màu ửng hồng như son, đẹp không sao tả xiết. Toàn bộ các vùng trên thân thể một mảnh hỗn loạn, không hề bảo lưu hiện ra trước mắt Phó thư Bảo, nước mắt vẫn đục chảy xuôi đường như không tiếng động kể rõ cảnh ngộ bi thảm.

Tất cả chuyện này, cảm dỗ Phó Thứ Bảo khiến hấn lại muốn lao tới chiến trường lần nữa, tạo dựng chiến tích lớn hơn nữa, thế nhưng, hấn cố gắng kiềm chế chính mình, dùng chắn phủ lên thân thể Hồ Nguyệt Thiên. Lúc này, thân thể hấn nhẹ như không lơ lửng trên hư không, ngay sau đó, một mảnh huỳnh quang sáng bóng huyền diệu từ thân thể hấn lóe sáng.

Lực lượng phân thân xuất hiện, giống như hình người do một mảnh ánh sáng lóng lánh sinh ra. Nó và thân thể Phó Thư Bảo hoàn toàn tương đồng, thậm chí ngay cả thần quang trong mắt, tất cả tất cả đều tương đồng.

Chẳng qua, rất nhanh hình thể và ngũ quan lực lượng phân thân xảy ra biến hóa, đầu tiên biến thành một mảnh quang mang không rõ, sau khi tiếp tục ngưng luyện, sau cùng bất chợt biến thành hình dáng Tư Thân Sâm!

Dáng người cao ngất, khuôn mặt tuần tú, tóc dài kim sắc, bộ dáng ngọc thụ lâm phong.

Lúc này, ngưng luyện thành lực lượng phân thân giống Tư Thân Sâm như đúc làm gì?

- Mẹ kiếp, năm lần bảy lượt gây khó dễ đối với lão tử, làm trò muốn lão tử mất mặt khoét góc tường lão tử, mưu cướp nữ nhân của lão tử... Nếu như không để người mất chút thể diện, người còn tưởng rằng lão tử ta rất dễ khi dễ! Lúc tử trước hết phá sào huyệt của người!

Thần niệm Phó Thư Bảo khẽ động, hư ảnh lực lượng phân thân biến thành hình dáng Tư Thân Sâm bay khỏi Thánh Lan Cung.

Lực lượng phân thân này, là lực lượng phân thân có thể bạo tạc.

Đây là việc Phó Thư Bảo muốn làm.

oOo

Về phương diện tiền bạc, Phó Thư Bảo có thể vô cùng hào phóng, hào phóng tới mức khiến người coi đó là thần tài, nhưng đối với nữ nhân hấn lại vô cùng keo kiệt, đừng nói đụng tới, cho dù có một chút ý niệm

trong đầu cũng không được. Ai muốn vũ nhục nữ nhân của hần, hần sẽ không bỏ qua. Ai dám cam đảm khoét góc tường nhà hần, mưu đồ chiếm đoạt nữ nhân của hần, hần sẽ liều mạng. Tư Thẩn Sâm đã xúc phạm tới hần, không chỉ có xúc phạm, còn lập kế hoạch muốn giết chết hần, đối đầu như vậy, đã không còn đường lui.

Không phải người chết, chính là ta vong.

Khối bom lực lượng phân thân không đủ giết chết Tư Thẩn Sâm, nhưng có thể phá hoại cứ điểm của hần, cảnh cáo hần.

Về phần đánh rắn động cỏ...Phó Thư Bảo không hề để ý. Con rắn này đã chuẩn bị cắn xé hần, cho hần một kích trí mạng, tùy thời trong trạng thái chiến đấu, làm sao có thể nói đánh rắn động cỏ? Nếu như liều mạng quyết đấu, vậy phải xem thủ đoạn ai lợi hại hơn, đầu quyền ai cứng hơn.

Đường phố trống trải mênh mông không người, tuyết đọng bao trùm. Hoa tuyết trên trời mặc sức bay lả tả, tiếp đến bao trùm toàn bộ đại địa, liếc mắt nhìn một mảnh trời mênh mông, một mảnh tuyết trắng xóa. Bầu trời đêm như vậy, thủ vệ đều trốn trong phòng ấm áp, uống rượu nướng thịt, chính là cơ hội tốt cho hần phát nổ.

Không lẽ được Phó Thư Bảo tới Thánh Lực Sĩ Bảo, Tư Thành Sâm cũng không quay về Thánh Lực Sĩ Bảo, mà lưu lại chỗ ở riêng của hần tại Thánh Lan Thành. Đó là một tòa thành nhỏ, nó có tên rất rõ ràng, Tư Thẩn Sâm Bảo.

Tư Thẩn Sâm lấy tên chính mình đặt cho tòa thành này, có thể thấy rõ mức độ phô trương thanh thế của hần.

Tư Thẩn Sâm ngoại trừ Thánh Lan Vương, cũng là một trong số ít những quý tộc tại Thánh Lan Thành nắm giữ thành trì trong tay. Tại Tư Thẩn Sâm Bảo, chính là nơi quân đội tinh nhuệ nhất của hần đóng quân, Thiên Không kỵ sĩ đoàn.

Phó Thư Bảo suy đoán Tư Thẩn Sâm nhất định biết một chút lai lịch về Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ Thánh Thập Tự Sơn, cho nên đặt tên quân đoàn của hần tương đồng như vậy. Thế nhưng, Thiên Không kỵ sĩ đoàn của hần, so với Thiên Không kỵ sĩ chân chính, không cần bàn cãi chính là mèo nhỏ so với mãnh hổ.

Tên là gì Phó Thư Bảo tuyệt đối không quan tâm, hần quan tâm chính là tạo lên kinh ngạc thật lớn đối với bọn người kia.

Dựa theo tin tình báo và lộ tuyến thu được từ một gã thị vệ nào đó, Phó Thư Bảo điều khiển lực lượng phân thân, không lâu sau liền tìm được Tư Thẩn Sâm Bảo đứng sừng sững trong phong tuyết.

Nói là tiểu thành, nhưng so với Hắc Thạch Thành còn lớn gấp đôi, có thành tường cao cao, cửa thành rộng mà kiên cố. Trên tường thành có tiền tháp và lỗ châu mai tránh né tiền thủ xạ kích. Chủ thể tòa thành nằm tại vị trí trung tâm, có bốn bức tường thành từ chủ thể kéo dài ra phía ngoài, cùng tường thành bên ngoài nối liền thành một thể thống nhất. Thiết kế như vậy, thời gian phòng thủ chiến sĩ trong thành có thể trực tiếp chạy trên tường thành.

Thật xa nhìn lại, trên bốn tiền tháp đều đốt một đồng lửa trại, bên cạnh lửa trại có bóng người sưởi ấm đi ra. Phong tuyết ban đêm khắc nghiệt như vậy, cho dù chiến sĩ sở hữu lực lượng tu vi không tầm thường cũng khó có thể chống đỡ, vì thế cần phải sưởi ấm.

Lực lượng phân thân uyển chuyển giống như quỷ mị dạo quanh Tư Thẩn Sâm Bảo một vòng, để thủ vệ trên tường thành lý giải một hồi, sau cùng dừng lại tại tiền tháp phía đông. Hai chân lực lượng phân thân nhẹ nhàng đặt chân xuống mặt đất, trên mặt đất đọng tuyết nhất thời xuất hiện hai vết chân người rất rõ ràng, còn thân thể đã thẳng tắp lặng yên không tiếng động tiến nhập cửa tiền tháp.

Để tiền thủ thuận tiện ra vào, cho nên tiền tháp không thiết kế cửa. Đứng tại cửa tháp vắng vẻ, một gã thủ vệ trong tháp liền tiến nhập trong tầm mắt. Hần không hề ngủ, lúc này ôm một vỏ rượu vừa sưởi ấm vừa uống. Sắc mặt hần ửng hồng, thoáng liếc nhìn đã ngà ngà say.

- Lực lượng phân thân giết người lần đầu tiên, giết người cũng có các loại phương thức khác nhau, ta cần thử nghiệm từng loại từng loại, thu hoạch càng nhiều kinh nghiệm càng tốt, đêm nay vừa vặn có thể luyện

tập, giết một số đồng bọn của Tư Thẩn Sâm.

Trong Phó Lan Cung phía xa xa, trong lòng Phó Thư Bảo có ý nghĩ như vậy.

Muốn giết một người, người có thể trực diện đâm hấn một đao trí mạng, hoặc, nhân lúc hấn không để ý, từ sau lưng hung hăng đâm hấn một đao. Người có thể dùng nước, dùng lửa, dùng độc...Ngược lại mục đích cuối cùng chính là muốn kẻ thù của người biến khỏi thế giới này, cho nên, thời điểm khác nhau, địa điểm khác nhau, vật dụng khác nhau, sẽ có thủ đoạn giết người khác nhau.

- Gã thủ vệ trước mắt sở hữu lực lượng tu vi Nguyên Tổ Lực, lực lượng phân thân dĩ nhiên có thể đánh thắng hấn, cắt đầu của hấn, nhưng như vậy sẽ tạo lên động tĩnh rất lớn, gây sự chú ý đến các thủ vệ khác...Uhm, chính là để hấn chết trước mặt Tư Thẩn Sâm, vừa lúc có thể thử nghiệm lực lượng phân thân biến thành người khác, mức độ chân thật thế nào.

Thần niệm khẽ động, lực lượng phân thân tiến vào trong tháp tiền.

485. Chương 443: Đêm Tuyết Ám Sát

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 443: Đêm tuyết ám sát

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

May mắn là Tư Thẩn Sâm Bảo ở trong Thánh Lan Thành, vừa vặn trong phạm vi lực lượng phân thân có thể hoạt động, bằng không, nếu như ở ngoài thành, Phó Thư Bảo không thể không chế lực lượng phân thân trốn vào Tư Thẩn Sâm Bảo, đừng nói đến tiến hành ám sát.

Tiếng bước chân dìu dặt thường khiến gã thủ vệ say rượu chợt tỉnh lại, dù sao hấn cũng là Lực Sĩ cấp Nguyên Tổ Lực, cho dù say mềm, trong khoảng thời gian ngắn cũng có thể tỉnh táo trở lại, tiến nhập trạng thái chiến đấu. Chẳng qua, khi thấy rõ mặt người tiến nhập tiền tháp, gã thủ vệ kia vội vàng đứng dậy, quỳ gối hành lễ:

- Thuộc hạ tham kiến công tước đại nhân, ta...

Hấn muốn giải thích nguyên nhân hấn uống rượu, thế nhưng, trong thời gian trực, nghiêm lệnh uống rượu phải chịu nghiêm phạt rất nặng, cho nên hấn còn chưa mở miệng liền nuốt trở lại.

Phó Thư Bảo thông qua ánh mắt lực lượng phân thân, từ trên cao nhìn thấy gã thủ vệ đang kinh hoàng, trong lòng đột nhiên phát sinh tiếng cười nhạt, xuất quyền đánh về phía đỉnh đầu gã thủ vệ kia.

Kình phong nổi lên lạnh thấu xương.

Gã thủ vệ kia phát giác vội vàng ngẩng đầu lên, nhưng lúc này đã muộn. Lúc đầu hấn phát hiện lực lượng phân thân, hấn đã rơi vào tình huống cực kỳ bị động, trong đầu suy nghĩ chính mình uống rượu trong thời gian trực bị Tư Thẩn Sâm bắt được, phải đối mặt với hình phạt nghiêm trọng, hấn một mực suy tư làm sao có thể biện hộ, nhưng trăm triệu lần không ngờ, Tư Thẩn Sâm này kỳ thực là giả, trong lòng có tâm tư muốn giết hấn mà đến, cho nên, tới khi phát hiện nguy cơ trước mắt, hấn đã mất đi điều kiện phản ứng tốt nhất.

Kỳ thực nếu như thủ vệ này cẩn thận nhìn kỹ một điểm, nhìn kỹ lực lượng phân thân tiến nhập tiền tháp một chút, hấn sẽ phát hiện hiện lực lượng phân thân mang bộ dáng Tư Thẩn Sâm này, đối với lửa trại hùng hực, hỏa quang lóe sáng, nhưng trên mặt đất không lưu lại hình bóng.

Lực lượng phân thân có thể ẩn nấp trong hư vô, vô hình vô ảnh, không mang theo sát niệm rất khó bị phát hiện, chuyện này cũng là nguyên nhân nó vì sao không lưu lại bóng ảnh. Bản thân chính là năng lượng luyện thể thuần túy, bất luận màu sắc gì, hình dạng gì, tia sáng đến từ thiên nhiên đều có thể đơn giản xuyên qua nó. Đây là khuyết điểm lực lượng phân thân không thể tu bổ. Thế nhưng, khuyết điểm này chỉ có người thận trọng mới có thể phát hiện.

Rắc rắc! Một khối đầu lâu rớt xuống, máu và óc phun ra tứ phía, thậm chí có một số bộ phận thân thể xuyên qua lực lượng phân thân bay ra ngoài tường thành.

Kích sát một người, lực lượng phân thân giống như quỷ mị chợt lóe, trong nháy mắt di chuyển tới tiền tháp phía tây.

- Vừa dùng bộ dạng giả mạo lừa gạt đánh chết một gã thủ vệ, lúc này đây, ta muốn hủy sát niệm giết chết thủ vệ này, không biết sử dụng bộ dáng người nào lừa gạt giết người tốt nhất?

Không vội vàng tiến nhập tiền tháp dùng phương thức tương đồng giết chết thủ vệ bên trong, trong lòng Phó Thư tự hỏi làm thế nào dùng thủ đoạn mới đạt thành mục đích.

Thủ vệ tại tiền tháp phía tây không uống rượu, nhưng lại ôm đại kiếm ngủ say. Lửa trại bốc cháy, ngọn lửa la liếm bó củi khô, phát sinh thanh âm tách tách. Trong trời đêm vắng vẻ, thanh âm như vậy đặc biệt rõ ràng.

Lực lượng phân thân không có sát ý, ngay cả đội trưởng Bột Lăng trấn thủ Thánh Thập Tự Sơn không thể phát hiện, thậm chí không thể cảm giác, vậy đừng nói tới một gã thủ vệ thông thường.

Để lực lượng phân thân hóa thành một mảnh hư vô giống như không khí, sử dụng phương thức vô hình không tiếng động nhẹ nhàng tiến nhập tiền tháp.

Gã thủ vệ vẫn ngủ say như chết, không biết hắc mộng đẹp thế nào, trong miệng toát ra một câu nói mơ mập mờ không rõ.

- Mẹ kiếp, lão tử dụng tới chính là phúc khí của người, xú nữ nhân, người tiếp tục phản kháng...Lão tử giết cả nhà người.

Trong hư không, lẳng lặng nhìn gã thủ vệ này, nghe hắc nói mơ, trong lòng Phó Thư Bảo tại Thánh Lan Cung phía xa xa hừ lạnh:

- Quả nhiên, chủ nhân thế nào đào tạo thủ hạ thế đó, Tư Thẩn Sâm kia biểu hiện bộ dáng chính nhân quân tử, nhưng nội tâm thối rửa, chủ nhân như vậy, thủ hạ cũng chẳng khác, chết chưa hết tội!

Phó Thư Bảo lần này vốn chủ đích tới giết người, không có lòng thương hại, vô ý lúc này phát hiện một số tình huống dơ bẩn, sát ý trong lòng hắc càng mãnh liệt và không có cổ kỵ.

Sát ý đột nhiên xuất hiện khiến thủ vệ đang ngủ say bỗng nhiên tỉnh lại, Lực Sĩ nhiều năm trên chiến trường đối với khí tức người chết ắt có cảm giác khác cốt ghi tâm, dường như vết tích tinh thần lưu lại trong não, khi có nguy hiểm sẽ chủ động xuất hiện, đúng lúc điều chỉnh thân thể, chuẩn bị chiến đấu.

Thế nhưng, lúc này đã muộn.

Đến khi gã thị vệ kia tỉnh ngủ, căng tròn hai mắt, tay phải vô ý nắm chặt chuôi kiếm, nhưng thời gian muốn đón đỡ thì một cánh tay lực lượng phân thân đánh tới ngực hắc, xuyên thủng trái tim hắc. Giống như nước mềm mại gột rửa, không có hình dạng mà giống như lợi khí sắc bén cứng rắn, cánh tay lực lượng phân thân thực sự không khác gì đao kiếm. Đây là phương thức vận dụng lực lượng năm loại nguyên tố.

- Oh...

Rên nhỏ một chút, con người thủ vệ bắt đầu khuếch tán, lực lượng sinh mệnh nhanh chóng bay đi, không trở về.

Hai gã thủ vệ, sử dụng hai loại phương thức ám sát khác nhau, trên tường thành còn hai tiền tháp phía nam và phía bắc, cần phải thanh lý hai gã thủ vệ này. Lực lượng phân thân xuất hiện trên tiền tháp phía nam, dùng bộ dáng giả mạo lừa gạt gã thủ vệ kia, sau đó nhân cơ hội hắc không để ý giết chết hắc. Tới gã

thủ vệ tiền tháp sau cùng phía bắc, hần mới ẩn dấu sát ý, xuất kỳ bất ý xuất hiện, lấy thủ đoạn cực mạnh giống như sấm sét đánh chết.

Dọn sạch bốn gã thủ vệ xung quang tường thành, lực lượng phân thân từ tòa thành dọc theo tường thành đi nhanh về phía trung tâm tòa thành.

Cách khoảng mười bước, bộ dáng lực lượng phân thân liền biến đổi, ngưng luyện thành hình dạng Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc Thánh Lan Vương!

Oan ức này, chính là nhạc phụ quyền thế nhất của hần phải gánh chịu.

Đừng tưởng rằng, trên thế giới này chỉ có hần mới có thể gỡ thủ đoạn ngầm, giấu nử nhân người ta yêu thương...

oOo

- Bộ Hạ...Người? xem tại

Thủ vệ canh cửa bỗng nhiên phát hiện Thánh Lan Vương giá lâm, hơn nữa lại vào đêm khuya không có tùy tùng và thị vệ hộ giá, nhất thời sững sờ tại chỗ.

- To gan! Thấy Bản Vương cư nhiên không quỳ lạy hành lễ!

Lực lượng phân thân quát lớn một tiếng, hiển rõ khí thế uy nghiêm của bậc Đế Vương là điều không cần bàn cãi. Vỗ kịch dài như vậy, vui như vậy, Phó Thư Bảo có thể dễ dàng đảm nhiệm các loại vai diễn.

Mấy gã thủ vệ thấy Đế Vương phát uy, đâu còn thanh thoi quan sát lực lượng phân thân không có bóng, tất cả đều quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu lên.

Lực lượng lực tràng của Thánh Lan Vương đã đạt tới cảnh giới Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, mà lực lượng lực tràng của lực lượng phân thân chỉ là cảnh giới Nguyên Tổ Lực, cách xa một trời một vực, nhưng không có ai cẩn thận tỉ mỉ tra xét lực lượng lực tràng của lực lượng phân thân. Đương nhiên, Phó Thư Bảo đúng lúc phát hiện cạm bẫy này, vội vàng thu hồi lực lượng lực tràng. Biến thành một người ẩn chứa thực lực cao thâm khó lường.

- Sau này phải cẩn thận một chút...Cạm bẫy như vậy có thể dẫn đến hành động thất bại.

Trong lòng Phó Thư Bảo yên lặng nói, vừa không chế lực lượng phân thân vừa nói với mấy gã thủ vệ quỳ lạy:

- Tư Thẩn Sâm công tước ở đâu? Bản Vương có chuyện quan trọng muốn gặp hần.

- Công tước đại nhân đang bàn chuyện trong đại sảnh, ta đi thông báo với hần.

Đội trưởng đám thủ vệ nói.

486. Chương 444: Sát Thức Tập Kích

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 444: Sát thức tập kích

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Không cần, mau dẫn đường!

Ngũ khí lực lượng phân thân vẫn vô cùng nghiêm khắc. Ngũ khí như vậy, khiến người ta cảm thấy không thể chống cự. Cũng khiến người ta cảm thấy, chuyện hắc cần vô cùng khẩn cấp, không được phép dừng lại.

Đội trưởng đám thủ vệ dẫn đường, Phó Thư Bảo khéo léo đi phía sau hắc cần, vừa vận nấp vào vị trí cái bóng của hắc cần. Cứ như vậy, người khác sẽ cảm thấy, cái bóng hai người chồng xếp lên nhau, cảm lực lượng phân thân của hắc cần cũng có bóng.

Thủ vệ tại đại sảnh trong thành lại càng nhiều, xuất hiện lực lượng quân sự tinh nhuệ của Tư Thẩn Sâm, kỵ sĩ chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ. Thiên Không kỵ sĩ và linh thú chỉ ứng của bọn họ tập tụ cùng một chỗ, giống như hình với bóng. Những người này, rõ ràng so với thủ vệ thông thường bên ngoài cường đại hơn nhiều, nhân lực inh hơn nhiều.

Thấy Thánh Lan Vương giá lâm, nhưng người này lóe lên tia kinh dị, nhưng bị lực lượng phân thân hung bạo quát lớn, với uy thế của Đế Vương phát uy khiến những người đó không phát hiện kẻ hở, giống như thủ vệ bên ngoài, quỳ xuống hành lễ.

- Xem ra, để nhạc phụ chịu oan ức thực sự không sai, trực tiếp giết người tiến nhập, khẳng định rất nhanh sẽ bị đánh tan, nếu như bạo tạc sớm không những không diệt được mấy gã thủ hạ, hơn nữa không có tính toán, Tư Thẩn Sâm cũng không chịu tổn thương chân chính.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

Phiến cửa lớn hoàng đồng xuất hiện trong tầm mắt, cao đủ năm thước vô cùng nguy nga tráng lệ, rất có khí phách. Trên mặt hoàng đồng khắc hùng ưng giương cánh muốn bay. Dưới chân hùng ưng, có một khối cầu, nhìn kỹ, trên mặt cầu xuất hiện Tú Quốc, Tư Ba Quốc, Việt Quốc, La Tư Quốc...Tổng cộng không dưới một trăm quốc gia, trải rộng các nơi trên thế giới, còn có hải dương mênh mông. Đúng là địa đồ thế giới chủ tể tất cả thế giới.

Hùng ưng được xem như quân đoàn Thiên Không, thế giới dưới chân hùng ưng, ý đồ này vô cùng rõ ràng, đó là quân đoàn Thiên Không của hắc cần sẽ chinh phục toàn bộ thế giới.

- Ra vẻ cuồng ngạo, nhưng chưa từng thấy Tư Thẩn Sâm này cuồng ngạo như vậy, hắc cần nghĩ hắc cần là ai chứ? Muốn chinh phục toàn bộ thế giới, ngay cả Luyện Lực Sĩ đế quốc hội cũng khó làm được, huống hồ là hắc cần?

Ngừng lại một chút, Phó Thư Bảo lại thầm nghĩ:

- Chẳng qua, nếu như Luyện Lực Sĩ đế quốc vạch ra kế hoạch mạch mẽ như thế, với thực lực của bọn họ, cộng thêm điều kiện thiên thời địa lợi nhất định, không phải không có khả năng, chỉ là, ta bây giờ còn không thể xác định hắc cần rốt cuộc có thân phận như thế nào, đảm nhiệm nhiệm vụ gì tại Luyện Lực Sĩ đế quốc hội?

Cần phải điều tra rõ thân phận, nhiệm vụ của Tư Thẩn Sâm tại Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, chẳng qua lực lượng phân thân không đủ khả năng làm chuyện này. Dưới tầm mắt của đông đảo Luyện Lực Sĩ trà trộn vào hạch tâm Tư Thẩn Sâm Bảo đã là năng lực tối đa nó có thể thực hiện rồi.

Mục đích của lực lượng phân thân chính là bạo tạc.

Từ mức độ nào đó, nó chính là phần tử kinh khủng lợi hại vô cùng, thay Phó Thư Bảo chấp hành hết nhiệm vụ này tới nhiệm vụ khác.

- Bệ hạ chờ chút, ta mở cửa. nguồn

Đội trưởng đám thủ vệ nịnh bợ nói.

Lực lượng phân thân gật đầu, sắc mặt không chút biến đổi.

Sau khi thông báo, cánh cửa hoàng đồng trầm trọng mở ra. Tư Thẩn Sâm và mấy tướng lĩnh trọng yếu chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ đã sớm chuẩn bị nghênh đón. Tư Thẩn Sâm không tự mình tới đón tiếp, hiển nhiên, hắc cần để Quốc Vương Thánh Lan Vương vào mắt. Trong ánh mắt mấy gã tướng lĩnh chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ cũng có thể thấy được, bọn họ đối với Thánh Lan Vương không có sợ hãi và kính nể như đám thường nhân, chỉ lạnh lùng nhìn.

- Thật không ngờ Bệ Hạ đêm hôm phong tuyết lại đến nơi này, hẳn là Bệ Hạ nhất định có chuyện quan trọng?

Không có hành lễ, mà Tư Thẩn Sâm thản nhiên hỏi thăm. Trong ngữ khí có chút coi thường không đáng quan tâm.

Phó Thư Bảo không chế lực lượng phân thân nói:

- Bản Vương tới nơi này, chính là có một chuyện muốn hỏi, Buổi tối này hôm Chi Ni Nhã công chúa trên đường trở về Thánh Lan Thành bị bắt cóc, ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Tư Thẩn Sâm công tước có đủ năng lực và can đảm làm như vậy, mau thành thực nói, người giấu người ở đâu?

Kỳ thực Chi Ni Nhã cũng không bị bắt cóc kể nào bắt cóc.

Đêm hôm phong tuyết đi tới sào huyết Tư Thẩn Sâm, không có một lý do đủ chấn động nhân tâm, ắt không được. Nếu như lực lượng phân thân nói, đêm nay người ăn chưa, hoặc là, mẹ kiếp cái trắng đất quá...Đối phương khẳng định phát sinh cảnh giác.

- Điều này sao có thể?

Tư Thẩn Sâm bỗng nhiên nói:

- Nhất định là gã Phó Thư Bảo kia! Bệ hạ, ta muốn giết chết hắn, người không nên ngăn cản ta, hừ, bây giờ rốt cuộc gieo gió gặt bão!

Không chút khách khí, thẳng thắn phần nộ, tuyệt không che giấu thần sắc khinh miệt và khinh bỉ, Tư Thẩn Sâm này thực sự cuồng vọng tới cực điểm. Trước mặt Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc đều có thể như vậy, vậy trước mặt bách tính bình thường bộ dáng hắn sẽ kiêu ngạo tới mức độ nào.

- Không phải người? Không ai có khả năng.

Lực Lượng phân thân bước vào cửa hoàng đồng.

- Hóa ra Bệ Hạ tới hỏi tội, chẳng qua, người chỉ đến một mình, lẽ nào người cho rằng ta sẽ sợ người sao?

Tư Thẩn Sâm cười ha hả nói:

- Bình thường tại Thánh Đóa Lan Cung ta còn e ngại người, trên địa bàn của ta, chẳng phải người tự làm mất thể diện sao? Nếu không phải tổng hội trưởng dặn dò, bằng không ta đã sớm thay thế người.

- Hừ! Đúng rồi, tổng hội trưởng là ai?

Lực lượng phân thân hỏi.

Trong mắt Tư Thẩn Sâm bỗng nhiên hiện lên thần quang quỷ dị, ánh mắt tập trung tới lực lượng phân thân, mạnh mẽ hô lớn:

- Người này là giả, giết hắn!

Phó Thư Bảo tại Thánh Lan Cung phía xa xa lấy làm kinh hãi, xuất hiện trước mặt Tư Thẩn Sâm, mọi phương diện hắn đều vô cùng chú ý, không có kẽ hở, tại sao trong khoảng thời gian ngắn, Tư Thẩn Sâm lại phát hiện lực lượng phân thân là giả?

Trong đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, Lực Sĩ cao cấp ở đây đều trải qua trăm trận chiến, lực lượng tu vi của Tư Thẩn Sâm càng biến thái đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, lực quan sát tự nhiên không giống người thường. Phó Thư Bảo tuy rằng khiến lực lượng phân thân ẩn dấu lực lượng lực trằng, giả bộ hình dạng bí hiểm, nhưng trước ngọn đèn dầu chiếu rọi, lực lượng phân thân không có bóng rất nhanh bị phát hiện. Cộng thêm một số phán đoán phụ trợ, Tư Thẩn Sâm lập tức suy đoán Thánh Lan Vương trước mắt là giả.

Tư Thẩn Sâm ra lệnh một tiếng, mấy tướng lĩnh chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ lập tức vọt tới, bao quanh tứ phía. Các tướng sĩ ai lấy đều mang theo sát khí kinh người vung quyền cầm binh khí, bộ dáng rất có uy thế nhất cử đánh lực lượng phân thân thành mảnh thịt vụn.

- Hừ! Lão tử vốn không muốn sống.

Trong miệng lực lượng phân thân toát lên một câu, thân thể còn chưa bị mấy gã tướng lĩnh kia công kích, bỗng nhiên bắt đầu sụp xuống, đè nén, trong nháy mắt thể tích nhỏ đi mấy lần, biến thành quang cầu hình tròn!

- Di, đây là...

Hai mắt Tư Thẩn Sâm bỗng nhiên co rút lại, trong lòng vô cùng kinh hãi. Hắn sở hữu lực lượng tu vi bí hiểm, kiến thức rộng rãi, nhưng lần đầu tiên trong đời nhìn thấy tình huống trước mắt, trong lúc này không thể ứng đối.

Tư Thẩn Sâm đã như vậy, mấy tướng lĩnh chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ còn lại càng không bằng hắn, cho nên biến đổi bất ngờ kia khiến bọn họ đang liên thủ xuất kích thoáng chốc dừng lại.

Chẳng qua, kinh ngạc, hoảng hốt và vô sách ứng đối chỉ xuất hiện trong khoảng thời gian ngắn. Mọi người ở đây đều là Lực Sĩ có kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, bọn họ có thể cảm ứng được năng lượng quang cầu kia toát lên nguy hiểm cực lớn.

487. Chương 445: Nữ Nhân Lười Biếng (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 445: Nữ nhân lười biếng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mau rời khỏi đây!

Tư Thẩn Sâm đột nhiên cả kinh hô lớn. Người hóa thành một đạo quỷ ảnh, vù vù theo vách tường xuyên thủng ra ngoài. Mấy tướng lĩnh còn lại cũng vội vàng xông ra khỏi cửa, bắt đầu bỏ chạy. nguồn

Kỳ thực, dựa vào lực lượng tu vi của Tư Thẩn Sâm, vào lúc này hắn hoàn toàn có thể hình thành lực lượng hộ thuẫn cắt đứt kịp nổ quang cầu trong không gian, nói vậy, chiến tích Phó Thư Bảo hành động đêm nay vên vên chỉ có thể thu thập được bốn thủ vệ thông thường, liền bị phá hủy bởi loại người nhất gan ích kỷ. Nhưng hắn không minh bạch tính chất của quang cầu, gần nguy hiểm báo động liền vứt bỏ đồng bọn, tránh né trước tiên.

Sinh mệnh đáng quý, cần mức độ an toàn cực cao, đây là phong cách làm việc của Tư Thẩn Sâm.

Lá gan và lực lượng tu vi không liên quan nhiều. Có một số nữ tử trối gà không chặt, để bảo vệ người nhà, có thể mặt không đổi sắc hùng hồn chịu chết. Nhưng có người, lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới kinh khủng, nhưng khi có chuyện xảy ra, đầu tiên chính là giữ mạng chó của chính mình. Người như vậy, bề ngoài rất cường đại, nhưng lá gan cực kỳ nhỏ, mà Tư Thẩn Sâm chính là người như vậy.

Bỏ chạy có thể ngăn cản tai họa dị thường phát sinh, nhưng không hề ngăn cản tai họa như vậy phủ xuống.

Trong nháy mắt đè nén, tiếp cận mức độ tột cùng, thoáng chốc quang cầu cỡ bằng đầu người nén thành một tiểu đoàn cỡ bằng ngón tay cái.

Ầm ầm ầm! Cường quang thoáng hiện, năng lượng khổng lồ giống như thủy triều thôi bắn khắp bốn phương tám hướng, đi qua tới đâu phá hủy tới đó, giống như cuồng phong quét lá rụng, vách tường bị phá hủy, đỉnh thành sụp đổ... Gỗ vụn, đá vụn và các thứ khác dưới sóng khí nóng rục bay lên khoảng không.

Bởi vì đây là trung tâm tòa thành, mấy khối thạch trụ chủ chốt bị phá hủy chẳng khác nào phá hủy bộ khung tòa thành. Toàn bộ Tư Thẩn Sâm Bảo dưới bạo tạc kịch liệt ầm ầm sụp đổ!

Thế giới này không dùng thép làm thành khung xương, lại dùng kỹ thuật gia trúc ngưng đọng lại, từng khối từng khối thạch lúc đó chỉ dùng vôi và bùn đất kết dính lại, không đủ năng lực phòng ngừa lực bạo tạc. Cho nên, dựa vào vài điều kiện tất yếu, lực lượng phân thân dĩ nhiên khiến toàn bộ Tư Thẩn Sâm Bảo sụp đổ. Điểm ấy, ngay cả Phó Thư Bảo trăm triệu lần cũng không ngờ tới.

Lần này ám sát chính là sát thức bạo tạc, toàn bộ Tư Thẩn Sâm Bảo bị san bằng, một số Lực Sĩ vừa vận chạy tới trực tiếp bị đánh chết, tròn vùi trong đồng đổ nát, số người thương vong lên đến hơn trăm người.

Trên không trung, sắc Tư Thẩn Sâm âm trầm đáng sợ lạnh lùng nhìn đồng phế tích bụi bay cuộn cuộn, hồi lâu không nhúc nhích.

Khoảnh khắc lực lượng phân thân bạo tạc, tinh thần liên hệ giữa Phó Thư Bảo và lực lượng phân thân thoáng chốc bị chặt đứt. Trong đầu hắn bị chấn động một chút, giống như xảy ra bạo tạc rất nhỏ, đây là hiện tượng đồng bộ hưởng ứng. Đề nén lực lượng phân thân rồi bạo tạc, thân thể hắn mệt mỏi tới cực điểm, tinh thần xuất hiện hiện tượng buồn ngủ.

Dù sao, bạo tạc lần này phá hủy Tư Thẩn Sâm Bảo, cần năng lượng cực kỳ cường đại. Tuy vận dụng lực lượng phân thân cực kỳ thành thạo, đã hội tụ phần lớn linh năng các nguyên tố trong thiên nhiên, nhưng lại cần hắn sử dụng thần niệm tiến hành điều khiển. Có hiện tượng điều khiển ắt có mệt mỏi, điều khiển lực lượng phân thân bạo tạc thực sự hao tổn lực lượng gấp trăm lần Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên.

Thân thể Phó Thư Bảo trên hư không lung lay sắp đổ, sắc mặt hắn tái nhợt đến đáng sợ, mồ hôi thẩm thấu qua lỗ chân lông khiến quần áo ướt sũng.

- Mẹ kiếp, không ngờ để lực lượng phân thân bạo tạc sẽ mệt mỏi như vậy, chẳng qua, mệt cũng đáng, tuy rằng không bạo tạc chết Tư Thẩn Sâm, ít nhất cũng giáo huấn cho hắn bài học thâm.

Lấy tay lau mồ hôi trên thân, Phó Thư Bảo tuy mệt mỏi muốn chết, nhưng tâm tình vui vẻ tới tột cùng.

Hồ Nguyệt Thiên còn đang ngủ say, không có dấu hiệu tỉnh giấc. Chẳng qua, tuy rằng ngủ say, nhưng nàng vẫn có thể cảm giác được sự tồn tại của Phó Thư Bảo. Nàng biết Phó Thư Bảo sẽ không bao giờ rời xa nàng, nhưng Phó Thư Bảo làm chuyện gì nàng lại không hề hay biết. Đây là cảm giác an toàn của một nữ nhân, bên cạnh Phó Thư Bảo nàng có thể triệt để thả lỏng, không cần lo lắng nguy hiểm gì đó tới gần, có thể lười biếng ngủ say không cần quản bất cứ thứ gì.

Kỳ thực, nam nhân khiến nữ nhân có thể có cảm giác an toàn loại này cũng không nhiều.

- Lần này kíp nổ lực lượng phân thân đánh lên Tư Thẩn Sâm Bảo, phát hiện Tư Thẩn Sâm đối mặt với sự sống và cái chết ích kỷ như vậy, điểm tình báo này rất cuộc rất có giá trị, đáng tiếc đúng lúc phát hiện kẻ hở, không dò xét được tổng hội trưởng Luyện Lực Sĩ để quốc hội là ai, bằng không, thu hoạch lần này sẽ lớn hơn nữa.

Trong lòng thâm nghĩ, suy tính thu hoạch, dừng lại một chút, Phó Thư Bảo tự nhủ nói:

- Ám sát lần này còn phát hiện một vấn đề, chính là lực lượng phân thân của ta vẫn chưa hoàn thiện, bằng không, lúc đó có thể bạo tạc thêm rất nhiều người, hơn nữa tướng lĩnh chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ còn bị tạc tử không sót một người, xem ra, ta phải nhanh chóng luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy còn lại, để lực lượng phân thân trở nên hoàn thiện và thêm cường đại.

Tiến độ hiện này, hắn chỉ mới luyện hóa một tia nguyên tố thổ tinh túy ẩn chứa trong Vân Nê Thổ Đậu.

Trời sắp hừng sáng, Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, ôm lấy Hồ Nguyệt Thiên, ra khỏi cửa, thân hình chợt lóe phóng lên trời cao. Từ trên cao nhìn xuống, toàn bộ Thánh Lan Thành rơi vào tầm mắt. Có thể thấy rõ Tư Thẩn Sâm Bảo sụp đổ, chẳng qua Phó Thư Bảo lại không ngu xuẩn đến mức tới gần nơi đó, mà gặp thân bay qua đường khác.

Thời gian Phó Thư Bảo bay lên trời cao, Hồ Nguyệt Thiên liền tỉnh lại. Vừa tỉnh giấc, nàng rất rõ ràng Phó Thư Bảo đang ôm lấy nàng, nàng lúc đó còn tưởng rằng nam nhân lòng tham vô đáy kia còn muốn

tác quái ăn kẹo ngọt của nàng, nhưng sau một khắc tròng mắt lại phát hiện chính mình đang trên bầu trời, trong lòng không khỏi kỳ quái nói:

- Lão công, người đang làm gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Chúng ta tới lữ quán các nàng Tiểu Thanh.

- Lễ nào chúng ta lại phải hành động?

Hồ Nguyệt Thiên càng thêm kỳ quái.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Khi hành động, nàng còn đang mộng đẹp.

Sau đó hắn kể chuyện lực lượng phân thân bạo tạc Tư Thản Sâm Bảo, khiến Hồ Nguyệt Thiên há miệng hồi lâu không có ngậm lại.

- Như vậy, chúng ta phải tập hợp người của chúng ta, trong đêm rời khỏi Thánh Lan Thành sao?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Không, còn nhiều chuyện cần chúng ta xử lý, chúng ta bây giờ rơi vào dòng xoáy vô cùng phức tạp, không thể thoát thân, ta muốn xử lý xong những việc này sau đó mới rời đi, bây giờ chúng ta tới lữ quán các nàng Tiểu Thanh ở, tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy ẩn chứa trong Vân Nê Thổ Đậu.

Hồ Nguyệt Thiên minh bạch, Phó Thư Bảo suy ngẫm nguy cơ xuất hiện ngay trước mắt, hắn muốn giúp chính mình trở nên càng mạnh mẽ.

- Tùy người, ta rất buồn ngủ, người tiếp tục ôm ta đi, ta lại ngủ một hồi.

Phó Thư Bảo không nói gì, trầm nghĩ nữ nhân của chính mình lười biếng như vậy, có phải mắc bệnh hay không?

Rời khỏi Thánh Lan Cung, đi tới lữ quán Tiểu Thanh và chiến đội Hồ Tộc đang cư trú. Toàn bộ lữ quán đã được bao hết, khách nhân khác sớm đã rời đi, ngay cả chủ quán cũng nhận tiền rời đi, cho nên, nơi này hoàn toàn do chiến đội trăm người Hồ Tộc khống chế, không cần lo lắng có người phát hiện.

488. Chương 445: Nữ Nhân Lười Biếng (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 445: Nữ nhân lười biếng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Thiếu gia, người lúc này tới có chuyện gì quan trọng sao?

Thấy Phó Thư Bảo ôm Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên xuất hiện tại lữ quán, đại đội trưởng Hồ Giang Phong thay thế nhiệm vụ Hồ Nguyệt Thiên vừa vận xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo. Ban đầu, hắn dự định trực tiếp hỏi thủ lĩnh Hồ Nguyệt Thiên một chút, nhưng thấy nàng vẫn đang ngủ say, khóe miệng rủ xuống một tia nước bọt trong suốt, trong lòng nhất thời nhếch lên tia cười khổ, cảm giác vô cùng kỳ quái, nên đành thôi.

- Người dẫn toàn bộ chiến sĩ Hồ Tộc giới nghiêm lữ quán, không cho bất cứ kẻ nào tiến nhập, nếu có người hỏi ta ở đâu, hãy nói không biết.

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Giang Phong gật đầu:

- Thuộc hạ rõ, lập tức tiến hành.

Không nhiều lời, không chút do dự, Hồ Giang Phong thực sự là chiến sĩ Hồ Tộc có tâm tư tinh tế, bồi dưỡng một chút, sẽ trở thành trợ thủ đắc lực.

Sử dụng hợp lý từng chút từng chút tài nguyên bên người, để thủ hạ có không gian tự do phát triển, kỳ thực cũng là một ưu điểm của Phó Thư Bảo.

Sau khi dặn dò Tiểu Thanh, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian.

- Tiểu chủ nhân muốn ở nơi đây mười ngày? Dùng để luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy ẩn chứa trong Vân Nê Thổ Đầu?

Nghe được Phó Thư Bảo nói rõ ý đồ, Luyện Thiên Thủ có chút ngạc nhiên:

- Tiểu chủ nhân, người hẳn là biết luyện hóa linh tài cực phẩm cấp bách như vậy, nếu như người hành động không tốt, người sẽ phải gánh hậu quả nghiêm trọng.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Đúng vậy, phụ thân, người là tâm phúc của chúng ta, nếu như người xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chúng ta không biết phải đi đâu?

Phó Thư Bảo trầm tư nói:

- Ta bạo tạc Tư Thẩn Sâm Bảo, xem như hẳn không thể điều tra ra ta làm, nhưng tại nơi này chỉ có ta mới đủ dũng khí làm như vậy, hẳn rất nhanh sẽ điều tra ra ta, hành động trả thù chúng ta, trước đó ta phải nhanh chóng hoàn thiện lực lượng phân thân giúp lực lượng phân thân trở nên cường đại, hơn nữa, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội mời ta tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, nguyên tố hỏa ngũ sắc của ta cần phải hoàn thiện và cường đại, cho nên, chuyện luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy ẩn chứa trong Vân Nê Thổ Đầu đã tới mức cực kỳ quan trọng, không thể không luyện hóa.

- Được rồi, phụ thân, nếu như sự tình khẩn cấp như vậy, ta cũng nắm chặt thời gian phiên dịch bản cổ thư vô danh kia.

Đan Thư Thần Thú nói.

Bản cổ thư vô danh kia, lấy được từ ngự thư phòng tại Tứ Quốc, được hậu nhân coi là “ Khởi nguyên thần sách”, nhưng chẳng qua chỉ là che đậy thể nhân, không phải danh hiệu chân chính.

Trang giấy trong bản cổ thư này cũng là vật phẩm đến từ thời đại khởi nguyên, dùng các loại linh tài ép thành, ngoài bì vẽ phù chú thần bí, vung tay là có thể sản sinh lôi phong thiểm địa, hoặc là hỏa cầu...Huyền diệu tới cực điểm. Chẳng qua, các loại kỹ năng này bây giờ đã thất truyền. Trang giấy như vậy, quả thực Đan Thư Thần Thú không dám tùy tiện ăn để tiến hành phiên dịch mà chỉ dám dùng thủ pháp phiên dịch truyền thống tiến hành phiên dịch, khó tránh khỏi mất nhiều thời gian như vậy.

Vấn tự trên cổ thư thần bí thuộc về Luyện Tộc, một bộ tộc vô cùng thần bí và vĩ đại. Dựa theo lời Đan Thư Thần Thú nói, Luyện Tộc tại thời đại khởi nguyên cũng là chủng tộc thần bí, có ngôn ngữ đặc biệt thuộc về chính mình, mỗi người trong tộc đều là Luyện Lực Sĩ ưu tú, luyện chế Luyện Khí độc nhất vô nhị. Vì vậy phiên dịch càng trở nên khó khăn.

Độ khó càng lớn, lại lịch càng kỳ hoặc thần bí, càng khiến người ta cảm giác, cổ thư thần bí vốn thuộc về Luyện Tộc có giá trị thật lớn, một khi dịch thành công, ắt kinh động lòng người!

Cho nên, tại chuyện này, Phó Thư Bảo đủ kiên trì chờ đợi.

Đan Thư Thần Thú và Luyện Thiên Thủ rời khỏi trúc xa trên đỉnh núi.

Hồ Nguyệt Thiên lúc này mới từ giấc ngủ tỉnh lại, liếc mắt nhìn trăng cảnh xung quanh, than nhẹ một tiếng:

- Oh, tới rồi?

Bịch! Một bàn tay không mạnh không nhẹ đập vào hông Hồ Nguyệt Thiên, vang lên âm hưởng giòn tan, trên hông nổi lên một mảnh rung động.

- Người làm gì?

- Lười như lợn, nghiêm phạt nàng một chút mà thôi.

Nữ nhân của chính mình trở nên lười biếng như vậy, thực sự phải nghiêm phạt một chút.

Liếc mắt đưa tình một hồi, tâm tình vừa nãy trầm trọng từ từ giảm bớt. Trong đình viện hoa tươi nở rộ, một mảnh u tĩnh, Phó Thư Bảo lấy Vân Nê Thổ Đậu ra.

Nếu như dự tính mười ngày luyện hóa toàn bộ nguyên tố thổ tinh túy ẩn chứa trong Vân Nê Thổ Đậu, vậy nên nắm chặt từng giây từng khắc tiến hành luyện hóa.

Vân Nê Thổ Đậu vừa xuất hiện, cảm giác áp lực rất nặng nhất thời hiện lên. Trong tiềm thức, giống như có một tòa núi lớn không gì sánh được treo trên đỉnh đầu, chậm rãi ép xuống. Nếu như không rời vị trí, sẽ bị hòn núi thật lớn nghiền ép thành bột mịn.

Hai nhánh biến hóa thuộc về lực lượng nguyên tố thổ chính là “Độn, giải”.

“Độn” chính là độn thổ ẩn thân, ngấm ám sát, còn “Giải” chính là trực tiếp thể hiện hành động Luyện Lực Sĩ luyện chế Luyện Khí. Phân giải, hòa tan, sau đó kết hợp với lực lượng nguyên tố hỏa, là có thể cải biến vật chất vốn có, rèn luyện đắp nặn vật chất phát triển thành mới.

Cho nên, hai nhánh biến hóa thuộc về nguyên tố thổ, đặc biệt là biến hóa thứ hai “Giải” đối với Phó Thư Bảo nóng lòng đề thăng năng lực luyện chế Luyện Khí mà nói, đó là yếu tố cực kỳ quan trọng.

Một khi hoàn toàn luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, mục đích của Luyện Thiên Tà Quân Nguyệt Minh Phong trước kia không thể thực hiện sẽ được thực hiện, bởi vậy sẽ khiến nguyên tố hỏa ngũ sắc biến đổi, lực lượng phân thân trở nên cường đại, còn tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền phát sinh tình huống gì đó, tất cả đều là chuyện không thể đoán trước. Đối với chuyện này, trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy chờ mong và động lực.

Tất cả mê hoặc dường như sau khi luyện hóa toàn bộ nguyên tố thổ tinh túy hoàn tất sẽ có đáp án.

Hồ Nguyệt Thiên lúc này ngược lại vô cùng cần mẫn, chuyện bị tát vào hông nàng có thể không tính toán, nhưng luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, nàng có thể đạt được chỗ tốt thật lớn từ trên người Phó Thư Bảo, loại chuyện này, nàng lại vô cùng tính toán, căn bản không hề sai. Thấy Phó Thư Bảo lấy Vân Nê Thổ Đậu ra, không đợi hắn nói, nàng liền ghé vào hai chân Phó Thư Bảo, cam tâm tình nguyện làm vật dẫn thứ ba.

Bịch! Lại một âm hưởng giòn tan vang lên.

- Người...

Hồ Nguyệt Thiên thoáng chốc lại bị tát một cái, nàng không ngờ, nàng khẽ vểnh hông lên, cặp hông kia lại hấp dẫn Phó Thư Bảo tát xuống.

- Hãy bớt sàm ngôn, đừng quấy rối, để ta nghiêm túc làm việc.

Phó Thư Bảo nghiêm túc nói.

Hồ Nguyệt Thiên: “...”

Tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng, hai luồng nguyên tố hỏa ngũ sắc lẳng lặng thiêu đốt.

Luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, quả thực rất thành thạo.

oOo

- Cái gì, Tư Thẩn Sâm Bảo bị phá hủy?

Trong Thánh Lan Cung, Thánh Lan Vương đột nhiên nghe được tin tức này nửa ngày không hồi phục lại tinh thần. Tin tức này, truyền cho hần, chẳng khác nào nói thái dương ngày hôm nay mọc đằng tây.

489. Chương 446: Trở Về

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 446: trở về

Tư Thẩn Sâm công tước tại Thánh Đóa Lan Quốc nắm giữ quyền thế cực cao, thậm chí, bởi vì quan hệ sâu sắc với Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, ngay cả Quốc Vương hần cũng không đáng nhìn. Tại dân gian, lại có thuyết pháp nói Tiểu Quốc Vương. Ý tứ thuyết pháp kia rất rõ ràng, nói cách khác, tại Thánh Đóa Lan Quốc có hai Quốc Vương, một người là hần, một người là Tư Thẩn Sâm công tước.

Hơn nữa, Tư Thẩn Sâm nắm chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ trong tay, có hơn năm vạn người, toàn bộ bộ đều là chiến sĩ tinh nhuệ trong quân đội tinh nhuệ, trong đội ngũ Thiên Không kỵ sĩ có hơn năm trăm chiến sĩ nắm giữ linh thú chi ưng. Mỗi lần tác chiến, lực lượng khổng lồ không trung và đại địa, quân đoàn năm vạn người đạt được vô số chiến tích vĩ đại khiến người ta sợ hãi. Về lĩnh vực quân sự tại Thánh Đóa Lan Quốc, Thiên Không kỵ sĩ quả thực chính là thần thoại bất khả chiến bại.

Tiểu Quốc Vương là nhân vật tuyệt đỉnh như vậy, ngay cả Quốc Vương cũng không đáng nhìn, ngay đêm qua, thế nhưng, ngay đêm qua, tòa thành của hần lại bị san phẳng, loại chuyện này, đừng nói hần không thể tin, ngay cả tại Thánh Đóa Lan Quốc, nào ai dám tin?

- Bộ Hạ.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm báo tin cười khổ nói:

- Ta không thể tin được, thế nhưng, ta cũng đi ngang qua Tư Thẩn Sâm Bảo mà đến, bây giờ mảnh phế tích này vẫn còn ở đó, đồ nát thê lương vô cùng thảm liệt, nếu như Bộ Hạ không tin, có thể đích thân tới xem.
- Không cần, ta thực khó tin mà thôi, được rồi, có điều tra được là ai làm hay không?

Thánh Lan Vương có chút suy nghĩ nói.

Tư Thẩn Sâm cười nói:

- Bộ Hạ thực sự giả hồ đồ thăm dò ah, chuyện như, khẳng định là nhân tài có thâm cừu với Tư Thẩn Sâm làm, ta nghĩ tới nghĩ lui, tại Thánh Đóa Lan Quốc người có thâm cừu với Tư Thẩn Sâm, lại có can đảm làm như vậy, e là chỉ có một mình Phó công tử mà thôi.
- Phó Thư Bảo?

Trong lòng Thánh Lan Vương kỳ thực cũng đoán là hần, chỉ là hần vạn lần không ngờ Phó Thư Bảo lại có gan lớn như vậy, cư nhiên tại Thánh Đóa Lan Quốc gây lên chuyện kinh thiên động địa.

Thác Nạp Sâm nói:

- Tư Thẩn Sâm Bảo bị phá hủy, không biết Phó công tử dùng thủ pháp gì, thủ pháp này vô cùng kỳ lạ, uy lực lại cực lớn, ta phá đầu tí mĩ suy nghĩ cũng không nghĩ ra chuyện gì, xem ra chỉ có gọi Phó công tử tới, để Bộ Hạ đích thân hỏi hần.
- Hần là tên giáo hoạt, ta không chắc chắn hần có thể thề thốt phủ nhận chuyện này là hần làm hay không?
- Bộ hạ, vậy để Chi Ni Nhã viết cho hần một phong thư an ủi hần, lấy việc này làm điều kiện chúng ta không lo hần không nói rõ chân tướng, hơn nữa, hần là một người vô cùng thông minh, ta tin hần nhận ra được,

chúng ta là người cùng trận doanh, mà Tư Thẩn Sâm và Luyện Lực Sĩ để quốc hội mới là kẻ địch của chúng ta.

Thác Nạp Sâm nói.

Nói như vậy, chính là từ miệng một người thân là Tứ Đại Lý Sự Chi Nhất Luyện Lực Sĩ để quốc hội nói ra, quả thực là chuyện rất kỳ quái. Từ những lời này, có thể suy đoán được, vì sao cao tằng Luyện Lực Sĩ để quốc hội muốn tìm cách để Tư Thẩn Sâm tiếp nhận vị trí Thác Nạp Sâm.

Nơi có người thì có lễ, có lễ thì có ân oán, có ân oán lại có cừu hận, có cừu hận sẽ có trận doanh và thủ đoạn.

Một khi con người còn sống sẽ phải đối mặt với rất nhiều lựa chọn, Thác Nạp Sâm lựa chọn đó là rời khỏi Luyện Lực Sĩ để quốc hội, phò tá Thánh Lan Vương. Nguyên nhân chuyện này, mức độ phức tạp có thể viết thành bộ sách có nhiều truyền kỳ sắc sảo, thế nhưng, chuyện này rơi vào trên người Thác Nạp Sâm lại chỉ có một quyết định, quyết định hắn cho là chính xác.

- Được rồi, người đâu, mau mời Phó Thư Bảo tới nói chuyện.

Thánh Lan Vương cao giọng nói. Lập tức có thị vệ rời đi truyền lời, qua nơi ở của Phó Thư Bảo gọi người.

Trầm mặc sau khoảng thời gian ngắn, Thác Nạp Sâm còn nói thêm:

- Bệ hạ, khi Phó công tử tới, chúng ta phải báo cho hắn một chút, phía sau Tư Thẩn Sâm còn có Luyện Lực Sĩ để quốc hội, để hắn thu liễm hành động lỗ mãng, bằng không, chúng ta còn chưa an bài xong, mọi chuyện có thể vì hắn dính vào mà phá hỏng.

Thánh Lan Vương gật đầu:

- Quả thực phải báo cho hắn một chút, ta không hy vọng nữ nhi của ta già ột già liễu mạng, thậm chí, phải sống quả phụ.

Bầu không khí trò chuyện có chút ngưng đọng.

Chẳng qua, Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm tuy đoán được chuyện Tư Thẩn Sâm Bảo bị phá hủy, phía sau chính là Phó Thư Bảo hạ độc thủ, thế nhưng không thể nào đoán được, Phó Thư Bảo so với bọn họ tưởng tượng cường đại gấp trăm nghìn lần, bởi vì, trước khi san bằng Tư Thẩn Sâm Bảo, lực lượng phân thân biến thành hình dạng Thánh Lan Vương tiến nhập tòa thành, có ý định khiến nhạc phụ hắn Thánh Lan Vương chịu oan ức ngập trời này!

Thị vệ truyền lời rất nhanh phản hồi lại, nhưng tin tức nằm ngoài dự liệu, Phó Thư Bảo cư nhiên không ở Thánh Lan Cung.

- Tiểu tử này...

Thánh Lan Vương bỗng nhiên cả giận nói:

- Hắn cư nhiên bỏ trốn tại thời gian chúng ta cần hắn nhất! Hơn nữa, cũng là thời gian nữ nhi của ta cần hắn nhất!

- Phó công tử sẽ đi đâu?

Thác Nạp Sâm ngàn vạn lần không ngờ, xảy ra tình huống ngoài ý muốn như vậy.

Thánh Lan Vương cười khổ nói:

- Trời mới biết hắn đi đâu có thể, lúc này hắn đã các đây ngoài nghìn dặm? Để lại cục diện rối rắm và Chi Ni Nhã...Hừ! Ta thực sự nhìn lầm người!

Thác Nạp Sâm trầm trọng thở dài, nếu thực sự như lời Thánh Lan Vương nói, hắn cũng nhìn lầm người.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền tới thanh âm tranh cãi.

- Tư Thẩn Sâm công tước, không có mệnh lệnh của Bệ Hạ, chúng ta không thể để người đi vào.

Người nói chính là gã đội trưởng đám thị vệ.

Thanh âm Tư Thẩn Sâm truyền tới:

- Cút sang một bên, ta có chuyện quan trọng muốn tìm Bệ Hạ, nếu không tránh ra, đừng trách ta không khách khí!

Tại Thánh Lan Cung uy hiếp đội trưởng đám thị vệ, tâm lang hiển lộ rất rõ ràng, không chút coi trọng Thánh Lan Vương.

Thánh Lan Vương khẽ chau mày:

- Để hần vào đi.

Thị vệ trước cửa liền mở cửa.

Tư Thẩn Sâm nổi giận đùng đùng xông vào, không có chút lễ phép, hằm hằm nói:

- Bệ Hạ, nói vậy người đã biết chuyện xảy ra đêm qua?

- Chuyện gì?

Thánh Lan Vương giả bộ.

- Hừ! Tư Thẩn Sâm Bảo của ta bị bạo tạc.

- Oạch? Cư nhiên có chuyện này, là ai lóm mắt như vậy?

Thánh Lan Vương nói.

- Đây là nguyên nhân ta tìm tới Bệ Hạ, đêm qua, ít nhất có năm trăm người nhìn thấy Bệ Hạ tiến nhập Tư Thẩn Sâm Bảo, sau đó bạo dẫn vật gì đó, khiến tòa thành của ta bị san thành đất bằng, khiến hơn trăm người tử vong, hơn hai trăm người thụ thương!

Tư Thẩn Sâm phẫn nộ tới cực điểm.

- Vô liêm sỉ.

Thánh Lan Vương bỗng nhiên giận dữ, vỗ mạnh xuống bàn:

- Tư Thẩn Sâm ngươi có ý gì? Lễ nào ngươi cho rằng Bản Vương đêm hôm khuya khoắt chạy đến phá hủy tòa thành của ngươi sao? Nói cho ngươi hay, nếu như Bản Vương đối phó với ngươi, không cần đích thân xuất thủ, ngươi tuy có chút quan hệ với Luyện Lực Sĩ để quốc hội, nhưng Bản Vương không đáng để vào mắt! Ngươi vừa phải thôi!

Cho dù tâm cơ thâm sâu, năng lực ẩn nhẫn cường đại, nhưng là một Vương giả, đối độ này của Tư Thẩn Sâm khiến hần không dễ dàng tha thứ. Không giận dữ thì thôi, nếu như giận dữ nhất định tức sùi bọt mép! Một mệnh lệnh, trong nháy mắt có thể lấy tính mệnh người khác!

Tư Thẩn Sâm thấy Thánh Lan Vương phẫn nộ, đáng vẽ bề vệ nhất thời thu liễm rất nhiều. Hần biết, trong Thánh Lan Cung, cho dù lực lượng tu vi của hần không thua Thánh Lan Vương và Quốc Sư Thác Nạp Sâm, nhưng có nghìn nghìn vạn vạn thị vệ nắm giữ lực lượng tu vi cường hãn, còn có thực lực bí ẩn ẩn nấp trong vương thất, những người này hợp cùng một chỗ, muốn lấy mạng hần thực sự dễ như trở bàn tay.

- Vi thần đương nhiên không dám nói Bệ Hạ gây nên.

Tư Thẩn Sâm nói:

- Nhưng có một người khẳng định có liên quan.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm nhàn nhạt nói:

- Tư Thẩn Sâm công tước, ngươi nói người kia là ai?

Tư Thẩn Sâm oán hận nói:

- Còn có thể là ai, đương nhiên là Phó Thư Bảo đến từ Tú Quốc! Tiểu tử này một thân tà khí, thủ đoạn âm ngoan quỷ dị, việc này khẳng định có liên quan tới hần, bây giờ xem ra, lá gan của hần thực sự lớn đến mức không thể vô thiên, không chỉ ban đêm tiến nhập tòa thành của ta, còn giả mạo Bệ Hạ, mê hoặc thủ

hạ của ta, sau đó nhân cơ hội người của ta không tập trung, không biến hấn bạo dẫn Lực Luyện Khí gì đó, gây lên thương vong nghiêm trọng!

Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm liếc mắt nhìn nhau, quả thực trong lòng hai người rất rõ ràng.

Thánh Lan Vương cảm giác cực kỳ chấn động và phức tạp, hấn xác định phía sau màn độc thủ này chính là Phó Thư Bảo, nhưng hấn vạn lần không ngờ, tiểu tử kia cư nhiên dám giả mạo diện mạo chính mình, khiến hấn chịu oan ức như vậy!

Để nhạc phụ mang tiếng xấu thay người khác đã rất không nên, có thể nói là đại nghịch bất đạo, huống hồ để nhạc phụ thân là vua một nước phải chịu oan ức như vậy!

Phó Thư Bảo a Phó Thư Bảo, ngươi rốt cục muốn làm gì?

- Bệ Hạ, hấn tuy là vị hôn phu của công chúa Chi Ni Nhã, nhưng sự tình trọng đại, hãy mời hấn đi ra, ta muốn đối chất với hấn, nếu như việc này là hấn làm, ta muốn liều mạng đòi lại công đạo!

Tư Thẩn Sâm thay đổi một loại ngữ khí không kiêu ngạo không siểm nịnh. Lúc này đặc biệt đối với Thánh Lan Vương chẳng qua chỉ có ý nghĩa tranh đoạt, không trợ giúp chút gì đối với chuyện chính sự.

- Thánh Lan Vương thản nhiên nói:

- Bản Vương vừa nãy tìm hấn, nhưng hấn không còn trong Thánh Lan Cung.

Tư Thẩn Sâm nhất thời sững sờ, ánh mắt liếc nhìn sắc mặt Thánh Lan Vương và Quốc Sư Thác Nạp Sâm, liền mỉm cười nói:

- Được rồi, nếu như hấn không ở Thánh Lan Cung, ta sẽ không phiền Bệ Hạ gọi hấn đến đối chứng, ta sẽ tìm ra, thời gian đó...Hừ! Ta muốn hấn phải hối hận bởi tất cả chuyện hấn làm!

Lưu lại một câu ngoạn ý, Tư Thẩn Sâm thở hắt hắt rời đi. Hấn không có quyền lực soát tìm người tại Thánh Đóa Lan Cung, Thánh Lan Vương cũng không dễ dàng để hấn làm như vậy. Nhưng bên ngoài, chính là thiên hạ của hấn.

- Ta nắm giữ vô số cơ sở ngầm, nếu như tiểu tử Phó Thư Bảo kia vẫn trong Thánh Lan Cung, ta không tin hấn có thể ở trong đó cả đời! Nếu như hấn thực sự không ở trong Thánh Lan Cung, vậy rất tốt, cho dù hấn trốn về Tú Quốc, ta cũng giết chết hấn! Hơn nữa Thánh Lan Vương, ta xem ngươi có thể ngồi trên ghế Quốc Vương Thánh Đóa Lan Quốc bao lâu, khi sự phụ xuất quan, chính là lúc ngươi xuống đài! Ta không chỉ tìm người trả thù, còn muốn nữ nhi Chi Ni Nhã của ngươi trở thành đồ chơi của ta!

Trên đường rời cung, trong lòng Tư Thẩn Sâm oán hận nói.

Từ khi xuất hiện Phó Thư Bảo, hấn cảm thấy, chính mình trước kia phóng khoáng đã biến mất, chỉ còn lại cừu hận, cừu hận ngập trời. Cừu hận khiến người ta điên cuồng, hấn bây giờ vô tri vô giác, hấn thực sự đã rơi vào trạng thái như vậy.

Bầu không khí trong thư phòng càng lúc càng trầm trọng.

- Bệ Hạ, chuyện này khẳng định là Phó Thư Bảo làm, hấn nắm giữ nguyên tố hỏa ngũ sắc, đôi cách lực lượng ngũ sắc, đó là liên quan tới thủ đoạn của kỳ nhân Tú Quốc nghìn năm trước Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong lưu lại và Luyện Thiên Thần Quyển thời đại khởi nguyên. Hấn luyện chế ra Lực Luyện Khí có thể bạo tạc cực lớn, phá hủy Tư Thẩn Sâm Bảo không phải chuyện không thể.

Lúc này, Thác Nạp Sâm nháy động tư duy, liên tưởng đến nhiều phương diện.

- Thế nhưng, tiểu tử kia đã bỏ trốn, để lại cục diện rối rắm như vậy, chúng ta cho dù nghi hoặc thể nào đi nữa, cũng không thể chứng thực.

Thở dài một hơi, Thánh Lan Vương lại nói:

- Ngày hôm nay rốt cuộc trở mặt với Tư Thẩn Sâm, phía sau hấn là Luyện Lực Sĩ để quốc hội dã tâm bừa bừa, thực sự không biết nên ứng phó thế nào?

- Nếu như Thiên Không nữ thần tỉnh lại thì tốt rồi, nói vậy chúng ta sẽ không e ngại Luyện Lực Sĩ để quốc hội, đáng tiếc, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không thể như ý nguyện.

Thác Nạp Sâm thở dài một hơi.

- Quốc Sư, gia tộc người và Thiên Không nữ thần có quan hệ rất sâu sắc, bất luận thế nào, Thiên Không nữ thần tỉnh lại sứ mệnh của người sẽ được hoàn thành, việc này phát sinh trong đời người, rốt cuộc là vinh quang vô thượng.

Thác Nạp Sâm gật đầu, không nói gì thêm.

Hắn từ trận doanh Luyện Lực Sĩ để quốc hội được tuyển chọn tới trận doanh Thánh Lan Vương, Thiên Không nữ thần chính là nguyên nhân chủ yếu. Gia tộc hắn và Thiên Không nữ thần có quan hệ rất sâu sắc.

Đúng lúc này, một gã thị vệ chạy tới:

- Khởi bẩm bệ hạ, tùy tùng của Phó công tử nhờ ta đưa tới một phong thư.

Bức thư rất nhanh đưa đến tay Thánh Lan Vương, vừa mở thư ra xem, chỉ thấy trên thư viết một câu ngắn gọn:

- Phụ Vương Bệ Hạ, ta đi ra ngoài du ngoạn vài ngày rất nhanh sẽ trở về, chiến đội trăm người của ta vẫn giữ trong thành, cho nên không có chuyện bỏ trốn, Bệ Hạ người đừng hao tâm tổn trí tìm kiếm, cuối cùng, nhân thể thay ta vẫn an nhạc mẫu đại nhân.

Thánh Lan Vương khôn khéo mà vĩ đại nửa ngày cũng không khôi phục lại tinh thần.

o0o

Một ngày một đêm luyện hóa một tia nguyên tố thổ tinh túy, tốc độ luyện hóa và hấp thu kinh khủng này không phải Phó Thư Bảo không thể nắm giữ nguyên tố hỏa ngũ sắc. Dựa theo luyện hóa và hấp thụ nguyên tố thổ tinh túy càng lúc càng nhiều, nguyên tố hỏa ngũ sắc càng lúc càng trở nên tinh thuần, càng lúc càng cường đại. Hoàng nâu thuộc về nguyên tố thổ từ từ tiêu thất, rất nhanh biến thành sợi dây nhỏ.

Mỗi lần luyện hóa, Phó Thư Bảo đều cảm giác được, lực lượng tu vi của hắn được đề thăng trở nên càng thêm tinh thuần.

Mỗi ngày luyện hóa một tia nguyên tố thổ tinh túy, Phó Thư Bảo dựa theo kinh nghiệm trước đây đạt được, sử dụng phương thức nguyên thủy tu luyện, tiêu hóa linh năng dư thừa. Mỗi ngày vào thời gian sẩm tối, hắn rời khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian, hỏi Hồ Giang Phong tình hình bên ngoài.

Tổ nhân phường không có chi nhánh chạy tới đại lục Tây Châu xa xôi, tình báo đặc lực nhất Quan Phương Tín cũng không có bên người, cho nên, Hồ Giang Phong tạm thời thay thế vị trí Phương Tín, sưu tập tin tình báo bên ngoài.

Các loại tin tình báo qua tay Hồ Giang Phong đều truyền tới Phó Thư Bảo, hắn tuy phần lớn thời gian trốn trong Sinh Trữ Vật Không Gian luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, nhưng đối với tình huống bên ngoài vẫn rõ như trở bàn tay.

Chiến đội trăm người Hồ Tộc là mục tiêu rất lớn, tại Thánh Lan Thành tuyệt đối không thể tách rời cơ sở ngầm của Thánh Lan Vương, cũng không thể tách rời cơ sở ngầm của Tư Thẩn Sâm. Như vậy, trước hết nói rõ với Thánh Lan Vương, đội quân trăm người Hồ Tộc vẫn ở lại Thánh Lan Thành để hắn xua tan lo lắng trong lòng.

490. Chương 447 (p2): Bài Tập Về Nhà Của Hồ Ly Tinh (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 447 (P2): Bài tập về nhà của hồ ly tinh (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Lão công? Người...

Kinh ngạc, lo lắng không gì sánh được, tâm tình Hồ Nguyệt Thiên phức tạp và hỗn loạn tới cực điểm. Nàng tuy vô cùng sốt ruột và lo lắng tới an nguy của Phó Thư Bảo, nhưng nàng sợ hỏa diễm giống như băng tuyết kia không dám tới gần.

Tình hình của Phó Thư Bảo dường như có chuyển biến tốt đẹp. Hắn không còn gào thét thống khổ, thân thể quần quai trong hư không cũng đã ngừng lại, khôi phục tư thế ngồi ngay ngắn. Khi biến hóa tới điểm này, Hồ Nguyệt Thiên mới buông lỏng, xua tan ý nghĩ mạo hiểm ngăn lại.

Hỏa diễm giống như băng tuyết vẫn thiêu đốt, ngay lúc này quay trở lại cơ thể.

Biến hiện một mảnh yên tĩnh, trong thức hải Phó Thư Bảo hiện lên một cảnh tượng, đó là mảnh hỏa hải, hỏa diễm bên ngoài cơ thể thu hồi trở về toàn bộ tích lũy trong thức hải của hắn, đốt cháy tất cả, rèn luyện tất cả.

Kim ẩn trong biển lửa đạt được từ Luyện Thiên Thần Quyển, bị lung khô, phát sinh biến hóa kinh thiên động địa. Dưới hỏa diễm băng tuyết nung khô, kim ẩn được phân giải chút ít, hóa thành vật chất kim sắc nhỏ li ti dung nhập thức hải của Phó Thư Bảo, dung nhập từng tế bào của hắn.

Đây mới là kim ẩn chân chính, bởi vì toàn bộ đã biến thành một bộ phận trong thức hải Phó Thư Bảo, một bộ phận thân thể hắn. Cả hai là một khối chỉnh thể, mà không phải tình huống trước đây phải nằm mơ mới có thể gặp được.

Quá trình này, dựa vào năng lượng tinh thuần lưu chuyển trong thân thể, mỗi một tế bào, mỗi một giọt máu đều chìm đắm, được tẩy rửa bởi năng lượng tinh thuần. Tình hình thứ vũ trụ cũng là một mảnh huyền bí, nó chậm rãi lưu chuyển, giống như nhật nguyệt tinh thần, dựa theo quỹ tích viễn cổ, cẩn thận tỉ mỉ vận hành. Không thể ngăn cản, không thể ngừng lại.

Thứ vũ trụ biến động!

Lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba!

Thứ vũ trụ giống như vũ trụ hỗn độn, quỹ tích vận hành dựa theo quỹ tích viễn cổ, vận chuyển không ngừng, là giả thiết cho sự vĩnh hằng. Đây là nguyên nhân vì sao cảnh giới này được gọi là Vĩnh Hằng Lực.

Lực lượng tu vi đạt được cảnh giới này, thứ vũ trụ giống như trái tim luôn luôn vận chuyển, cung cấp máu cho cơ thể, khác nhau chính là, nó vận chuyển sẽ cung cấp lực lượng.

Trái tim vận chuyển cung cấp máu, duy trì sự sống.

Thứ vũ trụ vận chuyển cung cấp lực lượng, duy trì thân thể cường đại, khiến người ta vận động càng thêm linh mẫn, càng thêm thoải mái. Đây là tiền đề, cơ sở đạt được cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực.

Đầu tiên chính là vận chuyển vĩnh hằng, quỹ tích viễn cổ, sau đó mới là “ Đại Vô Vũ Trụ “ chân chính!

Bất cứ thứ gì đều có kết cấu, quỹ tích, sau đó mới là bản thể sự vật.

Không chỉ triệt để luyện hóa kim ẩn, ngay cả một điểm tinh thần lạc ẩn Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong trước kia lưu lại trong thức hải Phó Thư Bảo cũng bị triệt để luyện hóa, hóa thành một cổ linh năng, hần hấp thụ lấy.

Lúc này đây, đột nhiên đột phá cảnh giới tầng thứ hai, tiến nhập cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, là hiện tượng tích dày phát mỏng. Bốn loại linh tài nguyên tố phía trước, toàn bộ bốn loại linh tài này tuy được luyện hóa, được hấp thụ, nhưng không đạt được mức độ dung hợp, bây giờ, luyện hóa loại nguyên tố thổ tinh túy sau cùng, tất cả các loại nguyên tố tinh tế triệt để dung hợp cùng nhau. Bởi vậy dẫn tới nguyên

tổ hỏa ngũ sắc tiến hóa, biến thành nguyên tố hỏa tinh thuần giống như băng tuyết. Dẫn đến lực lượng tu vi của hắn đề thăng tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba.

Tốc độ tu luyện như vậy, chưa đến mười tám tuổi đạt được cảnh giới kinh khủng như vậy, kỳ thực, Phó Thư Bảo so với thiên tài Luyện Lực Sĩ để quốc hội Tư Thẩn Sâm còn lợi hại hơn, thậm chí biến thái gấp đôi! Luận về thiên phú, Tư Thẩn Sâm cũng không sánh bằng Phó Thư Bảo. Nếu như Tư Thẩn Sâm trông thấy tràng cảnh trước mắt, hẳn nhất định đổ kỵ tới phát cuồng.

Một điểm nguyên tố hỏa băng tuyết sau cùng tiêu thất trong cơ thể Phó Thư Bảo, ngay sau một khắc, Phó Thư Bảo mạnh mẽ mở lớn hai mắt. Một tia tinh mang từ đôi mắt hắn thấu bắn ra ngoài, khiến người ta cảm giác uyển chuyển như thực!

- Lão công, người...

Hồ Nguyệt Thiên triệt để mê thất. Phó Thư Bảo lúc này trong mắt nàng là một người cao lớn không gì sánh được, bất luận kẻ nào cũng không thể chiến thắng. Bên cạnh hắn, nàng cảm thấy an toàn nhất, bất luận kẻ nào trên thế giới này không thể xúc phạm tới nàng.

Giờ khắc này, Phó Thư Bảo phát huy mị lực hùng tính tới cực hạn. Hắn lơ lửng tọa tĩnh trên hư không, sẽ khiến bất cứ nữ nhân nào đều có một loại ảo giác, đó chính là nam nhân hoàn mỹ duy nhất trong thiên địa. Bác học đa tài, tao nhã phong lưu, phóng khoáng...Chỉ là một số phạm phu tục tử, còn hắn, là một loại thần vận, diệp chính diệp tà, khí phách hiển lộ, dương cương đến cực điểm.

Nữ nhân, kỳ vĩ viễn thích trong lòng nam nhân chân chính, nam nhân có vị đạo dương cương, nam nhân có một chút tà khí xấu xa. Mặt trắng nhỏ này ngay cả râu mép cũng không có, kỳ thực không được coi là nam nhân, cho dù nằm chung cùng giường, nữ nhân trong lòng hắn luôn luôn huyền tưởng nam nhân ghé vào người nàng là hán tử thô kệch lông ngực lông đậm.

Hồ Nguyệt Thiên si mê Phó Thư Bảo hơn như vậy.

Bập bênh phiêu đảng rơi xuống mặt đất, tinh thần khí thậm chí làn da của Phó Thư Bảo giống như trải qua một lần dùng thần thủy tắm rửa, toàn thân cảm giác hoàn toàn đổi mới.

- Lão công, lực lượng tu vi của người...Trời ah!

Nói đến bên miệng, lại biến thành tiếng than sợ hãi, Phó Thư Bảo là nam nhân của nàng, Hồ Nguyệt Thiên lúc này cũng không nhận được sản sinh tâm tư ước ao và đổ kỵ. Lực lượng tu vi của nàng bởi vì có Phó Thư Bảo trợ giúp, mỗi lần luyện hóa linh tài cực phẩm và nguyên tố tinh túy đều có phần của nàng, đề thăng của nàng vô cùng mạnh mẽ, nhưng so với Phó Thư Bảo nàng chẳng khác nào gặp sư phụ.

Làm linh vương, đến tận bây giờ, lực lượng tu vi của Hồ Nguyệt Thiên đã đạt tới Linh Vương Cảnh trung kỳ, khoảng cách tới Thần Thú Cảnh còn rất xa. Đối với Phó Thư Bảo biến hóa, nàng tuy không phải thân đồng cảm thụ, nhưng chỉ dựa vào lực lượng lực khí tra xét, là có thể đạt được kết quả chuẩn xác. Hơn nữa, lúc này Phó Thư Bảo tuyệt không che giấu thực lực của hắn.

- Ta cũng không nghĩ tới tình huống này.

Tinh thần Phó Thư Bảo một mảnh kinh ngạc. Hắn thực sự không ngờ luyện hóa loại nguyên tố thổ tinh túy sau cùng sẽ đạt được kết quả thần kỳ như vậy, khó tránh khỏi kích động và suy nghĩ miên man.

Đối với câu trả lời không rõ ràng này Hồ Nguyệt Thiên thực sự không hài lòng, nhưng nàng biết, Phó Thư Bảo một mảnh mừng lung, suy nghĩ vấn đề liên quan. Để đạt được nhiều tin tức, nàng liền chuyển lực chú ý về phía thân thể Phó Thư Bảo, so với chuyện hỏi Phó Thư Bảo mừng lung không rõ, còn không bằng dùng tay trực tiếp đụng vào thân thể, dùng mắt trực tiếp nhìn.

Vừa nhìn, đôi má lúm đồng tiền của hồ ly tinh ngay lập tức đỏ rực.

Nguyên tố hỏa băng tuyết thiêu đốt toàn bộ y phục trên người hắn, bao gồm cả nhuyễn giáp da rắn cũng không may mắn tránh khỏi, nhưng bụng dưới hắn ngay cả một sợi tơ không bị thiêu hủy, vẫn như trước là hình dạng một điều oa, mức độ rậm rạp khiến người ta cảm giác rất quá phạm. Chẳng qua, như vậy cũng không phải quá phạm nhất, quá phạm nhất chính là cổ dài điều oa, lúc này, ngay khi Hồ Nguyệt Thiên nhìn nó, nó dựng đứng lên thân dài quá cổ, dùng độc nhãn dữ tợn hung ác chăm chăm nhìn nàng.

- Bộ dáng của người, đáng yêu quá...Quên đi, chúng ta sau đó thảo luận về vấn đề này, trước hết ta kiểm một chút y phục cho người mặc.

Trong lòng Hồ Nguyên Thiên khẽ sợ hãi, quay đầu đi.

491. Chương 447 (p2): Bài Tập Về Nhà Của Hồ Ly Tinh (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 447 (P2): Bài tập về nhà của hồ ly tinh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Đứng lại.

Phó Thư Bảo nói.

Bờ vai Hồ Nguyệt Thiên khẽ run lên, quay đầu, úp úp mở mở nói:

- Chuyện gì vậy?

- Ta bây giờ giống như thủy triều, thủy triều không ngừng vỗ vào bờ biển, nếu như không được khai thông, sẽ trùng kích sụp bờ biển, nàng...Hiểu không?

Ánh mắt Phó Thư Bảo di chuyển tới đôi móng đẹp đầy đà gỗ lên khoảng rộng của hồ ly tinh, từ trước tới nay luôn luôn khiến hấn si mê. Trong cảm giác của hấn, đó chính là cặp móng thiên lý mã đẹp nhất, dùng roi nhẹ nhàng quất vào, là có thể khiến bốn vó chạy như bay, kết quả sung sướng tột cùng.

Lại hai chữ : “ Hiểu không ”

- Ta... Không hiểu

Hồ ly tinh chợt dạ lắc đầu, muốn trốn tránh.

- Thực sự ngu xuẩn, vậy ta tới giải thích giúp nàng.

Phó Thư Bảo bỗng nhiên bỏ nhào tới hồ ly tinh, kéo áo kéo quần của nàng xuống, từ đôi móng đầy đà rất thô bạo tiến nhập thân thể nàng.

Thở gấp, du dương, cùng nhau bay lượn.

Kỳ thực, ngay khi hồ ly tinh phát hiện điều oa chăm chăm nhìn nàng, nàng đã dự liệu kết cục như vậy. Thân thể tinh thần Phó Thư Bảo giống như trải qua thần thủy, cả người đều giống như đổi mới rực rỡ hẳn lên, hấn đối với phương diện kia tự nhiên cường liệt tới mức khiến người khác run sợ. Nàng không phụ trách khai thông phương diện này, còn ai tới phụ trách?

Bài tập ở nhà một khi chắc chắn quan hệ giữa người với người, vậy chỉ có thể kiên trì.

- Không thể...Nhi tử của chúng ta tùy thời có thể sẽ trở về...

- Cái này, không cần nàng bận tâm.

Cánh tay nhẹ nhàng vung lên, một vòng lực lượng bảo hộ vô hình nhất thời bao quanh toàn bộ trúc xa. Vòng lực lượng bảo hộ như vậy, không chỉ cách người, còn cách cả âm thanh.

Phó Thư Bảo bây giờ nắm giữ thứ vũ trụ vận chuyển vĩnh hằng, đối với việc sử dụng lực lượng càng thêm dễ dàng, có thể nói là vung tay nhắc chân liền đạt được kết quả dự liệu trước. Chẳng qua, tốc độ và cường độ mặc dù được đề thăng vượt bậc, nhưng so với Đại Vô Vũ Trụ Lực vẫn còn chênh lệch rất lớn.

Chẳng qua, lúc này suy xét chuyện tu luyện lực lượng, rõ ràng không đúng lúc.

Trong lòng Phó Thư Bảo chỉ có một ý niệm, đó chính là dưới tình huống bạo phát, bằng phương thức tự nhiên, thâm nhập thân thể hồ ly tinh, tìm kiếm cảm giác thăng hoa.

Nơi chiến đấu không ngừng biến hóa đa dạng, trên mặt đất, trên trời, thậm chí trên đỉnh...

Thời gian này, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên giống như hai nghệ thuật gia đẳng cấp, dùng sức tưởng tượng thiên mã hành không và thủ đoạn chuyên nghiệp, trình diễn một màn vận lộn đặc sắc tuyệt luân...

Bên ngoài vòng lực lượng bảo hộ, một trong hai cái đầu nhỏ phiến muộn, thì thảo nói.

- Không thể tiến nhập, không thể tiến nhập.

Đan Thư Thần Thú bùng miệng không để nước miếng phun trào, bằng không, nó mở lớn miệng, thậm chí khiến người ta sản sinh một loại ảo giác, một ngụm nước miệng của nó có thể tẩy trắng đầu nữ hài tử tóc dài.

Luyện Thiên Thử không quan tâm nhún nhún vai, rất nhanh tính hóa nói:

- Quên đi, tiểu chủ nhân dùng vòng lực lượng bảo hộ ngăn cách nơi này, nhất định có dụng ý của hắc hắc, hắc hắc đang luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, thời điểm mấu chốt không thể để ngoại nhân tiến nhập gây nhiễu.

- Ta không tin...

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ta hoài nghi, hắc hắc đang xâm phạm mẫu thân ta.

Luyện Thiên Thử:

- Vì sao?

- Trực giác, trực giác, trực giác của ta rất linh nghiệm, ta vẫn muốn vẽ tặng bọn họ một bức họa hoàn hảo, thế nhưng vẫn không thể đạt được ý nguyện, lão bằng hữu, người hãy giúp ta nghĩ biện pháp giúp ta tiến nhập trong đó, ta vẽ bức tranh một trăm tám mươi trương!

Đan Thư Thần Thú có vẻ rất sốt ruột nói.

Luyện Thiên Thử nhún vai:

- Nói như vậy. .. Người tự nghĩ biện pháp đi vào đi, ta về trước một chút.

- Người...

Nhìn cái mông Luyện Thiên Thử càng lúc càng nhỏ, sắc mặt Đan Thư Thần Thú nhất thời hiện vẻ sầu muộn.

Không có thực lực chiến đấu, không cách nào phá giải lực lượng vòng bảo hộ tiến nhập bên trong, đây chính là nỗi buồn của Đan Thư Thần Thú.

Rất lâu sau đó, tiếng thở dốc khiến người kia ý loạn tình mê mới lắng đọng. Toàn thân Hồ Nguyệt Thiên ướt đẫm mồ hôi nhìn Phó Thư Bảo, trong ngực lưu chảy một cổ ý nghĩ yêu thương ngọt ngào. Nam nhân này cường hãn như vậy, không chỉ chinh phục trái tim nàng, ngay cả thân thể cũng chinh phục nàng.

- Kế hoạch là mười ngày, bây giờ chín ngày đã hoàn thành, chúng ta sẽ ra ngoài sao?

Hồ Nguyệt Thiên thấp giọng nói, ngón tay nàng chỉ vào bộ ngực rắn chắc cơ bắp cuộn cuộn của Phó Thư Bảo.

- Đương nhiên không phải, kế hoạch của ta không hề hoàn thành sớm, một ngày một đêm còn lại, ta cần cường hóa lực lượng phân thân, Tư Thẩn Sâm chẳng phải rất muốn ta chết sao? Ta muốn hắc hắc xem, rốt cuộc ta chết hay hắc hắc chết, cường hóa lực lượng phân thân, ta còn muốn bạo tạc hắc hắc một hồi, hai hồi...Mười hồi! Ta muốn bạo tạc khiến hắc hắc vỡ vụn!

Hồ Nguyệt Thiên để khuôn mặt non mềm ẩn nấp trong ngực Phó Thư Bảo, phía sau nam nhân thể hiện tư tưởng xâm lược bá đạo, nàng hắc hắc là vừa thể hiện nữ tính ôn nhu, vừa lau lệ khí trên người Phó Thư Bảo.

Nam nhân là dương, nữ nhân là âm, kết hợp lại mới hoàn hảo, mới bền vững.

- Bất luận quyết định thế nào, ta đều ủng hộ người.

Hồ Nguyệt Thiên ôn nhu nói.

- Vậy ta còn muốn xâm nhập lần nữa, quyết định này, nếu như nàng ủng hộ, ta sẽ không khách khí.

- ...Nha, lại vào được!

- Ngu ngốc, chỉ là một ngón tay.

-

oOo

Một ngày còn lại, Phó Thư Bảo dùng luyện hóa lực lượng phân thân. Lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, cho nên lực lượng phân thân có thể hoạt động trong phạm vi rộng. Sức chiến đấu đề thăng cực lớn, từ cấp Nguyên Tố Lực đề thăng tới cấp Linh Lực.

Phó Thư Bảo phỏng đoán, rất có thể chỉ cần lực lượng tu vi của hắn đạt tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, lực lượng phân thân sẽ đột phá cảnh giới Linh Lực đề thăng tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực.

Ngay cả lực lượng phân thân đều là cường giả Vĩnh Hằng Lực, thời gian đó, cho dù Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực như Tư Thẩn Sâm, hắn có thể đơn giản giết chết.

Chẳng qua, tu luyện tới trình độ loại này, chăm chỉ và nỗ lực không yếu tố quan trọng nhất, muốn từ Vĩnh Hằng Lực tiến nhập tới cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực cần duyên cơ, cần kỳ ngộ, có thể chỉ cần thoáng chớp lơ lửng điểm nào đó, có lẽ vĩnh viễn không thể đột phá..

Thời gian một ngày, Phó Thư Bảo để toàn bộ nhánh biến hóa thuộc về năm loại nguyên tố vận dụng tới lực lượng phân thân. Phong và độc của mộc, tụ và cương của thủy, độn và giải của thổ, đoán và quang của hỏa, biến và công của kim.

Nếu như sử dụng nhánh biến hóa thuộc về nguyên tố kim, lực lượng phân thân có thể tùy ý thay đổi hình dạng. Một khi áp dụng nhánh biến hóa thuộc về nguyên tố mộc tại lực lượng phân thân, lực lượng phân thân có thể tạo gió phun độc, thậm chí triệu hoán lôi điện xoắn tới tiến hành công kích. Còn một khi áp dụng nhánh biến hóa thuộc về nguyên tố thổ trên thân thể lực lượng phân thân, lực lượng phân thân có thể trốn vào lòng đất, mai phục ám sát.

Lực lượng năm loại nguyên tố cấu thành vạn vật vũ trụ, thuộc tính khác nhau tạo lên vật chất khác nhau. Mười nhánh biến hóa thuộc về năm loại nguyên tố, hoàn toàn áp dụng trên người lực lượng phân thân, không cần bàn cãi, lực lượng phân thân sẽ trở thành thích khách bí ẩn khó đối phó nhất trên thế giới.

492. Chương 448: Tình Huống Bất Chợt

Thiên Tài Đa Lạc

Chương 448: Tình huống bất chợt

Nguồn: Vipvanda xem tại

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kỳ thực, lực lượng phân thân dường như là đệ tử của Phó Thư Bảo, tuy mỗi lần sinh ra đều sở hữu thực lực cực mạnh, nhưng một số kỹ năng cần phỏng đoán và học tập. Chẳng qua, những chuyện học tập này cường đại hóa này đều do Phó Thư Bảo khống chế.

Hỏa Chi Khải Giáp! Trong thức hải Phó Thư Bảo truyền đạt mệnh lệnh. Trên bầu trời đình viện, lực lượng phân thân phiêu đảng trong hư không nhất thời dấy lên hỏa điểm giống như băng tuyết. Lực lượng phân

thân do hần ngưng luyện năng lượng mà thành, lực lượng của hần có biến đổi, như vậy lực lượng phân thân sẽ có biến đổi tương ứng. Nguyên tố hỏa ngũ sắc biến hóa thành hỏa diễm băng tuyết tinh thuần là biết hóa tương ứng rõ rệt nhất.

Luồng nguyên tố hỏa băng tuyết hiện ra, lập tức dựa theo tâm niệm Phó Thư Bảo đắp nặn hình dạng, chớp mắt cấu thành bộ giáp khải chiến đấu. Ánh sáng màu lóe sáng giống như băng tuyết, lẳng lặng thiêu đốt, thoáng nhìn uy vũ không gì sánh được, lực lượng phân thân giống hần như đúc giống như thần linh đến từ Thiên Không thần điện.

Kim Chi Nộ Quyền Thức! Trong thức hải Phó Thư Bảo lại truyền đến mệnh lệnh nữa. Lực lượng phân thân trên bầu trời nhất thời tiến nhập trạng thái chiến đấu, một quyền bạo phát, linh năng nguyên tố kim trong hư không hội tụ trên đầu quyền, cảm giác cứng rắn, kiên cố, không thể phá hủy.

Chẳng qua, tuy thuộc về Nguyên Nhất Chiến Kỹ Nộ Quyền Thức, nhưng lực lượng phân thân không tức giận thực sự, cho nên, chỉ tương tự không giống như đúc. Chẳng qua, cho dù tương tự Nộ Quyền Thức, nhưng muốn phá vỡ cương thuần bình thường, thực sự không có bất cứ vấn đề gì. Kim chủ cực mạnh công kích, lực lượng phân thân bây giờ đã thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Trong thức hải Phó Thư Bảo chỉ thị từng loại từng loại kỹ năng, lực lượng phân thân trên không trung liền tạo lên động tác tương ứng. Trong bầu trời, khi thì truyền tới tiếng nổ mạnh, khi thì truyền tới thanh âm quyền cước vù vù.

Phó Thư Bảo để lực lượng phân thân diễn luyện từng loại kỹ năng vài lần, sau đó trong quá này hiểu rõ, cảm thụ, đổi mới và hoàn thiện các loại kỹ năng.

Ngày hôm sau, Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên từ Sinh Trữ Vật Không Gian đi ra, về tới lữ quán. Dựa theo thói quen, Hồ Giang Phong vẫn kể lại tin tình báo ngày hôm trước cho hần nghe. Chuyện Thánh Lan Vương thiết lập tầng bảo hộ thứ nhất xung quanh lữ quán Phó Thư Bảo đã biết, chuyện Tư Thẩn Sâm tập hợp chiến đội Thiên Không kỵ sĩ chuẩn bị tìm hần báo thù hần cũng biết. Nói chung, hần tuy trốn trong Sinh Trữ Vật Không Gian luyện hóa nguyên tố thổ tinh túy, nhưng chuyện bên ngoài hần rõ như lòng bàn tay, các loại tình huống đều biết một chút.

- Bây giờ, chúng ta quay lại Thánh Lan Cung hay tiếp tục ở nơi này?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút:

- Quay về Thánh Lan Cung, nơi này không phải nơi có thể ở lâu, hơn nữa, một số tình huống ta cần chính miệng Thánh Lan Vương lý giải.

- Người thực sự muốn lấy thân phận thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới sao?

Hồ Nguyệt Thiên lại hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Chuyện này đã quyết sẽ không thể thay đổi, lấy thân phận gì tham gia không quan trọng, quan trọng là...Ta cần bảo vệ nàng và Chi Ni Nhã, bất cứ ai cũng không thể làm hại các nàng, chúng ta phải cùng nhau trở về Hậu Thổ Thành.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cảm giác giống như uống mật, không biết nói gì hơn.

Tiểu Thanh hỏi:

- Chủ nhân, như vậy, ta vẫn ở nơi này sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Trải qua chuyện lần này, Thánh Lan Vương sẽ không còn đề phòng ta, bởi vì, thực lực ta phô bày, đã khiến hần nghĩ ta là quân cờ tuyệt đối giá trị, ta bây giờ yêu cầu để các người tiến nhập Thánh Lan Cung, tuyệt đối không vấn đề gì.

Đây là sự thực, để bảo hộ Phó Thư Bảo không bị Tư Thẩn Sâm xúc phạm, Thánh Lan Vương thậm chí điều động thị vệ tinh nhuệ nhất trong Thánh Lan Cung, hẳn một bước làm tới mức độ này, kỳ thực là phóng tín một tín hiệu, đó chính là Phó Thư Bảo đã là người của hắn. Lần này quay về, Phó Thư Bảo đưa ra yêu cầu như vậy, không có bất cứ vấn đề gì, Thánh Lan Vương khẳng định đáp ứng.

Trước khác nay khác, thời gian Phó Thư Bảo mới tới, Thánh Lan Vương tuyệt đối không tiếp đãi, thậm chí trong lòng tức giận Phó Thư Bảo câu dẫn nữ nhi của hắn, nhưng bây giờ, sau các chuyện liên tiếp xảy ra, thực lực Phó Thư Bảo phô diễn khiến Thánh Lan Vương không thể không thay đổi cách nghĩ đối với Phó Thư Bảo.

Cho nên, lần này trở về Thánh Lan Cung ngoại trừ gặp Thánh Vương đưa ra yêu cầu để chiến đội trăm người Hồ Tộc và Tiểu Thanh tiến nhập Thánh Lan Cung, Phó Thư Bảo còn muốn đưa ra điều kiện để Chi Ni Nhã trở lại bên cạnh hắn.

Rời khỏi lầu quán, chiến đội trăm người Hồ Tộc trở thành mục tiêu chú ý của mọi người. Không chỉ trên người bọn họ trang bị vũ trang Luyện Khí tới tận răng, quan trọng hơn chính là, nữ tử chiến đội Hồ Tộc ai lấy đều xinh đẹp như hoa, nam tử Hồ Tộc ai lấy đều phong lưu phóng khoáng, chiến đoán như vậy, không hấp dẫn sự chú ý của mọi người mới là lạ.

Đương nhiên, người gây sự chú ý nhất vẫn là Phó Thư Bảo. Toàn bộ mọi người Thánh Lan Thành đều biết, thiếu niên tướng mạo xấu xí này bỏ ra hơn trăm vạn kim tệ để cho bọn họ có cuộc sống tốt đẹp.

Bách tính bình thường đều có thể thấy, cơ sở ngầm của Tư Thẩn Sâm tự nhiên cũng thấy. Các lộ cơ sở ngầm phát hiện Phó Thư Bảo, giống như con ruồi phát hiện khối thịt hư thối. Một số kẻ vội vàng trở về hồi báo với Tư Thẩn Sâm, một số kẻ lưu lại theo sau chiến đội Hồ Tộc, tiếp tục theo dõi.

Phó Thư Bảo không phải không phát hiện cơ sở ngầm hoạt động, nhưng nếu như hắn có dũng khí gây sự chú ý, ắt có lý do và khả năng.

Phó Thư Bảo bên này còn chưa dẫn người trở về, đám thị vệ của Thánh Lan Vương đã đưa tin tới Thánh Lan Cung.

- Cái gì?

Sắc mặt Thánh Lan Vương không hài lòng nói:

- Tiểu tử kia cư nhiên trở về lại khu chiêng gõ trống như vậy? Không phải hắn không biết, Tư Thẩn Sâm sắp đặt không ít cơ sở ngầm trong thành, hẳn thế nào đi nữa cũng nên thấp giọng một chút, trong đêm tối trở về hoặc là giả trang...Những thứ này, hắn không hiểu sao?

Thác Nạp Sâm cười nói:

- Bệ Hạ, ta nghĩ, hẳn có thể bạo tạc Tư Thẩn Sâm Bảo, Bệ Hạ nghĩ hẳn sẽ không biết những tình huống này sao?

- Quốc Sư, điều này chính là điểm khiến ta tức giận, nếu như hắn biết, tại sao còn cố chấp như vậy, để Tư Thẩn Sâm biết hắn quay về Thánh Lan Cung sao?

Thánh Lan Vương dù thế nào đi nữa cũng không rõ. Hắn khẳng định, đổi lại là hắn, hắn tuyệt đối tránh né cơ sở ngầm của địch nhân, nhân lúc đêm tối hoặc là cải trang sau đó mới trở về.

Thác Nạp Sâm thời dài một hơi:

- Nếu như ta có thể đoán được ý nghĩ của hắn, hẳn đã không phải là Phó Thư Bảo, ta bây giờ càng lúc càng nghĩ có tiểu tử này thêm vào, đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới lần này nhất định vô cùng náo nhiệt, một số người không chịu nổi khẳng định đau đầu nhức óc.

Một số người, tự nhiên chính là ám chỉ người như Tư Thẩn Sâm.

Thánh Lan Vương nói:

- Phó Thư Bảo lần này trở về, Tư Thẩn Sâm khẳng định sẽ trở lại tìm Bản Vương, quả thực chuyện này khiến ta cảm thấy đau đầu a, Tư Thẩn Sâm tại giới quý tộc nắm giữ danh vọng cực cao, lại có Luyện Lực

Sĩ để quốc hội trợ giúp, nếu như không có thuyết pháp hợp lý, Bản Vương cũng không có biện pháp ngăn cản hấn trả thù ah.

493. Chương 449: Đây Là Tình Huống Gì (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư xem tại

Chương 449: Đây là tình huống gì (1)

Thác Nạp Sâm suy nghĩ một chút, lại vừa cười vừa nói:

- Bệ Hạ quá lo lắng, ta nghĩ, chuyện lần này chúng ta không cần quan tâm, để Phó Thư Bảo tự mình xử lý là tốt rồi.

Thánh Lan Vương nghi hoặc nói:

- Để tiểu tử kia tự mình xử lý? Quốc Sư có ý tứ gì?

Thác Nạp Sâm nói:

- Hấn có dũng khí khua chiêng gõ trống trở về, tự nhiên đã sớm nghĩ đối sách ứng phó, nếu như vậy, chúng ta cần gì bận tâm, tiểu tử này ngay cả Tư Thẩn Sâm Bảo đều dám san bằng, lại có chuyện gì chưa từng trải qua?

Thánh Lan Vương nói:

- Xem ra ta đánh giá thấp tiểu tử này, được rồi, Bản Vương lười biếng không quan tâm, nếu như chuyện này do hấn gây lên, vậy để hấn tự mình xử lý.

Thác Nạp Sâm lại nói:

- Bệ Hạ, Phó Thư Bảo lần này trở về, khẳng định đưa ra hai yêu cầu, yêu cầu thứ nhất chính là để thị vệ kinh khủng kia và chiến đội trang bị vũ khí Lực Luyện Khí tới tận rằng tiến nhập Thánh Lan Cung, yêu cầu thứ hai không cần ta nói, Bệ Hạ cũng đã đoán được.

Thánh Lan Vương cười khổ nói:

- Yêu cầu thứ hai Quốc Sư nói chính là Chi Ni Nhã? Được rồi, ngược lại Bản Vương cũng không thể ngăn cản hai người bọn họ cùng một chỗ, bây giờ để Ni Nhã bên cạnh tiểu tử kia cũng không vấn đề gì, cứ như vậy, ngược lại có thể giúp hấn yên tâm, chuẩn bị thật tốt đối với chuyện tham dự đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới.

Thác Nạp Sâm nói:

- Hấn đưa ra hai yêu cầu, chúng ta cũng muốn đưa ra một yêu cầu đối với hấn.

Thánh Lan Vương khẽ kinh ngạc nói:

- Chúng ta đưa ra yêu cầu gì?

Thác Nạp Sâm nói:

- Trong khoảng thời gian ba ngày, để hấn thiết kế một kiện Lực Luyện Khí, để chúng ta có thể lý giải thêm một bước về thực lực của hấn.

Thánh Lan Vương gật đầu:

- Điểm ấy Bản Vương cũng đã nghĩ tới, thời gian hấn đưa ra hai yêu cầu, chúng ta sẽ đưa ra yêu cầu tương ứng, để hấn thiết kế cho chúng ta lam đồ Lực Luyện Khí.

Trong lúc trò chuyện, có một gã thị vệ chạy tới, thần sắc hoảng loạn nói:

- Bệ Hạ, không ổn! Tư Thẩn Sâm công tước dẫn theo năm trăm chiến sĩ Thiên Không kỵ sĩ tinh nhuệ nhất, trên đường phố ngăn cản Phó Thư Bảo và người của hắn.

Thần sắc Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm nhất thời biến đổi.

Tình huống nào cũng bàn luận tới, nhưng lại sót điểm này.

Tư Thẩn Sâm cũng là thanh niên đầu hai mươi, có tâm huyết của một thanh niên. Tư Thẩn Sâm luôn luôn tự phụ kiêu căng, làm sao có thể chịu đựng được chuyện Tư Thẩn Sâm Bảo bị phá hủy, Phó Thư Bảo vừa xuất hiện, lập tức mang theo nhân thủ đã sớm chuẩn bị tiến hành chặn đường!

Xuất hiện tình huống như vậy, chuyện tốt cuộc phát sinh thành cái dạng gì, thực sự không thể đoán trước ah!

oOo

Trên đường phố, tất cả mọi người đi đường sớm đã vọt tới nơi rất xa. Ngay cả thương gia hai bên đường, chủ quán trong tiệm cố gắng bảo toàn sinh mệnh, không dám tiếp tục làm ăn, đóng cửa trốn tránh. Một số người lá gan lớn hơn một chút, cũng đứng tại phía xa xa cách vài trăm thước nhìn lại.

Đây là thời điểm năm trăm Thiên Không kỵ sĩ khí tràng cường đại của Tư Thẩn Sâm đứng lên sân khấu, mọi người đều phải tránh né.

Trên bầu trời, năm trăm linh thú chi ưng vẫy vẫy đôi cánh thật lớn, mảnh lớn dày đặc, đôi cánh to lớn che lấp một mảnh trời, khiến tai sáng trên đỉnh đầu không thể chiếu xuống, trên đường phố bởi vậy trở nên hôn ám.

Dẫn đầu năm trăm Thiên Không kỵ sĩ cưỡi linh thú chi ưng chính là Tư Thẩn Sâm. Với đôi cánh lực lượng thiêu đốt, đường phố lúc này giống như luyện ngục, tuy rằng đứng cách rất xa, nhưng đều có thể cảm thụ được sóng khí nóng rực trên người hắn tỏa ra. Mảnh nhiệt lượng này, không chỉ đến từ đôi cánh hỏa diễm sau lưng hắn, còn có lửa giận trong lòng, lửa giận ngập trời muốn thiêu đốt tất cả.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu nhìn Tư Thẩn Sâm đằng đằng sát khí, tiếp đến nhìn chiến đội Thiên Không kỵ sĩ phía sau hắn, sau hồi lâu mới cả tiếng nói:

- Xin chào Tư Thẩn Sâm công tước, ngày hôm nay là lễ mừng gì sao? Mà mang theo nhiều thủ hạ như vậy.

Nói châm chọc như vậy, lọt vào tai Tư Thẩn Sâm, rất nhanh khiến hắn bạo tạc.

- Phó Thư Bảo, người thật to gan, cư nhiên dám cả gan giả mạo Thánh Lan Vương xông vào Tư Thẩn Sâm Bảo, sử dụng Lực Luyện Khí tà ác phá hủy Tư Thẩn Sâm Bảo, ngày hôm nay tại nơi này, người phải cho ta một cái công đạo.

Trên không trung, Tư Thẩn Sâm cả giận nói.

- Có chuyện như vậy, tại sao ta không biết? Mau nói cho ta biết lúc đó xảy ra chuyện gì, ta có thể khẳng định không phải ta làm, nhưng ta có nghĩa vụ phải giúp Tư Thẩn Sâm công tước điều tra ra hung phạm, để hung phạm kia cho người một thuyết pháp.

- Người...

Nhìn bộ dáng Phó Thư Bảo vẫn cợt nhả như trước, lá phổi của Tư Thẩn Sâm thực sự bị bạo tạc.

- Cứ như vậy đi, ta còn cấp bách tới Thánh Lan Cung có chuyện quan trọng hơn, tạm biệt.

Phó Thư Bảo không chút để ý tới Tư Thẩn Sâm và năm trăm Thiên Không kỵ sĩ của hắn.

Tư Thẩn Sâm bên kia mặc dù sở hữu năm trăm Thiên Không kỵ sĩ, nhưng bên này hắn có chiến đội trăm người Hồ Tộc trang bị vũ trang Lực Luyện Khí tới tận răng, còn có thị vệ Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực Tiểu Thành, cộng thêm đại sư phụ trợ chiến đầu vĩ đại Hồ Nguyệt Thiên. Nếu như thực sự tại chỗ này hợp lại, khẳng định người chịu tổn hại chính là Tư Thẩn Sâm và người của hắn, mà không phải hắn.

Nếu như Tư Thẩn Sâm dẫn đến năm vạn Thiên Không kỵ sĩ hấn khổng chế, Phó Thư Bảo còn có chút cổ kỵ, nhưng mang theo số lượng quân đội như vậy tiến nhập Thánh Lan Thành, đầu tiên phải bước qua cửa Thánh Lan Vương, cho dù Thánh Lan Vương ngầm đồng ý, quân giới Thánh Đóa Lan Quốc sẽ không đồng ý. Bởi vì như vậy có nghĩa là mưu phản, muốn lật đổ vương triều bây giờ, còn có thể kích động rất nhiều quân phiệt, các thế gia, quý tộc, quyền lợi gia tộc, những người đó tuyệt đối sẽ không cho phép. Cho dù Tư Thẩn Sâm tự phụ hơn nữa, có năng lực hơn nữa, cũng không dám đặt thân trong hoàn cảnh bị mọi người cầm phần công kích.

Không thể mang theo nhiều thủ hạ, người như Phó Thư Bảo làm sao có thể để hấn vào mắt?

Vừa nói tạm biệt, Phó Thư Bảo thực sự dẫn theo người rời đi. Chậm rãi tiến về phía trước, chiến đội trăm người Hồ Tộc bước từng bước nhịp nhàng vang lên thanh âm ầm ầm. Mỗi một tiếng bước chân vang lên đều chấn động nhân tâm, hình thành một loại lực lượng uy hiếp. Tiếng bước chân như vậy, chính là tiếng bước chân hành quân chiến tranh, không thể nghi ngờ chính là uy hiếp Tư Thẩn Sâm, ta muốn đi, người không thể ngăn cản, chỉ cần người dám động thủ, ta sẽ chém giết khiến thiên địa hôn ám!

Đúng lúc này, khóe miệng Tư Thẩn Sâm lại đột nhiên nhếch lên tươi cười, lạnh lùng nói:

- Phó Thư Bảo, ta nói rồi, người ngày hôm nay phải cho ta một thuyết pháp, người phải cho ta một thuyết pháp, người nghĩ rằng ta không tính đến chiến đấu trăm người của người sao? Còn có thị vệ Tiểu Thanh, những chuyện này ta đều suy xét, cho nên, lúc này đây ta không chỉ dẫn theo gần đây người tới.

Đột nhiên, cước bộ của Phó Thư Bảo không tự chủ được liền dừng lại. Một cổ áp lực vô hình vây quanh mảnh không gian khổng lồ. Trong cổ áp lực kia không hề che giấu toát lên một cổ sát ý, thâm hàn, băng lãnh. Tình huống như vậy, giống như chiếc bát lớn vô hình úp lên một mảnh không gian, không chế tất cả tràng cảnh.

- Chủ nhân...Người kia thực mạnh!

494. Chương 449: Đây Là Tình Huống Gì (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 449: Đây là tình huống gì (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo cảm giác được, Tiểu Thanh tự nhiên cảm giác được, thậm chí cảm giác được đầu tiên.

- Không ngờ Tư Thẩn Sâm còn có trợ giúp cường đại như vậy, gã này lúc này đã tới gần, nhưng không biết vì sao còn chưa hiện thân, lẽ nào thực sự muốn xem ta có cho Tư Thẩn Sâm một thuyết pháp hay không sao? Nực cười!

Phó Thư Bảo oán hận mắng một câu, lập tức lại nói:

- Tiểu Thanh, nếu như người động thủ, người và gã kia đối chiến, người nắm chắc mấy phần đánh bại hấn?

Tiểu Thanh lắc đầu:

- Cường giả như vậy, lực lượng tu vi hiển nhiên đã sắp đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, thậm chí còn cao hơn thế, ta thực không phải đối thủ.

Phó Thư Bảo nhất thời nhú mảy. Hắn phỏng đoán Tư Thẩn Sâm chắc chắn tới tìm chính mình gây phiền phức, nhưng khẳng không thể mang theo nhiều người, cho nên không lo lắng Tư Thẩn Sâm vui đùa cái dạng gì, nhưng bây giờ hắn mới phát hiện đây là sai lầm cực kỳ nghiêm trọng, Tư Thẩn Sâm không chỉ mang theo người của hắn tới, còn dẫn theo cường giả cường đại thần bí ẩn nấp tại chỗ tới giúp đỡ!

Không thể mang theo toàn bộ chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ tới trả thù, nhưng Tư Thẩn Sâm còn mang cường giả còn lợi hại hơn quân đội!

Sự tình ngày hôm nay, xem ra thật sự khó có thể tùy ý thoát thân.

- Làm sao bây giờ?

Hồ Nguyệt Thiên hít chặt đôi mi thanh tú, nàng cũng cảm giác được áp lực và sát khí vô hình kia. Điều này khiến nàng có chút khấn trương, làm đại sự phụ trợ chiến đấu, nàng có năng lực siêu nhiên đối với việc ước định chiến đấu. Nhưng vừa phán đoán, tâm tư nàng liền chìm vào đáy cốc, bên phía Tư Thẩn Sâm chỉ tăng thêm một người ẩn nấp nơi bí mật gần đó, liền biến từ hoàn cảnh xấu đối thành chiếm ưu thế.

Chiến đội trăm người Hồ Tộc nắm giữ nổ Lực Luyện Khí, trang bị vũ trang Lực Luyện Khí từ đầu tới chân, là một chiến đội cực kỳ cường hãn, nhưng nếu như đối phương đã chuẩn bị mà đến, nhất định sẽ mang theo Lực Luyện Khí phòng ngự nổ Lực Luyện Khí, nếu như chiến đội trăm người Hồ Tộc mất đi ưu thế, như vậy tình huống này thực sự không thể tưởng tượng nổi!

- Không được động thủ, ta nghĩ cách dụ người kia xuất hiện, trước hết dò xét hắn rồi sẽ bàn.

Trong hoàn cảnh càng nguy hiểm, Phó Thư Bảo lại càng tỉnh táo.

- Làm sao dụ hắn đến?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Các người đừng nhúc nhích, không thể tùy tiện xuất thủ, như vậy chính hợp ý Tư Thẩn Sâm, về phần làm sao khiến gã kia lộ diện, ta...Thử chút.

Trong lòng Phó Thư Bảo lúc này thực sự không nghĩ ra biện pháp cụ thể. Nhưng hắn biết, tình huống xuất hiện như vậy, Thánh Lan Vương bên kia khẳng định đã biết, chỉ cần hắn có thể kéo dài thời gian, viện binh sẽ đến.

- Người cẩn thận chút.

Hồ Nguyệt Thiên dặn dò.

Phó Thư Bảo gật đầu, đột nhiên ngưng luyện đôi cánh lực lượng, nhẹ nhàng vung lên, thân thể hắn nhất thời từ mặt đất đột ngột mọc lên không trung.

Lúc này đây đã không phải đôi cánh hỏa diễm ngũ sắc trước kia, mà là đôi cánh hỏa diễm tinh thuần thánh khiết giống như băng tuyết. Bỗng nhiên bay lên không trung, đôi cánh hỏa diễm băng tuyết thật lớn đón gió bay phấp phới, một cổ quang hoa lóng lánh kỳ dị xuất hiện trên không trung, nhất thời khiến bách tính phía xa xa vây xem toát lên một mảnh hò reo, tinh cảm sôi trào. Bởi vì khi Phó Thư Bảo nắm giữ đôi cánh hỏa diễm băng tuyết, trông giống như thiên sứ đại diện cho chính nghĩa và thiện lương, toàn thân thánh khiết không một điểm u ám.

Đương nhiên là biểu hiện giả dối thánh khiết, thiên thần thiên sứ được mọi người reo hò kỳ thực là một gã mang trong mình đầy ý nghĩ xấu xa.

Lực lượng tu vi đề thăng tới cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, nắm giữ thứ vũ trụ vận chuyển vĩnh hằng, nguyên tố hỏa ngũ sắc cuối cùng được tiến hóa và hoàn thiện, lực lượng của Phó Thư Bảo cũng xảy ra tiến hóa tương ứng, biến thành đôi cánh hỏa diễm băng tuyết.

Giống như bách tính, Tư Thẩn Sâm đầu tiên trông thấy Phó Thư Bảo gắn trên mình đôi cánh hỏa diễm băng tuyết trong lòng vô cùng kinh ngạc, nhưng hắn rất nhanh đè nén cổ kinh ngạc trong lòng. Chẳng qua, không thể thanh trừ toàn bộ sự khao khát và đồ kỵ. Phó Thư Bảo càng đắc ý, càng xuất sắc, càng được ủng hộ, cừu hận trong lòng hắn càng mãnh liệt, quyết tâm muốn giết chết Phó Thư Bảo lại càng lớn.

- Trốn tránh mười ngày, không ngờ lực lượng tu vi của người tăng tiến không ít, chẳng qua, ngày hôm nay cũng là ngày cuối cùng của người.

Tư Thẩn Sâm lạnh lùng nói.

Phó Thư Bảo nhìn xung quanh một chút, thản nhiên cười nói:

- Như vậy, để người trợ giúp người lộ diện một chút, cho dù giết ta, ta cũng muốn nhìn rõ ràng ai giết ta?

Có thể cảm giác được cổ áp lực cường đại, hơn nữa cổ áp lực kia hình thành cái loa thật lớn bao phủ xung quanh, thế nhưng Phó Thư Bảo tới lúc này vẫn không điều tra rõ nơi nhân vật thần bí kia ẩn nấp. Hắn chỉ cảm giác được, cổ sát ý kia đã bao phủ lên thân thể chính mình, chỉ cần hắn hành động khác thường, nhân vật thần bí kia nhất định sẽ xuất thủ.

- Người thực sự là một gã to gan lớn mật làm càn, ngu xuẩn, háo sắc và tham lam, người như người không xứng nhìn thấy Diệt Luân Lý Sự, hắn đã nói, lần này... Phải lấy mạng của người!

Trong lúc đó, Tư Thẩn Sâm tự nhiên gây khó dễ. Lực lượng lực tràng vây quanh thân thể bỗng nhiên hội tụ biến thành khối quang cầu xáng lạn, vung tay lên công kích về phía Phó Thư Bảo.

Chiêu thức này, Thác Nạp Sâm chỉ trong nháy mắt là có thể đè nén lực lượng lực tràng thi triển ra, đây là kỹ năng thuộc về cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực. Phó Thư Bảo bây giờ tuy có thể ngưng luyện lực lượng phân thân, nhưng tốc độ của hắn so với tốc độ của Tư Thẩn Sâm thực sự kém rất xa. Mà đối với chuyện ngưng luyện lực lượng lực tràng vô bờ bến lại càng thêm miễn cưỡng.

Chẳng qua, cho dù Tư Thẩn Sâm nhanh hơn nữa, cũng không thể nhanh hơn Phó Thư Bảo.

Quang cầu vừa xuất hiện, thân thể Phó Thư Bảo đã ở cách đó ít nhất hơn trăm thước. Dùng quỹ mĩ để hình dung tốc độ của hắn, thực sự vẫn chưa đủ.

Phần phạt! Âm âm rầm! Quang cầu năng lượng thất bại, bắn trúng một lâu cao ba tầng phía dưới. Trong khoảnh khắc một lâu bị sụp đổ, biến thành đồng đổ nát. Hỏa quang bốc cháy, rất nhanh lan tràn tới nhà dân phụ cận.

- Không ổn! Tư Thẩn Sâm công tước đốt nhà dân! Mau cứu hỏa!

Trong thời gian đối chiến, liên hệ tới tính mệnh, thế nhưng hành động Phó Thư Bảo tạo lên khiến mọi người há miệng. Trong lúc đó hắn vù vù bay về phía nhà dân cháy, nhấc tay hội tụ một mảnh mây đen trên hư không, tiếp đến mưa gió nổi lên dập tắt nhà dân bị đốt cháy.

Tràng cảnh này, xuất hiện trong tầm mắt Hồ Nguyệt Thiên, khiến nàng thở dài nói:

- Ta thật sự không hiểu nổi người, trong lúc nguy hiểm tới tính mạng, người...Làm sao còn có thể muốn biểu diễn? Không diễn kịch sẽ chết sao?

- Các người yên tâm đi, Tư Thẩn Sâm đốt nhà, ta sẽ bỏ tiền sửa chữa nhà mới!

Phó Thư Bảo rống lớn hơn.

Oh! Bách tính nhất thời một mảnh hò reo. Tình huống kia, thực sự ước gì Tư Thẩn Sâm công tước đại nhân lập tức xuất thủ đốt nhà chính mình, sau đó để Phó đại thiếu gia này tặng tiền tu sửa nhà mới.

Đây là tình huống gì?

Tiểu tử này lại đang đùa động tác võ thuật gì đẹp mắt?

Một kích thất thủ, Tư Thẩn Sâm sững sờ tại chỗ, trong lòng thực sự khắc họa một hình ảnh.

495. Chương 450: Chém Giết Trên Đường Phố (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 450: Chém giết trên đường phố (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không phải diễn kịch, mà là một chiến lược.

Phó Thư Bảo biết với thực lực của hắn bây giờ, căn bản không thể đánh bại Tư Thẩn Sâm, nhưng hắn cũng biết, tốc độ của Tư Thẩn Sâm thua xa hắn, nếu như Tư Thẩn Sâm muốn giết chết hắn, cũng không có khả năng. Tư Thẩn Sâm xuất thủ, hắn tự nhiên phải tránh né. Nhưng không chỉ đơn thuần chiến đấu với Tư Thẩn Sâm, hắn còn có thể đề phòng cao thủ sở hữu thực lực kinh khủng ẩn nấp nơi bí mật nào đó. Chỉ cần hắn quyết đấu với Tư Thẩn Sâm, vứt bỏ ưu thế về tốc độ, nhân vật thần bí kia tuyệt đối có năng lực tại thời điểm thích hợp xuất một kích đánh chết hắn.

Mặt khác, Tư Thẩn Sâm thất thủ hủy diệt nhà dân, hắn liền xuất thủ cứu hỏa, thứ nhất có thể tạo hình tượng chính khí và hiệp nghĩa, hơn nữa có thể hiển lộ rõ sự hung ác và tàn bạo của Tư Thẩn Sâm, tại sao lại không làm?

Tuy rằng tại hoàn cảnh xấu, nhưng Phó Thư Bảo lại thích biểu diễn, đây là chính là thói quen không thể đổi của một diễn viên thượng hạng.

- Đáng ghét! Tốc độ của tiểu tử này quá nhanh!

Trong lòng kinh ngạc khó có thể che giấu, nhưng rất nhanh bị Tư Thẩn Sâm áp chế. Vì ngày hôm nay, hắn đã chuẩn bị mười ngày, dựa theo kế hoạch của hắn, chỉ cần hắn và Phó Thư Bảo giao thủ, nhân vật bí ẩn kia sẽ xuất thủ trợ giúp hắn, một kích đánh chết Phó Thư Bảo, nhưng Phó Thư Bảo không tháo chạy, không giao thủ chỉ tránh né, căn bản không để gã kia có cơ hội trợ giúp.

Kỳ thực, nếu như có thể trong trường hợp này không kiêng nể gì xuất thủ giết người, người kia đã sớm xuất thủ. Cho nên không hiện thân xuất thủ, đó là vì hắn còn nhiều chuyện kiêng kỵ. Hơn nữa, trước khi xuất thủ trong lòng hắn đã có đánh giá, Phó Thư Bảo nắm giữ tốc độ nhanh như âm thanh, cho dù hắn xuất thủ, Phó Thư Bảo cũng có thể tránh né rất xa!

- Dùng Lôi Hỏa Tuyệt Sát, ta cố gắng sử dụng lực lượng lực khí vây khốn hắn!

Một đạo thanh âm bỗng nhiên truyền tới lỗ tai Tư Thẩn Sâm.

Trong lòng Tư Thẩn Sâm khẽ động, khóe miệng nhếch lên một tia tiểu ý âm lãnh. Thoáng chốc, trên bầu trời tuyết bay trắng xóa xuất hiện tràng cảnh mù mịt, tiếp đến cuồng phong gào thét.

Rầm! Mây đen trôi nổi trong hư không đột nhiên đè nén thành một đoàn, ầm ầm rơi xuống, trong nháy mắt bao quanh thân thể Tư Thẩn Sâm. Sau đó thân thể hắn giống như mặc một bộ áp giáp thật lớn ngưng luyện từ mây đen, điện quang mờ ảo không ngừng chớp động, tiếng sấm ù ù, cuồng phong gào thét!

Vù vù! Toàn thân Tư Thẩn Sâm bị bao bọc bởi tầng mây đen lúc này khẽ động, bỗng nhiên xung phong liều chết tiến về phía Phó Thư Bảo, tốc độ của hắn so với lúc trước ít nhất nhanh gấp đôi! Tốc độ đạt được hầu như sánh ngang với tốc độ của Phó Thư Bảo!

Đây rốt cuộc là vận dụng lực lượng nguyên tố mộc, thiểm điện cự lôi. Lực Sĩ điều khiển giống như thiên thần đến trái đất, nắm giữ lực lượng kinh khủng có thể đơn giản phá hủy một ngọn núi! Cảnh giới như vậy, Phó Thư Bảo xa xa không bằng. Với cảnh giới của hắn bây giờ, hắn tối đa có thể vận dụng mộc sinh phong, phong sinh đông tố thiểm địa, lấy phương thức này tiến hành công kích đối phương, không thể để đông tố quần quanh chính mình.

- Nguyệt Thiên, động thủ giết chết đám Thiên Không kỵ sĩ! Tiểu Thanh, người phụ trách gã ẩn nấp kia, hắn xuất thủ, người hãy ngăn hắn lại! Hắn muốn vui đùa, chúng ta sẽ nghênh tiếp hắn!

Thanh âm của Phó Thư Bảo trước hết truyền vào tai Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh.

Áp lực vô bờ bến kéo tới, đó là áp lực từ cỗ lực lượng cực kỳ cường đại hình thành, không thể nhìn thấy, nhưng thực sự tồn tại. Đột nhiên, toàn bộ không gian đều trở nên ngưng đọng nặng nề, tất cả bên trong trở lên chậm rãi, ngay cả cát bụi dường như đều lơ lửng bập bềnh trong không khí.

Gã thần bí ẩn nấp tại nơi bí mật gần đó rút cuộc xuất thủ trợ giúp Tư Thẩn Sâm, vừa vận ăn khớp.

Tư Thẩn Sâm mang theo lôi quang thiểm điện, trong nháy mắt tiến gần. Một quyền chém ra, hư không chấn động, có vài đạo thiểm địa quán quanh cánh tay và thân thể hắn. Đầu quyền như vậy, đừng nói là thân thể, cho dù là măng xà bị đạo thiểm điện này điểm nhẹ một cái, liền bị hóa thành than cốc!

- Lôi Hỏa Tuyệt Sát! Chết đi!

Tư Thẩn Sâm triển lộ tâm tư giết người đã không phải bàn cãi, hơn nữa còn cấp bách và liều lĩnh như vậy.

Đuôi cánh lực lượng dưới chân đột nhiên xuất hiện, phối hợp với đôi cánh hỏa diễm băng tuyết thân thể Phó Thư Bảo mạnh mẽ bay lên không trung. Lực lượng lực tràng vô căn cứ kia rõ ràng nhằm vào hắn, nếu như tại thời gian bình thường, hắn bay như vậy, khẳng định giống như tên bắn lên trời cao tạo chấn động mạnh, nhưng bây giờ, chịu áp lực ngưng đọng quán quanh hắn, giống như chiếc võng lớn vô hình ngăn cản hắn, âm hiểm áp chế ưu thế về phương diện tốc độ của hắn.

Rầm! Một đạo thanh âm thật lớn nổ vang, Tiểu Thanh sử dụng tốc độ cực nhanh, phá tan bức tường lực lượng lực khí bay lên trời cao. Song chương vỡ nhẹ, một đường hỏa quang thoáng hiện, giống như cơn lốc rất nhanh khuếch tán về bốn phía. Trong nháy mắt, trên bầu trời liền xuất hiện biển lửa thiêu đốt.

Thủ đoạn như vậy nếu như chỉ dùng để công thành chiếm đất, đối phương không có Luyện Lực Sĩ xuất ra thủ đoạn phá giải, một tòa thành lớn rõ ràng sẽ bị thiêu đốt sụp đổ, biến thành đồng phế tích. Nhưng phía sau mục đích của Tiểu Thanh không phải khiến Thánh Lan Thành bốc cháy, mà cần năng sử dụng Luyện Ngục Chi Hỏa bài trừ lực lượng lực khí của người thân bí kia, để hắn không thể uy hiếp đối với Phó Thư Bảo.

Bên ngoài nhìn nhận, nếu như Tiểu Thanh xuất thủ, trực tiếp chèn ép Tư Thẩn Sâm, hơn nữa Phó Thư Bảo và Hồ Nguyệt Thiên tiến hành vây công, Tư Thẩn Sâm chỉ còn con đường chết, nhưng tình thế bây giờ không cho phép năng làm như vậy, bởi vì cặp mắt ẩn nấp rình rập nơi bí mật gần đó cường hãn hơn so với năng rất nhiều, chỉ cần năng tùy tiện xuất thủ vây công Tư Thẩn Sâm, khi đó gã thần bí kia có đủ cơ hội đánh lén Phó Thư Bảo, còn năng, căn bản không thể cường đại bằng Tư Thẩn Sâm.

Tình thế dường như rất phức tạp, rất nghiêm trọng, nhưng đối với Phó Thư Bảo mà nói, những thứ này dường như không tồn tại.

Hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là vui đùa với Tư Thẩn Sâm, hắn đối với việc này đạt tới trình độ rất lớn, xem ai có thể đùa chết ai!

Luyện Ngục Chi Hỏa bốc cháy, lực lượng lực tràng vô hình kia nhất thời bị nhục hóa. Thân hình Phó Thư Bảo giống như chim nhỏ bị giam trong lồng sắt, nhất thời bay vút lên trời cao, vừa vận thoát khỏi một kích lôi điện của Tư Thẩn Sâm đánh xuống, luồng lôi điện kia liền rơi vào khoảng không.

- Giết!

Hồ Nguyệt Thiên khẽ kêu lên.

Chiến đội trăm người Hồ Tộc giương cung cài tên, nhắm đội ngũ Thiên Không kỵ sĩ trên bầu trời, nhưng chưa kịp nói lời thứ hai lập tức cuồng bắn.

Nếu như Tư Thẩn Sâm không cần phải cố kỵ điều gì, dưới mắt vạn chúng công khai chặn giết hắn, hắn còn cố kỵ cái điều ah, đối với thủ hạ của Tư Thẩn Sâm, chính là tùy ý chém giết!

Tiến bắn tới, năm trăm Thiên Không kỵ sĩ tinh nhuệ lập tức xuất hộ thuẫn chắn tiền. Hộ thuẫn sử dụng, dày rộng kiên cố hoàn toàn không giống nhau, có một số sử dụng hộ thuẫn Lực Luyện Khí, nỗ Lực Luyện Khí không thể xuyên thủng. Tướng lĩnh phía trước sử dụng hộ thuẫn Lực Luyện Khí chắn phía trước, chống đỡ nỗ tiến xạ kích mãnh liệt nhất. Thiên Không kỵ sĩ phía sau lấy cung tiễn ra, sau đó đối bắn.

Những tiền bối họ bắn ra, căn bản không thể xuyên thủng áo giáp Lực Luyện Khí trên người các chiến sĩ Hồ Tộc, đừng nói đến trên tay các chiến sĩ Hồ Tộc còn có thuẫn Lực Luyện Khí.

496. Chương 451: Một Đường Sinh Tử

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 451: một đường sinh tử

Tiểu Thanh cũng cảm thấy nguy cơ xuất hiện, nàng cảnh giác nhìn về phương hướng nào đó. Nhưng không phải bên phải, không phải bên trái, mà là trên hư không!

Hóa ra, gã thần bí kia luôn luôn trốn trên trời cao! Từ trên cao nhìn xuống quan sát tất cả mọi chuyện phát sinh!

- Hẳn thực sự có thể chịu đựng được, bây giờ mới hiện thân.

Ánh mắt Phó Thư Bảo di chuyển nhìn tới khoảng không trên đỉnh đầu.

Một điểm đen bỗng nhiên xuất hiện, từ từ đánh xuống. Nhưng khoảng cách vẫn cách rất xa, không thể nhìn rõ diện mạo của hắn. Chỉ là dựa vào thân hình hắn mơ hồ có thể phán đoán, toàn thân hắn khoác một kiện áo choàng hắc sắc, nhìn không béo không gầy, cũng không cao không lùn.

Đổi lại là Phó Thư Bảo, lúc này tại thời khắc mấu chốt, hắn cần phải mang theo kim quang vạn trượng, cờ màu lay động, đồng nam đồng nữ mang cánh hóa tươi khai sáng tràng diện long trọng và đồ sộ.

Bộ dáng hắn quá trầm lắng. Trầm lắng tới mức khiến người ta phải hoài nghi, từ trên trời giáng xuống, chỉ là một kiện áo choàng xuy xuy thổi hạ xuống mặt đất.

Thế nhưng, trầm lắng như vậy khiến người ta không thể nhìn thấy diện mạo của hắn, lại khiến người ta cảm thấy bí hiểm, áp lực cực lớn giống như hòn núi lớn đè nén xuống phía dưới!

Ngẩng đầu nhìn lên, một màn hàn quang bỗng nhiên cắt ngang hư không, trong nháy mắt đánh xuống!

- Chủ nhân cẩn thận!

Tiểu Thanh bỗng nhiên kinh hãi hét một tiếng!

Đó là lưỡi đao thật lớn ngưng luyện năng lượng mà thành!

Cự ly cách xa ít nhất hàng nghìn thước, người kia dĩ nhiên có thể sử dụng phương thức này giết địch! Kỳ thực lực lượng đạt tới mức khiến người ta khó có thể tưởng tượng!

Rộng trăm thước, dài nghìn thước, đao quang ngưng luyện như vậy chính là vận dụng nhánh biến hóa thuộc về nguyên tố hỏa tới cực hạn. Nó vừa xuất hiện, không khí trong hư không nhất thời rực nóng, sóng nhiệt bức thân, nhiệt độ này kỳ thực có thể hòa tan sắt thép!

Lực tràng lực khí của Phó Thư Bảo và Tiểu Thanh nhất thời kết hợp thành một thể thống nhất, hình thành vòng lực lượng bảo hộ cực lớn, tính chất hai tầng, cường độ hai tầng, dùng để chống đỡ quang đao chém tới.

Ầm ầm ầm! Quang đao chém tới vòng lực lượng bảo hộ của Phó Thư Bảo và Tiểu Thanh, thoáng chói tiếng nổ cực mạnh nhất thời truyền khắp hư không. Hỏa quang chói lọi khiến người hoa mắt, kinh khí cuồng phong khuếch tán bay đi, khí thế kia quả thực phần nộ giống như biển rộng, gạt bỏ tất cả bắn về nơi xa.

Quang đao hóa thành vết lõm đốm bay khắp bầu trời, tiêu thất trong hư không.

Phốc xuất hầu Phó Thư Bảo ngưng động, miệng há lớn phun ra một ngụm tiên huyết.

Tiểu Thanh nắm giữ lực chống đỡ mạnh hơn Phó Thư Bảo nhưng khóe miệng cũng tràn ra một tia tiên huyết đỏ sẫm, khuôn mặt một mảnh tái nhợt!

- Mẹ kiếp, lẽ nào lực lượng tu vi của hắn đột phá cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực rồi sao? Ta và Tiểu Thanh liên thủ chống đỡ, hắn cư nhiên có thể vận dụng một kích gây thương tổn tới hai người chúng ta!

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm toát lên một mảnh kinh hãi.

Trước khi động thủ, hắn ước định thực lực của đối phương đạt tới trình độ lớn nhất, nhưng vẫn đánh giá thấp thực lực gã thần bí kia.

Thực lực của gã thần bí kia giống như biển rộng vô bờ bến, không thể đo được độ rộng của hắn, không thể đo được chiều sâu của hắn. Mà hắn công kích Tiểu Thanh và Phó Thư Bảo giống như cuộn sóng cuộn trào mãnh liệt vuốt vuốt con thuyền nhỏ yếu đuối!

Chuyện này sao có thể, cho dù Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ chân chính thủ vệ Thiên Không nữ thần tại Thánh Thập Tự Sơn, tôi đa cũng chỉ có thể đạt được trình độ như vậy. Tư Thẩn Sâm làm thế nào có thể mới người này tới giúp đỡ?

- Mạnh như vậy, khó có thể tưởng tượng, vượt xa phỏng đoán của ta...Lẽ nào, hắn sử dụng Lực Luyện Khí lợi hại gì đó?

Trong lòng Phó Thư Bảo bỗng nhiên nghĩ tới điểm này. Thực lực người mặc hắc y kia cư nhiên cao thâm khó lường, nhưng hắn tin tưởng không thể đạt được trình độ như Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ chân chính, rất có thể hắn sử dụng Lực Luyện Khí kinh khủng gì đó!

Hí! Quang mang kinh khủng lại thoáng hiện lần nữa. Phá vỡ hư không, bổ ngang đại địa âm âm chém tới.

Lúc này đây, Phó Thư Bảo và Tiểu Thanh không hề tái liên hợp vận dụng lực lượng lực khí ngưng luyện thành vòng bảo hộ chống lại quang đao kinh khủng kia, mà là nhanh chóng tránh sang hai bên, tránh xa cự ly khoảng hơn trăm thước.

Ầm! Quang đao bổ vào đại địa. Đại địa một mảnh rung động, mặt đất bất chợt bị bổ thành khe sâu thật lớn, bốn cạnh nhẵn bóng, khói xanh ứa ra. Phòng ốc bị đao phong lướt qua, toàn bộ bị chém thành mảnh nhỏ, nhỏ tới mức không thể nhỏ hơn. May mắn chính là trước khi cuộc quyết đấu phát sinh, mọi người vây xem đã trốn tới nơi an toàn, nếu không chịu một đao này, không biết tử thương bao nhiêu.

Tuy rằng tránh né khỏi phạm vi quang đao công kích, nhưng Phó Thư Bảo vẫn cảm thấy kinh khí xuy xuy quanh thân hắn, có một loại cảm giác giống như cơn lốc cuồng mãnh thổi gốc cây nhỏ yếu đuối, bất cứ lúc nào cũng có thể bẻ gãy, nhỏ tận gốc!

Nếu như tiếp tục như vậy, chỉ chút sơ xuất sẽ bị chém thành mảnh nhỏ, đầu khớp xương biến thành bột phấn không sót lại chút gì. Địch nhân cường thế như vậy, nhanh chóng tránh trốn chính là lựa chọn tốt nhất, thế nhưng, không đợi Phó Thư Bảo kêu gọi Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên dẫn người bỏ trốn, Tư Thẩn Sâm đã thấy rõ tâm cơ của hắn, đúng lúc chặn ngang đường lui.

- Muốn chạy sao? Ta sớm đã đề phòng loại tiểu nhân hèn mọn này sử dụng thủ đoạn hạ lưu như vậy! Cho nên...Chết đi!

Toàn thân bao phủ bởi mây đen, thiểm điện, lôi minh, Tư Thẩn Sâm nhất tâm chặn đường Phó Thư Bảo rút lui, lập tức triển khai công kích liên miên không ngừng về phía Phó Thư Bảo.

Bất cứ khi nào đều có thể chịu ảnh hưởng bởi quang đao chém, ưu thế về tốc độ của Phó Thư Bảo không còn sót lại chút gì, thân thể cực kỳ linh hoạt bị suy giảm lớn. Lực lượng tu vi của hắn so với Tư Thẩn Sâm vốn kém hơn một bậc, lúc này chiến đấu với Tư Thẩn Sâm, mặc dù có Nhất Nguyên Chiến Kỹ tinh diệu nhưng không thể cứu vãn tình thế, rất nhanh rơi vào tình thế bị động chịu đòn.

- Cơ hội đã tới, Tư Thẩn Sâm tránh ra!

Một đạo thanh âm xót xa đột nhiên vang lên trong tai Tư Thẩn Sâm.

Tư Thẩn Sâm mạnh mẽ chém xuống một quyền, thiểm điện quần trên cánh tay giống như vài con mãng xà công kích về phía Phó Thư Bảo, đồng thời thân thể hắn liền tách rời, vọt ra xa hơn trăm thước.

Rầm! Trong hừ không lại bạo phát thanh âm xé rách, một đạo quang đao kinh khủng đánh về phía Phó Thư Bảo đang bị luồng thiểm địa giống như vài con măng xà quấy nhiễu.

Trong tình thế nghìn cân treo sợi tóc, chỉ cần sơ xuất nhỏ, thân thể sẽ vỡ thành mảnh nhỏ.

Ngay khi nguy cơ xuất hiện, đột nhiên trên thân thể Phó Thư Bảo phát sinh hỏa diễm băng tuyết, toàn thân lực lượng phân thân mang theo hỏa diễm băng tuyết đột nhiên xông thẳng về phía quang đao.

Ầm ầm ầm! Đè nén và bạo tạc chỉ trong nháy mắt, năng lượng thật lớn thả ra khiến thiên địa chấn động mạnh. Năng lượng sóng xung kích thật mạnh dời núi lấp biển để thân thể Phó Thư Bảo cuộn trào rơi xuống mặt đất, giống như điều đứt dây. Nhưng bất luận thế nào đi nữa, một kích người thần bí kia và Tư Thẩn Sâm liên thủ đã hoàn toàn bị hấn phá giải!

Đổi lại là Tiểu Thanh, cũng không thể xem thường nhất chiêu phá giải hợp kích chém tận giết tuyệt này.

- Đáng ghét! Hấn là con gián đánh không chết sao?

497. Chương 452: Hoang Mang

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 452: Hoang mang

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Những điều này, sau khi Phó Thư Bảo trở về Thánh Lan Cung được nghe chính miệng Thánh Lan Vương lý giải. Những điều này khiến tâm tình hấn trở nên ngưng đọng.

Một mình Diệt Luân Lý Sự đứng hàng thứ ba đã cường hãn khó có thể đối phó như vậy, nếu như lại thêm Mặc Lan Lý Sự và Vân La Lý Sự, vậy còn vui đùa cái lông điều ah? nguồn (.)

Dường như nhận ra lo lắng trong lòng Phó Thư Bảo, Thánh Lan Vương cười nói:

- Hiền tể không cần lo lắng, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội là một tổ chức, các thành viên đến từ các nơi trên thế giới, có khi là con dòng cháu giống, còn có rất nhiều đệ tử bình dân, mỗi người đều truy cầu lợi ích của chính mình, cho nên, để thống lĩnh nhiều Luyện Lực Sĩ như vậy, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội có một nguyên tắc truyền qua nhiều năm, đó chính là chỉ cần người có năng lực là có thể đạt được quyền lực và lợi ích thuộc về chính người, nếu như người còn cường hãn hơn Mặc Lan Lý Sự, vậy người sẽ nhận được vị trí của hấn.

Dừng lại một chút, hấn còn nói thêm:

- Cho nên, từ góc độ lớn nhìn nhận chuyện này, tuy chúng ta có ân oán với Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự, nhưng không phải là kẻ địch đối với toàn bộ Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, chúng ta đều là người dựa vào thực lực và lợi thế trong tay truy cầu lợi ích thuộc về chính mình.

Trên thế giới chính trị chính là thứ dơ bẩn nhất phức tạp nhất, mỗi một quốc gia, mỗi một vương triều đều như vậy. Luyện Lực Sĩ đế quốc hội tuy không phải một quốc gia nào đó, một vương triều nào đó, nhưng quy mô và thực lực còn cường đại hơn bất cứ quốc gia, vương triều nào đó. Thành viên trong đó đến từ các nơi trên thế giới, cho nên, tính phức tạp thậm chí còn lớn hơn bất cứ quốc gia hoặc vương triều nào đó.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm thân nhiên nói:

- Đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới ba năm mở ra một lần chính là để phân phối quyền lực và lợi ích, mỗi lần đều có người mới xuất hiện đạt được lợi ích và quyền lực, mỗi lần đều có rất nhiều lão nhân rút xuống, mất đi những gì chính mình nắm giữ trước đó, lý niệm hạch tâm của Luyện Lực Sĩ để quốc hội chính là sự tự do, công bằng và cạnh tranh. Tại đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, Vương Tử cạnh tranh với bình dân là chuyện rất bình thường, cho nên, đây chính là điểm hấp dẫn của Luyện Lực Sĩ để quốc hội, trăm nghìn năm qua, thủy chung đều có thể dung nạp Luyện Lực Sĩ các nơi trên thế giới dưới trướng.

Trầm tư hồi lâu Phó Thư Bảo mới nói:

- Nói cách khác, chỉ cần ta tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới lần này có thể triển lộ thực lực vượt trên Diệ Luân, ta có thể đạt được vị trí của hắn và tất cả những gì hắn nắm giữ tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội sao?

Thác Nạp Sâm gật đầu nói:

- Đúng vậy.

Phó Thư Bảo nói:

- Nói như vậy Quốc Sư Thác Nạp Sâm thân là một trong những Tứ Đại Lý Sự tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội, người từng gặp qua tổng hội trưởng chưa? Hắn là người thế nào?

- Tổng hội trưởng?

Thần sắc Thác Nạp Sâm trở nên có chút kỳ quái:

- Có thể nói người cũng không tin, ta tuy là một trong Tứ Đại Lý Sự tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội, nhưng đến bây giờ ta chưa từng gặp tổng hội trưởng.

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Điều này sao có thể?

Thác Nạp Sâm cười khổ nói:

- Mặc Lan Lý Sự quyền lực tối cao từng nói qua, nhưng cụ thể thế nào ta không rõ ràng lắm, có thể tại đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới lần này người có cơ hội gặp mặt Mặc Lan Lý Sự, nếu như có điều kiện tốt, người có thể hỏi hắn một chút.

Mặc Lan Lý Sự, rốt cuộc là nữ nhân thế nào? Trong lòng Phó Thư Bảo tràn ngập tư tưởng kỳ quái.

- Thời gian đã rất cấp bách, như vậy, hiền tể có thể trong vòng ba ngày luyện chế giúp chúng ta lam đồ Lực Luyện Khí chứ? Chúng ta có thể chuẩn bị đầy đủ vật liệu liên quan.

Nhân thần Thánh Lan Vương lẳng lặng nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo liền đáp ứng:

- Chuyện này không thành vấn đề, chỉ là ta có hai yêu cầu cần Phụ Vương ân chuẩn.

Thánh Lan Vương và Quốc Sư Thác Nạp Sâm liếc mắt nhìn nhau, trong lòng hai lão gia hỏa này vô cùng vui mừng, bọn họ rốt cuộc đã đoán được tâm tư Phó Thư Bảo một lần.

- Để thị vệ của ta tiến nhập Thánh Lan Cung, để Chi Ni Nhã trở lại bên cạnh ta giúp đỡ ta...Nói như vậy đã là chuyện theo lẽ thường? Ta không cần phí nước bọt nói ra.

Dáng vẻ tươi cười trên khuôn mặt Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm nhất thời trở nên ngưng đọng, vừa nãy hai lão nam nhân này còn đang mừng thầm đoán đúng tâm tư Phó Thư Bảo, nhưng những gì bọn họ đoán đúng người ta lại coi là chuyện theo lẽ thường! Trong lòng Thánh Lan Vương hồi hộp, không biết tiểu tử này thỉnh cầu điều gì?

- Đầu tiên, ta muốn phụ vương để ta một mình yên tĩnh luyện chế Lực Luyện Khí, và tất cả linh tài cần thiết đều do Phụ Vương phụ trách cung cấp.

Phó Thư Bảo đưa ra yêu cầu thứ nhất.

Thánh Lan Vương khẽ thở dài một hơi:

- Chuyện này không thành vấn đề, người có thể nơi chuyên sử dụng luyện chế Lực Luyện Khí của Bản Vương, linh tài gì đó, người chỉ cần liệt kê danh sách, ta nhất định có thể cung cấp cho người.

Đứng đầu một quốc gia, nắm giữ tài lực một quốc gia, hẳn đâu có gì phải lo lắng.

Phó Thư Bảo lại nói:

- Yêu cầu thứ hai chính là, ta muốn có tổ chức tình báo của ta, thu hoạch cho ta tình báo ta cần, hơn nữa, ta còn cần có một quân đoàn qua đây.

- Cái gì? Người muốn mang theo quân đoàn qua đây?

Thánh Lan Vương nhất thời lấy làm kinh hãi. Cung cấp linh tài đã là chuyện tổn hao rất lớn, nếu như phụ trách quân lương ột quân đoàn, quả thực là lừa đảo sao?

- Ta điều nhiều người qua đây, tự nhiên để bảo hộ ta, tăng lợi thế đối kháng, đương nhiên, Phụ Vương không cần lo lắng như vậy, tất cả phí tổn đều do ta tự bỏ ra, Phụ Vương chỉ cần phụ trách bộ phận người cần phụ trách là được.

Phó Thư Bảo đã sớm nhận ra, nhạc phụ hắn là một vị thần giữ cửa, muốn hắn phụ trách phí tổn, khẳng định là không được.

- Ha ha...Được rồi, chúng ta là người một nhà, quân đội của người, cũng là quân đội của ta, chuyện này người để thủ hạ đi làm đi.

Thánh Lan vương nghe được không cần hắn chi tiền, liền đáp ứng.

Sau khi cuộc trò chuyện kết thúc, Phó Thư Bảo đi theo Thánh Lan Vương tới nơi luyện chế Lực Luyện Khí tại cơ sở ngầm trong Thánh Lan Cung. Đó là khoảng không gian khép kín tương đối rộng. Trên giá tích tụ vô số linh tài, chủng loại đa dạng, trong đó có một số loại linh tài cao cấp.

Xem qua nơi luyện chế Lực Luyện Khí này, Phó Thư Bảo liền gọi Hồ Nguyệt Thiên tới gần, giao miếng bạch ngọc thạch nắm giữ Sinh Trữ Vật Không Gian cho nàng, để nàng quay lại Hậu Thổ Thành, mang người và một số vật tư cần thiết qua đây.

- Lệnh Phương Tính mang theo một số tình báo viên Tổ Nhân Phường ưu tú nhất qua đây, tiếp đến lệnh Độc Âm Nhi dẫn theo chiến đội trăm người Độc Lang Tộc và chiến đội Ngũ Nguyệt Hoa Quân qua đây, và lệnh Tây Hoa Dung dẫn thị vệ Luyện Lực Sĩ bán thú nhân tộc qua đây, chỉ có vậy chúng ta mới có thể chống lại Thiên Không kỵ sĩ của Tư Thẩn Sâm, sau khi trải qua chuyện ám sát lần trước, ta khẳng định Tư Thẩn Sâm kia sẽ không bỏ qua, tiếp đến hẳn nhất định sẽ tập hợp lực lượng mạnh nhất đối phó với chúng ta, không chuẩn bị chu toàn ắt không được.

Phó Thư Bảo dặn dò nói.

498. Chương 453: Kỳ Tích (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 453: Kỳ tích (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Được rồi, chẳng qua quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa chỉ có năm nghìn người, vậy cũng dùng sao?

Hồ Nguyệt Thiên lo lắng hỏi về vấn đề số lượng chiến sĩ.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta muốn dùng một số quân đoàn làm bộ khung, ở nơi này, ta nắm giữ danh vọng cực cao, đến lúc đó chiêu mộ binh sĩ không được sao, chúng ta để hơn năm nghìn quân đội qua đây, thời gian quay về nói không chừng có thể là mười vạn, hai mươi vạn.

Với danh hiệu vua hào phóng, phát tiền giống như Trường Giang và Hoàng Hà cuộn chảy, Phó Thư Bảo muốn chiêu binh mãi mã tại Thánh Đóa Lan Quốc, quả thực người có khát vọng phát tài, người có mộng tưởng tuyệt đối chen chúc tới.

- Như vậy ta sẽ lên đường.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên mỉm cười nói. Hiện nay tuy rằng vẫn đang trong hoàn cảnh cực xấu, nhưng dường như đều nằm trong tầm kiểm soát của Phó Thư Bảo, điều này khiến nàng cảm thấy rất vui mừng. Nàng nghĩ, dường như bất cứ chuyện khó khăn tới đâu xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo, đều trở nên vô cùng dễ dàng.

- Đừng vội, lần này trở về sẽ có nguy hiểm nhất định, ta muốn Tiểu Thanh bảo vệ nàng, nàng cẩn thận một chút, đừng để Tiểu Thanh mang theo miếng bạch ngọc thạch, nàng tuy rằng là luyện nô của ta, nhưng vẫn có điểm bất ổn nhất định, nàng hiểu ý của ta chứ?

Phó Thư Bảo nói.

Hồ Nguyệt Thiên gật đầu:

- Ta hiểu, tất cả hành động dựa theo kế hoạch của người.

Việc này thương lượng như vậy là đủ rồi, sau đó Phó Thư Bảo gọi Tiểu Thanh tới, bảo nàng hộ tống Hồ Nguyệt Thiên quay về Hậu Thổ Thành dẫn theo nhiều người qua đây. Tiểu Thanh tự nhiên tuân mệnh.

Khiến Hồ Nguyệt Thiên đề phòng Tiểu Thanh, ngược lại không phải Phó Thư Bảo không tin luyện nô rất trung thành một đường bảo hộ hẳn, chính là vì thể hiện tâm tư kín đáo, làm bất cứ chuyện gì, các loại chuyện phiêu lưu mạo hiểm đều phải dự phòng, suy trước tính sau.

Cẩn thận tới đâu nhưng nếu như có sơ suất nhỏ sẽ thất bại trong gang tấc, đạo lý này Phó Thư Bảo hiểu rất rõ ràng.

Liên tiếp an bàn, cùng lúc hành động. Phó Thư Bảo đã bắt đầu luyện chế Lực Luyện Khí.

Ngày hôm sau Thánh Lan Vương liền đón Chi Ni Nhã trở về, để nàng về bên cạnh Phó Thư Bảo.

Bên cạnh Phó Thư Bảo chưa bao giờ thiếu nữ nhân ưu tú nhất thế giới này, hồ ly tinh Hồ Tộc vừa bước chân đi, Chi Ni Nhã liền trở về, làm bạn bên cạnh hẳn. Phúc khí như vậy, thực sự rất nhiều Quốc Vương và Hoàng Đế đều không bằng được.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo bây giờ phải đối mặt với một vấn đề, chính là tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, đại hội này mang tính chất thế giới, rất nhiều Luyện Lực Sĩ ưu tú tham gia sẽ lấy ra kiện phẩm tốt nhất của chính mình, áo giáp vũ khí các loại, thậm chí các loại tu luyện, có thể nói là nhiều vô kể. Tất cả mọi người đều lấy ra vật phẩm, như vậy cạnh tranh trở nên cực kỳ kịch liệt, nếu như muốn trở hết tài năng tại đó, kỳ thực nói thì dễ nhưng làm mới khó?

Như vậy, luyện chế Lực Luyện Khí cái gì?

oOo

Thời gian ba ngày, Phó Thư Bảo trực tiếp giam chính mình trong không gian khép kín luyện chế Lực Luyện Khí của Thánh Lan Vương. Ăn uống đều là Chi Ni Nhã đích thân từ bên ngoài mang vào cho hẳn. Mỗi ngày, lúc đêm khuya tĩnh, Dật Hương công chúa Thánh Đóa Lan Quốc cũng len lén tiến nhập nơi này, điên cuồng tiếp Phó Thư Bảo một hồi, sau đó tới hừng sáng ngày hôm sau lại quay về nơi ở của nàng.

Chi Ni Nhã cho rằng việc nàng làm thiên y vô phòng, nhưng hành vi của nàng làm sao có thể giấu được Thánh Lan Vương nắm được trong tay tất cả tình hình tại Thánh Lan Cung. Chẳng qua, làm Quốc Vương,

biết rõ nữ nhi của chính mình ban đêm làm chuyện mất mát gì đó, nhưng hắn chỉ có thể nhắm một mắt mở một mắt, quan sát chuyện xảy ra. Ai bảo con rể hắn Phó Thư Bảo là người như vậy?

(Thiên y vô phòng: Có nghĩa là khâu áo không để lại vết chỉ, hoặc là làm việc không để lại giấu vết)

Chuyện với công chúa chẳng qua chỉ là liều thuốc bôi trơn điều tiết một chút tâm tình, phần lớn thời gian Phó Thư Bảo đều muốn tập trung tinh lực luyện chế Lực Luyện Khí mới. Tham gia đại hội Lực Luyện Sĩ thế giới, đây hắn là chuyện hắn coi trọng nhất, cũng là chuyện hắn cần phải trở hết tài năng, cho nên phải thận trọng làm việc.

Ngày đầu tiên Phó Thư Bảo muốn luyện chế kiện vũ khí lợi hại, cũng vẽ ra bản vẽ sơ bộ tương quan, nhưng cuối cùng lại vứt bỏ. Luyện chế vũ khí Lực Luyện Khí, đại đội Lực Luyện Sĩ thế giới lần này không biết có bao nhiêu Luyện Lực Sĩ phải làm như vậy, khó có thể từ góc độ lớn đổi mới hoàn thành luyện chế. Mặt khác, sau khi giao thủ với Diệt Luân Lý Sự, hắn tự xét với năng lực của chính mình hiện nay hoàn toàn không thể luyện chế vũ khí Lực Luyện Khí uy lực như vậy. Đã như vậy, nhân tố tồn tại chứa rất nhiều bất lợi, vì sao còn phải kiên trì làm chuyện chính mình không mong muốn?

Ngày thứ hai, Phó Thư Bảo muốn luyện chế kiện áo giáp Lực Luyện Khí hoặc là Lực Luyện Khí tổng hợp lại các loại Lực Luyện Khí, như vậy có lẽ có một điểm mới mẻ, nhưng nghĩ tới nghĩ lui hắn lại vứt bỏ. Lối suy nghĩ như vậy, có thể khẳng định chính là, vẫn có rất nhiều Lực Luyện Sĩ ưu tú nghĩ đến cách hoán đổi như vậy. Luyện chế thành, kết quả vẫn khó bảo toàn biểu hiện xuất sắc.

Ngày thứ ba, Phó Thư Bảo lâm vào một mảnh tình cảnh khó xử. Hắn đã đáp ứng với Thánh Lan Vương và Quốc Sư Thác Nạp Sâm, trong thời gian ba ngày sẽ giao cho bọn họ sơ đồ phác thảo. Bây giờ đã là ngày thứ ba, nhưng trong đầu hắn vẫn một mảnh mịt mờ, không có đầu mối.

- Mẹ kiếp, như vậy không được, như kia cũng không được, nếu như không giao thủ với Diệt Luân, không biết kiện Luyện Hỏa Cuồng Thần Dao, ý nghĩ của ta sẽ không bị ảnh hưởng, áp lực đến từ Diệt Luân Lý Sự, không thể luyện chế ra Lực Luyện Khí như vậy, ta căn bản không thể nào hạ thủ.

Nghĩ tới vấn đề này, tâm tình quẩn bện, Phó Thư Bảo khẽ nhíu mày lại.

Tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến, Chi Ni Nhã bưng một hồ trà nóng tới, bộ dáng rất dè chừng, sợ quấy rối Phó Thư Bảo đang suy nghĩ. Nhìn những bản vẽ rất tốt rơi lả tả trên mặt đất, còn có khuôn mặt Phó Thư Bảo thập phần buồn bực, tâm tình Chi Ni Nhã không khỏi có chút phiền muộn.

- Bên ngoài lại có tình huống gì sao?

Phó Thư Bảo ngắt quãng suy nghĩ hỏi.

Chi Ni Nhã nhẹ giọng nói:

- Không có tình huống gì đặc biệt, Tiểu Thanh và Hồ Nguyệt Thiên không có tin tức hồi đáp, Tư Thẩn Sâm bên kia không có hành động gì mới, Phụ Vương đã phái người nghiêm mật theo dõi động tĩnh của hắn, có tin tức sẽ truyền lại ngay.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Hắn chính là một con độc xa giảo hoạt mà nhát gan, không có cơ hội một ngụm cắt chết người, hắn sẽ không tùy tiện xuất thủ, tiếp đến hắn xuất thủ, khẳng định đây là đội hình thực lực cực mạnh tới đối phó với chúng ta, chỉ là hắn suy tính thế nào đi nữa đều phải thất bại.

Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh quay về làm gì, Chi Ni Nhã tự nhiên đã biết. Nàng bưng chén trà nóng tới trước mặt Phó Thư Bảo ôn nhu nói:

- Bảo ca, người nên nghỉ ngơi một chút đi, người ba ngày ở trong không gian khép kín này chưa hề ra ngoài, e là rất buồn bực, không bằng ta và người ra ngoài đi dạo một chút, hít thở bầu không khí trong lành mát mẻ, nói không chừng tư duy linh hoạt khai thông, suy nghĩ thông suốt.

Chi Ni Nhã tuy không phải Luyện Lực Sĩ, nhưng nàng lý giải rất sâu đối với chức nghiệp Lực Luyện Sĩ. Nàng biết, Luyện Lực Sĩ kỳ thực là chức nghiệp có tính sáng tạo cực mạnh, không khác nghệ thuật gia là bao. Một kiện Lực Luyện Khí chính là một kiện tác phẩm nghệ thuật, hao tổn không biết bao nhiêu tâm

huyết và trí tuệ của Luyện Lực Sĩ. Mấy thứ này, đôi khi cần có linh cảm, không có linh cảm, muốn làm cũng không làm được.

499. Chương 453: Kỳ Tích (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 453: Kỳ tích (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Đi ra ngoài dạo một chút sao?

Phó Thư Bảo hồ hững nói chuyện, nhưng không hề suy nghĩ muốn ra ngoài đi dạo với Chi Ni Nhã. Lúc này là sau giờ Ngọ, trước bữa cơm, hắn muốn lấy gia bản phác thảo có giá trị tới gặp Thánh Lan Vương, nếu như tới lúc đó còn chưa hoàn thành, hắn thực sự không thể ăn nói với Thánh Lan Vương.

Thánh Lan Vương là thần giữ cửa, lại trời sinh tính đa nghi rất dễ bị lay động, thật vất vả mới khiến hắn an tâm quyết định, để Chi Ni Nhã theo hắn, bây giờ hắn đã đáp ứng thỉnh cầu của chính mình để tổ chức tình báo và quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa tiến nhập Thánh Đóa Lan Quốc. Điều này khiến hắn rất lo lắng, nếu như tại chuyện luyện chế Lực Luyện Khí không thể khiến Thánh Lan Vương thỏa mãn, Thánh Lan Vương rất có thể thay đổi lật lại chuyện hắn đồng ý trước kia, thậm chí lại cất giấu bảo bối Chi Ni Nhã thêm lần nữa.

Nói vậy, sẽ rất khó gặp lại Chi Ni Nhã.

Trong lòng có lo lắng như vậy, Phó Thư Bảo lại càng nghĩ bây giờ phải tranh thủ thời gian trân quý với Chi Ni Nhã. Hắn đối với chuyện vô cùng trân quý gì đó, tới bây giờ chỉ có một phương thức xử lý duy nhất, đó chính là thỏa mãn hưởng thụ, thỏa mãn nắm giữ. Dưới tác dụng từ tiềm thức, ánh mắt hắn không kiềm chế nhìn xuống đôi mông kiều mị.

Đó là đôi mông đầy đà hờ ra đường viên tuyết vời, hình dạng rất tròn, bên trong có một chiến hào rất rõ ràng phân thành hai mảnh, trở thành hai vùng hoàn toàn phân biệt. Nàng khiến Phó Thư Bảo nghĩ tới tình huống đêm qua, thời gian đó, hắn cười trên người công chúa, giống như cười ngựa sung sướng chạy trên thảo nguyên, còn tay chường hắn cầm mã tiên không ngừng quất vào mông mã công chúa, hắn càng cần mẫn, mã công chúa lại càng nghiêng ngã, càng rên lên sung sướng.

Nằm trong tầm tay, cánh tay phải Phó Thư Bảo ôm lấy vòng eo mảnh khảnh, bao phủ lên đôi mông màu mỡ. Năm ngón tay nhẹ nhàng tiến nhập chỗ trũng, khiến đôi mông non mịn theo đó thay đổi hình dạng, chịu bàn tay heo khinh bạc.

- Đùng...Người làm gì nha?

Cảm giác kỳ diệu truyền đến, Chi Ni Nhã nỉ non rên thành tiếng, dùng loại nhãn thần vô cùng kinh ngạc nhìn nam nhân kia làm chuyện xấu.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Nàng không phải kêu ta đi giải sầu khơi thông tư duy sao? Ta phát giác đi dạo còn không hiệu quả bằng thăm dò bí mật trong thân thể nàng, lúc này tư duy của ta trở nên sinh động dị thường.

- Thật là, khó hiểu ah...Người khoog phải nói, thời gian rất gấp sao? Tại sao còn tâm tư làm chuyện xấu đối với ta?

Đôi má lung đồng tiền ứng hồng. Ngượng ngùng, kiều mị, chứa rất nhiều loại tình cảm xoắn bện lại với nhau xuất hiện trên khuôn mặt nàng, hiển lộ trong ánh mắt nàng, thoáng liếc nhìn khiến ta cảm thấy mê hoặc.

Chi Ni Nhã và Hồ Nguyệt Thiên hoàn toàn ẩn chứa vẻ đẹp khác nhau, Hồ Nguyệt Thiên chính là bữa tiệc tình sắc tuyệt thế, Chi Ni Nhã là nôi thuốc bổ dưỡng thân thể, mùi thơm ngọt ngào giống như dòng suối ngọt.

Phó Thư Bảo không nhiều lời, mặc kệ thái độ Chi Ni Nhã kháng nghị hay ngầm đồng ý, hoặc là ngoài miệng một đằng trong lòng nghĩ một lẻo, hắn vẫn làm theo ý mình, để bàn tay to lộn linh hoạt bao phủ trên đôi môi đẹp, hoặc là lên sâu vào bên trong, hoặc chậm rãi vuốt ve. Sau cùng, một ngón tay từ khe sâu kia trượt vào trong, thăm dò tình hình bí ẩn bên trong. Một mảnh xúc tua mềm mại và ướt át giống như một con cá chuối vừa bị nấu chín, đổ thêm gia vị vào trong nước.

- Không được phép...Không nên...

Thanh âm Chi Ni Nhã trở nên mơ hồ, ngay cả nàng đều không rõ là “ Không được phép “ hay “ Không nên”.

Bất luận kháng nghị gì đó đều uổng phí.

Một hồi đại chiến ác liệt khởi nguồn từ vuốt ve diễn ra, mới đầu công chúa còn giả bộ từ chối nhưng không kiên trì lâu, để Phó Thư Bảo quý mị gỡ thủ đoạn ăn bữa tiệc quý giá nhất. Trước đó xem như không gian dao động nhẹ, sau khi trải qua một hồi đại chiến trở lên hỗn loạn, giấy vẽ rơi lả tả trên mặt đất, thậm chí một số giá đựng linh tài cũng bị đổ xuống đất, khiến các loại linh tài rơi lộn xộn xuống phía dưới.

Nhìn tràng diện hỗn loạn, Phó Thư Bảo thở một hơi thật dài, phiền muộn ba ngày qua đọng lại toàn bộ phóng ra ngoài.

- Người nha, thực sự bại hoại tới cực điểm...Người vừa mới hành động thực sự là nỗ lực Luyện Khí, khiến ta không thể chống đỡ được...

Nằm trong lòng Phó Thư Bảo, thân thể mềm nhũn không có khí lực, trong miệng Chi Ni Nhã nhỏ giọng nói. Hành động như vậy, trong lòng nàng rất rõ ràng, rất có thể dự Phó Thư Bảo tiếp đến công kích mạnh mẽ, thế nhưng nàng không nhịn được phải làm như vậy, đó là một loại tâm tình cực kỳ mâu thuẫn. Giống như một người uống rượu, tham lam muốn uống rượu ngon, biết rõ uống thêm chén nữa sẽ say mềm không biết gì, nhưng nàng luôn luôn muốn tới chén rượu cuối cùng.

- Nàng này nói ta hành động giống cái gì?

Phó Thư Bảo bỗng nhiên toát lên một câu.

- Đáng ghét, chuyện mất hổ này...Tại sao còn muốn nói nữa?

Chi Ni Nhã kiều mị trắng mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo.

- Không phải, ta đột nhiên nghĩ tới cái gì đó...Nàng không nói lại lần nữa là ta có thể nhớ.

Phó Thư Bảo nghiêm túc nói.

- Thật là...Ta nói, người vừa này giống như nỗ lực Luyện Khí...

Có lẽ là xấu hổ, Chi Ni Nhã vội vàng để trán ẩn nấp trong ngực Phó Thư Bảo, không dám nhìn nhân thân hùng hổ kia..

- Chờ chút, ta và nàng giống như ngoạn ý này? Hoặc là ta giống như ngoạn ý này?

Cái gì và cái gì?

Trong lòng Chi Ni Nhã một mảnh hỗn loạn, vấn đề ngượng ngùng như vậy thực sự khó trả lời, nhưng lúc này nàng để thân thể mềm mại đặt lên hai chân Phó Thư Bảo, véo một cái nói:

- Lại nói giỡn...

Phó Thư Bảo bỗng nhiên cười ha hả: truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Lão tử nghĩ tới luyện chế Lực Luyện Khí gì đó tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới! Tưởng nghĩ vớ đầu, cuối cùng không tốn chút công sức!

- Bảo ca nghĩ tới cái gì?

Thấy bộ dáng Phó Thư Bảo vô cùng kích động, Chi Ni Nhã cũng khẽ kích động.

- Ta không có cách nào giải thích để nàng minh bạch.

Phó Thư Bảo lăn lông lốc trên mặt đất, nhặt tờ giấy trắng, ghé vào chiếc bàn, huy bút như bay, nhanh chóng vẽ lên bản sơ đồ pháp thảo.

Chi Ni Nhã vùng vẫy, trạm tới Phó Thư Bảo phía đối diện, đôi mắt đẹp nháy động không ngừng chăm chăm nhìn Phó Thư Bảo, nhìn bản vẽ pháp thảo dần dần phát triển, hoàn thiện...

Chi Ni Nhã không cách nào nhìn rõ Phó Thư Bảo vẽ pháp họa vật gì, nàng chỉ được chỉ dạy văn hóa cực tốt, đối với chức nghiệp Luyện Lực Sĩ nàng thực sự không thể minh bạch dù chỉ một điểm.

Công chúa tội nghiệp không hề phát giác thân thể chính mình từ trên xuống dưới không che lấp một điểm, mà bản sơ đồ pháp họa Phó Thư Bảo vẽ giống như tình huống nàng và hắc quân bên với nhau.

Thời gian như vậy trôi qua, mà không hề hay biết.

Thời điểm hoàng hôn, Phó Thư Bảo đã hoàn thành bản sơ đồ pháp họa, mặt trên lú nhú chỉ là khung hình kết cấu, thông số và chú thích, còn có một số công thức tính toán từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

- Bảo ca, đây là Lực Luyện Khí gì ah?

Chi Ni Nhã luôn luôn quan tâm, ngay cả y phục cũng quên không mặc vào.

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Đạn đạo, đạn đạo Lực Luyện Khí.

- Càn quấy?

Chi Ni Nhã nửa ngày không hồi phục lại tinh thần.

Bịch! Một âm hưởng giòn tan vang lên, Phó Thư Bảo vỗ nhẹ lên đôi mông đầy đà, vừa cười vừa nói:

- Mặc y phục vào đi, chúng ta tới bái kiến Phụ Vương, đến lúc đó nàng sẽ biết ta muốn luyện chế vật gì.

Sản phẩm đến từ thế giới khoa học kỹ thuật văn minh, giải với công chúa về lực lượng chủ thể toàn bộ thế giới, khẳng định không thể giải thích. Thế nhưng, lúc này đây Phó Thư Bảo muốn hoàn thành kỳ tích trên thế giới này!

Một kỳ tích vĩ đại!

500. Chương 454: Giá Trị Kinh Người

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 454: Giá trị kinh người

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong thư phòng tinh xảo trang nhã, Thánh Lan Vương và Quốc Sư kinh ngạc nhìn bản vẽ pháp họa Phó Thư Bảo đưa tới, nửa ngày không nhìn ra chân tướng, Chi Ni Nhã cũng có cảm thụ giống bọn họ. Ngay khi ba người mịt mù bất minh, Phó Thư Bảo đã trở lại không gian khép kín chọn lọc linh tài luyện chế lực Luyện Khí, bắt đầu chuẩn bị luyện chế.

Thế nhưng cuộc thảo luận vẫn còn tiếp tục.

- Quốc Sư, người nói cái này gọi là đạn đạo?

- Bệ Hạ, phải gọi là đạn đạo Lực Luyện Khí, không gọi là đạn đạo.

Quốc Sư sửa chữa lời Thánh Lan Vương nói nhầm, lại lắc đầu nói:

- Chẳng qua, Lực Luyện Khí như vậy ta chưa từng gặp qua, nhìn qua nó giống như chiếc xe ngựa kéo vật gì đó, thực sự kỳ quái a.

- Chi Ni Nhã biết đạn đạo Lực Luyện Khí là gì không?

Ánh mắt Thánh Lan Vương chuyển về phía Chi Ni Nhã.

- Phụ Vương, ta...Kỳ thực không rõ lắm.

Đôi má ngọc lúm đồng tiền của Chi Ni Nhã hơi ửng hồng, bởi Phó Thư Bảo suy nghĩ luyện chế Lực Luyện Khí như vậy, vì một câu nàng vô tình nói ra. Chuyện này dẫn vọng linh cảm, có thể là thứ tốt gì đó, có thể là cái gì đó tệ hại? Cho nên, điểm ấy Chi Ni Nhã nghìn vạn lần không dám nói.

- Tiểu tử này không phải đưa tới bức vẽ phác họa lung tung lừa gạt chúng ta đấy chứ?

Thánh Lan Vương nói.

Tư Thẩn Sâm cười cười lắc đầu nói:

- Thiên phú của Tiểu Phó rõ như ban ngày, ta thực sự tràn ngập chờ mong đối với đạo đạo Lực Luyện Khí này, bất luận thế nào đi nữa, chúng ta không có lựa chọn khác, vì vậy nên dốc sức ủng hộ hắn.

Thánh Lan Vương gật đầu không nói gì, trong lòng nghĩ tới rất nhiều vấn đề hỗn loạn, tất cả ý nghĩ đều bị đạo đạo Lực Luyện Khí của Phó Thư Bảo cắt ngang.

Đạn đạo chính là lực lượng thống trị thế giới, phi hành trên không trung, đơn giản phá hủy một tòa thành, thực sự là một kỳ tích. Phó Thư Bảo muốn đạt được kỳ tích này, từ góc độ lớn nhìn nhận, tiền tài, linh tài, và thời gian luyện chế một quả đạn đạo Lực Luyện Khí kỳ thực không tốn kém bằng hắn vận dụng lực lượng phân thân bạo tạc mục tiêu vài lần. Phía sau người có quyền uy hầu như không suy tính chi phí, không tính toán tổn hao, có thể nói là tùy thời tùy chỗ sử dụng, mà đạn đạo Lực Luyện Khí một lần không phát nổ được, cần luyện chế lại từ đầu, đó mới là chuyện phiền toái.

Chẳng qua, có một số việc như thế này, người cần tư thái cực cao chúng minh thực lực của người không giống với người thường, chỉ có như vậy mới có thể trở hết tài năng.

Đương nhiên, uy lực cực lớn chính là điều Phó Thư Bảo truy cầu, hắn gắng sức để uy lực của đạn đạo Lực Luyện Khí được phóng đại tới mức độ lớn nhất, phải vượt xa lực lượng phân thân.

Uy lực càng lớn, hiệu ứng oanh động tạo lên càng cường đại.

Trước kia tại thế giới khoa học kỹ thuật văn minh, Phó Thư Bảo từng nghiên cứu qua đạn đạo, đó là kỹ thuật quốc phòng thuộc về loại chuyện cực kỳ cơ mật. Chỉ có điều, hắn có thể lý giải một chút đối với cấu tạo và nguyên lý hoạt động của đạn đạo. Những kiến thức mơ hồ này không có tính chất đầy đủ, nếu như tại thế giới kia hắn tuyệt đối không đủ năng lực chế tạo một quả đạn đạo yêu cầu hệ thống điện báo phức tạp, đừng nói đến đạn đạo chứa chất nổ bên trong, nhưng tại thế giới lực lượng thống trị tất cả, hắn có thể dựa kỹ thuật Luyện Lực Sĩ kết hợp với một chút kiến thức về đạn đạo hắn nắm giữ, hình thành tác dụng tương hỗ.

Vệ tinh dẫn đường, điều khiển chuẩn xác...Hiển nhiên Phó Thư Bảo không thể dựa vào khoa học kỹ thuật đến từ thế giới văn minh luyện chế ra vật phẩm kinh khủng như vậy. Nhưng hắn cũng có biện pháp giải quyết tương quan, đó chính là lợi dụng vào lực lượng phân thân và tinh thần luyện tập, để lực lượng phân thân tiến nhập chiếm giữ đầu đạn, cùng lúc có thể bạo phát, cùng lúc có thể lợi dụng con mắt thấy rõ mục tiêu, dùng để chỉ đạo.

Đầu đạn hạt nhân, đầu đạn bần do, đầu đạn sinh hóa...Không thể hy vọng, nhưng Phó Thư Bảo cũng có biện pháp giải quyết tương quan, đó chính là lực lượng phân thân làm cơ sở, cộng thêm phương thức đè nén

linh thú lực đan, tăng thêm uy lực. Một khối đầu đan, đè nén mười bảy mươi tám viên linh thú lực đan, một lần bạo phát, phá hủy một tòa đại thành bảo giống như Thánh Lan Cung không phải không có khả năng.

Vấn đề thân đan là vấn đề tương đối, chỉ cần chú ý vấn đề giảm thiểu gió cản và tính chất cân bằng.

Còn lại, chỉ là vấn đề hệ thống kích xạ. Đây chính là vấn đề giải quyết khó nhất. Không có nhiên liệu dịch thể, thậm chí còn không có nhiên liệu hỏa dược, rất khó kích xạ đại gia hỏa như vậy từ đất bằng vượt qua hư không bay tới khoảng cách cực xa phá hủy mục tiêu. Chẳng qua, mặc dù vấn đề như vậy nhìn như không có cách giải quyết, vận dụng kỹ thuật Lực Luyện Khí, Phó Thư Bảo cũng tìm được biện pháp giải quyết tương quan. Đó chính là lợi dụng tam tiết thôi tiến Lực Luyện Khí, tất thấy lấp ráp cùng một chỗ, lấy linh thú lực đan được đè nén và kíp nổ làm động lực bạo phát. Từ mặt đất kích xạ lên không trung tiêu hao một quá trình, thời gian bay trên không trung tiêu hao một quá trình, sau cùng phát hiện mục tiêu, tiếp đến mãnh liệt kích xạ mục tiêu tiêu hao một quá trình nữa.

Như vậy xem ra, kỳ thực cần tổ hợp các loại kỹ thuật Lực Luyện Khí phức tạp.

Sau khi hoàn thiện thiết kế tương quan cuối cùng, Phó Thư Bảo tỉ mỉ tính toán một chút giá trị chế tạo một quả đạn đạo Lực Luyện Khí, Luyện Chi Kim Chúc tiêu hao, linh tài...Giá trị chế tạo khoảng chừng năm mươi vạn kim tệ!

- Loại này Lực Luyện Khí một lần sử dụng năm mươi vạn kim tệ, giá trị chế tạo có điểm cực cao, chẳng qua, có thể gây lên chấn động, nhưng giúp ta thu được lợi ích tương xứng, như vậy giá trị chế tạo này có thể chấp nhận được, uhm, nếu như có thể giảm lược một chút, dùng Luyện Chi Kim Chúc cấp thấp nhất, hẳn là có thể giảm thiểu giá trị chế tạo...

Trong lòng Phó Thư Bảo tính toán, số tiền này tuy rằng không phải do hắn bỏ ra, nhưng hắn hiểu rõ Thánh Lan Vương là một gã keo kiệt, một khi Thánh Lan Vương biết chi phí lên tới hơn năm mươi vạn kim tệ, khẳng định sẽ nổi trận lôi đình.

Mặc kệ thế nào đi nữa, Phó Thư Bảo đã bắt đầu luyện chế đạn đạo Lực Luyện Khí.

Hắn bắt đầu luyện chế từ phần thân đan cơ bản nhất. Dựa theo tiến trình của hắn suy tính, sau khi luyện chế hoàn thành thân đan đó chính là trang bị tam tiết thôi tiến Lực Luyện Khí, đây là bộ phận phức tạp nhất, không phép được qua loa nửa điểm. Tam tiết thôi tiến Lực Luyện Khí cần tiêu hao khoảng chừng sáu mươi viên linh thú lực đan, vốn số tiền này muốn Thánh Lan Vương đầu tư, nhưng nghĩ tới hắn vô cùng keo kiệt, Phó Thư Bảo liền vứt bỏ ý niệm trong đầu sử dụng năm trăm viên lực đan linh thú chi ứng đạt được từ chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ của Tư Thẩn Sâm. Như vậy sẽ tiết kiệm được một phần đáng kể.

Kế hoạch sau cùng của Phó Thư Bảo chính là luyện chế đầu đan, sau đó để lực lượng phân thân tiến nhập vào đó, tiếp đến cất Lực Luyện Khí niêm phong trong kho, chỉ khi cần sử dụng mới sử dụng. Đương nhiên, để truy cầu uy lực lớn nhất, đầu đan đạn đạo Lực Luyện Khí cần ba mươi viên linh thú lực đan. Hơn nữa, thân đan cần mười viên, quả đạn đạo Lực Luyện Khí này tổng cộng cần dùng tới một trăm viên linh thú lực đan, giá phải trả không thể nói là không lớn, may mắn những viên linh thú lực đan này đều là lực đan linh thú chi ứng đến từ chiến đội Thiên Không kỵ sĩ, không dùng tiền mua thực sự xử lý rất tốt. truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

501. Chương 455: Ngủ Với Ác Ma

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 455: Ngủ với ác ma (.

Kỳ thực, vũ khí Lực Luyện Khí như vậy không thể vận dụng quy mô lớn tại chiến trường, Phó Thư Bảo hiểu rất rõ điểm này. Không chỉ tài liệu tiêu hao, còn có kỹ thuật và quá trình luyện chế, trên thế giới này, ngoại trừ hắn, còn có ai có thể luyện chế?

Đây chính là sản phẩm độc nhất vô nhị.

Tất cả vấn đề đều được giải quyết, toàn bộ ý nghĩ được hoàn thiện, Phó Thư Bảo bắt đầu luyện chế thời tiên khí Lực Luyện Khí. Thời tiên Lực Luyện Khí này khiến hắn hao tổn khoảng thời gian ba ngày.

Chẳng qua, có kinh nghiệm luyện chế thời tiên khí Lực Luyện Khí thứ nhất, thời gian hắn sử dụng luyện chế thời tiên khí thứ hai và thứ ba giảm bớt được hai ngày, mỗi một thời tiên khí chỉ dùng trong khoảng thời gian hai ngày là luyện chế thành công.

Sau đó hắn bắt đầu luyện chế đầu đạn.

Sau khi luyện chế xong tất cả các bộ phận, mới hợp luyện tổng thể. Lúc này Phó Thư Bảo đạt được một quả đạn đạo luyện lực khí duy nhất, một khi xuất thế ngang trời, nhất định long trời lở đất.

May mắn có Thánh Lan Vương dốc sức ủng hộ, không ngừng đưa tới các loại linh tài cần thiết. Nếu như để hắn tự mình chuẩn bị những linh tài này...Chỉ riêng thời gian chuẩn bị số linh tài này e là phải hao tổn thời gian một tháng. Chuyện này không khó lý giải, Thánh Lan Vương là người nắm giữ quốc lực một nước ủng hộ, còn Phó Thư Bảo cho dù nắm giữ năng lực lớn hơn nữa, cũng không thể so sánh với đại quốc như Thánh Đóa Lan Quốc.

Phó Thư Bảo vất vả, chăm chỉ luyện chế các loại linh kiện, nhưng không phải không biết mệt mỏi vất vả luyện chế, hắn cũng mệt mỏi cần thời gian nghỉ ngơi. Mà trong khoảng thời gian ngắn hắn nghỉ ngơi, Chi Ni Nhã luôn luôn bên cạnh hắn, bồi tiếp hắn qua khoảng thời gian tốt đẹp này. Trong khoảng thời gian hai người cùng một chỗ, hai người không kìm lòng được tạo lên một số chuyện sinh tiểu hài tử cũng không thể tránh được.

Thánh Lan Vương thực sự nhìn vào mắt, giấu trong lòng.

Hồ Nguyệt Thiên và Tiểu Thanh không có tin tức phản hồi, thứ nhất chính là vừa mới đi, hơn nữa thời gian triệu tập quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, các nàng khoảng chừng cần hai mươi ngày mới có thể quay lại. Thời gian kia, vừa vặn Phó Thư Bảo lấy thân phận là thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới.

Trong khoảng thời gian này Phó Thư Bảo cũng không thu thập được nhiều tin tức có giá trị lý giải về đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới.

Tổng bộ Luyện Lực Sĩ đế quốc hội ở nơi nào, đến nay không ai hay biết. Nói ra cũng là chuyện rất khôi hài, nhưng ngay cả thân phận như Thác Nạp Sâm thân là một trong Tứ Đại Lý Sự của Luyện Lực Sĩ đế quốc hội cũng không biết tổng bộ ở nơi nào. Dựa theo truyền thống Luyện Lực Sĩ đế quốc từ trước đến nay, chỉ có Luyện Lực Sĩ xuất sắc nhất đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới mới có tư cách gặp mặt tổng hội trưởng, mà địa điểm gặp mặt chính là tổng bộ Luyện Lực Sĩ đế quốc hội. Có người nói, nếu như trở thành Luyện Lực Sĩ xuất sắc nhất sẽ có một hải thuyền cực lớn tiếp đón, sau đó tiêu thất ngoài biển khơi.

Những thuyết pháp này, càng khiến người ta cảm giác Luyện Lực Sĩ đế quốc hội thêm thần bí.

Càng thần bí, lại càng câu dẫn Phó Thư Bảo chuẩn bị tâm lý tốt. Theo thời gian trôi qua, tiến độ luyện chế đạn đạo Lực Luyện Khí càng tăng, khiến lòng tin của hắn càng lúc lại càng lớn.

Thành công, luôn luôn giăng cho người sớm có chuẩn bị.

oOo

Ám sát trên phố thất bại, Tư Thẩn Sâm không có một khắc bình yên. Hạt giống cừu hận trong lòng hắn, bây giờ đã nảy mầm biến thành cây lớn, phủ kín toàn bộ tâm hồn hắn.

Tư Thẩn Sâm Bảo bị phá hủy, Tư Thẩn Sâm đành phải chuyển đại bản doanh qua Thánh Lực Sĩ Bảo, trong tòa thành của Diệt Luân Lý Sự. Hắn có một trăm hai mươi cái quyết tâm trả thù Phó Thư Bảo, nhưng Phó Thư Bảo trốn tại Thánh Đóa Lan Cung, có Thánh Lan Vương làm chỗ dựa, thủy chung vẫn không thể

đụng tới hần. Đây là điểm phiên muộn chân chính của Tư Thẩn Sâm, trước kia, Phó Thư Bảo chưa xuất hiện, hần đã có dã tâm duy nhất chính là chiếm đoạn trái tim Chi Ni Nhã, như vậy trong vương thất Thánh Đóa Lan Quốc, rõ ràng mọi việc đều được thuận lợi, nhưng nửa đường lại xuất hiện một gã Phó Thư Bảo, khiến tất cả ý nghĩ tốt đẹp bị hủy diệt.

Trước đây, thời cơ chưa thành thực, Tư Thẩn Sâm tuyệt đối không đối mặt với vương thất Thánh Đóa Lan Quốc, nhưng hai lần bị Phó Thư Bảo khiêu khích chọc giận, dưới một số thủ đoạn đê tiện của Phó Thư Bảo, khiến hần bây giờ hoàn toàn biến thành địch nhân với Thánh Đóa Lan Vương Thất. Loại biến hóa này đối với hần rất bất lợi, bởi vậy hận thù với Phó Thư Bảo càng thêm sâu đậm, không lối thoát.

- Tư Thẩn Sâm, Thiên Không nữ thần từng có một câu nói lưu truyền tới nay, muốn tiêu diệt địch nhân cường đại, người trước tiên phải khiến hần phát cuồng, những lời này, người từng nghe chưa?

Trong phòng khách trống vắng, một đạo thanh âm âm trầm từ góc phòng truyền tới, theo tiếng bước chân rất nhỏ, Diệt Luân Lý Sự mặc áo bào đen sẫm chậm rãi từ trong góc phòng hắc ám đi ra.

Sắc mặt tái xanh không chút huyết sắc, đỉnh đầu không có một sợi tóc, viền mắt hõm sâu, nhìn qua đáng vẻ của hần khiến người ta cảm thấy âm lệ đáng sợ.

- Thiên Không nữ thần?

Tư Thẩn Sâm bỗng nhiên lộ ra dáng tươi cười kỳ quái:

- Vương thất Thánh Đóa Lan Quốc vẫn tin tưởng chuyện hoang đường Thiên Không nữ thần tỉnh lại, đây là nguyên nhân vì sao bọn họ dám ngang nhiên đối nghịch với chúng ta! Vì một nhân vật thời đại khởi nguyên, bọn họ quá ngu xuẩn và ngây thơ!

- Không, Tư Thẩn Sâm:

Diệt Luân Lý Sự nói:

- Thiên Không nữ thần sống lại, không phải chuyện hoang đường, mà không lâu sau chính là chuyện thực, có thể là năm sau, có thể là ngày mai, không ai có thể nghĩ được thời gian cụ thể, nhưng năng khẳng định phủ xuống lần đại địa lần nữa.

- Cái gì? Điều này không thể.

- Chúng ta có lý do tin tưởng, thời đại mới sẽ đến, đại nhân vật cường đại vô cùng đến từ thời đại khởi nguyên Thiên Không nữ thần sẽ thức tỉnh, trở lại đại địa, nói cách khác, không chỉ có Thiên Không nữ thần, còn có rất nhiều nhân vật đến từ thời đại khởi nguyên thức tỉnh.

Ngữ khí Diệt Luân Lý Sự có chút ngưng đọng.

- Chuyện này...

Tư Thẩn Sâm nói:

- Đối với Luyện Lực Sĩ đế quốc hội chúng ta mà nói, đây là chuyện tốt hay chuyện xấu?

Diệt Luân Lý Sự nói:

- Đương nhiên là chuyện tốt, tất cả mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay tổng hội trưởng, ta có đôi lúc sản sinh một loại dự cảm, một loại suy đoán, tổng hội trưởng của chúng ta chính là đại nhân vật đến từ thời đại khởi nguyên, hơn nữa, tất cả mọi chuyện nằm trong tầm khống chế của hần, bao gồm cả chuyện Thiên Không nữ thần thức tỉnh.

Tư Thẩn Sâm kinh ngạc nói:

- Diệt Luân Lý Sự...Chuyện trọng đại như vậy, ta tại sao chưa bao giờ biết đến, ngay cả nghe nói cũng chưa từng nghe, lẽ nào người gặp mặt tổng hội trưởng rồi sao?

Khóe miệng Diệt Luân Lý Sự khẽ nhếch lên một tia tiểu ý khô khan:

- Ta tuy rằng là một trong Tứ Đại Lý Sự, nhưng chưa từng gặp mặt tổng hội trưởng, nghe nói Mặc Lan Lý Sự từng gặp mặt hắn, nhưng Mặc Lan Lý Sự đối với chuyện này vẫn ngậm miệng không nói ra, nghe nói chỉ là tin đồn không có gì chứng thực.

Tin đồn này, Tư Thẩn Sâm cũng từng nghe qua. Chính như lời Diệt Luân Lý Sự nói, hắn căn bản không thể chứng thực. Mặc Lan Lý Sự là nhân vật cường đại nhất Tứ Đại Lý Sự Luyện Lực Sĩ để quốc hội, một gã cực kỳ kỳ quái và quỷ dị, cho tới bây giờ hắn chưa từng gặp mặt. Đừng nói là hỏi rõ chuyện tổng hội trưởng từ miệng hắn.

- Tư Thẩn Sâm, người là Luyện Lực Sĩ thiên tài hiếm thấy, đây cũng là nguyên nhân ta và Vân La Lý Sự ủng hộ người, rất có thể, chúng ta không thể gặp mặt tổng hội trưởng, nhưng lúc này đây người sẽ có cơ hội gặp mặt.

Diệt Luân Lý Sự nói:

- Khi đó chúng ta vạch kế hoạch tiêu diệt Phó Thư Bảo trở thành chuyện quá nhỏ bé. Chỉ cần người có thể đi vào thánh đảo, được tổng hội trưởng thưởng thức, tùy tiện chỉ dạy cho người một điểm, hoặc là ban tặng người một quyển bí kíp đến từ thời đại khởi nguyên, thời gian kia người muốn lại tiêu diệt Phó Thư Bảo lần nữa, quả thực không cần tổn hao nhiều sức lực.

Trong Tứ Đại Lý Sự để quốc hội, có hai Lý Sự ủng hộ Tư Thẩn Sâm chính là Diệt Luân Lý Sự và Cửu Âm Lý Sự, chuyện này giống như đặt cửa trong sông bạc. Hai gã Lý Sự ủng hộ Tư Thẩn Sâm hi vọng Tư Thẩn Sâm đạt được lợi ích đủ lớn, cho nên mới tận lực trợ giúp hắn, thậm chí giúp hắn giết chết Phó Thư Bảo. Ba người lúc này đã đứng cùng trận doanh. Có được sự trợ giúp của hai Đại Lý Sự tại Luyện Lực Sĩ Đế Quốc Hội cũng khó trách Tư Thẩn Sâm ngang ngược như vậy. Thác Nạp Sâm đã bị bài trừ ra ngoài, còn Mặc Lan Lý Sự dường như lại là nhân vật không tham gia thế sự, nhưng dưới bối cảnh cực lớn, hắn thực sự có thực lực đủ cần rồi.

- Vân La Lý Sự đã trên đường đi tới, hắn sẽ đích thân ủng hộ thuyết phục Mặc Lan Lý Sự ủng hộ người, nếu như người được Mặc Lan Lý Sự ủng hộ, tại đại hội thế giới lần này khẳng định có thể trở hết tài năng, có cơ hội leo lên thuyền tiếp đón, đi tới thánh đảo, gặp mặt tổng hội trưởng, sau đó...

Không nói hết lời, nhưng kết hoạch trong lòng đã thành thực, nó khiến nhân thần Diệt Luân Lý Sự nóng rực.

- Theo ta được biết, sáng tạo chi thuyền e rằng đã trăm năm nay chưa từng xuất hiện? Nói cách khác, trong khoảng thời gian trăm năm chưa từng có Luyện Lực Sĩ có thể được tổng hội trưởng thưởng thức, phái thuyền tiếp đón lên thánh đảo. Một lần đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới khiến người kích động đã cách đây năm mươi tám năm trước, một Luyện Lực Sĩ đặc biệt xuất sắc được người tưởng thưởng, nhưng trên hải cảng xuất hiện một con thuyền rất đặc biệt, chẳng qua không phải thuyền tiếp đón mà là thuyền đánh cá đến từ thánh đảo, Luyện Lực Sĩ kia cuối cùng không được tiếp đến thánh đảo, mà là cưỡi thuyền đánh cá phiêu du một tháng trên biển, sau đó không thấy Luyện Lực Sĩ kia xuất hiện, thần bí tiêu thất.

Tư Thẩn Sâm có chút cảm thán nói.

- Đúng vậy, điển cố này ta biết, đây chính là chuyện thực, nhưng trăm năm qua, người chẳng phải thiên tài mới xuất hiện sao? Năm ấy hai mươi tuổi đã tu luyện đạt cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, thành tựu kinh người như vậy, trăm năm qua, thậm chí trong khoảng thời gian xa hơn nữa, cũng chưa từng có nhân vật đạt được.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Tư Thẩn Sâm lại nghĩ tới một người:

- Tiểu tử Phó Thư Bảo kia dường như cũng là thiên tài sở hữu thiên phú kinh người, tiểu tử này mới chỉ mười bảy mười tám tuổi, nhưng trải qua giao thủ với hắn, lực lượng tu vi của hắn đã tiến nhập cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tăng thứ ba, nhưng lại mơ hồ khiến người ta cảm giác sâu thâm khó lường, nếu như hắn lấy thân phận là thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội, hắn tuyệt đối chính là mối uy hiếp cực lớn.

- Hừ! Diệt Luân Lý Sự hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ cần hấn uy hiếp chúng ta, chúng ta chỉ có một biện pháp đối phó chính là giết chết hấn!

- Mấy ngày nay người của ta đã thu thập được rất nhiều tin tình báo, tiểu tử kia đã đưa viện binh từ Tú Quốc tới, có một quân đoàn gọi là Ngũ Nguyệt Hoa chỉ có năm nghìn người, hiện nay đang hoạt động tại Thánh Lan Thành, đáng ghét, ta vẫn xem thường hấn, không ngờ người này không chỉ sở hữu tài phú kinh người, tại Hậu Thổ Thành Tú Quốc, cư nhiên quân đội hấn nắm giữ đạt tới hơn mười vạn!

Nếu như thu thập được tin tình báo như vậy, Tư Thẩn Sâm sẽ không liều lĩnh dùng tiền nhọc mạng Phó Thư Bảo trên sân rộng Thánh Lan Cung.

- Chuyện đối phó với hấn, người không cần quan tâm, ta và Vân Lan Lý Sự giải quyết tất cả, người chuyên tâm luyện chế Luyện Khí đi, ta đã chuẩn bị đầy đủ linh tài liên quan cho người.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Tư Thẩn Sâm gật đầu.

Đúng lúc này, Diệt Luân Lý Sự lấy ra một kiện vật từ Luyện Chi Trữ Vật Giới trên ngón tay, trong nháy mắt, phòng khách hân ám mà trống trải nhất thời phát sinh một mảnh quang hoa chói sáng, giống như ánh trăng chiếu sáng, lại giống như viên châu thật lớn chiếu sáng.

Tư Thẩn Sâm há lớn miệng, sau hồi lâu mới giựt mình tru lên một câu:

- Diệt Luân Lý Sự, đây là Linh Vãn Thạch!

Diệt Luân Lý Sự ha ha cười nói:

- Đây chính là một viên Linh Vãn Thạch, có đáng kể gì, có người nói trên thánh đảo, số lượng Linh Vãn Thạch nhiều vô kể có thể dùng làm thay tường. Tứ Đại Lý Sự Luyện Lực Sĩ để quốc hội bán mạng nhiều năm như vậy, nhận được chút phần thưởng đến từ thánh đảo theo lý mà nói cũng là chuyện bình thường.

Ngay cả vương thất Thánh Đóa Lan Quốc còn không có nắm giữ Linh Vãn Thạch, nhưng Linh Vãn Thạch trên thánh đảo nhiều tới mức dùng để thay tường, nói như vậy có khoác lác hay không, Tư Thẩn Sâm không thể biết, nhưng khối Linh Vãn Thạch trước mắt là thực, nó hiển hiện ngay trước mắt, hơn nữa, tuyệt đối là linh vãn thạch thượng đẳng!

Có linh tài siêu cấp như Linh Vãn Thạch, cho dù luyện chế khảm đao thậm chí thái đao bình thường, cũng tuyệt đối là bảo đao tuyệt thế! truyện cập nhật nhanh nhất tại chàm

Nhìn Linh Vãn Thạch nặng mấy nghìn cân trong tay Diệt Luân Lý Sự lại nhẹ như không, nhãn thần Tư Thẩn Sâm dần dần trở nên hưng phấn:

- Phó Thư Bảo, lúc này người thất bại là điều đã định trước, bất luận người nỗ lực thế nào, người đều phải thất bại, người không chỉ thất bại, còn phải chết trước mặt ta!

Tiếng cười âm lãnh vang lên trong phòng khách trống vắng.

Diệt Luân Lý Sự vỗ vỗ tay, một gã nô lệ thân hình cao lớn dị thường xuất hiện trong phòng khách. Nắm giữ thân thể người, lại có đầu sói vô cùng hung hãn. Gã nửa người nửa sói này có đôi mắt u lam và nanh sói vô cùng sắc bén, vừa xuất hiện, trong phòng khách nhất thời toát lên sát ý hung tàn.

- Lang nô, dẫn Tư Thẩn Sâm công tước tới luyện khí điện chuyên dụng, mở cửa cẩn thận, không để bất cứ kẻ nào tiến nhập.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Lang nô kia gật đầu, mơ hồ toát ra thanh âm nhân loại:

- Tuân mệnh, chủ nhân.

Tư Thẩn Sâm lại không vội vàng theo lang nô kia rời đi, mà kinh ngạc nhìn lang nô, buột miệng hỏi:

- Diệt Luân Lý Sự, lang nô của người không phải đang trong giai đoạn nghiên cứu sao? Tại sao, nó đã là một cá thể hoàn chỉnh.

Diệt Luân Lý Sự cười nói:

- Đây là cá thể hoàn chỉnh duy nhất, dùng nhân thể, Lực Luyện Khí và linh thú chi lang dung hợp lại, trở thành lang nô sở hữu sức chiến đấu kinh người, sức chiến đấu sơ bộ tương đương với Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, hơn nữa, tại một số phương diện khác, ví như khứu giác, cảnh giác đối với nguy cơ... Nhân loại không thể sánh bằng, cho dù Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cũng không thể sánh bằng, cho nên, thực sự chiến đấu, lang nô của ta sẽ không thua kém Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

Thân thể Tư Thẩn Sâm khẽ chấn động:

- Chúc mừng Diệt Luân Lý Sự! Thời gian người lật đổ vương thất Thánh Đóa Lan Quốc đã sắp tới.

Diệt Luân Lý Sự cười ha ha nói:

- Lật đổ vương thất Thánh Đóa Lan Quốc, chỉ là bước đi đầu tiên của ta mà thôi, mục tiêu của ta chính là toàn bộ thế giới! Ha ha ha...

Sau tiếng cuồng tiếu chói tai vang lên, hắc lặng lẽ nói:

- Nếu như không phải vừa luyện chế hoàn thành, lần trước ám sát Phó Thư Bảo tại Thánh Lan Thành tuyệt đối không thể thất bại, chỉ là cái chết đối với hắn đã định trước. Có kinh nghiệm luyện chế thành công, ta không muốn một lang nô như vậy, mà là một quân đoàn lang nô!

Một cổ âm phong bỗng nhiên thổi vào phòng khác, khiến Tư Thẩn Sâm ớn lạnh.

Có chút quan hệ hợp tác, kỳ thực giống như ngủ với ác ma, nằm cùng cộp dũ.

- Tư Thẩn Sâm, người là Luyện Lực Sĩ thiên tài hiếm thấy, đây cũng là nguyên nhân ta và Vân La Lý Sự ủng hộ người, rất có thể, chúng ta không thể gặp mặt tổng hội trưởng, nhưng lúc này đây người sẽ có cơ hội gặp mặt.

Diệt Luân Lý Sự nói:

- Khi đó chúng ta vạch kế hoạch tiêu diệt Phó Thư Bảo trở thành chuyện quá nhỏ bé. Chỉ cần người có thể đi vào thánh đảo, được tổng hội trưởng thưởng thức, tùy tiện chỉ dạy cho người một điểm, hoặc là ban tặng người một quyển bí kíp đến từ thời đại khởi nguyên, thời gian kia người muốn lại tiêu diệt Phó Thư Bảo lần nữa, quả thực không cần tổn hao nhiều sức lực.

Trong Tứ Đại Lý Sự để quốc hội, có hai Lý Sự ủng hộ Tư Thẩn Sâm chính là Diệt Luân Lý Sự và Cửu Âm Lý Sự, chuyện này giống như đặt cửa trong sông bạc. Hai gã Lý Sự ủng hộ Tư Thẩn Sâm hi vọng Tư Thẩn Sâm đạt được lợi ích đủ lớn, cho nên mới tận lực trợ giúp hắn, thậm chí giúp hắn giết chết Phó Thư Bảo. Ba người lúc này đã đứng cùng trận doanh. Có được sự trợ giúp của hai Đại Lý Sự tại Luyện Lực Sĩ Đế Quốc Hội cũng khó trách Tư Thẩn Sâm ngang ngược như vậy. Thác Nạp Sâm đã bị bài trừ ra ngoài, còn Mặc Lan Lý Sự dường như lại là nhân vật không tham gia thế sự, nhưng dưới bối cảnh cực lớn, hắn thực sự có thực lực đủ cần rồi.

- Vân La Lý Sự đã trên đường đi tới, hắn sẽ đích thân ủng hộ thuyết phục Mặc Lan Lý Sự ủng hộ người, nếu như người được Mặc Lan Lý Sự ủng hộ, tại đại hội thế giới lần này khẳng định có thể trở hết tài năng, có cơ hội leo lên thuyền tiếp đón, đi tới thánh đảo, gặp mặt tổng hội trưởng, sau đó...

Không nói hết lời, nhưng kết hoạch trong lòng đã thành thực, nó khiến nhân thân Diệt Luân Lý Sự nóng rực.

- Theo ta được biết, sáng tạo chi thuyền e rằng đã trăm năm nay chưa từng xuất hiện? Nói cách khác, trong khoảng thời gian trăm năm chưa từng có Luyện Lực Sĩ có thể được tổng hội trưởng thưởng thức, phái thuyền tiếp đón lên thánh đảo. Một lần đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới khiến người kích động đã cách đây năm mươi tám năm trước, một Luyện Lực Sĩ đặc biệt xuất sắc được người tướng thưởng, nhưng trên hải cảng xuất hiện một con thuyền rất đặc biệt, chẳng qua không phải thuyền tiếp dẫn mà là thuyền đánh cá đến từ thánh đảo, Luyện Lực Sĩ kia cuối cùng không được tiếp đến thánh đảo, mà là cưỡi thuyền đánh cá phiêu du một tháng trên biển, sau đó không thấy Luyện Lực Sĩ kia xuất hiện, thân bí tiêu thất.

Tư Thẩn Sâm có chút cảm thán nói.

- Đúng vậy, điển cố này ta biết, đây chính là chuyện thực, nhưng trăm năm qua, người chẳng phải thiên tài mới xuất hiện sao? Năm ấy hai mươi tuổi đã tu luyện đạt cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, thành tựu kinh người như vậy, trăm năm qua, thậm chí trong khoảng thời gian xa hơn nữa, cũng chưa từng có nhân vật đạt được.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Tư Thẩn Sâm lại nghĩ tới một người:

- Tiểu tử Phó Thư Bảo kia dường như cũng là thiên tài sở hữu thiên phú kinh người, tiểu tử này mới chỉ mười bảy mười tám tuổi, nhưng trải qua giao thủ với hắn, lực lượng tu vi của hắn đã tiến nhập cảnh giới Vĩnh Hằng Lực tầng thứ ba, nhưng lại mơ hồ khiến người ta cảm giác sâu thâm khó lường, nếu như hắn lấy thân phận là thành viên vương thất Thánh Đóa Lan Quốc tham gia đại hội, hắn tuyệt đối chính là mối uy hiếp cực lớn.

- Hừ! Diệt Luân Lý Sự hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ cần hắn uy hiếp chúng ta, chúng ta chỉ có một biện pháp đối phó chính là giết chết hắn!

- Mấy ngày nay người của ta đã thu thập được rất nhiều tin tình báo, tiểu tử kia đã đưa viện binh từ Tú Quốc tới, có một quân đoàn gọi là Ngũ Nguyệt Hoa chỉ có năm nghìn người, hiện nay đang hoạt động tại Thánh Lan Thành, đáng ghét, ta vẫn xem thường hắn, không ngờ người này không chỉ sở hữu tài phú kinh người, tại Hậu Thổ Thành Tú Quốc, cư nhiên quân đội hắn nắm giữ đạt tới hơn mười vạn!

Nếu như thu thập được tin tình báo như vậy, Tư Thẩn Sâm sẽ không liều lĩnh dùng tiền mệnh mạng Phó Thư Bảo trên sân rộng Thánh Lan Cung.

- Chuyện đối phó với hắn, người không cần quan tâm, ta và Vân Lan Lý Sự giải quyết tất cả, người chuyên tâm luyện chế Luyện Khí đi, ta đã chuẩn bị đầy đủ linh tài liên quan cho người.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Tư Thẩn Sâm gật đầu.

Đúng lúc này, Diệt Luân Lý Sự lấy ra một kiện vật từ Luyện Chi Trữ Vật Giới trên ngón tay, trong nháy mắt, phòng khách hôn ám mà trở nên sáng nhất thời phát sinh một mảnh quang hoa chói sáng, giống như ánh trăng chiếu sáng, lại giống như viên châu thật lớn chiếu sáng.

Tư Thẩn Sâm há lớn miệng, sau hồi lâu mới giật mình tru lên một câu:

- Diệt Luân Lý Sự, đây là Linh Vãn Thạch!

Diệt Luân Lý Sự ha ha cười nói:

- Đây chính là một viên Linh Vãn Thạch, có đáng kể gì, có người nói trên thánh đảo, số lượng Linh Vãn Thạch nhiều vô kể có thể dùng làm thay tường. Tứ Đại Lý Sự Luyện Lực Sĩ để quốc hội bán mệnh mạng nhiều năm như vậy, nhận được chút phần thưởng đến từ thánh đảo theo lý mà nói cũng là chuyện bình thường.

Ngay cả vương thất Thánh Đóa Lan Quốc còn không có nắm giữ Linh Vãn Thạch, nhưng Linh Vãn Thạch trên thánh đảo nhiều tới mức dùng để thay tường, nói như vậy có khoác lác hay không, Tư Thẩn Sâm không thể biết, nhưng khối Linh Vãn Thạch trước mắt là thực, nó hiển hiện ngay trước mắt, hơn nữa, tuyệt đối là linh vãn thạch thượng đẳng!

Có linh tài siêu cấp như Linh Vãn Thạch, cho dù luyện chế khảm đao thậm chí thái đao bình thường, cũng tuyệt đối là bảo đao tuyệt thế!

Nhìn Linh Vãn Thạch nặng mấy nghìn cân trong tay Diệt Luân Lý Sự lại nhẹ như không, nhân thần Tư Thẩn Sâm dần dần trở nên hưng phấn:

- Phó Thư Bảo, lúc này người thất bại là điều đã định trước, bất luận người nỗ lực thế nào, người đều phải thất bại, người không chỉ thất bại, còn phải chết trước mặt ta!

Tiếng cười âm lãnh vang lên trong phòng khách trống vắng.

Diệt Luân Lý Sự vỗ vỗ tay, một gã nô lệ thân hình cao lớn dị thường xuất hiện trong phòng khách. Nằm giữ thân thể người, lại có đầu sói vô cùng hung hãn. Gã nửa người nửa sói này có đôi mắt u lam và nanh sói vô cùng sắc bén, vừa xuất hiện, trong phòng khách nhất thời toát lên sát ý hung tàn.

- Lang nô, dẫn Tư Thẩn Sâm công tước tới luyện khí điện chuyên dụng, mở cửa cẩn thận, không để bất cứ kẻ nào tiến nhập.

Diệt Luân Lý Sự nói.

Lang nô kia gật đầu, mơ hồ toát ra thanh âm nhân loại:

- Tuân mệnh, chủ nhân.

Tư Thẩn Sâm lại không vội vàng theo lang nô kia rời đi, mà kinh ngạc nhìn lang nô, buột miệng hỏi:

- Diệt Luân Lý Sự, lang nô của ngươi không phải đang trong giai đoạn nghiên cứu sao? Tại sao, nó đã là một cá thể hoàn chỉnh.

Diệt Luân Lý Sự cười nói:

- Đây là cá thể hoàn chỉnh duy nhất, dùng nhân thể, Lực Luyện Khí và linh thú chi lang dung hợp lại, trở thành lang nô sở hữu sức chiến đấu kinh người, sức chiến đấu sơ bộ tương đương với Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực, hơn nữa, tại một số phương diện khác, ví như khứu giác, cảnh giác đối với nguy cơ... Nhân loại không thể sánh bằng, cho dù Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực cũng không thể sánh bằng, cho nên, thực sự chiến đấu, lang nô của ta sẽ không thua kém Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

Thân thể Tư Thẩn Sâm khẽ chấn động:

- Chúc mừng Diệt Luân Lý Sự! Thời gian ngươi lật đổ vương thất Thánh Đóa Lan Quốc đã sắp tới.

Diệt Luân Lý Sự cười ha ha nói:

- Lật đổ vương thất Thánh Đóa Lan Quốc, chỉ là bước đi đầu tiên của ta mà thôi, mục tiêu của ta chính là toàn bộ thế giới! Ha ha ha...

Sau tiếng cuồng tiếu chói tai vang lên, hắc lặng lẽ nói:

- Nếu như không phải vừa luyện chế hoàn thành, lần trước ám sát Phó Thư Bảo tại Thánh Lan Thành tuyệt đối không thể thất bại, chỉ là cái chết đối với hắn đã định trước. Có kinh nghiệm luyện chế thành công, ta không muốn một lang nô như vậy, mà là một quân đoàn lang nô!

Một cổ âm phong bỗng nhiên thổi vào phòng khác, khiến Tư Thẩn Sâm ớn lạnh.

Có chút quan hệ hợp tác, kỳ thực giống như ngủ với ác ma, nằm cùng cộp dũ.

502. Chương 456: Ngươi Lạp Đạn Đạo Xa

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 456: Ngươi lạp đạn đạo xa

Tất cả linh kiện tổ hợp lại cùng nhau dựa theo các bộ phận nhỏ sớm được thiết kế tốt hình thành một thể thống nhất hoàn mỹ. Đầu đạn hình bầu dục, thân đạn ống đồng cùng với tam tiết thổi tiến khí, còn có cánh và đuôi cánh giữ thăng bằng,

Lắp ráp hoàn thành không có nghĩa là luyện chế đạn đạo Lực Luyện Khí hoàn thành, Phó Thư còn chưa làm tới khâu không cuối cùng, đó chính là hợp luyện. Đây cũng là khâu cuối cùng đối với bất Lực Luyện Khí nào.

Thể tích đạn đạo Lực Luyện Khí cao khoảng năm thước, trọng lượng đạt năm nghìn cân, chu vi hình tròn sánh ngang vòng eo nam thanh niên cường tráng, với Luyện Thiên Đỉnh nhỏ bé, tuyệt đối không thể dung nạp. Trước đây, Phó Thư Bảo không thể hợp luyện luyện lực khí nhỏ bé này, thể nhưng bây giờ đạt tới cảnh

giới Vinh Hằng Lực tầng thứ ba, mang theo nguyên tố hỏa băng tuyết hoàn mỹ, hẳn đã có thể giải quyết vấn đề này.

- Mở rộng đỉnh!

Theo tiếng hô lớn, không gian Luyện Thiên Đỉnh nhất thời phát sinh âm hưởng rắc rắc, ngay lập tức mở rộng, thoáng chốc hoàn toàn dung nạp đan đạo Lực Luyện Khí.

Đây chính là vận dụng nhánh biến hóa “ Giải ” thuộc về nguyên tố thổ cao cấp. Hấp thụ nguyên tố thổ tinh túy trong Vân Nê Thổ Đậu, lực lượng thuộc tính liên quan được đề thăng và tiến hóa, Phó Thư Bảo muốn làm được điểm này kỳ thực dễ như trở bàn tay. Nếu như không hấp thụ được nguyên tố thổ tinh túy, tuy rằng có thể mở đỉnh, thế nhưng đạt được tốc độ và kích cỡ siêu nhỏ như vậy là quá trình vô cùng trắc trở.

Luyện Thiên Đỉnh được mở rộng lại không chút nào biến hóa về tính chất, dùng hành động loại này mở đỉnh, phải là đỉnh siêu tốt, nếu như đỉnh thông thường, mở như vậy ắt bị hỏng, đừng nói tới dùng luyện chế Lực Luyện Khí. Luyện Thiên Đỉnh là bảo đỉnh của Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong, khi mở đỉnh không những không bị hư hỏng, thậm chí tính năng cũng không chút biến đổi.

Mở rộng Luyện Thiên Đỉnh, Phó Thư Bảo liền để đan đạo Lực Luyện Khí vào Luyện Thiên Đỉnh, sau đó vận dụng nguyên tố hỏa băng tuyết từng bước từng bước tiến hành hợp luyện.

Nguyên tố hỏa băng tuyết thuần khiết như tuyết thỏa thích la liếm Luyện Thiên Đỉnh, giống như bó củi thần thánh thiêu đốt Luyện Thiên Đỉnh, độ cao của ngọn lửa còn cao hơn chiều cao thân thể Phó Thư Bảo.

Luyện chế như vậy kỳ thực rất mệt mỏi, chỉ riêng nguyên tố hỏa băng tuyết tiêu hao đã gấp mười lần luyện chế các loại tiểu luyện lực khí khác. Chỉ có điều Phó Thư Bảo bây giờ cũng có đủ lực lượng chống đỡ.

Dưới tác dụng của nguyên tố hỏa băng tuyết và ý niệm luyện chế, các loại linh tài được phân giải, được tổ hợp, trên thân đan, đầu đan đạo Lực Luyện Khí từ từ hiện ra đường viền huyết sắc. Ánh sáng màu đen kịt, công thêm đường viền huyết sắc là một hình ảnh vô cùng quỷ dị.

Đường viền huyết sắc chính là đường nối liền tất cả thành một thể thống nhất, mỗi đường viền được hoàn thành, đan đạo Lực Luyện Khí được hoàn thiện một phần. Hoàn thiện sau cùng chỉ còn là vấn đề thời gian.

Sau một ngày, ánh sáng bình minh phá tan màn đêm hắc áo. Bầu trời nhập đông vẫn một mảnh sương mù, tia sáng có vẻ rất ảm đạm. Gió lạnh xuy xuy thổi, trên màn trời rất nặng liên tục rớt xuống vài bông hoa tuyết dán trên mặt người hóa thành tuyết thủy, khiến cho làn da cảm thấy lạnh buốt và ướt át.

Độc Âm Nhi đứng trên sân rộng chờ mong, trên người không mặc áo bông chống lạnh, thậm chí ngay cả một kiện y phục dày cũng không có, vẻn vẹn chỉ là một bộ áo giáp Lực Luyện Khí màu bạc và một tầng áo mỏng manh bên trong. Đối với nàng đã là Luyện Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, tuyết nhập đông lạnh buốt không hề ảnh hưởng tới nàng thể hiện vóc dáng tuyết mỹ. Trong gió tuyết cực lạnh, bộ ngực kiên cường tròn trĩnh kia và đôi mông cong cong hình thành đường cong chữ “ S ” hoàn mỹ, vô cùng hấp dẫn nhãn cầu người khác, đặc biệt là nam nhân.

Phía sau Độc Âm Nhi, theo thứ tự chính là chiến đội trăm người Độc Lang Tộc và Ngũ Thiên Vũ Ngũ Nguyệt Hoa Quân cùng với chiến đội năm nghìn quân do bọn họ thống lĩnh. Ngũ Thiên Vũ trước kia là Lực Sĩ nô lệ mua từ Tư Ba Quốc, bây giờ triệt để thuần phục Phó Thư Bảo, mức độ trung thành không chút vấn đề.

Độc Âm Nhi bây giờ không chỉ là đại đội trưởng chiến đại trăm người Độc Lang Tộc, còn là quân đoàn trưởng chiến đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Lúc này, rất nhiều người còn trong chăm ám chìm vào giấc ngủ, nhưng Độc Âm Nhi lại thống lĩnh quân đội rời khỏi quân doanh luyện tập, vây quanh Thánh Lan Thành thành vòng tròn thật lớn. Làm như vậy chính là huấn luyện nền tảng thể lực và sức chịu đựng đối với các chiến sĩ, còn có mục đích giúp chiến sĩ làm quen với hoàn cảnh mới.

Trên đường Hồ Nguyệt Thiên cũng nói rõ rất nhiều tình huống cho Độc Âm Nhi, cho nên đầu tiên Độc Âm Nhi cần phải làm quen với hoàn cảnh, huấn luyện quân ngũ đã ngoại. Nàng bây giờ có năng lực rất mạnh về phương diện quân sự, được coi là người vợ hiền bưu hãn bên cạnh Phó Thư Bảo.

Đứng hiên ngang trước cửa sổ, nhìn cảnh tượng huấn luyện đầy nhiệt huyết phía dưới, Thánh Lan Vương không khỏi có chút cảm thán nói:

- Đội quân này tuy rằng chỉ có năm nghìn người, nhưng tuyệt đối đều là tinh binh, vùng dậy chiến đấu tuyệt đối hân bất úy tử, thực sự không nhận rõ Phó Thư Bảo kia cư nhiên có thể huấn luyện ra đội quân như vậy.
- Người chẳng phải vẫn cho rằng, hân rất tệ sao?

Bên cạnh Quốc Vương, Vương Hậu Cơ Ni Tập có chút vui đùa dịu dàng nói.

Thánh Lan Vương ôn nhu ôm vai Cơ Ni Tập, hôn lên khuôn mặt non mịn một cái, lúc này mới cười cười nói:

- Chuyện này xem ra ta sai rồi? Về loại chuyện này, ánh mắt của ta so ra kém nàng, bằng không, nàng trước đây chẳng phải sẽ không chọn ta sao?
- Đâu là câu nói lấy lòng bọn đời, nhưng cũng biến tướng khen chính mình ưu tú. Về Phương diện nịnh bợ nữ nhân kỳ thực có điểm chung cực lớn, về điểm này bất luận Quốc Vương hay bình dân đều giống nhau.
- Bền mép, nhiều tuổi vẫn còn như vậy...

Vương Hậu Cơ Ni Tập ẩn ẩn ngón tay lên trán Thánh Lan Vương, lại chuyển trọng tâm câu chuyện:

- Bộ Hạ nói, ngày hôm nay con rể của chúng ta sẽ hoàn thành kiện Lực Luyện Khí thần bí kia sao? Như vậy không dư thừa nhiều thời gian so với thời điểm đại hội Luyện Lực Sĩ triển khai.
- Chỉ mong không có gì sai sót, ta cũng là một Luyện Lực Sĩ, nhưng chưa từng gặp qua Lực Luyện Khí như vậy, cho nên trong lòng không thể phán đoán.

Thánh Lan Vương nói, ánh mắt lại chuyển tới Độc Âm Nhi huấn luyện quân đội trên sân rộng, trong lòng hân âm thầm cảm thấy kỳ quái:

- Tại sao đám người bên cạnh tiểu tử này đều mỹ nữ tuyệt thế? Một hồ ly tinh Hồ Tộc giả trang hình dạng nửa nam nửa nữ, chẳng phải muốn người khác không nhận ra quan hệ của nàng với tiểu tử kia sao, cố ý lấy khuôn mặt kỳ nhân xấu xí đừng nghĩ là ta không biết, bây giờ cư nhiên lại có một đại mỹ nữ Độc Lang Tộc tới...Nếu nhi Chi Ni Nhã có tình địch, ta nên xử lý thế nào? xem tại

Thánh Lan Vương quên mất một điểm, cho dù hân là Quốc Vương, cũng không thể xử lý quan hệ nam nữ của Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo tôn trọng tự do luyện ái, càng tôn sùng tính cách nam nhân của đại lão bà và tiểu tam.

- Bộ Hạ.

Quốc Sư Thác Nạp Sâm xuất hiện trước cửa:

- Thư mời đã tới, lần này đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới vẫn tiến hành tại Di Vong.
- Nơi kia...

Thánh Lan Vương thốt thốt nói:

- Trăm năm chưa từng thay đổi.

Thác Nạp Sâm nói:

- Đúng vậy Bộ Hạ, nhưng vé tàu sau cùng cũng đã trăm năm chưa từng xuất hiện, được rồi, còn có một tin tức ta muốn nói cho Bộ Hạ, ta đã bị cách chức tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội.
- Nhanh như vậy sao?
- Đây là chuyện dự liệu trước.

Trong giọng nói của Thác Nạp Sâm có một loại cảm giác thoải mái, vấn đề này đã dây dưa với hân từ rất lâu, kết quả bây giờ giúp hân được giải thoát.

503. Chương 457: Tận hưởng lạc thú trước mắt (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 457: Tận hưởng lạc thú trước mắt (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Lộ trình tới Di Vong cần nửa tháng, Phó Thư Bảo ngày mai sẽ lên đường.

Thánh Lan Vương có chút suy nghĩ nói.

- Hẳn đã luyện chế xong đạn đạo Lực Luyện Khí chưa?

Thác Nạp Sâm nói.

Đúng lúc này, một chùm tia sáng thanh bạch từ tầng kiến trúc ngằm trong Thánh Lan Cung xuyên thủng mặt đất, âm âm bắn về phía bầu trời hôn ám. Tia sáng ảm đảm bao quanh khiến nó có vẻ bắt mắt dị thường, giống như một thần linh. Cùng lúc, Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm cảm giác được một cổ khí tức cực kỳ nguy hiểm. Đó chính là khí tức nguy hiểm phát sinh từ kiện Lực Luyện Khí, loại cảm giác này giống như đối mặt với ma đao tàn sát nghìn vạn sinh linh, vừa xuất hiện, liền tạo lên lệ khí bức người, sát ý hừng hực!

Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm liếc mắt nhìn nhau, đồng thời kinh hô:

- Tiểu tử kia đã thành công!

Chưa từng trông thấy Lực Luyện Khí có lệ khí và sát khí cường cường đại như vậy, đây chính là điềm khiến Thánh Lan Vương và Thác Nạp Sâm giật mình. Cho dù đối mặt với Luyện Hỏa Cuồng Thần Đao của Diệt Luân Lý Sự cũng không có khí tràng kinh khủng bá đạo như vậy! Phải biết rằng, đây là vũ khí Lực Luyện Khí kinh khủng đến từ thời đại khởi nguyên!

Thánh Lan Vương kéo kéo Thác Nạp Sâm lại nhưng không biết nói gì, Luyện Hỏa Cuồng Thần Đao của Diệt Luân Lý Sự có thể sử dụng không bị hạn chế, còn đạn đạo Lực Luyện Khí của Phó Thư Bảo bắn cực xa. Dựa theo uy lực mà nói, không thể so sánh với tính thực dụng của Luyện Hỏa Cuồng Thần Đao. Nhưng về phương diện khác, đạn đạo Lực Luyện Khí nắm giữ ưu thế mà Luyện Hỏa Thần Đao không thể sánh ngang, đó chính là nó có thể phá hủy một toàn thành hoặc một quân đoàn, mà Luyện Hỏa Cuồng Thần Đao không thể làm được.

- Chúng ta mau tới xem một chút.

Vương Hậu Cơ Ti Nạp sốt ruột nói.

- Không cần hẳn, hẳn từng nói, sau khi hoàn thành nhất định biểu diễn trên sân rộng.

Thánh Lan Vương nói.

Cơ Ni Tạt hé miệng cười nói:

- Con rể của chúng ta thực sự là một người thích làm náo động.

Trong lòng Thánh Lan Vương âm thầm nói:

- Há lại chỉ là người thích gây náo động, tiểu tử này quả thực chính là người si mê biểu diễn! Thật không biết Chi Ni Nhã tại sao lại thích một gã thấp kém như vậy, aizzz...Hại tại đã muộn hay chưa?

Chùm sáng thanh bạch tiêu thất, thoáng chốc Thác Nạp Sâm bỗng nhiên nói:

- Hấn đã đi ra.

Ngay lúc đó, ba người Thánh Lan Vương, Cơ Ni Tập và Thác Nạp Sâm sững sờ mở lớn miệng, không thể ngậm lại.

Chỉ thấy một chiếc ngư xa do bốn ngư đầu chậm rãi kéo từ Thánh Lan Cung đi tới. Bánh xe sắt nghiền lát phiến đá phát sinh tiếng vang rắc rắc, tại sân rộng yên tĩnh thực sự rất chói tai. Trên ngư xa trở một kiện vật kỳ quái, đầu đạn hình bầu dục, thân đạn hình trụ bằng đồng, còn có đôi cánh và đuôi cánh giữ thăng bằng và tam tiết thổi tiến khí. Những đường viền huyết sắc bao trùm nối ghép tất cả thành một thể hoàn chỉnh vô cùng bắt mắt.

Tất cả lệ khí và sát khí đều từ kiện vật kỳ quái này phát sinh. Đối mặt với nó, khiến người ta cảm giác giống như đối mặt với thiên quân vạn mã. Trước mặt nói, khiến người ta không kìm được lòng cảm thấy ớn lạnh, thân hình chính mình quá nhỏ bé và yếu đuối!

Đây là đạn đạo Lực Luyện Khí của Phó Thư Bảo, không cần bàn cãi đây chính là Lực Luyện Khí được luyện chế vô cùng thành công.

Thế nhưng, nghìn vạn lần không nên, người không nên dùng ngư lái xe đi ra?

Phó Thư Bảo vốn đến từ thế giới kia, đạn đạo có thể di chuyển nhờ xe tải quân dụng, nhưng tại thế giới lực lượng thống trị tất cả, hấn không thể nắm giữ xe quân dụng như vậy, vì vậy, ngư xa trở thành lựa chọn tương đối ổn định.

- Toàn thể...Nghiêm!

Thanh âm hô lớn vang lên, Độc Âm Nhi và chiến đội trăm người Độc Lang Tộc cùng với các chiến sĩ quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa đang trừng mắt há miệng nhìn ngư xa lên sân khấu lúc này mới bình tĩnh, đứng thẳng người.

Tiếp đến, Phó Thư Bảo cưỡi trên lưng ngư đầu thứ ba, uốn ngực, múa võ dương ngoai đi ngang qua trước mặt quân đội và nữ nhân của hấn.

Phái đoàn của hấn, chính là phái đoàn đủ tiêu chuẩn quốc tế.

- Hấn, hấn...Hấn cư nhiên cưỡi trên lưng ngư...

Cơ Ni Tập rút cuộc toát lên một câu.

Hấn không nên dùng ngư xa?

Quốc Vương giáo hoạt cũng không thể nghĩ tới chuyện này.

oOo

- Thiếu gia, trên địa đồ nơi này là một đồng phế tích.

Phương Tín mở bản địa đồ đã cũ, chỉ vào một điểm trên địa đồ nói:

- Nơi này không thuộc về ranh giới Thánh Đóa Lan Quốc, cũng không nằm trong bất cứ quốc gia nào tại Tây Châu, nơi hoang dã này do một mỹ nhân thống lĩnh, dựa theo lời đồn và một số ghi chép điển tịch, đồng phế tích này được coi là kinh đô một quốc gia có tên gọi là Luyện Quốc, phần hoa như mộng, nhưng không rõ vì sao bị hủy diệt.

- Ta biết rồi, thực sự làm không tệ.

Phương Tín mang tin tình báo Phó Thư Bảo quan tâm tới, khiến tâm tình hấn cảm thấy rất tốt.

Đội quân hơn năm nghìn người dưới sự hộ tống của mời vạn đại quân Thánh Đóa Lan Quốc rời khỏi Thánh Lan Thành, trùng trùng điệp điệp đi về phía đồng phế tích kia. Đội quân dài tới mười dặm, tràng diện đồ sộ tới cực điểm.

Đạn đạo Lực Luyện Khí, kèm theo ngư xa kéo đạn đạo được Phó Thư Bảo thu vào Sinh Trữ Vật Không Gian, cho nên không xuất hiện trong hàng ngũ.

- Thiếu gia, quân đội Thánh Đóa Lan Quốc chỉ có thể hộ tống chúng ta tới biên giới Thánh Đóa Lan Quốc, không thể hộ tống chúng ta tới Di Vong, đây là nguyên tắc của Luyện Lực Sĩ để quốc hội, nhưng mỗi Luyện Lực Sĩ đều có thể mang theo quân đội bảo hộ dựa theo thực lực mỗi cá nhân, cho nên, nếu như Quốc Vương một quốc gia tham gia, hẳn có thể thống lĩnh mười vạn đại quân, nhưng quân đội Thánh Đóa Lan Quốc hộ tống lại không thể tiến nhập Di Vong.

Phương Tín tiếp tục nói.

- Đây là nguyên tắc chó má gì?

Phó Thư Bảo mắng một câu.

Phương Tín nói:

- Cho nên, một khi rời khỏi lãnh thổ Thánh Đóa Lan Quốc, chúng ta tùy thời đều có thể bị tập kích, thiếu gia cần phải cẩn thận.

- Chuyện bên kia người tiến hành thế nào?

Phó Thư Bảo hỏi.

Khóe miệng Phương Tín nhếch lên tươi cười:

- Thiếu gia, ta lần này tới đây mang theo đều là thám báo tinh nhuệ của Tổ Nhân Phường chúng ta, mỹ nữ đến từ Đông Phong thế giới rất được hoan nghênh, rất nhiều vương tôn công tử, con dòng cháu giống và đám người có tiền nổi gót tiếp đón thám báo Tổ Nhân Phường của chúng ta.

Dừng lại một chút, hẳn còn nói thêm:

- Vốn ta muốn đầu tiên phải đứng vững sau đó mở chi nhánh, bây giờ xem ra, ta phải sớm mở chi nhánh.

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Nam nhân thiện hạ đều như nhau, cũng tốt, sớm mở chi nhánh, tổ chức tình báo của chúng ta càng có thể bao phủ trên diện rộng, sớm muộn sẽ bao trùm toàn bộ đại lục Tây Châu, thời gian đó, muốn tin tình báo gì đó, là có thể đạt được.

- Ngoài ra, ta còn có một tin tình báo rất quan trọng nói với thiếu gia, lúc này đây kẻ đối đầu với thiếu gia Tư Thẩn Sâm đã mang theo toàn bộ chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ bên người, nhưng khi xuất phát không mang theo lương thảo, phỏng chừng cũng nắm giữ luyện lực khí giống như Sinh Trữ Vật Không trong tay thiếu gia.

- Thực lực của tiểu tử Tư Thẩn Sâm thực có chút biến thái, chẳng qua, nếu như hẳn muốn giữa đường đối phó với ta, ta cũng không sợ hẳn.

Phó Thư Bảo nói.

- Thiếu gia nên cẩn thận, mặc dù là thiếu gia tại Di Vong, ta cũng có biện pháp mang tin tình báo tới cho thiếu gia, bây giờ ta sẽ trở về. nguồn (.)

Phương Tín nói.

Phó Thư Bảo gật đầu. Phương Tín làm quan tình báo của hẳn, chính là không cần phải tham gia chiến đấu, sứ mệnh lớn nhất của hẳn chính là thu thập tin tình báo và xây dựng mạng lưới tình báo mới.

504. Chương 457: Tận Hưởng Lạc Thú Trước Mắt (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 457: Tận hưởng lạc thú trước mắt (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phương Tín lặng yên không tiếng động rời đi, sẽ không ai lưu ý trong mười vạn đại quân thiếu đi một người.

- Không ngờ Tư Thẩn Sâm cũng nắm giữ Sinh Trữ Vật Không Gian, nếu như hắn giấu năm vạn đại quân trong Sinh Trữ Vật Không Gian, giữa đường chém giết, thực sự khó có thể phòng ngừa.

Phương Tín đi rồi, Phó Thư Bảo lâm vào trầm tư.

Xe ngựa chậm rãi di chuyển, nhưng thùng xe trống lẹ không chút cảm giác chòng chành. Ghế dựa nhưng tựa khiến Phó Thư Bảo nghĩ tới đôi mông của Chi Ni Nhã, chẳng qua lúc này đây, đã bị Thánh Lan Vương mạnh mẽ lưu lại Thánh Lan Cung không thể gia nhập đội ngũ. Phó Thư Bảo hiểu rõ hành động của Thánh Lan Vương, dù sao lúc này tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới đều có nguy hiểm nhất định, đổi lại là hắn, hắn cũng không để người thân của chính mình mạo hiểm.

Chi Ni Nhã tuy không theo, nhưng Hồ Nguyệt Thiên và Độc Âm Nhi ở cùng một chỗ, cho nên dọc đường không xuất hiện tình trạng cơ đơn thiếu nữ nhân. Chỉ có phiền toái duy nhất chính là, thời gian muốn gần gũi tiểu tam Hồ Nguyệt Thiên nhất định phải đề phòng Độc Âm Nhi, không để nàng phát hiện mà thôi.

- Được rồi, Luyện Quốc. .. Cái tên này làm sao khiến ta có chút cảm giác quen thuộc?

Tâm tình Phó Thư Bảo bỗng nhiên thu gom một mảnh cảm thụ và suy nghĩ rời rạc lại cùng nhau, nghĩ tới một điểm:

- Đan Thư Thần Thú từng nói về chuyện Luyện Tộc với ta đó là chủng tộc thần bí tại thời đại khởi nguyên, mỗi người trong tộc đều là Luyện Lực Sĩ ưu tú, tại thời đại khởi nguyên đây cũng là một kỳ tích khó có thể giải thích, theo như lời Phương Tín, Di Vong chính là phế tích của Luyện Quốc thời đại khởi nguyên, hai thứ này lẽ nào có liên quan sao? Vả lại, Luyện Lực Sĩ đế quốc hội mở đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới ở nơi này, lẽ nào vấn đề này cũng có liên quan gì sao?

Vấn đề không thể chứng thực, càng nghĩ lại càng loạn.

Một đường cấp tốc hành quân, mười vạn đại quân Thánh Đóa Lan Quốc phục mệnh bảo hộ liên tục trong năm ngày, sau khi rời khỏi lãnh thổ Thánh Đóa Lan Quốc, Phó Thư Bảo chỉ được mang theo người của chính mình tiến nhập Di Vong.

Trong khoảng thời gian năm ngày, Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi chung chăn ba lần, quan hệ mây mưa với Hồ Nguyệt Thiên hai lần. Càng khó hơn chính là, Độc Âm Nhi không biết chuyện hắn vụng trộm với Hồ Nguyệt Thiên. Trong quân độ yêu đương vụng trộm, đây là cảnh giới cao nhất đối với chuyện yêu đương vụng trộm, bất luận là Phó Thư Bảo hay Hồ Nguyệt Thiên đều cảm giác cực kỳ mới mẻ và kích thích. Cảm giác này khiến đôi cầu nam nữ này giống như đường với mật, vẫn khát khao và lập kế hoạch yêu đương vụng trộm.

Những thứ này chỉ là bài nhạc đệm trong cuộc hành quân khô khan.

Phó Thư Bảo không phải không biết, hắn trên đường tới Di Vong, cơ sở ngầm của Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân đã mang tất cả tình hình báo cáo cho Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự. Trên thực tế, nếu như không phải lo lắng hai người này động thủ tại lãnh thổ Thánh Đóa Lan Quốc, hắn căn bản không cần mười vạn đại quân Thánh Đóa Lan Quốc hộ tống, mà cất giữ đội quân Ngũ Nguyệt Hoa vào Sinh Trữ Vật Không Gian, dựa vào tốc độ nhanh nhất chạy tới Di Vong.

Rốt cuộc phải lựa chọn phương thức thông thả hành quân, bởi hắn đoán chắc một điểm, nếu như cầm thư mời tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới tới Di Vong, như vậy, Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự không dám trắng trợn đối phó với hắn, bằng không, không được đảm bảo an toàn, về sau ai còn dám tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới? Cho nên, tình huống trước mắt, mang tính an toàn cực cao, như vậy, hành quân trên mặt đất, ngược lại là phương thức an toàn nhất.

Có chút thời gian, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất. Có chút tương đồng chính là, có chút phương thức hành sự nhìn giống như phương thức nguy hiểm liều lĩnh nhất, kỳ thực mới là phương thức an toàn nhất.

Nếu như Phó Thư Bảo đầu tiên ẩn dấu hành tung, không người trông thấy, bị bao vây trong trạng thái ẩn nấp, như vậy vừa vặn là cơ hội cho Diệt Luân Lý Sự và Tư Thẩn Sâm liên thủ giết chết hẳn.

Mười vạn đại quân Thánh Đóa Lan Quốc đã quay trở về, ngày đầu tiên tiến vùng đất hoang dã, Phó Thư Bảo lệnh đội quân dừng lại nghỉ chân.

- Vì sao muốn dừng lại?

Độc Âm Nhi không giải thích được nói:

- Căn bản chúng ta không có nhiều thời gian.

- Vội cái gì?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chúng ta càng sốt ruột chạy, những kẻ ẩn nấp kia càng cao hứng, bởi vì bọn cảm thấy chúng ta sợ hãi.

- Nói như vậy, lẽ nào chúng ta vẫn trốn ở nơi này không đến Di Vong sao?

Độc Âm Nhi minh bạch hung hiểm theo như lời Phó Thư Bảo nói, nhưng đối với sự can đảm của Phó Thư Bảo lúc này phô diễn cũng không dám gật bừa. Trong ấn tượng của nàng, Phó Thư Bảo vẫn là kẻ không sợ trời không sợ đất, bây giờ điều khiến nàng kỳ quái chính là, sau khi tới Thánh Đóa Lan Quốc, tại sao lá gan lại nhỏ đi?

Địch nhân quá mức cường đại, còn mạnh hơn so với Thanh Dật Vương và Thái Bình Vương Tú Quốc, cực kỳ khó đối phó, đây chính là nguyên nhân khiến Phó Thư Bảo cẩn thận ứng đối. Nếu như muốn biểu hiện dũng mãnh, nhưng phải lấy sinh mệnh làm cái giá phải trả, loại chuyện ngu xuẩn này hẳn khẳng định sẽ không làm.

- Đương nhiên không phải, Tiểu Thanh cho người thời gian sa lầy (đồng hồ cát) , thanh trừ chút thám tử hầu hạ quanh thân, nhớ kỹ, phải bắt sống hai người, chúng ta muốn biết chút hành tung và kế hoạch của địch nhân từ miệng bọn họ.

Phó Thư Bảo rất bình tĩnh ra lệnh.

Tiểu Thanh không chút do dự, lập tức chấp hành mệnh lệnh Phó Thư Bảo giao phó.

Độc Âm Nhi nhất thời minh bạch, Phó Thư Bảo không phải nhất gan, mà là một loại sách lược hành quân thận trọng. Nàng tại phương diện này, cần phải học tập rất nhiều từ Phó Thư Bảo, nàng thực sự giáo hoạt còn kém xa Phó Thư Bảo. Nếu như đứng tại vị trí đối địch, không phải quan hệ phụ thê, nàng tuyệt đối sẽ trở thành món đồ trò chơi trong tay Phó Thư Bảo, không thể nhích người.

- Trong khi chờ đợi Tiểu Thanh trở về, ta tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian để lấy ra đạn đạo Lực Luyện Khí lần nữa.

Phó Thư Bảo nói.

- Lẽ nào người muốn sử dụng? Thứ này không phải dùng để tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới sao?

Độc Âm Nhi không giải thích được nói.

- Nếu như Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự không cần tuân theo quy tắc xuất bài, ta cũng không cần tuân thủ nguyên tắc xuất bài, đạn đạo Lực Luyện Khí của ta sớm sử dụng, không tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ gì đó cũng không thể nói là hư danh, chỗ tốt này cần phải có mạng nhỏ mới có cơ hội nắm giữ, ta cũng không cố hủ như vậy.

Phó Thư Bảo cười cười nói.

- Chờ chút, người...

Độc Âm Nhi dường như minh bạch Phó Thư Bảo muốn làm gì, thấp giọng nói:

- Ta biết, người muốn dùng thuốc độc khó giải Ác Độc Chi Hoa thêm vào đạn đạo Lực Luyện Khí?

Tiểu ma nữ chính là tiểu ma nữ, tuy không âm hiểm狡 hoạt như Phó Thư Bảo, nhưng trên hai phương diện này người thường không thể sánh bằng. Trên người đôi vợ chồng son nắm giữ rất nhiều điểm hắc ám giống nhau. Tâm địa một bồ hắc ám cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

Phó Thư Bảo cười khà khà, ngẫm thừa nhận.

- Nguyệt Thiên huynh, phiền huynh thay mặt chủ soái thủ vệ Sinh Trữ Vật Không Gian. đọc truyện mới nhất tại .

Trước khi tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, Phó Thư Bảo an bài thích đáng. Tiểu tam hồ ly tinh khác phải có quan hệ nam nữ trở thành Nguyệt Thiên huynh, từ góc độ Độc Âm Nhi bên cạnh nhìn nhận, hẳn và hồ ly tinh nửa nam nửa nữ này có quan hệ thanh bạch còn hơn nước suối trong.

505. Chương 458: Bảo Mệnh Thực Nhân Sương

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 458: Bảo mệnh Thực Nhân Sương

- Được rồi, trong khoảng thời gian một sa lậu chưa xuất hiện, ta sẽ tiến nhập bên trong.

Hồ Nguyệt Thiên trả lời có ám chỉ gì đó. Nếu như các người gây hỗn loạn bên trong, cẩn thận bị ta bắt gặp!

Phó Thư Bảo cười khở nhún nhún vai, kéo tay Độc Âm Nhi tiêu thất trước mặt hồ ly tinh.

Tiến nhập Sinh Trữ Vật Không Gian, đi tới đình viện trúc xá trên Độc Sơn Đình, ba ngư đầu đang ăn cỗ gặm cỗ tươi trên thảm cỏ, bộ dáng vô cùng lười nhác nhà nhàn nhã. Dạn đạo Lục Luyện Khí và ngư xa được để trong đình viện, an tĩnh đứng một chỗ, xung quanh là đồng văn vật ngự tạo đang trong giai đoạn phục chế.

Phục chế không phải ai khách, chính là Luyện Thiên Thử.

Thời gian Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi tiến vào đình viện, Luyện Thiên Thử vừa vặn dùng thủ đoạn của nó phục chế một quả đạn đạo Lục Luyện Khí giả. Hình dạng bên ngoài vô cùng chân thật, ngay cả đường viền huyết sắc bên ngoài đạn đạo Lục Luyện Khí cũng hoàn toàn ăn khớp, không chút sai lệch.

- Tiểu chủ nhân, ta vẫn không hiểu, tại sao người muốn ta phục chế một vật không có tác dụng gì?

Luyện Thiên Thử trực tiếp nói ra nghi hoặc trong lòng.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Thứ này chỉ có thể dùng một lần, cho nên cần phải đánh lừa cảm giác đối với đối phương khiến bọn họ coi thường không phòng bị, thời gian đó sử dụng sẽ gây lên lực sát thương lớn nhất, dọc đường tới Di Vong, Tư Thảm Sâm và Diệt Luân Lý Sự không biết sẽ sắp đặt bao nhiêu cơ sở ngầm, quan sát nhất cử nhất động của chúng ta, nếu như chúng ta muốn cất giấu đạn đạo Lục Luyện Khí, bọn họ khẳng định tùy thời đề phòng, mà nếu như chúng để ba ngư đầu lôi kéo hàng giả rêu rao khắp nơi, bọn họ ắt sẽ coi thường chúng ta, tới thời điểm mấu chốt, muốn khóc cũng không được!

- Khà khà... Trí tuệ và thủ đoạn của chủ nhân so với tiền chủ nhân chỉ có hơn không có kém.

Luyện Thiên Thử cảm thán nói.

- Quai nhi tử của chúng ta?

Độc Âm Nhi nhìn quanh bốn phía, nhưng không thấy dáng dấp quai nhi tử đâu, trong lòng không khỏi có chút lo lắng.

- Nó ah...Nó nói vẫn không thể phiên dịch ra cuốn cổ thư có văn tự Luyện Tộc, cho nên không có mặt mũi gặp mặt phụ mẫu, nó đang nhốt chính mình trong sơn động chuyên tâm dịch, được rồi, ta đi xem nó, tiểu chủ nhân nếu cần, gọi một tiếng là được.

Luyện Thiên Thử chính là một con chuột tinh rất tinh quái, nó lúc này tuyệt đối không mang cây đèn cầy trở đại sự của chủ nhân.

Nói đi là đi, Luyện Thiên Thử trực tiếp tiêu thất.

Phó Thư Bảo lúc này mới cẩn thận từng li từng tí mang khối độc tố tinh thể xanh biếc ra. Kéo lỗ thủng trên đan đạo Lực Luyện Khí sớm thiết kế từ trước, thả độc tố vào trong. Bên trong lực lượng phân thân bị dồn nén tổng cộng có mười viên lực đan linh thú chi ưng hình thành lực bạo tạc kinh khủng, sóng xung kích và nhiệt lượng như vậy, đủ để khiến khối độc tố tinh thể khó giải hóa thành bột phấn mất thường không nhìn thấy, vô hình giết người chỉ trong nháy mắt!

Lắp đặt hoàn thành độc tố tinh thể khó giải vào bên trong, Phó Thư Bảo liền cảm ứng một chút sự tồn tại của lực lượng phân thân. Lực lượng phân thân tuy bị nén thành một đoàn, nhưng tinh thần liên hệ trong lúc đó không chút thay đổi. Thông qua tầm mắt và cảm quan của lực lượng phân thân, Phó Thư Bảo có thể lý giải được một chút tình huống bên trong đan đạo Lực Luyện Khí, quan hệ thực sự vô cùng phức tạp. Tinh thần liên hệ như vậy, cho dù là đan đạo Lực Luyện Khí phi hành trên không trung, Phó Thư Bảo vẫn có thể khống chế quỹ tích bay của đan đạo Lực Luyện Khí, chuẩn xác bắn tới mục tiêu.

Đương nhiên, đan đạo Lực Luyện Khí như vậy không thể so sánh với tên lửa xuyên lục địa... Phó Thư Bảo chỉ có thể khống chế lực lượng phân thân trong phạm vi nhất định, phạm vi trong khoảng năm mươi dặm tuyệt đối chuẩn xác, vượt qua, cũng chỉ chỉ đạo theo quán tính tập kích mục tiêu.

Ngoài ra, trong phạm vi năm mươi dặm, tại thể giới lực lượng thống trị tất cả, đã là khoảng cách mắt thường không thể nhìn thấy, đối với quân đội không có thuốc nổ và trang bị chống đỡ, như vậy là đủ rồi.

Chặt đứt tinh thần liên hệ, Phó Thư Bảo phóng đan đạo Lực Luyện Khí chân chính tới Luyện Chi Trữ Vật Giới, hẳn không muốn tại nguy hiểm trước cần phá hủy địch nhân, mới nhớ tới đan đạo Lực Luyện Khí ở nơi này chạy vào lấy. Trên chiến trường sống chết chém giết, trong nháy mắt đều có thể bị địch nhân nắm giữ tiên cơ, người ngã ngựa đổ, cho nên cần phải chuẩn bị cực tốt.

- Được rồi, khi rời khỏi đây ta mang theo đan đạo và ba ngư đầu, sau đó để chúng kéo ngư xa tới tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới.

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

- Tên giảo hoạt.

Độc Âm Nhi trắng mắt liếc nhìn Phó Thư Bảo, trong lòng tràn ngập cảm giác an toàn và kính nể.

- Thời gian còn sớm, ra ngoài cũng phải chờ Tiểu Thanh trình thám trở về, không bằng chúng ta...Thư giãn thả lỏng thân thể?

Ánh mắt Phó Thư Bảo chăm chăm nhìn vào chiếc cổ trắng như tuyết của Độc Âm Nhi. Sau đó ánh mắt tự nhiên trượt xuống, dần dần lướt qua bộ ngực, bụng dưới bằng phẳng, tiếp đến dừng lại trên đôi mông tròn trĩnh đầy đà.

Trải qua khoảng thời gian dài bị hấn chăm chỉ khai phá, Độc Âm Nhi trước kia là một thiếu nữ vô cùng ngây ngô, bây giờ phô bày bộ thân thể vô cùng thành thực. Đặc biệt là đôi mông của nàng, biểu hiện ý vị nữ nhân thành thực là điều không cần bàn cãi, giống như hoa quả tràn ngập hương vị, bất cứ lúc nào cũng cảm dỗ hấn lên cơn đói khát muốn gặm.

- Vô sỉ...Bây giờ là thời gian hành quân, ngươi có thể làm chuyện tể nhị này sao?

Độc Âm Nhi tức giận nói.

Phó Thư Bảo nhún vai:

- Quên đi, chúng ta bây giờ sẽ đi ra ngoài.

Trước mắt, trong lòng nhất thời cảm thấy thân thể ấm áp hơn nhiều.

- Dù sao cũng còn một sa lậu, ngươi là người khởi mào, ta sẽ cho ngươi nhìn một chút nhan sắc!

Phó Thư Bảo:

- ...

* * * * *

Áo giáp Lực Luyện Khí không thể phục bên trong cũng không thấy, càng khoa trương chính là, chiếc quần nhỏ nhiều nếp nhăn đã bị ném lên đỉnh cây trúc vừa vặn hình thành hình dạng tiểu kỳ tam giác. Một cơn gió thổi qua, tiểu kỳ tam giác phấp phới đón gió, dường như nó tuyên thệ với tất cả sinh linh nó dũng mãnh thiện chiến không sợ.

Đời người ngắn ngủi cực khổ, nên tận hưởng lạc thú trước mắt.

Ý nghĩa đạo lý này chính là thỏa sức tận hưởng niềm vui.

oOo

Tiểu Thanh ở bên ngoài tìm kiếm một vòng, quả nhiên giống như Phó Thư Bảo dự tính, bên ngoài có rất nhiều mật thám bị nàng phát hiện. Nàng làm theo Phó Thư Bảo phân phó, sau một hồi chém giết chỉ mang về hai mật thám còn sống.

Khi Phó Thư Bảo và Độc Âm Nhi rời khỏi Sinh Trữ Vật Không Gian, ngư đầu kéo đạn đảo Lực Luyện Khí xa cũng từ Sinh Trữ Vật đi ra, chỉ có điều đây là đạn đạo Lực Luyện Khí giả. Tất cả đều tiến hành theo kế hoạch, tuy đang trong lúc nguy hiểm, nhưng có một loại cảm giác quyết định sách lược.

Hồ Nguyệt Thiên đã thẩm vấn hai người bị bắt làm tù binh. Hai người này thân thể bư hãn, đáng vẻ dữ tợn, trong ánh mắt lóe lên ý chí dũng mãnh không sợ chết, bất luận Hồ Nguyệt Thiên dằn vặt bọn họ thế nào đi nữa, bọn họ đều cắn chặt răng không nói một lời. Hồ Nguyệt Thiên đe dọa, dùng roi da quật, đối với hai thám báo này mà nói, không cần bàn cãi chính là cầm kim thuê hoa chọc vào cái miệng dày của bọn họ.

Nàng có một thân bản lĩnh làm đại sự phụ trợ chiến đấu vĩ đại, nhưng đối với tra tấn bức cung lại dốt đặc cán mai.

- Nguyệt Thiên, hãy để Âm Nhi tới, loại chuyện này là sở trường của nàng.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Âm Nhi muội, ngươi làm được không?

Hồ Nguyệt Thiên không cảm thấy Độc Âm Nhi tại phương diện này có sở trường gì đặc biệt.

Độc Âm Nhi không nói lời nào, liền đi tới nắm lấy một gã tù binh trong đó, một cước đá mạnh xuống mặt đất. Sau đó rút ra trường thương Lực Luyện Khí trên vai, tùy ý xẻo một miếng thịt trên người gã tù binh kia. Mỗi một thương chém xuống đều tạo lên một vết thương, máu tươi từ vết thương tràn ra, rất nhanh làm ướt y phục gã tù binh.

- Ha ha! Chỉ có chút bản lĩnh như thế sao? Lão tử không sợ chết, có giỏi hãy giết ta!

Không biết Tư Thẩn Sâm huấn luyện bọn người kia thế nào, trên người máu chảy đầm đìa, nhưng ý chí không có chút dấu hiệu buông lỏng, vẫn giống như tảng đá dưới nhà xí, vừa thổi lại vừa cứng.

Nhìn đồng bạn thụ hình, gã tù binh bên cạnh vẫn không chút động lòng, khi liếc mắt nhìn Độc Âm Nhi, trong mắt còn có một tia trào phúng, tràn đầy bộ dáng coi thường.

- Các người đều phải chết, các người chống đối Diệt Luân Lý Sự và Tư Thẩn Sâm công tước, các người không thể sống sót!

Trên người rất nhanh bị cắt hơn mười vết thương, nhanh tinh thần gã thám báo kia vẫn tràn đầy ý chí chiến đấu.

- Ngươi kêu đủ chưa?

Độc Âm Nhi thản nhiên nói:

- Bây giờ chỉ mới mở màn, ta còn chưa bắt đầu, ngươi kích động cái gì?

Gã thám báo kia nhất thời sửng sốt, có chút kinh ngạc nhìn Độc Âm Nhi. Hắn không biết, thiếu nữ xinh đẹp trước mắt là tiểu ma nữ đến từ đại lục Đông Châu xa xôi, toàn thân kịch độc, ngay cả tiểu khổ nòng mặc cũng không ngoại lệ.

Hồ Nguyệt Thiên thầm nghĩ trong lòng:

- Nữ nhân Độc Lang Tộc này tùy ý cắt nhiều vết thương như vậy, sớm muộn gã do thám kia sẽ chảy máu quá nhiều mà chết, nàng còn nói vẫn chưa bắt đầu?

Lại thấy Độc Âm Nhi từ bên hông lấy ra một đôi bao tay bằng da rất tinh xảo, tiếp đến lại lấy một chút thuốc bột trong chiếc áo da cừu, rắc đều trên người thám báo kia. Động tác của nàng, giống như một người đầu bếp, nấu món ăn sở trường nhất tại yến trọng yếu, bất luận là tuyển chọn nguyên liệu nấu ăn, hay khả năng không chế lửa...Đều đã là đại sư đạt tới cảnh xuất thần nhập hóa.

- Ngươi kiên nhẫn chút, đừng kêu quá lớn, ngươi là người trải qua huấn luyện, đừng để chủ nhân ngươi mất mặt, nhất định phải kiên trì, không nên nói cho ta biết quá sớm, hiểu chưa?

Vừa hạ độc, Độc Âm Nhi vừa ôn nhu nói châm chọc, dạn dỏ gã do thám thụ thương.

- Ta phi! Người vọng tưởng...A. .

Đang nói còn chưa dứt lời, trong cổ họng kẻ do thám đáng thương hét lên một tiếng thê thảm. Trên người hắn ứa ra khối xanh, da thịt thối rữa, và mùi cháy khét xen lẫn cùng một chỗ, khiến người ta cảm thấy mắc ói. Độc tố mà Độc Âm Nhi hạ độc hắn có tính khuếch tán cực nhanh, rất nhanh da thịt hắn biến thành một mảnh đen thui, từ từ thối rữa. Hơn nữa, loại thối rữa này chỉ có một tầng bên ngoài, không động tới nội tạng, thế cho nên thoáng chốc không thể tử vong, rõ ràng là thủ đoạn dày vò giống như Luyện ngục.

- Độc tố trên người ngươi có tên gọi là Bảo Mệnh Thực Nhân Sương, tài liệu sử dụng chính là Thực Nhân Hoa, da hắc xa, sương kịch độc... trong ao đầm trên lãnh địa Độc Lang Tộc, tổng cộng tròn hai mươi loại tộc tài quý báu, loại độc tố này, không chỉ thôn phệ máu thịt của ngươi, đồng thời có thể bảo lưu mạng sống của ngươi, khiến ngươi không thể chết đơn giản, ngươi càng cường tráng, thời gian chết lại càng lâu, ví như ngươi vậy, đại khái phải trong khoảng thời gian hai mươi ngày mới có thể hoàn toàn chết.

Vốn dĩ tên gọi Bảo Mệnh Thực Nhân Sương như vậy vừa kỳ quái lại mâu thuẫn, Độc Tiểu Thư lúc này giải thích rất logic.

Da và huyết nhục thối rữa càng lúc càng tăng, nhưng lực sinh mệnh dường như đã được tẩm bổ bởi thuốc bổ cực tốt nào đó, dần vật như vậy, cho dù là hắn tử mình đồng da sắt cũng ăn không tiêu. Rất nhanh, khối xanh ứa ra, thám báo kia không chịu nổi, đau đớn tru lên:

- Chỉ cần ngươi giết ta, ta, ta cái gì cũng nói cho ngươi!

Dưới tình huống này, hắn tuyệt đối giác ngộ, cầu sinh là điều không thể, chỉ có thể cầu được chết thống khoái mà thôi.

- Ai nói ta hỏi ngươi?

Độc Âm Nhi không để ý tới gã thám báo nằm cuộn tròn rên rỉ trên mặt đất, mà đi tới trước mặt gã thám báo kia:

- Ngươi hay tới nói cho ta biết, ta nghĩ, ngươi khẳng định không muốn ta đối đãi với ngươi như vậy? Nói thật đi, ta không chỉ không đối đãi với ngươi như vậy, còn có thể thả ngươi trở về.

Nhìn đồng bọn rên rỉ, trên mặt gã do thám thân thể còn nguyên vẹn kia không còn chút máu, cái đầu bây giờ giống như đầu con gà con:

- Ta nói, ta sẽ nói tất cả cho ngươi!

- Nhanh chút! Ta không còn đủ kiên nhẫn!

- Ta biết cũng không nhiều...Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự gặp mặt muốn liên thủ diệt trừ các người, chiến đoán Thiên Không kỳ sĩ của Tư Thẩn Sâm xếp thành hàng dài tới nghìn thước chờ đợi, muốn báo huyết cừu tại Thánh Lan Thành, mấy người chúng ta do Tư Thẩn Sâm phái tới, dò xét lộ tuyến hành quân và quân đội của các người...

Thám báo nói tường tận từ đầu chí cuối, sau đó tội nghiệp nhìn Độc Âm Nhi. Hắn bây giờ sống hay chết, hoàn toàn nằm trong tay thiếu nữ diện mạo xinh đẹp nhưng lòng dạ ác độc như rắn rết.

- Chỉ như vậy thôi sao?

- Không còn gì nữa, ta chỉ biết như vậy ah.

Hắn tử thiết huyết lúc trước, ngay cả chết cũng không ngại, bây giờ trước mặt Độc Âm Nhi lại lộ ra bộ dáng lúng túng.

Độc Âm Nhi bỗng nhiên huy thương, một thương chém xuống gã thám báo vẫn còn kêu rên rĩ, lại cảm trường thương Lực Luyện Khí dẫn theo máu chảy đầm đìa chuyển tới trước mắt gã thám báo kia.

- Thả hắn đi.

Phó Thư Bảo nói.

Độc Âm Nhi đưa lưỡi thương ra, xoẹt một cái cắt đứt sợi dây trên người gã thám báo kia. Gã thám báo sững sờ nhìn Độc Âm Nhi, lại nhìn Phó Thư Bảo. Thoáng chốc không dám vọng động. Trong lòng hắn suy đoán tâm tư Độc Âm Nhi và Phó Thư Bảo, lo lắng khi hắn quay người lại, sẽ bị trường thương Lực Luyện Khí đơn giản đâm xuyên qua lưng hắn, tạo cho hắn một lỗ thủng xuyên thấu.

- Còn không mau cút đi, người đợi ta đổi chủ ý sao?

Phó Thư Bảo quát lớn.

- Ta cút! Ta lập tức cút!

Gã thám báo kia như thể bị nước xả xuống đầu, cuống quýt đứng dậy, lộn nhào chạy đi.

- Vì sao thả hắn? Ta vốn muốn giết hắn, hắn sau khi trở về nhất định sẽ tiết lộ tình hình bên phía chúng ta.

Độc Âm Nhi có chút khó hiểu nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Chúng ta không thể thanh trừ toàn bộ thám báo trên đường, Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Xử đối với tình hình của chúng ta rõ như lòng bàn tay, thả hắn trở về, hắn lại có thể thay ta truyền lại tin tức sai lệch cho Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự.

Độc Âm Nhi bỗng nhiên nhớ tới đạn đạo Lực Luyện Khí giả trong Sinh Trữ Vật Không Gian, không khỏi hiểu ý cười cười, mình bạch nhiều điều. Nàng lúc này cười xán lạn giống như hoa xuân nở rộ, khuôn mặt giảo hoạt, làn da trắng nõn, toàn thân giống như đóa hoa kiêu diễm, đâu có điểm nào giống thiếu nữ ác độc vừa mới giết người.

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên kinh hãi, trong lòng âm thầm nói:

- Thiếu nữ Độc Lang Tộc này về sau chính mình cần phải tránh xa một chút, toàn thân là độc, thủ đoạn tàn nhẫn giống như ác ma, may mắn ta trước kia không để lộ thân phận, không có ý niệm đoạt lấy danh phận bên cạnh Phó Thư Bảo, bằng không ma nữ này nhất định sẽ lấy mạng ta...

Kỳ thực, gã thám báo kia khai cung, có một phần tin tức trước kia Phương Tín sớm chiếm đoạt được, chẳng qua cũng có một số tin tình báo vô cùng quan trọng chưa tới tay, đó chính là Vân La Lý Sự đứng hàng thứ hai trong Tứ Đại Lý Sự tại Luyện Lực Sĩ để quốc hội đã liên thủ với Diệt Luân Lý Sự ủng hộ Tư Thẩn Sâm, tình huống như vậy đối với Tư Thẩn Sâm mà nói, thực sự như hổ thêm cánh, đối với hắn bên này cũng là họa vô đơn chí.

506. Chương 459: Hàng Giả Thăng Thiên (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 459: Hàng giả thăng thiên (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một mình Diệt Luân Lý Sự đã khó có thể đối phó, lần trước bị ám sát thậm chí phải lấy ra dịch thể khó giải chế tạo từ Ác Độc Chi Hoa mới có thể hóa giải nguy cơ, tiếp đến lại thêm Vân La Lý Sự, tình huống bất ổn thực sự tới mức không thể tưởng tượng nổi.

- Bây giờ chúng ta phải làm sao bây giờ?

Hồ Nguyệt Thiên cũng cảm thấy phiền phức nói.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Ta vốn tưởng rằng nghĩ biện pháp tiêu diệt chiến đoàn Thiên Không kỵ sĩ của Tư Thản Sâm là có thể giải quyết được vấn đề, lại không ngờ vấn đề ngược lại trở nên vướng tay vướng chân, ta bây giờ...Thực sự không nghĩ ra làm sao có chỗ đứng tại Di Vong, có lẽ tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới cứ chớ này là một quyết định sai lầm.

Độc Âm Nhi nói:

- Không tham dự, vậy Chi Ni Nha phải làm sao bây giờ?

Vấn đề vướng tay vướng chân này, khiến Phó Thư Bảo nhướng mày cực cao. Hẳn biết, bây giờ cho dù không tham đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, cũng không thể tránh khỏi Diệt Luân Lý Sự và Tư Thản Sâm truy sát. Hẳn bây giờ cảm giác chính mình giống như cá thối đặt trên thớt đợi người làm thịt.

Dựa theo kinh nghiệm thành công trước đây, dường như muốn để nhân mã và vật tư cất vào Sinh Trữ Vật Không Gian, sau đó vận dụng tốc độ quỷ thần khó lường mạnh mẽ đột phá vòng vây tới Di Vong, nhưng hẳn lại biết, tốc độ của hẳn có thể đối phó với Tư Thản Sâm, nếu muốn đột phá vòng vây của Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự, không cần bàn cãi chính là lấy trứng đập đá.

Làm sao bây giờ?

Bầu không khí tràn ngập áp lực làn tỏa trong quân, chẳng qua, áp lực cường đại đến từ địch nhân không hề khiến sĩ khí chiến đội trăm người Hồ Tộc, chiến đội trăm người Độc Lang Tộc và quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa giảm sút. Mọi người chỉ thời vận có chút không tốt, bây giờ chờ đợi thủ lĩnh bọn họ hạ lệnh mà thôi.

- Mẹ kiếp, sớm muộn gì sẽ có một trận quyết chiến, dù sao không phải sẽ có một người chết sao? Nếu muốn giết ta, bọn họ trước hết phải liều mạng!

Phó Thư Bảo không suy nghĩ lâu, rất nhanh liền đưa ra quyết định.

Tuổi trẻ anh hùng, không cho phép người khác ức hiếp tới cùng, huống hồ Phó Thư Bảo vốn không phải là người chịu nhẫn nhục. Ngược lại mà nói, hẳn có cơ hội liền liều mạng chiến đấu.

Bầu không khí ngột ngạt và áp lực trôi qua, mọi người dường như lại thấy Phó Thư Bảo quen thuộc không sợ trời không sợ đất, người người giết không chết. Còn bọn họ muốn một thủ lĩnh như vậy.

Sau khi chỉnh đốn một chút, đội quân hơn năm nghìn người trùng trùng điệp điệp khởi hành tiến về phía Di Vong. Ba người đầu kéo ngư xa đặc chế trở đạn đạo Luyện Khí giả, đặc biệt thu nhất nhân cầu người khác.

Hành quân liên tục ba ngày cũng không có bất cứ hiện tượng dị thường gì phát sinh, bầu không khí an toàn loại này khiến người ta trước kia lo lắng đều trở thành dư thừa. Chẳng qua, mọi người đều biết, quân đội

càng gần Di Vong, biểu hiện càng yên tĩnh, càng biểu hiện cho sự nguy hiểm. Tất cả tràng cảnh trước mắt, chỉ là khoảng không gian yên tĩnh trước khi giông tố ập tới mà thôi. nguồn (.)

Dọc đường đi, Phó Thư Bảo gặp gỡ rất nhiều Luyện Lực Sĩ nắm giữ thư mời tiến nhập Di Vong. Những người này phần lớn đều là con cháu quý tộc, đệ tử thế gia đại lục Tây Châu. Rất ít Luyện Lực Sĩ nghèo khó đơn độc tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới. Quả thực, Luyện Lực Sĩ là chức nghiệp thiêu tiền, người bình thường, nếu như không có thiên phú, dùng tiền tài đổi lấy, cũng không thể trụ vững.

Những đám vương tôn quý tộc, đệ tử thế gia tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới đều mang theo đội thị vệ được trang bị không hề tầm thường. Nhân số những đội thị vệ này cũng không ít, không một nghìn cũng phải vài trăm. Tình huống theo như lời Thác Nạp Sâm nói, mang theo mười vạn đại quân căn bản không tồn tại. Chuyện này tuyệt đối không kỳ quái, người tới Di Vong tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới không phải đi đánh giặc, mang theo số lượng đủ bảo hộ chính mình là được, người mang nhiều người, ngược lại vấn đề lượng thực lại có chút phiền phức. Phó Thư Bảo phát hiện, hẳn mang theo hơn năm nghìn quân xem như khá dư thừa, người khác cũng không hề mang theo thị vệ và tùy tùng quy mô lớn như hẳn.

Phó Thư Bảo vốn có dự định hòa mình vào đám vương tôn quý tộc, quy mô khổng lồ khiến Diệt Luân Lý Sự và Tư Thẩn Sâm công khai hạ thủ hẳn, nhưng những đám vương tôn quý tộc, đệ tử thế gia căn bản không thu nhận hẳn, cự tuyệt thông hành. Không chỉ như vậy, mà còn tránh né hẳn giống như tránh né đạo tặc.

Từng người từng người Luyện Lực Sĩ gặp mặt trên đường đều như vậy, dần dần Phó Thư Bảo minh bạch, nhất định có người âm thầm báo cho những Luyện Lực Sĩ này, để bọn họ tránh né nguy hiểm. Người có thể biết chuyện này, ngoài trừ Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự một tay che phủ Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, hẳn không nghĩ ra còn có ai khác có thể biết chuyện này.

Phó Thư Bảo không quá lưu tâm, giả bộ chưa phát hiện chuyện gì, chỉ huy nhân mã từng bước từng bước tiếp tục tiến về phía Di Vong.

Rời Thánh Đóa Lan Quốc càng lúc càng xa, cảnh tượng trước mắt càng hoang vu. Hai ngày đầu còn có thể thấy thảm thực vật lục sắc, rừng cây...Sau ba ngày, trước mắt chính là một mảnh sa mạc hoang vu. Đảo mắt nhìn qua, chỉ có cát bụi và đất đá thô ráp, may mắn tại Sinh Trữ Vật Không Gian chứa đựng nhiều thực vật và nước ngọt, bằng không hơn năm nghìn người đi không tới hai ngày đã ngã thành mảng lớn.

Càng cảm thấy sinh mệnh không được đảm bảo, Phó Thư Bảo càng sống vui vẻ, mỗi ngày đều bên cạnh hai nàng Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên chơi trò chơi sinh tử hài tử. Lo lắng sợ hãi gì đó hoàn toàn không tồn tại, ngược lại sống vui vẻ tới cực điểm. Có một lần khi Hồ Nguyệt Thiên hí hửng vui đùa, thiếu chút nữa bị Độc Âm Nhi bắt quả tang.

Hai ngày nữa trôi qua, sa mạc hoang vu tiêu thất khỏi tầm mắt, lại xuất hiện hoang mạc mê mông.

Hoang mạc này gọi là hoang mạc Di Thất, diện tích hoang mạc này so với sa mạc Vô Thủy còn lớn gấp đôi. Đây là vùng cấm của Luyện Lực Sĩ đế quốc hội, ngày thường nếu như không có thư mời, mọi người lắm xông vào sẽ vô duyên vô cớ tiêu thất, vĩnh viễn không ra được. Bây giờ Phó Thư Bảo nắm giữ thư mời của vương thất Thánh Đóa Lan Quốc trong tay, tự nhiên hạn chế này không tồn tại.

Mang theo nhân mã tiến nhập hoang mạc, tốc độ hành quân nhất thời chậm lại. Dựa theo loại tốc độ lành, phải trải qua năm, sáu ngày nữa mới có thể tới Di Vong, tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới chết tiệt kia. Nhưng điều kiện trước tiên, hẳn phải vượt qua Tư Thẩn Sâm, Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự.

Lúc sắp tới, một mảnh sa địa bằng phẳng và tương đối trống trải xuất hiện trong tầm mắt. Phóng nhãn nhìn lại, một mảnh cát vàng bằng phẳng trải dài vô tận dường như không có điểm cuối, ánh mắt trời chiều tà rọi xuống tạo lên một mảnh vàng óng lấp lánh.

- Nơi này...Cư Nhiên có tên gọi là chiến trường Hoàng Kim.

Độc Âm nhìn nhìn tấm địa đồ cổ xưa Phương Tín cung cấp, nói rõ địa danh.

- Địa hình khó đi như vậy, chúng ta nên nghỉ ngơi một đêm.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu:

- Nơi này thích hợp nhất để tác chiến, phải biết rằng địa hình trống vắng như vậy, rất thích hợp để thiên quân vạn mã xung kích, mà Tư Thẩn Sâm chiến ưu thế về nhân số, hắn không thể không chú ý tới nơi này, đổi lại là ta, ta sẽ lệnh Thiên Không kỵ sỹ mai phục ở nơi này, chờ tới khi chúng đi qua nơi này, từ phía chính diện liều mạng trùng kích, rất dễ dàng giải quyết.

Từ góc độ nào đó nhìn nhận, Tư Thẩn Sâm và Phó Thư Bảo chính là cùng một loại người, về phần âm mưu quỷ kế có một số điểm tương đồng. Cho nên, Phó Thư Bảo có thể thấy điều gì đó, Tư Thẩn Sâm tuyệt đối không bỏ qua.

- Lễ nào bọn họ sẽ động thủ với chúng ta ở nơi này sao?

Độc Âm Nhi khẽ chau mày, trên khuôn mặt xinh đẹp toát lên một tia sương lạnh.

507. Chương 459: Hàng Giả Thăng Thiên (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 459: Hàng giả thăng thiên (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo cười cười lắc đầu:

- Chúng ta dựa vào địa thế nơi này vừa vạn phát sinh biến hóa, hắn sẽ không vội vàng động thủ, bởi vì hắn còn kiêng kỵ chiến đội trăm người Hồ Tộc của chúng ta, nhất định phải đợi chúng ta tiến nhập vòng vây hắn bố trí, sau đó ra lệnh một tiếng, nhất cử giết chết chúng ta, thời gian đó cho dù chúng ta sở hữu chiến đội trăm người Hồ Tộc, cũng không thể giết được bao nhiêu người của hắn.

- Chúng ta phải làm sao bây giờ?

Hồ Nguyệt Thiên không rõ tâm tư Phó Thư Bảo hỏi.

Phó Thư Bảo lại cười nói:

- Hắn giăng lưới muốn bắt cá, vậy để hắn giăng lưới, chúng ta đóng trại ở nơi này, đốt lửa thổi cơm, trước tiên phải ăn no bụng rồi sẽ bàn.

- Hóa ra ngươi muốn so đấu tính kiên trì với Tư Thẩn Sâm.

Hồ Nguyệt Thiên lúc này mới minh bạch thêm nhiều.

Quân đội ngừng bước, ngay tại khu vực phát sinh biến hóa. Phía sau hoang mạc xuất hiện sa sơn thật lớn nhấp nhô nối liền không ngắt, rất bất lợi cho quân đội quy mô lớn công kích. Đó là nguyên nhân Tư Thẩn Sâm không thể mai phục ở nơi này, còn Phó Thư Bảo một mực đóng quân tại khu vực địa thế phức tạp này chờ Tư Thẩn Sâm.

Nói đúng là đúng, Phó Thư Bảo không để chiến sỹ quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa dựng trướng bôn, mà chỉ đốt lửa thổi cơm. Củi đốt chính là củi cất trong Sinh Trữ Vật Không Gian, nước và gạo cũng cất giữ tại Sinh Trữ Vật Không Gian, xem như hành quân gian khổ liền trở nên giống như ở nhà, muốn ăn cơm có cơm muốn uống rượu có rượu. Nước uống cũng dư thừa, không phải hành tẩu trên hoang mạc chỉ cung cấp hàm lượng cơ bản nhất đủ sinh tồn, tiết kiệm từng li từng tí.

Màn đêm dần dần buông xuống, trăng tròn sáng tỏ nhô lên thay thế thái dương trên không trung, với tươi sáng nhu hòa chiếu sáng hoang mạc giống như ban ngày.

- Không biết Tư Thẩn Sâm có đủ kiên nhẫn chờ đợi hay không?

Vừa dùng cây tăm xỉa thịt vụn mắc trong khe răng, Phó Thư Bảo lẩm bẩm chuyện không liên quan. Vài ngày đầu hành quân, trong lòng hắn thủy chung có một bóng ma, khí tức tử vong đè nén trong lòng hắn, khiến hắn không được thoải mái, nhưng bây giờ biết rõ địch nhân ngay phía trước, sẽ có giải quyết triệt để hắn ngược lại không vội vàng, ngay cả kết quả sau trận đánh cũng lười suy nghĩ.

Ngược lại, hắn nghĩ hắn đã là người trải qua một lần chết, bây giờ sống cuộc sống này đã là ân huệ trời ban, nếu như lão Thiên ngại hắn sống quá lâu, quá thoải mái, muốn thu hồi, hắn nghĩ đây cũng là chuyện bình thường.

- Chỗ đó có một người.

Tiểu Thanh bỗng nhiên chỉ về phía bầu trời xa xa.

Lực lượng lực khí của Luyện Lực Sĩ có thể tra xét sinh linh trong phạm vi nhất định, thân ảnh lén lút trên bầu trời vừa vận tiến nhập phạm vi tra xét đã bị năng phát hiện. Thực sự còn chính xác hơn so với lời địa.

Phạm vi lực lượng lực khí của Phó Thư Bảo có thể dò xét so với Tiểu Thanh yếu hơn một tầng, nghe được Tiểu Thanh báo cáo, lập tức nhìn lại. Căng mắt, chỉ thấy trên bầu trời u ám có một thân ảnh lén lút dùng tốc độ cực nhanh tiếp cận về phía bên này. Trong nháy mắt người kia đã bay tới địa phương đủ gần.

- Kia chính là lang nhân ah?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Phó Thư Bảo đã sớm thấy rõ, người tới không phải người chân chính, mà là một quái vật đầu sói thân người, nắm giữ đôi mắt quỷ dị. Từng đạo từng đạo năng lượng chấn động, lại có một cỗ năng lượng quỷ dị theo hắn tiếp cận mà áp bức qua đây.

- Chuẩn bị nổ Lực Luyện Khí!

Không đợi Phó Thư Bảo hay Hồ Nguyệt Thiên hạ lệnh, Hồ Giang Phong đã rồng lớn. Quả thực hắn phản ứng cực nhanh.

- Khá lắm, rõ ràng không phải linh thú, không phải lực luyện thú, lại càng không phải luyện nô, mà là một loại Luyện Lực Sĩ mới? Dùng người, Lực Luyện Khí và linh thú hợp thành một thể, phỏng chừng quái vật giống như lang nhân này sở hữu lực lượng...Ít nhất có thể tương đương với Lực Sĩ cấp Vĩnh Hằng Lực.

Hai mắt Phó Thư Bảo neho lại, ngũ khí chậm chạp không chút khẩn trương, hầu như vật bay tới không phải quái vật lang nhân, mà là một con chuồn chuồn hoặc hồ điệp cánh hoa.

- Thật là, mau chỉ huy chiến sĩ tiến nhập trạng thái chiến đấu! Địch nhân sắp qua đây, người còn thì thăm cái gì?

Độc Âm Nhi tức giận giậm chân nói.

- Đánh tới? Yên tâm đi, chẳng qua địch nhân tới dụ dỗ chúng ta truy kích, chúng ta bây giờ đuổi giết hắn, hắn khẳng định sẽ xoay người bỏ chạy, thời gian đó chúng ta vừa vận chạy tới vòng mai phục của Tứ Thần Sâm, cho nên, quái vật lang nhân này sẽ không thực sự qua đây, hắn cũng không kỳ nổ Lực Luyện Khí của chúng ta, không dám tiến nhập tầm bắn.

Độc Âm Nhi vẫn vô cùng tức giận, chẳng qua cũng không tranh luận với Phó Thư Bảo, ngược lại quan sát quái vật lang nhân kia bay nhanh qua đây. Quả nhiên, quái vật lang nhân không bay quá xa, ngay khi tới tầm bắn của nổ Lực Luyện Khí hắn liền ngừng lại, trừng đôi mắt u lam nhìn qua bên này.

- Thực sự như vậy, thực sự bị tên gia hỏa đáng ghét này đoán trúng...

Trong lòng Độc Âm Nhi có chút bội phục thầm nói.

Giằng co như vậy, song phương đều rơi vào bầu không khí khó xử.

Đợi lâu không thấy lang nhân hành động, Phó Thư Bảo bỗng nhiên đứng thẳng người, cao giọng hô lớn:

- Lang nhân ngu ngốc, đừng...Đứng ở đó nữa, qua đây uống một chén, sau khi trở về cao giọng nói với Tư Thẩn Sâm ngu ngốc, nói cho hắn biết hắn đừng nên chờ ta, ngày mai lão tử sẽ dẫn người đi đường vòng! Hắn mai phục cái điều ah!

Tuyệt đối là lời nói châm chọc ác độc.

Ngay khi mọi người bên cạnh Phó Thư Bảo thấy xấu hổ thay hắn, quái vật lang nhân kia rút cuộc buông tha giằng co, xoay người bay ngược trở lại.

- Chúng ta thực sự phải đổi đường đi sao?

Hồ Nguyệt Thiên không giải thích được hỏi.

Phó Thư Bảo lại nói:

- Sửa cái điều, mọi người chuẩn bị chiến đấu, địch nhân sẽ tới, trước hết lão tử bắn đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng bạo tạc hắn rồi sẽ bàn.

Dưới mệnh lệnh Phó Thư Bảo chỉ thị, các chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa lập tức bày trận, rút kiếm khỏi vỏ, ai lấy đều đằng đằng sát khí. Trận chiến này bọn họ đợi đã lâu, vài ngày trước luôn luôn có một cổ uất khí nghẹn khuất trong lòng, bây giờ vừa vặn có thể phát tiết.

Vù! Đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng bỗng nhiên thăng thiên.

Đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng do Luyện Thiên Thử chế tạo tuy là giả, nhưng thôi tiến khí lại là thực. Chẳng qua, mặc dù Phó Thư Bảo cấp cho kỹ thuật sáng chế, nhưng Luyện Thiên Thử không thể luyện chế được vật phẩm như Phó Thư Bảo làm, nó chỉ là đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng phối hợp với thôi tiến khí, hơn nữa, khoảng chừng chỉ có thể bay xa bảy, tám nghìn thước.

Chẳng qua, vậy là đủ rồi.

oOo

Mục đích lang nhân xuất hiện chính là dụ dỗ Phó Thư Bảo đuổi bắt, nhưng Phó Thư Bảo giao hoạt kia không bị mắc lừa. Nhưng ngay khi lang nhân kia xoay người rời đi, bỗng nhiên một vật kỳ quái gì đó thăng thiên đuổi theo.

Vật kia chính là đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng.

Đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng dựa theo Lực Luyện Khí thôi tiến khí và linh thú lực đàn dề nén cung cấp động lực, tạo nên lực quán tính thật lớn. Tốc độ của nó, so với lang nhân còn nhanh hơn rất nhiều, trong nháy mắt liền đuổi kịp.

Chỉ số IQ của lang nhân có hạn, Diệt Luân Lý Sự không ra lệnh, không dám vọng động. Khiến hắn do dự, trong lúc đó đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng khe lướt qua người hắn, bay về phía trước. Hắn vội vàng thôi động đôi cánh thật lớn trên lưng đuổi theo, thế nhưng bỏ lỡ cơ hội tốt ngăn lại, tốc độ của hắn không thể sánh với đạn đạo Lực Luyện Khí giả dạng, thế cho nên vận dụng hết khí lực cũng không thể truy cản nổi.

Mà đối với Phó Thư Bảo, nếu như lang nhân kia ngăn chặn đạn đạo Lực Luyện Khí và đuổi kịp đạn đạo Lực Luyện Khí cũng giống vậy. Mục đích chân chính của hắn chính là muốn dùng hàng giả trước khi sử dụng hàng thật, để đối phương buông lỏng cảnh giác mà thôi.

Đạn đạo Lực Luyện Khí đối với Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự đều là vật mới lạ, khẳng định sẽ sản sinh tâm tư phòng bị rất cao, nhưng nếu như vật bọn họ lo lắng rơi xuống đất, khi đó ngay cả con kiến cũng không giết chết, tâm tư phòng bị sẽ suy giảm lớn, cho rằng đạn đạo Lực Luyện Khí đáng gì. nguồn (.)

Nghĩ vậy, hoàn toàn sai lệch.

508. Chương 460: Chiến Thuật

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 460: Chiến thuật

Vù! Hỏa vĩ thôi tiến khí Lực Luyện Khí trong trời đêm phát ra một đạo ánh sáng bắt mắt không gì sánh được. Lang nô đuổi theo phía sau, cũng chỉ cái bóng chậm chạp.

- Kia là cái gì?

Tư Thản Sâm chờ đợi Phó Thư Bảo sa lưới mở to hai mắt nhìn, trong lòng tràn đầy kinh ngạc. Sau lưng hắn và hai bên cánh, chiến đoàn năm vạn Thiên Không kỵ sĩ lẳng lặng mai phục, chờ Tư Thản Sâm mệnh lệnh một tiếng liền liều mạng công kích ra ngoài, báo huyết hải thâm cừ đối với Phó Thư Bảo.

- Cẩn thận!

Thanh âm Diệt Luân truyền đến.

Tư Thản Sâm lập tức rống lớn:

- Tất cả nằm sấp xuống!

Cùng lúc đó, dựa theo kinh nghiệm Tư Thản Sâm Bảo bị bạo tạc, Tư Thản Sâm tuyệt không dám khinh thường, lập tức vận dụng lực lượng hình thành hộ thuẫn lực lượng. Dưới trời đêm, hộ thuẫn lực lượng mờ hồ lóe ra quang mang sáng chói.

Rắc rắc! Đạn đạo Lực Luyện Khí vốn đang phi hành trên bầu trời, nhưng không biết bởi vì nguyên nhân gì, trực tiếp rơi xuống, cắm thật sâu vào sa địa, chiếc đuôi mang theo khói đen và hỏa quang kia giống như cái móng chim trĩ bị đốt, nhìn vô cùng hài hước.

Trong lòng thất chặt thoáng chốc được thả lỏng, thân hình Tư Thản Sâm và Diệt Luân Lý Sự cùng lúc tiến gần tới đạn đạo Lực Luyện Khí giả cắm vào sa địa.

- Do thám chúng ta phải đi nói trong quân doanh của tiểu tử này có một loại Lực Luyện Khí thần bí, e là có lực sát thương rất mạnh, cho nên mới dám công khai xông vào hoang mạc Di Thất, xem ra ngoạn ý này không cường đại giống như chúng ta tưởng tượng, chỉ là một kiện phế phẩm.

Khóe miệng Tư Thản Sâm nhếch lên một tia cười nhạt, nhìn đạn đạo Lực Luyện Khí, hắn dường như trông thấy Phó Thư Bảo đầu dưới chân trên cắm xuống nơi nào đó, không chút khí tức.

- Tiểu tử giảo hoạt này, hắn muốn dùng Lực Luyện Khí quý dị này giết chết lang nô của ta sao? Hừ, đáng tiếc chỉ là một kiện phế phẩm! Tư Thản Sâm, tập hợp quân đội, dựa vào tốc độ nhanh nhất tiêu diệt tiểu tử kia, ở đây đã rất gần Di Vong, ta không muốn chuyện này bị người khác biết. nguồn

Trong mắt Diệt Luân Lý Sự toát lên một cổ sát khí nồng đậm.

Chuẩn bị, chờ đợi lâu như vậy, rốt cuộc đã tới lúc thu hoạch.

- Nếu như ai chặt được đầu Phó Thư Bảo sẽ được thưởng một nghìn cân hoàng kim! Nếu ai bắt được nữ nhân của Phó Thư Bảo, ta sẽ ban thưởng cho hắn, mặc cho hắn hưởng thụ! Giết...

Tư Thản Sâm cầm chiến đao Lực Luyện Khí trong tay vung về phía trước, trong nháy mắt, phía sau tiếng giết rung trời, dưới cước bộ cấp tốc những đạo cát bụi dày đặc bốc lên dày đặc giống như mây đen.

Chiến đao Lực Luyện Khí trong tay Tư Thản Sâm đỏ tươi giống như hỏa diễm, nhưng không phải màu sắc ban đầu, mà là văn lộ huyết sắc dày đặc trên mặt hình thành! Nhận biết phẩm cấp một kiện Lực Luyện Khí, kỳ thực cần nhìn nhận độ tinh mịn của văn lộ huyết sắc, là có thể nhận ra một chút, Lực Luyện Khí phẩm cấp càng cao văn lộ huyết sắc càng tinh mịn, nếu như tản mát ra huyết sắc sáng bóng, đó chính là kiện Lực Luyện Khí thượng phẩm nghìn dặm khó tìm.

Văn lộ huyết sắc trên đao Lực Luyện Khí của Tư Thủ Sâm không chỉ tinh mịn, hơn nữa còn phát ra huyết quang sáng bóng, hiển nhiên là đao Lực Luyện Khí phẩm cấp cực cao. Đao Lực Luyện Khí như vậy, cho dù là áo giáp Lực Luyện Khí trên người Độc Âm Nhi hay Hồ Nguyệt Thiên đều có thể đơn giản mở ra!

Kỳ thực, thời gian Phó Thư Bảo luyện chế đao Lực Luyện Khí, Tư Thủ Sâm liền luyện chế đao Lực Luyện Khí như vậy, linh tài sử dụng chính là một phần khối Linh Văn Thạch Diệt Luân Lý Sự tặng hần. Nhưng không phải Lực Luyện Khí dùng để tham gia đại hội Luyện Lực Sĩ thế giới, mà là lợi khí chuyên dùng giết Phó Thư Bảo!

Tư Thủ Sâm muốn Phó Thư Bảo chết, đã vượt qua tất cả mọi chuyện.

Đạp dưới chân rung động, nhìn một mảnh cát bụi bốc lên, tâm tình Phó Thư Bảo không khỏi ngưng đọng:

- Bọn họ đã tới.

- Nỗ Lực Luyện Khí chuẩn bị xạ kích!

Hồ Nguyệt Thiên ra lệnh một tiếng. Trăm chiến sĩ Hồ Tộc nhất thời giương cung, tập trung tinh thần đợi địch nhân tiến nhập tầm bắn.

- Giết toàn bộ địch nhân, không để lại một tên!

Thanh âm Độc Âm Nhi vang lên trong trời đêm. Chiến đội trăm người Độc Lang Tộc và quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa rống lớn, sĩ khí tăng vọt.

Chẳng qua, sĩ khí cũng không nói lên tất cả, cũng không đảm bảo có thể thu hoạch thắng lợi. Địch nhân có tất cả hơn năm vạn, hơn nữa Tư Thủ Sâm và Diệt Luân Lý Sự nắm giữ lực lượng kinh khủng như vậy, cộng thêm lang nhân tương đương với Lực Sĩ cấp Vinh Hằng Lực, Phó Thư Bảo bên này kỳ thực rơi vào hoàn cảnh cực xấu. Chiến đội trăm người Hồ Tộc tuy trang bị vũ trang Lực Luyện Khí tới tận răng, nhưng chỉ là đội quân trăm người, địch nhân trước mặt đông như biển, bọn họ rất cuộc khó thoát khỏi số phận chết trận, mà nỗ Lực Luyện Khí trong tay bọn họ chỉ có thể tạo thương vong nghiêm trọng đối với địch nhân mà thôi.

- Nếu như chúng ta chết trận, kiếp sau, ta vẫn muốn tìm nàng làm phu thê.

Phó Thư Bảo thơ mộng nói bên tai Độc Âm Nhi.

- Kiếp sau? Miễn đi, ta muốn tìm một vương tử bạch mã.

Độc Âm Nhi nói.

Chất thơ không còn lại chút gì, Phó Thư Bảo liền liếc mắt nhìn Hồ Nguyệt Thiên, thấy khóe miệng Hồ Nguyệt Thiên nhếch lên tia trào phúng, rõ ràng, nếu như hần dùng câu nói vừa nãy nói hồ ly tinh, khẳng định hơn phân nửa nhận được câu trả lời như vậy.

- Mẹ kiếp, lão tử sẽ không chết!

Phó Thư Bảo mắng một ngụm, thân hình đột nhiên chột lóe, di động tới bên cạnh ngư xa. Ngón tay khẽ động, đao Lực Luyện Khí cất giữ tại Luyện Chi Trữ Vật Giới lập tức ngang trời xuất thế, vững chắc nằm trên bệ bắn.

- O o o...

Cảm giác được hàng hóa trên ngư xa có chút nặng nề, ba ngư đầu bắt mắt kêu lớn.

Vinh hằng lực hóa thành một cỗ lực lượng vô hình nhanh chóng chạy ào vào đao Lực Luyện Khí. Nhẹ nhàng khẽ động, ầm ầm nổ vang một tiếng, đao Lực Luyện Khí chân chính bay lên trời cao. Thôi tiến khí Lực Luyện Khí mang theo hỏa quang chói mắt xẹt qua hư không vẽ lên một đường cong, cuốn theo cát bụi trùng kích về phía xa xa.

Trước kia Phó Thư Bảo lo lắng trận thế của địch nhân nằm ngoài phạm vi hần có thể liên hệ với lực lượng phân thân, nhưng thấy đối phương sốt ruột tìm cái chết, ngược lại trong lòng đã không còn lo lắng chuyện

này. Phiến cát bụi cuộn cuộn bốc lên vừa vụn nằm trong phạm vi liên hệ giữa hắc và lực lượng phân thân, nói cách khác, hắc có thể lợi dụng khả năng liên hệ này chỉ đạo chính xác.

Tuy rằng lực lượng phân thân bị đè nén trong đầu đạn, nhưng dựa vào đôi mắt của lực lượng phân thân, trong thức hải Phó Thư Bảo hiện rất rõ ràng toàn bộ cảnh tượng trên mặt đất và bầu trời. Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự vượt qua khoảng không bay tới. Đôi cánh hỏa diễm của Tư Thẩn Sâm cực kỳ bắt mắt, mức độ xán lạn hoàn toàn tương đương với đôi cánh hoàng kim của Mạc Khinh Vân. Không thể nào thấy rõ đôi cánh lực lượng trên lưng Diệt Luân Lý Sự, nhưng tốc độ phi hành còn nhanh hơn so với Tư Thẩn Sâm. Dựa vào lực lượng phân thân cảm ứng được một đạo lực lượng lực khí rõ ràng phát sinh từ trên người Diệt Luân Lý Sự, qua đó có thể phán đoán, không phải Diệt Luân Lý Sự không có đôi cánh lực lượng, mà hắc sở hữu đôi cánh lực lượng ẩn hình!

Có thể ngưng luyện đôi cánh lực lượng trong suốt giống như không khí, như vậy lực lượng nguyên tố một nắm trong tay đã đạt tới mức tinh diệu.

- Nếu như bây giờ ta tập kích Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự, rất có thể hai người bọn họ dựa vào tốc độ cực nhanh né tránh, một khi bọn họ tránh né được, bên phía ta sẽ lâm vào tràng cảnh vạn kiếp bất phục, ngược lại, tập kích quân đội Thiên Không kỵ sĩ trên mặt đất, suy giảm lực lượng trợ giúp Tư Thẩn Sâm, thực sự không thành vấn đề!

Khoảng cách nhanh chóng được rút ngắn, trong lòng Phó Thư Bảo đã có quyết định.

Nếu như có thể oanh sát Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự đương nhiên là chuyện rất tốt, tất cả phiền toái đều dễ dàng giải quyết, nhưng vấn đề chính là làm như vậy tồn tại tính phiêu lưu rất lớn, hai người đều là Luyện Lực Sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực, Diệt Luân lại càng kinh khủng, thậm chí mơ hồ vượt quá cảnh giới cao nhất, nhất cử hành động đều có thể bạo phát lực lượng cường đại quỷ thần khó lường. Đạn đạo Lực Luyện Khí oanh sát hai Luyện Lực Sĩ như vậy, khả năng thành công cực kỳ thấp. Phó Thư Bảo vèn vèn chỉ có một quả đạn đạo Lực Luyện Khí như vậy căn bản không dám đánh cược, bởi vì tiền đặt cược chính là sinh mệnh của hắc và sinh mệnh nữ nhân của hắc cùng với toàn bộ năm nghìn thủ hạ!

- Hừ! Tiểu tử này muốn đùa giỡn sao? Lại dùng ngoạn ý này phóng qua đây, muốn làm ta sợ sao?

Tư Thẩn Sâm trào phúng nói.

- Lúc này đây...Đường như có chút khác biệt.

Diệt Luân Lý Sự cảnh giác nói.

Đúng lúc này, đạn đạo Lực Luyện Khí bay tới trước mặt bỗng nhiên phát sinh tiếng nổ ầm ầm, đầu tiên Lực Luyện Khí thôi tiến khí rơi xuống mặt đất, tiếp đến bắt đầu triển khai hoạt động. Rồi đột nhiên, đạo Lực Luyện Khí bay với tốc độ cực nhanh để loại một đạo quang ảnh rời khỏi mặt đất. Tốc độ như vậy, cho dù là Phó Thư Bảo cũng không thể đuổi kịp và ngăn chặn, Tư Thẩn Sâm và Diệt Luân Lý Sự cũng không có cách nào.

Nếu như hai người phát hiện đạn đạo Lực Luyện Khí cùng lúc ngăn chặn, như vậy còn có cơ hội, nhưng bây giờ, cơ hội này triệt để tiêu thất. Đây là nguyên nhân vì sao Phó Thư Bảo muốn bạo phát đạn đạo Lực Luyện Khí giả trước. Khối đạn đạo kia một khi được coi là vật không đáng sợ, thậm chí có chút nực cười, đó chính là lúc đạo đạo thực sự bạo phát uy lực.

- Không ổn!

Diệt Luân Lý Sự bỗng nhiên phản ứng. Đạn đạo Lực Luyện Khí giả trước kia không mang theo sát ý cường đại, không mang theo lực lượng khiến người ta giật mình, nhưng bây giờ quả đạn đạo này bất luận có cùng đặc tính cũng khiến hắc cảm thấy giật mình!

Tư Thẩn Sâm dường như cũng nhận ra nguy hiểm, thế nhưng, thực sự đã muộn.

Ầm! Tam tiết Lực Luyện Khí thôi tiến khí thôi động, tốc độ đạn đạo của Lực Luyện Khí lần thứ hai đề thăng, trong khoảnh khắc từ mặt đất bay lên trời cao trùng kích về phía trận địa Thiên Không kỵ sĩ.

509. Chương 461: Sa Mạc Huyết Chiến (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 461: Sa mạc huyết chiến (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Àm âm âm!

Cho dù là Diệt Luân Lý Sự dùng lực lượng cường hãn nhất của chính mình nện xuống một quyền, cũng không có được một phần mười uy lực của tràng nổ mạnh này. Trong nháy mắt khi ánh lửa lóe lên, một đám mây hình nấm từ trên mặt đất bốc thẳng lên, bay thẳng lên trên thiên không. Mặt đất không ngừng rung động, năng lượng lực lượng xung kích mệnh mông vô cùng lấy điểm nổ mạnh làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng không ngừng lan tỏa ra. Những nơi nó lan tràn ra, mọi thứ đều bị hủy diệt, sạch sẽ không còn chút gì!

Năm vạn Thiên Không Kỳ sĩ đoàn từ trên mặt đất xung phong liều chết, hơn mấy ngàn người ngay tại chỗ trung tâm của hồi nổ mạnh, trực tiếp bị oanh kích thành từng mảnh nhỏ, máu tươi cùng với mảnh vụn tứ chi văng bắn khắp nơi, bay vỡ vụn ra bốn phía xung quanh. Còn những người xung quanh cũng đều bị chấn cho ngã rạp hết cả.

Một đội ngũ lên đến năm vạn người, duy nhất bị nổ chết mấy ngàn người, đây cũng xem như là có uy lực cực kỳ khủng bố rồi. Nhưng mà đối với Thiên Không Kỳ sĩ đoàn với số lượng năm vạn người mà nói, chút xíu tổn thất đó căn bản cũng không thể nào phá vỡ được sức chiến đấu của bọn họ. Chẳng qua, tình huống khiến cho người ta phải hổng mắt ngay sau đó mới xuất hiện.

Thời điểm khi mà Tư Thẩn Sâm điên cuồng phấn nộ, muốn chinh hợp trận hình, một lần nữa công kích lên, hấn lại kinh dị phát hiện ra, đám chiến sĩ bị sóng xung kích nổ mạnh hất văng kia, vừa mới đứng lên không được bao lâu, lại nghiêng nghiêng ngã ngã, sau đó nằm rạp xuống trên mặt cát. Lần này đây, những người đã ngã xuống kia liền cũng không thể đứng lên được nữa.

Hơn năm vạn chiến sĩ của Thiên Không Kỳ sĩ đoàn đồng loạt ngã xuống, cực kỳ có mỹ cảm quy luật quái dị. Chỉ trong chớp mắt, dưới sự thổi quét của những luồng gió sa mạc xa xa, trên mặt đất còn có thể miễn cưỡng đứng lên lại, cũng chỉ còn lại khoảng chừng trăm người mà thôi! Hơn nữa, nhìn lại thân hình không ngừng lay động của bọn họ, khiến cho người ta không thể khẳng định, bọn họ còn có thể đứng thẳng bao lâu nữa sẽ phải ngã xuống!

Một khóa Luyện Lực Khí Đan Đạo không thể nào tạc chết được hết thấy tất cả các chiến sĩ của năm vạn Thiên Không Kỳ sĩ đoàn được! Nhưng mà, nếu như ở trên đầu đạn lại bổ sung thêm Vô Giải Chi Độc của Ác Độc Chi Hoa, như vậy liền đem sự không thể biến thành có thể!

Vô Giải Chi Độc của Ác Độc Chi Hoa chính là độc tốc đáng sợ nhất trên toàn bộ thế giới này, hơn nữa lại còn là không có thuốc giải nữa. Phó Thư Bảo đem nó giấu ở bên trong đầu đạn, đến thời điểm nổ mạnh liền theo các luồng khí lăng khuếch tán ra bốn phương tám hướng, hóa thành một loại Vô Giải Chi Độc nhỏ như bột phấn, một khi dính phải, liền chắc chắn tử vong!

Một hồi nổ mạnh này, tương đương là một phen đem toàn bộ vận mệnh của Tư Thẩn Sâm hoàn toàn chặt đứt luôn!

Bên trong thiên không, Tư Thẩn Sâm cùng với Diệt Luân Lý Sự cũng đều lâm vào một loại trạng thái không thể nào hình dung nổi. Tư Thẩn Sâm thì lâm vào trong trạng thái nộ hỏa cực đoan cùng với điên cuồng

kích động. Còn Diệt Luân Lý Sự thì lại là đang kinh nghi bất định hồi tưởng lại hết thấy những chuyện vừa mới phát sinh, thần sắc trên mặt đều là âm tình bất định.

Cuối cùng, mấy trăm gã chiến sĩ của Thiên Không Kỵ sĩ đoàn miễn cưỡng đứng thẳng kia cũng xiên xiên vẹo vẹo mà ngã xuống. Bọn họ có lẽ trong lúc nhất thời cũng không có bị trúng độc, nhưng mà ở bên trong hoàn cảnh tràn ngập độc tố như thế này, bản thân bọn họ không có dụng cụ phòng ngự căn bản là không có khả năng tiếp tục sinh tồn quá lâu được.

- Phó Thư Bảo! Ta muốn giết người!

Bên trong thiên không, rốt cuộc cũng tuôn trào ra một tiếng gầm thét điên cuồng của Tư Thẩn Sâm.

- Nghe thấy rồi, cái tên ngốc này! Chúng ta đứng ở nơi này đợi người tới giết a!

Phó Thư Bảo lớn tiếng đáp lời, đồng thời hạ mệnh lệnh:

- Toàn bộ thành viên chuẩn bị tốt việc chiến đấu! Dịch nhân tựa hồ vẫn còn lại ba người: Tư Thẩn Sâm, Diệt Luân Lý Sự cùng với tên quái vật Lang Nhân kia. Chiến sĩ Hồ Tộc đánh tiền trận, Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa cùng với chiến sĩ Độc Lang Tộc dùng cung tiễn bắn. Ta cũng không tin, ba người bọn họ cùng với một đám tổ đội quái vật liền có thể đột phá được vòng phong tỏa nỗ tiền cùng với cung tên của chúng ta!

Tiêu diệt được Thiên Không Kỵ sĩ đoàn, tương đương chính là đem tất cả những sức chiến đấu của bên ta cũng đều chinh hợp lại một hồi, sau đó tiếp tục đối phó với ba người dịch nhân. Tuy rằng đối phương rất mạnh mẽ, nhưng mà cũng không tồn tại bất cứ ưu thế nào cả. Điểm ấy, cho dù là Diệt Luân Lý Sự cũng không thể nào xoay chuyển được tình thế.

Lưới nỗ tiền do Thư Chi Lực Luyện Khí Nỗ uy lực khủng bố hình thành nên, bất luận là kẻ nào cũng không thể khinh thường được. Nếu như có thêm chiến sĩ Độc Lang Tộc cùng với mưa tên của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, đó nhất định là một tấm lưới tử vong có thể giết chết bất cứ sinh linh nào trên thế gian!

Phó Thư Bảo cũng không chút sót ruột thừa dịp sự thành công do Luyện Lực Khí Đạn Đạo mang lại mà tiến hành truy sát Tư Thẩn Sâm cùng với Diệt Luân Lý Sự. Bởi vì hắn biết, muốn đối phó với cái loại nhân vật cường đại như là Diệt Luân Lý Sự này, chỉ có thể dựa vào lực lượng đoàn đội mà thôi. Hắn cùng với Tiểu Thanh, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi cộng lại cũng không thể nào đánh thắng nổi tổ hợp Diệt Luân Lý Sự cùng với Tư Thẩn Sâm nổi, chứ đừng nói đến đối phương còn có thêm một đầu quái vật Lang Nhân vô cùng nguy hiểm nữa.

Thanh âm gầm rú thật ra cũng đủ điên cuồng, nhưng mà Tư Thẩn Sâm lại cũng không có liều lĩnh đơn độc xông lên, đem thân thể của hắn phô bày bên dưới làn mưa tên nỗ khủng bố trí tử của Thư Chi Lực Luyện Khí Nỗ!

Chung quy cũng là thân thể huyết nhục của con người, không thể siêu thoát khỏi bình chương của sinh tử được. Cho dù tu vi lực lượng có cường thịnh đến mức nào cũng có thời điểm bị giết chết, Diệt Luân Lý Sự cũng không ngoại lệ.

- Không phải là muốn giết chết ta hay sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Tư Thẩn Sâm, người chẳng qua cũng chỉ là một tên gia hỏa nhát gan mà thôi! Điểm ấy, trong lòng chúng ta cũng đều hiểu cả mà!

Ở Tư Thẩn Sâm Bảo, biểu hiện nhát gan của Tư Thẩn Sâm chính là chuyện tình khiến hắn mãi vẫn luôn xấu hổ. Tại thời điểm này không ngờ tại trước mặt Diệt Luân Lý Sự lại bị Phó Thư Bảo nói ra như vậy, khiến cho trên mặt của Tư Thẩn Sâm nhất thời có màu sắc giống như là gan heo vậy. Chẳng qua, cái loại tính cách nhát gan này chính là đã xâm nhập vào trong xương cốt của hắn rồi, chộc giận một hai lần đi chẳng nữa, cũng không thể nào dụ hắn mắc mưu được. Nơi này trong lúc nhất thời liền trở nên giăng co như vậy.

- Phó Thư Bảo, Luyện Lực Khí của người đến tột cùng là cái gì vậy?

Trong bầu không khí trầm mặc khiến người khác áp lực, thanh âm của Diệt Luân Lý Sự đột nhiên truyền qua khoảng cách cực xa, vô cùng rõ ràng vang lên bên tai mọi người.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vì cái gì ta phải nói cho người biết? Tồn lại, loại Luyện Lực Khí kia ta vẫn còn lưu lại một ít, có cơ hội, ta liền cho người hưởng thụ thử một chút!

- Hừ! Người cho rằng chút đồ chơi đó của người có thể hù dọa được ta hay sao?

Tay của Diệt Luân Lý Sự khẽ nhẹ nhàng phát một cái, một thanh trường đao toàn thân trắng óng ánh ngọc đã xuất hiện trong tay hắn.

Quang hoa nhàn nhạt từ trên thân đao nhẹ nhàng tản mát ra, giống như là ánh trăng, thế nhưng lại sáng bóng hơn cả ánh trăng nữa. Vì thế cho nên nó nhìn qua có vẻ cực kỳ bắt mắt, từ khoảng cách rất xa bên dưới cũng đều có thể nhìn thấy rõ ràng, giống như là ở trên bầu trời tối đen, có một khỏa sao cực sáng chói lóa trên bầu trời vậy.

510. Chương 461: Sa Mạc Huyết Chiến (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 461: Sa mạc huyết chiến (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên run rẩy một trận. Một cổ cảm giác bất an nhất thời dâng trào lên trong lòng. Đó chính là Luyện Lực Khí cường đại đến từ Thời đại Khởi Nguyên của Diệt Luân Lý Sự, Luyện Hỏa Cuồng Thần Đao. Thời điểm tại Thánh Lan Thành, hắn đã từng chứng kiến qua uy lực của thanh đao này, có năng lực công kích viễn trình rất xa. Một thanh đao như vậy, thuần túy là do năng lượng lực lượng ngưng luyện mà thành. Lúc ấy thậm chí ngay cả hắn liên thủ cùng với Tiểu Thanh cũng đều bị thương!

- Nếu như người thích sử dụng những thủ đoạn đê tiện để mà thu hoạch thắng lợi, như vậy ngày hôm nay, ta sẽ khiến cho người tận mắt nhìn thấy, thuộc hạ của người, nữ nhân của người ngã xuống dưới Liệt Hỏa Cuồng Thần Đao của ta!

Diệt Luân Lý Sự đột nhiên bước lên một bước, hai tay giơ lên, cầm thanh đao chém thẳng xuống. Trong nháy mắt kia, một đạo đao quang lóa mắt hoành thiên xuất hiện. Đao quang dài đến cả dặm, bề rộng mấy chục thước, đột nhiên trầm thẳng xuống, khiến cho tâm linh người ta rung động không thôi.

- Mau tránh ra! Không được ngạnh kháng!

Phó Thư Bảo hét lớn. Hắn tính hết thảy mọi thứ, lại tính sót một chuyện trong tay Diệt Luân Lý Sự còn có một thanh Liệt Hỏa Cuồng Thần Đao, loại vũ khí Luyện Lực Khí viễn trình chung cực này!

May mắn là đội ngũ bình thường được huấn luyện vô cùng tốt, ngay trước khi quang đao còn chưa có bổ tới, các chiến sĩ Hồ Tộc, chiến sĩ Độc Lang Tộc cùng với các chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa liền đã phán đoán ra phương hướng chém xuống của quang đao, nhanh chóng tản hết ra.

Ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa không ngừng vang vọng bên trong mảnh sa mạc rộng rãi. Cát bụi bay lên mù trời, thế nhưng mà cũng không phải là loại đám mây nấm hình tròn khổng lồ do Luyện Lực Khí

Đạo Đạo sản sinh ra lúc trước, mà là rất nhanh lan rộng ra bốn phía xung quanh. Phảng phất như là có một con ngư quái khổng lồ đang bơi nhanh dưới mặt cát, trên lưng mang theo đám cát vô cùng nặng nề.

Các chiến sĩ vừa mới tản ra, đạo quang đạo kia liền gào thét chém thẳng xuống trên mặt đất. Bên trên mặt cát rõ ràng để lại một đạo vết chém vô cùng bất mắt!

- Nhất Dao Phá Thiên Địa!

Thanh âm bạo rống lại một lần nữa truyền đến. Tiếng gầm của Diệt Luân Lý Sự giống như là xuyên thấu tất cả, mang đến cho người ta một loại cảm giác nặng nề giống như thực chất vậy.

Một mảnh quang hoa chói mắt đột nhiên từ bên trong thân thể của Diệt Luân Lý Sự bạo phát ra, sáng lóa chói mắt. Bên trong bầu trời đêm, toàn thân hắc cầm thanh cự đạo đứng đó, giống hệt như là một vị Chiến Thần đến từ thiên không, vô cùng vô địch!

Một đạo như vậy, đích xác có khí thế cùng với uy lực phách khai thiên địa!

Rầm!

Bên trong thân thể của Phó Thư Bảo đột nhiên phóng thích ra một đám hỏa diễm cùng với quang trạch sáng bóng như băng tuyết. Những cái năng lượng thuần túy này lại trong khoảnh thời gian cực ngắn đã hình thành nên một cái phân thân lực lượng cùng với hắc giống nhau như đúc. Phân thân lực lượng một khi được ngưng luyện ra, lập tức áp súc lại thành một đoàn, hướng về phía một đạo khổng lồ kia phóng thẳng tới.

- Huyền hồ phân thân, xuất chiến!

Một trăm huyền hồ phân thân đột nhiên xuất hiện xung quanh thân thể của Hồ Nguyệt Thiên, cũng không chút tạm dừng, liền lao lên, theo sau phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo hướng về phía quang đạo mà lao tới.

- Đại Địa Chi Thuẫn, Thủ hộ!

Tiểu Thanh cũng làm ra động tác. Trong thanh âm gào thét chấn động, một đạo lực lượng hộ tráo vô hình khổng lồ đột nhiên hoành ngang trước trận danh của bọn họ.

Cái này đã là ba tầng thủ hộ, nếu như ngay cả như vậy cũng không thể ngăn cản nổi, như vậy không cần Diệt Luân Lý Sự tiếp tục động thủ nữa, mọi người cũng tự mình đập đầu xuống cát tự sát hết đi. Khóe miệng Phó Thư Bảo lóe lên một tia cười khổ, tất cả hy vọng cũng đều treo lên trên đầu trái tim cảm bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống, vỡ vụn dập nát.

Ầm ầm ầm!

Thanh âm nổ mạnh rung động thiên địa lại một lần nữa truyền vang ra. Động tĩnh như vậy, hoàn toàn không hề thua kém gì thanh âm nổ mạnh của Luyện Lực Khí Đạo Đạo lúc trước, ngoài mười vạn dặm cũng đều có thể nghe thấy. Bên trong thanh âm nổ mạnh khổng lồ này, ánh lửa cùng với tầng tầng khí lãng nóng rực không ngừng khuếch tán ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo quả thật cũng không thể hoàn toàn ngăn cản lại một đạo hủy thiên diệt địa này của Diệt Luân Lý Sự. Đạo đạo quang khổng lồ kia cũng chỉ bị ngăn cản lại một nửa uy lực mà thôi, còn lại một nửa vẫn như cũ hướng về phía mặt đất mà chém xuống. Thời điểm này, huyền hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên đã phát huy tác dụng. Từng cái lại từng cái phân thân giống như là thiêu thân lao vào ngọn lửa, không ngừng hướng về phía đạo quang mà đập thẳng vào. Sau khi hết thấy, lại có thêm một phần ba uy lực của đạo quang bị tiêu hao mất. Cuối cùng, còn lại một đoạn đạo quang nhỏ bồng bềnh lên trên Đại Địa Chi Thuẫn của Tiểu Thanh. Quang thuẫn bị phá nát, còn đạo quang cũng biến mất không còn nữa.

Chỉnh hợp thực lực của ba người mới có thể miễn cưỡng phá giải được một đạo của Diệt Luân Lý Sự. Thực như vậy, cũng không đơn giản là khổng lồ bình thường!

- Quả thật là có được thực lực để mà càn rỡ. Nhưng mà, các ngươi hãy tiếp nhận thêm một đạo cuối cùng của ta đi! Hủy Diệt Chi Nhận!

Thân thể của Diệt Luân Lý Sự đột nhiên giống như một con vù, không ngừng xoay tròn. Quang hoa bên trên thân thể của hắn càng ngày càng mãnh liệt, phạm vi cũng càng ngày càng lớn. Chỉ trong giây lát, bên trong thiên không đã không nhìn thấy thân ảnh của hắn nữa, còn lại cũng chỉ là một luồng lốc xoáy khổng lồ do ánh sáng hình thành mà thôi!

Đột nhiên, luồng lốc xoáy ánh sáng khổng lồ ấy chợt lấy tốc độ như mưa lũ đổ ập xuống. Ngay sau đó, một đạo đạo quang sáng lóa khiến người khác không thể nào mở mắt ra được chợt hoành thiên xuất thế, giết chóc mà đến!

Hủy Diệt Chi Nhận, một đạo này, đủ để hủy diệt hết thảy mọi thứ!

Thời điểm Phó Thư Bảo muốn chỉnh hợp lực lượng của mấy người Tiểu Thanh, Hồ Nguyệt Thiên thậm chí là cả Độc Âm Nhi để mà đối kháng với một đạo khủng bố này, chợt một thanh âm mờ ảo từ hư không cực xa mạnh mẽ truyền đến.

- Diệt Luân Lý Sự, dừng lại đi! Chẳng lẽ ngươi muốn tất cả mọi người đến Di Vong Chi Khư hoài nghi tính công bằng công chính của chúng ta hay sao?

Đây là thanh âm của một nữ nhân. Theo đặc tính thanh âm này mà xét, thì chủ nhân của thanh âm này độ tuổi cũng không phải rất lớn, thậm chí khiến cho người ta có cảm giác như là một nữ nhân vừa mới trưởng thành vậy, có chút ngọt ngào, có chút xốc nổi. Nhưng mà, cùng với một đạo thanh âm mờ ảo kia vang lên, một đạo hắc quang đột nhiên ngang trời cắt tới, chắn ngang lộ tuyến công kích của đạo quang đạo.

Ầm ầm ầm!

Thanh âm nổ mạnh kịch liệt vang lên, nháy mắt liền chấm dứt. Một đạo cuối cùng uy lực cực mạnh của Diệt Luân Lý Sự, Hủy Diệt Chi Nhận thể nhưng cứ như vậy đơn giản bị đánh cho tan rã, cũng không có một tia năng lượng lực lượng dư thừa nào có thể xuyên qua được tấm chắn, tập kích xuống đám người bên dưới.

Thời điểm khi hết thảy mọi thứ trở nên yên lặng lại, đám người Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, thứ vừa mới chắn lại Hủy Diệt Chi Nhận kia chính là một cái tấm chắn bề ngoài nhìn qua tựa hồ không đáng giá hai xu!

Nhưng mà, nhìn kỹ có thể thấy được nó cũng không phải là một tấm chắn bình thường, thậm chí cũng không phải là một tấm chắn Luyện Lực Khí thô chế đơn giản bình thường nào cả, mà là một tấm chắn Luyện Lực Khí cổ xưa đến mức không thể dùng ngôn ngữ mà hình dung được. Có sự bảo hộ của nó, liền giống như là có mười vạn cự sơn đang che chở trước mặt mình vậy. Bất luận địch nhân có thiên quân vạn mã đi chẳng nữa, cũng vẫn như cũ không thể vượt qua.

511. Chương 462: Khởi Nguyên Chi Thụ (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 462: Khởi Nguyên Chi Thụ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Gần như chỉ mới nhìn thấy một cái tấm chắn như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời đại động, đã đoán được thân phận của người đến:

- Thanh âm của nữ nhân, lại có thực lực quý thần khó lường như thế, Luyện Lực Khí đến từ Thời đại Khởi Nguyên... Chẳng lẽ chính là người đứng đầu trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc, Mặc Lan Lý Sự đã đến?

Một đạo thân ảnh lam nhạt đột nhiên xuất hiện bên trong hư không. Sự xuất hiện của nàng, phẳng phất như là trực tiếp xé mở thiên mạc hư vô, từ trên địa phương hư vô mờ mịt mà bước ra, xuất hiện trước mắt mọi người.

Dáng người nóng bỏng, một chút cũng không hề thua kém Hồ Nguyệt Thiên, khuôn mặt xinh đẹp tú mỹ, một chút cũng không hề thua kém Chi Ni Nhã cùng với Độc Âm Nhi. Nhìn qua, nàng tựa hồ như là tồn tại chính hợp hết thấy sự tốt đẹp nhất của nữ nhân trên thế gian, là một nữ nhân hoàn mỹ không thể nào tìm ra chút tỳ vết nào vậy.

Phó Thư Bảo đoán một chút cũng không có sai, người mới tới, chính là người có thực lực lợi hại nhất trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc, Mặc Lan Lý Sự!

Cánh tay trắng muốt như ngó sen nhẹ nhàng phát ra, tấm chắn Luyện Lực Khí kia liền tự động bay ngược trở về trong tay của nàng, cảm giác nặng nề như núi nhất thời tiêu thất.

Bên trên đầu vai của Mặc Lan Lý Sự giắt một thanh trường kiếm, cũng không có trang sức bảo thạch long lánh, cũng không có những phụ tùng xa xỉ như là dây kim tuyến này nọ, gần như chỉ có một tấm vải màu lam bình thường quấn lấy chuôi kiếm mà thôi, nhìn qua bình đạm nhẹ nhàng như vậy. Nhưng mà chỉ một thanh trường kiếm nhìn qua nhẹ nhàng bình đạm như thế này, hẳn lại khiến cho người ta có một loại cảm giác tức sát trang nghiêm vô cùng. Một loại khí chất như vậy, chính là khí chất của vương giả. Sự tồn tại của nó, chính là sự tồn tại Vương giả trong các loại kiếm!

Không hề nghi ngờ, một thanh trường kiếm nhìn bề ngoài bình đạm nhẹ nhàng như vậy, cũng là một thanh vũ khí Luyện Lực Khí đến từ Thời đại Khởi Nguyên. Phẩm chất của nó cùng với cái tấm chắn Luyện Lực Khí vừa rồi hẳn là cũng giống nhau.

- Mặc Lan Lý Sự, chẳng lẽ ngươi muốn ngăn cản ta giết chết tên tiểu tử này hay sao?

Diệt Luân Lý Sự cũng không có tiếp tục công kích, mà chỉ là lạnh lùng nhìn về phía Mặc Lan Lý Sự vừa mới chặn lại một kích của mình kia.

Mặc Lan Lý Sự thản nhiên cười nói:

- Giữa các ngươi có ân oán gì, ta cũng mặc kệ, nhưng mà tiểu tử này chính là đại biểu cho Vương thất Thánh Lan Quốc đến tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, ta cũng nhận được thư thỉnh cầu của Tha Na Sâm tiền bối, hẳn nhờ ta tạm thời bảo hộ sự an toàn của tiểu tử này, cấp cho hắn một cơ hội công bằng tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới. Hiện tại tuy rằng Tha Na Sâm cũng không còn là thành viên của chúng ta nữa, nhưng mà thân là tiền bối, lời thỉnh cầu như vậy thật không chút quá phận. Cho nên, trong lúc Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới diễn ra, Diệt Luân Lý Sự, ngươi không được phép giết tên tiểu tử này!

Mở miệng tiểu tử này, ngậm miệng tiểu tử này, ánh mắt Phó Thư Bảo nhìn lên Mặc Lan Lý Sự đang phiêu phù trên thiên không kia, trong lòng tràn ngập sự bất mãn. Hắn nghĩ muốn từ dưới nhìn lên thấy được màu sắc quần lót của Mặc Lan Lý Sự, nhưng mà cái ý tưởng đề tiện này quả thật không thể thực hiện được. Bên trên thiên không tuy rằng gió thổi cường hãn, nhưng mà bộ váy màu lam của Mặc Lan Lý Sự lại vô cùng ổn định, bất luận gió thổi như thế nào đi chăng nữa, thậm chí một tia khe hở cũng không chút lộ ra.

Chẳng qua, tình huống trước mắt, sự an toàn là khẳng định rồi. Bao gồm cả Phó Thư Bảo trong đó, tất cả những người đã bị sự công kích của Diệt Luân Lý Sự bên dưới, ai nấy cũng đều âm thầm thở ra một hơi.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nhủ may mắn, nói:

- May mắn cái gã Vân La Lý Sự, trước giờ vẫn nghe đồn luôn cùng một chỗ với Diệt Luân Lý Sự, lần này cũng không có đến đây tham gia tập kích. Nếu như có thêm hắn tham gia tập kích mà nói, như vậy kết quả thật sự đúng là không dám tưởng tượng a!

Hiệu quả của vận khí lại một lần nữa được thể hiện ra, kết quả đó chính là Vân La Lý Sự khinh thường không tham gia phục kích khiến cho Phó Thư Bảo có thể kiếm về cái mạng nhỏ của mình.

- Hừ! Tư Thẩn Sâm, chúng ta đi!

Mang theo oán khí cực lớn, Diệt Luân Lý Sự trong nháy mắt liền biến mất trong bầu trời đêm. Tư Thẩn Sâm tuy rằng cực kỳ muốn nuốt sống Phó Thư Bảo tại chỗ, nhưng mà chuyện tình ngay cả Diệt Luân Lý

Sự cũng không thể làm, hấn càng không thể nào làm được. Chính là thời điểm trước khi rời đi, hấn mang theo ý tứ hàm xúc sâu xa liếc mắt nhìn Mặc Lan Lý Sự, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

- Ha ha... Mặc Lan tỷ tỷ thật là lợi hại a! Hoan nghênh! Hoan nghênh! Chúng ta cùng vỗ tay chúc mừng một trận a!

Nguy hiểm tử vong đã tiêu trừ đi, Phó Thư Bảo lại biến thành Phó Thư Bảo!

Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên ở hai góc độ hoàn toàn khác nhau, dùng ánh mắt giết người nhìn về phía gã nam nhân đang cười ha hả đằng kia. Hoàn toàn hết chỗ nói rồi!

Cát vàng sa mạc ở dưới chân kéo dài vô chừng vô mực, cũng không hề có chút biến hóa nào cả. Nhưng mà đến lúc này tâm tình cũng đã xảy ra những biến hóa cực lớn. Thời điểm lúc tối thì lo lắng sự mai phục của Tư Thản Sâm cùng với Diệt Luân Lý Sự, lo lắng trước sau, hiện tại mỗi nguy cơ này cuối cùng cũng tạm thời xem như đã qua, tâm tình cũng liền trở nên tốt hơn nhiều. Hơn nữa, hết thấy những sự thay đổi này không ngờ cũng đều là nhờ vào Mặc Lan Lý Sự, kẻ đứng hàng đầu trong Tứ Đại Lý Sự của Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc!

- Mặc Lan Lý Sự, vì cái gì người lại giúp ta vậy?

Tiến lên phía trước, Phó Thư Bảo cất tiếng hỏi. Chung quy cũng là do kiêng kỵ thân phận cùng với thực lực của Mặc Lan Lý Sự, tạt xấu miệng lưỡi ba hoa chích chòe của hấn vẫn là dần xuống một chút.

- Nếu như ta nói, đây là vì giữ gìn nguyên tắc công bằng công chính của Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc, người có tin hay không?

Mặc Lan Lý Sự nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta chỉ tin một nửa mà thôi!

Mặc Lan Lý Sự liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo, đột nhiên nhe răng cười:

- Tiểu tử người quả thật cùng với người khác bất đồng. Được rồi! Ta cũng không nói những lời đường hoàng chính trực nữa. Lời thỉnh cầu của Tha Na Sâm cũng không đủ để đả động ta, để ta ra tay. Trên thực tế, ngay khi người tiến vào Sa mạc Di Thất, ta đã liền chú ý đến người rồi. Sách lược của người rất không sai, chẳng qua, chân chính để ta quyết định ra tay cứu người chính là do Luyện Lực Khí của người! Uy lực khủng bố như vậy, vừa xuất ra liền tiêu diệt sạch sẽ Thiên Không Kỵ sĩ đoàn của Tư Thản Sâm. Một thứ Luyện Lực Khí như vậy, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

- Mặc Lan Lý Sự quá khen!

Phó Thư Bảo khách sáo nói một câu, nhưng trong lòng cũng không có chút vui vẻ nào. Bởi vì hấn biết rõ ràng, Luyện Lực Khí Đan Đạo kia hấn có thể luyện chế ra một quả khác, nhưng mà cũng sẽ không có cái Vô Giải Chi Độc trích ra từ Ác Độc Chi Hoa kia thêm vào được. Nhiều nhất cũng chỉ có thể tiêu diệt được mấy ngàn người mà thôi, căn bản không có được uy lực khủng bố như khóa vừa rồi được.

- Như vậy, người có nguyện ý nói cho ta biết, cái Luyện Lực Khí kia của người là luyện chế như thế nào hay không?

Ánh mắt Mặc Lan Lý Sự nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, bên trong ánh mắt tràn ngập vẻ chờ mong. Đây căn bản là một gã thiếu niên mà nàng nhìn không thấu được.

512. Chương 463: Gặp Lại Vị Hôn Thê (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 463: Gặp lại vị hôn thê (1)

- Như thế nào? Không nhớ ta hay sao?

Băng Oánh nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, ngữ khí lãnh đạm, ánh mắt cũng trở nên phức tạp. Cái tên gia hỏa này cho đến bây giờ vẫn còn là vị hôn phu trên danh nghĩa của nàng, thế nhưng ở bên đường nhìn thấy nàng, lại một lời cũng chẳng thèm chào hỏi. Phải biết rằng, hết thấy những khổ cực phát sinh trên người của nàng cùng với tên gia hỏa này có quan hệ trực tiếp a!

- Ách? Ha ha...

Phó Thư Bảo cười cười:

- Chỉ là cảm thấy có chút bất ngờ mà thôi! Như thế nào? Người cũng nhận được lời mời, đến đây tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới hay sao?

- Quy Vân Tông thân là đứng đầu Tứ Đại Tông Phái của Tú Quốc, tự nhiên phải nhận được một cái danh ngạch, được mời tham dự rồi!

Băng Oánh lạnh lùng nói:

- Hơn nữa, Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới cũng không phải là lấy tu vi cấp bậc lực lượng mà cân nhắc hơn thua. Nếu như tồn tại cái loại khả năng đó, có lẽ ta chính là cái người có thể khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện a!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Điểm này thì nàng ta thật ra cũng hiểu rõ ràng a! Nhưng mà theo ý của ta mà nói, cho dù là một gã Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Nguyên Tổ Lực cấp thấp nhất, chỉ cần có năng lực khiến cho gốc Khởi Nguyên Chi Thụ này khôi phục sinh cơ, như vậy người đó cũng sẽ biến thành kỳ nhân khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện a!

- Chỉ là...

Băng Oánh không chút khách sáo nói:

- Ta không nghĩ tới, loại người như ngươi không ngờ cũng có thể tới tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới!

Cái này tuyệt đối là lời nói móc châm chọc. Tựa hồ như Băng Oánh muốn dùng loại phương thức này để xúc phạm Phó Thư Bảo, cái tên gia hỏa đã khiến cho nàng bị tổn thương nặng nề kia, tìm kiếm lại một chút cân bằng về mặt tâm lý. Nhưng mà nàng sai lầm rồi, loại người như Phó Thư Bảo vậy chính là lợn chết không sợ nước sôi, nếu như những lời châm chọc có thể giết chết hắn, thì hiện tại trên mộ phần của hắn cỏ cây đã mọc cao quá đầu người rồi.

- Ha ha... ta cũng không ngờ được a! Nhưng mà Vương thất của Thánh Lan Quốc lại thỉnh cầu ta phải thay thế bọn họ tham gia! Người nói xem, cái này không phải là làm khó người ta hay sao?

Trên mặt Phó Thư Bảo lộ ra một nụ cười thô bỉ, cảm giác vô cùng xấu xa.

- Băng Oánh, cháu như thế nào lại tự cam sa đoạ, cùng cái loại du côn lưu manh này nói chuyện như vậy chứ?

Một thanh âm già nua đột nhiên vang lên từ phía sau, chính là Mạc Sầu, Đường chủ Luyện Lực Sĩ Đường của Quy Vân Tông.

Phó Thư Bảo cũng không chỉ nhìn thấy Mạc Sầu, còn có thể nhìn thấy được Mạc Kinh Vân cùng với Tứ Đại Thủ Vệ Giả của Quy Vân Tông đi cùng, Hỏa Diễm Chi Dực Cương Đông, Kịch Độc Chi Dực Vũ Chiến, Băng Sương Chi Dực Cung Thác cùng với Thổ Văn Chi Dực Thiết Mộc Hoàng Tán.

Tứ Đại Thủ Vệ Giả Quy Vân Tông này cũng đều là Lực sĩ Vĩnh Hằng Lực Cấp. Trước kia, ở trong mắt của Phó Thư Bảo, bọn họ cơ hồ là một tồn tại không thể nào chiến thắng nổi. Nhưng mà hiện tại thời thế đã thay đổi, nhìn thấy bốn người này, hắn có một loại cảm giác hào hùng hoàn toàn có thể đem bọn họ đánh ạt mũi sưng phù một trận.

Tâm tình cùng với sự tự tin của con người, có đôi khi là cùng với thực lực của người đó có mối quan hệ trực tiếp. Hiện tại Phó Thư Bảo đã không còn là cái gã lưu manh du côn hèn mọn bất cứ ai cũng có thể khi dễ

được ở Hậu Thổ Thành năm đó nữa. Hắn đã là một cường giả có thể cùng với loại nhân vật đỉnh phong như Diệt Luân Lý Sự này đánh một trận rồi!

Cái loại nhận thức này cũng không phải là Mạc Sầu không biết, trên thực tế, bà ta cũng đã tinh tường biết được thực lực trên người Phó Thư Bảo hiện tại sâu không thể dò, nhưng mà bởi vì quan niệm cố hữu cùng với lập trường bản thân khiến cho bà ta không chấp nhận được xuất hiện tâm tình ca ngạo. Như vậy, những lời châm chọc, nói móc cùng với chèn ép liên tiếp biến thành thuận lý thành chương.

Mạc Kinh Vân cũng không có nhiều sự biến hóa, chỉ là thần quang si ngốc bên trong ánh mắt của hắn đã giảm bớt đi rất nhiều. Thời điểm này, khi nhìn thấy lại Phó Thư Bảo, trong lòng hắn xuất hiện một loại cảm giác vô cùng quỷ dị. Cái ánh mắt như vậy khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo phải rung mình một cái:

- Kỳ quái! Mạc Kinh Vân hiện tại cảm giác bình thường hơn rất nhiều! Chẳng lẽ cái lão già kia đã tìm được phương thuốc cổ truyền gì đó, điều trị được bệnh tật tẩu hỏa nhập ma rồi sao?

Chẳng qua, bệnh tình của Mạc Kinh Vân tốt hơn hay xấu đi, hiện tại Phó Thư Bảo cũng không có hứng thú muốn biết nữa. Bởi vì, cho dù Mạc Kinh Vân có hoàn toàn khôi phục, hiện tại hắn cũng chẳng có gì phải sợ, chứ đừng nói đến Mạc Sầu hoặc là Tứ Đại Thủ Vệ Giả bên cạnh bà ta. Quy Vân Tông có được hơn vạn đệ tử, điều này cũng chẳng có gì phải lo lắng. Bởi vì hiện tại hắn đã là nhân vật hiển hách nắm trong tay đại quân mười vạn người. Hơn nữa, hắn còn có một chi Chiến đội Hồ Tộc dùng Luyện Lực Khí võ trang đến tận răng nanh nữa. Nếu như toàn diện khai chiến, thực lực của hắn hoàn toàn có thể diệt sạch toàn bộ Quy Vân Tông!

Theo thực lực bản thân càng ngày càng tăng lên, những đối thủ ngày xưa vốn không thể chiến thắng, hiện tại đã bị quăng ném ra sau đầu, cái loại cảm giác này, rất tốt!

Một đoàn người đứng đối diện với Phó Thư Bảo, dùng ánh mắt không chút hảo ý nhìn chằm chằm hắn, khiến cho trường hợp liên tiếp trở nên ngưng trọng lên.

Ánh mắt khê đảo qua một vòng trên mặt những đối thủ cũ, Phó Thư Bảo đột nhiên bật cười:

- Như thế nào? Chẳng lẽ chỉ cho phép mấy người các ngươi, những kẻ tự xưng là nhân tài của nhân sĩ chính phái tham gia vào Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới hay sao? Cái gã du côn lưu manh như ta không được phép tham gia hay sao?

- Người bằng cách nào chen chân vào trong này, chúng ta cũng không có hứng thú biết. Bởi vì người đến tham gia cũng chỉ là tham gia cho vui mà thôi! Người như người vậy, căn bản là không có nửa điểm cơ hội để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện!

Khóe miệng của Mạc Sầu nhếch lên một nụ cười tràn ngập vẻ trào phúng.

Phó Thư Bảo nhất thời tức đến vênh râu. Những tên gia hỏa này, trước kia khinh thường hắn cũng thì thôi đi, chèn ép, khi dễ hắn cũng không tính là cái gì, là do năng lực không bằng người mà thôi. Nhưng mà hiện tại, hắn có điểm không hiểu nổi, đám người Quy Vân Tông do Mạc Sầu cầm đầu này, không ngờ đến bây giờ vẫn còn ôm cái loại quan niệm cố chấp này. Ở nơi này trào phúng khinh thường, mục đích của bọn họ là cái gì cơ chứ?

- Phó Thư Bảo, đã đến lúc ngươi nên ngoan ngoãn đem Luyện Thiên Thần Quyền giao ra đây!

Tựa hồ đã không còn hứng thú tao nhã trào phúng Phó Thư Bảo nữa, ngữ khí Mạc Sầu vừa chuyển, tiến nhập chính đề.

- Đã không còn nữa!

Thoảng dừng lại một chút, nộ hỏa trong lòng Phó Thư Bảo còn chưa hết, đột nhiên bổ sung thêm một câu:

- Luyện Nữ Thần Bổng thì thật ra ta có một cây, ngươi có muốn xem hay không?

- Ngươi...

Sắc mặt già nua nhăn nheo như vỏ cây của Mạc Sầu nhất thời biến thành màu tái như gan heo.

Một khi đã bị những người này cố chấp như là lưu manh, vậy thì cứ việc lưu manh cho bọn họ xem!

- Còn có gì muốn hỏi nữa không? Không có gì nữa, vậy thì nhanh nhanh lần đi chỗ khác, đừng ở đây trở ngại lão tử đi tản bộ nữa!

Phó Thư Bảo bộ dáng không thèm để ý nói.

- Đáng giận!

Mạc Sầu có thể nhịn, nhưng mà Tứ Đại Thủ Vệ Giả Quy Vân Tông phía sau cũng không thể nhịn nổi. Cương Đông tiến lên trước hai bước, khí thế chiến đấu nhất thời bùng phát.

- Muốn đánh nhau sao? Chẳng lẽ các ngươi còn không biết bảo an ở trong này cùng với ta là cùng một phe hay sao?

Phó Thư Bảo cũng không chút cử động, bộ dáng khí định thần nhàn, cười cười nói.

- Bảo an?

Đối với đám người Cương Đông cùng với Mạc Sầu mà nói, đây tuyệt đối là từ ngữ mới mẻ. Trong trí nhớ của Cương Đông, Phó Thư Bảo là một tên gia hỏa miệng nói toàn những lời mê sảng, cho nên hắn căn bản là chẳng thèm để ý tới. Khẽ liếc mắt nhìn ba vị đồng sự, rõ ràng chính là bộ dáng bên mình đồng người hơn, đúng chính là cơ hội tốt để giáo huấn Phó Thư Bảo. Cho nên hắn làm sao có thể buông tha cho được? Không chút chần chừ, hắn liền huy quyền đánh thẳng về phía Phó Thư Bảo.

Nắm quyền của Cương Đông cùng với Thiết Sa Quyền mà lúc ban đầu Phó Thư Bảo tự mình nghiên cứu kia có chút đồng dạng, đơn giản và trực tiếp. Nhưng mà bởi vì là Lực sĩ nắm giữ lực lượng Hỏa nguyên tố, nên bên trên nắm tay của hắn bao phủ một tầng hỏa diễm quang hoa rực rỡ. Nắm tay còn chưa đến gần, trong không khí xung quanh liền có cảm giác nóng rất dữ dội, phát ra những tiếng vang xùy xùy kinh người. Tốc độ nắm quyền của hắn phi thường nhanh, khoảng cách vốn dĩ hơn mười bước, nhưng thời gian không đến một cái nháy mắt, khoảng khắc đã đột phá khoảng cách không gian, dùng khí thế lôi đình vạn quân nhằm thẳng vào mặt của Phó Thư Bảo đánh tới.

Một đầu hỏa diễm chi quyền như vậy, cho dù là một tấm thiết bản dày cỡ gang tay, cũng tuyệt đối bị một quyền đánh ra một lỗ thủng lớn, hơn nữa còn nung chảy nước thép vắng bắn khắp nơi nữa!

Phó Thư Bảo vẫn là một chút không động, hoàn toàn trấn định, thậm chí ngay cả một cái chớp mắt cũng không hề chớp lấy một cái.

Phanh!

Một tiếng vang nặng nề phát ra. Thời điểm khi mà muốn nhìn lại cảnh cái đầu quả dưa mà nhân thần cùng cảm phần kia của Phó Thư Bảo giống như là một quả dưa hấu bị đập nát tan tành, thân thể của Cương Đông đột nhiên từ trên mặt đất văng thẳng ra ngoài, mãi cho đến khi bay xa hơn mười thước mới nặng nề đập thẳng lên trên mặt đất!

Cũng không có thanh âm kêu la thảm thiết, Cương Đông đột nhiên từ trên mặt đất đứng thẳng lên, nhưng mà thời gian đứng thẳng cũng không đủ một cái hô hấp, hắn lại ngã bịch xuống mặt đất. Mặt đất trước mặt hắn, đã bị máu tươi do hắn phun ra nhuộm đỏ một mảnh.

Cũng không thấy người ra tay, nhưng mà có thể đem một gã Lực sĩ Vinh Hằng Lực Cấp đánh cho trọng thương, đây là cái loại thực lực khủng bố đến thế nào? Trái tim của đám người Mạc Sầu nhất thời lạnh lẽo đến cực điểm.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Nhìn thấy chưa? Các ngươi muốn ở nơi này gây phiền toái cho ta, kỳ thật chính là gây phiền toái cho chính mình mà thôi! Thúc thôi một chút đi, không cần nghĩ rằng đám người các ngươi trước đây có thể khi dễ ta, liền có thể khi dễ ta cả đời! Tính nhẫn nại của ta là có giới hạn a! Một khi thật sự bị chạm đến giới hạn đó, đến lúc đó, đừng trách lão tử ta sẽ đem toàn bộ các ngươi chôn vùi trong sa mạc, trọn đời không thể siêu sinh!

Oán khí đọng lại trong lòng có thể xả ra một lần, cảm giác của Phó Thư Bảo lập tức tốt hơn rất nhiều. Ánh mắt khẽ đảo qua đám người Quy Vân Tông, thế nhưng cũng chẳng làm cái gì cả, mà chỉ cười cười, một

mình dựa theo lộ tuyến trước đây của mình, chậm rãi lững thững bước đi.

- Phó Thư Bảo! Người đứng lại cho ta!

Băng Oánh đột nhiên thu hết dũng khí, lần thứ hai gọi tên gã nam nhân có mối quan hệ phức tạp nhất trong cuộc đời của nàng.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo khẽ xoay người lại.

Băng Oánh nói:

- Ta nghĩ muốn hỏi người, Tú Cát đến tột cùng là ở chỗ nào?

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Hắn là tình nhân của người, ta như thế nào biết được? Người mới là người biết rõ ràng hành tung của hắn nhất, không phải sao?

- Hừ! Đừng cho rằng ta không đoán ra! Nói cho ta biết, có phải là hắn đã bị người giết chết rồi không?

Băng Oánh đột nhiên nói.

Trái tim trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên nhảy lên một cái, nhũn thềm:

- Băng Oánh này quả nhiên là nữ nhân băng tuyết thông minh, không ngờ có thể đoán được chuyện này. Nàng ta có thể đoán được, như vậy Vương tước Thái Bình khẳng định có thể đạt được tin tức gì đó! Như vậy xem ra, lần này trở về, khẳng định phải xé rách mặt với Vương tước Thái Bình rồi!

- Người nói đi!

Ánh mắt của Băng Oánh gắt gao nhìn chăm chăm trên người của Phó Thư Bảo, tựa hồ như là muốn nhìn thấu nội tâm sâu nhất trong lòng hắn.

- Mặc kệ nữ nhân điên người! Người muốn nam nhân, muốn đến phát điên rồi hay sao? Chết sang một bên đi!

Phó Thư Bảo ném lại một câu, ngay cả đầu cũng không quay lại, lững thững bước đi.

Có một vài nữ nhân, căn bản không đáng được thương hại. Tuy rằng bộ dáng của Băng Oánh rất không tệ, nhưng mà Phó Thư Bảo đối với nàng, vĩnh viễn cũng không có cái loại ảo giác tình cảm nam nữ. Thậm chí ngay cả một chút cảm giác có thể câu thông cũng đều không có. Nàng ta sở dĩ bị thương tổn, chẳng qua là do ngoan cố không chịu hiểu, tội do tự mình rước lấy mà thôi. Tổ về đồng tình một chút, đã là chừng mực lớn nhất mà hắn có khả năng làm được rồi.

Băng Oánh nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, cũng không phải là do Phó Thư Bảo dùng những từ ngữ lưu manh kia mắng chửi nàng, mà là do nàng đột nhiên nghĩ đến rất nhiều chuyện trước kia chưa từng nghĩ đến mà thôi.

Đối thoại của Băng Oánh cùng với Phó Thư Bảo hoàn toàn không lọt vào trong tay của Mạc Sầu cùng với Mạc Khinh Vân. Chuyện tình mà hai vị đại lão Quy Vân Tông quan tâm nhất cũng là khẩn trương nhất chính là vừa rồi, thế nhưng lại có người ở dưới mí mắt của bọn họ mà đen Cương Đông oanh kích văng ra xa đến mấy chục thước. Nhưng mà bọn họ không ngờ cho đến bây giờ cũng không thể nhìn thấy được người kia đang ở địa phương nào!

- Cái loại du côn lưu manh Phó Thư Bảo này, như thế nào lại có thể có được sự giúp đỡ cường hãn như vậy? Không có khả năng! Đó đến tột cùng là ai chứ?

Trong lòng Mạc Sầu không ngừng lăm bắm liên hồi.

- Ta đi tìm tên tiểu tử kia, một phen đem cái gì... cái gì kia đòi lại nhé?

Vừa rồi vẫn duy trì trạng thái bình tĩnh như thường, lại ngay sau khi Phó Thư Bảo rời đi, trạng thái của Mạc Khinh Vân lại biến trở về hình dáng không xong.

- Các ngươi không cần phải tìm ta nữa! Ta liền một phen đem nói rõ ràng một lần! Ai trong số các ngươi nghĩ muốn đụng tới Phó Thư Bảo, đầu tiên cần phải qua được một cửa này của ta! Nếu như lời nói của ta vẫn khiến cho các ngươi không hiểu được, vậy thì các ngươi cùng nhau tiến lên cả đi!

Một thanh âm lạnh như băng đột nhiên từ phía sau truyền đến. Chính là kẻ đứng đầu Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Mặc Lan Lý Sự!

Nhìn thấy Mặc Lan Lý Sự vẻ mặt không một chút biểu tình, bên trong cặp mắt lại ẩn chứa sát ý dày đặc, cho dù là kẻ không hiểu chuyện đến đâu, Mặc Sầu cũng không dám tùy tiện bởi vì câu nói khiêu khích kia mà tùy tiện xông lên, làm ra sự tình ngu xuẩn như con thiêu thân lao vào trong lửa. Bà ta chính là nghĩ muốn đợi Mặc Lan Lý Sự giải thích thêm càng nhiều tình huống hơn nữa!

Nhưng mà Mặc Lan Lý Sự sau khi nói xong những câu nói kia, liền trống rỗng biến mất, giống như cho tới bây giờ vẫn chưa từng xuất hiện qua vậy.

Đây chính là bảo an theo như lời của Phó Thư Bảo!

513. Chương 463: Gặp Lại Vị Hôn Thê (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 463: Gặp lại vị hôn thê (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Đáng giận!

Mặc Sầu có thể nhịn, nhưng mà Tứ Đại Thủ Vệ Giả Quy Vân Tông phía sau cũng không thể nhịn nổi. Cương Đông tiến lên trước hai bước, khí thế chiến đấu nhất thời bùng phát.

- Muốn đánh nhau sao? Chẳng lẽ các ngươi còn không biết bảo an ở trong này cùng với ta là cùng một phe hay sao?

Phó Thư Bảo cũng không chút cử động, bộ dáng khí định thần nhàn, cười cười nói.

- Bảo an?

Đối với đám người Cương Đông cùng với Mặc Sầu mà nói, đây tuyệt đối là từ ngữ mới mẻ. Trong trí nhớ của Cương Đông, Phó Thư Bảo là một tên gia hỏa miệng nói toàn những lời mê sảng, cho nên hắn căn bản là chẳng thèm để ý tới. Khẽ liếc mắt nhìn ba vị đồng sự, rõ ràng chính là bộ dáng bên mình đồng người hơn, đúng chính là cơ hội tốt để giáo huấn Phó Thư Bảo. Cho nên hắn làm sao có thể buông tha cho được? Không chút chần chừ, hắn liền huy quyền đánh thẳng về phía Phó Thư Bảo.

Nắm quyền của Cương Đông cùng với Thiết Sa Quyền mà lúc ban đầu Phó Thư Bảo tự mình nghiên cứu kia có chút đồng dạng, đơn giản và trực tiếp. Nhưng mà bởi vì là Lực sĩ nắm giữ lực lượng Hỏa nguyên tố, nên bên trên nắm tay của hắn bao phủ một tầng hỏa diễm quang hoa rực rỡ. Nắm tay còn chưa đến gần, trong không khí xung quanh liền có cảm giác nóng rất dữ dội, phát ra những tiếng vang xùy xùy kinh người. Tốc độ nắm quyền của hắn phi thường nhanh, khoảng cách vốn dĩ hơn mười bước, nhưng thời gian không đến một cái nháy mắt, khoảng khắc đã đột phá khoảng cách không gian, dùng khí thế lôi đình vạn quân nhằm thẳng vào mặt của Phó Thư Bảo đánh tới.

Một đầu hỏa diễm chi quyền như vậy, cho dù là một tấm thiết bản dày cỡ gang tay, cũng tuyệt đối bị một quyền đánh ra một lỗ thủng lớn, hơn nữa còn nung chảy nước thép vắng bản khắp nơi nữa!

Phó Thư Bảo vẫn là một chút không động, hoàn toàn trấn định, thậm chí ngay cả một cái chớp mắt cũng không hề chớp lấy một cái.

Phanh!

Một tiếng vang nặng nề phát ra. Thời điểm khi mà muốn nhìn lại cảnh cái đầu quả dưa mà nhân thần cùng cầm phần kia của Phó Thư Bảo giống như là một quả dưa hấu bị đập nát tan tành, thân thể của Cương Đông đột nhiên từ trên mặt đất văng thẳng ra ngoài, mãi cho đến khi bay xa hơn mười thước mới nặng nề đập thẳng lên trên mặt đất!

Cũng không có thanh âm kêu la thảm thiết, Cương Đông đột nhiên từ trên mặt đất đứng thẳng lên, nhưng mà thời gian đứng thẳng cũng không đủ một cái hô hấp, hất lại ngã bịch xuống mặt đất. Mặt đất trước mặt hắn, đã bị máu tươi do hắn phun ra nhuộm đỏ một mảnh.

Cũng không thấy người ra tay, nhưng mà có thể đem một gã Lục sĩ Vinh Hằng Lục Cấp đánh cho trọng thương, đây là cái loại thực lực khủng bố đến thế nào? Trái tim của đám người Mạc Sầu nhất thời lạnh lẽo đến cực điểm.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Nhìn thấy chưa? Các người muốn ở nơi này gây phiền toái cho ta, kỳ thật chính là gây phiền toái cho chính mình mà thôi! Thúc thời một chút đi, không cần nghĩ rằng đám người các người trước đây có thể khi dễ ta, liền có thể khi dễ ta cả đời! Tính nhẩn nại của ta là có giới hạn a! Một khi thật sự bị chạm đến giới hạn đó, đến lúc đó, đừng trách lão tử ta sẽ đem toàn bộ các người chôn vùi trong sa mạc, trọn đời không thể siêu sinh!

Oán khí đọng lại trong lòng có thể xả ra một lần, cảm giác của Phó Thư Bảo lập tức tốt hơn rất nhiều. Ánh mắt khẽ đảo qua đám người Quy Vân Tông, thế nhưng cũng chẳng làm cái gì cả, mà chỉ cười cười, một mình dựa theo lộ tuyến trước đây của mình, chậm rãi từng bước đi.

- Phó Thư Bảo! Người đứng lại cho ta!

Băng Oánh đột nhiên thu hết dừng khí, lần thứ hai gọi tên gã nam nhân có mối quan hệ phức tạp nhất trong cuộc đời của nàng.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo khẽ xoay người lại.

Băng Oánh nói:

- Ta nghĩ muốn hỏi người, Tú Cát đến tột cùng là ở chỗ nào?

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Hắn là tình nhân của người, ta như thế nào biết được? Người mới là người biết rõ ràng hành tung của hắn nhất, không phải sao?

- Hừ! Đừng cho rằng ta không đoán ra! Nói cho ta biết, có phải là hắn đã bị người giết chết rồi không?

Băng Oánh đột nhiên nói.

Trái tim trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên nhảy lên một cái, nhủ thầm:

- Băng Oánh này quả nhiên là nữ nhân băng tuyết thông minh, không ngờ có thể đoán được chuyện này. Nàng ta có thể đoán được, như vậy Vương tước Thái Bình khẳng định có thể đạt được tin tức gì đó! Như vậy xem ra, lần này trở về, khẳng định phải xé rách mặt với Vương tước Thái Bình rồi!

- Người nói đi!

Ánh mắt của Băng Oánh gắt gao nhìn chăm chăm trên người của Phó Thư Bảo, tựa hồ như là muốn nhìn thấu nội tâm sâu nhất trong lòng hắn.

- Mặc kệ nữ nhân điên người! Người muốn nam nhân, muốn đến phát điên rồi hay sao? Chết sang một bên đi!

Phó Thư Bảo ném lại một câu, ngay cả đầu cũng không quay lại, lững thững bước đi.

Có một vài nữ nhân, căn bản không đáng được thương hại. Tuy rằng bộ dáng của Băng Oánh rất không tệ, nhưng mà Phó Thư Bảo đối với nàng, vĩnh viễn cũng không có cái loại ảo giác tình cảm nam nữ. Thậm chí ngay cả một chút cảm giác có thể câu thông cũng đều không có. Nàng ta sở bị thương tổn, chẳng qua là do ngoan cố không chịu hiểu, tội do tự mình rước lấy mà thôi. Tổ vẻ đồng tình một chút, đã là chừng mực lớn nhất mà hắn có khả năng làm được rồi.

Băng Oánh nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, cũng không phải là do Phó Thư Bảo dùng những từ ngữ lưu manh kia mắng chửi nàng, mà là do nàng đột nhiên nghĩ đến rất nhiều chuyện trước kia chưa từng nghĩ đến mà thôi.

Đối thoại của Băng Oánh cùng với Phó Thư Bảo hoàn toàn không lọt vào trong tay của Mạc Sầu cùng với Mạc Khinh Vân. Chuyện tình mà hai vị đại lão Quy Vân Tông quan tâm nhất cũng là khẩn trương nhất chính là vừa rồi, thế nhưng lại có người ở dưới mí mắt của bọn họ mà đen Cưng Đông oanh kích văng ra xa đến mấy chục thước. Nhưng mà bọn họ không ngờ cho đến bây giờ cũng không thể nhìn thấy được người kia đang ở địa phương nào!

- Cái loại du côn lưu manh Phó Thư Bảo này, như thế nào lại có thể có được sự giúp đỡ cường hân như vậy? Không có khả năng! Đó đến tột cùng là ai chứ?

Trong lòng Mạc Sầu không ngừng lẩm bẩm liên hồi.

- Ta đi tìm tên tiểu tử kia, một phen đem cái gì... cái gì kia đòi lại nhé?

Vừa rồi vẫn duy trì trạng thái bình tĩnh như thường, lại ngay sau khi Phó Thư Bảo rời đi, trạng thái của Mạc Khinh Vân lại biến trở về hình dáng không xong.

- Các người không cần phải tìm ta nữa! Ta liền một phen đem nói rõ ràng một lần! Ai trong số các người nghĩ muốn đụng tới Phó Thư Bảo, đầu tiên cần phải qua được một cửa này của ta! Nếu như lời nói của ta vẫn khiến cho các người không hiểu được, vậy thì các người cùng nhau tiến lên cả đi!

Một thanh âm lạnh như băng đột nhiên từ phía sau truyền đến. Chính là kẻ đứng đầu Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Mặc Lan Lý Sự!

Nhìn thấy Mặc Lan Lý Sự vẻ mặt không một chút biểu tình, bên trong cặp mắt lại ẩn chứa sát ý dày đặc, cho dù là kẻ không hiểu chuyện đến đâu, Mạc Sầu cũng không dám tùy tiện bởi vì câu nói khiêu khích kia mà tùy tiện xông lên, làm ra sự tình ngu xuẩn như con thiêu thân lao vào trong lửa. Bà ta chính là nghĩ muốn đợi Mặc Lan Lý Sự giải thích thêm càng nhiều tình huống hơn nữa!

Nhưng mà Mặc Lan Lý Sự sau khi nói xong những câu nói kia, liền trống rỗng biến mất, giống như cho tới bây giờ vẫn chưa từng xuất hiện qua vậy.

Đây chính là bảo an theo như lời của Phó Thư Bảo!

514. Chương 464: Khoe Mông

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 464: khoe mông

Đem đám người Quy Vân Tông quẳng ném lại phía sau, không thèm để ý tới nữa, trong lòng Phó Thư Bảo lại âm thầm nói:

- Một khi Quy Vân Tông đã đến đây rồi, không biết Hội trưởng Long Điền có đến đây hay không? Trước đây hẳn bảo ta lấy thân phận của hội viên Phân Hội sở Luyện Lực sĩ Kinh đô Tú Quốc tham gia Đại hội

Luyện Lực sĩ Thế giới, hiện tại xem ra, lời hứa hẹn của ta là không thể thực hiện được rồi! Chẳng qua, lão bà của ta lại có thể tham gia a! Hiện tại Độc Âm Nhi cũng đã là Lực sĩ Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực Cấp rồi!

Có đôi khi, ở bên trong mấy vạn người muốn tìm kiếm được một người, cần phải có vận khí. Đi vòng quanh quảng trường một vòng, Phó Thư Bảo liền ở một địa phương đông đúc tìm thấy Hội trưởng Long Điền. Hai gã nam nhân một già một trẻ thân mật ôm chầm nhau tại chỗ, một phen đem các ánh mắt kinh ngạc chung quanh trực tiếp bỏ sang một bên.

- Thật sự là không nghĩ tới ở trong này còn có thể gặp lại người a! Bảo thiếu gia, ta từng cho người đi đến Tú Quốc tiếp dẫn người, thế nhưng liên tiếp phái ra mấy người cũng không thể nào tìm được người cả!

Long Điền buông Phó Thư Bảo ra, vui vẻ nói.

Lần này Phó Thư Bảo tới Thánh Lan Quốc là bí ẩn làm việc, chỉ một vài nhân viên trung tâm cận thân bên người mới biết được hành tung của hắn, người ngoài không có khả năng biết được tin tức này.

Nếu như Hội trưởng Long Điền tự mình đi tới Hậu Thổ Thành, đám người Lưu Chuẩn khẳng định sẽ bẩm báo chi tiết. Nhưng mà hắn đi đến Sa mạc Di Thất, vãn vãn chỉ phải thuộc cấp đi mà thôi. Đám người Lưu Chuẩn tuyệt đối sẽ không mạo hiểm để cho thủ hạ của Long Điền tiết lộ hành tung của Phó Thư Bảo được.

- Người đã đến thì tốt rồi! Ta đang lo lắng Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới lần này không có nhân viên của mình tham gia, phải đến không một chuyến rồi!

Hội trưởng Long Điền lại cười nói.

- Ta chỉ sợ là không thể lấy thân phận hội viên của Phân Hội sở tham gia được! Nhưng mà lão bà Độc Âm Nhi của ta lại có thể a! Nàng cũng là Lực sĩ Luyện Chi Đại Vô Vĩnh Hằng Lực Cấp rồi, thực lực cũng không tầm thường!

Phó Thư Bảo nói.

- Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Hội trưởng Long Điền có chút kinh ngạc nói. Hắn hiểu lầm, cho rằng Phó Thư Bảo đã biết mình đến tìm hắn, cho nên mới không ngại ngần dậm đi vào Di Vong Chi Khư, đến tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc.

Lúc này Phó Thư Bảo mới đem sự tình từ đầu đến cuối nói lại cho Hội trưởng Long Điền biết.

Khi nghe được Phó Thư Bảo nói rằng Tha Na Sâm Lý Sự đã ly khai khỏi Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Hội trưởng Long Điền nhất thời hối tiếc một trận. Bởi vì bên trong Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, người có quan hệ tốt nhất với hắn chính là Tha Na Sâm Lý Sự.

Cũng giống với Hội trưởng Long Điền, có rất nhiều Hội trưởng tại các Phân hội cũng có quan hệ không tệ với Tha Na Sâm Lý Sự, nhưng mà hiện tại, tầng quan hệ này biến mất, bọn họ cũng biến thành quần thể bị cô lập.

Về sau lại nghe đến lúc Phó Thư Bảo không ngờ đồng thời trêu chọc đến hai đại nhân vật Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, trong lòng Hội trưởng Long Điền nhất thời lo lắng vạn phần.

Nhưng mà nghe đến lúc Phó Thư Bảo không ngờ sau khi đắc tội với hai đại Lý Sự cường đại, lại đạt được sự ủng hộ mạnh mẽ của Mặc Lan Lý Sự, trái tim đang đập thành thịch của hắn nhất thời yên ổn trở lại. Nghe nói Phó Thư Bảo kể lại nhiều chuyện xưa như vậy, trái tim của hắn quả thật cũng chịu đủ kích thích rồi.

Sau khi tán gẫu một phen, Phó Thư Bảo mới đem đám người Hội trưởng Long Điền đến chỗ doanh trại lâm thời của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Độc Âm Nhi nghe nói nàng không ngờ cũng có cơ hội tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc, nhất thời nhảy nhót không thôi.

Nếu không phải bên người có vài ngàn ánh mắt đang nhìn chằm chằm mình, nàng ta đã không nhịn được nghĩ muốn bổ nhào vào trong người của Phó Thư Bảo, dùng cái miệng xinh xắn nhỏ nhắn của nàng mà hôn loạn lên trên mặt, hoặc là các địa phương không thể để cho người khác nhìn thấy trên người của hắn, nhằm để biểu đạt sự cảm kích cùng với vui mừng của nàng rồi.

- Như vậy, người liền đem Luyện Chi Trữ Vật Giới của người cho ta bảo quản đi! Ta cần những linh tài trong đó!

Miệng của Độc Âm Nhi mở ra liền là tiêu chuẩn miệng của bà quản gia chân chính. Thần thái của nàng ta lúc này, giống hệt như là một nữ nhân tham lam, đến mỗi cuối tháng, chờ chồng mình nộp tiền lương!

Phó Thư Bảo lại cười nói:

- Mặc Lan Lý Sự đã từng đáp ứng qua với ta, hết thấy những thứ linh tài ta cần đều cấp cho ta! Hiện tại chỉ sợ nàng ta đang đi chuẩn bị chuyện này a! Cho nên chuyện tình linh tài này nọ, không cần chúng ta phải lo lắng!

Cái miệng nhỏ nhắn của Độc Âm Nhi khẽ nhếch lên một chút, nhưng trong lòng lại vẫn là vô cùng cao hứng.

- Chuyện tình hiện tại chúng ta cần làm chính là nghĩ ra Luyện Lực Khí riêng của chính mình trước, đợi đến khi Mặc Lan Lý Sự đưa đến những linh tài mà chúng ta cần, liền có thể động thủ luyện chế!

Phó Thư Bảo còn nói thêm.

- Được rồi! Kỳ thật luyện chế loại Luyện Lực Khí gì đó, trong lòng ta sớm đã có chủ ý rồi. Nói không chừng, thành tích của ta bên trong Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới còn cao hơn của người nữa a!

Độc Âm Nhi nhất thời tươi tỉnh trở lại. Mãi cho đến lúc này, nàng đối với chuyện Phó Thư Bảo luôn luôn siêu việt nàng rất không cam lòng. Hiện tại đã có cơ hội đánh bại hắn như vậy, cái này đối với nàng mà nói, xa xa còn quan trọng hơn so với chuyện bản thân có thể tham gia vào Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới rất nhiều.

Nhìn thấy vẻ mặt tràn ngập vẻ hiếu thắng của Độc Âm Nhi, trong lòng Phó Thư Bảo cũng là một mảnh mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ:

- Hai vợ chồng tỷ thí, liền giống như hai người cùng ngủ một chỗ với nhau, ai nằm bên trên, đó không phải là cũng như nhau hay sao? Chúc năng giới tính ông trời đặt ra đã sớm định sẵn từ trước rồi, người vĩnh viễn là một bên chỉ có thể thừa nhận, cũng chỉ có thể rên rỉ mà thôi!

Cái sự so sánh xấu xa này, Độc Âm Nhi một chút cũng không biết. Mà Hồ Nguyệt Thiên ở một bên cũng là không biết. Bản thân nàng không phải là Luyện Lực sĩ, cũng không có khả năng tham gia vào Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, cho nên vẻ mặt của hồ ly tinh từ đầu đến cuối cũng luôn rất bình tĩnh.

- Như thế thì tốt! Vấn đề khiến ta đau đầu nhất cuối cùng cũng đã giải quyết được rồi! Âm Nhi tiểu thư có thể lấy thân phận hội viên Phân Hội sở Kinh đô của chúng ta tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới đó chính là sự vinh hạnh của ta. Mặt khác, ta một phen gọi người của ta cùng đến, mọi người ở cùng một chỗ có thể chiếu cố lẫn nhau tốt hơn một chút. Đúng rồi! Còn có một vài Phân Hội trưởng trước kia có quan hệ tốt với Tha Na Sâm Lý Sự, hiện tại ta cũng triệu tập lại, sau đó để mọi người nhận thức lẫn nhau một chút, về sau cũng tốt cho việc chiếu cố lẫn nhau hơn!

Hội trưởng Long Điền nói.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu:

- Được rồi! Con người ta thích nhất chính là kết giao bằng hữu a! nguồn

Cái đám nhân viên mới bị cô lập này, trước mắt đây chính là một cơ hội cực tốt để chiêu nạp bên người mình. Phải biết rằng những nhân viên có thể đến nơi này tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới đều là những Luyện Lực sĩ, hơn nữa còn là những Luyện Lực sĩ tinh anh nhất thế giới.

Từ sau khi Tha Na Sâm xuống đài, thế lực trước kia hắn thành lập trong Hội sở Luyện Lực sĩ Thế giới, hiện tại vừa lúc có thể tổ chức lại một chút. Một cỗ thế lực như vậy, cùng với thế lực do Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Mặc Lan Lý Sự nắm trong tay so sánh, khẳng định là yếu nhược hơn rất nhiều, nhưng mà cũng là một cỗ lực lượng không thể nào khinh thường.

Chuyện tình như vậy, Hội trưởng Long Điền tuy rằng cũng không nói ra rõ ràng, nhưng mà hai người hắn cùng với Phó Thư Bảo, trong lòng mỗi người cũng đều hiểu rõ ràng cả.

Hội trưởng Long Điền cáo từ ly khai. Trước khi rời đi, hắn còn liếc mắt với Phó Thư Bảo một cái. Bên trong ánh mắt của hai người có một sự thấu hiểu đơn giản, một sự trao đổi đơn giản. Cái loại cảm giác thấu hiểu lẫn nhau trong lòng, lúc này lại càng thêm mạnh mẽ cùng với củng cố hơn.

Trong tương lai, ai có thể trở thành vị Lý Sự thứ tư còn sót của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Phó Thư Bảo cũng không có hứng thú phán đoán. Cái mà hắn cảm thấy hứng thú chính là hiện tại, nếu như thành công đem cỗ thể lực trước đây của Tha Na Sâm chiêu nạp lại cùng một chỗ với nhau, hình thành nên một cái liên minh ích lợi, như vậy thực lực bên phía hắn nhất định sẽ bành trướng lên thật lớn.

Nhìn theo bóng dáng Hội trưởng Long Điền rời đi không bao lâu, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên phát ra một cỗ cảm giác mạnh mẽ. Ánh mắt của hắn cũng nhìn không được nhìn về phía ngọn nguồn của nguy hiểm. Loại cảm giác như thế này, giống hệt như là ở bên trong khu rừng rậm rạp, đột nhiên phát hiện ra có một đầu mãnh hổ đang giương mắt nhìn chằm chằm chính mình vậy.

Tuy rằng tìm kiếm bên trong một đám đông người, nhưng mà Phó Thư Bảo chỉ cần liếc mắt liền nhìn ra được người mà hắn cần tìm. Đây là một người phi thường kỳ quái. Chiều cao thân thể của hắn cũng chỉ cỡ phân nửa người bình thường, toàn thân cũng tràn ngập vẻ không cân xứng, tứ chi ngắn nhỏ, thể nhưng toàn thân có một cỗ cảm giác lực lượng mạnh mẽ. Màu sắc của mái tóc trên đầu cũng không bình thường, là một màu tuyết trắng bạch. Hai mắt màu đen sâu kín, làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng thâm thúy, vô cùng âm độc.

Trên đầu vai của hắn, có đeo một cái xa luân màu đen, xung quanh xa luân được khảm đầy những hàng răng cửa phát ra hàn mang lập lóe, phi thường sắc bén. Bên trên cái xa luân kia biểu hiện tràn đầy những văn lộ huyết sắc, vô cùng tinh mịn, linh năng ẩn chứa bên trong nó cực kỳ dày nặng, tựa như một tòa cự sơn không thể nào vượt qua được.

Vừa nhìn thấy kẻ kia, trái tim của Phó Thư Bảo nhất thời nhảy lên một hồi:

- Tên kia bộ dáng đáng khinh như thế, nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác đáng sợ không thể nào chiến thắng nổi! Lực trường lực lượng so với Diệt Luân Lý Sự còn cường đại hơn một chút, chẳng lẽ chính là... Vân La Lý Sự? Con mẹ nó! Khẳng định chính là hắn rồi! Hắn dùng loại ánh mắt nhân yêu như vậy nhìn lão tử là muốn làm cái gì đây chứ?

Kẻ đang đứng ở cự ly thật xa, nhưng lại giống như gần trong gang tấc nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo kia, quả thật chính là Vân La Lý Sự, kẻ đứng hàng thứ hai trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc! Nhưng mà bốn mắt nhìn nhau, hắn vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng được, vừa rồi trong lòng Phó Thư Bảo đang đánh giá mình như thế nào.

- Tiểu tử, đám nữ nhân bên cạnh ngươi, ai ta cũng rất thích! Rất nhanh thôi, các nàng sẽ ở dưới khổ của ta mà van xin tha thứ a!

Một đạo thanh âm cực kỳ âm trầm đột nhiên xẹt qua hư không, chuẩn xác rơi vào trong lỗ tai của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo thoáng sửng sốt một chút, đột nhiên hướng về phía Vân La Lý Sự vươn ngón tay giữa ra một cái.

- Động tác của ngươi, là có ý tứ gì?

Vân La Lý Sự hiển nhiên là không hiểu được thủ thế của Phó Thư Bảo là cái gì.

- Ngươi con mẹ nó nhìn không ra hay sao? Được rồi! Lão tử làm lại một lần cho ngươi hiểu!

Đem thanh âm ngưng tụ lại thành tia, dùng phương thức đồng dạng truyền vào trong lỗ tai của Vân La Lý Sự. Sau đó Phó Thư Bảo đột nhiên cúi bỏ đai lưng, xóc áo lên, đem tiểu đệ đệ bên trong khổ móc ra ngoài, bộ dáng hùng dũng cường tráng vậy vậy mấy cái, sau đó lại chọt chọt mấy cái.

Cái động tác đáng khinh đến cực điểm này cũng không có đến đây mà chấm dứt. Ngay thời điểm rốt cuộc Vân La Lý Sự cũng hiểu được động tác của Phó Thư Bảo là ý gì, Phó Thư Bảo đột nhiên xoay người lại, phốc một cái kéo cái quần lót của hắn xuống, đem cái mông tuyết trắng của hắn chìa thẳng về phía Vân La Lý Sự, lên lên xuống xuống, ngoe nguẩy mấy cái, chơi đùa một bộ dáng nguẩn nguẩy mông...

Bên trong cặp mắt của Vân La Lý Sự nhất thời phụt ra nộ hỏa cùng với sát ý nồng đậm. Hắn cũng đột nhiên phát hiện ra rằng, sự hiểu biết của hắn đối với Phó Thư Bảo, bất luận có cẩn thận đến đâu đi nữa, cũng đều là còn xa mới đủ!

Phó Thư Bảo đột nhiên làm ra động tác này, đám người xung quanh hoàn toàn không biết là nguyên nhân gì. Ngay cả đám người Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên bên này cũng đều kinh ngạc đến ngây ngốc cả người.

- Hắn... đột nhiên nổi hứng khoe hàng hay sao?

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên nhất thời hỗn loạn.

- Hắn... rốt cuộc phát điên gì nữa vậy? Ông trời của ta ơi!

Trong lòng của Độc Âm Nhi cũng nhất thời hỗn loạn.

Vì cái gì hắn lại phát điên lên như vậy?

Cái hành động điên cuồng mà đáng khinh kia, không phải là do Phó Thư Bảo phát điên, mà là do Vân La Lý Sự không ngờ lại vũ nhục nữ nhân của hắn, khiêu chiến giới hạn của hắn.

Như vậy, một khi Vân La Lý Sự đã muốn dùng loại uy hiếp này để mà đả kích hắn, hắn liền dùng cái loại thủ đoạn hạ lưu vô sỉ nhất của hắn, đem những sự vũ nhục mà hắn chịu, hoàn trả lại gấp mười lần. Dựng thẳng ngón giữa, đối phương căn bản không hiểu, như vậy những động tác kế tiếp, Vân La Lý Sự hẳn là cũng có thể hiểu được chứ?

Làm ra những chuyện tình như vậy, đã là phi thường kinh hãi thế tục rồi. Nhưng mà sau khi làm nhục Vân La Lý Sự, thời điểm xoay người trở lại, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mấy ngàn người, Phó Thư Bảo lại xem như không có chuyện gì, miệng cười cười, hướng về phía Hồ Giang Phong vẫn còn duy trì tư thế trừng mắt há hốc miệng đàng xa, vẫy vẫy tay, nói:

- Giang Phong huynh, tới đây, tới đây! Trước kia đã từng cùng với huynh đàm luận qua thi từ triết học này nọ, hiện tại vừa lúc ta đang rảnh rồi, chúng ta kiểm địa phương nào tiếp tục nói tiếp đi!

Vừa mới ở trước bàn dân thiên hạ khoe mông, đảo mắt một cái, hắn không ngờ xem như không có chuyện gì, lại muốn đi luận bàn cái loại học vấn cao nhã thi từ triết học này nọ...

Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi hoàn toàn đứng hình.

Trong lòng hai cái nữ nhân này cũng đều đang tự hỏi cùng một vấn đề. Cái gã nam nhân này, đến tột cùng là vô sỉ đến trình độ nào nữa chứ? Có lẽ, là đã điên đến trình độ nào rồi?

515. Chương 465: Nhũ Thần

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 465: Nhũ Thần

Quy Vân Tông cũng đến tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, đây là chuyện tình trước kia chưa từng nghĩ tới. Nhưng mà một khi Quy Vân Tông đã đến đây, như vậy Tử Đảo Mật Nhân Xã cùng với Băng Nguyên Tinh Tâm Các chỉ sợ cũng đã đến đây. Chỉ là, bọn họ đang ẩn nấp ở một nơi bí mật nào đó, không có bị phát hiện. Sau khi ngẫm nghĩ cẩn thận, Phó Thư Bảo đột nhiên phát giác ra, tính phức tạp của Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới lần này, tựa hồ vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Nhiều đối thủ một mất một còn như vậy tụ tập lại cùng một chỗ, mặc dù hắn có Mặc Lan Lý Sự chiếu cố, nhưng mà nếu như bên phía nàng xảy ra tình huống gì đó, chính là kết cục chết không có chỗ chôn thân.

Sai một ly, đi một dặm! Phó Thư Bảo biết rõ đang trong tình cảnh nguy hiểm, tự nhiên cũng thu liễm hơn rất nhiều, bình thường không bao giờ ly khai khỏi vòng bảo vệ do hơn năm ngàn thuộc hạ của mình hình thành. Mặt khác, hắn còn bảo Tiểu Thanh cải trang giả dạng, để tránh cho hình dạng của nàng khiến cho đám người Băng Nguyên Tinh Tâm Các hoài nghi. Thời điểm khi hắn tiến vào Sinh chi Không gian Trữ vật cũng đều phi thường cẩn thận, cũng không để cho Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên đồng thời tiến vào, thủy chung vẫn luôn lưu lại một người thủ hộ bạch ngọc thạch điêu Sinh chi Không gian Trữ vật, bảo hộ thật tốt sự an toàn của hắn.

Ngày hôm sau, Mặc Lan Lý Sự đã xuất hiện ở trước mặt Phó Thư Bảo.

- Đi theo ta! Ta dẫn ngươi đến chỗ này!

Mặc Lan Lý Sự cũng không có mang đến những linh tài mà Phó Thư Bảo cùng với Độc Âm Nhi kỳ vọng, lại mở cửa gặp núi, nói liền một câu như vậy.

Phó Thư Bảo cẩn thận quan sát Mặc Lan Lý Sự, phán đoán động cơ thật sự của nàng. Mỗi quan hệ giữa hắn cùng với Mặc Lan Lý Sự, ngoài mặt là quan hệ hợp tác, nhưng mà hắn lại biết, cho dù là quan hệ giữa hai vợ chồng đồng sản dị mộng đi chăng nữa, thì so ra vẫn còn thân thiết hơn nhiều so với quan hệ giữa hắn và Mặc Lan Lý Sự hiện tại.

Nói trắng ra chính là, Mặc Lan Lý Sự đã nhìn trúng tạo nghệ của hắn trong lĩnh vực Luyện Lực Khí, cho nên mới ra tay can thiệp vào chuyện tình ái của Diệt Luân Lý Sự và Tư Thản Sâm, đứng ở vị trí đối lập với hai đồng sự. Cái loại hành vi giống như vậy, nếu xét theo quan niệm cờ bạc, đó chính là loại quan hệ lợi dụng cùng với bị lợi dụng. Một khi phát hiện ra sự sai lầm nào đó, nàng ta khẳng định sẽ không một chút do dự thu hồi lại tiền vốn của mình. Thậm chí sau khi lợi dụng xong rồi, một vài cái ám chiêu qua sông rút cầu cũng chưa chắc đã không có!

- Có thể nói cho ta biết là địa phương nào hay không?

Trong đầu thoáng xoay chuyển, Phó Thư Bảo mới cất tiếng hỏi. Một bên hắn cũng không ngừng nháy mắt với Độc Âm Nhi, chặn những lời nàng muốn nói lại. Hắn biết Độc Âm Nhi đang muốn hỏi thăm chuyện tình linh tài.

- Ngươi cứ việc đi theo thì biết!

Mặc Lan Lý Sự nhàn nhạt nói.

- Ngô? Được rồi! Ta liền cùng ngươi đi một chuyến xem!

Trong lòng tuyệt đối không muốn rời khỏi vòng bảo vệ do mấy ngàn người hình thành này, nhưng mà tình huống hiện tại cũng không còn có đường sống lựa chọn nào khác nữa. Nếu như lúc này thật sự cùng Mặc Lan Lý Sự trở mặt, hắn lập tức sẽ lọt vào vòng vây công của vô số đại cừu gia. Quý Vân Tông, Tử Đảo Mật Nhân Xã, Băng Nguyên Tinh Tâm Các, Diệt Luân Lý Sự, Văn La Lý Sự, còn có Tư Thản Sâm nữa, những người, những thế lực này chỉ sợ đang chờ dài cổ cái thời khắc này đến a!

- Chúng ta cũng cùng đi nữa!

Độc Âm Nhi vội vàng nói, một bên nháy mắt một cái với Tiểu Thanh cùng với Hồ Nguyệt Thiên.

Mặc Lan Lý Sự lại cười nói:

- Ta biết các ngươi đang lo lắng cái gì! Chẳng qua, chỉ có thể một mình Phó Thư Bảo đi mà thôi! Cho dù các ngươi có không tín nhiệm ta, đó cũng là chuyện tình không thể nào thay đổi được! Huống hồ, nếu như ta muốn hại người, cần bản là không cần ta ra tay! Ở trong này những người nghĩ muốn giết chết người chỉ sợ xếp hàng dài đến mười dặm a!

Phó Thư Bảo ha hả cười nói:

- Mặc Lan Lý Sự nói đùa rồi! Ta như thế nào không tín nhiệm ngài cơ chứ? Quan hệ của chúng ta là quan hệ thân thiết mà? Âm Nhi, ngươi lưu lại đi, ta đi một mình được rồi!

Thân là người đứng đầu trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nếu như Mặc Lan Lý Sự không có chút thủ đoạn nào, thủ hạ cũng không có ai mà nói, chỉ sợ nàng sớm đã bị xử lý từ lâu rồi. Nói

ra những lời nói kia, đó không thể nghi ngờ chính là muốn nói cho Phó Thư Bảo biết, nàng ta đã biết được đầy đủ những chuyện cần phải biết, chính là hẳn có một đám cừu nhân phiền phức. Mà càng đặt Phó Thư Bảo vào trong hoàn cảnh bị động, lại càng có thể thể hiện rõ tầm quan trọng của nàng. Như vậy mà nói, nàng sẽ đạt được càng nhiều chỗ tốt hơn nữa.

Trong lòng Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên tuy rằng rất lo lắng cho sự an toàn của Phó Thư Bảo, nhưng mà những chuyện tình mà Phó Thư Bảo đã quyết định, các nàng chưa bao giờ phản bác cả. Các nữ nhân liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói gì nữa cả, nhìn theo Phó Thư Bảo đi theo Mặc Lan Lý Sự rời đi.

oOo

Vừa đi ra khỏi quảng trường, cảnh tượng hoang vu của thành thị liền xuất hiện khắp mọi nơi. Yên tĩnh không một bóng người, cho dù là những kiến trúc bằng đá còn sót lại, cũng là bộ dáng lung lay sắp sửa sụp đổ vậy. Những hạt cát khô vàng bao phủ đầy mọi nơi trên mặt đất cùng với các góc âm u trong thành thị, làm cho người ta nhìn không được đoán rằng, ở bên dưới tầng cát vàng này, đang chôn dấu một thứ gì đó vô cùng thần bí.

Di Vong Chi Khư, Thủ đô của Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên, sự phồn hoa ngày xưa hiện tại đã bị cát vàng cùng với thời gian tàn phá, chỉ còn lại một đồng phế tích tang thương nặng nề tràn ngập phong vị lịch sử mà thôi.

Khẽ quẹo vào trong một con đường không chút bắt mắt, Mặc Lan Lý Sự vẫn như cũ âm trầm đi trước dẫn đường. Dọc theo đường đi, nàng cũng không hề mở miệng nói chuyện gì với Phó Thư Bảo, mà chỉ là yên lặng đi đằng trước dẫn đường. Thời điểm này, tuy rằng Phó Thư Bảo cũng không nhìn thấy có người nào đi lại trên những con đường hoang vắng, nhưng hẳn phát hiện ra, trong một khu vực rộng lớn xung quanh đây, ít nhất đang có một ngàn chiến sĩ tinh nhuệ ẩn nấp.

Phó Thư Bảo căn bản không thể nào hình dung được đó là loại cảm giác như thế nào. Một ngàn chiến sĩ kia tựa hồ như đã khổng chế tất cả lối đi lại trên các con đường này. Vị trí ẩn nấp của bọn họ đã hình thành nên một tấm lưới thật lớn. Bất luận là ai tiến vào, đều cũng biến thành một con cá trong tấm lưới kia, để mặc cho người ta xử lý!

Phó Thư Bảo thậm chí nghĩ thấy, chi đội ngũ một ngàn người này, thậm chí so với năm vạn Thiên Không Kỵ sĩ đoàn của Tư Thẩn Sâm còn cường đại hơn rất nhiều. Mỗi một người này ai nấy cũng đều là tinh binh, mỗi một người đều là đại tướng, hội tụ lại cùng một chỗ chính là một chi lực lượng phi thường khủng bố mà hoàn mỹ, cho dù đối mặt với thập vạn đại quân cũng có thể dễ dàng hủy diệt!

- Khó trách Diệt Luân Lý Sự lại kiên kỵ Mặc Lan Lý Sự này như vậy, hóa ra là nàng có lực lượng quân sự cường hãn đến như thế! Hơn nữa bản thân nàng lại có tu vi vô cùng khủng bố, ai trêu chọc nàng, không hề nghi ngờ gì chính là hành vi tự sát! Nơi này xem ra chính là địa phương của Mặc Lan Lý Sự a! Chỉ là không biết nàng một phen mang ta đến đây để làm gì đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh hoảng sợ, nhưng mà trên mặt lại không hề biểu lộ ra chút gì cả, bất động thanh sắc theo sát Mặc Lan Lý Sự đi về phía chỗ sâu bên trong thành thị.

Dọc theo đường đi thủy chung cũng không hề nhìn thấy bất cứ chiến sĩ hoặc là thị vệ nào xuất hiện bên trong tầm nhìn của mình. Nhưng mà bọn họ lại là tồn tại chân thật, kỹ năng che giấu đáng sợ đến mức dọa người.

Phía cuối con phố dài chính là một tòa Thần Miếu, bề ngoài đã bị sụp đổ khoảng chừng một phần năm. Một cột đá khổng lồ chống đỡ phần đỉnh miếu, trên các vách tường xung quanh mơ hồ có thể nhìn thấy dấu vết của các loại tác phẩm phù điêu tinh xảo. Có phong cảnh tự nhiên, có các lời Thần dụ cổ xưa, còn có một vài nội dung tôn giáo xa xưa bằng các loại ngôn ngữ đã thất truyền... Chỉ mỗi đại môn tiến vào bên trong Thần Miếu chỉ sợ cũng đã có độ cao đến mười lăm, mười sáu thước. Toàn bộ tòa Thần Miếu phía sau đại môn nhìn qua giống như một đầu cự thú khổng lồ, cúi đầu uốn lưng, phủ phục bên cạnh mảnh phế tích này mà ngủ say. Một khi đột nhiên tỉnh lại, đầu cự thú này sẽ biến thành một sinh vật khủng bố có thể thôn phệ hết thấy mọi thứ!

Lẹp xẹp! Lẹp xẹp!

Tiếng bước chân đột nhiên vang lên dưới chân của Mặc Lan Lý Sự. Cái này là do hấn cố tình tạo ra thanh âm bước chân, để thanh âm vang vọng vào bên trong Thần Miếu, sau đó lại thông qua phương diện cường độ cùng với độ sâu của âm thanh phản hồi để mà phán đoán một vài tình huống bên trong Thần Miếu.

Thanh âm như vậy, Mặc Lan Lý Sự tự nhiên cũng có thể nghe được. Nhưng mà từ đầu đến cuối, nàng cũng đều không có mở miệng nói gì cả, vẻ mặt bình thản của nàng giống như là một người tỷ tỷ dễ tính tha thứ cho sự bướng bỉnh hồ nháo của người đệ đệ mình vậy.

Tiến vào trong đại môn Thần Miếu cổ xưa, ánh sáng nhất thời ảm đạm xuống một chút. Nhưng mà tại một cái góc trên đỉnh Thần Miếu khoảng chừng hơn trăm thước, một cái lỗ hổng do tảng đá đổ sụp xuống có một chút ánh dương quang chiếu rọi xuống, khiến cho không gian rộng lớn bên trong tòa Thần Miếu xuất hiện một mảnh địa phương sáng ngời.

Tầm mắt thoáng nhìn xuống bên dưới, một pho tượng Nữ Thần không có phần đầu xuất hiện trong tầm mắt. Sở dĩ liếc mắt liền có thể nhìn ra được đây là Thần tượng của một Nữ Thần, đó là bởi vì Phó Thư Bảo liếc mắt liền nhìn thấy cái bộ ngực cao ngất của pho tượng, tuy rằng vẫn còn khoảng cách xa đến cả trăm thước. Pho tượng Nữ Thần mất đầu kia cũng không có áo giáp, cũng không có vũ khí, trong tay lại dùng một loại thủ thế niêm hoa quả dị năng một đóa hoa không biết là tên gì.

- Không có đầu, bộ ngực lại lớn đến như vậy, chẳng lẽ đây là Nhữ Thần hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời nảy sinh ý tưởng loạn thất bát tao.

Trong hoàn cảnh yên lặng không một bóng người, tiếng bước chân lẹp xẹp không ngừng vang vọng bên trong Thần Miếu. Mặc Lan Lý Sự tiếp tục dẫn Phó Thư Bảo đi thẳng đến địa phương bị sụp đổ kia, đến ngay phía trước pho tượng Nữ Thần không đầu kia mới dừng lại cước bộ.

Từ đằng xa nhìn thấy Thần tượng vô cùng cao lớn nguy nga, đi đến gần, Phó Thư Bảo lại cần phải ngẩng đầu lên mới có thể nhìn thấy cổ của Thần tượng. Nhìn lại độ cao của nó, cho dù là dưới tình huống không có phần đầu, ít nhất cũng đã cao hơn ba mươi thước rồi! Trên đường đi tới đây, Phó Thư Bảo cũng đã quan sát cẩn thận những địa phương hai bên Thần Miếu, bao gồm cả những địa phương u ám không có ánh sáng. Hấn phát hiện, bên trong tòa Thần Miếu này cũng không có ẩn giấu bất cứ thị vệ hay là chiến sĩ nào cả, mà chỉ có một vài pho tượng bằng đá kích thước ngang bằng với người bình thường. Những pho tượng này có kẻ cầm đao phủ, có kẻ mặc áo giáp... bộ dáng phi thường uy vũ.

- Biết vì nguyên nhân gì ta dẫn người đến đây hay không?

Mãi cho đến lúc này, Mặc Lan Lý Sự rốt cuộc mới đánh vỡ sự trầm mặc giữa hai người, mở miệng nói một câu.

Nhưng mà Phó Thư Bảo cũng không có trả lời, ngược lại hai đầu gối cong xuống, phúc một cái quỳ gối xuống dưới chân pho tượng Nữ Thần không đầu kia.

Phốc phốc phốc!

Nháy mắt hấn đã hoàn thành xong ba lần khấu đầu mười phần mạnh mẽ!

- Người đang làm gì vậy?

Mặc Lan Lý Sự kinh ngạc hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Mặc Lan Lý Sự đã trang trọng dẫn theo ta đi đến nơi này, khẳng định là có mục đích của mình. Cho dù ta không đoán, người cũng sẽ nói cho ta biết, ta cần gì phải đoán cơ chứ? Nhưng mà một khi đã là thần linh mà Mặc Lan Lý Sự cung phụng, kính ngưỡng, ta trước tiên cứ việc bái lạy cái đã, cầu nàng phù hộ cho chúng ta lần này hợp tác thành công!

Kỳ thật trong lòng hấn thì lại đang khấn vái:

- Đại Nhữ Thần mỹ nữ, nhận của ta ba lạy, người liền phù hộ cho cặp nhũ của ba nữ nhân của ta càng ngày càng lớn a! Nguyên vọng của ta cũng không cao lắm, liền ban cho các nàng cặp ngực mềm mại một chút, để lão tử có thể gác đầu lên trên đó ngủ, rồi để cho các nàng chậm rãi hầu hạ lão tử là được...

- Người là một tên gia hỏa kỳ quái! Người của ta đã sớm đem hết thấy mọi sự tình của người điều tra không bỏ sót cái gì! Có thể nhìn ra được, người là một tên gia hỏa không tin phụng Thần linh nào cả. Nhưng mà thời điểm này không ngờ lại vì mục đích hợp tác của chúng ta mà lại cầu xin Thần linh hay sao?

Mặc Lan Lý Sự làm sao có thể đoán được ẩn sau bộ dáng thành kính quý báu của Phó Thư Bảo, giờ phút này trong lòng đang suy nghĩ đến chuyện tình xấu xa cơ chứ?

Nếu như nàng biết được, giờ phút này dưới chân của Thần tượng chỉ là ánh đao lóe lên, máu phun năm thước rồi!

- Cái này...

Thoáng trầm mặc chốc lát, Phó Thư Bảo mới chậm rãi nói:

- Mặc Lan Lý Sự thử nghĩ xem, ta chẳng phải chỉ có thành công mới có con đường sống hay sao? Người lâm vào tuyệt cảnh, tự nhiên sẽ thành kính với Thần linh, vậy thì thỉnh cầu Thần linh phù hộ thì có gì kỳ quái đâu chứ?

Mặc Lan Lý Sự khẽ gật đầu:

- Người hiểu được điểm ấy thì tốt! Ta liền nói thật cho người biết, đây chính là Luyện Hoa Nữ Thần của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên, người chứng quản năm loại nguyên tố lực lượng của Luyện Lực sĩ! Người cầu xin Luyện Hoa Nữ Thần phù hộ đúng là rất chính xác! Nơi này cũng chính là một trong những Cẩm địa của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, chỉ có những người được ta cho phép mới có thể vào đây! Rất nhiều năm nay, người là người đầu tiên có được vinh dự này! Thậm chí ngay cả Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự cũng không được phép tiến vào nơi này!

- Vì sao lại có sự đặc cách như vậy?

- Nguyên nhân bên trong, người không cần phải biết! Mục đích ta dẫn người đến đây cũng không phải là để cho người quý báu Luyện Hoa Nữ Thần, mà là để cho người... đem đầu của ngài gắn lại vị trí ban đầu!

Mặc Lan Lý Sự đột nhiên nói.

Mục đích hẩn đến nơi này không ngờ lại là nguyên nhân này. Phó Thư Bảo hoàn toàn không thể đoán trước được, liền cảm thấy nghi hoặc:

- Mặc Lan Lý Sự, chuyện tình như vậy, người hoàn toàn có thể làm được mà? Tình huống hiện tại là thời gian của ta rất gấp gáp, cho đến bây giờ ta vẫn là đang chờ những linh tài mà người cung cấp để luyện chế Luyện Lực Khí của mình a! Như vậy, vì cái gì phải là do ta làm?

- Bởi vì, người là người duy nhất sau khi Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong chết đi, tu luyện thành công Luyện Thiên Thần Quyển! Hơn nữa cũng chỉ có mình người có được Nguyên Tổ Chi Hỏa ngũ sắc!

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường.

Mặc Lan Lý Sự nhìn chăm chăm vào ánh mắt Phó Thư Bảo, bộ dáng như là nhìn thấu rõ hết thấy mọi thứ, khiến cho hẩn hoài nghi, hẩn ở trước mặt nàng, thậm chí ở dưới háng mình có bao nhiêu sợi lông mao, nàng ta cũng hoàn toàn biết rõ, không có cái gì là bí mật đối với nàng cả!

516. Chương 466: Miếu Sát (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 466: Miếu sát (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lưu lại một câu nói khiến người ta không hiểu nổi cái gì, giao ột cái nhiệm vụ kỳ quái khó hiểu, Mặc Lan Lý Sự xoay người đã biến mất bên trong Thần Miếu. Cái mà nàng ta lưu lại cho Phó Thư Bảo cũng không phải là những loại linh tài có thể thoải mái sử dụng, cũng không phải là các loại kỹ thuật luyện chế Luyện Lực Khí thần bí đến từ Thời đại Khởi Nguyên gì cả, mà là một cái tượng đầu khổng lồ của Nữ Thần.

Đứng bên trong Thần Miếu trống trải, nhìn thấy thân thể nguy nga như núi của pho tượng Nữ Thần cùng với cái đầu tượng nằm trên mặt đất, Phó Thư Bảo một mình một người đối mặt với hết thảy, trong đầu tràn đầy mờ mịt:

- Con mẹ nó! Quái dị khó hiểu! Quả thật là quái dị khó hiểu! Không nói cho ta biết nguyên nhân là cái gì, lại muốn ta làm việc? Nguyên nhân là vì sao? Chẳng lẽ trong chuyện này có những mục đích không thể để người ta biết? Âm mưu bí ẩn gì sao? nguồn

Dựa theo phán đoán thông thường, dưới loại tình huống này, nếu như Mặc Lan Lý Sự có thể đem nguyên nhân nói thẳng ra, như vậy nàng ta khẳng định đã nói. Nhưng mà nàng không nói, đây cũng chính là muốn nói, trong chuyện này khẳng định là có cất giấu những bí mật không thể cho ai biết. Một khi đã là bí mật, có hỏi nàng, nàng khẳng định cũng sẽ không nói. Huống chi hiện tại Phó Thư Bảo căn bản là không có vốn liếng gì để đàm phán điều kiện với Mặc Lan Lý Sự.

- Đáng giận! Hiện tại lão tử giống như là một đầu dã thú bị nhốt bên trong lồng sắt, nếu không nghe lời, không chịu nhảy vòng lửa, làm xiếc này nọ, thì sẽ bị ăn roi, không cho ăn. Nhưng nếu như chạy ra khỏi lồng sắt, thì bên ngoài lại có một đám thợ săn hung hãn sẵn sàng phanh thây xẻ thịt lão tử!

Phó Thư Bảo đối với tình cảnh hiện tại của mình có một sự so sánh phi thường sâu sắc. Hẳn chính là con dã thú nằm bên trong lồng sắt của Mặc Lan Lý Sự.

Mặc Lan Lý Sự sẽ không làm ra những vụ mua bán lỗ vốn. Dám ra tay can thiệp vào chuyện tốt của Vân La Lý Sự và Diệt Luân Lý Sự, tự nhiên sẽ có năng lực cùng phương pháp đem toàn bộ tiền vốn, thậm chí là cả tiền lời mà thu hồi lại. Hiện tại xem ra, giúp nàng ta chữa trị Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần chính là một trong những cái đó.

Trước khi động thủ sửa chữa lại Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần, Phó Thư Bảo trước tiên thu thập một chút những khối đá vụn sụp đổ bên trong Thần Miếu, đem từng khối từng khối đặt cùng một chỗ với nhau, hình thành nên một bãi đá khá cao trước mặt Thần tượng, sau đó mới đem cái đầu đá của Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần đặt lên trên phần cổ của Thần tượng.

Bận bịu công việc suốt nửa ngày, trong quá trình này cũng không có bất cứ người nào tiến vào trong Thần Miếu cả. Nguyên bản Phó Thư Bảo vốn tưởng rằng Mặc Lan Lý Sự giữa chừng sẽ chạy đến kiểm tra tiến độ chữa trị của hắn. Nhưng mà mãi cho đến hoàng hôn, Mặc Lan Lý Sự cũng không hề xuất hiện.

Mặt trời ngã về phía Tây, ánh dương quang mờ nhạt không thể từ trên lỗ thủng lớn trên đỉnh đầu chiếu rọi xuống nữa, ánh sáng bên trong tòa Thần Miếu cũng có vẻ đặc biệt tối tăm hơn. Thỉnh thoảng lại có một luồng gió âm lạnh từ bên trên thổi quét tiến xuống, hơn nữa còn có đám pho tượng chiến sĩ kích thước như người thường đặt đầy bốn phía xung quanh, cảm giác như là đang tiến nhập vào trong một ngôi mộ cổ xưa nào đó vậy. Mà khi ánh trăng vừa tròn, thì đám pho tượng chiến sĩ kia sẽ giống như tiếp nhận được một loại Thần lực nào đó, yên lặng sống lại, bắt đầu ăn thịt uống máu người!

Hai luồng Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc giống như băng tuyết từ trong hai lòng bàn tay của Phó Thư Bảo mạnh mẽ phun trào ra. Độ cao của hai luồng hỏa diễm bằng với thân thể của hắn, thể nhưng trong khi đám Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa kia không ngừng mãnh liệt thiêu đốt, bên trong không khí lại không hề có chút xíu biến hóa nhiệt độ nào cả. Trước đó là cảm giác lạnh lẽo nhân nhạ, hiện tại cũng vẫn là như thế.

Thời điểm khi chuẩn bị đem Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hành sửa chữa Thần tượng, Phó Thư Bảo đột nhiên thu hồi chúng lại, trong lòng thầm nghĩ:

- Ta là loại kẻ ngốc bị người ta bán đi còn đem tiền giùm người ta nữa hay sao? Còn chưa làm rõ ràng tình huống đã liên tục đi sửa chữa Thần tượng, đến lúc đó thậm chí là chết như thế nào cũng không biết

nữa là!

Vì dễ ổn thỏa, hay là trước tiên điều tra rõ ràng một chút trước! Trong lòng quyết định chủ ý, một đạo quang trạch thánh khiết sáng bóng như băng tuyết đột nhiên từ trong thân thể Phó Thư Bảo lóe ra, sau đó ngay lập tức ngưng luyện thành một phân thân lực lượng cùng với hắn giống y như đúc. Bản thân hắn ngồi ngay ngắn bên trên bãi đá, còn phân thân lực lượng huyền phù bên trên hư không lại phốc một tiếng, theo cái lỗ thủng khổng lồ trên đỉnh của Thần Miếu bay ra ngoài.

Ngay trước khi phân thân lực lượng bay ra khỏi cái lỗ thủng lớn kia, ngũ quan, thân thể, thậm chí là toàn bộ cơ thể đều hoàn toàn biến mất, hóa thành một sự tồn tại vô hình. Năng lực ẩn hình của phân thân lực lượng, trước đây Phó Thư Bảo đã luyện được lô hỏa thuần thanh rồi, hơn nữa tại thời điểm trước khi tự bạo tại Tư Thẩn Sâm Bảo đã nắm giữ được kỹ năng ám sát, hiện tại chấp hành nhiệm vụ thăm dò, căn bản không chút vấn đề.

Phân thân lực lượng vô thanh vô tức đứng tại đỉnh chóp của Thần Miếu, phóng tầm mắt nhìn lại. Những kiến trúc xung quanh Thần Miếu nhất thời biến thành vô cùng thấp bé, bất luận là thể tích hay là hình dáng bên ngoài cũng không có cái gì so sánh được với Thần Miếu cả. Nhưng mà ở trước mặt Khởi Nguyên Chi Thụ, cái tòa Thần Miếu hùng vĩ to lớn này lại có vẻ vô cùng nhỏ bé. Cái loại tỷ lệ này giống như là ở trong một căn phòng rộng rãi đặt một cái hộp trang điểm tinh xảo nhỏ bé vậy.

Đứng ở đỉnh chóp của Thần Miếu, hoàn toàn có thể nhìn thấy cảnh tượng trên quảng trường. Thời điểm này tuy rằng trời vẫn còn chưa tối hẳn, nhưng mà bên trên quảng trường đã cháy lên một đám lửa trại rồi. Đủ các luồng khói mơ hồ ở trong không trung không ngừng bốc lên, cuối cùng biến mất trên tầng trời chạng vạng.

Tại địa phương do Bách nhân đội Hồ Tộc cùng với Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa khống chế cũng có vài đóm lửa trại chiếu sáng, nhưng mà tương đối yên lặng hơn nhiều. Không khó đoán ra, Phó Thư Bảo hẳn mãi cho tới bây giờ vẫn còn chưa có trở về, hai nàng Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên khẳng định là vô cùng lo lắng. Nói không chừng bọn họ đã bảo các chiến sĩ chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ lúc nào cũng có thể khai chiến.

Trong lòng Phó Thư Bảo tuy rằng rất muốn lập tức bay qua, kể rõ ràng tình huống, deer cho Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi không quá mức lo lắng cho hắn, lại để cho các chiến sĩ giải trừ trạng thái khẩn trương chuẩn bị lâm chiến. Nhưng mà hắn rất nhanh lại đem cái ý tưởng này áp chế xuống. Ở trong này tràn ngập các cơ sở ngầm cùng với các nhân viên chiến đấu của các thế lực đối địch, cũng có cả cơ sở ngầm của Mặc Lan Lý Sự, như vậy, tình huống khẩn trương cao độ như thế vừa lúc có thể khiến cho trong lòng nàng không cảm thấy hoài nghi. Bằng ngược lại, nàng ta khẳng định sẽ nghi ngờ. Nếu như để chuyện tình như vậy phát sinh, hắn muốn ở đây thăm dò bí mật trong này, sẽ càng khó khăn hơn rất nhiều.

Gặp chuyện biết cân nhắc tình huống, đây cũng chính là một trong những nguyên nhân tuy rằng Phó Thư Bảo có cừu nhân khắp thiên hạ, nhưng vẫn có thể sống yên ổn đến tận lúc này.

Cũng không trì hoãn bao nhiêu thời gian, sau khi nhìn bốn phía xung quanh một lúc, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đột nhiên lặng lẽ không một tiếng động, biến thành một luồng gió nhẹ, thổi về phía những con đường thật dài xa xa.

517. Chương 466: Miếu Sát (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 466: Miếu sát (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Vừa ly khai khỏi Thần Miếu khoảng chừng hai trăm thước, thì một đám lực trường lực lượng mạnh mẽ khủng bố không ngừng di chuyển lúc trước lại một lần nữa hiện lên, giống như là một tấm lưới khổng lồ, bao phủ cả một mảnh địa phương tương đối rộng lớn. Phân thân lực lượng của hắn giống như là một con ruồi bọ đậu ở bên trong cái tấm lưới vô hình kia vậy. May mắn chính là, con ruồi bọ kia cũng là vô hình!

Vì để an toàn, Phó Thư Bảo đem phân thân lực lượng của mình nương theo cơn gió, gia tăng độ cao hơn một chút, dùng góc độ cao hơn để quan sát hết thấy mọi thứ bên dưới. Nhưng mà, rất nhanh hắn đã phát hiện ra tình huống. Chính tình huống này khiến cho hắn kinh hãi không thôi!

Thời điểm mới tới nơi này, hắn đại khái phán đoán rằng xung quanh các con phố ít nhất mai phục một ngàn chiến sĩ cường đại. Những gã chiến sĩ này tổ hợp lại, tạo thành sức chiến đấu thậm chí có thể chiến thắng một chi đại quân mười vạn người. Nhưng mà đứng từ trên cao quan sát, hắn lại không phát hiện ra có một chiến sĩ nào tồn tại cả!

- Cái này... chẳng lẽ là gặp quỷ rồi sao? Nhưng mà, những cái lực trường lực lượng không ngừng di chuyển kia cũng là tồn tại chân thật, khiến cho người khác cảm thấy phi thường nguy hiểm! Cái này, đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng ngạc nhiên một trận, nhưng Phó Thư Bảo cũng bất chấp suy nghĩ nhiều nữa, để phân thân lực lượng hạ xuống mặt đất, xuất hiện ngay tại khu vực trung tâm của đám lực trường lực lượng kia.

Dưới chân của phân thân lực lượng là một mảnh cát vàng dày xấp, cùng với những địa phương khác không có gì khác nhau cả.

- Con mẹ nó, lão tử để cho cái lão vu bà Mạc Sầu kia gánh nổi oan một lần đi!

Trong lòng dần hiện lên một cái kế hoạch vu oan giá họa vô lương, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đột nhiên bay thẳng lên cửu thiên, giống như đạn pháo bay thẳng lên trời. Khi đến một độ cao nhất định, đến khi cảm giác đám lực trường lực lượng không ngừng di chuyển bên dưới đã trở nên mờ nhạt hơn, cộng thêm cảm giác phong tỏa cũng đã hoàn toàn biến mất, thì phân thân lực lượng mới ở bên trong hư không biến hóa ra hình dáng của Mạc Sầu, bằng vào một đôi Lực Lượng Chi Dực, từ trên trời đáp xuống!

Đột nhiên vô số cổ sát ý bất ngờ bao vây lấy phân thân lực lượng!

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Vô số bóng đen đột nhiên từ bên trong đám cát bên dưới mạnh mẽ phá đất chui lên. Không đợi đến khi phân thân lực lượng với hình dáng của Mạc Sầu kịp đáp xuống mặt đất, tấm lưới vô hình kia cũng đã thu lại!

Xuyên thấu qua tầm mắt của phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo kinh hãi phát hiện, đám bóng đen đột nhiên từ bên dưới mặt đất phóng lên kia, cũng không phải nhân loại, không phải Linh thú, lại càng không phải là thứ do Luyện Lực Khí và Linh thú hợp luyện, Lực Luyện Thú, mà là Chiến sĩ Thạch Tượng! Số lượng của bọn chúng, vừa đủ một ngàn tên!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Những âm thanh xé gió vang lên, phân thân lực lượng nhất thời bị vô số những thanh đao sắc bén điên cuồng chém loạn thành một đám mảnh vụn, thậm chí ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng đều không có!

Toàn bộ quá trình chiến đấu này, liền giống như là có một ngàn đầu tên lửa đạn đạo đất đối không đột nhiên từ trên mặt đất phóng vọt lên, tập trung vào chiếc phi cơ xâm nhập lãnh thổ phân thân lực lượng hình dáng Mạc Sầu kia, liền thậm chí ngay cả cơ hội chiếc phi cơ tự bạo cũng không để lại nữa!

- Thật là khủng khiếp! Lực lượng cường hãn có khả năng tiêu diệt đại quân mười vạn người, dùng hết lên trên một con người, không chỉ là phân thân lực lượng của ta không có năng lực hoàn thủ, cho dù là Diệt Luân Lý Sự và Văn La Lý Sự đồng thời đến đây, chỉ sợ cũng không có cơ hội sống sót!

Phó Thư Bảo nhất thời trở mất cứng lưỡi. Trong lòng hắn còn nghĩ đến những trình tự phức tạp hơn. Cái động tác tiến công thống nhất hiệu suất cao như vậy, chỉ sợ không phải là chuyện tình đơn giản huấn luyện tạo thành, mà là có thứ gì đó đang khống chế chúng nó, thao tác chúng nó!

Nếu như đám Chiến sĩ Thạch Tượng này có thể mở miệng nói chuyện, như vậy cái nỗi oan này, Mạc Sầu khẳng định phải gánh rồi. Nhưng mà hiện tại xem ra, đám Chiến sĩ Thạch Tượng này cũng không có được loại năng lực đó. Một khi có thể suy nghĩ, có thể quan sát, như vậy chúng nó liền không thể có được trình độ tuyệt đối thống nhất như vừa rồi. Chẳng qua Phó Thư Bảo cũng không hề tổn thất gì. Tuy rằng không thể vu oan giá họa được cho Mạc Sầu, nhưng mà chỉ cần hắn còn sống, như vậy Mạc Sầu sẽ còn hàng ngàn, hàng vạn cơ hội bị vu oan giá họa! Những nỗi oan của bà ta, vĩnh viễn không bao giờ hết!

- Đúng rồi! Chẳng lẽ... Khởi Nguyên Chi Thụ nhìn như đã chết rồi kia, chính là kẻ không chế hết thấy những thứ này sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo lại lóe lên một cái ý niệm. Cái ý niệm này khiến hắn kinh hãi một trận. Vì để chứng thực cái dự đoán này, phân thân lực lượng của hắn lại một lần nữa từ trong hư không ngưng luyện ra, từ trên cái lỗ thủng trên đỉnh Thần Miếu bay ra ngoài.

Lần này đây, mục tiêu mà hắn muốn thăm dò chính là cái gốc Khởi Nguyên Chi Thụ cao ngất trong mây kia!

Khoảng cách mấy ngàn thước, đối với tốc độ phi hành của phân thân lực lượng mà nói, chẳng qua chỉ mất thời gian vài cái nháy mắt mà thôi.

Cảnh vật bên dưới mặt đất càng ngày càng nhỏ đi, bên trong thiên không cũng không có lực trường lực lượng gì xuất hiện cùng với can thiệp. Trong lòng Phó Thư Bảo thầm thở ra một hơi, nghĩ thầm đám binh lính Chiến sĩ Thạch Tượng của Thần Miếu hẳn là không có thủ vệ ở nơi này, đúng lúc để cho hắn buông tay buông chân thăm dò.

Ngay tại thời điểm cái ý niệm này vừa mới xuất hiện trong đầu, thầm nhủ may mắn, đột nhiên một cỗ lực hấp dẫn vô cùng to lớn chợt từ trên tán cây của Khởi Nguyên Chi Thụ truyền đến. phân thân lực lượng căn bản là không có cơ hội tiến tới trung tâm của tán cây, đã bị lực hấp dẫn kia kéo vào.

Tầm mắt của phân thân lực lượng chính là tương đương với cặp mắt của Phó Thư Bảo. Nhưng mà thời điểm này, hắn lại không thể nhìn thấy được thứ gì cả, chỉ có một loại tối tăm vô tận mà thôi. Cái loại tối tăm này cũng không phải là tối tăm của màn đêm, mà giống như là vũ trụ nguyên sơ chưa thành hình vậy, một sự tối tăm hắc ám không có bất cứ thứ gì cả!

Không có bất cứ cái gì cả, bao gồm cả phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo!

Ngay trong nháy mắt bóng tối hắc ám kia đánh úp lại, mối liên hệ tinh thần giữa Phó Thư Bảo và phân thân lực lượng cũng đã hoàn toàn bị chặt đứt.

Sau khi mất hẳn liên hệ với phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo mới buồn bực phát hiện, chính mình căn bản không thể thăm dò được chút gì đối với Khởi Nguyên Chi Thụ.

Cuối cùng hắn cũng đành từ bỏ việc thăm dò tình hình. Đến lúc này, hắn mới phát hiện ra, chính mình căn bản đã không còn việc gì làm nữa!

- Chẳng lẽ ngồi không chờ đến sáng hay sao? Đi ngủ? Nếu chẳng may sáng ngày mai Mạc Lan Lý Sự đến kiểm tra tiến độ công việc, thấy mình chưa bắt đầu làm gì cả thì hẳn là sẽ có chuyện a! Thôi được! Lão tử rảnh rồi không làm gì, sửa chữa thì sửa chữa vậy! Để xem bộ dáng Nhũ Thần này sau khi gắn đầu vào rồi sẽ như thế nào?

Sau khi nghĩ loạn xạ một hồi, cuối cùng Phó Thư Bảo cũng quyết định bắt tay vào sửa chữa lại Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần.

Đầu tiên hắn đứng trên đỉnh bãi đá vụn, triệu hồi ra Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, đẩy hai luồng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa về phía phần cổ gáy của pho Thần tượng.

518. Chương 467: Kim Bình Mai

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 467: Kim Bình Mai

Ngay khi cổ Nguyên Tổ Chi Hỏa ngũ sắc giống như băng tuyết vừa mới thiêu đốt đến phần gãy rời trên cổ của Luyện Hoa Nữ Thần, đột nhiên một cổ lực hấp xả khổng lồ cùng loại với lực hấp xả trên Khởi Nguyên Chi Thụ chợt xuất hiện! Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh, thậm chí chính mình liêu lĩnh. Nhưng thời điểm khi mà hắn muốn thu hồi Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa lại, hắn mới phát hiện ra, chính mình giống như bị rơi vào trong một cái hố động, không chỉ có thân thể không chịu được sự khống chế của chính mình, mà ngay cả ý thức của hắn cũng bị quấy nhiễu trầm trọng, không thể khống chế được!

Bên trong hỗn loạn, giống như có một cái miệng rộng vô hình đang tham lam không ngừng hút đi lực lượng bên trong Thứ Vũ Trụ của hắn vậy! Mỗi một lần hút đi, thì lực lượng của hắn liền bị xói mòn đi một phần!

Tình huống như thế này, giống như là đang có một cô nàng mỹ nữ không thể nhìn thấy rõ ràng diện mạo cùng với thân thể, đang chơi đùa tiểu đệ đệ của hắn, thủ pháp vô cùng thuần thực, khiến cho hắn không ngừng phóng xuất ra tinh nguyên, sau đó tham lam mà cắn nuốt hết!

- Không xong rồi! Nếu cứ tiếp tục như vậy, chẳng phải ta sẽ bị cái miệng vô hình này hút thành xác khô hay sao?

Trong thời điểm nguy kịch, cuối cùng tâm thần cũng khôi phục lại một tia thanh minh. Ngay tại thời điểm Phó Thư Bảo nghĩ cách chống lại lực hút khủng bố này, đột nhiên bên trong đầu hắn chợt xuất hiện ra một màn hình ảnh kỳ quái.

Một nàng nữ nhân đang từ trên trời giáng xuống, đem đám Chiến sĩ Thạch Tượng từ dưới mặt đất bay lên chặn lại đánh giống như là lá vàng trong cuồng phong, không ngừng rầm rầm rơi thẳng xuống mặt đất trở lại. Thanh trường mâu trong tay nàng đột nhiên đâm về phía trước một cái. Trong khoảnh khắc, một đạo kim quang lóe lên, ầm ầm chọc thủng đỉnh của tòa Thần Miếu, bay thẳng xuống! Phần cổ của hắn đột nhiên đau đớn, cảm giác giống như là có máu tươi từ trong mạch máu phun bắn ra, kế tiếp trước mắt là một mảnh tối đen, cứ như vậy mà hôn mê đi!

Một màn hình ảnh kỳ quái kia, nói đúng hơn là một mảnh ký ức bị tàn phá, đột nhiên xuất hiện, cuối cùng đồng bộ với bên trong đại não của Phó Thư Bảo.

- Nàng nữ nhân kia...

Cố nén sự thống khổ đến mức đầu óc muốn nổ tung ra, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một gương mặt mà hắn đã từng thấy qua:

- Nữ nhân kia chính là Thiên Không Nữ Thần!

Trên thế giới này không có khả năng có Thần linh! Phó Thư Bảo tình nguyện tin tưởng rằng mấy cái gọi là Thần linh này kỳ thật chính là những kẻ có tu vi lực lượng đạt đến cấp bậc sau cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, Hỗn Nguyên Cảnh, hoặc có lẽ là cảnh giới lực lượng còn cao hơn nữa. Cái loại tu vi lực lượng này khiến cho bọn họ có được năng lực giống như Thần vậy. Thiên Không Nữ Thần chính là như thế, Luyện Hoa Nữ Thần cũng chính là như thế.

Càng ngày càng có nhiều bí mật bị Phó Thư Bảo khai quật ra. Hắn phát hiện ra, một vài người cùng với sự kiện tại Thời đại Khởi Nguyên, có tồn tại những nhân tố vượt quá sức tưởng tượng của người thường. Hắn mơ hồ có thể cảm giác được chút gì đó, nhưng lại không thể nào miêu tả rõ ràng ra được. Chẳng qua cho đến bây giờ, hắn có thể khẳng định được một chút chính là, Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc cùng với Thời đại Khởi Nguyên hiển nhiên có mối quan hệ nhất định nào đó. Cái gọi là Tổng Hội trưởng, cực kỳ có thể là một siêu cấp cường giả của Thời đại Khởi Nguyên, có cùng cấp bậc với Thiên Không Nữ Thần, hoặc là thậm chí càng cường đại hơn nữa.

Dựa theo suy đoán này mà xét, như vậy, Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới khẳng định là một cái âm mưu vẫn chưa suy đoán ra được hậu quả!

Đưa ra những điều kiện hậu đãi khiến người ta phải phát điên, nhưng mà suốt một vạn năm qua vẫn chưa có bất cứ người nào có thể khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện! Bản thân chuyện tình này vẫn còn có rất nhiều chỗ khiến cho người ta phải hoài nghi. Nhưng mà cho tới bây giờ, vẫn chưa có bất cứ người nào giống như Phó Thư Bảo vậy, có thể chìa mũi nhọn nghi ngờ về phía Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, hoài nghi Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới!

Lực hấp xả kia càng ngày càng lớn hơn, cường đại đến trình độ khiến cho người ta không thể nào thoát khỏi nổi. Tại thời điểm khi Phó Thư Bảo thống khổ cho rằng, hần sắp sửa bị hút thành xác khô, thì Kim Chi Lạc Ẩn trong ý thức hải đột nhiên dần dần tản mát ra một mảnh tinh quang ôn hòa. Phiến kim quang ôn hòa giống như thực chất này hóa thành ngàn vạn điểm sáng nhỏ bé, sau đó dung nhập vào bên trong máu huyết của Phó Thư Bảo, lan tràn đến bên trong cơ thể, bên trong cốt tủy, thậm chí bên trong Thứ Vũ Trụ cùng với mỗi một khối tế bào cấu thành cơ thể con người hần nữa! Luồng kim quang kia chính là một cơn hồng thủy, ầm ầm cuốn quét mà qua, thanh tẩy hết thảy mọi thứ, tịnh hóa hết thảy mọi thứ. Cỗ lực lượng hấp xả kia nhất thời bị thổi quét đi, thừa dịp vừa mới lấy lại một chút quyền khống chế thân thể, Phó Thư Bảo ngay lập tức thu hồi lại Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, đồng thời thân thể nhảy vọt về phía sau, rời xa khỏi bãi đá.

Ngay trong nháy mắt kia, Phó Thư Bảo đột nhiên mơ hồ nhìn thấy, cặp mắt đang khép lại của Luyện Hoa Nữ Thần đột nhiên mở bừng ra, ánh tinh quang bùng phát bốn phía, giống hệt như một đầu ma quỷ đến từ thâm uyên địa ngục vậy. Nhưng mà nó cũng chỉ xảy ra trong một khoảnh khắc ngắn ngủi mà thôi, sau một cái chớp mắt, hai mắt của nàng ta đã rất nhanh khép lại. Cái loại tốc độ này, cái loại động tác này phi thường nhỏ, khiến cho Phó Thư Bảo hoài nghi những gì vừa rồi nhìn thấy cũng chỉ là một cái ảo giác mà thôi!

- Nguy hiểm thật!

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh khiếp sợ, cảm giác như sống lại sau cái chết. Hai chân hần dẫm lên trên mặt đất cứng rắn của Thần Miếu, lại giống như có cảm giác nhẹ hẫng như đang đứng bên trên sợi dây chằng ngang vực sâu vạn trượng vậy, một chút cũng không an toàn!

Cảnh giác quan sát xung quanh một chút, cũng không có nguy cơ mới nào xuất hiện cả, toàn bộ tòa Thần Miếu vẫn yên tĩnh giống hệt như ban đầu. Ánh trăng hòa nhã từ trên lỗ thủng trên đỉnh đầu chiếu rọi xuống, khiến cho Luyện Hoa Nữ Thần gia tăng thêm vài phần cảm giác thần thánh, trang trọng. Thời điểm này, tâm tình Phó Thư Bảo mới yên ổn lại một chút. Ánh mắt hần nhìn lên phần cổ của Luyện Hoa Nữ Thần, đột nhiên phát hiện ra, phần cổ gãy ngang trải qua một lần tu bổ của hần, không ngờ đã dính liền lại được khoảng chừng một phần ba!

Nếu không phải tại thời điểm nguy kịch có thể tự cứu lấy mình, chiếu theo tốc độ này mà tính, Phó Thư Bảo quả thật có thể hoàn toàn tu bổ lại Luyện Hoa Nữ Thần, nhưng mà hần khẳng định cũng sẽ bị hút thành một cái xác khô, thậm chí thi cốt vô tồn nữa. Bản thân có được Kim Chi Lạc Ẩn chính là một trong những nguyên nhân để hần tự cứu thành công, nhưng mà một cái ý niệm đủ mạnh mẽ, đủ kiên định của hần cũng là nguyên nhân quan trọng giúp hần tự cứu.

- Như vậy xem ra, chẳng lẽ nếu như ta hoàn thành sửa chữa phần cổ gãy của Thần tượng, thì Luyện Hoa Nữ Thần cũng sẽ sống lại hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo suy nghĩ lộn xộn, không ngừng dự đoán.

Bên trong Thần Miếu lại trở nên tĩnh lặng. Một gã thiếu niên vừa tìm lại được mạng sống nhìn chằm chằm Thần tượng một vị Nữ Thần, thế nhưng giữa hai người lại chẳng hề có chút sự câu thông nào cả.

- Con mẹ nó, con tiện nhân Mặc Lan Lý Sự kia muốn hại chết lão tử mà! May mắn mạng ta lớn, không để cho nàng thực hiện được ý đồ! Dựa theo sự phỏng đoán của nàng ta, chỉ sợ ta phải đến hừng đông mới có thể hoàn thành công tác chữa trị được! Nhưng mà đến thời điểm đó, chỉ sợ ta cũng đã biến thành xác khô rồi! Khoảng thời gian này đối với nàng ta mà nói chính là phi thường quan trọng. Dựa theo tính cách của nàng ta, trong lúc này nàng ta khẳng định là đang trấn thủ bên ngoài Thần Miếu, chứ không tiến vào

trong Thần Miếu. Bởi vì làm như vậy rất có thể sẽ quấy nhiễu quá trình sửa chữa của ta. Cũng chính là nói, trong cái bầy rập tử vong này, ta không ngờ cũng có được một khoảng không gian cùng với thời gian tự do! Cũng tốt, trước hỏi qua Đan Thư Thần Thú một chút, sau đó mới nghĩ biện pháp đối phó nàng ta!

Ngoài mặt vẫn là một mảnh bình tĩnh, nhưng trong thời gian thật ngắn này, Phó Thư Bảo đã nghĩ đến rất nhiều thứ.

Một cái phân thân lực lượng giống hệt như đúc, không thể phân biệt thật giả lại một lần nữa ngồi xuống bên trên bãi đá, giả mạo chân thân. Đương nhiên, loại trình độ giả mạo này cũng chỉ là một loại biểu hiện giả dối đánh lừa người ta từ xa mà thôi. Một khi Mặc Lan Lý Sự đến gần, nàng khẳng định sẽ phát giác ra. Chẳng qua thời điểm đó cũng đã là lúc sáng sớm rồi. Phó Thư Bảo làm như vậy chẳng qua cũng chỉ là sách lược đối phó với tình huống đột nhiên phát sinh mà thôi. Ví dụ như là Mặc Lan Lý Sự ở bên ngoài Thần Miếu đột nhiên... mắc tiểu, chạy đến trước cửa Thần Miếu... tiểu bậy chẳng hạn, liếc mắt nhìn vào: Ah, tên tiểu tử kia vẫn còn ở đó! Chính là loại tình huống đột xuất như thế!

Sau khi ngưng luyện ra phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo mới đem thạch điều bạch ngọc lấy ra, bỏ vào bên trong khe nứt của đám bãi đá thạch điều chất cao như ngọn núi nhỏ bên cạnh, sau đó mới tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật bên trong thạch điều bạch ngọc.

Bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật cũng không có phân biệt ngày đêm, ánh sáng cùng với nhiệt độ vĩnh viễn cũng luôn bảo trì ở một loại trạng thái cố định, thích hợp nhất cho sự tồn tại của con người, cũng thích hợp nhất cho sự sinh trưởng của thực vật.

- Nếu như sau lần này mà không chết, sau khi trở về sẽ một phen khai phá cái Sinh chi Không gian Trữ vật này một chút, đem huyền tâm bồ đào cùng với các loại lúa nước, cây trái này nọ vào trong này, xây dựng một cái nông trại, cùng với ba nàng Chi Ni Nhã vào trong này sống một cuộc sống Thần tiên a!

Nhìn phong cảnh trong Sinh chi Không gian Trữ vật giống như thế ngoại đào nguyên, khiến cho trong đầu Phó Thư Bảo nảy sinh một tia ảo tưởng.

Cái ý tưởng này tại thời điểm hiện tại nghe qua mặc dù có chút ủy mị thoái chí, nhưng mà bằng vào ánh sáng, nhiệt độ cùng với độ ẩm ở trong này mà nói, khai khẩn ra hai ba ngàn mẫu ruộng tốt phì nhiêu, gieo trồng các loại cây ăn quả có giá trị hoặc là các loại linh tài này nọ, đó tuyệt đối là khả thi. Hơn nữa, trong này không có sự thay đổi bốn mùa, không có sâu bọ gây hại này nọ, khiến cho ở trong này vĩnh viễn luôn là một hoàn cảnh gieo trồng tốt nhất, gieo trồng bao nhiêu, thu hoạch bấy nhiêu.

Đi vào trúc xá trên đỉnh núi, không ngờ Luyện Thiên Thử và Đan Thư Thần Thú cũng đều đang ở trong này.

- Ba ba, người như thế nào lại một mình vào đây? Độc mù mù, Chi Ni Nhã mù mù hoặc là hồ ly tinh mù mù như thế nào lại không cùng vào?

Đan Thư Thần Thú hỏi. Sinh chi Trữ vật Không gian cùng với thế giới bên ngoài hoàn toàn ngăn cách với nhau, Luyện Thiên Thử cùng với Đan Thư Thần Thú căn bản là không biết Phó Thư Bảo đã đi dạo một vòng tại Quỷ môn quan.

- Còn mù mù cái gì nữa? Người thiếu chút nữa đã biến thành cô nhi rồi!

Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng, lúc này mới đem tất cả những chuyện xảy ra bên trong Thần Miếu cẩn thận nói ra.

Đan Thư Thần Thú cùng với Luyện Thiên Thử nhất thời cũng có vẻ khản trương lên một trận. Thoảng trầm tư trong chốc lát, từ trong miệng Đan Thư Thần Thú đột nhiên phun ra một bức tranh, vội vàng nói:

- Ba ba, là bức Thần tượng này phải không?

Phó Thư Bảo vừa liếc mắt nhìn thấy, liền gật đầu:

- Đúng vậy! Chính là bức Thần tượng này! Người còn biết cái gì nữa? Toàn bộ nói hết cho ta biết đi!

Đan Thư Thần Thú có chút cảm khái nói:

- Luyện Hoa Nữ Thần ở Thời đại Khởi Nguyên tuyệt đối là hóa thân của tà ác, chuyên môn hút tinh nguyên của nam nhân để tu luyện, hơn nữa thích nhất là thôn hấp tinh nguyên của Lực sĩ. Truyền thuyết kể rằng nàng có một loại năng lực kỳ lạ, chính là những Lực sĩ bị nàng hút tinh nguyên, thì tu vi lực lượng cũng đều chuyển hóa thành của nàng. Vừa rồi những gì ba ba kể lại, chỉ sợ cũng chính là cái loại năng lực quái dị này! May mắn nó chỉ là một bức Thần tượng mà thôi, nếu như là chân thân của nàng, chỉ sợ lúc này đây ba ba người đã bị lực tấn thân vong rồi!

- Nếu như là chân thân, chỉ sợ cũng không chỉ là lực tấn thân vong, hơn nữa còn tinh tấn thân vong nữa!

Trong lòng Phó Thư Bảo hoảng sợ thầm nghĩ:

- Bản sự như vậy, cũng không chỉ có thể hấp thụ tu vi lực lượng, còn có thể hấp thụ tinh túy, tinh hoa của nhân thể nữa. Thậm chí ngay cả Hồ Nguyệt Thiên cũng không có khả năng này, chẳng lẽ Luyện Hoa Nữ Thần chính là một hồ ly tinh càng cường đại hơn rất nhiều sao?

Có thể một phen đem Luyện Hoa Nữ Thần tưởng tượng thành một hồ ly tinh phi thường cường đại, sức tưởng tượng của hần quả thật không giống như bình thường. Đương nhiên, có thể nghĩ đến vấn đề này, đó cũng là bởi vì một vài biểu hiện kinh người trên giường của Hồ Nguyệt Thiên, so ra cũng có chút đồng dạng. Nhưng mà Hồ Nguyệt Thiên từ trước đến giờ vẫn chưa từng gây tổn thương cho hần, mà chỉ là khiến cho thể xác cùng với tinh thần của hần đều đạt đến khoái cảm đỉnh cao nhất.

Đan Thư Thần Thú lại từ trong miệng phun ra thêm hai bức vẽ nữa. Một bức chính là của Khởi Nguyên Chi Thụ, một bức chính là Thiên Không Nữ Thần.

- Con trai, người phun ra hình vẽ của Thiên Không Nữ Thần và Khởi Nguyên Chi Thụ kia, chẳng lẽ bởi vì giữa ba người này có mối liên hệ gì đó hay sao?

Phó Thư Bảo có chút khó hiểu hỏi.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Đương nhiên là có một vài sự liên hệ, chẳng qua là những gì ta biết cũng rất có hạn mà thôi. Trong truyền thuyết có nói, Thiên Không Nữ Thần cùng với Luyện Hoa Nữ Thần đã từng có một hồi chiến đấu sinh tử, ngay cả cái đầu của Luyện Hoa Nữ Thần cũng bị chém xuống. Trước kia khi biết được cái truyền thuyết này, ta nghĩ rằng nó chỉ là một truyền thuyết hoang đường không có căn cứ mà thôi. Nhưng mà kết hợp với những chuyện tình vừa rồi ba ba vừa trải qua, ta mới phát hiện ra, hóa ra cái truyền thuyết kia hoàn toàn là có thật.

Phó Thư Bảo chợt nhớ đến những hình ảnh ký ức đứt đoạn không trọn vẹn lúc ấy hiện lên trong đầu mình. Nàng nữ nhân từ trên thiên không giáng xuống, cơn đau nhức trên cổ, sau đó là bóng tối vô tận. Hiện tại Đan Thư Thần Thú nói ra truyền thuyết cổ xưa kia, cả hai cái thể nhưng lại hoàn toàn ăn khớp với nhau, truyền thuyết đã được chứng thực!

Đem tất cả những phát hiện từ trước đến giờ xâu chuỗi lại cùng một chỗ, liền giống như là một đứa bé con đang chơi trò chơi xếp gỗ vậy, ghép đông ghép tây, cuối cùng không ngờ Phó Thư Bảo lại đạt được khung sườn của một căn nhà hoàn chỉnh, hoặc là nói là hình ảnh của một bức trang mơ hồ.

Đầu tiên, sự hủy diệt của Thời đại Khởi Nguyên chính là bởi vì một hồi chiến tranh thảm thiết giữa những cường giả siêu cấp cỡ như Thiên Không Nữ Thần cùng với Luyện Hoa Nữ Thần vậy. Mà hậu quả của việc đó chính là, Khởi Nguyên Chi Thụ đã chết!

Nhìn chung lịch sử nhân loại, phạm là mỗi một lần phát sinh chiến tranh cũng đều là bởi vì tranh đoạt tài nguyên cùng với ích lợi. Những vị cường giả cấp bậc như Thần minh vậy, Luyện Hoa Nữ Thần, Thiên Không Nữ Thần, ai nấy cũng đều sẽ có những nhu cầu ích lợi gì đó phi thường khủng bố. Dựa theo góc độ này mà suy đoán, thì Khởi Nguyên Chi Thụ cũng bởi vì mất đi thứ quan trọng gì đó mà bị héo rũ. Không khó tưởng tượng ra, Khởi Nguyên Chi Thụ cũng không phải là phạm vật, thậm chí có thể nói nó không phải là thực vật của cái thế giới này, mà nó có lẽ là đến từ chỗ sâu bên trong vũ trụ, hoặc là thuộc thế giới Thứ Nguyên nào đó, bản thân có được năng lực không thể nào tưởng tượng nổi. Loại tồn tại siêu nhiên như vậy, thứ mà nó mất đi, không có khả năng là nước hay là phân bón gì đó này nọ...

Một phương là tranh đoạt thứ gì đó quan trọng, mà một phương thì mất đi thứ quan trọng gì đó, giữ hai cái sự kiện này, đại khái là có tỷ lệ đến chín thành cùng một sự kiện duy nhất!

Như vậy, thứ đó là cái gì đây?

- Khởi Nguyên Chi Thụ nghe nói là một gốc cổ thụ che trời hơn ức vạn năm trước cũng đã liền tồn tại rồi. Cái thời điểm đó vẫn còn chưa có nhân loại cùng với Linh thú, thiên địa chỉ là một mảnh hỗn độn, hồng hoang. Về sau, Khởi Nguyên Chi Thụ mới điều tiết khí hậu của đại địa, tạo thành nguồn nước, sau đó mới sinh sản ra hàng ngàn hàng vạn sinh mệnh khác. Cho nên, tại Thời đại Khởi Nguyên, Khởi Nguyên Chi Thụ kỳ thật chính là gốc Thần thụ đã dựng dựng ra toàn bộ thế gian này, chính là tồn tại giống như Đại Địa Mẫu Thần vậy!

Trong lúc Phó Thư Bảo còn đang một mảnh trầm tư, Đan Thư Thần Thú lại tìm được thứ gì đó trong trí nhớ của hắn, thoáng sửa sang lại một chút, cuối cùng giải thích.

- Như vậy, Thủ đô của Luyện Quốc vì cái gì lại xuất hiện ở nơi này chứ? Xây dựng ngay bên dưới gốc cây của Khởi Nguyên Chi Thụ, hành vi như vậy không thể nghĩ ngờ gì chính là đem thứ thần thánh quý giá nhất của toàn bộ thế gian thu vào trong túi mình. Những quốc gia khác sẽ cho phép chuyện tình như vậy phát sinh hay sao?

Phó Thư Bảo nghi ngờ nói.

- Hiện tại ta vẫn không thể nào đem Luyện Quốc cùng với Luyện Tộc liên hệ lại cùng một chỗ với nhau. Nhưng mà Luyện Quốc lúc trước chính là một quốc gia vô cùng cường đại của Thời đại Khởi Nguyên, liền giống như là Thần Quốc của Chúng Thần, chưởng quản hết thảy mọi sinh linh trên thế gian. Những quốc gia nhỏ bé khác, như thế nào có thể cùng với một Thần Quốc do vô số Chúng Thần cấu thành mà chống lại cơ chứ?

Nghe đến đây, Phó Thư Bảo nhất thời nghĩ tới Thiên Đình trong cái thế giới nguyên quán của hắn. Ở trong đó, ngay cả tạp vụ quét rác cũng đều là Thần tiên, có được Thần lực mà người thường không cách nào với tới được, nhận được sự cung phụng cùng với cúng bái của phàm nhân. Thậm chí ngay cả một cái ý niệm bất kính ở trong đầu cũng đều không dám có, nói gì đến chuyện phản kháng cơ chứ?

- Như vậy, cái Luyện Quốc này như thế nào lại bị diệt vong cơ chứ?

Phó Thư Bảo hỏi.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Về những chuyện tình Khởi Nguyên Chi Thụ, Luyện Quốc còn có Luyện Hoa Nữ Thần, Thiên Không Nữ Thần này nọ... ta cũng chỉ biết được một vài thứ nhỏ nhặt mà thôi. Những chuyện còn lại cần phải tự thân ba ba đi tìm hiểu mới biết được đáp án!

Phó Thư Bảo hít sâu một hơi. Vẫn là cái cảm giác như vậy, càng có nhiều manh mối bị đào móc ra, nắm giữ trong tay, thế nhưng lại có thêm càng nhiều những bí ẩn mới nhảy vào, chiếm cứ đầy đại não của hắn, cần hắn tiếp tục đi thăm dò, đào móc. Cảm giác cách chân tướng sự việc đã rất gần rồi, thế nhưng đột nhiên quay đầu lại, phát hiện ra chính mình vẫn còn đang dậm chân ở vạch xuất phát!

Chẳng qua, thu hoạch lần này đây quả thật là vô cùng lớn. Hắn đã biết được rằng Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần khẳng định là đang tranh đoạt một thứ gì đó, cũng biết được Khởi Nguyên Chi Thụ tại Thời đại Khởi Nguyên có ý nghĩa như thế nào. Hắn cũng tin tưởng rằng, chỉ cần hắn không chết, cuối cùng cũng sẽ có một ngày hắn biết được chân tướng!

- Tiểu chủ nhân...

Luyện Thiên Thử từ đầu đến giờ vẫn duy trì trầm mặc, lúc này đột nhiên lên tiếng:

- Thời điểm người đi ra ngoài nhất định phải thật cẩn thận, đừng để cho ả Mặc Lan Lý Sự kia nhìn ra được sơ hở gì!

Phó Thư Bảo khẽ gật gù đầu:

- Ta đã có đối sách, ứng phó qua chuyện này hắn cũng không thành vấn đề!

Lúc này tâm tình khẩn trương của Luyện Thiên Thử mới thoáng bình yên lại một chút, nói:

- Mọi sự cẩn thận là tốt nhất!

- Ba ba, lần này ngươi vào đây thật sự rất đúng lúc! Quyển sách cổ vô danh lúc trước đã được ta phá giải thành công rồi!

Đan Thư Thần Thú nói.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời hồi hộp:

- Ách! Nội dung bên trong là cái gì?

- Hắc hắc... Ba ba vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng được, quyển sách cổ kia quả thật là do Luyện Tộc di lưu lại đến hiện tại. Nó là một quyển bí kíp Luyện Lực sĩ chuyên nói về Luyện nhân!

- Mau mau đem bản dịch cho ta xem!

Thời điểm này, Phó Thư Bảo đã hoàn toàn quên mất nguy hiểm sinh tử lúc trước, cũng không còn tâm trí nghĩ đến cái gì mà phá giải bí mật này nọ, ở trong đầu của hắn hiện tại cũng chỉ có hai chữ, đó chính là: Luyện nhân!

Cảnh giới luyện chế Luyện Lực Khí của Luyện Lực sĩ đại khái có tổng cộng ba tầng. Tầng cấp thấp nhất chính là Luyện khí, tiếp theo là Luyện Lực Khí hợp luyện, đem Luyện Lực Khí cùng với Linh thú tổ hợp lại, đây chính là Luyện thú. Mà cảnh giới cao nhất chính là Luyện nhân, luyện chế người khác, sau đó mới có thể luyện chế chính mình.

Thánh Tộc trưởng Độc Lang Tộc Độc Vô Song tại thời điểm thọ nguyên sắp hết đã tiến hành luyện chế chính mình. Nhưng mà nàng lại thiếu khuyết đi những bí kíp luyện chế truyền thừa từ Thời đại Khởi Nguyên, cho nên mới tạo thành hiện tượng thần trí không rõ ràng, trí nhớ mất sạch. Đây là sự thất bại trong luyện chế chính mình! Bởi vì thứ quý giá nhất của một người chính là ký ức. Nếu như sau khi luyện chế xong cũng không thể lưu lại, như vậy chẳng khác nào đã chết. Tiền thân của Tiểu Thanh, Tông chủ Thanh Thủy Tông cũng chính là như thế. Sau khi trải qua quá trình luyện chế chính mình, bất luận là trí nhớ hay là tính cách, cũng đều xảy ra biến hóa phiên thiên phúc địa. Cùng với Thanh Thủy trước kia quả thật chính là hai người hoàn toàn khác nhau. Người trước đã chết, người sau sinh ra, đại khái chính là cái đạo lý như vậy.

Phốc phốc phốc phốc!

Từng trang lại từng trang giấy vẽ đầy những hình ảnh cùng với chữ viết không ngừng từ bên trong cái miệng của Đan Thư Thần Thú bay ra. Luyện Thiên Thử thân là trợ thủ, rất nhanh không ngừng đem từng trang từng trang giấy xếp chồng lại một chỗ, sửa sang lại thứ tự các trang giấy, đóng lại thành một quyển sách hoàn chỉnh, sau đó đưa cho Phó Thư Bảo.

Một bản dịch hoàn toàn mới tinh xuất hiện ở trong tay của Phó Thư Bảo, trọng lượng không đến một cân, thể nhưng hắn lại cảm giác như là đang cầm một tòa núi vàng trọng lượng ước chừng hơn vạn cân, có được một nguồn tài phú vô cùng vô tận vậy.

Thứ ghi lại bên trong Luyện Thiên Thần Quyển chính là kỹ thuật Luyện Lực sĩ, xem như là bí kíp Luyện Lực sĩ. Chẳng qua trong đó cũng chỉ ghi lại một vài kỹ thuật, bí pháp luyện chế đến cấp bậc Luyện thú mà thôi. Không thú Hạng quyển ở trên người Tiểu Thanh chính là xuất phát từ trong đó. Nhưng mà kỹ thuật Luyện nhân cao cấp nhất thì lại không hề ghi lại, hoàn toàn là một mảnh trống rỗng. Đây cũng là lần đầu tiên Phó Thư Bảo được tiếp xúc với kỹ thuật, bí kíp Luyện Lực sĩ cao cấp nhất này! Tâm tình hắn kích động đến mức nào, không cần nói cũng biết.

Rất nhanh lật ra xem một một lượt. Cái bản sự xem qua liền nhớ mãi không quên trước kia vẫn luôn được Phó Thư Bảo tự hào, không ngờ lần này lại không có tác dụng! Nội dung bên trong nó quả thật quá mức thâm ảo cùng với phức tạp, căn bản không có cách nào hoàn toàn nhớ hết.

Dựa theo kinh nghiệm đọc sách của hắn, hắn phỏng chừng, muốn đọc xong hết quyển bí kíp thâm ảo đến như vậy, không mất thời gian mười bữa nửa tháng không cách nào làm được. Cái này cũng là do hắn căn cứ theo chỉ số thông minh cùng với kỹ năng, kinh nghiệm đọc sách của bản thân mà đưa ra một cái phán đoán đại khái. Trên phương diện này còn có tạo nghệ cổ hữu cùng với lý giải độc đáo của bản thân hắn đối

với kỹ thuật Luyện Lực sĩ. Nếu đổi lại là một người khác, cho dù là Độc Âm Nhi hoặc là Tư Thần Sâm đi chăng nữa, chỉ sợ cũng phải mất thời gian hơn nửa năm, thậm chí là một năm mới làm được! Nếu những người tư chất bình thường khác, chỉ sợ cả đời cũng không hiểu nổi hết.

Xem đến tờ cuối cùng của quyển sách, Phó Thư Bảo đột nhiên đem bản dịch bí kíp khép lại. Quyển bí kíp Luyện Lực sĩ chuyên diễn giải việc Luyện nhân này hiển nhiên là một tòa núi vàng khổng lồ, có một lực hấp dẫn khó có thể nào kháng cự nổi. Nhưng mà hiện tại cũng không phải là thời điểm đọc cùng với nghiên cứu nó. Hắn biết rất rõ ràng tình cảnh của chính mình. Giờ phút này chỉ sợ Mặc Lan Lý Sự đang vô cùng quan tâm đến tiến độ chữa trị của hắn. Chỉ cần trời vừa sáng, nàng ta sẽ liền chạy vào trong Thần Miếu. Nếu như đến thời điểm đó mà hắn vẫn còn đang đắm chìm trong quyển bí kíp Luyện nhân này, như vậy khẳng định sẽ chết không có chỗ chôn thân!

Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Con trai, những hình ảnh lửa thể lúc trước ngươi tiến hành vẽ cho lão ba ta, hiện tại còn có thể vẽ lại lần nữa được không?

- đương nhiên là vẫn có thể vẽ ra được! Ba ba, thời điểm này ngươi còn muốn mấy thứ đó làm gì? Rất xấu xa a!

Đan Thư Thần Thú dùng ánh mắt hèn mọn nhìn chăm chăm lão ba của hắn. Hiện tại là thời điểm làm chuyện tình đứng đắn, thế nhưng tại thời khắc sinh tử quan đầu này, lão ba của hắn lại nghĩ đến cái quái gì vậy?

Phó Thư Bảo nói:

- Sau khi đi ra ngoài, ta sẽ giả bộ bị thoát lực hôn mê, để cho Mặc Lan Lý Sự hiểu lầm rằng là do ta tu vi không đạt tiêu chuẩn, không thể chữa trị hoàn toàn Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần được. Ta hoài nghi rằng nàng ta sẽ nhân cơ hội đó mà lục soát thân thể của ta, thậm chí còn bao gồm của Luyện Chi Trữ Vật Giới của ta nữa! Cho nên ta mới muốn một phen đem cuốn Bí kíp Luyện nhân này hóa trang thành một quyển sách tranh lửa thể, để cho nàng ta không dám lật xem. Mặt khác, Luyện Thiên Thủ, người cũng nhanh chóng làm ra cho ta một cái khung sách, kích thước lớn hơn thạch điêu bạch ngọc một chút, ta cũng muốn đem thạch điêu bạch ngọc hóa trang thành một tập tranh tương tự để cho nàng không dám lật xem!

Trình độ tâm tư kín đáo đã đến mức độ biến thái đến như vậy, Phó Thư Bảo có thể sống tốt đến bây giờ, cũng không phải là ngẫu nhiên, cũng không phải tất cả đều do nguyên nhân vận khí thật tốt.

- Nhưng mà, những thứ mà nữ nhân không muốn lật xem, hẳn phải là hình ảnh nữ nhân lửa thể mới đúng chứ? Nếu làm như lời ba ba nói, biết đâu chừng sẽ tạo nên lòng hiếu kỳ cho nàng ta, thành ra thất bại a!

Đan Thư Thần Thú có chút ủ rũ nói:

- Nhưng mà, tập tranh lúc đầu ba ba kêu ta vẽ người, vẫn là để cấp cho Nữ Hoàng Tú Ngọc của Tú Quốc, cũng không có vẽ hình lửa thể của các mục mục, bằng không hiện tại đã có tập tranh lửa thể của ba vị mục mục rồi. Cái thứ đó khẳng định Mặc Lan Lý Sự sẽ không lật xem!

Lời nói của Đan Thư Thần Thú vừa mới dứt, một cái tát của Phó Thư Bảo đã đập lên đầu hắn một cái:

- Tập tranh lửa thể của ba mục mục người cũng chỉ có mỗi mình lão ba của ngươi là ta mới có thể vẽ, mới có thể xem! Người nghĩ cũng đừng hòng nghĩ tới! Ả nữ nhân Mặc Lan Lý Sự kia tính tự phụ cực cao, tập tranh lửa thể của những nữ nhân xinh đẹp nói không chừng sẽ kích thích nàng tò mò lật xem a! Nhưng mà tập tranh của loại nam nhân như ta vậy, nàng ta một trăm phần trăm là sẽ không xem! Bớt nói lời vô nghĩa, cứ làm theo lời ta đi!

Những nữ cường nhân bình thường kỳ thật cũng đều có một vài địa phương không bình thường như vậy, sẽ đem chính mình ảo tưởng thành một nam nhân mạnh mẽ, là chúa tể hết thảy mọi thứ. Lâu ngày dần dần, về mặt tính cách giới tính sẽ liền phát sinh một chút biến hóa nào đó. Như vậy tập tranh lửa thể của những nữ nhân xinh đẹp khẳng định sẽ có lực hấp dẫn đối với những người như vậy, mà thứ đồ tương tự của nam nhân khẳng định sẽ chẳng thêm để mắt đến. Cái này tuy rằng cũng chỉ là một lần đổi phỏ, thế nhưng Phó Thư Bảo ở trên phương diện này cũng có suy nghĩ vô cùng sâu sắc, làm ra những chuẩn bị hoàn hảo nhất.

Lập ra kết hoạch chu đáo chặt chẽ như thế, lo lắng nhiều phương diện như thế, chẳng qua là vì sao khi hấn giả vờ hôn mê, Mặc Lan Lý Sự rất có khả năng, là sẽ âm thầm dò xét Luyện Chi Trữ Vật Giới của hấn. Mà thời điểm khi đi theo nàng đến Thần Miếu, Mặc Lan Lý Sự đã biết được trên ngón tay của hấn có đeo một khỏa Luyện Chi Trữ Vật Giới, nếu như bây giờ hấn đem nó giấu đi, ngược lại sẽ tạo thành chút vấn đề trong chuyện này.

Phốc phốc phốc phốc!

Bên trong cái miệng rộng của Đan Thư Thần Thú lại một lần nữa không ngừng phun ra một đám tranh vẽ. Bên trên những trang giấy trắng như tuyết kia, tất cả cũng đều là những nội dung xấu xa mà hấn bảo Đan Thư Thần Thú vẽ hình ảnh lỏa thể của chính mình, sau đó đóng thành sách đưa cho Nữ Hoàng Tú Ngọc xem trong những lúc tịch mịch, cho đỡ cảm giác nhớ nhung. Luyện Thiên Thử ở bên cạnh lại một lần nữa ra tay, đem đám tranh vẽ xấu xa kia xếp lại thành một xấp, đặt xen lẫn vào bên trong Bí kíp Luyện nhân, sau đó dùng răng nanh của mình cắn ra một lỗ nhỏ, dùng tơ của Ngân Ty Tầm Mãng đóng lại thành một quyển tập tranh tục tĩu.

- Cái này... hấn là phải có tên sách a... Hãy vẽ một cái bìa sách, trên đó có ghi chữ: Đại Bổng Tả Thực Tập đi! Đúng rồi, cái khung sách để che giấu cái thạch điêu bạch ngọc, cũng phải có bìa sách. Liền vẽ một cái bìa sách ghi ba chữ Kim Bình Mai đi!

Phó Thư Bảo một bên ra lệnh cho hai tên gia hỏa không hiểu sự đời làm việc, một bên thì tưởng tượng ra vẻ mặt cổ quái của Mặc Lan Lý Sự khi nhìn thấy hai quyển tập tranh này.

Có lẽ, Mặc Lan Lý Sự cũng sẽ không nhầm chán như vậy đi lục soát những thứ trên người của hấn, nhưng mà nếu như thật sự xảy ra chuyện đó, hấn cũng sẽ không tổn thất cái gì cả, mà ngược lại còn có chuyện vui nữa.

Bí kíp Luyện nhân rất nhanh liền được hóa trang xong, biến thành một quyển Đại Bổng Tả Thực Tập khiến cho người ta nhìn thấy cũng phải đổ mắt. Còn một cái khung sách vừa vặn có thể đem thạch điêu bạch ngọc hóa trang thành một tập tranh Kim Bình Mai cũng đã dưới một đôi xảo thủ của Luyện Thiên Thử rất nhanh hoàn thành. Bên trên trang bìa cực kỳ tinh mỹ kia rõ ràng là hình ảnh Phó đại quan nhân đang ở tư thế nằm dài, nhìn qua vô cùng tráng kiện, phi thường cơ bắp, nhưng mà toàn thân lại là một mảnh trần trụi, không có một mảnh vải. Cái cây đại bổng ở giữa hai chân hấn lại là nhất trụ kinh thiên, phi thường hiên ngang hùng dũng.

Bên trên cùng của bìa sách lại có ba chữ đại tự rồng bay phượng múa: Kim Bình Mai!

- Cái thứ ghê tởm như vậy, nếu như lão bất tử người cũng muốn lật xem, ta liền khâm phục người a!

Trong lòng Phó Thư Bảo hung tợn nói.

Sau khi làm tốt hết thấy mọi thứ, hấn mới từ trong Sinh chi Không gian Trữ vật đi ra, đem thạch điêu bạch ngọc cất vào bên trong cái khung sách hóa trang, sau đó lại đem hai cái tập trang kia nhét vào dưới khổ mình, ủ lại một chút, để cho cái mùi đặc trưng ở nơi đó nhiễm lên trên hai quyển sách, cuối cùng mới nhét vào bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới.

Làm xong hết thấy, hấn mới phốc một tiếng, ngã dài lên trên bãi đá. Bấy nhiêu cũng chưa đủ, tính toán thời gian một chút, phỏng chừng thời điểm Mặc Lan Lý Sự sắp sửa bước vào, hấn lại cùng rằng mình mạnh mẽ cắn đầu lưỡi một cái, để một tia máu tươi chảy ra trên khóe miệng, tạo thành một bộ dáng thê thảm không đành lòng.

Vị Ảnh Đế đến từ Hậu Thổ Thành, lại bắt đầu một màn diễn xuất đại chế tác của chính mình!

519. Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ánh rạng đông buổi sáng thông qua lỗ thủng lớn trên đỉnh của tòa Thần Miếu chiếu rọi vào, tuy rằng không có chiếu rọi thẳng xuống mặt đất, nhưng cũng khiến cho bên trong tòa Thần Miếu u ám có một chút ánh sáng. Bên trong ánh ban mai mỏng manh, một gã thiếu niên đang ngã ngửa nằm dài bên trên bãi đá, khoe miệng vẫn còn lưu lại một tia vết máu đỏ thẫm. Ở trước mặt của hắn, Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần, phần đầu đã được sửa chữa lại khoảng chừng một phần ba, đang lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn. Nếu như nàng có thể suy nghĩ cùng với hành động, khẳng định sẽ cấp cho gã thiếu niên đang diễn trò bên dưới một cái giải thưởng Ánh Đế giới sân khấu của Di Vong Chi Khư, hoặc một giải thưởng tương đương nào đó.

Phó Thư Bảo nằm dài nơi đó không bao lâu, thì một luồng gió nhẹ liền xuất hiện bên trên bãi đá. Tốc độ của Mặc Lan Lý Sự không ngờ lại cực nhanh như thế, so với tốc độ của Phó Thư Bảo còn nhanh hơn gấp đôi! Một cái tốc độ khủng bố như vậy, thông thường sẽ tạo cho người ta một loại cảm giác trì hoãn về mặt thị giác. Giống như đột nhiên nhìn thấy nàng ta vẫn còn cách mình một quãng khá xa, nhưng mà sau khi chớp mắt một cái, nàng ta cũng giống như là đã đột phá khoảng cách không gian, rõ ràng xé mở một vết rách hư không, xuất hiện ngay trước mặt của người. Tốc độ như vậy, ngoại trừ đòi hỏi một tu vi lực lượng cường đại ra, khẳng định còn phải có một loại Luyện Lực Khí gia tăng tốc độ nào đó hỗ trợ.

Hai mắt nhắm chặt, đồng thời đem tốc độ máu chảy trong thân thể, tiết tấu hô hấp cùng với lực trường lực lượng phát ra khống chế xuống mức độ thấp nhất, Phó Thư Bảo cấp cho Mặc Lan Lý Sự nhìn thấy một màn hình dáng hôn mê chân chính. Bản thân có sinh mệnh lực đặc thù, hơn nữa khoe miệng lại có một tia máu chảy ra, kỳ thật vẫn không đủ để Mặc Lan Lý Sự tin tưởng rằng Phó Thư Bảo thật sự hôn mê trên bãi đá. Nhưng mà khi nhìn thấy phần cổ của Luyện Hoa Nữ Thần đã được sửa chữa lại khoảng chừng một phần ba, nàng ta lập tức liền tin tưởng.

Cũng ngay tại thời điểm nhìn thấy dấu vết gãy đôi đã được sửa chữa một phần ba, khoe miệng của nàng ta liền nhếch lên một nụ cười quỷ dị:

- Quả nhiên là còn kém một chút a! Nếu như tu vi lực lượng của tiểu tử này đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, lúc này đây chỉ sợ là đã thành công rồi. Hoàn hảo là hắn không có chết, bằng không ta thật sự đã vì tâm lý nóng vội của chính mình mà trả một cái giá thật lớn a. Người có điều kiện phù hợp như vậy, chỉ sợ sau này cũng khó có thể tìm ra được người thứ hai!

Những lời lẩm bẩm của Mặc Lan Lý Sự, tuy rằng thanh âm nhỏ như tiếng muỗi kêu, nhưng mà Phó Thư Bảo nằm bên dưới, vẫn luôn chú ý đến mỗi một thanh âm nhỏ nhất, hiển nhiên là nghe rõ ràng không bỏ sót một chữ. Trong lòng hắn cũng thầm nhủ:

- Quả nhiên đây chính là một cái âm mưu! Muốn lợi dụng lão tử để đạt được một mục đích không thể cho người khác biết nào đó! Dựa theo lời nói của nàng, nếu như tu vi lực lượng của ta đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, chỉ sợ cũng có thể tu bổ hoàn thành Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, mà thời điểm đó cũng sẽ bị hút thành thây khô, chết thảm không thể nào thảm hơn được nữa! Quả nhiên là một nữ nhân ác độc như rắn rết! Đáng giận! Lúc trước lão tử còn cho rằng đã tìm được một chỗ dựa vững chắc nữa chứ!

Đây là một chuyện tình thật buồn cười. Nhìn thấy gã thiếu niên đang hôn mê, tâm tình Mặc Lan Lý Sự vô cùng phức tạp, nửa vui nửa buồn. Nàng bởi vì việc Phó Thư Bảo có thể tu bổ lại được một bộ phận Thần tượng mà cảm thấy hưng phấn, cũng bởi vì Phó Thư Bảo không chết mà cảm thấy cao hứng, nhưng lại cũng có một chút thất vọng trong đó. Dù sao, chỉ mới có tu bổ lại được một phần ba mà thôi, còn chưa đạt được mục đích. Mà Phó Thư Bảo đang nằm trên mặt đất, trong lòng lại thầm kêu may mắn. Lão tử đã sớm nhìn thấu âm mưu của người, người nghĩ muốn hãm hại lão tử, đừng có nằm mơ!

Mối quan hệ giữa Mặc Lan Lý Sự cùng với Phó Thư Bảo, ngoài mặt là minh hữu, nhưng kỳ thật chính là quan hệ giữa mèo và chuột. Mặc Lan Lý Sự đem Phó Thư Bảo đùa bỡn trong lòng bàn tay của chính mình, chính là mèo. Phó Thư Bảo bị đùa bỡn, chính là chuột. Nhưng mà cái con chuột hắn này, cả người đều mang theo một thứ độc tố trí mạng. Thời điểm Mặc Lan Lý Sự đùa bỡn hắn, liền theo da lông trên người nàng ta mà thấm thấu đi vào, đến thời điểm sẽ đoạt mạng người.

- Tên tiểu tử này, chỉ trong thời gian ngắn ngủi một năm đã từ một tên du côn lưu mang vô dụng biến thành một đại nhân vật hiển hách một phương của Tú Quốc, tu vi lực lượng lại đạt đến cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực như vậy, thiên phú cực cao, nhưng mà theo ý của ta, khẳng định là phải có một loại bí kíp hay là bảo vật gì đó hỗ trợ mới đúng. Thừa dịp hắn đang hôn mê, trước tìm kiếm một chút!

Thanh âm trầm trầm nhỏ bé lại vang lên ở bên trong tòa Thần Miếu có chút tối tăm âm trầm. Sau đó Mặc Lan Lý Sự ngồi chồm hổ xuống, một đôi bàn tay tinh tế mềm mại cũng bắt đầu mò tìm trên thân thể của Phó Thư Bảo.

Trong túi quần bên trái là một cái quần lót đầy những nếp nhăn, có màu phấn hồng. Bên trên cái quần lót vẫn còn có một chút dấu vết bẩn bẩn gì đó, xem ra giống như là dấu vết của nước cơm khô cạn vậy. Nam nhân khẳng định không có khả năng mặc loại quần lót như thế này. Như vậy xem ra, cái dấu vết giống như là nước cơm khô kia liền có lai lịch không bình thường rồi!

- Ách... cái tên này... lại có tật xấu đánh cắp nội y phụ nữ hay sao?

Về mặt của Mặc Lan Lý Sự nhất thời trở nên phi thường kỳ quái.

Kỳ thật, nếu như thế giới này ban bố một cái pháp lệnh thống nhất, trên quần lót phải thêu tên chủ nhân mà nói, thì trên cái quần lót nhăn nheo này liền nhất định có tên của Hồ Nguyệt Thiên!

Những thứ bên trong túi quần bên phải cũng rất nhanh đã bị móc ra, chính là một cái quần lót màu đen! Bên trên cái quần lót màu đen này thật ra cũng không có những dấu vết khiến cho người ta phải đỏ mặt, nhưng mà là loại quần lót đục lỗ. Hơn nữa những cái lỗ này toàn bộ cũng đều là dùng kéo để cắt ra, thủ pháp vô cùng thô ráp. Thần kỳ nhất chính là, ở bộ vị quan trọng nhất, nơi đây không ngờ lại có một cái khe hở rộng đến cả tấc. Cái quần lót như vậy, nam nhân căn bản không có khả năng mặc. Nhưng nếu như là một nữ nhân mặc, vậy thì nó có thể che lấp cái gì đây?

Nếu như cái pháp lệnh thêu tên trên quần lót được thông hành khắp thế giới, như vậy thì tên trên cái quần lót này chính là Độc Âm Nhi!

- Thật là vô sỉ! Thủ hạ của ta thu thập tin tức tình báo, nói rằng tên này bình thường hoang dâm vô đạo, hãm hại không biết bao nhiêu thiếu nữ vô tội, xem ra là thật rồi! Một người bình thường, một nam nhân chính trực, làm sao lại có thể mang theo bên người quần lót của con gái cơ chứ? Hơn nữa lại còn là loại hình quái dị như thế này nữa!

Mặc Lan Lý Sự nhất thời đỏ mặt, đem những thứ xấu hổ kia nhét trở lại vào trong túi quần của Phó Thư Bảo.

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm cười lớn một trận. Mấy cái quần lót kia chính là do hắn cố ý nhét vào trong túi quần của mình, mục đích là bởi vì muốn tạo ấn tượng cho Mặc Lan Lý Sự rằng hắn là một kẻ rất háo sắc, hơn nữa còn có một chút biến thái nữa!

520. Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 468: Địa Hạ Nữ Vương (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tiếp theo sau đó, Mặc Lan Lý Sự tiến hành mở ra Luyện Chi Trữ Vật Giới của hắn, toàn bộ bên trong cũng vẫn như cũ là một đám nội y, cả quần lót lẫn áo ngực. Đủ thấy hắn đã chuẩn bị đầy đủ như thế nào. Bất luận là Mặc Lan Lý Sự có tìm kiếm địa phương nào trên người hắn trước, túi áo, túi quần hoặc là Luyện

Chi Trữ Vật Giới của hắn, cũng đều sẽ gặp thấy nội y, hơn nữa toàn bộ đều là do hắn sưu tập, đều là thứ đã xài rồi cả!

- Hồn dân! Luyện Chi Trữ Vật Giới chính là bảo vật hiếm có, một Luyện Lực sĩ bình thường cả đời cũng đều không thể tìm ra, tên tiểu tử này không ngờ lại dùng để chứa mấy cái thứ xấu xa này!

Sắc mặt Mặc Lan Lý Sự đỏ bừng, có một loại cảm giác phần nộ rên sất không thành thếp. Rất nhanh, cuối cùng nàng cũng tìm ra được một vài thứ gì đó xem như là bình thường. Nhưng mà cũng đều là những thứ nàng chẳng thèm đặt vào trong mắt, ví dụ như là vài loại linh tài bình thường, cùng với đại lượng hoàng kim cùng với tiền giấy. Cuối cùng là Luyện Thiên Đỉnh cùng với hai quyển tập tranh vốn dĩ nàng chẳng thèm liếc mắt nhìn tới một cái, phân biệt chính là Đại Bồng Tả Thực Tập cùng với Kim Bình Mai.

Ngay cả trang bìa của hai cái tập tranh này cũng đã phi thường chói mắt rồi, nhìn nó thôi cũng đã không tốt rồi, chứ đừng nói là có hứng thú lật xem. Đỏ mặt mắng chửi một câu, Mặc Lan Lý Sự lại đem tất cả những thứ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới trả lại như cũ, ngay cả vị trí sắp xếp cũng không hề thay đổi. Nàng cũng không muốn để cho Phó Thư Bảo phát hiện ra nàng từng dò xét trên người của hắn.

- Nguy hiểm thật!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm kêu một tiếng may mắn.

- Tính mạng của người đã cứng rắn như thế, vậy thì hãy tiếp tục phát huy năng lực của người đi! Ta tạm thời để cho người sống lâu thêm một chút!

Mặc Lan Lý Sự khẽ vỗ tay hai ba cái, nhất thời có hai thiếu nữ tóc vàng đi vào. Hai nàng nhảy lên trên bãi đá, một nàng nhắc đầu, một nàng nhắc chân, rất dễ dàng đã đem Phó Thư Bảo khiêng xuống.

Cũng không dám hé mắt nhìn diện mạo của hai nàng thiếu nữ, nhưng mà Phó Thư Bảo lại cảm giác được hai bàn tay nhỏ bé của các nàng rất mềm mại, cùng với mùi hương xữ nữ thanh nhã trên người nàng truyền xuống khiến cho tinh thần và thể xác bị tổn thương của hắn sáng khoái hơn không ít.

- Hoàn hảo cũng không có kéo lê lão tử trên mặt đất mà đi... Cái này xem như là một chút hồi báo ôn nhu đi!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ. Hắn cũng là lần đầu tiên tiếp xúc với những người bên cạnh Mặc Lan Lý Sự, là người chân chính. Một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng trấn thủ bên ngoài Thần Miếu cũng không tính trong này.

Hai nàng thiếu nữ tóc vàng khiêng Phó Thư Bảo rời khỏi Thần Miếu, cũng không đi vào phạm vi đường phố, mà lại mở ra một lối vào bí ẩn, dẫn hắn đi vào bên trong một không gian ngầm bí mật dưới mặt đất.

Phanh!

Hai nàng thiếu nữ tóc vàng cùng nhau vận lực, vô cùng thô bạo đem Phó Thư Bảo ném thẳng xuống sàn nhà cứng rắn. Đây là một cái không gian ngầm dưới lòng đất phi thường rộng lớn, giống hệt như một cái đại kịch trường vòm tròn thật lớn vậy. Vị trí mà Phó Thư Bảo vị quăng xuống vừa vặn chính là vị trung tâm trên mặt đất của đỉnh vòm. Ngay bên cạnh hắn đang đốt một đồng lửa trại lớn. Ánh lửa hừng hực không ngừng thiêu đốt mãnh liệt bên trong không gian ngầm, phát ra ánh sáng cùng với nhiệt lượng, nhưng cũng không có cách nào để ặt đất trở nên ấm hơn.

- Ôi... khụ khụ...

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng tỉnh lại. Đầu tiên hắn khẽ ho khan hai tiếng vô cùng suy yếu, sau đó mới mở mắt ra. Chợt trên mặt lại xuất hiện một biểu tình vô cùng kinh ngạc. Bộ dáng nghi hoặc phi thường xuất hiện trên mặt của hắn. Cái biểu tình quái dị này đã rất rõ ràng thể hiện ý tứ mà hắn muốn biểu đạt, chính là ta như thế nào lại xuất hiện ở địa phương này?

Hai nàng thiếu nữ tóc vàng kia cũng không thèm liếc mắt nhìn hắn cái nào, xoay người lui xuống. Vòng eo mảnh khảnh, cặp mông đầy đặn, vô số những đường cong nhỏ cấu thành một độ cong mê muội, say đắm lòng người. Mỗi một cái nhắc người bước đi, giống hệt như một nhánh dương liễu phất phơ trong gió. Cặp mắt của Phó Thư Bảo rất nhanh đảo quét bốn phía xung quanh, phát hiện ra, những nữ tử giống với thiếu nữ

tóc vàng này còn có rất nhiều, cũng không biết tổng số bao nhiêu, nhưng mà ước đoán ban đầu, giờ phút này các thiếu nữ thanh xuân đứng bốn phía xung quanh, ít nhất cũng hơn năm trăm người.

Những thiếu nữ thanh xuân này trên người mặc thuần một sắc bì giáp màu đen, buộc chặt những đường cong xinh đẹp trên thân thể. Bên hông đeo một thanh trường kiếm sáng lấp lánh, một bó nổ tiền bằng da đeo sau lưng, trên đầu vai đeo một cây nổ dài. Cũng chính là những cây nổ này khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo cả kinh một trận. Bởi vì bản thân hắn từng thiết kế ra hai loại Luyện Lực Khí Nổ, hẳn đối với Luyện Lực Khí Nổ có năng lực nhận biết rất cao, cho nên liếc mắt liền có thể nhìn ra được, những cái nổ này cũng không phải là loại nổ bình thường, mà là Luyện Lực Khí Nổ.

Tuy rằng vẫn không có tận mắt nhìn thấy những nàng chiến sĩ thiếu nữ xinh đẹp sử dụng loại Luyện Lực Khí Nổ này, nhưng mà từ hai cái phương diện đã khiến cho Phó Thư Bảo phán đoán ra được uy lực của nó đáng sợ đến mức nào, đó chính là uy lực khủng bố hoàn toàn không thua kém gì Thư Chi Luyện Lực Khí Nổ mà hắn trang bị cho đám chiến sĩ Hồ Tộc kia! Hai cái lý do phỏng đoán này rất đơn giản, đó chính là thực lực bản thân của Mặc Lan Lý Sự, còn có chính là Mặc Lan Lý Sự chính là người đứng đầu Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nàng ta khẳng định là sẽ không thiết khuyết linh tài, nhất là những linh tài quý giá.

Ngoại trừ mấy trăm nàng chiến sĩ thiếu nữ xinh đẹp có thể khiến cho người ta hoa mắt chóng mặt, ở bên trên các bức tường trên các lối vào, hoặc là nói hai bên cửa vào, Phó Thư Bảo còn có thể nhìn thấy một đám Chiến sĩ Thạch Tượng khủng bố. Bọn chúng đứng ở nơi đó, không một chút cử động, một tay đặt trên chiến đao ở bên hông, một tay cầm chắc tấm khiên dày nặng, hoàn toàn là bộ dáng sẵn sàng lâm chiến. Cũng không thể khẳng định mấy cái Chiến sĩ Thạch Tượng này có phải là đám Chiến sĩ Thạch Tượng đã ngăn chặn phân thân lực lượng của hắn hay không, nhưng mà có thể khẳng định chính là, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không tự mình đi nghiệm chứng chuyện tình này.

Chỉ dựa vào những thực lực thể hiện ra bên ngoài, liền cũng đủ để tiêu diệt Thiên Không Kỳ sĩ đoàn của Tư Thẩn Sâm mấy lần rồi, chứ đừng nói là những thực lực che giấu vẫn chưa nhìn thấy. Đột nhiên có được một sự hiểu biết sâu sắc đối với thực lực nắm trong tay Mặc Lan Lý Sự, tâm tình của Phó Thư Bảo cũng trở nên ngưng trọng hơn. Nếu như có thêm một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng kia mà nói, Mặc Lan Lý Sự thậm chí có thể dễ dàng thoải mái tiêu diệt cả Thánh Lan Quốc!

Thực lực quân sự khủng bố, tu vi lực lượng thâm sâu khó lường... Một nàng nữ nhân như vậy, nếu như thật sự là mình hữu mà nói, tuyệt đối là chuyện tình khiến người ta cao hứng, nhưng quan trọng chính là, nàng nữ nhân khủng bố này lại ẩn chứa dã tâm to lớn, không chỉ muốn lợi dụng hắn, còn muốn lợi dụng hắn xong rồi giết chết hắn nữa!

Một cái quan hệ như vậy, một tình cảnh như vậy, đối lại là ai cũng không thể nào cao hứng nổi.

Lẹp xẹp! Lẹp xẹp!

Thanh âm bước chân chợt từ phía sau truyền đến. Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, không cần quay đầu lại nhìn hắn cũng biết, nàng nữ nhân Địa Hạ Nữ Vương khủng bố Mặc Lan Lý Sự kia đã xuất trường!

521. Chương 469: Vô Sĩ Không Giới Hạn

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 469: Vô sĩ không giới hạn

Bì giáp màu đen, làm nền cho làn da trắng nõn mềm mại, phần áo choàng màu đen có tay áo làm nền cực kỳ nổi bật, càng phát ra hình ảnh tiên diễm bắt mắt. Trên người của Mặc Lan Lý Sự cũng nhìn không ra bất cứ vũ khí nào cả, nhưng mà trên ngón trỏ tay phải lại đem một cái Luyện Chi Trữ Vật Giới màu sắc

phong cách cổ xưa. Không hề nghi ngờ, một khi đến lúc cần chiến đấu, loại vũ khí Luyện Lực Khí cổ xưa đến từ Thời đại Khởi Nguyên sẽ nhanh chóng xuất hiện trong tay của nàng, giết người uống máu.

- Ta... như thế nào lại ở trong này vậy?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, cũng sử dụng một loại ánh mắt nghi hoặc nhìn Mặc Lan Lý Sự.

Mặc Lan Lý Sự nhàn nhạt nói:

- Ta cũng không biết rõ ràng lắm! Ta bảo người đi sửa chữa Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần, chỉ là một chuyện tình phi thường đơn giản, không nghĩ tới người lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy. Thời điểm sáng sớm ta đi tìm người, nhìn thấy người té xỉu bên trên bãi đá, cho nên liền mới cho người khiêng người vào trong này!

- Nơi này là...

- Đây là lãnh địa của ta, dưới lòng đất của Hoàng cung Di Vong Chi Khư. Ở Thời đại Khởi Nguyên, nơi này là địa phương đóng quân của Vương vệ quân của Luyện Quốc. Có một vài thời điểm, cũng là nơi dùng để luận bàn!

Mặc Lan Lý Sự tiện miệng nói, cũng không biết là có bao nhiêu phần thật, bao nhiêu phần giả.

- Không xong! Ta vẫn chưa thể hoàn thành được chuyện tình mà người yêu cầu a!

- Không vấn đề gì! Tuy rằng phần gãy cũng chỉ mới hoàn thành được chừng một phần ba tiến độ, nhưng mà vẫn có thể làm thêm hai lần nữa, chẳng phải lúc đó người liền có thể hoàn thành được rồi sao?

Mặc Lan Lý Sự cười nói.

- Thật sự là hồ thẹn! Lại còn có thể làm thêm hai lần nữa hay sao? Ta sẽ cố gắng a! Đúng rồi, về chuyện tình Luyện Lực Khí để tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, cái này càng không phải quan trọng hơn hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo lại mắng thầm một câu:

- Con mẹ người a! Lại còn phải làm thêm hai lần nữa, đó không phải là muốn bảo lão tử phải đi dạo Quỷ môn quan thêm hai vòng nữa hay sao?

- Mấy ngày nay người liền cứ lưu lại ở nơi này tịnh dưỡng đi! Thuận lợi thiết kế lại cái Luyện Lực Khí kia của người. Nếu muốn cái loại linh tài gì, chính người cứ việc đến kho phòng linh tài lựa chọn đi! Ta sẽ an bày người đến đó! Còn về phần nữ nhân Độc Âm Nhi kia của người, ta cũng sẽ cấp cho nàng đầy đủ linh tài để nàng sử dụng, người không cần phải quan tâm đến!

Trong lòng Phó Thư Bảo khẽ động, thầm nghĩ:

- Cái này không phải chính là muốn giam lỏng ta hay sao?

- Dẫn Phó công tử đi xuống nghỉ ngơi đi! Lựa chọn một gian khách phòng thoải mái nhất cho hần! Mặt khác, phái thêm mấy người đến hầu hạ cho hần! Hần chính là vị minh hữu quan trọng nhất của chúng ta! Nếu có gì chậm trễ, cẩn thận cái đầu của các người!

Mặc Lan Lý Sự lạnh lùng nói.

- Đa tạ! Đa tạ! Ha ha ha... như vậy mà nói, ta sẽ càng tự tin hơn một chút!

Trên mặt Phó Thư Bảo lộ ra nụ cười trái với lương tâm. Hần biết rất rõ ràng, hiện tại yêu cầu rời khỏi nơi này, đó hiển nhiên là chuyện không có khả năng, thậm chí còn có thể ngay lập tức trở mặt nữa. Thay vì như vậy, không bằng thuận theo ý nguyện của cô nàng Địa Hạ Nữ Vương này, trước cứ việc lưu lại, sau đó mới tìm cách khác.

Cứ như vậy, Phó Thư Bảo lại bị hai cô nàng chiến sĩ thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp khiêng lên, tiến vào bên trong một cái lối vào, đi qua một cái thông đạo thật dài, sau đó quẹo phải quẹo trái bảy tám lần, cuối cùng đi vào bên trong một căn phòng bố trí vô cùng xa hoa.

Kéo kẹt!

Cánh cửa phòng đóng lại, thế nhưng hai nàng thiếu nữ tóc vàng kia lại cũng không có rời đi, mà là đem chính mình cũng nhốt luôn bên trong căn phòng này.

- Con mẹ nó, như vậy chẳng phải là theo dõi lão tử cả ngày lẫn đêm hay sao? Như vậy mà nói, ta như thế nào có thể bỏ đi được đây?

Mặt mày Phó Thư Bảo nhăn lại thành một đám. Cẩn thận dò xét một chút hai cô nàng thiếu nữ tóc vàng, hẳn lại phát hiện ra vẻ mặt các nàng phi thường lạnh lùng, hai mắt nhìn thẳng, đứng sững ở hai bên cửa phòng, giống hệt như hai pho tượng đá, thậm chí ngay cả liếc mắt nhìn hẳn một cái cũng không có.

Ánh mắt đảo quét một vòng bên trong căn phòng, ánh mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại bên trong một cái bồn tắm xa hoa do Tử Đàn Mộc tạo thành, trong lòng chợt động, liền có được chủ ý.

Cái bồn tắm này trống rỗng, nhưng cái này cũng chẳng ảnh hưởng gì đến kế hoạch của Phó Thư Bảo cả. Luyện Chi Vinh Hằng Lực lấy Thủy nguyên tố làm chủ đạo chợt giống như một tấm lưới vô hình phóng thích ra. Bầu không khí trong phòng nhất thời liền trở nên vô cùng ươn ướt, phẳng phất như là đang có một cái tấm bọt biển chứa đầy nước đang xuất hiện bên trên cái bồn tắm vậy.

Sau đó Luyện Chi Vinh Hằng Lực của Phó Thư Bảo liền giống như một cái đại thủ siết chặt tấm bọt biển kia, đem vô số giọt nước bên trong tấm bọt biển kia đổ hết vào trong bồn tắm. Đồng thời với động tác này, một bộ phận lực lượng Hỏa nguyên tố đã tiến hành thiêu đốt đám nước kia, thời điểm rơi xuống bên dưới bồn nước, đã biến thành một bồn nước ấm bốc hơi nước hôi hổi rồi.

- Khụ khụ, khụ khụ...

Sau khi thoải mái chuẩn bị xong nước tắm rửa cho chính mình, Phó Thư Bảo vẫn là ngay lập tức làm ra bộ dáng giả dối phát lực quá độ, suy yếu đến cực điểm. Hẳn rất rõ ràng, tất cả những gì mà hắn biểu diễn trước mặt của đám người Mặc Lan Lý Sự, hết thảy cũng đều phải thành lập trên tình huống hắn đang bị hư thoát quá độ, chứ không phải là chân chính bị thương. Mà với thực lực của một Lực sĩ cảnh giới Luyện Chi Vinh Hằng Lực, muốn làm ra một bồn nước tắm rửa vẫn là không có vấn đề gì.

- Phó công tử, người muốn làm gì?

Một cô nàng thiếu nữ tóc vàng cuống quýt lên tiếng hỏi.

- Tắm rửa a! Cả đêm bận rộn, cả người đầy một thân mồ hôi, phải tắm rửa một chút!

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, ung dung đi về phía cái bồn tắm kia.

- Nhưng mà...

Hai nàng thiếu nữ tóc vàng khẽ liếc mắt nhìn nhau, biểu tình xấu hổ. Các nàng tựa hồ cũng không nghĩ đến là xảy ra loại tình huống này, vì thế cho nên trong lúc nhất thời cũng không có được chủ ý đối phó gì cả.

- Con mẹ nó! Còn không nhanh đi ra ngoài? Được rồi! Lão tử phải xuất tuyệt chiêu!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm mắng một tiếng, nhanh chóng hành động, phốc phốc vài cái, hắn đã lột sạch sẽ quần áo trên người mình xuống.

- Phó công tử, người...

Sắc mặt của hai nàng thiếu nữ tóc vàng nhất thời đỏ bừng lên, nhìn cũng không được, mà không nhìn cũng không được.

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo đã cầm lên một cái gáo gỗ nổi trên mặt nước, múc một gáo nước, đổ từ trên đầu đổ xuống, một bên vừa chà xát tắm rửa tiểu đệ đệ của mình, một bên lớn tiếng đỉnh đạc nói:

- Các người đứng đó làm gì? Mau đến giúp ca ta chà lưng một chút đi!

Những chuyện tình mà Mặc Lan Lý Sự dặn dò cũng không bao gồm những chuyện này, hai nàng thiếu nữ tóc vàng kia tuy rằng đã từng gặp qua những nam nhân vô sỉ, nhưng mà vô sỉ giống như tên nam nhân trước mặt này lại là lần đầu tiên trong đời nhìn thấy. Khẽ liếc mắt nhìn nhau, trao đổi ý kiến trong lòng một chút, một nàng trong đó chợt cất tiếng nói:

- Phó công tử, chúng ta tạm thời ra ngoài, nếu như người cần quần áo, khăn mặt gì đó, cứ việc phân phó chúng ta là được! Chuyện tình chà lưng này... chúng ta không làm được!

Cánh cửa phòng nặng nề kẹt một tiếng liền đóng lại, hai cô nàng thiếu nữ tóc vàng vương bận kia rất cuộc cũng kiến thức được mức độ vô sỉ của Phó Thư Bảo, liền gần như chạy trốn rời khỏi. Nhưng mà, cái mà các nàng chứng kiến cũng không phải là giới hạn vô sỉ cuối cùng của Phó đại công tử! Bởi vì trình độ vô sỉ của Phó công tử, vĩnh viễn cũng không có tồn tại hạn cuối. Nếu như các nàng không đi, thì những yêu cầu tiếp theo của Phó công tử cũng không chỉ đơn giản là chà lưng như vậy, mà rất có thể là bắt các nàng chà xuống phía dưới, phía dưới nữa...

Sau khi hai cái cơ sở ngâm vương bận rời đi, Phó Thư Bảo mới âm thầm thở ra một hơi, nhảy vào bên trong bồn tắm, thoải mái tắm rửa nước nóng một trận.

oOo

Đợi đến lúc không còn vang lên tiếng nước chảy nữa, hai cô nàng thiếu nữ tóc vàng lại bước vào trong phòng. Thế nhưng vừa qua khỏi cửa, liền nhìn thấy Phó công tử, toàn thân không một mảnh vải che thân, đang đứng ở giữa phòng hoạt động gân cốt, xoay người ưỡn lưng, lắc hông lắc chân này nọ... Cái thứ ở giữa hai chân hắn đang dựng đứng hùng dũng, theo những động tác vận động của hắn toát ra bộ dáng phi thường chói mắt. Hai nàng thiếu nữ rất cuộc cũng không thể chịu nổi nữa, lập tức lui ngược ra ngoài, từ đó về sau cũng không dám tiến vào lần nào nữa.

- Muốn đấu với ta? Các người vẫn còn non lắm!

Phó Thư Bảo cười lạnh.

oOo

Suốt hai ngày tiếp theo sau đó, trên người Phó Thư Bảo căn bản không thêm mặc quần áo gì cả, cứ như vậy trần trụi ở trong phòng củng cố thành quả của hắn. Hai cô nàng thiếu nữ tóc vàng phụ trách trông coi hắn mãi vẫn như cũ lưu lại ngoài cửa. Cái loại tin tức này khẳng định là đã rơi vào trong tai của Mặc Lan Lý Sự!

Mặc Lan Lý Sự ngay từ đầu đã bị Phó Thư Bảo gây ột loại ấn tượng trực quan chính là kẻ vô sỉ tham hoa háo sắc cùng cực, cho nên hai nàng thiếu nữ tóc vàng vừa mới bẩm báo lên, nàng ta tự nhiên liền làm ra sự điều chỉnh tương ứng, cũng không bảo các nàng phải trông coi nữa bước không rời nữa. Nếu không, không có sự cho phép của Mặc Lan Lý Sự, chỉ sợ hai nàng thiếu nữ tóc vàng kia cũng không thể để cho Phó Thư Bảo rời khỏi tầm mắt của chính mình.

Trong thời gian hai ngày này, Phó Thư Bảo cũng không có áp dụng bất cứ hành động gì cả, chỉ là cấp cho Mặc Lan Lý Sự một cái biểu hiện giả tạo là thân thể mình đã dần chuyển biến tốt đẹp hơn. Mặc Lan Lý Sự cũng mang đến tin tức, nói rằng nàng đã cấp cho Độc Âm Nhi đầy đủ những linh tài cần thiết, còn nhắc cho các nàng không cần phải lo lắng. Phó Thư Bảo cũng giả mù sa mưa, tỏ vẻ cảm tạ, nhưng trong lòng lại âm thầm vạch ra một kế hoạch bí mật.

Đến ngày thứ ba, Phó Thư Bảo cuối cùng cũng chịu mặc quần áo lên người, dưới sự dẫn dắt của hai nàng thiếu nữ tóc vàng, đi tới bên trong cái mà Mặc Lan Lý Sự gọi là kho phòng linh tài. Tại thời điểm đi vào trong kho phòng, Mặc Lan Lý Sự đã sớm chờ đợi tại nơi này.

- Nhìn đi! Nơi này chính là kho phòng linh tài của ta! Người muốn sử dụng loại linh tài gì, không cần phải nói với ta, cứ việc tùy tiện sử dụng!

Mặc Lan Lý Sự hào phóng nói.

Trong tầm mắt của Phó Thư Bảo, bên trong cái kho hàng thể tích ước chừng đến hơn mười gian phòng đặt chằng chịt chật vô số những cái kệ cao lớn, những thùng, những hộp lớn. Một vài cái trong số đó còn phát ra ánh kim quang lóng lánh, hiển nhiên đều là do hoàng kim tạo thành. Ngay cả thùng chứa linh tài cũng đều là làm bằng hoàng kim, như vậy những linh tài chứa bên trong các cái thùng kia lại có giá trị như thế nào đây?

Phó Thư Bảo đã không thể tưởng tượng nổi nữa, nhất thời khiếp sợ tại đương trường. Tuy rằng chỉ đại khái liếc mắt nhìn qua, Phó Thư Bảo đã nhìn thấy một vài loại linh tài quý hiếm bình thường hẳn muốn tìm mà lại không thể nào tìm ra được. Cuối cùng, tầm mắt của hắn cũng không khỏi phải tạm dừng lại tại một góc cũng không mấy thu hút. Ở nơi đó, cũng không có kệ đặt, cũng không có thùng hoàng kim, nhưng lại đặt ngay ngắn mấy khóa Linh Chi Vãn Thạch!

Một khóa thôi cũng đã đủ làm cho người ta điên cuồng rồi, trong này không ngờ lại đặt đến... một, hai, ba, bốn... đến bốn khóa!

Hoàng thất của Tú Quốc không biết là có hay không, dù sao cũng không có nghe Nữ Hoàng Tú Ngọc nói qua. Vương thất Thánh Lan Quốc khẳng định tuyệt đối không có, bằng không Chi Ni Nhã đã sớm sử dụng rồi, hoặc là cũng sẽ nói cho hắn biết. Thậm chí ngay cả Hoàng thất, Vương thất những đại quốc nắm giữ giang sơn xã tắc trong tay cũng đều không có được, có thể thấy được tính trân quý của Linh Chi Vãn Thạch, cơ hồ chính là chỉ bảo vô giá. Rất nhiều người cả đời ngay cả cơ hội nhìn thấy cũng không có, nhưng mà ở trong này lại có đến bốn khóa!

Mặc Lan Lý Sự đã từ trong ánh mắt của Phó Thư Bảo thấy được sự tham lam, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười khinh miệt:

- Phó công tử, nếu như ngươi muốn dùng Linh Chi Vãn Thạch luyện chế Luyện Lực Khí của ngươi mà nói, cứ việc thoải mái sử dụng, cũng không cần phải xin chỉ thị của ta!

- Cái này... thật vậy sao?

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng nuốt một ngụm nước miếng, cảm giác như là trong cổ họng mình hình như có được một đám lửa đang thiêu đốt.

Trước kia hắn từng nghĩ rằng mình đã có rất nhiều tiền rồi, nhưng hiện tại, hắn mới phát hiện ra, cho dù toàn bộ gia tài của hắn cộng lại, cũng không bằng một góc nhỏ của cái kho phòng linh tài này của Mặc Lan Lý Sự. Trước kia hắn cũng từng cho rằng mình là người xài tiền như rác đệ nhất thế giới rồi, nhưng mà hiện tại nhìn thấy Mặc Lan Lý Sự xuất ra bút tích như vậy, hắn mới đột nhiên phát hiện ra, người ta đây mới chính là kẻ hào sảng, đây mới chính là đại danh tác!

Linh Chi Vãn Thạch, nếu như thích, cứ việc lấy xài?

Cái khẩu khí này là như thế nào? Nữ trung hào kiệt a!

- Ngươi có thời gian mười ngày, sau mười ngày này, chính là lúc Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc khai mạc!

Mặc Lan Lý Sự đột nhiên nói:

- Vì chuyện tình ba ngày trước của ngươi, ta đã dời ngày khai mạc lại mấy ngày rồi, đến hiện tại đã không thể kéo dài thêm được nữa.

Lúc này Phó Thư Bảo mới thu hồi tầm mắt mình khỏi bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch, thoáng suy nghĩ một chút, nói:

- Mặc Lan Lý Sự, đến bây giờ ta cũng còn chưa hiểu rõ ràng lắm những tình huống cụ thể khi tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Đế quốc là như thế nào cả! Ví dụ như, mấy chuyện tình như thế nào có thể lựa chọn ra Luyện Lực sĩ ưu tú nhất này nọ. Ngươi nghĩ xem, nhiều Luyện Lực sĩ như vậy đến đây tham gia, cuối cùng cũng phải có tiêu chuẩn bình xét chứ?

Mặc Lan Lý Sự khẽ cười, nói:

- Ngươi còn chưa biết à? Tiêu chuẩn bình chọn đầu tiên của Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, chính là tất cả các Luyện Lực sĩ tham gia cũng đều sẽ đem Luyện Lực Khí mà mình chế luyện ra đặt xuống dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ. Căn cứ theo truyền thuyết từ thời xa xưa, thì Khởi Nguyên Chi Thụ sẽ nhô lên một cái rễ cây, lựa chọn một cái Luyện Lực Khí xuất sắc nhất. Mà chủ nhân của kiện Luyện Lực Khí được lựa chọn kia cũng chính là người chiến thắng của Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới. Đương nhiên, muốn để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, cuối cùng vẫn cần phải để cho Khởi Nguyên Chi Thụ khôi phục lại trạng thái xanh tốt mới được!

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Hóa ra là chuyện tình như vậy! Người một phen đem lão tử giam giữ ở trong này, ta như thế nào biết được tiêu chuẩn bình chọn ra sao cơ chứ? Chẳng qua cái tiêu chuẩn này quả thật cũng quá mức kỳ quái rồi!

Trong lòng nghĩ như vậy, hắn mới cất tiếng hỏi:

- Một khi đã là như vậy, vậy chẳng phải là trên cái Luyện Lực Khí kia cũng phải khắc tên của Luyện Lực sĩ chủ nhân hay sao?

522. Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa Hoàn Mỹ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mặc Lan Lý Sự gật gật đầu:

- Đúng vậy!

- Như vậy, nhiều năm trôi qua rồi, đã từng có kiện Luyện Lực Khí của Luyện Lực sĩ nào được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn hay chưa?

Phó Thư Bảo thật sự rất hoài nghi cái tiêu chuẩn bình chọn này. Bởi vì nhìn qua, cái gốc Khởi Nguyên Chi Thụ kia cũng chỉ là một gốc cây siêu cấp to lớn mà thôi, đứng ở đây không bị phong hóa đã là kỳ tích lớn nhất rồi! Dưới trạng thái héo rũ như vậy, như thế nào còn có thể nhắc lên một cái rễ cây, lựa chọn một cái Luyện Lực Khí cơ chứ?

Mặc Lan Lý Sự nói:

- Đương nhiên là có! Năm mươi năm trước đã có một kiện Luyện Lực Khí của một Luyện Lực sĩ đã được rễ cây của Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn! Tuy rằng hắc cũng không có thông qua cửa thứ hai, nhưng mà hắn cũng nhờ vậy mà được thưởng rất hậu!

Người kia là ai, Phó Thư Bảo cũng chẳng có hứng thú tìm hiểu. Nhưng mà suốt thời gian cả vạn năm như vậy, các Luyện Lực sĩ kiệt xuất chẳng biết có bao nhiêu mà nói, thế nhưng lại chẳng hề có bất cứ kẻ nào khiến cho Khởi Nguyên Chi Thụ hoàn toàn sống lại cả, càng không thể để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, phương diện này khẳng định là có nguyên nhân bí ẩn nào đó. Chỉ suy nghĩ thôi cũng sẽ không tìm ra được đáp án, mà cần tự mình phải đi từng bước phá giải, từ trong những bí ẩn kia mà tìm ra chân tướng!

- Đúng rồi! Người có cần Luyện khí đỉnh hay không?

- A! Cái này thì không cần, ta cũng có một cái!

- Ha ha... vậy thì người cứ việc ở trong này mà luyện chế lại cái Luyện Lực Khí độc đáo kia của người đi! Đến lúc đó ta sẽ dẫn người ra ngoài tham gia bình chọn!

Mặc Lan Lý Sự cười cười, dắt theo hai nàng thiếu nữ tóc vàng rời đi.

Nhìn theo Mặc Lan Lý Sự biến mất ở cuối hành lang, Phó Thư Bảo mới nhẹ nhàng thở ra một hơi:

- Xem ra nàng ta cũng sẽ không tha cho ta rồi! Cho dù ta không có đại phát quang mang trong lần bình chọn, nàng ta cũng sẽ tiếp tục giam lỏng ta, để cho ta chữa trị Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, sau đó xử lý ta... Con mẹ nó, chúng ta cứ chờ xem, là ai đùa chết ai?

Cánh cửa sắt trầm mặc chậm rãi đóng kín lại.

o0o

Phó Thư Bảo quả thật cũng không biết Diệt Luân Lý Sự đã cấp cho Tư Thẩn Sâm, đối thủ cạnh tranh của hắn một khóa Linh Chi Vãn Thạch, nhưng mà hiện tại, Mặc Lan Lý Sự lại để cho hắn vào bên trong khổ phòng linh tài như thế này, muốn cái gì có cái đó! Một đại bút tích như vậy, quả thật là không dám tưởng tượng nổi. Đối mặt với cả một khổ phòng tràn ngập linh tài như thế này, giờ phút này thứ hắn đang nghĩ trong đầu cũng không phải là luyện chế cái Luyện Lực Khí gì.

- Con mẹ nó, cho dù hiện tại ta có thể luyện chế ra một cái Luyện Lực Khí mới, được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn đi chăng nữa, cũng không nhất thiết có thể để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện! Phải biết rằng, nơi này chính là sa mạc a, chiếc thuyền kia làm sao tới? Cho rằng lão tử là kẻ ngốc hay sao? Chuyện tình cả vạn năm qua chưa từng có ai làm được, ta như thế nào có thể làm ra được cơ chứ? Một khi đã như vậy, thời gian mười ngày, ta vẫn là nên dùng bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch này tiến hành tu luyện! Sau đó vào thời hạn cuối cùng tùy tiện luyện chế một cái Luyện Lực Khí đơn giản nào đó, ví dụ như cái muỗng múc canh chẳng hạn là được rồi! nguồn

Nếu như Mặc Lan Lý Sự biết được kế hoạch trong lòng Phó Thư Bảo là như thế, cảm tưởng của nàng chỉ sợ không một ai có thể đoán được. Còn nếu như Diệt Luân Lý Sự biết được kế hoạch lúc này của Phó Thư Bảo, hắn nhất định sẽ phi thường hối hận, lúc trước tại sao lại ở trong sa mạc chặn giết Phó Thư Bảo, vì thế mà phải trả một cái giá thật đắt là toàn bộ Thiên Không Kỳ sĩ đoàn tiêu tùng cũng không thể thành công. Hắn sẽ bình thản nhẹ nhàng phát phát tay, để mặc cho Phó Thư Bảo đi vào. Bởi vì phóng nhân trong dòng lịch sử cả vạn năm qua, trên các Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, cho tới bây giờ vẫn chưa có một Luyện Lực sĩ nào đi luyện chế một cái muỗng múc canh mà tham gia bình chọn cả!

Sau khi đưa ra quyết định như vậy, Phó Thư Bảo cũng chỉ có một mục đích duy nhất, đó chính là phải trong khoảng thời gian ngắn nhất để cho chính mình trở nên càng cường đại hơn. Dù sao Mặc Lan Lý Sự cũng dự định sẽ giết chết hắn, một khi đã là như vậy, sự hứng thú tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới của hắn đã biến mất sạch sẽ! Cho dù phải chết, cũng phải kéo theo vài kẻ làm đệm lót lưng!

Cước bộ chậm rãi di chuyển bên trong khổ phòng, càng ngày càng có nhiều linh tài bị Phó Thư Bảo phát hiện ra. Đi vòng vo một hồi, mắt của hắn thời gian một canh giờ, cuối cùng hắn cũng phát hiện ra bên trong khổ phòng linh tài này có cất chứa đến hơn một ngàn loại linh tài quý hiếm. Năm loại thuộc tính nguyên tố, mỗi một thuộc tính nguyên tố cũng đều có đến mấy trăm loại linh tài khác nhau. Mỗi một loại đều được đặt riêng ở những khu vực chuyên biệt, phẩm chất cũng được phân chia rõ ràng từ thấp đến cao. Mà bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch có thuộc tính hoàn toàn khác biệt với năm loại thuộc tính nguyên tố, cho nên được đặt ở một góc độc lập hoàn toàn khác. Chúng nó cùng với các thứ khác hoàn toàn bất đồng, thể hiện rõ ràng sự tôn quý của mình.

- Những linh tài đặt trong này tuy rằng rất nhiều, nhưng cũng đều là những thứ bình thường cả. Loại linh tài nguyên tố cực phẩm như Ác Độc Chi Hoa vậy cũng chẳng có. Hiện tại xem ra, hắn là vận khí của ta tốt hơn một chút, bằng không Mặc Lan Lý Sự đã sớm nhanh chân giành trước, cướp đoạt sạch sẽ rồi!

Trong lòng Phó Thư Bảo thâm nhủ may mắn. Hắn biết, Mặc Lan Lý Sự đối với hắn đã từng tiến hành điều tra phi thường cặn kẽ chi tiết, cơ hồ là không bỏ sót chút nào. Nhưng mà những bí mật trung tâm của hắn thì lại không thể nào điều tra ra được, ví dụ như là chuyện tình năm loại tinh hoa nguyên tố đã bị hắn luyện hóa, chính là chuyện tình còn nằm trong bí mật của hắn.

Chuyện tình hắn tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển, Mặc Lan Lý Sự đã biết rõ, đó là bởi vì trong mấy lần hắn chiến đấu, cho rằng thực lực mình đã cường đại đến trình độ nhất định, cũng không cần tiếp tục che giấu cái bí mật kia nữa, đã cố ý tiết lộ ra. Đồng dạng, chỉ cần thực lực đủ cường đại, đủ có thể chống lại được Mặc Lan Lý Sự, hắn nghĩ rằng ngay cả Nguyên Nhất Chiến Kỹ cùng với bí mật của năm loại tinh hoa nguyên tố kia cũng không nhất thiết phải che giấu nữa.

Thực lực thuyết minh hết thấy mọi thứ.

Lực trường lực lượng khuếch tán ra bốn phía xung quanh, xác định ngoài cửa cùng với bên trong các vách tường cũng không có ánh mắt nhìn coi. Sau đó Phó Thư Bảo mới chậm rãi đi đến chỗ chứa bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch. Linh năng cường đại tràn ngập khắp nơi bên trong kho phòng linh tài, nhưng mà linh năng của hơn một ngàn loại linh tài kia cộng lại, cũng đều không bằng một nửa linh năng của bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch này. Bởi vậy có thể thấy được, Linh Chi Vãn Thạch được mọi người xưng tụng là linh tài đỉnh cấp, đó cũng không phải là chuyện nói chơi.

Đã từng có một lần kinh nghiệm luyện hóa hoàn toàn một khóa Linh Chi Vãn Thạch, Phó Thư Bảo tự nhiên biết được kết cấu cùng với tác dụng của Linh Chi Vãn Thạch. Đá vụn của Linh Chi Vãn Thạch có thể cường hóa nhục thể, có thể khiến cho nhục thể đạt đến trình độ cứng rắn như sắt đá, lại cũng không hề ảnh hưởng đến tính linh hoạt của huyết nhục xương cốt. Linh sương thì có thể trực tiếp dùng, cải tạo mạch máu, kinh mạch trong cơ thể, có tác dụng thần kỳ tiến hành tẩy tủy phạt căn. Đồng thời đối với tu vi lực lượng của Lực sĩ cấp thấp có tác dụng gia tăng rất mạnh.

- Lúc còn ở Hồ Thành ta đã dùng đá vụn của Linh Chi Vãn Thạch tiến hành cường hóa những bộ vị quan trọng của thân thể, hiện tại có nhiều đá vụn như vậy, không thể lãng phí được, tiến hành cường hóa từ đầu đến chân một lần. Về phần còn thừa lại, còn có thể cấp cho Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên và Chi Ni Nhã sử dụng. Linh sương thì hiện tại ta đã không có tác dụng nữa rồi, nhưng mà Bách chiến đội của Hồ Tộc thì lại có thể dùng được, vừa lúc dùng Linh sương để gia tăng tu vi lực lượng của các nàng!

Còn chưa có động thủ, trong lòng Phó Thư Bảo đã sớm cân nhắc tính toán.

523. Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa Hoàn Mỹ (2)

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 470: Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sử dụng đến từng giọt cuối cùng, Phó Thư Bảo cũng không chỉ biết nghĩ đến mình hắn, còn nghĩ đến những người bên cạnh hắn nữa.

Sau khi tính toán xong xuôi, Phó Thư Bảo lấy ra một thanh Xà Nha Kiếm, đem từng khóa Linh Chi Vãn Thạch lần lượt tách ra. Tất cả Linh sương cũng đều bị hắn cạo xuống, cất vào bên trong lọ. Sau đó những cái lọ này cũng đều chuyển dời vào bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới của hắn. Đá vụn bên ngoài cũng bị hắn tách ra, đem một đám đá vụn bơi loạn lên xung quanh thân thể mình một vòng, phần còn lại cũng đem cất vào trong lọ, đồng dạng nhét vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới. Hắn ước tính một chút, phỏng chừng đám đá vụn, Linh sương của Linh Chi Vãn Thạch này có thể khiến cho chính thể sức chiến đấu của Bách nhân đội Hồ Tộc gia tăng lên đến hai cái cấp bậc.

- Một khi ta đã nghĩ đến việc dùng Linh Chi Vãn Thạch gia tăng thực lực của người nhà, thì Mặc Lan Lý Sự cũng không phải là kẻ ngu ngốc, nàng ta khẳng định cũng đã từng nghĩ qua rồi, cũng đã dùng lên trên người của thuộc hạ nàng ta. Xem ra, ta đối với thực lực của nàng ta vẫn là đã xem nhẹ a!

Sau khi thu thập xong đá vụn cùng với Linh sương, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến điều này, càng cảm thấy Mặc Lan Lý Sự đáng sợ hơn.

Đối thủ càng cường đại càng đáng sợ, càng có thể kích khởi ý chí chiến đấu của Phó Thư Bảo. Vì để sống sót, hắn giây phút nào cũng tranh đấu, hơn nữa chuyện tình gì cũng đều có thể làm ra.

Yên tĩnh ngồi xuống, đem lực trường lực lượng mở rộng ra bốn phía xung quanh, tạo thành hình dạng một cái chụp thật lớn bao trùm lên toàn bộ bên trong kho phòng, hình thành nên một lực lượng hộ trảo. Sau

đó Phó Thư Bảo mới quét sạch tạp niệm trong lòng, bắt đầu luyện hóa Thạch hạch của một khóa Linh Chi Văn Thạch.

Cái lực lượng hộ tráo bao trùm toàn bộ khổ phòng linh tài chính là một loại biểu hiện giả tạo, khiến cho người ta nghĩ rằng hần đang luyện chế một kiện Luyện Lực Khí nào đó, phi thường chuyên tâm. Mặc khác mà nói, nếu như có người nào đó dùng lực trường lực lượng để mà dò xét bên trong này, thì lực trường lực lượng của hần cũng sẽ sớm phát hiện ra, tránh khỏi những phiền phức về sau.

Chẳng qua, cho dù bị phát hiện đi chăng nữa, thì Phó Thư Bảo cũng không chút sợ hãi nào. Mặc Lan Lý Sự đã có thể đem bốn khóa Linh Chi Văn Thạch đặt ở trong khổ phòng linh tài này, để mặc cho hần sử dụng, không có khả năng không nghĩ đến việc hần sẽ dùng Linh Chi Văn Thạch tiến hành tu luyện, gia tăng thực lực. Đối một góc độ khác mà nhìn nhận chuyện này, thì Mặc Lan Lý Sự kỳ thật chính là ngầm đồng ý cho hần làm như vậy. Bởi vì kỳ thật nàng ta cũng ước gì Phó Thư Bảo có thể nhanh chóng gia tăng tu vi lực lượng, nhằm đạt được mục đích giúp nàng sửa chữa thành công Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần. Cái này chỉ sợ cũng chính là nguyên nhân xung quanh khổ phòng linh tài không có người nào rình xem.

Trò chơi mèo vờn chuột đã tiến hành đến loại trình độ này rồi, mèo đã không phải là mèo bình thường, mà chuột cũng không phải là chuột bình thường nữa!

Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc ónh nhuận thuần khiết như băng tuyết lẳng lặng thiêu đốt, cũng không có nhiệt độ cực nóng, nhưng mà từ bên trong Thạch hạch khối Linh Chi Văn Thạch đang bị luyện hóa kia, cũng truyền ra những cỗ linh năng dồi dào kinh người, bị Phó Thư Bảo hấp thu luyện hóa đi. Đã rất lâu rồi không có tiến hành qua quá trình luyện hóa tu luyện xa xỉ đến như vậy, Thứ Vũ Trụ của Phó Thư Bảo liền giống như là một gã thiếu niên trong thời kỳ phát dục, tham lam hấp thu đám năng lượng kia mà lớn dần, càng không ngừng làm lớn mạnh bản thân mình.

Những linh năng chất chứa bên trong Linh Chi Văn Thạch toàn bộ cũng đều ở sâu bên trong vũ trụ cả, có tính chất tinh thuần mà các loại linh tài khác không thể nào so sánh được. Hơn nữa lại còn ẩn chứa những loại đặc tính bí ẩn không ai biết được. Cho nên, hiện tại Phó Thư Bảo đang tiến hành luyện hóa tu luyện, không thể nghi ngờ gì chính là loại quá trình tu luyện điên cuồng gia tăng tu vi lực lượng cực nhanh, mà lại không có bất cứ tác dụng phụ nào cả!

Chẳng qua, nếu như là trước kia, thời điểm khi tu vi lực lượng của hần còn thấp, hần căn bản là không dám, cũng không có biện pháp nào tiến hành loại luyện hóa tu luyện điên cuồng như thế này. Bởi vì Thứ Vũ Trụ của hần căn bản chính là không thể nào thừa nhận nổi loại linh năng tinh thuần với số lượng lớn như vậy. Cái loại tình huống này liền giống như là một chén chứa nước vậy, dung tích thủy chung vẫn có hạn, chứa không được bao nhiêu nước cả. Nếu muốn tiếp nhận thêm, vậy thì phải đợi nước bên trong chảy bớt ra ngoài mới có thể được. Nhưng mà hiện tại, Thứ Vũ Trụ của hần đã không phải là một cái bát nữa, mà tu vi lực lượng đã tu luyện đến cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực Tam trọng, có được đặc tính vận chuyển vĩnh hằng, cho nên Thứ Vũ Trụ của hần đã là một cái hồ nước!

Trước kia, Phó Thư Bảo chỉ cần uống một chén nước là có thể hết khát, liền có thể đạt được mục đích gia tăng tu vi lực lượng. Nhưng mà hiện tại, hần còn phải có một con sông đổ nước vào trong hồ. Cần phải uống nước với dung tích đầy một cái hồ mới có thể đạt được mục đích tu luyện mà trước kia chỉ cần một chén nước là đủ.

Một trình tự cảnh giới tu vi lực lượng tăng lên, cũng không phải là tỷ lệ bộ số tăng dần một cộng một thành hai, mà là một loại tỷ lệ bội số gia tăng cực kỳ phức tạp!

Liền thậm chí ngay cả bản thân Phó Thư Bảo cũng không biết được, sau khi hần luyện hóa xong bốn khóa Linh Chi Văn Thạch xong, tu vi lực lượng của hần sẽ đạt đến cảnh giới nào. Nhưng mà đem tu vi lực lượng gia tăng lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, chính là mục đích mà hần liều mạng cũng muốn đạt tới!

Chỉ có đem tu vi lực lượng gia tăng lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, mới có thể có đủ thực lực miễn cưỡng đánh một trận với Mặc Lan Lý Sự.

Dòng sông thời gian chậm rãi chảy xuôi, vĩnh viễn không nghịch chuyển.

Không biết qua bao nhiêu lâu sau, Phó Thư Bảo mới chậm rãi mở hai mắt ra. Toàn thân hắn tản ra một loại quang mang trắng ngà sáng bóng. Tư thế tĩnh tọa, vẻ mặt không chút biểu tình, lúc này nhìn qua, hắn giống hệt như là một vị cao tăng nhập định, hoặc là một vị Bồ Tát sống sầu bi cho thiên hạ chúng sinh vậy!

Bên ngoài là một mảnh bình tĩnh, thế nhưng trong nội tâm lại là một mảnh triều dâng mãnh liệt, cảm giác kinh hãi không ngừng đánh mạnh vào trong óc của hắn. Trải qua một lần luyện hóa, Thạch hạch của khối Linh Chi Vãn Thạch mà hắn đang luyện hóa kia đã đột nhiên giảm xuống một phần ba thể tích! Nếu như là trước kia, hắn ít nhất phải luyện hóa mười ngày nửa tháng mới có thể đạt đến mức độ này!

- Chẳng lẽ nguyên nhân bởi vì ta đã hoàn toàn luyện hóa được tinh hoa của năm loại nguyên tố, khiến cho Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc của ta đã đạt được sự tiến hóa hoàn mỹ hay sao? Nhất định là như vậy! Bằng không, ta cũng không thể nào dùng loại tốc độ quỷ dị này mà luyện hóa được một phần ba Thạch hạch của Linh Chi Vãn Thạch này được!

Trong lòng Phó Thư Bảo kích động thầm nghĩ.

Tình huống quả thật như thế, trước kia Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc cũng chưa đạt được sự tiến hóa hoàn mỹ, còn nằm trong loại trạng thái phân tán chưa thể tổng hợp lại làm một, tuy rằng dưới sự khống chế của hắn vẫn có thể tiến hành luyện hóa đồ vật, nhưng mà tuyệt đối sẽ không bao giờ đạt đến loại tốc độ khủng bố như hiện tại, cũng không cách nào đạt được loại hiệu quả hoàn mỹ như bây giờ.

524. Chương 471: Đại Vô Vũ Trụ

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 471: Đại Vô Vũ Trụ

- Trách không được Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong phí thời gian cả nửa đời người cũng nghĩ muốn tìm kiếm tinh hoa của năm loại nguyên tố! Xem ra đây chính là một trong những nguyên nhân đó! Vốn tưởng rằng thời gian mười ngày, ta nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện hóa một khóa, còn lại ba khóa cũng không thể luyện hóa. Hiện tại xem ra, ta mỗi một lần liền có thể luyện hóa được một phần ba khóa, một ngày luyện hóa hai lần, thời gian mười ngày luyện hóa bốn khóa vẫn còn dư lại rất nhiều thời gian a!

Trong lúc vô tình đã giải quyết được một vấn đề khiến cho người ta buồn rầu, tâm tình Phó Thư Bảo phi thường tốt. Bên trong gian khổ phòng linh tài rộng lớn chợt vang lên một tràng cười kiệt ngạo.

Một tràng cười như vậy, làm cho người ta có cảm giác như một gã sắc lang ở tại một vùng đất hoang vu sơn dã, đột nhiên may mắn gặp phải một cô con gái lấy chồng xa về thăm nhà. Hơn nữa, cô nàng thiếu nữ này không chỉ một thân một mình, lại còn mang theo vô số tài phú cùng về nữa!

oOo

Đảo mắt thời gian đã trôi qua sáu ngày. Kỳ thật trong thời gian sáu ngày này Phó Thư Bảo đã luyện hóa hoàn toàn bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch. Bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch lúc trước đặt bên trong khổ phòng linh tài, hiện tại cũng chỉ còn là bốn khóa kim loại Vũ cấp lớn cỡ đầu người mà thôi. Những bộ phận tinh hoa nhất của nó cũng đã bị Phó Thư Bảo hấp thu, luyện hóa vào bên trong Thứ Vũ Trụ của hắn, biến thành một bộ phận bên trong quần thể năng lượng Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực khổng lồ.

Trước khi động thủ luyện hóa bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch, trong lòng Phó Thư Bảo kỳ thật có một chút kỳ vọng, đó chính là đột phá cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực Tam trọng hiện tại, tiến vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực Nhất trọng! truyện copy từ

Nếu như ở bên trong khổ phòng linh tài của Mặc Lan Lý Sự cũng chỉ có đặt một hoặc là hai khóa Linh Chi Vãn Thạch, thì Phó Thư Bảo cũng tuyệt đối sẽ không nảy sinh kỳ vọng như vậy, bởi vì đó chính là một loại hy vọng xa vời. Nhưng mà hiện tại không ngờ bên trong khổ phòng lại có đến bốn khóa Linh Chi Vãn

Thạch! Số lượng như vậy, khiến hần nghĩ thấy có cơ hội đột phá. Nhưng mà, mãi cho đến khi luyện hóa xong khóa Linh Chi Vãn Thạch cuối cùng, tu vi lực lượng của hần vẫn như cũ không có đột phá, mà dừng lại bên trong một cảnh giới vô cùng huyền diệu.

Hần cảm giác được hiện tại tu vi lực lượng của hần cách cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực nhất trọng vẹn vẹn chỉ còn một bước nữa, hoặc là nói, chỉ cách nhau có một tầng giấy mỏng mà thôi, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá. Nhưng mà, hần phí lực chín trâu hai hổ, lại cũng không thể nào nhìn thấy được tầng giấy mỏng đang trở ngại hần kia, cũng không tìm ra được cách nào để đột phá được nó, tiến vào cảnh giới cao hơn.

- Chuyện gì đang xảy ra? Cảm giác chỉ cách một tầng giấy mỏng nữa thôi, ta lại tìm không ra cách đột phá được tầng giấy mỏng kia! Chẳng lẽ là có chỗ nào không thỏa đáng hay sao?

Bên trong khổ phòng linh tài yên tĩnh, Phó Thư Bảo tĩnh tọa trên sàn nhà lạnh lẽo, đau khổ suy nghĩ nguyên nhân bên trong, tìm kiếm lại những vấn đề mà có lẽ hần đã bỏ sót.

Trong thời gian sáu ngày này, Mặc Lan Lý Sự cũng không hề tới liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một lần nào, cũng không hề phái người đến giám thị hần, xem như cấp cho hần một cái không gian đủ tự do. Chẳng qua hần vẫn là chạy đua với thời gian, cố gắng hết mức có thể, bằng tốc độ nhanh nhất mà luyện hóa bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch. Cái này đã là cực hạn của hần rồi, nếu như vẫn không thể đột phá được đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực Nhất trọng mà nói, hần thật sự cũng không nghĩ ra được trong khoảng thời gian ngắn này, có biện pháp gì để đột phá nữa.

Đau khổ suy tư một hồi lâu, hết thấy mọi thứ bên ngoài thế giới, tựa hồ cũng đều bị Phó Thư Bảo quên lãng đi mất. Những chuyện tình ở Hậu Thổ Thành, những cừ địch lúc nào cũng nhìn chằm chằm hần, thậm chí là cả ba nữ nhân nhi nữ tình trường đang chờ đợi hần, giờ phút này toàn bộ đều bị hần lãng quên đi mất. Lúc này, trong đầu của hần cũng chỉ có hai chữ, chính là đột phá!

Không thể gia tăng lên tu vi lực lượng, có sức chiến đấu cường đại, bị nhốt bên trong Di Vong Chi Khư, cho dù Diệt Luân Lý Sự và Tư Thẩn Sâm không chủ động ra tay với hần, thì cuối cùng hần cũng sẽ chết trong tay của Mặc Lan Lý Sự mà thôi. Lâm vào tuyệt cảnh chết chắc như thế, khiến cho hần có thể buông tha hết thấy, đem cả thể xác cùng với tinh thần toàn bộ đầu nhập vào bên trong tu luyện cùng đột phá.

Mỗi một người cũng đều có tiềm năng nhất định, vào thời khắc nguy hiểm, sinh tử quan đầu, nhất định sẽ bộc phát ra. Hiện tại Phó Thư Bảo đang làm chính là dốc hết khả năng suy nghĩ xem làm cách nào có thể kích phát tiềm năng trong thân thể mình, nhằm để đột phá tu vi lực lượng.

- Đúng rồi! Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân Nguyên Nhất Chiến Kỹ?

Trong khoảnh khắc lơ đãng nào đó, Phó Thư Bảo đột nghĩ đến điểm này.

Hết thấy mọi thứ của Luyện Thiên Thần Quyển cũng đã xâm nhập vào trong xương cốt của hần, xâm nhập vào trong linh hồn của hần. Đối một cách nói khác, chính là đã biến thành một bộ phận thân thể của hần, bao gồm cả Kim Chi Lạc Ấn bên trong Luyện Thiên Thần Quyển cũng đã dung hợp đến mức độ triệt để hoàn toàn. Cho nên, tình huống trước mắt cũng không phải là do nguyên nhân Luyện Thiên Thần Quyển. Mà Nguyên Nhất Chiến Kỹ cùng với Luyện Thiên Thần Quyển cũng đều là một trong Tứ Đại Thần Điển của Thời đại Khởi Nguyên, trước mắt hần đã tu luyện đến một thức cuối cùng, Nguyên Nhất Thức. Nguyên Nhất Chiến Kỹ vẫn còn chưa có dung hợp, còn chưa có tu luyện trọn vẹn. Như vậy xem ra, nguyên nhân cực kỳ có khả năng chính là cái này.

Nhìn từ bên ngoài, việc tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ hoàn chỉnh hay không, cùng với việc đột phá tu vi lực lượng tựa hồ không có chút quan hệ gì, nhưng mà sự thật cũng không phải là như vậy. Mỗi một người học tập một loại kỹ năng nào đó, loại kỹ năng này sẽ xâm nhập vào trong cốt tủy của hần, xâm nhập vào bên trong ý thức của hần, trong vô hình đã biến thành một bộ phận sinh mệnh của hần.

Nhân sinh con người bản thân chính là một tờ giấy trắng, phải thông qua các phương thức học tập cùng với hấp thu, để mà không ngừng hoàn thiện chính mình. Giống như là cầm cây bút vẽ những bức tranh khác nhau lên trên một tờ giấy trắng vậy, cần phải sáng tác mới có thể trở thành tác phẩm được. Một khi hoàn thành bức vẽ, thì giấy trắng đã không còn là giấy trắng, màu vẽ cũng không còn là màu vẽ, mà là một tác phẩm nghệ thuật hoàn hảo, có sinh mệnh lực cùng với nghệ thuật.

Tình huống của Phó Thư Bảo chính là như vậy. Hắn tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nguyên Nhất Chiến Kỹ chính là một nét bút vô cùng sáng lạn trên tờ giấy trắng nhân sinh của hắn, còn chưa có hoàn thành được nét bút sáng tác này, như vậy làm sao tạo thành một tác phẩm hoàn chỉnh được?

Trên thực tế, tu vi lực lượng có thể đạt đến Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực, đã là một độ cao phi thường cao rồi. Muốn tiến hành bước thêm một bước lên trên độ cao trăm thước nữa, không chỉ cần có chăm chỉ tu luyện, tiêu hao một lượng lớn linh tài, mà còn cần cơ duyên, cần vận khí nữa. Có một vài người dùng thời gian cả đời mình, thủy chung vẫn luôn dừng lại trên cảnh giới khoảng cách mỏng như tầng giấy mỏng hiện tại của Phó Thư Bảo, nhưng có một số người, đột nhiên ngộ đạo, đột nhiên đột phá...

Ngộ đạo là một chuyện tình không thể nào truy cầu được, ngẫu nhiên phát sinh. Phó Thư Bảo đột nhiên có thể nghĩ đến việc đem chính hắn so sánh thành một tờ giấy trắng, mà Nguyên Nhất Chiến Kỹ chính là một nét bút sáng tác sáng lạn bên trên tờ giấy trắng của hắn, đây chính là sự ngộ đạo của hắn.

Đã có phương hướng, Phó Thư Bảo liền nhắm vào phương hướng này mà tiến hành tu luyện, đó chính là hoàn thành thức cuối cùng của Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Nguyên Nhất Thức!

Nguyên Nhất Chiến Kỹ có tổng cộng sáu thức, có thể đem chúng phân chia ra làm hai cái bộ phận: Luyện thể và Luyện thần. Trong đó Nộ Quyền Thức, Ảnh Thối Thức, Kim Cương Thức chính là bộ phận Luyện thể. Luyện Tâm Thức, Phân Thân Thức, Nguyên Nhất Thức chính là bộ phận Luyện thần. Trước đây hắn đã hoàn thành được việc tu luyện Phân Thân Thức, cũng đã có thể sinh ra được phân thân lực lượng, cũng đã có được uy lực bạo tạc, phá hủy Tư Thần Sâm Bảo cùng với Thiên Không Kỳ sĩ đoàn, uy lực kinh người. Như vậy, có thể tưởng tượng chính là, Nguyên Nhất Thức chính là một thức cuối cùng, dung hợp hết thủy lại, sẽ có uy lực khủng bố đến mức nào?

Nguyên nhất, nguyên nhất, bảo nguyên thủ nhất, đem các bộ phận thân thể chia lìa dung hợp lại cùng một chỗ, tạo thành một thứ thật lớn, bện cỏ thành dây, đây là đại uy lực, đại viên mãn.

Vù vù vù!

Thanh âm gió thổi ở bên trong khổ phòng linh tài không ngừng kịch liệt thổi quét, vang vọng khắp nơi, thế nhưng cuối cùng lại bị lực trường lực lượng của Phó Thư Bảo ngăn cách bên trong một cái không gian phong bế, không thể truyền ra ngoài. Bên trong không gian khổ phòng rộng lớn tràn ngập những quyền ảnh, cước ảnh, không ngừng biến đổi, hoặc là dung hợp thành nhất thể, hoặc là phát ra những tia lửa chói mắt, những quang trạch huyền diệu. Tóm lại, thời điểm khi Phó Thư Bảo không ngừng diễn luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ, toàn bộ khổ phòng linh tài tràn ngập sóng nhiệt bức người. Dù các loại năng lượng nguyên tố cũng không ngừng va chạm mãnh liệt, phát ra những tia hỏa quang, quang vũng kỳ dị, tựa như một thế giới thần kỳ tràn ngập ánh sáng cùng với hỏa diễm vậy!

Ầm ầm!

Nguyên Tổ Chi Hỏa tinh thuần oánh ngọc như băng tuyết từ trên các bộ vị thân thể phát ra, trong khoảnh khắc đã đem phân thân lực lượng ngũ sắc hoàn toàn bao vây ở bên trong. Nguyên Tổ Chi Hỏa tinh thuần giống như băng tuyết, độ sáng của nó cũng càng ngày càng lớn hơn. Dần dần, cả người Phó Thư Bảo đang ngồi tĩnh tọa dưới mặt đất cũng đã biến mất bên trong vầng sáng quang hoa. Đám phân thân lực lượng ngũ sắc trên đỉnh đầu hắn cũng hoàn toàn nhìn không thấy nữa.

Sau khi luyện hóa xong bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch, Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực hiện tại đã gia tăng lên đến đỉnh điểm cao nhất, nếu như đập vỡ đỉnh núi, sẽ tiến thẳng lên thiên không. Phân thân lực lượng của hắn cũng không ngoại lệ, cũng theo sự gia tăng cảnh giới linh lực của hắn mà gia tăng lên đến đỉnh phong cảnh giới linh lực, khoảng cách đến cảnh giới Vĩnh Hằng Lực cũng chỉ còn một bước nhỏ nữa mà thôi. Quang hoàn ngũ sắc, đó chính là thể hiện lực lượng đã ngoại phóng!

Nhưng mà, cho dù là có phân thân lực lượng cường hãn đến như vậy, Phó Thư Bảo cũng muốn tiến hành luyện hóa nó.

Lúc này đây tiến hành luyện hóa cùng với những lần luyện hóa trước có sự khác biệt rất lớn. Bên trong ý thức hải của Phó Thư Bảo, hết thảy các chiêu thức của Nguyên Nhất Chiến Kỹ cũng đều không ngừng diễn luyện ra, dung hợp lại, tiến hóa, quy về nhất thể. Đây chính là ảo nghĩa cuối cùng của Nguyên Nhất Chiến

Kỹ, hết thấy tất cả mọi thứ quy về nhất thể. Thân thể, phân thân lực lượng, hết thấy những kỹ năng, toàn bộ hết thấy mọi thứ, cũng đều phải dung hợp cùng một chỗ với nhau.

Thạch hạch của bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch hiện tại dĩ nhiên đã không còn chút linh năng nào tản mát ra nữa cả, còn lại cũng chỉ là một bộ phận đủ để duy trì bản thể kim loại Vũ cấp không thể bị luyện hóa mà thôi. Nhưng mà toàn bộ các linh tài bên trong khổ phòng linh tài tại thời điểm này, phảng phất như là bị cái gì kích thích vậy, đều tự động phóng thích ra linh năng của mình, hội tụ vào bên trong cái quang hoàn chói mắt kia. Cái này cũng không phải là thiêu thân lao vào trong lửa, mà là tất cả cùng chung tay đắp nặn ra một thân thể thần kỳ mới.

Hết thấy tất cả mọi thứ, cũng đều là vì để thành toàn cho Phó Thư Bảo!

Không biết trải qua bao lâu, tại một thời khắc vi diệu nào đó, Vinh Hằng Thứ Vũ Trụ của Phó Thư Bảo đột nhiên nứt vỡ, bạo tạc ra. Một cỗ linh năng cường đại khó có thể hình dung nổi thổi quét toàn thân hắn, thậm chí cả trong ý thức hải của hắn nữa. Tầng quang hoa chói mắt bao phủ bên ngoài thân thể của hắn cũng ầm ầm một tiếng nổ vang, hóa thành một đám điểm sáng đầy trời văng bắn tứ tung. Sóng xung kích mãnh liệt thổi quét khắp nơi, một đám thùng chứa bằng hoàng kim đặt xung quanh trực tiếp bị xé nát thành từng mảnh nhỏ, toàn bộ linh tài bên trong hóa thành bột mịn, văng bắn khắp nơi bên trong khổ phòng. Hoàn hỏa trước đó đã dùng lực trường lực lượng hình thành nên một cái hộ tráo bảo hộ cái khổ phòng linh tài này, bằng không lẫn trùng kích linh năng này, sẽ tạo thành hậu quả bốn bức tường xung quanh hoàn toàn sụp đổ!

Cũng trong nháy mắt phát sinh hồi nổ mạnh kia, ngay sau khi Thứ Vũ Trụ trong cơ thể nổ tung, Phó Thư Bảo đột nhiên cảm giác được mỗi một tắc cơ thể, mỗi một tắc xương cốt, mỗi một tắc nội tạng của hắn cũng đều là Thứ Vũ Trụ, thậm chí ngay cả mỗi một khóa tế bào của hắn cũng đều là Thứ Vũ Trụ, đều ẩn chứa năng lượng lực lượng vô cùng khủng bố!

Đây chính là cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực, vật chất vĩnh hằng lột xác thành một cái phạm trù rộng lớn vô hạn. Giống như là bản thân của vũ trụ vậy, không có khởi điểm, không có kết thúc. Hết thấy cũng đều ở trong sự suy diễn quỹ tích của sinh sinh diệt diệt, tuần hoàn vô tận, nằm trong Pháp tắc vũ trụ.

Đại vô, chính là rộng lớn khôn cùng, không có điểm kết thúc, không có bản thể riêng biệt, hết thấy đều là một bộ phận của vũ trụ, đây chính là sự thuyết minh chung cực của Đại Vô Vũ Trụ!

Ầm ầm!

Tất cả những ảo cảnh cũng đều diễn ra bên trong ý thức hải của Phó Thư Bảo, về phần những suy diễn của Nguyên Nhất Chiến Kỹ cũng đều bị sóng trùng kích nổ mạnh của Thứ Vũ Trụ thổi quét biến mất hết thấy, còn lại duy nhất cũng chỉ có một cái Hỏa Chi Lạc Ấn mà thôi! Hỏa Chi Lạc Ấn này đang lặng lẽ thiêu đốt, phát ra quang mang cùng với nhiệt lượng vô tận. Đột nhiên, nó chợt phốc một tiếng, hóa thành vô số đốm lửa ngập trời. Vô số những điểm hỏa điểm chợt biến mất bên trong ý thức hải của Phó Thư Bảo, dung nhập vào bên trong thân thể của hắn.

Hết thấy tất cả mọi thứ đều là một cái chỉnh thể, đây chính là Nguyên Nhất Thức!

Đến tận lúc này, Phó Thư Bảo xem như đã hoàn toàn tu luyện đầy đủ Nguyên Nhất Chiến Kỹ, không chỉ có đạt được Hỏa Chi Lạc Ấn, mà còn càng đem nó dung nhập vào bên trong thân thể, biến thành một bộ phận của thân thể.

Mà tu vi lực lượng của hắn, cũng đã đột phá được một tầng khoảng cách mỏng manh kia, phóng vọt thiên không, tiến vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực Nhất trọng!

Mạnh mẽ mở mắt ra, bên trong cặp mắt của Phó Thư Bảo chợt lóe ra hai luồng thần quang sáng ngời vô cùng thâm thúy. Hết thấy những thứ phát sinh ở trên người của hắn, hắn đều hiểu biết toàn bộ, cũng đều nắm vững hết thấy trong lòng bàn tay. Nhưng mà thời điểm này, tâm tình của hắn lại bình tĩnh một cách thần kỳ, cũng không hề có chút cao hứng nào, càng không nói đến cao hứng, chỉ là bình tĩnh, bình tĩnh như là mặt hồ không có gió vậy.

Tu vi lực lượng tiến vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, tâm cảnh của hắn cũng tăng lên một trình tự mới, cho dù là cự sơn sụp đổ ở trước mặt cũng không thể khiến cho hắn giật mình.

Một đấng quang trạch thuần khiết như băng tuyết lại một lần nữa từ bên trong thân thể bùng phát ra, chợt ngưng luyện thành một cái phân thân lực lượng. Cái phân thân lực lượng này ở bên trong hư không thoáng dừng lại một chút, sau đó đón lấy Luyện Chi Trữ Vật Giới mà Phó Thư Bảo vừa gỡ từ trên ngón tay quăng lên, sau đó nhanh như chớp liền theo khe hở của cánh cửa sắt dày nặng mà chui ra ngoài.

Bản thân vô hình vô ảnh, không mang theo bất cứ sát ý nào cả, cũng không hề mang theo đặc tính của sinh vật gì, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo kỳ thật chính là một luồng gió, là một sự vật căn bản không tồn tại thực thể. Nhưng mà, bằng vào sự liên hệ tinh thần độc đáo, cái phân thân lực lượng này lại cũng chính là hắn!

Tu luyện đại thành Nguyên Nhất Chiến Kỹ, đem tất cả hết thảy dung hợp lại làm nhất thể, hình thành nên nhất nguyên, năng lực của phân thân lực lượng khẳng định cũng sẽ gia tăng lên thật lớn. Nhưng mà thể hiện cụ thể ở địa phương nào, cái này lại cần Phó Thư Bảo tự mình đi thử nghiệm. Như vậy, thuận tiện đi báo tin cho các lão bà một cái, tặng cho chút lễ vật vừa mới đoạt được, còn gì vui hơn nữa cơ chứ?

525. Chương 472: Địa Hạ Củng Khẩu

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 472: địa hạ củng khẩu

Phương diện kiến thiết một tòa kiến trúc ngầm trong lòng đất, nhất thiết phải suy nghĩ đến vấn đề lưu chuyển nguồn nước. Mặc dù đây là ở bên trong sa mạc, mưa xuống rất ít, nhưng mà ít nhất cũng phải giải quyết vấn đề giải phóng nguồn nước thải. Như vậy, nhất định là phải có cống thoát nước. Mà những cống thoát nước trần ngập các vật dơ bẩn cùng với mùi vị hôi thối, khẳng định là sẽ không có ai thủ vệ cả. Huống chi tất cả các thủ vệ ở nơi này ai nấy cũng đều là những thiếu nữ tóc vàng thanh xuân xinh đẹp nữa. Cho nên, vừa ra khỏi cửa kho phòng, Phó Thư Bảo cũng không có sốt ruột phóng đi, mà là cẩn cẩn thận thận đi dạo một vòng, tìm kiếm lối vào một đường cống thoát nước, lúc này mới độn đi vào.

Nếu như trên người không mang theo Luyện Chi Trữ Vật Giới, thì phân thân lực lượng của hắn liền có thể trực tiếp chạy thẳng ra ngoài, không ai có thể phát hiện ra được sự tồn tại của phân thân lực lượng. Nhưng mà mang theo một khẩu Luyện Chi Trữ Vật Giới, như vậy thì liền bất đồng rồi. Một vật kim chúc không ngừng di động như vậy, rất dễ dàng bị phát hiện ra.

Đường cống thoát nước ngầm căn bản là không có ánh sáng, mùi hôi thối ngập trời. Phó Thư Bảo nhanh chóng che chắn lại khứu giác của phân thân lực lượng, không nghe thấy được thì liền không bị phiền não. Đi một khoảng ban đầu, đường cống thoát nước là một đoạn thẳng ngang, đi một khoảng tiếp theo, nó lặng yên chuyển hướng đâm sâu xuống lòng đất. Mới ban đầu, Phó Thư Bảo vẫn còn chưa có chú ý đến điểm này, sau khi đi tới một đoạn khá xa, hắn mới phát hiện ra điểm này.

- Kỳ quái, những đường thoát của cống thoát nước thông thường cũng đều dẫn đến các hồ xử lý nước thải, hoặc là chảy ra các lòng sông gần nhất, nhưng thủy chung cũng đều là chảy ra mặt đất cả, nhưng mà cái đường cống thoát nước này lại chảy thẳng xuống lòng đất, chẳng lẽ bên dưới này lại còn có một địa ngục, hoặc là một phiên không gian ngầm nào khác hay sao?

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, Phó Thư Bảo điều khiển phân thân lực lượng tiếp tục đi xuống dưới.

Lại đi xuống một khoảng chừng bốn, năm trăm thước nữa, con đường dưới chân phân thân lực lượng đột nhiên bị cắt đứt. Trước mặt hắn là một vách núi đen dựng đứng thẳng xuống phía dưới. Bên dưới hoàn toàn là một mảnh hắc ám, nhìn không thấy chiều sâu bên dưới vách núi đen kia, cũng nhìn không thấy được bên dưới đến tận cùng là có cái gì. Dòng nước thải từ bên trong lãnh địa của Mặc Lan Lý Sự chảy ra, liền trực tiếp đổ thẳng xuống vách núi đen dựng đứng kia. Mơ hồ có thanh âm dòng nước đổ ầm ầm truyền đến.

Một chút nước thải đổ xuống, căn bản là không thể có được tiếng vang như vậy, duy nhất có khả năng chính là bên dưới có một dòng sông ngầm.

- Kỳ quái! Bên dưới lòng đất của sa mạc như thế nào lại có được tiếng nước kêu như vậy? Nếu như có dòng sông ngầm dưới này, như vậy nó từ đi đâu chảy tới, và chảy về đâu?

Tuy rằng bản thân cũng không có đứng bên cạnh vách núi đen hắc ám kia, nhưng mà Phó Thư Bảo cũng có cảm thụ như chính mình đang đứng tại chỗ đó vậy.

Một mảnh quang vịnh hòa nhã đột nhiên từ bên trong thân thể của phân thân lực lượng tản mát ra, đem khoảng cách khoảng chừng mười thước bốn phía xung quanh thân thể chiếu sáng lên một trận. Lực Lượng Chi Dực nhẹ nhàng vung lên, phân thân lực lượng chậm rãi lướt xuống dưới vách núi đen.

Nếu như là Phó Thư Bảo tự mình đi tới nơi này, hẳn tuyệt đối sẽ không dám dưới tình huống chưa biết rõ ràng chi tiết bên dưới mà tùy tiện chạy xuống đó xem xét. Nhưng mà phân thân lực lượng thì lại chẳng có chút cố kỵ gì cả. Cho dù bên dưới có bầy rập đi chăng nữa, hoặc là hoàn cảnh tự nhiên cực kỳ nguy hiểm ác liệt, cũng không hề gây chút trở ngại gì cho phân thân lực lượng. Chết thì chết thôi, cùng lắm thì ngưng luyện ra một cái phân thân lực lượng mới là được.

Phân thân lực lượng bay xuống càng ngày càng sâu, nhưng thông qua tầm mắt của phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo mãi vẫn còn chưa nhìn thấy được đáy vách núi!

- Kỳ quái! Chiều sâu như vậy, cộng thêm chiều nghiêng xuống của đường cống thoát nước lúc trước, ít nhất cũng hơn năm trăm thước rồi! Bên dưới Di Vong Chi Khư này như thế nào lại có một cái địa huyết lớn như vậy chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh ngạc nhiên, nhưng cũng không có vì vậy mà bỏ qua, điều khiển phân thân lực lượng tiếp tục bay xuống bên dưới.

Thanh âm nước chảy đánh sâu vào nham thạch càng ngày càng mãnh liệt hơn. Thông qua liên hệ tinh thần với phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo thậm chí còn cảm giác được có những giọt thủy châu lạnh lẽo đã văng trúng lên trên người phân thân lực lượng của hắn. Rốt cuộc cũng đến được đáy vách núi. Mà lúc này, phân thân lực lượng ít nhất cũng đã bay xuống đến chiều sâu hơn hai ngàn thước!

Phân thân lực lượng đặt chân lên trên mặt đất có chút ẩm ướt. Nơi đây là một khối nham thạch hình vuông thật lớn. Những tảng nham thạch cùng loại như vậy ở nơi đây còn có rất nhiều nữa. Bởi vì nguyên nhân ánh sáng, cho nên hắn chỉ có thể nhìn thấy những tình huống ở chung quanh thân thể mà thôi, cũng không biết đám nham thạch này sẽ kéo dài đến bao xa.

Con sông ngầm có chiều rộng bề mặt ít nhất cũng chừng hai mươi thước, dòng nước bên trong men theo lòng sông được đèo gọt bằng phẳng bằng nham thạch không ngừng chảy xuôi. Những con kênh đào ngầm như thế này, cũng không phải chỉ có một cái, mà có rất nhiều kênh đào ngầm giống như vậy. Mà địa phương chúng nó hội tụ lại, chính là một phiến thủy vực khổng lồ, bao phủ một mảnh hắc ám.

Mang theo cảm giác vô cùng ngạc nhiên, Phó Thư Bảo điều khiển phân thân lực lượng bay nhanh ở khu vực phụ cận một vòng, cuối cùng quay trở lại địa phương đặt chân ban đầu. Thời điểm này hắn đã đạt được một cái kết luận phi thường quái dị: Căng khẩu!

Nếu không phải là thông qua phân thân lực lượng chính mắt nhìn thấy, đổi lại là một người khác kể lại, cho dù là đặt đao lên cổ buộc hắn tin tưởng, chỉ sợ hắn cũng sẽ không dám tin tưởng những gì mình đang thấy. Nhưng mà, trong này chân chân chính chính là một cái căng khẩu, nó vô cùng chân thật xuất hiện ở ngay trước mắt của phân thân lực lượng, cũng tồn tại bên trong ý thức hải của Phó Thư Bảo.

Một cái căng khẩu ngầm dưới lòng đất, cái này đến tột cùng là mục đích gì? Ai đã kiến tạo ra cái này? Đi theo phiến thủy vực này ra ngoài, thì sẽ đi thông đến địa phương gì đây?

Càng ngày càng có thêm nhiều vấn đề mới nảy sinh trong lòng của Phó Thư Bảo. Nghĩ tới nghĩ lui, cho dù trong đầu hắn đã suy nghĩ đến mức loạn thành một đám sương hồ cũng không có cách nào biết được rõ ràng mọi chuyện cả.

- Mặc kệ nó, trước hãy nhìn xem rồi mới tính tiếp!

Trong lòng Phó Thư Bảo hạ một cái quyết định, sau đó thao tác phân thân lực lượng hướng về phía sâu bên trong thủy vực mà bay đi. Thời điểm này, hẳn bất cứ lúc nào cũng chú ý đến mối liên hệ tinh thần giữa hẳn cùng với phân thân lực lượng, nhằm tránh cho việc mất đi liên hệ, không thể tiếp tục khống chế.

Trên mặt đất, bởi vì nguyên nhân trống trải không gì che chắn, cho nên phạm vi Phó Thư Bảo có thể khống chế phân thân lực lượng đạt đến chừng hơn mười dặm, nhưng mà ở dưới này, có mặt đất dày cách trở, cho nên sự liên hệ tinh thần giữa hẳn cùng với phân thân lực lượng đã bị quấy nhiễu thật lớn, khoảng cách hữu hiệu so với trên mặt đất cũng ngắn hơn rất nhiều.

Rất nhanh, Phó Thư Bảo đã phát hiện ra rằng, cái cảng khẩu này kỳ thật cũng không phải là một cái cảng khẩu bờ biển giống như tưởng tượng từ trước của hẳn, mà là một cái cảng khẩu bờ sông mà thôi! Phiến thủy vực hắc ám to lớn trước mặt này, tương đương với một cái kênh đào khổng lồ!

Dựa theo cấu tạo của nham thạch cùng với một vài đặc thù khác mà xem, thì dòng kênh đào ngầm này căn bản không phải là do thiên nhiên hình thành, mà là do nhân công xây dựng nên. Những khối nham thạch lớn dọc theo vách núi đen cũng không phải là do thiên nhiên hình thành, mà là do nhân công tạo ra, chuyên dùng để quan sát hoạt động trên bến cảng, cùng với phục trách chức năng của những con đê.

Rất nhanh, thông qua phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo lại có sự phát hiện mới. Đó chính là cứ cách mỗi một đoạn khoảng cách, ở trên dãy đê kia sẽ xuất hiện một tòa kiến trúc hình tháp bằng đá. Phó Thư Bảo để cho phân thân lực lượng đi thăm dò nơi đó một chút, phát hiện ra những tòa thạch tháp này tuy rằng bảo tồn hoàn hảo, cũng không có hiện tượng phong hóa nghiêm trọng, nhưng mà bên trong cũng chẳng có dấu hiệu của người hay động vật nào cả. Nhưng mà ở xung quanh những căn thạch tháp này, hẳn lại phát hiện có một vài cái rễ cây thật lớn, theo phương hướng của lòng sông, kéo dài thẳng về phía xa.

Những cái rễ cây này cũng không có chết héo, bên trong ẩn chứa hơi nước, độ dai cũng rất bình thường, nhìn qua không giống như là rễ của các loại cây cối chết héo thông thường nào đó.

- Chẳng lẽ, cái cảng khẩu này chính là do Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên kiến tạo, những cái rễ cây này chính là rễ cây của Khởi Nguyên Chi Thụ hay sao? Cái gọi là Tiếp Dẫn Chi Thuyền kia cũng không phải là từ phía biển tiến vào, cũng không phải từ trên bầu trời bay xuống, lại càng không phải là từ bên trong sa mạc chạy tới, mà là từ các dòng kênh đào ngầm dưới này đi lên hay sao?

Phó Thư Bảo giật mình tỉnh ngộ, tựa hồ như hiểu ra được một vài thứ gì đó.

Cũng không biết đi xuống thăm dò chỗ sâu bên trong lòng đất thêm bao nhiêu nữa, dần dần mối liên hệ tinh thần cùng với phân thân lực lượng càng ngày càng yếu ớt hơn, khó có thể tiếp tục khống chế nữa. Trong lòng Phó Thư Bảo mặc dù có chút không cam lòng, nhưng cũng chỉ đành để cho phân thân lực lượng quay trở về mà thôi.

Quay trở lại cảng khẩu, Phó Thư Bảo đối với khu vực phụ cận của cảng khẩu tiếp tục thăm dò thêm một lần nữa. Lần này đây cũng có một phát hiện mới. Hẳn tìm ra được một vài tòa kiến trúc khác. Chúng cũng không chỉ có cấu trúc hình tháp, còn có một vài tòa kiến trúc cùng với những nhà ở của bình dân bình thường không khác biệt lắm. Bên trong những tòa kiến trúc này còn có lưu lại một vài đồ sứ cùng với đồ gia dụng được bảo tồn khá hoàn hảo. Bởi vì nơi đây ở trong hoàn cảnh đặc thù sâu dưới lòng đất, nhiệt độ cùng với độ ẩm được bảo trì khá tốt, cho nên các thứ đồ gia dụng này cũng không có bị phá hư.

Tìm tòi trong chốc lát, phân thân lực lượng lại một lần nữa dựa theo lộ tuyến lúc đến ban đầu, hướng về phía vách núi đen mà bay lên.

- Ủa! Đó là...

Phân thân lực lượng đột nhiên tạm dừng lại ở một độ cao nhất định. Chỉ nhìn thấy bên trên sườn của vách núi đen kia rõ ràng có một tòa miếu thờ được xây dựng chìm bên trong vách núi đen. Tòa miếu thờ này tuy rằng cũng không có hùng vĩ khổng lồ như Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần vậy, nhưng mà cũng có quy mô hai phần ba Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần. Càng thần kỳ hơn chính là, nó được xây dựng ở độ cao cách mặt đất khoảng chừng hơn ba trăm thước. Từ dưới đất lên đến trên tòa miếu cũng không có bất cứ cầu thang nào đi lên, mà đi xuống cũng không có đường thông hành nào, liền cứ như vậy đột ngột gắn chìm bên trên vách núi đen, giống hệt như một cái Thần tích!

- Con mẹ nó! Cái địa phương này thật sự rất thần kỳ, quỷ dị! Một đám mê đề gắn chung một chỗ với nhau, cái cảm giác tìm không ra đáp án kia khiến người ta thật khó chịu a!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm mắng một câu, sau đó thao tác phân thân lực lượng hướng vào bên trong Thần Miếu mà bay đi.

Thế nhưng ngay trong nháy mắt khi phân thân lực lượng tiếp cận đến tòa Thần Miếu kia, thì một cái lực trường lực lượng quỷ dị đột nhiên hiện ra, giống hệt như một cái hộ tráo vô hình bao trùm toàn bộ tòa Thần Miếu bên trong vậy. Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo lập tức va chạm với tầng hộ tráo kia, chấn động truyền đến, nham thạch bốn phía xung quanh không ngừng ong ong rung động. Vô số những hòn đá thật nhỏ không ngừng rào rào rơi xuống mặt đất bên dưới. Nhưng mà tòa Thần Miếu kia thì lại không một chút cử động, thậm chí ngay cả một hạt bụi cũng không hề rơi xuống nữa.

Bên ngoài có lực trường lực lượng, như vậy bên trong rất có thể có Lực sĩ trấn thủ. Còn có một loại khả năng khác chính là bên trong có một kiện Lực Luyện Khí lợi hại nào đó, một khi gặp phải kẻ thù bên ngoài xâm lấn, sẽ tự động phòng ngự. Hai loại khả năng này, mỗi một loại khả năng đều chiếm tỷ lệ một nửa. Không có tận mắt nhìn thấy, Phó Thư Bảo cũng không thể nào phán đoán chuẩn xác được. Nhưng mà dựa theo lẽ thường, loại tình huống trước mắt này, khả năng có Lực sĩ trấn thủ tựa hồ nhỏ hơn một chút, tỷ lệ có Lực Luyện Khí tự động phòng ngự lớn hơn một chút.

Rầm rầm!

Phân thân lực lượng nện mạnh một quyền lên trên lực lượng hộ tráo kia. Chấn động liền trở nên càng ngày càng kịch liệt hơn. Vài khối nham thạch nặng ngàn cân cũng từ trên đầu ầm ầm rơi xuống. Nhưng mà lực lượng hộ tráo vẫn như cũ không chút cử động, thậm chí ngay cả một chút ba động cũng không có.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời có chút buồn bực. Nếu như là trước kia, tu vi lực lượng của hắn còn chưa có đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ, vậy thì cũng không có gì. Lúc đó tu vi của phân thân lực lượng của hắn cũng chỉ có tiêu chuẩn một Lực sĩ cấp bậc Linh Lực Cấp mà thôi. Nhưng hiện tại nước lên thuyền lên, phân thân lực lượng của hắn cũng đã tăng lên một cấp bậc cảnh giới mới, rõ ràng đã là tiêu chuẩn Lực sĩ Vinh Hằng Lực rồi. Thế nhưng ngay cả một cái lực lượng hộ tráo cũng không thể lay động nổi, đây không phải là rất đả kích người hay sao?

Ầm ầm! Ầm ầm!

Lại nện tiếp thêm mấy quyền xuống nữa, lực lượng hộ tráo vẫn như cũ không một chút ba động, nhưng mà đám nham thạch bốn phía xung quanh lại bị phân thân lực lượng đánh cho chấn động rớt xuống không ít.

- Quên đi! Nếu tiếp tục như vậy nữa, càng ngày tạo ra càng nhiều chấn động, liền biến thành giống như động đất vậy. Vạn nhất nếu như bị Mặc Lan Lý Sự bên trên kia phát hiện ra, cũng không phải là chuyện gì tốt. Cái địa phương này nhìn qua tựa hồ như chưa từng có người nào đến đây cả, thậm chí ngay cả Mặc Lan Lý Sự cũng đều không biết đến nó. Nếu như muốn tiến vào Thần Miếu xem qua một chút, cũng chỉ có thể tự mình đến xem mà thôi!

Rốt cuộc Phó Thư Bảo cũng từ bỏ, không để phân thân lực lượng tiếp tục công kích lực lượng hộ tráo nữa, mà điều khiển phân thân lực lượng bay lên trên vách núi đen, cuối cùng bay xuyên qua tầng cát dày bên trên mà chui ra ngoài.

Vị trí nơi phân thân lực lượng chui lên cách xa khỏi Khởi Nguyên Chi Thụ, cũng cách xa khỏi lãnh địa ngầm của Mặc Lan Lý Sự cùng với Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần, là một vị trí vô cùng an toàn. Phó Thư Bảo lặng lẽ ghi nhớ đại khái địa hình, cũng nhớ kỹ một chút tình huống cụ thể khi đi xuyên qua lòng đất, sau đó mới hướng về phía doanh địa cũ

526. Chương 473: Bắt Gian Tại Giường

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 473: Bắt gian tại giường

Thời gian sáu ngày cũng không có liên hệ, cũng đều chỉ là thông qua Mặc Lan Lý Sự truyền lời tiến hành liên lạc mà thôi. Trong lòng Phó Thư Bảo lo lắng cho hai nàng nữ nhân, khiến cho hắn suýt chút nữa là quên mất hiện tại hắn vẫn còn đang ở bên trong lãnh địa ngầm của Mặc Lan Lý Sự, mà đi ra ngoài này, cũng chỉ là phân thân lực lượng của hắn mà thôi.

Từ thật xa đã nhìn thấy đám lính gác thẳng tắp bên ngoài doanh trại, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo cũng không có hiện thân, mà là lặng lẽ tiềm hành đi vào. Gác bên ngoài doanh trại cũng không chỉ có chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, mà còn có chiến sĩ Độc Lang Tộc, chiến sĩ Hồ Tộc nữa. Đám mỹ nữ Hồ Tộc xinh đẹp đứng thẳng người ở bên ngoài, bộ ngực căng tròn lộ rõ, khí thế nguy nga, rước lấy không ít ánh mắt háo sắc đổ dồn tới.

Hữu Nãi Ngự cùng với Độc Âm Nhi cũng đều có lều lớn riêng của chính mình, bên ngoài lều trại của hai nàng cũng đều có lính đứng gác, một bộ dáng tinh thần tập trung cao độ, uy phong凛凛. Chẳng qua, bất luận bọn họ có đề cao cảnh giác đến thế nào, cũng không thể nào nhận ra được phân thân lực lượng đã lướt sát bên cạnh của bọn họ mà qua.

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đầu tiên là tiến vào trong lều lớn của Độc Âm Nhi. Thời điểm khi phân thân lực lượng đi vào, rèm cửa của lều lớn khẽ bị nhấc lên một góc, phát ra một tiếng động nhẹ. Nhưng đến khi Độc Âm Nhi đang chăm chú vẽ bản thiết kế Luyện Lực Khí của mình ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa rèm, tấm màn kia đã nhẹ nhàng rơi xuống trở lại, giống như là bị một luồng gió bướng bỉnh nào đó thổi lên một góc vậy, gió thổi rèm cửa!

Ánh sáng của vài ngọn đèn dầu từng bên trong lều đem không gian của căn lều chiếu sáng lên. Trên người Độc Âm Nhi gần như chỉ mặc có một kiện áo ngủ, có một loại cảm giác xinh đẹp mông lung. Ánh sáng ngọn đèn xuyên thấu qua tầng vải bông của bộ áo ngủ mỏng dính, mơ hồ lộ ra một ít quang cảnh bên trong. Trên bộ ngực sữa tựa hồ không có mặc áo ngực, mơ hồ có thể nhìn thấy một mảnh trống rỗng, còn có hai điểm anh đào nhỏ bé khéo léo đáng yêu gắn trên đó nữa. Cặp mông đầy đặn đặt thẳng lên trên chiếc ghế đơn sơ. Chất liệu gỗ cứng rắn bên dưới khiến cho đám mông thịt của nàng khẽ lõm xuống một chút, nhưng lại càng thêm đầy đặn to tròn hơn nhiều, khiến cho người ta có một loại cảm giác no đủ cùng với mềm mại dị thường.

Tuy rằng Phó Thư Bảo không phải tự thân đến đây, nhìn thấy những cảnh xuân mê người này, nhưng mà phân thân lực lượng của hắn cũng chính là hắn, cũng có thị giác, có khứu giác, cùng với hết thảy những phản ứng mà một thân thể chân thật bình thường có thể tạo ra được. Cả sáu ngày trời không ở cùng một chỗ với nhau, đột nhiên nhìn thấy tư thái mê người như thế của Độc Âm Nhi, những cảm giác cùng với phản ứng của bản thể hắn, khiến cho phân thân lực lượng của hắn cũng tạo thành phản ứng không nên có, thứ ở giữa hai chân hắn phảng phất như một cái cột cờ dựng thẳng đứng, chiến kỳ đón gió tung bay!

Dục niệm phát ra mãnh liệt, cảm xúc nhất thời kích động, liền giống như là thời điểm đang ẩn hình tiến hành điều tra lại bộc phát ra sát ý vậy, liền bị phát hiện. Ngay tại thời điểm trong lòng Phó Thư Bảo có quỷ, tâm viên ý mã, Độc Âm Nhi đột nhiên cảnh giác nhìn chăm chăm về phía của phân thân lực lượng. Hắn thoáng trầm mặc một chút, đột nhiên hạ thấp thanh âm nói:

- Lão công, là người đến à?

Chuyện tình Phó Thư Bảo có phân thân lực lượng, đối với bên ngoài là một cái bí mật, nhưng mà người nhà của hắn ai cũng biết điều này. Hồ Nguyệt Thiên lại cũng đã từng phái ra huyền hồ phân thân của nàng cùng với phân thân lực lượng của hắn luận bàn đánh giá một trận, thậm chí ngay cả chuyện tình giữa nam và nữ kia cũng đã từng thể nghiệm qua vài lần nữa. Độc Âm Nhi đột nhiên phát hiện ra có một cặp mắt say đắm đang nhìn chăm chăm vào nàng, phản ứng đầu tiên chính là cho rằng có người nào đó xâm nhập,

nhưng mà lại không nhìn thấy bất cứ người nào, nàng liền nghĩ đến hơn phân nửa chính là phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đã ẩn hình tiến vào.

- Ha hả... muốn dụ chết ta à?

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng phóng một cái, liền phóng tới bên cạnh của Độc Âm Nhi, thậm chí nói vào trong tai của nàng. Nhưng mà cũng không phải là thân thể chân chính, không có hơi thở phát ra, bằng không khi nói chuyện, khí nóng thổi vào trong màng nhĩ trong suốt của Độc Âm Nhi, thường sẽ khiến cho thân thể mềm mại của nàng run lên, sau đó mềm mại ngã thẳng vào trong lồng ngực của hắn, khiến cho hắn sờ mó một phen.

- Độc Cường, Độc Dũng! Hai người các ngươi không cần thủ nữa, đi xuống đi!

Độc Âm Nhi đột nhiên cao giọng nói.

- Đã rõ, Đội trưởng!

Bên ngoài lều lớn truyền đến thanh âm trả lời.

- Cũng kêu các thuộc cấp rời đi, hấp dẫn a...

Trong lòng Phó Thư Bảo lại một mảnh kích động.

Sau khi nghe tiếng bước chân của hai gã lính gác dần dần rời xa, Độc Âm Nhi mới thở ra một hơi:

- Ta chỉ biết chính là ngươi a! Ngươi thì giỏi rồi, cùng cái ả Mặc Lan Lý Sự kia trốn tránh một nơi, đừng nói là đã làm ra chuyện tình gì không thể gặp người khác a! Chân nhân vì sao lại không đến, mà để ột phân thân lực lượng quay trở về?

Lúc này Phó Thư Bảo mới đem chuyện tình mình bị Mặc Lan Lý Sự giam lỏng nói ra, sau đó lại đem chuyện tình của Luyện Hoa Nữ Thần cùng với chuyện phát hiện ra cảnh khẩu thần bí dưới lòng đất nói ra. Nói cho Độc Âm Nhi biết nhiều chuyện như vậy, Phó Thư Bảo cũng không trông mong nàng có thể suy nghĩ ra được vấn đề gì, mà chỉ là muốn nàng biết chuyện tình này, trong lòng cũng có chút chuẩn bị nhất định.

Mãi sau khi nghe Phó Thư Bảo đem tất cả các chuyện một phen nói xong, Độc Âm Nhi mới ngưng trọng nói:

- Nói như vậy, lúc này đây chúng ta chính là dẽ rơi vào bẫy sói, lành ít dữ nhiều sao? Chúng ta trên cơ bản là không có bất cứ minh hữu nào à?

- Không phải Hội trưởng Long Điền đang tiến hành liên lạc với một vài thành viên của Hội sở Luyện Lực sĩ có quan hệ tới với Tha Na Sâm hay sao?

- Hừ! Tên gia hỏa này căn bản là ngọn cỏ đầu đường, vừa thất Tha Na Sâm thất thế, chúng ta lại không thể cấp cho bọn hắn chỗ nào tốt cả, căn bản là sẽ không hợp tác cùng với chúng ta đâu! Ngược lại chỉ cần Diệt Luân Lý Sự cùng với Tư Thần Sâm mở miệng một cái, hứa cấp cho chút ưu đãi, thì tên gia hỏa này cũng sẽ cúp đuôi chạy theo mà thôi!

Độc Âm Nhi thở phì nói.

- Vậy thì chúng ta đây cũng chỉ có thể dựa vào chính mình mà thôi!

- Dựa vào chính mình? Tuy rằng thực lực của chúng ta cũng không yếu, nhưng mà đối với Diệt Luân Lý Sự cùng với Tư Thần Sâm và cái tên Vân La Lý Sự thâm sâu khó lường kia cũng có vẻ vô cùng miễn cưỡng, càng không cần phải nói hiện tại đã có thêm một nàng Mặc Lan Lý Sự ẩn chứa dã tâm cùng cực nữa!

Dừng lại một chút, Độc Âm Nhi mới lại hít mạnh một hơi, nói:

- Ngươi không biết, mấy ngày nay ta cũng lo lắng muốn chết, trong lòng lo lắng người... sẽ không bao giờ... trở về đây nữa...

Dùng cánh tay của phân thân lực lượng đem Độc Âm Nhi nhẹ nhàng ôm vào trong lòng, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng an ủi:

- Tình huống hiện tại, trước khi chưa thể chữa trị thành công Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, Mặc Lan Lý Sự khẳng định sẽ không để cho ta chết. Còn nữa, lần Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới lần này ẩn chứa vô số những chuyện xấu. Trước khi Đại hội khai mạc, ta nghĩ muốn một phen đem chuyện tình của Địa Hạ Càng Khẩu điều tra cho rõ ràng! Mặt khác, chúng ta không phải là không có thực lực để đánh một trận chiến. Ta muốn nói cho người biết, tu vi lực lượng của ta đã đột phá cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực Tam trọng, đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực Nhất trọng rồi!

- Cái gì? nguồn

Độc Âm Nhi nhất thời há hốc miệng ra. Thời điểm khi nàng há hốc cái miệng tràn ngập hơi thở đàn hương của mình, thì một bàn tay tặc thủ mà nàng không thể nhìn thấy cũng đã từ cổ áo của nàng ta thò vào trong, bắt được một đầu thỏ ngọc căng tròn to mọng, chà xát một hồi. Bên trái xoa một cái, bên phải xoa một cái, có đôi khi lại dè dề mấy cái lên trên điểm hoa anh đào đỏ hồng trên đầu ngọc thỏ kia vài cái, cảm giác tê dại truyền đến, khiến cho hơi thở của nàng nhất thời liền trở nên dồn dập cùng nặng nề hơn một trận.

Chẳng qua, cho dù là bị khinh bạc, nhưng mà tâm thần của nàng lại vẫn như cũ đắm chìm trong sự khiếp sợ không thôi, chính là bởi vì chuyện tình mà Phó Thư Bảo thuận miệng nói ra kia. Phải biết rằng, Lực sĩ Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực nếu như muốn đột phá bình cảnh Tam trọng, tiến vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, thứ cần có không chỉ là sự tu luyện gian khổ, sự tiêu hao một lượng lớn linh tài, còn cần có cơ duyên nữa. Một vài người cho dù dùng thời gian và tinh lực cả đời cũng không thể nào đạt đến được. Mà hắn lại tùy tiện liền có thể đạt tới! Điều này khiến cho bản thân nàng cũng là Luyện Lực sĩ, hơn nữa luôn luôn tự phụ thiên phú mạnh mẽ, lúc này còn cái gì có thể nói nữa chứ?

Hoàn hảo Phó Thư Bảo chính là nam nhân của nàng, bằng không, chỉ cần cái loại cảm giác hâm mộ cùng với ghen tỵ mãnh liệt, cũng có thể tạo thành bóng râm thật lớn trên con đường tu luyện của nàng.

- Bốn khóa Linh Chi Vãn Thạch tuy rằng đã bị ta luyện hóa hết, nhưng mà đá vụn cùng với Linh sương thì ta lại xách theo ra ngoài. Nàng cùng với Hồ Nguyệt Thiên mỗi người một nửa. Sau khi các nàng sử dụng xong, những phần còn lại có thể dùng để gia tăng thực lực chiến đội của các nàng!

Một bên vừa hưởng thụ thân thể tuyệt vời của Độc Âm Nhi, Phó Thư Bảo một bên từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới phóng xuất ra một vài thứ lấy được từ trong kho phòng linh tài, cũng không chỉ có đá vụn cùng với Linh sương của Linh Chi Vãn Thạch, còn có một vài thứ linh tài trân quý mà ở bên ngoài cũng khó có thể nhìn thấy.

Mấy thứ này vừa xuất hiện trước mặt Độc Âm Nhi, nhất thời giống như là một nàng nữ nhân tham tài đột nhiên nhìn thấy kim cương sáng lấp lánh vậy, nàng ta lập tức liền giây thoát khỏi sự ôm ấp của Phó Thư Bảo, chớp lấy đám bảo vật trước mặt mình mà cẩn thận kiểm tra.

- Cho nên, chúng ta vẫn là có cơ hội lật ngược tình thế a!

Phó Thư Bảo nói, ánh mắt nhìn xuống phần móng tuyết trắng lộ ra bộ dáng lung linh dưới ánh sáng ngọn đèn. Hắn lại nở nụ cười mê đắm, nói:

- Ta đi ra một chuyến cũng không dễ dàng lắm, thời gian có hạn, có câu nói, một khắc giá trị ngàn vàng a! Không bằng chúng ta... hắc hắc...

- Hắc hắc cái đầu người a! Hiện tại người không phải là thân thể thật sự, chỉ là một cái phân thân lực lượng mà thôi, ta không thèm cùng với người làm cái loại sự tình này a! Nếu như muốn làm, chờ đến khi chân thân của người trở về rồi mới tính sau!

Trong lòng Độc Âm Nhi lúc này cũng chỉ còn có bảo vật mà thôi, thậm chí ngay cả liếc mắt nhìn hắn cũng không thèm nữa.

- Được rồi! Ta sẽ đem một vài thứ này nọ đưa cho Hồ Nguyệt Thiên, sau đó liền phản hồi trở về lãnh địa dưới lòng đất của Mặc Lan Lý Sự!

Phó Thư Bảo thất vọng nhún nhún vai mấy cái, mang theo Luyện Chi Trữ Vật Giới rời khỏi lều lớn của Độc Âm Nhi.

oOo

Bên trong lều lớn của Hồ Nguyệt Thiên, ánh sáng vẫn chưa tắt. Thời điểm khi phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo lên vào, còn chưa kịp làm ra hành động gì, một đôi mỹ mục của Hồ Nguyệt Thiên liền chuyển sang bên đó, tập trung ngay tại phương hướng của phân thân lực lượng.

Tuy rằng không thể nhìn thấy, cũng không có cách nào cảm giác được sự tồn tại của phân thân lực lượng Phó Thư Bảo, nhưng thân là đại sư phụ trợ chiến đấu, lại đồng dạng có được bốn sự ngưng luyện ra huyền hồ phân thân, Hồ Nguyệt Thiên đối với cái loại tồn tại kỳ lạ như phân thân lực lượng cũng có được năng lực cảm ứng không thể nào tưởng tượng được. Cho nên, ngay tại thời điểm khi phân thân lực lượng tiến vào trong lều, trong lòng nàng đột nhiên có được sự cảnh giác, liền nhìn về phía hướng đó.

- Quả nhiên là hồ ly tinh! Ta còn chưa có hiện thân, nàng liền cảm giác được sự tồn tại của ta rồi!

Phó Thư Bảo cười khê một tiếng, chậm rãi đi qua.

Hồ Nguyệt Thiên cũng không có giống như Độc Âm Nhi vậy, vội vội vàng vàng hoàn thành Luyện Lực Khí của mình, mà là đang nằm nghiêng trên tấm chăn nệm của mình, mài giũa ngón tay. Trên thân thể của nàng vền vền chỉ có một tầng quần áo lụa mỏng che lấp thân thể, không biết đây có phải là trong lòng nàng có dự cảm rằng Phó Thư Bảo sẽ tới, cho nên mới cố ý mặc vào hay không. Tóm lại, dưới sự chiếu rọi của ánh đèn trong lều, cái tầng lụa mỏng kia giống như là không hề có chút tác dụng nào vậy, không cần phải cố gắng quá sức liền có thể nhìn thấy được hết thấy những thứ muốn nhìn thấy.

Trình độ môn lung thông thấu tràn ngập mỹ cảm mê người, đây chính là tác phong bình thường của hồ ly tinh, xem ra còn cường đại mê người hơn so với Độc Âm Nhi nhiều lắm.

- Ngày hôm nay tâm thần của ta có chút không yên, đoán rằng tên gia hỏa xấu xa nhà ngươi sắp sửa trở về.

Thần nhiên nở nụ cười quyến rũ, Hồ Nguyệt Thiên hướng về phía phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo ngoắc ngoắc tay mấy cái. Cái nhìn đối với phân thân lực lượng, thì tư tưởng của nàng cùng với Độc Âm Nhi cũng không giống nhau lắm. Nàng ta vẫn luôn một phen cho rằng phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo cũng là một bộ phận của bản thân hần, liền giống như là đám huyền hồ phân thân của nàng vậy.

- Ta có vài chuyện tình muốn nói cho nàng biết, còn có rất nhiều những bảo vật muốn tặng cho nàng nữa! Sau đó, thời gian còn lại... ha ha... người hiểu mà!

Phó Thư Bảo phiêu nhiên bay thẳng lại.

Hồ Nguyệt Thiên nhẹ nhàng phun ra một ngụm khí:

- Chỉ biết ngươi không có ý tưởng gì tốt cả mà! Bằng không, ta cũng đã không mặc như vậy rồi!

Vẫn là hồ ly tinh am hiểu ý người khác nhất a! Cả đời có một nữ nhân như vậy làm bạn, còn có cái gì phải tiếc nuối nữa chứ?

Một bên hưởng thụ thân thể mềm mại của hồ ly tinh, một bên vừa kể lại các sự tình trong thời gian qua, cuối cùng hồ ly tinh vừa thở gấp hổn hển vừa nhìn thấy Phó Thư Bảo đem đám bụi đá, Linh sương cùng với một ít linh tài trân quý từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra. Những cái bảo vật này khiến cho hai mắt hồ ly tinh tỏa sáng, vui mừng gần chết, những thủ đoạn lấy lòng tự nhiên cũng là dùng ra đủ cả mười phần!

- Con mẹ nó! Không cần lãng phí thời gian nữa, trời sắp sáng rồi... một phen dang chân ra đi...

- Đã biết ngươi gấp gấp như vậy mà! Nể tình ngươi đem nhiều thứ bảo vật như vậy cấp cho ta, ta dang ra là được...

Một cặp đùi đẹp giống như một đôi bạch ngọc chậm rãi mở ra, thời điểm chỗ thần bí bên dưới vừa mới lộ ra, ngay khi Phó Thư Bảo muốn đi vào trong mật động tìm tòi bí mật, một cái thanh âm quen thuộc đột nhiên từ bên ngoài lều lớn truyền vào.

- Hồ Nguyệt Thiên, lão công của ta còn ở bên trong hay không?

Đây là tình huống gì? Hai người ở trên giường nhất thời giống như bị sét đánh, sững sờ ngay tại đương trường.

- Khụ khụ... đã đi rồi!
- Ta không tin! Ta muốn vào xem!
- Lúc này không tiện a!
- Có cái gì mà không tiện? Trừ phi các người có những hoạt động gì không thể gặp người a!

Cái này, lại là tình huống gì đây?

Phó Thư Bảo thở dài một tiếng, phốc một tiếng bỏ chạy mấy, so với mèo gặp nước sôi còn phóng nhanh hơn rất nhiều...

527. Chương 474: Quyền Thú

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 474: Quyền thú

Phân thân lực lượng dọc theo đường cũ phản hồi trở về lãnh địa ngầm của Mặc Lan Lý Sự. Lúc trước khi Phó Thư Bảo rời đi, đã ghi nhớ lại một chút lộ tuyến trong lòng đất, vì hắn muốn sau này tự mình sẽ đi thăm dò Địa Hạ Căng Khẩu. Vốn dĩ phân thân lực lượng là có thể biến mất ngay tại chỗ, ngay tại thời điểm Độc Âm Nhi sắp sửa bắt gian tặc giường kia, nhưng mà hắn vẫn cần phân thân lực lượng đem Luyện Chi Trữ Vật Giới trở về cho hắn, để tránh Mặc Lan Lý Sự nảy sinh nghi ngờ.

Sau khi phân thân lực lượng quay trở về khố phòng linh tài, Phó Thư Bảo cũng không chút lãng phí, trực tiếp tiến hành luyện hóa. Đây chính là phương thức tu luyện độc hữu của riêng mình hắn, đồng thời trong lúc luyện hóa phân thân lực lượng, hắn có thể rất nhanh gia tăng lên tu vi lực lượng của mình. Mà phân thân lực lượng cũng có thể trở nên càng thêm tinh thuần cùng cường đại hơn nhiều, chính là nhất tiễn hạ song điều.

Tiến hành luyện hóa phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo cảm giác được tinh khí thần cả người hắn cũng đều tiến nhập vào một cái trạng thái hoàn toàn mới. Phương thức suy nghĩ, tốc độ vận hành máu, cùng với một vài phương diện khác nữa cũng trở nên linh mãnh cùng với cường đại hơn bình thường. Tuy rằng hắn vẫn như cũ ngồi trên sàn nhà lạnh như băng, nhưng hết thảy mọi thứ chung quanh tựa hồ cũng đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay, bao gồm cả sự hành tẩu của đám nữ chiến sĩ bên ngoài khố phòng linh tài nữa. Thậm chí ngay cả thanh âm nói chuyện, hô hấp của các nàng cũng rõ ràng không chút bỏ sót, giống như ở ngay trước mắt hắn, ngay bên cạnh lỗ tai của hắn vậy.

- Còn thời gian ba ngày nữa Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc mới khai mạc, không biết cái vị mà chúng ta đang phụ trách canh gác này, sẽ xuất ra tác phẩm Luyện Lực Khí dự thi kinh thiên động địa gì nữa đây?

Một nữ chiến sĩ tóc vàng nhỏ giọng nói.

- Điều đó chính là khẳng định a! Bằng không, Mặc Lan Lý Sự đại nhân cũng sẽ không xem trọng hắn như vậy, đem cả khố phòng linh tài của ngài cấp cho hắn sử dụng!

Một nàng thiếu nữ tóc vàng khác cũng nhỏ giọng nói.

- Chính là, cái tên gia hỏa kia đặc biệt háo sắc a...
- Chẳng phải vậy sao? Lần trước không ngờ hắn dám thoát y toàn thân trước mặt chúng ta, lại còn bảo chúng ta chà lưng cho hắn nữa!
- Vẫn là đừng nói đến cái chuyện tình lần đó nữa! Vừa nói đến ta liền ác tâm muốn chết a... Đúng rồi! Mặc Lan Lý Sự đã hạ lệnh xuống, thời gian hai ngày này, ngài cần phải xử lý các chuyện tình của Đại hội Luyện

Lực sĩ Thế giới, phải ba ngày sau mới có thể trở về được. Mà đó cũng chính là ngày mà Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới chính thức khai mạc. Ngài bảo chúng ta phải cẩn thận giám sát gã họ Phó kia, đừng để cho hắn có cơ hội bỏ trốn, chúng ta vẫn là tập trung tinh thần một chút đi, nếu như chuyện tình thất bại, trừng phạt khẳng định là vô cùng nghiêm khắc đó!

- Người thật là lo xa a! Có một ngàn chiến sĩ của Quân đoàn Tụ Nguyệt chúng ta trấn thủ, còn có cả một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng bên ngoài nữa, nơi này chính là một cái giếng giam tường đồng vách sắt a! Cái tên họ Phó kia khẳng định là trốn không thoát đâu. Huống hồ, cái tên họ Phó kia cũng không ngốc như vậy, ngay tại thời điểm này lại chạy đi, không phải chính là trở mặt với Mặc Lan Lý Sự hay sao? Ta cam đoan rằng, có cấp cho hắn một ngàn lá gan, hắn cũng không dám đâu!

Hai nàng thiếu nữ bật cười ha hả một trận. Đó chính là một kiểu cười cố gắng kềm nén nhỏ lại, nhưng vẫn vô cùng thanh thúy a. Các nàng sợ Phó Thư Bảo sẽ nghe thấy các nàng nói chuyện, nhưng mà thời điểm này, Phó Thư Bảo lại đang lắng nghe các nàng một chữ cũng không bỏ sót.

Trong lúc ngẫu nhiên không ngờ lạt đạt được tin tức quan trọng này, Mặc Lan Lý Sự ít nhất cũng phải thêm hai ngày nữa mới quay trở lại lãnh địa ngầm của mình, đó không hề nghi ngờ gì chính là một sự ám chỉ cho Phó Thư Bảo thả tay hành động a!

Hành động của hắn, tự nhiên chính là đi thám hiểm Địa Hạ Củng Khẩu a!

Theo thời gian mà tính toán, thì Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới quả thật là phải ba ngày sau đó mới chính thức khai mạc. Thân là người đứng đầu Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Mặc Lan Lý Sự trong thời gian hai ngày cuối cùng này khẳng định phải xử lý rất nhiều chuyện tình lặt vặt, hơn nữa nàng ta vẫn phải đi cân bằng những quan hệ ích lợi giữa nàng cùng với Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự nữa. Nhiều chuyện tình như vậy cần nàng phải tự mình đi xử lý, đi cân bằng, tự nhiên sẽ không có thời gian cùng với tinh lực để tự mình trông coi Phó Thư Bảo rồi.

Kỳ thật, cũng đúng như những gì mà cô nàng chiến sĩ thiếu nữ tóc vàng kia nói, thời điểm này mà chạy đi, không thể nghi ngờ gì chính là trực tiếp cùng với Mặc Lan Lý Sự trở mặt. Cái này đối với hắn mà nói quả thật là không có một chút lợi ích nào cả. Nhưng mà, ai lại cũng không biết được rằng Phó Thư Bảo trong một lần vô tình dùng phân thân lực lượng đi về gặp mặt Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên lại phát hiện ra bí mật của Địa Hạ Củng Khẩu, như vậy, thời gian hơn hai ngày này, đúng chính là khoảng thời gian để cho hắn đại triển quyền cước a.

Điều này, hai nàng nữ chiến sĩ của Quân đoàn Tụ Nguyệt thủ hộ ở bên ngoài khẳng định là không thể nào lường trước được, hiển nhiên là Mặc Lan Lý Sự cũng không thể nào nghĩ tới. Không có bất cứ nàng nữ nhân nào nguyện ý ở trong đường cống thoát nước cổ xưa tràn đầy mùi hôi thối mà tìm tòi cả. Như vậy chuyện tình nàng ta không biết sự tồn tại của Địa Hạ Củng Khẩu đó là chuyện tình vô cùng bình thường. Thậm chí chuyện tình Địa Hạ Củng Khẩu đối với mọi người bên ngoài mà nói, cũng đều là một đại bí mật.

- Muốn đi ra ngoài, hai nàng nữ chiến sĩ bên ngoài căn bản không có gì đáng nói, nhưng mà đám Chiến sĩ Thạch Tượng bên ngoài lại tương đối đáng sợ, qua loa một chút cũng không được. Vẫn là phải chế định một kế hoạch hoàn hảo một chút mới được!

Một bên nghe trộm hai nàng nữ chiến sĩ kia khe khẽ nói nhỏ, trong lòng Phó Thư Bảo vẫn một bên tìm kiếm đối sách.

Mở cửa ra, đi ra ngoài, đánh mạnh hai quyền, sau đó trốn tránh vào trong hệ thống cống thoát nước, trực tiếp đi xuống Địa Hạ Củng Khẩu, đây là cách đơn giản mau lẹ nhất, nhưng mà cái này khẳng định là không được rồi. Nếu làm như vậy mà nói, người khẳng định có thể đi được, nhưng mà tỷ lệ bị phát hiện cũng là cao đến trăm phần trăm.

Suy nghĩ trong chốc lát, khóe miệng Phó Thư Bảo đột nhiên lộ ra một tia ý cười nhàn nhạt. Thân thể đang tĩnh tọa của hắn chậm rãi bộc phát ra một cỗ quang trạch óng ánh bạch, tinh thuần giống hệt như băng tuyết vậy. Những luồng quan mang trong suốt này rất nhanh liền ngưng luyện thành một cái phân thân lực lượng, thay thế hắn ngồi xuống dưới sàn nhà lạnh như băng. Mà chân thân của hắn, lại trầm mặc đắm mạnh lên trên mặt đất, hướng chỗ sâu trong lòng đất mà chìm dần xuống.

Lần trước đó là chân thân ở lại canh giữ bên trong khổ phòng linh tài, phân thân lực lượng ra ngoài làm việc, mà lần này đây lại ngược lại, một phen đem phân thân lực lượng ở lại bên trong khổ phòng linh tài làm lẫn lộn tầm nhìn, mà chân thân thì thông qua thuật độn thổ để chạy ra ngoài.

Dem phân thân lực lượng lưu lại bên trong khổ phòng linh tài cũng có một chỗ tốt thật lớn, đó chính là nếu như hai nàng nữ chiến sĩ bên ngoài đột nhiên tiến vào, hắc vẫn còn có thể khống chế phân thân lực lượng để mà ứng phó lại. Chỉ cần không phải là Mặc Lan Lý Sự tự mình tiến vào, đám chiến sĩ Tụ Nguyệt dưới trướng của nàng cũng không thể nào phán đoán được thật giả.

Thân thể chìm vào trong lòng đất, tất cả ánh sáng cũng đều hoàn toàn biến mất, trước mắt là một mảnh hắc ám tối tăm, không thể nhìn thấy được thứ gì. Ở trong hoàn cảnh như thế này đi tìm kiếm một đường cống thoát nước, chính là rất dễ dàng bị lạc đường, khoảng cách với vị trí chính xác càng ngày càng xa. Sau khi thân thể chìm xuống đến độ sâu khoảng chừng hai thước, Phó Thư Bảo liền đình chỉ chìm xuống, mà là tĩnh tâm lại, lắng nghe những tiếng vang nhỏ nhất.

Rất nhanh sau đó, một cái thanh âm róc rách rất nhỏ đã bị hắc nhảy cảm phát hiện ra được. Khóe miệng của hắc lại nhếch lên một tia tiểu ý. Đây chính là thanh âm nước chảy bên trong cống thoát nước. Trong hoàn cảnh tối tăm hắc ám như thế này, tiếng nước kia chính là kim chỉ nam cho hắc.

Độn thổ tiềm hành, đối với tu vi Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực như hắc hiện tại mà nói, đó chẳng khác nào như là đang dẫm chân đi trên đất bằng vậy. Lực lượng Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực với lực lượng Thổ nguyên tố làm chủ đạo, liền giống như một thanh đao đang chặt đậu hủ vậy, rất nhanh chóng mở ra tầng nham thạch sâu dày mà rắn chắc. Nhưng ngay khi thân thể của hắc thông dong rời đi, bộ phận đất đá bị phá ra cũng tự nhiên khôi phục lại nguyên trạng, không tăng thêm một mảnh đất, cũng không giảm bớt một khối đá.

Cũng không mất bao nhiêu thời gian, Phó Thư Bảo liền từ trong một vách tường bằng đá đáng vẻ cổ xưa đi ra. Một cỗ hương vị tanh thối xộc lên tận mũi, dưới chân là một đám nước thải đen thối dính dấp không ngừng lưu động. Nhưng mà đặt bên trong một cái hoàn cảnh không xong như thế này, tâm tình của Phó Thư Bảo ngược lại sung sướng một cách dị thường. Hắc cười hắc hắc, nói:

- Hai nàng chiến sĩ ngốc kia giờ phút này chỉ sợ còn đang mãi đàm luận xem ta sẽ luyện chế cái Luyện Lực Khí gì a! Lại không nghĩ tới, giờ phút này ta đang đi thăm dò mê đề từ Thời đại Khởi Nguyên mà các nàng nằm mơ cũng đều muốn biết a!

Địa Hạ Cảng Khẩu cổ xưa đồ sộ bên dưới, còn có tòa Thần Miếu bên trên vách núi đen kia nữa, hết thảy những thứ này cũng đều tràn ngập một loại sắc thái thần bí, có lực hấp dẫn cường đại, dụ dỗ hắc tiến đến tìm tòi bí mật, giống như là một nàng mỹ nữ đến từ quốc gia khác, lộ ra một chút cảnh xuân tuyệt mỹ, thể nhưng ở trên mặt lại khoác một cái khăn che mặt thật dày thật kín, hắc có thể nào không gơ tay cởi bỏ nó cơ chứ?

Dọc theo lộ tuyến lúc trước phân thân lực lượng đã từng đi, Phó Thư Bảo rất nhanh liền đi đến điểm cuối của hệ thống cống thoát nước, cũng chính là trên đỉnh của vách núi đen dưới lòng đất. Nhìn thấy dòng nước thải đen kịt dưới chân âm âm đổ thẳng xuống vực sâu bên dưới, trong lòng Phó Thư Bảo lại hiện ra một màn cảnh tượng Thời đại Khởi Nguyên thịnh thế phồn hoa tinh mỹ tại thời Viễn Cổ. Trong những năm tháng cổ xưa đã trôi qua kia, người có thể sáng tạo nên hết thảy những thứ này, có được thực lực cường đại cùng với trí tuệ cao siêu đến thế nào?

Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực nhẹ nhàng triển khai, cũng không cần Phó Thư Bảo lại dùng Nguyên Tố Chi Hỏa chiếu sáng, chỉ riêng ánh sáng của cặp Lực Lượng Chi Dực sau lưng hắc cũng đã chiếu sáng một phạm vi khá lớn rồi. Hắc tự thân đến đây, năng lực hành động tự nhiên phải cường đại hơn so với phân thân lực lượng đến mấy lần.

Phốc!

Hai chân nhẹ nhàng dẫm mạnh một cái lên trên đường cống thoát nước, thân thể Phó Thư Bảo rất nhanh hạ thẳng xuống, rồi đột nhiên đến một độ cao nhất định, thân thể hắc chợt ngừng lại. Ở trước mặt của hắc, tòa Thần Miếu cổ xưa lừng lừng đứng sừng sững ngay trên vách núi đen, dưới sự chiếu sáng của Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực, tất cả những phương diện chi tiết nhỏ nhất cũng không thể nào che giấu được.

Ổ hoàn cảnh hắc ám này, nhẹ nhàng quan sát kỹ Thần Miếu, cảm giác của Phó Thư Bảo lại giống như là đang nằm trong ổ chăn đi quan sát cái thứ giữa hai chân của một cô nàng mỹ nữ vậy. Bởi vì, bên trong ổ chăn cũng không phải là rất tối tăm hay sao?

Phốc!

Nhẹ nhàng nhảy xuống, bên trong hư không hắc ám nhất thời thoáng hiện lên một chút quỹ tích của lưu quang. Một tiếng vang trầm đục cất lên, một tầng lực lượng hộ tráo đột nhiên sản sinh ra, nhất thời đem Phó Thư Bảo đang bay nhanh về phía trong Thần Miếu đẩy ngược trở ra. Tốc độ của hắn cũng không nhanh đến mức vượt qua tốc độ hình thành của lực lượng hộ tráo. Muốn dùng tốc độ bay nhanh vào, cái ý tưởng này căn bản không thể thực hiện được.

- Nguyên Nhất Quyền!

Hét lớn một tiếng, nắm tay của Phó Thư Bảo hướng về phía lực lượng hộ tráo trong suốt đập thẳng vào.

Bên trong hư không hắc ám, một đầu thú hư ảo ở đầu nắm tay hắn chợt rõ ràng hiện lên, giống như Cự long, giống như mãnh hổ, vô cùng uy vũ.

Đây chính là Quyền thú!

Một quyền đánh ra, tinh khí thần cùng với năng lượng vô hình của lực lượng hỗn hợp lại với nhau, tự nhiên sẽ sản sinh ra một cái ý chí, một cái ý chí chiến đấu, một cái hồn thể chiến đấu. Đến cấp bậc này, chính là sản sinh ra một cái sinh mệnh khác loại mà thôi!

Người tiến hành luyện kiếm, khi luyện đến cảnh giới cao thâm nhất, một kiếm xuất ra khỏi vỏ lập tức sẽ giết người ngoài ngàn dặm, đó chính là kiếm khí. Kiếm khí, cũng chính là Kiếm thú của người luyện kiếm.

Đây chính là lần đầu tiên Phó Thư Bảo dốc hết toàn lực thi triển ra Nguyên Nhất Thức, thậm chí ngay cả hắn cũng không nghĩ đến vừa mới ra tay liền sản sinh ra Quyền thú như vậy!

Ngay trong nháy mắt khi Quyền thú hiện ra, tất cả các linh năng bên trong hư không nhất thời tựa hồ cũng tụ tập lên trên nắm tay của hắn! Một quyền như vậy, cái loại khí thể cuồng phách bá đạo như thế này, làm cho người khác cảm giác được giống như ngay cả một ngọn núi cũng có thể dễ dàng đánh sụp đổ!

Đây chính là Nguyên Nhất Thức, chiêu thức cường đại nhất của Nguyên Nhất Chiến Kỹ, không chỉ là bộ phận Luyện tâm hoàn toàn dung hợp lại, thậm chí ngay cả một bộ phận Luyện thể cũng hoàn toàn dung hợp với nhau, sáng lập ra một loại thủ đoạn công kích mới có uy lực còn cường hãn hơn rất nhiều nữa. Nguyên nhất, nguyên nhất, tuy rằng chỉ có một thức, nhưng mà lại có biến hóa huyền diệu nhất biến ứng vạn biến. Cũng chính là muốn nói, công kích của hắn, thậm chí ngay cả một cái ánh mắt tràn ngập sát ý, đó cũng là một kích tất sát!

Tất cả mọi chiêu thức kịch chiến khi tu luyện đến mức cuối cùng, cảnh giới chung cực nhất chính là vô chiêu. Vô chiêu thắng hữu chiêu, cũng không phải là một loại mách lới dọa người trong các tiểu thuyết hiệp khách, mà là cảnh giới chân thật, là cảnh giới cao thâm nhất.

Ầm ầm!

Quyền thú chợt lóe mà hiện lên kia trước tiên đập thẳng lên trên tầng lực lượng hộ tráo vô hình trước mặt, ngay sau đó nắm tay của hắn cũng va chạm ngay tại cùng một điểm công kích. Hai thanh âm nổ vang nặng nề truyền ra, lực lượng hộ tráo vô hình nhất thời bị phá vỡ. Tuy rằng nhìn qua cũng không thấy được quá trình vỡ vụn của nó, nhưng bằng vào cảm giác vô cùng nhạy cảm, Phó Thư Bảo đã rõ ràng cảm giác được, cái lực lượng hộ tráo kia giống như một tầng hộ tráo thủy tinh yếu ớt vậy, dưới sự đả kích của trọng quyền, đầu tiên là xuất hiện dấu vết nứt nẻ, sau đó ầm ầm sụp đổ.

528. Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lực lượng hộ tráo vừa mới vỡ nứt, tòa Thần Miếu cổ xưa liền giống như là một nữ nhân đã bị lột sạch quần áo, không hề có năng lực phòng bị gã xâm lấn Phó Thư Bảo này nữa.

- Không nghĩ tới chỉ một cái lực lượng hộ tráo cũng đã mạnh mẽ đến như vậy, với thực lực Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực mới có thể miễn cưỡng phá vỡ. Nếu như bên trong Thần Miếu còn có loại cơ quan gì đó nữa, đó mới thật sự không ổn a! Thời điểm đi vào nhất định phải tập trung mười phần, cẩn thận một chút mới được.

Phá vỡ xong lực lượng hộ tráo, Phó Thư Bảo cũng không có bởi vì vậy mà cao hứng, mà tâm tình ngược lại còn ngưng trọng hơn mấy phần. Đứng ở đằng xa quan sát trong chốc lát, sau khi xác định cẩn thận không có vấn đề nguy hiểm gì phát sinh, hắn mới huy động Lực Lượng Chi Dực, hướng về phía bình thai phía trước đại môn của Thần Miếu bay đi.

Bởi vì là một tòa kiến trúc xây dựng ngầm bên trong vách núi đen, bản thân tòa Thần Miếu cũng đã chiếm cứ một địa phương thật rộng lớn, vì thế đám bình thai phía trước đại môn so sánh ra phải nhỏ hơn rất nhiều. Chặng qua những thứ xây dựng nên cái bình thai kia cũng đều là những khối đá thật lớn, mỗi một khối cũng đều lớn khoảng chừng năm sáu thước, sức nặng nhìn qua ít nhất cũng hơn một vạn cân.

Khó có thể tưởng tượng nổi, người của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên bằng cách nào có thể một phen đem những khối đá nguyên liệu nặng nề như vậy vận chuyển lên trên vách núi đen cao hàng trăm thước như vậy?

Đại môn đi vào Thần Miếu này cùng với đại môn của Thần Miếu Luyện Hoa Nữ Thần cũng có cùng độ cao tương đương, khoảng chừng hơn hai chục thước. Mấy trăm cái cột đá khổng lồ chống đỡ phần khung đỉnh nặng nề to lớn, làm cho người ta có một loại cảm thụ vô cùng nguy nga, đồ sộ. Một người bình thường đứng trước mặt nó, tự nhiên sẽ nảy sinh một loại cảm giác bản thân mình vô cùng nhỏ bé.

Phốc!

Một tiếng động nhỏ vang lên, Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa từ trong ngón tay của Phó Thư Bảo bắn ra, phiêu phù bay vào bên trong tòa Thần Miếu. Không gian hắc ám bên trong Thần Miếu nhất thời xuất hiện một đoàn ánh sáng. Đốm Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa kia phi hành thẳng tắp về phía trước, những nơi mà nó đi qua, phạm vi mấy thước chung quanh cũng bị chiếu sáng lên.

Đáng tiếc chính là, bên trong lại hoàn toàn trống trơn!

- Không có khả năng!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Một tòa Thần Miếu như vậy, khẳng định là phải hao phí công sức vô cùng mới có thể xây dựng được, nếu như đã xây dựng xong, ngay cả một vị Thần linh đặt vào trong này để cung phụng cũng không có, làm sao có khả năng đó chứ?

Không ai lại đi dùng một cái giá thật lớn để tu kiến một tòa Thần Miếu rồi lại không đặt Thần linh vào trong này cung phụng cả. Cho dù là Luyện Quốc cực kỳ cường đại cũng không có khả năng làm ra loại chuyện tình ngu xuẩn như vậy.

Ngay trong lúc Phó Thư Bảo còn đang nghi hoặc tự hỏi, thì đốm Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa kia đã bay đến điểm cuối của tòa Thần Miếu. Ngay trong nháy mắt kia, một gương mặt Thần tượng vô cùng dữ tợn đột nhiên tiến vào trong tầm mắt của Phó Thư Bảo. Mặt xanh nanh trắng, mắt to như chậu đồng, một đôi lỗ tai đầy đặn nhọn hoắt. Ngay khi vừa nhìn thấy, Phó Thư Bảo liền đột nhiên nghĩ tới một vị Thần linh mà hắn từng đọc được trong truyền thuyết tại thế giới nguyên bản của hắn, chính là Thác Tháp Lý Thiên Vương!

Đốm Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa kia ba một tiếng liền đập thẳng lên trên gương mặt của pho Thần tượng dữ tợn kia, sau đó lập tức rơi xuống. Một đường chiếu rọi xuống, liền có thêm càng nhiều những bộ phận thân thể của Thần tượng được chiếu rọi lên. Trên người hắn mặc một kiện áo giáp vô cùng cổ xưa, một tay chống nạnh, một tay thì nâng một tòa thạch tháp chiều ười hai tầng!

- Ta dựa vào! Vừa mới nghĩ thấy hắn giống như vị Thác Tháp Lý Thiên Vương trong trí nhớ của ta, không nghĩ tới người này thật sự liền nâng một tòa thạch tháp mà chơi đùa! Không biết người này là loại Thần linh gì đây? Chỉ mong cũng không phải là loại Nhũ Thần hạ lưu như Luyện Hoa Nữ Thần mới tốt!

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh cảm thụ hỗn loạn. Dưới chân vừa động, thân thể hắn liền nhẹ nhàng bay thẳng vào bên trong Thần Miếu.

Thân thể còn bay nhanh bên trong hư không, mười ngón tay lập tức bắn ra, hơn mười khẩu Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa hướng về phía các góc khác nhau trong tòa Thần Miếu mà bắn đi. Nhưng lần này đây cũng không phải là bay thẳng vào, mà là sau khi bay được một đoạn liền huyền phù lại bên trong hư không. Làm như vậy, chính là tương đương ở bên trong tòa Thần Miếu hắc ám đốt lên một đám ngọn đèn, không gian tối tăm nhất thời được chiếu sáng lên.

Không gian tòa Thần Miếu rộng lớn vừa rơi vào trong mắt, Phó Thư Bảo cũng nhất thời khiếp sợ tại đương trường. Giống như những cảnh tượng nhìn thấy bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần vậy, bên trong tòa Thần Miếu cổ xưa mà thần bí này cũng có mấy trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, hơn nữa lại còn được bảo tồn vô cùng hoàn hảo nữa.

Những Chiến sĩ Thạch Tượng này cùng với Chiến sĩ Thạch Tượng bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần lại hoàn toàn bất đồng. Chiều cao của bọn chúng nhỏ hơn rất nhiều, trên người cũng không mặc áo giáp, mà hoàn toàn khỏa thân, toàn bộ cánh tay cùng với hai chân, thân thể cũng đều xích lõa ra ngoài, chỉ có ở giữa hai chân là mặc một cái khố nhỏ che lại bộ vị đặc trưng của nam nhân. Nhìn qua bọn chúng tựa hồ cũng không phải là những chiến sĩ chính quy có tố chất rèn luyện, trang bị hoàn mỹ gì, mà là đám chiến sĩ bộ lạc của một bộ lạc thô sơ nguyên thủy nào đó.

Chẳng qua, những Chiến sĩ Thạch Tượng này tuy rằng không có trang bị hoàn mỹ, chiều cao thấp bé, thể nhưng cũng đều là mặt xanh nanh trắng, bộ dáng vô cùng hung hãn. Nhìn thấy từng cái từng cái khuôn mặt dữ tợn, biểu tình hung tàn, tà ác, ánh mắt điên cuồng của bọn chúng, làm cho người ta không nhịn được sinh ra một loại cảm giác khủng bố là chúng nó sẽ ăn thịt sống của người ta!

- Đám Chiến sĩ Thạch Tượng này như thế nào lại cùng với đám Chiến sĩ Thạch Tượng ta nhìn thấy trong Thần Miếu Luyện Hoa Nữ Thần lại không giống nhau? Chẳng lẽ kẻ được cung phụng bên trong tòa Thần Miếu này lại không phải là Thần linh cùng một cấp bậc hay sao?

Nhìn thấy một vài cảnh tượng kỳ quái trước mặt, Phó Thư Bảo liền liên tưởng đến rất nhiều thứ. Nhưng mà, bất luận là loại liên tưởng như thế nào, hắn cũng đều không thể chứng thực được.

Quan sát trong chốc lát, Phó Thư Bảo đang rộng Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực, chậm rãi hướng về phía pho Thần tượng ở cuối Thần Miếu mà bay đến. Một vài phán đoán tuy rằng vẫn chưa được chứng thực, nhưng mà hắn đã chứng thực được một điều, đó chính là vị Thần linh bộ dáng dữ tợn kia cùng với đám Chiến sĩ Thạch Tượng ở nơi này cũng không phải là những pho tượng đá thông thường! Bởi vì đám Nguyên Tố Chi Hỏa đầu tiên của hắn đập thẳng lên trên mặt pho Thần tượng kia, gương mặt của pho Thần tượng cũng không hề bị tổn thương gì cả! Phải biết rằng Nguyên Tố Chi Hỏa của hắn chính là có tính chất không thể nào dập tắt được. Thậm chí một tấm huyền thiết bình thường cũng có thể nung chảy, nếu là một tảng đá bình thường mà nói, khẳng định sẽ lập tức bị xuyên thủng qua luôn.

529. Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 475: Ngân Hà Cự Mãng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không phải là loại tượng đá thông thường, như vậy chính là loại Thần tượng giống như Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần vậy!

- Nếu như... ta có năng lực để ấy tên gia hỏa này sống lại, hơn nữa còn nghe theo mệnh lệnh của ta, như vậy đám nữ nhân thôi Mặc Lan Lý Sự kia, ta còn gì phải sợ nữa chứ?

Phát hiện ra điểm bất thường, trong lòng Phó Thư Bảo liền thật tự nhiên nghĩ đến chuyện tình này. Điều này làm cho trái tim đang buộc chặt của hắn càng thêm căng thẳng hơn, nhưng lại cũng càng thêm hưng phấn hơn.

Luyện Hoa Nữ Thần còn chưa có chữa trị hoàn hảo đã lợi hại như vậy rồi, thực lực của nàng khẳng định là sâu không thể lường được. Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Mặc Lan Lý Sự lại dốc hết khả năng cũng muốn để cho Luyện Hoa Nữ Thần sống lại. Vị Thần cầm thạch tháp mặt xanh nanh trắng trước mặt này, bề ngoài tuy rằng khó coi, nhưng mà thực lực khẳng định là cũng sâu không thể nào lường nổi. Nếu như có thể giúp hắn hồi sinh lại, nghe theo mệnh lệnh của mình, như vậy, hết thảy những phiền toái trước mắt cũng không còn phiền toái nữa.

Đi đến dưới chân của pho Thần tượng kia, nhìn lên thân thể cao lớn hùng vĩ của pho tượng, Phó Thư Bảo lại lâm vào trong một mảnh tự hỏi. Việc sống lại của Luyện Hoa Nữ Thần có quan hệ với việc chữa trị phần đầu của nàng ta, nhưng đó khẳng định không phải là điều kiện duy nhất để sống lại. Mặc Lan Lý Sự khẳng định vẫn còn nắm giữ những chi tiết quan trọng hơn nữa, bằng không, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng kia khẳng định là sẽ không nghe theo lời chỉ huy của nàng. Như vậy, nếu như có một bí quyết gì đó mà nói, vậy đó là cái gì đây?

Phần đầu của Thần tượng vị nam Thần mặt xanh nanh trắng trước mặt này vẫn còn hoàn hảo, thân thể cũng còn hoàn hảo, nếu như chữa trị phần đầu xong liền có thể sống lại, như vậy người này đã sớm ra ngoài rồi, còn đứng ngây ngốc ở trong này làm gì nữa?

Cái bí mật của chuyện này, quan hệ đến việc nắm giữ một chi lực lượng khổng lồ, khẳng định là phải có chỗ huyền diệu nào đó. Phó Thư Bảo sẽ không tự cao tự đại cho rằng, hắn suy nghĩ một chút liền tìm ra được bí quyết trong đó.

- Từ trong miệng của Mặc Lan Lý Sự tìm ra đáp án, không hề nghi ngờ gì là biện pháp hữu hiệu nhất. Nhưng mà, cái đó cùng với việc nhổ răng nanh trong miệng hổ thì có gì khác nhau chứ?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu cười khổ một chút. Vốn dĩ hắn chợt nảy sinh ra biện pháp này, nhưng mà hắn liền nghĩ thấy đây là biện pháp gây thơ vô cùng buồn cười, căn bản là không thể thực hiện được.

Như vậy, cũng chỉ có thể trồng cây vào vận khí, xem thử xem có thể ở trong Thần Miếu này tìm được manh mối gì hay không mà thôi.

Đi dạo vài vòng bên trong Thần Miếu, Phó Thư Bảo phát hiện ra không gian bên trong Thần Miếu phi thường sạch sẽ. Tòa Thần Miếu lặng yên cô độc hơn cả vạn năm nhưng cũng không lưu lại bất cứ bụi bặm của năm tháng nào cả. Trên sàn nhà cũng không có tro bụi, trong góc tường cũng không có mạng nhện gì đó, giống như vẫn luôn có người một mực quét tước ở nơi này vậy.

- Đúng rồi! Ta như thế nào quên mất lúc trước trong này có hộ tráo của lực trường lực lượng cơ chứ? Nếu như là có Lực sĩ, lúc này hẳn là đã đi ra ngăn cả ta rồi. Còn nếu như là Luyện Lực Khí mà nói, ta như thế nào lại không phát hiện ra nó đây?

Đột nhiên trong nhất thời, Phó Thư Bảo liền nghĩ đến điểm này.

Trực giác nói cho hắn biết, đây chính là một cái manh mối quan trọng.

Rất nhanh, Phó Thư Bảo đã đem mặt đất bên trong tòa Thần Miếu, thậm chí là mỗi một cái góc nhỏ bên trong, cũng đều tìm tòi qua một lượt, nhưng kết quả lại vẫn như cũ khiến hắn thất vọng. Ngoại trừ đếm được bên trong tòa Thần Miếu này có tổng cộng năm mươi đầu Chiến sĩ Thạch Tượng ra, hắn cũng chẳng phát hiện ra được chút gì có giá trị cả.

- Khẳng định là ở bên trên!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ, mười đầu ngón tay lập tức búng mạnh, mười khóa Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa lạ phốc phốc bay lên trên đỉnh tầng của tòa Thần Miếu.

Thời điểm lúc đi vào, Phó Thư Bảo trước sau đã dùng mười một khóa Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa để chiếu sáng, nhưng mà không gian bên trong tòa Thần Miếu cao lên đến mấy chục thước, ánh lửa của Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa căn bản là không thể nào chiếu rọi được toàn bộ không gian từ mặt đất lên tới đỉnh tầng được. Bên trên tòa Thần Miếu vẫn như trước là một mảnh hắc ám đưa tay không thể nhìn thấy năm ngón.

Lần này đây mười khóa Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa lại vẫn như trước không có bay thẳng lên trên tầng đỉnh, mà là huyền phù ở độ cao nhất định sắp tiếp cận đến đỉnh tầng của tòa Thần Miếu.

Một bức tranh bích họa thật lớn bên trên đỉnh tầng nhất thời đập vào trong tầm mắt của hắn.

Đây là một bức bích họa phù điêu vũ trụ, vẽ hình một bầu trời đêm với tổng số hàng ngàn vạn khóa tinh tú sáng lấp lánh cấu tạo thành, nhìn qua giống hệt như một phiến nhật nguyệt tinh tú xinh đẹp vậy. Bản thân đối với trời sao có rất nhiều hiểu biết, ấn tượng đầu tiên của Phó Thư Bảo đó là bức tranh này vẽ những thứ như Hệ Ngân Hà, Thái Dương Hệ này nọ. Nhưng mà khi nhìn kỹ lại một chút, thì hắn liền phủ định cái ý tưởng này. Phiến Tinh hệ mà bức bích họa phù điêu này miêu tả cũng không phải là những phiến Tinh hệ mà hắn từng quen thuộc, mà là một phiến Tinh hệ hoàn toàn lạ lẫm.

- Thật sự là buồn cười! Ta từ một thế giới đi đến một thế giới khác, lại còn trông mong nơi này vẫn còn là Hệ Ngân Hà hay sao?

Phó Thư Bảo cười khổ lắc lắc đầu. Thời điểm này, ánh mắt của hắn đột nhiên tạm dừng lại trên một phiến địa phương màu bạc, có chút sáng lên một chút. Ngay khi hắn nhìn thấy, sở dĩ hắn liền nghĩ đến Hệ Ngân Hà, chính là bởi vì cái phiến địa phương đó nhìn qua giống hệt như là Ngân Hà vậy. Thời khắc này cẩn thận quan sát lại, hắn phát hiện ra, đó kỳ thật cũng không phải là dòng Thiên Hà do những tinh thể, tinh vân dày đặc cấu thành, mà là một con cự mãng màu bạc thật lớn! đọc truyện mới nhất tại .

Rầm!

Một thanh âm quái dị vang lên, đầu Ngân Hà Cự Mãng màu bạc vốn dĩ là một bức phù điêu bích họa kia, lúc này đột nhiên từ trên khung đỉnh tách ra, há lớn cái miệng, mạnh mẽ hướng Phó Thư Bảo bên dưới mà phóng tới.

Một con rắn nhỏ bình thường, khi mở lớn cái miệng rắn của mình liền có thể nuốt được mớ thức ăn lớn hơn đầu nó gấp mấy lần, huống chi là một đầu cự mãng khổng lồ như thế này! Cái miệng rộng của nó, khi mở ra hết cỡ, thậm chí ngay cả một tòa nhà cao ba tầng cũng có thể một ngụm nuốt vào luôn!

Đầu lưỡi nhô cao, bốn khóa nhanh độc sắc nhọn trên hàm trên cùng hàm dưới đều giương ra hết cỡ, phát ra quang trạch hàn khí lạnh lẽo bức người, cảm giác như đó cũng không phải là những răng nanh hình thành bởi xương vôi, mà là loại vũ khí sắc bén tạo thành bởi kim cương vậy!

Luồng tinh phong đập thẳng vào mặt, trong nháy mắt đã đập thẳng tới đỉnh đầu, Phó Thư Bảo cũng không có lựa chọn ngạnh kháng, dưới chân khẽ trượt đi, nghiêng người nhảy tránh ra khoảng cách hơn mười thước.

Thân thể của hắn vừa mới vừa rời đi, thì cái miệng rắn khổng lồ kia đột nhiên răng rắc một cái, cắn thẳng vào vị trí hắn vừa mới đứng!

Lúc ở trên hoang đảo không người, thử thách mà Phó Thư Bảo gặp phải chỉ là một đầu Tầm Mãng, đó chính là loại mãnh xà lớn nhất mà hắn từng gặp qua từ trước đến nay, nhưng mà cùng với đầu cự mãnh hiện tại trước mắt kia, con Tầm Mãng kia kỳ thật chỉ là một con cá chạch nhỏ bé mà thôi!

530. Chương 476: Thất Luyện Mãng (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 476: Thất Luyện Mãng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nếu như là trước kia, đối mặt với một đầu cự mãnh như vậy, quái vật khủng bố một ngụm liền có thể nuốt vào cả một tòa nhà cao ba tầng, Phó Thư Bảo chỉ sợ chẳng hề nghĩ ngợi gì cả, ngay lập tức xoay người bỏ chạy. Nhưng mà hiện tại, hắn cũng sẽ không chạy trốn, còn muốn chiến thắng đầu cự mãnh này nữa.

Đơn giản chính là, hiện tại hắn Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Cấp!

- Nguyên Nhất Quyền!

Cánh tay khê cong lại, mạnh mẽ đánh ra một quyền. Một quyền này đánh ra, khiến cho hư không chấn động, linh năng hội tụ, Quyền thú thoát thể mà ra, mãi cho đến khi đâm thẳng vào trong cái đầu khổng lồ của con cự mãnh kia.

Đánh rắn đánh chỗ bảy tấc, đây chính là thuyết pháp trước giờ để đối phó với các loại rắn. Nhưng mà đầu cự mãnh trước mắt này, cho dù là một mảnh xà lân của nó cũng không chỉ có bảy tấc a! Huống chi, tốc độ của nó còn nhanh nhẹn kinh người, cần bản là không cấp cho bất luận kẻ nào có cơ hội đo đạc cái bảy tấc của nó!

Cho nên, sách lược của Phó Thư Bảo chính là dốc hết sức đánh mạnh một quyền, đánh cho nó hộc máu!

Tốc độ của cự mãnh mau đến đâu, cũng không thể nào nhanh quá được Quyền thú của Phó Thư Bảo. Trong phút chốc, đầu quái thú quyền hình khổng lồ giống như một đoàn nộ hỏa đang thiêu đốt, đập thẳng vào phía dưới cằm của đầu cự mãnh kia. Ngay lập tức ánh lửa thu hồi lại, hội tụ lên trên nắm tay của Phó Thư Bảo, lại một lần nữa tiếp tục đập thẳng vào dưới cằm của nó. Một quyền tương đương đánh ra hai lần hiệu quả công kích, đây chính là đặc tính cao nhất của Quyền thú.

Trong nháy mắt, ở cùng một chỗ lại gặp phải hai lần công kích, cái đầu rắn của cự mãnh tuy rằng lớn đến kinh người, nhưng mà lại rõ ràng cũng bị Phó Thư Bảo đánh cho thất tao bát loạn, đầu óc choáng váng. Xà huyết màu đỏ tươi nhất thời phun ra, dày đặc giống hệt như mưa máu vậy.

Một kích đắc thủ, hai tay của Phó Thư Bảo vùng mạnh lên, một mảnh Nguyên Tổ Chi Hỏa tinh thuần giống như băng tuyết đột nhiên từ dưới chân của hắn không ngừng lan tràn ra, trong khoảnh khắc liền hình thành nên một cái vòng tròn thật lớn, đem đầu cự mãnh đã bị đánh cho choáng váng kia bao vây lại. Tuy rằng đã chiếm được thượng phong, nhưng mà trong lòng hắn cũng thật sự giật mình. Phải biết rằng Nguyên Nhất Quyền đã ngưng tụ ra được Quyền thú, hiện tại đã có thể một quyền thu phục được Luyện Lực sĩ cấp bậc như là Độc Âm Nhi vậy, không thể nói là không cường hãn được. Nhưng mà đầu cự mãnh trước mắt này lại cũng chỉ bị một chút vết thương nhẹ, phun ra một chút máu mà thôi, một chút sát thương lớn cũng không có!

Thực lực gần với Đại Vô Vũ Trụ Cấp, lại mạnh hơn Lực sĩ Vĩnh Hằng Lực Cấp một chút, đây chính là tường thuật tóm lược thực lực chính xác của Linh thú cấp bậc Linh Vương. Nhưng mà hiện tại, Phó Thư Bảo lại vẫn không thể nào xem hắn như là một đầu Linh thú cấp bậc Linh Vương bình thường, bởi vì đầu cự mãng này tựa hồ vẫn còn chưa phát huy ra sức chiến đấu chân chính!

- Phì!

Đầu cự mãng bị chọc giận kia, đột nhiên há rộng cái miệng rắn khổng lồ, hướng về phía Phó Thư Bảo phun ra một hơi xà tín.

Trong phút chốc, luồng tinh phong gay mũi cùng với cảm giác buồn nôn ghê tởm nhất thời truyền đến. Trong lòng Phó Thư Bảo kêu lớn một tiếng:

- Có độc!

Sau đó vội vàng bay ngược về phía sau. Hắn vừa mới lui về phía sau, thì luồng tinh phong buồn nôn kia đã bay thẳng về phía địa phương mà hắn vừa mới đứng. Một trận thanh âm xèo xèo vang lên, mặt đất của Thần Miếu được làm từ nham thạch cứng rắn không ngờ lại xuất hiện dấu vết bị ăn mòn một mảnh lớn.

- Nguyên Tố Chi Hỏa, Luyện Ngục!

Hai tay vỗ mạnh lên trên mặt đất một cái, năng lượng lực lượng cuồng bạo mạnh mẽ rót thẳng vào, Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đã hóa thành một vòng lửa lớn vây quanh đầu cự mãng kia trong phút chốc lại điên cuồng thiêu đốt lên. Lưỡi lửa của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cao đến hai thước, phi thường cường đại, trực tiếp đem cự mãng thôn phệ luôn.

Cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo, sau khi đã luyện hóa, hấp thu xong được tinh hoa của năm loại nguyên tố, đem Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hóa đến trình độ hoàn mỹ như vậy, mới có thể ở bên trong Hỏa nguyên tố gia nhập vào tác dụng luyện hóa của Nguyên Tố Chi Hỏa. Những Lực sĩ Hỏa thuộc tính khác, hoặc là các Luyện Lực sĩ khác cũng chỉ có thể đem linh năng của Hỏa nguyên tố tụ tập lại, hình thành nên một mảnh biển lửa, tạo thành công kích có tính chất thiêu đốt bình thường mà thôi, chứ không thể có được tính chất luyện hóa. Cũng chính là nói, không thể nào có được uy lực giống như của Phó Thư Bảo vậy!

Cự mãng kia hiển nhiên cũng không biết được rằng bên trong Nguyên Tố Chi Hỏa Luyện Ngục của Phó Thư Bảo lại có loại đặc tính quỷ dị như vậy, cũng chỉ cho rằng nó chỉ có tính chất công kích thiêu đốt giống như các loại Hỏa nguyên tố bình thường mà thôi. Chính vì thế cho nên hắn cũng không hề đặt vào trong mắt, bởi vì tầng phòng ngự cường đại của hắn hoàn toàn có thể miễn dịch hết thảy mọi sự thiêu đốt của hỏa diễm bình thường. Nhưng mà, đến khi Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cuốn lên trên người nó, lân giáp xung quanh người hắn trong chớp mắt liền bị hòa tan dần ra. Thời điểm khi mà tầng huyết nhục bên dưới của nó biến thành huyết nhục mơ hồ, nó mới phát hiện ra! Một chút sơ sẩy của hắn quả thật chính là trí mạng!

Cơn đau đớn kịch liệt truyền đến, khó có thể chịu đựng nổi. Cự mãng ngẩng đầu lên trời rống giận một tiếng, thân thể phốc một tiếng, bay thẳng lên trên đỉnh tầng của Thần Miếu. Lần này đây, nó quả thật là đã bị thương nghiêm trọng, không ham chiến nữa, một lòng muốn chạy trốn.

- Muốn chạy trốn? Hừ! Kim Chi Tù Lưng!

Hai tay đánh mạnh ra một cái, một tầng quang mang màu đen hiện ra. Trong khoảnh khắc, một cái Kim Chi Tù Lưng do hàng trăm thanh sắt thép thô to cỡ cánh tay ngưng luyện thành, hoành thiên xuất hiện, từ trên trời giáng xuống, đem đầu cự mãng huyết nhục mơ hồ vừa mới thoát ly khỏi Luyện Ngục của Nguyên Tố Chi Hỏa chụp lại.

Rầm rầm rầm!

Bị Kim Chi Tù Lưng áp chế xuống, cảm nhận được uy hiếp của tử vong, cự mãng liền điên cuồng va chạm vào Kim Chi Tù Lưng. Một vài thanh thép thô to cỡ cánh tay cũng nhất thời bị đụng thành cho gập khúc, biến hình, mất thấy gần như muốn vỡ ra.

- Vô dụng thôi, ngu ngốc!

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên, tạo thành một nụ cười khinh miệt. Lực trường lực lượng đột nhiên từ bốn phương tám hướng thu hồi lại, hội tụ lại một chỗ. Kim Chi Tù Lung ở bên ngoài lại biến thành một cái lồng sắt trong suốt. Nếu như là ở trạng thái bình thường, hộ tráo lực trường lực lượng của hắn cũng không thể nào vây khốn được một đầu cự mãng như vậy, nhưng mà hiện tại đầu cự mãng kia đã bị vây hãm bên trong Luyện Ngục của Nguyên Tổ Chi Hỏa cùng với Kim Chi Tù Lung, tương đương bị giam cầm ba tầng, hơn nữa lại còn bị thương rất nghiêm trọng nữa, thực lực suy giảm thật lớn. Cho nên loại tình vốn dĩ không có khả năng xảy ra lại biến thành tuyệt đối có thể.

Chỉ cần kéo dài thêm một khoảng thời gian nữa, đầu cự mãng này sẽ biến thành một đám tro bụi, hoặc là, cần bản không lưu lại bất cứ cái gì cả, trực tiếp bị Luyện Ngục của Nguyên Tổ Chi Hỏa luyện hóa mất.

Toàn bộ những thủ đoạn của hắn có thể thành công, vẫn là do dưới tình huống cự mãng khinh địch mới có thể may mắn thực hiện được. Tuy rằng đã vây khốn được cự mãng, nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn nửa điểm cũng không có lợi lỏng. Ngay tại thời điểm cự mãng điên cuồng va chạm với Kim Chi Tù Lung, ý đồ đột phá ba tầng giam cầm kia, thì hắn vẫn không ngừng tiến hành cường hóa cái lồng giam bằng lực trường lực lượng kia, khiến cho nó càng thêm ổn định cùng với dày chắc hơn.

531. Chương 476: Thất Luyện Mãng (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 476: Thất Luyện Mãng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đúng lúc này, một đạo thanh âm già nua đột nhiên từ trong miệng của cự mãng truyền ra:

- Chỉ cần ngươi không giết ta, ta liền làm cho ngươi một chuyện!
- Ách? Không nghĩ tới ngươi cũng biết cầu xin tha thứ a!

Phó Thư Bảo nói:

- Nói đi, ngươi có thể làm cho ta chuyện như thế nào đây?
- Ngươi trước tiên... đem cái Luyện Ngục Nguyên Tổ Chi Hỏa của ngươi triệt tiêu đi!

Cự mãng lúc này cũng không còn lực lượng mà va chạm với Kim Chi Tù Lung cùng với lực lượng hộ tráo nữa, mà là thống khổ ở trong Luyện Ngục của Nguyên Tổ Chi Hỏa không ngừng giãy dụa, dùng một loại ánh mắt cầu xin nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo.

Ngay cả con kiến còn ham sống, huống chi lại là một đầu Linh thú cự mãng có được sinh mệnh dài lâu cùng với thực lực khủng bố chứ? Một cái sinh vật sống thời gian càng dài, càng có được thực lực càng mạnh, hắn lại càng sợ chết hơn. Điểm ấy, ngay cả cự mãng cũng không ngoại lệ!

Hai tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng phẩy một cái, Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa đang điên cuồng thiêu đốt đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang, thu hồi trở về trong song chưởng của hắn. Chẳng qua hắn cũng không thu hồi chúng vào trong thân thể mình, mà là ở bên trong song chưởng ngưng luyện thành một khối quang cầu phát ra quang mang chói mắt. Nếu như đầu cự mãng này không thành thật, sử dụng quỷ kế lừa dối hắn mà nói, như vậy thì khối quang cầu thuần túy do Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa ngưng luyện thành này, tuyệt đối sẽ chấm dứt sinh mệnh của cự mãng.

- Tốt lắm! Ta đã làm theo yêu cầu của ngươi rồi, hiện tại nói cho ta biết, ngươi có thể làm cho ta cái gì đây?

Phó Thư Bảo nhìn về phía cự mãng nói. nguồn

Tàng lân giáp dày nặng trên người của đầu cự mãng kia đã bị luyện hóa tuyệt đại bộ phận, lộ ra cảnh huyết nhục chảy máu đầm đìa một trận mơ hồ. Máu tươi từ trong đám huyết nhục chảy đen không ngừng thẩm thấu ra, chảy xuống mặt đất, thấm ướt cả một mảnh địa phương thật lớn.

- Ta là Thần thú Thất Luyện Mãng trấn thủ Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, ta biết ngươi chính là nghĩ muốn thăm dò tòa Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước này! Ta có thể nói cho ngươi biết toàn bộ bí mật của nó!

- Ách! Như vậy ngươi nói nghe xem một chút đi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt lớn tiếng nói, nhưng lại cũng không có giải trừ quang cầu Bằng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa trong tay của hắn. Thứ đồ chơi này chính là một thứ uy hiếp cự đại đối với Thất Luyện Mãng, khiến cho hắn có chút kiêng kỵ. Có như vậy, mới có thể cam đoan rằng những gì mà hắn nói mới có tính chính xác nhất định.

Tuy rằng trường kỳ dùng các loại lời nói dối đi gạt người, nhưng mà hắn lại phi thường chán ghét bị người ta lừa.

Mặt khác, trong lòng hắn tuy rằng cũng giật mình thật lớn. Khó trách đầu Thất Luyện Mãng này lại cường hãn như vậy, thật khó đối phó, hóa ra nó căn bản không phải là Linh thú Linh Vương, mà là một đầu Thần thú, so với Linh vương còn cường đại hơn rất nhiều lần! Lúc trước khi hắn ở Bán Thú Nhân Tộc tại Thanh Uyển Quốc, hắn đã từng gặp qua Thần thú Thái Vân Báo, lúc ấy cũng chỉ có thể chạy trốn chết mà thôi, Tiểu Thanh cũng không có khả năng chống lại, sự cường hãn của nó không hỏi cũng biết.

Đối phó với một đầu đối thủ cường hãn như vậy, cho dù là dưới tình huống đối phương đã chịu thỏa hiệp, nhưng mà cũng phải phi thường cẩn thận a.

Tựa hồ như là nhận thấy sự cảnh giác của Phó Thư Bảo đối với mình, Thất Luyện Mãng cũng không có tiếp tục thêm một bước nữa yêu cầu Phó Thư Bảo hủy bỏ Kim Chi Tù Lung cùng với lực lượng hộ tráo, thoáng trầm mặc một chút, mới chậm rãi nói:

- Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên, được xưng là quốc gia của Chúng Thần, trong đó cường đại nhất chính là Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần, đó là Thiên Không Nữ Thần, Luyện Hoa Nữ Thần, Luyện Ngục Thần Tước cùng với Đại Địa Chi Thần. Thiên Không Nữ Thần thủ vệ tinh không cùng với thiên không, nghe nói có thể chiêu mộ được các chiến sĩ cường đại đến từ chỗ sâu bên trong vũ trụ. Đại Địa Chi Thần thủ vệ đại địa, bất cứ một loại thực vật hoặc là nham thạch gì cũng đều có thể biến thành quân đội của hắn. Luyện Hoa Nữ Thần chủ quản Luyện Lực sĩ cùng với Luyện Lực Khí thiên hạ, có thể luyện chế ra Lực Luyện Thú cùng với Luyện nhân, có được thực lực cường đại vĩnh hằng. Về thần Luyện Ngục Thần Tước, hắn chính là vị Thần linh thủ vệ đêm tối, hết thảy những thứ âm u gì đó, ở trước mặt hắn cũng không có bất cứ khả năng che giấu gì. Các chiến sĩ của hắn cùng với những người đi theo bên cạnh hắn cũng đều là những kẻ đã tử vong, trải qua sự luyện chế của hắn, sống một cuộc sống tân sinh khác thường. Cho nên, từ một loại góc độ nào đó mà nhìn, hắn đồng dạng cũng là kẻ chủ quản Tử linh cùng với tử vong.

Theo quá trình tự thuật của Thất Luyện Mãng, những điểm nghi hoặc trong lòng của Phó Thư Bảo lại được giải khai thêm không ít chỗ. Trước kia hắn quả thật không biết sự tồn tại của Tứ Đại Thần Linh của Luyện Quốc, hiện tại đã biết. Tứ Đại Thủ Hộ Chi Thần, hắn đã gặp qua được ba vị trong số đó. Một người là Thiên Không Nữ Thần, một người là Luyện Hoa Nữ Thần, còn có một người chính là vị Luyện Ngục Thần Tước ở trước mặt này. Cuối cùng vẫn còn lại một vị Đại Địa Chi Thần đến giờ vẫn chưa từng gặp qua.

- Luyện Hoa Nữ Thần sáng tạo ra Luyện Thiên Thần Quyển, Đại Địa Chi Thần sáng tạo ra Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Thiên Không Nữ Thần sáng tạo ra Tinh Mộc Thần Phổ, Luyện Ngục Thần Tước sáng tạo ra Thâm Uyên Trấn Hồn Khúc, bốn quyển sách này được xưng là Tứ Đại Thần Điển của Thời đại Khởi Nguyên. Bất luận là tu luyện bộ nào trong số đó, cũng đều sẽ có được năng lực cường đại. Nghe nói, nếu như có người nào đó có thể đem bốn bộ Thần điển này kết hợp lại một chỗ, hắn có thể cõi bỏ được chung cục áo nghĩa của vũ trụ, trở thành tồn tại vĩnh hằng bất hủ.

Thời điểm này, trong lòng Phó Thư Bảo không ngờ lại nổi lên một mảnh kinh đào hải lãng. Trong Tứ Đại Thần Điển này, hắn đã tu luyện được hai bộ, hơn nữa lại còn đem cả hai hoàn toàn dung hợp với chính mình.

Hai bộ Thần điển đó là Luyện Thiên Thần Quyển do Luyện Hoa Nữ Thần sáng tạo ra, còn có Nguyên Nhất Chiến Kỹ do Đại Địa Chi Thần sáng tạo ra!

Tứ Đại Thần Điển của Thời đại Khởi Nguyên, tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển sẽ đạt được Kim Chi Lạc Ẩn, nắm giữ chung cực áo nghĩa của lực lượng Kim nguyên tố. Tu luyện Nguyên Nhất Chiến Kỹ sẽ đạt được Hỏa Chi Lạc Ẩn, nắm giữ chung cực áo nghĩa của lực lượng Hỏa nguyên tố. Luyện Lực sĩ khi luyện chế Luyện Lực Khí, tuy rằng lực lượng các loại nguyên tố cũng đều phải sử dụng đến, nhưng mà chủ yếu vẫn là lực lượng của Kim nguyên tố, cho nên Luyện Hoa Nữ Thần nắm trong tay Luyện Lực sĩ cùng với Luyện Lực Khí mới sáng tạo ra Luyện Thiên Thần Quyển, đem Kim Chi Lạc Ẩn dung nhập vào trong đó.

Nguyên Nhất Chiến Kỹ là Thần điển dành cho chiến đấu, sự tân sinh của đại địa là sau khi núi lửa phun trào, trải qua ngàn vạn năm thiêu đốt cùng với lắng đọng lại tạo thành. Mà ở trên chiến trường, thứ thiêu đốt chính là sinh mệnh của chiến sĩ, cho nên Đại Địa Chi Thần liền sáng tạo ra Nguyên Nhất Chiến Kỹ, cũng đem Hỏa Chi Lạc Ẩn dung nhập vào trong đó.

Vô duyên vô cơ tu luyện thành công được Nguyên Nhất Chiến Kỹ, Phó Thư Bảo lại ngay cả đối mặt với Đại Địa Chi Thần một lần cũng chưa từng có. Mà khi tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển, Luyện Hoa Nữ Thần thiếu chút nữa đã khiến cho hần toi mạng. Cảm giác của Phó Thư Bảo chính là cực kỳ không xong.

- Đúng rồi! Khó trách Mặc Lan Lý Sự cũng không thể tu bổ được Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, xem ra đó không phải là do năng lực của nàng không đủ, mà là do nàng vốn không có tu luyện qua Luyện Thiên Thần Quyển của Luyện Hoa Nữ Thần. Ta đã tu luyện hoàn chỉnh nó, nàng biết được điểm này, cho nên mới đem ta giam lỏng lại, bắt phải làm việc cho nàng!

Đột nhiên trong lúc này, Phó Thư Bảo suy nghĩ ra rất nhiều sự tình, có một loại cảm giác đầy mây mù ra nhìn thấy ánh mặt trời.

532. Chương 477: Khế Ước Một Năm

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 477: Khế ước một năm

Tuy rằng hiểu rõ được một chuyện, nhưng mà những chuyện tình còn lại vẫn là vô năng vô lực. Phó Thư Bảo mơ hồ cảm giác được, nếu như hần muốn Luyện Ngục Thần Tước sống lại, giúp đỡ hần chống đỡ lại các địch nhân cường đại, trừ phi là hần có được Thâm Uyên Trấn Hồn Khúc do Luyện Ngục Thần Tước sáng tạo ra, hơn nữa còn phải tu luyện hoàn chỉnh, tìm được nguyên tố lạc ẩn ẩn chứa bên trong nó.

Hiện tại xem ra, Nguyên Nhất Chiến Kỹ ẩn chứa Hỏa Chi Lạc Ẩn, Luyện Thiên Thần Quyển ẩn chứa Kim Chi Lạc Ẩn, như vậy, nếu hần tính toán không lầm, thì bên trong Thâm Uyên Trấn Hồn Khúc ẩn chứa hần là Thổ Chi Lạc Ẩn, mà bên trong Tinh Mộc Thần Phổ do Thiên Không Nữ Thần sáng chế ra, thứ ẩn chứa hần là Mộc Chi Lạc Ẩn a!

Năm loại lạc ẩn chung cực của năm loại nguyên tố, chung cực áo nghĩa đã xuất hiện bốn loại rồi, như vậy, còn lại một cái lạc ẩn ẩn chứa chung cực áo nghĩa của Thủy nguyên tố thì đang ở đâu chứ? Nếu như bản thân nó cũng là một bộ Thần điển mà nói, như vậy thì nó là do ai sáng tạo ra?

Đây là một loại chuyện tình không thể đoán ra được. Nhưng mà căn cứ theo tình huống hiện tại nắm giữ mà nói, Thủy nguyên tố có đặc tính bao dung vạn vật, như vậy người sáng tạo ra nguyên tố lạc ẩn cùng với chung cực áo nghĩa của Thủy nguyên tố, khẳng định là càng cường đại, địa vị còn cao hơn Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần của Luyện Quốc mới đúng!

Phó Thư Bảo nghĩ rằng hắn đã gần tiếp cận được chân tướng, nhưng lại phát hiện ra, hắn chẳng qua cũng chỉ là vừa mới đặt chân vào cánh cửa của một cái quốc gia thần bí mà thôi, hắn cũng chỉ mới có thể nhìn thấy được một chút cảnh tượng bên trong cái cánh cửa đó, mà ở xa hơn nữa, chính là cả một thế giới rộng lớn đang bị che lấp! Hắn đang bị che lấp dưới từng tầng từng tầng khăn che thần bí.

- Thất Luyện Mãng, ta hỏi ngươi một vấn đề! Nếu như ta muốn để cho Luyện Ngục Thần Tước sống lại, như vậy thì cần phải có điều kiện gì?

Quét đi hết thấy những cảm thụ cùng với ý niệm phức tạp trong đầu, Phó Thư Bảo cất tiếng hỏi.

- Ta đã biết là ngươi sẽ đưa ra câu hỏi vậy mà! Nói vậy, đây cũng chính là động cơ để ngươi xâm nhập vào Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước phải không? Ta có thể nói cho ngươi biết, nhưng mà ta tin tưởng rằng ngươi vĩnh viễn cũng không thể làm được!

- Ách? Ngươi thử nói một chút xem sao.

- Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần trong một trận đại chiến cuối cùng đã kiệt vô âm tích, những cái Thần tượng này chẳng qua cũng chỉ là một cái phân thân của bọn họ mà thôi! Nhưng mà một khi làm cho phân thân sống lại, như vậy chân thân của bọn họ cũng sẽ lập tức thức tỉnh. Nhưng mà cái này cũng cần phải có Hy sinh giả tương ứng. Ví dụ như, muốn để cho Thần tượng Phân thân của Luyện Ngục Thần Tước này sống lại, như vậy cần phải có truyền nhân tu luyện Thâm Uyên Trấn Hồn Khúc, hơn nữa là phải tu luyện đến mức độ đại thành, chỉ có như vậy mới có thể đem Thổ Chi Lạc Ấn dung nhập vào trong Thần tượng Phân thân, để cho Thần tượng sống lại.

Thất Luyện Mãng nói.

Những phán đoán trước đây hiện tại hoàn toàn ăn khớp, trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, thầm nghĩ:

- Quả nhiên, sở dĩ Mặc Lan Lý Sự mạo hiểm cùng với Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự trở mặt, khẳng khái cứu giúp đại địch nhân là ta đây, đó chính là bởi vì nàng ta biết được ta chính là người tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển, chính là Hy sinh giả theo như lời của Thất Luyện Mãng nói. Khó trách thời điểm khi mà ta chữa trị Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, ta thiếu chút nữa tính mạng của mình cũng quảng luôn vào trong đó. Kim Chi Lạc Ấn đã biến thành một bộ phận thân thể của ta, nếu như tươi sống sờ sờ bị hấp xả ra bên ngoài, như vậy tương đương là mất đi một bộ phận khí quan trọng yếu, đó chính là chết chắc a!

Như vậy xem ra, tu luyện Luyện Thiên Thần Quyển cùng với Nguyên Nhất Chiến Kỹ cũng không phải là chuyện tình tốt đẹp gì. Ít nhất sẽ chạy ra những cường giả như là Mặc Lan Lý Sự vậy, áp mức chính mình biến thành Hy sinh giả gì đó. Cái gọi là để Thần tượng Phân thân sống lại, chẳng qua là một loại hành vi hiến tế mà thôi. Phó Thư Bảo vốn dĩ có tâm tư để cho Luyện Ngục Thần Tước sống lại, sau đó thu hắn làm tiểu đệ của mình, nhưng mà hiện tại xem ra, cái ý tưởng này căn bản là không thể thực hiện được. Cho dù hắn có tu luyện Thâm Uyên Trấn Hồn Khúc, đạt được Thổ Chi Lạc Ấn, nắm giữ được chung cực áo nghĩa của Thổ nguyên tố, cụ bị những điều kiện thành thực, hắn cũng sẽ không đại dột mà đi làm!

Cần phải trả cái giá là sinh mệnh của chính mình, còn có ai nguyện ý làm đây?

Chẳng qua, hiện tại hồi tưởng lại, cái thuyết pháp là Thiên Không Nữ Thần sắp sửa sống lại kia, xem ra chính là đã xuất hiện Hy sinh giả rồi. Chỉ là, thân phận của cái vị Hy sinh giả kia, chỉ sợ thậm chí ngay cả vị cha vợ Đế vương Thánh Lan Vương của mình cũng không có tư cách biết.

- Những gì nên nói, ta đã nói xong rồi! Ngươi rời khỏi nơi này đi! Nơi này không có thứ mà ngươi cần đâu!

Nhìn thấy Phó Thư Bảo lâm vào trầm mặc, Thất Luyện Mãng lạnh như băng nói. Hắn đã làm xong chuyện tình mà hắn đã hứa hẹn, ở trong ý thức của hắn, cũng đã không thiếu nợ Phó Thư Bảo cái gì nữa.

- Ta còn có một vấn đề cuối cùng muốn hỏi ngươi. Nói cho ta biết, ta lập tức sẽ rời khỏi nơi này!

Phó Thư Bảo cũng không có ý tứ sẽ lập tức rời đi.

Thất Luyện Mãng lạnh lùng nói:

- Nhân loại nhà ngươi thật sự là tham lam vô độ mà! Ta đã hoàn thành xong lời hứa hẹn với ngươi rồi, ngươi cũng nên rời khỏi nơi này đi! Ngươi còn trông cậy vào ta trả lời vấn đề của ngươi sao?

Phó Thư Bảo một chút cũng không thêm để ý, cười nói:

- Lấy thực lực của ngươi, nếu như bị thương nặng, không thể nào giết chết được ta, chỉ sợ ngươi cũng sẽ không nghe ta nói nhiều lời vô nghĩa như vậy a! Cũng giống như vừa rồi ngươi đã tập kích ta vậy, đột nhiên xuất hiện, một kích lôi đình. Nói cách khác, nếu như không phải ta có được thực lực cường đại hơn ngươi nhiều, ta chỉ sợ đã trở thành thức ăn giúp ngươi no miệng rồi? Ngươi còn đòi thỏa hiệp với ta nữa sao? Có mau nói cho ta biết những chuyện vừa rồi được không?

Thất Luyện Mãng cảnh giác nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, bên trong cặp mắt mãnh xà tràn ngập huyết sắc cẩn thận nhìn chằm chằm mỗi một biến hóa biểu tình rất nhỏ của Phó Thư Bảo. Nói ra những lời như vậy, đó không thể nghi ngờ gì chính là muốn nó hiểu được, hiện tại sự sinh tử của nó vẫn còn nằm bên trong tay của gã thiếu niên trước mặt này. Bất cứ lúc nào hắn cũng có thể giống như vừa rồi khi nó đánh lén hắn vậy, một kích giết chết nó!

- Kỳ thật, ngươi không cần phải khẩn trương! Muốn giết chết ngươi, thời điểm vừa rồi khi ngươi nói xong ta liền động thủ rồi, căn bản không phải là đợi đến lúc này. Chỉ là, ta càng phải biết được càng nhiều thứ hơn nữa. Mặt khác, ta muốn noi cho ngươi biết, nếu như ta rời khỏi nơi này, đem bí mật của tòa Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước này nói ra, có lẽ sẽ có càng nhiều những kẻ cường đại hơn so với ta rất nhiều đi đến nơi này tìm kiếm những thứ mà bọn họ muốn có. Thời điểm đó, sự phiền toái của ngươi so với hiện tại khẳng định là càng lớn hơn rất nhiều.

Đủ các loại phương pháp mềm cứng cùng làm, Phó Thư Bảo không ngừng tiếp tục lay động phòng tuyến tâm lý của Thất Luyện Mãng.

- Ngươi so với ngươi còn cường đại hơn? Là ai?

Một mình Phó Thư Bảo đã đủ để cho Thất Luyện Mãng ở trước Quỷ môn quan đi dạo một vòng, kẻ so với hắn còn cường đại hơn, như vậy càng không có biện pháp đối phó rồi. Tâm tình của hắn cũng bởi vì vậy nên càng thêm ngưng trọng hơn rất nhiều.

- Ngươi đứng đầu Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, Mặc Lan Lý Sự, ngươi biết hay không? Nàng so với ta còn cường đại hơn mấy lần đó!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói, thử thăm dò xem Thất Luyện Mãng đối với sự tồn tại của Mặc Lan Lý Sự có biết hay không.

- Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc là tổ chức gì vậy?

Thất Luyện Mãng lắc lắc cái đầu mãnh xà thật lớn của nó, nói:

- Ta chưa từng nghe qua cái tổ chức này, lại càng không biết Mặc Lan Lý Sự là người nào cả!

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Hóa ra là bị nhốt ở trong này lâu ngày, Thất Luyện Mãng thật sự là không biết thế giới bên ngoài đã xảy ra những biến hóa phiên thiên phúc địa gì. Cái này cũng đúng thôi, Mặc Lan Lý Sự thật sự cũng không biết sự tồn tại của Địa Hạ Càng Khẩu cùng với Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước này.

Trong lòng thoáng nghĩ như vậy, ngoài miệng hắn còn nói thêm:

- Ngươi đã không biết mấy cái này, như vậy sau này ta mới nói cho ngươi biết những người này sau. Chẳng qua, đó cũng phải là lúc nào đó ngươi cảm thấy hứng thú mới nói. Hiện tại ta muốn nói cho ngươi biết chính là, Thiên Không Nữ Thần sắp sửa sống lại rồi. Ta phỏng chừng là nàng ta cũng có Hy sinh giả chuyên chúc của chính mình.

- Cái gì? Thiên Không Nữ Thần sắp sửa sống lại?

Ngữ khí của Thất Luyện Mãng nhất thời trở nên phi thường kinh ngạc.

Phó Thư Bảo nói:

- Nói thật cho người biết cũng không sao, ta đã từng lén vào trong Thần Miếu của Thiên Không Nữ Thần một lần rồi. Ta đã từng ở bên trong một cái ao nước hoàn toàn màu đen nhìn thấy bản thể của nàng ta. Hiện tại xem ra, chỉ sợ là Thần tượng Phân thân của nàng đã sớm sống lại rồi, chỉ là không có xuất hiện mà thôi. Người có thể nói cho ta biết, Thời đại Khởi Nguyên đến tận cùng là bởi vì nguyên nhân gì mà bị diệt vong hay không? Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên lần lượt sống lại, cái này là có ý nghĩa như thế nào?

- Ha ha ha...

Thất Luyện Mãng đột nhiên cuồng tiếu một trận, cơ thể không ngừng rung động. Càng nhiều máu tươi cũng theo những cái miệng vết thương trên người của hắn tuôn trào ra. Bầu không khí bên trong tòa Thần Miếu cũng đều tràn ngập một cỗ huyết tinh nồng đậm.

- Người cười cái gì?

Phó Thư Bảo kinh ngạc hỏi.

- Ta cười cái gì? Bởi vì ta căn bản là không biết Thời đại Khởi Nguyên vì cái gì lại bị hủy diệt, Luyện Quốc vì cái gì lại bị diệt vong. Cái này ở tại Thời đại Khởi Nguyên căn bản chính là một điều bí ẩn, ta chỉ là một kẻ thủ vệ, như thế nào có thể biết được những chuyện tình thần bí như vậy chứ?

- Người... chỉ là một kẻ thủ vệ thôi sao?

Phó Thư Bảo căn bản là không thể tưởng tượng nổi. Một đầu Thần thú cường đại như thế, không ngờ lại chỉ dùng để thủ vệ, như vậy thực lực của chủ nhân phải khủng bố đến mức nào cơ chứ?

Thất Luyện Mãng nói:

- Ta trấn thủ bên trong tòa Thần Miếu này, cũng bị giam cầm ở trong đó, không thể đi ra ngoài, những chuyện tình bên ngoài như thế nào có thể biết được? Chẳng qua ta có thể nói cho người biết chính là, Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần lần lượt sống lại, cái này cũng không phải là dấu hiệu tốt gì. Giống như sự diệt vong của Thời đại Khởi Nguyên vậy, ngay cả Luyện Quốc là quốc gia của Chúng Thần cũng bị phá hủy, thế giới hiện tại, như thế nào có thể ngăn cản được cơ chứ?

- Người đã bị giam cầm ở trong này mấy vạn năm rồi, dựa vào cái gì mà duy trì được sinh mệnh vậy?

Phó Thư Bảo hỏi.

Thất Luyện Mãng nói:

- Ta bị giam cầm bên trong cái Phong Ấn Luyện Lực Khí ở đỉnh tầng của Thần Miếu, một khi có người ngoài nào đến xâm lấn, thì Phong Ấn Luyện Lực Khí sẽ đem ta kích hoạt lên, để cho ta đánh chết kẻ xâm nhập. Mà lúc bình thường, Phong Ấn Luyện Lực Khí sẽ cung cấp cho ta đầy đủ linh năng để duy trì sinh mệnh. Bằng không, cho dù ta có thân thể Thần thú đi chăng nữa, nhưng cũng không phải là thân thể bất hủ bất hoại. Thời gian vạn năm trôi qua, chỉ sợ ta đã sớm chết mất rồi.

- Hóa ra là như vậy!

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên liếc nhìn bức bích họa tinh không trên đỉnh tầng của Thần Miếu, cũng không ngờ nổi nó hóa ra chính là một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí. Kỹ thuật Luyện Lực Khí từ Thời đại Khởi Nguyên quả thật là quý dị khó lường. Trình độ cường đại cùng với thần bí của hắn khiến người ta không thể tưởng tượng nổi. Hiện tại xem ra, cái tầng lực lượng hộ tráo trước khi tiến vào kia cũng chính là do cái Phong Ấn Luyện Lực Khí kia sản sinh ra.

- Nếu như, ta phá hủy đi cái Phong Ấn Luyện Lực Khí kia, người có thể đạt được tự do hay không?

Ngắm nhìn nửa ngày, Phó Thư Bảo đột nhiên nói.

- Đương nhiên có thể! Nhưng mà, cái Phong Ấn Luyện Lực Khí kia cũng không phải là thứ mà một Lực sĩ mới cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Cấp có thể phá hư được.

Thất Luyện Mãng nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Trước không nói đến chuyện ta có thể phá hủy được hay không, ta muốn biết chính là, nếu như ta để cho người tự do, người sẽ cấp cho ta ưu đãi gì?

- Nếu là như vậy...

Thất Luyện Mãng cúi đầu trầm tư suy nghĩ trong chốc lát, sau đó mới ngẩng đầu nói:

- Nếu như người may mắn có thể phá hủy được cái Phong Ấn Luyện Lực Khí kia, để cho ta được tự do, như vậy ta sẽ làm cho người ba chuyện!

Phó Thư Bảo nói:

- Chỉ làm cho ta ba chuyện thôi sao? Cấp cho người sự tự do chính là ân tái tạo a! Chẳng lẽ chỉ xứng đáng với một chút hồi báo như vậy thôi sao?

Thất Luyện Mãng nói:

- Bản thân ta là Thần thú, là Thần linh trong Thú Tộc, trước giờ ta vẫn luôn bị Luyện Ngục Thần Tước nô dịch, chẳng lẽ người còn muốn đem cái gông xiềng đồng dạng như vậy trói lên trên đầu của ta hay sao?

Dừng lại một chút, hần lạnh lùng nói:

- Nếu là như vậy, hiện tại người cứ việc động thủ giết chết ta đi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nếu như chỉ là ba sự kiện, ta không thể đáp ứng được. Bởi vì ta là một người vô cùng tùy tiện, có đôi khi nói không chừng sẽ bảo người đi theo ta tán gẫu vài ngày này nọ. Cái này không phải chính là đã lãng phí một sự kiện trong lời hứa hẹn hay sao? Cái này căn bản là không thể được! Không bằng chúng ta cùng hạ thấp điều kiện xuống một chút, đạt thành một cái kỳ hạn một năm đi? Người làm việc giúp ta một năm, đến kỳ hạn một năm, sau đó người muốn đi đâu thì ta mặc kệ người!

Bản thân Thần thú đều có tính tình cực kỳ cao ngạo, thân là Thần linh trong Thú Tộc, thực lực siêu phàm như vậy quả thật không phải là người bình thường có thể nô dịch được. Phó Thư Bảo cũng không có ý định muốn nô dịch một đầu Thần thú, nhưng mà đạt thành một cái kế ước có lợi như vậy, cũng là có cơ hội thực hiện được.

Lại trầm tư trong chốc lát, rốt cuộc Thất Luyện Mãng mới gật nhẹ đầu, nói:

- Ta đồng ý! Người cứ thử xem đi!

Phốc!

Hai chân dẫm mạnh lên trên mặt đất một cái, thân thể của Phó Thư Bảo liền giống như một khóa đạn pháo bắn thẳng về phía đỉnh tầng.

533. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 478: Lực Chi Phù Văn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Dưới sự thiêu đốt lạnh lẽ của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, Phó Thư Bảo huyền phù bên trong hư không bên dưới tầng đỉnh nhìn qua liền giống như một vị Thiên sứ thánh khiết vậy. Nhưng mà trong bản chất hắn cũng chỉ là một tên gia hỏa ẩn chứa đầy những suy nghĩ xấu xa mà thôi. Là Thiên sứ, cũng có thể là một Đọa Lạc Thiên Sứ có cặp cánh đen, nhưng mà ngoại hình của hắn thì lại là một loại biểu hiện dã dãi vô cùng thánh khiết mà thôi.

Hết thấy những cái này cũng đều thể hiện rõ trong mắt của Thất Luyện Mãng, cảm thụ của hắn càng ngày càng phức tạp hơn. Trong lòng hắn âm thầm nói:

- Từ lực trường lực lượng của tên gia hỏa này mà xem, thì hắn chẳng qua cũng chỉ là một Lực sĩ vừa mới tiến nhập vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực mà thôi, căn bản không phải là đối thủ của ta. Nhưng mà không ngờ ta lại thua ở trong tay hắn! Cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này có được kỹ thuật Phù văn từ Thời đại Khởi Nguyên, nếu như không hiểu rõ, căn bản là không thể nào phá giải nổi. Hắn vì cái gì lại có thể tự tin như thế, có thể khiến cho ta khôi phục lại tự do chứ? Nhất định là hắn đang cố ý kéo dài thời gian, muốn từ bên trong Thần Miếu phát hiện ra càng nhiều những bí mật khác! Chẳng qua, mặc dù là như vậy, ta cũng không có biện pháp nào ngăn cản hắn được... Haizzz...

Thần thú cũng có thời điểm phiền não a!

Bị giam giữ hơn một vạn năm, sự tịch mịch kia, sự buồn tẻ kia, tưởng tượng đến liền chán chết rồi, huống chi đây lại là một quá trình gần như là không có thời gian kết thúc. Trước đây đã trôi qua hơn cả vạn năm rồi, sau này rất có thể sẽ phải tốn thêm thời gian một vạn năm nữa, thậm chí còn có thể là bảy tám vạn năm nữa! Hắn thật sự hoài nghi, có một ngày nào đó hắn sẽ không thể chịu được nữa mà tự sát chết mất!

Thời gian một vạn năm qua, Phó Thư Bảo là người đầu tiên phát hiện ra nơi này, hơn nữa lại còn là người đầu tiên thành công xâm nhập vào bên trong Thần Miếu nữa, cho nên, mặc dù cũng không quá tin tưởng rằng Phó Thư Bảo có thể phá giải được phong ấn của Phù văn, nhưng mà trong lòng của Thất Luyện Mãng thật ra vẫn hy vọng hắn có thể phá giải được. Phó Thư Bảo đã từ một kẻ xâm lấn đối địch dần dần biến thành một vị sứ giả mang đến tự do cùng hy vọng. Sự biến chuyển này cũng chỉ xảy ra trong thời gian hiện lên một tia ý niệm trong đầu mà thôi. Quá trình dài vô hạn không có hạn cuối cùng với khổ ước một năm, cái nào có giá trị hơn, nên lựa chọn như thế nào, đó là chuyện tình không cần nói cũng biết.

Một trong những đặc tính lớn nhất của Thần thú chính là chú trọng lời hứa. Chỉ cần chấp nhận hứa hẹn, dù trong hoàn cảnh nào cũng sẽ nhất nhất tuân thủ. Đây cũng chính là một trong những nguyên nhân Phó Thư Bảo không chút lo lắng sau khi Thất Luyện Mãng được giải trừ khỏi Phong Ấn Luyện Lực Khí sẽ phản bội.

Chẳng qua, động thủ phá giải Phong Ấn Luyện Lực Khí, nhìn qua giống như một chuyện tình đơn giản dùng búa đập vỡ món đồ sứ vậy, nhưng mà sau khi một phen dốc sức chín trâu hai hổ vào trong đó, Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này so với hắn tưởng tượng còn phức tạp hơn rất nhiều.

Trước kia, Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc của hắn liền giống như một thanh chìa khóa vạn năng vậy, có thể mở ra hết thấy mọi ổ khóa cấm cố trong thiên hạ, cũng cấp cho hắn một sự tự tin không việc gì không thể làm được. Trên thực tế cũng quả thật là như thế, thậm chí ngay cả Mặc Lan Lý Sự cũng phải mượn dùng Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc của hắn để chữa trị Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần. Hiện tại Nguyên Tố Chi Hỏa ngũ sắc đã hoàn thành bước tiến hóa cuối cùng, biến thành Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ, uy lực của nó hẳn phải lớn hơn rất nhiều, tác dụng cũng phải lớn hơn nhiều mới đúng. Nhưng mà, lần này nó lại khiến cho hắn phải thất vọng rồi.

Trước mặt là một bức bích họa phù điêu tinh không chi hải bình thường, sau khi đã mất đi Thất Luyện Mãng, chính thể bộ bích họa phù điêu này cũng không có những biến hóa gì quá lớn. Phó Thư Bảo cẩn thận quan sát lại, đám tinh tú này, kỳ thật cũng chính là một linh kiện nhỏ của toàn bộ Luyện Lực Khí! Mà thứ phát sáng lấp lánh kia, cũng chính là nhờ vào Linh Thú Lực Đan! Đám ánh sáng này, những phiến tinh vân hư vô mù mịt kia, kỳ thật chính là những thông lộ của Luyện Lực Khí, liền giống như những văn lộ huyết sắc bên ngoài các loại Luyện Lực Khí bình thường vậy. Dựa theo kinh nghiệm cùng với suy đoán của hắn, chỉ cần phá giải được những thông lộ này, lấy ra những Linh Thú Lực Đan kia, liền có thể phá giải được bộ Phong Ấn Luyện Lực Khí này.

Sự thật hoàn toàn tương phản. Phó Thư Bảo dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa làm thiết đao, chặt đứt đám tinh vân này, những đường thông lộ giống như ánh sáng kia, sau khi bị hấn chặt đứt đi, liền rất nhanh khôi phục lại như cũ. Thời điểm ban đầu, hấn định dùng biện pháp so đấu tiêu hao để mà tiến hành phá giải, nhưng mà trải qua một đoạn thời gian khá lâu, hấn mới phát hiện ra, cho dù hấn một phen một chết, thì cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này vẫn có thể tiếp tục cường đại mà ổn định hoạt động tiếp. Cái biện pháp này căn bản là không thể nào thực hiện được.

- Ta cũng không tin, phá hủy hết đám Linh Thú Lực Đan của ngươi, phá hủy nguồn cung cấp năng lượng của ngươi, ngươi còn có thể vận chuyển được không?

Trong lòng mắng chửi một câu, Phó Thư Bảo đột nhiên đem Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa thu hồi vào trong tay phải, ầm ầm đập thẳng về phía khóa Linh Thú Lực Đan mà hấn mới phát hiện ra. Cường quang thoáng hiện lên, lần này đầu Quyền thú đánh ra so với trước kia còn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần. Vừa mới xuất hiện, bên trong hư không cũng đã truyền lại một đạo thanh âm mãnh liệt rít gào.

Quyền thú chính là sự kéo dài của quyền ý, chính là kết quả của ý chí chiến đấu cực mạnh, hơn nữa lại còn có đặc tính tiến hóa nữa. Theo số lần sử dụng càng ngày càng nhiều của Phó Thư Bảo, nó cũng có thể trở nên càng ngày càng thành thực hơn, càng ngày càng cường đại hơn. Hiện tại nó phát ra là thanh âm gần như là thanh âm mãnh liệt rít gào vậy, sau này, nó còn có thể từ hình thái mơ hồ không hoàn chỉnh dần dần hóa thành Quyền thú có hình thái cố định, hoặc là Long hoặc là Hổ! Vừa xuất quyền, phi long tại thiên! Vừa xuất quyền, hổ vương trấn sơn lâm!

Muốn thành công, liền cần phải có một quá trình lớn dần, mà điều đó cần có một khoảng thời gian.

Ầm!

Quyền thú năng lượng cường hãn cùng với nắm tay của Phó Thư Bảo lần lượt đánh thẳng vào trên viên Linh Thú Lực Đan kia. Thanh âm chấn động truyền đến. Trong nháy mắt đó, không khí bên trong hư không tựa hồ như bị thổi bay ra ngoài đến cả mười dặm. Nhưng mà, toàn bộ cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này lại một chút ba động cũng đều không có! Đừng nói là khóa Linh Thú Lực Đan bị công kích kia bị phá hủy, thậm chí ngay cả một vài hạt bụi rơi xuống cũng chẳng có!

- Cái này... như thế nào lại có thể?

Phó Thư Bảo trợn tròn mắt. Một quyền này của hấn, dưới tình huống bình thường, một phen đem toàn bộ phần đỉnh của tòa Thần Miếu này đánh cho sụp đổ cũng không thành vấn đề, nhưng mà tình huống thực tế lại là một hạt bụi cũng không thể đánh rơi xuống!

Đúng lúc này, chợt có một cỗ lực lượng phi thường cường đại đột nhiên từ bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí tuôn trào ra, lấy vị trí mà Phó Thư Bảo vừa công kích kia làm trung tâm, tạo thành một cơn lốc xoáy khổng lồ, khiến cho hấn không thể nào tránh được, bị cuốn luôn vào trong cơn lốc xoáy. Thân thể của hấn nhất thời bị bắn ngược về phía sau, nặng nề đập thẳng xuống trên mặt đất bên dưới. Sự chấn động của nội tạng, khung xương cùng với cơn đau chợt truyền ra từ trong cơ thể, một cỗ cảm giác mê muội dâng tràn trong đầu óc hấn.

534. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 478: Lực Chi Phù Văn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong nháy mắt đó, hắn quả thật là đã quên mất rằng hắn chính là một Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Cấp, mà chỉ là một phạm nhân phổ thông bình thường. Chịu phải sự phản phệ như vậy, quả thật là sắp chết mất!

- Thất bại rồi à? Vô dụng thôi! Người rời khỏi nơi này đi!

Cổ hý vọng trong lòng Thánh An Na biến, Thất Luyện Mãng ngược lại có vẻ vô cùng bình tĩnh. Lại tiếp nhận sự dày vò không có kết thúc này, phi thường bất đắc dĩ, nhưng mà lại có biện pháp gì đâu chứ?

- Ta còn muốn thử thêm một lần nữa!

Phó Thư Bảo từ mặt đất lặn lông lốc, xoay người đứng thẳng lên.

- Người thật sự là một tên gia hỏa cố chấp!

Thất Luyện Mãng dùng một loại ánh mắt không thể nào hiểu nổi nhìn Phó Thư Bảo. Ở trong mắt của hắn, thậm chí còn có một tia trào phúng nhàn nhạt nữa, trào phúng hắn không biết tự lượng sức.

Lần này đây Phó Thư Bảo cũng không có lập tức bay thẳng lên đỉnh tầng, động thủ phá giải, mà là lấy ra phiến thạch điêu bạch ngọc Sinh chi Không gian Trữ vật đã bị ngưng trang thành quyển Tả Chân Tập, một phen đem Đan Thư Thần Thú triệu hồi ra.

- Cái này... hắn...

Thất Luyện Mãng đột nhiên kinh ngạc nói:

- Đan Thư Thần Thú!

- Di? Đây không phải là Tiểu Thất hay sao?

Đan Thư Thần Thú bày ra dáng vẻ trưởng bối cao cao tại thượng nhìn văn bối, nói.

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Như thế nào, các người quen biết nhau à?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ba ba, ta và con tiểu xà này quả thật có biết nhau. Năm đó hắn cũng chỉ là một đầu Linh Vương, hiện tại xem ra, tựa hồ đã là một Thần thú rồi!

Dừng lại một chút, hắn đột nhiên lại kinh hô lên:

- Ái da! Tiểu Thất, da của người cũng bị lột sạch rồi, người chơi đùa lỏa thể chạy rong hay sao thế?

- Cái này...

Thất Luyện Mãng có chút xấu hổ liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, sau đó lại xoay chuyển chủ đề, nói:

- Từ từ, Đan Thư Thần Thú, người gọi hắn là cái gì?

- Ba ba a!

Đan Thư Thần Thú huyền phù đến trên đỉnh đầu của Phó Thư Bảo, nói:

- Hắn chính là ba ba của ta!

- Hóa ra là như vậy! Không nghĩ tới người đã trở thành ba ba của Đan Thư Thần Thú, khó trách người lại tự tin như thế!

Tựa hồ Thất Luyện Mãng đã hiểu được một chút chuyện gì đó, bày ra bộ dáng giật mình hiểu ra. Hắn lại không biết rằng, Phó Thư Bảo có được thành tựu ngày hôm nay, một là bởi vì thiên phú của hắn, thứ hai cũng là bởi vì vận khí của hắn, mà thứ ba chính là bởi vì hắn chăm chỉ hơn người khác rất nhiều. Có được ba điểm như thế này, ai cũng đều có thể thành công. xem tại

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu như các người quen biết vậy thì tốt rồi! Chẳng qua, hiện tại cũng không phải là thời điểm để các người ôn chuyện! Đan Thư Thần Thú, người đi xem thử cái Phong Ấn Luyện Lực Khí bên trên kia xem, nhìn xem có phương pháp gì phá giải hay không?

Đan Thư Thần Thú liếc mắt hướng về phía đỉnh tầng liếc mắt nhìn lại, sau đó lập tức nói:

- Phong Ấn Luyện Lực Khí này, ẩn chứa Phù văn, đối với ta mà nói chính là giải trừ câu đố mà thôi, chỉ là một chuyện nhỏ nhặt!

Cái thân thể giống như một quyển sách hướng về phía đỉnh tầng của Thần Miếu mà bay đi. Đan Thư Thần Thú bắt đầu quay vòng không ngớt xung quanh Phong Ấn Luyện Lực Khí, thỉnh thoảng lại phát ra những thanh âm soàn soạt nhàn nhạt, tựa hồ như là đang vẽ lại cái gì đó, bộ dáng phi thường chuyên chú.

Trong lúc chờ đợi, Phó Thư Bảo đem tầm mắt chuyển qua trên người của Thất Luyện Mãng:

- Các người như thế nào quen biết nhau vậy?

Thất Luyện Mãng cười khổ nói:

- Đó là chuyện tình vô cùng xa xưa rồi! Ta từng thỉnh cầu hẩn một chuyện, là vấn đề về mặt tu luyện. Ta có thể trở thành Thần thú như ngày nay, không có sự hỗ trợ của hẩn căn bản là không thành công.

Dừng lại một chút, hẩn còn nói thêm:

- Có sự hỗ trợ của Đan Thư Thần Thú, Phong Ấn Luyện Lực Khí này hẩn là có thể phá giải được! Thứ hẩn am hiểu nhất chính là cái này!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Không nghĩ tới Đan Thư Thần Thú lại có ân với người a! Như vậy thì tốt rồi! Sau khi giải trừ xong Phong Ấn Luyện Lực Khí, người không chỉ phải làm việc cho ta một năm, còn có cả ân tình của Đan Thư Thần Thú con ta nữa! Ta muốn làm chuyện gì, còn muốn hỏi chuyện tình gì nữa, để cho Đan Thư Thần Thú mở miệng, hiệu quả so với ta tự mình mở miệng còn tốt hơn rất nhiều.

Lại qua thêm chốc lát nữa, Đan Thư Thần Thú từ trên đỉnh tầng bay xuống, từ bên trong miệng không ngừng phun ra vô số những tấm giấy. Bên trên đó vẫn như trước là dùng những văn tự mà Phó Thư Bảo có thể đọc hiểu được mà ghi chú.

Cẩn thận xem kỹ từng tấm từng tấm, Phó Thư Bảo có một loại cảm giác kỳ diệu như thể hồ quán đỉnh vậy:

- Không nghĩ tới, hóa ra là phải phá giải những Phù văn của Phong Ấn Luyện Lực Khí trước, sau đó mới có thể phá hủy được cấu tạo trung tâm nhất, mới có thể phá vỡ hoàn toàn Phong Ấn Luyện Lực Khí này! Ta như thế nào lại không nghĩ tới chuyện này chứ?

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Chuyện tình đơn giản lắm, ba ba lên trên đó chỉ cần điều tra ra được những Phù văn được che giấu trong đó, sau đó dựa theo trình tự sắp xếp của nó tiến hành phá giải, như vậy toàn bộ Phong Ấn Luyện Lực Khí cũng sẽ bị phá giải thôi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cái này giống như là đưa vào bên trong một chiếc máy vi tính một con virus vậy! Ha ha... chính là đơn giản như vậy a!

- Cái gì mà máy vi tính? Cái gì là virus?

Đan Thư Thần Thú vẫn là lần đầu tiên nghe qua loại từ ngữ như thế này.

- Không có gì! Chỉ là thuận miệng nói ra mà thôi!

Phó Thư Bảo dang rộng Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực, cặp cánh nhẹ nhàng phe phẩy, thân thể của hẩn nhất thời bay thẳng lên trên, hướng về phía tầng đỉnh của Thần Miếu mà đi.

- Thật sự là kỳ quái! Hắn nói cái gì đó mà ta nghe mãi cũng không hiểu nổi thế này?

Đan Thư Thần Thú thì thảo nói, bộ dáng mơ hồ. Tuy là hắn là một đầu Thần thú hiếm lạ đến từ Thời đại Khởi Nguyên, có được bản sự độc đáo, nhưng mà vẫn không thể nào hiểu nổi những lời mà Phó Thư Bảo nói khi này, bởi vì những thứ kia, căn bản không phải là thứ tồn tại trên thế giới này!

Nhưng mà đối với Phó Thư Bảo mà nói, cái Phong Ấn Luyện Lực Khí mà hắn lần đầu tiên tiếp xúc đến này, quả thật cũng giống như là một cỗ máy vi tính vậy. Những cái Phù văn ẩn chứa yong đó, chính là hệ điều hành phụ trách biên dịch ngôn ngữ, nó duy trì quá trình vận chuyển của toàn bộ Luyện Lực Khí. Muốn phá giải một cái hệ thống như vậy, biện pháp hữu hiệu nhất chính là truyền vào bên trong nó một con virus phá hoại, khiến cho nó hỏng mất.

Phù văn, còn được gọi là Lực Chi Phù Văn, chính là một môn kỹ thuật Luyện Lực sĩ thần bí mà vĩ đại do những Luyện Lực sĩ Thời đại Khởi Nguyên sáng tạo và phát triển ra. Luyện Lực sĩ phối hợp các loại linh tài khác nhau, luyện chế thành Linh chỉ, sau đó viết lên đó Lực Chi Phù Văn, như vậy có thể tạo ra được những Lực phù tương ứng. Lực phù có rất nhiều loại, ví dụ như là ở trên Linh chỉ rót vào lực lượng Hỏa thuộc tính, cùng với sử dụng các loại Phù văn tương quan hình thành nên một hệ thống duy trì thao tác, như vậy liền có thể tạo thành một cái Hỏa phù có uy lực khủng bố. Loại Hỏa phù như vậy, cho dù là một gã Lực sĩ Thủy thuộc tính quảng ra, cũng có thể tạo thành công kích Hỏa thuộc tính có uy lực cực đại như thường.

535. Chương 478: Lực Chi Phù Văn (3)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 478: Lực Chi Phù Văn (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chẳng qua loại kỹ thuật luyện chế Lực phù và Lực Chi Phù Văn này từ lâu đã sớm thất truyền rồi. Giới Luyện Lực sĩ hiện tại, còn lại cũng chỉ là một vài thứ cổ xưa còn lưu lại từ Thời đại Khởi Nguyên truyền thừa cho tới bây giờ mà thôi, còn những thứ có giá trị sử dụng lớn nhất, hiện tại ở nhân gian cơ hồ cũng đã tuyệt tích rồi!

Đan Thư Thần Thú cũng không chỉ có đem đám Lực Chi Phù Văn bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí kia đánh dấu ra, hơn nữa còn đối với các Lực Chi Phù Văn tương quan tiến hành giải thích vô cùng cặn kẽ nữa. Với năng lực lý giải cùng với năng lực ghi nhớ, khả năng nhìn qua không thể nào quên được của Phó Thư Bảo mà nói, lần này hắn cũng không chỉ có thể phá giải cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này, mà còn có thể học được một ít tri thức của Lực Chi Phù Văn nữa.

Cho nên, lại một lần nữa bay lên bên dưới đỉnh tầng, Phó Thư Bảo cũng không có vội vàng dựa theo những gì mà Đan Thư Thần Thú vẽ ra, tiến hành phá giải ngay, mà là tìm kiếm các Lực Chi Phù Văn đang bị che giấu, cẩn thận quan sát, hơn nữa còn nghiêm túc học hỏi, học tập cái kỹ thuật Luyện Lực sĩ đã thất truyền này. Hắn muốn quan sát rõ ràng nguyên lý cấu tạo của cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này, tìm ra lý luận trụ cột của hết thảy, sau đó mới tính đến chuyện phá giải.

Cái quá trình phá giải, cũng chính là một quá trình học tập thật tốt.

- Ba ba người đang làm gì vậy? Chẳng lẽ... còn có vấn đề gì nữa hay sao?

Thất Luyện Mãng nhìn thấy Phó Thư Bảo không ngừng trầm tư bay tới bay lui bên trên, trong lòng một mảnh nghi hoặc, cũng có chút lo lắng.

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Ba ba của ta chính là một đại thiên tài! Hiện tại hẳn chậm chạp không động thủ, chính là muốn học tập kỹ thuật của Lực Chi Phù Văn! Về sau cũng không cần ta phải tìm hiểu cái gì nữa, gấp lại cái Phong Ấn Luyện Lực Khí giống như vậy, hẳn liền có thể tự mình phá giải. Ta cũng có thể khẳng định chính là, sau khi hẳn trở về, nhất định sẽ bảo ta chuẩn bị cho hẳn đầy đủ những tư liệu về Lực Chi Phù Văn, sau đó tự mình tiến hành học tập cùng nghiên cứu sâu xa hơn!

- Phải không? Điểm ấy thật sự cùng người có chút giống nhau a!

Trong lòng Thất Luyện Mãng có chút ngẫm nghĩ, nói. Tầng đá nặng nề trong lòng cuối cùng cũng thả xuống. Trong tiềm thức, hẳn cũng không phải là thật sự tin vào gã thiếu niên Phó Thư Bảo này, nhưng lại tuyệt đối tin tưởng vào Đan Thư Thần Thú.

- Đúng rồi! Người như thế nào lại ở trong này vậy, Tiểu Thất?

Thân thể so với người ta còn nhỏ hơn gấp ngàn lần, nhưng mà khẩu khí của Đan Thư Thần Thú so với Thất Luyện Mãng lại lớn hơn gấp vạn lần.

- Chuyện tình này nói ra thật sự đúng là khiến ta cảm thấy xấu hổ a...

Lúc này Thất Luyện Mãng mới đem chuyện tình Phó Thư Bảo xông vào trong Thần Miếu, trước sau trải qua mồm năm miệng mười nói lại rõ ràng.

Đan Thư Thần Thú ha ha cười nói:

- Cái này thật là hay a! Người cũng trở thành thủ hạ của ba ba ta, như vậy so với việc người bị giam cầm ở trong này thủ vệ còn tốt hơn gấp vạn lần a! Người cũng đừng mãi so đo cái gì mà khế ước một năm kia nữa, cứ việc rõ ràng sáng khoải đi theo ba ba của ta luôn đi! Ta ở bên này lại cấp cho người một vài bí kíp truyền lại từ thời Viễn Cổ, ba ba ta lại luyện chế cho người một vài linh dược gì đó, khiến cho người càng cường đại hơn, chẳng phải như vậy là rất tốt sao?

Có người cha này tất có đứa con này, Đan Thư Thần Thú quả thật đã nhận được chân truyền của ba ba hẳn.

- Cái này...

Về mặt của Đan Thư Thần Thú có chút quái dị, cũng không biết trong lòng hẳn đang suy nghĩ cái gì nữa.

Trong lúc hai đầu Thần thú một bên thì thà thì thảo nói chuyện, Phong Ấn Luyện Lực Khí ở trên đỉnh tầng của Thần Miếu đột nhiên phát ra một mảnh cường quang chói mắt. Một tràng rung động kịch liệt truyền đến, toàn bộ tòa Thần Miếu cũng rung động. Tro bụi, đá vụn giống như mưa phùn không ngừng rơi xuống!

Cường quang rất nhanh biến mất, toàn bộ tòa Phong Ấn Luyện Lực Khí cũng trong lúc rung động kia mà dần dần tan rã đi mất. Đám Linh Thú Lực Đan khảm bên trong nó cũng leng keng rào rào rơi thẳng xuống dưới, nhìn qua số lượng tựa hồ đến hơn mấy trăm khóa!

- Phong, Phong... Phong Ấn Luyện Lực Khí đã tan rã rồi!

Sửng sốt suốt nửa ngày, Thất Luyện Mãng mới kích động thốt lên một câu. Thanh âm của hẳn vô cùng rung động, so với chấn động của tòa Thần Miếu còn cường đại hơn nhiều!

Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực vừa mới thu lại, Phó Thư Bảo đã nhẹ nhàng đáp xuống trên mặt đất. Hai tay hẳn khẽ phát lên, một tấm lưới lớn vô hình xuất ra, toàn bộ đám Linh Thú Lực Đan rơi trên mặt đất cũng đều phốc phốc bay thẳng vào trong thủ chương của hẳn. Từng viên từng viên chồng chất lại với nhau, rất nhanh đã liên tích lũy thành một cái tháp Linh Thú Lực Đan hình dáng như Kim tự tháp vậy. Một viên ở trên đỉnh của Kim tự tháp, lớn như một cái nắm tay, toàn bộ vật thể trong suốt sáng bóng, linh năng cường đại ngoại phóng mạnh mẽ, so với linh năng trên người Thất Luyện Mãng phát ra còn cường đại hơn một chút!

- Ta dựa vào! Khó trách lại lợi hại như vậy! Một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí như thế này lại có đến mấy trăm khóa Linh Thú Lực Đan, mà khóa này không ngờ lại là Linh Thú Lực Đan của Thần thú nữa!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm than một tiếng. Phát tài rồi a!

Luyện Lực sĩ tiến hành luyện chế Luyện Lực Khí, thứ không thể thiếu nhất chính là Linh Thú Lực Đan, nhưng mà Linh Thú Lực Đan cấp bậc Linh Vương đã là cực kỳ hiếm quý, có thể ngộ chứ không thể cầu, huống chi lại còn là Linh Thú Lực Đan cấp bậc Thần thú như thế này!

Linh Thú Lực Đan cấp bậc Thần thú, liền thậm chí ngay cả Hoàng thất Tú Quốc cũng đều không có a!

Cổ nén sự kích động bên trong nội tâm, đem toàn bộ Linh Thú Lực Đan thu hết vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới. Lúc này Phó Thư Bảo mới đem tầm mắt của mình chuyển qua trên người của Thất Luyện Mãng. Hắn cười nói:

- Ta đã phá giải được Phong Ấn Luyện Lực Khí rồi, hiện tại ngươi đã tự do rồi, như vậy, cũng là lúc ngươi nên thực hiện lời hứa hẹn của ngươi rồi!

- Thất Luyện Mãng bái kiến chủ nhân!

Lần này Thất Luyện Mãng cũng không có do dự nữa, mà hướng về phía Phó Thư Bảo hạ thấp cái đầu Thần thú cao ngạo của hắn.

Thà rằng bị giết, cũng không nguyện ý chịu nhục, chứ đừng nói đến chuyện cam nguyện chịu người khác sai phái. Sự cao ngạo của Thần thú chính là phát ra từ sự cao ngạo trong bản chất, có thể nhận được sự giúp đỡ của một đầu Thần thú như vậy, độ khó trong đó, không thua gì là tìm đường lên trời cả. Chuyện tình như vậy, rất nhiều nhân vật cường hãn tu vi lực lượng so với Phó Thư Bảo càng cường đại hơn nhiều ngay cả nằm mơ cũng không thể nghĩ đến, nhưng mà hắn cũng thật sự đã thành công rồi!

- Ba ba, hình dạng hiện tại của Tiểu Thất nếu như đi ra ngoài khẳng định là sẽ dọa chết rất nhiều người a! Vấn đề này cần phải giải quyết.

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Tạm thời chỉ có thể để Thất Luyện Mãng ủy khuất tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật vậy! Hiện tại tu vi lực lượng của ta đã đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực rồi, có thể tự mình luyện chế ra Sinh chi Không gian Trữ vật thuộc về chính mình. Đan Thư Thần Thú, ngươi cũng một phen đem những tư liệu cần thiết mà ta cần học chuẩn bị cho tốt! Đúng rồi! Còn có những tư liệu tri thức về Lực Chi Phù Văn cũng phải chuẩn bị thật tốt cho ta!

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Sớm đã biết ba ba sẽ có yêu cầu như vậy rồi, ta sẽ chuẩn bị tốt mọi thứ!

Đúng lúc này, thân thể huyết nhục khổng lồ của Thất Luyện Mãng đột nhiên bắt đầu chậm rãi co rút lại. Xương cốt bắt đầu truyền ra những thanh âm ba ba rắc rắc liên hồi, lớp da mảy xà huyết nhục mơ hồ cũng dần dần trở nên bóng loáng hơn, cuối cùng biến thành làn ra của một con người.

Thần thú vốn dĩ có được năng lực biến ảo thành nhân hình, điểm ấy căn bản là không cần phải hoài nghi. Chỉ là rất nhiều Thần thú căn bản là khinh thường biến hóa thành nhân hình. Thất Luyện Mãng ở trong thời điểm này lại biến ảo thành nhân hình, không thể nghĩ ngờ gì chính là đứng ở góc độ của Phó Thư Bảo mà lo lắng. Điều này, cũng chính là biến thành tuyên bố nguyện ý trung thành với Phó Thư Bảo.

Một quá trình thống khổ giống như là phụ nữ đang vượt cạn vậy dần dần diễn ra, một đầu Thần mãng khổng lồ cuối cùng biến thành một thanh niên nam tử dung mạo thanh tú, cốt cách cường tráng. Chỉ là bên trong ánh mắt của hắn vẫn còn lưu giữ một bộ dáng âm lãnh cùng hung tàn đặc hữu của mãng xà, làm cho người ta có một loại cảm giác ẩn chứa tính công kích cực mạnh.

- Bộ dáng như thế này, hẳn là sẽ giẫm bết rất nhiều phiền toái rồi chứ?

Thất Luyện Mãng nói. Biến ảo thành nhân hình, âm lượng của hắn cũng nhỏ hơn rất nhiều.

- Ha ha... Đương nhiên là tốt hơn rất nhiều! Chúng ta rời khỏi nơi này đi, về sau lại tiến đến thăm dò lần nữa.

Phó Thư Bảo cười ha hả, tâm tình vô cùng tốt.

Có thêm một tiểu đệ như Thất Luyện Mãng, tương đương như có thêm một thị vệ cấp bậc như Tiểu Thanh vậy, vốn luyện để hấn đối phó với Mặc Lan Lý Sự cũng có thêm được một phần nữa.

Hiện tại đi thăm dò Địa Hạ Cảng Khẩu cùng với Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước quả thật cũng không phải là lúc thích hợp, nhưng mà sau khi Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc kết thúc, hẳn còn có thể tới nơi này thêm một lần nữa.

536. Chương 479: Cái Muỗng Điền Cường (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 479: Cái muỗng điền cường (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black đọc truyện mới nhất tại .

Biên: Black

Quay trở lại kho phòng linh tài, hết thấy tình huống cũng đều không phát sinh biến hóa gì cả. Phó Thư Bảo cùng với phân thân lực lượng hội hợp lại, lúc trước hết thấy cũng đều là tiến hành trong lặng yên, hiện tại cũng đều chấm dứt trong lặng yên.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Phó Thư Bảo cũng không có ngay lập tức tiến hành luyện chế Luyện Lực Khí để tham gia vào Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, mà là xuất ra quyển Bí kíp Luyện Nhân đã ngẫu tạo thành quyển tập tranh Tả Chân Tập, nghiền ngẫm cùng học tập. Lần đầu tiên tiếp xúc đến Lực Chi Phù Văn, hẳn phát giác ra rất nhiều kỹ thuật Luyện Lực sĩ bên trong quyển Bí kíp Luyện Nhân này cũng đều có quan hệ chặt chẽ với Lực Chi Phù Văn. Cũng chính là muốn nói, học tập kỹ thuật Lực Chi Phù Văn, cũng chính là đặt nền móng cho học tập kỹ thuật Luyện nhân.

Cũng không mất thời gian bao lâu, Đan Thư Thần Thú liền đem hết thấy những tư liệu mà Phó Thư Bảo muốn chuẩn bị đầy đủ hết. Hẳn cũng bắt đầu tiến hành học tập cùng với thí nghiệm những thứ tương quan trong đó.

Thời gian hai ngày đảo mắt liền trôi qua, chỉ còn thêm một đêm nữa là đến thời điểm Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc chính thức khai mạc. Lúc này Phó Thư Bảo mới có chút quyền luyện không thôi đem tất cả những tư liệu học tập cất vào bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, đem tinh lực chuyển lên trên việc tiến hành luyện chế món Luyện Lực Khí mà hẳn phải dùng để tham gia Đại hội.

Nếu không phải có sự uy hiếp của Mặc Lan Lý Sự, nếu không phải ở bên trong hoàn cảnh sinh tồn tràn ngập khí tức tử vong cùng với phức tạp như thế này, hiện tại điều mà Phó Thư Bảo muốn làm nhất chính là học tập Lực Chi Phù Văn, học tập việc dùng Lực Chi Phù Văn tiến hành luyện chế Lực phù, cùng với các kỹ thuật Luyện Lực sĩ có liên quan, sử dụng bên trong lĩnh vực Luyện Lực Khí. Đương nhiên, còn có cả Bí kíp Luyện Nhân, kỹ thuật luyện chế Sinh chi Không gian Trữ vật trong đó nữa. Hẳn là một người thích học tập, nghiền cứu cùng với sáng tạo. Ở trong cái thế giới nguyên bản kia đã là như thế, bằng không hẳn cũng sẽ không bởi vì cải tạo một kiện máy móc mà lưu lại đến thế giới này. Chẳng qua, hoàn cảnh trước mắt này thế nhưng lại không có cơ hội để cho hẳn học tập cùng với sáng tạo.

Một khi đã như thế, như vậy cứ việc tùy cơ mà hành sự thôi.

- Con mẹ nó, mọi chuyện cũng đều không khiến lão tử hài lòng, lão tử liền luyện chế cho người một cái muỗng a!

Nghĩ đi nghĩ lại, một cái ý tưởng khô hài lúc ban đầu của hẳn, đến thời điểm hiện tại không ngờ lại một lần nữa xuất hiện. Phó Thư Bảo cũng không muốn tiến hành vẽ bản thiết kế Luyện Lực Khí gì cả, mà trực tiếp động thủ tìm linh tài luôn.

Lúc ban đầu, luyện chế một cái muỗng Luyện Lực Khí để tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới cũng chỉ là một cái ý tưởng vui đùa mà thôi, hiện tại cái ý tưởng này lại biến thành sự thật rồi.

Luyện chế một cái muống cũng chẳng cần các loại linh tài cao cấp nào cả, cũng không cần có các loại kỹ thuật Luyện Lực Khí phức tạp gì, chỉ tùy tiện chọn ra một gã Luyện Lực sĩ Nguyên Tố Cấp cũng liền có thể luyện chế ra được.

- Đúng rồi! Dù sao cũng là không ôm hy vọng gì đối với hành vi luyện chế cả, ta vì cái gì mà không một phen đem một vài kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn vừa mới học được vận dụng vào trong cái muống Luyện Lực Khí của ta chứ?

Tất cả những linh tài cũng đều đã chuẩn bị xong, cũng đều đặt hết vào bên trong Luyện Thiên Đỉnh, Phó Thư Bảo đang định ra tay động thủ luyện chế một cái muống, đột nhiên nảy sinh một tia ý tưởng lớn mật.

Có một vài người cả đời cũng đều yên lặng không chút nổi bật, đó là bởi vì hắn không có những ý tưởng lớn mật, mà cho dù là có suy nghĩ đến, cũng lại bởi vì lo lắng sợ thất bại mà không dám dốc hết khả năng ra tay thực hiện. Loại tình huống này ở trên người của Phó Thư Bảo căn bản hoàn toàn không có tồn tại. Cho nên, lúc ở Hồ Thành, từ những lão giả mái tóc hoa râm, cho đến tiểu hài tử mới biết đi lẫm chẫm cũng đều biết đến sự tồn tại của một nhân vật vĩ đại là hắn. Nguyên nhân chính là do hắn dám nghĩ, cũng dám làm!

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lẳng lặng thiêu đốt lên, lúc này đây là ở mức độ phi thường ôn hòa. Luyện chế một cái muống bình thường, lại vận dụng Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ nhất, ở trong mắt của người khác, đây không thể nghi ngờ gì chính là một hành động xấu hổ lãng phí của trời vô cùng. Nhưng mà ở trong mắt của Phó Thư Bảo, đây cũng là chuyện tình tùy tiện mà thôi. Hắn nghĩ vậy, liền làm như vậy.

Tuy rằng vẫn là Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa vô cùng ôn hòa, nhưng mà lần này đây lại hoàn toàn bất đồng với tất cả quá trình luyện chế trong dĩ vãng. Bởi vì ở trong Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa này, Phó Thư Bảo đã gia nhập vào kỹ thuật của Lực Chi Phù Văn!

Lực Chi Phù Văn cũng không phải là văn tự, chữ số cùng với ký hiệu dùng bút viết ra trên giấy! Trên thực tế, nó cũng không phải là dùng bất cứ loại giấy bút bình thường nào để viết ra. Mà nó chỉ có thể là dùng Nguyên Tố Chi Hỏa của Luyện Lực sĩ viết ra, khảm vào bên trong một kiện Luyện Lực Khí. Trong quá trình khảm vào này, hết thảy những thứ mà Luyện Lực sĩ nắm giữ đối với nguyên tố lực lượng, vật chất, kết cấu, lực sáng tạo, linh năng, cùng với những thứ khác, toàn bộ cũng đều bao hàm ở trong đó. Cho nên một cái Lực Chi Phù Văn đơn thuần, kỳ thật chính là kết tinh của tất cả tri thức cùng với lực lượng của Luyện Lực sĩ.

Căn cứ vào những tư liệu về Lực Chi Phù Văn do Đan Thư Thần Thú cung cấp, Phó Thư Bảo tiến hành nghiên cứu nắm giữ, xác định ra Lực Chi Phù Văn có tổng cộng ba mươi cái, so với bảng chữ cái tiếng Anh ở cái thế giới nguyên bản mà hắn quen thuộc kia nhiều hơn bốn chữ cái. Những cái Lực Chi Phù Văn này, số lượng tổng cộng ba mươi cái, mỗi một thuộc tính nguyên tố đều có sáu cái. Mỗi một biến hóa chi nhánh của từng cái nguyên tố cũng đều có ba cái. Ví dụ như Mộc nguyên tố có hai cái biến hóa chi nhánh là Phong và Độc. Những Lực Chi Phù Văn thuộc biến hóa chi nhánh Độc có ba cái, thuộc chi nhánh biến hóa Phong cũng có ba cái, phân chia phi thường đều đặn.

Luyện Lực sĩ luyện chế Luyện Lực Khí, cần phải vận dụng năm loại nguyên tố lực lượng. Đồng dạng, muốn Lực Chi Phù Văn gia nhập vào bên trong luyện chế Luyện Lực Khí, đồng dạng cũng cần phải vận dụng ba mươi cái Lực Chi Phù Văn này. Cái quá trình này, cũng giống như là vận dụng các chữ cái tiếng Anh để tạo ra thành các từ ngữ khác nhau, đem những chữ cái bất đồng xếp lại thành những từ đơn, sau đó xâu chuỗi những từ đơn kia lại tạo thành một câu nói hoàn chỉnh. Những người nói chuyện, dùng những từ ngữ để biểu đạt những ý tứ trong lòng mình ra. Mà Luyện Lực sĩ lại đắp nặn Lực Chi Phù Văn để luyện chế ra những Luyện Lực Khí theo như mong muốn của chính mình.

Cho nên, Lực Chi Phù Văn kỳ thật chính là một cái quá trình dùng Nguyên Tố Chi Hỏa, đem những tri thức cùng với năng lực lực lượng mà một Luyện Lực sĩ nắm giữ khắc nhập vào bên trong cái Luyện Lực Khí mình luyện chế, hình thành nên một hệ thống, sau đó phát huy ra uy lực cường đại mà ổn định.

Lý giải được những điều cơ bản nhất, tuần tự tiến dần lên, sau đó từng bước xâm nhập, Phó Thư Bảo mơ hồ nghĩ thấy, kỹ thuật Lực Chi Phù Văn mới đầu tưởng như thâm ảo phức tạp, kỳ thật cũng không quá mức phức tạp. Bản thân hắn có những sự ăn khớp cùng với trụ cột lý luận chuyên biệt của mình. Hiện tại sở dĩ hắn còn mới lạ, nhưng mà đó chính là lần đầu tiên vận dụng, chưa quá quen thuộc mà thôi.

537. Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trời vẫn còn chưa có sáng hẳn, chung quanh Khởi Nguyên Chi Thụ đã có hàng vạn người tụ tập lại, phi thường náo nhiệt. Những thanh âm nghị luận, thanh âm đàm tiếu, thậm chí còn có cả thanh âm trêu hoa ghẹo nguyệt, cửa cấm ái tình cùng với gian tình nữa.

Mà cũng chẳng có gì kỳ quái. Những người có thể tới nơi này tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới, ai vậy cũng đều là những Luyện Lực sĩ tinh anh đệ nhất, trong đó có đủ những thanh niên tài俊, những mỹ nữ hơn người, cho nên dưới loại trường hợp như thế này, đi tìm một nửa còn lại của nhân sinh, hoặc là một nửa thứ hai, một nửa thứ ba, hay thậm chí một nửa thứ tư, một nửa thứ năm, cũng là chuyện tình vô cùng thích hợp.

Nhưng mà có một người đối với trường hợp thế này căn bản không có chút hứng thú nào. Đó chính là Tư Thẩn Sâm! Ở bên trong sa mạc tiến hành phục kích Phó Thư Bảo thất bại, ngược lại còn chôn đi cả một cái Thiên Không Kỳ sĩ đoàn, cái này đối với hắn mà nói không chỉ là nhục nhã bằng trời, hơn nữa còn là đã kích có tính hủy diệt nữa. Hắn ở trong đám người đông nghẹt cả vạn người kia mà tìm kiếm bóng dáng của Phó Thư Bảo, nhưng mà cái tên gia hỏa kia thủy chung lại vẫn không có xuất hiện. Hắn nghĩ muốn cấp cho Phó Thư Bảo một ánh mắt có thể giết người cũng đều không có cơ hội.

Đứng ở phía sau của Tư Thẩn Sâm chính là Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự. Hai vị nhân vật quan trọng của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc này, một người thật cao, một người thật lùn, sống vai đứng cùng một chỗ với nhau, nhất thời tạo thành một hình ảnh buồn cười. Nhưng mà bất luận là Diệt Luân Lý Sự thân hình cao gầy, hay là Vân La Lý Sự thân hình lùn mà cường tráng, hai người này, bất luận là người nào, cũng đều là cường giả đỉnh phong nhất, ai cũng không dám trêu chọc vào. Đương nhiên, Phó Thư Bảo tuyệt đối là ngoại lệ.

Người mà Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, hơn nữa còn đặt hết lòng tin vào, chính là Tư Thẩn Sâm, mà Tư Thẩn Sâm này cũng không có làm cho hai người bọn họ thất vọng. Sau khi chịu thất bại trong hồi phục kích tại sa mạc, Tư Thẩn Sâm càng cố gắng hơn gấp bội phần. Trong thời gian hơn mười ngày, hắn lợi dụng khóa Linh Chi Vãn Thạch mà Diệt Luân Lý Sự cấp cho, luyện chế ra một bộ chiến giáp.

Giờ phút này, bộ chiến giáp này đang được đặt bên trên khoảnh đất trống ngay trước mặt của ba người, được đặt ngay ngắn bên trong một cái thùng lớn bằng hoàng kim. Toàn bộ vật thể một màu vàng óng ánh, phát sáng lấp lờ, nhìn qua giống như là làm bằng hoàng kim, nhưng so với hoàng kim còn sang quý hơn vô số lần. Bởi vì tất cả trong đó cũng đều là làm bằng loại kim chúc Vũ cấp có tiền cũng không mua được. Mà bộ áo giáp Luyện Lực Khí này tựa hồ như vận dụng một vài loại kỹ thuật Luyện Lực sĩ nào đó truyền lưu từ Thời đại Khởi Nguyên. Những đường văn lộ huyết sắc cùng với một vài địa phương chi tiết khác cùng với các bộ áo giáp Luyện Lực Khí hiện tại có nhiều bất đồng. Tuy rằng vẫn còn chưa có mặt lên trên người, nhưng mà cũng đã thấu phát ra lực trường lực lượng vô cùng cường đại. Làm cho người ta có một loại cảm giác không thể phá hư, không thể mạo phạm.

- Theo như ta thấy, Luyện Lực Khí của Tư Thẩn Sâm chính là thứ xuất sắc nhất trong đám Luyện Lực Khí ở nơi này!

Diệt Luân Lý Sự nhàn nhạt nói. Hắn ta đã ở bên trong đám người không ngừng tìm kiếm bóng dáng của Phó Thư Bảo. Nhưng mà, cũng giống như Tư Thẩn Sâm vậy, cái tên gia hỏa mà hắn muốn vừa gặp mặt liền chém thành tám mảnh kia cũng không có xuất hiện.

Dưới loại trường hợp như thế này, tên tiểu tử kia không ngờ cũng chơi đùa đến muộn, cái giá của hắn không khỏi cũng quá lớn rồi!

- Diệt Luân Lý Sự, chẳng lẽ ngươi không lo lắng rằng tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia sẽ luyện chế ra kiện Luyện Lực Khí gì lợi hại hơn hay sao?

Đúng lúc này Vân La Lý Sự lại toát ra một câu nói dập tắt sĩ khí người nhà.

Tâm tình của Diệt Luân Lý Sự nhất thời có chút trầm xuống. Hắn không phải là chưa từng nghĩ qua cái này có thể hay không, mà đây chính là chuyện tình có khả năng cực kỳ cao. Bởi vì thứ Luyện Lực Khí mà Phó Thư Bảo từng luyện chế kia, lúc trước đã từng tiêu diệt toàn bộ Thiên Không Kỳ sĩ đoàn của Tư Thẩn Sâm. Thứ uy lực như vậy, kỹ thuật như vậy, hắn thật sự không dám tiếp tục nghĩ nữa.

- Hừ! Bất luận như thế nào, ta đều phải khiến hắn chết!

Tư Thẩn Sâm oán giận nói.

- Thôi đi! Hiện tại tên kia đã có Mặc Lan Lý Sự làm chỗ dựa. Trên tay ả nữ nhân kia nắm giữ lực lượng vô cùng khủng bố, chúng ta liên thủ cũng không thể nào đối kháng nổi. Muốn giết tên Phó Thư Bảo kia, ta xem ra rất khó a!

Vân La Lý Sự nói.

- Vân La Lý Sự, ngươi hết lần này đến lần khác dội nước lạnh lên người chúng ta, chẳng lẽ ngươi không muốn hợp tác với chúng ta nữa sao?

Diệt Luân Lý Sự lạnh lùng nhìn chằm chằm Vân La Lý Sự, phán đoán tâm tư của hắn.

Vân La Lý Sự nói:

- Ta chỉ là nói lên sự thật mà thôi! Nếu các ngươi không thích nghe, vậy cứ xem như ta chưa nói gì!

Kỳ thật, trong lòng Vân La Lý Sự quả thật là có tâm tư như vậy. Thế cục trước mắt, nếu như Tư Thẩn Sâm thắng lợi, thì kẻ tìm được ưu đãi lớn nhất tự nhiên chính là Tư Thẩn Sâm cùng với Diệt Luân Lý Sự. Hắn khẳng định sẽ bị hất sang một bên mà thôi. Mà cho dù có nhận được lợi ích, thì cũng là không nhiều lắm. Chẳng qua, hắn cũng có tính toán của hắn. Ngay trong lúc nói chuyện, tầm mắt của hắn thỉnh thoảng lại nhìn sang một góc đối diện. Ở nơi đó, đang có một gã Luyện Lực sĩ cả người khoác hắc bào che kín toàn thân đang lén lút nhìn về phía bên này. Ánh mắt của gã Luyện Lực sĩ hắc bào kia vừa chạm phải ánh mắt của Vân La Lý Sự, liền vội vàng dời đi. Ánh mắt của hai người, chỉ trong nháy mắt liền hiện ra vẻ thấu hiểu lẫn nhau.

- Vân La Lý Sự, ta muốn nói cho ngươi biết là, không cần nghĩ rằng Mặc Lan Lý Sự thật sự muốn bảo hộ tốt tên tiểu tử kia. Mặc Lan Lý Sự mà ta biết, nàng ta thậm chí ngay cả cha ruột của chính mình, nàng ta cũng có thể không chút do dự mà chém chết, càng không cần phải nói đến Phó Thư Bảo. Nàng sở dĩ muốn nhúng tay vào, chẳng qua chính là bởi vì muốn lợi dụng tên tiểu tử kia mà thôi. Một khi lợi dụng xong, chúng ta động thủ lần nữa, nàng ta tuyệt đối là sẽ không nhúng tay vào. Nói không chừng, nàng ta thậm chí còn động thủ trước chúng ta nữa, đích thân giết chết tên tiểu tử kia.

Diệt Luân Lý Sự nói. Lời phân tích của hắn rõ ràng vô cùng hợp tình hợp lý.

- Ha ha... chỉ mong là như vậy a! Chúng ta cũng đã một phen dốc nhiều tinh lực vào chuyện tình trước mắt, hiện tại cứ làm tốt chuyện này trước rồi hãy tính tiếp.

Ánh mắt của Vân La Lý Sự lại nhẹ nhàng chuyển sang cái góc lúc trước, nhưng mà gã Luyện Lực sĩ hắc bào tại vị trí kia, hiện tại đã không còn bóng dáng gì nữa. Lúc này, khoe miệng của hắn lặng yên nổi lên một tia tiếu ý.

538. Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 480: Kim Lực Thần Giáp (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đúng lúc này, một trận thanh âm bước chân rầm rập truyền đến. Mấy trăm nàng nữ chiến sĩ tóc vàng, trên người mặc bì giáp màu đen mềm mại chỉnh tề nện bước đi vào trong quảng trường. Trên vai khoác Luyện Lực Khí Nỗ, bên hông đeo chiến đao Luyện Lực Khí, uy phong lẫm lẫm, tư thế oai hùng hiên ngang. Đi đầu đứng chính là Mặc Lan Lý Sự. Chẳng qua, vẻ mặt của nàng lúc này có vẻ vô cùng kỳ quái, cặp mày khẽ nhăn lại, khóe miệng cũng khẽ nhếch lên một góc khá nhỏ, xem ra tựa hồ là đang phẫn nộ đối với chuyện tình gì đó.

Đám người Mặc Lan Lý Sự vừa mới đi vào, toàn trường nhất thời trở nên im lặng lại. Sự kiện mà mọi người vô cùng chờ mong, hiện tại rốt cuộc sắp bắt đầu rồi.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Diệt Luân Lý Sự trào phúng nói:

- Mặc Lan Lý Sự, Phó Thư Bảo đâu? Đừng nói là hần biết mình biết ta, lâm trận bỏ chạy đi đó? Ha ha ha...

- Hừ! Cho dù hần có không tham gia, thì người của người cũng không nhất định có thể khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, thậm chí ngay cả Khởi Nguyên Chi Thụ thậm chí cũng không lựa chọn Luyện Lực Khí của hần nữa.

Mặc Lan Lý Sự lạnh lùng nói.

- Ha ha ha...

Diệt Luân Lý Sự cười lạnh nói:

- Tư Thẩn Sâm chính là Luyện Lực sĩ có thiên phú xuất sắc nhất mà ta từng phát hiện ra. Nếu như ngay cả hần cũng không thể làm được mà nói, như vậy trên thế giới này cũng sẽ không có người nào có thể để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện nữa. Nhưng thật ra cái tên mà người xem trọng kia, hần không phải thật sự là đã lâm trận bỏ chạy rồi sao?

- Hần? Nếu như ta nói, hần đang đi tiểu tiện, các người có tin không?

Mặc Lan Lý Sự đột nhiên thốt lên một câu nói có chút không đứng đắn.

Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Tư Thẩn Sâm hai mắt nhìn nhau, biểu tình của ba gã nam nhân cũng có vẻ phi thường quái dị.

- Không cần chờ hần nữa, chúng ta bắt đầu đi!

Mặc Lan Lý Sự lớn tiếng nói. Thanh âm thanh thúy nhất thời giống như hải triều không ngừng hướng bốn phương tám hướng lan truyền ra. Mặc dù là ở những địa phương rất xa, cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

- Quả nhiên! Ha ha... cái tên tiểu tử kia chính là lâm trận bỏ chạy rồi! Tuyên bố bắt đầu một cách gấp gáp như vậy, đó chính là do ngay cả Mặc Lan Lý Sự cũng từ bỏ hần rồi, không chút xem trọng hần nữa.

Diệt Luân Lý Sự thấp giọng nói. Hần ta một chút cũng không lo lắng Mặc Lan Lý Sự sẽ nghe thấy. Tư Thẩn Sâm cũng liếc mắt nhìn hần một cái, trên mặt lộ ra nụ cười hiểu ý.

- Các Luyện Lực sĩ tại các Phân hội, các Vương thất cùng với những Luyện Lực sĩ nhận được thiệp mời, mau xuất ra Luyện Lực Khí của các người, tiến hành kích hoạt ban đầu, sau đó dựa theo những truyền thống từ xưa đến nay, đem Luyện Lực Khí của các người đặt lên trên đàn tế, tiếp nhận sự lựa chọn của vận mệnh.

Đúng như những gì Diệt Luân Lý Sự phán đoán, ngay khi nhìn thấy thứ mà Phó Thư Bảo dùng thời gian mười ngày luyện chế ra, Mặc Lan Lý Sự đã là tâm tro ý lạnh. Tuyên bố gấp gáp như vậy, Phó Thư Bảo có tới hay không, có tham gia hay không, bọn họ cũng chẳng thèm để ý nữa. Chẳng qua, sở dĩ vẫn còn chưa có lập tức trở mặt với Phó Thư Bảo, giữ lại mạng cho hắn, đó chính là bởi vì muốn lợi dụng hắn sửa chữa lại Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần mà thôi.

Kích hoạt Luyện Lực Khí, đây chính là trình tự đầu tiên của Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới. Các Luyện Lực sĩ đến từ khắp các nơi trên thế giới cũng đều một phen đem Luyện Lực Khí của chính mình kích hoạt ra, trường hợp nào nhiệt đến cực điểm. Chẳng qua, cái trình tự này cũng sẽ không sản sinh ra bất cứ kết quả nào. Cái kết quả sản sinh ra, vẫn là do Khởi Nguyên Chi Thụ bên trên đàn tế lựa chọn mới có.

Chẳng qua, mặc dù là không có kết quả, nhưng mà đây cũng là sự kiện mà rất nhiều Luyện Lực sĩ mơ tưởng đạt đến. Bởi vì nơi này chính là lấy ra ở bên trong số những Luyện Lực sĩ xuất sắc nhất của toàn bộ thế giới, ngay cả tư cách tham gia cũng là tượng trưng ột loại thực lực, tượng trưng cho thân phận. Cho dù cuối cùng có bị đào thải đi chẳng nữa, nhưng sau khi rời khỏi nơi này, giá trị của bản thân Luyện Lực sĩ cũng được tăng lên thêm vài phần. Cho nên, hiện tại ở nơi này lấy ra, cũng thông thường đều là lấy ra loại Luyện Lực Khí xuất sắc nhất mà mình từng luyện chế, tuyệt đối cũng sẽ không xuất hiện những thứ gì phẩm chất yếu kém.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ các Luyện Lực sĩ có mặt ở nơi này cũng đều lấy ra Luyện Lực Khí xuất sắc nhất của chính mình, tiến hành kích hoạt ban đầu. Ví dụ như thể hiện ra uy lực của Luyện Lực Khí loại vũ khí, hay là thể hiện năng lực phòng hộ của loại Luyện Lực Khí áo giáp hay hộ thuẫn này nọ, ngay cả một số loại Luyện Lực Khí phụ trợ tu luyện cũng đều tiến hành kích hoạt ban đầu. Tóm lại, thiên hình vạn trạng các loại Luyện Lực Khí, đủ các loại công dụng, đủ các loại tạo hình, số lượng nhiều không đếm hết. Trường hợp vô cùng đồ sộ, thiên hoa bay loạn.

- Cái đám phế phẩm nháy nhót này không ngờ cũng dám lấy ra đây khoe khoang?

Tư Thần Sâm hừ lạnh một tiếng, hai tay nhẹ nhàng phẩy lên, kiện áo giáp Luyện Lực Khí màu hoàng kim nằm trong cái thùng hoàng kim kia nhất thời bay lên. Nhưng mà, bộ áo giáp Luyện Lực Khí kia vừa bay ra khỏi thùng, nhất thời phân rã ra thành hơn mười cái linh kiện, lách cách một chút đã mặc lên trên người của Tư Thần Sâm. Chỉ trong nháy mắt, cũng không hề nhìn thấy hắn có động tác mặc áo giáp nào cả, nhưng trên người hắn cũng đã xuất hiện một kiện áo giáp màu hoàng kim sắc sỡ!

Kim Lực Thần Giáp, đây chính là tên mà Tư Thần Sâm đặt cho kiện áo giáp Luyện Lực Khí này. Cái mà hắn sử dụng, cũng không chỉ có khối Linh Chi Vãn Thạch mà Diệt Luân Lý Sự cấp cho hắn, còn có cả bí thuật Luyện giáp truyền thừa lại từ Thời đại Khởi Nguyên nữa!

Bộ y phục Kim Lực Thần Giáp vừa mới xuất hiện, thân thể của Tư Thần Sâm nhất thời hiện lên một mảnh kim quang chói mắt. Một cái lực trường lực lượng cường đại cũng hoành thiên xuất hiện, làm ọi người có cảm giác nặng nề như một tòa cự sơn, cảm giác cứng rắn như một tảng nam thạch vậy!

Chỉ trong giây lát, thân thể Tư Thần Sâm đã phiêu nhiên bay lên trên không trung, kim quang bắn ra bốn phía xung quanh, giống như một vị Chiến Thần đến từ thiên ngoại vậy.

- Ông trời của ta! Đó là áo giáp Luyện Lực Khí gì vậy?

Bên trong tràng diện vạn người đồ sộ, một mảnh kinh hô chột vang lên. Cũng có người nhìn không được ngẩng đầu lên, nhìn thấy một màn thần kỳ như thế này. Kỳ áp quần hùng, liền chính là như vậy!

Đứng ngạo nghễ trên hư không, khóe miệng của Tư Thần Sâm rớt cuộc cũng nhếch lên một tia nụ cười rất tự đắc. Một cỗ cảm giác tự tin nhất thời giống như thủy triều dâng thẳng lên trong bụng. Giờ phút này, ở bên trong một mảnh thanh âm ca ngợi cùng với ánh mắt hâm mộ, hắn thậm chí nghĩ rằng, chỉ cần Mặc Lan Lý Sự mặc kệ Phó Thư Bảo, hắn hoàn toàn tự tin có thể một chặp liền tạt chết tên tiểu tử khốn kiếp kia, giống như tạt chết một con ruồi muỗi nào đó vậy.

- Ý? Người kia là ai vậy?

Bên trong đám người đột nhiên lại truyền đến một thanh âm kinh ngạc.

Trong lòng Tư Thần Sâm khẽ động, ánh mắt nhìn lại, ý cười trên khóe miệng đột nhiên cứng ngắc lại.

539. Chương 481: Thế Chân Vạc

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 481: Thế chân vạc

Lại thêm một mảnh kinh hô mới bộc phát ra.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của vạn người, một đạo bóng đen phóng thẳng cưỡi thiên. Cũng đồng thời trong lúc này, hơn mười khối bộ kiện Luyện Lực Khí cũng tập hợp lại trên người của hắn, bao vây lại. Tình huống kia cùng với Kim Lực Thần Giáp của Tư Thản Sâm là hoàn toàn giống nhau, hiển nhiên cũng đều là sử dụng các kỹ thuật Luyện Lực Khí truyền lưu từ Thời đại Khởi Nguyên. Nhưng mà, trên người của hắc y nhân kia cũng không phải là áo giáp Luyện Lực Khí, mà là một kiện vũ khí Luyện Lực Khí.

Phi đao, phi kiếm, phi thương, phi chùy... tất cả các loại vũ khí cái nào cũng đều có. Song chưởng của hắc y nhân là song đao, hai chân là song kiếm, đầu gối lại là chiến chùy, đỉnh đầu là một thanh đoản thương, đai lưng lại là một kiện vũ khí hình roi, mà hai đầu vai cũng được gắn vào một đám phi đao sắc nhọn. Bên trong tay áo thì ẩn chứa các loại trang bị ám khí, ám tiễn này nọ, trước ngực giắt đầy những phi đao... Cũng không phải là hình thái một loại vũ khí nào cả, mà là bao hàm ít nhất hơn mười loại vũ khí khác nhau. Không phải là chiến giáp Luyện Lực Khí, mà là một bộ chiến giáp quý dị do một đám vũ khí Luyện Lực Khí cấu thành!

Một bộ giáp y chiến đấu do một đám vũ khí Luyện Lực Khí tạo thành, so với Kim Lực Thần Giáp của Tư Thản Sâm tựa hồ còn hơn ba phần, cường đại hơn ba phần. Bởi vì ở thời điểm chiến đấu, cả người gã Luyện Lực sĩ hắc y này cũng đều là vũ khí, mỗi một cái gờ tay nhấc chân cũng đều có vũ khí Luyện Lực Khí hoàn thành công kích của hắn, uy lực không thể nói là không cường đại.

Gã Luyện Lực sĩ hắc y vừa mới xuất hiện, những quang thải trên người của Tư Thản Sâm nhất thời liền bị áp chế xuống không ít.

Diệt Luân Lý Sự đột nhiên quay đầu nhìn về phía Vân La Lý Sự, thanh âm lạnh lùng nói:

- Vân La Lý Sự, khó trách ngươi không ngừng hắt nước lạnh lên người chúng ta, hóa ra ngươi vẫn còn có hậu thủ như vậy!

Vân La Lý Sự nhàn nhạt cười nói:

- Ngươi không vì mình, trời tru đất diệt! Diệt Luân Lý Sự, ngươi đừng cho rằng chính mình cao thượng cùng với vĩ đại lắm. Nếu như cuối cùng Tư Thản Sâm thật sự trở thành người được lựa chọn, thì ta có thể đạt được ưu đãi gì đâu chứ? Chỉ sợ đến thời điểm đó, ta cũng chỉ là kẻ bị gạt sang một bên mà thôi! Ha ha... ta sẽ không để cho loại sự tình này phát sinh đâu! Cho nên, ta cũng có người lựa chọn thích hợp!

- Khốn kiếp!

Bên trong cặp mắt Diệt Luân Lý Sự toát ra một tia sát ý hung hãn, đột nhiên đem tầm mắt chuyển sang trên người gã Luyện Lực sĩ hắc y đang phiêu phù trên không trung kia.

Vân La Lý Sự cười nói:

- Muốn giết hắn à? Cho dù không nói đến chuyện ta sẽ ra tay ngăn cản, thì người hắn cũng có thể nhìn ra được, hắn so với cái tên Tư Thản Sâm kia của ngươi còn mạnh hơn nhiều! Đúng rồi! Lực lượng mà hắn nắm trong tay, cũng không phải là Thiên Không Kỳ sĩ đoàn của Tư Thản Sâm có thể so sánh được đâu!

- Hắn ta là ai vậy?

Diệt Luân Lý Sự lạnh lùng hỏi. Hắn nghĩ mãi cũng không nghĩ ra, Vân La Lý Sự từ nơi nào tìm ra được một tên Luyện Lực sĩ như vậy? So với Tư Thản Sâm còn cường đại hơn, đồng dạng cũng là Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, hơn nữa tu vi lực lượng còn rất cao, vừa mạnh mẽ vừa tinh khiết.

- Người thật sự muốn biết hay sao?

Vân La Lý Sự cười nói:

- Hẳn chính là Tông chủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã, một trong Tứ Đại Tông Phái của Tú Quốc, Trư Hoàng!

- Trư Hoàng?

Tâm tình của Diệt Luân Lý Sự nhất thời trầm xuống, nói:

- Điều này sao có thể? Người như thế nào có thể kết thành minh hữu cùng với gã Sát Thủ Vương đó?

Vân La Lý Sự nhàn nhạt nói:

- Cái này thì có gì kỳ quái đâu? Vì ích lợi a! Chẳng lẽ điều kiện như vậy còn không đủ để chúng ta hợp tác, trở thành minh hữu hay sao?

Chỉ cần ích lợi đủ lớn, ngay cả con trai cũng đều có thể giết chết cha mình! Diệt Luân Lý Sự đột nhiên hiểu ra được, ngày đó ở trong sa mạc, Vân La Lý Sự cũng không có tham dự phục kích Phó Thư Bảo, nguyên nhân chính là hẳn đã sớm có tư tâm như vậy, muốn để cho hẳn cùng với Phó Thư Bảo hai hổ tranh nhau, để cho cái tên ả nhân dê tiện này làm ngư ông đắc lợi!

- Khốn kiếp! Chúng ta cứ chống mắt mà xem, tuy rằng là Sát Thủ Vương của Tử Đảo Mật Nhân Xã, nhưng mà chưa chắc đã có thể trở thành người được chọn đâu!

- Phải không? Hiện tại xem ra, phần thắng của Trư Hoàng rõ ràng là lớn hơn rất nhiều!

Hai gã Lý sự trong lòng chứa đầy ý xấu tiến hành công kích miệng lưỡi lẫn nhau, còn Mặc Lan Lý Sự lại lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện bên cạnh hai người. Ánh mắt nàng nhìn về phía Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng ở bên trong thiên không đang nhận được sự chú mục của vạn người, thình lình châm chọc, nói:

- Như thế nào, còn chưa có định ra kết quả, hai người đã bắt đầu chó cắn chó rồi à?

Vân La Lý Sự bữu môi cùng với chế nhạo, nói:

- Phải không? Cho dù là chưa có định ra kết quả, nhưng cực kỳ có khả năng là một trong hai người bọn họ, ít nhất nói thế nào cũng tốt hơn so với cái tên Phó Thư Bảo của người, cho đến bây giờ cũng còn chưa biết là ở nơi nào nữa a!

Sắc mặt của Mặc Lan Lý Sự nhất thời trở nên cực kỳ âm trầm. Phó Thư Bảo chính là cái gai nhọn trong lòng của nàng, đồng thời cũng là sự sỉ nhục của nàng. Đối với lời chế giễu châm chọc của Vân La Lý Sự, nàng ta ngay cả một cái cơ hội phản bác cũng không có!

Thời điểm khi mà bầu không khí tràn ngập mùi thuốc súng, bên trong đám người lại dâng lên một tràng xôn xao mới.

- Di? Cái tên kia sao kỳ quái như vậy?

- Cái kia là cái Luyện Lực Khí gì vậy?

- Ông trời của ta! Là cái muống!

- Một sự kiện như thế này, như thế nào lại có một tên gốc như vậy đến tham dự chứ?

- Hẳn luyện chế cái muống Luyện Lực Khí làm cái gì chứ? Chẳng lẽ là hẳn muốn dùng để ăn canh hay sao?

- ...

Trong tiếng nghị luận xôn xao bát nháo, một gã thiếu niên, chân đạp trên một cái muống thật lớn, đồng dạng ở dưới sự chú mục của vạn người không ngừng nghênh ngang tiến lên.

Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi tự nhiên cũng có thể nhìn thấy một màn quỷ dị này. Về mặt của hai nàng nữ nhân này cũng phi thường buồn bực, phảng phất như là nhìn thấy cảnh nam nhân của các nàng đang cởi sạch quần áo, ở bên trong một sự kiện cấp bậc thể giới này trần truồng chạy rong khắp nơi vậy.

- Người cái tên gia hỏa này... Như thế nào lại luyện chế ra cái thứ kỳ quái như vậy? Tốt xấu gì ta cũng luyện chế ra một cái ống Luyện Lực Khí có khả năng phóng thích đạn độc được a!

Độc Âm Nhi nhìn xuống cái ống ngắn Luyện Lực Khí chuyên dụng để phóng ra các loại đạn độc được trong tay mình, lại nhìn nhìn một chút cái muống Luyện Lực Khí dưới chân của Phó Thư Bảo, nghĩ đến muốn vỡ luôn cả cái đầu nhỏ xinh đẹp của nàng, cũng không hiểu nổi cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Kỳ thật cái ống phóng ra đạn độc được của nàng chính là căn cứ theo loại nổ tiền Luyện Lực Khí của Phó Thư Bảo luyện chế ra, cải tiến mà tạo thành. Phó Thư Bảo có thể xem như là sư phụ của nàng. Nhưng mà một khi đã có tài nghệ cao siêu như thế, hần hần là nên luyện chế ra thứ gì đó lợi hại hơn mới đúng, như thế nào lại là... một cái muống cơ chứ?

Chuyện tình mà Độc Âm Nhi nghĩ mãi cũng không hiểu nổi, Hồ Nguyệt Thiên cũng không quan tâm suy nghĩ. Nhưng mà nàng vẫn là nhìn, nhìn chăm chăm vào cái muống xấu xí cùng với cái gã Phó Thư Bảo đang đứng ở trên cái muống kia tiếp nhận sự chú mục của vạn người.

- Ha ha ha ha...

Bên này, Vân La Lý Sự nhất thời cười to ha hả một trận, nói:

- Ta vẫn một mực kỳ quái vì cái gì mà Mặc Lan Lý Sự lại có bộ dáng không vui như vậy, hóa ra... cái gã mà nàng ta nhìn trúng không ngờ lại luyện chế ra một cái muống Luyện Lực Khí như vậy!

- Ha ha... Cái tên này, chẳng lẽ hần cho rằng Khởi Nguyên Chi Thụ sẽ muốn dùng cái muống của hần mà múc nước canh uống sao?

Diệt Luân Lý Sự cũng ném đá xuống giếng cười nhạo nói.

Sắc mặt của Mặc Lan Lý Sự đã đen đến mức có thể dùng làm mực viết chữ, thế nhưng lại dưới loại trường hợp như thế này lại không thể phát tác được. Luận thực lực, nàng còn cao hơn cả Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, nhưng mà nếu như hai người liên thủ, thì lại mạnh hơn nàng một chút. Mà ngay cả tính đến thực lực thủ hạ cũng là như vậy. Thế lực của mình đối phó với một trong hai người kia, căn bản không thành vấn đề, nhưng nếu như thủ hạ của cả hai người liên hợp lại, như vậy thì chính là cục diện không thể nào thu thập được. Nhất là đám Luyện nhân Lang Nô của Diệt Luân Lý Sự, có được số lượng tương đối không nhỏ, căn bản cực kỳ khó chơi.

Vân La Lý Sự cùng với Diệt Luân Lý Sự tuy rằng trong lòng đều mang theo ý xấu, đều mưu cầu ích lợi lớn nhất cho chính mình, nhưng mà đạo lý môi hở răng lạnh thì lại đều hiểu được. Chỉ cần Mặc Lan Lý Sự đối phó với một trong hai người bọn họ, bọn họ khẳng định là sẽ không chút do dự mà liên hợp lại, theo đuổi một loại cân bằng về mặt thế lực.

Muốn trách liền phải trách cái tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia đi. Ai bảo hần lại không biết xấu hổ như vậy, đi luyện chế một cái muống khiến cho người khác cũng phải cảm thấy mất mặt như vậy?

Phó Thư Bảo chân đạp lên cái muống Luyện Lực Khí kia càng bay gần về phía Khởi Nguyên Chi Thụ, thanh âm cười nhạo cũng càng ngày càng lớn. Cảnh tượng kia phảng phất như là đang quan khán một vở hài kịch đang lên đài biểu diễn vậy.

Tràng cảnh như vậy, đặt mình dưới sự chú mục của vạn người, trở thành đối tượng của vạn chúng trào phúng, những người có năng lực thừa nhận hơi yếu một chút, chỉ sợ đã sớm bị hồng mắt rồi. Những người càng kém hơn, chỉ sợ lập tức tâm lý đi tự sát cũng có nữa. Nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn thủy chung duy trì một nụ cười ổn định, nhẹ nhàng phiêu đảng bay đến dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, cùng với Tư Thẩn Sâm, Trư Hoàng hình thành nên một trạng thái chân vạc to lớn.

- Cái tên gia hỏa kia không ngờ lại không tự lượng sức như thế. Không ngờ lại cùng với những Luyện Lực sĩ xuất sắc nhất hình thành thế đối lập. Hần nghĩ muốn làm gì chứ?

- Cũng không biết là tên hề từ nơi đâu chui ra diễn hài kịch a!

- Cái gì mà tên hề diễn hài kịch? Đó chính là vị hôn phu của Công chúa Dật Hương Thánh Lan Quốc, Phó Thư Bảo đại nhân! Ta nhận ra hần! Hần ở trong Thánh Lan Thành phát kim tệ cho người nghèo, để cho chúng ta trải qua những ngày cơm no áo ấm!

- A? Hắn không ngờ lại là vị hôn phu của Công chúa Dật Hương điện hạ? Ông trời của ta ơi! Công chúa Dật Hương như thế nào lại có loại khẩu vị như thế chứ? Chúng ta vẫn mãi luôn cho rằng người có thể chiếm được trái tim của Công chúa Dật Hương điện hạ chính là Công tước Tư Thản Sâm chứ?

Một mảnh thanh âm nghị luận ồn ào ở trong đám Luyện Lực sĩ cùng với đám đội ngũ tùy tùng lan truyền ra. Ai ai cũng đều có thái độ của chính mình.

Người khác đang nghị luận cái gì, Phó Thư Bảo cũng chẳng thèm để ý lấy một chút, mà từ từ đi vào dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ. Tầm mắt của hắn cũng không một thời một khắc nào rời khỏi trên người của gã Luyện Lực sĩ áo đen kia. Tuy rằng người nọ từ đầu đến chân cũng đều bị vây bên trong bộ y bào màu đen, lại còn có một kiện áo giáp vũ khí Luyện Lực Khí hung hãn quấn quanh trên người, nhưng mà từ trong ánh mắt của người này, hắn vẫn là bắt giữ được một tia tin tức quen thuộc.

- Hắc hắc... Không nghĩ tới, là cái đầu lợn chết nhà ngươi!

Quan sát suốt nửa ngày, từ bên trong cái tia tin tức quen thuộc này, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng nhận ra được thân phận chân thật của gã Luyện Lực sĩ hắc y này, Trư Hoàng. Chính là, hắn tuyệt đối không nghĩ đến, ở trong này, dưới loại trường hợp như thế này lại hội ngộ với một đối thủ một mất một còn Trư Hoàng như vậy.

- Phó Thư Bảo, đừng cho rằng sẽ không có việc gì a! Hắc hắc... chẳng qua, điều đó cũng không quan hệ, người thủy chung cũng đều là một người sắp chết. Hiện tại nguyện vọng lớn nhất của ta chính là sau khi sự kiện này chấm dứt, đích thân ta sẽ làm thịt ngươi!

Trư Hoàng cười hắc hắc nói, một chút cũng không thèm che giấu ý tưởng trong nội tâm mình.

- Các ngươi cho rằng ta không tồn tại hay sao? Phó Thư Bảo có chết, đó cũng là phải chết trong tay của ta!

Tư Thản Sâm lạnh lùng thốt lên một câu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không vội! Không vội! Sau khi sự tình chấm dứt, ta sẽ để cho các người chém giết một trận hoành tráng a!

Tư Thản Sâm cười lạnh, nói:

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng cái miệng của ngươi có thể khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện hay sao? Ngươi cũng chỉ là một tên hề nhảy nhót chọc cười người khác mà thôi.

Trư Hoàng cũng cười nói:

- Điểm ấy thì ta thật ra là đồng tình a! Có thể để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, khẳng định cũng chỉ có một trong hai người ta cùng với Tư Thản Sâm mà thôi! Luyện Lực Khí của chúng ta cũng đều là dùng các loại kỹ thuật luyện chế đến từ Thời đại Khởi Nguyên, lên kế hoạch đã lâu, có đặc tính vô cùng cường đại! Ha ha... Hiện tại ta cũng đã gấp không đợi được, nghĩ đến cảnh đứng trên boong tàu của Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà đón gió thổi, ôm cái eo thon nhỏ của ả nữ nhân hồ ly tinh kia của ngươi, ngắm nhìn những cảnh trí xinh đẹp của biển rộng rồi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói:

- Trư Hoàng, ngươi kỳ thật là một đầu lợn chết, giả mạo cái gì mà Sát Thủ Vương cơ chứ? Nhìn cái khí độ kia của ngươi, ta xem ra còn không bằng được một đầu lợn chết trôi nữa a! Ngươi cùng với Tư Thản Sâm cũng đều tự cho rằng Luyện Lực Khí của các ngươi vĩ đại vô cùng, chẳng lẽ, các ngươi cũng không có nhìn ra rằng, cái miệng Luyện Lực Khí của ta chính là vận dụng kỹ thuật Lực Chi Phù Văn của Thời đại Khởi Nguyên hay sao? Giờ phút này ta đang huyền phù trong hư không, không hề mượn một chút lực lượng nào của bản thân, chỉ là một chút tác dụng khởi động Luyện Lực Khí mà thôi, nhưng ta lại có thể giống với các ngươi, phi hành trong hư không! Điểm này, các ngươi có thể làm được hay sao?

Hai người Tư Thản Sâm cùng với Trư Hoàng nhất thời sững sờ tại đương trường. Nụ cười của bọn họ nhất thời cũng cứng ngắc trên miệng. Hiển nhiên, cả hai người bọn họ đối với kỹ thuật Lực Chi Phù Văn tại Thời đại Khởi Nguyên đúng là có sự hiểu biết nhất định, nhưng mà chỉ là nghe nói có tồn tại một loại kỹ thuật

như vậy mà thôi, thuộc loại phạm trù nghe danh đã lâu, chứ chưa từng được gặp qua, chứ đừng nói đến chuyện luyện chế qua. Như vậy, cái kỹ thuật Luyện Lực sĩ Lực Chi Phù Văn đến từ Thời đại Khởi Nguyên này, như thế nào lại có thể bị cái tên tiểu tử trước mặt này học được? Hơn nữa, hẳn thế nhưng lại dùng cái kỹ thuật vĩ đại như vậy luyện chế một cái muống cơ chứ?

Ngay tại thời điểm hai người Trư Hoàng cùng với Tư Thẩn Sâm đang hai mặt nhìn nhau, thì cái muống Luyện Lực Khí dưới chân của Phó Thư Bảo lại đột nhiên chột động, phốc một tiếng bay lên. Đầu tiên là nó gia tăng lên đến một độ cao phi hành nhất định, dọc theo phần thân cây khổng lồ của Khởi Nguyên Chi Thụ hướng thẳng lên trên thiên không mà bay lên, sau đó khi đạt đến một độ cao nhất định lại đột nhiên lao thẳng xuống dưới, quay chung quanh khu vực quảng trường một vòng. Thời điểm khi hắn đang phi hành, cái muống Luyện Lực Khí kia lại thể hiện ra một tính ổn định phi thường kinh người, lại còn phát ra những loại tiếng kêu quỷ dị:

- Á... ư... a... ó...

Tất cả mọi người có mặt tại đó cũng đều bị thanh âm phát ra từ cái muống Luyện Lực Khí kia chấn kinh rồi, trừng mắt há hốc miệng nhìn lại. Một vài nàng thiếu nữ ngại ngùng, lại còn đỏ mặt tía tai cả lên, không ngừng phun ra mấy ngụm nước miếng mắng chửi. Cái loại cảm giác như vậy, giống hệt như là bên trong cái muống Luyện Lực Khí dưới chân của Phó Thư Bảo kia đang cất giấu một cô nàng phi thường chanh chua không biết xấu hổ, dưới tình huống vạn người chú mục, lại đi phát ra cái thanh âm mà chỉ có tại thời điểm làm cái loại sự tình kia đạt đến cực đỉnh mới có thể phát ra.

Cảm giác của Phó Thư Bảo cũng phi thường kỳ quái, hẳn chính là đang cười trên một nàng nữ nhân, hơn nữa nàng nữ nhân bên dưới còn đang không ngừng toát ra cảm giác hưng phấn, thời điểm khi hắn đang phi hành, phát ra những thanh âm phối âm trên các bộ phim sex vậy!

Mấy tên ngọc các người có bao giờ xem qua phim sex hay chưa?

Nếu như còn chưa có, vậy thì để cho các người kiến thức một chút đi!

540. Chương 482: Biến Hóa Liên Tục (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 482: Biến hóa liên tục (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sự xuất hiện của Phó Thư Bảo, liền giống như là một con cá chình ngon lành đang được nấu bên trong một nồi canh ngon tuyệt thế nào đó, mà cái muống Luyện Lực Khí của hắn chính là cái muống múc con cá chình béo phệ kia ra vậy.

Cho dù Mặc Lan Lý Sự có năng lực nhắm nài đến đâu, cũng không có cách nào để mặc cho Phó Thư Bảo tiếp tục khoe khoang như vậy nữa. Thân là người đứng đầu trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nàng ta sớm đã tuyên bố Đại hội khai mạc xong, để cho cái vở hài kịch này của Phó Thư Bảo không có cơ hội biểu diễn. Kỳ thật mãi cho đến thời điểm này, nàng ta vẫn không biết được cái muống Luyện Lực Khí của hắn chính là vận dụng kỹ thuật Lực Chi Phù Văn đến từ Thời đại Khởi Nguyên mà luyện chế thành. Nếu như mà biết, thì nàng ta sẽ không một chút do dự mà cấp cho Phó Thư Bảo một kết quả cao nhất. Bởi vì, tuy rằng chỉ là một cái muống xấu xí, nhưng mà từ mặt kỹ thuật luyện chế mà xem, thì kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn đến từ Thời đại Khởi Nguyên hiển nhiên phải so với kỹ thuật luyện chế của Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng còn ỉnh hơn rất nhiều.

Kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn chính là kỹ thuật luyện chế thần bí nhất tại Thời đại Khởi Nguyên, sớm đã thất truyền, mà cái mà Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng sử dụng, cũng vẫn còn được lưu truyền xuống. Tuy rằng cũng đều là những kỹ thuật luyện chế cổ xưa đến từ Thời đại Khởi Nguyên, nhưng mà so với cái trước, vẫn kém cõi hơn rất nhiều.

Dưới một tiếng ra lệnh của Mặc Lan Lý Sự, tất cả các Luyện Lực sĩ cũng đều tụ tập lại ngay dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, mang theo những Luyện Lực Khí của bản thân bọn họ, thành kính quỳ gối xuống trên mặt cát xấp bên dưới, cùng đợi sự chọn lựa của Khởi Nguyên Chi Thụ.

Một ít Luyện Lực sĩ mặc trên người các áo giáp Luyện Lực Khí vô cùng hoa mỹ, có một vài người mặc vũ khí Luyện Lực Khí, có một vài người thì lại cầm những loại Luyện Lực Khí phụ trợ cực mạnh. Trong đó xuất sắc nhất tự nhiên chính là hai người Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng. Hai người một kẻ mặc Kim Lực Thần Giáp, còn một người mặc Chiến Tranh Thần Giáp. Nhìn chung mọi người, thứ khôi hài nhất trong đám này tự nhiên chính là Phó Thư Bảo. Trong tay hắn cầm một cái muống lớn, quỳ gối bên trên mặt cát, nhàm chán đến cực điểm, không ngờ lại dùng cái muống của mình múc cát chơi đùa.

Phó Thư Bảo một phen khều khều mặt cát, xoay ngược cái muống lại, múc đầu một cái muống cát trên mặt đất, nhất thời tạo thành hình dạng một nửa vòng tròn. Sau khi tạo thành hình dạng hai nửa hình tròn u lên trên mặt đất, hắn mới cẩn thận thận dùng một đám đất cát dư thừa vo lại thành hai điểm tròn nhỏ, đặt lên trên đỉnh của hai cái nửa hình tròn kia, nhất thời tạo thành một đôi nhũ hoa của nữ nhân.

Cái hành vi như vậy, giống hệt phong phạm của một Nghệ thuật gia, nhưng mà tại dưới trường hợp tất cả mọi người xung quanh cũng đều đang thành kính quỳ lại cầu nguyện như vậy, hắn càng giống như một tên ác đồ lưu manh vô lương nào đó vậy.

- Con mẹ nó! Như vậy phải chờ đợi đến lúc nào nữa đây? Cái này rõ ràng là đang dối mình lừa người a! Biết rõ ràng là sẽ không xuất hiện bất cứ tình huống gì, cần phải làm nhiều chuyện như vậy làm gì?

Phó Thư Bảo nhàm chán nhìn đông nhìn tây, lại phát hiện ra một nàng nữ Luyện Lực sĩ trẻ tuổi đang dùng một loại ánh mắt phi thường sắc bén đang nhìn chăm chăm hắn, nhìn thấy cái thứ hình dạng bộ ngực nữ nhân trước mặt hắn, sau đó lại phun ra một ngụm nước bọt.

Nhìn thấy khẩu âm hình dáng khuôn miệng của nàng ta, chính là đang mắng chửi hai chữ: Lưu manh!

Phó Thư Bảo khẽ cười một tiếng, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của cô nàng nữ Luyện Lực sĩ kia, khẽ cúi đầu xuống dưới mặt cát, vươn ra đầu lưỡi một cái, làm ra bộ dáng chuẩn bị liếm liếm vài cái lên trên cặp ngực kia.

- Ách!

Cô nàng nữ Luyện Lực sĩ trẻ tuổi kia nhất thời hoàn toàn bị đả bại, cuống quýt quay đầu đi chỗ khác, không dám liếc mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo nữa.

Nhìn chung toàn bộ cả quảng trường, cũng không có bất cứ người nào đứng thẳng cả, liền thậm chí đám tùy tùng, thị vệ của đám người Luyện Lực sĩ kia, cũng đều đang thành kính quỳ gối lên trên mặt đất. Người quỳ gối ở trước nhất tự nhiên chính là ba đại nhân vật quan trọng nhất: Mặc Lan Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Diệt Luân Lý Sự. Tại thời điểm này, trong lòng của ba vị Lý sự cũng đều đã không còn chút khoảng cách nào nữa, cũng không tồn tại quan hệ đối địch gì, mà chỉ là vô cùng thành kính quỳ gối dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ mà thôi. Ba người này còn chưa có đứng dậy, cũng không có bất cứ người nào dám đứng lên. Phóng mắt nhìn lại, tất cả mọi người cũng đều đang quỳ lạy, toàn trường đều lạnh ngắt không một tiếng động.

Nhìn chung toàn bộ cái quảng trường này, cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo mới có gan khinh nhờn Thần linh, ở trong này lại dùng cái muống Luyện Lực Khí chơi đùa đất cát, thỉnh thoảng lại nhìn đông nhìn tây, cuối cùng thậm chí còn trực tiếp nằm xuống trên mặt đất mà ngủ gật nữa. Trong lòng hắn căn bản là chẳng thèm để cái Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới này đặt vào trong mắt, cho nên vẫn luôn trông mong mọi chuyện sớm kết thúc một chút.

Từ lúc trời sáng sớm đã bắt đầu quỳ xuống, mãi cho đến lúc mặt trời ngả về Tây, Khởi Nguyên Chi Thụ cũng đều không có vươn ra một cái nhánh cây nào cả, có dấu hiệu chọn lựa ra một kiện Luyện Lực Khí nào.

Dựa theo truyền thống từ xa xưa cho đến nay, đến lúc trời hoàn toàn tắt nắng, nếu như Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn chưa làm ra chút động tĩnh gì, không có lựa chọn ra bất cứ Luyện Lực Khí nào, như vậy tuyên cáo Đại hội Luyện Lực sĩ lần này đã chấm dứt, chấm dứt trong thất bại.

Một cái truyền thống như vậy, đã kéo dài vô số vạn năm rồi, trong lòng đám Luyện Lực sĩ đã từng nhiều lần tham gia Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới tuy rằng sớm đã có loại dự cảm thất bại này rồi, nhưng mà mắt thấy một ngày đã sắp sửa chấm dứt, đến thời điểm một lần sự kiện long trọng sắp sửa chấm dứt, trong lòng bọn họ vẫn là phi thường mất mát.

Trong lòng mỗi người cũng đều ôm một loại ảo tưởng, đó chính là chân mệnh thiên tử để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện kia chính là bản thân mình. Hy vọng càng lớn, thất vọng cũng liền càng lớn hơn. Phương diện này, kể thất vọng nhất tự nhiên phải kể tới hai người Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng. Trong suy nghĩ của bọn họ, những Luyện Lực Khí mà bọn họ đã hao phí không biết bao nhiêu khổ tâm luyện chế ra, có được những đặc tính mà không người nào có thể tưởng tượng ra được, chính là bí thuật luyện chế lưu truyền từ Thời đại Khởi Nguyên, ngay cả thứ này cũng không thể khiến cho Khởi Nguyên Chi Thụ vì thế mà xuất hiện, chọn lựa mà nói, như vậy thật là không còn gì thất bại hơn nữa.

Cũng giống như những gì Tư Thẩn Sâm cùng với Trư Hoàng suy nghĩ, hai gã mình hũu sau lưng của hai người, vào lúc này tâm tình cũng phức tạp đến cực điểm. Bọn họ có lý do tin tưởng rằng, sử dụng bí thuật luyện chế từ Thời đại Khởi Nguyên, lại có những đặc tính mạnh mẽ như vậy, cho dù cuối cùng cũng không thể khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, nhưng ít nhất cũng phải xuất hiện tiến hành lựa chọn một chút chứ? Nhưng mà, cuối cùng lại cũng không có chút động tác gì cả!

Tâm tình của Mặc Lan Lý Sự tương đối thoải mái, bình thản. Nhìn thấy ánh trời chiều dần dần hạ xuống, trong lòng nàng thậm chí cười nói:

- Hai tên gia hỏa ngu xuẩn các ngươi, một phen tất cả lợi thế cũng đều đặt lên trên việc để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Phải biết rằng, Tiếp Dẫn Chi Thuyền kia chính là thời gian hơn một vạn năm qua cũng đều chưa từng xuất hiện qua, làm sao có thể dễ dàng xuất hiện như vậy cơ chứ? Kế hoạch của ta xem ra là đã thành công rồi, không một phen đem tất cả lợi thế đặt trên Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, mà là đặt trên việc để cho Luyện Hoa Nữ Thần sống lại... Ta xem ra là đã có được ích lợi thực chất nhất a! Ha ha ha... Chẳng qua, cái tên Phó Thư Bảo kia không ngờ trong thời gian chỉ mười ngày đã đem tu vi lực lượng đột phá lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, quả nhiên là một đại thiên tài hiếm thấy a! Một nhân tài như vậy, ta thật sự là có điểm không đành lòng sát hại. Nhưng mà, hắn nhất định phải biến thành Hy sinh giả hiển tế a!

541. Chương 482: Biến Hóa Liên Tục (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 482: Biến hóa liên tục (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ánh hoàng hôn rốt cuộc cuối cùng cũng dần tắt hẳn, đường chân trời phía Tây lại chỉ còn lưu lại có một chút ánh hoàng hôn màu huyết hồng mà thôi.

Mặc Lan Lý Sự nhẹ nhàng thở dài ra một hơi, đứng thẳng người lên, mở miệng ra. Thế nhưng ngay tại thời điểm lúc nàng đang sắp sửa tuyên bố Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới này chấm dứt, mặt đất dưới chân mọi người đột nhiên rung động lên một trận.

Tiếng vang ầm ầm chợt từ bên trong lòng đất truyền đến, những tòa kiến trúc bằng đá xa xa không ngừng lay động nghiêng ngả, một ít gạch đá cũng trực tiếp rơi thẳng xuống mặt đất bên dưới. Cảm giác này giống như là sắp sửa xảy ra một cơn động đất xuất kỳ bất ý vậy.

- Cái này...

Mặc Lan Lý Sự hoàn toàn không có tâm lý chuẩn bị, trong lúc nhất thời liền sững sờ tại đương trường. Cũng giống như nàng vậy, tất cả các Luyện Lực sĩ cũng đều từ trên mặt đất đứng thẳng người lên, ánh mắt đảo quét bốn phía xung quanh, vẻ mặt khẩn trương.

- Ha ha ha... Ta nói rồi, Khởi Nguyên Chi Thụ khẳng định sẽ xuất hiện lựa chọn những Luyện Lực Khí cùng với Luyện Lực sĩ thích hợp mà! Theo như ta thấy, Trư Hoàng khẳng định chính là Luyện Lực sĩ được lựa chọn!

Vân La Lý Sự cười to ha hả.

Diệt Luân Lý Sự nói:

- Sự tình còn chưa có bắt đầu, người như thế nào khẳng định kẻ được lựa chọn là Trư Hoàng? Theo như ý của ta, Tư Thẩn Sâm mới chính là người được lựa chọn a!

Vân La Lý Sự hừ lạnh một tiếng, nói:

- Hừ! Chúng ta cứ chờ mà xem đi!

Trong lúc Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự nói chuyện, đất cát trên quảng trường đột nhiên càng ngày càng rung lắc lợi hại hơn. Trong chớp mắt, một vài cái khe nứt thật lớn đột nhiên xuất hiện. Những dòng cát giống như là nước lũ không ngừng rót thẳng vào bên trong các khe nứt, nhưng cũng không có cách nào nhồi đầy chúng lên được. Một cái rễ cây màu đen đột nhiên từ trong lòng đất chui lên, sau đó duỗi thẳng ra, hướng về phía thiên không bay lên.

- Quỳ xuống!

Mặc Lan Lý Sự đột nhiên rống to một tiếng, lại quỳ gối xuống trên mặt cát, vẻ mặt đầy sự thành kính. Thời điểm này, sự thành kính của nàng cũng không phải là sự ngụy trang nữa, mà là phát ra từ sâu trong nội tâm.

Tất cả các Luyện Lực sĩ lại một lần nữa cũng quỳ xuống, bộ dáng cẩn cẩn thận thận ngay cả thở lớn cũng đều không dám. Phảng phất như là ngay cả một cái hắt xì hơi cũng có thể sẽ đắc tội với Khởi Nguyên Chi Thụ vĩ đại, đắc tội với Thần linh, khiến cho chính mình vốn dĩ có khả năng trúng tuyển, cuối cùng biến thành đối tượng bị loại trừ.

Chỉ duy nhất còn một người vẫn đứng thẳng chính là Phó Thư Bảo.

- Ta dựa vào! Chẳng lẽ... đây cũng không phải là một cái chuyện xưa truyền thuyết hoang đường, mà là sự thật sao? Khởi Nguyên Chi Thụ thật sự là một tồn tại giống như một Thần linh sáng lập ra thế giới của Thời đại Khởi Nguyên hay sao?

Đứng ngây người ra nhìn chằm chằm vào cái rễ cây đang không ngừng bay múa loạn động bên trong không trung, tâm tình của Phó Thư Bảo ngoại trừ việc rung động ra vẫn chỉ là sự rung động. Vì thế cho nên hắn liền biến thành một con hạc giữa bầy gà, là người duy nhất còn đứng thẳng ở nơi này.

- Lão công, mau nhanh quỳ xuống! Người cái người này, chẳng lẽ người nghĩ muốn khiến cho vạn người công phẫn hay sao?

Thanh âm của Độc Âm Nhi đột nhiên truyền đến.

Lúc này Phó Thư Bảo mới tỉnh thần lại, liếc mắt nhìn về phía Độc Âm Nhi đang quỳ đó, đã nhìn thấy cô nàng kia đang dùng cái ống ngắn phóng đạn độc được trong tay chính mình chỉ thẳng về phía hai chân của hắn, rất có bộ dáng chỉ cần hắn không nghe lời, lập tức sẽ tịch thu tiền vốn của hắn vậy.

Cuối cùng Phó Thư Bảo vẫn là ngoan ngoãn quỳ xuống. Chẳng qua cái này cũng không phải là bởi vì trong lòng kính sợ cùng với thành kính đối với Khởi Nguyên Chi Thụ, mà là bởi vì e ngại con cọp cái Độc Âm Nhi trong nhà mình.

Thời điểm ngay khi hai đầu gối của Phó Thư Bảo chạm đất, bắt đầu quỳ xuống, cái rễ cây khổng lồ đang múa may bên trong thiên không đột nhiên lao vọt xuống. Thời gian chỉ trong nháy mắt liền huyền phù ở trên đỉnh đầu của Trư Hoàng.

- Ha ha ha... Ta biết mà! Ta biết mà!

Cái thanh âm này không ngừng lặp đi lặp lại điên cuồng trong lòng của Vân La Lý Sự, vô cùng kích động.

Khóe miệng của Trư Hoàng cũng nhếch lên một tia ý cười mãn nguyện. Hiện tại hắn đã là Tông chủ của Tử Đảo Mật Nhân Xã, thậm chí ngay cả Quốc vương của cả một quốc gia cũng không đặt ở trong mắt, muốn ám sát liền ám sát. Nếu như lần này ở trong Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới lại giành được ngôi vị hàng đầu nữa, thu hoạch được những ích lợi lớn hơn nữa, như vậy hắn quả thật chính là như hổ mọc thêm cánh, liền trở thành nhân vật đứng đầu, chúa tể hết thảy của thế giới này!

Phốc!

Một thanh âm chớp động vang lên, ngay tại thời điểm Trư Hoàng cùng với Vân La Lý Sự vẫn còn đang thăm thẳm như diên, thì cái rễ cây đang xoay quanh trên đỉnh đầu của Trư Hoàng đột nhiên bay đi, xuất hiện trên đỉnh đầu của Tư Thẩn Sâm.

- Ha ha ha... Ta biết mà! Ta biết mà! Nhân tài mà ta nhìn trúng, như thế nào lại là một Sát Thủ Vương dơ bẩn có khả năng sao sánh được cơ chứ? Cái mà Khởi Nguyên Chi Thụ nhìn trúng tự nhiên chính là thiên phú của Tư Thẩn Sâm!

Trong lòng vốn dĩ đã tâm tro ý lạnh, lại không nghĩ tới, Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ không ngờ lại xuất hiện trên đỉnh đầu của Tư Thẩn Sâm, điều này làm sao có thể không khiến cho tâm tình của Diệt Luân Lý Sự trở nên hưng phấn và kích động như vậy chứ?

Rễ cây của Khởi Nguyên Chi Thụ, chính là Tuyển Trạch Chi Thủ!

Một cái rễ cây có thể thay đổi vận mệnh của mọi người như vậy xuất hiện trên đỉnh đầu mình, về mặt Tư Thẩn Sâm trong khoảnh khắc này liền từ thất vọng liền chuyển biến thành kích động, hưng phấn. Hắn thậm chí nghĩ thấy, hắn thật sự chính là chân mệnh thiên tử, mà Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ cuối cùng cũng đã lựa chọn hắn. Cái này còn không tính, sau lúc này, hắn vẫn còn có thể trở thành người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện.

Lần huyền phù này đây, thời gian so với thời gian huyền phù trên đỉnh đầu của Trư Hoàng còn lâu hơn rất nhiều.

- Không nghĩ tới thật sự là Công tước Tư Thẩn Sâm a!

- Công tước Tư Thẩn Sâm vạn tuế!

- Mọi người xem đi! Cuối cùng Khởi Nguyên Chi Thụ cũng lựa chọn Công tước Tư Thẩn Sâm a! Hắn chính là thần tượng của ta a!

Rất lâu vẫn không thấy Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ xuất hiện động tác khác, nhưng mà tình tự của đám người bên dưới cũng đã không thể khống chế nữa, tự động bộc phát lên. Lập tức thanh âm hoan hô như sấm dậy liền vang lên. Cái loại cảm giác này, khiến cho Tư Thẩn Sâm nghĩ thấy, hắn chính là một vị Quốc vương đang dẫn dắt trăm vạn đại quân chinh phạt tà ác, có được uy vọng cực kỳ cao.

- Ha ha ha... Tư Thẩn Sâm, chúc mừng ngươi a! Ánh mắt của ta cũng không tệ! Ngươi thấy không, chúng ta thật sự đã thành công rồi!

Diệt Luân Lý Sự rốt cuộc cũng bật cười lên thành tiếng. Thời điểm nói chuyện, ánh mắt hắn vừa khiêu khích đảo qua trên khuôn mặt tối sầm của ba người Vân La Lý Sự, Trư Hoàng cùng với Mặc Lan Lý Sự.

Tư Thẩn Sâm từ trên mặt đất đứng thẳng lên, uốn ngực ngẩng đầu, cực kỳ thành kính khẽ cúi chào một cái về phía Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ.

Ngay tại thời điểm khi thanh âm hoan hô chấn động giống như thủy triều không ngừng lan rộng ra bốn phía xung quanh, Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ đột nhiên lại xuất hiện động tác mới. Nó rời khỏi đỉnh đầu của Tư Thẩn Sâm, dùng tốc độ nhanh như tia chớp xuất hiện trên đỉnh đầu của một người.

Nhìn thấy rõ ràng người kia, toàn trường vốn dĩ đang hoan hô sôi trào, nhất thời trở nên lạnh lẽo hẳn, lặng ngắt không một tiếng động.

542. Chương 483: Hắc Động Trong Tán Cây

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 483: Hắc động trong tán cây

Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ huyền phù ở trên đỉnh đầu của một gã thiếu niên. Nó làm ra động tác đột nhiên như vậy, quỷ dị như vậy, làm cho người ta như thể nào cũng không thể nghĩ tới.

Gã thiếu niên này, chính là Phó Thư Bảo, trong tay vẫn còn đang cầm một cái muống dài.

Có thể là A Ngưu, có thể là A Miêu, thậm chí có thể là A Cầu nào đó, nhưng mà vì cái gì cuối cùng lại là tên Phó Thư Bảo này đây chứ?

Mà ở trên mặt đất ngay trước mặt của hắn, vẫn còn hoàn hảo lưu trữ bộ dáng hai cái nhũ hoa bằng cát lớn kia, chúng nó nhìn qua chói mắt như vậy, hạ lưu như vậy.

Tất cả những sự tỉnh mạch, tất cả toàn bộ lặng yên, cũng chỉ đều là bởi vì tên gia hỏa hạ lưu này.

- Ách! Cái này... như thế nào lại có thể?

- Nhất định là sai lầm rồi a?

- Đúng! Khẳng định là sai lầm rồi!

- Cái tên tiểu tử kia như thế nào có thể là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn cơ chứ?

- Chẳng lẽ... Khởi Nguyên Chi Thụ kia thật sự muốn dùng cái muống kia múc canh uống, mà trong thời gian hơn cả vạn năm trôi qua, thế nhưng lại không có bất cứ một Luyện Lực sĩ nào lĩnh ngộ được ý tứ... hoặc là nguyện vọng của Khởi Nguyên Chi Thụ hay sao?

Thanh âm nghị luận giống như là thủy triều không ngừng lan tràn ra bốn phía xung quanh. Người có biểu tình phức tạp nhất, trong lòng suy nghĩ quái dị nhất, tự nhiên chính là hai người tự cho chính mình đã thành công, Tư Thân Sâm cùng với Trư Hoàng kia. Đương nhiên, còn có hai gã minh hữu của bọn họ, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự nữa.

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo tựa hồ như mới tỉnh thần lại. Hắn khẽ phát phát cái muống lớn trong tay mình, vừa hét lớn lên:

- Người không phải là đang đùa giỡn với ta đó chứ?

Khởi Nguyên Chi Thụ là tồn tại tối cao đến thế nào, như thế nào có thể sẽ đùa giỡn với hắn cơ chứ?

Phốc!

Tình huống lần này cùng với những gì Tư Thân Sâm cùng với Trư Hoàng trải qua cũng không giống nhau. Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ chỉ dừng lại trên đỉnh đầu của Phó Thư Bảo một khoảng thời gian khá ngắn, ngay tại thời điểm Phó Thư Bảo đang nghi ngờ có phải nó là đang nói giỡn hay không, thì Tuyển Trạch Chi Thủ đột nhiên đã rơi thẳng xuống, quần lấy cái muống Luyện Lực Khí của Phó Thư Bảo.

Cái động tác như vậy, chính là hướng mọi người biểu hiện công khai, Khởi Nguyên Chi Thụ cũng đã lựa chọn xuất hiện kiện Luyện Lực Khí thích hợp, cũng chọn lựa ra Luyện Lực sĩ thích hợp.

- Không, không... không có khả năng!

Tư Thẩn Sâm giận dữ hét lớn một tiếng, khuôn mặt vặn vẹo. Nữ nhân mà hắn yêu thích, Công chúa Dật Hương, bị Phó Thư Bảo cướp mất. Ngay cả cơ hội hắn hao hết tâm tư mới kiến tạo ra được, hiện tại cũng đã bị Phó Thư Bảo cướp đoạt đi mất, cái này làm sao khiến cho trong lòng hắn không phẫn nộ được đây?

Trư Hoàng thở dài một hơi, thần sắc vô cùng phức tạp nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, tựa hồ trong lòng đang cân nhắc cái gì đó, nhưng mà cũng không có biểu đạt ra ngoài miệng.

Tâm tình đột nhiên từ chỗ buồn bực nhất trở nên tốt nhất, tự nhiên chính là Mặc Lan Lý Sự. Xuất hiện loại tình huống này, ngay cả nàng nằm mơ cũng đều không có nghĩ đến.

Thời điểm này Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thủ lại xuất hiện động tác mới. Ngay sau khi cuốn xong cái muống Luyện Lực Khí của Phó Thư Bảo, Tuyển Trạch Chi Thủ của nó lại nhẹ nhàng gác xuống trên mặt cát ngay trước mặt của Phó Thư Bảo, sau đó thể nhưng lại giống như bàn tay của con người bình thường khẽ vẩy vẩy mấy cái.

Phó Thư Bảo ngẩng người nhìn Tuyển Trạch Chi Thủ, nghi hoặc nói:

- Ý tứ của ngươi chính là đứng lên trên người, sau đó đi theo người hay sao?

Vốn chỉ là một câu nói vô tâm mà thôi, chỉ là thuận miệng hỏi một chút, lại không nghĩ tới Tuyển Trạch Chi Thủ lại thật sự vẩy vẩy nhẹ mấy cái. Cái động tác này liền giống như là nghe hiểu được lời nói của Phó Thư Bảo, bảo hắn đứng lên trên mình vậy!

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Nếu như ta cự tuyệt, như vậy không thể nghi ngờ gì là lập tức cùng với Mặc Lan Lý Sự trở mặt. Mà Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự thì lại cũng tìm được lý do để xuống tay động thủ với ta, mà đám thủ hạ của bọn chúng cũng sẽ như thế. Như vậy, ta liền nhìn xem cái gốc cây chết này cuối cùng là muốn làm cái gì!

Trong lòng đã hạ quyết định, hắn cũng không chút do dự nữa, nhẹ nhàng nhảy đứng lên trên Tuyển Trạch Chi Thủ. Đứng trên cái rễ cây lớn này, giống hệt như là đang đứng trên một chiếc thuyền độc mộc nguyên thủy vậy.

Nhìn bề ngoài cái rễ cây này vô cùng thô ráp mà cứng rắn, nhưng mà trên thực tế lại hoàn toàn tương phản. Hai chân Phó Thư Bảo đứng thẳng trên Tuyển Trạch Chi Thủ, cảm giác giống như là đang đứng trên cánh tay của một vị nữ nhân, có cảm giác vô cùng mềm mại.

Một khi đã là Tuyển Trạch Chi Thủ, nếu như thật sự là cứng rắn giống như một đầu gỗ vậy, như vậy thì còn lựa chọn cái rắm gì nữa?

Dưới sự chú mục của vạn người, gã thiếu niên Luyện Lực sĩ luyện chế ra cái muống Luyện Lực Khí, đứng thẳng trên Tuyển Trạch Chi Thủ, thẳng hướng thiên không mà đi. Chuyện tình cái muống thì thôi không cần phải nói đến nữa, đáng giận hơn nữa chính là, hiện tại hắn không ngờ lại giống như một nguyên thủ quốc gia vậy, đứng ở trên không trung không ngừng phát phát tay vẩy chào mọi người bên dưới, phảng phất như là đang kiểm duyệt quân đội hoặc là con dân của hắn vậy, cũng không biết khiến cho tâm phé bao nhiêu thanh niên tài tuấn bên dưới phải tức đến chết.

- Hắn... thật sự đáng giận! Sớm biết như vậy ta cũng sẽ luyện chế một cái gáo múc nước!

Nhìn thấy Phó Thư Bảo dần dần đi xa, trong lòng Độc Âm Nhi cực kỳ buồn bực.

Cái ý tưởng như vậy, lúc này cũng không biết đang có bao nhiêu Luyện Lực sĩ đang nghĩ tới. Phó Thư Bảo luyện chế một cái muống Luyện Lực Khí liền có thể thành công, bọn họ khó tránh khỏi hối hận muốn chết. Sớm biết như vậy, bọn họ liền luyện chế muối mức cơm, tô, chén, đĩa này nọ, như thế nào cũng không đến phiên tên tiểu tử vô sỉ kia a!

Tuy rằng Phó Thư Bảo đã biến mất bên trong bầu trời hoàng hôn tối đen rồi, nhưng mà lại vẫn có một đám người đang ngơ ngác đứng sững ở nơi đó, nhìn chằm chằm lên thiên không. Tuyển Trạch Chi Thủ xuất hiện, lúc này đây Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới đã được giao cho những kỳ vọng rất cao, tựa hồ có cơ hội xuất hiện kỳ tích gì đó. Trước khi cái đó diễn ra, những người có mặt cũng sẽ không muốn bỏ sót bất cứ chi tiết nào trong đó.

oOo

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, kết quả như vậy chính là hấn nằm mơ cũng đều không nghĩ tới.

Tiếng gió bên tai không ngừng gào thét, Tuyền Trạch Chi Thủ tựa hồ như có được năng lực co duỗi vượt quá sự tưởng tượng của mọi người. Từ dưới mặt đất chui lên, hiện tại lại đứng thẳng bên trong gió lốc, thủy chung vẫn không hề có cảm giác thiếu một đoạn mới đạt đến. Phó Thư Bảo đang đứng trên đỉnh của nó, bị nó đưa thẳng lên trên thiên không.

Thân cây của Khởi Nguyên Chi Thủ cao chọc thẳng thiên không, phần thân cây cũng to lớn khôn cùng đến mức gần như che lấp cả trời xanh vậy. Tuy rằng cũng không có lá cây, nhưng mà những cành cây trụi lủi lại nhiều đến mức không thể nào đếm được. Trong lúc Tuyền Trạch Chi Thủ xuyên qua bọn chúng mà bay lên, cảm giác giống hệt như là đang di chuyển bên trong một mảnh rừng cây rậm rạp vậy.

- Nay, người muốn đem ta đưa đến nơi nào vậy?

Lúc bắt đầu là một mảnh cảm giác mới lạ, tràn ngập chờ mong, nhưng mà thủy chung vẫn luôn đi xuyên qua trong đám tán cây khô rậm rạp, trôi qua một khoảng thời gian khá lâu, trong lòng Phó Thư Bảo cũng có chút nhàm chán. Ngẩng đầu lên nhìn về phía hư không rất cao bên trên, một tia dương quang cuối cùng cũng đã biến mất ở tại đường chân trời phía Tây. Bầu trời dần dần trở nên hôn ám, ánh sáng của rất nhiều những điểm tinh quang chiếu rọi xuống, hết thấy nhìn qua giống hệt như mộng huyền vậy.

Thời điểm khi mà trong lòng Phó Thư Bảo đang không ngừng dự đoán, Tuyền Trạch Chi Thủ đột nhiên xuyên qua trên một mảnh nhánh cây cao nhất, tạm dừng lại bên trên một tán cây. Dưới chân là một mảnh tán cây hoàn toàn che phủ đại địa, trên thiên không là một mảnh hư vô bất tận. Những luồng gió rét lạnh căm căm không ngừng thổi quét. Đứng ở độ cao như thế này, nhìn thấy một mảnh cảnh tượng như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên tiến nhập vào một mảnh cảnh giới không minh. Những ý tứ trong lúc trước toàn bộ cũng đều đã tiêu thất, cái loại cảm giác này giống như là đi lên đến một đỉnh núi cao tuyệt đỉnh, nhìn xuống những ngọn núi nhỏ bên dưới. Một cỗ cảm giác hào hùng từ trong đáy lòng bắt đầu sinh ra, dần dần lan tràn ra khắp toàn thân của hấn.

- Ngao ô!

Tâm tình đột nhiên tiến nhập vào một hoàn cảnh hoàn toàn mới, Phó Thư Bảo một chút cũng không nghĩ tới việc áp chế sự hào hùng trong lòng của mình, dang rộng hai tay, hét lớn một tiếng như sấm động.

Tiếng gầm cự đại giống như tiếng sấm xé rách hư không, truyền đến những địa phương rất xa.

Đúng lúc này, Tuyền Trạch Chi Thủ đột nhiên thu hồi lại!

- Con mẹ ngươi! Á...

Sự dị động dưới chân lập tức bị Phó Thư Bảo cảm giác ra được. Tâm tình đang hào hùng vạn tượng như vậy, nhưng không đoán trước được lại xảy ra biến hóa như vậy. Thân thể của hấn theo sự co rút lại của Tuyền Trạch Chi Thủ rơi thẳng xuống dưới. Phản ứng của hấn cũng phi thường nhanh, tuy rằng chậm trễ một chút thời gian, nhưng mà hấn cũng có thể bù đắp lại được. Hai tay khẽ phẩy một cái, Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực đột nhiên duỗi thân đi ra, bày ra tư thế bay thẳng trời cao.

Độ cao như vậy, một chút cũng không hề làm khó được hấn.

Nhưng mà, ngay khi hai chân hấn dẫm mạnh xuống một cái, hấn mới đột nhiên phát hiện ra, bên trên Tuyền Trạch Chi Thủ tựa hồ như có bôi một tầng keo gì đó giống như nhựa cây vậy, lực dẫm mạnh của hấn tuy rằng đủ lớn, nhưng căn bản không có chút tác dụng nào cả, hai chân của hấn đã bị gắn dính chặt vào trong Tuyền Trạch Chi Thủ, không thể nào rút ra được. truyện copy từ

Phốc!

Từ trên thân cây bên dưới tán cây đột nhiên mở ra một cái động khẩu tối om. Đó là một mảnh hắc ám căn bản không thể nào nhìn thấy được bên dưới có cái gì. Ánh sáng của trăng sao trên trời căn bản không thể nào chiếu xạ đi vào, ngay cả những luồng gió rét lạnh nhất cũng đều không thể nào thổi vào được. Sự xuất hiện của nó, nhất thời tấn mạt ra một cỗ lực hấp xả cường đại đến cực điểm. Cảm giác mà Phó Thư Bảo gặp phải chính là, nó giống như là một cái hắc động loại nhỏ chọt từ trong thân cây chui ra vậy!

Bên trong hắc động, ngay cả ánh sáng cũng không thể nào sinh tồn, chứ đừng nói đến các loại sinh vật gì đó.

Dưới tình huống nguy cấp vạn phần, Phó Thư Bảo không ngừng từng quyền từng quyền oanh kích về phía cái hắc động không ngừng luân chuyển bên dưới kia. Đầu Quyền thú dữ tợn rít gào, mang theo hỏa diễm có thể thiêu đốt hết thảy mọi thứ không ngừng lao thẳng tới. Bản thể nắm tay của hắn thì lại chỉ chậm hơn một chút xíu, sau đó oanh kích thẳng lên trên bản thể của thân cây. Một quyền hai lần đả kích, cũng chỉ có cảnh giới luyện thành Quyền thú mới có thể làm được.

Vù vù!

Một mảnh hắc quang đột nhiên từ bên trong hắc động dần dần hiện ra, giống như là độc xà quần quanh Quyền thú của Phó Thư Bảo, cũng cuốn luôn nắm tay cùng với thân thể của hắn. Hết thảy những thứ này đều phát sinh phi thường nhanh, ngay cả suy nghĩ của Phó Thư Bảo cũng đều không thể nào theo kịp được, càng không cần phải nói đến tốc độ của hắn. Một người nhanh đến đâu đi chẳng nữa, hắn cũng không có tốc độ nhanh hơn suy nghĩ của mình. Mà mảnh hắc quang này vừa toát ra, ngay lập tức liền cuốn lấy Phó Thư Bảo. Đột nhiên mảnh hắc quang kia chợt thu hồi vào bên trong hắc động, mang theo Phó Thư Bảo cả người đang giãy dụa hút thẳng luôn vào trong hắc động.

Phốc!

Lại thêm một tiếng vang nhỏ, cái hắc động bên trên tảng cây kia đột nhiên lại tiêu thất!

Hết thảy mọi thứ lại một lần nữa trở nên trầm tĩnh, phẳng phất như chưa từng bao giờ phát sinh ra vậy.

oOo

Tất cả một màn phát sinh bên trên tán cây kia, những người bên dưới mặt đất căn bản không thể nhìn thấy. Thế nhưng thanh âm hò hét rít gào của Phó Thư Bảo lúc trước lại rơi vào trong tai của mỗi người ở bên dưới này. Nhưng mà sau đó, thậm chí ngay cả Tuyền Trạch Chi Thủ cũng nhanh chóng rút trở lại bên trong lòng đất, khe hở bên trong mặt đất cũng khép trở lại như ban đầu. Tất cả mọi người trên mặt đất đau khổ chờ đợi, đợi đến suốt nửa ngày cũng không có bất cứ động tĩnh nào mới xuất hiện.

- Lão công của ta, hắn... đã xảy ra chuyện gì rồi?

Đám người bên dưới đã mất đi hứng thú chờ đợi nữa, lần lượt quay trở về bên trong doanh địa của chính mình. Duy chỉ còn mỗi mình Độc Âm Nhi vẫn còn đang ngẩng ngốc đứng dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, ngẩng cao đầu, nhìn chăm chăm lên tán cây hắc ám to lớn khôn cùng của Khởi Nguyên Chi Thụ.

- Ta cũng không biết nữa!

Hồ Nguyệt Thiên đem một phần cảm giác lo lắng trong lòng mình che giấu lại thật tốt, cất tiếng khuyên giải:

- Hắn là một người phi thường thông minh, tính mệnh so với tảng đá còn cứng rắn hơn, không cần phải lo lắng, hắn khẳng định sẽ trở về mà!

- Không! Ta muốn lên trên đó xem!

Độc Âm Nhi nói.

Đúng lúc này, thanh âm của Mặc Lan Lý Sự đột nhiên từ phía sau truyền đến:

- Người không thể đi! Khởi Nguyên Chi Thụ có thể đứng sừng sững ở nơi này ngàn vạn năm, người cho rằng ai ai cũng đều có thể xâm nhập vào bên trong thân thể của nó hay sao? Đừng nói là người, thậm chí ngay cả ta cũng không có biện pháp nào cả. Nếu như tùy tiện xâm nhập, thứ chờ đợi người chính là vận mệnh bị hủy diệt! Thời điểm đó, người chẳng những không thể nhìn thấy được Phó Thư Bảo, hắn lại càng mất luôn cả người nữa!

Lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện phía sau lưng Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên, mãi cho đến khi nàng mở miệng nói chuyện mới phát hiện ra sự tồn tại của nàng. Thực lực mà Mặc Lan Lý Sự phô bày ra quả thật đã không phải hai nàng nữ nhân Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên có thể so sánh

nổi. Một khi ngay cả nàng ta cũng đều không thể xâm nhập được, như vậy thì Hồ Nguyệt Thiên và Độc Âm Nhi ngay cả nghĩ cũng đừng hòng nghĩ đến.

- Yên tâm đi! Một khi Phó Thư Bảo đã là người được lựa chọn, như vậy hẳn chẳng những sẽ không có nguy hiểm, còn có thể đạt được lợi ích lớn nữa. Ta khẳng định hẳn sẽ rất nhanh trở về thôi. Hãy trở về chờ đợi đi. Ta và hẳn là minh hữu, ta cũng sẽ không nói dối trong chuyện này đâu.

Mặc Lan Lý Sự nói.

Độc Âm Nhi suy nghĩ một chút, lúc này mới nói:

- Được rồi! Chúng ta tin tưởng người! Chúng ta trở về đợi!

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên thầm nghĩ:

- Thời điểm này lại nói là minh hữu, hẳn là bởi vì lão công ta chính là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn à? Hừ! Nếu như không phải, người khẳng định là đã trở mặt rồi!

Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên hướng về phía doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa mà đi.

Mặc Lan Lý Sự ngẩng đầu liếc mắt nhìn về phía tán cây khổng lồ của Khởi Nguyên Chi Thụ, khóe miệng đột nhiên nhếch lên một tia cười đầy ẩn ý:

- Xem ra, lần này ta cũng không chỉ có thể để cho Luyện Hoa Nữ Thần sống lại, mà còn có thể đạt được những lợi ích lớn hơn nữa! Thật không nghĩ tới, không ngờ Khởi Nguyên Chi Thụ lại lựa chọn hẳn... Ha ha ha...

543. Chương 484: Thiên Địa Tân Sinh

Thiên Tài Địa Lạc nguồn

Chương 484: Thiên địa tân sinh

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trước mắt là một mảnh hắc ám, bóng tối vô tận! Bên trong không gian hư vô cũng không có bất cứ sự vật nào tồn tại cả, cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo mà thôi. Ngay trong nháy mắt bị cái hắc động trên tán cây hấp xả vào bên trong mảnh vực sâu hắc ám vô tận kia, hẳn đã nghĩ rằng lần này Khởi Nguyên Chi Thụ thật sự là đã đùa chết mình rồi. Nhưng mà sau khi tiến vào trong đó xong, hẳn mới phát hiện ra, sự tình cũng không phải quá mức tệ hại như hẳn tưởng tượng. Tuy rằng hẳn cũng không nhìn thấy bất cứ thứ gì tồn tại, nhưng mà hẳn lại cũng không có chút cảm giác khó chịu không thoải mái nào cả, lại càng không tồn tại chuyện tình bất cứ vật thể nào bị tiến vào trong hắc động sẽ bị áp súc vô tận, hoặc là bị phân giải này nọ.

Cũng chính là nói, hắc động bên trong tán cây kia cũng không phải là hắc động chân chính nào cả, mà chỉ là một cái thông đạo thần bí mà thôi.

Có thông đạo, tự nhiên sẽ có đầu cuối của thông đạo.

Ngắn ngủi chỉ trong thời gian mấy lần hô hấp, mảnh hắc ám trước mắt đột nhiên biến mất, còn lại cũng chỉ là một mảnh quang mang hòa nhã. Mảnh quang mang này cũng không phải ánh dương quang ấm áp, cũng không phải là ánh sáng trắng sao hòa nhã trong trẻo nhưng lạnh lùng, mà là giống như một loại quang mang kỳ diệu do một thứ gì đó phát ra vậy, cũng giống như ánh quang mang do Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa của hẳn phát ra vậy, thần thánh, tinh thuần.

Cảnh vật trước mắt này...

Ánh mắt Phó Thư Bảo vừa nhìn thấy cảnh vật bên dưới, đột nhiên khiếp sợ tại đương trường!

Được Tuyển Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thủ lựa chọn, thông qua thông đạo của hắc động trên tán cây, hắn đã bị truyền tống đến... Địa Hạ Cánh Khẩu!

Cánh khẩu to lớn rộng rãi, những dòng kênh đào ngầm đang tuôn chảy, còn có những phiến kiến trúc ngầm bên trong lòng đất đang trầm mặc đứng đó. Chúng nó tiến vào trong tầm mắt của Phó Thư Bảo, không ngờ lại quen thuộc đến như vậy! Ánh mắt đảo quét qua phía vách núi đá đen bên kia, tòa Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước vẫn như cũ đứng sừng sững bên trên thiên không cách mặt đất vài trăm thước, giống như là một đầu Chiến Tranh Cự Thú đến từ thời Viễn Cổ vậy!

Lần trước đến đây cũng chỉ vịn vịn dựa vào ánh sáng nhỏ bé của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa để chiếu sáng tầm mắt, mà thời điểm này lại có một mảnh quang mang thần thánh từ trên thiên không chiếu rọi xuống, khiến ọi nơi trong tầm mắt cũng đều là một mảnh quang minh. Nhìn thấy phạm vi cánh khẩu rộng lớn bên dưới, ngay cả Phó Thư Bảo cũng nhất thời rung động.

Trong suy nghĩ của hắn, đã đem Địa Hạ Cánh Khẩu tưởng tượng thành một cái địa phương phi thường to lớn, nhưng mà hiện tại tận mắt nhìn thấy, hắn mới đột nhiên phát hiện ra, sự tưởng tượng trước đây của hắn, kỳ thật là còn xa mới đủ. Bởi vì, ngoại trừ những địa phương phụ cận Địa Hạ Cánh Khẩu này, ở những địa phương xa hơn, đó quả thật chính là một tòa Vương thành ngầm dưới lòng đất! Không ngừng có những khu vực mới, những kiến trúc mới tiến vào trong tầm mắt của hắn, trong đó cũng không thiếu những tòa kiến trúc nguy nga đồ sộ giống như tòa Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước vậy!

Tầm mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại trên một tòa kiến trúc hình trụ tròn thuần một màu trắng nằm xa xa ở phía Tây, sau đó không thể di động sang chỗ khác nữa. Độ cao của tòa kiến trúc này căn bản không thể phỏng chừng được, từ trên mặt đất cao dần lên, không ngừng kéo dài thẳng lên trên thiên không, mãi cho đến chọc thẳng vào trong tầng nham thạch của mặt đất, tiến nhập thẳng vào trong đó. Thể tích của nó không ngờ so ra còn lớn hơn toàn bộ tòa Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước nữa. Chính thể tòa kiến trúc rất tròn, phẳng phát giống như một cây Kinh Thiên Trụ chống đỡ toàn bộ phiến Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành này. Giờ phút này, tất cả những quang mang thánh khiết xung quanh cũng đều là do từ trên người của hắn tản mát ra, xuyên qua hắc ám, chiếu sáng cả toàn bộ Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành!

Ánh sáng tự nhiên bên ngoài ngoại giới tự nhiên là không thể xuyên thấu mặt đất chiếu rọi xuống dưới này. Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng tìm ra được ngọn nguồn của luồng ánh sáng thần bí này! Chỉ là, hắn tuyệt đối cũng không nghĩ tới sẽ là như thế!

Đứng ở khoảng cách cực xa như thế này, căn bản không thể nào nhận ra được chất liệu của tòa kiến trúc kia, nhưng mà hắn có thể cảm giác được tòa kiến trúc hình trụ to lớn kia phẳng phát như là tạo thành bởi một loại ngọc chất cực kỳ hiếm thấy, hoặc có thể là do một loại thủy tinh quý dị nào đó, có đặc tính phi thường trong suốt.

- Kỳ quái... cái này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

Một cảnh tượng kỳ quái như vậy tiến thẳng vào tầm mắt, để hắn phát giác ra, khiến cho suy nghĩ của Phó Thư Bảo càng ngày càng hỗn loạn hơn.

Chẳng qua, có thể khẳng định một điều chính là, bởi vì hắn luyện chế ra cái muống Lực Luyện Khí, sau đó được Tuyển Trạch Chi Thủ lựa chọn, khiến hắn bị truyền tống vào trong này, tận mắt nhìn thấy những biến hóa kinh người trong này! Cũng chính là muốn nói, hết thảy những thứ này đều có quan hệ với hắn!

- Chẳng lẽ... lão tử chính là cái gì mà người được tuyển chọn kia, là chân mệnh thiên tử này nọ, để cho cái Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành này kích hoạt, cuối cùng khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện? Nhưng mà, một khi ta đã đến nơi này, lại là nhân vật quan trọng như thế, vì cái gì cũng không có quân sự nào đó đến đây gặp mặt, long trọng tiếp đón này nọ chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ, một bên ngó đông ngó tây, hy vọng có thể phát hiện ra ai đó. Tốt nhất là một nàng Mỹ nhân ngư xinh đẹp mặc trên người tấm lụa mỏng, đột nhiên từ bên trong dòng kênh đào ngầm ướp sừng nhảy ra, ngoại trừ phụ trách nhiệm vụ tiếp dẫn, sau đó thuận tiện thỏa mãn một chút hết thảy những yêu cầu này nọ của hắn chẳng hạn.

Ầm ầm!

Ngay lúc hắn còn đang suy nghĩ hồ nháo, thì nước sông bên dưới dòng kênh đào ngầm kia đột nhiên nhấc lên một mảnh sóng cao đến mấy thước, phô thiên cái địa hướng về phía cảng khẩu không ngừng cuốn tới. Ngọn sóng kia còn cách một đoạn khá xa, thế nhưng Phó Thư Bảo cũng đã có thể cảm nhận được có một cỗ lực lượng vô cùng khổng lồ đang thao tác hết thảy mọi thứ này. Nhưng mà cỗ lực lượng kia cũng không phải là ở dưới nước, cũng không phải ở bất cứ địa phương nào trên cảng khẩu, mà chính là bên trên tòa kiến trúc hình trụ màu trắng khổng lồ kia!

Thoáng lắc mình một cái, thân hình Phó Thư Bảo không ngừng bay nhanh về phía chỗ cao hơn. Dòng nước của kênh đào ngầm chảy ngược tiến vào cảng khẩu, tình độ mãnh liệt của nó hoàn toàn không thua gì Sóng Thần cả.

Ầm ầm ầm!

Một chuỗi tiếng vang nặng nề nhất thời từ dưới nền đất truyền lên. Lại một màn quỷ dị nữa tiến nhập vào trong tầm mắt của Phó Thư Bảo. Vô số những mảnh rễ cây từ bên trong các khe hở của nam thạch, dưới lớp bùn đất ướt át không ngừng sinh trưởng lên, đâm ra tua tủa, hướng bốn phương tám hướng không ngừng kéo dài ra.

- Chẳng lẽ thật sự đã kích hoạt rồi?

Phó Thư Bảo đem thân thể mình huyền phù lên trên hư không, đứng ở trên cao nhìn xuống những biến hóa quỷ dị bên dưới. Thoáng tạm dừng một chút, hắn lại hướng về phía kiến trúc hình trụ xa xa đằng kia mà bay vọt tới.

Tất cả những biến hóa quỷ dị kia cũng đều lấy tòa kiến trúc kia làm trung tâm. Muốn tìm ra đáp án, cũng chỉ có thể tìm kiếm trên chỗ của nó mà thôi!

Trong nháy mắt bay tới gần, đột nhiên một đạo bóng đen chợt từ bên trong cái kiến trúc hình trụ kia bắn nhanh ra, đúng chính là Tuyền Trạch Chi Thủ, thứ đã đưa hắn đến đây!

Cùng với tòa kiến trúc hình trụ to lớn kia so sánh, thân thể của Phó Thư Bảo liền giống như là một con đom đóm đang bay bên cạnh mặt trăng vậy, thể tích quả thật không đáng nói đến. Tuyền Trạch Chi Thủ phốc một cái đã chắn ngay trước mắt của hắn, nhất thời chặt đứt con đường tiếp cận của hắn với tòa kiến trúc hình trụ kia.

- Chẳng lẽ có người nào đó đang thao tác hết thảy những cái này?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm suy nghĩ, nói. Tầm mắt của hắn rơi xuống trên tòa kiến trúc hình trụ phía sau Tuyền Trạch Chi Thủ. Trong nhất thời, hô hấp của hắn cũng vì thế mà đình trệ lại.

Tòa kiến trúc hình trụ khổng lồ kia cũng không phải là chất liệu ngọc thạch hay là thủy tinh gì đó tạo thành, mà chính là do năng lượng thuần túy ngưng tụ lại tạo thành!

Cái cảm giác chênh lệch như đom đóm với mặt trăng nhất thời đột nhiên gia tăng lên đến một trình tự vô cùng tiên minh. Tu vi lực lượng của một người bình thường cho dù cường thịnh đến đâu, cũng không thể nào nghịch thiên được. Nhưng mà cái cột năng lượng thuần túy trước mắt này lại làm cho người ta có một loại cảm giác khủng bố như bất cứ lúc nào cũng có thể thay trời đổi đất được!

Liền như với tu vi lực lượng của Mặc Lan Lý Sự vậy, nếu như đem toàn bộ năng lượng lực lượng của nàng ta chuyển hóa hoàn toàn thành năng lượng tinh thuần, cũng không đủ để nhét đầy được một phần ngàn vạn thể tích của cột năng lượng trước mắt này. Mà nếu là Phó Thư Bảo hắn, càng không cần phải tính tới nữa.

- Đan Thư Thần Thú đã từng nói qua, Khởi Nguyên Chi Thủ chính là thứ đã khai sáng ra Thời đại Khởi Nguyên, chẳng lẽ cái truyền thuyết này là thật sao? Như vậy, địa điểm của cột trụ năng lượng tinh thuần này khẳng định chính là gốc đại thụ đã chết khô ở trên mặt đất kia. Hiện tại mà nói... chẳng lẽ gốc đại thụ trên mặt đất đã nảy mầm sinh trưởng rồi sao?

Đột nhiên lúc này, trong lòng Phó Thư Bảo chợt nảy sinh ra một ý niệm mới.

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Những thanh âm vang vọng trong lòng đất truyền đến càng ngày càng nhiều hơn. Bên trong những rung động kịch liệt kia, đám nham thạch trên đỉnh đầu không ngừng từng khối từng khối đổ sụp xuống. Có một vài khối đập thẳng lên các kiến trúc bên trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, nhất thời đem chúng phá sập. Có một vài khối rơi thẳng vào đám kênh đào ngầm, nhấc lên những cơn sóng lớn đến hơn mười thước. Nhưng mà bất luận là rung động như thế nào, xung quanh sụp đổ như thế nào, thì tốc độ sinh trưởng của đám rễ cây trên mặt đất vẫn không hề có bất cứ dấu hiệu ảnh hưởng gì. Cái ảnh hưởng duy nhất chính là đám rễ cây dày dày đặc đặc chỉ chít nhiều không đếm nổi trên mặt đất kia ở dưới hoàn cảnh thế giới ngầm không ngừng lay động mà càng ngày càng trở nên chắc chắn hơn!

- Này! Có ai ở đây không thế?

Phó Thư Bảo ngậy ngốc quát to lên một tiếng. Tình cảnh hiện tại của hắn giống hệt như một gã ăn mày nào đó, đứng ở trước cửa của một tòa cung điện, hy vọng có người nào đó từ trong đi ra bố thí ột khối bánh mì cứu mạng, rồi lại sợ có một đám người từ bên trong chạy ra, hung thần ác sát chém cho hắn mấy trăm đao vậy.

Cũng chẳng có ai đáp lại cả, hết thấy trước mắt vẫn là một màn biến hóa đang rất nhanh diễn ra mà thôi!

Trước đó là một mảnh Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành phế tích đã bị bao phủ với tối tăm hắc ám, nhưng mà hiện tại, cả một thế giới ngầm dưới lòng đất do một đám rễ cây sáng lập đang dần dần hình thành. Một cái cảng khẩu từng dùng vô số cự thạch xây dựng thành đã không còn tồn tại nữa, mà đã thay thế bởi một cái cảng khẩu tạo thành bởi một đám rễ cây!

- Con mẹ nó! Không ai để ý đến ta à? Vậy được rồi! Các người cứ tự mình chơi đùa đi, lão tử không bồi tiếp nữa, ta đi trước đây!

Nhiều chuyện tình quỷ dị như vậy cũng không tìm ra được nguyên nhân, Phó Thư Bảo nghĩ thấy hiện tại biện pháp tốt nhất chính là mang theo hai nàng nữ nhân của mình, thừa dịp hỗn loạn chạy ra khỏi sa mạc.

Vừa quay người lại, cái hắc động lúc trước đã biến mất kia đột nhiên lại xuất hiện, kết quả đó là, hắn vừa mới chạy đi, trực tiếp liền chui thẳng vào trong hắc động!

- Ta ngất! Đặt bẫy cũng không cần phải trực tiếp như vậy chứ?

Phó Thư Bảo mắng lớn một tiếng, ngay sau đó, bóng tối đã hoàn toàn bao phủ hắn lại.

Lần này đây, hắn đã không còn bất cứ cảm giác gì nữa.

544. Chương 485: Thế Giới Dưới Lòng Chụp (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 485: Thế giới dưới lòng chụp (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chẳng biết bao lâu sau đó, bên trong một mảnh mơ mơ hồ hồ, một thanh âm đột nhiên vang lên trong đầu của Phó Thư Bảo:

- Ồ! Người đã đến rồi!

Cái thanh âm này phi thường cổ xưa, phi thường máy móc, phẳng phát như là không phải xuất phát từ miệng của nhân loại vậy, mà là của một cỗ máy móc xa xưa thiếu khuyết sinh lực vậy.

- Người là ai?

Ý thức của Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng thanh tỉnh lại.

- Hết thấy đều sẽ bị hủy diệt, thế giới mới sẽ sinh ra...

- Đang nói cái gì đó?

- Cô lỗ cô lý la... Cô la cô lý...

- Cái gì?

Hai câu đầu tiên còn nghe hiểu được, nhưng mà mấy câu nói phía sau lại chính là một loại ngôn ngữ mà Phó Thư Bảo chưa bao giờ nghe qua. Hắn cảm giác như đó chính là một loại ngôn ngữ sinh vật cổ xưa nào đó, lại hoặc là một loại thanh âm vận chuyển cực kỳ quái dị nào đó, nó tóm lại nó chính là phi thường kỳ quái.

Sau khi tràng thanh âm cô lý cô lỗ kỳ quái kia chấm dứt, cảm giác mê mê muội muội trên toàn thân của Phó Thư Bảo đột nhiên biến sạch không còn chút nào nữa. Hắn mạnh mẽ mở ra hai mắt, liền nhất thời nhìn thấy, hắn đã không còn ở trong Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành nữa, cũng không còn ở bên trong thông đạo tán cây của Khởi Nguyên Chi Thụ nữa, mà là đang rơi thẳng xuống trong hư không!

- Ta ngất! Con mẹ nó, người không ngờ một phen đem lão tử ném xuống từ địa phương cao đến như thế!

Tiếng gió vù vù không ngừng vang vọng bên tai, Phó Thư Bảo cả kinh, mồ hôi lạnh tươm ra đầy người, cuống quýt dang rộng Bằng Tuyết Lực Lượng Chi Dực. Đôi cánh dang rộng đón gió, thân thể của hắn nhất thời huyền phù lại trên hư không.

Ánh bình minh sáng sớm từ đường chân trời phía Đông đã chiếu rọi đến, nhuộm đậm cả thiên không. Dưới vòm trời cao lớn khôn cùng là một tán cây thuần một màu xanh biếc, đồng dạng cũng to lớn khôn cùng. Vô số những chồi non màu xanh biếc từ trên những nhánh cây khô héo nhú ra chi chít, tràn ngập khí tức sinh cơ bừng bừng. Bên trên mặt đất, vô số những dòng suối ngầm dưới lòng đất từ bên trong lớp đất cát tuôn trào lên, làm dịu mảnh đất khô cằn nứt nẻ. Một đám cỏ xanh đã bắt đầu nhú chồi lên, phóng tầm mắt nhìn lại, toàn bộ đại địa là một mảnh xanh rì tươi mát.

Thời gian trôi qua chỉ gần một đêm, thế nhưng sự biến hóa trong thiên địa phẳng phất như là đã trải qua một trăm năm, một ngàn năm, thậm chí một ngàn năm, thay đổi một dung nhan hoàn toàn mới. Biển cả hóa nương dâu, chỉ trải qua trong một đêm mà thôi. Sự biến hóa như vậy, không thể nghi ngờ gì chính là Thần tích!

- Chẳng lẽ... là bởi vì sự xuất hiện của ta, sau đó khiến cho thứ gì đó được kích hoạt, cuối cùng mới xuất hiện loại biến hóa này? Không có khả năng! Không có khả năng! Cái gì mà chân mệnh thiên tử, cái gì mà vận mệnh chú định, toàn bộ đều là lừa người cả! Người khác có thể tin tưởng, nhưng Phó Thư Bảo ta tuyệt đối không tin! Nhưng mà, nếu như không phải bởi vì sự xuất hiện của ta, vì cái gì chuyện tình cả vạn năm qua vẫn chưa hề xuất hiện, lại ngay sau khi ta xuất hiện lại xảy ra cơ chứ?

Phó Thư Bảo nhất thời lâm vào hỗn loạn

Mặc kệ hắn có phải là cái chân mệnh thiên tử do vận mệnh chú định này nọ hay không, có thể khẳng định một điều chính là, hắn khẳng định cùng với một màn Thần tích trước mắt có sự quan hệ chặt chẽ với nhau. Tuy rằng hắn không tin, cũng không muốn tin tưởng vào điểm này, nhưng mà đây lại là sự thật!

Bằng Tuyết Lực Lượng Chi Dực vừa thu lại một chút, Phó Thư Bảo từ trên thiên không hạ xuống mặt đất.

Dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ lúc này đã đứng đầy người, trường hợp náo nhiệt giống hệt như ngày hôm qua. Mặt đất đầy cát dưới chân của bọn họ lúc này đã được thay thế bởi một lớp cỏ xanh, bộ dáng phi thường mềm mại. Những dòng nước sớm đã khô héo cả vạn năm ở rải rác xung quanh quảng trường, lúc này cũng đã truyền đến thanh âm nước chảy róc rách, một dòng nước suối trong suốt không ngừng lưu động bên trong đó. Chúng nó phẳng phất giống như là dòng máu cùng với những mạch máu trên thân thể một người khổng lồ vậy, một lần nữa lại rót vào sức sống mãnh liệt.

- Nhìn kìa! Đó không phải là cái tên gia hỏa đã luyện chế ra cái muống Lực Luyện Khí sao?

- Như thế nào? Hắn đã trở lại rồi à?

- Cái tên gia hỏa được thần chiếu cố a! Thật sự không nghĩ tới, vì cái gì lại là hắn mà không phải ta chứ?

- Một cái muông có thể cải biến hết thấy mọi thứ, thật sự là chuyện chê cười hoang đường nhất cả vạn năm qua a!

Những thanh âm nghị luận hỗn độn không ngừng lan truyền ra, thế nhưng Phó Thư Bảo lại không hề để ý đến những thanh âm nghị luận của mọi người, tiếp tục đáp xuống bên trong doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa.

Bách nhân đội Độc Lang Tộc cùng với Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa vẫn còn ở đây, duy nhất không thấy Hồ Nguyệt Thiên cùng với Bách nhân đội Hồ Tộc của nàng ta.

- Hồ Nguyệt Thiên cùng với người của nàng ta đi đâu rồi?

Nhìn thấy Độc Âm Nhi, trong lòng Phó Thư Bảo lo lắng hỏi.

- Từ sau khi người rời đi, toàn bộ đại địa cũng đều phát sinh biến hóa, Hồ Nguyệt Thiên đã mang theo người của nàng ta đi vào trong sa mạc xem xét tình hình rồi. Trên thực tế cũng không chỉ có mỗi mình chúng ta thôi, mà còn rất nhiều người khác cũng đi thăm dò rồi!

Độc Âm Nhi nói.

- Nàng ta đi theo phương hướng nào?

Phó Thư Bảo hỏi.

Độc Âm Nhi chỉ hướng về phía Bắc:

- Hướng này!

Phó Thư Bảo nói:

- Tập hợp hết thấy mọi người lại, chúng ta cùng đi tìm nàng!

Liếc nhìn bốn phía xung quanh một chút, hắn mới hạ thấp thanh âm, nói:

- Thừa dịp nơi này hỗn loạn, chúng ta rời khỏi nơi này!

Độc Âm Nhi khẽ gật đầu một cái, lập tức bắt đầu tập hợp đám chiến sĩ của Bách nhân đội Độc Lang Tộc cùng với Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Bởi vì tuyệt đại đa số lương thực và vật tư cũng đều đặt bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, không có gánh nặng, phương diện hành động phi thường mau lẹ. Thế nhưng ngay khi các chiến sĩ đang dựa theo mệnh lệnh của Phó Thư Bảo, hướng về phía Bắc di chuyển, thì Hồ Nguyệt Thiên đã từ phương hướng kia quay trở về!

Nhìn thấy Phó Thư Bảo, cảm giác lo lắng trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cuối cùng cũng có thể thả lỏng một hơi. Nhưng mà ở trước mặt Độc Âm Nhi, nàng cũng không có đem loại tình cảm vui mừng trong lòng biểu lộ ra, mà nói thẳng vào chính sự.

- Chỉ qua thời gian một đêm, toàn bộ sa mạc đã thay đổi hình dáng thật lớn!

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Rất nhiều địa phương đã xuất hiện các hồ nước lớn, cỏ xanh cùng với cây cối lấy một loại tốc độ khó có thể tin nổi mà sinh trưởng. Dựa theo tính toán của ta, Sa mạc Di Thất sẽ không mất bao lâu thời gian sẽ hoàn toàn biến mất, mà biến thành một cái thế giới vô cùng thần kỳ. Những cái hồ nước lớn kia rất có thể sẽ nối liền lại với nhau, hóa thành một mảnh hải dương.

Phó Thư Bảo nói:

- Ngoại trừ những cái này ra, còn có cái gì khác biến hóa nữa không?

Hồ Nguyệt Thiên hỏi:

- Ý ngươi là muốn hỏi cái gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Ví dụ như là con người hay là Linh thú gì đó? Có xuất hiện những sinh vật kỳ quái này nọ hay không?

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Đến hiện tại ta vẫn còn chưa có phát hiện ra có người nào hoạt động ở trong này, cũng không nhìn thấy bất cứ dấu Linh thú nào cả. Không biết những người khác có phát hiện gì hay không. Rất nhiều người cũng chia ra thăm dò ở các khu vực khác nhau. Bọn họ có vẻ rất hưng phấn. Có nhiều người còn phát hiện ra rằng nước bên trong các hồ nước kia cũng không có gì đặc biệt, có thể uống cùng với sử dụng sinh hoạt được.

Thoáng suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo lại nói:

- Những cái này, chúng ta tạm thời không cần phải lo tới. Mau thừa dịp hỗn loạn, mau rời khỏi nơi này đi!

545. Chương 485: Thế Giới Dưới Lòng Chụp (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 485: Thế giới dưới lòng chụp (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Người rất có thể sẽ trở thành người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, vì cái gì lại tại thời điểm này mà rời đi chứ?

Phó Thư Bảo đem chuyện tình dưới Địa Hạ Cảnh Khẩu nói ra, cuối cùng còn nói thêm:

- Tóm lại, ta có một loại dự cảm, đây không phải là chuyện tình gì tốt cả. Thời điểm này đang hỗn loạn, bỏ lỡ cơ hội này, chúng ta căn bản có thể bỏ chạy hay không cũng chưa biết được!

Trước mặt quả thật là một cơ hội khó có được. Không ngừng có người hướng bốn phương tám hướng đi thăm dò khắp nơi, lại có người mang về các loại tin tức khiến cho người ta cảm thấy kích động, dẫn tới càng nhiều người chạy đi thăm dò hơn. Phiến quảng trường bên dưới của Khởi Nguyên Chi Thụ biến thành đại bản doanh của những người thám hiểm. Nhưng mà mãi cho đến lúc này, Mặc Lan Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Diệt Luân Lý Sự vẫn còn chưa có xuất hiện, nhưng có thể khẳng định chính là, sau khi nắm giữ đầy đủ tình huống nhất định, ba vị Lý sự này khẳng định sẽ hiện thân. Mà đến thời điểm đó, nếu như còn muốn bỏ chạy mà nói, căn bản là chẳng có cửa!

Dưới sự dẫn dắt của Phó Thư Bảo, hơn năm ngàn người lựa chọn một lộ tuyến ít người, lén lút rời đi. Mỗi khi gặp phải người nào trên đường, bọn họ đều nói rằng mình muốn đi thăm dò, còn làm ra vẻ hỏi thăm tình huống thăm dò của những người khác nữa. Dần dần đi xa hơn, khoảng chừng hơn nửa ngày trời, trên mặt đất rạn rở sinh cơ đã rất khó gặp phải bất cứ người nào nữa. Cái khoảng cách này đã cách Khởi Nguyên Chi Thụ rất xa rồi, cho dù là thời tiết mùa hạ sáng sủa nhất, cũng không thể nào nhìn thấy được Khởi Nguyên Chi Thụ cao thẳng trên mây nữa.

Một đường đi tới, Phó Thư Bảo cũng tự mình chứng kiến vài hồ nước lớn trong veo. Mặt đất dưới chân cũng không còn là sa mạc khô héo nữa, mà là một lớp cỏ xanh rì tươi mát, cùng với những cành cây nhỏ cao gần đầu người. Một vài con sông nhỏ đem mặt đất tươi mát, ngăn cách ra với nhau, tạo thành hình ảnh thảo nguyên xanh mướt. Chẳng qua mặt đất phì nhiêu như vậy, có được nguồn nước dư thừa, thảm thực vật tươi mát rậm rạp, thế nhưng hẳn lại chẳng hề nhìn thấy bất cứ một người, thậm chí một dấu động vật nào hoạt động ở trong này. Mặt đất tân sinh, một mặt tràn ngập sinh cơ bừng bừng, thế nhưng cùng lúc lại tràn ngập tử khí nặng nề, thiếu khuyết sinh mệnh vận động.

Chẳng qua, cho dù hiện tượng có kỳ quái đến đâu cũng không thể nào giữ chân được Phó Thư Bảo. Một khi hắn đã quyết định chủ ý phải lén trốn đi, đừng nói là những cảnh vật trước mắt này, cho dù là Khởi Nguyên Chi Thụ xuất hiện cũng không ngăn cản được hắn.

- Trong này hẳn là không có ai cả, để các chiến sĩ tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật đi, chúng ta bay ra khỏi phiên địa phương quỷ quái này.

Quan sát bốn phía một chút, sau khi dùng lực trường lực lượng tiến hành dò xét cẩn thận, Phó Thư Bảo nói.

Toàn bộ các chiến sĩ tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi cũng đều có được năng lực phi hành, Tiểu Thanh thì càng không cần phải nói đến. Như vậy mà nói, sẽ càng nhanh chóng rời khỏi cái địa phương này hơn, đạt thành nguyện vọng chạy trốn thành công.

- Từ từ!

Ngay tại thời điểm này, Tiểu Thanh đột nhiên chột thốt lên một tiếng:

- Chủ nhân, người xem đó là cái gì?

Phó Thư Bảo liếc mắt nhìn về phía địa phương mà Tiểu Thanh chỉ tới, sau đó lập tức cười nói:

- Đó chẳng qua chỉ là sa mạc mà thôi. Tiểu Thanh, người khản trương quá mức rồi!

Sau khi nói xong những lời này, Phó Thư Bảo lại ngay tức khắc ngăn cả người, lại chột nói:

- Từ từ! Những địa phương mà chúng ta từng đi quan đều đã biến thành ốc đảo, hồ nước, như thế nào nơi này lại còn có sa mạc nữa?

Hồ Nguyệt Thiên cũng kinh dị nói:

- Đúng vậy! Các địa phương khác cũng đã xảy ra những biến hóa phiên thiên phúc địa, trong này như thế nào lại còn có sa mạc tồn tại chứ?

- Các người lưu lại ở nơi này, ta đi xem thử!

Phó Thư Bảo thốt lên một câu, triển khai Băng Tuyệt Lực Lượng Chi Dực, bay nhanh về phía xa mạc kia.

Rất nhanh đi đến địa phương kia, Phó Thư Bảo phát hiện ra chỉ cần bước thêm một bước chân ra ngoài nữa thì sẽ là sa mạc hoang vu khô ráo, mà mặt đất dưới chân thì lại là một thảm cỏ xanh rì tươi mát. Toàn bộ đại địa phẳng phát như là bị một đường ranh giới màu xanh biếc chia ra làm hai phần, một bên là sa mạc, một bên là xanh hóa. Cái giới hạn này cứ kéo dài mãi về phía xa xa, vượt khỏi tầm mắt con người.

- Kỳ quái! Chẳng lẽ Khởi Nguyên Chi Thụ cũng chỉ có thể ảnh hưởng đến phạm vi này thôi sao? Nếu như là vậy mà nói, như vậy những địa phương vừa rồi chúng ta trải qua chẳng phải là một thế giới xanh biếc bên trong sa mạc hay sao?

Trong lòng thoáng ngẫm nghĩ, Phó Thư Bảo nhắc chân hướng về phía sa mạc bên ngoài giới hạn kia mà bước ra.

Một bước thật sự rất nhẹ nhàng, Phó Thư Bảo khẳng định là hắn có thể bước qua được giới hạn, nhưng mà đợi đến khi hắn hạ chân xuống, hắn lại kinh dị phát hiện ra, hai chân của hắn vẫn như cũ nằm bên trong phạm vi giới hạn! Tiếp theo hắn lại bước tới thêm một bước nữa, kết quả cũng giống như vậy. Hai lần cất bước, cũng đều không thể nào đi ra khỏi được giới hạn! Kế tiếp, hắn lại thử thêm rất nhiều lần, kết quả cũng đều lại giống nhau. Hắn cứ bước ra từng bước một, tận mắt nhìn thấy bàn chân sắp sửa đặt xuống mặt cát, thế nhưng khi chạm đất, lại vẫn như cũ là bên trong vòng giới hạn. Phẳng phát như là trong cái nháy mắt đó, toàn bộ đại địa màu xanh biếc đã kéo dài ra thêm một bước, đợi đến khi bàn chân hắn rơi xuống đất, thì lại lui lại một bước, thủy chung vẫn luôn duy trì giới hạn cố định.

- Ta dựa vào! Lão tử cũng không tin có tà!

Phó Thư Bảo phốc một cái bay vọt lên trên thiên không, triển khai Băng Tuyệt Lực Lượng Chi Dực, lấy tốc độ của âm thanh mà phóng vọt về phía sa mạc. Cái tốc độ như vậy, muốn xuyên qua cái giới hạn chỉ cỡ một bước chân kia, đó quả thật chỉ là chuyện tình trong khoảnh khắc mà thôi, nhưng mà kết quả lại khiến cho

hắn hồng mắt. Hắn không ngừng vù vù bay nhanh, nhưng mà cũng có cùng kết quả giống như hắn đang bước qua vậy. Hắn cảm giác được là hắn đã bay ra ngoài giới hạn rồi, nhưng mà cẩn thận đánh giá lại, hắn vẫn còn đang ở bên trong vòng giới hạn!

Thật sự rất tà môn a!

- Chẳng lẽ cái giới hạn có thể nhìn thấy này có được tính co duỗi phi thường cường đại, không thể nào xuyên qua được sao?

Cuối cùng cũng không thể không hạ xuống mặt đất, Phó Thư Bảo lại lâm vào một mảnh trầm tư:

- Nếu thật sự là như vậy, thì cái thế giới do Khởi Nguyên Chi Thụ sáng lập này, chẳng phải chính là đang bị một cái lồng chụp vô hình thật lớn bao phủ lại sao?

Chuyện tình như vậy, căn bản không thể tìm được đáp án.

Lập tức, trong lòng Phó Thư Bảo cực kỳ không cam lòng giờ quyền oanh kích thẳng về phía cái giới hạn kia. Đầu quyền thú dữ tợn gào thét phóng ra. Theo như hắn nghĩ, nếu như đây thật sự giống như một cái lồng chụp gì đó, như vậy liền có thể dùng lực lượng thuần túy để mà đột phá. Đầu Quyền thú rút gào phóng vọt ra, mang theo khí thế khổng lồ như sấm sét. Nhưng mà ngay trong nháy mắt xuyên qua giới hạn kia, nó lại hoàn toàn tiêu thất.

Không thể đột phá, không thể xuyên qua! Rốt cuộc Phó Thư Bảo cũng đã đạt được kết luận này.

Không có hình dạng cụ thể, không thể nào cảm giác được năng lượng lực lượng, lại có được đặc tính co giãn, sự mềm dẻo, cùng với tính hấp thu vượt quá sự tưởng tượng. Một cái lồng lớn như vậy chụp xuống trên toàn bộ cái thế giới mới sáng lập ra, như vậy còn biết chạy đường nào nữa?

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng suy nghĩ cẩn thận rồi, vì cái gì hắn dẫn theo người lên rồi đi, Mặc Lan Lý Sự lại cũng không có xuất hiện ngăn cản lại, bởi vì nàng ta sớm đã biết cái loại hành động này chính là phí công, thậm chí là buồn cười nữa!

546. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 486: Thực lực của Mặc Lan Lý Sự (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kích động mang theo gia quyến cùng với thuộc hạ lên rồi đi, cuối cùng lại xám xịt quay ngược trở về.

Dưới chân của Mặc Lan Lý Sự, Phó Thư Bảo lại nghe được càng nhiều người đi ra ngoài thám hiểm mang tin tức trở về. Hắn phát hiện ra, không chỉ có mình hắn phát hiện ra sự tồn tại của cái lồng chụp lớn kia, mà có rất nhiều người khác cũng đồng dạng phát hiện ra. Không chỉ có bốn phương tám hướng xung quanh là có giới hạn không thể đột phá, mà ngay cả thiên không trên đỉnh đầu cũng có giới hạn không cách nào xuyên qua được. Hắn đem tất cả các tin tức nghe được thu thập sửa sang lại một chút, vẽ ra trên giấy, cuối cùng kết quả thật sự đạt được hình dáng một cái vòng tròn thật lớn. Mà phiên đại địa mới sinh ra này, chân chân chính chính tồn tại một cái lồng chụp khổng lồ.

Tình huống hiện tại chính là, cái thế giới bên trong cái lồng chụp lớn này đang phát sinh những biến hóa phiên thiên phúc địa, mà thế giới bên ngoài lại không hề hay biết gì. Dưới loại tình huống này, Chi Ni Nhã đã trở thành người mà Phó Thư Bảo lo lắng nhất.

- Quốc sư Tha Na Sâm mãi cũng không có xuất hiện, tuy rằng hắn đã cắt đứt quan hệ cùng với Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nhưng mà bản thân hắn cũng là một Luyện Lực sĩ phi thường xuất sắc, nhưng lời nói lãnh đạm như vậy khẳng định sẽ có những nguyên nhân tất nhiên trong đó. Chẳng lẽ... Thiên Không Nữ Thần thật sự là sắp sống lại rồi sao?

Thời điểm lo lắng cho Chi Ni Nhã, suy nghĩ của Phó Thư Bảo thật tự nhiên liền nghĩ tới Tha Na Sâm cùng với Thánh Lan Vương, nghĩ tới Thiên Không Nữ Thần.

Đã có thể khẳng định chính là, Thiên Không Nữ Thần đã có Hy sinh giả, thông qua sự hiến tế của Hy sinh giả kia, Thiên Không Nữ Thần có thể sống lại. Chỉ có điều, mãi cho đến lúc này, Phó Thư Bảo cũng chỉ biết là có một người như vậy tồn tại mà thôi, thậm chí ngay cả người ta là nam hay nữ cũng đều không biết.

Bên trong lều lớn, cặp mày của Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên đang nhíu chặt lại, khó nén khỏi sự lo lắng trong lòng. Lén rời đi không thành công, cái thế giới tân sinh này giống như là một cái lồng giam khổng lồ, giam giữ tất cả mọi người trong này.

- Chẳng lẽ...

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên nghĩ tới một chuyện:

- Hết thấy những biến hóa trước mắt này đều là dấu hiệu Tiếp Dẫn Chi Thuyền sắp sửa xuất hiện hay sao?

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Chiếc thuyền nát kia cả vạn năm qua chưa từng xuất hiện lần này, ai mà biết được dấu hiệu nó sắp xuất hiện là cái gì chứ? Hiện tại ta còn đang hoài nghi không biết nó có thật sự tồn tại hay không nữa kia!

- Thời điểm này lại đi hoài nghi tính chân thật của Khởi Nguyên Chi Thụ? Người không biết rằng điều đó rất buồn cười hay sao?

Thanh âm của Mặc Lan Lý Sự đột nhiên vang lên. Bên trong hư không thoáng chân động một chút, nàng ta đột nhiên xuất hiện bên trong lều trại. Không thể đoán ra được là nàng ta bằng vào tốc độ quỷ dị mới hoàn thành được chuyện tình này, hay là bằng vào cái loại Luyện Lực Khí thần kỳ nào đó hiệp trợ nàng hoàn thành việc xuất hiện trống rỗng như thế này. Tóm lại, trước khi nàng đến đây, chẳng có bất cứ dấu hiệu gì cả, mãi cho đến khi thân ảnh của nàng xuất hiện, mọi người mới phát hiện ra nàng đến đây.

Sự xâm nhập đột nhiên như thế này, không phải là khoe khoang thực lực, mà là đang nói cho Phó Thư Bảo biết, nàng ta hoàn toàn có thực lực giết chết hết thấy mọi người trong này, nhất là hai nàng nữ nhân của hắn.

- Mặc Lan Lý Sự, trước khi vào đây chẳng lẽ ngươi không biết phải gõ cửa hay sao?

Phó Thư Bảo tức giận nói. Dụng ý của Mặc Lan Lý Sự, trong lòng hắn hiểu rõ ràng, mà cái này cũng khiến cho hắn cảm thấy sự uy hiếp thật lớn. truyện copy từ

- Hừ! Cái lều trại này của ngươi chẳng phải là không có cửa hay sao?

Mặc Lan Lý Sự thản nhiên cười nói.

- Nữ nhân thói tiểu lý tàng đao...

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm mắng một tiếng, ngoài miệng thì hỏi:

- Người nói chúng ta hoài nghi tính chân thật của Tiếp Dẫn Chi Thuyền là rất đáng cười, chẳng lẽ hết thấy những chuyện trước mắt này đều là dấu hiệu mà nó sắp xuất hiện hay sao?

Mặc Lan Lý Sự cười nói:

- Thân là một trong Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nếu như ta ngay cả dấu hiệu xuất hiện của Tiếp Dẫn Chi Thuyền cũng không biết mà nói, ta đây chẳng phải là rất thất trách hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo chột động. Tuy rằng Mặc Lan Lý Sự cũng không có nói rõ ràng, nhưng mà những lời của nàng đã thuyết minh rõ ràng, hết thấy trước mắt này cũng đều là dấu hiệu Tiếp Dẫn Chi Thuyền sắp sửa đến.

Mặc Lan Lý Sự lại nhàn nhạt nói:

- Đừng cho rằng ta không biết chuyện tình người dẫn theo mọi người lên trốn đi. Ta sở dĩ không có xuất hiện ngăn cản các người, một là bởi vì không cần thiết phải làm vậy, hai là muốn nói cho các người biết, các người chỉ có thể thành thành thật thật đợi ở trong này, bất cứ ý tưởng nào tìm cách rời đi cũng đều là phí công cả!

Dừng lại một chút, nàng ta lại cười khanh khách, nói:

- Phó Thư Bảo, đến bây giờ người cũng còn chưa có thừa nhận người chính là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện hay sao?

Phó Thư Bảo quả thật có nghĩ tới, nhưng mà thật sự chính là không muốn thừa nhận. Hết thấy những thứ này cũng đều tới rất đột nhiên, thậm chí kỳ diệu khó hiểu.

- Tiếp Dẫn Chi Thuyền chính là vì người mà xuất hiện, người lại tìm cách bỏ trốn. Người thử tưởng tượng một chút, nếu như đến thời điểm khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện ở trong này, cũng không nhìn thấy người mà mình phải tiếp dẫn, người không cho rằng đây chính là một chuyện buồn cười nhất thiên hạ sao? Dù sao, ta cũng tuyệt đối không để cho loại chuyện tình như thế này phát sinh.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Xem ra Tiếp Dẫn Chi Thuyền thật sự là theo Địa Hạ Cánh Khẩu đi đến đây. Chỉ là không biết, nó sẽ đi đến địa phương nào đây?

Vừa nghĩ tới đây, trong đầu hần đột nhiên lại nghĩ tới một địa phương, trầm nghĩ:

- May mắn là Mặc Lan Lý Sự cũng không biết ta đã từng đi đến Địa Hạ Cánh Khẩu, cũng không biết sự tồn tại của Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành. Ta mãi cho đến lúc này cũng vẫn còn chưa biết rõ ràng lắm những Lý sự như nàng ta sắm vai trò gì trong Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc. Chẳng qua dựa theo cường độ của năng lượng trụ bên dưới lòng đất mà xét, trên bầu trời cùng với trên mặt đất cũng đều có tầng hộ trảo vô hình, không thể nào đột phá và xuyên qua được, mà thế giới dưới lòng đất khẳng định cũng không thể nào thông qua được.

- Như vậy, hiện tại người đi theo ta đi!

Tầm mắt của Mặc Lan Lý Sự rơi xuống trên người của Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi.

Phó Thư Bảo từ trong ánh mắt của nàng nhìn thấy được một chút sát khí nhàn nhạt. Ánh mắt như vậy, không hề nghi ngờ gì chính là muốn nói cho hần biết, chỉ cần hần cự tuyệt, như vậy sẽ là một cái đại phiền toái. Chẳng qua, sự uy hiếp của một cái ánh mắt cũng không đủ để khiến cho hần khuất phục, hần vẫn như cũ đứng bất động, chỉ là dùng một loại ánh mắt đậm đặc mà nhìn chăm chăm Mặc Lan Lý Sự.

547. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 486: Thực lực của Mặc Lan Lý Sự (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trước kia, tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo chỉ là cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực mà thôi, không thể nào chống lại được Mặc Lan Lý Sự. Nhưng mà hiện tại tu vi lực lượng của hần đã đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, có thực lực chống lại nhất định. Mặt khác, có thêm một đại sư phụ trợ chiến đấu Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi cùng thực lực Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực, còn có một Tiểu Thanh bất cứ lúc nào cũng nhận lệnh cùng với Thần thú Thất Luyện Mãng vừa mới thu nhận về nữa, hần đã không phải

là cái tên cường giả tam lưu bất cứ ai cũng có thể hiệp đám được, mà là một trong những cường giả nhất lưu có thể đếm được trên đầu ngón tay của thế giới này!

Có được thực lực chống lại, Phó Thư Bảo tự nhiên cũng không tiếp tục chịu sự bày bố của Mặc Lan Lý Sự nữa. Hắn lựa chọn trầm mặc, cũng là đang cảnh cáo Mặc Lan Lý Sự, hắn đã không phải dễ dàng đùa bỡn như vậy nữa. Nếu như nàng muốn động thủ, hắn một chút cũng không sợ hãi.

- Khanh khách...

Một chuỗi tiếng cười thanh thúy như chuông bạc từ trong miệng của Mặc Lan Lý Sự truyền ra, không giận mà còn cười vui vẻ:

- Phó Thư Bảo, người nghĩ rằng cánh chim của người đã đủ lớn rồi sao? Trở thành Luyện Lực sĩ được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, nghĩ rằng có thể thoát khỏi ta rồi sao? Cái này so với chuyện người muốn chạy trốn còn càng buồn cười hơn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Buồn cười thì như thế nào? Người cần ta à?

- Xem ra không cấp cho người một cái giáo huấn đầm máu, người sẽ không minh bạch a!

Trong lúc nói chuyện, Mặc Lan Lý Sự giơ tay ra chụp về phía Độc Âm Nhi một cái. Chỉ một trảo đơn giản này, lại ẩn chứa khí thế như sơn băng địa liệt. Năm ngón tay của nàng giống như năm tòa núi lớn vậy, mỗi một tòa núi lớn cũng đều có sức nặng ức vạn cân.

Một trảo như vậy, chỉ cần bị một đầu ngón tay đâm trúng, như vậy cũng giống như cùng với một tòa cự sơn ỨC VẠN CÂN va chạm với nhau, cái loại kết quả này có thể tưởng tượng mà biết.

Rống!

Một tiếng thú rống vang lên, Phó Thư Bảo đã oanh kích ra một quyền. Đầu Quyền thú cả người mang theo Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đã xuất hiện, ngăn chặn phía trước lộ tuyến tấn công của Mặc Lan Lý Sự. Mà nắm tay của hắn lại cũng ngay phía sau theo tới, cực kỳ chuẩn xác oanh kích thẳng lên trên năm ngón tay của Mặc Lan Lý Sự.

Trong khoảnh khắc va chạm cùng một chỗ với nhau, phát ra một tiếng nổ oanh long. Kinh khí bắn ra bốn phía xung quanh nhất thời đem cái lều trại rộng lớn hoàn toàn phân giải, đem vô số mảnh nhỏ tàn phá hướng bốn phương tám hướng chấn văng tứ tung.

Phanh!

Ổng ngắn phóng ra đạn độc được trong tay của Độc Âm Nhi đột nhiên kêu vang một tiếng. Bị Mặc Lan Lý Sự liệt vào mục tiêu công kích, mặc dù cũng không có bị đắc thủ, nhưng mà nàng ta từ trước đến nay vẫn luôn mạnh mẽ hiếu thắng, ngay sau khi thoát ly khỏi nguy hiểm, phản ứng đầu tiên cũng không phải là trốn tránh, mà là lập tức phản công.

Một luồng lửa nhỏ đột nhiên từ bên trong miệng ống phóng thẳng ra ngoài. Ngay lập tức một viên đạn màu xanh biếc gào thét phóng thẳng về phía giữa mặt của Mặc Lan Lý Sự. Nó vừa xuất hiện, không khí xung quanh nó nhất thời tản mát ra một cỗ hương vị gay mũi khiến cho người ta ghê tởm. Độc tính ẩn chứa trong đó không nói cũng biết.

Độc Chi Đoản Thông, căn cứ theo Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ của Phó Thư Bảo cải tiến mà thành. Nó đã xem như chính là biểu hiện kỹ thuật Luyện Lực Khí cao nhất của cô nàng thiếu nữ kịch độc này rồi.

Đột nhiên phóng ra, lại chỉ trong khoảng cách ngắn ngủi như thế này, liền giống như là nổ súng ở ngay trước mắt người khác. Cho dù là tốc độ của Phó Thư Bảo cũng căn bản không thể nào tránh thoát được. Nhưng mà, một viên đạn độc được này không ngừng lại rơi vào khoảng không. Quỹ tích phi hành của nó đúng là thẳng vào trước mặt của Mặc Lan Lý Sự, nhưng mà ngay khi nó vừa rời khỏi miệng ống, thì Mặc Lan Lý Sự cũng đã biến mất trong hư không.

- Mau tránh ra!

Phó Thư Bảo rống to một tiếng, toàn thân nổ rộ Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, hội tụ lại một chút, dùng hình thức một khóa quang cầu bay thẳng đến bên cạnh Độc Âm Nhi.

Trong khoảnh khắc áp súc lực trường lực lượng, dùng hình thức năng lượng hình cầu thuần túy tiến hành công kích, đây là kỹ năng chỉ có những Lực sĩ nắm giữ Đại Vô Vũ Trụ Lực mới có thể vận dụng được. Hiện tại Phó Thư Bảo là vừa đủ có thể sử dụng.

Trên thực tế, hắn không chỉ có trong khoảnh khắc đem lực trường lực lượng của hắn áp súc lại thành một khóa quang cầu lớn cỡ nắm tay, mà còn gia nhập Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa vào trong đó, so với những Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ Cấp bình thường khác còn mạnh mẽ hơn gấp đôi.

Gào thét đánh tới, ngay cả không khí cũng đều bị đốt khiến cho bốc hơi lên. Năng lượng lực lượng cường đại cùng với Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa dồn nén lại cùng một chỗ, cái loại uy lực này, khiến cho người ta không thể hoài nghi, cho dù là một tòa Thần Miếu bằng đá tảng rắn chắc, cũng sẽ bị nó ngay lập tức oanh kích thành tro bụi!

Uy lực như vậy, cho dù là Mặc Lan Lý Sự cũng không dám khinh thường. Nàng ta hoàn toàn có thể trong lần ẩn thân công kích thứ hai mà đánh chết Độc Âm Nhi, nhưng mà thân thể huyết nhục của nàng nhất định cũng sẽ gặp phải sự đả kích mang tính hủy diệt. Một khi phát sinh tình huống này, cũng sẽ chỉ có một loại kết quả, đó chính là Độc Âm Nhi chết chắc, mà nàng bị trọng thương, sẽ phải đối mặt với sự phản kích báo thù của Phó Thư Bảo cùng với Hồ Nguyệt Thiên.

Xì xì!

Một thanh âm quái dị vang lên. Mặc Lan Lý Sự bị chặt đứt lộ tuyến tấn công, bị bắt buộc phải hiện thân. Mà trong tay của nàng cũng có thêm một tấm chắn tạo hình phong cách cổ xưa. Cánh tay trắng thuần mảnh khảnh nhẹ nhàng vung lên, đón đỡ một chút, vừa lúc đánh thẳng lên trên quang cầu của Phó Thư Bảo. Không có thanh âm nổ tung kịch liệt nào cả, thậm chí ngay cả một chút hiện tượng rung động cũng không có. Một khóa quang cầu có thể tạc hủy cả một tòa Thần Miếu chắc chắn, liền cứ vậy lặng lẽ không một tiếng động biến mất trên mặt của tấm thuẫn bài kia.

- Huyền Hồ Phân Thân, xuất chiến!

Tiến công cùng với phòng thủ diện quang hỏa thạch, cũng chỉ trong thời gian một cái nháy mắt liền hoàn thành. Mãi cho đến lúc này, Hồ Nguyệt Thiên mới hoàn thành xong triệu hồi huyền hồ phân thân chuẩn bị công kích, đem lực lượng của nàng ngưng luyện ra hàng trăm huyền hồ phân thân giống hệt nhau.

Những cái huyền hồ phân thân này, đối phó với một vài Lực sĩ hoặc là chiến sĩ đơn giản thì có thể dùng được, dùng để đối phó với cấp bậc cường giả như Mặc Lan Lý Sự vậy, căn bản là phi thường miễn cưỡng. Một trăm huyền hồ phân thân giống như thủy triều xung phong tiến lên, chỉ thấy bàn tay cầm thuẫn của Mặc Lan Lý Sự chỉ nhẹ nhàng bình thản vung lên, một mảnh Nguyên Tố Chi Hỏa hắc ám đột nhiên xuất hiện, giống như quặng đồng lửa vào đồng rơm khô, trong khoảnh khắc đã đem một trăm đầu huyền hồ phân thân bao trùm lấy, sau đó phát tay một cái, một trăm huyền hồ phân thân nhất thời như băng gặp lửa nóng, toàn bộ tiêu tan hết.

548. Chương 486: Thực Lực Của Mặc Lan Lý Sự (3)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 486: Thực lực của Mặc Lan Lý Sự (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đây mới chính là thực lực của Mặc Lan Lý Sự! Phó Thư Bảo, Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên, cả ba người đều sử xuất ra tất cả thủ đoạn của mình cũng vẫn ở trong hoàn cảnh cực kỳ bất lợi. Kết quả như vậy thật sự làm cho người ta cảm thấy bi quan.

Nhưng mà loại kết quả này lại là tất nhiên. Trong số ba người, thực lực của Phó Thư Bảo chính là mạnh nhất, nhưng mà cũng chỉ là cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực mà thôi, cùng với Mặc Lan Lý Sự, một cường giả tối cao, tu vi lực lượng nhìn bề ngoài có thể là cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực đỉnh phong mà so sánh, vẫn là chênh lệch một trời một vực. Huống chi, tu vi này của Mặc Lan Lý Sự cũng chỉ là sự phán đoán đại khái mà thôi, trên thực tế, cảnh giới của nàng ta rất có thể đã siêu việt cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực đỉnh phong, tiến nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh càng cường đại càng thần bí hơn nữa!

Cảnh giới Hỗn Nguyên Cảnh chính là cảnh giới tối cao, chỉ là một cái khái niệm như thế, cũng đã đủ khiến cho người ta hít thở không thông rồi, chứ đừng nói đến là cùng cường giả cảnh giới đó chiến đấu.

- Không nghĩ đến, lấy tu vi cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực Nhất trọng của ngươi, không ngờ có thể phát huy ra sức chiến đấu cường đại đến như thế, có thể hai lần tránh thoát khỏi công kích của ta, thật sự là hiện tượng kỳ quái!

Mặc Lan Lý Sự cũng không có tiếp tục ra tay công kích hai người Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên nữa, cũng không có động thủ với Phó Thư Bảo, mà là thoáng tạm dừng lại, có chút kinh ngạc nói. Cái loại ngữ khí này, cực kỳ giống như một lão sư đang ở trên sân tập khen ngợi một gã đệ tử xuất sắc.

Tại thời điểm này, Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Bách nhân đội Hồ Tộc cùng với Bách nhân đội Độc Lang Tộc cũng đã đem vị trí xung quanh lầu lớn hoàn toàn bao vây lại. Bách nhân đội Hồ Tộc dưới sự chỉ huy của Hồ Giang Phong, gỡ xuống Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ, đều chỉ thẳng về phía trên người của Mặc Lan Lý Sự.

Mặc Lan Lý Sự cười nói:

- Các ngươi cho rằng, đám tiên nỗ này của các ngươi có thể gây tổn thương cho ta được sao?

Phó Thư Bảo khẽ phát phát tay:

- Thu hồi nỗ tiên lại đi!

Hắn biết, tốc độ phóng thích của Độc Chi Đoản Thống của Độc Âm Nhi so ra còn nhanh hơn Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ rất nhiều, mà Độc Chi Đoản Thống của Độc Âm Nhi phóng ra ở khoảng cách gần đến như vậy, cũng không thể làm tổn thương một sợi tóc của Mặc Lan Lý Sự, chứ đừng nói đến đám Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ này.

Đối phó với những cường giả bình thường, thậm chí là những cường giả cấp bậc như Trư Hoàng vậy, Bách chiến đội Hồ Tộc chính là một sự uy hiếp nghiêm trọng. Nhưng mà đối phó với cường giả tối cao như là Mặc Lan Lý Sự vậy, đó lại là không thể nào.

Nhận được mệnh lệnh của Phó Thư Bảo, Hồ Giang Phong cũng không có chút chần chừ, lập tức để đám chiến sĩ Hồ Tộc đem Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ triệt hạ xuống, nhưng mà vẫn đứng ở vị trí vây kín xung quanh, tinh lực tập trung cao độ, bất cứ lúc nào cũng lâm vào trạng thái lâm chiến.

- Như vậy, ta vẫn là câu nói kia, ngươi đi theo ta đi! Bằng không mà nói, người của ta cũng sẽ không có dễ dàng nghe lời người người của người đâu!

Mặc Lan Lý Sự nhẹ nhàng vỗ nhẹ hai tay một cái.

Rầm rầm rầm!

Năm nàng nữ chiến sĩ tóc vàng đồng dạng cũng nắm giữ Luyện Lực Khí Nỗ giống như một tầng thủy triều tuôn thẳng vào trong doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Nhưng mà những nàng nữ chiến sĩ tóc vàng này xuất hiện cũng không khiến cho Phó Thư Bảo khẩn trương. Khiến cho hắn khẩn trương chính là, dưới chân của năm trăm nàng nữ chiến sĩ tóc vàng kia, có vô số gò đất không ngừng di động. Những gò đất di động này cũng không phải là rất lớn, mà giống như một con rùa nhỏ đang di động rất nhanh bên dưới bùn đất vậy, phần mai rùa cứng rắn nổi lên trên bùn đất.

Tâm tình của Phó Thư Bảo đột nhiên trầm xuống. Hắn biết, đó chính là lực lượng tinh nhuệ nhất của Mặc Lan Lý Sự, Chiến sĩ Thạch Tượng đang tiềm hành trong lòng đất. Tình cảnh ngày ấy phân thân lực lượng của hắn bị miếu sát trong không trung nhất thời lại hiện lên trong óc. Mặt ngoài thì vẫn lặng yên, thể nhưng sau lưng hắn đã toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Hắn cũng không phải là người nhất gan khiếp nhược, nhưng mà hắn lại biết, hắn dưới loại trường hợp này nếu vẫn là cường ngạnh, thứ có thể đạt được cũng chỉ là nghĩa khí nhất thời, mà thứ mất đi chính là tính mạng của Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với các thuộc hạ cận thân dưới tay mình.

Nghĩa khí cùng với sinh mệnh của thân nhân, thủ hạ của chính mình, bên nặng bên khinh, Phó Thư Bảo phân biệt rất rõ ràng, sự lựa chọn của hắn cũng rất đơn giản.

- Mặc Lan Lý Sự, chỗ của ngươi có nước nóng tắm rửa hay không?

- Cái gì?

- Nếu như không có mà nói, như vậy ngươi mau mau cho người của ngươi về nấu đi! Mặt khác, ta còn muốn một con dê nướng thật lớn nữa đó!

Mặc Lan Lý Sự lẳng lặng nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, không biết là nên gật đầu hay là lắc đầu đây...

Luyện Hoa Nữ Thần nắm giữ Luyện Lực sĩ, Luyện Lực Khí trong thiên hạ, như vậy khẳng định cũng nắm giữ những kỹ thuật luyện chế cao thâm nhất trong thiên hạ.

Pho Thần tượng bên trong Thần Miếu cũng không phải là chân thân của nàng, mà cũng chỉ là một cái phân thân mà thôi. Chữa trị cái đầu bị gãy của nàng, Phó Thư Bảo sẽ biến thành Hy sinh giả, sẽ chết không thể chết thêm lần nữa.

Thời điểm khi Mặc Lan Lý Sự dùng vũ lực hiếp bức hắn, Phó Thư Bảo liền đoán ra rằng lúc này đây cũng chưa chắc nàng ta bắt hắn trở về tiếp tục sửa chữa đầu lâu của Luyện Hoa Nữ Thần, bởi vì hiện tại hắn đã là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, hơn nữa hiện tại đã xuất hiện dấu hiệu Tiếp Dẫn Chi Thuyền sắp sửa xuất hiện. Căn cứ theo thuyết pháp trước kia của nàng chính là, hắn đã có cơ hội được đi đến Thánh Đảo, mà nàng cũng muốn cùng đi với hắn. Chỗ tốt của cái này rõ ràng là lớn hơn cái trước rất nhiều.

Mặc Lan Lý Sự là một người theo đuổi lợi ích lớn nhất, nàng ta khẳng định sẽ không có trước khi có cơ hội bước chân lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà cả vạn năm mới xuất hiện một lần mà để hắn chết đi được.

Nhưng mà, Phó Thư Bảo lại không nghĩ tới chính là, Mặc Lan Lý Sự cuối cùng vẫn đưa hắn trở về bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần.

- Phiền toái Phó công tử tiếp tục tu bổ thêm một lần nữa đi!

Dưới chân của Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần, Mặc Lan Lý Sự mở cửa gặp núi liền nói luôn.

- Không biết phải vùi vả tu bổ Thần tượng như vậy, là vì mục đích gì?

Phó Thư Bảo giả vờ như không biết nội tình, làm như vô tình hỏi.

Mặc Lan Lý Sự nói:

- Luyện Hoa Nữ Thần nắm giữ trong tay Luyện Lực sĩ, Luyện Lực Khí cùng với kỹ thuật luyện chế của cả thiên hạ. Thế giới tân sinh đã sinh ra, cái thế giới này cũng là một mảnh trống rỗng, nếu như không có Luyện Hoa Nữ Thần, như vậy thế giới này sẽ biến thành cái gì đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Ngươi con mẹ nó, muốn lão tử chết à? Không dễ dàng như vậy đâu!

Mặc Lan Lý Sự không có khả năng biết được thời điểm này trong lòng Phó Thư Bảo đang ân cần hỏi thăm nàng cùng với tất cả thân nhân nữ tính trong nhà của nàng một hồi. Liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, nàng còn nói thêm:

- Chẳng qua, lần này đây tu bỏ, người ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, không được tu bỏ hoàn toàn, chỉ có thể tu bỏ lại khoảng chừng một phần ba trụ cột ban đầu mà thôi! Một phần ba còn lại, đợi sau khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện rồi mới tu bỏ hoàn toàn!

549. Chương 487: Tư Thần Sâm Chết

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 487: Tư Thần Sâm chết

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, cười nói:

- Mặc Lan Lý Sự, đừng nói là người nghĩ muốn một phen đem luôn Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần lên trên Tiếp Dẫn Chi Thuyền hoàn thành một lần tu bỏ cuối cùng đó?

- Khanh khách...

Mặc Lan Lý Sự bật cười một chuỗi thanh thúy:

- Người thật sự là một kẻ thông minh a! Cùng người nói chuyện, có thể lược bỏ rất nhiều những công đoạn phiền phức. Ta đương nhiên muốn đem Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần mang lên trên Tiếp Dẫn Chi Thuyền. Trong hành trình di chuyển dài dòng, người tiến hành một lần tu bỏ cuối cùng, có thể tránh được thời gian tịch mịch a!

Tiểu lý tàng đao, tâm như rắn rết!

Đem Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần chuyển luôn lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền tiến hành tu bỏ. Vừa có thể đạt được mục đích đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền đến Thánh Đảo, vừa đạt được mục đích chữa trị cho Luyện Hoa Nữ Thần, mà ngay cả tên gia hỏa không hay ho Phó Thư Bảo này cũng đã chết, nhất tiên hạ tam điều, bản tính của nàng quả thật tính không sót chỗ nào cả!

Phó Thư Bảo làm sao có đạo lý không biết cái âm mưu thâm sau lưng, qua sông rút cầu của nàng ta được. Mặt khác, chỉ bằng vào những lời nói của Mặc Lan Lý Sự, hắn cũng có thể cân nhắc ra được một cái kết luận, đó chính là ở trên Tiếp Dẫn Chi Thuyền khẳng định là không có ai cả! Bởi vì, nếu như có người nào đó ở trên thuyền, khẳng định sẽ không cho phép Mặc Lan Lý Sự ở trên thuyền hại chết hắn.

Một con thuyền Tiếp Dẫn Chi Thuyền không có bất cứ ai tồn tại, chuyện tình này càng ngày càng có ý tứ hơn nhiều, nhưng mà cũng càng ngày càng có nhiều bí ẩn hơn.

- Xem ra Mặc Lan Lý Sự này đối với chuyện tình của Thánh Đảo cùng với Tiếp Dẫn Chi Thuyền cũng biết được rất nhiều a! Mặt khác, dưới lòng đất xuất hiện một trụ năng lượng vô cùng khổng lồ, thế giới tân sinh nằm dưới hộ trảo vô hình, với năng lực của nàng ta, nàng ta khẳng định là sẽ rất nhanh biết được sự tồn tại của Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, cùng với sự tồn tại của trụ năng lượng. Việc này thật sự không dễ đối phó a!

Trong lòng nghĩ như vậy, Phó Thư Bảo âm thầm thở dài một tiếng. Hắn không thể không thừa nhận, Mặc Lan Lý Sự chính là đối thủ khó chơi nhất, lợi hại nhất mà từ trước đến giờ hắn từng gặp qua.

- Cứ làm như vậy đi! Phó công tử, người nhớ kỹ, chỉ được phép sửa chữa thêm một phần ba nữa, còn lại không được tiến hành sửa chữa. Bằng không người sẽ gặp phải những sự hung hiểm không thể nào đoán trước được! Người hiểu ý tứ của ta không?

- Hiểu được! Chẳng qua lần này đây ta cũng có một điều kiện!

Phó Thư Bảo nói.

Nghe Phó Thư Bảo đưa ra điều kiện, cặp mày của Mặc Lan Lý Sự nhất thời nhíu lại một chút, có chút sảng giọng nói:

- Không ngờ người còn dám đưa ra điều kiện với ta? Điều kiện gì?

Phó Thư Bảo nhàn nhật nói:

- Lần này đây ta cần được tự do hơn một chút. Cũng chính là nói ta muốn lúc nào tiến hành sửa chữa thì tiến hành lúc đó, nghĩ muốn đi đến nơi nào liền đi đến nơi đó. Trước khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, ta đáp ứng người sẽ hoàn thành sửa chữa một phần ba Thần tượng. Nhưng trong khoảng thời gian này, người không được hạn chế sự tự do của ta!

- Nếu như ta không dám ứng thì sao?

Mặc Lan Lý Sự lạnh lùng nói.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Nếu là như vậy cũng chẳng có cách nào khác! Người cường đại hơn ta rất nhiều, có thể tùy tiện giết chết ta! Nhưng mà ta cũng nói cho biết, trước khi người ra tay giết ta, ta tuyệt đối có năng lực một phen đem nơi này san thành bình địa. Hơn nữa, ta tuyệt đối nắm chắc có thể đánh cho người bị trọng thương. Nói vậy, đến thời điểm đó, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự khẳng định sẽ không bỏ qua cơ hội hiếm có này a?

- Ha ha ha ha...

Mặc Lan Lý Sự cười nói:

- Ta chẳng qua chỉ là thuận miệng nói đùa mà thôi, làm gì giống như thật vậy? Như vậy, cứ quyết định như vậy đi. Tự người cứ việc lên kế hoạch tiến hành sửa chữa Thần tượng, muốn lúc nào sửa chữa thì cứ việc sửa chữa, ta cũng sẽ không can thiệp nữa. Nhưng mà người cũng phải thực hiện lời hứa hẹn của người. Trước khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, người phải nhất định chữa được một phần ba!

- Ta làm người luôn chú trọng nhất lời hứa hẹn!

Phó Thư Bảo nói.

Mặc Lan Lý Sự lưu lại một tia ánh mắt kỳ quái, cũng không nói thêm gì nữa, xoay người rời đi. Có thể nhìn ra được, trong suy nghĩ của nàng, nếu như cái tên gia hỏa như Phó Thư Bảo mà chú trọng nhất chính là lời hứa, như vậy thì heo mẹ cũng biết leo cây rồi.

Bên trong tòa Thần Miếu trống rỗng liền chỉ còn lại mỗi mình một người Phó Thư Bảo, còn có năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng vô thanh vô tức đứng đó mà thôi, cùng với một pho Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần với phần cổ bị chặt ra hơn phân nửa.

Lại nhảy lên trên bãi đá, làm ra một trận bộ dạng khoa tay múa chân, Phó Thư Bảo vẫn là đối với Thần tượng tiến hành một lần chữa trị. Lần này đây cùng với lần đầu tiên liều lĩnh chữa trị hoàn toàn bất đồng nhau. Ngay từ đầu Phó Thư Bảo cũng đã liên khống chế tốt Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, nhưng mà ngay tại thời điểm khi lực hấp xả từ bên trong Thần tượng truyền ra, hắn liền ngay lập tức đứng lúc này gián đoạn lại hành vi sửa chữa, đem nguy hiểm ngăn cản trước khi nó phát sinh.

Cứ tiếp tục lặp đi lặp lại việc chữa trị như vậy, trải qua thời gian hơn nửa ngày, địa phương bị gãy trên cổ kia không ngờ đã được hắn chữa trị khoảng chừng hơn một tấc.

Bước cuối cùng của việc chữa trị Thần tượng tất nhiên chính là đem Kim Chi Lạc Ẩn dung nhập vào bên trong Thần tượng. Trên thực tế, mỗi khi Phó Thư Bảo sửa chữa thêm được một chút, lực hấp xả phát ra từ trong Thần tượng lại càng lớn. Đến cuối cùng, nếu như hắn muốn hoàn thành toàn bộ công tác chữa trị mà nói, kết cục của hắn tất nhiên là phải chết. Căn bản là không có khả năng sửa chữa một chút liền dừng lại, cuối cùng hoàn toàn hoàn thành công tác chữa trị.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng căn bản không hề định sẽ hoàn toàn chữa trị Thần tượng Phân thân của Luyện Hoa Nữ Thần. Ngoại trừ ba nàng nữ nhân của hắn, kẻ mà hắn yêu nhất chính là cái mạng nhỏ của hắn.

- Pho Thần tượng Phân thân này, cùng với các Chiến sĩ Thạch Tượng xung quanh cũng đều tạo thành bởi một loại vật liệu đá bình thường, cũng không phải là loại Luyện Lực Khí bình thường nào cả. Loại đá này từ

trước đến giờ vẫn chưa từng gặp qua bao giờ, không bằng mang về một đầu Chiến sĩ Thạch Tượng nghiên cứu một chút, có lẽ có thể phát hiện ra cái gì a!

Sau khi chấm dứt tu bổ, trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ. Lực trường lực lượng của hắn lập tức khuếch tán ra, thời điểm xác nhận không có ai ở xung quanh đang nhìn trộm mình, hắn mới bay nhanh về một góc khuất trong tòa Thần Miếu hắc ám, đem một pho Chiến sĩ Thạch Tượng thu trở vào bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới. Sau đó hắn lại dùng một vài đất đá bình thường bên dưới cái lỗ thùng lớn kia, rất nhanh đắp nặn nên một pho Chiến sĩ Thạch Tượng giả mạo, đặt lại ở vị trí ban đầu. Cuối cùng hắn lại lắc lắc người rời khỏi Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần.

Không biết tạo thành bởi loại vật liệu gì, cũng không có đặc tính khác thường nào có thể cảm giác được, giống hệt như một khối tảng đá bình thường vậy. Cho nên, chuyện tình lấy giả đổi thật này, hắn làm ra liền thiên y vô phùng, hơn nữa đặt bên trong mấy trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng dày đặc nơi đây, rất khó bị phát hiện. Chẳng qua, cho dù là bị Mặc Lan Lý Sự phát hiện ra, cùng lắm cũng chẳng có chuyện gì cả. Trước khi Thần Tượng còn chưa có hoàn toàn chữa trị xong, trước khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền còn chưa có xuất hiện, Mặc Lan Lý Sự bất luận như thế nào cũng sẽ không để cho hắn chết được. Huống chỉ cũng chỉ là ăn cắp một pho Chiến sĩ Thạch Tượng mà thôi. Nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn dốc hết khả năng để ngăn chặn cái loại sự tình này phát sinh. Hắn không muốn khiến cho Mặc Lan Lý Sự cảnh giác mình.

Con phố dài đi thông đến Thần Miếu cùng với những con đường nhỏ chung quanh tòa Thần Miếu căn bản hoàn toàn bất đồng nhau. Phó Thư Bảo rất dễ dàng có thể cảm ứng được một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng đang mai phục bốn phía dưới lòng đất. Chúng nó tạo thành một mạng lưới phòng ngự thiên y vô phùng, một giọt nước cũng không lọt. Liền thậm chí ngay cả phân thân lực lượng thực lực cùng cấp bậc Lực sĩ Vĩnh Hằng Lực Cấp cũng có thể dễ dàng miếu sát được.

Nơi mà một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng đang thủ vệ, chính là lãnh địa ngầm của Mặc Lan Lý Sự. Bên dưới còn có thêm mấy trăm vị nữ chiến sĩ tóc vàng, trang bị những Luyện Lực Khí vô cùng hoàn mỹ nữa. Thực lực như vậy, quả nhiên là khủng bố!

- Không biết Mặc Lan Lý Sự làm cách nào để cho đám Chiến sĩ Thạch Tượng kia sống lại? Nếu như ta cũng có thể làm được mà nói, tiền vốn họ mạng cũng liền có thêm một chút rồi!

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nghĩ, cước bộ không nhanh không chậm, thanh thoi nhẹ nhàng đi về phía doanh trại của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa.

Tán cây của Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn như cũ che kín cả thiên không, lúc này đây trên tán cây đã nở rộ ra vô số những chồi non xanh biếc. Hiện tại chúng nó vẫn còn chưa có hoàn toàn lớn dần thành những lá cây, nhưng mà chỉ những chồi non mới nhú thôi cũng đã có kích thước lớn bằng thân thể một người trưởng thành rồi! Có thể tưởng tượng được, những mầm lá lớn khổng lồ như vậy, sau khi nó hoàn toàn trưởng thành, đó cơ hồ chính là có kích thước cỡ một gian phòng bình thường.

Tầng cỏ cây cùng với cây cối bên dưới mặt đất đã xum xuê đến một trình độ nhất định. Mảnh phế tích ngày xưa đã hoàn toàn bị bao phủ bởi một tầng thảm cỏ xanh mượt tươi mát. Những dòng nước tươi mát dọc theo những con sông vốn đã khô cạn mà chảy xuôi qua, phát ra sinh cơ bừng bừng rạng rỡ.

Cả thế giới này cũng đã phát sinh sự thay đổi cực đại, nhưng lại không có cách nào biết trước được đến lúc nào Tiếp Dẫn Chi Thuyền mới xuất hiện.

Sau khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện lại sẽ xảy ra những chuyện xấu gì, còn nữa, Thánh Đảo đến tốt cùng là ở địa phương nào. Hết thấy những cái vấn đề này cũng đều khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng phức tạp, khiến cho đại não của hắn ngay cả một khắc cũng không thể ngừng suy nghĩ.

Bất tri bất giác đã đi ra khỏi phạm vi thể lực của Mặc Lan Lý Sự. Bởi vì sự ra đời của thế giới mới, rất nhiều địa phương đã phi thường thích hợp để cho nhân loại sinh sống. Các doanh địa lúc ban đầu xây dựng ở xung quanh phiên quảng trường kia tuyệt đại đa số đã triệt hồi rồi, đi đến những địa phương càng thích hợp, càng thoải mái hơn mà sinh sống. Thứ còn lại, cũng chỉ có doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa cùng với doanh địa của đám người Hội trưởng Long Điền, có vẻ vô cùng thừa thớt.

Thời điểm khi cách quảng trường một khoảng cách nhất định, Phó Thư Bảo đột nhiên dừng cước bộ lại, ánh mắt tập trung tại một phương hướng. Nơi đó là một mảnh phế tích phòng ốc đã sụp đổ, cây xanh cùng

với cỏ xanh sinh trưởng hỗn độn khắp nơi, những dây leo thô to như cánh tay quăn quanh khắp nơi. Tuy rằng là phế tích, nhưng mà lại làm cho người ta có một loại cảm giác tươi sống rậm rạp vô cùng.

Một đạo hàn quang đột nhiên từ bên trong mảnh lá cây rậm rạp kia xuyên thấu ra, cũng không hề tạm dừng chút nào, mãi cho đến lúc đâm thẳng vào trong ngực của Phó Thư Bảo!

Cước bộ không ngừng lui về phía sau, chỉ trong khoảnh khắc đã hoàn thành bảy bước di động. Ngay tại thời điểm bước về phía sau bước thứ tám, hữu quyền của Phó Thư Bảo giờ lên, giống hệt như linh xà oanh kích thẳng về phía trước.

- Rống!

Quyền thú rít gào, mang theo hỏa diễm oánh nhuận như băng tuyết, mang theo khí thế dũng mãnh như lôi đình mãnh liệt.

Ầm ầm!

Thanh âm bạo tạc nặng nề nhất thời từ chỗ va chạm không ngừng lan truyền ra. Quyền thú biến mất, nắm tay của Phó Thư Bảo lại cực kỳ tinh chuẩn nên chính xác lên trên đạo kim quang kia.

Đó là một thanh kiếm Luyện Lực Khí do loại kim chúc Vũ cấp luyện chế ra.

Quyền thú phóng thích ra, làm tan rã đại bộ phận kiếm lực, thế nhưng nắm tay của Phó Thư Bảo lại vẫn như cũ không dám ngạnh kháng với mũi kiếm cùng với kiếm phong. Hắn cũng không dám khinh thường thanh kiếm Luyện Lực Khí do kim chúc Vũ cấp luyện chế ra. Một khi không cẩn thận, rất có thể sẽ bị chặt đứt cả nắm tay, hoặc là cả năm ngón tay. Đó cũng chẳng phải là nói đùa a! Nắm tay của hắn mạnh mẽ đập thẳng lên trên bên cạnh của thanh kiếm Luyện Lực Khí kia. Nhất thời, lại một trận thanh âm kim chúc va chạm chói tai truyền ra. Thanh kiếm Luyện Lực Khí kia nhất thời bị đánh văng đi, không còn tiến tới nữa.

Người xuất kiếm kia chính là Tư Thẩn Sâm. Trên người hắn rõ ràng đang mặc kiện Luyện Lực Khí mà hắn cả đời hấn đắc ý nhất, Kim Lực Thần Giáp! Bộ chiến giáp Luyện Lực Khí sử dụng Linh Chi Vĩ Thạch luyện chế ra như vậy, bản thân liền có được lực phòng ngự cực kỳ cao, mặt khác còn có đặc tính gia tăng lực lượng cho người mặc nó, kỹ thuật luyện chế bí truyền đến từ Thời đại Khởi Nguyên, cùng với cất chứa rất nhiều những đặc tính thần bí mà mãi cho đến lúc này vẫn chưa thể hoàn toàn xác định được. Cho nên, một kiện chiến giáp Luyện Lực Khí như vậy, sau khi Tư Thẩn Sâm mặc vào, chỉnh thể sức chiến đấu liền gia tăng lên ít nhất một phần ba so với bình thường!

Chiến đấu giữa các cường giả, cho dù là chỉ gia tăng thêm một phần mười sức chiến đấu thôi, đó cũng đã là ưu thế sinh tử rồi, huống chi là đến một phần ba!

Một kiếm đâm ra không thành, thanh kiếm Luyện Lực Khí của Tư Thẩn Sâm lại một lần nữa phóng tới. Hắn sẽ không cấp cho Phó Thư Bảo bất cứ một cơ hội thở dốc nào cả. Một khi đã là mai phục ám sát, như vậy cần phải tốc chiến tốc quyết!

Tư Thẩn Sâm đã nhanh, Phó Thư Bảo so với hắn còn nhanh hơn!

Song chưởng đánh ra, lực trường lực lượng trong khoảnh khắc áp súc lại thành một đoàn, mang theo Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa có uy lực cực đại, ầm ầm nghiêng đón thanh kiếm Luyện Lực Khí của Tư Thẩn Sâm. Ngay sau khi khóa quang cầu rời khỏi tay, hai chân Phó Thư Bảo dẫm mạnh lên trên mặt đất một cái, thân thể bay ngược trở về phía sau. Tốc độ kia, giống hệt như là mũi tên thoát dây cung, khoảnh khắc liền bay đi xa.

- Khốn kiếp!

Tư Thẩn Sâm cũng không có dùng thanh kiếm Luyện Lực Khí đi kích phá khóa quang cầu do Phó Thư Bảo áp súc tạo thành kia. Nếu như thanh kiếm Luyện Lực Khí của hắn bị tạc hủy, như vậy đối với hắn mà nói, chính là hạn chế khả năng chiến đấu của hắn trên diện rộng. Chẳng qua, trên người mặc Kim Lực Thần Giáp, tay cầm kiếm Luyện Lực Khí, lòng tin có thể đánh chết Phó Thư Bảo của hắn cũng lớn đến mức chưa từng có, hơn nữa hắn vẫn còn có hậu chước khác...

chính mình đẩy vào trong hoàn cảnh bị động. Hắn dùng Phong Chi Tù Lung vây khốn Phó Thư Bảo, đồng thời cũng trực tiếp vây khốn chính hắn luôn.

Cuộc chiến trong lồng giam!

Bốn luồng lốc xoáy hội tụ lại cùng một chỗ, hơn mười đạo tia chớp thô to như cánh tay không ngừng lóe lên, trong khoảnh khắc bổ mạnh lên trên Phong Chi Tù Lung. Những luồng phong tức màu đen hoàn toàn che lại tầm mắt, thân hình của Phó Thư Bảo cùng với Tư Thản Sâm cũng đều bị thôn phệ, bao phủ, không thể nhìn thấy được.

Ầm ầm!

Đồng thời ngay khi tia chớp đánh xuống, thanh âm nổ mạnh kịch liệt từ bên trong Phong Chi Tù Lung truyền ra. Luồng sóng năng lượng xung kích giống như cuồng phong hướng bốn phương tám hướng khuếch tán rộng ra, trong khoảnh khắc đã đem Phong Chi Tù Lung xé bỏ, không còn tồn tại nữa.

Thân ảnh màu vàng của Tư Thản Sâm mang theo một cỗ máu tươi. Phốc một tiếng, bay ngược về phía sau.

Bên trong ánh mắt của hắn tràn đầy sự phẫn nộ, không cam lòng cùng với ghen tị mãnh liệt. Nhưng mà hắn lại tinh tường biết rõ, cái mà hắn thua Phó Thư Bảo chính là thua về thực lực. Song phương đều là đánh ra một kích cực mạnh, khí thế nhất định phải đánh chết đối phương. Nhưng mà, một kích cực mạnh của Phó Thư Bảo rõ ràng là mạnh hơn hắn rất nhiều. Ngay trong nháy mắt khi hắn đâm ra thanh kiếm Luyện Lực Khí, thì Quyền thú đã hóa giải đi một nửa uy lực của kiếm thể của hắn. Mà phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo lại lấy phương thức tự sát, tự bạo chính mình mà hóa giải đi một nửa uy lực còn lại trong kiếm, còn Quyền thú của Phó Thư Bảo thì trực tiếp phá vỡ tầng phòng ngự của hắn, nắm tay của Phó Thư Bảo thì đập thẳng lên trên lồng ngực không có chút bảo hộ nào của hắn.

Một quyền này tuy rằng cũng không thể lấy mạng của hắn, nhưng lại đã khiến hắn bị trọng thương.

- Đi chết đi!

Phó Thư Bảo cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt ném đá xuống giếng, xối băng trong trời tuyết như vậy. Băng Tuyệt Lực Lượng Chi Dực vừa động, phốc một tiếng đánh thẳng về phía Tư Thản Sâm đang co người trên tầng đá phía trước.

- Hừ! Muốn giết ta sao? Người vẫn tự lo cho thân mình trước đi!

Khóe miệng của Tư Thản Sâm không ngờ lại nhếch lên một tia nụ cười tàn nhẫn.

Phốc!

Từ bên dưới mặt đất đột nhiên phóng lên một đạo thân ảnh, xông thẳng về phía này.

- Trư Hoàng!

Sắc mặt Phó Thư Bảo nhất thời trở nên phi thường khó coi.

- Mau giết hắn!

Tư Thản Sâm oán hận hét lên, khó khăn lắm mới có thể đem thân hình co rút ổn định lại một chút.

- Ha ha... Đây chính là một cái vòng vây a, người không phát giác ra sao? Chỉ cần chúng ta xuất hiện, tiểu tử người khăng định sẽ xoay người bỏ chạy về phía Mặc Lan Lý Sự cầu cứu. Nhưng mà hiện tại... hãy để ta đến chấm dứt kiếp nhân sinh dơ bẩn của người đi!

Thân thể của Trư Hoàng cùng với thanh đoản nhận thích khách trong tay hắn dung hợp thành một đạo hàn quang hắc bạch giao nhau, tốc độ cực nhanh.

Phốc!

Đạo hàn quang hắc bạch giao nhau kia ngay khi bắn tới trước mặt của Phó Thư Bảo liền lập tức biến mất, cũng không phải là tiêu thất, mà là tiến nhập vào sau lưng của Tư Thản Sâm, sau đó lại theo trước ngực của hắn xuyên thấu qua!

- Người...

Tư Thẩn Sâm kinh ngạc nhìn chăm chăm vào thanh đoản nhận thích khách từ trong ngực của mình chui ra, lại nhìn về phía Trư Hoàng. Hắn không thể nghĩ ra được vì cái gì mà Trư Hoàng lại không giết Phó Thư Bảo, mà đi giết mình hữu là hắn.

Phó Thư Bảo cũng trừng mắt nhìn chăm chăm Trư Hoàng cùng với Tư Thẩn Sâm. Hắn cũng không rõ ràng cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

- Ha ha... Tư Thẩn Sâm, ngươi đã vô dụng rồi! Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự không tiện tự mình ra tay giải quyết ngươi, cho nên liền an bày ta đến giải quyết ngươi. Ta cũng không tiện từ chối, cho nên đành miễn cưỡng cường tiến ngươi một đoạn đường vậy.

- Ngươi... các ngươi...

Vừa mới mở miệng, còn chưa thể đem những lời trong lòng nói ra, thì đã có một ngụm máu tươi phun thẳng lên trên mặt Trư Hoàng. Trư Hoàng vốn dĩ đã có bảy phần giống lợn, bây giờ nhìn qua, càng giống hệt như một đầu lợn chết bị người ta đâm ột đao.

- Không sau cả, Tiểu Tư, ta tha thứ cho ngươi!

Trư Hoàng nhàn nhạt mỉm cười, nói một câu, sau đó chậm rãi rút ra thanh đoản nhận thích khách của mình. Hắn làm như vậy chính là có mục đích không để Tư Thẩn Sâm ngay lập tức chết đi, để cho hắn có thể cảm thụ một chút cảm giác thống khổ khi huyết nhục cùng với nội tạng bị đoản nhận thích khách Luyện Lực Khí cắt xé.

Sát Thủ Vương chính là Sát Thủ Vương. Tuy rằng bản thân Tư Thẩn Sâm đã bị thương nặng, nhưng thật ra cũng không đến mức dễ dàng bị ám sát giết chết như thế. Sở dĩ lại xuất hiện tình huống như vậy, đó là bởi vì Trư Hoàng đã một phen nắm giữ hết thấy tất cả những điều kiện cấu thành hành vi ám sát hoàn hảo của mình. Đầu tiên đó là địa điểm mà Tư Thẩn Sâm rơi xuống cùng với dừng lại, tiếp theo là thời gian cùng với góc độ ra tay.

- Phó Thư Bảo, lão tử cho dù có chết cũng muốn kéo ngươi lót lưng!

Thanh đoản nhận thích khách rút ra khỏi thân thể, Tư Thẩn Sâm đột nhiên bộc phát ra tiềm năng sinh mệnh cuối cùng. Thân thể lung lay muốn ngã cũng không có cơ rút lại, mà là mạnh mẽ phóng thẳng về phía trước.

Con người trước khi chết, cũng sẽ có một lần hiện tượng hồi quang phản chiếu. Có một vài người lợi dụng cơ hội này để nói ra di ngôn, chỉ ra địa điểm cất giấu những tài phú ngày bình thường tích góp được này nọ. Mà Tư Thẩn Sâm vốn dĩ nên lợi dụng cơ hội này để mà hướng Trư Hoàng hỏi một chút công đạo gì đó, nhưng không nghĩ đến chính là, hắn không ngờ lại khác người như thế, chạy đi công kích Phó Thư Bảo.

Điểm này ngay cả Trư Hoàng cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Vốn dĩ hắn cũng đã chuẩn bị tốt nắm quyền cứng rắn của mình, ngay thời điểm Tư Thẩn Sâm hồi quang phản chiếu giáng thêm một quyền nữa. Nhưng mà hiện tại xem ra, một quyền này vẫn là tiết kiệm lại thôi, cứ để cho Phó Thư Bảo xuất tiền trả.

Nhưng mà Phó Thư Bảo lại cũng không hề có chút dấu hiệu gì sẽ ra tay, chỉ là đứng thẳng bất động nhìn chăm chăm Tư Thẩn Sâm, chờ hắn đánh tới. Bởi vì ngay thời điểm Tư Thẩn Sâm đánh tới, hai mắt của hắn chợt kỳ quái nheo lại một cái.

Ở trong mắt của Tư Thẩn Sâm, Phó Thư Bảo cũng không hề nhìn thấy cừ hận, chỉ có nhìn thấy sự không cam lòng cùng với hối hận mãnh liệt.

Quả nhiên không nằm ngoài dự liệu của Phó Thư Bảo, thời điểm khi mà thân thể của Tư Thẩn Sâm bổ nhào đến trước mặt của Phó Thư Bảo, cũng không hề làm ra động tác tiến công nào cả, mà thân thể giống như mất đi lực lượng lao tới, cấp tốc co người lại. Phó Thư Bảo giờ tay ra ôm một cái, nhất thời mới giữ cho hắn không ngã xuống.

Một cái thanh âm suy yếu từ trong cái miệng tràn ngập máu tươi của Tư Thẩn Sâm phát ra, yếu ớt đến cực điểm:

- Trong chiến giáp của ta có...

Có cái gì, Tư Thẩn Sâm cũng không có cơ hội nói ra. Lời nói đến đây, trong cổ họng hắn chợt phát ra một tiếng ặc ặc nhỏ, cuối cùng ngừng hẳn hô hấp.

Phó Thư Bảo cũng không tại thời điểm này mà nóng lòng tìm tòi thi thể của Tư Thẩn Sâm, tìm kiếm cái mà Tư Thẩn Sâm nghĩ muốn nói cho hắn biết, mà là rất nhanh vác thi thể của Tư Thẩn Sâm lên trên vai của chính mình.

- Phó Thư Bảo, ngươi muốn làm gì?

Hành động của Tư Thẩn Sâm đã kỳ quái, mà hành động của Phó Thư Bảo tựa hồ càng kỳ quái hơn. Trư Hoàng hồ nghi tiến về phía trước quan sát cẩn thận một chút. Hắn cũng không có nghe thấy câu nói của Tư Thẩn Sâm ngay trước lúc lâm chung nhẩn lại.

Phó Thư Bảo nói:

- Kiện Kim Lực Thần Giáp trên người của hắn chính là một kiện chiến giáp Luyện Lực Khí phi thường đáng giá, không có đạo lý gì lưu lại cho đầu lợn chết nhà ngươi! Thứ này ta nhất định lấy rồi!

Dừng lại một chút, hắn mới nói thêm:

- Nhưng mà thật ra vì sao ngươi lại làm như vậy?

- Ha ha ha... Ngươi là người thông minh như vậy, hắn là có thể đoán ra được a! Đây xem như là một chút lòng thành của ta cùng với Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cấp cho ngươi đi. Chúng ta không nhất thiết phải trở thành địch nhân ngươi chết ta sống, ngược lại còn có thể trở thành hảo bằng hữu cùng nhau sinh tử a! Mặt khác...

Trư Hoàng cười nói:

- Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự nhờ ta chuyển lời cho ngươi, nếu như ngươi có chuyện gì muốn nói, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm bọn họ!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cho dù là ta không muốn nói gì, thì bọn họ cũng sẽ tới tìm ta phải không?

Trư Hoàng thoáng sửng sốt một chút, chợt cười nói:

- Chuyện tình ngày hôm nay đến đây là thôi đi! Chúng ta sẽ còn gặp lại nữa! Đến thời điểm đó, hy vọng ngươi có thể đưa ra một câu trả lời thuyết phục!

- Cái lời nói đó... ta trở về sẽ hảo hảo suy nghĩ lại!

Trên mặt Phó Thư Bảo như trước vẫn lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, làm cho người ta có một loại cảm giác phi thường thành ý. Thế nhưng trong lòng hắn lại đang mắng thầm:

- Nhìn thấy ta là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, liền lập tức chạy đến nịnh bợ! Trước kia lại nghĩ muốn giết chết lão tử, bây giờ muốn cùng các ngươi hợp tác? Nằm mơ đi! Đùa chết các ngươi!

- Cáo từ!

Trư Hoàng lắc mình biến mất, cười heo mà đi.

Phó Thư Bảo khiêng theo thi thể của Tư Thẩn Sâm, chạy nhanh về phía doanh trại của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Hiện tại hắn gấp gấp muốn biết, ám chỉ của Tư Thẩn Sâm lúc lâm chung, đến tột cùng là cái gì?

550. Chương 488: Thiên Vũ Thạch

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 488: Thiên Vũ Thạch

Tất cả mọi người cũng đều đang lo lắng cho Phó Thư Bảo, cho rằng hắn đi theo Mặc Lan Lý Sự cũng sẽ không nhanh trở lại, ít nhất cũng khoảng mười ngày như lần trước. Nhưng lại không nghĩ tới Phó Thư Bảo chẳng những một ngày còn chưa tới, đã liền phản hồi, hơn nữa lại còn vác theo thi thể của Tư Thản Sâm nữa. Chuyện tình như vậy làm cho người ta cảm thấy phi thường ngoài ý muốn. Chẳng qua Phó Thư Bảo cũng chỉ đơn giản kể lại một lượt những sự tình vừa mới trải qua, sau đó liền tiến nhập vào Sinh chi Không gian Trữ vật.

Kỳ thật, trong tình huống lúc đó, cho dù Trư Hoàng không có tâm tư âm thầm ám sát Tư Thản Sâm, cùng với Tư Thản Sâm liên kết đối phó với hắn, thì hắn cũng không chút sợ hãi nào. Bởi vì lúc đó trên người của hắn đang mang theo Sinh chi Không gian Trữ vật, ở bên trong có một cường thủ vô cùng mạnh mẽ, Thất Luyện Mãng! Thất Luyện Mãng sau khi biến thành nhân hình, cũng vẫn còn có thực lực vô cùng khủng bố. Lần trước nếu không phải do sơ ý khinh địch, thậm chí ngay cả Phó Thư Bảo cũng không thể chiến thắng được Thất Luyện Mãng. Thất Luyện Mãng cùng với Phó Thư Bảo liên thủ, Trư Hoàng cùng với Tư Thản Sâm căn bản không được chút ưu đãi nào cả.

Trước kia Phó Thư Bảo đi đến nơi nào cũng cần Tiểu Thanh đi theo bảo vệ, hiện tại thực lực bản thân hắn đã sớm vượt qua Tiểu Thanh rồi, cho nên phần lớn thời gian hắn đều để cho Tiểu Thanh âm thầm đi theo bảo hộ Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên. Lần trước nếu không phải hắn phái Tiểu Thanh đi thăm dò thế giới mới sinh ra, thu thập các tin tức tình báo có giá trị, thì khi Mặc Lan Lý Sự đối mặt với hắn, Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi còn có thêm một Tiểu Thanh và một Thất Luyện Mãng nữa, năng lực của hắn căn bản cũng không đạt được chút ưu đãi nào. Tóm lại, từ nhiều điểm tiền vốn tích lũy, hiện tại Phó Thư Bảo đã có được một chỉ lực lượng rất mạnh. Chẳng qua, chỉ lực lượng này hắn thật sự không muốn tùy tiện sử dụng, đợi đến thời khắc mấu chốt nhất mới có thể lấy ra, đạt được hiệu quả lớn nhất.

Làm việc luôn chừa lại một hậu chước, không thể để cho đối phương hoàn toàn nhìn thấy thực lực chân chính của mình. Cho dù có sử dụng, không đến thời điểm sinh tử tuyệt đối cũng không sử dụng hoàn toàn, đây chính là sách lược của Phó Thư Bảo.

Bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, Đan Thư Thần Thú cùng với Luyện Thiên Thủ đang nói chuyện với nhau, còn thành viên mới gia nhập Thất Luyện Mãng kia thì ở bên cạnh trúc xá trầm mặc suy nghĩ cái gì đó. Đan Thư Thần Thú là ân nhân của hắn, hắn đối với Đan Thư Thần Thú luôn mang theo một loại tâm tình kính sợ có dư.

Đơn giản chào hỏi mấy câu, Phó Thư Bảo đã đem thi thể của Tư Thản Sâm đặt xuống trên mặt đất trong viện. Khí tức của Tư Thản Sâm đã hoàn toàn mất sạch, gã địch nhân ngày xưa luôn tìm mọi cách cũng muốn giết chết hắn, hiện tại đã vĩnh viễn không thể mở mắt ra nữa. Không biết vì cái gì, trong lòng Phó Thư Bảo cũng không hề có một tia cảm giác cao hứng, ngược lại có một loại cảm giác mất mát trống rỗng.

Theo thực lực của hắn càng ngày càng tăng lên, trên thế giới này, những người có đủ tư cách trở thành địch nhân của hắn càng ngày càng ít, nhưng lại càng ngày càng tịch mịch hơn. Ở Tú Quốc, hai vị Vương tước Thái Bình, Vương tước Thanh Dật kia có thể nói chính là địch nhân lớn nhất của hắn, không thể nào chống lại, nhưng mà hiện tại, hắn đã có được thực lực để chính diện đối kháng rồi!

Lần này đây, chỉ cần chuyện tình ở Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc chấm dứt, quay trở lại Tú Quốc, hắn thậm chí có thể ra tay âm thầm giết chết Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình, hoàn toàn giải quyết xong hai cái đại phiền toái kia.

- Không nghĩ tới, một kỳ tài như Tư Thản Sâm vậy, một Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực lại cứ như vậy mà chết trong tay của Trư Hoàng, thật sự là không đáng giá mà!

Luyện Thiên Thủ có chút cảm khái nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Hắn cũng không chỉ là chết dưới tay của Trư Hoàng, mà còn là chết dưới tay của Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự nữa! Người này tâm cao khí ngạo, lại không nghĩ tới Thiên Không Kỳ sĩ đoàn của hắn vừa mới bị tiêu diệt, Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới thất bại, hắn đã mất đi giá trị bị lợi dụng, Diệt Luân

Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự liền dùng tính mạng của hắn để lấy lòng ta! Hừ! Tên gia hỏa này chẳng qua cũng chỉ là kẻ bị lợi dụng mà thôi!

Cởi bộ Kim Lực Thần Giáp trên người Tư Thẩn Sâm xuống, Phó Thư Bảo nhìn thấy cái lỗ thủng thật lớn từ phía sau lưng xuyên thẳng qua trước ngực kia. Hắn phát hiện cái lỗ thủng này cũng không có được san bằng lại. Có thể nhìn ra chính là, Kim Lực Thần Giáp được luyện chế từ kim chúc Vũ cấp, có được năng lực phòng ngự siêu cường. Nhưng mà đoản nhận thích khách của Trư Hoàng có thể mạnh mẽ đâm xuyên qua như vậy, thanh đoản nhận kia khẳng định cũng là một loại Lực Luyện Khí không bình thường, mà tuyệt đối là một kiện vũ khí Lực Luyện Khí còn mạnh mẽ hơn Kim Lực Thần Giáp rất nhiều.

Sau lưng của Tư Thẩn Sâm chính là Diệt Luân Lý Sự, mà sau lưng của Trư Hoàng chính là Vân La Lý Sự. Diệt Luân Lý Sự có thể cấp cho Tư Thẩn Sâm kỹ thuật luyện chế đến từ Thời đại Khởi Nguyên, thì Vân La Lý Sự tự nhiên cũng có thể cấp cho Trư Hoàng kỹ thuật luyện chế từ Thời đại Khởi Nguyên. Hơn nữa, trước khi ra tay hạ thủ, Diệt Luân Lý Sự thật rất có khả năng đã nói cho Trư Hoàng biết điểm sơ hở của Kim Lực Thần Giáp nữa.

Những nhân tố này cộng lại, Tư Thẩn Sâm liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bên trong Kim Lực Thần Giáp cũng không có gì đặc biệt, nhưng mà bên trong kiện nội y nhuộm đầy máu tươi của Tư Thẩn Sâm, Phó Thư Bảo lại tìm ra được một cuộn quyền trục da thú cổ xưa. Văn tự trên mặt của cuộn quyền trục da thú này cũng không phải là văn tự hiện tại, mà là văn tự của Thời đại Khởi Nguyên. Cuộn quyền trục da thú này sau khi trải ra dài khoảng chừng hơn một thước, bề rộng cũng gần một thước. Máu tươi của Tư Thẩn Sâm nhuộm đầm một mảng lớn, cùng với da thú màu vàng sẫm hỗn hợp lại vô cùng nổi bật, đập vào mắt hết sức kinh tâm động phách.

- Đan Thư Thần Thú, cầm lấy phiên dịch một chút!

Phó Thư Bảo đem cuộn quyền trục da thú đưa cho Đan Thư Thần Thú, nói.

Đan Thư Thần Thú một ngụm nuốt luôn cuộn quyền trục da thú kia xuống, ngay lập tức nói ngay:

- Ba ba, kiện quyền trục da thú này là tạo thành bởi da của Địa Hồ cấp bậc Linh Vương!

Phó Thư Bảo hỏi:

- Còn nội dung thì sao? nguồn

Phốc phốc phốc!

Đan Thư Thần Thú phun ra mấy tờ giấy mỏng, trên mặt vẽ đầy những đồ hình cùng với văn tự mà Phó Thư Bảo có thể đọc được.

- Tạo Giáp Thuật Thái Cổ?

Phó Thư Bảo đọc hàng chữ ở trang đầu tiên, trong lòng một mảnh kinh ngạc.

- Ba ba, cái Tạo Giáp Thuật Thái Cổ này ở Thời đại Khởi Nguyên chính là kỹ thuật chuyên dùng để tạo ra các loại chiến giáp Lực Luyện Khí! Trước kia ta vẫn luôn muốn tìm kiếm bộ quyền trục này, nhưng thủy cung không được như ý nguyện, lại không nghĩ tới ngày hôm nay đã đạt được như ý! Đúng rồi! Thời điểm khi ta tiến hành phiên dịch, phát hiện ra, Tư Thẩn Sâm khi tiến hành luyện chế bộ Kim Lực Thần Giáp này, kỹ thuật mà hắn dùng để luyện chế chính là đến từ Tạo Giáp Thuật Thái Cổ này. Nhưng mà đó cũng là một môn kỹ thuật kém cỏi nhất, thấp nhất trong đó. Hơn nữa, rất nhiều chỗ cũng còn chưa được hoàn thiện! Có thể nhìn ra được, không có sự trợ giúp của ta, hẳn trên phương diện phiên dịch cùng với lý giải có rất nhiều vấn đề!

Đan Thư Thần Thú nói.

Trong đầu Phó Thư Bảo không nhịn được nhớ lại cảnh tượng dưới chân Khởi Nguyên Chi Thụ lúc trước, cảnh tượng khi mà Tư Thẩn Sâm mở ra Kim Lực Thần Giáp, Kim Lực Thần Giáp của hắn đúng là do hơn mười loại cấu kiện, bay vút lên thiên không, sau đó tổ hợp lại lên trên người của hắn.

Một màn cảnh tượng như vậy, Phó Thư Bảo ở trong cái thế giới nguyên bản của hắn đã từng gặp qua, chẳng qua đó cũng chỉ là những hình ảnh trong phim khoa học viễn tưởng mà thôi, căn bản là không tồn tại thật

sự. Lại không nghĩ tới ở trong cái thế giới mà lực lượng là chúa tể hết thảy mọi thứ này, cái loại chiến giáp thần kỳ này lại trở thành sự thật.

- Ba ba, có một kiện chiến giáp như vậy, người có thể đem tất cả các cấu kiện đặt bên trong một cái rương, sau đó lại đem bỏ vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới, thời điểm chiến đấu, phóng xuất ra cái thùng, người có thể rất nhanh mặc chiến giáp lên người.

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo liếc mắt nhìn Kim Lực Thần Giáp một cái, cặp mày hơi nhíu lại:

- Đáng tiếc nó bị tổn hại rồi, hơn nữa, nó cũng không phải rất mạnh, mà là một cái chế phẩm vẫn chưa luyện chế hoàn chỉnh, có rất nhiều chỗ thiếu hụt lớn, bằng không cũng sẽ không dễ dàng bị Trư Hoàng công kích giết chết như vậy.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Lấy năng lực của ba ba, tu bổ lại một chút, sau đó lại hoàn thiện Luyện Giáp Thuật Thái Cổ không phải là được rồi sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, khẽ gật gật đầu. Cái hắc nghĩ đến cũng không chỉ có là Kim Lực Thần Giáp, còn có nguyên nhân là vì Tư Thần Sâm đã làm như vậy nữa. Mãi cho đến hiện nay, Tư Thần Sâm cùng với hắc luôn là đối thủ một mất một còn, vì cái gì ở thời điểm sắp chết lại ám chỉ chính mình nằm trong tay Tạo Giáp Thuật Thái Cổ đây? Chẳng lẽ là đến thời điểm sắp chết rồi cuộc phát hiện ra chính mình đã sai lầm rồi, không cam lòng để cho Trư Hoàng, kẻ giết chết hắc lấy được cái ưu đãi này?

Tư Thần Sâm đã chết, lúc ấy hắc đã nghĩ như thế nào căn bản không ai có thể biết được nữa, nhưng mà Phó Thư Bảo nghĩ thấy sự phỏng đoán của chính mình hắc cũng không sai lắm bao nhiêu. Một lần nữa bị lợi dụng, sau khi giá trị lợi dụng đã hết, liền bị bán đứng cùng với ám sát, cái loại sự tình này đặt vào kẻ nào, trong lòng cũng không thể chấp nhận nổi. Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu! Cho nên Tư Thần Sâm mới đem bí mật Tạo Giáp Thuật Thái Cổ nói lại cho Phó Thư Bảo biết, để địch nhân của địch nhân càng trở nên cường đại hơn.

Suy nghĩ một chút chuyện, hiểu được một vài chuyện khác, Phó Thư Bảo cũng không có vội vã đi học tập Tạo Giáp Thuật Thái Cổ, mà là đem đầu Chiến sĩ Thạch Tượng ở bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần lấy ra.

- Cái này...

Thất Luyện Mãng kinh ngạc nói:

- Chủ nhân, ngài từ chỗ nào tìm được nó vậy?

Tuy rằng chỉ có khế ước một năm trời, nhưng mà Thất Luyện Mãng vẫn xưng hô với Phó Thư Bảo là chủ nhân. Đây cũng chính là một sự thể hiện tuân thủ lời hứa hẹn của Thần thú.

Phó Thư Bảo đem lai lịch của Chiến sĩ Thạch Tượng nói ra, sau đó lại nói:

- Thất Luyện Mãng, người là Thần thú trấn thủ Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, ở trong đó cũng có rất nhiều Chiến sĩ Thạch Tượng, người có biết lai lịch của những Chiến sĩ Thạch Tượng này hay không?

Thất Luyện Mãng nói:

- Mấy đầu Chiến sĩ Thạch Tượng này cũng không phải là từ loại đá thường điêu khắc thành, mà là dùng loại Thiên Vũ Thạch từ chỗ sâu bên trong vũ trụ, tiến hành luyện chế lại trở thành một Luyện Chi Chiến Sĩ. Thực lực của mỗi một Chiến sĩ Thạch Tượng cũng đều tương đương với một gã Lực sĩ cảnh giới Vĩnh Hằng Lực Nhất trọng!

- Cái gì? Mạnh như vậy à?

Phó Thư Bảo cả kinh một hồi. Hắc đột nhiên nhớ tới tình cảnh phân thân lực lượng của mình bị miểu sát lúc trước. Thời điểm đó, hắc kỳ thật cũng không có đem thực lực của Chiến sĩ Thạch Tượng phỏng chừng đến loại độ cao như thế này.

- Đương nhiên là mạnh như vậy rồi!

Thất Luyện Mãng nói:

- Cái này cũng chỉ là thực lực của một Chiến sĩ Thạch Tượng mà thôi. Trên thực tế, thời điểm bọn chúng tác chiến, có khả năng phối hợp cực kỳ cao, chỉnh tề đồng nhất, sức chiến đấu ngưng tụ lại cùng một chỗ, đó mới chính là thực lực phi thường khủng bố.

- Thiên Vũ Thạch, cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghe qua! Về chuyện tình Thiên Vũ Thạch cùng với luyện chế Chiến sĩ Thạch Tượng, người biết được bao nhiêu?

Phó Thư Bảo quả thật may mắn khi tiếp nhận Thất Luyện Mãng. Thân là Thần thú trấn thủ Thần Miếu, những thứ mà hắn biết vẫn luôn rất có giá trị. Hơn nữa, còn có một vài thứ mà ngay cả Đan Thư Thần Thú cũng không biết được.

- Ta chỉ biết Thiên Vũ Thạch là loại linh tài còn cao cấp hơn so với Linh Chi Vãn Thạch rất nhiều. Hơn nữa, luyện chế Chiến sĩ Thạch Tượng cần phải có Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ nhất, ít nhất có lạc ấn của một loại nguyên tố, cùng với kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Vãn!

Những điều kiện mà Thất Luyện Mãng vừa nói, trong vô hình, Phó Thư Bảo phát hiện chính mình đã cụ bị toàn bộ. Nắm giữ một loại lạc ấn nguyên tố, đó chính là chỉ có Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên mới có được. Luyện Hoa Nữ Thần nắm giữ Kim Chi Lạc Ấn, Luyện Ngục Thần Tước nắm giữ Thổ Chi Lạc Ấn, Thiên Không Nữ Thần nắm giữ Mộc Chi Lạc Ấn, Đại Địa Chi Thần nắm giữ Hỏa Chi Lạc Ấn, cuối cùng còn lại Thổ Chi Lạc Ấn hẳn chính là do người thống lĩnh Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần nắm giữ. Sau khi Thời đại Khởi Nguyên bị hủy diệt, Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần đã sáng tạo ra Tứ Đại Thần Điển lưu truyền lại đời sau, mà Phó Thư Bảo hẳn cũng từ hai trong Tứ Đại Thần Điển đó mà lấy ra được Kim Chi Lạc Ấn cùng với Hỏa Chi Lạc Ấn.

Còn về phần Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ, sau khi thu thập cùng luyện hóa năm loại tinh hoa nguyên tố, Nguyên Tố Chi Hỏa của Phó Thư Bảo đã tiến hóa thành Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa hoàn mỹ nhất, cho nên điều kiện này, hắn cũng đã có được.

Về phần kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Vãn, hắn cũng đã từng nghiên cứu sơ qua, thời điểm trong Đại hội Luyện Lực sĩ Thế giới liền thành công luyện chế ra được cái muống Phù Vãn Luyện Lực Khí, do đó mới được đại phát quang mang. Cái điều kiện này, hiện tại cũng chỉ là thiếu khuyết hỏa hầu mà thôi, nhưng cũng coi như là đã có được.

Theo những điều kiện mà Thất Luyện Mãng vừa nói, không khó có thể nhìn ra, cho dù là nhân vật siêu nhiên như Mặc Lan Lý Sự vậy, cũng không có khả năng luyện chế được, bởi vì nàng không hề có được bất cứ điều kiện nào trong ba điều kiện trên. Người có thể luyện chế ra Chiến sĩ Thạch Tượng, tất nhiên phải là một trong Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, giống như Luyện Hoa Nữ Thần hay là Luyện Ngục Thần Tước vậy. Cái này cũng có thể giải thích được, vì sao bên trong các tòa Thần Miếu cũng đều có sự tồn tại của các Chiến sĩ Thạch Tượng. Chẳng qua hiện tại xem ra, mặc dù Phó Thư Bảo hẳn còn xa mới có thể đạt đến cảnh giới như Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần vậy, nhưng mà hắn hiện tại cũng đã có thể tiến hành luyện chế Chiến sĩ Thạch Tượng rồi!

Nhưng mà điều kiện luyện chế tuy rằng đã đạt đến được, thế nhưng lại thiếu khuyết một thứ quan trọng nhất, đó chính là Thiên Vũ Thạch, cái loại linh tài đỉnh cao còn trân quý hơn so với Linh Chi Vãn Thạch rất nhiều!

551. Chương 489: Sửa Luyện

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 489: Sửa Luyện

- Ba ba, một khi tất cả các điều kiện người cũng đều có đủ, như vậy không bằng luyện chế thử một cái xem sao? Nếu như chúng ta cũng có mấy trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, thì sợ gì lão bà nương Mặc Lan Lý Sự kia nữa, trực tiếp trở mặt cũng chẳng có chuyện gì.

Đan Thư Thần Thú biết rõ ràng trên người Phó Thư Bảo có những năng lực vô cùng khủng bố.

Thất Luyện Mãng nói:

- Tuy rằng chủ nhân cũng có đầy đủ những điều kiện kia rồi, nhưng mà thiếu khuyết Thiên Vũ Thạch, đó khẳng định là không thể nào làm được gì cả!

Gái giỏi nhưng không có gạo vẫn khó nấu cơm được, không có Thiên Vũ Thạch, cho dù có cụ bị đầy đủ những năng lực luyện chế, nhưng mà lấy cái gì để luyện chế đây?

Ánh mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại trên người đầu Chiến sĩ Thạch Tượng kia:

- Thất Luyện Mãng, người có biết Mặc Lan Lý Sự dùng phương pháp gì để thức tỉnh mấy đầu Chiến sĩ Thạch Tượng này hay không?

Thất Luyện Mãng suy nghĩ một chút mới nói:

- Trước khi Thời đại Khởi Nguyên bị hủy diệt, ta có nghe nói Luyện Hoa Nữ Thần cũng làm ra rất nhiều sự chuẩn bị. Nghe nói nàng ta đã luyện chế ra một món Luyện Lực Khí thần bí có khả năng kích hoạt cùng với chỉ huy một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng. Mà ở trong Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, thì Luyện Hoa Nữ Thần là vị Trấn Quốc Đại Thần có nhiều Chiến sĩ Thạch Tượng nhất, Thiên Không Nữ Thần có ít nhất, nghe nói nàng ta chỉ có bốn Chiến sĩ Thạch Tượng mà thôi, nhưng mà lại là Chiến sĩ Thạch Tượng cường hãn nhất. Nghe nói bốn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng kia cũng không chỉ đơn giản là Chiến sĩ Thạch Tượng bình thường, mà bên trong còn có ẩn chứa linh hồn của sinh vật cường đại đến từ chỗ sâu trong vũ trụ nữa.

Lúc trước ở trong Thần Miếu của Thiên Không Nữ Thần, Phó Thư Bảo chỉ nhìn thấy có duy nhất bốn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, hắn căn bản không thể nào hiểu được vì sao lại ít như vậy, nhưng hiện tại cái đáp án này lại từ trong miệng Thất Luyện Mãng mà tìm ra được. Tựa hồ trong mình mình có một cỗ lực lượng giống như thiên ý vậy, luôn luôn thao tác hết thảy mọi thứ, để cho hắn ở trong thời điểm quan trọng nhất biết thêm một vài chuyện gì đó.

Chẳng qua, cái này cũng chỉ là một loại cảm giác của hắn mà thôi, có thật sự tồn tại cái loại lực lượng thao tác hết thảy mọi thứ hay không, không thể nào biết được.

- Không có Thiên Vũ Thạch, thật sự là không thể làm gì được!

Đan Thư Thần Thú than thở nói.

Phó Thư Bảo lại cười nói:

- Vừa rồi ta đã suy nghĩ rất nhiều. Không có Thiên Vũ Thạch cũng không sao, không phải chúng ta có một đầu Chiến sĩ Thạch Tượng hay sao? Để ta xem thử xem có thể đem nó luyện chế lại hay không, biến thành một Chiến sĩ Thạch Tượng hoàn toàn là của chúng ta!

- Cái này... có thể làm được không?

Đan Thư Thần Thú kinh ngạc hỏi. Không chỉ có hắn, liền thậm chí Thất Luyện Mãng cùng với Luyện Thiên Thử cũng đều dùng một loại ánh mắt không mấy tin tưởng nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Các người cùng đi xuống đi, để ta thử xem!

Tuy rằng trong lòng cũng không mấy quá tin tưởng, nhưng mà Đan Thư Thần Thú, Luyện Thiên Thử cùng với Thất Luyện Mãng cũng vẫn là lui xuống. Bên trong viện của trúc xá liền chỉ còn lại có một mình Phó Thư Bảo mà thôi, còn có một người chết đang nằm trên mặt đất nữa, chính là Tư Thẩn Sâm.

- Tư Thẩn Sâm, tuy rằng ta và người đã từng là địch nhân, nhưng mà thời điểm khi người lâm chung, đã cấp cho ta một chuyện tình xem như là hữu hảo đi. Cho nên ta liền để cho người được hậu táng đi!

Một đoàn Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa dừng lại bên trên thi thể của Tư Thẩn Sâm, trong khoảnh khắc đem hấn đốt thành tro bụi. Hai tay của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng vung lên, tro bụi thi thể của Tư Thẩn Sâm liền hoàn toàn dung nhập vào bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật.

Có thể được ở bên trong phiên địa phương xinh đẹp vĩnh viễn bất hủ như Sinh chi Không gian Trữ vật này, Phó Thư Bảo quả thật xem như là đã hậu tán Tư Thẩn Sâm rồi.

Sau khi giải quyết xong thi thể của Tư Thẩn Sâm, Phó Thư Bảo mới bắt đầu nghiên cứu làm cách nào để sửa chữa Chiến sĩ Thạch Tượng.

Trong ba cái điều kiện nhất định phải có, cái mà hấn yếu nhất tự nhiên chính là kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn. Tuy rằng hấn đã nắm giữ hoàn toàn ba mươi cái Lực Chi Phù Văn, hơn nữa học xong một ít kỹ thuật tổ hợp đơn giản, luyện chế ra được cái muốn Phù Văn Luyện Lực Khí, nhưng mà cái này cũng chỉ là thử nghiệm kỹ thuật luyện chế cấp thấp nhất mà thôi, nếu như muốn dùng để luyện chế Chiến sĩ Thạch Tượng, như vậy còn xa mới đủ.

Cho nên, trước khi động thủ, điều đầu tiên mà Phó Thư Bảo phải làm chính là phải nghiên cứu ra được cấu tạo thân thể của nó. Phân tích cấu tạo của nó, phân tích nguyên lý hoạt động của nó. Trước hết phải hiểu biết thật rõ kỹ thuật của người khác, sau đó mới gia nhập vào một số cải tiến của bản thân. Chẳng qua, nếu như nói không tốt một chút, đó kỳ thật chính là sao chép kỹ thuật a!

Muốn hiểu biết cách vận dụng kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn ở trên người của Chiến sĩ Thạch Tượng, nhìn qua giống như đơn giản, nhưng mà kỳ thật chính là phi thường khó khăn. Phương pháp đơn giản khả thi nhất đó chính là đem linh hồn tiến nhập vào bên trong Chiến sĩ Thạch Tượng, như vậy tất cả những gì ở trong đó cũng đều sẽ được nắm giữ. Thế nhưng mà, linh hồn vĩnh viễn là không thể nào thoát ly được thể xác, nếu như thoát ly, cũng chính là tử vong rồi.

Nhưng mà cái chuyện tình nhìn qua giống như là không có khả năng này, ở trên người của Phó Thư Bảo thì lại trở nên thoải mái, đơn giản hơn rất nhiều, đó chính là phân thân lực lượng của hấn.

Ngưng luyện ra phân thân lực lượng, ở bên trong hư không thoảng dừng lại một chút, sau đó rất nhanh liền chui vào bên trong thân thể của Chiến sĩ Thạch Tượng. Nó liền giống như là một thiết bị dò thám thu nhỏ vậy, đem từng cái lại từng cái bộ vị không ngừng thăm dò, lại thông qua mối liên hệ tinh thần đem toàn bộ các tư liệu truyền lại vào bên trong óc của Phó Thư Bảo.

Không mất bao nhiêu lâu, Phó Thư Bảo liền nắm giữ được rất nhiều thứ hữu dụng.

- Không nghĩ tới! Thật sự là không nghĩ tới! Đại não của Chiến sĩ Thạch Tượng không ngờ lại tồn tại một thứ giống như một con chip vi mạch vậy, làm một bộ phận xử lý, khống chế hết thảy những hành động của Chiến sĩ Thạch Tượng. Hiện tại xem ra, kỳ thật kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn này, liền giống như là kỹ thuật lập trình trong máy vi tính tại thế giới nguyên bản kia của ta. Đem trình tự ngôn ngữ biên dịch lại, làm thành hệ điều hành hoặc là phần mềm, khởi động nguồn điện là có thể làm việc. Chỉ là nguồn sinh lực trong này sử dụng cũng không phải là điện năng, mà chính là linh năng do Thiên Vũ Thạch tự mình mang theo mà thôi!

Sau khi một phen sửa sang lại, trong lòng Phó Thư Bảo đã hình thành nên một cái hình thái đại khái. Thăm dò toàn thân của Chiến sĩ Thạch Tượng, hấn cũng mới phát hiện ra, đây chính là lần đầu tiên hấn mới nhìn thấy một kiện Luyện Lực Khí không có sử dụng Linh Thú Lực Đan! Chiến sĩ Thạch Tượng, kỳ thật cũng xem như là một loại Luyện Lực Khí, chỉ là đặc biệt cao cấp hơn bình thường mà thôi.

Đem kỹ thuật luyện chế của Chiến sĩ Thạch Tượng tưởng tượng thành trình biên dịch, hệ điều hành cùng với phần mềm của máy vi tính, trên thế giới này cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo mà thôi. Dựa theo cách suy nghĩ độc đáo này của hấn mà tưởng tượng bản thân Chiến sĩ Thạch Tượng, thì nó kỳ thật đã không hề là một Luyện Lực Khí đơn thuần, mà chính là một người máy bằng đá có được trí năng nhất định.

Hoàn toàn không nghĩ đến, một Chiến sĩ Thạch Tượng đến từ Thời đại Khởi Nguyên thời Viễn Cổ, không ngờ lại bao trùm một loại sắc thái khoa học viễn tưởng trong tương lai như vậy. Vốn dĩ cái khăn che mặt thần bí tại Thời đại Khởi Nguyên kia nhìn qua giống như đã được giải khai không ít, cơ hồ sắp sửa nhìn thấy được chân diện mục bên trong, lại không nghĩ tới, vén lên một tầng khăn che mặt, bên dưới không ngờ còn có mấy tầng khác nữa. Cảm giác thần bí không hề giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nồng đậm hơn.

Lại nghiên cứu thêm một khoảng thời gian nữa, Phó Thư Bảo đã hoàn toàn nắm giữ xong toàn bộ kết cấu nội tại của Chiến sĩ Thạch Tượng, bao gồm cả con chip vi mạch kia bên trong đại não của nó cũng như vậy nữa. Đó kỳ thật cũng chính là Kim Chi Lạc Ẩn dựa theo hình thái của Lực Chi Phù Văn mà lưu lại bên trong đại não của Chiến sĩ Thạch Tượng. Cái này cũng có thể giải thích rõ ràng vì cái gì trong ba cái điều kiện phải có kia, nắm giữ lạc ấn nguyên tố phải là một trong những nguyên nhân quan trọng nhất.

Những người nắm giữ lạc ấn nguyên tố, tại thời điểm luyện chế Chiến sĩ Thạch Tượng, giống như là người cầm trong tay một con dấu nào đó vậy, chỉ có đóng con dấu lên, Chiến sĩ Thạch Tượng mới tính là hoàn thành công tác luyện chế cuối cùng. Cái dấu ấn này, kỳ thật chính là lạc ấn nguyên tố, có thể sử dụng vô hạn lần.

Đám tổ hợp ấn ký Lực Chi Phù Văn ở trong óc của Chiến sĩ Thạch Tượng, chính là thứ cố định Kim Chi Lạc Ẩn lại trong đầu của Chiến sĩ Thạch Tượng. Người khác nếu như muốn thay đổi cái lạc ấn tổ hợp này, quả thật là không có khả năng. Nhưng mà bản thân Phó Thư Bảo có được hai loại lạc ấn nguyên tố, muốn thay đổi nói, kỳ thật là một chuyện tình rất nhẹ nhàng.

Sau khi nắm giữ đầy đủ các tình huống, Phó Thư Bảo cũng có được những kế hoạch tương ứng. Hắn đem Luyện Thiên Đỉnh phóng thích ra, lại đem Chiến sĩ Thạch Tượng quăng vào bên trong Luyện Thiên Đỉnh. Khoách đỉnh lên, để cho dung tích của Luyện Thiên Đỉnh vừa vặn có thể chứa được Chiến sĩ Thạch Tượng. Sau đó Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa bốc cháy lên, tiến hành cung cấp năng lượng cải tạo.

Trước tiên Phó Thư Bảo lau đi ấn ký bên trong não của Chiến sĩ Thạch Tượng, sau đó gắn vào trong đó ấn ký của Kim Chi Lạc Ẩn, sau đó lại gia nhập vào tổ hợp do Lực Chi Phù Văn biên tập, cấu tạo hình thành nên một cái ‘Hệ điều hành’.

Lần này đây luyện chế, cũng không mất bao nhiêu thời gian cả, bởi vì thân thể của Chiến sĩ Thạch Tượng đã được luyện chế hoàn hảo, hắn chỉ cần thay đổi ấn ký trong đó mà thôi.

Ong ong!

Một tiếng vang nhỏ phát ra, hào quang nổ rộ.

- Thành công hay không?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh kích động.

Nghe thanh âm kia phát ra, đám người Thất Luyện Mãng, Đan Thư Thần Thú cùng với Thất Luyện Mãng đang chờ đợi ở nơi khác cũng rất nhanh chạy lại.

- Ba ba, người có thành công không?

Tốc độ nhanh chóng đến như vậy, liền thậm chí ngay cả Đan Thư Thần Thú đã biết rõ thực lực của Phó Thư Bảo cũng không dám tin tưởng.

Phó Thư Bảo ha ha cười nói:

- Đó chính là đương nhiên! Ba ba của người ra tay, còn có cái gì không thể thu phục được cơ chứ?

Hắn vốn nghĩ muốn thổi phồng lên một chút, cái gì mà ba mẹ của Đan Thư Thần Thú kia, mỗi một người cũng đều phi thường phiền toái, chẳng phải hắn vẫn có thể thu phục được hay sao? Nhưng mà hiện tại ở đây lại có mặt người mới là Thất Luyện Mãng, cho nên cuối cùng hắn cũng một phen đem những lời nói kia nuốt trở lại trong bụng.

- Chủ nhân, sao người không thử chỉ huy hắn một chút xem sao?

Thất Luyện Mãng cũng phi thường nóng vội, liền nói.

- Xuất hiện đi!

Phó Thư Bảo khởi động Chiến sĩ Thạch Tượng ở bên trong Luyện Thiên Đỉnh.

Đã có được trí năng, đó chẳng khác nào chính là chỉ cần khởi động lần đầu tiên, hết thảy những sự tình sau đó, Chiến sĩ Thạch Tượng liền có thể tự mình đưa ra phán đoán, so với thao tác phân thân lực lượng còn

đơn giản hơn nhiều. Chẳng qua, có một vài chuyện tình mà phân thân lực lượng có thể làm được, thì Chiến sĩ Thạch Tượng bất luận như thế nào cũng không thể nào làm được.

Rắc rắc!

Một thanh âm trầm mặc vang lên, Chiến sĩ Thạch Tượng từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh nhảy ra, phốc một tiếng đứng ngay trước mặt của Phó Thư Bảo.

- Chủ nhân... thật sự... thật sự thành công rồi!

Thất Luyện Mãng quả thật có một loại xúc động muốn quỳ bái Phó Thư Bảo ngay lập tức.

Phó Thư Bảo lại tựa hồ không có nghe thấy Thất Luyện Mãng đang nói cái gì, hắn chỉ là lẳng lặng nhìn chăm chăm Chiến sĩ Thạch Tượng, bởi vì hắn biết, hắn kỳ thật cũng chỉ có tiến hành thay đổi một chút trong đại não của Chiến sĩ Thạch Tượng mà thôi. Mà đại não chính là thứ phức tạp nhất. Chỉ cần một chút sai sót nho nhỏ nào đó, cũng rất có thể khiến cho toàn bộ bị hỏng mất. Ví dụ như là ngu ngốc, hay là bán thân bất toại này nọ.

- Chủ nhân, có cái gì phân phó hay không?

Chiến sĩ Thạch Tượng đột nhiên quỳ rạp xuống dưới chân của Phó Thư Bảo. Thanh âm của hắn trầm mặc hờn hậu, có chút cảm giác hơi khàn khàn cùng với đông cứng. Nhưng mà cũng chỉ một cái thanh âm như thế này, nó lại cấp cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng tức sát, giống hệt như một chiến sĩ thiết huyết đã từng trải qua chiến trường rất nhiều lần, khiến cho người ta sản sinh ra một tâm lý kinh hãi.

- Ha ha...

Lúc này Phó Thư Bảo mới bật cười lên. Mãi cho đến thời khắc này, hắn mới xác định, lần sửa luyện đã hoàn toàn thành công.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ba ba, đáng tiếc a, tuy rằng là đã thành công rồi, nhưng mà chúng ta dù sao cũng chỉ có một đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, mà Mặc Lan Lý Sự lại có đến một ngàn đầu a!

Phó Thư Bảo nói:

- Cái này có cái gì mà không thể giải quyết chứ? Thất Luyện Mãng, để ta luyện chế cho ngươi một khóa Luyện Chi Trữ Vật Giới, ngươi mang ở trên người, lên quay trở về Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, một phen đem năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng ở trong đó trộm ra cho ta.

Trước mắt Thất Luyện Mãng sáng ngời lên, hắn biết Phó Thư Bảo muốn làm gì rồi.

Năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng do Luyện Ngục Thần Tước luyện chế ra, tuy rằng ngoại hình của mỗi người cũng đều rất đáng khinh, nhưng mà thực lực của chúng cùng với Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Hoa Nữ Thần luyện chế cũng không hề phân cao thấp. Nếu như đem năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Ngục Thần Tước đánh cắp trở về, sửa luyện lại, Phó Thư Bảo nhất định sẽ có được một Quân đoàn Chiến sĩ Thạch Tượng thực lực cực kỳ khủng bố!

Đây chính là kế hoạch của Phó Thư Bảo!

Nếu như là trước kia, hắn cũng không có năng lực luyện chế ra Luyện Chi Trữ Vật Giới, nhưng mà hiện tại, tu vi lực lượng của hắn đã đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, lại hoàn toàn có thể. Mà với tiêu chuẩn nắm giữ kỹ thuật luyện chế Lực Chi Phù Văn hiện tại của hắn mà nói, Luyện Chi Trữ Vật Giới mà hắn luyện chế ra, khẳng định so với thứ ở trên tay hắn còn tốt hơn nhiều lắm.

Phó Thư Bảo cũng không có chỉ luyện chế Luyện Chi Trữ Vật Giới ỗi mình Thất Luyện Mãng, mà còn luyện chế thêm hai khóa cấp cho Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên, nhằm để gia tăng thêm thực lực của các nàng.

Cũng có thể khẳng định chính là, thời điểm khi mà Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi nhận được một phần lễ vật như vậy, các nàng khẳng định sẽ cao hứng đến mức hồi báo cho Phó Thư Bảo cái dạng gì a...

Sau đó Phó Thư Bảo lại bắt đầu tiến hành luyện chế Luyện Chi Trữ Vật Giới. Dùng thời gian không nhiều lắm, bốn khóa Luyện Chi Trữ Vật Giới đã được luyện chế thành công. Không gian cất giữ của nó lớn hơn Luyện Chi Trữ Vật Giới bình thường rất nhiều, càng ổn định hơn, mà ngoại hình cũng càng xinh đẹp hơn. Hai khóa xinh đẹp nhất không thể nghi ngờ gì chính là hai khóa được khảm hai viên bảo thạch xinh đẹp trên đó. Hai khóa đó chính là cấp cho Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên. Một khóa Phó Thư Bảo giữ lại cho chính mình cùng với cấp cho Thất Luyện Mãng thì tương đối đơn giản hơn một chút, nhưng mà công năng cũng giống hệt nhau.

Cầm khóa Luyện Chi Trữ Vật Giới do Phó Thư Bảo luyện chế cho, Thất Luyện Mãng liền rời khỏi Sinh chi Không gian Trữ vật. Nhiệm vụ của hắn chính là đánh cắp năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Ngục Thần Tước. Có Luyện Chi Trữ Vật Giới, đây là một hành động dễ dàng đến mức nào a. Sở dĩ Phó Thư Bảo nóng lòng luyện chế Luyện Chi Trữ Vật Giới để cho Thất Luyện Mãng dùng đi thực hiện hành động, đó chính là bởi vì hắn có chút lo lắng sự biến hóa dưới Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành quá lớn, Mặc Lan Lý Sự sẽ phát hiện ra sự tồn tại của nó. Cho nên cần phải nhân lúc trước khi nàng ta phát hiện ra nó mà áp dụng hành động.

Sau khi Thất Luyện Mãng rời khỏi Sinh chi Không gian Trữ vật, Phó Thư Bảo lại cũng không có vội vã mang theo hai khóa Luyện Chi Trữ Vật Giới khảm bảo thạch xinh đẹp rời khỏi Sinh chi Không gian Trữ vật, đi lấy lòng hai nàng nữ nhân của hắn, mà là đem tầm mắt chuyển dời sang bộ Kim Lực Thần Giáp do Tư Thần Sâm lưu lại.

Một kiện chiến giáp Luyện Lực Khí có khả năng tự động tổ hợp cùng với hóa giải, sự hấp dẫn này đối với hắn cũng là tương đối lớn.

Có được bản phiên dịch cùng với chú giải của Đan Thư Thần Thú, hắn cũng có thể nắm giữ được càng nhiều những Tạo Giáp Thuật Thái Cổ hơn so với Tư Thần Sâm rất nhiều. Như vậy, nếu đem Tạo Giáp Thuật Thái Cổ dung hợp cùng với quán thông, nắm giữ hết thấy những huyền bí sâu nhất trong nó, sau đó tiến hành sửa luyện lại kiện Kim Lực Thần Giáp kia, như vậy nó sẽ biến thành kết quả như thế nào đây?

Không hề nghi ngờ, đó chính là một kiện chiến giáp Thái Cổ càng cường đại hơn!

- Luyện Thiên Thử, người phụ trách hóa giải Kim Lực Thần Giáp! Đan Thư Thần Thú, người phụ trách vẽ lại bản sơ đồ thiết kế, hiện tại ta nghiên cứu một chút Tạo Giáp Thuật Thái Cổ, sau đó chúng ta cùng nhau thảo luận, chế định ra một kế hoạch sửa luyện hoàn chỉnh!

Một loạt mệnh lệnh từ trong miệng Phó Thư Bảo truyền ra, rất nhanh liền được chấp hành.

Những thứ mà Phó Thư Bảo muốn học thật sự nhiều lắm, nhưng mà đối với chỉ số thông minh của hắn mà nói, đó cũng không tính là cái gì.

Nói tóm lại, ở trong mắt của Đan Thư Thần Thú cùng với Luyện Thiên Thử, ở trên người của Phó Thư Bảo có rất nhiều thứ để chúng nó đáng giá chờ mong. Bao gồm cả cái Kim Lực Thần Giáp mà hắn chuẩn bị tiến hành sửa luyện kia.

552. Chương 490: Giả Vờ Hợp Tác (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 490: Giả vờ hợp tác (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nàng mỹ nhân bên dưới ngọn đèn bày ra một bộ dáng không hề để ý đến mọi chuyện, mà chỉ là chuyên chú tiến hành chà lao cái Độc Chi Đoản Thống của nàng.

Đây chính là kiện vũ khí Luyện Lực Khí xuất sắc nhất mà Độc Âm Nhi từng luyện chế ra, căn cứ theo Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ của Phó Thư Bảo mà cải tạo thành. Chẳng qua, trong suy nghĩ của Phó Thư Bảo, Độc Chi Đoản Thống của nàng kỳ thuật một nửa là nỗ, còn một nửa là súng hỏa dược, là một loại Luyện Lực Khí kỳ lạ do hai cái cùng kết hợp lại. Chính là, thời điểm khi Độc Chi Đoản Thống phóng ra cũng không có hỏa dược, mà là có một khóa Linh Thú Lực Đan cung cấp năng lượng.

Trên người của Độc Âm Nhi đang mặc một kiện chiến giáp Luyện Lực Khí Vũ cấp do chính bản thân nàng luyện chế ra, tư thế oai hùng hiên ngang, khiến cho Phó Thư Bảo nhìn thấy cũng phải tâm viên ý mã. Nhưng mà kiện chiến giáp Luyện Lực Khí này đối với Độc Âm Nhi hình hành nên một loại phòng hộ toàn thân. Nếu như Phó Thư Bảo muốn có hành vi phi lễ gì đó, trừ phi dùng vũ lực chế phục, dùng loại thủ đoạn dã man giải trừ võ trang của nàng mới có thể làm được.

- Nhìn cái gì mà nhìn? Đêm nay không có trò hay gì đâu đó!

Độc Âm Nhi lười biếng liếc mắt nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, theo bản năng khê khép chặt hai chân lại, không để cho gã nam nhân trước mắt này lưu lại bất cứ cơ hội có thể rình coi gì cả. Hai chân của nàng thon dài mà đầy đặn, bộ hộ giáp kim chúc Vũ cấp vô cùng đều đặn phân bố bên trên cặp đùi xinh đẹp, bảo vệ cẩn thận phần đùi, phần bao đầu gối cùng với đôi giày Luyện Lực Khí ở trên chân. Những cái này cũng đều không hề ảnh hưởng gì đến hình dạng hai chân của nàng, ngược lại còn làm cho người ta có một loại mỹ cảm kim chúc, mỹ cảm lực lượng thật mạnh. xem tại

- Vì sao lại nổi nóng như vậy chứ?

Phó Thư Bảo khê nghiêm mặt nói.

- Hừ! Không nói cho người biết!

Trên mặt vẫn duy trì vẻ cường ngạnh, nhưng mà trong lòng Độc Âm Nhi lại là một mảnh cười gian:

- Cho tên gia hỏa bại hoại người tức chết! Ai bảo người cứ mãi luôn khi dễ ta!

Phó Thư Bảo đi đến trước mặt của Độc Âm Nhi, quỳ một gối xuống.

- Làm gì thế?

Độc Âm Nhi lại đem hai chân nàng dùng sức kẹp chặt lại hơn. Bởi vì nàng biết rõ, ánh mắt của Phó Thư Bảo vừa vặn có thể nhìn thẳng vào chỗ yếu hại của nàng. Trong tràng chiến đấu công thủ này, nàng ta chỉ cần một chút không cẩn thận liền chịu phải thiệt thòi.

Thế nhưng Phó Thư Bảo cũng không có hạ lưu như vậy, dùng sức hai tay mà mạnh mẽ mở ra cặp đầu gối đang khép chặt kia, mà hần chỉ là vươn một tay ra, chậm rãi đem bàn tay đang nắm chặt mở ra, khê lộ ra một chút Luyện Chi Trữ Vật Giới đang giấu bên trong lòng bàn tay.

- Di? Cái này...

Độc Âm Nhi kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Luyện Chi Trữ Vật Giới nằm trong tay của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Có thích không?

Hai mắt của Độc Âm Nhi tỏa sáng lấp lánh, hai chân đang khép chặt lại lập tức buông ra, lộ ra một cái khe hở đủ để cho ánh mắt Phó Thư Bảo tiến thẳng vào.

Luyện Chi Trữ Vật Giới chính là một cái chìa khóa, có thể mở ra hết thảy những ổ khóa của Độc Âm Nhi, trực tiếp tiến vào diện phủ sung sướng.

Trong một mảnh thanh âm leng keng nhỏ vang lên, bộ chiến giáp Luyện Lực Khí vương bận kia toàn bộ đã được giải trừ. Một nam nhân cùng với một nữ nhân lâu ngày không gặp nhất thời quần bên cùng một chỗ với nhau, quay cuồng, đè ép, tiến vào cùng với bị tiến vào. Những thanh âm thổ dốc hỗn loạn, lên lên xuống xuống. Những giọt mồ hôi trong suốt càng ngày càng nhiều hơn.

- A a... Người cái tên này, ta đã biết người chẳng có chút tốt đẹp gì mà, chỉ đưa ta một khóa Giới chỉ liên đòi chiếm tiện nghi của ta rồi!

- Nàng xem ta thành loại người gì cơ chứ? Cái này... phiền toái nàng nhắc mông cao cao lên một chút a!

- ...

oOo

Sự tình đồng dạng như vậy, sau thời gian nửa đêm cũng phát sinh ở trên người của Hồ Nguyệt Thiên. Duy nhất bất đồng chính là, lần này Phó Thư Bảo vẫn còn chưa có xuất ra Luyện Chi Trữ Vật Giới, hồ ly tinh đã biến khách thành chủ, mạnh mẽ đè hấn xuống. Đến thời điểm khi hấn xuất ra Luyện Chi Trữ Vật Giới, kỳ thật hấn đã bị hồ ly tinh chà đạp xong hai lần rồi.

Mỗi một người cũng đều không giống nhau, hồ ly tinh cùng với Độc Âm Nhi lại cũng không giống nhau. Chi Ni Nhã cùng với hai nàng này cũng đều không giống nhau. Ba nàng nữ nhân của Phó Thư Bảo, mỗi một người cũng đều là một truyền kỳ.

Thời điểm khi đường chân trời ở phương Đông lóe lên tia sáng đầu tiên, Phó Thư Bảo rời khỏi doanh trại của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Tiểu Thanh được hấn lưu ở lại, bảo hộ bên cạnh Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi. Thời điểm khi hấn rời đi, Độc Âm Nhi vẫn còn chìm trong giấc mơ ngọt ngào, mà Hồ Nguyệt Thiên thì cũng bắt đầu cơn mơ ngọt ngào của chính mình, trên người cả hai cũng đều chẳng có quần áo, nằm hỗn loạn bên trong ổ chăn, còn có một đám nội y bị ném loạn thất bát tao trên mặt đất nữa. Mấy cái này tựa hồ cũng đã thể hiện được những cảnh ngộ bi thảm mà các nàng đã gặp phải.

oOo

Tán cây khổng lồ của Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn như trước giống như một chiếc lọng khổng lồ che lấp toàn bộ hư không. Ngày hôm qua, lá cây của Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn còn có vẻ nhỏ xinh, nhưng mà thời điểm này, lá cây cũng đã phát triển đến mức cỡ phân nửa người trưởng thành rồi. Hàng ngàn hàng vạn lá cây chẳng chẳng chịt chịt đan xen khắp nơi trên cành, chồng chất lẫn nhau, hình thành nên một phiến không gian hoàn toàn kín kẽ, ngay cả gió hay ánh sáng cũng đều không thể nào xuyên thấu qua được.

Cỏ xanh cùng với cây cối trên mặt đất càng có vẻ rậm rạp cùng với xanh mướt hơn. Tầng cỏ xanh giống như một tấm thảm mượt lót trên mặt đất, nhìn thế nào cũng không hề thấy được chút dấu vết nào của sa mạc trước đây nữa. Đám cây cối này sinh trưởng khắp nơi xung quanh, hình thành nên một mảnh rừng cây rậm rạp.

Khó có thể tin tưởng được mấy ngày trước đó nơi này cũng vẫn còn là một mảnh phế tích sa mạc khó có thể nhìn thấy được một màu xanh biếc, nhưng mà hiện tại một thế giới tràn ngập sinh cơ lại đang hiển hiện ra ở trước mắt, vô cùng xác thực, không chấp nhận được nửa điểm hoài nghi nào cả.

- Thật không thể tưởng tượng nổi, trải qua thời gian vài ngày nữa, cái thế giới bên trong cái lồng chụp này sẽ biến thành bộ dáng như thế nào?

Trong lòng Phó Thư Bảo thoáng ngẫm nghĩ. Tốc độ dưới chân hấn càng nhanh hơn, xuyên qua quảng trường, trực tiếp hướng về phía Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần mà đi tới.

Cái này thật ra cũng không phải là hấn chịu khó, sốt ruột muốn hoàn thành xong công việc sửa chữa một phần ba Thần tượng theo như ước định của Mặc Lan Lý Sự, mà hấn chính là sốt ruột muốn trộm thêm càng nhiều Chiến sĩ Thạch Tượng hơn.

Bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần có tổng cộng năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, hiện tại hấn đã thành công sửa luyện lại một đầu, vẫn còn lại bốn trăm chín mươi chín đầu nữa, đây chính là một số lượng phi thường lớn, cho nên không nhanh chóng tiến hành là không được.

Thất Luyện Mãng cũng sẽ có thể từ bên trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước đánh cắp ra thêm năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng nữa, tích lũy cùng một chỗ với nhau, toàn bộ hoàn thành sửa luyện xong, như vậy hấn liền có thể có được một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng. Với thực lực của một Chiến sĩ Thạch Tượng mà xem, hấn tương đương đã đạt được một ngàn Lực sĩ cấp bậc Vinh Hạng Lực!

Một lực lượng quân sự như vậy, kéo đến Tú Quốc, cũng rất có thể dễ dàng lật đổ luôn Hoàng thất, đoạt lấy ngôi vị Hoàng đế mà ngồi.

553. Chương 490: Giả Vờ Hợp Tác (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 490: Giả vờ hợp tác (2) xem tại

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chẳng qua, Phó Thư Bảo căn bản là không hề có ý tưởng như vậy. Ngôi vị Hoàng đế của Tú Quốc, hẳn căn bản một chút cũng không có hứng thú, nhưng thật ra lại có chút hoài niệm một chút bí mật nhỏ giữa hắn cùng với Nữ Hoàng Tú Ngọc. Ở trong điện dã, ở dưới chân cầu, ở trong hồ nước, ở trong thư phòng... hắn cùng với Nữ Hoàng bệ hạ rất nhiều lần tiến hành chuyện xưa sinh ra tiểu hài tử a!

- Phó công tử, người đang suy nghĩ chuyện gì vậy?

Một thanh âm quen thuộc đột nhiên từ một góc sáng sủa truyền đến, chính là thanh âm của Diệt Luân Lý Sự.

Phó Thư Bảo chậm rãi xoay người lại, liếc mắt nhìn Diệt Luân Lý Sự, chợt lại đem ánh mắt chuyển sang một địa phương khác. Ở vị trí song song với Diệt Luân Lý Sự, một địa phương cách xa hơn mười thước, đúng là Trư Hoàng đang cười Linh thú Trư Vương, còn có kẻ gọi là minh hữu của hắn, Vân La Lý Sự. Ánh mắt quảng ném về phía địa phương xa hơn, hắn còn có thể tra xét ra được có hô hấp của hơn mười người khác nữa. Từ đó có thể thấy, đối phương còn mang theo thủ hạ tinh nhuệ của chính mình, chỉ là không có hiện thân mà thôi.

- Đám người ẩn nấp ở xa xa đằng kia, chính là Lang Nô của người phải không? Diệt Luân Lý Sự, vì cái gì không để cho bọn họ cùng xuất hiện luôn đi?

Phó Thư Bảo giương giọng nói. Thời gian sáng sớm, đối phương đã tập kết nhiều người như vậy canh giữ con đường hắn nhất định phải đi, đây cũng không phải là chuyện tình gì tốt.

Diệt Luân Lý Sự cười ha hả nói:

- Phó công tử, ta mãi vẫn luôn tin tưởng câu nói này. Trên thế giới này vĩnh viễn không có minh hữu vĩnh viễn, càng không có địch nhân vĩnh viễn! Không biết người đã nghe qua câu nói này hay chưa?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, nói:

- Chưa từng nghe qua!

Sắc mặt của Diệt Luân Lý Sự có chút biến đổi, nhưng cũng không có phác tác ra. Hắn có thân phận gì, có thể hòa thuận nói chuyện cùng với Phó Thư Bảo như thế, trong suy nghĩ của hắn là đã cấp mặt mũi cho Phó Thư Bảo rất nhiều rồi, lại không nghĩ tới tên tiểu tử này không ngờ lại không biết tốt xấu như thế.

Thời điểm này, Vân La Lý Sự cùng với Trư Hoàng cũng một trước một sau, chậm rãi đi tới bên cạnh của Diệt Luân Lý Sự.

- Phó Thư Bảo, chỉ cần người chấp nhận hợp tác cùng với chúng ta, tất cả những ân oán trước đây của chúng ta một bút xóa sạch. Ta còn có thể thay người giết chết Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật!

Trư Hoàng vừa mới mở miệng, không ngờ lại đã đưa ra một cái điều kiện khiến cho người ta tâm động như thế này.

Vân La Lý Sự cũng mở miệng nói:

- Phó Thư Bảo, ta không có mang theo người nào đến, ngày hôm qua Trư Hoàng cũng đã ra tay xử lý gã đối thủ một mất một còn của người. Thành ý của chúng ta nói như vậy cũng đã thể hiện ra rõ ràng rồi. Ta tin tưởng rằng người cũng đã biết Mặc Lan Lý Sự chẳng qua chính là đang lợi dụng người mà thôi. Cùng với nàng hợp tác, người cũng chỉ có kết cuộc là cái chết mà thôi, cần gì phải hồ đồ như vậy chứ?

- Cái này...

Phó Thư Bảo làm ra bộ dạng ngẫm nghĩ. Kỳ thật, không cần Trư Hoàng cùng với đám người kia nói, hắn cũng đã biết quan hệ hợp tác giữa hắn cùng với Mặc Lan Lý Sự là quan hệ như thế nào. Chẳng qua, hắn cũng biết, cùng với đám người Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự này hợp tác, những tên gia hỏa này cũng không phải là ngọn đèn cạn dầu. Chỉ cần Tiếp Dẫn Chi Thuyền vừa xuất hiện, hơn phân nửa là sẽ lập tức trở mặt.

Mà nếu như lúc này hắn không giả vờ ngẫm nghĩ mà nói, mấy tên gia hỏa này lập tức sẽ trở mặt ngay.

Phó Thư Bảo thủy chung nghĩ muốn tìm một điểm cân bằng giữa thế lực của Mặc Lan Lý Sự cùng với liên minh của ba người Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Trư Hoàng, cấp cho hắn một không gian cùng với thời gian để phát triển lớn mạnh. Hiện tại xem ra, cái này chẳng qua cũng chỉ là một cái ý tưởng trong suy nghĩ của hắn mà thôi. Bất luận là Mặc Lan Lý Sự hay là bên phía Vân La Lý Sự, Diệt Luân Lý Sự, Trư Hoàng này, kẻ nào cũng đều có tâm tư muốn chiếm tiện nghi trên người của hắn.

- Người còn muốn suy nghĩ đến lúc nào nữa?

Diệt Luân Lý Sự lạnh lùng nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Cùng các người hợp tác cũng không phải là không có khả năng. Nhưng mà các người cũng biết, nếu như ta không hợp tác với Mặc Lan Lý Sự mà nói, như vậy sẽ lập tức bị nàng ta xử lý, mạng nhỏ khó giữ được. Các người như thế nào có thể bảo hộ sự an toàn của ta đây?

Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự liếc mắt nhìn nhau một cái. Vân La Lý Sự nói:

- Chuyện này người cứ an tâm! Tiếp Dẫn Chi Thuyền hiện tại đã trên đường xuất hành, đúng hai tháng sau nữa sẽ xuất hiện ở trong này, tiếp dẫn người đi tới Thánh Đảo. Mà chúng ta chỉ cần thời gian thêm một tháng nữa liền có thể diệt trừ đi ả Mặc Lan Lý Sự phiền toái này. Đến lúc đó, chúng ta liền có thể hợp tác nhau rồi!

- Một khi đã là như vậy, vậy thì chúng ta hợp tác cũng có gì mà không được chứ?

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Vậy cứ quyết định vậy đi!

- Được rồi! Trư Hoàng sẽ liên lạc với người! Chúng ta đi đi! Không cần để cho Mặc Lan Lý Sự phát hiện ra chúng ta đã gặp mặt nhau!

Vân La Lý Sự lưu lại một câu nói, sau đó trong nháy mắt liền biến mất trong rừng cây rậm rạp.

Diệt Luân Lý Sự cùng với Trư Hoàng cũng lần lượt rời đi. Thời gian gặp mặt thật ngắn, chỉ đủ nói mấy câu mà thôi, thế nhưng cũng cấp cho Phó Thư Bảo sự rung động thật lớn. Trong lòng hắn âm thầm suy tư, nói:

- Không nghĩ tới Vân La Lý Sự không ngờ cũng biết chuyện hai tháng sau Tiếp Dẫn Chi Thuyền mới có thể đến đây. Mà Mặc Lan Lý Sự lại cũng không có nói cho ta biết chuyện tình này, chẳng lẽ nàng ta không biết? Hoặc là, nàng ta cố tình giấu diếm ta? Thời gian hai tháng, sửa luyện một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, hắn là cũng đủ rồi! Đến lúc đó, bất luận là Diệt Luân Lý Sự hay là Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Trư Hoàng, có muốn giết ta, cũng đều không có khả năng rồi!

Về phần chuyện ba tên gia hỏa Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Trư Hoàng có thể giết chết được Mặc Lan Lý Sự hay không, Phó Thư Bảo cũng không thật sự quá mức quan tâm. Hai bên bọn họ đấu đá nhau, tốt nhất là lưỡng bại câu thương mới tốt.

oOo

Đi vào trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần, Mặc Lan Lý Sự đã sớm chờ hẩn ở đây.

- Không tệ! Chiều theo tốc độ chữa trị như thế này, như vậy xem ra, người thậm chí còn có thể chữa trị nhiều hơn một chút, chỉ còn chừa lại khoảng chừng một phần tư hay một phần năm gì thôi. Như vậy mà nói, lúc đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, người có thể rất nhanh hoàn thành xong công tác chữa trị cuối cùng.

Mặc Lan Lý Sự lộ ra một nụ cười vô cùng vui vẻ. Quả thật Phó Thư Bảo xử lý rất chính xác, hiệu quả tốt như vậy, năng ta không có đạo lý gì mất hứng cả.

- Yên tâm đi, Mặc Lan Lý Sự! Hiện tại ta đã gấp gấp muốn chết, nghĩ đợi đến lúc đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, đi đến Thánh Đảo thần thánh kia!

Phó Thư Bảo mỉm cười nói, trong lòng thì lại thầm mắng:

- Người con mẹ nó! Sớm hoàn thành chữa trị một chút, người chính là muốn lão tử sớm quy thiên có đúng không?

- Cứ như vậy đi! Ta còn có rất nhiều chuyện tình phải xử lý, sẽ rời khỏi nơi đây mấy ngày!

- Có bao xa thì lặn chết bấy xa đi!

Lời nói này, Phó Thư Bảo chỉ dám nói ở trong lòng.

Sau khi Mặc Lan Lý Sự rời đi, Phó Thư Bảo kiểm tra một chút lại đầu Chiến sĩ Thạch Tượng giả mạo kia. Hẩn phát hiện ra Mặc Lan Lý Sự cũng không có phát hiện ra điều gì kỳ quái cả. Chẳng qua, đến thời điểm ăn cấp đi số lượng đủ nhiều, hoặc là thời điểm toàn bộ Chiến sĩ Thạch Tượng bên trong Thần Miếu cũng đều là giả cả, như vậy hẩn khó có thể cam đoan Mặc Lan Lý Sự sẽ không phát hiện ra.

Chẳng qua điểm này Phó Thư Bảo đã sớm nghĩ ra biện pháp giải quyết rồi.

Ngón tay liên tục búng nhanh, hơn mười đầu Chiến sĩ Thạch Tượng lập tức chui vào bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới của hẩn.

554. Chương 491: Quy Vân Quốc (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 491: Quy Vân Quốc (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lần thứ hai tiến hành chữa trị, Phó Thư Bảo vẫn đem số lượng khổng lồ chế ở một biên độ cực nhỏ. Sau khi giao phó mọi chuyện xong, Mặc Lan Lý Sự cũng không có đến xem xét, tựa hồ đối với chuyện tình Phó Thư Bảo làm rất yên tâm. Xung quanh Thần Miếu, Phó Thư Bảo cũng không có phát hiện thân ảnh của đám nữ chiến sĩ của nàng ta. Chẳng qua lần này hẩn vẫn biểu hiện vô cùng cẩn thận, dùng những vật liệu đá bỏ đi đắp nặn thành hình của các Chiến sĩ Thạch Tượng giả, sau đó mới rời khỏi Thần Miếu.

Quay trở lại doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Tiểu Thanh ra ngoài thu thập tin tức tình báo đã trở về. Lần này đây nàng mang về tin tức khiến cho Phó Thư Bảo có chút ngoài ý muốn.

- Chủ nhân, mấy ngày hôm trước còn sóng yên gió lặng, các Luyện Lực sĩ đến từ các nơi trên thế giới không ngừng đi thăm dò thế giới mới sinh ra này, biểu hiện ra hứng thú phi thường nồng đậm. Nhưng mà mấy

ngày sau, những người này rõ ràng đã không còn hứng thú như trước nữa, nghĩ muốn tìm biện pháp đi ra ngoài.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Thậm chí ngay cả chúng ta cũng đều không thể đi ra ngoài, đám Luyện Lực sĩ này làm thế nào có thể ra ngoài được chứ? Nếu có đường đi hoặc là phương pháp nào đó mà nói, chúng ta còn ở lại nơi này nữa sao? Thật sự là rất buồn cười!

Tiểu Thanh tiếp tục nói:

- Quả thật là không ai có thể đi ra ngoài cả. Nhưng mà một vài Luyện Lực sĩ đều mang theo những người của mình tự chiếm đóng địa bàn, hơn nữa đã đem một mảnh địa phương to lớn Di Vong Chi Khư này chia đất chiếm lĩnh. Một vài vương tôn quý tộc lại lấy ra cờ hiệu bốn quốc của bọn họ, xác định ranh giới, giống như phiên thổ địa đó chính là quốc thổ của bốn quốc bọn họ vậy. Người nào muốn đi vào cũng đều không được!

Chuyện tình khôi hài tìm đường đi ra ngoài nghe được lúc trước tựa hồ như chỉ là một món đồ ăn khai vị mà thôi, ở bên trong thế giới mới này mở rộng cương thổ các nước mới chính là chuyện tình khôi hài nhất.

Sửng sốt suốt nửa ngày, Phó Thư Bảo mới miễn cưỡng nói:

- Tiểu Thanh, như vậy tình hình hiện tại, có bao nhiêu Luyện Lực sĩ chiếm lĩnh địa, tự phong thành quốc gia?

Tiểu Thanh đáp:

- Đám vương tôn quý tộc đến từ các quốc gia trên thế giới này cơ hồ ai nấy cũng đều khai mở các quốc gia của riêng mình. Đến thời điểm ta trở về, đã có tổng cộng mười hai quốc gia được thành lập rồi, nói vậy sau này sẽ còn có càng nhiều quốc gia hơn thành lập a!

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo rút cuộc cũng bật cười thành tiếng:

- Đám vương tôn quý tộc này thật là quyền lực làm mờ mắt! Ở trong phiên địa phương mà sự sinh tử cũng đều bị người khác khống chế, không ngờ lại cuồng vọng đến mức chiếm lĩnh thổ địa, tự phong thành Vương, cái này quả thật là tự đào mộ cho chính mình a!

Hồ Nguyệt Thiên xen miệng vào nói:

- Ta nghĩ người hẳn là muốn bắt chước bộ dáng của bọn chúng rồi, chiếm lĩnh một mảnh thổ địa, tự phong thành Vương này nọ a! Phải biết rằng, với thực lực của chúng ta, ngoại trừ ba vị Lý sự ra, chúng ta rõ ràng là mạnh nhất rồi!

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, nói:

- Chỉ trong một đêm từ một phiên sa mạc biến thành ốc đảo, sinh ra một cái thế giới không có thú, không có người, phương diện này chẳng phải là rất có vấn đề hay sao? Thậm chí ngay cả tình huống này vẫn còn chưa thể làm cho rõ ràng, thành lập một quốc gia, thống trị ai đây chứ? Thật sự là khôi hài a!

Cho dù là một cái quốc gia chân chính đưa cho Phó Thư Bảo đi thống trị, đi quản lý, hẳn cũng sẽ chẳng thêm làm, hưởng chỉ là cái loại quốc gia không có chút xíu ý nghĩa thực tế nào như thế này.

Dừng lại một chút, Phó Thư Bảo mới tiếp tục nói:

- Chẳng qua, đám vương tôn quý tộc đến từ các quốc gia kia có đầy đủ lý do để làm như vậy. Bọn họ ở trong bốn quốc của mình hoặc là Vương tử, hoặc là đệ tử quý tộc, ở bên trong cái thế giới tân sinh này chiếm lĩnh thổ địa, tự xưng làm Vương, về sau khi cái lồng lớn này bị phá vỡ, bọn họ có thể hướng bốn quốc bắmbáo, hoặc là đem di cư chuyển tới, hoặc là điều đến quân đội, đến lúc đó liền trở thành chiếm giữ có tính thực chất. Cho dù không thể thật sự trở thành Vương, cũng là một hồi đại công lao. Mà chúng ta thì miễn đi, đối với quyền lực này nọ, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm thấy hứng thú!

Trong lòng Hồ Nguyệt Thiên thở dài một hơi, âm thầm nói:

- Người thì chỉ cảm thấy hứng thú đối với nữ nhân mà thôi. Vốn tưởng rằng có thể chiếm lấy một cái ngôi vị Nữ vương gì đó, để cho Hồ Tộc có thể quang mang vạn tượng, không nghĩ tới người lại chẳng có hứng thú như vậy... Haizzz... đúng là một tên nam nhân không biết cầu tiến a!

Trong lòng của Độc Âm Nhi thì lại là một loại cảm giác hoàn toàn khác. Nàng ta lén lúc liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, trong lòng vui mừng nói:

- Thậm chí ngay cả sự hấp dẫn của chức vụ Quốc vương cũng không thể đánh động được hần, xem ra ta cùng với Chi Ni Nhã ở trong cảm nhận của hần chính là quan trọng nhất a! Thật sự là không nhìn lầm người mà!

- Chủ nhân, Quy Vân Tông cũng đã chiếm lĩnh một mảnh thổ địa rộng lớn, tự phong thành Quy Vân Quốc! Tiểu Thanh bổ sung thêm một tin tức tình báo.

Phó Thư Bảo hoạt kê bật cười, nói:

- Quy Vân Tông hiện tại là do Mạc Sầu nắm trong tay, Mạc Khinh Vân kỳ thật đã biến thành một con rối! Bà ta căn bản là người sắp sửa xuống mồ, chẳng lẽ còn nghĩ đến leo lên ghế đòi là Nữ vương hay sao?

Tiểu Thanh nói:

- Cũng không phải Mạc Sầu làm Nữ vương, cũng không phải Mạc Khinh Vân xưng Vương, mà là Băng Oánh làm Nữ vương!

- Cái gì?

Phó Thư Bảo có chút sửng sốt. Trong ấn tượng của hần, Băng Oánh là một nàng nữ nhân hoàn toàn không hề có chủ kiến. Quan hệ cùng với Tú Ngọc lúc trước liền cũng chính là như vậy. Một người như vậy, như thế nào mới có thể trở thành Nữ vương được?

- Chủ nhân, còn muốn điều tra nữa không?

Tiểu Thanh hỏi.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Đương nhiên là phải điều tra! Đám vương tôn quý tộc tự lập xưng Vương này tự nhiên phải điều tra. Cái gì mà Quy Vân Quốc của Quy Vân Tông kia lại càng phải điều tra kỹ hơn. Bây giờ người phải đem tất cả các tin tức đã điều tra được toàn bộ viết hết ra trên giấy, sau đó đưa lại cho ta.

- Vâng, chủ nhân!

Tiểu Thanh khẽ gật đầu, xoay người rời đi.

Tiểu Thanh rời đi không lâu, thời điểm khi mà Phó Thư Bảo chuẩn bị tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật sửa luyện các Chiến sĩ Thạch Tượng, thì một cái thân ảnh đột nhiên xuất hiện bên trong thiên không. Trong nháy mắt đạo thân ảnh kia liền lợi dụng tốc độ cực nhanh đáp xuống bên ngoài doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Không ngờ lại chính là một trong Tứ Đại Thủ Vệ Giả của Quy Vân Tông, kẻ có được Băng Sương Chi Dực, Cung Thác!

555. Chương 491: Quy Vân Quốc (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 491: Quy Vân Quốc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo nhìn chăm chăm Cung Thác đang không ngừng nhìn dáo dác xung quanh doanh địa, buồn bực nói:

- Người này đến đây làm gì?

- Phó công tử, hóa ra người ở trong này! Quy Vân Quốc chúng ta tổ chức đại điển khai quốc, Nữ vương Băng Oánh cố ý để vi thần đến thỉnh Phó công tử ngày đó đến tham gia lễ mừng.

Cuối cùng khi nhìn thấy đám người Phó Thư Bảo, Cung Thác cao giọng nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cung Thác, người tự xưng là vi thần, nói như vậy cái nàng Nữ vương kia của các người đã ban thưởng cho người một cái chức quan gì rồi a? Không biết là chức quan gì vậy?

Cung Thác đáp:

- Nữ vương Băng Oánh đã phong ta là một trong Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân, Trấn Tây Tướng quân!

Trong bụng Phó Thư Bảo nhất thời buồn cười đến run rẩy cả người. Nhìn bộ dáng dương dương đắc ý của Cung Thác kia, trong lòng vô cùng buồn cười, miệng thì nói lời tổn hại người:

- Trấn Tây Tướng quân phải không? Người sẽ không sợ ta dẫn dắt đại quân tiến vào Quy Vân Quốc của các người, làm một vài chuyện tình mà người khác không biết hay sao?

Cung Thác một chút cũng không phẫn nộ, không kiêu không nịnh nói:

- Phó công tử, Nữ vương Băng Oánh nói, bất luận như thế nào cũng phải thỉnh Phó công tử người đi. Người có mang quân đội của người theo hay không cũng không quan hệ!

- Người quay về đi! Ta sẽ không đi đâu!

Phó Thư Bảo căn bản là chẳng có chút hứng thú nào. Trong suy nghĩ của hắn, Quy Vân Tông lập quốc, cũng chẳng phải là cơ hội phát triển an toàn ngàn năm mới gặp một lần gì cả, mà chỉ là một trò chơi của đám tiểu hài tử bình thường mà thôi.

Thế nhưng Cung Thác lại vẫn như trước không hề có ý tức rời đi, chỉ là nói:

- Phó công tử, ta biết giữa chúng ta quả thật có rất nhiều chuyện hiểu lầm. Nhưng mà Quốc sư nói, lần này nếu như không thỉnh được người đến, thì ta hãy mang đầu mình về phục lệnh. Cho nên, nếu như Phó công tử không chịu đi, phiền toái người hãy đích thân ra tay giết chết ta đi! Ta cũng sẽ không có nửa câu oán hận nào!

Quả thật đúng là phiền phức!

- Quốc sư? Quốc sư của Quy Vân Quốc các người là ai?

Phó Thư Bảo đột nhiên hỏi.

Cung Thác nói:

- Đương nhiên là Quốc sư Mạc Sầu!

- Được rồi! Ta đi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói.

Có một số sự tình nhất định phải đối mặt giải quyết. Từ lúc bắt đầu tại Hổ Thành Tú Quốc, Phó Thư Bảo liền cùng với Quy Vân Tông có một cái duyên phận không giải được. Tuy rằng cái loại duyên phận này cũng là nghiệt duyên mà thôi, nhưng mà phát triển cho đến ngày hôm nay, đã trải qua rất nhiều rất nhiều chuyện tình, hắn thủy chung cũng cần phải giải quyết một lần. Bởi vì, ở trong lòng của hắn, đã dùng cây bút lông phá hư trình tiết của Băng Oánh, trong lòng hắn thủy chung vẫn tồn tại một chút cảm giác có lỗi. Bảo hắn mở miệng nhận sai hoặc là phải chịu trách nhiệm gì đó, hắn khẳng định là mặc kệ, nhưng nếu chỉ là cấp cho nàng một cái mặt mũi, tham gia một chút đại điển khai quốc của nàng, như vậy cứ xem như là một chút bồi thường đi.

- Có muốn chúng ta đi cùng người hay không?

Độc Âm Nhi hỏi.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Không cần thiết! Quy Vân Tông mà nói, hiện tại ta đã không để ở trong mắt nữa rồi! Huống hồ, cho dù Quy Vân Tông nghĩ muốn gây bất lợi cho ta, cho dù không tính tới chuyện thực lực của bản thân ta đi nữa, thì Thất Luyện Mãng ở bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật cũng không phải là kẻ tầm thường. Mà ngay cả Mặc Lan Lý Sự, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự cũng sẽ không để cho ta xảy ra chuyện gì đâu.

- Được rồi! Vậy thì người cẩn thận một chút!

Độc Âm Nhi dặn dò. Nàng từ đầu đến cuối vẫn chưa từng bao giờ nghi ngờ qua quyết định gì của Phó Thư Bảo cả. Đây cũng chính là một cái ưu điểm rất lớn của nàng.

An bày một chuyện tình bên người, Phó Thư Bảo một mình một người đi theo Cung Thác rời khỏi doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa.

Cái gọi là Quy Vân Quốc, chẳng qua cũng chỉ là một phiên địa phương nằm ở phía mặt Đông ngoại thành của Di Vong Chi Khư khoảng cách chừng hai trăm dặm mà thôi. Phiên lãnh thổ mà Quy Vân Quốc chiếm cứ là một mảnh đất hẹp dài, hai bên đều có sông lớn chắn ngang. Bên trong lãnh thổ một nước cũng có bình nguyên thổ địa phì nhiêu, có núi cao chập chùng, còn có rừng cây rậm rạp nữa. Chỉ tính về mặt tài nguyên mà nói, thì cũng tương đối phong phú.

Quy Vân Quốc không có Đô thành, cũng không thể có được. Nhưng mà ở bên trên một ngọn núi lớn tên là Thiên Tháp Sơn, bọn họ đã tu kiến lên một tòa cung điện bằng đá tương đối giản dị, còn có một phiên quảng trường tương đối rộng lớn cùng với những địa phương mà đệ tử Quy Vân Tông sinh sống. Lần này đi đến Di Vong Chi Khư, Phó Thư Bảo chỉ thấy được những nhân vật trung tâm nhất của Quy Vân Tông. Thời điểm đi lên Thiên Tháp Sơn, hắn mới phát hiện, lần này Quy Vân Tông đi đến đây, không ngờ lại mang theo đến một ngàn đệ tử tinh nhuệ của mình. Trong đó có cả lực lượng trung tâm nhất của bọn họ, Luyện Lực Sĩ Đường của Quy Vân Tông cũng ở trong đó.

Mấy gã đệ tử này nam nam nữ nữ đều có, độ tuổi cũng không quá lớn lắm.

Hiện tại xem ra, kỳ thật Quy Vân Tông cũng không phải là nhất thời nóng đầu lên, chơi đùa trò chơi của đám tiểu hài tử bình thường kia. Nếu như cái chụp hộ tráo bao phủ trên đại địa kia vĩnh viễn cũng không biến mất, như vậy, những đệ tử mà Quy Vân Tông đem đến đây kết hợp với nhau, dần dần có thể phát triển lớn mạnh lên thành một cái quốc gia chân chính. Mặt khác, trên đường đi đến đây, Phó Thư Bảo cũng phát hiện ra, ở bên trong cái thế giới mới sinh ra này, linh năng phân bố khắp nơi trong thiên địa thật sự vô cùng dư thừa, so với thế giới bên ngoài kia quả thật còn nhiều hơn gấp mười lần. Một cái hoàn cảnh như vậy, chính là thích hợp cho Lực sĩ tu luyện nhất.

Tất cả dấu hiệu cũng đều cho thấy, ở bên trong cái thế giới mới sinh ra này, hết thảy mọi thứ cũng đều có thể.

- Mời đi theo ta, Phó công tử!

Cung Thác khiêm tốn nói.

Cái gã ở bên trong Quy Vân Tông vốn dĩ có địa vị cực cao này, lúc này đột nhiên biểu hiện ra dáng vẻ vô cùng khiêm tốn cùng với hữu hảo, cái này thật đúng là khiến cho Phó Thư Bảo có chút không quen. Đi theo Cung Thác tiến vào trong quảng trường, bên dưới lúc này đã sớm đứng đầy người. Hơn một ngàn gã đệ tử Quy Vân Tông chính tề đứng ở bên trên quảng trường, hô to:

- Nữ vương Bệ hạ vạn tuế!

Băng Oánh mặc một kiện hoàng bào hơi có chút đơn sơ, lẳng lặng ngồi trên một chiếc vương tọa bằng hoàng kim. Có thể nhìn ra được, chiếc vương tọa bằng hoàng kim kia chính là gần đây mới luyện chế ra. Ở bên người của Băng Oánh, phân biệt đang đứng Mặc Sầu cùng với Mặc Khinh Vân. Thời điểm khi Phó Thư Bảo đi lên quảng trường, tầm mắt của hai người đều lập tức tụ tập lên trên người của Phó Thư Bảo.

Nghi thức đến thời điểm này tựa hồ đã tiến hành đến giai đoạn quan trọng nào đó, Mạc Sầu cùng với Mạc Kinh Vân cũng không có đi tới, Bằng Oánh cũng không có đi tới.

Người chủ trì nghi thức lên ngôi Nữ vương hôm nay không ngờ lại chính là người đứng đầu trong Tứ Đại Thủ Vệ Giả của Quy Vân Tông, Cương Đông. Cái tên gia hỏa này lúc trước đã bị Phó Thư Bảo đánh cho bị trọng thương. Thời điểm khi Phó Thư Bảo tiến đến, hẳn tự nhiên là cũng nhìn thấy. Nhưng mà điều khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy kỳ quái chính là, bên trong ánh mắt của tên gia hỏa này không ngờ cũng không hề có chút cừu hận nào. Mà không chỉ không có cừu hận, ngay cả một tia ánh mắt phức tạp cũng đều không hề có.

556. Chương 492: Bức Hôn

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 492: Bức Hôn

Bộ dáng hiện tại của hắn vô cùng trang trọng thần thánh, phảng phất như là một nhân vật lương đồng của quốc gia, cam nguyện vứt bỏ hết thấy ân oán cá nhân của mình vì quốc gia vậy.

- Thật sự là khôi hài, đầu óc những người này cũng đều bị nước vào hết cả rồi sao? Quyền lợi liên quan trọng như vậy à? Cho dù họ tráo kia có vĩnh viễn tồn tại, không thể nào đi ra ngoài được nữa, lưu lại ở trong này sống một cuộc sống an nhàn, không có áp bách cũng không có quân chế không phải là tốt lắm sao? Thành lập quốc gia, còn có phân tranh cùng với chiến tranh, đó không phải chính là dẫm vào vết xe đổ của thế giới bên ngoài hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm thở dài một hơi. Tuy rằng hắn nghĩ thấy loại sự tình này thật sự rất khôi hài, nhưng mà ở ngoài mặt vẫn là nên bảo trì lễ tiết của một vị khách nhân, không có lớn tiếng làm náo động lộn xộn gì cả.

Cung Thác cẩn cẩn thận thận đi theo bên cạnh Phó Thư Bảo, giảng giải cho hắn nghe trình tự của nghi thức. Mà Phó Thư Bảo thì thuần một bộ dáng chăm chú lắng nghe. Dù sao hôm nay hắn cũng là mang danh đến đây tham dự điển lễ. Nhưng mà nếu như bảo hắn phải quỳ xuống trước Bằng Oánh, bày ra bộ dáng lễ tiết thần tử kính bái quân vương, đó là chuyện tình không có khả năng. Đứng nói là một nàng Bằng Oánh, cho dù là hiện tại toàn bộ cái gọi là Quy Vân Quốc này, một khi hắn dẫn dắt Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Bách nhân đội Hồ Tộc, còn có Bách nhân đội Độc Lang Tộc càn quét một trận, liền có thể dễ dàng tiêu diệt một cái quốc gia như vậy. Hiện tại, trừ bỏ Mạc Lan Lý Sự, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự ra, Phó Thư Bảo kỳ thật đã chính là nhân vật cực mạnh bên trong cái thế giới tân sinh này. Quân đội cùng với thuộc hạ trong tay hắn, cũng chỉ có thua kém mỗi mình Mạc Lan Lý Sự mà thôi.

Cuối cùng cũng chờ đến được lúc nghi thức chấm dứt.

Phó Thư Bảo vươn vai một cái, đưa tay che miệng ngáp dài nói:

- Đã xong rồi sao? Vậy thì ta đây cũng cáo từ!

Cung Thác vội vàng nói:

- Thời điểm này Phó công tử tạm thời khoan hãy rời đi vội! Nữ vương Bệ hạ muốn tự mình tiếp kiến ngài tại Quy Vân Cung!

- Quy Vân Cung? Sao không gọi nó là Quy Thiên Cung luôn đi? Như vậy càng có khí thế hơn, không phải sao?

Phó Thư Bảo trêu chọc nói.

- Cái này... Phó công tử, xin mời đi theo ta lên đây!

Cung Thác dẫn đường, đem Phó Thư Bảo dẫn vào trong tòa cung điện bằng đá thô sơ kia.

Bên trong cung điện bộ dáng vô cùng đơn sơ, không hề có thảm lót hoa lệ, mình đang thủy tinh gì cả. Duy nhất có chút khí phái Hoàng gia chính là một cái vương tọa bằng hoàng kim vừa rồi sau khi đi lên ngôi chấm dứt, đã được khiêng vào trong này. Nó ở bên trong tòa cung điện rộng lớn mà sơ sài này phát ra ánh sáng hoàng kim, khí tức xa hoa quả thật cũng có một chút hơi hướng một hai phần, nhưng mà khí tức buồn cười thì lại lên đến tám chín phần.

Băng Oánh lẳng lặng ngồi bên trên cái vương tọa hoàng kim kia, nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo từ ngoài đi vào. Ánh mắt của nàng có vẻ thật phức tạp. Quả thật là như vậy! Ở trong lòng của nàng, Phó Thư Bảo chính là một nhân vật truyền kỳ. Hắn từ một gã ác thiếu lưu manh bất nhập lưu, nhảy vọt trở thành người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, lại là người sắp sửa khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện nữa. Mà hắn ta, không ngờ lại chính là vị hôn phu trên danh nghĩa của nàng.

Nếu như Băng Oánh biết được Phó Thư Bảo sẽ có thành tựu như ngày hôm nay, lúc trước còn có dùng ánh mắt kỳ thị để mà đối đãi với Phó Thư Bảo hay không? Tại thời điểm sau khi định ra hôn ước với hắn, nàng lại có thể nào cùng với Tú Cát lẫn lộn cùng một chỗ hay không? Khiến cho Phó Thư Bảo bị mọc sừng hay không?

Những cái vấn đề như vậy, liền thậm chí ngay cả Băng Oánh cũng đều không thể tìm được đáp án. Nhưng mà có thể khẳng định chính là, Tú Cát còn xa mới có thể vĩ đại được cỡ một phần mười của Phó Thư Bảo hiện tại, bất luận hắn có hậu thuẫn thế nào đi chăng nữa.

Cùng ở bên trong Quy Vân Cung còn có Mạc Sầu cùng với Mạc Khinh Vân, cùng với Cương Đông và đám người đã từng là Thủ vệ giả của Quy Vân Tông. Tứ Đại Thủ Vệ Giả trước đây, hiện tại lay thân biến đổi trở thành Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân của Quy Vân Quốc. Tự hào do sự biến hóa về mặt thân phận, cảm thấy trách nhiệm trên người trọng đại, cho nên thời điểm khi Cương Đông nhìn về phía Phó Thư Bảo, ánh mắt có chút trốn tránh, về mặt cũng có chút xấu hổ.

Tầm mắt đảo qua một vòng, đem toàn bộ tình huống xem xét cẩn thận, sau đó Phó Thư Bảo mới tiến nhanh lên, nói:

- Thảo dân khấu kiến Nữ vương Bệ hạ! Nữ vương Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Thanh âm ngoài miệng quả thật cũng đủ lớn, thế nhưng Phó Thư Bảo lại cũng không có quỳ xuống, thậm chí ngay cả một cái tư thế khể cúi người cũng đều không có, thuần một bộ dáng qua loa cho xong.

- Người biết không, người cái gì cũng được... chỉ là không biết đứng đắn mà thôi!

Băng Oánh sâu kín nói. Đây là câu nói đầu tiên của nàng đối với Phó Thư Bảo từ sau khi trở thành Nữ vương của Quy Vân Quốc.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nhân sinh vốn dĩ đã rất khổ não rồi, vì cái gì lại phải khoác lên trên mặt một tấm mặt nạ nữa làm gì? Ta thích thế nào, liền thế đó, không gì có thể thay đổi được!

Băng Oánh nhẹ nhàng thở dài ra một hơi, bộ dáng đa sầu đa cảm:

- Người có biết ngày hôm nay chúng ta tìm người đến đây là vì cái gì không?

Dựa theo thuyết pháp của Cung Thác, chính là mời hắn đến đây để tham gia nghi thức lên ngôi Nữ vương của Băng Oánh. Nhưng mà Phó Thư Bảo lại căn bản không tin liền chỉ có một chút đánh rắm như vậy. Hắn sẵn giọng nói:

- Nói thẳng ra đi! Ta không tin các người đến tìm ta cũng chỉ là vì muốn ta tham gia nghi thức lên ngôi của người. Có chuyện tình gì cứ việc nói thẳng ra đi!

- Người có biết chúng ta mời người đến đây là vì cái gì không?

Mạc Sầu đột nhiên thốt lên một câu.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chẳng phải là vì Luyện Thiên Thần Quyển hay sao? Ta nói thật cho các người biết, cái thứ đó các người vĩnh viễn cũng đừng suy nghĩ đến nữa. Luyện Thiên Thần Quyển đã bị ta luyện hóa mất rồi, cho dù các người có năng lực giết ta, cũng không chiếm được chút gì đâu!

Ý nghĩa trong câu nói này cũng phi thường dễ hiểu, trong này căn bản không có ai có thể giết được hắn, mà cho dù là có thể, thì cũng đừng mong chiếm được thứ gì cả.

Nếu như là trước kia, Phó Thư Bảo nói ra một câu như vậy, thì đám đại nhân vật trung tâm của Quy Vân Tông nhất định sẽ đồng loạt xông lên đánh hắn thành đồng thịt băm. Nhưng mà tình huống hiện tại đã bất đồng. Thậm chí ngay cả Mạc Khinh Vân thực lực mạnh nhất ở nơi này cũng không thể ở trên người Phó Thư Bảo chiếm được nửa điểm tiện nghi, càng không cần phải nói đến Mạc Sâu cùng với Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân gì đó.

Thực lực chính là quyết định hết thảy, bao gồm cả khẩu khí nói chuyện nữa.

- Người lầm rồi, Phó Thư Bảo! Chúng ta tìm người đến đây cũng không phải là vì Luyện Thiên Thần Quyển!

Mạc Sâu nói:

- Chúng ta tìm người đến, chính là vì muốn người cùng với Nữ vương Bệ hạ chúng ta thành hôn!

Một câu như vậy nói ra, Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường, cả nửa ngày cũng không thể lấy lại tinh thần. Hắn có thể tới tham gia nghi thức lên ngôi của Băng Oánh, một phần là bởi vì lo lắng đến chuyện tình hắn đã từng làm ra cái loại sự tình bút lông phá thân đối với người ta, đó chính là thứ trân quý nhất của một nữ hài tử. Một phần là bởi vì hắn nghĩ thấy nhất thiết phải có một cái kết thúc với Quy Vân Quốc, khiến cho bọn họ hoàn toàn chặt đứt cái tâm tư muốn tìm kiếm Luyện Thiên Thần Quyển từ trên tay của hắn. Lại không nghĩ tới, cả hai loại phỏng đoán kia cũng đều sai cả, cái mà người ta muốn, chính là bản thân hắn!

Mạc Sâu nói:

- Phó Thư Bảo, hôn sự giữa người cùng với Băng Oánh chính là do mẫu thân của người, Thánh Tộc trưởng Độc Lang Tộc Độc Vô Song chính miệng định ra, song phương chúng ta đã đồng ý rồi. Trì hoãn nhiều ngày như vậy, trong đó lại xuất hiện nhiều chi tiết cùng với hiểu lầm như vậy, hiện tại thì tốt rồi, tất cả những cái này cũng đã không còn tồn tại nữa, chúng ta cũng chẳng cần muốn lấy Luyện Thiên Thần Quyển làm sính lễ cái gì, các người liền thành hôn đi!

- Từ từ... từ từ...

Thời khắc này Phó Thư Bảo đã mất đi cái lối suy nghĩ linh mẫn từ xưa đến nay. Cái loại tình huống này cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng gặp qua, trong lúc nhất thời hắn cũng có chút không biết phải làm thế nào.

- Nam lớn lấy vợ, gái lớn theo chồng, cái này có cái gì không thể được cơ chứ?

Trên khuôn mặt già nua của Mạc Sâu chợt hiện lên một tia nụ cười quái dị.

Phó Thư Bảo lớn giọng nói:

- Đính hôn cái con mẹ các người! Trước kia các người có ai để ta vào trong mắt đâu? Ở Mai Bảo Sâm Lâm, chính lão vu bà người còn ra tay giết ta nữa. Nếu như không phải mạng của ta lớn, hiện tại ta đã biến thành một đồng xương trắng nằm dưới vách núi lạnh lẽo rồi. Thời điểm đó, người như thế nào không chịu bảo ta thành hôn cơ chứ?

- Người...

Khuôn mặt già nua của Mạc Sâu nhất thời liền trở nên cứng ngắc, thế nhưng lại cố gắng nén cơn phẫn nộ trong lòng xuống, cũng không có lập tức phát tác ra.

Phó Thư Bảo lại cũng không có đình chỉ, tiếp tục nói:

- Còn người nữa, Băng Oánh! Chúng ta đã định ra hôn ước, người chính là vị hôn thê trên danh nghĩa của ta, thế nhưng người lại cùng với Tú Cát bỏ trốn, ta không có viết một tờ giấy từ vợ đuổi người ra khỏi nhà, đã xem như cấp cho người đủ mặt mũi rồi, người còn muốn thế nào nữa?

Lời mà Phó Thư Bảo nói đều là sự thật. Nếu sớm biết có ngày hôm nay, trên dưới Quy Vân Tông tuyệt đối sẽ không làm ra loại sự tình này. Đầu tiên là muốn ra tay giết hấn, sau đó lại bỏ trốn cùng với tình nhân, hơn nữa lại còn rất nhiều lần tìm cách dụ dỗ, vậy công đẩy Phó Thư Bảo đi vào chỗ chết. Loại sự tình này, cho dù là đặt trên người bất luận nam nhân nào, không có báo thù cũng đã là rộng lượng đến cực hạn rồi, làm sao có khả năng thành hôn nữa chứ?

Bên trong Quy Vân Cung rộng lớn đơn sơ, bầu không khí lập tức trở nên phi thường cứng ngắt. Nếu như Phó Thư Bảo không có một thân thực lực ngạo thị quần hùng, thì đám đại lão trung tâm của Quy Vân Tông này nói không chừng đã không kềm được nhào lên chém giết rồi. Nhưng mà hiện tại Phó Thư Bảo lại có được thực lực khiến cho bọn họ phải kiêng kỵ, không dám mảy may vọng động.

- Tú Cát đã bị người giết chết rồi, phải không?

Băng Oánh tựa hồ như đã sớm dự liệu được Phó Thư Bảo sẽ có phản ứng như vậy, cho nên trong đám người ở nơi này, nàng ngược lại chính là người bình tĩnh nhất.

Phó Thư Bảo cũng không chút nào che giấu, nói:

- Hóa ra người đã sớm đoán được! Đúng vậy! Cái tên tiểu tử kia đã bị ta đốt cho tro cốt không còn, vĩnh viễn biến mất rồi!

- Ta đã đi tìm rất nhiều nơi rồi, thủy chung vẫn không thể nào tìm được nơi hạ lạc của hấn. Vương tước Thái Bình cũng đã vận dụng đại lượng nhân lực vật lực cũng không thể nào tìm ra được chút manh mối gì. Đến thời điểm đó, ta mới đột nhiên nghĩ đến, chuyện tình đêm đó phi thường kỳ quái. Buổi tối ngày hôm đó, là người đã hạ thuốc mê cho ta và Tú Cát, sau đó người dùng bút lông phá thân của ta, cuối cùng lại mang Tú Cát rời đi, giết chết hấn. Có đúng không?

Băng Oánh nhàn nhạt nói. Thời điểm khi nàng nói đến chuyện tình Phó Thư Bảo dùng bút lông phá thân của nàng, trên hai gò má trắng nõn cũng hiện lên một chút đỏ ửng, thần thái cũng có chút không được tự nhiên.

- Cái kia... Người nói thật buồn cười. Ta như thế nào lại đi làm cái loại chuyện tình như vậy chứ?

- Phó Thư Bảo, ngày hôm nay ta gọi người đến đây, chính là muốn người cấp cho chúng ta một cái công đạo. Trên đời này lại có thứ nam nhân dùng bút lông phá thân của thiếu nữ người ta, rồi lại không dám gánh vác trách nhiệm hay sao? Trước kia chúng ta từng làm nhiều chuyện sai trái, đó là bởi vì trận doanh bất đồng, người cũng chẳng phải từng làm qua rất nhiều chuyện như vậy rồi sao? Vậy thì cả hai bên cũng đều xóa bỏ hết thấy đi!

Mạc Sầu nói.

- Mấy tên gia hỏa các người này, ta chẳng muốn cùng các người đôi co nữa, các người tự nói chuyện với nhau đi, ta cáo từ đây! Đúng rồi! Từ nay về sau đừng đến tìm ta nữa, ta và đám Quy Vân Quốc các người không quen biết!

Phó Thư Bảo nghĩ muốn bỏ chạy. Hấn nghĩ đến Băng Oánh chính là đã đoán được chuyện hấn giết chết Tú Cát, lại không nghĩ đến sau khi hấn thừa nhận giết chết Tú Cát xong, người ta lại đi nắm lấy bím tóc của hấn, liên lụy đến sự kiện bút lông.

Cái loại sự tình này, quả thật là một chuyện tình xấu xí đến cực điểm. Thời điểm này không bỏ chạy, như vậy mới chính là đồ ngốc a!

- Người muốn đi? Có thể!

Băng Oánh đột nhiên từ trên vương tọa đứng thẳng người lên, nói:

- Vậy thì người hãy giết chết ta đi! Ta cam đoan, ở nơi này không có bất luận kẻ nào ngăn cản người!

Hai chân của Phó Thư Bảo liền giống như là rơi vào trong một vũng bùn vậy, nhất thời ngừng phất lại.

- Hoặc là, ta tự mình đi đến doanh địa Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa của người, cùng với các nữ nhân của người nói lại chuyện tình người đã làm với ta!

Trên trán của Phó Thư Bảo nhất thời toát ra vài giọt mồ hôi to như hạt đậu...

557. Chương 493: Mua Bán Ái Tình

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 493: Mua bán ái tình

Có thể hiểu chính là, bất luận là một người nào đó, một đoàn thể nào đó, ở trong một thời khắc nguy hiểm sinh tồn, đồng thời lại là một hoàn cảnh kỳ ngộ phát triển thật lớn, bất luận là ý tưởng của kẻ nào, của đoàn đội nào, cũng đều sẽ hoàn toàn khác trước đây.

Nếu như là trước kia, Quy Vân Tông khẳng định sẽ không đưa ra lời thỉnh cầu để cho Phó Thư Bảo cùng với Băng Oánh thành hôn như vậy. Bởi vì cái yêu cầu này bất luận nhìn từ góc độ nào thì cũng đều là một sự kiện khiến cho bọn họ phi thường mất mặt. Nhưng mà ở bên trong cái thế giới tân sinh này, Quy Vân Tông lại không thể không làm như vậy. Bởi vì chỉ có khi cùng với Phó Thư Bảo lôi kéo quan hệ thông gia, như vậy đối với Quy Vân Quốc mới thành lập của bọn họ không thể nghi ngờ gì chính là có được một sự đảm bảo mạnh mẽ. Mặt khác, trong tương lai không lâu sau đó, Quy Vân Tông thậm chí còn có thể theo sự xuất hiện của Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà tìm được những chỗ tốt thật lớn nữa.

Nếu như ưu đãi đủ lớn, như vậy thì Quy Vân Quốc vừa mới xây dựng cũng đã không phải là một trò cười nữa, mà thật sự phát triển thành một cái đại quốc. Quy Vân Tông ở Tứ Quốc vốn cùng Vương tước Thái Bình thông đồng cùng một chỗ, chẳng qua cũng chỉ vì muốn cất đất phong Vương mà thôi, mà đó là dưới điều kiện tiên quyết Vương tước Thái Bình có thể thuận lợi ngồi lên trên Vương vị mới được. Hiện tại đã có một con đường tắt như vậy xuất hiện, có khả năng tìm được chỗ tốt còn nhiều hơn rất nhiều từ trên người của Vương tước Thái Bình nữa, người của Quy Vân Tông vì cái gì lại không lựa chọn con đường như vậy chứ?

Hiện tại xem ra, Quy Vân Tông lập quốc, đó chính là thuận theo thiên thời địa lợi mới thành lập. Nhưng cũng không phải Mạc Sầu hay là Mạc Khinh Vân ngồi lên vương tọa, mà chính là Băng Oánh! Nguyên nhân đó chính là bởi vì thân phận cùng với địa vị của Băng Oánh, vì chính là muốn hiện tại từ trên người của hắn chiếm lấy ưu đãi.

Đủ các loại như thế, quả thật chính là dụng tâm lương khổ a!

Nói trắng ra chính là muốn ôm lấy một cái đùi, kết lấy quan hệ thông gia, tiến hành buộc chặt ít lợi, thế nhưng lại khiến cho Phó Thư Bảo không có chút biện pháp ứng phó nào.

Đáp ứng, hiển nhiên là không có khả năng! Hắn không phải là một người thù dai, nhưng mà đối với loại người như Mạc Sầu cùng với Mạc Khinh Vân, mấy lần tìm các đưa hắn vào chỗ chết như vậy, hắn cũng còn không rộng lượng đến mức xem như là chưa phát sinh chuyện gì cả.

Không đáp ứng, xoay người bỏ đi mà nói, đám người Quy Vân Tông cùng với Băng Oánh tự nhiên cũng không thể ngăn cản hắn. Nhưng mà nếu như Băng Oánh thật sự xé rách cái da mặt mỏng manh của nàng ta, chạy đến trước mặt Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên nói những lời không nên nói gì đó, như vậy thật đúng là một trò khôi hài không dễ đối mặt chút nào.

Làm sao bây giờ đây?

Thời điểm khi Phó Thư Bảo đang không có biện pháp gì, chuẩn bị trơ mắt bỏ đi, Mạc Sầu, Mạc Khinh Vân cùng với Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân thế nhưng lại vô cùng ăn ý rời khỏi Quy Vân Cung. Bên trong Quy Vân Cung trống trải mà đơn sơ liền chỉ còn lại có hai người Băng Oánh cùng với Phó Thư Bảo.

Đối với Băng Oánh mà nói, Phó Thư Bảo chính là gã nam nhân có quan hệ phức tạp nhất trong cả đời này của nàng, cho dù chết cũng không thể nào quên được.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, Băng Oánh đồng dạng chính là nữ nhân có quan hệ đặc thù nhất trong cả đời này của hắn. Đầu tiên là vị hôn thê trên danh nghĩa, sau đó hắn lại còn dùng bút lông phá thân người ta nữa. Dù các loại sổ sách lung tung như vậy, cho dù tính đến già cũng tính không rõ hết.

Hai người có mối quan hệ phức tạp lẫn nhau nhất đứng cùng một chỗ, tòa cung điện vốn dĩ đơn sơ kia tựa hồ cũng trở nên phức tạp hơn.

- Làm gì đây?

Phó Thư Bảo cười khỏ nói:

- Người định muốn làm gì đây? Cho dù ta đã làm ra những chuyện tình như vậy, thế thì có sao đâu? Còn hơn người và Tú Cát lập mưu hãm hại ta a! Ta xem như là đã đủ nhân từ rồi!

- Chẳng lẽ, người đối với ta cho tới bây giờ cũng không hề có bất cứ ý tưởng gì sao?

Băng Oánh sâu kín nói. Nàng rất khó tin tưởng rằng, thời điểm khi mà nàng hôn mê, Phó Thư Bảo cũng chỉ dùng bút lông mà tiến vào thân thể nàng, chứ không phải là cái thứ kia của hắn. Nếu quả thật là cái thứ kia, chuyện tình hiện tại sẽ dễ giải quyết hơn rồi.

Băng Oánh lại không biết rằng, dưới tình huống lúc đó, nếu không phải bởi vì trong cơ thể Phó Thư Bảo vẫn còn cái loại độc tố thần bí không rõ ràng kia, không thể đựng vào nữ nhân, bằng không mà nói, lúc ấy tiến vào trong thân thể nàng khẳng định là tên gia hỏa thật rồi, chứ không phải là cây bút lông.

Thế nhưng, sự thật lại là bút lông!

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương vô cùng của Băng Oánh, giống hệt như đóa hoa bách hợp trong sương sớm, cao quý, thanh lịch rồi lại nhu nhược vạn phần, trong lòng Phó Thư Bảo kỳ thật đã nghĩ đến một chuyện tình. Cái chuyện tình này chính là đứng trên góc độ nam nhân mới có thể nghĩ đến. Đó chính là hiện tại hắn đã có cơ hội đem cái tên gia hỏa thật giữa hai chân hắn tiến vào trong thân thể của Băng Oánh, chứ không phải là cây bút lông chỉ đại biểu cho ý nghĩa mà thôi.

Nhưng mà, một khi tiến nhập vào thân thể của nàng, như vậy ý nghĩa chính là một đồng lớn phiền toái. Phó Thư Bảo cũng không phải là cái loại ngựa đực tình tròng thượng nào. Băng Oánh quả thật được tính là một loại vật thể gian hiểm thấy, nhưng mà nếu như chỉ vì muốn hưởng dụng một chút thân thể của nàng, liền bị buộc chặt luôn cùng một chỗ với nàng, gánh chịu một đồng lớn trách nhiệm, như vậy thì hắn sẽ tuyệt đối không làm.

Có một câu nói rất hay, muốn uống sữa, cần gì phải đi nuôi cả một con bò chứ?

- Người nói xong rồi chứ? Ta thật sự phải đi rồi! Cho dù người có đem chuyện này chạy đến trước mặt các nữ nhân của ta mà nói, ta cũng sẽ không thèm để ý. Phó Thư Bảo ta ở trong mắt của những người các người cho tới bây giờ cũng đều là một gã lưu manh ác đồ, làm sự tình gì cũng đều là chuyện xấu cả. Ta cũng không nghĩ muốn thay đổi cái gì. Nếu như nữ nhân của ta liên bởi vì chút chuyện này mà trở mặt với ta, rời khỏi ta, như vậy đã không phải là nữ nhân của ta! Cho nên, muốn làm cái gì thì cứ tùy tiện đi!

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng thở dài một tiếng. Nói ra những lời nói như vậy, thật sự là có hương vị bạc tình bạc nghĩa. Nhưng mà hắn lại không thể không nhẫn tâm mà làm thương tổn đến một chút chí tôn trong lòng của Băng Oánh, đem cái vết thương lòng trong nội tâm của nàng ta xé rách ra một lần nữa, khiến áu tơi đằm đằm.

Băng Oánh là một nữ tử tâm cao khí ngạo như thế, đã làm trò ở trước mặt rất nhiều người nói ra chuyện tình xấu hổ như vậy, kỳ thật nàng cũng đã đến giới hạn có khả năng chịu đựng của mình rồi. Nàng dùng cái lợi thế như vậy để áp chế buộc Phó Thư Bảo phải thành hôn, sự tự tôn này nọ sớm đã gạt bỏ không còn lại chút gì nữa rồi, tâm linh đã bị tổn thương rất nhiều. Hiện tại những lời Phó Thư Bảo nói không hề nghi ngờ gì chính là đã xát thêm một tầng muối lên trên vết thương của nàng.

Dòng nước mắt nhàn nhạt ở bên trong hốc mắt lặng lẽ chuyển động, trước mắt mờ nhạt đi. Nhưng mà Băng Oánh lại gạt lực khống chế được, không để cho nước mắt tuôn trào ra. Nàng khẽ ngược lên phần cổ

tuyết trắng, hút một hơi thật sâu. Bộ ngực no đủ của nàng theo động tác hô hấp của nàng mà khẽ vươn ra phía trước thêm mấy phần, càng thêm có vẻ no tròn xinh đẹp hơn.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Đây cũng đều là do chính người tự tìm lấy mà thôi! Lúc trước Quy Vân Tông các người không truy sát ta, người lại không cùng với Tú Cát bỏ trốn đi, chúng ta nói không chừng hiện tại đã thành đôi rồi, ân ân ái ái, sinh tiểu hài tử rồi, cuộc sống gia đình vui vẻ, thoải mái không biết bao nhiêu mà nói.

Không có nhiều chữ nếu như vậy. Tình huống lúc đó, Băng Oánh chính là một nữ tử tâm cao khí ngạo như vậy, vĩnh viễn không có khả năng gả cho tên Phó Thư Bảo lưu manh lúc đó được. Mà hẳn tại thời điểm đó, không chỉ là một kẻ vô dụng, hơn nữa lại còn hạ lưu xấu xa nữa.

- Được rồi! Người đi đi! Chân trước người vừa ra khỏi cửa, ta liền tự sát ngay!

Rốt cuộc Băng Oánh cũng trấn định lại một chút.

- Người gạt ta!

Ném lại một câu, Phó Thư Bảo xoay người bước đi, hơn nữa, tốc độ bước đi của hắn rất nhanh, trong nháy mắt đã sắp sửa ra khỏi cửa lớn của Quy Vân Cung rồi.

- Người... trở lại! Đáng ghét!

Vốn dĩ chiêu này chính là do Mạc Sầu tự mình truyền thụ cho nàng, Băng Oánh cũng bắt chước một cách lô hỏa thuần thanh. Lại không nghĩ tới, chiêu này đối phó với loại nam nhân đại hiệp dũng sĩ gì đó thì thập phần hiệu quả, dùng lần nào thành công lần đó, nhưng dùng ở trên người hạng người như Phó Thư Bảo, thế nhưng lại không có nửa điểm tác dụng.

Phó Thư Bảo không phải là loại anh hùng mang trong lòng thiên hạ thương sinh, không phải là dũng sĩ xem chết như vè, lại càng không phải là đại hiệp trong lòng đầy hiệp nghĩa, hẳn chính là hắn.

- Người đứng lại!

Băng Oánh nhìn theo cái bóng đang rời đi kia, trong lòng thật sự cũng có xúc động muốn tự sát.

- Người tắm rửa rồi đi ngủ đi!

Phó Thư Bảo ngay cả đầu cũng không thèm quay lại.

- Ta biết người sẽ không đáp ứng nhanh như vậy mà! Nhưng mà ta biết một bí mật, bí mật mà người nằm mơ cũng muốn biết. Nếu như hiện tại người rời đi mà nói, ta cam đoan, người vĩnh viễn sẽ không bao giờ biết được đáp án. Đến thời điểm đó, người hối hận cũng không kịp a!

Băng Oánh đã không còn chút nào bộ dáng đáng thương nữa. Sự bạc tình bạc nghĩa của Phó Thư Bảo tựa hồ đã khiến nàng trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành hơn. Nàng ta đã có sự thủ đoạn mà nữ nhân nên có, cũng có sự giao hoạt mà nữ nhân thành thực nên có, biết như thế nào nói điều kiện cùng với nam nhân.

Cước bộ nhất thời dừng lại, Phó Thư Bảo quay người lại, hỏi:

- Người muốn nói là sự tình gì đây?

Khóe miệng của Băng Oánh đột nhiên hiện lên một tia cười nhạt khinh miệt:

- Loại người như người vậy, ta liếc mắt liền nhìn ra được! Loại người như người, cả đời cũng đừng nghĩ có được tình yêu chân chính!

Phó Thư Bảo có chút không vui nói:

- Con mẹ nó! Cùng loại nữ nhân người người ở cùng một chỗ, cho dù có được tình yêu chân chính thì sao cơ chứ? Thật sự là khô hài mà! Nếu như không chịu nói, ta đi rồi, người cứ lưu trữ lại cái tình yêu chân chính của người đi, cũng lưu trữ luôn bí mật của người đi, lão tử không thèm nữa!

Nói đi, hẳn thật sự là xoay người rời đi.

Vừa rồi hẳn thật sự nói đúng những gì trong lòng mình. Những nữ nhân ở bên cạnh hẳn, mỗi một người cũng đều là mỹ nữ tuyệt thế, một người so với một người còn vĩ đại hơn. Cái gọi là tình yêu chân chính theo như lời của Băng Oánh kia, hẳn quả thật đúng là không thêm tới.

Chẳng lẽ một cái tình yêu ở dưới ánh trăng sáng tỏ đàm luận phong nguyệt, sờ sờ một chút bàn tay nhỏ bé thì liền thỏa mãn kia lại gọi là tình yêu lãng mạng mà chân thật hay sao? Đối với loại người như Phó Thư Bảo mà nói, đồng dạng ở dưới ánh trăng, cái mà hẳn muốn sờ cũng không phải là bàn tay nhỏ bé, mà là sờ ngực, sau đó sẽ là chủ đề trực tiếp tiến vào này nọ. Muốn hẳn đàm luận phong nguyệt này nọ, nói cái lông chim gì a.

Cho nên, bất luận như thế nào thì hẳn cùng với Băng Oánh cũng đều là người của hai cái thế giới bất đồng, không có điểm nào có thể giao hội cả.

Nhưng mà, mặc dù là như vậy, nhưng Băng Oánh lại như trước muốn miễn cưỡng đem nàng cùng với Phó Thư Bảo buộc chặt cùng một chỗ, tìm kiếm một vài thứ mà nàng muốn. Nhìn thấy Phó Thư Bảo lại xoay người rời đi, nàng ta cũng không chút hoảng hốt, nhàn nhạt nói:

- Cái kia, bí mật mà ta nghĩ muốn nói cho người biết chính là về Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần! Haizzz... Ta vốn là muốn nói lại một cách chi tiết nhất, không nghĩ tới người một chút cũng không cảm thấy hứng thú! Được rồi! Người đi đi! Ta sẽ không giữ người lại nữa!

Sự dă kích của Phó Thư Bảo cùng với sứ mệnh đang phải gánh vác trên người khiến Băng Oánh thật sự thành thực lên. Nàng đã không còn là cô nàng thiếu nữ ôn nhu nhu nhược như trước đây nữa, mà là một nữ nhân thành thực. Nàng biết phải làm thế nào mới có thể từ trên người một nam nhân như Phó Thư Bảo để thu hoạch những thứ mà nàng muốn có.

Quả nhiên, vừa nghe được đến đâu, Phó Thư Bảo liền đảo ngược quay trở lại.

Về hết thấy những chuyện tình của thế giới tân sinh, Phó Thư Bảo cũng đều muốn biết, tin tức về chuyện Thiên Không Nữ Thần sắp sửa sống lại, hẳn cũng muốn biết. Những thứ này đối với hẳn cũng đều là vô cùng quan trọng. Hẳn không biết Băng Oánh từ con đường nào mà biết được tin tức tình báo về Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, nhưng mà hẳn lại biết, nàng nữ nhân Băng Oánh này, đã nắm được bí mật của hẳn, đã có được lợi thế có thể cùng hẳn giao dịch.

- Không phải người muốn nói cho ta biết chi tiết hết thấy hay sao? Ta đang đợi người nói cho ta biết đây!

Phó Thư Bảo cố tình bày ra bộ dáng không chút quan tâm, nói. Nhưng mà ở trong lòng của hẳn, hẳn lại đang cầu trời khẩn phạt, để cho Băng Oánh có thể sáng khoái mà nói ra.

Băng Oánh nhẹ nhàng cười nói:

- Phó Thư Bảo, người cho ta là đứa ngốc ba tuổi hay sao? Cùng với loại người như người vậy giao tiếp, ta lại không lưu lại chút tâm nhãn hay sao?

Phó Thư Bảo ha ha cười nói:

- Coi người kia! Vừa rồi ta chẳng qua là cùng người nói đùa một chút mà thôi! Hai chúng ta, tuy rằng không thể trở thành vợ chồng, nhưng mà trở thành bằng hữu thì lại có thể a! Hơn nữa không phải là loại bằng hữu giản đơn bình thường nữa! Chúng ta có thể trở thành loại bằng hữu sinh tử hoạn nạn a! Từ nay về sau, chỉ cần bên người có việc cần, Phó Thư Bảo ta cho dù có lên núi đao, xuống biển lửa cũng sẽ không chối từ...

- Người thu hồi bộ dáng kia của người đi! Người lừa những thiếu nữ không biết chuyện thì còn có thể, muốn lừa ta, cánh cửa cũng đều không có!

Gã nam nhân lẩm miệng còn chưa có nói xong, Băng Oánh đã không kiên nhẫn cắt ngang những lời hẳn nói.

Phó Thư Bảo:

- ...

- Nói cho người biết cũng có thể! Chẳng qua cần phải dựa vào trình tự của ta mới được!

Băng Oánh nhàn nhạt nói. Nàng càng ngày càng tự tin hơn. Bên trong ánh mắt không chỉ có một loại thần quang có thể nắm trong tay hết thảy, mà còn có một loại thần quang tràn ngập trí tuệ nữa.

Không ngờ còn có trình tự nữa? Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Có thể nhìn ra được, người đã không còn là Băng Oánh trước kia nữa rồi! Được rồi! Ta cũng chẳng muốn lãng phí nước miếng nữa, chúng ta liền trực tiếp giao dịch đi! Nói đi, người muốn từ chỗ của ta tìm được những cái gì mới bằng lòng nói cho ta những bí mật đó?

Băng Oánh khẽ vung tay lên, một cỗ Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực lan tỏa ra bốn phương tám hướng. Những nơi chúng lan qua, các thạch điêu, gạch lát này nọ trên mặt đất cũng đều bay hết lên, sau đó nhanh chóng liên kết lại, trong nháy mắt liền hình thành nên một bình chướng thạch điêu hoàn toàn kín mít. Vốn dĩ ở bên trong một đại điện rộng lớn, chỉ trong một cái hô hấp, vị trí của hai người liền tiến vào bên trong một không gian phong bế.

Xem ra Băng Oánh cũng từng có một đoạn thời gian siêng năng, hoặc là có kỳ ngộ gì đó, tu vi lực lượng không ngờ đã đạt đến cảnh giới Luyện Chi Vĩnh Hằng Lực Nhất trọng, chẳng qua, cùng với Độc Âm Nhi so sánh, thì nàng vẫn yếu hơn vài lần.

Nhìn thấy động tác điều khiển đất đá hình thành nên vách tường vô cùng lưu sướng của Băng Oánh, sững sốt hơn nửa ngày, Phó Thư Bảo mới thốt lên một câu:

- Người đến tốt cùng là nghĩ muốn làm gì? Chẳng lẽ người cho rằng một cái nhà giam bằng đá như vậy là có thể vây khốn được ta sao? Đầu óc của người bị nước vào rồi hay sao?

Một mảnh quang hoa hòa nhã đột nhiên từ một góc hắc ám sáng sủa tản mát ra!

Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhất thời ngưng trọng lại. Những gì đập vào trong mắt hắn, cơ hồ khiến cho hắn quên cả hô hấp.

Mảnh quang hoa hòa nhã kia chính là từ trên thân thể của Băng Oánh thấu phát ra. Kiện Hoàng bào đơn sơ trên người nàng chẳng còn tung tích nữa, cái còn lại, cũng chỉ là một tầng quần áo lụa mỏng vô cùng mỏng manh mà thôi. Làn da sáng lên, cái loại cảm giác này chẳng khác nào ở trên cái đèn khoác lên một tầng giấy mỏng, những thứ ở bên dưới tờ giấy kia, hoàn toàn có thể nhìn thấy được...

558. Chương 494: Sinh Nhi Hoàn

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 494: Sinh Nhi Hoàn

Bộ ngực sữa no tròn mà căng cứng, mang theo hai điểm anh đào nhỏ nhắn xinh đẹp, bày biện ra một tầng quang trạch phấn hồng, bảy phần mông lưng, ba phần rõ ràng. Phần bụng bóng loáng mà bằng phẳng, vòng eo tinh tế, trơn nhẵn bóng mượt, cảm giác khiến cho người ta liên tưởng đến vòng eo của rắn nước. Cặp mông trắng có hình dáng vô cùng xinh đẹp, giống hệt như hai vàng trắng tròn trong thiên không vậy, no đủ óánh nhuận. Một đôi chân ngà voi thấp thoáng ẩn hiện bên dưới kiện quần áo mỏng manh, thon dài mượt mà, không có bất cứ tỳ vết nào. Ở giữa hai chân có một đạo bóng tối nhàn nhạt, xinh đẹp mê người.

Cho tới bây giờ cũng đều không nghĩ tới Băng Oánh lại sẽ làm như vậy. Bởi vì trong ấn tượng của Phó Thư Bảo, Băng Oánh thủy chung cũng đều là một nữ tử phi thường truyền thống cùng với bảo thủ, trong bản chất lộ ra sự thanh cao cùng với cao ngạo. Tình huống bình thường, liền thậm chí thoáng cúi lưng một chút, cũng đều phải che lại cổ áo, không để cho cái rãnh nhỏ kia lộ ra. Hiện tại nàng ta lại đột nhiên làm ra đến loại trình độ này, không chỉ là lộ ra một chút, mà thậm chí cái cảnh tượng nửa mông lưng nửa thông thấu, đem toàn bộ hết thảy những thứ tuyệt vời trên người mình cũng đều hiện ra trước mắt hắn như vậy.

Liếc mắt nhìn thấy, máu huyết trong người Phó Thư Bảo nhất thời hội tụ lại một chỗ, chịu phải sự kích thích nhất định, ngay cả hô hấp cũng có chút dồn dập lên một trận. Bộ dáng này của Băng Oánh, khiến cho hắn nhìn không được lại nghĩ đến sự kiện bút lông đêm hôm đó. Cái thời điểm đó, tuy rằng hắn đã tận mắt nhìn thấy rõ ràng toàn bộ thân thể của Băng Oánh, nhưng mà thời điểm đó nàng ta cũng còn xa mới xinh đẹp, động lòng người như hiện tại.

Ở trong lòng mỗi một nam nhân cũng đều có một loại khúc mắc, đó chính là nữ nhân càng khó có thể chinh phục, hắn lại càng nghĩ muốn chinh phục. Chuyện chinh phục này cùng với việc có tình yêu hay không cũng không hề liên quan nhau. Đối với Phó Thư Bảo mà nói, Băng Oánh liền chính là loại nữ nhân như thế. Trước kia không thể chinh phục, tiếp nhận hết thảy sự xem thường của nàng ta, hiện tại tình huống đã hoàn toàn đảo ngược, vị trí thay đổi. Cảm giác cao cao tại thượng khiến cho trong lòng hắn cảm thấy hưng phấn. Đây chính là loại cảm thụ khi sự khúc mắc dần dần được giải khai.

Chân ngọc trắng nõn không có mang giày chậm rãi di động, không ngờ lại mang theo một cỗ vận luật chấn động lòng người, giống như là một loại vũ đạo kích thích người khác. Ánh mắt dừng lại trên cặp chân ngọc trong suốt kia của Băng Oánh, miệng của Phó Thư Bảo có chút khô đắng, nói:

- Ta nhớ rõ ngươi cũng không phải là loại như nhân như vậy mà? Mấy cái thứ này là học từ chỗ nào vậy?
- Bình thường ngươi vốn là một người thông minh tuyệt đỉnh mà, vấn đề như vậy cũng cần phải hỏi hay sao? Mỗi một nữ nhân trời sinh cũng đã có những cái này rồi, ta chỉ là trước kia đem chúng nó che giấu thật sâu mà thôi!
- Như vậy, ngươi nghĩ muốn làm gì đây?

Hai mắt của Phó Thư Bảo vẫn luôn bộn bề nhiều việc, không ngừng tham lam nhìn trộm những cảnh đẹp bên dưới tầng sa mỏng kia.

Băng Oánh cũng không có trả lời câu hỏi gần như ngu ngốc kia. Khóe miệng nàng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt, tay ngọc nhẹ nhàng nắm lấy phần đai lưng của cái quần lụa mỏng, đột nhiên kéo một cái, nhất thời là một mảnh trắng nõn như tuyết. Mất đi một tầng lụa mỏng che lại, thân thể của Băng Oánh càng có sự hấp dẫn trực quan hơn, phi thường mãnh liệt. Da thịt của nàng non mịn đến cực hạn, cảm giác như là tinh tế vẽ lên trên đó một tầng mật đào trong suốt vậy, không thời khắc nào mà không phát ra một tầng mùi thơm thanh nhã, còn có một tầng chất lỏng ngọt ngào chảy xuôi ở bên trong da thịt như tuyết trắng của nàng vậy, dùng cặp môi nhẹ nhàng hút nhẹ một cái liền hút ra được loại hương vị khiến cho người ta mê say kia.

Kỳ thật, Phó Thư Bảo cũng không phải là đang giả ngu, mà là đang thử, hắn cũng không chỉ có thử tìm động cơ của Băng Oánh, mà còn có thử tìm giới hạn của nàng. Khi mà một tầng sa mỏng cuối cùng rời khỏi thân thể, hắn đột nhiên phát hiện ra, hóa ra Băng Oánh kỳ thật là không có giới hạn. Người ta hiện tại liền thậm chí nội y cũng đều không có mặc, như vậy thì làm sao còn có giới hạn gì nữa chứ?

Ở trong thế giới giữa nam nhân cùng với nữ nhân, có đôi khi quần lót chính là một cái giới hạn. Nếu như không có, như vậy liền có thể lớn mật mà tiến thẳng về phía trước, bởi vì đối phương đã cấp cho cơ hội cực kỳ rõ ràng rồi.

Chẳng qua, tuy rằng trong lòng khô nóng khó chịu, tâm viên ý mã, nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn là cực lực khống chế được những phản ứng tất nhiên của giống đực trong người hắn xuống, chỉ là lẳng lặng thưởng thức thân thể của Băng Oánh, cũng không có vội vã nhào lên, áp dụng những hành động tiến thêm một bước nữa.

- Ta vốn tưởng cái tên gia hỏa háo sắc này, khi nhìn thấy thân thể của ta sẽ liền giống như sói đói mà lao thẳng tới, lại không nghĩ tới hắn so với hồ ly còn乖巧 hơn, so với cá sấu còn bình tĩnh hơn... Chẳng lẽ, phán đoán của ta là sai lầm rồi sao? Hắn nhìn qua rất háo sắc, kỳ thật là không có năng lực trong phương diện này? Làm sao bây giờ?

Trong lòng Băng Oánh thầm nghĩ. Trong ánh mắt nàng cũng hiện ra một chút bất an nhàn nhạt. Vốn dĩ trong kế hoạch của nàng, sau khi nàng cởi quần áo xong, Phó Thư Bảo hẳn là chịu không nổi, đánh lên mới đúng. Nhưng mà loại tình huống này cũng không có xuất hiện, cuối cùng đã phá vỡ kế hoạch của nàng.

- Cái này... người còn có cái gì phải cởi nữa không?

Phó Thư Bảo rút cuộc cũng lên tiếng.

- Người... là có ý gì?

Băng Oánh theo bản năng liếc nhìn xuống thân thể mình một cái. Nàng ta hiện tại đã không còn mặc bất cứ thứ gì nữa, làm sao còn cái gì cần phải cởi nữa chứ?

- Nếu không có gì nữa, vậy thì hãy nói cho ta biết thứ mà ta muốn biết đi! Ai là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần?

Phó Thư Bảo nói.

- Khốn kiếp...

Trong lòng Băng Oánh thầm mắng một tiếng, nhưng đột nhiên lại bật cười một tiếng. Phó Thư Bảo vừa mới nhắc tới Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, điều này làm cho nàng hoàn toàn tỉnh ngộ. Trong tay nàng kỳ thật đã có vương bài tất thắng, nàng mới là người nắm quyền chủ động, chứ không phải Phó Thư Bảo.

- Người cười cái gì? Nhanh nói đi! Hình dáng này của người, cẩn thận cảm lạnh đó!

- Ta không phải đã nói rồi sao? Người muốn biết đáp án, phải dựa theo trình tự của ta mà nói!

Trong lòng Phó Thư Bảo có chút lạnh lẽo. Hắn vốn dĩ là muốn dùng cái loại phương thứ bình tĩnh này mà xử lý sự tình, nhưng hiện tại xem ra, biện pháp này đã không có tác dụng rồi. Cười khổ một tiếng, hắn nói:

- Được rồi! Chúng ta đều là người thông minh. Người nói ra trình tự của người, có lẽ là nói ra điều kiện cùng với bằng giá của người, ta trả một cái giá lớn, được không?

- Hừ! Người cho là người đang làm chuyện mua bán hay sao?

Băng Oánh càng ngày càng tự tin hơn. Cảm giác nắm trong tay hết thảy khiến cho nàng có chút hưng phấn, cũng lớn mật hơn rất nhiều. Ánh mắt nàng đảo qua trên người Phó Thư Bảo, lại nhẹ nhàng bình thản nói:

- Ta hiện tại đã cởi sạch quần áo trên người rồi, người vẫn còn đang mặc quần áo thật dày a, không có một chút thành ý đàm phán nào cả. Trình tự đầu tiên để ta nói chính là... Ân! Người cũng cởi đi! Giống như ta vậy!

Phó Thư Bảo:

- ...

- Không muốn à? Được rồi! Ta cũng không miễn cưỡng người! Người đi đi!

- Con mẹ nó! Ta cởi!

Người ta là nữ hài tử cũng đã dũng cảm như vậy, cũng không chịu thiệt như vậy, hẳn là một nam nhân cần gì phải để ý mấy cái này chứ?

Rất nhanh, Phó Thư Bảo đã biến thành trạng thái giống hệt như là Băng Oánh vậy. Cả hai người ở bên trong không gian phong bế thẳng thắn thành khản cùng chờ đợi. Cả hai người đứng thẳng người nhìn nhau, bộ dáng cực kỳ khấn trương, phảng phất như giữa hai người có một thùng hỏa dược bất cứ lúc nào cũng phát sinh nổ mạnh vậy. Hoặc giống như là hai người đều tự mình không chịu thua vậy, thông qua cái loại phương thức này tỷ thí xem cơ ngực của ai càng lớn hơn một chút.

- Người đã dùng bút lông phá thân của ta, thời điểm đó, người là có cảm giác gì?

- Không có cảm giác gì cả! Ta chỉ là nghĩ muốn đâm người một chút thôi! Nhanh nói chính sự đi! Ta không có hứng thú cùng người đi nói cái loại chuyện nhảm chán này!

Phó Thư Bảo vô cùng trực tiếp, một chút cũng không khách sáo.

- Khanh khách... Trình tự thứ hai của ta chính là, đến đây đi, dùng thứ của người... tiến vào thân thể của ta, sửa chữa lại sai lầm bút lông của người!

Ánh mắt đảo một chút lên thân thể của Phó Thư Bảo, nhìn đến cái địa phương kia, Băng Oánh đột nhiên lại khản trương lên. Nàng làm cái loại sự tình này, không hề nghi ngờ gì chính là dụ dỗ một đầu sói đói đến nhắm nháp huyết nhục của nàng.

- Cái gì chứ?

- Không cần giả ngu!

- Con mẹ nó! Người liền một lần nói ra hết đi! Người muốn điều kiện gì mới cho ta biết những điều ta muốn biết? Đừng theo ta chơi đùa cái loại động tác vờ vịt đẹp mắt này nữa!

- Hừ! Ta không chỉ muốn cùng người buộc chặt cùng một chỗ, ta còn muốn đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền! Mà Quy Vân Quốc mới sinh ra, người cũng phải bảo vệ!

Rốt cuộc Băng Oánh cũng đem điều kiện của nàng nói hết ra.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chỉ là một cái bí mật, người lại nghĩ muốn đổi lấy nhiều thứ như vậy. Sao người không ra ngoài đi ăn cướp đi? Như vậy sẽ còn đạt được nhiều hơn nữa đó!

- Người... người cái tên hỗn đản này! Chẳng phải người đã nhìn thấy thân thể của ta rồi sao? Người là cái tên nam nhân ghê tởm như vậy, hiện tại ta cũng đã cam tâm tình nguyện kính dâng ra thứ quý giá nhất của ta, người đã chiếm được tiện nghi thật lớn rồi, người còn muốn thế nào nữa?

Đối mặt với sự vô sỉ mà cuồng vọng của Phó Thư Bảo, Băng Oánh rất nhanh bị chọc giận đến hộc máu.

- Hắc hắc... Lão tử mới không thêm a! Người muốn kính dâng cho ai thì cứ việc kính dâng cho người đó đi!

Thời điểm nói ra câu này, Phó Thư Bảo vẫn không quên ở giữa hai chân của người ta liếc mắt nhìn tới nhìn lui mấy cái.

- Ba cái điều kiện, thiếu một cũng không được!

- Điều kiện đầu tiên, không thể đáp ứng, hai cái sau còn có thể suy nghĩ lại. Muốn thành giao, không cần phải đánh đổ như vậy. Ta theo những con đường khác cũng có thể biết được ai là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần!

Phó Thư Bảo tiếp tục công kích phòng tuyến tâm lý yếu ớt của Băng Oánh. Hắn đã mơ hồ cảm thấy, chỉ cần kiên trì thêm một chút nữa, không bị hấp dẫn mà nói, Băng Oánh sẽ làm ra thỏa hiệp, hoàn thành giao dịch.

- Được rồi! Ta đồng ý!

Băng Oánh hít sâu một hơi.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời thở ra một hơi. Vừa rồi mới còn suy nghĩ phải kiên trì thêm một chút thời gian nữa, không nghĩ tới nhanh như vậy Băng Oánh cũng đã không công tự phá. Trong lòng cảm thấy cao hứng, thế nhưng ngoài mặt Phó Thư Bảo vẫn như cũ một bộ dáng không hề quan tâm tới:

- Sớm như vậy mới tốt a! Nói đi, ai là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần? Còn nữa, chuyện tình Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, người đến tột cùng là biết được bao nhiêu?

- Muốn biết mấy cái bí mật này sao? Ta biết nó đối với người quan trọng như thế nào. Ở trong này, người cùng với người của người thời khắc nào cũng chịu sự uy hiếp của tử vong, nắm giữ càng nhiều tin tức tình báo, người mới có thể làm ra những phán đoán chính xác, có phải không?

- Nhanh lên nhanh lên! Đừng nói lời vô nghĩa nữa, ta có an toàn hay không, không cần người phải quan tâm!

- Vậy thì... dùng cái của người... cùng ta hòa hợp một chỗ đi!

- Người con mẹ nó... khốn kiếp!

Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện, vừa rồi hắn đã cao hứng quá sớm rồi. Băng Oánh đánh một vòng lớn, cuối cùng cũng đem buổi đàm phán quay trở về khởi điểm ban đầu.

Mà thời điểm này, là ba cái điều kiện, không phải là hai cái.

Trong suy nghĩ của Băng Oánh, Phó Thư Bảo tuyệt đối là loại người nói không giữ lời. Cùng với loại người như thế này giao dịch, muốn hắn thực hiện hứa hẹn, điều kiện đầu tiên là phải có, nếu không, hết thấy cũng đều là mây bay cả.

- Người phần nọ à? Người có biết đêm đó, khi ta tỉnh lại, phát hiện tại nơi đó cắm một đầu bút lông, đó là cảm thụ như thế nào không?

Phó Thư Bảo khẽ chớp chớp mắt, rất phối hợp lắc lắc đầu một cái. Chẳng phải nàng vẫn luôn dùng cây bút lông kia vẽ một bộ tranh hay sao? Đây chính là cảm thụ của hắn.

Băng Oánh sâu kín hít mạnh một hơi, nói:

- Quên đi! Bảo cái loại lưu manh ác đồ như ngươi nghĩ đến cảm thụ của ta lúc đó, đó không hề nghi ngờ gì chính là bảo một đầu ác lang hồi tưởng lại cảm thụ khi ăn thịt một con dê. Quá khứ hãy để cho nó trôi qua đi. Hiện tại ta nói cho người biết một chút. Ta không chỉ biết được ai là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, còn có thể liên lạc với nàng ta, còn để cho nàng ta xuất hiện trước mặt ngươi nữa. Đến lúc đó, người sẽ biết chân tướng của sự tình. Thậm chí tất cả những bí mật của Thời đại Khởi Nguyên nữa.

- Con mẹ nó! Người muốn làm cái loại sự tình này, lão tử sẽ thành toàn người!

Lãng phí nhiều nước bọt cùng với tinh thần như vậy cũng đều vô ích, Phó Thư Bảo rút cuộc cũng hạ quyết tâm, không quan tâm đến chuyện sau này nữa, đột nhiên tiến lên, thô lỗ đem Băng Oánh như con dê con bé nhỏ ôm chăm lấy.

- Từ từ...

Băng Oánh khẩn trương run rẩy một chút.

- Ha ha... sợ rồi à? Nữ nhân thối, đây không phải là người mong muốn hay sao?

Một đôi trư thủ của Phó Thư Bảo một chút cũng không thương hương tiếc ngọc, lung tung xâm nhập đến những địa phương non mềm của đối phương. Không cần phải khống chế nữa, sự hưng phấn của hắn rất nhanh liền dâng lên đến đỉnh điểm của giống đực.

Đúng lúc này, trong tay của Băng Oánh chẳng biết từ chỗ nào lấy ra được một viên thuốc màu trắng nhỏ, bỏ vào trong miệng, ngửa cổ lên liền nuốt luôn xuống.

- Người vừa uống cái gì vậy?

Phó Thư Bảo một chút cũng không nhìn rõ. Hắn theo bản năng nghĩ đến là loại thuốc tránh thai này nọ gì đó.

- Thuốc này gọi là Sinh Nhi Hoàn, là do bà ngoại tự mình luyện chế cho ta. Bên trong hội tụ tổng cộng năm mươi bảy loại linh tài, có thể giúp cho ta dễ dàng hoài thai hơn một chút.

- Cái gì?

Cả người Phó Thư Bảo giống như bị sét đánh, vốn đã đuối vào được một đoạn, nhất thời cũng tạm dừng lại.

- Cùng với loại người như ngươi hợp tác, không có lợi thế cầm trong tay, có trời mới biết người sẽ thực hiện lời hứa hẹn hay không! Đến đây đi, cái tên nam nhân ghê tởm kia, người là heo thối!

Cặp mông tròn trịa sáng sủa của Băng Oánh đột nhiên nhích lên một chút, cặp mày của nàng nhất thời vặn vẹo thành một đoàn.

- Người con mẹ nó! Người là tiện nhân! Nữ nhân thối...

Nhất thời lửa giận công tâm, Phó Thư Bảo mạnh mẽ tát thẳng một cái lên trên cặp mông tròn trịa hạo khiết như ánh trăng kia. Một tiếng ba giòn giã vang lên, bên trên tầng da thịt non mịn nhất thời hiện ra một dấu ấn bàn tay rõ ràng.

- Ủ... a...

Biểu tình mê say cùng hạnh phúc không ngừng nở rộ trên cặp má ngọc của Băng Oánh, là thỏa mãn, là hưng phấn.

- Ách! Thật sự là tiện nhân a! Ngoài mặt thì bằng thanh ngọc khiết, thanh cao, cao ngạo, không nghĩ tới lại thích cái loại sự tình này! Quả thật là nữ nhân thích ngược đãi biến thái a!

Ba!

Lại là một cái tát mạnh mẽ trút xuống.

Hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là loại tình huống này. Phó Thư Bảo càng không nghĩ đến Băng Oánh lại là loại nữ nhân như thế này. Chẳng qua, điểm này cũng sẽ không ảnh hưởng đến bàn tay trừng phạt của hắn.

Trong lúc nhất thời, thanh âm bàn tay đánh ra cùng với thanh âm kêu rên xen lẫn cùng một chỗ với nhau, mê loại không chịu nổi, hưng phấn đến điên cuồng...

559. Chương 495: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 495: Thu hoạch ngoài ý muốn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cho tới bây giờ cũng không nghĩ đến chuyện tình như vậy đã xảy ra, cho tới bây giờ cũng không tìm được nữ nhân chủ động dâng đến tận miệng như vậy. Cái gọi là hành trình đi đến Quy Văn Quốc lần này, đối với Phó Thư Bảo mà nói có thể nói là chuyến đi cực kỳ hoang đường.

Càng làm cho hắn tuyệt đối không ngờ đến chính là, nàng Thánh nữ bằng thanh ngọc khiết trong ấn tượng của hắn lại là cái loại nữ nhân như thế này, thích loại hình bạo dâm như vậy, khẩu vị mạnh mẽ khiến cho ngay cả hắn cũng có chút ăn không tiêu.

Chẳng qua, trải qua mấy lần tròng trọt càn cù vất vả, cuối cùng Phó Thư Bảo vẫn là có thể cạy mở được miệng của Băng Oánh, đạt được một cái tên, Thiên Không Chi Nữ, Thánh An Na!

Chủ nhân của cái tên này chính là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần!

Ngoại trừ tin tức tình báo này, những tin tức tình báo khác, Phó Thư Bảo vẫn là một cái cũng không lấy được.

- Người con mẹ nó, lão tử thiên tân vạn khổ, mệt mỏi gần chết, người cũng chỉ cấp cho lão tử một chút xú như vậy thôi sao?

- Muốn có được càng nhiều tin tức tình báo nữa à? Người tỉnh lại đi! Ta không phải là đứa ngốc, nếu như nói cho người biết hết rồi, người còn có thể trở lại nữa sao? Người còn có thể thực hiện lời hứa hẹn của người nữa sao?

- ...

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng hiểu được, lần này đây xem như hắn đã phí công dày sức một hồi rồi, tìm được một cái tên a miêu a cầu gì đó không chút tác dụng. Thậm chí đáng vẽ, diện mạo này nọ cũng không

biết được chút gì. Hắn cũng hiểu được, nếu như hắn muốn đạt được càng nhiều những tin tức hơn, thì hắn cần phải cấp cho Bằng Oánh cùng với cái gọi là Quy Vân Quốc này những chỗ tốt thật sự mới được.

Lúc này hắn bận bịu một hồi, tựa hồ cũng chỉ là một chút tiền đặt cọc của giao dịch mà thôi!

Mang theo một hồi tiếc nuối cùng với oán niệm thật lớn, Phó Thư Bảo rời khỏi Thiên Tháp Sơn. Mạc Sầu đem theo một đám người tiễn hắn đi chừng hơn một dặm. Dọc theo đường đi, lại còn cẩn thận giải thích với Phó Thư Bảo, không ngừng cười nói làm lành. Phó Thư Bảo thì lại không ngừng cười lạnh trào phúng. Chẳng qua đám người Mạc Sầu lại biểu hiện ra sự tu dưỡng cực kỳ cao, bày ra bộ dáng đánh không đánh lại, mắng không mắng lại.

- Ha ha... cũng đều là người một nhà cả, về sau thường xuyên đến chơi đùa a!

Đứng trên một cái đồi cao, trên khuôn mặt nhăn nhoe như vỏ cây của Mạc Sầu nở nụ cười rạng rỡ, khẽ phất phát cánh tay gây trợ xương của nàng ta.

Một màn cảnh tượng này, giống như là một người từ mẫu đang chảy nước mắt đưa tiễn đứa con lên đường xuất chinh, có một loại bộ dáng cảm động vô cùng.

- Ai cùng các người là người một nhà? Chơi đùa con mẹ người a!

Đây là phản ứng của Phó Thư Bảo.

- Giống nhau, giống nhau thôi! Vẫn là muốn mời người thỉnh thoảng đến Quy Vân Cung làm khách nhiều hơn a!

- Mời con mẹ người đi!

- Cứ quyết định vậy đi!

- ...

Mang theo cảm giác buồn bực ly khai khỏi Quy Vân Quốc. Thời điểm rời đi, Phó Thư Bảo phát hiện ra một ít đệ tử Quy Vân Tông đang ở trong một vài mảnh đất chăm chỉ làm việc. Khai khẩn thổ địa, sửa sang một chút cỏ dại, một mảnh bộ dáng bận rộn. Xem ra, Quy Vân Tông quả thật là định khai chi tán diệp trong này, phát triển cái gọi là Quy Vân Quốc kia.

Phiến địa phương này có được thổ địa rộng lớn, linh năng thật sự rất dư thừa, khiến ột đại tông phái như Quy Vân Tông này bản thân đã có được tài nguyên cùng với nhân lực nhất định, liền cũng có thể phát triển ra những Lực sĩ phi thường xuất sắc. Một bên trồng trọt, sinh sản sinh lợi, một bên tu luyện, hiện tại một cái Quy Vân Quốc nho nhỏ có muốn phát triển lên cũng không phải là không có khả năng. Chẳng qua, thời gian đó nhất định cũng phải phi thường dài lâu. Phó Thư Bảo cũng không có sự kiên nhẫn đến như vậy. Cho nên mặc dù hắn ở trong phiến địa phương mới này dễ dàng có thể kiến tạo nên một cái quốc gia lớn mạnh, nhưng mà hắn cũng không có sự hứng thú đó.

Dọc theo đường đi, Phó Thư Bảo tùy tiện đi dạo một vòng, hắn phát hiện ra những tiểu quốc giống như Quy Vân Quốc vậy giống hệt như là nấm mọc sau mưa vậy, không ngừng xuất hiện. Một vài vương tôn quý tộc hiệu quả mạnh mẽ, cũng nhân cơ hội này chiếm lĩnh địa bàn, dùng cờ hiệu của bốn quốc. Nhân số của những tiểu quốc này cũng không phải là rất nhiều, nhiều thì khoảng hai ba ngàn người, ít thậm chí cũng chỉ có mấy trăm người mà thôi.

Chim sẻ tuy rằng nhỏ, nhưng mà ngũ tạng cũng là đầy đủ. Những cái quốc gia nhỏ bé đến mức giống như một thôn xóm như thế này cũng có một đồng lớn những Tướng quân, đại thần. Phẳng phất cũng giống như là nhà giàu mới nổi vậy, một bước lên trời.

o0o

Quay trở lại doanh địa Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Phó Thư Bảo trực tiếp tiến nhập vào Sinh chi Không gian Trữ vật. Sửa luyện Chiến sĩ Thạch Tượng mới là chuyện tình hắn phải làm lúc này. Lập quốc, cứ để cho đám đứa ngốc tham quyền cố vị kia chơi đùa đi.

Kiểm kê một chút đám Chiến sĩ Thạch Tượng, tổng cộng có hơn năm mươi cái. Bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần có tổng cộng năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, cộng thêm một đầu Chiến sĩ Thạch

Tượng đã trộm về lần đầu tiên, Phó Thư Bảo đã trộm về tổng cộng năm mươi một đầu, vẫn còn hơn bốn trăm bốn mươi chín cái. Đây là một cái số lượng thật sự rất khổng lồ, nhất là thời điểm sửa luyện, cũng cần tiêu hao một khoảng thời gian nhất định.

Thời điểm trước khi hấn động thủ sửa luyện, Thất Luyện Mãng đã quay về Sinh chi Không gian Trữ vật.

- Chủ nhân, thật sự rất thuận lợi! Ta đã đem tất cả Chiến sĩ Thạch Tượng bên trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước cũng trộm hết về rồi! Hơn nữa...

Tạm dừng lại một chút, hấn lại bổ sung thêm, nói: xem tại

- Liền thậm chí Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước ta cũng trộm về luôn rồi!

Phó Thư Bảo cũng có chút ngoài ý muốn, nói:

- Người như thế nào ngay cả Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước cũng trộm về luôn thế?

Thất Luyện Mãng nói:

- Không có Hy sinh giả, Luyện Ngục Thần Tước cũng sẽ không sống lại. Thần tượng Phân thân của hấn cũng sẽ không sống lại, cho nên trộm thì cũng trộm đến đây luôn. Chủ nhân là kỳ tài ngút trời, biết đâu chừng sẽ có biện pháp nào đó, đem cái Thần tượng Phân thân này làm ra chút ích lợi gì đó. Cho nên ta liền tự tác chủ trương, cùng nhau trộm nó về đây.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu:

- Một khi đã trộm về đây rồi, như vậy ta sẽ thử nghiệm một chút xem sao.

Năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng lần lượt được lấy ra, cuối cùng, ngay cả Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước cũng được lấy ra. Hơn năm trăm cái Chiến sĩ Thạch Tượng cộng thêm một cái Thần tượng Phân thân, cái đỉnh viện của trúc xá đã không thể chứa chấp nổi. Mãi cho đến khi đem chúng đặt bớt ra bên ngoài sân. Những Chiến sĩ Thạch Tượng này thần thái uy vũ, sát khí hôi hổi, nhất thời khiến cho chung quanh trúc xá tràn ngập một cỗ khí tức sát phạt mạnh mẽ.

Vẫn còn chưa sống lại cũng đã cường hãn như thế rồi, toàn bộ sống lại mà nói, Mặc Lan Lý Sự còn cái gì để cho hấn sợ hãi nữa đây?

Lần này đây Phó Thư Bảo vẫn như trước tiến hành sửa luyện những Chiến sĩ Thạch Tượng mà trộm về từ Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần. Thứ nhất là hấn đã có kinh nghiệm một lần sửa luyện thành công, vả lại hấn cần phải tranh thủ trước khi Mặc Lan Lý Sự trở về, phát hiện ra mọi chuyện, cần phải đem năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng trong đó hoàn toàn sửa luyện hoàn tất.

560. Chương 495: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 495: Thu hoạch ngoài ý muốn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Từng cái lại từng cái Chiến sĩ Thạch Tượng bị tiến hành sửa luyện, thao tác của Phó Thư Bảo cũng càng ngày càng thành thạo hơn, thời gian sử dụng cũng càng ngày càng ít lại. Đến lúc sau, hấn thậm chí đem Luyện Thiên Đỉnh mở rộng đến dung tích có thể chứa đựng được mười Chiến sĩ Thạch Tượng, tiến hành sửa luyện cùng lúc. Việc này cần phải có Nguyên Tố Chi Hóa cực kỳ hoàn mỹ cùng với năng lượng lực lượng thật cường đại để chống đỡ, cũng may là hấn vẫn có thể chịu đựng được. Mà đối với việc ở bên trong đại não của Chiến sĩ Thạch Tượng tiến hành lạc ấn Lực Chi Phù Văn, lại đem Kim Chi Lạc Ấn dung nhập vào

đó, cái loại sự tình này, cũng giống như quá trình dùng một dấu mộc ấn ở trên một tờ giấy trắng không ngừng đóng mộc vào mà thôi, là loại chuyện có thể tiến hành đại lượng cùng với thao tác liên tục được.

Một lần sửa luyện mười Chiến sĩ Thạch Tượng không ngờ cũng liền lập tức thành công, cũng giống như tiến hành sửa luyện từng Chiến sĩ Thạch Tượng vậy. Cái kết quả này khiến cho Phó Thư Bảo cũng thở dài ra một hơi. Bởi vì nếu phải tiến hành sửa luyện từng cái từng cái một, như vậy kỳ hạn một tháng, thậm chí là hai tháng căn bản cũng không thể hoàn thành được. Mà lần sửa luyện thành công mười cái cùng một lúc này, cái này cũng có ý nghĩa là hẳn rất có thể trước khi thời hạn đến liền hoàn thành việc sửa luyện toàn bộ Chiến sĩ Thạch Tượng rồi!

Một lần sửa luyện liên tục liền sửa luyện được ba mươi sáu Chiến sĩ Thạch Tượng, nhưng Phó Thư Bảo vẫn cảm thấy hiệu quả này chậm chạp vô cùng. Hắn nghĩ thấy hẳn vẫn còn có thể tiếp tục sửa luyện thêm nữa, đạt đến số lượng đầy đủ năm mươi một Chiến sĩ Thạch Tượng ở đây. Nhưng mà suy nghĩ một chút, hắn vẫn không có tiếp tục sửa luyện các Chiến sĩ Thạch Tượng trộm được từ bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần nữa, mà là ném thử việc sửa luyện một đầu Chiến sĩ Thạch Tượng trộm được từ bên trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước.

Mặt ngoài nhìn qua tựa hồ như giống nhau, nhưng kỳ thật cũng hoàn toàn không giống. Bởi vì cái mà Luyện Hoa Nữ Thần nắm giữ là Kim Chi Lạc Ấn, mà Luyện Ngục Thần Tước nắm giữ lại là Thổ Chi Lạc Ấn. Cái mà hắn phải làm chính là dùng Hỏa Chi Lạc Ấn để mà sửa luyện đầu Chiến sĩ Thạch Tượng do Luyện Ngục Thần Tước luyện chế kia.

Bằng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lại một lần nữa vây quanh Luyện Thiên Đỉnh. Tâm thần của Phó Thư Bảo cũng tiến nhập vào trong một mảnh cảnh giới không minh, chỉ còn lại ý chí luyện chế mà thôi. Một phần ý chí này thao tác hết thảy mọi thứ, thậm chí cả việc tổ hợp Lục Chi Phù Văn cùng với lạc ấn nguyên tố quan trọng nhất trong việc sửa luyện nữa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, là một con sông một đi không trở về.

Ở xa xa, Thất Luyện Mãng, Đan Thư Thần Thú cùng với Luyện Thiên Thủ khảm trương nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, thậm chí ngay cả nghị luận cũng nhỏ giọng vô cùng.

- Ba ba tuy rằng là kỳ tài ngút trời, nhưng mà cũng không có nắm giữ Thổ Chi Lạc Ấn của Luyện Ngục Thần Tước, hẳn mù quáng sửa chữa đám Chiến sĩ Thạch Tượng mà Tiểu Thất người đã trộm trở về, không biết là có thành công hay không?

Đan Thư Thần Thú biết quá trình sửa luyện của Phó Thư Bảo là đang xảy ra chuyện gì, mà cũng là bởi vì hiểu biết cẩn thận tỉ mỉ đối với chuyện này, cho nên hắn đối với việc ném thử lần này của Phó Thư Bảo cũng có chút lo lắng.

Thất Luyện Mãng nói:

- Không biết vì cái gì, ta cuối cùng cảm giác được sẽ có kỳ tích xuất hiện!

Đan Thư Thần Thú nói:

- Hy vọng đi, bằng không, Tiểu Thất người có thể đã phí công một hồi rồi.

Nếu như không thể sửa luyện thành công, quả thật, tất cả các Chiến sĩ Thạch Tượng mà Thất Luyện Mãng trộm từ trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước trộm trở về cũng đều không có tác dụng rồi. Về phần cái pho Thần tượng Phân thân càng cường đại cùng thần bí hơn kia, vậy càng không cần phải nghĩ tới việc sử dụng đến nữa.

Lại trải qua thêm một thời gian nữa, Luyện Thiên Đỉnh đột nhiên phát ra một tiếng vang trầm mặc. Một mảnh ánh lửa xoay tròn từ trong thần đỉnh phóng thẳng lên cửu thiên, kéo theo một cái đuôi lửa thật dài phóng lên thiên không cao đến chừng mấy chục thước.

Lập tức một đạo thân ảnh màu đỏ chợt từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh phóng vọt ra.

Phốc!

Hỏa ảnh đáp xuống mặt đất, đúng là Chiến sĩ Thạch Tượng từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh nhảy vọt đi ra. Toàn thân của hắn tuy rằng không cao lớn uy vũ bằng các Chiến sĩ Thạch Tượng trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần, trên người cũng không có các loại áo giáp uy vũ, đi chân trần, vền vền ở chỗ giữa hai chân mới có một mảnh khố che đậy lại bộ vị tượng trưng giới tính mà thôi, giống hệt như một chiến sĩ bộ lạc đến từ các bộ lạc nguyên thủy nào đó. Nhưng mà một Chiến sĩ Thạch Tượng bộ dáng nhỏ bé như thế này, lại khiến cho người khác cảm giác được phi thường dữ tợn cùng với bực hân.

- Hửn... ba ba thành công rồi!

Đan Thư Thần Thú là người đầu tiên thốt lên. Trước hết nghi ngờ lão ba cũng chính là hắn, mà người đầu tiên ca ngợi cũng chính là hắn.

Lúc này Phó Thư Bảo lại giống như là không hề nghe thấy Đan Thư Thần Thú vừa mới kêu lên cái gì, chỉ là lẳng lặng nhìn chằm chằm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng vừa mới ra lò này. Trong khoảnh khắc, hắn đột nhiên đạt được một cái kết luận. Đám Chiến sĩ Thạch Tượng từ trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước trộm tới, so với Chiến sĩ Thạch Tượng trộm ra từ trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần thì mạnh hơn ít nhất một phần ba! Điểm ấy chỉ từ trên lực trường lực lượng tản mát ra từ trên người của chúng liên có thể phán đoán ra được.

Phốc!

Đầu Chiến sĩ Thạch Tượng giống như chiến sĩ bộ lạc, cả người bốc lên ngọn hỏa diễm hùng hực, hướng về phía Phó Thư Bảo ửng tiếng nói:

- Tham kiến chủ nhân!

Thành công rồi! Chiến sĩ Thạch Tượng đã mở miệng nói chuyện, như vậy chứng tỏ rằng hắn đã có được khả năng suy nghĩ, những bộ phận ẩn ký quan trọng nhất trong đại não của bọn chúng là hoàn toàn bình thường.

- Được rồi! Từ nay về sau người cùng với tộc nhân của ngươi liền trở thành Quân đoàn Luyện Ngục của ta đi! Ha ha ha...

Phó Thư Bảo thoải mái cười to. Những oán niệm gặp phải từ trên người của Băng Oánh nháy mắt đảo qua không còn gì nữa. Hắn cũng có thể hiểu được một chút, Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên tuy rằng cũng không có cùng một loại lạc ấn nguyên tố, đều tự luyện chế ra Chiến sĩ Thạch Tượng của riêng mình, nhưng mà bản thân lại có đặc tính tương thông lẫn nhau. Chỉ cần thay đổi các tổ hợp Lực Chi Phù Văn bên trong, thay đổi lạc ấn nguyên tố, hắn có thể có được một Chiến sĩ Thạch Tượng hoàn toàn mới. Ví dụ như, vốn dĩ là lạc ấn Thổ nguyên tố, sau khi hắn đem nó thay đổi thành lạc ấn Hỏa nguyên tố, các Chiến sĩ Thạch Tượng này liền đạt được đặc tính cả người bốc lửa, uy vũ tuyệt luân.

Dựa theo lý thuyết này, về sau gặp được các Chiến sĩ Thạch Tượng của các Trấn Quốc Chi Thần khác, hắn hoàn toàn có thể sửa luyện thành Chiến sĩ Thạch Tượng của chính hắn!

Đối phó với Mặc Lan Lý Sự, nguồn vốn trong tay của hắn đang không ngừng tích lũy cùng với tăng cường lên.

561. Chương 496: Một Tia Gió Thổi

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 496: Một tia gió thổi

Một tia gió thổi nhẹ nhàng mà phiêu lãng, trong đêm tối lặng lẽ tiến vào trong Quy Vân Cung. Ngọn đèn treo trên tường thoáng lắc lư một chút, nhưng tại thời điểm ánh lửa sắp tắt đi lại trở lại bình thường.

Băng Oánh thoáng cau mày nhìn ngọn đèn treo trên tường kia, có chút bộ dáng cẩn thận. Chẳng qua thời điểm khi ngọn đèn rất nhanh khôi phục lại trạng thái thiêu đốt bình thường, nàng lại rời tầm mắt đi. Trong lòng nàng âm thầm nói:

- Có lẽ là tâm trạng của ta quá khấn trương rồi, một ngọn gió thổi, cành cây ngọn cỏ lung lay cũng khiến cho ta nghi thần nghi quỷ. Hơn nữa, Phó Thư Bảo chẳng qua cũng chỉ mới bước vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Lực, hẳn mà dám lên vào trong Quy Vân Cung do thám, cậu cùng với bà ngoại nhất định là sẽ phát hiện ra hắn. Có lẽ, ta cũng có thể phát hiện ra được. Cái tên gia hỏa kia, tốc độ gia tăng tu vi lực lượng thật sự là vô cùng khủng bố, chỉ mới hơn thời gian một năm đã cường đại đến mức độ này rồi!

Trong lòng Băng Oánh đang suy nghĩ, cũng không chỉ đơn giản là mấy cái này. Nàng ta ngồi tĩnh tọa dưới ánh đèn, tay chống lên cằm, tâm thần của nàng không khỏi nhớ tới ngày hôm đó. Nàng ta cùng với Phó Thư Bảo đã từng trải qua một đoạn thời gian rồi. Thời điểm khi mà nàng còn là một nàng thiếu nữ, đối với loại sự tình này căn bản là không thể tưởng tượng nổi. Một khi nhắm nháp đến cái loại hương vị này rồi, liền khó tránh khỏi sinh ra loại hy vọng muốn nhắm nháp một lần nữa. Một khi nhớ tới, lâm vào trong đó, hai má của nàng không khỏi nổi lên hai mạt đỏ ửng, địa phương nào đó trong cơ thể, cũng đã có chút ươn ướt lên.

- Thật là! Tên nam nhân ghê tởm như vậy, ta như thế nào còn muốn cùng hắn...

Băng Oánh thoáng lắc lắc đầu, cố gắng đem cảnh tượng hỗn loạn trong đầu nàng quẳng ném hết đi, đem hình bóng của Phó Thư Bảo hoàn toàn gạt bỏ đi. Nhưng mà, cái loại cố gắng này của nàng hoàn toàn là phí công.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng từ bên ngoài truyền vào, xoay đầu nhìn lại, chính là Mạc Sầu cùng với Mạc Khinh Vân một trước một sau chậm rãi đi vào.

- Bà ngoại, cậu, trẻ như vậy rồi, các người vẫn còn chưa đi nghỉ ngơi hay sao?

Băng Oánh đứng thẳng người lên.

Mạc Sầu nói:

- Đêm nay ta cuối cùng cũng có chỗ cảm thấy không thích hợp, cho nên mới cùng cậu của người đến xem một chút.

Dừng lại một chút, bà ta mới nói thêm:

- Hiện tại người chính là Nữ vương của Quy Vân Quốc chúng ta, là hy vọng của Quy Vân Tông chúng ta, ta cũng không hy vọng người sẽ xảy ra chuyện tình gì.

Băng Oánh cười nói:

- Bà ngoại, kỳ thật ta làm Nữ vương không được a, ta cũng không thích hợp ngồi trên vị trí này a!

Sắc mặt của Mạc Sầu thoáng trầm xuống một chút, nghiêm khắc nói:

- Nói mê sảng cái gì đó? Cậu của người cũng không lưu lại huyết mạch, cha mẹ của người lại cũng chỉ có một mình người mà thôi, Mạc gia chúng ta cũng chỉ có một mình người là huyết mạch duy nhất, chúng ta cũng là lão nhân sắp về trời cả rồi, người không làm thì ai đến làm đây?

Băng Oánh thoáng cúi đầu xuống một chút, sợ hãi nói:

- Bà ngoại, Băng Oánh biết sai rồi! Về sau ta sẽ không có cái loại ý tưởng tiêu cực như vậy nữa!

Ở mặt ngoài thì Băng Oánh chính là Nữ vương, kỳ thật chân chính là chủ ở nơi này vẫn chính là Mạc Sầu. Nếu như đầu óc của Mạc Khinh Vân không xảy ra vấn đề, như vậy người làm chủ nơi này khẳng định sẽ là Mạc Khinh Vân. Tham niệm của con người đối với quyền lực, cũng sẽ không bởi vì độ tuổi lớn nhỏ mà giảm đi. Cái này cũng chính là vì sao mà những người cần người ta nâng đỡ mới có thể đi được, lại vẫn như cũ ở trên ngai vàng của quyền lực mãi không chịu xuống, nắm trong tay hết thấy, đây chính là loại tâm tình này.

- Đúng rồi! Băng Oánh, người cùng với Phó Thư Bảo đã từng làm qua chuyện đó rồi chứ?

Mạc Sầu đi đến bên cạnh của Băng Oánh, ngắm kỹ khuôn mặt của nàng.

Băng Oánh có chút xấu hổ gật gật đầu, khuôn mặt đỏ ửng nói:

- Cái đó... làm rồi!

- Có dùng thuốc hay không?

Mạc Sầu lại hỏi. nguồn

- Có dùng!

Thanh âm của Băng Oánh lại càng thấp hơn, khuôn mặt cũng càng đỏ hơn.

- Tốt lắm! Ha ha ha...

Mạc Sầu khẽ vỗ vỗ vai của Băng Oánh:

- Cái tên tiểu tử kia tuy rằng lưu manh bỉ ổi, một thân tật xấu, nhưng về mặt thiên phú mà nói lại là cực kỳ cao. Nếu như người có thể cùng hắn sinh đứa nhỏ, như vậy Quy Vân Quốc chúng ta liền có người nối nghiệp rồi! Chẳng qua, cái đứa nhỏ kia nhất định là phải họ Mạc!

- Đúng! Phải học Mạc! Cứ kêu là Mạc Khinh Vân đi!

Mạc Khinh Vân đang ở một bên chơi đùa đột nhiên thốt lên một câu, bộ dáng vô cùng đứng đắn.

Mạc Sầu cả giận nói:

- Nói mê sảng cái gì đó? Con của Băng Oánh như thế nào có thể đặt tên Mạc Khinh Vân được? Đầu óc của người đúng là càng ngày càng hồ đồ rồi!

- Vậy thì tùy tiện các người đi!

Mạc Khinh Vân bất mãn than thở một câu.

Mạc Sầu vẫn còn nói thêm:

- Băng Oánh, tên tiểu tử kia phi thường狡 hoạt, ta hoài nghi hắn sẽ không thỏa mãn một chút tin tức mà người đã nói cho hắn biết đâu, mà sẽ âm thầm lén vào chỗ của chúng ta thăm dò tin tức. Cho nên người nhất định phải cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng rơi vào trong tay của hắn đó!

Băng Oánh nói:

- Tuy rằng hiện tại Phó Thư Bảo còn mạnh hơn so với ta, nhưng nếu như muốn từ trong miệng của ta tìm được tin tức tình báo, đó vẫn là không thể nào a!

Mạc Sầu nói:

- Sau này chúng ta còn phải mời hắn đến đây vài lần nữa, tiếp tục cùng người làm ra cái loại sự tình này. Thuốc men thì ta đã chuẩn bị tốt cho người rồi, mỗi lần cứ việc dùng một viên.

Băng Oánh tựa hồ lại nghĩ tới cảnh tượng khi làm loại chuyện tình kia, khuôn mặt càng lúc càng đỏ hơn. Nàng khẽ gật gật đầu, nhẹ nhàng ừm một tiếng, tỏ vẻ đáp ứng.

- Ngày mai ta liền phái người mời hắn tới. Chúng ta cần có hạt giống. Theo như ta biết, cái tên Phó Thư Bảo kia có loại gạo linh năng do bản thân hắn nhân trồng ra, chúng ta cần phải lấy một chút. Đúng rồi! Còn có Luyện Lực Khí Nỗ do hắn luyện chế ra nữa. Đó là một loại vũ khí Luyện Lực Khí phi thường cường hãn, chúng ta cũng muốn một phen lấy bản vẽ thiết kế thu vào trong tay. Nói tóm lại, có thể từ trên người của hắn lấy được những cái ưu đãi gì, chúng ta cần phải nghĩ biện pháp thu lấy...

Hai nàng nữ nhân một già một trẻ ở một bên to nhỏ, còn Mạc Khinh Vân thì ở một bên ngó đông liếc tây, sắm vai một đứa nhỏ không an phận.

Hạt giống cùng với bản vẽ thiết kế của Luyện Lực Khí này nọ, nhìn qua giống như là một chút ích lợi cực kỳ nhỏ, nhưng mà đối với Quy Vân Quốc vừa mới thành lập mà nói, cũng là một chuyện đại sự liên quan đến sự sinh tồn cùng với phát triển. Cho nên, giá trị của Phó Thư Bảo đã bị phóng đại lên vô số lần, được xem như là Tài Thân của Quy Vân Quốc. Huống chi còn có một lợi ích còn lớn hơn nữa đang chờ đợi Quy Vân Quốc, đó chính là cơ hội được đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, từ trên Thánh Đảo thu hoạch được những lợi ích thật lớn khó có thể tưởng tượng nổi.

Thánh Đảo bên trong truyền thuyết, liền thậm chí cái loại vật liệu sang quý như Linh Chi Vĩn Thạch cũng có thể dùng để xây tường, sự thần kỳ của nó kỳ thật là không thể tưởng tượng nổi. Thậm chí ngay cả bí mật vượt qua sự sinh tử cũng chưa chắc là không thể.

Dưới đủ các loại hấp dẫn như thế, Quy Vân Tông liền nhất định phải ôm lấy cái đuôi của Phó Thư Bảo, đem một chút ân oán trong quá khứ hoàn toàn vứt bỏ hết, xem như là không có liên hoàn toàn bình thường rồi. Tuy rằng cái này có điểm giống như là bịt mắt trộm lợn vậy.

Tuy rằng cũng không có tình huống đặc biệt gì cả, nhưng mà trước khi rời đi, Mạc Sầu vẫn là mang theo Mạc Khinh Vân đem Quy Vân Cung cẩn thận kiểm tra một vòng. Cuối cùng sau khi nói với Băng Oánh vài câu, mang theo Mạc Khinh Vân rời đi, biến mất bên trong bóng đêm mênh mông.

- Haizzz... Bà ngoại cùng cậu vẫn luôn quan tâm đến chuyện tình của Quy Vân Tông, Quy Vân Quốc. Nhưng mà theo như ý của ta, đây thật sự là con đường mà chúng ta nhất định phải đi hay sao?

Băng Oánh thoáng thở dài một tiếng, xoay người bước vào bên trong đại điện. Thân là Nữ vương, nàng có một gian tẩm cung hoa lệ nhất trong toàn bộ Quy Vân Quốc.

Hai nàng nữ đệ tử của Quy Vân Tông trước đây thay Băng Oánh đẩy ra cánh cửa lớn nặng nề trầm mặc. Bên trong tẩm cung rộng mở cũng được sắp đặt các thứ đồ nội thất bằng gỗ mới được chế tạo. Giường ngủ cùng với bàn, tủ áo cùng với bàn trang điểm này nọ, còn có bàn làm việc cùng với bàn uống trà nữa. Càng ngày càng có thêm nhiều cái được chế tạo ra, lấp đầy dần bên trong Quy Vân Cung. Trong này càng ngày càng có được hương vị của cung điện Hoàng gia.

- Các người cũng đi xuống nghỉ ngơi đi, nơi này không cần canh gác nữa!

Băng Oánh nhàn nhạt nói.

- Tuân lệnh, tiểu... Nữ vương bệ hạ!

Hai nàng nữ đệ tử của Quy Vân Tông trước đây hiển nhiên vẫn còn chưa quen với việc Quy Vân Tông đã biến thành Quy Vân Quốc, về mặt xưng hô suýt chút nữa đã xưng hô lầm. Vừa rồi các nàng vốn dĩ định xưng hô là tiểu thư.

Băng Oánh khẽ phát phát tay, ý bảo hai nàng nữ hầu đi nghỉ đi. Nàng cũng không nghĩ muốn so đo một chút sai lầm nho nhỏ như vậy.

Cánh cửa cung dày nặng trầm mặc đóng lại, phẳng phất như là một đạo bình chương không thể vượt qua vậy, đem không gian bên trong tẩm cung cùng bên ngoài tẩm cung phân cách thành hai cái thế giới hoàn toàn bất đồng nhau. Thế giới bên ngoài tràn ngập quyền lợi cùng hắc ám, còn thế giới bên trong tràn ngập sự ấm áp cùng điềm tĩnh.

Kiện hoàng bào Nữ hoàng khá đơn sơ lại bị cởi ra, mặc lên trên cái giá áo bên cạnh. Trên người của Băng Oánh lúc này cũng chỉ còn lại một bộ nội y màu trắng mỏng te mà thôi. Đôi giày được khảm hoàng kim cùng với bảo thạch cũng được cởi ra, giải phóng một đôi chân ngọc xinh đẹp. Đó là một loại cảm giác xinh đẹp trong suốt sáng bóng. Rõ ràng có thể thấy được những đường mạch máu tinh tế trên đôi chân ngọc, còn có những dòng máu đỏ tươi chảy xuôi bên trong đó nữa. Bàn chân có một loại cảm giác no tròn tinh tế, phẳng phất như là ngọc thạch mềm mại mà óng ánh vậy.

Ngọn đèn trên vách tường lẳng lặng thiêu đốt, phát ra ánh sáng cùng với nhiệt độ. Một chút tia sáng xuyên thấu qua kiện nội y trên người của Băng Oánh, khiến cho dáng người xinh đẹp lại càng hiển lộ rõ ràng hơn. Mông lung hoặc là không mông lung, mỗi một cái cũng đều có hương vị mê người khác nhau. Chẳng qua, cái này còn khác với cái kiện nội y nàng mặc trong lúc cổ tình muốn quyền rũ Phó Thư Bảo. Kiện nội y hiện tại mặc trên người của nàng ta thật sự là bảo thủ hơn rất nhiều.

Cởi bỏ bộ hoàng bào cùng với giày ngọc, cả người Băng Oánh tựa hồ như cũng tiến nhập vào một loại trạng thái thả lỏng nhất định. Hai bàn chân xích lỏa của nàng đi đến trước bàn sách, cầm lấy một quyển thi tập, bắt đầu tinh tế đọc. Thời điểm khi đọc được những câu thơ phản kích nào đó, ánh mắt đẹp của nàng cũng bừng sáng lên, cặp mày giãn ra, lắc lắc đầu cảm thán một phen.

Ở trước mặt của Băng Oánh, bên trên bàn sách, đang được đặt ngay ngắn một cái đĩa kim loại màu đen lớn. Cái đĩa này có hình dạng rất tròn, phía sau nó còn có một cái giá đỡ phi thường tinh xảo khiến cho nó bày biện ra một tư thế độ nghiêng bốn mươi lăm độ. Cái giá kim loại kia cũng là thân một màu đen tinh khiết. Toàn bộ cái đĩa cùng với cái giá đỡ cũng đều phi thường bóng loáng, hơn nữa cũng còn có một chút vân lộ kỳ quái ở trên đó nữa.

Kỳ thật bản thân Băng Oánh này, từ đầu đến cuối vẫn luôn là thanh niên văn học. Trong bản chất của nàng vẫn còn có một loại thanh cao cùng với lãng mạn của nữ thi nhân. Một người như vậy, cũng khó trách lại khinh thường loại nam nhân như Phó Thư Bảo vậy. Vì thế cho nên liền lập tức tại thời điểm cùng với Phó Thư Bảo làm cái loại chuyện tình kua, nàng cũng nhịn không được phải nói:

- Người là cái gã nam nhân ghê tởm!

Nhưng mà cái loại lời nói này, hiện tại nàng khẳng định là đã quên mất!

- Vân đạm khinh phong núi xa xa, sông cạnh nông gia khoác áo mới... Hay! Thật sự là rất hay!

Đọc đến đây, Băng Oánh đột nhiên ngẩng đầu lên, cũng không có quay đầu nhìn lại, nhưng mà chợt nhìn thấy trên mặt bàn màu đen nhìn thấy ngọn đèn thoáng có chút dị động. Dị động như thế này, cùng với một màn lúc trước ở trong đại điện Quy Vân Cung giống nhau như đúc. Phảng phất như là có một ngọn gió đột nhiên thổi qua vậy, nhưng mà trong nháy mắt lại đột nhiên yên lặng lại.

Nhưng mà, cửa sổ trong tấm cung đã đóng chặt, như thế nào lại có gió thổi vào trong này cơ chứ?

562. Chương 497: Thánh An Na

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 497: Thánh An Na

Một tia gió thổi này cũng không phải là tự nhiên thổi vào, mà chính là phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo, từ lúc sáng sớm cũng đã ẩn vào trong Quy Vân Cung. Hiện tại nó cũng đã theo đuôi của Băng Oánh tiến vào trong tấm cung.

Đúng như những gì mà mục cáo già Mạc Sầu từng phỏng đoán, cái loại người giáo hoạt như Phó Thư Bảo vậy cũng sẽ không cam tâm tình nguyện tìm được một chút tình tức tình báo như vậy, hẳn nhất định sẽ ẩn vào dò hỏi thêm càng nhiều tin tức tình báo hơn.

Mạc Sầu đoán được Phó Thư Bảo sẽ làm như vậy, nhưng lại không có cách nào đoán được Phó Thư Bảo lại sử dụng phân thân lực lượng để thăm dò tin tức tình báo, mà không phải là tự thân lên vào thăm dò.

Thời điểm này, Băng Oánh đột nhiên ngừng lại việc đọc thơ, giương mắt nhìn chằm chằm vào cái đĩa màu đen kia, lợi dụng sự phản quang của cái đĩa mà quan sát vị trí nơi phân thân lực lượng của hắn đang ẩn nấp, thật đúng là dọa cho Phó Thư Bảo nhảy dựng lên, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ ả tiện nhân này đã phát hiện ra phân thân lực lượng của ta sao?

Băng Oánh đột nhiên đứng thẳng người lên, lạnh lùng nói:

- Ai đang rình mò ở đây? Biết nơi này là địa phương nào không? Xuất hiện đi!

- Di? Liền thậm chí ngay cả Mạc Lan Lý Sự cũng không thể phát hiện ra phân thân lực lượng của mình, như thế nào có thể bị một nữ nhân tu vi thấp như vậy phát hiện ra chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo mặc dù có chút hoài nghi, nhưng mà cũng không dám khẳng định. Dưới sự khống chế của hắn, phân thân lực lượng không chút cử động dùng một loại hình thái giống như ẩn hình, giống hệt như không khí vậy, từ đầu đến cuối vẫn luôn trốn ở trong góc tường.

- Hừ! Phó Thư Bảo, là người hay sao? Cút ra đây cho ta! truyện copy từ

Băng Oánh đột nhiên thốt lên một câu.

Trái tim của Phó Thư Bảo nhất thời nhảy lên một chút, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ trên người của nàng có loại Luyện Lực Khí lợi hại nào đó, có thể phát hiện ra phân thân lực lượng của ta hay sao? Đúng rồi! Có thể nào là cái loại giống như cái đĩa đặt ở trên bàn làm việc kia hay không? Cái đĩa kia cùng loại với một cái gương đồng, mà nếu là gương đồng mà nói, hẳn phải đặt trên bàn trang điểm mới đúng, vì cái gì lại đặt trên bàn sách khác thường như vậy cơ chứ?

Băng Oánh rất nhanh ở trong tấm cung tìm tòi một lần, trừ bỏ dùng mắt thường cùng với trực giác quan sát, lực trường lực lượng cũng không hề buông tha mỗi một góc bí ẩn bên trong tấm cung. Sau khi chăm chút, nàng mới một lần nữa đi tới bên cạnh bàn học, hít mạnh một hơi:

- Thật sự là kỳ quái, chẳng lẽ thời điểm Thiên La Bàn chiết xạ ánh sáng, khiến mắt ta bị nhiễu loạn hay sao?

Hóa ra cái đĩa kim loại màu đen kia gọi là Thiên La Bàn.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, cái tên này khiến cho hắn kỳ diệu khó hiểu liên tưởng đến Thiên Không Nữ Thần cùng với nhân vật thần bí mà lúc trước Băng Oánh đã từng nhắc tới, Thiên Không Chi Nữ Thánh An Na, giữa ba người này có thể có liên hệ gì đó hay không?

- Phó Thư Bảo, người đừng trốn tránh nữa! Ta biết chính là người! Xuất hiện đi, chỉ cần người ra, ta liền nói cho người biết càng nhiều những tin tức tình báo!

Tựa hồ vẫn không hoàn toàn yên tâm, Băng Oánh vẫn còn nói thêm một câu.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm cười nhủ nói:

- Cái loại phép khích tướng hạ cấp như vậy mà muốn lừa để cho phân thân lực lượng của lão tử hiện thân hay sao? Nữ nhân ngu xuẩn a! Người cho là chỉ số thông minh của lão tử đều rác rưởi giống như người vậy sao?

Đủ các loại hiện tượng khiến cho Phó Thư Bảo hiểu được, Băng Oánh cũng không phải là phát hiện ra sự tồn tại của phân thân lực lượng của hắn, mà là có điều hoài nghi, muốn dùng phép khích tướng để lừa hắn ra mà thôi.

- Haizzz... quả thật là đã hoa mắt rồi!

Băng Oánh cười khổ lắc lắc đầu, ngồi trở lại trên ghế sau bàn sách, nâng lên quyển thơ tập vốn dĩ vẫn còn chưa có đọc xong, tinh tế tiếp tục đọc tiếp.

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Nàng ta đã có sự cảnh giác, nếu như ta lại tìm phân thân lực lượng đi tiến hành điều tra mà nói, bất cứ một động tĩnh rất nhỏ nào đó cũng đều sẽ bị nàng phát hiện ra. Nhưng mà nếu cứ tiếp tục đứng yên bất động mãi như vậy, ta còn có thể dò hỏi được tin tức tình báo cái lông chim gì nữa a? Con mẹ nó, trong hoàn cảnh cửa sổ cũng đóng chặt như thế này, hành động của phân thân lực lượng quả thật là rất bị hạn chế a! Phải làm gì bây giờ đây?

Nếu như Băng Oánh không ở trong tấm cung, Phó Thư Bảo liền có thể để cho phân thân lực lượng đi lại khắp nơi, tìm kiếm những manh mối có giá trị nào đó, bởi vì cũng sẽ không vướng bận chuyện gây ra động tĩnh. Nhưng mà trong hoàn cảnh ngay cả cửa sổ cũng đóng chặt như vậy, phân thân lực lượng liền không thể mượn chuyện gió thổi mà che giấu những động tĩnh khi tiến hành tìm kiếm. Hơn nữa Băng Oánh cũng đang có mặt ở trong này, năng lực của phân thân lực lượng cho dù lớn đến mức nào, cũng sẽ bị phát hiện ra.

Tại thời điểm Phó Thư Bảo đang suy tư không biết nên hành động như thế nào, thì cái đĩa kim loại màu đen trước mặt của Băng Oánh đột nhiên phát ra một đạo quang hoa nhàn nhạt. Sai đó, một hiện tượng càng quý dị hơn cũng xuất hiện.

Đó là một mảnh quang mang quý dị do màu đen cùng với màu trắng đan xen với nhau. Màu đen thì hoàn toàn tối tăm hắc ám, màu trắng thì thuần khiết như tuyết. Cả hai cái hỗn hợp cùng một chỗ với nhau, hình thành nên một thông đạo hắc bạch phân minh. Bên ngoài là màu đen, bên trong là màu trắng, có ranh giới vô cùng rõ ràng. Đại khái nhìn qua, giống hệt như là một cảnh tượng nhật thực thu nhỏ lại vậy.

Càng quý dị hơn nữa chính là, cái thông đạo hắc bạch đan xen kia khi mở rộng ra ngoài khoảng chừng hơn ba thước, màu đen bên ngoài mở rộng ra chừng hai thước, màu trắng bên trong cũng chỉ chiếm cứ ước chừng hơn một thước mà thôi.

Cái đĩa kim loại màu đen kia đột nhiên biến hóa khiến cho Băng Oánh cả kinh một trận. Nhưng mà rất nhanh sau đó nàng liền trấn định lại. Bất chấp quyền thi tập trên tay mình, cũng bất chấp mặt đất lạnh như băng cùng với vô cùng cứng rắn, liền quỳ rạp hai gối xuống trên mặt đất. Động tác của nàng hết sức rõ ràng, thân trên phủ phục xuống mặt đất, cặp móng trắng khê nhếch lên ột chút, bày biện ra một bộ dáng rất căng tròn mà đầy đủ.

Một màn cảnh tượng như vậy, rất hấp dẫn, rất kích thích, cùng với bộ dáng thành kính cùng với cung kính của Băng Oánh hoàn toàn tương phản nhau, vô cùng mâu thuẫn.

Cặp móng xinh đẹp cùng với những cảnh tượng che giấu bên trong cặp móng kia cùng với sự hấp dẫn của cái đĩa màu đen trên bàn đi so sánh với nhau, thì giờ phút này Phó Thư Bảo sẽ càng để ý đến cái sau hơn. Tuy rằng một bộ phận ánh mắt của phân thân lực lượng của hắn vẫn còn dừng lại ở những vị trí không nên dừng lại, nhưng mà lực chú ý của chân thân hắn đã tập trung bên trên cái đĩa màu đen kia.

Chuyện Quy Vân Tông thành lập nên Quy Vân Quốc trong mắt của Phó Thư Bảo chính là một cái chê cười thật lớn. Nhưng trong cảm nhận của mọi người Quy Vân Tông thì chính là một chuyện tình phi thường thần thánh cùng với vĩ đại. Mà Băng Oánh trong cảm nhận của bọn họ càng là một Nữ vương không thể nào mạo phạm. Một vị Hoàng giả nắm giữ giang sơn xã tắc, nắm giữ đại quyền sinh sát của toàn dân, đó chính là một loại trang nghiêm uy vũ như thế nào. Như thế nào lại có một bộ dáng thành kính như vậy để cúng bái một cái đĩa kim loại cơ chứ?

Chỉ có duy nhất một loại khả năng, đó chính là cái đĩa màu đen này ở trong cảm nhận của Băng Oánh quả thật là tồn tại giống như Thần vậy, có được thần lực phi thường cường đại!

Đúng lúc này, thanh âm của một nữ tử đột nhiên từ bên trong cái đĩa kia vang lên.

- Băng Oánh, những chuyện mà ta muốn ngươi làm, ngươi đã làm đến đâu rồi?

Thanh âm bên trong cái đĩa kia vô cùng thanh thúy dễ nghe, cẩn thận nghe qua, không ngờ còn có một loại hương vị hơi non nớt nữa.

Nếu như chỉ vờ vờ nghe qua thanh âm kia mà phỏng đoán, thì nữ nhân có được cái thanh âm kia, nhiều nhất cũng chỉ mười sáu, mười bảy tuổi, sẽ không hơn hai mươi tuổi.

- Ta đã từng cùng Phó Thư Bảo gặp mặt rồi, cũng dựa theo sự phân phó của Thánh An Na các hạ, đem tên của ngài tiết lộ cho hắn biết.

Băng Oánh thoáng ngẩng đầu lên một chút.

Nghe đến đây, trái tim của Phó Thư Bảo nhất thời nhảy loạn lên một hồi, trong lòng thầm nghĩ:

- Không nghĩ tới chủ nhân của thanh âm này chính là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần Thánh An Na. Ta mãi vẫn luôn kỳ quái, không biết Băng Oánh như thế nào có thể biết được tin tức tình báo của Hy sinh giả Thiên Không Nữ Thần. Hóa ra... giữa hai người có tồn tại phương thức liên hệ như thế này.

- Hắn có phản ứng thế nào?

Thanh âm của Thánh An Na lại vang lên.

- Cũng giống như những gì Thánh An Na các hạ lường trước, hắn hoài nghi nguồn tin tức của ta, đồng thời đối với những gì ta nói với hắn cũng đều cảm thấy chưa đủ.

Băng Oánh nói.

- Tiếp Dẫn Chi Thuyền đã trên đường xuất phát rồi, dựa theo những lời ta nói mà làm, người có thể đi lên được Tiếp Dẫn Chi Thuyền, Quy Vân Quốc do Quy Vân Tông các người thành lập cũng sẽ có thể phát triển trở thành một cường quốc ngạo thị thế giới! Phải biết rằng, lời hứa hẹn của Thiên Không Nữ Thần tuyệt đối có thể thực hiện được a!

- Băng Oánh vĩnh viễn ghi khắc ân tình của Thánh An Na các hạ cùng với Thiên Không Nữ Thần! Ta sẽ tận lực làm mỗi một sự tình mà ngài phân phó.

Băng Oánh lại thành kính phủ phục xuống, cặp móng trắng lại một lần nữa nhếch cao lên, hình thành nên một cái biên độ mê người. Mảnh đất thần bí dưới cặp móng lại một lần nữa phô bày rõ ràng ra, tràn ngập hương vị thành thực.

- Ta biết buộc người cùng với Phó Thư Bảo ở cùng một chỗ với nhau, người cũng sẽ không cam tâm tình nguyện, trong lòng sẽ có ủy khuất. Nhưng mà, đây là con đường người bắt buộc phải đi! Có hiểu được ý tứ của ta hay không?

- Băng Oánh hiểu được! Trên thực tế... ta hiện tại cũng không biết thế nào là ủy khuất cả!

Trong lời nói của Băng Oánh ẩn chứa rất nhiều ý tứ.

- Ha hã... như vậy thì tốt rồi! Lần liên lạc này liền đến đây mà thôi! Mười ngày sau ta sẽ tiếp tục liên lạc với người nữa. Thời điểm đó, ta cũng sẽ rất nhanh đi tới nơi này!

Nói đến đây, mảnh quang hoa hắc bạch giao nhau kia đột nhiên biến mất. Cái chén kim loại màu đen kia khôi phục lại trạng thái phản quang nhàn nhạt lúc ban đầu.

Lúc này Băng Oánh mới từ trên mặt đất đứng lên, sửa sang lại một chút quần áo trên người mình.

Không mất bao lâu thời gian, thanh âm đọc thơ tình tế lại một lần nữa truyền đến. Chuyện tình vừa phát sinh lúc này, tựa hồ cho tới bây giờ cũng chưa từng phát sinh ra.

Thời điểm này có muốn hiện thân mà nói, tuyệt đối cũng không cần thiết nữa. Cho dù muốn tìm tòi những manh mối gì đó cũng chẳng cần thiết nữa, ngược lại sẽ khiến cho Băng Oánh phát hiện ra. Đã biết cái đĩa màu đen kia là một công cụ liên lạc, biết sự tồn tại của Thánh An Na, đối với Phó Thư Bảo mà nói, thu hoạch lần này cũng đã đủ lớn rồi.

Phân thân lực lượng lạng lẽ không một tiếng động rời khỏi Quy Vân Cung.

Ở bên trong một vùng đồng quê trống trải, Phó Thư Bảo thản nhiên mở hai mắt ra, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

- Thật sự không thể tưởng được, ả tiện nhân Băng Oánh này không ngờ cùng với Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần lại có liên hệ trực tiếp như vậy. Xem ra trước đây ta từng phỏng đoán là nàng có được kỳ ngộ, thực lực mới có thể tăng nhanh lên như vậy, hóa ra cái kỳ ngộ này chính là Thánh An Na a! Hiện tại xem ra, cũng chỉ có tồn tại giống như là Thánh An Na vậy mới có thể trong khoảng thời gian ngắn để cho tu vi lực lượng của nàng gia tăng mạnh lên như thế. Còn nữa, cái đĩa kim chúc màu đen kia khẳng định là một món Luyện Lực Khí đến từ Thời đại Khởi Nguyên, người ở thời đại hiện tại đừng nói là luyện chế, thậm chí nghe cũng chưa từng nghe nói qua nữa!

Sửa sang lại một chút suy nghĩ trong đầu, Phó Thư Bảo liền nghĩ đến càng nhiều điểm khác hơn.

Nhưng cũng có một vài điểm khiến cho hắn nghĩ mãi cũng không hiểu nổi.

Cái thế giới nội tráo này bị một hộ tráo năng lượng cực kỳ cường đại ngăn cách cùng với thế giới bên ngoài, muốn đi ra ngoài là không có khả năng, đồng dạng, muốn tiến vào trong cũng không thể nào làm được. Nhưng mà cái nàng Thánh An Na này lại nói rằng một khoảng thời gian nữa nàng ta sẽ vào trong này. Như vậy, nàng ta như thế nào có thể vào trong này đây?

Còn nữa, ở bên trong Thần Miếu của Thiên Không Nữ Thần trên Thánh Thập Tự Sơn, bên trong cái ao nước màu đen kia, người nằm trong đó đến tột cùng là ai đây?

Hơn nữa, một khi Băng Oánh đã có một chỗ dựa to lớn vững chắc như là Thánh An Na vậy, vì cái gì còn muốn ôm lấy cái đuôi của hắn, thậm chí còn không tiếc hy sinh thân thể chính mình để đổi lấy những ích lợi này đây?

- Haizzz... thật sự là làm cho người ta hoang mang a! Mặc kệ! Ta cứ việc dựa theo kế hoạch của ta, trước tiên sửa luyện các Chiến sĩ Thạch Tượng, cường đại bản thân trước, chỉ có như vậy mới có thể tiếp tục sinh tồn được.

Phó Thư Bảo hít mạnh một hơi, buông tha việc tiếp tục suy tư những vấn đề không thể tìm được đáp án.

Hết thấy các đáp án cuối cùng cũng đều sẽ được công bố, ngay tại thời điểm Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện.

Trước khi thời điểm đó xảy ra, hắn phải làm ra hết thấy sự chuẩn bị cần thiết.

563. Chương 498: Trộm Gà Không Thành (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 498: Trộm gà không thành (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Các Chiến sĩ Thạch Tượng bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần, lấy tốc độ sửa luyện mỗi ngày hơn mười cái. Đến thời điểm khi sửa luyện được hơn ba trăm cái, Phó Thư Bảo đột nhiên gia tăng tốc độ, mỗi lần ăn cắp đến một trăm đầu, chỉ mất hai lần liền trộm hết toàn bộ đám Chiến sĩ Thạch Tượng còn lại trong đó, lại mất thời gian thêm ba ngày nữa toàn bộ liền sửa luyện xong. Trước kia hắn từng phỏng chừng muốn sửa luyện toàn bộ Chiến sĩ Thạch Tượng trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần cũng phải cần thời gian ít nhất là một tháng, nhưng mà trên thực tế, từ sau khi phát hiện có thể tiến hành sửa luyện cùng lúc nhiều cái, hắn trước sau cũng chỉ mất tổng cộng thời gian mười ngày mà thôi.

Hiện tại ở bên trong Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần ngoại trừ Thần tượng Phân thân là thật ra, tất cả các Chiến sĩ Thạch Tượng còn lại đều là giả cả. Cũng may là Chiến sĩ Thạch Tượng được luyện chế bằng Thiên Vũ Thạch, từ mặt ngoài mà nhìn, cùng với các tượng đá bình thường cũng không có gì khác nhau cả. Lại cũng may là Luyện Hoa Nữ Thần căn bản là không biết nói, mà đám Chiến sĩ Thạch Tượng do nàng ta luyện chế ra cũng đều trầm mặc không ai biết nói. Chính vì như vậy, cho nên các Chiến sĩ Thạch Tượng kỳ thật cùng với các pho tượng đá bình thường cũng chẳng có gì khác nhau cả. Như vậy gần nhất, chúng nó cũng liền không thể ngăn cản Phó Thư Bảo tiến hành đánh cắp cùng với sửa luyện nó.

Sau khi hoàn thành sửa luyện năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, Mặc Lan Lý Sự cũng không có phát hiện ra. Trên thực tế, trong khoảng thời gian mười ngày này, nàng ta trước sau cũng chỉ ghé thăm Phó Thư Bảo có hai lần. Lần đầu tiên là lúc nàng dẫn Phó Thư Bảo tiến vào Thần Miếu, lần cuối cùng là lúc sau khi Phó Thư Bảo đã sửa luyện hoàn thành năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng kia.

Kế tiếp, đó chính là phải toàn lực sửa luyện năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Ngục Thần Tước. Nhưng mà tại trước khi bắt tay vào làm, Phó Thư Bảo còn có một chuyện tình rất trọng yếu cần phải làm. Đó chính là lần liên hệ lần thứ hai giữa Thánh An Na thần bí cùng với Băng Oánh. Tính ra, khoảng cách từ lần trước phân thân lực lượng thâm dò ra đến nay vừa vặn đúng là ngày thứ mười.

Còn chưa từ trên thiên không đáp xuống, đám người trên mặt đất cũng đã sớm phát hiện ra Phó Thư Bảo rồi. Một mảnh la ầm lên, càng có nhiều người hơn nữa xuất hiện trên quảng trường của Quy Vân Cung.

Mạc Sầu cùng với Băng Oánh đứng trước nhất chờ đợi, còn Mạc Khinh Vân thì lại ngồi chồm hổm trên mặt đất, cầm một nhánh cây cẩn thận chọc chọc xuống khe hở nhỏ dưới mặt đất. Nhìn bộ dáng chuyên chú cùng với vẻ mặt nghiêm túc của hắn, phảng phất như là có thứ gì rất quan trọng đã chui vào trong cái khe hở đó vậy.

- Hắn như thế nào ngày hôm nay lại đi đến đây?

Băng Oánh khó nén nổi sự bối rối trong lòng mình. Nhìn thấy Phó Thư Bảo đang ở bên trong thiên không khoe khoang một cặp Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực, bay tới bay lui lại chậm chạp không chịu đáp xuống mặt đất. Hiện tại chuyện tình mà nàng ta chờ mong nhất chính là cái tên kia đột nhiên không khống chế được, từ trên cao rơi thẳng xuống mặt đất, té hành bán thân bất toại hay đại loại như vậy. Hoặc là có một ngọn gió ma quỷ nào đó không thể nào kháng cự nổi, phần phật một chút liền một phen thổi cái tên gia hỏa kia đến một địa phương rất xa rất xa nào đó.

Đơn giản là, ngày hôm nay là ngày ước định liên lạc với Thánh An Na. Phó Thư Bảo lại đứng díp hôm nay mà chạy đến đây.

- Đến cũng đã đến rồi, trước cứ việc ứng phó hắn, sau đó tìm cách đuổi hắn đi.

Mạc Sầu thấp giọng nói. Chuyện ngày hôm nay Thánh An Na sẽ liên hệ với Băng Oánh, bà ta cũng biết.

Băng Oánh thoáng cau mày nói:

- Muốn đem loại người như hắn đuổi đi, rất khó a!

Mạc Sầu nói:

- Tùy cơ mà hành sự đi!

Ở trong thiên không xoay quanh hai vòng, rốt cuộc Phó Thư Bảo cũng chậm rãi đáp xuống. Trên người mặc chiến giáp hoàng kim, trên tay đeo đầy những giới chỉ kim quang lấp lánh, vẻ mặt cùng với nụ cười của nhà giàu mới nổi, bộ dáng thấp phần khiến kẻ khác oán hận. Ở trên người của hắn rõ ràng là bộ Kim Lực Thần Giáp tìm được từ chỗ của Tư Thẩn Sâm. Mà đây cũng chính là nguyên nhân phát ra kim quang lấp lánh.

Cái lỗ hổng lớn trên Kim Lực Thần Giáp hiện tại đã được Phó Thư Bảo tu bổ hoàn hảo, chỉnh thể đã trải qua luyện chế trở lại. Kim Lực Thần Giáp hiện tại đã không còn là một kiện chiến giáp Luyện Lực Khí có chỗ thiếu hụt do Tư Thẩn Sâm luyện chế nữa, mà là một bộ chiến giáp Luyện Lực Khí hoàn chỉnh được chỉnh hợp càng nhiều các kỹ thuật luyện chế trong Tạo Giáp Thuật Thái Cổ. Hiện tại nó đã càng ngày càng mạnh hơn.

Tạo Giáp Thuật Thái Cổ đến từ Thời đại Khởi Nguyên, hiện tại đã được Phó Thư Bảo nắm giữ hoàn mỹ. Sau khi sửa luyện hơn năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, tạo nghệ của hắn trên lĩnh vực Lực Chi Phù Văn cũng không còn kém nữa, chỉnh thể thực lực càng mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

- Giải giáp!

Hai chân vừa đáp xuống trên mặt đất, Phó Thư Bảo điều võ dương oai rống lớn một tiếng. Bộ Kim Lực Thần Giáp trên người của hắn đột nhiên phân ly khỏi thân thể của hắn, từ một bộ chiến giáp chỉnh thể phân giải thành tròn mười khối cấu kiện, huyền phù bên trong hư không. Hai tay của Phó Thư Bảo khẽ phẩy lên, hơn mười bộ cấu kiện leng keng liên kết lại cùng một chỗ, biến thành một khối kim chúc hình lập phương. Cuối cùng, khối kim chúc lập phương kia không ngờ lại phiêu nhiên tự động bay trở về bên trong một khóa giới chỉ đeo trên ngón giữa tay phải của hắn.

Kim quang chợt lóe lên, Kim Lực Thần Giáp liền hoàn toàn ẩn tàng lại.

Khỏa giới chỉ này, cũng không phải là Luyện Chi Trữ Vật Giới bình thường, mà là một cái hộp chuyên môn dùng để chứa đựng Kim Lực Thần Giáp, dung tích chỉ tương đương một cái thùng nhỏ mà thôi.

Sau lưng là cặp cánh tạo thành bởi Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hóa hoàn mỹ, mặc trên người bộ Kim Lực Thần Giáp dùng Tạo Giáp Thuật Thái Cổ luyện chế, sự xuất hiện của Phó Thư Bảo không thể không nói là

cổ tình thu hút ánh mắt người khác, khiến cho trên dưới của Quy Vân Quốc cũng đều phải nhìn mà thèm muốn đến chết, mạnh mẽ nuốt nước miếng không ngừng.

- Ha ha... chứ vị khỏe chứ? Tối hôm qua ta nằm mơ thấy các người mời ta đến đây làm khách, hiện tại ta đã đến đây rồi!

Phó Thư Bảo cười nói.

Khách không mời tự đến, lại dùng đến cái cớ như vậy, trình độ vô sỉ như thế này quả thật là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

- Không biết ngày hôm nay Phó công tử đến đây là có việc gì không?

Mạc Sầu hỏi. Bà ta cũng thầm phỏng đoán ý đồ đến đây hôm nay của Phó Thư Bảo, thế nhưng cho dù tưởng tượng đến vỡ đầu cũng không thể nào dự đoán được.

- Hai ngày trước đây không phải các người đã phái người đến xin hạt giống của gạo linh năng hay sao? Ngày hôm nay ta tự mình đem đến cho các người a!

Ngón tay của Phó Thư Bảo khẽ ba động một chút, đem hơn mười túi hạt giống từ bên trong Luyện Chi Trử Vật Giới phóng ra ngoài.

564. Chương 498: Trộm Gà Không Thành (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 498: Trộm gà không thành (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Đa tạ a!

Băng Oánh lên tiếng nói, một bộ hình dáng khẩu thị tâm phi. Sau đó nàng ta còn nói thêm:

- Ngày khác sẽ đáp tạ người sau, ngày hôm nay chúng ta có việc quốc gia đại sự cần phải thương lượng!

Một đám thị vệ tiến lên, rất nhanh liền tiếp lấy toàn bộ số hạt giống gạo linh năng mà Phó Thư Bảo mang đến.

- Cầm lấy ưu đãi liền nghĩ muốn đuổi lão tử đi sao? Cánh cửa cũng đừng hòng có!

Trong lòng Phó Thư Bảo cười lạnh một tiếng, ngoại mặt lại vẫn như cũ là bộ dáng tươi cười hơn hở:

- Không có việc gì! Không có việc gì! Ta vừa lúc cũng rảnh rồi, các người cứ việc thương lượng quốc gia đại sự của các người đi, ta cứ việc ở nơi này thôi, thuận tiện đi tham quan một chút phong cảnh nơi này của các người... A ha! Nói đến phong cảnh, ta mới đột nhiên phát hiện, tòa Thiên Tháp Sơn này của các người thật sự là hùng vĩ cùng đồ sộ a, trên này có con chim nào không?

Đám người Mạc Sầu, Băng Oánh suýt chút nữa liền hộc máu ngã xuống đất.

Đã từng gặp qua những kẻ không biết xấu hổ, nhưng mà loại người không biết xấu hổ giống như Phó Thư Bảo vậy, các nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Muốn dùng lời nói mà đuổi Phó Thư Bảo rời đi, đó hiển nhiên là không có khả năng rồi. Mạc Sầu suy nghĩ một chút, thấp giọng nói:

- Thật sự không được mà nói, ta liền dẫn hắc ra ngoài đi dạo một vòng. Quốc thổ của chúng ta rộng lớn, hắc nghĩ muốn ngắm phong cảnh, ta khiến cho hắc ngắm đến chán mới thôi!

- Vô dụng thôi, bà ngoại, ta biết người này nghĩ muốn làm gì rồi! Chuyện này liền cứ giao cho ta ứng phó đi!

Băng Oánh khẽ cúi đầu, nói.

- Ý người muốn nói, hần là muốn...

Không có nói hết câu, nhưng là một lão cáo già như vậy, Mạc Sầu đã hiểu được ý Băng Oánh muốn nói là gì. Bà ta nhìn nhìn Băng Oánh một chút, vẻ mặt một bộ thương tiếc, phảng phất như là đang tiếc hận một đoá hoa xinh đẹp tuyệt thế lại bị cắm lên trên một bãi phân trâu nóng hôi hổi vậy.

- Phó công tử, người theo ta đến đây đi, ta có lời muốn nói với người.

Băng Oánh hít một hơi thật sâu, hướng về phía Phó Thư Bảo vẫy vẫy tay.

- Tuân mệnh, Nữ vương bề hạ của ta!

Phó Thư Bảo một bộ dáng hứng chí theo sát sau lưng Băng Oánh.

Nhìn thấy hai người Băng Oánh, Phó Thư Bảo đang dần dần đi xa, Mạc Sầu rốt cuộc cũng nhịn không được thở dài một tiếng:

- Haizzz... hài tử đáng thương a, sắp sửa lại bị tàn phá nữa... Nàng đã hy sinh cho Quy Vân Quốc chúng ta thật sự nhiều lắm! Phó Thư Bảo, cuối cùng sẽ có một ngày, người sẽ phải hoàn trả cho tất cả những tội nghiệt mà người đã phạm phải! Tất cả!

oOo

Dưới sự dẫn dắt của Băng Oánh, Phó Thư Bảo đi tới một mảnh địa phương chưa từng bao giờ đi tới. Đó là một mảnh hoa viên do nhân công khai phá ra ở phía sau của Quy Vân Cung. Bên trong gieo trồng rất nhiều những thực vật cùng với hoa cỏ đủ các loại, bộ dáng phi thường xum xuê. Đủ các loại tùng bách đan xen, mơ hồ còn có thể nhìn thấy vài căn lương đình theo phong cách kiến trúc của Tú Quốc ẩn hiện trong đó nữa.

- Ách! Nơi này chính là hoa viên ngự dụng của Nữ vương bề hạ hay sao?

Phó Thư Bảo bốn cọt nói.

Băng Oánh ngay cả đầu cũng không thèm quay lại, hướng về phía một căn lương đình ở vị trí tương đối khuất xa xa mà đi lại:

- Xem như vậy đi!

- Không biết Nữ vương bề hạ một phen đem thảo dân đến địa phương này để làm gì vậy?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Để giết người, người còn dám đi theo ta nữa không?

Băng Oánh thở phì phì nói.

- Ha hã...

Phó Thư Bảo cũng chỉ là cười cười, cước bộ nhẹ nhàng, một chút cũng không đi chậm lại phía sau. Hiện tại hần vẫn luôn tùy thân mang theo hơn năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, còn có Thần thú Thất Luyện Mãng, cho dù là đám người Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự có đến, nếu không mang theo đầy đủ thị vệ mà nói, hần căn bản là không để vào trong mắt, huống chi chỉ có một cái Quy Vân Quốc mà thôi.

Trên thực tế, hiện tại hần chỉ cần mất hứng một chút, đem năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng kia phóng xuất ra, lại đem Thần thú Thất Luyện Mãng phóng xuất ra, không mất thời gian một bữa cơm, toàn bộ Quy Vân Quốc sẽ biến thành Quy Thiên Quốc, bị chết một cách hồ đồ.

Cái mông tuyết xinh đẹp của Băng Oánh khẽ lắc phải lắc trái, nhộn nhạo theo những biên độ mê người. Theo sát phía sau cước bộ của nàng, Phó Thư Bảo rõ ràng có thể ngửi được mùi thơm sâu kín từ trên người nàng tản mát ra. So với mùi thơm thiên nhiên trên cơ thể của Chi Ni Nhã, cái loại mùi thơm cơ thể này

của Băng Oánh xem như không là cái gì, nhưng mà vẫn như trước vô cùng dễ chịu. Điều này làm cho gã nam nhân nào đó càng nhin không được ngửi thêm mấy cái, một đôi mắt gian tà đã càn quét khắp nơi trên cơ thể nàng.

Đi vào bên trong tòa lương đình, Quy Vân Quốc xa xa đã bị che khuất bởi một mảnh từng bách cao lớn. Đồng dạng như vậy, những người bên trong Quy Vân Cung cũng không thể nào nhìn thấy cảnh tượng bên này. Dò xét một chút hoàn cảnh bốn phía, cặp mây đang nhú chặt của Băng Oánh rốt cuộc cũng thoáng mở ra một chút. Địa phương này, đúng là địa phương rời xa Quy Vân Cung mà nàng mong muốn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người vẫn chưa nói cho ta biết, người một phen mang ta đến đây là để làm gì a?

Băng Oánh liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, cũng không nói chuyện, lại đưa tay trực tiếp cởi xuống kiện áo choàng trên người, sau đó lần lượt cởi bỏ từng kiện từng kiện quần áo trên người xuống.

Hai gò bồng đảo trắng nõn lộ ra ngoài không khí, làn da non mịn đến cực điểm, còn có mảnh đất thần bí tràn ngập cây cỏ nữa, cái nào cũng mê người đến cực điểm. Tình huống như vậy, đối với bất cứ nam nhân nào cũng sẽ bị mời gọi, mà loại người giống như Phó Thư Bảo vậy, lại càng không cần phải nói tới nữa.

- Ưc!

Sau khi cởi hết quần áo trên người xuống, lại nuốt vào một viên Sinh Nhi Hoàn do Mạc Sầu cấp cho nàng.

Phó Thư Bảo cũng nuốt mấy ngụm nước miếng, nhưng mà hắn cũng không có hành động, chỉ là tham lam mà xem xét những cảnh tượng xinh đẹp trước mặt, một bên trêu tức nói:

- Nữ vương bệ hạ, người đây là muốn làm gì? Muốn cùng ta đánh đã chiến hay sao?

- Bớt nói lời vô nghĩa đi! Người tới đây không phải là muốn làm cái này sao? Ta cấp cho người! Sau khi người thỏa mãn xong, thì liền rời đi, ngày mai lại đến!

Băng Oánh phô bày ra bộ vị bí ẩn nhất của mình, thần thái của nàng cũng là thần thái của một kẻ hy sinh vì nghĩa.

- Không ngờ người lại một phen nghĩ ta trở thành loại người như vậy a!

- Chẳng lẽ không phải sao?

- Hắc hắc... thật ra người đã nói đúng rồi! Lão tử ta thật đúng là cái loại người này! Người đã tự mình dâng lên tận cửa, ta một lòng liền không cần phải khách khí với người nữa!

Một tiếng rên khẽ đột nhiên từ bên trong cổ họng của Băng Oánh truyền ra ngoài. Đôi mi thanh tú của nàng cũng nhú chặt lại thành một đoàn. Phó Thư Bảo từ phía sau mà vào, quả thật là vô cùng thô lỗ, một chút cũng không thương hương tiếc ngọc. Nhưng mà kỳ quái chính là, hắn càng thô lỗ cuồng dã như thế, nàng lại càng hưng phấn hơn, càng hy vọng Phó Thư Bảo sẽ đối đãi với nàng như vậy.

- Trời ạ! Chẳng lẽ ta đã phát bệnh rồi hay sao? Ta như thế nào có thể có cảm giác cùng với ý tưởng như vậy chứ?

- Con mẹ nó! Người đang lảm bảm cái gì vậy?

- Không cần người quản, cái tên nam nhân ghê tởm này!

- Đánh người cái ả tiện nhân này!

Bàn tay của Phó Thư Bảo nặng nề đập thẳng lên trên cặp mông tuyết trắng đang không ngừng run rẩy kia. Da thịt non mịn một mảnh cuộn sóng dường như cũng nhộn nhạo hơn, trong chớp mắt liền nổi lên một dấu ấn bàn tay màu đỏ hồng.

- Ôi nha...

Trong thanh âm kêu rên của Băng Oánh còn pha trộn một chút ý tứ hàm xúc hưng phấn cùng với thỏa mãn nữa. Nàng làm cái loại chuyện tình này cảm thấy rất tự ty, nhưng mà vẫn như trước tràn ngập sự khát cầu, liền giống như một con nghiện vậy, muốn dùng cũng không thể.

- Hạt giống gạo linh năng mà các người muốn, ta đã đưa tới cho người rồi, đây chính là chỗ tốt cấp cho các người, ta đã thực hiện được. Người cũng nên thực hiện một chút chỗ tốt mà ta muốn có đi. Nói cho ta biết càng nhiều những tin tức về Thánh An Na đi!

- Ngày mai, ngày mai liền nói cho người biết...

- Người con ả tiện nhân này, tiếp nhận sự trừng phạt bão táp đi!

- Cái gì a? Người...

oOo

Thời gian khoảng hơn một bữa cơm sau đó, tất cả các thanh âm cũng đều tiêu thất hết. Trong lương đình cũng lâm vào một mảnh yên tĩnh quỷ dị. Một đạo thân ảnh hoa lệ đột nhiên từ bên trong lương đình kia chợt bay vút ra bên ngoài. Chỉ trong nháy mắt nó liền bay xuyên qua hoa viên ngự dụng, tiến vào bên trong Quy Vân Cung.

Cái thân ảnh hoa lệ này chính là Băng Oánh, nhưng mà không phải là Băng Oánh chân chính, mà là phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo.

Băng Oánh chân chính, giờ phút này tứ chi đang rũ rượi, hư nhược vô lực nằm dài trên sàn nhà lạnh như băng, một đôi mắt đẹp gắt gao nhắm chặt lại. Trong sự thỏa mãn cực lớn, nàng ta đã không biết hết thấy mọi thứ khác nữa rồi...

565. Chương 499: Chữa Trị Cho Mẹ Người

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 499: Chữa trị ẹ người

Bước nhanh như gió, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo cải trang thành hình dáng của Băng Oánh rất nhanh đi đến tẩm cung.

- Tham kiến Nữ vương bệ hạ!

Hai nàng nữ hầu kính cẩn quỳ gối xuống cúi chào.

- Lui ra đi! Mặt khác, không được phép cho bất luận kẻ nào tiến vào trong này!

Lưu lại một câu nói, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đi vào cửa cung.

Thời điểm khi hưởng dụng thân thể của Băng Oánh, Phó Thư Bảo liền thông qua quan sát cùng với sờ mó, hoàn toàn nắm giữ tình huống thân thể của nàng ta. Thể trọng, bề ngoài, thậm chí là cả độ dài ngắn của mái tóc trên đầu, một nốt ruồi son trên cổ của nàng ta cũng không hề sai biệt hì. Hắn tương đương chỉ là dùng phân thân lực lượng đem Băng Oánh hoàn toàn nguyên vẹn phục chế lại mà thôi. Phân thân lực lượng như vậy, liền thậm chí ngay cả Mạc Sầu cũng không thể nào phân biệt được thật giả, càng không cần phải nói hai nàng nữ hầu bình thường kia.

Chẳng qua, mục đích của Phó Thư Bảo cũng không phải là muốn lừa gạt Mạc Sầu cùng với hai nàng nữ hầu thủ vệ, kẻ mà hắn muốn lừa gạt chính là Thánh An Na.

Cửa cung dày nặng đóng lại, Phó Thư Bảo để phân thân lực lượng đảo mắt nhìn bốn phía xung quanh một chút, thời điểm xác định không có gì dị thường cả mới ngồi xuống trước cái bàn học kia.

Cái đĩa màu đen kia vẫn như trước đặt bên trên cái bàn sách, cái giá đỡ kim loại cùng màu chống đỡ nó, hình thành nên một độ nghiêng khoảng chừng bốn mươi lăm độ. Tầm mắt của phân thân lực lượng dừng lại bên trên cái đĩa tròn màu đen kia, liền nhìn thấy hình dáng của Băng Oánh. Vẫn tĩnh, thanh lịch, có một loại ý vị của nữ thi nhân. Nhớ tới một nàng nữ nhân như vậy, khi làm cái loại sự tình kia lại có sự yêu thích đặc thù, hắn nghĩ thấy phi thường buồn cười.

- Tuy rằng đã xác định là ngày hôm nay sẽ liên lạc, nhưng mà thời gian cụ thể lại không thể biết được, chỉ mong cũng không cần phải chờ đợi lâu lắm. Bằng không nếu như bị cái lão vu bà Mạc Sầu kia phát hiện ra, có thể bị lộ a! Ta còn phải học hình dáng của Băng Oánh, trước phải đọc thơ đi!

Phó Thư Bảo ở bên trong lương đình đột nhiên nảy sinh ý tưởng, phân thân lực lượng bên này mới lấy từ trên bàn sách của Băng Oánh ra một quyển thi tập, làm ra dáng vẻ nghiền ngẫm đọc, thỉnh thoảng còn phát ra thanh âm tụng niệm nữa.

Mấy cái thi từ này, Phó Thư Bảo vừa xem liền thấy đau đầu, không phải là trên mây, thì cũng là theo gió, ngẫu nhiên lại còn trên cung trăng nữa, cái này không phải là rắc rối hay sao? Người đến tột cùng bình thường là ở nơi nào chứ?

Thời gian cứ từng chút từng chút một trôi qua, chờ đợi biến thành một chuyện tình khiến cho người ta cực kỳ khó chịu. Thời điểm bắt đầu, Phó Thư Bảo còn có thể để phân thân lực lượng thật sự đọc mấy quyển thi tập này, tụng niệm vài câu, đến lúc sau ngay cả hắn cũng có chút chịu không nổi nữa, những thi từ ca phú từ trong miệng của phân thân lực lượng cũng hoàn toàn thay đổi hương vị:

- Ta niệm con mẹ người... Ta niệm em gái người... Con bà nó, sao người vẫn còn chưa xuất hiện đây?

Soát soát!

Một tiếng vang nhỏ, cái đĩa kim loại màu đen đột nhiên phát ra quang mang hắc bạch giao nhau. Cũng giống hệt như là lần trước Phó Thư Bảo phát hiện ra vậy, quang mang màu xanh cùng với màu trắng hình thành nên hình dạng như một vòng nhật thực thu nhỏ, bên ngoài là màu đen, bên trong là màu trắng.

- Rốt cuộc cũng đã đến! Sông dài cuộn cuộn chảy về Đông, thi nhân quay đầu chôn đoạn trường...

Vừa nhìn thấy quang mang hắc bạch xuất hiện, Phó Thư Bảo phi thường kích động, lại bắt đầu tụng niệm thi từ bình thường.

Đúng lúc này, thanh âm của Thánh An Na đã từng xuất hiện một lần lại từ bên trong cái đĩa kim loại màu đen kia truyền ra:

- Băng Oánh, hóa ra người đã sớm canh giữ ở trong này!

Thanh âm của nàng ta có một loại ý tứ hàm xúc mờ ảo, làm cho người ta cảm giác như không phải chân thật vậy.

- Thánh An Na các hạ, cuối cùng người cũng đã tới!

Phân thân lực lượng nói, bộ dáng có chút sốt ruột.

- Băng Oánh, sao lại bối rối như vậy? Đã phát sinh chuyện gì rồi?

- Thánh An Na các hạ, cái tên Phó Thư Bảo kia hiện tại đang ở trong này, bị ta đánh thuốc mê rồi!

- Ách? Ta nghe nói đó là một tên gia hỏa phi thường giáo hoạt mà, như thế nào lại có thể bị người đánh thuốc mê chứ?

Thanh âm của Thánh An Na có chút kinh ngạc.

Phân thân lực lượng nói:

- Hẳn quả thật là phi thường giáo hoạt, cũng phi thường thông minh, nhưng lại có một nhược điểm trí mạng, đó chính là háo sắc! Hẳn tham luyện sắc đẹp của ta, ta liền nhân cơ hội mà đánh thuốc mê hắn, bằng không, chúng ta gặp mặt nhất định sẽ bị hắn quấy nhiễu.

- Người làm rất tốt! Xem ra đây chính là một chơ hội ngàn năm khó gặp a! Vốn dĩ ta định đợi thêm hai ngày nữa mới đi đến nơi này, hiện tại xem ra, một khi hắn đã nằm trong tay của người rồi, ta cần phải lập tức đến đây!

Thanh âm của Thánh An Na có vẻ vô cùng hưng phấn.

- Người... sẽ đối phó với hắn như thế nào? Muốn giết hắn hay sao?

Phó Thư Bảo điều khiển phân thân lực lượng thử hỏi.

- Giết hắn? Như thế nào chứ? Ta muốn từ trên người của hắn lấy đi lạc ấn của Kim Chi Nguyên Tổ, nếu như không thể lấy đi mà nói, hắn sẽ trợ giúp Mặc Lan Lý Sự đem Thần tượng Phân thân của Luyện Hoa Nữ Thần sống lại. Mà một khi Thần tượng Phân thân sống lại, thì năm trăm Chiến sĩ Luyện Hoa đang giam cầm bên trong Thần Miếu cũng sẽ sống lại, cuối cùng, Luyện Hoa Nữ Thần chân chính cũng sẽ sống lại. Đến thời điểm đó, cho dù ta có muốn làm cái gì cũng đã quá muộn rồi!

- Không giết chết hắn, người như thế nào có thể lấy được Kim Chi Lạc Ấn trên người hắn?

Phó Thư Bảo vẫn giả mù sa mưa hỏi.

- Ta tự nhiên là có biện pháp của ta. Người chỉ cần để ý tiếp tục khống chế hắn, đừng để hắn tỉnh lại là được.

- Cái này không thành vấn đề! Hóa ra Thánh An Na các hạ muốn ta tiếp cận Phó Thư Bảo, hy sinh sắc đẹp, chính là bởi vì cái Kim Chi Lạc Ấn trên người của hắn. Không biết Thánh An Na các hạ muốn tới đây làm gì?

- Mục đích đầu tiên đương nhiên chính là ngăn cản Luyện Hoa Nữ Thần sống lại, mục đích thứ hai chính là để cho ta càng trở nên cường đại hơn. Thời điểm đó, mặc dù ta chính là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, nhưng Thiên Không Nữ Thần cũng sẽ căn cứ vào Kim Chi Lạc Ấn bên trong thân thể của ta giúp cho ta sống lại.

- Hóa ra là như vậy! Vậy Thánh An Na các hạ định vào lúc nào sẽ làm sống lại Thiên Không Nữ Thần?

- Đương nhiên là khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện rồi. Khoảng cách cho đến hiện tại còn khoảng chừng hơn một tháng nữa, đến thời điểm đó, Thiên Không Nữ Thần sẽ khiến cho Quy Vân Quốc của các người trở thành siêu cấp đại quốc thống lĩnh toàn bộ thế giới. Cho nên, hiện tại những gì mà người bỏ ra toàn bộ cũng đều là đáng giá cả. Những hồi báo mà các người đạt được cũng vượt quá sự tưởng tượng của các người.

- Vậy thì Thánh An Na các hạ nên tới nhanh một chút đi, cái tên Phó Thư Bảo kia đối với được vật có sức chống cự cực mạnh, ta sợ hắn sẽ rất nhanh tỉnh lại a! Đúng rồi! Người lấy đi Kim Chi Lạc Ấn trong người của hắn, hắn thật sự sẽ không chết hay sao?

- Như thế nào? Người đã nảy sinh tình cảm đối với hắn rồi sao?

- Có một chút a! Dù sao, hiện tại chúng ta cũng đã... làm cái loại sự tình kia rồi!

Năng lực bắt chước của Phó Thư Bảo quả thật là phi thường mạnh mẽ. Thời điểm này, dưới sự khống chế của hắn, phân thân lực lượng không ngờ lại lộ ra thần thái nhún nhó.

- Yên tâm đi! Ta đã có Hấp Tinh Bàn do Thiên Không Nữ Thần truyền xuống rồi, cho dù Phó Thư Bảo đã một phen đem Kim Chi Lạc Ấn hoàn toàn luyện hóa rồi, biến thành một bộ phận thân thể của hắn, ta cũng có thể dễ dàng lấy Kim Chi Lạc Ấn ra. Mà hắn, cũng chỉ sẽ suy yếu một đoạn thời gian mà thôi, tu vi lực lượng giảm xuống một chút mà thôi. Huống hồ, hắn chính là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, hiện tại đã không ai có khả năng giết chết hắn cả đâu!

- Ách! Như vậy, Hấp Tinh Bàn có hình dáng như thế nào vậy? Đang ở nơi nào? Là cái đĩa màu đen này sao?

- Bểng Oánh, ngày hôm nay người làm sao vậy? Cái bàn này không phải là Thần Thông Bàn mà ta từng đưa cho người sao? Ta có một cái, người có một cái, hai cái Bàn cùng mở ra, chúng ta liền có thể tự do xuyên thấu qua bất cứ không gian gì, cái này làm sao có thể là Hấp Tinh Bàn được?

- Ai da! Thật sự là xấu hổ rồi! Vừa rồi cái tên Phó Thư Bảo kia đã một phen khiến cho ta gần như hôn mê... Hiện tại ta cũng còn có một chút cảm giác hoảng hốt a!

- Thật là, người quả thật là có cảm giác hoảng hốt a! Ở trước mặt của ta, người như thế nào có thể nói ra lời nói không biết chừng mực như vậy chứ? Mau nhanh đi xem Phó Thư Bảo đã tỉnh lại hay chưa, ta lập tức đi tới đó ngay!

Nói đến đây, quang mang hắc bạch trên Thần Thông Bàn đột nhiên đại thịnh. Đường kính từ ba thước đột nhiên phóng to lên, trong nháy mắt liền biến thành một thông đạo lớn đường kính đến vài thước.

Thông đạo quang mang hắc bạch giao nhau kia rất nhanh luân chuyển liên hồi, cuồng phong gào thét. Toàn bộ sách vở, quần áo, chăn màn, chén tách bên trong tấm cung này đều rầm rầm bị cuốn hết vào. Cảm giác này, đó cũng không phải là đang mở ra một cái thông đạo, mà là một cái hấp động thu nhỏ có thể hút hết thấy mọi thứ vào trong đó.

Lực lượng bị hấp xả, linh năng của phân thân lực lượng rất nhanh bị trôi đi, Phó Thư Bảo làm sao còn dám ở lại mà hỏi han cái gì nữa, vội vàng chuồn ra khỏi tấm cung. Vừa đi ra khỏi cửa, tự động tiên tán, không hề còn lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Bên trong lương đình, Phó Thư Bảo mạnh mẽ mở hai mắt ra, trên trán cũng là một mảnh mờ mờ:

- Ta vốn dĩ tưởng rằng Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần có thể là một minh hữu, nếu không ít nhất cũng là một người theo trường phái trung lập. Lại không nghĩ tới nàng ta lại cũng dám đánh chủ ý với lão tử! Con mẹ nó, lão tử hiện tại biến thành thịt Đường Tăng rồi, kẻ nào cũng muốn kiếm ưu đãi từ trên người của lão tử!

Ánh mắt có chút không lịch sự đảo xuống trên người Băng Oánh nằm bên dưới. Tuy rằng đã trải qua một khoảng thời gian nhất định, nhưng Băng Oánh vẫn như trước không có tỉnh lại. Toàn thân nàng vẫn như cũ không mặc chút gì, một thân thể trắng nõn hoàn toàn thể hiện ra trọn vẹn. Đôi môi nàng vẫn còn khê mấp máy mấy cái, tựa hồ như đang không một tiếng động lên án hành vi phạm tội của hắn.

Tuy rằng hiện tại dưới tình huống khẩn cấp, gặp phải cảnh tượng mê người như vậy, nhưng mà vẫn khiến Phó Thư Bảo kích động một trận. Hắn dùng sức điều chỉnh tư thế của Băng Oánh lại, lần lượt đem nội y cùng với áo ngoài, và cả kiện hoàng bào mặc lại trên người của Băng Oánh. Sau khi giúp Băng Oánh mặc quần áo xong, hắn lại đem nàng đặt lên trên cái ghế nhỏ ở bên hông lương đình, điều chỉnh tư thế một chút, bày ra hiện trường nàng ta mới chợp mắt nghỉ ngơi một chút.

- Lần này quả thật không phải người cố ý hãm hại lão tử, cho nên lão tử tạm tha thứ cho người. Chờ đến khi người tỉnh lại, tự mình đi giải thích với Thánh An Na đi! Lão tử không tiếp nữa!

Trước khi rời đi, hai tay của Phó Thư Bảo còn không chút hảo ý vò loạn lên trên bộ ngực sữa của nàng một trận, sau đó bay vút lên thiên không, nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa.

Lần này đây thủ hoạch vẫn như cũ là rất lớn.

Ngoại trừ biết rõ ràng động cơ của Thánh An Na, còn có thể biết được nàng ta cùng với Băng Oánh liên lạc nhau bằng cách gì.

Hoàn toàn không nghĩ đến, cái đĩa kim loại màu đen không chút bắt mắt kia không ngờ lại là một cái Luyện Lực Khí có khả năng xuyên thấu không gian. Xem ra sự hiểu biết của hắn đối với Luyện Lực Khí quả thật là chưa hoàn toàn đầy đủ. Cái này cũng khiến hắn không khỏi nảy sinh liên tưởng đối với Thời đại Khởi Nguyên thần bí kia. Đó đến tột cùng là một thời đại như thế nào đây? Một cái Luyện Quốc cực mạnh như vậy, lại như thế nào bị hủy diệt đây?

Nếu như cái đĩa kim loại màu đen kia chính là Hấp Tinh Bàn, chuyện tình mà Phó Thư Bảo muốn làm khẳng định chính là ôm lấy nó rồi bỏ chạy khỏi hiện trường. Nhưng nó lại chỉ là Thần Thông Bàn, chỉ có tác dụng cấu thành thông đạo cùng với liên lạc mà thôi. Hơn nữa, nếu chỉ lấy đi một nửa cũng không thể hoạt động bình thường được. Cho nên lúc ấy Phó Thư Bảo cũng không có ý tưởng lấy đi Thần Thông Bàn.

Về phần Thánh An Na muốn đi tới thế giới tân sinh này, như vậy thì cứ việc để nàng đến đây đi. Nếu như nàng đến đây, thì Mặc Lan Lý Sự sẽ có thêm một cường địch nữa, sẽ càng vui hơn a!

Về phần mục đích của nàng, muốn lấy đi Kim Chi Lạc Ấn, vậy thì cứ để nàng ta nằm mộng xuân thu đi.

Duy nhất cảm thấy đáng tiếc chính là, không thể kiên trì thêm một chút thời gian nữa, nhìn thấy hình dáng của Thánh An Na. Hơn nữa cho đến lúc này, đối với thực lực của nàng cũng là không thể phán đoán chính xác được.

- Ha hả... đến hiện tại, Mặc Lan Lý Sự đã có những địch nhân như Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự, Trư Hoàng cùng với ta, hiện tại lại có thêm một Thánh An Na thực lực thâm sâu khó lường nữa. Xem ra tử kỳ của nàng ta sắp sửa đến rồi! Ngày mai ta cứ việc ở lại bên trong quân doanh của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa mà chờ xem kịch hay đi. Về phần chữa trị Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, chữ trị con mẹ người a!

566. Chương 500: Chân Tướng Thánh An Na

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 500: Chân tướng Thánh An Na

- Xin hỏi, Phó công tử của các người có ở đây không?
- Không có ở đây!
- Không có? Ta chính là Nữ vương của Quy Vân Quốc, chẳng lẽ người không có nói cho hắn biết ta là ai sao?
- Người có ý tứ gì đây? Chủ công của chúng ta không có ở đây chính là không có ở đây, cho dù người có là Nữ vương của Quy Vân Quốc gì đó cũng không ngoại lệ!

Ở bên ngoài doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, Hồ Tộc Hồ Giang Phong phụ trách thủ hộ doanh môn không chút thiện ý cự tuyệt lời thỉnh cầu gặp mặt Phó Thư Bảo của Băng Oánh. Ở bên cạnh Băng Oánh, Mặc Sầu cùng với Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân toàn bộ đều có mặt. Còn có cả Mặc Khinh Vân đang không ngừng nhìn đồng liếc tấy cùng với hơn một trăm binh lính tinh nhuệ nữa. Nhưng mà một chút nhân mã này ở trong mắt của Phó Thư Bảo, điểm ấy thực lực cũng còn chưa đủ để hắn để mắt đến, không đến một bữa cơm liền hoàn toàn có thể tiêu diệt.

Thân là Nữ vương của một quốc gia, lại bị cự tuyệt ngoài cửa, hơn nữa đối phương lại còn có thái độ ác liệt như vậy, khuôn mặt xinh đẹp của Băng Oánh sớm đã tối sầm lại rồi. Nàng muốn phóng vọt vào bên trong doanh trại của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, bắt lấy Phó Thư Bảo, nắm chặt lấy tiểu đệ đệ của hắn, sau đó hung hăng xoay chuyển mười bảy tám lần. Như vậy mà nói, cho dù là bánh quay chèo, cũng sẽ bị vụn nát. Nhưng mà, đối mặt với hơn năm ngàn chiến sĩ tinh nhuệ, còn có những trang bị Luyện Lực Khí vô cùng hoàn mỹ kia nữa, nàng ta lại thủy chung không có dũng khí trở mặt.

- Hừ! Nếu như hắn không chịu xuất hiện, chúng ta liền ở trong này đợi hắn, ta xem hắn trốn được đến lúc nào?

Băng Oánh thở phì phì nói.

- Người thích thì cứ việc chờ!

Hồ Giang Phong tức giận nói. Sau đó hắn lại phân phó nữ chiến sĩ Hồ Tộc:

- Các người thủ ở nơi này, bất luận kẻ nào cũng không được cho phép tiếp cận doanh môn. Ta trở về một chút.

Hồ Giang Phong rời đi, hơn mười nàng nữ chiến sĩ liền lập tức đứng thành một hàng, dùng thân thể chặn lại tầm mắt của đám người Băng Oánh. Những nàng chiến sĩ Hồ Tộc này, mỗi một người đều có dáng người gợi cảm mê người, khuôn mặt xinh đẹp, hương vị mười phần phong tao. Các kiện áo giáp Luyện Lực Khí cùng với vũ khí Luyện Lực Khí trên người lại khiến cho các nàng có thêm một loại tư thế oai hùng hiên ngang của nữ chiến sĩ, phi thường mê người.

- Cái tên gia hỏa kia nhất định đi hỏi báo cho Phó Thư Bảo rồi!

Băng Oánh thấp giọng nói.

Mạc Sầu nói:

- Chúng ta liền cứ thủ ở nơi này, ta xem hắn có thể trốn trong đó đến lúc nào? Hừ!

oOo

Hồ Giang Phong đi vào trong lều lớn, liền nhìn thấy Phó Thư Bảo đang nhàn nhã ngồi uống trà trong này. Cái mà hắn đang xem không phải là thơ ca, mà là bí kíp Luyện Lực sĩ từ Thời đại Khởi Nguyên mà Đan Thư Thần Thú đã từng phiên dịch qua, Bí kíp Luyện Nhân.

Đan Thư Thần Thú thì đang ở trên cái bàn sách trước mặt hắn, lưỡi nhác nằm úp sấp ở đó, thỉnh thoảng lại chỉ điểm cho hắn một chút chỗ không rõ ràng hoặc mơ hồ.

Hiện tại Phó Thư Bảo đã đạt được Bí kíp Luyện Nhân, nắm giữ trong tay kỹ thuật Lực Chi Phù Văn, còn có từ chỗ của Tư Thẩn Sâm mà tìm được Tạo Giáp Thuật Thái Cổ. Những thứ này cũng cần hắn đi học tập. Trải qua một đoạn thời gian thường xuyên vận dụng cùng học tập, hắn đã nắm giữ được rất nhiều thứ hữu dụng gì đó. Mặt khác hắn còn phát hiện ra, ba cái này kỳ thật có thể chỉnh hợp lại cùng một chỗ, hình thành nên một kỹ thuật Luyện Lực sĩ độc đáo mà hắn có khả năng nắm giữ. Có thể khẳng định chính là, đây chính là loại kỹ thuật Luyện Lực sĩ tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả. Dùng hai chữ thần kỳ, còn xa cũng không thể nào hình dung nổi.

- Hồ Giang Phong, cái ả tiện nhân kia vẫn còn chưa chịu đi sao?

Cũng không có ngăn đầu lên, nhưng mà Phó Thư Bảo cũng biết là Hồ Giang Phong đi vào.

- Thiếu gia, nàng nữ nhân kia vẫn không muốn rời đi. Còn nói là sẽ ở lại bên ngoài doanh môn, mãi cho đến khi nào người đi ra mới thôi. Xem ra nàng ta biết người đang ở trong này.

Hồ Giang Phong nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy thì cứ để cho nàng chờ đi! Mặt khác, người đem Đan Thư Thần Thú ra ngoài đó đi, để hắn vẽ lại gương mặt của tất cả mọi người ngoài đó về đây cho ta!

- Vẽ bọn họ lại làm gì?

Hồ Giang Phong cũng không hiểu dụng ý của Phó Thư Bảo.

- Cái này người không cần phải biết!

Phó Thư Bảo nói:

- Đan Thư Thần Thú, người nhớ kỹ, là vẽ hình ảnh của mỗi một người một, mỗi người cũng không được bỏ sót. Mặt khác, tận lực che giấu chính mình, không để người ta phát hiện.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ba ba cứ việc yên tâm! Ta biết ba ba nghĩ muốn làm gì! Người chính là muốn tìm Thánh An Na phải không?

Phó Thư Bảo mỉm cười gật đầu.

Hồ Giang Phong mang theo Đan Thư Thần Thú ly khai khỏi lều lớn. Tâm tình của Phó Thư Bảo lại một lần nữa tập trung lên kỹ thuật Luyện Lực sĩ, bộ dáng chuyên chú vô cùng.

- Tạo Giáp Thuật Thái Cổ ta đã hiểu biết cùng với nắm giữ đến trình độ nhất định. Lực Chi Phù Văn cũng đã có thể vận dụng thành thực. Hiện tại phần còn yếu nhất chính là Luyện nhân. Từ Bí kíp Luyện nhân mà xét, thì Luyện nhân chia ra làm hai bộ phận, chính là luyện chế người khác cùng với luyện chế chính mình. Trong đó luyện chế chính mình mới là phần cao thâm nhất. Nếu như ta muốn học tập cùng với nắm giữ cái kỹ thuật này, ta cần phải bắt đầu từ luyện chế người khác trước. Sau khi tích lũy được đầy đủ mới có thể luyện chế chính mình. Nhưng mà, tìm ai để làm thân thể thực nghiệm bây giờ? Ai sẽ để cho ta luyện chế đây?

Nhìn thấy bí pháp trên Bí kíp Luyện Nhân, trong lòng Phó Thư Bảo không ngừng suy tư.

Không hề nghi ngờ, cơ thể con người không thể so sánh với nham thạch cùng kim loại, là thân thể huyết nhục, cấu tạo tương đối phức tạp, hơi có chút vô ý sẽ bị luyện chế đến mức tàn phế hoặc tử vong. Cho nên mặc dù là luyện chế người khác cũng là một chuyện tình tương đối nguy hiểm. Phó Thư Bảo sẽ không lấy người bên cạnh mình để đi tiến hành loại thí nghiệm này. Cho dù là Tiểu Thanh đã trở thành Luyện nô, hắn cũng không muốn.

Muốn tìm ra được thân thể thí nghiệm thích hợp, khẳng định là phải tìm từ trong trận doanh của đối thủ.

Trong lúc suy tư nghiền ngẫm, Đan Thư Thần Thú đã quay trở lại, vừa về tới bên trong lều lớn. Lần này đây Hồ Giang Phong cũng không có về theo.

- Ba ba, ta đã vẽ lại tất cả những hình ảnh của những người ngoài đó!

Đan Thư Thần Thú bay lên trên bàn học, mở cái miệng rộng, phốc một tiếng, từ trong phun ra một tờ giấy lớn.

Phó Thư Bảo đem tờ giấy kia mở rộng ra, người bên trên đó thể hiện rất rõ nét, không khác chút nào. Kỹ thuật họa hình của Đan Thư Thần Thú hoàn toàn có thể so sánh với kỹ thuật chụp ảnh của cái thế giới nguyên bản kia.

Bên trên tờ giấy vẽ tổng cộng hơn một trăm người. Băng Oánh cùng với Mạc Sâu, Mạc Khinh Vân và Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân cũng đều là người quen cũ, gương mặt quen thuộc không cần phải nói đến. Phó Thư Bảo liếc mắt đảo qua, sau đó lại đem tầm mắt tập trung lên trên người đám chiến sĩ Quy Vân Quốc hộ tống mà đến kia, nhất nhất xem xét.

Các chiến sĩ của Quy Vân Quốc cũng đều là đệ tử của Quy Vân Tông cũ, có một vài người Phó Thư Bảo vẫn còn nhớ mặt, nhưng tuyệt đại đa số đều rất lạ lẫm. Muốn từ trong một trăm người này tìm ra một mục tiêu lạ lẫm, sự khó khăn kia quả thật rất lớn. Chẳng qua, hắn đã có biện pháp của mình. Đó chính là phương pháp loại suy.

Đầu tiên, Thánh An Na là nữ nhân, hơn nữa từ thanh âm mà suy đoán, thì độ tuổi của nàng cũng không vượt quá hai mươi. Như vậy, nam chiến sĩ có thể bỏ qua, trong một trăm chiến sĩ, cũng chỉ có khoảng ba mươi nữ chiến sĩ mà thôi!

Sau đó đem những nữ chiến sĩ đã từng gặp mặt, có ấn tượng mà loại bỏ, cái này lại loại bỏ thêm gần hai mươi người nữa. Những người còn lại, chỉ có mười người mà thôi.

Sau đó loại trừ những người đã vượt qua hai mươi tuổi, lúc này mục tiêu của Phó Thư Bảo cũng chỉ còn lại có ba người!

- Ba ba, ngươi có thể tìm ra ai là Thánh An Na hay không?

Đan Thư Thần Thú có chút nóng vội hỏi.

Ánh mắt của Phó Thư Bảo tập trung lên trên người một nữ chiến sĩ, khóe miệng hắn cũng nhếch lên một tia tiểu ý, nói:

- Là nàng ta!

Tay hắn chỉ lên trên người nữ chiến sĩ kia.

Đan Thư Thần Thú hồ nghi nói:

- Lúc ấy Hồ Giang Phong mang theo ta đi một vòng xung quanh bọn họ, ta cũng không thể phát hiện ra ai là Thánh An Na, ba ba làm sao có thể phát hiện ra được? Hơn nữa, ngươi làm sao có thể khẳng định chính là nàng?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nữ chiến sĩ này ở mặt ngoài cùng với các nữ chiến sĩ khác không có gì khác nhau, nhưng mà ngươi có phát hiện hay không, trên đầu của nàng cũng không chỉ có mang theo chiến khôi, mà còn mang thêm một tầng khăn vấn đầu nữa, mà các nữ chiến sĩ khác không có. Nàng làm như vậy, đơn giản là muốn che giấu màu

sắc mái tóc của mình. Cũng chính là bởi vì cái khăn che đầu này, đã làm bại lộ thân phận của nàng. Người có nhìn thấy không, nàng luôn cúi đầu xuống, không có nhìn về phía người cùng với Hồ Giang Phong, mà những người khác thì đều nhìn về phía này, hiển nhiên là nàng muốn che giấu cái gì đó. Cuối cùng, tuy rằng nàng che giấu rất tốt, nhưng mà người có phát hiện hay không, ánh mắt nàng tại cái góc độ này có một tia phản quang, là màu xanh lam! Mà đám người của Quy Vân Tông đều là người của Tứ Quốc cả, ánh mắt cũng giống như ta vậy, đều là màu đen. Đôi mắt của nữ chiến sĩ này lại màu lam, rõ ràng là người của Đại lục Tây châu!

- Oa, ba ba người thật sự là thần a!

Đan Thư Thần Thú tán thưởng một tiếng:

- Đã biết Thánh An Na là ai, như vậy chúng ta có thể đối phó với nàng rồi!

Thần sắc Phó Thư Bảo tại thời điểm này chợt ngưng trọng lên:

- Người sai lầm rồi! Thực lực hiện tại của chúng ta, còn không đủ để chống lại nàng. Hơn nữa, nàng so với Mặc Lan Lý Sự hẳn còn cường đại hơn nhiều.

- Cái gì? Điều này sao có thể?

Đan Thư Thần Thú kinh ngạc nói.

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Bởi vì nữ nhân này, kỳ thật ta đã từng gặp qua nàng rồi! Nàng ta chính là nữ nhân bên trong cái ao màu đen, ở bên trong Thần Miếu của Thiên Không Nữ Thần trên Thánh Thập Tự Sơn kia. Thời điểm đó, nàng ta đang trong trạng thái ngủ say, độ tuổi nhìn qua thì lớn hơn một chút. Nhưng hiện tại sau khi sống lại, tuổi tác của nàng nhỏ hơn một chút, dung mạo cũng có chút biến hóa nhỏ, nhưng mà, ta khẳng định chính là nàng!

Lúc trước, Phó Thư Bảo cho rằng nữ nhân ngủ say bên trong cái ao màu đen kia chính là Thiên Không Nữ Thần, lại không nghĩ tới, nàng ta chỉ là một Hy sinh giả mà thôi. Bởi vậy suy đoán, vị trí Hy sinh giả này đã được tuyển chọn sớm từ trước, hơn nữa đã tu luyện đến cảnh giới cực kỳ khủng bố. Sở dĩ nàng ngủ say, chính là đang chờ đợi thời cơ. Một khi nàng thức tỉnh, Tứ Đại Chiến sĩ Thạch Tượng, cũng sẽ thức tỉnh theo. Bốn cái Chiến sĩ Thạch Tượng ẩn chứa sinh mệnh từ vũ trụ kia, mỗi người đều có thực lực tương đương Diệt Luân Lý Sự vậy. Thực lực như vậy, không thể nói là không khủng bố. Cùng nàng ta so đấu, lưỡng bại câu thương đã là kết cuộc tốt nhất rồi, còn kết quả tệ nhất chính là hoàn toàn bị xử lý luôn!

- Ba ba, nhiều thế lực như vậy cũng muốn đánh chủ ý trên người người, muốn lợi dụng người, mà những thế lực này, một khi lợi dụng người xong, khẳng định sẽ giết chết người, tình cảnh của người hiện tại đã phi thường nguy hiểm, cần phải làm sao bây giờ?

Đối với chuyện tình của Thiên Không Nữ Thần, Đan Thư Thần Thú cũng đều biết rõ, một ít tình huống chính là do hắn nói lại cho Phó Thư Bảo biết, mà cũng chính bởi vì sự hiểu biết này, nên sự lo lắng của hắn cũng càng nhiều hơn.

Phó Thư Bảo trầm tư một lát rồi mới nói:

- Các nàng đều muốn chiêu nạp ta, lợi dụng ta, sau đó rồi lại giở trò qua sông rút cầu, đều xem ta là kẻ ngốc hay sao? Được rồi! Hiện tại lão tử ai ta cũng không phản ứng, ai ta cũng không gia nhập, liền để ấy đám nhân mã bọn họ tự tranh đấu nhau đi. Chúng ta cứ việc đi đến Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành. Ở nơi đó chờ đợi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện đi!

- Làm như vậy, chẳng phải là liên lạc tức cùng Mặc Lan Lý Sự trở mặt hay sao?

Đan Thư Thần Thú hỏi.

- Hiện tại ta đã có trong tay mấy trăm Chiến sĩ Thạch Tượng rồi, ta còn sợ nàng gì nữa? Trở mặt thì trở mặt. Có giỏi thì nàng ta cứ việc tấn công chúng ta đi. Thời điểm đó, Thánh An Na cùng với đám người Diệt Luân Lý Sự cũng sẽ không ngồi yên mặc kệ đâu. Cho nên, chỉ cần nàng ta vừa động thủ, thì ngày chết của nàng ta cũng đến rồi!

- Nhưng mà, vạn nhất Thánh An Na, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự lựa chọn tọa sơn quan hổ đấu, nghĩ muốn chiếm tiện nghi thì sao?

- Người quên rồi sao? Ta chính là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, hơn nữa cũng là người để Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Ở Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, đó chính là thế giới mà Khởi Nguyên Chi Thụ nắm giữ trong tay. Mặc Lan Lý Sự ở cái địa phương đó muốn giết chết ta, cho dù ta có nguyện ý, thì Khởi Nguyên Chi Thụ cũng sẽ không nguyện ý a!

Khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy kỳ quái chính là, đã xảy ra nhiều chuyện tình như vậy rồi, Khởi Nguyên Chi Thụ thế nhưng cũng không có phản ứng gì quá lớn. Chỉ là lúc đó đưa hắc truyền tống vào trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, sau đó cũng không còn động tĩnh gì nữa. Dựa theo lẽ thường mà suy đoán, nó nên phải có hành động gì đó mới đúng, ví dụ như là áp dụng những biện pháp gì đó để bảo hộ gã chân mệnh thiên tử là hắc này nọ.

- Đi Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, đám người Thánh An Na vẫn còn canh giữ bên ngoài doanh trại, chúng ta làm sao đi được?

Đan Thư Thần Thú hỏi.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt cười:

- Để cho các nàng rời đi? Rất đơn giản!

Sự tình phát triển đến bây giờ, sự xuất hiện của Thánh An Na, không hề nghi ngờ chính là đi vào giai đoạn quyết đấu. Chẳng qua, Phó Thư Bảo hắc đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ rồi.

567. Chương 501: Vũ Lực Uy Hiếp (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 501: Vũ lực uy hiếp (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sắc trời dần dần trở nên hôn ám. Quá trình chờ đợi khiến cho tâm thần lẫn thân thể người ta trở nên tiêu tụy. Băng Oánh nhìn về phía doanh trại quân đội đang được thủ vệ nghiêm mật, trong lòng buồn bực đến mức tâm tình muốn quay về cũng đã có, trong lòng phiền não thâm nghĩ: nguồn

- Cái tên gia hỏa kia, thời điểm ôm lấy thân thể của ta thì một lần lại muốn một lần nữa, không hề có chút cảm giác phiền chán, hiện tại chơi đùa đến mức chán chường rồi sao? Thậm chí ngay cả gặp mặt ta một lần cũng không chịu?

Bất luận nàng nghĩ như thế nào đi chăng nữa, nàng cũng không thể nào đoán ra được Phó Thư Bảo đã đoán ra được hết thấy mọi chuyện. Tình huống vào lúc đó, nàng ta chính là đã bị hạ được lâm vào hôn mê. Thời điểm khi mà Thánh An Na thông qua thông đạo đi vào Quy Vân Cung, tìm được nàng ta, thì bọn họ vẫn còn trong tình trạng mơ hồ. Thánh An Na cũng chỉ nhận được tin tức là Băng Oánh hạ mê được đối với Phó Thư Bảo, chính là một cơ hội gặp gỡ ngàn năm có một, lại không nghĩ tới là Phó Thư Bảo đã hạ mê được ngược lại Băng Oánh, đầu đuôi đảo lộn.

Cả hai nữ nhân sau khi thương lượng lại một chút, nghĩ thấy tựa hồ như Phó Thư Bảo đã biết được một vài thứ gì đó, cho nên mới vội vã chạy đến doanh địa của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, muốn gọi Phó Thư Bảo ra xác minh một chút. Nếu như là có cơ hội mà nói, Thánh An Na sẽ ngay lập tức ra tay, lấy đi ấn ký

Kim Chi Nguyên Tố. Nhưng mà Phó Thư Bảo lại chính là trốn tránh ở bên trong doanh trại quân đội, căn bản không chịu đi ra, chọc chết giai nhân mà.

Trong sự phỏng đoán của Thánh An Na, hiển nhiên là không có phỏng đoán được Phó Thư Bảo đã dùng lực lượng phân thân để mà lừa gạt nàng ta, mà là cho rằng Phó Thư Bảo đã dùng một loại thủ đoạn nào đó để khống chế Băng Oánh, sau đó tại thời điểm khi nàng ta đi vào Thế giới Tân Hưng này, Phó Thư Bảo mới nhân cơ hội đó mà bỏ trốn mất. Như vậy gần nhất, cũng chỉ còn có chuyện tình Băng Oánh bị hôn mê ở trong lương đình mà thôi!

Chẳng qua, mặc kệ là Thánh An Na cùng với Băng Oánh suy đoán chuyện tình như thế nào đi chăng nữa, các nàng cũng còn cách chân tướng sự thật đến mười vạn tám ngàn dặm a!

- Thật sự phải chờ đợi ở nơi này, đợi cái gã nam nhân phụ tình kia đi ra hay sao?

Băng Oánh đi đến bên cạnh Thánh An Na, thấp giọng dò hỏi.

- Đợi! Vì cái gì lại không đợi?

Thánh An Na nói:

- Tứ đại Thiên Không kỳ sĩ đã phong tỏa bốn phương rồi, trên trời dưới đất, đã không còn đường để Phó Thư Bảo bỏ chạy nữa! Cho dù hắc có biến thành một con chuột chui xuống lòng đất đi chăng nữa, cũng không có cách nào thoát khỏi sự phong tỏa của Tứ đại Thiên Không kỳ sĩ được! Ta cũng không tin, hắc có thể trốn tránh chúng ta cả đời! Mặt khác, ta có Sinh chi Không gian Trữ vật, bên trong chứa đủ thức ăn cùng với nước ngọt có thể cung cấp ười vạn người ăn trong vòng một năm! Chúng ta liền cứ việc hạ trại ở chỗ này luôn đi, vây chết hắc mới thôi!

- Có những lời này của An Na các hạ, như vậy ta yên tâm rồi!

Băng Oánh thở ra một hơi, khôi phục lại một chút tự tin trong lòng.

Đúng lúc này, thời điểm khi mà các chiến sĩ của Quy Vân Quốc còn chưa kịp đem doanh trường dựng lên xong, thì bên trong doanh trại quân đội Ngũ Nguyệt Hoa đột nhiên xôn xao một trận. Trong những thanh âm hoan hô loạn thất bát tao ồn ào, Phó Thư Bảo hưng phấn bừng bừng xuất hiện trong tầm nhìn của mọi người.

- Hắc... cái tên nam nhân ghê tởm kia rốt cuộc cũng đã xuất hiện rồi!

Băng Oánh mừng rỡ nói. Không biết vì cái gì, dưới tình huống như hiện tại, nàng ta vốn dĩ nên bảo trì sự bình tĩnh tuyệt đối, dù dẫu Phó Thư Bảo ra mắc câu. Nhưng mà nàng ta thế nhưng lại không có cách nào khống chế được tâm tình chính mình. Nhìn về phía khuôn mặt cười thô bỉ kia của Phó Thư Bảo, nàng ta liền nhin không được sinh ra một loại xúc động muốn chạy lên đập mấy cái vào mặt của hắc.

- Hắc chính là Phó Thư Bảo à?

Ánh mắt của Thánh An Na di dời rơi lên trên người của Phó Thư Bảo, nhất thời trong khoảnh khắc không thể nào lý khai nổi.

Dưới sự hộ tống của một đoàn chiến sĩ mỹ nữ Hồ Tộc, Phó Thư Bảo tay ôm tay ấp, trên người cũng không hề mặc Chiến giáp Kim Lực, cũng không có mặc bất cứ loại Chiến giáp Lực Luyện Khí nào cả, thậm chí cũng chẳng hề một kiện y phục dư thừa nào cả. Toàn thân trên dưới của hắc gần như chỉ mặc một cái quần lót bó sát dưới hạ thân. Cái phần bộ vị giữa hai chân phồng lên một bộ dạng vô cùng bắt mắt. Cũng không biết là hắc đang muốn biểu thị công khai cái gì, lại càng không biết rằng hắc vì cái gì lại ở dưới trường hợp này mà ăn mặc như vậy.

Trong suy nghĩ của Thánh An Na, người có thể được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, lại có thể khiến Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, hắc là một nhân vật anh hùng, vừa nhìn thấy liền có thể khiến trái tim của nữ nhân đập bình bịch không ngừng. Nhưng mà trên thực tế hoàn toàn ngược lại, cái gã Phó Thư Bảo này bề ngoài là một bộ dáng mười phần bại hoại, hơn nữa còn là loại bại hoại cực phẩm đỉnh đầu ghê lở, dưới chân mừng mủ nữa. Trên đời này căn bản không có bất cứ một gã nam nhân nào lại ăn mặc như vậy, hơn nữa hắc không chỉ có mặc, mà tựa hồ còn có bộ dáng rất hưởng thụ nữa.

Đầu óc của hắn bị nước vào rồi hay sao?

- Hừ! Chỉ cần hắn dám đi ra, Tứ đại Thiên Không kỳ sỹ ngay lập tức sẽ hiện thân, trợ giúp chúng ta bắt giữ hắn, giống như là dùng một tấm lưới lớn mà bắt một con heo mọi vậy!

Thánh An Na thấp giọng nói:

- Bằng Oánh, người nhất định phải trấn định, đừng để tên tiểu tử kia nhìn ra bất cứ sơ hở gì, dụ dỗ hắn ra đây!

- Ta biết rồi! Để ta ra đó gọi hắn đi ra!

Bằng Oánh thật ra cũng không cảm thấy có chút khó khăn nào cả. Hắn nghĩ rằng, dựa vào giao tình hai lần lên giường kia, hiện tại hắn chỉ cần ngoắc tay một cái, đánh mắt ám chỉ một cái, Phó Thư Bảo sẽ giống như một đầu trâu rừng động dục, lỗ mông lao ào tới, chui thẳng vào trong bẫy rập của nàng.

Thế nhưng Phó Thư Bảo ngay tại thời điểm sắp sửa đi ra khỏi cổng doanh trại liền dừng lại. Ở phía trước của hắn, đầu tiên chính là một Bách chiến đội một trăm chiến sĩ Hồ Tộc trang bị vũ khí Luyện Lực Khí đến tận răng. Thời điểm này, mỗi một gã chiến sĩ Hồ Tộc cũng đều gỡ xuống những bộ nỗ tiễn Thư Chi Lực Luyện Khí Nỗ trên đầu vai mình, tên đã lên dây, bộ dáng đang lâm chiến. Ở phía sau Phó Thư Bảo, thì lại là một Bách chiến đội Độc Lang Tộc cùng với năm ngàn chiến sĩ Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa, từ hai bên trái phải vây kín lại.

- Chẳng lẽ gã này đã phát hiện ra gì rồi sao? Không có khả năng a!

Bằng Oánh đột nhiên nhìn thấy trận hình hoành tráng như vậy, trong lòng không khỏi hồ nghi, nhưng mà trên mặt lại vẫn còn duy trì bộ dáng bình thản ngay thẳng, một mình đi thẳng đến phía trước trận doanh, lớn tiếng nói:

- Phó Thư Bảo, người đây là muốn làm gì đây? Chẳng lẽ người muốn qua sông rút cầu, cùng chúng ta động thủ hay sao?

568. Chương 501: Vũ Lực Uy Hiếp (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 501: Vũ lực uy hiếp (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black xem tại

Phó Thư Bảo cười nói:

- An toàn là đệ nhất! Bản thân ta từ trước tới nay làm việc luôn lấy an toàn làm đầu. Những người này đều là vì bảo hộ ta mà thôi, không phải là muốn đối phó với các người! Nhưng mà nếu các người muốn đánh nhau, hoặc là muốn có chủ ý gì khác nữa mà nói, như vậy thì khó nói rồi!

- Nói vậy! Ta đối với người còn có thể có chủ ý gì nữa cơ chứ? Người đi ra đây, ta có lời này muốn nói với người!

- Ra con mẹ người á!

- Người...

Bằng Oánh nhất thời đỏ mặt đứng sững giữa đường trường.

- Các người hay là đi trở về đi! Ngày hôm nay ta không có tâm tình cùng các người nói lời gì cả! Ngày mai ta sẽ tự mình đến Quy Quân Quốc!

Phó Thư Bảo nói.

- Người đi ra một chút không được sao?

- Lão tử không muốn đi ra! Như thế nào? Đừng nói rằng người muốn ta ra đó để mà tấn công chúng ta hay sao? Ha ha...

Phó Thư Bảo nói năng thật sự rất càn rỡ, hơn nữa toàn thân chỉ mặc một cái quần lót, nhìn qua càng vô sỉ hơn rất nhiều.

- Người cái tên này... người chẳng lẽ không...

Băng Oánh quay đầu lại liếc mắt nhìn về phía Thánh An Na.

Cước bộ của Thánh An Na tiến nhanh về phía trước, sóng vai đứng song song với Băng Oánh trước của doanh trại. Ánh mắt của nàng gắt gao nhìn chăm chăm lên trên người của Phó Thư Bảo. Nàng ta nghĩ mãi cũng không thể nghĩ ra được, vì cái gì Phó Thư Bảo lại chỉ mặc độc một cái quần lót mà đi ra như vậy.

Thời điểm khi mà hần sắp có hành động, trong đầu thì lại vẫn luôn suy đoán cái bí mật về cái quần lót kia, đã nhìn thấy Phó Thư Bảo đi tới ngay phía trước cửa doanh trại, nhẹ nhàng kéo cái quần lót trên người xuống, đem cây súng nước của mình móc ra, một cái cột nước màu trắng nhất thời phun ra, đón gió bay lên đến hơn ba trượng, kinh lực mười phần mạnh mẽ.

- Người này, chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân mà hần mặc quần lót đi ra ngoài hay sao? Muốn làm trò ở trước mặt mọi người mà đi tiểu hay sao? Ông trời của ta ơi! Gã này là một tên điên mười phần a!

Trong lòng Thánh An Na mắng lớn một tiếng, cước bộ lại động, tiến về phía trước thêm hai bước nữa.

Ầm ầm ầm!

Một mảnh thanh âm chấn động mặt đất ầm vang đột nhiên từ bên trong doanh trại quân đội truyền đi ra. Tro bụi nhất thời bốc cao lên, hình thành nên một đám mây bụi dày đặc. Rất nhanh, ước chừng hơn sáu trăm gã Chiến sĩ Thạch Tượng nện bước nặng nề xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Năm trăm người đều là những Chiến sĩ Thạch Tượng ăn trộm được từ trong Thần Miếu Luyện Hoa Nữ Thần. Mà một trăm người còn lại tương đối thấp bé, là những Chiến sĩ Thạch Tượng trộm được từ bên trong Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước. Phần đầu của bọn họ tuy rằng hơi thấp bé, nhưng mà mức độ hung hãn lại càng hơn hần. Bên trên thân thể cũng có một đoàn hỏa diễm quỷ dị đang không ngừng thiêu đốt, vừa nhìn qua liền biết được là cực kỳ mạnh mẽ.

Vốn dĩ Thánh An Na nhìn thấy Băng Oánh không thể đem Phó Thư Bảo dụ dỗ ra ngoài, đã quyết định mạo hiểm, để Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ phối hợp, tự mình ra tay, dùng sức mạnh mà bắt lấy Phó Thư Bảo, sau đó nhanh chóng rời đi. Nhưng mà không nghĩ tới, đối phương không chỉ có hơn năm ngàn chiến sĩ tinh nhuệ bảo hộ, hơn nữa còn có thêm sáu trăm Chiến sĩ Thạch Tượng nữa!

Với thực lực như vậy, cho dù nàng ta cộng thêm Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ đi nữa, cũng không thể nào bắt được Phó Thư Bảo cả. Hơn nữa, chỉ cần hiện tại nàng ta động thủ, như vậy đám người Băng Oánh bên này khẳng định sẽ bị người ta chớp mắt chộp chết sạch sẽ, được không bằng mất.

Cước bộ của Thánh An Na nhất thời lùi về phía sau.

Mặc dù nàng ta có thực lực vượt xa Phó Thư Bảo, nhưng mà lại căn bản không thể nào chiến thắng nổi mấy trăm Chiến sĩ Thạch Tượng được! Điều này, cho dù có thêm Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ đi chăng nữa cũng không có khả năng.

- Cứ như vậy đi! Các người trở về trước đi, ngày mai ta sẽ đích thân đăng môn báo phỉ! Đúng rồi, ta sẽ mang theo một vài quất tử tới nữa!

Phó Thư Bảo cười cười nói.

- Thối lắm! Ai thêm quất tử của người cơ chứ?

Tâm tình của Băng Oánh đã sớm bị thực lực mà Phó Thư Bảo phô bày ra khiến cho rung động vô cùng, nhưng mà ngoài miệng lại vẫn như cũ không chịu chấp nhận thua kém.

- Ả nữ nhân chanh chua lắm miệng kia gọi là Băng Oánh phải không?

Độc Âm Nhi đột nhiên từ trong chiến đội của Độc Lang Tộc bước ra, lạnh lùng nói:

- Nếu như ngươi không biết điều mà nói, ta sẽ giết ngươi! Cho dù lão công ta có ngăn cản cũng ngăn không được ta!

Nữ nhân có đôi khi nổi cơn ghen, nam nhân căn bản là ngăn không được. Những lời mà Độc Âm Nhi nói có tính uy hiếp vô cùng mạnh.

Băng Oánh quả thật có đảm lượng hướng Phó Thư Bảo chanh chua lắm miệng, châm chọc nói móc, nhưng lại không có đảm lượng trêu chọc vào đầu sư tử hà đông Độc Âm Nhi này. Nàng ta biết rất rõ ràng, tuy rằng nàng ta cùng với Phó Thư Bảo đã từng hai lần lên giường, nhưng mà cái loại nam nhân như Phó Thư Bảo này, ở trước tròng diện như thế này, tuyệt đối sẽ không thừa nhận. Mà nàng ta vốn dĩ không có bất cứ chút vốn liếng nào để mà đấu miệng lưỡi với Độc Âm Nhi cả.

Nàng ta cũng biết phi thường rõ ràng, nàng ta ở trong số đám nữ nhân của Phó Thư Bảo, liền thậm chí vị trí thứ ba cũng không có, nhiều nhất cũng là đứng thứ tư, hoặc là càng đứng thấp hơn nữa mà thôi, càng chẳng có chút địa vị nào đáng nói cả.

- Chúng ta trở về đi! Nếu như ngày mai mà hấn vẫn không đến, chúng ta lại nghĩ biện pháp khác!

Lúc đi ngang qua bên cạnh Băng Oánh, Thánh An Na ra chỉ thị cho nàng ta.

- Chúng ta trở về đây!

Băng Oánh cao giọng nói:

- Phó Thư Bảo, ngày mai ta đợi ngươi ở Quy Vân Cung a! Lần này... quả thật là ta có chuyện quan trọng muốn thương lượng.

- Nhất định! Nhất định! Ngươi cứ yên tâm trở về đi!

Phó Thư Bảo giả mù sa mưa ứng tiếng đáp lời một câu.

Đám người Quy Vân Tông đành phải xám xịt mà ly khai.

Phó Thư Bảo xoay lại, nói:

- Mọi người, tiến vào Sinh chi Không gian Trữ vật, chúng ta đi Địa Hạ Cảng Chi Thành!

Ngày mai, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không đi Quy Vân Cung, thậm chí, ngày mai của ngày mai hấn cũng sẽ không đi.

Thánh An Na đã đi tới Thế giới Tân Hưng, thời kỳ quyết chiến đã sắp đến. Hiện tại hấn đã ở trước mặt Thánh An Na triển lộ ra năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, Mặc Lan Lý Sự khẳng định sẽ rất nhanh liền biết được. Cho nên, người đầu tiên tìm đến hấn để tính sổ hấn chính là Mặc Lan Lý Sự.

Chẳng qua, một khi đã dám thể hiện ra thực lực của mình, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không sợ Mặc Lan Lý Sự đến tấn công!

Dưới sự chỉ huy của Phó Thư Bảo, tất cả mọi người cũng đều tiến nhập vào bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, liền thậm chí ngay cả sáu trăm Chiến sĩ Thạch Tượng lần đầu tiên lộ diện cũng nhanh chóng tiến vào luôn.

Cả một doanh trại quân đội hơn năm ngàn người vất vả thành lập chỉ đảo mất một cái liền trống rỗng. Phó Thư Bảo cũng không dám trì hoãn thêm nhiều, mang theo Sinh chi Không gian Trữ vật, bằng tốc độ nhanh nhất đi vào trong cửa vào ngầm dưới nước của Địa Hạ Cảng Chi Thành, sau đó tiềm nhập đi vào.

569. Chương 502: Trêu Đùa

Chương 502: Trêu đùa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ánh trắng sáng hòa nhã thánh khiết chiếu rọi quang mang sáng tỏ xuống thế giới hắc ám. Nước sông của kênh đào ngầm vẫn như cũ rầm rập chảy xuôi, phát ra thanh âm róc rách vui tai. Rễ cây của Khởi Nguyên Chi Thụ đã bao trùm đến tất cả những địa phương mà mắt thường có thể nhìn thấy. Chúng nó vô cùng thô to, đạt đến đường kính mấy thước, cũng có sợi rất nhỏ, tương đương với chiếc đũa bình thường. Năng lượng trụ khổng lồ đứng sừng sững ngay trung tâm của thế giới hắc ám, phát ra vô vàn những đốm sáng vô tận, chẳng khác nào Thần tích cả.

- Nơi này chính là Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành à? Thật sự là kỳ tích a!

Từ trong Sinh chi Không gian Trữ vật đi ra, Độc Âm Nhi đầu tiên nhìn thấy Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, liền nhin không được phát ra một tiếng cảm thán. Tâm tình vô cùng kích động cùng với rung động, mức độ này so với lúc trước khi Phó Thư Bảo cởi sạch quần áo, nàng ta bị bắt phải nhìn thấy cứ thứ đồ vật giống được dữ tợn kia còn mãnh liệt hơn rất nhiều.

Ngoại trừ Phó Thư Bảo, Đan Thư Thần Thụ cùng với Thất Luyện Mãng ra, tất cả mọi người bên cạnh Phó Thư Bảo cũng đều là lần đầu tiên đi đến nơi này. Cảnh tượng thành thị ở nơi này đồng dạng khiến cho bọn họ cảm thấy phi thường rung động, kích động không thôi.

Đứng trên bực cao của cánh khẩu, Phó Thư Bảo giờ tay chỉ về phía Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước nằm bên trên vách núi đen phía xa xa, nói:

- Nơi đó chính là Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, sau khi sửa chữa xong Phong Ấn Luyện Lực Khí bên trong nó, chúng ta sẽ có được một không gian sinh tồn vô cùng an toàn a!

- Chính người tự mình đi sửa chữa đi, chúng ta muốn nhìn xem một chút Thế giới Địa Hạ thần kỳ này đã! Tốt nhất thời điểm sau khi chúng ta xem xét xong, quay trở về, người liền một phen đem hết thấy chuyện tình làm tốt hết đi!

Độc Âm Nhi nói.

Khóe miệng của Phó Thư Bảo nhất thời nhếch lên một tia cười khổ. Nam nhân vĩnh viễn cũng là con trâu xuất lực làm việc a! Thậm chí ngay cả thời điểm ở trên giường cũng không có ngoại lệ.

Lời đề nghị của Độc Âm Nhi rất nhanh nhận được sự hưởng ứng của mọi người. Phó Thư Bảo cũng đành phải gật đầu đáp ứng. Sau khi dặn dò một chút những chuyện tình cần chú ý an toàn trong này, liền tiến đám người bên cạnh đi xem xét Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành này.

Là người cuối cùng đi ngang qua bên cạnh Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên khẽ nhếch miệng cười khẽ một tiếng, nói:

- Hiện tại cuối cùng người đã biết rằng ta tốt nhất chưa? Ta chưa từng bao giờ đối xử với người như là một con trâu đực cả!

Hồ Nguyệt Thiên không hề nghi ngờ gì chính là một yêu sủng ở thời điểm thỏa đáng nhất, ở địa phương thỏa đáng nhất, có một loại ý tứ hàm xúc phá hoại sự yên ổn của gia đình. Nhưng mà vào thời điểm này, Phó Thư Bảo lại vẫn như cũ muốn đem cô ả hồ ly tinh này ôm chặt vào lòng, hảo hảo thân thiết một phen.

- Được! Vậy thì người liền cùng ta đi đến Thần Miếu đi, nhìn xem có thể nào giúp đỡ được ta cái gì hay không?

Phó Thư Bảo nói.

- Người vẫn là tự đi một mình đi! Độc Âm Nhi đã có thể đi ngắm phong cảnh, mà ta thì lại phải cùng người làm việc, người suy nghĩ thật hay quá a!

Lưu lại một câu nói như vậy, Hồ Nguyệt Thiên ngênh ngang rời đi. Cặp móng đầy đặn mê người của nàng ta lác qua lác lại, nhộn nhạo theo một biên độ cực kỳ mê người.

Đây là tướng đi trên chộc nam nhân a!

Phó Thư Bảo cả nửa ngày cũng chưa thể lấy lại được tinh thần.

Đi vào trong Thần Miếu, bên trong Thần Miếu sớm đã bị dọn dẹp không còn lại chút gì nữa. Từ sau khi Phong Ấn Lực Luyện Khí trên đỉnh trần của nó bị phá hoại, Phó Thư Bảo đã đem toàn bộ Linh Thú Lực Đan cướp sạch sẽ không còn chút gì, hơn nữa cũng đã bị hấn sử dụng không ít, hiện tại muốn sửa chữa lại, quả thật khó khăn không nhỏ a.

- Chủ nhân, ta phải nói ngài một câu, cái ý tưởng chữa trị Phong Ấn Phù Văn Trận kia có chút không được thực tế a! Phải biết rằng một cái Phong Ấn Lực Luyện Khí như vậy, cho dù với thực lực tu vi hiện tại cùng với tạo nghệ siêu cao trên lĩnh vực Lực Luyện Khí của chủ nhân ngài hiện tại, không có thời gian năm ba tháng cũng không thể nào hoàn thành được đâu! Đến thời điểm đó, chỉ sợ Mặc Lan Lý Sự đã sớm đánh thẳng vào đây rồi!

Thất Luyện Mãng cũng không chút xem trọng kế hoạch của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Nếu như không có cái gì phòng hộ mà nói, ở trong này khai chiến, như vậy thương vong của chúng ta nhất định sẽ lớn đến mức kinh người. Ta tuyệt đối không thể để cho cái loại sự tình này phát sinh, cho nên, mặc dù biết rõ là rất không có thực tế, nhưng mà ta cũng muốn thử một chút.

- Được rồi! Ta sẽ canh gác ở bên ngoài, chủ nhân có chuyện gì cần đến ta, kêu một tiếng là ta đến ngay!

Lưu lại một câu, Thất Luyện Mãng ly khai khỏi Thần Miếu. Bản thân hấn trong lĩnh vực chiến đấu thì phi thường cường hãn, nhưng mà ở trong lĩnh vực Lực Luyện Khí, thì hấn cũng chỉ là một tay mơ không biết gì, không thể giúp đỡ được chuyện gì cả. Cho dù hấn có lưu lại, rất có thể sẽ tạo thành sự quấy nhiễu với Phó Thư Bảo nữa.

Hai chân giẫm mạnh lên trên mặt đất một cái, thân thể của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng bay lên không trung, hướng về phía đỉnh tầng của đại điện mà đi. Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực mở ra, thời điểm khi sắp sửa bay gần đến Phong Ấn Lực Luyện Khí thì mới dừng lại.

Sau khi cẩn thận quan sát lại, hấn mới phát hiện những lời Thất Luyện Mãng nói hoàn toàn chính xác. Thất Luyện Mãng đã từng bị cái phong ấn này tiến hành phong ấn, cho nên mặc dù hấn đối với Lực Luyện Khí quả thật một khiêu cũng không thông, nhưng mà đối với Phong Ấn Lực Luyện Khí này có sự hiểu biết cực kỳ sâu sắc. Quả thật đúng như những gì hấn đã nói, một cái Phong Ấn Lực Luyện Khí đại hình như thế này, muốn luyện chế lại hoàn chỉnh cần phải có thời gian ít nhất là hai, ba tháng. Nếu như chỉ là tiến hành sửa chữa mà nói, có lẽ có thể giảm bớt một chút thời gian. Với sự phán đoán ban đầu của hấn, tuy rằng không lâu dài đến hai, ba tháng như là Thất Luyện Mãng nói, nhưng mà ít ra cũng cần phải tốn thời gian một tháng trời.

Thời gian một tháng, Mặc Lan Lý Sự, Thánh An Na, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự chỉ sợ đã sớm giết thẳng vào nơi này, còn sửa chữa cái lông chim gì nữa chứ?

Mà thời gian một tháng này, Tiếp Dẫn Chi Thuyền cũng sớm đã đến rồi.

Có thể khẳng định chính là, cho dù tình thế có phát triển như thế nào đi chăng nữa, thì bản thân Phó Thư Bảo cũng đều sẽ không chết. Đầu tiên, Khởi Nguyên Chi Thụ sẽ không thể cho hấn chết, mà những người muốn để cho hấn đi lên Khởi Nguyên Chi Thuyền cũng sẽ không để cho hấn chết. Nhưng mà những người thân bên cạnh hấn thì lại không có được sự bảo đảm này! Bất luận là Mặc Lan Lý Sự hay là Thánh An Na, các nàng cũng đều muốn thực lực của hấn suy yếu hơn. Như vậy, những người ở bên cạnh hấn, các nàng đều sẽ phi thuyền vui vẻ giết chết hết!

- Ta sẽ không để cho chuyện tình như thế này phát sinh! Nữ nhân của ta, thuộc hạ của ta, toàn bộ đều đã đem sinh mệnh của mình phó thác lên trên tay của ta! Ta có trách nhiệm bảo hộ các nàng, các gia hỏa kia. Nếu muốn giết bọn họ, nhất định phải giẫm lên trên xác chết của ta mới có thể!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nói. Hắn tự tạo ra cho chính mình áp lực lớn hơn, như vậy mới có được động lực lớn hơn. Hắn chỉ khi nào ở trong hoàn cảnh nguy cơ tứ phía mới có thể kích phát được tiềm lực mạnh nhất.

Lại quan sát cẩn thận thêm một lần nữa, khả năng chữa trị càng ngày càng giảm xuống thấp hơn. Nhưng mà cuối cùng Phó Thư Bảo lại bất ngờ nghĩ ra được một biện pháp giải quyết.

Muốn chữa trị cần phải mất một tháng, đó là bởi vì cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này thật sự quá khổng lồ, cấu tạo của tương đối phức tạp. Nhưng mà nếu như đem nó đơn giản hóa đi, một lần nữa luyện chế lại một Phong Ấn Luyện Lực Khí loại nhỏ, như vậy cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành được.

- Đúng rồi! Cứ làm như vậy đi! Cái kết cấu này quả thật có thể so sánh được với Phong Ấn Luyện Lực Khí của Vũ Trụ Ngân Hà a! Muốn chữa trị lại quả thật là chuyện tình vô cùng khó khăn! Nhưng mà nếu như đơn giản lại một chút, biến thành Luyện Lực Khí quy mô nhỏ, luyện chế ra bốn bộ chế phẩm phòng chế thu nhỏ, như vậy thời điểm khi chiến đấu cùng với phòng ngự có thể phát huy được một chút năng lực phụ trợ là được!

Càng nghĩ thì trong lòng càng rõ ràng hơn, Phó Thư Bảo rất nhanh đã có chủ ý. Bằng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa từ trên song cửa sổ của hắn rất nhanh bùng phát lên, hội tụ thành một thanh dao cắt bằng hỏa diễm, từng chút từng chút một cắt lên trên Phong Ấn Luyện Lực Khí.

Thời gian khoảng chừng một bữa cơm, Phong Ấn Luyện Lực Khí khổng lồ đã bị Phó Thư Bảo từ trên đỉnh tầng của Thần Miếu tách ra, gỡ đem xuống đất, hơn nữa còn bị cắt ra thành bốn bộ phận phi thường đều nhau. Nguyên một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí khổng lồ lúc này đã liên biến thành bốn phần nhỏ, giống như là một cái bánh bột ngô khổng lồ đã bị cắt ra làm thành bốn phần nhỏ đều nhau.

Phong Ấn Luyện Lực Khí tuy rằng đã bị gỡ xuống, đã bị cắt ra, nhưng mà những chất liệu còn lại của nó thì vẫn là hoàn hảo. Cho nên Phó Thư Bảo tiến hành luyện chế cũng chỉ cần tiến hành biên tập lại Lực Chi Phù Văn, đắp nặn lại những thông đạo vận hành linh năng, hơn nữa còn tiến hành khảm nhập vào Linh Thú Lực Đan này nọ. Những cái này cũng chỉ là những chuyện tình tương đối đơn giản trong quá trình luyện chế mà thôi.

Quá trình biên chỉnh và hợp thành Lực Chi Phù Văn, Phó Thư Bảo cũng có những ấn tượng nhất định. Bởi vì lúc trước chính là do hắn dưới sự giúp đỡ của Đan Thư Thần Thú mà phá hủy đi cái Phong Ấn Luyện Lực Khí đại hình này. Muốn phá hư được, thì cần phải hiểu được kết cấu, cho nên từ thời điểm hắn tiến hành phá hoại, cũng đã có sự hiểu biết ở một trình độ nhất định. Mà tại thời điểm đó hắn đối với Lực Chi Phù Văn hiểu biết cũng không quá sâu, nhưng mà hiện tại, sau khi trải qua sửa chữa, luyện chế mấy trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, đối với lĩnh vực Lực Chi Phù Văn đã có những tạo ngộ rất sâu rồi.

Luyện Thiên Đỉnh cùng với các tài liệu phụ trợ tương quan cũng đều được lấy ra, chỉnh tề sắp xếp ở trên mặt đất trước mặt. Phó Thư Bảo đem chúng nó phân chia ra làm bốn phần đều nhau. Tất cả những cái này cũng đều dùng để tiến hành luyện chế lại bốn phần Phong Ấn Luyện Lực Khí. Nguyên liệu tiến hành phụ trợ đầy đủ, cũng liền có ý nghĩa là tất cả những thứ cũng đều được chuẩn bị đầy đủ cả, chỉ chờ Phó Thư Bảo tiến hành luyện chế mà thôi.

Do thời gian gấp gáp khiến cho Phó Thư Bảo không có chút thời gian nghỉ ngơi nào cả. Sau khi chuẩn bị tốt tất cả mọi thứ, hắn lập tức bắt đầu tiến hành luyện chế cái Phong Ấn Luyện Lực Khí đầu tiên.

Kỳ thật, cái loại luyện chế này, liền giống như là công tác may mặc bình thường vậy, đem một kiện trường bào rộng lớn thay đổi cơ cấu, tạo thành bốn kiện nội y nhỏ vậy...

Những thanh âm như nước chảy, gió thổi, còn các thanh âm mơ hồ khác ở bên ngoài không ngừng truyền vào, thế nhưng Phó Thư Bảo lại xem như là chúng không hề tồn tại, không để cho chúng nó ảnh hưởng đến mình chút nào cả. Toàn bộ tâm thần của hắn cũng đều đặt trên công tác luyện chế, sừng sững bất động giống như là sơn nhạc vậy.

Hoàn toàn bất đồng với sự chuyên chú, tĩnh lặng bên trong Thần Miếu, không gian tại Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành ở bên ngoài Thần Miếu vô cùng sinh động. Nơi nơi cũng đều tràn ngập thân ảnh của các chiến sĩ Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Một thế giới thần kỳ trước mặt như vậy làm cho bọn họ không khỏi cảm thán, vì đó mà kích động. Nhưng mà dưới mệnh lệnh của Phó Thư Bảo, bọn họ cũng vô cùng tự giác thu liễm sự tò mò, không tiếp cận quá gần trụ năng lượng khổng lồ ở trung tâm kia.

Phó Thư Bảo ở nơi đâu cũng sẽ không có nguy hiểm, đó là bởi vì hắn là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Nếu đổi lại là người khác, rất có thể chỉ trong chớp mắt đã bị hủy diệt sạch. Với uy lực của năng lượng trụ có khả năng chống đỡ toàn bộ Thế giới Địa Hạ mà nói, cho dù là Tiểu Thanh, cũng là không có chút năng lực hoàn thủ, như vậy càng không cần phải nói đến những chiến sĩ bình thường, Hồ Nguyệt Thiên còn có Độc Âm Nhi nữa.

Có có một phiên địa phương vô cùng nguy hiểm, không thể nào tiếp cận, đó chính là kênh đào ngầm. Bởi vì đó là một địa phương chưa được thăm dò. Bên dưới dòng nước cất giấu những sự hung hiểm gì không ai biết được. Dưới tình huống không có nắm chắc tuyệt đối, cũng không thể nào tiến hành thăm dò được.

Lại có người, mang theo tâm tình vừa kinh sợ, vừa kích động đi khắp nơi quan sát phiên Thế giới Địa Hạ thần kỳ này, nhưng cuối cùng lại vẫn biết dần nín sự tò mò lại. Bằng không thì lòng hiếu kỳ rất có thể đem chính mình tiến nhập vào hoàn cảnh nguy hiểm chết người. Mà đồng thời, bởi vì cảm nhận được áp lực chiến tranh mạnh mẽ từ ngoại giới truyền đến, cho nên mặc dù là tại thời điểm đi nghiên cứu cảnh sắc khắp nơi, nhưng mà mọi người lại vẫn duy trì sự cảnh giác cao độ. Nếu như Mặc Lan Lý Sự đột nhiên giết vào, bọn họ vẫn có thể trong lúc nhất thời tạo ra được sức chiến đấu cường đại.

Đứng ở trên đỉnh mái vòm một kiến trúc bị một cái rễ cây khổng lồ bao trùm, Độc Âm Nhi lẳng lặng quan sát trụ năng lượng khổng lồ ở phía xa xa, biểu tình trang trọng mà thành kính. Trong tiềm thức, nàng đã đem trụ năng lượng kia xem như là một vị Thần linh đã sáng lập ra thế giới cùng với vạn vật.

Đột nhiên có một tiếng bước chân nhàn nhạt truyền đến. Chẳng biết từ lúc nào, Hồ Nguyệt Thiên đã đứng sừng sững cùng với Độc Âm Nhi. Về mặt của nàng cũng giống hệt như là Độc Âm Nhi vậy, ở trước mặt của trụ năng lượng, cũng chỉ có sự kính sợ cùng thành kính.

570. Chương 503: Nữ Nhân Đánh Nhau (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 503: Nữ nhân đánh nhau (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Hồ Nguyệt Thiên, trên người của người có một loại mùi vị!

Hai nàng nữ nhân sừng sững song song với nhau, cùng nhìn về phía cột năng lượng ở xa xa. Đột nhiên Độc Âm Nhi chợt kỳ diệu khó hiểu mà nói một câu.

- Ách?

Hồ Nguyệt Thiên có chút ngây người, khẽ cúi đầu, ngửi ngửi người mình một chút:

- Là mùi vị gì chứ? Ta như thế nào lại không ngửi được?

- Là mùi lẳng lơ!

Độc Âm Nhi nói. Thời điểm này, nàng ta cũng đã đắm ánh mắt chuyển sang trên người Hồ Nguyệt Thiên.

Hồ Nguyệt Thiên nhất thời sửng sốt một chút:

- Độc Âm Nhi, ngươi có ý tứ gì?

- Hừ! Đừng cho rằng ta không biết, ngươi cùng lão công ta đã có gian tình!

Hồ Nguyệt Thiên:

- ...

- Ngươi cả ngày đều đeo cái mặt nạ nam không ra nam, nữ không ra nữ kia, nghĩ rằng rất có cá tính hay sao? Ngươi đơn giản là muốn che lấp đi khuôn mặt mỹ mạo hồ ly tinh của ngươi, để cho ta thả lỏng cảnh giác mà thôi! Ta đã từ miệng của Đan Thư Thần Thủ biết được diện mạo chân thật của ngươi rồi, ngươi là một hồ ly tinh cực kỳ xinh đẹp!

Hồ Nguyệt Thiên giơ tay lột tấm mặt nạ trên mặt mình xuống, tiện tay ném đi thật xa. Độc Âm Nhi đã một phen nói đến mức này rồi, nàng còn mang mặt nạ cái rắm gì nữa? Đồng thời trong lòng nàng cũng âm thầm suy đoán tâm tư của Độc Âm Nhi:

- Tiểu ma nữ này, ở thời điểm này lại đàm luận vấn đề này, ả ta đến tột cùng là muốn làm gì?

- Ngươi biết không, với tình cảnh hiện tại của chúng ta, tuy rằng lão công của ta đã phi thường cố gắng, nhưng mà vẫn như cũ rất nguy hiểm. Thời điểm trước khi nhìn thấy cái trụ năng lượng này, ta nghĩ rằng con người chỉ cần đủ cố gắng, nhất định có thể thành công. Nhưng mà hiện tại nhìn thấy nó rồi, ta liền phát hiện tất cả những cố gắng đều là mây bay! Con người nhỏ bé đến mức nào a, quả thật chính là không chịu nổi một kích.

- Ngươi nói mê sảng cái gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên đã một đầu mờ mịt.

- Ngươi không hiểu ý tứ của ta sao? Hiện tại tình cảnh của chúng ta chính là tuyệt cảnh! Lão công của ta tuy rằng rất cố gắng, nghĩ muốn bảo hộ tốt mỗi một người của chúng ta. Nhưng mà, hắn là người chứ không phải Thần, năng lực của hắn hữu hạn! Cho nên, rất có thể ngay sau hôm nay, chúng ta cũng đều sẽ chết. Trước khi chết, ta muốn biết một chuyện tình... Như vậy, ngươi hãy thừa nhận đi, ngươi cùng với lão công ta có gian tình, có phải không?

Hồ Nguyệt Thiên:

- Hừm?

- Thừa nhận đi, ta sẽ không trách ngươi đâu. Hắn là người thế nào, ta hiểu rõ nhất. Một tên nam nhân thoỉ như hắn, nhìn thấy một ả hồ ly tinh như ngươi, không có nửa điểm ý tưởng đó là chuyện không có khả năng! Ta chỉ dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng có thể đoán biết được, các ngươi đã hợp tác với nhau nhiều lần như vậy, giữa hai người khẳng định là đã xảy ra nhiều chuyện tình rất lãng mạn, có đúng không?

Hồ Nguyệt Thiên chớp chớp đôi mắt to mọng đen láy, trong lòng thì lại vô cùng nghi hoặc:

- Tiểu ma nữ này ngày hôm nay đã uống nhầm thuốc rồi à? Hay là thời điểm luyện chế độc dược đã bị phản phệ, bị trúng độc hồng cả đầu óc rồi? Hay là... ả đã nắm giữ được chứng cứ gì đó, chỉ là muốn ta chính miện thừa nhận sao?

- Ngươi nói đi!

- Nói cái gì chứ?

- Không cần phải giả bộ hồ đồ nữa. Ở trong tuyệt cảnh như thế này, chúng ta bất cứ lúc nào cũng rất có thể sẽ chết đi! Ngươi hãy thỏa mãn một chút tâm nguyện của ta đi, nói cho ta biết tình hình thực tế đi! Ngươi cùng với lão công của ta có gian tình hay không?

- Không có! Cái ả tiểu ma nữ này, chẳng lẽ ngươi thích ta và lão công của ngươi có gian tình hay sao? Thật là!

Hồ Nguyệt Thiên khẽ nháy nháy mắt, nàng ta quả thật rất xảo quyệt.

- Vậy coi như xong! Vốn dĩ ta còn tưởng rằng ngươi sẽ thừa nhận! Chỉ cần có cơ hội còn sống rời khỏi nơi này, ta định cùng Chi Ni Nhã nói rõ ràng, cho ngươi gia nhập vào gia đình của chúng ta! Nhưng mà các ngươi đã không có cái loại quan hệ này, như vậy coi như xong! Coi như ta cái gì cũng chưa nói.

Độc Âm Nhi khẽ hít mạnh một hơi.

Hồ Nguyệt Thiên nhìn chăm chăm vào Độc Âm Nhi, mét mặt thoảng ngưng trọng một chút, sau đó liền bắt đầu nói quanh co:

- Kỳ thật, một khi đã như vậy... Được rồi! Ta nói cho ngươi biết, ta và lão công của ngươi, kỳ thật từ lâu đã có quan hệ với nhau...

Dừng lại một chút, nàng ta lại còn tràn ngập sự cảm kích nói:

- Không nghĩ tới ngươi lại rộng lượng đến như thế! Bất luận chúng ta có thể sống sót ra ngoài hay không, ta cũng vô cùng cảm tạ ngươi! Chúng ta là người một nhà a!

- Ha ha ha...

- Ngươi cười cái gì vậy?

Không ngờ Độc Âm Nhi lại đột nhiên trở mặt:

- Cười cái đầu ngươi a! Gia đình cái đầu ngươi á! Ngươi cả con ả hồ ly tinh này, ta từ đầu đã hoài nghi các ngươi có gian tình rồi, quả nhiên là có gian tình thật! Ngươi là ả hồ ly tinh thối không biết xấu hổ! Bỏ cô nương ngày hôm nay muốn tìm người tính sổ!

Hồ Nguyệt Thiên:

- ...

Một hồ ly tinh cho dù có thông minh đến đâu, kỳ thật cũng có thời điểm sẽ phạm phải sai lầm. Sai lầm của Hồ Nguyệt Thiên chính là ở thời điểm sai lầm, ở địa điểm sai lầm, tin tưởng lầm một người! Ở trong cái tuyệt cảnh như thế này, tiểu nữ nhân Độc Âm Nhi này muốn chính là một mối tình hoàn mỹ. Hồ Nguyệt Thiên lại ở thời điểm này lại đi thừa nhận, đó quả thật chính là đã phá hủy đi cái thứ mà trong nội tâm Độc Âm Nhi cho rằng là hoàn mỹ xinh đẹp nhất, nàng ta không liều mạng với Hồ Nguyệt Thiên mới là lạ.

- Haizzz... Đại Đội trưởng của các ngươi cùng Đại Đội trưởng của chúng ta lại đánh nhau nữa rồi kìa!

Hồ Giang Phong hít sâu một hơi, cười khổ nhìn Độc Âm Nhi và Hồ Nguyệt Thiên một trợn một rượt ở đằng xa.

Các chiến sĩ của Độc Lang Tộc cùng Hồ Tộc đều giống nhau, ai nấy cũng đều vẻ mặt cười khổ.

Ở trong tình huống như thế này, bất luận là chiến sĩ Hồ Tộc hay là chiến sĩ Độc Long Tộc, cũng đều không có khả năng nhúng tay vào. Những chuyện mà bọn họ có thể làm chính là, cầu trời khấn phật, hai vị nữ Lão đại này thời điểm đánh nhau còn biết chút chừng mực, ngàn vạn lần không được gây ra tai nạn chết người mới tốt.

Hai ả nữ nhân ở bên ngoài đánh nhau, tranh phong ghen tuông, còn Phó Thư Bảo ở trong này cũng đã tiến hành đến thời điểm vô cùng máu chốt.

Bằng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đột nhiên thu hồi lại. Luyện Thiên Đỉnh trong lúc rung động nhàn nhạt, phát ra một mảnh quang mang chói mắt.

Thất Luyện Mãng cảm nhận được, nhanh chóng chạy vào. Người còn chưa tới, thanh âm đã liền trước một bước vang vào: truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

- Chủ nhân, thành công rồi à?

- Không biết! Cần phải thử nghiệm qua mới biết được!

Phó Thư Bảo duỗi thân đứng lên, hai tay đánh ra, từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh đột nhiên huyền phù dâng lên một khóa viên cầu màu bạc đường kính khoảng chừng năm thước.

Viên cầu bay lên không trung, phát ra hào quang đại thịnh. Một cái lực lượng hộ trảo vô cùng cường đại nhất thời hình thành. Thất Luyện Mãng đang chạy nhanh tới không kịp chú ý, nhất thời đánh thẳng lên trên lực lượng hộ trảo trong suốt kia. Thân thể của hắn rất nhanh bị bắn ngược lại, nhất thời bị hất tung ra khoảng cách vài thước.

571. Chương 503: Nữ Nhân Đánh Nhau (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 503: Nữ nhân đánh nhau (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Kỳ thật, với thực lực của Thất Luyện Mãng, sự tồn tại của vòng lực lượng bảo hộ này hẳn là hắn phải cảm giác được mới đúng, cũng hoàn toàn có năng lực mà tránh đi. Nhưng mà đó cũng phải mất một quá trình mới có thể làm được. Mà ở bên này, hắn đang rất nhanh chạy tới, còn lực lượng hộ trảo viên cầu kia rất nhanh khuếch tán ra, cả hai người cùng lao ra, nhất thời liền đập thẳng lên.

Chuyện tình càng quỷ dị hơn đã xảy ra.

Thất Luyện Mãng vừa mới rơi xuống đất, thân hình còn chưa ổn định lại, cũng còn chưa có kịp nắm bắt được tốc độ khuếch tán cực nhanh của lực lượng hộ trảo. Thời điểm hắn vừa mới ổn định lại thân hình, lực lượng hộ trảo cũng đã mở rộng ra đến trước mặt của hắn. Một cỗ lực lượng cường đại nhất thời đẩy mạnh thân thể hắn, đẩy hắn văng ra khỏi cửa của Thần Miếu.

Cái hiện tượng này, liền giống như là một cỗ triều tịch vô hình không thể nào nhìn thấy đang cuốn trôi hắn, đem hắn đẩy về phía phương hướng đầu ngọn sóng.

- Ha ha... chính là như thế này! Thành công rồi!

Chỉ mới nói là thử nghiệm thôi, lại không nghĩ đến, tùy tiện khởi động một chút, Phó Thư Bảo liền đạt được đáp án! Đủ loại dấu hiệu cho thấy, quá trình luyện chế của hắn đã thành công rồi. Hơn nữa hiệu quả đạt được còn vượt quá khỏi sự tưởng tượng của hắn cực kỳ xa. Có thể đem một đầu Thần thú như Thất Luyện Mãng đẩy văng ra khỏi Thần Miếu, như vậy cường độ của lực lượng hộ trảo kia liền có thể tưởng tượng mà biết.

Khỏa viên cầu lực lượng hộ trảo kia tuy rằng đã đem Thất Luyện Mãng đẩy văng ra khỏi Thần Miếu, nhưng mà tất cả những thứ bên trong Thần Miếu thế nhưng lại không có bất cứ cái nào bị đẩy ra, mà là không chút tổn hao gì đứng nguyên tại chỗ. Như vậy có thể thấy được, cái mà lực lượng hộ trảo này nhằm vào chính là những sinh vật có sinh mệnh. Những thứ gì không có sinh mệnh, sẽ không bị ảnh hưởng đến.

Ầm!

Trong lúc bị đẩy văng ra, sắp sửa tới được cửa lớn, Thất Luyện Mãng đột nhiên nắm chặt nắm tay, đánh một quyền thật mạnh lên phía trên của lực lượng hộ trảo. Thanh âm chấn động kịch liệt truyền đến. Nhưng mà bản thân lực lượng hộ trảo tựa hồ như không có chút xúu nào dấu hiệu thả lỏng hay là bị tan vỡ cả. Chỉ là cảm giác chấn động vẫn tương đối rõ ràng.

Mãi cho đến khi đẩy Thất Luyện Mãng ra đến bên ngoài đại môn của Thần Miếu, lực lượng hộ trảo mới đình chỉ lại. Từ đó cũng đạt được một cái số liệu phạm vi rõ ràng. Phạm vi hữu hiệu của Phong Ấn Luyện Lực Khí hình viên cầu này vừa vặn bao trùm toàn bộ Thần Miếu vào bên trong, so với Phong Ấn Luyện Lực Khí ban đầu thì ước chừng nhỏ hơn một phần tư.

- Chủ nhân, có muốn ta tiếp tục phá hoại vòng lực lượng bảo hộ hay không?

Thất Luyện Mãng lớn tiếng nói. Bị lực lượng hộ tráo đẩy văng ra ngoài, loại sự tình này khiến cho hắn cảm thấy có chút mất mặt. Nhưng mà nếu như mạnh mẽ phá hư mà nói, lại sợ làm tổn thương đến Phong Ấn Luyện Lực Khí mà Phó Thư Bảo vừa mới vất vả luyện chế ra. Cho nên hắn mới lớn tiếng hỏi, trưng cầu ý kiến của Phó Thư Bảo.

- Không cần đâu! Ta đã biết được tính năng của nó rồi!

Phó Thư Bảo hủy bỏ việc khởi động lực lượng, để cho Phong Ấn Luyện Lực Khí hình viên cầu thu hồi lại.

Lúc này Thất Luyện Mãng mới tiến vào:

- Chủ nhân, vì cái gì lại có tình trạng kỳ quái như vậy chứ?

Phó Thư Bảo mỉm cười nói:

- Ở thời điểm tiến hành luyện chế lại, ta đã tham khảo một chút tính năng của Vệ tinh!

- Vệ tinh là cái gì?

Thất Luyện Mãng cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua cái tên kỳ quái như vậy.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Nói ra người cũng không hiểu được đâu! Đó là ta... Ân, là một loại thiết kế trống rỗng! Cái khóa Phong Ấn Luyện Lực Khí hình viên cầu này không những có thể huyền phù bên trong hư không, hơn nữa còn tạo ra những thông đạo dòng khí, có thể vững vàng phi hành dọc theo quỹ tích hướng về phía trước. Theo kế hoạch của ta là sẽ tạo ra bốn khóa như vậy. Nếu như thành công, chúng nó cũng đều sẽ vận hành theo quỹ tích dọc về phía trước, cung cấp cho chúng ta một cái lực lượng hộ tráo có khả năng hoạt động, chứ không phải là một lực lượng hộ tráo chết khô khan!

Ánh mắt Thất Luyện Mãng sáng ngời lên, bật thốt lên nói:

- Chủ nhân, ta hiểu rồi! Ý tứ của ngươi chính là nếu như là cái loại Phong Ấn Luyện Lực Khí vệ tinh này của ngươi toàn bộ luyện chế thành, như vậy chúng ta sẽ có được một cái lực lượng hộ tráo không ngừng luân chuyển, bao phủ toàn bộ phương vị! Một khi địch nhân đã kích vào một điểm nào trong đó, như vậy cái điểm đó sẽ nhanh chóng di động rời đi, để cho ở phía sau tiến lên bổ sung lại. Trừ phi địch nhân có được thực lực hoàn toàn phá hủy sạch sẽ toàn bộ lực lượng hộ tráo, bằng không căn bản không có cách nào công phá nổi lực lượng hộ tráo này!

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Chính là cái ý tứ này!

Thất Luyện Mãng cảm thán một tiếng:

- Ta thật sự bội phục thiên phú cùng tạo nghệ của chủ nhân trong lĩnh vực Luyện Lực Khí! Cái Phong Ấn Luyện Lực Khí mà ngươi luyện chế ra cường đại hơn cái cũ rất nhiều! Cho dù có tiến hành cường hóa nó lên cũng không bằng được cái của ngươi! Hơn nữa lại có thêm cái đặc tính di động cùng bổ sung kia, tổng hợp lại năng lực phòng hộ, so với cái nguyên gốc ban đầu còn cường đại hơn rất nhiều!

Phó Thư Bảo cười cười nói:

- Những lời nói ca ngợi ta hay là lưu lại sau này hãy nói đi! Ngươi một phen khen ta lên tới trời, để cho ta sinh ra tâm lý kiêu ngạo tự đại, đối với công tác luyện chế sau này sẽ tạo thành trở ngại không nhỏ a!

Thất Luyện Mãng cũng cười cười:

- Ta lại ra ngoài thủ hộ! Chẳng qua, chủ nhân, ngài cũng nên nghỉ ngơi một chút đi!

Phó Thư Bảo nói:

- Ở trong này ta phát hiện ra tiến hành luyện chế căn bản là không cảm thấy mệt mỏi gì cả! Cũng không biết có phải do nguyên nhân trụ năng lượng kia hay không.

Đây cũng là một hiện tượng không thể giải thích được. Vốn dĩ nên có hiện tượng mệt mỏi mới đúng, nhưng mà Phó Thư Bảo lại không có. Chẳng qua, cái loại chuyện tình kỳ quái này, trong lúc nhất thời cũng không thể nào tìm được nguyên nhân. Phó Thư Bảo cũng không có thời gian cùng với tinh lực để tìm hiểu nó. Chuyện tình hần bức thiết phải làm chính là đem ba cái Phong Ấn Luyện Lực Khí còn lại luyện chế ra hoàn tất.

Đi ra khỏi Thần Miếu, Thất Luyện Mãng nhìn xuống phía dưới, ánh mắt nhìn xuống trên người hai nữ nhân đang không ngừng di động bên dưới cảng khẩu, lắc đầu cười khổ:

- Một câu ca ngợi có thể khiến làm cho chủ nhân phân tâm, như vậy, nếu như để hần biết đang có hai nữ nhân vì hần mà đánh nhau, cùng ghen tuông, như vậy hần sẽ có cảm tưởng gì đây?

oOo

Trên cảng khẩu, chiến đấu đã đến hồi gay cấn.

- Độc Chi Đoán Thống! Độc Sát Hoàn!

- Huyền Hồ Phân Thân! Xuất chiến!

Ầm ầm ầm!

- Người cái ả hồ ly tinh thối tha! Người có giỏi thì đường đường chính chính cùng ta đánh nhau một trận đi! Xem ta có xé nát mặt hồ ly kia của người hay không?

- Thật sự là khô hài! Đồ nữ nhân ngực lép! Người đừng phí thời gian cùng ta đánh nhau nữa, ta khuyên người hay là đi nghiên cứu những dược liệu gì đó mà bổ sung lại bộ ngực một chút đi! Người xem của ta này, vừa căng tròn vừa hoàn mỹ! Đúng rồi, lão công của người thích nhất là dùng miệng bú một bên, còn tay thì không ngừng nhào nặn bên còn lại đó!

Độc Âm Nhi nhất thời hét lên như sấm.

Tất cả những người nghe thấy câu này, cũng đều trừng mắt há hốc miệng...

572. Chương 504: Quốc Gia Hư Ảo

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 504: Quốc gia hư ảo

Thời gian một ngày một đêm, thế giới bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, Phó Thư Bảo một chút cũng không biết. Nhưng mà ở trong tay của hần lại sinh ra một cái kỳ tích, đó chính là trong thời gian một ngày một đêm, hần đã hoàn thành xong công tác luyện chế bốn cái Phong Ấn Luyện Lực Khí.

Toàn bộ được khởi động, bốn cái Phong Ấn Luyện Lực Khí quay chung quanh Thần Miếu, vầng vàng phi hành, theo đúng quỹ đạo của chính mình, tốc độ không tăng không giảm. Bốn cái Phong Ấn Luyện Lực Khí hình thành nên bốn cái lực lượng hộ tráo giống nhau. Những cái lực lượng hộ tráo này xa xa cũng không bằng vào lực lượng hộ tráo do Phong Ấn Luyện Lực Khí nguyên bản hình thành nên, nhưng so với cái nguyên bản lại càng khó bị phá hỏng hơn. Bởi vì bốn cái lực lượng hộ tráo này chính là không ngừng vận động, một cái bị trúng phá hoại sẽ liền nhanh chóng lùi lại, để ột trong ba cái còn lại có thể nhanh chóng bổ sung lại.

Phó Thư Bảo đặt cho bốn cái Phong Ấn Luyện Lực Khí của hần một cái tên vô cùng chuẩn xác, chính là Thủ Vệ Giả!

Thủ Vệ Giả Luyện Lực Khí tuy rằng đã luyện chế thành công, cũng đã tiến nhập vào trong hoạt động, nhưng mà lại khiến cho hần có một sự nghi hoặc nghĩ mãi không ra. Đó chính là, vốn dĩ trong thời điểm tiến hành luyện chế cái Thủ Vệ Giả đầu tiên, hần vẫn cảm thấy có một chút mệt mỏi, nhưng mà cái loại cảm giác mệt

mỗi này mãi cho đến lúc hẩn luyện chế hoàn thành cả bốn cái Thủ Vệ Giả cũng đều không xuất hiện qua lần nữa.

Trong vô hình, tựa hồ như là có một cỗ lực lượng thần kỳ nào đó đang tiến hành bổ sung cho hẩn, cấp cho hẩn những lực lượng cuộn cuộn không ngừng.

- Phóng nhãn khắp cả Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, có thể trong lúc vô hình cấp cho ta lực lượng, để cho ta hoàn thành được công tác luyện chế cường độ cao, nhưng lại không cảm giác được chút mệt mỏi nào, có thể làm được điều này, cũng chỉ có thể là trụ năng lượng mà thôi!

Đứng ở trên mặt đất cách trụ năng lượng không xa, nhìn về thứ thần kỳ kia, trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh suy tư.

Ở bên trên vách núi đen phía sau lưng hẩn, bốn khóa Thủ Vệ Giả không ngừng không nghỉ tiến hành luân chuyển. Từ chúng nó không ngừng tản ra lực lượng hộ tráo, bao phủ hoàn toàn phạm vi lực lượng hộ tráo nguyên bản ban đầu. Đám nhân mã của Hồ Nguyệt Thiên cùng với nhân mã của Độc Âm Nhi cùng với năm ngàn chiến sĩ của Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn toàn bộ đều đã chuyển dời vào bên trong vào bảo hộ lực lượng, được tiến hành bảo hộ cẩn thận.

Trụ năng lượng khổng lồ không một tiếng động đứng sừng sững ở bên trong Thế giới Địa Hạ, chống đỡ độ ặt đất, phát ra vô tận những điểm quang mang sáng ngời. Nó cũng sẽ không trả lời câu hỏi của Phó Thư Bảo. Ở góc độ của nó, ở trong mắt của nó, không chỉ có Phó Thư Bảo chỉ là một sự tồn tại giống hệt như là một con kiến, mà thậm chí ngay cả cái phiên thể giới này tựa hồ cũng là một cái trứng chim nhỏ bé, nhẹ nhàng đập xuống một cái liền có thể dập nát.

- Khoan đã... Ta như thế nào lại không có nghĩ tới chứ?

Trong lúc suy tư, Phó Thư Bảo đột nhiên giơ tay đập trán mình một cái, một bộ dáng giật mình hiểu ra:

- Năng lượng trụ có thể đối với ta hình thành một sự bổ sung hữu hiệu, như vậy chính là muốn nói giữa chúng ta có một loại liên hệ nào đó. Có lẽ giống như mối liên hệ tinh thần giữa ta cùng với phân thân lực lượng của ta vậy!

Thông qua mối liên hệ tinh thần, Phó Thư Bảo có thể khống chế được phân thân lực lượng, nhưng hẩn lại không cách nào khống chế được trụ năng lượng. Đây là chuyện tình hiển nhiên. Chẳng qua, hẩn lại cân nhắc một chút. Có thể nào, khi hẩn tìm ra được cái loại liên hệ này, sau đó từ trên người của trụ năng lượng tìm ra được ưu đãi gì đó hay không?

Những chỗ thật tốt có thể từ trên người trụ năng lượng đạt được, tự nhiên chính là năng lượng lực lượng tinh thuần nhất, giúp cho tăng lên tu vi lực lượng!

Lấy uy lực của trụ năng lượng mà nói, thế gian này chỉ sợ sẽ không có bất cứ một Lực sĩ nào có thể đi vào bên trong nó được, cũng không có cách nào tiến hành luyện hóa cùng với hấp thu nó. Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng có biện pháp của nó, đó chính là phân thân lực lượng.

Một cỗ quang hoa sáng ngời thuần khiết như băng tuyết từ trong thân thể của hẩn lan tràn ra, hình thành nên một cái vầng quang hoa vô cùng thần thánh. Nhưng mà cái vầng quang hoa này so sánh với trụ năng lượng bên kia mà nói, đó không thể nghi ngờ gì chính là đom đóm so sánh với ánh trăng rằm mà thôi.

Tất cả những ánh sáng đột nhiên tụ hội lại thành một đoàn, ngưng luyện thành phân thân lực lượng.

Phân thân lực lượng hướng về phía trụ năng lượng mà bay đến.

Lần trước, thời điểm khi mà Phó Thư Bảo tự mình bay tới, đến một khoảng cách nhất định, Truyền Trạch Chi Thủ đột nhiên xuất hiện, đưa hẩn đến thế giới bên ngoài. Hiện tại nhớ lại, đó kỳ thật chính là một loại bảo hộ đối với hẩn. Toàn bộ bản thân trụ năng lượng chính là một sự tồn tại năng lượng vô cùng tinh khiết. Bất cứ các sinh mệnh gì mưu toan tiến vào bên trong nó, đó cũng chỉ có duy nhất một loại kết cục, hình thần câu diệt!

Nhưng mà lần này đây bất đồng, Phó Thư Bảo chỉ dùng phân thân lực lượng tiến vào mà thôi.

Trong nháy mắt bay tới, khi mà phân thân lực lượng xuất hiện ở tại vị trí mà lần trước Phó Thư Bảo tiến gần sát tới trụ năng lượng nhất. Trong lần đó, Tuyền Trạch Chi Thủ đã đột nhiên xuất hiện, sản sinh ra một thông đạo truyền thống, đem hần tống xuất ra khỏi Thế giới Địa Hạ. Lần này đây, Tuyền Trạch Chi Thủ cũng không có xuất hiện.

- Đúng rồi! Phân thân lực lượng của ta cũng đều thuần túy là năng lượng lực lượng, về mặt bản chất cũng giống như là trụ năng lượng vậy. Chỉ là về mặt cảnh giới cũng không cùng một cường độ mà thôi, một cái phi thường cường đại, một cái phi thường nhỏ yếu. Loại tình huống này liền giống như là mối quan hệ giữa một giọt nước cùng với một mảnh hải dương vậy. Một mảnh hải dương cho dù có mạnh đến đâu đi nữa, cũng đều là do hàng tỷ hàng tỷ những giọt nước biển cấu thành. Một giọt nước biển tiến vào hải dương, sẽ liền trở thành một bộ phận của hải dương mà thôi.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt lóe ra một tia linh quang, ngay sau đó điều khiển phân thân lực lượng của mình hướng về phía trụ năng lượng mà bay thẳng vào trong.

Chỉ phi hành trong nháy mắt trong hư không, phân thân lực lượng cũng đã tiến thẳng vào bên trong của trụ năng lượng. Trong quá trình này cũng không có xuất hiện ra bất cứ dấu hiệu bài xích hoặc là hấp thụ nào cả. Chỉ thoáng chút nhỏ tạm dừng ngắn ngủi, phân thân lực lượng đã đâm sâu thẳng vào bên trong. Tính chất động tác của hần cũng là tính chất như một giọt nước biển bay thẳng vào trong hải dương vậy. Cũng có một chút gợn sóng nhộn nhạo lên, nhưng mà cực kỳ yếu ớt.

Cũng trong nháy mắt khi phân thân lực lượng tiến vào trong trụ năng lượng, bên trong đầu của Phó Thư Bảo đột nhiên biến thành một mảnh trắng xóa. Tất cả ý niệm trong đầu của hần, tất cả những dự vọng cũng đều bị quét sạch hết. Trong nháy mắt đó, toàn bộ linh hồn của hần tựa hồ như cũng đã được tinh lọc cùng với tiến hóa. Loại cảm giác như vậy, tự nhiên chính là thông qua mối liên hệ tinh thần cùng với phân thân lực lượng mà tạo thành. Trên thực tế, mối liên hệ giữa hần cùng với phân thân lực lượng cũng giống như là mối quan hệ giữa một giọt nước cùng với một chậu nước. Phân thân lực lượng chính là một bộ phận của hần. Cho nên, những gì mà phân thân lực lượng cảm nhận được, hần cũng có thể cảm nhận được. Những gì mà phân thân lực lượng nhìn được nghe được, hần cũng đồng dạng có thể nhìn được cùng với nghe được.

Phân thân lực lượng vừa mới tiến vào trong trụ năng lượng, Phó Thư Bảo liền ngay lập tức nghe được rất nhiều rất nhiều những thanh âm. Đó là thanh âm có người đang nói chuyện. Những người khác nhau, ở những địa điểm khác nhau, nội dung cũng về các sự kiện khác nhau. Mỗi một cái thanh âm cũng đều có thái độ độc lập, không chút nào đồng nhất cả. Những cái thanh âm này tựa hồ cũng không phải là đến từ cùng một cái thời gian, có chút xa xưa, có chút còn hơn cả xa xưa nữa. Phảng phất như là trụ năng lượng này đã đem chúng nó thu nhập lại, tại cái thời điểm xuyên qua hàng vạn năm, mười vạn năm, thậm chí càng lâu xa hơn trong dòng trường hà thời gian mà truyền tống thẳng vào bên trong lỗ tai của hần vậy.

Có thanh âm cũng còn có ảo giác nữa. Thân ảnh của những người đang nói chuyện kia ở trong mảnh bạch quang dần dần hiện lên rõ ràng hơn. Đầu tiên những hình dáng này có chút mơ hồ, sau đó dần dần hiện rõ ràng lên. Vì thế, từng cái, từng cái khuôn mặt lạ lẫm không chút quen thuộc xuất hiện ở bên trong đầu óc của Phó Thư Bảo. Những khuôn mặt này già nua có, trẻ tuổi có, xinh đẹp có, dữ tợn có, thiện lương có... Không một khuôn mặt nào giống nhau cả.

Thành thị cũng dần dần hiện ra, có con đường, có cửa hàng, còn có cả những con tuần mã cùng với xe ngựa đang chạy trên đường lớn nữa. Ngắm nhìn bốn phía, đem cảnh tượng bốn phía xung quanh thu hết vào trong mắt. Ở trong óc của Phó Thư Bảo lại hình thành nên một cái cảnh tượng vô cùng quen thuộc. Những thứ hiện ra trong đầu hần, đó chính là Di Vong Chi Khư!

Di Vong Chi Khư, Thủ đô của Luyện Quốc, đã bị bao phủ bên trong dòng sông dài của lịch sử. Hiện tại, nó lại quay lại thời điểm sống lại, dùng loại phương thức quỷ dị này mà sống lại.

Vừa ngẩng đầu lên, thì Khởi Nguyên Chi Thụ cao ngất trong mây, khổng lồ che trời liền tiến vào trong mắt hần. Tâm thần của Phó Thư Bảo phảng phất như là đã bị một loại dẫn dắt khó có thể nói nên lời. Dưới sự khu động ý niệm của hần, phân thân lực lượng hướng vào trong Khởi Nguyên Chi Thụ mà lao thẳng vào.

Một cái quảng trường toàn vẹn, còn có cả toàn Hoàng cung xây dựng bên cạnh tòa quảng trường kia nữa. Khởi Nguyên Chi Thụ đứng sừng sững ở trung tâm của quảng trường, tán lá cây khổng lồ che lấp hoàn toàn

bầu trời. Tòa Hoàng cung trang nghiêm đại khí cũng không thiếu khuyết ánh sáng chiếu rọi, luôn luôn có từng đợt từng đợt quang mang từ trong cành lá xuyên qua khe hở mà chiếu rọi xuống dưới, mang đến quang minh cùng với ấm áp.

Ở bên trên quảng trường, đám quý tộc cùng với thành viên Hoàng thất quần áo hoa mỹ đang không ngừng đi đi lại lại, cười nói cái gì đó. Ở chung quanh bọn họ, hơn một ngàn những thị vệ giáp trụ tiên minh, vũ khí hoàn mỹ hình thành nên một cái khu vực bảo hộ, bất luận kẻ nào cũng không được tiếp cận. Nhưng mà bọn họ cũng không có ngăn cản lại phân thân lực lượng. Trong tầm mắt của bọn họ, tựa hồ là căn bản không có sự tồn tại của phân thân lực lượng!

Kỳ thật, cái phiên thành thị này, tất cả những cảnh tượng, tất cả những cảnh vật vốn có, tất cả những thanh âm, toàn bộ cũng đều là hư vô không tồn tại. Với góc độ của Phó Thư Bảo mà nhìn nói, thì toàn bộ hết thảy những cái này cũng đều là một cái trò chơi máy tính mà thôi. Cả cái thế giới này đều là giả thiết, chỉ có mỗi mình hắn là người chơi, toàn bộ còn lại đều là giả lập cả.

Đương nhiên, cái này chỉ gần như là góc độ cảm thụ mà thôi, chứ cũng không phải là trò chơi giả thiết, Phó Thư Bảo cũng không phải là người chơi.

Thời điểm khi mà Phó Thư Bảo thông qua phân thân lực lượng tiến hành quan sát đám thành viên Hoàng thất, quý tộc kia, một tiếng chuông nặng nề đột nhiên xao vang. Đám thành viên Hoàng thất, quý tộc đang nói chuyện phiếm kia cũng đột nhiên đình chỉ cười nói, biểu tình trang trọng hướng về phía Khởi Nguyên Chi Thụ tụ tập lại.

Phó Thư Bảo rất dễ dàng nhìn thấy lão Hoàng đế trên người đang mặc hoàng bào, là một vị lão giả biểu tình tinh thần vô cùng cơ trí. Ở bên cạnh của hắn còn có một cô gái khoảng chừng mười sáu, mười bảy tuổi, còn có một gã thanh niên khoảng chừng hai mươi mấy tuổi nữa. Từ trên diện mạo mà nhìn, thì ba người này tựa hồ có quan hệ huyết thống trực tiếp, hình dáng bề ngoài giống nhau đến bảy tám phần.

Nghe đám người bên dưới quỳ xuống bái kiến Hoàng thượng cùng với Vương tử, Công chúa, trong lòng Phó Thư Bảo liền hiểu ra. Quả nhiên là như vậy. Cô gái cùng với gã thanh niên kia cũng đều là nhân vật quan trọng của Luyện Quốc. Một người là con gái của Hoàng đế, một người là con trai của Hoàng đế.

Mà nhìn tình cảnh này, tựa hồ chuyện tình bọn họ sắp làm là muốn đi tế bái Khởi Nguyên Chi Thụ.

Cũng chỉ có các hoạt động tế bái của thành viên Hoàng thất mới có được trường hợp đồ sộ như thế.

Hoạt động tế bái cũng không có kéo dài bao lâu liền tuyên cáo chấm dứt. Dưới sự hộ tống của đám thị vệ, các thành viên Hoàng thất đều hướng về phía bên trong Hoàng cung mà đi tới. Dân chúng bốn phía xung quanh quỳ xuống đưa tiễn, lão Hoàng đế khẽ nắm tay của Công chúa, liên tục phất tay chào thần dân.

Tại thời điểm Phó Thư Bảo cho rằng sắp sửa phải chấm dứt, đột nhiên gã Vương tử Luyện Quốc kia lại hướng về phía phân thân lực lượng đi thẳng tới, bốn mắt nhìn chăm chăm nhau, không hề có bất cứ dấu hiệu báo trước nào cả. Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh ngạc nhiên:

- Không có bất cứ người nào có thể phát hiện ra phân thân lực lượng của ta, chẳng lẽ gã Vương tử Luyện Quốc này có thể phát hiện ra sao? Sẽ không a! Hắn căn bản là không có tồn tại! Phân thân lực lượng của chúng ta chính là ở bên trong thế giới hư ảo. Trụ năng lượng không biết dùng phương thức gì mà bảo tồn thế giới hư ảo này, cũng không biết vì cái gì lại mở ra trước mặt của ta. Nhưng mà có thể khẳng định một điều chính là, những gì mà phân thân lực lượng nhìn thấy, hết thảy đều là không tồn tại, đều là hư ảo cả...

Trong lúc Phó Thư Bảo còn đang kinh nghi, Vương tử Luyện Quốc thể nhưng cũng không có chút tạm dừng, lập tức đi tới trước mặt của phân thân lực lượng, đi tới vị trí càng gần hơn nhìn về phía phân thân lực lượng.

Đột nhiên trong lúc đó, toàn bộ những thành thị hư ảo, thị vệ, thành viên Hoàng tộc, quý tộc cùng với dân chúng... cũng đều tiêu thất hết, còn lại cũng chỉ còn có Khởi Nguyên Chi Thụ khổng lồ che trời cùng với Vương tử Luyện Quốc mà thôi.

Sự khẩn trương của Phó Thư Bảo đột nhiên gia tăng lên đến mức độ trước giờ chưa từng có. Hắn nhìn chăm chăm về phía Vương tử Luyện Quốc tuần dật phi phạm trước mặt mình. Hắn cảm giác được hắn càng ngày càng tiếp cận với chân tướng. Có lẽ, chân tướng chính là ở trên người của Vương tử Luyện Quốc. Chỉ cần

Vương tử Luyện Quốc mở miệng, nói cho hắn biết, hắn liền có thể bài trừ đi hết thảy những mê hoặc trong lòng.

- Người... nhìn thấy ta?

Phó Thư Bảo mượn phân thân lực lượng nói một câu.

- Mệnh vận của ngươi, đã xác định rồi!

Vương tử Luyện Quốc đột nhiên nói.

- Cái gì? Người là có ý tứ gì? Người thật sự có thể nhìn thấy ta? Chẳng lẽ ngươi là chân thật sao?

Vương tử Luyện Quốc lại xoay người rời đi, từ đầu đến cuối cũng chỉ có để lại một câu nói. Những lời này, lại khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy kỳ diệu khó hiểu, trong lòng chợt thấy hoang mang.

- Này! Từ từ đã! Người một phen nói cho rõ ràng a!

Phân thân lực lượng nhất thời đuổi theo.

Chỉ trong chớp mắt, Vương tử Luyện Quốc lại đột nhiên biến mất ở bên trong mảnh bạch quang chói mắt.

573. Chương 505: Tiên Hóa

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 505: Tiên Hóa

Luồng bạch quang chói mắt giống hệt như một dòng triều tịch cuồng dã, thổi quét hết thảy mọi thứ, đánh sâu vào hết thảy mọi thứ, ngay cả phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo cũng không tránh thoát khỏi, là thứ đầu tiên bị cuốn vào trong đó. Chỉ trong phút chốc...

Ầm!

Cảm giác lực lượng đánh sâu mạnh mẽ tràn ngập khắp nơi trong óc của Phó Thư Bảo.

Oanh!

Phân thân lực lượng rất nhanh bị đẩy văng ra ngoài.

Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện ra, thể tích của phân thân lực lượng đã mở rộng ra thêm không ít lần, lực trường lực lượng cũng cường đại thêm vài phần. Thông qua liên hệ tinh thần, Phó Thư Bảo đã trong lúc nhất thời liền đưa ra được một cái kết luận khủng bố, đó chính là phân thân lực lượng của hắn đã phóng vọt lên, trở thành một Lực sĩ cảnh giới Vĩnh Hằng lực Tam trọng!

Trình tự cảnh giới tu vi lực lượng cũng chỉ là một loại miêu tả mà thôi. Trên thực tế, sau khi phân thân lực lượng từ bên trong trụ năng lượng đi ra, cũng không chỉ có lực lượng càng trở nên cường đại hơn, mà trên người của nó cũng còn mang theo một ít đặc tính năng lượng tương tự với trụ năng lượng.

Phân thân lực lượng bởi vì trụ năng lượng kia mà trở nên cường đại hơn, hơn nữa lại đột nhiên thay đổi tính chất, như vậy cũng chỉ có thể nói là trụ năng lượng đã rót vào bên trong phân thân lực lượng một ít năng lượng của chính nó. Cái này cũng giống như là đi chân trần hành tẩu bên trong nước bùn vậy, một cước đặt xuống, khiến cho nước bùn dính đầy chân.

Một cái phân thân lực lượng như vậy mà để cho nó trống rỗng phiêu tán, không thể nghi ngờ chính là lãng phí của trời. Đột nhiên phát hiện ra phân thân lực lượng phát sinh ra dị biến, Phó Thư Bảo lập tức liền nghĩ tới muốn đem hắn đi luyện hóa tu luyện. Sau đó không chút do dự, hắn liền lập tức đem phân thân

lực lượng triệu hồi đến trước người mình, phát ra Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hành luyện hóa tu luyện.

Trước kia, hắn đã từng tiến hành qua loại tu luyện luyện hóa phân thân lực lượng như thế này. Tuy rằng cũng có thể đạt được những kết quả tu luyện rất lớn, nhưng mà chung quy cũng chính là luyện hóa năng lượng lực lượng của chính mình mà thôi. Mặc dù cũng có chút tăng lên, nhưng mà cái loại hiệu quả này cũng có hạn. Hiện tại thì bất đồng rồi, phân thân lực lượng không ngờ vô tình cường đại lên rất nhiều lần, tuyệt đại đa số năng lượng của nó cũng không phải là thuộc về bản thân hắn, mà là do trụ năng lượng cấp cho. Luyện hóa một cái phân thân lực lượng như vậy, cũng liền biến thành luyện hóa năng lượng của trụ năng lượng a!

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hành luyện hóa một chút phân thân lực lượng, bên trong thân thể của Phó Thư Bảo chảy xuôi một cỗ năng lượng lực lượng trước giờ chưa từng có. Cái loại cảm giác này, giống như là một cỗ dòng nước Thánh tuyền do thiên địa vạn vật, hết thủy sinh linh dựng dựng ra, đang chảy xuôi trong dòng máu của hắn, không ngừng chảy qua xương cốt cùng với bên trong tế bào, cuối cùng lại tiến vào trong đại vũ trụ, cũng chính là cuối cùng biến thành một bộ phận thân thể của hắn.

Trong quá trình luyện hóa này, cái mà hắn nhận được cũng không chỉ có là sự tăng cường trên mặt tu vi lực lượng, mà còn có một vài cái biến hóa thần kỳ khó có thể nào nói nên lời. Những cái biến hóa này cùng với trụ năng lượng có sự quan hệ đặc thù, thế nhưng lại có thêm tính chất như thiên mã hành không, có thể cảm giác được, thế nhưng lại không thể nhìn thấy!

Cái này chính là linh tính!

Trong quá trình lặng lẽ luyện hóa, Phó Thư Bảo đã nhận được sự biến hóa linh mãnh nào đó. Cái này giống như là một gốc cây cỏ đại bình thường vậy, dưới sự làm dịu của Thánh tuyền, cuối cùng tiến hóa thành một gốc Linh thảo nào đó, có được những tính chất thần kỳ bất ngờ. Thậm chí trải ra quá trình tiến hóa, những gốc Linh thảo còn có thể biến thành một cái sinh linh kỳ lạ nào đó, biến hành nhân hình, có thể nói tiếng người, có thể làm được của con người...

Oanh!

Một thanh âm chấn động vang lên. Cũng không chỉ có là chấn động thân thể, mà còn có chấn động về ý thức nữa. Ngay trong nháy mắt sau khi chấm dứt luyện hóa, thân thể của Phó Thư Bảo đột nhiên tự động huyền phù bay lên, phát ra hào quang vạn trượng.

Trong lúc tiến hành luyện hóa phân thân lực lượng, đột nhiên bất ngờ, tu vi lực lượng của hắn thế nhưng lại đột phá cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhất trọng, tiến nhập vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng!

Có một vài người, đồng dạng cũng là Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, từ cảnh giới Nhất trọng muốn đột phá lên đến cảnh giới Nhị trọng, cần phải có thời gian lên đến mười năm, thậm chí là nhiều hơn mười năm mới được. Thậm chí có người dùng thời gian cùng với tinh lực cả đời mình cũng đều không thể đột phá nổi. Phó Thư Bảo cũng là bởi vì một lần mạo hiểm ném thử, một lần không cẩn thận, không ngờ liền đạt được!

Có một vài người nghĩ muốn phát tài, phí sức làm lụng, thế nhưng cả đời lại vẫn khốn cùng. Có một vài người không nghĩ muốn phát tài, làm vừa đủ ăn, thế nhưng một ngày nào đó di đạo, lại không cẩn thận nhặt được một món bảo bối, đủ ăn đời ăn cũng không hết. Giờ phút này cái mà Phó Thư Bảo gặp phải, đại khái chính là cái loại vận khí này. Duy nhất bất đồng chính là, đối với việc tu luyện lực lượng, hắn luôn luôn đặc biệt chăm chỉ.

Đây chính là một cái kỳ ngộ!

Huyền phù ở bên trong hư không, cảm thụ được sự biến hóa kỳ diệu của thân thể cùng với tu vi lực lượng, trong lòng Phó Thư Bảo cũng nhịn không được phát ra một tiếng cảm thán nhân nhật, thậm chí khen hắn là vô tình giẫm phải phân chó, đạt được đại bảo tàng. Cái phân chó này cũng không phải là phân chó bình thường, tuyệt đối là phân của một đầu Thần Cầu nào đó a...

Đem toàn bộ sự tình cẩn thận hồi tưởng lại một lần, Phó Thư Bảo lại một lần nữa quét sạch hết thủy mọi

tập niệm trọng lòng mình, đem sự kích động, nghi hoặc của chính mình toàn bộ quẳng sạch hết, để cho chính mình yên lặng suy ngẫm cẩn thận lại. Một lúc sau đó hấn lại ngưng luyện ra một phân thân lực lượng khác nữa, đưa nó đi vào bên trong trụ năng lượng.

Cái phân thân lực lượng này tuy rằng so với tất cả các đầu phân thân lực lượng trước kia hấn từng ngưng tụ ra cũng đều cường đại hơn, nhưng mà so với phân thân lực lượng sau khi đi ra khỏi trụ năng lượng kia thì lại yếu hơn rất nhiều.

Dựa theo những ý nghĩ cùng với suy đoán của Phó Thư Bảo, sau khi phân thân lực lượng này tiến vào trong trụ năng lượng, thông qua liên hệ tinh thần với phân thân lực lượng, hấn sẽ lại một lần nữa nhìn thấy tòa thành thị hư ảo kia, còn có thể tìm ra được những manh mối tương quan khác. Thời điểm đi ra, cái phân thân lực lượng kia vẫn như trước có thể mang theo năng lượng lực lượng mà trụ năng lượng cấp cho, còn có linh tính siêu phàm nữa. Nhưng mà kết quả lại hoàn toàn không giống với những gì mà hấn tưởng tượng.

Lúc này đây sau khi phân thân lực lượng tiến vào trong trụ năng lượng, không có xuất hiện bất cứ ảo giác nào cả, cũng không có thanh âm nói chuyện, lại càng không có tồn tại bất cứ người hay vật nào cả. Cái phiên thể giới mảy phân thân lực lượng tiến vào, toàn bộ chỉ là một mảnh thể giới tuyết trắng, thuần túy chỉ là năng lượng lưu động, vĩnh hằng không ngừng. Ngoại trừ năng lượng lực lượng cùng với linh tính ra, phân thân lực lượng cũng không hề nhìn thấy bất cứ thứ gì cả, cũng không nghe thấy bất cứ thứ gì cả, chỉ thuần túy là thể giới năng lượng cùng với một mảnh trống rỗng mà thôi.

Ở bên trong trụ năng lượng một khoảng thời gian rất dài, không ngờ cũng không có một chút dấu hiệu thay đổi nào cả. Trong lòng Phó Thư Bảo thất vọng đến cực điểm, chỉ đành phải để phân thân lực lượng rời khỏi trụ năng lượng. Sau khi rời khỏi, hấn lại phát hiện ra, lúc này đây tuy rằng phân thân lực lượng cũng có mang ra một phần năng lượng lực lượng mà trụ năng lượng cấp cho cùng với một phần linh tính, nhưng mà cường độ lại tương đối hữu hạn. Nếu như tiến hành luyện hóa nó, ý nghĩa cũng không phải là quá lớn.

Chẳng qua là Phó Thư Bảo cũng không có từ bỏ việc luyện hóa, vẫn đem cái phân thân lực lượng kia tiến hành luyện hóa, đạt được một chút ưu đãi.

Chỉ cần là ưu đãi, cho tới bây giờ hấn cũng đều chưa từng chê ít.

Sau khi luyện hóa chấm dứt xong, trong lòng Phó Thư Bảo thoáng trầm hồi:

- Trụ năng lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ cấp cho ta ưu đãi, nhưng mà chỉ là lần đầu tiên mới có chỗ ưu đãi thật lớn, những lần sau cũng chỉ là tương đối hữu hạn mà thôi. Cái này là do nguyên nhân gì vậy? Còn nữa, lần đầu tiên ta có thể nhìn thấy Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên, nhìn thấy được Hoàng đế, Vương tử, Công chúa của Luyện Quốc. Mà Vương tử còn có nói với ta những lời nói kỳ diệu khó hiểu kia nữa, cái gì mà vận mệnh của ta đã được xác định rồi. Hiện tại hồi tưởng lại... thời điểm đó, biểu tình của hấn, cái loại khẩu khí của hấn, phảng phất như là hấn có nhận thức ta vậy! Điều này sao có thể cơ chứ? Còn nữa, bản thân là một trong Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần của Luyện Quốc, ta vì cái gì mà một cái cũng đều không có nhìn thấy chứ?

Đủ các loại như thế, bên trong hoang mang còn có hoang mang, bên trong sự mê hoặc còn có bao hàm mê hoặc, làm cho người ta không cách nào suy nghĩ được, cân nhắc thể nào cũng đều không tìm ra được manh mối.

Quay trở lại Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, Phó Thư Bảo cũng không dám đi nói chuyện với đám người Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên, mà trực tiếp tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật, tiến hành sửa luyện Chiến sĩ Thạch Tượng. Còn lại hơn bốn trăm Chiến sĩ Thạch Tượng cũng đến từ Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước, đều là các Chiến sĩ Thạch Tượng vô cùng cường hấn. Một khi sửa luyện xong, Quân đoàn Luyện Ngục của hấn cũng liền được thành lập.

Tại cái thời điểm kia, cho dù là Lực sĩ Mặc Lan Lý Sự mang theo một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của nàng ta giết thẳng đến Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành đi chăng nữa, hấn cũng tự tin có thể đánh một trận.

Phó Thư Bảo lẩn trốn rất nhanh, hai nàng nữ nhân kia vốn dĩ là muốn tìm hấn đòi một chút công đạo, lại lập tức cái bóng của hấn cũng không sờ đến được, chỉ có thể trở mắt nhìn thấy Phó Thư Bảo tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật, lại bị đám Chiến sĩ Thạch Tượng hoàn toàn chịu sự khống chế của hấn thủ vững Sinh chi Không gian Trữ vật, không thể nào tiếp cận đi vào được. Hai nàng nữ nhân nhất thời cần

rằng nghiêng lợi, không ngừng đứng bên ngoài mà mắng chửi ngấp trời. Cái gì mà kẻ bạc tình, đại sắc lang, mèo ăn vụng... đủ các loại từ ngữ, dày dày đặc đặc, giống như là Trường Giang và Hoàng Hà sóng vỗ liên hồi, miên man không dứt vậy.

Nhưng mà, tuy rằng Phó Thư Bảo cũng chỉ xuất hiện bên trong Thần Miếu một khoảng thời gian thật ngắn, nhưng mà những người nhìn thấy hắn, ai nấy cũng đều cảm giác được sự biến hóa rõ ràng trên người của hắn vậy. Đầu tiên chính là cường độ của lực trường lực lượng, những người nhận lực inh một chút, liền đều có thể nhìn ra, đó là lực trường lực lượng của tu vi cảnh giới gì.

Tiếp theo chính là từ trên người của hắn đột nhiên xuất hiện một loại linh tính thần kỳ nào đó. Dưới tác dụng của loại linh tính kia, mọi người cảm giác được hắn giống như biến thành một loại được hiệu hình người nào đó, hơn nữa còn là loại được liệu hình người phi thường trân quý nữa.

- Tò mò thật a! Thiếu gia như thế nào lại đột nhiên tựa như thay đổi hoàn toàn thành một người khác vậy? Từ trên người của hắn, ta không ngờ lại ngửi được một cỗ hương vị thơm ngát nhàn nhạt. Cảm giác này giống như là đã ăn được một loại Linh thảo nào đó vậy, giống như là Linh Sâm chẳng hạn... Này, các người có cảm giác được hay không?

Hồ Giang Phong cảm thán nói.

- Đương nhiên là cảm giác được rồi! Chẳng qua, ta cảm giác nhìn như là loại Thiên Niên Linh Chi thì phải, chứ không phải là Linh Sâm đâu!

Bên trong Bách nhân đội của Hồ Tộc, ngay lập tức có một chiến sĩ Hồ nữ bộ dáng cực kỳ yêu mị ứng tiếng trả lời.

Lại có thêm một chiến sĩ Hồ nữ cười nói:

- Các người đang nói cái gì vậy? Thiếu gia từ lúc nào lại có thể biến thành Linh thảo dùng để ăn được? Đó không phải là các người nghĩ muốn ăn hắn sao? Với thực lực hùng hậu của thiếu gia, hắn là ý chí hùng tài vĩ lược, hi hi... hắn thật ra là nam nhân ai tới cũng không cự tuyệt a...

- Thối tha! Chỉ biết nói những lời bậy bạ a...

Một mảnh nghị luận vang lên, có đứng đắn cũng có không đứng đắn.

Hai người Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi vốn dĩ đang hăng say mắng chửi ngấp trời, lúc này cũng đã đình chỉ mắng chửi lại, tinh tế hồi tưởng lại bộ dáng của Phó Thư Bảo lúc trước khi tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật. Rất nhanh các nàng cũng đã đạt được những phán đoán tương tự. Tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo tựa hồ như đã kỳ mã hoành không, một hơi tiến lên cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng rồi. Hơn nữa ở trên người của hắn đã bắt đầu tản mát ra một cỗ hương vị thơm mát nhàn nhạt nào đó, cực kỳ có linh tính. Cả người hắn đột nhiên giống như là thoát thai hoán cốt vật, đã tiến vào trong một cảnh giới mới mẻ nào đó. Điều này, toàn bộ thân thể cùng với tinh thần của hắn cũng vậy.

- Cái tên gia hỏa kia, luôn lấy một loại tốc độ quỷ dị như vậy mà gia tăng lên tu vi lực lượng. Chẳng lẽ cuối cùng hắn sẽ trở thành một vị Thần linh siêu việt hết thảy mọi cảnh giới đã biết hay sao? Quả thật là có khả năng a! Hiện tại ta ở đây mắng trộm hắn, trách cứ hắn, chẳng phải là đang trách cứ Thần linh hay sao? Ông trời của ta a... Chuyện tình thần kỳ nhất chính là, ta không ngờ lại có thể cùng Thần linh ngủ chung, làm những loại sự tình kia... Hi hi...

Trong lòng của hồ ly tinh trần ngáp các loại ý tưởng loạn thất bát tao. Những biến hóa của Phó Thư Bảo khiến cho nàng có cảm giác kiêu ngạo cùng vinh hạnh. Một chút tình tự phản đối trước kia, vào lúc này sớm đã biến mất sạch sành sanh rồi.

- Ta trước giờ vẫn luôn ảo tưởng nghĩ muốn đuổi theo kịp tu vi lực lượng của hắn. Nhưng mà, hiện tại ta mới phát hiện ra, cái loại ý tưởng này của ta là ngây thơ đến mức nào a! Cả đời này của ta chỉ sợ không bao giờ đuổi theo kịp hắn được! Chẳng qua... Như vậy có sao đâu? Hắn là nam nhân của ta, ta chính là nữ nhân của hắn a!

Trong lòng của Độc Âm Nhi cũng có ý tưởng như vậy, cũng cảm thấy kiêu ngạo đối với sự tiến bộ của Phó Thư Bảo, cũng bởi vì nàng là nữ nhân của Phó Thư Bảo mà cảm thấy vinh hạnh mà kiêu ngạo.

Chẳng qua, hai nàng nữ nhân này trong lúc lơ đãng liếc mắt nhìn thấy nhau, trong ánh mắt liền lóe lên tia lửa, bộ dáng cực kỳ không chút hữu hảo.

Mặc kệ nói thế nào, là thê tử có danh phận cũng được, hay là thê tử không có danh phận cũng được, các nàng cũng đều là nữ nhân của Phó Thư Bảo cả. Điểm này, trong lòng các nàng cũng đều hiểu rõ. Một khi đã đặt ở trên người của chính mình, có thể cùng thăm dò cái gã nam nhân huyền bí mà khoái hoạt kia, đó đã nói lên rằng đây cũng là một loại duyên phận.

Nghe nói, duyên phận cũng đều là do ông trời an bày a!

Như vậy, còn kháng cự cái lông chim gì nữa chứ?

Cứ việc ngoan ngoãn mà nằm xuống, sự khoái hoạt sẽ như cũ giáng xuống trên người mình mà thôi, tội tình gì mà tự đi tìm phiền não cơ chứ?

Như vậy là tốt nhất, cứ việc bảo trì hiện trạng như cũ mà thôi!

Như vậy, hiện trạng chính là...

- Ả nữ nhân ngực lép kia, cái bộ dáng thanh cao thối tha ấy, có cái gì giỏi đâu cơ chứ? Không ngờ dám lên mặt với ta, ta phi!

Trong lòng hồ ly tinh đang suy nghĩ như vậy.

- Ả hồ ly tinh thối tha không biết xấu hổ kia, phá hoại gia đình người ta, không ngờ lại còn có thể đường đường chính chính như vậy? Không phải chỉ có bộ ngực lớn hơn ta một chút thôi sao? Tục ngữ nói không sai, gái ngực to thì đầu ngốc nghếch! Ả ta chỉ là một đầu hồ ly tinh còn ngốc hơn cả heo nữa, bị lão công ta đùa bỡn lại còn tự mình đắc ý! Ta phi... Lão công ta chơi đùa chán chê người rồi, còn không phải sẽ xem người như ả đàn bà dâm dăng mà quăng ném đi sao?

Đây cũng là suy nghĩ trong lòng của Độc Âm Nhi. Góc độ của nàng, tương đối kém tinh tế một chút.

Những suy nghĩ trong lòng của hai người, một khi để cho người còn lại nghe được, tuyệt đối là sẽ dẫn đến cuộc chiến tranh gia đình cực kỳ kinh khủng. Chẳng qua cũng may là cả hai cũng đều không biết, cho nên cũng đều bình an vô sự cả.

574. Chương 506: Mai Phục

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 506: Mai phục

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ầm ầm ầm!

Tiếng bước chân như thủy triều cuộn chảy không ngừng cuốn tới. Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng mỗi một lần đặt chân xuống bước đi, thì mặt đất dưới chân bọn chúng cũng đều vì vậy mà rung động một trận. Phía sau một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, lại là một đám nữ chiến sĩ thân mặc bì giáp màu đen, trên người mang nổi tiền Luyện Lực Khí, tay cầm kiếm cùng với tấm chắn. Đi trước nhất đội ngũ kia chính là Mặc Lan Lý Sự.

Sau khi Phó Thư Bảo trốn mất được ba ngày, nàng ta rốt cuộc cũng tìm ra được Địa Hạ Cảnh Khẩu Chi Thành. Nàng ta cũng phát hiện ra, năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng bên trong Thần Miếu Luyện Hoa Nữ Thần đã bị đổi thành năm trăm pho tượng đá chân chính! Một hồi phản loạn công nhiên như thế,

khiến cho kế hoạch của nàng ta bị ảnh hưởng rất lớn. Bất luận như thế nào, nàng ta cũng đều không thể thừa nhận. Trước khi tiến vào Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành, nàng ta đã hạ quyết tâm, phải giết sạch hết thảy mọi người bên cạnh Phó Thư Bảo, sau đó bắt sống Phó Thư Bảo.

Một Phó Thư Bảo không có nanh vuốt gì, ở trong mắt của nàng ta liền giống như là một con thỏ trắng nhỏ, một con cừu mà thôi.

Trụ năng lượng bên trong Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành mặc dù khiến cho Mặc Lan Lý Sự cảm thấy rung động thật lớn, còn có những kênh đào ngầm dưới lòng đất, còn có tòa thành phế tích bị rễ cây bao phủ kia, tất cả những thứ này cũng đều là những cảnh tượng mà nàng ngay cả tưởng tượng cũng đều không tưởng tượng ra nổi. Chẳng qua, bí mật của Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành kia mặc dù thật lớn, nhưng mà còn xa xa mới so sánh được với quyết tâm mãnh liệt muốn bắt giữ Phó Thư Bảo, giết sạch mọi người bên cạnh hân của nàng.

Tiến vào trong Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành tìm kiếm không được bao lâu, Mặc Lan Lý Sự liền đem tầm mắt tập trung lên Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước bên trên vách núi đen kia. Nàng nhìn thấy bốn khóa viên cầu không ngừng huyền phù, vận chuyển trên hư không chung quanh Thần Miếu, cũng điều tra ra được bốn tầng lực lượng hộ tráo cũng không phải là vô cùng mạnh mẽ kia.

- Nghĩ muốn bằng vào bốn cái Luyện Lực Khí liền có thể giống như một con rùa rút vào trong cái mai an toàn của mình rồi à? Thật sự là khôi hài!

Khóe miệng nhếch lên nụ cười khinh miệt, thân ảnh Mặc Lan Lý Sự đột nhiên biến mất, chỉ trong chớp mắt, nàng đã xuất hiện bên cạnh hộ tráo của Thần Miếu. Một nắm tay nhìn qua cực kỳ mềm mại âm âm đập thẳng xuống.

Một tầng hào quang hỏa diễm đột nhiên xuất hiện, bao trùm lên trên nắm tay của Mặc Lan Lý Sự, gào thét đập đến. Chỉ trong giây lát nó liền ngưng tụ hóa thành hình dáng một đầu Cự long, nhe răng giương trảo, cực kỳ hung hãn va chạm cực mạnh lên trên lực lượng hộ tráo kia.

Oanh!

Lực lượng hộ tráo nhất thời bị khai mở một tầng.

Rầm rầm!

Nắm quyền của Mặc Lan Lý Sự lập tức nện lên trên lực lượng hộ tráo, lại phá khai thêm một tầng bảo hộ thứ hai. Nhưng mà lực lượng hộ tráo không ngừng luân chuyển kia, đã đem địa phương bị phá hoại rất nhanh chuyển dời sang một địa phương khác. Đợi khi Mặc Lan Lý Sự thu hồi nắm quyền lại, thì lực lượng hộ tráo trước mặt của nàng vẫn như trước biến thành bốn tầng bảo hộ hoàn hảo không chút sứt mẻ gì. Mà trong quá trình vận động di chuyển kia, địa phương đã bị phá hoại này rất nhanh sẽ được sửa chữa lại hoàn chỉnh. Cho nên trừ phi một quyền liền có thể phá vỡ được bốn tầng hộ tráo, tiến thẳng vào không gian bên trong hộ tráo kia, bằng không, cái tổ hợp hộ tráo này căn bản không có khả năng bị phá hư được.

- Hả? Cái này là Luyện Lực Khí gì? Nhìn qua cũng không mạnh, nhưng mà thậm chí ngay cả Viêm Long Quyền của ta cũng không thể phá vỡ?

Mặc Lan Lý Sự nhất thời khiếp sợ tại đương trường. Nàng ta cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua loại Luyện Lực Khí như vậy bao giờ cả, càng không gặp qua cái loại lực lượng hộ tráo tổ hợp quỷ dị như vậy.

Phải biết rằng Viêm Long Quyền của nàng là một thủ đoạn công kích cực kỳ cường hãn, đầu Hỏa long kia chính là Quyền thú của nàng ta. Viêm Long chính là Thần thú trong truyền thuyết, có được năng lực hủy diệt tất cả, lực lượng khủng bố chém ngang cả một ngọn núi. Quyền thú như vậy, cho dù trước mắt có là Thần Miếu đi chăng nữa cũng rất có thể sẽ bị phá hủy, đốt thành bụi phấn. Nhưng mà đối diện với một lực lượng hộ tráo tổ hợp như thế này, uy lực của nó ngay cả phá hủy một tầng của hộ tráo cũng không được!

Tu vi lực lượng của Lực sĩ càng cao, thì Quyền thú sẽ càng hung mãnh, hình thái cũng càng rõ ràng hơn. So với Quyền thú một mảnh mơ hồ của Phó Thư Bảo, thì Quyền thú Viêm Long của Mặc Lan Lý Sự không chỉ có được hình thái Long hình cực kỳ rõ ràng, còn có được thực lực tương đương với Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ lực nữa! Sự chênh lệch của hai người, quả thật không thể nào nói hết được.

- Ta không tin!

Sau khi sững sốt một chút, Mặc Lan Lý Sự lại đột nhiên xuất quyền, một quyền hủy diệt mang theo Quyền thú Viêm Long lại nện lên trên lực lượng hộ tráo.

Lúc này đây, ngoại trừ phá vỡ được ba tầng của lực lượng hộ tráo, thậm chí ngay cả tầng thứ tư của lực lượng hộ tráo còn xuất hiện dấu hiệu phải vỡ tan nữa! Chẳng qua cũng may là tốc độ vận chuyển của chúng thật sự quá nhanh, chỉ trong chớp mắt đã di chuyển chỗ vỡ sang chỗ khác rồi. Bằng không, không cần tiếp tục sử dụng Viêm Long Quyền, Mặc Lan Lý Sự chỉ cần đánh ra thêm một csai công kích nguyên tố nào khác nữa thôi, thì bốn tầng lực lượng hộ tráo cũng đã bị đánh tan rồi.

Mặc Lan Lý Sự chính là Mặc Lan Lý Sự, bởi vì lực lượng mà nàng ta nắm giữ cũng không phải là Đại Vô Vũ Trụ lực, mà là Hồn Nguyên lực!

Kể từ sau Đại Vô Vũ Trụ lực cùng với Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, cũng không có phân chiên thuộc tính lực lượng nữa, cũng không có cách xưng hô Lực sĩ Hồn Nguyên Cấp hay là Lực sĩ Luyện Chi Hồn Nguyên Cấp nữa. Hồn Nguyên chỉ là Hồn Nguyên, hỗn tất cả lại thành một nguyên.

Chẳng qua, Hồn Nguyên Lực của nàng ta cũng chỉ là cảnh giới Nhất trọng mà thôi.

Lúc trước Phó Thư Bảo cũng đã từng dự đoán qua thực lực của nàng như vậy, hiện tại xem như đã đạt được chứng thực rồi. lực lượng hộ tráo tổ hợp trước mắt, cho dù là Mạc Khinh Vân cũng không thể nào phá vỡ được nó. Thực lực của Mạc Khinh Vân chính là cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng hậu kỳ rồi a!

- Hừ! Chẳng qua chỉ là như vậy! Phó Thư Bảo, cái mai rùa này quả thật rất mạnh, nhưng vẫn không thể nào ngăn cản nổi ta! Phá cho ta!

- Dừng tay!

Trong lúc Mặc Lan Lý Sự giơ quyền lên, chuẩn bị tiến hành công kích lần thứ ba, thì bên trong Thần Miếu đột nhiên truyền ra thanh âm của Phó Thư Bảo. Ngay khi nàng ta thu hồi lại nắm tay, bên trong Thần Miếu đột nhiên như thủy triều truyền ra hàng ngàn người.

Chiến đội Độc Lang Tộc do Độc Âm Nhi dẫn dắt, chiến đội Hồ Tộc do Hồ Nguyệt Thiên dẫn dắt, còn có Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa. Các chiến sĩ ai nấy cũng đều giáp trụ tiên minh, sĩ khí dâng trào. Ngưng tụ lại cùng một chỗ, có khí thế như sơn nhạc, có sự hung tàn như mãnh thú. Nhưng mà, những cái này ở trong mắt của Mặc Lan Lý Sự, đều là những con kiến không chịu nổi một kích.

Phó Thư Bảo chậm rãi từ bên trong đi ra, trên người mặc Kim Lực Thần Giáp, trên vai vác Thiên Trúc Cung, bên hông đeo một đôi Xà Nha Kiếm. Những trang bị như Thiên Trúc Cung cùng với Xà Nha Kiếm trước kia có thể xem như là bảo bối, nhưng mà hiện tại đã không đủ cân lượng nữa rồi.

- Không cần phải làm âm lên như vậy!

Sau khi gọi Mặc Lan Lý Sự dừng tay, khoe miệng Phó Thư Bảo khẽ nhếch lên tạo thành một nụ cười khiến người khác cực kỳ chán ghét, nói:

- Mặc Lan Lý Sự, người làm như vậy chính là đang phá hủy mối quan hệ minh hữu của chúng ta đó a!

Mặc Lan Lý Sự giận dữ cười lớn:

- Người còn không biết xấu hổ cùng ta nói quan hệ minh hữu sao? Người đã làm chuyện gì? Ăn cắp đi năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng trong Thần Miếu, mang theo người của các người chui vào đây trốn! Là người xé bỏ minh ước trước, không phải ta! Có trách cũng chỉ có thể trách người rất tự đại. Ngày hôm nay, người có lẽ có thể sống sót, nhưng mà tất cả những người bên cạnh người đều phải chết!

- Ha ha... Người đang hù dọa lão tử đó à?

- Ta không có tâm tình cùng một tên tiểu nhân vô sỉ như người đấu miệng lưỡi! Đợi đến khi tất cả chiến sĩ, nữ nhân bên cạnh người toàn bộ đều chết trước mặt người, lúc đó ta bắt người phải quỳ gối xuống, cầu xin ta tha thứ!

- Người không muốn nghe, lão tử càng muốn nói cho người nghe! Người cho là ngày hôm nay người có thể giết chết được chiến sĩ, nữ nhân của ta sao? Sau đó còn muốn ta phải quỳ gối cầu xin người tha thứ? Người cái loại nữ nhân này, quả thật là cuồng vọng đến cực điểm a! Ta nói thẳng cho người biết, ta có thể tính ra, ngày hôm nay chính là tử kỳ của người rồi, người có tin không?

Phó Thư Bảo như cười như không nhìn về phía Mặc Lan Lý Sự ở bên ngoài lực lượng hộ tráo, bộ dáng trêu chọc cùng với khiêu khích cực hạn.

- Hừ! Như vậy chúng ta liền xem đi! Hỗn Nguyên Đại Địa Chuy Quyền!

Một tiếng thanh minh, Mặc Lan Lý Sự đột nhiên thối lui. Bên trong thân thể nàng, quang mang màu đen đột nhiên tuôn trào ra, hình thành nên một cái hình rẽ quạt màu đen. Ở bên trên cái hình rẽ quạt màu đen kia lại có một tầng hỏa diễm chói lọi không ngừng thiêu đốt, phảng phất như là đến từ thâm uyên địa vực vậy. Mà nàng ta, chính là nữ Ma Thần đến từ Địa Ngục Luyện Hỏa!

Lực công kích thuộc về Hỗn Nguyên lực, rốt cuộc mạnh mẽ dâng trào ra.

Ngay khi hắc quang hiện ra, Hỗn Nguyên Đại Địa Chuy Quyền của Mặc Lan Lý Sự còn chưa kịp phá vỡ được lực lượng hộ tráo, thì bên trên mặt đất của cảnh khẩu, năm trăm nữ chiến sĩ cùng với một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng mà nàng ta mang đến kia, lại bắt đầu lâm vào một mảnh hỗn loạn.

Thanh âm kêu la thảm thiết, máu tươi phun trào, tứ chi gãy rời... những cái này cùng trong nháy mắt phát sinh, toàn trường lâm vào trong một mảnh hỗn loạn. Mặc Lan Lý Sự mạnh mẽ quay đầu lại, phát hiện ra ít nhất có một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng đột nhiên xuất hiện, dưới sự dẫn dắt của một người, đang nhanh chóng mạnh mẽ tấn công các nữ chiến sĩ của nàng.

Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng kia, có năm trăm đầu là đến từ Thần Miếu của Luyện Hoa Nữ Thần, nàng ta cực kỳ quen thuộc với hình dáng cùng với thực lực của bọn chúng. Nhưng mà năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng còn lại, cả người dâng trào hỏa diễm, thân thể tương đối thấp bé, nhưng mà so với Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Hoa Nữ Thần lại còn cường hãn hơn nhiều.

Còn kẻ đang chỉ huy chiến đấu kia, rõ ràng chính là... Phó Thư Bảo!

Sau đó Mặc Lan Lý Sự đem tầm mắt rơi vào bên trong lực lượng hộ tráo, nàng đột nhiên tỉnh ngộ lại. Vừa rồi cùng với hắc đối thoại, chẳng qua chỉ là một cái ảo ảnh giả dối mà thôi! Mà Phó Thư Bảo chân chính, không hề ở bên trong lực lượng hộ tráo, mà là đã sớm mai phục bên trong Địa Hạ Cảnh Khẩu Chi Thành, chờ cơ hội phục kích!

Năm trăm nữ chiến sĩ sử dụng Luyện Lực Khí Nỗ có khả năng bắn chết được Lực sĩ cao cấp nhân loại, nhưng lại không có khả năng bắn chết được Chiến sĩ Thạch Tượng. Luyện Lực Khí Nỗ trong tay các nàng căn bản là không có bất cứ tác dụng nào cả. Chỉ vừa mới đối mặt, nhất thời đã bị một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng cùng hung cực ác xung phong liều chết chia năm xẻ bảy, khiến cho chết hơn phân nửa.

Một ngàn đầu năm trăm, năm trăm nữ chiến sĩ ở trước mặt Chiến sĩ Thạch Tượng hoàn toàn có thể xem nhẹ không kể đến. Mà bản thân các Chiến sĩ Thạch Tượng mà nói, các Chiến sĩ Thạch Tượng đã được Phó Thư Bảo tiến hành sửa luyện qua càng cường hãn hơn, cho nên số lượng tuy rằng ít hơn năm trăm, nhưng lại chiếm ưu thế tuyệt đối.

Chỉ trong chớp mắt, Mặc Lan Lý Sự liền phải đứng trước hai sự lựa chọn, hoặc là mặc kệ những tổn thất của thuộc hạ bên mình, tiếp tục tiến hành phá hoại lực lượng hộ tráo trước mặt, giết sạch đám chiến sĩ cùng với nữ nhân của hắn, hoặc là quay lại tiến hành dẫn dắt các Chiến sĩ Thạch Tượng tiến hành chiến đấu.

Nếu như lựa chọn cái trước mà nói, thì nàng hiển nhiên có thể phá vỡ được lực lượng hộ tráo, sau đó giết chết rất nhiều người bên cạnh Phó Thư Bảo, nhưng mà năm trăm nữ chiến sĩ dưới quyền nàng sẽ chết sạch sành sanh, mà các Chiến sĩ Thạch Tượng của nàng cũng rất có thể sẽ bị phá hủy sạch sẽ. Mà tại thời điểm đó, Phó Thư Bảo nhất định sẽ mang theo các Chiến sĩ Thạch Tượng tiến hành vây công nàng. Nếu như lựa chọn cách thứ hai mà nói, thì nàng còn có cơ hội trong lúc chiến đấu hỗn loạn mà bắt giữ lấy Phó Thư Bảo, chấm dứt tràng chiến đấu bị động này.

Mặc Lan Lý Sự cũng không phải là một nữ nhân mạnh mẽ chỉ biết dựa vào nắm quyền nói chuyện, mà ngược lại, nàng phi thường bình tĩnh. Nàng ta rất nhanh liền đưa ra sự lựa chọn chính xác. Trên người

mang theo quang mang hỏa diễm màu đen hình quạt, thân thể nàng đột nhiên lao thẳng về một phía, mục tiêu, chính là Phó Thư Bảo!

Một quyền oanh xuống, quang mang hỏa diễm màu đen hình quạt kia chợt hội tụ lại thành một đám, ngưng luyện ra Quyền thú! Lần này cũng không phải là Viêm Long thiêu đốt hỏa diễm mãnh liệt, mà là một đầu cự chuy lớn như một tòa tường thành!

Khí thể cùng với lực lượng có khả năng đập vỡ cả một tòa núi lớn, cho dù là một tòa Thái Sơn đặt trước mặt thanh cự chuy này, cũng hoàn toàn có thể bị nó đập vỡ tan thành từng mảnh!

Thanh cự chuy còn chưa kịp hạ xuống, những tảng đá khổng lồ trên mặt đất cũng đã bắt đầu vỡ ra, vang lên từng tiếng ầm ầm ùng ùng, đá vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ, phấn vụn, không ngừng văng bắn ra bốn phía xung quanh. Thế nhưng mà những sợi rễ cây bao phủ bên trên những hòn đá kia lại vô cùng quỷ dị được bảo tồn vô cùng hoàn hảo, không hề có chút tổn thương nào cả.

Với tu vi lực lượng hiện tại của Phó Thư Bảo, cho dù có mặc thêm Kim Lực Thần Giáp trên người, hẳn cũng không dám cường ngạnh đón đỡ một chiêu Hồn Nguyên Đại Địa Chuy Quyền được vận dụng bởi Hồn Nguyên lực của Mặc Lan Lý Sự!

Đối mặt với Hồn Nguyên Đại Địa Chuy Quyền, Phó Thư Bảo kỳ thật cũng chỉ là một con châu chấu nhỏ nhỏ nhảy loạn khắp nơi mà thôi!

Một kích vãn hồi toàn cục, cũng chỉ có những nhân vật siêu phàm nắm giữ Hồn Nguyên lực như Mặc Lan Lý Sự mới có thể làm được!

Thời điểm ngàn cân treo sợi tóc như thế này, một đạo bạch quang đột nhiên từ xa bay tới, chợt lóe lên, đã ngăn cản trước mặt của Mặc Lan Lý Sự.

575. Chương 507: Diệt Luân, Vân La Chết (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 507: Diệt Luân, Vân La chết (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sưu tầm:

Ầm ầm ầm!

Một thanh âm sấm chớp như là sấm động lôi minh chợt nghiêng nát thiên không mà oanh xuống. Ngay sau khi tiếng sấm truyền phát ra lại là sóng xung kích không ngừng khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Những nơi nó lan qua, tất cả mọi thứ đều bị nó hủy diệt sạch! Thậm chí ngay cả những dòng kênh ngầm bên dưới, trong khoảnh khắc này cũng tuôn trào ra hơn mười đạo cột nước khổng lồ.

Đồng dạng cũng chỉ có một kích, trong khoảnh khắc liên hóa giải xong được Hồn Nguyên Đại Địa Chuy Quyền của Mặc Lan Lý Sự, cái này cần phải có tu vi lực lượng cùng thực lực như thế nào a?

Tà áo phiêu phiêu, phong tư trác tuyệt, người đột nhiên xuất hiện ra tay ngăn chặn công kích của Mặc Lan Lý Sự cũng không phải là người khác, đúng là vị Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần đã từng bị Phó Thư Bảo lừa gạt qua một lần, Thánh An Na!

Nhìn thấy khuôn mặt thanh tú tuấn mỹ của Thánh An Na, tâm tình của Mặc Lan Lý Sự nhất thời phức tạp đến cực điểm:

- Người là... Thị nữ của Thiên Không Nữ Thần, Thánh An Na? Không nghĩ đến người nhanh như vậy đã đến được nơi này, xem ra, tin tức của ta rất là bé tắc rồi!

Thánh An Na nhàn nhạt nói:

- Người vội vàng muốn thu thập năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng còn lại của Luyện Hoa Nữ Thần, lại không nghĩ tới bị Phó Thư Bảo nhanh chân hơn giành trước, phí công một trận. Nếu như không phải bị chuyện tình này cuốn lấy, thì ta đến đây lúc nào, chỉ sợ ngay khoảnh khắc đầu tiên người đã nhận được tin tức rồi!

Dừng lại một chút, hần lại nói:

- Mặc Lan Lý Sự, người không biết là tính tình của người quá mức mãnh liệt, thế cho nên đã đem chính mình đặt ở vị trí bị người khác cô lập, lại còn vô tri vô giác nữa hay sao?

- Hừ! Người là có ý tứ gì?

- Ý tứ của ta là rất rõ ràng, ngày hôm nay người chết chắc rồi!

Trong miệng nói chuyện giết người, thế nhưng vẻ mặt Thánh An Na lại nhẹ nhàng như đang bàn chuyện phiếm nào đó vậy.

- Ha ha ha... Chỉ bằng một mình người? Thánh An Na, thực lực của người cùng ta không sai biệt bao nhiêu, nhưng mà người lại chỉ có một mình, còn ta ngoại trừ có một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, còn có Luyện Lực Khí của Thời đại Khởi Nguyên, người dựa vào cái gì mà đấu với ta? Ta khuyên người hay là hãy nhìn cho rõ tình thế, không cần ảo tưởng đối địch với ta! Chẳng qua, người có thể suy nghĩ một chút chuyện hợp tác với ta, đem những người bên cạnh Phó Thư Bảo tiêu diệt sạch, không chế hần, sau đó chờ đợi Tiếp Dẫn Chi Thuyền đến, chúng ta cùng đi Thánh Đảo, hoàn thành giấc mộng cuối cùng!

Mặc Lan Lý Sự mềm cứng cùng nói, tiến hành dụ hoặc.

Thánh An Na cười nói:

- Mặc Lan Lý Sự, người không nhìn thấy rõ ràng tình thế chính là người a! Ta và người hợp tác? Người đang nói đùa gì vậy? Chờ người tiêu diệt xong thế lực của Phó Thư Bảo, sau đó quay sang đối phó ta sao? Ta cũng không ngốc như vậy! Thời điểm có thể lấy mạng của người, ta sẽ lấy mạng của người! Cái gọi là một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của người, căn bản là không thể nào cùng Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo đối kháng được, sớm muộn gì cũng bị tiêu diệt sạch! Mà người, sẽ chết ở trong tay của ta!

Hai người đối chọi gay gắt, không có chừa chút đường lui nào.

Mặc Lan Lý Sự cười lạnh, nói:

- Được rồi! Ta thật muốn nhìn xem, bằng vào lực lượng của một mình người, làm sao lấy được mạng ta?

- Thêm ta nữa thì sao?

Thanh âm của Diệt Luân Lý Sự đột nhiên từ bên trái truyền đến.

- Tính thêm ta một phần nữa!

Ngay sau đó thanh âm của Vân La Lý Sự cũng trong lúc nhất thời từ trong không gian bên phải truyền đến.

Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự cũng không phải xuất hiện một mình, cũng đều mang theo lực lượng của mình tới. Lực lượng của Diệt Luân Lý Sự chính là ước chừng một trăm Lang Nô. Lực lượng của Vân La Lý Sự tự nhiên chính là Trư Hoàng với danh hiệu Sát Thủ Vương, còn có một chi Bách nhân đội dùng Luyện Lực Khí võ trang đến tận chân răng.

Mà cực kỳ đặc sắc chính là, chi Bách nhân đội trung tâm của Vân La Lý Sự này, toàn bộ giống như hần đều là những người lùn cẩu, dáng người thấp bé, lại trang bị một kiện Luyện Lực Khí Thuần chiều cao ngang bằng với thân người của bọn họ. Đưa ra trước trận tiền, chỉ nhìn thấy những cái Luyện Lực Khí Thuần mà thôi, căn bản không nhìn thấy thân thể của bọn họ, có cảm giác vô cùng buồn cười. Nhưng mà có thể tưởng tượng chính là, dưới tình huống không cần bất cứ động tác phòng thủ nào cả, cũng đều được phòng hộ toàn phương vị như thế, những chiến sĩ người lùn nhanh nhẹ như thế này chính là loại khó đối phó nhất!

Khuôn mặt của Mặc Lan Lý Sự nhất thời trở nên vô cùng ngưng trọng. Sự xuất hiện của Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, khiến cho nàng cảm nhận được sự uy hiếp của tử vong. Chỉ một mình Thánh An

Na thôi đã đủ cùng nàng chống lại rồi, đã ở vào thế bất bại. Nhưng mà nếu như có thêm Diệt Luân Lý Sự và Vân La Lý Sự có thực lực gần với nàng, còn có rất nhiều những lực lượng mạnh mẽ hỗ trợ, nàng nghĩ muốn không chết cũng khó.

Về phần một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, tình huống hiện tại đã cực kỳ không xong rồi, đang bị Phó Thư Bảo dẫn theo một đám Chiến sĩ Thạch Tượng số lượng đồng dạng mạnh mẽ công kích. Tại thời điểm Mặc Lan Lý Sự cùng với Thánh An Na đối thoại, Phó Thư Bảo liền thậm chí ngay cả một giây thời gian cũng không chịu lãng phí, không ngừng làm suy yếu thể lực của nàng. Ở bên trên mặt đất của cảng khẩu, sớm đã bao phủ đầy những phần chân tay đứt đoạn cùng với mảnh vỡ của các Chiến sĩ Thạch Tượng rồi.

Quang mang hỏa diễm màu đen lại một lần nữa hiện lên, lần này đây về có cường độ và khí thế mạnh mẽ chưa từng có. Dưới áp lực đối mặt với tử vong, Mặc Lan Lý Sự cũng không hề có chút bối rối nào cả.

- Ra tay đi!

Diệt Luân Lý Sự dẫn đầu động thủ trước. Hắn vừa động, hơn một trăm Lang Nô liền dang rộng cặp cánh, lao thân lên phóng thẳng về phía trước. Bọn họ đều là những vật hy sinh của Diệt Luân Lý Sự, chính là những vật hy sinh không hề luyến tiếc đối với sinh mệnh.

Diệt Luân Lý Sự vừa động, Vân La Lý Sự cùng với Trư Hoàng cùng động. Một trăm chiến sĩ người lùn lại đứng tại chỗ đợi lệnh. Vân La Lý Sự là một tên gia hỏa giảo hoạt, ở dưới thời điểm này không ngờ lại chỉ một mình ra tay, bảo tồn lại thực lực của chính mình.

Là người có lực công kích mạnh nhất, Thánh An Na cũng đã trong chớp mắt đó tiến hành công tác công kích mãnh liệt.

- Thiên Không Đại Nhật Quyền!

Trong phút chốc, bên trong Thế giới Địa Hạ có chút tối tăm tuôn ra một mảnh ánh sáng lóa mắt. Thân thể của Thánh An Na bị bao vây ở bên trong đó, giống như là một vầng thái dương chói chang treo ngang giữa thiên không, phát ra quang mang cùng với nhiệt lượng vô tận. Năm tay của nàng cũng phát ra ánh sáng chói chang. Quyền thú của nàng chính là một vầng quang luân phát ra ánh sáng chói chan.

576. Chương 507: Diệt Luân, Vân La Chết (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 507: Diệt Luân, Vân La chết (2) xem tại

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sưu tầm:

Đồng dạng là tu vi Hỗn Nguyên lực Nhất trọng, Thánh An Na cùng với Mặc Lan Lý Sự lại có thuộc tính hoàn toàn trái ngược nhau, một cái là quang minh, một cái là hắc ám.

- Cho dù ta có chết, cũng muốn lôi ngươi làm đệm lót lưng!

Mặc Lan Lý Sự tránh không đối chọi trực tiếp với Thánh An Na, mà đột nhiên xoay người đánh mạnh về phía Diệt Luân Lý Sự. Đồng thời trong lúc đó, nàng cũng phát tay một cái, tấm hắc đến từ Thời đại Khởi Nguyên đột nhiên bay ra, hóa thành một tấm cự thuẫn quang mang hắc sắc, dùng để ngăn chặn lại công kích Thiên Không Đại Nhật Quyền của Thánh An Na. Tay phải nàng phát lên, bắn ra một thanh quyền trượng dài chừng ba thước nhanh như điện xạ phóng thẳng về phía Vân La Lý Sự. Còn về phần Sát Thủ Vương tiến hành đánh lên một bên, nàng ta căn bản là không thèm để vào mắt.

Cùng một lúc đồng thời đối phó bốn đối thủ cường đại Thánh An Na, Diệt Luân Lý Sự, Vân La Lý Sự, Trư Hoàng như vậy, cũng chỉ có mỗi mình Mặc Lan Lý Sự có thể làm được. Cái tấm chắn mà hắc tung ra, chính là Luyện Hoa Thuẫn đến từ Luyện Hoa Nữ Thần tại Thời đại Khởi Nguyên, có thể hấp thu hết thủy mọi công kích. Mà thanh quyền trượng bắn về phía Vân La Lý Sự chính là Luyện Hoa Quyền Trượng

của Luyện Hoa Nữ Thần đến từ Thời đại Khởi Nguyên, cũng chính là dụng cụ tất yếu hồi sinh lại Chiến sĩ Thạch Tượng. Thời khắc này, toàn bộ cũng đều được nàng lấy ra dùng cả. Bằng vào hai món Luyện Lực Khí, nàng ta có thể đánh Thánh An Na được sự giúp công của Thánh An Na cùng với Vân La Lý Sự. Mà Diệt Luân Lý Sự dẫn dắt theo đám Lang Nô xung phong liều chết, cũng là mục tiêu mà nàng muốn giết chết.

Ầm ầm ầm!

Thiên Không Đại Nhật Quyền của Thánh An Na bị hấp thu vào bên trong Luyện Hoa Thuần, sau đó Luyện Hoa Thuần lại tự động bay trở về sau lưng của Mặc Lan Lý Sự, bảo vệ cẩn thận sau lưng nàng. Cái động tác này chỉ trong khoảnh khắc đã hoàn thành, nhanh đến trình độ khó có thể nào tin nổi.

Hắc quang thoáng hiện lên, bộc phát ra khí thế bài sơn đảo hải. Dưới cơn thịnh nộ, Mặc Lan Lý Sự đã triển khai một kích cực mạnh đối với Diệt Luân Lý Sự, là Hồn Nguyên Đại Địa Chi Chuy có vận dụng Hồn Nguyên lực!

Thanh cự chuy khổng lồ ầm ầm rơi xuống. Hàng rào phòng ngự do một trăm Lang Nô tạo thành nhất thời bị công phá, ít nhất có hơn năm mươi tên Lang Nô bị oanh kích thành thịt vụn, chết không toàn thây.

Trong khoảnh khắc xuất hiện ở trước mặt của Diệt Luân Lý Sự, nắm tay của Mặc Lan Lý Sự hung hăng oanh kích thẳng lên trên ngực của Diệt Luân Lý Sự. Cũng không có thanh âm gì vang lên, Diệt Luân Lý Sự chính là mang theo biểu tình không thể tin nổi nhìn chăm chăm vào Mặc Lan Lý Sự:

- Hồn Nguyên Thuần Túc Di Động Thuật... Người thật sự tu luyện thành công rồi?

Thanh âm vừa dứt, một ngụm máu tươi phun ra.

Nắm tay của Mặc Lan Lý Sự giống hệt như một thanh đao bén nhọn, cắm thẳng vào trong trái tim của hắn.

Ai cũng đều không ngờ nổi, Diệt Luân Lý Sự chỉ vừa mới đối mặt một cái đã bị Mặc Lan Lý Sự xử lý xong!

Một kích đắc thủ, thân thể của Mặc Lan Lý Sự đột nhiên biến mất bên trong hư không. Ngay sau đó, hư không rung động, nàng ta không ngờ trong nháy mắt đã di động đến trước mặt của Vân La Lý Sự. Quang mang hỏa diễm màu đen hội tụ lại thành Đại Địa Chi Chuy, vừa ra tay, vẫn như cũ là thủ đoạn công kích cực mạnh của nàng ta.

- Thánh An Na, người làm gì đó? Vì cái gì mà người còn chưa chịu ra tay?

Vân La Lý Sự vận phần hoảng sợ. Dựa theo ước định giữa bọn họ cùng với Thánh An Na, thì Thánh An Na sẽ gánh vác trách nhiệm công kích chủ yếu, mà hắn cùng với Diệt Luân Lý Sự chính là dẫn theo người tiến hành hỗ trợ mà thôi. Nhưng mà, tình huống hiện tại đã biến thành Mặc Lan Lý Sự vừa mới ra tay liền xử lý luôn Diệt Luân Lý Sự, sau đó lại bắt đầu đối phó với hắn.

Thân hình Thánh An Na vừa động, từ phía sau công kích thẳng về phía Mặc Lan Lý Sự.

Luyện Hoa Thuần lại bay ra phía sau lưng của Mặc Lan Lý Sự, chắn lại lộ tuyến tấn công của Thánh An Na.

Phanh!

Một thanh âm nặng nề vang lên, thân thể thấp lùn của Vân La Lý Sự nhất thời giống hệt như một tảng đá rơi thẳng xuống mặt đất. Mặc dù hắn cũng đã có tâm lý phòng bị, nhưng mà lại không có cách nào chống cự lại nổi Hồn Nguyên Đại Địa Chi Chuy vận dụng bởi Hồn Nguyên lực. Sóng xung kích lực lượng khủng bố nhất thời đem hắn oanh thẳng lên trên mặt đất.

- Phốc!

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt Vân La Lý Sự y hệt như tro tàn:

- Thánh An Na, người... người không ngờ giả vờ bị ngăn cản, để cho hắn diệt sát ta cùng với Diệt Luân Lý Sự!

Đến thời điểm này, Vân La Lý Sự đột nhiên hiểu ra được.

Hai đạo quang mang hắc bạch lưỡng sắc đồng thời thoáng hiện, Hỗn Nguyên Đại Địa Chi Chuy cùng với Đại Nhật Quyền của Thánh An Na đột nhiên đồng thời oanh kích thẳng về phía Vân La Lý Sự vừa mới đứng lên, lại lung lay muốn ngã xuống bên dưới.

Vân La Lý Sự thật sự đã đoán đúng tâm tư của Thánh An Na, cũng có thể nói là dụng ý ác tâm của nàng ta. Nhưng mà hắn đã không còn có cơ hội trả thù nữa. Tu vi lực lượng của hắn còn cách với Hỗn Nguyên Cảnh một khoảng cách nhỏ, nhưng mà chỉ một chút chênh lệch mỏng manh như một tờ giấy mỏng này, thể hiện ở trên chiến đấu, đó cũng chính là sự chênh lệch sống chết a! Đơn đả độc đấu hắn đã không có khả năng đấu nổi với Mặc Lan Lý Sự, càng không cần phải nói tới công kích cực mạnh đồng thời của cả Mặc Lan Lý Sự cùng với Thánh An Na hợp lực như vậy!

Ầm ầm ầm!

Thanh âm sấm vang chớp giệt truyền ra, trên mặt đất xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ. Chỉ thấy từng làn khói đen từ bên trong lòng đất bốc lên, cũng không nhìn thấy thi thể của Vân La Lý Sự đâu cả. Chẳng qua bốn phía trên mặt đất xung quanh cái hố sâu hoắm kia vẫn còn lưu lại đầy những bột phấn huyết nhục mơ hồ, ngoài ra còn một số mẫu vụn như là đầu ngón tay, chóp mũi này nọ...

- Tốt lắm! Hai cái tên gia hỏa vương bận này cũng đã giải quyết xong rồi, cuộc chiến đấu giữa hai chúng ta đã có thể bắt đầu rồi!

Khóe miệng của Thánh An Na không ngờ chợt nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Mặc Lan Lý Sự lạnh lùng nói:

- Hai cái tên gia hỏa này ngay cả làm một ngọn cỏ đầu đường cũng không có tiêu chuẩn, không ngờ lại ngu xuẩn đến mức chạy tìm người hợp tác, chết cũng là xứng đáng!

Đúng lúc này, tầm mắt của Thánh An Na đột nhiên dời đi, dừng lại trên người của Trư Hoàng.

- Ta thuộc phái trung lập!

Lưu lại một câu, Trư Hoàng mang theo vẻ hoảng sợ tột độ bỏ chạy mất. Thậm chí ngay cả hai nhân vật cường hãn như là Vân La Lý Sự cùng với Diệt Luân Lý Sự cũng đều bị miểu sát, nếu như hắn nghĩ muốn xuất đầu báo thù thay cho Vân La Lý Sự mà nói, quả thật là vô cùng ngu ngốc.

Thánh An Na cùng với Mặc Lan Lý Sự cũng không có xem nhân vật như là Trư Hoàng vậy đặt vào trong mắt. Mắt thấy hắn bỏ chạy, cũng chẳng có người nào đuổi theo cả.

Tràng diện nhất thời trở nên ngưng trọng tức sát hắn lên.

577. Chương 508: Cái Loại Thối Tha Gì ?

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 508: Cái loại thối tha gì ?

Dựa theo lối suy nghĩ bình thường, cho dù là Thánh An Na có nghĩ muốn diệt trừ Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, cũng phải chờ đến lúc hợp lực đánh chết xong Mặc Lan Lý Sự rồi mới tính tiếp. Nhưng mà lúc này Thánh An Na lại cực kỳ khác thường để mặc cho Mặc Lan Lý Sự đánh chết Diệt Luân Lý Sự, tiếp theo thậm chí còn hợp lực với Mặc Lan Lý Sự, oanh sát Vân La Lý Sự nữa.

Bất luận nhìn thế nào đi nữa, hành vi của Thánh An Na cũng đều là không có lý trí. Dưới tình huống còn chưa có diệt trừ được đối thủ, trước đã diệt sát minh hữu của chính mình. Tuy rằng cái loại minh hữu như Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự vậy, cuối cùng khẳng định cũng sẽ phản bội lại nàng, nhưng mà

nếu so sánh tính uy hiếp của hai người bọn họ cùng với Mặc Lan Lý Sự mà nói, thì khẳng định là Mặc Lan Lý Sự có tính uy hiếp lớn hơn rất nhiều.

- Thánh An Na, người có phải là rất nóng vội hay không? Còn chưa có lấy đi tính mạng của ta, trước hết đã diệt sát minh hữu của người rồi!

Bên trên hư không, Mặc Lan Lý Sự xoay người nhìn lại, tay trái cầm Luyện Hoa Thuần, tay phải cầm Luyện Hoa Quyền Trọng, hai món trang bị cực mạnh, trạng thái chiến đấu cực mạnh. Không có Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự nhúng tay vào, đối phó với Thánh An Na, nàng có sự tin tưởng tuyệt đối.

Thánh An Na cũng chỉ là nhàn nhạt cười:

- Như vậy không phải là tốt hơn đối với người hay sao? Thông qua bọn họ, ta cũng nhìn ra được thực lực của người! Ân, chẳng qua cũng chỉ có thực lực như vậy!

Đây chính là mục đích của Thánh An Na, diệt trừ đi hai gã minh hữu cường đại, cũng chỉ vì muốn nhìn xem một chút thực lực của Mặc Lan Lý Sự mà thôi?

- Ta hiểu rồi! Người là nghĩ muốn Phó Thư Bảo cùng với người liên thủ giết ta à? Một bên, đem một đối thủ như ta giết chết, một bên, người lại cùng với người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện mối quan hệ! Thánh An Na, người phi thường khờ dại a! Cái loại người như là Thánh An Na vậy cũng sẽ không hợp tác với người đâu! Hiện tại điều mà hân hy vọng nhìn thấy nhất chính là một trong hai chúng ta có một người chết đi, như vậy hân mới sẽ an toàn nhất! Sự giao hoát cùng với đề tiện của hân, người vĩnh viễn không thể tưởng tượng nổi đâu!

Ánh mắt của Mặc Lan Lý Sự hạ xuống mặt đất của cảng khẩu. Ở nơi đó, công tác chiến đấu đã càng ngày càng huyết tinh nóng bỏng hơn. Đám Chiến sĩ Thạch Tượng của nàng đã bị giết chết hơn phân nửa, mà tổn thương bên phía Phó Thư Bảo bên kia cũng chẳng có bao nhiêu.

Từ đầu đến cuối, tên gia hỏa kia không ngờ cũng chẳng thêm để ý đến chiến cuộc trên không trung, chỉ là muốn đánh chủ ý lên đám Chiến sĩ Thạch Tượng của nàng!

Cái gì gọi là lòng tin tuyệt đối? Đây chính là lòng tin tuyệt đối!

Đến thời điểm này Mặc Lan Lý Sự mới phát hiện ra, từ đầu đến cuối, nàng ta cũng đều không có khinh thị Phó Thư Bảo, nhưng mà vẫn như cũ đã xem thường năng lực của hân. Chỉ xét sức chiến đấu một người mà nói, thì hân thậm chí còn không thể đánh thắng nổi một người Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự, nhưng mà thậm chí Vân La Lý Sự cộng thêm cả Vân La Lý Sự nữa cũng không có cách nào ứng phó nổi với một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, cuối cùng cũng bị hủy diệt dưới tay của hân.

Cái gã tiểu nam nhân không đến hai mươi tuổi này, trên người của hân có rất nhiều thứ làm cho người ta không thể nào nhìn thấu nổi, có rất nhiều những năng lực làm cho người ta không thể nào tưởng tượng nổi. Một người như vậy, bất luận là người có cảnh giác hân thế nào đi nữa, phòng bị hân thế nào đi nữa, đến thời điểm mấu chốt, người liền phát hiện, những sự phòng bị cùng với cảnh giác này, kỳ thật cũng đều là vô dụng cả, chứ cũng không phải là xem thường hân.

Hối hận có vẻ cũng đã muộn rồi. Mặc Lan Lý Sự cũng hiểu thật rõ ràng, hiện tại cho dù nàng có giết chết Thánh An Na đi chăng nữa, cũng không có cách nào khiến cho Phó Thư Bảo đi vào khuôn khổ được. Bởi vì cái tên kia đang được một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng bảo hộ, mặt khác, mấy ngàn nhân mã của hân đến giờ phút này vẫn còn ở bên trong lực lượng hộ trảo nhân mã khoanh tay xem kịch vui!

- Người đã chuẩn bị sẵn sàng rồi chưa?

Thánh An Na thốt ra một câu, bình thản đứng đó, bộ dạng không một chút sát ý.

- Thánh An Na, người phải biết rằng, cho dù người có giết ta, người cũng sẽ không được bất cứ ưu đãi gì cả! Hơn nữa... người căn bản là không giết được ta! Người đi chết đi!

Đem hết thấy những thất bại này đều đổ hết lên trên người của mỹ nhân tóc vàng trước mặt mình, Mặc Lan Lý Sự đột nhiên động, ra tay chính là tuyệt kỹ tất sát, Hỗn Nguyên Đại Địa Chi Chuy!

Trên hư không cự chuy hiện ra, Luyện Hoa Thuần cùng với Luyện Hoa Quyền Trượng cũng đồng thời đánh thẳng về phía trước. Ba đường cùng công kích, so sánh với lần ra tay vừa rồi còn uy mãnh bá đạo hơn rất nhiều!

Thứ khó đỡ nhất, cũng không phải là Hỗn Nguyên Đại Địa Chi Chuy, mà chính là Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần. Hai thứ Luyện Lực Khí này cũng đều là do Luyện Hoa Nữ Thần lưu lại, ẩn chứa trong mình Thần lực của nàng. Một cái chủ công kích, một cái chủ phòng ngự, hình thành nên một sự phối hợp thiên y vô phòng. Cộng thêm một cái Hỗn Nguyên Đại Địa Chi Chuy, mang theo uy lực như sóng thần biển khơi, cho dù là Thánh An Na cũng rất có thể sẽ bị miểu sát!

Lực lượng uy vũ, khí thế hùng vĩ như thái sơn, còn có công kích phòng ngự phối hợp, đây chính là công kích tuyệt sát thiên y vô phòng!

Đối mặt với một tuyệt kỹ công kích hoa lệ mà bất cứ sinh mệnh nào cũng phải run sợ, thân là đối tượng bị công kích, phản ứng của Thánh An Na bình đạm một cách thần kỳ, thậm chí còn có thể nói là mỉm cười đối mặt nữa!

- Đông, Tây, Nam, Bắc! Thiên Vong Khô! Khô! Thiên Vũ Tứ Sát Phù! Trấn, Khóa, Tróc, Diệt!

Tụng niệm lớn một câu, bàn tay trắng nõn đong đưa, phóng thích ra ngoài bốn tám Lực Chi Phù Văn. Bốn tám Lực Chi Phù Văn kia trong khoảnh khắc đã xuất hiện tại bốn phía xung quanh Mặc Lan Lý Sự.

Hư không chợt rung động một trận, bốn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng uy vũ trang nghiêm đột nhiên trở nên trống rỗng xuất hiện, mỗi một đầu tiếp lấy một tám Lực Chi Phù Văn, đánh mạnh ra phía trước một cái.

Thánh An Na cũng không phải không có đem theo thủ hạ của mình, mà là đem theo Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ của Thiên Không Nữ Thần!

Bốn vị Thiên Không kỵ sĩ này, cũng không chỉ là Chiến sĩ Thạch Tượng do đích thân Thiên Không Nữ Thần luyện chế ra, hơn nữa còn có sinh mệnh Vực ngoại ở chỗ sâu bên trong vũ trụ sống ở bên trong thân thể mỗi người!

Ba, ba, ba, ba!

Vừa mới đánh ra một cái, bốn đạo cường quang đột nhiên từ trong tay của Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ mãnh liệt phun trào ra, trong khoảnh khắc liền đã hình thành một cái quang vong giao nhau kín kẽ. Mặc Lan Lý Sự căn bản không thể nào tránh khỏi việc đặt mình bên trong giao lộ của tám quang vong kia.

Trong phút chốc, ba đường công kích của nàng hoàn toàn tản mát mất sạch. Luyện Hoa Thuần, Luyện Hoa Quyền Trượng cũng đồng thời bị cố định lại trong hư không, mất sạch hoàn toàn lực lượng lao tới. Cả người của Mặc Lan Lý Sự cũng không có cách nào nhúc nhích được, phẳng phất như là một con bướm đã bị mắc vào trong một tấm lưới nhện khổng lồ vậy, hết thấy mọi giấy dựa cũng đều là phí công cả.

- Người... không ngờ lại có được Thiên Vũ Tứ Sát Phù của Thiên Không Nữ Thần!

- Bằng không, ta như thế nào lại tự tin có thể lấy được tính mạng của người như vậy? Không cần nghĩ rằng người có được Luyện Hoa Thuần cùng với Luyện Hoa Quyền Trượng liền có thể hoành hành không có kỵ gì. Với tu vi lực lượng của người, căn bản là không thể nào phát huy ra được uy lực chân chính của chúng cả! Chẳng qua, có thể chết dưới Thiên Vũ Tứ Sát Phù, coi như là vinh hạnh của người rồi! Như vậy, người đi chết đi!

Hai tay Thánh An Na khê khép lại, đánh ra mấy cái.

Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ phẳng phất như là nhận được chỉ thị, đồng thời bỏ ra Thiên Vũ Tứ Sát Phù trong tay mình.

Thiên Vũ Tứ Sát Phù, một Trấn, hai Khóa, ba Tróc, bốn Diệt!

Thi triển ra bốn tám phù, sẽ tạo thành bốn loại tác dụng bất đồng nhau, nhưng mà hợp lại cùng một chỗ nhau, cũng là một loại kết cục tuyệt sát!

Ầm ầm ầm!

Quang mang lóe sáng khiến người ta chói mắt. Quang mang do nổ mạnh trong khoảnh khắc phát ra không ngờ lại còn sáng hơn cả quang mang do trụ năng lượng phát ra nữa. Sóng xung kích năng lượng giống như thủy triều không ngừng khuếch tán ra bốn phương tám hướng xung quanh. Những nơi mà nó lan đến, giống như có một tảng đá ngàn cân nghiền nát qua vậy!

Hội sở Luyện Lực sĩ của Đế quốc, Tứ Đại Lý Sự cũng không còn lại ai cả. Mặc Lan, Diệt Luân, Vân La cũng đã chết rồi, còn lại mỗi mình Tha Na Sâm, thì lại cũng đã thoát ly khỏi Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, trở thành người tự do, không còn chút quan hệ.

Nhưng mà, tuy rằng mất đi Tứ Đại Lý Sự, nhưng mà Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc cũng vẫn còn tồn tại, sắc thái thần bí của nó vẫn như trước phi thường nồng đậm. Bởi vì mặc dù là Mặc Lan Lý Sự đứng đầu trong số Tứ Đại Lý Sự đi chăng nữa, nàng ta cũng chưa thể nào đến được Thánh Đảo. Muốn cởi bỏ sự bí ẩn của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, cũng chỉ có tự mình đi lên Thánh Đảo mới có thể.

Giải quyết xong Mặc Lan Lý Sự, mục đích của Thánh An Na đã đạt được một nửa, một nửa còn lại tự nhiên chính là giống như là Mặc Lan Lý Sự, nghĩ biện pháp muốn khống chế Phó Thư Bảo! Mặt khác, nàng cũng còn có thêm một mục đích khác nữa, đó chính là muốn từ trên người của Phó Thư Bảo lấy đi lạc ấn của Kim Chi Nguyên Tố.

Những tràng nổ mạnh trên thiên không đã chấm dứt, đã đến thời điểm hiện thân. Thánh An Na dùng tốc độ của âm thanh phóng thẳng xuống mặt đất cảng khẩu. Ở sau lưng nàng ta, Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ hình thành trận thế hình vuông, từ trên trời giáng xuống, phân biệt đã khống chế bốn phương hướng Đông Tây Nam Bắc. Sự cường đại của bọn chúng so với Diệt Luân, Vân La Lý Sự còn mạnh hơn ba phần, nhưng lại không thể dùng cấp bậc Lực sĩ của thế giới này mà phân chia được. Năng lực mà bọn họ nắm giữ, cũng không phải là những gì mà người thường có thể tưởng tượng được.

Bố cục của Thánh An Na có không thể nói là không chu toàn, sự phối hợp của Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ cũng không thể nói là không ăn ý, nhưng mà, thời điểm khi mà năm người đem mục tiêu chuyển dời lên trên người Phó Thư Bảo, bọn họ lại phát hiện ra, cái tên gia hỏa vốn dĩ còn đang ở trên chiến trường kia, giờ phút này đã biến mất không còn bóng dáng!

Cuộc chiến trên mặt đất cảng khẩu vẫn còn vô cùng khốc liệt, chẳng qua cũng chỉ có đám Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo cùng với đám Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Hoa Nữ Thần còn lại không bao nhiêu mà thôi!

Ánh mắt chuyển sang nhìn về phía Thần Miếu trên vách núi đen, Thánh An Na đột nhiên nhìn thấy một cái thân ảnh hèn mọn lén lút, chợt lóe lên một cái liền biến mất bên trong lực lượng hộ trảo.

Cái thân ảnh hèn mọn lén lút, thậm chí có thể nói là vô cùng đáng khinh kia, chính là thân ảnh của Phó Thư Bảo!

- Hắn...

Thánh An Na sững sờ suốt nửa ngày mới miễn cưỡng thốt ra được một câu:

- Như thế nào lại có thể bỏ lại một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, một mình bỏ trốn như vậy?

Chuyện tình bỏ trốn khỏi chiến trường như vậy, là chuyện tình phi thường mất nhân cách. Một nam nhân có tâm huyết, một gã dũng sĩ... cho dù phải liều cả mạng của hắn, cũng sẽ không ở trên chiến trường mà chạy trốn như vậy. Huống chi lại còn dưới tình huống bỏ mặc lại bộ hạ của hắn như vậy. Nhưng mà chuyện tình như vậy phát sinh trên người của Phó Thư Bảo, thì nó lại là vô cùng bình thường.

Đầu tiên, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng này cũng không phải là người chân chính, không có thân thể huyết nhục, cũng chỉ là thứ chế tạo ra dành để chiến đấu mà thôi, cho dù có đập nát chúng, hắn có thể sửa luyện lại, cho nên cũng sẽ không có khái niệm tử vong. Mặt khác, ta thích trốn đấy, quan hệ cái rắm gì đến người?

Phốc!

Dáng người xinh đẹp ở giữa không trung hóa xuất ra một đạo quỹ tích xinh đẹp. Từ lúc động thân cho tới lúc xuất hiện bên ngoài lực lượng hộ trảo, Thánh An Na cũng chỉ mất thời gian một cái nháy mắt mà thôi.

Tốc độ của nàng so với tốc độ của Phó Thư Bảo còn nhanh hơn gấp ba lần.

Bên trong lực lượng hộ trảo, bên trong quảng trường của Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước, mấy ngàn người đang tròng mắt ngắm người nhìn chăm chăm Thánh An Na. Về mặt của mỗi người quả thật giống như là đang ở trong rạp hát xem diễn kịch, đột nhiên nữ diễn viên chính chợt cởi sạch quần áo trên người mình xuống vậy.

Duy nhất chỉ có một người bất đồng với bọn họ. Hiện tại người này đã ngồi bên trên một cái ghế dựa, nằm dài bất chéo chân, bên cạnh có một nữ chiến sĩ Hồ Tộc bưng một chén trà, sau lưng có một nữ chiến sĩ Hồ Tộc cẩn cẩn thận thận tiến hành bóp vai cho hắn. Người này, chính là tên gia hỏa đột nhiên chạy trốn, quay trở lại bên trong trận doanh của mình tiến hành hưởng thụ, Phó Thư Bảo!

Một màn như thế này, khiến cho trong lòng Thánh An Na cười khổ không thôi, thế nhưng lại chẳng có biện pháp nào cả. Đến mãi nửa ngày sau, nàng ta mới miễn cưỡng lộ ra một nụ cười trên mặt, lớn tiếng nói:

- Phó Thư Bảo, người làm như vậy cũng là quá tuyệt tình rồi? Ta giúp người diệt trừ Mặc Lan Lý Sự, chúng ta là minh hữu, người như thế nào lại đối xử với ta như vậy?

- Đây vị tỷ tỷ kia, người là ai a?

Phó Thư Bảo biết nàng ta chính là Thánh An Na, nhưng mà tính ra cho đến bây giờ cũng chưa từng chính thức gặp mặt. Hơn nữa, nàng ta căn bản cũng không biết hắn đã biết được bí mật giữa nàng ta cùng với Băng Oánh, cùng với động cơ trong lòng nàng ta. Cho nên, một chút giả vờ ngốc này, Phó Thư Bảo vẫn là vui vẻ diễn một chút.

- Phó Thư Bảo, không cần phải giả bộ, ta chính là Thánh An Na, Thị giả của Thiên Không Nữ Thần!

Thánh An Na có chút phần nộ nói.

- Hừ! Còn tưởng cho rằng lão tử không biết người chính là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần hay sao?

Trong lòng thầm mắng một câu, nhưng trên mặt Phó Thư Bảo thì lại nở nụ cười hì hì, nói:

- Ách! Hóa ra là Thánh An Na tỷ tỷ a! Người muốn làm gì chứ?

- Ta muốn cùng người gặp mặt, nói chuyện!

- Chúng ta đã gặp mặt rồi, cũng không phải là đang nói chuyện hay sao? Nói đi, người có chuyện gì muốn nói?

- Đương nhiên là hợp tác! Thời điểm khi người đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, ta muốn đi lên cùng với người!

- Còn gì nữa?

- Ta muốn cấp cho người một cái chỗ tốt, một chỗ tốt thật sự không thể tưởng tượng nổi! Chẳng qua, đó phải là sau khi gặp mặt mới được! Không bằng để cho ta tiến vào? Hoặc là người đi ra cũng có thể!

Thánh An Na vẻ mặt tràn đầy chờ mong nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười ha ha, nói:

- Để hôm nào đi! Ta muốn nhìn xem thành ý của người trước rồi mới quyết định! Ngày hôm nay, ta thật sự đã mệt chết rồi, không nghĩ đến nói chuyện này nọ! Người về trước đi!

- Người...

Thánh An Na cho tới bây giờ cũng chưa từng giao tiếp qua với loại người như Phó Thư Bảo này cả. Chỉ mới qua loa vài câu, đối phương liền mềm cứng cũng đều không ăn, nàng ta quả thật không biết làm sao mà đối phó.

- Quyết định vậy đi! Người cũng trở về đi, tắm rửa nghỉ ngơi!

Lưu lại một câu nói chẳng chút lễ phép nào, Phó Thư Bảo xoay người đứng dậy, mang theo mọi người tiến vào Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước.

Cả quảng trường chớp mắt đã chẳng còn một bóng!

Hiện tại Thánh An Na phải đối mặt với hai cái lựa chọn. Thứ nhất chính là hành động giống như là Mặc Lan Lý Sự lúc trước vậy, chính là dùng võ lực mà phá hủy lực lượng hộ tráo, cái còn lại chính là rời khỏi nơi này.

Nếu như nàng ta mạnh mẽ xông vào mà nói, đó không thể nghi ngờ gì chính là hoàn toàn trở mặt với Phó Thư Bảo. Mặc dù nàng ta có năng lực đánh chết được Mặc Lan Lý Sự, nhưng mà đây cũng là dưới tình huống một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Mặc Lan Lý Sự bị Phó Thư Bảo tạm thời chế trụ. Nếu như hiện tại nàng ta muốn động thủ với Phó Thư Bảo, thì còn cần phải đối mặt với cả ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo nữa!

Đám Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo khẳng định là trước khi nàng ta có thể phá vỡ được lực lượng hộ tráo sẽ chấm dứt xong cuộc chiến trên cảng khẩu, quay trở lại Thần Miếu. Nàng ta căn bản không thể nào dưới tình huống bị uy hiếp như vậy mà hoàn thành được mục đích bắt giữ Phó Thư Bảo.

Bất luận như thế nào, chuyện tình dùng vũ lực xâm nhập là không thể làm được. Nhưng mà cứ như vậy mà rời đi mà nói, Thánh An Na lại phi thường không cam lòng.

Tại thời điểm nàng còn đang phân vân chưa quyết, thì một nữ nhân xinh đẹp đã chậm rãi từ trong Thần Miếu đi ra, đi đến vị trí nghỉ ngơi lúc trước của Phó Thư Bảo, nhìn về phía Thánh An Na, nói:

- Thánh An Na phải không? Lão công ta bảo ta ra nói với người một câu. Vì để cho người không làm ra chuyện tình hồ đồ gì đó, đi đường vòng vô ích, hãy cấp cho người một con đường tắt có thể thành công!

- Đường tắt có thể thành công?

Thánh An Na tròn tròn cặp mắt lên. Loại sự tình này, từ trong miệng của Phó Thư Bảo nói ra, như thế nào liền trở thành tràn ngập mùi vị cổ quái có vấn đề như thế?

Độc Âm Nhi tiếp tục nói:

- Hãy nói, hợp tác là cũng có thể! Nhưng mà hãy có tám điều chú ý, ba cái nguyên tắc, một điều kiện quan trọng...

Thánh An Na nói:

- Là cái gì?

Độc Âm Nhi bắt đầu dài dòng diễn thuyết một hồi. Cuối cùng nàng nói:

- Cuối cùng, chính là điều kiện quan trọng nhất! Lão công của ta nói, muốn hợp tác, trước tiên người phải cấp cho hắn ưu đãi, mà phải là chỗ tốt thực chất, có hiểu không?

Những điều nói trước đây, toàn bộ cũng đều là lời rầm thối cả, điều kiện cuối cùng mới là mục đích chính. Nhưng mà nếu như vừa mới mở miệng ra đã đòi ưu đãi, như vậy có phải hơi quá đáng hay không? Cho nên, để cho đỡ ngại miệng đòi yêu đãi, thì những chuyện ngoài lề, những chuyện ba phải dài dòng này nọ, toàn bộ cũng đều quăng ra hết, càng dài càng tốt.

Không biết vì cái gì, Thánh An Na thế nhưng lại phi thường phối hợp, vô cùng ăn ý, không ngừng gật đầu.

- Nếu hiểu rồi thì hãy trở về đi, một phen đem ưu đãi cấp sang đây, sau đó mới tiếp tục nói đến chuyện hợp tác!

Nói xong những lời này, Độc Âm Nhi lay động cặp móng tròn của mình, thập phần ngênh ngang quay trở vào bên trong Thần Miếu.

Thánh An Na cả nửa ngày sau cũng chưa thể lấy lại tinh thần.

Con mẹ nó! Muốn chỗ tốt, người nói thẳng ra thì sẽ chết sao?

Cái loại thối tha gì đây?

578. Chương 509: Tự Sướng

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 509: Tự sướng

Thiên Tháp Sơn vốn dĩ là đại bản doanh của Quy Vân Tông, thuộc về địa giới của Kinh đô Tú Quốc. Nhưng mà ở bên trong Thế giới Tân Hưng này, cái tòa Thiên Tháp Sơn này hiện tại đã biến thành Vương thành Kinh đô của một quốc gia mới, địa vị cùng với cấp bậc rõ ràng tăng cao lên một tầng cấp mới, nhưng mà quy mô vẫn như cũ rất là khó coi.

Muốn cho toàn bộ chỗ này phát sinh thay đổi, để ột cái quốc gia nhỏ bé khôì hài này phát triển trở thành một đại cường quốc chân chính ngạo thị thiên địa, cũng không phải là không có cơ hội. Trên thực tế, cơ hội lần này thật lớn, chỉ nhìn xem Băng Oánh nắm bắt như thế nào mà thôi.

Một gã khất cái bình thường, nếu như thiên thời, địa lợi, nhân hòa, các phương diện, điều kiện cũng đều có sẵn hết, như vậy nhất định sẽ có một ngày lay thân biến đổi, hóa thành một siêu cấp phú ông phú khả địch quốc.

Đạo lý như vậy, chỉ cần có đầy đủ điều kiện, như vậy một cái Quy Vân Quốc hiện tại dân cư chỉ hơn một ngàn người, nó cũng có thể biến thành một siêu đại cường quốc! Quốc thổ rộng lớn, tài nguyên phong phú, trăm vạn hùng binh, thành cao hào rộng... đó là bộ dáng chấn động lòng người như thế nào?

Chẳng qua, cái cảnh tượng này, dưới điều kiện hiện tại, cũng chỉ có tại thời điểm đắp chặn nằm ngủ mới có thể nhìn thấy được mà thôi.

Giờ phút này, thứ mà Băng Oánh đang nhìn, chính là một bức họa của Phó Thư Bảo! Bức họa này chính là do nàng ta tự mình vẽ ra. Nàng ta vốn là đại tài nữ của Quy Vân Tông, ở trong Kinh đô Tú Quốc cũng là đại tài nữ số một, số hai, muốn vẽ ra một bức họa, đó chỉ là chuyện tình đơn giản mà thôi.

Bức họa này, cũng không phải là treo ở trong tấm cung của nàng, cũng không phải là treo ở trong thư phòng ngự dụng của nàng, mà là được treo ở trong nhà vệ sinh ngự dụng của nàng!

Gã thiếu niên trong bức họa, tuy rằng dưới sự tô vẽ của diệu thủ, khiến cho trở nên xinh đẹp hơn rất nhiều, nhưng mà nhìn qua vẫn như trước là một tên vô lại. Ánh mắt gian xảo, nụ cười lười nhác mà giảo hoạt, còn có khuôn mặt cũng không tính là quá mức đẹp trai... Những thứ này tập hợp lại với nhau, cực kỳ giống như bức họa vẽ một tên tội phạm truy nã thường hay treo bên ngoài thành môn bình thường.

Thậm chí, trực giác của Băng Oánh còn cho rằng, loại người như Phó Thư Bảo vậy, so với tội phạm truy nã còn đáng phần nộ hơn bảy tám phần.

- Trừng mắt? Ta cho người trừng mắt! Ta móc hai mắt ngươi ra!

Hai đầu ngón tay thanh tú đột nhiên đâm thẳng về phía bức họa của Phó Thư Bảo, không chút khó khăn đã để lại tại vị trí cặp mắt gian xảo kia hai cái lỗ thủng lớn.

Xề xề xề xề...

Thanh âm nước tiểu chảy vào bên trong hố phân đột nhiên vang lên, kéo dài một lúc khá lâu... Cuối cùng Băng Oánh rốt cuộc cũng thả lỏng lại. Nàng ta thu hồi hai ngón tay đang cắm lên trên bức họa của Phó Thư Bảo, trên mặt nở nụ cười, phảng phất như là cặp mắt của Phó Thư Bảo thật sự đã bị nàng móc mù vậy, không bao giờ còn có được cái loại ánh mắt gian xảo như vậy nữa. Đi tiểu, lại được móc mù cặp mắt Phó Thư Bảo, đối với Băng Oánh mà nói, đều là chuyện tình vô cùng cao hứng, đều có thể khiến cho nàng sáng khoái.

Một nàng đại tài nữ thanh cao đứng đắn cũng chỉ có thể ở loại địa phương âm u như là nhà vệ sinh này mới có thể lộ ra một mặt khờ dại, đáng yêu như vậy.

Thanh âm xề xề lúc này đột nhiên dừng lại. Băng Oánh dùng sức cố gắng thêm một chút, lại vang lên thêm chút thanh âm xề xề nữa. Trải qua cố gắng, một chút nước tiểu cuối cùng cũng bị bắn vọt ra ngoài.

Sau khi xong việc, Băng Oánh lại lấy ra một tờ giấy xúc có màu xám trắng, dán xuống chỗ vị trí bộ vị ứt sũng mà rậm rạp bên dưới. Sau khi lau khô xong nơi đó, nàng ta lại đem tờ giấy kia cầm ra, cẩn thận quan sát.

- Bà ngoại nói đây là Thí Dụng Chỉ do nàng ta đặc biệt luyện chế ra, nếu như xuất hiện màu đỏ mà nói, chính là sẽ có đứa nhỏ, mà màu sắc không thay đổi chính là nói không có hoài thai... Không có! Như thế nào lại không có cơ chứ?

Nhìn xuống tờ giấy ứt dầm, tâm tình đang vui vẻ của Băng Oánh liền biến mất không còn nữa.

Không có chính là không có!

Nếu như vẫn không có, như vậy còn cần phải cùng với tên nam nhân ghê tởm Phó Thư Bảo kia làm lại cái chuyện tình kia nữa!

Tâm tình của Băng Oánh cũng không phải là không xong, mà là cực kỳ không xong. Nhưng mà, thời điểm trong đầu nàng hiện ra hình ảnh thân thể cường tráng mà cân xứng của Phó Thư Bảo, cùng với thời điểm khi hần cùng nàng làm ra cái sự tình kia, thân thể nàng liền không thể khống chế, trở nên kích động một hồi. Cái bộ vị vừa mới lau chùi sạch sẽ, lúc này lại khê tươm ra một ít dịch thủy, lại trở nên ươn ướt một trận.

Cặp mắt thanh tú nhìn lên trên bức họa giống hệt như tội phạm truy nã của Phó Thư Bảo, ánh mắt của Băng Oánh nhất thời toát ra quang mang mê ly. Trong mơ hồ, nàng tựa hồ như là nhìn thấy Phó Thư Bảo đột nhiên từ bên trong bức họa kia bước ra, mạnh mẽ, tươi mát, mang theo cảm giác xâm lược cường hãn khiến cho nàng sợ run, thô bạo đem cặp chân thon dài của nàng tách ra, thô bạo tiến vào...

Hai chân của Băng Oánh thật sự khê tách ra một chút, nhưng mà tiến vào cũng không phải là đồ chơi của Phó Thư Bảo, mà là một đầu ngón tay của nàng! Cái đầu ngón tay nhỏ bé trắng nõn như tạo thành bởi bạch ngọc kia chậm rãi mà dứt khoát từ cặp đùi trắng nõn của nàng trơn nhẵn đi vào, chậm rãi lay động lay động nhẹ nhẹ, phảng phất như là muốn từ trong một vũng bùn lầy tìm kiếm một thứ gì đó, ví dụ như hạt đậu, hay là viên châu gì đó vậy...

Một Thánh nhân cho dù thần thánh đến đâu, cũng sẽ có một mặt âm u nhất, không có bất cứ người nào biết. Một vị đại tài nữ như là Băng Oánh vậy, luôn luôn bày ra bộ dáng đứng đắn, bộ dáng băng thanh ngọc khiết, bộ dáng không nhiễm khói lửa nhân gian, nhưng mà ở trong cái địa phương âm u không có ai nhìn thấy này, lại làm ra loại chuyện tình mà đại đa số các nữ nhân không dám làm, chính mình tự sướng!

- Phó Thư Bảo! Cái tên khốn kiếp, nam nhân thôi! Ta hận ngươi! Ta hận ngươi... ôi da... ôi da...

Nếu như Phó Thư Bảo biết được giờ phút này Băng Oánh một phen đem cái bộ vị kia của nàng tưởng tượng thành hần, tiến hành trừng phạt thật nặng hần mà nói, như vậy hần khẳng định sẽ học máu mà chết.

Một lúc thật lâu sau đó, Băng Oánh mới rời khỏi nhà vệ sinh ngự dụng của nàng. Thời điểm này, trên mặt nàng mang theo nụ cười nhàn nhạt, lại khôi phục bộ dáng thanh cao, cao ngạo trước đây của nàng ta. Hơn nữa hiện tại, từ trên thân thể của nàng cũng dần dần bồi dưỡng ra một loại khí thế của Nữ vương, trong lúc đi lại, ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt đảo chuyển... cũng đều mơ hồ toát ra một chút uy nghi.

- Băng Oánh, đợi một chút!

Thanh âm của Mạc Sầu đột nhiên từ sau lưng vang lên.

Băng Oánh quay người lại:

- Bà ngoại, có chuyện gì?

Mạc Sầu bước nhanh tới, hạ thấp thanh âm, nói:

- Ta biết ngươi ở trong đó kiểm tra chuyện tình đứa nhỏ. Có hay không?

Khóe miệng Băng Oánh chợt lộ ra một tia cười khở:

- Bà ngoại, làm sao dễ dàng có như vậy? Trước sau, cũng chỉ có... vài lần mà thôi! Vẫn chưa có!

- Vậy con phải tranh thủ một chút! Hiện tại muốn gặp Phó Thư Bảo càng ngày càng khó khăn hơn. Mà thời điểm Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện cũng càng ngày càng gần hơn...

Băng Oánh khẽ gật đầu:

- Ta sẽ không bỏ lỡ cơ hội!

- Đúng rồi!

Mạc Sầu nói:

- Thánh An Na đã trở lại, muốn người đi gặp nàng ta! Một lát nhớ cẩn thận một chút, bộ dáng nàng ta rất mất hứng, có thể là kế hoạch của nàng ta có chút không được suôn sẻ!

- Ta biết rồi, bà ngoại!

Băng Oánh nói.

Mạc Sầu hiện tại đã trở thành trụ cột của Quy Vân Quốc, cái này và tu vi lực lượng của nàng cũng không quan hệ gì. Gừng càng già càng cay, hồ ly càng già càng狡 hoạt, bà ta cũng chính là như vậy. Bà ta đã từng gặp qua vô số người, đối nhân xử thế vô số, tự nhiên có rất nhiều kinh nghiệm quý giá. Băng Oánh từ vai diễn một thiếu nữ biến thành thiếu phụ, những chỗ cần phải dựa vào Mạc Sầu quả thật là nhiều lắm.

oOo

Bên trong đại điện Quy Vân Cung, trên Vương tọa bằng hoàng kim vốn dĩ là chỗ ngồi của Băng Oánh, hiện tại lại là Thánh An Na đang ngồi. Bên dưới nàng ta, hai bên tả hữu, Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ đang đứng thẳng người nơi đó, khí thế uy vũ bá đạo lan tràn ra ngoài, khiến cho người ta tâm sinh kính sợ.

Trạng thái như vậy, không hề nghi ngờ chính là muốn nói cho Mạc Sầu và Băng Oánh biết, nàng ta mới chính là chủ nhân của nơi này, về phần Mạc Sầu và Băng Oánh, cũng chính là thuộc hạ của nàng mà thôi. Cho dù là có thân phận Nữ vương cũng không ngoại lệ.

- Thánh chủ, kế hoạch... có thành công hay không?

Mạc Sầu cẩn thận lên tiếng hỏi.

- Hừ! Tứ Đại Lý Sự của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc hiện tại đã không còn tồn tại, kế hoạch của ta đương nhiên là thành công rồi!

Thánh An Na thở phì phì nói.

- Vậy... vì cái gì Thánh chủ vẫn là có bộ dáng không vui như vậy?

Xem mặt đoán tâm tình đối với một lão bà như Mạc Sầu mà nói, quả thật chẳng có gì khó khăn. Bà ta đã mơ hồ cảm giác được, kế hoạch giết chết Mặc Lan Lý Sự, Vân La Lý Sự cùng với Diệt Luân Lý Sự khẳng định là đã thành công, nhưng mà chuyện tình quan trọng nhất, chính là khống chế Phó Thư Bảo, lại không có thành công. Băng không, thời điểm này trên mặt Thánh An Na phải là vô cùng vui vẻ mới đúng.

- Ta không ngờ được, cái tên gia hỏa Phó Thư Bảo kia lại狡 hoạt đến mức độ như vậy! Cái tên gia hỏa kia, ta hận không thể đem đầu của hắn chặt xuống, đưa cho đám nô lệ ty tiện nhất là bỏ nước tiểu!

Lại là Phó Thư Bảo!

Mạc Sầu cùng với Băng Oánh không nhịn được liếc mắt nhìn nhau, trong lòng lại cũng chẳng quá mức ngạc nhiên.

- Cùng ta hợp tác, đó chính là vinh hạnh bằng trời của hắn rồi! Không ngờ hắn dám minh trương mục đảm mà đòi ta phải cấp cho hắn ưu đãi! Quả thật là đáng giận!

Thánh An Na vẫn còn chưa hết phần nộ, lớn tiếng phát tiết.

Băng Oánh khẽ cúi nhẹ đầu xuống, trong lòng thầm nói:

- Cái loại nam nhân như hắn, nếu như không minh trương mục đảm mở miệng đòi người chỗ tốt, đó mới chính là kỳ quái đó!

- Được thôi! Ta liền cấp ưu đãi cho hần! Đợi đến khi đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, ta liền bắt hần một phen đem tất cả những thứ đã ăn vào đều ới hết ra cho ta!

- Không biết Thánh chủ dự định sẽ cấp cho hần chỗ tốt gì?

Mạc Sầu cẩn thận hỏi.

Ánh mắt của Thánh An Na dừng lại trên người Mạc Sầu cùng Băng Oánh, nhìn kỹ nói:

- Ta muốn hỏi các người một chút, các người đối với tên gia hỏa kia hiểu rõ hơn nhiều, vậy thì cái thứ chỗ tốt nào mới có khả năng đả động được hần?

Mạc Sầu suy nghĩ một chút, nói: nguồn

- Tiền tài, cái tên kia phú khả địch quốc. Bên cạnh đó, bên phía Hậu Thổ Thành vẫn còn tiếp tục không ngừng kiếm tiền cho hần. Nông trường, quảng mỏ, còn có buôn bán trang bị Lực Luyện Khí nữa... Những cái này đều không ngừng mang đến tài phú cuồn cuộn cho hần. Cho nên bản thân hần hần sẽ không đặt tiền tài vào trong mắt! Nữ sắc, tựa hồ cũng không được! Bên người tên kia có đến ba đại mỹ nhân, Độc Âm Nhi của Độc Lang Tộc, Công chúa Dật Hương của Thánh Lan Quốc, còn có Hồ Nguyệt Thiên của Hồ Tộc. Ba nữ nhân này, bất luận kẻ nào cũng là trăm vạn người mới có một, có những địa phương mà nữ nhân bình thường không thể nào so sánh được. Hơn nữa, ngoại trừ ba nữ nhân này, hần còn có bốn vị nữ phó, còn có cả một chiến đội nữ chiến sĩ Hồ Tộc nữa... Cho nên, nữ sắc cũng là không thể thực hiện được!

- Cái này cũng không được, cái kia cũng không được! Như vậy đến tột cùng là loại chỗ tốt nào mới có thể đả động được hần?

Thánh An Na vốn dĩ là định đem cái quân cờ Băng Oánh này đi ban tặng lần thứ hai, nhưng mà Mạc Sầu cũng đã nói như vậy, trong lòng nàng liền quảng ném đi cái ý niệm này.

- Thánh chủ, kỳ thật ngài...

Mạc Sầu nhìn về phía Thánh An Na, vừa muốn nói lại thôi.

Thánh An Na sững sốt một chút, trên mặt liền phẫn nộ, nói:

- Làm càn! Chẳng lẽ người định bảo ta tự dâng chính mình để lấy lòng tên gia hỏa kia hay sao?

Mạc Sầu bị dọa cho nhảy dựng lên, cuống quýt nói:

- Thánh chủ hiểu lầm ý tứ của ta rồi! Lão thân không phải là có ý đó! Ý tứ của lão thân chính là định nói Thánh chủ có thể cấp cho Phó Thư Bảo một ít bảo bối Lực Luyện Khí, bí kíp tu luyện gì đó này nọ. Hiện tại mà nói, cũng chỉ có mấy thứ ưu đãi này mới có khả năng đả động được tên tiểu tử kia mà thôi!

Sắc mặt của Thánh An Na nhất thời mới hòa hoãn lại một chút, nói:

- Băng Oánh, người từ đầu đến giờ vẫn không nói gì, người có chủ ý gì hay không?

Băng Oánh cung kính nói:

- Những gì bà ngoại nói đều không sai, chỉ có những chỗ tốt đó mới đả động được Phó Thư Bảo!

Thánh An Na nói:

- Vậy thì quyết định vậy đi! Băng Oánh, người đích thân một phen đem cây Luyện Hoa Quyền Trượng này đưa cho Phó Thư Bảo đi. Người và hần cũng có chút quan hệ nhất định. Khi gặp mặt hần, người tốt nhất khuyên bảo hần một chút, để hần hiểu được hợp tác với ta sẽ có chỗ tốt thật lớn!

Băng Oánh không chút chần chờ, gật đầu nói:

- Vâng, Thánh chủ! Ta sẽ đem thứ này đưa qua cho hần là được!

Kỳ thật trong lòng nàng, Băng Oánh chính là phi thường muốn gặp Phó Thư Bảo. Băng không, lúc ở trong nhà vệ sinh, nàng cũng sẽ không làm ra cái loại sự tình đó.

Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần cũng đều là những Lực Luyện Khí cực mạnh do Luyện Hoa Nữ Thần lưu lại, bên trong ẩn chứa thần lực, có được những năng lực khó có thể tin nổi. Nhưng mà

Mặc Lan Lý Sự lại cũng không có năng lực đem chúng nó phát huy ra được, bằng không cho dù Thánh An Na có mạnh đến đâu đi nữa, cũng sẽ không dễ dàng xử lý được Mặc Lan Lý Sự như vậy.

Trong suy nghĩ của Thánh An Na, đem Luyện Hoa Quyền Trượng cấp cho Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo ngay cả khả năng phá huy ra cỡ trình độ của Mặc Lan Lý Sự cũng chẳng thể làm được, căn bản là không tạo thành uy hiếp gì cho nàng. Mà một khi đạt thành quan hệ hợp tác, thành công đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, nàng ta có thể từ chỗ của Phó Thư Bảo mà cướp lại.

Đến thời điểm đó, liền không chỉ là có Luyện Hoa Quyền Trượng, mà còn có lạc ấn của Kim Chi Nguyên Tổ, cùng với càng nhiều thứ khác nữa, nàng ta cũng đều muốn lấy tất cả!

579. Chương 510: Luyện Nhân

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 510: Luyện nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cuộc chiến đấu giữa các Chiến sĩ Thạch Tượng hai phe, chính là giết địch một ngàn, tự tổn hai trăm. Bên phía Phó Thư Bảo, sau trận chiến này, Chiến sĩ Thạch Tượng đã bị tổn thất gần hai trăm đầu, nhưng mà đã một phen đem một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng của Mặc Lan Lý Sự hoàn toàn xử lý. Kết quả như vậy, chính là nhờ vào các Chiến sĩ Thạch Tượng của Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước có tác dụng cực lớn, chúng nó so với Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Hoa Nữ Thần cường hãn hơn rất nhiều.

Bên trên cảnh khẩu, khắp nơi đều nằm rải rác chân tay cụt, mảnh vụn thân thể... của các Chiến sĩ Thạch Tượng. Phó Thư Bảo cho người đem toàn bộ những thứ này thu nhặt lại, chất thành từng đồng bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật. Hai trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng bị tổn thất bên mình, hấn định về sau mới chậm rãi chữa trị lại, còn một ngàn đầu Chiến sĩ Thạch Tượng của Mặc Lan Lý Sự, hấn lại không có ý định sửa chữa bọn chúng sống lại.

Đem một ít hài cốt của Chiến sĩ Thạch Tượng bỏ vào bên trong Luyện Thiên Đỉnh, tiến hành luyện hóa. Sau khi loại bỏ hết thấy mọi tạp chất, Phó Thư Bảo thể nhưng lại đạt được một khối tảng đá trong suốt sáng bóng giống hệt như thủy tinh, lớn cỡ khoảng một nắm tay. Một khối tảng đá cỡ nắm tay như vậy so với Linh Chi Vãn Thạch mà hấn từng luyện hóa còn cường đại hơn, lượng linh năng dự trữ càng phong phú hơn một bậc, sức nặng so với cùng thể tích cũng nặng hơn một chút.

- Đây là Thiên Vũ Thạch hay sao?

Phó Thư Bảo nhìn thấy khối tảng đá như thủy tinh đang nằm bên trong Luyện Thiên Đỉnh, ngạc nhiên nói. Vừa rồi hấn luyện chế, cũng không phải là hành vi luyện chế Lực Luyện Khí, mà là hành vi luyện chế Hoàn Nguyên Vật Chất. Thông qua Hoàn Nguyên Thuật của Luyện Lực sĩ, hấn có thể đem một vài Lực Luyện Khí chế luyện trở lại hình dáng ban đầu trước khi luyện chế của nó. Đương nhiên, một vài linh tài tiêu hao trong quá trình luyện chế kia vẫn không thể thông qua thủ đoạn này mà hoàn nguyên như cũ được.

- Ba ba, đây chính là Thiên Vũ Thạch a!

Đan Thư Thần Thú quan sát một chút, rất nhanh liền đưa ra kết luận.

Khiến cho Phó Thư Bảo giật mình cũng không chỉ là linh năng do Thiên Vũ Thạch chứa đựng, mà còn là tỷ trọng của nó nữa! Hấn nhớ rõ là hấn đã bỏ vào trong Luyện Thiên Đỉnh số hài cốt tương đương với mười đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, sử dụng Hoàn Nguyên Thuật tiến hành hoàn nguyên, nhưng cuối cùng cũng chỉ nhận được một khối Thiên Vũ Thạch cỡ chừng nắm tay mà thôi.

Tay khẽ phát một cái, khối Thiên Vũ Thạch nằm dưới đáy Luyện Thiên Đỉnh chậm rãi huyền phù bay lên, bay đến trước mặt Phó Thư Bảo. Cảm giác nặng nề, cường đại thần nhiên khuếch tán ra xung quanh. Hai tay Phó Thư Bảo phẳng phát như là đang nâng mười đầu cự ngư, mỗi đầu cự ngư có sức nặng ngàn cân vậy! Ước chừng một chút, một khối Thiên Vũ Thạch cỡ chừng nắm tay này, không ngờ lại có sức nặng đến vạn cân!

Không có vụn đá như Linh Chi Vãn Thạch, cũng không có linh sương này nọ, cũng chỉ có chất liệu bản thể trong suốt sáng bóng, nhìn qua phẳng phát như là năng lượng lực lượng đã trải qua vô số lần lắng đọng, cải biến, ngưng tụ mà thành kết tinh, trình độ tinh thuần khiến người ta phải đờ lười.

Trước kia Phó Thư Bảo tuyệt đối không có khả năng cách không nâng vật với trọng lượng ngàn cân trở lên, nhưng mà hiện tại, tu vi lực lượng của hắn đã đạt đến cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng, sức nặng như vậy đối với hắn cũng không thành vấn đề.

- Thật sự không thể tưởng tượng nổi, một khối Thiên Vũ Thạch cỡ chừng nắm tay, không ngờ lại có thể luyện chế ra mười đầu Chiến sĩ Thạch Tượng!

Phó Thư Bảo cảm thán nói. Quan sát tầm gần, khiến cho hắn càng phát hiện thêm nhiều thứ hơn.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Đây cũng không phải là một khối Thiên Vũ Thạch đầy đủ! Ba ba, người hoàn nguyên mười đầu Chiến sĩ Thạch Tượng, sẽ đạt được một khối Thiên Vũ Thạch cỡ chừng một nắm tay, đó là bởi vì Thiên Vũ Thạch có đặc tính dung hợp. Một khối Thiên Vũ Thạch thiên nhiên chân chính, so với cái này còn lớn hơn nhiều, phỏng chừng lớn gấp mười lần một khối Linh Chi Vãn Thạch!

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Đó chẳng phải là tương đương với thể tích một người hay sao? Có đặc tính dung hợp, chẳng phải là nói nếu như ta tiếp tục hoàn nguyên thêm nhiều Chiến sĩ Thạch Tượng hơn, liền có thể đạt được một khối Thiên Vũ Thạch có thể tích gấp trăm lần một đầu nắm tay hay sao?

Trong lòng tính toán cùng với tưởng tượng một chút, hắn khó nén nổi kinh ngạc, nói:

- Nói như vậy, nếu như ta tiến hành hoàn nguyên toàn bộ các Chiến sĩ Thạch Tượng của Mặc Lan Lý Sự, ta đại khái có thể đạt được hai khối Thiên Vũ Thạch thiên nhiên hoàn chỉnh sao? Cũng chính là nói, lúc trước Luyện Hoa Nữ Thần dùng một khối Thiên Vũ Thạch có thể tích một người, liền luyện chế ra được năm trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng sao?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ba ba tính toán như vậy cũng không sai! Hắn chính là như vậy!

Có đặc tính dung hợp, tự nhiên liền sẽ có đặc tính kéo dẫn! Thiên Vũ Thạch có mật độ cực cao, dưới tình huống gia nhập vào linh tài, liền có thể luyện chế ra được những thứ có thể tích khổng lồ!

Trong yên lặng, Phó Thư Bảo mơ hồ nghĩ ra, hắn có thể sử dụng Thiên Vũ Thạch luyện chế ra một vài loại Lực Luyện Khí cường đại. Nhưng mà thời điểm này hắn cũng chưa có được kế hoạch cụ thể, chỉ là một loại cảm giác, một loại xúc động.

Kỳ thật, những kế hoạch mà Phó Thư Bảo có quả thật rất nhiều. Ngoại trừ cái kế hoạch mơ hồ hiện tại, hắn còn có kế hoạch Luyện nhân, kế hoạch nghiên cứu Thần tượng Phân thân của Luyện Ngục Thần Tước, kế hoạch sửa chữa hai trăm đầu Chiến sĩ Thạch Tượng của mình, còn có kế hoạch tu luyện nữa... Những cái kế hoạch này, cái nào cũng đều vô cùng gian nan, cần tiêu phí rất nhiều thời gian để thực thi. Những cái kế hoạch này bởi vì cuộc chiến cùng với Mặc Lan Lý Sự mà phải trì hoãn lại, hiện tại Mặc Lan Lý Sự đã chết, Diệt Luân Lý Sự cùng với Vân La Lý Sự cũng đã chết, hắn vừa lúc có một khoảng thời gian dài để mà thực hiện những cái kế hoạch này.

Nhưng mà, trong một đám kế hoạch này, cần phải làm cái nào trước đây?

Đem những kế hoạch trong lòng mình nhất nhất nói lại cho Đan Thư Thần Thú, Thất Luyện Mãng cùng với Luyện Thiên Thử nghe, Phó Thư Bảo vốn dĩ là muốn trưng cầu một chút ý kiến của mọi người. Nhưng

mà Luyện Thiên Thử lại đưa ra một lời đề nghị khiến cho hắn giật mình.

- Tiểu chủ nhân, hiện tại cũng không có nhu cầu chiến đấu nào cả, trong khoảng thời gian chờ đợi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, chuyện tình ngài cần phải làm chính là phải đề cao kỹ thuật Luyện Lực sĩ của ngài, đề cao tu vi lực lượng của ngài! Từ khi ngài tìm được Bí kíp Luyện Nhân đến giờ, vẫn còn chưa có nghiên cứu qua lần nào. Như vậy là không thể được! Đó chính là kỹ thuật Luyện Lực sĩ cao thâm nhất, phức tạp nhất, nếu như ngài còn không thể nắm giữ, như vậy cũng không phải là một cường giả chân chính! Ta nguyện ý trở thành vật thí nghiệm đầu tiên của tiểu chủ nhân, ngài cứ việc luyện chế ta đi!

- Không thể được!

Phó Thư Bảo liên tục lắc đầu:

- Chuyện tình Luyện nhân, từ trước đến giờ ta chưa từng làm bao giờ! Quá trình luyện chế là quá trình phi thường phức tạp cùng nguy hiểm, vạn nhất có sơ hở, xuất hiện vấn đề gì liền không thể挽 hồi được!

Luyện Thiên Thử lại kiên trì nói:

- Tiểu chủ nhân, ta chính là Lực Luyện Thú của tiền chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong. Đời trước của ta chính là Linh thú Thử hệ, sứ mệnh của ta chính là đi theo chủ nhân ngài, trợ giúp ngài trở thành Luyện Lực sĩ cường đại nhất! Hiện tại, thành tựu của ngài cũng đã mơ hồ vượt qua tiền chủ nhân Luyện Thiên Quân Tà Nguyệt Minh Phong rồi. Ta tin tưởng rằng ngài hoàn toàn có năng lực hoàn thành được công tác luyện chế ta lần thứ hai! Mà ta, cũng đã tự mình chứng kiến quá trình lớn dần của ngài. Tiểu chủ nhân, không cần do dự nữa, tiến hành luyện chế ta lần thứ hai đi!

- Hay là từ từ đi!

Phó Thư Bảo hoàn toàn không muốn để những người bên cạnh hắn đi mạo hiểm. Hơn nữa, hắn vẫn còn chưa chuẩn bị tốt tâm lý để tiến hành hành vi luyện chế Luyện nhân này.

- Tiểu chủ nhân, ta đã làm một con chuột đủ lâu rồi. Một cái thân thể như vậy giam cầm một cái linh hồn tự do của ta, trạng thái sinh tồn của ta kỳ thật mãi cũng có những áp lực thật lớn a... Ngài hãy ban cho ta một cái thân thể cường đại mà anh tuần đi!

Luyện Thiên Thử nói, nó quả thật vẫn chưa từ bỏ ý định.

Phó Thư Bảo có chút khê kinh ngạc nói:

- Luyện Thiên Thử, chẳng lẽ ngươi nghĩ muốn biến thành người sao?

Luyện Thiên Thử gật đầu nói:

- Nếu làm như vậy, linh hồn của ta liền có thể đạt được tự do! Chủ nhân đừng do dự nữa, luyện chế ta đi!

Một cái linh hồn tự do bị giam giữ bên trong thân thể một con chuột, cái này quả thật là một loại trạng thái sinh tồn vô cùng áp lực và thống khổ. Phó Thư Bảo có thể thấu hiểu được cảm thụ của Luyện Thiên Thử. Chuyện tình như vậy ở thế giới ban đầu của hắn thật ra cũng có xảy ra khá nhiều. Đó chính là một vài người trời sinh là thân thể con trai, thế nhưng lại có linh hồn một cô gái, cần phải thông qua giải phẫu chuyển giới để biến thành con gái.

Chẳng qua cái loại giải phẫu chuyển giới này cũng chỉ là cấp ột vài cái đặc thù của con gái mà thôi, cũng không thể đem kể đó hoàn toàn biến thành một cô gái chân chính được. Những cô gái chuyển giới cũng sẽ không có được năng lực sinh dục, còn phải dùng những loại kích thích tố hormone để duy trì đặc thù nữ tính của cơ thể mình. Thỉnh cầu của Luyện Thiên Thử lúc này cũng hoàn toàn bất đồng với loại phẫu thuật chuyển giới kia. Cái hắn muốn chính là từ hình thái của một con chuột biến thành hình thái con người!

Một cái quá trình như vậy, ở trong thế giới nguyên bản của Phó Thư Bảo, bất luận như thế nào cũng không thể hoàn thành được. Nhưng mà bên trong cái thế giới mà lực lượng là chúa tể mọi thứ này, thông qua các thủ đoạn của Luyện Lực sĩ, cái không có khả năng này lại biến thành có thể! Đương nhiên, tính phiêu lưu trong đó cũng phi thường lớn.

Tại thời điểm Phó Thư Bảo vẫn còn do dự chưa quyết, Đan Thư Thần Thú chợt nói:

- Ba ba, người hãy giúp đỡ Luyện Thiên Thử một lần đi! Hắn từng nói chuyện với ta rất nhiều lần, linh hồn của hắn đã biến thành linh hồn của con người, nhưng thân thể lại không có cách nào biến hóa được, vẫn là hình thái của một con chuột! Đây là chuyện tình phi thường thống khổ a! Mặt khác, ta cũng rất tin tưởng vào năng lực của ba ba, người nhất định có thể cấp cho hắn một cái thân thể, cường đại mà anh tuấn!

Phó Thư Bảo cười khổ nói:

- Hóa ra các người đã sớm thông đồng trước với nhau a! Được rồi! Ta liền thử xem sao! Nhưng mà vì để đảm bảo sự an toàn của Luyện Thiên Thử, trong quá trình luyện chế, nếu xảy ra vấn đề gì không ổn, ta liền lập tức đình chỉ lại! Cho nên, ta phỏng chừng, tỷ lệ thành công cũng không phải rất lớn đâu!

Luyện Thiên Thử nói:

- Ta tin tưởng vào thực lực của tiểu chủ nhân! Hết thầy cũng đều do tiểu chủ nhân làm chủ đi!

Thất Phó Thư Bảo đã đồng ý, trong lòng nó đã phi thường kích động, chẳng qua lo lắng mình quá mức hưng phấn sẽ ảnh hưởng đến quyết định của Phó Thư Bảo, hắn lại không đồng ý nữa, cho nên mãi cũng không dám biểu lộ quá mức ra ngoài.

- Như vậy, Luyện Thiên Thử, người là nghĩ muốn biến thành nam nhân anh tuấn hay là nữ nhân xinh đẹp đây?

Phó Thư Bảo đột nhiên hỏi.

- Cái này... đương nhiên là nam nhân rồi! Luyện Thiên Thử ta còn muốn cưới vợ sinh con, sao có thể làm nữ nhân được?

Luyện Thiên Thử cuống quýt sửa lại.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vậy được rồi! Ta liền thỏa mãn nguyện vọng này của người! Ta đi chuẩn bị vật liệu đây. Các người đi đến cảng khẩu tiến hành thu thập một ít thi thể trở về, đến thời điểm luyện chế, các phần thi thể này sẽ trở thành vật liệu chủ yếu!

Luyện Thiên Thử gọi Thất Luyện Mãng tới hỗ trợ mình đi cảng khẩu thu thập thi thể, còn Phó Thư Bảo thì động thủ chuẩn bị một vài linh tài phụ trợ.

Tuy rằng từ trước đến giờ vẫn chưa từng luyện chế qua, nhưng mà quyển Bí kíp Luyện Nhân kia hắn đã nghiên cứu rõ ràng, cái thiếu khuyết vẫn chính là kinh nghiệm luyện chế thực tế mà thôi.

Sau khi Luyện Thiên Thử cùng với Thất Luyện Mãng rời đi, Phó Thư Bảo lại đem Bí cấp Luyện Nhân ra một lần nữa xem kỹ càng lại, đem một vài chi tiết trong đó ổn lại cẩn thận.

Luyện nhân, trước luyện người khác, sai luyện chính mình. Đây chính là một cái quá trình tăng dần. Chỉ cần thành công làm được bước đầu tiên, sau đó Phó Thư Bảo mới có thể nghĩ đến việc luyện chế chính mình.

Đem các loại linh tài phụ trợ cần thiết chuẩn bị tốt xong, Phó Thư Bảo lại lấy ra một tờ giấy, vẽ lại sơ đồ phác thảo luyện chế sắp tới. Rất nhanh, bức vẽ trắng đã bị hắn vẽ đầy khắp hết. Trên tờ giấy tràn đầy những cấu tạo nhân thể, sơ đồ phân bố mạch máu, phân bố khí quan này nọ. Còn có một vài các công thức tính toán này nọ của riêng hắn nữa.

Luyện nhân, bắt luận là luyện chế người khác hay luyện chế chính mình, kỳ thật cũng đều phức tạp hơn rất nhiều so với luyện chế bất cứ Lực Luyện Khí nào khác. Bởi vì nhân thể vốn dĩ chính là thứ phức tạp nhất mà vũ trụ từng tạo thành, không chỉ có trí tuệ cực cao, còn có hệ thống miễn dịch hoàn mỹ, hệ thống lực lượng mạnh mẽ. Muốn đem những thứ này dùng kỹ thuật Luyện Lực sĩ tiến hành luyện chế ra, sự khó khăn trong đó không nói cũng biết. Cho nên, tất cả những gì có thể chuẩn bị, Phó Thư Bảo cũng đều tiến hành một cách toàn diện, không chút bỏ sót, cam đoan không xảy ra bất cứ sai lầm nào cả.

Cũng may là trong lúc Đan Thư Thần Thú tiến hành dịch lại Bí kíp Luyện Nhân, đối với kỹ thuật Luyện nhân trình bày vô cùng cặn kẽ, hơn nữa quá trình luyện chế nhân thể còn có những chỉ thị tinh tế riêng nữa. Như vậy gần nhất, Phó Thư Bảo lại gia tăng thêm mấy phần tin tưởng nữa. Hắn còn phát hiện ra, thông

qua các kỹ thuật luyện chế nhân thể này, hắn còn có thể làm được đến trình độ có thể để cho chân tay gãy rời có thể nối lại được, thậm chí còn có thể tái sinh lại nữa!

Sau khi nắm giữ thuần thực loại kỹ thuật Luyện nhân này, nếu như những chiến sĩ bên người hắn trong chiến đấu bị mất đi một tay, một chân gì đó, hắn liền có thể giúp cho tên chiến sĩ kia gắn lại như cũ, thậm chí nếu như bị thương nặng quá, hoàn toàn có thể sinh ra tứ chi một lần nữa!

Đương nhiên, điều kiện quan trọng nhất trong quá trình Luyện nhân, đó chính là phải còn là người sống! Nếu như người đó đã chết đi, như vậy chẳng thể nào tiến hành luyện chế lại được.

Thời điểm hoàn thành xong sơ đồ phác thảo, Luyện Thiên Thử cùng với Thất Luyện Mãng đã quay trở lại Sinh chi Không gian Trữ vật. Một rắn một chuột này đem về một đồng lớn những thi thể, trong đó có cả những thi thể của các nữ chiến sĩ tóc vàng, thủ hạ của Mặc Lan Lý Sự, còn có thi thể của Diệt Luân Lý Sự cùng với thi thể của Lang Nô nữa.

Thi thể của Vân La Lý Sự thì đã bị oanh nát thành thịt vụn, hiển nhiên không thể mang về được. Còn đám Bách nhân đội người lùn của hắn thì sau khi hắn chết đi liền gà bay chó chạy, toàn bộ bỏ trốn không còn một mống, cũng không đem về được cái nào. Chẳng qua cho dù có thi thể của đám chiến sĩ người lùn kia, thì Luyện Thiên Thử có yêu cầu luyện chế cường đại cùng anh tuấn này, cũng sẽ không mang về.

Đến tận đây, tất cả những vật liệu cần thiết đều chuẩn bị sẵn sàng hết rồi, chỉ cần chờ Phó Thư Bảo động thủ bắt đầu luyện chế mà thôi.

580. Chương 511: Tân Sinh Cùng Bảo Vật

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 511: Tân sinh cùng bảo vật

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lẳng lặng thiêu đốt. Đám thi cốt đặt bên trong Luyện Thiên Thử chậm rãi hòa tan ra. Xương cốt tiếp nối xương cốt, huyết nhục hòa tan thành một đám thủy dịch huyết sắc. Đồng thời trong lúc hòa tan thi thể, Phó Thư Bảo cũng còn không ngừng đem các loại linh tài quảng ném vào trong đó. Hắn chỉ cần phất nhẹ tay một cái, tất cả những linh tài cần thiết cũng đều tự động bay vào trong Luyện Thiên Đỉnh.

Vốn dĩ nung chảy thi cốt huyết nhục thì phải tản mát ra những hương vị hôi thối mới đúng, nhưng mà những mùi vị truyền ra từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh lại kỳ diệu vô cùng thơm! Có đôi khi là hương vị đoá hoa vô danh bên trong sơn dã, có khi là mùi thơm của cỏ xanh mơn mơn trên thảo nguyên... Tóm lại, mỗi khi gia tăng thêm một loại linh tài nào đó, thì hương vị cũng đều sẽ biến hóa. Chẳng qua, bất luận là biến hóa như thế nào, cũng đều là những mùi vị vô cùng dễ chịu.

Thời gian một bữa cơm trôi qua, bên trong Luyện Thiên Đỉnh đã có hai loại chất lỏng với màu sắc bất đồng. Một loại là màu trắng đục, chính là chất lỏng do xương cốt nung chảy ra, một loại có màu huyết sắc, chính là chất lỏng do huyết nhục, khí quan nung chảy ra. Lúc hòa tan xương cốt, huyết nhục, Phó Thư Bảo đã bỏ vào trong này tổng cộng đến 38 loại linh tài khác nhau. Hiện tại toàn bộ xương cốt, huyết nhục cũng đã biến thành cốt dịch, huyết dịch cả. Nhưng mà cái loại huyết dịch, cốt dịch này cũng không phải là loại canh thực phẩm do trong phòng bếp tiến hành nấu nướng, mà là một loại Linh dịch dùng để đắp nặn lên thân thể mới cho Luyện Thiên Thử!

Luyện nhân, trước tiên cần phải có Linh dịch, sau đó mới có thể Luyện nhân.

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đình chỉ thiêu đốt, nhưng thời điểm khi quay trở lại trên lòng bàn tay của Phó Thư Bảo thì lại như trước vẫn còn duy trì một tia lửa nhỏ. Phó Thư Bảo ngưng trọng nói:

- Được rồi! Luyện Thiên Thử, nhảy vào trong đó đi!

- Đa tạ tiểu chủ nhân! Đây chính là một lần tân sinh của ta!

Luyện Thiên Thử nói xong một câu, bàn chân chuột nhỏ bé dẫm mạnh lên mặt đất một cái, một đạo thân ảnh màu đen nhỏ nhất thời chui thẳng vào trong đám Linh dịch bên trong Luyện Thiên Đỉnh.

Chùm!

Tia nước văng lên, sau đó liền khôi phục lại bình thường.

Bên trong đám Linh dịch đã khôi phục bình thường kia, cũng không nhìn thấy được thân ảnh của Luyện Thiên Thử!

Ba ba!

Hai tay Phó Thư Bảo vỗ mạnh lên trên năm đỉnh của Luyện Thiên Đỉnh, trong phút chốc, Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa nhất thời thiêu đốt kịch liệt. Đám Linh dịch bên trong đỉnh nhất thời xoay chuyển điên cuồng. Những luồng quang mang nhiều màu sắc không ngừng phát tán ra xung quanh. Trong toàn trường, căn bản khó có thể nhìn thấy rõ ràng những vật nào khác nữa. Thời điểm này, vô số Lực Chi Phù Văn giống hệt như bông tuyết không ngừng được ngưng luyện ra, lại rơi ào ào vào bên trong Linh dịch.

Lực Chi Phù Văn chính là thứ quan trọng nhất trong quá trình Luyện nhân này. Chúng nó sẽ dẫn đường cho Linh dịch hình thành nên cốt cách, đại não, khí quan... thậm chí là hết thấy mọi thức của nhân thể.

Lại thêm khoảng thời gian một bữa ăn trôi qua, đám quang mang đủ màu sắc đột nhiên hội tụ lại một chỗ, phóng thẳng lên cứu thiên.

Ầm ầm ầm!

Thanh âm như sấm đánh nhất thời mạnh mẽ truyền ra, cũng không phải là từ trên thiên không, mà là từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh truyền ra. Trong phút chốc, một đạo quang hoa lóa mắt lại bắn thẳng lên trên thiên không. Thời điểm khi hết thấy mọi thứ yên lặng trở lại, một gã nam tử vô cùng tuấn dật, thân thể trần truồng lồ lộ đã xuất hiện bên trong Luyện Thiên Đỉnh!

Ở bên dưới hai chân của hắn, rõ ràng là một bộ Lực Luyện Khí bằng thép màu đen, có đầy đủ tứ chi, giáp trụ, duy nhất không nhìn thấy chính là thân thể huyết nhục ở bên trong bộ giáp trụ mà thôi!

- Ba ba, người quả thật vĩ đại chẳng khác nào Thần linh a! Một chuyện tình như vậy, người không ngờ chỉ cần một lần liền có thể thành công rồi!

Người đầu tiên phát ra thanh âm chính là Đan Thư Thần Thú! Hắn một bên cũng không quên cấp cho Luyện Thiên Thử vừa mới được tân sinh một vài bức họa hình ảnh thân thể 'nguyên thủy' của mình.

- Tiểu chủ nhân, ta...

Ở bên trong Luyện Thiên Đỉnh, tâm tình của Luyện Thiên Thử cũng đã kích động đến mức không thể dùng lời để mà diễn tả nổi.

- Ha ha... lúc trước hẳn là nên luyện chế người xấu đi một chút! Người như vậy nhìn còn suât hơn cả ta nữa!

Đạt được thành công, tâm tình của Phó Thư Bảo cũng vô cùng tốt. Đối mặt với Luyện Thiên Thử thân thể phi phàm tuấn dật như vậy, hắn cũng buông lời trêu ghẹo.

Ngay tại lúc này, Luyện Thiên Thử đột nhiên rên rỉ lên một tiếng, sau đó thân thể mềm oặt ngã xuống bên cạnh Luyện Thiên Đỉnh.

- Chủ nhân, đã xảy ra chuyện gì?

Thất Luyện Mãng kinh hãi nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không cần lo lắng, Luyện Thiên Thử cũng không có việc gì đâu! Sau khi đạt được thân thể mới, chính là tương đương một đứa trẻ mới sinh ra. Hiện tại tuy rằng hắn nhìn qua rất cường tráng, nhưng mà kỳ thật rất suy yếu. Qua đi mấy ngày nữa, tiến hành điều dưỡng cẩn thận một chút, mới có thể khôi phục bình thường.

Dừng lại một chút, hần nói tiếp:

- Còn có một việc quan trọng nữa, hiện tại tuy rằng Luyện Thiên Thủ đạt được thân thể mới, nhưng mà tu vi lực lượng trước đây cũng sẽ không còn nữa, Lực đan Linh thú cũng đã bị luyện hóa, cho nên, hiện tại hần cũng chỉ là một người bình thường mà thôi. Nếu như muốn cường đại trở lại, thì cần phải tu luyện lại từ đầu.

Thất Luyện Mãng thoáng suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu, tỏ vẻ hiểu được. Không có một Luyện Lực sĩ nào có thể luyện chế ra được tu vi lực lượng của một người cả, nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện chế ra thân thể mà thôi. Luyện Thiên Thủ chính là tình huống này. Tuy rằng hần nhận được thân thể mới, có được một hình thức sinh mệnh mới, nhưng mà cũng mất đi tu vi lực lượng ngày xưa.

Đạt được thứ này, tất nhiên phải mất đi thứ kia. Đây chính là một cái quy tắc tự nhiên tuần hoàn bất di bất dịch của vạn vật thể gian.

Thất Luyện Mãng đem Luyện Thiên Thủ mang đến đặt trên một cái giường trong trúc xá. Trong thời gian nghỉ ngơi bồi dưỡng mấy ngày này, hần cần có sự chiếu cố cẩn thận. Mặt khác, Thất Luyện Mãng cũng tin tưởng rằng, trước kia Luyện Thiên Thủ đã có kinh nghiệm tu luyện, lại biết không ít nội dung bí kíp, hơn nữa có được một thân thể hoàn mỹ, hần rất nhanh sẽ khôi phục được tu vi lực lượng ngày xưa. Nhưng mà cái tu vi lực lượng mới này sẽ là tu vi lực lượng của nhân loại, chứ không phải là tu vi lực lượng của một đầu Lực Luyện Thú!

- Ba ba, ngày nào đó người cũng giúp ta luyện chế một cái thân thể mới a, để ta cũng làm thủ con người một lần xem sao?

Đan Thư Thần Thú vô cùng hâm mộ sự thành công của Luyện Thiên Thủ, nhưng mà hần lại xem nhẹ một điều, sự thành công của Luyện Thiên Thủ cũng là do mạo hiểm sinh mệnh mới nhận được.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người là một Thần thú, ta bây giờ còn chưa có năng lực luyện chế ra một thân thể phù hợp với người! Đợi về sau rồi hãy nói!

- Với tốc độ gia tăng tu vi lực lượng của ba ba, ta tin tưởng ngày đó sẽ rất nhanh tới thôi!

Đan Thư Thần Thú đối với điều này thật ra là tràn ngập tự tin.

Nói nói cười cười hàn huyên trong chốc lát, Phó Thư Bảo liền rời khỏi Sinh chi Không gian Trữ vật. Tuy rằng hần không nghĩ muốn trong đoạn thời gian này gặp mặt Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên, nhưng mà có một số chuyện tình căn bản không thể nào tránh được. Hần cuối cùng cũng không có khả năng vĩnh viễn trốn tránh bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, không bao giờ xuất hiện bên ngoài.

Sinh chi Không gian Trữ vật vẫn như trước nằm trong tay của một Chiến sĩ Thạch Tượng thủ vệ của Quân đoàn Luyện Ngục. Mấy trăm Chiến sĩ Thạch Tượng chỉnh tề đứng thẳng, khí tức sát mà uy vũ. Độc Âm Nhi sớm đã có ý tưởng xông vào Sinh chi Không gian Trữ vật, nắm lỗi tai của Phó Thư Bảo lôi ra ngoài. Nhưng mà khiến nàng vô cùng bất đắc dĩ chính là, đám Chiến sĩ Thạch Tượng cũng chỉ nghe theo mệnh lệnh của một mình Phó Thư Bảo mà thôi, nàng ta nghĩ muốn xông vào cũng không có được thực lực đó.

Thời điểm đang giẫm chân phần nộ đứng ở xa xa chờ đợi, đột nhiên nhìn thấy Phó Thư Bảo lén lút chuồn ra, Độc Âm Nhi khổ tâm chờ đợi đã lâu, nhảy lên một cái, nhất thời liền nắm lấy được cánh tay của Phó Thư Bảo:

- Lần này xem người chạy đi đâu?

- Thật là, làm gì đây? Nơi này đang có mấy ngàn người cùng nhìn đó...

Phó Thư Bảo chợt dạ than thở một tiếng, ánh mắt khê đảo qua, quả nhiên thật sự đang có mấy ngàn người đang nhìn chăm chăm hần cùng với Độc Âm Nhi.

- Đi theo ta!

Độc Âm Nhi khê buông nhẹ tay ra, khuôn mặt đỏ bừng, dẫn đường hướng về phía một cái lều lớn ở khu vực của đám chiến sĩ Độc Lang Tộc mà đi đến.

Bên trong Thần Miếu vô cùng rộng lớn, trống trải. Ngoại trừ các chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa phân ra một khu vực lớn mà đóng quân, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi cũng để cho các thủ hạ của mình dựng lên một vài cái lều lớn. Thứ nhất có thể tiến hành nghỉ ngơi, thứ hai đó là... tiện lợi cho cái tên lưu manh Phó Thư Bảo đi vào trong đó làm ra những chuyện tình không thể để cho người khác nhìn thấy.

Đi vào bên trong lều lớn, Độc Âm Nhi cái gì cũng không thêm nói, một tay rất nhanh liền bắt được cái thứ nằm giữa hai chân của Phó Thư Bảo, thở phì phì nói:

- Thứ này của người có phúc khí thật lớn a! Nói thật đi, người cùng với Hồ Nguyệt Thiên đã làm qua bao nhiêu lần rồi?

- Cái này...

Phó Thư Bảo quả thật là không thể nào nhớ hết nổi a. Đồng thời hấn đối với sự lớn mật của Độc Âm Nhi cũng cảm thấy vừa tức giận vừa buồn cười. Nào có ai hỏi chồng mình như vậy cơ chứ?

- Người không chịu nói phải không? Ta một phen đem ả hồ ly tinh kia gọi tới đây giáp mặt đối chất!

Độc Âm Nhi quả thật đúng là có ý muốn gọi người đến.

Nhưng mà Phó Thư Bảo lại chậm rãi ngồi xuống đồng chân đệm mềm mại ầm ập dưới mặt đất, cười cười nói:

- Người thật sự muốn biết à?

Độc Âm Nhi nói:

- Đương nhiên! ả hồ ly tinh kia dám khi dễ ta, ta muốn người đòi lại công đạo cho ta! Còn nữa, người cũng đã khi dễ ta, người cũng phải giải thích và bồi thường cho ta!

- Chúng có đầu?

Phó Thư Bảo vẫn như trước chậm rãi nhàn nhạt nói.

- Chúng có cái gì?

- Người nhìn thấy chúng ta từng làm gì với nhau à?

- Không có! Nhưng mà...

- Vậy người có vật chứng hay không? Ví dụ như quần lót, áo ngực gì đó?

- Cũng không có! Nhưng mà Hồ Nguyệt Thiên đã chính miệng thừa nhận!

- Ta kháo! Là người bức người ta phải nói a! Chúng ta là trong sạch mà!

- Người... Được! Người không chịu thừa nhận phải không? Ta gọi Hồ Nguyệt Thiên tới đây!

Độc Âm Nhi buồn bực dẫm chân một cái.

- Vốn dĩ là ta muốn đưa cho người một phần lễ vật không tầm thường, lại không nghĩ tới người vừa gặp mặt đã mặt nặng mày nhẹ với ta rồi! Xem ra ta vẫn nên giữ lại tặng cho Chi Ni Nhã thôi! Vẫn là Chi Ni Nhã đối tốt với ta hơn một chút!

Phó Thư Bảo nói xong liền đem khóa Thiên Vũ Thạch lớn cỡ nắm tay kia lấy ra. Khoảnh khắc vừa lấy ra, quang hoa màu óng ngọc nhất thời tràn ngập toàn bộ căn lều lớn. Một luồng linh năng vô cùng nồng đậm trong nháy mắt tràn ngập không gian căn lều, còn có một phần khuếch tán ra không gian xung quanh căn lều nữa.

- Đây là...

Độc Âm Nhi tức khắc ngậy người tại đường trường, chuyện tình tranh phong ghen tuông gì đó quăng ném ngay qua sau đầu.

Lúc này Phó Thư Bảo mới đem chuyện tình hoàn nguyên đám Chiến sĩ Thạch Tượng nói lại một phen, sau đó cũng đem chuyện tình luyện chế thân thể mới cho Luyện Thiên Thủ nói lại với Độc Âm Nhi.

- Người, tên gia hỏa này, không ngờ có thể luyện chế được nhân thể... Hơn nữa còn đạt được bảo bối như thế này nữa!

- Haizzz... Cứ nghĩ là người sẽ thích, ai ngờ người lại không thích, vậy xem như xong!

Nói xong, Phó Thư Bảo làm ra vẻ muốn thu hồi lại Thiên Vũ Thạch.

- Ai nói là ta không thích? Nó là của ta rồi!

Độc Âm Nhi nhất thời nóng vội lên, nhào tới chụp lấy. Nhưng mà với trọng lượng một vạn cân, Độc Âm Nhi lại không có dùng lực trường lực lượng mà cầm, chỉ đành phải vận dụng hai nắm tay mà cầm lấy. Cho dù là như vậy, cũng có vẻ phải phi thường cố sức mới làm được. Sau khi chụp lấy được, khóa Thiên Vũ Thạch kia bị thu vào Luyện Chi Trữ Vật Giới.

Phó Thư Bảo cũng ngay tại thời điểm này, quơ tay ôm lấy vòng eo thon nhỏ của nàng, đè ngã xuống đồng chân nệm bên trên mặt đất, sau đó xoay người ngồi lên, hai tay sờ loạn khắp nơi.

Vừa ra tay liền tặng ột món chí bảo vô giá, hiện tại lại sử xuất ra những thủ đoạn ôn nhu nhất, cả hai tuyệt chiêu đều xuất ra, Độc Âm Nhi rất nhanh liền mềm oặt trong lồng ngực của Phó Thư Bảo, tùy tiện cho hắn làm bừa.

Rất nhanh lột sạch quần áo, cả hai con người trần truồng lỏa lồ quấn bện lại cùng nhau, trong ta có người, trong người có ta... dựa vào một cây đoản thương cứng ngắc liên liên tiếp lại một chỗ với nhau.

- Về sau có còn muốn cùng Hồ Nguyệt Thiên đối chất nữa hay không?

- Muốn!

- Hừm?

- Không muốn! Không muốn... Người tha cho ta a...

- Ha ha...

Thu thập loại nữ nhân mạnh mẽ kiên cường như Độc Âm Nhi này cần phải dùng đến thủ đoạn tùy tiện quảng ném bảo vật, còn phải dùng đến thủ đoạn bá vương trên giường nữa. Cả hai loại thủ đoạn cùng dùng thì gia hòa vạn sự hưng. Thiếu một trong hai mà nói, thì đau đầu khó khăn a! Chẳng qua, cả hai loại thủ đoạn này Phó Thư Bảo cũng đều rành rẽ cả, cho nên muốn thu thập Độc Âm Nhi chẳng qua là chuyện dễ như trở bàn tay.

Đám chiến sĩ Độc Lang Tộc ở bên ngoài ai nấy cũng đều mặt đỏ tới mang tai, bởi vì đám bọn họ căn bản không thể nào tránh khỏi việc nghe được những thanh âm kỳ quái từ miệng của Đại tiểu thư của bọn họ. Bọn họ biết rõ ràng là dưới tình huống như thế nào mới xuất ra những thanh âm như vậy. Chẳng qua, bọn họ như thế nào cũng không hiểu nổi, rõ ràng đây là chuyện tình hiện trường trực tiếp, Độc Âm Nhi vì cái gì lại kêu la vang dội khoa trương đến như vậy cơ chứ?

Kỳ thật, Độc Âm Nhi chính là cố tình kêu la khoa trương như vậy. Mục đích của nàng chính là muốn để ột người nghe thấy, người đó chính là Hồ Nguyệt Thiên!

- Hừ! Có nhất thiết phải nhảm chán như vậy không? Người cố tình kêu cho ta nghe, một lát nữa nam nhân của người liền chạy đến đại trưởng của ta mà thôi! Thật là, nữ nhân ngực lép đáng thương a...

Ở một địa phương cách đó không xa, trong một cái lều lớn khác, Hồ Nguyệt Thiên khinh thường thốt lên một câu.

Đúng lúc này, thanh âm của Hồ Giang Phong chợt từ bên ngoài lều lớn truyền vào:

- Đại Đội trưởng, bên ngoài Thần Miếu có một nữ nhân tự xưng là Băng Oánh đến, yêu cầu muốn gặp thiếu gia!

- Hắn cũng đâu có ở chỗ của ta, người báo ta biết làm gì?

Hồ Nguyệt Thiên nhàn nhạt nói. Đối với thanh âm kêu la rên rỉ của Độc Âm Nhi, nàng ta mặc dù nói không để ý đến, nhưng mà trong lòng vẫn không chút thoải mái.

Hồ Giang Phong nói:

- Thiếu gia đang ở trong đại trường của Độc Âm Nhi, cùng với nàng đang... Ta không tiện đi vào a!
- Để ta ra xem! Thật là...

Hồ Nguyệt Thiên cười khỏ một tiếng, đi ra khỏi lều lớn.

Đi đến bên cạnh hộ tráo, Hồ Nguyệt Thiên liếc mắt liền nhìn thấy Băng Oánh đang huyền phù bên trên hư không. Sau lưng nàng ta có một cặp Lực Lượng Chi Dực thuần một màu tuyết trắng, cặp cánh này cùng với khí tức băng thanh ngọc khiết của nàng ta phi thường tương xứng nhau.

581. Chương 512: Ta tự nguyện

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 512: Ta tự nguyện

Bên trên cảng khẩu rộng lớn, dòng nước của dòng kênh ngầm không ngừng đánh lên bờ sông, phát ra thanh âm ào ạt. Những thanh âm như vậy làm cho người ta thoáng cảm giác được chút bất an. Đối với Băng Oánh mà nói, cái loại cảm giác bất an này căn bản lại không thể nào che giấu được. Đây là lần đầu tiên nàng đi vào Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, hết thấy những thứ trong này cũng đều khiến cho nàng cảm thấy rung động. Nàng ta mang theo Luyện Hoa Quyền Trượng đi tới gặp Phó Thư Bảo, vốn dĩ là ôm lòng muốn có thể vào được bên trong lực lượng hộ tráo, nhưng mà Phó Thư Bảo giáo hoạt tựa hồ như đoán được động cơ của nàng, cho nên không cho nàng đi vào, mà một phen đưa nàng lên trên bình thai của cảng khẩu.

Càng là như thế, trong lòng Băng Oánh lại càng trở nên phẫn nộ, càng không nghĩ muốn để cho Phó Thư Bảo dễ dàng nhận được chỗ tốt mà Thánh An Na cấp cho hần. Tuy rằng cái này sẽ dẫn đến hiềm nghi cái mệnh lệnh.

Nàng ta cũng chỉ nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, không nói lời nào cả.

Nàng ta muốn từ trên người gã nam nhân đã từng có quan hệ xác thịt với chính mình này tìm ra được một tia ưu điểm nào đó khiến cho nàng cảm thấy hài lòng. Nhưng mà đáng tiếc chính là, nàng ta thủy chung cũng không thể tìm được, vì thế nên phi thường thất vọng.

- Con mẹ nó, người một phen đem ta gọi đến đây, liền chỉ vì để ngắm ta thôi sao, rồi lại không nói bất cứ lời nào cả?

Phó Thư Bảo tức giận nói. Hần cũng nhìn về phía Băng Oánh, chẳng qua trọng điểm cũng chỉ nằm trên bộ ngực cùng cặp mông của nàng ta. Hai cái địa phương này, sau khi trải qua sự khai phá của hần, tựa hồ đã phát triển lên không ít, càng ngày càng trở nên to lớn đầy đà hơn.

- Thánh An Na bảo ta mang đến cho người thứ này...

Rốt cuộc Băng Oánh cũng mở miệng nói chuyện.

Phó Thư Bảo nói:

- Là thứ gì?
- Vì cái gì ta phải nói cho người?

Phó Thư Bảo nhất thời sững người, sau đó mắng lớn:

- Con mẹ người a! Người chẳng qua cũng chỉ là một người đưa đồ mà thôi, kiêu ngạo cái lông chim gì chứ?
- Hừ! Thứ này nằm trong tay ta, hơn nữa còn phi thường quan trọng, người tốt nhất nên chú ý một chút thái độ nói chuyện của người! Tốt xấu gì thì ta cũng là Nữ vương của Quy Vân Quốc!

Phó Thư Bảo nhất thời buồn bực.

Nhìn thấy bộ dáng buồn bực của Phó Thư Bảo, trong lòng Băng Oánh nhất thời sáng khoái một trận. Chẳng qua cuối cùng nàng vẫn đem Luyện Hoa Quyền Trương mà Thánh An Na giao cho nàng lấy từ bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới ra. Cái Luyện Lực Khí cổ xưa này vừa xuất hiện, bên trên bình thai của cảng khẩu tựa hồ như là đột nhiên xuất hiện một vị cường giả đỉnh phong vậy, phát ra khí tức phi thường cường đại, khí thế tức sát vô cùng. Linh năng ẩn chứa bên trong nó không cần nói cũng biết. Liền thậm chí khối Thiên Vũ Thạch mà Phó Thư Bảo hoàn nguyên đám Chiến sĩ Thạch Tượng lấy được kia cũng không mạnh bằng nó được.

- Đây là Luyện Hoa Quyền Trương, thứ của Mặc Lan Lý Sự!

Phó Thư Bảo liếc mắt một cái liền nhận ra được. Lúc đó trong khi chiến đấu, hắn đã từng nhìn thấy tình cảnh Mặc Lan Lý Sự sử dụng Luyện Hoa Quyền Trương cùng với Luyện Hoa Thuẫn, lúc đó cũng khiến cho hắn giết mình một trận. Sau đó Mặc Lan Lý Sự bị Thánh An Na giết chết, thời điểm quét tước chiến trường thế nhưng lại cũng không tìm ra được hai món Luyện Lực Khí này, hắn là đã bị Thánh An Na xem như chiến lợi phẩm cầm đi.

- Có muốn lấy nó không?

Băng Oánh cầm Luyện Hoa Quyền Trương trong tay, quơ quơ mấy cái trước mặt của Phó Thư Bảo, khiêu khích Phó Thư Bảo. Động tác của nàng tựa hồ như một tỷ tỷ đang dụ dỗ đệ đệ mình, một phen quơ quơ cây kẹo ngọt ở địa phương mà đệ đệ mình không thể với tới được.

- Ta ngất a!

Phó Thư Bảo cực kỳ buồn cười nhưng lại nhịn được. Ở trong mắt hắn, động tác đó của Băng Oánh nhìn qua cực kỳ buồn cười, bởi vì hắn chỉ cần vươn tay ra một cái liền có thể cướp được ngay. Hơn nữa chỉ cần một cú đâm của hắn, thì cô nàng nữ nhân ngu xuẩn trước mặt này sẽ liền bị đánh văng ra khỏi bình thai ngay.

- Ta vẫn còn chưa có hoài thai đứa nhỏ a!

Băng Oánh đột nhiên cúi đầu, nói khê.

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng hiểu được, vì sao Băng Oánh lại làm ra động tác khôi hài như vậy. Trước kia thời điểm nàng ta áp bức chính mình phải làm ra loại sự tình này chính là bởi vì nắm trong tay tin tức tình báo về Thánh An Na, hiện tại, cái loại tin tức tình báo này đã không còn giá trị nữa, nàng ta đã không còn cái gì có thể áp chế hắn được nữa. Buồn cười chính là, nàng ta không ngờ lại lấy Luyện Hoa Quyền Trương mà Thánh An Na nhờ nàng đưa cho hắn ra mà áp chế hắn. Có nàng tài nữ cao ngạo thanh cao này, tất cả những thứ trong đầu của nàng toàn bộ đều là rơm rạ cả hay sao?

Thanh âm của Băng Oánh càng ngày càng thấp hơn:

- Người cho ta... ta liền cho người...

- Không ngờ người lại dùng Luyện Hoa Quyền Trương để mà đổi lấy cái chuyện tình kia?

Phó Thư Bảo nở nụ cười, rốt cuộc hắn cũng không thể nhịn được nữa.

Băng Oánh cũng không có trả lời, có chút ngượng ngùng xoay người rời đi, hướng về phía một gian thạch ốc bên cạnh bình thai mà đi đến. Đi được vài bước, nàng quay đầu lại, nhìn thấy Phó Thư Bảo vẫn chưa nhúc nhích, có chút phần nộ liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, dùng Luyện Hoa Quyền Trương ngoắc ngoắc Phó Thư Bảo.

- Cô nàng nữ nhân ngốc ngếch này, xem lão tử thu thập người ra sao?

Phó Thư Bảo mỉm cười mắng một tiếng, sau đó chạy theo.

Thứ mà Băng Oánh dẫn dụ, kỳ thật chính là một đầu ác lang a!

oOo

Nóc của căn thạch ốc kia sớm đã bị dỡ sạch không còn gì cả. Ánh sáng của trụ năng lượng từ trên cao chiếu thẳng vào đây, khiến cho gian thạch ốc sáng như ban ngày. Các vách tường bốn phía được bảo tồn

phi thường hoàn hảo, vừa đủ có thể che giấu tầm mắt của mọi người bên ngoài. Cho nên, cái địa phương này đối với việc yêu đương vụng trộm này nọ, chính là địa phương phi thường hoàn mỹ.

Bộ váy dài màu trắng thuần khiết chậm rãi rơi xuống mặt đất, Băng Oánh đem thân thể hoàn mỹ của chính mình triển lộ hoàn toàn trước mặt của Phó Thư Bảo. Làn da thịt mềm mại như sương tuyết, ẩn hàm mộng nước, phẳng phất như quang mang sáng bóng trong suốt. Khuôn mặt trái xoan xinh đẹp tuyệt trần, hàng lông mi thật dài, cùng cặp mắt đen lay láy sáng ngời. Băng Oánh nhìn thế nào cũng vẫn là băng thanh ngọc khiết như vậy, thanh ỹ lệ, hoàn toàn là bộ dáng một đại tài nữ tiêu chuẩn nhất.

Một cặp ngọc nữ phong cao vút dựng thẳng trước ngực, có bộ dáng nguy nga hùng vĩ vô cùng. Địa phương giữa cặp chân không có một sợi lông tơ, sạch sẽ trắng muốt như phấn ngọc, cực kỳ đáng yêu. Những cái này, chính là muốn biểu thị công khai với người trước mặt, nàng ta không chỉ là một đại tài nữ thanh cao, cao ngạo, mà còn là một nữ nhân vô cùng thành thực nữa.

Miệng lưỡi của Phó Thư Bảo có chút khô đắng. Không thể phủ nhận, cùng với Băng Oánh lên giường mấy lần rồi, tuy rằng cũng không phải là cam tâm tình nguyện, nhưng mà mỗi lần nhìn thấy, hẳn đối với thân thể của Băng Oánh thế nhưng cũng lại có thêm mấy phần cảm giác mê luyến. Hắn cười khổ một tiếng, nói:

- Băng Oánh, người tội tình gì phải làm vậy? Người không phải là loại người như vậy a! Bản chất của người căn bản là khinh thường một nam nhân như ta, vì cái gì lại còn tự ủy khuất chính mình, dụ dỗ ta làm ra loại sự tình này chứ?

Băng Oánh khẽ sững sốt một chút. Nàng ta không ngờ thời điểm này mà Phó Thư Bảo lại còn có thể nói ra được những lời nói khiến cho người ta có thể nảy sinh tâm linh xúc động như vậy.

Phó Thư Bảo nói:

- Mặc lại quần áo đi! Phó Thư Bảo ta tuy rằng rất háo sắc, nhưng mà không đến mức như là người tưởng tượng vậy. Người đưa Luyện Hoa Quyền Trượng cho ta đi! Người dùng cái thứ này không áp chế được ta đâu! Nếu như khiến cho ta không cần nó nữa, như vậy người sẽ không thể nào báo cáo kết quả công việc cho Thánh An Na được!

Một tầng thủy ý kỳ diệu khó hiểu xuất hiện trong cặp mắt đen láy của Băng Oánh:

- Người cái tên nam nhân vô sỉ này, vì cái gì lúc trước người không làm cho tâm linh người ta xúc động như vậy chứ?

- Cái gì?

Phó Thư Bảo có chút cảm giác kỳ quái.

Băng Oánh đột nhiên quỳ gối xuống giữa hai chân của Phó Thư Bảo, hai bàn tay tinh tế trơn mịn nhẹ nhàng cởi bỏ đai quần của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Người muốn làm gì vậy?

- Lần này đây, ta... tự nguyện a!

Băng Oánh nhất thời đem vật biểu tượng nam nhân của Phó Thư Bảo ngậm vào trong miệng, đem cảm giác ướt át cùng với khoái hoạt hoàn toàn cấp cho gã nam nhân trước mặt mình.

Nhìn thấy một vị Nữ vương lại quỳ gối trước mặt chính mình, làm ra cái loại sự tình như vậy, trong lòng Phó Thư Bảo xuất hiện một cảm giác thành tựu cực cao, còn có một tia cảm giác hoang đường nữa. Ngày hôm nay, đầu óc của Băng Oánh đã bị nước vào hay sao?

Cái lưỡi nhỏ nhắn như đinh hương khẽ chuyển động, có chút gian nan mà linh động. Cảm giác phức tạp mà hỗn loạn trong miệng khiến cho cặp mắt Băng Oánh có chút khẽ nhắm lại, sau đó nhả ra, rồi lại tiếp tục ngậm lại.

- Vì cái gì người lại muốn hoài thai đứa nhỏ của ta chứ?

- Ta không có năng lực chiến thắng được người, chinh phục người, nhưng mà Quy Vân Quốc chúng ta lại cần tìm được ưu đãi từ trên người của người, cho nên chỉ có cách là ta phải hoài thai đứa nhỏ của người, chúng ta mới có thể tìm được ưu đãi từ trên người người! Mặt khác, chỉ cần ta mang thai đứa nhỏ của người, ta liền có thể cùng người đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền...

Băng Oánh sau khi nói xong lại cúi đầu xuống tiếp tục.

Thời gian kế tiếp, bên trong gian thạch ốc trần ngập cảnh xuân tràn lan. Nam nhân cùng nữ nhân quần bên cùng một chỗ, cùng quần quanh xâm nhập lẫn nhau, mang đến thanh âm thổ dốc nặng nề cùng với một ít tiếng rên rỉ mơ hồ.

oOo

Khoảng nửa ngày sau, Băng Oánh mới nhặt bộ váy dài trên mặt đất, chậm rãi mặc lên trên người mình. Toàn bộ quá trình này nàng làm một cách chậm rãi mà trang nhã, nồng đậm khí chất của đại tài nữ. Bộ dáng như vậy, hương vị thông dong bình thản như vậy, phảng phất như không phải mới trải qua một hồi chiến đấu mệt mỏi, mà là vừa mới ở trong một thủy đầm trong sơn cốc tắm rửa thoải mái vậy.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, nhìn Băng Oánh mặc quần áo không thể nghi ngờ chính là một quá trình hưởng thụ. Trên người Băng Oánh trần ngập khí chất đại tài nữ, thanh cao, cao ngạo, cùng với những nữ nhân bên người hắn không chút giống nhau. Hơn nữa, trên phương diện kia, nàng ta còn có một loại khẩu vị cùng với khí chất của nàng ta hoàn toàn bất đồng, mỗi lần cũng đều khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy sáng khoái không nói nên lời. Hiện tại xem ra, lâu lâu cùng với nàng ta làm một lần tình vụng trộm, kỳ thật cũng là một lần thay đổi khẩu vị không tệ a!

- Hiện tại có thể cho người!

Lúc này Băng Oánh mới đem Luyện Hoa Quyền Trượng giao cho Phó Thư Bảo.

Vừa cầm vào tay, cảm giác nặng trĩu liền truyền đến. Phó Thư Bảo đại khái phán đoán một chút. Cây quyền trượng này chiều dài khoảng chừng ba thước, sức nặng lại ít nhất trên ngàn cân! Khó trách vừa rồi thời điểm Băng Oánh cầm nó trong tay làm ra động tác câu dẫn mình lại có bộ dáng hết sức cố gắng.

Từ trên thân của Luyện Hoa Quyền Trượng, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy những đường vân lộ màu đỏ sẫm. Bất luận là loại Luyện Lực Khí nào, bên trên cũng đều có thông đạo vân lộ. Cho dù có là thứ do Luyện Hoa Nữ Thần luyện chế cũng không ngoại lệ. Nhìn kỹ một chút, hắn thể nhưng lại mơ hồ cảm thấy, Luyện Hoa Quyền Trượng cũng có một chút thành phần Thiên Vũ Thạch. Chẳng qua, thứ mà hắn muốn nhìn thấy nhất, Lực đan Linh thú, thể nhưng lại không thấy đâu.

Lực đan Linh thú chính là bộ phận trung tâm của Luyện Lực Khí. Phất chất của Lực đan Linh thú cũng trực tiếp quan hệ đến uy lực của Luyện Lực Khí. Một kiện Luyện Lực Khí quyền trượng do đích thân Luyện Hoa Nữ Thần luyện chế, nàng ta sẽ dùng Lực đan của loại Linh thú cấp bậc nào đây? Linh thú Linh Vương Cấp hiển nhiên là không đủ tư cách rồi. Còn cấp bậc Thần thú, tựa hồ cũng không giống a! Như vậy, đến tốt cùng là Lực đan Linh thú phẩm cấp nào đây? Chẳng lẽ còn có loại Lực đan cao cấp hơn Lực đan của Thần thú nữa hay sao?

Không thể tưởng tượng nổi!

Có rất nhiều bí mật cần phải trải qua thăm dò cùng với nghiên cứu cẩn thận mới có thể tìm được đáp án.

- Người nhấn lại vài lời cho Thánh An Na đi! Đây là ưu đãi mà nàng ta đưa cho người, điều kiện là người phải cùng nàng ta hợp tác! Ta chỉ là người mang Luyện Hoa Quyền Trượng tới mà thôi, cũng phải có vài lời chuyển về cho nàng ta!

Băng Oánh chỉnh sửa quần áo lại một chút, vẻ mặt phi thường thản nhiên.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Người trở về nói với nàng ta, một phen đem luôn Luyện Hoa Thuần đem đến đây cho ta! Có quyền trượng mà không có thuần thì sao được?

Băng Oánh có chút khó xử nói:

- Nếu như nàng ta không đáp ứng thì sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Yên tâm đi! Nàng ta tuyệt đối sẽ không có đạo lý gì mà không đáp ứng! Mặt khác, lần sau cũng phải là do người mang tới, người hiểu chứ?

Khuôn mặt Băng Oánh nhất thời đỏ ửng lên, không dám nhìn thẳng ánh mắt của Phó Thư Bảo, chỉ khẽ gật đầu một cái.

- Người trở về đi! Người cứ nói cho Thánh An Na biết, ta đã đáp ứng một nửa rồi, một phen đem Luyện Hoa Thuần đến đây cho ta, ta liền đáp ứng toàn bộ! Những điều kiện cụ thể, đến lúc đó sẽ bàn sau!

- Được rồi! Ta về đây!

Băng Oánh xoay người bước đi, được hai bước đột nhiên quay người trở lại, nói:

- Cùng Thánh An Na hợp tác... người cần phải cẩn thận một chút! Nàng ta chẳng qua chỉ là muốn lợi dụng người mà thôi!

Trái tim Phó Thư Bảo khẽ nhảy lên một cái. Cái này tựa hồ là lần đầu tiên Băng Oánh quan tâm đến hắn.

- Chẳng phải các người cũng bị nàng ta lợi dụng sao?

Băng Oánh khẽ hít sâu một hơi, nói:

- Tình huống của chúng ta bất đồng! Chúng ta chẳng qua đều là một vài kẻ chạy chân làm việc mà thôi! Chỉ cần là Quy Vân Quốc sẽ có một ngày phát triển trở thành một đại cường quốc ngạo thị thế gian, như vậy ta cũng chỉ đành làm một Nữ vương bù nhìn dưới tay nàng ta mà thôi.

Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng. Quyền lợi cùng với dã tâm chính là có quan hệ trực tiếp a. Quyền lợi làm cho người ta điên cuồng, mà dã tâm cũng có thể làm cho người ta điên cuồng.

582. Chương 513: Trăm Vạn Đại Quân (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 513: Trăm vạn đại quân (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thiên Thập Sơn, Quy Vân Cung...

- Cái gì? Tên gia hỏa kia không ngờ lòng tham vô đáy, còn muốn cả Luyện Hoa Thuần nữa à?

Nghe xong lời hồi báo của Băng Oánh, khuôn mặt Thánh An Na nhất thời phát lạnh. Cho tới bây giờ chưa từng có người nào dám cùng nàng nói điều kiện, hơn nữa thái độ lại còn ác liệt đến như thế!

Băng Oánh cung kính nói:

- Thánh chủ, hẳn chính là loại người như vậy! Đây cũng chính là nguyên lời của hắn. Chỉ cần cho hắn Luyện Hoa Thuần, hắn liền chấp nhận hợp tác cùng Thánh chủ!

Trầm mặc trong chốc lát, Thánh An Na rốt cuộc cũng quyết định:

- Được rồi! Người lại một phen đem Luyện Hoa Thuần đưa cho hần! Cái tên gia hỏa kia, lòng tham là phải chấp nhận trả giá a! Cuối cùng sẽ có một ngày, ta muốn hần ói ra toàn bộ cho ta!

Cái ngày đó, chính là ngày mà Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, nàng ta đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền!

Mạc Sầu nói:

- Thánh chủ, chuyện tình Phó Thư Bảo được voi đòi tiên như thế này, cũng đều nằm trong sự dự đoán của chúng ta. Hần căn bản là một tên gia hỏa tham lam đáng ghét. Cấp cho hần ưu đãi thì có thể chấp nhận được. Nhưng mà chuyện tình để cho các tiểu quốc khác thần phục chúng ta lại gặp chút phiền toái.

Dừng lại một chút, bà ta nói tiếp:

- Đám tiểu quốc này đều là do đám Vương tôn, quý tộc các quốc gia khác nhau thành lập, ỷ vào sự ủng hộ của bốn quốc bọn chúng, cũng không một phen đem Quy Vân Quốc chúng ta đặt ở trong mắt. Ta dựa theo sự phân phó của Thánh chủ, phái người mang theo tin tức chiêu an, không một ai tránh khỏi sự sỉ nhục của bọn chúng!

Thánh An Na cười lạnh, nói:

- Một đám kiến hôi không ngờ lại dám ở trước mặt ta kiêu ngạo! Mạc Sầu, người mang theo Luyện Lực Sĩ Đường của người tấn công đám quốc gia không chịu quy thuận đi!

Mạc Sầu cuống quýt nói:

- Thánh chủ, đám quốc gia này tuy rằng cũng không có bao nhiêu quân đội, nhưng mà những người có thể đến được nơi này, cơ hồ cũng đều là Lực sĩ cùng với Luyện Lực sĩ. Luyện Lực Sĩ Đường của ta căn bản là không thể nào hoàn thành nhiệm vụ được. Chẳng những không thể chiến thắng được bọn họ, còn rất có thể toàn quân bị diệt sạch!

- Nếu như có thêm Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ của ta thì sao? Cứ yên tâm đi đi, ta sẽ để Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ đến hiệp trợ các người!

- Đa tạ Thánh chủ! Nếu như vậy mà nói, thì đám quốc gia nhảy nhót diễn kịch kia khẳng định chết chắc rồi! Nếu như không chịu quy thuận, liền lập tức giết sạch bọn chúng!

Khóe miệng Mạc Sầu nhếch lên một tia tiểu ý. Thực lực của Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ bà ta hiểu rõ ràng nhất, phóng nhãn khắp cả Thế giới Nội trảo này, trong đám tiểu quốc không có bất cứ thứ gì có thể chống đỡ được với Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ cả.

Giết chết các Quốc vương cùng các người phản kháng, hợp nhất lại những người quy thuận, Quy Vân Quốc liền có thể chinh hợp toàn bộ tất cả các tiểu quốc trong Thế giới Nội trảo, hình thành nên một đại quốc gia mấy vạn người. Sau đó tiếp tục dựa trên cái trụ cột này mà phát triển xuống, khẳng định càng ngày càng cường đại thêm lên.

Cái mà Mạc Sầu nhìn thấy, chính là một bản kế hoạch xây dựng một cường quốc siêu cấp. Thế nhưng mà bà ta lại không có nghĩ đến, đợi đến cho thời điểm cái kế hoạch này thành sự thật, có lẽ bà ta đã nằm xuống lòng đất trăm mặc rất nhiều năm rồi.

- Ta lại một phen đem Luyện Hoa Thuần đưa cho Phó Thư Bảo, để hần đồng ý cùng Thánh chủ hợp tác!

Bằng Oánh tựa hồ đối với việc chinh hợp toàn bộ Thế giới Nội trảo này cũng không có chút hứng thú nào cả.

Thánh An Na gật đầu, nói:

- Hãy đi đi!

Sau khi Bằng Oánh rời đi, Mạc Sầu khẽ tiến lên hai bước, hạ thấp thanh âm nói:

- Thánh chủ, kỳ thật cho dù đem Luyện Hoa Thuần cấp cho Phó Thư Bảo, hần cũng không nhất định sẽ đi vào khuôn khổ. Trình độ giảo hoạt cùng với võ sĩ của tên gia hỏa kia, một nhân vật quang minh chính đại như Thánh chủ vậy, căn bản không thể nào tưởng tượng nổi đâu!

- Điều này không phải ta chưa từng nghĩ qua. Nhưng mà ngoại trừ việc tạm thời thỏa hiệp với tên gia hỏa kia ra, người có biện pháp nào khác sao?

Mạc Sầu thấp giọng nói:

- Thánh chủ có được thông đạo đi thông ra thế giới bên ngoài, chỉ cần bắt giữ được một người, như vậy muốn hấn như thế nào, hấn liền như thế đó!

Trong lòng Thánh An Na chợt động:

- Là người nào có phân lượng với hấn như vậy?

- Công chúa Dật Hương của Thánh Lan Quốc, Chi Ni Nhã!

Mạc Sầu cẩn thận nói.

Thần sắc Thánh An Na khẽ đổi, nói:

- Vương thất Thánh Lan Quốc cùng với Thiên Không Nữ Thần có mối quan hệ sâu xa, mãi cho đến hiện nay, cũng đều là do Vương thất của Thánh Lan Quốc thủ hộ địa phương mà ta cùng với Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ hôn mê! Người như thế nào có thể đề nghị ta làm ra những chuyện tình vi phạm đạo nghĩa như thế?

Nếu như làm vậy mà nói, chính là qua sông rút cầu, chính là chuyện tình không có lương tâm cùng đạo nghĩa.

- Thánh chủ, từ xưa đến nay những người làm đại sự cũng đều là không câu nệ tiểu tiết. Ngài làm như vậy cũng không phải là làm thương tổn Vương thất Thánh Lan Quốc, cũng không phải là làm thương tổn Chi Ni Nhã, mà là cấp cho nàng ta một cơ hội, để cho nàng ta có thể cống hiến cho Thiên Không Nữ Thần!

Cặp mày Thánh An Na khẽ nhếch lên, tựa hồ như đang lâm vào trong tình trạng khó xử. Loại sự tình này, cho dù là nàng ta cũng không dễ dàng đưa ra quyết định.

Mạc Sầu thế nhưng vẫn chưa chịu từ bỏ ý định, tiếp tục du thuyết, nói:

- Thánh chủ, thời điểm Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện càng ngày càng gần hơn, thời gian của chúng ta cũng càng ngày càng ít đi. Thành lập một Quy Vân Quốc cường đại, đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền đi đến Thánh Đảo, giúp cho Thiên Không Nữ Thần sống lại, đây không phải là giấc mộng cả đời của ngài sao? Ta nghĩ, một khi đã là mục đích làm sống lại Thiên Không Nữ Thần, như vậy bất luận đứng ở góc độ nào đi chăng nữa, Chi Ni Nhã cũng cần phải làm ra cống hiến!

Thở dài ra một hơi, rốt cuộc Thánh An Na cũng làm ra quyết định:

- Được rồi! Chúng ta chia nhau ra hành động. Người mang theo Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ đi thu phục những tiểu quốc không quy thuận, đem đám người dám phản kháng chúng ta toàn bộ giết chết. Những người quy thuận chúng ta, thì bắt chúng làm nô lệ. Tiến hành hợp nhất Quy Vân Quốc, khống chế nghiêm ngặt. Ta tự mình đi một chuyến đến Thánh Lan Quốc! Chuyện Khởi Nguyên Chi Thụ sống lại, thế giới bên ngoài sớm đã biết được, hiện tại xem ra, bên ngoài hấn đã vô cùng nóng nực rồi!

- Thánh chủ anh minh!

Trên khuôn mặt già nua của Mạc Sầu nhếch lên một nụ cười tràn ngập nếp nhăn.

Một nụ cười như vậy, có thể làm cho người ta nổi da gà một trận.

oOo

Tiến vào trong tấm cung của Băng Oánh, ở bên trên cái bàn làm việc kia, Thần Thông Bàn vẫn như trước lẳng lẳng huyền phù trên đó, màu sắc đen bóng, quang mang chói mắt. Thánh An Na lập tức đi tới trước bàn làm việc, lấy ra một tấm Lực Chi Linh Phù, hướng về phía Thần Thông Bàn ném ra một cái.

Xoảng một tiếng giòn vang, phẳng phất như là đập bể một cái đĩa đồ sứ nào đó vậy.

583. Chương 513: Trăm Vạn Đại Quân (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 513: Trăm vạn đại quân (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hai luồng quang mang hắc bạch giao thoa quỷ dị chọt từ trên Thần Thông Bàn tản mát ra, không ngừng luân chuyển, hình thành nên một cái thông đạo.

Thánh An Na nâng chân bước vào trong cái thông đạo hắc bạch giao thoa kia. Tất cả các quang mang xung quanh đột nhiên thu lại, bao vây lấy thân thể của Thánh An Na. Trong nháy mắt Thánh An Na liền biến mất bên trong Thần Thông Bàn. Hết thấy một màn này giống hệt như là ảo giác vậy, giống như Thánh An Na chưa từng đi vào, lại càng chưa từng biến mất qua.

oOo

Bên trong Thần Miếu trên Thánh Thập Tự Sơn, bên trong một cái hầm ngầm tối tăm, đột nhiên xuất hiện một cái thông đạo tạo thành bởi hai luồng quang mang hắc bạch giao thoa. Thánh An Na chọt từ bên trong cái thông đạo quang mang kia đi ra. Ngay sau đó toàn bộ quang mang trong khoảnh khắc biến mất, cũng đồng dạng cấp cho người ta một loại cảm thụ giống như ảo giác vậy.

Đây chính là tác dụng của Thần Thông Bàn, cùng với Liên Thể Linh Đàng do Tiểu Thanh luyện chế cũng có chỗ tương tự. Nhưng mà cấp bậc của Liên Thể Linh Đàng hiển nhiên không thể so sánh được với Thần Thông Bàn. Liên Thể Linh Đàng chỉ có thể đạt được tác dụng đối với phương vị đã biết trước rồi, còn Thần Thông Bàn lại có thể hình thành nên một cái thông đạo thần kỳ trong khoảnh khắc xuyên qua không gian. Cái nào thần kỳ hơn, liếc mắt liền có thể nhìn ra được.

Đi ra khỏi hầm ngầm, Thánh An Na đi tới bên trong đại điện. Từng thủy trì màu đen tuyền lúc này cũng đều đã khô cạn hết, lộ ra phần đáy ao sáng bóng như là hắc ngọc vậy. Địa phương nơi mà Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ từng đứng thẳng trần thủ kia, lúc này cũng đều đã trống rỗng. Cái địa phương này đã hoàn thành xong sứ mệnh của nó, nhưng mà những thủ vệ của Vương thất Thánh Lan Quốc vẫn như cũ đứng tại nơi đó làm đúng phận sự của bọn họ, đúng giờ tiến hành tuần tra cùng với quét tước.

Thánh An Na cũng không có quấy rầy đám thủ vệ này. Trước khi bọn họ phát hiện, nàng ta đã lặng lẽ không một tiếng động ly khai khỏi Thánh Thập Tự Sơn.

Thời tiết đã đến cuối mùa đông, băng tuyết bắt đầu hòa tan. Phía trên cây cối lúc này thiếu khuyết màu xanh biếc, khu vực điền dã cũng không có những nông dân đang làm việc, toàn bộ thế giới cũng đều là một mảnh hiu quạnh. Nhưng mà sau khi trôi qua thời điểm này, băng tuyết sẽ hoàn toàn hòa tan hết, cây cối sẽ lại đâm chồi nảy lộc, mặt đất sẽ lại sinh trưởng ra cây cỏ mới. Thế giới tại thời điểm đó sẽ tràn ngập sinh cơ bừng bừng. Vạn vật thế gian cứ dựa theo cái quy luật tuần hoàn này mà không ngừng chuyển biến, ai cũng không thể nào thay đổi được.

Phi hành trong thiên không với tốc độ ngang với tốc độ âm thanh, Lực Lượng Chi Dực màu tuyết trắng sau lưng Thánh An Na lóe sáng, thánh khiết giống hệt như cặp cánh Thiên sứ vậy. Kỳ thật tu vi lực lượng của Thánh An Na đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên lực, căn bản không cần ngưng luyện ra Lực Lượng Chi Dực cũng có thể hư không phi hành, chỉ là tốc độ hơi chậm hơn một chút mà thôi.

Không mất bao nhiêu thời gian, Thánh Lan Thành liền tiến nhập vào tầm mắt của nàng. Thánh Lan Thành hùng vĩ rộng lớn thấp thoáng bên trong một mảnh tuyết trắng xóa, trầm tĩnh mà an tường. Ở bên trong một mảnh bình nguyên trống trải rộng lớn, vô số những quần doanh giống như một đám cây nấm nhô lên trên mặt đất tuyết trắng, chằng chịt chặt chẽ sắp xếp trải dài hướng về phía xa.

Quan sát đám cờ hiệu trên các quân doanh, cũng không phải là cờ hiệu của Thánh Lan Quốc, mà là cờ hiệu của các quốc gia như Tú Quốc, Tư Ba Quốc, La Tư Quốc cùng với các quốc gia nhỏ khác nữa.

Đại khái phán đoán, tổng số đám quân đội tụ tập xung quanh Thánh Lan Thành này, ít nhất cũng lên đến trăm vạn đại quân.

Trăm vạn đại quân, nếu như công kích thẳng vào Thánh Lan Quốc mà nói, như vậy Thánh Lan Quốc cũng chỉ có một kết quả duy nhất, đó chính là bị diệt vong!

- Kỳ quái, tuy rằng phỏng chừng thế giới bên ngoài sẽ có đại động tác, nhưng mà cũng không đến mức trăm vạn đại quân hội tụ lại Thánh Lan Thành a! Cái này đối với Thánh Lan Quốc quả thật là một hồi uy hiếp trí mạng! Chẳng lẽ Thánh Lan Vương đang bị uy hiếp sao?

Cảnh tượng trước mắt khiến cho Thánh An Na cảm thấy nghi hoặc.

Một đạo thân ảnh đột nhiên phóng thẳng lên cửu thiên, Lực Lượng Chi Dực vũ động, trong chớp mắt liền chắn trước mặt Thánh An Na:

- Người là ai? Dám phi hành bằng ngang vùng trời của Liên quân?

Lại có thêm mười gã Lực sĩ vũ động Lực Lượng Chi Dực từ các phương hướng khác nhau bao vây tới. Thánh An Na lại vẫn là bộ dáng không chút để ý, nhàn nhạt nói:

- Các người là ai?

- Ta là Tổng Quân Đoàn trưởng của Tú Quốc, Lạc Chấn Thiên!

Những người Tú Quốc đến từ Anh Thạch Thành căn bản không nhận thức được Thánh An Na, cho nên lúc này mới có bộ dáng cùng với khẩu khí không chút khách sáo như thế.

Cặp mày Thánh An Na khẽ nhăn lại:

- Liên quân? Các người đây là Liên quân gì? Liên quân tấn công Thánh Lan Quốc à?

- Vô nghĩa! Đương nhiên là Liên quân tiến vào Thế giới Nội tráo rồi! Khởi Nguyên Chi Thụ đã sống lại, Tiếp Dẫn Chi Thuyền sắp xuất hiện, đây chính là việc trọng đại của toàn bộ thế giới! Chúng ta chính là đang chờ đợi Thánh Lan Quốc tập kết quân đội của bọn chúng, sau đó tiến vào trong Thế giới Nội tráo! Người còn chưa trả lời câu hỏi của ta, người là ai? Chẳng lẽ người không biết nơi này cấm người lạ phi hành hay sao?

Lạc Chấn Thiên cũng không có lập tức động thủ, bởi vì hắn nhìn ra được nữ nhân tuổi không lớn lắm trước mặt này còn mạnh hơn hắn rất nhiều. Trước khi chính thức động thủ, hắn muốn truy hỏi rõ ràng.

Thánh An Na nói:

- Nói như vậy, cái chi quân đội mà các người gọi là Liên quân này, vậy khốn Thánh Lan Thành, nếu như Thánh Lan Vương không chịu nghe lời các người, các người sẽ tấn công Thánh Lan Quốc hay sao?

- Đó là đương nhiên! Thống soái của Liên quân chính là Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình! Hiện tại đã là một ngày kỳ hạn cuối cùng rồi, nếu như Thánh Lan Vương vẫn như cũ không đưa ra quyết định mà nói, như vậy thì Thánh Lan Quốc sẽ bị tiêu diệt!

- Ha ha ha...

- Ả nữ nhân người cười cái gì? Nếu như còn không trả lời câu hỏi của ta, chúng ta sẽ không khách sáo với người nữa đâu!

Lạc Chấn Thiên cả giận nói.

Bên trong hư không đột nhiên lóe lên một tia bạch quang, Lạc Chấn Thiên cùng với một đám tướng lĩnh Tú Quốc còn chưa kịp nhìn ra chuyện gì xảy ra, thì nữ nhân xinh đẹp trước mắt đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Tốc độ thật là khủng khiếp a!

Trên lưng Lạc Chấn Thiên toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Hoàn hảo vừa rồi hẳn cũng không có động thủ, bằng không ả nữ nhân này muốn giết hẳn quả thật dễ như trở bàn tay!

- Tổng Quân Đoàn trưởng, ả nữ nhân kia là ai?

Một gã tướng lĩnh Tú Quốc kinh ngạc nói. Thời điểm này bọn họ mới lấy lại được tinh thần.

- Không biết nữa! Trở về bẩm báo cho Vương tước Thanh Dật đi!

Lạc Chấn Thiên nói.

Một đám người chặn đường Thánh An Na thậm chí một cái chéo áo trên người đối phương cũng chẳng sờ tới được, chuyện tình như vậy nếu như truyền ra ngoài, quả thật là vô cùng mất mặt a.

584. Chương 514: Quyết Định

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 514: Quyết định

Bị trăm vạn đại quân vây khốn, bên trong Thánh Lan Thành tràn ngập một bầu không khí khẩn trương giương cung bạt kiếm. Dân chúng đóng cửa trong nhà không dám ra. Đám chiến sĩ Thánh Thập Tự Quân không ngừng tuần tra ở trên tường thành, trên các con đường. Một vài người bộ dáng khả khi đi lại trên đường đều bị chặn lại kiểm tra. Những đối tượng hiềm nghi còn trực tiếp bị dẫn đi, đưa đến Quân Bộ tiến hành thẩm vấn chặt chẽ.

Bên ngoài có trăm vạn đại quân, bên trong Thánh Lan Thành khẳng định là có thám báo của Liên quân. Thánh Thập Tự Quân mặc dù tiến hành điều tra những đám thám báo trà trộn vào bên trong Thánh Lan Thành này, nhưng mà hiệu quả lại vô cùng kém.

Trên đài quan sát cao nhất của Thánh Lan Cung, Thánh Lan Vương, Tha Na Sâm cùng sống vai mà đứng, thần sắc nghiêm nghị nhìn chằm chằm vào đám quân doanh chằng chịt bên ngoài ngoại thành, tâm tình không thể tả lòng. Ở phía sau hai người, Chi Ni Nhã cũng cau mày nhìn hết thấy bên ngoài ngoại thành. Trong lòng nàng đang suy nghĩ đến một người, người này chính là Phó Thư Bảo! Nét ưu sầu tưởng niệm tràn ngập trong lòng, cộng thêm tình thế ác liệt phía trước, khiến cho tâm tình của nàng trở nên phi thường trầm trọng.

- Nếu như có lão công ở nơi này thì tốt rồi! Cho dù Liên quân có trăm vạn đại quân, nhưng mà ta tin tưởng rằng, hẳn nhất định sẽ có biện pháp giải quyết!

Trong lòng Chi Ni Nhã nghĩ như vậy.

- Bệ hạ, người đã có quyết định chưa?

Trong lúc trầm mặc, Tha Na Sâm chợt cất tiếng hỏi.

- Nếu như chúng ta gia nhập Liên quân, chịu sự thống lĩnh của Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình Tú Quốc, như vậy có thể sao?

Bên trong lời nói của Thánh Lan Vương tràn ngập một loại cảm giác tức giận như có như không:

- Ta là vua của một quốc gia, hai người bọn chúng chẳng qua chỉ là hai gã vương hầu, không ngờ lại buộc một Quốc vương phải nghe theo sự điều khiển của bọn hắn, đây không phải chính là nói bảo Thánh Lan Quốc chúng ta cúi đầu xưng thần với Tú Quốc hay sao? Để cho Thánh Lan Quốc chúng ta trở thành quốc gia phụ thuộc của Tú Quốc hay sao?

- Haizzz...

Tha Na Sâm thở dài một tiếng:

- Nếu như không đáp ứng mà nói, như vậy Liên quân sẽ tiến công Thánh Lan Thành. Uy thế của trăm vạn đại quân, chúng ta căn bản không thể chống nổi!

- Để cho ta suy nghĩ thêm một chút đi...

Đúng lúc này, một gã chiến sĩ Thánh Thập Tự Quân đi lên đài quan sát, sau khi hành lễ liền bẩm báo, nói:

- Bệ hạ, thám báo của chúng ta điều tra được một tin tức mới!

- Nói mau!

Thánh Lan Vương có chút nóng vội nói. Những thám báo do Liên quân sắp xếp vào bên trong Thánh Lan Thành, cơ hồ đều là Lực sĩ Thổ hệ cả, hành tung quỷ dị khó có thể điều tra ra. Hắn cũng là như vậy, đem những thuộc hạ tinh nhuệ nhất của mình, thu thập tin tức tình báo của Liên quân. Đám thám báo tinh nhuệ này, toàn bộ cũng đều là Lực sĩ Thổ hệ cả.

- Bệ hạ, thám báo của chúng ta điều tra ra được, bên trong Liên quân tựa hồ có Nữ Hoàng Tú Ngọc của Tú Quốc ở trong đó!

- Ách? Không phải nói Thống soái cao nhất của Liên quân là Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật hay sao?

Thánh Lan Vương kinh ngạc nói.

Chi Ni Nhã cũng cắt ngang, nói:

- Đúng rồi! Nữ Hoàng Tú Ngọc và ta còn là bạn thân tri kỷ nữa, nàng ta như thế nào có thể làm ra chuyện tình như vậy được?

Gã chiến sĩ Thánh Thập Tự Quân kia nói:

- Có dấu hiệu cho thấy, hiện tại Nữ Hoàng Tú Ngọc kỳ thật là một Nữ Hoàng bù nhìn bị người khác khống chế! Chân chính làm chủ quả thật vẫn là Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật. Bọn họ sau khi Khởi Nguyên Chi Thụ sống lại, đã tiến hành liên lạc với các quốc gia khác, ký kết hiệp nghị đồng minh lợi ích, dựa theo số lượng quân đội xuất quân liên phân chia lợi ích trong tương lai. Trong đó Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình xuất ra số lượng quân đội cùng với tài lực phi thường lớn. Hơn nữa Vương tước Thái Bình lại còn đổ ra một lượng lớn tài lực, tổ kiến thành một Dong binh đoàn đến hơn ba mươi vạn người tham gia đồng minh. Mà Vương tước Thanh Dật cũng có được ba mươi vạn đại quân. Hai gã Vương tước của Tú Quốc này chiếm cứ hơn phân nửa nhân số của Liên quân, còn lại là đám tiểu quốc La Tư Quốc, Việt Quốc, Thanh Uyển Quốc này nọ, phái ra số lượng quân đội rất có hạn, cộng hết vào lại mới có được khoảng chừng bốn mươi vạn đại quân mà thôi!

Thánh Lan Vương nói:

- Tin tức tình báo này có chính xác không?

- Bệ hạ, mặt tướng nguyên lấy sinh mệnh mà thề, tin tức tình báo này hoàn toàn chính xác!

Thoảng trầm tư trong chốc lát, Thánh Lan Vương đột nhiên cười lạnh, nói:

- Như thế xem ra, hai gã Vương tước của Tú Quốc chính là muốn dựa vào cơ hội muốn tiến vào Thế giới Nội trảo, cướp đoạt những lợi ích lớn hơn nữa. Cái loại dã tâm này đặt ở trên người hai người bọn chúng đã thể hiện ra đến mức độ tận cùng rồi!

Dừng lại một lúc, hắn lại phát phát tay, nói:

- Người đi xuống đi, tiếp tục thu thập tin tức tình báo của Liên quân!

Gã chiến sĩ Thánh Thập Tự Quân thu thập tình báo liền khom lưng lui xuống.

- Bệ hạ, đã đến nước này, trong lòng ngài đã có quyết định hay chưa?

Tha Na Sâm vẫn như cũ quan tâm đến chuyện tình này. Hai gã Vương tước của Tú Quốc có loại dã tâm gì, tựa hồ hiện tại cũng không phải là chuyện tình quan trọng nhất. Chuyện tình quan trọng nhất hiện tại chính là Thánh Lan Thành làm sao để đối mặt với sự vây khốn của trăm vạn đại quân.

- Đó là...

Thánh Lan Vương cũng không có trả lời Tha Na Sâm, lại đột nhiên đem tầm mắt chuyển dời lên trên thiên không. Trong nháy mắt kia, một đạo quang mang thoáng hiện, ngay sau đó trên đài quan sát đã có thêm một người nữa.

Dùng tốc độ của âm thanh băng xuyên qua hư không, tốc độ cực nhanh, mà ngay cả hai đại cường giả đỉnh cao như Thánh Lan Vương cùng với Tha Na Sâm cũng không thể nào nhìn thấy rõ ràng được. Thực lực như vậy, cũng chỉ có Thánh An Na mà thôi!

Thời điểm khi mà Thánh An Na sống lại, Thánh Lan Vương, Tha Na Sâm cùng với Chi Ni Nhã cũng đều có mặt ở đó. Nhưng mà bọn họ cũng chỉ là thoáng nhìn lướt qua mà thôi. Thánh An Na ngay sau khi sống lại liền mang theo Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ biến mất trước mặt bọn họ. Tuy rằng lúc ấy cũng chỉ vội vàng liếc mắt nhìn lướt qua, nhưng mà ấn tượng lưu lại cực kỳ sâu sắc. Thời điểm này Thánh An Na đột nhiên xuất hiện trước mặt, cả ba người sau khi thoáng kinh ngạc một chút, liền lập tức nhận ra được.

- Thánh chủ!

Thánh Lan Vương, Tha Na Sâm cùng với Chi Ni Nhã cung kính cúi người chào.

- Ha hã... không nghĩ tới nơi đây hiện tại đã náo nhiệt đến như vậy. Trăm vạn đại quân vây thành, bọn họ nghĩ muốn làm gì? Muốn thống lĩnh toàn bộ thế giới hay sao?

Thánh An Na nở nụ cười nhàn nhạt, bày ra bộ dáng bình thản nhàn nhã.

Thánh Lan Vương nói:

- Thánh chủ, hai gã Vương tước của Tú Quốc tổ kiến nên một chi Liên quân, nghĩ muốn bức ép Thánh Lan Quốc tham gia. Nhưng mà mục đích chân chính của bọn chúng cũng không phải là Thánh Lan Quốc, chỉ sợ là toàn bộ thế giới, thậm chí là Thế giới Nội trảo vừa mới sinh ra nữa!

Thánh An Na cười nói:

- Một đám kiến hôi mà thôi, không ngờ lại có dã tâm to lớn đến như vậy! Thật sự là buồn cười!

Thánh Lan Vương nói:

- Vốn dĩ chuyện tình này rất khó xử lý, nhưng mà một khi Thánh chủ đã đến đây, như vậy liền dễ dàng rồi!

- Người muốn để ta giúp đám các người hay sao?

- Đương nhiên! Thánh Lan Quốc chính là quốc gia thần thánh nhận sự phù hộ của Thiên Không Nữ Thần! Thánh chủ hẳn là sẽ không mặc kệ không thèm nhìn tới chứ?

Thánh Lan Vương phán đoán tâm tư của Thánh An Na. Khẩu khí của nàng ta tựa hồ như cũng không hữu hảo giống như hần tướng tượng vậy. Điều này làm cho trong lòng hần không khỏi có chút nghi hoặc.

Thánh An Na cười nói:

- Cũng tốt! Ta cũng có một việc cần các người hỗ trợ, vừa lúc chúng ta có thể hỗ trợ nhau một chút.

Thánh Lan Vương cùng với Tha Na Sâm nhìn không được liếc mắt nhìn nhau một cái. Cả hai người đối với thái độ cùng động cơ của Thánh An Na càng có cảm giác mê hoặc và khó hiểu hơn. Vừa rồi hai người còn suy nghĩ, với thân phận của Thánh An Na, tại thời điểm Thánh Lan Quốc đối mặt với nguy cơ như thế này, nàng ta hẳn là nên dốc hết sức mà tương trợ. Như thế nào nàng ta lại dùng sự tình này để làm điều kiện trao đổi cơ chứ? Càng khiến cho bọn họ cảm thấy kỳ quái chính là, với thực lực của nàng ta, nàng ta có sự tình gì cần bọn họ phải trợ giúp cơ chứ?

Chi Ni Nhã cũng khẩn trương nhìn chằm chằm Thánh An Na. Vốn dĩ nàng ta muốn tìm thời điểm thích hợp mà hỏi một chút chuyện tình của Phó Thư Bảo, nhưng mà nàng luôn không tìm được cơ hội mở miệng.

- Thánh chủ, nếu như ngài có chuyện mà nói, chúng ta sẽ liền dốc hết sức mà đi làm! Không cần phải khách khí như vậy đâu!

Thánh Lan Vương nói.

Thánh An Na cười nói:

- Như vậy được rồi! Ta nói sẽ nói thẳng, Phó Thư Bảo chính là hôn phu của Chi Ni Nhã, có quan hệ vô cùng thân mật. Nhưng mà hiện tại hắn lại không thèm để Thánh chủ như ta ở trong mắt. Ở trong Thế giới Nội tráo, hắn ở nơi nơi cũng luôn đối địch cùng với ta. Ta cần Chi Ni Nhã theo ta tiến vào Thế giới Nội tráo, hảo hảo khuyên bảo hắn!

- Bảo ca hắn... như thế nào lại đối nghịch cùng với Thánh chủ cơ chứ?

Chi Ni Nhã có chút khó hiểu nói, bộ dáng vô cùng sốt ruột. Nàng ta biết mối quan hệ giữa nàng cùng với Phó Thư Bảo, càng biết rõ mối quan hệ giữa Thánh An Na cùng với Thánh Lan Quốc, hai cái loại quan hệ này lại nảy sinh xung đột với nhau, mà nàng lại đứng ở giữa như vậy, đó là chuyện tình phi thường khó xử.

- Trên đường đi ta sẽ nói rõ ràng với người sau. Hiện tại người hãy chuẩn bị một chút đi, sau đó chúng ta liền cùng tiến vào trong Thế giới Nội tráo.

Thánh An Na nói.

- Nhưng mà...

Chi Ni Nhã còn muốn nói thêm gì nữa.

Thánh An Na cắt ngang lời nàng, nói:

- Như thế nào, hiện tại người cũng muốn giống như Phó Thư Bảo, cùng ta đối nghịch hay sao?

- Chi Ni Nhã không dám!

Chi Ni Nhã khẽ cúi người một chút, trong lòng lại là một mảnh mờ mịt.

Thái độ của Thánh An Na đã vô cùng rõ ràng, điều này làm cho Thánh Lan Vương cảm thấy không vui. Nhưng mà hắn vẫn là đem cảm thụ trong lòng mình áp chế xuống, nói:

- Thánh chủ, Chi Ni Nhã sẽ đi theo người. Nhưng mà, chuyện tình trước mắt sẽ xử lý như thế nào?

- Ha ha...

Thánh An Na cười nói:

- Chuyện tình này rất đơn giản, hai gã Vương tước Tú Quốc kia có dã tâm muốn thôn tóm thế giới, như vậy cứ để bọn chúng điên cuồng một phen đi. Người trước tiên cứ việc đáp ứng yêu cầu gia nhập Liên quân của bọn chúng, sau đó mang bọn chúng tiến vào trong Thế giới Nội tráo. Ở nơi đó, ta có thể khiến cho bọn chúng chết không có chỗ chôn!

Ban đầu Thánh Lan Vương cho rằng thủ đoạn xử lý nguy cơ của Thánh An Na chính là nàng ta sẽ tự mình ra tay giết chết Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình, như vậy Nữ Hoàng Tú Ngọc sẽ được khôi phục tự do, sau đó xuất đầu lộ diện. Thời điểm đó Liên quân sẽ tự động không công tự phá, lại không ngờ đến, phương thức xử lý của Thánh An Na lại là như thế này.

- Hộ tráo của Thế giới Nội tráo cường đại đến cực điểm, Liên quân đã từng phái người tấn công qua mấy lần, lại hoàn toàn không có chút thu hoạch nào. Bọn họ muốn chúng ta gia nhập, nguyên nhân chủ yếu chính là hoài nghi chúng ta có thông đạo tiến nhập Thế giới Nội tráo. Nhưng mà trên thực tế, chúng ta cũng không biết cách tiến vào Thế giới Nội tráo a!

Thánh Lan Vương nói.

- Cái này đơn giản! Cầm lấy tấm Lục Chi Phù này khởi động Thần Thông Bàn, mở ra thông đạo của Thần Thông Bàn, các người liền có thể đi vào Thế giới Nội tráo!

Thánh An Na đem một tấm phù dùm Lục Chi Phù Văn luyện chế thành đưa cho Thánh Lan Vương, giảng giải rõ ràng cách thức sử dụng cho hắn.

Cầm lấy tấm phù do Thánh An Na cấp cho, Thánh Lan Vương lại cảm giác được sức nặng ngàn cân đè lên trên vai hắn, ép tới mức hắn không thể nào thở nổi nữa. Hắn nói với Chi Ni Nhã:

- Chi Ni Nhã, ngươi chuẩn bị một chút đi, cùng Thánh chủ đi vào Thế giới Nội tráo!

Chi Ni Nhã khẽ gật đầu, cúi chào lui xuống.

o0o

Một đường yên lặng đi tới, trong lòng Chi Ni Nhã âm thầm nghĩ:

- Có thể nhìn ra được, người chân chính có dã tâm lớn đến khủng bố, cũng không phải là hai gã Vương tước của Tứ Quốc, mà là vị Thánh chủ Thánh An Na này! Haizzz... thật sự không thể tưởng tượng được, lão công lại cùng với Thánh chủ đối nghịch. Đến lúc đó, ta làm thế nào đối mặt với hắn được đây? Ta là đứng ở trận doanh Thánh chủ mà khuyên bảo hắn, hay là đứng ở góc độ là thù tử của hắn, giúp hắn đối phó Thánh chủ đây? Ân! Đương nhiên là phải đứng ở góc độ thù tử giúp trợ giúp làm việc rồi! Để cho Thánh chủ dã tâm kia đi gặp quỷ đi!

Cùng với loại người như Phó Thư Bảo vậy sống chung một thời gian, lối suy nghĩ của Chi Ni Nhã cũng có biến hóa rất nhiều, rõ ràng lưu loát, hơn nữa cũng không chút vướng bận gì.

o0o

Những thứ nàng cần chuẩn bị cũng không quá nhiều, những chiến giáp, vũ khí Luyện Lực Khí mà Phó Thư Bảo đưa cho là phải mang theo. Mặt khác còn có một vài quần áo, vật dụng cá nhân này nọ. Nàng ta lại còn đặc biệt chuẩn bị mang theo một vài món điểm tâm, thức ăn tinh mỹ ngon lành nữa. Những thứ này là chuẩn bị tặng cho Độc Âm Nhi. Tuy rằng hai người là quan hệ tình địch, nhưng mà mối quan hệ đoàn kết gia đình thủy chung vẫn phải đặt hàng đầu. Bản thân nàng từ nhỏ sinh trưởng trong trung tâm quyền lợi, tự nhiên hiểu rõ điều này.

Đem những thứ kia cất vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới mà Phó Thư Bảo cấp cho nàng, sau đó Chi Ni Nhã lại từ trong tấm cung của mình đi ra, hướng về phía đài quan sát mà đi đến. Thánh chủ Thánh An Na đang ở đó đợi nàng.

- Chi Ni Nhã chủ mẫu!

Đột nhiên một thanh âm chợt truyền đến, chính là gọi nàng.

Chi Ni Nhã quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một khuôn mặt vô cùng quen thuộc, chính là Phương Tín! Lúc này Phương Tín đang cải trang thành một gã thị vệ Thánh Lan Cung, đang đứng ngoài cửa tấm cung. Thời điểm nàng đi vào không ngờ lại không có phát hiện ra.

Chi Ni Nhã kinh ngạc nói:

- Phương Tín, ngươi như thế nào lại ở nơi này?

Phương Tín nói:

- Ta và thiếu gia trên đường đi Sa mạc Di Thất đã chia tay nhau, mãi vẫn luôn không có cơ hội gặp lại hắn. Gần đây ta thu thập được rất nhiều tin tức tình báo, muốn nói lại cho hắn! Không biết chủ mẫu có biện pháp nào gặp mặt thiếu gia không?

Phương Tín quả thật không biết chuyện tình Thánh An Na có được Thần Thông Bàn, lại cũng không biết chuyện Chi Ni Nhã sắp sửa cùng với Thánh An Na đi vào Thế giới Nội tráo. Cho nên hắn dưới tình huống nghĩ không ra biện pháp liền trà trộn vào Thánh Lan Cung, nghĩ muốn thông qua con đường của Chi Ni Nhã mà tìm gặp Phó Thư Bảo.

Hắn muốn trà trộn vào Thánh Lan Cung là chuyện tình vô cùng dễ dàng, bởi vì bản thân hắn chính là người của Phó Thư Bảo cùng với Chi Ni Nhã. Mà Thị vệ đội Hồng Giáp nữ tử bên cạnh Chi Ni Nhã lại vô cùng quen thuộc với hắn, muốn tiến vào, chỉ là an bày một chút là được.

- Người tới thật đúng lúc, ta chính là đang sắp cùng với Thánh chủ tiến vào trong Thế giới Nội tráo, có thể trực tiếp gặp được Bảo ca. Ta phỏng chừng bên người hắc hiện đang thiếu nhân thủ, hay là người trà trộn vào quân đội của Phụ vương ta, cùng nhau đi vào đó đi!

- Đã xảy ra chuyện gì?

Phương Tín nghi hoặc hỏi.

Lúc này Chi Ni Nhã mới đem chuyện tình Thánh An Na chạy đến tìm bọn họ nhờ hỗ trợ trước sau nói lại một lần.

- Được rồi! Ta trở về triệu tập nhân thủ, sau đó gia nhập vào quân doanh của Thánh Thập Tự Quân! Chẳng qua chủ mẫu hãy cấp cho ta một chút tín vật, hoặc là một tín gì đó chẳng hạn, bằng không ta cùng người của ta sẽ bị xem như là gian tế mà xử lý mất!

Phương Tín là một người vô cùng cẩn thận.

Chi Ni Nhã khẽ gật đầu, nói:

- Không thành vấn đề!

Hai người lại thương lượng cẩn thận một chút, Chi Ni Nhã cấp cho Phương Tín một bức mật tín thân bút cùng với tín vật của mình, sau đó mới từ biệt Phương Tín, đi đến đài quan sát. Sở dĩ nàng ta không bảo Phương Tín cùng nàng ta tiến vào Thế giới Nội tráo, đó là bởi vì lo lắng Thánh An Na sẽ phát sinh nghi ngờ. Lần này đây, nàng không dự định sẽ mang theo tùy tùng của mình.

o0o

- Chi Ni Nhã, người đã chuẩn bị xong chưa?

Nhìn thấy Chi Ni Nhã trở lại, Thánh An Na hỏi. Đối với sự phối hợp của Vương thất Thánh Lan Quốc cùng với Chi Ni Nhã, nàng ta cảm thấy phi thường cao hứng. Không cần phải xé rách da mặt đã đạt thành được mục đích, chuyện này cùng với suy nghĩ của nàng trước đây có chút không giống nhau. Nàng ta thậm chí còn có chút cảm kích việc Liên quân do Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình cầm đầu xuất hiện. Những người này hiện tại cũng chẳng tạo thành bất cứ uy hiếp gì với nàng ta, ngược lại còn mang đến rất nhiều ưu đãi nữa.

- Ta đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, Thánh chủ, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát.

Chi Ni Nhã nói.

Vậy thì đi thôi!

Vươn tay ôm lấy Chi Ni Nhã, bay thẳng lên không trung, Thánh An Na hướng về phía Thánh Thập Tự Sơn rất nhanh bay đi. Tốc độ của nàng so với lúc bay một mình cũng không hề kém đi chút nào.

o0o

Từ trên thiên không nhìn xuống, vô số những quân doanh chằng chịt bao phủ khắp nơi xung quanh Thánh Lan Thành. Đám chiến sĩ của Liên quân giống hệt như một đám kiến thợ của một cái tổ kiến khổng lồ, không ngừng di chuyển hoạt động. Đây là một cảnh tượng đồ sộ đến mức nào a?

- Chi quân đội này, sau khi tiến vào Thế giới Nội tráo, đó cũng không phải là quân đội của người khác nữa, mà sẽ trở thành quân đội của Thánh An Na ta! Ha ha ha...

Trong lòng Thánh An Na ha ha cười lớn, tâm tình sáng khoái đến cực điểm.

Đúng như những gì Chi Ni Nhã từng suy nghĩ vậy, Thánh An Na này mới là người có dã tâm lớn nhất trong toàn bộ sự kiện lần này.

Nhưng mà, chỉ dựa vào điểm này, vẫn chưa thể nào nhìn ra được, giới hạn dã tâm của Thánh An Na là ở mức nào!

Một cái dã tâm không có giới hạn, đó mới chính là dã tâm đáng sợ nhất.

oOo

- Quốc sư, chúng ta đi đến quân doanh Liên quân một chuyến đi. Loại sự tình này, cũng chỉ có tự mình ta xử lý mới được!

Thanh âm vừa dứt, Thánh Lan Vương từ trên đài quan sát nhảy xuống, hướng về phía quân doanh bên ngoài Thánh Lan Thành mà bay đi.

Tha Na Sâm cũng bay sát phía sau hắn.

Ít nhất một trăm thị vệ Thánh Thập Tự Quân tinh nhuệ cũng ngay lập tức bay ra khỏi thành, thực hiện chức trách bảo vệ Quốc vương của mình.

oOo

Ở giữa đám quân doanh của Liên quân, có một tòa lầu trại khổng lồ đứng sừng sững nơi đó. Cái lầu trại này là lầu lớn trung quân của Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình của Tú Quốc. Sắp đặt quân doanh như vậy, cũng không phải là bởi vì hai huynh đệ bọn hắn thân thiết như tay chân, mà là cả hai cũng đều không ai tín nhiệm đối phương, cả hai cũng đều muốn ở cùng một chỗ với nhau, tiện lợi cho việc giám sát mọi hành động của đối phương.

Hai bên cái tòa lầu lớn kia cũng đều đứng đầy một đám thị vệ giáp trụ tiên minh, khí thế uy vũ.

Thánh Lan Vương cùng với Tha Na Sâm còn chưa tới, thì đám thị vệ ánh mắt sắc bén cũng đã tiến vào trong lầu trung quân, thông báo cho Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình biết. Bên trong cái lầu lớn kia đã ngồi sẵn một vài tướng lĩnh cùng với thống soái của một vài tiểu quốc. Những người này đang ở đây uống rượu, thảo luận một chút kế hoạch tương lai, cùng với những chỗ tốt trong tương lai có thể tìm được. Không khí bên trong này phi thường vui vẻ. xem tại

Bên trong lầu trung quân còn có một đám những vũ nữ mặc trên người những bộ quần áo hở đến mức không thể hở hơn được nữa, đang nhảy múa những bài vũ đạo có ý tứ hàm xúc khiêu khích cực kỳ nồng đậm, làm ột đám nam nhân tràn ngập quyền lực cùng với dục vọng thú tính không ngừng nuốt nước bọt ừng ực.

- Xem đi, chẳng phải Thánh Lan Vương đã đến rồi sao? Hắn ta căn bản không có khả năng không thỏa hiệp a! Ha ha ha...

Vương tước Thái Bình ha ha cười lớn, nói.

Vương tước Thanh Dật cũng cười nói:

- Đứa con gái Chi Ni Nhã của hắn ta thế nhưng cũng là vưu vật thế gian hiếm thấy. Đợi đến khi chuyện này thành công, thời điểm chiến thắng trở về, ta nhất định phải chuẩn bị một phần sinh lễ thật hậu, dựa theo truyền thống của Tú Quốc chúng ta, cầu hôn nàng ta mới được!

Bên trong lầu trung quân nhất thời tràn ngập thanh âm cười vang.

Dưới sự hộ tống của hai gã thị vệ, Thánh Lan Vương cùng với Tha Na Sâm tiến vào trong lầu trung quân.

- Ha ha ha... hoan nghênh Thánh Lan Vương bệ hạ! Liên quân chúng ta có thêm Thánh Thập Tự Quân của Thánh Lan Quốc gia nhập, như vậy sẽ càng cường đại hơn a!

Vương tước Thanh Dật cười ha hả, nói.

Ánh mắt Thánh Lan Vương khẽ đảo qua đám người ô hợp đang ngồi bên trong lầu trung quân, nhàn nhạt nói:

- Chúng ta liền trực tiếp nói chuyện chính sự đi! Chúng ta gia nhập Liên quân, đồng thời ta cũng nắm giữ thông đạo có thể tiến vào Thế giới Nội tráo! Sau khi chinh hợp hoàn tất, Liên quân chúng ta có thể nhanh chóng xuất phát, tiến vào Thế giới Nội tráo!

- Ta đã biết Thánh Lan Vương nhất định là nắm giữ trong tay thông đạo tiến vào Thế giới Nội tráo mà! Cái này quả thật tốt quá! Chúng ta vì sự gia nhập của Thánh Lan Vương cùng Thánh Thập Tự Quân mà mừng một ly đi!

Vương tước Thái Bình giờ mạnh ly rượu lên. Đám rượu ngon trong ly nhất thời nhộn nhạo, có một vài giọt rượu trong ly rơi ra, đổ xuống lưng bàn tay của hắn.

Thánh Lan Vương đón nhận một ly rượu do thị giả của Liên quân đưa tới, không chút do dự, một hơi uống hết. Trong lòng hắn âm thầm cười lạnh:

- Thượng thiên chính là muốn đám người diệt vong a! Lúc này các người cứ việc điên cuồng đi! Cái đám người vô dụng ô hợp các người, trong đầu chỉ nghĩ đến quyền lực cùng với ích lợi khổng lồ bên trong Thế giới Nội trảo chờ bọn người cướp lấy, nhưng mà lại không nghĩ đến, ở bên trong đó chờ đợi các người chính là sự diệt vong!

oOo

Đồng thời trong lúc đó, bên trong Thần Miếu của Thánh Thập Tự Sơn, Thánh An Na mang theo Chi Ni Nhã tiến nhập vào địa đạo ngầm.

Hai luồng quang mang hắc bạch giao thoa hiện lên, thông đạo dịch chuyển lại xuất hiện. Trong nháy mắt trước khi Thánh An Na tiến vào trong thông đạo, quay lại nói:

- Chi Ni Nhã, người theo ta vào đây! Người rất nhanh liền có thể gặp được người trong mộng của người!

Khóe miệng Chi Ni Nhã lóe lên một tia cười khổ, gật gật đầu, cũng không nói gì. Nàng bước theo cước bộ của Thánh An Na, trong khoảnh khắc liền biến mất trong thông đạo của Thần Thông Bàn.

585. Chương 515: Thần Lực

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 515: Thần lực

Thời gian hai ngày trôi qua, Luyện Thiên Thử cũng đã thức tỉnh lại. Có được thân thể mới của nhân loại, bản thân hắn lại có lối suy nghĩ cùng với trí tuệ độc đáo, hiện tại hắn tương đương biến thành một sinh mệnh thể hoàn toàn mới. Tuy rằng mất đi tu vi lực lượng trước đây, nhưng mà có thể tu luyện lại được. Cái này chính là do Phó Thư Bảo sử dụng thủ đoạn như Thần linh sáng tạo ra hết thảy mà cấp cho hắn năng lực giống như nhân loại này, lại chính là Bí kíp Luyện Nhân do Đan Thư Thần Thú tiến hành phá dịch.

Luyện nhân, chính là trước luyện người khác, sau đó luyện chính mình!

Chẳng qua, tuy rằng từ chuyện tình luyện chế lại Luyện Thiên Thử đạt được những kinh nghiệm nhất định, nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn không dám mù quáng mà tiến hành luyện chế bản thân hắn. Đây chính là chuyện tình liên quan đến tính mạng a, một chút qua loa cũng không được. Dựa theo những miêu tả bên trong Bí kíp Luyện Nhân, hắn vẫn còn lo lắng chính mình trong quá trình luyện chế rất có thể sẽ xuất hiện một tình huống không xong, đó chính là bị mất trí nhớ, biến thành một tên ngu ngốc cái gì cũng không biết!

Bất luận thế nào, luyện chế được Luyện Thiên Thử cũng đã là một kỳ tích rồi. Mặc dù là ở Thời đại Khởi Nguyên, khi mà kỹ thuật Luyện Lực sơ phát đạt chưa từng có, cũng rất hiếm người có thể làm được. nguồn

Trong khoảng thời gian hai ngày này, Phó Thư Bảo cũng không chút nhàn rỗi. Hắn ta thông qua Hoàn Nguyên Thuật thu được càng nhiều những Thiên Vũ Thạch. Những cái Thiên Vũ Thạch này cũng đều bị hắn thu vào bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới, lưu lại sau này sử dụng.

Cũng giống như là với Độc Âm Nhi, Phó Thư Bảo cũng lén lút tặng cho Hồ Nguyệt Thiên một khóa Thiên Vũ Thạch lớn cỡ nắm tay. Hồ ly tinh cảm kích rơi nước mắt, tự nhiên là lấy thân báo đáp, không chút từ nan.

Bằng Oánh quả thật cũng đã đem Luyện Hoa Thuần tới cho Phó Thư Bảo. Đương nhiên, lần thứ hai đem ưu đãi đến, nàng ta vẫn không quên từ trên người Phó Thư Bảo lấy xuống một chút ưu đãi. Đó chính là cùng với hắn làm qua một chút chuyện tình giúp nàng mang thai đứa nhỏ...

Về phần Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần, Phó Thư Bảo cũng trong thời gian hai ngày này một mực nghiên cứu, cuối cùng cũng chẳng tìm được một chút manh mối nào.

- Kỳ quái, bất luận là nhìn theo góc độ nào đi chăng nữa, cũng đều không thể tìm ra được Lực đan Linh thú của Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần! Chẳng lẽ Luyện Hoa Nữ Thần trong lúc luyện chế Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần, căn bản là không có dung nhập Lực đan Linh thú hay sao?

Nhìn về phía Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần đang nằm trước mặt mình, trong lòng Phó Thư Bảo không ngừng suy đoán.

Trước đây hẳn vốn dĩ cho rằng loại Luyện Lực Khí Thần cấp như là Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần này, đẳng cấp Lực đan Linh thú sử dụng đến ít nhất cũng là Lực đan Linh thú Thần thú. Nhưng mà hiện tại mà nói, hẳn đã dùng qua hết thảy mọi biện pháp có thể nghĩ đến, cũng không thể nào tìm ra được sự tồn tại của Lực đan Linh thú bên trong Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần.

Vấn đề này lại thay đổi sang một cái góc độ khó có thể tin nổi. Đó chính là cái loại Luyện Lực Khí Thần cấp như Luyện Hoa Quyền Trượng và Luyện Hoa Thuần này, có lẽ căn bản là không cần dùng đến Lực đan Linh thú.

- Con mẹ nó, liên hệ tinh thần, dùng lực trường lực lượng tra xét, dùng mắt thường quan sát, hết thảy cũng đều vô dụng cả! Lão tử lưu lại người làm cái gì? Không bằng một phen dùng lửa đốt sạch, luyện hóa linh năng bên trong còn có thể tìm được một chút ưu đãi gì đó!

Nghĩ mãi cũng không tìm ra được cái gì, Phó Thư Bảo nhất thời rối loạn.

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa vừa xuất hiện, trong khoảnh khắc đã đem Luyện Hoa Quyền Trượng phiêu phù lên, bao vây lại. Một thanh quyền trượng dài chừng ba thước, trọng lượng hơn ngàn cân, nguyên nhân chân chính là do nó dùng loại kim chúc Thần cấp như là Thiên Vũ Thạch mà đúc thành. Còn có những đồ án khắc họa phong cách cổ xưa, những đường văn lộ màu xanh biếc cổ điển... Những cái này một khi dưới sự luyện hóa của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa mà bị hủy hoại, quả thật là lãng phí của trời.

Nếu như Thánh An Na biết lúc này Phó Thư Bảo đang làm gì, nhất định sẽ bị chọc giận đến hộc máu. Nàng ta sở dĩ một phen đem Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần cấp cho Phó Thư Bảo, chính là nghĩ sẽ có một ngày nàng ta từ trên người Phó Thư Bảo cướp lại được.

Nhưng mà hiện tại Phó Thư Bảo lại trước hủy Luyện Hoa Quyền Trượng, sau hủy Luyện Hoa Thuần, nàng ta còn có thể cướp về cái lông chim gì nữa?

Đồ vật cũng đã mất rồi, cho dù nàng ta có giết chết Phó Thư Bảo đi chăng nữa cũng chẳng lấy lại được.

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cuồng bạo liếm mạnh lên trên Luyện Hoa Quyền Trượng, đem linh năng trong nó luyện hóa ra, sau đó dồn vào bên trong thân thể của Phó Thư Bảo. Chất liệu của nó dưới sự nung nóng của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đã phát sinh ra một chút biến hóa nho nhỏ. Màu xanh mặc lực trên thân thể dần dần biến thành một loại màu trong suốt sáng bóng.

Màu sắc như vậy cùng với Thiên Vũ Thạch thông qua Hoàn Nguyên Thuật thu được lúc trước là cùng một màu. Phán đoán Luyện Hoa Quyền Trượng được chế tạo bởi Thiên Vũ Thạch đã được xác minh.

Linh năng dư thừa vô cùng nồng đậm không ngừng thông qua Nguyên Tố Chi Hỏa truyền vào bên trong Đại Vô Thứ Vũ Trụ của Phó Thư Bảo, cũng chính là mỗi một tắc cơ thể của hắn, mỗi một giọt huyết dịch, thậm chí là một một cái tế bào. Chẳng qua, mức độ linh năng luyện hóa cùng hấp thu như thế, cường độ xa xa còn không bằng với thời điểm luyện hóa Thạch hạch của Linh Chi Vãn Thạch!

- Kỳ quái, một khi đã là kim chúc Thần cấp, vượt qua kim chúc Vũ cấp Linh Chi Vãn Thạch, vì cái gì linh năng ta nhận được còn không bằng với linh năng khi ta luyện hóa Linh Chi Vãn Thạch cơ chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh mê hoặc.

Thông qua Hoàn Nguyên Thuật, hắn đã đạt được không ít Thiên Vũ Thạch, nhưng mà cũng không có tiến hành luyện hóa tu luyện. Hiện tại luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trượng chính là lần đầu tiên. Một vài tình

huống không ngờ tới xuất hiện, cũng là chuyện tình vô cùng bình thường.

Trong lúc hần còn đang mê hoặc, một cỗ năng lượng lực lượng đột nhiên thông qua Nguyên Tổ Chi Hỏa tiến vào bên trong Đại Vô Thứ Vũ Trụ của Phó Thư Bảo. Cái loại cảm giác này giống như là một cái hồ nước, đột nhiên bị một dòng Trường Giang cùng với Hoàng Hà đồng thời tuôn trào vào, cảm giác mênh mông cùng với đầy ắp khiến cho không thể nào tiếp nhận thêm được nữa.

- Đây là...

Phó Thư Bảo nhất thời khiếp sợ tại đương trường. Hần ta rõ ràng cảm giác được, cỗ năng lượng lực lượng này cũng không phải là Luyện Chi Vĩnh Hằng lực, cũng không phải là Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, thậm chí cũng không phải là Hỗn Nguyên lực mà hần từng cảm nhận trên người của Mặc Lan Lý Sự, mà là một cỗ lực lượng càng cường đại, càng thần bí hơn rất nhiều!

Lực lượng so với Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực còn cường đại hơn, so với Hỗn Nguyên lực còn cường đại hơn, như vậy nó cũng chỉ có thể là Thần lực, thứ mà chỉ có Thần mới có thể có được mà thôi!

Trong nhất thời, Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu ra được rất nhiều thứ.

Luyện Hoa Quyền Trương căn bản là không cần thiết phải dung nhập Lực đan Linh thú, bởi vì cho dù là Lực đan cấp bậc Thần thú đi chăng nữa, cũng không thể nào cường hãn bằng một chút Thần lực được. Thời điểm khi Luyện Hoa Nữ Thần tiến hành luyện chế Luyện Hoa Quyền Trương, cũng không cần dung nhập bất cứ Lực đan Linh thú cấp bậc nào cả, mà là đem một bộ phận lực lượng của nàng dung nhập vào trong đó, thông qua luyện chế, liền tạo thành món Lực Luyện Khí Thần cấp, Luyện Hoa Quyền Trương!

Kỹ thuật Lực Luyện Khí, một khi tiến vào Thần cấp, như vậy cũng không cần có Lực đan của Linh thú nữa, chỉ cần có lực lượng của bản thân mà thôi! Đây là loại thủ đoạn thần kỳ đến mức nào, là kỳ tích đến mức nào?

Thần lực phong ấn bên trong Luyện Hoa Quyền Trương này có được những tính chất hoàn toàn bất đồng, Phó Thư Bảo đột nhiên tiếp nhận được rất nhiều Thần lực, khiến cho thân thể của hần không ngờ lại bắt đầu bành trướng lên. Một màn cảnh tượng như vậy, liền giống như là một người miệng rộng, đang cố gắng thổi một cái túi da, trực tiếp đem cái túi da thổi lên đến mức bành trướng lên quá mức chịu đựng của cái túi.

Thân là vật dẫn, thân thể của Phó Thư Bảo kỳ thật chính là một cái vật dẫn không hợp cách. Tu vi lực lượng của hần vốn chỉ là Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, vốn cũng chỉ có một cái Đại Vô Vũ Trụ mà thôi, lại phải lấy điều kiện như vậy mà đi thừa nhận Thần lực ở một cảnh giới cực cao. Sự xung đột lúc này hần phải thừa nhận đến mức nào a?

Cảm giác thống khổ khó chịu chết đi sống lại lan tràn đến mỗi một tế bào trên toàn bộ thân thể của hần. Mỗi một giọt huyết dịch bên trong cơ thể hần cũng đều giống như biến thành một đầu dã thú không chút an phận, không ngừng va đập loạn xạ trong mạch máu của hần, không ngừng nhồi loạn trong trái tim của hần. Tất cả cảm giác tụ tập lại cùng một chỗ, khiến cho Phó Thư Bảo thậm chí hoài nghi, hần bất cứ lúc nào cũng có thể bạo thể chết đi!

- Thiên địa vô ngã, vô căn, vô thế giới...

Trong đầu Phó Thư Bảo không ngừng tụng niệm khẩu quyết luyện tâm ghi chép bên trong Nguyên Nhất Chiến Kỹ. Chỉ trong giây lát, một cỗ cảm giác thanh lương từ trong trái tim của hần lan tràn ra, dần dần lan tràn đến toàn bộ thân thể. Cảm giác thống khổ cũng dần dần biến mất, còn lại cũng chỉ là một loại bình tĩnh mà thông dong.

Đợi đến lúc toàn bộ những cảm giác thống khổ cũng đều hoàn toàn biến mất hết, thân thể khôi phục lại trạng thái thoải mái cùng tự tại, Phó Thư Bảo lại bắt đầu lặng lẽ vận chuyển khẩu quyết luyện hóa trong Luyện Thiên Thân Quyền. Kỳ tích rồi cuộc cũng xuất hiện. Cỗ Thần lực phóng vọt vào bên trong thân thể của hần lúc này phảng phất như là một đầu mãnh thú Hồng Hoang đã bị cái lồng giam bên chặt giam cầm lại, dần dần trở nên lặng yên lại. Cũng đồng thời trong lúc này, Thần lực bị luyện hóa, chuyển hoá thành một bộ phận tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo hần. Thân thể giống như cái túi da bị thổi phồng lên của hần lúc này cũng chậm rãi thu nhỏ lại, khôi phục đến trạng thái bình thường.

Khoảng thời gian một bữa cơm sau đó, Phó Thư Bảo mới chấm dứt hết thấy mọi thao tác, để cho chính mình bình ổn trở lại. Thời điểm này hắn mới phát hiện ra, trên da dẻ toàn thân hắn đã xuất hiện hàng trăm hàng ngàn vết rách dài. Những vết rách tinh mịn này chính là do sau khi thân thể bình trưởng lên, sức co giãn của làn da vượt quá cực hạn, sinh ra vết nứt rách. Những vết rách này, có một số còn chảy ra máu tươi nữa. Cũng không phải là quá nhiều, nhưng mà bởi vì số lượng vết rách quá lớn, cho nên máu tươi cũng cơ hồ làm ướt đầm toàn bộ thân thể của hắn. Nhìn lướt qua, hắn giống hệt như là một huyết nhân vừa mới từ bên trong huyết trì lao ra vậy.

Chưa vội xử lý vết máu trên người mình, Phó Thư Bảo liền tiến hành nội thị bản thân một chút. Khiến hắn cảm thấy may mắn chính là, nội tạng của hắn trong quá trình luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trưởng lần này cũng không hề bị chút tổn thương nào cả, kinh mạch cùng với huyết mạch toàn bộ đều bảo toàn hoàn hảo.

Hơn nữa hắn còn vô cùng hưng phấn, chính là chỉ cần một lần luyện hóa như thế này, tu vi lực lượng của hắn lại tăng lên đến khoảng chừng hai phần năm!

Trong khoảng thời gian này, hắn đầu tiên là đạt được ưu đãi từ bên trong trụ năng lượng, vì thế tu vi lực lượng đã tăng lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng. Hiện tại lại luyện hóa Thần lực bên trong Luyện Hoa Quyền Trưởng nữa, gia tăng lên hai phần năm. Hơn nữa Thần lực bên trong Luyện Hoa Quyền Trưởng cũng không có bị luyện hóa toàn bộ, còn có thể luyện hóa thêm một lần nữa. Không hề nghi ngờ, đó ít nhất cũng có thể khiến cho hắn gia tăng lên thêm một khoảng chừng hai phần năm nữa!

Ánh mắt của Phó Thư Bảo dừng lại trên Luyện Hoa Thuần, cười ha hả:

- Nếu như tám thuần này cũng có thể để cho ta luyện hóa hai lần như vậy, tu vi lực lượng của ta hơn phân nửa có thể đạt đến Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng a!

Lần này mạo hiểm, mặc dù có lo lắng cho tính mạng, nhưng mà thu hoạch cũng tạo thành tác dụng trực tiếp, cực kỳ đáng giá a!

Đình chỉ Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa tiến hành luyện hóa, Luyện Hoa Quyền Trưởng dần dần khôi phục lại màu sắc phiếm lục lúc trước. Màu sắc trong suốt sáng bóng nguyên bản của Thiên Vũ Thạch lúc này lại bị che giấu đi. Chẳng qua, Luyện Hoa Quyền Trưởng sau khi trải qua một lần luyện hóa, tuy rằng vẫn giữ lại màu sắc phiếm lục, nhưng mà cường độ cũng không còn giống như ban đầu, trở nên có chút hơi trong suốt hơn một chút.

- Chẳng lẽ nếu ta lại luyện hóa thêm một lần nữa, nó sẽ mất đi màu phiếm lục, biến thành Thiên Vũ Thạch thuần túy pha trộn với các linh tài khác hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm hỏi.

Đang lúc hắn đang tự hỏi, thì Đan Thư Thần Thú đã xuất hiện trước mặt hắn. Nhìn thấy vết máu trên người Phó Thư Bảo, tiểu gia hỏa oa lên một tiếng, kêu to:

- Ba ba, người sắp chết hay sao?

- Con mẹ nó! Người muốn làm cô nhi à? Không có việc gì lại đi nói lão tử sắp chết! Người mới là sắp chết đó!

Phó Thư Bảo tức giận mắng lớn một câu.

Đan Thư Thần Thú chạy một vòng xung quanh Phó Thư Bảo:

- Ba ba, đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này Phó Thư Bảo mới đem chuyện tình luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trưởng nói lại cho Đan Thư Thần Thú.

Đan Thư Thần Thú đột nhiên thở dài một tiếng, nói:

- Ba ba, ta vội vã chạy đến đây tìm ngươi, chính là nghĩ muốn nói cho ngươi biết, đừng có phá hư Luyện Hoa Quyền Trưởng cùng với Luyện Hoa Thuần! Bởi vì chỉ cần tu vi lực lượng của ngươi đến trình độ nhất định, lại nắm giữ được biện pháp sử dụng chính xác, thì hai thứ này sẽ khiến ngươi trở thành người có công kích cực mạnh cùng với phòng ngự cực mạnh trên thể gian a!

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, hỏi:

- Đây là chuyện gì?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ta đã tra cứu được trong tư liệu, Luyện Hoa Nữ Thần chính là Nữ Thần nắm giữ được lạc ấn Kim Chi Nguyên Tố! Hai cái phân nhánh biến hóa của Kim chính là Biến cùng với Công. Cái này cũng chính là nói công kích cực mạnh và phòng thủ cực mạnh. Luyện Hoa Quyền Trượng và Luyện Hoa Thuần mà nàng ta dùng Thần lực của mình luyện chế ra, chính là Lực Luyện Khí Thần cấp, dân gian vẫn gọi là Thần khí. Giá trị của chúng nó không cần nói cũng biết. Lại không nghĩ tới, người không ngờ lại luyện cho bọn chúng hỏng mất!

Một món Lực Luyện Khí Thần cấp, còn được gọi là Thần khí, không ngờ lại bị xem như là rác rưởi, luyện chế đến hỏng mất, hoặc xem như là thức ăn vậy, một ngụm ăn luôn, cũng chỉ có loại người lãng phí như Phó Thư Bảo mới có thể làm được. Đổi lại là người khác, căn bản là không có khả năng làm nổi a.

- Như vậy, nếu như có thể nắm giữ biện pháp sử dụng, phát huy ra uy lực cực mạnh của nó, chúng nó có thể giúp ta thống trị toàn bộ vũ trụ hay không?

Phó Thư Bảo không ngờ lại vô cùng nghiêm túc nói.

- Đương nhiên không thể! Ba ba, dã tâm của người không khỏi quá lớn rồi a!

- Vậy người còn nói cái rắm gì nữa? Không thể giúp cho lão tử thống trị toàn bộ vũ trụ, lão tử sẽ luyện hóa hẳn! Người cút sang một bên đi!

Đan Thư Thần Thú:

- ...

Chỗ tốt có thể nhìn thấy rõ ràng, mới là chỗ tốt thật sự. Chỗ tốt có thể thật sự cầm được trong tay, mới là chỗ tốt lớn nhất.

Đây chính là logic của Phó Thư Bảo, còn về phần Thần khí gì đó, cút sang một bên đi.

586. Chương 516: Người Đưa Thư Nữ Vương

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 516: Người đưa thư Nữ vương

Tuy rằng tu vi lực lượng đã đạt đến Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng, nhưng mà so sánh với Thánh An Na, vẫn còn xa chưa bằng được! Nếu như muốn dẫm nát Thánh An Na xuống dưới chân, tiểu lên trên đầu của nàng, như vậy thì ít nhất phải đạt đến được tu vi như nàng vậy, Hỗn Nguyên lực!

Đem tu vi lực lượng tăng lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng đã là chuyện tình thiên nan vạn khó rồi, muốn tăng lên đến cảnh giới Hỗn Nguyên lực, khó khăn trong đó so với lên trời có gì khác nhau?

Còn có một chuyện tình khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy khó chịu chính là, Thánh An Na không ngờ phái người truyền đến tin tức, bảo hẳn phải đi tới Quy Vân Cung!

Người mang tin tức tới, vẫn như cũ chính là người mà Phó Thư Bảo quen thuộc nhất, Băng Oánh! Thân là Nữ vương một quốc gia, lại bị người khác sai phái làm một kẻ đưa thư, một Nữ vương như nàng ta quả thật vô cùng uất ức a!

- Không đi là không đi! Á nữ nhân kia đã tâm lớn đến như vậy, mãi vẫn luôn muốn đối phó ta. Nếu như ta đi, không hề nghi ngờ gì chính là đưa dê vào miệng hổ. Ta gốc như vậy hay sao?

Phó Thư Bảo liền ngay lập tức từ chối.

Băng Oánh nói:

- Thánh chủ cũng sớm đoán được người sẽ cự tuyệt. Nàng ta bảo ta lúc người cự tuyệt, thì nói cho người biết, nàng ta sẽ để cho người gặp một người!

- Là ai?

Phó Thư Bảo không thể tưởng tượng được, trong tay của Thánh An Na lại có người nào khiến cho hắn muốn gặp.

- Nữ nhân của người, Chi Ni Nhã!

Băng Oánh nhàn nhạt nói.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo nhất thời ngây người tại đương trường. Nếu như trong tay Thánh An Na lại có con tin như là Chi Ni Nhã mà nói, như vậy không thể nghi ngờ nàng ta đã bắt được mệnh môn của hắn.

Sự tình liền trở nên phức tạp rồi.

Vốn dĩ nếu cứ tiếp tục dây dưa như vậy, Thánh An Na căn bản không có biện pháp gì với hắn. Mà đợi đến khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, như vậy Thánh An Na càng không thể làm gì được hắn. Nhưng mà, hiện tại Chi Ni Nhã đã nằm trong tay của Thánh An Na, hắn liền mất đi hết thấy sự chủ động, bị biến thành bị động rồi.

- Cái này không có khả năng! Thánh An Na như thế nào có thể một phen đem Chi Ni Nhã vào trong này chứ? Hộ tráo của Thế giới Nội tráo, nhân lực căn bản không thể nào phá hư nổi!

Điểm này, Phó Thư Bảo nghĩ thế nào cũng không ra nổi.

Băng Oánh nói:

- Kỳ thật, bên trong thư phòng của ta có một cái thông đạo có thể liên hệ cùng với ngoại giới. Cái thông đạo đó gọi là Thông đạo Thần Thông Bàn, là do hai cái Lực Luyện Khí Thần cấp đối ứng với nhau tạo thành. Nó là do Thiên Không Nữ Thần lưu lại, nghe nói, không chỉ có thể đi đến mỗi một góc nào trong cùng một thế giới, còn có thể đi thông đến mỗi một góc ở những thế giới khác nhau. Điều kiện tiên quyết chính là một đầu Thần Thông Bàn đối ứng kia cần đặt ở vị trí cần đến là được. Có thứ này, Thánh An Na bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi Thế giới Nội tráo, lại có thể đi vào bất cứ lúc nào. Bởi vì cũng chỉ có mỗi mình nàng ta biết được phương pháp khởi động Thần Thông Bàn mà thôi.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Hóa ra là như vậy! Không nghĩ tới cái bàn kim loại màu đen kia không ngờ lại là Lực Luyện Khí Thần cấp do Thiên Không Nữ Thần lưu lại! Thiên Không Nữ Thần vốn dĩ là người chủ quản thiên không, xem ra, Thông đạo Thần Thông Bàn quả thật có thể đi đến mỗi một góc bên trong vũ trụ này. Cái này cũng không phải là lời tuyên bố ba hoa!

- Người đang nghĩ cái gì vậy?

Nhìn thấy Phó Thư Bảo nhíu mày suy nghĩ, Băng Oánh có chút quan tâm hỏi.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, cười khổ nói:

- Chẳng nghĩ gì cả! Người có thể nói cho ta biết, lúc trước người bằng cách nào quen biết được với Thánh An Na hay không?

Băng Oánh nói:

- Lúc chúng ta đi đến Thánh Lan Quốc, Thánh An Na liền chủ động đến tìm ta. Lúc ấy chúng ta quả thật cũng không biết nàng ta chính là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần trong truyền thuyết. Nàng ta bảo ta đem một cái Thần Thông Bàn đi đến Di Vong Chi Khư. Thời điểm đó, ta cũng không biết thứ ta mang theo chính là Thần Thông Bàn. Về sau, nàng ta cùng ta liên lạc mấy lần, ta mới biết được thân phận của nàng ta. Thành lập Quy Vân Quốc, cũng chính là đề nghị của nàng, nàng ta nói là sẽ trợ giúp chúng ta. Chính vì thế nên bà ngoại ta mới động tâm. Thời điểm khi Thế giới Nội tráo hình thành, liền đứng ra thành lập Quy Vân Quốc!

Phó Thư Bảo giật mình hiểu ra:

- Hóa ra là như vậy.

- Mấy ngày nay, người trốn trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành không chịu xuất hiện, thế giới bên ngoài cũng đã phát sinh những biến hóa phiên thiên phúc địa rồi. Những tiểu quốc thành lập lúc trước hiện tại cũng đều bị thanh tẩy hết rồi. Hiện tại trong toàn bộ Thế giới Nội tráo này cũng chỉ còn lại mỗi mình Quy Vân Quốc chúng ta mà thôi. Nhân số quốc gia từ lúc ban đầu chỉ có một ngàn người, hiện tại đã là hơn năm vạn rồi!

Băng Oánh tiếp tục nói.

- Như vậy không phải rất tốt hay sao? Người là Nữ vương của Vương quốc, không chỉ có thể mở rộng lãnh thổ, còn có mở rộng dân cư, còn hơn cả trước kia nữa. Hiện tại người có thể đạt được thân phận tương đương với một vị Nữ Hoàng bình thường rồi.

- Người đang trêu chọc ta đó à? Người có từng gặp qua Nữ vương một quốc gia nào lại đi làm kẻ chạy chân truyền tin hay không?

Băng Oánh có chút buồn bực nói. Thứ nàng ta căm ghét nhất chính là điểm ấy của Phó Thư Bảo. Bất luận lúc nào đi chăng nữa, hắn cũng đều không thêm quan tâm đến cảm thụ của nàng.

- Thật xin lỗi, ta chỉ là muốn nói vài lời để cho chúng ta thả lỏng một chút mà thôi. Người cũng biết, tình huống hiện tại đối với ta mà nói rất không xong a!

Phó Thư Bảo ngượng ngùng cười, nói. Tuy ngoài miệng nói như vậy, nhưng mà tâm tình của hắn lại không có chút thả lỏng nào cả.

Băng Oánh nói:

- Ta còn muốn nói cho người một chuyện nữa. Cũng là tin tức vô cùng xấu! Ta từ chỗ Thánh chủ nhận được tin tức, một chi Liên quân do Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình của Tú Quốc cầm đầu, đã liên hợp lại vây khốn Thánh Lan Thành, ép buộc Thánh Thập Tự Quân của Thánh Lan Quốc gia nhập Liên quân, tiến vào Thế giới Nội tráo! Thánh Lan Vương dựa theo chỉ thị của Thánh chủ đã đáp ứng gia nhập Liên quân, sau đó dẫn Liên quân tiến nhập vào Thế giới Nội tráo!

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Không nghĩ tới hai gã Vương tước rác rưởi của Tú Quốc kia lại cũng muốn chen chân vào tràng náo nhiệt này! Liên quân của bọn chúng có bao nhiêu người?

Băng Oánh dựng lên một ngón tay.

- Mười vạn? Cũng không phải rất nhiều a! Chẳng lẽ hai cái tên gia hỏa kia chỉ mang theo những binh lính tinh nhuệ của chính mình thôi sao?

Phó Thư Bảo có chút không quan tâm nói. Liên quân mười vạn người ở trong mắt của hắn căn bản không là cái gì cả. Bởi vì hiện tại hắn đang nắm giữ một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng. Đây mới chính là một chi quân đội vô địch a!

Cho dù là chính diện đối kháng, Phó Thư Bảo cũng hoàn toàn tự tin bằng vào chi Quân đoàn Luyện Ngục do một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, cộng thêm Thư Chi Lực Luyện Khí Nỗ của Bách nhân đội Hồ Tộc một ngụm ăn luôn Liên quân mười vạn của Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình kia!

Chiến đấu đến cuối cùng, người của bên hắn thậm chí sẽ không chết một người nữa!

- Ha ha... người chưa bao giờ thiếu sức tưởng tượng, như thế nào lần này lại không dám tưởng tượng vậy?

Băng Oánh nói:

- Liên quân của Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình là một trăm vạn đại quân! Hơn nữa cộng thêm Thánh Thập Tự Quân vào mà nói, ít nhất cũng là một trăm hai mươi vạn đại quân!

Cầm Phó Thư Bảo nhất thời rơi xuống sát đất.

Ngoại trừ hai mươi vạn Thánh Thập Tự Quân không phải là địch nhân ra, thì Liên quân một trăm vạn đại quân do Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình thống lĩnh tuyệt đối là địch nhân của hắn. Quân đội mười vạn người còn có thể đối phó, nhưng mà nếu như là một trăm vạn mà nói, đó căn bản là không thể đối phó được!

Một trăm vạn người, đứng ở trên chiến trường mà nói, khẳng định sẽ dày đặc như là một đám mây đen phủ thiên cái địa. Quân đội một trăm vạn người, nếu như là cùng nhau xung phong, liền mãnh liệt giống như thủy triều trên hải dương vậy! Cho dù Chiến sĩ Thạch Tượng có hung hãn đến mức nào đi chăng nữa, cũng không thể nào ngăn cản nổi. Thư Chi Lực Luyện Khí Nỗ của Bách nhân đội Hồ Tộc căn bản không thể áp chế nổi địch nhân xung phong như thủy triều như vậy.

- Những gì ta biết cũng chỉ có như vậy! Cho nên, mọi phương diện người cũng đều phải cẩn thận. Hiện tại tình hình đối với người phi thường bất lợi.

Băng Oánh sâu kín nói. Tâm tình của nàng cũng phi thường áp lực.

Ánh mắt Phó Thư Bảo dừng lại trên mặt của Băng Oánh:

- Vì sao người lại nói cho ta biết những chuyện này?

Khóe miệng Băng Oánh nhếch lên, cười khổ, nói:

- Tuy rằng người đã làm những chuyện tình như vậy với ta, nhưng mà hiện tại chúng ta cũng đã như vậy rồi, đối với ta, người có địa vị gì, trong lòng người hẳn cũng hiểu chứ? Như vậy, người cũng không cần phải hỏi vì sao ta lại giúp người như thế!

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt có chút cảm động, những lời của Băng Oánh vừa rồi, chính là muốn nói, hẳn là nam nhân của nàng.

- Ta không cầu người có thể xem ta như là Chi Ni Nhã hay là Độc Âm Nhi vậy, chỉ cầu người xem ta giống như là Hồ Nguyệt Thiên, nữ nhân bên cạnh người là đủ!

Nói ra những lời như vậy, khuôn mặt của Băng Oánh thoáng có chút cúi thấp xuống. Cái cảm thanh tú của nàng, suýt chút nữa là va chạm lên cặp ngọc nữ phong cao ngất bên dưới.

Phó Thư Bảo cũng không có gạt đầu, cũng không nói lời đồng ý hay từ chối gì nữa, mà chỉ là một phen ôm lấy phần eo nhỏ của Băng Oánh, trực tiếp ôm nàng chạy về phía căn thạch ốc lần trước đã làm việc kia.

- Người... người muốn làm gì?

Băng Oánh nhất thời khản trương, phi thường khản trương.

- Trước kia đều là người chủ động đòi, lần này lão tử tình nguyện dâng tặng!

Băng Oánh:

- ...

Hai tay Phó Thư Bảo phi thường linh hoạt, soạt soạt vài cái, một đầu dê béo trắng noãn đã hoàn hảo xuất hiện trước mặt của hắn. Có cao có thấp, khe cốc màu trắng tinh khiết như tuyết, còn có hai bàn chân thon dài hoàn mỹ... Những cái này, toàn bộ đều khiến cho hắn miệng khô lưỡi đắng.

Nhìn thấy cặp mắt giống hệt như ác lang của Phó Thư Bảo đang nhìn chăm chăm mình, trong lòng Băng Oánh dâng trào một mảnh khiếp sợ, nhưng đồng thời cũng là một mảnh kích động cùng hưng phấn, còn có cả một tia cảm giác ngọt ngào nữa. Bởi vì, Phó Thư Bảo đã dùng hành động thực tế để trả lời câu hỏi lúc nãy của nàng. Hẳn rồi cuộc cũng thừa nhận, nàng chính là nữ nhân của hắn!

Vận mệnh chính là hay trên đời như vậy. Tựa hồ bắt đầu từ cái đêm kia, ngay tại thời điểm Phó Thư Bảo dùng bút lông cắm vào cái chỗ đó của Băng Oánh, liền quyết định cả đời này, nàng sẽ trở thành nữ nhân của hắn. Tuy rằng, cũng chỉ là có một cái danh phận tình nhân mà thôi...

- Ai da... a... a...

Bị tiến vào, trong cổ họng của Băng Oánh nhộn nhạo thanh âm rên rỉ khoái hoạt.

Sau đó, những thanh âm kỳ diệu nhất thời hỗn hợp lại cùng một chỗ, bên trong căn thạch ốc vang lên thanh âm chương nhạc sinh ra tiểu hài tử...

Mỗi khi ra sức cày cấy, Phó Thư Bảo liền có thể quên đi những phiền não trên người. Đây cũng là một biện pháp giúp hắn loại bỏ bớt áp lực. Tuy rằng cái biện pháp này có chút hạ lưu...

- Khi trở về, ta phải báo cáo Thánh chủ như thế nào? Ái da... a... a...

- Người cứ nói với nàng ta, ngày mai ta sẽ đi gặp nàng ta!

Phó Thư Bảo vung tay lên, đột nhiên vỗ mạnh một cái lên cặp lông mày trắng nõn của Băng Oánh. Nhất thời, một dấu thủ ấn đỏ hồng liền hiện lên trên đó.

- Ai da...

Băng Oánh rên lên một tiếng, vừa đau đớn, vừa sướng khoái...

oOo

Thiên Tháp Sơn...

Từ trên thiên không quan sát, hơn một ngàn lều trại đã được dựng lên dọc theo sườn núi rừng rừng. Một vài địa phương địa thế bằng phẳng, hiện tại đã được xây dựng lên một vài căn nhà gỗ vật liệu thô sơ. Những địa phương như thế này, hiển nhiên chính là nơi sinh hoạt của những người đã lựa chọn quy thuận Quy Vân Quốc.

Thời gian hai ngày cũng không đủ để đem tất cả mọi người dàn xếp ổn thỏa được. Có thể nhìn ra được, những phương tiện đơn giản như thế này, cũng không phải là quy mô quá lớn. Quy Vân Quốc trước mắt cũng chỉ là bước đầu sắp xếp cho ổn định mà thôi.

Nhưng mà bất luận là quy mô cùng với phương tiện như thế nào, cũng có thể nhìn ra được đây là một sự phát triển bùng nổ, không có tính lâu dài.

Nếu như tin tức tình báo Băng Oánh chuyển đến là thật, như vậy nếu như Liên quân trăm vạn đại quân do Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình thống lĩnh tiến vào Thế giới Nội trảo, lại bị Thánh An Na khống chế mà nói, thì Quy Vân Quốc sẽ ngay lập tức biến thành một đại cường quốc mạnh nhất. Tất cả đều là những chiến sĩ tinh nhuệ, đến từ khắp các nơi trên thế giới. Nếu như bọn họ ở bên trong Thế giới Nội trảo tràn ngập linh khí dư thừa này mà tu luyện, trồng trọt, sinh sản phát triển... như vậy thì tương lai không bao lâu sau, sẽ phát triển thành bộ dáng như thế nào, không khó mà tưởng tượng.

Đem toàn bộ tình huống đại khái thu vào trong tầm mắt, Phó Thư Bảo từ trên thiên không hạ xuống, quay trở lại bên trong đội ngũ của hắn. Đầu tiên chính là Độc Lang Tộc cùng với Bách nhân đội Hồ Tộc do Độc Âm Nhi cùng với Hồ Nguyệt Thiên thống lĩnh. Phía sau là hơn một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Quân đoàn Luyện Ngục. Phía sau Quân đoàn Luyện Ngục chính là năm ngàn chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa trang bị hoàn mỹ, sĩ khí tăng vọt. Bên người Phó Thư Bảo còn có hai vị tùy tùng thị vệ thực lực cực cao là Tiểu Thanh và Thất Luyện Mãng. Lúc này đây, Phó Thư Bảo cũng mang theo đội hình cường đại nhất của mình mà xuất hiện.

Một chi thực lực như thế, nếu như không có Liên quân trăm vạn đại quân của Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình gia nhập vào trận doanh của Quy Vân Quốc, chỉ dựa vào nhân mã nguyên bản của Quy Vân Quốc cùng với hai ba vạn chiến sĩ tù binh, Phó Thư Bảo hoàn toàn có thể tiêu diệt toàn bộ Quy Vân Quốc.

Cùng với người như Thánh An Na, thời khắc nào cũng đánh chủ ý với lạc ấn Kim Chi Nguyên Tổ trong cơ thể hắn gặp mặt, nếu như không có bất cứ biện pháp nào phòng hộ, chính là một việc phi thường ngu xuẩn.

- Lão công, chúng ta trực tiếp giết lên trên đó hay sao?

Độc Âm Nhi cho tới bây giờ cũng đều là nữ nhân tính tình nóng nảy, hơn nữa đối với giết chóc có sự ham mê đặc thù.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chúng ta chẳng qua tới đây gặp mặt, nói chuyện, nào có ai ngay cả mặt cũng chưa gặp, chuyện tình gì cũng chưa nói đã liền xông lên đánh đấm rồi?

- Cứ như vậy mà xông lên núi à? Địa hình đối với chúng ta rất bất lợi a!

Thân là đại sư phụ trợ chiến đấu, Hồ Nguyệt Thiên luôn có cái nhìn độc đáo.

587. Chương 517: Đại Tràng Diện, Đại Ô Quy

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 517: Đại tràng diện, đại ô quy

Đường núi nhỏ hẹp, địa thế dốc đứng, dễ thủ khó công. Ở bên trên sườn núi nhiều chỗ lại ẩn nấp vô số quân địch, nếu như lại thiết lập một vài cơ quan bẫy rập gì đó ở trên núi, như vậy đây đúng là địa hình cực kỳ bất lợi.

- Ai nói chúng ta sẽ lên núi chứ? Ta liền ở dưới chân núi, sau đó dùng phân thân lực lượng lên núi gặp mặt Thánh An Na. Các người cứ ở dưới chân núi bảo hộ cho bản tôn của ta. Nếu như nàng ta muốn tiến công, đánh thắng được thì chúng ta sẽ đánh, đánh không được thì bỏ chạy thôi!

Đây là đối sách của Phó Thư Bảo!

Mang theo mấy ngàn người, còn có thêm cả ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Quân đoàn Luyện Ngục, chỉ vì muốn bảo vệ bản tôn của hắn... Sự phòng hộ như vậy, cho dù là Thánh An Na nhìn thấy hắn cũng không có biện pháp nào. Huống chi, đi gặp mặt cũng chỉ là một cái phân thân lực lượng mà thôi, cho dù có bị nàng ta xử lý luôn thì có quan hệ gì đâu?

- Thật là! Chúng ta làm ra tràng diện lớn đến như vậy, chẳng lẽ cũng chỉ là vì muốn đến trước mặt người ta chơi trò rùa rút cổ hay sao?

Độc Âm Nhi liếc Phó Thư Bảo một cái.

Phó Thư Bảo ha ha cười nói:

- An toàn là số một! Cho dù làm rùa rút cổ thì sao cơ chứ? Chẳng lẽ nàng muốn làm quả phụ thủ tiết hay sao? Ta chết rồi, ai ngủ cùng nàng nữa đây?

Khuôn mặt Độc Âm Nhi nhất thời đỏ bừng lên, nhớ tới cuộc chiến đấu hoành tráng tới ngày hôm qua, vội vàng nguýt dài một cái:

- Cút sang một bên đi! Mặc kệ người! Miệng toàn nói lời bậy bạ!

Phó Thư Bảo cũng phi thường hưởng thụ, lại thốt ra một tràng cười dài.

Đại tràng diện, đại ô quy a!

Người khác nhìn như thế nào, thì có tác dụng cái mẹ gì chứ?

Trong tiếng bước chân mênh mông đặng đặng, rầm rầm rộ rộ, đội ngũ của Phó Thư Bảo hướng về phía Thiên Tháp Sơn tiến tới.

Đám chiến sĩ Quy Vân Quốc sớm đã phát hiện ra đội ngũ của Phó Thư Bảo, lập tức bấm báo lên trên Quy Vân Cung. Đám tù binh ở sườn núi lúc này cũng hỗn loạn lên một trận. Dù sao bọn họ cũng đều đã thần phục dưới uy nghiêm cùng với thủ đoạn của Thánh An Na và Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ, chưa từng trải qua chiến sự. Hiện tại lại đối mặt với tình huống như thế này, không khẩn trương đó mới là không có khả năng!

Trong lúc nhất thời, dưới sự quát mắng cùng với điều động của tướng lĩnh, hai ba vạn binh lính tù binh cũng chậm rãi triển khai trận thế, trấn giữ trên sườn núi.

Nhất thời trên sườn núi quân kỳ tung bay, giống hệt như một đám mây ngũ sắc vậy, vô số các loại cờ hiệu đủ các quốc gia, hoàn toàn không giống nhau, Ngũ Hoa Bát Môn cũng đều có đủ, quả thật là một cảnh tượng hỗn độn.

Tất cả mọi người ai nấy đều nghĩ rằng Phó Thư Bảo là mang quân đến tấn công Thiên Tháp Sơn, nhưng mà khiến cho người khác không thể tưởng tượng nổi chính là, mấy ngàn đại quân uy phong lẫm lẫm tiến lên, cũng không có lên núi, mà là dừng lại ở ngay dưới chân núi. Sau đó, đội ngũ tách ra, một gã thống soái mặc trên người chiến giáp màu hoàng kim chợt phóng thẳng lên thiên không, phốc một tiếng đã bay lên đến đỉnh núi.

Đám binh lính tù binh trên sườn núi còn chưa kịp lấy lại tinh thần, đã không thấy bóng dáng của hắc đầu nữa.

Mang theo đại quân tiến đến, Thống soái lại một mình xuất chiến, người con mẹ nó đang làm cái rắm gì vậy?

Đây chỉ sợ chính là vấn đề khiến cho tất cả binh lính tù binh nghi hoặc a.

Nhưng mà, kẻ mặc trên người chiến giáp màu hoàng kim này cũng không phải là bản tôn của Phó Thư Bảo, mà là phân thân lực lượng của hắn.

Ầm ầm!

Đám gạch lát bên dưới mặt đất nhất thời nứt vụn ra. Hơn mười khối gạch nhỏ bên dưới bắn nhanh lên cao, giống như một đám lưỡi đao bắn văng khắp bốn phương tám hướng. Từ trên trời đáp xuống, phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đã tạo nên một động tĩnh thật lớn. Một vài thị vệ đang canh gác bên ngoài Quy Vân Quốc cũng đều né tránh ra. Có một vài người còn la hét ồm ồm nữa.

Tâm tình vốn dĩ đã không vui, nếu như đến một cái ôn văn nho nhã, như vậy cũng không phải là Phó Thư Bảo.

Bộ Kim Lực Thần Giáp trên người phân thân lực lượng kỳ thật cũng chỉ là một loại ảo giác mê hoặc dùng năng lượng lực lượng ngưng luyện ra mà thôi. Nhưng mà cho dù là những người có được tu vi Hỗn Nguyên lực như Thánh An Na vậy, cơ hồ cũng không thể phát hiện ra chân tướng, thì đám thị vệ này làm sao có thể phát hiện ra được?

Sau một trận ồn ào xôn xao, người đầu tiên từ bên trong cửa Quy Vân Cung chạy ra chính là Tứ Đại Thủ Vệ Giả của Quy Vân Tông, hiện tại đã trở thành Tứ Đại Trấn Quốc Tướng Quân của Quy Vân Quốc, chính là Lực sĩ Vinh Hằng lực Cương Đông, Vũ Chiến, Cung Thác cùng với Thiết Mộc Hoàng Tán. Sau đó mới đến các thành viên Luyện Lực sĩ của Luyện Lực Sĩ Đường do Mạc Sầu suất lĩnh.

Hiện tại bên trong Thế giới Nội tráo, Luyện Lực sĩ chiếm một tỷ lệ rất lớn. Bởi vì nguyên nhân Đại hội thể giới của Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc, cơ hồ toàn bộ những Luyện Lực sĩ tinh anh của thế giới đều đã hội tụ lại trong Thế giới Nội tráo. Kỳ thật, các thành viên nguyên bản ban đầu của Luyện Lực Sĩ Đường của Quy Vân Tông cũng không tính là cái gì.

Phía sau Mạc Sầu chính là Băng Oánh, mang theo tâm tình phức tạp đi ra.

Đảo mắt nhìn qua, Phó Thư Bảo mượn dùng ánh mắt của phân thân lực lượng, cũng không có phát hiện ra Thánh An Na, kẻ mà hắn tới đây gặp mặt.

- Phó công tử, người đây là có ý gì? Chúng ta cũng không phải là địch nhân, những hiểu lầm trước kia cũng đã sớm hóa giải rồi. Người dẫn đại quân chạy tới, lại còn dẫm nát địa phương của chúng ta, làm ra cái loại khí thế bức người mãnh liệt này. Người đến tột cùng là muốn làm gì?

Mạc Sầu vừa ra khỏi cửa cung liền lập tức chất vấn. Ngữ khí của bà ta phi thường chính khí凛冽, phảng phất như là đạo lý thuộc về bà ta vậy.

- Không phải địch nhân? Vậy vì cái gì lại bắt giữ nữ nhân của ta?

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo cười lạnh, nói.

- Cái này...

Vốn dĩ, sự lựa chọn sáng suốt nhất lúc này chính là trốn tránh trách nhiệm, để Thánh An Na đi gánh cái cục nợ do chính nàng ta tạo ra. Nhưng mà, lời nói vừa lên đến miệng, Mạc Sầu thế nhưng lại mạnh mẽ nuốt trở về.

Trong suy nghĩ của Mạc Sầu, thà rằng đối địch với Phó Thư Bảo đi nữa, cũng không thể nào tự miệng nói ra lời bắt Thánh An Na phải gánh cục nợ kia. Cho nên, trầm mặc mới là sự lựa chọn sáng suốt nhất.

- Hừ! Không thể giải thích được phải không? Ta cũng không muốn nghe lời giải thích của ngươi! Chúng ta tìm một địa phương nào giải quyết chuyện này đi! Thánh An Na đâu rồi? Bảo ả ta ra đây nói chuyện với ta!

Một đạo bạch quang đột nhiên từ bên trong Quý Vân Cung lao ra, vượt qua khoảng cách không gian, trong khoảnh khắc liền xuất hiện trước mặt của phân thân lực lượng.

Khoảng cách gần trong gang tấc!

588. Chương 518: Đại Sư Gạt Người (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 518: Đại sư gạt người (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bốn mắt nhìn chăm chăm nhau, có một loại hương vị thuốc súng nhàn nhạt.

- Phó Thư Bảo, không nghĩ là ngươi thật sự dám đến đây! truyện copy từ

Ánh mắt của Thánh An Na nhìn chăm chăm lên trên phân thân lực lượng.

- Ta đã đến đây rồi, Chi Ni Nhã đâu?

Thánh An Na đột nhiên cười phá lên, nói:

- Phó Thư Bảo, tên gia hỏa ngươi, ngươi cho rằng phân thân lực lượng của ngươi có thể lừa được đám người Mạc Sầu, liền có thể lừa gạt được ta sao? Muốn gặp Chi Ni Nhã, vẫn là để bản tôn ngươi tự mình tới gặp đi.

Phân thân lực lượng cũng không biết phải nói gì mà chống đỡ.

Xa xa ở dưới chân núi, Phó Thư Bảo cũng mắng to một tiếng:

- Con mẹ nó, ả tặc nữ nhân này cũng quá mức tinh minh đi! Như thế nào nhanh như vậy liền nhìn thấu phân thân lực lượng của ta?

Kỳ thật, lần trước có thể lừa gạt được Thánh An Na, chẳng qua là bởi vì hai người đang ở hai mặt của thông đạo Thần Thông Bàn. Tuy rằng hai người có thể nghe được thanh âm của đối phương, nhưng lại nhìn

không thấy được đối phương. Thời điểm đó, Phó Thư Bảo bắt chước thanh âm của Băng Oánh, Thánh An Na tự nhiên không thể nhìn thấu được. Nhưng mà hiện tại bất đồng, cả hai người đang gần nhau trong gang tấc, mà Thánh An Na lại là lực sĩ Thứ Thần cấp có được Hỗn Nguyên lực, làm sao có thể không nhìn ra được?

Thứ Thần, chính là tồn tại gần với Thần nhất. Hiện nay trên thế gian này cũng không còn Lực sĩ cấp bậc này nữa, chính vì thế, mọi người cho rằng cảnh giới cao nhất đó chính là cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ lực. Nhưng mà hiện tại, một vài nhân vật từ Thời đại Khởi Nguyên cũng đã thức tỉnh, một vài chân tướng cũng đã được công bố. Những danh hiệu cấp bậc từng xuất hiện từ Thời đại Khởi Nguyên hiện tại cũng đã xuất hiện trở lại. Cũng chính là những Lực sĩ cấp bậc như Thánh An Na vậy. Mà Thiên Không Nữ Thần, thì lại là Lực sĩ Thần cấp.

- Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi không muốn gặp lại nàng?

Khóe miệng Thánh An Na lóe ra nụ cười trên tức. Nàng ta biết phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo là chuyện như thế nào. Cũng chính là bởi vì như vậy, nên biểu tình kinh ngạc của Phó Thư Bảo khiến cho nàng ta cảm thấy vui vẻ.

Phó Thư Bảo lại thông qua phân thân lực lượng, không nhanh không chậm nói:

- Ngươi muốn gặp ta, không phải là bởi vì muốn ta đồng ý, thời điểm khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, ngươi cũng có thể cùng ta đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền hay sao? Thả Chi Ni Nhã ra, theo ta trở về, ta cấp cho ngươi một tấm vé tàu là được!

- Vé tàu?

Thánh An Na rõ ràng chưa từng nghe qua chuyện tình như vậy. Tiếp Dẫn Chi Thuyền không ngờ lại còn có vé tàu nữa!

- Đúng vậy, là vé tàu!

- Ha ha ha... Ngươi đang gạt ta đó à?

- Ta ăn no rửng mỡ không có việc gì làm sao? Mạo hiểm lớn như vậy chỉ để lừa gạt ngươi? Ta thành thật nói cho ngươi biết, Vương tử Luyện Quốc đã tìm đến ta, nói với ta một vài chuyện tình. Chuyện tình vé tàu cũng chính là do hắn nói với ta!

- Ngươi...

Về mặt Thánh An Na nhất thời trở nên vô cùng phức tạp, kinh ngạc nói:

- Phó Thư Bảo, ngươi như thế nào lại biết được chuyện tình Vương tử Luyện Quốc? Hơn nữa, hắn làm sao có thể gặp mặt ngươi được? Thông qua con đường gì?

Một loạt những câu hỏi liên tiếp, cũng đều quay chung quanh một người, đó chính là Vương tử Luyện Quốc. Người này chưa từng bao giờ chân chính xuất hiện qua, thế nhưng thật sự đã cùng Phó Thư Bảo gặp mặt, đó chính là ở bên trong trụ năng lượng! Phó Thư Bảo dùng hình thức phân thân lực lượng xâm nhập vào trong đó, gặp được Vương tử Luyện Quốc. Trên thực tế, cũng không chỉ là gặp được, mà Vương tử Luyện Quốc còn nói với phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo một câu nói kỳ diệu khó hiểu nữa. Câu nói đó, Phó Thư Bảo mãi cho tới bây giờ vẫn chưa thể quên được.

- Nói đi! Ngươi không thể nói được đúng không? Ha ha... ta đã biết, cái tên gia hỏa giáo hoạt dê tiện ngươi đang gạt ngươi mà thôi! Ngươi cho rằng ta sẽ ngốc như vậy hay sao? Chỉ bằng vào chuyện tình của Vương tử Luyện Quốc mà ngươi không biết bằng cách nào biết được, đã dám đem ra lừa gạt ta à? Ta nói cho ngươi biết, đừng nằm mơ!

Một phần bởi vì tức giận, mà một phần cũng là bởi vì đắc ý khi nhìn thấu được gian kế của Phó Thư Bảo, khiến cho tâm tình Thánh An Na có chút phức tạp.

Nếu như là một Lực sĩ bình thường một đường tu luyện đến Thứ Thần Cấp, thì Thánh An Na hẳn là sẽ có được chí chí rộng lớn như hải dương, tâm tình cũng có thể tĩnh lặng như mặt giếng. Bởi vì bên trong quá trình tu luyện, tâm linh của con người cũng phải tiến hành rèn luyện, đạt đến cảnh giới tương ứng. Nhưng

mà Thánh An Na rõ ràng cũng không phải là Lực sĩ Thứ Thần Cấp thông qua tu luyện gian khổ mới thành tựu, mà là nhờ vào sự ban ân của Thiên Không Nữ Thần, dựa vào vô số linh dược cùng kỳ ngộ mới trở thành Lực sĩ Thứ Thần Cấp. Một người như vậy, mới có thể có tâm lý vội vàng xao động, cùng với dã tâm khó có thể không chế.

Tâm lý vội vàng xao động, dã tâm khủng bố đáng sợ, còn có lòng tự tin mãnh liệt do lực lượng bản thân mang lại... Tất cả những cái này cũng đã đắp nên lên một nữ nhân tính cách phi thường mạnh mẽ như Thánh An Na. Mà cũng chính là do những cái này, cho nên mới mang đến cho Phó Thư Bảo một cơ hội có thể trở mình.

Lời nói dối? Nếu như một lời nói dối nói đến một cảnh giới nhất định, thì cả một Vương quốc cũng có thể bị người lừa gạt, ngàn vạn người cũng sẽ quỳ lại cúng bái người. Trình độ nói dối của Phó Thư Bảo, so với cảnh giới như vậy, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

- Người không tin rằng chúng ta đã gặp mặt sao?

- Vô nghĩa! Nếu như bản tôn người không chịu tới, như vậy cái phân thân lực lượng này của người, một quyền của ta liền có thể tiêu diệt!

- Ha ha ha ha ha...

- Người cười cái gì?

- Ta cười người quả thật không biết mà làm như thông thái! Người cho rằng ta đang lừa gạt người hay sao? Ta nói cho người biết, bộ dáng của Vương tử Luyện Quốc là cao cao gầy gầy, làn da khỏe mạnh màu tiểu mạch, bộ dáng tuấn kiệt. Trên trán của hắn có một nốt ruồi son rất dễ nhận thấy. Những cái này, ta nói không sai chứ?

Căn cứ vào một vài tình huống chân thật, sau đó bịa đặt ra một vài tình huống giả dối, Phó Thư Bảo sẽ nói dối kín kẽ như thiên y vô phòng.

Vốn dĩ Thánh An Na đã kết luận rằng Phó Thư Bảo đang nói dối, nhưng mà tên gia hỏa này không ngờ lại có thể một hơi nói ra bộ dáng của Vương tử Luyện Quốc. Như vậy mà nói, nàng ta liền không thể không nhìn chuyện tình này theo một cái góc độ khác rồi. Nhưng mà, tuy rằng trong lòng vẫn còn chút nghi hoặc, trên miệng Thánh An Na lại vẫn vô cùng nhạy bén thừa nói:

- Cái này có gì lạ? Có lẽ người căn cứ vào một số tư liệu lịch sử hoặc là một số cổ thư từ Thời đại Khởi Nguyên lưu lại nói về Luyện Quốc mà biết được bộ dáng của Vương tử Luyện Quốc. Cái này cũng không thể khiến cho ta tin được rằng các người đã gặp nhau!

589. Chương 518: Đại Sư Gạt Người (2)

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 518: Đại sư gạt người (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phân thân lực lượng khẽ nhún nhún vai:

- Nữ nhân như người có lòng nghi ngờ quá nặng, cái này cũng không phải là chuyện tốt a! Ta lại nói cho người biết thêm một chút. Vương tử Luyện Quốc cũng không chỉ đã từng gặp mặt ta, còn cấp cho ta hai tấm vé tàu, sau đó lại nói với ta về muội muội của hắn. Công chúa Luyện Quốc người có biết hay không? Vương tử Điện hạ nói ta là người có tâm địa thiện lương, tu vi cường hãn, là nhân tài có thể trọng dụng, có ý muốn tác hợp cho ta cùng với muội muội của hắn gặp mặt. Trước khi gặp mặt, hắn còn cố ý cấp cho ta một họa trục của Công chúa nữa!

Lập tức Phó Thư Bảo thông qua miệng của phân thân lực lượng, lại thêm mắm dặm muối, đem hình dáng, diện mạo của Công chúa Luyện Quốc nói lại một lần.

- Hừ! Nói năng bậy bạ! Vé tàu đâu? Họa trục của Công chúa Luyện Quốc đâu?

Tuy rằng ngoài miệng vẫn như cũ rất cường ngạnh, nhưng mà trong lòng Thánh An Na cũng đã tin tưởng bảy tám phần.

Biến hóa tâm lý của Thánh An Na làm sao trốn thoát khỏi ánh mắt của Phó Thư Bảo? Hẳn dùng phân thân lực lượng tiếp tục nổ:

- Người làm nhiều sự tình như vậy, không phải chỉ là muốn đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền thôi hay sao? Đâu có gì khó khăn đâu? Lúc trước người cũng đã cấp cho ta chỗ tốt thật lớn, ta cũng không phải là người không thông tình đạt lý! Như vậy đi! Người một phen giao Chi Ni Nhã cho ta, ta liền cho người một tấm vé tàu? Chúng ta ai nấy cũng đều vui vẻ, như vậy chẳng phải tốt hơn không?

- Cái này...

Thánh An Na lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan. Một bên nàng ta vẫn đang hoài nghi chuyện tình Phó Thư Bảo nói, một bên lại cũng không kháng cự lại nổi sự hấp dẫn của tấm vé tàu.

Có vé tàu, liền có được bằng chứng đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền. Cái thứ mà nàng ta phí hết tâm tư muốn có, lúc này tựa hồ đã xuất hiện trước mặt, quơ tay ra liền lấy được, sự hấp dẫn như vậy làm sao có thể kháng cự được chứ?

- Kỳ thật, lúc Vương tử Điện hạ cùng ta nói chuyện, cũng từng nhắc qua người, Thánh An Na!

Nhìn thấy Thánh An Na có dấu hiệu sắp sửa đổ, Phó Thư Bảo làm sao có thể buông tha, lập tức liền dùng lời nói dối tiếp tục lừa gạt, tức khắc thừa thắng xông lên.

- Cái gì? Vương tử Điện hạ lại còn nhắc qua ta trước mặt người sao?

Thánh An Na nhất thời ngây người tại chỗ.

- Đương nhiên! Đó là nguyên nhân bởi vì ta chủ động nhắc tới người trước!

- Hẳn nói cái gì?

- Háo sắc, nữ nhân giống như heo, đồ đê tiện...

Đương nhiên, những cái này đều là những lời Phó Thư Bảo ở dưới chân núi nói. Mà từ trên miệng phân thân lực lượng nói ra, thì lại là những từ ngữ hoàn toàn khác hẳn:

- Đầu tiên hẳn ca ngợi mỹ mạo của người, còn có dáng người tuyệt thế của người nữa, cái này... Người cũng biết đó, nam nhân ngồi nói chuyện phiếm với nhau, trước giờ chủ đề cũng vĩnh viễn luôn là các loại như vậy, cũng là thứ khiến họ hứng thú nhất!

- Bớt nói lời vô nghĩa, người cho rằng Vương tử Điện hạ cũng là người háo sắc giống như người sao? Đó hơn phân nửa là do người tự nói ra a!

- Haizzz... Không hồ là Thánh An Na người a! Thậm chí tình huống lúc chúng ta nói chuyện phiếm với nhau người cũng biết như nắm trong lòng bàn tay vậy! Đúng vậy... là ta hạ lưu, chủ động nói đến diện mạo cùng với dáng người của người, không liên quan đến Vương tử Điện hạ... Ngoại trừ chủ đề này, hẳn nói nữ nhân giống như Thánh An Na người vậy, chính là loại hình mà hẳn thích nhất, vừa cường đại vừa xinh đẹp. Quả thật chính là người lựa chọn tốt nhất cho vị trí Đệ nhất nữ nhân Luyện Quốc, dưới một người trên vạn người.

- Ý tứ của hẳn... chẳng lẽ là nói làm Hoàng hậu hay sao?

- Bản thân tiểu tử ta thiếu sức tưởng tượng, cũng không dám quá phận tự đưa ra kết luận. Về phần ý tứ của hẳn là gì, trong lòng người nghĩ thế nào thì là thế đó. Ta thấy hay là lúc người đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, đến Thánh Đảo rồi tự mình hỏi lại hẳn đi.

- Nói nhiều như vậy, người là muốn ta tin tưởng rằng vào lời người nói mà thôi. Điều này cũng có thể, đó chính là người phải lấy vé tàu ra đưa cho ta xem! Còn nữa, họa trục của Công chúa Luyện Quốc cũng phải đưa cho ta xem! Nếu không, chính là người đang gạt ta. Như vậy, người muốn gặp Chi Ni Nhã thì... Hừ!

Tuy rằng đã lâm vào tình huống hồ đồ mắc mưu, nhưng mà Thánh An Na lại vẫn như trước bày ra bộ dáng một kẻ khôn khéo, tuyệt đối không bao giờ mắc mưu.

- Được rồi! Giao dịch của chúng ta xem như là hoàn thành! Như vậy đi, ta sẽ không ngu xuẩn đến mức một người mang theo vé tàu chạy lên Quy Vân Cung, đến lúc đó lại xôi hỏng bỏng không mất! Người muốn vé tàu, vậy thì người tự mình xuống lấy đi, ta ở dưới chân núi chờ người!

Phân thân lực lượng lui nhanh về phía sau, không để cho Thánh An Na có cơ hội hỏi thêm, trong nháy mắt liền biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Mạc Sâu tiến đến bên cạnh Thánh An Na, thấp giọng nhắc nhở, nói:

- Thánh chủ, tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia cho tới bây giờ cũng đều là kẻ lừa chết người không đền mạng. Những lời hắn nói thật rất khả nghi, không nên dễ dàng tin tưởng hắn.

Thánh An Na lại lắc lắc đầu, nói:

- Hắn là loại người gì, ta đương nhiên biết rõ ràng. Nhưng mà lần này tựa hồ hắn cũng không có nói dối, bởi vì ta đã từng gặp qua Vương tử Luyện Quốc, quả thật chính là hình dáng mà hắn miêu tả. Hơn nữa, tất cả những thứ của Luyện Quốc, vốn dĩ cũng không có sử sách nào lưu lại cả, Phó Thư Bảo vốn dĩ không có con đường nào khác có thể biết được diện mạo của Vương tử Luyện Quốc. Hơn nữa, hắn không phải nói còn có họa trục của Công chúa Luyện Quốc hay sao? Ta cũng đã từng gặp qua Công chúa Luyện Quốc, hắn nói thật hay giả, nhìn một cái liền biết được ngay!

- Thánh chủ, ta cuối cùng cũng có một loại cảm giác rất xấu, hay là cẩn thận vẫn hơn!

- Không cần nói nữa! Tập hợp nhân mã, chúng ta xuống núi hội ngộ tên tiểu tử kia đi!

Một lúc sau, với Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ dẫn đầu, đội ngũ lực lượng tinh nhuệ của Quy Vân Tông đi phía sau, mệnh mệnh đang tiến quân xuống dưới chân núi.

oOo

Ở dưới chân núi, Phó Thư Bảo bên trong tầng tầng bảo hộ, đang bận bịu làm một chuyện tình, đó chính là... ngụy tạo chứng cứ!

Theo sự hiểu biết của Phó Thư Bảo, bất cứ nữ nhân nào, cho dù có thông minh tuyệt đỉnh, trí tuệ vô song đi chăng nữa, thì cũng sẽ có thời điểm nàng ta ngu xuẩn. Đó chính là lúc ở trước mặt nam nhân trong lòng của nàng ta. Lúc đó chỉ số thông minh của nàng ta sẽ giảm mạnh xuống số 0, thậm chí còn là số âm nữa! Tuy rằng không thể khẳng định Vương tử Luyện Quốc chính là loại hình nam nhân trong lòng mà Thánh An Na ngưỡng mộ, nhưng mà hắn cũng không sai biệt bao nhiêu. Bởi vì những nữ nhân có dã tâm, trong lòng thích nhất chính là các nam nhân có quyền thế, hơn nữa quyền thế càng lớn càng dễ khiến nàng ta động lòng, thậm chí mê muội.

Từng cái lại từng cái lời nói dối sớm đã quăng ra, bây giờ rốt cuộc đã đến thời điểm thu lưới. Biện pháp xử lý cũng cực kỳ đơn giản, đó chính là để Đan Thư Thần Thú dựa theo chỉ thị của hắn, chế tạo ra hai cái vé tàu làm bằng trang giấy của sách cổ, cùng với một bức họa trục Công chúa Luyện Quốc dựa theo hắn miêu tả mà vẽ ra.

Mà với thực lực của Đan Thư Thần Thú trên phương diện này, đây là chuyện tình phi thường đơn giản.

590. Chương 519: Cửu Biệt Thắng Tân Hôn

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 519: Cửu biệt thắng tân hôn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phốc phốc!

Hai tiếng vang nhỏ phát ra, từ trong miệng Đan Thư Thần Thú phun ra hai tờ giấy màu sắc xưa cũ, phong cách tạo hình cổ xưa. Bên trên hai tờ giấy còn vẽ mờ một con thuyền buồm, cùng với một đường viền hoa tinh mỹ, còn có một chuỗi văn tự Luyện Quốc: Phiếu chứng nhận lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền!

Tờ giấy làm ra hai tờ vé tàu này chính là dùng trang giấy trắng của Bí kíp Luyện Nhân mà tạo thành, bản thân có được lịch sử cả vạn năm. Hơn nữa Đan Thư Thần Thú cũng đã xử lý một chút màu sắc nữa, càng trông có vẻ cũ kỹ hơn. Cho nên, về mặt ngoại hình cùng với màu sắc mà nói, thì cho dù những người sưu tầm đồ cổ Luyện Quốc kinh nghiệm lão luyện cũng không có cách nào phán đoán thật giả được.

Hơn nữa, nội dung của hai cái vé tàu này cũng đều là do Phó Thư Bảo tự mình thiết kế, mọi phương diện cũng đều lo nghĩ cẩn thận. Hai cái vé tàu như vậy muốn để cho người ta nghĩ rằng nó là đồ giả cùng thật sự khó khăn.

Cuối cùng lại là một quyển họa trục chiều dài ba thước, chiều rộng một thước rưỡi, cũng được phun ra từ trong miệng của Đan Thư Thần Thú. Người ở trên quyển họa trục này chính là Công chúa Luyện Quốc mà Phó Thư Bảo lợi dụng phân thân lực lượng ở bên trong trụ năng lượng nhìn thấy qua. Khuôn mặt như tạc bằng ngọc thạch, cặp mắt xanh thu thủy, dáng người thanh nhã cao quý, đem toàn bộ những chỗ tuyệt vời của vóc dáng hoàn toàn hiện rõ ra. Một người như vậy, khí chất quý tộc không cần cố ý thể hiện ra, không cần tân trang, cũng đã hoàn toàn thể hiện rõ ràng, không kém chút nào.

Chi Ni Nhã cũng có khí chất Công chúa quý tộc như vậy, nhưng mà so sánh với Công chúa Luyện Quốc, tựa hồ vẫn còn kém hơn rất nhiều.

- Ba ba, còn cần sửa chữa gì nữa không? Ví dụ như là đem bộ váy trắng trên người Công chúa biến thành cái gì mà... bikini hai mảnh mà người đã thiết kế ra đó chẳng hạn? Như vậy mà nói, sẽ càng mê người hơn nhiều a!

Đan Thư Thần Thú bộ dáng lấy lòng nói.

- Người cút sang một bên đi! Người ta là Công chúa Luyện Quốc, ăn mặc cái loại đó thì ra cái giống gì nữa?

Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng:

- Chẳng qua, một bức họa trục, cần phải có thêm đề từ gì nữa mới được! Người hãy dùng văn tự Luyện Quốc viết vào dưới góc trái của nó một câu đề từ như thế này đi: Xuân hoa thu nguyệt, mỹ nhân như ngọc!

- Được, ba ba!

Đan Thư Thần Thú rất nhanh dựa theo chỉ thị của Phó Thư Bảo, ở dưới góc trái của quyển họa trục tám chữ đề từ: Xuân hoa thu nguyệt, mỹ nhân như ngọc. Những thứ viết lên cũng đều là văn tự Luyện Quốc.

Cẩn thận kiểm tra một chút cái gọi là vé tàu cùng với họa trục của Công chúa Luyện Quốc, Phó Thư Bảo vừa lòng gật gật đầu mấy cái. Nhìn xuống mấy thứ cầm trên tay này, ngay cả bản thân hắn cũng nhận không được phải tin tưởng rằng, trên thế giới thật sự có loại vé tàu này, Công chúa Luyện Quốc cũng là tồn tại chân thật!

Vừa mới chế tạo hàng giả xong, Thánh An Na liền dẫn theo đại đội nhân mã từ Quy Vân Cung chạy xuống. Dẫn trước đoàn người, chính là Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ mang theo sát khí nghiêm nghị, chính tề xuất hiện đối diện với đám người của Phó Thư Bảo.

Ở ngay sau lưng Thánh An Na, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng nhìn thấy được người mà hắn muốn gặp nhất, Chi Ni Nhã. Bốn mắt nhìn nhau, giữa hai người cũng không cần bất cứ trao đổi ngôn ngữ nào cả, cũng đã có thể hiểu được lòng đối phương. Thiên ngôn vạn ngữ cũng đều ẩn chứa trong một ánh mắt.

Một ánh mắt nhìn qua, như vậy cũng đã đủ rồi.

- Phó Thư Bảo, người ta đã mang đến rồi, vé tàu cùng với họa trục của người đây? Cũng nên lấy ra cho ta xem được rồi!

Thánh An Na từ phía sau Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ đi ra.

Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ ngay khi Thánh An Na bước ra, cũng đồng thời di chuyển theo. Bọn họ tạo thành một sự bảo hộ hoàn mỹ đối với Thánh An Na.

Bên này Phó Thư Bảo cũng đồng dạng tạo thành trường hợp khoa trương y như vậy. Hắn hướng về phía Thánh An Na trực tiếp bước ra. Ngay khi bước một bước đầu tiên, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng cũng đồng dạng bước lên một ước. Tiếng bước chân ầm ầm ùng ùng từ dưới chân bọn họ truyền ra, hình thành nên một thanh thế khổng lồ. Đối phương chẳng qua cũng chỉ có bốn người, nhưng mà bọn hắn lại có đến cả ngàn người a! Trận thế lớn nhỏ, khí thế mạnh yếu ra sao, liếc mắt một cái liền phán đoán ra được.

Như vậy gần nhất, khí thế của Phó Thư Bảo nhất thời đè ép hẳn khí thế của Thánh An Na, những sự phô trương thanh thế này nọ, từ trước đến giờ hắn chưa từng nhường ai cả.

- Hừ! Cái tên gia hỏa này, chẳng lẽ không rêu rao một chút liên khó chịu mà chết à?

Trong lòng Thánh An Na hừ lạnh một tiếng.

Nếu như lấy sức chiến đấu mạnh yếu mà nói, thì mỗi một Thiên Không kỵ sĩ liền có thể cùng với năm sáu chục đầu Chiến sĩ Thạch Tượng chiến đấu ngang tay. Nhưng mà số lượng của đối phương có đến cả ngàn, hơn nữa, đám Chiến sĩ Thạch Tượng nhìn như thấp bé, trên thực tế còn mạnh mẽ hơn rất nhiều kia lại càng khó nhằn hơn nữa, bọn họ chỉ có thể lấy một địch mười mà thôi. Như thế mà nói, cho dù Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ có lòng một phen muốn làm gì Phó Thư Bảo mà nói, cũng không có khả năng làm được.

Căn bản không tồn tại khả năng bất ngờ tập kích, Phó Thư Bảo liền càng an tâm hơn. Hắn đem quyền họa trục của Công chúa Luyện Quốc quẳng về phía Thánh An Na, nói:

- Ta biết trong lòng ngươi vẫn còn có chút hoài nghi! Đây chính là quyền họa trục của Công chúa Luyện Quốc, ngươi tự xem đi! Là thật hay giả, liếc mắt liền có thể nhìn ra được.

Quyền họa trục hình ảnh Công chúa Luyện Quốc được làm giả phi thường tỉ mỉ nhẹ nhàng phiêu đảng bay đến trong tay của Thánh An Na. Nàng ta bắt lấy, mở ra, cẩn thận xem xét. Khuôn mặt quen thuộc nhất thời đập vào trong mắt của nàng, cũng không chỉ có hình dáng giống như đúc, thậm chí ngay cả khí chất cùng với thần vận cũng không kém chút nào.

Trong lòng Thánh An Na vốn dĩ cũng còn một chút tâm lý hoài nghi, nhưng mà thời điểm này nhìn thấy quyền họa trục, tất cả hoài nghi toàn bộ đều tiêu thất hết. Một người, có thể giả tạo ra được hình dáng bên ngoài, nhưng mà cũng không có cách nào giả tạo được thần vận của người khác. Một họa trục như vậy, chỉ có thể là họa sư mặt đối mặt, cẩn thận quan sát, chậm rãi vẽ ra mới có khả năng tạo ra một tác phẩm xuất sắc tuyệt thế như vậy. Một tác phẩm như vậy, bất luận là kẻ nào cũng không thể nào giả tạo ra được.

Nàng ta lại không biết rằng, đây cũng là do Đan Thư Thần Thú dựa theo chỉ thị của Phó Thư Bảo, cố tình làm giảm thấp xuống trình độ ‘vẽ tranh’ của mình, cố tình vẽ ra một bức họa hơi kém một chút. Nếu như toàn lực làm mà nói, hẳn có thể một phen đem từng sợi lông mày của Công chúa cũng vẽ một cách phi thường sinh động nữa.

- Cái này quả thật chính là họa trục của Công chúa Luyện Quốc! Phó Thư Bảo, ngươi không biết đã đạt được vận khí phân chó gì nữa, không ngờ lại có thể lọt vào mắt xanh của Công chúa Luyện Quốc. Thôi được, chuyện tình này ta một chút cũng không cảm thấy hứng thú. Điều khiến ta cảm thấy hứng thú chính là, người nói rằng người đã từng gặp mặt Vương tử Luyện Quốc, vậy hẳn thông qua con đường gì mà đến được nơi đây?

Cái này, chính là vấn đề cuối cùng mà Thánh An Na vẫn chưa thể giải thích được, đây cũng là nghi vấn cuối cùng trong lòng nàng.

Phó Thư Bảo cười ha ha, nói:

- Thánh An Na, ta thấy ngươi đã hồ đồ rồi a! Người cho rằng trên thế giới này cũng chỉ có mình người có loại bảo bối như là Thần Thông Bản vậy sao? Là Vương tử của Luyện Quốc, có cái bảo bối gì mà hắn không

thể có được chứ? Hắn cùng với ta gặp nhau, chính là dùng một loại bảo bối giống như Thần Thông Bàn vậy, chẳng qua cái thứ đó cũng không gọi là Thần Thông Bàn, mà gọi là Thần Quang Bàn! Thần quang một đường, tạo thành thông đạo, trong ngoài vũ trụ, ngay lập tức là đến, so với Thần Thông Bàn trong tay của người không biết cường đại hơn bao nhiêu lần.

Đặt bừa một cái tên, chính là để cho Thánh An Na càng dễ dàng tưởng tượng ra một chút. Mà khuếch đại năng lực của nó lên đến cực điểm, cũng chỉ là đánh rắm mà thôi! Trong ngoài vũ trụ, ngay lập tức liền đến, đó là cái khái niệm gì?

- Được rồi! Ta đã tin tưởng người rồi! Mau đem vé tàu của người đưa cho ta!

Thánh An Na đến lúc này đã hoàn toàn tiến vào trong cái bẫy dối trá của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta gốc gác như vậy hay sao? Người không một phen đem người giao cho ta, ta như thế nào đưa vé tàu cho người? Vạn nhất người đổi ý thì ta làm sao bây giờ?

Thánh An Na cả giận nói:

- Ta nhân nhượng như vậy là đã cấp mặt mũi cho người rất nhiều rồi, người còn muốn thế nào nữa? Không cần được voi đòi tiên, nếu không thì... Hừ!

Ánh mắt của nàng liếc nhìn về phía Chi Ni Nhã một cái, hàn quang lóe lên, toát ra một tia sát ý nồng đậm.

- Như vậy đi, mỗi người chúng ta cùng phái ra một người trung gian. Người của ta cầm vé tàu đi về phía các người, người của các người dẫn theo Chi Ni Nhã hướng về phía chúng ta mà đi. Thời điểm khi bọn họ đi đến trung gian, đều tự mình trao đổi người và vé tàu, thế nào?

Cái đề nghị này, Phó Thư Bảo đã sớm lên kế hoạch từ trước.

- Được rồi! Cứ làm như vậy đi!

Thánh An Na hiểu rõ ràng loại người như Phó Thư Bảo. Hắn so với con chuột còn thông minh狡 hoạt hơn rất nhiều. Muốn dưới trường hợp này mà bắt được hắn, đó cơ hồ là chuyện tình không có khả năng. Cho nên cũng chỉ có thể lui lại một bước, hoàn thành giao dịch trước, đạt được thứ mình muốn có trước rồi tính tiếp.

- Thất Luyện Mãng, người cầm vé tàu qua đó đi!

Phó Thư Bảo đối với thực lực của Thất Luyện Mãng tương đối yên tâm một chút. Hắn vốn dĩ định để cho Độc Âm Nhi hoặc là Hồ Nguyệt Thiên đi làm chuyện này, nhưng mà lại lo lắng đến chuyện nữ nhân trong lúc đó bị ăn giấm chua, chuyện tình gì cũng đều có thể làm được, chỉ đành phải bỏ qua. Cái loại sự tình này, vẫn là để cho thủ hạ đắc lực nhất của mình đi làm là tốt nhất.

Thất Luyện Mãng mang theo một tấm vé tàu mà Phó Thư Bảo đưa ình hướng về phía chính giữa đi tới.

Thánh An Na lại nói:

- Không phải là một tấm, Phó Thư Bảo, người lầm rồi, là hai tấm!

Phó Thư Bảo kêu lên:

- Người cái ả nữ nhân lòng tham không đáy này! Đầu óc của người hồ đồ rồi sao? Đưa hết toàn bộ hai tấm cho người, ta như thế nào lên thuyền đây?

Thánh An Na cười lạnh nói:

- Người là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, tuyệt đối không cần phải có vé tàu! Vương tử Luyện Quốc cấp cho người hai cái vé tàu, đơn giản là muốn bán cho người một cái nhân tình thật lớn, cho phép người dẫn theo hai người bên cạnh mình cùng lên Thánh Đảo! Hừ! Đừng cho rằng ta là kẻ gốc, ta biết hết thấy mọi thứ đó!

- Người...

Phó Thư Bảo bày ra bộ dáng chán nản cùng cực, thế nhưng trong lòng thì lại cười nhạo một mảnh:

- Con mẹ ngươi, ngươi không ngốc chẳng lẽ là lão tử ngốc sao? Đừng nói cấp cho ngươi toàn bộ hai tấm, cho dù là hai trăm tấm, lão tử cũng có thể bảo Đan Thư Thần Thú vẽ ra cấp cho ngươi! Cái bộ dáng lòng tham quá lộ của ngươi, thật khiến cho người ta ghê tởm a! Thậm chí cái thứ hàng giả như vậy cũng tham! Ta khinh!

Loại người mà ngay cả hàng giả cũng tham, quả thật là khiến cho người ta ghê tởm. Chẳng qua, Thánh An Na căn bản là không biết cái mà nàng ta tham chính là vé tàu giả, căn bản là thứ không có tồn tại. Cho nên, bản thân nàng ta đã bị rơi vào trong cái bẫy giả dối, một chút cũng không biết rằng nàng ta rất buồn cười, ngược lại nghĩ thấy nàng ta đủ thủ đoạn, đủ thông minh.

- Nếu như ngươi đồng ý đưa cho ta, Chi Ni Nhã rất nhanh sẽ trở về với ngươi, còn ngươi không chịu đưa mà nói, ngươi đừng mơ tưởng nàng ta sẽ quay trở lại bên cạnh ngươi!

Thánh An Na tựa hồ đã bắt được mệnh môn của Phó Thư Bảo, một tia ý cười đắc ý cũng đã hiện lên trên khóe miệng của nàng.

- Được rồi! Xem như ngươi lợi hại! Lần này đây trong số người đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, ta xem như là thân cô thế cô rồi! Ngươi lại có thể mang theo một gã tùy tùng đắc lực nữa! Hừ! Ngươi nhất định sẽ gặp báo ứng a!

Một bên vừa mắng, một bên phát phát tay, Phó Thư Bảo cắn răng nghiêng lợi đưa thêm một tấm vé tàu nữa cho Thất Luyện Mãng cầm đi đến chính giữa, hoàn thành việc trao đổi.

Bên này Thánh An Na cũng vung tay lên, Mạc Sầu dẫn theo Chi Ni Nhã hướng đến chính giữa đi tới.

- Chi Ni Nhã...

Thời điểm đi ngang qua bên cạnh, Thánh An Na nói nhỏ:

- Ta làm như vậy là bất đắc dĩ mà thôi! Nhớ kỹ những lời ta đã nói, trở về bên cạnh Phó Thư Bảo, ngươi tốt nhất là nên khai đạo một chút tên tiểu tử kia, để cho hắn ngoan ngoãn hợp tác với ta. Phải biết rằng, hết thấy những gì ta làm cũng đều là vì hồi sinh lại Thiên Không Nữ Thần, hiểu chưa?

Chi Ni Nhã khẽ gật đầu, nói:

- Thánh chủ, ta hiểu rồi! Ta sẽ không trách người đâu! Ta cũng sẽ hảo hảo khuyên bảo lão công của ta!

Thánh An Na thương tổn Chi Ni Nhã như vậy, đem Chi Ni Nhã xem như là một món hàng hỏa mà trao đổi, thế nhưng trong lòng lại không có một chút áy náy nào cả, ngược lại ở tại thời điểm này vẫn còn bảo Chi Ni Nhã không nên trách cứ nàng ta, tiếp tục làm việc cho nàng ta. Cũng không biết là nàng ta quá mức tự tin, cũng không biết rằng bằng cách nào lại có thể dưỡng thành cái loại tính cách cường thế như vậy.

Chẳng qua, lời đáp lại của Chi Ni Nhã cũng là một lời đáp lại hư tình giả ý mà thôi. Ngay tại thời điểm Thánh An Na xem nàng như là món hàng hóa trao đổi, nàng ta đối với Thánh An Na đã không còn nửa điểm kính ý nào nữa. Thậm chí, trong lòng của nàng cũng còn tồn tại một loại tâm lý khinh bỉ nữa.

- Bảo ta giúp ngươi nói chuyện, tiếp tục giúp ngươi làm thương tổn nam nhân yêu quý nhất trong lòng ta, ngươi cho rằng ta là đứa ngốc hay sao? Kỳ thật, ngươi mới là kẻ ngốc nhất trên thế gian này!

Trong lòng Chi Ni Nhã âm thầm nói. Thế nhưng ngoài mặt cũng là hình dạng vô cùng khiêm tốn, không lộ ra chút thanh sắc nào cả.

Những người một phen xem người khác là kẻ ngốc, thông thường mới chân chính là kẻ ngốc thật sự. Bất luận kẻ đó có thông minh đến đâu, có tinh linh đến đâu cũng vậy.

Giao dịch rất nhanh hoàn thành. Mạc Sầu cầu lấy hai tấm vé tàu, rất nhanh bay lui về phía sau, giống như sợ Phó Thư Bảo đột nhiên nhảy ra đoạt lại vậy. Mà Thất Luyện Mãng thì lại sử dụng tốc độ còn nhanh hơn nữa mà mang theo Chi Ni Nhã quay ngược trở lại bên người Phó Thư Bảo. Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng trong khoảnh khắc di động, ngăn cản trước mặt của Phó Thư Bảo, hình thành nên một đạo bình chương không thể nào vượt qua nổi. Cái đạo bình chương này, cho dù Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ cùng với Thánh An Na đồng thời ra tay, cũng không thể nào vượt qua nổi.

- Tốt lắm! Người đã đạt được vé tàu rồi, ta cũng đã đạt được người của ta, chuyện tình ngày hôm nay liền tới đây chấm dứt đi. Chúng ta đều trở về, cùng chờ đợi sự xuất hiện của Tiếp Dẫn Chi Thuyền!

Phó Thư Bảo nói.

- Đó là đương nhiên! Đến thời điểm đó, ha ha... người sẽ nhìn thấy một cái Đế quốc mới sinh ra trên mảnh địa phương này!

Thánh An Na tràn ngập hào khí nói.

591. Chương 520: Đại Trận Bikini

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 520: Đại trận Bikini

Ba nàng nữ nhân cũng đều đã quay lại bên người mình, trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành càng ngày càng náo nhiệt hơn. Phó Thư Bảo hóa thành một đầu ong mật, không ngừng ở bên trong ba cái bụi hoa kia bay tới bay lui, không ngừng hái hoa, không ngừng hút mật này nọ. Tuy rằng hiện tại bị vây trong hoàn cảnh áp lực nặng nề, nhưng mà cuộc sống gia đình lại đạt được sự làm dịu phi thường yên ổn. Ngoại trừ việc thăm dò thân thể của ba nàng nữ nhân ra, ở trong lĩnh vực kỹ thuật Luyện Lực sĩ, hắn cũng có được những đột phá mới.

Thiên Diệp Thảo, Linh Thủy Thạch, Mặc Lục Hải Trúc... tổng cộng mười tám loại linh tài đều gia nhập vào trong Luyện Thiên Đỉnh. Một đồng linh tài nhiều như vậy gần như chiếm cứ toàn bộ thể tích của Luyện Thiên Đỉnh. Nhưng mà nhiều loại linh tài như thế, Phó Thư Bảo lại chỉ dùng để luyện chế một tấm Linh phù mà thôi.

Linh phù, chính là loại kỹ thuật Luyện Lực sĩ thần bí nhất trong Thời đại Khởi Nguyên, hoàn toàn có thể so sánh với kỹ thuật Luyện nhân.

Kỹ thuật Luyện nhân, chủ yếu là dùng luyện chế để tạo thành sự hỗ trợ lợi hại hơn. Đến thời điểm cuối cùng, có thể luyện chế chính mình, nhằm để tạo ra tu vi lực lượng cực cao cùng với sinh mệnh càng ngày càng lâu dài hơn. Còn luyện chế Linh phù lại thuần túy là vì dùng để tiến công cùng với phòng thủ, tầm quan trọng liền có thể tưởng tượng là biết. Thiên Vũ Tứ Sát Phù lúc trước Thánh An Na sử dụng để đối phó với Mặc Lan Lý Sự cũng chính là một loại Linh phù mà Thiên Không Nữ Thần lưu lại.

Cái gọi là Linh phù này, kỳ thật chính là một loại phù chú Lực Chi Phù Văn. Cả hai cái tuy rằng có cách gọi khác nhau, nhưng mà về mặt bản chất cũng chẳng khác nhau gì.

Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa lặng yên bốc lên, vây quanh lấy Luyện Thiên Đỉnh. Hắn cũng không chỉ có phân giải cùng với luyện hóa các loại linh tài bên trong Luyện Thiên Đỉnh, lại còn đưa vào đó vô số Lực Chi Phù Văn. Dục Niệm Thạch cũng chậm rãi ghi chép lại ý niệm luyện chế của Phó Thư Bảo, phát huy ra những tác dụng tương quan. Hết thấy quá trình luyện chế cũng đều là nhẹ nhàng tiến hành.

Tu vi lực lượng đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng, Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa của Phó Thư Bảo cũng trong lúc vô tình gia tăng một khoảng lớn, năng lực luyện chế của hắn cũng đạt được mức độ tăng lên tương ứng.

Luyện chế Linh phù, đây chính là lần đầu tiên của Phó Thư Bảo. Linh phù mà hắn muốn luyện chế, chính là một tấm Phân Thủy Trấn Băng Phù.

Thời gian một bữa cơm trôi qua, trong Luyện Thiên Đỉnh đột nhiên phát ra thanh âm ong ong nho nhỏ. Một mảnh quang mang sáng bóng mà hòa nhã từ bên trong thân đỉnh bùng nổ ra mạnh mẽ, chiếu sáng toàn bộ hư không.

Vươn thân đứng lên, tay phải Phó Thư Bảo nhẹ nhàng phất một cái, Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa phốc một tiếng liền biến mất bên trong song cửa sổ của hắn. Một tấm Linh phù kích cỡ chừng một bàn tay chọt từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh bay ra, nhẹ nhàng dừng lại trong lòng bàn tay của hắn.

Một tấm Linh phù nho nhỏ, lại do từ mười tám loại linh tài cùng với vô số Lực Chi Phù Văn dung hợp luyện chế mà thành, cũng không có bao nhiêu trọng lượng, thậm chí còn nhẹ như một cọng lông chim vậy. Nhưng mà trên thân nó lại lộ ra một loại linh năng mênh mông cùng với linh tính phi thường siêu phàm. Cầm ở trong tay, cho dù là người thường cũng có thể nhận ra được, đây không phải là một lá bùa bình thường, mà là một loại sinh mệnh sống có được linh tính hoàn chỉnh.

Trước tiên dùng linh tài luyện chế ra Linh chỉ, sau đó luyện chế Linh chỉ tạo thành Linh phù. Đây chính là quá trình luyện chế Linh phù, mỗi một bộ phận cũng đều là phi thường quan trọng, phi thường mấu chốt! Linh năng mà Linh chỉ có được càng lớn, như vậy thì uy lực Linh phù luyện chế ra cũng lại càng lớn. Trong quá trình luyện chế dung nhập vào các Lực Chi Phù Văn càng tinh tế, linh tính càng mạnh, uy lực cũng càng mạnh hơn.

Linh chỉ cũng giống như là cường độ thân thể của một người vậy, còn Lực Chi Phù Văn giống như là trí tuệ cùng với tinh thần của một con người!

- Thành công rồi sao?

Bên trên căng khấu, Độc Âm Nhi hỏi, loại tình cảm hâm mộ cùng với sùng bái hoàn toàn thể hiện trên mặt nàng.

Bên cạnh Độc Âm Nhi, còn có Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên phân biệt đứng hai bên. Ba nàng nữ nhân, sóng vai đứng thẳng ở đó, trên người cũng đều trang phục chuyên môn dùng để bơi lội, chính là loại bikini mà lúc Phó Thư Bảo thành lập cơ sở của Tổ Nhân Phường đã thiết kế ra.

Trên người của Độc Âm Nhi là một bộ bikini mà đen. Cặp áo trên ngực gần như bó sát vào bộ ngực của nàng ta. Tuy rằng bộ ngực của nàng so với Hồ Nguyệt Thiên còn nhỏ hơn một chút, nhưng mà ở trong mắt những nữ nhân bình thường, đó vẫn như cũ có kích cỡ khiến người khác phải hâm mộ. Hơn nữa lại còn đủ lớn, đủ căng chắc. Chính thể hình thái cũng phi thường xinh đẹp, rất phù hợp để nắm bắt, no tròn căng mọng. Cái quần tam giác dưới hạ thân của nàng ta cực kỳ khó khăn ôm chặt vào cái địa phương thần thánh của nàng. xem tại

Cũng bởi vì bó sát quá chặt khiến cho hình dáng của chỗ kia thể hiện ra phi thường rõ ràng, vì thế cái dấu vết khe nứt sâu ở chính giữa kia lại càng trở nên tươi mát sống động vô cùng, đập thẳng vào trong mắt người ta. Cặp chân bên dưới không cần nói cũng biết, không chỉ có mềm mại, lại còn có cảm giác lực lượng vô cùng mãnh liệt. Những đường cong, những chỗ lồi, chỗ lõm... cũng đều thon dài, đầy đặn không thể nào hình dung nổi. Cặp mông trắng như tuyết có đến ba phần tư cũng đều triển lộ ra ngoài không khí, không hề được che lấp. Phần da thịt nơi này, so với tuyết còn trắng hơn đến ba phần, so với đậu hủ còn mềm mại nhu hòa hơn ba phần, xinh đẹp không thể nói nên lời.

Còn trên người của Chi Ni Nhã là một bộ bikini màu trắng. Trang phục thân trên cùng với hạ thân cùng với một thân da thịt trắng muốt như tuyết hòa hợp thành một thể. Lớp vải trắng muốt mềm mại kia càng phụ trợ cho sự trắng nõn cùng với mềm mại của làn da nàng ta.

Cảm giác trong suốt sáng bóng triển lộ rõ ràng, tựa hồ như chỉ cần chạm nhẹ vào một cái cũng sẽ tươm ra mật ngọt vậy. Thân thể của nàng cùng với Độc Âm Nhi cũng không sai biệt bao nhiêu, chỉ là tương đối nhỏ hơn một chút mà thôi. Cặp chân thanh lệ của nàng cũng không có được cảm giác lực lượng mãnh liệt như vậy, nhưng lại có thêm vài phần quyến rũ thanh nhã, nhiều thêm một phần đầy đặn cùng xinh đẹp.

Nàng ta đứng ở nơi đó, mùi thơm tự nhiên của cơ thể nàng phiêu đẳng bên trong không khí, tiến vào lỗ mũi của người khác, khiến cho người ta hoài nghi rằng mình đang đứng bên trong một cái sơn cốc kỳ ảo, đặt mình ở bên trong một khu vườn trăm hoa đua nở. Lớp vải y phục hơi có chút thông thoáng, mơ hồ có thể nhìn thấy được hai nụ hoa hồng xinh đẹp trước mặt của nàng, bộ dáng mềm mại ướt át vô cùng.

Trong mơ hồ cũng có thể nhìn thấy được mảnh đất mông lung nằm giữa hai chân của nàng, những ngọn cỏ mỏng manh màu vàng óng bao trùm lên trên mảnh đất khiến người khác say mê kia, làm cho người ta có tâm viên ý mã, khó có thể chịu đựng được.

592. Chương 521: Thám Hiểm Dưới Nước

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 521: Thám hiểm dưới nước

Bên trong thông đạo xoáy nước cũng không hề có nước, thân thể Phó Thư Bảo khẽ vặn người, tốc độ tiến nhanh, trong nháy mắt đã đuổi theo kịp đoàn Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa mà hắn đã tiện tay phóng vào lúc trước.

Ở phía trước, địa phương mà ánh sáng không thể nào chiếu xạ tới được, vẫn như trước là một mảnh hắc ám, cũng không thể đoán ra được dòng kênh đào ngầm này sâu đến bao nhiêu!

Nếu là dưới tình huống bình thường, không có dòng kênh ngầm nào có thể đạt được độ sâu khủng bố đến như vậy. Tuy rằng sử dụng kỹ thuật của Luyện Lực sĩ tiến hành đào ra một con kênh đào có chiều sâu lên đến vạn thước cũng không thành vấn đề. Nhưng mà ai lại có loại nhu cầu như vậy cơ chứ?

Ầm!

Song chưởng khẽ mở ra, hai tay của Phó Thư Bảo nhất thời đâm mạnh vào bên trong vách tường nước đang không ngừng luân chuyển bên cạnh mình. Thân thể hắn cũng đạt được sự cân bằng nhất định, nhưng mà sự cân bằng của vách tường nước lại bởi vì thế mà bị phá hư, khiến cho toàn bộ xoáy nước cũng rung động lên một trận.

- Không xong!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm kêu lên một tiếng, cuống quýt thu hồi lại hai tay, thân thể co nhỏ lại.

Lại thêm một đoàn Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa từ trong tay phải đánh mạnh xuống phía dưới. Ánh sáng thoáng hiện lên, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng nhìn thấy được tám Phân Thủy Trấn Băng Phù mà hắn ném xuống lúc nãy. Tám Linh phù hiện tại vẫn còn xoay chuyển, chấp hành nhiệm vụ được giao cho, phân tách dòng nước, kéo dài thông đạo. Một tám Linh phù nhỏ nhỏ, giống hệt như một đầu cự thú không ngừng hút nước. Những nơi nó đi qua, dòng nước không chỗ nào không tách ra hai bên, sau đó nhanh chóng luân chuyển, hình thành nên một thông đạo xoáy nước.

Một thông đạo xoáy nước đường kính khoảng chừng hai thước, căn bản không thể nào thi triển được Lực Lượng Chi Dực. Phó Thư Bảo đem lực lượng ngưng tụ lại dưới chân mình, mượn dùng lực lượng để huyền phù, thế nhưng vẫn còn có thể để cho thân thể rơi chậm lại một chút. Mỗi khi Phân Thủy Trấn Băng Phù đi tới một đoạn khoảng cách, hắn lại đem thân thể mình hạ xuống một đoạn khoảng cách tương ứng, bảo trì không thay đổi.

Thời điểm này, Phó Thư Bảo cũng rốt cuộc có được cơ hội tiến thêm một bước quan sát dòng kênh đào ngầm.

Bất luận là một dòng sông nào, chỉ cần có nước, nhất định sẽ có cá. Nhưng mà nhìn xuyên qua vách tường nước đang không ngừng chuyển động kia, Phó Thư Bảo thế nhưng lại không nhìn thấy bóng dáng của con cá nào. Chẳng những không có một con cá nào, liền thậm chí ngay cả một con tôm, con cua nhỏ cũng đều không thấy. Về phần các loại sinh vật phù du, rong rêu này nọ, toàn bộ cũng đều không có.

- Chẳng lẽ dòng kênh đào ngầm này là một dòng sông chết không có sinh mệnh sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm đoán.

Lại đi xuống thêm một đoạn khoảng cách nữa, phỏng chừng đã cách mặt đất của cảng khẩu chừng một dặm rồi, dòng nước bên trong thông đạo lúc xoáy đột nhiên trở nên thông thả lại. Không khí bên trong thông đạo lúc xoáy cũng đột nhiên trở nên rét lạnh hơn nhiều. Càng đi xuống bên dưới, nhiệt độ càng hạ thấp xuống mãnh liệt. Phó Thư Bảo ở bên trong dòng nước không ngờ đã phát hiện ra mảnh băng vụn!

Phân Thủy Trần Băng, tác dụng thứ hai, Trần Băng, bắt đầu thể hiện ra.

Vù vù!

Theo động tác của Phân Thủy Trần Băng Phù, thông đạo lốc xoáy lại càng hướng sâu bên dưới lòng đất mà không ngừng kéo dài ra. Thời điểm này dòng nước trên vách cũng không còn luân chuyển nữa, mà là một mảnh tường băng trắng xóa. Dựa theo màu sắc của tường băng cùng với các đặc tính vật lý khác mà xét, thì niên đại hình thành lớp băng cứng này, ít nhất cũng đã có lịch sử hơn vạn năm rồi.

- Đó là cái gì?

Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện bên ngoài vách tường băng có một thứ gì đó. Cẩn thận nhìn lại, không ngờ nó lại là một con cá chép bị đóng băng!

Con cá chép kia vẫn còn đang duy trì bộ dáng linh hoạt như còn sống vậy. Lớp vảy cá màu đỏ vô cùng tiên diễm, hết sức xinh đẹp. Cặp mắt cá mở to vẫn đen bóng như cũ, tựa hồ chỉ là đang ngủ trong nháy mắt mà thôi, thể nhưng lại đến cả vạn năm sau cũng vẫn chưa có tỉnh lại.

Chộp tay một cái, năm đầu ngón tay đã đâm vào trong lớp băng. Phó Thư Bảo đem con cá chép đóng băng kia chộp vào trong tay. Thời điểm này hắn mới phát hiện ra, chất thịt của con cá chép này vẫn còn chưa có bị phá hư, vẫn còn duy trì mức độ tươi mới, còn có thể sử dụng được.

- Chẳng lẽ, đã có người trong nháy mắt đã tiến hành đóng băng toàn bộ mạch nước ngầm ban đầu của nó, đem toàn bộ hết thủy sinh vậy dưới nước đều đóng băng lại. Nếu là như vậy mà nói, thì thực lực của người đó quả thật phi thường khủng bố a!

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh sợ hãi.

Oanh long!

Một thanh âm va chạm cực mạnh đột nhiên từ bên dưới truyền lên. Thông đạo do lớp băng cứng hình thành nhất thời xuất hiện vết nứt nẻ lan tràn. Dòng lốc xoáy nước bên trên kia cũng lay động mãnh liệt một hồi, rất có thể bị hủy diệt bất cứ lúc nào.

- Phân Thủy Trần Băng Phù, định!

Phó Thư Bảo cuống quýt phất tay một cái, đem Phân Thủy Trần Băng Phù bên dưới thu hồi lại. Không còn cùng với thứ bên dưới chống chọi nữa, nhất thời khiến cho động tĩnh biến mất, toàn bộ thông đạo khôi phục lại bình thường. Chẳng qua năng lượng của Phân Thủy Trần Băng Phù cũng đã tiêu hao một lượng rất lớn. Toàn bộ thông đạo này tuy rằng tạm thời vẫn còn được bảo lưu lại, nhưng mà cũng sẽ kéo dài thêm không được bao lâu nữa.

Đem thân thể hạ xuống, vẫn luôn duy trì sự cảnh giác. Phó Thư Bảo rút cuộc ở địa phương ước chừng sâu thêm khoảng một trăm thước nữa, nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng quý dị. Thứ mà Phân Thủy Trần Băng Phù va chạm cũng không phải là lớp nham thạch cứng rắn, mà là một khối băng cứng màu huyết sắc!

Màu trắng cùng với huyết sắc, cả hai loại màu sắc vô cùng bắt mắt liên hợp lại với nhau, cũng là một cảnh tượng vô cùng yêu dị.

Lớp băng cứng huyết sắc kia, giống hệt như mặt đất của bãi chiến trường vậy, bên trên nhiễm đầy máu tươi của những người đã chết. Nhìn thấy lớp băng huyết sắc này, phảng phất giống như là nhìn thấy một thanh đao lớn bay múa, sau đó chém thẳng xuống thân thể người khác, chém nát bấy tứ chi, còn có nội tạng nữa... Những cái này, khiến cho người ta không nhận được sinh ra loại cảm giác sợ hãi tận đáy lòng.

Nhưng mà, lớp băng cứng huyết sắc kia cũng không phải là thứ duy nhất khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy khiếp sợ. Khiến cho hắn càng cảm thấy hoang mang kinh ngạc hơn chính là, ở trên lớp băng cứng huyết sắc kia, không ngờ lại có một mảnh Lực Chi Phù Văn cùng cấp bậc với Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần lưu lại. Hắn đã từng luyện hóa qua Thần lực bên trong Luyện Hoa Quyền Trượng do Luyện Hoa Nữ Thần lưu lại, tự nhiên biết rõ ràng đặc tính của loại lực lượng này. Đây chính là loại cảm giác quen thuộc khắc ghi trong lòng a.

Mảnh Lực Chi Phù Văn bên trên tầng băng cứng huyết sắc kia gần như là một loại hình thức trình bày hỗn loạn không có chút ăn khớp nào cả. Nhưng mà ở bên dưới chúng nó, lại là một đám văn lộ huyết sắc phi thường tinh mịn. Bởi vì nó thuần là một màu huyết sắc, cho nên rất khó có thể phân biệt được. Chính vì thế cho nên Phó Thư Bảo quan sát cả nửa ngày, cẩn thận nghiên cứu, cuối cùng mới phát hiện ra sự tồn tại của chúng nó. Phát hiện này khiến cho hắn khẽ rùng mình một cái. Bên dưới dòng kênh đào ngầm này không ngờ lại còn cất giấu một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí như thế này!

Hơn nữa, đây còn là cái loại Phong Ấn Luyện Lực Khí cao cấp nhất từ trước đến giờ Phó Thư Bảo từng gặp qua. Nó so với Phong Ấn Luyện Lực Khí hình thái ngân hà bên trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước còn cường đại hơn rất nhiều.

Bởi vì, cái mà nó sử dụng cũng không phải là Lực đan Linh thú, mà là... Thần lực!

Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp, nó đang phong ấn cái gì bên dưới?

Đặt chân lên trên cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp kia, tâm tình của Phó Thư Bảo phức tạp đến cực điểm. Hắn mãi không dám đi xuống dòng kênh đào ngầm này để thám hiểm, chủ yếu chính là bởi vì tu vi lực lượng lúc trước không thể mang đến cho hắn cảm giác an toàn. Hiện tại rất khó khăn mới đem tu vi lực lượng gia tăng lên đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng, cũng có được sự trợ giúp của Linh phù mới dám chạy vào trong dòng kênh đào ngầm này mà thám hiểm, lại không nghĩ tới, vừa xuống đây liền gặp được thứ quý dị này rồi, một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp!

Vừa mới đem Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực rót vào, tìm kiếm những khe hở giữa các đường Lực Chi Phù Văn, Phó Thư Bảo đột nhiên bị chấn văng ra ngoài. Sự chấn động kịch liệt khiến cho nội tạng của hắn dâng lên một trận cuộn cuộn. Cổ họng ngòn ngọt, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

- Con mẹ nó! Thật là tà môn! Ta tốt xấu gì cũng là Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Cấp a, đối diện với cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này không ngờ lại bị phản chấn như thế! Chẳng lẽ, Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp cũng chỉ có thể do Lực sĩ Thần cấp trở lên mở ra hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo kinh ngạc thảm ngẫm. Cả người hắn đau đớn, khó chịu không thôi.

Hai luồng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa từ trong lòng bàn tay bắn ra, vừa rời khỏi tay liền hội tụ thành một đường, trực tiếp đập thẳng lên đám Phù văn phong ấn bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp kia.

Lúc này đây, cũng không có bị phản chấn lại, mà lại giống như là trâu đất nhập biển vậy! Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa thuần khiết hoàn mỹ giống hệt như món đồ ăn ngon bỏ vào miệng vậy, biến mất hẳn vào bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp! Những gì Phó Thư Bảo đạt được cũng chỉ là một mảnh mờ mịt mà thôi. Đúng lúc này, hắn đột nhiên phát hiện ra tại trung tâm của đám Phù văn trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp có một cái vệt màu đỏ nhạt, lớn khoảng chừng một nắm tay, hình dạng tròn xoe.

Một vệt màu đỏ nhạt sở dĩ có thể khiến cho hắn chú ý, chính là bởi vì lớp băng cứng huyết sắc xung quanh, màu sắc đều tương đối sẫm hơn một chút, duy độc nhất có một vệt tròn đỏ tương đối nhạt hơn. Cúi đầu cẩn thận quan sát một chút, Phó Thư Bảo lại phát hiện ra, cái vệt nhỏ đỏ nhạt này, kỳ thật đều là những bùn đất này nọ bên trong kênh đào ngầm, về sau bị ảnh hưởng của nhiệt độ thấp, nên kết thành một tầng băng trong suốt. Màu đỏ nhạt hơn một chút kia, đó là do bởi vì bị lớp băng cứng huyết sắc xung quanh làm cho bị ảnh hưởng màu sắc mà thôi.

Hiện tượng như vậy, cũng giống như là dùng một cái chén màu đỏ sẫm đựng một chút nước trong suốt, thì nhìn vào cảm thấy giống như nước cũng có màu đỏ vậy.

Đối phó một Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp, Phó Thư Bảo không có biện pháp, nhưng mà đối phó một khối băng do bùn đất cùng nước ngưng kết thành thì hiển nhiên là có biện pháp. Phó Thư Bảo đem một ít Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa quăng ném về phía cái vệt tròn nhỏ kia. Thanh âm rắc rắc truyền lại, một ít bọt khí bốc lên, khối băng trong nháy mắt đã bị hòa tan ra.

- Lên!

Tay phải trao nhẹ một cái, đám bùn đất bên trong cái lỗ tròn kia nhất thời bay ra hết. Một cái hút mạnh này, không ngờ lại kéo ra được một đồng lớn bùn đất, có thể thấy cái lỗ tròn này sâu đến bao nhiêu.

Mất đi lớp băng cùng với bùn cát bên ngoài, cái lỗ tròn hiện ra càng rõ ràng hơn.

Phó Thư Bảo cúi đầu cẩn thận quan sát một chút, chỉ thấy lỗ tròn kia sâu khoảng chừng ba thước, bên dưới đáy cũng là một lớp băng cứng huyết sắc bóng loáng. Có thể phán đoán chính là, chính giữa cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này có một cái lỗ tròn, chiều sâu khoảng chừng ba thước, như vậy, độ dày của cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này ít nhất cũng dày hơn ba thước. Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hóa của hắn có thể dễ dàng phá vỡ lớn băng bình thường, nhưng mà đối với lớp băng cứng huyết sắc này lại không có lấy nửa điểm biện pháp.

- Hửm? Cái lỗ tròn này... như thế nào càng nhìn càng giống như một cái lỗ cắm chìa khóa vậy nhỉ?

Phó Thư Bảo quan sát cẩn thận, trong đầu đột nhiên hiện ra một tia ý niệm.

Dùng sức tưởng tượng đem cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này thu nhỏ lại mấy trăm lần, nó kỳ thật chính là một cái ổ khóa hình tròn lớn! Chính giữa cái ổ khóa có một cái lỗ tròn, vừa hay chính là bộ phận để đút cái chìa khóa vào ổ khóa này.

- Từ từ... một cái chìa khóa dài rộng như thế này, sao quen quen nhỉ? Chẳng lẽ là... Luyện Hoa Quyền Trượng!

Đột nhiên trong lúc này, sau khi đem cái Phong Ấn Luyện Lực Khí này tưởng tượng thành một cái ổ khóa, trong đầu Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện ra thêm một cái ý tưởng mới nữa! Đó chính là cái Luyện Hoa Quyền Trượng do Luyện Hoa Nữ Thần luyện chế ra, kỳ thật chính là một cái công cụ mở khóa!

Sau khi có được ý tưởng này, Phó Thư Bảo liền đem Luyện Hoa Quyền Trượng từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra. Sau khi cẩn thận quan sát suốt nửa ngày, hắn rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, đem Luyện Hoa Quyền Trượng cắm vào trong cái lỗ tròn lớn kia. Vô cùng trùng hợp chính là, bất luận là chiều dài hay là đường kính, Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với cái lỗ tròn này vô cùng ăn khớp nhau!

Rắc rắc rắc!

Một trận thanh âm băng nứt vỡ nhất thời truyền ra. Quang mang huyết sắc nở rộ khắp mọi nơi, không chỉ bao trùm bên trong không gian thông đạo xoắn đường kính hơn hai thước kia, mà còn hóa thành một đạo quang trụ phóng thẳng lên trên thiên không. Một đường quang mang như vậy, đám người Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi cùng Hồ Nguyệt Thiên đang đứng trên bến cảnh chờ đợi, khẳng định là đã nhìn thấy.

Bên trong luồng quang mang huyết sắc, Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp bắt đầu rung động một trận. Những đường văn lộ Lực Chi Phù Văn cũng không ngừng dịch chuyển, cái lỗ tròn nhỏ kia không ngừng mở rộng, Luyện Hoa Quyền Trượng cũng biến mất, nhưng mà Phong Ấn Luyện Lực Khí cũng không có mở ra, mà chỉ là đem cái lỗ tròn kia phóng đại ra đồng thời rút ngắn lại mà thôi. Rất nhanh, ở trước mặt của Phó Thư Bảo đã xuất hiện một cái hố cạn lớn hình dạng như một cái tấm chắn vậy.

Quan sát cái hố cạn kia một chút, Phó Thư Bảo không khó phát hiện ra, cái hố này chính là cần hắn đem Luyện Hoa Thuẫn nhét vào đó.

Luyện Hoa Quyền Trượng cùng Luyện Hoa Thuẫn không chỉ là Lực Luyện Khí có lực công kích cực mạnh, lực phòng ngự cực hạn, mà không ngờ còn là hai cái chìa khóa dùng để mở ra cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này!

Đây hoàn toàn là tình huống chưa ai từng nghĩ đến!

Hồi tưởng lại một chút, Phó Thư Bảo phát hiện ra hắn đã vạn hạnh là không có đem toàn bộ Thần lực còn lại trong Luyện Hoa Quyền Trượng luyện hóa hết. Nếu làm như vậy mà nói, thì Luyện Hoa Quyền Trượng sẽ mất đi tác dụng của nó, không thể hoàn thành được bước đầu mở khóa này.

Nhìn thấy cái hố cạn vừa vạn có thể đem Luyện Hoa Thuẫn khảm nhập vào trong đó, thế nhưng Phó Thư Bảo cũng không có nóng vội đem Luyện Hoa Thuẫn phóng xuất ra. Hắn chỉ cười một cách hoạt kê:

- Mẹ nó, hiện tại khảm nhập vào đây, chẳng phải là ta đã tổn thất mất một nửa Thần lực của Luyện Hoa Thuần hay sao? Không được! Đợi sau khi ta luyện hóa nó một nửa rồi hãy lấy mở khóa cũng không muộn!

Sau khi nói xong, hắn liền xoay người hướng về phía mặt nước phóng vút lên. Rất nhanh đã lên đến mặt nước, sau đó Phó Thư Bảo vẫn còn thuận thế bay thẳng lên trời cao.

Trong lúc hắn vừa bay lên thiên không, Phân Thủy Trần Băng Phù cũng đồng thời mất đi tác dụng. Thông đạo lốc xoáy do nó hình thành nhất thời sụp đổ. Trong cái quá trình đó, Phó Thư Bảo phát hiện ra Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp vẫn còn duy trì hình thái lỗ khóa thứ hai đã mở ra.

Ầm!

Mặt nước bên dưới rất nhanh khép lại. Phó Thư Bảo nhảy lên thiên không, trên người không dính lấy một giọt nước nào. Ba nàng nữ nhân trên mặt đất ngẩng đầu lên nhìn hắn. Hắn cúi đầu nhìn xuống, liền nhìn thấy rõ ràng ba cái rãnh sâu màu trắng muốt hiện ra hết sức bắt mắt...

593. Chương 522: Nữ Hoàng Bù Nhìn (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 522: Nữ Hoàng bù nhìn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tình kỳ tung bay, tiếng trống trận như mưa. Trăm vạn đại quân đang tập kích, dày dầy đặc đặc, trường hợp này giống như một cái tổ kiến chuyển nhà vậy, vô cùng đồ sộ.

Thánh Thập Tự Quân của Thánh Lan Quốc gia nhập vào, khiến cho đại quân vốn dĩ đã đạt đến trăm vạn lúc này lại gia tăng thêm hai mươi vạn người nữa, đạt đến độ lớn một trăm hai mươi vạn đại quân. Một hồi đại quân tập kết khổng lồ như thế này, là trường hợp như thế nào có thể tưởng tượng được. Đại quân chưa động, lương thảo đã đi trước. Kỳ thật trước khi tập kết tiến thẳng đến Thần Miếu tại Thánh Thập Tự Sơn, công tác chuẩn bị lương thảo cũng đã khiến ấy vạn người phải làm việc điên cuồng. Vận dụng không dưới năm trăm cái Luyện Chi Trữ Vật Giới để cất giữ lương thực, nước sạch cùng với các loại trang phục phòng lạnh này nọ.

Luyện Chi Trữ Vật Giới vốn dĩ là thứ vô cùng quý hiếm, con số năm trăm cái này, đã là cực hạn mà đám Vương tôn, quý tộc, Hoàng thất, Vương thất các quốc gia có thể xuất ra rồi. Trong lần xuất động trăm vạn đại quân này, chúng nó cũng đã phát huy ra tác dụng to lớn của mình. Bằng không, căn bản không cần địch nhân tấn công, chỉ riêng vấn đề ăn uống thôi cũng đủ để ột chi trăm vạn đại quân sụp đổ rồi.

Nếu như có Sinh chi Trữ vật Không gian, như vậy sẽ càng đơn giản hơn nữa. Nó không chỉ có thể chứa đựng được lương thực cùng với nước uống, còn có thể để cho tướng lĩnh, quân đội di dời vào trong đó sinh hoạt tu dưỡng, chỉ cần dùng một lượng rất ít người đã có thể mang theo đại quân di chuyển tới. Nhưng mà cái thứ này lại càng quý hiếm hơn Luyện Chi Trữ Vật Giới rất nhiều. Thậm chí Vương thất các quốc gia bình thường cũng chưa chắc có được. Vương thất Tú Quốc vốn dĩ có một cái, nhưng mà hiện tại kỳ diệu khó hiểu đã rơi vào trong tay của Phó Thư Bảo!

Quá trình tập kết đại quân đã hoàn thành, trong lều trung quân của Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình cũng đã trở nên nghiêm nghị hơn rất nhiều.

- Báo cáo Tả Hữu Đại Tướng quân, đại quân đã tập kết hoàn chỉnh, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát đi Thánh Thập Tự Sơn!

Một gã tướng lĩnh xuất hiện trước mặt Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình.

- Đợi mệnh lệnh của ta!

Vương tước Thanh Dật khí phách bưng bưng nói.

- Tuân lệnh!

Gã tướng lãnh bấm báo lui về phía sau mười bước, đứng thẳng người tại bên cạnh.

Đúng lúc này, một gã tướng lãnh donh binh cũng đi vào, bước nhanh đến bên cạnh Vương tước Thái Bình, hạ thấp giọng nói mấy câu gì đó vào tai hắn. Sau khi nói xong, gã tướng lãnh donh binh lại lui xuống. Địa phương hắn đi tới, vẫn còn lại một căn lều trại hơi nhỏ hơn một chút đứng sừng ở đó. Chung quanh căn lều đó toàn bộ đều là đám chiến sĩ donh binh của Vương tước Thái Bình, mỗi người đều là bộ dáng tức sát thâm nghiêm, ánh mắt nhìn thẳng không chớp cái nào.

- Vương huynh, có tin tức gì mới sao?

Vương tước Thanh Dật hỏi.

Vương tước Thái Bình nói:

- Cũng không phải là tin tức gì mới, mà là Hoàng muội của chúng ta đùa giỡn tính tình một chút, nàng không chịu đi!

Vừa nói, ánh mắt của hắn vừa liếc nhìn về phía căn lều đang được đám donh binh bảo hộ đằng kia, khoe miệng lộ ra một tia quan trọng.

- Chuyện này nàng quyết định được sao? Chúng ta qua đó xem một chút!

Vương tước Thanh Dật bước nhanh về phía căn lều kia.

Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình đi tới trước cửa lều, còn chưa có tiến vào, hai gã chiến sĩ donh binh canh gác phía trước đã vén bức màn lên, mở đường cho bọn họ. Hai vị Vương tước một trước một sau tiến vào trong lều, hai gã donh binh lại buông màn cửa xuống, ánh mắt không chớp, nhìn chăm chăm ra phía trước.

Những gã chiến sĩ donh binh này đều là các donh binh thân chinh bách chiến, đến từ khắp các nơi khác nhau trên thế giới. Vương tước Thái Bình đã bỏ ra một số tiền cực lớn tổ kiến lên chi đội ngũ này, hiện tại thực lực của hắn đã đủ cùng với Vương tước Thanh Dật đối kháng. Về việc tổ kiến chi đội ngũ này, chính là bởi vì lúc trước khi hắn đi tìm kiếm đứa con trai ma quỷ của hắn, đã không ngừng đổ tiền ra mời về rất nhiều donh binh, khiến cho hắn đối với thế giới donh binh có hiểu biết khá sâu, tạo thành trụ cột vững chắc cho hắn tổ kiến nên đội ngũ donh binh này.

Chỉ cần có tiền, các donh binh sẽ bán mạng cho người!

Nắm giữ trong tay lãnh đại giàu có và đông đúc nhất toàn bộ Tú Quốc, cái Vương tước Thái Bình không thiếu nhất chính là tiền. Ở trong mắt của hắn, một chút điểm kinh tế mà Phó Thư Bảo thu phục được tại Hậu Thổ Thành, kỳ thật cũng chỉ là một chút trò chơi mà đám con nít bình thường hay chơi đùa mà thôi, không đủ đưa lên mặt bàn.

Bên trong căn lều, có một người đang tức giận ngồi đó, chính là Nữ Hoàng Tú Ngọc của Tú Quốc. Chẳng qua, hiện tại nàng ta đã mất đi quân quyền của Tú Quốc, đã mất đi năng lực thống lĩnh thần tử, con dân của Tú Quốc. Hiện tại chủ nhân chân chính của Tú Quốc, cũng chính là hai gã Vương huynh trước mặt nàng ta, Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình!

Sự biến hóa to lớn này, vẫn là sự tình sau khi Phó Thư Bảo rời khỏi Tú Quốc, đi đến Thánh Lan Quốc mới xảy ra.

Vương tước Thanh Dật từ lâu đã mua chuộc được một ả nữ hầu cận thân của Tú Ngọc, giám thị mọi hoạt động của nàng. Vốn dĩ cái loại giám thị này ở mỗi một triều đại nào cũng đều có xảy ra, mục đích chính là muốn trong lúc nhất thời biết được những quyết sách quan trọng của Hoàng Đế. Nhưng mà ả nữ hầu cận thân bị mua chuộc kia lại ngoài ý muốn phát hiện ra Nữ Hoàng Tú Ngọc lại thường xuyên lén lút lật xem một quyển tập tranh kích dục. Mà nội dung của quyển tập tranh kia chính là các hình ảnh thân thể lỏa lồ của Phó Thư Bảo ở đủ các loại tư thế khác nhau!

Nữ Hoàng của một quốc gia, lại lén lén lút lút xem tập tranh lỏa lồ của nam nhân, cho dù là một kẻ ngốc chỉ số thông minh hữu hạn cũng đều biết đó là chuyện gì xảy ra, huống chi là một người khôn khéo như Vương tước Thanh Dật chứ?

Nam nhân trong bộ tập tranh kia chính là Phó Thư Bảo, Vương tước Thanh Dật vô cùng tự nhiên liên tưởng đến mối quan hệ giữa Nữ Hoàng Tú Ngọc cùng với Phó Thư Bảo. Từ đó hẳn mãi luôn ẩn nhẫn không phát, âm thầm làm những sự chuẩn bị tương quan.

Khởi Nguyên Chi Thụ sống lại, Thế giới Nội tráo sinh ra, một loạt các sự kiện lớn hoành thiên xuất hiện, Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình rốt cuộc cũng đạt thành tiếng nói chung, hình thành nên một cái hiệp nghị phân chia quyền lợi. Hai đại Vương tước, một người nắm trong tay quân đội của Tú Quốc, một người nắm trong tay kho lúa cùng kinh tế của Tú Quốc, một khi liên thủ lại, nhất thời ở bên trong triều đình và dân gian Tú Quốc nhắc lên một hồi tinh phong huyết vũ. truyện copy từ

Những tướng lĩnh hoặc là đại thần không muốn gia nhập vào trận doanh của hai vị Vương tước cũng đều bị hãm hại. Tú Ngọc căn bản là không có năng lực nắm trong tay hết thảy những người này. Cái mà nàng có khả năng khống chế chẳng qua chỉ là Hoàng Kim Vệ nguyên trung thành với Hoàng thất mà thôi. Nhưng mà, ở thời điểm quan trọng, liên thậm chí ngay cả hai vị Tả Hữu Tổng quản của Hoàng Kim Vệ cũng không thể bảo hộ được nàng, để nàng trở thành con tin bù nhìn trong tay hai đại Vương tước.

Tình huống ngay lúc đó, Nữ Hoàng Tú Ngọc đột nhiên nhận được tin tức giả do Vương tước Thanh Dật sắp đặt đưa ra, nói là Phó Thư Bảo muốn gặp riêng nàng. Nữ Hoàng Tú Ngọc sớm đã tâm viên ý mã, lập tức không chút nghi ngờ tin tức này, cũng tìm cách để cho hai vị Tả Hữu Tổng quản của Hoàng Kim Vệ rời khỏi mình, chỉ mang theo một vài nữ hầu tâm phúc mà chạy đến địa điểm ước hẹn. Nàng ta cũng không biết rằng, lần này cũng không phải là cùng với Phó Thư Bảo ước hẹn, phiên vân phúc vũ này nọ, mà là tiến vào trong một cái bẫy rập thiết kế tỉ mỉ.

Đợi đến khi Tả Hữu Tổng quản Hoàng Kim Vệ phát hiện ra chuyện tình, thì hết thảy cũng đã thành định cục. Sau đó Vương tước Thái Bình cũng tham gia hành động, để cho Tôn thất, Hoàng tộc Tú Quốc ra mặt, bãi miễn đi chức vụ của Tả Hữu Tổng quản Hoàng Kim Vệ, thu hồi Hoàng Kim Vệ để cho tôn thất bọn chúng sử dụng.

594. Chương 522: Nữ Hoàng Bù Nhìn (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 522: Nữ Hoàng bù nhìn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cục diện chính trị bên trong Tú Quốc vẫn chưa định xong, Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình cũng đã không kịp đợi thêm chút nào nữa, ngay lập tức tự mình dẫn theo ba mươi vạn đại quân, tổ kiến thành một Liên minh đa quốc gia do hai người bọn họ cầm đầu, tiến quân thẳng đến chỗ Thánh Lan Quốc, muốn phân một chén canh trong Thế giới Nội tráo vừa mới hình thành kia. Bởi vậy, Nữ Hoàng Tú Ngọc cũng bị bắt đem tới nơi đây. Hiệp thiên tử ra lệnh chư hầu, cái kế sách này đã được hai vị Vương tước vận dụng đến mức độ lô hỏa thuần thanh.

Hai vị huynh trưởng trước đây, hiện tại đã biến thành đối thủ, đối với Tú Ngọc mà nói, bầu trời trên đầu nàng hoàn toàn là một mảnh hắc ám, không có lấy một tia quang minh.

Đối mặt với Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình uy nghiêm bừng bừng đi vào, trên mặt Tú Ngọc cũng chẳng hề có một chút biểu tình nào cả, cũng chỉ là hồ hững nhìn bọn họ, giống như là nhìn thấy hai người xa lạ thậm chí ngay cả tên tuổi cũng đều không biết vậy.

- Hoàng muội, nghe nói ngươi không muốn tiến vào Thế giới Nội tráo, có phải không? nguồn

Vương tước Thanh Dật mở cửa gấp núi, ngay lập tức nói luôn. Đại quân đã tập kết xong rồi, chỉ cần hấn ra lệnh một tiếng sẽ ngay lập tức xuất phát đi Thánh Thập Tự Sơn. Thời điểm này, hấn căn bản không cho phép có bất cứ cái gì ngoài ý muốn phát sinh cả.

Tú Ngọc lãnh đạm nói:

- Không muốn chính là không muốn! Dù sao rơi vào trong tay các ngươi rồi, ta đã là một Nữ Hoàng Tú Quốc trên danh nghĩa mà thôi! Các ngươi cứ việc dứt khoát giết chết ta đi, miễn cho các ngươi gặp nhiều phiền toái.

Vương tước Thái Bình cười nói:

- Hoàng muội đang nói cái gì vậy? Chúng ta làm như vậy còn không phải là bởi vì Tú Quốc, là bởi vì gia tộc chúng ta hay sao? Thế giới Nội tráo vừa mới sinh ra, chính là biểu thị vận mệnh của một thế giới mới. Ai có thể không chế được thế giới mới hình thành này, liền tất nhiên có thể khống chế toàn bộ thế giới bên ngoài. Hiện tại chúng ta còn không chịu hành động, như vậy tương lai cũng chỉ còn con đường diệt vong mà thôi. Mà ngươi thì lại luôn luôn phản đối chuyện này, cho nên về mặt này, ngươi cũng không thể trách chúng ta được!

Bởi vì linh khí vô cùng dư thừa, gần như gấp mười lần thế giới bên ngoài, còn có vô số khoáng sản phong phú, rừng rậm bạt ngàn, tài nguyên tươi tốt... Quả thật, ai có thể nắm được trong tay cái thế giới mới sinh ra này, như vậy muốn tiến thêm một bước nữa, nắm giữ trong tay thế giới bên ngoài, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, Tú Ngọc cũng không nói thêm gì nữa. Nàng ta nghĩ thấy cùng với hai gã ca ca đã bị quyền lợi cùng với tham vọng che mắt này nói chuyện, là chuyện tình phi thường phí công mà thôi.

Sự phản ứng lãnh đạm của Tú Ngọc khiến cho Vương tước Thái Bình có chút phần nộ. Cặp mày hấn nhíu lại, dự định phát tác, thế nhưng Vương tước Thanh Dật bên cạnh đột nhiên kéo ống tay áo hấn một cái. Vương tước Thái Bình đang muốn phát tác, lúc này cũng hừ lạnh một tiếng, nói:

- Được rồi! Ta căn bản không thể khai đao được nàng ta, ngươi tới đi!

Tú Ngọc nói:

- Hai người các ngươi cũng đừng phí công vào chuyện tình này nữa. Có giỏi thì một đao giết ta đi, bằng không có chết ta cũng không rời đi!

Vương tước Thanh Dật cười ha hả, nói:

- Nói vậy, cho đến bây giờ Hoàng muội vẫn còn chưa biết rằng, hiện tại Phó Thư Bảo đang ở bên trong cái Thế giới Nội tráo mới sinh ra kia à?

- Cái gì?

Tú Ngọc nhất thời lộ ra biểu tình kinh ngạc:

- Hấn đang ở trong Thế giới Nội tráo? Thật sao? Là ở địa phương nào? Ngươi từ đâu nhận được tin tức này?

Liên tiếp một loạt câu hỏi, toàn bộ cũng đều có quan hệ với Phó Thư Bảo. Những cái này chính chính là muốn nói, nàng ta đã mở ra thế giới nội tâm của mình, thể hiện rõ ràng trước mặt hai vị Vương tước. Người khiến cho nàng ta cảm thấy khẩn trương chính là Phó Thư Bảo. Chỉ cần nhắc đến cái tên này, thì nàng ta sẽ hoàn toàn mất đi năng lực phản ứng, sẽ trở nên dễ xúc động, càng dễ mắc sai lầm.

Phản ứng của Tú Ngọc tự nhiên là bị Vương tước Thanh Dật thu vào trong mắt. Hấn nhàn nhạt cười nói:

- Hoàng muội, nữ nhân của ta cùng với Tú Cát cũng đều chết trong tay cái tên gia hỏa kia, sự tình đã phát triển đến mức độ như hiện tại rồi, ta ngay cả hành tung của hấn cũng không nắm được trong tay, như vậy chẳng phải là quá mức vô năng rồi sao? Ta chẳng lẽ là loại người vô năng như vậy à?

- Hừ! Cái tên tiểu tử kia đã hại chết Tú Cát, gần đây ta cũng đã điều tra ra được! Lần này, ta muốn hấn nợ máu phải trả bằng máu!

Vương tước Thái Bình phần nộ thốt lên một câu, trong mắt lộ ra hung quang.

- Được rồi! Ta nguyện ý đi Thế giới Nội tráo! Nhưng mà các người cần phải đáp ứng ta, phải để cho ta gặp mặt hấn!

Tú Ngọc nói. Trước đây vẫn là không muốn, nhưng mà hiện tại lại là vẻ mặt năn nỉ van xin, thái độ hoàn toàn bất đồng.

Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình liếc mắt nhìn nhau một cái. Lúc này Vương tước Thanh Dật mới nói:

- Được rồi! Ta sẽ an bày cho các người gặp nhau! Nhưng mà như vậy cũng không thể thay đổi vận mệnh của hấn được! Hấn chết chắc rồi!

Tú Ngọc khẽ cúi đầu xuống, cũng không có nói gì. Nàng biết rõ ràng đối mặt với trăm vạn đại quân là sẽ có kết cục gì. Nhưng mà, nàng lại không có khả năng thay đổi được gì cả.

- Haizzz... có lẽ ta cùng hấn gặp mặt, cũng là lần gặp nhau cuối cùng a! Hấn chết rồi, ta cũng sống không được bao lâu nữa. Như vậy cũng tốt! Ở trên trời, chúng ta có thể thường xuyên gặp nhau hơn, sẽ không cần lúc nào cũng nhớ nhung hấn như bây giờ nữa!

Trong lòng Tú Ngọc lặng yên suy nghĩ, một mảnh sầu não, một mảnh chua xót.

Sau khi thuyết phục được Nữ Hoàng Tú Ngọc, Vương tước Thanh Dật cùng Vương tước Thái Bình ly khai căn lều. Dưới sự giám sát của một đám đông binh tinh nhuệ, Nữ Hoàng Tú Ngọc cũng ngồi lên chiếc loan kiệu chuyên môn chuẩn bị sẵn cho nàng.

Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình ra lệnh một tiếng, trăm vạn đại quân lập tức khởi hành, mênh mông đang đang xuất phát đi về phía Thánh Thập Tự Sơn.

oOo

Bên trong đội ngũ của Thánh Thập Tự Quân, Thánh Lan Vương và Tha Na Sâm vền vền chỉ cười cùng một con chiến mã, đang thấp giọng trò chuyện cùng nhau.

- Quốc vương Bệ hạ, sau khi tiến vào Thế giới Nội tráo, ngài sẽ xử lý mối quan hệ giữa Thánh chủ và Phó Thư Bảo như thế nào?

Tha Na Sâm mãi vẫn luôn vì chuyện này mà phiền não, lo lắng không thôi.

- Phải xử lý như thế nào à?

Thánh Lan Vương cười khổ nói:

- Một người là Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần cùng với Gia tộc của ta có mối quan hệ sâu xa, một người chính là con rể của ta. Chuyện tình như vậy, người nói ta phải xử lý như thế nào đây? Haizzz...

Một tiếng thở dài này, đã hoàn toàn triển lộ thế giới nội tâm của hấn, đó là một mảnh lo âu cùng với bất đắc dĩ. Bất luận là hấn đứng về phía nào, đối với bên kia cũng đều không thể nào công đạo được. Phải lựa chọn như thế nào đây?

- Xem ra chỉ có thể đi bước nào tính bước đó thôi! Tóm lại, đối với con đường phía trước, ta nhìn mãi cũng không thấy ánh mặt trời.

Tha Na Sâm cũng hít sâu một hơi, bộ dáng mỗi một vô cùng.

- Quốc sư, ta thật ra nghĩ thấy chúng ta cũng không nhất thiết phải vì loại sự tình này mà quá mức phiền lòng!

Thánh Lan Vương đột nhiên thốt ra một câu.

- Ách? Bệ hạ là có ý gì? Chẳng lẽ ngài đã có biện pháp ứng phó rồi sao?

Tha Na Sâm có vẻ kinh ngạc, nói.

- Phó Thư Bảo sẽ xử lý hết thảy mọi sự tình! Biện pháp của ta chính là đem tất cả mọi phiền toái, tất cả mọi nan đề đều giao hết cho hần, để hần xử lý. Phải biết rằng, nữ nhân của ta cũng không phải là gã không cho hần như vậy. Dưới thời khắc quan trọng như thế này, hần có nghĩa vụ phải thay vị nhạc phụ đại nhân ta phân ưu!

Tha Na Sâm khẽ sững sốt một chút, cả nửa ngày cũng không nói được câu nào.

Gừng, thủy chung đều là càng già càng cay a...

595. Chương 523: Thiếu Nữ Trong Băng Quan

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 523: Thiếu nữ trong băng quan

Cái tên tiểu tử cười nữ nhân người ta thì nên vì nhạc phụ phân ưu kia, lúc này đang có việc chưa thể dàn xếp được.

Hơn sáu mươi phần trăm Thần lực bên trong Luyện Hoa Thuần đã bị hấp thu vào bên trong thân thể của Phó Thư Bảo. Thân thể của hần lần này cũng giống như là lúc trước luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trượng vậy, bành trướng lên vô cùng khoa trương. Làn da bị nứt vỡ lại một lần nữa chảy ra một vài tia máu tươi, khiến cho hần giống hệt như là mới vừa từ trong huyết trì bay ra vậy.

Giống như là Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh vậy, chỉ có trải qua sự đau đớn khi tử vong, mới có được sức mạnh khi trùng sinh. Sự thống khổ trước mắt, đối với Phó Thư Bảo mà nói, đó là tuyệt đối có giá trị.

Thần lực bên trong thân thể từng chút từng chút một bị luyện hóa, tiến vào bên trong Đại Vô Vũ Trụ của hần, chuyển hoá thành một bộ phận thân thể của hần. Cái quá trình này là một quá trình hấp thu cùng cường hóa, cũng là quá trình để cho năng lượng lực lượng tiến hóa. Cũng ở trong quá trình này, thân thể của Phó Thư Bảo dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng khôi phục lại trạng thái bình thường.

Sau khi tiến hành nội thị, tuy rằng hần sớm đã có phỏng chừng, nhưng mà vẫn là bị sự gia tăng tu vi lực lượng bản thân dọa cho nhảy dựng một trận. Sau khi luyện hóa xong sáu mươi phần trăm Thần lực bên trong Luyện Hoa Thuần, tu vi lực lượng hiện tại của hần vẫn chưa có tiến vào cảnh giới Tam trọng, nhưng mà hiệu quả đã vượt qua sự tưởng tượng của hần rất nhiều. Có lẽ chỉ cần kiên trì tu luyện thêm một khoảng thời gian nữa, lại thêm chút kỳ ngộ nữa, hần liền đột phá thành công.

Nhưng mà cái này là chuyện sau này, hiện tại Phó Thư Bảo cũng không có tâm tư đi lo lắng đến nó. Hiện tại chuyện hần cần làm nhất chính là đem Luyện Hoa Thuần đi xuống bên dưới dòng kênh đào ngầm, tiến hành bước thứ hai mở ra Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp!

Bên dưới cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này, đến tận cùng là đang phong ấn cái gì? Cái này vẫn là chuyện tình khiến cho hần suy nghĩ không thôi. Vì muốn tìm được đáp án, hần tình nguyện từ bỏ một phần Thần lực bên trong Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần.

Cái giá phải trả như vậy đối với người khác mà nói, có lẽ sẽ không thể nào chấp nhận được. Nhưng mà đối với hần mà nói, cho dù phải trả một cái giá cao hơn đi chăng nữa, hần cũng nhất định phải làm.

Tu vi lực lượng có thể thông qua tu luyện mà được, đạt đến cảnh giới mà mình mong muốn đó là chuyện tình sớm muộn mà thôi. Nhưng mà nếu như hoàn toàn luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuần, đó chính là vĩnh viễn cũng không có cơ hội mở ra Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp.

Sau khi hoàn thành việc luyện hóa một bộ phận Thần lực của Luyện Hoa Thuần, Phó Thư Bảo lập tức lại luyện chế ra thêm hai tấm Phân Thủy Trấn Băng Phù nữa, mang theo chúng nó đi xuống địa hạ cảng khẩu. Lần này hắn luyện chế thêm một tấm nữa, đó là xuất phát từ sự lo lắng chu toàn mà thôi.

Dòng nước kênh đào cuộn cuộn vẫn không ngừng chảy xuôi bên dưới, vẫn liên miên đổ vào bên trong thế giới ngầm tối tăm mà sâu thẳm bên dưới. Ba nàng nữ nhân cũng giống như lần trước vậy, mặc trên người bộ bikini xinh đẹp gợi cảm bức người, vui vẻ đứng ở một bên, chờ đợi Phó Thư Bảo kiểm duyệt.

Lần trước sau khi đi lên, Phó Thư Bảo liền đem những chuyện tình hân phát hiện bên dưới nói lại cho ba nàng nữ nhân. Những chuyện tình như vậy tự nhiên cũng khiến cho Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng Chi Ni Nhã cảm thấy hứng thú.

- Lần này đây, bất luận thế nào chàng cũng không thể một mình đi xuống dưới! Ta muốn cùng chàng đi xuống dưới thăm dò!

Độc Âm Nhi ngăn cản Phó Thư Bảo lại, nói.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Lần trước không phải đã nói rồi sao? Dưới nước rất nguy hiểm, các nàng ai cũng không thể đi xuống!

- Nhưng mà, chẳng phải chàng cũng đồng dạng phải đối mặt với nguy hiểm như vậy hay sao?

Chi Ni Nhã nói.

- Chẳng phải ta vẫn hoàn hảo không có chuyện gì sao? Có nguy hiểm gì đâu? Thật là! Cứ yên tâm đợi ở trên này đi! Nam nhân làm việc, nữ nhân ở một bên nhìn là được rồi! Tránh ra, tránh ra! Thời gian của ta có hạn!

Vừa nói, Phó Thư Bảo một bên vừa cởi quần áo trên người xuống.

Một lần trước hắn là võ trang hạng nặng nhảy xuống, lần này không ngờ hắn muốn chơi trò bơi lội khỏa thân.

Soát soát vài cái, Phó Thư Bảo đã một phen lột sạch sẽ chính mình, trần truồng đứng thẳng trước mặt ba nàng nữ nhân. Dáng người mạnh mẽ mà cân xứng, ánh mắt đa tình cùng với thái độ bất cần, hơn nữa ở giữa hai chân lại còn một khúc nhục côn tà ác... Trạng thái như vậy, ba nàng nữ nhân làm sao còn dám chặn đường, hét lên một tiếng, cùng phóng vọt sang một bên.

Phó Thư Bảo ha ha cười lớn, thừa dịp lách qua, nhảy thẳng xuống nước.

- Phân Thủy, Trấn Băng, mở!

Thuận tay quăng ra một tấm Linh phù, thân thể của Phó Thư Bảo cũng nhảy thẳng xuống mặt nước kênh đào. Ngay bên dưới của hắn, một cái thông đạo xoáy nước trong khoảnh khắc liền hình thành, rất nhanh xoay chuyển.

Phốc!

Thân hình trần truồng của hắn rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt của ba nàng nữ nhân.

Ba nàng nữ nhân hai mắt nhìn nhau, ai nấy cũng đều là bộ dáng một mảnh ngưng ngù, sắc mặt đỏ bừng, hận không thể tìm được mấy tảng đá to, một phen ném vào trong cái thông đạo xoáy nước, đập chết cái tên gia hỏa lưu manh thích chơi trò vô sỉ kia.

- Hồ Nguyệt Thiên, chẳng lẽ ngươi không biết thẹn thùng là gì à? Dám nhìn bộ dáng không mảnh vải che thân của lão công chúng ta?

Thời điểm không có việc gì làm, Độc Âm Nhi rốt cuộc cũng tìm ra được chuyện tình thích hợp để xử lý. Những ghen uất nhận được từ trên người của Phó Thư Bảo, lúc này tự nhiên liền phải phát tiết lên trên người của 'bà ba' này. Tuy rằng quan hệ giữa Phó Thư Bảo cùng với 'bà ba' này vẫn còn chưa có chính thức công khai, nhưng mà trong lòng tất cả mọi người ai nấy cũng đều biết rõ cả.

- Hừ! Mặc kệ người! Một khi đã không thể xuống nước tham dự, ta cũng chẳng muốn ở nơi này đợi hân nữa! Các người thích đợi, vậy thì các người cứ đợi đi!

Hồ Nguyệt Thiên quăng lại một câu, sau đó nghênh ngang bước đi.

- Người...

Vốn dĩ muốn cãi nhau để phát tiết tâm tình, nhưng mà Hồ Nguyệt Thiên không ngờ lại chẳng thêm quan tâm tới, điều này khiến Độc Âm Nhi nhất thời cảm thấy mất mặt.

Nhìn theo cặp lông tuyết trắng bị bỏ lại bởi một mảnh vải màu đỏ nhỏ đơn giản của hồ ly tinh, dùng một tư thái lay động ngưng ngoải dần dần rời xa, lúc này Chi Ni Nhã mới lên tiếng hỏi:

- Âm Nhi tỷ, nữ nhân này cùng với lão công của chúng ta đến tột cùng là có quan hệ gì vậy?

- Người đó! Thật sự là một nữ nhân ngu ngốc mà! Ả hồ ly tinh kia cùng với lão công của chúng ta có gian tình, người không biết hay sao? Không! Không chỉ là có chút gian tình, mà quả thật chính là có mối quan hệ tình nhân a! Vì chuyện này mà chúng ta còn đánh nhau một trận nữa!

- Đây là chuyện gì xảy ra? Mau nói cho ta nghe đi!

- Là như thế này, cái ả hồ ly tinh không biết xấu hổ kia...

Bên trên cảng khẩu, hai nàng nữ nhân mặc bikini đang thì thầm to nhỏ. Một nàng nữ nhân dùng ngôn ngữ hèn mọn nhất mà miêu tả chuyện tình xấu xa giữa hồ ly tinh cùng với Phó Thư Bảo, nước miếng tung bay, ghen tuông dạt dào. Mà ở sâu dưới chân của các nàng, bên trong thế giới dưới nước tối tăm cũng là một phen tình cảnh khác.

oOo

Tầng băng cứng huyết sắc vẫn như cũ lẳng lặng nằm ngang ở nơi đó, duy trì trạng thái mở ra tầng thứ hai giống như lần trước rời đi. Chỉ là cái hố cạn dùng để bỏ Luyện Hoa Thuần vào trong, lúc này đã bị một lớp đất cát nhét vào, khó có thể nhìn thấy rõ ràng được.

- Là cái gì bị phong ấn bên dưới, rất nhanh liền có thể nhìn ra được. Chỉ mong không xuất hiện thêm cái gì ngoài ý muốn khác!

Sau khi đem đám bùn đất bỏ hết ra ngoài, Phó Thư Bảo hút mạnh một hơi, đem Luyện Hoa Thuần bỏ vào trong cái hố cạn kia.

Cũng giống hệt như lần trước vậy, sau khi thoảng yên lặng một chút, toàn bộ Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp cũng đều rung động lên một trận, phát ra thanh âm rắc rắc vang vọng điếc tai. Lớp băng ngân nứt nẻ rồi cuộc cũng xuất hiện bên trên tầng băng cứng huyết sắc, thậm chí mở rộng ra bốn phương tám hướng.

Ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ mạnh nặng nề đột nhiên từ dưới chân truyền lên. Động tĩnh như là thiên băng địa liệt phát ra. Sóng xung kích của vụ nổ mạnh nhất thời bắn văng ra bốn phương tám hướng xung quanh. Thông đạo xoáy ngược nhất thời bị đánh sụp đổ, không còn tồn tại nữa. Dòng nước lạnh như băng nhất thời bao phủ toàn thân Phó Thư Bảo, cũng suýt chút nữa đem hân cuốn vào sâu bên trong hắc ám.

May mắn là Phó Thư Bảo sớm đã có chuẩn bị sẵn, đem hai chân cố định chắc chắn bên trên khối băng huyết sắc đã vỡ ra kia, băng không giờ phút này hân đã bị cuốn trôi đến chỗ nào cũng không biết nữa. Nhưng mà mặc dù đã sớm có chuẩn bị, nhưng mà sóng xung kích do vụ nổ mạnh kia phát sinh vẫn khiến cho hân bị thương một chút. Ngoại trừ bị đau đớn kịch liệt ra, những miệng vết thương trên người của hân cơ hồ toàn bộ bị xé rách, máu chảy ra không ngừng.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo cũng bất chấp những cái này. Hân mượn dùng ánh sáng của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, mặc dù ở trong dòng nước vẫn như cũ bảo trì không tắt, đem một màn quỷ dị dưới đáy nước thu vào trong mắt.

Tầng băng cứng huyết sắc vỡ ra vốn là một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí, hiện tại nó đã bị mở ra, vỡ ra làm bốn năm phần, mất đi tác dụng phong ấn vốn có. Ở chính giữa tầng băng kia, rõ ràng là một cái lỗ thủng lớn màu huyết sắc. Nhìn xuyên thấu qua nó, mơ hồ có thể nhìn thấy những bộ phận trước đây vốn không thể thấy được. Đó là một phiến không gian bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí, độ lớn khoảng chừng một căn phòng nhỏ. Ở nơi đó, đang có một cái băng quan huyết sắc đang lẳng lặng nằm bên trong, phẳng phất như là đã trải qua cả vạn năm, thậm chí thời gian còn lâu hơn nữa.

Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp phong ấn một cỗ quan tài, là băng quan huyết sắc cùng màu, đây là chuyện tình vĩnh viễn không thể tưởng tượng ra được.

- Bên trong cái quan tài kia là đặt ai đây?

Phó Thư Bảo cố nén sự kinh ngạc trong lòng mình, theo cái lỗ thủng trên tầng băng cứng huyết sắc mà nhảy xuống.

Không gian bên trong cái Phong Ấn Luyện Lực Khí huyết sắc hiện tại đã bị dòng nước lấp đầy, dòng nước lạnh như băng cũng đã dần dần bắt đầu bị kết băng. Đến khi Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa với nhiệt độ cực cao xuất hiện bên trong này, loại hiện tượng kết băng này mới dần dần giảm bớt.

Nhờ vào ánh sáng của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, lúc này Phó Thư Bảo mới nhìn rõ được hình dáng của người bên trong băng quan kia. Cũng trong nháy mắt đó, ánh mắt của hắn cũng không thể dời đi được nữa, thậm chí ngay cả hô hấp cũng vì đó mà thoáng dừng lại.

Nằm ở bên trong băng quan là một thiếu nữ có mái tóc dài màu đen, làn da mềm mại, vẫn như trước duy trì độ sáng bóng tươi mát, không giống chút nào làn da của người đã chết. Cặp mắt thanh tú gắt gao nhắm chặt, hai hàng lông mi uốn lên cong vút. Không khó nhìn ra, bên dưới hắn là một cặp mắt màu đen trong sáng. Trên thân thể của nàng mặc một bộ váy dài trắng noãn, bộ ngực cao vút lên, hiển lộ ra một cái biên độ mê người. Vòng eo tinh tế, bộ dáng nhu thuận hài hòa. Phần mông khẽ mở rộng ra hai bên, lại là một cái độ cong thu hút ánh nhìn của nam nhân. Hai chân thon dài mà đầy đặn, xuyên thấu qua lớp vải màu trắng, mơ hồ có thể nhìn thấy được tầng da thịt trắng nõn. Hai chân nàng cũng không có mang giày, đó là một đôi chân thanh tú tuyệt vời, hoàn toàn có thể tranh đua với bàn chân ngọc của Chi Ni Nhã.

Hết thấy những cái này, cũng đều là nhìn xuyên thấu qua tầng băng cứng huyết sắc mà thấy. Nguyên nhân chính là lớp băng cứng huyết sắc hình thành nên cái băng quan này quá mức trong suốt, không hề có một chút tạp chất nào, vì thế cho nên có thể nhìn thấy rõ ràng được.

Ánh mắt thoáng di chuyển, Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy được bên cạnh người thiếu nữ này có đặt một cuộn quyền trục da thú. Quyền trục da thú này cuộn lại thành một cái ống nhỏ, lại dùng một sợi tơ màu trắng tinh thuần buộc lại, phòng ngừa nó tự động mở ra.

- Nàng ta là ai? Vì cái gì lại bị phong ấn bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp?

Phó Thư Bảo nghĩ ngợi liên miên, thế nhưng suy nghĩ đến thế nào cũng không hiểu nổi là đã xảy ra chuyện gì.

Cẩn thận quan sát dung mạo của thiếu nữ nằm trong băng quan kia, hắn mơ hồ nhìn thấy bóng dáng của Công chúa Luyện Quốc mà hắn từng gặp qua bên trong trụ năng lượng. Nhất là khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, vóc dáng thanh tú là phi thường giống nhau. Nhưng mà sau khi nhìn kỹ lại, hắn liền phủ định đi cái ý tưởng đó. Mặc dù cũng có chút giống nhau, nhưng mà thiếu nữ trong băng quan cùng với Công chúa Luyện Quốc mà hắn gặp trong trụ năng lượng lại là hai người hoàn toàn bất đồng.

- Bất kể nàng là ai, nhìn bộ dáng của nàng căn bản cũng không phải là người đã chết! Ta trước tiên một phen đem cái băng quan lên rồi tính sau. Về sau mới nghĩ biện pháp tra ra thân phận của nàng.

Trong lòng Phó Thư Bảo liền có chủ ý, lập tức đem tấm Phân Thủy Trấn Băng Phù thứ hai quăng ra ngoài.

Thông đạo xoáy nước lại một lần nữa hình thành. Phó Thư Bảo khiêng băng quan, phóng vọt lên cao.

Toàn thân hắn cả người không một mảnh vải che thân, cái thứ nằm giữa hai chân hắn vào lúc này cũng ngóc lên thật cao, nhìn qua cực kỳ bắt mắt.

596. Chương 524: Băng Oánh Cùng Vương Tước

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 524: Băng Oánh cùng Vương Tước

Một trăm hai mươi vạn đại quân thông qua thông đạo Thần Thông Bàn tiến vào trong Thế giới Nội tráo, thời gian di chuyển mất đến hơn hai ngày trời. Những nhân mã tiến vào trước được dàn xếp đóng quân bên dưới Thiên Tháp Sơn. Những căn lều trại lớn được dựng lên, bếp nôi, thức ăn này nọ cũng được lấy ra, bộ dáng phi thường bận rộn.

Đầu tiên tiến nhập vào trong Thế giới Nội tráo, tự nhiên chính là Thánh Lan Vương cùng với Thánh Thập Tự Quân của hắn. Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình giao hoát tự nhiên lo lắng bên đầu bên kia của thông đạo sẽ có bất rập, cho nên liền để cho Thánh Lan Vương dẫn theo Thánh Thập Tự Quân tiến vào trước. Về sau hắn mới phái ra thám báo, tra xét rõ ràng tình huống, xác định an toàn rồi mới dẫn quân mình tiến vào. Thời điểm hai gã Vương tước đặt chân vào bên trong Thế giới Nội tráo, đã là hoàng hôn của ngày đầu tiên.

Thiên Tháp Sơn nguy nga cao nhất như mây, tòa Quy Vân Cung màu trắng tinh nằm trên đỉnh núi, phản xạ ánh nắng hoàng hôn cuối ngày, như tô như vẽ, cảnh sắc đồ sộ mà xinh đẹp tuyệt trần. Đám binh lính tù binh trên sườn núi vốn dĩ là các Vương tôn quý tộc cùng với vệ binh thân tín đến từ các quốc gia. Lúc này Liên quân đột nhiên xuất hiện, nhất thời tạo thành một tràng oanh động thật lớn. Một vài người cũng trà trộn vào trong nhân mã của quốc gia mình, trao đổi những tin tức tình báo mình nắm trong tay.

Nhưng mà mấy cái binh lính tù binh này cũng không phải chân chính là các Vương tôn quý tộc. Nhưng người này cũng đã dưới sự chinh phạt của Mạc Sầu cùng với Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ mà chết hết rồi. Những kẻ may mắn sống sót cũng đều bị xem như là con tin dùng để khống chế tù binh, bị nhốt bên trong Quy Vân Cung trên Thiên Tháp Sơn.

Sau khi nắm giữ được tình huống mới nhất, Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình liền trong lúc nhất thời tụ họp lại, cùng bàn bạc.

- Không nghĩ đến, những Vương tôn quý tộc các quốc gia đến trước chúng ta ở trong này không ngờ cũng tự thành lập lên quốc gia, nhưng cuối cùng lại bị đám người Quy Vân Tông tiêu diệt hết!

Wương tước Thanh Dật nói:

- Vương huynh, Quy Vân Tông trước kia là thế lực của người, Mạc Kinh Vân cùng với người có quan hệ không tệ, còn thiếu chút nữa là đã đem Băng Oánh gả cho Tú Cát rồi, chuyện này, người ra mặt xử lý là thích hợp nhất!

- Xử lý? Xử lý như thế nào đây?

Wương tước Thái Bình khó nén nổi tức giận, nói:

- Quy Vân Tông hợp tác với ta, chẳng qua chỉ là muốn sau khi ta lên ngôi Hoàng vị của Tú Quốc sẽ phong Vương phong Tước cho bọn chúng, lấy một mảnh lãnh địa màu mỡ cùng quyền lực mà trao đổi. Hiện tại bọn họ ở trong Thế giới Nội tráo đã thành lập nên một quốc gia của riêng mình, làm sao còn chịu sự điều khiển của ta nữa?

Wương tước Thanh Dật cười nói:

- Cái gì mà Quy Vân Quốc? Ở trong mắt của ta chẳng qua cũng chỉ là trò đùa của một đám hài tử mà thôi! Dốc hết nhân mã của Quy Vân Quốc, thành viên trung tâm chẳng qua cũng chỉ một ngàn người mà thôi. Đám binh lính tù binh này cũng đều là đội quân con em của các quốc gia bên ngoài mà thôi. Hiện tại chúng ta đã vào đây rồi, khẳng định sẽ không tiếp tục chấp nhận sự nô dịch của Quy Vân Quốc nữa. Mà

chúng ta lại nắm trong tay hùng binh trăm vạn đại quân, nếu như ngay cả hơn một ngàn người cũng không xử lý được, chúng ta đây còn thiên tâm vạn khổ chạy vào Thế giới Nội tráo này làm gì nữa?

- Ý của Vương đệ là...

Vương tước Thái Bình nhìn về phía Vương tước Thanh Dật, nghi hoặc hỏi.

Vương tước Thanh Dật cười ha hả, nói:

- Trước mắt đại quân của chúng ta đã toàn bộ tiến vào trong Thế giới Nội tráo rồi, chúng ta không cần nhờ cậy gì Quy Vân Quốc nữa. Cũng đã đến lúc trở mặt rồi! Trực tiếp xua quân tấn công, cũng chẳng mất thời gian quá một bữa cơm đâu, trực tiếp tiêu diệt sạch tên Mạc Khinh Vân cùng với đám người Quy Vân Tông ăn cây táo rào cây sung kia đi!

- Ha ha ha... ta cũng chính là nghĩ như vậy a!

Vương tước Thái Bình cũng cười to lên một trận.

- Vậy theo như ý của Vương huynh, lúc nào ra tay là thích hợp nhất?

- Loại sự tình này đương nhiên là càng nhanh càng tốt. Ta thấy đêm nay cũng là lúc thích hợp a! Hơn nữa, ta nghĩ thấy để Thánh Thập Tự Quân của Thánh Lan Vương xung phong là tốt nhất!

Lại là một trận cười gian cùng vang lên.

Toàn bộ cũng đều là những độc xà âm hiểm cắn người, cái loại sự tình này còn cái gì phải do dự cơ chứ?

Đúng lúc này, một mảnh thanh âm ồn ào đột nhiên từ bên ngoài truyền vào trong lều trung quân. Bên trong thanh âm ồn ào xôn xao, có thể nghe được tiếng vệ binh quát lớn cùng với thanh âm của một nữ nhân. Thanh âm của nàng phi thường ôn nhu thanh thúy, ở bên trong một đám thanh âm quát tháo vẫn vô cùng nổi bật, có cảm giác rất dễ nghe.

Thanh âm này khiến cho trong lòng Vương tước Thái Bình vừa động, liền thốt lên:

- Thanh âm này... là Băng Oánh!

Vương tước Thanh Dật nói:

- Cái gì mà Băng Oánh? Người ta hiện tại chính là Nữ vương của Quy Vân Quốc a!

Một câu nói phi thường đứng đắn, thế nhưng lại khó nén nổi ý tứ hàm xúc trào phúng nặng nề trong giọng nói. Một Nữ vương quản lý một quốc gia ngàn người, còn không bằng chức vụ Thôn trưởng trong một thôn nhỏ nhất mà hần đang quản hạt nữa.

Hai vị Vương tước xóc lên tướng mình đi ra ngoài, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Băng Oánh, một thân váy dài thuần một màu trắng đang đứng trước lều trung quân hơn mười thước. Đám vệ binh không cho nàng tiến vào, nàng cũng chỉ đơn giản thuyết minh ý đồ đến đây, cũng không có bộ dáng cãi cộ. Nàng vẫn là thanh cao, cao ngạo như vậy, một bộ hình dáng đại tài nữ hoàn toàn nổi bật khác mọi người. Thân là Nữ vương của Quy Vân Quốc, cái khí chất Đế vương mà nàng vất vả bồi dưỡng nên, kỳ thật vẫn không bằng được khí chất đại tài nữ của nàng.

Tài nữ cùng với Nữ vương, hai loại khí chất hoàn toàn bất đồng lại đồng thời xuất hiện trên cùng một người, đây tuyệt đối là cảm giác kỳ diệu ngàn năm khó gặp được.

- Băng chất nữ, ngọn gió nào đã thổi người đến đây?

Trên mặt Vương tước Thái Bình lộ ra vẻ mỉm cười, cất tiếng chào hỏi.

- Bá phụ, ta tới đây là muốn tự mình mời các người đi lên Quy Vân Cung làm khách!

Băng Oánh nhàn nhạt nói, cặp mắt nhìn thẳng, tràn ngập uy nghiêm cũng tràn ngập khí chất văn nhã.

- Đúng rồi! Quy Vân Cung... hiện tại ta mới nhớ ra, người đã là Nữ vương của Quy Vân Quốc rồi, không phải là Băng Oánh của trước đây nữa! Đáng tiếc là đứa con trai đoản mệnh của ta không có phần phúc này, không thể nhìn thấy được thành tựu đáng tự hào ngày hôm nay của người!

Vương tước Thái Bình như có như không trào phúng nói.

Ngữ khí của Băng Oánh vẫn như trước nhàn nhạt:

- Đến lúc đó, ta sẽ nói cho các người biết, người mà các người muốn biết nhất, hiện tại là đang ở đâu!

Vương tước Thanh Dật nhìn chằm chằm vào Băng Oánh, nói:

- Nữ vương Băng Oánh, người như thế nào biết chúng ta muốn gặp ai? Hiện tại mà nói, đại quân của chúng ta vẫn chưa hoàn toàn ổn định, chúng ta như thế nào có thể tại thời điểm này mà rời đi, đi đến Quy Vân Cung các người làm khách chứ?

Trong lòng hân âm thầm nói:

- Muốn bày ra Hồng môn yến à? Cái loại âm mưu hạ cấp này cũng dám lấy ra đùa giỡn trước mặt ta! Thật sự là tiểu nữ oa chẳng biết trời cao đất dày! Hừ!

Vương tước Thái Bình cũng rất gian xảo nói:

- Tình huống là như thế rồi! Băng Oánh, người có chuyện gì thì cứ việc nói thẳng đi! Chuyện tình đi Quy Vân Cung làm khách thì miễn đi!

Trong lòng hân cũng âm thầm cười lạnh:

- Chờ hết đêm nay, san bằng cái Quy Vân Cung nho nhỏ của người, thì Quy Vân Cung của người cũng là của ta rồi, nghĩ muốn làm khách như thế nào thì liền làm khách như thế đó!

Tựa hồ như đã tiên liệu trước hai vị Vương tước sẽ có phản ứng như vậy, Băng Oánh nhếch miệng cười nhạt:

- Nói vậy, hai vị bá phụ là sợ ta gài bẫy, mưu hại các người phải không? Ta hiểu được sự băn khoăn của các người! Nhưng mà các người cũng biết đó, đối diện với trăm vạn đại quân của các người, ta có thể làm được cái gì chứ? Ta đành nói lời thật lòng vậy! Ta dự định trong yến hội tẩy trần sẽ dâng lên ấn tủy, bản đồ của Quy Vân Quốc chúng ta, đồng thời còn có bảo bối đạt được bên trong Thế giới Nội trảo, cùng với một vài thứ bảo vật khác nữa! Mặt khác, ta còn vì hai vị bá phụ mà chuẩn bị một tuyệt đại mỹ nhân, một mỹ nhân tuyệt thế vô song!

Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình liếc mắt nhìn nhau, đều là bộ dáng khó hiểu. Hai gã nam nhân, chỉ có một mỹ nhân, như vậy thì chơi đùa như thế nào đây? Trò chơi ba người cùng bay thì hai vị Vương tước cũng đã từng chơi qua không ít, nhưng mà cũng đều là hai nữ một nam. Tình huống hai nam một nữ, từ trước đến giờ tựa hồ chưa từng xuất hiện qua bao giờ a! Nàng ta muốn giở trò gì đây?

- Ta biết trong lòng hai vị bá phụ vẫn còn chút băn khoăn! Vì để tỏ lòng thành ý của ta, tối hôm nay ta sẽ tự mình đích thân đem những thứ kia tới. Từ sau đêm nay, Quy Vân Quốc liền trở thành một quốc gia phụ thuộc của các người! Về sau, thỉnh hai vị bá phụ hãy nỗ lực quan hệ ngày xưa, cấp cho Quy Vân Quốc chúng ta một chút chiếu cố là được!

Băng Oánh vô cùng khiêm tốn, cung kính vái dài một cái. Tư thế cúi người như vậy, nhất thời một phen đem một mảnh tuyết trắng trước ngực mình hoàn toàn phô bày ra trước mặt của hai vị Vương tước. Đó là một cảnh tượng phi thường non mịn, phi thường no đủ tuyệt vời a!

Hai vị Vương tước lại liếc mắt nhìn nhau một cái.

Vương tước Thanh Dật nói:

- Được rồi! Nể tình quan hệ thân thiết ngày xưa, chúng ta liền chấp nhận phần đại lễ này của người! Chẳng qua, chúng ta trước tiên muốn biết điều mà người vừa nói lúc nãy, người mà chúng ta muốn biết nhất, hiện tại đang ở đâu?

Băng Oánh nói:

- Người mà hai vị bá phụ muốn biết nhất, nhất định là Phó Thư Bảo! Hiện tại hân đang ở trong Thế giới Nội trảo, Địa Hạ Càng Khẩu Chi Thành!

Vương tước Thanh Dật cười ha hả, nói:

- Xem như là người có thành ý! Chẳng qua, tin tức này chúng ta đã từ trong miệng binh lính tù nhân của người mà biết được. Người nói như vậy, cũng đã thể hiện được một phần thành ý của mình. Cứ như vậy mà làm đi! Đêm nay người mang theo lễ vật của người tới đây, chúng ta sẽ nói tiếp!

Băng Oánh khẽ gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Nàng ta làm nhiều như vậy, cũng không phải là bán đứng Phó Thư Bảo, mà là dưới tình huống đã nắm chắc mọi tình huống phát sinh. Cuộc đại chiến diễn ra bên dưới Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành hiện tại cũng đã lan truyền rộng rãi khắp cả Thế giới Nội tráo rồi, đám binh lính tù binh bị Quy Vân Quốc khống chế ai nấy cũng đều biết cả. Như vậy, chỗ ở hiện tại của Phó Thư Bảo liền giống như một cái bí mật đã được công khai rộng rãi, hai vị Vương tước khẳng định không thể không biết. Nàng ta nghĩ muốn đạt được sự tín nhiệm của hai vị Vương tước, làm như vậy chẳng qua chỉ là nói ra những chuyện tình mà hai vị Vương tước đã biết rõ ràng mà thôi.

Nhưng mà mặc dù là như vậy, nhưng trong lòng của nàng cũng tràn ngập sự ảo não. Thời điểm rời đi, trong lòng nàng thầm nói:

- Thật xin lỗi! Ta cũng không có lựa chọn nào khác! Thánh An Na không nên bắt ta làm như vậy! Ta đã từng phát thệ qua, sẽ không bao giờ tổn thương người nữa! Mà lần này đây, hai lão gia hỏa kia khẳng định sẽ không có cơ hội làm tổn thương người nữa!

Thân ảnh của Băng Oánh có vẻ vô cùng cô độc, nhưng cũng vô cùng phiêu dật. Dáng người mảnh khảnh, làn váy phiêu động, khiến cho nàng ta nhìn qua giống như một Tiên nữ hạ phàm vậy!

o0o

Nhìn theo bóng dáng Băng Oánh rời đi, Vương tước Thanh Dật đột nhiên cười nói:

- Vương huynh, xem ra Băng Oánh thật ra rất thức thời a! Chúng ta cũng còn chưa có tấn công Quy Vân Quốc, nàng ta cũng đã biết yếu mà tự đầu hàng rồi, nguyện làm một nước phụ thuộc của chúng ta! Chẳng qua, trong phần đại lễ mà nàng ta đưa tới, cũng chỉ có một mỹ nhân tuyệt thế, chúng ta làm sao phân chia đây?

- Tuyệt thế mỹ nhân, người tự giữ lại mà chơi đùa đi!

Wương tước Thái Bình thốt ra một câu. Tầm mắt của hắn vẫn nhìn chăm chăm lên cặp mông xinh đẹp của Băng Oánh. Đó là một địa phương tuyệt vời a! Nhìn về phía cái mông không ngừng nhộn nhạo kia, khiến cho hắn có cảm giác miệng khô lưỡi đắng a...

Nhìn theo ánh mắt của Vương tước Thái Bình, Vương tước Thanh Dật nhất thời liền hiểu được chuyện gì, ha ha cười lớn, nói:

- Vương huynh, chẳng lẽ người nghĩ muốn...

- Đúng vậy!

Wương tước Thái Bình đột nhiên hung tợn nói:

- Cát nê của ta bởi vì nàng ta mà chết, đến lúc chết vẫn còn chưa chơi đùa nàng ta lần nào! Khẩu oán khí này như thế nào có thể nhịn được cơ chứ? Buổi tối hôm nay, người chơi đùa mỹ nhân tuyệt thế của người, còn Băng Oánh này, thì để đó cho ta!

Nữ nhân mà con trai đến chết cũng chưa thể chơi đùa, lão ba đến chơi đùa... Mối quan hệ như vậy, không biết là mối quan hệ hỗn loạn gì. Nếu như truyền bá ra ngoài cũng sẽ bị vạn người phỉ nhổ a. Nhưng mà Vương tước Thái Bình tâm linh đã bị cừu hận cùng với dục vọng che mờ, làm sao còn cố kỵ mấy cái lễ nghi tục thế này nữa?

Hắn ta không chỉ phải chơi đùa, mà còn phải chơi đùa nàng ta đến chết mới thôi!

o0o

Ánh hoàng hôn rớt cuộc cũng biến mất, một vầng trăng xinh đẹp bắt đầu nhô lên ở lưng chừng núi. Những luồng gió núi hiu hiu thổi quét qua ngàn vạn lá ức lá cây, phát ra thanh âm sần sật. Cái bóng của ánh trăng, mới chính là cái bóng lớn nhất bên trong thế giới mới sinh ra này.

Màn đêm rớt cuộc đã tới, chỉ là, không biết đêm nay là ai chơi đùa chết ai a!

597. Chương 525: Bầy Rập Ôn Nhu

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 525: Bầy rập ôn nhu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mấy ngàn vệ binh được lựa chọn tỉ mỉ cẩn thận, sắp xếp mai phục tại bốn phía xung quanh lều trung quân. Những gã vệ binh này toàn bộ đều là những thuộc hạ thân tín trung thành nhất của Vương tước Thanh Dật, cùng với đám dong binh thân tín được tin nhiệm nhất của Vương tước Thái Bình. Những người này hoàn toàn có thể vì hai vị Vương tước mà hy sinh cả sinh mệnh quý giá của chính mình.

Hai bên căn lều trung quân, số lượng vệ binh ngược lại rất ít, hơn nữa vô cùng thưa thớt. An bày như vậy, chính là vì không để cho Băng Oánh nảy sinh lòng khả nghi.

Hết thảy cũng đều chuẩn bị thỏa đáng cả, tương đương như giăng ra một tấm lưới lớn, chỉ chờ cho hai nàng Mỹ nhân như sa lưới mà thôi, sau đó sẽ lột sạch quần áo trên người các nàng, chơi đùa vui vẻ.

- Khởi bẩm hai vị Vương tước, người của Quy Vân Quốc đã đến!

Một gã vệ binh thân tín tiến vào báo cáo.

- Bao nhiêu người?

Vương tước Thái Bình hỏi. Thời điểm nói chuyện, hắn vẫn không quên phục dụng một ngụm dược dịch. Loại dược dịch này chính là có tác dụng tráng dương. Năm nay hắn cũng đã hơn năm mươi tuổi rồi, mà Băng Oánh cũng chỉ là một thiếu nữ mười mấy tuổi, thời điểm thiếu nữ hưng mãnh nhất, chính là vưu vật khiến người ta tiêu hao sinh lực nhiều nhất. Vì để chuẩn bị vẹn toàn, hắn không thể không dùng một chút hỗ trợ.

- Hồi bẩm Vương tước đại nhân, chỉ có mười người tới, đều là nữ nhân, Nữ vương Băng Oánh dẫn đầu, đám nữ hầu còn lại thì khiêng một cái thùng gỗ lớn. Bên trên thùng gỗ còn có những sợi dây lụa buộc chặt, cũng không biết bên trong là cái gì.

Gã vệ binh thân tín bẩm báo chi tiết.

Hai vị Vương tước nhìn nhau cùng cười. Đám vệ binh không biết trong thùng gỗ có cái gì, nhưng mà cả hai bọn họ lại biết! Đó chính là mỹ nhân tuyệt thế mà Băng Oánh muốn dâng cho bọn họ a!

Vương tước Thái Bình chơi đùa Băng Oánh, hoàn thành di nguyện cuối cùng của đứa con trai ma quỷ Tú Cát. Mà Vương tước Thanh Dật thì chơi đùa mỹ nữ tuyệt thế, đây là đã phân chia từ đầu. Hiện tại đối phương đã dâng đến tận cửa rồi, bọn họ như thế nào có thể không kích động đây? Không tâm viên ý mã đây?

- Người lui xuống đi, để cho bọn họ tiến vào. Những người xung quanh lều đều lui về sau hai mươi thước, bảo trì cảnh giác!

Vương tước Thái Bình hạ mệnh lệnh.

- Tuân lệnh, Vương tước đại nhân!

Gã vệ binh thân tín lui xuống.

Cũng đều là nam nhân, đối với chỉ lệnh của Vương tước Thái Bình, đám vệ binh trong lòng tự nhiên biết rõ ràng. Để những người chung quanh lui về sau hai mươi thước, tự nhiên chính là không muốn để cho người ta nghe được thanh âm khi mà nữ nhân bị chà đạp phát ra mà thôi.

Sau khi gã vệ binh thân tín lui ra, đám vệ binh canh gác bên ngoài lều trại nhận được mệnh lệnh, liền lui về phía sau hai mươi thước. Không bao lâu sau, Băng Oánh đã mang theo người cùng với thùng gỗ, không hề bị cản trở đi vào trong lều trung quân.

- Băng Oánh bái kiến hai vị bá phụ!

Băng Oánh tiến hành một cái lễ nghi văn bối tham kiến trưởng bối theo tiêu chuẩn Tú Quốc, lại hạ lệnh cho đám nữ hầu buông cái thùng gỗ trên vai xuống. Chính nàng ta cũng một phen đem cái bao phục mang sau lưng mình đặt lên trên bàn, mở ra. Chỉ thấy bên trong chính là ấn tỷ, bản đồ lãnh thổ quốc gia của Quy Vân Quốc, còn có một vài món bảo vật, trong đó thậm chí còn có hai món Lục Luyện Khí đến từ Thời đại Khởi Nguyên nữa!

Nội chỉ một cái bao phục này thôi, cũng liền đủ để cho hai gã Vương tước lòng tham không đáy kia hai mắt tỏa sáng rồi.

- Băng Oánh, cho người của các người lui xuống đi!

Vương tước Thanh Dật phát phát tay.

- Các người cũng đều lui xuống đi!

Băng Oánh nói. Mười nữ hầu hộ tống nàng đến đây nhất thời lui xuống. Tiếng bước chân truyền vào, ước chừng khoảng hơn hai mươi thước bên ngoài căn lều mới dừng lại.

Ba người, ba cặp mắt, hoàn toàn đều là những ánh mắt bất đồng. Cặp mắt gian xảo mờ đục bởi vì tử sắc quá độ của Vương tước Thái Bình nhìn chằm chằm vào bộ ngực, cặp đùi cùng cặp mông của Băng Oánh. Trong lòng hần sớm đã có ảo tưởng, tưởng tượng cảnh hần đem nữ nhân tuyệt vời này đặt dưới háng mình, mạnh mẽ mà chà đạp.

Còn ánh mắt của Vương tước Thanh Dật thì nhìn chằm chằm vào cái thùng gỗ lớn kia, đoán xem bên trong nó là một mỹ nhân tuyệt thế như thế nào. Mà ánh mắt của Băng Oánh thì lại vô cùng lạnh nhạt. Về mặt thanh cao, cao ngạo, tựa hồ như muốn nói, trên thế gian này đã không còn cái gì có thể đả động được nàng nữa! nguồn

- Mở ra đi!

Sau khi đoán tới đoán lui, rốt cuộc Vương tước Thanh Dật cũng đã mất kiên nhẫn.

- Được!

Băng Oánh cười nhạt một tiếng, tự tay mở sợi dây buộc bằng tơ lụa bên ngoài ra, sau đó đem nắm hòm gỗ màu sẫm mở ra.

Một mảnh quang hoa sáng lạn trắng tinh đột nhiên từ trong cái rương gỗ bắn ra. Ánh mắt Vương tước Thanh Dật cùng Vương tước Thái Bình nhất thời vì đó mà ngẩn ngơ, bộ dáng ý loạn tình mê.

Nữ nhân nằm dài bên trong cái thùng gỗ chính là một người có mái tóc xoăn màu vàng óng, làn da trắng nõn, còn trắng hơn cả băng tuyết nữa. Ngũ quan của nàng tinh xảo tuyệt luân, nhất là đôi môi căng mọng mướt mà kia, kích thích người ta nghĩ muốn một phen đem cái thứ gì đó nhét thật sâu vào... Một đôi ngọc nữ phong phi thường no đủ, bộ dáng tròn trịa căng cứng vô cùng. Càng hiếm có hơn chính là, độ lớn của hai bên cơ hồ là không có chút khác biệt gì cả, hoàn toàn tương xứng. Hai chân thon dài mà đầy đà, tràn ngập cảm giác co dãn. Trên thân thể của nàng chỉ khoác lên một tấm lụa mỏng màu trắng tinh, mỏng lung

thông thấu. Cảnh đẹp mờ mờ bên trên thân thể liền cứ như vậy hiện ra trước mắt, mời gọi người ta đến hái xuống...

Nữ nhân này, chính là Thánh An Na! Chỉ là Vương tước Thái Bình và Vương tước Thanh Dật từ trước giờ chưa từng gặp qua, tự nhiên căn bản không biết nàng là ai mà thôi. Giờ phút này Thánh An Na đang mềm mại nằm dài bên trong cái thùng gỗ, dưới đáy hòm lót một tấm nhung đỏ. Bên trên tấm nhung đỏ còn lót đầy một tầng trân châu cùng với đủ các loại bảo thạch. Tầng quang hoa màu trắng sáng kia chính là do bảo thạch cùng với trân châu phát ra. Trên miệng nàng khẽ mỉm cười, cũng không nói một lời nào, đem toàn bộ phong tình thiên tư vạn chủng hoàn toàn thể hiện ra trước mắt hai lão nam nhân háo sắc.

Ánh mắt Vương tước Thanh Dật nhìn trừng trừng vào bộ ngực của Thánh An Na. Hắn ta cực kỳ may mắn nhìn thấy được hai điểm nhô lên như hai hạt anh đào đỏ chói, bộ dáng phi thường mềm mại, phi thường tiên diễm. Lúc này trong lòng hắn nghĩ, hắn thật sự may mắn hơn Vương tước Thái Bình quá nhiều, bởi vì nữ nhân tuyệt sắc này chính là phân cho hắn! Một vưu vật tuyệt thế như vậy, như thế nào có thể không kích thích được chứ?

Ánh mắt của Vương tước Thái Bình thì dừng lại tại địa phương giữa hai chân của Thánh An Na. Hắn ta cũng cực kỳ may mắn nhìn thấy được một tầng hoa cỏ màu vàng óng xinh đẹp, cùng với một mảnh đất tuyết với bên dưới tầng hoa cỏ đó. Đám hoa cỏ ở nơi này có bộ dáng vô cùng xum xuê, sinh trưởng hỗn độn, mơ hồ bao trùm toàn bộ mảnh vườn đầy đặn kia, thế nhưng lại có một loại vẻ đẹp cùng với hấp dẫn khiến người khác không thể cự tuyệt!

Chẳng qua hắn thật ra cũng có thể kềm chế được, bởi vì bản chất của hắn, sự yêu thích đối với nữ nhân cùng với đứa con trai ma quỷ của hắn có chút giống nhau. Cái mà hắn thích chính là loại nữ nhân giống như Băng Oánh vậy, là loại hình đại tài nữ, thanh cao, cao ngạo, khí chất siêu phàm thoát tục.

- Hai vị bá phụ, đây là tuyệt thế mỹ nhân mà ta muốn đưa tới. Nàng tên là An Na!

Bên trong ánh mắt của Băng Oánh hiện ra một tia quang mang khinh bỉ. Lại người háo sắc vô sỉ như vậy không ngờ có thể cướp đoạt được triều đình Tú Quốc, đem Nữ Hoàng Tú Ngọc đẩy khỏi Hoàng vị! Xem ra vận số của Tú Quốc quả thật cũng đã đến tận cùng rồi.

- Mỹ nhân, để ta nâng nàng dậy a! Ha ha...

Vương tước Thanh Dật tâm tình ngứa ngáy bước qua, giơ tay đỡ Thánh An Na đứng dậy.

Thánh An Na cũng vô cùng phối hợp, vươn một bàn tay ngọc ra, tùy tiện để cho Vương tước Thanh Dật cầm lấy, sờ soạng hôn hít. Nàng ta chậm rãi từ trong cái thùng gỗ đứng thẳng lên. Thân thể của nàng không ngờ so với Vương tước Thanh Dật còn cao hơn cả một cái đầu, cộng thêm độ dày của đáy thùng, khiến cho Vương tước Thanh Dật đứng bên ngoài thùng, khuôn mặt chính là ngang độ cao bộ ngực của Thánh An Na. Vương tước Thanh Dật cũng không cần phải chồm lên, há miệng ra liền có thể ngậm lấy một bên ngực nàng, tinh tế nhắm nhắm.

Trên thực tế, Vương tước Thanh Dật quả thật đúng là đã làm như vậy. Ngay khi Thánh An Na bên trong cái thùng gỗ vừa mới đứng thẳng lên, thì hắn ta liền đã giơ tay ôm lấy cái eo thon nhỏ của Thánh An Na, một ngụm ngậm chặt lấy đầu ngọc nữ phong tươi mới xinh đẹp của Thánh An Na, bắt đầu nhắm mắt chùn chụt...

Hành động như vậy, nhất thời dọa cho Băng Oánh nhảy dựng lên. Trong suy nghĩ của nàng, Thánh An Na khẳng định là sẽ thẹn quá hóa giận, một tát liền chụp chết lão già háo sắc Vương tước Thanh Dật này. Nhưng mà trên thực tế nàng ta cũng không có làm vậy, mà ngược lại phi thường phối hợp, khẽ uốn ngực của mình ra một chút, để cho cái miệng thối của Vương tước Thanh Dật vừa vận ở địa phương mềm mại nhất trên ngực nàng mà mãi mê nhắm mắt. Thậm chí trong miệng nàng còn phát ra một chút thanh âm rên rỉ sướng khoái, còn có tiếng cười khanh khách nữa.

Cái này là tình huống thế nào a?

- Kế hoạch cũng đâu phải là như vậy đâu?

Khuôn mặt Băng Oánh nhất thời đỏ bừng lên.

- Băng Oánh, người chỉ đem đến một đại mỹ nhân An Na thôi, vậy ta phải làm sao đây?

Trên mặt Vương tước Thái Bình nở nụ cười dâm dăng, đột nhiên xuất hiện ngay trước mặt Băng Oánh.

- Người...

Băng Oánh nhất thời kinh ngạc cùng với khẩn trương nhìn chằm chằm Vương tước Thái Bình. Nàng ta không ngờ rằng Vương tước Thái Bình lại có ý đồ với nàng. Từ trước đến giờ, Vương tước Thái Bình luôn đối xử với nàng như cha chồng với nàng dâu mà thôi!

- Hừ hừ! Cát nê bởi vì người mà chết, nhưng mà đến chết nó vẫn chưa thể chơi đùa người chút nào. Tâm nguyện nó chưa hoàn thành, như vậy ta thân là lão ba, hôm nay liền giải quyết giúp hân vậy! Người không phải là muốn tặng lễ vậy sao? Không phải muốn thần phục ta sao? Thuận theo ta mới là con đường duy nhất của người!

Vẻ mặt của Vương tước Thái Bình lúc này đã trở nên vô cùng dữ tợn.

- Người mơ tưởng! Lão gia hỏa vô sỉ!

Băng Oánh nhất thời bị dọa cho phát run lên. Từ sau khi đi theo Phó Thư Bảo, thì cái bóng của Tú Cát đã dần dần xóa nhòa trong tâm trí của nàng, cũng không còn cái loại tưởng niệm cùng với ái mộ khắc cốt ghi tâm trong lòng như trước đây nữa. Mà đối với Vương tước Thái Bình, trong lòng nàng thủy chung vẫn luôn xem như là trưởng bối của mình. Cái loại quan niệm này cũng không phải bởi vì quan hệ đối địch mà thay đổi. Nhưng mà nàng lại không ngờ, Vương tước Thái Bình này lại nghĩ muốn chơi đùa nàng!

Chuyện này ở Tú Quốc, đã có thể xem như là hành động loạn luân rồi.

- Bớt làm ra vẻ cho ta! Ngày hôm nay người muốn thì cũng phải theo, không muốn thì cũng phải theo!

- Người vốn không phải là đối thủ của ta! Dùng sức mạnh, người cho dù có nghĩ cũng đừng hòng!

Băng Oánh rất nhanh liền trấn định lại. Nàng đạt được sự trợ giúp của Thánh An Na, hiện tại đã là Luyện Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Vĩnh Hằng lực Nhị trọng rồi. Luận đơn đả độc đấu, thì Vương tước Thái Bình một thân tử sắc quá độ căn bản không phải là đối thủ của nàng.

- Ha ha ha... Người cho rằng ta gốc như vậy sao, để mặc cho các người dẫn người đi vào trong lều trung quân à? Ở nơi này đã mai phục hơn một ngàn vệ binh tinh nhuệ, ta chỉ cần gọi một tiếng, lập tức sẽ toàn bộ phóng vào!

- Nước xa không cứu được lửa gần!

Băng Oánh lạnh lùng nói.

- Ha ha ha... một ngàn thị vệ tinh nhuệ kia chỉ là để phòng bị người do các người mang đến mà thôi! Thị vệ cận thân của bốn vương chính là ở dưới chân ta! Hai gã Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ cấp Thổ hệ! Có muốn ta gọi bọn hân ra đây, một kẻ cầm tay người, một kẻ cầm chân người, càng tiện cho bốn vương làm việc hay không?

Vương tước Thái Bình nhất thời cười gian, hân nắm chắc có thể đối phó được với Băng Oánh.

Quả thật, hơn một ngàn vệ binh tinh nhuệ mai phục bên ngoài lều trung quân, nhưng mà đó cũng không phải là lực lượng bảo hộ Vương tước Thái Bình và Vương tước Thanh Dật. Thị vệ cận thân chân chính bảo hộ hai người bọn họ chính là ở dưới mặt đất của lều trung quân, hai gã Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ cấp Thổ hệ. Cái loại Lực sĩ Thổ hệ cảnh giới này, đừng nói là một phen đem toàn bộ thanh âm bên trong lều trung quân nghe rõ ràng chi tiết, liền thậm chí một chút chấn động của mặt đất do cái gì gây ra, bọn họ cũng nắm rõ trong lòng bàn tay.

- Hóa ra các người đã sớm muốn đối phó Quy Vân Quốc chúng ta, căn bản là không có chút ý tưởng tiếp nhận thành ý của chúng ta, để chúng ta trở thành quốc gia phụ thuộc!

Rốt cuộc Băng Oánh cũng hiểu ra.

- Hiện tại mới hiểu được? Quá muộn rồi! Đặt mình bên trong vòng vây của trăm vạn đại quân, người chấp cánh cũng khó mà bay thoát a!

Vương tước Thái Bình cười lớn, nói:

- Cho nên, hiện tại người nên ngoan ngoãn cởi sạch quần áo trên người xuống, ta sẽ đối xử ôn nhu với người! Bằng không... hừ!

- Bằng không thì thế nào?

An Na đang rên rỉ hừ hừ, lúc này đột nhiên lại thốt lên một câu.

Vương tước Thanh Dật tựa hồ cảm thấy được có chút gì đó không đúng, mạnh mẽ từ trong cặp ngực của Thánh An Na dứt ra. Nhưng mà còn chưa có nhìn thấy rõ được mặt của Thánh An Na, thì một cái bàn tay trắng nõn đã vỗ thẳng lên trán của hắn. Hắn lập tức ngay cả kêu lên một tiếng cũng không kịp, thân thể cứng đờ, cứ như vậy mà ngã dài xuống mặt đất.

- Thổ Tinh, Thổ Vân, mau lên hộ giá!

Phản ứng của Vương tước Thái Bình cũng vô cùng nhanh nhẹn.

Thanh âm ra mệnh lệnh lớn đến như vậy, cho dù là đám vệ binh ở ngoài hai mươi thước cũng có thể nghe rõ. Nhưng mà, bất luận là trong lầu trung quân, hay là bên ngoài lầu, cũng đều là một mảnh im lặng.

- Cái này... đã xảy ra chuyện gì rồi?

Không nhìn thấy hai gã thị vệ Thổ hệ mà hắn tin nhiệm nhất xuất hiện, khuôn mặt già nua của Vương tước Thái Bình nhất thời trắng bệch.

- Người cái tên ngu xuẩn này, chẳng lẽ không biết trên đời có thứ gọi là lực trường lực lượng hay sao? Ta nói cho người biết, lực trường lực lượng của ta là đặc tính Hỗn Nguyên lực, phóng nhân khắp cả trăm vạn đại quân của người, giờ phút này cũng không có bất cứ người nào có thể nghe được thanh âm trong căn lầu này!

- Người...

- Còn hai gã thị vệ Thổ hệ của người, ta nói cho người biết, ngay tại thời điểm lão già khốn kiếp Thanh Dật này chiếm tiện nghi của ta, bọn chúng cũng đã chết rồi!

Lúc này Thánh An Na mới chậm rãi nâng chân lên, từ bên trong cái thùng gỗ bước ra ngoài.

- Người đến tột cùng là muốn làm gì?

Lá gan của Vương tước Thái Bình vốn cũng không lớn, giờ phút này mồ hôi cũng đã tuôn ra như suối.

Phốc phốc phốc phốc!

Bốn thanh âm chấn động đột nhiên từ trên mặt đất truyền tới. Ngay sau đó, bốn đạo thân ảnh từ dưới mặt đất lao lên, rõ ràng chính là Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ! Ở trên tay bọn họ tràn đầy máu tươi. Hiển nhiên, ám sát hai gã thị vệ đỉnh cấp Thổ hệ chính là bốn người bọn họ.

Vốn dĩ nếu như Vương tước Thanh Dật cũng không có háo sắc như vậy, thì tràng chiến đấu bên dưới lòng đất khẳng định sẽ không giấu được hắn. Nhưng mà chuyện tình thất bại ở chỗ, do hắn quá mức xúc động muốn chiếm đoạt nữ sắc a! Hiện tại xem ra, sở dĩ Thánh An Na dễ dàng tha thứ cho việc Vương tước Thanh Dật giở trò với bộ ngực của nàng, bộ dáng lại còn rất phối hợp, chính là bởi vì cấp cho Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ cơ hội ám sát a.

Đặt mình ở giữa trăm vạn đại quân, một khi bị phát hiện, địch nhân khẳng định sẽ lao lên như thủy triều tràn bờ. Cho dù là Thánh An Na cũng khó có khả năng ứng phó nổi, chứ đừng nói là hoàn thành được mục đích lần này.

- Ta, ta đầu hàng! Chỉ cần các người không giết ta, ta cái gì cũng nghe theo các người!

Vương tước Thái Bình vừa mới nhìn thấy Tứ Đại Thiên Không kỵ sĩ bộ dáng như bốn Sát Thần, nhất thời phốc một tiếng quỳ gối xuống dưới chân của Thánh An Na, dập đầu như giã tỏi.

Thánh An Na nâng lên bàn chân ngọc không có mang giày của chính mình, nhẹ nhàng một cước đá Vương tước Thái Bình ngã xuống đất. Vương tước Thái Bình thốt lên một tiếng đau đơn, liền lâm vào hôn mê.

- Thánh chủ, tranh thủ thời gian! Nếu như thời gian quá dài mà nói, nhất định sẽ bị phát hiện a!

Băng Oánh vội vàng nói.

Thánh An Na khẽ gật đầu, từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới trên ngón tay nàng phóng xuất ra một cái đại đỉnh đen ngòm. Sau đó nàng quăng luôn Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình vào bên trong đại đỉnh. Tiếp theo, nàng lại thuần thực quăng vào bên trong đại đỉnh một số loại linh tài. Cuối cùng, sau khi hết thấy đều chuẩn bị sẵn sàng, nàng mới ngồi xếp bằng trước cái đỉnh, phát ra Nguyên Tổ Chi Hỏa, bắt đầu luyện chế.

Cái này mới là mục đích chính của Thánh An Na, Luyện nhân!

Với một đám nhân mã ít đến đáng thương của Quy Vân Quốc mà muốn khống chế trăm vạn nhân mã của Liên quân, đó không thể nghi ngờ gì chính là người si nói mộng. Nhưng mà nếu như có thể đem hai kẻ khống chế Liên quân là Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình luyện chế thành hai gã Luyện nô nói gì nghe nấy, như vậy liền có thể làm được rồi!

Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình lúc đầu còn vô cùng hưng phấn, dự định muốn hưởng thụ bữa tiệc lớn sắc đẹp, chà đạp tuyệt thế mỹ nhân, lại không nghĩ đến, ngay từ đầu, cả hai bọn chúng liền đã lọt vào bẫy rập ôn nhu của người ta rồi!

598. Chương 526: Ấn Kích Hoạt

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 526: Ấn kích hoạt

Mặc dù đem đặt vào bên trong Sinh chi Trữ vật Không gian nhiệt độ bình thường, nhưng cái băng quan huyết sắc lại cũng hoàn hảo như ban đầu, không hề có dấu hiệu hòa tan. Cho dù là dùng vũ khí chém xuống, cũng không hề làm trầy xước nó chút nào.

- Ba ba, cái này cũng không phải là băng tuyết bình thường, mà là Huyền Băng Ngọc, là một loại ngọc tài thiên cổ hiếm thấy!

Đan Thư Thần Thú quan sát băng quan một lúc thật lâu, đưa ra kết luận.

- Huyền Băng Ngọc?

Đây là lần đầu tiên Phó Thư Bảo nghe qua cái tên này. Không hề nghi ngờ, từ một số đặc tính của Huyền Băng Ngọc mà xét, thì nó cũng là một loại linh tài, chỉ là chưa bao giờ gặp qua cả, khó có thể phán đoán phẩm chất được.

Đan Thư Thần Thú tiếp tục nói:

- Ba ba, Huyền Băng Ngọc này cho dù là tại Thời đại Khởi Nguyên cũng là một loại linh tài phi thường hiếm thấy, vô cùng tôn quý. Các quý tộc xem việc đeo trang sức làm bằng Huyền Băng Ngọc làm quang vinh. Nếu như dùng nó làm đồ đựng thức ăn, thì mấy năm cũng sẽ không thay đổi phẩm chất!

Dừng lại một chút, hần tiếp tục nói:

- Nếu như dùng Huyền Băng Ngọc là quan tài, thì thi thể sẽ vĩnh viễn không bao giờ hư thối, dung mạo cũng sẽ không bao giờ thay đổi. Mặt khác, Huyền Băng Ngọc cũng còn có thể dùng trong lĩnh vực Luyện nhân. Nó có thể khiến cho người luyện chế ra có làn da mịn màng, cốt cách mạnh mẽ, trí tuệ cũng vô cùng nhanh nhẹn nữa...

Như thế xem ra, giá trị của Huyền Băng Ngọc này quả thật không thua kém gì so với levit a!

Phó Thư Bảo ngẫm nghĩ chốc lát, hỏi:

- Thiếu nữ nằm trong quan tài Huyền Băng Ngọc này cũng không phải người chết, vì cái gì lại bỏ vào đây cơ chứ? Còn nữa, ta căn bản không thể nào đoán ra được thân phận của nàng. Nàng ta là ai, không ngờ lại phải dùng đến Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp để mà phong ấn nàng?

Nếu như là một người bình thường, nhiều lắm cũng chỉ là dùng quan tài bằng gỗ quý hoặc là bằng đá để mai táng. Nhưng mà thiếu nữ thần bí này lại hoàn toàn khác biệt! Nàng ta nhìn qua cũng không phải là loại người chết mất đi sinh mạng, mà là một mỹ nhân nằm ngủ có rất nhiều những bí ẩn vây quanh. Mặt khác, nàng ta không chỉ có nằm bên trong cái quan tài bằng Huyền Băng Ngọc cực kỳ trân quý, hơn nữa còn dùng một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp tiến hành phong ấn, phải dùng Luyện Hoa Quyền Trương cùng với Luyện Hoa Thuần mới có thể mở ra được.

Đủ loại dấu hiệu cũng đều cho thấy, thiếu nữ nằm bên trong Huyền Băng Ngọc này, không phải là một người bình thường. Sự tôn quý của nàng, căn bản khó có thể tưởng tượng.

- Ba ba, có lẽ người nên tìm cách để nàng tỉnh lại. Đến lúc đó, thân phận của nàng là gì, không phải chỉ cần hỏi là biết sao?

Đan Thư Thần Thú nói.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động:

- Đó cũng là một biện pháp!

Trong lòng hắn cũng cân nhắc:

- Thiếu nữ bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc này, tình huống cùng với mẫu thân tiện nghi của lão tử quả thật cũng có chút giống nhau. Chỉ có điều mẫu thân tiện nghi của ta không có cơ hội ngủ trong quan tài Huyền Băng Ngọc tốt như vậy mà thôi!

Mẫu thân tiện nghi Độc Vô Song là bởi vì tu luyện Luyện Thiên Thần Quyền bị tẩu hỏa nhập ma, không thể không bị lâm vào hôn mê. Mà thiếu nữ nằm trong quan tài Huyền Băng Ngọc này, có thể nào cũng là loại tình huống này hay không? Nàng ta tu luyện một loại bí kíp thần diệu nào đó, không đạt được yếu lĩnh, hoặc là không thể đột phá, cuối cùng phải lâm vào hôn mê, chờ đợi cơ hội sống lại?

Chẳng qua, bất luận là phán đoán như thế nào, từ góc độ nào đi chăng nữa, chỉ cần thiếu nữ này còn chưa mở miệng chứng thực, như vậy cũng chỉ là một vài suy đoán vô căn cứ mà thôi.

Khế di chuyển mấy vòng xung quanh quan tài Huyền Băng Ngọc, Phó Thư Bảo liền rất nhanh tìm được địa phương để mở quan tài ra. Toàn bộ quan tài Huyền Băng Ngọc nhìn qua giống như một cái chỉnh thể vậy, thế nhưng kỳ thật cũng có nắp quan. Chỉ có điều nắp quan cùng với thân quan gắn với nhau vô cùng kín kẽ, vì thế cho nên địa phương chỗ hai cái gắn lại với nhau cũng chỉ có một cái khe hở cực kỳ nhỏ không chút bất mắt mà thôi.

Mười đầu ngón tay chọc thật mạnh vào bên trong khe hở, mạnh mẽ nhấc lên. Với thực lực hiện tại của Phó Thư Bảo, cho dù là một khối cự thạch ngàn cân cũng có thể nhấc lên được. Nhưng mà cái quan tài Huyền Băng Ngọc trước mặt lại không một chút cử động. Lại nhìn xuống cái khe hở hẹp bên dưới nắp quan tài kia, làm cho người ta có một loại cảm giác giống như là được vẽ lên vậy, căn bản là không có tồn tại!

- Hửm? Kỳ quái, vì sao lại chắc đến như vậy chứ? Chẳng lẽ là dùng thứ gì đó dán lại với nhau sao?

Trong lòng thầm nghĩ như vậy, Phó Thư Bảo bắt đầu đi vòng quanh một vòng, cẩn thận quan sát lại một lần nữa. Lần này quả nhiên để cho hắn phát hiện ra được bên trong cái khe hở hẹp giữa nắp quan và thân quan có một loại vật chất khác. Loại vật chất này giống hệt như loại nhựa cao su trong ấn tượng của hắn vậy, phi thường bền chắc.

Hóa ra là vì cái này!

- Lần này xem người có chịu mở ra hay không?

Phó Thư Bảo đem bàn tay phải của mình dán lên trên chỗ khe hở hẹp. Một đường Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa ngưng tụ lại thành một đường cực kỳ mỏng manh, giống hệt như là một tờ giấy nhét vào bên trong

cái khe hở kia. Thanh âm xèo xèo rất nhanh truyền ra, một cổ khói xanh bốc lên. Đúng là do cái loại vật chất giống như nhựa cao su kia bị đốt cháy mà sinh ra.

Tiếp tục đặt tay như vậy đi một vòng quanh quan tài Huyền Băng Ngọc, Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cũng một phen đem khe hở hẹp của nắp qua đốt cháy một vòng. Sau đó quay trở lại điểm ban đầu, lúc này Phó Thư Bảo mới thu hồi lại Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, sau đó lại đút tay vào trong khe hở, dùng sức nhấc lên.

Phốc!

Một tiếng trầm mặc vang lên, nắp quan của quan tài Huyền Băng Ngọc cuối cùng cũng bị dỡ ra.

Một cổ hương thơm nhàn nhạt nhất thời từ bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc bay ra, thấm đẫm lòng người. Loại mùi thơm này, Phó Thư Bảo càng vô cùng quan thuộc, đó chính là mùi thơm cơ thể tự nhiên độc hữu của những cô nàng xử nữ a! Có cảm giác như hương hoa, có cảm giác như cỏ tươi vậy, phi thường tuyệt vời!

Dỡ nắp quan lên, thiếu nữ thần bí cùng với quyến rũ da thú bên cạnh nàng liền không hề che lấp, xuất hiện trước mặt của Phó Thư Bảo! Làn da của nàng so với lúc nhìn xuyên qua nắp quan tài càng non mịn hơn rất nhiều, bộ ngực càng có vẻ no đủ căng tròn hơn rất nhiều. Khóe miệng của nàng khẽ mím lại, nhìn qua tựa hồ như là một nụ cười vô cùng an tường vậy. Một nụ cười như thế, làm cho người ta tràn ngập tưởng tượng. Trước khi nàng lâm vào hôn mê, nụ cười như vậy khẳng định là một nụ cười nhàn nhạt thanh cao, đây là một bức tranh thi tình đến cỡ nào a?

Nhưng mà, hết thấy những bức tranh thi tình nào đó, ở trước mặt của Phó Thư Bảo cũng đều là gió thoảng mây bay. Ngắm nhìn một chút, hần đột nhiên đưa tay ra, thò vào bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc, dùng đầu ngón tay chọc chọc mấy cái vào trong bộ ngực căng tròn no đủ của thiếu nữ nằm trong đó.

- Ba ba, người đang làm gì vậy? Thậm chí ngay cả người chết người cũng...

Đan Thư Thần Thù cứng lưỡi không thôi.

Phó Thư Bảo làm ra bộ dáng đứng đắn nói:

- Người biết cái gì? Cút sang một bên đi! Lão tử đây là đang thử xem làn da của nàng có co dãn hay không? Người biết không, làn da của người chết sẽ không có co dãn, rất cứng! Chỉ có làn da người sống mới co dãn!

- Nhưng mà, muốn kiểm tra xem làn da có co dãn hay không, ba ba đại khái có thể sờ một chút tay chân chẳng hạn mà...

Đan Thư Thần Thù nguyệt dài một hơi, nói:

- Háo sắc thì cứ việc nói thẳng đi, muốn chiếm tiện nghi thì cứ việc nói thẳng đi, còn giả vờ đứng đắn cái gì? Thật là!

Phó Thư Bảo cũng chẳng thêm để ý đến Đan Thư Thần Thù, tay hần không ngừng liên tục chọc vào, cũng liên tục bắn ra, bộ dáng phi thường co dãn. Khóe miệng hần nhếch lên một chút, lộ ra bộ dáng phi thường vừa lòng. Sau đó mấy ngón tay đang chọc tới liền biến thành xoa bóp, nắm chặt cái mảnh căng tròn no đủ kia, mạnh mẽ bóp bóp mấy cái, một bên bật cười thành tiếng:

- Ha ha... Không tệ, không tệ! Bộ ngực nữ tử này phát dục không tệ a! Ân! Tựa hồ, có thể khẳng định chính là... nàng ta vẫn không có chân chính chết đi!

Muốn phán đoán xem một người có chân chính chết đi hay không, cũng không phải là căn cứ theo hô hấp hay là tim đập mà phán đoán. Ngay cả trong thế giới nguyên bản có khoa học kỹ thuật phát đạt, một người đã đình chỉ hô hấp, tim đã ngừng đập, thế nhưng vẫn như cũ có thể thông qua thủ đoạn trị liệu để cho hần sống lại. Hiện tại tình huống của thiếu nữ thần bí này chính là như vậy, tuy rằng trái tim trong ngực đã ngừng đập, cũng không còn hô hấp, nhưng mà khí quan trong thân thể vẫn còn duy trì công năng hoàn hảo. Chỉ cần tiến hành trị liệu một chút, nàng ta hần có thể từ trạng thái hôn mê mà thanh tỉnh lại.

- Ba ba, Độc Âm Nhi chủ mẫu, Chi Ni Nhã chủ mẫu còn có hồ ly tinh chủ mẫu đã đến a!

Đan Thư Thần Thú đột nhiên thét lên một câu, tốc độ cực nhanh, sau đó thân thể nhất thời phốc một tiếng phóng chạy ra xa, tốc độ cũng đồng dạng cực nhanh.

Phó Thư Bảo nhất thời bị dọa cho nhảy dựng lên, cuống quýt thu hồi lại bàn tay kẻ trộm đang làm bậy của mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy xung quanh nơi này trống trơn, làm gì có bóng dáng của ba nữ nhân kia cơ chứ?

- Ta ngất! Cẩn thận ta thu thập người a! Dám trêu chọc lão tử!

Phó Thư Bảo oán hận thét lớn một câu, cảm giác hưng phấn khi này đã biến sạch không còn gì nữa.

Cẩn thận quan sát một chút, Phó Thư Bảo đem cái quyển trục da thú kia cầm lên xem. Gỡ ra lớp tơ trắng buộc xung quanh quyển trục, mở quyển trục ra, đặt lên trên cái nắm quan tài Huyền Băng Ngọc huyết sắc. Nội dung bên trong liền hiện ra trước mắt Phó Thư Bảo. Cả người hắn nhất thời vì đó mà ngẩn ngơ, không dám tin nổi.

Bên trong quyển trục da thú, chính là sơ đồ kết cấu của một chiếc thuyền buồm. Cánh buồm, cột buồm, boong tàu, khoang thuyền, bánh lái... toàn bộ cũng đều miêu tả chi tiết. Còn có một loạt những lời chú thích bằng văn tự Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên nữa! Cuối cùng, ở bên dưới của bản vẽ chính là chẳng chẳng chịt chịt một đồng văn tự chú thích về đồ hình và chất liệu của các linh tài luyện chế. Tất cả những cái này, cũng không phải là thứ khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy khiếp sợ, thứ chân chính khiến cho hắn kinh hãi khó hiểu chính là, một chiếc thuyền buồm nhìn qua tựa hồ giản như vậy, thế nhưng mỗi một cái cấu kiện đều là Luyện Lực Khí! Thậm chí cả cánh buồm cũng vậy!

- Cái này...

Đầu óc của Phó Thư Bảo không ngừng ầm ầm vận chuyển. Nhưng mà cho dù không ngừng tự hỏi, nhưng hắn cũng đều không thể nào hiểu nổi cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Nhưng mà hắn lại có một loại trực giác vi diệu, chính là chiếc thuyền buồm này hẳn là có quan hệ gì đó với Tiếp Dẫn Chi Thuyền! Nhưng mà hắn cũng không có cách nào xác minh được.

Hắn đột nhiên suy nghĩ cẩn thận lại. Cái tên Đan Thư Thần Thú kia sở dĩ dám trêu chọc hắn, sau đó xoay người trốn mất, khẳng định là nhìn thấy quyển trục da thú này, biết được mình sẽ cần hắn phiên dịch, cho nên nhân cơ hội mà lên mặt a!

Phó Thư Bảo đem quyển trục da thú thu hồi lại. Nếu như muốn biết cái bản vẽ thuyền buồm này đến tột cùng là loại thuyền gì, như vậy cần phải có Đan Thư Thần Thú tiến hành phiên dịch mới được. Cái tên gia hỏa lừa biếng kia đã trốn mất rồi, như vậy cứ gác chuyện này sang một bên đã. Ánh mắt cùng với sự chú ý của hắn chuyển trở lại trên người thiếu nữ nằm bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc kia, suy tư về đủ các loại khả năng.

- Nếu như cái mà bản vẽ miêu tả chính là Tiếp Dẫn Chi Thuyền, như vậy thì thiếu nữ này là người chế tạo thuyền hay sao? Lão tử đã đợi lâu như vậy, mà Tiếp Dẫn Chi Thuyền lại vẫn chưa có đến, lại phát hiện ra thứ rất có thể là bản vẽ của Tiếp Dẫn Chi Thuyền, còn có một thiếu nữ rất có thể là người chế tạo, cái này con mẹ nó là trò đùa gì vậy?

Nếu như dự đoán này là chính xác, vậy thì tình huống hiện tại căn bản là làm cho người ta khóc cười cũng không xong a! Đó là thuyền còn chưa tới, người chế tạo thuyền thì bị phát hiện bên dưới dòng kênh đào ngầm, còn cầm trong tay bản vẽ của thuyền nữa! Như vậy mà nói, thời gian đi đến Thánh Đảo, là chuyện tình của năm nào, tháng nào đây?

- Có lẽ trên thân thể của nàng còn ẩn chứa những manh mối gì khác nữa a?

Trong đầu Phó Thư Bảo nảy sinh ra ý tưởng này, mà hiện tại ánh mắt của hắn cũng bởi vì cái ý tưởng này mà sáng bừng lên.

Cô nàng thiếu nữ nằm bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc rất nhanh bị Phó Thư Bảo ẵm ra, đặt nằm dài bên trên nắp quan tài Huyền Băng Ngọc. Sau đó hắn cẩn thận sờ mó vuốt ve toàn thân cô nàng, thế nhưng cuối cùng hắn cũng đều không tìm ra được thứ gì cả. Nhưng mà cái này cũng không có ý nghĩa là quá trình tìm tòi chấm dứt. Hắn rất nhanh cởi bỏ đai lưng trên người nàng ta, đó cũng chỉ là bắt đầu,

sau đó là đến áo khoác, rồi đến nội y, không lưu lại bất cứ thứ gì, một phen lột sạch người ta trần truồng như nhộng!

Dáng người có thể nói là phi thường hoàn mỹ, làn da non mịn không có một chút tỳ vết nào cả. Tư thế nằm dài không chút cử động, thiếu nữ thần bí này dùng hình thức trầm mặc không một tiếng động mà hướng về phía Phó Thư Bảo thể hiện những chỗ tuyệt vời nhất trên thân thể của mình. Cặp ngọc nữ phong nguy nga căng tròn đứng thẳng ở giữa không trung, không bởi vì tư thế nằm ngửa mà có dấu hiệu biến hình hay là đổ xuống. Trên đỉnh chóp, hai điểm anh đào hồng hồng mềm mại giống hệt như hoa đào tháng ba vậy. Bộ dạng tiên diễm ướt át, mỹ vị cùng cực. Bụng nàng phẳng phẳng giống hệt như một cái bánh ngọt hương chi, làn da trơn nhẵn non mịn vô cùng. Dưới rốn, mảnh đất thần bí trông trái không có một chút hoa cỏ nào cả, trắng nõn thông thấu như là phần ngọc vậy. Cặp chân thon dài mềm mịn, đầy đặn tròn trịa, là một cặp chân khó có thể tìm thấy được trên đời. Một thân thể nữ nhân như vậy, kỳ thật dùng hai từ hoàn mỹ mà hình dung, vẫn như trước có vẻ miễn cưỡng!

Ánh mắt nhìn chằm chằm không chớp lấy cái nào, ngắm nhìn suốt nửa ngày, Phó Thư Bảo đột nhiên đem thiếu nữ thần bí này trở mình lật lại, đem ánh mắt của hắn nhìn lên phần lưng của nàng. Lần này, lại thêm nửa ngày nữa, hắn mới thì thào thốt lên một câu:

- Cặp eo nhỏ nhắn, con mẹ nó, thật sự là... chẳng qua, tựa hồ như trên người của người cũng không có giấu cái gì nữa a! Thật xin lỗi a!

Thời điểm khi mà Phó Thư Bảo chuẩn bị đem nàng thiếu nữ thần bí lật trở lại, mặc lại quần áo cho nàng, tầm mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên thoáng dừng lại ở trên phần hông của thiếu nữ. Ở nơi đó, có một điểm Lực Chi Phù Văn vền vền lớn hơn ngón tay cái một chút đã xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn. Cần thận quan sát, cũng không phải là một cái Lực Chi Phù Văn, mà là ba cái Lực Chi Phù Văn quấn bện lại với nhau, hình thành nên một cái ấn ký giống như là dấu tay vậy. Vừa rồi, thời điểm khi hắn thường thức cặp hông của người ta, vẫn còn nghĩ rằng nó chính là một cái bớt nữa.

Phó Thư Bảo đem ba cái Lực Chi Phù Văn tiến hành vẽ lại, sau đó ngồi xuống mặt đất tiến hành phân giải, tính toán, rất nhanh, hắt hít sâu một hơi, thất thanh nói:

- Trời ạ! Cái này... không ngờ lại là Ấn kích hoạt!

Lực Chi Phù Văn, cái này ở tại thời điểm Luyện nhân có thể phá huy ra hiệu quả vô cùng quan trọng. Ở thời điểm tiến hành luyện chế Luyện Lực Khí cũng rất có thể phá huy được tác dụng mấu chốt nhất. Nhưng mà nó còn có một tác dụng thần kỳ hơn nữa, chính là nó có thể tổ hợp lại tạo thành ấn ký kích hoạt! Cái ấn ký kích hoạt như vậy chẳng những có thể niêm phong lại trí nhớ của một người, còn có thể chứa đựng năng lượng giúp cho thân thể nàng hồi sinh lại nữa! Thời điểm không tiến hành kích hoạt hắn, nó sẽ để cho người ta ở trong trạng thái hôn mê bảo trì trạng thái hôn mê như vậy, ngàn vạn năm cũng không thay đổi. Nhưng mà một khi có ngoại lực tác dụng, nó sẽ kích hoạt thân thể cùng với trí nhớ của người đang hôn mê, để cho người đang trong trạng thái hôn mê thức tỉnh lại.

Đối với Ấn kích hoạt này, Phó Thư Bảo từ sớm đã có một chút hiểu biết nhất định. Cái công thức tính toán này, hắn xem như là có thể hiểu được hơn phân nửa. Mà lấy tạo nghệ phi phạm của hắn trong lĩnh vực Lực Chi Phù Văn cùng với Luyện Lực Khí, nên làm như thế nào, hắn cũng là hiểu vô cùng rõ ràng.

Bên trên cặp hông tuyết trắng của một thiếu nữ xinh đẹp lại xuất hiện một cái Ấn kích hoạt, sau lưng nhất định là cất giấu một cái bí mật kinh thiên. Hiện tại, Phó Thư Bảo sẽ dùng tay của hắn ấn xuống, khởi động Ấn kích hoạt này, để cho đáp án hiện ra trước mắt hắn!

599. Chương 527: Thiếu Nữ Vô Danh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 527: Thiếu nữ vô danh

- Ba ba, đây là thứ người cần a!

Đan Thư Thần Thú há miệng, phun ra một tờ giấy thật lớn.

Bên trên tấm giấy lớn kia chính là nội dung phiên dịch của cái quyển trục da thú kia. Tỷ lệ hình vẽ cũng hoàn toàn bằng nhau, nhưng mà tất cả những văn tự Luyện Quốc lúc này đều đã biến thành văn tự Tú Quốc mà Phó Thư Bảo có thể đọc được.

Đại khái nhìn qua, ánh mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại bên trên hàng chữ lớn xuất hiện bên trên đám hình ảnh kia. Bốn cái chữ lớn tiến thẳng vào mắt hắn, rõ ràng chính là: Tiếp Dẫn Chi Thuyền!

Bản thân bốn cái chữ này không có phân lượng, nhưng mà lại giống như một ngọn cự sơn nặng hàng trăm vạn cân đập thẳng vào đầu người ta! Đó là một hàng chữ bản thân không có uy lực, không có sức mạnh, nhưng mà đối với Phó Thư Bảo mà nói, lại giống hệt như một đạo thiểm điện, một đạo lôi điện từ thiên không oanh kích xuống!

Cái này con mẹ nó đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Chiếc thuyền mà hắn chờ đợi mãi cũng không có tới, lại kỳ diệu khó hiểu tìm được bản vẽ thiết kế của chiếc thuyền kia!

Bốn mắt chăm chăm nhìn nhau, từ trong mắt cả hai cũng đều có thể nhìn thấy được một dấu chấm hỏi khổng lồ, bị một đám mây mù quấn quanh, nhìn không ra chân tướng.

- Đan Thư Thần Thú, người đi xuống trước đi! Ba ba người có chuyện cần phải làm!

Phó Thư Bảo khẽ phát tay một cái, để cho Đan Thư Thần Thú vừa mới bán sức xong rút đi.

Đan Thư Thần Thú cũng không hề nhúc nhích, một cặp ánh mắt to đen lúng luyến gắt gao nhìn chăm chăm vào thiếu nữ thần bí đang nằm trên nắp quan tài Huyền Băng Ngọc kia:

- Ba ba, người muốn làm gì vậy?

Hắn ta càng muốn nhìn thêm nhiều nữa, nhưng mà thật đáng giận chính là, thời điểm khi hắn quay trở lại, thì lão ba Phó Thư Bảo của hắn đã dùng quần áo một phen đem thân thể như bạch ngọc chạm khắc kia che phủ lại hết rồi.

- Thiếu quân giáo a!

Phó Thư Bảo một phen nắm lấy Đan Thư Thần Thú, thuận tay vung lên, nhất thời đem tên gia hỏa mới ráo máu đầu kia quăng ra xa hơn trăm thước. Đồng thời song chưởng quơ lên một vòng, một cái lực lượng hộ tráo tròn trịa liền hình thành, nhất thời đem hắn cùng với ngoại giới hoàn toàn cách ly lại.

Không gian bên trong cái lực lượng hộ tráo vừa mới hình thành kia đem toàn bộ căn trúc xá cùng với cái sân rộng hoàn toàn bao phủ lại. Đan Thư Thần Thú cũng chỉ có thể ở bên ngoài, không thể nào đi vào. Lực lượng hộ tráo do Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực hình thành cũng có thể ngăn cách được cả âm thanh cùng với ánh mắt, Đan Thư Thần Thú căn bản không thể nào nhìn thấy được tình cảnh bên trong, không thể nghe thấy được thanh âm bên trong.

Sau khi đem không gian làm cho an toàn cùng yên lặng, Phó Thư Bảo mới vén lên quần áo trên người của thiếu nữ thần bí, đem thân thể của nàng lật lại, để cặp mông tuyết trắng ngửa lên trên, bày ra bộ dáng nằm úp sấp xuống dưới. Bàn tay của hắn nhẹ nhàng đặt lên trên mông nàng, nhẹ nhàng xoa xoa mấy cái, cảm thụ sự tinh tế khoái hoạt mà làn da của nàng mang đến, vừa nói:

- Thật sự xin lỗi! Trước khi khởi động Ấn kích hoạt, ta cần phải làm cho huyết mạch người hoạt động một chút, mát xa, mát xa...

Thiếu nữ thần bí đang lâm vào hôn mê khẳng định sẽ không phát biểu ý kiến đối với hành vi xấu xa hạ lưu của hắn. Nhưng mà có thể đoán được chính là, nếu như nàng ta có khả năng hành động, khẳng định sẽ nhảy lên một cước đạp thẳng lên trên mặt Phó Thư Bảo. Tuy rằng thời khắc này cái khuôn mặt này đang thể hiện ra vẻ đứng đắn cùng với nghiêm túc vô cùng!

Sờ thì sờ thôi, người có thể làm gì được chứ?

Chỉ là mặc dù bề ngoài rất đứng đắn, biểu tình nghiêm túc, thế nhưng trong nội tâm của Phó Thư Bảo thì chẳng có chút đứng đắn nào cả. Bàn tay của hắn có đôi khi còn cố ý trơn nhẵn tiến thẳng xuống địa phương dưới bắp đùi của người ta, làm ra những động tác càng hạ lưu hơn. Hắn chính là nghĩ như vậy, một khi thiếu nữ thần bí này tỉnh lại, đừng nói là có thể chiếm tiện nghi gì, chỉ sợ là dù cầm lấy bàn tay của nàng cũng không có khả năng. Cho nên, nghĩ muốn làm gì, thì hiện tại chính là cơ hội tốt nhất.

Sau khi bàn tay thỏa mãn một trận, Phó Thư Bảo mới hít thật sâu hai ngụm khẩu khí, để cho tâm tình tâm viên ý mã của chính mình bình tĩnh lại. Sau đó tay trái của hắn dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa thu nhỏ lại, đẩy nhẹ tới chỗ đám Lực Chi Phù Văn, tiến hành khởi động Ấn kích hoạt.

Nói trắng ra là, theo như quan niệm của Phó Thư Bảo, cái gọi là khởi động Ấn kích hoạt chính là một cái sơ đồ mật mã, mà quá trình khởi động nó chính là quá trình tiến hành giải mã mà kích hoạt.

Chẳng qua, tuy rằng chỉ là một cái Ấn kích hoạt do ba cái Lực Chi Phù Văn tạo thành, nhưng mà lại có rất nhiều những sự biến hóa. Cấu tạo năng lượng của nó cũng không giống nhau, nếu như mệnh mệnh khởi động phá giải mà nói, rất có thể sẽ mang đến cho thiếu nữ thần bí kia những thương tổn không thể nào tưởng tượng được, ví dụ như là mất trí nhớ, hoặc là bán thân bất toại cả đời...

Thời gian yên lặng trôi qua, một đi cũng không quay lại. Giờ phút này Phó Thư Bảo phi thường chuyên chú, cũng không có nửa điểm tâm tư nào khác. Tay phải của hắn tuy rằng vẫn như trước đặt lên trên móng của thiếu nữ thần bí, nhưng mà bộ dáng cũng là vô cùng đứng đắn. Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa trên tay phải của hắn từ trong lòng bàn tay phải đẩy xuống, mang theo Lực Chi Phù Văn do Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực ngưng tụ lại thành, sau đó tiến vào bên trong Ấn kích hoạt kia.

Từng loại lại từng loại biến hóa xuất hiện ở trong đầu của Phó Thư Bảo, sau đó hắn liền dùng Lực Chi Phù Văn tương ứng tiến hành giải mã. Cả quá trình kích hoạt liền giống như là đang di chuyển trên một con đường tràn ngập bụi gai vậy. Sau đó hắn lại lấy Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cùng với Lực Chi Phù Văn làm công cụ, một hơi mở đường phá lối, đem tất cả những bụi gai chướng ngại này nọ, toàn bộ dẹp sạch hết, để cho con đường dưới chân có thể trở nên dễ dàng đi lại. Thời gian chậm rãi trôi qua, những địa phương được khai thông rõ ràng càng ngày càng nhiều, cuối cùng, tất cả các chướng ngại của Ấn kích hoạt đều được cởi bỏ, cũng đạt được sự kích hoạt cuối cùng.

Từ da thịt non mịn của cặp móng tròn kia truyền đến cảm giác vô cùng nóng rực, Phó Thư Bảo cuống quýt thu tay lại, lẳng lặng mà quan sát từng những biến hóa rất nhỏ của thiếu nữ.

Thiếu nữ thần bí vẫn như trước lẳng lặng nằm úp sấp ở bên dưới, giữ nguyên bộ dáng bất động, không có chút dấu hiệu sẽ tỉnh lại. Ấn kích hoạt trên cặp móng tròn trắng như tuyết của nàng ta đã biến mất, tất cả những trí nhớ bị phong ấn, toàn bộ năng lượng thân thể cũng đều tiến nhập vào cơ thể của nàng. Tỉnh lại, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Tư thế của nàng ta như vậy, để cho cặp móng tròn lớn màu mỡ của nàng ta không hề che giấu lộ sạch ra ở trước mặt của Phó Thư Bảo. Tuy rằng Phó Thư Bảo đã sớm sờ mó người ta đủ rồi, nhưng mà thời điểm này lại vẫn lẳng lặng ngắm nhìn, vẫn như cũ khiến hắn tâm viên ý mã, trong lòng lại dâng lên một mảnh xúc động.

- Ừm...

Một tiếng rên rỉ vang lên, cô nàng thiếu nữ rốt cuộc cũng lặng lẽ tỉnh lại.

Phó Thư Bảo nhất thời cuống quýt đem quần áo trên lưng của nàng kéo sâu xuống dưới một chút, che phủ lại cặp móng của nàng. Sau đó hắn vội vàng xoay lưng lại với nàng thiếu nữ, ánh mắt nhắm chặt, giống hệt như là một vị cao tăng nhập định. Hắn ta không hề nghi ngờ chính là muốn thuyết minh với nàng thiếu nữ vừa tỉnh lại kia rằng, ta không nhìn thấy người, càng không có sờ qua người! Người xem, ta là đang ngồi quay lưng về phía người a!

- Cô lý cô lỗ...

Thanh âm của nàng thiếu nữ không hề nghi ngờ là phi thường dễ nghe, giống như là một chú chim hoàng oanh bên trong sơn cốc ca hát vậy. Nhưng mà nàng ta nói cái gì, Phó Thư Bảo căn bản nửa câu cũng không hiểu nổi.

- Cô hy cô la...

Thiếu nữ lại nói thêm một câu nữa, thanh âm có vẻ vô cùng suy yếu, nhưng mà ngữ khí lại có vẻ vô cùng kích động. Hiển nhiên có thể thấy được, giờ phút này nàng ta vô cùng kích động, mặt khác đối với hoàn cảnh cùng với người bên cạnh mình vẫn duy trì sự cảnh giác tương đối.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Nàng ta là người Luyện Quốc, thời gian hôn mê cũng ít nhất hơn cả vạn năm rồi. Thứ nàng ta nói khẳng định chính là ngôn ngữ Luyện Quốc, ta tự nhiên nghe không hiểu rồi. Nhưng mà, ngày ấy ở bên trong trụ năng lượng, Vương tử Luyện Quốc lại dùng ngôn ngữ của thế giới hiện tại mà nói chuyện với ta, cái này là chuyện gì xảy ra vậy?

Chỉ là một vấn đề ngôn ngữ, có thể giúp Phó Thư Bảo liên tưởng đến rất nhiều vấn đề trong đó.

Thanh âm mặc quần áo soạt soạt từ phía sau truyền đến, cả nửa ngày sau, nàng thiếu nữ mới nói ra câu nói thứ ba:

- Ca la ky lý lỗ...

- Nàng ta nói là đã mặc quần áo xong rồi sao? Những lời nói như vậy, trao đổi với nhau quả thật rất xấu hổ a!

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ như vậy, một bên chậm rãi xoay người lại. Đúng lúc này, một đạo bóng bạch quang chợt lóe lên, trên mặt của hắn nhất thời xuất hiện một dấu bàn tay đỏ ửng.

Vốn dĩ với năng lực của Phó Thư Bảo, hắn tuyệt đối là có thể tránh thoát khỏi cái tát này. Nhưng mà không biết vì cái gì, hắn cam tâm tình nguyện để cho cái bàn tay nhỏ bé mềm mại kia giống như là đang đánh ruồi muỗi vậy, đánh thẳng lên trên mặt của hắn. Sự cam tâm tình nguyện như vậy, có phải thật là bị coi thường hay không? Hoặc là, hắn là muốn vì chuyện tình chiếm tiện nghi lúc này mà trả lại cho nàng ta một chút, tìm về một chút sự cân bằng về tâm lý a?

Sau khi đánh xong Phó Thư Bảo một bạt tay, bên trong cặp mắt của thiếu nữ thần bí kia đột nhiên hiện lên một chút thần sắc áy náy. Đứng ở góc độ của nàng, kết hợp với cảnh tượng trước mắt, nàng khẳng định là có thể đoán ra được, Phó Thư Bảo chính là người đã giúp nàng tỉnh lại. Từ một trình độ nào đó mà nói, thì Phó Thư Bảo kỳ thật chính là ân nhân của nàng. Mà nàng, vừa mới đánh ân nhân của nàng một cái tát!

Bốn mắt đối diện nhìn nhau, hiện trường có chút tĩnh lặng.

Phó Thư Bảo phát hiện ra, sau khi thiếu nữ thần bí tỉnh lại, trên toàn bộ thân thể cũng đều lộ ra một loại linh khí khó có thể nói nên lời. Cảm giác tươi mát trên người cũng phi thường đặc thù. Có thể nhìn ra được, nàng ta là một thiếu nữ thiện lương hoạt bát. Nàng ta vào giờ phút này, so với nàng ta lúc hôn mê, có một loại vẻ đẹp tươi mới, phi thường thu hút người khác.

- Cô la cô lý cô...

Thiếu nữ nói ra câu nói thứ tư của mình, thần sắc áy náy trên mặt cũng càng rõ ràng hơn.

Phó Thư Bảo đưa tay sờ sờ hai má, nói:

- Không cần cảm tạ ta! Con người của ta từ nhỏ đã có tâm địa thiện lương, nhìn thấy người đang bị nguy nan, nếu như không ra tay giúp đỡ, bản thân ta cũng không thể tha thứ cho chính mình!

- Phì...

Thiếu nữ thần bí đột nhiên đưa tay lên che miệng, phì cười một tiếng.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh:

- Chẳng lẽ người hiểu được ta đang nói cái gì?

- Cô lô cô la hô...

Thiếu nữ thần bí lại lắc lắc đầu, nói ra câu nói thứ năm mà Phó Thư Bảo không hiểu nổi cái gì.

Phó Thư Bảo dở khóc dở cười, trực tiếp thu hồi lực lượng hộ tráo. Trao đổi như thế này, hai người ở hai thời đại cách nhau cả vạn năm, lại là người đến từ hai cái thế giới bất đồng, trao đổi cái lông chim gì chứ?

Lực lượng hộ tráo vừa mới triệt hồi, Đan Thư Thần Thú liền trong chớp mắt đã bay đến trước mặt của hai người.

- Ba ba... người, không ngờ người lại làm cho nàng ta thức tỉnh lại rồi! Cái kia... người có làm chuyện tình gì khác nữa không?

Câu đầu tiên của Đan Thư Thần Thú chính là như vậy.

Phó Thư Bảo tức giận nói:

- Bớt nói năng bậy bạ đi! Mau làm phiên dịch cho ta, nói thiếu nữ này xem, nàng ta tên gọi là gì, hơn nữa có thân phận gì? Vì cái gì lại xuất hiện bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp như vậy? Còn nữa, cái bản vẽ của Tiếp Dẫn Chi Thuyền lại là chuyện gì xảy ra? Cuối cùng, người hỏi nàng ta một chút xem, vì cái gì nàng ta lại bị hôn mê?

Một hơi nói ra một loạt các vấn đề, sự cấp bách trong lòng của Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy rõ ràng.

- Được rồi! Ngôn ngữ của Luyện Quốc, ta cực kỳ tinh thông, cùng nàng ta nói chuyện hẳn là không thành vấn đề!

Đan Thư Thần Thú bộ dáng vui vẻ phóng vọt đến trước mặt thiếu nữ thần bí.

Từ khi Đan Thư Thần Thú xuất hiện cho đến giờ, thiếu nữ thần bí vẫn luôn dùng ánh mắt tò mò mà nhìn chăm chăm vào đầu Thần thú hình dáng như quyển sách này. Nhìn thấy nó bay về phía mình, tựa hồ nàng cảm thấy thân thể của nó càng buồn cười hơn, liền há miệng phát ra một chuỗi thanh âm cười duyên thanh thúy như chuông bạc. Cặp môi đỏ mọng hé mở, răng ngọc trắng muốt, một bộ dáng phi thường mê người.

Kế tiếp sau đó Đan Thư Thần Thú dùng ngôn ngữ Luyện Quốc, cùng thiếu nữ thần bí nói chuyện với nhau, một câu lại tiếp một câu. Lão ba Phó Thư Bảo đứng ở một bên, hai tay khoanh lại, nghiêng tai lắng nghe, thế nhưng lại vẫn như cũ nửa câu cũng chẳng hiểu nổi.

- Đan Thư Thần Thú, người đã hỏi được cái gì rồi?

Rất nhanh, Phó Thư Bảo đã không còn kiên nhẫn.

- Ba ba, đợi một chút! Ta đang hỏi nàng đây! Hì hì... nàng ta là một gia hỏa phi thường thú vị, nói chuyện đặc biệt thích a!

Phó Thư Bảo:

- ...

Tiếp theo cả hai lại nói chuyện với nhau. Đan Thư Thần Thú có lúc cười lớn một hồi. Thiếu nữ thần bí thỉnh thoảng cũng phát ra tiếng cười như chuông bạc, có đôi khi nàng ta dùng đôi tay nhỏ bé lên che miệng mình, có đôi khi lại ôm ngực, bộ dáng tâm tình vui vẻ, tinh thần hứng thú vô hạn.

- Ta chờ a! Hỏi có mấy vấn đề có cần phiên toái như vậy không?

Phó Thư Bảo có chút tức giận hét lên.

- Được rồi!

Đan Thư Thần Thú thối lui trở lại bên cạnh Phó Thư Bảo.

- Người đã hỏi được cái gì rồi?

Phó Thư Bảo sốt ruột nói.

Đan Thư Thần Thú một bộ dạng đứng đắn, nói:

- Ba ba, nàng ta nói, nàng ta không biết mình là ai! Hơn nữa, những gì mà người hỏi nàng ta, nàng ta nói, nàng ta căn bản không biết là người đang nói cái gì!

Trước mắt Phó Thư Bảo nhất thời tối sầm lại...

600. Chương 528: Chuối Cùng Cá

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 528: Chuối cùng cá

Bên trong gian trúc xá chính của Sinh chi Không gian Trữ vậy, Đan Thư Thần Thú dựa theo sự miêu tả của Phó Thư Bảo, đem những cảnh tượng mà hắn nhìn thấy bên trong trụ năng lượng phân biệt vẽ ra, bày lên trên cái bàn vuông trước mặt. Lúc này trên đó đã có một tập trang giấy thật dày rồi.

Luyện Thiên Thử đã khôi phục lại chút thực lực, cùng với Thất Luyện Mãng cũng chạy vào đây giúp vui. Chẳng qua cả hai cũng không có đi vào nhà, mà là ở bên ngoài cửa viện, từ đằng xa nhìn vào.

- Tiểu chủ nhân thật sự là không cái gì không làm được a, thậm chí ngay cả cái thứ kia...

Luyện Thiên Thử nhất thời quên mất tên của cái đó, trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ. Từ một Linh thú Lực Luyện Thử biến thành nhân loại, hắn vẫn còn chưa có hoàn toàn thích ứng được. Thông qua phương pháp tu luyện, đạt đến cấp bậc Linh Vương, thậm chí là cấp bậc Thần thú, Luyện Thiên Thử cũng có thể hóa thành nhân hình. Nhưng mà cái khả năng này thật sự là quá mức xa vời, mà Phó Thư Bảo trước tiên đã giúp cho hắn hoàn thành hết thảy, có thể nói là công ơn tái tạo a.

- Cái đó gọi là Ấn kích hoạt, chủ nhân nói như vậy!

Thất Luyện Mãng nhắc nhở nói.

- Đúng! Đúng! Chính là Ấn kích hoạt! Ha ha...

Luyện Thiên Thử cười gượng hai tiếng, cũng không tiếp tục nói nữa, mà là chuyên chú đi quan sát Phó Thư Bảo cùng thiếu nữ thần bí bên trong căn trúc xá kia.

Mất sạch trí nhớ, cái gì cũng không biết, lại có thể nói lưu loát ngôn ngữ Luyện Quốc, những cái này khiến cho Phó Thư Bảo phi thường buồn bực. Vốn dĩ hắn nghĩ rằng khởi động Ấn kích hoạt, để cho thiếu nữ tỉnh lại, nàng ta có thể nói cho hắn biết mọi thứ, nhưng mà tình huống hiện tại mà nói, những gì thiếu nữ này nói thậm chí còn ít hơn hắn nữa!

Có lẽ chỉ có thể dùng phương thức mượn ngoại lực kích thích để nàng ta nhớ lại một vài thứ gì đó.

Để Đan Thư Thần Thú vẽ ra những cảnh tượng bên trong trụ năng lượng lúc trước, tựa hồ như là một chủ yếu hữu dụng tuyệt vời a.

- Nhìn lên bức hình này, có biết cái lão gia gia mặc long bào đứng đầu này là ai hay không?

Phó Thư Bảo nói chuyện với thiếu nữ thần bí như là hướng dẫn tiểu hài tử vậy.

Đan Thư Thần Thú đem những lời Phó Thư Bảo nói phiên dịch lại cho thiếu nữ thần bí. Nàng ta khẽ gật đầu một cái, nhìn về phía tấm hình trong tay Phó Thư Bảo, nửa ngày sau mới lắc đầu, nói một câu.

Đan Thư Thần Thú nói:

- Ba ba, nàng ta nói nàng ta không biết lão nhân này!

- Vậy tấm hình này thì sao? Vị Vương tử ca ca bộ dáng suất khí này thì sao?

Phó Thư Bảo lại đem bức họa của Vương tử Luyện Quốc giơ lên, ý bảo thiếu nữ thần bí nhìn.

Thiếu nữ lại lắc lắc đầu.

Phó Thư Bảo vẫn chưa từ bỏ ý định, tiếp theo đem từng cái từng cái bức tranh mà Đan Thư Thần Thụ vẽ ra nhất nhất đưa cho thiếu nữ xem, kết quả, nàng ta không nhận ra bất cứ một ai cả.

- Con mẹ ngươi! Ngươi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi như thế nào mà cái gì cũng đều không biết thế?

Thiếu nữ thần bí khẽ nhún nhún vai. Về mặt kia tựa hồ như là hiểu được cảm thụ của Phó Thư Bảo.

- Đan Thư Thần Thụ, dẫn nàng ta đi đi, có bao xa lần đi bao xa! Lão tử không muốn nhìn thấy nữ nhân ngốc này nữa!

Phó Thư Bảo buồn bực phát phát tay nói.

Đan Thư Thần Thụ cùng với thiếu nữ thần bí nói chuyện với nhau mấy câu, sau đó hắn nói với Phó Thư Bảo:

- Ba ba, nàng nói là nàng đói bụng, muốn ăn cái gì đó!

- Nàng ta không ngờ lại còn có mặt mũi đòi ăn nữa à? Hắc hắc...

Phó Thư Bảo cả giận nói:

- Ngươi nói cho nàng ta, lão tử có một trái chuối bự, hỏi nàng ta có muốn ăn không?

Đan Thư Thần Thụ quả thật đem nguyên văn nói lại cho thiếu nữ thần bí, lại đem nguyên lời của thiếu nữ thần bí truyền đạt lại cho Phó Thư Bảo: truyện copy từ

- Ba ba, nàng nói là nàng không ăn chuối, nàng chỉ muốn ăn cá thôi!

- Ăn cá?

Phó Thư Bảo kinh ngạc nhìn về phía thiếu nữ thần bí.

Thiếu nữ thần bí đột nhiên nói với Đan Thư Thần Thụ một câu gì đó, Đan Thư Thần Thụ liền rất nhanh phun ra một tờ giấy, đưa cho Phó Thư Bảo.

Nhìn qua một chút, có thể thấy được tờ giấy này vẽ một Nhân Ngư thân hình thanh tú, thân trên trơn bóng như ngọc, bên dưới là một lớp vẩy cá màu đỏ tinh mịn, rõ ràng là một Mỹ nhân ngư. Hai tay Mỹ nhân ngư này đang cầm một cái đĩa bằng gốm sứ trắng nõn, trên cái đĩa sứ kia có đặt một con cái nhỏ. Nội dung như vậy có vẻ rất hoang đường, nhưng mà khiến cho Phó Thư Bảo không thể tin nổi chính là, Mỹ nhân ngư bên trong bức hình kia, khuôn mặt của nàng rõ ràng là bộ dáng thiếu nữ thần bí trước mặt kia! Đương nhiên là ngoại trừ hai chân của nàng.

- Cái này... là chuyện thần thoại sao?

Cảm giác của Phó Thư Bảo nhất thời lộn xộn lên. Chẳng lẽ nàng ta mất đi trí nhớ, chỉ số thông minh cũng thoái hóa theo? Hiện tại tuy rằng có thân thể thiếu nữ trưởng thành, nhưng mà linh hồn lại là một tiểu cô nương khờ dại?

Phốc!

Đan Thư Thần Thụ lại phun ra tờ giấy thứ hai.

Vừa mở ra nhìn, Phó Thư Bảo liền nhìn thấy trên đó vẽ một gã thiếu niên cầm xiên cá đang đứng ở bờ biển bắt cá. Ở bên cạnh thiếu niên đồng dạng cũng có một cái đĩa sứ trắng nõn lớn. Bên cạnh cái đĩa sứ kia lại là Mỹ nhân ngư đại tỷ. Nàng ta đang tạo nhả ngòi trên khối đá ngầm, cong lên cái đuôi xinh đẹp của nàng, bộ dáng chờ đợi mỹ vị dâng lên. Nội dung này hiển nhiên rất rõ ràng, chính là bảo thiếu niên kia bắt cá cho nàng ăn. Nhưng khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy buồn bực chính là, thiếu niên trong bức hình này, không ngờ lại chính là bộ dáng của hắn!

- Con mẹ ngươi! Hỏi gì ngươi cũng không biết, lại còn muốn bắt lão tử đi bắt cá cho ngươi ăn? Ngươi đi mà ăn chuối của lão tử đi!

Phó Thư Bảo thở phì phì nói.

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Chuối thì nàng ta không ăn, chỉ ăn cá thôi! Nàng ta còn nói, nàng ta nghe được tiếng nước, nàng ta muốn tự mình đi bắt cá, không cần người bắt đâu!

Phó Thư Bảo cả giận nói;

- Nói cho nàng ấy, muốn đi đâu thì tự đi đi!

Đan Thư Thần Thú cùng thiếu nữ thần bí trao đổi với nhau. Thiếu nữ thần bí đột nhiên hướng về phía Phó Thư Bảo le le lưỡi ra một cái, làm ra một cái mặt quỷ, sau đó lắc lắc mông đi ra khỏi trúc xá.

Một thiếu nữ như vậy, Phó Thư Bảo vẫn là lần đầu tiên gặp. Dáng người cùng với bộ dáng của nàng ta không thua gì Hồ Nguyệt Thiên, nhưng mà vẫn còn bộ dáng ngây thơ hồn nhiên của một tiểu hài tử. Cảm giác như vậy, thật sự là một loại cảm giác kỳ diệu!

- Ba ba, có cần ta đi theo hay không?

Đan Thư Thần Thú hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Không cần đâu! Người lưu lại, tìm một bộ Bí tịch tu luyện lực lượng thích hợp cho Luyện Thiên Thử tu luyện đi. Hiện tại hần cần sự trợ giúp của người!

Đan Thư Thần Thú gật đầu đáp ứng, sau đó đi tới bên trong đình viện. Luyện Thiên Thử không chỉ có mỗi mình Đan Thư Thần Thú có được đại lượng bí tịch giúp đỡ, còn có một đạo sự vĩ đại cấp bậc Thần thú như Thất Luyện Mãng vậy, học tập có thể gọi là làm ít công nhiều.

Sau khi thiếu nữ thần bí rời đi, trong phòng nhất thời trở nên thanh tĩnh lại. Phó Thư Bảo lẳng lặng suy nghĩ một ít vấn đề. Hiện tại hần đã có chút hối hận rồi. Vốn dĩ theo kế hoạch ban đầu, sau khi hoàn toàn luyện hóa xong Thần lực của Luyện Hoa Quyền Trưởng và Luyện Hoa Thuần, tu vi lực lượng của hần có thể đạt tới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng, nhưng mà hiện tại, hần lại đem một bộ phận Thần lực đổi về một nàng thiếu nữ ngốc ngếch, cái gì cũng không biết!

Một mỗi thì một mỗi, nhưng mà cũng không thể thay đổi gì được, cũng không thể đem nàng thiếu nữ ngốc ngếch kia trả về chỗ cũ được!

Đẹp một đồng suy nghĩ lung tung qua một bên. Phó Thư Bảo đem một khối Thiên Vũ Thạch thật lớn lấy ra, té ra Nguyên Tổ Chi Hỏa tiến hành luyện hóa. Trong suy nghĩ của hần, thì Linh Chi Vãn Thạch phẩm chất thấp nhất cũng có thể luyện hóa được, hơn nữa hiệu quả còn rất kinh người. Như vậy thì Thiên Vũ Thạch phẩm cấp còn cao hơn rất nhiều liền không cần phải nói tới.

Thời gian chừng một bữa cơm trôi qua, Phó Thư Bảo đột nhiên thu hồi lại Băng Tuyết Nguyên Tổ Chi Hỏa. Ý tưởng của hần quả thật không sai, phán đoán cũng là chính xác, nhưng mà kết quả cùng với sự dự đoán của hần cũng không khác hơn bao nhiêu. Thời gian một bữa cơm này, hần không thể luyện hóa được một phần nhỏ linh năng bên trong Thiên Vũ Thạch. Thứ này, căn bản là không thể dùng để luyện hóa tu luyện a!

- Chẳng lẽ Linh Chi Vũ Thạch không chỉ có thể sử dụng để luyện chế Luyện Lực Khí, mà Thiên Vũ Thạch lại chỉ có thể luyện chế Luyện Lực Khí hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ. Hần cũng có chút hiểu được, Linh Chi Vãn Thạch sở dĩ thấp hơn Thiên Vũ Thạch nhất phẩm, căn bản chính là bởi vì nó còn có thể dùng để luyện hóa tu luyện. Chuyên nhất sẽ tinh thuần, Thiên Vũ Thạch không thể dùng để luyện hóa tu luyện, ở lĩnh vực Luyện Lực Khí tự nhiên liền cường đại hơn rất nhiều rồi.

Cũng khó trách đám Chiến sĩ Thạch Tượng này cũng không thể sử dụng Linh Chi Vãn Thạch để luyện chế, mà là sử dụng Thiên Vũ Thạch để luyện chế.

Suy nghĩ cẩn thận chuyện này, khóe miệng của Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khổ:

- Thiên Vũ Thạch chỉ có thể dùng để luyện chế Luyện Lực Khí, trong tay của ta nắm giữ một lượng lớn Thiên Vũ Thạch, dùng để luyện chế cái gì cơ chứ? Luyện Lực Khí bình thường hiển nhiên là thiên vật cực hiếm, nhưng mà Chiến sĩ Thạch Tượng mà nói, ta cũng không có Thần lực, cũng không thể nào luyện chế được. Haizzz... Cũng tương đương là cầm một đồng phế vật không thể sử dụng được a...

Có vài thứ cần phải có năng lực mới có thể hoàn toàn sử dụng được. Thiên Vũ Thạch đối với Phó Thư Bảo mà nói chính là như vậy. Hiện tại tuy rằng hắn có khả năng sửa luyện Chiến sĩ Thạch Tượng, nhưng mà không thể nào dùng Thiên Vũ Thạch để luyện chế ra Chiến sĩ Thạch Tượng mới.

- Thôi! Ta còn có con đường mà chính mình cần phải đi, dùng phân thân lực lượng để tiến hành tu luyện đi!

Phó Thư Bảo liền quyết định, dùng phân thân lực lượng tiến hành luyện hóa tu luyện. Tốc độ gia tăng tu vi lực lượng của hắn tuy rằng đã có hạn, nhưng mà phân thân lực lượng lại có thể tiếp tục tăng lên, hiệu quả sẽ gia tăng gấp đôi.

Tiếp theo Phó Thư Bảo lại ngưng luyện ra phân thân lực lượng, sau đó dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hành luyện hóa tu luyện. Loại phương thức tu luyện sáng tạo độc nhất này của hắn, chính là phải hấp thu phân thân lực lượng, sau đó lại tạo ra một phân thân lực lượng mới... Trong toàn bộ quá trình hấp thu này, hắn có thể đạt được linh năng, để bản thân cường đại lên. Trong quá trình ngưng tụ ra, phân thân lực lượng lại được tinh lọc thêm một lần, cuối cùng cũng trở nên cường đại hơn.

Lại thêm thời gian một bữa cơm trôi qua, Phó Thư Bảo ở trong thời gian thật ngắn liền luyện hóa được hai cái phân thân lực lượng. Thân thể hắn là một mảnh nhẹ nhàng, cảm giác phi thường tốt. Tâm tình của hắn cũng bởi vì như vậy mà trở nên sáng sủa hơn. Ngay tạo thời điểm hắn chuẩn bị luyện hóa phân thân lực lượng thứ ba, đột nhiên thanh âm nước chảy ào ào chợt rơi vào trong lỗ tai của hắn. Hắn nhất thời cuống quýt lên, phóng vọt vào bên trong viện.

- Ba ba, là tiếng nước truyền đến từ thủy đầm! Để ta đến đó xem!

Đan Thư Thần Thú nói.

- Không! Các người lưu lại, để ta đến đó xem!

Bỏ lại một câu, thân thể của Phó Thư Bảo nhảy lên thiên không, khởi động khí lưu trong hư không, bay nhanh về phía thủy đầm bên cạnh trúc xá mà phóng đi.

Trong Sinh chi Trữ vật Không gian cũng có nguồn nước ngọt, dùng một sườn núi độc lập làm lọ chứa đựng, lại lấy hình thức con suối mà tuôn xuống mặt đất, sau đó lưu chuyển vòng quanh trong Sinh chi Trúc vật Không gian, cuối cùng lại quay trở lại trên sườn núi độc lập. Nó chính là một hệ thống tuần hoàn vô cùng độc đáo. Mặt khác, trải qua sự tiến hóa tự nhiên của đất cát cùng với đất đá trên đại địa, nước bên trong Sinh chi Trữ vật Không gian thủy chung luôn trong suốt nhìn thấy đáy, hương vị ngọt lành.

Ở trên đỉnh của sườn núi độc lập kia, còn có vài dòng suối nhỏ nhỏ khác. Những dòng suối nhỏ này từ bên trong khe hở của đất đá chảy ra, lại ở dưới một địa phương tương đối thấp bé hội tụ lại thành một cái thủy đầm khoảng chừng hai mươi thước. Nước trong thủy đầm này không phải là rất sâu, cũng có chiều sâu khoảng hai ba thước. Bên trong nó vốn dĩ không có cá, nhưng mà sau khi Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa tiến vào trong này, đám chiến sĩ đã nuôi thả mấy ngàn con cá vào bên trong đầm nước. Trong lúc đóng quân, bọn họ cũng đã ăn một chút, hiện tại vẫn còn lại một chút, cũng còn lại khoảng chừng mấy ngàn con cá trong đó.

Trong nháy mắt liền phóng vọt đến bên cạnh đầm nước, đặt chân lên trên một tảng đá thật lớn trên sườn núi, từ bên trên nhìn xuống, liền nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong đầm nước. Cái cảm của Phó Thư Bảo cũng thiếu chút nữa là rơi thẳng xuống đất.

601. Chương 529: Hữu Nãi Ngư

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 529: Hữu Nãi Ngư

Trong đầm nước sóng nước bập bênh, dòng nước trong suốt nhìn thấy đáy, liếc mắt liền có thể thấy được người cá bên trong đầm nước!

Cái Phó Thư Bảo nhìn thấy cũng không phải là một con cá bình thường, mà là một... Nhân ngư!

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, ngũ quan khéo léo tinh xảo, bộ ngực căng tròn đầy khoa trương, vòng eo tinh tế mà mềm mại... những cái này cũng thật bình thường, Phó Thư Bảo xem cũng đã xem qua, sờ cũng đã sờ qua, cùng với những nữ nhân bình thường cũng không khác gì nhau cả. Nhưng mà hiện tại thân dưới của thiếu nữ thần bí đã biến thành một cái đuôi cá màu đỏ lớn, lớp vẩy cá màu đỏ bao trùm bên trên làn da non mịn, nhìn qua phi thường bóng loáng cùng mềm mại.

Đứng ở trên đỉnh của tảng đá, ngẩng đầu nhìn xuống cảnh tượng quỷ dị bên dưới, Phó Thư Bảo không thể không chấp nhận một sự thật, đó là hóa ra, Mỹ nhân ngư mà hắn chỉ có thể gặp được trong các chuyện thần thoại thuở thiếu nhi tại thế giới nguyên bản của hắn kia, không ngờ lại là sự thật! Hiện tại nàng ta cứ như vậy mà nhàn nhã bơi tới bơi lui trước mặt hắn.

Trong ấn tượng thuở thiếu thời của Phó Thư Bảo, thì Mỹ nhân ngư bình thường cũng đều mặc áo ngực, che khuất đi cái cặp ngực đồ sộ kia. Nhưng mà Mỹ nhân ngư hiện tại trước mắt hắn lại không giống như vậy. Toàn thân của nàng da thịt trơn bóng mềm mịn, chẳng hề có bất cứ thứ gì dùng để che lấp cả, chứ đừng nói là cái loại áo ngực diện tích lớn gì gì đó.

Làn da của Mỹ nhân ngư ở trong nước lại càng có vẻ mềm mại hơn, dưới ánh sáng bóng của thủy quang, từng lỗ chân lông tinh mịn phẳng phất như phủ đầy nước, càng phản chiếu quang mang sáng bóng, vì thế càng trở nên mềm mại hơn. Hai cánh tay của nàng tinh tế mà mềm mại, phi thường linh hoạt, ở trong nước giống hệt như là vây cá vậy. Trước ngực của nàng chính là hai cặp vú phi thường no đủ cùng với căng tròn, kích thước cự đại, cực kỳ có sức nặng. Dựa theo góc độ vật lý mà nói, nó hẳn là phải rũ xuống mới đúng, nhưng mà bộ ngực của nàng thể nhưng lại chẳng hề có hiện tượng đó. Hơn nữa không có chút dấu hiệu rũ xuống, ngược lại còn có trạng thái nở phồng nhếch lên cực cao nữa, theo mỗi một động tác bơi lội của nàng, cắt ngang dòng nước, dừng cảm phóng tới.

Bộ vị mảnh mai bên dưới, lớp vẩy cá màu đỏ mịn bao trùm hết thấy mọi thứ. Cặp mông no đủ đã từng một màu tuyết trắng, lúc này cũng đã được một tầng vẩy cá đỏ bồng bao phủ lại. Chẳng qua như vậy cũng không làm cho cảm giác mỹ cảm giảm bớt đi, ngược lại càng phô bày ra một loại mỹ cảm độc đáo khác lạ. Cặp mông trơn bóng như ngọc, có lớp vẩy cá màu đỏ, vẫn giữ nguyên bộ dáng no căng tràn đầy như trước, phẳng phất như là mặc lên một cái quần bó sát thân bằng vẩy cá vậy.

Cũng không thể nhìn ra được là nàng ta đã đem hai chân mình khép lại biến thành đuôi cá, hay là các nguyên nhân nào khác, cất giấu hai chân mình, biến ra đuôi cá... Tóm lại, Phó Thư Bảo đã không còn nhìn thấy cặp đùi đẹp trong suốt như ngọc trước kia, còn lại cũng chỉ là một cái đuôi cá chép lớn nhìn qua giống như nhu nhược không có xương vậy.

Phốc!

Đuôi cá đánh mạnh một cái, bọt nước bắn văng tung tóe. Hai tay của Mỹ nhân ngư chop mạnh về phía trước một cái, năm ngón tay mảnh khảnh mở ra, bọt nước bắn lên, nhất thời đem một con cá chích chup vào trong tay.

Một màn kế tiếp sau đó lại khiến cho Phó Thư Bảo từ bên trong ảo tưởng tuyệt vời thanh tỉnh trở lại. Chỉ thấy thiếu nữ thần bí đã biến thành Mỹ nhân ngư kia chụp lấy con cá trích, há miệng, răng rắc răng rắc hai tiếng liền trực tiếp ăn sống nó luôn!

Bộ dáng nàng ta ăn cá, tao nhã mà an tường, tràn ngập ý tứ hàm xúc thỏa mãn. Nếu như có một chút thịt cá không cẩn thận dính lên khóe miệng của nàng, nàng sẽ đem cái đầu lưỡi mềm mại đỏ tươi của mình, nhẹ

nhàng đem miếng thịt cá kia liếm vào trong miệng, một chút cũng không lãng phí.

Một màn cảnh tượng như vậy, khiến cho Phó Thư Bảo có cảm giác vô cùng mạnh mẽ, đem con cá trong bàn tay của nàng ta tưởng tượng thành cái khúc nhạc còn cường tráng đang nằm giữa hai chân của hắn kia.

Ánh mắt gian xảo lén lút dừng lại ở nơi vốn nên là bộ vị quan trọng ở giữa hai chân của Mỹ nhân ngư, Phó Thư Bảo tình tường nhớ rõ, nơi này đã từng là một nơi tuyệt vời không hề sinh trưởng chút gì, giống như một tảng phấn ngọc vậy. Nhưng mà hiện tại, nơi này đã là một tảng vẩy cá tinh mịn, chỉ là mơ hồ có thể nhìn thấy bộ dáng một mảnh màu mỡ, cực kỳ có cảm giác câu dẫn người khác.

- Ách! Chẳng lẽ người này giả mạo Mỹ nhân ngư, mặc lên người một cái quần vẩy cá bó sát mà trêu đùa lão tử hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên dâng lên một tia ý tưởng kỳ quái.

Ăn cá xong, Mỹ nhân ngư đem nội tạng cùng với xương cá của con cá kia cẩn thận đặt trên lòng bàn tay, lăm bắm khẩn niệm gì đó, bộ dáng phi thường thành kính.

- Chơi trò đứng đắn cái gì vậy? Rõ ràng là ăn thịt người ta, hiện tại lại vì một con cá đã chết mà đi cầu nguyện hay sao? Thật sự là một gia hỏa kỳ quái a!

Phó Thư Bảo tò mò nhìn về phía Mỹ nhân ngư.

Tựa hồ là cầu nguyện xong, từ trên mười đầu ngón tay của Mỹ nhân ngư đột nhiên tuôn ra một mảnh quang hoa trong suốt. Nội tạng cùng với xương cá của con cá kia đột nhiên trong khoảnh khắc hóa thành một đám lốm đốm như là hạt cát vậy, biến mất ở bên trong bàn tay của Mỹ nhân ngư.

- Oa ách...

Phó Thư Bảo nhất thời kinh hãi tại đương trường. Hắn khẳng định đây cũng không phải là Nguyên Tổ Chi Hỏa, thậm chí không phải là năng lượng lực lượng, nhưng mà nội tạng cùng với xương cá của con cá kia thế nhưng lại trong khoảnh khắc hóa thành một đám quang mang rồi biến mất. Năng lực như vậy, quả thật là Thần tích a!

Làm xong nghi thức tế ngư, Mỹ nhân ngư bên trong đầm nước đột nhiên ngẩng đầu lên, một đôi mắt xinh đẹp giương mắt nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Tư thế ngẩng đầu lên, cái cổ tuyết trắng triển lộ không chút bỏ sót. Cảnh tượng đồ sộ trước ngực nàng cũng đã triển lộ không còn chút bỏ sót. Chẳng qua, từ biểu tình có chút kỳ quái khó hiểu của nàng ta mà xem, thì nàng ta căn bản là không ngại đem cặp ngực no đủ cực đại kia lộ ra trước mặt của Phó Thư Bảo, càng không ngại cái tên gia hỏa kia giương mắt nhìn chằm chằm vào cặp ngực của chính mình.

- Người... thật sự là Mỹ nhân ngư hay sao?

Sững sốt suốt nửa ngày, Phó Thư Bảo mới miễn cưỡng thốt ra một câu.

- Ca là ca hy...

Mỹ nhân ngư nhếch miệng cười.

Vẫn nghe không hiểu gì, Phó Thư Bảo buồn bực lắc đầu:

- Nghe không hiểu gì a!

Mỹ nhân ngư khẽ nhún nhún vai, chậm rãi từ chính giữa đầm nước bơi đến bên cạnh bờ đầm. Một đôi cánh tay xinh đẹp khoác nhẹ lên trên một tảng đá, nhẹ nhàng nhấn mạnh một cái, thân thể của nàng nhất thời bay ra khỏi đầm nước, phốc một cái đã lên trên bờ.

Thời điểm này Phó Thư Bảo vô cùng kinh dị phát hiện ra, tảng vẩy cá bên dưới hạ thân của Mỹ nhân ngư chậm rãi rút đi, lộ ra tầng da thịt bằng tuyết trắng. Quá trình này cũng không hề làm rơi ra bất cứ một cái vẩy cá nào cả, mà là từng mảnh từng mảnh vẩy cá thu vào bên trong làn da của mình. Cuối cùng, hai chân đang khép lại của nàng chợt tách ra, lại biến thành một cặp đùi xinh đẹp.

Không ngờ nàng ta cái gì cũng không có mặc phải, bên dưới vẩy cá cũng chỉ là làn da mà thôi.

Cặp mông trắng như tuyết căng tròn hiển lộ rõ ràng trước mặt của Phó Thư Bảo, cảm giác trong suốt mà trong sáng, khiến cho hắn không thể không hoài nghi đó chính là một cặp mông đại trôn châu khổng lồ. Cái địa phương quan trọng nhất của thiếu nữ kia, vẫn như trước không có một chút hoa cỏ nào cả, trơn bóng đáng yêu, tạo hình giống hệt như là phần ngọc vậy.

Phó Thư Bảo liền cứ như vậy ngây ngốc mà nhìn chăm chăm, nhìn như một khúc gỗ vậy, nhưng mà bên trong cũng đã hừng hừng thiêu đốt lên một trận rồi.

Mỹ nhân ngư chậm rãi nhặt quần áo của mình nằm trên mặt đất, mặc lên trên người.

Cái quá trình mặc quần áo của nàng, là một quá trình khiến cho người ta nhìn mà phát điên lên. Nhìn thấy một cái thân hình xinh đẹp tuyệt vời kia từng chút từng chút một bị y phục che khuất lại, phăng phắt như là trọn đời không thể nhìn thấy được nữa. Có vài lần hắn muốn nhảy lại, đề Mỹ nhân ngư xuống, làm ra chuyện tình mà hắn muốn làm nhất, nhưng mà cuối cùng vẫn là nhẫn nại lại được.

- Ba ba, ta đã đến chậm phải không?

Thanh âm của Đan Thư Thần Thú đột nhiên từ phía sau truyền đến.

Trong lòng Phó Thư Bảo thở dài ra một hơi, thầm nghĩ:

- May mắn là tên tiểu sắc lang người đến chậm, bằng không thì Mỹ nhân ngư liền có hại rồi!

Đây là cái tâm tính gì chứ? Hắn đã nhìn đủ rồi, lại may mắn là không để cho người khác nhìn thấy?

- Ca la ca lô...

Nhìn thấy Đan Thư Thần Thú, Mỹ nhân ngư đột nhiên nói ra một câu.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Con ngoan, nàng ta nói cái gì vậy?

Đan Thư Thần Thú nói:

- Nàng ta nói nàng muốn tự đặt ỉnh một cái tên!

- Ách! Đặt tên gì vậy?

- Ân... Hữu Nãi Ngư (Cá có vú)!

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo đang đứng trên đỉnh tảng đá lớn, nhất thời lảo đảo một cái, suýt chút nữa té thẳng xuống dưới.

Hữu Nãi Ngư? Là ý tưởng con mẹ gì cơ chứ?

oOo

Quay trở lại trúc xá, Phó Thư Bảo vẫn còn bộ dáng tâm thần hoảng hốt. Hắn một bên trong lòng khó chịu, nhưng mà lại không thể tìm thấy cơ hội làm gì cả, giống hệt như một con kiến đang bò trên chảo nóng vậy, đi ngang cũng không được, đi thẳng cũng không được, tóm lại là không được yên bình.

Mỹ nhân ngư quả thật đã dùng cái tên mà chính nàng ta đã tự đặt ra, Hữu Nãi Ngư. Không biết nàng ta đặt cái tên như vậy là xuất phát từ góc độ nào nữa. Ví dụ như là bối cảnh văn hóa, vật biểu tượng hay là vật tham chiếu gì đó này nọ. Tóm lại chính là như vậy a...

Dựa theo cách lý giải độc nhất vô nhị của Phó Thư Bảo chính là, nàng ta có vú, lại là Mỹ nhân ngư, cho nên đặt tên là Hữu Nãi Ngư đó là chuyện tình thiên kinh địa nghĩa a.

Được ăn cá, bơi trong nước, trạng thái tinh thần của Hữu Nãi Ngư thật tốt. Nàng ta quán quít lấy Đan Thư Thần Thú, bắt đầu học tập ngôn ngữ của thế giới hiện tại. Thế giới hiện tại có tổng cộng mười loại ngôn ngữ, chẳng qua thực lực của Tú Quốc hiện tại là cường đại nhất, cho nên ngôn ngữ của Tú Quốc cũng là ngôn ngữ thông dụng nhất thế giới. Vì thế Đan Thư Thần Thú đương nhiên theo lẽ thường lựa chọn dạy ngôn ngữ Tú Quốc cho Hữu Nãi Ngư.

Thiên phú học tập của Hữu Nãi Ngư thật sự phi thường cao, hơn nữa Đan Thư Thần Thú có năng lực để cho chính mình phun ra bộ sách dạy học, đồ văn vô cùng phong phú, khiến cho nàng học tập phi thường nhanh, không khí học tập của hai sư đồ thật sự cũng vô cùng vui vẻ hứng thú.

Tiếp tục ở lại bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật tu luyện hiển nhiên là không có khả năng. Tâm tình của hắn lúc này sớm đã loạn thành một đám. Bất luận khi hắn mở mắt hay là nhắm mắt, bất luận là hắn có nghĩ đến hay không, thì trong đầu của hắn lúc nào cũng xuất hiện hình ảnh trơn bóng non mịn của Mỹ nhân ngư mà thôi. Cặp ngọc nữ phong nguy nga to lớn, địa phương bằng phẳng sạch sẽ như phần ngọc, còn có... Hết thấy hết thấy mọi thứ, ở trong đầu hắn cũng không ngừng xuất hiện. Mặt khác, thứ càng khiến hắn lún sâu vào trong đó chính là biểu tình vui vẻ ngày đó của Hữu Nãi Ngư nữa, không một chút quan tâm việc bị hắn nhìn thấu, tất cả những cái này cũng đều khiến cho hắn hỗn loạn, tra tấn hắn vô cùng.

- Mẹ nó, chẳng lẽ ta đã yêu rồi sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo tự giễu nói. Tình trạng như vậy, quả thật có điểm giống như một người bị bệnh tương tư vậy.

Ngây người trong chốc lát, Phó Thư Bảo mới lén lút rời khỏi Sinh chi Không gian Trữ vật, đi vào bên trong Thần Miếu của Luyện Ngục Thần Tước. Hắn đem chuyện tình làm hồi tỉnh lại Hữu Nãi Ngư nói cho ba nàng nữ nhân. Ba nữ nhân Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã liền không nhịn được, ngay lập tức chạy vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật mà nhìn Mỹ nhân ngư.

Náo nhiệt cùng với nhiều chuyện, vĩnh viễn luôn là sở thích của nữ nhân. Nữ nhân mà thiếu khuyết một trong hai thứ này, thì nhân sinh của nữ nhân khẳng định sẽ ảm đạm vô quang.

- Mỹ nhân ngư? Khó trách lâu như vậy mới chịu đi ra!

- Các người có làm chuyện gì không?

Đây là nguyên văn của hai chính thất phụ nhân, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã.

- Có lên giường không?

Đây là nguyên lời của bà ba hồ ly tinh.

Phó Thư Bảo khóc cười cũng không được. Những câu hỏi như vậy, làm thế nào trả lời được đây?

Ba nàng nữ nhân đã tiến vào trong Sinh chi Không gian Trữ vật, chỉ còn lại mình Phó Thư Bảo ở lại trong Thần Miếu mà suy ngẫm. Không bao lâu sau, Hồ Giang Phong đột nhiên đi tới, thấp giọng nói:

- Thiếu gia, tin tức mới nhất bên ngoài truyền đến, Liên quân trăm vạn đại quân của Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình đã vào Thế giới Nội trảo rồi!

Phó Thư Bảo nói:

- Chuyện tình bọn họ tới, ta đã đoán trước rồi. Thời gian so với những gì ta nghĩ cũng không sai bao nhiêu! Ta đang suy nghĩ đối sách đây!

Hồ Giang Phong lại nói:

- Còn một chuyện nữa, có một người muốn gặp thiếu gia.

- Muốn gặp ta? Ai vậy?

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc hỏi.

- Là quan tình báo của chúng ta, Phương Tín!

Phó Thư Bảo đứng bật dậy, nói:

- Hắn ở đây? Nhanh để hắn đến gặp ta!

Hồ Giang Phong cười nói:

- Hắn đang ở trên bình thai của cảng khẩu.

Hồ Giang Phong vừa nói xong, Phó Thư Bảo đã phóng thẳng ra ngoài Thần Miếu.

Lần này Phương Tín mang đến đây tin tình báo gì đây? Hắn làm cách nào vào được đây? Những cái này đều là chuyện tình mà Phó Thư Bảo bức thiết muốn biết.

602. Chương 530: Luyện nô Vương tước (1)

Chương 530: Luyện nô Vương tước (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chi Ni Nhã từ trước khi Phương Tín tiến vào trong Thế giới Nội tráo đã đem chuyện tình nàng an bày hắn vào trong Thánh Thập Tự Quân nói cho Phó Thư Bảo biết. Chỉ là hắn không ngờ tới, tốc độ của Phương Tín lại nhanh đến như vậy, sớm như vậy liền tìm đến được Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành.

Diện mạo của Phương Tín cũng không có bao nhiêu biến hóa, thời điểm hắn cỡi xuống mũ giáp chiến sĩ của Thánh Thập Tự Quân, Phó Thư Bảo liền nhìn thấy được khuôn mặt mà hắn phi thường quen thuộc. Phương Tín ngay từ lúc còn ở Học viện Lực sĩ Hồ Thành đã liền đi theo hắn, một đường đi tới, cũng đã từ một gã thiếu niên biến thành một gã nam nhân rồi. Trên mép có thêm một chòm râu nhàn nhật khiến cho hắn tăng thêm vài phần khí tức trưởng thành. Ánh mắt so với trước kia kiên nghị hơn, làm cho người ta có một loại cảm giác cơ trí, giao hoạt.

- Thiếu gia, cuối cùng cũng gặp lại người rồi!

- Phương Tín, lúc Hồ Giang Phong nói có người muốn gặp ta, ta đã mơ hồ đoán được là người rồi!

Vừa mới chào nhau một câu, hai gã tiểu nam nhân vừa mới đi vào hàng ngũ nam nhân liền ôm chặt nhau một cái. Tình cảm giữa Phó Thư Bảo và Phương Tín chính là loại tình cảm huynh đệ thân thiết. Trong số những người bên cạnh Phó Thư Bảo, thì tình cảm huynh đệ giữa hắn cùng với Phương Tín cũng là loại tình cảm thâm trọng nhất.

Sau khi trò chuyện tán gẫu vài câu, Phương Tín bắt đầu nói vào chính sự.

Ta có ba tin tức tình báo quan trọng cần nói. Thứ nhất, Nữ Hoàng Tú Ngọc hiện tại đã bị Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình khống chế rồi. Tú Quốc hiện tại tương đối hỗn loạn, nhưng mà Hậu Thổ Thành của chúng ta có Vương tước Định Thiên tọa trấn, hơn nữa Vương tước Thái Bình và Vương tước Thanh Dật bởi vì nóng vội muốn chinh phục Thế giới Nội tráo, cho nên bọn hắn cũng không rảnh đi đối phó với thế lực Hậu Thổ Thành chúng ta. Hiện tại Hậu Thổ Thành phát triển rất ổn định, không có gì phải lo lắng.

Phó Thư Bảo khẽ gật đầu, nói:

- Tin tức tình báo thứ hai là gì?

- Thông đạo mà chúng ta tiến vào là thông đạo do Thần Thông Bàn xây dựng nên. Thần Thông Bàn này là do Thiên Không Nữ Thần luyện chế ra. Một bộ phận đặt bên trong Thiên Tháp Sơn của Thế giới Nội tráo, một bộ phận đặt trong hầm ngầm bí mật bên dưới Thần Miếu Thánh Thập Tự Sơn. Thánh An Na chính là thông qua thông đạo của Thần Thông Bàn để đi vào Thế giới Nội tráo.

Phó Thư Bảo lại gật đầu:

- Nói tin tức tình báo thứ ba đi.

Phương Tín nói:

- Thời điểm ta đi đến đây, thì Nữ vương Băng Oánh của Quy Vân Quốc đã dẫn theo một đám thị nữ cùng với một cái thùng gỗ lớn đi vào trong lều trung quân của Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình. Mà trước đó, tin tức tình báo mà ta nhận được chính là hai vị Vương tước muốn dẹp yên cả Quy Vân Quốc. Bởi vì bên trong thủ vệ nghiêm mật, cho nên ta và người của ta cũng không cách nào tiếp cận được lều trung quân của hai vị Vương tước. Nhưng mà ta đoán rằng, Nữ vương Băng Oánh nhất định là dâng tặng lễ vật cho hai vị Vương tước, là muốn dùng lễ vật cực kỳ quý trọng để đổi lấy sự sinh tồn của Quy Vân Quốc!

Phó Thư Bảo đột nhiên cười ha ha:

- Lần này thì người đoán sai rồi!

Phương Tín ngạc nhiên nói:

- Ta đoán sai à? Không thể nào! Ta nghe nói là bên trong cái thùng gỗ lớn kia chính là một mỹ nữ tuyệt thế. Ngoại trừ cái này ra, sau đó Băng Oánh còn dâng lên ấn tỹ, bản đồ lãnh thổ của Quy Vân Quốc cùng với một vài bảo bối, Luyện Lực Khí vô giá nữa. Đây chính là dâng tặng lễ vật, làm sao lại sai được?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cái này cũng không phải là dâng tặng lễ vật, mà là cấp cho Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình một cái bẫy rập! Ta dám khẳng định, mỹ nhân tuyệt sắc bên trong cái thùng gỗ lớn kia không phải là ai khác, khẳng định chính là Thánh An Na. Người nghĩ thử xem, Băng Oánh một phen đem Thánh An Na đưa qua, đối diện với mỹ sắc, thời điểm muốn làm chuyện tốt, hai vị Vương tước khẳng định là sẽ triệt thoái các thị vệ xung quanh lều trung quân. Có lẽ bọn họ sẽ giữ lại một vài thị vệ tinh nhuệ nhất mai phục bên cạnh hay dưới lòng đất này nọ, nhưng mà, Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ của Thánh An Na cũng không phải là kẻ ngồi không. Một mình một ám, sự phối hợp như vậy, Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình tuy rằng đặt mình vào trong sự bảo hộ của trăm vạn đại quân, nhưng mà Thánh An Na lại dùng thủ đoạn của nàng ta ở bên trong trăm vạn đại quân của bọn họ tạo nên một cái nhà giam ẩn hình, hai lão sắc quỷ kia khẳng định là xong đời rồi!

Phương Tín chỉ là nói lên suy đoán của hắn, hắn vốn dĩ cũng không có chính mắt nhìn thấy, cũng không hề nghe qua người thứ ba khác nói lại, nhưng mà Phó Thư Bảo lại giống như là tận mắt nhìn thấy vậy, đem tất cả tình huống cũng đều nói ra rõ ràng, hơn nữa lại hoàn toàn ăn khớp.

- Thiếu gia, dựa theo thuyết pháp này của người, chẳng lẽ Thánh An Na muốn bắt giữ Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình, hoặc là, trực tiếp kết liễu tính mạng của hai người bọn họ, để cho trăm vạn đại quân không công tự phá sao?

Phương Tín nghi hoặc nói.

- Sẽ không đâu! Thánh An Na sẽ không làm thương tổn gì Vương tước Thái Bình và Vương tước Thanh Dật, cũng sẽ không giam giữ bọn họ!

- Như vậy... Nàng ta đã hao phí tâm cơ làm ra nhiều chuyện như vậy rồi, lại là một chút ưu đãi cũng đều không có, như vậy có thể hay không?

Phương Tín càng hoang mang hơn.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói:

- Thánh An Na sẽ không giết, không bắt giữ bọn họ, nhưng mà cũng không có nghĩa là nàng ta không có thủ đoạn nào khác. Ta kết luận, thời điểm chúng ta đang nói chuyện này, thì Vương tước Thái Bình và Vương tước Thanh Dật đang nằm bên trong luyện đỉnh của Thánh An Na, hưởng thụ quá trình cải tạo Vương tước biến thành Luyện nô a!

Phương Tín nhất thời hiểu được. Mà sự kính sợ của hắn đối với Phó Thư Bảo nhất thời cũng tăng lên một độ cao chưa từng có.

Chỉ dựa vào một chút ít manh mối hữu hạn trong lúc nói chuyện liền có thể nhìn thấu rõ ràng tất cả mọi chuyện, cái này cần có trí tuệ như thế nào cơ chứ?

o0o

Giờ phút này, quả thật giống như những gì Phó Thư Bảo dự đoán, bên dưới Thiên Tháp Sơn, bên trong lều trung quân nằm giữa trăm vạn đại quân, cảnh tượng vô cùng quỷ dị.

Cái luyện đỉnh màu đen đã được phóng to lên đến trình độ có thể chứa đựng được thân thể mập mạp của hai vị Vương tước. Thân thể của bọn họ cùng với một đồng lớn linh tài cũng đã bị nhét vào bên trong luyện đỉnh, tiếp nhận quá trình cải tạo Vương tước thành Luyện nô.

Luyện nhân, chính là kỹ thuật Luyện Lực sĩ cao thâm nhất. Loại kỹ thuật như vậy, sớm đã thất truyền từ lâu. Nhưng mà đối với Thánh An Na đến từ Thời đại Khởi Nguyên mà nói, cũng là vô cùng dễ dàng, đơn giản thoải mái.

Lúc này Nguyên Tổ Chi Hỏa của Thánh An Na đang thiêu đốt mãnh liệt. Cũng không chỉ có trên hai tay của nàng, mà thậm chí toàn bộ thân thể của nàng cũng đều lâm vào một mảnh Nguyên Tổ Chi Hỏa. Nguyên Tổ Chi Hỏa của Thánh An Na so với những Nguyên Tổ Chi Hỏa khác hoàn toàn bất đồng. Bên trong chính là một màu đen như mực, mà bên ngoài thì là một mảnh trắng như tuyết. Nguyên Tổ Chi Hỏa như vậy, liền giống như là vàng sáng thông đạo thời điểm thông đạo Thần Thông Bàn mở ra vậy.

603. Chương 530: Luyện Nô Vương Tước (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 530: Luyện nô Vương Tước (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tu vi lực lượng của Thánh An Na chính là Hỗn Nguyên lực. Chung cực áo nghĩa của Hỗn Nguyên chính là Quang minh cùng với Hắc ám. Quang minh tượng trưng cho sinh dưỡng, mà Hắc ám thì tượng trưng cho Tử vong. Cũng có thể lý giải thành sự sinh tồn sinh sản cùng với tử vong hủy diệt của vạn vật. Đây chính là hai Nguyên lớn nhất cuối cùng của vũ trụ, chính là Hỗn Nguyên lực. Bởi vậy Hỗn Nguyên lực tượng trưng cho Quang minh cùng với Hắc ám diễn hóa ra thành nguyên tố, liền tự nhiên có được hiện tượng Quang minh cùng với Hắc ám đồng thời tồn tại rồi.

Nguyên Tổ Chi Hỏa như vậy, dùng để luyện chế hai gã Vương tước một bụng tửu sắc mà nói, kỳ thật là đại tài tiểu dụng, dùng dao mổ trâu mà giết hai con gà con!

Băng Oánh đứng ở gần cửa ra của lều trung quân, lẳng lặng nhìn vào. Bên trong ánh mắt của nàng tràn ngập sự kinh sợ. Tuy rằng nàng ta ở phần lớn trình độ mà nói là đã đứng bên cạnh của Phó Thư Bảo, bất luận là trong suy nghĩ hay khi làm việc, cũng đều lo lắng cho Phó Thư Bảo một chút. Nhưng mà nàng đối với Thánh An Na thủy chung vẫn là tràn ngập sự kinh sợ, chịu sự ảnh hưởng thật lớn của Thánh An Na. Dù sao tu vi lực lượng hiện tại của nàng cũng là thông qua những thủ đoạn đặc thù của Thánh An Na mà tăng lên một khoảng lớn, Quy Văn Quốc cũng cần có sự thủ hộ của Thánh An Na... Nên những cái này, nàng cũng phải đối mặt với nó.

Tứ Đại Thiên Không kỳ sĩ giống hệt như bốn pho tượng đứng thẳng ở bốn góc lều, ánh mắt không chớp một cái, biểu tình cứng nhắc. Thân thể của bọn họ giống hệt như một tháp đá vậy, cũng không có chút nhúc nhích nào cả, cảm giác như không có cử động vậy, giống như bọn họ đã đứng vững ở nơi này cả ngàn vạn năm qua vậy. Nhưng mà nếu như lúc nào có người nào đó xâm nhập vào nơi này, như vậy bọn họ sẽ lập tức trong trạng thái kia tỉnh lại, dùng thế lôi đình mà giết chết ngay kẻ xâm nhập!

Quả thật đúng như những gì Phó Thư Bảo phán đoán, cái lều trung quân lớn này tuy rằng nằm trong sự bảo hộ của trăm vạn đại quân, nhưng mà chất cũng giống như một cái lồng giam ẩn hình vậy. Ở bên trong

cái không gian hữu hạn này, Thánh An Na mới chính là chúa tể của hết thảy mọi thứ, chứ không phải là Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình.

Phốc!

Một thanh âm quỷ dị vang lên. Quang hoa hắc bạch song sắc giống như thủy ngân không ngừng đổ thẳng xuống mặt đất. Luyện đỉnh thuần một màu tối đen một nhiên rung động lên, rất nhanh sau đó liền dừng lại. truyện copy từ

Thánh An Na thần nhiên thu hồi lại Nguyên Tổ Chi Hỏa, xoay người đứng lên. Hai tay của nàng khê phẩy một cái, hai vị Vương tước nhất thời từ bên trong luyện đỉnh huyền phù bay lên.

Bịch bịch!

Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật bị Thánh An Na thô lỗ ném thẳng xuống mặt đất. Đau đớn do từ trên không trung rơi thẳng xuống mặt đất cùng với sự chấn động mạnh để cho hai lão nam nhân từ trong hôn mê tỉnh lại.

Ánh mắt của Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật trước tiên cũng không có xem lại xem chính mình có bị thương tổn gì hay không, mà là đồng thời nhìn chăm chăm về phía Thánh An Na. Ánh mắt của Thánh An Na đảo qua trên người hai vị Vương tước, bộ dạng cao cao tại thượng, khí thế mạnh mẽ lẫm nhẫm. Trong miệng nàng cũng vang ra một thanh âm hừ nhẹ:

- Hừ!

Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật nhất thời cuống quýt từ trên mặt đất đứng lên, phủ phục dưới chân của Thánh An Na.

- Tham kiến chủ nhân... chủ nhân...

Hai vị Vương tước quỳ hai chân xuống, bộ dáng tỏ mạnh của không dám, thân thể khê run rẩy nhẹ nhàng, phô bày ra bộ dáng sợ hãi cùng yếu đuối vô cùng.

- Ha ha ha...

Thánh An Na ngửa đầu lên cười to.

Thời điểm này Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật mới dám hơi chút ngẩng đầu lên, nhìn về phía vị chủ nhân trước mặt của bọn họ. Ánh mắt của bọn họ chính là nhìn từ dưới lên trên. Chính vì ở góc độ như vậy, mới khiến cho bọn họ vừa nhìn liền hoàn toàn thấy được tất cả những phong cảnh nằm giữa hai chân của Thánh An Na. Đám hoa cỏ màu vàng óng cùng với mảnh đất xinh đẹp được đám hoa cỏ vàng óng kia bao phủ, bộ dáng phi thường màu mỡ, phi thường no đủ, hút người đến cực điểm.

Nhưng mà giờ phút này bọn họ cũng không còn chút nào suy nghĩ không an phận nữa, đột nhiên phát hiện ra chính mình cũng không dám nhìn những thứ đó nữa, vội vàng cuống quýt cúi đầu xuống, đỉnh đầu gần như chạm sát mặt đất vậy.

- Các người còn nhớ các người là ai không?

Thánh An Na nhàn nhạt nói.

Vương tước Thái Bình khiêm tốn nói:

- Nhớ rõ, chủ nhân của ta! Ta là Vương tước Thái Bình của Tú Quốc!

Vương tước Thanh Dật cũng khiêm tốn nói:

- Nhớ rõ, chủ nhân của ta! Ta là Vương tước Thanh Dật của Tú Quốc!

- Như vậy, Liên quân trăm vạn đại quân của các người, sẽ nghe ai chỉ huy?

Thánh An Na lại nhẹ nhàng bình thản hỏi.

Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình đồng thời đáp:

- Đương nhiên là nghe chủ nhân ngài chỉ huy!

- Ha ha ha...

Không hề mất một binh một tốt, Thánh An Na đã dùng thủ đoạn của nàng không chế một chi trăm vạn đại quân! Nàng lực như vậy, tâm kế như vậy, trên người có mấy người so sánh nổi?

- Ngày mai hai người các ngươi tuyên bố ra ngoài, đã đạt thành hiệp nghị hòa bình với Quy Vân Quốc, sau đó để ít tướng lãnh quan trọng, cùng với đám Vương tôn quý tộc các quốc gia từng nhóm lần lượt đi đến Quy Vân Cung, ta sẽ thưởng cho bọn chúng!

Vương tước Thái Bình cùng với Vương tước Thanh Dật không chút nào do dự, ngay lập tức gật đầu, nói:

- Hết thấy đều dựa theo phân phó của chủ nhân mà làm!

Trong lòng Băng Oánh đột nhiên rung mình một cái. Nàng ta đã hiểu được mục đích Thánh An Na muốn để cho các tướng lãnh quan trọng của Liên quân, cùng với các Vương tôn quý tộc các quốc gia lần lượt từng nhóm đi vào Quy Vân Cung. Nàng ta sẽ làm ra chuyện tình giống như vừa rồi vậy, một phen đem toàn bộ đám người kia tiến hành luyện chế lại, biến thành những Luyện nô tuyệt đối nghe theo mệnh lệnh của nàng ta. Thời điểm đó, khả năng nắm trăm vạn đại quân trong tay nàng sẽ đạt đến mức độ không chút phản kháng!

Đến thời điểm đó, Vương tước Thanh Dật cùng với Vương tước Thái Bình cũng sẽ không còn chút giá trị lợi dụng nào nữa, vận mệnh của bọn họ, một chút cũng không khó đoán.

- Băng Oánh, ngươi sẽ phản bội ta không?

Thánh An Na đột nhiên hỏi.

Băng Oánh cuống quýt thu hồi lại suy nghĩ, cúi đầu đáp:

- Hồi bẩm Thánh chủ, Băng Oánh vĩnh viễn sẽ không bao giờ phản bội Thánh chủ!

- Tốt lắm! Ta chẳng qua là đề tỉnh ngươi một chút mà thôi. Quan hệ giữa ngươi và Phó Thư Bảo rất đặc thù, cũng từng trải qua mấy lần phong lưu, ta chỉ sợ ngươi nhất thời hồ đồ, bị tiểu tử kia lừa gạt, làm ra chuyện tình có lỗi với ta. Đến lúc đó... ngươi sẽ giống như bọn họ, có hiểu ý ta hay không?

Lưng Băng Oánh đột nhiên lạnh lẽo một mảnh.

Biến thành một Luyện nô không có linh hồn, hết thấy cũng đều bị điều khiển, như vậy sinh mệnh còn có ý nghĩa gì nữa chứ?

Nhưng mà càng khủng bố hơn nữa chính là, thời điểm đó, thậm chí ngay cả việc muốn chết, cũng không phải do mình làm chủ nữa rồi!

Đối mặt với sự uy hiếp cùng với đe dọa như vậy, Băng Oánh cũng đột nhiên hiểu được, nàng ta cũng không phải đang làm việc với một đầu độc xà, mà là đang làm việc với một đầu ác ma tràn ngập dã tính cùng với tà ác!

Một chút tâm tư cảm tạ ân đức lúc trước trong lòng nàng, hiện tại đã biến mất sạch sành sanh rồi!

604. Chương 531: Kế Hoạch Khôi Phục

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 531: Kế hoạch khôi phục

Sau khi nói hết tin tức tình báo ngoại giới cho Phó Thư Bảo, Phương Tín cũng không có lưu lại Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành. Chức trách của hắn là đi thu thập cùng với tổng hợp lại tin tức tình báo, trong khả năng sớm nhất có thể giao lại cho Phó Thư Bảo, đây chính là giá trị để hắn tồn tại, cũng là sứ mệnh của hắn.

Trong hai ngày sau khi Phương Tín rời đi, Phó Thư Bảo cũng đều thường xuyên đi lại giữa Thần Miếu cùng với Sinh chi Không gian Trữ vật. Ở bên trong Thần Miếu hắn xử lý chuyện tình của Quân đoàn, làm bạn với ba nàng nữ nhân. Đương nhiên, trong khoảng không gian hữu hạn này cũng khó có khả năng quá mức gần gũi với bà ba Hồ Nguyệt Thiên được. Điều này khiến cho hồ ly tinh trong khoảng thời gian này oán khí ngập trời, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Lúc ở trong Sinh chi Không gian Trữ vật, hắn chủ yếu là tu luyện, dùng phương thức luyện hóa phân thân lực lượng tiến hành tu luyện. Có đôi khi hắn cũng lên nhìn trộm Mỹ nhân ngư tắm rửa. Bình thường tại thời điểm đó, hắn sẽ đem Đan Thư Thần Thú đuổi đi, một mình hưởng thụ buổi đại tiệc thị giác.

Năng lực học tập của Hữu Nãi Ngư quả thật phi thường kinh người, trước sau không đến thời gian ba ngày, nàng ta đã nắm giữ được một vài câu nói ngôn ngữ Tú Quốc cơ bản rồi, có thể nói ra từng câu từng chữ phi thường rõ ràng. Có cả một số từ ngữ mà ngay cả người bản thổ Tú Quốc cũng không có khả năng nói tốt bằng nàng nữa.

Thành tích như vậy, nguyên nhân một phần đúng là do Đan Thư Thần Thú có cách giảng dạy, tư liệu dạy học phong phú, mà phần lớn cũng là do điều kiện của chính bản thân Hữu Nãi Ngư nữa. Cả hai cái kết hợp với nhau, nói vậy mất thêm thời gian không bao lâu nữa, thì Hữu Nãi Ngư đã có thể dùng ngôn ngữ Tú Quốc mà đọc sách được rồi. Còn giao tiếp nói chuyện gì đó, khẳng định là không thành vấn đề.

Trong lúc Phó Thư Bảo đang tu luyện và chơi gái, thì thế giới bên ngoài cũng đã dựa theo quỹ đạo đã định sẵn mà vận chuyển. Thánh An Na đem tất cả các tướng lãnh quan trọng của Liên quân, cùng với đám Vương tôn quý tộc các quốc gia nhất nhất luyện hóa, khống chế chặt chẽ trong tay mình.

oOo

Sáng sớm hôm nay, sau khi Phó Thư Bảo tu luyện xong, lại cùng với Hữu Nãi Ngư bắt đầu chơi đùa:

- Cái này là cái gì?
- Là chuối!
- Người có thích ăn chuối hay không?
- Không thích ăn chuối, ta thích ăn cá!
- Như vậy, cái này lại là cái gì?
- Dưa chuột!
- Người thích ăn dưa chuột hay không?
- Ta không thích ăn dưa chuột, ta thích ăn cá!
- Cá, cá, cá... Cá con mẹ người! Đúng là đầu đất a!

Bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, Phó Thư Bảo chạy theo dụ hoặc, à không, là dạy dỗ Hữu Nãi Ngư. Hắn tạm thời thay thế thân phận thầy giáo của Đan Thư Thần Thú, một bên giảng dạy ngôn ngữ Tú Quốc cho Hữu Nãi Ngư, một bên khảo nghiệm năng lực của nàng. Tuy rằng nội dung học tập cùng với khảo nghiệm tuyệt đối là nội dung thấp kém, nhưng mà năng lực của Hữu Nãi Ngư lại vẫn là rất giật mình. Nàng ta tựa hồ có thiên phú độc đáo trong học tập ngôn ngữ. Chỉ trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi, nàng ta không chỉ có thể sử dụng ngôn ngữ Tú Quốc cùng hắn trao đổi, còn có thể viết được văn tự nữa.

- Được rồi! Chúng ta tiến vào trình tự kế tiếp!
- Phó đại ca, là trình tự gì nữa chứ? Chuối cùng với dưa chuột này nọ kia, không cần kiểm tra nữa đâu, ta đều biết cả rồi!
- ...

Hữu Nãi Ngư cũng không có ngốc, tựa hồ như thật hiểu biết tâm lý xấu xa của Phó Thư Bảo vậy. Nàng cười ha hả không ngừng, hai hàng răng trắng muốt xinh đẹp trong sáng, tựa như một chuỗi trân châu xinh đẹp vậy.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, có chút cảm giác tâm viên ý mã. Nụ cười sáng lạn của Hữu Nãi Ngư lại tràn ngập cảm giác phấn chấn vui vẻ, thật rất câu dẫn người khác a! Hắn đem tất cả một đồng lớn loạn thất bát tao như là chuỗi, đưa chuột này nọ ở trên bàn đều thu hồi hết. Sau đó hắn lại tiếp tục lấy ra cuộn quyển trục da thú lấy được từ bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc kia đặt lên trên mặt bàn.

Một khi Hữu Nãi Ngư đã có thể trao đổi bình thường với nhau, như vậy liền tới lúc tiếp tục hỏi han, nhằm khôi phục lại trí nhớ của nàng rồi.

- Người là do ta cứu ra từ bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc. Cũng là ta đã khởi động Ấn kích hoạt trên người của người, giúp người tỉnh lại. Lúc ấy ta còn ở bên cạnh người tìm được cuộn quyển trục da thú này. Người xem kỹ nó xem, người có thể nhớ được cái gì không?

Hữu Nãi Ngư khẽ cúi đầu xuống nhìn cẩn thận chăm chú quan sát quyển trục da thú một hồi. Nửa ngày sau, nàng mới ngẩng đầu lên:

- Phó đại ca, đây là bản vẽ của Tiếp Dẫn Chi Thuyền a!

- Đúng đúng đúng!

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời kích động một mảnh:

- Đây chính là bản vẽ của Tiếp Dẫn Chi Thuyền, người nhớ được cái gì rồi à?

- Không có a! Trên đây không phải đã viết rõ ràng rồi sao? Tiếp Dẫn Chi Thuyền, bốn chữ thật lớn đây này!

Hữu Nãi Ngư vô cùng nghiêm túc nói.

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ ngây người tại đương trường. Trong nháy mắt này, hắn phảng phất như là già đi mười tuổi vậy, không, phải là năm mươi tuổi!

- Thật là! Người ta vừa tỉnh lại liền chỉ nhìn thấy người! Cái gì mà quan tài Huyền Băng Ngọc, cái gì mà quyển trục da thú, còn có cái gì mà Ấn kích hoạt nữa, người ta toàn bộ đều không nhớ nổi! Người còn muốn ta nhớ lại cái gì nữa?

- Người có biết người quan trọng đến mức nào không? Quên đi! Nói những chuyện tình này với người chẳng khác nào đàn gảy tai trâu cả! Người nhìn lại cái Ấn kích hoạt này xem, biết đâu lại có thể nhớ ra cái gì?

Vừa nói, Phó Thư Bảo vừa nâng tay phải lên ngang với trước mặt của Hữu Nãi Ngư. Một đám Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lẳng lặng thiêu đốt lên. Ở chính giữa ngọn hỏa diễm, rõ ràng có ba cái Lực Chi Phù Văn do hắn dùng Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực ngưng luyện mà thành. Cả ba cái Lực Chi Phù Văn lấy hình thức quấn bên với nhau, hình thành nên một cái ấn ký lớn cỡ đầu ngón tay. Đây chính là Ấn kích hoạt mà Phó Thư Bảo phục chế lại, vật tham chiếu cũng là Ấn kích hoạt nằm trên cái mông tuyết trắng của Hữu Nãi Ngư theo như ký ức của hắn.

Nhìn thấy Ấn kích hoạt, vẻ mặt của Hữu Nãi Ngư nhất thời đột nhiên biến đổi. Nàng nhìn thấy Ấn kích hoạt ngưng luyện ra ở bên trong lòng bàn tay của Phó Thư Bảo, trong nhất thời đúng là một bộ dáng trừng mắt há hốc miệng, tâm thần hoảng sợ.

Một bộ dáng hoảng sợ khó hiểu kỳ diệu như vậy, không thể nào tránh thoát khỏi sự quan sát nhạy cảm của Phó Thư Bảo. Trong lòng hắn âm thầm nói:

- Chẳng lẽ cái Ấn kích hoạt này khiến cho Hữu Nãi Ngư nhớ tới cái gì hay sao? Thật tốt quá, rốt cuộc cũng tìm ra chỗ đột phá rồi!

Chẳng qua, thời điểm này Phó Thư Bảo cũng không có sót ruột hỏi xem Hữu Nãi Ngư đã nhớ ra chuyện gì, mà là tiếp tục duy trì cái Ấn kích hoạt nằm bên trong Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa kia, để cho Hữu Nãi Ngư có thời gian cùng với không gian quan sát, ngẫm nghĩ cùng với nhớ lại.

Khoảng chừng nửa ngày sau, Hữu Nãi Ngư đột nhiên ngẩng đầu lên:

- Phó đại ca, ta tựa hồ như nhớ ra được chút gì đó...

- Nhanh nói cho ta biết, người đã nhớ được cái gì?

Phó Thư Bảo nhất thời sốt ruột nói.

Nếu như Hữu Nãi Ngư chỉ đơn thuần như vậy xuất hiện, mấy thứ như Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp này nọ gì đó, hắn cũng có thể xem như không quan trọng, nhưng mà duy nhất là bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc của Hữu Nãi Ngư lại có thêm một cái quyển trục bản vẽ của Tiếp Dẫn Chi Thuyền, cái này liền có mối liên quan chặt chẽ với hắn rồi. Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà hắn chờ đợi mãi vẫn không xuất hiện, mà tình huống hiện tại đã vượt qua khoảng thời gian mà Thánh An Na cùng với Mặc Lan Lý Sự từng dự định rồi. Đủ các loại nguyên nhân cộng vào, không thể không khiến hắn sốt ruột được.

Trên thực tế, tình huống hiện tại Phó Thư Bảo gặp phải cũng không phải là chuyện tình Tiếp Dẫn Chi Thuyền chậm chạp không chịu xuất hiện, mà là còn phải đối phó với áp lực cực đại do Thánh An Na mang đến. Sau khi khống chế được Vương tước Thanh Dật và Vương tước Thái Bình, Thánh An Na hiện tại đã không còn là Thánh An Na giống như trước đây nữa. Nàng ta đã có được một thực lực khủng bố hoàn toàn có thể không thêm để ý đến Quân đoàn Luyện Ngục một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng nắm trong tay hắn nữa.

Điều mà hắn phải lo lắng, cũng không chỉ có sự an nguy của chính bản thân hắn, mà còn có sự an nguy của ba nàng nữ nhân của hắn, còn có an nguy của mấy ngàn thủ hạ của hắn.

- Ta tựa hồ như vừa nhớ lại cái gì đó, rồi lại... quên mất rồi!

Nhăn mày nhú mặt suốt nửa ngày, cuối cùng Hữu Nãi Ngư mới nói ra câu này.

Trước mặt Phó Thư Bảo nhất thời tối sầm, thiếu chút nữa là tức quá hôn mê luôn rồi:

- Người phải nhớ lại, không nhớ cũng phải nhớ! Nhất định phải nhớ lại cho ta!

Hữu Nãi Ngư làm ra bộ dáng nghiêm túc suy nghĩ, nhưng mà vừa mới cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu, nói:

- Thật xin lỗi, Phó đại ca! Ta thật sự không nhớ nổi a! Vừa rồi trong đầu ta chỉ là thoáng hiện lên một vài hình ảnh mơ hồ mà thôi! Ta căn bản là không thể nào nhớ nổi được!

Xúc động sẽ không làm được gì cả! Đạo lý như vậy, Phó Thư Bảo tự nhiên biết rõ. Hắn hít mạnh một hơi thật sâu, đem sự lo lắng, bất mãn trong lòng, cùng với những thứ làm ảnh hưởng đến sự phán đoán của hắn toàn bộ áp chế xuống hết. Sau khi suy nghĩ một chút, hắn đột nhiên nghĩ đến một biện pháp:

- Ta còn có một biện pháp giúp người khôi phục lại trí nhớ! Người có muốn khôi phục lại trí nhớ hay không?

Hữu Nãi Ngư gật gật đầu:

- Trí nhớ của một người chính là thứ phi thường quý giá, ta đương nhiên là muốn rồi!

Dừng lại một chút, hắn có chút sốt ruột, nói:

- Phó đại ca, người nghĩ ra biện pháp gì vậy? Nhanh nói cho ta biết!

Phó Thư Bảo cũng không chút vội vàng, chậm rãi nói:

- Không cần sốt ruột, cái biện pháp này... có lẽ sẽ khiến cho người cảm thấy xấu hổ a!

Trong lúc nói chuyện, tầm mắt của hắn không nhìn được lên lút dừng lại trên cặp ngọc nữ phong cao ngất trước ngực Hữu Nãi Ngư.

Hữu Nãi Ngư căn bản là chẳng hề chú ý đến những chi tiết này, nàng chỉ cấp bách muốn biết biện pháp khôi phục trí nhớ mà thôi. Bộ dáng nàng có chút sốt ruột, có chút cấp bách, nói:

- Cái gì gọi là xấu hổ? Ta không biết cái mà các người gọi là xấu hổ là cái gì! Tóm lại, ta không sợ bất cứ cái gì mà xấu hổ kia đâu! Phó đại ca, đừng có mà thừa nước đục thả câu nữa, mau nói ra đi!

Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu được, vị Mỹ nhân ngư trước mắt này cũng không phải là một nhân loại hoàn chỉnh, mà là một loại tồn tại thần kỳ vượt quá tưởng tượng. Ngay cả chuyện tình như lửa lò thân thể của nàng, nàng cũng có thể không chút cố kỵ làm được. Lúc trước thời điểm sau khi nàng ở đầm nước ăn cá

liền để mặc cho hắn nhìn trọn vẹn thân thể của nàng liền có thể nhìn ra được. Trên người của nàng chẳng hề có một mảnh vải che thân, nhưng mà khi đối diện với ánh mắt của hắn, ánh mắt của nàng vẫn là thản nhiên, hồn nhiên như vậy, không có một chút ngượng ngùng nào cả, chứ đừng nói đến cái gì mà xấu hổ này nọ.

Như vậy xem ra, sự lý giải của Mỹ nhân ngư đối với xấu hổ cũng không giống như sự lý giải của những nữ nhân bình thường. Như vậy thì kế hoạch của hắn cũng có thể không chút lo lắng mà thực hiện rồi.

- Ha ha... như vậy à? Thật tốt quá! Biện pháp mà Phó đại ca của người nghĩ đến à? Kỳ thật rất đơn giản, chính là tái hiện lại cảnh cũ, lặp lại tình tiết!

Đây chính là biện pháp mà Phó Thư Bảo nghĩ đến.

- Ách! Là có ý gì?

Mỹ nhân ngư đối với từ ngữ mới mà Phó Thư Bảo vừa mới nói ra hiển nhiên là không hiểu.

Phó Thư Bảo mỉm cười nói:

- Là như vậy, ta sẽ đem người trở về bên dưới kênh đào ngầm, đem người đặt lại bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc! Án! Ta còn sẽ dùng tay ta gắn lên trên người một cái Án kích hoạt nữa! Đương nhiên, cái Án kích hoạt này là đồ giả thôi, cũng sẽ không làm cho người bị hôn mê!

- Chính là, ở trên móng của ta sao?

Hữu Nãi Ngư đột nhiên hỏi.

- Ha ha ha...

Người thật sự rất thông minh! Đương nhiên rồi, Án kích hoạt cần phải đặt lại đúng vị trí như ban đầu vậy! Người không ngại chứ?

- Có gì mà ngại chứ? Ta đương nhiên là không ngại rồi! Chúng ta mau đi thôi!

Hữu Nãi Ngư tựa hồ cũng không thêm nghĩ đến việc đem Án kích hoạt gắn lên trên cặp móng trắng tuyết của nàng là lại tình cảnh như thế nào, cho nên chẳng thêm để ý. Nàng một bên nắm chặt bàn tay của Phó Thư Bảo, bộ dáng sốt ruột vô cùng tựa hồ là muốn nói với Phó Thư Bảo, việc này nếu như không lập tức đi làm, nàng sẽ khó chịu chết đi mất.

Lúc này Phó Thư Bảo chỉ trong khoảnh khắc tựa hồ như từ mười tuổi biến thành năm mươi tuổi, lúc này lại bị bàn tay nhỏ bé mềm mại của Hữu Nãi Ngư nắm lấy tay, hắn lại lập tức như trẻ lại, trong khoảnh khắc biến thành một thiếu niên xuân sắc chỉ vừa mới mười tám tuổi, quay trở lại những năm tháng tràn ngập tình lực cùng với tình cảm mãnh liệt, có một trái tim không ngừng xôn xao bất định.

oOo

Bên dưới Địa Hạ Cảng Khẩu là một mảnh yên tĩnh. Trụ năng lượng ở xa xa vẫn là một tồn tại giống hệt như là Thần tích vậy, phát ra vô số quang mang vô tận, cực kỳ mạnh mẽ chiếu sáng toàn bộ thế giới dưới lòng đất thâm thúy mà rộng lớn.

Dòng kênh đào ngầm bên dưới vẫn như cũ ào ạt tuôn chảy. Dòng nước lạnh lẽo vẫn không ngừng va chạm với hai bên bờ, bắt đầu khởi động, phát ra thanh âm ào ào miên man.

Phó Thư Bảo mang theo Hữu Nãi Ngư đi tới địa điểm lúc trước hắn nhảy xuống nước.

- Không xong! Ta còn chưa có luyện chế Phân Thủy Trấn Băng Phù, không thể xuống nước được!

Phó Thư Bảo tự mình dội một chậu nước lạnh. Vừa rồi bởi vì quá kích động cộng thêm tâm linh xôn xao của tuổi trẻ, làm sao còn nghĩ đến chuyện tình như là Phân Thủy Trấn Băng Phù vậy?

Hữu Nãi Ngư cười khanh khách, nói;

- Thật là! Cái thứ đồ chơi đó dùng làm gì? Có ta ở đây, có dòng nước nào mà không thể đi xuống chứ?

Phó Thư Bảo đem tầm mắt chuyển dời lên trên người của Hữu Nãi Ngư. Đúng vậy! Trước mắt gần không phải chính là một Mỹ nhân ngư sao? Thân là Nhân Ngư, cái bản lĩnh phân thủy, lặn nước này nọ, nhân loại làm sao có thể so sánh được chứ?

- Được rồi! Ôm chặt thắt lưng của ta, ta mang ngươi xuống dưới!

Hữu Nãi Ngư nhàn nhạt nói.

Phó Thư Bảo liền phốc một tiếng, áp người vào người nàng, hai tay vòng qua ôm chặt cái eo thon nhỏ của Hữu Nãi Ngư. Vừa cầm vào tay là một mảnh sắc khoái. Cảm giác trơn nhẵn, tinh tế giống như chạm vào một món tơ lụa cực phẩm vậy. Trong lòng kêu la sướng khoái một trận, đôi bàn tay tặc thủ của hắn không chút thỏa mãn, nhẹ nhàng dịch chuyển khỏi cái vòng eo nhỏ nhắn không xương, mà là dọc theo đường cong của vòng eo, chậm rãi trượt xuống, mạnh mẽ nắm chặt cặp mông của Hữu Nãi Ngư, tay trái một bên, tay phải một bên.

- Đi? Phó đại ca, ngươi đang làm gì vậy?

Hữu Nãi Ngư có chút nghi hoặc hỏi.

- Cái này... ta không biết bơi, phải nắm chặt ngươi, ta mới có cảm giác an toàn a. Như thế nào, địa phương này không thể cầm được à?

Phó Thư Bảo giả ngây giả ngốc nói. Một bên hai bàn tay hắn vẫn không ngừng tinh tế cảm thụ cảm giác tuyệt vời kia. Loại cơ hội này, ngàn năm khó gặp, chỉ có kẻ ngốc mới bỏ lỡ a!

- Đương nhiên là có thể cầm được rồi! Ngươi cầm chỗ nào tiện nhất thì cứ cầm đi! Ta chuẩn bị xuống nước đây!

Toàn thân Phó Thư Bảo ôm chặt lấy toàn thân của Hữu Nãi Ngư, nửa điểm khe hở cũng không lưu lại. Ngay thời điểm hắn vừa ôm chặt, Hữu Nãi Ngư đã vươn tay ra ôm lấy hắn, phốc một cái nhảy thẳng vào bên trong dòng nước chảy xiết của kênh đào.

Rào rào!

Bọt nước văng bắn ra tứ tung, bên dưới bộ váy dài màu trắng của Hữu Nãi Ngư đột nhiên xuất hiện một cái đuôi cá màu đỏ, rất nhanh bao trùm lên toàn bộ phần thân dưới của nàng. Dòng nước vốn dĩ đang chảy xiết đột nhiên như là ngưng đọng lại, hoàn toàn tĩnh lặng. Ngay sau đó, một cái lốc xoáy nước thật lớn đường kính ước chừng phải hơn mười thước đột nhiên hình thành, ôm theo Hữu Nãi Ngư và Phó Thư Bảo thuận thế đi thẳng xuống dưới.

605. Chương 532: Khôi Phục Trí Nhớ

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 532: Khôi phục trí nhớ

Hai lần trước đây đều là dùng Phân Thủy Trấn Băng Phù tách dòng nước ra, hình thành nên thông đạo xoáy nước, tiến vào bên trong kênh đào. Lần này đây, cho dù Phó Thư Bảo có Phân Thủy Trấn Băng Phù trong tay, sử dụng nó, cũng có vẻ vô lực. Bởi vì ở trước mặt của Hữu Nãi Ngư, hết thủy dòng nước cũng đều là mây bay cả. Cái đuôi cá của nàng nhẹ nhàng quẫy một cái, dòng nước khối băng này nọ hoàn toàn giống như là binh lính của nàng vậy, theo sự chỉ huy của nàng mà làm việc.

Thoải mái dễ dàng đáp xuống dưới đáy của dòng kênh ngầm, đi đến trước mặt khối băng cứng huyết sắc.

Cả quá trình này, Phó Thư Bảo căn bản là không nhất thiết phải ôm chặt người ta như vậy. Hắn thậm chí là còn có thể buông ra Hữu Nãi Ngư, cùng với người ta hạ xuống cước bộ, giẫm lên trên dòng nước đặc biệt

nghe theo lời chỉ huy của Hữu Nãi Ngư này, chậm rãi đi thẳng đến mục tiêu cả hần. Nhưng mà, hần cũng không có làm vậy, hai tay hần vẫn như cũ gắt gao ôm chặt cặp mông tuyết trắng của Hữu Nãi Ngư, cho tới bây giờ cũng không có một khắc lơ lửng.

Khiến cho hần than thở không thôi chính là, cái mà hần bắt lấy vốn dĩ là một cặp mông mềm mại tinh tế, da thịt mịn màng nằm bên dưới một tầng vải trắng mỏng manh. Nhưng mà ngay tại thời điểm Hữu Nãi Ngư nhảy thẳng xuống nước, thì tấm vải trắng kia tiêu thất, còn lại cũng chỉ là một tầng vải cá màu đỏ tinh mịn. Mười ngón tay của hần cần phải dùng sức lực thật lớn mới có thể ôm chặt được cặp mông bị bao phủ bởi tầng vải cá kia. Tầng vải cá này phi thường trơn bóng, phi thường mềm mại, nhưng lại cũng phi thường co giãn, cảm giác kia thật sự rất phức tạp, cũng rất mỹ diệu.

Tầng băng cứng huyết sắc hiện ra trước mặt. Cái không gian trống rỗng lớn ở giữa vẫn như cũ còn tồn tại. Lần nổ mạnh kịch liệt lúc trước đã đem tầng băng cứng huyết sắc hình tròn đánh cho vỡ vụn ra thành mười bảy, mười tám khối. Nhưng mà kết cấu chính thể của nó cũng không có gặp phải sự phá hư hủy diệt, đại khái vẫn còn duy trì hình dạng đầy đủ như trước.

- Ta... chính là từ nơi này đi ra hay sao?

Hữu Nãi Ngư có chút tò mò hỏi. Bởi vì đang là tư thế áp mặt ôm sát mặt nhau, cho nên lời nói của nàng liên vang vọng bên tai của Phó Thư Bảo, mang theo một dòng khí lưu ám áp nhàn nhạt thổi vào mặt hần, khiến cho gã nam nhân kia kích động không thôi, bên dưới đã là nộ khí công tâm, nhất trụ kinh thiên!

Phó Thư Bảo có chút khó chịu rên rỉ lên một tiếng:

- Ừm... Đúng vậy! Chính là nơi này! Chúng ta đi xuống đi!

Nói đến đây, hần cũng không còn dám lưỡng lự ở bên dưới phiến thủy vực mạnh mẽ nguy hiểm như dưới dòng kênh ngầm này mà chiếm tiện nghi của Hữu Nãi Ngư.

Đuôi cá của Hữu Nãi Ngư nhẹ nhàng nhào lên. Cái đuôi cá kia phẳng phất như là một cái bàn tay của Thủy Thần, nhẹ nhàng dễ dàng đem dòng nước bên trong không gian chính giữa tầng băng cứng huyết sắc kia vén ra, để cho bên trong cái hố hình thành nên một khoảng không gian không có nước. Sau khi làm xong, nàng mới ôm lấy Phó Thư Bảo, kể mà lúc nào cũng luôn ở trong tình huống 'nguy hiểm' kia nhảy thẳng vào bên trong cái không gian kia.

Hai chân đặt xuống mặt băng huyết sắc, lúc này Phó Thư Bảo mới đành lưu luyến không thôi mà buông hai bàn tay đang ôm chặt cặp mông của Hữu Nãi Ngư ra. Thời điểm này Hữu Nãi Ngư vẫn còn chưa biến trở lại hình thái của con người, mà là dùng cái đuôi cá thon dài xinh đẹp chống đỡ thân trên, hình thành một cái tư thế Nhân Ngư đứng thẳng. Cả người nàng vẫn như cũ không hề có một mảnh vải che thân, cặp ngọc nữ phong trước mắt vẫn như cũ là hai ngọn núi thịt căng tròn đứng thẳng, nộ phát sinh huy, hùng tráng mạnh mẽ. Vô cùng kiều ngạo hoàn toàn phô bày ra độ lớn, độ cao cùng với bộ phận tiên diễm đặc biệt của nó. Xích xuống dưới vòng eo nhỏ nhắn, toàn bộ đều là một tầng vải cá màu đỏ bao trùm lại, bộ dáng phi thường bó sát.

- Cái này... quần áo của người đâu?

Phó Thư Bảo cũng không có ngay lập tức bắt đầu làm chuyện chính sự, mà là vô cùng bức thiết một biết vấn đề khiến hần nghĩ mãi không ra này.

Hữu Nãi Ngư cười dài, giơ tay lên, chỉ chỉ vào chiếc nhẫn khảm trân châu mang trên ngón tay nàng, nói:

- Chính là ở trong này!

Hóa ra là Luyện Chi Trữ Vật Giới! Trong khoảnh khắc khi hóa thành hình Nhân Ngư, nàng liền cởi quần áo ra, nhét vào trong nó. Con mẹ nó, cái loại vấn đề không có chút hàm lượng khoa học kỹ thuật này cũng quan sát không ra được sao? Thời điểm khi mà người ta biến thành Nhân Ngư, lúc đó hần đến tột cùng là đang nhìn cái gì vậy?

- Cái này... vậy người sẽ đi tiểu như thế nào vậy?

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào bộ vị quan trọng của người ta, nhìn kỹ một chút tầng vải cá tinh mịn trên người nàng, cuối cùng Phó Thư Bảo cũng hỏi ra một câu hỏi không hề có chút hàm lượng khoa học kỹ thuật.

- Sặc... người hỏi cái này để làm gì?

Hữu Nãi Ngư cho dù có khờ dại, có ngây thơ đến đâu đi chăng nữa, nhưng mà cũng là có giới hạn a. Những câu hỏi không hề có chút quan hệ với chính sự nào của Phó Thư Bảo, đã khiến cho nàng có chút bất mãn rồi.

- Ha hã... Tùy tiện hỏi mà thôi! Ta là một người thích đặt câu hỏi mà! Lớn đến đâu cũng không ngừng học hỏi! Quên đi! Chúng ta làm chuyện chính đi! Ta phải chuẩn bị một chút, sau đó khôi phục lại trí nhớ cho người! đọc truyện mới nhất tại .

Phó Thư Bảo cười cười, cũng không tiếp tục quan tâm đến chuyện người ta sẽ đi tiểu như thế nào nữa. Hắn đem quan tài Huyền Băng Ngọc từ bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra, đem ra đặt tại đúng vị trí ban đầu của nó. Cuối cùng, hắn lại dùng lực trường lực lượng hình thành nên một cái hộ trảo vô hình, hoàn toàn ngăn chặn lại lối vào phiến không gian này, đem dòng nước ngăn cản hết ở bên ngoài. Hiện tại hắn cũng không cần Hữu Nãi Ngư tiếp tục trợ giúp để cho không gian bên trong này duy trì trạng thái không có nước nữa.

Hữu Nãi Ngư lẳng lặng nhìn Phó Thư Bảo làm việc, vẫn là một bộ dáng suy ngẫm miên man. Trong cặp mắt của nàng cũng đều tràn ngập sự hoang mang.

Ký ức đối với một người nào đó mà nói, chính là tương đương với một bộ phận của sinh mệnh! Nếu như mất đi, cũng giống như là chết đi một bộ phận vậy, nhân sinh không thể nào đầy đủ được! Chuyện tình như vậy, đối với Hữu Nãi Ngư mà nói cũng tương đương vô cùng thống khổ.

Thời điểm này, trong lòng của nàng không có phát hiện ra, nàng ta kỳ thật đã đem hy vọng khôi phục lại đầy đủ nhân sinh của nàng phó thác hết lên trên người của Phó Thư Bảo. Về phần những câu hỏi kỳ quái này nọ lúc rồi của Phó Thư Bảo, nàng cũng không có đặt ở trong lòng.

- Tốt lắm! Hiện tại người hóa về nhân hình, sau đó xoay móng về phía ta!

Sau khi chuẩn bị xong hết thủy, Phó Thư Bảo vỗ vỗ tay, có chút qua loa cười nói, bày ra bộ dạng vô cùng đứng đắn.

Một mảnh quang mang màu trắng tinh ónh đột nhiên từ trên người Hữu Nãi Ngư bộc phát ra, mặc dù nhàn nhạt nhưng lại phi thường bắt mắt. Vầng sáng kia giống như là một tầng lụa mỏng bao bọc nàng lại vậy. Ngay sau đó tầng vẩy cá rất nhanh thu hết vào bên trong làn da của nàng, cả người nàng liền lỏa lồ không mảnh vải che thân xuất hiện ở trước mặt Phó Thư Bảo.

Đã không chỉ một lần nhìn qua thân thể của Hữu Nãi Ngư, nhưng mà bất luận là lần thứ mấy, Phó Thư Bảo cũng đều có cảm giác vô cùng mới mẻ, kích động không thôi.

- Được rồi!

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng nuốt một ngụm nước miếng, có chút tối nghĩa nói:

- Hiện tại nằm lên quan tài Huyền Băng Ngọc đi, nhớ kỹ, xoay móng về phía ta!

Hữu Nãi Ngư làm theo lời của hắn, biểu tình vô cùng tự nhiên, phảng phất như là việc lỏa lồ thân thể như vậy không có gì đáng nói cả. Mà Phó Thư Bảo dùng ánh mắt nóng bỏng như vậy nhìn nàng cũng không phải là chuyện gì khác thường. Nàng ta vô cùng tự nhiên bước vào trong quan tài Huyền Băng Ngọc, sau đó nằm vào bên trong cái quan tài lạnh lẽo vạn năm. Cặp móng tuyết trắng khẽ nhếch lên, đem hai vầng trăng màu trắng tròn trịa hướng về phía Phó Thư Bảo!

Cái tư thế như vậy, khiến cho cái mà Phó Thư Bảo nhìn thấy cũng không chỉ là một cặp ánh trăng màu trắng tròn trịa, còn có thể nhìn thấy những phong cảnh tuyệt vời nằm bên dưới hai vầng trăng tuyết trắng kia nữa, chính là cái mặt cốc giống hệt như phần ngọc tạc thành kia nữa!

- Phù... Thật sự là muốn chết a! Lão tử nhìn...

Khóe môi Phó Thư Bảo nhếch lên một tia cười khổ, tiến lên trước một bước, nâng tay phải lên, nhẹ nhàng đánh xuống một cái.

Bàn tay của hắn còn chưa đụng vào thân thể của Hữu Nãi Ngư, một đoàn Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đã bùng cháy lên. Phốc một tiếng giòn tan, làn da mềm mại rung động. Cái Ấn kích hoạt do ba cái Lực Chi Phù Văn từ Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực ngưng luyện mà ra cấu thành đã rõ ràng xuất hiện trên làn da mềm mịn của nàng, đỏ tươi bắt mắt vô cùng. Cái Ấn kích hoạt mới này cùng với Ấn kích hoạt trước kia, bề ngoài hoàn toàn không khác gì nhau. Đương nhiên, cái Ấn kích hoạt này cũng không mang theo tác dụng của một Ấn kích hoạt chân chính, nó không thể khiến cho Hữu Nãi Ngư tiến vào hôn mê, càng không thể có tác dụng kích hoạt này nọ.

- Có nhìn thấy nó hay không? Đó chính là Ấn kích hoạt vốn ở trên người người! Lúc trước ta chính là ở trong này phát hiện ra người, sau đó lại khởi động Ấn kích hoạt trên người của người. Người cẩn thận nghĩ lại, nhìn xem có thể nhớ được cái gì hay không?

Phó Thư Bảo một phen đem trái tim háo sắc của mình áp chế xuống, chỉ là chậm rãi nhẹ nhàng dẫn đường cho Hữu Nãi Ngư ngẫm nghĩ, hồi tưởng lại.

Hữu Nãi Ngư nhìn xuống Ấn kích hoạt dưới móng mình, liền lâm vào một hồi ngẫm nghĩ đau khổ.

Một lúc sau, Phó Thư Bảo có chút sốt ruột hỏi:

- Người có nhớ được cái gì hay không?

Hữu Nãi Ngư cười khổ, lắc đầu nói:

- Không có a! Ta... vẫn là cái cảm giác như vậy! Mơ hồ nhớ được chuyện gì, nhưng mà lại không thể nào nhớ nổi được!

- Có lẽ là ta có thể giúp người nhớ được chút gì a!

Phó Thư Bảo đột nhiên cầm lên cái nắm quan của quan tài Huyền Băng Ngọc, đem nắp quan đóng chặt lên trên quan tài.

- Phó đại ca, người định làm gì vậy?

Hữu Nãi Ngư nhất thời bị dọa nhảy dựng lên. Nhưng mà, còn chưa đợi nàng kịp có phản ứng, Phó Thư Bảo đã đem nắp quan đẩy lại, không gian bên trong nhất thời lâm vào một mảnh hắc ám.

- Hừ! Người đã cái gì cũng không nhớ nổi, như vậy thì người còn có tác dụng gì nữa? Nói cho người, cái Ấn kích hoạt kia rất nhanh sẽ phát huy tác dụng, khiến cho người lâm vào trong hôn mê. Sau đây, ta sẽ một phen đem Phong Ấn Luyện Lực Khí phục hồi lại như cũ, lại đem người phong ấn lại!

Bên ngoài quan tài Huyền Băng Ngọc truyền đến thanh âm của Phó Thư Bảo, tràn ngập cảm giác băng lãnh.

- Người... Không được a!

Hai chân của Hữu Nãi Ngư không ngừng đá liên hồi lên trên cái nắp quan. Lúc này nàng mới đột nhiên phát hiện ra, cái nắp quan này tựa hồ nặng đến cả ngàn cân vậy, giống như là đem cả một tòa núi lớn đè lên trên đó vậy, hai chân của nàng căn bản là không thể lay động được chút nào.

- Ha ha... Vô dụng thôi! Đồ ngốc, lần này đây người liền chuẩn bị tiếp tục ngủ say cả vạn năm nữa đi!

- Người... Đáng giận!

Lúc này thanh âm kêu la của Hữu Nãi Ngư đột nhiên trầm xuống, giống như là rơi vào trong hố băng vậy. Thế nhưng đúng lúc này, nhận được sự sợ hãi, đại não mất trí nhớ của nàng tiếp nhận sự tra tấn mạnh mẽ, đột nhiên truyền đến một trận đau nhức. Trước mắt của nàng chợt hiện lên một chút ánh sáng...

Làm như vậy, chẳng qua Phó Thư Bảo cũng là không có cách nào khác. Hắn biết, những người bị mất trí nhớ là bởi vì một bộ phận nào đó trong đại não đã bị tổn thương, mà cái loại tổn thương này rất có thể làm sự dẫn kích từ ngoại lực, cũng có thể là do cảm xúc bản thân gặp phải một sự kích thích quá mức nào đó. Thậm chí còn rất có thể là bởi vì ngủ quá lâu, khiến ột bộ phận nào đó của đại não bị tổn hao một chút công năng bình thường. Tình huống phức tạp như thế, ngay cả bản thân hắn cũng không có biện pháp

nào chữa trị. Cho nên phương thức sử dụng duy nhất có thể chính là khôi phục lại tình cảnh như lúc ban đầu, cộng thêm một chút kích thích mới nữa, nhìn xem có thể khôi phục được trí nhớ của Hữu Nãi Ngư hay không?

Hai tay dè mạnh lên trên nắp quan, Phó Thư Bảo biết rõ ràng hai chân của Hữu Nãi Ngư đã đạp lên mấy cái. Nhưng mà sau mấy cú đạp đó, nàng ta lại vô cùng khác thường yên lặng lại, cũng không tiếp tục đạp lên nắp quan nữa, cũng không tiếp tục nói gì.

- Di? Chẳng lẽ ta tùy tiện dùng một cái Ấn kích hoạt giả, không ngờ thật sự khiến cho nữ nhân gốc kia lâm vào hôn mê rồi sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm đoán, cảm thấy rất kỳ quái.

Oanh!

Một tiếng nổ vang lên.

Phó Thư Bảo đang dè hai bàn tay lên trên nắp quan nhất thời bị lực xung kích khổng lồ hất bay lên không trung. Thân thể của hắn nặng nề va chạm thật mạnh một cái lên trên tầng băng cứng huyết sắc, sau đó lại nặng nề rơi xuống. Sau khi rơi xuống, hắn lại văng bắn lên không trung một lần nữa. Một cú va chạm cực mạnh vừa rồi cũng không hề làm thương tổn gì đến thân thể của hắn, nhưng lại khiến cho lực phủ ngũ tạng của hắn chấn động một trận, đau đớn mãnh liệt.

Chỉ bằng vào một chút lực lượng trùng kích vào như vậy, Phó Thư Bảo liền phán đoán ra được thực lực hiện tại của Hữu Nãi Ngư. Thực lực của nàng, một chút cũng không hề thua kém hắn!

Hồng quang chợt lóe lên, Hữu Nãi Ngư đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Phó Thư Bảo.

Hai bàn chân thon dài đầy đà lúc này lại biến mất, còn lại chỉ là một cái đuôi cá toàn bộ bao phủ bởi một tầng vẩy cá màu đỏ tinh mịn. Lúc này đây, không ngờ trên cặp ngực của nàng cũng đã xuất hiện một tầng vẩy cá màu đỏ tinh mịn, hoàn toàn đầy đủ đem cặp ngọc nữ phong cao vút của nàng bao trùm lên hết. Bản thân nàng như vậy, nhìn qua liền giống như là mặc trên người một cái áo giáp bằng vẩy cá vậy, có một loại hương vị tư thế oai hùng hiên ngang.

Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhìn chăm chăm vào ánh mắt của Hữu Nãi Ngư. Hắn phát hiện ra, Hữu Nãi Ngư giờ phút này cùng với Hữu Nãi Ngư trước đây có một loại cảm giác như là hai người hoàn toàn khác nhau vậy.

Đủ loại dấu hiệu cũng đều biểu lộ ra, trên người của Hữu Nãi Ngư đã xảy ra biến hóa. Sự đe dọa vừa rồi, khiến cho nàng bị kích thích, tựa hồ như đã tìm lại được một vài thứ gì đó, chính là, thực lực của nàng!

- Người... đã nhớ ra gì rồi?

Phó Thư Bảo lại nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Hữu Nãi Ngư khẽ gật gật đầu:

- Nhớ ra một chút! Cũng không nhiều lắm, nhưng mà, hắn là có thể giải trừ được những nghi hoặc trong lòng người!

Trái tim của Phó Thư Bảo nhất thời giống như đánh trống.

606. Chương 533: Vận Mệnh

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 533: Vận mệnh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Người rót lại là đã nhớ ra những chuyện tình gì rồi?

Phó Thư Bảo gấp gấp, so với việc lửa cháy sau lưng hắn còn gấp gấp hơn.

Hữu Nãi Ngư nói:

- Đưa cho ta quyền trục da thú kia!

Phó Thư Bảo đem cái quyền trục lấy được từ trong quan tài Huyền Băng Ngọc kia đưa lại cho Hữu Nãi Ngư. Hữu Nãi Ngư mở rộng nó ra, đôi mắt xinh đẹp hờ hững đảo qua, sau đó mới nói:

- Đây là sơ đồ cấu tạo của Tiếp Dẫn Chi Thuyền!

- Cái này còn cần người phải nói hay sao?

Phó Thư Bảo buồn bực nói. Trong lòng hắn cũng muốn nói:

- Chẳng lẽ con cá ngóc này đã từ cá ngóc không mặc quần áo biến thành cá ngóc biết mặc áo giáp hay sao? Trước mặt có thêm một tầng hộ giáp vậy cá, khôi phục lại lực lượng, nhưng mà đầu óc của nàng ta lại vẫn như trước hồ đồ hay sao?

Không phải là không có loại khả năng này a!

- Lời nói của ta vẫn còn chưa có nói xong!

Hữu Nãi Ngư tựa hồ như dự đoán ra được trong lòng Phó Thư Bảo đang nghĩ xấu về nàng, khẽ cười nói:

- Nhưng mà, bất luận là ai, cũng đều không thể nào luyện chế ra một chiếc Tiếp Dẫn Chi Thuyền như vậy cả!

- Cái này không phải là lời vô nghĩa hay sao? Một chiếc thuyền khổng lồ như thế này, đừng nói là có Luyện Lực sĩ luyện chế được hay không, chỉ mỗi việc tìm ra một cái đỉnh lớn như vậy, phóng nhân khắp thiên hạ chỉ sợ cũng không thể tìm nổi!

Phó Thư Bảo nói. Loại đỉnh dùng cho việc luyện khí có thể mở rộng ra, cũng chính là loại Khoách đỉnh theo như giới Luyện Lực sĩ thường hay nói. Nhưng mà trình độ của loại Khoách đỉnh này cũng là có sự hạn chế. Lấy Luyện Thiên Đỉnh của hắn mà nói, vốn dĩ là trần bảo hý thể, trình độ mở rộng lớn nhất cũng chỉ có thể cỡ một căn phòng bình thường mà thôi, căn bản là không có khả năng mở rộng đến mức có thể luyện chế được một chiếc thuyền buồm khổng lồ như thế.

Mà nếu dựa theo góc độ đem một loạt những Luyện Lực Khí khác nhau tổ hợp lại mà xét, thì đó cũng là chuyện không có khả năng. Bởi vì muốn tạo thành một Luyện Lực Khí tổ hợp, thì bước cuối cùng cũng là phải đặt bên trong một cái luyện đỉnh để hoàn thành. Nếu không, nó cũng không có khả năng trở thành Luyện Lực Khí. Cho nên, vấn đề quan trọng nhất chính là luyện đỉnh. Một cái đỉnh có thể nhét vào cả một cái Tiếp Dẫn Chi Thuyền như vậy, quả thật là không thể nào tưởng tượng nổi, chứ đừng nói đến việc có hay không.

- Như vậy, người có nghĩ qua rằng, vì cái gì bên trong quan tài Huyền Băng Ngọc của ta lại xuất hiện một cái quyền trục da thú như vậy hay không? Mà ta thậm chí là một Luyện Lực sĩ cấp bậc thấp nhân cũng không phải?

Hữu Nãi Ngư đột nhiên hỏi.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động. Đúng vậy, một cái bản vẽ cơ bản không thể nào chế tạo được, vì cái gì lại xuất hiện ở bên người của Hữu Nãi Ngư cơ chứ? Hơn nữa lại đồng dạng cũng là bị phong ấn bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp?

Vấn đề này lại có thêm một nghi hoặc mới a!

Lần này Phó Thư Bảo cũng không có sốt ruột hỏi ngay. Bởi vì dựa theo phương thức nói chuyện của Hữu Nãi Ngư mà nói, hắn đã nhìn ra, Mỹ nhân ngư này đã không phải là một con cá ngóc biết mặc áo giáp vậy

cá nữa, mà là Mỹ nhân ngư đã khôi phục lại một bộ phận trí nhớ. Từ bên trong ánh mắt của nàng, hắn cũng đã có thể nhìn thấy một sự tự tin có khả năng giải quyết vấn đề nhàn nhạt.

Quả nhiên đúng như những gì hắn phán đoán, Hữu Nãi Ngư rất nhanh đã nói ra đáp án:

- Rất đơn giản a! Ta không thể luyện chế, người khác cũng không thể luyện chế, nhưng mà thứ này lại vẫn phi thường hữu dụng với ta, bởi vì...

Thoáng dừng lại một chút, nàng mới nói tiếp:

- Ta chính là người lái Tiếp Dẫn Chi Thuyền a!

- Cái gì?

Cái cảm của Phó Thư Bảo suốt chút nữa là rớt luôn xuống đất.

- Ta chính là Công chúa Ngư Nhân Tộc! Ngư Nhân Tộc chúng ta đời đời vẫn luôn sinh hoạt ở tại Vô Căn Chi Hải. Dưới đáy biển, chúng ta kiến tạo thành thị, nuôi dưỡng các loại sinh vật cùng với thực vật biển, không tranh đua với thế giới bên ngoài. Nhưng mà chúng ta cũng nắm giữ một cái sứ mệnh vĩnh hằng, đó chính là điều khiển Tiếp Dẫn Chi Thuyền! Trên thực tế, cũng chỉ có các đời Công chúa Ngư Nhân Tộc mới có khả năng khống chế Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà thôi. Mà cũng chỉ có Công chúa Ngư Nhân Tộc mới biết Thánh Đảo ở nơi nào!

- Từ từ...

Phó Thư Bảo sửng sốt suốt nửa ngày, cuối cùng mới lấy lại được tinh thần:

- Người nói người là Công chúa Ngư Nhân Tộc, vậy người còn nhớ tên họ chân chính của người hay không?

Hữu Nãi Ngư cười nói:

- Ngư Nhân Tộc chúng ta trước giờ không có thị tộc. Còn tên của chúng ta thì tất cả cũng đều có, Hải Lưu, Thủy Khí, Hải Sâm, thậm chí còn có người tên Ô Quy nữa! Còn tên của ta...

Nàng đột nhiên nở nụ cười có chút xấu hổ:

- Ân! Là như vậy, tên ban đầu của ta, gọi là... Tiên Hồng Bàng Giải!

Phó Thư Bảo:

- ...

Bàng Giải (con cua), lại còn là Tiên Hồng (đỏ tươi) nữa...

Gặp phải cái tên như vậy, người còn có thể nói cái gì nữa chứ?

- Cho nên, cái này... ta thích cái tên hiện tại của ta hơn! Phó đại ca cứ việc gọi ta là Hữu Nãi Ngư là được rồi!

Trên mặt của Hữu Nãi Ngư chợt hiện lên hai mảnh đỏ ửng nhàn nhạt. Nàng ta cũng có thời điểm ngượng ngùng a, nhưng mà cũng không phải bởi vì thân thể nàng lỏa lồ, mà là vì cái tên của nàng! Cái này thật sự là lỗi suy nghĩ kỳ quái a!

- Như vậy, lúc này Tiếp Dẫn Chi Thuyền đang ở địa phương nào?

Phó Thư Bảo đối với chuyện là Hữu Nãi Ngư hay là Tiên Hồng Bàng Giải cũng đều không có chút hứng thú gì cả.

- Ngư Nhân Tộc chúng ta mãi vẫn luôn tiếp nhận truyền thống tuần hoàn từ xưa đến nay, cũng vẫn luôn nắm giữ sứ mệnh mà Khởi Nguyên Chi Thụ giao cho chúng ta. Đó chính là khi nào người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn xuất hiện, liền truyền đạt ý nguyện của hắn, để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Lúc đó người của Ngư Nhân Tộc chúng ta sẽ gõ vang Thế Giới Chi Chung, ngay lập tức Tiếp Dẫn Chi Thuyền sẽ liền xuất hiện.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Vậy thì như thế nào người lại bị phong ấn bên trong một cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp như vậy chứ? Lãnh địa của các người cùng với Vô Căn Chi Hải là ở nơi nào? Thế Giới Chi Chung lại là ở địa phương nào? Hiện tại có còn tộc nhân của người để gõ vang nó hay không?

Phó Thư Bảo có một loạt các câu hỏi.

- Phó đại ca thật sự là người rất nóng vội a! Một hơi hỏi nhiều vấn đề như vậy! Ta sẽ từng cái từng cái một nói cho người biết!

Dừng lại một chút, Hữu Nãi Ngư mới nói:

- Trên thực tế, vào một vạn năm trước, người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn cũng đã xuất hiện, cũng có ý nguyện để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Ta liền phụng mệnh tới khống chế Tiếp Dẫn Chi Thuyền. Nhưng mà... đến lúc đi vào Luyện Quốc mới phát hiện ra, sự tình tựa hồ đã xảy ra biến hóa. Trong Luyện Quốc đã xuất hiện nội loạn. Tứ Đại Trấn Quốc Thủ Hộ Thần đồng thời làm phản! Một cái cường quốc ngày xưa đã từng thống lĩnh thế giới không ngờ lại hồi phi yên diệt.

- Những thành trì phồn hoa cũng đều biến thành phế tích cả. Những đất đai màu mỡ đều biến thành sa mạc, còn ta thì lại bị Luyện Hoa Nữ Thần phong ấn bên trong cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp kia! Nàng ta cũng không có đem ta giết chết, mà là để cho ta hôn mê, hơn nữa còn bố trí một cái Ấn kích hoạt! Mà cả cái quyển trục da thú ta tùy thân mang theo dùng để khống chế Tiếp Dẫn Chi Thuyền cũng được bảo tồn hoàn hảo lại, cũng chính là cái mà người đang nhìn này!

Khó trách cần phải dùng Luyện Hoa Quyền Trượng cùng Luyện Hoa Thuần để mở ra cái Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp kia! Hóa ra nó căn bản chính là do Luyện Hoa Nữ Thần luyện chế ra!

- Vì cái gì Luyện Hoa Nữ Thần lại phải làm như vậy?

Hữu Nãi Ngư lắc lắc đầu, nói:

- Cái này thì ta cũng không biết! Ta nói rồi, ta chỉ nhớ lại một vài thứ mà thôi, nhưng mà còn có một vài thứ lại không thể nào nhớ ra được!

- Như vậy, một vạn năm trước đây, người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn là ai vậy?

Trong lòng Phó Thư Bảo lại một mảnh kích động.

- Kể đó, chính là người mà người từng bảo Đan Thư Thần Thú vẽ ra nữa a! Chính là Vương tử Luyện Quốc, Luyện Vô Mệnh!

Phó Thư Bảo nhất thời sửng sốt tại đương trường, giống như bị ngũ lôi oanh đỉnh vậy. Bên trong trụ năng lượng, hắn cũng đã từng gặp qua Vương tử Luyện Quốc, nhưng lại cũng không biết tên của hắn. Hiện tại từ trong miệng Hữu Nãi Ngư mới biết được, cái gã Vương tử bộ dáng tuấn tú như vậy, hóa ra còn có một cái tên điềm xấu Luyện Vô Mệnh như vậy nữa a!

Trong lúc nhất thời, hắn cũng muốn nói với Luyện Vô Mệnh một câu mà Luyện Vô Mệnh từng nói với hắn:

- Vận mệnh của người, đã được định rồi!

Hiện tại hồi tưởng lại, trái tim của Phó Thư Bảo nhất thời đập loạn lên một trận:

- Chẳng lẽ hắn chính là đang ám chỉ ta, rằng ta và hắn sẽ có một cái kết cục sao?

- Ta tiếp tục trả lời câu hỏi phía sau của người đây...

Hữu Nãi Ngư nói:

- Lãnh địa của chúng ta tự nhiên chính là trung tâm đáy biển của Vô Căn Chi Hải rồi! Còn Thế Giới Chi Chung thì lại ở trong Hải Đế Thâm Uyên! Ngoại trừ Tộc trưởng Ngư Nhân Tộc có được Tỵ Thủy Châu ra, không ai có khả năng tiếp vào trong địa phương đó được! Cho nên hiện tại cũng không có ai có thể gõ vang Thế Giới Chi Chung được nữa. Người làm sao có thể gặp được Tiếp Dẫn Chi Thuyền cơ chứ?

Hữu Nãi Ngư hỏi ngược lại.

Thuyền cũng chưa đến được, gõ vang cái rầm gì a?

Một hồi trò chuyện như vậy, nhất thời khiến Phó Thư Bảo giải tỏa được rất nhiều nghi hoặc. Hắn cũng hiểu được rõ ràng, vì cái gì mà Tiếp Dẫn Chi Thuyền đợi lâu như vậy cũng không có xuất hiện. Hóa ra là Thế Giới Chi Chung cũng chưa từng có ai gõ qua a. Không có chỉ dẫn, còn không có người điều khiển, Tiếp Dẫn Chi Thuyền căn bản là không thể nào đến đây được!

- Không đến cũng được! Lão tử cũng chẳng có chút nào mong muốn nó tới. Hiện tại ta chỉ nghĩ biện pháp lấy được Thần Thông Bàn của Thánh An Na, sau đó dẫn theo người rời khỏi cái địa phương quỷ quái này!

Phó Thư Bảo nói.

Hữu Nãi Ngư cười nói:

- Phó đại ca, người nghĩ quá đơn giản rồi! Người chính là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, người tuyệt đối sẽ không thể nào thoát khỏi vận mệnh của người được. Người căn bản không thể nào rời khỏi Thế giới Nội trảo được. Bởi vì nếu làm như vậy, trụ năng lượng sẽ đem người cùng với tất cả những người bên cạnh người toàn bộ hủy diệt hết! Những người mà người quan tâm, cũng sẽ dính phải nguyên rủa, chết một cách thê thảm nhất!

Trên trán Phó Thư Bảo nhất thời toát ra một mảnh mồ hôi lạnh. Cũng may là hắn còn chưa có cơ hội rời khỏi Thế giới Nội trảo, nhưng đã từng có ý tưởng như vậy. May mắn là cái ý tưởng này vẫn còn chưa có thời gian cùng với năng lực đi thực hiện, nếu không hiện tại đã là thi cốt vô tồn rồi. Không chỉ có mỗi mình hắn, chỉ sợ ngay cả Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Chi Ni Nhã cũng sẽ chịu nổi khổ nguyên rủa, chết không tử tế!

Câu nói kia của Vương tử Luyện Quốc Luyện Vô Mệnh, lại một lần nữa được xác định!

- Vương tử Luyện Quốc cứ như vậy mà chết đi! Còn có cả Luyện Quốc mà hắn sắp sửa phải kế thừa nữa! Đáng tiếc là, hắn chính là một người phi thường kiệt xuất, nếu không phải xảy ra chuyện tình như vậy, thì hiện tại thống lĩnh thế giới, chỉ sợ vẫn như cũ chính là Luyện Quốc!

Hữu Nãi Ngư tựa hồ vô cùng quen thuộc với Luyện Vô Mệnh.

- Hắn đã chết rồi à?

Phó Thư Bảo có chút không dám tin tưởng vào chuyện này.

- Hắn cụ thể chết như thế nào, ta cũng không nhớ rõ! Nhưng mà, ta có thể khẳng định là hắn đã chết! Bằng không, Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, trên thế giới này cũng không có bất cứ người nào có thể giết chết được hắn!

Những lời này nhất thời giải tỏa rất nhiều rất nhiều nghi vấn, giống như là một trận gió mạnh thổi đi đám sương mù, khiến cho Phó Thư Bảo nhìn ra được một chút chân tướng. Nhưng mà, cái này cũng không phải là nguyên nhân cuối cùng của mọi chuyện.

- Người có biết vì cái gì mà Tứ Đại Trảm Quốc Thủ Hộ Thần lại phản bội Luyện Quốc hay sao?

- Không biết! Ta cũng không biết bọn họ tại sao lại làm như vậy, hết thấy cũng là điều bí ẩn! Bao gồm cả việc vì sao Luyện Quốc bị hủy diệt, Khởi Nguyên Chi Thụ vì sao lâm vào hôn mê... Đương nhiên, ta là từ trong miệng của Đan Thư Thần Thú đã biết, Khởi Nguyên Chi Thụ là nhờ vào người mà rạng rỡ sinh cơ trở lại. Hiện tại ta chính là người dẫn đường của người a!

Hữu Nãi Ngư cười hắc hắc, bộ dáng vui vẻ rực rỡ.

- Người dẫn đường cái lông chim a! Thuyền cũng đều không có, người dẫn đường cái quỷ gì chứ?

Phó Thư Bảo tức giận nói. Hắn đã biết được rất nhiều chân tướng, thế nhưng đối với tình huống bất lợi như hiện tại cũng không có bất cứ sự trợ giúp nào cả. Hắn vẫn như cũ phải đối mặt với những áp lực rất lớn, không có chút thả lỏng nào cả.

- Khanh khách... Thật là, không có ai gõ chuông, chúng ta xuống Vô Căn Chi Hải nhìn xem một chút không phải là được rồi sao?

- Cái gì? Người có thể men theo kênh đào ngầm này mà đi ra ngoài hay sao?
- Vô căn, vô căn, chính là không có địa phương phong bế a! Không phải là ý này thì còn là cái gì nữa?
- Con mẹ nó...

Hữu Nãi Ngư chụp lấy cánh tay của Phó Thư Bảo, lại một chuỗi cười dài khanh khách:

- Không cần phải nghĩ thêm nữa, thân là người dẫn đường của người, hiện tại ta mang người đi một đoạn đường đầu tiên đi! Chúng ta đi Vô Căn Chi Hải!

Trong lúc vội vàng, Phó Thư Bảo vội vàng đem cái quyển trục da thú cùng với quan tài Huyền Băng Ngọc rất nhanh thu vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới. Sau đó hắn vội vã xoay người, hai tay ôm lại, gắt gao bám sát lên người của Hữu Nãi Ngư.

Không hề nghỉ ngơi, có một người dẫn đường như vậy, hẳn cho dù là bơi cả đời trong nước, Phó Thư Bảo cũng sẽ nguyện ý!

607. Chương 534: Vô Căn Chi Hải

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 534: Vô Căn Chi Hải

Dòng nước của kênh đào ngầm lạnh lẽo đến tận xương tủy, ánh sáng của trụ năng lượng cũng không thể nào xuyên thấu được mặt nước chiếu xuống dưới, thế giới dưới nước là một mảnh hoàn toàn hắc ám.

Dưới nước không có không khí, chẳng qua, thân là Luyện Lực sĩ tu vi lực lượng đã đạt đến cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực gần đến Tam trọng, Phó Thư Bảo hoàn toàn có thể bằng vào thủ đoạn Luyện Lực sĩ của mình, từ bên trong dòng nước tách ra dưỡng khí để hắn hô hấp. Chẳng qua, tình huống hiện tại cũng không nhất thiết phải làm như vậy. Hiện tại hắn đang ôm chặt lấy Hữu Nãi Ngư, mà trên người của Hữu Nãi Ngư lại toát ra một đạo quang mang sáng trắng óng ánh nhuận, giống hệt như là một cái lớp vỏ trứng màu trắng sáng bóng xinh đẹp đang bao phủ lấy hắn vậy, cũng không chỉ ngăn cản dòng nước lạnh lẽo đến thấu xương xung quanh người hắn, lại còn cung cấp cho hắn dưỡng khí để hô hấp nữa.

Mỹ nhân ngư không hổ là Mỹ nhân ngư, ở thế giới trong nước, lại có được năng lực mà nhân loại cũng không thể so sánh được.

Chẳng qua hắn cũng tò mò đối với cái địa phương Hải Đế Thâm Uyên trong lời nói của Hữu Nãi Ngư kia. Cái địa phương kia thậm chí ngay cả bọn họ cũng không thể nào đi vào, có thể tưởng tượng được, cái phiền thủy vực dưới kia nguy hiểm cùng với phức tạp đến mức nào.

Tốc độ của Hữu Nãi Ngư ở dưới nước rất nhanh, cơ hồ có thể so sánh với tốc độ của loài chim ở trên thiên không vậy, chỉ một lần hô hấp đã tiến về phía trước gần cả dặm.

Lần hành động này cũng có tính chất xúc động tương đối cao, Phó Thư Bảo căn bản là chưa kịp làm ra bất cứ chuẩn bị nào cả, cũng không có nói cho bất luận nào bên cạnh hắn biết được cả. Thời gian khoảng chừng hai canh giờ sau trôi qua, trong lòng hắn không khỏi có chút lo lắng, lên tiếng hỏi:

- Hữu Nãi Ngư, còn phải bao lâu nữa mới đến?

Hữu Nãi Ngư nói:

- Tốc độ như vậy, chỉ cần một ngày một đêm là tới được!
- Một ngày một đêm?

Phó Thư Bảo có chút cả kinh nói. Chẳng qua thời gian này cũng không phải là quá dài, hơn nữa còn có thể trì hoãn thêm một đoạn thời gian nữa, hẳn phỏng chừng mấy ngày cũng không thể trở về được. Đám người Hồ Nguyệt Thiên khẳng định là có chút lo lắng, nhưng mà lần mạo hiểm này lại không thể không đi.

- Lối vào của Vô Căn Chi Hải chính là ở bên cạnh hộ tráo năng lượng của Thế giới Nội tráo. Sau khi tiến vào thông đạo, lại bơi ra ngoài một chút nữa, liền đến được Vô Căn Chi Hải!

Hữu Nãi Ngư bổ sung thêm một câu.

- Bên cạnh?

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động:

- Người là muốn nói, Vô Căn Chi Hải là ở bên ngoài Thế giới Nội tráo à? Chúng ta tiến vào Vô Căn Chi Hải, chẳng phải là đã lộ khai Thế giới Nội tráo rồi sao?

- Đương nhiên là không có! Người căn bản không thể nào rời khỏi Thế giới Nội tráo được, trừ phi là ngồi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền! Lối vào của Vô Căn Chi Hải là đi xuống phía dưới, căn bản là không hề đi ra bên ngoài! Ân, người có thể tưởng tượng nó là một cái biển ngầm đi!

Hữu Nãi Ngư nói.

Hóa ra là như vậy! Cuối cùng xem như Phó Thư Bảo đã hiểu được rồi. Hắn đã từng xem qua bản đồ của Thế giới Nội tráo này rồi, mỗi một góc nhỏ cũng đều ghi nhớ rõ ràng, nhưng cũng không có thấy địa phương nào gọi là Vô Căn Chi Hải cả. Hiện tại mới biết được, Vô Căn Chi Hải này căn bản không phải là ở trên mặt đất, mà là ở trong lòng đất a!

Một thế giới dưới đáy biển như vậy, thật là không thể nào tưởng tượng nổi.

Hữu Nãi Ngư vận dụng kỹ năng, ra sức bơi động, bằng tốc độ nhanh nhất mà bơi tới. Rất nhanh, lòng sông của kênh đào ngầm cũng dần dần mở rộng ra. Nương theo bạch quang ánh nhuận sáng bóng, Phó Thư Bảo đã không thể nhìn thấy được hai bên bờ sông nữa rồi. Độ sâu của kênh đào cũng càng ngày càng sâu hơn, khiến cho người ta có cảm giác giống như là ở trong biển rộng vậy, hoặc là ở trong một cái hồ nước khổng lồ.

Có sự chiếu cố của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo căn bản cũng chẳng phải lo lắng cái gì cả, chỉ phụ trách việc nói chuyện phiếm cùng với Hữu Nãi Ngư mà thôi. Từ trong miệng Hữu Nãi Ngư, hắn cũng biết được một vài chuyện tình của Ngư Nhân Tộc cùng với Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên.

Thời đại Khởi Nguyên là một thời đại thần kỳ mà vĩ đại, không chỉ có kỹ thuật Luyện Lực sĩ ở tại thời đại này phát đạt chưa từng có, bách hoa tranh minh. Đủ các loại chủng tộc khác nhau cũng đều bách hoa đại phóng, đều tự có những nền văn minh độc đáo của riêng mình. Mà Ngư Nhân Tộc ở bên trong Thời đại Khởi Nguyên là một chủng tộc dưới nước thần bí mà cường đại.

Tộc nhân của Ngư Nhân Tộc có hai loại hình thái, là người và Nhân Ngư. Lúc ở trên lục địa sẽ có hình thái giống người, cuộc sống hoàn toàn bình thường. Mà lúc ở dưới nước sẽ hình thái Nhân Ngư, sinh hoạt giống như cá. Mỗi một đời Công chúa Ngư Nhân Tộc cũng không phải là Công chúa theo kiểu là con gái của Vương giả Ngư Nhân Tộc, mà là trải qua những nghi thức lựa chọn vô cùng phức tạp, cùng loại với quá trình Tôn giáo tìm kiếm Chuyển Thế Linh Đồng vậy, cuối cùng tuyển chọn ra, cũng chính là tượng trưng tinh thần cao nhất của toàn bộ Ngư Nhân Tộc.

Mỗi một đời Công chúa Ngư Nhân Tộc cũng đều được xưng là Hải Dương Chi Nữ, trời sinh đã có được những năng lực thần dị. Mà không chế Tiếp Dẫn Chi Thuyền chính là một trong số đó.

Chẳng qua đó là tình huống của một vạn năm trước, Ngư Nhân Tộc hiện tại như thế nào, Hữu Nãi Ngư cũng không cách nào biết được. Nhưng mà có thể khẳng định được một chút chính là, nếu như nàng chưa có chết, như vậy Công chúa Ngư Nhân Tộc mới cũng sẽ không sinh ra.

Từ điểm này, Phó Thư Bảo đột nhiên cũng hiểu được dụng tâm hiểm ác của Luyện Hoa Nữ Thần! Nàng ta hoàn toàn có thể giết chết Hữu Nãi Ngư, nhưng mà Công chúa Ngư Nhân Tộc cũng sẽ rất nhanh được sinh ra. Mà nàng ta đem Hữu Nãi Ngư giam cầm lại, giấu ở bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp, giấu bên dưới đáy của kênh đào ngầm, như vậy vừa để cho Hữu Nãi Ngư không phát huy được tác dụng của

mình, đồng thời Công chúa Ngự Nhân Tộc cũng sẽ không sinh ra. Biện pháp này chính là chặt đứt toàn bộ tất cả đường lui của Ngự Nhân Tộc, không để cho bọn họ có chút hy vọng nào cả.

Tại thời điểm nói chuyện phiếm cũng có thể nắm giữ rất nhiều tin tức có giá trị.

Quốc vương Luyện Quốc lúc đó tên là Luyện Vân Trường, Công chúa Luyện Quốc tên là Luyện Thái Hồng, còn tên của Vương tử Luyện Quốc thì từ trước hắc đã biết, tên là Luyện Vô Mệnh!

Từ miệng của Hữu Nãi Ngự, Phó Thư Bảo còn biết được, tu vi lực lượng của Luyện Vô Mệnh đã đạt đến cảnh giới tương đương với Mặc Lan Lý Sự và Thánh An Na hiện tại, cảnh giới Hỗn Nguyên lực!

Một người như vậy, được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, cũng là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, cuối cùng lại bị chết trong âm mưu phản loạn.

Là cái nguyên nhân gì lại để cho Tứ Đại Trấn Quốc Thủ Hộ Thần của Luyện Quốc phản bội, lại là nguyên nhân gì để cho loại tồn tại siêu nhiên như là Khởi Nguyên Chi Thụ mất đi sinh mệnh lực tràn đầy của chính mình, lâm vào tình trạng héo rũ vạn năm chứ? Những cái này, Hữu Nãi Ngự một chút cũng không biết. Theo như Phó Thư Bảo nghĩ, năng ta có thể là đã mất đi bộ phận trí nhớ đó, cũng rất có thể là căn bản không biết được nội tình.

Toàn bộ các đám áp, cũng vẫn là phải dựa vào chính hắc đi điều tra.

Ngoại trừ việc nói chuyện phiếm, những thời điểm Phó Thư Bảo nhàm chán, liền làm bộ muốn điều chỉnh một chút tư thế ôm, ở trên người của Hữu Nãi Ngự sờ soạng loạn lên một phen. Những thời điểm nhàm chán khác nữa, hắc liền rõ ràng ngủ, để mặc cho Hữu Nãi Ngự ôm hắc.

Thời gian một ngày một đêm trôi qua vô cùng buồn chán. Dọc theo đường đi, Phó Thư Bảo thậm chí ngay cả một con cá cũng không có phát hiện.

Trong lúc mơ mơ hồ hồ, Phó Thư Bảo đang tựa đầu vào tòa ngọc nữ phong khoa trương trước ngực Hữu Nãi Ngự mà ngủ, thì thanh âm của Hữu Nãi Ngự đột nhiên truyền đến:

- Phó đại ca, chúng ta tới nơi rồi!

Phó Thư Bảo cuống quýt mở mắt ra. Trước mắt hắc là một mảnh hộ tráo màu trắng óng nhuận. Không hề nghi ngờ, đây chính là lực lượng hộ tráo do trụ năng lượng hình thành a! Trụ năng lượng trên cao đến tận trời, dưới đâm thẳng xuống đất, không thể nhìn thấy được đầu cuối. Hiện tại xem ra, Thế giới Nội tráo chân chính, cũng không phải là hình thái một nửa vòng tròn chụp lên trên mặt đất, mà là một cái lồng hình tròn thật lớn, một nửa lộ bên trên mặt đất, còn một nửa thì nằm sâu dưới lòng đất.

Phó Thư Bảo đột nhiên có một ấn tượng tương đối toàn diện, đó chính là cái Thế giới Nội tráo chân chính này kỳ thật chính là một cái thế giới hình trứng khổng lồ!

Như vậy, Vô Căn Chi Hải theo lời Hữu Nãi Ngự nói, kỳ thật chính là phần ở dưới cùng của cái quả trứng khổng lồ này.

Ở bên cạnh cái lực lượng hộ tráo trước mặt, có một luồng lốc xoáy một màu tối đen, thông thả xoay chuyển. Dòng nước từ bốn phương tám hướng xung quanh không ngừng đổ vào bên trong nó, biến mất không thấy đâu. Nó có một loại uy thế to lớn không nói nên lời, phẳng phất như là một cái hắc động có thể thôn phệ hết thảy mọi thứ.

- Cái kia... chính là cái mà người gọi là thông đạo đi vào Vô Căn Chi Hải hay sao?

Nhìn thấy cái lốc xoáy khổng lồ giống như một cái hắc động kia, da đầu của Phó Thư Bảo có chút run rẩy.

Hữu Nãi Ngự cười khanh khách, nói:

- Chính là cái này! Thông đạo của Vô Căn Chi Hải, cũng là đường về nhà của ta!

- Nhà của các người quả thật đúng là đặc biệt!

- Đi thôi! Ôm chặt lấy ta, xung lượng của dòng nước thật ra cũng rất lớn đó! xem tại

Không đợi Phó Thư Bảo thật sự ‘ôm chặt’, Hữu Nãi Ngư đã mang theo hắn, phốc một tiếng bơi thẳng vào trong thông đạo Vô Căn Chi Hải. Trong nháy mắt tiến vào bên trong lỗ xoáy màu đen kia, lực hấp dẫn khổng lồ liền từ bốn phương tám hướng truyền đến, phảng phất như là đang có trăm ngàn cánh tay đang nắm chặt lên trên người hắn cùng với Hữu Nãi Ngư vậy. Cái loại tốc độ này, thật sự giống hệt như là đang từ trong thiên không cả vạn trượng rơi thẳng xuống mặt đất vậy.

Cũng may là cái quá trình này cũng không phải quá dài, ước chừng rơi xuống khoảng năm mươi thước, thì Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư đã bị đẩy ra khỏi thông đạo. Lực hấp dẫn cực mạnh liền biến mất, trước mắt là một mảnh thủy vực ảm áp mà nhẹ nhàng. Quang mang sáng bóng mờ mờ lung lay bao trùm đến tất cả những địa phương mà tầm mắt có khả năng nhìn thấy, nhưng lại không thể nào nhìn thấy được quang mang là do cái gì phát ra.

Luồng lỗ xoáy màu đen ở phía sau vẫn như cũ tồn tại, nhưng mà so với đầu kia của thông đạo thì lại hoàn toàn khác hẳn. Nó nhìn qua vô cùng ôn nhuận, lẳng lặng nằm yên ở nơi đó, giống hệt như lối vào của một cái huyết động bình thường vậy. Vừa mới bước vào, liền có thể nhìn thấy cảnh sắc huyết động đầy biến xinh đẹp.

Hiển nhiên đó chỉ là một loại ảo giác mà thôi. Sau khi đi vào, cũng không biết sẽ xuất hiện loại chuyện tình đáng sợ gì.

Ánh mắt Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại ở phía trước, khóe miệng hắn khẽ mở lớn. Chỉ thấy từ phía đó đang có một cái bóng màu đen thật lớn đang di động về phía này. Thể tích của nó phi thường khổng lồ, giống hệt như một ngọn núi thật lớn vậy. Tốc độ di chuyển của nó phi thường nhanh, trong nháy mắt đã sắp đến gần chỗ của hai người bọn họ rồi.

Thời điểm này, Phó Thư Bảo cũng đã nhìn thấy rõ ràng diện mạo của nó. Cái miệng của hắn lại một lần nữa mở lớn ra, tới mức có thể nhét được cả quả trứng vào trong đó! Đó không ngờ lại là một con... cá mập!

Con cá mập lớn nhất mà hắn từng chứng kiến ở thế giới nguyên bản của hắn, chính là một đầu cá mập trắng dài khoảng chừng mười tám thước, trọng lượng của nó cơ hồ lên đến bốn mươi tấn. Nhưng mà so sánh với con cá mập trước mặt này, thì sẽ là như thế nào? Đó chính là, đầu cá mập trắng lớn nhất mà hắn từng nhìn thấy, ở trước mặt con cá mập này, quả thật chính là một con cá mập đồ chơi bỏ túi mà thôi! Con cá mập trước mặt này, chiều dài ít nhất khoảng chừng hơn một trăm thước, thể trọng cũng tăng lên gấp mười lần, ít nhất cũng là bốn trăm tấn!

Ở bên trong dòng kênh đào ngầm cùng với thủy vực bên ngoài ngay cả một con tôm con cá nhỏ cũng đều không thấy, hiện tại rốt cuộc cũng nhìn thấy cá, không nghĩ đến lớn là một con cá lớn đến như vậy!

Áp lực sinh tồn cực mạnh đột nhiên truyền đến. Phó Thư Bảo buông tay Hữu Nãi Ngư ra, hai tay ở bên trong dòng nước nhẹ nhàng quấy lên mấy cái. Trong phút chốc, hơn một trăm cái băng thứ thô to như cánh tay người đã hình thành xung quanh người hắn. Chỉ cần hắn vung tay lên, mấy trăm cái băng thứ này sẽ giống như những thanh tiêu thương, đâm thẳng về phía con cá mập khổng lồ kia.

Chỉ là sau khi đâm vào rồi sẽ tạo thành hiệu quả như thế nào, Phó Thư Bảo một chút nắm chắc cũng không có. Nếu chiến đấu trên đất bằng, hắn khẳng định là không có chút sợ hãi gì, hoàn toàn có thể băng vào tốc độ mà chiếm ưu thế. Nhưng mà ở nơi này, cũng không phải là địa phương nhân loại có thể phát huy ra sức chiến đấu lớn nhất. Địa phương này, là địa bàn của cá mập!

Tựa hồ là cảm nhận được chiến ý của Phó Thư Bảo, cũng cảm ứng được sự uy hiếp của đồng băng thứ, đầu cá mập khổng lồ kia đột nhiên há miệng, phun ra một cổ dòng nước cực mạnh. Trong mắt của nó, đó chẳng qua cũng chỉ là một hành động thị uy mà thôi, cũng chỉ là phun nước mà thôi, cũng giống như là nói cho nhân loại trước mắt rằng, đây là một cái động tác miệt thị! Nhưng mà đối với Phó Thư Bảo mà nói, đó chính là một lần thủy triều tập kích! Đó là dòng nước khủng bố có thể xé nát thân thể của hắn!

- Cẩn thận!

Hữu Nãi Ngư ôm lấy Phó Thư Bảo, cái đuôi cá thon dài mà xinh đẹp nhẹ nhàng lay động, dòng nước như thủy triều tập kích kia nhất thời dừng ngay lại.

Lúc này Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, đồng băng thứ của hắn không biết đã bị cuốn đi đến chỗ nào rồi.

- Rống!

Đầu cá mập khổng lồ kia lại há miệng ra, lần này cũng không có phun nước, mà là phát ra một đạo thanh âm cự đại. Hàm răng nanh của nó, có cái giống như răng cưa, có cái giống như dao cạo, lại có cái giống như cái chùy lớn... Tất cả các răng nanh cũng đều chằng chằng chịt chịt sắp hàng trong khoang miệng của nó, làm cho người ta có một loại cảm giác chính là nó có thể dễ dàng cắn nát một chiếc thuyền buồm lớn!

- Cái này... là loại cá mập gì vậy? Như thế nào lại lớn như vậy?

Toàn thân Phó Thư Bảo nhất thời nổi da gà.

- Đây là Hải Lang Sa của Vô Căn Chi Hải! Đầu Hải Lang Sa này mặc dù rất lớn, nhưng mà cũng không phải là lợi hại nhất!

Hữu Nãi Ngư nhàn nhạt nói.

Phó Thư Bảo nuốt một ngụm nước miếng:

- Nó... không ngờ vẫn chưa phải là lợi hại nhất sao?

- Đương nhiên rồi! Ở thế giới đáy biển cũng có Linh thú a! Nó chẳng qua cũng chỉ là một Hải Lang Sa Linh Vương cấp mà thôi! Còn có các Linh thú Hải hệ cấp bậc Thần thú nữa! Có lẽ sau này người có thể nhìn thấy được a! Hiện tại ta không nói nhiều nữa, ta muốn để hắc trở thành tọa kỵ của chúng ta! Người ở nơi này chờ ta, không nên tùy tiện công kích, để ta nói chuyện với nó!

- Người muốn nói chuyện gì với nó?

Hữu Nãi Ngư cười khê, buông bàn tay đang ôm lấy Phó Thư Bảo ra, lay động cái đuôi cá xinh đẹp của nàng, chậm rãi hướng về phía Hải Lang Sa Linh Vương cấp bơi tới.

Nàng ta ở trước mặt Hải Lang Sa, nhiều nhất cũng chỉ giống như một con nòng nọc nhỏ màu đỏ mà thôi!

Một Mỹ nhân ngư nhỏ như vậy lại đi đàm phá với một đầu Hải Lang Sa lớn như vậy...

Cảm giác giai nhân và dã thú trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời dâng lên đến mức độ mãnh liệt trước giờ chưa từng có!

608. Chương 535: Kim Ngư Cung

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 535: Kim Ngư Cung

Bởi vì khoảng cách khá xa, lại có dòng nước ngăn cản, cho nên Phó Thư Bảo căn bản là không thể nghe được Hữu Nãi Ngư cùng với Hải Lang Sa Linh Vương cấp đang đàm luận cái gì. Hắn chỉ có thể nhìn thấy Hữu Nãi Ngư dáng người nhỏ hơn cả ngàn lần ở trước mặt của Hải Lang Sa không ngừng lắc qua lắc lại, khoa tay múa chân. Bộ dáng nói chuyện như vậy thật sự là một diễn thuyết gia chuyên nghiệp a!

Một nàng mỹ nữ tiến hành diễn thuyết ột đầu dã thú, mặc dù là có ý đồ lừa gạt chính trị, thì đó cũng là không thể tin nổi, thủy chung cũng đều là một tràng cảnh hoang đường.

Một bên vừa quan sát Hữu Nãi Ngư cùng với Hải Lang Sa ‘nói chuyện với nhau’, một bên Phó Thư Bảo cũng đang tiến hành chuẩn bị. Hắn đã vượt qua khỏi sự sợ hãi trời sinh đối với việc chiến đấu dưới nước với Linh thú Hải hệ. Tuy rằng ở dưới nước cũng tương đối bị hạn chế, nhưng mà đối phương chẳng qua chỉ là một đầu Linh thú Linh Vương cấp. Mà với thực lực hiện tại của hắn, ở trên đất bằng, Linh thú Linh Vương cấp, hắn căn bản là không để vào trong mắt.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve một chút Luyện Chi Trữ Vật Giới trên tay mình. Chỉ cần có biển, hắn có thể trong khoảnh khắc phóng xuất ra Thiên Trúc Cung, Xà Nha Kiếm cùng với Kim Lực Thần Giáp. Chỉ cần ngón tay của hắn vừa động, thì Kim Lực Thần Giáp liền hợp thành hình dáng một cái hòm sẽ lập tức bay ra, khoảnh khắc phân giải, lại trong khoảnh khắc sẽ trang bị lên trên người của hắn.

Có mấy cái Luyện Lực Khí này trang bị lên người, Phó Thư Bảo kỳ thật cũng không phải không có nắm chắc đối phó với đầu cá mập khổng lồ này. Chỉ là, quá trình chiến đấu này khẳng định là một quá trình tương đối thống khổ a!

Lại trôi qua một thời gian nữa, Hữu Nãi Ngư đột nhiên phản hồi, cười cười nói:

- Chúng ta đã nói xong rồi, Hải Lang Sa nguyện ý làm tọa kỵ của ta, chở chúng ta đi tới lãnh địa của Ngư Nhân Tộc!

- Cái gì... các người...

Phó Thư Bảo không nghĩ tới là sẽ có kết quả như thế này.

- Người quen ta là ai rồi sao?

Hữu Nãi Ngư cười khanh khách nhìn về phía Phó Thư Bảo.

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên sáng ngời lên, liền hiểu rõ chuyện tình. Công chúa Mỹ nhân ngư của Ngư Nhân Tộc cũng không chỉ là biểu tượng tinh thần của Ngư Nhân Tộc, mà còn là Hải Dương Chi Nữ nữa! Nàng ta ở trong thế giới hải dương này, kỳ thật chính là một tồn tại giống như là linh tụ tinh thần được toàn bộ các tộc nhân dưới biển ủng hộ. Thân phận của nàng ta như vậy, muốn Hải Lang Sa làm tọa kỵ, đó tự nhiên là không thành vấn đề.

- Ha ha... thật sự là nhờ người rồi!

Phó Thư Bảo thoáng thả lỏng lại, không kèm được hướng về phía Hữu Nãi Ngư vươn một ngón tay cái ra.

- Di? Cái thủ thế này có ý nghĩa gì?

Hữu Nãi Ngư tò mò hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Cái thủ thế này là tỏ vẻ ca ngợi a!

Dừng lại một chút, hắn đột nhiên thu hồi ngón tay cái lại, thẳng tắp vươn ngón giữa ra:

- Còn thủ thế này, tỏ vẻ phi thường ca ngợi!

- Oa! Thật thú vị a!

Hữu Nãi Ngư đột nhiên cũng vươn một cái ngón giữa đáng yêu của mình về phía Phó Thư Bảo, tỏ vẻ phi thường ca ngợi đối với người nào đó!

Phó Thư Bảo:

- ...

Cái thủ thế hạ lưu này, trong những năm tháng về sau, Hữu Nãi Ngư mỗi khi trong lúc chiến đấu thắng lợi, yến hội chúc mừng, hay là tại thời điểm nào đó tỏ vẻ kính ý đối với Phó Thư Bảo, cũng đều ở trước mặt hắn không chút tiết kiệm sử dụng liên tục. Đây là chuyện tình mà Phó Thư Bảo không thể nào ngờ đến, cũng không thể cứu vãn nổi.

Ngồi ở trên lưng Hải Lang Sa giống hệt như là ngồi trên một ngọn núi cao vậy. Lúc này Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, lớp da của Hải Lang Sa dày đến mức độ khó có thể tưởng tượng nổi. Đám băng thứ lúc trước hắn ngưng luyện ra, căn bản là không thể nào tổn thương nổi Hải Lang Sa. Hắn cũng có một loại đánh giá mới, tuy rằng Hải Lang Sa chỉ là một đầu Linh thú Linh Vương cấp, nhưng mà bản thân đã có được năng lực phòng ngự cực kỳ biến thái, cùng với năng lực công kích vật lý cường đại trời sinh. Tổng hợp lại lực lượng của nó, kỳ thật một chút cũng không thua kém một đầu Thần thú như là Thất Luyện Mãng,

Có Hải Lang Sa thay cho đi bộ, tốc độ di chuyển ở dưới nước nhất thời gia tăng lên gấp chục lần. Thể tích khổng lồ của Hải Lang Sa mỗi một lần vẫy đuôi một cái, đều bằng phẳng về phía trước một đoạn thật xa. Với tốc độ như vậy, còn nhanh hơn cả chim bay trên trời. Hẳn tính toán một chút, mất không bao nhiêu lâu thời gian nữa liền có thể đến được lãnh địa của Ngư Nhân Tộc.

Ngồi ở trên lưng của Hải Lang Sa, thứ mất đi duy nhất chính là lạc thú có thể sờ soạng cặp mông bơi lội của Hữu Nãi Ngư, nhưng mà thu hoạch được chính là một loạt các cảnh đẹp khôn cùng dưới đáy biển. Nước biển màu lam nhạt ở trước mắt mênh mông khắp mọi nơi, đủ các thức các loại cá cảnh bơi lội bên trong san hô, ở giữa các khe hở trong nhám thạch bơi lội, thần nhiên yên bình.

- Hữu Nãi Ngư, nơi này cũng không có ánh mặt trời chiếu xuống, như thế nào sẽ có được ánh sáng kỳ diệu như vậy chứ?

Phó Thư Bảo nghĩ mãi cũng không hiểu nội.

Hữu Nãi Ngư nhẹ nhàng chớp nhẹ một cái trước mặt mình, mở lòng bàn tay ra, đã nhìn thấy bên trong lòng bàn tay của nàng rõ ràng xuất hiện một tiểu sinh vật nhỏ xíu như là một hạt bụi vậy. Trên thân thể của hân phát ra một luồng quang mang màu trắng sáng bóng, tựa như quang mang của ánh trăng vậy. Sau đó nàng ta lại đem sinh vật này thả vào bên trong dòng nước, cười cười nói:

- Đây là nguồn gốc của ánh sáng trong Vô Căn Chi Hải, Thủy Hạ Lượng Hỏa Trùng!

Con mẹ nó, cái này lại là cái tên khốn kiếp gì vậy?

Đặt cái tên này thật sự là làm uổng phí một sinh vật kỳ diệu như vậy!

Chẳng qua, những lời bình như vậy, Phó Thư Bảo cũng không thể nào nói ra được, mà chỉ là hèn mọn liếc mắt nhìn về phía Hữu Nãi Ngư đang đắc ý dạt dào bên cạnh. Hân chính là đang có sự hoài nghi đối với trình độ văn hóa của Ngư Nhân Tộc a!

oOo

Tốc độ của Hải Lang Sa tuy rằng cực nhanh, nhưng mà vẫn phải hơn nửa ngày sau mới có thể đi tới được lãnh địa của Ngư Nhân Tộc dưới đáy biển.

Hữu Nãi Ngư vẫy vẫy tay tiến Hải Lang Sa rời đi. Hải Lang Sa thân thể khổng lồ chậm chạp hướng về phía chỗ sâu bên trong hải dương mà bơi đi, ngẫu nhiên quay đầu nhìn lại, liếc mắt nhìn thật sâu Hữu Nãi Ngư một cái. Cảnh tượng như vậy, rất có bộ dáng tráng sĩ một đi không quay trở lại!

Phó Thư Bảo cũng giả mù sa mưa phát phát tay, trong lòng thì lại thầm nói:

- Chẳng qua chỉ là một con cá mập mà thôi, lại làm ra tư thế bơi lội như bá vương đáy biển vậy, cho ai coi chứ?

- Đi thôi, Phó đại ca! Chúng ta về nhà đi!

Hữu Nãi Ngư nói.

Phó Thư Bảo tiến lên mấy bước, giơ tay ôm chặt lấy Hữu Nãi Ngư. Động tác của hân tự nhiên tùy tiện, biểu tình đứng đắn, không chút qua loa hời hợt, phẳng phất như là trời sinh đã là như vậy!

Thế nhưng Hữu Nãi Ngư lại cười hì hì, lay động cái đuôi cá màu đỏ xinh đẹp tránh ra, nói:

- Phó đại ca, như vậy cũng không tiện lắm đâu. Dòng nước nơi này rất bằng phẳng, với năng lực của người, không cần ta phải mang theo cũng có thể tự do hoạt động được!

- Ách!

Cặp mày của Phó Thư Bảo nhất thời nhú lại, làm ra bộ dáng khó chịu.

Cuối cùng hân cũng chỉ đành đi theo phía sau Hữu Nãi Ngư, hướng về phía lãnh địa đáy biển mà bơi đi. Dần dần, một vài loại thực vật dưới đáy biển xuất hiện bên trong tầm mắt của Phó Thư Bảo. Đám thực vật này cùng với đám thực vật trên đất liền cũng có rất nhiều điểm giống nhau. Có những thân cây trắng kiện, tán lá rộng lớn, còn có một vài loại quả thực ngon ngọt rũ xuống nữa.

Lòng hiếu kỳ của Phó Thư Bảo nhất thời bị kích khởi, tạm thời quên đi chuyện buồn bực không thể ôm lấy Mỹ nhân ngư. Một đường bơi qua, hẳn luôn có những vấn đề hỏi mãi không hết. Nhưng mà Hữu Nãi Ngư cũng rất có kiên nhẫn, chỉ cần Phó Thư Bảo mở miệng hỏi, nàng liền trả lời những vấn đề tương quan cho Phó Thư Bảo biết.

Từ trong miệng của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo đã biết được tên của đám thực vật dưới đáy biển này. Loại cây cổ thụ sinh trưởng thẳng tắp có tán cây rộng lớn này gọi là Trục Thụ. Loại cây cổ thụ không thẳng tắp, cong queo kia gọi là Loan Thụ. Loại cây có rất nhiều nhánh cây, hình dạng bất quy tắc gọi là Xoa Thụ. Loại cây có nhiều quả thực, gọi là Quả Thụ.

Điều này khiến cho hắn khóc cười đều không được. Cái này con mẹ nó là cái loại trò chơi loạn thất bát tao gì cơ chứ?

Sau khi xuyên qua một đám thực vật dưới đáy biển, bơi đi một đoạn khoảng cách, thì một tòa thành thị hình dáng cổ xưa liền hiện ra trước mặt của Phó Thư Bảo.

Tòa thành thị xây dựng dưới đáy biển này, có tường thành vô cùng cao lớn, cửa thành cùng với thành lâu. Những con đường bên trong chằng chịt chịt, phân bố khắp nơi bên trong thành thị. Bên trong thành thị có vô số những phòng xá dọc theo các con đường, nhưng cũng không phải là do gạch ngói kiến tạo nên, mà là do san hô cùng với thực vật dưới đáy biển. Đám kiến trúc này phát ra ánh sáng lờ lờ, trong suốt sáng bóng, đan lại cùng một chỗ với nhau, hình thành nên một tòa Tiên thành sáng lấp lánh dưới đáy biển.

Một tòa thành thị như vậy, khiến cho Phó Thư Bảo nhớ tới tòa Long cung đáy biển kiếp trước, đó cũng là một địa phương kim bích huy hoàng a!

Ở trung ương của thành thị, là một tòa cung điện cự đại xây dựng bằng san hô, hình dáng rất tròn, cao hơn hết thảy các kiến trúc khác trong thành, nhìn từ xa thật giống như là một cây nấm khổng lồ do thủy tinh cùng với lưu ly tạo thành.

- Nơi đó là địa phương mà người từng sống hay sao?

Phó Thư Bảo thì thảo hồi. Tâm tình của hắn cũng lâm vào bên trong rung động dữ dội.

- Đương nhiên rồi! Ta là Công chúa, đương nhiên là phải ở cung điện rồi! Chỉ có điều, trôi qua một khoảng thời gian dài như vậy, không biết trong đó là tình huống gì nữa. Chúng ta cùng đi xem đi!

Hữu Nãi Ngư có chút thương cảm nói.

Sau khi rời khỏi nhà cả vạn năm, cảm thụ của Hữu Nãi Ngư lần này về nhà như thế nào, chỉ sợ cũng chỉ có mỗi mình nàng ta biết. Phó Thư Bảo yên lặng gật gật đầu, đi theo Hữu Nãi Ngư hướng về phía thành thị đáy biển bơi đi.

- Tòa thành thị này chính là Kim Ngư Thành do Ngư Nhân Tộc chúng ta xây dựng nên...

Hữu Nãi Ngư giới thiệu nói:

- Cung điện mà ta đang ở tên là Kim Ngư Cung!

Trong lòng Phó Thư Bảo khinh thường một cái. Sớm đã biết là cái tên quái quỷ như vậy mà. Trong lòng hắn có thoáng thắc mắc. Bên trong tòa Kim Ngư Thành có Kim Ngư Cung, trước Kim Ngư Cung có Quảng trường Kim Ngư, phía trước Quảng trường Kim Ngư có phố Kim Ngư. Trên phố Kim Ngư có một cửa hàng chuyên môn bán các loại đồ gia dụng tên Kim Ngư Hiệu, mà trùng hợp, chủ cửa hàng đó cũng tên là Kim Ngư nữa...

Toàn bộ đều là Kim Ngư, hết thảy cũng đều là Kim Ngư...

Rất nhanh đi vào cửa thành, một cảnh tượng hoàn toàn bất đồng cũng xuất hiện ở trước mặt của Phó Thư Bảo. Từ xa xa nhìn lại, Kim Ngư Thành là một tòa thành lưu ly thủy tinh kim bích huy hoàng, nhưng mà khi đi tới cửa thành, hắn mới phát hiện ra, bên trên thành lâu cũng không hề có lấy một cái bóng của Ngư Nhân Tộc. Khắp nơi trên tường thành chế tạo bởi Huyền Vũ Thạch màu hoàng kim vô cùng cứng rắn cũng đều nhìn thấy dáng vẻ loang lổ, dấu hiệu phong hóa đậm nét. Có một vài địa phương còn xuất hiện những khe hở có thể nhét cả một người vào trong đó nữa.

Cửa thành cũng chỉ là khép hờ, theo khe hở nhìn vào bên trong, thì trên các con đường rộng lớn cũng không hề có tộc nhân của Ngự Nhân Tộc nào đi lại, chỉ có một đám xương cá, bùn đất cùng với tạp vật rơi rụng trên mặt đất. Những xương cá màu trắng dày đặc, không biết là do những con cá đã chết bao nhiêu năm trước lưu lại.

- Cái này... đến tột cùng là chuyện gì đã xảy ra?

Phó Thư Bảo không nghĩ đến cảnh tượng lại là như thế. Vừa mới rồi, hắn còn ảo tưởng rằng Tộc trưởng của Ngự Nhân Tộc sẽ mang theo vô số tộc nhân, ồn ào náo nhiệt chạy ra khỏi thành nghênh đón, lại không nghĩ tới, cảnh tượng lại hoang vắng lạnh lùng như vậy.

Lúc này Hữu Nãi Ngự mới hít một hơi, nói:

- Lúc trước đầu Hải Lang Sa Linh Vương cấp kia đã nói cho ta biết rồi, nói rằng ta không nhất thiết phải quay về đây. Lúc ấy ta vẫn chưa hiểu được ý tứ của hắn, hiện tại hồi tưởng lại... Hu hu hu...

Khó kềm chế nỗi sự bi thương trong lòng, Hữu Nãi Ngự không ngờ bật khóc nức nở tại chỗ.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng ôm lấy vai của nàng, chậm rãi an ủi. Đến thời điểm này, trong lòng hắn cũng cực kỳ hiếm thấy trở nên đứng đắn, chẳng hề có chút ý nghĩ xấu xa nào cả.

- Hữu Nãi Ngự, không cần quá thương tâm! Nói không chừng tộc nhân của ngươi đã rời khỏi tòa thành thị này, di cư đến một địa phương nào khác rồi sao? Chúng ta trước hãy đi vào Kim Ngự Cung xem thử một chút rồi nói sau.

Đợi cho Hữu Nãi Ngự khóc một hồi, phát tiết cảm xúc một lúc, Phó Thư Bảo mới lên tiếng.

Hữu Nãi Ngự khẽ gật đầu, lấy tay lau nước mắt một chút. Ở thế giới dưới nước, nước mắt của nàng vừa chảy ra đã liền bị nước biển đánh trôi đi hết, căn bản là chẳng hề lưu lại chút dấu vết nào cả. Một cái động tác này của nàng, quả thật làm cho người ta có một loại cảm giác tiểu cô nương rất thương tâm, làm cho người ta vô cùng yêu thương.

Đẩy ra cánh cửa thành đã có chút cũ nát, Hữu Nãi Ngự mang theo Phó Thư Bảo hướng về phía Kim Ngự Cung bay đi.

Tốc độ bơi của hai người không nhanh cũng không chậm, những bùn đất trên các con đường nhẹ nhàng bị cuốn bay lên, lại từ từ rơi xuống. Những cửa hàng dọc theo hai bên con đường cũng không có nhà nào mở ra, nhưng phía trước các cửa hàng, Phó Thư Bảo mơ hồ vẫn có thể nhìn thấy các bảng hiệu. Còn trên các bảng hiệu viết các văn tự kỳ quái gì, tuy rằng hắn không biết, nhưng cũng có thể đoán được, nội dung của những văn tự này hơn phân nửa là có quan hệ với những gì cửa hàng buôn bán.

Bơi đi một khoảng đường dài, cuối cùng Phó Thư Bảo dưới sự dẫn dắt của Hữu Nãi Ngự cũng đã đi tới Kim Ngự Cung. Tòa cung điện hình cái nấm khổng lồ đồng dạng dùng các loại đá san hô, lưu ly cùng với một vài loại vật liệu có khả năng phát sáng xây dựng thành, kim bích huy hoàng, phi thường xinh đẹp. Cổng lớn của cung điện gài gao đóng chặt, ngay cả cánh cửa cung điện cũng là sử dụng loại Huyền Vũ Thạch màu hoàng kim thuộc loại thượng đẳng nhất làm ra, phát ra quang mang sáng ngời.

Phía trước Kim Ngự Cung quả nhiên có một cái quảng trường thật lớn, mà bên cạnh quảng trường quả thật cũng có một con đường khá rộng rãi.

- Đây chính là Kim Ngự Cung của ta! Ân! Cái quảng trường này gọi là Quảng trường Kim Ngự, còn con đường lớn xinh đẹp này, nó tên là phố Kim Ngự...

Tâm tình của Hữu Nãi Ngự tựa hồ đã chuyển biến tốt hơn rất nhiều, liên miện giải thích những thứ liên quan tới Kim Ngự Cung cho Phó Thư Bảo.

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời có một loại cảm giác rất hoang đường. Đó chính là, hắn đã trong lúc vô tình trở thành một Tiên đoán sư vô cùng vĩ đại, có năng lực tiên tri đặc dị!

Đi xuyên qua quảng trường, giẫm đạp lên một bộ xương cá không biết tên, Phó Thư Bảo đi tới phía trước cửa cung của Kim Ngự Cung. Đưa tay đẩy ra cánh cửa Huyền Vũ Thạch nặng nề, một căn phòng rộng lớn liền xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Những tọa ỷ bằng thủy tinh kiến tạo, những bức bích họa dùng tơ vàng bện thành. Còn có một tấm thảm màu đỏ không biết dùng vật liệu gì chế tạo nữa. Tất cả những gì đập vào mắt, là một tràng diện khí phái còn sang trọng hơn cả Hoàng gia nữa.

- Không nghĩ tới con cá ngọc này không ngờ lại giàu có như vậy!

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời phát ra một tiếng cảm thán.

- Vào đi! Đây là nhà của ta! Ta dẫn người đi dạo chung quanh!

Hữu Nãi Ngư nở nụ cười vui vẻ.

- Chỉ mong không gian Luyện Chi Trữ Vật Giới của lão tử đủ lớn, tùy tiện nhìn xem... lão tử sẽ liền cầm lấy luôn!

Trong lòng hạ chủ ý, trên mặt Phó Thư Bảo lộ ra một nụ cười khiêm tốn:

- Như vậy phiền toái Công chúa Hữu Nãi Ngư dẫn đường rồi!

Một nàng Công chúa, một tên trộm, chính thức bắt đầu đi vào Kim Ngư Cung!

609. Chương 536: Nhân Quy Đại Chiến (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 536: Nhân quy đại chiến (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tòa cung điện hình cây nấm khổng lồ làm cho người ta cảm thấy buồn cười, nhưng mà trang hoàng cùng với vật dụng bên trong nó lại là theo chủ nghĩ xa xỉ. Trình độ lộng lẫy xa hoa khiến cho ngay cả loại người không thiếu tiền như Phó Thư Bảo cũng cảm thấy cứng lưỡi không thôi. Một khóa trân châu to cỡ nắm tay, lại giống như là một hòn đá không chút đáng tiền vậy, được khảm ở trên tường. Đủ các loại bảo thạch đủ các màu sắc khác nhau cũng được khảm một cách tùy tiện trên đó. Có một vài loại bảo thạch giá liền thành thậm chí còn được các công tượng của Ngư Nhân Tộc khảm lên góc của một cái bàn bằng bạch ngọc nữa. Xa xỉ như thế, thật là phí tiền của trời a!

Kỳ thật, loại sự tình như thế này ở trên đất liền căn bản là không thể nào tưởng tượng ra, cho dù là Vương thất của cả một quốc gia cũng không thể xa xỉ đến trình độ này được. Nhưng mà đối với Ngư Nhân Tộc có được toàn bộ hải dương mà nói, cái này quả thật là chuyện bình thường đến cực điểm. Tài nguyên cất chứa bên trong hải dương căn bản vượt xa trong lục địa vô số lần, hơn nữa diện tích lại lớn đến cùng cực. Tại bên trong những vực sâu dưới biển, còn có một vài nham bích thậm chí được khảm vào những bảo thạch thiên nhiên rực rỡ nữa. Còn về trân châu có kích cỡ như nắm tay, thì nó lại càng đơn giản hơn. Với loại thể tích khổng lồ như Hải Lang Sa vậy, ở Vô Căn Chi Hải muốn phát hiện một con hải trai ngọc so với con trâu còn lớn hơn chẳng là là chuyện khó khăn hay sao?

Về phần hoàng kim, ở nơi này nó chính là thứ tục tằng nhất! Những địa phương mà Phó Thư Bảo nhìn thấy hoàng kim, bình thường đều là dùng để dệt thảm, thêu màn cửa sổ này nọ mà thôi.

Phó Thư Bảo thật ra cũng không phải là một người rất thích tiền, lực miễn dịch đối với tiền tài mà nói cũng rất cao, nhưng mà đây là bởi vì từ trước đến giờ những thứ mà hắn nhìn thấy vẫn chưa đạt đến ranh giới tài phú khiến cho hắn phải yêu thích mà thôi! Hiện tại đã ở bên trong Kim Ngư Cung, cái ranh giới tài phú kia của hắn sớm đã bị vượt qua rất xa rồi. Đi theo Hữu Nãi Ngư nhìn đông nhìn tây, trong đầu hắn không biết đã xuất hiện bao nhiêu lần ý tưởng quét sạch rồi.

Dục vọng của con người, thông thường khi đối diện với những thứ phát sáng lấp lánh, mới lộ ra mặt dữ tợn nhất của chính mình.

Bên trong Kim Ngư Cung cũng không có bất cứ thang lầu nào cả, nhưng lại có tầng trệt. Biện pháp đi lên tầng trên chính là bơi lội lên. Cái này chỉ sợ cũng là điểm đặc sắc duy nhất của Kim Ngư Cung này.

Dưới sự dẫn dắt của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo đi theo nàng ta bơi lên đến tầng cao nhất. Cũng chính là bộ phận đầu nắm của cái nắm khổng lồ này.

Đẩy ra cánh cửa vào đúc bằng hoàng kim, lại là một mảnh cảnh tượng kim bích huy hoàng nữa. Một cái giường lớn hoàn toàn làm bằng hoàng kim, được khảm nạm vô số bảo thạch, trân châu cùng với kim cương, còn có một tọa ý lớn, một vài vật dụng sinh hoạt khác. Tên vách tường được trang trí bởi vô số các bích họa, cũng không phải chế tạo bằng tranh vẽ, mà đều là sử dụng sợi tơ bạch kim để làm, dùng bảo thạch, trân châu cùng với kim cương này nọ khảm vào để tạo thành bích họa. Phó Thư Bảo cẩn thận quan sát một chút, những sơn mạch trên đó chỉ dùng các sợi tơ ô kim quý giá màu đen bên thành. Mà vàng thái dương trên đó, không ngờ lại sử dụng một viên Hồng bảo thạch to cỡ một cái nắm tay mà thành...

- Hữu Nãi Ngư, đây là địa phương mà người sống sao?

- Đúng vậy! Trong này vẫn còn giữ nguyên hình dáng ban đầu!

Hữu Nãi Ngư có chút đắc ý, nói:

- Phó đại ca, chỗ ta ở có đẹp không?

- Xinh đẹp cái lông mao a! Nơi này quả thật chính là... haizzz.. quá mức tục tũn! Tục tũn a!

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, một bộ dạng tiếc hận vô cùng. truyện copy từ

Hữu Nãi Ngư:

- Người...

- Đúng rồi! Mấy bức bích họa này quá chói mắt rồi! Không bằng đưa nó cho ta đi!

Hữu Nãi Ngư:

- Hửm?

Cũng chẳng đợi Hữu Nãi Ngư đồng ý, Phó Thư Bảo liền chạy lại một phía, gỡ xuống mấy bức bích họa trên đó. Những bức bích họa này, không cái nào mà không có độ dài thật lớn, tơ vàng bảo thạch cùng kết hợp lại một chỗ, tùy tiện cũng nặng trên cả trăm cân. Trong lòng Phó Thư Bảo khê cân nhắc, nếu như đem cái này lên đất liền, tùy tiện một bức, đem bán đấu giá, khẳng định chính là giá trên trời!

Trong lòng hắn có nỗi khổ a!

Hắn có nữ nhân phải nuôi!

Những nữ nhân như là Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã vậy, ai mà không phải là cái hồ nuốt tiền cơ chứ? Cho nên hiện tại chuyện tình mật dày như vậy, chính là ánh mắt nhìn xa một chút, làm chuẩn bị cho tương lai mà thôi!

- Tùy người thôi, người thích cái gì thì cứ việc lấy đi!

Hữu Nãi Ngư không chút keo kiệt, nàng ta nhìn qua có vẻ rất hào sảng:

- Dù sao mấy thứ này ở Vô Căn Chi Hải cũng rất bình thường, trước kia, chỉ cần ta muốn, liền có người tùy tiện đem đến cho ta một đống lớn.

- Tục khí! Tục khí! Người như thế nào lại có thể tục khí như vậy cơ chứ?

Hữu Nãi Ngư:

- ...

Miệng thì nói Mỹ nhân ngư tục tăng tục khí này nọ, còn tay thì vẫn không ngừng cướp đoạt đi nào là bảo thạch, trân châu, kim cương cùng với những thứ đáng giá. Càng đáng phần nộ hơn nữa chính là, mặc dù ngoài miệng thì vẫn nói những lời nói đó, nhưng mà trên mặt lại vẫn luôn duy trì bộ dáng nghiêm túc đứng đắn, rất có hương vị một đại thiếu gia quý tộc đang giáo huấn một thiếu nữ nông thôn không biết gì.

Mà thiếu nữ nông thôn không biết gì kia, tự nhiên chính là Hữu Nãi Ngư, chủ nhân chân chính của hết thảy những thứ này.

Tài phú của nàng, cho dù toàn bộ quốc khố của Tú Quốc, cũng không có cách nào so sánh nổi.

Lấy bảo vật đến mỗi tay, toàn bộ đều bị Phó Thư Bảo nhét sạch vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới của hắn. Hiện tại hắn phi thường ảo não, đó chính là Sinh chi Không gian Trữ vật của hắn vẫn như trước gửi lại bên trong Thần Miếu Luyện Ngục Thần Tước, do một gã thủ vệ Chiến sĩ Thạch Tượng của Quân đoàn Luyện Ngục nắm giữ. Bằng không, với không gian dự trữ siêu khổng lồ của Sinh chi Không gian Trữ vật, cho dù muốn dọn luôn Kim Ngư Cung vào trong đó cũng không thành vấn đề.

Một sự thất sách như vậy, thật sự là càng nghĩ càng hộc máu mà!

- Quên đi! Quên đi! Nếu như lấy tiếp nữa, ta liền sẽ trở nên tục khí giống như ngươi vậy! Chúng ta đi tìm xem có thêm manh mối gì nữa không?

Đến lúc thật sự không thể lấy thêm cái gì nữa, Phó Thư Bảo mới dừng tay, nói.

Hữu Nãi Ngư ngây ngốc nhìn cái sắc mặt đáng giận kia của Phó Thư Bảo, trong lòng thật sự muốn dùng bàn tay phần nộ của mình đâm vào mũi Phó Thư Bảo một cái. Lấy thì cứ lấy đi, vì cái gì cứ luôn miệng nói người ta tục khí như vậy? Phải biết rằng, người ta chính là Hải Dương Chi Nữ, là Công chúa Mỹ nhân ngư thiên kiều bách quý của Ngư Nhân Tộc đó!

- Ngươi còn nhìn ta làm gì? Tộc nhân của ngươi vô duyên vô cớ biến mất, còn đợi chúng ta đi tìm nguyên nhân đó!

Phó Thư Bảo nhắc nhở.

- Thời gian đã hơn một vạn năm rồi, ta đã bị phong ấn bên trong Phong Ấn Luyện Lực Khí Thần cấp, làm sao biết bọn họ đã đi chỗ nào? Có lẽ...

Thần sắc của Hữu Nãi Ngư nhất thời buồn bã. Cái 'có lẽ' kia, ngay cả nàng cũng không dám tưởng tượng. Một Kim Ngư Thành đã từng vô cùng phồn hoa, lúc này lại biến thành một cái quỷ vực không người. Có một khả năng, đó chính là Ngư Nhân Tộc đã không còn tồn tại nữa!

Cái loại khả năng này, thân là linh tụ tinh thần của Ngư Nhân Tộc, Hữu Nãi Ngư làm sao dám suy nghĩ tới chứ?

- Ngươi còn nhớ Tộc trưởng các ngươi thường ở tại địa phương nào không?

Phó Thư Bảo khẽ suy nghĩ, nói. Muốn tìm manh mối, bắt đầu từ cái địa phương đó xem như thích hợp hơn một chút.

- Biết! Để ta mang ngươi đi!

Lúc này Hữu Nãi Ngư mới thu hồi lại suy nghĩ thương cảm, xoay người dẫn đường.

610. Chương 536: Nhân Quy Đại Chiến (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 536: Nhân quy đại chiến (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Từ trong Kim Ngư Cung đi ra, xuyên qua một mảnh khu vực yên tĩnh không người, Hữu Nãi Ngư đem Phó Thư Bảo đi đến trước một khu nhà tương đối đơn sơ. Vách tường, nóc nhà cùng với tường viện xung quanh thuần một màu đen bình thường, tất cả đều hiện ra một loại cảm giác nặng nề, phong cách cổ xưa.

Đẩy cửa viện bước vào, Hữu Nãi Ngư ảm đạm nói:

- Trong này chỉ sợ cũng không lưu lại manh mối gì cả! Một vạn năm trôi qua rồi, vị Tộc trưởng đời của ta, chỉ sợ lúc này đã hóa thành bùn đất, trở về với hải dương rồi!

Thời gian một vạn năm, cho dù một hòn đá cũng biến thành một đám cát, huống chi là một Tộc trưởng của Ngư Nhân Tộc cơ chứ?

Đúng lúc này, Phó Thư Bảo đột nhiên kéo Hữu Nãi Ngư đang đứng ở chính giữa cửa vào sang một bên, đồng thời đẩy mạnh ra một chưởng. Trong phút chốc, trước mặt hai người liền ngưng tụ ra một cái lực lượng hộ thuẫn vô hình.

Phanh!

Một tiếng vang nặng nề nhất thời truyền ra. Sóng xung kích va chạm nhất thời kích khởi một dòng nước cực mạnh, phốc một chút liền đánh thẳng tới. Phó Thư Bảo dựa vào lực phản chấn lui nhanh về phía sau, mang theo Hữu Nãi Ngư đẩy sang một bên.

Ngay thời điểm chân của hắn chạm xuống mặt đất, một đầu rùa biển đột nhiên chậm rãi bơi ra khỏi đại môn. Cái đầu của nó cũng tương đối bình thường, so với những con rùa biển bình thường cũng chỉ lớn hơn một chút mà thôi. Chẳng qua, lớp mai rùa của nó lại lóng lánh quang mang màu đen sáng bóng. Từ đầu đến cuối, trên người của con rùa biển này chính là loại màu sắc này, không hề có một tia màu tạp nào khác. Nhìn qua, nó giống hệt như là một con rùa biển được chạm khắc thành bởi kim cương màu đen vậy. Toàn thân cũng đều lộ ra một cỗ khí tức cứng rắn mà cường đại.

Vững như bàn thành, kiên cường như núi! Đây chính là khí thể của đầu rùa biển trước mặt này.

Từ bên trong cánh cửa bơi ra, cặp mắt của con rùa biển kia luôn luôn tập trung trên người của Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư. Ánh mắt kia nhìn qua có vẻ tang thương, giống như một lão giả đã chịu đựng đủ năm tháng tàn phá vậy. Nhưng mà lực trường lực lượng từ trên thân thể nó phát ra, lại tràn ngập linh tính cùng với lực lượng, phi thường cường đại.

Trong đầu Phó Thư Bảo nhất thời chấn động:

- Không nghĩ tới, con rùa biển này không ngờ... lại là một con Hải Quy cấp bậc Thần thú!

Hải Quy cấp bậc Thần thú, tuy rằng thể tích khá nhỏ, nhưng mà cho dù là đầu Hải Lang Sa Linh Vương cấp khổng lồ như núi lúc trước cũng không phải là đối thủ của nó. Linh Vương cấp cùng với Thần thú, chênh lệch không chỉ là một cái cấp bậc, mà còn là một cái lệch trời khó có thể vượt qua được.

Lần ra tay vừa rồi chỉ là một chút thử sức, có lẽ cũng là một lời cảnh cáo. Thần thú Hải Quy kia căn bản là không có dốc toàn lực. Mà hiện tại, lực trường lực lượng của nó lại cường đại đến trình độ khiến người ta phải sợ hãi. Từng có kinh nghiệm giao thủ cùng với Thất Luyện Mãng, Phó Thư Bảo chỉ cần liếc mắt liền phán đoán ra được.

Ngón tay chợt động, một đạo kim quang lóe lên. Lập tức Kim Lực Thần Giáp vừa từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới phóng xuất ra, rắc rắc phân giải, lại trong nháy mắt liền mặc lên trên người của Phó Thư Bảo, từ đầu đến chân đem hắn bao phủ lại.

Ở dưới biển chiến đấu với một đầu Hải Quy cấp bậc Thần thú, lực phòng ngự của đối phương trời sinh phi thường cường đại, hắn cũng phải tìm về một chút cân bằng trên phương diện phòng ngự mới được.

Một cặp Xà Nha Kiếm rất nhanh cũng xuất hiện trong tay của Phó Thư Bảo. Nhưng mà đối diện với cái mai rùa còn rắn chắc hơn cả một ngọn núi cao của đầu Hải Quy kia, hắn lại nghĩ thấy, Xà Nha Kiếm của hắn có vẻ tái nhợt vô lực như vậy!

Lần này trở về, nhất định phải luyện chế ra một kiện vũ khí mới thôi! Đối thủ của mình càng ngày càng cường đại, Xà Nha Kiếm căn bản là không có bao nhiêu công dụng nữa.

Ý niệm vừa hiện lên trong đầu, hai chân của Phó Thư Bảo đột nhiên dẫm mạnh xuống đáy biển, cả người giống như tên bắn lao về phía Thần thú Hải Quy. Xà Nha Kiếm giao nhau ở trước mặt, không ngừng luân chuyển, giống như một cái cánh quạt đang phân tách dòng nước ra vậy. Thanh âm cắt chặn dòng nước tách tác không ngừng sản sinh bên dưới đáy biển. Dòng nước biển đang lưu động đột nhiên xoay chuyển ngược lại, giống như nước lũ không ngừng văng bắn ra bốn phía xung quanh.

- Phó đại ca, đừng làm thương tổn hần!

Hữu Nãi Ngư lúc này tựa hồ mới thanh tỉnh lại từ trong trạng thái xuất thần nào đó, đột nhiên hét lên.

Cái loại cảm giác này tựa hồ như là đã từng quen biết, như đã từng gặp qua.

Rùa biển chính là động vật dưới đáy biển được xem là sống lâu nhất thế gian, cũng có thuyết pháp nói là trên cả vạn năm. Chỉ là rùa biển bình thường đã là như vậy rồi, huống chi đây lại là Hải Quy cấp Thần thú chứ? Ngay vừa rồi, tại thời điểm Thần thú Hải Quy vừa xuất hiện, cái loại cảm giác tựa hồ như từng quen biết đột nhiên trong lòng dâng lên, khiến cho Hữu Nãi Ngư nghĩ rằng nàng cũng quen biết đầu Thần thú Hải Quy này. Chính là do thời gian trôi qua đã quá lâu rồi, cho nên cũng không dám mở miệng xác nhận mà thôi.

Chỉ là một chút suy nghĩ ngắn ngủi này của nàng, thì Phó Thư Bảo cũng đã ra tay rồi. Lời cảnh báo của nàng hiển nhiên đã quá muộn.

Rầm!

Hai thanh Xà Nha Kiếm đang không ngừng luân chuyển cắt về phía trước, đột nhiên rời tay bay ra, trực tiếp chém mạnh xuống cổ của Thần thú Hải Quy.

Thứ gì đã vô dụng, Phó Thư Bảo tự nhiên cũng sẽ không thu trở về. Xà Nha Kiếm rời tay công kích chính là một cái ngụ ý trang mê hoặc đối thủ mà thôi. Công kích chân chính của hần, cũng sát sau đó mà đánh tới... Chiến kỹ Nguyên Nhất! Một thức cực mạnh cuối cùng, Nguyên Nhất Thức!

Rắc rắc!

Hai tiếng giòn vang.

Xà Nha Kiếm đầu tiên chém thẳng lên trên lực lượng hộ thuẫn của đầu Thần thú Hải Quy. Mục tiêu của chúng nó chính là phần cổ yếu ớt nhất của đầu Thần thú Hải Quy. Nhưng mà ngay khi va chạm với lực lượng hộ thuẫn ở xa xa phía trước Thần thú Hải Quy, hai tiếng giòn tan phát ra, một đôi Xà Nha Kiếm nhất thời vỡ ra thành mười khúc. Những mảnh xương cốt màu trắng nhỏ bé rơi xuống, bị dòng nước cuốn đi mất.

Xà Nha Kiếm chính là do cặp răng nanh của Ngân Ty Tầm Mãng tạo thành, mà Ngân Ty Tầm Mãng chẳng qua cũng chỉ là Linh thú Linh cấp mà thôi. Cặp răng nanh của nó ở trước mặt Thần thú Hải Quy, chỉ trong khoảnh khắc liền bị phá hủy, đó là chuyện hoàn toàn bình thường. truyện copy từ

Chẳng qua, chúng nó cũng đã hoàn thành được sứ mệnh mà Phó Thư Bảo giao cho chúng nó, vô hiệu lực lượng hộ thuẫn của Thần thú Hải Quy!

Cái mà hần cần, chính là triển khai một lần công kích cận thân, một cái khe hở cùng với thời gian ngắn ngủi!

Một quyền oanh ra, phát ra thanh âm chấn động điếc tai nhức óc. Một đầu Quyền thú tràn ngập hỏa diễm nhất thời xuất hiện trong dòng nước. Đó là một đầu thú vô cùng dữ tợn, thể tích lớn cỡ con trâu, nhe nanh múa vuốt phóng về phía trước!

Trước kia, Quyền thú của Phó Thư Bảo vẫn là một mảnh mơ hồ, chỉ là một đoàn hình ảnh mà thôi, khó có thể nhận ra được đó là Quyền thú loại gì. Nhưng mà hiện tại, Quyền thú mà hần phát ra cũng đã có hình thái rõ ràng, chính là Hỏa Diễm Kỳ Lân!

Kỳ Lân, trong truyền thuyết chính là Thần thú Thượng Cổ!

Uy thế của nó, bài sơn đảo hải!

Ầm ầm!

Quyền thú Kỳ Lân vừa ra, sóng nhiệt bức người, trong nháy mắt lại đem dòng nước chính giữa Phó Thư Bảo và Thần thú Hải Quy thiêu đốt sạch sẽ, hình thành nên một khoảng không quỷ dị.

Thân thể của Phó Thư Bảo cũng giống như tên rời cung phóng tới.

Nắm tay của hắn, mới thật sự là công kích cực mạnh!

611. Chương 537: Di Ngôn Từ Vạn Năm Trước

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 537: Di ngôn từ vạn năm trước

Ầm ầm ầm!

Quyền thú Kỳ Lân cuồng bạo va chạm thật mạnh lên trên lực lượng hộ thuẫn của Thần thú Hải Quy. Năng lượng cực đại chấn động cũng không có khiến cho thân thể của nó di chuyển lấy chút nào. Nhưng mà đám phòng xá kiến tạo bởi loại hắc thạch phía sau hắn lại như bông tuyết không ngừng tan rã, trong khoảnh khắc đã hoàn toàn bị phá hủy.

Quyền thú biến mất, hóa thành một mảnh hỏa diễm.

- Đi chết đi!

Nắm tay của Phó Thư Bảo xuyên qua lực lượng hộ thuẫn đã bị Quyền thú Kỳ Lân làm suy yếu, ầm ầm đập thẳng lên trên cái đầu của Thần thú Hải Quy.

Một quyền như vậy, đã hội tụ tính chất của năm loại nguyên tố: Hỏa diễm, băng sương, nham thạch, kim cương, mộc phong, chính là vạn vật hợp nhất, nguyên nhất!

Một quyền như vậy, cho dù là một tòa tháp sắt, cũng sẽ bị đánh nát, cũng sẽ bị phân giải, tiêu diệt hết!

Ầm!

Một thanh âm giống như nổ vang trong thiên không đột nhiên trong khoảnh khắc vang vào lỗ tai Phó Thư Bảo. Nắm tay của Phó Thư Bảo đột nhiên phá vỡ lực lượng hộ thuẫn đã bị Quyền thú Kỳ Lân làm cho suy yếu, đánh thẳng vào...

Tại thời điểm điện quang hỏa thạch đó, cái đầu của Thần thú Hải Quy đột nhiên hướng vào bên trong cái mai rùa vừa vụn thu lại. Một quyền cuồng bạo của Phó Thư Bảo không ngờ lại mất đi mục tiêu, mạnh mẽ nện thẳng lên trên phần mai rùa.

Nắm tay bình thường có thể đánh nát một cái tháp sắt, thế nhiên lại không thể nào làm gì nổi mai rùa của một đầu Hải Quy. Thậm chí một quyền đi xuống, phát ra thanh âm thật lớn, nhưng mà cái mai rùa của Thần thú Hải Quy lại không hề tổn hao chút gì, thậm chí ngay cả một cái vết trầy cũng không có xuất hiện. Chẳng qua, lực phản chấn khổng lồ vẫn đem thân thể của nó đánh lui lại về phía sau một khoảng khá xa.

Phó Thư Bảo cũng chỉ kinh ngạc trong nháy mắt, sau đó hắn lập tức vung song chưởng lên, lấy Thủy nguyên tố làm chính, bốn loại nguyên tố còn lại làm phụ trợ, tiếp tục thi triển ra một đạo công kích mới. Địa phương mà hai tay hắn huy động, trong khoảnh khắc liền ngưng kết thành băng, bay thẳng về phía Thần thú Hải Quy vừa bị quăng ra xa kia. Không ngờ lại có thể đem nó đông lại bên trong một cái băng trụ khổng lồ dày hơn mười thước!

- Từ từ! Không cần thương tổn nó!

Lúc này Hữu Nãi Ngự mới có cơ hội tiến gần Phó Thư Bảo. Nàng chợt phóng người lên, ngăn lại trước mặt của Phó Thư Bảo.

- Đầu óc người hồ đồ rồi sao? Tên kia đã mai phục trong nhà Tộc trưởng của các người, đánh lén chúng ta, hiển nhiên là sớm đã có chuẩn bị. Một địch nhân như vậy, ta không hạ thủ diệt trừ, chẳng lẽ đợi nó đến giết chúng ta à?

Phó Thư Bảo quát lớn.

- Không phải!

Hữu Nãi Ngự đột nhiên nói:

- Ta... biết hấn!

- Cái gì?

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại chỗ.

Khó trách, hấn mấy lần hạ thủ tàn nhẫn, nhưng đối phương thủy chung cũng chỉ ở trạng thái phòng ngự mà thôi, căn bản là không có triển khai phản kích. Mà lần gọi là đánh lén đầu tiên kia, người ta chẳng qua cũng chỉ là thử thăm dò cùng với cảnh cáo mà thôi. Nghĩ tới đây, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ thấy hấn có điểm quá mức miễn cảm rồi.

Cái này cũng khó trách hấn. Nếu như là đang ở trên đất bằng, hấn nhất định cũng sẽ không khấn trương như vậy. Nhưng mà ở đây là Vô Căn Chi Hải, chỉ cần hấn sơ sẩy một chút liền sẽ vạn kiếp bất phục, cho nên hấn vẫn luôn khấn trương như vậy.

Ở trên chiến trường, người không thể không khấn trương, nhưng nếu như ở trong kỹ viện, người lại bày ra bộ dáng đứng đắn khấn trương này nọ, đó mới kỳ thật là quái dị. Đây chính là đạo lý như vậy.

Rắc rắc rắc! xem tại

Một chuỗi thanh âm băng nứt chợt truyền ra. Bề mặt băng trụ khổng lồ kia xuất hiện vô số vết nứt nhỏ.

Ầm!

Thần thú Hải Quy khẽ chấn động một chút, băng trụ to lớn nhất thời tan thành trăm mảnh, biến mất không còn gì nữa. Đầu cùng với tứ chi của đầu Thần thú Hải Quy chợt từ bên trong mai rùa duỗi ra, nhẹ nhàng bơi động, lại xuất hiện trước mặt của Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngự.

Mặc dù đã có lời nói của Hữu Nãi Ngự, nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn tiếp tục duy trì sự cảnh giác. Chỉ cần đầu Thần thú Hải Quy này có hành động gì dị thường, hoặc là lộ ra dấu hiệu công kích, hấn liền có thể trong lúc nhất thời làm ra phản ứng lời đình.

Chẳng qua, sự cảnh giác của hấn tựa hồ như đã dư thừa rồi. Thần thú Hải Quy lại xuất hiện cũng không có bất cứ hành động dị thường nào, cũng không có dấu hiệu công kích, mà chỉ là lẳng lặng nhìn chằm chằm Hữu Nãi Ngự mà thôi.

- Tính tình của con Hải Quy này thật sự rất tốt a! Khó trách những nam nhân mà nữ nhân trong nhà tăng tị với người khác lại bị gọi là đại ô quy mũ xanh, hóa ra là căn cứ theo tính tình của rùa mà xét...

Thời điểm này, tâm tư của Phó Thư Bảo không biết lại chạy đến địa phương nào.

Kỳ thật, đây chính là chỗ độc đáo của hấn, là một loại phương pháp giảm bớt áp lực.

Hữu Nãi Ngự đã chấn ở trước mặt, trận đánh này căn bản không cần phải tiếp tục nữa.

Đúng lúc này, bên trong miệng của Thần thú Hải Quy đột nhiên phát ra thanh âm mà Phó Thư Bảo có thể nghe hiểu được:

- Người là ai? Vì sao lại ở cùng chỗ với Công chúa?

Thứ Thần thú Hải Quy dùng là ngôn ngữ Tú Quốc.

- Người... đã từng đi qua Tú Quốc?

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói.

Thần thú Hải Quy nhàn nhạt nói:

- Thông đạo của Vô Căn Chi Hải cũng không phải không thể đi qua. Sa mạc Di Thất cũng không phải là không gian phong bế, chẳng lẽ ta không thể ra ngoài du ngoạn một chút hay sao?

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu được. Với thực lực của Thần thú Hải Quy, hoàn toàn có năng lực ra vào thông đạo của Vô Căn Chi Hải, sau đó từ trong Địa Hạ Củng Khẩu Chi Thành đi ra ngoài. Về phần vì cái gì mà hắn lại đi đến Tú Quốc, đó cũng không phải là chuyện gì khó hiểu. Trong dòng sinh mệnh lâu dài, vượt qua cả vạn năm, người ta thỉnh thoảng cũng sẽ có thời điểm buồn chán, đi ra ngoài du ngoạn vài vòng cũng đâu có gì kỳ quái.

- Người còn chưa có trả lời câu hỏi của ta!

Thanh âm của Thần thú Hải Quy vẫn khiến cho người ta có một loại cảm giác già nua dị thường.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Vì cái gì? Người cho rằng ta muốn đi đến cái địa phương quỷ quái của người sao? Còn không phải là do Công chúa Ngự Nhân Tộc của các người lười lười tử đến sao?

Thần thú Hải Quy đem tầm mắt của mình chuyển sang trên người Hữu Nãi Ngự, ánh mắt của hắn nhất thời trở nên hòa nhã ấm áp hơn rất nhiều.

- Người... là...

Lúc này Hữu Nãi Ngự đột nhiên vỗ vỗ tay cười nói:

- Oa! Ta nhớ ra rồi! Người chính là con rùa biển nhỏ năm đó, tên là Thiết Bát, có phải không?

- Đúng vậy, Công chúa! Ta chính là Thiết Bát!

Thần thú Hải Quy Thiết Bát nhất thời vô cùng kích động. Được Hữu Nãi Ngự nhận ra, đối với hắn mà nói, cũng không chỉ là một loại vinh hạnh, mà trên phương diện này còn bao hàm một loại cưng chiều như giữa trưởng giả và vãn bối vậy.

- Thật sự là người, thật sự là người!

Hữu Nãi Ngự kích động bơi về phía Thiết Bát.

- Ta thật sự không nghĩ tới, cuộc đời này không ngờ còn có thể gặp lại Công chúa! Đây chính là thiên ý a!

Một Nhân Ngự, một Hải Quy, cả hai ôm nhau một chỗ.

Ngôn ngữ, ở trong loại trường hợp cảm động này, quả thật có vẻ tái nhợt vô lực, cũng là dư thừa mà thôi.

Phó Thư Bảo cũng không có cản lại Hữu Nãi Ngự. Tâm tình kích động của hắn rốt cuộc cũng đã thả lỏng hơn nhiều. Ở bên cạnh nhìn thấy Hữu Nãi Ngự cùng với Thiết Bát ôm nhau, trong lòng hắn cũng vì Hữu Nãi Ngự mà cảm thấy một tia cao hứng. Tộc nhân không còn nữa, lại còn có một đầu Hải Quy ở cùng thời đại của mình xuất hiện, cái này đối với Hữu Nãi Ngự mà nói cũng không chỉ là gặp bạn cố tri, mà còn là một chút tâm tình kích động khác nữa.

Ôm nhau một hồi, Hữu Nãi Ngự mới buông Thiết Bát ra. Sau đó hai người lại dùng ngôn ngữ của Ngự Nhân Tộc nói chuyện với nhau. Phó Thư Bảo nghiêng tai lắng nghe một hồi cũng chẳng hiểu gì, chỉ nhìn thấy từ trong miệng của Hữu Nãi Ngự cùng với Thiết Bát không ngừng phát ra những thanh âm kỳ quái, cùng với từng bọt khí ùng ục ùng ục bốc lên cao.

Lắng nghe một hồi lâu, hắn mới buồn bực nói:

- Hai người các người để ý đến cảm thụ của một người khách quý là ta được hay không? Các người không phải đều biết ngôn ngữ Tú Quốc hay sao? Trong lúc nói chuyện phiếm cũng có thể dùng ngôn ngữ Tú Quốc mà, để ta cùng nghe với!

Hữu Nãi Ngư thản nhiên cười, nói:

- Thật xin lỗi! Chúng ta cao hứng qua, nên quên mất luôn người! Vừa rồi ta đã đem chuyện tình của người nói lại cho Thiết Bát, hẳn đã biết người chính là người được lựa chọn mới của Khởi Nguyên Chi Thụ!

Thiết Bát nói:

- Đúng vậy! Ta vừa mới biết thân phận của người! Vừa rồi quả thật thất lễ!

- Khách khí! Khách khí!

Ngoài miệng thì nói vậy, nhưng trong lòng Phó Thư Bảo thì lại nói:

- Không ngờ một con Hải Quy như người cũng biết hữu lễ!

- Các người đi theo ta, ta dẫn các người đi tới chỗ này!

Thiết Bát nói, sau đó hắn xoay người hướng về một phía bơi đi.

Hữu Nãi Ngư bơi theo Thiết Bát, trong lúc bơi còn xoay người lại gọi Phó Thư Bảo:

- Người còn sưng sờ ở đó làm gì? Nhanh đi theo đi!

Lúc này Phó Thư Bảo mới tỉnh thần lại, rất nhanh bơi theo. Tốc độ bơi lội dưới nước của hắn căn bản không thể so sánh với Hữu Nãi Ngư, thậm chí so ra còn kém với Hải Quy Thiết Bát nhìn bề ngoài vô cùng chậm chạp kia. Sau khi cố gắng bơi theo được một đoạn, hắn linh cơ chợt động, ở dưới chân liền ngưng luyện ra hai cái Lực Lượng Chi Dực, sử dụng hai cái Lực Lượng Chi Dực kia khuấy động dòng nước, sản sinh ra hiệu quả lực đẩy giống như chân vịt vậy. Tốc độ bơi tới của hắn rất nhanh tăng lên vài lần. Trên thực tế, bằng vào cặp Lực Lượng Chi Dực này, hắn chỉ cần dong đưa tay cùng với vòng eo một chút, không chế phương hướng bơi tới là có thể đến nơi.

- Thiết Bát muốn dẫn chúng ta đi đâu vậy?

Sau khi thoả mái đuổi kịp Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo hỏi.

- Hải Đế Thâm Uyên!

Hữu Nãi Ngư nói.

Hải Đế Thâm Uyên? Đó không phải là địa phương Hữu Nãi Ngư từng nói thậm chí ngay cả Công chúa Ngư Nhân Tộc nàng cũng không có khả năng đi xuống hay sao? Quan trọng nhất chính là, Thế Giới Chi Chung, thứ có quan hệ chặt chẽ với Tiếp Dẫn Chi Thuyền cũng là ở địa phương đó.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Thiết Bát đã nói cho người biết những gì? Hắn có nói cho người biết địa điểm hiện tại của tộc nhân người hay không? Còn có Tộc trưởng của các người nữa, hắn đang nắm giữ Tỵ Thủy Châu, không có Tỵ Thủy Châu mà nói, chúng ta làm sao đi xuống Hải Đế Thâm Uyên được?

Hữu Nãi Ngư nói:

- Thiết Bát đã nói cho ta biết tung tích tộc nhân của ta rồi. Bọn họ...

Nói đến đây, tựa hồ như chạm vào chỗ bi thương trong lòng, thanh âm của Hữu Nãi Ngư chợt dừng lại không nói tiếp nữa.

- Chết hết rồi à?

Những lời nói như vậy, Phó Thư Bảo lại có thể thuận miệng nói ra, không hề có chút cố kỵ.

- Ai nói là đã chết chứ?

Hữu Nãi Ngư cuống quýt sửa lại, nói:

- Bọn họ đều bị bắt đến Thánh Đảo hết rồi!

- Một cái Ngự Nhân Tộc nắm giữ Vô Căn Chi Hải trong tay, thực lực khẳng định là phi thường cường đại. Là ai có năng lực một phen đem toàn bộ Ngự Nhân Tộc bắt đến Thánh Đảo chứ?

Hữu Nãi Ngự lại lắc lắc đầu:

- Làm sao ta biết được chứ? Loại sự tình này, thậm chí ngay cả là Thiết Bát, kẻ đã từng đích thân trải qua, may mắn chạy thoát được cũng đều không biết.

Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc, nhưng mà ngẫm lại liền biết không đúng. Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc quả thật là một tổ chức thần bí thực lực phi thường cường đại, nhưng mà cũng không phải là tổ chức từ Thời đại Khởi Nguyên, cả hai cái này cũng chẳng hề có quan hệ truyền thừa gì cả. Hơn nữa, dựa theo đủ các sự tình mà xét, thì Hội sở Luyện Lực sĩ Đế quốc hơn phân nửa cùng với Tứ Đại Trấn Quốc Thủ Hộ Thần kia có quan hệ mờ ám gì đó. Nhưng mà từ những cái manh mối đã biết này mà xét, lại cũng chẳng thể xác định được cái gì cả.

Những chuyện tình phát sinh từ hơn vạn năm trước, càng ngày càng có vẻ mê huyền hơn rất nhiều.

- Tuy rằng Thiết Bát cũng không biết là ai có được lực lượng khủng bố như vậy, đem toàn bộ tộc nhân của ta bắt hết lên Thánh Đảo, nhưng mà hẳn lại mang đến cho ta di ngôn của Tộc trưởng!

“Cái gì?”

- Tộc trưởng đã đoán ra được là ta sẽ không chết, bởi vì nếu ta chết, thì Công chúa Ngự Nhân Tộc mới đã sinh ra rồi. Người giết chết ta ngược lại cũng sẽ không đạt được chút ưu đãi gì. Vì thế, hẳn ta mới trước khi xảy ra chuyện đã đem Tỵ Thủy Châu giấu ở một địa phương phụ cận với Hải Đế Thâm Uyên. Hiện tại Thiết Bát chính là muốn mang ta đi lấy Tỵ Thủy Châu!

Hữu Nãi Ngự nói.

Lời di ngôn từ một vạn năm trước, thông qua miệng của một con Hải Quy vạn tuổi nói ra, nhìn qua như một chuyện không có khả năng xảy ra, hiện tại đã trở thành sự thật.

Có thể tưởng tượng chính là, Thiết Bát đã ở trong thạch ốc của Tộc trưởng Ngự Nhân Tộc đau khổ chờ đợi, một lần chờ đợi là một vạn năm trời! Sự chịu đựng trung thành như vậy, bản thân cũng đã là một truyền kỳ rồi!

Trong lúc nói chuyện, Phó Thư Bảo đã đi theo Hữu Nãi Ngự cùng với Thiết Bát bơi ra khỏi Kim Ngự Thành. Thiết Bát cũng không có dừng lại, mà hướng về phía Đông, không ngừng nghỉ bơi đi.

Dọc theo đường đi, Phó Thư Bảo cũng từ miệng của Hữu Nãi Ngự mà biết hơn càng nhiều chuyện của Ngự Nhân Tộc. Có đôi khi Thiết Bát cũng gia nhập nói chuyện, giảng giải vài câu. Cho nên, một đoạn đường tiến tới cũng không phải là im lặng tĩnh mịch, mà là nói nói cười cười trôi qua.

Thời gian khoảng hơn nửa ngày trời, một thứ gì đó tối tăm hắc ám đột nhiên hiện lên trong tầm mắt mọi người. Từ xa xa nhìn lại, cái bóng tối cực lớn kia chính là một mảnh sơn mạch đầy biến liên miên kéo dài. Ở trên đất bằng, sơn mạch thì đều có rừng rậm cùng với cây cỏ bao phủ, là một cảnh tượng tươi xanh miên man rộng khắp. Nhưng mà phiến sơn mạch dưới đáy biển này thì lại là một mảnh trụi lủi. Ngẫu nhiên mới có một vài gốc rong biển mọc lên từ dưới những khe đá, nhưng cũng không đủ làm đẹp cho chốn hoang vu này.

Tất cả các ngọn núi cũng đều là một màu đen, có một vài ngọn núi thỉnh thoảng phát ra chút quang mang sáng bóng của kim châu, mang theo một loại cảm giác tĩnh mịch cùng thần bí.

- Nơi đây chính là Sơn mạch Vô Vọng của Hải Đế Thâm Uyên, chính là mảnh đất bên ngoài của Hải Đế Thâm Uyên!

Hữu Nãi Ngự chỉ về phía đám núi non màu đen hắc ám ở xa xa, nói.

Rốt cuộc cũng đến rồi!

612. Chương 538: Hải Đế Thâm Uyên

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 538: Hải Đế Thâm Uyên

Dây sơn mạch dưới chân chậm rãi trôi qua. Ở trong dòng nước bơi xuyên qua một dãy sơn mạch, cái loại cảm giác này so với vận dụng Lực Lượng Chi Dực trên thiên không bay ngang qua một ngọn núi còn kỳ diệu hơn nhiều.

Dòng nước xung quanh thiết khuyết hết thấy những sinh vật phù du, những thực vật dưới nước đều không có. Thậm chí ngay cả những tôm cua cá nhỏ này nọ cũng không hề xuất hiện tại địa phương này. Cũng không hề có loại cá ăn thịt nào xuất hiện cả. Toàn bộ phiến sơn mạch này cũng đều yên tĩnh đến đáng sợ. Sơn mạch Vô Vọng, chính là có ý tứ không có sinh mệnh, không có hy vọng nào cả. Sự hoang vắng của nó có thể tưởng tượng.

Ước chừng thời gian một canh giờ trôi qua, một đạo vực sâu đen nhánh đã hoành ngang trước mắt của Phó Thư Bảo. Sự xuất hiện của nó, liền giống như là một vị Thần linh dùng một thanh chiến phủ khổng lồ, rõ ràng đem toàn bộ Sơn mạch Vô Vọng cắt ra làm đôi. Cái đạo vực sâu bằng xuyên qua đại địa kia chính là Hải Đế Thâm Uyên!

Từ xa nhìn lại, đầu đuôi của Hải Đế Thâm Uyên cũng đều không thể nhìn thấy, có thể thấy được, nó có một chiều dài lớn đến kinh người. Độ rộng của nó cũng rất bất quy tắc. Địa phương rộng nhất khoảng chừng năm trăm thước, mà địa phương hẹp nhất cũng rộng khoảng trên mười thước.

Còn chưa đi đến, liền có thể cảm thấy được dòng nước bên người bị cái gì đó hút mạnh, không ngừng cuốn thẳng vào bên trong Hải Đế Thâm Uyên. Chúng nó hình thành nên một loại dòng nước chảy xiết cực mạnh. Ở bên trong cái dòng nước này mà tiếp cận Hải Đế Thâm Uyên, không cần làm ra động tác gì, thân thể cũng sẽ giống như điều đứt dây, bị nước cuốn đi mất.

Cái loại lực lượng đánh mạnh cộng với lực hút cực mạnh từ phía Hải Đế Thâm Uyên kia, theo khoảng cách càng ngày càng gần mà càng mạnh mẽ hơn. Lúc ban đầu Phó Thư Bảo cũng chỉ cần dùng Lực Lượng Chi Dực để khuấy động dòng nước, hình thành nên lực đẩy tiến tới, để cho hắn ở trong dòng nước có thể đi tới nhanh hơn. Nhưng mà hiện tại, hắn cũng không thể không thu hồi lại cặp Lực Lượng Chi Dực kia. Chẳng qua, cho dù là không có làm bất cứ động tác gì, thì thân thể của hắn cũng bị lực hút cực mạnh kia ảnh hưởng, khiến cho giống hệt như hòn đá bay thẳng về phía Hải Đế Thâm Uyên.

- Cẩn thận! Nơi này rất hung hiểm, với tu vi lực lượng của ngươi cũng không thể chống lại được! Hay là để ta mang ngươi bơi qua đoạn đường này đi!

Thời điểm khi Phó Thư Bảo đang nghĩ có nên làm ra hành động đối kháng hay không, thì Hữu Nãi Ngự đột nhiên từ phía sau bơi tới, vươn đôi tay ra, từ phía sau gắt gao ôm chặt vòng eo của hắn.

Lực lượng của nhân loại cho dù lớn đến trình độ thông thiên đi chăng nữa, nhưng cũng không có khả năng chống cự cùng với thiên nhiên được. Cái đạo lý này, Phó Thư Bảo kỳ thật đã sớm hiểu rõ. Ở tại thế giới ban đầu của hắn, nhân loại có khả năng xây dựng nên những tòa nhà cao hàng trăm tầng, có thể mượn dùng lực lượng của khoa học kỹ thuật mà bay lên thiên không, vô cùng cường đại. Nhưng mà đối diện với các loại tai họa thiên nhiên như động đất, núi lửa, sóng thần này nọ, thì vẫn như cũ là yếu ớt đến cực điểm. Hải Đế Thâm Uyên trước mắt này, kỳ thật chính là một lực lượng tự nhiên phi thường khủng bố. Với năng lực của hắn, cũng không cách nào chống lại được.

Thân thể ẩm áp vừa mới tiếp xúc thân mật, thì cảm giác áp lực cùng với nguy cơ trong lòng nhất thời biến mất sạch sành sanh. Phó Thư Bảo cũng không nói gì, tùy tiện để cho Hữu Nãi Ngự ôm hắn. Những loại chuyện tình nói chuyện này nọ ở thời điểm này không thể nghĩ ngờ chính là dư thừa. Tinh tế thể nghiệm cảm giác thân thể phía sau lưng mình mới là quan trọng nhất. Hắn rõ ràng cảm giác được, hai cái khối thịt cực đại chính là đang ép chặt lên sau lưng hắn, theo mỗi một động tác di chuyển của Hữu Nãi Ngự, nhẹ nhàng rung động, ma sát lên lưng hắn, mang đến cho hắn từng luồng cảm giác tuyệt vời như là điện giật vậy!

- Tư thế ôm chặt như vậy, cặp ngực của nàng hẳn là sẽ bị đè ép thành hình hai ổ bánh mì mất!

Đối mặt với uy thế mạnh mẽ của thiên nhiên, không ngờ Phó Thư Bảo lại còn có tâm tình nghĩ đến chuyện này.

Hữu Nãi Ngư chính là Hải Dương Chi Nữ, trời sinh có được khả năng sinh tồn bên trong hải dương cùng với năng lực chiến đấu độc đáo. Cái đuôi cá xinh đẹp của nàng khê vẩy mấy cái, dòng nước chảy xiết từ phía sau đổ tới nhất thời theo hai bên người nàng tách ra, vòng quanh đến phía trước người của Phó Thư Bảo, hình thành nên một cái dòng nước phản chấn động. Như vậy mà nói, thì lực lượng trùng kích từ phía sau đánh tới cùng với lực hấp xả từ phía Hải Đế Thâm Uyên phát ra nhất thời yếu bớt rất nhiều.

Thần thú Hải Quy cũng có được năng lực hoạt động độc đáo trong thủy vực nguy hiểm. Từ trên cái mai rùa của hắn đột nhiên sản sinh ra hai cái xoáy nước lớn, không mở rộng cũng không thu nhỏ, thủy chung vẫn vận chuyển cố định, tạo ra một dòng nước xoay chuyển, giúp hắn triệt tiêu đi lực hấp xả từ phía Hải Đế Thâm Uyên cùng với lực trùng kích của dòng nước chảy xiết phía sau đánh tới.

Càng ngày càng gần, lực lượng hấp xả đến từ Hải Đế Thâm Uyên cũng càng ngày càng lớn hơn. Loại lực lượng đến mức độ này, nhân lực căn bản không thể nào chống nổi.

- Theo sát ta, chúng ta sắp tới rồi!

Thanh âm Thiết Bát truyền đến. Bốn chân của hắn khê vẩy mạnh một cái, thân thể nhất thời hướng về phía một cái sơn cốc gần sát Hải Đế Thâm Uyên mà bơi xuống.

Đuôi cá của Hữu Nãi Ngư xoay nhẹ một cái, ôm theo Phó Thư Bảo cũng bơi nhanh đi xuống theo.

Đây là một cái sơn cốc hình tròn, diện tích cũng không phải là quá lớn. Những ngọn núi cao bốn phía xung quanh ngăn cản lại lực hấp xả từ phía Hải Đế Thâm Uyên, khiến cho dòng nước ở trong này lặng yên bất động. Nhưng mà ở bên trên, dòng nước cũng dùng tốc độ cả ngàn dặm một giờ mà hướng về phía Hải Đế Thâm Uyên rót vào.

Với lực hấp xả cường đại của Hải Đế Thâm Uyên mà nói, những ngọn núi bình thường, thời gian một hai ngày còn có thể tồn tại, nhưng thời gian một tháng, một năm trôi qua, một cái sơn mạch cho dù lớn đến đâu đi chăng nữa cũng sẽ bị hút cùng với mài mòn sạch sẽ. Mang theo sự nghi vấn như vậy, Phó Thư Bảo nhất thời ngồi chồm hổm xuống, kiểm tra một chút mặt đất dưới chân mình. Rất nhanh hắn liền kinh ngạc phát hiện, mặt đất dưới chân là một loại kim chúc trước giờ hắn chưa từng gặp qua, tính chất phi thường cứng rắn, hoàn toàn không thua kém chút nào những loại kim chúc Phổ Linh Cấp đã trải qua luyện chế.

Kim chúc Phổ Linh Cấp là loại kim chúc mà những Luyện Lực sĩ cấp thấp luyện chế ra, tính chất so với tinh thiết do thợ rèn thiên chuy bách luyện ra còn cứng rắn hơn nhiều. Nó ở trong số các loại kim chúc mà Luyện Lực sĩ sử dụng tuy rằng ở vị trí thấp nhất, nhưng tuyệt đối cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể có được. Hiện tại, cả một dãy sơn mạch liên miên cơ hồ toàn bộ đều do loại kim chúc tương đương với nó tạo thành, cái này làm sao không khiến người khác kinh ngạc được?

Cũng chỉ có loại kim chúc như vậy mới có thể chống chọi được lực hấp xả cường đại đến từ Hải Đế Thâm Uyên mà thôi. Cũng chỉ có loại sơn mạch bằng kim chúc như thế này mới có thể ngăn cản được sự cọ rửa mấy ngàn vạn năm qua của dòng nước mà thôi, bằng không sớm cũng đã bị ăn mòn hết rồi.

- Cái này là loại kim chúc gì vậy?

Phó Thư Bảo vỗ vỗ mặt đất mấy cái, phát ra thanh âm choeng choeng. Lực phản chấn truyền lại thậm chí còn khiến tay hắn có chút run lên.

- Kim chúc của Sơn mạch Vô Vọng chính là một loại kim chúc cũng chỉ có ở Vô Căn Chi Hải mới có, Huyền Thiết!

- Huyền Thiết?

Phó Thư Bảo cũng là lần đầu tiên nghe cái tên này.

- Đúng! Thứ Huyền Thiết này ở thế giới bên ngoài cũng không có được! Đúng rồi...

Hữu Nãi Ngư còn nói thêm:

- Ở trong Ngự Nhân Tộc chúng ta có một cái truyền thuyết từ thời xa xưa. Nghe nói là ở chính giữa Sơn mạch Vô Vọng có một cái Linh mạch, gọi là Linh mạch Huyền Thiết. Nó có lực lượng phi thường khủng bố, có linh tính cực cao. Nếu như đạt được nó, có thể đạt được tân sinh!

- Linh mạch Huyền Thiết? Tân sinh?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Con người còn sống, như thế nào có thể gọi là tân sinh chứ? Chẳng lẽ những người tìm được Linh mạch Huyền Thiết, trước đó phải chết một lần hay sao?

Hữu Nãi Ngự lắc lắc đầu, nói:

- Cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi. Một cái sơn mạch rộng như vậy, ai có thể đi vào bên trong mà tìm một cái Linh mạch đâu chứ? Sơn mạch Vô Vọng kéo dài cả vạn dặm, có những khu vực vô cùng rộng lớn, muốn ở bên trong nó tìm một cái chỉ có thể tồn tại trong truyền thuyết, đó quả thật so với chuyện mò kim đáy biển còn khó hơn cả vạn lần.

Chuyện tình so với mò kim đáy biển còn khó hơn cả vạn lần, loại khó khăn như thế này, cho dù nghĩ cũng đừng nghĩ đến.

- Trong này là một cái vực nhỏ, lão Tộc trưởng hẳn...

Ở thời điểm này, Thiết Bát chợt thốt ra một câu. Nhưng mà hắn cũng không có nói trọn vẹn.

Thần sắc Hữu Nãi Ngự lâm vào buồn bã:

- Thiết Bát, người dẫn đường đi!

- Đi theo ta!

Tứ chi của Thiết Bát nhẹ nhàng khuấy động, hướng chỗ sâu bên trong sơn cốc bơi đi.

Hành động kỳ quái của Hữu Nãi Ngự cùng với Thiết Bát khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo sinh ra một mảnh hoang mang:

- Hai tên gia hỏa này tựa hồ có gì đó giấu ta! Đang làm trò gì vậy?

Dưới đáy của sơn cốc là một tòa Huyền Thiết Sơn khổng lồ. Chiều cao của ngọn núi lên tới mấy ngàn thước, dốc núi thẳng đứng trơn bóng như đeo gọt, nhìn qua giống như là một thanh cự kiếm dựng thẳng trong hải dương vậy.

Dưới chân tòa Huyền Thiết Sơn khổng lồ này không ngờ còn có một cái sơn động thiên nhiên. Lối vào của sơn động cũng không phải quá lớn. Bên trong sơn động tựa hồ cũng không có cái loại sinh vật kỳ lạ Thủy Hạ Lượng Hỏa Trùng tồn tại, một mảnh tối tăm.

Trong này chính là địa phương mà Thiết Bát muốn dẫn hai người tới.

Phốc!

Một tiếng nhỏ vang lên, từ trong miệng Thiết Bát đột nhiên phun ra một viên hạt châu nhỏ cỡ nắm tay, hướng về phía bên trong sơn động bay vào. Trong phút chốc, quang mang trắng xóa ónh nhuận từ trên khóa hạt châu kia bùng phát ra, chiếu sáng bên trong sơn động.

- Cái đó... là cái gì vậy?

Phó Thư Bảo kinh ngạc hỏi. Hắn khẳng định đó không phải là Lục đan Linh thú bên trong đại não Thiết Bát. Bởi vì Lục đan của Linh thú là không thể nào lấy ra, trừ phi là giết chết đầu Linh thú đó, xé đầu ra mới tìm được.

- Đây là Thú châu của ta!

Thiết Bát giải thích:

- Thủy Tộc tại Vô Căn Chi Hải chúng ta đều có năng lực hấp thu linh khí, khoáng vật trong hải dương, lâu ngày trong cơ thể chúng ta sẽ đọng dục ra một khóa Thú châu như vậy. Nó không chỉ có thể giúp cho chúng

ta sống lâu hơn, miễn trừ sự xâm hại của tật bệnh, còn có thể bang trợ chúng ta hấp thu linh khí tu luyện nữa.

Những giống loài bất đồng, thiên nhiên cũng đều cấp cho những năng lực bất đồng. Chỉ là không nghĩ tới, Thủy Tộc của Vô Căn Chi Hải không ngờ lại có năng lực độc đáo như vậy. Có thể nói là thượng thiên hậu ái a. Chẳng qua, bất cứ giống loài nào từ trong thiên nhiên nhận được một vài thứ, cũng sẽ mất đi một vài thứ. Thủy Tộc tại Vô Căn Chi Hải có thể đạt được Thú châu tu luyện, nhưng sẽ mất đi ánh dương quang. Hải dương ngằm trong lòng đất, bất luận là Thủy Tộc gì, vĩnh viễn cũng đều không có cơ hội nhìn thấy ánh mặt trời. Đây chính là thứ mà bọn họ mất đi.

- Người có Thú châu không?

Ánh mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên nhìn sang Hữu Nãi Ngư bên cạnh. Thiết Bát có Thú châu, Hữu Nãi Ngư không có khả năng không có. Bởi vì theo cấp bậc giống loài mà nói, thì Hữu Nãi Ngư chính là tồn tại cấp bậc cao nhất của Thủy Tộc Vô Căn Chi Hải.

Hải Dương Chi Nữ, Công chúa Mỹ nhân ngư nhận được thiên sủng, trong toàn bộ Vô Căn Chi Hải cũng chỉ có một mình nàng ta. Đây cũng không phải là một cái danh hiệu gọi suông, mà chính là một sự tồn tại chân thật. Nàng ta trời sinh liền có được năng lực sinh tồn cùng với chiêu đấu cường đại bên trong hải dương.

- Ta hả...

Hữu Nãi Ngư đột nhiên nở nụ cười:

- Dương nhiên là có rồi!

- Mau phun ra cho ta xem đi!

Phó Thư Bảo nói.

Sắc mặt của Hữu Nãi Ngư khế đỏ lên, thần sắc cũng trở nên có chút kỳ quái, quanh co nói:

- Hay là... thôi đi! Thú châu của ta ở một địa phương đặc biệt, thời điểm này không tiện lấy ra!

Phó Thư Bảo:

- Hửm?

- Chúng ta đi vào thôi!

Thiết Bát cũng không có hứng thú cùng Phó Thư Bảo thảo luận chuyện tình Thú châu, xoay người bay vào trong sơn động. Hữu Nãi Ngư cũng bơi sát theo sau, từ đầu đến cuối cũng không hề có ý tứ sẽ lấy ra Thú châu của nàng.

Bơi theo phía sau của Hữu Nãi Ngư, trong lòng của Phó Thư Bảo cũng là một mảnh cười ha hả:

- Ta biết! Ta biết! Thú châu của nàng nhất định ở... ha ha ha... ở địa phương đó! Thật con mẹ nó thần kỳ a!

Có cái ý tưởng này mở đầu, sức tưởng tượng siêu phàm của Phó Thư Bảo nhất thời triển lộ hoàn hảo, càng nhiều những ảo tưởng cũng không ngừng sinh ra trong đầu hắn.

Những cái ý tưởng cùng với ảo tượng này có thể khẳng định chính là, tuyệt đối không có bất cứ cái nào tốt cả!

Tốc độ di chuyển trong sơn động của Thiết Bát cũng không phải là quá nhanh. Ở trước mặt hắn, viên Thú châu của hắn chậm rãi di động, giống như một cái công cụ chiếu sáng di động vậy, chiếu sáng đường vào cho người phía sau.

Vốn tưởng rằng cái sơn động này chỉ là một cái sơn động bình thường, cũng không phải quá lớn, nhưng mà cái ý tưởng này sai lầm rồi. Phó Thư Bảo rất nhanh phát hiện ra, cái sơn động nhìn qua kỳ thật không quá lớn này, có thể xem như là một cái hang động thật lớn trong sơn mạch dưới đáy biển.

Một đường tiến lên, dọc theo hai bên xuất hiện rất nhiều những lối rẽ. Có một vài cái chiều động gần bằng với chủ động, có một vài cái thì chỉ có thể đủ để ột người rất gầy tiến vào mà thôi.

Hắn đồng thời cũng phát hiện, dọc theo con đường chủ động đi tới, hai bên cũng đều có những ký hiệu bông hoa màu bạc chỉ dẫn phương hướng. Nếu như không có những ký hiệu bông hoa bạc như vậy, ở bên trong cái hang động chằng chịt lối đi này mà đi lại lung tung, kỳ thật chính là chuyện tình vô cùng nguy hiểm.

Cứ cách một đoạn đường, lại có một đóa hoa bạc làm ký hiệu. Khi ba người vừa chuyển sang một đạo uốn cong trong sơn động, không gian trước mắt liền trở nên vô cùng rộng rãi.

613. Chương 539: Ty Thủy Châu

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 539: Ty Thủy Châu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Xuất hiện ở trước mắt mọi người là một không gian ngăm so với Kim Ngư Cung còn lớn hơn rất nhiều. Đây cũng là không gian hang động ngăm lớn nhất từ trước đến giờ Phó Thư Bảo từng gặp qua.

Vô số những cột đá Huyền Thiết từ trên đỉnh của sơn động rũ xuống, bộ dáng giống hệt như là một cái thương trận cực lớn vậy. Những thanh thạch nhũ này đều là dưới điều kiện địa chất, trải qua những năm tháng dài dòng chậm rãi mà sinh ra. Cái loại đá Huyền Thiết này không ngờ cũng giống như là loại đá bình thường vậy, quả thật là rất thần kỳ.

Mặt đất bên trong hang động tương đối bằng phẳng, ở vị trí sâu bên trong, có một cái bình thai dùng ngọc thạch xây thành, bộ dáng hình vòng trăng tấp. Chú ý nhìn lại, bên ngay chính giữa bình thai là có một bộ hài cốt đặt ngay ngắn trên đó. Bộ hài cốt ngồi theo tư thế xếp bằng, song chưởng phân biệt đặt trên hai cái đầu gối trái phải. Nếu như có huyết nhục, đó nhất định là một trạng thái an tường bình hòa.

- Hắn... chẳng lẽ chính là Tộc trưởng của các ngươi à?

Kết hợp đủ các loại tình huống, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến khả năng này.

Hữu Nãi Ngư khẽ gật đầu, nói:

- Đúng vậy! Hắn chính là Tộc trưởng Ngư Nhân Tộc tại thời điểm lúc ta còn ở trong Kim Ngư Cung, Thạch Ngư!

Dừng lại một chút, nàng mới ảm đạm nói:

- Lúc trước cũng là ta nghe được Thiết Bát nói.

Thiết Bát đột nhiên chen vào:

- Thiết Bát ta lúc trước nhận ân chiếu cố của Tộc trưởng Thạch Ngư. Tại thời điểm hắn lâm chung, hắn chỉ nói cho ta di ngôn chuyển lại cho Công chúa Hữu Nãi Ngư mà thôi. Đối với chuyện tình khủng bố kia, hắn một chữ cũng không có nói. Chờ đến lúc ta đi đến nơi này, hắn đã gần hấp hối rồi. Mà nguyên nhân vì sao hắn bị thương, hắn cũng không đề cập tới chữ nào.

Hữu Nãi Ngư hiển nhiên là đã đem cái tên mới của nàng nói cho Thiết Bát. Cái tên Tiên Hồng Bàng Giải trước kia, hiển nhiên không cần dùng đến nữa.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ:

- Ta nghĩ không phải là Tộc trưởng Thạch Ngự không chịu nói cho người biết, mà là hấn căn bản cũng không biết nội tình mà thôi. Lực lượng có thể đem toàn bộ Ngự Nhân Tộc bắt mang đi, làm sao là thứ mà người thường có thể tưởng tượng được?

Thiết Bát còn nói thêm:

- Đem hai người các người mang đến đây, nói cho Công chúa Hữu Nãi Ngự di ngôn của Tộc trưởng, sứ mệnh của ta xem như là đã hoàn thành rồi. Đã thủ hộ ở đây thời gian cả vạn năm, có đôi khi ta cũng cảm thấy sợ hãi, có khi nào Công chúa đến lúc ta chết đi cũng chưa có trở về...

Hấn đi tới phía trước bộ hài cốt, vô cùng thành kính phủ phục uống. Tư thế như vậy, giống hệt như là một dân chúng bình thường đang tế bái Thần linh của hấn vậy.

Hữu Nãi Ngự cũng bơi qua, học theo tư thế của Thiết Bát, ở trước bộ hài cốt của Tộc trưởng Thạch Ngự tế bái.

Phó Thư Bảo yên lặng nhìn theo động tác của hai vị Thủy Tộc, cũng không phải là không chút động lòng, mà là đem toàn bộ những cảm xúc đều ẩn tàng xuống.

Sau khi tế bái xong, Thiết Bát nói:

- Được rồi! Hiện tại là lúc đem Tỵ Thủy Châu do Tộc trưởng Thạch Ngự lưu lại giao cho các người!

Thời điểm khi Thiết Bát nói xong, bộ hài cốt đang xếp bằng ngồi trên thạch bàn bằng bạch ngọc đột nhiên phát ra một thanh âm răng rắc giòn vang. Phần đầu lâu nứt ra, xương sườn vỡ vụn ra, xương đùi cũng vỡ vụn ra. Vốn dĩ là một bộ hài cốt đầy đủ bình thường, lúc này trong phút chốc đột nhiên hóa thành một đồng bột phấn, nằm đầy bên trên cái bàn đá bằng bạch ngọc.

Đây hiển nhiên là một trong những di ngôn của Tộc trưởng Thạch Ngự. Đợi đến thời điểm Hữu Nãi Ngự đến tế bái hấn, bộ hài cốt của hấn sẽ bị phá hủy, hoàn toàn dung nhập vào trong Vô Căn Chi Hải. Mà linh hồn của hấn, cũng đạt được sự ngủ yên vĩnh viễn.

Cánh tay Thiết Bát nhẹ nhàng phát ra một cái. Một mảnh quang mang chói mắt đột nhiên phá vỡ đám bột phấn, một viên hạt châu màu trắng lớn chừng một nắm tay trẻ con đột nhiên tự động huyền phù lên không trung.

Nhìn bề ngoài thấy nó là màu trắng, nhưng mà cái này kỳ thật là một loại ảo giác. Toàn bộ hạt châu trong suốt sáng bóng, phát ra quang mang màu trắng chói mắt. Nhưng mà loại quang mang này cũng không giống như là ánh sáng mặt trời, thẳng tắp chiếu xạ ra xa xa. Nếu như không có vật thể nào ngăn cản lại, nó sẽ vĩnh viễn chiếu rọi liên miên không dừng. Nhưng mà luồng bạch quang trước mắt, cũng có thể chiếu xạ ra phạm vi khoảng chừng hơn hai mươi thước.

- Đây là Tỵ Thủy Châu?

Phó Thư Bảo kinh ngạc mở miệng hỏi.

Hữu Nãi Ngự khẽ gật gật đầu:

- Đúng vậy! Nó chính là Tỵ Thủy Châu!

Đúng lúc này, Tỵ Thủy Châu đang huyền phù bên trong dòng nước đột nhiên phát ra một tiếng vang ồ ồ. Ngay lập tức, trong phạm vi mà luồng quang mang màu trắng chiếu xạ đến, toàn bộ dòng nước cũng dường như là tránh xa vậy, đều hướng về bốn phương tám hướng phóng vọt đi. Phó Thư Bảo còn chưa kịp lấy lại tinh thần, thì địa phương mà hấn đang đứng, đã không còn tồn tại chút nước nào nữa, biến thành một không gian có đường khí nữa.

Phó Thư Bảo đã từng gặp qua vô số thứ kỳ quái, nhưng mà khóa Tỵ Thủy Châu trước mắt cũng là lần đầu tiên trong đời hấn nhìn thấy. Trong suy nghĩ của hấn, khóa Tỵ Thủy Châu này cũng không phải là loại Luyện Lực Khí gì, cũng không có khả năng là đồ vật tầm thường, mà là Thần vật!

Có rất nhiều thứ khó có thể dùng những loại tri thức đã biết để giải thích, nhưng mà nó thật sự cũng vẫn tồn tại trên đời, phát huy ra những tác dụng khó có thể tưởng tượng được. Ở trong trí nhớ của Phó Thư Bảo, ở bên trong cái thế giới trình độ khoa học kỹ thuật phát đạt cũ của hấn, kỳ thật cũng có rất nhiều thứ

thần bí không thể giải thích nổi. Hiện tại khóa Tỵ Thủy Châu này cũng chính là đạo lý như vậy. Vì cái gì nó có thể phát ra tác dụng tránh nước thần kỳ như vậy, quả thật cũng không thể giải thích nổi.

Có lẽ, dùng Thần khí để mà định nghĩa, là chính xác nhất.

- Đây chính là chỗ thần kỳ của Tỵ Thủy Châu. Nó chính là trấn tộc chi bảo của Ngự Nhân Tộc ta! Có nó, chúng ta có thể đi xuống Hải Để Thâm Uyên!

Hữu Nãi Ngự có chút kích động nói.

- Công chúa, lấy nó đi! Dựa theo di ngôn của Tộc trưởng Thạch Ngự, nó đã là của ngươi rồi!

Thiết Bát nói, cánh tay lại nhẹ nhàng đẩy ra một cái, Tỵ Thủy Châu đang huyền phù bên trong không trung nhất thời chậm rãi bay về phía Hữu Nãi Ngự.

Hữu Nãi Ngự không nhúc nhích, chỉ là lẳng lặng nhìn chằm chằm Tỵ Thủy Châu, có chút thương cảm, nói:

- Tỵ Thủy Châu còn ở đây, nhưng mà Tộc trưởng Thạch Ngự lại...

Lúc này Phó Thư Bảo chợt cười nói:

- Thứ này có thể mang đến cho ngươi nhiều tâm sự, khiến cho ngươi nhớ tới Tộc trưởng Thạch Ngự, người giữ nó khẳng định không tiện cho lắm, không bằng để đó cho ta lấy đi, ta sẽ giúp ngươi thu giữ.

Hữu Nãi Ngự lại giơ tay bắt lấy Tỵ Thủy Châu, bàn tay che lại, đợi đến khi luồng bạch quang của nó bị che khuất lại, dòng nước đang bị phân tách ra đột nhiên đảo ngược trở về, đem khoảng không có dưỡng khí vừa rồi hoàn toàn nhồi đầy lại. Bên trên cái bàn đá bạch ngọc kia, cái đồng tro cốt màu trắng nhất thời bị cuốn lên, hóa thành một bộ phận của dòng nước, hoàn toàn biến mất bên trong tầm nhìn của mọi người.

Kỳ thật cũng khó trách Phó Thư Bảo động tâm như vậy. Có một khóa Tỵ Thủy Châu như vậy, hẳn thậm chí có thể kiến tạo ở bên trong hải dương một khu vực bí mật, mang theo ba cô nàng nữ nhân cùng với một cái giường lớn, trải qua cuộc sống bên dưới đáy biển này nọ... Hơn nữa, hẳn cũng hiểu được, những thứ vàng bạc, tài bảo, bảo thạch, kim cương này nọ mà hắn cướp đoạt được bên trong Kim Ngự Cung kia, chẳng qua cũng chỉ là một vài thứ tục tăng mà thôi, căn bản là không thể cùng với thứ Thần khí như là Tỵ Thủy Châu này so sánh được.

Chẳng qua, Hữu Nãi Ngự cũng không có để cho hắn làm vậy. Sau khi che lại Tỵ Thủy Châu, nàng lại đem nó nhét vào bên trong ngực của nàng. Chỗ đó cũng không có áo ngực, cũng chỉ có một mảnh vải cá màu đỏ nhỏ mà thôi. Chuyện tình phi thường kỳ quái, sau khi Hữu Nãi Ngự đem Tỵ Thủy Châu bỏ vào trong đó, một mảnh vải cá màu đỏ nhỏ đột nhiên bắt đầu khởi động lên, trực tiếp đem Tỵ Thủy Châu che khuất lại.

Cẩn thận nhìn lại, Phó Thư Bảo lại chỉ có thể nhìn thấy một khối vải cá màu đỏ cùng với kẽ hở của một đôi ngọc nữ phong khoa trương. Hiển nhiên có thể nhìn ra, Hữu Nãi Ngự đã đem Tỵ Thủy Châu bỏ lại vào bên trong cái rãnh của nàng ta.

Hai cái thật to kẹp lấy một cái nhỏ hơn... Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên dâng lên một màn hình ảnh tưởng tượng phi thường xấu xa.

614. Chương 540: Bắt Đầu Thám Hiểm

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 540: Bắt đầu thám hiểm

- Hẹn gặp lại, Công chúa! Còn có Phó công tử nữa! Hy vọng sau này còn có cơ hội gặp lại!

Lưu lại câu nói này, xoay người lao vào dòng nước, Thiết Bát chậm rãi hướng về phía đường cũ mà rời đi.

Thân ảnh của hắn cô đơn tịch mịch, chậm rãi biến mất trong tầm mắt hai người.

- Ta nghĩ hắn có thể lưu lại đây hỗ trợ chúng ta!

Phó Thư Bảo nhìn theo hướng Thiết Bát rời đi, chậm rãi nói.

Hữu Nãi Ngư có chút cảm thán, nói:

- Thiết Bát đã hoàn thành xong sứ mệnh của hắn, hắn không nhất thiết phải lưu lại nữa. Thời gian hơn cả vạn dặm rồi, một lần chờ đợi lâu như vậy, một lần trả giá nhiều như vậy, đối với toàn bộ Ngư Nhân Tộc chúng ta mà nói, đó chính là một cái ân tình, chúng ta như thế nào còn trông cậy hắn trả giá nhiều hơn nữa cơ chứ?

Dừng lại một chút, nàng ta còn nói thêm:

- Phó đại ca, chúng ta đi thôi, đi Hải Đế Thâm Uyên. Hiện tại đã đến thời gian gõ vang Thế Giới Chi Chung rồi!

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Người thật ra có Tỵ Thủy Châu, có thể thoải mái đi xuống, còn ta làm sao đi xuống đây?

- Tình huống như vậy, chỉ có thể để ta công người xuống. Nhớ kỹ, phải ôm chặt ta!

Hữu Nãi Ngư nói.

Thanh âm của nàng vừa mới dứt, Phó Thư Bảo đã xuất hiện trên lưng của nàng. Một đôi bàn tay vòng qua cổ của nàng, nhẹ nhàng thoải mái đặt lên trên bộ ngực sữa căng tròn của nàng, Hai chân của hắn cũng theo vòng eo của nàng vòng quanh qua, gắt gao kẹp chặt vòng eo thon nhỏ của nàng.

Cái mà Phó Thư Bảo đợi, chính là một cái yêu cầu như vậy!

Không biết Ngư Nhân Tộc định nghĩa đối với quan hệ nam nữ là như thế nào, cũng không biết rằng Mỹ nhân ngư đối với quan điểm nam nữ không được quá mức thân cận hiểu biết bao nhiêu này nọ... Nhưng mà nói tóm lại, cái động tác vô cùng thân thiết như vậy của Phó Thư Bảo, thế nhưng nàng lại là vô cùng tự nhiên, không chút khó chịu nào. Không chỉ có vô cùng tự nhiên, hai cánh tay của nàng lại một phen duỗi ra, gắt gao ôm chặt lấy hông của Phó Thư Bảo. Sau đó nàng cứ như vậy ôm lấy Phó Thư Bảo, từ từ bơi đi.

Đây chính là tư thế người lớn công trẻ nhỏ a!

Cái tư thế như vậy, Phó Thư Bảo quả thật là hưởng thụ đến cực điểm. Bàn tay của hắn, mượn dùng thế nước đẩy đưa, thỉnh thoảng lại vô tình hữu ý đảo qua đảo lại một chút bộ ngực sữa được lớp vẩy cá bao trùm kia, đối lấy một chút cảm giác tuyệt vời như là điện giật vậy... Mà hai chân của hắn, cũng thỉnh thoảng vô tình hữu ý mà ôm chặt rồi lại nói lỏng ra vào vòng eo thon nhỏ của Mỹ nhân ngư, tìm kiếm một chút cảm giác hưởng thụ kích thích.

Cái loại người như hắn vậy, những cái gì mà đạo đức lương tri này nọ, toàn bộ cũng đều là mây bay cả. Bất luận ở trường hợp nào, trong điều kiện gì đi chăng nữa, hắn cũng đều nghĩ muốn làm những chuyện tình như vậy, thuần túy là bản năng.

Dòng nước trên đỉnh đầu đã trở nên chảy xiết hung mãnh. Hữu Nãi Ngư thoáng dừng lại một chút. Nếu như tiếp tục đi tới nữa, nàng sẽ đối mặt với lực hấp dẫn mạnh mẽ của Hải Đế Thâm Uyên cùng với lực trùng kích của dòng nước. Bước vào trong phiên thủy vực kia, lại đi thêm một đoạn nữa, chính là Hải Đế Thâm Uyên mục tiêu của hai người.

- Như thế nào lại dừng lại?

Thời điểm mở miệng nói chuyện, Phó Thư Bảo vẫn không quên siết chặt hai chân mình lại, cảm thụ cảm giác tuyệt vời do vòng eo mềm mại của Mỹ nhân ngư mang lại.

- Cái này... trên người của người mang theo thứ gì vậy?

Phó Thư Bảo:

- Cái gì?

- Nó đâm mạnh vào trong lưng của ta! Bộ dáng thật sự rất cứng, hơn nữa nó còn nóng hổi nữa! Khiến cho ta có chút khó chịu. Phó đại ca, cái thứ đó là cái gì vậy?

Hữu Nãi Ngư đột nhiên nói.

Phó Thư Bảo:

- ...

Trong lòng hắn trăm phần trăm đã biết thứ mà Hữu Nãi Ngư đang nói là cái gì, chính là cái thứ đồ chơi nào ở giữa hai chân hắn, tham lam mà dữ tợn, giống như một đầu dã thú khó có thể phục tùng vậy, bất cứ lúc nào cũng có thể từ bên trong cái lồng giam giãy ra, xé nát lớp y phục vấy cá trên người của Hữu Nãi Ngư, hung hăng cắn thật sâu nòng mấy cái...

Chẳng qua, những lời nói như vậy, khiến cho hắn không thể không suy nghĩ xem quan niệm nam nữ của Hữu Nãi Ngư có khi nào là một mảnh trống rỗng hay không, thậm chí ngay cả câu hỏi như vậy cũng nói ra miệng cho được.

- Phó đại ca, đó là cái gì vậy?

Hữu Nãi Ngư lại hỏi.

- Ách! Ha ha... đó là...

Phó Thư Bảo linh cơ vừa động, nói:

- Nó là cái ấm nước ta tùy thân mang theo!

Cái ấm nước kia có được siêu năng lực chảy nước vô hạn a!

- A! Hóa ra là như vậy, thật sự là thứ đồ kỳ quái a. Cũng không có gì cả, chỉ là cảm giác có chút không thoải mái mà thôi. Nếu như nó chỉ là cái ấm nước, như vậy ta cũng không có gì phải hỏi tiếp nữa. Chúng ta đi thôi!

Thần sắc của Hữu Nãi Ngư lại tự nhiên trở lại. Ấm nước mà thôi, có cái gì phải lo đâu chứ?

- Từ từ! truyện copy từ

Trong lúc Hữu Nãi Ngư chuẩn bị tiến vào trong dòng nước chảy xiết, Phó Thư Bảo đột nhiên gọi giật lại, nói:

- Cái kia, Hữu Nãi Ngư, quá trình trưởng thành của ngươi là như thế nào vậy?

- Vì sao ngươi lại hỏi những cái này?

Hữu Nãi Ngư có chút kỳ quái nói.

- Không có gì! Lần này chúng ta đi không biết sẽ phát sinh những chuyện tình nguy hiểm gì, có lẽ sẽ không còn cơ hội trò chuyện nữa! Ta chỉ muốn hiểu ngươi nhiều thêm một chút mà thôi.

- Như vậy à? Ngay sau khi vị Công chúa Ngự Nhân Tộc đời trước vừa mới tử vong, ta liền sinh ra. Ngay một khắc khi nàng ta đình chỉ hô hấp, cũng là thời điểm ta bắt đầu hô hấp đầu tiên trong đời. Sau đó, người của Ngự Nhân Tộc sẽ dựa theo chỉ thị khi còn sống của nàng ta mà tìm đến ta. Đến lúc đó ta sẽ biến thành Công chúa Ngự Nhân Tộc đời tiếp theo. Thời điểm ngay từ khi ra đời, ta đã trở thành linh tụ tinh thần của Ngự Nhân Tộc rồi!

- Sau đó thì sao?

Phó Thư Bảo một bên hỏi, trong lòng lại thầm nghĩ:

- Quả nhiên là giống như quá trình truyền thừa linh tụ tinh thần của tôn giáo, có cái thuyết pháp chết đi sống lại!

- Sau đó...

Hữu Nãi Ngư tiếp tục nói:

- Sau đó ta liền đến ở tại Kim Ngư Cung, có những thị giả Nhân Ngư phụ trách phụng dưỡng ta. Còn có các lão sư dạy cho ta các loại tri thức. Rất ít có ngoại nhân nào có thể tiếp xúc được với ta. Thời điểm tiếp xúc với ta cũng đều là dưới tình huống vạn nhân chú mục. Cho nên ta thậm chí ngay cả một bằng hữu cũng không có!

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu được, vì cái gì mà Hữu Nãi Ngư lại biểu hiện ra bộ dáng ‘không biết’ như thế, cái này căn bản chính là do quá trình lớn dần của nàng tạo thành. Nàng ta vừa mới sinh ra liền trở thành linh tụ tinh thần của Ngư Nhân Tộc, thậm chí là toàn bộ cả Thủy Tộc Vô Căn Chi Hải nữa, từ nhỏ liền nhận được sự kính ngưỡng của vạn người, liền bồi dưỡng nàng ta thành bộ dáng của một Thánh nhân.

Các lão sư của Ngư Nhân Tộc khẳng định sẽ không bao giờ dạy hẳn những chuyện nam nữ này nọ. Đừng nói là dạy, cho dù là tiếp xúc cũng không có khả năng tiếp xúc được những tri thức đó. Mà nàng ta lại tiếp nhận những thanh quy giáo điều của một Công chúa Mỹ nhân ngư, bất luận là làm cái gì, muốn nghĩ cái gì, toàn bộ đều có ước thúc. Trưởng thành trong một hoàn cảnh như vậy, quả thật chính là hoàn cảnh trưởng thành phi thường dị dạng. Nàng ta ở trên phương diện nam nữ có vẻ ‘ngu ngốc’ như vậy, tính tình của nàng có vẻ hồn nhiên như thế, cũng là chuyện bình thường mà thôi.

Tất cả mọi thứ trên đời đều như mây bay.

Ngư Nhân Tộc đã hoàn toàn biến mất bên trong Vô Căn Chi Hải, linh tụ tinh thần Hữu Nãi Ngư của bọn họ lại ở thời gian vạn năm sau nhậm chức trở lại. Cái này chẳng lẽ không phải là một loại số mệnh hay sao?

Chẳng qua, những cái này cũng không phải là điều mà Phó Thư Bảo quan tâm.

- Xem ra, ta nhất định phải đích thân dạy dỗ nàng ta một ít chuyện tình nam nữ mới được! Những cái tri thức này chính là những cái tri thức sinh lý quan trọng nhất trong cuộc đời con người a! Ta cũng nhất định phải tự lấy mình làm mẫu, đại công vô tư tiến hành chỉ đạo a...

Cái này chính là ý tưởng trong lúc này của Phó Thư Bảo, chính là thứ hắn đang quan tâm.

Phốc!

Trong lúc Phó Thư Bảo đang ở trong một mảnh ý tưởng kích thích, Hữu Nãi Ngư đã từ bên trong dòng nước im lặng trong sơn cốc lướt ra ngoài, tiến vào bên trong dòng nước chảy xiết trên đỉnh của sơn cốc.

Trong nháy mắt khi tiến vào trong dòng nước chảy xiết, tầng vẩy cá ở trước ngực Hữu Nãi Ngư đột nhiên mấp máy một trận, đột nhiên đem Tỵ Thủy Châu lộ ra khoảng chừng hai phần ba. Một luồng bạch quang lóe mắt đột nhiên bắn ra, dòng nước trước người cùng với sau lưng nhất thời bị chuyển dời đi hết. Thân thể của Hữu Nãi Ngư cùng với Phó Thư Bảo nằm bên trong luồng bạch quang, liền giống như toàn thân được bao phủ trong một quả cầu thủy tinh thật lớn vậy. Dòng nước bên ngoài bất luận là đánh sâu vào như thế nào đi chăng nữa, cũng đều không thể tiến vào bên trong được.

Nhưng mà, tác dụng của Tỵ Thủy Châu cũng không phải là thể hiện trong việc phân tách dòng nước, hình thành nên một không gian có đường khí. Sự tồn tại của còn có thể khiến cho dòng nước chảy chậm lại, biến thành một dòng nước tĩnh lặng. Cho nên, dòng nước bốn phía xung quanh giống như một đầu dã thú điên cuồng, một giây trôi cả ngàn dặm, nhưng mà cái phiến không gian do Tỵ Thủy Châu tạo thành lại đem nó giảm tốc lại, trở nên vô cùng an toàn. Thông qua khổng chế Tỵ Thủy Châu, Hữu Nãi Ngư thậm chí có thể thoải mái mà bơi ngược dòng nước nữa.

Khó trách cần phải có Tỵ Thủy Châu mới có thể đi vào trong Hải Đế Thâm Uyên! Hiện tại Phó Thư Bảo mới hiểu ra được. Với bản lĩnh của Hữu Nãi Ngư, nàng ta hoàn toàn có thể không cần tới Tỵ Thủy Châu để đi vào bên trong Hải Đế Thâm Uyên, nhưng mà đi ra lại trở thành vấn đề! Lực hấp dẫn khổng lồ đến từ thiên nhiên, còn có lực trùng kích cuồng bạo của dòng nước, khiến cho nàng ta căn bản không thể nào bơi ra được. Hơn nữa, lực hấp dẫn đến từ đại địa cùng với lực trùng kích do dòng nước từ trên cao rơi xuống, cả hai cái tích lũy lại với nhau, hình thành nên uy lực tăng dần. Trừ phi có được khí lực vững chắc như là Huyền Thiết Sơn vậy, bằng không thân thể huyết nhục bình thường, cũng chỉ có thể bị nghiền nát thành mảnh vụn!

Tránh nước, bài trừ áp lực cùng với chiếu sáng, ba cái công năng này, đối với chuyện tình thám hiểm Hải Đế Thâm Uyên mà nói, thiếu một cũng không có khả năng...

Nhìn ra bốn phía xung quanh, dòng nước hắc ám không ngừng rít gào, điên cuồng lao xuống đáy của Hải Đế Thâm Uyên. Tuy rằng đã đặt mình vào bên trong một hoàn cảnh an toàn, nhưng mà trong lòng Phó Thư Bảo vẫn là một mảnh hoảng sợ. Hắn lại một lần nữa cảm nhận được, nhân loại bất luận cường đại đến thế nào, đối diện với thiên nhiên, kỳ thật cũng là vô cùng nhỏ bé. Tuy rằng hắn đã có được lực lượng cơ hồ ngay lập tức sẽ tiến vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng, nhưng mà đối diện với lực lượng của thiên nhiên trước mặt mà nói, kỳ thật vẫn là cực kỳ nhỏ bé, căn bản không thể so sánh được.

Mặt khác, hắn cũng đã phát hiện ra, không gian do viên Tỳ Thủy Châu lộ ra hai phần ba hình thành nên so với phiến không gian lần đầu tiên hình thành bên trong sơn cốc lúc trước nhỏ hơn rất nhiều, cũng chỉ khoảng chừng hai phần ba thể tích mà thôi. Cũng chính là một khoảng không gian hình viên cầu đường kính khoảng mười hai, mười ba thước. Một cái không gian như vậy, dựa vào con số thì không tính là cái gì, nhưng mà cũng đã tương đương với một gian phòng lớn rồi, cũng đủ để cho hắn cùng với Hữu Nãi Ngư ở bên trong thoải mái hoạt động.

Rất nhanh liền đã đi đến trên một mặt vách núi màu đen của Hải Đế Thâm Uyên. Thời điểm này, Hữu Nãi Ngư đã đem không gian do Tỳ Thủy Châu hình thành đã tạm dừng lại. Đây chính là một màn vô cùng quỷ dị. Bốn phía chính là dòng nước đang chảy xiết rít gào, nhưng mà phiến không gian do Tỳ Thủy Châu hình thành kia lại phẳng phất như là một thứ vật hư ảo đến từ một thời không khác vậy, bất cứ lực lượng gì đối với nó cũng không tạo thành bất cứ ảnh hưởng nào cả. Nó cứ liên như vậy ngạo nghễ độc lập, lù lù bất động.

- Người biết không, Phó đại ca? Ta không để cho người cần Tỳ Thủy Châu, đó là bởi vì người không phải người của Ngư Nhân Tộc, người căn bản là không thể nào sử dụng được!

Thời điểm này, Hữu Nãi Ngư hiển nhiên cũng có chút sợ hãi than thở đối với năng lực huyền diệu của Tỳ Thủy Châu.

- Kỳ thật thứ này ngoại trừ có thể phát huy tác dụng tại Hải Đế Thâm Uyên ra, ta thật sự không biết nó có tác dụng gì khác nữa?

Phó Thư Bảo nói.

- Ân! Đại khái là như vậy a! Phía dưới chính là Hải Đế Thâm Uyên, dựa theo di ngôn của Tộc trưởng Thạch Ngư chỉ thị, từ nơi này đi xuống chúng ta liền có thể nhìn thấy Thế Giới Chi Chung!

Hữu Nãi Ngư lại để cho phiến không gian an toàn của Tỳ Thủy Châu di động. Ở bên trong dòng nước hung mãnh, chậm rãi hạ xuống.

Nương theo quang mang của Tỳ Thủy Châu, phóng mắt nhìn lại, vách núi đen của Hải Đế Thâm Uyên trải qua sự cọ rửa của dòng nước, có vẻ bóng loáng cùng với bằng phẳng dị thường. Cái loại cảm giác này giống như là đã có vô số công tượng, dùng loại giấy thô ráp nhất mài xát qua vậy. Trong tầm nhìn của Phó Thư Bảo, căn bản không thể nhìn thấy một khối nham thạch Huyền Thiết nào nhô ra cả, toàn bộ vách núi đen cũng đều vô cùng bóng loáng.

Không có bất luận sinh vật nào có khả năng ở trong hoàn cảnh như vậy sinh tồn được. Thậm chí ngay cả loại sinh vật phát sáng kỳ dị không chỗ nào không có Thủy Hạ Lực Lượng Hỏa Trùng kia cũng không hề tồn tại. Chứ đừng nói đến các loại cá chép, cá trích, cá mập này nọ. Trong cái thế giới này, nói trắng ra, nó chính là một cái thế giới tử vong!

Thứ dùng để truyền tin tức, để Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, Thế Giới Chi Chung, vì cái gì lại xuất hiện ở phiến địa phương cực đoan này cơ chứ?

Phó Thư Bảo nghĩ mãi cũng không hiểu nổi chuyện này.

615. Chương 541: Gõ Chuông

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 541: Gõ chuông

Phiến không gian an toàn do Tỵ Thủy Châu hình thành vẫn tiếp tục ổn định hạ xuống. Cảnh tượng hai bên vẫn là một cảnh tượng buồn tẻ. Nham thạch vĩnh viễn là bóng loáng như gương, cho dù là một khối đá nhỏ như hạt gạo nhô lên cũng không có.

Không biết Hải Đế Thâm Uyên này sâu đến bao nhiêu, thời gian ước chừng một bữa cơm trôi qua, Phó Thư Bảo vẫn đang ôm sát trên lưng của Hữu Nãi Ngự mới nhìn thấy bóng dáng mặt đất bên dưới.

Hai chân của Hữu Nãi Ngự rốt cuộc cũng chạm xuống mặt đất. Mặt đất của Hải Đế Thâm Uyên cũng là bằng phẳng sáng bóng như gương. Bởi vì địa điểm rốt xuống là vị trí gần sát một vách núi đen, không thể nhìn thấy những địa phương cách xa hơn trăm thước. Những gì đối diện với vách núi đen cũng không thể nhìn thấy, càng không thể nhìn thấy cái gì gọi là Thế Giới Chi Chung cả.

Đứng trên mặt đất dưới đáy Hải Đế Thâm Uyên, thừa nhận những áp lực cùng với lực hấp xả phi thường cường đại, Phó Thư Bảo rõ ràng nghe được tiếng vang do dòng nước từ trên cao rơi xuống, đáng lên trên vàng hào quang sáng trắng phát ra từng tiếng âm âm. Còn có cả lực hấp xả vô hình mà cường đại đến từ mặt đất nữa. Nó tựa hồ như có ý đồ muốn đem toàn bộ vàng hào quang phá tan hoàn toàn, sau đó thôn phệ luôn hai con người nhỏ bé ở bên trong. Dưới tác dụng của nó, màn hào quang xuất hiện những rung động rất nhỏ, rất có khả năng vỡ vụn ra bất cứ lúc nào.

- Chúng ta mau tìm ra được Thế Giới Chi Chung, sau đó gõ vang nó, rồi rời khỏi nơi này!

Hiện tại dưới loại tình huống như thế này, nguy hiểm cùng với áp lực đã gia tăng lên đến đỉnh điểm, Phó Thư Bảo tuy rằng vẫn tham luyện hưởng thụ khoái hoạt trên người của Hữu Nãi Ngự, nhưng mà hắn vẫn vô cùng lưu loát từ trên lưng của Hữu Nãi Ngự nhảy xuống, cùng nàng ta sống vai đứng bên trong màn hào quang.

Gặp chuyện đại sự liên quan đến sinh tử, không thể không nghiêm túc được.

Hữu Nãi Ngự khẽ hồi tưởng lại trong chốc lát:

- Dưới này quả thật chính là địa phương theo di ngôn của Tộc trưởng Thạch Ngự. Thế Giới Chi Chung hẳn là nên ở phụ cận chỗ này. Chúng ta đi xung quanh tìm xem. Người không nên đi đến địa phương bên cạnh màn hào quang, đi theo sát bên ta. Nếu như màn hào quang này vỡ vụn, người căn bản là không thể nào sinh tồn tại địa phương này. Còn như ta, may ra còn có một chút hy vọng.

Liên thậm chí như là Hữu Nãi Ngự, là Hải Dương Chi Nữ, trời sinh đã có được thực lực cùng với khả năng sinh tồn cường đại bên trong biển rộng như vậy, cũng chỉ có được ‘một chút’ cơ hội, như vậy có thể tưởng tượng được nếu như là Phó Thư Bảo thì tỷ lệ sinh tồn sẽ là như thế nào?

Cả hai người sống vai hướng về chỗ trung tâm của Hải Đế Thâm Uyên mà đi tới. Màn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành nên chậm rãi di động, tiếng nước đình tai như rót ở bốn phía xung quanh không ngừng vang vọng. Lực hấp xả cường đại không chỗ nào không có, bất cứ lúc nào cũng rất có thể xé nát màn hào quang, thôn phệ đi sinh mệnh bên trong. Dưới hoàn cảnh như thế này mà di động, giống như là đi trên một phiến băng mỏng vậy, khiến cho người ta không thể không khẩn trương.

Phó Thư Bảo một bên yên lặng cất bước, trong lòng cũng thầm tính toán khoảng cách. Hai người di động khoảng chừng được năm trăm thước, thì một cái hố sâu to lớn đột nhiên xuất hiện trước mặt của hai người.

Cái hố sâu lớn này cũng không phải là rất sâu, chỉ có chiều sâu chừng một thước mà thôi. Lòng hố cùng với thành hố cũng đều là bộ dạng phi thường bóng loáng, chính thể cái hố có hình dạng như bầu dục. Địa phương rộng nhất khoảng chừng mười hai, mười ba thước, vừa vặn để ăn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành đi vào. Mà chỗ hẹp nhất cũng khoảng chừng một thước.

Nhìn thấy một cái hố sâu kỳ quái như thế, đầu tiên Phó Thư Bảo tưởng tượng nó là hố do một tảng đá tạo ra. Nhưng mà cẩn thận quan sát lại, thì hẳn liền phủ định phán đoán này. Hố sâu do tảng đá gây ra bình thường đều có hình tròn, hơn nữa chiều sâu cũng không thể nào chỉ có một thước mà thôi. Quan trọng nhất chính là, ở cái địa phương này, một tảng đá bình thường căn bản không có khả năng nào khiến cho nó lõm xuống như vậy. Hơn nữa Vô Căn Chi Hải nằm ở dưới cùng của Thế giới Nội trảo, tất nhiên là ở một địa phương sâu nhất thế giới này rồi, căn bản là không có thiên không gì đáng nói cả. Như vậy làm sao có tảng đá nào rơi xuống cơ chứ?

Trong lúc phán đoán, Phó Thư Bảo lại đem toàn bộ cái hố sâu này quan sát cẩn thận lại một lần, trái tim hẳn đột nhiên đập mạnh lên một hồi:

- Cái này... là một cái dấu chân!

- Cái gì? Phó đại ca người nói cái gì vậy? Nơi này như thế nào có thể có dấu chân được? Hơn nữa lại còn lớn như vậy?

Hữu Nãi Ngư cũng nhất thời cả kinh.

Phó Thư Bảo ngưng trọng nói:

- Người nhìn xem nó có hình dạng gì? Là hình trướng bất quy tắc, mà ở địa phương nhỏ hẹp phía trước kia, không phải là hình dáng ba cái ngón chân hay sao?

Cái mà Phó Thư Bảo phát hiện ra, chính là một cái dấu chân do một đầu quái vật khổng lồ có ba ngón chân lưu lại.

- Cái này...

Hữu Nãi Ngư kinh hãi nói:

- Từ khi ta ở Vô Căn Chi Hải cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua loại quái vật nào có được ba đầu ngón chân như vậy! Nó là cái gì vậy?

- Loại quái vật mà người còn không biết, ta như thế nào có thể biết được? Loại quái vật như vậy, thể tích cũng không phải là quan trọng, có thể ở trên mặt đất bằng Huyền Thiết lưu lại một cái dấu chân cũng không phải quan trọng, điều khiến cho ta cảm thấy sợ hãi chính là, thứ đó không ngờ có thể ở bên trong hoàn cảnh như thế này mà sinh tồn!

Nói đến đây, thần sắc của Phó Thư Bảo nhất thời ngưng trọng hẳn lên.

Có thể tưởng tượng chính là, không có thức ăn, cũng chỉ có lực trùng kích khủng bố của dòng nước cùng với lực hấp xả mạnh mẽ của đại địa, mà có thể ở trong một hoàn cảnh cực đoan như vậy mà sinh tồn, những cái khác không nói, chỉ là một cái tồn tại như vậy, cũng đã là một truyền kỳ không thể nào tin nổi rồi!

Thoáng trầm mặc một lúc, Phó Thư Bảo lại nói:

- Chúng ta nhanh đi tìm Thế Giới Chi Chung đi, sau đó nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Hữu Nãi Ngư khẽ gật đầu, tỏ vẻ đáp ứng. Dưới sự thao tác khống chế của nàng, màn hào quang do Tỳ Thủy Châu hình thành nên lại chậm rãi di động về phía trước.

Dọc theo đường đi, Phó Thư Bảo phát hiện ra càng có nhiều những dấu chân to lớn hơn. Những dấu chân này tựa hồ như là thẳng tắp hành tẩu về phía trước. Khoảng cách giữa hai cái dấu chân khoảng chừng hai ba mươi thước, vừa vặn đủ để vượt qua tầm mắt có thể nhìn thấy được. Dựa theo phương hướng mà xét, thì đầu quái vật kia chính là muốn đi về phía của Thế Giới Chi Chung. Phát hiện chuyện này, càng khiến cho Phó Thư Bảo khẩn trương hơn.

Lại mất thời gian khoảng một bữa cơm nữa, dấu chân của đầu quái vật có ba ngón chân kia cũng không có xuất hiện nữa, nhưng mà một cảnh tượng phi thường đồ sộ đã xuất hiện ở trước mặt của Hữu Nãi Ngư. Ở dưới đáy của Hải Đế Thâm Uyên, có một bãi đá bằng Huyền Thiết khổng lồ.

Ở trên đỉnh của bãi đá, rõ ràng có một cái đại chung màu đen khổng lồ. Toàn bộ cái chuông cùng với quai chuông cũng đều là làm bằng kim chúc màu đen tuyền. Chỉ dựa vào mắt thường quan sát, căn bản không

thể nhìn ra là bằng chất liệu gì. Ở bên trên quai chuông có treo một cái chùy đánh làm bằng chất liệu đồng dạng.

Dấu chân của đầu quái vật ba ngón kia đến nơi này cũng liền tiêu thất mất, dọc theo hai bên cũng đều không nhìn thấy. Nó phẳng phất như là từ trên trời giáng xuống, sau khi ở dưới đáy của Hải Đế Thâm Uyên dẫm ra một chuỗi dấu chân, cuối cùng lại bay lên trời rồi đi, tiêu sái tự nhiên, thiên mã hành không.

- Con mẹ nó! Cái tên kia xem nơi này là nơi du lịch hay sao? Đột nhiên xuống đây đi lại một đoạn, phát hiện chẳng qua cũng chỉ như vậy, sau đó khinh thường rời đi.

Trong lòng của Phó Thư Bảo chợt toát ra một tia ý tưởng hoang đường. Chẳng qua, từ đầu đến giờ cũng không có nhìn thấy loại sinh vật thần bí kia xuất hiện, ngay cả dấu chân cũng cứ như vậy mà biến mất, sự lo lắng của hắn cuối cùng cũng giảm bớt một chút.

- Phó đại ca, chúng ta lên trên đó đi. Chờ một chút ta sẽ đem không gian của Tỵ Thủy Châu đem toàn bộ Thế Giới Chi Chung bao phủ lại, sau đó ta sẽ tiến hành gõ nó!

Hữu Nãi Ngư nói.

Phó Thư Bảo khẽ gật đầu.

Hữu Nãi Ngư điều khiển không gian của Tỵ Thủy Châu từ từ bay lên, rất nhanh liền bay lên trên bãi đá Huyền Thiết kia. Thời điểm này năng khống chế không gian của Tỵ Thủy Châu bài trừ đi dòng nước, đem toàn bộ Thế Giới Chi Chung bao vây lại bên trong. Đồng thời, năng cùng với Phó Thư Bảo bước lên mấy bước, thủy chung bảo trì ở vị trí trung tâm của không gian do Tỵ Thủy Châu hình thành.

Rốt cuộc Thế Giới Chi Chung cũng đã hoàn toàn được cách ly với dòng nước.

Độ cao của nó khoảng chừng hơn năm thước, toàn bộ phần đáy rộng khoảng chừng bảy tám thước. Phiến không gian do Tỵ Thủy Châu hình thành hoàn toàn có thể đem nó bao vây lại.

Đứng ở cạnh bên quan sát Thế Giới Chi Chung, trong lúc nhất thời chợt sinh ra một cổ ý tứ trang trọng. Cũng không có bất cứ thiết kế tinh xảo gì, bên trong bộ dáng bình thường lại lộ ra một khí thế bất phàm. Không thể nào đo đoán được sức nặng của nó, nhưng bằng vào một vài nhân tố có thể nhìn thấy được, cũng không khó tưởng tượng ra nó là một tên gia hỏa vô cùng nặng nề. Bởi vì dòng nước không ngừng trùng kích dữ dội mạnh mẽ, thế nhưng nó lại vẫn sừng sững không nhúc nhích, tùy tiện để cho dòng nước trùng kích vào, nó vẫn như cũ lù lù bất động.

Chỉ bằng vào một cái chuông như thế này, quan hệ đến việc xuất hiện của Tiếp Dẫn Chi Thuyền, Phó Thư Bảo bất luận như thế nào cũng không nghĩ ra nổi.

- Phó đại ca, ta chuẩn bị gõ chuông đây!

Thần sắc của Hữu Nãi Ngư nhất thời trở nên ngưng trọng hơn. Dưới ánh mắt nhìn chằm chằm của Phó Thư Bảo, năng chậm rãi cầm lấy thanh gỗ chuông.

- Không! Vẫn là để ta gõ đi! Người phụ trách khống chế Tỵ Thủy Châu, ta phỏng chừng gõ một cái chuông như thế này, tiếng vang của nó sẽ phi thường lớn. Sự chấn động của thanh âm rất có thể gây nguy hiểm ào ạt quang của Tỵ Thủy Châu. Như vậy chúng ta có thể sẽ bị nguy hiểm đó!

Phó Thư Bảo bước về phía trước, cầm lấy thanh gỗ chuông. Đặc điểm tâm tư cẩn thận của hắn, tại thời điểm này thể hiện ra vô cùng rõ ràng.

Chỉ là thanh âm bình thường, tựa hồ cũng không chút nguy hiểm. Nhưng mà nếu thanh âm lớn đến trình độ nhất định, nó liền có thể hình thành nên uy lực to lớn, có thể trong khoảnh khắc liền phá hư được kết cấu của vật chất, thậm chí còn có thể lấy mạng người khác nữa!

Phó Thư Bảo trầm mặc lôi kéo. Nguyên bản tưởng rằng có thể thoải mái lay động thanh gỗ chùy, thế nhưng nó lại không chút động đậy. Phó Thư Bảo thử kéo một hồi, kết quả vẫn là giống nhau. Bất luận là hắn sử dụng ra bao nhiêu khí lực đi chăng nữa, thì cây gỗ chùy kia đều giống như một ngọn núi lớn vậy, có được trọng lượng khoảng chừng cả ức vạn cân vậy, lôi kéo như thế nào cũng không nhúc nhích nổi.

- Di... cái này...

Gương mặt Phó Thư Bảo hoạt kê nhìn Thế Giới Chi Chung, lại có chút khó hiểu nhìn Hữu Nãi Ngư.

Lúc này Hữu Nãi Ngư mới nói:

- Có thể chỉ có người có được Tỵ Thủy Châu như Tộc trưởng Ngư Nhân Tộc hoặc là ta mới có thể cầm lên được! Để cho ta đến thử xem sao.

Tuy rằng Phó Thư Bảo biết là làm như vậy sẽ có sự phiêu lưu nhất định, nhưng mà cũng chỉ đành phải buông tha ý tưởng để hấn đến gõ chuông, khê gặt đầu:

- Vậy thì người cẩn thận một chút. Nếu như có thể cầm được, cũng đừng nên gõ quá lớn, tận lực để cho âm thanh đủ kích giảm nhỏ bớt một chút.

Hữu Nãi Ngư khê gặt đầu, sau đó bước lên trước. Phó Thư Bảo lui về phía sau hai bước. Nàng đứng về phía vị trí song song với chùy gõ chuông, sau đó đưa tay lên cầm lấy cây chùy gõ chuông, ra sức lôi kéo. Chuyện tình khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy kinh ngạc đã xảy ra. Với tu vi Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Nhị trọng đỉnh phong cũng không thể lay chuyển được cây chùy gõ chuông, thế nhưng chỉ một đôi tay mảnh khảnh của Hữu Nãi Ngư kia vừa chạm vào, nó liền phối hợp dị thường, liền lập tức nhúc nhích lên.

Quả nhiên đúng như những gì Hữu Nãi Ngư phán đoán vậy, trên thế giới này cũng chỉ có Tộc trưởng Ngư Nhân Tộc hoặc là bản thân Công chúa Mỹ nhân ngư nàng cầm trong tay Tỵ Thủy Châu đến đây mới có thể gõ chuông được. Đối lại là người khác, cho dù tu vi lực lượng đạt đến đỉnh phong đi chăng nữa, cũng không có biện pháp nào lay động được cái chùy gõ chuông này.

Tính chất của lực lượng tựa hồ như là điểm quan trọng nhất.

Mạnh mẽ đem chùy gõ chuông kéo lên đến điểm cao nhất, Hữu Nãi Ngư đột nhiên thôi động cây chùy gõ, nương theo lực lượng trùng kích của thanh chùy gõ này, mạnh mẽ đụng thẳng vào trong Thế Giới Chi Chung.

Ông!

Một thanh âm cao vút chấn động thanh thúy nhất thời từ trong Thế Giới Chi Chung lan truyền ra. Màn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành, dưới sự trùng kích của song âm nhất thời rung động một trận.

- Người cái đồ ngu ngốc này! Không phải đã nói với người rồi sao? Không nên đụng quá mạnh mẽ, nó có thể lấy luôn tính mạng của chúng ta đó!

Nhìn thấy màn hào quang lung lay muốn vỡ, lòng bàn tay của Phó Thư Bảo cũng toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Hữu Nãi Ngư khẩn trương nói:

- Không có a! Tuy rằng bộ dáng của ta đánh mạnh, nhưng mà ta cũng khống chế rất tốt lực đạo đánh vào a! Trên thực tế, ta còn cố gắng kéo lại chùy gõ, để cho tốc độ của nó giảm lại một chút nữa đó!

Trong thời gian một câu nói này, trong thanh âm vang vọng chấn động, một đạo quang trụ màu trắng ónh nhuận đột nhiên phóng thẳng lên cửu thiên, thẳng tắp bắn thẳng lên phương hướng thiên không.

Sự sản sinh cùng với khuếch tán của quang trụ, cũng không có phá vỡ màn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành. Động tác của nó liền giống như là một chùm quang mang, xuyên qua một cái lồng thủy tinh, sau đó lại xuyên thấu qua dòng nước đang chảy điên cuồng bên trên, bắn thẳng về phía địa phương không biết tên trên thiên không.

Sự xuất hiện của quang trụ, nhất thời để cho Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư khiếp sợ tại đương trường. Cả hai người cũng đều há hốc miệng, nói không nên lời. Hiện tại xem ra, thanh âm của Thế Giới Chi Chung cũng không phải là tín hiệu để Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, mà là đạo quang trụ này mới đúng.

Đạo quang trụ từ lúc xuất hiện cho đến lúc biến mất, cũng chỉ trong thời gian năm sáu giây mà thôi. Sau đó thanh âm ơng ơng biến mất, quang trụ cũng biến mất, hết thấy giống như là ảo giác chợt nở chợt tàn vậy, chưa từng xuất hiện qua bao giờ.

- Như vậy là xong rồi sao?

Hữu Nãi Ngư thì thảo hồi.

Lúc này Phó Thư Bảo mới từ trong trạng thái khiếp sợ khôi phục lại. Hắn vội vàng kéo tay của Hữu Nãi Ngư:

- Hiện tại không phải là thời điểm nghĩ đến mấy cái này. Chúng ta nhanh chạy ra khỏi nơi này đi, đi ra ngoài rồi về sau hãy nghĩ đến mấy cái vấn đề này cũng không muộn!

Ở trong địa phương tử vong này, ở lại thêm một giây nào, thì nguy cơ tử vong cũng sẽ nhiều thêm một phần.

- Được rồi! Chúng ta đi ra ngoài trước rồi nói sau!

Hữu Nãi Ngư khổng chế màn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành, chậm rãi lui ra khỏi Thế Giới Chi Chung.

Rầm rầm rầm!

Một thanh âm vang vọng quỷ dị đột nhiên từ địa phương bên cạnh truyền đến. Cái này cũng không phải là thanh âm của dòng nước, mà là thanh âm của một đầu cự thú đang phóng chạy!

Sắc mặt Phó Thư Bảo nhất thời giống như tro tàn. Hắn đột nhiên nhớ đến những dấu chân khổng lồ đã nhìn thấy trên đường đến đây!

616. Chương 542: Nguy Cơ Thật Lớn (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 542: Nguy cơ thật lớn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đầu quái vật có bàn chân khổng lồ kia, còn chưa có xuất hiện đã phát ra thanh âm cảnh báo kinh người, tạo thành uy thế khủng bố. Tuy rằng cũng không có giao thủ, nhưng mà với năng lực siêu cấp có thể sinh tồn bên trong Hải Đế Thâm Uyên này mà nói, như vậy sức chiến đấu của nó hẳn không khó tưởng tượng, cũng chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố để hình dung mà thôi!

Cùng với một đầu quái vật như vậy giao thủ, còn chưa kịp đụng đến thân thể của nó, liền có thể bị nó một chưởng chụp vỡ màn hào quang của Tỵ Thủy Châu, sau đó bị hoàn cảnh tự nhiên hủy diệt luôn.

Đánh là tuyệt đối không có khả năng rồi, trừ phi là ở trong phiên thủy vực an toàn mới có thể chính diện đối kháng một trận. Nhưng mà phóng nhãn khắp toàn bộ Hải Đế Thâm Uyên này, làm gì có phiên thủy vực nào bình thường tồn tại chứ?

- Hữu Nãi Ngư, khổng chế màn hào quang Tỵ Thủy Châu này, ngươi có thể di chuyển nhanh bao nhiêu?

Phó Thư Bảo vội vàng hỏi.

Cặp mày thanh tú của Hữu Nãi Ngư nhất thời nhăn lại:

- Ngươi cũng thấy rồi đó, Tỵ Thủy Châu có được năng lực đặc thù tạo thành một không gian an toàn tách biệt với dòng nước. Nhưng mà loại năng lực đặc thù này cũng không có tốc độ bao nhiêu mà nói. Nếu như di chuyển ngược dòng, ta nghĩ cùng với tốc độ tản bộ bình thường cũng không khác bao nhiêu!

Tốc độ tản bộ?

Không đợi người bước đi vài bước, quái thú kia cũng đã xuất hiện, một ngum cắn nát màn hào quang rồi.

Không phải là không nghĩ đến điểm này, cho nên lúc này trên mặt của Hữu Nãi Ngư cũng tràn ngập sự ngưng trọng. Nguy cơ tử vong cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện mãnh liệt trước mắt nàng như vậy. Một khi xuất hiện, liền phi thường sợ hãi.

Làm sao bây giờ?

Lấy năng lực bơi lội của Hữu Nãi Ngư, ở trong thủy vực bình thường tự nhiên chính là thiên hạ vô song, nhưng mà ở nơi này, năng lực của nàng cũng gặp phải sự áp chế rất lớn, căn bản là không thể nào phát huy được cả. Nếu như muốn sinh tồn, nhất định phải tìm biện pháp khác giải quyết!

Càng tiếp cận nguy cơ, áp lực càng lớn, thì lối suy nghĩ của Phó Thư Bảo ngược lại càng linh mẫn hơn rất nhiều, cũng càng trở nên trấn định hơn nhiều.

Tiếng bước chân âm âm càng ngày càng gần hơn. Đưa mắt nhìn về phía thanh âm truyền đến, mơ hồ nhìn thấy một bóng đen thật lớn đang phóng chạy. Đại địa cũng bị sự ảnh hưởng của nó, khiến cho không ngừng rung động.

Đầu quái thú cao to như núi, uy thế vô cùng khủng bố.

- Phó đại ca, người nghĩ ra biện pháp gì chưa?

Hữu Nãi Ngư sốt ruột nói.

- Nếu như tay của ta vươn ra khỏi màn hào quang, người còn có thể bảo trì cho nó không bị vỡ vụn hay không?

Phó Thư Bảo đột nhiên nói.

- Dùng toàn bộ lực lượng hẳn là có thể! Chỉ là, người định làm cái gì?

Hữu Nãi Ngư có chút khó hiểu hỏi.

- Cứ làm vậy đi!

Phó Thư Bảo nói xong, nhẹ nhàng nhảy lên, thân thể xuất hiện ở bên cạnh màn hào quang.

Hữu Nãi Ngư cũng không dám có chút sơ xuất nào, cuống quýt trấn định lại. Vẩy cá trước ngực của nàng bắt đầu khởi động một trận, đem toàn bộ khóa Tỵ Thủy Châu cũng phóng xuất ra. Che khuất lại một phần ba, cũng chỉ có thể hiện ra hai phần ba lực lượng. Phóng xuất ra toàn bộ, chính là lực lượng hoàn chỉnh của Tỵ Thủy Châu. Trong phút chốc, phạm vi của màn hào quang lại mở rộng ra, tăng thêm không gian đến một phần ba nữa.

Hai tay của Hữu Nãi Ngư nhẹ nhàng vung lên, chợt hình thành một tư thế nâng đỡ. Tỵ Thủy Châu liền từ trước ngực của nàng huyền phù bay lên, vững vàng ngừng lại ở trong hư không ngay phía trước song chưởng của nàng. Trên người nàng phát ra một vầng quang hoa màu trắng óng ánh nhuận. Những cái quang hoa này cùng với bạch quang của Tỵ Thủy Châu nháy mắt hòa hợp lại với nhau. Trong phút chốc, cả người nàng, thậm chí là cả tâm thần của nàng cũng tựa hồ hòa hợp thành nhất thể với Tỵ Thủy Châu, hô ứng lẫn nhau cùng tăng mạnh lên.

Tuy rằng Phó Thư Bảo cũng không hiểu rõ Hữu Nãi Ngư là làm như thế nào, nhưng mà hẳn vẫn như trước cảm nhận được, màn hào quang tại thời điểm này so với vừa rồi càng cường đại hơn rất nhiều, cũng càng ổn định hơn rất nhiều. Chẳng qua, màn hào quang đã được tăng cường kia vẫn như trước không có biện pháp nào bảo trì hoàn hảo trước mặt của đầu quái thú khổng lồ kia! Đối phương chỉ cần chụp xuống một cái, đó nhất định là kết cuộc giống như lấy một tảng đá đập trứng chim!

- Phá!

Năm ngón tay khép lại, tạo thành hình dạng như đao, Phó Thư Bảo đột nhiên đem tay phải nhắm về phía màn hào quang kia đâm tới. Năm ngón tay gắt gao khép lại tận lực giảm bớt diện tích va chạm vào màn hào quang, hình thành nên hiệu quả giống như dùng đầu ngón tay chọc thủng tờ giấy vậy.

Phốc!

Một thanh âm rách vỡ vang ra. Cánh tay phải của hắn nhất thời phá vỡ tầng hộ trảo, chọc thẳng ra ngoài màn hào quang. Phối hợp một cách hoàn mỹ, Hữu Nãi Ngư đã đem xung quanh cái lỗ hổng kia hoàn toàn tu bổ lại, để cho cánh tay phải vươn ra khỏi màn hào quang của Phó Thư Bảo giống như một cái nắp bình chèn cứng chỗ hổng lại!

Màn hào quang cũng không có bị phá hư lớn hơn nữa, phạm vi không gian vẫn bảo trì trạng thái nguyên dạng. Nhưng mà cánh tay của Phó Thư Bảo thì thâm trầm rồi. Cảm giác giống như bị dao cắt nhất thời truyền đến. Phó Thư Bảo rõ ràng nhìn thấy, cánh tay phải của hắn ở bên trong dòng nước trong khoảnh khắc liền bị khiến cho da tróc thịt bong, máu me rùng rùng. Lực hấp xả khủng bố đến từ mặt đất không ngừng hút mạch cánh tay của hắn, bất cứ lúc nào cũng có thể đem da thịt trên cánh tay hắn, thậm chí toàn bộ xương cốt trên tay hắn cắt đứt thành từng mảnh nhỏ.

Lấy Thủy nguyên tố làm trụ cột, bốn loại nguyên tố còn lại làm phụ trợ, Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực nhất thời xuyên thấu mà ra. Cánh tay phải đã bị thương của Phó Thư Bảo trong khoảnh khắc liền đóng băng. Lớp băng đột nhiên ngưng kết không ngừng khuếch trương ra, quay chung quanh màn hào quang kia một vòng thật dày. Chỉ trong nháy mắt, màn hào quang do Tỵ Thủy Châu hình thành kia liền biến thành một khối băng cầu khổng lồ.

Tình huống đột nhiên phát sinh thay đổi.

Tỵ Thủy Châu có năng lực phân giải khối băng, lực hấp xả khủng bố đến từ đại địa cũng không ngừng đập mạnh lên khối băng, dòng nước điên cuồng cọ rửa cũng sẽ giống như một con dao bào, không ngừng làm mỏng đi độ dày của khối băng. Nhưng mà cái khối băng cầu do Phó Thư Bảo ngưng luyện ra lại có năng lực vĩnh viễn cuộn cuộn không ngừng tái sinh. Cái năng lực này chính là do Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực của hắn lấy Thủy nguyên tố làm trụ cột. Lực lượng của hắn không ngừng cung cấp năng lực tái sinh cho khối băng cầu kia. Do ba loại lực lượng đến từ ba thứ khác nhau tổng hợp lại, khiến cho khối băng cầu thủy chung vẫn luôn tồn tại, hơn nữa còn luôn duy trì ở độ dày nhất định.

617. Chương 542: Nguy Cơ Thật Lớn (2)

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 542: Nguy cơ thật lớn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bị khối băng bao vây lại, Tỵ Thủy Châu dùng toàn bộ lực lượng của mình tiến hành phân giải khối băng, không thể đối với dòng nước bốn phía xung quanh tiến hành ngăn cách cùng với giảm tốc. Bởi vậy, chỉ trong khoảnh khắc, khối băng cầu vừa mới hoàn thành kia trong nháy mắt đã bị dòng nước cuốn đi, ở trên mặt đất bóng loáng kia, không ngừng lọc cọc lọc cọc hướng về phía đằng xa mà lăn đi.

Một cái khối cầu tròn trịa, ở trên mặt đất bóng loáng không ngừng chuyển động, nếu như cái lực đẩy tới kia thủy chung vẫn tồn tại, bảo trì không thay đổi, như vậy thì tốc độ của nó cũng sẽ không ngừng tăng lên. Bởi vì lực quán tính của nó sẽ trở nên càng ngày càng cường đại hơn!

Đây chính là chủ ý do Phó Thư Bảo nghĩ ra trong lúc sinh tử quan đầu. Lấy việc cánh tay phải đập nát làm trả giá, đổi lấy thời gian thoát đi.

Rầm rầm rầm rầm!

Khối băng cầu không ngừng chuyển động.

Ầm ầm ầm ầm!

Tiếng bước chân như sấm động đằng sau cũng càng ngày càng tiến gần. đọc truyện mới nhất tại .

Xuyên thấu qua mặt băng trong suốt không ngừng quay cuồng bên ngoài, Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư mơ hồ nhìn thấy được một bóng dáng khổng lồ. Nó có một khối thân thể khá dài, cái đầu to lớn cùng với tứ chi vô cùng tráng kiện. Ánh mắt của nó cũng phát ra lực quang sâm u, khủng bố đến cực điểm. Chẳng qua, độ trong suốt của mặt băng cũng có hạn, cả hai người cũng không thể nhìn rõ ràng diện mạo của hắn.

Tốc độ phóng chạy của quái thú phi thường kinh người. Thời điểm ban đầu có hai lần nó suýt chút nữa đập lên khối băng cầu, nhưng mà theo khoảng cách băng cầu lần đi càng ngày càng xa, lực quán tính tăng lên thật lớn, tốc độ trở nên càng ngày càng nhanh, dần dần, đầu quái thú kia đã bị bỏ lại phía sau một khoảng xa, cũng không thể nhìn thấy nữa.

Nhìn không thấy cũng không có nghĩa là nguy hiểm không tồn tại.

Phó Thư Bảo cũng không dám có chút sơ sẩy nào, vẫn ra sức tiến hành bổ sung khối băng cầu, phát ra Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực với Thủy nguyên tố là trụ cột, để cho băng cầu bảo tồn kích thước hoàn hảo.

Càng lần càng xa, từ bên trong băng cầu nhìn ra bên ngoài, cũng chỉ có thể nhìn thấy dòng nước tối đen mà thôi, căn bản là không biết được khối băng cầu đã lần đến địa phương nào. Mà ở phía trước, lại xuất hiện thêm những nguy hiểm gì chờ đợi mọi người. Tinh thần của Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư mãi vẫn luôn phi thường khẩn trương, khẩn trương đến mức bất cứ lúc nào cũng có thể bị hổng mất.

Trạng thái như vậy, kỳ thật cũng giống như là đang phóng chạy ở bên trong bóng râm tử vong hắc ám vậy, người vĩnh viễn không thể nào biết được đến lúc nào đại địa dưới chân mình sẽ biến thành bể rập, mạnh mẽ đem người thôn phệ hết. Hoặc là một chút không cẩn thận sẽ có một đầu quái thú ẩn nấp ở bên trong bụi rậm nhảy ra, một ngụm cắn chặt hai chân của người, sau đó mạnh mẽ đem người hoàn toàn nhai nát.

Ước chừng thời gian một bữa cơm trôi qua, Phó Thư Bảo phỏng chừng đã cùng với đầu quái thú kia tránh ra một khoảng cách khá xa, nhất thời nửa khắc cũng sẽ không thể đuổi theo kịp. Lúc này, hắn mới lớn tiếng nói:

- Hữu Nãi Ngư, phỏng chừng tên kia cũng sẽ không tiếp tục đuổi theo chúng ta nữa! Hiện tại ta thu hồi cánh tay lại, ngay trong nháy mắt khi khối băng bên ngoài vỡ vụn, người cần phải tu bổ lại lỗ hổng của màn hào quang! Người có làm được không?

Hữu Nãi Ngư suy nghĩ một chút, gật gật đầu, nói:

- Được rồi! Ta làm được!

Ngay trong khoảnh khắc băng cầu vỡ vụn, chính là thời điểm dòng nước cùng với lực hấp dẫn cực mạnh kia oanh kích thẳng lên trên màn hào quang. Tại trong khoảnh khắc chớp mắt đó mà hành động, cũng giống hệt như là đặt một miếng băng mỏng lên đầu kim vậy, chỉ cần sơ sẩy một chút liền sẽ lâm vào kết cục vạn kiếp bất phục.

Sau khi thương lượng cẩn thận, Phó Thư Bảo hít sâu một hơi, đối với khối băng làm ra một lần bổ sung năng lượng cuối cùng, sau đó mạnh mẽ đem cánh tay phải kéo trở về. Cảm giác thống khổ vì huyết nhục bị tách ra nhất thời lan tràn đến mỗi một đầu dây thần kinh của hắn. Ngay tại khoảnh khắc cánh tay rút trở về, Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực với Thủy nguyên tố làm chủ đạo kia cũng không còn duy trì khối băng cầu, chỉ nghe rắc một tiếng vang vọng, một khối băng cầu to lớn thể nhưng chỉ trong khoảnh khắc liền bị ba luồng lực lượng đánh cho vỡ nát.

Trong khoảnh khắc đó, Hữu Nãi Ngư cũng đồng thời tiến hành chữa trị lại màn hào quang của Tỳ Thủy Châu. Cái lỗ thủng do cánh tay Phó Thư Bảo tạo thành nhất thời được bổ sung lại, toàn bộ màn hào quang liền hoàn hảo như ban đầu.

Sự phối hợp như vậy, nhìn qua rất đơn giản, nhưng kỳ thật một đường sinh tử!

Rút cánh tay phải trở về, Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, làn da trên cánh tay phải của hắn đã không còn lại chút gì, máu tươi không ngừng nhỏ tí tách xuống trên mặt đất bên dưới màn hào quang, phát ra màu đỏ bắt mắt. Hoàn hảo chính là mặc dù làn da cùng với huyết nhục bị tổn thương nhất định, nhưng mà xương cốt của cánh tay cũng không hề bị nứt vỡ, chỉ cần tu dưỡng một khoảng thời gian liền sẽ sinh sản ra làn da cùng với huyết nhục mới.

- Nguy hiểm thật!

Phó Thư Bảo cười khở một tiếng, dùng Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực đem cánh tay bị thương bao vây lại. Lực lượng của hắn giống như là một tầng băng mỏng vậy, gắt gao ôm sát lên trên chỗ bị thương. Nhất thời cánh tay cũng không còn chảy máu ra nữa, cảm giác thống khổ cũng giảm bớt đi nhiều.

- Chúng ta thoát hiểm rồi! Phó đại ca, nếu như không có người, ta liền không thể thoát thân nổi! Ta khẳng định sẽ không nghĩ ra được biện pháp chạy trốn giống như người vậy!

Hữu Nãi Ngư đưa tay lau đi mồ hôi trên trán mình. Cảm giác vui sướng cùng với thả lỏng sau khi chết đi sống lại, những người không có chân chính trải qua, căn bản là không thể nào lĩnh hội được.

- Hiện tại chúng ta nên tranh thủ rời đi thôi!

Phó Thư Bảo nói.

- Ân!

Hữu Nãi Ngư khẽ gật gật đầu, không chế màn hào quang chậm rãi bay lên.

Mười thước, hai mươi thước... Một mảnh bóng đen đột nhiên xuất hiện bên trong tầm mắt của mọi người. Ngay trong nháy mắt nhìn thấy được nó, Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư nhất thời ngậy người tại chỗ. Sau đó cả hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy được sự sợ hãi trong ánh mắt đối phương.

Không biết từ lúc nào, khối băng cầu đã bị dòng nước đẩy vào bên trong một cái hang động. Dòng nước trong này cũng không có bởi vì là ở bên trong hang động mà chảy chậm lại, ngược lại, bởi vì diện tích lưu động bị rút nhỏ lại, khiến cho trở nên càng cuồng dã hơn.

Cái hang động to lớn này, không chỉ có hơn một trăm cái phân động, còn có địa hình cực kỳ tương tự nhau!

- Chúng ta...

Thanh âm của Hữu Nãi Ngư giống như là sắp sửa bật khóc vậy.

Khóe miệng của Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khở. Vận mệnh có đôi khi trêu chọc người khác, vừa mới ban cho hắn cơ hội trốn thoát quái thú, lại đẩy hắn vào trong hoàn cảnh không có cơ hội quay đầu!

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, tiếng bước chân của quái thú lại truyền đến.

618. Chương 543: Cửu Tử Nhất Sinh

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 543: Cửu tử nhất sinh

Có một loại tình huống cực kỳ không hay ho chính là nhà đột lại gặp mưa đêm, thật bất hạnh chính là, Phó Thư Bảo đã gặp phải nó. Nếu như là dưới tình huống bình thường, ở thời điểm này, có thể sử dụng Tỵ Thủy Châu an toàn đi lên khỏi Hải Đế Thâm Uyên tuyệt đối không có vấn đề gì.

Nhưng mà hiện tại màn hào quang của Tỵ Thủy Châu lại ngoài ý muốn lặn vào trong một cái hang động!

Lại nếu như không phải đúng lúc gặp phải quái thú đuổi theo, thời điểm này cũng có thể lợi dụng năng lực của Tỵ Thủy Châu, đi ngược theo dòng nước ra ngoài, sau đó rời khỏi Hải Đế Thâm Uyên. Nhưng mà hiện tại quái thú đang đuổi theo, nếu như đi ra ngoài, không hề nghi ngờ gì chính là tự tìm đường chết. Mà đi sâu vào bên trong phân động, cũng có khả năng sẽ bị lạc đường. Nhưng nếu đứng lại tại bên trong cái hang động lớn này, đến lúc quái thú tiến vào, đó khẳng định cũng là kết cục phải chết không thể nghi ngờ.

Đi ra ngoài là chết, lưu lại là chết, tiến vào bên trong phân động rất có thể bị lạc đường, cuối cùng cũng là chết, đây chính là một cái tình huống không xong như vậy!

Phải lựa chọn như thế nào đây?

- Phó đại ca... nó, nó lại đuổi tới rồi, làm sao bây giờ?

Hữu Nãi Ngư sốt ruột hỏi.

Phó Thư Bảo đảo mắt một vòng, ánh mắt rất nhanh tập trung về phía một cái phân động đường kính khoảng chừng mười lăm thước bên cạnh chủ động, giơ tay lên chỉ thẳng về phía đó, nói:

- Nhanh, thu nhỏ lại màn hào quang của Tỵ Thủy Châu, đi vào bên trong cái phân động kia!

Hữu Nãi Ngư đã mất đi hết thấy chủ kiến, Phó Thư Bảo nói như thế nào nàng liền làm như thế đó. Nàng lập tức đem hào quang của Tỵ Thủy Châu thu hồi lại một phần ba, sau đó thao tác màn hào quang của Tỵ Thủy Châu hướng về phía cái phân động mà Phó Thư Bảo vừa chỉ di động tới.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, tình huống trước mắt rất là không xong, cả ba loại lựa chọn, kỳ thật cái nào cũng rất khó có thể quyết định. Lưu lại là chết, đi ra ngoài cũng là chết, mà trốn đi, ngoại trừ rất có khả năng sẽ chết ra, cũng còn có khả năng sinh tồn. Theo lẽ thường đương nhiên, hẳn sẽ lựa chọn khả năng cuối cùng này.

Màn hào quang của Tỵ Thủy Châu rút cuộc cũng tiến vào bên trong cái phân động kia. Đường kính của màn hào quang sau khi thu hồi một phần ba là khoảng chừng mười hai, mười ba thước, mà đường kính của cái phân động kia khoảng chừng mười lăm thước, vừa vặn có thể tiến vào được.

Ngay khi quang cầu vừa vào bên trong phân động, tại lối vào của chủ động liền phóng vọt vào một đầu quái thú khổng lồ. Cặp mắt lục quang sầm u đảo mắt liên hồi, tìm kiếm con mồi.

Nấp ở bên trong phân động, Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư ngay cả thở mạnh cũng không dám. Hữu Nãi Ngư nhất thời khẩn trương, bàn tay quơ qua, liền nắm được bàn tay của Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo phát hiện, bàn tay của nàng đã ướt đầm mồ hôi.

- Ngao ô!

Một tiếng rống quái dị từ trong miệng quái thú phát ra. Đột nhiên một hạt châu lớn cỡ nắm tay từ trong miệng của quái thú bay ra, một mảnh quang mang chói mắt liền xuất hiện bên trong hang động to lớn. Ánh sáng phát ra từ khóa hạt châu kia cũng không phải là ánh sáng của ngọn lửa, mà là một loại hồng quang giống như là ánh sáng của Hồng bảo thạch vậy.

Quang mang vừa xuất hiện, trái tim Phó Thư Bảo nhất thời trầm xuống. Hắn đột nhiên nhớ tới, Thiết Bát đã từng nói qua, Thủy Tộc dưới đáy Vô Căn Chi Hải có thể tu luyện ra Thú châu. Khóa Thú châu này không chỉ có thể giúp Thủy Tộc sống lâu, còn có thể hỗ trợ Thủy Tộc tu luyện lực lượng, cũng có thể dùng để chiếu sáng trong thủy vực hắc ám nữa.

Đầu quái thú trước mắt này tự nhiên chính là Thủy Tộc của Vô Căn Chi Hải, cũng có được Thú châu. Hiện tại nó phun ra cũng không phải là vì muốn tu luyện, mà là muốn dùng để chiếu sáng, tìm kiếm con mồi!

Thú châu vừa mới xuất hiện, Phó Thư Bảo đang ẩn nấp bên trong phân động rút cuộc cũng có cơ hội quan sát diện mạo chân chính của nó. Thân thể của nó dài ít nhất hơn năm mươi thước, đường kính ít nhất cũng khoảng mười ba, mười bốn thước. Bốn cái chân to ngắn tráng kiện, bàn chân to lớn có ba ngón. Ở trên người của nó bao phủ đầy một lớp lân giáp cỡ khoảng một bàn tay, một mảnh nối tiếp một mảnh, đem thân thể của nó hoàn toàn bao phủ lại. Hiển nhiên lớp lân giáp này phi thường chắc chắn. Bằng không nó căn bản không thể nào sinh tồn được trong dòng nước ở Hải Đế Thâm Uyên này.

- Nó, nó...

Nhìn thấy đầu quái vật kia, trái tim Phó Thư Bảo nhất thời rung động, sửng sốt suốt nửa ngày, cuối cùng mới phun ra được một chữ:

- Long!

Long, ở tại cái thế giới nguyên bản của Phó Thư Bảo chính là tượng trưng tinh thần của một quốc gia rộng lớn. Người của quốc gia kia thậm chí còn tự xưng là truyền nhân của Long nữa. Long ở thế giới kia đã bị Thần hóa, biến thành Thủ Hộ Thần của cả một quốc gia. Chẳng qua, Long ở thế giới kia cũng không có tồn tại, mà chỉ là một sinh vật trong hư cấu mà thôi, là một loại ký thác về mặt tinh thần.

Nhưng mà trước mắt, Phó Thư Bảo lại nhìn thấy một đầu Long chân thật. Hình thái của nó, bất luận là thân thể rất dài, hay là những địa phương khác, tất cả các điểm đặc thù cũng cùng với Long bên trong các hình vẽ của thế giới nguyên bản của hắn là hoàn toàn giống nhau.

- Long? Phó đại ca, chẳng lẽ ngươi từng gặp qua rồi? Như thế nào lại có một cái tên kỳ quái như vậy chứ? Hữu Nãi Ngư kinh ngạc nói.

Phó Thư Bảo rất nhanh bịt chặt miệng nàng lại, sau đó khẽ thì thầm bên tai của nàng:

- Không được lên tiếng! Nhanh rời khỏi nơi này!

Đường kính của phân động là khoảng mười lăm thước, thân thể của đầu Long kia còn nhỏ hơn một chút, nếu cố gắng một chút liền có thể chui vào được. Thời điểm đó sẽ có kết cục như thế nào, không nói cũng biết.

Thừa dịp đầu Long kia còn đang tìm tòi ở các phân động khác, Hữu Nãi Ngư điều khiển màn hào quang, lặng lẽ không một tiếng động đi sâu vào bên trong cái phân động mà hai người đang nấp.

Càng đi sâu vào trong, tỷ lệ lạc đường sẽ càng lớn. Chẳng qua thời điểm này làm gì quan tâm nhiều chuyện như vậy?

Cùng với Long chiến đấu, cho dù ở phiên thủy vực an toàn, Phó Thư Bảo cũng căn bản không thể chiến thắng nổi. Bởi vì ở trong cái thế giới nguyên bản của hắn, hắn chính là một thành viên của cái quốc gia tự xưng là truyền nhân của Long kia. Cho nên hắn đối với Long trời sinh có sự kính sợ sâu trong nội tâm. Loại kính sợ như thế này, trong thời điểm quyết đấu sinh tử, sẽ mang đến cho hắn những ảnh hưởng mang tính trí mạng.

Trong cái động lớn kia có đến cả trăm cái phân động, mỗi một cái đều vô cùng hắc ám. Muốn tìm từng cái lại từng cái phân động, cần phải có một khoảng thời gian nhất định. Như vậy ít nhất cũng cấp cho Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư một khoảng thời gian cùng cơ hội đào tẩu. Ngay tại thời điểm khóa Thú châu kia bay vào trong các phân động để tìm kiếm, thì Hữu Nãi Ngư đã thao tác màn hào quang xuôi theo dòng nước, tiến vào sâu bên trong.

Ở địa phương mà địa hình hoàn toàn giống nhau này, vách tường cũng đều trơn nhẵn bóng láng, dùng trí nhớ căn bản là không thể nào nhớ nổi đường đi. Phó Thư Bảo chỉ đành phải đem cánh tay phải bị thương của mình thò ra ngoài màn hào quang, vận dụng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, ở trên vách động bóng loáng lưu lại ấn ký. Hắn chỉ hy vọng những ấn ký này lưu lại đủ thời gian, để cho hắn cùng với Hữu Nãi Ngư có cơ hội rời khỏi nơi này.

Không biết di chuyển khoảng cách bao xa, đột nhiên cái phân động nhỏ hẹp chợt dần dần trở nên rộng rãi hơn.

Ầm!

Màn hào quang đột nhiên rung động lên một chút. Theo dòng nước tiến vào bên trong một mảnh thủy vực rộng lớn. Bên dưới màn hào quang, Phó Thư Bảo rõ ràng phát hiện ra, dòng nước tại phiên thủy vực này không ngờ lại hình thành nên một dòng lốc xoáy thật lớn. Dòng nước luân chuyển không ngừng rót vào trong dòng lốc xoáy kia. Lực hấp xả thật lớn do nó phát sinh ra không ngờ khiến màn hào quang cũng phải rung động lên một trận.

- Không nghĩ đến dòng nước của Hải Đế Thâm Uyên lại hướng về phía sâu trong lòng đất. Điều này quả thật quỷ dị khó lường a!

Trong lòng Phó Thư Bảo cảm khái.

- Phó đại ca, chúng ta đi lên trên hay là đi xuống dưới?

Tập trung tinh thần giữ àn hào quang không bị vỡ vụn, trong lòng của Hữu Nãi Ngư cũng vẫn không có chút chủ ý nào cả.

- Ngu ngốc! Đương nhiên là đi lên trên. Cái lốc xoáy như vậy, áp lực dưới đáy sẽ lớn đến mức nào? Cho dù là Tỵ Thủy Châu cũng không thể nào chống lại nổi. Đi xuống cũng chỉ có con đường chết mà thôi!

Phó Thư Bảo nói.

- A! Vậy chúng ta đi lên trên!

Tại trường hợp này có người thay mình ra quyết định, đối với Hữu Nãi Ngư mà nói kỳ thật chính là một chuyện tình vô cùng hạnh phúc.

Màn hào quang dưới sự thao tác của Hữu Nãi Ngư, nghịch lưu tiến về phía trước, chậm rãi bay lên.

Một hiện tượng phi thường quý dị xảy ra. Sau khi bay lên đến một độ cao nhất định, lực trùng kích của dòng nước không ngờ lại dần dần yếu bớt. Càng ngày càng yếu hơn. Mãi cho đến khi bay lên khoảng chừng mười phút, dòng nước vốn dĩ chảy xiết không ngờ lại biến thành tĩnh lặng, giống hệt như một thủy vực an toàn của Vô Căn Chi Hải vậy.

- Chúng ta... đã an toàn rồi sao?

Hữu Nãi Ngư kinh ngạc nói.

Phó Thư Bảo kích động nói:

- Nhanh! Đi lên trên đi! Chúng ta rất có thể đã vô tình đi vào một phiến thủy vực ngầm trong lòng núi rồi!

Thủy vực sâu bên trong lòng núi, cũng chính là nơi đã thoát ly khỏi Hải Đế Thâm Uyên. Tuy rằng vẫn đang bị nhốt bên trong lòng núi, nhưng mà chỉ cần tìm được đường thích hợp, hoặc là nghĩ ra biện pháp chính xác, vẫn như cũ có thể đào thoát được!

Răng rắc!

Màn hào quang của Tỵ Thủy Châu đột nhiên phát ra một tiếng nứt vỡ, cũng không đợi Hữu Nãi Ngư làm ra thao tác gì, màn hào quang vẫn tự động vỡ nát, không còn tồn tại nữa. Xuất hiện tình huống như vậy khiến cho Phó Thư Bảo sửng sốt một chút, chợt hiểu ra nguyên nhân. Hắn vội nắm lấy tay của Hữu Nãi Ngư, hai chân vẫn mạnh trong nước, mang theo Hữu Nãi Ngư rất nhanh bơi lên cao.

Lại thêm một tiếng nước chảy, bọt nước văng bắn khắp nơi, hai đạo nhân ảnh phá vỡ mặt nước, xuất hiện bên trong một mảnh không gian không có nước! Sau lưng Phó Thư Bảo chấn động, Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực trong khoảnh khắc ngưng luyện ra, để cho thân thể hắn cùng với Hữu Nãi Ngư huyền phù bên trong hư không.

Vô Căn Chi Hải là biển ngầm dưới mặt đất, không có ánh mặt trời chiếu rọi. Bên dưới thủy vực cũng không có phiến địa phương nào không có nước. Nhưng mà, ở trước mắt, Phó Thư Bảo lại nhìn thấy một phiến không gian rộng lớn. Phạm vi của nó ít nhất cũng lớn cỡ Cảng Khẩu Chi Thành vậy. Lòng núi trên đỉnh đầu cao tới vài trăm thước, vô số các bảo thạch giắt bên trong các khe hở trên núi, phát ra ánh quang hoa nhàn nhạt. Bởi vậy bên trong không gian lòng núi tràn ngập một loại quang mang mờ mờ lung nhàn nhạt, cũng không quá tối tăm.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Phó Thư Bảo nhất thời sinh ra một loại cảm khái như được tái sinh vậy. Vừa rồi bất cứ lúc nào cũng có thể chết đi, hiện tại lại ngoài ý muốn tìm ra được không gian có thể hô hấp bình thường, rời xa hoàn cảnh tự nhiên khủng bố, rời xa đầu Ác long kia. Trong cuộc sống còn có chuyện gì đáng giá cho người ta cao hứng, làm cho người ta kích động hơn chuyện này nữa chứ?

- Oa ha ha! Chúng ta được cứu rồi!

Hữu Nãi Ngư trong lúc kích động, đột nhiên bổ nhào vào trong ngực Phó Thư Bảo, thậm chí thân thể mềm mại của nàng cũng khẽ rung lên một chút.

Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng bật cười thành tiếng, tay hắn nhẹ nhàng vỗ vai Hữu Nãi Ngư, an ủi người đồng dạng cũng vừa mới được tái sinh! Bàn tay của hắn cũng rất nhanh một đường đi xuống. Đầu tiên là vỗ bả

vai an ủi, sau đó là vỗ eo thon an ủi, cuối cùng lại là vỗ mông an ủi. Mười đầu ngón tay của hắn, nhẹ nhàng chạm chạm vỗ loạn, mềm mại di động, thập phần thích thú hưởng thụ cảm giác mềm mại tuyệt vời, sự co giãn tuyệt vời, cùng với hình dạng chính thể tuyệt vời. Tóm lại kỹ thuật cực kỳ lão luyện, thủ pháp vô cùng thành thạo, sớm có phong phạm đại tông sư, tiểu ngạo giang hồ.

- Phó đại ca, người... làm gì vậy?

Vốn dĩ chỉ vài cái vỗ an ủi cũng không có gì đáng chỉ trích, nhưng mà về sau nó lại biến thành vuốt ve, thậm chí là khiêu khích. Cho dù là loại gà mờ không có kinh nghiệm nam nữ như Hữu Nãi Ngư, nhưng mà thân thể của nàng cũng nảy sinh một chút phản ứng kịch liệt. Cái cảm giác tuyệt vời kia, khiến cho trong lòng nàng chợt có chút bối rối.

- A... ta chỉ là muốn an ủi người một chút mà thôi! Đừng lo lắng, nhắm lại cặp mắt của người, cảm thụ một chút sự an ủi của ta đi! Người sẽ khoái hoạt như lên thiên đường vậy. Người tưởng tượng đi, bàn tay của ta chính là một ngọn gió xuân ấm áp, nhẹ nhàng thổi quét qua trên ngực của người! Đúng rồi! Phiền toái người một phen đem bộ ngực lộ ra, bằng không bàn tay của ta sẽ không thể thổi quét tới được! Nhanh lên, chẳng lẽ người không thích cái loại cảm giác gió xuân thổi quét hay sao? Người ở cái loại địa phương quỷ quái Vô Căn Chi Hải này, căn bản không thể cảm nhận được đâu!

Hữu Nãi Ngư trừng lớn cặp mắt Mỹ nhân ngư:

- Ân?

Cái dạng loạn thất bát tao gì đây?

Có một vài bức tường thủy chung vẫn luôn rỉ nước.

Có một vài con chó thủy chung vẫn luôn thích ăn phân.

Phó Thư Bảo chính là loại người như thế. Một khắc trước hắn còn ngụp lặn trong sinh tử, một khi thoát ly, hắn liền thói cũ phát tác, lừa gạt tiểu muội muội Mỹ nhân ngư người ta.

Mặc kệ thế nào, sống sót trong cõi chết, đều đáng giá để chúc mừng a!

Như vậy, thả lỏng thả lỏng, có cái gì không đúng đâu chứ?

Chẳng qua, Hữu Nãi Ngư chính là không hay ho rồi...

619. Chương 544: Long Đàm Đoạn Kiếm

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 544: Long đàm đoạn kiếm

Nhìn thấy Hữu Nãi Ngư nằm trong lòng mình dần dần mềm yếu, hơi thở dần dập lên, cơn xúc động của Phó Thư Bảo giống như một đầu dã thú khó có thể phục tùng được, ở bên trong mạch máu của hắn không ngừng tuôn chảy, mang đến từng trận cảm giác kích thích. Nhưng mà, hắn có thể không hề khó khăn vuốt ve da thịt của Hữu Nãi Ngư, thậm chí là hôn môi, ngậm lên cặp ngọc nữ phong này nọ, nhưng mà đối với bộ phận mấu chốt nhất cuối cùng lại thủy chung không thể nào tiến vào. Bởi vì lúc này hạ thân của Hữu Nãi Ngư đã bị bao vây bởi một tầng bảo vệ cá tinh minh. Độ cứng của những thứ này tuyệt đối không hề thua kém Kim Lực Thần Giáp của hắn a!

- Hữu Nãi Ngư, phiền toái người một phen đem lớp vảy cá vương vận này bỏ đi được không?

Phó Thư Bảo gần như nản nỉ nói. Hắn biết rõ ràng, tầng vảy cá trên người của Hữu Nãi Ngư chính là thứ trời sinh, trừ phi chính nàng ta chủ động thu hồi vào trong làn da, bằng không sẽ không có biện pháp nào cởi bỏ giống như cởi quần áo vậy.

- Người muốn làm gì?

- Người ở trong nước điều khiển Tỵ Thủy Châu khẳng định là một chết rồi. Ta giúp người xoa bóp chân một chút!

- Không cần! Chúng ta đi xem xét tình hình một chút rồi tính sau. Hiện tại chúng ta vẫn còn chưa thoát khỏi nguy hiểm đâu!

Hữu Nãi Ngư nói. Mặc dù nàng ta đối với chuyện tình này giống như tờ giấy trắng vậy, nhưng mà thời điểm khi Phó Thư Bảo vuốt ve thân thể nàng, cái loại cảm giác tuyệt vời này vẫn như cũ tồn tại chân thật. Nàng ta đối với cái loại cảm giác khiến cho nàng run rẩy cùng với mê say này cũng có một chút tiếc nuối, nhưng đồng thời cũng có một chút sợ hãi, không dám tiếp tục xâm nhập nữa.

Một người đối với những thứ lạ lẫm, trời sinh đều có sự cảnh giác nhất định. Hữu Nãi Ngư chính là như thế. Tuy rằng nàng chưa từng gặp qua cái loại cảm giác này, nhưng mà lại sợ hãi Phó Thư Bảo tiếp tục làm nữa. Cho nên nàng rất nhanh đem đề tài chuyển đi, giẫy người thoát ra khỏi sự ôm ấp của Phó Thư Bảo, hướng về một mảnh đất gần bên mà bay tới.

Khó có thể tin nổi, cái đuôi cá thon dài của nàng có thể đứng thẳng chân trên mặt đất giống như hai chân người vậy, trình độ linh hoạt cũng không thua hai chân người chút nào.

- Xem ra ta vẫn là nóng vội một chút rồi, để cho con cá ngốc này cảnh giác! Thật là thất bại a! Ta vẫn là quá nóng vội rồi, nóng vội là không ăn được đậu hủ nóng a!

Khóe miệng của Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khổ, lắc lắc đầu, đem cái ý tưởng xấu xa trong đầu mình quảng ném đi, sau đó cũng phóng vọt tới một mảnh đất bằng.

Vách núi cùng với mặt đất nơi này cũng đều là Huyền Thiết, nhưng không có dòng nước mài mòn, khiến ặt đất cùng với vách núi trong này cũng không bóng loáng. Trừ bỏ mặt đất có vẻ tương đối bằng phẳng ra, vách núi bên trong sơn động này đều là hình dáng quái thạch lởm chởm.

- Cũng không biết con quái thú kia còn có thể đến đây không?

Nhìn bốn phía một chút, cũng không có phát hiện cái gì, Hữu Nãi Ngư nói. Từ trong ánh mắt của nàng, vẫn như trước nhìn thấy một chút lo lắng nhàn nhạt.

Phó Thư Bảo nói:

- Cái này cũng không thể xác định được. Nó chính là Long, là một loại quái thú Thượng Cổ mà ta từng nhìn thấy miêu tả trong một quyển sách cổ. Nó có năng lực thông thiên triệt địa, bằng vào thực lực của hai chúng ta, muốn đánh thắng nó căn bản là không có khả năng. Cho nên chúng ta nên mau chóng tìm ra con đường đi ra ngoài là tốt nhất.

- Long? Đây là lần thứ hai ta nghe Phó đại ca nói đến cái tên này rồi. Cái đầu quái thú tên Long kia đến cùng là thứ gì vậy? Người có thể nói cho ta biết hay không?

- Đi thôi! Chúng ta vừa đi vừa nói!

Hữu Nãi Ngư khẳng định không biết được Phó Thư Bảo là người đến từ một thế giới khác, mà Long theo như lời hắn nói cũng là một tượng trưng tinh thần của một quốc gia rộng lớn ở cái thế giới kia. Về phần chuyện tình này, Phó Thư Bảo cần phải lựa chọn một góc độ mà nàng ta có thể chấp nhận để nói. Nói đối này nọ, đó căn bản chẳng quan trọng gì, chẳng phải sao?

Trên vách núi đá được khảm nạm vô số bảo thạch, giống hệt như một bầu trời đêm đầy sao vậy, phát ra ánh sáng mờ nhạt. Trên mặt đất, không ngừng lóe lên những đạo quang mang ngũ nhan lục sắc lấp lánh. Thời điểm này, Phó Thư Bảo cũng không có hứng thú lấy đi những khối bảo thạch này. Hắn đảo một vòng xung quanh sơn động rộng lớn, rốt cuộc ở một góc khuất chợt phát hiện ra một cái thông đạo.

Kỳ thật nó cũng không xem như một cái thông đạo, đó chỉ là một cái khe hở nham thạch khá lớn mà thôi. Lốp nham thạch hai bên ngã đổ vào nhau một chỗ, bên dưới hình thành nên một cái khe hở khá hẹp, cao khoảng chừng hai thước, nhìn không thấy sâu bao nhiêu, bên trong là một mảnh hắc ám.

- Đi vào bên trong cái khe hở nham thạch thiên nhiên này, nếu như không thể đi ra được thế giới bên ngoài, lão tử sẽ dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đào ra một con đường ra!

Trong lòng Phó Thư Bảo có chủ ý. Chỉ cần không phải ở cái loại địa phương nguy hiểm Hải Đế Thâm Uyên kia, hẳn tuyệt đối có biện pháp từ bên trong lòng núi đi ra ngoài.

Huyền Thiết của Huyền Thiết Sơn tuy rằng có cường độ tương đương với kim chúc Phổ Linh cấp đã luyện chế, hơn nữa có đặc tính thiên nhiên, nhưng mà đối với Luyện Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực như hắn mà nói, nếu như bị nhốt chết bên trong hang động của một ngọn núi, đó quả thật là chuyện cười lớn nhất thiên hạ.

- Phó đại ca, người nhìn xem, trong này...

Hữu Nãi Ngư đột nhiên phát ra một thanh âm bối rối.

Phó Thư Bảo đang quang sát khe hở thông đạo, nghe vậy liền đi về phía Hữu Nãi Ngư, vừa đi vừa nói:

- Người phát hiện được gì vậy?

Hữu Nãi Ngư cũng không trả lời, giơ tay chỉ về phía trước mặt nàng. Nơi đó có một vài khối nham thạch khá lớn. Những khối nham thạch này sắp xếp liền kề nhau, tạo thành một cái vòng tròn thật lớn. Phía trước mặt của Hữu Nãi Ngư xuất hiện một chỗ hổng tương đối rộng, trừ phi là đứng ở vị trí của nàng chính diện nhìn vào, bằng không từ bất cứ góc độ nào khác cũng đều không thể nhìn thấy được trong đám quái thạch kia có cái gì.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, âm thầm ngạc nhiên:

- Vừa rồi ta vội vã tìm kiếm lối ra, đám quái thạch kia thật ra cũng đã nhìn thấy, nhưng mà cũng không quá chú ý đến. Chẳng lẽ Hữu Nãi Ngư phát hiện trong đó có gì giá trị hay sao?

Cho dù là một khối kim cương thiên nhiên lớn cỡ đầu người, đối với Hữu Nãi Ngư mà nói, đó chẳng qua là một tảng đá biết phát sáng mà thôi. Cho nên dùng những thứ giá trị bình thường căn bản là không thể nào đoán ra được nàng đã nhìn thấy được thứ gì.

Mang theo sự nghi vấn trong lòng, Phó Thư Bảo bước nhanh đi tới bên cạnh Hữu Nãi Ngư, sóng vai mà đứng. Trong chớp mắt, hắn nhất thời khiếp sợ tại đương trường.

Ở trước mặt hắn, chính là một quả trứng thật lớn. Chiều cao so với thân thể của hắn còn cao hơn một cái đầu, ước chừng khoảng hai thước. Đường kính của nó cũng cỡ chừng một thước hai. Lớp vỏ bên ngoài của nó cũng không phải là loại vôi xác như các loại trứng chim bình thường hay thấy, mà là một loại vật liệu cứng rắn vô cùng, giống như là một loại kim chúc vậy.

Phiến không gian rộng lớn trong lòng núi này, tựa hồ như là một cái hang ổ.

Trong cái hang ổ này cũng không chỉ có một quả trứng, còn có một đám bảo vật phát sáng lấp lánh, bảo thạch, kim cương này nọ, cả một đồng lớn. Tỷ lệ cùng với phẩm chất của nó không hề nghi ngờ đều là tốt nhất, tùy tiện xuất ra một viên, cũng đều là giá trị liên thành.

- Không xong! Long chính là loại gia hỏa thích bảo thạch nhất! Nơi này... chính là hang ổ của nó!

Sắc mặt của Phó Thư Bảo nhất thời trở nên ngưng trọng. Vốn tưởng rằng hắn và Hữu Nãi Ngư đã chạy thoát nạn, hoàn toàn thoát khỏi đầu Ác long kia, lại không nghĩ đến, chạy tới chạy lui, chạy luôn vào hang ổ người ta!

Có một loại hành vi dửng dưng cảm gọi là tự chui vào lưới!

Phó Thư Bảo hiện tại đột nhiên nghĩ thấy, hắn chính là loại nhân tài kiệt xuất như thế!

- Long, long... hang ổ? Ông trời của ta ơi! Làm sao bây giờ?

Hữu Nãi Ngư nhất thời mặt mày thất sắc.

Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhất thời dừng lên trên quả trứng lớn trong cái ổ kia, tầm mắt rất nhanh đảo qua Long dẫn, rồi lại đột nhiên dừng lại ở một góc khuất không bắt mắt. Ở nơi đó, đang lẳng lặng nằm một thanh trường kiếm đã bị cắt thành ba khúc. Mỗi một thân kiếm bị cắt thành ba khúc kia cũng đều có một màu tối đen như mực, bộ dáng kiếm phong không chút sắc bén. Ngay cả tay cầm kiếm cũng không có chút

màu sắc trắng nào cả, trên mặt cũng không hề có vân lộ gì, cũng không có bất cứ trang trí nào, bộ dáng vô cùng bình thường.

- Long có thói quen thích cất giữ bảo vật. Những thứ bảo thạch giá trị liên thành, kim cương này nọ ở trong mắt của Long căn bản không tính là cái gì. Nhưng mà thanh kiếm này... tuy rằng đã gãy, nhưng mà nếu là thứ bình thường, đầu Ác long kia sẽ đem nó giấu vào trong hang ổ của mình hay sao? Ta không tin! Thanh kiếm này nhất định có chỗ không tầm thường! Mặc kệ nó, lấy trước tính sau!

Trong lòng Phó Thư Bảo có chủ ý, hần liền đi vào hang ổ, đem ba cái thân kiếm gãy cùng với cái vỏ kiếm rồng cũng đều lấy đi.

Lúc này hần mới phát hiện ra, thanh kiếm cùng với vỏ kiếm nhìn qua tựa hồ rất nặng, thế nhưng toàn bộ cầm trong tay lại không có một chút trọng lượng. Hần thậm chí cảm giác được, cho dù là cầm một tờ giấy trên tay cũng sẽ có chút cảm giác sức nặng, nhưng mà quỷ dị chính là, ba đoạn kiếm gãy cộng với một cái vỏ kiếm, toàn bộ thể trọng không ngờ không bằng một tờ giấy nữa!

Có phải bảo vật hay không, chỉ bằng vào trọng lượng quỷ dị này liền có thể thuyết minh!

Chẳng qua, sau khi kích động qua đi, lại tiến hành quan sát cẩn thận lại một lần, nhưng Phó Thư Bảo lại vẫn như trước không thể nhìn ra chỗ nào đặc biệt nữa. Hần thậm chí còn không biết được, một thanh kiếm như vậy là dùng vật liệu gì tạo thành. Lại càng không biết được, một thanh kiếm như vậy vì cái gì lại bị cắt thành ba đoạn, lại như thế nào bị quăng ở nơi này.

Hết thấy mọi thứ xung quanh thanh kiếm này, đều là một bí ẩn.

Cũng không có bao nhiêu thời gian để nghiên cứu, Phó Thư Bảo lấy ra một ít bảo thạch cướp đoạt được tại Kim Ngư Cung vứt lại bên trong hang ổ, sau đó đem thanh kiếm thu vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới. Cuối cùng, hần đau đớn ra quyết định, đem một mớ lớn bảo thạch, kim cương trong đó vứt đi, đem khóa Long dẫn to lớn thu vào trong Luyện Chi Trữ Vật Giới.

Hành động của Phó Thư Bảo dọa cho Hữu Nãi Ngư nhảy dựng lên:

- Phó đại ca, người làm gì vậy? Người lấy trứng của nó đi, nó sẽ tìm chúng ta liều mạng a! Như vậy mà nói, chúng ta có đi đến đâu, hần cũng sẽ truy sát chúng ta đến đó!

Phó Thư Bảo nói:

- Cái tên kia mấy lần đều nghĩ muốn giết chúng ta, đã là địch nhân sinh tử rồi. Hần muốn lấy mạng chúng ta, chúng ta trộm trứng của hần, có gì không đúng chứ? Hơn nữa, cầm theo trứng của nó, chúng ta chẳng khác nào nắm được thứ uy hiếp hần, có thể ở trong thời khắc nguy hiểm mà áp chế hần.

Trộm đi Long dẫn để áp chế một đầu Ác long, Hữu Nãi Ngư càng ngày càng không hiểu nổi Phó Thư Bảo,

Trộm đi hai thứ quan trọng nhất đó, Phó Thư Bảo cũng không dám tiếp tục dừng lại, lôi kéo Hữu Nãi Ngư hướng về phía khe hở bên trong nham thạch kia mà chạy đi. Với hình thái của Mỹ nhân ngư ở bên trong khe hở hoạt động hiển nhiên là không thích hợp. Trước khi đi vào trong khe hở, Hữu Nãi Ngư đã đem cái đuôi cá của nàng thu hồi trở về, biến thành bộ dáng một thiếu nữ nhân loại bình thường. Một đôi chân ngọc trần trụi, giẫm lên trên đất đá cứng rắn, cùng với Phó Thư Bảo chui vào trong thông đạo khe hở kia.

Lần này đầu Ác long kia cũng không có đứng lúc xuất hiện đuổi theo bọn họ. Cả hai người ở trong bóng tối nương theo ánh sáng do Tỵ Thủy Châu phát ra mà sờ soạng đi tới. Phó Thư Bảo vẫn giữ nguyên thói quen lúc trước, thỉnh thoảng ở trên vách đá lưu lại ký hiệu.

Khe hở thông đạo này khi rộng khi hẹp, uốn cong gấp khúc, căn bản là không biết đâu mới là chỗ cuối. Cũng không biết cuối cùng nó sẽ đi thông đến địa phương nào. Những thời điểm thông đạo mở rộng, Phó Thư Bảo lại kéo theo Hữu Nãi Ngư phóng chạy rất nhanh. Thời điểm thông đạo thu hẹp, hần không thể không giảm bớt tốc độ, cùng Hữu Nãi Ngư cẩn thận đi qua.

Tóm lại, càng xâm nhập vào sâu hơn, khoảng cách với đầu Ác long kia cũng ngày càng xa hơn. Một cái khe hở hẹp như vậy, thể tích của đầu Ác long to như thế, căn bản không thể đi vào được. Cho nên cảm giác an toàn của hai người cũng càng ngày càng cao hơn.

- Ha ha... xem ra chúng ta đã lo lắng dư thừa rồi! Hữu Nãi Ngư, người có người yêu không?
- Cái gì gọi là người yêu?
- Không phải chứ? Người ngay cả cái này cũng không biết?
- Thật sự không biết! Cái gì gọi là người yêu?
- Con mẹ nó... Người yêu chính là, chính là... là bằng hữu khác phái mà người rất thích, thường xuyên hôn nhẹ, sờ mó thân thể này nọ. Cũng giống như là người thích ăn cá vậy đó! Có hay không?
- Nhắc đến ăn cá, ta đói bụng rồi! Vì sao người lại không đem theo cái Sinh chi Không gian Trữ vật kia của người chứ?
- Ta đang nói chuyện đứng đắn với người! Không được nói ăn! Tục khí!
- Nhưng mà, người ta thật sự đói bụng mà!
- ...

Gã nam nhân thói cũ nẩy mầm, ở bên trong khe hở thông đạo nham thạch nhỏ hẹp, lại bị một thiếu nữ khờ dại chọc cho tức giận đến trào máu mũi.

Nhưng mà, nguy hiểm thật sự đã rời xa hay sao?

620. Chương 545 : Sửa Chữa Đoạn Kiếm (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 545 : Sửa chữa đoạn kiếm (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Những địa phương kỳ dị nhất định có chỗ không tầm thường! Phó Thư Bảo đột nhiên chợt nghĩ đến một thứ mà Hữu Nãi Ngư từng nhắc qua, đó chính là, Linh mạch Huyền Thiết Sơn!

- Linh mạch Huyền Thiết Sơn, sở dĩ được gọi là Linh mạch, tựa hồ như có thể hiểu rằng nó là dòng chảy có linh năng, linh tính. Nhưng mà cái thủy đàm màu đen trước mặt này lại là yên lặng bất động a! Rốt cuộc nó có phải là Linh mạch Huyền Thiết Sơn hay không?

Nhìn về phía cái thủy đàm màu đen bên dưới, trong lòng Phó Thư Bảo tràn đầy nghi hoặc. Hắn nghĩ thấy cái thủy đàm màu đen trước mắt rất có thể chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn, nhưng cũng không dám khẳng định.

Thần sắc của Hữu Nãi Ngư cũng phi thường khiếp sợ. Nàng nhìn chăm chăm vào thủy đàm trước mặt, cái miệng nhỏ nhắn há hốc ra, không thể khép lại.

- Hữu Nãi Ngư, người còn nhớ tới Linh mạch Huyền Thiết Sơn mà người từng nói với ta hay không?

Hữu Nãi Ngư khẽ gật đầu:

- Đương nhiên là nhớ!

Dừng lại một chút, nàng đột nhiên nói thêm:

- Thế nào? Phó đại ca, người muốn nói, cái thủy đàm màu đen trước mặt này chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn sao?

Phó Thư Bảo trầm ngâm nói:

- Ta chỉ nghĩ là có khả năng đó mà thôi! Từ một vài tình huống trước mắt, ví dụ như tầng bình chương cường đại do linh năng hình thành kia, còn có cái tính chất không thể tắt của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa của ta, ở trong này không ngờ lại bị hấp thu mấy... Người nói lại cho ta nghe, truyền thuyết về cái Linh mạch Huyền Thiết Sơn kia đến tột cùng là như thế nào? Ta cần biết càng nhiều càng tốt!

Muốn phán đoán xem cái thủy đàm màu đen trước mắt đến tột cùng có phải là Linh mạch Huyền Thiết Sơn hay không, như vậy cần phải nắm giữ càng nhiều tư liệu, cho dù là một số tin tức truyền thuyết cũng vậy.

Hữu Nãi Ngự thoáng suy nghĩ một chút, nói:

- Sơn mạch Vô Vọng, hay còn gọi là Huyền Thiết Sơn, chính là Thần sơn trong truyền thuyết của Ngự Nhân Tộc chúng ta. Nó không chỉ kéo dài ngàn dặm, không có bất cứ cây cỏ nào sinh trưởng, hơn nữa còn chứa đựng Hải Đế Thâm Uyên trong lòng nữa. Người của Ngự Nhân Tộc chúng ta rất ít người có thể đến đây... Còn về truyền thuyết Linh mạch Huyền Thiết Sơn kia, từ xa xưa Ngự Nhân Tộc chúng ta cũng đã tồn tại rồi. Niên đại cụ thể cũng không thể khảo cứu được.

- Còn có cái gì nữa? Nội dung của truyền thuyết kia cụ thể là cái gì?

- Nội dung của truyền thuyết kia chính là, Linh mạch Huyền Thiết Sơn có được lực lượng phi thường cường đại, nếu như ai đạt được nó, như vậy sẽ có thể đạt được tân sinh!

Vẫn là cái nội dung như vậy. Cái truyền thuyết này quả thật quá mức đơn giản rồi, làm cho người ta hoài nghi người tạo ra cái truyền thuyết này chính là đến từ một cái bộ lạc nguyên thủy, một chút văn hóa cũng không có. Như thế nào cũng phải có chút chi tiết như là một vị Nữ Thần nào đó hạ phàm, rơi xuống một giọt nước mắt biến thành Linh mạch Huyền Thiết Sơn này nọ cho nó thêm huyền bí chứ?

Cảm giác trong lòng trở nên lộn xộn, Phó Thư Bảo cũng không tiếp tục truy hỏi tiếp nữa. Một khi đã là truyền thuyết, hơn nữa còn lưu truyền nhiều năm như vậy, Ngự Nhân Tộc không thêm mắm dặm muối, khiến cho người khác mê hoặc đã làm may mắn lắm rồi. Suy nghĩ một chút, trong lòng hắn liền có chủ ý:

- Hữu Nãi Ngự, người lưu lại nơi này, không nên chạy loạn, ta xuống dưới xem một chút!

- Xuống dưới?

Hữu Nãi Ngự nhất thời kinh hãi:

- Cái bình chương linh năng cường đại như vậy, người đi xuống dưới khẳng định sẽ rất nguy hiểm a!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đường đi đến nơi đây đã bị chặn đứt rồi, đi ngược trở về khẳng định là chui vào trong miệng đầu Ác long kia. Chúng ta cần phải tìm ra con đường mới, cho nên trước mắt phải đi thăm dò địa phương này một chút!

Hữu Nãi Ngự đành phải gật đầu, nói:

- Vậy người phải cẩn thận một chút! Ta lưu lại trên này, chỉ cần người có nguy hiểm, ta sẽ lập tức xuống cứu người!

Bản thân Hữu Nãi Ngự cũng có thực lực không tầm thường, kỳ thật không thua kém Phó Thư Bảo bao nhiêu. Nếu như là ở trong hoàn cảnh hải dương, năng lực của ta còn có được ưu thế địa lợi nữa. Nhưng mà trong hoàn cảnh không có nước, thì Phó Thư Bảo sẽ có được ưu thế địa lợi hơn.

Cũng không nói nhiều nữa, Phó Thư Bảo triển khai Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực, hai chân dẫm mạnh lên trên mặt đất, cả người biến thành một đạo cầu vồng, tiêu sái phóng vọt về phía thủy đàm màu đen phía dưới. Ở trước mặt của Mỹ nhân ngư, triển lộ ra một mặt xinh đẹp nhất, trước giờ Phó Thư Bảo không bao giờ tiếc công cả. Cho dù là ở dưới trường hợp như thế này!

Khổng tước xòe rộng cái đuôi ngũ mang lục sắc của chính mình chính là vì để hấp dẫn khổng tước cái đến để tiến hành sinh sản chủng loại. Hành vi của Phó Thư Bảo cũng chính là như vậy. Tuy rằng hắn cũng không có cái đuôi ngũ mang lục sắc, nhưng mà có một đôi Lực Lượng Chi Dực trắng muốt tinh thuần.

Đột nhiên bay xuống, bày ra tư thế phi thường tiêu sái, nhưng mà Phó Thư Bảo lại cũng không bởi vì Hữu Nãi Ngự đang ngắm nhìn mà đặc ý sơ xuất, quên mất những nguy hiểm xung quanh. Thời điểm sắp

sửa tiếp cận đến bình chướng linh năng, Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực của hắn đột nhiên dang rộng ra, đem thân thể của hắn huyền phù trên một độ cao nhất định.

Ánh mắt nhìn chăm chăm xuống phía dưới, đem cái thủy đàm tối đen như mực thu hết vào trong tầm mắt.

Tí ta tí tách!

Một giọt nước màu đen đột nhiên từ bên trong khe hở nham thạch bên cạnh nhỏ xuống, phát ra thanh âm tí tách nhàn nhạt, nổi lên một đợt gợn sóng nhỏ nhỏ. Hiện tượng bên ngoài chính là như thế, cùng với những giọt nước bình thường rơi xuống thủy đàm cũng không chút gì khác nhau cả. Nhưng mà trải qua quan sát cẩn thận, Phó Thư Bảo rất nhanh liền phát hiện ra địa phương không tầm thường.

Thời điểm khi mà mỗi một giọt nước màu đen từ bên trong khe hở nham thạch rơi xuống, rơi vào bên trong cái thủy đàm màu đen bên dưới, thì cái bình chướng linh năng kia sẽ trong nháy mắt biến mất, sau đó lại khôi phục lại trạng thái bình thường. Cũng ngay trong nháy mắt cực ngắn khi mà bình chướng linh năng kia biến mất, Phó Thư Bảo cũng phát hiện ra, cái thủy đàm màu đen bên dưới bình chướng linh năng, trình độ tinh thuần không chút tạp chất, đã vượt qua mức độ hắc tướng tượng.

Có một loại tinh thuần gọi là Vô!

Không có bất cứ cái gì cả, mới gọi là tinh thuần nhất! Áo nghĩa trung tâm nhất của Đại Vô Vũ Trụ chính là Vô ngã, vô thể giới. Cái thủy đàm màu đen trước mắt này tựa hồ như có một tính chất tương tự như vậy. Bản thân nó nằm bên dưới bình chướng linh năng, phẳng phất như là một cái thể giới độc lập, một vũ trụ độc lập vậy, cùng với hết thảy ngoại giới bên ngoài cũng không có chút quan hệ nào. Sự tinh thuần của nó, chính là một loại khái niệm Vô.

- Thứ huyền diệu như vậy... ta nghĩ rằng nó chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn trong truyền thuyết của Ngư Nhân Tộc a!

Trong lòng Phó Thư Bảo kinh ngạc thâm nghĩ.

- Nhưng mà, tuy rằng ta có thể thừa dịp khoảng thời gian cực ngắn kia để tiến vào bên trong bình chướng linh năng, nhưng nếu như làm vậy mà nói, sẽ có nguy hiểm gì không?

Hiện tại hồi tưởng lại, truyền thuyết về Linh mạch Huyền Thiết Sơn của Ngư Nhân Tộc vì cái gì lại đơn giản như vậy? Đó là bởi vì cái địa phương này căn bản là không có ai từng đi tới, tự nhiên cũng sẽ không thể nào tiến hành miêu tả chi tiết đối với cái địa phương này được. Người của Ngư Nhân Tộc cũng không phải giống như người của thế giới bên ngoài, tràn ngập giả dối cùng với dục vọng. Người bên ngoài ai cũng biết nói dối, còn người của Ngư Nhân Tộc thì không biết nói dối bao giờ. Như vậy, một cái truyền thuyết đơn giản đến như vậy, cũng là chuyện trong tình lý mà thôi.

- Nếu như ai tìm được Linh mạch Huyền Thiết Sơn, sẽ đạt được tân sinh... Cái thuyết pháp này đến tột cùng là muốn nói cái gì? Đạt được tân sinh, trong quan niệm bình thường, đó là chỉ một người đã chết đi, sau đó sống lại! Bởi vậy từ đó mà đoán, chẳng lẽ những người trước khi chết tìm được Linh mạch Huyền Thiết Sơn, sau đó sẽ hồi sinh sống lại hay sao?

Huyền phù trên hư không, Phó Thư Bảo do dự không quyết. Không có được sự hiểu biết đầy đủ, lá gan của hắn tuy rằng đủ lớn, nhưng lại không đến mức tùy tiện mạo hiểm sinh mệnh của mình để nghiên cứu một cái truyền thuyết.

Một đoàn Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lại từ trong tay của Phó Thư Bảo bị quăng ném ra ngoài, huyền phù bên dưới một bức tường nham thạch tối đen.

Một màn quỷ dị như trước lại một lần nữa xuất hiện. Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa có được tính chất không thể tắt, lúc này lại bị thạch bích tối đen hấp thu mất, biến mất vô tung. Sau đó Phó Thư Bảo lại phát hiện ra, thời điểm khi giọt nước màu đen rơi xuống, tốc độ còn nhanh hơn bình thường một chút, mà khoảng cách thời gian bình chướng linh năng mở ra cũng sẽ tăng lên thêm một chút.

Từ đó có thể thấy, đám thạch bích màu đen bốn phía tiến hành hấp thu năng lượng cho thủy đàm màu đen, sau đó dùng hình thức giọt nước màu đen mà rơi xuống. Thạch bích màu đen cùng với thủy đàm màu đen bên dưới có mối quan hệ một cái hấp thu một cái tiếp nhận cùng với chứa đựng. Giữa hai cái này có một

đạo bình chướng linh năng vô hình ngăn cách. Đạo bình chướng linh năng này không chỉ có tác dụng như một bình chướng bảo hộ, hiện tại xem ra nó còn có một cái tác dụng ẩn nữa, đó chính là tinh lọc.

Trong lúc nhất thời, Phó Thư Bảo tiến hành quan sát đến rất nhiều điểm chi tiết, cũng khiến cho hắn hiểu thêm được một vài thứ.

- Đi vào bên trong thủy đầm màu đen mạo hiểm hiển nhiên là việc không sáng suốt! Ta phải nắm giữ càng nhiều tin tức mới được. Đúng rồi, mấy cái giọt nước màu đen ở bên ngoài bình chướng linh năng này, sẽ có tính chất gì? Ta trước tiên lấy thử một giọt xem sao?

Trong lòng vừa động, Phó Thư Bảo liền chụp nhanh một cái, nhất thời đem một giọt nước màu đen vừa rơi khỏi khe hở nam thạch kia chụp lấy, để nó huyền phù trên hư không trước mắt mình.

Một cỗ linh năng tinh khiết gần như thực chất nhất thời ập mặt mà đến. Cũng không có bất cứ thuộc tính nguyên tố nào cả, nhưng mà lại mang đến cho người ta một loại cảm giác bao quát hết thảy mọi lực lượng nguyên tố. Cái này giống như là một Lực sĩ đạt đến tu vi lực lượng cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ vậy, Thứ Vũ Trụ biến mất, nhưng toàn thân cũng không chỗ nào không phải là Thứ Vũ Trụ, thậm chí không một cái tế bào nào mà không có năng lực tồn trữ lực lượng. Cả hai cái này cũng là có cùng một loại tính chất.

Vô, cũng không phải là không tồn tại, mà là một loại tinh thuần, tinh thuần không có bất cứ tạp chất gì. Một giọt nước màu đen trước mắt này, chính là có được tính chất phi thường tinh thuần! Điều này khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy vô cùng cảm thán. Bởi vì cho dù hắn đã đạt đến cảnh giới tu vi lực lượng Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, cũng không thể nào có được năng lượng tinh thuần như là năng lượng trong giọt nước màu đen trước mắt kia.

Kỳ thật nó cũng không phải là giọt nước, mà là một loại dịch thể năng lượng tinh thuần!

Có màu sắc cùng với hình thái, bản thân lại có được trình độ tinh thuần tuyệt đỉnh, bản thân cái này đã là một kỳ tích rồi. Lực sĩ nhân loại căn bản không thể nào đạt được trình độ này, cũng chỉ có thiên nhiên mới có khả năng làm được mà thôi!

Nhìn thấy giọt dịch thể năng lượng màu đen tinh thuần kia, trong lòng Phó Thư Bảo không ngờ lại mơ hồ sinh ra loại xúc động muốn bỏ vào miệng mình mà nuốt luôn. Nhưng mà thời điểm này, hắn đột nhiên nhớ đến một chuyện tình khác, chính là thanh trường kiếm màu đen bị cắt làm ba đoạn mà hắn tìm thấy trong Long đàm kia!

- Thanh kiếm kia, nhìn về ngoài tựa hồ có sức nặng khoảng chừng mười cân, thậm chí là cả trăm cân, thế nhưng mà trọng lượng ngay cả một tờ giấy cũng không bằng nữa. Trọng lượng của nó cơ hồ có thể xem như không có! Chẳng lẽ... nó cũng là do một loại năng lượng, hay là một loại kim chúc phi thường tinh thuần nào đó luyện chế thành sao? Đúng vậy! Tuyệt đối là có khả năng này! Bằng không, một thanh kiếm có tạp chất, không có khả năng nhẹ hơn so với một tờ giấy được! Hơn nữa, cho dù là dùng Thiên Vũ Thạch, loại vật liệu luyện chế cao cấp nhất luyện chế ra một thanh kiếm, nó cũng phải có sức nặng phi thường kinh người! Nếu thật như vậy mà nói, thì vận dụng giọt năng lượng màu đen trước mắt này, ta có thể sửa chữa lại thanh kiếm gãy kia!

Khó có thể ức chế được sự kích động trong lòng mình, có được sự phỏng đoán như vậy, Phó Thư Bảo liền gấp gáp đem ba đoạn của thanh trường kiếm bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới của mình lấy ra. Vỗ kiếm màu trắng bởi vì vẫn còn được bảo tồn hoàn hảo, cho nên hắn đeo đeo lên trên lưng mình, chỉ là đem ba đoạn thân kiếm gãy kia huyền phù bên trong hư không trước mắt mình.

Sau đó Luyện Thiên Đỉnh cũng được hắn phóng xuất ra, huyền phù bên trong hư không.

Luyện vật trong hư không, nếu không phải là Luyện Lực sĩ tu vi lực lượng đã tiến nhập vào cảnh giới Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, căn bản là không thể làm được.

Lần luyện chế này, gần như là luyện chế chữa trị, chứ không phải là luyện chế sáng tạo, cho nên cũng không cần có Dục Niệm Thạch cùng với các loại linh tài khác phụ trợ. Thứ vật liệu duy nhất mà Phó Thư Bảo cần, đó chính là giọt năng lượng màu đen kia.

Hắn đem ba đoạn thân kiếm gãy quăng ném vào trong Luyện Thiên Đỉnh, sau đó lại từ bên trên thạch bích màu đen cách không chụp lấy hai giọt năng lượng màu đen. Tổng cộng ba giọt năng lượng màu đen cũng

bị hấn quăng vào bên trong Luyện Thiên Đỉnh. Sau khi chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ, song chương của Phó Thư Bảo mới bốc lên Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, bắt đầu tiến hành công tác chữa trị.

Hữu Nãi Ngư đứng trên phiến thạch bích trên cao, gương mặt nhìn chăm chăm xuống Phó Thư Bảo đang đứng bên dưới, trong lòng nằng kị quái nói:

- Cái tên gia hỏa kia làm gì vậy? Không phải hấn nói muốn thăm do địa phương này sao? Thời điểm quan trọng như thế này, hấn như thế nào lại ở trên hư không tiến hành sửa chữa thanh kiếm gãy kia vậy?

Hữu Nãi Ngư thật sự là không hiểu nổi trong đầu tên gia hỏa này đến tột cùng là suy nghĩ như thế nào a!

621. Chương 546: Uy Lực Thần Kiếm

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 546: Uy lực thần kiếm

Trình độ cường đại của giọt năng lượng màu đen kia tuy rằng được Phó Thư Bảo phóng chừng lên rất cao, nhưng ở thời điểm mà hấn dùng nó để sửa chữa thanh kiếm gãy kia, hấn vẫn phải cả kinh một trận! Năng lượng như vậy, so với năng lượng Hỗn Nguyên lực của Thánh An Na cùng với Mặc Lan Lý Sự còn cường đại tinh thuần hơn rất nhiều!

So với Hỗn Nguyên lực còn cường đại, tinh thuần hơn, thì chỉ có Thần lực mà thôi!

Kỳ thật, bản thân thiên nhiên chính là một vị Thần linh dựng dục hết thảy, chúa tể hết thảy mọi thứ. Linh mạch Huyền Thiết Sơn chính là Sơn Chi Tinh Phách, là Sơn Chi Linh Hồn, cũng chính là tồn tại tương đương một Thần linh vậy. Chỉ là nó không có suy nghĩ riêng của bản thân, cũng sẽ không công kích ai, cũng không cấp cho ai cái gì. Hấn dựa theo quy luật của chính mình mà tồn tại, mà kéo dài. Hấn chính là một sự tồn tại tinh thuần, linh tính tối cao nhất, chính là biểu hiện một loại lực lượng như Thần linh tự nhiên vậy.

Dùng loại năng lượng như vậy để chữa trị một thanh kiếm gãy, cũng chính là dùng lực lượng tinh thuần nhất của Thần linh thiên nhiên để sửa chữa một thanh kiếm. Nếu xét theo góc độ như thế này mà nói, thì đó là chuyện tình khả thi. Bởi vì bản thân thanh kiếm gãy kia, cũng chính là một bộ phận của thiên nhiên, dùng lực lượng của Thần linh thiên nhiên để tiến hành sửa chữa, chính là có đạo lý đồng căn đồng nguyên!

Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa lẳng lặng thiêu đốt, Phó Thư Bảo bình tâm tĩnh khí tiến hành các thao tác chữa trị. Dưới sự dẫn đường của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, ba giọt năng lượng màu đen chậm rãi tiến vào hai mặt gãy vỡ của thanh kiếm, sau đó tiến hành phân giải, dung hợp. Quá trình này phi thường khó khăn, quá trình Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa tiến hành phân giải ba giọt năng lượng màu đen này cùng với dung hợp thân kiếm tiến triển phi thường chậm rãi. Cả quá trình kia, liền giống hệt như quá trình lúc trước Phó Thư Bảo tiến hành luyện hóa Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần lưu trữ bên trong Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuẫn vậy, không chỉ khó khăn, mà còn phi thường chậm chạp.

Cảm giác nóng rực từ bên trong Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa truyền ra, khiến cho hai cánh tay của hấn bông rớt. Bắt đầu từ song chương lan tràn lên, cuối cùng là lan tràn đến mỗi một tấc da thịt trên toàn thân hấn, thậm chí còn có mỗi một tấc cơ bắp, da thịt, mỗi một giọt huyết dịch cùng với mỗi một tế bào trong thân thể hấn nữa. Cái loại cảm giác này, đau đớn đến không muốn sống nữa!

Chỉ vẻn vẹn là dùng để chữa trị thanh kiếm gãy, cũng không phải là trực tiếp phục dục cũng đã khó chịu như vậy rồi, chứ đừng nói đến việc trực tiếp nuốt vào miệng. Phó Thư Bảo thậm chí nghĩ thấy, nếu như vừa rồi hấn không có khổng chế được dục vọng nuốt giọt năng lượng kia vào miệng, vậy giờ phút này hấn chỉ sợ đã bị thiêu đốt thành một đống tro bụi rồi!

Thời gian ước chừng một bữa cơm trôi qua, bên trong Luyện Thiên Đỉnh đột nhiên vang lên một tiếng ông trầm mặc. Một đạo hắc quang đột nhiên từ bên trong Luyện Thiên Đỉnh lóng lánh bay ra, bay vút lên tận

trời. Một cỗ khí kinh lạnh thấu xương đột nhiên ập mặt mà đến, khiến cho làn da của hắn gần như đóng băng lại.

Tay phải lẳng không chụp một cái, đạo hắc quang đang bay vút lên thiên không kia nhất thời bay ngược trở về, xuất hiện trong tay của Phó Thư Bảo. Ngay tại thời điểm nó quay trở lại trong tay, Phó Thư Bảo cũng lợi dụng chút thời gian đó, đem Luyện Thiên Đỉnh đang phiêu phù trong hư không thu hồi trở lại trong Luyện Chi Trữ Vật Giới.

Hắc quang tiêu tán, trong tay của Phó Thư Bảo xuất hiện một thanh trường kiếm toàn thân tối đen như mực.

Ba khúc thân kiếm gãy rời, lúc này đã kết hợp lại cùng nhau. Chỗ gãy lúc trước, hiện tại nhìn qua không chút khe hở nào, giống hệt như một thanh kiếm vừa mới từ trong lò luyện kiếm lấy ra vậy. Cảm giác sắc bén truyền đến phi thường mãnh liệt, phần kiếm phong nhìn qua không chút sắc bén, thế nhưng lại mang lại cho người ta một loại cảm giác sắc bén như phân kim đoạn ngọc vậy. Cầm lấy nó, Phó Thư Bảo thậm chí có đủ tự tin có thể đem cả một ngọn núi lớn chém ra làm hai đoạn!

Phó Thư Bảo cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua lại vũ khí nào thần kỳ như vậy, càng chưa từng bao giờ lĩnh hội qua loại cảm giác sắc bén quý dị như vậy. Mặt khác, toàn thể cây kiếm không hề có chút sức nặng, cho tới bây giờ vẫn là chưa từng gặp qua bao giờ. Tóm lại, toàn bộ thanh kiếm này cũng đều là một sự bí ẩn, không thể nào đoán được.

- Không biết nếu quán nhập vào lực lượng của ta, chém ra một kiếm, sẽ có uy lực như thế nào?

Đột nhiên trong đầu Phó Thư Bảo nảy sinh một tia ý tưởng như vậy.

Vừa đem một tia Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực quán nhập vào trong thân kiếm tối đen như mực kia, tay phải của Phó Thư Bảo đột nhiên trầm xuống. Thân kiếm vốn dĩ nhẹ như hồng mao, cơ hồ không có chút sức nặng, đột nhiên trở nên dị thường nặng nề! Cái loại cảm giác này giống như ngay trong nháy mắt khi lực lượng rót vào, trong tay của hắn đột nhiên xuất hiện một thanh cự chùy nặng đến ngàn cân vậy!

- Cái này... là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lực lượng của ta rót vào bên trong thân kiếm, nó sẽ liền gia tăng lên trọng lượng tương ứng hay sao?

Trong lòng phi thường kinh ngạc, Phó Thư Bảo liền đem thêm càng nhiều lực lượng rót vào bên trong thân kiếm. Đúng như hắn phán đoán, hắn càng gia tăng nhiều lực lượng, thì thanh trường kiếm màu đen trong tay hắn lại càng nặng nề hơn. Lúc ban đầu sức nặng chỉ là một ngàn cân, nhưng lần thứ hai càng rót thêm vào nhiều lực lượng hơn, chớp mắt trọng lượng của nó đã lên đến một vạn cân rồi!

Không có lực lượng rót vào, thanh trường kiếm màu đen cũng không nặng hơn một tờ giấy mỏng, một khi rót vào, lại có thể đem cường độ lực lượng mà gia tăng lên trọng lượng, biến thành nặng ngàn cân, thậm chí là cả vạn cân nữa! Loại biến hóa như vậy, đã không phải là phạm vật có khả năng đạt được! Không hề nghi ngờ, đây là một thanh Thần khí hoàn toàn có thể so sánh với Luyện Hoa Quyền Trượng cùng với Luyện Hoa Thuẫn!

Có thể tưởng tượng được, trong lúc chiến đấu, dựa theo sự biến hóa của lực lượng, một thanh trường kiếm như vậy, có thể phóng xuất ra kiếm chiêu mờ ảo vô ngần như phong vân, lại có thể theo sự gia tăng của lực lượng, cấp cho đối thủ một kích lôi đình giống như núi cao đè ép vậy!

Một kiếm mang theo sức nặng cả vạn cân, mạnh mẽ đánh xuống một kiếm chiêu hoa lệ, đương kim thế gian còn có người nào có thể kháng cự được? Càng khủng bố hơn chính là, bình thường cũng không có bất cứ đối thủ nào để ý đến một thanh trường kiếm nhìn qua vô cùng bình thường như vậy, căn bản cũng sẽ không tiến hành phòng ngự chính xác. Như vậy mà nói, thật sự có thể vừa giao thủ liền đem đối phương chém thành thịt vụn!

- Ha ha... xem ra đồng tộc khí bảo thạch, kim cương, hoàng kim này nọ bỏ ra, đối lấy thanh trường kiếm này, ta xem như đầu tư có lời rồi!

Phó Thư Bảo nhìn thanh trường kiếm trong tay mình, không nhịn nổi kích động, cười to ha hả lên một trận.

Bảo thạch, kim cương, hoàng kim này nọ tuy rằng trân quý, nhưng mà còn có thể mua được. Mà thanh trường kiếm trước mặt này, chính là Thần khí có tiền cũng không mua được a! Cái nào có giá trị hơn, không cần nói cũng biết.

Nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo kiếm quang hắc sắc từ trên trường kiếm bay ra, hướng về phía một khối nham thạch thật lớn cách xa chừng trăm thước chém tới. Thanh âm kiếm khí xé rách hư không phi thường rõ ràng, kiếm quang hắc sắc mạnh mẽ như thực chất, uy thế cực đại, vô cùng sắc bén!

Ầm ầm!

Tiếng vang chấn động kịch liệt truyền đến, khối nham thạch to lớn bị kiếm quang chém trúng kia không ngờ lại vỡ ra thành bốn năm phần! Vô số mảnh vỡ của tảng đá tảng rắc không ngừng bắn ra bốn phương tám hướng xung quanh, bốc lên bụi mù cuộn cuộn, ầm ầm rơi thẳng xuống dưới.

- Ách!

Kinh hãi thốt lên một tiếng, Phó Thư Bảo cũng đã sững người tại đương trường. Một kiếm này là hắc tùy tiện chém ra, nhưng mà ngay cả hắc cũng không dám tin rằng đây là sự thật. Mặc dù là hắc đã vận dụng Chiến kỹ Nguyên Nhất a!

Hữu Nãi Ngư đang đứng bên trên vách núi đen bên kia cũng kinh hãi há hốc miệng. Lúc trước khi Phó Thư Bảo vút bỏ một đám bảo thạch để đổi lấy ba đoạn kiếm gãy này, trong lòng nàng còn kỳ quái có phải đầu óc của Phó Thư Bảo hồ đồ rồi không. Nhưng mà hiện tại chứng kiến uy lực của thanh kiếm sau khi sửa chữa xong kia, nàng mới phát hiện ra, hóa ra thanh kiếm mà Phó Thư Bảo đạt được chính là một kiện bảo vật.

Thời điểm này, nàng vẫn như cũ không biết thanh trường kiếm màu đen trong tay của Hữu Nãi Ngư còn có được năng lực sau khi rút lực lượng vào sẽ trở nên phi thường nặng nề, đạt đến trọng lượng ngàn cân, thậm chí cả vạn cân nữa. Nếu như biết được, thì sự khiếp sợ trong lòng nàng chỉ sợ sẽ tăng lên mấy lần nữa.

Sau khi chém ra một kiếm, Phó Thư Bảo kiểm tra một chút thân kiếm. Hắc phát hiện ra, địa phương hai chỗ gãy kia lúc này đã hoàn hảo như lúc đầu, như trước không hề có chút dấu hiệu nứt gãy gì cả. Một kích uy lực vô cùng vừa rồi, căn bản là không tạo thành bất cứ ảnh hưởng gì với hắc cả.

Tác dụng của ba giọt năng lượng kia lại thể hiện ra một lần nữa.

Thần lực đến từ thiên nhiên, đối với những vật đến từ thiên nhiên, tự nhiên là có tác dụng chữa trị hoàn mỹ nhất. Trên thực tế, không chỉ là chữa trị hoàn hảo chỗ nứt gãy lúc trước, mà thanh trường kiếm màu đen hiện tại giống như được tạo mới vậy, linh tính càng mạnh hơn, uy lực tựa hồ cũng gia tăng không ít.

- Vô duyên vô cớ tìm được một kiện Thần khí như vậy, lại không biết được xuất xứ của nó, quả thật là một tiếc nuối a! Còn nữa, một thanh kiếm Thần khí như vậy, đáng lẽ phải do Lực sĩ Thần cấp giống như là Luyện Hoa Nữ Thần vậy luyện chế ra, nhưng mà... là loại lực lượng gì khiến cho nó bị gãy thành ba đoạn như vậy chứ? Mà người khiến cho nó gãy, có thực lực như thế nào?

Trong lúc cảm thán, Phó Thư Bảo cũng nghĩ đến những thứ càng sâu hơn.

- Phó đại ca, người xem... đó là cái gì?

Hữu Nãi Ngư đang đứng trên vách núi đen, lúc này đột nhiên chỉ về phía lúc trước Phó Thư Bảo dùng trường kiếm màu đen chém tới, thần sắc kích động nói.

Nhìn về phía Hữu Nãi Ngư chỉ, Phó Thư Bảo rõ ràng phát hiện ra một cái động khẩu màu đen nhánh. Hóa ra cái tảng đá to lớn lúc trước chính là che lại một cái động khẩu. Vừa rồi hắc chém một kiếm phá nát tảng đá kia, cái động khẩu giấu phía sau cũng liền lộ ra ngoài.

Phó Thư Bảo nói:

- Đó hẳn là một cái thông đạo mới a! Người đi trước đi, ta sẽ theo sau!

Hữu Nãi Ngư hỏi:

- Người định làm gì?

- Ta tự nhiên có chuyện phải làm!

Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhìn xuống thủy đàm màu đen bên dưới. Một khi đã xác nhận đây chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn, đã vào đến bảo sơn rồi, há có thể tay không quay về?

Biết bao nhiêu năm qua, đừng nói là những người của thế giới bên ngoài, thậm chí ngay cả người của Ngự Nhân Tộc cũng đều không có biện pháp tìm ra nơi này. Trong mơ hồ hắc lại đi đến nơi này, có thể nói đây chính là một loại bảo duyên, nếu như bỏ lỡ, sau này vĩnh viễn sẽ không gặp lại nữa.

Hữu Nãi Ngự cũng không có tiếp tục hỏi nữa. Phó Thư Bảo làm việc luôn có điểm độc đáo của hắn. Tuy rằng hai người ở chung cũng không lâu, nhưng mà Hữu Nãi Ngự vẫn hiểu được điều này. Đứng bên trên vách núi màu đen, hai chân nàng nhẹ nhàng bước tới một chút, toàn thân nhất thời nhẹ nhàng phiêu đảng tiêu sái bay về phía khe hở thông đạo đối diện. Dưới chân của nàng, tựa hồ như có một con đường vô hình nào đó để nàng đặt chân lên, động tác kia như mây trôi nước chảy, xinh đẹp đến cực điểm.

Sau khi đi vào cái thông đạo bị kiểm chém lộ ra, Hữu Nãi Ngự nhẹ nhàng khom lưng chui vào, sau đó xoay người lại, lại tiếp tục quan sát Phó Thư Bảo.

Giờ phút này, toàn bộ tâm thần của Phó Thư Bảo cũng đều đã đặt lên trên cái thủy đàm bên dưới.

Người khác tuy rằng không thể mạo hiểm sinh tử tiến vào bên trong bình chương linh năng, nhưng mà hắc lại có một biện pháp của riêng mình, đó chính là phân thân lực lượng của hắn.

Vách núi màu đen ở bốn phía xung quanh, lẳng lặng đứng sừng sững nơi đó, vạn năm trước đây đã là như vậy, vạn năm sau này cũng sẽ là như vậy. Phó Thư Bảo lẳng lặng chờ đợi giọt năng lượng màu đen trên thạch bích kia rơi xuống. Thời điểm đó, hắc có thể tìm được một tia khe hở, để phân thân lực lượng của mình tiến vào bên trong.

Cũng trong lúc chờ đợi này, Phó Thư Bảo lại phát hiện ra một vấn đề mới. Đó chính là đám thạch bích bốn phía này, tại thời điểm hắc mới phát hiện nơi này, cứ cách mỗi một đoạn thời gian, lại có một giọt năng lượng màu đen từ trên thạch bích rơi xuống. Nhưng mà hiện tại, hắc lại phát hiện ra, thời điểm tiến hành sửa chữa thanh Thần kiếm, hắc đã dùng mất ba giọt năng lượng. Hiện tại vãn vẹn cũng chỉ còn một thạch bích phía Đông mới tiếp tục xuất hiện giọt năng lượng màu đen, rất lâu mới có thêm một giọt năng lượng mới rơi xuống. Mà trên ba mặt thạch bích còn lại, rất cuộc cũng không xuất hiện thêm giọt năng lượng mới nữa.

- Chẳng lẽ... ta dùng mất ba giọt năng lượng, đám thạch bích này cần khoảng thời gian thật lâu mới có thể khôi phục lại được? Giống như một loại cây cổ thụ cần phải cả vạn năm mới có thể sinh sản ra bốn quả thực. Ta ngắt đi ba quả thực trong đó, nó phải cần thời gian cả vạn năm nữa mới kết xuất ra ba quả thực mới?

Trong lòng Phó Thư Bảo nghi hoặc trầm nghĩ.

Cụ thể có phải mấy thời gian một vạn năm mới hình thành lại ba giọt năng lượng kia hay không, cũng không thể nào biết được. Nhưng mà phán đoán của Phó Thư Bảo cũng gần tiếp cận sự thật. Từ sự thật chỉ cần dùng ba giọt năng lượng đã có thể chữa trị được thanh Thần kiếm mà xét, thì chúng nó có năng lượng tinh thuần vô cùng khủng bố. Những thứ này cũng đều không phải là phạm vật, thời gian hình thành khẳng định cũng không ngắn. Bằng không mà nói, những giọt năng lượng này không ngừng cuộn cuộn hình thành rơi xuống, như vậy thời gian ức vạn năm trôi qua, chỉ sợ cũng đã đủ để hủy diệt hoàn toàn đại địa rồi!

Những thứ gì trân quý, vẫn luôn là cực kỳ thưa thớt, hơn nữa thời gian hình thành cũng phi thường dài lâu. Điều kiện hình thành cũng sẽ là phi thường hà khắc.

Tí tách!

Một tiếng vang nhỏ phát ra, lại một giọt năng lượng màu đen cuối cùng còn sót lại, từ bên trên thạch bích màu đen kia chọt rơi xuống.

Thời gian thám hiểm chân chính rốt cuộc tới rồi!

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo ở trong không trung vẽ ra một đạo tàn ảnh nhàn nhạt, cùng với giọt năng lượng màu đen kia di chuyển ở vị trí song song nhau, tốc độ phi thường đồng nhất, liền thậm chí thể

tích cũng bị áp súc thành độ lớn như nhau nữa. Ngay trong nháy mắt bình chướng linh năng kia vừa mở ra, thì phân thân lực lượng cùng với giọt năng lượng kia cũng cùng nhau tiến thẳng vào bên trong bình chướng linh năng.

Tí tách!

Tiếng nước vang thanh thúy truyền ra. Một mảnh sóng gợn rất nhỏ ở bên trong thủy đàm màu đen nhộn nhạo mở ra, rất nhanh lại trở về yên tĩnh.

Phân thân lực lượng vẫn như cũ duy trì hình thái một giọt nước, cũng không có cùng giọt năng lượng kia rơi vào trong thủy đàm. Nó vẫn như cũ huyền phù ở trung gian thủy đàm màu đen cùng với bình chướng linh năng. Nó cũng không chế chặt chẽ sự phóng thích linh năng của chính mình, không chế hết thấy mọi thứ, không ột điểm linh khí của mình phóng thích ra ngoài, tương đương như là một tồn tại Vô vậy. Làm như vậy có thể tránh cho phân thân lực lượng giống như là Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa vậy, bị hấp thụ mất.

Tuy rằng là hình thái giọt nước, lại có sự cách trở của một mảnh bình chướng linh năng, nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn như trước thông qua liên hệ tinh thần cùng với phân thân lực lượng, hiểu biết hết thấy mọi thứ trong này.

Không gian bên dưới bình chướng linh năng là một cái khoảng không tuyệt đối. Không có không khí, không có tạp chất, chỉ có duy nhất linh năng cường đại mà thôi. Phân thân lực lượng ở bên trong nó, cái loại cảm giác này giống như là đang ngâm mình trong một dòng suối linh năng vậy, tứ chi bách骸 cũng đều được năng lượng tinh thuần tẩy rửa, thoải mái đến cực điểm.

Thủy đàm màu đen bên dưới bình tĩnh giống như một cái mặt gương phẳng lặng vậy, không thể nhìn thấy được chiều sâu cuối cùng của nó, cũng không có cách nào nhìn thấy bên trong nó có cái gì.

- Nếu muốn hiểu biết càng nhiều hơn, xem ra cũng chỉ có thể để phân thân lực lượng đi vào trong đó tra xét một chút mà thôi. Phân thân lực lượng có chết thì cũng chẳng có quan hệ gì, ta còn có thể ngưng luyện ra cái khác.

Trong lòng Phó Thư Bảo yên lặng nghĩ.

Phốc!

Một tia thanh âm xé rách hư không đột nhiên truyền đến. phân thân lực lượng đột nhiên co người, thân thể khéo léo như một giọt nước rơi thẳng vào trong thủy đàm bên dưới.

Tí tách!

Một cơn sóng gợn hiện ra, một cỗ lực lượng hấp xả cự đại đột nhiên xuất hiện, mạnh mẽ đem phân thân lực lượng kéo vọt vào sâu bên trong chất lỏng màu đen kia.

Bên dưới mặt nước tối đen như mực, thế nhưng cũng không phải là hoàn toàn hắc ám, mà là có một chút quang mang huyền diệu! Chính là loại quang mang tinh thuần đến cực điểm, không chứa một tia tạp chất cùng với tạp màu!

Loại ánh sáng như vậy, thậm chí là ánh dương quang sau cơn mưa, cũng không có được sự tinh thuần như vậy. Thậm chí quang hoa của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cũng không tinh thuần được như hần.

Ngay sau khi ánh sáng xuất hiện, một cảm giác thống khổ khôn cùng động nhiên thông qua liên hệ tinh thần với phân thân lực lượng truyền thẳng lên người của Phó Thư Bảo. Một tiếng hét thảm từ trong miệng của hần phát ra. Đó là sự thống khổ gấp trăm lần mà hần từng thể nghiệm khi tiến hành luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trụ a!

Sự thương tổn mà phân thân lực lượng gặp phải, kỳ thật cũng sẽ không chân chính truyền lên trên người của hần. Nếu như có người nào đó giết chết phân thân lực lượng, thì bản thể của hần cũng sẽ không bị thương tổn chút nào. Nhưng mà tình huống hiện tại lại hoàn toàn bất đồng. Sự thương tổn mà đầm nước màu đen kia tạo thành đối với phân thân lực lượng cũng không chỉ có trên thân thể, mà còn có trên tinh thần nữa!

Thân thể của Phó Thư Bảo cũng không có bị thương tổn, nhưng mà tinh thần lại có mối liên hệ đồng căn đồng nguyên với phân thân lực lượng, cho nên thương tổn mà phân thân lực lượng gặp phải cũng đồng thời truyền thẳng lên trên mạng lưới thần kinh của hắn.

- Phó đại ca, người xảy ra chuyện gì vậy?

Hữu Nãi Ngư đang đứng trên lối vào thông đạo nham thạch nhất thời khản trương kêu lên. Trên thực tế, cái nàng nhìn thấy chính là Phó Thư Bảo vẫn như cũ huyền phù bên trên bình chướng linh năng, cái gì cũng chẳng làm, nhưng đột nhiên lại phát ra một tiếng kêu thảm, thân thể không ngừng vặn vẹo, vẻ mặt thống khổ đến cực điểm, bộ dáng lung lay muốn ngã. Nàng ta cũng chẳng biết Phó Thư Bảo đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì lại thống khổ như vậy?

Phó Thư Bảo căn bản không thể nào trả lời Hữu Nãi Ngư. Sự thống khổ khôn cùng tra tấn mỗi một sợi thần kinh của hắn, khiến cho hắn cảm giác được bất cứ lúc nào cũng có thể hỏng mất, từ nay về sau biến thành một tên ngốc tử không thể khống chế được suy nghĩ cùng với thân thể của chính mình. Nhưng mà ở trong minh minh, hắn vẫn luôn bảo nguyên thủ nhất, khống chế một tia thanh minh cuối cùng của linh đài, bảo trì Băng Tuyết Lực Lượng Chi Dực vũ động, không để cho thân thể rơi xuống.

- Bảo nguyên thủ nhất, vô ngã vô thế giới, chính là nguyên nhất...

Phó Thư Bảo yên lặng tụng niệm tâm pháp luyện tâm của Chiến kỹ Nguyên Nhất. Chỉ trong giây lát, cảm giác thống khổ của hắn đã giảm đi rất nhiều.

Kỳ thật, có một loại biện pháp đơn giản để chặt đứt thống khổ, đó chính là để phân thân lực lượng tự bạo. Như vậy mà nói, sau khi tự bạo, sẽ không còn sự liên hệ tinh thần nữa, thì những sự thống khổ mà hắn chịu đựng trong giờ phút này cũng sẽ không còn tồn tại nữa. Nhưng mà hắn không muốn làm như vậy. Mục đích của hắn chính là muốn thăm dò bí mật trong thủy đàm màu đen kia. Như vậy, hắn nhất định phải thừa nhận loại thống khổ khôn cùng này.

Không biết chính mình có thể thừa nhận được bao lâu nữa! Phó Thư Bảo không ngừng mặc niệm tâm quyết luyện tâm Nguyên Nhất, một bên thông qua liên hệ tinh thần, cẩn thận quan sát hết thấy mọi thứ mà phân thân lực lượng trải qua.

Quang mang tinh thuần đột nhiên trở nên càng sáng ngời hơn, phẳng phất như là toàn bộ vũ trụ cũng đều bị loại quang mang này bao phủ.

- Nơi này là...

Không có thủy dịch màu đen tồn tại, cũng không phải xuất hiện bên trong thủy đàm màu đen, mà phân thân lực lượng phẳng phất như là đã đi đến một phiên thời không khác vậy, một cái vũ trụ khác, một địa phương không biết tên khác. Điều này khiến cho Phó Thư Bảo vô cùng kinh ngạc.

Lực hấp dẫn khủng bố hoàn toàn biến mất, một thứ quái dị màu đen hình như con cá chạch đột nhiên xuất hiện bên trong tầm mắt của phân thân lực lượng. Nó thuần một màu đen, cùng với đám quang mang tinh thuần xung quanh hình thành nên một sự đối lập vô cùng tiên minh. Nhưng mà một chút cũng không có vẻ khó nhìn. Toàn bộ cảm giác phi thường tự nhiên. Những quang hoa tinh thuần bốn phía xung quanh chính vì nó mà tồn tại, nó ở trong đó chính là chúa tể của hết thấy mọi thứ...

- Cái đó... là Linh mạch Huyền Thiết Sơn?

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên hô lớn một tiếng, hắn đã hiểu được chân tướng!

Chân tướng không ngờ lại đơn giản như thế, sau nỗi thống khổ khôn cùng...

Phốc!

Linh mạch Huyền Thiết Sơn đột nhiên hướng về phía phân thân lực lượng mà bơi tới.

Một cỗ linh năng cường đại đột nhiên ập mặt mà đến. Uy thế khủng bố đáng sợ, giống như núi cao đè ép xuống. Sự cường đại của nó hoàn toàn vượt qua tưởng tượng. Linh tính của nó, cũng hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Sự tồn tại của nó sẽ khiến cho người ta nhận không được sinh ra một loại xúc động muốn cùng với nó hợp nhất thành một thể, để cho nó tịnh hóa thân thể của mình, thậm chí là tâm thần của mình, hết thấy mọi thứ của mình!

Cũng trong nháy mắt đó, Phó Thư Bảo liền đột nhiên hiểu được cái truyền thuyết cực kỳ đơn giản của Ngự Nhân Tộc đối với Linh mạch Huyền Thiết Sơn này. Đó chính là nếu như ai đạt được Linh mạch Huyền Thiết Sơn này, liền có thể đạt được tân sinh.

Tân sinh, chính là hình thức sinh mệnh mới, cũng có thể lý giải là trạng thái sinh mệnh phi thường cao cấp đã loại bỏ hết thấy tạp niệm, tạp chất trong cơ thể.

Giống như Phượng Hoàng dục hỏa trọng sinh, chết trước, rồi tái sinh!

Thống khổ khôn cùng chính là tượng trưng cho tử vong, mà sự tịnh hóa của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, chính là tân sinh!

Tất cả những nghi hoặc trong nháy mắt liền được giải đáp hoàn toàn. Tâm niệm Phó Thư Bảo vừa động, phân thân lực lượng liền tự mình diệt vong, trong lúc vô thanh vô tức đã chết đi.

Thần nhiên mở ra hai mắt, trên mặt Phó Thư Bảo tràn đầy một loại vui sướng tìm được chân tướng. Còn có một loại cảm giác tự tin nắm giữ hết thấy mọi thứ nữa. Ánh mắt của hắn nhìn lại phía thạch bích màu đen phía Đông kia, quan sát một giọt năng lượng màu đen sắp sửa hình thành.

- Phó đại ca, người như thế nào rồi?

Thanh âm của Hữu Nãi Ngự lại truyền đến. Phó Thư Bảo vừa rồi kêu la thống khổ khiến nàng cảm thấy kỳ quái. Mà hiện tại Phó Thư Bảo ngay cả một chút thống khổ cũng đều không có, hơn nữa lại là bộ dáng vui mừng quái dị như vậy, càng khiến cho nàng cảm thấy kỳ quái hơn.

- Không có việc gì, đợi ta thêm một lúc nữa!

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên, mỉm cười nói.

- Phó đại ca, người phát hiện ra cái gì à?

Hữu Nãi Ngự có chút nghi hoặc hỏi.

Phó Thư Bảo khẽ gật đầu, nhưng cũng không có giải thích. Huyền Thiết Sơn chính là Thánh địa của Ngự Nhân Tộc, Linh mạch của nó chính là sự tồn tại giống như Thần linh vậy, nếu như một phen đem chân tướng nói cho Hữu Nãi Ngự biết, vạn nhất nàng đưa ra một cái quy củ không thể phá hư gì đó, vậy thì thiệt thòi rồi.

- Là cái gì vậy?

Hữu Nãi Ngự vô cùng lo lắng chờ đợi câu trả lời của Phó Thư Bảo.

- A, là... còn chưa thể xác định! Chờ ta một lúc là được rồi!

Phó Thư Bảo nói.

Lừa gạt nữ nhân, cho tới bây giờ Phó Thư Bảo vẫn luôn có được tố chất chuyên nghiệp phi thường cao. Sắc mặt bất động thanh sắc, nội dung, ngữ khí này nọ, thiên mã hành không, cực kỳ có phong phạm của một đại tông sư.

- Ừm! Ta tin tưởng người!

Hữu Nãi Ngự hướng về phía Phó Thư Bảo giơ ngón tay giữa của mình ra.

Phó Thư Bảo:

- ...

Cái thủ thế này chính là do hắn truyền thụ cho nàng, nói là thủ thế ca ngợi. Hiện tại Hữu Nãi Ngự lại dùng cái thủ thế này ca ngợi hắn, khiến cho cái gã nam nhân lúc đó mang theo dụng tâm khác này, còn có thể làm gì được nữa?

- Người có tin rằng hần sẽ ngay lập tức chết đi không?

Một đạo thanh âm đột nhiên từ bên trong khe hở thông đạo ban đầu truyền tới. Thanh âm thanh thúy, từng chữ từng chữ rõ ràng mượt mà, chính là khẩu âm ngôn ngữ Tú Quốc tiêu chuẩn nhất của một nữ nhân.

Thanh âm đột nhiên xuất hiện kia khiến cho Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư nhất thời cả kinh. Theo thanh âm nhìn lại, chỉ nhìn thấy một nữ tử toàn thân mặc lân giáp màu đen, tóc đỏ, cặp mắt màu lục sâm u đã xuất hiện trên vách núi đen nơi Hữu Nãi Ngư đứng lúc trước.

Dáng người thành thực cao ráo, tràn ngập cảm giác lực lượng. Ngũ quan tinh xảo, ánh mắt tà khí bức người, giống như một nữ Ma Thần đến từ Luyện Ngục vậy. Thanh trường thương màu đen, tầng lân giáp tinh mịn gắt gao ôm chặt thân thể mềm mại, thân thể nàng là một cỗ thân thể tinh tế, chỗ lồi chỗ lõm phi thường hài hòa cân xứng, còn có cả một loại khí tức tà ác khủng khiếp, một phần sát ý hủy diệt hết thảy mọi thứ nữa!

Long nữ do đầu Ác long Hải Đế Thâm Uyên hóa thành kia, rốt cuộc cũng đã đuổi tới rồi.

Nhìn thấy Long nữ đang đứng trên vách núi màu đen, tâm tình Phó Thư Bảo giống như từng đạo thiểm điện không ngừng hiện lên. Thanh Thần kiếm đã được thu vào trong Luyện Chi Trử Vật Giới hiện tại cũng được lấy ra, gắt gao nắm chặt trong tay. Hần đang suy đoán xem nữ nhân thần bí trước mặt kia là ai, nhưng mà trong lúc nhất thời còn chưa thể đem nàng cùng với đầu Ác long đã từng truy sát hần cùng với Hữu Nãi Ngư liên hệ lại cùng một chỗ.

- Không nghĩ tới, người không ngờ lại có thể sửa chữa hoàn hảo lại Phá Hư, thanh Vương Giả Chi Kiếm của Quốc vương Luyện Quốc!

Nhìn thấy thanh Thần kiếm cầm trong tay của Phó Thư Bảo, trong cặp mắt của Long nữ toát ra một tia thần sắc kinh ngạc. Nàng ta có được thanh Thần kiếm Phá Hư này đã cả vạn năm rồi, nhưng cũng không có khả năng đem nó sửa chữa lại hoàn chỉnh. Chỉ là một phần năng lực như thế, nàng liền không thể không có cái nhìn khác đối với gã đối thủ trước mặt rồi.

Cái nhìn này chính là, xem như một gã đối thủ cường đại!

Có thể được một nhân vật như là Long nữ vậy xem như là đối thủ cường đại, kỳ thật xem như là một loại vinh quang.

- Người là... đầu Long kia?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, liền nhìn ra được điểm quan trọng kia. Từ cặp mắt màu xanh biếc sâm u của nàng, cùng với việc chỉ liếc mắt liền nhìn ra thân phận thanh Thần kiếm kia, nàng ta chỉ có thể là đầu Ác long kia mà thôi! Chỉ là, trong lòng đã xác nhận được thân phận của nàng, hần vẫn như cũ không có biện pháp nào đem một vu vật bốc lửa trước mặt này cùng với đầu Ác long thể tích to lớn, hình thái dữ tợn kia liên hệ lại cùng một chỗ.

- Người là một người rất thông minh! Nơi này chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn do ta trấn thủ, không nghĩ tới các người lại có thể tìm đến được nơi này! Ghê tởm hơn nữa chính là, các người không ngờ lại dám đánh cắp bảo bối của ta!

Nói đến bảo bối, tâm tình của Long nữ nhất thời trở nên phi thường phần nộ, thanh Long thương trong tay giơ lên, chỉ thẳng về phía Phó Thư Bảo:

- Mau đem bảo bối trả lại cho ta! Sau đó ta sẽ cho các người chết đi một cách thống khoái, có tôn nghiêm nhất!

Từng gặp qua nhiều người ngang ngược, nhưng mà người ngang ngược như vậy thì chưa từng a! Phó Thư Bảo đang nắm giữ bảo bối của nàng, thế nhưng nàng ta lại còn trực tiếp dùng thái độ ác liệt như vậy bắt hần đem bảo bối trả lại, sau đó sẽ nhận được 'cái chết có tôn nghiêm'. Cái này con mẹ nó xem như một loại ban ân, một loại bố thí có thiện ý hay sao?

Khóe miệng của Phó Thư Bảo khẽ nhếch lên một chút, lạnh lùng nói:

- Nếu không thì sao?

- Hừ! Người dám cãi lại ý chí của ta sao? Hồn dân, người không biết chết là gì à?

Một tiếng Long ngâm đột nhiên từ bên trong cặp môi tinh xảo của nàng truyền ra. Tiếng gầm khủng bố chấn động khiến cho toàn bộ không gian bên trong lòng núi cũng phải vang lên ong ong. Một ít Huyền Thiết từ trên thạch bích âm âm rơi xuống, giống như mưa đá vậy.

Một vài khối đá nhỏ rơi thẳng xuống chỗ của Phó Thư Bảo, nhưng lại bị lực trường lực lượng của hắn ngăn cản ra ngoài. Một vài khối đá thì lao thẳng xuống dưới thủy đàm Linh mạch Huyền Thiết Sơn, rơi lên trên bình chướng linh năng bên dưới, lại trực tiếp bị đánh nát, phốc một tiếng hoàn toàn biến mất, ngay cả một chút bụi cát cũng không lưu lại.

- Đầu óc người có bệnh hay sao? Hết lớn liền có thể dọa lão tử sợ à?

Phó Thư Bảo phun ra một ngụm nước bọt, lớn giọng mắng to:

- Người con mẹ nó tốt nhất nhìn kỹ lại tình huống hiện tại đi. Lão tử đang nắm sinh mệnh của bảo bối người trong tay, chỉ cần lão tử mất hứng một chút, lập tức đập nát thành từng mảnh a!

- Người...

Long nữ hiển nhiên chưa từng gặp qua đối thủ nào như là Phó Thư Bảo vậy.

Đùa giỡn ngang ngược, Phó Thư Bảo ở tại cái thế giới cũ kia, ngay từ lúc mười tuổi đã sớm là thiên hạ vô địch rồi, thuần thực đến cực điểm! Đó chính là kẻ có tiền sợ kẻ rộng túi, kẻ đi giày sợ kẻ chân không, kẻ sợ chết sợ kẻ liều mạng là vậy!

- Hữu Nãi Ngư, người rời khỏi nơi này đi!

Phó Thư Bảo đột nhiên quát lớn.

- Cái gì?

Vốn dĩ Hữu Nãi Ngư đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, đột nhiên lại nghe câu nói này của Phó Thư Bảo, nhất thời ngây người tại đường trường.

622. Chương 546 - 2: Ác Long Đến (1-2)

Chương 546 - 2: Ác long đến (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo ở trong không trung vẽ ra một đạo tàn ảnh nhàn nhạt, cùng với giọt năng lượng màu đen kia di chuyển ở vị trí song song nhau, tốc độ phi thường đồng nhất, liền thậm chí thể tích cũng bị áp súc thành độ lớn như nhau nữa. Ngay trong nháy mắt bình chướng linh năng kia vừa mở ra, thì phân thân lực lượng cùng với giọt năng lượng kia cũng cùng nhau tiến thẳng vào bên trong bình chướng linh năng.

Tí tách!

Tiếng nước vang thanh thúy truyền ra. Một mảnh sóng gợn rất nhỏ ở bên trong thủy đàm màu đen nhộn nhạo mở ra, rất nhanh lại trở về yên tĩnh.

Phân thân lực lượng vẫn như cũ duy trì hình thái một giọt nước, cũng không có cùng giọt năng lượng kia rơi vào trong thủy đàm. Nó vẫn như cũ huyền phù ở trung gian thủy đàm màu đen cùng với bình chướng linh năng. Nó cũng không chế chặt chẽ sự phóng thích linh năng của chính mình, không chế hết thấy mọi thứ, không ột điểm linh khí của mình phóng thích ra ngoài, tương đương như là một tồn tại Vô vậy. Làm

như vậy có thể tránh cho phân thân lực lượng giống như là Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa vậy, bị hấp thu mất.

Tuy rằng là hình thái giọt nước, lại có sự cách trở của một mảnh bình chướng linh năng, nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn như trước thông qua liên hệ tinh thần cùng với phân thân lực lượng, hiểu biết hết thấy mọi thứ trong này.

Không gian bên dưới bình chướng linh năng là một cái khoảng không tuyệt đối. Không có không khí, không có tạp chất, chỉ có duy nhất linh năng cường đại mà thôi. Phân thân lực lượng ở bên trong nó, cái loại cảm giác này giống như là đang ngâm mình trong một dòng suối linh năng vậy, tứ chi bách hài cũng đều được năng lượng tinh thuần tẩy rửa, thoải mái đến cực điểm.

Thủy đàm màu đen bên dưới bình tĩnh giống như một cái mặt gương phẳng lặng vậy, không thể nhìn thấy được chiều sâu cuối cùng của nó, cũng không có cách nào nhìn thấy bên trong nó có cái gì.

- Nếu muốn hiểu biết càng nhiều hơn, xem ra cũng chỉ có thể để phân thân lực lượng đi vào trong đó tra xét một chút mà thôi. Phân thân lực lượng có chết thì cũng chẳng có quan hệ gì, ta còn có thể ngưng luyện ra cái khác.

Trong lòng Phó Thư Bảo yên lặng nghĩ.

Phốc!

Một tia thanh âm xé rách hư không đột nhiên truyền đến. phân thân lực lượng đột nhiên co người, thân thể khéo léo như một giọt nước rơi thẳng vào trong thủy đàm bên dưới.

Tí tách!

Một cơn sóng gợn hiện ra, một cỗ lực lượng hấp xả cự đại đột nhiên xuất hiện, mạnh mẽ đem phân thân lực lượng kéo vọt vào sâu bên trong chất lỏng màu đen kia.

Bên dưới mặt nước tối đen như mực, thế nhưng cũng không phải là hoàn toàn hắc ám, mà là có một chút quang mang huyền diệu! Chính là loại quang mang tinh thuần đến cực điểm, không chứa một tia tạp chất cùng với tạp màu!

Loại ánh sáng như vậy, thậm chí là ánh dương quang sau cơn mưa, cũng không có được sự tinh thuần như vậy. Thậm chí quang hoa của Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa cũng không tinh thuần được như hắc.

Ngay sau khi ánh sáng xuất hiện, một cảm giác thống khổ khôn cùng động nhiên thông qua liên hệ tinh thần với phân thân lực lượng truyền thẳng lên người của Phó Thư Bảo. Một tiếng hét thảm tử trong miệng của hắn phát ra. Đó là sự thống khổ gấp trăm lần mà hắn từng thể nghiệm khi tiến hành luyện hóa Luyện Hoa Quyền Trượng a!

Sự thương tổn mà phân thân lực lượng gặp phải, kỳ thật cũng sẽ không chân chính truyền lên trên người của hắn. Nếu như có người nào đó giết chết phân thân lực lượng, thì bản thể của hắn cũng sẽ không bị thương tổn chút nào. Nhưng mà tình huống hiện tại lại hoàn toàn bất đồng. Sự thương tổn mà đầm nước màu đen kia tạo thành đối với phân thân lực lượng cũng không chỉ có trên thân thể, mà còn có trên tinh thần nữa!

Thân thể của Phó Thư Bảo cũng không có bị thương tổn, nhưng mà tinh thần lại có mối liên hệ đồng căn đồng nguyên với phân thân lực lượng, cho nên thương tổn mà phân thân lực lượng gặp phải cũng đồng thời truyền thẳng lên trên mạng lưới thần kinh của hắn.

- Phó đại ca, người xảy ra chuyện gì vậy?

Hữu Nãi Ngư đang đứng trên lối vào thông đạo nham thạch nhất thời khẩn trương kêu lên. Trên thực tế, cái nàng nhìn thấy chính là Phó Thư Bảo vẫn như cũ huyền phù bên trên bình chướng linh năng, cái gì cũng chẳng làm, nhưng đột nhiên lại phát ra một tiếng kêu thảm, thân thể không ngừng vặn vẹo, vẻ mặt thống khổ đến cực điểm, bộ dáng lung lay muốn ngã. Nàng ta cũng chẳng biết Phó Thư Bảo đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì lại thống khổ như vậy?

Phó Thư Bảo căn bản không thể nào trả lời Hữu Nãi Ngư. Sự thống khổ khôn cùng tra tấn mỗi một sợi thần kinh của hắn, khiến cho hắn cảm giác được bất cứ lúc nào cũng có thể hỏng mất, từ nay về sau biến thành một tên ngốc tử không thể không chế được suy nghĩ cùng với thân thể của chính mình. Nhưng mà ở trong minh minh, hắn vẫn luôn bảo nguyên thủ nhất, không chế một tia thanh minh cuối cùng của linh đài, bảo trì Băng Tuyệt Lực Lượng Chi Dục vũ động, không để cho thân thể rơi xuống.

- Bảo nguyên thủ nhất, vô ngã vô thế giới, chính là nguyên nhất...

Phó Thư Bảo yên lặng tụng niệm tâm pháp luyện tâm của Chiến kỹ Nguyên Nhất. Chỉ trong giây lát, cảm giác thống khổ của hắn đã giảm đi rất nhiều.

Kỳ thật, có một loại biện pháp đơn giản để chặt đứt thống khổ, đó chính là để phân thân lực lượng tự bạo. Như vậy mà nói, sau khi tự bạo, sẽ không còn sự liên hệ tinh thần nữa, thì những sự thống khổ mà hắn chịu đựng trong giờ phút này cũng sẽ không còn tồn tại nữa. Nhưng mà hắn không muốn làm như vậy. Mục đích của hắn chính là muốn thăm dò bí mật trong thủy đàm màu đen kia. Như vậy, hắn nhất định phải thừa nhận loại thống khổ khôn cùng này.

Không biết chính mình có thể thừa nhận được bao lâu nữa! Phó Thư Bảo không ngừng mặc niệm tâm quyết luyện tâm Nguyên Nhất, một bên thông qua liên hệ tinh thần, cẩn thận quan sát hết thấy mọi thứ mà phân thân lực lượng trải qua.

Quang mang tinh thuần đột nhiên trở nên càng sáng ngời hơn, phẳng phất như là toàn bộ vũ trụ cũng đều bị loại quang mang này bao phủ.

- Nơi này là...

Không có thủy dịch màu đen tồn tại, cũng không phải xuất hiện bên trong thủy đàm màu đen, mà phân thân lực lượng phẳng phất như là đã đi đến một phiên thời không khác vậy, một cái vũ trụ khác, một địa phương không biết tên khác. Điều này khiến cho Phó Thư Bảo vô cùng kinh ngạc.

Lực hấp dẫn khủng bố hoàn toàn biến mất, một thứ quái dị màu đen hình như con cá chạch đột nhiên xuất hiện bên trong tầm mắt của phân thân lực lượng. Nó thuần một màu đen, cùng với đám quang mang tinh thuần xung quanh hình thành nên một sự đối lập vô cùng tiên minh. Nhưng mà một chút cũng không có vẻ khó nhìn. Toàn bộ cảm giác phi thường tự nhiên. Những quang hoa tinh thuần bốn phía xung quanh chính vì nó mà tồn tại, nó ở trong đó chính là chúa tể của hết thấy mọi thứ...

- Cái đó... là Linh mạch Huyền Thiết Sơn?

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên hô lớn một tiếng, hắn đã hiểu được chân tướng!

Chân tướng không ngờ lại đơn giản như thế, sau nỗi thống khổ khôn cùng...

Phốc!

Linh mạch Huyền Thiết Sơn đột nhiên hướng về phía phân thân lực lượng mà bơi tới.

Một cỗ linh năng cường đại đột nhiên áp mặt mà đến. Uy thế khủng bố đáng sợ, giống như núi cao đè ép xuống. Sự cường đại của nó hoàn toàn vượt qua tưởng tượng. Linh tính của nó, cũng hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Sự tồn tại của nó sẽ khiến cho người ta nhận không được sinh ra một loại xúc động muốn cùng với nó hợp nhất thành một thể, để cho nó tịnh hóa thân thể của mình, thậm chí là tâm thần của mình, hết thấy mọi thứ của mình!

Cũng trong nháy mắt đó, Phó Thư Bảo liền đột nhiên hiểu được cái truyền thuyết cực kỳ đơn giản của Ngư Nhân Tộc đối với Linh mạch Huyền Thiết Sơn này. Đó chính là nếu như ai đạt được Linh mạch Huyền Thiết Sơn này, liền có thể đạt được tân sinh.

Tân sinh, chính là hình thức sinh mệnh mới, cũng có thể lý giải là trạng thái sinh mệnh phi thường cao cấp đã loại bỏ hết thấy tạp niệm, tạp chất trong cơ thể.

Giống như Phượng Hoàng dục hỏa trọng sinh, chết trước, rồi tái sinh!

Thống khổ khôn cùng chính là tượng trưng cho tử vong, mà sự tịnh hóa của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, chính là tân sinh!

Tất cả những nghi hoặc trong nháy mắt liền được giải đáp hoàn toàn. Tâm niệm Phó Thư Bảo vừa động, phân thân lực lượng liền tự mình diệt vong, trong lúc vô thanh vô tức đã chết đi.

Thần nhiên mở ra hai mắt, trên mặt Phó Thư Bảo tràn đầy một loại vui sướng tìm được chân tướng. Còn có một loại cảm giác tự tin nắm giữ hết thảy mọi thứ nữa. Ánh mắt của hắn nhìn lại phía thạch bích màu đen phía Đông kia, quan sát một giọt năng lượng màu đen sắp sửa hình thành.

- Phó đại ca, người như thế nào rồi?

Thanh âm của Hữu Nãi Ngư lại truyền đến. Phó Thư Bảo vừa rồi kêu la thống khổ khiến nàng cảm thấy kỳ quái. Mà hiện tại Phó Thư Bảo ngay cả một chút thống khổ cũng đều không có, hơn nữa lại là bộ dáng vui mừng quái dị như vậy, càng khiến cho nàng cảm thấy kỳ quái hơn.

- Không có việc gì, đợi ta thêm một lúc nữa!

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên, mỉm cười nói.

- Phó đại ca, người phát hiện ra cái gì à?

Hữu Nãi Ngư có chút nghi hoặc hỏi.

Phó Thư Bảo khẽ gật đầu, nhưng cũng không có giải thích. Huyền Thiết Sơn chính là Thánh địa của Ngư Nhân Tộc, Linh mạch của nó chính là sự tồn tại giống như Thần linh vậy, nếu như một phen đem chân tướng nói cho Hữu Nãi Ngư biết, vạn nhất nàng đưa ra một cái quy củ không thể phá hư gì đó, vậy thì thiệt thòi rồi.

- Là cái gì vậy?

Hữu Nãi Ngư vô cùng lo lắng chờ đợi câu trả lời của Phó Thư Bảo.

- A, là... còn chưa thể xác định! Chờ ta một lúc là được rồi!

Phó Thư Bảo nói.

Lừa gạt nữ nhân, cho tới bây giờ Phó Thư Bảo vẫn luôn có được tố chất chuyên nghiệp phi thường cao. Sắc mặt bất động thanh sắc, nội dung, ngữ khí này nọ, thiên mã hành không, cực kỳ có phong phạm của một đại tông sư.

- Ủm! Ta tin tưởng người!

Hữu Nãi Ngư hướng về phía Phó Thư Bảo giơ ngón tay giữa của mình ra.

Phó Thư Bảo:

- ...

Cái thủ thế này chính là do hắn truyền thụ cho nàng, nói là thủ thế ca ngợi. Hiện tại Hữu Nãi Ngư lại dùng cái thủ thế này ca ngợi hắn, khiến cho cái gã nam nhân lúc đó mang theo dụng tâm khác này, còn có thể làm gì được nữa?

- Người có tin rằng hắn sẽ ngay lập tức chết đi không?

Một đạo thanh âm đột nhiên từ bên trong khe hở thông đạo ban đầu truyền tới. Thanh âm thanh thúy, từng chữ từng chữ rõ ràng mượt mà, chính là khẩu âm ngôn ngữ Tú Quốc tiêu chuẩn nhất của một nữ nhân.

Thanh âm đột nhiên xuất hiện kia khiến cho Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư nhất thời cả kinh. Theo thanh âm nhìn lại, chỉ nhìn thấy một nữ tử toàn thân mặc lân giáp màu đen, tóc đỏ, cặp mắt màu lục sâm u đã xuất hiện trên vách núi đen nơi Hữu Nãi Ngư đứng lúc trước.

Dáng người thành thực cao ráo, tràn ngập cảm giác lực lượng. Ngũ quan tinh xảo, ánh mắt tà khí bức người, giống như một nữ Ma Thần đến từ Luyện Ngục vậy. Thanh trường thương màu đen, tầng lân giáp tinh mịn gắt gao ôm chặt thân thể mềm mại, thân thể nàng là một cỗ thân thể tinh tế, chỗ lõm chỗ lồi phi thường

hài hòa cân xứng, còn có cả một loại khí tức tà ác khủng khiếp, một phần sát ý hủy diệt hết thảy mọi thứ nữa!

Long nữ do đầu Ác long Hải Đế Thâm Uyên hóa thành kia, rốt cuộc cũng đã đuổi tới rồi.

Nhìn thấy Long nữ đang đứng trên vách núi màu đen, tâm tình Phó Thư Bảo giống như từng đạo thiểm điện không ngừng hiện lên. Thanh Thần kiếm đã được thu vào trong Luyện Chi Trử Vật Giới hiện tại cũng được lấy ra, gắt gao nắm chặt trong tay. Hắn đang suy đoán xem nữ nhân thần bí trước mặt kia là ai, nhưng mà trong lúc nhất thời còn chưa thể đem nàng cùng với đầu Ác long đã từng truy sát hắn cùng với Hữu Nãi Ngư liên hệ lại cùng một chỗ.

- Không nghĩ tới, người không ngờ lại có thể sửa chữa hoàn hảo lại Phá Hư, thanh Vương Giả Chi Kiếm của Quốc vương Luyện Quốc!

Nhìn thấy thanh Thần kiếm cầm trong tay của Phó Thư Bảo, trong cặp mắt của Long nữ toát ra một tia thần sắc kinh ngạc. Nàng ta có được thanh Thần kiếm Phá Hư này đã cả vạn năm rồi, nhưng cũng không có khả năng đem nó sửa chữa lại hoàn chỉnh. Chỉ là một phần năng lực như thế, nàng liền không thể không có cái nhìn khác đối với gã đối thủ trước mặt rồi.

Cái nhìn này chính là, xem như một gã đối thủ cường đại!

Có thể được một nhân vật như là Long nữ vậy xem như là đối thủ cường đại, kỳ thật xem như là một loại vinh quang.

- Người là... đầu Long kia?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, liền nhìn ra được điểm quan trọng kia. Từ cặp mắt màu xanh biếc sâu u của nàng, cùng với việc chỉ liếc mắt liền nhìn ra thân phận thanh Thần kiếm kia, nàng ta chỉ có thể là đầu Ác long kia mà thôi! Chỉ là, trong lòng đã xác nhận được thân phận của nàng, hắn vẫn như cũ không có biện pháp nào đem một vũ vật bốc lửa trước mặt này cùng với đầu Ác long thể tích to lớn, hình thái dữ tợn kia liên hệ lại cùng một chỗ.

- Người là một người rất thông minh! Nơi này chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn do ta trấn thủ, không nghĩ tới các người lại có thể tìm đến được nơi này! Ghê tởm hơn nữa chính là, các người không ngờ lại dám đánh cắp bảo bối của ta!

Nói đến bảo bối, tâm tình của Long nữ nhất thời trở nên phi thường phẫn nộ, thanh Long thương trong tay giờ lên, chỉ thẳng về phía Phó Thư Bảo:

- Mau đem bảo bối trả lại cho ta! Sau đó ta sẽ cho các người chết đi một cách thống khoái, có tôn nghiêm nhất!

Từng gặp qua nhiều người ngang ngược, nhưng mà người ngang ngược như vậy thì chưa từng a! Phó Thư Bảo đang nắm giữ bảo bối của nàng, thế nhưng nàng ta lại còn trực tiếp dùng thái độ ác liệt như vậy bắt hắn đem bảo bối trả lại, sau đó sẽ nhận được 'cái chết có tôn nghiêm'. Cái này con mẹ nó xem như một loại ban ân, một loại bố thí có thiện ý hay sao?

Khóe miệng của Phó Thư Bảo khẽ nhếch lên một chút, lạnh lùng nói:

- Nếu không thì sao?

- Hừ! Người dám cãi lại ý chí của ta sao? Hồn dân, người không biết chết là gì à?

Một tiếng Long ngâm đột nhiên từ bên trong cặp môi tinh xảo của nàng truyền ra. Tiếng gầm khủng bố chấn động khiến cho toàn bộ không gian bên trong lòng núi cũng phải vang lên ơ ơ. Một ít Huyền Thiết từ trên thạch bích âm âm rơi xuống, giống như mưa đá vậy.

Một vài khối đá nhỏ rơi thẳng xuống chỗ của Phó Thư Bảo, nhưng lại bị lực trường lực lượng của hắn ngăn cản ra ngoài. Một vài khối đá thì lao thẳng xuống dưới thủy đầm Linh mạch Huyền Thiết Sơn, rơi lên trên bình chướng linh năng bên dưới, lại trực tiếp bị đánh nát, phốc một tiếng hoàn toàn biến mất, ngay cả một chút bụi cát cũng không lưu lại.

- Đầu óc người có bệnh hay sao? Hết lớn liền có thể dọa lão tử sợ à?

Phó Thư Bảo phun ra một ngụm nước bọt, lớn giọng mắng to:

- Người con mẹ nó tốt nhất nhìn kỹ lại tình huống hiện tại đi. Lão tử đang nắm sinh mệnh của bảo bối người trong tay, chỉ cần lão tử mất hứng một chút, lập tức đập nát thành từng mảnh a!

- Người...

Long nữ hiển nhiên chưa từng gặp qua đối thủ nào như là Phó Thư Bảo vậy.

Đùa giỡn ngang ngược, Phó Thư Bảo ở tại cái thế giới cũ kia, ngay từ lúc mười tuổi đã sớm là thiên hạ vô địch rồi, thuần thực đến cực điểm! Đó chính là kẻ có tiền sợ kẻ rộng túi, kẻ đi giày sợ kẻ chân không, kẻ sợ chết sợ kẻ liều mạng là vậy!

- Hữu Nãi Ngư, người rời khỏi nơi này đi!

Phó Thư Bảo đột nhiên quát lớn.

- Cái gì?

Vốn dĩ Hữu Nãi Ngư đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, đột nhiên lại nghe câu nói này của Phó Thư Bảo, nhất thời ngây người tại đương trường.

623. Chương 547: Đùa Giỡn Long Nữ (1-2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 547: Đùa giỡn Long nữ (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Với thực lực của Long nữ, nếu như ở trạng thái Long hình, nàng so với Thánh An Na còn mạnh hơn một bậc. Nếu như là hình thái Long nữ hiện tại, nàng ta cũng cường hãn tương đương với Thánh An Na vậy. Một đối thủ như vậy, kỳ thật cho dù Phó Thư Bảo và Hữu Nãi Ngư liên thủ, cũng tuyệt đối không có cơ hội chiến thắng.

Mặc dù trong tay hắn có Vương Giả Chi Kiếm Phá Hư của Quốc vương Luyện Quốc, nhưng mà trong tay Long nữ cũng có Long thương của nàng, về mặt vũ khí căn bản không chiếm được nửa điểm tiện nghi. Hơn nữa tu vi lực lượng của Hữu Nãi Ngư tuy rằng cũng không kém hắn bao nhiêu, nhưng mà nàng cũng không phải là một chiến sĩ chuyên nghiệp, chỉ là linh tụ tinh thần của Ngư Nhân Tộc mà thôi. Khả năng chiến đấu của nàng căn bản không thể phát huy trọn vẹn thực của của nàng được, khi đó liền biến thành một người khiến cho người ta phải chiếu cố mà thôi.

Nhưng mà, đối diện với một đối thủ mà ngay cả hai người liên thủ cũng không thể chiến thắng nổi, Phó Thư Bảo lại tại thời điểm này bảo Hữu Nãi Ngư rời đi, không chỉ khiến cho Hữu Nãi Ngư không thể hiểu nổi, thậm chí ngay cả Long nữ cũng cảm thấy kinh ngạc.

- Còn đứng đó làm gì? Mau chạy xa một chút đi!

Phó Thư Bảo gầm rống nói.

- Phó đại ca, người...

Hữu Nãi Ngư ủy khuất đến mức nước mắt giọt vắn giọt dài.

- Ngu ngốc! Mau rút đi! Không nên gây trở ngại cho lão tử chiến đấu!

Hữu Nãi Ngư vẫn không nhúc nhích, Long nữ lại cất tiếng trước:

- Người muốn để cho nàng ta rời đi, sau đó ở lại một mình cùng ta chiến đấu à? Đừng khờ dại nữa! Hai người các người ai cũng đừng mong còn sống rời khỏi nơi này!

Thanh âm vừa dứt, một lực trường lực lượng cực kỳ cường đại đột nhiên ở bên trong không gian lòng núi xuất hiện. Một cỗ sát ý mang theo khí tức lạnh lẽo như băng lan tràn ra mỗi một góc nhỏ trong không gian. Ngoài từ khu vực ngay bên trên bình chướng linh năng bên dưới ra, không một tác nham thạch nào mà không chậm rãi kết băng. Luồng băng sương màu trắng giống như là một đám mây mù buổi sáng vậy, chậm rãi lan tràn ra xung quanh.

Phó Thư Bảo đột nhiên đem khóa Long dẫn từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra, cầm trên tay, lạnh lùng nói:

- Nếu như người không để cho nàng rời đi, thì bảo bối của người lập tức sẽ vỡ nát!

Luồng băng sương vừa mới lan tràn đến dưới chân Hữu Nãi Ngư đột nhiên liền dừng lại.

Hữu Nãi Ngư nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Đến lúc này nàng mới hiểu được, Phó Thư Bảo vì cái gì lại làm như vậy, hóa ra hắn là muốn hy sinh chính mình, đổi lấy sự sinh tồn cho nàng! Nàng không thể tưởng tượng nổi Phó Thư Bảo một mình đối mặt với Long nữ sẽ có kết cuộc gì, nhưng có thể khẳng định chính là, nếu như hiện tại từ biệt, nàng rất có thể vĩnh viễn không bao giờ gặp lại hắn nữa!

Là sinh ly tử biệt a!

- Người là đồ ngốc! Người con mẹ nó còn đứng ở đó làm gì nữa? Chẳng lẽ người muốn cả hai chúng ta cùng chết một cách vô nghĩa ở nơi này à? Mau cút đi! Người phải tin tưởng ta, chúng ta sẽ còn gặp lại! Đi Kim Ngư Cung đợi ta đi!

- Phó đại ca...

Hữu Nãi Ngư kêu thảm một tiếng, sau đó quay đầu rời đi.

- Ha ha ha...

Long nữ cười to một trận:

- Không nghĩ đến, không ngờ người còn có một chút ý chí vĩ đại đến như vậy, nguyện ý hy sinh chính mình, để đổi lấy sự sinh tồn cho đồng bạn. Chẳng qua, ta muốn nói cho người biết, cho dù hiện tại nàng ta chạy đi, quay trở lại Kim Ngư Cung của Ngư Nhân Tộc, ta cũng đồng dạng sẽ giết chết nàng ta! Thậm chí cho dù nàng ta có trốn ra thế giới bên ngoài đi chăng nữa, ta cũng sẽ giết chết nàng!

- Con mẹ người, người chính là một ả điên!

- Người nói cái gì?

- Con mẹ người! Người chính là một ả điên! Có nghe rõ hay chưa?

Sau khi Hữu Nãi Ngư rời đi, tâm tình của Phó Thư Bảo liền trở nên tốt đẹp, thoải mái hơn rất nhiều. Thời điểm hắn mắng chửi người, khí định thần nhân, bộ dáng khiến người khác phi thường phẫn hận.

Hắn tựa hồ nhớ lại thời điểm mình là một tên ác thiếu ở tại Hồ Thành, cũng quay trở lại bộ dáng khi nam phách nữ khi đó.

- Người muốn chết!

Long thương nâng lên, cặp mày thanh tú của Long nữ nhất thời nhíu chặt. Tư thái như vậy, tự nhiên chính là hận không thể thôn phệ huyết nhục, rút gân lột da Phó Thư Bảo này nọ... Nhưng mà, chỉ cần nhìn thấy khóa Long dẫn đang nằm trong tay của Phó Thư Bảo, nàng ta lại không dám làm như vậy.

- Ha ha ha... có giỏi thì người liền đến giết ta đi! Ta chờ người giết a! Ta nằm để cho người giết a! Ta nhắm hai mắt lại để mặc cho người giết a! Không dám à? Người không dám con mẹ nó còn gào thét cái lông chim gì chứ? Lão tử hiện tại đang nắm sinh mệnh của bảo bối người trong tay, chỉ cần một chút Băng Tuyệt Nguyên Tố Chi Hỏa thôi, nó liền có thể biến mất thành tro bụi trước mặt người ngay! Người tới đi! Nhìn xem động tác của người nhanh hơn, hay là lão tử đốt trứng nhanh hơn đây?

Một mảnh Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đột nhiên từ trong lòng bàn tay Phó Thư Bảo bùng cháy lên. Quang mang sáng bóng như tuyết chậm rãi khuếch tán ra, yêu dị đến cực điểm. Phó Thư Bảo tựa hồ phi thường hưởng thụ cái loại cảm giác áp chế một cường giả cấp bậc như Long nữ vậy. Kỳ thật hắn cũng không biết chính là, bộ dáng hiện của hắn như vậy, cùng với loại nhân vật bại hoại, đại ác nhân này nọ miêu tả trong các quyển sách hoàn toàn không khác nhau.

Loại người như hắn vậy, nếu như một chút không cẩn thận bị Long nữ xử lý, mà chuyện tình như vậy bị truyền lưu ra ngoài, thì nội dung của nó khẳng định là như thế này: Thật lâu thật lâu trước kia, có một tên ác nhân gan to làm bậy, không ngờ dám đến Long đàm trộm Long đản, kết quả bị Long nữ thiện lương giết chết. Thi thể của hắn bị ném vào trong hồ phân, tùy tiện để cho ruồi bọ cùng với giới bọ đục khoét, thật sự là tội đáng muôn chết a. Những thiếu nữ vô tội bị hủy dưới tay hắn rốt cuộc cũng có thể cảm thấy an ủi chốn cửu tuyền, vĩnh viễn ngủ yên a...

Có lẽ sẽ còn có những dị khúc khác nữa, nhưng khẳng định cũng đều là mắng chửi hắn mà thôi.

Chẳng qua, chuyện xưa tóm lại cũng chỉ là chuyện xưa, cái chuyện xưa này cũng sẽ không có truyền lưu ra ngoài, thậm chí sẽ còn xuất hiện kết cuộc hoàn toàn bất đồng nữa. Bởi vì trên cơ bản mặc dù hận không thể cắn xé Phó Thư Bảo thành từng mảnh, nhưng mà đối diện với Phó Thư Bảo kiêu ngạo đến cực điểm kia, Long nữ lại thủy chung cũng không dám ra tay, chỉ là dùng một loại ánh mắt giết người nhìn chằm chằm hắn, chờ đợi cơ hội.

- Chắc chắc... Ánh mắt thật hung ác a! Chắc chắc...

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng xoay xoay đầu mấy cái, ánh mắt tà ác nhìn chằm chằm Long nữ, cười nhạt nói:

- Xem ra ngươi vẫn là chưa hiểu rõ tình huống rồi! Ta nhất định phải dạy dỗ ngươi một chút, bằng không, ngươi còn cho rằng ngươi vẫn đang nắm giữ thế cục a! Như vậy đi, lập tức quỳ xuống cho ta!

- Cái gì?

Ánh mắt lục sắc thâm u của Long nữ tựa hồ như muốn phun lửa mà ra.

Long trong truyền thuyết bản thân đều là tồn tại giống như Thần linh vậy. Từ xưa đến nay cũng chỉ có nàng nhận sự quý bái của người khác, hiện tại không ngờ lại có một tên gia hỏa bất năng phải quỳ xuống!

- Ngươi không nghe rõ hay sao? Lão tử bảo ngươi phải quỳ xuống! Ta đếm ba tiếng, nếu như không quỳ, lão tử liền đập vỡ Long đản của ngươi! Một, hai...

Phốc!

Long nữ cao quý, kiêu ngạo, đột nhiên hai đầu gối mềm ra, quỳ quỳ củ củ quỳ xuống đất.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo nhất thời cười to lên, từ đầu đến cuối hoàn toàn là bộ dáng gian nhân đắc chí.

Trong lòng Long nữ đang nhỏ máu! Nàng hận, hận không thể ngay lập tức giết chết Phó Thư Bảo. Nhưng mà, chỉ cần trong tay Phó Thư Bảo còn cầm lá bùa hộ mệnh Long đản kia, nàng liền không làm gì được hắn. Cặp đồng tử lục sắc thâm u của nàng vẫn đang nhìn chằm chằm lên người của Phó Thư Bảo, chờ đợi một cơ hội.

Thân ảnh của Hữu Nãi Ngư đã biến mất bên trong thông đạo khe hở nhام thạch hẹp kia. Bằng vào tốc độ của nàng, giờ phút này chỉ mới nói mấy câu khẳng định không có khả năng đi được quá xa, Phó Thư Bảo vẫn còn phải kéo dài thời gian. Dừng lại một chút, hắn cười nhạt nói:

- Truyền thuyết những nơi Long ở cũng đều có bảo tàng. Hiện tại mới biết, ngươi chính là Thủ hộ giả của Linh mạch Huyền Thiết Sơn a! Như thế nào, thời gian trôi qua lâu như vậy rồi, ngươi cũng chưa từng đụng đến nó sao?

- Linh mạch Huyền Thiết Sơn chính là một Thần linh tự nhiên, có được năng lượng vô cùng tinh thuần. Long Tộc chúng ta trời sinh đã có Thần lực rồi, cho nên cái loại năng lượng này ta cũng chẳng cần. Ta thủ hộ nó, chính là thực hiện sứ mệnh của Long Tộc chúng ta mà thôi. Phàm là những Thần linh tự nhiên, chúng ta đều phải không chút nề hà mà thủ hộ nó!

Long nữ nhàn nhạt nói.

Thiên nhiên đã cấp cho Long Tộc Thần lực trời sinh, tri ân báo đáp, mỗi một đầu Long của Long Tộc đều có nghĩa vụ phải thủ hộ Thần linh của thiên nhiên. Cái này nhìn qua giống như một sự trao đổi, nhưng kỳ thật chính là sứ mệnh của Long Tộc. Thứ mà Long nữ thủ hộ, chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn, là một Thần linh thiên nhiên.

- Như vậy, người ở Hải Đế Thâm Uyên vì cái gì lại phải truy sát chúng ta chứ? Chúng ta chỉ gõ Thế Giới Chi Chung mà thôi, căn bản là không gây trở ngại gì đến người cả!

Phó Thư Bảo lại đem đề tài chuyển sang chuyện tình ở Hải Đế Thâm Uyên.

Long nữ lạnh lùng nói:

- Một khi gõ vang Thế Giới Chi Chung, tđch sẽ liền xuất hiện. Tới thời điểm đó, sẽ dẫn đến thiên địa dị biến. Linh mạch Huyền Thiết Sơn mà ta thủ hộ cũng sẽ vì đó mà không còn tồn tại nữa! Ta đương nhiên là phải ngăn cản các người rồi. Đáng tiếc! Ta nhất thời sơ sẩy, đến chậm một bước!

- Thiên địa dị biến? Linh mạch Huyền Thiết Sơn sẽ vì đó mà không còn tồn tại nữa? Người nói lời này là có ý tứ gì?

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm giật mình.

- Đây là lời nói của một Trí giả Long Tộc chúng ta, là một lời tiên đoán truyền lại từ ngàn xưa. Cụ thể như thế nào ta cũng không rõ ràng lắm. Bởi vì trước giờ Thế Giới Chi Chung cũng chưa từng bị gõ vang lần nào, Tiếp Dẫn Chi Thuyền cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua lần nào!

Lời tiên đoán từ ngàn xưa của Long Tộc, có bao nhiêu khả năng đáng tin, Phó Thư Bảo quả thật cũng không biết. Những thứ chưa từng xuất hiện qua, làm sao có ai nói trước được cơ chứ?

- Được rồi! Tất cả những những gì ta biết đều nói cho người cả rồi. Hiện tại mau buông long dẫn của ta xuống, chúng ta đường đường chính chính quyết đấu, ta sẽ để cho người chết một cách có tôn nghiêm!

Long nữ lạnh lùng nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười ha hả, nói:

- Ta nói người a, đầu óc của người thiếu sợi dây thần kinh nào sao? Nếu ta buông nó ra, người sẽ lập tức giết chết ta! Ta con mẹ nó vì cái gì phải nghe theo lời người, buông nó xuống chứ?

- Chẳng lẽ người liền cứ như vậy cầm lấy Long dẫn của ta, ở trong này giằng co với ta cả đời hay sao?

Long nữ có chút khó hiểu nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo.

- Nếu như làm vậy có thể khiến ta sống lâu hơn một chút, ta đương nhiên sẽ làm như vậy rồi!

- Người... đáng giận! Người là một tên nhân loại dê tiện mà yếu đuối!

Long nữ tức giận đến mức hai vai run rẩy một trận.

- Ha ha ha... Ta dê tiện, ta thấp hèn, ta yếu đuối, người muốn mắng chửi cái gì cứ việc tiếp tục mắng chửi đi! Ta không ngại, sẵn sàng rửa tai lắng nghe!

Đối mặt với một tên gia hỏa mà da mặt so với tường thành còn dày hơn kia, lại là một tên gia hỏa không biết thẹn là gì, Long nữ cao ngạo mà chính trực căn bản là không có biện pháp nào cả. Nàng ta không ngừng mím chặt cặp môi, muốn mắng chửi, nhưng mà cả nửa ngày cũng không phụ ra được chữ nào.

Phải tìm loại từ ngữ nào mới có thể đả kích được hạng người như Phó Thư Bảo đây?

Hiển nhiên là không có!

- Hiện tại, đem quần áo trên người người cởi xuống đi!

Sau khi im lặng một lúc, Phó Thư Bảo đột nhiên cất tiếng nói.

- Cái gì?

Long nữ khó hiểu nhìn Phó Thư Bảo.

- Cởi quần áo! Không hiểu ta nói gì sao?

Long nữ nói:

- Ta không có quần áo!

Phó Thư Bảo nói:

- Vậy ngươi đang mặc cái gì trên người? Cởi ra đi! Bằng không, ngươi tự hiểu!

Bằng không hắn liền sẽ đập nát Long dẫn, hoặc là dùng Bằng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa đốt nó thành tro bụi. Những lời nói có thể áp chế Long nữ như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không bao giờ dùng hai lần với một người! Muốn dùng, cũng là dùng những từ ngữ mới mà thôi.

- Trên người của ta chính là Long Lân Giáp, không thể cởi ra được, nhưng mà có thể thu vào bên trong làn da!

Long nữ vẫn là làm theo lời hắn nói. Nàng chậm rãi đứng thẳng lên, đem tầng Long lân tinh mịn trên người bắt đầu khởi động, trong chớp mắt liền biến mất bên trong làn da của nàng.

Làn da của Long nữ, như sương như tuyết, cảm giác mềm mại như là tuyết trắng cuối đông vậy. Một cặp ngọc nữ phong to lớn mà căng tròn ngạo nhân đứng thẳng trên bộ ngực sữa của nàng, tư thế vô cùng kiêu ngạo, khí thế mạnh mẽ. Sự tồn tại của chúng nó, làm cho người ta sinh ra một loại xúc động muốn hung hăng bóp vỡ một trận.

Phần bụng của nàng bằng phẳng mà bóng loáng, tựa như là bôi lên một tầng mật ngọt trên đó vậy. Xuống dưới một chút nữa, chính là một bộ khí quan xinh đẹp đến mức khiến cho người ta hít thở không thông. Cặp chân thon dài hữu lực, điểm ấy thật ra cùng với rất nhiều nữ tử nhân loại khác nhau, nhưng mà một cặp chân dài như vậy, lại khiến cho nó có thêm vài phần mỹ cảm lực lượng!

Tóm lại, Long nữ sau khi giải trừ Long lân, chính là một đóa hoa ác độc dã tính nan thuần, tràn ngập nguy hiểm! Một khi bị sắc đẹp của nàng mê hoặc, đó cũng chỉ có kết cục chết thảm mà thôi.

Phó Thư Bảo lảng lạng thưởng thức thân thể của Long nữ. Hắn cũng không có bị thân thể mềm mại xinh đẹp trước mắt mê hoặc, bởi vì hắn biết rất rõ ràng, khi biến trở lại Long hình thì nàng sẽ có hình dáng gì. Mà chỉ cần tưởng tượng lại tình cảnh chạy trốn bên trong Hải Đế Thâm Uyên, lưng hắn sẽ nhịn không được một mảnh lạnh lẽo. Cái loại cảm giác này, thời khắc nào cũng đều nhắc nhở hắn, người trước mặt phi thường nguy hiểm!

- Ta đã làm theo ý tứ của ngươi rồi! Nếu như ngươi tưởng tượng muốn xem ta như nữ tử nhân loại mà hưởng dụng thân thể của ta, cứ việc đến đây đi! Hình thái nhân thể của ta, có được đầy đủ công năng của nữ tử nhân loại bình thường. Chỉ cần buông Long dẫn của ta ra, ta lấy tôn nghiêm của Long Tộc chúng ta mà thôi, ta tuyệt đối sẽ thỏa mãn ngươi!

Long nữ nhàn nhạt nói. Loại sự tình hiến thân này nọ, từ trong miệng của nàng nói ra, liền giống như là dâng tặng một cây củ cải hay là quả táo này nọ mà thôi.

Phó Thư Bảo cười khổ lắc lắc đầu:

- Ta chỉ là tò mò mà thôi! Hưởng dụng thân thể của ngươi, ta xem hay là miễn đi. Ta còn nghĩ muốn giữ lại tiểu gia hỏa của ta để mà đi tiểu nữa!

Sắc mặt Long nữ lập tức liền trở nên tràn ngập sát ý.

Cho tới bây giờ còn chưa từng có người nào dám vũ nhục nàng như vậy, nhưng hiện tại gã thiếu niên nhân loại này lại năm lần bảy lượt vũ nhục nàng!

Tôn nghiêm của Long Tộc, đã bị xóa sạch không còn gì nữa!

Song phương cứ như vậy tiếp tục giằng co. Phó Thư Bảo sau khi cân nhắc một chút xem Hữu Nãi Ngư đã chạy trốn đến địa phương đủ xa hay chưa, đột nhiên liền dùng Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực của mình phong kín lối vào của thông đạo khe hở nham thạch kia. Dưới tác dụng của Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực

của hấn, toàn bộ vách núi cũng không hề lưu lại bất cứ vết nứt nào nữa, chứ đừng nói là một cái thông đạo khe hở nham thạch.

Long nữ lẳng lặng nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, khoe miệng hiện lên một tia trào phúng:

- Vô dụng thôi, sau khi giải quyết xong ngươi, cho dù đuổi đến chân trời góc biển, ta cũng sẽ giết chết thiếu nữ kia! Ngươi đã kéo dài đủ lâu rồi, đến lúc quyết định rồi đó!

Tí tách!

Một tiếng vang nhỏ chợt phát ra, một giọt năng lượng từ trên thạch bích màu đen phía Đông rớt cuộc rơi xuống.

Phó Thư Bảo đột nhiên đem quả Long đàn cầm trong tay mình ném cật lực về phía vách núi phía Tây!

624. Chương 548: Dục Hỏa Trùng Sinh

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 548: Dục hỏa trùng sinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phốc!

Thế đi của Long đàn giống hệt như tảng đá từ trên trời rơi xuống. Lực đạo cực mạnh làm cho người ta không thể không tin rằng, chỉ cần hấn va chạm xuống một chút, thì thạch bích nham thạch kia khẳng định sẽ vỡ vụn, sụp đổ xuống, mà bản thân Long đàn cũng sẽ biến thành một đám bầy nhầy.

Hiện tại Long nữ có hai sự lựa chọn, đó chính là đánh chết Phó Thư Bảo cùng với cứu giúp bảo bối Long đàn của nàng. Sự lựa chọn của nàng phi thường chính xác, đó là trước tiên cứu Long đàn, sau đó mới tiếp tục truy sát Phó Thư Bảo sao.

Thân thể của Long nữ cực nhanh, giống như một đạo mị ảnh quỷ dị phóng xẹt qua hư không, trong chớp mắt liền chặn lại phía trước Long đàn. Ngay thời điểm nàng định quay lại đánh chết Phó Thư Bảo, nàng liền kinh ngạc nhìn thấy, tiểu tử kia trong lúc nhất thời đã thu hồi lại Băng Tuyết Nguyên Tố Chi Hỏa, âm âm rơi thẳng vào bên trong thủy đàm màu đen bên dưới.

Thời gian không chênh lệch một khắc nào, ngay trong nháy mắt khi một giọt năng lượng còn lại duy nhất rơi thẳng vào bên trong thủy đàm, bình chướng linh năng mở ra, thân thể của hấn đã cuộn lại thành một đoàn, cùng với giọt năng lượng kia bảo trì ở vị trí cân bằng, dùng một loại tốc độ giống nhau rơi thẳng vào bên trong không gian bình chướng năng lượng vừa mới nở ra kia.

Ào ào!

Đám chất lỏng màu đen trong khoảnh khắc liền đem Phó Thư Bảo thôn phệ mất. Một mảnh gợn sóng lớn ở trên mặt thủy đàm màu đen nhộn nhạo lên, nhưng mà rất nhanh đã khôi phục lại bình tĩnh. Bình chướng linh năng đóng lại, thời điểm lại mở ra tiếp theo chính là thời điểm giọt năng lượng kế tiếp rơi xuống. Trước thời điểm này, cho dù là Long nữ cũng không có cách nào bằng vào năng lực bản thân mình mà phá vỡ được bình chướng linh năng!

Tuy rằng đã tiếp được bảo bối Long đàn, nhưng mà Long nữ lại mất đi mục tiêu đáng hận Phó Thư Bảo kia!

Nàng ta nhìn chăm chăm xuống Linh mạch Huyền Thiết Sơn đã đóng kín lại bên dưới, trong lòng không ngừng nổi sóng. Hiện tại nàng mới phát hiện, gã đối thủ nhân loại Phó Thư Bảo này cũng không phải là một đối thủ bình thường. Hắn không chỉ có thể trêu chọc nàng, mà còn tính toán được thời gian, cơ hội cùng với lộ tuyến chạy trốn nữa. Hết thấy cũng đều được nắm trong tay của hắn. Lực lượng của hắn tuy rằng yếu hơn nàng, nhưng mà ở trên một vài phương diện, thì mạnh hơn nàng rất nhiều.

Bản thân là Thủ hộ giả của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, nàng biết rõ ràng nếu như mạnh mẽ va chạm với bình chương linh năng sẽ có hậu quả như thế nào. Cho dù là nàng, đối diện với luồng năng lượng tinh thuần cường đại khôn cùng kia, cũng chỉ có duy nhất một cái kết cuộc, chính là giống như đám nam thạch lúc trước va chạm lên nó vậy, hóa thành tro bụi, biến mất không còn!

Nàng cũng biết rõ, muốn tiến vào trong Linh mạch Huyền Thiết Sơn kia, cơ hội duy nhất chính là thời điểm lúc giọt năng lượng rơi vào bên trong Linh mạch, bình chương linh năng mở ra trong khoảnh khắc. Khoảng thời gian đó phi thường ngắn ngủi, thoáng vô ý một chút cũng sẽ rơi vào kết quả chết ngay tại đương trường.

Nàng còn biết, nếu như đợi đến thời điểm giọt năng lượng kế tiếp hình thành, rơi xuống Linh mạch, bình chương linh năng mở ra, thì một chút thời gian đó, tên tiểu tử kia đã đạt được Linh mạch, đã được tân sinh rồi!

Nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng bội phục qua người nào, nhưng mà hiện tại nàng lại không thể không bội phục cái gã đối thủ Phó Thư Bảo mà nàng phi thường khát vọng giết chết kia.

- Tên gia hỏa này, so với hồ ly còn狡 hoạt hơn, so với độc xà còn nhạy bén hơn, nếu cấp đủ thời gian, để mặc cho hắn phát triển, khẳng định sẽ trở thành đại ma đầu nhiễu loạn sự cân bằng của thế giới! Nhưng mà, vì cái gì Khởi Nguyên Chi Thụ lại lựa chọn một người như vậy chứ?

Trong lòng Long nữ yên lặng suy nghĩ. Nàng có thể từ chuyện Mỹ nhân ngư dẫn theo hắn đến gõ Thê Giới Chi Chung mà suy đoán ra được nhiều thứ, nhưng mà, càng hiểu biết chân tướng, sự hoang mang trong lòng nàng càng mãnh liệt hơn nhiều.

Khởi Nguyên Chi Thụ cũng là một Thần linh thiên nhiên, người mà hắn lựa chọn, hẳn phải là người thiện lương chính trực mới đúng, ví dụ như là một thành viên của Long Tộc, hoặc ít nhất cũng phải là một nhân vật anh hùng cái thế mới đúng. Nhưng thế nào nó lại lựa chọn một kẻ như Phó Thư Bảo vậy?

Long nữ bất luận nói thế nào cũng không thể tưởng tượng được, lúc trước Phó Thư Bảo vừa mới luyện chế ra một cái Luyện Lực Khí hình vòi nước, vừa mới đánh bại xong phần lớn đối thủ, liền được Tuyền Trạch Chi Thủ của Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn! Nếu như nàng biết được mà nói, chỉ sợ giờ phút này nàng đã học máu ngã xuống đất rồi.

oOo

Lúc này Long nữ có suy nghĩ gì, Phó Thư Bảo cũng hoàn toàn không biết được.

Ngay trong nháy mắt vừa mới rơi vào trong thủy đàm màu đen kia, sự thống khổ khôn cùng nhất thời hoàn toàn thôn phệ hắn. Hắn phảng phất như là đã rơi vào trong một nồi nước sôi vậy, thứ chất lỏng màu đen nhìn phi thường bình tĩnh kia có nhiệt độ còn cao hơn cả dầu sôi nữa. Bất luận hắn có vận dụng lực lượng tiến hành phản kháng như thế nào cũng đều phí công cả. Bỏng rát, đau đớn, lột da, cắt thịt, bẻ xương... Đủ các loại thống khổ có khả năng tưởng tượng đến, tại thời điểm này cũng đều xuất hiện trong đầu hắn!

Phó Thư Bảo mở lớn miệng, nghĩ muốn phát ra tiếng kêu la thảm thiết, nhưng mà thứ chất lỏng màu đen kia thế nhưng lại ừng ực ừng ực đổ thẳng vào trong miệng mũi của hắn. Làn da ở dưới nước có thể thay miệng mũi tiến hành hô hấp, tại thời điểm này cũng hoàn toàn mất đi tác dụng. Bởi vì chúng nó đã bị bỏng rất đến mức thối rữa rồi, huyết nhục mơ hồ, đã sớm không còn phát huy tác dụng hô hấp vốn có nữa.

- Chẳng lẽ ta... phải chết sao?

Trong lúc hỗn loạn, trong đầu Phó Thư Bảo đột nhiên toát ra một cái ý tưởng như vậy!

Hắn đã từng mấy lần đối mặt với tử vong, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng có một lần trải qua đến trình độ như trước mắt vậy. Bởi vì trước kia, bất luận là lần đối mặt tử vong nào đi chăng nữa, cũng đều

là ở trong hoàn cảnh bình thường cả, hẳn cuối cùng cũng đều tìm được cơ hội sống sót. Nhưng mà tại thời điểm này, hẳn lại chẳng hề tìm thấy được một tia cơ hội còn sống nào cả!

Không có hy vọng, có đôi khi so với chết đi càng khiến cho người ta khó chịu hơn.

- Cũng chẳng sao... Ta vốn là người đã chết qua một lần trong thế giới nguyên bản kia rồi, sau khi đi vào cái thế giới này, đã là một lần ban ân của thượng thiên. Ta từng phong quang rồi, từng giàu có rồi, đã từng có rất nhiều nữ nhân không tề nữa... Cuộc sống như vậy, ta còn cái gì tiếc nuối nữa chứ? Ha ha...

Phi thường kỳ quái, sau khi kết luận khó thoát khỏi kiếp nạn, khẳng định chết chắc, Phó Thư Bảo không ngờ lại bỏ xuống hết thấy mọi tạp niệm trong lòng mình, cười rộ lên ha hả, vui vẻ đắc ý.

Cũng ngay tại một khắc tâm niệm của hắn chuyển hóa, một mảnh bạch quang tinh thuần đột nhiên thoáng hiện lên, thế giới hắc ám hoàn toàn biến mất, một đạo bóng đen giống như một con cá chạch đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Sự thống khổ khôn cùng biến mất, còn lại cũng chỉ là một loại cảm giác thoải mái nhẹ nhàng khoan khoái mà thôi.

Phó Thư Bảo vẫn có thể cảm giác được chất lỏng đang không ngừng lưu động chung quanh thân thể hắn, bao phủ lấy hắn, nhưng lại có cảm giác kỳ diệu như là đang nằm bên trong tử cung của mẫu thân vậy. Loại chất lỏng này lại dịu lại thân thể đã bị tàn phá khủng bố của hắn, làm dịu làn da, cốt cách, huyết nhục, xương tủy thậm chí là mỗi một tế bào trên thân thể của hắn. Thân thể của hắn, mỗi một bộ phận cũng đều phát ra thanh âm sung sướng. Loại thanh âm này cũng chỉ có mỗi mình hắn nghe thấy, cảm nhận được mà thôi!

Cảm giác tân sinh, tồn tại vô cùng chân thật.

Giống như Phượng Hoàng dục hỏa trọng sinh vậy, trước là phải trải qua sự tử vong thống khổ gần như không thể chịu đựng được, sau đó mới là cảm giác thoải mái như là đạt được tân sinh. Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu ra được, hiện tại hết thấy những gì mà hắn đang trải qua, thì phân thân lực lượng của hắn đã từng trải qua rồi! Chỉ là lúc ấy hắn chỉ là bằng vào liên hệ tinh thần mà thể nghiệm cái này, còn xa xa mới bằng được cảm giác do chính bản thân thể nghiệm!

Cảm giác mà phân thân lực lượng thể nghiệm, đến lúc này liền chấm dứt. Ngay tại thời điểm khi bóng đen như con cá chạch bơi tới, Phó Thư Bảo liền chặt đứt sự liên hệ tinh thần, để cho phân thân lực lượng tự mình diệt vong. Hiện tại thì hắn lại phải đích thân đối mặt với một màn sắp phát sinh. Sau khi đối mặt xong chuyện tình này, sẽ phát sinh những biến hóa như thế nào, sẽ có hậu quả gì, hắn cũng không thể nào biết được!

- Nó... chính là Linh mạch Huyền Thiết Sơn sao? Sao giống như tiểu gia hỏa dưới háng của lão tử vật? Thật sự là xấu quá a! Nó đang lợi tới, là muốn ăn lão tử hay sao?

Nhìn thấy bóng đen giống hệt như con cá chạch đột nhiên xuất hiện trước mắt mình, trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh loạn thất bát tao. Sức tưởng tượng của hắn quả nhiên phi phàm, không ngờ lại đem nó tưởng tượng thành thứ vũ khí dưới háng của hắn, thật sự đủ xấu xa!

Cái bóng đen hình dạng cá chạch kia, chính là Thần linh thiên nhiên mà Long nữ đang trấn thủ, Linh mạch Huyền Thiết Sơn!

Núi có Tinh phách, trải qua tịnh hóa ức vạn năm, cuối cùng mới có thể hình thành nên một cái Linh mạch có quy mô như hiện tại. Nói là Thần linh thiên nhiên, chính là cũng không đủ! Bản thân nó đã có được sinh mệnh của chính mình, là một hình thái năng lượng thuần túy, có linh tính khôn cùng, còn có linh năng cường đại đến không thể tưởng tượng. Nhưng mà, tuy rằng được xưng là Thần linh thiên nhiên, nhưng mà hắn cũng không có trí óc của riêng mình. Nó sẽ không phán đoán một chuyện tình là đúng hay sai, cũng không có dục vọng cùng với đòi hỏi này nọ. Hắn, gần như chỉ là một hình thái năng lượng thuần túy mà thôi, liền giống như một cỗ lực lượng thần bí xa xôi bên trong thiên không, tiến hành sáng lập nên sinh mệnh! Chỉ cần có nó, một cỗ tinh cầu hoang vu không có sinh cơ, cuối cùng cũng sẽ có một ngày sinh sản ra đủ các loại sinh mệnh!

Kỳ thật, nói trắng ra chính là, hắc chính là một loại hình thức lực lượng thiên nhiên, có được tính chất thuần khiết, thuần túy!

Những thứ như vậy, không thể dùng giá trị mà cân nhắc được!

Chỉ trong khoảnh khắc, Linh mạch Huyền Thiết Sơn màu đen đột nhiên bơi thẳng về phía Phó Thư Bảo. Tốc độ thông thả, hình thái mơ hồ. Cái loại cảm giác này, thật sự giống như là một con cá chạch, mang theo một tâm tình tò mò, muốn tiếp cận một chút tên gia hỏa vừa mới tiến vào trong nước. Thế nhưng mà, tốc độ của nó càng thông thả, thì sự khẩn trương của Phó Thư Bảo cũng càng tăng lên điên cuồng. Hắc không rõ Linh mạch Huyền Thiết Sơn đến tột cùng là muốn làm gì, mà sau đó, sẽ tạo thành hậu quả như thế nào?

Đối với những thứ mình không biết, nhân loại luôn có một phần sợ hãi nhất định. Mà hiện tại tâm tình của Phó Thư Bảo chính là như thế.

Thông qua phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo đã biết được chân tướng thật sự của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, cũng đã dùng tính mệnh đặt cược một lần. Nhưng mà khi thể hiện ra tất cả những lợi thế trên người, thời điểm sắp sửa quyết định thắng bại, thì trong lòng hắc lại không còn sự tự tin như lúc trước nữa.

Phốc!

Đột nhiên, Linh mạch Huyền Thiết Sơn chợt tăng nhanh tốc độ, hóa thành một đạo hắc quang, thẳng tắp phóng thẳng về phía hắc.

Phó Thư Bảo theo bản năng muốn né tránh, nhưng mà, đám bạch quang bốn phía xung quanh kia giống như là một tấm mạng nhện to lớn vô hình, đem hắc khống chế chặt chẽ bên trong tấm lưới. Bất luận là hắc cố gắng như thế nào đi chăng nữa, thủy chung cũng không thể nhúc nhích được chút nào. Cũng trong nháy mắt kia, hắc giật mình há hốc miệng ra. Mà Linh mạch Huyền Thiết Sơn hình thái con cá chạch kia, địa phương nào cũng chẳng thêm tới, một chút uốn cong đường đi cũng không có, không chút thương lượng nào, đã phóng thẳng vào trong miệng của hắc!

Thuận thế nuốt xuống, trong cổ họng nhất thời là một mảnh nóng bỏng. Trong phút chốc, Phó Thư Bảo liền cảm giác được thân thể chính mình như là bị đốt cháy vậy. Hỏa diễm vô hình không ngừng điên cuồng thiêu đốt huyết nhục, cơ bắp, cốt cách thậm chí là mỗi một tế bào cấu thành cơ thể của hắc!

Đây chính là dục hỏa trùng sinh!

Phó Thư Bảo cũng không phải là Phương Hoàng trong truyền thuyết, nhưng mà hắc lại đang trong quá trình dục hỏa trùng sinh của Phương Hoàng!

Sự thống khổ khôn cùng lại một lần nữa thổi quét mà tới. Lần này nó còn mang theo một cố ý chí hủy diệt, nhưng mà thứ mà nó hủy diệt cũng không phải là sinh mệnh của Phó Thư Bảo, mà là hết thảy những tạp chất bên trong thân thể của hắc, còn có những thứ chướng ngại bên trong linh hồn của hắc nữa. Không chỉ có một cố ý chí hủy diệt, mà còn có một cố ý chí tân sinh nữa! Sau khi hủy diệt là tân sinh! Một cái sinh mệnh mới đang được hình thành, ở bên trong ngọn lửa hủy diệt khủng bố.

Kỳ thật, Phó Thư Bảo chính là một khối sắt bình thường, hiện tại hắc đang ở bên trong một cái lò luyện. Sau khi bị Linh mạch Huyền Thiết Sơn nung khô cùng đánh nát, đến lúc xuất lò, sẽ lột xác biến thành tinh khiết!

625. Chương 549: Quả Trứng Phi Thiên

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 549: Quả trứng phi thiên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Chờ đợi chính là một quá trình khiến cho người ta buồn bực. Cái loại cảm giác chờ đợi này ở trên người của Long nữ lại càng thể hiện rõ ràng hơn. Nàng ta đang lo lắng chờ đợi quá trình này kết thúc, cũng chính là chờ đợi đến thời điểm Phó Thư Bảo lại xuất hiện trước mắt mình.

Tuy rằng nàng chính là Thủ hộ giả của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, bản thân đối với Linh mạch Huyền Thiết Sơn có sự hiểu biết phong phú, nhưng mà Long nữ vẫn như cũ không biết thời điểm đó, Phó Thư Bảo sẽ biến thành bộ dáng gì, hoặc là, kết cục của hắn sẽ là cái gì!

Thiên nhiên trải qua thời gian cả ức vạn năm mới đắp nặn lên một cái Linh mạch Huyền Thiết Sơn như vậy, cho tới bây giờ cũng chưa từng có ai chân chính đạt được nó cả. Rất nhiều truyền thuyết, chẳng qua là do những người từ xa xưa, tiến hành phỏng đoán mà thôi. Chân tướng là cái gì, không ai biết cả! Cho dù là Long nữ cũng không biết được!

Vận mệnh của Phó Thư Bảo cơ bản là một ẩn số, Long nữ không thể biết, thậm chí ngay cả bản thân hắn cũng không thể biết. Tình huống hiện tại của hắn giống như là một con thuyền nhỏ đang phiêu bạt trong biển rộng, không có buồm, không có bánh lái, chỉ có theo dòng nước mà đi, theo ngọn gió mà tiến về phía trước. Những thứ này, cũng đều là không thể đoán được, đều là tùy cơ. Nó có thể phiêu bạt đến một hải đảo ẩn chứa vô số những bảo tàng, cũng rất có thể bị đẩy vào bên trong địa vực hắc ám.

Đến tận cùng là như thế nào, không thể nào biết được, nhưng mà lúc này cái thủy đàm màu đen kia cũng đã xảy ra biến hóa quỷ dị.

Mặt nước màu đen vốn đang bình tĩnh như gương, lúc này cũng bắt đầu nhộn nhạo lên từng vòng từng vòng sóng gợn. Theo thời gian trôi qua, những sóng gợn này dần dần kịch liệt lên, diễn biến thành những sóng nước màu đen kinh người. Phảng phất như là bên trong nó đang cất giấu một đầu cự thú khổng lồ vậy, đang không ngừng quấy động hắc đàm, phát ra động tĩnh kinh người.

- Cái này... tên tiểu tử bên trong kia, không biết sống chết ra sao rồi? Động tĩnh trước mắt, từ vạn năm cho tới bây giờ vẫn chưa từng xuất hiện qua. Đến tận cùng là đã xảy ra chuyện gì rồi?

Lặng lặng quan sát sự biến hóa của thủy đàm màu đen, trong lòng Long nữ không ngừng phán đoán, tâm tình phức tạp đến cực điểm.

Người mà nàng muốn truy sát kia, ở ngay trước mắt nàng đào thoát, hiện tại lại muốn trốn vào trong bảo tàng mà nàng trấn thủ. Chuyện này, bất luận như thế nào nàng cũng không thể chấp nhận được. Trên thực tế, cho dù Phó Thư Bảo chết ở bên trong Linh mạch Huyền Thiết Sơn đi chăng nữa, nàng cũng sẽ không tha thứ cho chính mình. Mà cái gã Phó Thư Bảo này, nàng cũng suốt đời không quên.

Cái gã Phó Thư Bảo này, giống như là một cái tinh thần lạc ẩn vậy, bám thật sâu bên trong trí nhớ của nàng.

Đột nhiên lúc này, Long nữ đột nhiên đem tầm mắt rời khỏi trên thủy đàm màu đen bên dưới, chuyển sang đám thạch bích màu đen bên trên bình chướng linh năng. Ngay tại thời điểm mà nàng dời ánh mắt đi, nàng rõ ràng phát hiện, trên đám thạch bích màu đen đã mất đi giọt năng lượng kia chợt xuất hiện vết nứt rạn. Những vết nứt rạn này cứ một đường tiếp một đường xuất hiện bên trên các thạch bích. Thạch bích vốn dĩ bóng loáng như gương kia lúc này đã không còn bóng loáng nữa, lần lượt biến đổi. Vô số những cái khe nứt hỗn độn bất quy tắc không ngừng lan tràn khắp nơi trên thạch bích. Nhìn qua nó giống như là một tảng đá đứng sừng sững trên bờ biển, trải qua gió thổi mưa đánh, sóng biển ăn mòn cả ngàn vạn năm, sớm đã xuất hiện trăm ngàn lỗ thủng, lung lay muốn ngã.

- Trời ạ! Chẳng lẽ... Linh mạch của Huyền Thiết Sơn sắp bị phá hủy hay sao?

Đột nhiên cái ý niệm này chợt xuất hiện trong đầu Long nữ, tâm tình của nàng nhất thời lạnh lẽo đến cực điểm.

Cái tên gia hỏa so với hồ ly còn xảo trá hơn kia, không ngờ lại khiến cho Linh mạch Huyền Thiết Sơn bị hủy diệt!

Cái kết quả này, làm cho Long nữ thân là một thành viên Long Tộc trấn thủ Linh mạch Huyền Thiết Sơn cả vạn năm qua kia, bất luận như thế nào cũng không thể chấp nhận được!

Đám thạch bích đã mất đi giọt năng lượng kia hiện tại đã phủ đầy những khe nứt, rung rẩy điên cuồng, tiếp cận đến bờ vực sụp đổ. Một mặc thạch bích cuối cùng, rất nhanh sau đó cũng xuất hiện tình huống giống hệt như vậy. Đầu tiên là giọt năng lượng đang lung lay ướn át chột biến mất, sau đó những khe nứt cũng xuất hiện trên mặt của nó, từng cái lại từng cái lan tràn ra.

Ầm ầm ầm!

Một mảnh tiếng vang to lớn chột bộc phát ra. Trong đám bụi mù cuộn cuộn, đám thạch bích dựng đứng bốn phía xung quanh Linh mạch Huyền Thiết Sơn kia ầm ầm sụp đổ xuống!

Hai mắt của Long nữ đột nhiên chuyển qua bên trên bình chướng linh năng, bên trong cặp mắt lục sắc sẫm u chột hiện ra sát ý nồng đậm:

- Chỉ cần bình chướng linh năng mở ra, ta sẽ lập tức xuống dưới giết chết tên kia! Hy vọng còn có cơ hội ngăn cản hẳn hoàn toàn hủy diệt Linh mạch Huyền Thiết Sơn!

Dựa theo sự phỏng đoán của Long nữ, một khi thạch bích bốn phía đã sụp đổ, bình chướng linh năng chính là mục tiêu tiếp theo bị hủy diệt. Thân là trung tâm của toàn bộ Linh mạch Huyền Thiết Sơn, cái thủy đàm màu đen kia cũng phải chờ đến thời điểm cuối cùng mới có thể bị hủy diệt. Mà chỉ cần nàng ta trước tiên sớm chui vào bên trong Linh mạch kia, đem Phó Thư Bảo trong đó giết chết, như vậy Linh mạch Huyền Thiết Sơn sẽ được cứu trở lại.

Tuy rằng cũng bị hủy diệt đi một bộ phận, nhưng mà trải qua một khoảng thời gian, còn có thể khôi phục lại được. Khoảng thời gian đó có thể là một vạn năm, thậm chí là khoảng thời gian còn lâu hơn nữa. Chẳng qua điều này cũng không quan hệ, nàng ta nguyện ý chấp nhận một phần chờ đợi đó. Nàng thậm chí còn nghĩ rằng, cho dù sinh mệnh của nàng cũng không thể kéo dài đến ngày đó, nhưng mà hài tử của nàng lại có thể!

Cái này không thể nghi ngờ chính là một sự tưởng tượng tràn ngập hy vọng, một hồi triển vọng đối với tương lai.

Nhưng mà, sau khi đám thạch bích bốn phía xung quanh sụp đổ, va chạm với bình chướng linh năng bên dưới, Long nữ lại kinh ngạc phát hiện, đám nham thạch trọng lượng cực kỳ nặng nề, mật độ vô cùng lớn kia sau khi vỡ vụn, rơi thẳng xuống bình chướng linh năng bên dưới, cũng phát ra những thanh âm ầm ầm chấn động, nhưng mà bình chướng linh năng lại vẫn hoàn hảo như ban đầu, không hề có dấu hiệu bị hủy diệt!

Bụi mù cuộn cuộn, đá vụn văng tứ tung, chấn động khủng bố giống như toàn bộ tòa núi lớn cũng sắp sửa sụp đổ. Nhưng mà, bình chướng linh năng lại vẫn như cũ ổn định đến cực điểm, tựa hồ như cố ý muốn bảo hộ tên gia hỏa so với hồ ly còn giảo hoạt hơn bên trong kia.

Nó làm sao thêm để ý đến Long nữ đại nhân, một thành viên của Long Tộc, trấn thủ Linh mạch Huyền Thiết Sơn này, đặt nàng vào trong mắt cơ chứ?

Đại địa chấn động càng ngày càng mãnh liệt hơn, vô số mảnh đá vụn không ngừng rơi xuống. Có một vài thứ rơi trúng vào những địa phương khác, tạo thành sự sụp đổ liên hoàn. Có một vài mảnh vỡ rơi lên trên bình chướng linh năng, nhưng mà không một cái nào còn tồn tại, tất cả đều là trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi, biến mất không còn chút gì.

Vách núi đen để đặt chân rất nhanh cũng bị sụp đổ không còn gì. Long nữ phải mượn dùng lực lượng bản thân mình, huyền phù bên trên hư không. Nàng đã đem bảo bối của nàng cất giữ vào bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật của chính mình. Một người một thương, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía thủy đàm Linh mạch Huyền Thiết Sơn ở bên dưới, chờ đợi thời cơ giết chết Phó Thư Bảo xuất hiện.

Hiện tại nàng đã gần như liều mạng rồi, cái tên gia hỏa Phó Thư Bảo này, nàng bất luận phải trả cái giá như thế nào, cũng đều nhất định phải đánh chết hẳn. Thời điểm này, một vài mảnh vỡ nham thạch lớn cũng đã rơi lên trên thân thể nàng, nhưng không có cái nào không bị lực lượng hộ tráo của nàng đánh nát. Mà thân thể của nàng, ngay cả nửa điểm tro bụi cũng không hề lưu lại.

Đợi thêm một lúc nữa, một màn quỷ dị hơn nữa lại xuất hiện bên trong tầm mắt của nàng.

Thủy dịch màu đen vốn dĩ đang quay cuồng bên dưới không ngờ lại trở nên yên lặng lại. Sau đó nó bắt đầu chậm rãi rút đi. Những địa phương mà thủy dịch rút đi, để lại một ít bột phần màu đen như mực, phát sáng lấp lánh.

- Cái này... thật sự là bị hủy sao?

Trong lòng Long nữ lại một lần nữa nhỏ máu. Nhưng khiến nàng không thể hiểu nổi chính là, đã tới nông nỗi như thế này, nhưng mà cái bình chướng linh năng cường đại kia vẫn như trước bảo trì hoàn hảo, giống như một cái trứng khổng lồ vậy, bảo hộ hết thảy mọi thứ bên trong nó.

Ầm ầm ầm!

Rốt cuộc cũng đã đến trình độ sơn băng địa liệt. Vách núi trên đỉnh bắt đầu ầm ầm đổ sụp xuống. Vô số hòn đá Huyền Thiết trọng lượng cả vạn cân ầm ầm rơi xuống, cho dù mình đồng da sắt, cũng phải bị đập nát thành thịt vụn!

Đối với tình huống nguy hiểm bên cạnh mình, Long nữ tựa hồ như không nhìn thấy. Dáng người thanh tú của nàng đứng ở đó, giống như là một thanh trường thương đứng vững trong gió lốc, gió không thể lay động, mưa cũng không thể lay động nổi!

Nàng ta vẫn như cũ cố chấp đứng đó chờ đợi, ngay trong khoảnh khắc bình chướng linh năng vỡ vụn ra, lập tức tiến vào, sau đó đem hết thảy những thủ đoạn mà nàng có thể tưởng tượng ra, khiến cho tên gia hỏa bên trong kia chết không toàn thây!

Nhưng mà cái loại cơ hội này, thủy chung lại cũng không chịu xuất hiện. Thời điểm khi ngọn núi lớn sụp đổ, bình chướng linh năng vô hình đột nhiên chậm rãi bay lên, giống hệt như là một quả trứng khổng lồ huyền phù ở bên trong hư không. Đám núi đá từ bên trên sụp đổ xuống, tách ra hai bên, không một khối nào có thể va chạm vào nó được!

- Cái này... cái này...

Long nữ không dám tin vào ánh mắt của chính nàng.

Phốc!

Khỏa trứng khổng lồ đang huyền phù bên trong hư không đột nhiên gia tốc, đụng vỡ đám núi đá đang không ngừng sụp đổ xuống, thẳng tắp bay thẳng lên trên thiên không.

Trứng bay, chính là tình huống như vậy!

Cầm của Long nữ gần như rớt xuống dưới đất!

626. Chương 550: Tân Sinh

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 550: Tân Sinh

Ngọn núi lớn ấy ngàn thước ầm ầm sụp đổ. Những mảnh nhỏ nham thạch không ngừng cuộn cuộn bốc lên từng đám khói bụi, ở bên trong dòng nước không ngừng lan tràn ra. Dòng nước mênh mông giống như thiên quân vạn mã huy kiếm xung phong, ầm ầm phóng thẳng về phương xa vậy.

Ở bên trong cảnh tượng như vậy, một quả trứng thật lớn phát ánh sáng lấp lánh đột nhiên từ dưới đất phóng thẳng lên trên thiên không. Thậm chí ngay cả một nữ nhân cầm trường thương trong tay cũng từ bên trong đám đất đá kia bay vút lên theo.

- Chết đi! Cái tên gia hỏa kia, ngươi căn bản không thể nào chạy thoát được đâu!

Một tiếng Long ngâm vang lên, thanh Long thương trong tay vung mạnh lên, một đạo thương khí Long hình từ bên trong đầu thương sắc bén kia bắn nhanh ra ngoài, gào thét rít gào, hướng về phía quả trứng sáng lấp lánh kia phóng tới.

Thương khí có hình dạng một đầu Cự long thực chất, mạnh mẽ hơn kiếm khí của Phó Thư Bảo không biết bao nhiêu lần. Thậm chí so với đầu Quyền thú Kỳ Lân của hắn còn hung mãnh hơn rất nhiều. Kỳ thật, đây đã không phải là thương khí đơn giản bình thường nữa, mà là Thương thú! Sử dụng vũ khí vẫn như cũ có thể đạt đến được trình độ giống như là Quyền thú, thực lực của Long nữ có thể thấy được đáng sợ đến mức nào!

Phanh!

Tiếng vang khủng bố chợt từ dưới thế giới đáy biển nhộn nhạo truyền lên. Tuy rằng trong này không phải là Hải Đế Thâm Uyên dòng nước chảy xiết, nhưng mà ngay trong khoảnh khắc Thương thú va chạm với quả trứng sáng lấp lánh kia, dòng nước dưới đáy biển cũng trở nên hung mãnh lên. Một ít cá nhỏ cá lớn đang du dương chung quanh bên dưới, nhất thời toàn bộ đột tử tại đương trường. Có một vài con cá, thậm chí còn trực tiếp bị nghiền nát, ngay cả thi cốt cũng không còn sót lại chút nào nữa.

Một thương này, cho dù là một ngọn núi đúc bằng sắt cũng phải bị phá hủy.

Nhưng mà, cái quả trứng lớn sáng lấp lánh kia ngay cả một cái khe nhỏ cũng đều không xuất hiện.

- Đáng giận! Bình chương linh năng của Linh mạch Huyền Thiết Sơn vẫn như trước đang bảo hộ cái tên gia hỏa kia!

Sắc mặt của Long nữ trắng bệch nhìn chăm chăm quả trứng sáng lấp lánh kia. Nàng bởi vì sự cố chấp của Linh mạch Huyền Thiết Sơn mà cảm thấy phẫn nộ, nhưng cũng không thể làm được gì cả. Nhưng mà nàng vẫn như cũ không chịu buông tha, vẫn đang chờ đợi cơ hội giết chết Phó Thư Bảo.

Cái tên gia hỏa kia, hắn cuối cùng cũng không có khả năng cả đời trốn tránh dưới sự bảo hộ của bình chương linh năng kia a!

Tốc độ bay lên của khóa trứng sáng lấp lánh kia dần dần chậm lại, cuối cùng dừng lại bên trên một độ cao nhất định.

Lần này đây Long nữ cũng không có tiếp tục ra tay, mà là gắt gao nhìn chăm chăm vào lớp 'vỏ trứng' do bình chương linh năng kia hình thành, chờ đợi lớp vỏ trứng kia vỡ ra, thời điểm khi mà tên tiểu tử kia từ trong quả trứng kia bay ra, một thương đâm chết tại chỗ!

Một cái cơ hội như vậy, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện. Có lẽ ngay sau đó, cũng có thể là một lúc thật lâu sau đó nữa. Nhưng mà bất luận là phải chờ đợi đến lúc nào, Long nữ cũng đều có thể kiên trì được.

oOo

Lúc này Phó Thư Bảo đang đặt mình bên trong bình chương linh năng của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, cũng đang trải qua một phen cảm thụ quỷ dị. Từ sau khi Linh mạch Huyền Thiết Sơn hình dạng như con cá chạch màu đen kia tiến vào trong thân thể của hắn, hắn cảm giác như là thân thể của mình giống như một miếng bọt biển hấp thu hơi nước vậy, thể tích cũng càng ngày càng to lên. Chỉ có điều, cái mà thân thể hắn hấp thu cũng không phải là hơi nước, mà là linh năng tinh thuần đến cực điểm do thiên nhiên hình thành!

Những cái linh năng này, chính là đến từ Sơn Chi Tinh Phách, đến từ Linh mạch thiên nhiên. Tác dụng của nó, cũng chỉ có một cái, đó chính là đem Phó Thư Bảo từ đầu đến chân, thoát thai hoán cốt, đạt được tân sinh!

Tại bên trong quá trình này, tất cả các tạp chất, độc tố bên trong cơ thể, toàn bộ cũng đều bị bài trừ ra khỏi cơ thể. Tất cả những thứ không ổn định, không bình thường, những chương ngại bên trong linh hồn này nọ, toàn bộ cũng đều bị bài trừ ra khỏi linh hồn. Nhưng mà mấy cái này, chính là một bộ phận chỗ tốt đầu tiên mà Linh mạch Huyền Thiết Sơn cấp cho Phó Thư Bảo mà thôi, là thuộc về bộ phận của thân thể

và linh hồn. Tác dụng của nó chính là cường hóa thân thể, tịnh hóa, làm thăng hoa linh hồn. Mà thân là một Lực sĩ, đối với sự tăng lên của tu vi lực lượng cũng là chỗ tốt thật lớn.

Sự tăng lên của tu vi lực lượng chính là bộ phận thứ hai mà Linh mạch Huyền Thiết Sơn cấp cho Phó Thư Bảo, chính là chỗ tốt về mặt tu vi.

Chất lỏng màu đen bên dưới dần dần rút đi, lưu lại một đám bột phần màu đen tuyền. Thứ năng lượng tinh hoa nhất của nó, đã dung nhập vào bên trong thân thể của Phó Thư Bảo. Cái Linh mạch hình dạng con cá chạch kia cũng đã dung nhập vào bên trong thân thể của hắn. Nhưng mà Phó Thư Bảo cũng trong khoảng thời gian ngắn không thể nào hoàn toàn hấp thu cùng luyện hóa nó được.

Sau khi tiến vào bên trong thân thể của Phó Thư Bảo, Linh mạch Huyền Thiết Sơn liền giống như một đầu quái vật có được vô số xúc tu vậy, chạy dọc theo thân thể của hắn, thay đổi mỗi một mạch máu trong thân thể hắn. Mặc kệ là những mạch máu động mạnh cung cấp năng lượng cho thân thể, hay là những mạch máu tĩnh mạch nhỏ bé khác, toàn bộ tiến hành biến đổi. Thậm chí ngay cả những mạch máu mao mạch ẩn sâu bên trong làn da cũng không có buông tha. Những mạch máu ban đầu này, giống như là đám rác rưởi vứt đi kia, lúc này đều bị phân giải, bài trừ ra khỏi thân thể.

Mạch máu liền đổi thành mạch máu Linh mạch, bên trong chảy xuôi cũng không chỉ có máu huyết của nhân thể, mà còn có linh năng cường đại của Linh mạch Huyền Thiết Sơn nữa!

Đây chính là huyết dịch linh năng!

Trải qua một lần cải tạo tái sinh thần kỳ này, Phó Thư Bảo kỳ thật đã biến thành một gốc Nhân Sâm có được linh tính tối cao nhất, hoặc là một gốc linh tài cực phẩm cực kỳ hiếm thấy. Ăn thịt của hắn, uống máu của hắn, cũng đều có thể tìm được những chỗ tốt thật lớn, thậm chí còn có xuất hiện kỳ tích chết đi sống lại nữa.

Nhưng mà, cái này cũng vẫn không phải là chỗ tốt cuối cùng mà Linh mạch Huyền Thiết Sơn cấp cho Phó Thư Bảo. Chỗ tốt cuối cùng mà nó cấp cho Phó Thư Bảo chính là điểm mấu chốt để gia tăng tu vi lực lượng, Đại Vô Thứ Vũ Trụ!

Đại Vô Thứ Vũ Trụ của Phó Thư Bảo tồn tại bên trong mỗi một cái cấu tạo của thân thể hắn, bên trong mỗi một khóa tế bào, tất cả cũng đều có được Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực. Nhưng mà, tại thời điểm Linh mạch Huyền Thiết Sơn tiến hành cải tạo tái sinh thân thể của hắn, những cái Thứ Vũ Trụ này cũng đều bị đập nát, hỗn hợp lại thành một đoàn, biến thành một mảnh hỗn độn.

Đây là một cái quá trình cực kỳ thống khổ, cực kỳ gian nan. Một Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, trong lúc đột nhiên bị đập nát hết thảy tất cả Đại Vô Thứ Vũ Trụ, biến thành một phạm nhân không còn có tu vi lực lượng. Cái loại cảm giác từ trên đỉnh núi cao ngã xuống vực thẳm như thế này, trên đời cũng không có mấy người có thể thừa nhận được.

Có phá thì mới có lập, có chết mới có sinh!

Đại Vô Thứ Vũ Trụ ban đầu bị đập nát, một mảnh hỗn độn mới xuất hiện. Sau khi toàn bộ những mạch máu bên trong thân thể của hắn được Linh mạch Huyền Thiết Sơn tiến hành cải tạo, càng có thêm nhiều linh năng cường đại hơn đập nện nên một Thứ Vũ Trụ mới. Thứ Vũ Trụ mới sinh ra cũng không phải là Đại Vô Thứ Vũ Trụ nữa, mà là một Thứ Vũ Trụ có tính chất hỗn độn.

Hỗn độn, thiên địa khai mở, vũ trụ tân sinh!

Thứ Vũ Trụ có tính chất hỗn độn, đây chính là điều kiện tiên quyết để một Lực sĩ nắm giữ được Hỗn Nguyên lực!

Theo thời gian trôi qua, Thứ Vũ Trụ mới sinh ra lại dần dần phân giải thành năm cái Thứ Vũ Trụ nhỏ hơn. Mỗi một cái Thứ Vũ Trụ nhỏ hơn kia cũng đều có những thuộc tính nguyên tố bất đồng nhau. Có cái Mộc thuộc tính, có cái Kim thuộc tính, có cái Hỏa thuộc tính, có cái Thổ thuộc tính, có cái Thủy thuộc tính. Năm cái Thứ Vũ Trụ nhỏ hơn, nhìn qua giống như là đơn độc không có liên quan gì với nhau, nhưng mà kỳ thật chính thể lại hoàn mỹ dung hợp lại một chỗ với nhau, hình thành nên một cái Thứ Vũ Trụ to lớn có được tính chất hỗn độn. Năm loại nguyên tố, tương sinh tương khắc, sáng lập ra vũ trụ của chính mình, cũng sáng lập ra vạn vật của chính mình!

Lực sĩ có được Thứ Vũ Trụ hỗn độn, chính là Lực sĩ Thứ Thần cấp!

Lực sĩ Thứ Thần cấp, chính là tồn tại gần với Thần nhất!

Cường độ của bình chướng linh năng càng ngày càng yếu hơn, hắc quang chói mắt cũng càng ngày càng ảm đạm hơn. Mà cũng càng có nhiều linh năng hơn bị Phó Thư Bảo hút vào bên trong Thứ Vũ Trụ hỗn độn của chính mình. Những linh năng này, cùng với linh năng mà trước kia hắn tu luyện đạt được, cũng tiến hóa trở thành lực lượng hiện tại hắn có được, Hỗn Nguyên lực!

Nhìn thấy những cảnh tượng càng ngày càng rõ ràng hơn, tâm tình của Phó Thư Bảo cũng vô bi vô hỷ, vô ngã vô thế giới, tâm tình tĩnh lặng giống hệt như một cái hồ nước yên tĩnh vậy. Gió xuân thổi quét, dương liễu lung lay, nhưng mặt nước hồ kia lại giống như một mặt gương vĩnh hằng vậy, gió thổi bất động!

Lần này đây lấy tính mạng ra đặt cược, Phó Thư Bảo đã đạt được sự thu hoạch chưa từng có. Tu vi lực lượng trực tiếp từ cảnh giới gần tiếp cận Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực Tam trọng một hơi tăng lên đến cảnh giới Hỗn Nguyên lực! Thân phận của hắn cũng biến thành Luyện Lực sĩ Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực phóng vọt lên trở thành Lực sĩ Thứ Thần cấp!

Lực sĩ Thứ Thần cấp chính là tồn tại gần với Thần nhất, cái cấp bậc này trong những năm tháng tu luyện trước kia, Phó Thư Bảo căn bản là ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến, chứ đừng nói là đạt được. Hết thấy những thứ này, cũng may là do Long nữ đuổi giết, nếu không phải hắn bị lâm vào trong tuyệt cảnh như vậy, Phó Thư Bảo cũng sẽ không đem tính mạng của chính mình đặt cược như vậy, đó quả thật đúng là hai chuyện tình hoàn toàn khác hẳn.

Ầm ầm ầm!

Những đạo thanh âm chấn động tinh mịn từ bên trong quả trứng lớn kia truyền ra. Bình chướng linh năng dần dần yếu bớt, ánh sáng cùng với cường độ cũng đều giảm đi. Điều này khiến cho Phó Thư Bảo đang ở bên trong cũng dần dần hiển lộ ra ngoài.

Thân thể của hắn, lúc này đã không còn một mảnh vải che thân, liền thậm chí bộ Kim Lực Thần Giáp đang mặc ở trên người của hắn cũng đã hoàn toàn tiêu thất, còn có cái Luyện Chi Trữ Vật Giới trên tay hắn cũng đã hoàn toàn tiêu thất. Linh mạch Huyền Thiết Sơn trong lúc tiến hành cải tạo hắn, hết thấy những thứ không phải là thân thể huyết nhục này nọ, toàn bộ cũng đều bị Linh mạch Huyền Thiết Sơn phân giải hết, biến thành một bộ phận bột phấn màu đen.

Bản thân là tinh thuần nhất, thuần túy nhất, cho nên trong lúc Linh mạch Huyền Thiết Sơn tiến hành cải tạo thân thể, tất cả những thứ không thuần túy, không tinh thuần, toàn bộ cũng đều bị phân giải, biến thành một đám bột phấn màu đen. Cho nên, lúc này đây, tuy rằng Phó Thư Bảo đạt được Hỗn Nguyên lực, nhưng mà cũng mất đi rất nhiều thứ có giá trị. Kim Lực Thần Giáp, còn có những bảo vật chứa đựng bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới, trong đó bao gồm của Luyện Thiên Đỉnh cùng với một đám linh tài cực phẩm vô giá khác nữa.

Nhận được một vài thứ, sẽ mất đi một vài thứ khác. Cái này tựa hồ như là một sự thật thiên nhiên hằng cổ đến giờ cũng chưa từng thay đổi.

Chẳng qua, so với những chỗ tốt mà hắn đạt được, thì những thứ đã mất đi kia có vẻ không đáng kể chút nào cả. Áo giáp Luyện Lực Khí không còn, còn có thể luyện chế lại. Linh tài cực phẩm không còn, còn có thể trên thị trường mua lại, hoặc là do chính mình thu thập. Nhưng mà Linh mạch Huyền Thiết Sơn chính là Thần linh thiên nhiên cả ức vạn năm trời mới hình thành nên, chỉ có độc nhất một cái, cho tới bây giờ không ai tìm được, mà hắn lại đạt được!

Không có mảnh vải che thân, lúc này thân thể của Phó Thư Bảo có một loại mị lực khiến người khác không thể nào dời mắt đi được. Làn da của hắn trong suốt như tuyết trắng, so với làn da của những thiếu nữ quý tộc hàng năm dùng sữa tắm rửa còn non mịn bóng loáng hơn rất nhiều. Chỉnh thể toàn thân cân xứng, no đủ mạnh mẽ, rõ ràng có thể nhìn thấy những cơ bắp trên thân thể. Nhưng mà cũng không phải là một đại tráng hán tứ chi phát triển, mà là một loại cảm giác tráng kiện hoàn mỹ. Có một câu nói trước giờ vẫn luôn dùng để hình dung thân thể hoàn mỹ của nữ nhân, hiện tại đồng dạng có thể áp dụng lên trên người của hắn: Thêm một chút thì béo, thiếu một chút thì gầy!

Nhưng mà bên trong cái thân thể có mỹ cảm tuyệt vời này, thể nhưng lại rõ ràng mang đến cho ta một loại cảm giác lực lượng khủng bố ẩn chứa tính chất hủy diệt. Chính là một phần cảm giác lực lượng như thế này, khiến cho người khác cảm thấy, cánh tay của hắn quả thật không chút thô to, thể nhưng chỉ cần vung quyền lên một chút, liền có thể hủy diệt cả một ngọn núi!

Hình dáng cụ thể quả thật cũng không có sự biến hóa rõ ràng lắm, nhưng mà thật ra cũng có. Lực lượng thiên nhiên cũng không có quan niệm thẩm mỹ, nó cũng sẽ không đem thân thể của Phó Thư Bảo đắp nặn thành một gã mỹ nam tuyệt thế này nọ. Chẳng qua, tuy rằng bộ dạng của hắn cũng không có biến hóa, nhưng mà Phó Thư Bảo giờ phút này cùng với Phó Thư Bảo trước kia khẳng định là hai người khác nhau!

Phó Thư Bảo trước kia chính là Lực sĩ Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực. Mà Phó Thư Bảo hiện tại chính là Lực sĩ Thứ Thần cấp gần với Thần nhất! truyện copy từ

Ầm ầm ầm!

Một thanh âm nổ vang chấn động thiên địa, bình chương linh năng đã vô cùng bạc nhược, lúc này rốt cuộc cũng hoàn toàn bạo liệt.

627. Chương 551: Thân Ảnh Trần Trường

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 551: Thân ảnh trần trường

Vút!

Ngay lập tức, ngay khi tám chấn linh năng hoàn toàn nổ tung, Long Nữ biến thành một đạo hắc ảnh xuyên qua nước biển, tay cầm cây long thương nhằm thẳng ngực Phó Thư Bảo mà đâm tới.

Cơ hội nàng khổ sở chờ đợi cuối cùng cũng tới.

Cơ hội để giết chết Phó Thư Bảo.

Nước biển ở trước mặt Long Nữ nhưng dường như chẳng tạo nên bất cứ sự ngăn cản nào, thân hình nàng rẽ nước tựa như phi hành trên không trung, tốc độ không hề bị ảnh hưởng, lao tới nhanh như chớp!

Phó Thư Bảo bình thần mở mắt ra, vào khoảnh khắc tám chấn linh năng vỡ tung thì Huyền Thiết Sơn Linh Mạch cũng cải tạo xong cơ thể hắn. Giống như trong truyền thuyết cổ xưa của Ngự Nhân Tộc đã nói, người có được Huyền Thiết Sơn Linh Mạch sẽ được tái sinh. Giờ hắn chính là đã tái sinh.

Đối mặt với Long Nữ biến thành một đạo hắc ảnh và cây long thương sắc nhọn của nàng, Phó Thư Bảo không hề sợ hãi. Lúc này trong cơ thể hắn tràn đầy sức mạnh hủy diệt chứ không hề có cái gọi là sợ hãi!

- Nguyên nhất chiến kỹ! Nguyên nhất chi quyền!

Phó Thư Bảo hét lên, hai chân Phó Thư Bảo hơi tách ra đứng vững như sơn nhạc, rồi đẩy quyền bên phải ra. Ngay lập tức nước biển phía trước nắm đầm tay phải bốc hơi hoàn toàn, hình thành một dải đất không nước, rực cháy, Kỳ Lân Quyền Thú hung hăng đánh ra.

- Kỳ Lân Quyền Thú?

Long Nữ kinh hơi kinh ngạc nhưng đó chỉ là trong một tích tắc, rồi cổ tay nàng rung cây long thương. Phụt, một con thương thú cuồng bạo hơn thoát ra. Hình thái của con ác long này dường như còn ác liệt hơn quyền thú Kỳ Lân.

Hai con thần thú trong truyền thuyết nháy mắt đã lao vào nhau. Từ đó làm trung tâm, năng lượng xung kích tỏa ra bốn phương tám hướng. Đi đến đâu nước biển bốc hơi đến đấy, cá trong biển không còn cả xương cốt, đất đá dưới lòng biển bị lật tung.

Hai cường giả chỉ kém Thần chiến đấu dưới đáy biển, mức độ tàn phá của nó thế nào không khó để tưởng tượng.

Một kích, Phó Thư Bảo tìm lại được tự tin chiến đấu, hắn cũng có sự ngẫm hiểu nhất định đối với việc sử dụng sức mạnh tái sinh. Hai tay hắn khê vung lên, vẽ ra hình một bàn tay trong nước.

Rắc rắc rắc...âm thanh rất nhỏ vang lên, nước biển phía trước hắn trong vòng phạm vi mười dặm hoá thành băng vững chắc.

Trước kia, Phó Thư Bảo muốn đóng băng phạm vi lớn thế này thì bắt buộc phải thực hiện liên tiếp nhiều lần, hơn nữa cũng cần rất nhiều thời gian. Quá trình đó hắn còn phải điều chỉnh và khống chế sự thay đổi thuộc tính của sức mạnh, phải khiến nó lấy Băng Nguyên Tố làm chủ đạo, bốn loại nguyên tố còn lại phụ trợ. Nhưng giờ nắm bắt được Hồn Nguyên Lực, tâm niệm hắn khê động, tùy ý giơ tay lên, không cần phải điều chỉnh bất cứ thuộc tính sức mạnh nào, nước biển đã lập tức đóng băng.

Không chỉ có nước biển cuộn lên do áp lực bị đóng băng mà ngay cả những đàn cá bơi dưới biển, thậm chí cả Long Nữ đang đâm thương tới.

Thân hình đang lao đi, long thương thẳng tắp đang lao tới, nét mặt kiên định không chút tình cảm, Long Nữ bị đóng băng dường như giấy lát đã mất đi sinh mệnh, mọi thứ đều dừng lại.

- Ha ha ha....

Nhìn kiệt tác mình dễ dàng tạo ra, Phó Thư Bảo bật cười lớn, những nỗi ám ức phải chịu cuối cùng đã trả được rồi.

Rắc rắc!

Một khe nứt khổng lồ xuất hiện từ giữa tảng băng rồi lan rộng. Khe nứt chỉ trong nháy mắt đã kéo dài đến chục dặm, đồng thời cũng có hàng nghìn khe rạn khác xuất hiện, tảng băng khổng lồ kiên cố nháy mắt đã nổ tung!

- Tiểu kỹ của lực sĩ con người mà cũng mang ra! Người như ngươi cũng xứng với Huyền Thiết Sơn Linh Mạch sao? Người chết đi!

Phá vỡ tảng băng, thân thể được tự do, Long Nữ lại lao tới, chỉ lướt một cái nàng đã xuất hiện phía trước Phó Thư Bảo.

Một thương tung ra đâm xuyên người Phó Thư Bảo đang sững sờ.

Không có giọt máu nào bắn ra, cả quá trình Phó Thư Bảo chỉ như một tấm bia đích, gần như ngay ngốc đứng đó chờ Long Nữ tới đâm.

Nhưng đột nhiên, một tia hàn quang đem theo ý chí huỷ diệt từ băng vực phía dưới bắn tới. Long Nữ cúi nhìn, thì thấy dưới lớp bùn cát dưới đáy biển, Phó Thư Bảo tay cầm Phá Hư Thần Kiếm lao tới tấn công từ một góc tối.

Huyền Thiết Sơn Linh Mạch phân giải Kim Lực Thần Giáp, phân giải Luyện Chi Trữ Vật Giới và tất cả bảo vật bên trong, nhưng lại không phân giải Phá Hư Thần Kiếm. Chỉ vì trước khi vào Huyền Thiết Sơn Linh Mạch, Phó Thư Bảo đã động dùng tới ba giọt năng lượng để sửa Phá Hư Thần Kiếm để nó cũng có tính thuần tịnh, thuần túy như Huyền Thiết Sơn Linh Mạch. Còn vì Phá Hư Thần Kiếm là vật do Thần tạo nên, bản thân đã có thuộc tính rất cường đại, về một vài phương diện thậm chí còn hơn cả Huyền Thiết Sơn Linh Mạch. Vì thế hai thứ cộng vào giúp nó được bảo tồn trong quá trình phân giải.

Ngay khi Long Nữ thi triển công kích đầu tiên, thật ra Phó Thư Bảo đã có cảm ứng tâm linh đối với Phá Hư Thần Kiếm. Xác định được vị trí của nó, thích phóng phân thân cho Long Nữ giết, còn bản thể hắn thì chui xuống đáy biển lấy kiếm.

Chẳng trách mà không có máu chảy ra.

- Đáng ghét!

Một cước đá tan tành phân thân đang cười ngốc kia đi, Long Nữ không thể không đề thân thương xuống chặn đòn đánh lén của Phó Thư Bảo. Uy lực của Phá Hư Thần Kiếm nàng biết rất rõ, không thể không phòng ngự!

Là vương giả kiếm của quốc vương Luyện Quốc ở thời đại Khởi Nguyên, nó đâu phải sự tồn tại bình thường?

Keng!

Tuy chỉ là xung kích sức mạnh chứ kiếm và thương không hề chạm vào nhau nhưng lại phát ra âm thanh kim loại va chạm cực lớn.

Đây cũng chỉ là bắt đầu, rồi thương ảnh ở bên trên bắn xuống đáy biển như vũ bão. Mỗi đạo thương khí đều biến thành long hình gầm thét xung kích. Đi đến đâu, núi đồi sụp đổ, đất cát bay mù, nước biển bốc hơi! Kiếm ảnh ở bên dưới giống như hàng nghìn vạn đỉnh núi phá đất chui lên, mỗi đạo kiếm khí đều biến thành kỳ lân gầm thét lao về phía ác long.

Đây lại là cảnh tượng hỗn chiến, nước biển không còn nữa, chỉ còn ác long và kỳ lân rừng rực cháy lao đầu vào nhau. Đợt này vỡ tan lại có đợt khác lao lên, cả hai đều không muốn thể hiện mình yếu thế, đều muốn giải quyết được đối phương.

- Vô sỉ! Quang minh chính đại mà quyết đấu đi! Người cứ trốn trốn nấp nấp như vậy mà đánh lén, đó là hành động của cường giả sao? Huyền Thiết Sơn Linh Mạch khiến tu vi của người tăng lên cảnh giới Hỗn Nguyên Lực nhưng không nâng cao lòng gan dạ cho người sao? Nào lại đây, đồ bỉ ổi!

Long Nữ vừa đỡ đòn vừa đánh trả, bận rộn nhưng không quên chửi Phó Thư Bảo. Đối thủ này khiến nàng khó hiểu, giờ hắn đã có thực lực để đường đường chính chính quyết chiến nhưng hắn lại như đang chơi trò chơi, đứng từ xa mà dùng thần kiếm, lợi dụng công kích cự ly xa, nàng tiến một hắn lùi một, khi nàng lui thì hắn càng tránh xa hơn!

Hắn có được coi là một Thần Cấp lực sĩ không? xem tại

Hắn không phải chỉ thua kém Thần mà là chỉ thua kém lợn!

Càng đánh càng bức mình, trong lòng Long Nữ không khỏi bức bối, chửi bới.

Không có an toàn nhất, chỉ có an toàn hơn, đó chính là sách lược chiến đấu của Phó Thư Bảo. Hắn rất hiểu bản thân mình, tuy thực lực của hắn hiện tại đã là lực sĩ Thần Cấp, chỉ thua kém Thần nhưng vẫn chưa thực sự thành thục trong việc khống chế sức mạnh mới, cần bản không thể sánh được với sự thành thục của Long Nữ. Khi thực lực kém hoặc tương đương mà như vậy thì rất thiệt thòi. Hơn nữa hắn cũng chắc chắn hắn không đủ khả năng đường đường chính chính, dùng sức mạnh nhục thể trong thời gian ngắn kích sát Long Nữ.

Vừa đánh vừa lui, mười dặm là bắt đầu, trăm dặm là qua đường, nghìn dặm mới là điểm đến an toàn.

Phó Thư Bảo nghĩ gì làm vậy.

Trong thủy vực tĩnh lặng, hắn có tốc độ bơi sánh ngang với mỹ nhân ngư, vì thế không cần phải sợ bị Long Nữ đuổi kịp thì tháo chạy. Dưới nước hắn có thể ngưng luyện ra vĩ lực năng lượng bất cứ lúc nào, hắn giống như con thuyền hình người dưới nước, có góc nào mà không thể đến?

Giết giết giết!

Giết!

Giết!

Giết!

Sau một hồi truy sát, khoảng cách càng ngày càng gần, đột nhiên Long Nữ thu long thương về, lạnh lùng nhìn Phó Thư Bảo.

- Đợi một lát!

Phó Thư Bảo:

- ???

- Hừ, người đừng tưởng ta mệt rồi, nghỉ một chút rồi mới giết người. Ta là cần một chút thời gian nghỉ xem làm thế nào mới giết chết được một tên nhát gan chỉ một lòng muốn chạy trốn!

Long Nữ nói với vẻ coi thường.

- Mẹ kiếp, đầu người có vấn đề à?

- Hừ, đầu ra rất tốt, có người mới có vấn đề! Ta chưa bao giờ gặp một lực sĩ Thần Cấp mà lại chạy trốn khi chiến đấu. Người là kẻ đầu tiên trong lịch sử. Thể diện và vinh quang của Thần Cấp con người các người đã bị người làm hỏng rồi!

- Vinh dự cái mẹ nó, thể diện cái bà nó!

Long Nữ:

- ...

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Mấy thứ người nói lão tử chưa từng để tâm. Với cả, vinh quang của kẻ khác liên quan gì đến ta? Có bản lĩnh thì tới mà giết ta, không có thì về đi tắm rồi ngủ đi!

- Đây là người ép ta! Hôm nay ta sẽ phá vỡ điều cấm kị dưới lòng biển lớn!

Mắt Long Nữ đột nhiên loé thần quang. Nàng chậm chậm quay ngược lại long thương đâm vào dưới xương sườn.

Hành động của Long Nữ khiến Phó Thư Bảo giật mình, nhưng rồi hần hiểu ra ngay. Cây thương đó là một phần cơ thể nàng, đâm long thương vào người thể kia là trả về cơ thể chứ không phải tự sát.

- Ặ...trả về cơ thể một phần...chết rồi, lẽ nào định biến thành hình thái ác long?

Tim Phó Thư Bảo đột nhiên run lên, cảnh tượng dưới đáy biển đột nhiên tái hiện, tâm trạng hần cũng trở nên nặng nề.

Cái gọi là cấm kị trong lòng biển lớn, quá nửa là không được huỷ hoại môi trường sinh thái. Long Nữ một khi biến thành ác long thì môi trường sinh thái của Vô Căn Hải chắc chắn sẽ bị huỷ diệt. Sinh vật dưới biển cũng sẽ tử thương vô số. Đây chính là cấm kị của Long Tộc, nhưng để giết Phó Thư Bảo, Long Nữ đã phá nguyên tắc.

Rắc!

Cả cây long thương chui vào cơ thể, thân thể Long Nữ cũng bắt đầu phát ra những tiếng lách tách như pháo nổ. Thân thể nàng dần cuộn lại, Long Lân Giáp lớn dần, thân thể dần biến thành một đồng thịt bầy nhầy.

Long Nữ biến ác ma cũng là câu chuyện ly kỳ được bàn tán thiên cổ.

Nhưng khi Long Nữ biến thành đồng thịt, vẫn chưa trở thành ác long thì Phó Thư Bảo đột nhiên thét lên, không phải hần nhân cơ hội này tháo chạy mà là giờ Phá Hư Thần Kiếm lên, nhanh như chớp tiếp cận đồng thịt, vung kiếm chém liên hồi!

Cơ hội là không thể để tuột mất, Long Nữ đang đợi cơ hội giết hần, chẳng lẽ hần không đợi cơ hội để giải quyết cái phiền phức này hay sao?

Long Nữ biến ác long thì uy lực sẽ tăng trăm lần, nhưng cần thời gian để biến thân, không phải sao?

Ta giết con rồng ngu ngốc nhà người!

Chắc chắn trong lịch sử giao chiến của Long Tộc, người có thể trở thành đối thủ của Long Tộc ít nhất cũng là chiến sĩ Thần Cấp. Họ có nhân cách cao cả, giữ nghiêm nguyên tắc quyết đấu, sẽ không tranh thủ lúc Long Tộc biến hình mà đánh lén. Nhưng Phó Thư Bảo lại không phải người như vậy, nhân cách của hần

chưa từng cao cả mà vẫn luôn bỉ ổi. Thậm chí cái quy định quyết đấu chết tiệt gì đó càng là thứ không đáng một xu. Đối với nữ nhân của mình hắn còn lừa được nói gì đến đối thủ hắn muốn giết?

Chém nhiệt tình, dùng toàn bộ sức mạnh mà chém!

Trong khi vung lên, Phá Hư Thần Kiếm được Hỗn Nguyên Khí phụ trợ cũng trở nên đỏ rực như vừa lấy từ lò ra. Từng miếng long lân đang dần biến lớn cũng bị chém, rơi lả tả, máu tươi phun tung toé nhuộm đỏ cả đáy biển.

Sự thay đổi đầy kịch tính này, có lẽ Long Nữ vừa rồi còn bảo sẽ biến thành ác long phá vỡ cấm kị, giết Phó Thư Bảo, hoàn toàn không thể ngờ tới...

Nàng không phải ác long mà là ô long rồi.

Kiểm cứ thể chém xuống.

Kiểm thú hình Kỳ Lân tấn công Long Nữ như vũ bão. Long Nữ đáng thương chưa biến được thành long hình thì đã trở thành đám thịt bầy nhầy rồi.

Bùm!

Một tiếng nổ lớn vang ra từ trong đám thịt, máu tươi phun ướm đầm toàn thân Phó Thư Bảo, đúng vào lúc đó, hắn giơ hai tay, bắn ra một luồng Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả bao quanh đám thịt.

Hành động chém vừa rồi của hắn không phải để giết Long Nữ, giờ mới là sát chiêu thật sự của hắn. Dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả thiêu cháy thịt người xem người làm thế nào để biến thành long hình.

Trận chiến này là trận chiến đầy sỉ nhục của Long Tộc, Phó Thư Bảo dùng thủ đoạn bỉ ổi để dành thắng lợi. Long Nữ dần rơi vào giấc ngủ vĩnh hằng.

Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả rút đi, một chiếc nhẫn tạo hình đơn giản xuất hiện trước mắt Phó Thư Bảo.

- Ủa, không ngờ Long Tộc cũng có Sinh Chi Trữ Vật Không Gian, hơn nữa còn tốt hơn cái bạch ngọc thạch của mình. Lấy luôn!

Phó Thư Bảo cười lớn, hắn mất một cái Luyện Chi Trữ Vật Giới giờ lại bất ngờ có được một Sinh Chi Trữ Vật Giới của Long Tộc, đúng là phát tài rồi.

Nhưng Phó Thư Bảo không vội mở nó ra mà thu thập từng mảnh long lân rơi dưới đáy biển lại. Thứ này là tài liệu tốt nhất để luyện chế chiến giáp, không thể lãng phí. Cuối cùng hắn cũng không tha cho đám tro màu trắng còn sót lại, thu hết vào trong nhẫn.

Hắn ngênh ngang bước đi, trong lòng biển có thêm một thân ảnh trần truồng.

628. Chương 552: Chiến Lợi Phẩm Hậu Hĩnh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 552: Chiến lợi phẩm hậu hĩnh

Kim Ngư Thành rộng lớn mà trống rỗng không bóng người. Thỉnh thoảng có những loài cá bơi qua bơi lại giữa những căn nhà bỏ đi và trên đường phố, nhưng không đem lại chút sinh cơ nào cho thành phố phế tích dưới đáy biển này, mà ngược lại càng tạo nên cho nó vẻ hoang vu. Giống như ở trên mặt đất, một thành phố không có người qua lại mà chỉ thấy chó mèo hay chuột hoạt động, cảm giác hoang vu đó càng mãnh liệt hơn.

Thật ra, trong Kim Ngư Thành vẫn còn một người, đó là Hữu Nãi Ngư, công chúa mỹ nhân ngư còn lại duy nhất của Ngư Nhân Tộc.

Đứng trên tháp quan sát cao nhất của Kim Ngư Cung, nàng nhìn về đáy biển ở phía xa, theo chỉ thị của Phó Thư Bảo, nàng đợi hẩn ở Kim Ngư Cung. Nhưng nàng đã về đây một ngày rồi mà chưa thấy Phó Thư Bảo đâu.

- Phó đại ca sẽ không có chuyện gì đâu. Huynh ấy rất thông minh, ở đáy biển nguy hiểm như vậy huynh ấy cũng có cách thoát ra, chắc chắn huynh ấy sẽ thoát ra được...Nhưng mà Long Nữ mạnh như vậy, Phó đại ca cần bản không thể đánh thắng được ả, ả lại hận Phó đại ca như thế, ả sẽ dễ dàng để huynh ấy đi sao? Aiz...

Nàng thở dài, trong đầu là những suy nghĩ mâu thuẫn đầy hỗn loạn, tâm trạng Hữu Nãi Ngư lúc này vô cùng phức tạp.

Dài quan sát xây từ bạch ngọc, thân ảnh thướt tha mảnh mai và cả màu xanh nhạt của nước biển hoà cùng cảnh tượng thành phố hùng vĩ, những điều này kết hợp với nhau tạo nên bức tranh tuyệt đẹp.

Vô Hận Hải không có quang tuyến, tất cả ánh sáng đều là từ loài sinh vật đặc biệt đom đóm dưới biển, vì thế cũng không có sự khác biệt giữa ban ngày và ban đêm. Cả một ngày trời, Hữu Nãi Ngư giống như bức tượng đứng trên đài quan sát không động đậy. Khi chân nàng đã tê dại đi, thân thể muốn đi nghỉ ngơi thì một bóng người nhàn nhạt xuất hiện trong tầm mắt.

- Đó là...

Hữu Nãi Ngư dụi mắt, bóng người mơ hồ kia cuối cùng cũng rõ ràng hơn một chút. Nàng nhìn thấu một người đang chậm rãi bơi lại gần, toàn thân không có sợi vải nào.

Càng gần nàng nhìn càng rõ, người đó có những đường cong hoàn mỹ, tăng một chút thì béo mà giảm một chút lại gầy. Làn da trắng nõn nà không thua kém nàng, nhưng mà hẩn là nam nhân a!

Những điều đó dường như không phải trọng điểm, điều quan trọng là thân thể không mảnh vải che hoàn toàn hiển lộ. Bộ phận nằm giữa hai chân trắng trẻo nhưng thần thái dữ dằn, thật chói mắt. Cặp mông cũng trắng nõn nhưng rắn chắc, trong cơ thịt như mang sức mạnh mang tính huỷ diệt.

Ánh mắt lướt qua giữa hai chân của người đó lần thứ ba, mặt Hữu Nãi Ngư đã đỏ ửng lên từ lâu. Nàng lại dụi mắt, đột nhiên kêu lên:

- Đó không phải...Phó đại ca sao?

Người trần truồng đó chính là kẻ có thủ đoạn bỉ ổi, âm mưu giết Long Nữ, Phó Thư Bảo. Hẩn cũng đã nhìn thấy Hữu Nãi Ngư trên đài quan sát, cũng không chần chừ, bơi thẳng tới đó.

Hai chân đáp xuống mặt đất phủ bạch ngọc, Phó Thư Bảo nhìn thẳng vào Hữu Nãi Ngư, chẳng có cảm giác gì không đúng về trạng thái trần truồng của mình.

- Phó đại ca, huynh....sao như biến thành người khác thế này?

Mãi một lúc lâu sau Hữu Nãi Ngư mới thốt lên được một câu. Vốn dĩ không ôm nhiều hy vọng sẽ gặp lại, giờ Phó Thư Bảo lại xuất hiện trước mặt mình, sao nàng có thể không xúc động?

Cứ nghĩ lại tình hình lúc đó Phó Thư Bảo xả thân bảo vệ cho nàng rời đi, trái tim nàng lại nóng lên một cách kỳ lạ, lan toả một thứ cảm giác kỳ diệu, càng ngày càng mãnh liệt.

Tự cổ mỹ nhân yêu anh hùng, Phó Thư Bảo tuy không phải anh hùng nhưng đương nhiên có thể coi là kiêu hùng. Bộ dạng xấu xa và cái miệng lưỡi dẻo quẹo cũng là thứ mà rất nhiều nữ nhân thích. Nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu. Cái câu “ranh ngôn” này được thể hiện một cách hoàn hảo trên người Phó Thư Bảo. Có lẽ hẩn không chú ý nhưng trong tình cảnh sinh tử đó, hẩn gần như đã mạo hiểm với cái chết để đưa Hữu Nãi Ngư rời đi. Vị công chúa mỹ nhân ngư này đã có tình cảm với hẩn rồi, nhưng hẩn vẫn đang mơ hồ chẳng biết gì.

Trên thế gian này thứ khó nắm bắt nhất chính là tình cảm, mặc cho bạn có thông minh đến mức nào thì liệu có đoán được tâm tư của một cô gái không?

- Ta cũng không rõ nữa. Nhưng ta chắc chắn Huyền Thiết Sơn Linh Mạch đã có một vài sự thay đổi tốt tới thân thể ta. Ha ha, giống như nàng ăn nhiều thịt rồi béo lên vậy.

Phó Thư Bảo cười nói, giết được ác long tâm trạng hắn vẫn luôn ở trạng thái kích động. Điều này có lẽ được thể hiện rất rõ ở bộ phận giữa hai chân hắn.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy? Con ác long đó thả huynh đi như vậy sao?

Hữu Nãi Ngư có chút không hiểu, nhưng nàng chắc chắn sự việc rất phức tạp.

Lúc này Phó Thư Bảo mới kể lại sự việc. Lần này hắn cũng không giấu chuyện về Huyền Thiết Sơn Linh Mạch. Hắn kể hết những gì đã trải qua cho Hữu Nãi Ngư, chỉ là có thêm mắm dặm muối ở một vài chỗ.

- Khi đuổi theo ta, ả Long Nữ đó lại biến thành hình thái ác long, điên cuồng truy sát ta...

- Á? ả biến thành ác long ở Vô Hận Hải sao? Đáng ghét, đó là đả kích mang tính huỷ diệt đối với sinh vật dưới biển!

- Còn không phải sao? Việc này sao ta có thể để xảy ra chứ? Ta cầm kiếm xông tới chiến đấu cùng với ác long...

- Ta...ta thay mặt sinh vật của Vô Hận Hải cảm tạ huynh...

- Không có gì, không có gì, ta thích nhất là hành hiệp trượng nghĩa, trên đường gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ...

- Huynh chiến đấu với ác long ác liệt lắm nhỉ?

- đương nhiên rồi. Nhớ lại lúc đó ta chém một kiếm xuống, nước biển tách ra làm đôi, nhưng trước đó ta đã cho tất cả các loài cá tránh ra rồi...

Hữu Nãi Ngư:

-

Có những sự việc chưa bao giờ xảy ra.

Có những câu chuyện càng kể càng hoang đường.

Chỉ là Hữu Nãi Ngư ngây thơ lại tin sái cổ, chẳng có chút nghi ngờ gì đối với nam nhân trần truồng trước mặt kia.

Nói chuyện một lúc lâu thì Phó Thư Bảo và Hữu Nãi Ngư mới trở về Kim Ngư Cung.

Trong tấm cung, Hữu Nãi Ngư đích thân đi làm đồ ăn cho anh hùng đồ long Phó Thư Bảo. Hắn thì ngồi kiểm kê chiến lợi phẩm. Khi cuộc chiến kết thúc hắn đã cho toàn bộ chiến lợi phẩm vào không gian giới chỉ, giờ phải kiểm tra xem sao. Không phải lấy hết ra ngoài mà cách đơn giản nhất chính là vào trong xem.

- Sinh trử vật không gian của Long Nữ sẽ thế nào nhỉ?

Phó Thư Bảo vô cùng hiếu kỳ, dùng Hỗn Nguyên Lực khởi động ấn ký trên nhẫn. Một cái thông đạo toả ra ánh sáng trắng xuất hiện trước mặt, hắn chần chờ một chút rồi bước vào trong.

Sau đó ánh sáng trắng biến mất, một không gian kỳ lạ xuất hiện trước mặt hắn.

629. Chương 553: Long Lân Chiến Giáp

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngư

Chương 553: Long Lân Chiến Giáp

Trong tầm mắt của Phó Thư Bảo là một mặt hồ xanh lam nằm tĩnh lặng giống như mỹ nhân đang say ngủ. Ở giữa hồ có một toà cung điện màu đen hùng vĩ. Trên bầu trời là một viên bảo thạch đỏ rực to bằng đầu

người. Nó phát ra thứ ánh sáng đỏ dịu nhẹ. Sự tồn tại của nó khiến cả không gian này đầy ảm cúng, lằng mằng. Sắc điệu này khiến hần nhớ tới khu đèn đỏ nào đó ở thế giới kia.

- Không ngờ ác long hung hãn thế mà lại thích loại sắc điệu này...kích thích viên bảo thạch này của người hình như hơi khoa trương quá đấy. Nhưng nó là của ta rồi, to hơn tí nữa cũng không sao...

Khoé miệng Phó Thư Bảo nhướn lên, hần chẳng có chút hối hận nào về việc giết ác long cả. Vì căn bản ác long không có ý sẽ để hần sống tiếp. Để giết hần thậm chí nó bất chấp cả điều cấm kị của biển lớn. Dịch nhân như vậy không diệt trừ tận gốc thì sẽ thành hậu hoạ khôn lường.

Đôi cánh bằng tuyết sau lưng khẽ động, thân hình Phó Thư Bảo đột nhiên bay qua hư không, nháy mắt đã xuất hiện trong cung điện ở trong băng hồ.

Cả cung điện được tạo nên từ thủy tinh màu đen.

- Thủy Tinh Long Cung? Cái này...còn khoa trương hơn...

Phó Thư Bảo có chút không tin vào mắt mình.

Nơi ở của rồng chính là long cung trong truyền thuyết, mà long cung trong truyền thuyết chính là được tạo nên từ thủy tinh, cũng chính là Thủy Tinh Long Cung. Trước kia Phó Thư Bảo không quan tâm đến những truyền thuyết đó, cho rằng nó chỉ lừa được những đứa trẻ con ba tuổi, nhưng giờ một toà thủy tinh cung điện đang hiển hiện trước mắt hần.

Cảm giác phát tài mãnh liệt hơn so với bất cứ lúc nào trước kia.

Đáp xuống, Phó Thư Bảo đẩy cửa cung điện ra, một cảnh tượng sáng loà hiện ra. Chỉ thấy hai bên đường thông đạo kéo từ cửa lớn bày đầy những cái hòm phát sáng lóng lánh, bên trong chất đầy châu báu, kim cương, còn cả một số loại tài liệu cực phẩm bình thường không thể thấy. Ngay cả hòm đựng cũng được làm từ hoàng kim, vậy thì giá trị của những thứ đựng trong đó không cần nói cũng biết.

Phía cuối đường thông đạo là một cái bảo toạ khảm vô số bảo thạch, kim cương. Hần là khi rảnh rỗi vào đây thưởng thức bảo vật là ác long ngồi trên bảo toạ này.

Phía sau bảo toạ là quả trứng rồng đen tuyền.

- Thì ra trứng rồng vẫn ở đây. Ta tưởng sau một trận hỗn chiến mây bị huỷ rồi chứ. Vẫn còn thì không biết có nở ra rồng con được không nhỉ?

Phó Thư Bảo nghĩ.

Ấp trứng rồng không như ấp trứng gà trứng vịt chỉ cần nhiệt độ là được. Nó cần long lực, thứ mà chỉ Long Tộc mới có. Vì thế quả trứng này vẫn ở đây rất lâu rồi. Ý nghĩ muốn ấp nở rồng con rồi cho nó làm chó giữ nhà của Phó Thư Bảo chỉ là suy nghĩ nhất thời mà thôi.

Ngoài bảo thạch, trứng rồng, bảo toạ, Phó Thư Bảo còn thấy chiến lợi phẩm của hần. Một đồng long lân màu đen, một sợi gân rồng mà đến Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả của hần cũng không luyện hoá được, còn cả một lượng thịt bầy nhầy. Chỗ thịt này trước đó đã tách rời khỏi đồng thịt của ác long rơi ra đầm bùn đất dưới đáy biển, sau khi cuộc chiến kết thúc Phó Thư Bảo mới vất vả thu thập lại.

Một đồng thịt có vẻ như chẳng có tác dụng gì nhưng với Phó Thư Bảo có nhân thể mới thì giá trị của thứ này là rất lớn. Đặc biệt là có thể dùng khi luyện người khác hoặc luyện chế chính mình. Để trong này thịt cũng không bị thối rữa, có thể bảo tồn vĩnh cửu.

- Ha ha, dùng mấy thứ này luyện chế bộ Long Lân Chiến Giáp chắc sẽ oách lắm nhỉ? Lại còn tăng được sức hấp dẫn với mấy muội muội xinh đẹp nữa chứ. Ừm, nhất định phải luyện chế một bộ mới được.

Phó Thư Bảo ngồi kiểm kê bảo vật với tâm trạng sung sướng cực điểm, nhưng rất nhanh hần nhớ ra Luyện Thiên Đỉnh vẫn theo hần trên con đường tu luyện lâu nay đã bị Huyền Thiết Sơn Linh Mạch phân giải rồi. Hần muốn luyện chế Long Lân Chiến Giáp thì trước tiên phải kiếm được một cái lò tốt đã.

Dạo quanh long cung một vòng, Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại ở một góc.

Khi Phó Thư Bảo đang sầu vì không tìm thấy thứ gì thay thế Luyện Thiên Đỉnh thì một cái đỉnh màu đỏ xuất hiện trong tầm mắt.

Cái đỉnh này đỏ rực như lửa, cường linh năng cường đại không chút che giấu khuếch tán ra xung quanh. Quan sát kỹ sẽ cảm nhận được một luồng linh tính phi phạm. Có hai loại tính chất này thì có thể chắc chắn nó là một cái lò luyện.

- Lạ thật, Long Nữ không phải Luyện Chi Lực Sĩ con người, tại sao lại cất trữ một cái đỉnh nhỉ?

Phó Thư Bảo không hiểu, nhưng bước chân không ngừng chế được mà tiến lại góc đó.

Đến trước cái đỉnh, hần thò đầu nhìn vào cái đỉnh cao nửa người này thì thấy bên trong có đám tro cắm hàng trăm cây hương.

- Ta còn thấy lạ, người không phải Luyện Chi Lực Sĩ thì cất giữ cái đỉnh có thể sánh ngang Luyện Thiên Đỉnh làm gì. Thì ra người lấy làm chỗ thấp hương, đúng là báo ứng a!

Phó Thư Bảo chép miệng mấy cái, vừa lầm rầm vừa thưởng thức cái lò luyện.

Quan sát ở gần hần mới phát hiện trên đó khắc hình ba con cá chép với những hình thái khác nhau, sinh động như thật.

Đổ đồng tro và hương trong đỉnh đi, Phó Thư Bảo dùng lửa bằng tuyết nguyên tố rửa sạch cái đỉnh. Khi đó hần ngạc nhiên khi nhận ra đồng tro hương đã áp chế linh tính và linh năng của cái đỉnh. Vừa rửa xong thì linh năng của cái đỉnh tăng lên mấy lần, linh tính cũng cường đại hơn.

- Đây là cái đỉnh luyện gì mà...cường đại hơn cả Luyện Thiên Đỉnh!

Phó Thư Bảo từng dùng Luyện Thiên Đỉnh rất nhiều lần, đương nhiên biết sự cường đại của nó, cũng hiểu rõ phẩm cấp của nó, nhưng so với cái lò luyện trước mắt này, nếu chia các loại đỉnh thành ba đẳng cấp thì Luyện Thiên Đỉnh chỉ là cấp tốt, còn cái đỉnh này là cấp ưu cao nhất rồi!

Để cái lò cao cấp thế này trong xô để làm lưu hương, việc này cũng chỉ có Long Tộc, chủng tộc có thọ mệnh vạn năm, chuyên thu thập bảo vật thì mới làm được.

- Không biết nó có lai lịch thế nào, về nhất định phải hỏi Đan Thư Thần Thú xem nó có biết gì không.

Phó Thư Bảo nghĩ bụng.

Phó Thư Bảo rất nhanh đã chuyển cái lò luyện kia ra đại điện trong Thủy Tinh Long Cung, đặt ở vị trí chính giữa điện rồi hần lấy một phần long lân, một phần long gân ra cho vào trong lò. Cuối cùng hần chọn ta một số tài liệu dùng để luyện chế chiến giáp cho cả vào lò.

Hai tay hần bắn ra ngọn Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả, khi sức mạnh hần tăng lên tầng đầu tiên của cảnh giới Hỗn Nguyên Lực thì tự nhiên sức mạnh băng tuyết nguyên tố sẽ có bước nhảy vọt. Nhìn ánh sáng thuần tịnh như băng tuyết vậy nhưng thật ra trong ngọn hoả diễm ở ngoại vi đã xuất hiện một đường kẻ đen rất nhỏ.

Hắc ám đại diện cho tử vong, huỷ diệt và tịch mịch. Màu trắng đại diện cho ánh sáng, sức sống và sự tươi mới. Hai mặt đối lập trong vũ trụ này cũng có thể lý giải là âm và dương của tự nhiên. Âm dương giao hoà sẽ sinh ra vạn vật. Vũ trụ có sinh mệnh linh vực cũng có tử vong linh vực, lần lượt là quang minh và hắc ám. Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả của Phó Thư Bảo xuất hiện một tia hắc quang chính là sự thể hiện của tu vi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Lực.

Nguyên tố hoả của Thánh An Na một nửa quang minh một nửa hắc ám, tu vi Hỗn Nguyên Lực của nàng càng cường hãn hơn. Nhưng cùng với việc tu vi được nâng lên, tia hắc quang bên trong băng tuyết nguyên tố hoả của Phó Thư Bảo cũng được mở rộng, trở thành nửa quang minh nửa hắc ám.

Thời gian giống như cát chảy qua ống phễu, chậm chậm vô thanh trôi đi.

Phó Thư Bảo tập trung toàn bộ tinh thần để luyện chế long thần chiến giáp nhất thời quên mất bản thân, căn bản không nhận thức được thời gian đang trôi đi. Với sự nỗ lực của hần, vật chất bên trong lò luyện được phân giải rồi tổ hợp, loại bỏ tạp chất, trở nên thuần tịnh hơn, cường đại hơn.

Lần luyện chế này đương nhiên cũng dùng tới Thái Cổ Tạo Giáp Thuật.

Thái Cổ Tạo Giáp Thuật chia hai cảnh giới luyện chiến giáp. Sơ cấp là dùng kim loại, thông qua luyện chế, dùng phù văn thượng lực tạo ra lực luyện khí chiến giáp cường hãn hơn loại bình thường rất nhiều. Cao cấp là vận dụng các loại vật liệu sinh vật để luyện chế ra sinh vật lực luyện khí chiến giáp.

Sinh vật lực luyện khí chiến giáp không dùng vật liệu kim loại mà dùng vật liệu sinh vật. Vật liệu này trải qua Thái Cổ Bí Thuật của Thái Cổ Tạo Giáp Thuật sẽ tạo ra loại chiến giáp có đặc trưng sinh mệnh, tự do tạo hình, có khả năng hấp thụ linh năng, tự động tịnh hoá, tự hồi phục vết thương, tự sửa chữa. Lực luyện khí chiến giáp như vậy có thể nói là thần kỳ, nhưng thông thường không thể luyện chế được loại sinh vật lực luyện khí chiến giáp cao cấp đó.

Trước tiên là vì tài liệu khó mà tìm được.

Sinh vật, lợn cũng là một loài sinh vật, một Luyện Chi Lực Sĩ không thể dùng da lợn để luyện chế sinh vật lực luyện khí chiến giáp. Còn linh thú bình thường, thậm chí là linh thú như Ngân Tư Tầm Mãng cũng không thể dùng da của nó để luyện chế sinh vật lực luyện khí chiến giáp. Yêu cầu của Thái Cổ Tạo Giáp Thuật đối với tài liệu dùng để luyện chế chiến giáp vô cùng biến thái. Đó là phải có da, xương, gân, máu của sinh vật cấp thần thú.

Thần thú, loại linh thú cấp bậc này còn cao cấp hơn linh thú, rất nhiều người cả đời tìm kiếm mà không thấy được một con chứ đừng nói đến việc lột da nó để luyện chế chiến giáp.

Khi lấy được Kim Lực Thần Giáp từ tay Tư Thẩn Lâm, Phó Thư Bảo cũng không mong sẽ luyện chế nó thành sinh vật lực luyện khí chiến giáp cao cấp. Nhưng bây giờ đã giết được ác long dưới đáy biển, hẳn vô tình đã có được tài liệu sinh vật có phẩm chất cao nhất.

Thần thú cũng có phân đẳng cấp, ví dụ Thái Vân Báo trong lãnh thổ Thanh Uyển Quốc chẳng qua chỉ là thần thú bình thường, so nó với ác long dưới biển sau thì không khác nào so một con lợn với một con mãnh hổ. Bên nào mạnh bên nào yếu, đến đứa trẻ ba tuổi cũng nhận ra được.

Ác long, loài rồng trong truyền thuyết, đó chính là minh chứng sống.

Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả đã bao bọc cả cái đỉnh lò đỏ rực, không hề có bất cứ sự rò rỉ nhiệt lượng nào, các loại vật chất bên trong đỉnh dần dần có sự biến hoá thần kỳ.

Đoạn long gân biến thành hàng trăm nghìn sợi nhỏ xuyên qua các mảnh long lân đã được loại bỏ tạp chất, được cường hoá bằng linh năng và linh tính. Việc luyện chế của Phó Thư Bảo thật ra cũng giống như người phụ nữ thành thạo may vá, cầm kim chỉ khâu từng mũi từng mũi nên một bộ y phục đẹp đẽ.

Đương nhiên bộ y phục người phụ nữ khâu nên không thể sánh được với sinh vật lực luyện khí chiến giáp, chiến giáp nó mang trong mình hình thức sinh mệnh đặc thù.

Bốn loại vật chất là long lân, long cốt, long gân và cả long huyết thay đổi kinh người, chúng từ những cá thể không liên quan gì đến nhau dần hoà vào làm một, dệt nên một bộ chiến giáp. Trong quá trình này mấy chục loại tài liệu cực phẩm đều tiêu hao hết sạch. Linh năng, linh tính của chúng đều trở thành một phần của Long Lân Chiến Giáp.

Uỳnh!

Một tiếng nổ trầm đục vang lên, chiếc đỉnh lò rung chuyển, trong chớp mắt, một tia hắc quang bắn ra từ bên trong lò, chiếu rọi hư không.

Phó Thư Bảo mở mắt nhìn hắc quang ngưng tụ trên bầu trời, một lúc lâu sau mới sực tỉnh, lầm bầm nói:

- Long Lân Chiến Giáp...thành công rồi sao?

Bốn chữ Long Lân Chiến Giáp vừa thốt ra, dường như chịu một sự triệu hoán nào đó, Long Lân Chiến Giáp bên trong đỉnh lập tức bay lên dừng lại ở trước mặt Phó Thư Bảo. Không giống như chiến giáp thông thường vừa xuất lò là có hình dạng nhất định, Long Lân Chiến Giáp không có hình dạng xác định mà giống như một mảnh vải chưa được gia công.

Sau một cuộc luyện chế vất vả, cuối cùng lại chỉ được một “mảnh vải” long lân vuông vắn, việc này có lẽ người khác không hiểu được, nhưng trong mắt Phó Thư Bảo lại là việc quá đổi bình thường.

Xuất hiện trạng thái này vì đây là yêu cầu của Thái Cổ Tạo Giáp Thuật đối với sinh vật lực luyện khí chiến giáp.

Đã là chiến giáp có tính chất sinh mệnh đặc thù, có thể thay đổi hình dáng tùy ý vậy thì trước tiên phải yêu cầu nó khi xuất lò phải ở trạng thái chưa bị “khâu vá” gì cả, cũng chính là một mảnh vải vuông vắn. Chỉ có như vậy Long Lân Chiến Giáp mới có thể tùy ý thay đổi theo ý muốn của Phó Thư Bảo.

Mọi thứ đã nắm rõ, đối mặt với Long Lân Chiến Giáp, Phó Thư Bảo đứng đây, nói:

- Long Lân Chiến Giáp, -lê!

Trong đầu tưởng tượng bộ -lê của thế giới kia, mệnh lệnh ý thức được truyền đi, Long Lân Chiến Giáp đột nhiên bay lên, nhanh chóng bọc lấy người hắn, sau một lúc, trên người hắn đã xuất hiện bộ -lê bảnh bao.

Mọi chi tiết nhỏ như cổ áo, ca-vát hay đôi giày da bóng lộn dưới chân cũng không bỏ qua, tất cả những gì cần thể hiện đều được thể hiện, thần kỳ đến mức khiến người ta không dám tưởng tượng nữa.

- Long Lân Chiến Giáp, pyjama!

Rắc rắc rắc, lại một loạt những chuyển động, hàng nghìn vạn mảnh long lân bắt đầu biến hoá, lại biến thành bộ pyjama trong tưởng tượng của hắn, rộng rãi thoải mái. Từng mảng long lân bóng loáng không hề khiến bộ quần áo kệt cộm mà ngược lại vô cùng phù hợp và thoải mái.

- Long Lân Chiến Giáp, chiến giáp tiêu chuẩn!

Long Lân Chiến Giáp rất nhanh lại biết thành chiến giáp mà Phó Thư Bảo muốn, uy phong lẫm liệt!

- Ha ha ha ha...có Long Lân Chiến Giáp sau này ăn mặc đỡ phiền phức bao nhiêu. Muốn mặc thể nào chỉ cần tưởng tượng là nó sẽ tự biến ra.

Phó Thư Bảo cười.

Còn lại không ít mảnh long lân, thứ này đương nhiên mang về để dỗ ba nữ nhân kia. Giờ nghỉ lại giường của họ càng ngày càng khó lên, phải thò ra chút bảo vật gì đó mới được.

Thật ra đây cũng là bệnh do hắn cưng chiều quá mà ra.

Nếu ban đầu cho Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã và Rất Có Tài ăn cháo với dưa muối, đột nhiên cho họ ăn thịt thì hai chân sẽ mở rộng với hắn. Nhưng hắn đã đặt họ ở vị trí quá cao, vừa ra đời đã là kim ngân tài bảo, linh tài bí kiếp, thậm chí là bảo vật hiếm có cái gì đó. Thói quen thành từ nhiên, hắn muốn họ giang rộng hai chân cũng phải đem bảo vật ra mà dỗ họ vui.

Kiểm kê một lượt các thứ trong Thủy Tinh Long Cung, Phó Thư Bảo rời khỏi sinh trừ vật không gian của Long Nữ. Khi vào hắn người không mảnh vải, nhưng khi ra thì trên người đã có bộ giáp vô cùng uy phong.

Hắn không mặc -lê, những thứ từ thế giới kia đã trở thành ký ức, thỉnh thoảng lấy ra hồi tưởng cũng không sao, nhưng nếu cứ cố mặc trên người, trở thành mục tiêu chú ý của mọi người, đó thật ra là hành động rất ngu xuẩn. Nhập gia phải tùy tục, Phó Thư Bảo đã hoàn toàn hoà mình vào thế giới này, Long Lân Chiến Giáp trên người hắn đã biến thành bộ chiến giáp bình thường.

Nhìn bề ngoài Long Lân Chiến Giáp của hắn chỉ là bộ chiến giáp thông thường có hoa văn hình vẩy màu đen, đó là Phó Thư Bảo cố tình tạo như vậy. Một khi cần chiến đấu thì nó có thể lập tức sẽ thích phóng toàn bộ thực lực, trở nên vô cùng cường hãn. Khi ấy, những mảnh long lân không rõ sẽ trở nên rõ ràng hơn.

Quan trọng nhất, cũng là điểm khiến Phó Thư Bảo hài lòng nhất không phải những điều này mà là, khi hắn hét lớn “Long Lân Chiến Giáp, giải giáp!” thì Long Lân Chiến Giáp lập tức sẽ rời khỏi thân thể và hắn lại trở thành trần truồng.

- Không biết khi ở trước mặt Hữu Nãi Ngư ta lên hạ lệnh cho Long Lân Chiến Giáp giải giáp, đứng trần như nhộng trước mặt thì nàng sẽ ngạc nhiên thể nào nhỉ?

Phó Thư Bảo không hề nghĩ đến việc làm thế nào để quen với tính năng chiến đấu của Long Lâm Chiến Giáp mà nghĩ tới tốc độ giải giáp trở thành trần như nhộng trước mặt mỹ nhân ngư...

Không có vô lại nhất, chỉ có vô lại hơn.

Chỉ vậy thôi.

630. Chương 554: Sự Chờ Đợi Của Cá Ngốc

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 554: Sự chờ đợi của cá ngốc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tất cả những món Hữu Nãi Ngư làm ra toàn là cá. Gần mười đĩa đặt trên một cái bàn dài thì có gần mười con cá trên đó. Chỗ cá này cũng chẳng có con nào được nướng chín, rán chín hay hấp chín cả, mà chỉ là bắt lấy, sơ chế qua rồi đặt lên đĩa.

Nhìn dáng vẻ cầu khẩn đầy thành kính của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo có cảm giác dở khóc dở cười.

- Mỹ nhân ngư này cả đời chỉ ăn cá, nếu ta lấy nàng thì vốn để nuôi rất ít, nuôi nữ nhân khác còn phải mặc vàng đeo bạc, sơn hào hải vị, còn nàng chỉ cần vài con cá là có thể đổi phở cả ngày, hơn nữa mỗi lần ăn còn phải cầu nguyện, đức tin cao quá đi mất...

Phó Thư Bảo trong đầu nghĩ mông lung.

Khi ăn cơm, Phó Thư Bảo chỉ ăn qua một con cá chép bé nhất. Khi ăn hắn dùng Băng Tuyết Nguyên Tố Hoả nướng con cá lên rồi ăn phần mềm nhất. Còn cách ăn của Hữu Nãi Ngư thì giống như trước đây, ăn cá sống rồi cầm xương và nội tạng trong tay cho chúng biến thành tro bụi tan biến trong dòng nước.

Sự thành khẩn khi ăn liệu có thể hiện khi trên giường không? Nếu có thì nghi thức của nàng sẽ là gì? Cảm giác thần thánh, thuần khiết thể hiện khi làm việc đó sẽ như thế nào nhỉ? Trong đầu Phó Thư Bảo lại đầy sự tưởng tượng.

Về phương diện này, nam nhân luôn có trí tưởng tượng bay cao bay xa. Khi nghĩ tới nó, khoé miệng hắn cũng lộ ra tiểu ý, vô cùng dâm dăng.

Vừa ăn hai người vừa nói chuyện về Long Lâm Chiến Giáp trên người Phó Thư Bảo. Ăn xong thì Hữu Nãi Ngư xin Phó Thư Bảo đưa nàng vào Thủy Tinh Long Cung tham quan, hắn cũng rất vui lòng đồng ý.

Hắn tháo chiếc nhẫn ra đặt lên bàn khởi động thông đạo rồi dẫn Hữu Nãi Ngư vào trong. Khi con người vào trong không gian giới chỉ thì có điểm bất tiện là phải tháo nhẫn ra, tách khỏi cơ thể rồi mới vào được.

Sự bất tiện này là quy luật vật lý không thể đi ngược lại của tự nhiên. Người đeo Sinh Chi Trữ Vật Không Gian Giới Chỉ mở thông đạo trên ngón tay, người đi vào rồi còn ngón tay thì sao? Vì thế khi đi vào bắt buộc phải bỏ ra. Nhưng muốn lấy đồ từ trong ra thì khá tiện, quá trình đó cũng giống như với những chiếc nhẫn để đồ khác.

Đứng trước mặt hồ xanh lam trong veo, Hữu Nãi Ngư không kìm được hoan hô, hoa chân múa tay rất vui sướng. Kim Ngư Cung của nàng tuy rất tú lệ nhưng so với Thủy Tinh Long Cung của Long Nữ thì vẫn còn kém xa.

- Ha ha, nhìn đi, cung điện này ấy mà, sau này ta sẽ dùng để lấy vợ, chỉ là không biết có ai thích môi trường thế này không.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta thích a, ở đây quá đẹp đi!

Hữu Nãi Ngư ngây thơ nói.

Phó Thư Bảo cười thầm:

- Con cá này dễ dụ...

Thế giới nội tâm của Hữu Nãi Ngư quá đơn giản, chẳng có chút khái niệm gì về cái gọi là lấy vợ. Nàng chưa bao giờ nghĩ sẽ trở thành vợ của Phó Thư Bảo, nàng chỉ cảm thấy Thủy Tinh Cung Điện này đẹp, mặt hồ kia đẹp, nàng rất thích môi trường này, vậy thôi.

Giao du với người như Phó Thư Bảo, phải là người thông minh nhanh trí, phải là người như Độc Âm Nhi bực mình lên là dám hạ độc người khác, mới không thiệt thòi. Chi Ni Nhã vẫn chưa đủ chứ đừng nói đến Hữu Nãi Ngư ngây thơ như tờ giấy trắng này.

Vào trong Thủy Tinh Long Cung, Hữu Nãi Ngư lại hoan hô lên, nàng đặc biệt thích cái bảo tọa của Long Nữ, ngồi đi ngồi lại mãi, dáng vẻ vô cùng thích thú.

Nhìn Hữu Nãi Ngư hân hoan như thế trong lòng Phó Thư Bảo lại thầm có ý đồ với nàng.

- Cô nam quả nữ, tách biệt với thế giới...Mình còn đợi gì nữa đây?

Hữu Nãi Ngư chẳng hề nhận ra tâm tư đen tối của Phó Thư Bảo, ngồi chán ở bảo tọa rồi nàng lại đi tới mọi góc ngách của cung điện thương thức từng nơi khiến nàng kinh thán. Cuối cùng nàng dừng lại ở góc Phó Thư Bảo để cái đỉnh, ngẩng ngẩn nhìn nó, nàng không hề nhận ra hắn đang lò dò đến gần nàng.

Phó Thư Bảo đứng sát lại, giữa hắn và Hữu Nãi Ngư chỉ còn khoảng cách một không thấy không một mi li mét. Cái ở giữa hai chân hắn đang đặt ở giữa khe mông nàng, cảm giác kỳ diệu từ nơi tiếp xúc lan tỏa khiến tim hắn nở hoa. Làm như vậy rất hạ lưu nhưng lại rất thực dụng. Hắn phải tạo khúc dạo đầu cho Hữu Nãi Ngư, dẫn dụ thân thể nàng tới phương diện này rồi mới đến trái tim nàng.

Với loại người như Phó Thư Bảo thì thân thể mới là thứ thực tế nhất, quan trọng nhất, tâm hồn cái gì gì đó xếp đằng sau.

- Ủm, Phó đại ca...

Tiếng nói nhỏ nhẹ của Hữu Nãi Ngư vang lên.

Tim Phó Thư Bảo khẽ run lên, cười thầm:

- Ha ha, nhanh thế đã có phản ứng rồi?

- Cái đỉnh này...sao lại đặt ở đây?

Hữu Nãi Ngư nói hết câu.

Phó Thư Bảo nhìn cái đỉnh, có chút ngạc nhiên nói:

- Sao? Mọi người biết nó à?

Hắn vốn định dẫn dụ cô thiếu nữ ngây thơ này nhưng không ngờ sự chú ý của hắn lại bị dẫn ra chỗ khác.

Trầm mặc một lúc Hữu Nãi Ngư mới nói:

- Nó là Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh của Luyện Vô Mệnh, vương tử Luyện Quốc.

- Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh? Sao lại có cái tên kỳ quái thế?

Phó Thư Bảo tách khỏi người Hữu Nãi Ngư tiến ra trước mặt nàng.

- Nói cho ta biết nàng biết những gì?

Hữu Nãi Ngư chỉ cái đỉnh nói:

- Nó là thứ tộc trưởng Thạch Ngư Tộc tặng vương tử Luyện Vô Mệnh. Ban đầu khi vẫn ở tay trưởng lão Thạch Ngư Tộc thì nó vẫn chưa phải lò luyện mà chỉ là cái đỉnh bình thường. Nhưng chất liệu của nó thì rất nhiều loại đỉnh không thể sánh bằng. Nó được làm từ Huyền Băng Thiết, một thứ kim loại vô cùng ôn định. Lửa dùng để luyện chế cũng là Tam Văn Chân Hỏa chỉ Ngư Nhân Tộc có, chứ không phải lửa bình thường hay Nguyên Tố Hỏa mà lực sĩ các huynh vẫn dùng. Nó là một loại bản lĩnh đặc thù mà ông trời ban cho Ngư Nhân Tộc bọn ta.

- Còn gì nữa?

Sự hiếu kỳ của Phó Thư Bảo đã hoàn toàn bị khơi dậy, còn suy tính vô sỉ kia cũng bị giảm mất một nửa.

- Huynh không biết sao? Cả thế gian này, tốt nhất là đỉnh dùng Huyền Băng Thiết rồi rèn bằng Tam Văn Chân Hỏa của bọn ta. Nhưng bọn ta không luyện chế được luyện khí đỉnh, chỉ tạo được phôi gốc, nhưng chỉ cần gia công một chút là được luyện khí đỉnh tốt nhất.

Chuyện ở thời đại Khởi Nguyên sao Phó Thư Bảo biết được tường tận?

- Cái đỉnh này Thạch Ngư tộc trưởng dùng Huyền Băng Thiết tốt nhất, dùng Tam Văn Chân Hỏa thành thực nhất để tạo ra phôi đỉnh tốt nhất. Nó là món lễ vật quý giá nhất tặng cho vương tử Luyện Vô Mệnh. Vương tử lại cải tạo nó trở thành như hiện nay. Nghe nói bước đầu tiên để cải tạo là truyền máu tươi vào, nuôi bằng sữa mẹ... Vì thế cuối cùng màu đen vốn có biến thành màu đỏ tươi thế này.

631. Chương 555: Âm Mưu Vô Dụng (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 555: Âm mưu vô dụng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Quá trình cải tạo đó thật quý dị, nhưng từ đó Phó Thư Bảo biết được một thứ sâu xa hơn. Máu tươi là thứ con người không thể thiếu, có đặc tính của tự thân mình. Truyền máu vào luyện định thì sẽ có được mối liên hệ huyết nhục với nó. Khi luyện chế khí vật, ý niệm của người luyện chế sẽ được truyền đạt nhanh nhất. Còn sữa mẹ là vạn vật chi linh, dùng nó sẽ nuôi dưỡng được nhiều đặc tính “thông minh”. Những đặc tính thông minh này sẽ thể hiện khi luyện chế khí vật.

Giờ nghĩ lại Phó Thư Bảo cũng có cảm giác bùng tỉnh. Đây là lần đầu tiên hắn dùng Thái Cổ Tạo Giáp Thuật để luyện chế sinh vật lực luyện khí chiến giáp nhưng cả quá trình lại rất thuận buồm xuôi gió, cũng được thành công lớn. Đương nhiên góp phần quan trọng là thực lực của hắn, nhưng công sức của Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh cũng không nhỏ. Không có nó có lẽ hắn vẫn thành công nhưng có thể chắc chắn tính năng của Long Lân Chiến Giáp sẽ không tốt như bây giờ.

Giống như một đầu bếp tuyệt thế, nấu ăn ở hai nhà bếp khác nhau. Một là nhà bếp của người dân bình thường, thiếu hết điều kiện này điều kiện nó. Một là nhà bếp của hoàng gia, có đủ mọi điều kiện cần thiết, hơn nữa lại là điều kiện tốt nhất. Vậy thì có thể tưởng tượng được cùng một bàn ăn đãi khách thì món ăn từ nhà bếp nào sẽ ngon hơn rồi?!

Chính là đạo lý này đây!

- Cái đỉnh này là lễ vật Thạch Ngư tộc trưởng đại diện cho Ngư Nhân Tộc chúc mừng vương tử Luyện Vô Mệnh được Khởi Nguyên Thụ lựa chọn. Đáng tiếc vương tử Luyện Vô Mệnh đã gặp bất trắc sau khi hoàn thành việc cải tạo nó... Cũng may giờ nó lại rơi vào tay Phó đại ca. Ta cảm thấy đây đúng là ý trời muốn huynh đi nốt con đường của vương tử.

Sau một lúc trầm mặc, Hữu Nãi Ngư cảm thán nói.

Phó Thư Bảo gật đầu:

- Vì hoà bình và sự phồn vinh của thế giới, dù ta có chết cũng không oán thán!

Thật ra, khẩu hiệu này có thể càng vĩ đại hơn một chút, ví dụ như: Vì hoà bình của vũ trụ hay gì gì đó. Dù sao thì trước mặt Hữu Nãi Ngư thuần khiết, ngây thơ này thì hẳn có thể tự do phát huy.

Đúng lúc đấy, Hữu Nãi Ngư tiến lại trước mặt Phó Thư Bảo đưa tay ôm lấy hắn.

Thân thể ấm áp, mùi hương phảng phất lẫn một chút mùi cá tan, mùi vị đó, tư thế đó, đúng là sự kích thích lớn lao, chớp mắt đã kéo Phó Thư Bảo trở lại với trạng thái lúc trước. Hắn vẫn luôn rất hiếu kỳ mùi cá tan nhàn nhạt trên người Hữu Nãi Ngư nhưng cũng không thể không thừa nhận nó càng kích thích dục vọng nguyên thủy của nam nhân.

- Hữu Nãi Ngư, nàng...làm gì thế?

Cả hai tay đã đặt lên hông người ta, Phó Thư Bảo vẫn giả vờ hỏi.

Ôm một chút Hữu Nãi Ngư lại buông Phó Thư Bảo ra, chậm rãi nâng tay phải lên, bật ngón giữa lên, thần tình kiên định nói:

- Phó đại ca, huynh là tốt nhất! Cố lên! Nhất định chúng ta sẽ lên được thuyền tiếp dẫn để hoàn thành con đường của vương tử Luyện Vô Mệnh.

Phó Thư Bảo:

- ...

Cái ôm vừa rồi chỉ là một lễ tiết của Nhân Ngư Tộc, rõ ràng là hắn hiểu nhầm rồi. Hắn cũng thấy cách dùng động tác tay của Hữu Nãi Ngư càng ngày càng thành thục.

- Giờ chúng ta rời khỏi đây trở về thành phố cảng đi. Ta đoán, gõ chuông thế giới là thuyền tiếp dẫn sẽ xuất hiện.

Hữu Nãi Ngư nói.

Phó Thư Bảo khựng một lúc rồi bật cười:

- Trở về? Đợi một lát đi.

Hữu Nãi Ngư ngạc nhiên:

- Lẽ nào huynh không vội? Thuyền tiếp dẫn xuất hiện chúng ta phải đợi ở cảng dưới lòng đất.

- Về rồi thì chúng ta không còn cơ hội nữa...

- Cái gì mà không còn cơ hội? Phó đại ca, lẽ nào huynh muốn làm việc gì quan trọng?

- Cái đó...thật ra, nó rất khó nói.

Phó Thư Bảo cúi đầu làm vẻ khó xử, nhưng khoé mắt lại quan sát sự thay đổi của thần sắc Hữu Nãi Ngư.

- Thật là, giữa chúng ta thì còn gì không thể nói nữa? Có gì khó nói huynh cứ nói đi ta nhất định sẽ giúp.

Hữu Nãi Ngư tỏ ra rất lo lắng.

Trong lòng Phó Thư Bảo cười lớn, hắn nghĩ bụng:

- Con cá ngọc này cuối cùng cũng cắn câu! Ta chính là muốn nàng giúp đỡ...yeah ha ha ha...

Mỹ nhân ngư, cá ngọc cứ đợi đấy, đợi một con sói xám lớn xông tới...

Bốn mắt nhìn nhau, một người bụng đầy âm mưu, một người lại đầy ngây thơ, hạ quyết tâm giúp giải quyết cái gọi là “điều khó nói”.

Hai người nhìn nhau như vậy khiến không khí trong Thuỷ Tinh Long Cung trở nên phức tạp, cũng có chút ướn ắt.

Kiểu nhìn này giống như một con sói độc ác nhìn một cừu non ngây thơ vậy, cảm giác thế nào không cần nói cũng hiểu.

- Phó đại ca, rốt cuộc là việc gì?

Hữu Nãi Ngư bị ánh mắt cháy bỏng của Phó Thư Bảo nhìn cho thiếu tự nhiên.

- Được rồi, để ta cho nàng biết....

Phó Thư Bảo thở dài, làm ra vẻ tuyệt vọng.

- Thật ra, ta vẫn chưa nói cho nàng điều này sợ nàng lo lắng...Thật ra, khi quyết đấu với ác long ta đã bị trúng Hoả Long Lạc Độc của ả. Ả nói không quá ba ngày ta sẽ chết...Việc này sao ta có thể đợi đến khi thuyền tiếp dẫn xuất hiện đây? Có lẽ nó còn chưa xuất hiện thì ta đã chết rồi.

- Cái gì? Phó đại ca...sắp chết ư?!

Hữu Nãi Ngư há hốc miệng.

Cái tên độc tố phức tạp, từ ngữ lựa chọn kỹ lưỡng, cộng với nét mặt đầy biểu cảm, con cá ngọc mỹ nhân ngư này sao có thể ngờ được đó là lời nói dối chứ?

Trúng một loại độc tố nào đó, gặp nguy hiểm nào đó, rồi dùng thân thể giải độc, chuyện này chỉ xuất hiện trong những cuốn tiểu thuyết nhảm nhí. Tình tiết cũ rích này mà lôi ra ở thế giới cũ thì Phó Thư Bảo không lừa nổi đứa trẻ tám tuổi, nhưng ở thế giới này thì có thể gạt mỹ nhân ngư thuần khiết mà cao quý này rồi.

Mỹ nhân ngư trúng kế thật rồi.

- Mau nói cho ta biết, loại Hoả Long Lạc Độc đó làm thế nào mới trừ bỏ được?

Thấy Phó Thư Bảo trầm mặc không nói, vẻ mặt nặng nề, Hữu Nãi Ngư lo lắng.

Phó Thư Bảo không chỉ là người đánh thức nàng khỏi giấc ngủ năm xưa, còn là ân nhân cứu mạng nàng từ tay ác long, lại còn là người được Khởi Nguyên Thụ lựa chọn, người nàng phải thực hiện sứ mệnh đón lên thuyền. Cộng rất nhiều nguyên nhân lại, nàng không thể không lo lắng cho an nguy của Phó Thư Bảo.

Quan tâm tắc loạn, có những việc càng lo lắng, càng muốn giải quyết thì kết quả lại càng ngược lại với những gì mình tưởng tượng.

- Con ác long đó nói, chỉ có công chúa mỹ nhân ngư nàng mới giải được Hoả Long Lạc Độc của ả...

- Chỉ có ta?

Hữu Nãi Ngư hơi hé miệng, nàng không hiểu chuyện này tại sao lại liên quan đến nàng. Trong tất cả những năng lực đặc dị mà nàng biết thì không có cái nào là chuyên nhằm vào Hoả Long Lạc Độc gì đó của ác long.

- Đúng vậy, chúng ta phải hợp lại thành một thì Hoả Long Lạc Độc tự động sẽ được giải trừ.

Phó Thư Bảo ngẩng lên, vô cùng nghiêm túc nhìn mỹ nhân ngư đã rơi hoàn toàn vào bẫy. Hắn đang cố gắng nhịn lắm mới không phì cười. Nếu cười là sẽ lộ hết.

- Hợp thế? Thế thì có gì mà khó nói?

Phó Thư Bảo cười.

- Ta còn tưởng việc gì khó, chỉ vậy thôi thì chúng ta hợp thể đi.

Nhìn vẻ mặt ngây thơ, đáng vẻ nghiêm túc, thoải mái của Hữu Nãi Ngư, tim Phó Thư Bảo bỗng thót một cái. Hắn cảm thấy mình đã phức tạp hoá vấn đề quá, Hữu Nãi Ngư người ta căn bản không bận tâm những việc này. Nhìn xem, hắn nói lòng vòng mãi mà người ta chẳng có chút phản ứng quá khích nào, vô cùng sáng khoái đã đáp ứng rồi. Biết thế thì nói thẳng lời thừa thãi thế làm gì?

- Mà...hợp thể thế nào? Cái đó...ta vẫn không hiểu lắm.

Phó Thư Bảo:

- ...

632. Chương 555: Âm Mưu Vô Dụng (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 555: Âm mưu vô dụng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black truyện copy từ

Biên: Black

Chẳng trách mà đồng ý nhanh thế, thì ra là căn bản không hiểu chuyện gì.

- Cũng được, để ca ca dậy nàng....

Phó Thư Bảo cười nham nhở, rồi giải thích.

Nghe một đồng lời hàm hồ của Phó Thư Bảo, Hữu Nãi Ngư nhíu mày, thận trọng hỏi:

- Phó đại ca, thật sự phải làm vậy sao?

Phó Thư Bảo nhún vai, thờ dãi:

- Ta biết, chuyện này với nàng là rất khó...Thôi vậy, cứ để ta trúng độc chết đi, nàng không phải tự trách mình.

- Không phải...ta sợ không làm được. Ta không có gì khó khăn cả. Huynh, huynh...tới đi...

Theo như cách giải thích của Phó Thư Bảo, Hữu Nãi Ngư dứt khoát nằm xuống mặt đất thủy tinh lạnh lẽo.

Thủy tinh đen, làn da trắng, sự đối lập rõ ràng này khiến đen càng đen mà trắng lại càng trắng, càng trở nên óng ánh mềm mại.

Nhìn Hữu Nãi Ngư nằm dưới đất với tư thế không hề nho nhã, dáng vẻ chờ đợi đầy nghiêm túc, Phó Thư Bảo không kìm được nuốt mấy ngụm nước bọt. Hắn cẩn thận quỳ xuống, đưa tay định cởi y phục của Hữu Nãi Ngư, tay hắn run rẩy cõi mãi không được thất lạng.

- Sao phải phiền phức vậy? Muốn cởi y phục rất đơn giản.

Vừa nói hai tay Hữu Nãi Ngư kéo kéo y phục mấy cái, chỉ thấy bộ y phục nhu động, giống như con sóng đang cuộn lên, chớp mắt đã tụ lại một nơi, ngưng kết thành một viên tròn to cỡ quả trứng. Nàng ấn nó vào lòng bàn tay, viên y phục đó ấy biến mất.

Cá không có quần áo là cá trần truồng.

Đôi gò kiêu ngạo nhô cao, hai cái nụ hoa màu phấn hồng, cái eo thon nhỏ vừa một vòng ôm, vùng đất trắng trẻo không tì vết, cặp chân thon dài mà trắng nõn, vô cùng hoàn mỹ.

Cảnh tượng này có thể giết người, không thấy binh đao gì nhưng đã khiến máu mũi người ta tuôn trào.

Nhưng đó không phải điều chí mạng nhất, chí mạng nhất là ở trạng thái này Hữu Nãi Ngư vẫn giữ được sự ngây thơ vô tội riêng có của mình. Nàng chậm rãi mở hai chân ra, đối diện với Phó Thư Bảo, nghiêm túc hỏi:

- Phó đại ca, tư thế này à?

- Trời ơi, lão tử không chịu nổi nữa rồi...

Phó Thư Bảo thầm hét lên trong đầu, vừa gật vừa khê hô:

- Long Lâm Chiến Giáp, giải giáp!

Roạt! Bộ chén giáp theo kiểu cổ ngay lập tức rời khỏi cơ thể hắn trở về trạng thái nguyên thủy.

Năng lực thần kỳ và vĩ đại của Long Lâm Chiến Giáp đã được thể hiện một cách hoàn hảo.

Phó Thư Bảo giống như ác lang xông tới...

Nhưng một việc không thể ngờ đã xảy ra, bận rộn nửa ngày trời, Phó Thư Bảo quệt mồ hôi, hắn không thể vào nổi.

- Tại sao chứ?

Phó Thư Bảo nuốt nước bọt, cổ họng khô rang vẫn như có lửa thiêu đốt, chưa được giải quyết vấn đề tưới tắm cho ẩm ướt.

- Huynh muốn nói đến cái gì?

Hữu Nãi Ngư lo lắng hỏi.

- Cái đó...không vào được...

- Tại sao lại phải vào?

- Vì...

- Cái đó à, Phó đại ca chưa hiểu. Thiếu nữ Ngư Nhân Tộc bọn ta cả đời chỉ có một lần. Ta là lãnh tụ tinh thần của họ thì có thêm phong ấn trình trắng bảo vệ, đương nhiên không thể vào rồi.

Phó Thư Bảo:

- ??

Vừa ngẩn ngơ Phó Thư Bảo vừa xuất động Hồn Nguyên Lực tìm cái phong ấn kia. Trán ướt đầm mồ hôi nhưng chẳng được việc gì. Hắn chán nản nhìn Hữu Nãi Ngư, nét mặt như muốn khóc:

- Hữu Nãi Ngư, rốt cuộc là thế nào? Cái phong ấn chết tiệt đó ở đâu?

- Huynh không cảm ứng được đâu, cũng không thể phá giải được. Cần ít nhất một nghìn tộc nhân khởi động sức mạnh tinh thần để giải trừ. Nếu không phong ấn này sẽ theo ta cả đời.

- Một nghìn tộc nhân khởi động sức mạnh tinh thần mới giải trừ được?

- Đúng vậy, căn cứ truyền thuyết, mỹ nhân ngư các đời muốn gả cho người khác đều phải trải qua nghi thức này, phu quân của người ấy cũng phải được tộc nhân chấp nhận, là người vĩ đại đem lại hạnh phúc cho Ngư Nhân Tộc...

- Mẹ kiếp....

Mất tối sầm lại, Phó Thư Bảo ngã vật lên người Hữu Nãi Ngư.

- Phó đại ca, xong chưa?

- Cái gì xong?

- Việc hợp hợp gì đó huynh vừa nói?

- Xong rồi!

Phó Thư Bảo bực bội nói.

- Thế thì tốt quá, vậy Hoả Long Lạc Độc được giải trừ chưa?

- Đừng nói nhiều thế được không? Giải trừ rồi!

- Hi hi...đừng giận, giải trừ được là tốt rồi! Vậy chúng ta về thành phố cảng đi.

Hữu Nãi Ngư cười, vẫn dáng vẻ ngây thơ đó.

Nhìn vẻ mặt tươi cười của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo đột nhiên có thôi thúc kỳ lạ là muốn cắn nàng mấy cái.

Cái bấy mất công sức bày ra cuối cùng lại có kết quả thế này, tâm trạng Phó Thư Bảo còn bi tráng hơn cả Huyền Thiết Sơn sơn mạch, cây cỏ không mọc cái gì gì đó. Sự bức bối của hắn còn mãnh liệt hơn cả nước Vô Hận Hải.

Là lãnh tụ tinh thần của Ngư Nhân Tộc, công chúa mỹ nhân ngư của Ngư Nhân Tộc từ khi sinh ra đã mang thứ phong ấn này. Muốn giải trừ cần có sức mạnh tinh thần của một nghìn tộc nhân. Cũng chính là phải được sự công nhận của Ngư Nhân Tộc mới được. Điều khiến Phó Thư Bảo chán nản đó là, không phải hắn không có tự tin được Ngư Nhân Tộc chấp nhận, mà là nhìn cả lãnh địa Ngư Nhân Tộc, cả Kim Ngư Thành tình hình hiện nay là không tìm thấy bóng của một ngư nhân.

Không có người thì chấp nhận cái khỉ gì?

Dù là idol cấp quốc tế, không có khán giả thì biểu diễn cho ai xem?

Đó chính là nút thắt không thể mở của Phó Thư Bảo.

Nhưng sự việc đen đủi lần này vẫn chưa kết thúc. Tuy không thể ăn được mỹ nhân ngư một cách thật sự nhưng Phó Thư Bảo cũng gỡ các trò khác với Hữu Nãi Ngư. Hữu Nãi Ngư vừa tò mò tiếp nhận những hành động đó vừa hỏi này hỏi nọ. Dáng vẻ ngây thơ chẳng hiểu gì của nàng đúng là thứ thuốc kích thích siêu hạng kích thích nam nhân phát cuồng.

Sau một lúc hành động, Phó Thư Bảo không cam tâm đưa Hữu Nãi Ngư rời khỏi Thủy Tinh Long Cung. Hắn biết cơ hội quý giá này đã mất, hắn muốn có được Hữu Nãi Ngư thì bắt buộc phải tìm được tộc nhân của nàng và được họ chấp nhận mới được. Việc này rất xa vời, không biết bao giờ mới xong.

Trở về Kim Ngư Cung, thu dọn đơn giản một chút, Phó Thư Bảo và Hữu Nãi Ngư men theo thông đạo khi đến bờ đi.

Cuộc thám hiểm Vô Hận Hải đã kết thúc, Phó Thư Bảo mất đi một số thứ nhưng lại có được một đồng thứ quý giá hơn.

Khi đến hắn chỉ là một Luyện Chi Lực Sĩ với Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Chi Lực gần cảnh giới tầng thứ ba, nhưng giờ hắn đã là lực sĩ Thần Cấp, chỉ kém Thần mà thôi!

Khi ở đối diện với Thánh An Na ở Vô Hận Hải, hắn chỉ có một lựa chọn đó là khuất phục, nhưng giờ hắn đã có khả năng chiến đấu chính diện rồi!

Thuyền tiếp dẫn sắp xuất hiện, cơn giông tố mạnh nhất cũng sắp diễn ra.

633. Chương 556: Rắc Rối Của Nữ Nhân

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 556: Rắc rối của nữ nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Cái gì? Sao có thể? Sao tu vi của huynh lại đạt tới cảnh giới này được?!

Trong Luyện Ngục Thần Tước Thần Miếu, Độc Âm Nhi gầm lên.

Trong ba nữ nhân, kích thích mà nàng nhận được là lớn nhất, khi quen biết Phó Thư Bảo, tu vi nàng vượt xa hẳn. Ở Mai Bảo Lâm cũng vẫn luôn là nàng đuổi đánh Phó Thư Bảo. Sau này Phó Thư Bảo vẫn đuổi theo, cuối cùng đã bỏ xa nàng ở phía sau. Điều đó dường như vẫn nhin được, nhưng giờ hẳn ta lại tu luyện đến mức Thần Cấp trong truyền thuyết, nắm bắt được Hỗn Nguyên Lực mà trước đây không hề biết đến.

Còn nàng, đã dùng rất nhiều bảo bối, lại lấy được rất nhiều bí kíp tu luyện từ Đan Thư Thần Thú, tốc độ tu luyện tăng vọt, hơn người khác không biết bao nhiêu lần, nhưng cũng mới chỉ đến cảnh giới tầng thứ ba hậu kỳ của Luyện Chi Vĩnh Hằng Chi Lực. Vốn nàng tưởng lần này đã đuổi kịp Phó Thư Bảo tìm lại được lòng tự tôn và thể diện, nhưng hẳn ta ra ngoài một chuyến, trở về đã trở thành Thần Cấp rồi!

Với Hồ Nguyệt Thiên và Chi Ni Nhã thì kích thích của việc tu vi Phó Thư Bảo tăng vọt không phải lớn nhất. Kích thích lớn nhất đó chính là sự thay đổi trên thân thể hẳn. Họ có thể nhìn thấy rõ, ràng, cảm nhận rõ ràng dường như hẳn đã biến thành người khác. Từ trong ra ngoài, tinh khí thần của hẳn cho người ta cảm giác phiêu miểu, hư vô nhưng lại vô cùng kỳ ảo. Làn da của hẳn như trở nên trắng nõn một cách biến thái nhưng lại gây nên cảm giác đầy mạnh mẽ mang tính hủy diệt.

Thấy một Phó Thư Bảo như vậy, ba nữ nhân thật ra đều có cảm giác và sự thôi thúc giống nhau, đó chính là xông tới cắn hẳn mấy phát.

Thấy ba nữ nhân nhìn mình với ánh mắt kỳ quái, Phó Thư Bảo cười:

- Làm gì thế, sao lại dùng ánh mắt kỳ quái đó nhìn ta? Cho dù tu vi của ta có đạt đến Thần Cấp, nắm giữ Hỗn Nguyên Lực, cơ thể lại có chút thay đổi, nhưng không đến mức đó chứ?

Độc Âm Nhi bực bội nói:

- Huynh đi là đi mấy ngày, khi đi lại không chào một câu. Ta và Chi Ni Nhã quyết định rồi, bỏ huynh trong mười ngày.

Chi Ni Nhã vội gật đầu:

- Đúng vậy, bọn muội...thương lượng rồi, sẽ bỏ huynh trong mười ngày!

Hồ Nguyệt Thiên ở bên cạnh vui mừng trước sự đau khổ của người khác, nghĩ bụng:

- Mười ngày không để tâm đến hẳn thì mười ngày hẳn sẽ bồi bản cô nương. Đúng là hai nữ nhân ngốc như heo.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo cười lớn.

Độc Âm Nhi lại càng tức:

- Huynh điên gì thế? Bọn ta không quan tâm huynh mà huynh vui thế sao?

Chỉ thấy ngón tay Phó Thư Bảo liên động, cái không gian giới chỉ trên ngón tay phát bạch quang, rồi keng keng leng leng rơi ra một đồng thứ.

Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã trở mắt nhìn.

Trước mắt họ là đủ các thể loại thiên nhiên bảo vật thạch, kim cương, châu báu xếp một lớp dày dưới đất. Ngoài ra còn có một số loài tài liệu cực phẩm chưa từng thấy, giá trị của chúng không thể đo đếm được bằng tiền.

Chi Ni Nhã và Độc Âm Nhi có lẽ có sự miễn dịch nhất định với tiền bạc châu báu, nhưng với những thứ tài liệu chưa từng thấy kia thì họ không thể không động lòng.

- Giờ còn bỏ ta mười ngày nữa không?

Phó Thư Bảo cười hỏi. truyện copy từ

Khoé miệng Độc Âm Nhi khê giật, lộ ra nụ cười:

- Huynh, sau này không cho phép tự ý hành động. Huynh biết là bọn ta lo lắng cho huynh thể nào mà... Những thứ này, ta nhận.

- Ha ha ha...

Không nữ nhân nào lại không thích những thứ long lanh lóng lánh, cũng chẳng có lực sĩ nào lại không thích tài liệu cực phẩm vô giá. Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã vừa là nữ nhân vừa là lực sĩ, sức hấp dẫn đôi như vậy đương nhiên sẽ đầu hàng gấp đôi rồi.

Sắc mặt Hồ Nguyệt Thiên trở nên khó coi, hai nữ nhân đó được một đồng lợi ích, còn tiểu tam như nàng thì chẳng có chút nào, sao có thể như vậy chứ? Đúng lúc đấy, bên tai nàng đột nhiên vang lên tiếng của Phó Thư Bảo như khi ở trên giường, hân ghé sát tai nàng thấp giọng nói:

- Nguyệt Thiên, tối nay ta đến tìm nàng, ta đã giữ cho nàng một món quà lớn, kim cương bảo thạch, tài liệu cực phẩm gì đó, nàng muốn có bao nhiêu có bấy nhiêu.

- Huynh ấy...

Khoé miệng Hồ Nguyệt Thiên nhướn lên.

Giải quyết vấn đề nữ nhân đơn giản vậy thôi.

Mất nhìn Phó Thư Bảo ôm Độc Âm Nhi và Độc Âm Nhi đi về lều, Hồ Nguyệt Thiên có thể tưởng tượng được sẽ có chuyện gì xảy ra. Mà đến tối việc đó lại xảy ra giữa nàng và Phó Thư Bảo. Nghĩ đến đây tim nàng có chút căng thẳng, hô hấp cũng gấp gấp hơn.

Thật ra, dù là nữ nhân nào đối diện với Phó Thư Bảo hiện nay đều không thể kìm được kích động muốn lao tới cắn hắn. Đó không phải vì hắn quá anh tuấn, cũng không phải hắn có nhân cách vĩ đại, càng không phải hắn có năng lực, có nhiều tiền, mà đó là vì Huyền Thiết Sơn Linh Mạch.

Huyền Thiết Sơn Linh Mạch, trải qua hàng tỷ năm mới hình thành, là thần linh của tự nhiên. Giờ nó và Phó Thư Bảo dung hoà làm một, trở thành huyết quản của hắn, dung nhập vào huyết nhục, xương cốt và từng tế bào của hắn. Thứ linh tinh tự nhiên được thể hiện từ cơ thể hắn mang sức hấp dẫn rất lớn. Sức hấp dẫn đó không chỉ dẫn dụ “sự thèm ăn” mà còn một số sâu xa hơn.

Nhưng cho đến bây giờ Huyền Thiết Sơn Linh Mạch chỉ phát huy một phần linh năng và tác dụng, Phó Thư Bảo cũng chưa hoàn toàn luyện hoá nó. Một khi luyện hoá hết, thành tựu của hắn sẽ cường đại một cách biến thái, nhưng cần thời gian.

- Cái gì? Huynh muốn ta và Chi Ni Nhã phục vụ huynh? Cái đó...

- Có gì mà ngại, lão phu lão thê cả mà...

- Phì, ai là lão phu lão thê? Ta không làm!

- Ta cũng không...chấp nhận đi, làm khó quá.

Chi Ni Nhã nói.

- Đúng thật là. Nàng xem, đây là Liệt Độc Quả vạn năm mới có, Âm Nhi muội tử, loại tài liệu độc hệ này có thể nâng cao khả năng luyện và dùng độc của nàng. Hì hì, có muốn không?

- Huynh lại giấu món bảo bối tốt nhất đi, muốn ép ta à? Vô sỉ?

- Ha ha, đừng nói vậy. Thôi, ta cất đi vậy...

- Đương nhiên là muốn, bí ối!

- Thế nàng...

- Lợi cho huynh rồi!

- Ha ha, còn cái này nữa. Chi Ni Nhã, đây là Huyền Hương Quả vạn năm mới có. Ăn nó hương vị trên người nàng sẽ càng tự nhiên, càng nồng nàn. Đi trong vườn hoa đảm bảo ong bướm đều vây quanh nàng. Bảo vật này có tìm trong vương thất Thánh Đoá Lan cũng không có đâu...Có muốn không?

- Nếu ta nhận...thì phải đáp ý việc kia sao?

Chi Ni Nhã rõ ràng đã động lòng, nam nhân này quá hiểu mọi thứ trên người họ, cũng nắm được nhược điểm lớn nhất của họ.

- Nói thừa, đương nhiên là thế rồi.

- Được rồi...huynh thật bỉ ổi...

- Ha ha.....

634. Chương 557: Thu Phục Sát Thủ Chi Vương

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 557: Thu phục sát thủ chi vương

Việc này xảy ra rất tự nhiên, nhưng cũng rất hoang đường. Hai nữ nhân bị sự mê hoặc từ những món bảo vật không thể kháng cự ràng buộc, mất đi khả năng chống cự, chịu đựng vô số hành vi hoang đường của một nam nhân. Quá trình này cũng là một quá trình sung sướng. Từ cổ họng họ phát ra những âm thanh khen thưởng, tiếng rên rỉ xen lẫn.

Sự việc này lại xảy ra một lần nữa với Hồ Nguyệt Thiên vào ban đêm. So với Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã, rõ ràng Hồ Nguyệt Thiên có khả năng chiến đấu mạnh mẽ hơn, sự triển miên liều mạng cũng khiến Phó Thư Bảo thể nghiệm được khoái lạc tột đỉnh, chìm đắm trong cơ thể và tình yêu của nàng.

Trong cuộc đời có ba giai nhân như vậy ở bên, còn gì phải đáng tiếc đây?

Sáng hôm sau, Phó Thư Bảo triệu tập chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn lại, lấy ra một hòm châu báu trong Thuỷ Tinh Long Cung ra phân phát. Chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn theo hấn đến đây lúc nào cũng có nguy cơ đe dọa đến tính mạng, đương nhiên hấn phải khao quân một trận.

Bình thường Phó Thư Bảo thưởng quân cũng khá hậu, lần này lại càng có thêm những món trân bảo quý giá hiếm có, cảnh tượng đương nhiên rất náo nhiệt. Vì đông người nên không thể phân chia đều hết các loại bảo thạch, kim cương, Phó Thư Bảo cho Luyện Chi Lực Sĩ cắt nhỏ châu báu, kim cương và miếng vàng lớn rồi chia đều.

Chỗ gia tài này với các chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn mà nói thì chỉ cần còn sống thì nửa đời còn lại không cần phải lo việc cơm ăn áo mặc nữa rồi. Như vậy họ càng kính sợ Phó Thư Bảo hơn, sĩ khí cũng tăng mạnh chưa từng có.

Nhìn các chiến sĩ hân hoan tâm trạng Phó Thư Bảo cũng rất tốt. Hấn gọi Hồ Giang Phong tới, nhỏ giọng nói:

- Người ra ngoài lan truyền chuyện này một cách bí mật cho ta. Nhớ không được để người khác nghi ngờ thân phận của người.

Hồ Giang Phong thấy lạ:

- Thiếu gia, lan truyền việc chúng ta phát thưởng sao? Tại sao phải làm vậy?

Phó Thư Bảo cười:

- Tình huống hiện nay là, Thánh An Na nắm trong tay trăm vạn đại quân, trăm vạn người này phải ăn cơm, phải nhận thưởng, có lẽ năng ta cố gắng được một thời gian, nhưng không thể kéo dài được lâu, đặc biệt là vấn đề lương thực. Ta đoán Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước tuy có đem theo mấy thứ như Luyện Chi Trữ Vật Giới, nhưng lương thực dự trữ vẫn có hạn. Mà ở thế giới mới nổi, việc khai khẩn, sinh trưởng lương thực cần thời gian, chưa đến thời điểm thu hoạch, trăm vạn đại quân của chúng e là đã hết lương thực lâu rồi.

Trăm vạn đại quân cộng với chiến mã và linh thú tọa kỵ, lượng lương thực phải ăn mỗi ngày phải mất cả trăm cái xe ngựa. Mức độ tiêu hao đó, dù có giới chỉ cất đồ cũng chẳng ăn thua. Trăm vạn quân nhìn có vẻ hùng tráng nhưng thật ra có thể tan vỡ bất cứ lúc nào. Không cần chiến đấu, vấn đề lương thực có thể kích bại họ. Hơn nữa vào lúc này, tung tin về Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn được phát thưởng hậu hình chắc chắn sẽ như cú huých khiến sự sụp đổ của chúng thêm nhanh hơn.

Nghe Phó Thư Bảo nói vậy, Hồ Giang Phong lập tức cười:

- Thuộc hạ biết nên làm thế nào rồi. Thiếu gia đúng là có cao chiêu!

- Đi đi. Có cơ hội thì tiếp xúc với Phương Tín bảo hắn tạo một con đường liên hệ thuận tiện một chút, ta muốn nắm được tin tình báo bên Thánh An Na bất cứ lúc nào.

- Đã biết, thiếu gia!

Hồ Giang Phong lui ra.

Chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa Chiến Sĩ vẫn đang phấn khích, nhảy những điệu múa độc đáo của Tư Ba Quốc. Cảnh tượng vô cùng náo nhiệt. Lúc này Phó Thư Bảo rời khỏi đó một mình đến cảnh dưới lòng đất.

Tiếng nước ào ào chảy chưa từng ngừng nghỉ.

Phó Thư Bảo nhìn về phía xa, nghĩ bụng:

- Thuyền tiếp dẫn lúc nào xuất hiện đây?

Thông tin chiếc chuồng thế giới đã kêu vẫn bị hắn giấu nhem không cho Thánh An Na biết. Nhưng trước khi thuyền tiếp dẫn xuất hiện thì hắn phải giải quyết phiền phức rất lớn là Thánh An Na.

Biện pháp giải quyết tốt nhất đương nhiên là giết người diệt khẩu. Nhưng sau lưng Thánh An Na còn có Tứ đại thiên không kỵ sĩ, còn cả trăm vạn đại quân, muốn giải quyết phiền phức này đúng là còn khó hơn lên trời.

- Ra đi! Đừng có ần ần nấp nấp nữa. Bộ dạng người rất nực cười đấy biết không?

Hắn đột nhiên quay lại nhìn về khu phế tích bên cạnh, nói lớn.

Phó Thư Bảo chú ý tới một căn phòng bằng đá đồ nát ở bên trái. Những tảng đá lớn nhỏ chồng thành đồng hình thành một nơi ẩn nấp rất tốt. Nếu là thổ hệ lực sĩ hoặc nắm giữ sức mạnh Thổ Nguyên Tố ẩn nấp ở đó, ẩn đi khí cơ của bản thân thì không những mắt thường khó lòng nhìn thấy mà ngay dùng lực trường để thăm dò cũng khó phát hiện mục tiêu.

Nếu là mấy ngày trước, khi tu vi chưa nâng lên cảnh giới tầng thứ nhất của Hỗn Nguyên Lực thì Phó Thư Bảo cũng không thể nhanh chóng phát hiện được có người ẩn mình trong đồng đá kia. Vì người này không phải cường hãn bình thường, tu vi của hắn là Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Chi Lực đỉnh phong!

Mấy ngày trước, tu vi của Phó Thư Bảo chỉ là Luyện Chi Lực Sĩ chưa với tới được cảnh giới thứ ba của Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Chi Lực đương nhiên không thể phát hiện được Luyện Chi Lực Sĩ mạnh hơn ẩn tàng. Nhưng bây giờ hắn đã là lực sĩ chỉ đứng sau Thần Cấp rồi!

Giờ hắn đã không như trước nữa, hắn có sức mạnh với cảnh giới cao hơn, có thực lực mạnh hơn rồi!

Ánh mắt khoá chặt lấy vị trí ấy, đúng lúc hắn nói thì một đạo hắc ảnh bay ra.

Phó Thư Bảo cũng không nhìn, tung ngay một quyền ra. Hoả quang loé lên, một con Kỳ Lân quyền thú rực cháy gầm thét xông tới. Trong nháy mắt, không khí bị thiêu rụi những đợt sóng nóng bỏng trào lên với uy thế kinh người!

Tu vi đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Lực, quyền thú của Phó Thư Bảo cũng được tiến hoá, trở nên thành thực hơn, cường đại hơn.

Rầm!

Tiếng va chạm trầm đục vang lên trên hư không, nhân ảnh đột nhiên bắn ra rồi đánh lén lập tức bị đánh bật bay ra sau. Thân thể hắn lao đảo trên hư không vài cái, liên tiếp triệt tiêu mấy lần quyền thú thì mới hết. Khi hạ xuống đất thì loạng choạng, lùi ba bước liên tiếp. Thần sắc hắn vừa kinh ngạc vừa khó hiểu.

Hắn lấy lại được thăng bằng, nhìn về phía trước. Kẻ đánh lén này không phải ai khác mà chính là Trư Hoàng. Sát thủ chỉ vương đến từ Tử Đảo Mật Nhân Xã. Lúc này gương mặt hắn đầy kinh hãi, ánh mắt khoá chặt trên người Phó Thư Bảo, mãi lúc lâu không nói được lời nào. Thực tế, vì lần đánh lén này, để đạt được hiệu quả ẩn mình tốt nhất hắn đã không mang theo cả linh thú tọa kỵ, linh thú chỉ trư Vương Cấp. Thu hạ sát thủ cũng không đem theo ai. Hắn tự tin sẽ một chiêu kích sát được Phó Thư Bảo. Nhưng sau khi ra tay hắn mới nhận ra, Phó Thư Bảo hiện nay đã mạnh hơn cả hắn!

Nếu mạnh hơn một chút ít thì cũng chẳng sao, có thể chấp nhận được. Nhưng quan trọng là không biết tại sao hắn ta lại mạnh đến mức khiến Trư Hoàng có cảm giác không thể thắng được, không thể vượt qua! Dựa vào cảm giác này Trư Hoàng có thể đoán ra ngay, tu vi của Phó Thư Bảo hiện nay đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Lực.

- Ha ha ha...

Đột nhiên Trư Hoàng ngửa lên cười lớn.

- Cười đi, cười đủ thì nói một câu, rồi chúng ta tính toán xem nên giải quyết nợ nần thế nào đây.

Trước đây khi đối diện với Trư Hoàng, Phó Thư Bảo vẫn phải dựa vào sự bảo vệ của Tiểu Thanh. Khi không có Tiểu Thanh thì hắn chỉ có thể bỏ chạy, nhưng giờ hắn đã có thực lực khiến sát thủ chỉ vương như Trư Hoàng nằm dưới chân mình!

Thực lực quyết định tất cả! Năm đám chính là đạo lý!

- Biết tại sao ta cười không?

Trư Hoàng không cười nữa mà hỏi đầy nghiêm túc.

Phó Thư Bảo lạnh nhạt nói: đọc truyện mới nhất tại .

- Người cười gì liên quan quái gì đến ta? Người nghĩ ta có hứng thú biết sao?

- Người...

Trư Hoàng vốn định tỏ vẻ phong phạm tiền bối, nhưng đáng tiếc chiêu cũ rích này không có tác dụng gì trước mặt loại người như Phó Thư Bảo. Không những không có tác dụng mà hắn còn chẳng cho vị tiền bối này chút thể diện nào.

Phó Thư Bảo cười:

- Người mai phục ở đây bao lâu rồi? Chắc là không phải một hai ngày đâu nhỉ? Không hổ là sát thủ chỉ vương, chỉ với tính nhẫn nại còn hơn cả rùa này cũng khiến người khác khâm phục rồi. Người muốn đợi cơ hội giết ta, giờ cơ hội đã bày ra trước mắt rồi. Đến đi, giết ta rồi xách đầu ta đến gặp Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước, nối lại mối quan hệ tốt đẹp trước đây, rồi nhận từ chúng những lợi ích to lớn.

Một câu đã chỉ ra được động cơ Trư Hoàng mai phục ở đây đợi hắn. Tuy không phải tuyệt đối nhưng đã đúng đến tám chín phần rồi.

- Không thể phủ nhận người là một rất thông minh. Giờ xem ra thành tựu của người không phải bất ngờ, cũng không thuần tuý là may mắn.

Trư Hoàng lạnh lùng nói.

- Ta giết người không chỉ vì nối lại quan hệ với Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, cho Tử Đảo Mật Nhân Xã có không gian phát triển lớn hơn. Ta giết người còn vì một mục đích khác, đó chính là người là mục tiêu của ta. Là một sát thủ chi vương, không hoàn thành nhiệm vụ thì đó là sự sỉ nhục dùng máu cũng không thể rửa sạch được!

Vinh quang là điều quan trọng nhất trong đời của một nam nhân. Vinh quang của sát thủ chi vương lại càng ăn sâu vào xương tủy của Trư Hoàng. Phó Thư Bảo là mục tiêu của hắn, nhưng đến bây giờ hắn vẫn chưa làm được, đây chính là điều sỉ nhục của hắn. Nếu không thể dùng máu Phó Thư Bảo để gột rửa thì chỉ có thể dùng máu của chính hắn mà thôi!

Trong lòng Phó Thư Bảo khê động:

- Nói vậy thì lần này người không định quay về?

Khoé miệng Trư Hoàng nhếch lên cười khẩy:

- Người nghĩ ta là kẻ sợ chết sao? Nếu vậy thì người nhìn nhầm người rồi!

Hắn muốn thực hiện nhiệm vụ cuối cùng trong đời. Sau đó thì cuộc đời sát thủ chi vương của hắn coi như được đặt dấu chấm hết một cách viên mãn.

Khí tức tử vong dần lan toả, bao trùm cả hai người.

- Nào người có vấn đề à? Lẽ nào người không biết Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước đã bị Thánh An Na luyện chế thành luyện nô, ngay việc họ lúc nào cũng phải thỉnh thị Thánh An Na sao? Người muốn dùng đầu ta để lấy lòng hai tên phế vật đó, lẽ nào người không sợ Thánh An Na trở mặt, trong khi tức giận biến người thành cám?

Sắc mặt Trư Hoàng thay đổi liên hồi, từ đầu tới cuối không nói gì. Tình hình Phó Thư Bảo nói hắn vẫn luôn hoài nghi, nhưng không thể tiếp cận Thái Bình Vương Tước và Thanh Dật Vương Tước, càng không thể tiếp cận nhân vật siêu nhiên như Thánh An Na. Tin tức của hắn bị hạn chế rất nhiều. Nhưng trong lòng hắn vẫn mang chút hy vọng, hy vọng việc đó không xảy ra. Mà chuyện trước kia hắn và Vân La lý sự hợp tác cũng có thể xoá bỏ. Nhưng lời của Phó Thư Bảo lại phá vỡ tất cả, dập tắt hy vọng của hắn. Với việc này, ở trong trường hợp này có gì để tính toán, để nói nữa đây?

Dù sao thì cũng đều là chỉ có đi không về sao?

- Người có cảm thấy cuộc đời người chính là một bi kịch chao đảo bất định, cuối cùng kết thúc đầy bi thảm không?

Phó Thư Bảo lạnh lùng nói.

- Nói ít lời thừa thãi thôi! Động thủ đi, giờ người mạnh hơn ta, có thể giết ta, cũng có thể gọi những trợ thủ cường đại của người ra giải quyết ta mà không tốn chút sức nào. Nhưng ta chính là ta, sát thủ chi vương. Nếu người muốn sỉ nhục trước khi giết ta thì người sai rồi! Người nên tôn trọng đối thủ như ta!

Trư Hoàng gần như gầm lên. Sự phẫn nộ của hắn đến từ nơi sâu nhất trong nội tâm, cảm giác vô cùng chân thực, vô cùng mãnh liệt.

Phó Thư Bảo nói:

- Đồ ngốc, ta muốn giết người thì đã truy kích ngay sau khi người vừa ra tay lúc này rồi. Hơn nữa, nếu ta gọi trợ thủ ra, người cho rằng người chống đỡ được bao lâu trước một nghìn thạch tượng chiến sĩ? Ta cho người hay, không quá ba hơi thở đâu.

Sắc mặt Trư Hoàng trở nên nặng nề, đúng như Phó Thư Bảo nói, đối mặt với một nghìn thạch tượng chiến sĩ, tuy hắn là lực sĩ Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ Chi Lực nhưng vẫn không thể chống cự được quá ba hơi thở.

Đây chính là khoảng cách giữa thực lực của một người và một quân đoàn. Luyện Ngục Quân Đoàn của Phó Thư Bảo, chiến đấu lực đơn lẻ của nghìn thạch tượng chiến sĩ không mạnh hơn Trư Hoàng nhưng thực lực tổng hợp thì khủng bố đến mức không thể vượt qua. Huống hồ, một nghìn thạch tượng chiến sĩ này không có bất cứ tạp niệm nào, phối hợp một cách hoàn hảo, chiến đấu lực của họ ở mức khủng bố đến Thánh An Na cũng không dám đối mặt nói gì đến Trư Hoàng?!

Sau một lúc trầm mặc, Trư Hoàng đột nhiên nói:

- Phó Thư Bảo, người nói nhiều như vậy không động thủ, rốt cuộc người muốn gì?

- Điều ta muốn rất đơn giản, quy thuận ta, những mục tiêu người chưa thực hiện được cũng sẽ thực hiện được. Tử Đảo Mật Nhân Xã cũng sẽ có không gian phát triển chưa từng có trước đây. Người cũng biết, bản thân ta cũng đang bồi dưỡng tổ chức sát thủ, thủ hạ sát thủ trước đây của người dưới trướng ta cũng sẽ có không gian phát triển tốt.

Phó Thư Bảo nói.

- Ha ha ha...

Sau một chuỗi cười lớn Trư Hoàng mới nói:

- Phó Thư Bảo, người mới là nào có vấn đề. Mục tiêu lớn nhất của ta chính là giết người. Mục tiêu này người cũng giúp ta thực hiện sao? Nếu vậy thì ta sẽ quy thuận người!

- Thế có gì khó đâu? Là sát thủ chi vương, ta đã trở thành trở ngại người không thể vượt qua, nhiệm vụ mà cuộc đời sát thủ của người không thể hoàn thành. Ta muốn thu phục người, nếu không cho người lợi ích đó thì hẳn là người sẽ không thật lòng quy thuận ta. Nào tới đi, động thủ giết ta đi rồi quy thuận ta!

Nói rồi Phó Thư Bảo chậm chậm nhắm mắt lại, giang hai tay ra đợi Trư Hoàng xuất kích.

635. Chương 558: Bộ Mặt Thật

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 558: Bộ mặt thật

- Mẹ kiếp rốt cuộc người giở trò gì đây?

Trư Hoàng chần chờ không động thủ. Phó Thư Bảo giao hoạt thể nào hẳn đã được linh hội, giờ không chút phòng bị bảo hẳn giết mình, hẳn có tin nổi không?

- Không động thủ thì người không còn cơ hội đâu.

- Mẹ kiếp, đi chết đi! Người dám coi thường đối thủ như ta!

Trư Hoàng bị kích thích, cuối cùng hẳn gầm lên, thân thể xông tới với tốc độ kinh người. Ngay khi gần tiếp cận với Phó Thư Bảo thì tay hẳn đột nhiên loé hàn quang, nhanh như chớp xuyên thủng ngực Phó Thư Bảo.

Sát thủ chi vương xuất chiêu không hề có bất cứ sự màu mè nào, nhưng chính một chiêu thức bình thường đó lại là kỹ phát sát nhất thực dụng nhất. Nhất kích tất sát, cả đời hẳn tới rèn loại kỹ xảo này. Hẳn hiện nay đã đạt đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh.

Không có chút máu tươi nào phun ra, cũng không hề có nét mặt đau đớn, Phó Thư Bảo bị một kiếm xuyên qua ngực nhưng lại nở nụ cười:

- Người đã giết ta rồi, giờ quy thuận ta đi!

Sắc mặt Trư Hoàng kịch biến, loạng choạng thoái lui ba bước. Đúng lúc ấy Phó Thư Bảo trong mắt hẳn đột nhiên mở đi, thân thể mỏng dần, cuối cùng biến mất trong hư không.

- Được rồi, Trư Hoàng, thực hiện lời hứa của người đi.

Giọng nói quen thuộc đột nhiên vọng ra từ hư không.

Trư Hoảng ngẩng phát đầu lên, kinh ngạc tột cùng. Đó không phải Phó Thư Bảo sao? Hắn vừa giết chỉ là một phân thân!

Tu vi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Lực không đủ để dùng phân thân đánh lừa cao thủ cấp bậc như Trư Hoảng. Nhưng vì có Huyền Thiết Sơn Linh Mạch cái tạo và tiến hoá, phân thân của hắn cũng đã có linh năng và linh tính vô cùng cường đại, đạt đến mức hoàn mỹ. Dưới tác dụng của Huyền Thiết Sơn Linh Mạch, phân thân của hắn thật sự đạt được đến trình độ khủng khiếp có thể lừa được cả cao thủ như Trư Hoảng!

Với kỹ năng này, Phó Thư Bảo mới là sát thủ chi vương thật sự!

Mồ hôi lạnh vã ra trên trán Trư Hoảng, hắn trầm mặc mãi một lúc lâu rồi bỗng quỳ một gối xuống, trầm giọng nói:

- Đúng là người đã để ta thực hiện nhiệm vụ ta không thể hoàn thành, Trư Hoảng ta sau này chính là người của người!

Nhất đại sát thủ chi vương cuối cùng đã thần phục dưới chân Phó Thư Bảo.

- Vậy thì chúng ta hãy liên thủ ám sát hai tên khôi lỗi luyện nô Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước!

Phó Thư Bảo cười nói. Đây mới là việc hắn muốn làm.

Bên dưới Thiên Tháp Sơn hùng vĩ, quân doanh mọc lên như nấm sau mưa, phủ khắp đại địa. Trên Thiên Tháp Sơn là vô số toà cung điện đang trong quá trình xây dựng, có oột số toà đã có mô hình ban đầu nhưng vẫn chỉ mới đào móng đợi xây. Đây nên là cảnh tượng phồn vinh nhưng sự thực lại hoàn toàn ngược lại.

Đúng như Phó Thư Bảo dự đoán, việc ăn uống của một trăm vạn đại quân trở thành vấn đề cực lớn. Thanh Dật Vương Tước và Thái Bình Vương Tước ban đầu dẫn quân vào đã mang số Luyện Chi Trữ Vật Giới đủ để chứa lương thực ột trăm vạn quân ăn trong một tháng, nhưng lại thiếu kế hoạch, giờ chưa đến một tháng mà lương thực đã cạn rồi.

Kế hoạch ban đầu là không cần đợi đến một tháng là Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng có thể bổ sung đủ lương thực. Nhưng nào ngờ thế giới Trảo Nội mới nổi này căn bản không có lương thực, không chỉ vậy, ngay cả những loài như lợn rừng, gà rừng cũng không có, nên không thể săn bắn được.

Bên Phó Thư Bảo lại khác, năm nghìn người không nhiều, hơn nữa Sinh Chi Trữ Vật Không Gian của hắn chuẩn bị lương thực đủ cho nửa năm, bản thân hắn lại có nông trường, lương thực nhiều đến mức có thể đem đi bán. Lần này đương nhiên ra ngoài sẽ có đủ lương thực.

Một bên có lương thực, một bên sắp cạn, tình hình không ai ngờ tới đang dần diễn ra.

Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng hạ lệnh một ngày ăn một bữa, lượng ăn lại ít đến đáng thương, cơn khủng hoảng lương thực đang lan tràn như ôn dịch trong đội quân. Đối diện với tướng lĩnh, các chiến sĩ còn miễn cưỡng thể hiện sự thuận tùng, nhưng sau lưng thì khác rồi.

- Mẹ kiếp, lão tử đi làm lính là vì miếng cơm, kiếm tiền về nhà nuôi vợ con, giờ thì vui rồi, không những không có thưởng mà lại còn chỉ được một bữa cơm một ngày. Ta lấy muối muối hắn chắc? Lại còn bắt ta bán mạng? Ta nhổ vào!

- Còn không phải sao? Một ngày một bữa, nước trắng chan canh, còn đếm được cả hột cơm, chúng ta là chiến sĩ cơ mà, ăn có tí như thế đánh trận thế quái nào được?

- Hừ, ăn cơm? Mấy ngày nữa là sẽ cạn sạch lương thực, chúng ta chỉ còn cách ăn vỏ cây, rễ cây mà thôi, ngay bát cháo loãng bây giờ cũng không còn nữa đâu.

- Hầy, mấy huynh có nghe thấy truyền tin không?

- Truyền tin gì?

- Ngũ Nguyệt Hoa Quân Đoàn của Phó Thư Bảo hôm qua được phát vô số bảo vật, chiến sĩ phổ thông cũng được nhận bảo thạch, kim cương với hoàng kim. Trời ạ...ta theo Vương Tước đại nhân đã nửa đời người rồi mà chưa từng được nhận thưởng hậu như thế. Đừng nói là nhận, ngay cả nhìn cũng chưa được.

- Không phải chứ? Có ai lại nguyện ý phát cho chiến sĩ thủ hạ bảo vật như thế? Với những chiến sĩ bán mạng như chúng ta, được phát thưởng đúng hạn đã mãn nguyện lắm rồi.

- Người thật là mù tịt thông tin. Phó Thư Bảo đối với thủ hạ rất khảng khái, người khác sẽ không thưởng nhưng hẳn chắc chắn sẽ thưởng. Mà còn ghen nói ở thành phố cảng hẳn đào được một cái bảo tàng, vàng bạc châu báu, kim cương nhiều không đếm xuể.

- Oa....

- Mẹ kiếp, bán mạng vì một bữa cháo loãng, chi bằng lão tử bán mạng cho Phó Thư Bảo!

- Đúng thế, chỉ cần sống mà trở về là xây nhà to, lấy vợ đẹp, sống những ngày sung sướng rồi!

- Suyt, nói nhỏ thôi, những lời phản nghịch như thế mà bị Vương Tước đại nhân nghe thấy thì cẩn thận cái đầu...

Trong quân doanh, từng nhóm từng nhóm chiến sĩ rì rầm bàn tán việc phần thưởng và lương thực. Những cuộc đàm luận này không chỉ đến từ các chiến sĩ Tú Quốc mà cả chiến sĩ các nước khác trên thế giới. Phó Thư Bảo đào được bảo tàng khổng lồ, những người bên cạnh đều được phát tài theo, việc đó không khác gì cơn cuồng phong cuốn qua trận doanh của cả liên quân.

Khi chiến sĩ Tú Quốc đang nghị luận thì một thân hình to béo vô cùng thẫm lặng đi qua họ. Hắn đã nghe hết những gì các chiến sĩ kia nói, khi đi qua khoe miệng hắn nhếch lên, thấy họ cảnh giác hơn khi thấy mình, hắn kéo mũ xuống bước nhanh đi qua.

Gương mặt phía dưới mũ rất giống mặt lợn, người này chính là Trư Hoàng đã bị Phó Thư Bảo đánh bại và hàng phục, sát thủ chỉ vương đến từ thế giới sát thủ.

Đi qua quân doanh, Trư Hoàng không chọn bậc thang mới mở để lên Thiên Tháp Sơn mà thích phòng đôi cánh bay lên Quy Vân Cung.

Thị vệ Quy Vân Tông chắn thủ cung môn ngăn Trư Hoàng lại, hắn lại lấy ra một tấm lệnh bài kim sắc, mấy thị vệ kia cũng không hỏi gì nữa, tự động tránh đường cho hắn đi.

Đại điện vốn trống rỗng giờ đã không còn tầm thường nữa, có hỗ trợ của Thánh An Na, một số đồ trang trí xa xỉ đã xuất hiện trên tường và các cột trụ. Nền nhà thì phủ tấm thảm xa hoa mạ vàng. So với Quy Vân Cung trước đây, Quy Vân Cung hiện nay đã có uy thế của hoàng gia hơn nhiều.

Băng Doanh ngồi trên vương tọa, từ trên cao nhìn xuống Trư Hoàng đang bước vào. Ánh mắt nàng hơi lấp láy rồi rất nhanh trở lại bình thường. Đến khi Trư Hoàng tới gần, nàng mới lên tiếng:

- Không ngờ sát thủ chỉ vương của Tử Đảo Mật Nhân Xã lại đến chỗ ta. Trư Hoàng ngươi đến đây có việc gì?

Cũng không có hành động tham kiến, Trư Hoàng không chút khách khí nói:

- Băng Doanh, ta và ngươi có cùng thân phận, những lời khác chúng ta không cần nói nhiều. Ta đến để cầu kiến Thánh An Na đại nhân. Hãy chuyển lời của ta, cho ta gặp người, ta có việc vô cùng quan trọng.

Không xưng hô nữ hoàng đương nhiên là không phải thừa nhận thân phận nữ hoàng Quy Vân Cung của Băng Doanh, không chỉ vậy, vừa gặp là bảo Băng Doanh chuyển lời, chẳng có chút khách sáo nào.

Băng Doanh đã không còn là Băng Doanh trước đây nữa, thời gian qua, khí chất để vương trên người nàng đã được hình thành, ngoài tư thế còn khúm núm trước Thánh An Na ra, trước mặt người khác tự nhiên nàng có uy thế cao cao tại thượng. Giờ Trư Hoàng lại dùng thái độ đó với nàng, tâm trạng nàng lập tức trở nên khó chịu, lông mày nhăn lại, lạnh lùng nói

- Trư Hoàng, bản nữ hoàng là người chuyển lời cho người sao? Người tưởng đi theo Thánh An Na đại nhân là có thể chi huy ta sao?

Không khí trong Quy Vân Cung lập tức trở nên bức bối và khó xử, giống như giữa hai người đang lan toả một tầng băng lạnh lẽo.

- Hai người đều là trợ thủ đắc lực nhất của ta, tại sao không thể hoà thuận hơn chứ?

Một giọng nói đột nhiên vang lên từ hư không, không khí chuyển động, hiện ra những làn sóng như trên mặt hồ, một thân ảnh yếu đuối hiện ra.

- Tham kiến Thánh An Na đại nhân!

Băng Doanh và Trư Hoàng cung kính.

Thánh An Na cười:

- Trư Hoàng, người có việc gì vô cùng quan trọng cần gặp ta?

Trư Hoàng đáp:

- Tên tiểu tử đó đã mắc mưu, ta giả vờ thích sát hắn và thất thủ. Hắn quả nhiên như đại nhân phán đoán, nhân cơ hội thu phục và ta đã giả vờ quy thuận hắn.

- Ha ha ha...

Thánh An Na cười.

- Tiểu tử xảo hoạt hơn cả hồ ly đó đương nhiên phải dùng phương pháp xảo hoạt hơn để đối phó. Đúng rồi, không ngoài dự đoán của ta, chắc chắn hắn sẽ thương lượng với người cách giết Thanh Bình Vương Tướng và Thanh Dật Vương Tướng đúng không?

Trư Hoàng gật đầu:

- Thánh An Na đại nhân đúng là liệu sự như thần. Người thông minh tài trí, tên Phó Thư Bảo đấy dù có cưỡi ngựa cũng không đuổi kịp.

Nhìn nọt xong, Trư Hoàng mới nói:

- Đúng là hắn thương lượng cách ám sát Thanh Bình Vương Tướng và Thanh Dật Vương Tướng. Đường như hắn đã biết hai Vương Tước này bị Thánh An Na đại nhân luyện hoá thành luyện nô. Hắn muốn giết chúng, đương nhiên sát thủ chỉ vương ta là trợ thủ tốt nhất rồi. Nhưng bọn ta mới chỉ nói qua những việc liên quan, chứ chưa nói cụ thể. Phó Thư Bảo bảo đợi tin của hắn rồi mới hành động.

- Nói vậy dường như tiểu tử đó vẫn còn giữ lại đường lui. Tiếp tục theo dõi động tĩnh của hắn, đến khi hắn có kế hoạch chi tiết, khi đến lúc hành động chúng ta sẽ giăng mả lưới to, cho con cá lớn là lặn rơi vào.

- Thánh An Na đại nhân cao kiến, ha ha ha. Đến thích sát Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng chắc chắn hắn sẽ không đem theo Địa Ngục Quân Đoàn. Chỉ cần một nghìn thạch tượng chiến sĩ không ở bên cạnh hắn, chỉ cần hắn dám đến thì chúng ta sẽ bắt được hắn. Lúc đó Thánh An Na đại nhân có thể hoàn toàn khống chế hắn, đạt được mục đích vĩ đại của người!

- Trư Hoàng, làm tốt lắm. Năng lực hành sự của người vượt sự kỳ vọng của ta. Yên tâm, thống trị cả thế giới Trảo Nội này chỉ là bước đầu tiên, sau này chúng ta sẽ thống trị thế giới Trảo Ngoại. Đến lúc đó, vương triều sát thủ của người có thể được thành lập. Nói chung, làm việc cho ta thì người sẽ không thiếu lợi ích đâu.

Một tràng cười vang vọng trong Quy Vân Cung.

Bảo Doanh trầm lặng cúi đầu nghe Thánh An Na và Trư Hoàng nói chuyện, nét mặt vẫn luôn giữ vẻ bình tĩnh. Bên ngoài là dáng vẻ văn tĩnh của một đại tài nữ, trong lòng thì suy nghĩ.

- Ta tưởng Phó Thư Bảo sẽ không mắc mưu Trư Hoàng, nhưng...Hắn là người nhanh trí như thế sao có thể mắc mưu Trư Hoàng? Bên này đã giăng liên la địa võng, nếu hắn thật sự đến thích sát Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng thì đúng là tự chui đầu vào rọ... Làm thế nào đây? Nếu giờ đi gặp hắn thì chắc chắn sẽ khiến Thánh An Na nghi ngờ. Nhưng cứ giương mắt nhìn hắn tự tìm cái chết thì không thể được...Phải làm sao đây??

Từ khi xảy ra quan hệ đó, lòng Băng Doanh đã hướng về Phó Thư Bảo rồi. Sự chuyển biến này phát sinh từ cơ thể rồi kéo sang tinh thần, đây cũng là hiện tượng bình thường.

- Có điều, Thánh An Na đại nhân, vừa rồi khi đi qua quân doanh ta nghe thấy các chiến sĩ than vãn lương thực và phần thưởng. Ta hơi lo lắng, cứ thế này thì sớm muộn cũng sẽ có binh biến.

Thánh An Na nói:

- Vấn đề này ta đã có cách giải quyết. Lát ta sẽ đến gặp Thánh Lan Vương. Giờ đành phải lấy lương thực và thưởng từ đó thôi. Là truyền nhân của Thiên Không Nữ Thần, chắc hẳn sẽ không thể từ chối. Cửa hay thông đạo Thần Thông Bàn vừa được dựng ở Thánh Thập Tự Sơn, nằm trong lãnh thổ Thánh Đoá Lan Quốc, tập hợp lương thực chắc cũng không khó.

Lại một tràng cười nữa vang lên, Bằng Doanh thì càng thêm nặng nề. Nàng thấy hoảng hốt sợ này sợ nọ, không biết nên làm thế nào với sự tình hiện nay.

Tuy trong lòng đã có bóng dáng của Phó Thư Bảo, cũng có cảm tình với hắn rồi nhưng nàng vẫn do dự không quyết, vẫn còn tặc không có chủ kiến.

Một tấm lưới lớn vô hình đã giăng lên, chỉ còn đợi con cá lớn Phó Thư Bảo bơi vào mà thôi.

Con cá đó giờ đang làm gì nhỉ?

636. Chương 559: Ai Mới Là Kẻ Lừa Gạt

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 559: Ai mới là kẻ lừa gạt

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mặt hồ gợn sóng lằng đằng, tiếng nước chảy róc rách không ngừng, nhân ngư chơi đùa trong nước, tiếng cười êm tai cùng tiếng nước trong trẻo vang khắp sơn cốc.

Đứng trên một tảng nham thạch, Phó Thư Bảo thưởng thức dáng người mềm mại yếu điệu của mỹ nhân ngư. Dù cách một tầng nước nhưng hắn vẫn nhìn được mọi thứ với con mắt chuyên nghiệp của mình. truyện copy từ

Mỹ nhân ngư không mặc quần áo, những chiếc vảy cá xếp san sát trên bề mặt da nàng, màu đỏ nổi bật trên nền trắng, thân thể mềm mại, mát mắt vô cùng. Đặc biệt là đôi vảy cá trước ngực, rất khéo léo xếp thành hình dạng vượn cao, tròn trịa vừa vặn với một bàn tay. Nơi đầu đỉnh chính là hai nụ anh đào quen thuộc kiêu ngạo nhô lên trên đỉnh.

Vảy cá và bầu ngực bản thân chúng chính là điểm nổi bật.

Nhưng Phó Thư Bảo vẫn hứng thú nhất với chiếc đuôi cá thon dài mà trơn nhẵn kia. Đó là một chiếc đuôi cá chép phóng lớn, đỏ tươi sáng lạn, những tia sáng phát ra từ khe hở giữa những chiếc vảy khiến người ta tưởng tượng ra làn da mềm mại và làn hương cơ thể ở bên dưới.

Nhìn mỹ nhân ngư chơi đùa dưới nước, tâm tư Phó Thư Bảo không khỏi rung động, nhớ lại cảnh tượng trong Thủy Linh Long Cung. Hắn đã tốn bao tâm tư, định ăn bữa thịt mềm từ Hữu Nãi Ngư nhưng người ta lại có phong ấn, bảo hắn sao có thể không bức bối chứ?

Đây là Thủy Tinh Long Cung của ác long, giờ đã trở thành nơi cất giữ người đẹp của Thanh Bình Vương Tướng. Với Hữu Nãi Ngư, ở Thủy Tinh Long Cung thoải mái hơn ở Kim Ngư Cung nhiều.

- Phó đại ca, huynh cứ nhìn ta như thế chi bằng cùng bơi đi. Chúng ta cùng bơi nhất định sẽ rất vui.

Ào một tiếng, Hữu Nãi Ngư nhô lên khỏi mặt nước, nhìn Phó Thư Bảo, ngây thơ nói.

Tim Phó Thư Bảo run lên, nhưng rất nhanh mặt đã ỉu xiu, người ta mới mọc nhiệt tình như vậy nhưng hẳn lại không thể thực sự tận hưởng thân thể kia, nếu vậy cùng bơi thì chỉ càng bơi càng khó chịu thôi.

Hắn cười khở, lắc đầu nói:

- Thôi, nàng chơi một mình đi.

- Phó đại ca, ta cho huynh biết một chuyện.

Hữu Nãi Ngư đột nhiên nói.

- Ta đã có cảm ứng tâm linh với thuyền tiếp dẫn, nó đã trên đường đến thế giới này rồi.

Tim Phó Thư Bảo đập thịch một cái.

- Thế nàng có biết bao giờ nó tới không?

Hữu Nãi Ngư lắc đầu:

- Không biết, nhưng ta tin không lâu nữa đâu.

Ngừng một chút nàng nói tiếp:

- Vì thế huynh nên chuẩn bị sẵn sàng đi.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Chỉ là lên thuyền thôi thì chuẩn bị cái gì? Ta không cần chuẩn bị gì cả, nhưng trong thời gian này nhất định phải giải quyết được rắc rối lớn là Thánh An Na.

Nói thì nhẹ nhàng nhưng làm thì khó khăn vô cùng. Thánh An Na không phải một mình, nàng ta có Tứ đại thiên không kỵ sĩ bảo vệ, còn có trăm vạn liên quân nằm dưới sự khống chế của Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng. Dù nhìn từ góc độ nào thì với thực lực của Phó Thư Bảo hiện nay là không thể làm được.

Ào, Hữu Nãi Ngư lại nhảy lên khỏi mặt nước, cơ thể bay trên không trung, những tấm vải chuyển động rồi thu vào dưới da. Làn da nàng trắng hơn tuyết, mềm mại vô cùng. Nàng trần truồng như vậy đứng trước mặt Phó Thư Bảo không chút e dè, nhìn hắn cười.

Ánh mắt Hữu Nãi Ngư đương nhiên không hề có tà niệm, vô cùng ngây thơ, nhưng nam nhân nhìn nàng thì hơi thở trở nên dồn dập, thần tình bất an.

- Cứ làm như thế...không nghĩ xem lão tử có chịu nổi không...cái phong ấn trình tiết chết tiệt! Sao mỹ nhân ngư sinh ra đã có rồi cơ chứ? Mà cách phá giải lại biến thái như vậy...

Ánh mắt tham lam thưởng thức cơ thể mỹ nhân ngư, còn trong lòng thì Phó Thư Bảo cảm thán.

- Phó đại ca, hy vọng có thể thấy được tộc nhân của ta ở Thánh Đảo. Lúc đó...

Hữu Nãi Ngư đột nhiên đỏ mặt, dánh về rất ngượng ngùng.

Đây hình như là ám thị a, lòng Phó Thư Bảo đột nhiên ảm áp và kích động. Hắn giang tay ôm lấy Hữu Nãi Ngư đã trở thành hình người. Hữu Nãi Ngư cũng phối hợp dựa vào lòng hắn. Bàn tay to lớn của hắn vuốt ve khắp cơ thể trần của nàng.

- Phó đại ca, đang...làm gì vậy?

- Ta...

Vẫn là dánh về ngây thơ đó cho dù bị lợi dụng. Dánh về ngây thơ đó của nàng đã khiến máu mũi Phó Thư Bảo chảy ào ào...

Ra khỏi Thuỷ Tinh Long Cung vừa hay gặp Hồ Giang Phong đang tìm hắn khắp nơi. Đi cùng Hồ Giang Phong còn có Phương Tín. Ba người đứng trên cảng nói chuyện.

- Thiếu gia, thuộc hạ đã làm theo lời thiếu gia phân phó, thêm mắm dặm muối cho việc thưởng quân và lan truyền ra ngoài. Việc này được sự trợ giúp của Phương Tín huynh đệ nên rất thành công. Giờ tin này đã lan truyền cả trận doanh của liên quân. Đúng như thiếu gia dự liệu, chiến sĩ liên quân rất bất mãn với tình hình hiện tại, một số người còn lên tiếng muốn tạo phản, gia nhập trận doanh của chúng ta.

Hồ Giang Phong báo cáo một cách đơn giản.

Phó Thư Bảo gật đầu.

- Nếu vậy thì khá có lợi cho chúng ta. Quân đội thiếu lương thực, thiếu phần thưởng sẽ thiếu sức chiến đấu. Quân đội như vậy khi đánh trận căn bản sẽ không bán mạng giết địch. Đôi khi chỉ cần một chút dụ dỗ đã đầu hàng. Trong lịch sử không có ít những ví dụ trăm vạn đại quân bị đánh bại bởi số ít.

Hồ Giang Phong cười, hẳn rất khâm phục sách lược của Phó Thư Bảo, không thể lấy cứng chọi cứng thì làm lay động căn cơ và sĩ khí của địch. Dùng lời đồn và lợi ích để đả kích sĩ khí của đối phương, cách làm này sẽ tạo khả năng trăm vạn đại quân không chiến mà bại.

- Phương Tín, lần này người có tin gì?

Phó Thư Bảo quay sang hỏi.

- Thiếu gia, thuộc hạ vừa có tin tình báo, nhạc phụ đại nhân của thiếu gia, Thánh Lan Vương đã nhận được mệnh lệnh của Thánh An Na, phải đi chuẩn bị lương thực và thưởng cho quân, giải quyết vất đề trước mắt của liên quân. Thánh Lan Vương đã nhận lời, hai mươi vạn Thánh Thập Tự Quân của Thánh Đoá Lan Quốc đã sẵn sàng, sắp rời khỏi thế giới Thảo Nội và đến Thánh Đoá Lan để tập hợp lương thực và phần thưởng.

Phương Tín cũng báo cáo một cách ngắn gọn.

Phó Thư Bảo chau mày:

- Nếu Thánh An Na có đủ lương thực là phần thưởng cho quân lính thì trăm vạn liên quân sẽ vượt qua khó khăn này. Đến lúc đó sẽ đến lượt chúng ta xui xẻo. Tuyệt đối không thể để chuyện này xảy ra.

Ngừng một chút hẳn lại chữ:

- Mẹ kiếp, Thánh Lan Vương chẳng nhẽ là lão hồ đồ sao? Sự việc phát triển đến mức này, rõ ràng Thánh An Na căn bản không có ý định hy sinh bản thân để đánh thức Thiên Không Nữ Thần. Lẽ nào hẳn không nhận ra chút nào sao mà lại còn giúp ả tiện nhân đó đối phó ta? Phải biết con gái hẳn là vợ ta chứ? Giờ còn đang ở bên ta đây này! Lão hồ đồ!!

637. Chương 560: Ba Bước Hành Động (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 560: Ba bước hành động (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phương Tín cười khở:

- Chuyện này thuộc hạ cũng đã dùng mật tin nhắc nhở Thánh Lan Vương, nhưng không thể khuyên giải được. Chắc là phải đích thân thiếu gia đi xem sao.

- Cứ dẹp tạm nó sang một bên tự ta sẽ xử lý. Người còn tin gì nữa không?

Phó Thư Bảo hỏi.

Phương Tín nói.

- Còn một tin nữa, Tú Ngọc, nữ vương đương nhiệm của Tú Quốc, vì Thanh Bình Vương Tướng và Thanh Dật Vương Tướng đã trở thành luyện nô của Thánh An Na nên việc canh giữ nàng ta có phần lơ lửng, đây chính là cơ hội tốt để cứu nàng ta.

- Tú Ngọc nữ hoàng?

Cái tên này vang lên bên tai, tim Phó Thư Bảo bỗng rung động, khoé miệng nhếch lên:

- Phần lớn quân đội liên quân hiện nay là sĩ binh của Tú Quốc, Thanh Bình Vương Tướng và Thanh Dật Vương Tướng chèn ép thiên tử mệnh lệnh chư hầu. Chỉ cần chúng ta cứu được Tú Ngọc nữ hoàng, cho nàng ta xuất hiện vào lúc quan trọng, chỉ cần một lời hô hào là liên quân sẽ sụp đổ.

Phương Tín nói:

- Thiếu gia định làm thế nào?

Phó Thư Bảo cười:

- Người vẽ cho ta bản đồ chi tiết về chỗ giam cầm Tú Ngọc nữ hoàng rồi đánh giá chung về thực lực của những kẻ canh gác. Tự ta sẽ đưa ra kế hoạch giải cứu.

- Được, thuộc hạ làm ngay.

Phương Tín lấy giấy bút ra, trải giấy trên thạch đài và vẽ bản đồ nơi giam giữ Tú Ngọc nữ hoàng. Hắn cũng là người điều tra về thực lực những kẻ canh gác nên biết rất rõ. Mọi thứ lần lượt hiện ra trên giấy một cách chi tiết. nguồn

Nhìn lướt qua, tay Phó Thư Bảo hơi rung lên, tờ giấy lập tức nát vụn, biến mất trong hư không.

Phương Tín nói:

- Thiếu gia, nhanh vậy đã có kế hoạch rồi sao?

Phó Thư Bảo cười hà hà:

- Kế hoạch của ta đã bắt đầu thực hiện từ hôm qua rồi. Giờ chỉ cần thay đổi một chút là được.

- Thiếu gia, nghe nói thiếu gia đã thu phục sát thủ chi vương Trư Hoàng. Lẽ nào...kế hoạch có liên quan tới hắn?

Phương Tín là kẻ nhanh nhạy, Phó Thư Bảo vừa nói là hắn đoán được một số điều ngay.

Phó Thư Bảo còn chưa nói thì Hồ Giang Phong đã nói chen vào:

- Việc thu phục Trư Hoàng ai cũng biết, các huynh đệ đều kính phục bản lĩnh của thiếu gia. Ngay nhân vật như thế cũng thu phục được, chắc hẳn kế hoạch của thiếu gia là cho Trư Hoàng làm nội ứng rồi diệt hết đầu não của liên quân. Chiêu này inh a!

Phó Thư Bảo cười ha hả:

- Hồ Giang Phong, lần này người đoán sai rồi. Tên sát thủ vương đó ta có thể tin được sao? Hắn luôn luôn đứng ở bên cường thế. Ta so với Thánh An Na đương nhiên ả ta mạnh hơn rồi. Hắn tưởng khả năng diễn của hắn giỏi lắm, lừa được ta. Ta cứ để hắn vui một chút...

- Điều này...

Hồ Giang Phong nghi hoặc nhìn Phó Thư Bảo, không biết hắn ta có âm mưu gì.

Phương Tín thì cứ cười hề hề mãi, so với Hồ Giang Phong thì hắn hiểu về Phó Thư Bảo nhiều hơn một chút. Phó Thư Bảo là người thế nào chứ? Là người có thể lừa cả cha mình, nữ nhân của mình, mười câu thì đến chín là giả. Trư Hoàng mà lừa được hắn thì đúng là câu chuyện kỳ lạ nhất thiên hạ. Nói cách khác, chỉ cần Phó Thư Bảo không lừa Trư Hoàng thì Trư Hoàng nên thấp hươu cảm tạ rồi. Quay lại lườm Phó Thư Bảo hắn thì không khác nào ánh đom đóm đi độ với ánh trăng.

- Thiếu gia, rốt cuộc thiếu gia định làm thế nào?

Hồ Giang Phong có chút nóng vội.

Phó Thư Bảo cười thản nhiên:

- Rất đơn giản, người như Trư Hoàng giữ lại cũng thừa, ta sẽ đích thân động thủ. Sau khi cho hắn thể hiện được giá trị của một quân cờ thì sẽ chết một cách có thể diện. Còn về Thanh Dật Vương Tướng, Thanh Bình Vương Tướng, giờ cũng đến lúc tính nợ với chúng rồi. Còn Thánh An Na...có lẽ hơi khó một chút, nhưng ả không chết thì ta ngủ không yên giấc!

Một tia hàn quang loé lên trong mắt Phó Thư Bảo.

Rốt cuộc kế hoạch của hắn là gì?

Việc này thì Phương Tín cũng không đoán ra được.

Hai ngày nhanh chóng qua đi, thuyền tiếp dẫn vẫn chưa xuất hiện, thành phố cảng có một vị khách không mời mà đến. Nàng ta tự xưng là thân tín của Băng Doanh nữ hoàng, mang theo tin tình báo tuyệt mật. Phó Thư Bảo cho người ở bên cạnh lui ra nói chuyện một mình với nàng ta.

Nhìn người thị nữ tâm trạng có phần bất an, Phó Thư Bảo cười nói:

- Nói đi, người có tin tình báo tuyệt mật gì muốn nói cho ta?

- Công tử không cần thiết phải biết tên ta. Công tử chỉ cần biết ta là người ở bên cạnh Băng Doanh nữ hoàng là được.

Nàng ta nói.

- Lần này ta đến là do nữ hoàng bệ hạ bảo đến báo cho người biết, việc người thu phục được sát thủ chỉ vương thật ra là cái bẫy. Người không được hợp tác với hắn đi thích sát Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng. Nếu làm vậy người sẽ chỉ đi mà không có về. Còn nữa, liên quân thiếu lương thực và phần thưởng, Thánh Lan Vương đã phụng mệnh đến Thánh Đoá Lan Quốc tập hợp, hiện nay đang tập kết ở Quy Vân Cung...

Những tin đó Phó Thư Bảo đều đã biết, nhưng nó được nói ra từ người thị nữ đến bất ngờ này thì hắn lại có cảm giác khác. Trong mắt hắn, Băng Doanh vẫn luôn là người thiếu chủ kiến, nhưng giờ dường như nàng đã khắc phục được khuyết điểm đó, có lập trường rõ ràng, đó chính là đứng về phía hắn!

Oan gia trước đây nay lại xả thân tương trợ, tâm ý của Băng Doanh đã được thể hiện, đối diện với tấm lòng này, Phó Thư Bảo cười khổ, biết sớm thì trước kia đã không làm thế!

Sau khi chuyển lời, người thị nữ kia không ở lại mà ngay lập tức rời đi bằng mật đạo.

Trở về Địa Ngục Thần Tước Thần Miếu, Phó Thư Bảo trực tiếp vào trong Sinh Chi Trữ Vật Không Gian. Ở đó Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã, Hữu Nãi Ngư và cả Đan Thư Thần Thú, Tiểu Thanh, Thất Luyện Mãng và Luyện Thiên Thủ đều đứng trong đình viện đợi hắn. Trận dung này là mạnh nhất ở bên hắn rồi. Những người này bình thường ít khi tập trung lại được một chỗ. Ai nấy thần sắc cũng rất nặng nề, dường như có chuyện gì rất lớn đã xảy ra.

- Hôm nay chúng ta sẽ giải quyết cho xong với Thánh An Na. Nữ nhân đó đã áp bức chúng ta lâu như vậy, còn cả Thanh Dật Vương Tướng và Thanh Bình Vương Tướng, nợ của chúng ở Tú Quốc cũng đến lúc tính rồi.

Phó Thư Bảo nói.

Chúng nhân gật đầu, Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Vậy giờ chàng nói kế hoạch của mình được rồi chứ?

Phó Thư Bảo nói:

- Kế hoạch của ta rất đơn giản, binh lính chia làm ba đường, Nguyệt Thiên nàng dẫn Tiểu Thanh, Thất Luyện Mãng và Hữu Nãi Ngư đi cứu Tú Ngọc nữ hoàng Tú Quốc. Âm Nhi nàng dẫn Ngũ Nguyệt Hoa Quân

Đoàn đánh du kích liên quân, tối kỵ giao chiến chính diện, chỉ dả kích sĩ khí của đối phương, tạo hỗn loạn mà thôi. Kẻ địch truy kích thì cho chiến đội Hồ Tộc dùng Thư Chi Lực Luyện Khí Cung để ngăn chặn rồi rút lui. Các nàng cần phải kiên trì cho đến khi Tú Ngọc nữ hoàng xuất hiện. Ta dẫn Luyện Ngục Quân Đoàn một nghìn thạch tượng chiến sĩ trực tiếp đối phó với Thánh An Na. Lần này ta và ả phải kết thúc!

- Ta thì sao?

Chi Ni Nhã không vui, trước kia lần nào sắp xếp nhiệm vụ Phó Thư Bảo cũng không tính đến nàng, giờ vẫn như vậy. Tu vi của nàng tuy yếu nhất nhưng một lòng muốn giúp đỡ. Sao hắn có thể làm tổn thương trái tim này liên tục như thế?

638. Chương 561: Nhị Vị Vua Màn Ảnh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 561: Nhị vị vua màn ảnh

Cả quảng trường lâm vào tĩnh mịch chết chóc.

Lúc trước, nơi này là một mảnh náo nhiệt, tất cả luyện chi lực sĩ ưu tú đến từ các thế giới tụ tập chỗ này, chờ đợi thịnh hội bắt đầu. Về sau, một loạt biến cố xảy ra, những luyện chi lực sĩ kia số chết thì chết, số hàng thì hàng, sớm đã mất đi phong thái ngày trước. Bọn hắn cũng sẽ không hoài niệm cái gì đó, còn những người còn sót lại đều bị Thánh Anna khống chế, biến thành nô lệ để sai sử, kiến tạo ra quốc gia trong lý tưởng của nàng.

Khởi Nguyên chi thụ cực lớn càng lúc càng gần, độ hùng vĩ của nó không cách nào dùng ngôn từ miêu tả được. Đi vào dưới gốc cây, ánh mắt Phó Thư Bảo đảo qua bốn phía một cái, lại không phát hiện ra bóng dáng của Trư Hoàng đâu. Bất quá, hắn khẳng định người kia nhất định là đang trốn ở một địa phương nào đó, quan sát từng cử chỉ, hành động của hắn.

Phó Thư Bảo đứng yên trong chốc lát, lúc này mới lên tiếng nói ra.

- Xuất hiện đi, Trư Hoàng! Ta đã tới rồi, ngươi không cần trốn tránh ánh mắt của Thánh Anna nữa rồi, bên này không có ai khác.

Dứt lời, cả nửa ngày không có thêm ai xuất hiện, lại qua một lúc lâu thì mặt đất đằng xa chợt mọc lên một cái đầu người, nhìn lại đúng là Trư Hoàng.

Sát thủ đều giới về ẩn nặc, thời điểm hành động cũng luôn cẩn thận tới cực hạn, không ra tay thì thôi, ra tay nhất định là chiêu chiêu đoạt mạng mục tiêu. Với tư cách là vua sát thủ, Trư Hoàng cũng có những đặc tính này. Thực ra chuyện này rất bình thường, chỉ có điều, hắn làm được so với những sát thủ kia muốn xuất sắc hơn rất nhiều mà thôi.

Tiếng “ken két” truyền đến, là thân thể Trư Hoàng từ dưới mặt đất trồi lên phát ra. Lúc này đây, tọa kỵ của hắn không có xuất hiện. Ngược lại, sắp sửa tiến hành hành động ám sát, cưỡi một linh thú chi vương tới, khả năng dấu diếm là rất khó. Nào có cái đạo lý ám sát mà quang minh chính đại đây này?

Kỳ thật, Trư Hoàng không chỉ có phòng bị Phó Thư Bảo chơi hoa chiêu gì đó mà còn phòng bị việc dễ sơ hở, không để đối phương nhìn ra.

Đồng dạng là kẻ giảo hoạt tới cực điểm, rốt cuộc đứng lại một chỗ.

- Không nghĩ tới chủ công lại đứng giờ như vậy.

Sau đối diện, Trư Hoàng khách sáo một câu, xưng hô Phó Thư Bảo là chủ công, tự nhiên là cho rằng hắn hiện tại đã thuận phục rồi.

Phó Thư Bảo cười cười.

- Lần này làm đại sự, đương nhiên phải đến đúng giờ rồi! Đúng rồi, bên người đã chuẩn bị tốt chưa?

Trư Hoàng nhẹ gật đầu.

- Người của ta đã tra ra được chỗ Thái Bình vương tước cùng Thanh Dật vương tước ở, đợi lát nữa chúng ta ẩn vào quân doanh liên quân, tự nhiên có người sẽ đến tiếp ứng chúng ta.

Dừng một chút, hẳn lại mắng một tiếng.

- Mẹ nó, bắt quá việc này lại có chút phiền toái.

“Sớm biết người sẽ nói như vậy...”

Phó Thư Bảo thầm mắng một câu trong lòng, ngoài mặt lại giả bộ làm ra dáng đáp gấp gáp.

- Nói mau, xảy ra tình huống gì?

Trư Hoàng nói.

- Vốn Thái Bình vương tước cùng Thanh Dật vương tước ở trong đại tướng trong quân doanh, nhưng mà ngày hôm qua hai người lại được Thánh Anna gọi vào Quy Vân cung, một đêm rồi mà còn chưa có trở về, chúng ta muốn giết bọn hắn, nhất định là phải tiến vào Quy Vân nội cung mới được.

“Chỗ đó chỉ sợ sớm đã bày ra thiên la địa võng chờ lão tử chui đầu vào đi à nha...”

Phó Thư Bảo thầm mắng một tiếng trong lòng, bề ngoài lại biểu lộ ra thần sắc ngưng trọng.

- Như vậy, xem ra lần hành động này chỉ sợ...

- Bất quá, người của ta nói Thánh Anna hôm nay không có ở trong nội cung, cho nên cho dù hai tên vương tước kia trốn trong Quy Vân nội cung chúng ta đồng dạng có cơ hội giết chết bọn hắn, ngược lại bỏ lỡ cơ hội ngày hôm nay, về sau muốn ám sát bọn hắn vậy thì ngàn vạn khó khăn rồi.

- Nói như vậy, chúng ta còn phải chần chờ gì nữa? Hiện tại bắt đầu hành động ám sát đi.

Phó Thư Bảo ha hả cười, vẻ ngưng trọng trên mặt đã được quét sạch.

Thân là vua màn ảnh có thâm niên, diễn xuất của ai càng xuất sắc hơn đây?

Hai vị vua màn ảnh, một trước một sau không tốn bao lâu liền đi vào bên trong liên quân quân doanh bên dưới Thiên Tháp sơn. Từ xa nhìn lại, từng tòa quân doanh rậm rạp chỉ chút sắp xếp quanh Thiên Tháp sơn, quang cảnh có chút trông giống như là nấm mọc sau mưa vậy. Chưa từng thấy qua cảnh trăm vạn đại quân, lần đầu trông thấy Phó Thư Bảo vẫn có chút rung động trong lòng. Bất quá, cho dù là trăm vạn đại quân nhưng mà sĩ khí lại không phấn chấn, dè dặt. Chiến sĩ canh gác lỏng lẻo, đối với người đi vào quân doanh lại chẳng hề bận tâm, làm việc qua loa qua quýt. Trên giáo trường không có ai thao luyện, trái lại đông một đám, tây một nhóm vây lại một chỗ tán gẫu cái gì đó. Vũ khí thì lại tùy ý vứt bỏ trên mặt đất, cũng không có ai thêm sửa sang lại, thậm chí còn một vài người cùng tướng lĩnh tùy tiện ngủ chung trên đồng cỏ, hưởng thụ lấy ánh mặt trời, nằm ngáy o o...

Quân đội như thế, đừng nói là trăm vạn quân, coi như là ngàn vạn quân thì cũng chẳng có bao sức chiến đấu.

Dưới sự dẫn dắt của Trư Hoàng, Phó Thư Bảo cùng hắn rất nhẹ nhàng trà trộn vào quân doanh được. Người tiếp ứng xuất hiện, là một người mặc đồ của Thanh Tú quốc, nhưng theo ánh mắt âm thầm cùng khí độ lão luyện với lực lượng trường trên người không tầm thường thì không khó nhìn ra được, đối phương vốn không phải là chiến sĩ bình thường của Thanh Tú quốc mà là sát thủ đến từ Tử Đảo Mật Nhân xã.

Người tiếp ứng trước sau tổng cộng bốn mạng, Phó Thư Bảo cũng không có hỏi han gì, giả bộ mừng ran, mặc kệ bọn hắn nói hươu nói vượn gì, sau đó lại theo bọn hắn hướng Quy Vân cung đi tới.

Thời điểm lên núi ngược lại gặp phải mấy lần tra xét, đều bị Trư Hoàng lấy lý do hợp lý cùng bằng chứng thông hành mà đi qua. Phó Thư Bảo trong nội tâm cảm thấy buồn cười, những người này vốn là sát thủ, thân trong nghề sát thủ giờ lại chuyển sang làm diễn viên, có bài có bản hẳn hoi mà ở trước mắt diễn ra

một màn đặc sắc. Thật tình không biết, hắn sớm đã nhìn thấu động cơ của Trư Hoàng, những diễn xuất này chính là lừa mình dối người mà thôi.

Thiên Tháp sơn Quy Vân cung càng ngày càng gần, tâm tình của Phó Thư Bảo cũng càng ngày càng trầm trọng thêm. Hắn tuy rằng biết rõ đây là một cái bẫy, hắn bây giờ thân ở trong bẫy, sắp đối mặt với tứ đại Thiên không kỳ sỹ, Thánh Anna cùng với Trư Hoàng, Mạc Thanh Vân, Mạc Sầu các loại cường địch. Uy thế như thế, bẫy rập như vậy không phải là không cấp cho hắn chút áp lực nào. Bất quá, dưới áp lực cực lớn nhưng hắn vẫn bảo trì được sự thanh tỉnh, trấn định, biểu hiện ra ngoài cũng không có lộ ra bất kỳ sơ hở nào.

Bước lên bậc thang cuối cùng, Trư Hoàng quay đầu lại, thấp giọng nói ra.

639. Chương 562: Điểm Mấu Chốt Của Bằng Oánh

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 562: Điểm mấu chốt của Bằng Oánh

- Người của ta sớm đã tra ra gian phòng hai vương tước ở lại, kế tiếp chúng ta trà trộn vào Quy Vân cung, trực tiếp tiến tới hai gian phòng kia, nhất cử kích sát, sau đó toàn thân trở ra.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

- Cứ làm như thế a, chúng ta đào tẩu theo lối bầu trời, coi như là Thánh Anna đuổi theo thì cũng chẳng làm nên chuyện gì được.

Hai vị vua mần ảnh lại nhìn nhau cười cười, trong lòng đều có cảm giác nhìn thấu đối phương.

Sắp tiến vào quảng trường phía trước Quy Vân cung đại điện thì Phó Thư Bảo lại quay đầu lại nhìn thoáng qua một cái. Ở phía xa, tại nơi cuối tầm mắt, sơn mạch liên miên bất tận, mỗi tấc thổ địa là thảm thực vật rậm rạp bao trùm ánh mắt. Không thể phủ nhận, thế giới bên ngoài so với Tráo Nội thế giới xa xa không đẹp bằng, nhưng mà hiện tại đó không phải là chủ ý của hắn. Giờ phút này, trong lòng hắn lại âm thầm suy nghĩ.

“Lúc này, Hồ Nguyệt Thiên có lẽ đã mang người trà trộn vào trong quân doanh đi à nha, chỉ cần thành công cứu được Tú Ngọc nữ hoàng ra, như vậy, hôm nay chính là thời điểm trăm vạn liên quân tan rã rồi.”

Nơi cuối quảng trường, Phó Thư Bảo nhìn thấy một mảng lớn Thánh Thập Tự quân chiến sỹ đến từ Thánh Lan quốc hàng ngũ chỉnh tề, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì đó. Tinh thần của bọn hắn được bảo trì ở mức nhất định, tuyệt đối không phải bộ dáng đề mê như liên quân bên dưới. Chứng kiến một bộ phận Thánh Thập Tự quân, Phó Thư Bảo thầm nói trong lòng.

“Xem ra tình báo của Bằng Oánh có chút sai lầm rồi, những chiến sỹ này rõ ràng là muốn thông qua Thần Thông bàn thông đạo mà trở lại Thánh Lan quốc gom góp lương thảo, quân lương.”

Bê trong Thánh Thập Tự quân đã được tập kết, Phó Thư Bảo cũng không nhìn thấy nhạc phụ Thánh Lan vương của hắn mà ngược lại lại nhìn thấy tên quốc sư Đà Na Sâm kia.

Đà Na Sâm cũng không có phát hiện ra Phó Thư Bảo ẩn trong đám sát thủ, hắn đang cùng tướng lãnh cao cấp bàn luận cái gì đó, bộ dáng phi thường chuyên chú.

Phó Thư Bảo một mực đang chờ cơ hội đem Chi Ni Nhã thả ra, nhưng mà từ lúc cùng Trư Hoàng gặp mặt tới giờ, tên kia phi thường cảnh giác từng cử chỉ của hắn, căn bản là không có cơ hội thực hiện. Hiện tại, tiến vào Quy Vân cung mà nói, vậy thì lúc bắt đầu huyết chiến, Chi Ni Nhã căn bản là không có cơ hội từ Long giới chạy ra rồi.

“Mẹ nó, đầu heo này thật giảo hoạt, hấn muốn lúc nào mới bằng lòng dời ánh mắt khỏi người ta đây? Thật đáng giận!”

Phó Thư Bảo thầm kêu khổ trong lòng, chỉ cần Trư Hoàng phân thần, hấn có thể đem Chi Ni Nhã phóng xuất, về phần đồng bọn sát thủ đi cùng, hấn căn bản là không để vào mắt.

Cách đại môn Quy Vân cung ngày càng gần.

Đúng lúc này, một cái gương mặt quen thuộc chợt lọt vào mắt hấn, một đạo thanh âm thanh thúy như chuông bạc từ miệng nàng thoát ra.

- Là ai, dám chạy thẳng vào Quy Vân cung ta? Chẳng lẽ không nhìn thấy ta hay sao?

Người đi ra, chính là nữ hoàng trên danh nghĩa của Quy Vân quốc, Băng Oánh.

“Đúng lúc giữa đường, ngược lại là một cái cơ hội...”

Nội tâm Phó Thư Bảo khẽ động, phối hợp với tình hình trước mắt, trong lòng thầm nói.

“Không xong, đồ ngốc Băng Oánh này ra ngoài đúng lúc này, hơn phân nửa là nhận được tin tức ta đang nhảy vào bẫy rập, cố ý đi ra khiến ta chú ý, muốn ta ly khai, nhưng nàng lại không biết ta có kế hoạch khác a!”

Đúng như Phó Thư Bảo suy đoán, Băng Oánh lúc này rõ ràng đã đem an nguy của mình ném ra sau đầu, vừa xuất hiện liền ngăn tại cửa cung, lén lút nháy mắt với Phó Thư Bảo đang nguy trang một cái.

- Ty chức tham kiến nữ hoàng bề hạ, chúng ta là theo mệnh lệnh của Thánh Anna mà chấp hành công vụ, cho nên...

Trư Hoàng trong nội tâm cũng đang thầm mắng. Hấn là kẻ thông minh, Băng Oánh xuất hiện lúc này, cùng biểu lộ, động tác của nàng, không nghi ngờ chính là đang hướng Phó Thư Bảo cảnh báo, cho nên hấn liền mang Thánh Anna ra dọa, muốn Băng Oánh thức thời một chút, nếu không tự nhận hậu quả!

Trong nháy mắt khi Băng Oánh xuất hiện, ngăn trở đường đi, Trư Hoàng ám chỉ, cơ hội trân quý Phó Thư Bảo cần đến đã đến, thân ảnh hấn đột nhiên lướt ngang, đứng nguyên tại chỗ chính là lực lượng phân được ngưng luyện ra. Thân thể của hấn, cơ hồ là giống như Thánh Anna phá vỡ hư không, đột nhiên xuất hiện trong đám người Thánh Thập Tự quân. Lập tức, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đem Chi Ni Nhã phóng thích ra ngoài, sau đó lại dùng phương thức giống như phá toái hư không trở lại vị trí ban đầu. Mà trong nháy mắt vì điều kia, lực lượng phân thân tự động biến mất, phẳng phất như chưa từng xuất hiện qua.

Phá toái hư không, đây chính là lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên lực cảnh mới có thể thi triển ra. Mặc Lan lý sự có năng lực này, Thánh Anna có năng lực này, hiện tại Phó Thư Bảo cũng có năng lực như vậy.

Việc cần làm đã xong, kế tiếp, chính là đại náo một hồi rồi!

Động tác của Phó Thư Bảo cực nhanh, chỉ có một người phát hiện ra, chính là quốc sư Thánh Lan quốc kia. Nhưng mà, thời điểm hấn kinh ngạc, muốn hỏi chuyện gì xảy ra thì Chi Ni Nhã đã lẳng không xuất hiện trước mặt hấn, mà cùng thời điểm đó Phó Thư Bảo lại biến mất trước mặt hấn.

- Chuyện này... là chuyện gì xảy ra?

Đà Na Sâm kinh ngạc mà nhìn Chi Ni Nhã trước mặt, nghĩ mãi mà không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Hừ... quốc sư, nhỏ giọng nói chuyện, không nên để những người kia nghe được...

Chi Ni Nhã đi tới.

Nhiệm vụ của nàng chính là thuyết phục Thánh Lan vương, đừng để vì liên quân mà đi trưng thu lương thực cùng quân lương. Hiện tại, là thời điểm tới chấp hành nhiệm vụ rồi.

- Công chúa điện hạ, người nói cho ta biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Thẳng tới khi Chi Ni Nhã tới bên người, Đà Na Sâm kia mới hạ thấp giọng hỏi.

Chi Ni Nhã lúc này mới đem sự tình đơn giản nói ra một lần, sau đó nói.

- Sự tình chính là như vậy, mọi người chúng ta đang trong một cái thời kỳ phi thường mấu chốt, một bước đi nhằm là vạn kiếp bất phục, ta muốn gặp phụ vương, khuyên can hành động của người, người đang ở địa phương nào vậy?

Đà Na Sâm cười cười.

- Nguyên lai là như vậy, vì cái gì không liên hệ với chúng ta trước, vì cái gì mà lại làm ra một cái sự tình không đầu không đuôi như vậy đây?

Chi Ni Nhã có chút sốt ruột mà nói.

- Quốc sư cũng đừng có quở trách, mau nói cho ta biết phụ vương đang ở đâu?

- Coi nha đầu người kia, phụ thân của người hiện tại đang ở ngay bên cạnh người, chẳng lẽ người một chút cảm giác cũng không có sao?

Chi Ni Nhã cuống quýt nhìn sang, lại trông thấy một dáng người khô vôi, mặc một thân chiến giáp tướng lĩnh bình thường, không phải Thánh Lan vương thì là ai? Trong khoảng thời gian ngắn, nàng có chút phát mộng rồi, nhất quốc chi vương, giả trang thành một tướng lĩnh cấp thấp để làm cái gì?

- Phụ vương, người...

- Người cùng Phó Thư Bảo tiểu tử kia cho rằng phụ thân người không rõ ràng sao? Ta cùng quốc sư đều là kẻ có tuổi, người nào chưa gặp qua, trải qua sóng gió chứ?

Thánh Lan vương cười cười.

- Thanh Anna là dạng người gì, có dã tâm gì chúng ta sao lại không biết, ta xuất hiện tại chỗ này chính là đang nghĩ biện pháp kéo dài thời gian gom góp quân lương cùng lương thảo của nàng, lương thực cùng tài vật của Thánh Lan quốc chúng ta chỉ có thể dùng trên con dân chúng ta, như thế nào lại đi nuôi dưỡng một chi quân đội lòng muông dạ thú đây này?

Nghe Thánh Lan vương nói như vậy, Chi Ni Nhã lập tức thở dài một hơi.

- Ta biết phụ thân sẽ không làm như vậy mà, thật tốt quá rồi!

- Ta biết ngay Phó Thư Bảo tiểu tử kia nhất định sẽ phái người đến liên lạc với ta, ta cũng đang chờ hân đến thương lượng đối sách đây, lại không nghĩ rằng cho tới bây giờ mới đến, hơn nữa còn phái nữ nhi bảo bối của ta đến.

Thánh Lan vương cười nói.

- Như vậy hiện tại, nha đầu người nên nói cho ta biết, kế hoạch của Phó Thư Bảo là cái gì?

Chi Ni Nhã đem kế hoạch ba bước của Phó Thư Bảo nói ra, lại nói.

- Bộ phận chỗ nữ nhi coi như hoàn thành, còn chờ hành động của Độc Âm Nhi rồi.

Hơi trầm tư, Thánh Lan vương bỗng nhiên nói.

- Như vậy xem ra, vô luận sự tình hôm nay có kết quả là gì, chúng ta đều phải ra lựa chọn rồi.

Dừng một chút, hắn còn nói thêm.

- Quốc sư, lập tức trở về quân doanh, tập kết quân đội của chúng ta, sau đó cùng Độc Âm Nhi hội hợp.

Đà Na Sâm quốc sư biến sắc, hắn đã minh bạch lựa chọn của Thánh Lan vương là cái gì rồi, hắn muốn làm chính là...

Hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân, cộng thêm hơn năm ngàn chiến sĩ tinh nhuệ của Độc Âm Nhi, cùng với Hồ tộc chiến sĩ tinh nhuệ, muốn đánh bại chi quân đội trăm vạn người không chính quy, không phải là không thể!

Hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân, còn có Chi Ni Nhã tồn tại, cũng sẽ không cùng quân đội của Độc Âm Nhi phát sinh xung đột gì, rất nhanh có thể chinh hợp, hình thành sức chiến đấu cường đại. Trái lại, Thái Bình vương tước cùng Thanh Dật vương tước bên này, quân đội ngày một chỉ có thể ăn cháo loãng, tại sao lại không làm một hồi đại chiến đây này?

- Ta đây hiện tại liền nói cho Bảo ca ca biết, nói cho hần quyết định của phụ vương.

Chi Ni Nhã vui vẻ nói.

Thánh Lan vương chặn lại, nói.

- Hần và tên vua sát thủ âm hiểm kia một chỗ, người tùy tiện cùng hần liên lạc nhất định sẽ bị phát hiện, sẽ quấy rầy toan tính của hần. Hần là một kẻ phi thường thông minh, ta nghĩ hần nhất định sẽ đoán được quyết định của ta.

- Thế nhưng mà...

Chi Ni Nhã trong lòng vẫn còn chút lo lắng, vạn nhất không tính được thì làm sao bây giờ? Kỳ thật, trong lòng nàng thủy chung đều không muốn Phó Thư Bảo xâm nhập Quy Vân cung mạo hiểm. Tình huống hiện tại đã phát sinh cải biến, có hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân gia nhập vào trận doanh của hần, hần hoàn toàn có thực lực cùng Thánh Anna chính diện chiến một trận!

Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc đột nhiên truyền tới.

- Ta đã biết, nhạc phụ đại nhân, dựa theo kế hoạch của người, nhanh chóng tiến hành đi a, tiểu tể nơi này xin cảm ơn.

Người nói tự nhiên không thể nào là bản thân Phó Thư Bảo được, mà là một đầu tiểu phi trùng từ trên bầu trời bay tới. Đầu tiểu phi trùng kia lơ lửng trên đầu vai Chi Ni Nhã, tiếng nói, cùng bản thân Phó Thư Bảo không có nửa điểm phân biệt. Có thể đem lực lượng phân thân ngưng luyện thành bộ dáng tiểu phi trùng, để hoàn thành liên lạc, cũng chỉ có loại người Phó Thư Bảo là tưởng tượng ra được mà thôi.

- Biết là chàng đoán được quyết định của phụ thân, vậy cũng đừng có xâm nhập Quy Vân cung nữa, chỗ đó thực sự quá nguy hiểm, chẳng lẽ biết rõ đó là bẫy rập mà chàng cũng muốn đi vào sao?

Chi Ni Nhã đối với lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo xuất hiện ngược lại không có quá nhiều kinh ngạc, trực tiếp đi vào trọng điểm, đem lo lắng trong lòng nói ra.

Lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo khẽ cười một tiếng.

- Thánh Anna phải chết, hơn nữa, nếu ta không vào, tạo ra hỗn loạn mà nói... mọi người sẽ không cách nào thuận lợi ly khai, mà phần Độc Âm Nhi cùng Hồ Nguyên Thiên phụ trách cũng có khả năng thất bại. Chỗ ta là mấu chốt a, không nói nữa, cứ quyết định như vậy, chúng ta chia ra làm việc!

Dứt lời, tiểu phi trùng cũng biến mất trong hư không.

Thánh Lan vương sửng sốt một chút, ánh mắt lại chuyển lên người Đà Na Sâm. Bốn mắt đối nhau, đều từ trong ánh mắt đối phương nhìn ra được sự khiếp sợ cùng kinh ngạc. Thánh Lan vương cùng Đà Na Sâm thân là cấp Đại Vô Vũ Trụ chi lực, vừa đối mặt tự nhiên có thể từ lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo mà nhìn ra tu vi hiện tại của hần được, mà chuyện này đúng là chỗ khiến hai người phải kinh hãi!

Hồ Nguyên chi lực!

Thứ Thần cấp lực sĩ!

Sau kinh ngạc, Thánh Lan vương bỗng nhiên cười nhạt một tiếng.

- Tiểu nha đầu, vị hôn phu hiện tại của người đã là Thứ Thần cấp rồi, không cần phải vì hần lo lắng cái gì, chúng ta chỉ cần làm tốt chuyện của mình là được. Chuẩn bị sẵn sàng, đợi lúc nữa hỗn loạn bắt đầu chúng ta liền xuống núi, mang theo Thánh Thập Tự quân cùng Âm Độc Nhi hội hợp.

Chi Ni Nhã nhẹ gật đầu, ánh mắt lại chuyển qua đại môn Quy Vân cung.

Bên này bí mật luận đàm “mưu phản” thì bên kia đồng dạng cũng tiến hành một hồi tranh luận. Băng Oánh bề ngoài hiện ra vẻ dữ ngang ngược, coi như là Trư Hoàng lấy Thánh Anna ra nài cũng không có nhường đường. Tư thái đại tài nữ băng lãnh, ngữ khí lạnh lạnh như băng khiến cho Trư Hoàng rất là nén giận, nhiều lần không nhịn được mà muốn động thủ giết người. Đáng tiếc, hần thủy chung đều kiêng kỵ Mạc Khinh Vân sau lưng Băng Oánh. Quy Vân tông tông chủ ngày xưa, hiện tại đầu óc mặc dù có chút không bình thường nhưng mà thực lực lại là lực sĩ tiếp cận Thứ Thần cấp, một chút cũng không được qua loa, nếu đánh nhau thực mà nói, Trư Hoàng hần cũng còn phải xách dép mà chạy.

Đại môn Quy Vân cung lâm vào cảnh giằng co trong không khí xấu hổ.

Tú mục của Băng Oánh gắt gao trừng mắt Phó Thư Bảo, nàng không phải là không nhận ra thủ đoạn dịch dung thấp kém nam nhân kia sử dụng mà là muốn thông qua loạn ánh mắt bất thiện này nhắc nhở người kia một chút, chỗ này nguy hiểm, rút nhanh đũa bà cái! Nhưng mà, vô luận nàng làm thế nào, tên kia vẫn một bộ cúi đầu, bộ dạng điếc không sợ súng, đối với trăm cái trừng mắt của nàng cũng coi như không nhìn thấy.

“Tên chết bầm này, chẳng lẽ muốn ta tức chết sao? Ta có thể làm tới loại trình độ này là cực hạn rồi, chẳng lẽ còn muốn ta cùng Thánh Anna công nhiên quyết liệt, lớn tiếng nói cho người biết nơi này là bẫy rập sao? Nói như vậy, rất nhiều đệ tử Quy Vân tông sẽ chết oan chết uổng a!”

Băng Oánh thầm tức giận muốn chết, nàng cũng có điểm máu chốt, cổ kị của mình. Xác thực, có thể làm tới trình độ này chính là nàng đã tới cực hạn lời nhảm nhí của Thánh Anna rồi, không thể tiến sâu hơn nữa, nói cách khác, chuyện này sẽ khiến cho tất cả đệ tử Quy Vân tông phải mất mạng!

- Hừ! Băng Oánh, người tốt nhất nên minh bạch người đang làm cái gì! Ta xem người như thế nào hướng Thánh Anna đại nhân giải thích đây!

Trư Hoàng hung hăng nhắc nhở.

- Ta...

Băng Oánh liếc nhìn Trư Hoàng một cái, trong lòng một mảnh cảm giác như tro tàn.

“Cũng thế, người đi vào chỗ này tuyệt đối là không cách nào còn sống đi ra, ta một bước lo lắng thủ tiết là được rồi, Thánh Anna sẽ không buông tha người phản bội nàng, chúng ta trên Dương gian không thể cùng một chỗ, làm phu thê chính thức, dưới Âm phủ lại không có những nữ nhân kia tồn tại, chúng ta tổng thể vẫn có thể ở cùng một chỗ a!”

Tại Thanh Tú quốc, không gian con người sinh sống được gọi là Dương gian, nơi người chết được gọi là Âm phủ. Trong dân gian Thanh Tú quốc, cũng có thuyết pháp Âm dương cách biệt, chính là một người chết đi, một người còn sống, một người thân tại Dương gian, một người thân tại Âm phủ, không thể nào gặp được.

Ngay tại lúc Băng Oánh sầu tâm một mảnh, trong tai nàng chợt vang lên một đạo thanh âm.

- Đa tạ nàng đã trì hoãn lâu như vậy, hiện tại ly khai đi a, mau mau đem người của Quy Vân tông ly khai, đến địa phương nào đó an toàn, nơi này, sẽ là bãi tha ma của Thánh Anna!

Người nói, đương nhiên là Phó Thư Bảo rồi, hần dùng chính là phương thức truyền âm.

Băng Oánh hơi sững sờ, lại không thèm nhìn Phó Thư Bảo nữa mà vung tay lên, lớn tiếng nói.

- Chúng ta đi, đi xuống dưới thị sát Tế Thiên đài xây dựng như thế nào rồi.

Băng Oánh theo một đoàn người Quy Vân tông tiền hô hậu ủng hướng chân núi đi tới, một đường không thèm quay đầu lại.

Tuy rằng nàng thiếu khuyết chủ kiến nhưng nàng thủy chung là một người thông minh, nàng đã minh bạch Phó Thư Bảo vì cái gì đối với ám hiệu của mình lại coi như không thấy rồi. Tên kia không phải là không thấy, mà bản thân hần chính là vì cái bẫy rập này mà tới!

Nàng tuy rằng không biết Phó Thư Bảo tại sao có phách lực như vậy, nhưng mà theo kinh nghiệm cho thấy, người này, không có mười phần nắm chắc chắc chắn sẽ không đem tính mạng của mình ra mạo hiểm. Hơn nữa, tới giờ chỉ có hần ám toán người khác, không có ai ám toán hần thành công!

Băng Oánh dẫn người ly khai, Trư Hoàng quay đầu lại dùng tay xuất ra ám hiệu, không có bất kỳ ngôn ngữ nào, dẫn đầu đi vào trong đại môn.

Trong Quy Vân cung, Phụng Thiên đại điện trống trải không người, thời điểm Băng Oánh ra đi đã mang theo tất cả người của Quy Vân tông, do đó đại điện hiện tại lộ ra vẻ đặc biệt yên tĩnh. Ngay tại lúc Phó Thư Bảo đi qua Phụng Thiên đại điện không người, thời điểm tiến vào cửa điện, đại môn bên ngoài không một tiếng động đóng lại. Ánh mặt trời một đường theo khe cửa chiếu vào, giống như một cái trường kiếm do ánh sáng tạo thành.

Đã là kiếm, liền có sát khí!

640. Chương 563: Át Chủ Bài. (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 563: Át chủ bài. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hành lang yên tĩnh không một bóng người, một cái đại môn đóng chặt nơi cuối hành lang, không có người phòng thủ.

- Chính là chỗ đó, người của ta tra được Thái Bình vương tước cùng Thanh Dật vương tước chính là ở trong gian phòng này.

Trư Hoàng chỉ đại môn đóng chặt kia, nói.

Phó Thư Bảo cười hắc hắc.

- Bất quá chỉ là hai cái vương tước phế vật, lại muốn hai tuyệt thế cao thủ chúng ta tới ám sát, coi như là cấp cho bọn hắn mặt mũi, dù sao thì... chết vẫn còn vinh quang, chính là ý này à!?

“Tới nước này rồi, người rõ ràng còn cùng lão tử nói cái gì ‘dù chết vẫn còn vinh quang’, thật khờ dại hết biết, chờ một chút, người không phải dù chết vẫn còn vinh quang, mà là... sống không bằng chết”

Trư Hoàng thầm cười trong lòng, ngoài mặt lại treo lên bộ dáng ngưng trọng.

- Thời gian có hạn, chúng tay mau mau hành động, mau chóng giải quyết hai tên vương tước phế vật, sau đó rời khỏi nơi này.

- Được!

Một chữ vừa ra, trong tay Phó Thư Bảo đột nhiên nhiều thêm một cây trường kiếm, tay rung lên, hàn mang lóe lên, dùng tốc độ cực nhanh cắt ngang lưng một tên sát thủ đứng bên cạnh.

Một kiếm cắt ngang, máu tươi phun tung tóe.

Tên sát thủ kia còn chưa kịp hiểu là chuyện gì thân thể liền cao thấp chia thành hai bộ phận. Một phần vẫn còn đứng trên đất, mà bộ phận còn lại lại ngã nhào lên mặt đất. Mọi tạng chảy đầy đất.

Phá Hư thần kiếm sắc bén không cách nào tưởng tượng được. Một kiếm một mạng người, kiếm thế không ngừng, lập tức đem những tên sát thủ khác vây vào trong kiếm vòng. Kiếm vòng kia hư thực khó phân, có sắc bén tới cực điểm, cũng có kiếm quang, nhưng vô luận là lưỡi kiếm sắc bén hay kiếm quang, một khi dính vào thì hạ tràng chỉ có kết cục đầu một chỗ, thân một nơi!

- A...

Lại là một tiếng hét thảm, tên sát thủ thứ hai cũng chết thảm ngay tại chỗ. Khoảng cách với tên đầu tiên bất quá cũng chỉ là trong một hai cái hô hấp mà thôi.

Phá Hư thần kiếm lại động, truy theo hai tên sát thủ còn lại.

Có thể trong thời gian hai cái hô hấp làm ra phản ứng chạy trốn, thực lực của hai tên sát thủ kia dĩ nhiên không kém. Nhưng mà trước mặt Thứ Thần cấp Phó Thư Bảo, sự hiện hữu của bọn hắn thủy chung là... con sâu cái kiến!

- Rống!

Một kiếm đâm ra, hỏa quang đại hiện, một đầu Kỳ Lân kiếm thú ngưng luyện mà thành, gầm thét, lập tức từ xuyên ra sau lưng hai tên sát thủ.

- Phốc, phốc!

Hai tiếng trầm đục vang lên, hai tên sát thủ đồng loạt ngã vật ra đất. Trên lưng, máu tươi phun ra như suối, phía trên mỗi cổ thi thể tối thiểu không dưới mười cái kiếm động!

Quyền pháp luyện tới cực hạn, thời điểm xuất quyền có thể phóng xuất ra quyền thú. Một khi đạt tới cảnh giới như vậy, cho dù dùng kiếm, chỉ cần lực lượng tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, đồng dạng có thể phóng xuất ra kiếm thú được. Kiếm thú cùng quyền thú, cả hai thứ đó kỳ thật chỉ khác nhau là một cái dùng quyền, một cái dùng kiếm mà thôi.

Trước sau bốn lần hô hấp, bốn tên sát thủ tinh nhuệ đã bị giải quyết. Phó Thư Bảo đã chứng minh được thực lực của hắn. Giết bốn thủ hạ của Trư Hoàng đi, hắn cũng không có thừa cơ đuổi giết Trư Hoàng. Tuy nhiên, hiện tại “mổ” Trư Hoàng cũng không phải là chuyện rất khó. Hắn chỉ nhàn nhạt nhìn Trư Hoàng, thần sắc một mảnh lãnh đạm.

- Người...

Trư Hoàng lại có một loại phản ứng khác hẳn, kinh ngạc tới cực điểm.

- Người, đã biết?

- Biết cái gì?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Người như thế nào giết bọn chúng đi?

Đã đến nước này rồi, tiểu tử kia rõ ràng còn giả ngây giả dại, Trư Hoàng có một loại cảm xúc muốn đập đầu vào tường rồi. Đương nhiên, hắn càng muốn giết Phó Thư Bảo, nhưng mà hắn vẫn không có được cái loại thực lực kia. Đây chính là nguyên nhân hắn trở mặt nhìn bốn thuộc hạ chết thảm mà không có bất kỳ hành động trả thù nào.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Bốn gia hỏa này nhìn đi nhìn lại đều không có đủ năng lực, để làm loại chuyện này, sự hiện hữu của hắn không chỉ không giúp được gì mà ngược lại còn là chuyện xấu.

Dừng một chút, hắn còn nói thêm.

- Mục tiêu ở ngay trước mắt, chúng ta không cần tranh luận tốn thời gian thêm nữa, người dẫn đường đi a, chúng ta mau mau hành động mới là vương đạo.

- Hành động con mẹ ngươi á!

Trư Hoàng dậm chân mắng.

- Phó Thư Bảo, người chó cùng lão tử giả ngây giả dại! Người người giết thì cũng đã giết, phát hiện thì cũng đã phát hiện, hiện tại rõ ràng còn làm ra cái bộ dáng này, con mẹ nó người tướng ta là người ngu ư!?

Phó Thư Bảo nhún vai.

- Người không phải rất ưa diễn kịch sao? Ta theo người diễn a, ta cảm thấy, vô luận như thế nào ta cũng đều muốn diễn tới khúc cuối cùng, không phải sẽ phụ lòng cái hành động tại cảng khẩu thành bên dưới mặt đất của người ngày ấy sao?

- Hành động con mẹ người á!

Diễn kỹ, vẫn là thế. Đây không phải là từ ngữ ca ngợi, mà là châm chọc một cách ác độc.

Trư Hoàng im lặng nhìn Phó Thư Bảo, mặt mũi âm trầm một hồi, hồng hào một hồi, sau thật lâu hẳn mới ha hả cười phá lên.

- Xem ra người sớm đã biết rõ động cơ của ta rồi, người chỉ sợ cũng sớm biết đây là cái bẫy, nhưng ta nghĩ mãi không rõ, biết rõ đây là bẫy rập, vì cái gì người vẫn muốn cùng ta tới đây?

- Đương nhiên là giết người a! Hơn nữa, bẫy rập này, ta còn không có để vào mắt.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói.

- Ha ha ha... ta đã thấy cuồng vọng, nhưng lại chưa gặp qua ai cuồng vọng như gia hỏa người! Cũng được, chính người muốn chết, cũng không oán ta được rồi.

Dừng một chút, Trư Hoàng lại phun ra một câu.

- Người thật đúng là gia hỏa đầu có bệnh, người cho rằng một mình người là có thể đánh bại Thánh Anna đại nhân cùng tứ đại Thiên Không kỳ sỹ sao? Còn có Trư Hoàng ta!?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Vậy thì thử đi, Thánh Anna, người mau lặn ra đây, ta cùng Trư Hoàng nói lâu như vậy, người trốn sau cánh cửa kia nghe lén, còn không thấy nhàm chán sao?

- Kẹt...

Đại môn trầm trọng chậm rãi mở ra, Thánh Anna một thân váy dài thuần màu trắng chậm rãi từ trong đại môn đi ra. Mái tóc dài như thác nước, khuôn mặt xinh đẹp, tư thái khiêu khích tới cực điểm. Những điều này, đều không thể cùng một nữ nhân ham mê quyền lực cùng một chỗ liên hệ được.

Chỉ có một mình Thánh Anna, cũng không có tứ đại Thiên Không kỳ sỹ, cũng không có trợ thủ, chỉ một mình nàng. Nhưng mà, nàng vừa xuất hiện, Phó Thư Bảo liền cảm giác được bốn phía truyền đến một cỗ áp lực cường đại. Lực lượng trường mạnh mẽ, cường liệt như chưa từng có. Lực lượng trường đến từ bốn phương tám hướng, áp lực đến từ bốn phương tám hướng, đúng là một cái bẫy, đợi hẳn nhảy vào tròng.

641. Chương 563: Át Chủ Bài. (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 563: Át chủ bài. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nhưng mà có thể khẳng định một điều, Thánh Anna vừa xuất hiện, tứ đại Thiên Không kỳ sỹ cũng đang ở bốn phía phụ cận rồi. Có lẽ là trên bầu trời, có lẽ là chỗ nào đó dưới lòng đất. Một khi Thánh Anna phát tín hiệu, tứ đại Thiên Không kỳ sỹ sẽ xuất hiện, lôi đình nhất kích!

- Ta cho rằng, muốn đem người lừa gạt tới đây phải cần tổn hao tâm tư rất lớn, là một chuyện không dễ làm, khanh khách...

Thánh Anna nở nụ cười.

- Không nghĩ tới, người cứ như vậy liền tới đây, bộ dáng ngu ngơ thật sự đáng yêu a!

Giọng điệu như vậy, tuyệt đối là giọng điệu giữa tỷ tỷ và đệ đệ. Thần thái như vậy, giọng điệu như thế để lộ ra Thánh Anna vô cùng tự tin, không thể nghi ngờ là nàng đang nói cho Phó Thư Bảo biết, nàng đã khổng chế tuyệt đối hết thảy, kể cả cái mạng nhỏ của Phó Thư Bảo.

- Ha ha, Anna tỷ tỷ thật sự là biết nói đùa, người đa tâm rồi, sớm biết người nghĩ tới ta như vậy, ta ước gì sớm tới đây rồi, ở đâu ra lại cùng Trư Hoàng ca ca diễn một hồi hí kịch đặc sắc như vậy chứ!? Ta, cho dù ngủ trong rừng mỹ nữ, tay chân nhũn ra thì cũng phải bò tới đây a.

Tiếng cười của Phó Thư Bảo tương đối đặc biệt, mà thuyết pháp của hắn lại càng thêm đặc biệt.

Tiếng cười lập tức vang vọng trong Quy Vân cung, hoàn cảnh rất không thích hợp. Trư Hoàng cũng cười ha hả, bộ dáng cuồng vọng. Thánh Anna nhưng mà lại cười run rẩy tới hết cả người, bụm lấy cái miệng nhỏ mà cười khanh khách không ngừng, làm bộ làm dáng đáng yêu.

- Cười con mẹ người á!

Ngay tại lúc Thánh Anna làm ra bộ dáng đáng yêu, chắt chứa hồn nhiên vong ngã tới cảnh giới cao thâm thì Phó Thư Bảo đột nhiên trở mặt, lạnh lùng thốt ra.

- Lão tử đã tới rồi, các người muốn như thế nào đối phó ta? Nói đi!

Tiếng cười của Trư Hoàng dừng phắt lại, nổi giận đùng đùng mà trừng mắt Phó Thư Bảo. Hắn là một đại tông sư, là vua sát thủ, mấy lần bị Phó Thư Bảo hí lộng, hiện tại ngay cả thân rơi vào thiên la địa võng mà cũng dám miệt thị hắn như thế! Con tức này, ngoại trừ dùng máu tươi của Phó Thư Bảo ra rửa, làm sao có thể tẩy đi được đây!?

Phản ứng của Thánh Anna lại là phi thường bình thản, vẫn cười duyên đáng yêu như trước.

- Phó Thư Bảo, người biết rõ là ta sẽ không giết người, ít nhất là trước lúc bước lên Tiếp dẫn chi thuyền thì sẽ không đâu. Ta muốn chính là Kim chi lạc ẩn trong thân thể người, người hãy cho ta đi!

Phó Thư Bảo sững sờ.

- Cho người? Người định như thế nào lấy Kim chi lạc ẩn trong cơ thể ta?

- Ha ha ha...

Thánh Anna lại một chuỗi cười yêu kiều.

- Sự thông minh của người đâu rồi, người luôn tại thời điểm mấu chốt nhất giả bộ hồ đồ. Ta hỏi người, bình thường là người lấy cái gì ra cùng nữ nhân của người vui đùa? Sự tình người với nữ nhân của người làm ra, ta liền cùng người làm sự tình kia, hì hì, người nói xem, lấy đi Kim chi lạc ẩn trên người của người, phải hay không là một sự tình rất vui sướng nhẹ nhàng đây này?

Sự tình kia chỉ cái gì, Thánh Anna cũng không nói ra, nhưng mà Phó Thư Bảo lại biết rõ trong lòng. Từ bộ dáng lẳng lơ lúc này của Thánh Anna, hắn cũng có thể kết luận được, nữ nhân này không chỉ ham mê quyền lực, mà đối với nam nhân cũng là phi thường ham muốn chinh phục.

Thánh Anna khác những nữ nhân khác, nàng muốn chinh phục nam nhân tự nhiên không phải là những nam nhân bình thường, mà là loại thiên tư độc hậu (sâu dày), ưu tú đến cực điểm.

- Ta không tin.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt cười nói.

- Làm sự tình đó ngược lại sẽ sinh ra hài tử, trên người của ta lấy đi Kim chi lạc ẩn, người nói đùa sao?

Lúc này Thánh Anna lại mở ra một cái cúc áo, lại để cho lưng lộ ra một đoạn, sau đó chỉ về phía trong đại môn.

- Gian phòng kia chính là gian phòng của chúng ta, ở bên trong có một cái giường lớn.

Nói đến đây, nàng lại cười cười.

- Đó cũng không phải là một cái giường bình thường, trên giường có một cái Thiên Vũ Hấp Linh Hoa linh phù, truyền thừa của Thiên Không nữ thần, đó chính là thứ Thiên Không nữ thần lưu lại, hôm nay ta cứ như vậy muốn dùng tới rồi. Cho nên, Kim chi lạc ấn của ngươi, ta nhất định phải có.

Xuyên thấu qua phiên đại môn mở rộng kia, Phó Thư Bảo trong thấy một cái giường lớn không màn che, bộ dáng trông có vẻ bình thường, nhưng mà chần nệm bên trên lại lấy một tấm linh phù cực lớn làm thành, bên trên mơ hồ có thể thấy được bí kíp phù văn chi lực, cũng có thể cảm nhận rõ ràng được linh tính cùng với linh năng cường đại từ nó phát ra.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo đột nhiên cười phá lên.

Đây không phải là tiếng cười của người bị hãm sâu vào tuyệt cảnh phát ra.

Thánh Anna sắc mặt hơi đổi.

- Ngươi cười cái gì?

- Cảm ơn ngươi đã nói cho ta biết như thế nào lấy được nguyên tố lạc ấn trên người của ngươi, với tư cách là hi sinh giả của Thiên Không nữ thần, trên người của ngươi có lẽ có được Mộc chi nguyên tố lạc ấn a?

Phó Thư Bảo đột nhiên nói ra.

Hiện tại, trong năm loại nguyên tố lạc ấn hắc đã có được Kim chi lạc ấn cùng Hỏa chi lạc ấn, đối ứng với Luyện Hoa nữ thần cùng Đại Địa chi thần. Cho nên, từ một khía cạnh nào đó mà nói, hắc kỳ thật cũng được coi là hi sinh giả Luyện Hoa nữ thần cùng Đại Địa chi thần. Tuy rằng hắc chưa từng có nửa điểm hi sinh nào. Mà với tư cách là hi sinh giả của Thiên Không nữ thần, trên người Thánh Anna khẳng định là có được Mộc chi nguyên tố lạc ấn. Nếu như đạt được Mộc chi nguyên tố lạc ấn, thực lực của hắc sẽ lần nữa tăng vọt!

Chuyện này, kỳ thật là đây chính là nguyên nhân Phó Thư Bảo tới giờ vẫn còn cù cưa tán gẫu với Thánh Anna, hắc muốn chính là từ trong miệng Thánh Anna moi được phương pháp hấp thu Mộc chi nguyên tố trên người của nàng.

Thánh Anna khổ tâm chuẩn bị, nghĩ kỹ lại cũng vì nghĩ đến Kim chi nguyên tố lạc ấn trên người của hắc, hắc lại làm sao không muốn Mộc chi nguyên tố lạc ấn trên người nàng?

Năm đại nguyên tố lạc ấn, phân biệt là Kim chi nguyên tố lạc ấn, Mộc chi nguyên tố lạc ấn, Thủy chi nguyên tố lạc ấn, Hỏa chi nguyên tố lạc ấn, Thổ chi nguyên tố lạc ấn, trong đó Thủy chi nguyên tố lạc ấn là thần bí nhất, cũng không có ứng đối với trần quốc chi thần nào. Căn cứ vào suy đoán lúc trước, nó hắc là nguyên tố lạc ấn đứng đầu, có tác dụng dung hợp cùng thống lĩnh. Cho tới bây giờ, Phó Thư Bảo đã có dấu vết đối với Thổ chi nguyên tố lạc ấn, là ở trên người Luyện Ngục Thần Tước, còn Thủy chi nguyên tố lạc ấn vẫn còn chưa có gặp qua.

Trong truyền thuyết, nếu ai nắm giữ được năm loại nguyên tố lạc ấn, có thể phá giải được bí mật tối chung cực của vũ trụ, cũng là siêu việt hết thảy. Đây chẳng qua chỉ là một cái truyền thuyết, chưa có người nào làm được, nhưng mà Phó Thư Bảo tựa hồ có được cái vận khí như vậy, chính là đang từng bước một bước tới mà thôi!

Tới thời điểm lật át chủ bài, sinh tử chém giết rồi.

642. Chương 564: Diệt Sát (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 564: Diệt sát (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hình thức song phương, Thánh Anna một mình đối chiến Phó Thư Bảo mà nói, vẫn chiếm ưu thế như cũ, nếu như thêm Trư Hoàng vào nữa, đó chính là nắm chắc thắng lợi. Nếu như còn tứ đại Thiên Không kỵ sĩ nữa mà nói, đó chính là tuyệt đối nắm chắc, chiến đấu một chút lo lắng cũng không.

- Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ, Trảo Bộ đại trận!

Thánh Anna kêu khẽ một tiếng, mặt đất bốn phương tám hướng theo đó đột nhiên truyền đến động tĩnh y hệt như tiếng sấm.

- Người muốn cho Thiên Không kỵ sĩ xuất hiện?

Phó Thư Bảo kinh ngạc, nói.

- Ha ha ha... Muốn bắt con cá chạch nhà người lại thực không dễ, bắt quá, có thể dựa vào Trảo Bộ đại trận của Thiên Không nữ thần sáng tạo ra, coi như đây là vinh hạnh của người rồi!

Khóe miệng Thánh Anna bảo trì nụ cười ngọt ngào vui vẻ, phảng phất như hết thấy đồ vật trên người Phó Thư Bảo đã là đồ trong túi của nàng vậy, muốn lấy thế nào thì lấy.

- Vậy sao?

Phó Thư Bảo bỗng nhiên cười nói.

- Người có Trảo Bộ đại trận, lão tử cũng có đại trận đối phó người!

- Cái gì?

- Man Ngưu đại trận!

Ngay tại lúc tứ đại Thiên Không kỵ sĩ từ bốn phương tám hướng, từ mặt đất nơi hỏ lánh chui ra, muốn bày ra Trảo Bộ đại trận thì Phó Thư Bảo chợt vùng tay phải lên, một mảnh hào quang đen đỏ giao nhau thoáng hiện. Ở trước mặt hắn, sau lưng hắn, bên trái bên phải bất ngờ nhiều hơn trên dưới một trăm Thạch Tượng chiến sĩ của Luyện Ngục quân đoàn. Lại vùng tay lên, lại một trăm người. Toàn bộ Luyện Ngục quân đoàn xuất hiện, chỉ không đến mười cái phát tay!

Ngay trong nháy mắt, Phó Thư Bảo vốn vẫn là cá trong chậu, cá trong lưới thì nháy mắt sau đó, ba ba trong rọ lại toàn thân chợt bốc lửa, cá trong lưới lại là tuyệt thế đại sa ngư (cá mập)!

Thánh Anna sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, nàng hiện tại đã không cách nào nhìn thấy Phó Thư Bảo bị một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ vây vào trung tâm rồi. Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ hình thành lực lượng cường đại, đem lực lượng trường của Phó Thư Bảo che đầy lại. Tiểu tử kia đột nhiên biến mất. Nhưng mà nàng biết rõ, tiểu tử kia sẽ không rời đi, hẳn giờ phút này nhất định là đang trốn ở chỗ nào đó, âm hiểm mà nhìn chăm chăm vào bên này, tùy thời chuẩn bị đánh lên!

Thánh Anna có một loại cảm giác, đó chính là, lật thuyền trong mương!

Nàng đã thu phục được Trư Hoàng, đồng ý trợ giúp Trư Hoàng thành lập đế quốc sát thủ vĩ đại, như vậy mới khiến Trư Hoàng tình nguyện mạo hiểm, dùng khổ nhục kế lẫn vào bên trong trận doanh của Phó Thư Bảo. Còn nàng bên này cũng hao tổn tâm trí, bố trí ra một cái giường lớn mềm mại cùng Thiên Vũ Hấp Hoa phù, chờ đợi thu lấy Kim chỉ nguyên tố lạc ấn của Phó Thư Bảo. Nhưng lại không ngờ rằng, Phó Thư Bảo sớm đã nhìn thấu mưu kế của nàng, cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng!

Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ kỳ thật không đáng sợ, dùng uy thế trăm vạn đại quân, mặc dù trả giá lớn nhất định nhưng vẫn có thể đem chúng đánh bại, cũng nhất định có thể bắt lấy Phó Thư Bảo. Nhưng mà, trăm vạn đại quân giờ phút này đang tại chân núi, tập kết tới đây cần phải có thời gian, bày trận cũng cần phải có thời gian... hết lần này đến lần khác, nàng không có thời gian như vậy!

Cho tới giờ khắc này, nàng vẫn đang không biết, cái nàng gọi là trăm vạn đại quân đã bị Độc Âm Nhi cùng Thánh Thập Tự quân quấy rối, lâm vào một mảnh hỗn loạn!

Đúng lúc này, thanh âm của Phó Thư Bảo đột nhiên vang lên.

- Giết cho lão tử! Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ, một tên không để lại, nữ nhân kia, bắt sống!

- Oanh!

Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ âm âm lao tới, giống như một dòng lũ nham thạch thiêu đốt. Cước bộ của bọn hắn bước qua nơi nào, mặt đất nơi ấy âm âm tung tóe. Địa phương thân thể bọn hắn lách qua, phòng ốc sụp đổ. Địa phương quyền đầu của bọn hắn đánh xuống, không không đánh thành mảnh nhỏ!

Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ một chỗ hình thành sức chiến đấu, uy thế ngay cả tứ đại Thiên Không kỵ sĩ còn muốn kém hơn, còn muốn cúi đầu!

Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ phân thành năm nhóm, mỗi nhóm hai trăm người. Tứ đại Thiên Không kỵ sĩ từng người phải đối mặt với hai trăm Thạch Tượng chiến sĩ. Không chút khả năng chiến thắng nào. Trảo Bộ đại trận, trước mặt Luyện Ngục quân đoàn, bọn hắn không có cơ hội thi triển ra. Mà bản thân bọn hắn cũng lâm vào vô tận dả kích, sụp đổ, diệt vong, chỉ là một quá trình rất ngắn mà thôi.

Thánh Anna cũng đối mặt với hai trăm Thạch Tượng chiến sĩ, trên trời dưới đất, vô pháp đào tẩu.

Duy nhất không có bị Thạch Tượng chiến sĩ đuổi giết cũng chỉ có mỗi Trư Hoàng. Giờ phút này tâm tình của hắn đã hoàn toàn bất đồng. Ngay vừa nãy hắn còn mơ mộng Phó Thư Bảo bị bắt lại, hứa hẹn Thánh Anna ưng thuận sẽ nhanh chóng thành hiện thực, mà hắn cũng từ một vua sát thủ trong bóng tối sẽ biến thành đế vương chính thức. Nhưng mà, mộng tưởng chỉ là mộng tưởng, tới dễ dàng, hủy diệt lại cực nhanh. Tại thời điểm một ngàn chiến sĩ Luyện Ngục quân đoàn xuất hiện, tất cả mộng đẹp của hắn đều tan vỡ.

“Thánh Anna mặc dù có trăm vạn đại quân bảo hộ, nhưng hôm nay sợ rằng chạy không khỏi nắng rồi... Lúc này không đi, lão tử chờ chết sao?”

Thầm mắng một tiếng trong lòng, thừa dịp hỗn loạn hắn liền quay người, mạnh mẽ hướng một phiến núi rừng mà chạy đi.

- Tê!

Một tiếng xé rách hư không đột nhiên từ chính diện truyền đến. Lập tức, một đường hỏa quang lọt vào mắt hắn. Trư Hoàng lập tức lạnh ngắt sống ưng, đường hỏa quang kia bắn đến đúng là cổ họng của hắn! truyền copy từ

- Sát Vương thuận!

Thiết quyền đánh ra, Trư Hoàng lập tức đánh ra một tấm hộ thuẫn. Lực lượng hộ thuẫn trông giống như một cái mai rùa kia bắn ra ngoài. Đối mặt với kiếm chiêu hung mãnh như thế, ý nguyện chạy trốn trong đầu hắn không giảm chút nào, tránh đi kiếm khí cắt ngang, hai chân điểm lên mặt đất một cái, lực lượng chi dực lập tức ngưng luyện, kéo dài ra, thân thể theo đó bắn vọt lên bầu trời.

- Phanh!

- Âm âm!

Thanh âm lực lượng hộ thuẫn cùng kiếm khí va chạm với nhau truyền ra, thoáng cái liền âm âm nổ vang, khí kinh cuồng mãnh lấy vị trí trung tâm va chạm hướng bốn phương tám hướng quét tới, những nơi đi qua đều biến thành đồng đổ nát.

Từ cao nhìn xuống, thân ảnh Trư Hoàng cấp tốc chạy trốn, thoáng cái đã tới trên bầu trời. Trong tầm mắt của hắn, một tiểu tử tay cầm kiếm đang từ trong mảnh phê tích lao ra, bộ dáng như đang tìm kiếm mục tiêu vậy. Đây không phải là Phó Thư Bảo thì là ai?

- Hừ hừ! Muốn ám sát ta? Ta chính là vua sát thủ! Lực lượng tu vi của ngươi có lẽ mạnh hơn ta, nhưng mà luận về kinh nghiệm cùng thủ đoạn, cho dù học tám đời cũng không đuổi kịp lão tử!

Khóe miệng Trư Hoàng lộ ra một tia cười cợt trào phúng.

643. Chương 564: Diệt Sát (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 564: Diệt sát (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Vậy sao?

Một cái thanh âm băng lãnh đột nhiên từ hư không truyền đến, chính là ở phía trên.

Vẻ tươi cười của Trư Hoàng lập tức đọng lại trên mặt, mạnh mẽ ngẩng đầu lên, hắn nhìn thấy ở trên đỉnh đầu hắn, Phó Thư Bảo tựa như đang ôm cây đợi thỏ chờ hắn. Nhìn gương mặt trông rất đối bình thản kia, còn có nụ cười thản nhiên kia, nhưng mà lọt vào mắt Trư Hoàng lại là nụ cười độc ác nhất thế gian này!

- Người đi chết đi a!

Không cách nào vượt qua tốc độ siêu việt của Phó Thư Bảo, cũng không còn hi vọng đào thoát, Trư Hoàng cũng không có mong đem lưng hướng về phía thần kiếm Phó Thư Bảo trong lúc chạy trốn, nói như vậy, hắn sẽ chết nhanh hơn, vậy thì, chính diện quyết chiến đi a!

Vua sát thủ gào lên, thân hình xoay mình trên không, giống như một quả đạn pháo mang theo lực trùng kích không dưới vạn cân đánh tới.

- Chết đi!

Phó Thư Bảo một kiếm chém xuống.

- Âm âm!

Thanh âm bạo tạc nổ vang trên không, ánh lửa hùng hực đẹp mắt người xem.

- Ta ngược lại muốn nhìn người như thế đánh chết ta đây! Hấp Tinh chùy, Hủy Diệt Chi Kích!

Trong ánh lửa, Trư Hoàng mang theo lực lượng hộ thuẫn từ trung tâm vụ bạo tạc lao ra, trong tay cũng nhiều hơn hai cái chiến chùy cực lớn, cánh tay vung lên, cùng lực lượng hộ thuẫn hình mai rùa cùng một chỗ đánh tới Phó Thư Bảo.

Đối diện cái chết, không có đường lui khiến cho Trư Hoàng bộc phát ra sức chiến đấu càng cường đại hơn! Mỗi một chiêu công kích, đều mang theo ý định cùng Phó Thư Bảo đồng quy vu tận. Ngoan cố chống cự, chính là loại tình cảnh này.

Chiến chùy cực lớn, đơn giản đánh thẳng tới nhưng lại mang theo lốc xoáy cường đại. Mộc có thể sinh Phong, cũng có thể khu Phong. Chiến chùy cực lớn trong tay Trư Hoàng giống như hai cái vòng xoáy cực lớn, càng không ngừng hấp nạp không khí trên không trung kiểm chế lấy năng lực di động của Phó Thư Bảo, cũng làm cho từng kiếm bổ xuống mất đi đại bộ phận lực lượng.

- Không hơn gì cái này!

Khóe miệng Trư Hoàng hiện lên một vòng cười nhe răng.

- Âm âm!

Trong nháy mắt, kiếm thế của Phó Thư Bảo bị vòng xoáy chùy hấp nạp biến mất, trong tích tắc, thuận thế hai cái chiến chùy của Trư Hoàng âm âm đập vào phía trên đỉnh đầu của hắn, lập tức nện thành bẹp dí.

- Người đúng là heo!

Phó Thư Bảo với cái đầu bị đập bẹp dí, rõ ràng còn có tâm tư trêu chọc.

Nhưng chính vì một câu như vậy, Trư Hoàng đã lạnh toát sống lưng. Từ đầu đến cuối, Phó Thư Bảo ngay cả chính diện giao phong với hắn một lần cũng không, người đang cùng hắn chiến đấu, rõ ràng chỉ là một cái lực lượng phân thân của người ta mà thôi!

Lực lượng phân thân lập tức áp súc lại thành một điểm, sau đó liền nổ tung ra, ngay giữa song chùy của Trư Hoàng.

Lực lượng phân thân nổ tung, uy lực không gì bì kịp.

Lúc trước chỉ với Vinh Hằng chỉ lực đã có thể đem thành Stensen nổ tung lên, hiện tại đã siêu việt suốt hai cái đại cảnh giới, đạt đến Thứ Thần cảnh giới, uy lực lực lượng phân thân nổ tung há đâu chỉ gấp hai, gấp ba lần?

- Âm ầm!

Vụ bạo tạc ở gần tầng Thiên mạc lại khiến cho đại địa phải chấn động, một vầng lửa chói mắt quay cuồng, hướng bốn phương tám hướng cuốn tới, tình cảnh kia thật giống như một mảnh thủy triều, cuồng dã mà quét ngang bầu trời.

Trư Hoàng triệt để biến mất, ngay cả một khối huyết nhục cũng không có lưu lại.

Trong hư không chợt rung chuyển, thân ảnh Phó Thư Bảo chợt xuất hiện tại nơi ẩn thân, sững sờ mà nhìn sóng xung kích như thủy triều hướng bốn phương tám hướng quét ngang, ngay cả tác giả là hắn cũng phải chặc lưỡi không thôi.

Ngừng một chút, ánh mắt Phó Thư Bảo liền khóa chặt Thánh Anna đang khổ chiến bên dưới. Không hổ là hi sinh giả của Thiên Không nữ thần, mặc dù mà đối mặt với hai trăm Thạch Tượng chiến sĩ nhưng nàng vẫn có thể kiên trì lâu như vậy được. Bên cạnh nàng, thậm chí còn có vài Thạch Tượng chiến sĩ sụp đổ. Bất quá, chỉ cần không phải là triệt để phá hủy, Phó Thư Bảo trước mắt có thể thông qua phương thức cải luyện đem chúng chữa trị được.

Tứ đại Thiên Không kỳ sĩ vận khí không có tốt như Thánh Anna, bởi vì Phó Thư Bảo chỉ thị đối với Thánh Anna là bất sống, mà đối với tứ đại Thiên Không kỳ sĩ là một tên không để lại, giết tuyệt!

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo đổi ánh mắt xuống quan sát chiến trường, tứ đại Thiên Không cuối cùng sau một tiếng gào thét mà không cam lòng ngã xuống bên trong vòng vây của chúng Thạch Tượng chiến sĩ, thân thể trực tiếp bị nện thành bột phấn!

Tứ đại Thiên Không kỳ sĩ vừa chết, Thánh Anna đối mặt chính là hơn chín trăm Thạch Tượng chiến sĩ, còn có một Phó Thư Bảo!

- Lực lượng phân thân, giam cầm!

Khóa chặt mục tiêu Thánh Anna này, lực lượng phân thân Phó Thư Bảo ngưng luyện ra lập tức bay xuống. Lúc này đây, không phải là hình thái Nhân loại mà là một tấm lưới lớn mỏng tanh.

Tựa hồ phát giác ra được, biết rõ Phó Thư Bảo đối với chính mình phải bất sống, Thánh Anna giận dữ hét lên.

- Phó Thư Bảo, có ngon cùng ta chính diện chiến một hồi, lén lút lút lút không sợ khiến cho người đời chê cười sao?

- Đừng có lo, ai muốn cười ta mà nói... vậy thì cứ cười lớn đi a!

Đây là châm chọc cỡ nào?

Đối mặt với chín trăm Thạch Tượng chiến sĩ, cũng đối mặt với chín trăm cái lực lượng trường cường đại, vô luận là ai, lâm vào cảnh này cũng đều như trên lưng gánh phải một tòa sơn phong cự đại. Mỗi một bước đi đều phi thường gian nan, mỗi một cái động tác đều phi thường trầm trọng. Thánh Anna không ngoại lệ, hơn chín trăm cái lực lượng trường hình thành tầng tầng phủ xuống người nàng, hạn chế lấy năng lực hành động của nàng. Trong quá khứ, năng lực phá toái hư không tiến hành thuần di hiện tại đã không còn dùng được, nếu mà muốn giết ra tầng tầng vây hãm, an toàn lý khai mà nói càng là chuyện viễn vông, không có nửa điểm thực tế!

Lực lượng phân thân đột nhiên chụp xuống, giống như tấm lưới bình thường quấn chặt lấy thân thể Thánh Anna. Hơn chín trăm Thạch Tượng chiến sĩ phối hợp, tất cả lực lượng trường đều gia tăng tới cực hạn ép lên người Thánh Anna. Nữ nhân ngạo thế cứ như vậy ầm ầm ngã xuống đất. Bằng vào Hỗn Nguyên chi lực tu vi của nàng cũng không cách nào giãy dụa ra khỏi cổ trói buộc này!

Từ trên bầu trời hạ xuống, Phó Thư Bảo một cước đạp lên kiêu đồn (mông) của Thánh Anna, cười nói.

- Hiện tại ta đến rồi, ngươi không phải muốn cùng ta chính diện giao phong một hồi sao? Đánh đi a! Đứng không nổi? Ngươi nói đùa gì vậy? Ha ha ha...

Thánh Anna ngay cả cái tâm muốn chết cũng có rồi

Hắn đến rồi, tại thời điểm an toàn nhất.

Thua vào tay kẻ giảo hoạt, hèn hạ vô sỉ như vậy, như thế nào chịu nổi đây?

644. Chương 565: Thời Khắc Trả Nợ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 565: Thời khắc trả nợ (1)

Nguồn: Vipvanda xem tại

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hai quân đối chọi, vũ khí trang bị rất trọng yếu, sĩ khí rất trọng yếu, nếu chiếm được hai thứ này, thắng lợi chính là cơ bản nắm chắc. Ngũ Nguyệt Hoa quân dưới sự chỉ huy của Độc Âm Nhi cùng Thánh Thập Tự quân không thể nghi ngờ có được ưu thế ở hai điểm này. Trái lại Thái Bình vương tước cùng Thanh Dật vương tước bên này sĩ khí lại sa sút, trang bị tốt xấu lẫn lộn. Tuy rằng chiếm được ưu thế về số lượng, nhưng mà thế cục bại vong là không thể tránh khỏi.

Trăm vạn đại quân, vội vàng tập kết, trận hình khổng lồ, hạo hạo đặng đặng kéo dài tới mười dặm. Nhìn như hùng vĩ đại khí, nhưng mà quân tâm tan rã, những quân đội tới từ các nước khác nhau lại tồn tại tâm tư bảo tồn thực lực, co đầu rút cổ. Còn lính đánh thuê Bàn Thổ chiến sĩ được Thái Bình Vương Tước cùng Thanh Dật Vương Tước từ Thanh Tú quốc mang đến là vẫn còn chút kỷ luật.

Vốn, đang có cơ hội chiến một trận, dù sao nhân số hai bên chênh lệch tới mấy lần, nhưng mà từ khi Tú Ngọc nữ hoàng đột nhiên xuất hiện, vung tay la lên, sĩ khí vốn phi thường đề mề lập tức không còn sót lại chút gì. Hơn nữa, Thiên Tháp sơn Quy Vân cung cũng xuất hiện tình huống chiến đấu, xu thế sụp đổ ngày càng tăng.

- Các huynh đệ đến từ Thanh Tú quốc, bản nữ hoàng đang ở trước mắt các ngươi, chẳng lẽ các ngươi muốn trong chỗ xung yếu giết bản nữ hoàng hay sao? Trẫm chính là theo di chiếu của tiên hoàng, phụng thiên thừa vận, là chân mệnh thiên tử, các ngươi dám mưu phản sao? Buông vũ khí xuống, chuyện cũ trẫm sẽ bỏ qua, gia quyến của các ngươi tại Thanh Tú quốc chẳng những sẽ không chịu trừng phạt mà lại còn được ban thưởng!

Thanh âm của Tú Ngọc nữ hoàng truyền ra, giống như một thanh đao sắc bén đem chút sĩ khí còn sót lại của liên quân hoàn toàn chém đứt. Dưới tiếng hô hoán của nàng, các loại thanh âm nghị luận từ bên trong liên quân truyền ra, đám luận kịch liệt nhất tự nhiên là Bàn Thổ chiến sĩ đến từ Thanh Tú quốc rồi.

- Mẹ kiếp, chúng ta tại sao phải mưu phản, Thanh Dật vương tước cùng Thái Bình vương tước cho chúng ta chỗ tốt gì? Cơm không có ăn, quân lương cũng không thấy nhận, chẳng lẽ muốn chúng ta hi sinh tính mạng vô ích để cho bọn hần hưởng vinh hoa phú quý sao?

- Đúng vậy, chúng ta ở nhà đều trên có mẹ già dưới có con thơ, chúng ta chết đi một điểm chỗ tốt cũng không có cấp được cho người nhà, trái lại còn mang họa, chỉ cần Tú Ngọc nữ hoàng trở về, nhất định sẽ định tội người nhà của chúng ta!

- Mẹ nó, nếu đã như vậy, chúng ta không bằng đầu hàng đi, cuộc chiến này, đừng đánh nữa!

...

Ngôn luận như vậy giống như ôn dịch lan tràn trong liên quân. Tâm tư như vậy, không chỉ là chiến sĩ bình thường mà một ít tướng lĩnh cũng có tâm tư như vậy. Bọn hần đến Tráo Nội thế giới đơn giản là vì vinh hoa phú quý hấp dẫn, mà một khi tất cả đều biến thành bọt nước, không có hi vọng đạt được, như vậy tâm tư chiến đấu của bọn hần liền không sót lại gì rồi.

- Ai dám co đầu rút cổ không tiến, lập tức chém đầu!

Đối mặt với trọng phạt như vậy, Thanh Dật vương tước liền hạ xuống tử lệnh. Hần hiện tại duy nhất có thể dùng hình phạt, cũng chỉ có dùng tử vong đi uy hiếp chiến sĩ cùng tướng lĩnh của hần mà thôi.

- Ai dám bắn chết Tú Ngọc nữ hoàng, bổn vương liền đem nữ nhi yêu mến nhất gả cho hần! Trừ đó ra, thưởng hoàng kim một vạn cân, ruộng tốt một vạn mẫu!

Thanh âm của Thái Bình vương tước từ trong đám lính đánh thuê vang lên.

Dưới trọng thưởng tất có dũng phu, hướng chỉ những lính đánh thuê kia vốn chính là những người bán mạng đến từ các thế giới, căn bản là không có quốc tịch hạn chế, cho nên sẽ càng không sợ Tú Ngọc nữ hoàng đối với người nhà của bọn hần xử lý. Cho nên, Thái Bình vương tước ở bên này vừa la lên, lập tức đã có lính đánh thuê thiện xạ lấy cung tiễn ra xạ kích. Trong lúc nhất thời, cung tiễn như mưa, hướng Tú Ngọc nữ hoàng mà bắn tới.

Mưa tên căn bản không cách nào tổn thương được Tú Ngọc nữ hoàng trong tầng tầng bảo hộ của một trăm Hồ Tộc chiến sĩ. Một trăm phiến luyện khí đại hộ thuẫn bắt đầu được dựng lên, lập tức tạo thành một bức thuẫn tường so với tường thành còn cao hơn. Những mũi tên kia đánh lên thuẫn tường, “đình đình đang đang” một trận mà rơi xuống mặt đất

- Muốn chết! Những người kia vậy mà dám dùng cung tên của tiểu hài tử bắn chúng ta, Hồ tộc chiến sĩ nghe lệnh, thư chi luyện lực khí nổ chuẩn bị... xạ kích!

Phát ra hiệu lệnh chính là lão đại của chi quân đội Hồ tộc chiến sĩ trăm người, hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên. Tú Ngọc nữ hoàng là do nàng mang người cứu ra, hiện tại cũng là do nàng cùng người của nàng bảo hộ. Ngay tại lúc tên của đám lính đánh thuê đánh qua, nàng liền hạ mệnh lệnh phản kích xuống.

Một trăm thư chi luyện lực khí nổ lập tức rung lên, phóng ra một trăm mũi tiễn. Thanh âm gào thét vang lên, trận doanh lính đánh thuê đối diện lập tức té xuống một mảng lớn. Mỗi một mũi nổ tiễn bắn chết không chỉ là một tên lính đánh thuê mà là hai, ba, thậm chí là còn hơn thế nữa!

- Sưu sưu sưu, sưu sưu sưu!

Thư chi luyện khí nổ cũng không phải chỉ bắn ra một phát đơn giản như vậy, mỗi lần bắn là liên xạ!

Mỗi một lần phát nổ, khoảng cách bắn ra phi thường ngắn, bởi vậy từng chiến sĩ Hồ Tộc sau khi hoàn thành mười lần xạ kích trước sau chỉ dùng tới có vài lần hít thở, nhưng mà lính đánh thuê đối mặt đã bị đánh ngã xuống hai ba nghìn người!

Uy thế như thế, không chỉ là tổn thất hai ba ngàn lính đánh thuê cùng liên quân mà còn có sợ hãi, tử vong!

- Tiếp tục ngồi xem tiêu hao như thế đến lúc nào? Nếu như bị chủ nhân biết rõ chúng ta ở chỗ này xem náo nhiệt, đây chính là một sự tình không hay ho gì a! Để ta đi làm thịt tên vương tước phế vật phát mệnh lệnh kia a!

Thỉnh mệnh chính là Thất Luyện mãng, đến từ Đại Mãng miếu Luyện Ngục thần tước. Hắn vội vàng nhìn qua Độc Âm Nhi, Phó Thư Bảo không có mặt, toàn quyền chỉ huy đều ở trên người nữ nhân này.

Độc Âm Nhi nói.

- Vậy thì chém giết đi a!

Được cho phép, Thất Luyện mãng liền vèo cái xông vào trận doanh, vài bước chạy như điên, thân thể đột nhiên biến thành hình dáng đại mãng. Với đường kính hơn trăm mét, giống như một gian phòng khổng lồ, vừa xuất hiện, thiên địa biến sắc!

645. Chương 566: Nữ Nhân Dùng Phù (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 566: Nữ nhân dùng phù (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong Tráo Nội thế giới, sông núi lộ nhô không dứt, thảo thực vật bao trùm đại địa, vị trí có thể đem hết thấy thu vào tầm mắt cũng chỉ có thể là trên đỉnh tán của Khởi Nguyên chi thụ.

Chi Ni Nhã, Hồ Nguyệt Thiên cùng Độc Âm Nhi như thế nào cũng không nghĩ ra Phó Thư Bảo sẽ trốn tới chỗ này.

Từ khi Tráo Nội thế giới bắt đầu hình thành, Phó Thư Bảo kỳ thật vẫn là người đầu tiên lên đây đứng. Đứng tại vị trí của hắn, toàn bộ phế tích kỳ thật chỉ là giống như một khối lập phương rất nhỏ mà thôi, không cách nào nhìn thấy hoạt động của con người bên trong.

Phía trên tán của Khởi Nguyên chi thụ, cùng tồn tại còn có Thạch Tượng chiến sĩ của Luyện Ngục quân đoàn. Thời điểm xuất chiến số lượng lên tới một ngàn, lúc kết thúc lại tổn thất mất hai mươi, còn thừa lại chín trăm tám mươi đầu. Bất quá, chỉ cần cho Phó Thư Bảo chút thời gian là hắn có thể thông qua phương thức cải luyện đem chúng cải tạo lại. Hai mươi Thạch Tượng chiến sĩ tổn thất kia hắn cũng đã đem thi thể thu thập vào trong giới chỉ trữ vật.

Ngoại trừ Phó Thư Bảo cùng Thạch Tượng chiến sĩ ra, phía trên đỉnh Khởi Nguyên chi thụ còn những thứ phi thường đặc biệt khác, chính là cái giường lớn Thánh Anna chuẩn bị, còn có chăn mềm làm từ Thiên Vũ Hấp Hoa phù, cùng với Thánh Anna nằm ở phía trên linh phù.

Trên người Thánh Anna có vài tầng giam cầm. Tầng thứ nhất chính là lớp Ngân Tì Tầm Mãng Phó Thư Bảo luôn luôn cất trữ, chúng gắt gao buộc chặt lấy tay chân của Thánh Anna, đem hai tay nàng bị trói ngược ra sau. Đám Ngân Tì Tầm Mãng kia lại chạy qua bộ ngực sữa của nàng, đem bộ ngực ép thành một khối chặt cứng. Đầu sợi dây lại chạy qua khe ngực mà kéo dài xuống, thẳng thắp xuyên qua hai chân của nàng, sau đó lại từ sau quần quanh lấy cổ, đem hai chân của nàng trói chặt lại. Hai chân của nàng, lấy tư thế nửa mở nửa che, sợi dây kia lại cuốn lấy bắp đùi nàng, khiến cho nàng không cách nào cử động được.

Bị trói như vậy, thực sự là một môn nghệ thuật khó nói nên lời!

Có thể trói người thành như vậy, phóng nhãn cả cái thế giới này, cũng chỉ có Phó Thư Bảo mới có thể làm được mà thôi. Kỹ thuật trói người hắn nắm giữ, so với mặt luyện chỉ lực sĩ còn muốn bác đại tinh thâm, cái thế vô song hơn.

Bất quá, muốn dùng những loại dây phổ thông đem một Thứ Thần lực sĩ trói chặt, chuyện này quả thực là quá ngây thơ rồi. Ngoại trừ trói chặt ra, Phó Thư Bảo còn dùng tới Long Lân chiến giáp. Dưới sự điều khiển của hắn, Long Lân chiến giáp hóa thành dây, dọc theo đường đi của Ngân Ti Tầm Mãng mà chạy qua một lần, tạo thành phòng tuyến trói buộc thứ hai.

Ngân Ti Tầm Mãng trắng noãn, Long Lân chiến giáp đen xỉ hóa tơ, màu sắc đối lập hết sức bắt mắt, cũng khiến cho kỹ thuật trói người càng thêm dẹt hoa trên găm, mỹ diệu tuyệt luân.

Long Lân chiến giáp đến từ trên người Ác long, có được cường độ không thể tưởng tượng được. Điểm ấy, coi như là Phó Thư Bảo cũng khó mà giãy dựa được. Dùng nó đi trói Thánh Anna, coi như nàng cũng chịu bó phép mà thôi.

Ngoại trừ hai đạo trói buộc này ra, Phó Thư Bảo còn có đạo phòng tuyến thứ ba, đó chính là vòng vây do chín trăm tám mươi Thạch Tượng chiến sĩ tạo thành, cùng với chín trăm tám mươi trọng lực lực trường. Những lực lượng trường này tựa như một tòa thành vô hình, gắt gao đem nữ nhân đáng thương đè xuống. Cho dù có được bản lĩnh thông thiên cũng không có cách nào phát huy được.

Giờ phút này, Thánh Anna đang hối hận, cái tâm muốn chết cũng đều đã có. Nhìn Phó Thư Bảo, cái hận trong lòng nàng còn muốn cao hơn cả Khởi Nguyên chi thụ, nhưng mà lại không có phương pháp nào xử lý hắn được. Bị gia hỏa kia trói thành hình dáng này, cũng không biết hắn tiếp theo sẽ làm gì, trong nội tâm nàng không ngừng suy đoán vận mệnh của mình. Nàng cũng từng nghĩ tới phương án đào thoát, nhưng mà nghĩ tới nát óc, đủ loại biện pháp nhưng lại không có cái nào dùng được cả.

Ngược lại Phó Thư Bảo, so với bộ dáng khấn trương cùng thấp thỏm của nàng lại là nhẹ nhàng thư thái, nhìn ra được tâm tình của hắn tựa hồ vô cùng tốt.

- Hắc hắc hắc...

Tựa như bốn mắt nhìn nhau, quan sát kỹ kiệt tác của mình, Phó Thư Bảo rốt cuộc bật cười lên. Nụ cười của hắn, vừa thanh đậm vừa bông bênh siêu thoát. Nếu như nụ cười này xuất hiện trên mặt của người khác, vậy nhất định chính là đáng cười mê người, nhưng mà treo lên mặt hắn lại là mười phần khiến công thần cảm hận.

- Phi!

Cố gắng giơ cần cổ lên, Thánh Anna đột nhiên há mồm phun ra từng ngụm nước miếng về phía Phó Thư Bảo.

Nước miếng long lanh trong vắt nhưng lại kinh lực mười phần từ cặp môi đỏ của nàng phun ra, cường độ cơ hồ là có thể so với mũi tên. Nhưng mà, vừa ra khỏi miệng lại bị chín trăm tám mươi lực lượng trường gắt gao áp chế, cho nên không cách nào bay tới trước mặt Phó Thư Bảo được, ngược lại còn rơi xuống bộ ngực sữa của nàng.

Bộ ngực sữa cao cao, đỉnh sơn phong đồng dạng rất dụ người giờ lại thêm một chút nước miếng, chân chân chính chính mà rơi ở phía trên vị trí nhũ hoa. Cảnh tượng như vậy, quả thực là vừa quái dị vừa tràn đầy cảm giác mỉa mai.

Kỳ thật, trên người Thánh Anna ngoại trừ Ngân Ti Tầm Mãng cùng Long Lân chiến giáp ra thì một chút vãi vốc cũng không có. Tức chi bị trói lại, hai chân lại bị kéo ra, thật sự là một chút điểm che dấu cũng không có, tất cả đều lộ ra trước mặt Phó Thư Bảo.

Cùng nàng đồng dạng, Phó Thư Bảo lấy ra Long Lân chiến giáp, toàn thân cũng không mảnh vải che thân, nhưng mà bất đồng với nổi giận của Thánh Anna, hắn chính là vui mừng.

Vươn tay qua, vuốt qua hai cái, đem cái mỹ cảm nước miếng kia lau đi, Phó Thư Bảo ha hả cười nói.

- Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn có lời gì muốn nói không?

Người xấu mỗi lần thực hiện được gian kế, đem hình tượng anh hùng dẫm nát dưới chân cũng đều nói rất nhiều lời không đầu, do đó lại để cho anh hùng có cơ hội chuyển bại thành thắng, nhưng mà đó chỉ là tình tiết trong tiểu thuyết mới có. Tại thời điểm này, nó cũng thật sự diễn ra trong thực tế rồi. Bất quá, Phó Thư Bảo lại không có cho Thánh Anna bất kỳ cơ hội nào. Sở dĩ chậm chạp không có động thủ như vậy là

do hắn còn một số việc chưa minh bạch. Cùng với bị một mực trói buộc áp chế, Thánh Anna dần cảm thấy mệt mỏi, hiện tại cũng nên tới thời điểm kết thúc. Thực chất bên trong hắn kỳ thực còn phi thường muốn hưởng thụ thành quả thắng lợi không dễ dàng này thêm một chút.

Đối mặt với hạng người như Phó Thư Bảo, Thánh Anna thực sự không tìm ra được bất kỳ cơ hội chạy trốn nào, trong nội tâm nàng bỗng nhiên sinh ra giác ngộ, vận mệnh của nàng, tương lai của nàng có thể đoán được, là một phiên hắc ám chân thật.

- Hừ! Hèn hạ vô sỉ, hạ lưu xấu xa! Thua trên tay loại người như ngươi, thật là sỉ nhục Thánh Anna ta!

- Đúng có lại nhỏ nước miếng, ngươi xem, ngươi lại đem nước miếng phun lên người mình, như vậy là rất không vệ sinh, biết không?

Thánh Anna cảm giác muốn phát điên rồi.

- Được rồi, lão tử cùng lười nhiều lời với ngươi, sự tình đã đến nước này, chúng ta không cần nhiều lời nữa mà nên dùng hành động thực tế thôi, trực tiếp đi vào chính đề a! Ngươi nói xem, dùng Thiên Vũ Hấp Hoa phù như thế nào mới có thể đem nguyên tố lạc ẩn lấy ra, sau đó quy cho người sở hữu tất cả?

Phó Thư Bảo cuối cùng cũng tiến nhập vào vấn đề chính.

646. Chương 566: Nữ Nhân Dùng Phù (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 566: Nữ nhân dùng phù (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thánh Anna phần nộ nói:

- Ngươi muốn biết? Ta chết cũng không nói cho ngươi!

Phó Thư Bảo lắc đầu, vừa cười vừa nói.

- Ta nhớ lúc trước tại Quy Vân cung, ngươi vẫn còn trước mặt ta khoe khoang Thiên Vũ Hấp Hoa phù của ngươi, cũng đã nói thông qua sự tình này hoàn thành việc hấp thụ, cho nên ta mới trói ngươi thành bộ dáng này. Nói cách khác, lão tử sớm đã tiêu diệt ngươi rồi! Ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống tới bây giờ?

Dừng một chút, hắn còn nói thêm.

- Cho nên, ngươi tốt nhất nhìn rõ thực tế đi, ngoan ngoan phối hợp, đem tất cả chi tiết tỉ mỉ nói ra, sau đó, ta xong việc liền thả ngươi một con đường sống. Nói cách khác, ngươi biết rõ ta sẽ làm cái gì chứ!?

- Giết ta?

Thánh Anna đột nhiên ha hả cười nói.

- Ngươi cho rằng ta là loại người ham sống sợ chết? Vậy ngươi mười phần sai rồi! Có câu, cho dù ngươi lập tức giết ta, xem ta có nhú mày một cái hay không!

- Giết ngươi? Cho ngươi một cái thống khoái? Ha ha, ngươi mới là người nói sai rồi, trong mắt của ngươi, ta là một kẻ hèn hạ vô sỉ, a! Còn có hạ lưu xấu xa, ta cho ngươi biết, nếu là kẻ như vậy, ta liền không có khả năng cấp cho ngươi một cái chết như vậy. Trước lúc ngươi chết, ta sẽ để cho Ngũ Nguyệt Hoa quân xếp thành hàng, lại để cho đám nam nhân khát khao nữ nhân kia từng người từng người dùng tới cái thứ giữa hai chân! Về sau, chúng ta lại bàn luận tới cách ngươi sẽ chết a!

Ngữ khí của Phó Thư Bảo bá đạo mà tà ác. Ánh mắt của hắn lạnh như băng. Đây không phải là bộ dáng giả vờ, mà là bộ dáng chân thật. Đối với những kẻ từng sa đọa, loại chuyện này không phải là không làm được, mà còn có thể làm tới được trình độ càng thêm ti tiện!

- Người...

Thánh Anna cả tâm linh thâm run rẩy. Nhìn Phó Thư Bảo trước mắt, nàng đột nhiên hiểu được, đối với đối thủ trước mắt nàng cũng không phải hiểu rất rõ. Thực chất bên trong hắn, hắn đích thực là một đầu ác ma!

Biểu lộ lạnh như băng đột nhiên biến mất, thay vào đó lại là bộ dáng lười nhác uể oải, Phó Thư Bảo lại vừa cười vừa nói.

- Như vậy, quyết định của ngươi là cái gì?

Yên lặng mà nhìn Phó Thư Bảo, ánh mắt của nàng lập lòe bất định, nghĩ ngợi một chút rồi nàng bỗng nhiên cười nói.

- Ha ha ha... ta thiếu chút nữa đã lọt vào mưu kế của ngươi, người như ngươi, ta nói cho ngươi chi tiết mọi chuyện, ngươi làm xong hết thấy, hấp thụ nguyên tố lạc ẩn trong cơ thể ta xong, như vậy kế tiếp chính là ngươi muốn chấm dứt hậu hoạn đi à nha!? Thánh Anna ta sao lại phải ngu như vậy? Ta không nói cho ngươi biết, ngươi không cách nào hấp thụ Mộc chi nguyên tố lạc ẩn trên người ta thì ngươi cũng không làm gì ta, chí ít ta còn có thể giữ được tính mạng. Ngươi nói đi, lựa chọn của ta là thế nào?

- Con mẹ ngươi! Ngươi...

Phó Thư Bảo giương tay lên, bộ dáng trông như rất muốn tát lên mặt nàng một cái, nhưng mà thời điểm bàn tay sắp rơi xuống mặt ngọc của nàng liền đột nhiên dừng lại.

- Ha ha... ngươi tức giận sao? Trông thấy ngươi tức giận, ngươi biết ta vui vẻ thế nào không?

Tựa hồ bắt được điểm yếu của Phó Thư Bảo, Thánh Anna hơi có chút cảm giác báo được đại thù.

Sững sờ mà nhìn Thánh Anna, trong nội tâm Phó Thư Bảo thầm nói.

- Một nữ nhân, một lòng muốn lấy Kim chi nguyên tố lạc ẩn trên người của ta mà làm ra rất nhiều chuẩn bị như vậy, Thiên Vũ Hấp Hoa phù là một trong số đó. Thế nhưng mà, ta chỉ biết linh phù này cùng Thánh Anna hấp thụ nguyên tố lạc ẩn có quan hệ, nhưng mà, khẳng định bên trong còn một ít tiểu tiết, làm không tốt sẽ gây ra chuyện phiền phức, đến cùng là... phải bắt đầu từ đâu đây?

Ánh mắt rơi xuống Thiên Vũ Hấp Hoa phù thật lớn kia, dưới khoảng cách nhất định, y như cũ có thể cảm nhận được linh năng cùng linh tính bên trên nó. Vèn vèn chỉ dùng mắt thường mà nói, không cách nào đoán được thời điểm luyện chế Thiên Không nữ thần dùng tài liệu gì chế thành, cũng không cách nào phá giải được cảm giác thần bí, mà phần cảm giác thần bí này đối với Phó Thư Bảo lại tạo thành chướng ngại, không dám tùy tiện nếm thử, muốn bỏ lại càng không xong.

Thiên Vũ Hấp Hoa phù mê hoặc, nằm trên nó lại là một nữ nhân mê người. Linh phù vàng óng, da thịt trắng nõn, cả hai điều này, một cái cổ xưa thần bí, một cái trắng nõn nà. Một cái đại diện cho lực lượng, một cái tượng trưng cho sinh mệnh lực lượng. Giờ khắc này, vô luận là Thiên Vũ Hấp Hoa phù hay là Thánh Anna, đối với Phó Thư Bảo đều tràn đầy lực hấp dẫn, khó mà kháng cự được.

Đến cùng, như thế nào mới có thể phá giải tiểu bí mật bên trong đây này?

Bộ ngực sữa nhô cao, tròn vo khó nắm hết, trắng nõn như tuyết. Thân thể của Thánh Anna, không có một địa phương nào là không tràn ngập hương vị thành thực, chọc người đến cực điểm. Nhìn thân thể này càng lâu, Phó Thư Bảo càng khó chịu, phản ứng sinh lý của hắn càng lúc càng thể hiện ra một cách rõ ràng.

- Ngươi muốn làm cái gì?

Thánh Anna cảm nhận được khí tức giống như dã thú từ trên người Phó Thư Bảo, từ trong đôi mắt của hắn nàng cũng nhìn ra được thần quang hưng phấn.

- Làm gì? Ngươi cứ nói đi? Lão tử trước cho ngươi một điểm trừng phạt!

Phó Thư Bảo đột nhiên bò lên cái giường lớn kia. Khổ cực như vậy mới đem được cái giường lớn này đến đây, còn có nữ nhân trên giường nữa, không cái nào là không trải qua một phen huyết chiến mới tới tay được, thành quả thắng lợi như vậy, đâu có đạo lý không nhắm nháp qua?

- Người... cút ngay! Người không sợ chết thì tới đây, người không có rãnh rọt chi tiết, người sẽ rất thảm đấy!

Thánh Anna bắt đầu chuyển động, ngay lúc nàng dứt lời Phó Thư Bảo liền tiến nhập vào cơ thể nàng. Không chút cảm giác thương tiếc, cũng không có chút nào ôn nhu, thô bạo mà trực tiếp tiến nhập địa phương non mịn nhất, điều mang lại cũng chỉ có cảm giác đau đớn, không hề có khoái cảm gì đáng nói.

Bất luận là loại kỹ thuật phức tạp nào, đều bắt đầu từ đạo lý đơn giản nhất. Sự tình thần bí nhất, cũng có thời khắc gạt mây gạt gió. Phó Thư Bảo đột nhiên làn như vậy, là buông tha cho việc mở ra cánh cửa kỹ thuật luyện chi lực sỹ thời đại Khởi Nguyên viễn cổ mà áp dụng phương thức thực tế hần tự mày mò am hiểu nhất. Không phải là thông qua sự tình này đạt được nguyên tố lạc ấn sao? Nó thần bí như vậy, vậy cũng phải làm sự tình kia đúng không? Sự tình thần bí kia, cũng không có thần bí lên tới trời đi! Cho nên, cứ làm, là được rồi!

- Người... hỗn đản! Cút ngay!

- Hắc, người đang nói cái gì đấy?

- Ta, ta... muốn giết người!

- Ta còn chưa thấy nữ nhân nào rên rỉ như người, người sẽ không rên rỉ sao?

- ...

Đối mặt với người như vậy, Thánh Anna còn có thể làm được cái gì đây? Động tác thô lỗ mà sung mãn, thân thể của nàng không cách nào làm ra cái phản ứng gì, chỉ có là tự do há miệng ra, thế nhưng mà nàng đã không tìm từ ngữ gì để chửi bới nam nhân đang xâm phạm thân thể nàng. Nàng cũng có một loại giác ngộ, người nam nhân này, đối với bất kỳ từ ngữ ác độc nào trên thế giới này đều miễn dịch. Người càng mắng hần, hần càng hưng phấn. Người tức chết, hần còn sống sờ sờ ra. Chính là sự tình trọng đại như vậy.

647. Chương 567: Nữ Nhân Hiến Tế. (2)

Thiên Tài Đọa Lạc truyện copy từ

Chương 567: Nữ nhân hiến tế. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo coi như sự tình cứ như vậy đã xong thì lại một vầng sáng chói mắt từ bên trong Thiên Vũ Hấp Hoa phù phát ra. Lập tức, hần còn chưa kịp từ “thông đạo” kia rút ra thì lại có phản ứng mới. Một cỗ năng lượng cường đại như thủy triều cuốn tới.

Phó Thư Bảo lập tức chấn động.

- Chuyện này... chẳng lẽ Thiên Vũ Hấp Hoa phù còn muốn hấp thu Hồn nguyên lực của Thánh Anna truyền lên người ta sao?

Sự thực đích xác là như vậy, động tĩnh lần thứ hai của Thiên Vũ Hấp Hoa phù chính là đem Hồn nguyên lực của Thánh Anna hút đi, quán thân đến trên người Phó Thư Bảo.

Lần quán thân này, không phải là khái niệm một dòng sông gì đó. Lực lượng năng lượng do một lực sỹ gian khổ tu luyện đoạt được, có thể hút đi chỉ là một bộ phận nhỏ. Trong quá trình quán thân, cỗ năng lượng này bị lãng phí đi cực kỳ lớn. Lấy lực lượng năng lượng của Thánh Anna chia làm mười phần, như vậy, lúc

này hấp thụ Phó Thư Bảo chỉ nhận được ba trong số đó mà thôi. Quá trình quán thân, lãng phí ít nhất là năm phần, mà Thánh Anna còn lại đây chỉ là hai phần mà thôi.

Vốn, Phó Thư Bảo còn đối với Thánh Anna một tia thương cảm, ý định sau khi kết thúc sự tình này liền để nàng ly khai, cho dù về sau nàng làm ra sự tình phiền toái gì thì cũng không sao cả. Nhưng mà, động tác thứ hai Thiên Vũ Hấp Hoa phù lại làm cho hắn lần nữa thu được chỗ tốt, rồi lại khiến hắn trở nên tức giận.

Đây là hắn không biết, nguyên lai Thánh Anna không chỉ muốn cướp đi nguyên tố lạc ấn của hắn mà còn muốn cướp đi lực lượng tu vi của hắn!

Nói trắng ra là, nữ nhân dưới người là kẻ độc ác như rắn rết, là gia hỏa bị quyền lực làm cho phát điên mà thôi!

Hiện tại xem ra, kế hoạch của Thánh Anna không chỉ đơn giản chỉ là hấp thụ nguyên tố lạc ấn trên người của hắn mà còn có lực lượng tu vi, lại khiến cho hắn mất đi thực lực chống lại, cuối cùng, tại Tiếp dẫn chỉ thuyền xuất hiện, nàng thuận lợi leo lên, mà khi hắn tại thời điểm mất đi giá trị lợi dụng, cũng coi như tới thời điểm giết chết hắn rồi. Không chỉ là hắn, còn có người biết rõ chuyện này, trong đó tự nhiên kể cả những nữ nhân hắn yêu mến nhất rồi!

Nếu như không nhìn thấu một màn tính toán của Trư Hoàng, không phát hiện được âm mưu của Thánh Anna, nếu như không phải Thánh Thập Tự quân lâm trận đào ngũ, hiện tại, hắn chỉ sợ đã rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục rồi.

Đối với địch nhân nhân từ, chính là tàn nhẫn với chính mình.

Sau thời gian tầm bữa cơm (30'), tất cả quá trình hấp thụ cùng quán thân đã hoàn thành. Vô duyên vô cớ tăng thêm ba phần lực lượng của Thánh Anna, Phó Thư Bảo cảm giác được đan điền có chút căng cứng lên, tùy thời có thể đột phá cảnh giới tầng thứ nhất, tiến vào tầng cảnh giới thứ hai.

Theo lý mà nói, lực lượng tu vi của Thánh Anna vốn so với Phó Thư Bảo còn muốn cường đại hơn, hấp thụ một phần ba lực lượng tu vi của nàng, lực lượng tu vi của Phó Thư Bảo hiện tại có lẽ đã chắc chắn tiến vào tầng thứ hai rồi. Nhưng mà, loại hấp thụ này lại không phải là do bản thân tự đoạt được, thoáng cái hấp thụ đến tự nhiên là chưa có luyện hóa qua. Mà một khi luyện hóa, thì mới được tính tới, cho nên tạm thời không có đột phá tới cảnh giới tầng thứ nhất. Chuyện này thật ra rất bình thường, chỉ cần tiến hành luyện hóa cùng điều chỉnh, đột phá chỉ là sự tình nước chảy thành sông mà thôi.

- Long Lân chiến giáp, giải giáp!

Ra lệnh một tiếng, Long Lân chiến giáp đang trói buộc trên người Thánh Anna liền hóa thành một bóng đen, từ trên người Thánh Anna đột nhiên thoát ly xuống, lại quán đến trên người Phó Thư Bảo. Lại một cái mệnh lệnh tổ giáp, một đám long lân liền biến thành một kiện Long Lân chiến giáp, mặc tại trên người Phó Thư Bảo.

Thiên Vũ Hấp Hoa phù đã không còn sót lại chút gì, sau khi phát huy ra diệu dụng tương ứng nó liền hóa thành một mảnh tro bụi, triệt để biến mất trên giường lớn.

Đúng lúc này, Thánh Anna đỡ đầu nhìn Phó Thư Bảo, hai mắt trống rỗng.

Đã từng là Thứ Thần cấp lực sĩ, mất đi đại bộ phận lực lượng tu vi, đây quả thực là so với giết nàng còn khó chịu hơn. Hơn nữa, lần này nàng không những mất đi lực lượng tu vi mà còn mất đi nguyên tố lạc ấn. Đã mất nó đi, nàng cũng không còn là hi sinh giả của Thiên Không nữ thần nữa rồi.

Ngày hôm qua còn là kẻ phong vân một cõi, hôm nay lại trở thành một nữ nhân đáng thương mặc người lãnh nhục. Biến chuyển cực lớn như vậy quả thực là không ai có thể thừa thụ nổi. Thánh Anna cũng thế.

- Được rồi, chuyện giữa chúng ta đã xong, người có thể đi.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói ra. Lúc này đúng là hắn có tâm tư muốn giết nàng, mặc dù như vậy nhưng không biết vì cái gì hắn lại hạ thủ không được.

Kỳ thật, hắn luôn làm ra bộ dáng ác nhân, nhưng mà thể giới nội tâm hắn lại là một kẻ thiện lương. Đây cũng là nguyên nhân Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi cùng Hồ Nguyệt Thiên xuất sắc như vậy lại nguyện ý đi theo

hắn. Nếu như hắn là kẻ tâm ngoan thủ lạt, cùng hung cực ác mà nói, các nàng tuyệt đối sẽ không yêu mến hắn.

- Người... đây là người bạn ân sao?

Thánh Anna sâu kín đáp.

- Tùy người... người nghĩ như thế nào thì cứ như thế ấy đi, về sau chỉ cần người không đánh chủ ý lên người bên cạnh ta, ta cũng không quản người làm cái gì. Nhưng nếu người dám làm như vậy mà nói... người sẽ phải hối hận.

Lưu lại một câu, Phó Thư Bảo ngênh ngang rời đi.

- Ha ha ha...

Thánh Anna cuồng tiếu.

- Diên rồi?

Phó Thư Bảo lắc đầu, không có dừng lại, thủ thế xuất ra, chín trăm tám mươi Thạch Tượng chiến sĩ động tác chỉnh tề, toàn bộ đi theo phía sau lưng hắn.

Nhìn Phó Thư Bảo rời đi cùng nghìn nghịt Thạch Tượng chiến sĩ, tiếng cười của Thánh Anna đột nhiên lại biến thành tiếng khóc. Thật lâu sau, nàng giãy ra khỏi Ngân Ti Tầm Mãng trói buộc, từ trên giường lớn đi xuống. Yên lặng mà nhìn về phía thiên không xa xăm, nửa ngày sau nàng mới thốt ra một câu.

- Thiên Không nữ thần vĩ đại, ta sai rồi, ta ở chỗ này hi sinh, vì người mà hiến tế a, hy vọng có thể đạt được nhân từ cùng khoan dung của người...

Đột nhiên một quyền hướng Khởi Nguyên chi thụ đánh tới.

- Rầm! Áo ào!

Khởi Nguyên chi thụ bị công kích đột nhiên duỗi Tiếp dẫn chi thủ ra, lập tức đem Thánh Anna cuốn lấy, trực tiếp kéo vào bên trong thân cây...

Hết thấy đều bình tĩnh trở lại.

Thánh Anna cùng tứ đại Thiên Không kỳ sĩ diệt vong, khiến cho không gian sinh tồn trở nên thoáng đãng. Quy Vân cung không còn sót lại chút gì, cung điện hùng vĩ ngày xưa nay còn lại một đồng đổ nát. Nhưng mà, sau đại chiến, người của Quy Vân tông lại tụ tập lại tại đây, còn có quân đội bao vây chung quanh, đúng là Thánh Thập Tự quân lâm trận đào tẩu.

648. Chương 568: Khoan Dung Cùng Hứa Hẹn. (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 568: Khoan dung cùng hứa hẹn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thánh Lan vương không có khả năng biết rõ quan hệ phức tạp giữa Băng Oánh cùng Phó Thư Bảo, hắn chỉ biết Băng Oánh là nữ hoàng bù nhìn dưới trướng của Thánh Anna mà thôi, còn biết đám Mặc Sầu cầm đầu đám đệ tử Quy Vân cung chính là rặng nanh của Thánh Anna. Sau khi trăm vạn đại quân tan rã, hắn liền lệnh cho Thánh Thập Tự quân đem toàn bộ Thiên Tháp sơn vây lại, từng bước áp sát, cuối cùng đem hơn một ngàn đệ tử của Quy Vân tông tại phế tích trên đỉnh núi vây kín lại.

Quy Vân tông trong Tráo Nội thế giới có một mộng tưởng to lớn, hiện tại giấc mộng này đã tan vỡ rồi, dưới chân từng Quy Vân tông đệ tử chỉ là một mảnh phế tích vương quốc mà thôi.

Nhìn Thánh Thập Tự quân chiến sĩ như thủy triều, từng bước từng bước thu hẹp lại không gian bao vây, tất cả đệ tử Quy Vân tông theo đó mà sắc mặt xám lại như tro. Dưới vòng vây của hơn hai mươi vạn quân, người có thể sống sót đi ra được chỉ sợ cũng chỉ có cao thủ đẳng cấp như Mạc Khinh Vân mà thôi. Số còn lại, ngay cả Mạc Sầu cũng không may mắn thoát khỏi được. Nhưng mà, cho dù Mạc Khinh Vân hiện tại chỉ số thông minh chỉ bằng con nít, có thể đào tẩu hay không lại là vấn đề phải khiến người khác hoài nghi.

Tình huống hiện tại, tất cả chúng nhân Quy Vân tông đều đối mặt với tử vong, Quy Vân tông bị diệt. Tâm tình của bọn hắn, thực tế là rất trầm trọng. Nhưng mà dưới tình huống bị hai mươi vạn đại quân Thanh Tú quốc bao vây, bộ dáng bề ngoài lại hoàn toàn trấn định, nguyên một đám thần sắc kiên định, chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng.

- Sắp xong rồi sao? Thật buồn cười a...

Nhìn đao thương kiếm thuẫn như rừng từng bước áp sát tới, vẻ mặt Băng Oánh lại hiện ra vẻ tươi cười khác thường. Cuộc đời của nàng, ba chìm bảy nổi, trước là chung tình với Vu Tú Cát, về sau lại bị Mạc Khinh Vân ép gả cho Phó Thư Bảo. Vu Tú Cát bị giết, lần đầu trân quý nhất trong đời cũng bị Phó Thư Bảo tước đoạt. Tại Tráo Nội thế giới, nàng trở thành nữ hoàng Quy Vân quốc. Hiện tại, vận mệnh diệt vong đã áp tới trước mặt. Đủ loại chuyện lúc trước, giờ giống như mây khói. Hết thấy mọi sự, hồi tưởng lại phảng phất như chỉ là chuyện ngày hôm qua, mà chung cuộc lại là trước mắt.

- Băng Oánh! Phó Thư Bảo đâu rồi? Vì cái gì hắn còn chưa có hiện thân? Người cùng hắn có quan hệ, lúc này hắn lại muốn trốn tránh nhìn chúng ta chết sao? Mau mau tìm biện pháp cho hắn đi ra, chúng ta có thể nói rõ.

Thanh âm của Mạc Sầu truyền đến.

- Hắn à?

Băng Oánh đem ánh mắt dời về phía bầu trời.

- Ai biết hắn ở chỗ nào chứ? Mồ mỗ, người không phải đã nói, Quy Vân quốc chúng ta thành lập, đầu nhập vào Thánh Anna là đã áp lên giấc ngộ về vận mệnh toàn gia sao? Đối mặt với sự thật đi, đây là kết quả của chúng ta.

- Nói cái gì đó? Nha đầu nhà ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn nhìn nhiều đệ tử Quy Vân tông cứ như chết một cách vô vị ở chỗ này? Với tư cách là nữ hoàng Quy Vân quốc, đồng thời là tông chủ Quy Vân tông, người nhất định phải nghĩ biện pháp duy trì huyết mạch a!

Thanh âm của Mạc Sầu gần như là gào thét.

Băng Oánh cười khổ.

- Tới lúc này rồi, người muốn con làm như thế nào đây?

Mạc Sầu nói.

- Người phải đi gặp Phó Thư Bảo, xem trên quan hệ của các người, hắn nhất định sẽ niệm tình cũ, thả cho chúng ta một con ngựa, nhanh đi a!

- Đủ rồi!

Băng Oánh đột nhiên cắt ngang lời Mạc Sầu.

Mạc Sầu lập tức dừng sững sờ tại chỗ. Cho tới bây giờ, Băng Oánh đối với nàng đều là nói gì nghe nấy, không có nửa điểm thái độ ngỗ nghịch, nhưng mà Băng Oánh trước mặt bây giờ tựa hồ đã hóa thành người khác a. Trước mắt, cũng chỉ sợ là lần duy nhất. Trước không có, về sau cũng không còn.

- Mồ mỗ, con không muốn nhắc tới chuyện kia nữa, bởi vì như thế làm cho con biết được cuộc đời mình bị kẻ khác sắp đặt, không có một chút riêng tư của mình. Con cùng Phó Thư Bảo đó là tự nguyện, con nghĩ

như vậy, làm như vậy, cũng không phải là vì mục đích gì khác, con cũng sẽ không vì khốn cảnh trước mắt mà hướng hẳn cầu tình, cho dù con cứ như vậy mà chết đi.

Thần sắc Băng Oánh một mảnh kiên định. Nàng bây giờ rốt cuộc đã thoát khỏi vận mệnh trói buộc, đã có được chủ kiến của mình.

Trong mắt Mạc Sầu, Băng Oánh bây giờ thực sự đã biến thành người khác rồi.

- Người... ngoan cố a!

- Tùy tiện.

Băng Oánh cười cười. Đúng lúc này nàng đã không còn để chuyện sinh tử vào trong lòng. Hết thấy cũng chỉ vì giữ lại một phần ân ái thuần khiết mà thôi.

Hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân dừng lại, bốn phương tám hướng đều là chiến sĩ Thánh Thập Tự quân. Hào khí ngẹt thở bao phủ toàn bộ đỉnh núi.

- Cung tiễn thủ chuẩn bị...

- Xoạt!

Hàng đầu tiên dựng lên tấm chắn, hơn vạn cung tiễn thủ giương cung cài tên, tiến nhập trạng thái chuẩn bị xạ kích. Chỉ cần mệnh lệnh vừa ra, hơn vạn mũi tên này sẽ như mưa mà cướp đi tính mạng của đệ tử Quy Vân tông. Tình huống hiện tại, chỉ sợ sau một lần mưa tên là cũng có thể cướp đi tính mạng một nửa số đệ tử Quy Vân tông rồi. Một ngàn đối mặt với hai mươi vạn, căn bản là không có khả năng chiến một trận.

- Băng Oánh, chẳng lẽ ngươi còn muốn nhìn mỗ mỗ quỳ xuống đất cầu người sao?

Mạc Sầu lo lắng mà nói ra. Kỳ thật, hết thấy sự tình nàng làm cũng đều vì sự phát triển và truyền thừa của Quy Vân tông. Nếu như Băng Oánh còn bảo trì trạng thái không cầu Phó Thư Bảo như vậy, nàng sẽ thật sự hướng chất nữ của mình mà quỳ xuống.

Bờ môi Băng Oánh giật giật, nhưng mà vẫn khế lắc đầu.

- Người...

Mạc Sầu sắc mặt tái nhợt, hai vai có chút run rẩy lên.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền đến.

- Mạc Sầu, ngươi cứ vì những chuyện kia mà quỳ xuống đi a, nhưng mà, không phải là hướng Băng Oánh quỳ xuống, mà là ta!

Hư không bỗng nhiên rung động một cái, một nam tử từ từ trong hư không bước ra. Cảnh tượng như vậy trông giống như trong nháy mắt hấn xé rách hư không, cứ như vậy đột ngột lẳng không xuất hiện.

Người đến một thân Long Lâm chiến giáp màu đen, tay cầm Phá Hư thần kiếm, đúng là người Mạc Sầu năn nỉ Băng Oánh đi cầu khẩn, Phó Thư Bảo. Xử lý xong sự tình Thánh Anna, thực lực của hắn bây giờ đã đại tăng, tạo thành một cỗ khí độ khiến cho đối phương rung động không gì sánh nổi.

Phó Thư Bảo xuất hiện, trong đôi mắt Băng Oánh lập tức liền hiện lên một vòng thần quang mê đắm, nhưng lại ẩn đi rất nhanh mà chuyển thành vẻ băng lãnh cùng tư thái đại tài nữ.

Phó Thư Bảo xuất hiện cũng khiến cho Thánh Thập Tự quân đình chỉ lại hành động. Dưới mệnh lệnh của Thánh Lan vương, tất cả cung tiễn thủ muốn xạ kích đều buông lỏng dây cung. Bất quá mũi tên vẫn để trên dây, tùy thời cũng có thể tiến vào trạng thái xạ kích.

- Như thế nào, không muốn quỳ xuống với ta sao?

Khóe miệng Phó Thư Bảo giương lên một nụ cười thần nhiên, ánh mắt của hắn đảo qua Băng Oánh, cuối cùng tập trung lên người Mạc Sầu.

- Ta...

Đúng lúc này Mạc Sầu lại do dự.

649. Chương 568: Khoan Dung Cùng Hứa Hẹn. (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 568: Khoan dung cùng hứa hẹn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo cười lạnh.

- Trước mặt nhiều người như vậy, người không buông bỏ được tôn nghiêm sao? Đã như vậy, không thể buông bỏ được tôn nghiêm của mình, vì cái gì người lại muốn Băng Oánh buông bỏ tôn nghiêm của mình, đi cầu xin ta đây này?

Cho tới nay, Băng Oánh đều được coi là một quân cờ có giá trị cao. Lúc trước, thời điểm tại Thanh Tú quốc cũng là như thế. Mạc Sầu cùng Mạc Khinh Vân để cho Băng Oánh cùng Vu Tú Cát kết giao, đơn giản là muốn cùng Thái Bình vương tước kết mối thông gia, sau đó từ trên người Thái Bình vương tước thu được chỗ tốt thật lớn. Về sau tại Hồ thành, Mạc Khinh Vân lại trước mặt vạn người đem Băng Oánh gả cho Phó Thư Bảo, vì muốn đạt được Luyện Thiên Thần quyển. Hiện tại, tại Tráo Nội thế giới, vẫn là tình cảnh như vậy. Vì muốn từ trên người hắn vớt vát chỗ tốt, Mạc Sầu lại để cho Băng Oánh lâm vào tình ái với hắn. Thế nhưng mà, nàng tuyệt đối không nghĩ tới, sự tình chỉ coi như là diễn kịch, ai ngờ Băng Oánh lại đem nó hóa thành thật.

Đồng dạng, vì muốn buông tha tôn nghiêm, nàng lại yêu cầu Băng Oánh làm như vậy, nhưng mà chính mình thì lại không làm được, đây là điểm làm cho Phó Thư Bảo tức giận. Băng Oánh, trên danh nghĩa cũng không phải là nữ nhân của hắn, nhưng mà loại quan hệ này thì vẫn phải có. Hắn cũng không muốn nhìn nàng đi tới chỗ diệt vong, hắn hi vọng nàng về sau phải hảo hảo sống tốt. Dựa trên phân lượng tình cảm với nàng, hắn cũng sẽ để cho Quy Vân tông một con ngựa. Nhưng mà trước khi để cho Quy Vân tông một sinh lộ, hắn phải để cho Mạc Sầu bỏ ra một cái giá thật lớn, vì những hành vi mà nàng đã làm ra.

“Hắn... rõ ràng vì ta mà nghĩ nhiều như vậy...”

Băng Oánh thầm ngọt ngào trong lòng. Với tư cách là quân cờ, nàng chưa bao giờ từng có qua loại cảm giác này. Chỉ là, phụ mẫu nàng qua đời sớm, lại một mực nghe lời của Mạc Sầu, Mạc Khinh Vân, lại chưa từng nghĩ tới, Mạc Sầu cùng Mạc Khinh Vân chỉ coi nàng là quân cờ để sai sử mà thôi.

Tất cả ánh mắt đều tập trung lên người Mạc Sầu. Đối với những đệ tử Quy Vân tông mà nói, Mạc Sầu quỳ xuống liền có được hy vọng sinh tồn, cho nên đều lộ ra vẻ khấn trương. Thậm chí còn một ít kẻ sợ chết lại càng là dùng ánh mắt khát vọng mà nhìn về phía Mạc Sầu.

- A... Mà thôi, ta quỳ.

Mạc Sầu thở dài một tiếng, “bịch” một cái mà quỳ xuống trước mặt Phó Thư Bảo, một mảnh bụi đất theo từ hai đầu gối của nàng mà bốc lên. Trong nháy mắt, nàng tựa hồ già ra thêm mười tuổi. Trước kia, nàng chưa từng có xem trọng Phó Thư Bảo, bây giờ cũng thế, đều là xem thường hắn. Nhưng mà hiện tại, nàng lại trước mặt nhiều người như vậy lại quỳ trước thiếu niên nàng một mực miệt thị, không coi trọng.

- Tại Mai Bảo sâm lâm đã từng truy sát ta, bắt quá, người nếu đã quỳ xuống, ta liền coi như người đã tạ lỗi, ta cũng không phải là người không biết độ lượng, đi đi, trở lại Thanh Tú quốc, thành thành thật thật mà ở sống trong Quy Vân tông a.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói.

- Người... cứ như vậy buông tha chúng ta?

Mạc Sầu ngẩng đầu lên, không thể tin nổi vào quyết định của Phó Thư Bảo.

- Thần Thông bàn của Thánh Anna đã rơi vào tay của ta, chờ một lát sẽ mở nó ra, bên trong có thể đến Thánh Lan quốc Thánh Thập Tự sơn, từ bên trong đồng dạng có thể chọn đường phản hồi Thanh Tú quốc.

Phó Thư Bảo nói.

- Cho nên, đừng có hỏi ta cái gì, ta cũng khuyên người một câu, về sau không được làm ra chuyện xấu gì, bằng không thì ta sẽ thu hồi lại quyết định của ngày hôm nay, tiêu diệt Quy Vân tông của người!

Trước kia, Phó Thư Bảo ngay cả đảm lượng đi đến Quy Vân tông cũng không có, nhưng mà hiện tại hắn đã là Thứ Thần cấp lực sĩ, là tồn tại rất gần với Thần cấp. Hơn nữa, trong tay lại có lực lượng quân sự cực kỳ cường đại, muốn diệt Quy Vân tông thật sự chỉ là sự tình giơ tay nhất chân mà thôi!

Mạc Sầu không dám hỏi cái gì nữa, nhưng cũng không có đứng dậy mà vẫn bảo trì tư thế quỳ trên mặt đất như thế. nguồn

Phó Thư Bảo xuất ra Thần Thông bàn, mở ra, thông đạo Thần Thông bàn hắc bạch giao hòa xuất hiện trên đỉnh Thiên Tháp sơn.

Băng Oánh chậm rãi đi tới trước mặt Phó Thư Bảo, thời điểm đi ngang qua nàng thấp giọng nói ra.

- Phó Thư Bảo, lần này từ biệt... chàng về sau sẽ tới tìm thiếp sao?

- Chuyện này... thời điểm ta muốn chơi roi da ta sẽ tới tìm nàng.

Phó Thư Bảo nói.

- Nếu thiếp gả cho người khác, chàng về sau sẽ còn tới tìm thiếp sao?

- Ta nghĩ thời điểm muốn chơi trò roi da, ta sẽ tới tìm nàng, cho nên, nàng có thể tìm một lão công, làm một bà vợ ngoại tình a.

Phó Thư Bảo nói.

Khẽ phì một tiếng, Băng Oánh đi qua. Đại tài nữ bề ngoài băng thanh ngọc khiết, tại phương diện kia vậy mà lại có khẩu vị thích ngược đãi. Roi da, đúng là một trong những trò nàng cùng Phó Thư Bảo từng chơi qua, là đạo cụ mà nàng thích thú nhất. Phó Thư Bảo nói vậy, không thể nghi ngờ đúng là ngầm đồng ý. Điều này cũng đủ rồi, đối với phần tình cảm từng tổn thương lẫn nhau mà nói, có thể đạt được loại trình độ này đã là đáng quý rồi.

Coi như nàng được gả cho người khác, sinh ra tiểu hài tử, hân y nguyên vẫn tới tìm nàng chơi trò roi da, đây là một cái hứa hẹn vĩ đại cỡ nào a!

Thời gian dần trôi qua, đám người Quy Vân tông liền biến mất trong thông đạo Thần Thông bàn.

Giải quyết xong sự tình Thánh Anna cùng sự tình Quy Vân tông, toàn bộ Tráo Nội thế giới coi như đã bước sang trang sử mới, nghênh đón bầu không khí mới.

Quảng trường Khởi Nguyên chỉ thụ sau một thời gian im ắng lại lần nữa náo nhiệt lên. Hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân cùng Hoa Nguyệt quân đoàn, thậm chí còn có Nguyên Tú đội được Tú Ngọc nữ hoàng hợp nhất lại cũng đều tại tham gia hoạt động ăn mừng do Phó Thư Bảo chủ trì.

Quân đội thắng lớn nhất định phải khao quân, bằng không thì những chiến sĩ bán mạng kia sẽ thất vọng. Phó Thư Bảo tuy rằng không phải là quân nhân thuần túy, cũng thiếu khuyết thủ đoạn thống lãnh nhưng mà hắn vẫn biết rõ quân đội của hắn chỉ cần thắng trận, hắn nhất định phải xuất ra phần thưởng phong phú. Làm như vậy, không chỉ là thu mua quân tâm mà còn đối với những chiến sĩ bán mạng cho hắn sự tôn trọng.

Tùng rương hoàng kim, bảo thạch được mang ra. Tuyệt đại bộ phận là ban cho Hoa Nguyệt quân đoàn, cùng với Độc Lang tộc chiến đội, Hồ tộc chiến sĩ trăm người. Hai mươi vạn Thánh Thập Tự quân cũng lấy được phần thưởng phong phú. Đây chủ yếu là dựa trên phân thưởng tình cảm với Chi Ni Nhã, cũng trước

mặt Thánh Lan vương trượng nhân (cha vợ) khoe khoang sự giàu có của hắn. Cơ hồ, hắn đã đem một nửa số hoàng kim, bảo thạch ban cho Thánh Thập Tự quân. Ngoại trừ chi quân đội này ra, ngay cả Thanh Tú đội của Tú Ngọc nữ hoàng cũng được ban thưởng.

Đối với chiến sĩ quân địch đầu hàng cũng có ban thưởng.

Từ xưa tới nay, chỉ có mỗi Phó Thư Bảo là người đầu tiên làm trò này.

650. Chương 569: Ngọc Điện Vương Kim Mã Vương. (1)

Chương 569: Ngọc điện Vương Kim Mã Vương. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Có một câu ngạn ngữ cổ xưa, “nhân từ với địch nhân là tàn nhẫn với chính mình”. Ban thưởng cho hàng binh, cũng cấp cho đám hàng binh cảm giác được tôn trọng. Nhưng mà, những chiến sĩ đến từ Thanh Tú quốc này vốn không phải là địch nhân, chỉ là bị Thanh Dật vương tước cùng Thái Bình vương tước đầu độc cùng không chế, ép chạy tới đây. Hiện tại, bọn hắn đã được đặt dưới sự quản lý của Tú Ngọc nữ hoàng, đã trở thành quân đội chính thống của Thanh Tú quốc. Đây cũng là trợ giúp đối với Tú Ngọc nữ hoàng nên Phó Thư Bảo mới xuất ra tài bảo, dùng phần thưởng phong phú giúp nâng củng cố quân tâm, giúp củng cố địa vị thống trị.

Tài bảo trong Thủy Tinh long cung cơ hồ đã bị Phó Thư Bảo lấy ra cả, ban thưởng xuống. Mấy nữ nhân của hắn tỏ ra đau lòng, nhưng mà hắn lại làm ra bộ dáng chẳng hề để ý. Những tài bảo này đều là vô công thụ lộc, hưởng chi, tại Vô Căn chi hải, những thứ này căn bản không đáng tiền, tùy tiện đều có thể kiếm lại được. Hiện tại đem chúng ban phát ra ngoài, chỉ cần đi một vòng Vô Căn chi hải là có thể thu đầy bồn đầy bát trở về.

Tiệc mừng cử hành long trọng bên dưới Khởi Nguyên chi thụ. Tất cả đồ ăn trong tiệc mừng đều là đến từ Thánh Lan quốc, tất cả rượu ngon đều đến từ Thánh Lan quốc, mà ngay cả đầu bếp cũng là Thánh Lan vương phái ra quân đội từ trong quốc gia tìm tới đây. Dù sao, Phó Thư Bảo mặc dù có lương thực tồn kho, nhưng mà căn bản là không cách nào thỏa mãn được nhu cầu ăn uống của mấy chục vạn người.

Sự tình tiến hành tới nước này, mọi người lại trầm tĩnh lại. Cầm lấy rượu từng ngụm từng ngụm nuốt vào, lấy thịt nướng mỹ vị từng ngụm từng ngụm nhai nuốt. Từng đám người cao giọng đàm tiếu, ca xướng. Từng đám người nắm tay mà nhảy thành vòng. Tràn cảnh thật tự nhiên, vui vẻ.

Phó Thư Bảo cũng đem tất cả sự tình trong lòng nhất nhất bỏ lại sau lưng, cái gì cũng không muốn mà tham gia vào lễ mừng. Sự xuất hiện của hắn, mỗi nơi hắn đến luôn khiến cho không khí tại nơi đó oanh động không nhẹ. Bất luận là có nhận biết hắn hay không, chỉ cần nghe nói tới là liền lập tức đều chạy tới mời rượu. Đối với những người tới mời rượu, hắn ai cũng không cự tuyệt, có một ly liền uống một ly. Nếu là người bình thường, uống như vậy say tới chết cũng có thể. Nhưng mà rượu trong tay hắn, hắn sớm đã dùng Hỗn Nguyên lực phân giải thành nước lã, uống vào trong bụng lại được hắn từ hai chân chuyển xuống đại địa bên dưới, cho nên uống bao nhiêu cũng không thành vấn đề.

- Hiền tể a! Ta không biết nên dùng lời gì để đánh giá người nữa rồi.

Thánh Lan vương kéo tay Phó Thư Bảo, giành lấy một chén rượu trên tay của một người nào đó trong Thánh Thập Tự quân, cao giọng nói.

- Người xem bọn hắn cao hứng cỡ nào, tài phú người ban thưởng cho bọn hắn, bọn hắn cả đời kiếm cũng không kiếm được, bọn hắn đối với người đánh giá còn muốn cao hơn bốn vạn lần đây này.

Số hoàng kim cùng bảo thạch kia phân xuống trong tay từng chiến sĩ Thánh Thập Tự quân, bọn hắn sau này có thể trở về mua sắm một phiên thiên địa, tu kiến phòng ốc xinh đẹp, vượt quá mức sống sinh hoạt

bình thường. Hết thấy đều không phải là do vương của bọn hấn cấp, mà là hiền tề của vương! Bọn hấn đối với Phó Thư Bảo đánh giá, cùng một phần tâm tư biết ơn tự nhiên so với Thánh Lan vương còn muốn dày hơn nhiều.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ban thưởng của hiền tề cũng là phụ vương ban thưởng a! Chúng là người một nhà, còn phân ra cái gì đây này!?

Thánh Lan vương ha hả cười, nói.

- Đúng, chúng ta là người một nhà! Còn phân ra cái gì lẫn nhau đây này!? Chúng ta uống!

Hấn cũng không biết, Phó Thư Bảo ở trước mắt hấn hào sảng uống cạn một chén rượu ngon, kỳ thật lại không biết sự tình đem rượu phân giải thành nước lã kia. Đây cũng là một mặt giả hoạt của Phó Thư Bảo.

Chi Ni Nhã xuất hiện, đứng trước mặt Thánh Lan vương thân mật mà kéo tay Phó Thư Bảo, cười cười nói nói.

Thánh Lan vương cười khở lắc đầu, thở dài mà nói.

- Con gái lớn rồi, đầu tiên là tìm người, ngay cả phụ thân là ta cũng không thèm để ý.

- Phụ vương, người nói cái gì đó? Thiệt là, đây chính là lễ mừng mấy chục vạn người a, nữ nhi cùng lão công thân mật một chút thì có gì không đúng sao?

Chi Ni Nhã có chút không vui, nói.

Lập tức một mảnh tiếng cười nhộn nhạo lên, trong đó, quốc sư Đà Na Sâm kia lại là kẻ cười vui sướng nhất. Hấn thân là lão sư của Chi Ni Nhã, từ đó cũng có thể được coi là nửa cái phụ thân, trông thấy Chi Ni Nhã tìm được nơi chốn tốt, đã có nam nhân xuất sắc như Phó Thư Bảo bảo hộ nàng, yêu thương nàng, loại cảm giác vui vẻ của người làm phụ thân này không phải là người khác có thể cảm nhận được.

Nói đùa một hồi, Thánh Lan vương liền đem chính đề kéo lên.

- Hiền tề, sự tình tại Tráo Nội thế giới coi như đã xong, ta cùng quân đội sẽ ly khai khỏi nơi này, trở lại Thánh Lan quốc. Nơi đây tuy rằng xinh đẹp, giàu có, nhưng dù sao cũng không phải là quê hương của chúng ta. Trước khi lễ mừng bắt đầu ta đã bái kiến Tú Ngọc nữ hoàng, nàng cũng nói rõ, một khi chuẩn bị thỏa đáng nàng sẽ dẫn quân đội Thanh Tú quốc ly khai khỏi Tráo Nội thế giới, phản hồi Thanh Tú quốc, ý của người...

Hấn đem ánh mắt dời lên người Phó Thư Bảo, cũng không có nói tiếp.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Vậy thì chúc mọi người thuận buồm xuôi gió, hiền tề tạm thời không cách nào ly khai được, cần phải chờ đợi Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, đợi đến sự tình này xong xuôi thì mới có thể ly khai được.

Thánh Lan vương thở dài một hơi.

- Những chuyện này chúng ta không cách nào giúp đỡ được, chỉ có thể dựa vào chính người rồi. Bất quá, người cần cái gì, thông qua thông đạo Thần Thông bàn ta sẽ cấp cho người hết thấy trợ giúp.

Phó Thư Bảo cười nhạt.

- Vậy trước tiên cảm ơn phụ vương rồi.

Hiện tại, Tráo Nội thế giới đã không có quân đội đại quy mô tồn tại, không cần Thánh Thập Tự quân phải tác chiến đại quy mô, cho nên quân đội lưu lại cũng chỉ có hại mà không có lợi, để cho bọn hấn trở về mới là chính xác. Mặt khác, đối với Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, Thánh Lan vương cùng Tú Ngọc nữ hoàng kỳ thật cũng không thể nào san sẻ được với hấn chút gì, cũng chỉ có thể tự mình đi xử lý. Cho nên, đối với quyết định của hai người, hấn thực ra có thể hiểu được.

Quân đội một khi vừa ly khai, toàn bộ Tráo Nội thế giới liền khôi phục về tính mệnh như trước kia. Phó Thư Bảo chỉ cần yên tĩnh chờ đợi Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, sau đó triệt để giải quyết vấn đề này. Chỉ

là, hắn vô pháp đoán trước tương lai được. Tiếp dẫn chi thuyền lúc nào xuất hiện, như thế nào dẫn hắn ly khai, đi tới địa phương nào, phía trước lại có chuyện gì đang chờ hắn, những sự tình này hắn đều không suy đoán nổi.

Một đường đi tới, một mảnh mê mang.

- Thánh chỉ đến!

Một tiếng xướng tiêu chuẩn của Thanh Tú quốc truyền đến, một Thanh Tú quốc yem nô mang theo một đám yem nô khác chậm rãi đi tới.

651. Chương 651

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 569: Ngọc điện Vương Kim Mã Vương. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo nhìn lại, đúng là Hoàng Thạch tổng quản Hoàng Kim thành. Trên tay hắn còn bưng một đạo thánh chỉ ánh vàng rực rỡ. Hoàng Thạch Công xuất hiện khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái trong lòng, lúc này, Tú Ngọc nữ hoàng lại giữ trò gì sao?

Đi tới trước mặt Phó Thư Bảo, Hoàng Thạch Công đứng lại, hắng giọng một cái, sau đó mới lên tiếng.

- Phó Thư Bảo tiếp chỉ!

Phó Thư Bảo đang muốn theo cổ lễ của Thanh Tú quốc mà quỳ xuống, tiếp thánh chỉ thì Hoàng Thạch Công bỗng nhiên nói ra.

- Phó công tử không cần quỳ xuống, nữ hoàng bệ hạ nói, đạo thánh chỉ này người không cần người quỳ tiếp. Về sau, vô luận là trường hợp nào, ở trước mặt nữ hoàng người cũng không cần quỳ xuống! Được rồi, ta hiện tại tuyên chỉ.

Dừng một chút, hắn đọc ra.

- Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết... đặc phong Phó Thư Bảo là Ngọc Điện vương, gập bốn hoàng không cần quỳ, có thể mang đao thượng điện... phần thưởng ruộng tốt trăm vạn mẫu, sông núi mười vạn tòa... khâm tứ!

Mãi đến cho Hoàng Thạch Công đọc xong thánh chỉ, đem đạo thánh chỉ vàng rực kia giao cho Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo trong lòng lại vẫn đang nhắm đi nhắm lại phần thưởng của Tú Ngọc ban cho hắn, hắn thậm chí nói trong lòng.

“Mẹ nó, vương cái gì đó không phong, hết lần này tới lần khác lại phong lão tử là Ngọc Điện vương, đây không phải nói cho người thiên hạ biết rõ giữa chúng ta có một chân sao? Mẹ kiếp!”

Chỉ nghe qua câu “ngọc điện lang quân, tài tử phong lưu” gì đó, nhưng lại chưa từng nghe qua Ngọc Điện vương tước! Hiện tại, Tú Ngọc vậy mà lại lần đầu tiên ban ra một cái phong hào như vậy cho Phó Thư Bảo. Tâm tư nữ sắc lang, rõ ràng ràng a!

Cũng may, coi như là có thể đoán được ẩn tình bên trong, đám người Hoàng Thạch Công đều là giả ngu cả, nghiêm trang mà khen vài câu, sau đó mới rời đi. Trước lúc rời đi lại đi tới bên người Phó Thư Bảo, thấp giọng nói ra.

- Nữ hoàng bệ hạ còn một đạo khẩu dụ, để cho Ngọc Điện vương tước người qua chỗ nàng đàm luận việc quân cơ đại sự.

Phó Thư Bảo cười khổ gật đầu. Hắn biết, việc quân cơ đại sự nhất định là không có, về đại sự gì gì đó ngược lại thì có. Bất quá, nghĩ tới chuyện nữ hoàng nằm dưới thân, tùy ý để hắn chà đạp, loại cảm giác chí cao vô thượng này tựa như rượu ngon có độc, làm cho không người nào có thể cự tuyệt được. Nghĩ tới cái nữ nhân thành thực đầy đặn kia, lòng của hắn không khỏi tâm viên ý mãn mà bắt đầu xuất hiện cảm giác mong chờ.

Hoàng Thạch Công mang theo một đám yểm nô ly khai, Thánh Lan vương bỗng nhiên cười nói.

- Tú Ngọc nữ hoàng cũng phong cho hiền tể danh hiệu vương tước, kẻ làm trượng phu như ta nếu như không ban thưởng mà nói, nhất định là sẽ bị người trong thiên hạ chê cười. Cũng được, ta sớm đã nghĩ ra phong thưởng cho người rồi, vốn là định người cùng Chi Ni Nhã thành hôn, nhưng mà phong sớm cũng vậy, cho nên, ta hiện tại lấy thân phận quốc vương Thánh Lan quốc phong cho Phó Thư Bảo người làm Kim Mã vương! Ban cho người một phần mười quốc thổ Thánh Lan quốc! Người cùng Chi Ni Nhã cũng có thể tại Thánh Lan thành tu kiến Kim Mã cung hoa mỹ!

Một phần mười quốc thổ, lại còn được tu kiến cung điện hoa mỹ mới! Phần thưởng như vậy, đích xác là không kém hơn so với phần thưởng của Tú Ngọc nữ hoàng. Cái danh hiệu Kim Mã này, kỳ thật cũng là chính là mức cao nhất một vị phò mã có thể đạt được. Bất quá, danh hiệu như vậy, Phó Thư Bảo như thế nào cũng đều cảm thấy được cái danh hiệu “Ngọc Điện vương” do Tú Ngọc nữ hoàng ban cho có chỗ tương tự đây này?

Thanh âm hoan hô từ trên quảng trường bắt đầu phiêu đảng truyền tới những chỗ rất xa. Tất cả chiến sĩ, vô luận là tới từ quốc gia này, tất cả đều biết phần thưởng Phó Thư Bảo đạt được phong phú như vậy một chút cũng không ngoa. Cũng chỉ có phong thưởng phong phú như vậy thì mới có thể tương xứng với chiến công của hắn. Nhất là đối với Thanh Tú quốc mà nói, diệt trừ được hai vương tước phản loạn, cấp cho Thanh Tú quốc một khoảng không gian hòa bình, đối với dân chúng mà nói, đó mới là chuyện may mắn lớn nhất.

Ngay trong cảnh hoan hô, Phó Thư Bảo cáo biệt mọi người, hưởng lễ lớn của Tú Ngọc nữ hoàng mà đến. Đó là một cái lễ lớn được tu kiến trên thùng xe, phải cần tới mấy chục con ngựa mới có thể di động được cái lễ lớn này. Kỳ thật, nó đã vượt qua phạm trù lễ vật rồi, phải nói là phòng ốc di động mới đúng.

Phó Thư Bảo xuất hiện, trên mặt đất lập tức một mảng người quỳ xuống, hô to lấy danh hiệu Ngọc Điện vương của hắn. Trận thế như vậy, khiến cho lòng hư vinh của hắn bành trướng vô hạn, ẩn ẩn còn có chút xấu hổ. Những thị giả (chân chạy), thị vệ Thanh Tú quốc hô to lấy danh hiệu Ngọc Điện vương này, trong lòng bọn hắn có hay không đang nói thầm, thằng này rõ ràng có một chân với nữ hoàng a, hai người gặp mặt, có hay không là muốn làm sự tình kia!?

Dưới đủ loại sự tình, vì sao không gọi thẳng là tình nhân đi này?

Nhẹ nhàng nhảy lên thùng xe cực lớn, đẩy cánh cửa khảm nạm hoàng kim ra, đi vào. Một cỗ mùi hương phiêu đảng xộc vào mũi, một cái bóng người trắng bóng trong nháy mắt hắn đẩy cửa ra liền nhào tới, nhào vào trong lòng ngực của hắn.

- Mẹ ơi, nàng... rõ ràng lại không mặc quần áo!

- Tại sao phải mặc quần áo, dù sao lát nữa cũng cởi ra chứ? Cần gì phải phiền toái như vậy chứ?

Tú Ngọc nữ hoàng nói như thế, một đôi tay lại bơi qua bơi lại khắp nơi trên người hắn.

Phó Thư Bảo.

-

- Ngọc Điện vương tước của ta ơi, ta chờ người mà muốn phát điên lên rồi, đừng đứng đấy nữa a... nhanh... với tư cách nữ hoàng Thanh Tú quốc, ý chí hiện tại của ta chính là, chinh phục ta! Với tư cách là Ngọc Điện vương tước của Thanh Tú quốc, sứ mạng của người chính là để cho ta, nữ hoàng Thanh Tú quốc sinh hạ một tiểu Ngọc Điện vương!

Phó Thư Bảo.

-

Sắc lang, sắc lang, sắc lang, sắc lang, ... truyện copy từ

Thanh Tú nữ hoàng là sắc lang!

Thời gian kế tiếp chính là hỗn loạn. Thị vệ, yem nô cùng nữ hầu thủ vệ chung quanh cái xe ngựa cực lớn này thần kinh thật giống như cái xe ngựa to lớn kia. Cái xe ngựa kia hoặc tới hoặc lui, hoặc nhẹ nhàng chậm chạp hoặc là kịch liệt, tóm lại là không khắc nào yên tĩnh. Theo cái gian phòng đóng chặt cửa kia truyền ra từng quãng thanh âm đứt quãng kỳ quái, nghe được thanh âm này thực khiến cho đám người bọn hắn hoài nghi nữ hoàng đã sinh bệnh rồi, hơn nữa là nguy kịch, thống khổ không chịu nổi...

Chuyện này, đây chính là sứ mạng của Ngọc Diện vương tước a!

Hết thấy mọi người, trong lòng đều mang một loại cảm giác hoang đường.

Xe ngựa vẫn còn cử động, không có dấu hiệu ngừng lại. Dấu hiệu này làm cho tất cả các nam nhân có mặt phải xấu hổ không thôi. Dựa theo năng lực phỏng đoán, cách danh từ “trắng hán”, “mãnh nan”, “kỳ nhân”, “đáng sợ”, “khủng bố”, “không thể tưởng tượng nổi” các loại, một mực nhảy lên cảnh giới “thần cấp”!

Thiên thần hạ phàm!

652. Chương 570: Minh Tướng. (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 570: Minh tướng. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sau khi thông đạo Thần Thông bàn được lập ra, dưới sự hiệu triệu của Tú Ngọc nữ hoàng, tàn binh bại tướng của các quốc gia nhao nhao tiến vào thông đạo, theo cùng quân đội Thanh Tú quốc ly khai Tráo Nội thế giới, Thánh Thập Tự quân đi theo. Thánh Thập tự quân đi rồi, Thanh Tú quân đội đi rồi, quân đội các nước khác cũng đi rồi. Sau trăm vạn đại quân kinh qua chiến bại, triệt để biến mất, Tráo Nội thế giới lần nữa khôi phục lại về yên ả như trước kia.

Thánh Anna chết đi, phảng phất như chưa từng có mặt trên đời, bụi quy bụi, đất về với đất. Hài cốt của tứ đại thiên không kỳ sĩ được Phó Thư Bảo thu thập lại, luyện hóa thành Thiên Vũ thạch.

Hắn hiện tại đã nắm giữ được Hỗn Nguyên lực, là thứ tồn tại gần sát với Thần, hiện tại đã đủ thực lực luyện khí rồi. Bất quá, trong thời gian chờ đợi Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, hắn lại càng muốn mau chóng luyện hóa năng lượng Thánh Anna lúc trước cùng với linh mạch Huyền Thiết sơn.

Phía trước hung cát khó dò, hung hiểm khó dò, chỉ có gia tăng thực lực của mình lên thì mới có thể gia tăng được tỷ lệ sinh tồn. Nhưng mà, từ khi lực lượng tu vi được linh mạch Huyền Thiết sơn cải tạo, tinh lọc, đột nhiên gia tăng tới Hỗn Nguyên lực cảnh giới thì hắn còn chưa có chính thức luyện hóa qua một lần nào. Nguyên nhân rất đơn giản, hắn không có tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực.

Vô luận là Luyện Thiên thần quyền hay là Nguyên Nhất chiến kỹ, bằng vào chỗ sở học hắn nắm giữ chỉ là tâm pháp tu luyện tới Đại Vô Vũ Trụ chi lực, cao cấp hơn, Hỗn Nguyên chi lực lại là trống rỗng. Không có tâm pháp tu luyện liền không cách nào đem Hỗn Nguyên lực gia tăng lên cảnh giới cao hơn nữa.

- Đan Thư thần thú, người cũng không tìm được một bản tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực nào sao?

Dưới địa hạ cảnh khẩu (hải cảnh dưới lòng đất), trong tiếng sóng “hoa lập”, Phó Thư Bảo hướng Đan Thư thần thú hỏi.

Đan Thư thần thú lắc cái đầu của nó.

- Ba ba, người cũng biết đấy, tuy rằng nhi tử nắm giữ quyết tu luyện, kỹ thuật luyện chế lấy đơn vị hàng ngàn mà tính, nhưng mà tu luyện tâm pháp Hỗn Nguyên lực cao cấp nhi tử một bản đều không có.

Phó Thư Bảo thất vọng mà thở dài một hơi, sự tình như thế nào lại biến thành như vậy đây này? Hắn hiện giống như một người tìm thấy được một tòa cự đại bảo khố, nhưng mà lại không có chìa khóa tiến vào bảo khố, cũng chỉ có thể đứng ngoài mà cửa mà nhìn, không thể tiến vào.

- Ba ba, người nghĩ kỹ đi, có khả năng đã quên mất cái gì đó không này? Luyện Thiên thần quyền là do Luyện Hoa nữ thần sáng tạo, nàng là Thần cấp lực sĩ, không có khả năng không đem Hỗn Nguyên lực tâm pháp ghi vào trong Luyện Thiên thần quyền a!?

Đan Thư thần thú nhớ tới điều gì đó, nhắc nhở một câu.

Phó Thư Bảo cười khổ, nói.

- Ta không phải là chưa từng nghĩ qua, tất cả bên trong ta đã đều ghi nhớ kỹ, còn căn cứ một ít lý luận tu luyện suy tính qua, nhưng mà không có đột phá được chút gì, Luyện Thiên thần quyền như thế, Nguyên Nhất chiến kỹ cũng như thế.

Đan Thư thần thú lộ ra vẻ uể oải.

- Như vậy xem ra, Luyện Hoa nữ thần cùng Đại Địa chi thần cố ý làm như vậy rồi! Không muốn hi sinh giả của bọn họ vì quá mức cường đại mà mất đi sự khống chế, cố ý không đem Hỗn Nguyên lực tâm pháp tu luyện ghi chép vào Luyện Thiên thần quyền cùng Nguyên Nhất chiến kỹ rồi.

Loại khả năng này không phải là không có, Phó Thư Bảo cũng từng nghĩ qua điểm này. Bất quá, hi sinh giả của Thiên Không nữ thần vì cái gì lại có thể tu luyện đến cảnh giới Hỗn Nguyên lực đây? Đây không phải là mâu thuẫn sao? Có lẽ có một loại khả năng, đó chính là Thánh Anna thông qua một con đường khác thu được tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực, vụng trộm mà đem lực lượng của nàng tu luyện đến cảnh giới Hỗn Nguyên lực. Đây cũng là đảm lược của nàng, chỗ nàng dựa vào muốn chinh phục cả thế giới này?

- Đáng tiếc, ba ba người nói lúc người trở lại, trông thấy Thánh Anna dùng phương thức công kích Khởi Nguyên chi thụ để hiến tế, đã bị Hỗn Nguyên chi thụ thôn phệ, bằng không thì người ngược lại có thể hỏi nàng một chút đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra, nói không chừng có thể từ trên người của nàng đoạt được tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực ấy chứ.

- Lúc ấy là sau đại chiến, trong nội tâm của ta cũng không nghĩ gì quá nhiều, thật không ngờ lại quên mất điểm này, hiện tại ta đã có chút hối hận rồi.

Vẻ cười khổ càng thêm nồng đậm trên gương mặt Phó Thư Bảo rồi. Hắn lấy được chiến tranh thắng lợi, cũng từ trên người Thánh Anna thu được Mộc chi nguyên tố lạc ấn, nhưng mà lại không có được tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực. Thế cho nên hiện tại mới lâm vào khốn cảnh.

Nguyên lai cứ tưởng rằng, chỉ cần bớt chút luyện hóa linh mạch Huyền Thiết sơn, luyện hóa lực lượng năng lượng của Thánh Anna là có thể dễ dàng gia tăng cảnh giới cấp độ. Lại không nghĩ rằng, không có được đồ vật mấu chốt, không cách nào thực hiện được. Cảm giác xấu hổ khi có bảo tàng nhưng không có chìa khóa lẫn nữa quanh quẩn trái tim hắn, khiến cho hắn phải thở khò khè, buồn khổ phi thường.

- Rầm ào ào!

Một tiếng sóng nước chảy mạnh vang lên, Hữu Nãi Ngư đột nhiên từ mặt nước ngoi cái đầu lên. Nước trong Thủy Tinh long cung không còn chút gợn sóng nào, đã không cách nào đáp ứng được nhu cầu nghịch nước của mỹ nhân ngư, do đó nàng liền chuyển địa phương nghịch nước sang nơi này. Bởi vì hiện tại trong Tráo Nội thế giới đã không còn địch nhân tồn tại, cho nên Phó Thư Bảo liền đáp ứng nàng, không lo lắng nàng tại thời điểm nghịch nước tạo ngộ cường địch công kích.

Hữu Nãi Ngư nhô lên mặt nước, Phó Thư Bảo liền cho Đan Thư thần thú biến đi chỗ khác. Bởi vì tại thời điểm Hữu Nãi Ngư nghịch nước, cho tới bây giờ đều là không chút y phục nào, toàn thân chỉ có vền vền một lớp vẩy cá bao phủ toàn thân. Hắn cũng không muốn Đan Thư thần thú sử dụng kỹ năng cường đại “chụp ảnh” để trần tàng mấy bức ảnh chân dung gì đó, dẫn đến nam nhân khác nhìn thấy.

Giống như nữ nhân cực phẩm như Hữu Nãi Ngư này phải được giấu ở một nơi chỉ có mình biết được, vĩnh viễn trên tàng. Nam nhân khác, một cái liếc mắt cũng dừng hồng nhĩ tới. Đây chính là tâm tính của Phó Thư Bảo.

Đan Thư thần thú lằm bằm rời đi, là nó bất mãn, nhưng mà cũng không có biện pháp nào.

Bay ra một khoảng cách nhất định, Đan Thư thần thú bỗng nhiên quay ngược trở về. truyện copy từ

- Hắc hắc, ta vụng trộm tới gần, ở đằng xa chụp cho ba ba và Nãi Ngư công chúa vài bức hình, với tư cách là tiền vốn, xem ba ba sau này còn hay không hô to gọi nhỏ với ta! Đắc tội ta, ta sẽ cầm chứng cứ hướng mụ mụ cáo trạng!

Mang tâm tư như vậy, Đan Thư thần thú đường cũ quay về, lặng yên không tiếng động. Ngay tại lúc sắp tiếp cận mục tiêu, thân thể của nó lại bị đẩy về phía sau.

- Hỗn Nguyên lực lực lượng hộ tráo... có gian tình a!

653. Chương 571: Song Hỷ Lâm Môn

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 571: Song hỷ lâm môn

- Người kia rốt cuộc là đang làm cái gì đó?

- Không biết a, cứ thế đã hai ngày hai đêm rồi.

Quảng trường bên ngoài Luyện Ngục thần tước thần miếu, Độc Âm Nhi cùng Chi Ni Nhã thần sắc lo lắng mà nhìn địa hạ căng khẩu (căng dưới mặt đất). Lời thoại như vậy, trong thời gian hai ngày này các nàng đã nói không dưới mười bảy mươi tám lần, đáng tiếc là mỗi lần đều là dùng phiên muộn mà chấm dứt. Cùng Đan Thư thần thú đồng dạng, các nàng chỉ có thể nhìn thấy căng khẩu với một con kênh không ngừng phun sóng vỗ cùng Hỗn Nguyên lực trường của Phó Thư Bảo tồn tại mà thôi. Biết rõ là hắc ở bên trong, nhưng mà đáng tiếc là có nhìn thế nào cũng chẳng thấy hắc đâu cả.

Cùng với Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã đứng cùng nhau ra còn có Hồ Nguyệt Thiên. Với tư cách là “tiểu tam” bán vô hình, nàng cùng Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã quan hệ một mực không có được cải thiện. Nhưng mà, hai nàng cũng không cách nào bỏ qua được, chỉ có thể ngầm đồng ý sự hiện hữu của “tiểu tam”.

- Mỹ nhân ngư kia không phải đã nói rồi sao, hai người các ngươi còn ở nơi này đoán mò cái gì nữa, hắc đang minh tường ở bên trong, sự tình tu luyện Hỗn Nguyên lực, trọng yếu như vậy, thời gian hai ngày cũng không lâu lắm a, vì cái gì còn lo lắng đây?

Hồ Nguyệt Thiên chen lời vào.

- Chúng ta lo lắng cái gì, ai cần người lo? Nhiều chuyện!

Độc Âm Nhi trừng mắt với Hồ Nguyệt Thiên, kéo tay Chi Ni Nhã nói.

- Chẳng muốn cùng người nào đó nhàm chán nói chuyện, chúng ta sang bên kia.

Độc Âm Nhi kéo Chi Ni Nhã đi, rất nhanh lại xuất hiện ở một địa phương xa xa, tiếp tục nhìn ra xa mà nhỏ giọng nói chuyện.

Hồ ly tinh sững sờ mà nhìn hai nàng, cả buổi đều không thể thốt ra câu nào. Nàng hiện tại mới hiểu được, “tiểu tam” như nàng muốn cùng chính thê quan hệ tốt, mặc kệ là hành động tiếp cận gì cũng đều là phí công.

Tiếng bước chân “lẹp xẹp lẹp xẹp” truyền đến, hồ ly tinh quay đầu lại, vừa vặn nhìn thấy Hữu Nãi Ngư một thân áo váy thuần màu trắng chậm rãi đi tới, nội tâm khẽ động.

“Độc Âm Nhi cùng Chi Ni Nhã kia là hai gia hỏa không biết thưởng thức, khắp nơi xa lánh ta, ta không có minh hữu, khắp nơi phải chịu hai nàng khi dễ, mỹ nhân ngư này vừa vặn có thể trở thành minh hữu của ta, hi hi! Nếu như tên Phó Thư Bảo kia đối với mỹ nhân ngư này không có biện pháp, ta đây liền tự nguyện tự vận trước mặt hai người kia! Cho nên, minh hữu của ta chính là nàng rồi! Hai tình nhân giao đấu với hai chính thể, hữu chết về tay ai còn không nhất định đây này!”

Nghĩ như vậy, hai người hoàn toàn không phải là nhân loại vai sánh vai, bộ dạng trông rất ư là thân mật.

- Hữu Nãi Ngư muối muối, người nói xem, Phó đại ca lúc nào mới có thể chấm dứt minh tướng đây này?

- Không biết a! Minh tướng như vậy, có khả năng là thời gian một cái đồng hồ cát kết thúc, cũng có khả năng là một tháng, một năm, thậm chí là cả đời đều không thể chấm dứt.

Hữu Nãi Ngư như có điều suy nghĩ mà đáp lại.

Cả đời không thể đột phá, đây cũng là nguyên nhân Thứ Thần cấp lực sĩ không thể đột phá lên Thần cấp lực sĩ được. Không cách nào thông qua phương thức minh tướng, tìm về phương pháp tu luyện của riêng mình, chính là tâm pháp tu luyện thì sẽ vĩnh viễn đứng tại cảnh giới Thứ Thần cấp này, không thể tăng lên.

Bên kia vách núi, bốn nữ nhân phân thành hai phe, không chút mùi thuốc súng nhưng mà lại đã có một cái chiến hào không cách nào vượt qua được. Bất quá, đúng lúc này, các nàng đều chú ý tới một người, đó chính là Phó Thư Bảo hai ngày hai đêm vẫn đang ở trong trạng thái minh tướng không đi ra.

Thời gian hai ngày, Phó Thư Bảo kỳ thật đã tới một thời kỳ rất mấu chốt.

Thời điểm vừa mới bắt đầu vào minh tướng, hắn đã có đích nhắm tới, đem tất cả tâm pháp trong đầu lướt qua một lần, hi vọng từ đó có thể tìm được một điểm manh mối. Loại nhớ này là tự động, tùy ý, căn bản tinh thần của hắn cũng không có đi khổng chế. Nhưng mà, mặc dù có thể làm tới loại trình độ tự nhiên như thế nhưng mà qua một ngày rồi mà hắn vẫn không tìm ra bất luận manh mối gì.

Ngày hôm sau, hắn cũng không có nhớ lại những tâm pháp kia nữa mà là chuyên chú suy nghĩ về lực lượng. Lần chuyển biến này tựa hồ đã tìm ra được một chút linh cảm, nhưng mà tới cuối cùng vẫn không có tìm ra được phương hướng gì.

Hiện tại, hắn đã đem nội dung minh tướng chuyển dời đến thân thể của hắn. Một cái linh cảm, lẳng lặng sinh ra.

Thân thể của hắn, tuyệt đối là có tính đặc thù. Linh hồn là linh hồn đến từ một thế giới khác, thân thể lại là thân thể của thế giới này. Lúc trước, thân thể được Huyền Thiết sơn linh mạch tại đáy Thâm uyên cải tạo qua, còn nữa, hiện tại còn có Kim chi lạc ấn, Hỏa chi lạc ấn, Mộc chi lạc ấn đã biến thành một bộ phận thân thể của hắn. Dưới đủ loại yếu tố như thế, thân thể của hắn trong thế giới này tuyệt đối là độc nhất vô nhị. Cho nên, hắn minh tướng về tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực chỉ có thể bắt đầu từ thân thể!

Hai mắt nội thị, giống như một bộ phận huyết dịch lưu chuyển toàn thân. Tình huống từng nơi trong thân thể đều hiện ra trong ý thức chi hải của hắn. Trái tim nhảy lên, mạch máu vận chuyển, hệ hô hấp, kinh mạch, hết thấy đều rõ ràng trong lòng bàn tay hắn, hiểu rõ tất cả. Những thứ này chỉ là bộ phận bên ngoài, tiến vào càng sâu hơn nữa chính là ba khóa nguyên tố lạc ấn cùng Huyết Thiết sơn linh mạch. Những thứ này, Phó Thư Bảo như trước vẫn chỉ dùng nội thị từng cái từng cái xem kỹ càng, lại phân tích chúng, một lần lại một lần, tựa như đọc qua một quyển sách thần kỳ, mỗi lần đều không có cùng nội dung, cảm thụ theo đó cũng bất đồng đi.

Không biết trải qua bao lâu.

Ngay tại lúc hắn phân tích toàn bộ thân thể, linh hồn, ba khóa nguyên tố lạc ấn, Huyền Thiết sơn linh mạch trong cơ thể hắn bỗng nhiên sinh ra một loại cộng minh kỳ diệu. Loại cảm giác này giống như một người đang lạc trong sa mạc thì đột nhiên có linh cảm phương hướng, nhận lấy chỉ dẫn, thẳng tới phương hướng chính xác mà đi.

Kỳ quang trong ý thức hải lóe lên đủ mọi màu sắc. Nội thị chỉ nhìn lại chỉ thấy một đám quang trạch kỳ quái chớp nháy, không có bất kỳ nội dung mang tính thực chất nào, nhưng mà khóe miệng Phó Thư Bảo lại lộ ra một nụ cười thần nhiên. Bởi vì, thứ hắn nhìn thấy không phải là quang trạch gì mà là phương pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực, cũng chính là tâm pháp tu luyện của riêng hắn!

Hỗn độn giữa đan điền chậm rãi nhúc nhích, vận chuyển, ngay tại lúc Phó Thư Bảo lĩnh ngộ xong, tâm pháp như vậy, đúng là vì thân thể của hắn mà sinh, bởi vì linh hồn của hắn mà miêu tả, người khác cũng không có cách nào tu luyện được và hắn cũng không cách nào dạy bằng lời nói. Bởi vì đây chỉ là một loại cảm giác, một loại chỉ dẫn, không có văn tự nào miêu tả được.

Đây chính là phương pháp tu luyện Hỗn Nguyên lực, từng Thứ Thần cấp lực sĩ đều phải trải qua một bước này. Đốn ngộ rồi, cũng coi như bước một bước cuối cùng trở thành Thần cấp lực sĩ. Nếu không đốn ngộ, vậy thì cũng chỉ vĩnh viễn đứng tại Thứ Thần cảnh giới, cuối cùng cả đời không thể đột phá!

- Âm âm!

Trong ý thức hải nổ vang một tiếng, giống như tiếng sấm giữa trời xuân, thôi phát vạn vật sinh trưởng. Hỗn độn giữa đan điền vận chuyển lên, không ngừng luyện hóa lực lượng thu được từ Thánh Anna, năng lượng tinh thuần đến từ Huyền Thiết sơn linh mạch. Hết thấy, cũng không phải do Phó Thư Bảo đi không chế. Bởi vì, tu luyện Hỗn Nguyên lực chính là minh tướng. Về sau, chỉ cần tiến vào trạng thái minh tướng là hắn đang trong quá trình tu luyện Hỗn Nguyên lực, cũng không cần vận hành tâm pháp gì, cũng không cách nào đi không chế được.

Đây chính là chung cực áo nghĩa của Hỗn Nguyên lực, khúc đạo đầu thành Thần!

Thành Thần, lực lượng vô cùng, tính mạng vô tận!

Hỗn Nguyên lực trường triệt tiêu, Phó Thư Bảo ở trung tâm liên hiện ra. Giờ phút này hắn bảo tướng trang nghiêm, ngồi chỗ đó giống như lão tăng nhập định. Đỉnh đầu của hắn ngũ sắc huyền quang lưu chuyển, quanh quẩn lấy hắn. Cảnh như vậy, thực sự là phải khiến kẻ khác hoài nghi, có thần linh nào đó nhàm chán đang đứng tại bên cạnh một con kênh đào cạnh một cái bể cá kiếng gì đấy.

Mọi người trước Luyện Ngục Thần Tước thần miếu sớm đã bị ngũ sắc huyền quang hấp dẫn, nhao nhao mà chạy tới. Năm ngàn người chạy tới, rậm rạp chỉ chít một mảnh, không một thanh âm phát ra, đơn giản là, một cảnh này đủ khiến ọi người phải sợ hãi thán phục!

- Âm âm!

Lại một tiếng nổ như tiếng sấm giữa trời xuân từ trên đỉnh đầu của Phó Thư Bảo vang lên. Trong một khắc này, hắn khoan thai mở hai mắt ra, hai đạo tinh quang như thực chất tràn ra.

- Oa! Hắn... tên kia thành Thần cấp lực sĩ sao?

Độc Âm Nhi nhiều chuyện vẫn là người đầu tiên không nhin được mà bật thốt lên.

Một câu vô tâm của nàng giống như một hòn đá ném vào mặt nước phẳng lặng, nổi lên ngàn vạn tầng rung động.

- Oa nha! Thiếu gia chúng ta đã thành Thần cấp lực sĩ rồi!

- Thật là làm cho người ta kích động rồi, chúng ta theo hắn, chính là đi theo chân Thần a! Ha ha ha, chúng ta đều là phó nhân (người hầu) của Thần, sứ giả của Thần a!

- Ta khẳng định, thiếu gia sau khi thành Thần, sẽ lại xuất ra tài bảo khen thưởng chúng một chút!

- Đúng vậy, đúng vậy! Về sau thiếu gia ban thưởng chính là Thần ban thưởng a! Chúng ta muốn được ban thưởng!

-

- Các người nói những nói cuội cái gì đấy! Tài bảo của hắn, đó là của nhà chúng ta đấy, không có việc gì lại lấy ra ban thưởng cho các người sao? Một nhà chúng ta đây như thế nào sinh hoạt đây!? Hỗn đản, đều cứ trở về cho ta, đây là quân lệnh!

Thanh âm của Độc Âm Nhi như gào thét lên. Mặc dù không có kết hôn qua nhưng mà nàng đã có đầy đủ tư tưởng của bà chủ, đây chính là hảo hảo quản lý túi tiền của lão công a.

“Hoa lập”, lại một màn đặc sắc xuất hiện. Các chiến sĩ Ngũ Nguyệt quân đoàn chạy té khói, phía trên vách núi chỉ còn lại thân ảnh bốn nữ nhân.

- Hắc... không phải là Thần cấp lực sĩ, chỉ là đột nhiên nhận được đột phá, tiếp nhập cảnh giới Hỗn Nguyên lực thứ hai mà thôi, nhưng mà đây lại là đột phá vô cùng trọng yếu, đây là một tiêu chí, khoảng cách tới Thần cấp đã bước ra một bước cuối cùng.

Hữu Nãi Ngư nén tâm tình kích động xuống, nói ra.

Một bước cuối cùng, đây chính là đón ngộ với Hỗn Nguyên lực, tìm được phương thức tu luyện thuộc về chính mình.

Hữu Nãi Ngư đoán không sai, lúc này Phó Thư Bảo đúng là có nhận thức mới về lực lượng của mình, lúc này đón ngộ, ngoại trừ khiến hắn tìm ra tâm pháp tu luyện mà còn giúp hắn luyện hóa được lực lượng của Thánh Anna, cùng với một bộ phận năng lượng của Huyền Thiết sơn linh mạch, khiến cho tu vi của hắn từ tầng cảnh giới thứ nhất đột phá tới tầng thứ hai!

Song hỉ lâm môn!

- Đây! Bốn người các nàng xuống đây đi!

Phó Thư Bảo lớn tiếng la lên. Đúng lúc này, tâm tình sung sướng muốn cùng các nữ nhân của mình cùng một chỗ chia sẻ.

- Hứ! Ta mới không cần xuống đây này.

Trong thanh âm của Độc Âm Nhi trong nội tâm thầm toát ra cảm giác ghen ghét, nàng biết rõ, Phó Thư Bảo hiện tại nàng có khả năng cả đời đuổi theo không nổi rồi.

- Nàng không đi, chúng ta đi.

Hồ Nguyệt Thiên kéo tay Hữu Nãi Ngư chạy qua, chân đạp Hoan Nhạc vân, bỗng bồng mà hướng địa hạ cảng khẩu mà đi xuống.

- Đáng giận... Chi Ni Nhã, chúng ta cũng đi!

Độc Âm Nhi nắm tay Chi Ni Nhã, sau lưng mọc lên Kịch độc lực lượng chi dực, cũng rất nhanh đi xuống địa hạ cảng khẩu bên dưới.

Có thể đoán được, Phó Thư Bảo hi vọng cùng các nữ nhân yêu mến chia sẻ vui sướng, nhưng mà sự thật lại hoàn toàn trái lại, bốn nữ nhân gom lại một chỗ, giữa nhau lại phân ra trận tuyến rõ ràng, tụ lại một chỗ, thứ hắn có thể chia sẻ duy nhất cũng chỉ có — đau đầu!

Từ trên người Hồ Nguyệt Thiên lần xuống, ngủ đến nửa đêm, thanh âm sóng vỗ cực lớn đột nhiên truyền đến, toàn bộ không gian dưới mặt đất tại vị trí đó đều run rẩy lên. Từ ngủ mơ bừng tỉnh dậy, lập tức mặc vào Long Lĩnh chiến giáp, Phó Thư Bảo từ trong doanh trướng của Hồ Nguyệt Thiên hướng thẳng cảng khẩu chạy tới.

Phía trên cảng khẩu, Hữu Nãi Ngư sớm đã ngồi đó chờ đợi. Phía sau nàng, cảng khẩu địa hạ thành linh xuất hiện một con thuyền cực lớn.

Giống như bản vẽ lúc trước, con thuyền kia cánh buồm chính là lực luyện khí chi phạm (cánh buồm), boong tàu là lực luyện khí giáp bản (boong tàu), mà ngay cả mỗi một cái đinh vít trên tàu cũng đều trải qua lực luyện khí. Hơn vạn linh kiện ghép lại, tạo thành một con thuyền lực luyện khí cực lớn. Thuyền như vậy, nhìn trông rất nhẹ nhàng nhưng mà sức nặng của nó tối thiểu phải đạt tới trăm vạn cân! Gió thổi tự nhiên không cách đẩy nó đi được, phải cần tới lực lượng đặc biệt tới khổng lồ. Điều này cũng làm cho người lái thuyền, Hữu Nãi Ngư có lý do tồn tại.

Đây chính là Tiếp dẫn chi thuyền, tại Tráo Nội trải qua nhiều sự tình như vậy, nhiều trắc trở như vậy cũng chính là vì con thuyền này. Giờ khắc này, Tiếp dẫn chi thuyền lặng lẽ đỗ tại cảng khẩu, chân thật như vậy quả thực tạo cho người khác cảm giác như đang mơ vậy.

Nhìn kỹ lại, Phó Thư Bảo thấy trên cánh buồm cực lớn thuyền huy Khởi Nguyên chi thụ. Boong của nó cực lớn, tối thiểu có thể đứng hơn năm trăm người. Hai bên mạn thuyền đều không có vũ khí lẫn mái chèo, cũng không có thuyền nhỏ cho phòng trường hợp khẩn cấp. Tạo hình của nó mang phong cách nho nhã cổ xưa, người nhìn trông đây không phải chỉ là một chiếc thuyền mà còn lại một cái sinh mạng. Tóm lại, nó hết thấy đều vô cùng thần bí, không cách nào suy đoán.

Theo sát phía sau Phó Thư Bảo, Hồ Nguyệt Thiên, Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi cùng với mấy ngàn chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn đều chạy tới, mà ngay cả Đan Thư thần thú, Luyện Thiên thử, Thất Luyện mãng trong Bạch Ngọc Thạch Bản sinh chi trụ vật không gian cũng đều chạy tới. Chỉ trong một cái hô hấp, địa hạ cảng khẩu đã chật kín người. Từng người đều dùng ánh mắt kinh ngạc mà quan sát Tiếp dẫn chi thuyền. Phía trên cảng khẩu, ngoại trừ tiếng nước chảy ra, mỗi một người đều không nói chuyện, tràng diện dị thường yên tĩnh.

654. Chương 572: Tiếp Dẫn Chi Thuyền

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 572: Tiếp dẫn chi thuyền

- Đây là... đây là Tiếp dẫn chi thuyền? Nó rốt cuộc đã tới, cũng đã hơn một vạn năm tuế nguyệt đằng đằng, lần đầu tiên xuất hiện tại chỗ này.

Hữu Nãi Ngư kích động nói ra.

- Chuyện này... phải động thân rồi sao?

Tuy rằng biết rõ Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, hắn sẽ nghênh đón vận mệnh mới, nhưng mà trong lòng của hắn vẫn không dám tin tưởng đây là thật.

Hữu Nãi Ngư nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy, thời điểm Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, chính là thời điểm chúng ta xuất phát rồi.

- Không cần chuẩn bị sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Đồ ăn, nước ngọt cùng dược vật này nọ cái gì hay sao? Thuyền đi trên biển cả, không có những thứ kia thật sự là muốn chết đấy.

Hữu Nãi Ngư cười nói.

- Phó đại ca, chàng nói những thứ kia đều là đối với những con thuyền bình thường a, đây là Tiếp dẫn chi thuyền, phóng nhân cả thế giới cũng chỉ có một chiếc như vậy mà thôi, là sáng tạo của Thần, trên một con thuyền như vậy, nếu như còn cần phải chuẩn bị những vật phẩm phàm tục kia, đó mới là chuyện kỳ quái đây này.

- Chẳng lẽ nó có dự trữ chút ít? Ta đi nhìn kỹ một lần rồi hẵng nói a.

Phó Thư Bảo nói.

Hữu Nãi Ngư kéo hắn lại, nói.

- Chàng vừa lên, Tiếp dẫn chi thuyền liền xuất phát, cho nên, nếu chàng có gì nhần nhủ thì hãy làm đi, thời gian vừa quá, chàng liền không còn cơ hội.

Phó Thư Bảo gấp gáp nói.

- Các nàng không thể đi lên sao?

Hắn nói các nàng tự nhiên là đám người Hồ Nguyệt Thiên rồi. Ba nữ nhân này chả khác gì một nửa tính mạng của hắn, cứ như vậy chia tách ra, loại thống khổ này hắn hoài nghi bản thân mình có chịu được hay không.

Ba nữ nhân nghe vậy liền đều nhao nhao bu lại, khẩn trương mà nhìn Hữu Nãi Ngư, chờ đáp án của nàng.

Ánh mắt của Hữu Nãi Ngư khẽ đảo qua ba người Hồ Nguyệt Thiên, nói.

- Ta biết rõ đây là rất không công bình, nhưng trên thực tế, có thể leo lên Tiếp dẫn chi thuyền cũng chỉ có hai người chúng ta mà thôi.

- Không phải nói, còn có thể mang theo một đồng bạn sao?

Độc Âm Nhi sốt ruột mà nói ra.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Có thể mang theo một đồng bạn, đó là thuyết pháp của Luyện lực sĩ hiệp hội đế quốc, Mạc Lan lý sự cùng Vân La lý sự hai người vì thế đã làm ra rất nhiều sự tình, nếu như hai người bọn hắn chỉ còn một người còn sống mà nói, nói không chừng Tiếp dẫn chi thuyền sẽ cho phép có thêm một đồng bạn lên thuyền. Nhưng mà, ta vừa mới nhận được ý tứ của Tiếp dẫn chi thuyền, lúc này, chỉ có thể ta cùng Phó đại ca lên thuyền mà thôi.

- Ý của nó?

Tất cả mọi người đem ánh mắt chuyển qua Tiếp dẫn chi thuyền. nguồn

Hữu Nãi Ngư nói.

- Đúng vậy, là ý của Tiếp dẫn chi thuyền. Nó đã không còn là một con thuyền đơn giản nữa rồi, mà là một con thuyền lực luyện khí, nó có được suy nghĩ của nó, ý nghĩ của nó, đây là nó vừa rồi đã ban quyết định.

Phó Thư Bảo nói.

- Vậy nàng nói cho nó, ta muốn dẫn người lên thuyền.

Hữu Nãi Ngư lắc đầu.

- Ta vừa rồi cũng đã nói với nó như vậy, thế nhưng mà nó kiên trì chỉ cho ta cùng chàng lên thuyền mà thôi.

Phó Thư Bảo nói.

- Mẹ kiếp, vậy lão tử cũng ở đâu cũng không đi, ở ngay chỗ này, ta xem nó có thể làm gì lão tử?

Những lời này vừa thốt ra, bầu trời cảng khẩu đột nhiên truyền tới một tiếng phá toái hư không, một cái bóng mờ mờ xuất hiện. Ngẩng đầu lên nhìn lại, đây chính là Tuyền trạch chi thủ của Khởi Nguyên chi thụ. Trạng thái kia, rất có thể là đối với Phó Thư Bảo có ý gì đó, là cứu tế hay trừng phạt!?

Trước mặt Khởi Nguyên chi thụ, coi như là Thần cấp lực sĩ cũng chỉ là một thứ tồn tại bé nhỏ thì huống chi là các nàng Độc Âm Nhi? Huống chi năm ngàn năm trăm Ngũ Nguyệt Hoa chiến sĩ bình thường?

Áp lực, từ bốn phương tám hướng ập tới. Với tư cách là năng lượng trụ cực lớn đủ hủy thiên diệt địa, thủ đoạn trừng phạt của Tuyền trạch chi thủ như thế nào chỉ là một cái vô nhè nhẹ đây?

Không có lựa chọn nào khác.

- Lão công, chàng... mau lên thuyền a! Chúng thiếp sẽ ở tại Hậu Thổ thành chờ chàng trở về.

Trong nội tâm tuy có ngàn vạn cái không muốn, nhưng mà Độc Âm Nhi cũng biết, trước sự tình trước mắt, vô luận là các nàng hay là Phó Thư Bảo thì đều không có sự lựa chọn nào khác.

- Đúng vậy a, lên Tiếp dẫn chi thuyền đi, đi tới Thánh đảo, đây chính là sứ mạng của chàng, chàng mau lên thuyền đi, không cần lo cho chúng thiếp, chúng thiếp sẽ tại Hậu Thổ thành chờ chàng trở về.

Chi Ni Nhã cũng nói ra.

Hồ Nguyệt Thiên không nói gì, chỉ dùng ánh mắt ẩn chứa vô hạn thâm tình nói cho hắn biết ý tứ trong lòng của nàng.

- Thiếu gia, chúng ta tại Hậu Thổ thành chờ người trở về!

Các chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn hô lên một tiếng rung trời. Thanh âm của mấy ngàn người tụ lại, đủ sức đem thanh âm ào ào của nước chảy che mờ đi, truyền tới cả những địa phương rất sâu trong cảng khẩu.

Phó Thư Bảo cảm động, gật đầu nói.

- Vậy cứ như thế a, hãy phản hồi Hậu Thổ thành, đem Hậu Thổ thành của chúng ta biến thành thành thị đẹp nhất, giàu có nhất, tự do nhất trong cái thế giới này, ta rất mau sẽ trở về! Nhất định sẽ trở về!

Thanh âm hô hoán vang vọng khắp nơi trong địa hạ cảng khẩu...

Thời gian kế tiếp chính là hắn cùng với từng người trong các nàng Độc Âm Nhi nói chuyện, an ủi, hứa hẹn sẽ gặp lại. Cuối cùng, trước cái nhìn soi mói của mấy ngàn con mắt, hắn và Hữu Nãi Ngư bước lên cầu thang, chậm rãi lên Tiếp dẫn chi thuyền.

Cũng là sự tình phi thường quý dị, Long giới trên ngón tay phải của hắn ngay tại lúc hai chân hắn đạp lên boong tàu lại chậm rãi thoát ly ngón tay của hắn, rơi xuống phía trên cảng khẩu.

- Đây là... là lực lượng gì?

Phó Thư Bảo khiếp sợ không hiểu.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Đây là Thần lực, chỗ Tiếp dẫn chi thuyền đến thật ra là có Thần tồn tại, chàng bây giờ đã tin tưởng nó có suy nghĩ đi à nha! Trong Long giới có một ít Thạch Tượng chiến sĩ, đó cũng là nguyên nhân Tiếp dẫn chi thuyền đem nó bóc xuống khỏi tay của chàng.

Thạch Tượng chiến sĩ được giấu trong Long giới cũng có thể thấy được, dễ dàng bóc xuống, đây chính là Thần lực! Trong khoảng thời gian ngắn, Phó Thư Bảo không thể nào tin nổi, rồi lại tràn ngập kính sợ. Hắn đã là Thứ Thần cấp lực sĩ, khoảng cách tới Thần cấp cảnh giới chỉ là một bước ngắn, vậy mà chỉ cách nhau có một bước ngắn như vậy lại tạo thành chênh lệch lớn tới cỡ này, không thể kháng cự!

Bởi vậy có thể tưởng tượng, tứ đại trấn quốc chi thần của luyện quốc thời đại Khởi Nguyên là bậc nào cường hãn!

- Âm âm!

Thân Tiếp dẫn chi thuyền bỗng nhiên nhúc nhích, một mảnh sóng nước cực lớn theo hai bên mạn thuyền gạt ra sau, thân thuyền cực lớn chậm rãi hướng chỗ sâu trong kênh đào trôi đi.

- Lão công, chúng thiếp nhất định chờ chàng trở về!

Thanh âm của Độc Âm Nhi gọi với theo.

- Nhất định phải trở về a!

Thanh âm của Chi Ni Nhã cũng đuổi theo.

Hốc mắt Phó Thư Bảo trở nên ươn ướt, ánh mắt nhìn về phía cảng khẩu, cùng ánh mắt của Hồ Nguyệt Thiên chạm vào nhau. Thoáng cái, hắn liền cảm thấy được thâm tình thật sâu ẩn trong đôi mắt ấy, không gì ngoài tình ý. Chuyến đi này của hắn phía trước là một mảnh mù mịt, sinh tử khó dò, nhưng mà ba nữ nhân của hắn cảm nhận đâu chỉ là đủ nổi khổ tương niệm, lo lắng?

- Chờ xem, ta sẽ trở lại, sau đó cùng các nàng sinh một đồng tử hài tử...

Phó Thư Bảo vẫy tay từ biệt.

Tiếp dẫn chi thuyền càng đi càng xa, dần dần biến mất trong tầm mắt, nhưng mà ở phía trên cảng khẩu, hơn năm ngàn con người vẫn còn đứng đần lặng mà tổng biệt.

- Chàng... sẽ trở về sao?

Chi Ni Nhã sâu kín nói, cũng không nhin được chua xót trong lòng, hai hàng nước mắt rớt cuộc im lặng rơi xuống.

Độc Âm Nhi cũng giả bộ không thềm để ý, nói.

- Người nói xem, hần không thích giường của người sao?

- Người... lúc này rồi mà người còn nói tới cái đó làm gì?

Chi Ni Nhã khó hiểu mà nhìn Độc Âm Nhi.

Độc Âm Nhi nói.

- Trả lời ta.

Chi Ni Nhã xấu hổ, nhưng vẫn gật đầu.

- Đương nhiên là thích rồi, chuyện này có gì không tốt!?

Độc Âm Nhi tươi tỉnh trở lại, cười nói.

- Vậy thì hần sẽ trở về, quá lâu không ở trên giường của chúng ta, đoán chừng so với muốn mạng của hần còn khó chịu hơn ấy chứ! Cho nên, chúng ta trở lại Hậu Thổ thành chờ hần đi a, chẳng bao lâu sau, hần liền trở về.

Chi Ni Nhã cũng tươi tỉnh trở lại, bất quá, nàng lại cho rằng lô-gic của Độc Âm Nhi quả thật là kỳ quái.

Đúng lúc này, không gian dưới mặt đất truyền đến từng tiếng “ầm ầm”, mặt đất theo đó mà bắt đầu rung lên, vô số nham thạch rơi xuống, nện xuống mặt đất.

Hồ Nguyệt Thiên vội quát lên.

- Tất cả chiến sĩ tiến vào Long giới! Chỗ này sắp sụp rồi, chúng ta mau ly khai khỏi đây!

Tình huống đột ngột đã tạo thành một điểm hỗn loạn, nhưng mà dưới tiếng quát của Độc Âm Nhi, rất nhanh liền trấn định xuống. Năm ngàn năm trăm Ngũ Nguyệt Hoa chiến sĩ nối đuôi nhau tiến vào Long giới, Hồ Nguyệt Thiên mang Long giới, chân đạp Hoan Hỉ vân hướng lối ra bay đi. Đám người Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã, Thất Luyện mãng cũng theo sát sau. Thất Luyện mãng lại càng dùng tới lực lượng hộ trảo, đỡ đỡ những khối nham thạch rơi xuống đầu.

Không có người nghĩ tới, địa hạ cảng khẩu sẽ sụp đổ, nhưng mà lại sụp đổ thật sự rồi.

Đi lên mặt đất, đám người Hồ Nguyệt Thiên kinh dị phát hiện, tại thời điểm các nàng lên mặt đất, Khởi Nguyên chi thụ cực lớn từng bước từng bước héo rũ. Ngày xưa với tán cây khổng lồ như cây dù giờ lại thành trụi lủi nhánh cây. Ngày xưa bóng cây, thậm thực vật râm mát bao trùm đại địa cũng biến mất đi, biến thành một mảnh sa mạc màu nâu.

- Chuyện này...

Hồ Nguyệt Thiên không thể tin nổi hai mắt của mình.

- Đi thôi hồ ly tinh, bản thân những thứ này đều là mộng, buồn cười chính là những vương tôn công tử cùng Quy Vân tông kia lại muốn tại chỗ này thành lập nên vương quốc, chiếm lĩnh thế giới mới phát hiện, nhưng lại không biết thế giới này chỉ là một cái mộng cảnh ngắn ngủi, Tiếp dẫn chi thuyền vừa xuất hiện, hết thấy đều trở lại bộ dáng lúc ban đầu.

Độc Âm Nhi nói.

- Đi? Đi chỗ nào?

Hồ Nguyệt Thiên nhìn Độc Âm Nhi, nói.

- Đương nhiên là Hậu Thổ thành rồi, ngươi không muốn đi sao? Không muốn đi cũng coi như xong.

Độc Âm Nhi nói.

Hồ Nguyệt Thiên sửng sốt một cái, bỗng nhiên khanh khách cười lên.

- Đương nhiên là muốn đi rồi, nông trường tại Hậu Thổ thành ta còn muốn trồng xuống Huyền Tâm Bồ Đào đây này.

Một mảnh tiếng cười trong sa mạc nhộn nhạo truyền ra.

655. Chương 573: Tuyển Đường Thần Bí An Toàn (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 573: Tuyển đường thần bí an toàn (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Địa hạ cảng khẩu sụp đổ, rõ mồn một trước mắt. Nham thạch cực lớn rơi xuống kênh đào, nhấc lên từng cơn sóng ấy chục mét. Đại địa chấn động, đứng ở phía trên boong tàu cũng có thể cảm nhận được rõ ràng. Mà để cho Phó Thư Bảo khiếp sợ chính là, hấn tận mắt nhìn thấy năng lượng trụ cực lớn biến mất, không gian kia, rõ ràng khôi phục lại một mảnh bóng tối. Duy nhất khiến hấn vui mừng chính là, hấn nhìn rõ mấy người Hồ Nguyệt Thiên cùng Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn kịp thời rời khỏi địa hạ cảng khẩu.

- Đây hết thấy đều khôi phục lại bộ dáng như trước, địa hạ cảng khẩu sụp đổ, thế giới bên ngoài cũng biến thành hoang mạc.

Hữu Nãi Ngư ầm giọng nói ra.

- Đây quả thực là Thần cấp a, tại sao phải như vậy, nàng có nghĩ tới không?

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Hữu Nãi Ngư lắc đầu cười.

- Ta không có suy nghĩ qua, cũng không biết vì cái gì, bất quá đây không phải là sự tình chàng muốn đi làm mình bạch sao? Dù sao chàng cũng là người được Khởi Nguyên chỉ thụ chọn lựa a.

Phó Thư Bảo cười cười, đúng là như thế, sứ mạng của hấn chính là tìm hiểu rõ ràng tất cả nguyên nhân, cho đến chân tướng cuối cùng.

- Con thuyền này, nếu ở dưới địa hạ kênh đào sẽ chạy bao lâu? Sẽ không chạy tới Vô Căn chi hải đó chứ?

- Sẽ không, không bao lâu nữa chúng ta sẽ đến.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Không bao lâu?

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc.

Hữu Nãi Ngư cười nói tự nhiên.

- Có một số việc nếu giải thích là rất phiền toái, mà chàng cũng sẽ không minh bạch, bất quá chàng rất nhanh sẽ nhìn thấy chuyện gì xảy ra, hiện tại có chút thời gian nhàn rỗi, ta mang chàng đi thăm thú Tiếp dẫn chi thuyền thần kỳ này một chút a.

Phó Thư Bảo gật đầu cười.

- Vậy thì mang ta đi thăm thú một chút, thuyền trưởng.

Có mỹ nữ mỹ nhân ngư như Hữu Nãi Ngư dẫn đường, đi thăm thú con thuyền thần kỳ này, loại trải nghiệm này, cũng không phải là ai cũng có thể có được.

Dưới sự dẫn dắt của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo từ boong thuyền tiến nhập vào bên trong Tiếp dẫn chi thuyền. Hắn hiếu kỳ nhìn ngó khắp nơi, hắn phát hiện ra, không chỉ có bộ kiện bên ngoài là lực luyện khí mà ngay cả những bộ kiện bên trong cũng đều là bộ kiện lực luyện khí cấu thành. Bất quá, khiến hắn kỳ quái chính là, nếu đã là thuyền, nên phải có buồng nhỏ bên trong dùng để ngủ, nhà bếp, còn có nhà hàng ăn uống cùng với nhà vệ sinh gì gì đấy, nhưng mà, địa phương đi qua ngoại trừ những bộ kiện lực luyện khí ra thì cũng chỉ có bộ kiện lực luyện khí, căn bản không có phòng nhỏ nghỉ ngơi, nấu nướng, ăn uống gì gì đó.

- Như thế nào mà ngay cả chỗ ngủ cũng không có?

- Chàng không phải đã xem qua bản vẽ sao? Xác thực là không có.

- Chúng ta như thế nào ngủ đây, như thế nào ăn cơm?

- Chúng ta không được ngủ, không ăn cơm, không tốt sao?

- ...

Thông đạo không phải là rất dài, phía trước chợt xuất hiện một cái đại môn màu đen. Hữu Nãi Ngư đẩy cửa ra, đập vào mắt chính là một khóa luyện lực khí tâm tạng (trái tim) cực lớn. Màu da màu nâu, không ngừng nhúc nhích theo một loại vận luật nào đó, còn có những đường ống huyết sắc không ngừng truyền tải năng lượng. Đây hết thảy tựa hồ nói rõ đây là một con người mà không phải là một con thuyền lực luyện khí, càng là một loại tính mạng kỳ lạ tồn tại!

- Cái này... trái tim của con thuyền sao?

Phó Thư Bảo giật mình mà nói.

Hữu Nãi Ngư gật nhẹ đầu. truyện copy từ

- Có thể nói như vậy, đây chính là chỗ trọng yếu nhất của Tiếp dẫn chi thuyền, cũng là địa phương ta cùng nó có thể tiến hành câu thông. Đúng rồi, ngay lúc ta và chàng nói chuyện, Tiếp dẫn chi thuyền lại để ta nói cho chàng biết, nó nói, chàng nhìn thế nào cũng không phải người trung thực, nó muốn chàng thành thật một chút.

Phó Thư Bảo.

- ...

Trên trán lão tử có hai chữ “người xấu” hoặc là “không thành thật” hay sao? Chỉ là một con thuyền mà cũng có khuyến cáo như vậy, chuyện này hắn làm sao có thể chịu nổi đây?

Bất quá, hết thảy cảnh tượng trước mắt khiến hắn có cảm xúc rất sâu. Một con thuyền lực luyện khí như vậy, là tác phẩm tiêu biểu cho cảnh giới cao nhất của lực luyện khí. Không hề nghi ngờ cũng là Thần tác. Phóng nhãn khắp luyện lực giới, không có ai có thể luyện chế ra được cái thứ hai, kể cả hắn trên phương diện lực luyện khí có tạo nghệ rất sâu cũng không thể.

Từ những địa phương đi ngang qua, Phó Thư Bảo cũng phát hiện được một điều, đó chính là Tiếp dẫn chi thuyền này quả thực vô cùng nhiều bộ kiện, tất cả đều dùng cực phẩm tài liệu Thiên Vũ thạch cùng Vân thạch tạo nên. Thiên Vũ thạch tác dụng lớn nhất chính là có thể luyện ra được vật phẩm có tư duy, cũng có thể nói là tài liệu lực luyện khí kỳ lạ nhất. Điểm ấy, có thể giải thích được Tiếp dẫn chi thuyền này tại sao có được tư duy như con người rồi.

- Ta có thể không chế Tiếp dẫn chi thuyền, cũng có thể thông qua khóa tâm tạng trước mắt, giữa chúng ta có được liên hệ trên tinh thần, ta không biết tại sao ta lại có được năng lực như vậy, nhưng mà cũng chính là chỉ có ta mới có thể khống chế được con thuyền này.

Trong giọng nói của Hữu Nãi Ngư ẩn ẩn có chút cảm giác tự hào.

- Lúc này nàng vẫn đang khống chế Tiếp dẫn chi thuyền này sao?

Phó Thư Bảo tò mò hỏi.

Hữu Nãi Ngư gật đầu.

- Đúng vậy, ta khiến nó chạy, nó sẽ chạy rất nhanh, ta khiến nó dừng, nó liền dừng lại.

Phó Thư Bảo nhướn mày, đầu khê gật, đây chính là một sự tình khó thể tưởng tượng nổi. So với thế giới trước kia của hắn, còn có con thuyền nào lợi hại hơn nó đây này? Con người ở thế giới kia dùng tới thiết bị điện tử phức tạp, còn nàng chỉ cần dùng loại tinh thần liên hệ huyền diệu này, rõ ràng là tiên tiến hơn rất nhiều.

Kỳ thật, đem thế giới khoa học kỹ thuật trước kia cùng lực lượng thế giới này so sánh là vô cùng khập khiễng. Đứng tại thế giới trước kia, Tiếp dẫn chi thuyền này không thể nghi ngờ là một con thuyền cơ giới cỡ lớn, mà lại có được trí tuệ nhân tạo, giống như rô-bốt trong phim truyền hình vậy. Nhưng mà trong lực lượng thế giới này, nó chỉ là một tác phẩm của Thần cấp, lại có được Thần lực cường đại, có được loại trí tuệ cùng tư duy của con người.

- Được rồi, ta lại mang chàng tới địa phương khác đi dạo.

Hữu Nãi Ngư nói.

Phó Thư Bảo gật đầu đồng ý.

Từ bộ vị trọng yếu nhất của Tiếp dẫn chi thuyền là quả tim đi ra, Hữu Nãi Ngư lại dẫn Phó Thư Bảo dạo qua các địa phương khác một vòng. Khiến hắn phiền muộn chính là, mãi cho đến khi Hữu Nãi Ngư dẫn hắn đi xong một vòng hắn vẫn chưa phát hiện ra bất kỳ buồng nhỏ nào trên thuyền cả, lại càng không có nhà kho. Không có nhà kho, chính là không có đồ ăn nước uống rồi. Không có đồ ăn nước uống, dưới thế giới trong lòng đất, đây là sự tình mang ý vị gì đây?

- Đây là chuyện gì xảy ra? Hữu Nãi Ngư, không có đồ ăn nước uống, không có chỗ để nghỉ ngơi, chúng ta sao có thể đi thuyền dưới lòng đất đây này?

Trở lại phía trên boong tàu, Phó Thư Bảo cuối cùng không nhịn được mà đem nghi hoặc trong lòng một lần nữa nói ra.

656. Chương 573: Tuyến Đường Thần Bí An Toàn (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 573: Tuyến đường thần bí an toàn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hữu Nãi Ngư nhìn Phó Thư Bảo, đôi mắt đẹp chớp chớp, cười nói một cách tự nhiên.

- Những vật kia căn bản là không cần, bởi vì chúng ta tới nơi rồi.

Phó Thư Bảo sững sờ.

- Cái gì? Đã tới rồi? Nhanh như vậy?

Lần lượt quét thế giới chung quanh một lần, tuy rằng tầm mắt bị quấy nhiễu nhưng mà bằng vào cảm giác nhạy bén của hắn, hắn biết rõ Tiếp dẫn chi thuyền vẫn đang chạy trong kênh đào. Phía trước, không có lối

ra gì đó, cũng không có cảng khẩu gì đó, chung quanh vẫn chỉ là kênh đào như trước, như thế nào lại “đã đến” đây này?

Chỉ thấy, Tị Thủy châu trước ngực Hữu Nãi Ngư đột nhiên xoay tròn một cái, trong chốc lát hào quang chiếu rọi, thế giới hắc ám dưới lòng đất lập tức sáng rõ như ban ngày. Tị Thủy châu không chỉ có hiệu năng tị thủy mà còn có thể phát huy tác dụng chiếu sáng.

Ngay tại lúc hào quang chiếu rọi, Phó Thư Bảo đột nhiên nhìn thấy kênh đào phía trước lại chảy ngược lên trời. Một cái vòng xoáy màu đen xuất hiện trong địa hạ không gian, vị trí của nó, vừa vặn ở ngay trên đầu Tiếp dẫn chi thuyền!

Vốn, tràng cảnh nước chảy ngược đã đủ kinh người rồi, nhưng mà ngay lập tức Tiếp dẫn chi thuyền lại xuôi dòng từ dưới lên trên chạy tới cái vòng xoáy kia, một màn này, khiến cho Phó Thư Bảo mồ hôi ứa lạnh.

- Hữu Nãi Ngư, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Thân tàu dựng ngược bay lên, hai người tay nắm lấy mạn thuyền mới có miễn cưỡng đứng vững được. Kinh nghiệm đi thuyền như vậy, từ lúc ra đời tới nay Phó Thư Bảo quả thực mới là lần đầu.

Hữu Nãi Ngư lại phi thường nhẹ nhõm, nàng cười nói.

- Phó đại ca yên tâm, chúng ta rất nhanh sẽ đến.

Trong lúc nói chuyện, con thuyền giống như một mũi tên từ mặt sông bắn lên cao, ầm ầm xông vào cái vòng xoáy kia. Trong tích tắc, vầng sáng của Tị Thủy châu biến mất, không chút ánh sáng nào còn tồn tại, toàn bộ thế giới lại lần nữa chìm vào vô tận hắc ám.

Phó Thư Bảo gắt gao nắm lấy mạn thuyền, không dám lơ là buông tay. Hắn hoài nghi, chỉ cần buông tay một cái liền bị lực hút cực lớn của cái vòng xoáy kia cuốn lấy, một đi không trở lại. Bất quá, loại lo lắng này rất nhanh đã thấy dư thừa, nhìn vòng xoáy như nước chảy siết kia, Tiếp dẫn chi thuyền vừa đi vào hết thấy liền yên tĩnh trở lại. Không có gió thổi, không có nước chảy, toàn bộ không gian hắc ám giống như một tòa phần mộ vạn năm, ngoại trừ tĩnh mịch ra thì vẫn là tĩnh mịch.

Không nhìn thấy Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo sau trấn định chính là vội vàng kêu lên.

- Hữu Nãi Ngư, nàng đang ở đâu!?

- Ta ngay ở bên trái.

Thanh âm Hữu Nãi Ngư truyền đến. Không gian vô tận hắc ám căn nuốt hết thấy ánh sáng, mà ngay cả lực lượng trường trên người nàng, thậm chí là khí tức tính mạng cũng hoàn toàn bị che lấp đi. Điều này cũng khó trách Phó Thư Bảo gần trong gang tấc mà không cách nào nhìn thấy nàng, cũng không phát hiện ra sự hiện hữu của nàng.

Nghe được thanh âm của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo bước qua, một tay kéo nàng vào ngực.

- Phó đại ca, chàng... làm gì đó?

- Tối quá, ta sợ...

Lúc nói chuyện, một tay của Phó Thư Bảo tham lam mà lướt qua vòng eo hết sức nhỏ nhắn mềm mại của nàng, thuần thực là phũ lên kiêu đồn (mông) đầy đà kia. Cảm giác co dãn mười phần truyền đến, tâm ý quả thực tâm viên ý mãn.

Hữu Nãi Ngư có một loại cảm giác nửa khóc nửa cười, trong nội tâm nàng cũng không nghĩ tới Phó Thư Bảo lại thừa cơ chiếm tiện nghi gì gì đó của nàng, mà là nghĩ tới một Thứ Thần cấp lực sĩ lại đi sợ bóng tối? Đây không phải là nói giỡn sao?

Sờ đã đủ rồi, Phó Thư Bảo mới nói.

- Con thuyền này tại sao lại có thể đi như vậy chứ? Chẳng lẽ Thánh đảo là ở trên trời sao?

Tiếp dẫn chi thuyền vẫn tiếp tục đi về phía trước, xem ra mục đích của nó tuyệt đối không phải là địa phương nào dưới mặt đất nào cả, đây là một cái đạo lý rất bình thường.

- Kỳ thật, ta cũng không biết Thánh đảo là ở địa phương nào, ta cũng là lần đầu tiên khống chế Tiếp dẫn chi thuyền, hướng đi của nó là cố định, ta chỉ phụ trách nó đừng cùng đi lại mà thôi.

Hữu Nãi Ngư nói ra.

Vốn, người lên thuyền này phải đúng là Luyện Vô Mệnh vương tử, khống chế nó lại chính là Hữu Nãi Ngư, hiện tại lại không phải là Luyện Vô Mệnh mà là hắn, Phó Thư Bảo. Đối với Hữu Nãi Ngư mà nói, đây cũng chính là lần đầu tiên, kinh nghiệm đáng nói tự nhiên không có, cũng không hơn Phó Thư Bảo bao nhiêu.

Đúng lúc này, tốc độ của con thuyền chậm lại. đọc truyện mới nhất tại .

Phó Thư Bảo mạnh mẽ ngăn đầu lên, ở phía trước, một đạo quang tráo hạ xuống, đưa hắn cùng Hữu Nãi Ngư bao phủ vào trong. Tiếp đó, trên boong tàu chợt xuất hiện một cái bóng đen, không khó nhìn ra được đó là cái tặc thủ, đã từ cái kiềng đồn đây kia men theo cái rãnh, đi tới một cái địa phương không nên chạm vào...

- Phó đại ca chàng yên tâm đi, Tiếp dẫn chi thuyền sẽ xuyên qua khu vực nguy hiểm này, ta cần tập trung lái thuyền rồi!

Bạch quang chói mắt xuất hiện, Hữu Nãi Ngư đột nhiên khẩn trương lên.

- Bạch quang kia là cái gì?

Phó Thư Bảo vội la lên.

- Cái đó là...

Hữu Nãi Ngư cũng chưa từng kinh qua, con đường tiếp theo đi như thế nào cũng đều là thông qua Tiếp dẫn chi thuyền nói cho nàng biết, đúng lúc này nàng đang muốn từ Tiếp dẫn chi thuyền thu được nhiều thông tin về đạo bạch quang kia nhưng lại không có thời gian.

- Âm âm!

Một tiếng trầm đục, giống như sấm giữa trời quang, cường quang chụp xuống Tiếp dẫn chi thuyền. Trong chớp lát, chấn động kịch liệt liên tục truyền đến. Phó Thư Bảo cảm giác được đạo cường quang chướng mắt này cũng không phải là hào quang của Hằng tinh, cũng không phải là do hào quang của sinh vật gì mà là một loại năng lượng thuần túy tinh khiết. Điểm ấy ngược lại cùng tình huống gặp được Huyền Thiết sơn linh mạch có chút tương đồng. Nhưng mà, năng lượng trước mắt so với Huyền Thiết sơn linh mạch còn muốn cường đại hơn rất nhiều lần!

Nếu như là con người, một khi rơi vào trong cỗ năng lượng thuần khiết này, cường độ cường đại như thế, người kia lập tức bị chứng khô, hài cốt vô tồn. Mạnh như vậy, ngay cả Thứ Thần cấp như Phó Thư Bảo cũng cảm thấy khó mà sống sót được. Nhưng mà, hắn và Hữu Nãi Ngư lại là hữu kinh vô hiểm, cường quang bị đẩy lui, nhanh chóng thoát ra ngoài, không chút thương tổn. Nguyên nhân rất đơn giản, cường quang kia khi vừa tập kích tới thì Tiếp dẫn chi thuyền lại sinh ra một vòng hộ tráo, đem hết thủy trên thuyền bảo vệ lại.

Đứng trên boong tàu, rõ ràng có thể cảm nhận được hai chủng năng lượng ma sát lẫn nhau sinh ra lực phá hoại kinh người, loại trình độ này, không cách nào tưởng tượng nổi.

Phó Thư Bảo bây giờ mới hiểu được, đạo bạch quang này chỉ là một vạch tuyến năng lượng, con đường của Tiếp dẫn chi thuyền chính là xuyên qua nó. Phải đi qua con đường như vậy, không có Tiếp dẫn chi thuyền, coi như tồn tại như Thiên Không nữ thần thì cũng không cách nào thông qua được. Đây là lý do Tiếp dẫn chi thuyền tồn tại, không có nó, căn bản là không có người nào có thể đi tới Thánh đảo. Bất quá, cái gọi là Thánh đảo đến tột cùng là ở địa phương nào, trên con đường đi tới nó sao lại cỗ năng lượng cường đại như vậy, hắn thủy chung nghĩ mãi không rõ.

657. Chương 574: Hoang Đảo Hư Cùng Thực

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 574: Hoang Đảo Hư Cùng Thực

- Đây là Quang vinh chi lộ.

Hữu Nãi Ngự tựa hồ nhận được tin tức từ Tiếp dẫn chi thuyền, nói.

- Cường quang kia là một loại năng lượng tinh khiết đến từ hư không, là vô tận hư không kinh qua diễn biến trăm triệu năm, tiến hóa dần dần mà tích lũy thành, nó đồng thời cũng là hư không bình chương, tất cả chúng còn một cái tên, đó chính là không gian chi lộ.

- Không gian chi lộ?

Phó Thư Bảo cũng sờ.

- Nàng nói là... chúng ta bây giờ đang ở trong tình không?

Cảm giác của hắn phi thường kỳ lạ, chính là một con thuyền buồm lớn này không phải đang đi trên biển rộng mà là giống như một chiếc phi thuyền phi hành trong không gian.

Lữ hành tinh cấp, đây không phải là điều mà thế giới trước kia của hắn còn chưa làm được hay sao? Lực lượng thế giới này làm sao có thể làm được?

- Cũng có thể coi như vậy, bất quá, càng chuẩn xác hơn chính là, chúng ta đang ở trên một không gian chi lộ thông tới Thánh đảo, nó ở phía sau hư không bình chương a.

Hữu Nãi Ngự nói ra.

Phó Thư Bảo tại thời điểm này lại nghĩ tới một chuyện. Trong đầu hắn yên lặng tạo ra một cái “lộ tuyến đồ”, khởi điểm chính là địa hải cảng khẩu, mà bước ngoặt lại chính là cái vòng xoáy màu đen kia, còn hư không bình chương lại nằm trên tình không. Hắn và Hữu Nãi Ngự điều khiển Tiếp dẫn chi thuyền, vô cùng có khả năng đang xuyên việt qua một cái không gian chi lộ! Nhưng mà, nếu như là người khác, mặc dù là Thần cấp lực sĩ, dưới tình huống không có Tiếp dẫn chi thuyền thì cũng không cách nào tìm tới đây được, càng không cách nào thông qua. Nguyên nhân rất đơn giản, trước mắt chính là một con đường thần kỳ mà an toàn, chỉ có Tiếp dẫn chi thuyền mới có thể mở ra, có thể thông qua!

Ý nghĩ này, bộ dạng “lộ tuyến đồ” này lại khiến cho Phó Thư Bảo đối với lực lượng thế giới càng cảm thêm hoảng sợ. Nhưng có thể xác định một điều, hắn hiện tại đang tiến hành một lần lữ hành kỳ dị, xuyên việt không gian do Tiếp dẫn chi thuyền mở ra, mà ở thế giới trước kia hắn không cách nào làm được.

Khó có thể tưởng tượng nổi, lại càng khó mà tin được, một con thuyền buồm cổ xưa, trong tình không mệnh mông phi hành, mà lộ tuyến con đường lại càng giống như loại không gian thông đạo “trùng động”.

- Âm âm!

Tiếng ma sát ngày càng mãnh liệt, Tiếp dẫn chi thuyền bắt đầu rung động kịch liệt. Loại biên độ rung động này khiến cho người khác phải hoài nghi nó có hay không sắp sụp đổ, tan rã, triệt để hủy diệt trước năng lượng trong không gian thông đạo tàn sát bừa bãi.

Đúng lúc này, Hữu Nãi Ngự điều khiển lộ ra vẻ phi thường máu chó, nàng thông qua liên hệ với Tiếp dẫn chi thuyền tránh đi vòng xoáy năng lượng cường đại, đem ma sát cùng hư hao hạ xuống trình độ thấp nhất. Lực lượng của nàng cùng hộ trảo của Tiếp dẫn chi thuyền cũng có thể hình thành một loại hình thức bổ sung tiêu hao, khiến cho con thuyền vẫn có thể tiếp tục đi thuyền.

Phó Thư Bảo rất cuộc không dám tùy tiện ôm nàng trong ngực nữa, cũng càng không có ý tứ sờ mó trên người đối phương. Bởi vì hắn tinh tường, lúc này sờ sảng chấm mút như vậy ngược lại chỉ thỏa mãn dục vọng, ở một khắc nào đó cũng bởi vì thế dẫn tới hộ trảo của Tiếp dẫn chi thuyền tan vỡ, làm ra sự tình thuyền hủy người vong.

Phó Thư Bảo bắt đầu trở nên thật thà hơn, Hữu Nãi Ngự cũng đem trọn tâm thần đầu nhập vào không chế Tiếp dẫn chi thuyền. Hai người, một người chuyên chú khống chế Tiếp dẫn chi thuyền, một người hết nhìn đồng lại tây, không biết trong đầu đang suy nghĩ cái gì.

Thời gian cứ như vậy trôi đi một cách bất giác.

Bất quá, mặc kệ là Hữu Nãi Ngư chú tâm khống chế như thế nào, tránh cho hộ tráo cùng năng lượng phong bạo va chạm mãnh liệt như thế nào, nhưng mà Tiếp dẫn chi thuyền cùng cỗ năng lượng kia vẫn ma sát khắp nơi. Phó Thư Bảo phát hiện, hộ tráo của Tiếp dẫn chi thuyền càng ngày càng mờ nhạt, cứ đà này kéo dài xuống, rất nhanh sẽ tới tình cảnh không cách nào tu bổ, thuyền hủy người vong!

- Còn bao lâu nữa!?

Phó Thư Bảo rốt cuộc không nhịn được mà lên tiếng hỏi. Uy hiếp của tử vong cùng áp lực tùy theo thời gian mà tăng lên, chuyển đi này tựa hồ không có đích tới, cái cảm giác này tựa hồ thật là muốn chết quách cho xong.

- Chuyện này... thuyền sắp hủy!

Hữu Nãi Ngư đột nhiên nói ra.

- Cái gì?

Phó Thư Bảo hai mắt muốn lòi ra. Thật vất vả mới đợi tới lúc Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, nhưng mà ngay cả bóng dáng Thánh đảo còn chưa thấy, giữa đường lại làm ra kết cục thuyền hủy người chết!? Coi như là những mạo hiểm thù dật vô cơ kia, cũng không phải là kết cục rắc rối như vậy chứ!?

- Phó đại ca, mau ôm chặt ta!

- Nàng...

Phó Thư Bảo kinh ngạc mà nhìn Hữu Nãi Ngư, chẳng lẽ đây là cái ôm trước khi chết sao?

- Còn sững sờ ở đó làm cái gì? Chúng ta phải xuống thuyền!

Hữu Nãi Ngư lo lắng mà nói ra.

Lúc này Phó Thư Bảo ngược lại không có do dự, thoáng cái liền đem Hữu Nãi Ngư ôm chặt lấy. Hắn không hiểu thao tác Tiếp dẫn chi thuyền ra sao, càng không biết rõ ý tứ của Hữu Nãi Ngư là gì, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, sự tình có lẽ cũng không phải bết bát như trong tưởng tượng.

Hai người ôm chặt lấy nhau, trái tim của Tiếp dẫn chi thuyền đột nhiên tuôn ra một tràng tiếng vang cực lớn, thân tàu từ bên trong nổ ra, cũng đúng lúc đó, bạo tạc dẫn tới phóng thích ra một cỗ năng lượng cực lớn, tạo thành một khối quang cầu cực lớn đem hai người Phó Thư Bảo bao lấy, gào thét mà bay ra khỏi năng lượng dải (giới tuyến).

Chưa từng có ai nghĩ tới Tiếp dẫn chi thuyền có Thần lực ủng hộ lại tại thời điểm này nổ tung, nhưng mà quả thực là nó nổ tung ngay dưới mi mắt, hơn vạn bộ kiện phá thành mảnh nhỏ, lập tức bắn tung tóe trong năng lượng dải mà biến mất.

Cường quang đột nhiên biến mất, còn chưa hiểu tình huống ra sao, tâm thần cũng vẫn còn đang lâm vào cực độ căng cứng thì trước mắt đột nhiên biến hóa, bầu trời xanh thẳm, nước biển trong vắt, còn có một hòn đảo cực lớn sừng sững trên mặt nước. Trên đảo có bóng rừng bao phủ, nước sông chảy xuôi, ngẫu nhiên còn truyền ra vài tiếng thú rống gầm gừ.

Hết thấy đều an bình, mỹ hảo.

Nhưng cảnh tượng này, đều là đang ở trên không cực cao trông thấy.

- Âm âm!

Lòng năng lượng cực lớn mang theo Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư rơi vào trong biển rộng, vụ va chạm làm nhấc lên cột nước cao tới mấy chục mét. Cũng trong tích tắc va chạm đó, lòng năng lượng đã tàn phá không chịu nổi rốt cuộc sụp đổ, biến mất vô hình.

- Hoa lạp!

Hai người Phó Thư Bảo bắt đầu lộ ra khỏi mặt biển, người nhìn ta ta nhìn người, ánh mắt cả hai đều lộ ra một mảnh mê mang cùng kinh ngạc.

- Đây là... chính là Thánh đảo sao?

Nhìn hòn đảo xa xa, Phó Thư Bảo hốt hoảng nói.

Hữu Nãi Ngư một lúc lâu mới nói.

- Không biết, nhưng mà đây chính là cái đích cuối cùng Tiếp dẫn chi thuyền tới, cho nên, hẳn là nó đi à nha.

Hồi tưởng lại hết thấy sự tình lúc trước, cho tới bây giờ Phó Thư Bảo vẫn chưa thể chấp nhận được sự thật Tiếp dẫn chi thuyền bị hủy.

- Chuyện kia... nàng sớm biết Tiếp dẫn chi thuyền sẽ bị hủy diệt sao?

Hữu Nãi Ngư lắc đầu.

- Ta cũng là tới lúc cuối cùng mới biết được, nó nhận được tín hiệu của thế giới chi chung, theo Thánh đảo mà đến. Lúc trước đã tiêu hao hết một nửa năng lượng, chỉ có thể đem chúng ta tiến tới đây, đó cũng là phương pháp xử lý duy nhất, nó nói nó đã hoàn thành sứ mạng, con đường kế tiếp, chúng ta phải tự mình đi rồi.

Khóe miệng Phó Thư Bảo không khỏi nở một nụ cười khổ sấp, như vậy xem ra, Tiếp dẫn chi thuyền thật đúng là một con thuyền có tình có nghĩa đây.

- Chúng ta trước lên đảo đã, có phải hay không là Thánh đảo, tới liền biết rồi.

Hữu Nãi Ngư chỉ hòn đảo phía trước, nói ra.

Phó Thư Bảo một lời không thêm nói liền xoay người, leo lên phía trên kiềng đòn của Hữu Nãi Ngư.

- Chúng ta đi thôi.

- Chàng... thiệt là.

Hữu Nãi Ngư dở khóc dở cười, nhưng mà cũng không có bài xích, hóa ra đuôi cá, cực nhanh hướng hòn đảo bơi tới.

Dưới bầu trời Phó Thư Bảo một đường thẳng tiến, bờ mông co dãn mười phần kia dư vị vô cùng. Trong nước, hẳn cười Hữu Nãi Ngư. Bờ mông dưới háng hẳn lại là mười phần cảm giác, trắng nõn cực kỳ, mà lại càng thêm no đủ, so với hẳn bờ mông trên bầu trời lại là một phen cảm giác mỹ hảo khác, càng thêm hưởng thụ. Theo Hữu Nãi Ngư quẫy đuôi, “thứ kia” dưới bờ mông hơi hơi có chút rung động, mang lại cho hẳn cảm giác như khí cụ mát xa. Có hơi rung rung, cũng có ma sát, hơn nữa, chỗ địa phương bờ mông Hữu Nãi Ngư ma sát lại là địa phương dễ dàng xúc động nhất của hẳn...

Cảm thụ như vậy, trên đời này làm gì có nam nhân nào may mắn như vậy đâu?

Tiếng sóng nước “rầm rầm” bên tai vang lên, Hữu Nãi Ngư đuôi cá rẽ nước mà đi, động tác phiêu dật nhẹ nhàng. Trên người nàng tuy rằng còn có gia hỏa háo sắc lười biếng kia nhưng mà nàng vẫn lướt đi cực nhanh, tình cảnh như vậy cũng chẳng khác gì tên thoát cung là bao, hướng hòn đảo kia thẳng tiến.

Càng ngày càng gần, khu bờ sông hai bên hòn đảo không ngừng kéo dài ra trong ánh mắt, trái phải không nhìn tới đâu là cuối. Lúc trước, chỗ nghe được thanh âm đã thú gào thét lúc trước, rõ ràng lại là gần địa phương mặt trăng mọc lên. Đàng xa, ngẫu nhiên có bóng chim bay xẹt qua, lưu lại tàn ảnh nhàn nhạt. Một vầng mặt trời màu đỏ nghiêng nghiêng lưng chừng núi phía tây, tư thế như muốn lặn xuống.

“Chỗ này rõ ràng có mặt trời lặn?”

Phó Thư Bảo thầm kỳ quái trong lòng.

Đuôi cá thon dài đột nhiên biến mất, Hữu Nãi Ngư biến lại hình người, hai chân của nàng đạp mạnh lên mặt nước, theo đó nàng cùng Phó Thư Bảo cả người bay vọt lên, rơi xuống trên bờ cát.

Rốt cuộc lên đảo rồi.

Lực lượng trường hướng bốn phía mở rộng ra, phạm vi bao phủ không dưới ngàn bước, nhưng mà sau một phen dò xét, Phó Thư Bảo mới kinh dị phát hiện, trong phạm vi hần dò xét căn là không có dấu vết con người tồn tại, có thì chỉ có một ít chim thú các loại mà thôi.

- Thời điểm còn đang trên không, đảo này phi thường to lớn, diện tích so với Hậu Thổ thành còn muốn lớn hơn nhiều, nhưng mà kỳ quái chính là ta lại cảm giác được trên đảo này tựa hồ không có con người tồn tại, đây là chuyện gì xảy ra?

Nhìn núi non chập chùng, còn có rừng rậm bao phủ bên trên, Phó Thư Bảo có chút hoang mang rồi.

Hoang mang lớn nhất, nơi này có phải là Thánh đảo hay không.

Nếu như là Thánh đảo, tại đây nên có con người tồn tại, bởi vì, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội chính là ở tại nơi này. Nhưng cho tới bây giờ, hần căn bản không có phát hiện ra bóng người tồn tại. Hơn nữa, vừa rồi theo năng lượng cầu rơi từ trên trời xuống, động tĩnh lớn như vậy, năng lượng va chạm rõ ràng như vậy, với thực lực của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội chẳng lẽ không ai phát hiện ra?

- Không bằng chúng ta lên ngọn núi kia nhìn xem một chút.

Hữu Nãi Ngư chỉ tay về phía một ngọn núi xa xa.

Ngọn núi này trong dãy núi tựa như độc đại, độ cao tựa hồ khinh thường tất cả những ngọn núi khác. Nhìn từ đằng xa lại, thể núi cũng dị thường dốc đứng, thẳng tắp mà rũ xuống, khiến cho thẩm thực vật không cách nào sinh trưởng, thậm chí rất nhiều địa phương trụi lủi, lộ ra nham thạch đen xì cùng thổ nhưỡng.

Phó Thư Bảo giảo hoạt cười.

- Lần này để ta cống hiến sức lực a.

- Cống hiến sức lực cái gì?

Hữu Nãi Ngư hai mắt nhìn chằm chằm vào Phó Thư Bảo, nàng cảm thấy nụ cười của Phó Thư Bảo thực không có chút hảo ý nào.

- Đi thôi.

Không thêm giải thích, cũng không cho Hữu Nãi Ngư có đồng ý hay không, hần liền đem Hữu Nãi Ngư ôm ngang, hai chân đạp mạnh lên bờ cát, cả người lập tức phóng vọt lên, trong không trung lại xuất ra Băng tuyết lực lượng chi dực, nhẹ nhàng vẩy lên, nhanh chóng mà hướng ngọn núi cao nhất kia bay đi.

Lực lượng tu vi sau khi đạt tới Hỗn Nguyên cảnh, lực lượng chi dực theo đó cũng có tiến hóa kinh người. Độ rộng so với trước càng thêm lớn, nhưng mà lại càng mỏng hơn đi, hình thái cánh chim cũng càng thêm rõ ràng. Hiện tại, Băng tuyết lực lượng chi dực của hần không chỉ càng rộng càng mỏng mà tốc độ phi hành, lực lượng của nó càng thêm tinh thuần, cường đại.

Tiếng gió “vù vù” vang bên tai, cảnh vật dưới chân liên tục lướt qua. Chim bay trên bầu trời cũng bởi vì Phó Thư Bảo xâm nhập mà thất kinh bay tán loạn. Hần ôm Hữu Nãi Ngư rất nhanh bay tới đỉnh ngọn núi kia. Đứng chỗ cao nhất, hần đưa mắt nhìn bốn phía, chỉ thấy rừng rậm nguyên thủy từng mảng từng mảng bao trùm khắp nơi trong tầm mắt, trình độ rậm rạp đủ cho người khác phải thán phục.

Độ cao như vậy, tuy rằng không thể đem trọn cái hòn đảo này thu vào trong mắt, nhưng mà cũng phải được bảy tám phần. Thời điểm từ trên trời rớt xuống, hần chưa có kịp đi quan sát tỷ mỉ, hiện tại toàn bộ hòn đảo đã hiện lên rõ ràng. Toàn bộ hòn đảo là tựa như một hình bầu dục, chính giữa là sơn mạch nhô lên, địa hình rừng rậm rạp chung quanh cùng bờ sông kia tương đối thấp bé, bãi cát màu trắng phạm vi bao trùm tương đối rộng. Dưới ánh mặt trời soi rọi, bãi cát kia tựa hồ giống như một cái vòng cổ trên người một nữ nhân của bộ lạc nguyên thủy vậy.

Tuy rằng đã đem đại bộ phận diện tích của hòn đảo thu vào trong đáy mắt, nhưng mà hần vẫn không có phát hiện ra công trình gì của con người, đừng nói chi tới cung điện kiến trúc hoa lệ của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, ngay cả một cái lều cỏ sơ xài nguyên thủy nhất cũng không có nhìn thấy.

- Mẹ kiếp, chẳng lẽ Tiếp dẫn chi thuyền dùng phương thức tự hủy diệt, tổn hao một cái giá lớn như vậy chính là muốn đưa chúng ta tới một cái hoang đảo không người sao?

Nhìn cảnh tượng nguyên thủy trước mắt, trong nội tâm Phó Thư Bảo lập tức sinh ra một loại cảm giác rất hoang đường.

- Phó đại ca, chàng... có thể đem ta thả ra không?

Hữu Nãi Ngư đang nằm trong ngực hắn thốt ra một câu.

Phó Thư Bảo lúc này mới cảm giác được, hắn ngược lại hiện tại vẫn đang còn ôm Hữu Nãi Ngư chặt trong ngực, tay trái ôm lấy vòng eo của người ta, tay phải lại ôm lấy cặp đùi, là một cái tư thế phi thường bất nhả.

- Nàng cũng thấy đấy, đây hơn phân nửa là hoang đảo rồi, ở đâu ra Thánh đảo gì gì đó!? Nàng nghĩ lại một chút xem, xem xem có quên Tiếp dẫn chi thuyền nhắc nhở cái gì không, hoặc là còn có hay không con đường chúng ta tự mình đi tìm?

Phó Thư Bảo có chút không muốn buông Hữu Nãi Ngư xuống, nói.

Hữu Nãi Ngư lắc đầu.

- Không có, nếu như Tiếp dẫn chi thuyền có nhắc tới cái gì trọng yếu mà nói, ta nhất định sẽ nhớ rõ, nhưng mà nó không có cái gì nhắc nhở như vậy, địa phương này chính là địa phương chúng ta muốn tìm, Thánh đảo.

Dừng một chút, nàng lại lên tiếng.

- Chúng ta tìm bốn phía một chút xem, xem xem có hay không phát hiện ra đầu mối gì.

- Nếu như không có người, có được manh mối gì đây?

- Chúng ta ở đây lo lắng không bằng đi chỗ khác tìm kiếm, hiện tại chàng quan sát tình huống hòn đảo phía xa, ta quan sát tình huống ngọn núi này a.

Hữu Nãi Ngư nói ra.

Phó Thư Bảo không biết tại sao Hữu Nãi Ngư lại khẳng định hoang đảo dưới chân là Thánh đảo như vậy, nhưng mà nhìn thái độ chăm chú cùng tìm kiếm manh mối của nàng như vậy hắn cũng chỉ đành nghe theo, quan sát bốn phía, tìm kiếm khả năng có manh mối.

Ánh mắt tùy ý lướt đi, thời điểm chuyển qua vùng biển phía đông, ánh mắt của hắn đột nhiên ngừng lại, một thứ màu vàng cực lớn đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

- Cái đó đúng...

Phó Thư Bảo đột nhiên nghẹn ngào.

- Thuyền buồm sao?

Nghe được thanh âm của Phó Thư Bảo, Hữu Nãi Ngư cũng cuống quýt bu lại, theo phương hướng Phó Thư Bảo nhìn lại. Ánh mắt của nàng, cũng phải trợn mắt há mồm khi nhìn thấy thứ màu vàng kia, một bộ khiếp sợ.

Cái thứ màu vàng cực lớn kia di động phi thường chậm, qua một lúc lâu cũng chỉ mới di động được một điểm. Nếu như là thuyền, mặc dù không giương buồm, dưới gió biển thổi qua cũng chậm rãi di động trên mặt biển. Hơn nữa, theo phạm vi cùng hình dáng xem ra, ít nhất Phó Thư Bảo chưa từng nhìn thấy con thuyền nào to lớn như vậy, bởi vì nhìn ra phạm vi cùng thể tích của nó, nó cơ hồ có kích thước cùng với hòn đảo dưới chân, cực lớn!

- Cái kia, đó là cái gì?

Hữu Nãi Ngư miễn cưỡng thốt ra được một câu.

- Nàng ở chỗ này chờ ta, ta tới đó xem xem.

Phó Thư Bảo nhảy mạnh lên, thân thể đột nhiên từ nơi cao nhất rơi xuống. Trong lúc rơi xuống, thân thể hắn gấp lại, thời điểm mắt thấy sắp rớt vào trong rừng rậm thì Băng tuyết lực lượng chỉ dục đuổi ra, dán sát tán cây rừng bên dưới mà lướt đi.

Phi hành ở độ cao như vậy, cũng có thể thừa cơ tra xét rừng rậm bên dưới một lần.

Rừng rậm lướt qua dưới chân thật mau, một gốc cây che trời cành lá có chút sum xuê, lại có chút gì đó tới hạn mà xuất hiện dấu hiệu khô héo, hư thối. Trong rừng rậm, mặt đất phủ đầy lá khô cành vụn, tràn ra hương vị thối rữa. Ngẫu nhiên xuất hiện dấu chân dã thú, nhưng thủy chung vẫn không có dấu hiệu nhân loại hoạt động.

- Vèo!

Trong nháy mắt xẹt qua rừng rậm cùng khu bờ sông, thân ảnh của Phó Thư Bảo xuất hiện phía trên mặt biển sóng nước nhấp nhô, hướng thẳng vật thể màu vàng kia bay đi.

- Thật là một gia hỏa liều lĩnh, chẳng lẽ chàng không biết thế nào là nguy hiểm sao?

Đứng tại chỗ cao nhất, Hữu Nãi Ngư nhìn Phó Thư Bảo lao tới vật thể màu vàng kia mà nắm chặt hai tay, trong nội tâm thầm lo lắng.

Càng ngày càng gần, hư ảnh cực lớn màu vàng kia càng rõ ràng thêm, lơ mơ có thể trông thấy hình dáng trông như một quả núi lớn, bóng dáng bãi cát, rừng rậm các loại. Phó Thư Bảo đột nhiên dừng phất lại, miệng há thật to, không cách nào khép lại. Đơn giản là, cảnh tượng hắn nhìn thấy, đúng là hoang đảo lúc này hắn cùng Hữu Nãi Ngư thám hiểm!

Một hòn đảo chân thật, một hoang đảo hư ảnh, đây là tình huống gì?

Dù là thông minh tuyệt đỉnh như hắn, trước tràng cảnh quỷ dị như vậy cũng là bó tay rồi. Ở góc độ quan sát cùng cảm thụ cẩn thận, nhiệt độ vùng biển này hết sức bình thường, cũng không phải là cảnh tượng ảo ảnh gì cả. Hư ảnh hoang đảo trước mắt rõ ràng hiện lên trong hai mắt hắn, mỗi một tác thổ địa đều là thật, không thể tồn tại nữa điểm hoài nghi.

- Lực lượng phân thân, đi!

Quát khê một tiếng, lập tức ngưng tụ ra một cái lực lượng phân thân, trực tiếp tiến vào trong hư ảnh màu vàng. Phó Thư Bảo chăm chú điều khiển phân thân, lưu ý lấy mỗi một chút tin tức lực lượng phân thân truyền về.

Lực lượng phân thân tiến vào trong hư ảnh hoang đảo, cả hai đều là tồn tại dạng hư ảnh, lực lượng phân thân tiến vào tự nhiên không chút trở ngại, tựa như một cái bóng mờ mờ dung nhập vào ánh mặt trời vậy, cây cối cùng công trình kiến trúc hình thành hư ảnh bên trong. Cũng không phải là cảm thụ bình thường, hư ảnh hoang đảo tựa như không tồn tại, mặc kệ cho lực lượng phân thân của hắn xuyên thẳng qua, một hạt bụi ngăn cản cũng không có.

Lực lượng phân thân giống như du hồn, rất nhanh liền du đãng khắp hoang đảo hư ảnh một vòng, giống như cảm thụ lúc ban đầu, không có chút nào khác thường, cũng không chút nào ngăn trở, phẳng phất như phiến hư ảnh này căn bản là không tồn tại vậy.

Lực lượng phân thân rời khỏi hư ảnh, biến mất trong hư không.

“Chẳng lẽ... hư ảnh này mới là Thánh đảo thực sự?”

Bỗng nhiên, ngay lúc này Phó Thư Bảo lại có suy nghĩ như vậy.

Băng tuyết lực lượng chỉ dục vũ động, hắn đi tới phía trước hư ảnh màu vàng, do dự một chút rồi vẫn đưa tay xuyên qua, xâm nhập vào bên trong phạm vi của hư ảnh. Cảm giác đồng dạng, không chạm tới thứ gì, giống như phân thân dò xét, phiến hư ảnh này căn bản là không có gì tồn tại.

Mang đủ loại nghi hoặc, Phó Thư Bảo trở lại nơi cao nhất kia, đem hết thấy nhận thức nói cho Hữu Nãi Ngư.

- Như vậy, nếu như thứ kia chính là Thánh đảo mà nói, chúng ta như thế nào đi lên đây? Lực lượng phân thân của chàng xuyên qua một cách tự nhiên, tay cũng vậy, không cảm giác được bất kỳ cái gì tồn tại, tại sao lại như vậy đây này?

Trong nội tâm Hữu Nãi Ngư cũng tràn ngập nghi hoặc.

Nhìn hư ảnh hoang đảo màu vàng chậm rãi du động, Phó Thư Bảo trầm ngâm một lát, đột nhiên lên tiếng.

- Cách nhìn của ta lại không giống như vậy, nàng có nhìn thấy được không, hòn đảo hư ảnh kia chính là hướng bên này chúng ta di động tới, mặt trời xuống núi, thời điểm ban đêm nó sẽ cùng hòn đảo dưới chân chúng ta hợp lại một chỗ, lúc đó... có lẽ đáp án sẽ được công bố.

- Cái gì...

Câu giải thích đặc biệt của Phó Thư Bảo này khiến cho Hữu Nãi Ngư giật nảy, trong nội tâm càng rung động không thôi.

Một hư ảnh, một chân thật chồng lên nhau, đó là cảnh tượng như thế nào đây? Sẽ phát sinh sự tình gì? Hết thấy đều không cách nào suy đoán được.

- Chúng ta ở chỗ này chờ hai hòn đảo chồng lên nhau a.

Phó Thư Bảo đối với suy đoán của mình tương đối tự tin.

Đã gọi là Thánh đảo, sào huyệt của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội tự nhiên không phải là một tòa hoang đảo không có gì đặc biệt. Lại cộng thêm sự tình Tiếp dẫn chi thuyền hủy diệt, hết thấy biểu thị hoang đảo trước mắt cũng không phải là đơn giản.

Hai người cùng một chỗ ngồi trên một phiến đá bằng phẳng, lặng yên nhìn hư ảnh màu vàng kia từng chút từng chút di động tới. Xác thực như Phó Thư Bảo suy đoán, với tốc độ di động của nó, sau khi mặt trời lặn xuống, thời điểm bóng đêm hàng lâm, nó sẽ cùng hòn đảo dưới chân chồng lên nhau. Hai người cùng một chỗ chờ đợi thời khắc thần kỳ đó.

Theo dương quang phía chân trời chậm rãi hạ xuống, Thiên mạc mờ nhạt như nhuộm máu, sau đó dần dần ảm đạm xuống, đêm tối rớt cuộc hàng lâm...

658. Chương 575: Thánh Đảo

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 575: Thánh Đảo

Hư ảnh hoang đảo càng lúc càng gần, lặng yên không một tiếng động.

Đêm đã xuống, nhưng mà quang mang màu vàng của nó không hề giảm bớt. Trong đêm tối, dưới ánh trăng mờ lung, hư ảnh hoang đảo thật sáng lạn, uyển như mộng huyền.

- Thật là mỹ lệ a...

Tại nơi cao nhất, Hữu Nãi Ngư bắt đầu có chút kích động.

- Tình huống như vậy, nàng tuyệt không biết phải không? Hoặc là, Tiếp dẫn chi thuyền không có nói cho nàng biết sao?

Phó Thư Bảo như có điều suy nghĩ, nói.

Hữu Nãi Ngư nhẹ lắc đầu.

- Ta chưa bao giờ nghe tới chuyện này, Tiếp dẫn chi thuyền chưa từng có nói qua cho ta biết điều gì.

Phó Thư Bảo cúi đầu không nói, ánh mắt gắt gao tập trung hư ảnh hoang đảo kia. Sự tình không tầm thường như thế, theo lý là phải có dấu hiệu cùng dự cảm, nhưng như thế nào mãi cho tới bây giờ hắn đều không có cảm giác được phiên hư ảnh kia có cái gì dị thường, cũng không cảm giác thấy chút khí tức nào nguy hiểm.

Hết thấy, đều giống như một giấc mộng.

Ngay tại hai người nói chuyện, hư ảnh màu vàng kia cuối cùng lướt qua khỏi mặt biển, bắt đầu cùng hòn đảo dưới chân chồng lên nhau. Trước hết chính là hai bờ cát chồng lên nhau, bãi cát của hư ảnh dần lướt qua bãi cát của hoang đảo, tình cảnh kia thật giống như thủy triều cuốn qua vậy.

- Hữu Nãi Ngư, đi! Chúng ta đi nhìn xem!

Không đợi Hữu Nãi Ngư đáp lại, Phó Thư Bảo đã ôm lấy nàng, từ độ cao cả vọt thước nhảy xuống, hướng bãi cát đang chất chồng lên nhau chạy tới.

Nóng vội như vậy đó là bởi vì ngay tại lúc hai bờ cát chất chồng, hắn đã nhìn thấy có người hoạt động!

Trong nháy mắt chạy gần tới, hư ảnh màu vàng vẫn còn di động, bãi cát hoàn toàn chất chồng. Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư trợn mắt há mồm mà nhìn bộ phận đã hoàn thành chất chồng kia, bãi cát đã không còn là bãi cát mà là một cái bến cảng! Dừng từng khối kiên thạch hình lập phương kiến tạo thành một cái bình đài phi thường rộng lớn. Một ít hàng hóa chất đống trên bình đài, có á ma (đay), hoa quả lương thực, còn có gốm sứ các loại. Mấy chiếc thuyền buồm đang bỏ neo trong cảng, phía trên boong tàu còn có thủy thủ đang đi lại. Phía trên bến cảng lại càng nhiều người đi lại hơn nữa. Bọn hắn có hướng thuyền buồm vận chuyển hàng hóa, có đang nói chuyện đùa giỡn, có đang tiến hành giao dịch. Tiếng nói, tiếng cười đùa cò kè mặc cả, còn có thanh âm khóc lóc của tiểu hài tử, thanh âm của người rao hàng các loại, tất cả đan lại một chỗ, phẳng phất như tổ thành một khúc nhạc về phồn hoa vậy.

- Chuyện này...

Sững sốt cả buổi, Phó Thư Bảo mới thốt ra được một lời. Tâm tình của hắn há lại dừng lại rung động đơn giản như vậy?

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Bởi vì kích động, thanh âm của Hữu Nãi Ngư có chút run rẩy nhẹ nhàng.

Hư ảnh màu vàng vẫn còn đang di động, địa phương nó đi qua bãi cỏ lộn hóa thành mặt đất sạch sẽ, kiến trúc tráng lệ, đường đi rộng lớn cùng với người hành tẩu trên đường. Bãi cỏ lộn xộn biến mất, khu rừng rậm rạp biến mất, một cái thành thị phồn hoa mọc lên.

- Nó sắp tới, Phó đại ca, chúng ta làm sao bây giờ!

Thanh âm của Hữu Nãi Ngư lần nữa truyền đến.

Hư ảnh màu vàng chỉ còn cách vài chục bước nữa là lướt qua chỗ Phó Thư Bảo đang đứng rồi, với tốc độ của nó mà tính, khoảng cách này chỉ là trong một cái chớp mắt mà thôi. Mà trong thời gian ngắn như vậy, Phó Thư Bảo vẫn đủ thời gian làm ra quyết định rồi đi hoặc là không làm cái gì, mặc kệ cho phiên hư ảnh màu vàng kia lướt qua hay là chạy vào biển rộng, tránh né nó.

Là trốn đi hay là không tránh né?

Trong nháy mắt, hư ảnh màu vàng chỉ còn cách hắn mấy bước.

Phó Thư Bảo hít sâu một hơi, nói ra.

- Chúng ta muốn tới Thánh đảo, mà ta, khẳng định nó đang ở ngay trước mắt, nếu như chúng ta tránh đi, có lẽ sẽ không còn cơ hội tiến vào Thánh đảo nữa, như vậy... chúng ta liền đánh cược một lần đi!

Đây là quyết định của Phó Thư Bảo. Lập tức, hư ảnh màu vàng lướt qua, cước bộ của hắn không chút di động nào, cặp mắt cũng đóng lại chặt chẽ. Hữu Nãi Ngư trong lồng ngực hắn cũng siết chặt lấy tay của hắn, đôi mắt đẹp nhắm lại, thân thể mềm mại của nàng rung lên rất nhỏ.

Có lẽ, quyết định này chính là vận kiếp bất phục.

Đây quả thực là một lần đánh cuộc rồi.

Lặng yên không một tiếng động, hư ảnh màu vàng liền lướt qua, không chút dừng lại, nó tiếp tục tiến hành công tác chất chồng. Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư trước mặt nó, tựa như là hạt cát bé nhỏ vậy.

Không chút cảm giác không thoải mái này, hư ảnh màu vàng lướt qua, Phó Thư Bảo chậm rãi mở mắt ra. Vị trí của hắn cùng Hữu Nãi Ngư vừa vặn là một góc trên đường lớn, ở trước mặt hắn người đi đường quần áo gọn gàng nhàn tản lướt qua, có người dùng ánh mắt tò mò nhìn nhìn hắn cùng Hữu Nãi Ngư, có chút lại coi như không thấy, vội vàng liếc qua rồi hồ hững đem ánh mắt rời đi. Còn có một ít người, từ đầu đến cuối không phát hiện ra hắn cùng Hữu Nãi Ngư, từng người đi làm lấy sự tình của mình.

Ôm một mỹ nhân trên đường lớn, loại chuyện này vô luận là ở đâu cũng đều gánh chịu sự chú ý. Phó Thư Bảo bỗng nhiên ý thức được điểm này, vội vàng đem Hữu Nãi Ngư thả ra. Hữu Nãi Ngư từ trong lồng ngực hắn rời ra, đám người chú ý tới hai người lập tức giảm bớt, đối với hắn cùng Hữu Nãi Ngư, hai lũ khách xa lạ tuy rằng vẫn để lộ ra chút câu nệ cùng xa lạ nhưng lại không có để ý tới sự hiện hữu của hai người bọn hắn.

- Phó đại ca, chúng ta bây giờ làm cái gì đây?

Tâm thần Hữu Nãi Ngư lúc này mới yên ổn xuống, nàng nhẹ giọng hỏi. Lúc nói chuyện, nàng lại sửa sang lại mái tóc một chút, đem dung mạo che đậy lại một chút, bởi như vậy người chú ý tới nàng mới mất đi một ít.

Phó Thư Bảo ngẫm nghĩ một chút.

- Chúng ta bây giờ cái gì cũng không làm, trước quan sát hoàn cảnh nơi này một chút, sau đó mới ra quyết định.

Sau đó, Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư bắt đầu đi dạo tùy ý trong thành thị mới “mọc” lên này. Thân ảnh hai người trong chốc lát liền xuất hiện ở phía trên bến cảng, chốc sau lại xuất hiện trong một hẻm nhỏ không người, có đôi khi hai người lại đuổi theo địa phương hư ảnh lướt qua, thăm dò khu vực mới “mọc” lên sau đó.

Lúc ban đầu, Phó Thư Bảo còn đối với hết thảy sự tình này suy đoán có phải là hư ảo hay không, nhưng trải qua hơn nhiều lần chứng minh là đúng, loại hoài nghi này của hắn liền không còn sót lại chút gì. Người đi trên đường, thương phẩm trên khay trong cửa hàng, thậm chí là mùi thơm từ các cửa hàng bay ra đều là chân thật.

Hắn còn phát hiện, người sinh hoạt tại bến cảng này giống như người ở Địa cầu vậy, không chỉ có da vàng mắt đen mà còn có tóc vàng mắt xanh, dáng người cũng cao lớn như người Tây phương, cũng có làn da ngăm đen như người Phi châu. Toàn bộ bến cảng, thành thị phẳng phất như một cái thể giới thu nhỏ, các chủng người đều có. Có lẽ là bởi vì nguyên nhân như vậy cho nên công trình kiến trúc tại nơi này cũng bao hàm kiến trúc, phong cách địa khu của từng chủng người. Các loại văn hóa hỗn hợp một chỗ, đặc biệt là đủ loại chủng người sinh hoạt chung một chỗ, hòa hợp ở chung, bản thân sự tình này chính là một cái kỳ tích.

Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư không có đem toàn bộ hòn đảo thăm thú qua, cũng không có đem trọn vẹn cái thành thị cùng bến cảng thăm thú xong thì hư ảnh cùng hòn đảo chân thật cuối cùng chất chồng một chỗ.

Trong nháy mắt đó, Phó Thư Bảo cảm giác được một cỗ năng lượng cực lớn được phóng thích ra. Hắn vì cỗ năng lượng kia mà khiếp sợ, nhưng mà người tại nơi này tựa hồ sớm đã quen, cho nên không có chút phản ứng dị thường gì.

Đứng trên một con đường hồi hải nơi bến cảng, ngẩng đầu lên nhìn về phía ngọn núi cao nhất, quả tìm Phó Thư Bảo bỗng giật thót một cái. Trong tầm mắt của hắn, ngọn núi vốn hoang vu thì giờ đã hóa thành một mảnh kiến trúc màu vàng, mái ngói lấp lánh, vách tường lấp lánh, hết thảy đều vô cùng chói mắt. Một tòa kim tháp cao không dưới một trăm mét mọc thẳng lên, phía trên đỉnh tháp một cái cờ xí màu vàng đón gió phấp phới.

Vận đủ thị lực nhìn lại, phía trên cờ xí kia chính là một cái hắc sắc luyện đỉnh, Phó Thư Bảo hít mạnh một ngụm lạnh khí!

Đó chính là... tiêu chí của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội!

Bỗng nhiên ngay lúc đó, Phó Thư Bảo đã xác nhận được rất nhiều sự tình, nơi này chính là Thánh đảo, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội chính là nằm trên đỉnh núi cao nhất kia!

Buồn cười chính là, tại thời điểm tới nơi này, hắn và Hữu Nãi Ngư dừng chân chính là tại nơi đó tìm kiếm manh mối khắp nơi, lại không nghĩ rằng tổng bộ Đế quốc luyện chi lực sĩ hội lại nằm dưới chân!

- Hữu Nãi Ngư, nàng nhìn kia!

Cổ nén kích động trong lòng, Phó Thư Bảo chỉ về phía ngọn núi cao nhất kia, nói ra.

Hữu Nãi Ngư nhẹ gật đầu.

- Ta nhìn thấy rồi, đó chính là địa phương chúng ta cần tới a!

- Đi, chúng ta đi nhìn xem.

Phó Thư Bảo kéo tay Hữu Nãi Ngư, không chút nào giam cầm lực lượng trường, chỉ cần mấy cái hô hấp hắn liền xuất hiện phía trước tổng bộ Đế quốc luyện chi lực sĩ hội.

Ngay lúc hắn kéo tay Hữu Nãi Ngư, chuẩn bị lẳng không mà đi, Hữu Nãi Ngư lại mạnh mẽ giãy khỏi tay hắn, ánh mắt ngậy ngốc hướng một con hẻm vắng vẻ đi tới.

- Hữu Nãi Ngư, nàng làm cái gì đó?

Phó Thư Bảo kinh ngạc mà nhìn Hữu Nãi Ngư.

- Cái kia... rất quen thuộc.

Hữu Nãi Ngư thì ào nói ra, không quay đầu lại, bước chân phẳng phất như bị một cỗ lực lượng nào đó hấp dẫn mà từng bước một bước tới.

Ánh mắt lướt qua bóng lưng Hữu Nãi Ngư, ánh mắt của Phó Thư Bảo nhanh chóng đặt vào con hẻm nhỏ thông suốt kia, nhưng mà, con hẻm này cùng với những con hẻm hắn đã đi qua trước kia có gì khác nhau đâu!? Căn bản là không có địa phương gì đặc biệt, mà khiến cho hắn kỳ quái chính là Hữu Nãi Ngư đến tới cùng là đã phát hiện ra cái gì?

Từng bước một đi tới, bước chân của Hữu Nãi Ngư sau khi bước vào con hẻm liền dừng lại, ánh mắt quay về phía một hòn gạch mà sững người xuất thần. Nhìn bộ dạng của nàng, tựa hồ là đang nhớ lại cái gì đó, cảm giác rất là xoắn xýt.

- Hữu Nãi Ngư, nàng phát hiện ra cái gì vậy?

Phó Thư Bảo cũng đi tới, đứng bên cạnh nàng. Ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy Hữu Nãi Ngư đang nhìn lên một viên gạch bên trên có một cái ký hiệu hình tam giác cùng một đầu hành tuyến.

- Đây là... một con cá?

Xem nửa ngày, Phó Thư Bảo bỗng nhiên thốt ra một câu. Ở trước mặt hắn chỉ là đồ hình một con cá đơn giản. Nhưng mà khiến cho hắn kỳ quái là con cá này lại khắc ở một cái hẻm nhỏ không người, vị trí lúc trước căn bản là không có nhìn thấy. Hơn nữa, nó cũng không phải là rất rõ ràng, đi tới gần bên mới có thể nhìn thấy được. Như vậy, vị trí ban này Hữu Nãi Ngư làm sao có thể phát hiện được đây?

659. Chương 576: Ngư Nhân Thiết Sa

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 576: Ngư Nhân Thiết Sa

Đồ án hình con cá giản lược, không hề tồn tại giá trị nghệ thuật đáng nói, ai trông thấy thậm chí còn hoài nghi đó là một tiểu hài tử nào đó dùng hòn đá nghịch ngợm vẽ lên tường ấy chứ. Bất quá, đồ án đơn sơ này lại khiến cho Phó Thư Bảo nghĩ tới một thứ, đó chính là Ngư Nhân tộc Vô Căn chi hải.

Tại Vô Căn chi hải, Phó Thư Bảo từng nghe Thiết Bát nói, người của Ngư Nhân tộc đã rời đi, chỗ tới, vô cùng có khả năng là Thánh đảo. Cái đồ án trước mắt này lại khiến cho Hữu Nãi Ngư lâm vào trầm tư cùng hồi tưởng, vô cùng có khả năng chính là có quan hệ tới sự mất tích của Ngư Nhân tộc tại Vô Căn chi hải.

- Hữu Nãi Ngư, nàng nghĩ tới điều gì sao?

- Đây chính là ám hiệu liên lạc của Ngư Nhân tộc chúng ta, ta nhớ ra rồi, theo hướng đầu cá chỉ tới, ta có thể tìm được tộc nhân của mình.

Hữu Nãi Ngư nói ra, thanh âm của nàng có điểm run run nhẹ nhẹ.

- Thế nhưng mà, tại vị trí vừa rồi ta đều không thể nhìn thấy cái ám hiệu này, nàng như thế nào có thể phát hiện ra vậy?

Phó Thư Bảo vẫn không nghĩ ra điểm này.

- Ám hiệu này bên trong có đặc tính lực lượng của tộc ta, giống như mối liên hệ giữa chàng cùng lực lượng phân thân vậy, ta rất dễ dàng phát hiện ra sự hiện hữu của nó, mặc cho nó có bị giấu kín ở một nơi nào đó không thể nhìn thấy được.

Dừng một chút, Hữu Nãi Ngư nỉ non nói.

- Ta chưa từng nghĩ tới chỗ này có thể gặp được ám hiệu này, Phó đại ca, có thể hay không trì hoãn một chút tới chỗ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội!? Ta muốn tìm kiếm tộc nhân của mình.

- Được rồi, chúng ta trước tìm kiếm tộc nhân của nàng đã.

Phó Thư Bảo nói.

Hữu Nãi Ngư là lãnh tụ tinh thần của Ngư Nhân tộc, nữ nhi của biển cả, công chúa Mỹ Nhân ngư. Vô luận là thân phận nào, nàng tất yếu đối với cái ám hiệu đơn sơ này đều sẽ làm ra loại quyết định này, hướng chỉ, nàng bị phong ấn dưới địa hạ căng khẩu tới vạn năm, vừa đi ra tộc nhân cũng biến mất, loại thống khổ cùng thất lạc như vậy há ai có thể nhận thức được đây?

Phó Thư Bảo hiểu được vì sao Hữu Nãi Ngư lại vội vàng muốn gặp tộc nhân của mình như vậy, cũng minh bạch cảm thụ của nàng, cho nên cho dù sự tình tới chỗ tổng hội có lớn thế nào, xuất phát từ lòng quan tâm tới Hữu Nãi Ngư, hẳn đều tạm thời buông bỏ được.

Dọc theo hướng đầu cá chỉ tới, Hữu Nãi Ngư cùng Phó Thư Bảo hướng chỗ sâu trong hẻm nhỏ đi tới. Trong hẻm nhỏ, hai bên đều là nhà ở của dân cư, cửa mỗi nhà đều mở trong hẻm, hai người liền từ một nhà lại qua một nhà, tìm kiếm tới đồ án kế tiếp.

Thời điểm sắp ra khỏi con hẻm, Hữu Nãi Ngư lại phát hiện ra một cái ám hiệu khác, cũng mang theo Phó Thư Bảo theo hướng nó chỉ tiếp tục tìm kiếm. Thời gian dần trôi qua, hai người từ nơi nội thành phần hoa một mực tìm tới nơi ngoại thành u tĩnh. Theo một con tiểu đạo bị cây rừng che lấp, dưới ánh trăng mờ mờ lung chiếu rọi, hai người cuối cùng đi tới một cái rừng trúc.

- Đây là... chính là trong chỗ này!

Vừa vào rừng trúc, Hữu Nãi Ngư bỗng nhiên vui mừng nói.

Đi qua một loạt mặc trúc xanh biếc, một ngôi nhà tranh đơn sơ đập vào mắt. Nhà tranh tuy rất đơn sơ nhưng mà mỗi một cọng cỏ đều được chải vuốt rất chỉnh tề, khiến cho người ta cảm giác được một loại thanh nhã không nhiễm bụi trần. Một mảnh rào trúc vây quanh nhà tranh, xem như tường viện, sân lại không có cửa, khiến người khác có thể tùy ý ra vào. Trong hàng rào, một khu điền viên sơ sài, một cái hồ nước không tính là quá lớn. Giờ phút này, một cơn gió nhẹ thổi qua rừng trúc làm hồ nước lập tức nhộn nhạo một mảnh rung động.

Phó Thư Bảo thầm nói trong bụng.

“Tại đây hơn phân nửa là địa phương Ngư Nhân tộc cư trú rồi, bằng không thì.. nếu như Nhân loại trên lục địa mà nói, sân nhỏ như vậy, chủ nhân hơn phân nửa sẽ mở ra ruộng đồng mà không phải là một cái hồ lớn.”

Ngay lúc Phó Thư Bảo phỏng đoán, Hữu Nãi Ngư đã không kìm nén nổi mà nhanh chóng bước xuyên qua hàng rào, đi vào trong sân. Nàng không có vào cửa, cũng không có hỏi có người ở nhà hay không mà trực tiếp đi tới cái hồ nước, khấn trương mà quan sát mặt hồ.

Đột nhiên, “hoa lập” một tiếng, một đạo bóng đen đột nhiên từ trong mặt nước nhảy ra. Trong chớp lát, kinh phong phả vào mặt, một cỗ lực lượng không phải là rất cường đại hướng Hữu Nãi Ngư ập tới.

Công kích như vậy Hữu Nãi Ngư tự nhiên có thể nhẹ nhõm ngăn lại, nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn xé mở hư không, ngay lập tức xuất hiện trước người nàng, đưa tay ngăn lại công kích đột ngột kia.

Tình huống hiện tại, thật giống như một con chó nhỏ hướng Hữu Nãi Ngư sủa hai tiếng, làm ra tư thái công kích. Phó Thư Bảo tự nhiên sẽ không chút do dự, một cước đem nó đá cho bán sống bán chết gì đó. Đây chính là hình tượng “anh hùng cứu mỹ nhân” a! Kể cả, con chó nhỏ kia chỉ đang nghĩ muốn khi dễ Hữu Nãi Ngư a! Huống chi, tình huống này còn phát sinh trên người một Ngư Nhân tộc đây này!? Cho nên, mặc dù không có tính chất uy hiếp đáng nói, hắn cũng muốn thể hiện ra phong phạm “anh hùng cứu mỹ nhân”!

- Phanhh!

Một tiếng nặng nề vang lên, trúc bốn phía bị khí kinh trùng kích, lay động một trận như khóc than, một mảnh lá trúc dài hẹp từ trên cành rơi xuống, lá tả rơi rụng giống như một hồi mưa gió. Hồ nước cũng nhận phải trùng kích, nhấc lên cơn sóng cao tới mấy mét.

- Phó đại ca, không nên dễ thương hắn!

Hữu Nãi Ngư cả kinh kêu lên. Nàng không nghĩ tới Phó Thư Bảo sẽ đột nhiên ra tay, hơn nữa lại đột ngột, không dấu hiệu như vậy.

Chuyện này, kỳ thật Hữu Nãi Ngư căn bản không cần đi lo lắng, bởi vì Phó Thư Bảo căn bản không có tâm tư tổn thương tới tộc nhân Ngư Nhân tộc, hắn chỉ muốn bộc lộ tài năng, thứ nhất là trước mặt Hữu Nãi Ngư thể hiện “bản sắc anh hùng”, thứ hai chính là tạo dựng “hình tượng cường đại” trước mặt Ngư Nhân tộc nhân. Cho nên, hắn ra tay liền tạo thành tràng cảnh cực lớn kia, nhưng mà thực chất lại không mang một chút tính thực chất nào, căn bản là không có dễ thương qua đối phương.

Rất rõ ràng, Ngư Nhân tộc nhân đột nhiên lao ra khỏi mặt nước kia, hắn tự nhiên không phải là đối thủ đối với vị khách không mời mà đến này. Một kích bị ngăn lại, hắn không có tiếp tục công kích mà mượn lực thuận gian di động, bay ngược trở lại trong hồ nước. Hai chân của hắn đạp lên sóng nước, rõ ràng giống như đạp trên đất bằng, không chìm cũng không nhấp nhô.

Cũng chỉ có Ngư Nhân tộc naha mới có thể có được năng lực khổng Thủy tinh xảo như vậy.

Nam tử đứng trên mặt nước ước chừng hai mươi mấy tuổi, dáng người khô vôi, làn da ngăm đen, cơ bắp thô cuồng, chính thể mang đến cho người khác một loại cảm giác bư hãn. Phó Thư Bảo cùng hắn đứng chung một chỗ mà nói, so sánh mà nói, Phó Thư Bảo càng giống như một loại hào hoa phong nhã bại hoại mà không phải là lực sĩ gì gì đó. Nhưng tên nam tử Ngư Nhân tộc trước mắt này, hắn đứng đó, mặc kệ ai nhìn tới cũng đều là chiến sĩ cường đại, có sức chiến đấu rất lớn.

Bất quá, ngoại hình nhìn như bư hãn, nhưng lại không thể hiện được sự mạnh yếu, nếu là sinh tử bác đấu, Phó Thư Bảo hoàn toàn nắm chắc chỉ trong vòng một cái hô hấp liền tước đi tính mạng của đối phương.

- Các người là ai, tại sao lại tới chỗ này?

Sắc mặt kinh nghi bất định, thanh niên Ngư Nhân tộc nghiêm nghị quát.

Phó Thư Bảo mỉm cười, nói.

- Vấn đề này, vẫn là do nàng nói a.

Hắn lách người sang bên, để cho Hữu Nãi Ngư sau lưng lên tràng.

- Ta... Hữu Nãi Ngư, Tiên Hồng bàng giải vạn năm trước, Mỹ nhân ngư Ngư Nhân tộc công chúa!

Nói đến đây, hai hốc mắt của nàng đã ướt ướt, nước mắt long lanh đã nhiều lần muốn chực rơi xuống.

Tiên Hồng bàng giải, Phó Thư Bảo mỗi lần nghe qua cái danh tự này đều sinh ra một loại cảm giác phung phí của trời vớ vẩn, nhưng mà cái tên thanh niên kia nghe được lại cứng đờ người lại, khiếp sợ tại chỗ. Sững sốt cả nửa ngày, hắn tựa hồ đã khôi phục được tinh thần, run giọng nói ra.

- Người nói người là Mỹ nhân ngư công chúa? Vậy người...

Thân thể Hữu Nãi Ngư đột nhiên biến hóa, một đôi chân thon dài lập tức biến thành một cái đuôi chép đỏ tươi. Lập tức nhảy xuống hồ, nàng vẫy vẫy đuôi cá mà đứng ở trên mặt nước. Năng lực khổng lồ Thủy so với tên thanh niên kia còn muốn cao hơn rất nhiều.

- Người... thật là công chúa a! Thiết Sa bá kiến công chúa!

Tên thanh niên Ngư Nhân tộc kia tự xưng là Thiết Sa thoảng “bịch” một cái, quỳ gối trên mặt nước, nước mắt của hắn cũng nhịn không được mà ào ào lăn xuống.

Nước mắt đàn ông không dễ rơi, nhưng mà vượt qua vạn năm mới gặp lại, điều này sao không khiến người ta phải cảm động tới rơi lệ đây!?

Hữu Nãi Ngư nói.

- Mau đứng dậy, mau nói cho ta biết, tại đây như thế nào chỉ có một mình người, tộc nhân còn lại đâu hết rồi?

- Bọn hắn, bọn hắn...

Tựa hồ là chạm tới chuyện đau thương gì đó, thanh âm của Thiết Sa liền trở nên nghẹn ngào, không cách nào nói rõ được.

Hữu Nãi Ngư vội la lên.

- Mau nói cho ta biết, tộc nhân còn lại đâu rồi!?

- Bọn hắn, bọn hắn... bị nhốt tại cung điện dưới mặt đất, bị nô dịch a!

- Cung điện dưới mặt đất?

Thiết Sa hít sâu một hơi, đợi lúc hơi trấn định xuống một chút rồi mới từ từ nói ra.

- Ta cũng không biết Ngư Nhân tộc chúng ta bị nô dịch bao nhiêu lâu rồi, về phần công chúa trong truyền thuyết ta cũng chỉ nghe được một vài lão nhân trong tộc kể lại mà ghi nhớ vào trong lòng...

Cái gọi là cung điện dưới mặt đất, cửa vào chính là ở tại ngọn núi cao nhất kia, ở phía dưới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Một vạn năm trước, Ngư Nhân tộc bị ép đi tới nơi này, nhưng mà không phải là do Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội mang đến. Một cách rất tàn khốc cùng châm chọc chính là, cho tới bây giờ, Ngư Nhân tộc thậm chí ngay cả người bắt cóc toàn bộ bọn hắn là ai đều không biết rõ. Trong đó, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội chỉ đóng vai là một nhân vật giám sát mà thôi!

Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cao cao tại thượng tại nơi cao nhất trên Thánh đảo, nhưng ai có thể ngờ được ở phía dưới cung điện vàng son lộng lẫy kia là có vô số Ngư Nhân tộc nhân đang gánh chịu nô dịch, mà lại còn kéo dài tới vạn năm đây!?

- Tộc nhân của chúng ta bây giờ ở trong cung điện dưới lòng đất làm cái gì?

Hữu Nãi Ngư cố nén phần nộ trong lòng, hỏi.

Thiết Sa nói.

- Tộc nhân của chúng ta trong địa cung tinh luyện lấy một loại khoáng vật gọi là Cát Thời Gian, đây cũng chính là nguyên nhân chúng ta bị nô dịch a! Thương thiên giao phó cho chúng ta năng lực sinh tồn trong biển cả, còn có một năng lực kỳ lạ chính là tinh luyện loại Cát Thời Gian này, phần năng lực này, Ngư Nhân tộc chúng ta không ai biết, hiện tại đã biết, cũng đem lại cho chúng ta tổn thương không cách nào bù đắp.

- Cát Thời Gian?

Hữu Nãi Ngư nghi hoặc nói.

- Là cái gì?

Thiết Sa lắc đầu.

- Ta cũng không phải rất rõ ràng, nhưng ta biết rõ loại đồ vật này rất khó luyện chế, cả vạn năm dằng dặc tộc nhân chúng ta từng có thống kê qua, đến bây giờ còn chưa đủ ột cái đồng hồ cát!

- Cái gì!?

Không chỉ là Hữu Nãi Ngư, ngay cả Phó Thư Bảo cũng khiếp sợ tại chỗ.

Toàn bộ Ngư Nhân tộc, cả vạn năm mới luyện chế ra được số cát không đủ ột cái đồng hồ cát!? Độ trân quý không cần nói cũng biết. Đồng dạng, đem cả một chủng tộc nô dịch hơn vạn năm, bắt luyện chế Cát Thời Gian, kể phía sau màn, hẳn là có âm mưu kinh người gì đó!

Từ trong miệng Thiết Sa, Phó Thư Bảo đã nghe được một chút miêu tả về Cát Thời Gian. Đó là chỉ có tại chỗ sâu hơn ngàn mét dưới Thánh đảo mới chắt chứa một loại khoáng thạch cực kỳ quý hiếm, trải qua công tác luyện chế rườm rà cùng đặc thù, cuối cùng mới có thể lấy ra được Cát Thời Gian. Loại khoáng thạch này, được gọi là Thời Gian khoáng thạch.

Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội ở chỗ này thực thi chức trách giám sát, người tầm thường, đừng nói là tiến vào cung điện dưới lòng đất mà ngay cả khu kiến trúc màu vàng kia cũng không thể tới gần. Ngọn núi cao nhất này cũng có một cái tên, gọi là Tiếp Thiên phong. Tòa tháp sừng sững trên đỉnh núi cũng có một cái tên, Thần Tạo chi tháp.

Phó Thư Bảo đem những địa danh, tình huống này đều nhất nhất ghi lại, suy nghĩ lấy đối sách.

Thiết Sa nói tới tình huống của Cát Thời Gian, lại nói qua một chút tình huống của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội xong liền cùng Hữu Nãi Ngư nói một chút về tình cảnh của Ngư Nhân tộc. Ngư Nhân tộc nhân bị giam dưới lòng đất có hơn hai vạn người, tộc trưởng đương nhiệm chính là một lão nhân gọi là Đại Mục Ngư. Hơn hai vạn tộc nhân, có già, phụ nữ, cũng có tiểu hài tử, tình huống sinh tồn phi thường không ổn.

- Ta đoán chừng, một khi luyện chế xong Cát Thời Gian, Ngư Nhân tộc chúng ta sẽ...

Dừng một chút, Thiết Sa mới trầm trọng nói ra.

- Có khả năng bị diệt tộc a!

Hữu Nãi Ngư đánh nhanh một quyền lên mặt nước, mặt nước theo đó lập tức “hoa lạp” một tiếng, tại nơi quyền đầu của nàng rơi xuống, đột nhiên bốc lên mấy cây cột nước ấy mét. Mấy cây cột này, tựa như nàng phóng thích lửa giận trong lòng vậy.

- Ta có thể ở lại chỗ này, được nhìn thấy ánh mặt trời cũng không phải là có năng lực trốn khỏi cung điện dưới lòng đất mà ta là người duy nhất được tuyển ra, vì tộc nhân mà mua sắm chút đồ ăn, được liệu cùng quần áo các loại. Mỗi ba ngày, ta đều phải chịu trách nhiệm đem chúng đưa xuống cung điện dưới lòng đất.

Thiết Sa nói.

- Ba ngày?

Hữu Nãi Ngư bỗng nhiên nói ra.

- Khoảng cách tới lúc tiếp theo người đưa vật tư tới cung điện dưới lòng đất còn mấy ngày?

Thiết Sa nói.

- Còn một ngày, chính là sáng mai. Bình thường, ta đều là lúc hoàng hôn đem vật tư đưa vào.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Ta quyết định muốn đi cung điện dưới lòng đất nhìn tộc nhân của ta một cái, có thể nghĩ ra biện pháp gì đem ta giấu ở trong những vật tư được đưa đi kia không?

660. Chương 577: Âm Dương Chi Đảo.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 577: Âm Dương chi đảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thiết Sa suy nghĩ một chút mới nói.

- Ta nghĩ có thể, nhưng mà rất nguy hiểm, một khi bị phát hiện chúng ta đều có thể xong đời, cho nên, công chúa nếu muốn làm như vậy mà nói, nhất định phải có kế hoạch chu đáo.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Loại chuyện này làm sao có thể thiếu ta được đây? Ta cũng muốn đi xem xem, ngoại trừ tộc nhân của các người ra, ta ngược lại muốn nhìn xem Cát Thời Gian kia đến cùng là vật gì.

Hữu Nãi Ngư cảm kích mà nhìn Phó Thư Bảo.

- Đa tạ chàng rồi, Phó đại ca, có chàng hỗ trợ, ta nghĩ sự tình sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Phó Thư Bảo ha hả cười.

- Khách khí, khách khí rồi! Nàng còn phải cần khách khí với ta sao?

Kỳ thật, hần nói rất đúng, hần và nàng đã là “người một nhà” rồi, đã là “lão phu thê” thì còn phải khách khí sao?

Nói như vậy, thời điểm không có người, trêu chọc mỹ nhân ngư một chút ngược lại không có gì, nhưng mà nơi này lại có tộc nhân của nàng lại có chút bất tiện.

- Đúng rồi, công chúa, các người làm sao tới được nơi này? Ta đang một mực cảm thấy chuyện này kỳ quái đây này.

Thiết Sa đột nhiên hỏi.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Ta bị Luyện Hoa nữ thần phong ấn hơn vạn năm, Phó đại ca phá giải phong ấn luyện lực luyện khí của Luyện Hoa nữ thần ta mới thức tỉnh được, về sau lại khống chế Tiếp dẫn chi thuyền tới được nơi này. Đúng rồi, Phó đại ca chính người Khởi Nguyên chi thụ chọn lựa, cũng là người khiến cho Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện.

- Cái gì?

Thiết Sa khiếp sợ tại chỗ, ánh mắt của hần đối với Phó Thư Bảo ngoại trừ kinh ngạc ra thì vẫn là kinh ngạc.

Một tên xấu xí như vậy lại được Khởi Nguyên chi thụ ném cho cành ô-liu? Hần cười nhạt một tiếng, một bộ trông như mệnh người đã định, chân mệnh thiên tử bộ dạng. Nhớ ngày đó, tình huống lúc này của Phó Thư Bảo cũng như là lúc khoa cử tại Thanh Tú quốc vậy, trên bài thi hần thô bỉ vẽ lên một con gà con lại có thể tài nghệ trấn áp quần hùng, một lần hành động liền đánh bại tất cả tài tử đại văn hào, một lần xuất thủ liền giành giải nhất, trở thành Trạng nguyên được vạn chúng kính ngưỡng.

- Cho nên...

Hữu Nãi Ngư kiên định nói.

- Người phải tin tưởng, chúng ta có năng lực giải cứu được tộc nhân của chúng ta, ta cũng muốn đem tin tức này truyền đến từng người trong tộc, để cho bọn hần sẵn sàng.

- Có công chúa cùng Phó công tử xuất hiện, ta tin rằng vận mệnh của chúng ta sẽ triệt để cải biến! Được rồi, ta hiện tại liền đi chuẩn bị, ngày mai chúng ta lập tức tiến vào cung điện dưới lòng đất.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu.

- Chuẩn bị tiến vào cung điện dưới lòng đất cũng không cần phải gấp, ta cần phải biết rõ một số tình huống.

- Phó công tử muốn hiểu tình huống gì đây?

Thiết Sa thăm khó hiểu trong lòng.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi mới nói.

- Chúng ta theo Tiếp dẫn chi thuyền mà đến, nhưng mà Tiếp dẫn chi thuyền trong thông đạo trên hư không đã hủy diệt, thời điểm chúng ta tới đây lại là một hòn đảo không người, thẳng tới hoàng hôn một cái cái đảo hư ảnh xuất hiện, sau khi chất chồng lên nhau chúng ta mới có thể tiến vào Thánh đảo, đây đến cùng là chuyện gì?

Cái này cũng khó trách Phó Thư Bảo có lo lắng như vậy, hoang đảo sau khi chất chồng mới biến thành Thánh đảo, hẳn cùng Hữu Nãi Ngư tựa như hai kẻ lạ mặt, bị phát hiện, tựa hồ chỉ là vấn đề thời gian. Nếu như địch nhân trong bóng tối sớm phát hiện ra hẳn cùng Hữu Nãi Ngư xâm nhập bất hợp pháp, như vậy, tùy tiện tiến vào cung điện dưới mặt đất, kết cục chính là tự chui đầu vào lưới.

Nghe Phó Thư Bảo nói xong, Thiết Sa lại vừa cười vừa nói.

- Xem ra Phó công tử đối với Thánh đảo còn chưa rõ ràng. Thánh đảo này có hai mặt Âm - Dương. Thời điểm Phó công tử cùng công chúa tới chỉ là gặp phải tình huống Âm - Dương hai mặt chia lìa mỗi năm một lần, nói cách khác, thời điểm hai người tới chỉ là gặp phải mặt Dương, còn chúng ta lại ở mặt Âm, mà một khi quá trình phân liệt chấm dứt, lần nữa dung hợp, cũng chẳng khác nào mở ra một cái thông đạo, người cùng công chúa cũng đã nhìn thấy người trên đảo, kiến trúc ở trên đảo, nhưng kỳ thật chúng ta lại đang ở cùng trên một đảo, chỉ là, cách nhau một cái không gian mà thôi.

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo sững sờ tại chỗ, hẳn thực không có cách nào tiếp nhận được loại chuyện này.

Âm - Dương, tượng trưng cho Hắc ám cùng Quang minh, Tử vong cùng Sinh mệnh, đây cũng chính là đặc tính của Hỗn Nguyên lực, một trong những ảo nghĩa của nó. Hẳn đã lý giải được lý niệm này, chuyện như vậy phát sinh trên lĩnh vực lực lượng thì thôi đi, nhưng mà lại xuất hiện trên một cái hòn đảo, vậy thì cũng không cách nào lý giải cùng tiếp nhận rồi.

Thiết Sa nói.

- Cách nhau một cái không gian cũng tựa như cách nhau một tờ giấy mỏng, các người ở mặt kia, chúng ta ở mặt này, lẫn nhau không cách nào nhìn thấy, nhưng mà nếu gộp lại, trang giấy liền biến mất, chúng ta liền có thể nhìn thấy nhau được rồi, không thể xác định được nhưng ta có suy đoán chính là, nếu như bọn hắn phát hiện, như thế nào còn để công chúa cùng Phó công tử đi lại trên đường sao? Toàn bộ thành thị trên Thánh đảo cùng ngoại vi dân cư khoảng chừng trăm vạn người, đột nhiên nhiều hơn hai người, ai lại đi chú ý tới điều này đây?

Phó Thư Bảo lần nữa lâm vào trầm tư.

Tiếp dẫn chi thuyền vạn năm đã không có xuất hiện, năm đó nó vốn nên chở Luyện Vô Mệnh vương tử tới đây, nhưng mà lại bị Luyện Hoa nữ thần cắt ngang. Cho nên, Tiếp dẫn chi thuyền chưa từng xuất hiện qua, mà ở phía ngoài cũng chưa có người nào xâm nhập lên Thánh đảo này. Hết thấy, đều là phát sinh vô cớ, cũng đều là không hiểu biết lẫn nhau. Xác thực, có thể suy đoán như thế, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cùng kẻ thù ác sau màn tạm thời còn chưa phát hiện ra hẳn cùng Hữu Nãi Ngư xâm nhập.

Loại suy đoán tự nhiên tồn tại một điểm phong hiểm, nhưng mà làm bất cứ chuyện gì đều có phong hiểm, làm việc gì cũng đều có tỉ lệ thất bại. Sau khi nắm rõ tình huống, Phó Thư Bảo cũng làm ra quyết định của hắn.

- Được rồi, người đi chuẩn bị đi, chúng ta ngày mai sẽ trà trộn vào trong cung điện dưới lòng đất.

- Được rồi, ta ra ngoài một chuyến, rất mau sẽ trở về.

Thiết Sa khai báo một chút xong liền đi ra khỏi cửa.

Hữu Nãi Ngư cùng Phó Thư Bảo tiến vào nhà tranh của Thiết Sa. Nhà tranh bên ngoài thập phần đơn sơ, bên trong cũng rất đơn giản. Trừ đi một ít công cụ bắt cá ra, ngay cả một cái giường lớn cũng không có. Có lẽ Ngư Nhân tộc bình thường đều ưa thích ở trong nước, cho nên cái hồ nước kia có lẽ chính là “giường” của Thiết Sa rồi.

Dem địa đồ cửa vào cung điện dưới mặt đất Thiết Sa nói bày lên một cái bàn, Phó Thư Bảo bắt đầu lập kế hoạch lên vào.

Ngư Nhân tộc bị nô dịch hơn vạn năm, không có khả năng không có kế hoạch chạy trốn nào, như vậy có được phần địa đồ cẩn thận không phải là chuyện gì kỳ quái. Chỉ là, chỉ là một hòn đảo như vậy, dưới sự bao trùm của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cùng kẻ thủ ác sau màn, mặc kệ kế hoạch chạy trốn gì cũng đều phí công.

- Ta hiện tại cảm thấy, loại Cát Thời Gian này cùng hai mặt Âm - Dương của Thánh đảo có quan hệ.

Nhìn địa đồ cung điện phức tạp, Phó Thư Bảo như có điều suy nghĩ, nói ra.

- Ta cũng cảm thấy như vậy, Thánh đảo có hai mặt Âm - Dương, mỗi năm một lần đều có một lần hoàn thành chia lìa cùng chất chồng. Âm - Dương hòa hợp, đây chính là quá trình xuất sinh sinh mệnh. Ta nghĩ, khi đó, Cát Thời Gian chính là do Thánh đảo Âm - Dương kết hợp sinh ra.

Hữu Nãi Ngư phân tích càng thêm cẩn thận.

Nam nhân cùng nữ nhân, Âm - Dương kết hợp, hài tử ra đời. Thánh đảo cũng Âm - Dương kết hợp, sinh ra Cát Thời Gian. Mạch suy nghĩ của hai người không hện mà cùng đường với nhau.

- Ha ha, nguyên lai là nàng cũng hiểu “Âm - Dương kết hợp” đi à nha!?

Phó Thư Bảo há lại bỏ qua cơ hội trêu ghẹo mỹ nhân ngư thuần khiết này chứ.

Hữu Nãi Ngư thoáng đỏ mặt lên.

- Thời gian dài cùng chàng ở chung một chỗ như vậy, ta đã học được rất nhiều thứ đây này.

Xác thực, Phó Thư Bảo một mực quán thấu những tri thức kia cho nàng, có lý luận, cũng có hành động thực tế, Hữu Nãi Ngư người ta cũng không phải là hạng ngu ngốc gì, dần dà làm sao không thông thuộc đạo lý đây này?

“Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng”, chính là đạo lý này.

Trong trêu chọc, Phó Thư Bảo cũng không quên đi chính sự, ánh mắt tiếp tục quan sát bản đồ chi tiết Thiết Sa đưa cho. Ánh mắt của hắn lướt qua Tiếp Thiên tháp, đem những vị trí trọng yếu trong đó ghi nhớ vào trong đầu. Những kiến trúc kia, có công dụng gì, từ nơi này lại đi tới nơi nào, những thứ này hắn nhất nhất ghi nhớ lại.

Thiết Sa có chuẩn bị, hắn cũng có chuẩn bị của hắn.

661. Chương 578: Dò Xét.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 578: Dò xét.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: truyện copy từ

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đêm khuya dần, đứng trong rừng trúc ngẫm Tiếp Thiên tháp xa xa, khu kiến trúc màu vàng của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội vẫn rõ ràng trong mắt như trước, Tiếp Thiên tháp nằm trên đó, giống như một thanh cự thương đâm vào Thiên mạc màu lam nhạt.

Theo địa đồ Thiết Sa đưa cho, mặc dù không có vẽ ra cái địa phương kia nhưng Phó Thư Bảo vẫn hiểu được, Thần Luyện đại điện trong Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bên dưới Thần Tạo chi tháp chính là khu vực hạch tâm. Những công trình kiến trúc màu vàng kia cùng khu vực phía đông Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội là khu vực của các thành viên. Mặt bắc là chỗ tu luyện, mặt nam là chỗ lực luyện khí, còn phía tây, là khu vực sinh hoạt.

Chỗ ở của thành viên Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cũng không phải là rất nhiều, chỉ có một trăm linh sáu cái. Trong đó, một trăm là thân phận bình thường, năm trưởng lão, một tổng hội trưởng. Năm trưởng lão kia theo thứ tự là Thủy Luyện, Hỏa Luyện, Thổ Luyện, Kim Luyện cùng Mộc Luyện trưởng lão. Từng vị trưởng lão đều bỏ qua danh tính mà lấy một trong năm loại nguyên tố làm tên. Tổng hội trưởng chiếm địa vị cao nhất có một cái tên rất đặc biệt, Luyện Thánh Y.

Thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội lực lượng của bọn hắn toàn bộ đều là Đại Vô Vũ Trụ chi lực, trưởng lão đều là một thân Thứ Thần cấp, mà biến thái nhất tự nhiên là tổng hội trưởng Luyện Thánh Y, hắn là Thần cấp lực sĩ!

Phó Thư Bảo chưa từng có xem trọng thực lực bề ngoài của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, nhưng mà, chỉ với một phần thực lực biểu hiện ra bên ngoài này lại khiến hắn phát hiện ra, vô luận hắn đánh giá cao như thế nào thì cũng không thể đánh giá tới loại trình độ này! Một Thần cấp lực sĩ, năm Thứ Thần cấp, một trăm Đại Vô Vũ Trụ chi lực sĩ, thực lực như vậy, đừng nói là hơn hai vạn Ngư Nhân tộc, cho dù Thanh Tú quốc lớn như vậy cũng có thể dễ dàng tiêu diệt!

Thực lực của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội so với tứ đại lý sự Đế quốc luyện chi lực sĩ hội ở bên ngoài, thực lực nắm giữ đâu chỉ mạnh hơn nghìn lần!?

Ai lại từng nghĩ tới, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội lại ở cái địa phương như thế này. Cũng khó trách tứ đại lý sự, kể cả Mạc Lan có thực lực mạnh nhất cũng không cách nào đi tới Thánh đảo, không có Tiếp dẫn chi thuyền, ai có thể xuyên qua hư không thông đạo đi tới nơi này được đây này?

Bất quá, khiến cho Phó Thư Bảo nghĩ mãi không ra chính là Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cùng tứ đại lý sự bên ngoài không thể liên hệ, tứ đại lý sự bên ngoài như thế nào có thể chấp hành mệnh lệnh của bọn hắn đây? Chẳng lẽ là cũng thông qua dạng đồ vật như Thần Thông bàn?

Phó Thư Bảo tuy rằng nắm giữ được một ít tình huống, suy nghĩ cẩn thận lại ít sự tình, nhưng mà một số tình huống vẫn là một mảnh mơ hồ, đáp án không rõ ràng.

- Phó đại ca, sự tình lên vào cung điện dưới lòng đất rất nguy hiểm, ta đoán chừng muốn giấu diếm được thành viên bình thường là việc không khó, nhưng mà năm đại trưởng lão cùng tổng hội trưởng kia có thể hay không giấu được bọn hắn? Trong nội tâm của ta một điểm nắm chắc cũng không, chẳng có biện pháp gì sao?

Sau một hồi trầm mặc, Hữu Nãi Ngư hỏi.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút rồi nói ra.

- Ngày mai đã hành động, tình huống chúng ta nắm được quả thực rất ít, ta quyết định dùng lực lượng phân thân dò xét một chút, sau đó lại làm ra quyết định.

- Thế nhưng mà, lực lượng phân của chàng vạn nhất bị Luyện Thánh Y phát hiện, chẳng phải hắn liền phát hiện ra có người lên vào Thánh đảo hay sao?

Hữu Nãi Ngư có chút lo lắng mà nói ra.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta sẽ cẩn thận, sẽ không tùy tiện đi tới chỗ tổng hội dò xét cái gì. Mặt khác, số lượng lực sĩ trên đảo này phi thường lớn, hơn hai trăm vạn nhân khẩu, khó bảo toàn sẽ không có người có ý đồ xấu gì, cho nên mặc

dù có bị phát hiện, hắn cũng không có khả năng trong thời gian ngắn phát hiện ra sự hiện hữu của chúng ta.

Hữu Nãi Ngư nhẹ gật đầu.

- Vậy thì Phó đại ca phải cẩn thận một chút.

Quan hệ tới hi vọng giải cứu tộc nhân, nàng tự nhiên phi thường khẩn trương.

Đúng lúc này, trong nội tâm Phó Thư Bảo lại thầm cười.

“Nàng không nói ta cũng sẽ cẩn thận, tộc nhân của nàng hiện tại bị nô dịch, nếu ta đem họ cứu ra, muốn một ngàn Ngư Nhân tộc giải trừ xử tử phong ấn trên người nàng vậy hắn là không có vấn đề gì a!? Khắc khắc...”

Đồng dạng cùng lúc đó, mỹ nhân ngư đối với nam nhân trước mặt chỉ có tâm cảm kích, tâm cảm ơn, lấy đầu ra có cái ý nghĩ xấu xa như vậy chứ?

Một cái lực lượng phân thân rất nhanh từ trong rừng trúc đi ra, cũng không phải là bộ dáng của Phó Thư Bảo mà là một thanh niên rất bình thường hắn gặp được lúc đi trên đường phố. Một gương mặt như vậy lại trải qua được hắn cải biến, cho nên đã bình thường lại càng không giống ai, cho nên sẽ không xuất hiện tình trạng nửa đường đột nhiên nhảy ra mỹ nữ “cỡ lớn” nào đột nhiên vui sướng kêu một tiếng lão công gì đấy. Trên người lực lượng phân thân là một bộ áo vải bình thường, tùy ý có thể tìm được một đồng to, cho nên sẽ không khiến cho ai phải chú ý.

Làm xong hết thủy chuẩn bị, lực lượng phân thân mới theo đường cũ quay trở về, chậm rãi đi vào bến cảng thành thị.

Thời điểm ban đêm là lúc đèn đóm rực rỡ nhất, cũng chính là thời điểm thành thị náo nhiệt nhất. Trong rừng trúc trì hoãn một chút, lúc đi ra đã là nửa đêm. Đường đi náo nhiệt lúc trước đã yên tĩnh trở lại, ngẫu nhiên có mấy người đi lại nhưng cũng đều vội vàng vàng trở về nhà đi ngủ, hoặc là uống tối say mềm, lung la lung lay không tìm thấy cửa nhà.

Khống chế lực lượng phân thân, Phó Thư Bảo hướng một tửu quán vẫn còn sáng đèn đi tới. Kỳ thật, địa phương muốn tìm tình báo dễ nhất, chính là tửu quán, nơi long xà hỗn tạp, không có gì không dám nói ra này. Trà lâu cùng kỹ viện cũng là nơi thu thập tình báo tốt, bất quá lúc này hắn lại không có tâm tình đi tới loại địa phương kia đi dạo.

Lực lượng phân thân hiện tại, chỉ cần không phải là tồn tại Thứ Thần cấp như Thánh Anna hoặc là Thần cấp như Luyện Thánh Y, đừng nói là người bình thường, ngay cả Đại Vô Vũ Trụ lực sĩ cấp cũng không cách nào nhìn ra sơ hở. Trong lúc này, ngoài nguyên nhân lực lượng tu vi ra thì còn có nguyên nhân từ Huyền Thiết sơn linh mạch. Bởi vì nó không chỉ đem Phó Thư Bảo từ đầu tới chân cải tạo lại một lần, tinh lọc một lần mà còn khiến cho lực lượng phân có được linh tính siêu phàm cùng khí tức sinh mệnh lực tươi mới. Lực lượng phân thân như vậy cho dù đứng trước mặt, vô luận là từ góc độ nào quan sát, lực lượng phân thân cùng bản thân hắn đều là một người sống sờ sờ, tuyệt đối không phải là hư ảnh gì đó.

Trong tửu quán vẫn còn tốp năm tốp ba khách nhân đang ngồi, có buồn bực cúi đầu uống rượu, có cao giọng đàm tiếu, bộ dạng trông rất ư là vui sướng.

“Chính là chỗ này rồi, hi vọng vận khí tốt một chút.”

Phó Thư Bảo thầm nói một câu, dưới sự điều khiển của hắn, lực lượng phân thân thoáng sửa sang lại quần áo một chút rồi chậm rãi đi vào.

662. Chương 579: Thần Cơ. (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 579: Thần cơ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thời điểm sắp bước vào tử quán, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo đột nhiên ngừng lại. Trong tử quán, mời người uống rượu, lại thông qua phương thức nói chuyện phiếm mà thu thập tình báo là phương thức mau lẹ nhất. Nhưng mà, hắn cũng không phải là tự mình tới đây, lực lượng phân thân tuy rằng bề ngoài có thể che dấu được người khác, nhưng mà nó lại không cách nào ăn uống được cái gì. Thực vật vừa vào miệng, lập tức sẽ phá hư sự cân đối của năng lượng, không còn cách nào che dấu được. Còn một điều nữa chính là, lực lượng phân thân không có tiền, vào tử quán là phải tiêu tiền, không có tiền còn không phải là để người khác đá ra khỏi quán sao?

Bên trong rừng trúc ở ngoại ô, Phó Thư Bảo cười khổ một tiếng.

- Nguy hiểm thật, trên Thánh đảo nếu như để người khác nhìn ra hành tung, vậy thì không xong rồi, xem ra ta vẫn phải cẩn thận hơn một chút nữa, tất cả hành động ở nơi này phải cẩn trọng từng bước, không thể sai một bước nào.

Cùng lúc đó, bên trong thành thị, lực lượng phân thân muốn đi vào tử quán bỗng nhiên lui trở về.

- Đại ca, đi thôi, thời gian không sai biệt lắm, rượu chúng ta cũng uống không sai biệt lắm.

- Ân, vậy thì lên đường a.

Trong tử quán, hai người thanh niên phi thường tuần tú nói chuyện với nhau, lại kêu tiểu nhị tử quán lên tính tiền, sau đó đứng dậy đi ra khỏi cửa. Hai tên thanh niên này tuổi tác cũng không phải rất lớn, chỉ tầm hai mươi đổ lại, một bộ mày kiếm tinh mục (mắt sáng), làn da trắng nõn, Chi Tú Cát so ra còn muốn kém ba phần. Trên tay hai người, tất cả đều mang theo một thanh trường kiếm trong vỏ. Hai thanh trường kiếm kia, một cái là thuần màu trắng, một cái lại đen kịt như mực. Chính thể uốn lượn mượt mà, không có chút vết tích chế tạo nào, ẩn ẩn còn phóng xuất ra linh năng cùng linh tính, chỉ cần liếc mắt qua liền có thể thấy được đó là hai thanh lực luyện khí chi kiếm.

“Thật tuần tú! Mẹ kiếp, bộ dạng như vậy không làm Ngưu Lang thì thật là phung phí của trời!”

Thấy người ta so với hắn còn muốn đẹp trai hơn, Phó Thư Bảo trong nội tâm thầm trách không công bằng không thôi.

Hai thanh niên kia rất nhanh rời khỏi tử quán, cũng đứng ngay chỗ bên cạnh lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo. Đối với lực lượng phân thân một thân y phục bình thường, tướng mạo bình thường, hai người này từ đầu đến cuối không thèm liếc nhìn một cái. Hai người vừa đi, một bên nói chuyện đùa giỡn.

- Thanh Giới, đêm nay chúng ta có thể tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội rồi, vì ngày hôm nay, ta đã đợi rất lâu rồi!

Một người trong số đó hướng đồng bạn gọi là Thanh Giới của hắn nói ra, trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười mê người.

Thanh niên được gọi là Thanh Giới kia, chính là tên cầm thanh kiếm vỏ trắng, hắn cười vang, nói.

- Đúng vậy a, chỉ là không biết Luyện Thánh Y hội tổng hội trưởng có thể hay không vừa ý chúng ta, chỉ điểm cho chúng ta tu luyện đây này!? Lam Điền huynh, người cho rằng chúng ta có bao nhiêu phần nắm chắc trở thành thân truyền đệ tử của Luyện Thánh Y tổng hội trưởng đây này?

Thanh niên gọi là Lam Điền kia chính là kẻ cầm cây kiếm vỏ đen, hắn cũng cười vang, nói.

- Quần nhiều như vậy làm gì? Nếu như mỗi người đều có thể để Luyện Thánh Y tổng hội trưởng vừa ý, thu làm thân truyền đệ tử thì đây chẳng phải là ai ai cũng trở thành cao cấp lực sĩ rồi sao? Việc này a, nhìn vào vận khí của chúng ta đi.

Đùa cợt như vậy, Thanh Giới cùng Lam Điền đã đi được một quãng, cùng lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo kéo dài ra mấy phân vị. Phó Thư Bảo cũng không có tâm đi theo dõi hai người này, nhưng mà nghe được nội dung bọn hắn nói chuyện thì trong lòng hắn khẽ đánh “thình thịch” một cái, lặng lẽ theo đuôi hai người kia.

Lực lượng phân thân của hắn ngay cả Đại Vô Vũ Trụ cấp còn không thể phát hiện ra thì càng không cần nói tới hai người Lam Điền rồi. Lực lượng tu vi của bọn hắn Phó Thư Bảo đã thâm rõ ràng trong lòng, hai người chỉ là Vinh Hằng chi lực, trong đó lực lượng tu vi của Thanh Giới so với Lam Điền muốn cao hơn một tiểu cấp độ. Bất quá, vẫn không có tiếp cận được Đại Vô Vũ Trụ chi lực cảnh giới.

Quyết định theo dõi, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo lặng yên không một tiếng động mà biến mất trong hư không, hắn quyết định dùng loại phương thức ẩn hình này mà theo dõi hai người kia

Thanh Giới cùng Lam Điền sống vai hành tẩu, phương hướng chính là ngọn núi cao nhất trên Thánh đảo, Tiếp Thiên phong mà đi. Thời điểm đi lại trong thành thị, hai người dùng tốc độ không nhanh không chậm, vừa ra khỏi thành liền đồng thời thi triển thân pháp, giẫm lên tán cây mà bay đi. Dưới ánh trăng mờ mờ, hai đạo thân ảnh cao ráo tựa như sao băng xẹt qua hư không. Trước một khắc còn ở trong tầm mắt của người, nhưng nháy mắt sau đó bọn hắn đã xuất hiện tại một chỗ cực xa, khó thể nhìn thấy được.

Thân pháp như vậy tính ra tốc độ cũng không chậm, nhưng mà đối với người nắm giữ thuần gian di động như Phó Thư Bảo mà nói, loại tốc độ này kỳ thật chỉ nhanh hơn rùa bò một chút mà thôi.

Lực lượng phân thân hoàn toàn tàng hình, ngay tại sau lưng hai người Thanh Giới cùng Lam Điền, chỉ cách sau ba bước nhưng hai người lại không cách nào phát hiện ra được. Đối với bọn hắn mà nói, giờ khắc này lực lượng phân thân chẳng khác gì là không khí vậy, cũng bởi vì di động rất nhanh nên sinh ra gió, hoặc là, chẳng qua chỉ là một cái lá rừng dưới chân mà thôi.

Tiếp Thiên phong rất nhanh đã chắn đường đi của hai người, Thanh Giới cùng Lam Điền không hẹn mà cùng đặt chân xuống một tán cây cực lớn, thân hình hướng vách núi gần như thẳng đứng trước mặt.

- Sưu sưu!

Hai tiếng xé gió truyền tới, hai đạo thân ảnh đột nhiên từ trong vách núi phóng ra, chặn ngang đường đi của hai người.

Thanh Giới cùng Lam Điền vội vàng sử dụng thân pháp né tránh, khiến cho thân thể giống như nặng tới ngàn vạn cân rơi xuống mặt đất. Thời điểm hai người vừa đặt chân lên mặt đất, vách đá nhám thạch lập tức chuyển động. Lập tức, hai trung niên tầm bốn mươi từ bên trong đi ra, trên tay nắm một thanh đại khảm đao. Đao không có vỏ, toàn thân óng ánh màu huyền hoàng, linh năng cường đại phóng thích ra, linh tính phi phàm, chỉ cần liếc mắt liền thấy được đây chính là một thanh đại khảm đao lực luyện khí phẩm cấp cực cao, so với hai thanh kiếm trong tay Lam Điền, Thanh Giới muốn cao cấp hơn nhiều.

Chỉ trong nháy mắt, Phó Thư Bảo liền nhìn ra được, kẻ tới tu vi bất ngờ đã đạt tới Đại Vô Vũ Trụ chi lực đỉnh phong!

663. Chương 579: Thần Cơ. (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 579: Thần cơ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, Luyện Thánh Y ở vị trí cao nhất, lực lượng tu vi của hắn cũng là cao nhất, đã đạt tới Thần cấp. Dưới hắn, ngũ đại trưởng lão, từng người đều là Thứ Thần cấp. Thành viên

bình thường dưới nữa đều là Đại Vô Vũ Trụ chi lực, hai trung niên nam tử trước mắt không hề nghi ngờ chính là thành viên bình thường dưới chót của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Vị trí của hai người, hơn phân nửa là trấn thủ vị trí chân núi rồi.

Chỉ là một cái chân núi, đẳng cấp phòng vệ đã tương đương với Hoàng Kim thành Thanh Tú quốc rồi, nếu như đại bản doanh trên đỉnh núi, vậy thì phòng hộ sẽ đạt tới loại đẳng cấp nào đây này?

Ẩn trong hư không, Phó Thư Bảo thông qua con mắt của lực lượng phân thân quan sát được hết thảy, tâm tình của hắn theo đó cũng trầm trọng lên. Hắn có thể giấu diếm được hai người trấn thủ chân núi này, nhưng mà một khi lên núi, như thế nào có thể giấu diếm được ngũ đại trưởng lão đây này? Huống chi, tại đỉnh núi còn có một Luyện Thánh Y, Thần cấp lực sĩ càng thêm cường hãn!

- Hai người các ngươi chẳng lẽ không biết đây là địa phương nào sao? Đêm hôm khuya khoắt rõ ràng còn dám tùy tiện xâm nhập? Ngại mệnh quá dài?

Một tên thủ vệ quát lớn, bất quá, ngoài một chiêu công kích vừa rồi ra hai người cũng không có tiến công thêm một bước nữa.

- Thật có lỗi, chúng ta là quá nóng lòng, không nghĩ tới không lấy ra bằng chứng thông hành, dạ, đây là bằng chứng thông hành của hai người chúng ta.

Thanh Giới nói chuyện, giới chỉ trữ vật trên tay chợt phóng xuất ra một cái lệnh bài màu vàng. Lệnh bài kia bốn phía, trung tâm đều có một cái đồ án luyện đỉnh, cùng với ký hiệu phía trên cờ xí của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội giống nhau như đúc.

Thanh Giới xuất ra lệnh bài thông hành, Lam Điền cũng đem một cái giống hệt lấy ra, đưa tới trước mặt hai tên thủ vệ.

Hai tên thủ vệ nhìn lệnh bài thông hành, vẻ mặt căng cứng theo đó có phần hòa hoãn xuống, ngữ khí nhưng lại có một tia khinh thường.

- Nguyên lai là thị vệ vương đình Tân Luyện chi quốc tuyển chọn ra, quốc vương các ngươi đều là chúng ta chỉ định, chẳng lẽ hắn không có nói cho các ngươi biết, muốn lên Tiếp Thiên phong không thể trực tiếp đi lên sao? Chúng ta đây mới chỉ là thủ vệ tầng thứ nhất, bên trên còn mười tám quan ải nữa, một tầng so với một tầng càng thêm mạnh, tầng cuối cùng lại là Mộc Luyện trưởng lão trấn thủ, nếu như chúng ta sơ sẩy, để cho các ngươi lên vào được, hai tên thích khách như các ngươi chỉ sợ sẽ rơi đầu mất rồi.

Thanh Giới cùng Lam Điền sắc mặt lập tức thay đổi, bởi vì sợ hãi trong lòng.

- Những thanh niên tài tuấn như các ngươi đều ảo tưởng dùng mỹ mạo của mình đổi lấy cơ hội được một bước lên trời, trở thành lực sĩ cao cấp nhất, đạt được quyền thế các loại, ha ha... các ngươi nghĩ thật hay, trên thế giới này căn bản là không có tồn tại loại chuyện tốt như vậy đâu!

Một kẻ khác để lời.

Thanh Giới cùng Lam Điền sắc mặt đỏ lên, thần sắc xấu hổ tới cực điểm, trong nội tâm lại tràn ngập tức giận, nhưng mà, trước hai Đại Vô Vũ Trụ chi lực sĩ thủ vệ, bọn hắn một chút dám phát tác cũng không. Trầm mặc cả nửa ngày trời, Thanh Giới mới lên tiếng.

- Chúng ta phụng sự Tân Luyện quốc gia, Đại Thanh Thiên bệ hạ lệnh cho hai người chúng ta tới gặp tổng hội trưởng, lệnh vua trên người, cho dù chết cũng phải thi hành.

Nghe tới đó, trong lòng Phó Thư Bảo lại là một mảnh phiến giang đảo hải. Thời điểm tới đây hắn chỉ biết một tòa Thánh đảo này, trên đó còn có một cái Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, lại không nghĩ rằng còn có Tân Luyện quốc gia gì gì đó, hơn nữa quốc vương này rõ ràng là do Luyện Thánh Y bổ nhiệm!

Trong rừng trúc, bởi vì quá sốt ruột tìm hiểu tình huống của Ngư Nhân tộc, Thiết Sa cũng không có cơ hội hướng Phó Thư Bảo nói tới sự tình Tân Luyện quốc gia. Tới lúc này, đột nhiên nghe tới sự tình này, cảm thụ của Phó Thư Bảo tự nhiên là vô cùng phức tạp rồi.

“Hai gia hỏa gọi là Thanh Giới, Lam Điền này tới đây chấp hành lệnh vua là... Loại chuyện như vậy, thiết là, bọn hắn sao có thể tiếp thụ được đây? Người mà được Thánh Luyện Y bổ nhiệm đây gọi là Đại Thanh

Thiên vương, vua của bọn hắc lệnh cho bọn hắc tới đây nô dịch, như vậy thì có gì mà tự hào chứ? Đáng tiếc, đẹp trai như vậy, nhưng lại là gia hỏa cổ hủ ngu trung a.”

Phó Thư Bảo thầm cười khở trong lòng, vì Thanh Giới và Lam Điền mà cảm thấy tiếc hận.

Từ trong miệng Thiết Sa, hắn đã hiểu rõ Luyện Thánh Y chỉ là một kẻ ái nam ái nữ biến thái, khuya khoắt như vậy để cho suất ca (trai đẹp, mỹ nam tử) đi gặp hắn, vì cái gì, người như vậy há có thể không đoán ra được hay sao? Đoán được, lưng của hắn cũng phải nổi một tảng da gà.

Cảo cơ (1)? Tại thế giới trước sự tình này vẫn còn coi như tạm chấp nhận được, nhưng mà tại thế giới này sự tình như vậy lại không được chúng nhân chấp nhận. Huống chi, chuyện này cũng không phải là người bình thường cảo cơ, mà là một cái Thần cấp lực sĩ cảo cơ a!

(Chú: Cảo cơ - quan hệ đồng tính nam.)

Thần cấp lực sĩ, từ bất kể góc độ nào nhìn lại hắn cũng gần như là Thần rồi, không gì không làm được, nắm giữ Thần lực vô địch. Chí cao tồn tại như vậy rõ ràng cũng ham thích loại “hoạt động” này? Chuyện này làm sao có thể khiến chúng nhân chấp nhận được đây này.

Thần thích cảo cơ, gọi là “Thần Cơ” sao?

Trong nội tâm Phó Thư Bảo, một mảnh cảm giác hoang đường cùng buồn nôn.

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo tưởng tượng loạn thất bát tao, hai tên thủ vệ kia tựa hồ cũng đã cảm thấy trên chột đủ rồi liền mở đường ra. Một người chột hướng nham thạch thạch bích sau lưng đánh ra một cái, vách núi dày đặc lập tức chấn động một cái, tiếng động “ầm ầm” truyền ra, một cái thông đạo đèn đuốc sáng trưng chột xuất hiện.

- Vào đi, chỉ mong các người còn sống đi ra được, ha ha ha...

Một tên thủ vệ ha hả cười phá lên.

- Hừ!

Thở phì phò một tiếng, Thanh Giới ngẩng đầu mà hướng thông đạo đi vào, một bên còn mời Lam Điền ở sau lưng.

- Lam Điền huynh, chúng ta đi thôi. nguồn

Lam Điền cũng oán hận liếc hai tên thủ vệ kia một cái, sau mới đi theo sau lưng Thanh Giới tiến vào thông đạo.

Lực lượng phân thân vô hình vô dạng do dự một chút rồi cũng theo vào.

Thông đạo ầm ầm đóng lại, không khí bên trong thông đạo lập tức trở nên oi bức hẳn lên.

664. Chương 580: Thần Tạo Quân.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 580: Thần Tạo quân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lực lượng phân có khu vực cực hạn khống chế, nhưng mà hiện tại Phó Thư Bảo đã là Thứ Thần cấp lực sĩ, hơn nữa còn được Huyền Thiết sơn linh mạch cải tạo, phạm vi khống chế dĩ nhiên có thể bao trùm toàn bộ hòn đảo. Nếu như đi sâu vào vách núi cùng đại địa mà nói, phạm vi khống chế cũng tương đối khả quan.

Cho nên, chỉ thoáng do dự một chút Phó Thư Bảo vẫn quyết định để cho lực lượng phân phong hiểm một chút, dò xét tình huống bên trong lòng núi.

Thứ Thần, đã là tồn tại rất gần với Thần. Từ cái khái niệm này cũng không khó tưởng tượng được thực lực của Phó Thư Bảo ra sao, cũng không khó tưởng tượng thực lực của lực lượng phân thân. Nếu như chiến đấu, lực lượng phân thân của hắn hiện tại so với Đại Vô Vũ Trụ không kém là bao, hơn nữa lúc bắt đầu chiến đấu, bằng vào hình thái năng lượng tinh khiết, cho dù tồn tại Đại Vô Vũ Trụ tầng ba cũng khó lòng mà chiến thắng nổi nó!

Một cái lực lượng phân thân đã tương đương với ảnh tử bảo tiêu Tiểu Thanh.

Dưới ánh lửa mờ ảo, lại yên tĩnh không người, tiếng bước chân của Thanh Giới cùng Lam Điền truyền tới tận chỗ sâu nhất trong thông đạo. Tiết tấu đơn giản nhưng lại khiến cho tâm tình chúng nhân khẩn trương một cách khó hiểu.

Phó Thư Bảo cũng lưu ý một chút tình huống trong thông đạo, địa hình, thậm chí là thổ nhưỡng cùng nham thạch bên trong.

“Để quốc luyện chi lực sĩ tổng hội khổng chế Ngự Nhân tộc để luyện chế Cát Thời Gian, số lượng chỉ có trăm thành viên bình thường, cộng thêm năm trưởng lão mới chỉ có một trăm lẻ năm người, không có khả năng a... Bọn họ như thế nào đối với hơn hai vạn Ngự Nhân tộc khổng chế đây? Huống chi thủ vệ Tiếp Thiên phong cùng cung điện bên dưới mặt đất, những chỗ này cũng cần phải có người đi làm, cho nên không có khả năng chỉ có chừng ấy người!”

Một bên đi theo Thanh Giới cùng Lam Điền đi sâu vào, một bên Phó Thư Bảo trong lòng tràn ngập nghi hoặc, suy đoán.

Thông đạo hướng trong lòng núi kéo dài tới hai trăm mét thì đột nhiên mở rộng ra, từ một biến thành hai đường, một đường hướng mặt đất đi xuống, một đường hướng lên trên. Hướng đi xuống dưới có một cái đại môn màu vàng, mấy chục chiến sĩ mặc giáp màu vàng đứng đó mà nhìn chăm chăm vào hai người Lam Điền. Tại thông đạo đi lên phía trên, cũng có một cái đại môn màu vàng, đồng dạng cũng có mấy chiến sĩ mặc giáp vàng trấn thủ.

Thông qua ánh mắt của lực lượng phân thân, nội tâm Phó Thư Bảo bỗng chấn động mạnh mẽ, khiếp sợ tại chỗ.

“Những người này, ta không cảm giác được lực lượng trường ở trên người, cũng không cảm giác thấy linh tính như của nhân loại, không thấy lực lượng trường cùng linh tính, nhưng mà bọn hắn lại mang cho người khác cảm giác cực kỳ cường hãn, lực lượng trường cùng loại với lực lượng trường hỗn hợp của linh thú cùng nhân loại kết hợp! Chẳng lẽ... những... kim giáp chiến sĩ này toàn bộ đều là luyện nô chiến sĩ!?”

Thanh Giới cùng Lam Điền xuất hiện, kim giáp chiến sĩ hai đường cao thấp đồng thời giương trường thương trong tay lên, mũi thương không ngoại lệ đều nhắm ngay hai người. Toàn bộ quá trình, không có một kim giáp chiến sĩ nào hỏi han gì, cũng không có động tác nào lộn xộn. Nét mặt của bọn hắn, cũng đều lạnh lùng như nhau, không có nửa điểm bộ lộ cảm xúc.

Những điều này, lần nữa chứng minh được đám kim giáp chiến sĩ này đều là luyện nô chiến sĩ. Luyện nô, có được thân thể cường hãn, có được chỗ tốt từ linh thú cùng nhân loại kết hợp, nhưng mà lại mất đi thứ trân quý nhất của con người, đó chính là nhân tính. Người luyện chế luyện nô cũng sẽ đem nó tính mở rộng tới trình độ lớn nhất. Trong mắt kẻ luyện chế, luyện nô chẳng khác gì pháo hôi, hoặc là quân cờ có thể hi sinh đại lượng.

Cho nên, sự tình luyện chi lực sĩ luyện chế ra luyện nô đúng là sự tình diệt tuyệt nhân tính, ở các thế giới khác, đều là hành vi cấm tuyệt.

Phó Thư Bảo trầm nghĩ trong lòng.

“Quả nhiên, muốn khổng chế toàn bộ Thánh đảo, còn có hơn hai vạn Ngự Nhân tộc ở dưới cung điện dưới lòng đất, những chuyện này, không có một lực lượng quân sự cường đại là không cách nào làm được, những kim giáp chiến sĩ trước mắt chắc hẳn là quân đội do Luyện Thánh Y luyện chế rồi.”

Đồng dạng là Thần cấp lực sĩ, tứ đại trấn quốc chi Thần luyện quốc thời Khởi Nguyên đều có được lực lượng quân sự của mình, nhưng mà tất cả đều là Thạch Tượng chiến sĩ. Mà Luyện Thánh y vậy mà lại tạo ra một chi quân đội nhân thú hợp nhất như vậy, quả thực là táng tận thiên lương, diệt tuyệt nhân tính.

- A, đây không phải là Thần Tạo quân Luyện Thánh Y tổng hội trưởng khổng chế hay sao? Những người này, trong đại não đều có một khóa linh thú lực đan, bên ngoài trông giống con người nhưng mà lại là luyện nô nhân thú hỗn hợp. Những Thần Tạo quân này không có nhân tính, cũng mất đi tư duy của nhân loại, chỉ có biết đến chấp hành mệnh lệnh cùng chiến đấu, cho dù cho bọn hắn tự sát bọn hắn đều không do dự đi chấp hành. Trước kia chỉ nghe qua, chưa có từng gặp qua, hôm nay vừa gặp quả nhiên là giống như trong lời đồn.

Thanh âm của Thanh Giới phi thường nhỏ, nói.

- Thần Tạo quân này được Luyện Thánh Y tổng hội trưởng đích thân luyện chế, nhân số chỉ năm vạn, so với quân đội của Đại Thanh Thiên bệ hạ kém hơn hẳn năm vạn, nhưng mà quân đội của Đại Thanh Thiên bệ hạ lại kém xa, không cách nào đánh thắng được Thần Tạo quân, cho dù nhân số có gấp mười lần đi chăng nữa... Đúng rồi, mau mau lấy ra thông hành lệnh bài, bằng không thì những Thần Tạo quân chiến sĩ này sẽ tấn công chúng ta, bọn hắn mặc kệ chúng ta như thế nào xuất hiện tại địa phương này.

Lúc nói chuyện, Lam Điền cuống quýt lấy ra cái lệnh bài kia, đem đồ án luyện đỉnh quay về phía những Thần Tạo quân chiến sĩ sắp lao tới kia.

Thanh Giới cũng cuống quýt làm theo, gơ ra trước mặt Thần Tạo quân chiến sĩ.

- Hoa lạ!

Nhìn thấy lệnh bài, chiến sĩ Thần Tạo quân trấn thủ hai cái thông đạo cùng một lúc đồng loạt thu hồi trường thương, lui trở về vị trí lúc trước.

Thanh Giới cùng Lam Điền hướng thông đạo đi lên bước tới.

Đúng lúc này, tới thời điểm Phó Thư Bảo nên làm ra lựa chọn rồi. Đi lên trên là có thể dò xét một ít tình báo về Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, nhưng mà phong hiểm cũng rất là lớn, bởi vì bên trong Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội không chỉ có ngũ đại trưởng lão lực lượng tu vi đạt tới Thứ Thần cấp, còn có Luyện Thánh Y tổng hội trưởng Thần cấp! Dưới hoàn cảnh như vậy, cho dù lực lượng phân thân có tính năng ẩn hình cao thì cũng khó lòng mà che dấu được.

Đi xuống, có khả năng thu thập được tình báo về Ngự Nhân tộc, tình báo về cung điện dưới lòng đất, cùng với tình báo về Cát Thời Gian.

Như vậy, nên lựa chọn như thế nào đây?

“Được rồi, an toàn để đạt được mục đích, trước chưa cứu được Ngự Nhân tộc ta cùng Hữu Nãi Ngự không thể bạo lộ thân phận, không thể để Luyện Thánh Y phát hiện, ta vẫn hay hơn là đi thăm dò cung điện dưới lòng đất a.”

Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo đã có quyết định trong lòng.

Đúng lúc này, Thần Tạo quân chiến sĩ vốn buông lỏng trường thương, lui trở về vị trí cũ lại đột nhiên giương trường thương trong tay lên, hào khí thoáng cái trở nên khấn trương lên.

Thanh Giới cùng Lam Điền hoảng sợ, Thanh Giới nghẹn ngào hô lên.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Chúng ta đã đưa ra thông hành lệnh bài rồi mà!? Những Thần Tạo quân chiến sĩ này như thế nào còn như vậy đây?

Phó Thư Bảo cũng thâm kỳ quái trong lòng.

Đúng lúc này, chiến sĩ Thần Tạo quân ở mỗi nơi trấn thủ mỗi bên đi ra một người, hai người cảnh giác nhìn chăm chăm vào chỗ lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo ẩn hình, hai người khum khum mũi hít hít, giống như chó đánh hơi vậy.

“Không xong! Những thứ này... chẳng lẽ có thể phát hiện ra sự tồn tại của lực lượng phân thân!?”

Nhìn động tác của hai chiến sĩ Thần Tào quân, Phó Thư Bảo trong lòng đột nhiên khẩn trương một hồi.

665. Chương 581: Cung Điện Dưới Lòng Đất Cùng Mặt Trời Nhân Tào

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 581: Cung Điện Dưới Lòng Đất Cùng Mặt Trời Nhân Tào

Lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo không có bất kỳ một thứ mùi vị gì, không gian này có hương vị gì thì lực lượng phân thân của hắn chính là hương vị đó. Lực lượng phân thân của hắn cũng không có hình dạng cố định, không gian nơi này có hình dạng gì thì lực lượng phân thân của hắn chính là hình dạng như thế.

Cho dù linh thú có khứu giác linh mẫn nhất cũng không cách nào nhìn ra được sự tồn tại của nó.

Nhưng mà, cử chỉ của hai tên Thần Tào quân chiến sĩ kia lại khiến cho Phó Thư Bảo khẩn trương một hồi, bởi vì động tác như vậy chỉ có thể là chúng đã phát hiện dấu vết gì, sau đó mới đột nhiên tới đây kiểm chứng.

“Chẳng lẽ... những Thần Tào quân này được Luyện Thánh Y dùng thủ đoạn inh nào, có thể khiến cho khứu giác của bọn hắn linh mẫn tới mức ngay cả lực lượng phân thân cũng đều có thể phát hiện? Chẳng lẽ, những Thần Tào quân này năng lực tâm linh cảm ứng so với linh thú còn muốn cường hãn hơn?”

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã có suy đoán.

Tại thế giới luyện chi lực sĩ, quy luật “được một mất một” luôn là định luật vĩnh hằng, những Thần Tào quân này khẳng định đã mất đi nhân tính, đổi vào đó là năng lực biến thái. Đây cũng chính là một mặt thể hiện ra của định luật trên. Cho nên, vô luận là biểu hiện nào của Thần Tào quân khiến người khác sợ hãi thần phục, thì cũng không thể đơn phương dùng góc độ nhân loại hay linh thú đi xem xét rồi. Bọn hắn là cả hai thứ trên gộp lại, năng lực cũng được gia tăng tới mức biến thái.

Tất cả suy nghĩ, tâm tư chỉ xảy ra trong chớp mắt, một tên Thần Tào quân đột nhiên đem ánh mắt rơi xuống vị trí chính xác của lực lượng phân thân, trường thương trên tay của hắn cũng đột nhiên đâm tới.

Một thương kia giống như linh xà xuất động, nhất thiểm nhất động liền đâm tới trước mặt lực lượng phân thân.

Nếu như né tránh, động tác né tránh theo đó làm gió xuất hiện, nếu phản kích, như vậy lực lượng trường sẽ xuất hiện, thân phận bại lộ.

Trong tích tắc điện quang hỏa thạch, Phó Thư Bảo đã hạ quyết định, không tránh cũng không phản kích!

- Vèo!

Thanh âm xé gió vang lên, hư không bị đầu thương sắc bén cực điểm phá mở, đồng thời cũng lướt qua gò má của lực lượng phân thân, trực tiếp xuyên qua não bộ.

Nếu như là một người, một thương như vậy đầu lâu tất nổ tung lên, óc bắn ra bốn phía. Nhưng mà, lực lượng phân thân chính là vô hình vô dạng, tự nhiên sẽ không bị một thương này hủy diệt đi. Tổn thương cố nhiên là có, nhưng mà cũng không phải là một kích mất mạng. Thời điểm đầu thương kia đâm vào não bộ, Phó Thư Bảo ở trong rừng trúc xa xa không nhìn được mà rên lên một tiếng đau đớn, nhưng mà đồng thời với đó hắn kiệt lực khống chế lực lượng phân thân không để cho nó tiêu tán, cũng không làm ra bất kỳ một tia cử động dị thường nào, từ đó không để cho chiến sĩ Thần Tào quân hoài nghi.

Một thương đâm ra, không có bất kỳ phản ứng dị thường nào, thậm chí ngay cả phong tức biến hóa cũng không có. Tên chiến sĩ làm ra động tác công kích lộ ra một tia thần sắc nghi hoặc, nhưng cuối cùng cũng

không có tiếp tục công kích nữa. Ở trong mắt hắn, một thương đâm vào đại não kia coi như là người cường hãn hơn nữa thì cũng phải chết chắc, căn bản cũng không cần đi tiếp tục công kích nữa. Huống chi, đến bây giờ thứ gọi là “người lên vào” căn bản không tồn tại, tất cả chỉ là trực giác cùng suy đoán mà thôi.

Nếu như tên này liên tục đâm ra hai phát, coi như là lực lượng phân thân cũng chỉ có lâm vào kết cục sụp đổ, mà ngay cả Phó Thư Bảo cũng không thể ngăn cản được.

- Căn bản là không có gì.

Tên còn lại lên tiếng nói ra, thanh âm của hắn trầm thấp khàn khàn, không để lộ ra một chút cảm xúc nào. Thanh âm như vậy, khiến cho người khác cảm giác giống như là hai tảng đá ma sát vào nhau tạo ra vậy.

Không có tiếp tục công kích, cũng không có tiếp tục tìm kiếm, hai tên kia quay người trở về vị trí cũ.

- Nguy hiểm thật! Nếu như vừa rồi né tránh hoặc phản kích mà nói, hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi...

Sách lược ứng đối thành công, tại căn nhà tranh trong rừng trúc phía xa, sau từng cơn đau, Phó Thư Bảo cuối cùng thở phào một hơi, nhưng mà cũng bởi vì quá căng thẳng mà sau lưng hắn đã ướt đầm một mảnh mồ hôi.

Một màn mạo hiểm này tại trong mắt Thanh Giới cùng Lam Điền lại là một màn hoang đường. Bọn hắn căn bản là không phát hiện ra sự tồn tại của lực lượng phân thân, lúc đầu vẫn nghĩ là bản thân có vấn đề gì đó, dẫn tới hành động quỷ dị của Thần Tào quân. Thẳng tới sự tình chấm dứt, hai tên chiến sĩ kia quay trở lại vị trí cũ thì bọn hắn vẫn không hiểu đến cùng là chuyện gì đã xảy ra.

- Những Thần Tào quân này thật sự là kỳ quái a...

Thanh Giới trầm thấp nói ra một câu, lắc đầu cười khổ một cái, rồi cùng Lam Điền từ từ mở ra cái đại môn màu vàng kia mà đi vào.

Trong tích tắc đại môn mở ra, Phó Thư Bảo mới phát hiện ra thông đạo bên trong cứ mười bước một kim giáp chiến sĩ, hai bên phải trái đều có người canh gác!

Từ bên ngoài nhìn vào, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bảo an cơ hồ là thùng rỗng kêu to, bộ dáng không chút đề phòng, nhưng mà lại có ai lại biết, ở bên trong lại biến thái tới loại trình độ này chứ!?

Phòng thủ kiên cố, chim bay không thể tiến nhập, đây chính là miêu tả chính xác về công tác phòng hộ của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội!

Ngay tại lúc Thanh Giới cùng Lam Điền đi vào đại môn, phiến đại môn kia lần nữa “dát dát” đóng lại. Thời điểm đóng lại, Phó Thư Bảo điều khiển lực lượng phân thân dát sát mặt đất, dùng loại hình thái so với tờ giấy còn mỏng hơn hướng thẳng phiến đại môn đi xuống lòng đất lướt tới.

Vô luận là cánh cửa gì, chỉ cần có thể mở ra cùng đóng lại thì nó không thể cùng đại địa tiếp xúc được, như vậy sẽ lưu lại khe hở. Phó Thư Bảo tiến vào thông đạo đi xuống lòng đất chính là nhờ khe hở giữa phiến đại môn cùng mặt đất kia. Mặt khác, hai người Thanh Giới mở cửa ra kia sẽ tạo thanh âm, chuyển động của nó cũng sinh ra gió. Thanh âm lan truyền trong không khí, sẽ khiến không khí chấn động, chấn động cực kỳ nhỏ bé như vậy nhưng Phó Thư Bảo phải cần nắm chắc lấy cơ hội này!

Lặng yên không một tiếng động, dùng hình thái so với tờ giấy còn mỏng hơn, thừa dịp chấn động yếu ớt trong không trung mà lập tức xuyên qua cánh cửa.

Thông đạo đi xuống lòng đất đồng dạng mười bước một người, hai bên phải trái đều có Thần Tào quân canh gác.

Lúc này đây, đã có kinh nghiệm vừa rồi, Phó Thư Bảo không có để cho bất luận chiến sĩ Thần Tào quân nào có cơ hội hoài nghi, vừa tiến vào thông đạo hắn liền dát sát mặt đất, nhanh như chớp mà bay thẳng xuống dưới.

Hoài nghi cùng suy đoán thì cũng phải cần có thời gian, nếu như cho những Thần Tào quân kia đủ thời gian, kẻ không may chính là hắn. Đồng dạng, giống như là chó săn đánh hơi, nó cũng phải cần có thời gian, sau đó mới có thể phán đoán mà truy sát con mồi được. Nếu như con mồi không để cho nó bất luận cái

thời gian gì, trong không khí cũng không để lại bất kỳ mùi vị gì có thể truy tung, như vậy coi như là chỗ sẵn cao cấp nhất cũng không cách nào truy tìm được con mối!

Giống như Phó Thư Bảo phán đoán, lực lượng phân thân rất nhanh, vượt qua thời gian cực hạn hoài nghi của Thần Tạo quân. Đây chính là vừa mới có chút cảm ứng, muốn sinh ra hoài nghi lập tức thì lực lượng phân thân dán sát mặt đất lướt đi đã bay thẳng xuống dưới, biến mất tại một chỗ rất xa. Trong không khí không để lại chút mùi vị nào, hư không thậm chí chưa từng xuất hiện chấn động nào, tình huống như vậy, coi như là Thần Tạo quân nhân thú hợp nhất cũng không cách nào truy xét được!

Trong chớp mắt nghiêng nghiêng đi thẳng tới nơi cuối cùng, Phó Thư Bảo thầm yên lặng tính toán chiều dài của cái thông đạo này, ước chừng một ngàn mét. Đây là chiều nghiêng, nếu như mà phương thẳng đứng mà nói, chiều dài của nó chừng năm trăm mét là cùng. Nơi cuối thông đạo có một thiết bị để lên xuống. Lòng sắt được buộc chặt vào một loại dây thừng làm bằng kim loại, cái giá cố định lòng sắt cũng là từ kim loại cấu thành. Nhìn từ trên xuống dưới, như thế nào cũng giống như một cái thang máy đơn sơ. Bất quá, cái “thang máy” này dùng năng lượng cũng không phải là điện năng gì mà là một cái thiết bị lực luyện khí từ bánh răng cấu thành, nó chuyên môn do Thần Tạo quân điều khiển.

Phó Thư Bảo không có cái phúc khí ngênh ngang để cho lực lượng phân thân của hắn ngồi “thang máy” đi xuống, hắn thao túng lực lượng phân thân kề sát mặt đất, thuần thực mà theo khe hở của cái “thang máy” mà bay xuống. Những Thần Tạo quân chung quanh nhìn bốn phương tám hướng mà hồ nghi, một ít tên còn khum khum mũi hít hít cái gì đó, nhưng mà loại cảm ứng cùng hồ nghi này chỉ xảy ra trong một tích tắc vi diệu, bởi vì thời điểm bọn chúng cảm ứng được thì lực lượng phân thân đã cách bọn hắn khá xa rồi, dùng phương thức kéo dài khoảng cách mà chặt đứt tâm linh cảm ứng của bọn hắn.

Thông đạo lực luyện khí lên xuống là phương thẳng đứng, ra khỏi cái thông đạo này chính là mục đích cuối cùng lực lượng phân thân của hắn muốn tới, cung điện dưới mặt đất.

Trong nháy mắt bay ra khỏi thông đạo, hoàn cảnh trước mắt như một bức họa cuộn tròn đột nhiên mở ra. Một cảnh tượng cực kỳ đồ sộ đập vào mắt Phó Thư Bảo. Địa phương hắn đi ra chính là bên trong một bức nham thạch thạch bích, sau khi đi ra các loại cảm giác giống hệt như từ trong một sơn động nào đó đi ra thế giới bên ngoài vậy!

Mặt đất rộng lớn kéo dài trong tầm mắt, bầu trời là sơn thể dày đặc, nó giống như một cái nắp nồi đem toàn bộ không gian dưới này che lại. Ở phía trên nó, một hỏa cầu cực lớn lơ lửng giữa không trung, ánh sáng cùng nhiệt năng chính là do nó phát ra, đem thế giới dưới lòng đất này chiếu sáng giống hệt như thế giới bên ngoài vậy. Tuy rằng khoảng cách của nó với mặt đất chỉ trên dưới ngàn mét, nhưng mà Phó Thư Bảo lại bằng cảm ứng của lực lượng phân thân vẫn như trước cảm ứng được hỏa cầu kia phát ra một cỗ linh năng cùng linh tính cường đại.

“Đây là... mặt trời nhân tạo? Thực lực của Luyện Thánh Y không khỏi quá kinh khủng đi à nha!”

Xa xa ở thế giới bên ngoài, trong gian nhà tranh Phó Thư Bảo chấn động tại chỗ. Với thực lực bây giờ của hắn, trình độ lớn nhất có thể đi vào đi tự luyện, mà ngay cả Thạch Tượng chiến sĩ cũng không có cách nào đi luyện chế được, trước loại mặt trời nhân tạo này, hắn ngay cả suy nghĩ tới cũng không có, bởi vì hắn căn bản là không có được cái loại thực lực kia.

Có nhiều thứ, chỉ có Thần mới sáng tạo được.

Có chút đồ lực luyện khí, cũng chỉ có Thần cấp lực sĩ mới đi luyện chế được.

Ví dụ như khóa mặt trời nhân tạo chiếu rọi thế giới dưới mặt đất trước mắt.

Bên dưới “nắp nồi” cực lớn, khu vực đại địa có bằng phẳng, có gập ghềnh, cũng có vài con sông từ trong khe hở của nham thạch chảy ra, xuyên qua đại địa màu đen, tại nơi hơi xa một chút, hội tụ thành thành một hồ nước ngọn sóng xanh nhọn nhọn. Bên cạnh hồ nước là một mảnh phòng ốc bằng đá tụ lại một chỗ mà đứng sừng sững. Số lượng của chúng ước chừng hơn trăm gian. Những gian phòng này gộp lại một chỗ, cũng tạo thành quy mô một cái thành trấn. Đứng ở phía xa nhìn lại, tựa hồ còn có đường đi cùng cửa hàng.

Đồng dạng bên cạnh hồ nước, một mảnh quân doanh rậm rạp chằng chịt sừng sững, một tòa lại một tòa. Bên ngoài doanh trước là một mảnh hàng rào gỗ, mơ hồ có thể nhìn thấy Thần Tạo quân chiến sĩ đi tới đi

lui. Tại thành trấn thạch đầu kia, cũng lơ mơ có thể trông thấy có người đi lại.

Tại địa phương xa hơn một chút, một mảnh kiến trúc màu vàng đột ngột mà sừng sững đứng ở phía trên đại địa màu đen, một loại cung điện hình tròn, một cái ống khói không ngừng nhả ra khói đen. Chung quanh nó, những kiến trúc màu vàng cũng đều có hình dạng kỳ quái, vài chỗ cũng có khói đen cuộn cuộn. Nhìn sơ qua, tựa hồ đây là công xưởng tinh luyện kim loại gì đó. Mà chung quanh nó, lại càng có nhiều Thần Tạo quân giáp vàng canh gác, phòng thủ kiên cố.

“Chẳng lẽ chỗ đó chính là địa phương luyện chế Cát Thời Gian?”

Nội tâm Phó Thư Bảo khẽ động.

666. Chương 582: Kẻ Phản Bội

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 582: Kẻ Phản Bội

Khu nhà xưởng tinh luyện kim loại Phó Thư Bảo tự nhiên không dám lên vào, địa phương trọng yếu nhất, không thể nghi ngờ chính là địa phương phòng thủ nghiêm mật nhất. Hắn quyết định, hay là đi xem chỗ Ngự Nhân tộc cư ngụ, thạch đầu thành trấn một cái. nguồn

Tâm niệm vừa động, lực lượng phân thân đã xuất hiện trong thành trấn. Từng tòa phòng ốc thạch đầu đơn sơ xuất hiện trong mắt, phòng xá chỉ được vài cái, thậm chí ngay cả một cái cửa ra hình ra dáng cũng không có. Tất cả trong phòng theo đó ập vào mắt hắn. Trình độ nghèo khó khiến cho người khác phải đắng lòng. Nguyên một đám Ngự Nhân tộc lướt qua người lực lượng phân thân, không ai có được thần sắc vui vẻ, mỗi người đều cau mày, thần sắc trầm trọng. Thân thể của bọn hắn, vô luận là người già hay trẻ nhỏ, thanh niên đều là một vẻ gầy gò, muốn nhìn thấy một tên mập mạp một chút đó là không có khả năng.

Một dân tộc bị nô dịch, bị giam cầm dưới cung điện dưới lòng đất, không cách nào nhìn thấy ánh mặt trời, người của dân tộc này sao có thể vui cười lên được đây? Lại có ai có thể béo tốt lên được đây này?

Chậm rãi đi trên đường, tâm tình của Phó Thư Bảo cũng trở nên trầm trọng. Hắn cũng không phải hạng đại thiện nhân trách trời thương dân cái gì, nhưng mà thấy hiện trạng bi thảm của Ngự Nhân tộc như vậy hắn cũng là phi thường khó chịu, lửa giận trong lòng tự nhiên mà bắt đầu bốc lên...

Trên đường đi, cửa hàng ít tới thương cảm, có bán ra y phục, có bán ra vài con cá gầy ướp muối, mà những người làm ra sinh ý này cũng không phải là Ngự Nhân tộc mà là những thương nhân đến từ bên ngoài. Những thương nhân này dùng ánh mắt khinh thường mà nhìn Ngự Nhân tộc đi qua đi lại, thậm chí có một vài người còn lớn tiếng quát tháo những Ngự Nhân tộc quần áo tả tơi cút ngay. Sắc mặt gian thương, được bọn hắn phát huy tới trình độ vô cùng tinh tế rồi.

“Những thương nhân này xuất hiện ở đây cũng không kỳ quái, Luyện Thánh Y cùng kẻ thủ ác sau màn nô dịch một dân tộc cả vạn năm, nếu như không cho Ngự Nhân tộc bảo đảm được yêu cầu sinh tồn cơ bản nhất thì Ngự Nhân tộc sớm đã diệt vong rồi, bọn hắn cũng không có cách nào thu được Cát Thời Gian. Những thương nhân này, chỉ sợ là được cố ý an bài vào a, những vật dụng thiết yếu đảm bảo sinh hoạt đều là do bọn hắn cung cấp, sau đó liền thu lấy chút lợi lộc Ngự Nhân tộc thu được từ tinh luyện Cát Thời Gian. Kể từ đó, có thể hạn chế được trình độ nảy nở của Ngự Nhân tộc tới mức thấp nhất, từ phương diện này nói lên, bọn hắn sẽ có thể tiếp tục nô dịch Ngự Nhân tộc...”

Phó Thư Bảo thầm nghĩ trong lòng.

Nếu như là lúc bình thường, những gian thương này như thế nào dám khi dễ cả một chủng tộc như vậy chứ? Phó Thư Bảo không nhịn được mà muốn chém mấy dao lên mặt đất, nhưng mà, cuối cùng lại không làm ra bất kỳ cử động nào. Dưới điều kiện tiên quyết là không để lộ hành tung, lại không muốn nhìn cảnh lăng

nhục, hắn cũng chỉ có thể lẳng lặng ghi nhớ trong lòng, không dám vọng động. Nhưng mà, lửa giận trong lòng hắn lại yên lặng thiêu đốt lên, càng lúc càng mãnh liệt.

“Đợi một chút...”

Trong khoảng khắc rất đột ngột, nội tâm Phó Thư Bảo đột nhiên trầm xuống.

“Quần áo nơi này cùng đồ ăn sinh hoạt cơ bản đều là do thương nhân ở bên ngoài cung cấp, như vậy, vì cái gì Thiết Sa còn bảo ngày mai lại muốn mang những thứ này xuống đây đây này? Tên kia... gạt ta cùng Hữu Nãi Ngư!?”

Nguyên một chủng tộc bị nô dịch, tất cả mọi người đều gánh chịu đủ loại tàn phá cưỡng bức lao động, dùng tính mạng, mồ hôi và máu bị gian thương bóc sạch, nhưng lại ngoài ý muốn ở thế giới bên ngoài còn một tên sống rất khá giả. Tình huống như vậy, chỉ có thể nói rõ một điều, tên kia không phải là kẻ chuyên trách thu mua đồ đặc gì mà là một tên phản đồ!

Nghĩ tới đây, Phó Thư Bảo thầm lạnh buốt trong lòng.

Lúc Thiết Sa rời đi nói là đi chuẩn bị, hiện tại xem ra cái gọi là chuẩn bị của hắn chính là thừa dịp hắn cùng Hữu Nãi Ngư chưa biết thân phận phản đồ của hắn mà chạy tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội mật báo rồi!

Nếu như không phải hắn sớm ẩn vào nơi này, phát hiện ra tình huống nơi này thì cho dù Luyện Thánh Y không có lập tức ra tay thì hắn và Hữu Nãi Ngư cùng Thiết Sa đi tới đây, cũng chỉ có thể có một cái kết quả, đó chính là tự chui đầu vào lưới!

“Đáng giận! Tên kia, vậy mà còn giả bộ kích động tới rơi lệ trước mặt Hữu Nãi Ngư, ngay cả lão tử cũng xem chút nữa bị tên kia lừa gạt rồi!”

Phó Thư Bảo tự nghĩ diễn kỹ của mình đã đạt tới cảnh giới đại sư rồi, nhưng mà so với Thiết Sa mà nói, thật đúng là quá vụng về rồi.

Đúng lúc này, phương hướng khu nhà xưởng kia đột nhiên truyền đến một tia năng lượng chấn động.

Tốc độ cực nhanh, người đến tựa hồ là cũng cất lực áp chế phóng thích năng lượng, nghĩ muốn yên lặng tới đây.

“Khí tức kia... Không xong! Nhất định là một trong ngũ đại trưởng lão rồi.”

Phó Thư Bảo cả kinh trong lòng, không dám dừng lại, quay người bay đi. Tốc độ của lực lượng phân thân không kém, lại không phóng thích ra chút năng lượng nào, so với người đến càng có đủ tiềm năng làm tiềm hành giả hơn nhiều.

Lúc đến đi đường nào, lúc đi Phó Thư Bảo vẫn lựa chọn con đường đó. Lúc đến dùng phương thức gì, lúc rời đi thì vẫn phương thức đó. Hắn hiện tại bức thiết nhất muốn làm một việc, đó chính trước khi Thiết Sa tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, tiêu diệt hắn!

Hy vọng, còn kịp.

Nói cách khác, tình cảnh của hắn cùng Hữu Nãi Ngư đã rơi vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm!

Ngay tại lúc lực lượng phân thân rời đi, một tia năng lượng phóng thích và chấn động kia đột nhiên phóng đại. Ngay tại vị trí lực lượng phân thân dừng lại lúc trước, không khí đột nhiên bị xé mở ra, một lão già một thân kim giáp lẳng không xuất hiện. Thân thể của lão cao lớn, tối thiểu là tới ba mét. Thể trọng của lão, tối thiểu cũng phải trên năm trăm cân. Lực luyện khí chiến giáp trên người tối thiểu cũng có sức nặng tới ngàn cân, một người như vậy, coi như là tường thành thì cũng có thể húc sập được!

Thân phận của hắn, chính là một trong ngũ đại trưởng lão của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, Kim Luyện trưởng lão.

- Kỳ quái, rõ ràng cảm ứng được có đồ vật khác thường xâm nhập, như thế lại đột nhiên biến mất đây?

Đứng tại vị trí của lực lượng phân thân, Kim Luyện trưởng lão nghi hoặc mà nhìn bốn phía, tìm kiếm một tia dấu vết để lại khiến cho lão nghi hoặc. Đáng tiếc chính là, bởi vì kịp thời ly khai, lực lượng phân thân

đã cùng lão kéo giãn qua phạm vi sinh ra hoài nghi, chặt đứt tâm linh cảm ứng của lão, đồng thời cũng không để lại bất cứ dấu vết gì, hoài nghi của lão thủy chung chỉ dừng lại trạng thái nghi hoặc như lúc ban đầu mà thôi.

Kim Luyện vừa xuất hiện, tất cả Ngư Nhân tộc đang ở trên đường phố đều sợ hãi mà quỳ xuống, đầu mỗi người đều dán sát lên mặt đất, không ai dám ngẩng đầu lên liếc hắt một cái.

Loại uy thế này, loại tư thái cao cao tại thượng này, phải dùng thời gian dài đằng đặc nào bồi dưỡng ra đây? Lại cần bao nhiêu thủ đoạn tàn khốc dưỡng dục ra đây này!?

Bỏ qua tất cả đám người quỳ lạy, càng bỏ qua cảm thụ sự sợ hãi của bọn hắn, Kim Luyện trưởng lão rồng lớn lên.

- Kim Chi Hoàn chiến giáp, phân giải! Truy tung!

- Hoa lập!

Ngay sau tiếng rồng của lão, Kim Chi Hoàn chiến giáp trên người lão đột nhiên từ trên thân thể to lớn của lão phân giải ra, “đình đình đang đang” một trận mà rơi đầy trên mặt đất. Lập tức, mỗi một mảnh Kim Chi Hoàn chiến giáp lại nhúc nhích lên, biến thành bốn con chó màu vàng, phân biệt hướng bốn phương tám hướng truy xét.

So với Long Lân chiến giáp Phó Thư Bảo luyện chế, Kim Chi Hoàn chiến giáp của Kim Luyện trưởng lão càng thêm cường đại hơn!

Kim Chi Hoàn phân giải thành bốn con chó, trong chớp mắt liền biến mất tại bốn phương tám hướng. Nửa ngày sau, bốn con chó này lại theo đường cũ trở lại, ngưng kết thành một kiện chiến giáp hoàn chỉnh, lần nữa phủ lên người Kim Luyện.

- Kỳ quái... chẳng lẽ ban này là ảo giác? Ảo giác như vậy, giống như lúc tu vi của ta còn là Đại Vô Vũ Trụ cảnh giới mới xuất hiện a!?

Trầm mặc cả nửa ngày, Kim Luyện trưởng lão sau khi thu được tin tức đám kim khuyển kia truyền lại, lão cười khổ một tiếng, nói ra.

Hư không lần nữa bị xé mở, lập tức, Kim Luyện bước vào trong cái khe hở kia mà biến mất trên không trung.

Thẳng tới lúc lão rời khỏi, Ngư Nhân tộc trên mặt đất mới thở phào một hơi, chậm rãi mà từ mặt đất đứng lên, yên lặng rời đi.

Một màn này, Phó Thư Bảo cũng không có được chứng kiến.

Ánh trăng mờ lung chiếu sáng đại địa, rừng rậm phía dưới Tiếp Thiên phong, từng cái hư ảnh quang quái di động, dây dưa lẫn nhau. Gió núi thổi lật phất, thổi qua khu rừng rậm yên tĩnh dưới ánh trăng, phát ra từng tiếng như thanh âm nước nổ nghẹn ngào. Giống như vong linh chết đi, đang thấp giọng nguyên rửa cái gì đó.

Lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo lơ lửng ở phía trên khu rừng, cẩn thận quan sát hết thủy biến hóa ở bên dưới. Mỗi một ngọn gió thổi qua, phương hướng của nó, hết thủy đều hiện ra trong óc, được hắn khắc ghi lại. Mỗi điểm không khí biến hóa, hắn cũng lắng lắng ghi lại trong đầu. Cẩn thận, không bỏ qua một chi tiết nào như vậy chính là chỉ vì muốn tìm ra Thiết Sa, đem hắn giết đi!

Từ cung điện dưới lòng đất đi ra, Phó Thư Bảo chỉ bằng vào chỗ địa hình trong địa đồ kia mà đã đoán ra được con đường Thiết Sa cần phải đi để tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Lúc này, đã được một lúc rồi, nhưng mà thân ảnh Thiết Sa vẫn không có hiện ra trong tầm mắt của hắn.

“Người kia chẳng lẽ đã tới trước ta một bước, đã tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội rồi?”

Trong chờ đợi, tâm tình Phó Thư Bảo trở nên trầm trọng lên.

Đúng lúc này, một theo thanh âm “sột sột soạt soạt” theo gió truyền tới. Đạo thanh âm này cơ hồ cực kỳ nhỏ bé, khó lòng phát hiện ra, nhưng mà hiện tại lực lượng phân thân cũng đã là Đại Vô Vũ Trụ chi lực cảnh giới, đối với loại thanh âm này không thể không nắm được.

Chậm rãi tiến vào tầm mắt, đúng là Thiết Sa hấn cần chặn giết.

Thiết Sa đến cũng không phải một thân một mình, cùng với hấn còn có một nữ tử với dáng người uyển chuyển, khuôn mặt xinh đẹp. Dưới chân Thiết Sa không có bất kỳ thanh âm nào phát ra, tiếng bước chân lực lượng phân nghe được chính là tiếng bước chân của nữ tử kia.

- Thiết là, đêm hôm khuya khoắt rõ ràng lại cùng nhân gia tới nơi này, đầu óc của chàng bị hồ đồ rồi sao?

Đang nói chuyện, nữ tử kia lại đột nhiên dừng bước, không bước thêm nữa.

- Được rồi, bốn cô nương không còn kiên nhẫn nữa rồi, người lại không nói cho ta nguyên nhân gì mà muốn mượn Thông hành kim bài của ta để tiến vào Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội ta liền không đi.

- Bà cô nãi nãi của tôi ơi, thời gian cấp bách a, nàg...

Thiết Sa lộ ra thần sắc quẩn bách, nhưng có thể nhìn ra được ánh mắt của hấn tràn ngập hương vị dâm dục. Hấn cùng nữ nhân kia quan hệ ra sao, nói ra cũng không phải là đơn giản rồi.

- Vẫn không nói? Vậy thì bốn cô nương liền trở về.

Nữ tử nhân loại lại lên tiếng nói, quả thực là xoay người lại muốn rời đi.

- Đứng lại!

Thanh âm của Thiết Sa liền trở nên nghiêm nghị.

- Uyển Dung, ta không nói với nàg là muốn tốt cho nàg, chẳng lẽ nàg còn không rõ sao?

- Dừng!

Nữ tử gọi là Uyển Dung kia trở nên khinh thường, nói.

- Thiết Sa người là dạng người gì ta há còn không rõ sao? Ngay cả tộc nhân của người người cũng có thể phản bội, đối lấy tự do cùng vinh hoa phú quý, trong lòng người ta há là cái gì? Người không nói ra ta cũng tự biết mình, lúc cần thiết, ngay cả ta người cũng sẵn sàng bán đứng! Vẫn là câu nói đó, nói cho ta biết chân tướng, không nói ta liền trở về, muốn mượn Thông hành kim bài của ta tiến vào Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, không có cửa đâu!

- Khắp cái Thánh đảo này, chỉ có mỗi nàg là người duy nhất thay Luyện Thánh Y tổng hội trưởng làm “bà mối”, cũng chỉ có nàg là có được Thông hành kim bài không chút trở ngại mang ta vào, mà Thông hành kim bài của ta lại có rất nhiều hạn chế, chỉ có thể nhìn thấy một trong ngũ đại trưởng lão mà thôi. Nhưng mà, nếu ta đem tình báo nói ột trong ngũ đại trưởng lão biết mà nói... ta tìm ai đi mà tranh công đây? Sự tình trọng yếu như thế, vinh hoa phú quý trong tầm tay như thế, chẳng lẽ nàg không thể dàn xếp một chút được sao? Về sau ta sẽ không bạc đãi nàg đâu!

- Ách, vậy thì ta càng muốn nghe, nói cho ta biết đi! Là tình báo trọng yếu như thế nào mà ngay cả ngũ đại trưởng lão chàng cũng đều muốn bỏ qua một bên?

Thiết Sa trầm mặc nửa ngày sau mới thở dài một hơi, nói.

- Được rồi, nàg thật sự muốn biết sao? Ta nói, nàg đừng hối hận là được.

Uyển Dung cười nói.

- Ta mới không hối hận đây này, nói mau a!

- Tiếp dẫn chi thuyền đã xuất hiện, hơn nữa, công chúa Ngư Nhân tộc ta cùng một Thứ Thần cường giả đã tới Thánh đảo, ta...

Thiết Sa đem chân tướng đơn giản nói ra một lần.

- Cái gì? Chúng ta mau mau tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội a! Tình báo như vậy, tin tưởng rằng Luyện Thánh Y sẽ trả một cái giá rất lớn đấy! Chẳng thật đúng là kẻ may mắn, rõ ràng gặp được loại chuyện tốt này.

Uyển Dung khanh khách cười, phảng phất như đã thấy một tòa kim sơn chất trước mặt, chờ nàng tới lấy đi vậy.

- Đi thôi.

Thiết Sa thoáng nở một nụ cười nhàn nhạt.

Uyển Dung vội vàng qua người Thiết Sa, chưa chạy được hai bước thì một thanh đao nhọn từ sau lưng xuyên ra lồng ngực nàng. Máu tươi tanh nồng như suối phun ra, hướng ra ngoài mà phun ra.

- Người...

Quay đầu lại, Uyển Dung kinh ngạc mà nhìn Thiết Sa, không thể tin được đây lại là sự thật.

Thiết Sa nhẹ nhàng cười nói.

- Được rồi, nàng không cần phải hối hận, tình báo như vậy chỉ có hai người được phép biết, một là ta, hai là Luyện Thánh Y tổng hội trưởng. Người khác biết, ta đều phải giết, bởi vì, một khi tộc nhân của ta biết được, vô luận là ta có giải thích như thế nào thì cũng không thu được sự tha thứ của bọn hắn, bọn hắn thậm chí còn truy sát ta, mà một khi mất đi thân phận liên lạc với tộc nhân, giá trị lợi dụng của ta trước mặt Luyện Thánh Y tổng hội trưởng sẽ mất đi... Xin lỗi rồi, nữ nhân của ta.

Thi thể Uyển Dung ầm ầm ngã xuống mặt đất, hai mắt của nàng vẫn còn trợn lên, chết không nhắm mắt.

667. Chương 583: Kẻ Phản Bội , Chết !

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 583: Kẻ Phản Bội , Chết !

Toàn bộ quá trình Thiết Sa giết chết nữ nhân của hắn thông qua tinh thần liên hệ với lực lượng phân thân đều rơi vào trong mắt Phó Thư Bảo. Hắn tự coi là kẻ ngoan độc, nhưng mà so với Thiết Sa lại là thúc ngựa không kịp. Tên kia một khắc trước còn ân cần nói chuyện với nữ nhân của mình, về ra tương lai tươi sáng, nhưng một khắc sau lại lập tức trở mặt, từ phía sau đâm cho nàng kia một đao. Ra tay hung ác, quyết đoán, khó ai có thể bì được.

- Phi! Ta nói ngươi sẽ phải hối hận ngươi lại vẫn khư khư cố chấp mà tìm hiểu bí mật này, hiện tại thì tốt rồi, ngươi có thể mang theo bí mật này an tâm mà chết rồi!

Thiết Sa hung hăng gạt một cái, một bên dùng chân đá đá Uyển Dung mấy cái, xem nàng còn sống hay không. Thi thể Uyển Dung dưới chân hắn theo đó lay lay hai cái, bản thân căn bản không có bất luận cái động tác gì, đã triệt để chết đi rồi.

Nhìn tới đây, Phó Thư Bảo đã hiểu ra.

Thiết Sa vốn có cơ hội tại lúc hắn dùng lực lượng phân thân đi thăm dò cung điện dưới lòng đất để đi mật báo, nhưng mà, thông hành kim bài của hắn cũng chỉ có thể gặp được ngũ đại trưởng lão, mà hắn căn bản lại không có ý định đem tình báo quan trọng này chia sẻ, cho nên hắn mới đi tìm Uyển Dung, người có quyền hạn gặp gỡ Luyện Thánh Y, cho nên mới có một màn lừa nàng tới đây.

Vạn hạnh, vì Thiết Sa tham lam nên để cho hắn có được thời gian trân quý, nói cách khác, nếu Thiết Sa sớm đi gặp bất kỳ ai trong ngũ đại trưởng lão mà nói, hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi rồi.

Người như vậy, tai họa ngằm như vậy, Phó Thư Bảo tuyệt đối không thể để cho nó tiếp tục tồn tại nữa. Dưới sự điều khiển của hắn, lực lượng phân thân vô hình vô dạng không một tiếng động mà hạ xuống dưới.

- Hắc, yên tâm đi, chờ ta tìm được vinh hoa phú quý, ta liền kiến tạo cho nàng một ngôi mộ lớn, muội muội của nàng ta sẽ hảo hảo chăm sóc, ha ha ha...

Thiết Sa một quyền đánh ra, một cỗ khí lãng nóng rực lập tức sinh ra, bao lấy thi thể Uyển Dung rồi thiêu đốt lên.

Mùi thi thể cháy khét lập tức lan ra khắp khu rừng.

Thi thể Uyển Dung rất nhanh bị thiêu sạch sẽ, còn cái Thông hành kim bài kia dĩ nhiên rơi vào tay Thiết Sa rồi. Hắn dùng tay lau lau vài cái, cẩn cẩn thận thận mà bỏ vào trong túi quần. Đây chính là vinh hoa phú quý của hắn a!

- Vèo!

Một tiếng gió rít đột nhiên từ trên đỉnh đầu hắn phát ra.

- Ai?

Giật nảy mình, Thiết Sa nhanh chóng lui về phía sau. Tốc độ của hắn so với vừa rồi còn muốn nhanh hơn nhiều.

Nhưng mà, hắn một mực thối lui ra hơn mười bước liền không cách nào thối lui thêm được nữa rồi. Ở phía sau hắn, bất ngờ xuất hiện một tầng lực lượng hộ trảo vô hình. Đường lui bị chặt đứt, hắn nhanh nhẹn hướng bên trái vọt sang, nhưng mà kết quả vẫn như vậy, sau mười bước lại đụng một tầng hộ trảo vô hình. Lần thứ ba di chuyển, là hướng sang bên phải, lần thứ tư, là hướng thẳng tới Tiếp Thiên phong phía đối diện. Nhưng mà, vô luận là hắn chạy tới phía nào hắn đều không có đường trốn! Hiện tại hắn đã đặt mình vào cảnh chỉ cách vòng hộ trảo mười bước, giống như ai đó dùng một cái vỏ trứng cực lớn chụp lên đầu hắn vậy.

- Ai dám hí lộng ta? Mau ra đây! Chẳng lẽ ngươi không biết ta là người của Luyện Thánh Y tổng hội trưởng hay sao?

Không cách nào chạy được, Thiết Sa liền gắng làm ình tĩnh táo lại, lên tiếng đe dọa.

- Cái tên này, sự dẻo dai đầu rồi mà còn dám hù dọa lão tử?

Tiếng nói nhàn nhạt từ trong vòng hộ trảo vang lên, một bóng người chậm rãi xuất hiện, vốn là mông lung sau là rõ ràng lên.

- Người... Phó Thư Bảo!?

Nhìn rõ người xuất hiện, nội tâm Thiết Sa như rơi vào hầm băng, trên trán của hắn cũng toát ra một mảng lớn mồ hôi lạnh.

- Uống cho Hữu Nãi Ngư công chúa tín nhiệm ngươi như vậy, ngươi lại là kẻ phản đồ của Ngư Nhân tộc, tới nước này rồi mà ngươi dám còn ý định dùng tình báo này tới đây mật báo, đổi lấy vinh hoa phú quý?

Phó Thư Bảo lắc đầu.

- Một cái tình báo như vậy ngươi kiếm được bao nhiêu chứ?

- Ngươi, ngươi... biết hết rồi hả?

Hai gò má của Thiết Sa mồ hôi lạnh chảy ra ngày càng nhiều.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Những gì ngươi nói với nữ tử gọi là Uyển Dung kia ta đã đều nghe được hết, ngươi làm chuyện như vậy ta cũng đã nhìn thấy, cho nên cũng đừng nên biện bạch cái gì, nói cho ta biết, ta rất ngạc nhiên, ngươi bán đứng Hữu Nãi Ngư công chúa và ta, Luyện Thánh Y sẽ cho ngươi bao nhiêu tiền đây này?

- Ít nhất, ít nhất... một vạn kim tệ!

- Mẹ kiếp! Không nghĩ tới lão tử chỉ có chút tiền như vậy!?

Phó Thư Bảo lắc đầu cười khổ.

- Nếu như người theo ta lâu một chút, hiểu được trên người ta có bao nhiêu tiền, khoản ta ban thưởng, cam đoan người sẽ đem Luyện Thánh Y bán đứng cho ta rồi, tiểu tử ngươi làm sao lại không thông suốt như vậy chứ!?

Thiết Sa lập tức sững sốt tại chỗ, hắn cho rằng, Phó Thư Bảo sau khi hiện thân sẽ xuất thủ với hắn, hơn nữa, với thực lực của Phó Thư Bảo, hắn căn bản không có cơ hội chạy thoát nào. Lại không nghĩ rằng, cho tới bây giờ Phó Thư Bảo còn chưa có ra tay, ngược lại còn kể ít chuyện không có liên quan gì.

- Nói nhảm, bớt sàm ngôn đi! Người nếu muốn giết ta, ta cũng sẽ không ngồi chờ chết đâu, ta sẽ liều mạng tạo ra động tĩnh, thủ vệ Tiếp Thiên phong phát hiện được, đó là điều khẳng định đó!

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo có chút không thêm để ý tới chút cổ đảm ăn xôi kia của Thiết Sa, hắn chỉ nhàn nhạt cười nói.

- Người nếu đem một ít tình báo của Luyện Thánh Y nói cho ta, ta sẽ thưởng cho người một trăm vạn kim tệ, cầm số tiền kia, người muốn làm gì thì làm, muốn gì liền có cái đó, người xem bút giao dịch này như thế nào?

- Người cho rằng ta là người ngu sao? Nói cho người, người sẽ giết ta, ta sẽ tới địa phương nào đi lấy chỗ tốt đây? Địa ngục sao? Đờng hồng gạt được ta!

- Chẳng lẽ người không muốn cơ hội được một lần cứu rỗi? Vì tội nghiệt bán đứng tộc nhân mà hoàn lại?

- Người thật sự là khô hài, người muốn cho ta vì một cái chủng tộc ngay cả điều kiện sinh tồn cơ bản nhất cũng không có mà sám hối sao? Vậy thì cũng đừng mơ đi! Thiết Sa ta không phải là người có lý tưởng gì, ta chỉ muốn được sinh hoạt một cách giàu có, ta muốn hưởng thụ nhân sinh mà thôi, những thứ này, Ngự Nhân tộc có thể cho ta được sao? Không thể! Ngự Nhân tộc cũng chỉ có thể cho ta vô tận rắc rối cùng thống khổ!

Thiết Sa giao hoạt cùng cố chấp khiến cho Phó Thư Bảo phải đau đầu, tên này không chỉ cực kỳ ngoan độc mà tâm tư còn phi thường linh mãnh, đúng lúc này giống như đối phương đã nhìn ra được tâm tư của hắn, đang muốn dùng Luyện Thánh Y ra áp chế hắn, đối lấy cơ hội cứu lấy mạng sống.

- Đã như vậy, ta liền cho người một cơ hội cứu lấy chính mình...

Phó Thư Bảo thầm cười lạnh trong lòng, dưới sự điều khiển của hắn, lực lượng phân thân trong tầng hộ tráo hình vô trùng bắt đầu trở nên mơ hồ đi, lập tức lại dùng hình dáng của Uyển Dung xuất hiện trước mặt hắn.

- Người...

Thiết Sa giật nảy mình, sắc mặt tái nhợt.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Người cũng nhìn thấy đấy, hiện tại đang cùng với người nói chuyện cũng không phải là bản thể của ta mà chỉ là một cái lực lượng phân thân, nói cho ta biết tình báo về Luyện Thánh Y ta sẽ để người ly khai, chúng ta không ai nợ ai. Mặt khác, ta còn có thể thưởng cho người một trăm vạn kim tệ, nếu như người có đảm lượng trở về, hơn nữa ta còn có thể khiến cho Hữu Nãi Ngự công chúa tha thứ cho người, để người một lần nữa có cơ hội trở lại Ngự Nhân tộc.

Thần sắc Thiết Sa bắt đầu trở nên âm trầm bất định, nội tâm của hắn bắt đầu kịch liệt va chạm.

Phó Thư Bảo muốn chính là cái va chạm kịch liệt này, một mặt là sinh tồn, một mặt là tử vong. Hắn vạch ra bí mật của lực lượng phân thân, chính là muốn để cho Thiết Sa nhìn thấy được một tia hi vọng sống. Ung thuận liền có được một trăm vạn kim tệ, lại để cho hắn trở về nhận lấy, nhưng lại là một cái nguy trang. Hắn biết rõ, Thiết Sa coi như chạy đi thì cũng sẽ không trở về nhận số một trăm vạn kim tệ này. Mà

hắn nói như vậy, đúng là muốn cho Thiết Sa ngộ nhận lực lượng phân thân của hắn không có nắm chắc giết được đối phương, mà để cho hắn trở về linh tiên, đó mới là dụ dỗ hắn trở về nhận lấy cái chết!

Đối phó với người giao hoạt, cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn giao hoạt.

Kỳ thật, vô luận Thiết Sa nghĩ thế nào, nội tâm kịch liệt va chạm ra sao, vô luận là hắn có bán đứng Luyện Thánh Y hay không thì hắn cũng khó mà thoát khỏi một cái kết cục, đó chính là... chết!

Phó Thư Bảo sở dĩ chậm chạp không ra tay chính là muốn lợi dụng tên phế vật này ép ra chút giá trị mà thôi.

- Được rồi, ta nói cho người biết, ta cũng muốn người tuân thủ hứa hẹn, cho ta một trăm vạn kim tệ!

Sau một hồi kịch liệt suy nghĩ, Thiết Sa rốt cuộc đã hạ quyết định.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Đó là đương nhiên, lấy danh dự của người được Khởi Nguyên chi thụ chọn lựa, danh dự đó là không thể không có, bằng không thì người cho rằng Khởi Nguyên chi thụ sẽ chọn lấy một kẻ không có danh dự, không nhân phẩm sao? Nói đi.

- Chuyện này... người muốn biết cái gì đây?

- Ta muốn biết thì có rất nhiều, bí mật của Cát Thời Gian, bí mật của Luyện Thánh Y, ân, còn có ngũ đại trưởng lão, người đem tất cả nói cho ra đi a.

- Người thật đúng là một kẻ tham lam, được rồi, xem trên phân thưởng một trăm vạn kim tệ, ta sẽ đem hết những gì biết được nói cho người...

Thiết Sa bắt đầu nói ra.

Phó Thư Bảo lắng lắng nghe, phân tích lấy thật giả trong lời Thiết Sa nói ra. Thiết Sa trước cung cấp một ít tình báo, đó là địa phương hắn hiểu rõ nhất. Thần Tạo quân cùng thành trấn cùng với nhà xưởng kia hắn cũng đã đề nhìn qua, cũng nắm giữ được một ít. So sánh lại, hắn phát hiện ra lời Thiết Sa nói ra đều là sự thật. Mặt khác, hắn cũng nắm giữ được một ít tình báo hắn chưa rõ ràng, đó chính là người trấn thủ khu nhà xưởng kia chính là một trong ngũ đại trưởng lão, Kim Luyện trưởng lão.

- Về phần Luyện Thánh Y, ta khuyên người vẫn đừng nên nghĩ cùng hắn đối đầu, hắn là Thần cấp lực sĩ, không gì không làm được, người cần bản là không có biện pháp thắng được hắn, huống chi, bên cạnh hắn còn có mấy vạn Thần Tạo quân, ngũ đại trưởng lão cùng một trăm thành viên vì hắn mà bán mạng.

Sau khi nói qua một ít tình báo về cung điện dưới lòng đất, Thiết Sa ngược lại nói về Luyện Thánh Y.

Phó Thư Bảo lắc đầu.

- Đối phó hắn hay không, đó là chuyện của ta, người chỉ cần cung cấp tình báo về hắn là được rồi

Thiết Sa trầm mặc hơn nửa ngày sau mới nói ra.

- Với tư cách là tổng hội trưởng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, Luyện Thánh Y tuy rằng đạt tới cảnh giới Thần cấp nhưng mà hắn thật ra lại là một kẻ kỳ lạ, hắn có dung mạo cùng thân thể muốn xinh đẹp hơn nữ nhân, hơn nữa hắn lại thích đùa bỡn nam nhân anh tuấn, nữ nhân của ta đúng là vì hắn mà xem xét nam nhân anh tuấn cấp cho hắn. Thường thì cách một khoảng thời gian đều mang tới cho hắn mấy kẻ anh tuấn tới Tiếp Thiên phong, mà loại chuyện này Luyện Thánh Y lại không muốn cho nhiều người biết được, cho nên mới chỉ cho phép một mình nàng có Thông hành kim bài trực tiếp tiến vào Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội...

- Nói như vậy, Luyện Thánh Y thật ra là một người... còn gì nữa không?

- Luyện Thánh Y trên phương diện lực luyện khí có tạo nghệ phi phạm, nhất là lĩnh vực luyện chế sinh vật hắn có thể diễn giải ra muôn vàn hình thái sinh vật, mà ở chỗ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội ngoại trừ Thần Tạo quân cùng trưởng lão và một trăm thành viên ra thì còn có đám sinh vật kỳ lạ hắn luyện chế ra, cũng là một cỗ lực lượng không thể khinh thường...

Đây chính là tình báo giá trị nhất hắn thu được từ trong miệng của Thiết Sa, hồi tưởng lại những địa phương đã đi qua, từ năng lực khứu giác của những Thần Tạo quân kia thì cũng không khó suy đoán ra sự tình này. Tại tổng bộ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, sinh vật Luyện Thánh Y tạo ra sẽ có được năng lực biến thái tới cỡ nào!?

- Còn gì nữa không?

- Còn có... người đi chết đi a!

Thừa dịp lực lượng phân thân lắng nghe, tại thời điểm hết sức chăm chú Thiết Sa đột nhiên đánh tới. Tóc của hắn phát ra thanh âm “ca ca”, lập tức từ cái đầu biến thành một cái đầu cá mập, cái miệng rộng đầy răng nhọn kia nhào tới muốn cắn lấy cái cổ của lực lượng phân thân.

- Răng rắc! nguồn

Giống như thanh âm của kim loại phát ra, đầu của lực lượng phân thân bị cắn xuống ngay tại chỗ. Hình thái cá mập của Thiết Sa, cái miệng rộng kia có tới mấy trăm cái răng sắc bén, trình độ sắc bén có thể hoàn toàn cắn đứt xuống một tấm thép lớn!

- Nên chết mới là người, đúng là đồ điên điên.

Một thanh âm từ bên trong cái đầu bị đứt rời kia phát ra.

- Người...

Trong cái miệng cá mập của Thiết Sa phát ra một đạo thanh âm, hoảng sợ vô cùng.

- Âm âm!

Một tiếng nổ kịch liệt từ trong vòng hộ trảo phong bế truyền ra. Ánh lửa thoáng hiện, năng lượng trùng kích, những thứ này đều diễn ra trong mười bước cực hạn. Ở bên ngoài, ngay cả một tia thanh âm nhỏ nhất cũng đều không thể nghe thấy, mà ngay cả một tia năng lượng trùng kích yếu ớt cũng không thể nào phát ra được.

Kỳ thật, từ đầu tới cuối Thiết Sa gặp phải chỉ là một thứ giống như không khí, còn lực lượng phân thân chân chính lại chính là cái vòng hộ trảo kia!

Lúc vừa mới bắt đầu, Phó Thư Bảo đã không có tính qua cho đối phương bất kỳ cơ hội sống sót nào!

668. Chương 584: Trộm Mộ

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 584: Trộm Mộ

Trong rừng trúc ở ngoại thành phía xa, ngay lúc lực lượng phân thân bạo tạc, Phó Thư Bảo khoai thai mở hai mắt ra. Nhìn Hữu Nãi Ngư đang lo lắng, trong đôi mắt nàng tràn ngập lo lắng cùng quan tâm, một đôi mắt ngời sáng, nhưng mà tâm tình của hắn lại chỉ càng thêm trầm trọng, hắn không biết như thế nào đem sự tình về Thiết Sa nói cho nàng biết.

Cùng chủ nhân chia lìa vạn năm, đột nhiên sau vạn năm gặp lại tộc nhân nhưng lại là một kẻ phản bội lòng muông dạ thú, chuyện như vậy, Hữu Nãi Ngư như thế nào có thể chịu được đây?

Còn nữa, trong cung điện kia, Ngư Nhân tộc sinh hoạt trong bí ẩn, nàng có thể tiếp thụ được sao?

- Phó đại ca, mau nói cho ta biết, chàng đã phát hiện được cái gì rồi?

Hữu Nãi Ngư vội vàng nói ra. Nàng không biết Thiết Sa phản bội nàng, tự nhiên cũng không cách nào đọc hiểu về ngưng trọng cùng trầm mặc trong mắt của Phó Thư Bảo.

Suy nghĩ cả nửa ngày trời, Phó Thư Bảo mới thở dài một hơi, nói.

- Tuy rằng biết rõ nàng không cách nào tiếp nhận được, nhưng mà đây lại là sự tình trọng yếu cho nên ta vẫn phải nói cho nàng nghe.

- Là chuyện gì a? Mau nói đi, Thiết Sa chắc hẳn một hồi nữa sẽ trở về, tin tưởng hẳn cũng sẽ mang tin tức tốt tới.

Hữu Nãi Ngư mỉm cười, nàng cảm thấy Phó Thư Bảo như đang đùa nàng vậy, cất giấu tin tức tốt không nói cho nàng, chính là muốn nàng sốt ruột.

- Thiết Sa... hẳn vĩnh viễn sẽ không trở về nữa đâu.

- Cái gì?

Hữu Nãi Ngư lập tức sững sờ tại chỗ.

Phó Thư Bảo lúc này mới đem chuyện lực lượng phân thân theo gót Thanh Giới cùng Lam Điền, lên vào cung điện dưới mặt đất cùng với tình huống phát sinh không ngừng, rồi tới chuyện hoài nghi Thiết Sa cùng đuổi tới gặp cảnh Thiết Sa với Uyển Dung, từng chuyện từng chuyện nhất nhất nói cho nàng. Duy nhất hẳn đối với nàng dấu điểm chính là thủ đoạn giao hoát trước lúc hẳn đem Thiết Sa giết đi mà thôi.

Hữu Nãi Ngư là một người thuần khiết, nàng vẫn như băng liên trên tuyết, hẳn không muốn nàng bị vấy bầy quá nhiều.

- Phó đại ca, ta...

- Đừng thương tâm, hẳn chỉ là một kẻ phản bội mà thôi, không đáng để nàng thương tiếc, còn nữa, tình cảnh hiện nay của Ngư Nhân tộc tuy rằng rất gian nan nhưng ta cam đoan sẽ nghĩ ra biện pháp chấm dứt khổ cực của bọn họ, hết thảy đều có ta ở đây rồi.

Phó Thư Bảo ấm giọng an ủi nàng.

- Ô ô...

Hữu Nãi Ngư đột nhiên nhào vào lồng ngực hẳn ồ ồ khóc lên, tiếng khóc của nàng vốn là trầm thấp kìm nén, về sau lại là không hề tiết chế, gào khóc lên.

Để nàng phát tiết ra cũng là một điều tốt, nếu như nàng đem tất cả bi thương cùng phần nộ nén vào trong lòng, đó mới là xảy ra vấn đề đấy.

Thiết Sa chết rồi, gian nhà tranh nơi rừng trúc này liền để Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư cư ngụ. Từ Uyển Dung cùng Thiết Sa thu được hai tấm Thông hành kim bài với quyền hạn bất đồng nhưng Phó Thư Bảo cũng không có ý định dùng chúng tùy tiện tiến vào cung điện dưới lòng đất. Hai cái Thông hành kim bài cũng chỉ có thể dùng tại thời điểm mấu chốt, mà trước đó, nhất định phải làm tốt công tác chuẩn bị.

Đem tất cả tình báo cùng tình huống nắm giữ sàng lọc một lần, Phó Thư Bảo cuối cùng cũng tìm ra được một chỗ có thể lợi dụng, đó chính là chỗ Thanh Giới cùng Lam Điền tiến vào Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội kia. Theo như hai người này nói, hẳn biết được hai người đều tới từ Tân Luyện quốc gia, là được Đại Thiên Thanh vương chọn lựa, tới Thánh đảo để “phụng dưỡng” Luyện Thánh Y. Mà nam sắc, chính là điểm có thể lợi dụng duy nhất trước mắt rồi. Nếu như trên người Luyện Thánh Y tồn tại cái nhược điểm gì mà nói, như vậy ưa thích nam sắc chính là yếu điểm duy nhất của hẳn.

- Cái gì? Chàng muốn... không nên, không nên a!

Hữu Nãi Ngư lắc đầu khoát tay.

- Ta sao có thể để chàng đi làm cái sự tình này đây? Chúng ta tới tìm Luyện Thánh Y đánh một trận, cho dù chết thì cũng là đường đường chính chính a, chàng sao có thể hi sinh thân thể của mình đi... ta sẽ cả đời bất an đấy.

Sáng sớm hôm sau, nghe Phó Thư Bảo nói ra kế hoạch Hữu Nãi Ngư phản ứng rất kịch liệt.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Nàng đang nói cái gì đấy?

Hữu Nãi Ngư quả quyết mà nói.

- Tóm lại là không cho chàng dùng nam sắc đi thỏa mãn Luyện Thánh Y, làm nam sủng của hần, ta.... ta không cho phép!

- Ha ha ha... nàng quả thực là mỹ nhân ngư ngọc, ta lúc này đã từng nói qua muốn dùng thân thể của ta cho Luyện Thánh Y thỏa mãn đây này?

- Chẳng lẽ...

Hữu Nãi Ngư bùm lấy bộ ngực cao ngất.

- Chẳng lẽ không đúng sao?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Đương nhiên là không phải rồi, ta như thế nào lại là loại người kia chứ? Huống hồ, cho dù ta có đáp ứng thì nàng cũng không có đáp ứng à nha, cái này không, liền không, nếu không nàng cũng không đồng ý nha.

Khuôn mặt Hữu Nãi Ngư không hiểu sao mà lại đỏ lên, rõ ràng, qua một hồi khóc rống tối qua, hơn nữa còn có sự an ủi của Phó Thư Bảo, tâm tình của nàng đã chuyển biến tốt đẹp hơn nhiều rồi. Nàng trầm thấp nói.

- Thế nhưng mà, chàng nói đó là điểm yếu duy nhất của Luyện Thánh Y, muốn tiếp cận hần, cứu ra tộc nhân của ta, đó không phải là dùng tới mỹ nam kế sao?

- Thiết là, Phó Thư Bảo ta tuy rằng hơi đẹp trai một tí nhưng cũng không có nông nghênh a, để cho ta đi cùng nhân yêu kia? Đó là không có khả năng, ta nói muốn dùng mỹ nam kế thì cũng không phải dùng chính mình.

- Chẳng lẽ Phó đại ca còn có mỹ nam khác có thể dùng sao? Ở chỗ này, chúng ta ngay cả một người cũng không nhận ra.

- Chẳng lẽ nàng đã quên, ta là một Thứ Thần cấp lực sĩ sao? Tại lĩnh vực lực luyện khí, tạo nghệ của ta cũng không chênh lệch với Luyện Thánh Y kia bao nhiêu. Hần có thể tạo ra Thần Tạo quân, có thể tạo ra sinh vật quái thú, ta cũng có thể, hơn nữa vì muốn cứu tộc nhân của nàng ra, cũng không phải cứ thỏa mãn thú tính của Luyện Thánh Y mà đạt được. Chỉ có lật đổ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội thì chúng ta mới có thể cứu được tộc nhân của nàng, chúng ta cần có, đó chính là trợ lực, là quân đội!

- Chẳng lẽ Phó đại ca cũng muốn...

Hữu Nãi Ngư lập tức hiểu ra.

- Đúng vậy, từ hôm nay trở đi, ta muốn luyện chế ra một đội quân đủ sức chống lại Thần Tạo quân, nhưng đầu tiên ta cần phải chế ra mấy tên mỹ nam hoàn mỹ, thỏa mãn thú tính của Luyện Thánh Y, tiêu diệt hần một thời gian, khiến cho hần buông lỏng cảnh giác.

Đây chính là kế hoạch của Phó Thư Bảo.

Đối với vấn đề luyện nô, Phó Thư Bảo đã từng có kinh nghiệm luyện chế ra thân thể hoàn mỹ cho Luyện Thiên Thủ, huống chi hần đã nắm giữ được Luyện Bí Mật Thuật bảo điển huyền diệu nhất của thời đại Khởi Nguyên. Cho nên, luyện chế sinh vật lực luyện khí, luyện chế luyện nô đều không cần phải nói tới.

Đã có phương hướng đột phá, hành động tương quan liền được triển khai, mở rộng.

Khu rừng trúc phía sau gian nhà tranh được khai phá. Mặt đất tuy rằng vẫn là rừng trúc nhưng mà ở dưới đất lại là một cái nhà kho cực lớn. Theo thủ đoạn của Thứ Thần cấp, Phó Thư Bảo muốn thành lập một cái nhà kho cực lớn ở dưới mặt đất dùng để triển khai, mở rộng luyện chế luyện nô lại là sự tình rất đơn giản.

Đã có không gian luyện chế, kế tiếp là chuẩn bị tài liệu tương quan.

Thời điểm leo lên Tiếp dẫn chi thuyền, Tiếp dẫn chi thuyền gỡ xuống Long giới của hắn nhưng mà nhẫn trữ vật của hắn lại được giữ lại. Những linh tài trên quý kia vẫn còn bảo tồn hoàn hảo, tùy thời có thể lấy ra sử dụng, trong đó có đại lượng Thiên Vũ thạch tồn kho. Chỉ có điều, luyện chế ra Thạch Tượng chiến sĩ mà nói, hiện tại không có thần lực sử dụng để chèo chống, chỉ có thể lui một bước, xem có hay không tại lĩnh vực luyện nô sử dụng một chút.

Linh tài đầy đủ, mặt khác, đại lượng tiền tài trên người, dùng hết rồi liền có thể tới thành thị mua sắm, không cần lo lắng cục diện thiếu thốn linh tài. Bất quá, đối với những loại tài liệu trọng yếu nhất lại không cách nào dùng tiền mua được, chỉ có thể tự mình hành động giải quyết vấn đề này mà thôi.

Loại tài liệu này, chính là thi thể người!

Đêm tối lần nữa phủ xuống, Thánh đảo cùng vùng biển rộng lớn đều đắm chìm trong ánh trăng màu bạc.

Người trên Thánh đảo hồn nhiên vẫn chưa phát giác ra đã thiếu đi Thiết Sa cùng Uyển Dung, thế giới cũng không vì hai người bọn hắn mà phát sinh ra cải biến gì. Thái dương hạ xuống, ánh trăng treo lên, thay đổi cho nhau, vĩnh hằng bất biến.

Đạp trên ánh trăng nhu hòa, hai bóng người chợt hiện ra trên không trung, nhanh đến mắt thường khó nhận ra được.

Cảng khẩu thành thị Thánh đảo có hơn hai trăm vạn nhân khẩu, tự nhiên không thể thiếu một chỗ, đó chính là bãi tha ma. Phó Thư Bảo luyện chế luyện nô thì cần phải có thi thể, cũng chỉ có thể tới bãi tha ma mà tìm. Theo như địa đồ Thiết Sa cung cấp, hai người rất nhanh đã tìm được một bãi tha ma.

- Phó đại ca, thật sự phải làm... loại chuyện này sao?

Trộm mộ người ta, từ xưa tới nay đều là sự tình khiến người khác căm hận cùng khinh thường nhất, mặc dù với mục tiêu thần thánh cứu vớt tộc nhân, nhưng mà trong lòng Hữu Nãi Ngư vẫn có một tia khúc mắc.

Đi vào bãi tha ma, nhìn từng ngôi mộ, nàng lộ ra vẻ do dự.

Nhìn Hữu Nãi Ngư dùng lựa che lại miệng mũi, Phó Thư Bảo cười nói.

- Không trộm mộ cũng được, nàng đi giết người đi, sau mang thi thể về cho ta, ta dùng nó luyện chế luyện nô, có được không nào?

Hữu Nãi Ngư lắc đầu liên tục.

- Hay là... trộm mộ a!

Hữu Nãi Ngư thuần khiết, trước một Phó Thư Bảo xấu từ đầu cho tới chân, cho tới bây giờ vẫn đều là không có năng lực chống cự.

Đi tới trước một ngôi mộ, Phó Thư Bảo thoải mái dùng Hỗn Nguyên lực đem phần mộ cùng quan tài xé mở ra, đem thi thể bên trong lộ ra ngoài không khí. Dưới ánh trăng màu bạc, phần mộ đột nhiên mở ra, một nữ tử dung mạo có phần mỹ mạo yên tĩnh nằm trong quan tài. Thời gian nàng được an táng không quá hai ngày, thi thể lại được chôn dưới đất gần cách với không khí, cho nên được bảo tồn rất tốt, cũng không có dấu hiệu hư thối gì cả. Bất quá, tuy rằng được bảo tồn rất khá nhưng mà mùi tử thi lại không cách nào che giấu được, quan tài vừa mới bị mở ra, lập tức phiêu tán trong không khí.

- Thật là khó ngửi a...

Hữu Nãi Ngư bịt mũi, lui lại mấy bước.

“Nếu Chi Ni Á có ở đây thì thật tốt rồi, mùi thơm tự nhiên của nàng ấy nhất định có thể che lấp mùi của tử thi rồi, ai... không biết các nàng ấy hiện tại như thế nào, có hay không nhớ tới ta đây này...”

Phó Thư Bảo trong lòng lại nghĩ tới chuyện khác. Đem thi thể lơ lửng kéo lên, thu vào trong một cái nhẫn trữ vật chuyên môn chọn ra, sau đó hắn lại đem quan tài đặt lại, đem bùn đất được xé ra phủ lên.

Phần mộ bị đánh cắp thi thể, trước sau không sai biệt, một chút cải biến cũng không có. Không cách nào nhìn thấy thi thể ở bên trong, coi như là thân nhân của nữ tử này vĩnh viễn sẽ không biết thi thể ở bên trong đã bị đánh cắp.

Dùng phương thức giống như vậy, Phó Thư Bảo liên tiếp trộm lấy mấy chục cái thi thể, sau đó mới cùng Hữu Nãi Ngự ly khai. Một tòa thành thị hơn hai trăm vạn nhân khẩu, mỗi ngày đều có hơn trăm hài nhi được sinh ra, mỗi ngày cũng có hơn trăm người chết đi. Đây là bình hành pháp tắc thiên nhiên áp đặt trên người nhân loại, một ngày còn sống, liền có một ngày chết đi. Luyện chi lực sĩ luyện chế luyện nô thật ra là hành vi nghịch thiên, bởi vì luyện nô tồn tại chính là vi phạm tới loại bình hành pháp tắc này.

Trở lại gian nhà tranh, Phó Thư Bảo liền đi tới nhà kho luyện chế dưới mặt đất. Không gian này được hẳn chuẩn bị, mặt đất bằng phẳng, bốn vách tường bóng loáng như gương. Với không gian rộng lớn thế này mà nói, không chỉ có thể cung cấp đầy đủ ột nơi luyện chế mà còn có thể cất giữ hơn một ngàn luyện nô.

Nếu cần, nhà kho có thể tiếp tục mở rộng, dung lượng của nó cũng có thể đạt tới một vạn, thậm chí là hơn nữa...

Từ Thủy Tinh long nội cung lấy ra ba cái đỉnh phóng ra ngoài, bày ra chính giữa gian nhà kho. Lấy mấy chục cỗ thi thể trộm được trong bãi tha ma ra, bày ở chung quanh ba cái đỉnh. Một ít tài liệu tương quan cần dung, cũng được lấy ra ngoài, chất đồng chỉnh tề.

Hết thấy công tác chuẩn bị đã xong, Phó Thư Bảo kế tiếp liền bắt đầu lần luyện chế đầu tiên từ khi đặt chân lên Thánh đảo, luyện chế một luyện nô siêu cấp anh tuấn!

669. Chương 585: Luyện Đại Nhân Yêu

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 585: Luyện Đại Nhân Yêu

Bằng Tuyết nguyên tố chi hỏa lẳng yên biến mất giữa song chương, Phó Thư Bảo bình bình mà thở ra một hơi. Sau khi luyện chế thân thể cho Luyện Thiên Thủ, đây là lần thứ hai hắn sáng tạo ra thân thể gần như hoàn mỹ.

Luyện nô, có được thân thể cường hãn, hình thái hoàn mỹ, đây chính là thông qua thủ đoạn của luyện chi lực sĩ ban cho, nhưng với tư cách là luyện nô, từ xưa đến nay luyện nô đều không được ban cho nhân tính, chỉ có nô tính, cũng thiếu khuyết sự suy nghĩ tự chủ cùng cảm xúc. Cho nên, mặc dù là hoàn thành luyện chế luyện nô, muốn dùng cỗ luyện nô này đi lừa bịp Luyện Thánh Y đó là điều không có khả năng. Với tư cách là Thần cấp lực sĩ, Luyện Thánh Y há không thể nhìn ra được sao?

Nhưng mà, Phó Thư Bảo sở dĩ làm như vậy, bởi vì hắn có độc môn kỹ thuật.

Một hơi gọi ra, song chương Phó Thư Bảo đánh ra một chiêu, một cái thân thể luyện nô trong đỉnh lập tức bay lên, lơ lửng trong không trung.

Dáng người thon dài cân xứng, mày kiếm mắt sáng, tuần tú phi phàm, cơ bắp rắn chắc, làn da nõn nà, người như vậy nếu không phải là tuần nam thì dưới trần đời này chả còn ai gọi là tuần nam tồn tại nữa rồi.

- Ba~!

Hai tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng vỗ một cái, một đám huyền quang lập tức từ trong song chương phát ra. Lập tức, Bằng Tuyết nguyên tố chi hỏa lần nữa hiện ra, thêm đám huyền quang kia hướng thẳng ốt của luyện nô mà rót vào. Trong chớp mắt, giống như một đạo kiếm quang, đâm thật sâu vào.

Luyện nô lơ lửng giữa không trung lập tức bắt đầu cử động.

Đám huyền quang kia kỳ thật chính là độc môn luyện chi lực sĩ kỹ thuật hắc nắm giữ, đó chính là hắc vận dụng tới Kim chi nguyên tố lạc ấn, Mộc chi nguyên tố lạc ấn, Hỏa chi nguyên tố lạc ấn đem lực chi phù văn in vào trong não bộ luyện nô. Đây chính kỹ thuật tại lúc hắc luyện chế Thạch Tượng chiến sĩ nắm giữ được, hiện tại dùng lên người luyện nô, không thể nghi ngờ là thắng cấp không ít.

Lúc này đây, Phó Thư Bảo dùng tới Mộc chi nguyên tố lạc ấn.

Căn cứ vào suy tính của hắc, nguyên tố lạc ấn bất đồng, dùng trên người luyện nô bất đồng sẽ đạt được luyện nô với tính cách bất đồng. Những biên tập lực chi phù văn phù văn trận liệt kia giống như lập trình máy tính vậy. Những thứ phức tạp thể này, trong mắt thường nhân chẳng khác gì thiên thư, phức tạp tới cực điểm, nhưng mà trong mắt hắc lại là một chuyện phi thường đơn giản.

Nói ngắn gọn, kỹ thuật hắc nắm giữ, chính là dùng thế giới quan của thế giới khác, nói ngắn gọn, đó chính là biến thể của một chương trình máy tính. Lực chi phù văn chính là ngôn ngữ lập trình, mà nguyên tố lạc ấn là gốc rễ, là chỗ vận hành, là nơi phát ra năng lượng.

Luyện nô như vậy, trên đời này cũng chỉ có Phó Thư Bảo, một kẻ tới từ thế giới khác có nghiên cứu đối với trí tuệ nhân tạo mới có thể luyện chế được. Đối lại người khác, coi như là Luyện Hoa nữ thần, Luyện Ngọc thần tước đồng dạng có được nguyên tố lạc ấn thì cũng không thể luyện chế ra được.

Luyện nô chính là luyện nô, là kết quả của nghịch thiên mà đi, không có linh hồn, cũng không có nhân tính, cảm xúc các loại chính thức, nhưng mà lại có thể mô phỏng, chế tạo ra được.

Phó Thư Bảo hiện tại đang làm chính là hắc muốn hư cấu, mô phỏng ra một cái linh hồn, khiến cho nó có những cử chỉ giống như nhân loại đi chấp hành nhiệm vụ, khiến cho nó có được đủ loại cảm giác hỉ nộ ái ố. Luyện nô như vậy, vô luận là từ khía cạnh nào nhìn lại đều giống như là một người mà không phải là một luyện nô do luyện chi lực sĩ luyện chế ra.

Ước chừng công phu bữa cơm về sau, huyền quang cùng Băng Tuyết nguyên tố chi hỏa lần nữa biến mất nơi song chướng Phó Thư Bảo. Phía trên hai gò má của hắc sớm đã ướt đầm một mảnh mồ hôi, những giọt mồ hôi kia theo hai gò má hắc mà chảy xuống. Luyện chế như vậy phức tạp tới cực điểm, tinh thần cùng Hồn Nguyên lực đều tiêu hao phi thường lớn, cho nên cảm giác mệt mỏi đã xuất hiện.

Đúng lúc này, luyện nô đang lơ lửng trên không lập tức chậm rãi mở hai mắt ra, thẳng tắp mà nhìn về phía Phó Thư Bảo. Đây là một cỗ cảm giác tình cảm phi thường khó nói truyền lại. Phó Thư Bảo một tay bắt lấy luyện nô luyện chế xong lại, loại cảm giác này giống như một nghệ thuật gia đã tiêu hao đại lượng tinh thần lực rồi cuộc hoàn thành một tác phẩm hoàn mỹ vậy. Mà vô luận luyện nô truyền lại cảm giác gì thì tất cả chỉ đều là giả thuyết, được mô phỏng ra, tất cả đều là giả dối.

Kỳ thật, sau khi luyện nô mở mắt ra, là ghi chép lại hết thấy đặc tính chủ nhân là Phó Thư Bảo hắc.

Nửa ngày sau, ghi chép hoàn tất, luyện nô quay người, từ trong hư không quỳ xuống, quỳ trước mặt Phó Thư Bảo.

- Tham kiến chủ nhân, thỉnh chủ nhân ban tên.

- Ân... vậy thì gọi là A Long đi.

Phó Thư Bảo chẳng muốn hao phí tâm tư trên việc đặt tên, thuận miệng gọi ra một cái tên.

A Long dập đầu, nói.

- Đa tạ chủ nhân ban tên.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói.

- Người nói đi, người biết người có được cái năng khiếu gì sao?

A Long nhắm mắt lại, tựa hồ đang tự kiểm tra lại chính mình, nửa ngày sau mới lên tiếng.

- Khởi bẩm chủ nhân, năng khiếu của ta có khoái tốc ký ức (trí nhớ nhanh nhạy), thể lực cường hãn, phẩm đức thuận theo, ... cùng với tính cách nhân yêu (bê đê).

Những thứ này, đều là Phó Thư Bảo sớm đã tự diễn dịch ra, hần sở dĩ hỏi như vậy là muốn nghiệm chứng lại một chút, xem có hay không bỏ sót cái gì đó hay không. Câu trả lời của A Long khiến cho hần rất thỏa mãn. Hần nhẹ gật đầu, còn nói thêm.

- lát sau ta sẽ cho người một ít sách vở để học tập, người hãy đem ca từ thi phú, cầm kỳ thi họa, thiên văn địa lý cái gì đó đều học qua một lần cho ta, để cho tố chất cùng khí chất của người tăng lên, muốn người đi làm bạn của một người thế nhưng mà lại là một Thần cấp lực sĩ, không thể xảy ra một điểm lỗi lầm.

A Long đáp.

- Đúng vậy, chủ nhân, ta sẽ chừng mực.

Nói là làm, trí tuệ nhân tạo của nhân yêu lập tức được kích hoạt, A Long vốn đang bình thường liên lập tức thay đổi thành người khác, biến thành một người với thanh âm âm dương quái khí, dáng vẻ kịch cỡm của nhân yêu.

- Chỗ đó có quần áo, người đi thay đổi đi, sau đó theo ta ra ngoài, có nhiều thứ cần phải dạy cho người.

Phó Thư Bảo nói ra.

A Long dưới chỉ thị của Phó Thư Bảo mà bắt đầu mặc vào quần áo Phó Thư Bảo sớm đã chuẩn bị xong. Phật dựa vào mạ vàng, người dựa vào ăn mặc. Một thân nho sĩ trường bào xanh nhạt, khí chất tuấn tú của A Long lập tức càng thêm rõ ràng, bộ dáng tuấn tú càng khiến người khác chú ý rồi.

Từ nhà kho dưới mặt đất đi ra, quang huy của mặt trời chậm rãi rơi xuống. Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, thiên địa diễn giải ra một mảnh sinh cơ bừng bừng, luyện nô từ trong đỉnh sinh ra tinh thần cũng xuất hiện bộ dáng phấn chấn.

Phó Thư Bảo lại biết, thành công như vậy thì kỹ thuật hần nắm giữ chính là phi thường trọng yếu, nhưng mà ba cái Luyện Mệnh đỉnh Luyện Vô Mệnh lưu lại cũng phi thường trọng yếu. Thiếu đi một thứ, hành vi của sinh vật được luyện chế ra không thể nào thông thuận cùng thành công như vậy.

Luyện mệnh, luyện mệnh, không phải đem người ta luyện cho chết đi mà luyện ra tân sinh tính mạng. Phó Thư Bảo cuối cùng đã minh bạch lúc trước vì cái gì Luyện Vô Mệnh lại đặt tên cho ba cái đỉnh kia như vậy, tự nhiên là luyện đỉnh cao cấp nhất trong luyện đỉnh giới rồi.

Hữu Nãi Ngư sớm chờ ở lối ra, trông thấy A Long liên lập tức kinh ngạc tới không khép miệng lại được, nàng chỉ tay về phía A Long, lắp bắp hết nửa ngày mới nói ra được một câu.

- Hần, hần.... chính là luyện nô Phó đại ca luyện chế ở bên trong sao?

Phó Thư Bảo cười cười.

- Đúng vậy, hần gọi là A Long.

Dừng một chút, hần lại nói ra.

- A Long, đi thỉnh an Ngư chủ mẫu đi.

- A Long bái kiến Ngư chủ mẫu, làn da của Ngư chủ mẫu thật mịn màng, không biết là dùng cách gì bảo dưỡng đây này? Nhất định phải cho ta biết à nha.

A Long tiến lên, quỳ xuống, âm dương quái khí nói ra một câu như vậy.

Thanh âm của A Long, dáng vẻ kịch cỡm cùng biểu lộ khiến cho Hữu Nãi Ngư càng há hốc mồm. Đồng thời, Phó Thư Bảo để cho A Long gọi nàng là chủ mẫu, nói rõ là muốn chiếm tiện nghi của nàng, mặt ngọc của nàng theo đó mà ứng đỏ một mảnh, khó có thể biến mất. Thế nhưng mà, nếu phản bác lại tất nhiên sẽ càng bị chiếm thêm tiện nghi, đối với người hiểu rõ Phó Thư Bảo mà nói, nàng phi thường khẳng định điểm này.

- Chủ mẫu nha, người còn không có cho nhân gia đứng dậy chớ, chẳng lẽ chủ mẫu muốn cho nhân gia quỳ cả ngày hay sao? Nói như vậy, đầu gối người ta sẽ không chịu nổi đâu à nha.

Thanh âm của A Long phát ra càng thêm yếu ớt.

- Ách... không có ý tứ, đứng lên đi! Bất quá, không được gọi ta là Ngự chủ mẫu cái gì, ta mới không làm chủ mẫu của người đây này.

Hữu Nãi Ngự đỏ mặt nói.

A Long lúc này mới đứng lên, rất cẩn thận mà phúi phúi đầu gối, một bộ phi thường yêu thích cái sạch.

Phó Thư Bảo ha hả cười.

- Xem đi, đây chính là tác phẩm của ta, dạy cho hần một ít tri thức, lại để cho hần càng có khí chất cùng rèn luyện hằng ngày, ta dám cam đoan, coi như là Luyện Thánh Y cũng không cách nào nhìn ra sơ hở, hơn nữa, tên kia nhất định sẽ bị A Long làm cho thần hồn điên đảo!

Hữu Nãi Ngự nói.

- Phó đại ca định để cho A Long đi Tiếp Thiên phong sao?

Phó Thư Bảo lắc đầu.

- Tự nhiên không phải, chúng ta phải thông qua con đường Tân Luyện quốc Đại Thanh Thiên vương mới được, trong đoạn thời gian này ta còn muốn luyện chế một ít luyện nô chiến sĩ, A Long cũng cần có thời gian học tập.

Hữu Nãi Ngự lo lắng mà nói.

- Thời gian ngắn ngủi như vậy, A Long có thể học được bao nhiêu đây?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Nàng không biết a, A Long có được bản lĩnh gặp qua liền không quên được đây này!

Miệng Hữu Nãi Ngự lần nữa há hốc ra, không cách nào khép lại. Nàng đã từng chứng kiến được một phần của năng lực gặp qua một lần không quên, với kỹ thuật độc môn của Phó Thư Bảo, cái đầu A Long đã tương đương mới một cái bộ sinh vật máy tính, đã gặp qua liền không quên được, kỳ thật chỉ là một năng lực nông cạn mà thôi!

- Kế tiếp, việc đầu tiên chúng ta cần làm chính là vì A Long mà mua một trụ sở, mời tới một ít nô bộc cùng bảo tiêu, sau đó để cho hần lộ ra ánh sáng ở nơi công cộng, khiến cho Đại Thanh Thiên vương chú ý tới sự hiện hữu của hần, loại chuyện này, chúng ta không thể đi tìm Đại Thanh Thiên vương mà phải hấp dẫn chú ý lực của hần, khiến cho hần tới tìm A Long.

Phó Thư Bảo còn nói thêm.

- Ở nội thành, chúng ta cũng đi sao?

Hữu Nãi Ngự nói.

- Đương nhiên, ta đã hoạch định tốt kế hoạch rồi, ta là quản gia của hần, nàng là lão bà của ta, hơn nữa, vì để giống thật, không cho người hoài nghi, chúng cần phải ở chung một phòng, ngủ chung một giường...

- Không không được... điều này sao có thể!?

Hữu Nãi Ngự lập tức lắc đầu như con lắc, mặt của nàng, đã biến thành hoa đào thắm ba rồi.

- Như vậy a... thiệt là, nàng đến cùng có muốn cứu tộc nhân của mình hay không?

- Ta... được rồi...

Trước vô sỉ áp đặt, Hữu Nãi Ngự rốt cuộc cũng rũ cái đầu xuống.

- Ha ha ha... Ha ha ha....

670. Chương 586: Cảm Giác Thất Bại

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 586: Cảm Giác Thất Bại

Trước cổng chính một khu nhà cao cấp, sớm đã có một đám người vây quanh, có rất nhiều người với thân thể khỏe mạnh, cũng có những nữ tử mỹ mạo, còn có một ít lão mục tử ăn mặc sạch sẽ, những người này đều là vợ vãi đến Long phủ nhận lời mời làm việc từ hai ngày trước. Nghe nói, là một phú gia công tử nào đó tới Thánh đảo này mua lại một khu nhà cao cấp, muốn mua thêm một ít người hầu cùng nô bộc hầu hạ, tiền công báo ra khiến cho người ta phải đổ mắt, cho nên những người phù hợp điều kiện, trong tay lại vừa lúc nhàn rỗi đều chạy tới đây.

- Nghe nói, quản gia nhận người là một người tên là Phú Đại Quý, chỉ mong hắn chọn trúng ta, cảm tiền công, một nhà ba người chúng sinh hoạt sẽ khá hơn trước nhiều!

- Cũng không hẳn, nghe danh liền biết đây là nhân vật đại phú đại quý, a miêu a cầu như ngươi mà cũng muốn gặp Phú Đại Quý sao? Không đúng? Phải gọi là Đại Phú Đại Quý a!

Đây là loại logic gì đây?

Ngồi trước một cái bàn, Phó Thư Bảo ăn mặc thành quản gia nghe mấy lão mục tử đàm luận, bịa đặt về danh tự của hắn như thế, lập tức làm cho hắn sinh ra một loại cảm giác cười khổ.

- Kế tiếp.

- Đến rồi đến rồi, ta gọi là Mỹ Linh, đến nhận làm nữ bộc.

- Đúng vậy, da thịt mịn màng đấy... ngực bao nhiêu?

- Cái gì gọi là ngực?

- Chính là “meo meo” của người, “meo meo” của người bao nhiêu hiểu chưa? Bao nhiêu?

- Cái này... không có đo qua, người xem ta có bao nhiêu đây?

Nữ tử tự xưng là Mỹ Linh này ngượng ngùng mà ưỡn bộ ngực lên, một đôi mị nhãn nháy nháy với Phó Thư Bảo vài cái.

Ánh mắt như vậy, tư thế như vậy, nếu như bốn phía không có người mà nói, nàng này hơn phân nửa là sẽ kéo bộ ngực lộ ra, lộ ra “thứ” ở bên trong, để cho Phó Thư Bảo tận mắt xem xem nó lớn nhỏ ra sao.

- Ha ha... người đã qua, hiện tại bắt đầu làm việc đi.

- Cảm ơn Phú quản gia a...

- Kế tiếp, người tên là gì... ngực bao nhiêu... không thể nào! Người không dám lộ ngực trước mặt mọi người? Bất quá, xem trên sự dũng cảm của người, người đã qua, bắt đầu làm việc đi.

- ...

Tràng diện chiêu công loạn thất bát tao này, Phó Thư Bảo nhưng lại rất thích thú.

Việc này cũng không tầm thường, người đàm luận tự nhiên sẽ càng nhiều, khiến cho sự chú ý càng lớn, mà mục đích cuối cùng của hắn, chính là khiến cho Tân Luyện quốc Đại Thanh Thiên vương chú ý tới, kế hoạch của hắn mới tính toán thực thi được một phần ba.

Đối phó với Thần cấp lực sĩ sẽ không giống như đối phó với Thánh Anna, nửa điểm sơ sót cũng không thể.

Một hồi chiêu công, Phó Thư Bảo chiêu mộ trọn vẹn một trăm người, hết thấy sự vụ trong khu nhà đều có người phụ trách, quét dọn sạch sẽ, nấu nướng, gieo trồng cùng quản lý hoa cỏ các loại đều có những người này đi làm, một tòa nhà vốn lạnh tanh thì giờ lập tức đã bừng bừng sinh cơ, đã có thanh âm vui cười.

A Long cũng có nô bộc cùng thị vệ chuyên môn hầu hạ hắn, từ khi chuyển vào Long phủ đại trạch hắn một mực chuyên tâm nghiên cứu các loại sách vở, học tập hết thầy tri thức Phó Thư Bảo muốn hắn học, với năng lực tương đương một bộ máy tính sinh vật, học tập những thứ này chỉ là quá trình ghi chép mà thôi, phi thường mau lẹ.

A Long cũng không phải là luyện nô chiến sĩ Phó Thư Bảo luyện chế, hắn là một nhân yêu có sứ mạng gian khổ, năng lực chiến đấu của hắn sẽ không mang tới nửa điểm chỗ tốt, nhưng năng lực thi từ ca phú, phong hoa tuyết nguyệt lại không thể thiếu được đối với một nhân yêu như hắn. Không có một cỗ thể xác xinh đẹp, không thể đả động được Luyện Thánh Y, còn phải có nội hàm, phải có rèn luyện hằng ngày, mà những thứ này chỉ có thể thông qua phương thức học tập cùng bồi dưỡng mà đạt được, những thứ này không cách nào luyện chế ra được.

Nếu như Đông Mai, Xuân Lan, Thu Cúc cùng Hạ Trúc tứ đại nữ bộc ở bên cạnh thì tốt rồi, với năng lực của các nàng thì nhất định sẽ làm bồi dưỡng A Long thành một tuyệt thể nhân yêu rồi. Đáng tiếc, loại chuyện này cũng chỉ có thể tưởng tượng mà thôi, không thể thực hiện được.

“Thực muốn gặp các nàng, cũng muốn gặp các nàng Hồ Nguyệt Thiên... Không biết sự tình ở đây bao giờ mới kết thúc, địch nhân một người so với một người càng cường đại hơn, lúc này mới chấm dứt đây này?”

Nghĩ tới tứ đại nữ bộc, liền cũng nghĩ tới chúng nữ nhân của hắn, tâm tình của Phó Thư Bảo phiền muộn một cách khó hiểu.

Biểu hiện ra ngoài hắn là quần gia, nhưng mà mọi sự lại không nhúng tay vào, tuy rằng mặc kệ mọi sự nhưng hắn cũng không có an nhàn gì, hắn cũng có việc cần phải đi làm, đó chính là hoàn thành luyện chế hơn một ngàn luyện nô chiến sĩ.

Ban ngày mỗi ngày, hắn ở trong Long phủ trù tính đủ loại hành động như thế nào hấp dẫn sự chú ý của Đại Thanh Thiên vương, thời gian nhàn rỗi, thời gian tu luyện buổi tối hắn sẽ phản hồi rừng trúc, luyện chế luyện nô chiến sĩ.

Nhà kho bên dưới gian nhà tranh hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có mỗi Băng Tuyết nguyên tố chi hỏa của hắn lẳng lặng thiêu đốt trong ba cái Luyện Mệnh đỉnh, năm khối Thiên Vũ thạch chậm rãi hòa tan, hóa thành một loại dung dịch màu đen.

Thiếu khuyết Thần lực, không cách nào luyện chế ra Thạch Tượng chiến sĩ nhưng hắn lại nghĩ ra một phương án xử lý vấn đề này, đó chính là hắn đem những thi thể trộm được kia cùng kim loại dung dịch Thiên Vũ thạch hợp thành chiến sĩ cấp lực sĩ nửa người nửa kim loại.

Dựa theo ý tưởng của hắn, một khi loại chiến sĩ nửa người nửa kim loại này luyện chế thành công, lực chiến đấu của bọn hắn đâu chỉ có cường hãn mà còn có khả năng chịu đòn biến thái. Luyện nô với chiến lực cùng năng lực phòng ngự biến thái như vậy, hơn nữa còn có một thân trang bị lực luyện khí nữa mà nói, thực lực tổng hợp cũng không kém Thạch Tượng chiến sĩ là bao rồi.

Bất quá, đây chỉ là ý tưởng, muốn biến nó thành thật, thật sự là rất khó.

Dùng thi thể luyện chế luyện nô, vẫn là dùng thân thể huyết nhục đổi lấy thân thể huyết nhục, nhưng mà dùng thi thể cùng Thiên Vũ thạch dung hợp lại làm một dù sao giữa nhau vẫn có tính bài xích. Thứ hai, đó chính là một loại năng lượng thạch đến từ sâu trong vũ trụ, có được thuộc tính huyền hồ kỳ huyền, mà người phía trước chỉ là một cái thi thể đã mất đi tính mạng.

Thời gian như cát trong cái đồng hồ cát, chậm rãi trôi đi, lặng yên không một tiếng động, bất tri bất giác.

- Ông!

Một tiếng chấn động từ ba cái Luyện Mệnh đỉnh từ trước đó gia nhập vào huyết nhục vang lên, tiếp đó là một mảnh huyết quang từ trong ba cái đỉnh phát ra, đem toàn bộ nhà kho dưới lòng đất bao phủ vào trong, khiến cho toàn bộ cái nhà kho trông giống như một cái luyện ngục vậy, tràn đầy khí tức thô bạo cùng khủng bố.

- Đây là...

Phó Thư Bảo bị dị tượng bất ngờ này làm cho hoảng sợ, hần bất ngờ phát hiện ra, Băng Tuyết nguyên tố chi hỏa nhất tuyến hắc ám, nhất phiên quang minh thì bây giờ đã tiến hóa, biến thành một nửa hắc ám, một nửa quang minh.

Kỳ thật, khi lực lượng tu vi của hần đạt tới Hỗn Nguyên lực tầng thứ nhất thì nguyên tố chi hỏa của hần đã không còn là Băng Tuyết nguyên tố chi hỏa nữa rồi mà là Hỗn Động nguyên tố chi hỏa. Chỉ là, loại tiến hóa này còn chưa có rõ ràng, có thể vẫn xem nó là Băng Tuyết nguyên tố chi hỏa, cũng có thể xem nó là Hỗn Động nguyên tố chi hỏa, bởi vì nó có được đặc tính của cả hai loại, mà bây giờ là lần biến hóa tối chung nhất.

Nguyên tố chi hỏa đột nhiên đạt được tiến hóa cũng không phải là sự tình gì thật bất ngờ, luân phiên luyện chế, nguyên tố chi hỏa đã được tôi luyện, tăng thêm người hần còn năng lượng Huyền Thiết sơn linh mạch, năng lượng của Thánh Anna chưa có luyện hóa. Những loại năng lượng này trong quá trình luyện chế đã bị nguyên tố chi hỏa sử dụng, hấp thu, tự nhiên mà đạt được tiến cấp, chính là nó tự mình tiến hóa.

Nguyên tố chi hỏa tiến hóa, trở thành Hỗn Động nguyên tố chi hỏa hoàn mỹ, loại chuyện này vốn có giá trị để cao hứng mới đúng, nhưng mà hần lại chẳng có chút cảm giác cao hứng nào, bởi vì hần rõ ràng cảm giác được bên trong ba cái Luyện Mệnh đỉnh là một mảnh tinh mạch, lần luyện chế này của hần căn bản là không có thành công.

- Kỳ quái, đến cùng là sai lệch ở điểm nào đây này?

Thò đầu qua, nhìn một đoàn lộn xộn bên trong đỉnh, Phó Thư Bảo thăm phiên muộn trong lòng.

Trước đó hần đã luyện chế tốt năm cỗ thi thể, tiếp đó là dùng nguyên tố chi hỏa hòa tan năm khối Thiên Vũ thạch, tiếp đó mới đem hai chủng tài liệu tiến hành hợp luyện theo như kế hoạch, mỗi thứ năm thành, luyện chế thành luyện nô chiến sĩ nửa người nửa kim loại, nhưng mà hiện tại xem ra, ba cái thi thể trong luyện đỉnh đã bốc hơi cùng thành than, biến thành một loại phế thải màu đen vô tác dụng.

Năm cỗ thi thể đã hỏng, Thiên Vũ thạch còn lại vẫn bảo tồn hoàn hảo, có được linh năng cùng linh tính cường đại.

Cho tới nay, vô luận là làm chuyện gì, Phó Thư Bảo đều chưa có kinh nghiệm thất bại, cái loại cảm giác này không hơn gì thế, cho nên nguyên tố chi hỏa đột nhiên tiến hóa tới Hỗn Động nguyên tố chi hỏa hoàn mỹ cũng không khiến hần cao hứng hơn được.

“Huyết nhục cùng kim loại, từ khía cạnh vật chất mà nói là không cách nào dung hợp, nhưng mà, ta có thủ đoạn xử lý tương quan cùng thủ đoạn, giống như đem một người xương cốt bị thương biến thành khung xương kim loại đồng dạng, thế nhưng mà, vì cái gì lại thất bại đây này?”

Cau mày, đau khổ suy tư, bỗng nhiên ngay lúc đó Phó Thư Bảo lại vỗ ót một cái.

- Ta như thế nào đã quên? Huyết nhục cùng kim loại, dưới thủ đoạn cùng năng lực của ta là có khả năng hoàn mỹ kết hợp, sáng tạo ra luyện nô chiến sĩ nửa người nửa kim loại, nhưng mà ta lại đã quên, huyết nhục là thi thể huyết nhục, mà kim loại lại là Thiên Vũ thạch còn muốn cao cấp hơn Linh chi vân thạch!

Phối hợp như vậy, không khó tưởng tượng, kỳ thật giống như một bên là hoàng kim, một bên phân chó dung hợp lại làm một vật, coi như là Chứa sáng thế cũng không cách nào sáng tạo ra cái gì.

- Chẳng lẽ... thi thể không thể dùng được, phải dùng tính mạng tươi sống sao? Đúng rồi, nhất định là như vậy, Thiên Vũ thạch là kim loại tự tôn, vốn có linh tính mơ hồ có thể cùng với nhân loại so sánh, nó tồn tại bất phạm như vậy há lại cam tâm tình nguyện dung hợp với thi thể, tạo ra tính mạng sao? Chỉ có thể dùng người sống luyện chế!

Đột nhiên nghĩ tới điểm này, Phó Thư Bảo lạnh buốt sống lưng, nói như vậy có thể đạt được thành công, nhưng mà hần há lại có thể làm ra sự tình tàn ác bắt lấy người sống, quăng vào luyện chế thành luyện nô sao?

Đúng lúc này, rừng trúc bên trên truyền đến huyền não cùng động tĩnh lớn.

“Chỗ này là chỗ của Thiết Sa, tên kia giả hoạt phi thường, sẽ không dễ dàng tiết lộ chỗ của mình, lúc này lại đã quá nửa đêm, là ai tìm tới cửa đây?”

Trong lòng một mảnh nghi hoặc, Phó Thư Bảo ra khỏi nhà kho, trốn trong rừng trúc, nhưng lại đồng thời phóng xuất lực lượng phân thân, lại đem nó cải biến thành Thiết Sa, chuẩn vị giữa vạn nhất.

Trên đường nhỏ tới nhà tranh, năm thanh niên dáng người khô vữa, tướng mạo hung ác chậm rãi đi tới. Năm người này bên hông đều giắt một thanh trường kiếm, mà một trong số đó đầu vai lại khiến một cái bao tải. Năm người này cùng nhau đi tới, ha hả cười nói không ngừng, không ngừng đàm luận một ít vấn đề hạ lưu.

- Thiết Sa đại ca, chúng ta tới rồi, người mau ra đây, chúng ta đã mang đến cho người một “hỏa hóa sắc” đây, người mau mau xuất hảo tửu ra khoản đãi chúng ta a!

Thanh niên khiêng bao tải lớn tiếng reo lên.

Một tia lực lượng phóng thích, Phó Thư Bảo rất nhanh có phán đoán cuối cùng, cái gọi là “hỏa hóa sắc” trong bao tải kia lại là một nữ hài!

671. Chương 587: Luyện Chế Người Sống.

Thiên Tài Độc Lạc

Chương 587: Luyện chế người sống.

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thiết Sa quen biết những người nào, chỉ cần tưởng tượng tới một người ngay cả chủng tộc cũng đều phản bội được thì bằng hữu kết giao sao có thể kém cạnh được đây. Kết hợp với tiểu nữ hài hắc dò xét được, hơn nữa với bộ dáng hung hãn của năm tên này, trong lòng hắc liên minh bạch ra.

Năm tên kia tiếp tục đi tới gian nhà tranh, rất nhanh là đi vào điện viện. Thanh niên khiêng bao tải tiện tay ném xuống đất, nói ra.

- Thiết Sa đại ca, người như thế nào còn chưa đi ra, huynh đệ mấy người chúng ta biết rõ người ưa thích những tiểu nữ hài cơ mà, bắt quá, thuận tay chuẩn bị cho người một người, mi thanh mục tú đấy, ha ha, khẳng định người sẽ thích cho coi.

Người khác cũng cười nói.

- Đúng vậy a, tiểu cô nương này chúng ta dùng một khối kẹo mê hoặc mang tới đây này, người đại khái có thể hưởng thụ một lát, ha ha ha...

Một mảnh tiếng cười âm thầm từ trong đình viện truyền ra.

“Mẹ kiếp, ta cho rằng mấy tên gia hỏa này chỉ bắt cóc tiểu cô nương nhà người ta để vợ vét tài sản, lại không ngờ...”

Phó Thư Bảo thâm trầm trong lòng, một cỗ sát ý cũng từ tâm tạng lan tràn ra. Vô luận là ở thế giới nào, triều đại nào, đối với tiểu nữ hài làm ra loại sự tình này đều là việc không thể tha thứ được. Không nghĩ tới Thiết Sa lại có ham mê như vậy, quả nhiên là chết chưa hết tội. Cũng không nghĩ tới hắc lại có đồng lõa như vậy, vậy thì một tên cũng không tha!

Nếu để những người này trở về, một hai ngày không nhìn thấy Thiết Sa thì có lẽ sẽ không có gì xuất hiện, nhưng mà nếu vài chục ngày không thấy Thiết Sa, những tên giáo hoạt này nhất định sẽ có chỗ hoài nghi. Phó Thư Bảo sẽ không để cho loại sự tình này nảy sinh rồi.

- Chuyện gì xảy ra?

Tên khiêng bao tải hồ nghi mà nhìn đồng bọn bên cạnh.

- Thiết Sa đại ca như thế nào còn chưa có đi ra? Chúng ta ban nãy từ chỗ hắc thường xuyên xuất hiện một mạch đi tới đây, mà hắc lại không có xuất hiện tại những địa phương kia.

Một tên đồng bọn nhún nhún vai.

- Loại chuyện này ta cũng không rõ ràng lắm, có lẽ...

Hắc bỗng nhiên thoáng nở một nụ cười.

- Có lẽ hắc đang trốn trong phòng, cùng tiểu cô nương nào đó thân mật a!?

- Loại chuyện này vẫn đừng nên nói ra, nếu như nữ nhân Uyển Dung của Thiết Sa đại ca nghe được, khổ sở không thể thiếu phần cho chúng ta đâu! Đi thôi.

Một tên khác nhỏ giọng nhắc nhở.

Mấy tên này cười cười nói nói, lại không biết, Thiết Sa bọn hắc muốn tìm đã yên lặng xuất hiện phía sau bọn hắc.

Thiết Sa xuất hiện trước mặt mấy tên này đúng là lực lượng phân thân Phó Thư Bảo dùng Hỗn Nguyên lực ngưng luyện ra, là tồn tại tương đương Đại Vô Vũ Trụ chi lực cấp lực sĩ!

Thẳng tới lúc lực lượng phân thân cố ý tạo ra tiếng bước chân thì năm tên kia mới phát hiện ra “Thiết Sa đại ca” bọn hắc đang tìm đã xuất hiện.

- Ha ha, đây không phải là Thiết Sa đại ca sao? Huynh đệ mấy người chúng ta tìm người thật khổ a, mau mau tới nhìn một chút, đây là lễ vật chúng ta cấp cho người a, ha ha... một tiểu nữ hài xinh đẹp tuyệt trần!

Một tên kéo dây thừng buộc bao tải ra, lập tức một tiểu nữ hài co rúc người bên trong lộ ra ngoài.

Đó chỉ là một tiểu nữ hài chưa tới mười tuổi, nàng điềm tĩnh ngủ trong bao tải, tiếng hít thở nặng nề phát ra. Nàng bỗng nhiên chưa phát giác ra nàng đã lọt vào tay một đám ác quỷ. Vận hạnh chính là Thiết Sa thật đã chết trong tay Phó Thư Bảo, kẻ xuất hiện trước mặt nàng chỉ là một cái lực lượng phân thân, bằng không thì nàng lúc này đã rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục rồi.

- Như thế nào? Thiết Sa đại ca, người không vui sao?

Nhìn “Thiết Sa” không có lộ ra thần thái ham thích, trái lại còn lấy khuôn mặt lạnh như băng, làm cho tên mang bao tải tới phải cảnh giác, phải hỏi thăm dò một câu. truyện copy từ

Lực lượng phân thân đột nhiên lóe lên, trực tiếp vượt qua khoảng cách mười bước, một tay phất lên chém lên cổ hắc. Một tiếng đau đớn vang lên, hắc lập tức bị đánh cho chết ngất đi.

- Thương, thương!

Bốn tên còn lại trong nháy mắt thấy đồng bọn bị đánh té ra mặt đất thì ở đâu ra còn nhận ra “Thiết Sa” đại ca gì mà nhao nhao rút trường kiếm ra.

Lực lượng phân thân lại động, trong nháy mắt đã có hai tên nữa ngã ra mặt đất.

Hai tên còn lại phi thường cơ linh, biết rõ không cách nào đánh lại “Thiết Sa” liền chia nhau chạy thực mạng. Dựa theo ý nghĩ của bọn hắc, phương thức chạy trốn như vậy ít nhất có năm thành thoát mạng, bởi vì “Thiết Sa” chỉ có thể truy kích được một người duy nhất.

Rừng trúc lui dần trong ánh mắt, một tên thanh niên đem tốc độ tăng tới cực hạn. Hắc bỗng nhiên chưa phát giác ra những phiến lá trúc lướt qua gò má cùng là da cánh tay, cũng không để ý tới làn da bị chà phá mà truyền đến từng cơn nóng rất đau đớn. Ở phía sau hắc, không có truyền đến tiếng bước chân truy kích của “Thiết Sa” mà là một mảnh an tĩnh tới đáng sợ.

- Hô hô...

Thời điểm chạy được một khoảng hắc liền quay đầu lại nhìn thoáng qua, xác nhận không có ai đuổi theo mới ôm lấy ngực, nặng nề mà thở hổn hển, cũng âm thầm cảm thấy may mắn.

- Mẹ nó, tên Thiết Sa kia hôm nay phát điên rồi? Như thế nào lại ra tay với chúng ta? Cũng may, chỉ có ta trốn thoát được, ta thật đúng là kẻ may mắn...

- Xin hỏi, người may mắn ở chỗ nào vậy?

Một thanh âm đậm đặc đột nhiên từ phía sau hắt truyền lại. Thanh âm này giống như một làn gió lạnh thấu xương thổi qua thân thể hắn, lập tức đưa hắn đông cứng lại.

- Ai...

Tên kia mạnh mẽ xoay người lại, kinh ngạc mà nhìn một thiếu niên xuất hiện phía sau hắn. Thiếu niên này bộ dáng bình thường không có gì lạ, nhưng mà lại có một làn da khiến cho nữ nhân phải ghen ghét. Nhưng quan trọng nhất là hắn trẻ tuổi như vậy lại có một loại khí tràng khiến người khác cảm thấy cực kỳ cường đại, giống như núi lớn không thể vượt qua! Giống như biển cả, không thể vượt qua!

Không tới hai mươi tuổi, lại có khí tráng như đại sơn đại hải, sự tình này quý dị tới bậc nào a!

- Người, người là ai?

Tên kia lúc này mới vất vả nói ra được một câu rõ ràng. Trường kiếm trong tay cũng được hắn giương lên, chỉa về phía Phó Thư Bảo. Nhưng mà, trong tay có kiếm lại không đem lại cho hắn một chút cảm giác an toàn nào, hắn thấy, trước một ngón của thiếu niên kia, kiếm trong tay hắn sẽ đứt tạn cán.

Một kẻ là lưu manh đầu đường xó chợ, lực lượng tu vi bất quá chỉ là một con gà non Nội Lực cấp, làm sao có thể cùng Thứ Thần cấp lực sĩ đối kháng đây.

- Ta là người muốn mạng của người!

Căn bản không có hứng thú dài dòng với loại ác ôn đầu đường xó chợ này, Phó Thư Bảo tiến lên phía trước một bước, hư không phẳng phất chất chồng lên, lại trong nháy mắt biến mất dưới chân hắn, mà tay của hắn ngay một khắc sau liền chém lên cổ của tên kia, làm cho hắn bất tỉnh, mềm nhũn ngã xuống.

Thủ pháp đó cùng lực lượng phân thân sử dụng đều giống nhau, kỳ thật, hết thảy động tác của lực lượng phân thân là đều do hắn khống chế, chấp hành tất cả chỉ lệnh của hắn, kể cả chỉ lệnh động tác.

Quay trở lại nhà kho dưới mặt đất, lực lượng phân thân đã đem bốn tên thanh niên khác chuyển xuống dưới, cộng thêm một người hắn mang về, năm tên ác ôn đầu đường xó chợ việc ác gì cũng không từ.

Nhìn năm gia hỏa nằm trên mặt đất, trong nội tâm Phó Thư Bảo lại kịch liệt va chạm với nhau.

"Năm tên này khẳng định không thể lưu lại rồi, giết đi ngược lại cũng không phải là chuyện xấu, ngược lại là chuyện tốt, nhưng mà cứ như vậy giết đi mà nói, chẳng phải là lãng phí giá trị của bọn hắn hay sao?"

Tầm mắt của hắn lơ đãng rơi lên ba cái Luyện Mệnh đỉnh màu đỏ sừng sững trong nhà kho một cái, một cái ác ý đột nhiên xuất hiện, càng ngày càng mãnh liệt.

Đem năm tên gia hỏa táng tận lương tâm này quăng vào đỉnh, để cho bọn hắn có cơ hội trở thành luyện nô nửa người nửa kim loại, đây có phải hay không là một sự kiện phi thường công đức hay không đây này?

Một tia tiểu ý tàn nhẫn yên lặng hiển hiện nơi khóe miệng của hắn.

Đã có cách nghĩ "công đức" như vậy, Phó Thư Bảo rất nhanh liền trở lại bên cạnh ba cái Luyện Mệnh đỉnh. Trừ bỏ cạnh bên trong ra, Hỗn Độn chi hỏa hoàn mỹ lần nữa từ trong song cửa sổ của hắn bay ra. Năng lượng mãnh liệt của Thiên Vũ thạch trong ba cái luyện đỉnh cùng bản thân hắn lần nữa được phóng thích ra. Hai chủng năng lượng bất đồng hòa cùng một chỗ, tạo thành một tầng linh năng lực trường nồng hậu dày đặc.

Thiên Vũ thạch cứng rắn lần nữa bị hòa tan, hóa thành một đoàn dung dịch màu đen. Mấy chục loại linh tài quý giá được quăng vào trong ba cái luyện đỉnh, cũng nhanh chóng hòa tan, trở thành một khối chất lỏng. Dịch thể đến từ linh tài cùng Thiên Vũ thạch hòa tan hỗn hợp lại một chỗ, sinh ra lột xác kịch liệt.

Tại một khắc nào đó, Phó Thư Bảo tay khẽ vẫy một cái, thân thể một tên ác ôn lập tức từ trên mặt đất lơ lửng lên, bông bênh mà bay về phía ba cái Luyện Mệnh đỉnh...

Có lẽ là do nhiệt độ cao hay là do tính mạng bị uy hiếp, tâm linh có cảm ứng, thời điểm sắp bị quăng vào luyện đỉnh thì tên này bỗng nhiên mở hai mắt ra, lập tức bị dọa cho gần chết.

- Người, người...

Không cho hắn nữa điểm cơ hội sám hối, Phó Thư Bảo hư không nhẹ ấn xuống một cái, tên kia lập tức tiến vào trong một cái luyện đỉnh. Một tiếng thê lương thăm thiết lập tức từ trong đỉnh truyền ra, phi thường ngăn ngừi, nhưng mà lại bao hàm hết thảy thống khổ của thế giới này.

Thân thể tên kia vừa tiến vào trong luyện đỉnh thì lập tức bị hòa tan đi. Huyết nhục của hắn liền biến thành một "món súp đậm đặc", cùng với dịch thể hỗn hợp giữa linh tài cùng Thiên Vũ thạch kết hợp lại. Tập chất cùng một ít bài tiết trong cơ thể hắn dùng hình thức hơi nước mà bị ép ra ngoài. Trong hư không lập tức lan tràn một cỗ hương vị thịt người nướng khó ngửi.

Bốn tên thanh niên kia lần lượt bị ném vào trong ba cái luyện đỉnh. Phản ứng của bốn tên này cùng kẻ đầu tiên giống hệt nhau, trong tích tắc trước khi bị ném vào trong luyện đỉnh liền tỉnh lại. Ánh mắt của bọn hắn bao hàm lấy oán hận, ngoan độc cùng với nguyên rủa. Nhưng mà, những thứ này đều không thể cứu lại được tính mệnh cho bọn hắn, cũng không cách nào giao động được quyết tâm của Phó Thư Bảo.

Thân thể năm tên kia, toàn bộ đều hòa tan vào trong dung dịch linh tài cùng Thiên Vũ thạch. Dung dịch nguyên bản một màu đen thì giờ đã chuyển sang màu đỏ như máu. Nhìn lại, nó chẳng khác gì một vũng máu tươi từ huyết nhục cùng xương cốt hòa tan một chỗ vậy. Xú vị (mùi hôi thối) gay mũi lập tức biến mất dần, thay vào đó là một loại hương thơm thấm đượm ruột gan.

Luyện chế đã tiến tới khâu khâu yếu nhất, song chương Phó Thư Bảo đánh mạnh lên thân ba cái Luyện Mệnh đỉnh.

- Ông!

Một tiếng trầm muộn vang lên, một mảnh huyết sắc huyền quang lập tức từ trong đỉnh xông thẳng lên trời. Trong chốc lát, toàn bộ nhà kho bên dưới mặt đất bị một mảnh huyết sắc bao trùm, phảng phất như bị một màn huyết vụ che lấp ánh mắt vậy.

Đúng lúc này, một thân ảnh đột nhiên từ trong đỉnh nhảy ra ngoài, bộ dáng còn chưa nhìn rõ ràng nhưng đã cảm được một cỗ tà ác trên người nó!

Loại tà ác này, là tà ác coi thường hết thảy tính mạng!

Loại tà ác này, là loại tà ác không chuyện gì không dám làm!

672. Chương 588: Luyện Nô Cận Thứ Thần. (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 588: Luyện nô cận Thứ Thần. (1)

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tiếng bước chân nặng nề truyền ra, truyền đến từ lòng bàn chân quái vật huyết sắc. Hai chân của hắn giống như một đôi thiết trụ nhưng lại mang đến cho người khác cảm giác linh động cùng mềm mại của thân thể huyết nhục. Thân thể của hắn, cường tráng thô to như cột nhà. Da thịt của hắn, bên trong huyết sắc ảm ảnh ánh lên vẻ sáng bóng của kim loại. Thân thể của hắn cao gấp ba người thường. Hình dáng của hắn, đầu có hai sừng, hai gò má huyết sắc, huyết sắc đồng tử, vừa đứng chỗ đó, hiển nhiên đúng là Ma thần đến từ Luyện ngục.

Hình dạng như vậy, cũng không phải là Phó Thư Bảo có thể diễn giải ra mà là trong quá trình luyện chế xuất hiện một ít hiện tượng tiến hóa. Nói cách khác, Phó Thư Bảo vừa mới bắt đầu luyện chế là hắc khắc họa hình dáng người thường, nhưng trong quá trình luyện chế lại xảy ra tiến hóa không cách nào khống chế được, thế cho nên sau khi chấm dứt luyện chế, từ trong ba cái Luyện Mệnh đỉnh đi ra một tên quái vật như Ma thần này.

Nhưng càng làm Phó Thư Bảo giật mình chính là quái vật từ trong đỉnh đi ra, linh năng cùng linh tính từ trên người hắc phát ra cùng lực lượng trường so với lực lượng phân thân của hắc còn muốn cường hãn hơn ba phần!

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo sững sờ tại chỗ, kết quả này, cũng không khỏi vượt xa quá dự đoán đi.

- Tham kiến chủ nhân!

Huyết sắc quái vật ồ ồ nói. Thanh âm của hắc trầm thấp khàn khàn, không trộn lẫn một tia sắc thái cảm giác gì.

- Người...

Phó Thư Bảo vẫn đang ở trong cực độ rung động. Trên thực tế, đã tới bước này rồi hắc vẫn phải còn cần dùng nguyên tố lạc biên tập lực chi phù văn trận liệt, hình thành luyện nô “máy tính sinh vật”, như vậy mới được xem là đại công cáo thành. Trước đó, luyện nô không có chuẩn bị tư duy gì, sẽ càng không tự động nhảy ra nhận hắc làm chủ. Nhưng sự thật lại hoàn toàn trái ngược, không cần tiến hành bước luyện chế cuối cùng, luyện nô này đã có được tư duy cùng linh tính phi phàm.

Chẳng lẽ, còn không cần bước cuối cùng, hắc liền tự động tiến hóa, thành công rồi hả?

- Chủ nhân, thỉnh ban tên.

Huyết sắc luyện nô lần nữa ồ ồ nói.

Phó Thư Bảo cẩn thận mà quan sát nhất cử nhất động của huyết sắc luyện nô, từng biểu lộ nhỏ nhất, ánh mắt biến hóa, nửa ngày sau mới nhàn nhạt nói ra.

- Với tư cách là một luyện nô, ngươi tựa hồ thiếu khuyết lễ tiết a!? Quý xuống cho ta!

Trong đôi mắt huyết sắc luyện nô lập tức ánh lên một vòng hung quang, nhưng mà vẫn quý xuống. Sau khi quý xuống ánh mắt của hắc nhìn về phía Phó Thư Bảo tràn ngập bất khuất cùng ngoan độc. Phản ứng hiện tại của hắc giống như là những kẻ tính cách âm tàn dưới trướng người khác tạm đem cừ hận che dấu trong lòng, sau đó mới bộc phát.

“Người này, cường đại mà có được tính cách phi thường rõ ràng, ta luyện chế không thể nghi ngờ là phi thường thành công. Nhưng mà, một tên luyện nô như vậy lại có thể tùy thời phản chủ, cùng luyện nô tuyệt đối phục tùng rõ ràng không giống...”

Bỏ qua vẻ hung bạo trong mắt huyết sắc luyện nô, trong nội tâm Phó Thư Bảo yên lặng tự hỏi. Nửa ngày sau, hắc mới nói thêm.

- Với tư cách là chủ nhân của ngươi, vì ngươi mà ban tên là nên làm, nhưng mà, trước đó...

- Cái gì?

Huyết sắc luyện nô có chút cảnh giác mà nhìn Phó Thư Bảo.

- Ta muốn ngươi tự sát! nguồn

Phó Thư Bảo cười lạnh, nói.

- Chấp hành đi, đây là chỉ lệnh đầu tiên của ta.

- Chủ nhân, ngươi có phải hay không hồ đồ rồi? Ngươi vừa mới đem ta luyện chế ra, rồi lại muốn ta tự sát, như thế nào có đạo lý như vậy?

Huyết sắc luyện nô căn bản không có chấp hành chỉ lệnh tự sát mà ngược lại sát ý trong mắt hắn càng thêm mãnh liệt hơn rồi.

Phó Thư Bảo lập tức có được phán đoán cuối cùng. Vô luận là luyện nô gì, giá trị tồn tại lớn nhất và cũng là cơ bản nhất chính phải phục tùng hết thảy chỉ lệnh của chủ nhân, cho dù là tự sát. Nhưng mà, huyết sắc luyện nô tự mình tiến hóa này lại không có đặc điểm như vậy, chỉ lệnh thứ nhất hắn đều không chấp hành!

Luyện nô như vậy, ngược lại đủ cường đại, nhưng mà dùng được gì chứ!?

- Không chấp hành sao?

Thanh âm khoan thai của Phó Thư Bảo chuyển sang lạnh lẽo.

- Hừ! Đi theo chủ nhân người người đó là khuất nhục lớn nhất của ta! Người đi chết đi a!

Một lời còn chưa nói hết, huyết sắc luyện nô đang nửa quỳ trước mặt Phó Thư Bảo đột nhiên đứng dậy, một đôi bàn chân cực lớn đạp mạnh xuống, thân thể theo đó như một tòa núi hướng Phó Thư Bảo đánh tới.

Cúi đầu, thân thể phi tốc lao tới, sừng nhọn trên đầu bày ra tư thế chuẩn bị va chạm. Lần công kích này, đúng là mang đậm tính chất của trâu rừng xung phong rồi.

Phó Thư Bảo sẽ không thử dò xét chiêu này của huyết sắc luyện nô, bởi vì Thiên Vũ thạch sức nặng thực tế rất lớn, năm khối Thiên Vũ thạch cấu thành khung xương của hắn cùng đầu lâu và hai cái sừng, sức nặng thân thể của hắn tính ra cũng không dưới năm vạn cân. Năm vạn cân phi tốc lao tới, đột nhiên đánh lên thân thể, kết quả là gì cũng không quá khó tưởng tượng!

Đây không thể nghi ngờ, đây chẳng khác gì cùng một khối vãn thạch từ trên trời rơi xuống va chạm!

- Người cho rằng khí lực lớn, thể trọng lớn là có thể làm gì được ta sao?

Phó Thư Bảo cười lạnh một tiếng, mạnh mẽ đánh ra một quyền. Hư không chấn động, một mảnh hỏa diễm hắc bạch giao nhau từ trên quyền đầu bốc lên, hình thành một cái Kỳ Lân quyền thú dữ tợn gào thét, cuồng nộ hướng huyết sắc luyện nô đánh tới.

- Âm âm!

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên ngay khi Kỳ Lân quyền thú cùng huyết sắc luyện nô va chạm. Bốn vách tường nhà kho dưới mặt đất bóng loáng lập tức bị sóng xung kích đánh thành vô số “hố bom”. Mái vòm trên đỉnh đầu lại trực tiếp bị hất tung lên. Rừng trúc phía trên mất đi bùn đất mà nhao nhao bắn lên trời, lại như mưa rào rơi xuống đất, thanh thế kinh người.

Chỉ va chạm một cái, Kỳ Lân quyền thú lập tức tan rã, hóa thành một đoàn hỏa diễm hắc bạch mà biến mất vô hình. Huyết sắc luyện nô không chút tổn thương nào, chỉ mạnh mẽ lui về sau ba bước, sau lại lập tức phóng lên. Độ hung hãn của hắn quả nhiên chẳng khác gì Ma thần tà ác đến từ Luyện ngục!

- Ha ha, giết người rồi ta liền được tự do, người nhất định phải chết!

Tiếng bước chân như sấm rền, mỗi bước chạy của huyết sắc luyện nô đều để lại trên mặt đất một dấu chân cực lớn sâu tới một xích (0.33m). Mỗi một bước chạy của hắn mặt đất lại rung lên không ngớt.

- Vậy sao?

Phó Thư Bảo lần nữa xuất quyền, lúc này đây hắn lại dùng tới huyết nhục quyền đầu, trực tiếp đánh tới cái trán của huyết sắc luyện nô.

673. Chương 588: Luyện Nô Cận Thứ Thần. (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 588: Luyện nô cận Thứ Thần. (2)

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Huyết sắc luyện nô tuy rằng cực kỳ cường hãn nhưng tóm lại chỉ là một luyện nô mới “ra lò”, căn bản không có kinh nghiệm chiến đấu gì, cũng chưa từng học qua bất kỳ kỹ năng nào, tất cả đều là lỗ mãng, dùng bộ vị cường hãn nhất của thân thể mà đi công kích mục tiêu. Hẳn như vậy, làm sao có thể thắng được Phó Thư Bảo nắm giữ Nguyên Nhất chiến kỹ đây này?

Một quyền nhìn như hơi hợt nhưng lại bao phủ tất cả địa phương huyết sắc luyện nô có thể di chuyển. Đầu của hắn ở đâu thì quyền đầu của Phó Thư Bảo ở chỗ đó. Huyết sắc luyện nô mau lẹ hơn đi chẳng nữa thì cũng không cách nào nhanh bằng Phó Thư Bảo xé rách hư không, thi triển thuần tức di động.

- Phốc!

Quyền đầu đánh lên trán của huyết sắc luyện nô, không có cảnh óc văng tung tóe, không có cảnh huyết nhục tán loạn, tràng cảnh huyết tinh mà chỉ có một đạo thanh âm như kim loại rơi lên mặt đất mà thôi.

Ngay thời điểm va chạm, một cỗ Hỗn Nguyên lực thuần túy từ trong lòng bàn tay Phó Thư Bảo phát ra, rót vào não bộ của huyết sắc luyện nô. Đại não mới ra đời, giống như một trang giấy. Giờ khắc này, bên trên tờ giấy kia lại tràn ngập tà ác cùng hủy diệt.

- Nằm xuống cho ta!

Quát khê một tiếng, lực lượng rót vào, Phó Thư Bảo lập tức đem huyết sắc luyện nô ép xuống mặt đất. Tay của hắn, giống như một tòa núi trăm vạn cân, làm cho thân thể có được năm vạn cân của huyết sắc luyện nô không cách nào chống lại được.

- Phanh!

Huyết sắc luyện nô không cam lòng mà ngã ra mặt đất. Ánh mắt của hắn tràn ngập không cam cùng phản nộ, nhưng những thứ này dưới dưới càn nhiều Hỗn Nguyên lực rót vào đầu hắn, lập tức làm cho hắn chết ngất đi.

Hết thấy đều dừng lại. Nhìn nhà kho dưới mặt đất hoang tàn khắp nơi, Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, liên tục cười khổ.

Dùng người sống luyện chế luyện nô, người khác có làm hay không, có thành công hay không hắn không biết, nhưng mà đối với hắn mà nói, lúc này đây lại là lần đầu tiên. Về phần thành công hay không, nhìn thực lực cường hãn của huyết sắc luyện nô là đủ chứng minh rồi.

Không chỉ thành công, hơn nữa huyết sắc luyện nô tự động tiến hóa, thực lực vượt khỏi dự đoán lúc ban đầu của hắn.

Bất quá, thành công thì đã thành công rồi, nhưng mà đặc tính tà ác cùng phản bội của nó lại khiến hắn đau đầu không thôi. Bất quá, cũng may, những nhân tố mặt trái này sẽ được lực chi phù văn biên tập đạt được thay đổi.

“Xem ra, việc dùng người kẻ ác luyện chế luyện nô thì bản thân luyện nô cũng sẽ có đặc tính tà ác nhất định, ta không muốn loại luyện nô này nhưng lại không thể đi săn bắt những người thiện lương còn sống để làm tài liệu được, xem ra sau này luyện chế cũng chỉ có thể dùng tới phương diện cái cấm lực chi phù văn biên tập rồi. Lúc này đây, liên dùng Hỏa chi nguyên tố lạc ấn lực chi phù văn biên tập a, đây cũng là thích hợp với luyện nô tính cách bạo lực huyết tinh.”

Nhìn huyết sắc luyện nô nằm trên mặt đất, trong nội tâm Phó Thư Bảo tự hỏi đối sách.

Hắn muốn không phải chỉ là một tên huyết sắc luyện nô mà một lượng lớn huyết sắc luyện nô. Đây chỉ là một cái mở đầu nho nhỏ, cho nên, thu thập kinh nghiệm là điều phi thường tất yếu.

Một mảnh huyền quang theo song cửa Phó Thư Bảo bay ra, nguyên một đám lực chi phù vân được Hồn Nguyên lực ngưng luyện ra, rót vào não bộ huyết sắc luyện nô. Đây là một quá trình hao tâm tổn sức cùng phức tạp.

Ước chừng cỡ bữa cơm sau (30 phút), Phó Thư Bảo mới chấm dứt việc dùng Hồn Nguyên lực ngưng luyện lực chi phù vân. Tất cả lực chi phù vân được Hồn Nguyên lực ngưng luyện đều tiến nhập vào trong đại não của huyết sắc luyện nô, cũng được Hỏa chi nguyên tố lạc ẩn hạ xuống bao lại, hình thành một cái hệ thống đại não mới tinh.

- Có lẽ đã thanh tẩy hết thủy trong đại não của hần, cũng diễn giải ra nhân cách khác, không biết hần sẽ biến thành bộ dáng như thế nào đây?

Chấm dứt bước luyện chế cuối cùng, Phó Thư Bảo trong lòng cũng có chút thấp thỏm nhất định. Nếu như xuất hiện tình cảnh ban nãy mà nói, hần đối với kế hoạch dùng người sống luyện chế luyện nô liền buông tha. Luyện nô tùy thời có thể phản công, ở sau lưng đâm một dao, cho dù là cường hãn tới cỡ nào thì cũng có tác dụng gì đâu chứ?

- Hô...

Một tiếng hô hấp nặng nề từ trong miệng huyết sắc luyện nô vang lên, thân thể khổng lồ huyết sắc của hần bỗng nhiên nhúc nhích một cái, hai mắt lập tức mở ra.

Trong đôi mắt kia không còn bạo lực cùng ngoan độc như trước mà chuyển thành một loại lạnh lùng không chút cảm xúc nào. Hần liếc nhìn Phó Thư Bảo, trầm thấp nói ra.

- Chủ nhân, thỉnh ban tên.

So với trước, ngay cả giọng điệu cũng đều lộ ra vẻ cung kính hơn nhiều.

Nhìn phản ứng của huyết sắc luyện nô, hòn đá trong lòng Phó Thư Bảo rốt cuộc được hạ xuống, nhưng mà hần vẫn còn tiếp tục thăm dò.

- Với tư cách là chủ nhân của người, ta hiện tại muốn người...

Dừng một chút, hần nghiêm nghị nói ra.

- Hiện tại, tự sát a!

- Tuân mệnh, chủ nhân của ta.

Huyết sắc luyện nô đứng lên, trên người toát ra một mảnh huyết sắc hỏa diễm. Nhất thời, khí lãng cực nóng từ trong nhà kho tàn phá không chịu nổi sinh ra, quét qua từng tấc mọi địa phương.

Phó Thư Bảo chấn động trong lòng.

“Ngọn lửa này là do tác dụng của Hỏa chi nguyên tố lạc ẩn, trải qua cài cắm vào, hần so với lúc trước... càng mạnh hơn nữa!”

Lúc trước đã mạnh rồi, cường hãn ngang với Đại Vô Vũ Trụ chi lực sĩ, trải qua một bước luyện chế cuối cùng này. Hiện tại, huyết sắc luyện nô thực lực lần nữa gia tăng, đây chính là... Thứ Thần cấp lực sĩ sơ cấp cảnh giới rồi!

- Hô!

Tiếng phá không vang lên, huyết sắc luyện nô đang đứng thẳng liền đem hai quyền đầu nắm chặt hướng đầu lâu của hần mà đánh tới. Quyền đầu của hần, khung xương đều là do Thiên Vũ thạch cứng rắn cùng tôn quý nhất cấu thành, cộng thêm lực lượng của hần, dưới một quyền này cái đầu với hai cái sừng kia xác định là sẽ bị đánh thành cặn bã!

Dưa hẩu từ trên cao rơi xuống là dạng gì, đầu của hần sẽ biến thành cái dạng đó.

- Dừng tay!

Tại một khắc cuối cùng Phó Thư Bảo phát ra chỉ lệnh mới.

- Kết thúc mệnh lệnh.

- Rõ, chủ nhân.

Huyết sắc luyện nô thu tay lại, cung kính mà đứng ngay tại chỗ. Huyết sắc hỏa diễm trên người hắn cũng dần dần lui đi, bên trên làn da cũng không để lại chút dấu vết bỏng rát nào.

Một màn thăm dò vừa nãy cũng đã đủ rồi, Phó Thư Bảo đã có được đáp án, hắn khẽ cười.

- Hỏa Nô, đây là tên của ngươi.

- Đa tạ chủ nhân ban tên.

Hỏa Nô rũ cái đầu của hắn xuống.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo mới lúc này mới cất to tiếng cười.

Người sống luyện chế, thành công rồi.

674. Chương 589: Tuyệt Thế Vưu Vật

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 589: Tuyệt Thế Vưu Vật

truyện copy từ

Tại thành thị bên cạnh trên Thánh đảo, có một địa phương dân chúng cần dừng bước, nó chính là hoàng cung Tân Luyện quốc gia, Đại Thánh cung. Diện tích của nó tính ra không phải là lớn, nhưng lại phi thường hoa mỹ. Dân cư trên Thánh đảo bao gồm đủ loại chủng tộc ở các thế giới khác nhau, nơi này là một cái địa phương hỗn tạp, cho nên phong cách của Đại Thánh cung cũng dung hợp đủ loại phong cách kiến trúc của các thế giới lại. Trên người nó, người có thể nhìn thấy hồng chuyên thanh ngọa (gạch đỏ ngói xanh) của Thanh Tú quốc, cũng có thể nhìn thấy mái vòm của Thánh Lan, vô cùng đặc biệt.

Vị trí Thánh đảo, là một cái mê đề.

Vị trí thế giới của Thánh đảo, cũng là một cái mê đề.

Người dân trên Thánh đảo đến từ nơi nào, cũng là một cái mê đề.

Địa phương Tiếp dẫn chi thuyền đến, bị một mảnh sương mù dày đặc che lấp, nhìn không thấy chân tướng.

Tiệc nuôi như vậy không chỉ những kẻ từ đến từ bên ngoài như Phó Thư Bảo nghi hoặc mà ngay cả Đại Thanh Thiên vương thống lĩnh phiến thổ địa này cũng nghi hoặc.

Thiên Thánh điện trong Đại Thánh cung, một lò đàn hương lẳng lặng thiêu đốt lên, phát ra hương thơm thanh nhã thấm ruột gan. Hương thơm như vậy thực khiến cho tâm thần người ta an tĩnh xuống.

Trên một mặt thảm màu đỏ tươi có thêu đồ án Phi long, hai thanh niên tuấn tú đang cung kính quỳ gối bên trên. Chính diện bọn hắn, nơi cuối cùng tấm thảm là một cái bàn gỗ làm bằng gỗ Tử Đàn, sau cái bàn gỗ là một cái vương tọa hoàng kim, phía trên đang ngồi ngay ngắn một nam tử tướng mạo thanh tú. Hắn chính là vương của Tân Luyện quốc gia, Đại Thanh Thiên vương. Tuổi của hắn, nhìn từ bề ngoài mà nói trông chừng chỉ mới hai mươi, phi thường trẻ tuổi.

Hai người quỳ trên mặt đất, một là Thanh Giới, một là Lam Điền.

“Phục thị” ba ngày khiến cho tinh thần của bọn hắc trở nên tiêu tụy hắc đi, mà ngay cả tuổi tác cũng giống như trong ba ngày già đi rất nhiều.

- Nhiệm vụ giao cho các người, đã hoàn thành?

Đại Thanh Thiên vương hỏi. Thanh âm của hắc thanh thúy dễ nghe, cực giống thanh âm của nữ nhân.

- Hồi báo quốc vương bệ hạ, nhiệm vụ bệ hạ giao cho chúng ta...

Thanh Giới tựa hồ nghĩ tới điều gì đó mà khiến cho hắc trở nên thống khổ, bất cam. Dừng một chút, hắc hít sâu một hơi rồi lên tiếng.

- Đã đại công cáo thành.

- Khổ cực các người rồi, bốn vương sẽ vì các người mà giữ bí mật, mặt khác ta cũng ghi nhớ một phần công lao này của các người.

Dừng một chút, Đại Thanh Thiên vương còn nói thêm.

- Hắc cho các người chỗ tốt gì?

Thanh Giới ứng tiếng đáp.

- Luyện Thánh Y cho chúng mỗi người một bản bí tịch tu luyện lực lượng.

- Các người có hay không có cơ hội nhìn thấy... Thiên Long Bí Luyện thuật?

Trong đôi mắt Đại Thanh Thiên vương lập tức lộ ra thần quang thất vọng.

Thanh Giới lắc đầu.

- Chúng ta không có hội nhìn thấy Thiên Long Bí Luyện thuật, Luyện Thánh Y đưa cho chúng ta đây... chỉ là bí tịch tu luyện lực lượng bình thường.

- Đáng giận, khẩu vị tên kia cũng thật quá lớn!

Đại Thanh Thiên vương tức giận.

Lam Điền nói ra.

- Bệ hạ, Luyện Thánh Y trong lúc kia... hắc nói, chúng ta tuy rằng xuất sắc nhưng cách khoảng cách hắc yêu cầu còn rất xa, nam nhân hắc ưa thích phải có được thân thể cùng tình cảm tinh tế tỉ mỉ, nếu như bệ hạ đưa cho hắc một người như vậy, hắc sẽ đem Thiên Long Bí Luyện thuật giao cho người.

- Thân thể hoàn mỹ, cảm tình tinh tế tỉ mỉ... Bốn vương đi đâu tìm một người như vậy đây? Hừ!

Đại Thanh Thiên vương một chương vỡ lên cái bàn. Giấy vở sổ sách trên bàn lập tức nảy lên không trung, rồi lại như mưa rào rơi xuống, phát ra tiếng vang lộn xộn.

Thanh Giới cùng Lam Điền nhìn nhau cười cười, nhưng mà trong nụ cười kia lại tràn ngập chua xót cùng bất đắc dĩ. Bọn hắc phụng mệnh hiến thân, lấy được bất quá cũng chỉ là một bản bí tịch tu luyện lực lượng bình thường, mà Vương của bọn hắc, đồ Đại Thanh Thiên vương muốn nhưng ngay cả cơ hội liếc mắt cũng không có.

- Thiên Long Bí Luyện thuật là bí tịch Luyện Thánh Y trân quý nhất, Thần Tạo quân của hắc chính là dùng luyện chế bí thuật bên trong Thiên Long Bí Luyện thuật mà chế thành. Có được Thiên Long Bí Luyện thuật mà nói, chúng ta liền có thể tìm ra được nhược điểm của Thần tạo quân, cũng có thể luyện chế ra luyện nô chiến sĩ cường đại như vậy. Nói như vậy, nô dịch cùng áp bách của chúng ta sẽ chấm dứt, thế nhưng mà... Các người chính là mỹ nam tử cả Thánh đảo này công nhận, bốn vương thực sự không nghĩ ra còn có ai càng tuấn tú, càng xuất sắc hơn hai người nữa đây. Chẳng lẽ, Luyện Thánh Y căn bản là ra một cái hứa hẹn không thực, muốn dụ dỗ chúng ta?

Ngữ khí của Đại Thanh Thiên vương trở nên trầm trọng lên, lông mày của hắc cũng nhăn lại, không cách nào giãn ra được.

Thanh Giới cùng Lam Điền trầm mặc không nói. Bọn hắn tuy rằng không có tỏ ra bất luận cái thái độ gì nhưng mà lại dùng phương thức trầm mặc để biểu lộ suy nghĩ trong lòng. Từ khía cạnh này nhìn lại, suy đoán của bọn hắn cùng Đại Thanh Thiên vương kỳ thật là giống nhau.

- Bệ hạ, người của ta mấy ngày nay ngược lại đã nhận được một cái tình báo rất thú vị.

Một thanh âm nữ tử dễ nghe đột nhiên từ một nơi âm u hẻo lánh trong Thiên Thánh điện truyền tới.

Men theo thanh âm, một thân ảnh cao ráo, đầy đặn yêu kiều chậm rãi xuất hiện. Trên đầu của nàng là một mái tóc dài màu đỏ, bày ra từng gợn sóng tự nhiên. Khuôn mặt trái táo xinh đẹp tuyệt trần, ngũ quan tinh xảo. Bộ ngực cao ngất, vòng eo mảnh khảnh cùng kiều đồn ngập tràn tính co giãn. Nữ nhân như vậy, vô luận là nhìn từ góc độ nào cũng đều là vũ vật khiến người khác tim đập nhanh. Tuổi của nàng, nhìn qua cũng không lớn, tầm hai mươi đổ lại.

Nữ tử tóc đỏ này trên người mặc một bộ bì giáp mỏng đầy lân vân phóng thích ra linh năng cùng linh tính cường đại, tuyệt đối không kém Long Lân chiến giáp trên người Phó Thư Bảo là bao. Hai bộ chiến giáp, kỳ thật đều là sinh vật chiến giáp, kỹ thuật luyện chế đều là đến từ chế giáp thuật của thời kỳ Khởi Nguyên cổ xưa. Tài liệu sử dụng, đều là da của Long cấp thần thú.

Sinh vật chiến giáp trên người nàng chặt chẽ bao lấy thân thể của nàng, đem địa phương cần lồi lên càng thêm ngạo nghễ, đem địa phương cần lõm vào càng lõm sâu vào, làm lưu lại một vết lõm nhàn nhạt mỏng lung. Kỳ thật, chiến giáp như vậy, tính mềm mại cùng vừa người đạt tới cực hạn, thật sự là đem dáng người của nàng triệt để triển lộ ra, khiến cho người khác trong đầu phải tràn ngập đủ loại tư tưởng tình cảm mãnh liệt.

Nữ tử này vừa xuất hiện, Thanh Giới cùng Lam Điền lại cúi người xuống, cùng cung kính hô lên.

- Thuộc hạ tham kiến Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng.

Tân Luyện quốc gia, chỉ vẻn vẹn có được một cái quân đoàn, đó chính là Hộ Vệ quân mười vạn người. Lại không nghĩ rằng, thống lĩnh một chi quân đội như vậy lại là một vũ vật thể này.

Lam Điền cùng Thanh Giới tuy rằng đều là thị vệ của Đại Thanh Thiên vương, nhưng mà trong Hộ Vệ quân cũng có chức vị, cho nên một màn lễ tiết như vậy tuyệt không kỳ quái.

Nữ tử được gọi là Long Ngọc Nhị kia chỉ nhàn nhạt gật gật đầu, chậm rãi đi tới, vừa đi vừa nói.

- Bệ hạ, người của ta thu được tin tức, gần đây trong thành xuất hiện một nam tử tên là A Long. Nghe nói, nam tử này hào sảng phóng khoáng, thi từ ca phú, cầm kỳ thi họa mọi thứ đều tinh thông, là một đại tài tử hiếm thấy. Người này, ngược lại có chút tương tự người Luyện Thánh Y muốn, không bằng đem hắn tìm đến, đưa cho Luyện Thánh Y.

Đại Thanh Thiên vương lập tức lộ ra thần sắc mừng rỡ.

- Long quân đoàn trưởng đã gặp qua người này sao? Hắn thật sự tốt như người nói sao?

Long Ngọc Nhị nhẹ gật đầu.

- Xác thực phi thường xuất sắc, ta mặc dù không có gặp qua chân thân hắn nhưng mà đã có được bức họa của hắn, thỉnh bệ hạ nhìn một chút a.

Ngón tay nàng hơi động, lập tức một bức họa cuộn từ trong nhẫn trữ vật bay ra. Bức họa triển khai, lơ lửng giữa không trung, bên trong bức họa đương nhiên là luyện nô đầu tiên Phó Thư Bảo dùng thi thể cùng Thiên Vũ thạch luyện thành, A Long rồi.

A Long có dung nhan của tuyệt thế mỹ nam, trên trán lại càng có một cổ khí tức nhả nhả. Người như vậy, đúng là mỹ nam tử Luyện Thánh Y muốn rồi. Nhưng mà, ai lại tưởng tượng được, một mỹ nam tử từ bất kể phương diện nào cũng đều là phi thường ưu tú lại là một luyện nô được luyện chế từ một cỗ thi thể nồng nặc thi khí cùng Thiên Vũ thạch đây này?

- Đúng, đúng...

Nhìn rõ hình dáng của A Long, Đại Thanh Thiên vương liền kích động, nói.

- Nhất định phải mang người này tới đây! Ta khẳng định, người gọi là A Long này xuất hiện trước mặt Luyện Thánh Y, tên yêu nhân Thần cấp kia khẳng định bị mê tới thần hồn điên đảo!

Long Ngọc Nhị cười nói.

- Bệ hạ yên tâm đi, ta đã cho người chuẩn bị rồi, đây là địa bàn của chúng ta, muốn bắt một người đi vào Đại Thánh cung, đó là một sự tình rất đơn giản.

- Ha ha! Cứ làm như thế a!

Đại Thanh Thiên vương nở nụ cười.

- Bệ hạ, quân đoàn trưởng, việc này...

Thanh Giới bỗng nhiên thận trọng nói ra.

- Người gọi là A Long kia xuất sắc như vậy, không có khả năng chúng trước đây không biết a! Hắn đột nhiên xuất hiện, chẳng lẽ không có chỗ nào đáng hoài nghi sao?

Đại Thanh Thiên vương nói.

- Người nơi này tất cả không ai là có lai lịch rõ ràng, lịch sử của Thánh đảo ngược dòng lại cũng có thể truy tới cả vạn năm trước, trong thời gian vạn năm này, thường cứ cách một đoạn thời gian không hiểu sao lại mọc ra một đám người, đủ loại hình dáng sắc thái đến từ chủng tộc bất đồng, ngôn ngữ cũng bất đồng, đây chính là mê đề không cách nào giải được của Thánh đảo đã được công nhận. Hiện tại, đột nhiên mọc ra một kẻ tên là A Long, tuy rằng lai lịch khả nghi nhưng mà chúng ta cần gì phải câu nệ vấn đề này? Dù sao, hắn cũng chỉ là con cờ của chúng ta dùng để đối phó Luyện Thánh Y mà thôi.

Thanh Giới để lời.

- Bên ngoài Thánh đảo là Tử Vong chi hải không cách nào vượt qua được. Bầu trời Thánh đảo lại là Tử Vong chi không không cách nào bay qua. Thế giới nhìn như xinh đẹp như vậy, vừa chạm tới giới hạn của nó liền lâm vào diệt vong. Thế giới như vậy, chỉ có một phần không trọn vẹn chính là bộ phận lịch sử thời Khởi Nguyên, nó ghi lại thời gian, tổng số lượng người, chủng tộc xuất hiện trên Thánh đảo, mà lần cuối cùng cũng cách đây đã có ngàn năm rồi, lúc đó cũng bạo phát ra Thiên niên chi chiến nổi tiếng. Hiện tại, A Long xuất hiện nơi này, lai lịch không rõ, chẳng lẽ nói là sẽ xuất hiện người của chủng tộc khác? Sẽ lại xuất hiện chiến tranh?

- Thanh Giới, ngươi không cần phải nói nữa, nếu chiến tranh mà nói... muốn tới liền sẽ tới, không ai có thể tránh được. Huống hồ, Luyện Thánh Y sẽ không để sự tình như vậy phát sinh đâu, chuyện trước mắt nhất của chúng ta chính là mau mau đem A Long kia tới bên cạnh chúng ta, sau đó chế định mỹ nam kế nhằm vào Luyện Thánh Y.

Đại Thanh Thiên vương cắt lời Thanh Giới, không cho hắn nói tiếp.

Một cái đế vương bù nhìn, tùy thời có thể lâm vào hoàn cảnh luy oán chi nguy (chồng trứng sắp đổ), những cái mê đề của thế giới này, nơi xuất phát của những chủng tộc kia, còn có chiến tranh gì đó đều không có nằm trong phạm vi lo nghĩ của hắn.

- Thanh Giới, Lam Điền, các người đều lui xuống đi, ta có chuyện quan trọng muốn cùng bệ hạ thương nghị.

Long Ngọc Nhị nhàn nhạt nói.

Thanh Giới thở dài một tiếng, cùng Lam Điền lui xuống.

675. Chương 590: Thất Thái Nữ Thần Long

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 590: Thất Thái Nữ Thần Long

Thanh Giới cùng Lam Điền ly khai, Thánh Thiên điện lập tức chìm vào yên lặng. Long Ngọc Nhị nhẹ vung tay lên, cánh cửa mấy ngàn cân cách đó không xa lập tức “ken két” đóng lại. Tay của nàng lại hướng về phía mặt đất vỗ một cái, ngọc thạch dưới chân lập tức nhẹ nhàng rung động, mấy chục khối ngọc thạch lập tức chậm rãi mở ra, lộ ra một cái thông đạo rộng lớn.

Thông đạo nghiêng xuống, trên vách tường mỗi mười bước lại có một ngọn đèn dầu. Ánh lửa chiếu rọi thông đạo, một mực hướng phía dưới sâu kéo dài xuống.

- Tỷ tỷ, chúng ta xuống dưới bàn lại a.

Phi thường quý đệ, Long Ngọc Nhị tại thời điểm này rõ ràng lại sửa lại cách xưng hô.

Đại Thanh Thiên vương nhẹ gật đầu, dẫn đầu đi vào trong thông đạo. Long Ngọc Nhị theo sát phía sau, thời điểm nàng đi vào, thông đạo bỗng nhiên đóng cửa lại. Lần này, Thiên Thánh điện triệt để yên lặng xuống.

Khoảng cách ngàn bước, thông đạo tới cuối cùng. Không gian trước mắt bỗng nhiên được mở rộng ra, vô cùng rộng lớn.

- Hô! Long đan!

Long Ngọc Nhị kêu khê một tiếng, hơi thở mùi đàn hương từ trong miệng nàng thoát ra, ra sức phun ra ngoài, lập tức một khóa hỏa cầu cỡ nắm đấm từ trong cái miệng nhỏ nhắn của nàng bay ra, lơ lửng chính giữa trong hư không. Kỳ thật, nó không phải là hỏa cầu gì mà là một khóa long đan tràn ngập năng lượng.

Long đan của Long tộc, kỳ thật chính là lực đan của linh thú. Nhưng mà, Long tộc tự cao cực độ, cho rằng bọn họ so với linh thú cùng nhân loại phải cao quý hơn nhiều, từ trước tới nay đều là khinh thường việc gọi long đan của bọn họ là lực đan.

- Long đan! Ra!

Sau khi Long Ngọc Nhị nhổ ra long đan, Đại Thanh Thiên vương cũng nhổ ra một khóa long đan, đồng dạng một khóa lực đan tràn ngập linh năng bay ra giữa không trung.

Hai người, đều là Long tộc trong truyền thuyết.

Sự tình quý đệ như vậy, chỉ sợ ngay cả Luyện Thánh Y cũng khó có thể nghĩ tới được.

- Tỷ tỷ, người đem cái bộ dạng này biến trở về đi, ta nhìn thực không thoải mái đây này.

Long Ngọc Nhị thanh thúy cười nói.

- Không cần người nói, ta cũng không muốn bảo trì loại hình dạng này đâu. Phải biết, ta là tỷ tỷ của người a, Long Ngọc Nhất nha, hì hì.

Thanh âm yêu nhân biến mất, thanh âm từ trong miệng Đại Thanh Thiên vương bất ngờ biến đổi, biến thành một cái thanh âm nữ thanh thúy êm tai dễ nghe.

Dứt lời, một mảnh thanh âm “lách cách” của xương cốt va chạm cùng một lần nữa tổ hợp từ thân thể Đại Thanh Thiên vương vang lên. Gương mặt cũng trở nên thanh tú tuyệt luân, hốc mắt hóa lớn, đôi mắt trở nên trong vắt như làn thu thủy, xinh đẹp vô cùng. Bộ ngực mông lét đột nhiên nhô lên, trong nháy mắt liền đạt tới một độ cao khiến người khác phải điên cuồng. Kiểu đồn của nàng cũng càng trở nên đầy đặn, ngạo nghễ vươn lên, bộ dáng phi thường co dãn.

Long biến thành người, xưa nay đều có ghi lại. Trong thuyết pháp kia, Long tộc có thể tùy ý biến hóa thành bất kể bộ dạng nào, mà ngay cả người thân nhất cũng không cách nào phân biệt được. Những thuyết pháp kia ghi lại đều là sự thật, chỉ là có chút hơi quá, đó chính là Long tộc chỉ có hai cái hình dạng cố định, một là hình dạng Long tộc, một là hình dạng nhân loại.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai người giống nhau như đúc, muốn từ những chi tiết bên ngoài phân biệt được hai nàng quả thực là việc không thể nào. Bởi vì, vô luận là chiếc mũi, con mắt, dáng người, nhan sắc hay kiểu tóc, vô luận là người có bao nhiêu nhãn lực thì đều khó mà có thể phân biệt được. nguồn

Long tộc sinh đôi, đây là một sự tình phi thường hiếm thấy.

- Tỷ tỷ vẫn là xinh đẹp như vậy, hì hì!

Long Ngọc Nhị trêu ghẹo một câu.

Long Ngọc Nhất cười khanh khách nói.

- Người nhìn lại bề ngoài của mình đi, khen ta xinh đẹp thì chẳng khác nào biến tướng khen chính mình xinh đẹp rồi.

Một mảnh tiếng cười nhộn nhạo vang vọng khắp thông đạo.

- Hai tiện nhân các người đừng cười nữa, nghe tiếng cười của các người ta cảm thấy vô cùng buồn nôn.

Chỗ hắc ám xa xa, một cái thanh âm khàn khàn truyền tới.

Lông mày của Long Ngọc Nhất có chút nhíu lại.

- Đại Thanh Thiên vương chính thức tính tình lại bộc phát rồi, chẳng lẽ thật ngại sống quá dài, muốn chúng ta chấm dứt sớm sao?

- Đừng lý tới loại người ti tiện như vậy, chúng ta vẫn hay là đàm luận chuyện của mình a.

Đứng tại nơi cuối cùng, Long Ngọc Nhất đột nhiên hướng hắc ám nơi sâu thẳm mình nhảy xuống. Hai chân nàng khê động, long đan đang lơ lửng giữa không trung trong chớp lát phóng xuất ánh lửa chói mắt, theo nàng mà bay xuống theo.

Tiếng xương cốt “lách cách” lại vang lên, từ thân thể Long Ngọc Nhị truyền ra, thân thể của nàng đột nhiên biến hóa, hai chân thon dài biến mất, một cái đuôi rồng bất ngờ mọc ra. Trên trán của nàng, hai cái long giác như sừng hươu đột nhiên kéo dài ra ngoài. Trên người nàng, lần giáp bó sát người đột nhiên kéo dài che phủ toàn thân, bất ngờ chính là một thân long lân thất thải!

Long tộc, cũng có phân chi, phe phái, phân chia cao thấp.

Thất Thái nữ thần long, là Thần long trong truyền thuyết. So với Ác long trấn thủ Hải Đế Thâm Uyên còn muốn cao cấp hơn biết bao nhiêu lần. Long phân ba cấp, thứ tự là Địa long, Thiên long cùng Thần long. Ác long chỉ là một hệ trong Địa long. Mà Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị lại là cao cấp nhất trong Thần long hệ.

Địa long không có phân chia giới tính, thư hùng thông thể, một lần dựng dục một trứng. Thiên long vẫn không có phân chia giới tính, nhưng mà một thai lại nhiều trứng, thể lực so với Địa long còn muốn cường đại vượt xa. Ở Thần long cấp bậc cao nhất có phân chia giới tính, cùng nhân loại đồng dạng, tuy rằng phương thức sinh sôi nảy nở cũng vẫn là sinh ra long đản (trứng), nhưng mà lại có thể giống như nhân loại bình thường, cả đời sinh nở được nhiều lần. Cho nên, trong thế giới của Long tộc, thể lực của Thiên long là cường đại nhất.

Cấp bậc càng thấp, số lượng càng ít. Càng cao cấp, số lượng càng nhiều, có được hệ thống gia tộc. Đây chính là một cái hiện tượng kỳ quái trong thế giới của Long tộc.

Trong dân gian tại Thanh Tú quốc, có một câu chuyện kể về Thất Thái nữ thần long.

Truyền thuyết kể rằng, từ trước đây thật lâu, một Thất Thái nữ thần long ham chơi vượt Thiên giới mà hạ phạm di yêu mên một nam tử căn cù thiện lương, hai người vụng trộm kết hợp, sinh ra một khóa long đản. Về sau, khóa long đản kia nở ra một nam hài nửa người nửa rồng. Long thần tại Thiên giới sau khi biết được chuyện này liền tức giận phi thường, phái hạ Chiến long xuống bắt lấy Thất thái nữ thần long. Thất thái nữ thần long bị bắt đi, tiểu nam hài nửa người nửa rồng kia đã hạ lời thề phải tìm được mẫu thân. Hắn liền bắt đầu học tập bản lĩnh khắp nơi, biến cường chính mình. Sau khi trưởng thành, hắn liền giết tới tận Thiên giới, cuối cùng nhất cũng cứu ra được mẫu thân của mình, khiến ột nhà đoàn tụ.

Câu chuyện như vậy, tuy rằng có phần hoang đường nhưng mà trong dân gian Thanh Tú quốc lại luôn được truyền lưu, chuyện kể say sưa. Bởi vậy, có thể thấy được, Thất thái nữ thần long tồn tại là có dấu vết để lần theo được.

Thất thái nữ thần long, cũng được coi là xinh đẹp nhất Long giới.

Giống như lúc trước Thanh Giới đã từng nói qua một câu, thế giới này tồn tại một cái mê đề về lai lịch các chủng tộc, không thể nào khảo sát được. Hẳn chỉ nói đúng phân nửa, đó chính là tất cả chủng tộc không chỉ có riêng nhân loại mà còn có cả linh thú, Thủy tộc cùng với Long tộc.

Điều khiến hết thấy đây, chính là kẻ thủ ác sau màn Phó Thư Bảo một mực đau khổ tìm kiếm!

Cái thế giới này, kỳ thật chỉ là một cái thế giới được Thần tạo ra trong tình không hư vô!

Vượt ra khỏi cái thế giới này, cũng chỉ có thể nhìn ra được một bộ phận chân tướng, nhìn thấy được toàn bộ Thánh đảo cùng với chung quanh, nhưng mà, ai có thể vượt qua khu vực tử vong, chứng kiến hết thấy đây này?

Hết thấy, tựa như một mảnh sương mù không tiêu tán, nhìn không thấu cũng không thể tìm ra phương hướng. Không chỉ có Phó Thư Bảo đang tìm kiếm hết thấy chân tướng mà rất nhiều người ở đây cũng vậy. Chỉ là, Phó Thư Bảo cùng hết thấy bọn họ lại không giống nhau, hẳn cũng không phải là bị kẻ thủ ác sau màn mang tới thế giới này, cũng không phải là do Tiếp dẫn chi thuyền do kẻ thủ ác sau màn kia chế ra mang tới đây!

Theo sát Long Ngọc Nhị, Long Ngọc Nhất cũng nhảy xuống vách núi, hóa thân thành Thất thái nữ thần long.

Một thân long lần thất thái lóe sáng, long thể thon dài cân xứng, đôi đồng tử như hồng bảo thạch, mặc dù là hóa thành long thể nhưng một đôi tỷ muội này vẫn là xinh đẹp như lúc ban đầu.

Hai khóa long đan bay múa trên không trung, phi hành chung quanh lẫn nhau, bộ dáng như đang chơi đùa vậy.

Phía dưới vách núi là một cái bảo tàng không hề che lấp, trên trăm cái rương hoàng kim cỡ lớn xếp trên đất bằng, một ít khóa lại một ít lại mở ra, để lộ ra tài bảo bên trong ra ngoài. Ở chính giữa đám rương hoàng kim kia bao quanh, một thanh niên nam tử bị một cái khóa sắt giữ chặt trông giống như một con chó bị nhốt trong lồng, chỉ có thể hoạt động trong phạm vi bị khóa lại.

Người bị khóa này đúng là Tân Luyện quốc gia Đại Thanh Thiên vương chính thức. Mỗi một đầu Long tộc đều có bảo tàng của chính mình, cặp Thất thái thần long sinh đôi Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị này cũng như vậy. Dưới mặt đất Thiên Thánh điện chính là bảo tàng chung của hai nàng, các nàng không chỉ đem những bảo vật vợ vét được cất tại nơi này mà còn có những bí mật của mình.

- Thật sự là thống khoái a! Rất lâu rồi không có biến thành long thể bay một hồi a!

Trên không trung bay một vòng, thời điểm rơi xuống đất Long Ngọc Nhị lại biến thành hình người, bì giáp long lân bó sát người, long đan của nàng cũng bay vào trong miệng của nàng.

- Đúng vậy a, chỉ cần chúng ta đạt được Thiên Long Bí Luyện thuật là chúng ta có thể chinh phục được nơi này, thậm chí là ly khai. Cho nên, muội muội người nhất định phải đem gia hỏa gọi là A Long kia bắt được, khiến hắn phải đi vào khuôn khổ.

Long Ngọc Nhất nói ra. Tại thời điểm nàng hạ xuống mặt đất, cũng từ long thể biến về nhân hình.

- Thiên Long Bí Luyện thuật vốn chính là chí bảo của Long tộc ta, nhưng lại không vì sao lại rơi vào tay Luyện Thánh Y, đồ vật vốn thuộc về chúng ta, chúng ta nhất định phải đoạt lại được.

Long Ngọc Nhị nói.

- Để ta suy nghĩ bước tiếp theo nên làm thế nào a, khiến ỹ nam tử tài hoa hơn người cúi đầu xưng thần, tựa hồ không phải là một sự tình dễ dàng a...

Long Ngọc Nhất như có điều suy nghĩ, nói.

- Hai người các người lại đang thương lượng cái âm mưu gì nữa sao?

Đại Thanh Thiên vương “đồ thật” nói ra.

- Cút sang một bên! Người còn có thể còn sống chính là sự tình may mắn nhất rồi, đừng có chọc giận ta, bằng không, bốn cô nương liền cho người sống không bằng chết!

Long Ngọc Nhị hung hăng quát lên.

Đại Thanh Thiên vương không chút sợ hãi nào, ngược lại còn ha hả cười lên.

- Giết ta đi, ta ước gì các người làm như vậy đây này!? Ngược lại các người làm chuyện như vậy, luôn luôn có một ngày Luyện Thánh Y biết được, đến lúc đó, các người hãy chờ bị diệt vong đi a! Mà cái thời điểm đó, ta vẫn là Đại Thanh Thiên vương, là vương của Tân Luyện quốc gia! Ha ha ha...

- Phanh!

Một tiếng nổ vang lên, Long Ngọc Nhất hơi hột búng ra một ngón tay, thân thể Đại Thanh Thiên vương lập tức từ mặt đất bay lên trời, sau đó lại nặng nề xuống mặt đất. Mắt nhắm lại, cứ đơn giản như vậy mà khuất nhục ngất đi.

- Phế vật...

Long Ngọc Nhất lạnh lẽo phun ra một câu.

- Tỷ tỷ, không đáng vì nhân loại ti tiện này mà tức giận, chúng ta vẫn nên thương lượng kế sách của chúng ta a.

- Muội muội, ta cảm thấy, chúng ta đầu tiên nên làm như vậy...

Âm mưu của hai đầu Thất thái nữ thần long, dưới mặt đất đen kịt không thấy mặt trời dần dần hình thành...

676. Chương 591: Mỹ Ngư Kiện Thân Á Ma Pháp

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 591: Mỹ Ngư Kiện Thân Á Ma Pháp

- Hắc...

Nhìn Hỏa Nô to lớn như cột nhà xuất hiện trong đình viện, Hữu Nãi Ngư lập tức kinh ngạc tới ngây người tại chỗ. Cái miệng nhỏ nhắn của nàng đủ để nhét vừa một khóa trứng gà.

- Hắc chính là luyện nô chiến sĩ đầu tiên ta luyện chế ra, thực lực của hắc, rất gần với ta.

Phó Thư Bảo rất khoe khoang, nói. Từ một khắc thành công luyện chế ra Hỏa Nô, tâm tình của hắc luôn bảo trì ở mức vô cùng hưng phấn. Dù sao, Hỏa Nô luyện chế thành công, đây không chỉ là một cái tiêu chí chỉ ra trên phương diện kỹ thuật hắc đã tiến một bước dài mà còn là một cái tiêu chí mở ra một giai đoạn mới.

- Cái gì? Chàng nói, thực lực của hắc gần với chàng? Ông trời ơi...

Hữu Nãi Ngư lắp bắp kinh hãi. Thực lực của Phó Thư Bảo nàng rất tinh tường đấy!

- Đúng vậy, kế tiếp, ta còn muốn luyện chế ra mấy tên luyện nô như vậy, còn có sinh chi trừ vật không gian mang theo bọn hắc tùy thân nữa.

Phó Thư Bảo sớm đã có kế hoạch.

- Hắc như thế nào luyện thành dây này?

Cảm nhận được khí tức cường đại cùng tà ác trên người Hỏa Nô, Hữu Nãi Ngư như có điều suy nghĩ mà hỏi thăm.

- Ta dùng Thiên Vũ thạch, linh tài cùng lực chi phù văn trận liệt đặc thù, chính là như vậy, tình huống cụ thể nói ra rất là phức tạp, nàng nếu muốn nghe mà nói... ta có thể chậm rãi kể cho nàng nghe.

Phó Thư Bảo cũng không có tính đem chuyện tối trọng yếu nhất nói cho Hữu Nãi Ngư nghe, đó chính là, trong quá trình luyện chế Hỏa Nô, thứ tối trọng yếu hẳn dùng tới chính là năm người còn sống! đọc truyện mới nhất tại .

Mặc dù năm gia hỏa kia có cả vạn cái lý do để giết đi, nhưng mà sự tình tươi sống luyện hóa một người, loại chuyện tà ác này không dễ gì được người khác chấp nhận. Phó Thư Bảo không muốn làm cho Hữu Nãi Ngư dùng ánh mắt đối đãi với quái vật nhìn hẳn, cũng không muốn cải biến hình tượng của hẳn trong suy nghĩ của nàng. Tất cả tội nghiệp, hãy để mình hẳn đeo lên lưng đi, tất cả bí mật, hãy để một mình hẳn cất giữ đi, áp lực to lớn, không sao cả.

- Về sau có thời gian, chậm rãi nói cho ta biết a.

Hữu Nãi Ngư không cách nào đoán được sự thật tà ác sau lưng chuyện này, trong tưởng tượng của nàng, Phó Thư Bảo chỉ dùng tới tài liệu trân quý, luyện lực chi kỹ thuật cao siêu mới sáng tạo ra một Hỏa Nô cường đại như vậy. Bản thân hẳn cũng là phi thường xuất sắc, điều này cũng không có gì kỳ quái.

- Tình huống của A Long như thế nào rồi?

Phó Thư Bảo thuận miệng hỏi.

Hữu Nãi Ngư nói.

- Năng lực học tập của hẳn phi thường mạnh, sách đọc qua một lần là không thể quên, cầm kỹ cùng thi họa gì đấy ngay cả một ít nghệ nhân cao siêu cũng tự than không bằng, năng lực của hẳn thật sự khiến người khác phải giật mình đây này.

Phó Thư Bảo cười cười. Hẳn biến rõ đại não của A Long chính là tương đương với một bộ máy tính sinh vật, quá trình học tập theo đó tự nhiên là phi thường nhanh chóng. Tri thức chứa đựng trong đại não nhiều hơn, kết hợp lại một chỗ, tổ chất tổng hợp của hẳn cũng được tăng lên. Kỳ thật, Hỏa Nô cùng A Long không phải là hai tên luyện nô bình thường, hẳn thực sự coi bọn chúng như là người máy có được thân thể huyết nhục, có được trí tuệ nhân tạo nhân loại không cách nào so sánh được.

Trong đó, Hỏa Nô là đặc thù nhất, bởi vì thân thể huyết nhục của hẳn chính là bất tử thuần túy, khung xương của hẳn là do Thiên Vũ thạch cao cấp nhất cấu thành. Thân thể của hẳn, có được sức nặng khủng bố, năm vạn cân!

Một tên Hỏa Nô thực lực đã rất gần với Phó Thư Bảo, nếu có mười tên hoặc nhiều hơn, số lượng tầm ba năm mươi tên, khi đó cũng đã đủ lực lượng chống lại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội rồi. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là Luyện Thánh Y không tham gia vào. Cho nên, tác dụng của A Long chính là phi thường trọng yếu, hẳn là không thể thiếu được.

Tất cả kế hoạch đã thành hình, Phó Thư Bảo chỉ cần dựa theo kế hoạch trong đầu mà từng bước thực hiện là được rồi.

- Đúng rồi, vương đình Tân Luyện quốc gia bên kia có động tĩnh gì không?

Phó Thư Bảo hỏi.

Hữu Nãi Ngư suy nghĩ một chút.

- Hai ngày nay ta dựa theo phân phó của chàng để cho nô bộc đem tin tức truyền bá bốn phía, hơn nữa còn tính làm ra hoạt động gì đó để đề cao danh tiếng cho A Long. Hiện tại, người biết rõ A Long ngày càng nhiều rồi, ta đoán chừng, vương đình Tân Luyện quốc gia bên kia có khả năng đã biết tới hẳn rồi.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

- Loại chuyện này không thể sót ruột được, chúng ta còn cần phải tiếp tục đề cao danh tiếng cho A Long, làm ra một ít hoạt động mang tính giải trí. Ví dụ như để cho A Long viết một thiên văn chương, lại để cho người ta tìm ra chữ sai, đoạt được phần thưởng một ngàn kim tệ gì đấy. Dưới phần thưởng lớn, rất nhanh có thể tạo ra hiệu ứng oanh động.

- Một chữ sai là một ngàn kim tệ, nhiều như vậy à? Nếu trong thiên văn chương của A Long có một ngàn chữ sai, chúng ta chắc phải phá sản quá...

Hữu Nãi Ngư gật mình mà nhìn Phó Thư Bảo. Nàng có được Kim Ngư cung, vàng bạc tài bảo bên trong vô số kể, nhưng mà ở đây dù sao cũng không phải là Kim Ngư cung, tiền bạc trên người Phó Thư Bảo thủy chung luôn có hạn, dùng một phần chính là thiếu một phần, mà tại cái thế giới xa lạ này, không có tiền chính là nửa bước khó đi.

Từ biểu hiện của Hữu Nãi Ngư thể hiện ra, kỳ thực đã có đủ tiềm chất của bà quản gia rồi. Tiền đã nhiều lại càng nhiều hơn là không thành vấn đề, muốn xuất ra ư? Vậy thì có vấn đề rồi.

Phó Thư Bảo cười khổ.

- Nếu như trong thiên văn chương của A Long có một ngàn chữ sai, đây không phải là nói đùa sao? Một chữ sai sẽ không có đâu! Tốt rồi, việc này cứ làm như vậy a, ngày mai ta sẽ để A Long viết ra một thiên văn chương, đến quảng trường trước Thiên Thánh cung lập quầy, đánh ra một cái hoành phi treo thưởng một ngàn kim tệ! Đúng rồi, phải là một bức hoành phi cực lớn!

Phó Thư Bảo không tin, hắn đem người tới quảng trường trước Thiên Thánh cung, ngay tại cửa nhà của Đại Thanh Thiên vương bày hàng, người bên trong còn không phát hiện ra A Long tồn tại!

Một đêm này, hạ nhân trong toàn bộ Long phủ bắt đầu bận rộn lên. Có chạy tới quảng trường chuẩn bị lấy chỗ bày quầy hàng. Có thể làm ra hoành phi thì dựa theo yêu cầu của quản gia Phú Đại Quý, đó là phải cực lớn. Một ít thì lại mang lễ vật, trở lại nơi mình sinh sống thu mua năm sáu bà cô biết ăn biết nói, để cho các nàng chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai rộng miệng thổi phồng A Long lên. Số còn lại lại ở trong phủ đệ, quản lý công việc trong phủ.

Một đêm này, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng đã đạt được ước nguyện, cùng Hữu Nãi Ngư lên giường.

Một cái chăn mỏng, hai người đắp.

Hữu Nãi Ngư khép chặt hai chân lại, hai tay che ở trước ngực, làm ra một cái tư thế ngủ như “xác ướp” vậy, khô khan cứng nhắc. Phó Thư Bảo thì nghiêng người, một tay chống đầu, một tay ẩn nhẫn không phát, tùy thời mà động.

- Trước đây... nàng đều là ngủ như vậy sao?

Nhìn tư thế “xác ướp” của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo thật sự cảm thấy buồn cười, còn có người có tư thế ngủ nghiêm túc như vậy sao?

Hữu Nãi Ngư nhìn không chớp mắt, rất chân thành nói ra.

- Đúng rồi, cái tư thế này có gì không đúng sao?

- Được rồi, chúng ta không nói chuyện tư thế ngủ nữa, chúng ta nói tới... xử nữ phong ấn của nàng đi! Chẳng lẽ ngoại trừ tụ tập tinh thần niệm của một ngàn xử nữ Ngư Nhân tộc ra liên không còn biện pháp khác nào giải quyết sao?

- Đúng vậy, không có biện pháp khác.

- Ta không tin, nàng nghĩ kỹ đi, có hay không nàng đã quên mất cái gì đó!? Phải biết, mọi thứ đều không có cái gì tuyệt đối, nàng nghĩ kỹ đi, nói không chừng sẽ tìm ra được phương pháp xử lý.

- Tại sao tại phải phải giải nó đây? Hơn nữa sao phải gấp gấp như vậy?

- Ách! Chuyện này...

- Tay của chàng đang làm cái gì đó? Nó nhúc nhích, rất kỳ quái a.

-

Trên phương diện nam nữ, Hữu Nãi Ngư so với tờ giấy trắng còn muốn trắng hơn, lại cùng người như Phó Thư Bảo ngủ chung giường mà nói, chuyện này có thể nghĩ được. Đây không phải là một con dê con cùng một con sói đối ngủ cùng hay sao?

Bất quá, đáng tiếc chính là có xử nữ phong ẩn thủ hộ, con sói đối Phó Thư Bảo thủy chung chỉ có thể tự thoả mãn tay chân một phen, còn muốn động phòng? Cũng đừng nghĩ tới đi.

Một đêm này, có rất nhiều chuyện xảy ra. Cũng có rất nhiều chuyện, luôn tới thời điểm phát sinh lại đột nhiên chết non.

Một đêm này, Hữu Nãi Ngư tràn ngập đủ loại nghi hoặc.

Một đêm này, Phó Thư Bảo tràn ngập đủ loại thống khổ, thể xác và tinh thần của hắn, chịu đủ tàn phá...

Ngay tại Phó Thư Bảo đề lên người Hữu Nãi Ngư, trong chăn càn rỡ một hồi thì trên bầu trời hai đạo thân ảnh uyển chuyển mang theo lưỡng đạo thất thải quang mang phi tốc tiếp cận Long phủ

Hỏa Nô như cột nhà sừng sững trong đình viện bỗng đứng ngẩng đầu lên, nhìn một trời đầy tinh tú, từng đám mây lững lờ trên không, không có bất kỳ mục tiêu khả nghi nào xuất hiện.

- Nguy hiểm thật, người phía dưới tựa hồ đã nhận ra được cái gì.

Trong chỗ sâu trên bầu trời, Thất thải nữ thần long Long Ngọc nhị có chút kinh ngạc nói.

- Không nghĩ tới bên người A Long kia còn có thị vệ cường đại như vậy, xem ra thân phận của hắn thật không đơn giản a.

Long Ngọc Nhất như có điều suy nghĩ, nói.

- Nếu không, chúng ta xuống dưới xem một chút, thị vệ kia tuy rằng rất mạnh nhưng cũng không phải là đối thủ của chúng ta.

Long Ngọc Nhị nói.

Long Ngọc Nhất lắc đầu.

- Xuống dưới mà nói... chiến một trận là không thể tránh, chúng ta thắng không có chỗ tốt nào, ngược lại còn khiến cho thân phận của chúng ta bại lộ, chuyện như vậy tuyệt đối không thể để nó phát sinh được, chúng ta bây giờ trở về, ngày mai sẽ truyền thánh chỉ khiến cho A Long kia nhập cung, đến lúc đó, chúng ta muốn cái gì liền có cái đó.

Long Ngọc Nhị nhẹ gật đầu.

- Căn cứ vào tình báo chúng ta thu được, mỹ nam tử gọi là A Long kia bên người còn một quần gia gọi là Phú Đại Quý, người họ tuổi không lớn, lại có một thân lực lượng tu vi không tầm thường. Phổ xá đang đồn đãi, Phú Đại Quý này ra tay xa xỉ nhưng tựa hồ lại là kẻ háo sắc, tỷ tỷ thời điểm hạ chỉ cũng nên đem kẻ gọi là Phú Đại Quý kia nhập cung, ta muốn điều tra thêm lai lịch của hắn.

- Ân, cứ quyết định như vậy đi.

Long Ngọc Nhất nói.

Tỷ muội Thất thải nữ thần long sinh đôi tới nhanh, đi cũng nhanh, trong nháy mắt liền biến mất trên không trung.

Ngay tại lúc hai tỷ muội này quay người rời đi, Phó Thư Bảo lúc này mới đem khí tức toàn thân thả lỏng ra, cũng mới đem một cái tặc thủ đặt lên bộ ngực của Hữu Nãi Ngư thu về, lẩm bẩm.

- Kỳ quái, ngoại trừ Luyện Thánh Y cùng với ngũ đại trưởng lão dưới tay hắn ra, trên Thánh đảo này rõ ràng còn hai cường giả cường hãn, đến tột cùng là người nào nhỉ? Khuya khoắt như vậy không phải là chuyên tới nhìn lén lão tử “mò cá” chứ?

“Cá” trong miệng Phó Thư Bảo, chính là mỹ nhân ngư.

Hữu Nãi Ngư cũng không có năng lực như Phó Thư Bảo vậy, không có phát hiện ra tỷ muội Thất thải nữ thần long đến rồi đi.

Dưới khiêu khích cùng vuốt ve của Phó Thư Bảo, sắc mặt Hữu Nãi Ngư đã đỏ ửng lên, hơi thở gấp gấp, nói.

- Phó đại ca, Mỹ Ngư Kiện Thân Án Ma pháp gì đó chàng mới nói ra, thật sự sẽ khiến ta trở nên đẹp hơn sao?

- Hì hì...

Phó Thư Bảo lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nhìn kỹ khuôn mặt mỹ lệ của Hữu Nãi Ngư, tâm tình bắt đầu nhộn nhạo lên.

- Đó là đương nhiên, chúng ta tiếp tục đi, ta hiện tại dạy nàng động tác mới, ừm, cho ta nắm “tiểu màn thầu” nho nhỏ này a...

- Nào có nhỏ a!

- A, thật có lỗi... là dưa còn xanh a...

Trái ba vòng, phải ba vòng, Mỹ Ngư Kiện Thân Án Ma pháp kia thuần túy là thủ đoạn lừa người, cũng chỉ có mỗi Hữu Nãi Ngư tinh khiết này mới bị lừa a!

677. Chương 592: Thần Long Phá Quan

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 592: Thần Long Phá Quan

Sáng sớm hôm sau, quảng trường trước Thiên Thánh cung đã tấp nập đầu người, phi thường náo nhiệt. Trông cảnh rầm rộ như vậy cũng đã là sự tình rất nhiều năm trước rồi, đó chính là lúc Đại Thanh Thiên vương đăng cơ. Lúc này đây, mọi người lại đang miệt mài vì phần thưởng “một chữ sai, một ngàn kim tệ” mà đến.

Không phải ai cũng có thể đạt được phần thưởng này, nhưng ít ra mỗi người đều có cơ hội, chỉ cần là người có ý đồ muốn phát tài, tất cả đều đến rồi.

Người càng nhiều, người bán đồ ăn cùng vật phẩm bán rong cũng ngửi được thời cơ kinh doanh đã tới, cho nên sớm đã chiếm cứ lấy địa bàn thiết lập quây hàng, bắt đầu thành lập tiểu sinh ý. Bởi vậy, hiệu ứng “quả cầu tuyết” liền hình thành. Đợi tới lúc Phó Thư Bảo mang theo A Long, Hữu Nãi Ngư cùng một đoàn gia nô đi tới quảng trường thì nơi này đã náo nhiệt vượt quá tưởng tượng của hắn.

- Ôi! Những người kia, vì tiền thưởng một ngàn kim tệ, thật kỳ quái!?

Phó Thư Bảo thốt ra một câu, đích thị là “kẻ no không biết kẻ chết đói”.

Đi tới bình đài đã chuẩn bị tốt, A Long lên đài, đem thiên văn chương hắn đã chuẩn bị tốt suốt đêm qua treo lên bảng. Cùng lúc đó, dưới bình đài liền vây quanh một mảng lớn đầu người. Phía xa xa, tiếng người chửi mắng vì không lách vào được vang lên, đẩy đẩy nhón nháo. Trông diện lều nữa lâm vào hoàn cảnh hỗn loạn không thể khống chế được.

- Không nên gấp, không nên gấp, thiên văn chương của ta ở ngay chỗ này, ai tìm ra được một chữ sai, lập tức sẽ được phần thưởng một ngàn kim tệ, người đọc sách, dĩ thành kỳ nhân, ta làm như vậy không phải là muốn khoe khoang gia tài cùng tài hoa mà muốn thông qua chuyện này nhắc nhở người đọc sách trong thiên hạ một chút, dĩ thành kỳ nhân, tiền tài bất quá chỉ là vật ngoài thân...

Đứng trên bình đài, A Long chậm rãi nói ra, tư thái nhất phái tao nhã. Dưới bình đài, thiết nhiều thiếu nữ hoài xuân hai gò má chột nóng lên, hiển nhiên là các nàng đang chìm trong tưởng tượng đáng xấu hổ rồi.

Cảm tình đẹp nhất chính là tình yêu, cũng là cảm tình thần kỳ nhất. Nhưng mà, những thiếu nữ mười bảy mười tám kia, còn có những thiếu phụ có một ít liên tưởng thì cũng thật là bình thường. Tình cảm cùng cảm tưởng của các nàng đều xinh đẹp đấy, nhưng mà nếu các nàng biết rõ A Long là một nhân yêu mà nói... các nàng có thể hay không còn loại tưởng tượng xinh đẹp này?

Cho nên, đối đãi với sự vật, không thể chỉ xem ở mặt ngoài.

Bất quá, không thể phủ nhận A Long thực có tài ăn nói. Dưới hơn hai vạn ánh mắt chú mục, phần thông dong cùng bình tĩnh kia khẳng định là phi thường đáng giá.

Hoạt động tìm chữ sai bắt đầu, cả thiên văn chương căn bản là không có một chữ sai, ai có thể tìm ra một chữ sai được đây này? Bất quá, cho dù không tìm ra được chữ sai nhưng mà phạm là người tới tham dự, Phó Thư Bảo đều cho gia nô cấp cho đối phương một phần lễ vật xa xỉ. Phạm là người tham dự, đều có một phần vật kỷ niệm, đây chính là ước nguyện ban đầu khi Phó Thư Bảo tổ chức hoạt động này. Chỉ có điều, lúc này đây không phải là đề cao thanh danh của hắn mà là cho A Long đề cao danh vọng.

Càng nhiều người biết rõ A Long, thanh danh của hắn sẽ càng lên cao. Càng nhiều người nhớ rõ chỗ tốt A Long cấp cho, miệng của bọn hắn chính là công cụ thần tạo tốt nhất, sẽ đem A Long nói tới ba hoa chính chèo, thậm chí còn là thần hóa. Những điều này, đều là mong muốn của Phó Thư Bảo, mà những điểm này chỉ cần một phần lễ vật nho nhỏ là có thể làm được.

Hoạt động tìm chữ sai bắt đầu thông suốt không trở ngại, đại lượng lễ vật được chuẩn bị từ trước cấp xuống dưới, gia nô Long phủ cũng phải gấp gáp đi mua thêm từng xe quà tặng. Kỳ thật, cái gọi là đại hội tìm chữ sai này thật ra là một cái đại hội phát tiền. Phó Thư Bảo đốt tiền tài đi mua thứ hắn muốn.

Thời gian đến gần trưa, đám người vây quanh bình đài đã dần có dấu hiệu giảm bớt. Phó Thư Bảo loay hoay lau một đầu đầy mồ hôi mà thở dài. Ngay lúc hắn chuẩn bị gọi đám gia nô tới, chuẩn bị thu dọn về nhà ăn cơm thì một đoàn Tân Luyện quốc gia Hộ Vệ chiến sĩ áo giáp sáng loáng, nhân cao đại mã xuất hiện ở phía trước bình đài.

- Những người này, cuối cùng cũng đến rồi.

Biết rõ đối phương không phải vì đại hội kia mà tới, trong nội tâm Phó Thư Bảo lại thâm cao hứng một hồi. Nếu như người trong vương đình không chú ý tới chuyện này, vậy thì cả buổi sáng bận bịu này của hắn là công toi rồi.

Hộ Vệ chiến sĩ đi tới trước bình đài là một cái tiểu phương đội gồm năm mươi người. Sau khi đứng lại, đội ngũ tách ra làm hai bên trái phải, một nữ tướng một đầu tóc đỏ chậm rãi đi ra. Sự xuất hiện của nàng lập tức khiến cho Phó Thư Bảo hai mắt phát quang. Mỹ nữ như vậy, là rất khó tìm đấy. Đương nhiên, ngoại trừ nữ nhân bên cạnh hắn ra, nữ nhân bên cạnh hắn đều là cực phẩm mỹ nữ ngàn dặm có một, cũng là thường xuyên gặp mặt.

Chợt khiến cho hắn cảm thấy kinh ngạc chính là, hắn không chỉ cảm thấy nữ nhân kia cường hãn mà từ trên người nàng hắn còn cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc. Hắn xác định là hắn và nữ nhân trước mắt này còn chưa có gặp qua, khí tức quen thuộc kia không phải vì người ta là mỹ nữ, không hiểu vì sao sinh ra loại cảm giác quen thuộc với hắn mà là một loại khí tức đặc biệt đến từ Long tộc!

Dưới Hải Đế Thâm Uyên, cùng Ác long mấy bạn sinh tử bác đấu, cũng đã từng đem Ác long rút gân lột da, Phó Thư Bảo tự nhiên phi thường quen thuộc khí tức đặc biệt của Long tộc. Nữ tử tóc đỏ trước mắt này, mang đến cho hắn đúng là loại khí tức này! Loại khí tức này tuy rằng cực kỳ nhỏ bé nhưng mà hắn vẫn có thể nắm bắt được.

Không phải người gặp qua Long tộc, vĩnh viễn không cách nào phân biệt được loại khí tức này, sẽ cho rằng đó là một loại mùi tự nhiên trên cơ thể người, giống như mùi hương thanh nhã của cơ thể gì đó. Nhưng trùng hợp chính là, Phó Thư Bảo không chỉ từng đụng qua mà còn giết qua. Trình độ quen thuộc của hắn đối với loại khí tức này có thể nghĩ rồi.

“Kỳ quái... trong vương đình Tân Luyện quốc gia sao lại có Long tộc tồn tại đây này?”

Một bên làm bộ trưởng quan tới, cuống quýt đứng dậy nghênh đón, một bên trong nội tâm hần lại tự hỏi, nghĩ tới đủ loại khả năng.

Người đến, đúng là đứng ở phía xa quan sát rất lâu mới có quyết định hiện thân, Hộ Vệ quân đoàn quân đoàn trưởng, Thất thái nữ thần long Long Ngọc Nhị.

- Trong các người, ai là A Long?

Bởi vì Phó Thư Bảo có thể che dấu được thực lực cùng khí tức của mình, nhìn qua hần chỉ là một tồn tại Vĩnh Hằng chi lực, cho nên Long Ngọc Nhị chỉ hơi chú ý tới hần một chút, cũng không phải là đặc biệt chú ý gì.

A Long đi tới, không kiêu ngạo không siểm nịnh thì lễ một cái.

- Ta chính là A Long, tướng quân có chuyện gì không?

Long Ngọc Nhị ngẩng đầu lên, đi tới đứng ở phía dưới cái bảng treo thiên văn chương kia của A Long nhìn nửa ngày mới lên tiếng, nói.

- Đây là thiên văn chương của người? Lấy ra một chữ sai liền được thưởng một ngàn kim tệ?

A Long nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy.

- Thiên văn chương này của người, là dùng tới Giáp Xác văn viết ra hay sao? Trên Thánh đảo, một nửa số người đều dùng loại văn tự này.

Long Ngọc Nhị nhàn nhạt nói.

A Long lại nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy, tướng quân các hạ.

- Ha ha... thiên văn chương này của người dùng Giáp Xác văn viết ra xác thực không có sai, nội dung cũng không làm cho ai tìm ra chữ sai nào, nhưng mà, nếu dùng loại văn tự khác mà nói, thiên văn chương này không chỉ có chữ sai mà còn toàn bộ đều là sai! Cho nên...

Một chuỗi tiếng cười như chuông bạc từ trong miệng Long Ngọc Nhị vang lên.

- Cho nên, thiên văn chương này của người trong mắt ngoại tộc ta từng chữ đều sai, như vậy, ta đương nhiên thu được tiền thưởng ngàn kim một chữ sai, lấy ra!

- Cái gì?

A Long lập tức sững sờ tại chỗ.

Tình huống như vậy xuất hiện, ngay cả cái óc của Phó Thư Bảo cũng đều toát ra một đám mồ hôi. Hần đi vào thế giới này, tiền trên người cố nhiên là không ít, nhưng mà thiên văn chương này của A Long lại có hơn vạn chữ, nếu như cứ dựa vào một chữ một ngàn kim tệ mà nói, nữ tử tóc đỏ trước mắt này lại muốn phần thưởng ngàn vạn kim tệ a! Con số như vậy, nếu như hần không đem Thiên Vũ thạch bán ra mà nói, thực sự là hần không cách nào chi trả được.

Tại sao nàng ta không đi cướp cho rồi?

- Như thế nào? Không thể trả tiền sao? Không phải người từng nói cái gì “dĩ thành kỳ nhân” sao?

Long Ngọc Nhị nhàn nhạt nói ra, khóe miệng của nàng cũng yên lặng trôi lên một vẻ tươi cười trên tức.

A Long cãi lý, nói.

- Tướng quân, thiên văn chương của ta không có chữ sai, văn tự thiên hạ này ta tính ra cũng có chút gọi là tinh thông, có thể phiên dịch qua lại, vì cái gì liền nói thiên văn chương này của ta toàn bộ đều sai đây này?

- Ta nói sai chính là sai, dựa theo văn tự của chúng ta, những chữ này của người... toàn bộ đều sai, không thể đưa ra phần thưởng mà nói... các người cứ đợi ngồi tù đi! Người đâu, đều mang đi cho ta!

Long Ngọc Nhị không phải tới đây xảo trá tiền thường mà nguyên bản là tới đây muốn bắt người.

Y theo kế hoạch của nàng cùng Long Ngọc Nhất, truyền thánh chỉ để cho A Long cùng Phú Đại Quý quản gia tiến nhập Thiên Thánh thành không thể nghi ngờ là con đường mau lẹ nhất, nhưng mà không phải là không lưu lại dấu vết khiến cho Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội hoài nghi. Ngay tại lúc quan sát lúc trước, Long Ngọc Nhị kỳ thật đã nghĩ ra muốn phá quán, ngay tại lúc nàng muốn phá quán thì trên người nàng kỳ thật còn mang theo một cái thánh chỉ giả.

Chụp tội danh lên đầu ai đó, đối với Tân Luyện quốc gia Hộ Vệ quân đoàn quân đoàn trưởng, đó cũng đâu phải là đại sự gì đâu này? Việc nhỏ, việc nhỏ mà thôi. Hơn nữa, nếu làm như vậy mà nói... những ánh mắt của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội kia sẽ không có quá nhiều hoài nghi gì.

Năm mươi Hộ Vệ chiến sĩ nhận được mệnh lệnh, một loạt từ trên xuống dưới, ai phá thì phá, đồ vật cần thu liền thu, người phụ trách bắt người liền bắt người, tất cả đã đều có phân công, một mảnh bận rộn. Gia nô Phó Thư Bảo mang tới bất quá chỉ là người bình thường dùng tiền chiêu mộ vào phủ, trước mặt Hộ Vệ chiến sĩ như lang như hổ nào dám có nửa điểm phản kích, đều ngoan ngoãn bó tay chịu trời.

Hoạt động tìm chữ sai nguyên bản vô cùng náo nhiệt, cuối cùng biến thành hoạt động dẫm đạp. Năm mươi hộ vệ chiến sĩ đem bình đài hủy đi, đem tất cả đồ vật đều dẫm đạp nhào nhoẹt ra, sau đó dưới khiển trách của Long Ngọc Nhị áp tải một đám người, hạo hạo đặng đặng mà hướng Thiên Thánh cung đi vào.

Với tư cách là kẻ mạnh nhất trong đoàn người, Phó Thư Bảo liền bị Long Ngọc Nhị cận thân áp tải. Cũng may, hắn một mực che dấu thực lực bản thân, che đầy linh khí tiết ra ngoài, nói cách khác, lập tức sẽ bị nhìn thấu. Một Thứ Thần cấp đi làm quản gia, loại chuyện này nếu lộ ra ngoài, kế hoạch kia chắc phải toàn bộ ngâm nước rồi.

Thời điểm sắp đi vào cửa cung, Phó Thư Bảo quay đầu lại thoáng nhìn về phía sau. Trong tầm mắt của hắn, vừa vặn cùng ánh mắt của Hữu Nãi Ngư đụng nhau một cái. Hữu Nãi Ngư trong đám người xem náo nhiệt nhẹ gật đầu một cái, một bộ thần sắc im lặng cầu nguyện.

Kế hoạch của Phó Thư Bảo, tới một bước này coi như tiến hành được một nửa rồi.

678. Chương 593: Không Chê Vào Đâu Được.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 593: Không chê vào đâu được.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thiên Thánh điện trang nghiêm, đài đao thị vệ uy vũ, còn có Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng gọi cảm xinh đẹp cùng với Long Ngọc Nhất biến thành Đại Thanh Thiên vương. Quân vương, nữ tướng cùng thị vệ, đại điện hùng vĩ, cấu thành một bộ hình ảnh khác biệt.

Ngồi trên hoàng kim bảo tọa, từ trên cao nhìn xuống một đám người quỳ trước mặt, ánh mắt của Long Ngọc Nhất ngưng lại trên người Phó Thư Bảo. Trong nội tâm nàng thầm cảm thấy kỳ quái.

“Tên quản gia này, nhìn như tướng mạo bình thường nhưng đem lại cho người khác một loại cảm giác xuất trần thoát tục, làn da cũng khí chất đều phi thường tốt, mà ngay cả tuyệt thế mỹ nam A Long bên cạnh hắn cũng không thể bằng được, đây là chuyện gì xảy ra đây này?”

Không chỉ có Long Ngọc Nhất cảm thấy kỳ quái như vậy mà ngay cả muội muội của nàng, Long Ngọc Nhị cũng có cảm giác như vậy. Chỉ là, loại cảm giác này Long Ngọc Nhị lúc ở ngay ngoài quảng trường đã cảm nhận được rồi.

- Đem tất cả gia nô dẫn đi, trông coi cẩn thận lấy, cho bọn hần đồ ăn cùng chỗ nghỉ, nhưng không thể ly khai khỏi đây được.

Long Ngọc Nhất hạ lệnh. Lập tức, có thị vệ tiến lên, áp giải những gia nô kia đi.

Trong đại diện chỉ còn lại Phó Thư Bảo cùng hai người A Long đang quỳ gối. Phó Thư Bảo cúi đầu, khóe mắt quét qua nhìn đi nhìn lại hai người Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị. Thời điểm hai Thất thái nữ thần long quan sát hần, kỳ thật hần cũng vụng trộm quan sát hai Thất thái nữ thần long này. Trong lòng hần thầm nói.

“Kỳ quái, không chỉ có trên người Long Ngọc Nhị nữ tướng quân cảm nhận được khí tức đặc biệt của Long tộc mà ngay cả trên người Đại Thanh Thiên vương này cũng có, chẳng lẽ hai người đều là Long tộc sao? Điều này sao có thể đây này?”

Thời gian đi vào Thánh đảo tuy rằng không dài nhưng Phó Thư Bảo vẫn nắm giữ được một ít tình huống cơ bản. Hần đã sớm hiểu, Đại Thanh Thiên vương của Tân Luyện quốc gia chỉ là một cái nhân loại điển hình, sinh ra lúc nào, lúc nào đăng cơ hần đều biết. Thậm chí, hần còn biết Đại Thanh Thiên là kẻ yêu thích nam nhân, là một cái yêu nhân.

Nhưng hiện tại xem ra, Đại Thanh Thiên vương trước mắt tuy rằng có tướng mạo xinh đẹp, có một chút hương vị yêu nam, nhưng mà ánh mắt cùng khí chất tựa hồ không phải như vậy. Đây là chuyện gì xảy ra đây này?

Quan sát lẫn nhau, phỏng đoán lẫn nhau.

- Bệ hạ, ta vừa rồi không có vi phạm vương pháp, vì sao đem ta mang tới nơi này?

Dưới ánh mắt của Phó Thư Bảo, A Long phá vỡ bầu không khí trầm mặc, nghĩ chính ngôn từ mà nói ra.

Long Ngọc Nhất cười nói.

- Người tại quảng trường tổ chức tụ tập, trước đó không có xin phép qua, Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng sau khi chỉ ra chỗ sai trong thiên văn chương của người xong người lại không có thực hiện trao thưởng, với tư cách là quốc vương Tân Luyện quốc, sự tình như vậy phát sinh dưới mi mắt ta, bốn vương nếu mặc kệ mà nói... đây còn cái thể thống gì nữa đây này?

- Cái này... rõ ràng là cưỡng từ đoạt lý!

- Làm càn!

Long Ngọc Nhất kêu khẽ một tiếng, đầu ngón tay vung lên, một đầu dây xích màu trắng mờ hồ lập tức đem A Long trói lại.

Đó cũng không phải là lực lượng thuần túy mà là một loại năng lực nhân loại không cách nào bắt chước được, long tức. Long tức, có thể là Hỏa thuộc tính, cũng có thể là Thủy thuộc tính. Mà long tức Long Ngọc Nhất chém ra kia lại là Khí vụ long tức, phải cần tu vi cùng năng lực rất ới thì triển được. Thần long, không hổ là tồn tại cao cấp nhất trong Long tộc, vượt trên Địa Long cùng Thiên long.

- Sĩ khả sát, bất khả nhục!

A Long ngóc đầu lên, một bộ hung hãn không sợ chết.

“Mẹ nó, cho người đọc sách, người xem người giờ thành một con một sách rồi! Chúng ta tới đây là diễn kịch, người ngược lại thì tốt rồi, thân lâm kỳ cảnh rồi...”

Phó Thư Bảo thầm mắng một tiếng trong lòng, ngoài mặt lại làm ra vẻ mặt sợ hãi, khuyên bảo một câu.

- Thiếu gia, người hay vẫn nên là... tuân theo đi à nha, xưa nay trứng không thể đấu được với đá, chỉ cần bệ hạ cùng quân đoàn trưởng có thể thả chúng ta ra, điều kiện gì chúng ta cũng đều phải đáp ứng a.

A Long sừng sốt một chút, lúc này mới tỉnh ngộ lại. Hần nhập vai có vẻ quá mức rồi. Hần có thể bỏ qua uy nghiêm của Đại Thanh Thiên vương được, cũng có thể bỏ qua Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng cường hãn được, nhưng mà lại không thể cúi đầu nghe lệnh Phó Thư Bảo. Một câu nhắc nhở này của Phó Thư Bảo khiến hần phải cuống quýt cúi cái đầu “người đọc sách” cao ngạo xuống, vừa nói.

- Chuyện này, chuyện này... Quốc vương bệ hạ muốn như thế nào mới thả chúng ta đây?

Tuy trong lòng biết rõ, nhưng mà phối hợp của hắn vẫn là phi thường xuất sắc.

- Như thế nào, chủ nhân như ngươi còn phải nghe lời quản gia sao?

Long Ngọc Nhất là bậc nào khôn khéo, liếc mắt liền nhìn ra được. Vốn nàng luôn nhìn kỹ hai người A Long cùng Phó Thư Bảo, quan sát tới một tia biến hóa rất nhỏ của hai người.

Long Ngọc Nhị ở bên cất tới một bước, trường kiếm bên hông “choang” một tiếng mà rời vỏ, lóe lên, đặt lên đầu vai của Phó Thư Bảo.

- Đừng thương tổn hắn!

A Long hét lớn, bộ dáng hoảng sợ.

Kỳ thật, từ lúc Long Ngọc Nhị rút kiếm và đặt lên đầu vai của hắn, Phó Thư Bảo đều nhìn rõ ở trong mắt, cũng có được phản ứng cùng xử lý thích đáng. Nếu như động tác của Long Ngọc Nhị có sát khí, muốn lấy tính mạng của hắn mà nói, hắn tuyệt sẽ không cứ như vậy quỳ trên mặt đất chờ chết, nhất định sẽ liều mạng chiến một trận. Nhưng mà, thời điểm Long Ngọc Nhị bắt đầu rút kiếm hắn lại không cảm ứng được sát khí trên người nàng. Động tác này, bất quá chỉ là động tác hù người khác, bức hiếp hắn cùng A Long đi vào khuôn khổ mà thôi.

Mà cái này, lại đúng là mục đích tới nơi này của hắn và A Long.

- Nói ra chân tướng, các người quan hệ như thế nào? Một người là chủ nhân, rõ ràng lại đi nghe lời một tên quản gia!? Các người có hay không có cái bí mật gì không thể tiết lộ sao? Nói mau! Không nói, ta một kiếm cắt lấy cái đầu của tên quản gia này!

Long Ngọc Nhị làm ra một bộ hung ác.

- Hắn, hắn, hắn là...

A Long nhất thời bối rối.

Phó Thư Bảo cơ linh khẽ động, bật thốt lên.

- Chúng ta kỳ thật... là tình lữ!

- Gì?

Long Ngọc Nhị hai vai thoáng run rẩy một cái, tay cầm kiếm cũng phi tốc rút lại, bộ dạng như vậy trông giống như gặp phải loại ôn dịch nào đó, sợ nó làm ô nhiễm kiếm của mình vậy.

Dù sao, ở cái thế giới này, đồng tính luyện ái là thứ đáng khinh thường. Thế giới này, đồng tính luyện ái chính là so với quái vật còn muốn khó tiếp nhận hơn. Vô luận là ai, nếu bị người khác phát hiện ra bản thân đồng tính luyện ái, cuộc đời khi đó sẽ bị phá hủy. Vô tận bạch nhãn, trào phúng cùng căm thù sẽ nương theo cuộc đời của hắn.

Lời lẽ kinh người đột nhiên tuôn ra khiến cho “Đại Thanh Thiên vương” Long Ngọc Nhất cũng khiếp sợ tại chỗ.

Hào khí trong Thiên Thánh điện lập tức trở nên kỳ quái, tất cả mọi người đều đem ánh mắt tập trung lên người A Long cùng Phó Thư Bảo, có xem thường, có đồng tình, có trào phúng, không ai giống ai.

A Long cũng kinh ngạc mà nhìn Phó Thư Bảo, hắn nghĩ mãi không rõ vì cái gì đã không có đề cập tới, hết lần này tới lần khác lại phát huy một cách đột ngột, thừa nhận chính mình là đồng tính luyện ái đây này? Hơn nữa, quan hệ còn là tình lữ!

Sự tình thương lượng tốt lúc trước chỉ là quan hệ kiểu ân nhân. Phó Thư Bảo giả thành Phú Đại Quý đã từng cứu hắn một mạng, cho nên rất nhiều sự tình đều nghe theo Phú Đại Quý. Đột nhiên biến thành tình lữ, loại biến hóa này cũng quá đột ngột đi!

Bất quá, không thể phủ nhận là chủ ý đột nhiên cải biến của hắn, biến thành đồng tính luyện ái, còn là tình lữ của A Long thu được hiệu quả so với kế hoạch ban đầu còn muốn tốt hơn. Hơn nữa, trong lúc này hắn

cũng có được kế hoạch mới! Đó chính là, hắc phải nghĩ biện pháp ở lại bên trong Thiên Thánh cung, tìm cơ hội dò xét thân phận của “Đại Thanh Thiên vương” Long Ngọc Nhất! Còn có động cơ cùng mục đích của các nàng!

Tự nhận là tình lữ của A Long, thiết phu tương thống, là canh bài tốt nhất để Long Ngọc Nhị cùng Long Ngọc Nhất áp giải A Long đi gặp Luyện Thánh Y. Tuy nhiên, cái này cơ bản là giống mục đích của hắc cùng A Long, cũng là làm tới không lưu lại dấu vết, muốn lộ ra về “bị ép buộc” mới được. Như vậy, với tư cách là con tin đi ép buộc A Long, Long Ngọc Nhị cùng Đại Thanh Thiên vương khẳng định sẽ không thả hắc ra, hơn nữa, còn là đích thân canh giữ.

Quả nhiên, đúng như dự đoán của hắc, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị cười cười, ánh mắt cả hai ngăm ngăm với nhau. Lập tức, Long Ngọc Nhất nói ra.

- Người trong đại điện, ngoại trừ Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng ra, đều lui xuống đi, giữ vững đại môn, không có lệnh của bốn vương không ai được phép tới gần đại điện!

- Tuân mệnh!

Một mảnh thanh âm đáp lại chững tề, tất cả đại đao thị vệ trong đại điện liền đi ra ngoài. Ở trong đó, cũng có Lam Điền cùng Thanh Giới hai người, chỉ là bọn hắc cũng không biết, Phó Thư Bảo quỳ gối trong điện kia đã sớm theo dõi bọn hắc qua, biết rõ bí mật bọn hắc vì Đại Thanh Thiên vương mà “hiến thân” rồi.

Đại môn đại điện trầm trọng đóng lại, ánh sáng trong đại điện lập tức ảm đạm xuống. Theo cửa trời ánh sáng thành cột chiếu xuống, vừa vắn rơi lên người Phó Thư Bảo. Tư thế quỳ của hắc miễn cưỡng cưỡng. Cặp mắt của hắc, giảo hoạt mà lướt qua cơ thể hai người Long Ngọc Nhất. Cho tới giờ, hắc đã cảm ứng được khí tức đặc biệt của Long tộc trên người hai nàng, về phần thân phận nữ nhi của Long Ngọc Nhất hắc lại không có phát giác ra được. Bởi vì, vô luận là tướng mạo hay dáng người, Long Ngọc Nhất đều là một nam nhân, mà không phải là nữ nhân.

- Các người đều đứng lên đi.

Long Ngọc Nhất nói ra.

Phó Thư Bảo cùng A Long liếc nhau một cái, trong nội tâm tuy rằng một mảnh mê hoặc nhưng mà vẫn tuân lệnh đứng lên.

Ngay khi đứng dậy, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị liền vây quanh lấy hai người, đem thân thể hai người nhìn qua tỉ mỉ một lần. Loại cảm giác này, giống như hai quý tộc phu nhân trong tiệm trang sức bắt bẻ đủ loại, có một điểm khuyết điểm nho nhỏ nhất cũng sẽ không đồng ý vậy.

“Mẹ nó, là chọn lang quân như ý hay sao?”

Phó Thư Bảo bị hai người Long Ngọc Nhất nhìn tới phát khó chịu rồi, trong nội tâm thầm mắng một câu.

Xem đã đủ rồi, Long Ngọc Nhất lại trở lại phía trên hoàng kim vương tọa, ha hả mà cười lên.

- Đây quả thực là thiên ý a! Ta nguyên lai còn tưởng rằng còn phải phí một phen công phu mới đem A Long người dạy dỗ một phen, lại không nghĩ ra bản thân người lại chính là loại người như vậy, chuyện này quả thực là quá tốt rồi! Bốn vương muốn đem người đưa ột người, người đi cùng hắc một thời gian ngắn, cũng từ trong hắc đoạt được một quyển luyện chỉ lực sĩ bí tịch tên là Thiên Long Bí Luyện thuật. Về sau, người liền tự do, bốn vương cũng sẽ cho người phần thưởng phong phú!

- Chuyện này sao có thể? Ta... ta thề sống chết không theo!

Phản diện của A Long cuối cùng cũng đã đến rồi.

Long Ngọc Nhị lạnh giọng nói ra.

- Nếu như người không nghe lời mà nói... ta liền giết tình lữ của người, chính là quần gia của người!

- Các người...

A Long làm ra bộ dáng bị phần gần chết.

- Nói mau, có đáp ứng hay không đáp ứng!?

Trường kiếm của Long Ngọc Nhị lần nữa rời vỏ, lần nữa khoác lên đầu Phó Thư Bảo, một bên lạnh lùng nói ra.

- Tình lữ của người tuy rằng là một lực sĩ cấp Vĩnh Hằng chi lực, nhưng mà ta còn chưa có để vào mắt, giết hắn, giống như giết một con kiến vậy.

- A Long, người vạn lần không được đáp ứng nàng a! Giết ta đi!

Phần diễn của Phó Thư Bảo cuối cùng cũng đến.

- Hừ, nhiều chuyện!

Môi đôi bàn tay trắng như phấn hời hợt mà đánh lên gương mặt của Phó Thư Bảo, lập tức gương mặt hắc sừng lớn một mảnh, mũi cũng chảy ra hai cổ máu tươi.

Máu mũi này, kỳ thật vốn không thể nào xuất hiện được, là Phó Thư Bảo dùng sức ép ra đấy. Hết thấy đều vì đại cục, hết thấy đều vì diễn cho thật.

- Các người không nên tổn thương hắn, ta đáp ứng các người!

A Long vội vàng nói.

Đầu của Phó Thư Bảo cúi xuống.

Tất cả phần diễn, đến đây là kết thúc.

Hai Thất thái nữ thần long ha ha cười lên. Các nàng hồn nhiên không biết, với tư cách là người xem, các nàng kỳ thật chỉ đóng một trong các vai quần chúng mà thôi.

679. Chương 594: Mãnh Nam Vô Dụng.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 594: Mãnh nam vô dụng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nằm trong một gian phòng phòng ngủ lớn được trang trí xa hoa thoáng đạt trong Thiên Thánh cung, đây chính là địa phương Phó Thư Bảo bị Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị mang tới, sau khi phân phó chỉ tiết hành động, tỉ mỉ xong, bất quá chỉ đều là như thế nào sử dụng nhan sắc, dụ dỗ Luyện Thánh Y cùng chiếm được niềm vui của hắn mà thôi. Mà Phó Thư Bảo lại chẳng muốn chú tâm tới loại sự tình này, A Long hắc luyện chế ra mục đích nguyên bản chính là khiến Luyện Thánh Y rơi vào bẫy tình, dắt mũi hắc mà sáng tạo ra cơ hội giải cứu Ngự Nhân tộc.

Đó là sứ mạng của A Long, với tư cách là sứ mạng một cái luyện nô phải đi chấp hành.

Bất quá, thời gian này Phó Thư Bảo tựa hồ sống cũng không khá giả cho lắm. Ngay tại lúc hắc muốn nghĩ nhân cơ hội đêm tối dùng lực lượng phân thân dò xét Thiên Thánh cung một chút thì một đám cung nữ ăn mặc lộ liễu từ từ đi vào.

Cách ăn mặc của các nàng có bao nhiêu “mát mẻ”? Chỉ với một tầng lụa mỏng, dưới ánh đèn chiếu rọi, tầng lụa mỏng kia không cách nào che đậy được bất kỳ địa phương nào. Bộ ngực, kiêu đồn cùng một chỗ nhô nhào lên, đủ khiến người khác phải miệng đắng lưỡi khô, hỏa diễm phản tâm.

Đây là cái tình huống gì đây này?

Ánh mắt tham lam lướt qua cơ thể đám cung nữ, tâm Phó Thư Bảo đột nhiên run lên, bên trong đám cung nữ có một tiểu cung nữ tư sắc xuất chúng, rõ ràng còn có một tia Long tộc khí tức nhàn nhạt khó có thể phát hiện.

Đây chính là khí tức chỉ có Long tộc mới có, điều này làm hắn thông suốt, hắn thầm nghĩ trong lòng.

“Nguyên lai là muốn thăm dò ta thêm một bước, động cơ có thể lý giải, nhưng mà loại phương thức này... thực sự là khôi hài.”

Một đoàn cung nữ mặc lụa mỏng oanh oanh yến yến, bộ dáng xinh đẹp mỹ miều đi vào. Trận thế như thế, chỉ cần là nam nhân ý chí hơi chút bạc nhược yếu kém, chỉ sợ ngay cả tên tuổi số nhà cũng đều vui tới quên mất rồi, mà cảm thụ của Phó Thư Bảo cũng như những nam nhân bình thường. Những cung nữ xinh đẹp kia đều có tư sắc, yểu mạt tức gầy, hoặc thanh lệ hoặc thoát tục, hoặc thành thực đầy đặn hoặc là gợi cảm xinh đẹp, đều là mỹ nhân không ai giống ai, mỗi người một vẻ đều treo lên mặt nụ cười dụ dỗ hân hoan tới nhắm nháp, ăn như gió cuốn. Thế nhưng mà, ngay tại lúc hắn nghĩ được một tia Long tộc khí tức kia hắn lập tức cải biến bộ dáng. Trước cái đẹp trước mắt, không còn phải như Trư ca chảy nước miếng mà như lão tăng nhập định, bộ dáng trang nghiêm tú mục.

- Các người làm gì?

Chỉnh lại dáng người, chỉ vào đám cung nữ đang đi tới, Phó Thư Bảo đột nhiên nổi giận nói.

Những cung nữ kia thật không ngờ đối phương sẽ có loại phản ứng này, lập tức dừng sờ tại chỗ.

- Đi ra ngoài, đi ra ngoài! Ai cho các người đi vào? Đều đi ra ngoài cho ta, nếu không, ta liền trở mặt!

Phó Thư Bảo cố gắng nặn ra bộ dáng hung ác, ép cho đám cung nữ kia phải rời khỏi gian phòng. Loại chuyện này, đối với loại người như hắn mà nói, tương đối là trái với lương tâm.

Bất quá, trong đám cung nữ này lại còn một Long Ngọc Nhị tiềm phục, như vậy còn có biện pháp khác gì đây này?

Nàng đã làm ra hành động thăm dò như vậy, vậy thì cứ mặc sức ngựa phóng đi, tuy nhiên loại cảm thụ này thật là...

- Hì hì, vị ca ca này, chúng ta phụng mệnh Long Ngọc Nhị quân đoàn trưởng tới đây hầu hạ Phú công tử nha, đêm nay nha, chàng tuyệt không nên khách khí với chúng ta, muốn làm cái gì liền làm cái đó!

Một cái thanh âm mềm mại, một cung nữ dáng người cao gầy đi ra. Thân hình của nàng so với những cung nữ khác phải cao hơn một chút, phần ngực cùng vòng ba so với những cung nữ khác càng thêm đầy đặn ba phần, đặc biệt là khí chất rất khiêu khích người khác nhưng lại có rất nhiều điểm trái ngược. Có lẽ ra đặc biệt cao quý cùng tôn quý, tuy rằng nàng đã đem nó che dấu đi nhưng mà thực chất bên trong lại không cách nào cải biến được.

Phó Thư Bảo liên tục khoát tay, trên mặt cũng lộ ra thần sắc chán ghét, nói.

- Ta là người rất ghét nữ nhân, các người nhanh ly khai khỏi nơi này mau!

Lời như vậy lại càng trái với lương tâm, trên thực tế hắn ước gì những cung nữ xinh đẹp này toàn bộ lên một lượt.

Ngoài miệng nói vậy, Long Ngọc Nhị cũng không hoàn toàn tin tưởng, nàng vẫn như trước, cười nói đi tới bên người Phó Thư Bảo, một tay không an phận mà khoát lên vai Phó Thư Bảo.

- Người muốn làm gì?

Phó Thư Bảo cố gắng khống chế lấy thân thể của mình, khống chế cái bộ vị dễ dàng xúc động nhất kia. Hiện tại, hắn muốn làm được điểm này cũng không phải là khó, nhưng mà cảm thụ trong lòng lại là vạn phần khó chịu. Nói cách khác, đây chính là một bên đầy rẫy tình cảm mãnh liệt như lửa, một bên lại không ngừng xối nước lạnh dập tắt hỏa diễm trong lòng.

Tay Long Ngọc Nhị bỗng nhiên trượt xuống, vừa chậm rãi lướt qua ngực của Phó Thư Bảo, vừa nói.

- Ta cũng không tin chàng không thích nữ nhân, chàng không nên nói lời trái lương tâm đi à nha!?

Bàn tay mềm mại kia bắt đầu lướt quanh bộ ngực, mang đến cảm giác ma sát, nhưng rồi lại trong nháy mắt liền mãnh liệt kéo xuống, nắm lấy cái thứ giữa hai chân hắn.

Cảm tình của Long tộc cùng nhân loại không hoàn toàn giống nhau, trong ánh mắt của nhân loại, động tác của Long Ngọc Nhị không thể nghi ngờ chính là ngả ngớn hạ lưu, nhưng mà dưới góc độ của Long tộc, góc độ của Long Ngọc Nhi, động tác của nàng chỉ vì muốn chứng minh một việc, ngoài ra, không còn ý gì khác.

Địa phương mẫn cảm nhất cũng trọng yếu nhất của nam nhân sống sờ sờ bị chụp lấy, thân thể Phó Thư Bảo lập tức cứng đờ, cảm giác điện giật tê tê truyền đến, não bộ của hắn thiếu chút nữa tạo phản rồi. Nếu thứ kia liền cứng ngắc lên trong tay Long Ngọc Nhị, như vậy, lời nói hắn không thích nữ nhân đã hoàn toàn sụp đổ, như vậy còn chơi cái trò gì được nữa đây?

Cảm giác thứ “nam tính” trên tay mềm mẫn, Long Ngọc Nhị liền không còn tiếp tục hoài nghi, nhẹ nhàng gắt một cái.

- Đồ nhân yêu, ngay cả ta vuốt ve mà không thể có được phản ứng của nam nhân bình thường, thật sự là đáng thương a... biến thái!

- Vị cô nương này, thỉnh người tự trọng, Phú Đại Quý ta tuy rằng bị các người bắt nhốt nhưng mà nhân cách cùng tôn nghiêm lại không thể để cho người vũ nhục! Các người nếu không tự trọng, coi chừng ta không khách khí!

Phó Thư Bảo ngoài miệng cương ngạnh nhưng trong lòng lại kêu khổ không thôi. Bàn tay nhỏ bé của Long Ngọc Nhị kia nửa nắm nửa hờ cái bộ vị kia, cảm giác chẳng khác gì điện giật là bao, bộ vị linh mẫn kia theo đó khó mà chỉ trì kháng cự lại Long Ngọc Nhị được bao lâu cả. Bất quá, chỉ với điểm kỹ xảo vuốt ve hai ba cái này mà nói, bộ vị nam tính kia của hắn sẽ như trâu đực tức giận, bắt đầu lỗ mãng... tràn ngập lòng bàn tay của nàng là không thành vấn đề, thậm chí còn là nghịch ngợm mà bật lên vài cái...

Cũng may, Long Ngọc Nhị vì phán đoán sai lầm, sau vài cái miết miết, phát hiện không có phản ứng gì liền buông tay ra, cảm giác tê tê theo đó biến mất, Phó Thư Bảo lúc này mới âm thầm thở dài một hơi.

- Chúng tỷ muội, chúng ta trở về, người này thật sự là không hiểu phong tình a!

Long Ngọc Nhị cười một tiếng yếu ớt, hướng Phó Thư Bảo quăng tới một cái ánh mắt xem thường xong liền lập tức quay người ly khai. Sau lưng nàng, một đoàn cung nữ liên tục bước nhẹ nhàng, lại oanh oanh yến yến mà rời đi. Ánh mắt của các nàng, còn có lời nói, bên trong không khó phát hiện ra thành phần khinh bỉ.

Với tư cách là nam nhân, không thể thể hiện được hùng tính (tính đực) trên người nữ nhân, không thể chinh phục nữ nhân, như vậy còn gì tư cách coi là nam nhân đây?

Cửa phòng đóng lại, Phó Thư Bảo lúc này mới thổi hơi vào hai tay, hung hăng mà vỗ vỗ thứ giữa hai chân kia. Ngay một khắc Long Ngọc Nhị buông tay, nó đã như lò xo mà bật lên, cũng may là hắn kịp thời nén lại mới không để cho Long Ngọc Nhị phát hiện ra trò hề của nó.

“Mẹ nó, lần này bỏ qua cho người, rõ ràng dám ở trước mặt lão tử chơi chiêu này, chờ coi, đợi ta cứu Ngự Nhân tộc ra xong, lão tử liền tự mình tới thu thập các người!”

Phó Thư Bảo trong lòng thầm nói, nhưng mà khóe miệng của hắn lại hiện lên một vòng cười khổ nhàn nhạt. Một đại nam nhân, bị một nữ tử Long tộc dẫn theo một đám mỹ nữ hí lộng, khẩu oán khí này, sao có thể nuốt vào được đây?

Sau khi “an ủi” bộ vị mẫn cảm kia xong, Phó Thư Bảo nằm chết dí trên giường đắp chăn, hai mắt nhắm lại, làm một bộ thiếp đi, mà lực lượng phân thân của hắn lại xuất hiện gầm giường.

Che đây hết thấy khí tức trên người, thậm chí là một tia năng lượng chấn động, linh năng. Lực lượng phân thân đột nhiên được ngưng tụ ra kỳ thật chẳng khác gì là một đoàn không khí hư vô, không cách nào có thể nhìn thấy cùng phát hiện được.

Lực lượng phân thân thoảng dừng lại trong phòng một chút, cảm ứng bốn phía một chút rồi mới đi tới một vách tường, trực tiếp xuyên ra ngoài.

Xuyên tường mà ra, vách tường ngay cả tro bụi cũng không có rớt xuống.

Hành lang một mảnh yên lặng, đài đao thị vệ như cọc gỗ đứng ở hai bên hành lang. Những đài đao thị vệ đứng ở gian phòng của hắc không ai không đạt tới Vĩnh Hằng chi lực cảnh giới, nhưng mà bọn hắc không ai có thể phát hiện ra sự tồn tại của lực lượng phân thân.

Dán sát mặt đất mà bắt đầu chậm rãi lướt đi, ngay cả một hạt tro bụi cũng không có mang theo thì đừng nói tới gió do chuyển động mà sinh ra. Nhìn đám đài đao thị vệ nguyên một đám biểu lộ nghiêm túc cùng trang trọng, Phó Thư Bảo trong lòng thầm đắc ý một hồi, “oán khí” lúc trước với Long Ngọc Nhị theo đó mà biến mất không ít.

Một đường lướt đi, Phó Thư Bảo phát hiện ra không ít cao cấp lực sĩ ẩn trong bóng tối, bọn hắc tự cho là chỗ mình ẩn nấp không thể bị phát hiện, bao vây lấy Thiên Thánh cung nhưng thật ra lại không biết có một thứ vô hình cơ hồ dán sát mũi chân bọn hắc mà lướt qua.

Bằng vào những tình huống nắm giữ được lúc ban ngày, Phó Thư Bảo rất nhanh liền tìm đến Thiên Thánh điện. Không một tiếng động, không một thị vệ tồn tại nhưng Phó Thư Bảo lại thông qua tinh thần liên hệ với lực lượng phân thân lại phát hiện ra được hai tên Đại Vô Vũ Trụ chi lực cường giả ẩn trong bóng tối, thủ vệ lấy tòa đại điện tượng trưng cho quyền lực trung tâm của quốc gia này.

Tẩm cung của Đại Thanh Thiên vương ở ngay phía sau Thiên Thánh cung, bất quá chỉ cách mấy chục bước, cho nên, phạm vi thủ vệ của hai tên Đại Vô Vũ Trụ chi lực kia tự nhiên là kể cả tẩm cung của Đại Thiên Thanh vương rồi.

“Các người cứ trốn ở đó đi, ta không thêm chơi với các người nữa...”

Trong nội tâm Phó Thư Bảo chợt sinh ra một tia cảm giác treu tức, lại để cho lực lượng phân thân lướt qua địa phương ban ngày có chút hoài nghi.

Lúc ban ngày, tại thời điểm quỳ trên sàn nhà, Phó Thư Bảo đã hoài nghi dưới chân hắc có một cái thông đạo. Lúc ấy, trong lòng hắc cũng cảm giác thấy rất kỳ quái nhưng căn bản không có thời gian, cơ hội đi dò xét một chút. Thời gian ngủ nghỉ, đúng là cơ hội dò xét tốt nhất.

Quỳ trên mặt đất, có thể cảm ứng được tình huống bên dưới mặt đất, cái này ở trong mắt người thường có lẽ khó mà lý giải được, nhưng mà đối với lực sĩ trong tay nắm giữ Thổ chi nguyên tố lạc ẩn như hắc mà nói lại là sự tình phi thường đơn giản. Đại địa có rất nhiều tình huống, nếu như bên dưới mặt đất có khoảng trống, Thổ chi nguyên tố lạc ẩn nhất định sẽ xuất hiện dị trạng, giống như người bình thường dùng mắt xem xét y phục của mình, nào muốn nhìn thấy y phục của mình bị cắt xuống một khối, chính là loại đạo lý này.

Xác định phương vị, lực lượng phân thân không chần chờ, lặng yên không một tiếng động mà tiềm nhập vào trong lòng đất.

680. Chương 595: Đại Thần

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 595: Đại Thần

Thông đạo dưới lòng đất không có một thị vệ nào tồn tại, một đường không trở ngại, lực lượng phân thân rất nhanh liền đi tới chỗ lúc trước hai người Long Ngọc Nhất dừng lại, lực lượng phân thân thả người nhảy xuống.

Một vầng sáng trắng muốt từ thân thể toát ra, khó khăn lắm mới đem hắc ám chung quanh chiếu sáng. Chỉ chút rương hoàng kim lọt vào mắt, có không ít rương đã mở ra, kim tệ ngập tràn hào quang lờ lờ, vàng

thời cùng bảo thạch, còn có một ít linh tài quý giá cùng trang bị lực luyện khí, áo giáp cùng chiến đao gì gì đó.

Bảo tàng chồng chất như núi, cũng chỉ có Long tộc mới ưa thích chơi cái trò này. Bảo tàng này không có làm cho Phó Thư Bảo phải giật mình, khiến hắn giật mình chỉ là ở giữa bảo tàng lại có một nam tử thanh niên bị một cái khóa huyền thiết khóa chặt. Giờ khắc này, tên nam tử kia miệng đang há lớn ra, hai mắt trợn tròn lên, vô cùng kinh ngạc mà nhìn lực lượng phân thân đột nhiên xuất hiện ở trong khu bảo tàng này.

Lúc này, lực lượng phân thân cũng không phải có bộ dạng như Phó Thư Bảo, cũng không phải bộ dạng của bất kỳ ai cả mà là một đoàn hỗn độn, hình dáng chỉ là một đám sương mù năng lượng tinh khiết. Cái này cũng khó trách Đại Thanh Thiên vương kinh hãi như thế, nếu như đột nhiên xuất hiện một người hẳn chắc chắn sẽ không giật mình như vậy.

Nhìn kỹ lại, Phó Thư Bảo trong lòng cũng giật mình không thôi, bởi vì nam tử bị xích lại này đúng là Đại Thanh Thiên vương của Tân Luyện quốc gia!

- Khó trách... ban ngày tại Thiên Thánh điện ta lại cảm nhận được trên người Đại Thanh Thiên vương Long tộc khí tức, nguyên lai là hàng giả mạo, Đại Thanh Thiên vương chính thức ở chỗ này, bị nhốt trong bảo tàng Long tộc. Mà với khả năng biến hóa của Long tộc, ở dưới Hải Đế Thâm Uyên cũng đã gặp qua rồi, căn bản không phải là loại ảo thuật như của Hồ Nguyệt Thiên có thể so sánh được. Nếu như không phải ta từng đụng phải Ấc long, nhận biết được Long tộc khí tức mà nói, bằng không thì chỉ sợ lúc này đây thật đúng là đã bị gạt rồi...”

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh sáng tỏ, cũng âm thầm cảm thấy may mắn lắm.

- Người... là thứ gì?

Đúng lúc này, Đại Thanh Thiên vương đã có hơi chút trấn định lại, lên tiếng hỏi.

Phó Thư Bảo đột nhiên đem lực lượng phân thân ngưng luyện thành hình tượng Phật Di Lặc, ha ha cười nói. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Ta là thần linh phương xa vân du tới đây, vị tiểu huynh đệ này, người ở đây làm cái gì đó?

Cái thế giới này căn bản là không có Phật Di Lặc tồn tại, một cái thần linh lạ lẫm, hình dáng hòa ái dễ gần đủ sức nói lỏng tâm lý cảnh giác của Đại Thanh Thiên vương một mảng lớn. Nếu như muốn cho Đại Thanh Thiên vương sợ hãi, Phó Thư Bảo đại khái có thể đem lực lượng phân thân ngưng luyện thành quỷ Sa Tăng, hoặc là dọa lạc thiên sứ gì gì đó, dù sao thì những thần linh cùng ác ma này, Đại Thanh Thiên vương một cái còn chưa có gặp qua.

- Người là... Thần?

Vốn đã có chơi chút trấn định, nghe được Phó Thư Bảo nói vậy Đại Thanh Thiên vương liền mở lớn miệng ra, không cách nào khép lại được. Ánh mắt của hắn, nhìn lực lượng phân thân biến thành Phật Di Lặc kia mà không cách nào rời ra được.

“Chỉ có một điểm đảm lượng như vậy mà cũng có năng lực làm quốc vương? Bà mẹ nó, như thế thì tối thiểu ta có thể làm đương giới chi vương (vương của một thế giới) rồi...”

Phó Thư Bảo thầm mắng một câu trong lòng, trên mặt lại thông qua lực lượng phân thân nói ra.

- Đương nhiên là Thần rồi... ta đến từ bên kia vũ trụ, vân du tứ hải, tìm kiếm người hữu duyên.

- Người hữu duyên?

Trong đầu Đại Thanh Thiên vương chợt hiện lên một cái dấu hỏi thật lớn.

- Duyên phận, duyên phận a, cái duyên phận này, tiểu huynh đệ, chúng ta là có được loại duyên phận này đây, ta xem người sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, mi đỉnh bảo mãn (lông mày rậm rạp, sung túc), một cổ vương giả chi khí quán thấu toàn bộ mệnh tuyến, là đáng ngưỡng mộ, phi thường khó được... Tiểu huynh đệ, người chính là người hữu duyên ta muốn tìm a, ha ha ha...

Phật Di Lặc cười to, bộ dáng trông như phi thường hài lòng.

Đại Thanh Thiên vương lại cười không nổi, hắc vẫn như cũ, sững sờ mà nhìn lực lượng phân thân, không có minh bạch ra đây rốt cuộc là chuyện gì.

- Người không hiểu?

Đại Thanh Thiên vương lắc đầu.

Phó Thư Bảo nói.

- Người như vậy, nếu tiến hành tài bồi, tuyệt đối có thể trở thành thế giới chi vương, người bảo vệ hòa bình cho vũ trụ, thanh tú Thần giới a! Ta muốn đem một thân bản lĩnh của ta truyền cho người.

Dừng một chút, hắc mới tiếp tục nói ra.

- Hiện tại, đã hiểu chưa?

Đại Thanh Thiên vương lúc này mới gật mạnh đầu.

- Đã hiểu đã hiểu! Đại thần, người muốn truyền cho ta bản lĩnh, trước tiên đem ta cứu ra đi, ta bị hai đầu Long tộc nhốt lại, ta đã cảm thấy ngán chỗ này rồi!

- Không vội không vội! Người hữu duyên, người trước đem chân tướng sự tình đều nói cho ta biết đi, lúc đó ta động thủ cứu người ra ngoài cũng không muộn.

Quay một vòng lớn như vậy chính là vì muốn nghe rõ một chút sự tình bất quá gì đó, Phó Thư Bảo há lại người có tâm tư cứu người gì gì đó?

Đại Thanh Thiên vương, cho dù chết ở chỗ này, mục ruỗng ở chỗ này thì có quan hệ gì tới hắc sao?

Đại Thanh Thiên vương từ từ nói ra.

- Đó là một đêm ba tháng trước, hai Thất thái nữ thần long đột nhiên xuất hiện trong tẩm cung của ta, đem ta bắt...

Phó Thư Bảo thực sự không nghĩ ra đầu Long tộc giả mạo Đại Thanh Thiên vương kia lại là một cặp Thất thái nữ thần long sinh đôi. Hắc đối với Long tộc hiểu khá rõ, sau sự kiện Ác long dưới Hải Đế Thâm Uyên kia xong, hắc lại thông qua lý giải liên hiểu biết không ít. Biết rõ Long tộc phân ba cấp, Địa Long - Thiên Long - Thần long, thật không ngờ trong Thiên Thánh cung này có hai đầu Thất thái nữ thần long Thần long cấp!

- Hai Thất thái nữ thần long muốn từ trong tay Luyện Thánh Y đoạt về một thứ gọi là Thiên Long Luyện Bí thuật thuộc về Long tộc các nàng, các nàng cho rằng ta không biết được âm mưu của các nàng, hừ! Nếu có thể ra ngoài, ta nhất định phải nói cho Luyện Thánh Y tổng hội trưởng nhất thanh nhị sở chuyện này, lại để cho hắc mang Thần Tạo quân tới, đem cặp sinh đôi Thất thái nữ thần long này tiêu diệt đi.

Phó Thư Bảo nói.

- Sự tình như vậy, vĩnh viễn không có khả năng xảy ra.

Về mặt vẫn là một bộ hòa ái, dáng tươi cười chân thành.

- Người hữu duyên, về Luyện Thánh Y, người hiểu biết chút ít gì không đây này?

- Luyện Thánh Y tổng hội trưởng...

Nói đến đây, Đại Thanh Thiên vương bắt đầu có chút ngại ngùng.

- Hắc và ta... từng có duyên phận một đêm đây này...

“Hay cho hai tên nhân yêu!”

Phó Thư Bảo thăm mắng trong lòng một câu.

- Hắn là kỳ nam tử trên cái thế giới này, một thân lực lượng tu vi đã tiến nhập Thần cấp cảnh giới, năng lực thông thiên... Tính cách của hắn ôn nhu đa tình, đa sầu đa cảm, ngay cả một đóa hoa trong hậu hoa viên nơi Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội chết hắn đều muốn cầm cuốc đi mai táng một hai...

“Luyện Thánh Y học theo Lâm Đại Ngọc?”

Trong nội tâm Phó Thư Bảo, không hiểu sao lại có một loại cảm giác sờ da gà đột nhiên xuất hiện.

Đại Thanh Thiên vương vẫn đang thâm tình miêu tả.

- Luyện Thánh Y tổng hội trưởng bộ dạng tuấn tú, không có nam tử nào trong thiên hạ này có thể sánh bằng. Trên thực tế, với tư cách là Thần cấp lực sĩ, hắn đã có được hình thái thân thể thuần năng lượng, nhưng mà hắn vẫn không muốn làm như vậy. Hắn thường nói, tính mạng dài dòng buồn chán không có ý nghĩa quá lớn, hắn tình nguyện giữ lại huyết nhục chi thân của mình, tuy rằng điều này khiến cho thực lực của hắn giảm sút rất nhiều nhưng mà hắn vẫn cứ kiên trì làm như vậy...

Thần cấp lực sĩ, từ một khía cạnh nào đó chính là Thần. Thân thể của Thần cùng phạm nhân là không thể đánh đồng được. Thần có thể tùy ý cải biến hình thái thân thể, khó có thể bị phá hủy, có được tính mạng cực kỳ lâu dài. Mà thân thể phạm nhân lại gánh chịu đầy đủ loại bệnh tật, tra tấn biến chất, mấy chục năm cũng sẽ bị chết đi như người bình thường. Chỉ sợ Thần cấp lựa chọn hình thái thân thể thuần năng lượng mà không phải là thân thể phạm nhân yếu ớt, lại không nghĩ rằng Luyện Thánh Y lại có thể làm ra cái lựa chọn như vậy, thật khó có thể lý giải được.

Phó Thư Bảo nói.

- Một người tự kỷ tới loại trình độ này, vậy thì không còn phải là tự kỷ nữa rồi mà là... biến thái!

- Sự tình lớn nhỏ của Luyện Thánh Y tổng hội trưởng ta đã nói cho Đại thần rồi. Đại thần, người mau ra tay chặt đứt sợi khóa huyền thiết này, dẫn ta ly khai chỗ này đi! Chúng ta sẽ đi tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội tìm Luyện Thánh Y tổng hội trưởng.

Đại Thanh Thiên vương sột ruột nói ra.

- Không vội không vội, người hữu duyên....

Phó Thư Bảo dừng một chút, lại nói.

- Trước khi ta tới đây, ta chợt nghe qua sự tình về Cát Thời Gian, cũng chưa từng biết qua loại đồ vật kỳ diệu này, người có biết chút ít gì về nó không?

Phó Thư Bảo há có thể chấp nhận yêu sách của Đại Thanh Thiên vương? Muốn yêu sách? Vậy thì để cho hắn yêu sách tới không còn quần mà mặc đi!

- Đại thần, người...

Lúc nghe được Cát Thời Gian, thần sắc Đại Thanh Thiên vương đột nhiên có chút biến đổi. Thời khắc này, hắn bắt đầu sinh ra tâm lý cảnh giác.

Phó Thư Bảo thăm mắng một tiếng trong lòng, ngoài mặt vẫn bảo trì dáng tươi cười hòa ái kia.

- Người hữu duyên, lời thật nói thật, ta hỏi sự tình về Cát Thời Gian không phải là vì chính mình, mà là vì người a!

- Vì ta?

Đại Thanh Thiên vương lộ ra thần sắc mê hoặc.

Phó Thư Bảo nói.

- Người xem ta đi, ta đã có được thân thể năng lượng thuần túy, ta đã là Thần rồi, ta có thể tự do xuyên toa vũ trụ, dạo chơi khắp nơi, đồ vật trân quý gì đối với ta chỉ đều là mây bay, không chút ý nghĩa. Nhưng ta biết rõ, Cát Thời Gian có thể biến người thành một tuyệt thể cường giả, rất nhanh sẽ thành Thần, chẳng lẽ... người không muốn sao?

Đại Thanh Thiên vương nhẹ gật đầu, loại chuyện này, kẻ đàn mới không muốn.

- Cho nên, người đem tình huống người biết đều nói cho ta, sau đó ta mang người ra ngoài, trước đi tìm Cát Thời Gian, sau sẽ tìm Luyện Thánh Y tổng hội trưởng của người, nhân vật anh hùng như vậy ta sớm muốn kết giao rồi.

- Đại thần, sự tình ta biết kỳ thật cũng không nhiều...

Dừng một chút, Đại Thanh Thiên vương mới từ từ nói ra.

- Ta chỉ nghe Luyện Thánh Y tổng hội trưởng có một lần tình cờ đề cập tới, Cát Thời Gian chỉ có thể do Ngự Nhân tộc luyện chế ra được, hắc thu thập cũng không phải lưu ý dùng mà là tuân theo một cái ước định cổ xưa, tất cả giao ột người. Về phần tác dụng của Cát Thời Gian ra sao, ngay cả Luyện Thánh Y tổng hội trưởng cũng không biết... Đúng rồi, Đại thần, làm sao người biết Cát Thời Gian có thể đem ta biến thành Thần đây này?

Bị nhốt trong bảo tàng nơi hắc ám, Đại Thanh Thiên vương trong nội tâm mỗi thời mỗi khắc đều có một loại chờ mong, đó chính là từ nơi này bước ra ngoài, đây cũng là nguyên nhân hợp lý hắc vì cái gì mà đều nói cho Phó Thư Bảo biết. Trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã tường, vội vàng vàng, nếu hắc sớm nghĩ tới một bước này, thứ ngay cả Luyện Thánh Y không biết tác dụng ra sao, vị Đại thần tự xưng là đến từ vũ trụ bên ngoài hắc lại làm sao mà biết được đây này?

- Bởi vì, người đang nằm mơ a!

Lưu lại một câu, lực lượng phân thân đột nhiên hướng cái đầu của Đại Thanh Thiên vương xuyên qua, giống như một đạo nước chảy qua, đem tưởng tượng loạn thất bát tao, ký ức gì đó trong đầu của Đại Thanh Thiên vương triệt để tẩy đi.

Tỉnh dậy, Đại Thanh Thiên vương sẽ không còn nhớ rõ lực lượng phân thân từng xuất hiện trước mắt hắc, cũng sẽ không nhớ rõ hắc và lực lượng phân thân nói chuyện gì. Tuy nhiên, trong đầu của hắc cũng xuất hiện một vài địa phương hỗn loạn, nhưng mà, điều này đối với hắc cũng không có bao nhiêu tổn thương.

- Người cứ an tâm mà ở đợi dưới nơi này đi, người đi ra ngoài rồi, không chỉ làm lộ sự tình tỷ muội Thất thái nữ thần long sinh đôi mà ngay cả lão tửu cũng phải bại lộ. Cho nên, tốt nhất là sự tình sau khi chấm dứt liền thả người ra vậy...

Trong bóng tối, lực lượng phân thân lăm bầm lầu bầu mà biến mất trong bảo tàng.

Tình báo lực lượng phân thân mang về rất hữu dụng, kế tiếp, chính là thời gian thẳng cấp hành động rồi.

681. Chương 596: Tà Ác Chi Đỉnh

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 596: Tà Ác Chi Đỉnh

Vùng hoang vu không người, một đại hán to như cái cột điện ngăn trước đường đi mấy tên ác nhân. Mấy kẻ kia đều là những kẻ ác khiến người người khinh thường. Trên người bọn hắc, đều gánh vác tội sát nhân, cướp bóc, cưỡng gian các loại. Lúc bọn hắc bị chặn đường, cũng là đều đang mang theo chiến lợi phẩm sau khi thực hiện xong việc ác trở về, trong ba cái bao đều chứa nữ tử thôn quê, còn có một chút tài vật bọn hắc đoạt được. Chiến đao bên hông bọn hắc, phía trên lưỡi đao còn lưu lại mấy vết máu lau chưa sạch. Ở phía sau lưng bọn hắc, một tòa thôn trang nhỏ bị cướp bóc mà bốc lên đại hỏa hùng hục, theo hướng đó, mơ hồ truyền đến tiếng khóc lóc hô hoán nhỏ.

Ngăn trở đường đi của đám ác nhân này, chính là luyện nô chiến sĩ đầu tiên Phó Thư Bảo luyện chế ra, Hỏa Nô.

Thân cao gấp ba lần người bình thường, làn da một màu huyết hồng, ửng ửng có hỏa diễm thiêu đốt, những thứ đặc thù này dưới bầu trời đêm hiện ra trước mặt mấy tên ác nhân kia, vô luận từ xem xét từ góc cạnh nào thì cũng đều là một cái tồn tại khiến người khác phải sợ hãi, tuyệt vọng. Hắn giống như Ma thần đến từ Luyện ngục, toàn thân tỏa ra khí tức tà ác.

Hỏa Nô xuất hiện ở chỗ này, là chấp hành sự mạng Phó Thư Bảo giao cho hắn, đó chính là bắt lấy đám ác đồ tội ác tày trời, sau đó mang tới nhà kho dưới khu rừng trúc giam giữ lại. Luyện chế luyện nô chiến sĩ, tài liệu chủ yếu chính là người sống. Người tốt Phó Thư Bảo sẽ không có dùng tới, mà những ác nhân này, sự hiện hữu của bọn hắn chính là một khoản u ác tính, nguy hại lấy sinh hoạt cùng sinh tồn của những người khác, vậy thì bọn hắn cũng không cần tiếp tục tồn tại nữa rồi.

Trời cao không thu lấy những ác nhân này, hắn thu!

- Mẹ nó, mau nhường đường! Đừng tưởng người to con là có thể hù dọa được đám người chúng ta!

Một tên ác đồ kêu lên. Hắn không thể chờ đợi được mà muốn rời khỏi nơi này, trở lại hang ổ trên núi, hưởng thụ lấy thôn nữ hắn cưỡng đoạt được. Tráng hán trước mắt tuy rằng bư hãn khiến cho long hắn sinh ra khiếp ý, nhưng mà khí thế ngoài miệng lại không hề yếu đi.

Vừa có kẻ khơi mào, những tên còn lại cũng đều nhao nhao kêu lên. Ngôn ngữ phi thường không sạch sẽ như mạn thiên hoa vũ, chiến đao cũng xuất hiện trên tay của bọn hắn, cùng hung cực ác mà vung vẩy lên, rất có phong thái “gặp thần giết thần, gặp phật giết phật”.

- Các người đi theo ta một chuyến.

Thanh âm trầm thấp từ trong cổ họng Hỏa Nô phát ra, lạnh lẽo như băng, không chút độ ấm nào.

- Cái gì? Đầu người có bệnh sao? Người muốn chúng ta đi với người tới địa phương nào?

Tên kêu gào đầu tiên kia lại lên tiếng nói.

Hỏa Nô nói.

- Chủ nhân nói cần dùng tới các người, cho nên, đi theo ta.

- Mẹ nó, tên này chủ tâm xía xói, các huynh đệ cùng tiến lên, chém tên ngốc này!

Tên dẫn đầu kia rốt cuộc tích lũy đủ dũng khí chiến đấu, cầm chiến đao vung vẩy trong tay xông lên. Ở phía sau hắn, mấy tên ác đồ còn lại cũng như ong vỡ tổ xung phong lên.

Vùng hoang vu không người diễn ra một màn hí kịch rất kịch tính. Một đám không cần mạng mang theo chiến đao sáng loáng lao tới một cự nhân tay không tất sát, bọn hắn thật đáng thương, còn chưa kịp chém ra đao nào thì nguyên một đám đã ngã nhào ra mặt đất, mất đi năng lực chiến đấu. Sau đó, Hỏa Nô liền đem mấy tên cùng hung cực ác này trói lại với nhau, trực tiếp xách lên vai giống như một bó củi, bước chân khai mở hướng rừng trúc đi tới.

Cước bộ của hắn nhìn như chậm chạp nhưng kỳ thật lại nhanh tới kinh người. Chỉ một bước chân hơi hợt, bộ dáng nhàn nhã, nhưng mà lúc khi đặt chân xuống thì cách chỗ hắn nhấc chân lên tối thiểu đã có trăm bước rồi!

Vừa sải bước liền trăm bước, đây đã gần như là xé rách hư không giống Phó Thư Bảo rồi, năng lực dịch chuyển tức thời!

Gian nhà kho dưới mặt đất đã được chữa trị lại, chỗ hư hao vì luyện chế không thành công lúc trước đã không còn tồn tại. Kho hàng bên trong có một cái lồng sắt cực lớn, trong lồng giam giữ lấy mấy trăm tên cùng hung cực ác do Hỏa Nô bắt tới. Bọn hắn giống như heo chó bị xích lại, không cách nào động đậy được. Những khóa sắt kia cũng không phải là khóa sắt bình thường, cho dù bọn hắn có mạnh mẽ hơn nữa thì cũng không cách nào bứt ra được.

Những người này cũng không biết, vận mệnh của bọn hắn cũng không phải là thẩm phán đối với tội ác của chúng mà là trực tiếp quăng vào luyện đỉnh, trực tiếp luyện hóa.

Hỏa Nô xuất hiện, khiến cho đám ác đồ này thất kinh, thanh âm chửi bới khốc lóc hô hoán theo đó tràn ngập không gian. Hỏa Nô không chút nào xúc động, yên lặng mà mở cửa sắt ra, đem mấy tên ác đồ mới bắt tới ném vào trong, sau đó cố ý dùng khóa sắt Phó Thư Bảo đặc ý luyện chế khóa lại. Làm xong hết thấy, hắt lại yên lặng mà lui ra.

Dựa theo nhiệm vụ Phó Thư Bảo bố trí, hắn cần phải bắt lấy ba trăm tên ác đồ. Hiện tại, hắn đã hoàn thành được một nửa số lượng. Nhiệm vụ rất nặng, hắn phải nắm chặt hành động, cho nên hắn không muốn lãng phí một chút thời gian nào.

Ra khỏi gian nhà kho, Hỏa Nô khôi vĩ tới cực điểm lại biến mất trong bóng đêm mờ mịt.

Tình huống của Hỏa Nô Phó Thư Bảo tuy rằng ở trong Thiên Thánh cung nhưng vẫn rõ như lòng bàn tay. Hắn hiểu rõ đây cũng không phải là do nhân viên tình báo, cũng không phải Hữu Nãi Ngư cung cấp thông tin mà là từ lực lượng phân thân. Trên thực tế, cho tới bây giờ, Hữu Nãi Ngư đều cho rằng luyện nô chiến sĩ Phó Thư Bảo luyện chế ra là dùng thi thể trong bãi tha, sau đó thêm vào Thiên Vũ thạch cùng các loại linh thành mà luyện chế thành.

Dùng người sống tiến hành luyện chế, tài liệu người sống tuy rằng đều là những kẻ cùng hung cực ác, chết không hết tội nhưng mà loại hành vi này cũng đều là hành vi nằm ở tội đỉnh tà ác, Phó Thư Bảo cũng không muốn Hữu Nãi Ngư biết rõ. Tuy rằng làm ra sự tình tà ác này chỉ vì muốn cứu vớt Ngư Nhân tộc nhân chịu đủ tàn phá và nô dịch.

Vì Hữu Nãi Ngư, vì Kim Ngư cung mỹ nhân ngư công chúa, cùng với xử nữ phong ấn trên người nàng, tất cả tội danh, tất cả tội ác, hết thảy đều đeo lên lưng hắn đi.

Hỏa Nô sau khi rời khỏi không bao lâu, lực lượng phân thân lại xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo. Hắc bạch hỗn tạp, rồi lại Hỗn Độn nguyên tố chi hỏa xuất hiện, đem lực lượng phân thân phản hồi tiến hành luyện hóa. Coi như là phân thân chấp hành xong nhiệm vụ Phó Thư Bảo cũng không muốn lãng phí, muốn đem nó luyện hóa, gia tăng thực lực của chính mình.

Nửa ngày sau, lực lượng phân thân một lần nữa xuất hiện trên giường, một bộ đang đắp chăn ngủ, mà chân thân Phó Thư Bảo trong nháy mắt lại xé rách hư không, theo lộ tuyến trong kế hoạch mà xuất hiện ở bên ngoài Thiên Thánh cung. Sau đó, vài cái hô hấp sau, thân ảnh của hắn đã xuất hiện trong gian nhà kho kia.

Lực lượng phân thân đã đem tất cả tình huống trong nhà kho truyền lại cho hắn, tài liệu người sống đã tích lũy tới hơn trăm người, đã có thể buông tay buông chân luyện chế luyện nô chiến sĩ rồi.

Một mảnh vụ khí có hiệu quả gây tê được hắn tiện tay ném ra, thổi qua lồng sắt, rất nhanh, những tên ác đồ kia liền mất đi tri giác, mềm nhũn mà ngã xuống trong lồng sắt.

Tùy tiện lấy ra năm tên ác đồ, Phó Thư Bảo lần nữa đem lồng sắt khóa lại. Sau đó, hắn lại dùng Thổ nguyên tố lực lượng tạo ra một gian phòng phong bế trong nhà kho. Hắn làm ra chuyện này chỉ vì không muốn những tên ác đồ thể chất cường hãn kia đột nhiên tỉnh lại chứng kiến sự tình tà ác hắn dùng người sống luyện chế kia. Nói như vậy, dưới bóng ma tử vong, nó sẽ như ôn dịch, sẽ lan tràn ra. Có thể khẳng định chính là, ít nhất sẽ có vài tên trong số đó sẽ bị hù chết.

Ba cái Luyện Mệnh đỉnh đồ tươi lại xuất hiện trong không gian phong bế.

Hỗn Độn nguyên tố chi hỏa hắc bạch giao hòa thiêu đốt lên, Thiên Vũ thạch, linh tài phụ trợ dung hóa thành một đoàn chất lỏng màu đen. Sau đó, năm kia bị quăng vào...

Luyện chế như vậy, cũng là việc quen tay hay làm.

Ba trăm ác đồ, chính là dùng để chế tạo ra siêu cấp luyện nô chiến sĩ như Hỏa Nô.

Chỉ cần A Long đem Luyện Thánh Y dắt mũi đi, trực tiếp đánh tới cung điện dưới lòng đất là không thành vấn đề.

Kế hoạch này của Phó Thư Bảo phân thành hai bước. Hắn hiện tại đang ở bước bên này, còn A Long lại ở bước bên kia.

682. Chương 597: Thần Kính

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 597: Thần Kính

Đảo mắt mười ngày đã qua đi. A Long rút cuộc cùng Phó Thư Bảo gặp mặt. Đây cũng là do hai người Long Ngọc Nhất cho rằng, sắp tới sẽ đem A Long đưa tới cho Luyện Thánh Y, có lẽ đối với đôi “tình lữ” này cấp ột cơ hội gặp mặt.

Thời gian mười ngày, Hỏa Nô tuân theo Phó Thư Bảo đi bắt đám cùng hung cực ác kia, Phó Thư Bảo ban đêm lại chạy tới nhà kho dưới lòng đất tiến hành luyện chế. Giam cầm tại Thiên Thánh cung mà nói thực đúng là thùng rỗng kêu to. Đồng dạng trong mười ngày này, hai người Long Ngọc Nhất đối với A Long giảng giải rất nhiều tình huống về Luyện Thánh Y, tình huống về Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cùng với như thế nào đối phó với mấy tình huống.

A Long lại đem những tình huống này nói lại cho Phó Thư Bảo, một bộ phận trong số đó ăn khớp với tình báo hắn thu được từ trước.

- Chủ nhân, chuyến này ta đi chính là thời điểm chấp hành nhiệm vụ người giao cho rồi, dưới hoàn cảnh như vậy chúng ta không cách nào liên hệ được, nhưng mà trong một tháng ta có lòng tin làm cho Luyện Thánh Y dẫn ta đi ra biển du ngoạn. Lúc đó, chính là thời điểm người hành động.

Trước khi đi, A Long nói ra như thế.

Một tháng thời gian, hắn sẽ thi triển toàn bộ thủ đoạn nhân yêu mê hoặc Luyện Thánh Y, thành lập cảm tình. Sau đó thuận lý thành chương mà để cho Luyện Thánh Y dẫn hắn ra ngoài biển khơi du ngoạn. Lúc đó, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội sẽ xuất hiện thời kỳ yếu kém nhất, lúc đó chính là cơ hội đem Ngự Nhân tộc nhân cứu ra. Làm ra nhiều chuyện như vậy, Phó Thư Bảo chính là vì muốn cái cơ hội này.

- Đi đi, chúng ta tự nhiên không cách nào liên lạc, nhưng mà điểm này cũng không có gì to tát, Luyện Thánh Y muốn dẫn người ra biển du ngoạn, nhất định sẽ có động tĩnh, ta sẽ chú ý lấy, một khi hắn ly khai khỏi tổng hội, chính là ước định thời gian chúng ta hành động.

Phó Thư Bảo nói.

Sau khi gặp mặt với A Long xong, A Long liền cùng Thanh Giới, Lam Điền lui xuống, trực tiếp hướng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đi tới.

Đưa mắt nhìn A Long ly khai, Phó Thư Bảo cũng lâm vào trong suy nghĩ tương quan. A Long là một luyện nô, tương đương với một cái máy tính sinh học với một trí não nhân tạo do hắn luyện chế ra. Với tư cách là nhân yêu kiệt xuất nhất, chuyến đi này của A Long cũng chính là chấp hành sứ mạng của hắn, nhưng mà thành công hay không lại là một cái vấn đề không thể đoán định được. Dù sao, Luyện Thánh Y là một Thần cấp lực sĩ, mà hắn lại chưa từng có cùng Thần cấp lực sĩ giao thủ qua. Thần cấp lực sĩ có bao nhiêu mạnh mẽ, đối với hắn mà nói cũng là một sự tình không thể đoán định.

“Không biết Thiên Long Bí Luyện thuật là loại bí tịch luyện chi lực sĩ gì mà lại khiến cho Long Ngọc Nhị cùng Long Ngọc Nhất hai Thất thái nữ thần long dám cùng Luyện Thánh Y cùng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đối đầu. Nếu như ta đoạt được thứ này, có thể áp chế được hai người Long Ngọc Nhất, làm cho các nàng phải hợp tác cùng ta. Có hai Thất thái nữ thần long trợ giúp, ngày giải cứu Ngự Nhân tộc coi như là Luyện Thánh Y có kịp thời trở về thì cũng có lực chiến một trận. Bất quá, động cơ của hai Thất thái nữ thần long kia thật sự là khiến người khác khó suy đoán a...”

A Long rút cuộc biến mất trong tầm mắt.

Phó Thư Bảo dưới sự áp giải của mấy tên thị vệ, bị đuổi tới gian phòng giam lỏng hắn.

- Không đúng...

Trong gian phòng yên tĩnh không người, trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới một chuyện.

“Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đều là Thất thải nữ thần long Thần long cấp, thực lực thâm bất khả trắc, lại có thói quen sưu tầm bảo vật, biểu hiện ra ngoài của hai nàng đều là vì luyện chi lực sĩ bí kíp thuộc về Long tộc các nàng mà tới. Thế nhưng mà, nếu như các nàng muốn đối phó Thần cấp lực sĩ Luyện Thánh Y mà nói là không có một phần mười nắm chắc nào. Như vậy, các nàng dám đem Đại Thanh Thiên vương nhốt trong bảo tàng sao? Mà A Long rời đi, hành động cũng không có bị các nàng khống chế, các nàng như thế nào hướng A Long liên lạc, chỉ huy hành động của A Long đây này?”

Một cái nghi vấn nối tiếp một cái nổi lên trong lòng, Phó Thư Bảo rốt cuộc đứng ngồi không yên. Đối phó với Luyện Thánh Y, giống như là nhổ răng trong miệng cọp, hơi chút không cẩn thận là rơi vào kết cục bị thẩm. Cho nên, hắn nhất định phải nắm giữ càng nhiều tình huống hơn nữa. Thời điểm ý nghĩ này nảy sinh, một cái lực lượng phân thân hình thái hỗn độn đột nhiên xuất hiện ở trong phòng. Lập tức, lực lượng phân thân trực tiếp xuyên qua đại môn mà đi.

Thị vệ canh gác nơi đại môn cùng hành lang đều không nhận ra sự tồn tại của lực lượng phân thân. Lực lượng phân thân từ trước mặt bọn hắn đi qua, bọn hắn hồn nhiên không phát hiện ra được.

Rất nhanh, dưới sự khống chế của hắn, lực lượng phân thân liền đi tới bên trong Thiên Thánh điện. Trong lúc này, mấy đại thần của Tân Luyện quốc gia đang ở trong đại điện thương nghị đại sự, chính là vấn đề về thu thuế cùng trị an, tranh luận không ngớt. Thông qua lỗ tai của lực lượng phân thân, Phó Thư Bảo rõ ràng nghe được có hai vị đại thần đang tranh luận tới sự tình kỳ kỳ gần đây thường xuyên có người mất tích.

- Người của ta truy tra bốn phía, ngay cả rất nhiều đảo nhỏ ở phụ cận cũng đã đi đều đi qua rồi, vẫn như cũ, không tra được chút dấu vết nào, chỉ sợ đây chính là vấn đề hóc búa khó giải quyết nhất trong mấy năm gần đây rồi.

Một vị đại thần nói ra.

Một đại thần khác nói.

- Theo ta được biết, những kẻ mất tích thủy chung là những kẻ tội ác tày trời, những người kia phóng hỏa giết người cướp của việc ác bất tận, mất tích cũng tốt, về sau trị an sẽ tốt hơn đây này.

- Ha ha, thuyết pháp này ngược lại ta rất tán thành, cho nên thời điểm tra án cũng không cần phải đặc biệt đốc thúc gì. Đúng rồi, đến tội cùng là người nào làm xuống sự tình kỳ quái bức này đây?

- Người chưa nghe nói qua sao? Là một đại hán cực kỳ to lớn, lực lượng kinh người đây này, người được hắn cứu, đều gọi hắn là “Iron Man” (Cương Thiết Hiệp)!

Nghe thoáng qua, Phó Thư Bảo thầm vui vẻ trong lòng, cũng thầm nói trong lòng.

“Iron Man? A, đây không phải là nhân vật trong điện ảnh ở thế giới kia của lão tử sao? Bất quá, danh tự như vậy thật đúng là chuẩn xác. Thân thể Hỏa Nô chính là dùng thân thể huyết nhục của người sống cùng Thiên Vũ thạch trộn lẫn tạo thành, so với Iron Man trong phim ảnh còn muốn mạnh hơn cả nghìn lần.”

Trong đại điện chỉ có các đại thần nghị sự, không có trông thấy hai nhân vật trọng yếu Long Ngọc Nhất đâu cả. Phó Thư Bảo trong lòng một mảnh mê hoặc, nghĩ nghĩ một chút hắn liền ẩn xuống mặt đất, trực tiếp hướng cái bảo tàng kia mà chậm chậm tiếp cận.

Rất nhanh liền đi tới vách núi bên dưới mặt đất. Tới khoảng cách này, Phó Thư Bảo đối với lực lượng phân thân đối với việc điều khiển lực lượng phân thân đều phi thường cẩn thận, không chỉ che đậy hết thấy khí tức của nó mà còn có linh năng phóng thích, ngay cả không khí lưu động quanh thân cũng chú ý khống chế lấy. Lực lượng phân thân tiềm hành tới nơi này, cần bản là không bị một tồn tại nào phát hiện, bởi vì, lấy góc độ người thứ ba xem xét, cảm ứng nó, nó cần bản là không có tồn tại.

Cùng lên vào lúc ban đầu hoàn toàn không giống, vừa rồi hoàn cảnh hoàn toàn là một phiên hắc ám, hiện tại trong hư không đã có hai khối long đan bay tới bay lui truy đuổi lẫn nhau, dây dưa lấy nhau, tình cảnh kia thực giống như hai tiểu hài tử ham chơi đang đùa giỡn vậy. Theo ánh lửa từ trên người chúng phát ra,

bảo tàng bên dưới được chiếu sáng rõ ràng. Đứng trên vách núi, liếc mắt là có thể trông thấy tình cảnh ở bên dưới mặt đất rõ ràng.

Cũng ngay một sát na nhìn thấy kia, nội tâm Phó Thư Bảo đột nhiên nhảy dựng lên.

“Quả nhiên là không hổ danh!”

Chính giữa trên trăm rương hoàng kim bảo rương, Đại Thanh Thiên vương chính thức nằm bẹp như chó chết, không biết là đang hôn mê hay thanh tỉnh. Bên cạnh hắn, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai Thất thải nữ thần long đang quan sát một tấm gương kỳ lạ. Tấm gương kia toàn thân một màu đen kịt, độ cao tầm ba thước. Mặt kính cũng là một màu đen kịt, không phản xạ chút hình ảnh nào cả.

“Kỳ quái, tấm gương này căn bản là không thể phản xạ hình ảnh, hai Thất thải nữ thần long này vì cái gì lại hết sức chăm chú nhìn nó đây này? Trong lúc này đây có cái gì kỳ quặc sao?”

Phó Thư Bảo trầm nghĩ như thế trong lòng. Khoảng cách giữa hai bên thực sự quá xa, hắn căn bản là không cách nào thông qua lực lượng phân thân nhìn rõ chút ít tình huống trong đó. Nghĩ đi nghĩ lại, hắn quyết định mạo hiểm, để cho lực lượng phân thân tiếp cận trung tâm bảo tàng.

Thân thể lực lượng phân thân yên lặng nhảy xuống, từ từ đáp xuống. Thân thể của nó phát phơ trong gió, thậm chí còn so với hai chữ “phát phơ” còn muốn phát phơ hơn. Toàn thân không chút năng lượng cùng linh năng, linh khí phóng thích ra, nó chính là hư vô, là u linh không cách nào nhìn rõ.

Hai người Long Ngọc Nhất hết sức chăm chú quan sát tấm gương, hồn nhiên không phát hiện ra một thứ tồn tại khác đang chậm chạp hướng hai nàng áp sát. Ánh mắt của hai nàng phi thường chuyên chú, phi thường nghiêm túc. Tình cảnh kia, phẳng phất như là từ trong mặt gương nhìn thấy một màn không thể tưởng tượng nổi vậy.

Trên thực tế, mặt kính kia chỉ có một màu đen, đừng nói là cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi mà ngay cả một cái bóng người mơ hồ thì cũng đều khó mà nhìn ra được.

Lực lượng phân thân không dám tới gần quá mức, tại khoảng cách chừng năm mươi bước mà ngừng lại, vô thanh vô tức quan sát hai người Long Ngọc Nhất cùng với tấm hắc kính sừng sững trên mặt đất kia.

“Kỳ quái, hai Thất thải nữ thần long này nhìn cái gì vậy nhỉ? Tấm gương này... linh năng cùng linh tính đều vượt quá sức tưởng tượng của ta, cường đại vô cùng, so với Vương Giả Chi Kiếm ta lấy được từ tay Ác long còn muốn cường đại hơn, nhất định nó là một đồ vật lực luyện khí, hơn nữa còn không phải là do luyện chi lực sĩ nhân loại luyện chế ra...”

Phó Thư Bảo trong lòng trầm suy nghĩ, phân tích lấy, nhưng mà không có cái đáp án nào.

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo mê muội trong lòng, đau khổ suy tư thì tấm gương màu đen kia đột nhiên phát ra một mảnh bạch quang chói mắt. Đám bạch quang kia gần như là thực chất, giống như sương mù mà đem trọn khu vực bảo rương bao phủ lại. Vị trí của Phó Thư Bảo vừa vặn rơi ở bên ngoài khu vực sương mù bao phủ.

Quang vụ xuất hiện rất nhanh, biến mất cũng càng nhanh. Thời điểm quang vụ biến mất, trên mặt tấm gương màu đen kia liền xuất hiện một cảnh tượng. Nhìn hình ảnh kia, cảm của Phó Thư Bảo xém chút nữa là rớt xuống mặt đất, cảnh tượng kia, đúng là A Long cùng Thanh Giới, Lam Điền đang trong thông đạo hướng lên Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội trên đỉnh Tiếp Thiên phong mà đến.

Gió trên đỉnh núi vù vù thổi qua, tiếng gió quét qua từ mặt gương kia truyền lại, khiến cho người ta dưới tình huống không có gió mà vẫn cảm nhận được độ lạnh thấu xương của nó. Bầu trời dưới ánh mặt trời soi rọi, điểm điểm một chút vết lốm đốm di động, khiến cho người ta tại dưới thế giới lòng đất không có ánh mặt trời chiếu sáng cũng cảm nhận được độ ấm của nó. Còn có tiếng bước chân của A Long cũng rõ ràng truyền về. Không chỉ có tiếng bước chân của A Long mà còn có làm bạn với hắn, Thanh Giới cùng Lam Điền, tiếng bước chân của hai người cũng rõ ràng truyền về. Còn có thanh âm hô hấp của Thân Tạo quân chiến sĩ hai bên hành lang cũng rõ ràng truyền tới, có thể nghe rõ được.

Thấy một màn như vậy, Phó Thư Bảo cuối cùng hiểu ra Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị giam lỏng hắn chỉ là một trong những thủ đoạn khổng lồ chế A Long, tấm gương không rõ lai lịch trước mắt chính là đồ

vật quan trọng nhất!

683. Chương 598: Giọng Nhân Yêu.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 598: Giọng nhân yêu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Từ khi hai mặt hư ảo cùng chân thật của Thánh đảo gộp lại làm một, Phó Thư Bảo còn chưa từng có nhìn qua chính điện Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội trông như thế nào. Giờ khắc này, thông tấm gương màu đen kia, cũng giống như chính hần tự mình đi tới chỗ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội vậy.

Khu kiến trúc màu vàng dưới ánh mặt trời phản lại quang huy lờ lờ, Thần Tạo tháp chọc thẳng vào bầu trời nguy nga vô cùng, nó cũng lập lờ, cùng khu kiến trúc bên dưới hô ứng một chỗ cấu thành một cảnh không chỉ khiến người khác cảm thấy cực kỳ đồ sộ hùng vĩ mà còn mang lại cho người khác cảm giác như mộng, như ảo.

Đứng tại hai bên đại môn Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, tám thành viên bình thường mỗi người đều là Đại Vô Vũ Trụ cấp. Nếu là tổ chức do lực luyện chi sĩ cấu thành, thành viên bình thường tự nhiên là những người bình thường mà không phải là Thần Tạo quân, hết thấy mọi người bên trong tổng hội, từ người quét rác cho tới nấu cơm, hết thấy đều là những luyện chi lực sĩ bình thường. Một tổ chức như vậy, nó mang tới cho người khác cảm giác uy hiếp là khó có thể diễn tả bằng ngôn từ được.

Mặc dù không tự mình đối mặt hết thấy nhưng mà uy nghiêm nơi tổng hội triển lộ ra thực sự là vô cùng cường đại và hùng vĩ. Phó Thư Bảo trong lòng cũng cảm thấy áp lực cực lớn khi muốn đối đầu với một tổ chức như vậy, thật đúng là không phải là chuyện gì dễ dàng a.

A Long không nói một lời, yên lặng mà theo Thanh Giới cùng Lam Điền hướng phiến đại môn sơn son thiếp vàng lộng lẫy kia mà đi đến. Trước mặt những thủ vệ cường đại, đối với hần, một luyện nô là không có bất kỳ ý nghĩa gì. Hần là do Phó Thư Bảo luyện chế ra, loại “rô-bốt sinh hóa” như hần, thế giới trong nội tâm là một mảnh thế giới không có cảm tình chân thật, nó chỉ là tồn tại mô phỏng thông qua việc đại não do Mộc chi nguyên tố lạc ấn lực chi phù trận liệt biến tập mà thành, có thể mô phỏng hết thấy tình cảm của thế gian.

Phó Thư Bảo vốn chính là một cái tồn tại đặc thù đến từ một cái thế giới khác, đồ vật hần luyện chế ra tự nhiên cũng là độc nhất vô nhị. Trên thực tế, ngay cả Luyện Thánh Y cũng không cách luyện chế ra loại luyện nô này, như vậy, hần cũng không cách nào tưởng tượng cùng phán đoán được.

Một ít suy nghĩ nảy sinh trong lòng, một ít suy nghĩ cũng biết mất trong lòng, bất kể như thế nào, hết thấy chuẩn bị lúc trước, đều phải trải qua hết thấy khảo nghiệm của một người, chính là Thần cấp lực sĩ, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội tổng hội trưởng, Luyện Thánh Y.

Địch nhân cường đại nhất cuộc đời hần, tính tới lúc này, sắp xuất hiện.

Đi vào đại môn, Thanh Giới cùng Lam Điền sau khi thương lượng vài câu liền đem A Long mang vào, thành viên phụ trách thủ vệ không chút nghi vấn kỹ càng nào.

Hình ảnh tấm gương màu đen kia chiếu ra lại có cải biến, từng cây điều lương hoa trụ, kim chuyên kim ngỗ, phi diêm thù linh (cột trụ điều hắc hoa mỹ, gạch vàng ngói đỏ, mái ngói cong rũ xuống), ngọc sư nằm gác năm bước một đầu, mười bước một thủ vệ, vừa vô cùng xa xỉ vừa lại lộ ra vô cùng uy nghiêm. Khí thế

vương giả, chúa tể như thế ngay cả Hoàng Kim thành của Thanh Tú quốc cũng không cách nào sánh bằng, so ra còn muốn kém cõi hơn nhiều.

Đối diện với đại môn là Thần Tạo tháp cao vút trong tầm mây, năm trăm bước lại có một gian phòng, một hồ nước sóng xanh nhộn nhạo, thanh tịnh, không cách nào nhìn ra một điểm bố trí bất hòa nào. Tại phía trước nơi trọng yếu, phần lớn là các quảng trường cùng các loại thiên đàn, xung quanh đều có một cái hồ nước lớn.

Quý dị chính là, giờ phút này bên cái hồ nước này lại có người người đang đứng câu cá. Người khác câu cá phần lớn tư thế là ngồi, nhưng mà hần hết lần này tới lần khác lại là đứng câu. Đây là bởi vì, thân thể hần còn chưa cao đủ bốn xích (1 xích = 0.33m), coi như là đứng câu cá thì cũng so với người bình thường ngồi câu còn muốn thấp hơn cái đầu. Tuy rằng thấp nhưng trên đầu của hần lại mang theo một cái mũ rộng vành rộng thùng thình. Cái mũ kia không chỉ che đầy đỉnh đầu của hần mà ngay cả hai vai cùng nửa thân trên đều được che đầy lại. Bởi vì hần đưa lưng về phía đại môn, cho nên không cách nào nhìn rõ diện mạo của hần được.

Tấm gương màu đen có thể truyền đến thanh âm, cảnh tượng, lại không thể truyền đến lực lượng trường cùng linh năng, cho nên cũng không cách nào suy đoán kẻ đang câu cá có được thực lực như thế nào, nhưng mà có thể tưởng tượng được, có thể đứng nơi này câu cá, thân phận của hần có thể thấp hay sao?

“Xét thấy Luyện Thánh Y không thể nào một kẻ lùn được, tên lùn câu cá này thân phận rất có thể là một trong ngũ đại trưởng lão rồi, mà từ cách ăn mặc của hần mà nói, hơn phân nửa là Thổ Luyện trưởng lão rồi.”

Tuy rằng không cách nào cảm ứng được cường độ lực lượng trường của tên lùn kia, nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn có thể từ phương diện khác đoán ra thân phận của hần. Một trong ngũ đại trưởng lão của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, Thổ Luyện trưởng lão.

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo suy đoán, Long Ngọc Nhị đột nhiên nói ra.

- Gia hỏa mang mũ rộng vành kia chính là Thổ Luyện trưởng lão hành tung bí ẩn nhất, cũng là kẻ khó chơi nhất!

Long Ngọc Nhất cũng nói.

- Người này tuy rằng trấn thủ nơi đại môn Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, nhưng bình thường hần đều không có hiện thân, đúng lúc này rõ ràng lại câu cá tại Thiên trì, hần đang chơi cái trò gì đây nhỉ? Chẳng lẽ hần đã biết được chút phong thanh gì?

Hai tỷ muội Thất thái nữ thần long sinh đôi cũng tràn ngập hoang mang, nhưng lời đối thoại của hai nàng lại khiến cho Phó Thư Bảo xác nhận được suy đoán lúc nãy của mình, ngoài ra còn nói cho hần biết tên của cái hồ nước kia, Thiên trì.

Tiếp Thiên phong là ngọn núi cao nhất của Thánh đảo, tự nhiên cũng là ngọn núi tiếp cận Thiên mạc nhất. Hồ nước trên đỉnh của nó gọi là Thiên trì thì cũng không có gì là không ổn, nhưng mà Phó Thư Bảo ẩn ẩn cảm thấy, cái hồ nước chỉ một mẫu kia lại không có đơn giản như vậy.

A Long cùng Lam Điền, Thanh Giới chậm rãi đi qua hồ nước, hướng cửa vào Thần Tạo tháp mà đi tới. Cửa vào Thần Tạo tháp không có một Thần Tạo quân chiến sĩ nào trấn thủ, cũng không có một thành viên binh thường nào của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội nào trấn thủ nhưng lại mang tới cho người khác cảm giác nó là địa phương phòng thủ nghiêm mật nhất tại nơi này. Đừng nói là xâm nhập, chỉ cần tới gần cũng là sự tình cực kỳ nguy hiểm rồi.

- Đây chính là cửa vào Thần Tạo tháp, tại đây không có một trưởng lão nào trấn thủ nhưng lại có Luyện Thánh Y tồn tại. Cho nên, chỗ này chính là chỗ nguy hiểm nhất trong Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội a! Không có người trông coi, bởi vì căn bản loại chuyện này là tất yếu, đồ chúng ta muốn tìm chính là ở chỗ này rồi...

Long Ngọc Nhất thì thảo nói.

Long Ngọc Nhị nói.

- Tỷ tỷ đang lo lắng cái gì đây này? Luyện Thánh Y căn bản không biết sự hiện hữu của chúng ta, sự tình hấn để ý tới chỉ có mỗi việc luyện chế cùng thu thập Cát Thời Gian, chuyện còn lại hấn đều mặc kệ, hơn nữa hấn lại không biết A Long là người của chúng ta, vì chí bảo của Long tộc chúng ta mà sắp đặt. Cho nên, ta cả thấy lần hành động này vô cùng có khả năng thành công!

Long Ngọc Nhất khẽ gật đầu, tựa hồ chấp nhận cách nhìn của Long Ngọc Nhị. Bất quá, lạc quan là chuyện tốt, nhưng mà hai tỷ muội này lại không biết “bọ ngựa bắt ve sầu, hoàng tước phía sau”. Vào thời khắc này, ngay tại phía sau các nàng, còn một cái lực lượng phân thân ẩn hình.

A Long rất nhanh bước qua Thiên trì, lúc này, Thổ Luyện trưởng lão bỗng nhiên lên tiếng nói.

- Đứng lại!

Thanh âm của hấn giống như đại địa chấn động, mang đến cho người khác một cảm giác sâu dày không gì sánh kịp. Thanh âm kia, phẳng phất như là thực chất, là nham thạch, là cát bụi.

Đúng lúc này, Thổ Luyện kêu A Long đứng lại, khẩn trương không chỉ có đôi tỷ muội Thất thải nữ thần long mà còn Phó Thư Bảo.

Tên lùn kia, chẳng lẽ hấn đã nhận ra cái gì sao?

A Long chậm rãi khôi phục lại thần trí, nhìn Thổ Trưởng lão, nho nhã lễ độ nói ra.

- Lão nhân gia, người có chuyện gì không?

Bộ dạng của A Long, thanh âm ngọc thụ lâm phong của hấn, thái độ như nước chảy khe núi, nho nhã lễ độ, vô luận nhìn từ góc cạnh nào đều là một công tử nhẹ nhàng tốt bụng, vô luận là người khác có bao nhiêu hỏa khí cũng không thể phát ra được.

Thổ Luyện trưởng lão tựa hồ cũng có cảm giác như vậy, thanh âm vốn tràn ngập uy nghiêm cùng lực lượng, sau khi A Long nhe răng cười, nói ra một câu kia xong hỏa khí trong người lão liền không còn sót lại chút gì, ngữ khí của lão rõ ràng khách khí hơn rất nhiều.

- Như thế nào, người chính là người tên phế vật Đại Thanh Thiên vương kia mang tới sao?

Đại Thanh Thiên vương thống lĩnh quốc gia trên Thánh đảo, ở nơi này lại bị người khác gọi là “tên phế vật”, có thể nghĩ ra quyền uy của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội là như thế nào, quyền lợi địa vị của Thổ Luyện trưởng lão như thế nào cũng có thể nghĩ ra.

A Long vẫn rất là khách khí mà nói. (.

- Vị lão nhân gia này, ta gọi là A Long, xác thực là người do Đại Thanh Thiên vương đưa tới, vì ngưỡng một tổng hội trưởng đã lâu, cho nên vội vàng chạy đến, nếu có chỗ nào không chu toàn kính xin lão nhân gia thứ lỗi.

Thổ Luyện trưởng lão nở nụ cười.

- Đúng vậy, người tới chỗ này ta đã gặp qua không biết bao nhiêu, nhưng không có người nào ưu tú như người cả, đi đi! Ta không có vấn đề gì, người đi gặp tổng hội trưởng đi, bất quá, hai đồng bạn bên cạnh người phải rời khỏi chỗ này.

- Chúng ta là...

- Đừng dài dòng, hai người các ngươi lần trước rời khỏi đây cũng đã xong, các ngươi không còn tư cách tiến vào Thần Tạo tháp nữa, muốn đi vào mà nói, liền đem cái đầu trên cổ các ngươi lưu lại, chỉ mỗi thân thể có thể đi vào.

Thanh Giới cùng Lam Điền bị giọng điệu cứng rắn của Thổ Trưởng lão cắt ngang. Thanh Giới khòe miệng giật giật, cuối cùng không dám cãi lời.

- Hai vị đại ca xin đừng bước, ta đi vào là được rồi.

A Long hướng Thổ Luyện thi lễ một cái, xoay người hướng Thần Tạo tháp đi vào.

Thổ Luyện trưởng lão im lặng không nói gì, một tay cầm cần câu đứng bên cạnh Thiên trì. Chuyên vừa rồi, tựa hồ cùng lão không có nửa điểm quan hệ, hoặc là từ đầu tới cuối, căn bản là không có từng phát sinh qua.

Thanh Giới cùng Lam Điền xám xịt mà rời đi, A Long một mình một người đi vào Thần Tạo tháp.

- Đồ nhân yêu kia vĩnh viễn sẽ không nghĩ ra trên tay chúng ta có được Thần khí của Long tộc, Nghiệt Long kính, có thể dễ dàng nhìn rõ trò hề của hắn, hừ!

Trong miệng Long Ngọc Nhất thoát ra một câu khinh miệt.

Long Ngọc Nhị cười nói.

- Thần Long kính, so với Thần Thông bàn trong truyền thuyết còn muốn cao hơn mấy cái cấp bậc, thông qua nó, chỉ cần nhìn thấy Thiên Long Bí Luyện thuật là chúng ta có thể rất nhanh cướp được nó, Luyện Thánh Y muốn đuổi theo cũng không cách nào đuổi kịp được. Tên A Long kia cũng không cách nào tưởng tượng được, trong mười ngày trước chúng ta mỗi ngày bắt hắn soi gương trong thời gian một cái đồng hồ cát (15 phút) nhưng thật ra là muốn để cho Nghiệt Long kính ghi chép lại bộ dáng của hắn, khí tức của hắn cùng với hết thảy. Về sau có thể dùng vị trí của hắn, tùy thời mở ra thông đạo.

Hai nữ Thất thủy nữ thần long đang trong tự tại thì Phó Thư Bảo lại âm thầm kinh hãi. Nguyên lai tấm gương này chính là chí bảo của Long tộc, Nghiệt Long kính!

A Long lúc trước có nói qua hắn mỗi mày phải soi gương trong thời gian một cái đồng hồ cát, hắn lại không có để ý, chỉ cho đó là chủ ý muốn huấn luyện hình tượng gì gì đó, trang điểm gì gì đó, lại không nghĩ rằng nguyên lai là để cho Nghiệt Long kính ghi chép lại hết thảy của hắn, dùng hắn làm tọa độ mở thông đạo.

Thần Thông bàn của Thánh Anna cần phải có mẫu - tử lưỡng bàn thì mới có thể xây dựng thông đạo được, mà Nghiệt Long kính lại chỉ cần ghi chép đặc thù tương quan là đủ. Chỉ dựa vào điểm này mà nói, Nghiệt Long bàn cường đại vượt xa Thần Thông bàn nhiều.

Ngay tại lúc Phó Thư Bảo một mảnh kinh ngạc thì một cái thanh âm đột nhiên từ trên đỉnh đầu A Long truyền xuống. Thanh âm kia tựa như ngọc bàn cổ châu (tiếng ngọc rơi), êm tai vô cùng. Phàm là nam nhân, nghe được loại thanh âm này cũng không khó mềm nhũn cả đầu ngón chân...

Thanh âm này, rõ ràng là thanh âm của nữ nhân, tại sao lại có thể của nhân yêu đây này?

684. Chương 599: Tuyệt Thế Yêu Nhân.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 599: Tuyệt thế yêu nhân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

A Long ngẩng đầu lên, thông qua thị giác của hắn, Nghiệt Long bàn hiển hiện ra một cái thân ảnh nữ nhân yểu điệu từ trên trời giáng xuống. Trong trong một khắc đó, cái cảm sắp rớt xuống chân của Phó Thư Bảo liền đập mạnh xuống chân hắn.

Nữ nhân trên trời giáng xuống dáng người gợi cảm xinh đẹp không thua gì Hồ Nguyệt Thiên, vẻ mặt thanh tú không kém Hữu Nãi Ngư. Làn da của nàng, so với dương xuân bạch tuyết còn muốn trắng nõn kiều nộn hơn. Ánh mắt của nàng, so với thâm sơn thanh đầm còn muốn thanh tịnh sáng ngời, ngậm nước nhiều hơn. Một thân váy dài trắng tuyết trên người nàng theo quán tính mà xoáy lên, giống như một đám mây phiêu động, mà nàng, ngay ở giữa đám mây ngưng ngưng làm để lộ ra một cặp đùi cao ráo đẹp đẽ.

Trong Thần Tào tháp chỉ có một người tồn tại, người này chính là Luyện Thánh Y. Nữ nhân này chính là Luyện Thánh Y. Nhưng mà, vô luận là trong miệng Thiết Sa hay là hai người Thất thải nữ thần long, cùng với những tình báo thu thập được từ những con đường khác đều nói cho Phó Thư Bảo biết, Luyện Thánh Y là nam nhân, là nam nhân, là nam nhân... nam nhân!

Hắn như thế nào có thể như thế này đây?

Hắn dùng một thân thể phá vỡ giới định giới tính trong mắt của mọi người, cũng phá vỡ pháp tắc của tự nhiên!

Đây là hành vi nghịch thiên!

”Đây chính là thứ mình muốn luyện chế!”

Trong nội tâm Phó Thư Bảo kích động một mảnh.

“Thân thể như vậy, tuy rằng kém với thân thể thuần năng lượng cường đại của Thần cấp ra nhưng lại càng thêm hài hòa, hoàn mỹ, nhìn Luyện Thánh Y thể này, ta cảm giác được đây mới thật sự là Thần, một Thần linh ra đời cùng nhân loại!”

Chuyện Luyện Thánh Y đột nhiên xuất hiện mang tới cho người khác một loại cảm giác không tên, một loại cảm giác rất tốt đẹp, ẩn tượng. Trông thấy “nàng”, người rất khó có thể đi hận một người như vậy, cũng sẽ không nghĩ ra sẽ cùng “nàng” đi đối địch. Đối với thân thể của “nàng”, mỹ mạo của “nàng”, người thậm chí không có khả năng ôm ý nghĩ xấu, điểm này, vô luận người là nam nhân hay là nữ nhân.

Luyện Thánh Y xuất hiện, hai nữ Thất thải nữ thần long cũng lâm vào kiếp sợ, trợn mắt há mồm, không nói nên lời. Có thể tưởng tượng được là, trong ba tháng này, đôi tỷ muội sinh đôi này cũng chưa có từng gặp qua Luyện Thánh Y, bằng không thì bằng vào Thần cấp lực lượng tu vi của Luyện Thánh Y tự nhiên sẽ không có cảnh không nhìn ra hai nàng là Long tộc. Trước kia, các nàng không ngừng hướng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội dâng lên mỹ nam tử, dùng điều này muốn đoạt được chút tình báo về Luyện Thánh Y, ví dụ như Lam Giới cùng Thanh Điền vậy, sau khi “hiến thân” trở về liền miêu tả ra bộ dạng của Luyện Thánh Y, hoặc là vẽ phác họa gì gì đó. Nhưng mà, những thứ này cũng không phải là tận mắt nhìn thấy, các nàng biết rõ Luyện Thánh Y trong những tình báo, tranh họa đều không phải là thật, hiện tại mới là thật, một Luyện Thánh Y chân thật.

Một đôi gót sen nhẹ nhàng đáp lên mặt đất, một đôi giày tú hoa hồng lục đặc biệt bắt mắt. Trên tay Luyện Thánh Y còn cầm một cái bàn thê cùng kim thêu chỉ có nữ công mới dùng tới. Trên lỗ chân kia còn vương một đầu chỉ thêu màu đỏ. Tên này, rõ ràng có tâm tư đi thêu một đóa hoa màu đỏ!

- Cởi quần áo ra.

Đây là câu nói đầu tiên Luyện Thánh Y nói ra.

Phó Thư Bảo lập tức càng hoảng sợ, trầm nghĩ trong lòng.

“Chuyện này... con mẹ nó cũng quá... trực tiếp đi à nha!?”

Phản ứng của hai Thất thải nữ thần long lại hoàn toàn bất đồng, gương mặt hai nàng đỏ ửng lên, liên tục hứ hứ vài tiếng. Trong miệng liên tục phun ra các loại từ ngữ chửi bới Luyện Thánh Y vô sỉ hạ lưu các loại.

A Long hai mắt nhìn Luyện Thánh Y, không có bất kỳ ngôn ngữ nào mà chỉ thuận theo lời của đối phương, từ từ rũ bỏ quần áo trên người xuống.

Sự tình càng hạ lưu tất cả mọi người cho rằng sẽ phát sinh, ví dụ như hai người dây dưa một chỗ, tìm kiếm khoái cảm lẫn nhau gì gì đấy, nhưng vượt quá suy đoán của mọi người chính là, Luyện Thánh Y liền xuất ra một bộ áo choàng rộng thùng thình đưa cho A Long, một bên ôn nhu nói.

- Mặc cái nào vào a, y phục bên ngoài thật dơ bẩn, mang theo tục khí, ta muốn tốt một chút, mặc nó vào, sau đó ta mang người đi một chỗ.

A Long nghe theo lời Luyện Thánh Y, đem cái áo choàng kia mặc vào. Sau đó, Luyện Thánh Y liền kéo lấy tay A Long, hai chân nhẹ nhàng chạm lên mặt đất một cái, hai người lập tức hướng đỉnh tháp như điều gặp gió bay lên.

Trong lúc đó, Nghiệt Long kính phát ra từng tiếng “ông ông”. Quang mai màu trắng lần nữa lập tức xuất hiện, lúc này đây phạm vi lại càng lớn, theo đó đem vị trí của lực lượng phân thân bao phủ vào trong. Vốn hình ảnh kính tượng rõ ràng, trong nháy mắt quang mai xuất hiện thì đột nhiên lại biến mất.

“Tên giáo hoạt, cái áo choàng Luyện Thánh Y cho A Long khẳng định không phải là thứ bình thường, có thể ngăn cách hết thủy khí tức, mà ở phía trên đỉnh tháp khẳng định cũng có lực luyện khí trang bị tương tự như vậy! Xe ra, Luyện Thánh Y sớm đã phòng bị có người dùng các loại Thần cấp lực luyện khí như Nghiệt Long kính nhìn trộm tình huống bên trong Thần Tạo tháp rồi!”

Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

- Ai!

Ngay tại lúc trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh nghi hoặc cùng suy đoán thì hai nữ Thất thải nữ thần long kia đột nhiên quay đầu, nhìn về phía vị trí của lực lượng phân thân.

Bị phát hiện rồi!

Ánh mắt lướt qua, chỉ thấy trong Nghiệt Long bàn bắt ngờ xuất hiện một đạo bạch sắc thân ảnh mơ hồ. Thân ảnh kia không có ngũ quan, chỉ có một cái hình dáng nhân thể mơ hồ. Hình dáng này chính là cùng chân thân của hắn có cùng chiều cao, cùng độ béo gầy, đúng là lực lượng phân thân bị Nghiệt Long kính chiếu ra!

“Điều này sao có thể!?”

Phó Thư Bảo âm thầm kêu khổ trong lòng. Trong lòng của hắn cũng rất nhanh tính toán ra bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị thân hình khẽ động, phân biệt phân ra hai bên phải trái, chặt hết đường lui của lực lượng phân thân.

Lực lượng phân thân đối với Phó Thư Bảo mà nói, quả thực có thể vô hạn sản xuất ra, nó giống như huyết dịch trên người hắn, rút ra một bộ phận rất nhanh có thể thông qua thân thể bù vào. Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai người tự nhiên có thể giết chết lực lượng phân thân, nhưng mà, đây đối với bản tôn của hắn lại không tạo thành bất kỳ tổn thương nào. Phó Thư Bảo thậm chí có thể tại lúc trước khi hai người bọn họ động thủ, áp súc lực lượng phân thân hình thành một quả bom hình người có uy lực cực lớn, nhưng mà hắn cũng không có cái tâm đi làm điều này.

Sau khi chặt đứt đường lui của lực lượng phân thân, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị cũng không có lập tức tấn công mà dùng một loại ánh mắt kinh ngạc quan sát lực lượng phân thân.

- Tỷ tỷ, hắn... không phải là người!

Long Ngọc Nhị bỗng nhiên nói ra.

- Đây là một cái phân thân do lực lượng năng lượng ngưng luyện ra, môn kỹ thuật của Khởi Nguyên thời đại này không sai biệt lắm đã bị thất truyền rồi, không nghĩ rằng có người lại biết mà dùng lên người hai chúng ta!

Kiến thức của Long Ngọc Nhất coi bộ rất rộng, nàng đã nhìn ra, nhưng mà thẳng tới lúc này nàng vẫn không cách nào nghĩ ra được, chủ nhân của cỗ lực lượng phân thân này lại là Phó Thư Bảo, một tiểu nhân vật cấp Vĩnh Hằng chỉ lực một mực bị xem thường, nhân yêu Phú Đại Quý!

Lực lượng phân thân không trốn, không tự bạo, cũng không có động thủ, Phó Thư Bảo cùng nó có tình thân liên hệ kỳ diệu, đối với tình huống trước mắt chính là một thời điểm phi thường mấu chốt rồi.

Liên hệ giữa A Long cùng Nghiệt Long kính bị chặt đứt, chuyện phát sinh sau đó không cách nào khống chế được, cũng không cách nào phán đoán được. Nên làm cái gì bây giờ?

- Người là ai? Chẳng lẽ không biết chọc giận chúng ta kết cục sẽ rất thê thảm sao? Nhanh dùng chân thân tới gặp chúng ta!

Long Ngọc Nhất nổi giận nói.

Lực lượng phân thân không nhúc nhích, vẫn dùng tư thái im lặng.

- Tỷ tỷ, người phía sau cỗ lực lượng phân thân này khẳng định có động cơ không cho ai biết được, làm sao có thể cùng chúng ta gặp mặt đây, chúng ta trước diệt cỗ phân thân này, sau đó tìm ra chủ nhân phía sau nó, sau đó giết hắn đi! Lực khống chế lực lượng phân thân vẫn là có khoảng cách hạn chế, nơi này ở dưới mặt đất sâu tới ngàn mét, có thể đem lực lượng phân thân đưa tới nơi này, vị trí người kia khẳng định không cách chúng ta quá xa!

Long Ngọc Nhị nói ra.

Đôi mắt màu của Long Ngọc Nhất bỗng nhiên đảo qua một vòng, bật thốt lên.

- Điểm ấy ngược lại ta lại quên mất, với độ sâu như vậy, gia hỏa khống chế lực lượng phân thân kia vô cùng có khả năng đang ở ngay tại... bên trong Thiên Thánh cung của chúng ta!

Đúng lúc này, lực lượng phân thân bỗng nhiên động thân.

Nhưng mà, không phải công kích mà dần trở nên rõ ràng. Tứ chi, thân thể trở nên rõ ràng, cuối cùng là diện mạo.

Nhìn thấy hình dáng của lực lượng phân thân, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị miệng há hốc ra, không cách nào khép lại được.

- Phú... Đại Quý!

- Thế nào lại là người?

Hai Thất thái nữ thần long thần sắc đồng dạng, đồng dạng kinh ngạc. Chuyện này đã vượt quá phạm vi các nàng có thể tượng tượng được rồi, trong khoảng thời gian ngắn hai nàng không cách nào tiếp nhận được sự thực này.

Lực lượng phân thân biến thành bộ dáng của Phó Thư Bảo đột nhiên cười nhạt một tiếng.

- Chúng ta đều có bí mật, không phải sao? Hiện tại tốt rồi, giữa chúng ta có lẽ không còn tồn tại bí mật gì, như vậy, chúng ta liền nói rõ ràng đi a. Chúng ta đều có chung địch nhân, Luyện Thánh Y, chúng ta đều muốn giết chết hắn, có một câu này không biết Long tộc các người có nghe qua hay không, đó chính là “địch nhân của địch nhân chính là bạn”. Cho nên, không bằng chúng ta hợp tác đi, cùng chung đối phó Luyện Thánh Y.

Long Ngọc Nhị cả giận.

- Hồn dân! Ai cùng ngươi là bằng hữu? Loại tiểu nhân lén lút như ngươi làm sao có thể là bằng hữu của Thần Long tộc chúng ta? Nói ra, ngươi không sợ bị chế nhạo sao? Sơn son thiếp vàng lên mặt, cũng phải có một cái hạn độ!

Long Ngọc Nhất nói thêm.

- Ngươi bây giờ đang ở trong Thiên Thánh cung, chúng ta hoàn toàn có thể ngay lúc ngươi rời đi tiêu diệt ngươi, cho nên, chúng ta không cần lo lắng ngươi sẽ đem bí mật của chúng ta tiết lộ ra ngoài, điểm ấy ngươi ngay cả giác ngộ cũng không có, rõ ràng còn nói khoác không biết ngượng mà muốn trở thành bằng hữu của Thần Long tộc ta? Không biết là đầu của ngươi bị những nước quá lâu rồi sao?

Đối với khiêu khích của hai nàng, Phó Thư Bảo lại không cho rằng như vậy.

- Không nói trước các người có giết ta được hay không, ta có thể ở dưới mí mắt các người đi tới đi lui, các người đều không phát hiện thân phận của ta, chẳng lẽ các người cảm thấy đó là bằng vào vận khí là được sao?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị sửng sốt một chút. Nộ hỏa che mờ lí trí, Phó Thư Bảo dùng thân phận Phú Đại Quý cam tâm tình nguyện làm con tin trong Thiên Thánh cung, thời gian lâu như vậy hai nàng rõ ràng không phát giác ra được, đó cũng không phải dựa vào vận khí gì mà là thực lực!

- Ta nói cho các nàng rõ, tuy rằng các ngươi là Thần long, nhưng nếu muốn giết ta vậy thì cũng không thể nào đâu! Một khi giữa chúng ta phát sinh chiến đấu, Luyện Thánh Y rất nhanh sẽ biết được, đến lúc đó đi đòi nhà ma cũng không phải chỉ một mình ta đâu, còn có hai người các ngươi nữa, không đúng sao?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị liếc nhau một cái, sát ý trong lòng lúc trước nhất thời tan đi không ít.

- Ta sẽ nói cho người biết một cái bí mật, A Long các ngươi đưa tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, hẳn kỳ thật còn chưa phải là một con người đúng nghĩa, chỉ là một tên luyện nô ta luyện chế ra, nói như vậy, các ngươi cảm thấy các ngươi còn có thể giết ta dễ dàng sao?

- Cái gì!?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị lập tức kinh hãi sững sờ tại chỗ.

Luyện chi lực sĩ có thể luyện chế ra luyện nô có rất nhiều, nhưng mà có thể đem luyện nô luyện chế tới mức ngay cả Luyện Thánh Y không cách nhìn ra sơ hở được lại là tuyệt đối không có mấy ai!

“Thực lực của người này, đến tột cùng là cao tới trình độ nào? Kỹ thuật luyện chi lực sĩ của hắn làm sao có thể đạt tới cảnh giới quỷ thần khó lường như vậy đây này?”

Trong nội tâm Long Ngọc Nhất nghĩ tới điều này.

Long Ngọc Nhị nói ra.

- Chuyện hợp tác không phải là không thể, người cứ ở trong Thiên Thánh cung chờ đợi đi, chúng ta tới gặp mặt rồi hãy nói sau.

Phó Thư Bảo cười cười.

- Long tộc các ngươi ai cũng đều rất ngây thơ, trong lòng các ngươi nhất định luôn nghĩ đến bất kể như thế nào cũng đều muốn một lần thử có thể hay không giết được ta, đúng không?

- Người...

Bị nói trúng tim đen, thần sắc của Long Ngọc Nhị trở nên có chút xấu hổ.

- Nếu muốn giết ta, có thể! Chúng ta ở ngay tại rừng trúc ở ngoại ô gặp mặt a, nếu như các ngươi có ý muốn dùng vũ lực giải quyết chuyện này, vậy thì dùng tư thái mạnh nhất của các ngươi mà xuất hiện trước mặt lão tử đi a!

Dứt lời, lực lượng phân thân đột nhiên biến mất trước mặt hai người.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đối nhãn, cả nửa ngày cũng không cách nào lấy lại tinh thần.

Dám hướng Thần long hò hét, chuyện như vậy, đã bao lâu rồi còn chưa xuất hiện đây?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đều đã quên, có lẽ, cho tới bây giờ còn chưa có ai!

685. Chương 600: Hợp Tác.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 600: Hợp tác.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cảnh đêm mờ mịt. Trên bầu trời, hai đạo nhân giống như quỷ mị lướt qua màn đêm cùng ánh sao trời bên dưới tầng Thiên mạc. Hai đạo nhân ảnh này đúng là cặp tỷ muội Thất thái nữ thần long, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị.

Với tư cách là Thần long cao quý nhất Long tộc, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị không chỉ có uy nghiêm cùng vinh quang của Long tộc. Từ góc độ cao cao tại thượng nhìn lại, những điều này so với tính mạng của hai nàng còn muốn trọng yếu hơn.

Uy nghiêm cùng vinh quang của Long tộc, nếu ai dám miệt thị hết thảy, như vậy, cho dù chết cũng phải đem hấn giết đi!

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị trên người đều khoác lên một bộ Thần Long chiến giáp, so với Long lân chiến giáp của Phó Thư Bảo còn muốn cao cấp hơn. Long lân chiến giáp của Phó Thư Bảo tuy là sinh vật chiến giáp, nhưng mà trên người các nàng lại là Thần Long chiến giáp trời sinh đã có. Một cái là long lân của Ác long cấp thấp nhất, một thứ là Thần long long lân cao cấp nhất. Một cái là được trải qua sự luyện chế của con người, một cái trời sinh đã cường đại. Cả hai thứ này, ai mạnh ai yếu, liếc mắt một cái liền thấy rõ ràng.

Trên đầu vai của Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đều cắm một đầu long thương dài bảy xích. Đầu thương kia sắc bén tới cực điểm, hàn mang lờ lờ, toàn thân thất thái sắc. Thân thương kia trầm hậu vô cùng, cũng có được thất thái sắc. Long thương của Long tộc chính là dùng xương sườn hóa thành, là vũ khí trời sinh cường đại nhất của Long tộc, so với rất nhiều lực luyện vũ khí cao cấp, lực phá hoại của chúng càng thêm kinh người. Hơn nữa, chúng vĩnh viễn sẽ không xuất hiện hiện tượng mài mòn, bởi vì nó chẳng khác gì huyết nhục chi thân của Long tộc, nhận lấy tổn thương, Long thương sẽ tự mình đi chữa trị lấy.

Thần Long chiến giáp, long thương, sát ý rừng rực.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị vừa xuất hiện, áp lực cực lớn bỗng nhiên gia tăng, tử vong khí tức cũng đem một mảnh đại địa bên dưới bao phủ lại.

Phía dưới, chính là địa điểm ước định rồi.

Từ cao nhìn xuống, đó là một khu rừng trúc rậm rạp. Mấy gian nhà tranh đơn sơ tọa lạc tại giữa khu rừng. Phóng nhãn nhìn lại, ngoại trừ mấy gian nhà tranh ra, bốn phía khu vực lớn như vậy đều không một bóng người. Hoàn cảnh như vậy, không chỉ thích hợp cho ở ẩn mà càng thích hợp cho quyết đấu, giết người!

- Tỷ tỷ, lát nữa, vừa gặp chúng ta không cần cùng hấn nói nhảm, đồng loạt ra tay, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết hấn!

Long Ngọc Nhị hai mắt khóa chặt lấy gian nhà tranh bên dưới, trong một đôi mắt mờ mờ sát ý rất là mãnh liệt.

- Ta cũng tính như vậy, bắt quá, gia hỏa gọi là Phú Đại Quý kia tựa hồ là một kẻ rất狡 hoạt, liếc mắt là có thể nhìn ra động cơ chúng ta muốn giết hấn, hấn hẹn chúng ta tại nơi này, ta lo lắng sự tình cũng không giống như tưởng tượng của chúng ta đâu.

Long Ngọc Nhất có lo lắng của bản thân mình.

- Cho dù hấn狡 hoạt, trước mặt chúng ta, tất cả đều là vô dụng!

- Muội muội, chớ quên rằng luyện nô hấn luyện chế ra ngay cả Luyện Thánh Y cũng không thể nhìn ra sơ hở, hơn nữa còn hành động của hấn, ta đoán chừng thực lực của hấn tối thiểu là Thứ Thần cấp! Người như vậy, nếu thêm một chút trợ giúp mà nói... ta sợ...

- Tỷ tỷ, đừng nói nữa, ta đoán chừng trợ giúp của hấn chẳng có gì lợi hại đâu, nếu có, bắt quá chỉ là tròng diện tiểu nhân vật trợ trận mà thôi, chúng ta không cần lo lắng.

Trong lúc nói chuyện, hai Thất thái nữ thần long đã đi vào trong rừng trúc. Không thấy một chiến sĩ võ trang đầy đủ, không có một trợ lực cường đại gì cả, ngược lại chỉ có một thiếu nữ đang bơi lội trong hồ nước. Tiếng nước “hoa lạp” cùng tiếng gió thổi qua khu rừng phát ra thanh âm “soền soẹt” hỗn hợp lại một chỗ mang lại cho người khác không phải là âm ĩ gì mà lại là phi thường điềm tĩnh, thoải mái dễ chịu.

Chơi đùa, bơi lội trong hồ đấy, chính là Hữu Nãi Ngư.

Ánh mắt Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị nhất thời khóa chặt lên người Hữu Nãi Ngư, các nàng không hẹn mà cảm nhận được sự không tầm thường của thiếu nữ này, nhưng mà đó chỉ là cảm giác, cũng không biết thiếu nữ xinh đẹp đang nghịch nước trước mặt lại có một cái thân phận cực kỳ kinh người, mỹ nhân ngư công chúa Ngư Nhân tộc.

- Phú Đại Quý đâu rồi? Mau để hần lặn ra đây!

Long Ngọc Nhị đã mất đi hứng thú nhìn Hữu Nãi Ngư ngụp lặn trong nước, chỉ cho rằng Hữu Nãi Ngư là mỹ nữ Phú Đại Quý tàng kiều trong gian nhà tranh này, cho nên tuyệt không khách khí.

Lông mày Hữu Nãi Ngư thoáng nhíu nhíu lại, một cặp đùi tuyết trắng xinh đẹp bỗng nhiên ở dưới nước quấy một cái. Tiếng nước “hoa lạp” vang lên, một cái đuôi cá màu đỏ cực lớn bỗng nhiên xuất hiện trong hồ nước. Tư thái chiến đấu mạnh nhất của Hữu Nãi Ngư không phải là hình thái nhân loại mà là hình thái nhân ngư. Từ Phó Thư Bảo nàng biết được sự tình phát sinh tại bảo tàng bên dưới Thiên Thánh cung, địa điểm gặp mặt nơi này, nàng sớm đã có tâm lý chuẩn bị chiến đấu rồi.

- Người dĩ nhiên là...

Long Ngọc Nhị rút cuộc tỉnh ngộ ra, những cảm giác kỳ quái kia vì sao mà có rồi.

- Trời ạ, đây chính là mỹ nhân ngư sao?

Long Ngọc Nhất đồng dạng cũng giật mình.

- Ta chỉ nghe nói qua về truyền thuyết mỹ nhân ngư, chưa từng có gặp qua mỹ nhân ngư thật sự đây này! Thật không nghĩ tới Phú Đại Quý lại có trợ lực như vậy!

Hữu Nãi Ngư lại càng nhíu mày hơn.

- Các người nên khách khí một chút, đừng tưởng rằng các người là Thần long tộc là ý tài trí hơn người, trong mắt Ngư Nhân tộc chúng ta, các người chẳng có điểm gì nổi bật, còn nữa, Phú Đại Quý chỉ là một cái tên giả, người các người muốn tìm, hần tên thật là Phó Thư Bảo!

Quát tháo dừng một chút, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai mắt nhìn nhau, không biết là nên lập tức động thủ hay là đợi Phó Thư Bảo xuất hiện động thủ mới tốt. Ngay tại lúc hai Thất thái nữ thần long do dự thì cánh cửa gian nhà tranh “cát nha” một tiếng mở ra, Phó Thư Bảo một thân y phục tùy tiện chậm rì rì đi ra. Bộ dáng của hần, không chút cải biến nào. Phú Đại Quý kia bộ dáng ra sao, bộ dạng của hần liền như thế. Lực lượng phân thân là cái dạng gì, hần chính là dạng đó. Khuôn mặt kia, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị phi thường quen thuộc, nhưng mà bây giờ nhìn lại, như thế nào cũng cảm thấy phi thường chán ghét.

- Hai vị, khách quý ít gặp, khách quý ít đến a!

Phó Thư Bảo lộ diện liền ha ha cười lên.

Long Ngọc Nhất giương Thất Thái Long thương lên, mũi thương lập tức chĩa vào lồng ngực Phó Thư Bảo, một bên nghiêm nghị quát.

- Đừng tưởng rằng người có một mỹ nhân ngư trợ giúp là có thể tránh được một kiếp ngày hôm nay, mỹ nhân ngư trong mắt Thần long tộc ta căn bản là không để vào mắt! Người tuy rằng rất cường đại, nhưng mà hiện tại xem ra cũng chỉ là một cái Thứ Thần cấp lực sĩ, tỷ muội chúng ta liên thủ, đồng dạng dễ dàng giết được người!

Hai Thất thái nữ thần long liên thủ, trong lúc này thực lực không biết gấp bao nhiêu lần Ác long tại Hải Đế Thâm Uyên, muốn giết Phó Thư Bảo, xác thực là không phải là sự tình gì khó làm.

Ngay lúc Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị quan sát, chỉ cần không xuất hiện trợ lực lợi hại gì xuất hiện, như vậy Phó Thư Bảo chết chắc rồi, phiền phức của các nàng, cũng liền biến mất.

Bất quá, ngay tại thời điểm hai Thất thái nữ thần long có ý định sắp động thủ thì chỉ thấy Phó Thư Bảo nhẹ nhàng vỗ tay một cái. Bốn phương tám hướng trong rừng trúc lập tức truyền đến một trận tiếng khóc

như mưa. Tiếng vang kia, giống như trong rừng trúc có vài đầu dã thú cực lớn đang chạy nhảy vậy. Địa địa rung động, rừng trúc cao lớn rậm rạp nhao nhao đổ ngã.

Thần sắc của Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị bỗng nhiên ngưng trọng lên. Không thấy người hay đồ vật gì xuất hiện nhưng mà lại cảm nhận được lực lượng trường cường đại từ bốn phương tám hướng ập tới. Loại cường độ này, rất gần với Phó Thư Bảo trước mặt các nàng!

Trong chốc lát, tám luyện nô khôi vĩ như cột nhà xuất hiện chung quanh nhà tranh. Vị trí của bọn hắn, vừa vặn đem toàn bộ gian nhà tranh bao vây lại, tự nhiên cũng đem hai người Long Ngọc Nhất bao vào chính giữa. Tám luyện nô này, từng tên đều là luyện nô chiến sĩ cường hãn giống hệt như Hỏa Nô. Tám tên luyện nô này, từng tên đều có thực lực tương đương với Thứ Thần sơ cấp cảnh giới!

Tám Thứ Thần cấp luyện nô, hơn nữa còn có Phó Thư Bảo lực lượng tu vi đạt tới Hỗn Nguyên cảnh giới tầng thứ hai, chẳng khác gì chín tên Thứ Thần cấp cường đại, mặt khác, còn có một mỹ nhân ngư...

Trong khoảng thời gian ngắn, sắc mặt hai người Long Ngọc Nhất càng lúc càng khó coi hơn nhiều.

Theo suy đoán của các nàng, hai người liên thủ giết chết Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư căn bản là không thành vấn đề. Trước đem Phó Thư Bảo khó chơi nhất giải quyết, sau đó là tới Hữu Nãi Ngư tương đối yếu kém, đây chẳng qua chỉ là một cái quá trình mà thôi. Nhưng mà hiện tại, đối phương đột nhiên xuất ra hơn tám tên luyện nô Thứ Thần cấp, thế cục nghịch chuyển, bị giết, chỉ sợ là các nàng rồi!

Tám luyện nô này, ngoại trừ Hỏa Nô ra thì đều là những luyện nô Phó Thư Bảo vụng trộm luyện chế trong lúc bị giam cầm, đúng lúc này, vừa vặn phát huy được tác dụng.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai người thực ra đã từng có cơ hội gặp qua Hỏa Nô, chính là thời điểm dò xét Long phủ. Chỉ có điều, các nàng lúc ấy còn không có để ý, thế cho nên tại thời điểm mấu chốt ấy liền không để ý tới sự hiện hữu của hắn.

Hết thấy phản ứng của hai người Long Ngọc Nhất, đều nằm trong tính toán của Phó Thư Bảo.

- Như vậy, hiện tại còn muốn giết ta sao?

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói. Hắn muốn chính là hợp tác, không phải là giết chóc. Giết một đôi Thất thái nữ thần long, đối với hắn ngược lại không có chỗ tốt nào, ngược lại còn có chỗ hỏng rất lớn.

Sau nửa ngày trầm mặc, Long Ngọc Nhất mới trầm giọng nói ra.

- Thực lực của ngươi đã mạnh như vậy, còn có trợ lực như thế, vì cái gì còn muốn hai người chúng ta hợp tác đây này?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Bởi vì người ta muốn đối phó là Luyện Thánh Y, mà các ngươi không phải đồng dạng muốn đối phó hắn sao? Vẫn là câu nói kia, “địch nhân của địch nhân là bằng hữu”, các ngươi có thể xem ta không vừa mắt, nhưng ta muốn nói cho các ngươi biết, ngoại trừ hợp tác cùng ta ra, các ngươi không còn cách nào muốn đoạt được Thần Long Bí Luyện thuật đây này.

- Ngươi là một kẻ phi thường giỏi hoạt, chúng ta sao có thể tin tưởng ngươi được sao?

Long Ngọc Nhị nói ra. Đối với loại quan hệ hợp tác này, thực chất bên trong nàng vẫn rất bài xích đấy.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ngoại trừ hợp tác cùng ta ra, các ngươi còn có thể hợp tác cùng ai đây? Cho dù ta không đi mật báo, thân phận của các ngươi sẽ không cách nào giấu diếm được bao lâu, mà một khi bị phát hiện, động cơ của các ngươi, Luyện Thánh Y sẽ bỏ qua cho các ngươi sao? Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội sẽ bỏ qua cho các ngươi sao? Làm gì phải làm ra loại hành động cảm tính như vậy chứ? Sau khi hợp tác, chúng ta theo như mục đích, sau đó sẽ giải thể, ai đi đường nấy, đây không phải là một cái lựa chọn rất sáng suốt sao?

- Chúng ta... trước thượng lượng một chút rồi sẽ có câu trả lời thuyết phục.

Long Ngọc Nhất nói.

Giết Phó Thư Bảo đi là không thể nào, hơn nữa, tên này lại đem tình hình trước mắt phân tích phi thường thấu triệt, hợp tác sẽ mang tới thứ từng người muốn, mà chiến đấu, lại là một cái kết cục lưỡng bại câu thương. Lựa chọn như thế nào, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị không phải là không rõ, mặt khác, các nàng cũng không phải là loại người cổ hủ.

Hai Thất thái nữ thần long bắt đầu dùng ngôn ngữ Long tộc thương lượng với nhau.

Nhìn hai Thất thái nữ thần long, Phó Thư Bảo tuy rằng nghe không ra các nàng nói chuyện gì nhưng mà cũng đoán được đại khái. Cặp mắt của hắn, cũng không chút khách khí nào mà lướt lên lướt xuống thân thể hai nàng, thưởng thức dáng người mỹ diệu của hai nàng.

“Vừa cao vừa lớn, không mất đi mỹ cảm vũ mị, cùng long nữ như vậy hợp tác, nhất định sẽ phát sinh không ít câu chuyện lãng mạn đi à nha!”

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm vụng trộm tự hỏi một câu.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị nói chuyện một hồi lâu sau, cuối cùng mới kết thúc câu chuyện bằng long ngữ. Long Ngọc Nhất nói.

- Được rồi, chúng ta hợp tác, nhưng mà, chúng ta muốn biết rõ toàn bộ kế hoạch của ngươi.

Phó Thư Bảo ha hả cười.

- Không thành vấn đề, chúng ta kế tiếp phải nói chuyện kỹ càng a.

Hữu Nãi Ngư trong hồ nước lần nữa biến về nhân hình, bởi vì nàng biết rõ, chiến đấu là không thể nào phát sinh nữa rồi.

686. Chương 601: Thiên Cung Chi Mê. (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 601: Thiên cung chi mê. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đứng trong Thần Tạo tháp chọc vào tầng mây nhìn ra thế giới bên ngoài, nước biển màu lam nhạt bao trùm chung quanh Thánh đảo cùng thành thị hải cảng bên dưới thu hết vào đáy mắt, một con đường đi dài hẹp, giống như một đám người đang hối hả trên những thửa ruộng bậc thang, chỉ có thể nhìn thấy được một cái bóng mơ hồ.

Đứng trên độ cao như vậy quan sát thế giới sẽ có được cảm giác cao cao tại thượng độc nhất vô nhị.

A Long chậm rãi đem ánh mắt đang nhìn ra thế giới bên ngoài thu hồi lại, chuyển về thân người trong sứ mạng của hắn, Luyện Thánh Y. Trước mặt Luyện Thánh Y tuyệt thế xinh đẹp, hắn lại có chút chần chờ cùng do dự.

- Không cần che dấu.

Luyện Thánh Y thản nhiên nói.

- Đại Thanh Thiên vương trong mắt ta chẳng khác gì con sâu cái kiến cả, nhẹ nhàng vỗ một cái là có thể đánh thành thối nát. Nhưng mà, coi dù là con sâu cái kiến nhưng cũng có dục vọng, tham lam của nó, hắn không phải rất muốn Thiên Long Bí Luyện thuật sao? Ha ha... người là người theo lệnh của hắn mà được dâng lên,

tranh thủ được niềm vui của ta, hi vọng từ đó đoạt được đồ mà hần muốn, có lẽ, ta sẽ thỏa mãn ý nguyện của hần.

A Long yên lặng không nói một lời mà nhìn Luyện Thánh Y. Kỳ thật, Luyện Thánh Y chỉ mới nói đúng một nửa, hần xác thực là do Đại Thanh Thiên vương nhưng mà không phải là phụng mệnh Đại Thanh Thiên vương, hần phụng mệnh chính là mệnh lệnh của Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo không lệnh cho hần vì Thiên Long Bí Luyện thuật, thứ hần muốn, kỳ thật chính là đợi sau khi Phó Thư Bảo tích lũy đủ số luyện nô chiến sĩ, sau đó dẫn Luyện Thánh Y rời khỏi Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, tạo thành một cái trạng thái vô chủ, Phó Thư Bảo một lần hành động liền đánh bại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, cứu vớt toàn bộ Ngự Nhân tộc.

Kế hoạch chính là như vậy.

- Vật kia đích xác là Đại Thanh Thiên vương muốn, trước lúc gặp ngươi, ta cũng hiểu được không phải là không có biện pháp đoạt được, nhưng mà sau khi gặp được ngươi, ta đột nhiên lại không muốn nữa.

A Long ôn nhu nói, một bộ vừa thấy đã yêu.

Luyện Thánh Y mỉm cười.

- Ngươi chính là một mỹ nam tử đặc biệt nhất trong số người ta đã từng gặp qua, nhìn ngươi ta cảm nhận được một cổ cảm giác rất kỳ lạ, ta lúc nào cũng cảm thấy trên người của ngươi thiếu đi cái gì đó, đó là cái gì đây này?

Nội tâm A Long run lên một cái, hần biết rõ hần thiếu cái gì, đó chính là linh hồn. Với tư cách là luyện nô, hần tuy rằng có được thân thể gần như hoàn mỹ, huyết dịch, khí quan, cùng với các loại công năng hần đều có, duy chỉ có một điều không đúng đó chính là linh hồn của hần. Chẳng lẽ, Luyện Thánh Y đã nhìn ra được cái gì đó?

- Theo ta đi tới nơi này.

Luyện Thánh Y ngược lại chỉ nói ra đây là một loại cảm giác, trên thực tế, loại đồ vật hư hư thực thực như linh hồn mà nói, tồn tại hay không tồn tại, cho dù là năng lực cảm ứng như Thần cấp lực sĩ cũng không cách nào nhìn rõ được.

- Đi chỗ nào?

A Long âm thầm thở phào một hơi.

Luyện Thánh Y một ngón chỉ tới biển mây phía trước.

- Cái gì.... đi vào trong đó?

A Long lập tức sững sờ tại chỗ. Biển mây dĩ nhiên là xinh đẹp, nhưng mà người bình thường có khả năng đi vào đó ngắm cảnh hay sao?

Chỉ thấy đầu ngón tay Luyện Thánh Y nhẹ nhàng vung lên, lan can bên ngoài đột nhiên xuất hiện một con đường trắng như tuyết, tựa như chỉ dùng ngọc thạch lót đường, tựa như do mây trắng khảm nạm thành, mang đến cảm giác vừa kiên cố vừa mềm mại.

Luyện chi lực sĩ có thể lăng không tụ tập nguyên tố năng lượng, lập tức ngưng luyện ra biển lửa, tường đất các loại, nhưng mà có thể lập tức ngưng luyện ra một con đường bằng mây như thế này, chuyện này cũng chỉ có Thần cấp như Luyện Thánh Y mới có thể làm được, hóa hủ hủ vi thần kỳ (biến thứ mục nát thành điều thần kỳ), lăng không miêu tả hết thấy, sáng tạo thể giới, đây chính là Thần cấp lực sĩ.

Luyện Thánh Y lôi kéo tay A Long, nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy lên con đường trải giữa hư không kia.

A Long hai chân đứng phía trên con đường mây, cảm giác được dưới chân một mảnh vừa lạnh buốt vừa mềm mại, lại nhìn cảnh trí biển mây bốn phía, lại nhìn Luyện Thánh Y tuyệt mỹ bên cạnh, hần bật thốt lên.

- Liên túc mạn mạn vân gian, tâm cao thiên viễn nhân tiên; thử sinh bất ứng hữu hối, triêu triêu mộ mộ tạc thiên.

Một câu bật thốt lên này chính là một thiên cổ thơ của Thanh Tú quốc, tài hoa của A Long cũng không phải là phi thường cường hãn gì.

- Đây là...

Luyện Thánh Y lộ ra thần sắc mừng rỡ.

A Long cười nói.

- Trong lòng có chút cảm xúc, thuận miệng làm ra, coi đây là lễ vật của ta đi.

- Thật không nghĩ ra người còn có tài hoa như vậy.

Luyện Thánh Y động tình mà nói ra, thứ hẳn không nghĩ ra còn nhiều lắm, thứ quan trọng nhất trong đó chính là Phó Thư Bảo.

A Long vô luận là xuất sắc tới cỡ nào, có nhiều tài hoa ra sao, hẳn so ra đều kém một người, người kia chính là Phó Thư Bảo, người sáng tạo ra hẳn, đây chính là chênh lệch!

Chủ đề đàm luận dần dần hướng về khía cạnh đáng buồn nôn. Trong lúc hai người nói chuyện với nhau, hai cái bàn tay nhỏ nhắn nắm lấy nhau, giống như tản bộ trong hoa viên, không mục đích mà dạo chơi trong biển mây. Luyện Thánh Y đi tới đâu, con đường mây dưới chân hẳn lập tức trải rộng tới nơi đó.

Lam Điền cùng Thanh Giới cũng không có được kỳ ngộ như vậy, bọn hắn vẫn vịn chỉ ở trong Thần Tạo tháp chờ đợi vài ngày liền mất đi hết thấy giá trị, bị “mời” ra khỏi Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội.

Đỉnh Thần Tạo tháp đã bị đám mây che phủ, thời điểm quay đầu lại rốt cuộc không nhìn thấy Thần Tạo chi tháp cùng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bên dưới, thứ có thể nhìn thấy đây chỉ có từng đám mây trắng, một đám nối tiếp một đám, xấp xỉ không có quy tắc đáng nói nào.

- A Long, người biết rõ ra dẫn người đi tới chỗ nào không?

Bước chậm trong mây, Luyện Thánh Y bỗng nhiên nói ra.

A Long lắc đầu.

- Không biết, nhưng chỉ cần ở bên cạnh người, vô luận đi chỗ nào, ta đều nguyện ý, ta đều vui vẻ.

- Người không sợ ta đột nhiên hủy con đường bằng mây dưới chân sao, mà người sẽ rớt xuống, phân thân toái cốt sao?

- Nếu như người muốn làm như vậy mà nói... ta không có nửa điểm oán hận nào, có thể chết trên tay người, đây chính là may mắn nhất đời này của ta.

A Long, đọc đủ thứ thánh hiền chi thư, có lối suy nghĩ triết lý. Đọc đủ thứ thi thư, có ngâm thi tác đối. Đọc đủ thứ thư tình, lời nói sẽ lãng mạn theo. Nhân yêu như vậy, chính là cực phẩm nhân yêu! Theo những gì Luyện Thánh Y nói, không làm cho hắn cảm thấy chút sợ hãi nào mà ngược lại còn tạo ra không gian cực lớn cho hắn phát huy.

- Đi, ta mang người về nhà.

Gót sen phiêu đăng, trong miệng Luyện Thánh Y bỗng nhiên toát ra một câu như vậy.

687. Chương 601: Thiên Cung Chi Mê. (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 601: Thiên cung chi mê. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Về nhà?

Trong lòng A Long lập tức lâm vào một mảnh mê hoặc.

- Nhà của người... không phải là Thần Tạo tháp sao?

- Đi theo ta, đi người sẽ biết.

A Long mê hoặc theo sát Luyện Thánh Y đi thẳng về phía trước, hẩn lưu tâm ghi nhớ hết thấy biến hóa bốn phía, rất nhanh liền phát hiện ra biển mây ở bốn phía dần dần trở nên nồng hậu hơn, màu sắc cũng bắt đầu trở nên ảm đạm đi. Lúc trước chính là mây lúc sáng sớm mới có, thời gian dần trôi qua dần dần trở thành mây chỉ có ngày mưa mới có, mây đen trầm trọng.

- Ầm ầm!

Ngay trong lúc lơ đãng, con đường mây dưới chân bỗng nhiên nhúc nhích một cái, một đạo thiểm điện hướng xuống dưới bổ xuống, cơ hồ là đầu vai Luyện Thánh Y cũng hạ xuống theo, nhưng mà hẩn ngay cả một cái nhíu mày cũng không có một cái, vẫn điềm tĩnh như vậy, đáng yêu y hệt như một con chim nón ép vào người vậy.

Tiếng sấm càng ngày càng dày đặc, tia chớp phóng thích cũng càng ngày càng nhiều lên. Hiện tại, đã không còn cái cảm giác chậm chậm bước đi trong mây nữa mà là đi giữa thời tiết đông tố rồi, cảm giác sợ hãi xuyên qua trong mây đen.

Trong nội tâm nghi hoặc lấy, suy đoán lấy, cũng có một ít cảm giác sợ hãi lan tràn, nhưng mà A Long đều đem những cảm giác này ần dẫu đi, đi theo Luyện Thánh Y hướng chỗ sâu trong mây đen đi tới.

Cứ đi tới, phía trước con đường mây mềm mại chợt xuất hiện một bức tường bằng mây đen, con đường mây mềm mại kéo dài tới chân của nó, biến mất. Luyện Thánh Y chậm rãi đi tới phía trước đoàn mây đen kia, một tay nhẹ nhàng thò ra vỗ một cái.

- Hoa lập!

Một tiếng vang lên, đoàn mây đen to lớn như núi trước mặt kia đột nhiên vỡ ra, lộ ra một cái thông đạo trải ra giữa hư không.

Một cái thông đạo cực lớn kim quang xán lạn, không dưới một trăm Thạch Tượng chiến sĩ sừng sững hai bên, thân hình của bọn chúng tiêu chuẩn mà cân xứng, diện mạo của bọn chúng đều là tuấn tú thanh dật. Nhìn ra được, người luyện chế ra bọn hẩn đặc biệt yêu thích mỹ nam tử, thế cho nên ngay cả loại Thạch Tượng chiến sĩ như thế này cũng muốn luyện thành bộ dáng mỹ nam tử.

Cùng Luyện Hoa nữ thần đồng dạng, Luyện Thánh Y tự nhiên có thể luyện chế ra được Thạch Tượng chiến sĩ. Dùng năng lực cùng thiên phú lực luyện kỹ thuật của hẩn, Thạch Tượng chiến sĩ hẩn luyện chế ra tuy rằng hình thái bên ngoài không có uy vũ như Thạch Tượng chiến sĩ Luyện Hoa nữ thần luyện chế ra, nhưng mà thực lực chỉ có hơn mà không kém.

Đây mới là hang ổ của Luyện Thánh Y, tại loại địa phương này mới có chế độ phòng thủ nghiêm ngặt như vậy. Chỉ là... những thứ này, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị, Phó Thư Bảo lại không biết được.

Phía sau thông đạo kim quang xán lạn là bốn tòa cung điện cự đại vàng son lộng lẫy, bốn tòa cung điện xếp trên một đường thẳng tắp, một tòa so với một tòa còn muốn cao hơn. Tòa cung điện phía trước nhất có một khối biển hiệu kim sắc lớn, trên đó có viết hai chữ “Thiên cung”.

- Thiên cung?

A Long thì thào.

Luyện Thánh Y đi thẳng về phía trước, vừa đi vừa nói.

- Đúng vậy, đây chính là nhà của ta, Thiên cung là tên của nó, nhưng ta thích gọi nó là Thiên Không chi thành hơn. Bốn tòa cung điện, tòa đầu tiên là chánh điện, ba điện đằng sau phân biệt là Luyện Khí điện, Linh Tài điện, cùng An Dật điện, nơi ta nghỉ ngơi.

Mỗi một tòa cung điện đều có công dụng khác nhau, Luyện Thánh Y là một người rất biết cách hưởng thụ, cũng là một người rất cẩn thận.

Tiến vào điện, cảnh tượng bên trong so với bên ngoài còn muốn tráng lệ hơn, còn muốn khiến người khác phải rung động hơn. Coi như là một khoảnh đất trong góc cũng đều là tác phẩm tinh mỹ, có giá trị nghệ thuật cực cao. Đừng nói là đồ vật bên trong Thiên cung, không có một thứ nào là đơn giản, không có một thứ nào là tầm thường. Các loại đồ vật bên trong đều là những vật sang quý, hội tụ lại trong cung điện nguy nga tạo thành một cỗ trùng kích thị giác có thể nghĩ.

Dọc theo đường đi, A Long phát hiện ra, bên trong Thiên cung cũng có Thạch Tượng chiến sĩ trấn thủ, số lượng của chúng tầm một trăm đầu, tính ra Luyện Thánh Y có được ít nhất là hai trăm đầu Thạch Tượng chiến sĩ rồi.

Luyện Thánh Y trực tiếp đem A Long mang tới tòa đại điện cuối cùng, An Dật điện.

Tiến vào An Dật điện, A Long không có nhìn thấy thứ trong tưởng tượng của hắn, một cái giường lớn cho hắn cùng Luyện Thánh Y “vật lộn” một hồi, cũng không có nhìn thấy một cái bàn nào, thứ hắn nhìn thấy đây chỉ là một kiện lực luyện khí cự đại. Kiện lực luyện khí này hình lập phương, chiếm cứ một phần tư không gian trong An Dật điện, bên ngoài nó là một màu đen kim loại, vô số đường vân huyết sắc chỉ chít khảm nạm lên trên. Vô số đường dẫn, bên trên kết nối lại với nhau, đem hơn một ngàn cái bộ kiện kết nối lại một chỗ.

Cuối cùng, ở phía trên khối lập phương, A Long nhìn thấy một cái đồng hồ cát. Bên trong đồng hồ cát, một đám cát vàng đang chậm rãi hướng phía dưới chảy xuống.

“Chẳng lẽ... đây chính là thứ trong lời chủ nhân... Cát Thời Gian?”

Trong nội tâm A Long là một mảnh kinh hãi!

Cát Thời Gian bí mật, ngay tại trước mắt, nhưng mà Phó Thư Bảo đau khổ tìm kiếm lại không có cơ hội trông thấy.

Đúng lúc này, Luyện Thánh Y ở bên người hắn bỗng nhiên trở nên ảm đạm đi. Cảnh này giống như cảnh lực lượng phân thân của suy yếu đi, muốn biến mất trong hư không vậy.

Một cái thanh âm quái dị bỗng nhiên từ khối lập phương kia truyền ra.

- Ha ha ha... mỹ nhân, người cho rằng người bạn này bên cạnh người là Luyện Thánh Y sao? Ha ha, người sai rồi, lực luyện khí người trông thấy mới chính là ta, người ở trong Thần Tạo tháp bắt quả chỉ là lực lượng phân thân của ta thôi, ha ha ha...

Nội tâm A Long liền rơi vào trong hầm băng, tình báo trọng yếu như vậy hắn thực muốn đem nó chuyển tới tay Phó Thư Bảo, nhưng mà, hắn lại biết rõ bản thân có một loại cảm giác tự biết mình biết người khó nói nên lời. Tiến vào đây rồi, biết hết thấy bí mật, hắn là không có cơ hội đi ra ngoài rồi.

- Những tên dung tục chỉ phần kia chỉ là ta dùng lực lượng phân thân chơi đùa thôi, nhưng kẻ như người ta lại muốn đích thân tới, ha ha ha...

Khối lực luyện khí hình lập phương kia lại toát ra một câu như vậy, khối lập phương kia bắt đầu chuyển động, một cái môn hộ hình răng cưa đột nhiên mở ra. Lập tức, từ bên trong đi ra một cái thân thể thuần túy năng lượng màu đen, hình thái mơ hồ mà dữ tợn.

Đây mới thực sự là Luyện Thánh Y.

“Chủ nhân, ta nhất định phải hoàn thành sứ mạng người giao cho ta, cho nên...”

Khóe miệng A Long nở một nụ cười khổ. Đem Luyện Thánh Y khiến người khác phải sợ hãi trước mặt tượng tượng thành bộ dạng lực lượng phân thân tuyệt mỹ lúc trước, sau đó nhắm mắt lại, nghênh đón số mệnh...

688. Chương 602: Trước Khi Quyết Chiến.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 602: Trước khi quyết chiến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Suốt sáu mươi luyện nô cường hãn giống hệt Hỏa Nô chỉnh tề mà xếp hàng trong nhà kho. Bọn hãn đứng một chỗ, hình thành đoàn đội mang đến khí thế cùng uy hiếp so với sáu mươi vạn đại quân còn muốn cường hãn, khủng bố hơn!

Sáu mươi lực sĩ Thứ Thần sơ cấp cảnh giới, chỉ một phần số liệu như vậy cũng đủ nói rõ hết thấy vấn đề.

Dùng đám cùng hung cực ác làm tài liệu, dùng chí tôn kim loại Thiên Vũ thạch cùng với các loại linh tài trân quý làm tài liệu, luyện chế ra sáu mươi luyện nô chiến sĩ Phó Thư Bảo phải dùng mất một tháng thời gian. Hiện tại, coi như là một trăm thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, cộng thêm ngũ đại trưởng lão cùng một lúc xuất hiện trước mặt hãn, hãn đã không còn chút sợ hãi nào.

Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, ngoại trừ Luyện Thánh Y Thần cấp ra, ngũ đại trưởng lão bất quá cũng chỉ là đồng cấp với hãn, Thứ Thần cấp lực sĩ, nhưng mà hãn lại có được sáu mươi luyện nô Thứ Thần cấp. Thực lực đối lập như vậy, ngoại trừ một cái phiền phức Luyện Thánh Y ra, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đã không còn nhân vật cùng thực lực khiến hãn cố kỵ rồi.

Hiện tại, chỉ còn chờ tín hiệu của A Long nữa mà thôi.

Một tháng này, A Long không có truyền về bất cứ một tin tức nào. Đây là sự tình Phó Thư Bảo không có dự kiến qua. Một tháng thời gian, hãn có dùng lực lượng phân thân tiến vào Tiếp Thiên phong dò xét qua, nhưng mỗi lần đều không có kết quả mà lui lại. Tiến xuống cung điện dưới lòng đất, có Kim Luyện trưởng lão trấn thủ. Mà nơi tổng hội lại càng không cách nào tiến vào. Hãn hiện tại tuy rằng có được sáu mươi luyện nô cực kỳ cường hãn, nhưng mà chẳng khác gì cự nhân bị mù hai mắt vậy, tuy rằng có được lực lượng cường đại nhưng lại không thể tìm thấy mục tiêu công kích, như vậy thì có nghĩa lý gì đây!?

Cùng tồn tại dưới nhà kho còn có Hữu Nãi Ngư, tâm tình của nàng cùng Phó Thư Bảo không sai biệt lắm, đều ngưng trọng. Lần hành động này, quan hệ tới tương lai của Ngư Nhân tộc, nàng đem tất cả hy vọng đều ký thác lên người Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo tâm tình ngưng trọng, nàng sao có thể nhẹ nhõm được đây này?

- Phó đại ca, không có tín hiệu tiến công, không cách nào xác định được hành tung của Luyện Thánh Y, kế hoạch của chúng ta...

Hữu Nãi Ngư có điều muốn nói lại thôi. Nàng biết rõ Thần cấp lực sĩ mang ý vị như thế nào, hướng hồ, ngoại trừ Luyện Thánh Y ra Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội còn có một đám Thần Tạo quân, một trăm thành viên bình thường cùng ngũ đại trưởng lão.

- Kế hoạch chúng ta cứ như cũ mà tiến hành!

Phó Thư Bảo nói.

- Thế nhưng mà Luyện Thánh Y...

Hữu Nãi Ngư vẫn còn chút lo lắng.

Phó Thư Bảo nói.

- Thần cấp lực sĩ dĩ nhiên đáng sợ, thế nhưng mà vì vậy mà sợ hãi không chiến mà nói... chúng ta vĩnh viễn đều không có hy vọng cứu được tộc nhân của nàng, cũng không có hy vọng li khai nơi này. Vô luận là từ góc độ nào xem xét chuyện này, chúng ta tất yếu đều phải buông tay cự một lần!

- Vậy được rồi, chúng ta cự một lần đi! Cho dù thất bại, chỉ cần cùng Phó đại ca một chỗ, ta cũng không có tiếc nuối gì.

Đây là một cái thời khắc phi thường máu chót, loại bày tỏ thái độ này của Hữu Nãi Ngư đã biểu lộ vị trí của Phó Thư Bảo trong lòng nàng.

Nội tâm một mảnh cảm động, Phó Thư Bảo không nhin được mà kéo Hữu Nãi Ngư ôm vào ngực, cảm thụ vẻ lạnh buốt chỉ có mỗi trên người nàng, còn có những cái vẩy cá trắng nõn. Hắn làm nhiều chuyện như vậy, cuối cùng đã đả động được mỹ nhân ngư, chiếm lấy một cái vị trí rất trọng yếu trong lòng của nàng. Thế nhưng mà, tuy rằng đã chiếm được tâm hồn thiếu nữ của Hữu Nãi Ngư nhưng hắn vẫn còn chưa có thỏa mãn, hắn còn muốn chiếm được thân thể của nàng. Bất quá, đáng tiếc chính là, xử nữ phong ấn kia phải cần tinh thần niệm lực của một ngàn Ngư Nhân tộc nhân mới có thể mở ra được, trước đó, hắn chỉ có thể thỏa mãn dục vọng tay chân mà thôi. Cái nay chỉ sợ là tiếc nuối lớn nhất cả đời hắn. Nếu như lúc này đây cùng Luyện Thánh Y giao thủ, có đi không về, vậy thì cũng quá oan uổng đi à nha!?

Một phen vuốt ve an ủi xong, Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư từ trong gian nhà kho dưới mặt đất đi ra. Sáu mươi luyện nô giống như Hỏa Nô chính tề mà di chuyển lên mặt đất. Rừng trúc bốn phía vẫn rậm rạp như trước, gió thổi phần phật qua, thanh âm “soẹt soẹt rè rè” không ngừng vang lên. Thanh âm này quả thực có thể khiến cho tâm cảnh an bình tự nhiên, nhưng tại thời điểm nó lại không cách nào che dấu được khí tức thô bạo, sát phạt chỉ ý hung hãn trên người sáu mươi tên luyện nô kia.

Sáu mươi luyện nô, mỗi tên đều dùng năm tên cùng hung cực ác mà luyện thành, oán khí, oán niệm trước khi chết của bọn hắn trước ngưỡng tụ lại một chỗ, không tiêu tán, có thể tưởng tượng được nó là tồn tại tà ác tới cỡ nào!

Sáu mươi luyện nô xuất hiện trên mặt đất, đứng thành phương trận, khí tràng tà ác ngưng tụ lại một chỗ lại đủ khiến cho khu rừng phải mất đi sinh cơ, đã có dấu hiệu héo rũ.

Bầu trời bay vút tới hai đạo nhân ảnh. Sau lưng hai người mới tới mang theo lưỡng đạo thất thải huyền quang. Nhân lực thường nhân không cách nào nhìn rõ, nhưng mà trong mắt Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngư lại có thể nhìn thấy rõ ràng. Hai đạo thất thải huyền quang nhanh như chớp kia, thân phận người đến tự nhiên là hai tỷ muội Thất thải nữ thần long sinh đôi, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị rồi.

Hai Thất thải nữ thần long rất nhanh đi tới khu rừng trúc, đột nhiên nhìn thấy sáu mươi luyện nô đứng sau lưng Phó Thư Bảo cả hai đều giật mình kinh hãi. Lần đầu tiên nhìn thấy loại luyện nô này, bất quá chỉ mới có tám tên. Các nàng cũng biết Phó Thư Bảo có thể luyện chế được loại luyện nô cường hãn này, không nghĩ rằng chỉ trong một tháng thời gian ngắn ngủi hắn lại luyện chế ra được nhiều luyện nô như thế!

- Người... làm sao làm được?

Thần sắc của Long Ngọc Nhất cho tới bây giờ vẫn chưa có hòa hoãn xuống được.

Phó Thư Bảo chỉ nhàn nhạt cười nói.

- Người ta muốn đối phó là Thần cấp lực sĩ, cùng với toàn bộ Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội phía sau lưng hắn, tại sao ta không thể chăm chỉ làm ra chút gì được đây!?

- Cái này há chỉ là sự tình chăm chỉ?

Long Ngọc Nhị nói.

- Người không thể nghi ngờ chính là luyện chi lực sĩ quý dị nhất ta từng gặp, chẳng lẽ...

Dừng một chút, nàng bỗng nhiên lại nói.

- Người đã từ tay A Long nhận được Thiên Long Bí Luyện thuật của Long tộc chúng ta?

Phó Thư Bảo nói.

- Người đây là ý gì? Nếu như nó tới được tay ta rồi, đây còn không phải là thuộc về các người rồi sao? Luyện nô ta luyện chế ra là độc môn luyện chi lực sĩ kỹ thuật, người khác muốn học đều không thể, A Long chính là một cái ví dụ, ngay cả Luyện Thánh Y nhìn không ra được, chẳng lẽ các người đã quên sao?

Nhìn ra Phó Thư Bảo có chút tức giận rồi, Long Ngọc Nhất hoảng hốt nói.

- Phó công tử không nên hiểu lầm, muội muội ta là quá quan tâm tới vật kia cho nên mới suy đoán lung tung như vậy, với luyện chi lực sĩ kỹ thuật Phó công tử nắm giữ, xác thực là không cần Thiên Long Bí Luyện thuật của Long tộc chúng ta. Chúng ta hôm nay tới đây, không phải vì tranh luận chuyện này mà muốn hành động, đúng rồi, Phó công tử, A Long như thế nào còn không phát ra tín hiệu tiến công đây này?

Cơn tức trong đầu Phó Thư Bảo hơi giảm đi một chút, lúc này mới đem sự tình A Long một tháng trời không có truyền tin tức về nói cho hai tỷ muội Thất thái nữ thần long, thậm chí tin tức còn sống hay không, tình báo về Luyện Thánh Y hết thấy không cách nào phán đoán. Hành động tiến công Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, phong hiểm thật lớn.

Ánh mắt đảo qua gò má hai Thất thái nữ thần long, quan sát biểu lộ cực nhỏ của các nàng, Phó Thư Bảo nói.

- Bất kể như thế nào, ta đều quyết định vào hôm nay tiến công Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, cứu ra Ngư Nhân tộc nhân. Về phần các người có tham gia hay không, vậy thì do chính các người quyết định rồi. Bất quá, ta muốn nói cho các người biết chính là, cơ hội hành động chỉ có một lần, ta tiến công Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, thành công hay thất bại tạm thời không đề cập tới, còn các người muốn nghỉ sau này hành động đoạt lấy vật kia vào tay mà nói... đó là không có khả năng.

Lúc này đây, Phó Thư Bảo đã có tâm lý muốn cùng Luyện Thánh Y chính diện giao phong rồi. Hắn không có nắm chắc, cũng không có hy vọng xa vời làm thật được Luyện Thánh Y. Như vậy, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai người về sau muốn thu lấy Thiên Long Bí Luyện thuật, chuyện này thực sự so với lên trời còn muốn khó hơn rồi. Bởi vì, các nàng không chỉ phải đối mặt với Thần cấp lực sĩ Luyện Thánh Y mà còn phải đối phó kẻ thủ ác sau màn càng thêm cường đại hơn!

Độc thủ sau màn kia, chính là nhân vật sáng tạo ra cái thế giới trôi nổi giữa tinh không này. Sự cường đại của hắn, không cách nào tưởng tượng được. Chỉ một điểm này, cho tới bây giờ, Phó Thư Bảo cùng Thất thái nữ thần long tỷ muội cũng không biết mà thôi.

- Đã là cơ hội chỉ có một lần, chúng ta đây cũng muốn tham gia vào hành động, nhưng chúng ta có một cái điều kiện chính là, chúng ta muốn người cùng một chỗ tiến công Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội trên đỉnh núi, về phần cung điện dưới lòng đất, vậy thì đồng bạn mỹ nhân ngư của người lo liệu đi a, ba người chúng ta cùng một chỗ mới có khả năng cùng Luyện Thánh Y chiến một trận!

Long Ngọc Nhất hiển nhiên đã có chuẩn bị, nàng sớm đã có kế hoạch của mình.

Phó Thư Bảo trầm mặc, không có đáp ứng, cũng không nói không đáp ứng.

Long Ngọc Nhị nói.

- Người đồng ý, chúng ta liền bắt đầu hành động, mấy tháng này chúng ta đã huấn luyện ra một chút tử sĩ, mà ta càng lại là Hộ Vệ quân đoàn trưởng, thời điểm tiến công ta có thể điều động năm vạn hộ vệ quân hiệp trợ, nhưng nếu người không đồng ý, quan hệ hợp tác giữa chúng ta chỉ có thể dừng ở đây a.

Phó Thư Bảo bỗng nhiên nở nụ cười.

- Cứ quyết định như vậy đi, người đi triệu tập Hộ Vệ quân của người, sau thời gian hai cái đồng hồ cát, chúng ta liền hội họp bên dưới Tiếp Thiên phong.

- Được rồi, cứ quyết định như vậy đi! Tỷ tỷ, chúng ta trở về triệu tập quân đội của chúng ta.

Hai Thất thái nữ thần long tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, trong nháy mắt liền biến mất trong rừng trúc.

Nhìn bầu trời trống rỗng, thần sắc Hữu Nãi Ngư có phần ngưng trọng mà nói.

- Phó đại ca, ta tiến công cung điện dưới lòng đất mà nói... ta không có nắm chắc a!

Phó Thư Bảo đem tay đặt lên vai nàng, vừa cảm thụ da thịt mềm mại không xương vừa nói.

- Sáu mươi luyện nô này sẽ đều nghe lệnh nàng, nhận sự chỉ huy của nàng, Kim Luyện trưởng lão trấn thủ cung điện dưới lòng đất tuy rằng là Thứ Thần cấp, nhưng mà nàng lại có sáu mươi Thứ Thần cấp luyện nô, hẳn không làm gì được nàng đâu. Về phần những Thần Tạo quân chiến sĩ kia, bọn hắn yếu hơn nhiều, mà

ta lại tại đỉnh núi phối hợp với tỷ muội Thất thải nữ thần long kiềm chế Luyện Thánh Y, nàng thành công cứu ra Ngự Nhân tộc nhân sẽ càng nắm chắc hơn.

- Phó đại ca... chàng... ta cùng tộc nhân của ta vĩnh viễn sẽ cảm kích chàng đấy...

Nội tâm một mảnh cảm động, Hữu Nãi Ngự vui đầu vào ngực hắn. Đây là một cái tư thế tình lữ gắn bó ỉ ôi tiêu chuẩn. Vừa nãy nàng không chỉ biểu lộ vị trí của hắn trong lòng nàng, hiện tại lại dùng hành động thực tế càng tiến thêm một bước tỏ rõ thái độ.

Trong thời khắc khiến người khác thực sự cảm động này, tay của Phó Thư Bảo rất nhanh nhẹn rơi xuống kiềng đồn của Hữu Nãi Ngự, chậm rãi vuốt ve da thịt mềm mại.

Phó Thư Bảo cũng có thái độ của hắn, đây chính là hắn tỏ rõ thái độ.

689. Chương 603: Cường Công.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 603: Cường công.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thời gian hai cái đồng hồ cát rất nhanh qua đi. Phó Thư Bảo, Hữu Nãi Ngự cùng sáu mươi luyện nô chiến sĩ liền xuất hiện phía dưới Tiếp Thiên phong. Tất cả mọi người đều che đậy lấy khí tức bản thân, lực lượng lực trường. Ẩn trong rừng rậm san sát, tương đương với một loại ẩn nặc.

- Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị sẽ đến không?

Hữu Nãi Ngự có chút lo lắng mà nói.

Phó Thư Bảo không biết Thiên Long Bí Luyện thuật là vật gì, nhưng mà hắn biết rõ vật ấy phi thường trọng yếu với hai nàng kia, bằng không thì các nàng cũng sẽ không cùng Luyện Thánh Y đối đầu.

- Phải biết, các nàng ngay cả một phần thắng cũng không có, chỉ có kết minh với chúng ta là cơ hội duy nhất của các nàng, chúng ta bây giờ triển khai hành động, các nàng chỉ có một cơ hội này, tuyệt đối không có lý nào là không đến.

- Chúng ta chờ đợi thêm chút đi.

Hữu Nãi Ngự vẫn có chút không yên, nói ra. Dù sao, hành động lúc này chính là liên hệ mật thiết tới vận mệnh của cả Ngự Nhân tộc.

Cũng không lâu sau, tiếng vó ngựa, tiếng bước chân chạy vội “ầm ầm” truyền tới. Theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị dẫn đầu lừng lững không chạy tới, phía sau lưng hai nàng là năm vạn Hộ Vệ quân đoàn Tân Luyện quốc đằng đằng sát khí mà xông tới. Dao thương sáng loáng, áo giáp góc cạnh rõ ràng, khí thế mấy vạn đại quân ngưng tụ lại một chỗ tựa như dòng lũ cương thiết, một bộ ngay cả thành thị kiên cố nhất cũng có thể san bằng.

Hộ Vệ quân chính là quân đội của Tân Luyện quốc gia và cũng là chi quân đội duy nhất. Trong ba tháng này, Long Ngọc Nhị thông qua đủ loại thủ đoạn đã đem được năm vạn người này khống chế vào trong tay, đây chính là một nửa Hộ Vệ quân a. Thủ đoạn của nàng, không thể không nói là ỉn. Năm vạn người này, cho dù là Đại Thanh Thiên vương chính thức xuất hiện trước mặt bọn hắn, bọn hắn cũng sẽ đứng một bên Long Ngọc Nhị, vì Long Ngọc Nhị mà bán mạng mà không phải vương của bọn hắn, Đại Thanh Thiên vương.

Một phương chỉ có sáu mươi hai người, một phương lại có hơn năm vạn người. Nhưng mà, quỷ dị chính là một phương nhân số sáu mươi hai người kia khí thế ngưng tụ một chỗ lại vượt xa phương năm vạn người. Nếu như giao chiến mà nói, chỉ cần sáu mươi luyện nô chiến sĩ như Hỏa Nô là có thể đơn giản tiêu diệt năm vạn người kia rồi!

Sáu mươi Thứ Thần cấp luyện nô, ngay cả Luyện Thánh Y cũng không thể tưởng tượng được.

Đây chính là điều làm cho Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị có can đảm chiến một trận, là nguyên nhân cho hành động của ngày hôm nay. Nếu như Phó Thư Bảo cùng sáu mươi Thứ Thần cấp luyện nô của hắn không thể phá hủy Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội mà nói, như vậy các nàng về sau cũng đừng nghĩ tới chuyện đoạt được đồ trong tay Luyện Thánh Y rồi. Chuyện này căn bản là không có khả năng.

- Phó Thư Bảo, chúng ta tới rồi!

Long Ngọc Nhị nói.

- Dựa theo ước định của chúng ta, hành động a!

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu, ngược lại nói với Hữu Nãi Ngư.

- Thông đạo trên vách núi có hai thành viên của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội trấn thủ, sau khi thanh trừ bọn hắn xong nàng mang theo đám người Hỏa Nô tiến xuống lòng đất cứu vớt lấy tộc nhân của nàng, thẳng đến khi đem bọn họ an bài tại địa phương an toàn xong thì mới có thể trở lại tiếp ứng chúng ta, hiểu chưa?

Hữu Nãi Ngư trùng trùng điệp điệp gật đầu.

Sau khi hơn năm vạn người tụ hợp, như thủy triều mà hướng Tiếp Thiên phong dừng mãnh lao tới.

Đại địa rung rung, bụi mù cuồn cuộn.

Động tĩnh cực lớn như vậy sớm đã làm cho Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội phát giác ra. Hơn một ngàn Thần Tạo quân từ trong thông đạo trong lòng núi đi ra. Dưới sự chỉ huy của Thổ Luyện trưởng lão cùng Thủy Luyện trưởng lão, tại chân núi triển khai ra trận thế. Một ngàn Thần Tạo quân, mấy chục thành viên bình thường, đây là một cỗ lực lượng không thể coi thường.

- Hộ Vệ quân Tân Luyện quốc gia, các người uống lộn thuốc sao? Chạy tới nơi này làm cái gì?

Thổ Luyện trưởng lão thấp bé đứng phía trước nhất trận doanh của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Cự sơn nguy nga, quân đội túc sát, thân hình của lão tuy rằng nhỏ bé nhưng mà khí thế lại so với núi cao kia còn muốn hùng hồn, uy nghiêm hơn.

- Vềo!

Một đạo thân ảnh bay vút tới, huyền phù đứng phía trên trận doanh của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Lập tức bắt đầu đem năng lượng thuần túy áp súc, hình thành một cái năng lượng cầu thể hắc bạch giao nhau.

- Mau tránh ra!

Thân hình Thủy Luyện trưởng lão so với Thổ Luyện trưởng lão còn muốn cao hơn mấy lần đột nhiên rống lên.

- Âm âm!

Một tiếng nổ rung động thiên địa chợt nổ vang ngay phía trên đỉnh đầu trận doanh của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội. Sóng năng lượng xung kích cuồng mãnh mà hướng mặt đất cùng núi non ép xuống. Nơi nào sóng xung kích qua đi, nơi ấy đều hóa thành tro bụi! Một vài Thần Tạo quân thực lực thấp kém trực tiếp bị oanh thành thịt vụn, hài cốt vô tồn. Mà ngay cả Thổ Luyện trưởng lão cùng Thủy Luyện trưởng lão cũng không dám coi thường, đem thân thể của mình ẩn phía sau lực lượng trường ngưng luyện thành vòng bảo hộ. Nhưng cho dù như thế, dưới sóng xung kích trùng kích, vòng bảo hộ của bọn hắn cũng lung lay sắp đổ, xuất nữa thì tan vỡ.

Lực lượng phân thân, một quả bom hình người!

Cái này, chính là câu trả lời của Phó Thư Bảo.

Dùng thủ đoạn lời đĩnh, dùng thái độ sét đánh không kịp bưng tai, nhanh nhẹn chấm dứt trận đấu này!

- Phàm là người của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, một tên không lưu lại, giết cho ta!

Phó Thư Bảo ra lệnh một tiếng, trong lúc đó hấn lại xông thẳng tới Thổ Luyện trưởng lão đánh tới. Trên người hấn mặc Long Lan chiến giáp, tay cầm trấn quốc chi nhận của Luyện quốc thời Khởi Nguyên, Phá Hư thần kiếm, tựa như sát thần từ trên trời giáng xuống, có được cái khí thể thần căn sát thần, phạt căn đồ phạt!

Phá Hư thần kiếm trấn quốc của Luyện quốc thời Khởi Nguyên có được sức nặng tới vạn cân, cứ như vậy giáng thẳng xuống, ngay cả một ngọn núi cũng có thể bị chẻ ra làm hai. Thổ Luyện trưởng lão không thêm tránh, ngược lại còn hướng Phá Hư thần kiếm nghênh đón, dùng cái mũ rộng vành trên đầu nghênh đón. Cái mũ của lão tại thời điểm này, lại là một thứ có tác dụng che chắn.

- Răng rắc!

Phá Hư thần kiếm có thể dễ dàng chẻ núi kia vậy mà không có như ý bỏ đôi cái mũ rộng vành kia, đem thân thể Thổ Luyện trưởng lão chẻ thành hai khúc mà sau một tiếng nổ, đem cái mũ rộng vành kia bỏ ra một cái khe, cũng đem thân thể Thổ Luyện trưởng lão đánh sâu vào lòng đất.

Cũng ngay trong nháy mắt này, Thổ Luyện trưởng lão giống như một con cá chạch lặn vào bùn lầy, trong nháy mắt liền biến mất trong lớp thổ nhưỡng. Lập tức, thanh âm của lão từ trong mặt đất truyền đến.

- Người... là ai?

- Ta là gia gia của người!

Phó Thư Bảo mang theo Phá Hư thần kiếm xông vào Thần Tạo quân, một hồi chém loạn xạ, giết tung mù, giống như gạt cỏ, thu lượm lấy tính mạng của Thần Tạo quân chiến sĩ. Những Thần Tạo quân chiến sĩ kia dưới tay hấn căn bản là không có sức hoàn thủ. Vũ khí cùng tấm chắn của bọn hấn căn bản là không thể ngăn cản nổi Phá Hư thần kiếm sắc bén, giống như đậu hũ bị cắt ra. Vũ khí cùng hộ thuẫn bị cắt phá, sau một khắc, thân thể của bọn hấn tự nhiên khó tránh khỏi vận mệnh bị đứt lìa.

Thổ Luyện trưởng lão vốn là muốn kéo dài thời gian, chờ đợi Luyện Thánh Y xuất hiện quyết chiến, lại không nghĩ ra Phó Thư Bảo căn bản không có cho lão kéo dài thời gian cái gì. Lão vừa lập lên một cái Thổ thuẫn thì Phó Thư Bảo đã ở trong đám Thần Tạo quân cùng thành viên bình thiên chém giết lung tung. Nhìn người bên mình từng đám ngã xuống, lão không nhịn được mà từ trong mặt đất bay vèo ra. Cầm câu trong tay vung lên, một vòng sáng lập tức hướng Phó Thư Bảo cắt tới.

- Muốn chết! Thần Long Diệt Sát Tức!

Long Ngọc Nhất một tay vung lên, lập tức chặt đứt công ích của Thổ Luyện trưởng lão, đồng thời trong miệng của nàng phun ra một ngụm long tức. Lập tức cổ long tức kia liền đem Thổ Luyện trưởng lão vây lại. Trong ngụm thổ tức kia chứa một loại kịch độc, nhìn giống như một đoàn sương mù như bông nhưng lại có năng lực ăn mòn cả sắt thép. Trong chốc lát, bên trong Thần Long Diệt Sát Tức bao phủ liền truyền ra tiếng thê lương thảm thiết của Thổ Luyện trưởng lão.

Thần Long Diệt Sát Tức quay cuồng một hồi, tán đi, trên mặt đất chỉ còn một cái mũ rộng vành cùng một vũng máu.

Thất thái nữ thần long, tương đương với lực sĩ Thứ Thần cấp cảnh giới thứ ba. Muốn giết Thổ Luyện trưởng lão cũng không phải là sự tình gì phức tạp, huống hồ Thổ Luyện trưởng lão chạy lên muốn đánh lên Phó Thư Bảo, lại không nghĩ rằng trong trận doanh của Phó Thư Bảo lại còn có hai Thất thái nữ thần long tồn tại. Cái chết của hấn, rất oan uổng, rất không giá trị.

Trong chiến trường, người chỉ có thể phòng bị một phương hướng, hai phương hướng, thậm chí là nhiều hơn nữa, nhưng mà, chỉ cần người vừa tiến công địch nhân người liền lộ ra sơ hở. Một khi sơ hở này bị người khác bắt được, đầu của người sẽ liền không còn thuộc về người nữa rồi. Định lý chiến trường này, không chỉ áp dụng trên chiến trường bình thường mà cũng áp dụng lên loại tồn tại như Thổ Luyện trưởng lão này. Huống chi, người bắt lấy cái sơ hở này lại là Thất thái nữ thần long muốn cường hấn vượt xa lão.

So với vận mệnh *** chó của Thổ Luyện trưởng lão, Thủy Luyện trưởng lão càng thêm bi thảm. Từ ngay lúc bắt đầu chiến đấu, lão đã bị mười mấy luyện nô chiến sĩ vây quanh, sau một hồi điên cuồng tấn công, không có bao lâu lão sống sờ sờ bị đánh thành thịt vụn.

Hỏa Nô cùng tất cả luyện nô còn lại khung xương đều từ Thiên Vũ thạch chế thành, sức nặng bản thân đã đạt tới mười vạn cân có dư, bọn hắn căn bản là một ngọn núi nhỏ di động. Tồn tại như vậy, một tên cũng đã chịu không thấu thì huống chi là mười tên đây này!?

Người dùng đao chém vào Hỏa Nô, huyết nhục của hắn rất nhanh có thể khép lại. Người dùng quyền đầu đánh lên xương cốt của luyện nô, đây chẳng khác gì dùng quyền đầu đánh lên Thiên Vũ thạch, loại chí tôn kim loại, như vậy như thế nào có thể xúc phạm tới khung xương của đám luyện nô này đây? Cho nên, đám Hỏa Nô thực lực mặc dù chỉ là Thứ Thần sơ cấp cảnh giới nhưng trình độ cường hãn của thân thể lại vượt xa cường độ của nhân loại, thậm chí ngay cả hình thái long thể của Ác long cũng không cách nào so sánh.

Đánh không chết, thiêu không nát, đây chính là chỗ khủng bố của đám Hỏa Nô.

Thổ Luyện trưởng lão cùng Thủy Luyện trưởng lão bị giết, thành viên Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cùng Thần Tạo quân tập trung dưới chân núi rất nhanh mất đi sự chỉ huy hữu hiệu, từng người tự lo lấy mình. Nhưng dưới sáu mươi luyện nô, hai Thất thải nữ thần long cùng với Phó Thư Bảo và Hữu Nãi Ngư mãnh liệt chém giết, bọn hắn chỉ có thể chờ đợi bị làm thịt. Huống chi, sau lưng chút ít cường giả này lại là năm vạn Hộ Vệ chiến sĩ tinh nhuệ!

Chiến đấu đột ngột, chấm dứt cũng rất đột ngột. Thời gian không tới một bữa cơm, từng thành viên Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bình thường cùng Thần Tạo quân chiến sĩ đều nằm trên mặt đất, vĩnh viễn không cách nào đứng lên được nữa rồi.

Thông đạo che lấp bị Phó Thư Bảo một kiếm bổ ra, Hữu Nãi Ngư mang sáu mươi luyện nô thẳng đến cung điện dưới đất mà đi. Năm vạn Hộ Vệ quân chiến sĩ theo thông đạo phía trên đi lên, dọc đường bắt sát Thần Tạo quân chiến sĩ. Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị dẫn Hộ Vệ quân chiến sĩ như thủy triều thẳng từ chân núi đánh lên tận chỗ của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội.

Cả vạn năm thời gian, không ai có thể sử dụng phương thức tiến công này leo lên Tiếp Thiên phong được, lại càng không phải nói là cùng Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đối địch. Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội trên Thánh đảo chính là một tồn tại siêu việt, mà Luyện Thánh Y lại là một tồn tại như Thần. Cả hai thứ kết hợp lại, giống như một thần thoại không thể xâm phạm, không thể khinh nhờn.

Nhưng mà hôm nay, cái thần thoại này muốn kết thúc rồi.

690. Chương 604: Cung Điện Dưới Lòng Đất Thất Thủ

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 604: Cung Điện Dưới Lòng Đất Thất Thủ

Thế giới dưới lòng đất rộng lớn sớm đã bị một hồi báo động quấy động. Thần Tạo quân dưới sự quát tháo của Kim Luyện trưởng lão đã nhanh chóng tập kết tại gò đất bên cạnh cái hồ nước, rậm rạp chằng chịt một mảng lớn, nhân số tối thiểu đạt tới hai vạn.

Cung điện bên dưới Tiếp Thiên phong chính là địa phương trọng yếu nhất, tự nhiên phòng ngự cũng là mạnh nhất.

- Địch nhân xâm phạm, bắt quá chỉ là năm vạn Hộ Vệ quân của Tân Luyện quốc gia, bọn hắn dám đến, ta liền muốn mạng của bọn hắn!

Kim Luyện trưởng lão to lớn như một cây cột nhà đứng ở phía trước đội ngũ Thần Tạo quân hung dữ nói. Thanh âm của lão tựa như sấm rền quét qua mỗi tắc không gian nơi này.

- Rống! Sát!

Hai vạn Thần Tạo quân chiến sĩ hò la rung trời, khí thế kia so với sơn phong, so với biển cả còn muốn hùng vĩ hơn.

Tình huống đột ngột này cũng làm cho tất cả Ngư Nhân tộc nhân lâm vào một mảnh khủng hoảng. Các loại tin tức truyền đến nhưng lại là một mảnh rối loạn, sắp xếp như thế nào cũng không thể hiểu đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Đại Mục Ngư đương nhiệm tộc trưởng sau khi nhận được tin tức liền không có một chút bình an nào, trưởng lão Ngư Nhân tộc, một vài vị gia chủ đều bị triệu tập tới, trốn trong một gian phòng không chút thu hút nào mà thương nghị lấy. Ở bên ngoài, có Ngư Nhân tộc nhân đứng đó mà nhìn về khung cảnh rộng lớn phía xa xa, ngẩng đầu lên mà nhìn về phương hướng cửa ra vào. Bọn hắn đang đều suy đoán là ai to gan như vậy, không muốn sống mà tiến công cung điện dưới lòng đất của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội.

Trong gian nhà đá, Đại Mục Ngư đương nhiệm tộc trưởng thần sắc ngưng trọng mà nói.

- Tin tưởng rằng mọi người đều đã biết một ít tình huống rồi đó, hiện tại nghe nói là Hộ Vệ quân Tân Luyện quốc gia tiến đánh cung điện dưới lòng đất, chúng ta không biết tại sao lại xuất hiện loại tình huống này, nhưng mà, đây là một cái cơ hội để cho Ngư Nhân tộc chúng ta thoát khỏi vận mệnh bị Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội nô dịch!

Một lão tộc trưởng tuổi tác có phần cao, nói.

- Tộc trưởng, ý của người là... thời điểm Hộ Vệ quân Tân Luyện quốc gia đánh tới nơi này, muốn chúng ta hiệp trợ Hộ Vệ quân cùng Thần Tạo quân chiến đấu sao?

Lời của vị trưởng lão này khiến cho tất cả người tham gia lần hội nghị này đều lắp bắp kinh hãi.

- Đúng vậy, bỏ lỡ cơ hội này, ta lo lắng chúng ta sẽ không cơ hội giành lấy tự do nào nữa, mà một khi Cát Thời Gian luyện chế hoàn tất, chúng ta khó trốn khỏi vận mệnh diệt tộc, hiện tại chiến đấu mà nói... có lẽ chúng ta sẽ thất bại, nhưng cho dù thất bại, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội sẽ không đuổi tận giết tuyệt chúng ta, bởi vì Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội còn cần chúng ta đi luyện chế Cát Thời Gian cho bọn hắn. Chẳng lẽ các người còn chưa nhận rõ tình cảnh hiện tại sao?

Đại Mục Ngư trầm giọng nói ra.

- Chúng ta đau khổ chờ đợi cả vạn năm chính là vì cơ hội này, chẳng lẽ lại đứng nhìn nó trôi qua một cách vô vị sao?

Có những tia cơ hội nhỏ bé, một khi bỏ lỡ, liền không còn có cơ hội nào tìm về được.

Nhưng mà, tất cả Ngư Nhân tộc nhân tham gia hội nghị đều biết, cùng Thần Tạo quân chiến đấu, đó là ý vị như thế nào.

- Thế nhưng mà, nếu như Hộ Vệ quân Tân Luyện quốc gia không cách nào đánh tới nơi này được thì sao? Chúng ta cũng phải cùng Thần Tạo quân chiến đấu sao?

Vị trưởng lão lên tiếng lúc này lại đưa ra lo lắng của lão.

Đại Mục Ngư nói.

- Trước yên lặng theo dõi kỳ biến, nhưng mà, chúng ta bây giờ cũng phải tập hợp chiến sĩ trong tộc lại, làm tốt chuẩn bị chiến đấu, chuyện này cứ quyết định như vậy đi a, nếu thất bại, với tư cách là tộc trưởng, ta sẽ vì quyết định của mình mà gánh vác, dùng tính mạng cùng máu tươi của ta tạ tội!

Tộc trưởng đã nói tới mức này rồi, phản đối cũng không còn tác dụng gì nữa. Hội nghị chấm dứt một cách ngắn ngủi. Dưới sự chỉ huy của Đại Mục Ngư, chiến sĩ Ngư Nhân tộc bắt đầu lén lút tập hợp lại. Không có vũ khí nào giống nhau, trên tay bọn hắn có dao phay thái thịt trong nhà, có đòn gánh gánh nước các loại, bọn hắn cũng không có khí thế chiến đấu, bởi vì bọn hắn tuy rằng là chiến sĩ của Ngư Nhân tộc

nhưng lại chưa từng có cơ hội tham gia bất kỳ hình thức chiến đấu nào. Bất quá, mặc dù không có trang bị tốt, không có khí thế bừa hãn nhưng mà bọn hắn lại có mục đích chiến đấu. Trận chiến này, quan hệ tới cả vận mệnh của Ngự Nhân tộc, có thể thoát được vận mệnh nô dịch vạn năm hay không chính là thời khắc này. Tự do, chỉ có thể tự mình đi tranh thủ lấy, không có đổ máu cùng hi sinh căn bản là không đạt được tự do!

Có mục đích, có giác ngộ hi sinh, như vậy cũng đủ rồi.

Vì tín ngưỡng mà chiến, vì tự do mà chiến, mặc dù không có tham gia bất kỳ trận chiến đấu nào, cũng không có kinh nghiệm chiến đấu gì nhưng những Ngự Nhân tộc chiến sĩ kinh qua đủ loại khổ nạn này đã là những chiến sĩ vô địch trên thế giới này rồi.

Tất cả Ngự Nhân tộc nhân đều ngẩng đầu lên nhìn về phía phương hướng cửa ra vào, Kim Luyện trưởng lão cùng hai vạn Thần Tạo quân cùng một vài thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cũng đều chú ý tới phương hướng kia. Vừa lúc đó, từ phía phương hướng kia truyền tới tiếng bước chân rầm rầm. Khiến cho Kim Luyện trưởng lão kỳ quái chính là, tiếng bước chân kia không hề giống thanh âm của thiên quân vạn mã, nó giống như mấy chục đầu linh thú cỡ lớn đang ra sức chạy thì đúng hơn.

- Vù vù.

Thi thể hai Thần Tạo quân bay tới, bay sát phía trên tầng “Thiên mạc” của cái không gian này mà nện xuống mặt đất, máu tươi của bọn hắn hướng lên bầu trời mà phun ra, giống như trên mặt đất đột nhiên mọc lên hai đóa huyết hoa vậy. Lập tức, một mảnh thân ảnh cao lớn đột nhiên từ trong thông đạo đi ra. Không có chút ngừng lại nào, những tráng hán to như cột nhà này trực tiếp từ trên vách núi nhảy xuống.

- Những tên... kia...

Cầm của Kim Luyện trưởng lão suýt nữa thì rơi xuống mặt đất. Hắn cho rằng, người dân can đảm xông tới đây tối thiểu phải là mấy vạn người mới đúng. Nhưng mà, đối phương lại chỉ có sáu mươi một người. Ngoại trừ đầu lĩnh là một thiếu nữ với dáng người nhỏ nhắn xinh xắn ra, những tên tráng hán còn lại đều cao gấp ba lần người bình thường, thể trạng giống những con gấu lớn to bằng cái cột nhà.

- Rầm rầm rầm!

Thanh âm vật nặng rơi lên mặt đất liên tục truyền đến. Tuy cách nhau một khoảng rất xa nhưng có thể cảm nhận được mặt đất chấn động khi những tráng hán kia tiếp xúc với mặt đất truyền về. Cái này tuyệt không có gì kỳ quái, một tên luyện nô đã có được mười vạn cân nặng, liên tiếp nhảy xuống như vậy, mặt đất không chấn động đó mới là chuyện lạ!

- Nói đùa gì vậy? Những người kia căn bản không phải là Hộ Vệ chiến sĩ Tân Luyện quốc gia, chỉ có sáu mươi một tên, chẳng lẽ còn muốn đánh hạ cung điện dưới lòng đất phòng thủ sâm nghiêm nhất sao?

Đám người Ngự Nhân tộc chỉ chỗ, có người đưa ra nghi vấn.

Nghị luận xôn xao khuếch tán ra, chiến sĩ Ngự Nhân tộc thật vất vả mới tích lũy được một chút sĩ khí đã không còn sót lại chút gì. Mục đích chiến đấu của bọn hắn, cũng đã biến mất, tan rã rồi.

- Không, tất cả chiến sĩ chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta phải chiến đấu!

Đại Mục Ngự hét lên một cái thanh âm trái ngược như vậy.

- Tộc trưởng, đối phương chỉ có sáu mươi một người, mà Thần Tạo quân có tới hơn hai vạn, còn có Kim Luyện trưởng lão cùng mười thành viên Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bình thường, đi chiến đấu, người ngược lại để cho chiến sĩ của chúng ta tự sát a!

- Đúng vậy a, tộc trưởng, thỉnh người suy nghĩ lại!

- Các người đều sai rồi, sáu mươi một người này, so với mười vạn Hộ Vệ quân còn muốn khủng bố hơn, chẳng lẽ các người không nhìn ra ư!? Những người này đều là Thứ Thần cấp chiến sĩ!

Một câu này của Đại Mục Ngự giống như một quả trọng lợi bổ vào lòng từng Ngự Nhân tộc nhân một.

Lúc bình thường, ngay cả những thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội với tu vi Đại Vô Vũ Trụ chi lực, trong cảm nhận của những Ngư Nhân tộc nhân đều là những tồn tại cường đại không thể mạo phạm. Thứ Thần cấp lực sĩ bọn hắn nhìn thấy cũng chỉ có ngũ đại trưởng lão. Hiện tại, đột nhiên xuất hiện một lúc sáu mươi Thứ Thần cấp cường giả, điều này há không làm bọn hắn kinh hãi sao!?

Chính là một câu nói kia, các chiến sĩ Ngư Nhân tộc lần nữa bắt đầu phấn chấn lên, mục đích chiến đấu bị dập tắt lần nữa được nhen nhóm. Một cỗ lực lượng vô hình từ trong bọn hắn bắt đầu sinh ra, ngưng tụ lại một chỗ. Cỗ lực lượng này, chính là lực lượng đoàn kết.

Đúng lúc này, Đại Mục Ngư trưởng lão đem ánh mắt khóa chặt trên người thiếu nữ xông lên phía trước nhất kia. Cảm nhận được khí tức đặc biệt trên người nàng, lòng của hắn đột nhiên run lên.

- Nữ tử kia, ôi trời ơi...! Mỹ nhân ngư công chúa! Đây là chuyện gì xảy ra!

Giữa Ngư Nhân tộc nhân đều có tinh thần liên hệ đặc biệt, điều này làm cho Ngư Nhân tộc rất dễ dàng phân biệt đối phương có phải là đồng loại hay không. Mà khí tức trên người Hữu Nãi Ngư lại là cao quý nhất trong Ngư Nhân tộc, cũng là khí tức đặc biệt nhất. Thân là Ngư Nhân tộc trưởng, Đại Mục Ngư chỉ thoáng cái liền phân biệt ra được.

Cách xa nhau cả vạn năm, mỹ nhân ngư công chúa tồn tại tại vạn năm trước đột nhiên xuất hiện vào lúc này, tâm tình tái ngộ, phục hưng như thế nào có thể dùng đôi ba câu miêu tả ra được hay sao?

- Giết!

Hữu Nãi Ngư gào lớn. Thân hình của nàng rất nhanh hướng đội ngũ Thần Tạo quân phóng tới.

Sáu mươi luyện nô, lập tức theo Hữu Nãi Ngư hướng Kim Luyện trưởng lão vọt tới. Chiến thuật của bọn hắn rất đơn giản, trước tiêu diệt đầu lĩnh của đối phương, sau đó lại tiêu diệt chiến sĩ của đối phương. Chiến thuật này, chênh lệch sáu mươi đối một, vận mệnh của Kim Luyện trưởng lão có thể nghĩ!

Sáu mươi luyện nô, từng người đều như một quả núi mười vạn cân di động, đại man ngư, điên cuồng chạy tới, lực lượng theo quán tính sinh ra ngay cả tường thành kiên cố nhất cũng có thể sụp đổ thì chớ nói chi là thân thể có được năng lượng của Thiên Vũ thạch cực kỳ cường hãn. Đó là năng lượng sáu trong vũ trụ, thần bí cùng tinh khiết nhất.

- Mẹ nó, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Kim Luyện trưởng lão sắc mặt tái nhợt một mảnh. Hắn tuy rằng cũng là Thứ Thần cấp, nhưng mà hắn vẫn rất rõ ràng, dưới sáu mươi Thứ Thần cấp vây công, kết cục của lão sẽ là cái dạng gì!

Không có khả năng lùi bước, chỉ có một con đường để đi, chiến đấu.

Kim Hoàn chiến giáp của Kim Luyện trưởng lão lập tức phân giải ra, hình thành mấy chục cái phân thân màu vàng, hướng sáu mươi luyện nô nghênh đón. Lão làm ra động tác tấn công, hai vạn Thần Tạo quân cùng thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội như thủy triều quét tới. Bọn hắn tạo thành một dòng nước lũ kim sắc. Nhưng mà, bọn hắn cùng chiến giáp của Kim Luyện trưởng lão vừa cùng đám luyện nô va chạm thì mới phát hiện ra đối phương mới thực sự là mãnh sĩ, mới thật là nước lũ cương thiết. Dao kiếm của bọn hắn chém lên người đối phương, đối phương ngay cả liếc nhìn cũng lười. Chiến chùy của bọn hắn nện lên sống lưng của đối phương, biến hình không phải sống lưng kia mà lại chiến chùy của bọn hắn!

- Những người này là ác ma từ Địa ngục tới sao?

Trong lòng Kim Luyện trưởng lão đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác sợ hãi, cùng lúc đó thân thể của lão bị đám luyện nô bao phủ...

Tràng diện chiến đấu là một tràng diện rất quỷ dị. Hai vạn Thần Tạo quân bao vây lấy sáu mươi luyện nô, vây quanh chém giết, nhưng mà người của bọn hắn lại kịch liệt giảm bớt, mà đối phương thủy chung không có ai ngã xuống. Những luyện nô chiến sĩ cao gấp ba lần người thường kia, một đám giáng xuống là hủy diệt đi một mảnh Thần Tạo quân chiến sĩ, mà những thành viên bình thường cường hãn kia chỉ sau mấy hiệp liền bị giết chết, bị đánh thành thịt nát.

Về phần kẻ lãnh đạo toàn bộ không gian này, Kim Luyện trưởng lão, dưới đợt công kích thứ nhất, lão sớm vĩnh viễn nằm rồi.

Tràng chiến đấu tất cả rơi vào trong mắt đám Ngư Nhân tộc, bọn hắn đều trợn mắt há mồm, như lâm vào trong mộng. Vốn, bọn hắn còn chuẩn bị tham gia chiến đấu, nhưng mà hiện tại bọn hắn mới cảm giác được, bọn hắn căn bản không cần phải tham gia vào chiến đấu, chỉ có thể để cho sáu mươi tráng hán như cột nhà kia làm hết.

- Các người ai là tộc trưởng?

Thanh âm của Hữu Nãi Ngư đột nhiên truyền đến.

Đại Mục Ngư lập tức chấn động, theo tiếng nói nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ dị thường xinh đẹp xuất hiện ở phía trước quần thể Ngư Nhân tộc nhân. Trong hai vành mắt của nàng, lóe ra ánh lệ long lanh...

Cách xa cả vạn năm, rốt cuộc hội ngộ, tại nơi chiến đấu máu và lửa.

691. Chương 605: Giành Lấy Tự Do

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 605: Giành Lấy Tự Do

Tại cung điện dưới lòng đất, sau khi Kim Luyện trưởng lão bị chém đầu, Thần Tạo quân chiến sĩ cùng thành viên bình thường của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội liền mất đi người chỉ huy, từng người tự chiến lấy. Bất quá, cho dù Kim Luyện trưởng lão không chết, bọn hắn cũng không cách nào chiếm được nửa điểm chỗ tốt trên người sáu mươi luyện nô, vận mệnh của bọn hắn từ vừa mới bắt đầu đã định sẵn, đó chính là — diệt vong!

Thần Tạo quân chiến sĩ nguyên một đám từng mảng từng mảng ngã xuống. Luyện nô số lượng thủy chung vẫn duy trì một con số. Đây chính là thực lực chênh lệch, binh quý tinh bất quý đa. Lúc sắp tới thời điểm kết thúc chiến đấu, Hữu Nãi Ngư liền mang theo chiến sĩ Ngư Nhân tộc vọt vào nhà xưởng luyện chế Cát Thời Gian.

Đúng lúc này, Hữu Nãi Ngư liền biến thành nhân ngư mà lẳng không phi hành, ở chung quanh nàng, trong hư không thủy chung có một mảng nước óng ánh chảy quanh người nàng. Nhìn lại, nàng thật giống như một con cá bơi trên hư không, nơi nàng đi qua không tác thổ địa nào không kết thành băng cứng. Hữu Nãi Ngư đối với Thủy nguyên tố lực lượng có cảm ngộ vô cùng sâu, cách nàng vận dụng cũng không phải là thâm sâu bình thường, coi như là Phó Thư Bảo cũng không cách nào so sánh được. Đây là năng lực thượng thiên ban cho nàng, nàng ở thời điểm này liền bày cả ra, vì chính là để cho tộc nhân nhận rõ thân phận của nàng, tiếp nhận nàng.

Nhà xưởng tinh luyện Cát Thời Gian cũng có Thần Tạo quân chiến sĩ trấn thủ, nhưng số lượng cũng không nhiều. Sau khi Hữu Nãi Ngư một quyền đánh bay đại môn xong liền dẫn đầu xung phong liều chết đi vào. Nàng đem mỗi hận giam cầm vạn năm, mỗi hận nô dịch tộc nhân toàn bộ phát tiết lên người những Thần Tạo quân chiến sĩ kia. Những tên Thần Tạo quân đáng thương kia, trong nháy mắt đại môn bị đánh bay thì bọn hắn cũng đã bị chú định số mệnh bị thảm rồi!

Dưới công kích vô tình của Hữu Nãi Ngư, hơi nước trong cơ thể một ít Thần Tạo quân chiến sĩ lập tức bị héo rút, hóa thành một cái cây khô. Một ít lại bị băng cứng đâm phá lồng ngực, máu chảy đầy đất. Một ít lại bị Ngư Nhân tộc nhân vây công tiêu diệt, bị đánh chết tới rồi tinh rồi mù.

Thời điểm tên Thần Tạo quân cuối cùng ngã xuống, nội tâm căng cứng của Hữu Nãi Ngư rốt cuộc buông lỏng xuống. Một cái nhiệm vụ cơ hồ không thể hoàn thành đã hoàn thành, Ngư Nhân tộc nhân cũng nghênh đón một tương lai mới.

Đây hết thấy, đều là kỳ tích do một người làm ra, chính là Phó Thư Bảo. Cho tới bây giờ, Ngự Nhân tộc nhân thậm chí còn chưa biết rõ tên của hắn, bất quá, tên của hắn đã nằm trong suy nghĩ của Hữu Nãi Ngự, lãnh tụ tinh thần của Ngự Nhân tộc, cũng đã lờ lờ sáng, vĩnh viễn không cách nào quên được rồi.

Trong gian nhà xưởng đầy máu tươi này, một cái luyện đỉnh cự đại sừng sừng đứng dưới mái vòm. Kích thước của nó so với Mẫu ngư (cá voi) còn muốn lớn hơn, toàn thân một màu đen kịt, lộ ra linh năng cùng linh tính cường đại. Bên cạnh nó còn có một vài cái hồ sâu không thấy đáy, đường kính của chúng tầm mười mét đổ lại. Thi thể đám Thần Tạo quân trấn thủ tại đây đều nằm ven những cái hồ này, máu tươi từ trong cơ thể bọn hắn theo đó mà chảy róc rách xuống những cái hồ không thấy đáy này.

Cẩn thận nhìn lại, Hữu Nãi Ngự mới phát hiện ra những cái hồ này cũng không phải là do đào bới mà ra mà là một cái huyết động thiên nhiên. Đứng cạnh nó, rõ ràng có thể cảm nhận được âm phong lạnh lẽo từ trong lòng đất thổi ra.

- Những cái địa huyết này là thể nào?

Ánh mắt Hữu Nãi Ngự chuyển sang Đại Mục Ngự tộc trưởng, nói.

- Đây chính là Âm Dương Tạo Thiên huyết sản xuất ra Cát Thời Gian. Cái địa huyết này hàng năm bên trong có bốn tháng là thổi ra âm phong lạnh lẽo, bốn tháng là thổi ra dương phong khô cằn, bốn tháng còn lại là thổi ra phong tức âm dương hỗn hợp. Lúc đó, từ trong lòng đất sẽ thổi ra những hạt cát màu vàng, đó chính là nguyên liệu chế tạo ra Cát Thời Gian, Âm Dương sa!

Dừng một chút, Đại Mục Ngự tộc trưởng còn nói thêm.

- Loại cát này, có dương thuộc tính Âm Dương, một nửa là phi thường nóng rực, một nửa lại lạnh như hàn băng vạn năm. Nguyên liệu như vậy, chỉ có thể dùng Thủy Hỏa nguyên lực trời ban cho Ngự Nhân tộc chúng ta mới có thể luyện chế được. Nhân loại, coi như là Thần cấp lực sĩ cũng không cách nào luyện chế được.

Thượng thiên ban cho Ngự Nhân tộc thiên tiên năng lực chính là Thủy Hỏa nguyên lực, lại khiến cho bọn hắn có thể sinh tồn tại đáy Vô Căn Chi Hải không ánh sáng trời cùng nhiệt độ. Thực sự cũng vì vậy mà bọn hắn phải rơi vào cảnh nô dịch vạn năm, không biết đây nên tính là thượng thiên ban ơn hay trừng phạt đây...

Sớm đã được nghe miêu tả từ Phó Thư Bảo, nhưng Cát Thời Gian chân thật hai người Phó Thư Bảo cùng Hữu Nãi Ngự lại chưa có từng gặp qua chúng, cũng không biết nó có công dụng ra sao. Lúc này được nghe miêu tả lại, tổng lòng nàng lập tức có một loại cảm khái khó nói nên lời.

- Đại Mục Ngự tộc trưởng, tộc nhân của chúng ta tinh luyện Cát Thời Gian thời gian dài đến cả vạn năm, đến tột cùng là đã luyện chế ra được bao nhiêu rồi? Hiện tại trên tay của các người, có Cát Thời Gian hay không?

Dừng một chút, nàng lại hỏi tiếp.

- Còn nữa, các người biết rõ Cát Thời Gian dùng để làm gì không?

Quá nhiều vấn đề nàng muốn biết, cũng là những điều Phó Thư Bảo muốn biết tại sao Đế quốc luyện chỉ lực sĩ tổng hội trên Thánh đảo này luyện chế Cát Thời Gian, còn kẻ thủ ác sau màn kia. Dù loại sự tình thần bí chồng chất một chỗ, không hiểu rõ mà nói... cuộc sống của nàng sẽ không an bình.

Đại Mục Ngự tộc trưởng thở dài một hơi, nói.

- Công chúa, thời điểm Âm Phong phong tức hàng năm thổi ra, Âm Dương Tạo Thiên chi huyết sẽ phun ra những hạt cát màu vàng, chúng ta không cách nào giải thích chuyện này được, nhưng mà Ngự Nhân tộc chúng ta có thể dùng Thủy Hỏa nguyên lực trời ban tiến hành luyện chế, thu được Cát Thời Gian. Nhưng mà, cả vạn năm dài đằng đẳng, Ngự Nhân tộc chúng ta mới luyện chế ra đủ ột cái đồng hồ cát, cơ hồ là mỗi năm mới có thể luyện chế ra được một hạt!

- Một năm mới có thể luyện chế ra được một hạt?

Trong lòng Hữu Nãi Ngự là một mảnh sợ hãi thán phục.

- Đúng vậy, một năm mới có thể luyện ra một hạt, đó cũng là thành quả lao động máu huyết và mồ hôi của hai vạn tộc nhân chúng ta, trong tộc chúng ta cũng có ghi chép lại kỹ càng, cho tới bây giờ, tổng cộng luyện chế ra sáu ngàn một trăm mười tám hạt Cát Thời Gian!

- Cả vạn năm, không phải luyện chế ra được hơn một vạn hạt sao?

- Lúc ban đầu, Ngự Nhân tộc chúng ta bị cưỡng ép đi tới nơi này, nhà xưởng cũng chưa được thành lập. Giai đoạn đầu tiên luyện chế cũng thường xuyên thất bại... Căn cứ vào lịch sử ghi lại, đó là một khoảng thời gian hắc ám. Bởi vì thất bại, chúng ta sẽ nhận phải trừng phạt tàn khốc, rất nhiều tộc nhân vì vậy mà an nghỉ tại đây...

Nói đến đây, thanh âm của Đại Mục Ngự có chút nghẹn ngào lên. Mỗi một hạt Cát Thời Gian là bao nhiêu huyết lệ của Ngự Nhân tộc nhân, thậm chí là tính mạng.

- Kẻ thủ ác sau màn kia tội thật đáng chết vạn lần!

- Công chúa tới rất xảo hợp, giờ phút này trong Thời Gian chỉ đỉnh vừa vạn luyện chế ra được một hạt, còn chưa kịp lấy ra.

Đại Mục Ngự chợt nhớ tới điểm này, nói ra.

Thời Gian chỉ đỉnh, chính là cái luyện đỉnh cực lớn có thể so với cái hồ nước kia.

Không đợi Hữu Nãi Ngự phân phó, một tộc nhân cơ linh đã từ trong Thời Gian chỉ đỉnh lấy ra hạt Cát Thời Gian kia mang tới, dâng lên trước mặt nàng.

Đó là một hạt cát màu vàng, hình dạng bất quy tắc, nhìn qua nó chẳng khác gì một hạt cát được sơn vàng lên. Nhưng mà, sự xuất hiện của nó lại làm cho thời không chung quanh phải vận vẹo lên một cách quỷ dị. Trên nó, Hữu Nãi Ngự phẳng phất có thể nhìn thấy quá khứ đã đi qua, hiện tại cùng tương lai. Nàng thậm chí còn sinh ra một loại ảo giác, đó chính là nàng giờ phút này đang đặt mình vào bên trong ba cái thế giới quá khứ, hiện tại và tương lai.

Loại cảm giác quỷ dị này, Ngự Nhân tộc nhân phi thường quen thuộc, không có chút cảm giác gì. Nhưng mà đối với Hữu Nãi Ngự lần đầu tiên chứng kiến mà nói, nó chính là tao ngộ kỳ diệu nhất trong cuộc đời của nàng, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ được.

- Cái này...

Sững sốt cả nửa ngày, Hữu Nãi Ngự mới phun ra được một câu như vậy. Trong nội tâm nàng vạn loại cảm xúc mọc lên, nghĩ muốn nói ra nhưng mà ngay khi tới bên miệng lại không thể tiếp tục tiến thêm được nữa.

- Công chúa, thời gian dần qua người sẽ thích ứng được loại cảm giác quỷ dị này, cảm nó đi!

Đại Mục Ngự nói ra.

Lúc Hữu Nãi Ngự đem hạt cát kia cảm lấy, nhất thời thời gian phẳng phất như dừng lại. Tinh tế cảm thụ lại, thời gian thế giới bên ngoài vẫn trôi như thường lệ, cũng có thể đổ lỗi cho bản thân tự sinh ra một loại ảo giác. Nàng nhẹ nhàng nắm lấy hạt cát kia, phát hiện ra nó không có bất kỳ sức nặng nào, dường như nó chỉ là một hạt cát hư ảo, không tồn tại.

- Công chúa, hiện tại... chúng ta phải ly khai khỏi đây sao?

Đại Mục Ngự tộc trưởng lên tiếng nhắc nhở. Hẳn hiểu được cảm thụ của Hữu Nãi Ngự, hẳn lần đầu tiên tiếp xúc với nó cũng là như thế. Nhưng lúc này cũng không phải là lúc cảm thần sự thần kỳ của nó mà hiện tại bọn hắn cần phải đi làm một chuyện, đó chính là rời khỏi đây, giành lấy tự do!

- Ta...

Hữu Nãi Ngự quay đầu lại, từ từ trong cảm giác kỳ diệu kia phục hồi lại tinh thần. Hít sâu một hơi, nàng nói ra.

- Hiện tại chúng ta rời khỏi nơi này, nhưng mà ta còn phải quay lại!

Đại Mục Ngự kinh ngạc nói.

- Công chúa, ý của người là... người còn muốn trở lại? Làm gì?

Hữu Nãi Ngư nói.

- Ta bị Luyện Hoa nữ thần phong ấn, chìm xuống đại địa mà ngủ say vạn năm, là được một người cứu ra. Các người có thể thoát khỏi vận mệnh nô dịch, tất cả đều là do hắc hổ trợ, sáu mươi chiến sĩ kia đều là do hắc hổ một tay luyện chế ra, lại để cho ta mang theo bọn họ tới đây cứu vớt các người. Mà hắc hổ lại đang ở trên đỉnh Tiếp Thiên phong chiến đấu, ta phải quay trở về trợ giúp hắc hổ!

- Những... chiến sĩ kia... đều được luyện chế ra hay sao!? Ôi trời ơi!

Đại Mục Ngư lên tiếng sợ hãi thán phục.

- Người kia đến tột cùng là ai? Chẳng lẽ là Thần sứ thượng thiên phái xuống cứu vớt chúng ta?

Khóe miệng ngọc ngà của Hữu Nãi Ngư khẽ nổi lên một tia nụ cười cùng đỏ ửng nhàn nhạt, nàng vừa cười vừa nói.

- Hắc hổ làm gì phải sứ giả gì, hắc hổ chỉ là một người rất bình thường mà thôi... Bất quá, ta nghĩ, hắc hổ cuối cùng sẽ trở thành một thành viên trong chúng ta!

Trở thành một thành viên của Ngư Nhân tộc, những lời này có ý gì, người từng trải như Đại Mục Ngư tự nhiên rõ ràng. Nhưng mà hắc hổ không nói ra, chỉ gật đầu cười, trong lòng của hắc hổ phi thường muốn gặp người này. Có thể đem Hữu Nãi Ngư công chúa cứu ra, lại đem Ngư Nhân tộc bị nô dịch vạn năm giải thoát, ân tình như vậy, cao ngất, so với biển sâu còn muốn sâu hơn. Ân nhân, thân là Ngư Nhân tộc trưởng, như thế nào không muốn nhìn tận mắt đây này?

- Được rồi, chúng ta ly khai khỏi đây a!

Hữu Nãi Ngư hạ quyết định, hiện tại cũng không phải là lúc đàm luận nhi nữ tư tình, cũng không phải là lúc phá giải bí mật về Cát Thời Gian.

- Tình huống ta hiểu được, công chúa, người mang theo sáu mươi luyện nô kia cùng ân nhân của Ngư Nhân tộc chúng ta hội hợp đi, ta sẽ mang theo tộc nhân rời khỏi đây, sẽ ở sâu trong biển cả chờ đợi các người trở về!

Đại Mục Ngư nói ra.

- Các người...

Hữu Nãi Ngư sững sờ.

Đại Mục Ngư cười nói.

- Hiện tại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đã náo thành một đoàn, Hộ Vệ quân của Tân Luyện quốc gia cũng đã tham gia chiến đấu, căn bản cũng không có người có thể làm khó chúng ta, chúng ta rời khỏi đây, theo khu hoang dã mà tiến vào biển cả, sau đó tại đáy biển chờ mọi người trở về. Yên tâm, công chúa! Nếu như ngay cả điểm ấy chúng ta không làm được, vậy sau này sao có thể khai phá ra thế giới của chúng ta đây này!?

Ngư Nhân tộc, chính là một chủng tộc kiên cường.

- Vậy thì tốt, các người hãy ở sâu trong biển cả chờ ta, ta sẽ tới tìm các người!

Hữu Nãi Ngư không chần chờ, một tay vẫy ra, mang theo sáu mươi luyện nô biến mất.

- Tự do đã tới, chúng ta ly khai khỏi nơi này, về với biển cả!

Nhìn Hữu Nãi Ngư biến mất trong tầm mắt, Đại Mục Ngư trưởng lão vung cánh tay hô lên.

Một mảnh thanh âm hoan hô lập tức vang lên trong thế giới dưới lòng đất này.

692. Chương 606: Tọa Độ Của Thần Tạo Tháp

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 606: Tọa Độ Của Thần Tạo Tháp

Chiến đấu trên đỉnh núi, so với chiến đấu tại cung điện dưới lòng đất càng thêm huyết tinh, tàn khốc.

Từ trong thông đạo giết ra, một quả boom lực lượng phân thân được Phó Thư Bảo đưa tới cửa lớn dày đặc Thần Tạo quân. Lập tức, lực lượng phân thân kia dốc sức nổ tung, tay cụt chân đoạn cùng xương cốt mất thiên phi vũ, máu tươi cùng nội tạng tung tóe đầy đất. Mà ngay cả Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội ở phía sau Thần Tạo quân trận doanh cũng bị đánh bay, còn lại trên mặt đất chỉ là tàn viên đoạn ngói.

Năm vạn Tân Luyện quốc gia Hộ Vệ quân, cộng thêm hai tỷ muội Thất thải nữ thần long, hơn nữa còn có Phó Thư Bảo, thực lực như vậy nếu như Luyện Thánh Y không hiện thân, chỉ bằng số Thần Tạo quân, thành viên bình thường cùng Hỏa Luyện, Mộc Luyện trưởng lão trấn thủ tại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội mà nói, căn bản là không trụ được bao nhiêu thời gian.

Vô luận là cường giả thế nào, trừ phi có được thực lực vượt xa đối phương, nếu không, dưới đại quân cùng cường giả vây công, cũng chỉ có thể rơi vào kết cục rơi rụng.

- Viêm Long Hám Thiên Lôi!

Huyền quang thất thải từ trên bầu trời giáng xuống, hóa thành long hình, nhao nhao rơi xuống. Miệng Long Ngọc Nhị đột nhiên nở ra long đan của nàng. Khỏa long đan kia bay vụt xuống, mang theo lôi đình, mà ngay cả bầu trời bốn phía cũng trở nên mờ tối sầm đi. Lóe lên, long đan liền đánh tới lực lượng lực trường hộ trảo Hỏa Luyện trưởng lão ngưng tụ ra.

- Oanh!

Đại địa chấn động, phong vân biến sắc.

Bạch quang gai mắt khuếch tán ra, khiến cho người khác không tài nào mở mắt ra được, chân đứng không vững.

Cường quang tán đi, trên đại địa bất ngờ xuất hiện một cái hố to đường kính tới mấy chục mét, sâu tới hơn mười mét. Trong hố, khó đặc cuộn cuộn, Hỏa Luyện trưởng lão dưới cú công kích này đột nhiên này đã bị tiêu diệt. Thân thể của lão, vụn vụn chỉ còn lại một đám bột phấn phiêu đảng trong không khí.

Đây chính là Thất thải nữ thần long chi uy, coi thường hết thủy sinh vật.

Khóe miệng Phó Thư Bảo có chút co rút, may mắn là minh hữu, nếu như địch nhân mà nói... chuyện kia thực sự đúng là sự tình khiến người khác phải đau đầu.

Rất nhanh, trên trăm Thần Tạo quân cùng Mộc Luyện trưởng lão bị đẩy tới phía dưới Thần Tạo tháp, không còn đường rút lui. Chung quanh Thần Tạo tháp, tất cả Hộ Vệ chiến sĩ đằng đằng sát khí, còn có ba tên sát thần đầu lĩnh Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị. Thực lực cách biệt như vậy, Mộc Luyện trưởng lão căn bản là không có một tia may mắn nào.

- Còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống cự sao?

Quyền đầu Phó Thư Bảo mạnh mẽ đánh ra một cái. Một cái Hỏa Lân quyền thú thiêu đốt mà ra, gầm thét, đánh về phía Mộc Luyện trưởng lão.

Nguyên Nhất chiến kỹ, Nguyên Nhất chi quyền. Phó Thư Bảo vừa ra tay, cũng không có chút lưu tình nào.

So với lúc trước, lực lượng tu vi đã đạt tới Hỗn Nguyên chi cảnh tầng thứ hai, hình thái của Kỳ Lân quyền thú càng thêm uy vũ dữ tợn, thể tích tăng mạnh, lực lượng tăng mạnh, mà ngay cả hỏa diễm trên người cũng đều xuất hiện màu sắc hắc bạch giao nhau. Đây chính là Hỗn Nguyên lực đạt tới trình độ nhất định, thể hiện tương đối thành thực.

Mộc Luyện trưởng lão xoay mình đem lực lực lượng lực trường hộ trảo tăng lên trình độ mạnh nhất. Một mảnh khí vụ màu xanh lá hình thành chung quanh cơ thể lão, phảng phất như một cái vỏ trứng đem lão bao vào trong.

- Muốn làm rùa đen sao? Vậy thì nhìn xem mai rùa của ngươi đến tột cùng là mạnh bao nhiêu a! — Thất Thái Huyền Long Kích!

Phó Thư Bảo vừa xuất thủ, Mộc Luyện trưởng lão theo bản năng mà phòng ngự, Long Ngọc Nhất đầu có chịu cấp cho lão thêm một tia may mắn nào. Một tiếng long ngâm, hai quyền đầu vung lên, một đầu Thất Thái long quyền thú rực rỡ chói mắt xuất hiện, cùng Kỳ Lân quyền thú của Phó Thư Bảo cùng một chỗ trực tiếp oanh về phía Mộc Luyện trưởng lão.

- Ha ha ha...

Biết rõ bóng ma tử vong đã phủ xuống, không cách nào tránh khỏi, Mộc Luyện trưởng lão lại tuôn ra một mảnh thanh âm cuồng tiếu.

- Các ngươi cho rằng cứ như vậy đã xong sao? Các ngươi sai rồi, đây bất quá chỉ là một cái khởi đầu mà thôi!

- Âm âm!

Thanh âm bạo liệt càng thêm mãnh liệt sinh ra. Nguyên Nhất chi quyền cùng Thất Thái Huyền Long Kích của Long Ngọc Nhất đồng thời đánh lên lực lượng lực trường hộ trảo của Mộc Luyện trưởng lão. Trong chỗ lát, tầng hộ trảo kia bị phá tan, thân thể của lão bị Hỗn Nguyên lực của Phó Thư Bảo cùng Thần Long lực của Long Ngọc Nhất oanh thành mảnh vụn.

Phó Thư Bảo cùng Long Ngọc Nhất đánh ra một kích mạnh nhất, đây cũng không phải là tồn tại như Mộc Luyện trưởng lão có thể chống lại được thì huống chi là hai người liên thủ hợp kích rồi.

Mộc Luyện trưởng lão vừa chết, mười mấy Thần Tạo quân trong nháy mắt cũng bị tiêu diệt đi.

Phóng nhãn toàn bộ chiến trường, có thể đứng, đều là chiến sĩ của đối phương, minh hữu. Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội đã không người nào còn hô hấp được nữa rồi. Khu kiến trúc màu vàng cơ hồ bị phá hủy gần như không còn, địa phương vốn tráng lệ thì giờ đây chỉ còn lại một mảnh đổ nát thê lương. Ngọn lửa lừng lừng thiêu đốt vật liệu gỗ cùng nhà cửa, phát ra thanh âm “tích tích ba ba”. Một cỗ khói đặc từ từ bốc lên thiên không, lại bị gió thổi tán đi.

Thi thể Thần Tạo quân trên mặt đất, nội tạng cùng từng khối huyết nhục. Huyết dịch đỏ sẫm chảy xuôi tới mọi nơi bằng phẳng. Một mảnh khe hở dài rộng không đồng nhất hiện ra trên mặt đất, có một ít lẻ loi, có một ít lại như mạng nhện, giống như chịu oanh kích gì đó mà mở rộng ra bốn phương tám hướng.

Ánh mắt đảo qua từng địa phương có thể nhìn thấy, lực lượng lực trường rộng lớn vô hình cùng thiên nhân nhìn lại, tìm tòi địch nhân có khả năng tiềm phục nơi chỗ tối. Bất quá, sau khi cẩn thận dò xét, Phó Thư Bảo lại tìm được một cái kết quả khó làm người khác tin tưởng, trong Thần Tạo tháp không có một tên địch nhân nào có thể hô hấp.

Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cường đại nhất, Thần cấp lực sĩ Luyện Thánh Y cũng không có xuất hiện.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Luyện Thánh Y đâu rồi?

Phó Thư Bảo nói.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hai người liếc nhau một cái, từng người đều cười khổ lắc đầu lấy. Sự tình Phó Thư Bảo không hiểu rõ, các nàng cũng không rõ ràng. Chiến đấu tiến hành tới lúc này Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị không chút buông lỏng nào, càng chưa từng nói tới niềm vui thắng lợi. Một loại áp lực không cách nào hình dung thủy chung áp lên tâm tình ba người, khiến cho ba người lúc nào cũng cảm thấy khẩn trương.

Đây là điều khó có thể lý giải, đã tới tình trạng này rồi, Luyện Thánh Y đều không có xuất hiện, tại sao như vậy chứ?

Phó Thư Bảo nói.

- Xem ra Luyện Thánh Y chỉ có kỳ danh, có thể vì thấy chúng ta tiến đánh Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội mà sớm chạy trốn rồi a!?

Long Ngọc Nhất cũng cười khỏ một tiếng.

- Phó công tử, chuyện cười này của người chẳng buồn cười chút nào, Luyện Thánh Y không xuất hiện cũng không có nghĩa là hắn sẽ không xuất hiện, thiếu mất hắn, ta luôn sinh ra một loại cảm giác không ổn. Ta cảm giác, cảm thấy hắn đang tại nơi âm u nào đó nhìn trộm chúng ta, chỉ cần chúng ta không chú ý một cái là hắn sẽ xuất hiện, đánh lên chúng ta.

- Nàng nói...

- Người không nghe thấy Mộc Luyện trưởng lão kia trước khi chết nói gì sao? Hắn nói, 'các người cho rằng cứ như vậy đã xong rồi sao? Các người đã sai rồi, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi!'. Ý tứ của những lời này chẳng phải không đơn giản sao? Chuyện này mới chỉ bắt đầu...

Long Ngọc Nhị giúp tỷ tỷ của nàng tranh luận với Phó Thư Bảo. So với tỷ tỷ của nàng, tính cách của nàng thực trái ngược. Tính cách của tỷ tỷ nàng là trầm ổn lão luyện, còn nàng lại là một nữ long thẳng tính, không có chút tâm cơ gì.

Phó Thư Bảo khinh thường, cười cười.

- Những lời này ta nghe được so với các nàng còn muốn rõ hơn, nhưng mà hắn nói bất quá chỉ là lời lẽ châm chọc hù người, các nàng đều tin? Ta đây đọc qua không ít những câu truyện tiểu thuyết như vậy rồi, bất quá tác giả những câu truyện kia tại lúc sắp kết thúc câu truyện đều cố ý đào ra một quả lừa, lừa gạt độc giả mà thôi.

Cái này mới cỡ nào châm chọc a!?

Những tiểu thuyết truyền kỳ kia, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị căn bản là chưa có đọc qua.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị im lặng mà nhìn Phó Thư Bảo, không rõ đến cùng là hắn muốn nói cái gì.

- Người cái tên này, đúng lúc này rồi mà còn muốn hí lộng, người đến tột cùng là muốn nói cái gì đây này?

Long Ngọc Nhị không chút khí nào mà nói ra.

Phó Thư Bảo nói.

- Ý của ta các người nghe còn không hiểu sao? Xong rồi xong rồi, Luyện Thánh Y chỉ là cao thủ giả mạo được tăng bốc lên, đã sớm chạy trốn, hợp tác của chúng ta đến đây cũng thôi đi à nha, cáo từ cáo từ...

Quay người lại mà đi, Long Ngọc Nhất lại đột nhiên dời thân chắn trước mặt Phó Thư Bảo.

- Lợi dụng chúng ta xong rồi, một tiếng cảm ơn đều không có mà nghĩ muốn chạy lấy người sao?

- Vậy thì cảm ơn a.

Phó Thư Bảo nói.

- Người...

Long Ngọc Nhất cứng họng tại chỗ.

Long Ngọc Nhị hung hăng trừng mắt hắn, nói.

- Phó Thư Bảo, người muốn đi còn không dễ dàng như vậy đâu, Ngự Nhân tộc đã như ý của người, đã được cứu ra, nhưng mà mục đích của chúng ta còn chưa đạt tới, vật chúng ta cần một ngày còn chưa tìm được, người liền phải giúp chúng ta!

Cách nghĩ của Phó Thư Bảo thật đúng là như vậy, Hữu Nãi Ngự bên kia đã dùng ưu thế áp đảo triển khai hành động giải cứu, tuyệt đối là không có đạo lý thất bại. Đúng lúc này, tính ra Hữu Nãi Ngự cũng đã đem Ngự Nhân tộc cứu ra khỏi cung điện dưới lòng đất rồi, hắn vừa vịn chạy tới hội hợp. Về phần Thiên Long Bí Luyện thuật rắc rối kia, đâu phải là sự tình hắn quan tâm tới gì đâu đây này!?

Bất quá, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị hiển nhiên không đáp ứng rồi.

- Đi, chúng ta đi tra xét Thần Tạo chi tháp một cái, sau đó lại quyết định hành động tiếp theo như thế nào.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đột nhiên thò tay ra, từng cái bắt lấy một cánh tay của Phó Thư Bảo, sau lại hướng đỉnh Thần Tạo chi tháp mà bay đi.

Phó Thư Bảo hoàn toàn có năng lực thoát khỏi các nàng, nhưng mà hắn lại có cổ kị của hắn. Vạn nhất chộc giận hai nữ Thần long này, lại không giết được các nàng, nhưng mà các nàng lại có thể giết Ngư Nhân tộc nhân. Những Ngư Nhân tộc nhân bình thường kia trong mắt hai Thất thái nữ thần long này căn bản là không có cách nào chống cự. Huống chi, trong tay Long Ngọc Nhất còn có năm vạn Hộ Vệ quân. Một chi quân đội này cũng là tồn tại làm hắn phải kiêng kị.

Tiếng gió gào thét bên tai, đảo mắt một cái đã đi vào tầng mây phía trên.

- Phanhh!

Long Ngọc Nhị một cước đá bay đại môn, tình cảnh bên trong lập tức lọt hết vào trong mắt. Không có một cái giường, cũng không có bất kỳ thứ gì, có thì cũng chỉ có những chuỗi lực chi phù văn trận liệt. Những lực chi phù văn trận liệt này được điêu khắc trên vách tường bốn phía và cả trên nóc nhà. Kỳ thật, nó cũng chỉ là một cái ảo giác mà thôi. Nhìn kỹ lại, Phó Thư Bảo phát hiện ra những thứ lực chi phù văn trận liệt kia lại là lơ lửng trên không trung.

Trên không trung, tựa hồ có một cái không gian gì đó chuyên môn níu những giữ lực chi phù văn trận liệt này. Chúng tại trên cái không gian đó tạo thành một cái thân thể nguyên vẹn, đó cũng không phải là một tác phẩm nghệ thuật gì. Trên thực tế, những hàng lực chi phù văn trận liệt này lại có tác dụng thần kỳ. Phó Thư Bảo có thể rõ ràng cảm nhận được vận tác của chúng.

- Họ Phó kia, đây là cái gì?

Long Ngọc Nhị kia vẫn như trước dùng giọng điệu không chút khách khí. Trong trực giác của nàng, Phó Thư Bảo có thể luyện chế ra luyện nô thần kỳ như vậy, đối với những lực chi phù văn trận liệt này hẳn là có hiểu biết nhất định gì đó.

Quan sát nửa ngày, Phó Thư Bảo nói.

- Chúng... Ta nói ra các ngươi có lẽ sẽ không tin tưởng.

- Nói nhảm, người đều chưa nói, chúng ta lấy cái gì đi tin tưởng đây này? Nói mau! Lầm bà lầm bầm.

Long Ngọc Nhị giống như đã có thói quen tranh cãi với Phó Thư Bảo rồi.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khổ.

- Chúng là một cái tọa độ chỉ dẫn, giống như hải đăng trên biển cả, vận tác của chúng có thể làm cho người tại phương xa nhìn thấy, có thể đi tới được nơi này.

Long Ngọc Nhị cùng Long Ngọc Nhị lập tức sững sờ tại chỗ.

Thần Tạo chi tháp có một cái tọa độ như vậy, nó đang hướng ai chỉ dẫn tới địa phương này đây này?

Chẳng lẽ... chính là kẻ thủ ác sau màn điều khiển hết thảy?

693. Chương 607: Vân Hải Mị Ảnh.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 607: Vân hải mị ảnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sau khi giải thích vận tác của đám lực chi phù văn trận liệt bên trên Thần Tào tháp, đem năng lượng chất chứa hướng lên bầu trời tạo thành một loại thiết bị như máy phát tín hiệu cho Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị xong. Cho dù giải thích có phần khó hiểu, nhưng mà các nàng cũng minh bạch được tác dụng của chúng. Phó Thư Bảo thực sự khiếp sợ không rõ, nếu như đây là một loại thiết bị hướng tinh không phát tín hiệu, hướng về phía xa xôi là vì chỉ dẫn cho người nào đó, hoặc là đoàn thể nào đó. Như vậy, người kia hoặc đoàn thể kia hiện tại đang ở địa phương nào?

Những vấn đề này, nghĩ như thế nào cũng không thông.

Luyện Thánh Y vẫn không có xuất hiện, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đem cả toàn Thần Tào tháp này tìm tòi qua một hồi đều không có chút dấu vết nào.

- Xem ra, không có bất kỳ manh mối nào, Luyện Thánh Y căn bản chỉ là một thứ giả mạo, hần sớm đã nghe hơi mà chạy mất rồi!

Phó Thư Bảo vươn vai lên, mỉm cười nói lại cái có hần viện ra lúc trước.

- Không được, đồ chúng ta còn muốn còn chưa có tìm được, người không được ly khai!

Long Ngọc Nhị khẳng khái nói ra.

“Thật sự là một nữ long ngoan cổ...”

Phó Thư Bảo thầm mắng trong lòng, mặt ngoài lại giả bộ giả mù gặp mưa sa mà hỏi thăm.

- Ta biết rõ thứ các nàng tìm kiếm gọi là Thiên Long Bí Luyện thuật, nói cho ta biết, thứ kia đến cùng là bí tịch dạng gì? Nếu ta biết rõ tình huống, nói không chừng có thể giúp các nàng tìm kiếm đi à nha. Tạo nghệ của ta trên lực luyện chi lĩnh vực các nàng đã đều nhìn thấy, có ta trợ giúp, cơ hội tìm thấy nó muốn cao hơn nhiều!

- Nó là vật của Long tộc chúng ta...

- Muội muội!

Long Ngọc Nhất trong lòng máy động, cắt ngang lời Long Ngọc Nhị mà nói ra.

- Người này phi thường狡 hoạt, chúng ta đem bí mật Thiên Long Bí Luyện thuật nói cho hần biết, hần nhất định sẽ đánh chủ ý lên Thiên Long Bí Luyện thuật của chúng ta, người này, chúng ta không thể tin tưởng!

- Đã không tin ta, ta cũng không còn gì để nói rồi, như vậy chúng ta mỗi người một ngả, các người cứ tìm Thiên Long Bí Luyện thuật của các người đi, ta đi trước.

- Người không thể đi!

Long Ngọc Nhị cố chấp chặn ngang trước mặt Phó Thư Bảo, nói.

- Chúng ta đã nói từ trước, người phải giúp chúng ta tìm được Thiên Long Bí Luyện thuật, đây là hứa hẹn, người phải tuân thủ!

- Đúng vậy a, chỉ có ba chúng ta liên thủ thì mới có khả năng cùng Luyện Thánh Y chiến một trận, nếu người bỏ đi, Luyện Thánh Y đột nhiên trở về, chúng ta làm sao bây giờ?

Lo lắng Long Ngọc Nhị nói ra, tùy thời có thể phát sinh.

Phó Thư Bảo lập tức sinh ra một loại cảm giác dở khóc dở cười, tới lúc này rồi, hai tỷ muội Thất thái nữ thần long sinh đôi này đều khẳng khẳng như vậy, thật đúng là khó thể xử lý tốt được.

Ngay lúc giằng co này, tiếng bước chân truyền đến. Hữu Nãi Ngư từ trong thông đạo trong lòng núi đi ra, ở phía sau nàng, sáu mươi luyện nô như sát thần lập tức xuất hiện. Một cỗ khí chất sát phạt ngưng tụ lại một chỗ, so với mấy vạn Hộ Vệ quân của Long Ngọc Nhị còn muốn mạnh hơn gấp mấy lần.

Biểu lộ của hai người Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị lập tức trở nên ngưng trọng, sáu mươi luyện nô kia cấp bậc gì hai nàng đều rõ. Coi như là hai tỷ muội nàng, còn mấy vạn Hộ Vệ chiến sĩ nữa thì cũng không cách nào chiếm được nửa điểm chỗ tốt từ bọn hắn, huống chi còn có một Phó Thư Bảo bên cạnh. Đối với Hộ Vệ chiến sĩ mà nói, quả bom hình người của Phó Thư Bảo thực sự là một thứ ác mộng, cho nên các nàng tuy rằng chiếm cứ ưu thế về nhân số, chỉ khi nào trở mặt, các nàng cơ hồ không có bất kỳ chút ưu thế nào.

Nhìn thấy Hữu Nãi Ngư mang theo sáu mươi luyện nô xuất hiện, Phó Thư Bảo chợt hiểu ra chiến đấu giải phóng Ngư Nhân tộc đã chấm dứt. Ngư Nhân tộc giờ phút này đã di chuyển đi, bằng không Hữu Nãi Ngư sẽ không mang theo toàn bộ luyện nô tới đây trợ giúp như thế này.

“Ta vốn là muốn cho nàng mang theo chúng luyện nô hộ tống Ngư Nhân tộc tới địa phương an toàn, không nghĩ rằng nàng vẫn không yên lòng về ta, vội vã chạy tới đây trợ giúp như vậy... Ha ha, xem ra vị trí của ta trong suy nghĩ của nàng ngày càng trọng yếu rồi...”

Phó Thư Bảo vui vẻ khi nghĩ tới điểm này, cũng âm thầm mà suy nghĩ như thế nào dưới tình huống không cần động thủ mà chấm dứt quan hệ minh hữu giữa hai bên. Dù sao thì, Thiên Long Bí Luyện thuật gì gì đó hẳn chẳng quan tới nửa điểm a.

Ánh mắt của Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đồng thời chuyển qua người Phó Thư Bảo. Hai tỷ muội nàng đều biết, lúc này Phó Thư Bảo mở miệng đòi rời khỏi thì các nàng cũng không cách nào cản được nữa rồi. Bởi vì, như vậy mà nói, không thể nghi ngờ Hữu Nãi Ngư cùng với sáu mươi luyện nô kia sẽ vây công hai nàng, coi như là Thần long nhất tộc, dưới sáu mươi luyện nô Thứ Thần cấp vây công, cũng không có chút cơ hội thủ thắng nào.

- Hắc hắc, hắc hắc...

Phó Thư Bảo nở một nụ cười.

- Ta xem cứ như vậy đi, đồ đạc nhất thời cũng không thể tìm ra, chi bằng chúng ta ngày mai lại tới tìm!?

Cái này là cớ nào châm chọc a!? Hắn coi Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội là khách sạn hay sao? Muốn tới thì tới? Còn nữa, hắn còn đem Luyện Thánh Y biến thành chân chạy tiểu nhị, gặp khách, trước hành lễ, sau đó cung kính hỏi, đại gia, ngài muốn ở trọ sao?

Điều này, cũng là cảm giác của hai người Thất thái nữ thần long, đồng thời còn có một loại xúc động, chính là muốn dùng một đôi tay như phấn nện lên sống mũi của nam nhân trước mặt.

- Hừ, ngươi không phải muốn biết bí mật của Thiên Long Bí Luyện thuật sao? Được, ta nói cho ngươi biết!

Long Ngọc Nhất nói.

- Thiên Long Bí Luyện thuật mặc dù xưng là Thiên Long nhưng lại không phải là bí thuật luyện chế của Thiên long nhất tộc trong Long tộc ta mà là bảo bối trân quý của cả Long tộc! Trong đó có ghi lại phương pháp luyện chế Cát Thời Gian, bí mật sử dụng của nó, còn nữa, bí mật luyện chế của sinh vật chiến sĩ, Thần Tạo quân chính là đến từ kỹ thuật ghi lại bên trong nó. Hơn nữa, ta còn rất khẳng định nói cho ngươi biết, phần Luyện Thánh Y nắm giữ được bất quá chỉ mới là một phần ba, nếu như nắm giữ được toàn bộ, Thần Tạo quân hẳn luyện chế ra hoàn toàn có thể cùng luyện nô của ngươi chống lại

Phó Thư Bảo lập tức sững sờ. Xác thực, thời điểm nghe được danh tự của nó, ấn tượng đầu tiên của hắn chính là quyền bí tịch này hơn phân nửa là bảo bối thuộc về Thiên long nhất tộc, mà hai Thất thái nữ thần long này lại muốn chiếm làm của riêng. Như vậy thì cũng thôi đi, nhưng mà không ngờ rằng, Thiên Long Bí Luyện thuật này rõ ràng chứa bí mật về Cát Thời Gian. Tới nước này, hắn đã không còn cách nào rời khỏi chỗ này được nữa rồi.

- Bí mật về Cát Thời Gian, tạm thời không nói tới. Về phần kỹ thuật luyện chế sinh vật chiến sĩ các ngươi còn không rõ ràng sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Các người nói Luyện Thánh Y mới chỉ nắm giữ được một phần ba, nếu như nắm giữ toàn bộ mà nói... Thần Tạo quân hần luyện chế ra không phải chỉ ngang bằng luyện nô của ta sao? Đây không phải nói là, luyện chi lực sĩ kỹ thuật còn chưa bì kịp ta sao? Hoặc nói là, kỹ thuật luyện chế sinh vật chiến sĩ trong Thiên Long Bí Luyện thuật còn không bì kịp ta?

Long Ngọc Nhất nghiêm sắc mặt, nói.

- Người sai rồi, kỹ thuật luyện chế của người dĩ nhiên cao siêu, nhưng mà cả một tháng thời gian người chỉ có thể luyện ra được sáu mươi tên luyện nô mà thôi, mà kỹ thuật ghi lại bên trong Thiên Long Bí Luyện thuật lại có thể hình thành công xưởng luyện chế, liên tục không ngừng sản xuất ra sinh vật chiến sĩ. Ai mạnh ai yếu, đây không phải liếc mắt là nhìn ra được sao?

Một cái là luyện chế thủ công, một cái là dây chuyền sản xuất. Từ góc độ này, Phó Thư Bảo thực sự có thể lý giải được, nhưng cũng chính vì vậy trong đầu hần liền xuất hiện một cái hình ảnh đại khái. Đó chính là cái nhà xưởng kia, chỉ cần bỏ vào các loại tài liệu, sau đó từ bên trong sẽ liên tiếp sản sinh ra sinh vật chiến sĩ cường đại.

Hiện tại nghĩ lại, khó trách Luyện Thánh Y lại có được mấy vạn Thần Tạo quân chiến sĩ, mà nếu để ột người đi luyện chế thủ công mà nói, coi như là mười tên một ngày, vậy thì cũng phải mất mười năm trở lên rồi!

Huống chi, thân trong thế giới luyện chi lực sĩ, há có ai có thể trong một ngày luyện chế ra được mười tên luyện nô đây này? Căn bản là không có!

- Ta biết rõ người rất muốn biết bí mật về Cát Thời Gian, tìm được Thiên Long Bí Luyện thuật xong, chúng ta sẽ nói cho người biết, lời hứa của Thần long nhất tộc chúng ta người đại khái có thể yên tâm.

Long Ngọc Nhất nói ra.

- Tốt, ta giúp các người tìm kiếm Thiên Long Bí Luyện thuật, bất quá các người phải đáp ứng ta, cho ta mượn xem một ngày!

Phó Thư Bảo được voi đòi tiên mà nói ra.

- Người..

Long Ngọc Nhất thoáng giận dữ ra mặt.

Phó Thư Bảo mở hai tay, nói.

- Các người nghĩ hết thấy biện pháp mà không có được Thiên Long Bí Luyện thuật, ta là người vận khí phi thường tốt, nói không chừng lại giúp các người tìm ra cũng nên, chỉ xem một ngàêu cầu này cũng cũng quá phận đi!?

Ngày đó, hần không chỉ muốn đem Thiên Long Bí Luyện thuật xem một lần mà còn muốn phục chế một bản. Về phần cấp cho hai Thất thái nữ thần long bản thật hay không, vậy thì phải xem xem tâm tình hần rồi.

- Được, chúng ta đáp ứng người!

Long Ngọc Nhất thật sự rất muốn một quyền đâm dẹp mũi Phó Thư Bảo.

- Ha ha ha, hợp tác vui vẻ a!

Phó Thư Bảo phá lên cười.

Hữu Nãi Ngư rất nhanh đi tới bên dưới Thần Tạo tháp, nàng đem tình huống chiến đấu bên dưới lòng đất nói cho Phó Thư Bảo nghe, đồng thời đối với sự tình Luyện Thánh Y mất tích lại cảm thấy rất lẩn lộn. Biết rằng Ngư Nhân tộc đã ly khai, tiến vào đáy biển ẩn núp, Phó Thư Bảo rốt cuộc đem sự tâm tình khẩn trương giải quyết xuống. Hần đại khái có thể buông tay buông chân cùng hai Thất thái nữ thần long hợp tác một lần. Hần tin rằng, chỉ cần có sáu mươi luyện nô bên người, coi như là Thần cấp nếu muốn giết hần là sự tình không có khả năng.

Nếu an toàn đã bảo đảm, vậy thì sao không đi phá giải bí mật về Cát Thời Gian đây này? truyện copy từ Hữu Nãi Ngư cuối cùng lại đem Phó Thư Bảo kéo sang một bên, đem một khóa trữ vật giới chỉ chứa hạt Cát Thời Gian kia giao cho Phó Thư Bảo.

Hành động kỳ quái này của nàng khiến cho hắn có chút mê hoặc.

- Hữu Nãi Ngư, bên trong có cái gì?

Hữu Nãi Ngư ghé sát bên tai Phó Thư Bảo, thấp giọng nói ra.

- Bên trong, là một hạt Cát Thời Gian!

Phó Thư Bảo lập tức như bị lôi đình đánh trúng, cả nửa ngày đều không nói ra lời. Hắn thực sự phi thường muốn nhìn diện mạo thật sự của Cát Thời Gian, nhưng ở trước mặt hai Thất thải nữ thần long, hắn lại đem loại xúc động này áp chế xuống. Không phải là hắn không muốn cùng hai Thất thải nữ thần long kia chia sẻ bí mật mà là hiện tại còn chưa phải là thời điểm chia sẻ.

- Bên trong cung điện dưới lòng đất không thấy bóng dáng của Luyện Thánh Y, bên trong Thần Tạo tháp cũng không có, hiện tại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội cơ hồ đã bị chúng ta hoàn toàn phá hủy, hắn lại vẫn không có xuất hiện. Kế tiếp, chúng ta phải làm như thế này đây này?

Long Ngọc Nhất không quen nhìn bộ dáng thân mật của hai người, lúc này là thời điểm làm đại sự, đâu phải là lúc làm ra sự tình tình yêu nam nữ gì đây này!?

Phó Thư Bảo cười cười.

- Ta vừa rồi còn đang nghĩ tới vấn đề này, bất quá, hiện tại tựa hồ chúng ta không cần suy nghĩ nữa.

- Người có ý tứ gì.

Long Ngọc Nhị hồ nghi, nói.

Phó Thư Bảo ngẩng đầu lên, nhìn về phía sâu trong biển mây, ngay tại lúc hắn dời ánh mắt đi, một cái thân ảnh uyển chuyển đã xuất hiện trong vân hải mênh mông.

- Luyện Thánh Y!

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị lập tức khẩn trương lên.

Phó Thư Bảo lại lắc lắc đầu.

- Các người sai rồi, đây bất quá chỉ là một cái lực lượng phân thân mà thôi.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị lập tức sững sờ tại chỗ.

694. Chương 608: Lực Lượng Phân Thân Chi Chiến.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 608: Lực lượng phân thân chi chiến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lực lượng phân thân cùng bản thể so sánh, vô luận là khí tức hay cường độ lực lượng lực trường đều không xê xích bao nhiêu, nhưng lại mạnh về khả năng ẩn nấp. Đây cũng là nguyên nhân lúc trước hai tỷ muội Thất thải nữ thần long không phát hiện ra lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo tiếp cận. Độ ngưng luyện cùng khả năng thao tác lực lượng phân thân của hắn đã đạt tới cảnh giới lô hỏa thuần thanh, đối với lực lượng phân thân của người khác tự nhiên có khả năng phân biệt, cảm ứng hơn người.

Từ trong mây nhẹ nhàng đi tới, chính là lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y, đây chính là tuyệt thế mỹ nhân do Thần lực thuần túy ngưng luyện ra.

“Nàng” chậm rãi đi tới, thắt lưng thuần màu trắng cùng những sợi tóc phất phơ trong gió, cũng ở trong gió vũ động lầy, giống như một dải băng gấm. Thời điểm “nàng” xuất hiện, không chỉ mang lại cho người khác cảm giác kinh diễm, hơn nữa lại còn có hoang mang. Vô luận là xem xét từ bất kỳ góc độ nào, tại thời điểm phát sinh chiến đấu, “nàng” phải nên xuất hiện mới đúng, thế nhưng mà một mực đợi tới lúc Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bị phá hủy gần như không còn, cộng thêm Phó Thư Bảo cùng hai Thất thái nữ thần long tìm tòi toàn bộ Thần Tạo tháp một lần xong “nàng” mới xuất hiện. Sự tình như vậy, như thế khiến người khác có thể lý giải được đây này?

Nếu như thế giới này chứa tể hết thấy đều là lực lượng, như vậy Luyện Thánh Y không thể nghi ngờ là thái đầu trong số đó (đứng đầu)!

- Chân thân không hiện, lại phái ra một cái lực lượng phân thân, tên Luyện Thánh Y kia đến tột cùng là muốn làm cái gì đây này?

Long Ngọc Nhị khó hiểu mà hỏi một câu như vậy.

Phó Thư Bảo cười khổ lắc đầu.

- Ta cũng không biết.

Lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y ngày càng gần, cuối cùng tại khoảng cách với Thần Tạo tháp mấy chục bước ngừng lại, môi son hé mở, một cái thanh âm dễ nghe như chuông bạc phun ra.

- Không nghĩ tới các ngươi lại có thực lực mạnh mẽ như vậy, Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội lúc này đây xem như đã hoàn toàn bị phá hủy rồi.

Dứt lời, trên mặt “nàng” rõ ràng còn hiện ra một dáng tươi cười mê người, phẳng phất như đang đàm luận nôi cơm nhà người khác bị trâu dẫm hư vậy.

- Luyện Thánh Y, nhanh dùng chân thân tới gặp, phái ra một cái lực lượng phân thân tới làm gì? Hôm nay chúng ta không lấy được Thiên Long Bí Luyện thuật của Long tộc, chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Long Ngọc Nhị hùng hổ dọa người nói ra.

Lực lượng phân thân kiều mỹ vô song kia cười cười.

- Từ lúc các ngươi phái mỹ nam tử tới Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội ta đã biết rõ, đã đoán ra là Long tộc các ngươi giở trò quỷ rồi. Chuyện như vậy, chúng ta đều làm theo nhu cầu của bản thân, các ngươi cấp cho ta mỹ nam tử, ta cấp cho các ngươi hi vọng đoạt được Thiên Long Bí Luyện thuật. Đây không phải là rất công bằng sao, vì cái gì lại phá hư loại cân bằng ai cũng có lợi đây này?

- Đáng giận, thứ kia vốn là đồ của Long tộc chúng ta!

Tính tình Long Ngọc Nhị nóng nảy nhất, dễ dàng bị loại châm chọc này chọc giận.

- Thứ kia xác thực là bảo bối của Long tộc các ngươi, thế nhưng mà, vậy thì sao đây này? Có thực lực mà nói... vậy thì tới đây đi, các ngươi không chỉ có thể nhìn thấy Thiên Long Bí Luyện thuật mà ta còn có thể đem bí mật về Cát Thời Gian nói cho các ngươi biết.

Lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y nói ra, dứt lời nó liền quay người lại rời khỏi. Lúc tới phương hướng nào, lúc đi cũng phương hướng đó.

- Đi thì đi! Tỷ tỷ, chúng ta đi theo nàng!

Long Ngọc Nhị muốn đi theo.

- Vậy thì đi.

Long Ngọc Nhất gật đầu một cái, lại đem ánh mắt dừng trên người Phó Thư Bảo, không nói gì nhưng ánh mắt của nàng không thể nghi ngờ chính là muốn nói: chúng ta đi, người cái tên này, như thế nào còn không chịu đi?

Không đi, Phó Thư Bảo thật sự là nửa điểm muốn đuổi theo cũng không có.

- Họ Phó kia, đây là ý gì? Chúng ta không phải là đã nói xong rồi sao? Chúng ta đáp ứng điều kiện của người, người lại không giúp đỡ, người đến tột cùng là muốn như thế nào?

Long Ngọc Nhị cũng nhìn ra được, giận dữ mà nói ra.

Phó Thư Bảo chậm rì rì nói ra.

- Long tộc các người lớn lên đều nóng tính như vậy sao? Nữ nhân, liên tục nổi giận, sẽ dẫn tới kinh nguyệt không đều, biết không?

Long Ngọc Nhất.

- ...

Long Ngọc Nhị.

- ...

Phó Thư Bảo lại nói tiếp.

- Làm phiền các người dùng đầu óc nghĩ lại một chút đi, tầm quan trọng của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, cung điện dưới lòng đất luyện chế Cát Thời Gian đối với Luyện Thánh Y ra sao, vô luận thứ nào mà nói, đừng nói là phá hư cùng phá hủy, coi như là người lật một viên ngói hắc cũng muốn cái mạng của các người rồi, vì cái gì chúng ta đã phá hủy cung điện dưới lòng đất cùng chỗ này hắc lại không có xuất hiện?

- Vì cái gì?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đồng thời như có phản xạ mà lên tiếng hỏi.

- Bởi vì, hắc căn bản là không cách nào tới được nơi này, ta đoán rằng lực lượng phân thân của hắc tựa hồ cũng bị cái hạn chế nào đó, bằng không thì tại thời khắc chiến đấu hắc sẽ phái ra lực lượng phân thân tới trợ giúp ngũ đại trưởng lão cùng Thần Tạo quân tác chiến.

Lời của Phó Thư Bảo làm cho Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị như được thể hồ quán đỉnh.

- Đúng lúc này, hắc lại phái ra lực lượng phân thân, muốn cùng chúng ta đi theo nó, chúng ta nếu đi, cái kết cục kia khẳng định rất bi thảm. Hơn nữa, ta đoán chừng, lực lượng phân thân này muốn mang chúng ta tới địa phương chính là địa phương Luyện Thánh Y có khả năng hoạt động nhất. Tại trong khu vực kia, Thần lực của hắc có thể phát huy tới mức lớn nhất. Tại khu vực kia, hắc có luyện nô cường đại trợ giúp!

Không nhìn thấy tận mắt Thiên cung, nhưng mà nương theo năng lực tư duy của hắc, Phó Thư Bảo lại từ sự hiện thân của lực lượng phân thân mà đoán được bảy tám phần.

Phó Thư Bảo nói cho hết lời, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị nhất thời trong mắt có nhiều hơn một tia kính sợ. Nếu như không có Phó Thư Bảo ở đây, lại nhắc nhở như vậy, các nàng tùy tiện đi theo cái lực lượng phân thân kia mà nói, kết cục có thể nghĩ.

Trên cái thế giới này, từ nay về sau sẽ không còn sự hiện hữu của hai nàng.

Mấy người Phó Thư Bảo không nhúc nhích, lại còn đàm luận như vậy nữa, bước chân của lực lượng phân thân kia lập tức ngừng lại. Ánh mắt của “nàng” lạnh lùng mà khóa chặt lên người Phó Thư Bảo, không chút nào che dấu sát ý trong lòng, hung dữ mà nói ra.

- Người là ai? Người cho rằng người suy đoán lung tung là có thể cứu được các người sao? Đó là tâm si vọng tưởng!

Phó Thư Bảo nhún vai, nhàn nhạt cười nói.

- Ta có tâm si vọng tưởng hay không không trọng yếu, suy đoán của ta có thể cứu mạng chúng ta hay không cũng không trọng yếu, quan trọng là... tiểu xảo này của người trong mắt lão tử chẳng khác gì trò của trẻ lên ba là bao, muốn dụ dỗ lão tử? Người luyện thêm vài năm đi à nha!

- Người...

Chỉ là một cái lực lượng phân thân tồn tại, nhưng tâm lý chính thức của Luyện Thánh Y lại hiển hiện ra một cách rõ ràng. Âm mưu bị người khác vạch trần còn có thể miễn cưỡng nhẫn nại được, nhưng với tư cách là Thần cấp lực sĩ lại bị người khác vũ nhục như vậy, oán khí trong lòng như thế nào có thể tiêu tán được đây này!?

- Ta ta cái gì? Ta chính là đại gia của người!

Phó Thư Bảo mở miệng mắng lớn.

- Người muốn chết!

Lực lượng phân thân kiều mỹ đột nhiên thay đổi bộ dáng, biến thành một đạo nhân ảnh đen kịt. Lập tức, nó vượt qua khoảng cách mấy chục bước, giống như một mũi tên thoát cung bắn thẳng tới trái tim của Phó Thư Bảo.

Đây chính là diện mạo chân thực của của hắn, lúc trước, bởi vì tâm lý biến thái cho nên hắn thường xuyên đem lực lượng phân thân ngưng luyện ra bộ dáng mỹ nữ. Bất quá, vô luận là bộ dáng thế nào, dù tợn thế nào thì đều là diện mạo của bản tôn. Phó Thư Bảo căn bản là sẽ không gánh chịu một chiêu công kích này. Thời điểm lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y lao tới, hai tay của hắn mạnh mẽ đẩy về phía trước, một cái lực lượng phân thân của hắn đột nhiên lao ra ngoài, cắt đứt lộ tuyến công kích của lực lượng phân thân kiều mỹ kia.

Lực lượng phân thân đấu lực lượng phân thân.

Luyện Thánh Y là Thần cấp lực sĩ, là tồn tại tương đương với Thần. Phó Thư Bảo là Thứ Thần cấp, là một tồn tại gần sát với Thần. Lực lượng phân thân phân của hai người dựa theo tu vi mạnh yếu mà xem xét, chiến đấu giữa hai cái lực lượng phân thân này sẽ không cần lo lắng quá lớn, nhất định phần thắng sẽ thuộc về Luyện Thánh Y. Nhưng mà, sự thật sẽ là như vậy sao?

Hai cái lực lượng phân thân lập tức va vào nhau, thoáng bay lên cao, bỗng chốc kịch liệt bạo tạc trên không trung, sinh ra một vầng ánh lửa cùng sóng khí hướng bốn phương tám hướng quét tới, ngay cả biển mây cũng bị bốc hơi đi một mảng lớn.

Lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo biến mất, lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y cũng biến mất. Điều này khiến cho Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị vốn đang có ý định ra tay giúp đỡ liền kinh ngạc tại chỗ. Kết quả bất phân thắng bại như vậy, các năng nghê thể nào cũng không thông được.

Một lực lượng phân thân của Thứ Thần cấp, rõ ràng lại có thể lực lượng phân thân của một Thần cấp bất phân thắng bại, đồng thời hủy diệt, chuyện như vậy đừng nói là Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị không rõ ràng lắm, cho dù là Hữu Nãi Ngư cũng không rõ ràng theo.

- Chuyện này... chẳng lẽ Luyện Thánh Y thực sự như người nói, là đồ giả mạo? Thực lực của hắn, tối đa chỉ cùng người không sai biệt lắm?

Long Ngọc Nhị hồ nghi mà hỏi. Ánh lửa tan hết, nhưng nàng còn không cách nào đem ánh mắt thu hồi lại khỏi tràng chiến đấu cực nhanh vừa rồi, nó mang lại cho nàng vô tận không gian tưởng tượng.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta nói rồi, Luyện Thánh Y nhất định phải gánh chịu hạn chế nào đó, không thể rời khỏi khu vực kia được. Hơn nữa, lực lượng phân thân của hắn cũng có thời gian đi ra cùng năng lượng hạn chế, nếu như ở tại khu vực hắn hoạt động, lực lượng phân thân của hắn có lẽ cường mãnh như ta, lực lượng phân thân của ta không có khả năng một kích liền đem lực lượng phân thân của hắn đánh tan được.

Long Ngọc Nhất hơi trầm ngâm, nói.

- Phó Thư Bảo, vừa rồi ta cảm thấy là người cố ý chọc giận cái lực lượng phân thân kia, muốn tiêu diệt nó, tại sao phải làm như vậy?

- Nàng cuối cùng cũng nhìn ra được một sự kiện, Luyện Thánh Y không thể tới đây, lực lượng phân thân của hắn lại bị hạn chế, không thể tùy thời có thể ngưng luyện ra. Chúng ta đúng lúc này diệt đi lực lượng phân thân của hắn, cũng coi như chặt đi nhãn tuyến của hắn, khiến cho hắn tại trong khu vực kia không

cách nào nắm giữ được tình huống của chúng ta. Chuyện này đối với chúng ta là cực kỳ có lợi. Ta vừa rồi chọc giận hẳn chính là sợ hẳn phát giác được điểm này, kịp thời để cho lực lượng phân thân ly khai, chuyện này đối với chúng ta chính là một cái phiền phức.

Phó Thư Bảo nói ra.

Chặt đứt nhãn tuyến của Luyện Thánh Y, biến hẳn thành kẻ mù lòa, biến thành kẻ điếc. Sự tình có lợi như vậy, Phó Thư Bảo sao để cho cái lực lượng phân thân kiều mỹ kia ly khai được đây!?

- Như vậy, kế tiếp chúng ta nên nào như thế nào? Chúng ta tuy rằng đã cắt đứt được nhãn tuyến của hẳn, nhưng mà khu vực hẳn sinh hoạt chúng ta không thể tùy tiện đi vào được, chúng ta không biết tình huống thực tế của cái khu vực kia, chúng ta sẽ giống như hẳn, nào có ưu thế nào đáng nói đây này?

Tâm tư của Long Ngọc Nhất vẫn thực rất kín đáo.

Phó Thư Bảo nhưng lại cười cười.

- Nàng chẳng lẽ đã quên, lực lượng phân thân của hẳn đi ra có hạn chế, mà lực lượng phân thân của ta lại có thể ngưng luyện ra vô hạn! Ngay ở điểm này, ta trước dùng lực lượng phân thân thoáng dò xét chỗ sâu trong vân hải một chút rồi nói sau.

Hai tay vung lên, một cái lực lượng phân thân giống hệt như Phó Thư Bảo xuất hiện trong mây, hướng về phương hướng Luyện Thánh Y rồi đi lúc trước lặng yên không một tiếng động mà tiềm hành đi tới.

Chỗ sâu trong vân hải, sẽ là tình huống như thế nào đây?

695. Chương 609: Luyện Vũ Thiên Tôn. (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 609: Luyện Vũ Thiên Tôn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thông qua tinh thần liên hệ với lực lượng phân thân, biến mây mênh mông liền hiện ra trong óc của Phó Thư Bảo. Giống như thân trên cao gấp bằng phong lành lạnh thổi vù vù, như thể tự thân thể nghiệm, chính tai nghe thấy.

Bắt lấy mỗi một tia khác thường trong biển mây, mỗi một tia năng lượng lưu lại, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo rất nhanh đã tìm được đám mây đen cực lớn kia. Lực lượng phân thân đem đám mây này đạo qua một vòng, rất nhanh đã tính ra thể tích của nó, cùng thành thị trên đảo đồng dạng.

Không cách nào nhìn ra thiên địa bên trong nó như thế nào nhưng Phó Thư Bảo đã phát hiện ra nó thực sự không chút tầm thường nào. Đám mây bao phủ hết thấy địa phương này cũng chính là một tầng hộ trảo, đem thứ bên trong che đầy hết thấy khí tức, năng lượng phóng thích ra. Từ đó cho thấy nó có song trọng tác dụng, một chính là giam cầm thứ gì đó bên trong, hai là ngăn cách nó với ngoại giới.

“Đám mây này nhìn như đơn giản nhưng lại không rất tầm thường. Lực lượng lực trường của lực lượng phân thân căn bản không cách nào xuyên qua được, sự hiện hữu của nó không phải là lực sĩ bình thường có thể ngưng luyện ra được. Hiện tại xem ra, tầng mây đen này có năng lực ngăn cách cực mạnh, nhưng nhất định sẽ có một khoảng thời gian lại có thể làm cho Luyện Thánh Y đưa lực lượng phân thân ra ngoài. Là ai tạo ra tầng bình chướng này đây? Người có thể đem Luyện Thánh Y giam cầm bên trong...”

Nghĩ tới đây, Phó Thư Bảo ngược lại hít một ngụm lãnh khí.

“Là kẻ độc thủ phía sau màn kia?”

Trong khoảng thời gian ngắn, bao nhiêu suy đoán hình thành trong lòng hắn.

Kể độc thủ sau màn kia vì muốn có được Cát Thời Gian mà nô dịch cả một chủng tộc, hắn lại không có ở trong thế giới này. Trong vũ trụ xa xăm lại kiến tạo một cái Thần Tạo chi tháp làm tọa độ chỉ dẫn giúp hắn tìm được cái thế giới này. Hắn lại dùng thủ đoạn phi phạm giam cầm lấy Luyện Thánh Y, rồi lại lưu lại một khe hở, đó chính là làm cho Luyện Thánh Y có thể đưa lực lượng phân thân ra ngoài thu lượm Cát Thời Gian, khống chế Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội.

“Lực lượng phân thân của Luyện Thánh Y có thể đi ra ngoài, nói cách khác, đồng dạng là lực lượng phân thân, đều là hình thái năng lượng thuần túy, không biết lực lượng phân thân của ta có hay không có thể đi vào đây này?”

Trong lòng Phó Thư Bảo đã có cách, hắn muốn thử một lần đi vào, có thể nhìn thấy Luyện Thánh Y, tìm hiểu một ít tình huống. Cho dù Luyện Thánh Y giết đi lực lượng phân thân của hắn, đây cũng không được tính là tổn thất gì. nguồn

Lực lượng phân thân lựa chọn một vị trí, trực tiếp hướng vào đám mây đen kia áp sát lại.

Mây đen trước mặt, giống như một tấm sa mạn che chắn tầm mắt. Lực lượng phân thân nhẹ nhàng, chậm chạp dung nhập vào bên trong nó, không chút cảm giác nào, giống như người bình thường đi trong sương mù vậy. Ánh mắt hắn bị hạn chế, nhưng động tác lại không chút hạn chế nào.

“Kỳ quái, đây là sao?”

Trong nội tâm Phó Thư Bảo trầm buồn bực nghĩ đến.

Không có khả năng nhẹ nhàng như vậy, nhưng trên thực tế nó lại nhẹ nhàng đơn giản như vậy. Lực lượng phân thân không hề khó khăn mà đi vào bên trong tầng mây đen. Bên trong đám mây, không khí phi thường ẩm ướt, bên trong lại không có hàn phong, nhiệt độ tương đối oi bức một chút. Ngay lúc Phó Thư Bảo cảm thụ hết thảy, tìm kiếm điểm đột phá thì mây đen trên đỉnh đầu chợt nhúc nhích một cái, một đạo bạch quang lập tức từ trên trời giáng xuống!

Đạo bạch quang đẹp mắt kia, là một cái bàn tay cực lớn, năm ngón tay óng ánh như ngọc mở ra, giống như năm tòa núi lớn áp xuống, ngăn chặn hết thảy lộ tuyến tránh né của lực lượng phân thân.

- Chuyện này...

Trong nội tâm Phó Thư Bảo trầm kinh hãi không thôi, dưới sự khống chế của hắn, lực lượng phân thân cực nhanh hướng phía ngoài đám mây chạy đi. Nhưng quỷ dị chính là, vô luận là hắn cho lực lượng phân thân chạy tới phương nào, bàn tay bạch ngọc kia như dò phụ cốt, thủy chung đều bảo vị trí từ trên cao áp xuống

Phó Thư Bảo bỗng nhiên nghĩ tới một cái hình ảnh tương tự, đó chính là hình ảnh Phật Như Lai trấn áp Tôn Ngộ Không, đem hắn đè dưới Ngũ Chi sơn. Tình cảnh trước mắt, cái bàn tay bạch ngọc kia cũng là to lớn khôn cùng, cho dù lực lượng phân thân có bay ra cách xa vạn dặm, cuối cùng cũng đều không trốn thoát khỏi vận mệnh.

- Răng rắc!

Một tiếng như kim loại, xương cốt vỡ vụn vang lên, là từ lực lượng phân thân bị cái bàn tay kia ép xuống vang lên.

Bàn tay khổng lồ áp thân, áp lực vô biên vô tận từ bốn phương tám hướng vọt tới, Phó Thư Bảo ngay cả muốn cho lực lượng phân thân di chuyển nữa điểm cũng khó có khả năng thì đừng nói chi tới biến hình dạng, khiến nó từ trong đó tìm được một khe hở chạy trốn.

Đúng lúc này, một cái thanh âm giữa nua đột nhiên từ chỗ sâu trong hư không truyền đến.

- Người chính là người khiến cho Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện?

Trong lòng Phó Thư Bảo nổ vang một tiếng, trong thế giới này, biết rõ thân phận của hắn cũng chỉ có một mình Hữu Nãi Ngư, mà chủ nhân của cái thanh âm này vì cái gì ngay cả bản tôn của hắn còn chưa nhìn thấy, chỉ dựa vào một cái lực lượng phân thân liền nhìn ra lai lịch của hắn?

Lực lượng phân thân không lên tiếng, bởi vì Phó Thư Bảo biết rõ, chủ nhân cái thanh âm này chỉ đem lực lượng phân thân của hắn trấn áp xuống, chắc chắn sẽ không chỉ vì muốn nói ra một câu như vậy. Lời kia, nhất định có thể là tự nói với mình hay là cái gì đó.

Quả nhiên, sau trầm mặc ngắn ngủi, thanh âm kia còn nói thêm.

- Người dùng lực lượng phân thân đi thăm dò lĩnh vực của ta, ta dùng lực lượng phân thân của ta trấn áp lực lượng phân thân của người, người đã kiến thức thực lực của ta rồi đó, chúng ta làm một cái giao dịch.

“Cái gì!? Bàn tay cực lớn này, lại là lực lượng phân thân của chủ nhân cái thanh âm kia!?”

Trong nội tâm Phó Thư Bảo nhắc lên sóng to gió lớn. Xác thực, lực lượng phân thân đối lực lượng phân thân, lực lượng phân thân của hắn trước lực lượng phân thân của đối phương ngay cả một điểm hoàn thủ cũng không, hắn và chủ nhân của đạo thanh âm kia chính không cách nào so sánh.

- Thực lực của ta, Luyện Thánh Y ta cũng có thể giam giữ tại chỗ này, làm nô lệ của ta, người căn bản vốn không phải là đối thủ của ta. Thần phục ta, ta sẽ cấp cho người chỗ tốt vượt xa Luyện Thánh Y!

Thanh âm kia lại từ từ nói ra, gia nua, hùng hồn, tràn ngập lịch sử tang thương cùng trầm trọng. Thanh âm của đối phương, cũng có được một loại uy nghiêm không cách nào xâm phạm được, không phải những đế vương phàm tục kia có thể so sánh. Uy nghiêm của đối phương, ở trên những đế vương kia gấp trăm ngàn lần.

Đây chính là uy nghiêm của Thần. Chọc giận đế vương, mất đầu xét nhà, nhưng mà chọc giận tới Thần, chính là hủy thiên diệt địa, trọn đời không thể siêu sinh.

- Cùng người hợp tác?

Phó Thư Bảo nói.

- Người muốn ta vì người làm vài thứ gì đó? Người sẽ cho ta chỗ tốt gì đây này?

Nếu đã là đàm phán, Phó Thư Bảo liền không chút cố kỵ.

- Ta muốn người tiếp tục nô dịch Ngự Nhân tộc, vì ta luyện chế ra hạt Cát Thời Gian cuối cùng, về phần chỗ tốt ta đưa cho người, vậy người yên tâm đi, dù là người muốn làm vua của ngàn vạn cái thế giới, ta cũng có thể dễ dàng thực hiện được nguyện vọng của người.

Thanh âm kia lại nói ra.

Hạt Cát Thời Gian cuối cùng!

Phó Thư Bảo bỗng nhiên nghĩ tới hạt Cát Thời Gian Hữu Nãi Ngự đưa tới cho hắn kia, không biết hạt kia có phải hay không là hạt cuối cùng đây này? Cho tới bây giờ, Luyện Thánh Y còn chưa biết hạt cát kia tồn tại, Kim Luyện trưởng lão cùng Thần Tạo quân trấn thủ cung điện dưới mặt đất đều bị tiêu diệt, nếu như vậy mà nói... chuyện này nên xử lý như thế nào đây này?

Trong nội tâm Phó Thư Bảo bắt đầu phiên giang đảo hải, nhưng mà ngoài mặt lực lượng phân thân lại lộ ra vẻ bình tĩnh, không cách nào nhìn thấu được suy nghĩ trong lòng của hắn.

- Vua của ngàn vạn thế giới?

Phó Thư Bảo cười cười.

- Trong vũ trụ có vô hạn thế giới, vô cùng vô tận chủng tộc cùng văn minh. Một mình ta sao có thể làm vua của ngàn vạn cái thế giới đây này? Dã tâm của ta còn không có lớn như vậy, bất quá, người đã nói tới mức này rồi thì ta cũng nói rõ, người muốn ta thần phục người, người cũng phải cho ta biết tên của người chứ? Ta hiện tại ngay cả người là ai, ở địa phương nào cũng không biết đây này.

Thanh âm kia lâm vào trầm mặc.

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo cười nói.

- Người xác thực rất mạnh, vô cùng mạnh, ngay cả Thần cấp lực sĩ Luyện Thánh Y cũng có thể giam cầm, lại để hấn vì người mà bán mạng, thế nhưng mà, ta cùng Luyện Thánh Y bất đồng, ta tự do, chỉ sợ người... không cách nào khống chế ta như Luyện Thánh Y đi!?

- Người nói không sai, nếu ta có thể dùng biện pháp giống như dùng với Luyện Thánh Y, biết rõ ta đầu tiên sẽ làm cái gì không?

- Ân, cái này không có gì khó đoán, người đầu tiên sẽ giết ta.

Phó Thư Bảo thần nhiên nói.

Thanh âm kia tuôn ra một tràng tiếng cười đinh tai.

- Ha ha ha... quả nhiên là một người rất thông minh, ta không ngại nói cho người biết, ta là Luyện Vũ Thiên Tôn, là chủ thân chúa tể Hắc Âm vị diện! Luyện quốc thời đại Khởi Nguyên năm đó chính là do ta tiêu diệt! Từ điểm này, người có thể tưởng tượng ra được thực lực của ta rồi, người có thể so sánh với Luyện quốc thời Khởi Nguyên sao? Hiển nhiên không thể, ta có thể diệt Luyện quốc, diệt người, chỉ giống như đơn giản đập chết một con kiến mà thôi!

Đối mặt với khoe khoang lực lượng như vậy, Phó Thư Bảo nghe được ngược lại không giống như vậy, hấn vừa cười vừa nói.

- Vậy tại sao người không hiện thân diệt ta đây này? Tự mình nô dịch Ngự Nhân tộc vì người mà luyện chế Cát Thời Gian không phải là rất trực tiếp sao? Không đúng sao? Ta đoán, người cũng có phiền toái a...

- Ha ha ha... Ta có phiền toái? Ta có thể có phiền toái gì?

- Đừng cười lớn tiếng như vậy, người càng cười lớn, càng không cách nào che dấu chột dạ trong lòng đâu.

Phó Thư Bảo nói.

- Thần Tạo tháp trên Tiếp Thiên phong là một cái tọa độ, nó tồn tại là vì muốn cấp cho người một cái chỉ dẫn phương hướng mà tới đây. Hiện tại, nó vẫn phát huy tác dụng như trước, đó chính là chỉ dẫn cho lực lượng phân thân của người, khiến nó có thể xuyên việt vô tận không gian mà tới đây giám thị cùng khống chế Luyện Thánh Y, đúng không? Lực lượng phân thân của người bị hạn chế tại chỗ này, chỉ có thể sống trong phạm vi này, chính là đám mây đen lớn như một tòa thành này!

Thanh âm kia lần nữa lâm vào trầm mặc, nhưng mà từ một vài điểm rất nhỏ nhìn lại, không khó đoán được chủ nhân đạo thanh âm kia đang thừa thụ tra tấn suy đoán không cách nào nói rõ của Phó Thư Bảo, đoán trúng giống như một thanh đao nhọn, hung hăng đâm vào chỗ yếu hại của hấn.

696. Chương 609: Luyện Vũ Thiên Tôn. (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 609: Luyện Vũ Thiên Tôn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo không có chút ý tứ bỏ qua nào, hấn tiếp tục nói.

- Ta tuy rằng không biết người dùng Cát Thời Gian vào mục đích gì, có âm mưu gì, nhưng mà ta sẽ có biện pháp điều tra ra rõ ràng, hạt Cát Thời Gian cuối cùng đối với người là rất quan trọng, nhưng mà, ta sẽ không cho người có cơ hội đoạt được nó.

- Người là một người phi thường thông minh, Khởi Nguyên chỉ thụ lựa chọn phi thường sáng suốt... Bất quá, người cho rằng với chút năng lực của người như vậy, lời lẽ vô pháp khẳng định, vậy thì người khẳng định

mười phần sai rồi. Cùng ta đối nghịch, người sẽ phải hối hận, cùng với tất cả thân nhân của người sẽ đều trước mặt người, ngay cả linh hồn, cũng phải chịu nô dịch của ta, hừ!

- Đại gia, người tốt xấu gì cũng là Chủ Thần chúa tể Hắc Ám vị diện a, lời đe dọa như vậy mà nói... lúc ba tuổi ta nói không ít a...

- Người...

Chủ Thần chúa tể Hắc Ám vị diện ra đời như thế nào, chỉ sợ không ai có thể nói rõ ràng được. Nhưng có thể tưởng tượng được, một cái tồn tại có thể đem Thần cấp lực sĩ trấn áp, thực lực của hắn, xác thực là cực kỳ khủng bố. Từ tuyên cổ tới nay, không ai dám ngỗ nghịch với hắn như vậy, nhưng mà Phó Thư Bảo lại bất đồng, hắn chẳng những ngỗ nghịch mà còn nói móc, cười nhạo, đây ầu cũng được coi là thiên hạ đệ nhất nhân rồi!

- Được rồi, chuyện chúng ta nói tới đây là kết thúc. Lực lượng phân thân của ta ngay ở chỗ này, người muốn đánh muốn giết, tùy người.

Nếu như là chân thân ở chỗ này, Phó Thư Bảo khẳng định sẽ không có làm ra loại khí khái anh hùng như vậy. Cho dù Luyện Vũ Thiên Tôn kia đem lực lượng phân thân của hắn băm thành thịt nát, thì chân thân hắn há có bị làm sao!?

- Hừ! Nếu đã như vậy, vậy người vì cái gì không đem Thần Tạo tháp phá hủy đây này? Nói như vậy, ta không thể tới nơi này, người không phải là an toàn rồi sao?

Luyện Vũ Thiên Tôn nói ra.

Phó Thư Bảo sững sờ một cái, chợt cười cười.

- Người cho rằng ta là đồ ngốc sao? Hủy Thần Tạo tháp? Lực lượng phân thân của người sẽ biến mất, không cách nào trấn áp Luyện Thánh Y được. Lúc đó, ta liền vô duyên vô cớ thêm một cái địch nhân Thần cấp.

- Hừ, người thông minh quá dư thừa rồi, ta không biết triệt hồi giam cầm của lực lượng phân thân, đem Luyện Thánh Y thả ra sao?

Phó Thư Bảo nói.

- Nếu như ta là một kẻ mơ hồ với kiến thức về lực lượng phân thân mà nói, người nói như vậy ta có lẽ sẽ mắc lừa, nhưng mà đối với lực lượng phân thân ta lại hiểu rất rõ, tựa hồ không kém người. Người đã phân ra một cái lực lượng phân thân rồi liền không cách nào đem nó trở về, nó hiện tại là cái dạng này, nhưng thật ra người lại là mua dây buộc mình, vì khổng chế Luyện Thánh Y, vì muốn đoạt được Cát Thời Gian, người đã làm ra rất nhiều thủ đoạn, tuy rằng ta không biết chúng là cái gì nhưng nhất định là vẫn còn tồn tại. Tóm lại, ta sẽ không tùy tiện hủy Thần Tạo tháp, đem Luyện Thánh Y thả ra.

- Người tên hỗn đản này!

Tồn tại cỡ Luyện Vũ Thiên Tôn kia, sự tình gạt người đâu phải là ít, nhưng mà làm cho hắn sượng mặt chính là Phó Thư Bảo như vậy mà lại có thể băng quơ liền nói toạc móng heo như vậy.

- Người Khởi Nguyên chi thụ lựa chọn, đoán chừng ta với người sẽ đối lập, cùng ta căn bản không có khả năng hợp tác, việc người cần làm duy nhất chính là diệt ta, nhưng mà, người bây giờ còn không làm được, ta thủy chung muốn hủy Thần Tạo tháp, nhưng mà đó là thời điểm ta có khả năng chiến với Luyện Thánh Y một trận, người cứ đợi tới đó nhìn trò hay đi à nha.

- Cần gì chứ? Ta biết rõ người không phải là người của thế giới này, thế giới của người nằm tại một xó khác của vũ trụ. Như vậy đi, ta và người hợp tác, mở ra một cái lối đi cho người trở về, như thế nào? Áo gấm hồi hương, đây là sự tình vinh quang cỡ nào đây này!?

Phó Thư Bảo.

- ...

- Gia hỏa ngoan cố, đã không cách nào thuyết phục người, vậy người cứ đợi tới lúc vận mệnh diệt vọng hàng lâm đi!

Trong nỗi giận, bàn tay cực lớn kia đột nhiên áp xuống, lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo lập tức bị nghiền thành năng lượng bột phấn, biến mất trong đám mây đen.

Trong Thần Tạo tháp, thân thể Phó Thư Bảo không khống chế được mà ngã vật ra mặt đất. Hữu Nãi Ngư kinh hoàng mà vịn lấy hần, Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị cũng cuống quýt bu lại, chú ý tình huống của hần.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lộ ra một nụ cười khổ. Công kích vừa rồi đối với lực lượng phân thân của hần cường độ vượt xa tưởng tượng của hần, tuy chỉ là trên tinh thần liên hệ nhưng đau đớn kịch liệt vẫn truyền đến lại khiến hần khó thừa thụ nổi, thế cho nên mới có một màn tâm thần bị áp chế, thân thể sản sinh phản xạ có điều kiện mà ngã ra mặt đất. Bất quá, cũng may là cảm giác thống khổ kia chỉ tồn tại trong thời gian cực ngắn, rất nhanh liền biến mất.

- Phó đại ca, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

Hữu Nãi Ngư ân cần hỏi thăm.

- Lực lượng phân thân của người cùng Luyện Thánh Y giao thủ sao?

Long Ngọc Nhất sốt ruột, nói.

- Hiện tại hần ở địa phương nào?

Ba nữ nhân, từng người đều có điều quan tâm của mình. Tâm thần của Phó Thư Bảo vẫn còn ở trong mảnh hoảng hốt, nghỉ ngơi nửa ngày hần mới đem tình huống trong đám mây đen nói lại, cuối cùng hần còn nói thêm.

- Sự tình chính là như vậy, ta cự tuyệt hợp tác, nhưng chúng ta lại không thể lập tức hủy đi tòa Thần Tạo chi tháp này.

Một mực nghe Phó Thư Bảo thuật lại, ba nữ nhân từng người đều lâm vào trầm tư của mình, đều là trầm trọng giống nhau. Một cái Luyện Thánh Y đã là cường địch rồi, còn chưa giải quyết xong, hiện tại lại nhảy ra một Luyện Vũ Thiên Tôn còn muốn mạnh hơn nhiều. Trước bỏ qua danh hiệu Chủ Thần chúa tể Hắc Ấm vị diện như thế nào có được ra, chỉ cần với sự khủng bố của lực lượng phân thân, thực lực chân thân của hần liền không khó đoán rồi.

Địch nhân như vậy, đủ khiến cho người ta phải cảm thấy nhụt chí, bởi vì người cố gắng cỡ nào, trả giá ra sao, người đều không có khả năng thắng trận.

- Hiện tại chúng ta nên làm như thế nào đây này?

Hữu Nãi Ngư chú ý tới Tiếp dẫn chi thuyền đã hủy hoại, không cách nào rời khỏi thế giới này, cứ như vậy chờ đợi xuống mà nói... vạn nhất Luyện Vũ Thiên Tôn kia đi vào thế giới này, kết cục đó chính là ác mộng rồi. Nàng cùng Phó Thư Bảo cố nhiên không cách nào thoát khỏi, mà ngay cả toàn bộ Ngư Nhân tộc cũng lần nữa bị nô dịch, thẳng tới lúc diệt tộc.

Kết cục như vậy, với tư cách là lãnh tụ tinh thần, mỹ nhân ngư công chúa vô luận là như thế nào cũng không thể tiếp nhận được.

Phó Thư Bảo lại ha ha cười lên.

- Nghĩ nhiều như vậy làm gì? Chủ Thần, Thần cấp lực sĩ, trên thế giới này căn bản là không có thần linh nào tồn tại, Luyện Vũ Thiên Tôn kia chẳng qua là một cường giả đạt tới lực lượng tu vi cực hạn mà thôi. Chúng ta biến hần thành Thần không gì không làm được như vậy thì mười phần sai rồi. Bởi vì, nếu là hần không gì không làm được mà nói... dưới tình huống bất lợi như thế này hần sao lại không tự chạy tới đây được chứ? Cho nên, chỉ cần không phải là Thần linh không gì không làm được, chúng ta liền có cơ hội đánh bại hần, chúng ta bây giờ phải hảo hảo nghĩ biện pháp mà thôi.

Lời của Phó Thư Bảo làm cho Hữu Nãi Ngư khá hơn hần, nàng nhẹ gật đầu, không nói gì thêm.

Long Ngọc Nhất nói.

- Người đã nói như vậy, chúng ta đây cũng không còn lựa chọn, chúng ta tạm thời trở về, nghĩ biện pháp đánh bại Luyện Thánh Y, sau lại hủy Thần Tạo tháp, đem hấn phóng xuất ra.

Long Ngọc Nhị nói.

- Bất quá, hi vọng người có thể tuân thủ hứa hẹn giữa chúng ta.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Ta đương nhiên sẽ không quên, ta sẽ giúp các nàng đoạt lấy Thiên Long Bí Luyện thuật, mặc khác, sự tình đã phát triển tới nước này, bí mật Cát Thời Gian đối với chúng ta là sự tình phi thường trọng yếu, ta cần phải hiểu rõ.

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đồng thời nhẹ gật đầu.

- Một lời đã định.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta cùng Hữu Nãi Ngư sẽ tới đáy biển, ta sẽ đến vương cung tìm các người.

Nói ra thời gian cùng địa điểm ước hẹn xong, Phó Thư Bảo rút cuộc cùng Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị chia tay, từng người trở về địa phương của mình.

Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội bên trên Tiếp Thiên phong đã bị phá hủy, ngoại trừ Thần Tạo tháp, trên mặt đất đã không còn một cái kiến trúc hoàn hảo nào. Những người của Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội kia, vô luận là thành viên bình thường hay trưởng lão, hay là Thần Tạo quân chiến sĩ đã đều vĩnh viễn nằm lại trên mặt thổ địa này. Những Thần Tạo quân không còn hô hấp ra, tay đứt gãy chân đều bị những người phụ trách dọn dẹp chiến trường muốn áp giải về, vốn muốn xử lý ngay tại chỗ, nhưng Phó Thư Bảo lại yêu cầu để bọn hắn lại.

Không vì cái gì khác, chỉ bởi vì những luyện nô này được Luyện Thánh Y dùng tài liệu tốt luyện chế ra.

Chuyện này, coi như là một loại lợi dụng phế thải đi.

Đã từng bắt đầu làm ra sự tình tà ác, tiếp tục làm ra sự tình tà ác kia thì cũng không có gì lớn, đây hết thấy đều xuất phát từ mục tiêu chính nghĩa.

Nhìn biển mây trên bầu trời vẫn như trước, Phó Thư Bảo không có tiếp tục cho lực lượng phân thân đi thám hiểm nữa, có thể bất kể hậu quả tử vong, nhưng chân thân tiến vào chân chính là tự chui đầu vào lưới. Lực lượng phân thân Luyện Vũ Thiên Tôn canh giữ bên tại nơi đó lại đang ước ao hấn chạy vào, để tát một cái giải quyết hậu hoạn. Xuất phát từ nguyên nhân như vậy, cho dù hai tỷ muội Thất Hải nữ thần long tự phụ gần đây cũng không dám đi vào khu vực đó thăm dò, vì vậy tạm thời còn bảo lưu tới giờ.

Rời khỏi Tiếp Thiên phong, Phó Thư Bảo mang theo Hữu Nãi Ngư cùng sáu mươi luyện nô đi thẳng tới bờ biển có dấu chân của Ngư Nhân tộc có thể nhìn thấy rõ ràng được. Dọc theo đường đi còn nhìn thấy một vài vật dụng sinh hoạt tán loạn, ví dụ như nồi chén gì gì đấy.

Một đường đi tới, biển cả xanh thẳm hiện ra trước mặt, trong nội tâm Phó Thư Bảo không hiểu sao mà nóng lên, lén lút nhìn về phía Hữu Nãi Ngư đáng người, dung mạo mỹ miều, tất cả đều thuộc về hấn rồi sao?

Hữu Nãi Ngư lại không có chú ý tới một đôi mắt nóng rực đang lén lút đảo qua tất cả bộ vị của nàng, cùng với những suy nghĩ hạ lưu gì đó trong đầu đối phương. Mắt của nàng, vẫn một mực dõi về phía biển cả, bay tới trên người tộc nhân xa cách cả vạn năm, lần nữa tụ hội, đúng là một sự tình kích động nhân tâm a.

“Một ngàn tộc nhân... Ừm... Ta làm như thế nào mở miệng đây này?”

Trong lòng Phó Thư Bảo, chỉ còn lại mỗi cái suy nghĩ này.

- Phó đại ca, chàng dám phải chân ta rồi, chàng thất thần cái gì đấy?

- Ách... không có, không có gì...

697. Chương 610: Tương Lai Đen Tối.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 610: Tương lai đen tối.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nước biển lạnh buốt kéo dài trong tầm mắt, từ trái sang phải. Giống như lúc trước tới nơi này, lấy cố không biết bơi mà Phó Thư Bảo quấn chặt trên người Hữu Nãi Ngư, cảm thụ thân thể uyển chuyển của nàng, thưởng thức cảnh biển tại Đế quốc luyện chi lực sĩ tổng hội, tâm tình khẩn trương nhất thời quét sạch.

Uy hiếp từ Luyện Vũ Thiên Tôn vẫn tồn tại như trước, uy hiếp từ Luyện Thánh Y vẫn còn tồn tại, hai tuyệt đỉnh cường giả, hai phần uy hiếp tử vong, nhưng ở tại thời điểm này Phó Thư Bảo lại không chút để tâm tới chúng.

Ngư Nhân tộc để lại ám hiệu liên lạc trên dãy đá ngầm dưới đáy biển, dọc theo phương hướng chỉ dẫn này, Hữu Nãi Ngư liền mang theo Phó Thư Bảo tiến sâu vào đại dương. Thiên mạc bên ngoài đã nhuộm màu hoàng hôn, ánh sáng dưới đáy biển theo đó cũng dần ảm đạm đi. Tị Thủy châu nằm trước ngực Hữu Nãi Ngư phát ra hào quang nhu hòa, làm cho nước biển tự động chảy sang hai bên, động tác của nàng, giống như tại trong Thiên mạc xanh thẳm phi hành vậy.

Ở khu vực san hô rậm rạp dưới đáy biển, một thanh niên Ngư Nhân tộc đứng từ ở chỗ cao xa xa bỗng nhiên hưng phấn kêu lớn lên.

- Công chúa đã trở về, công chúa đã trở về!

Dừng một chút, thanh âm của hắn lại thay đổi một chút hương vị.

- Ách... còn một nam nhân trên... trên người công chúa!

Thanh niên Ngư Nhân tộc tại dãy san hô kia vốn là tung tăng như chim sẻ, thấy cảnh này lập tức nghẹn ngào kinh hô lên. Trong Ngư Nhân tộc, Hữu Nãi Ngư là mỹ nhân ngư công chúa, là lãnh tụ tinh thần của Ngư Nhân tộc, là hình tượng lãnh tụ cao nhất. Nàng xinh đẹp cùng thánh khiết, không thể có nửa điểm khinh nhờn, đúng lúc này, tại sao lại có một nam nhân... trên người nàng đây này?

Đại Mục Ngư tộc trưởng, người duy nhất biết rõ nội tình cười cười nói.

- Mọi người đừng quá kinh ngạc, công chúa ngủ say vạn năm được một thanh niên nhân loại cứu giúp, hơn nữa, chúng ta lần này đạt được tự do, toàn bộ đều là do thanh niên nhân loại kia ban ơn! Sáu mươi luyện nô đánh bại Kim Luyện trưởng lão cùng Thần Tạo quân kia đều là do người thanh niên này luyện chế ra. Lúc ở dưới cung điện, ta đã nghe công chúa thuật đơn giản qua một lần, nàng cùng người thanh niên có quan hệ yêu đương đây này!

- Oa... người yêu!?

Ngư Nhân tộc nhân lập tức bắt đầu hô hoán lên. Đây nếu như là người khác, vô luận là ưu tú cỡ nào, muốn được cộng đồng Ngư Nhân tộc chấp nhận là sự tình khó có khả năng. Nhưng mà nếu là anh hùng cứu công chúa ra, lại giải phóng toàn bộ Ngư Nhân tộc, vậy thì khác rồi.

Từ xưa tới nay, mỹ nhân ngư công chúa Ngư Nhân tộc đều yêu kẻ anh hùng. Trước mắt là hình tượng anh hùng cứu vớt chủng tộc, đây là đem giai thoại ngàn vạn năm tiếp tục kéo dài, là câu chuyện tốt đẹp mà Ngư Nhân tộc yêu thích nhất.

Đối mặt với tràng diện hoan hô, Phó Thư Bảo tỏ vẻ mừng rỡ. Da mặt của hắn lại dày, trước mặt hơn hai vạn Ngư Nhân tộc hắn cũng không có từ trên người Hữu Nãi Ngư rơi xuống. Còn về phần sáu mươi luyện nô kia, đúng lúc này hắn lại cảm thấy muốn dùng tư thái đại tướng quân hay là anh hùng gì đó xuất hiện

trước mặt Ngư Nhân tộc. Sau đó, tìm một cái cơ hội thích hợp, cùng bọn họ đàm luận một chút về sự tình xử lý xử nữ phong ấn trên người Hữu Nãi Ngư...

Bảo bối của Ngư Nhân tộc, Tị Thủy châu được Hữu Nãi Ngư đưa ra ngoài, lơ lửng bay ra, đem tinh thần niệm lực của tất cả Ngư Nhân tộc tập trung lại mở ra một cái không gian cực lớn hoàn toàn cách ly với nước biển. Không gian với lực lượng của một mình Hữu Nãi Ngư chỉ có thể làm cho Tị Thủy châu mở ra một cái không gian nhỏ trong nước biển, nhưng mà với tinh thần niệm lực của tất cả Ngư Nhân tộc tập trung lại, ở dưới đáy biển lại có thể mở ra một cái không gian tầm một cái thành trấn bình thường. Đây chính là tác dụng của Tị Thủy châu, với tư cách là trấn tộc chi bảo của Ngư Nhân tộc, nó có thể chỉnh hợp lại tinh thần niệm lực của tất cả Ngư Nhân tộc, không chỉ có tác dụng mở ra không gian mà còn có thể sử dụng trên các lĩnh vực khác.

Gặp lại tràng diện kích động nhân tâm, tất cả Ngư Nhân tộc đều hoan hô lên. Có một ít người thậm chí dựng lên một màn Lý Ngư vũ đạo (cá chép nhảy múa) phi thường đặc sắc, còn có Thủy Xà vũ (điệu múa rắn nước), Man Ngư vũ (điệu múa của lươn). Bên trong ăn mừng, trình độ hoan nghênh đối với đại anh hùng Phó Thư Bảo đạt tới một cái trình độ tuyệt không kém so với mỹ nhân ngư công chúa là bao. Có một ít Ngư Nhân tộc lôi kéo hân, mời hân khiêu vũ. Tuy rằng hân không biết nhảy, nhưng mà vẫn giả dựa cái thân thể cứng nhắc dung nhập vào không gian hoan lạc của Ngư Nhân tộc.

Tuy rằng từ cung điện dưới mặt đất đi ra là vội vã chạy trốn, thế nhưng mà một ít vật tư thiết yếu cũng được mang theo. Những thứ này, một phần là công cụ sản xuất, một phần là nhu yếu phẩm sinh hoạt, một phần là được vật cùng đồ ăn. Lúc này, Ngư Nhân tộc đem một ít đồ ăn thừa thớt mang ra, cử hành yến hội chúc mừng. Ở trong đó, còn có một ít một ít xa xỉ phẩm, rượu.

- Phó công tử, người vì Ngư Nhân tộc chúng ta mà làm hết thấy, ta thật sự không nghĩ ra phương thức gì để báo đáp người rồi. Ở chỗ này, ta đại biểu cho toàn thể Ngư Nhân tộc kính người một chén rượu!

Đại Mục Ngư trưởng lão bưng lấy một ly rượu nhạt tới trước mặt Phó Thư Bảo, tràn ngập kính ý, trên mặt hân, nụ cười chất chứa đầy chân thành.

- Không cần khách khí... ha ha... không cần khách khí...

Đem chén rượu nhạt kia uống vào, trong lòng Phó Thư Bảo vẫn đang suy nghĩ lầy.

“Ta lúc nào mới mở miệng để cho hân đưa ra một ngàn tộc nhân giải trừ xử nữ phong ấn trên người Hữu Nãi Ngư đây? Hiện tại? Hay là chút nữa? Hay là sau này? Mẹ kiếp, loại chuyện này, da mặt ta dày cỡ này cũng khó mà mở miệng, thật đúng là làm người ta đau đầu a...”

- Thật sự là một người trẻ tuổi ngại ngùng a, ha ha...

Đại Mục Ngư trưởng lão thấy Phó Thư Bảo giả bộ cà lăm, trong nội tâm liền ha hả cười không thôi. Dưới quang huy chói lọi của đại anh hùng như thế, rõ ràng hân đã phán đoán sai lầm rồi.

Ngư Nhân tộc nhân trong cười vui vẻ, trong nhảy múa, trong chúc mừng đều vì tự do không dễ dàng. Cùng với Ngư Nhân tộc hoàn toàn trái ngược, xem ra chỉ còn Phó Thư Bảo cùng sáu mươi tên luyện nô kia rồi. Đám luyện nô này lấy Hỏa Nô làm đầu, thân thể như cột nhà đứng sừng sững ở bên ngoài. Khuôn mặt của bọn hân đều không có chút tươi cười nào, ánh mắt của bọn hân lạnh lùng như tuyết. Tuy rằng bọn hân trông vô cùng tà ác, nhưng mà sự hiện hữu của bọn hân lại mang lại cho Ngư Nhân tộc một loại cảm giác an toàn rất mãnh liệt. Trên thực tế, dùng đám ác đồ kia luyện chế ra bọn chúng, những luyện nô này bản chất căn bản là tà ác, nhưng ngược lại được dùng cho hành vi chính nghĩa.

Hiện tại, lúc trước Phó Thư Bảo làm ra những chuyện này thì không cách nào phán đoán được tới điểm ấy, coi như là Hữu Nãi Ngư có biết được đi chăng nữa, cũng không giảm bớt tình ý cùng tôn trọng với hân.

Yến hội chúc mừng kéo dài cho tới tận đêm khuya mới chấm dứt. Ngư Nhân tộc mệt mỏi mà tùy ý ngã vào bãi san hô mà ngủ thiếp đi. Số rượu cùng thức ăn không nhiều lắm đã tiêu hao sạch sẽ, nhưng mà biến cả lại là một cái địa phương đầy rẫy thức ăn, Ngư Nhân tộc vốn cần cù căn bản là không cần phải phát sầu về thức ăn rồi.

Hữu Nãi Ngư cùng Đại Mục Ngư bàn xong về tương lai của Ngư Nhân tộc xong, còn có sự tình liên quan tới Kim Ngư thành tại Vô Căn Chi Hải. Loại sự tình này nói dài dòng thì cũng không dài dòng, nhưng mà

nhất thời cũng không thể chấm dứt ngay được. Lúc ban đầu, Phó Thư Bảo còn hứng thú chêm vào vài câu, nhưng mà càng lúc càng đi sâu vào, hẳn dần dần mất đi hứng thú, tùy tiện tìm một cái cớ nào đó mà một mình chạy tới một cái địa phương vắng vẻ, đi làm chuyện riêng của hẳn.

Ở chỗ này nguyên vẫn nằm trong phạm vi của Tị Thủy châu, bốn phía đều có đá san hô cực lớn vây quanh, nhìn ra không tình huống ở bên ngoài, bên ngoài cũng không nhìn thấy hẳn, ngược lại là một cái địa phương thanh tĩnh.

Quét sạch tạp niệm về sự tình xử nữ phong ấn, Phó Thư Bảo bắt đầu suy nghĩ như thế nào phá hủy Thần Tạo tháp. Nhưng mà sau khi phá hủy, nhất định phải đối mặt với một Thần cấp ực sĩ. Tình huống hiện tại, coi như là chinh hợp với Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị thì cũng không có nắm chắc chiến thắng được đối phương. Huống chi, với thực lực cùng tạo nghệ trên luyện chi lực sĩ lĩnh vực, hẳn đã có chút hoài nghi tên kia bên người còn có loại Thạch Tượng chiến sĩ như của Luyện Hoa nữ thần hay không.

Nếu như số lượng Thạch Tượng chiến sĩ của Luyện Thánh Y là một trăm, hai trăm, thậm chí nhiều hơn nữa, vậy thì việc phá hủy Thần Tạo tháp, thả hẳn ra ngoài, chuyện này quả thực là muốn đi tìm đường chết.

Nếu như đối mặt cục diện tiến thoái lưỡng nan này thì sao?

Khóe miệng Phó Thư Bảo nở một nụ cười khổ. Năng lực tư duy của hẳn đặt trong việc phân tích vấn đề là phi thường xuất sắc, nhưng mà chuyện như thế này, vô luận là từ góc độ nào phân tích, tính toán, thế cục đối với hẳn đều rất bất lợi. Hơn nữa, phi thường không xong chính là, hẳn không cách nào tìm được biện pháp giải quyết.

- Thế giới này, là thế giới Tiếp dẫn chi thuyền mang ta tới, dựa theo những gì nắm giữ được, là ta tới giải quyết hết mọi chuyện. Trên người ta lại gánh vác sứ mệnh của Thế Giới chi thụ ban cho... Mẹ kiếp, đối mặt với địch nhân cường đại như vậy, ta ngay cả một cái minh hữu cũng không có, chơi cái gì a!?

Trong lòng Phó Thư Bảo, một mảnh khó chịu.

Trong tưởng tượng của hẳn, hẳn được Thế Giới chi thụ chọn lựa, đồng dạng là người để cho Tiếp dẫn chi thuyền xuất hiện, tới thế giới này giải quyết sự tình. Như vậy, ít nhất cũng phải có người tiếp ứng chứ? Hơn nữa, ít nhất thì cũng phải có người nói cho hẳn biết, đến tột cùng là muốn xử lý chuyện gì ở đây. Hiện tại, hẳn giống như một con ruồi không đầu, bay loạn bốn phía, mờ mịt không biết đích.

“Có lẽ, đáp án ở ngay trên người ta, mà ta lại không có phát hiện?”

Phó Thư Bảo bỗng nhiên vô thức nghĩ tới cái trụ vật giới chỉ Hữu Nãi Ngư đưa cho hẳn lúc ở tại Thần Tạo tháp.

Một vầng kim quang từ trong giới chỉ trụ vật bay ra, lập tức, một hạt cát nhỏ bé lơ lửng trước mặt hẳn. Hẳn lập tức kinh ngạc sững sờ tại chỗ, đây là lần thứ hai hẳn nhìn thấy Cát Thời Gian, nhưng mà, hẳn lại có một loại cảm giác như chưa từng quen biết vậy.

Lúc Cát Thời Gian xuất hiện, không gian chung quanh lập tức xuất hiện vụn vụn rất nhỏ, thời gian ngừng lưu động, thậm chí là hẳn lập tức sinh ra một loại cảm giác, đồng thời đặt bản thân vào lớp không gian quá khứ, hiện tại và tương lai.

- Chuyện này...

Phó Thư Bảo há hốc miệng, kinh hãi trong nội tâm không thể dùng lời lẽ nào có thể miêu tả được.

Trước mặt hạt cát nhỏ bé này, hẳn phảng phất như nhìn thấy một ít tràng cảnh của thế giới bên kia, trong một cái phòng thí nghiệm làm lấy đủ loại thí nghiệm. Hẳn phảng phất như cũng nhìn thấy thời điểm chính hẳn sơ nhập vào cái thế giới này. Tràng cảnh Đông Mai, Hạ Trúc, Thu Cúc cùng Xuân Lan bốn thị nữ phục thị chính hẳn. Những tràng cảnh này... giống như trong đầu hẳn diễn lại một bộ phim trong một khắc thời gian vi diệu. Những tràng cảnh này, bỗng nhiên toàn bộ biến mất, thay vào đó là một mảnh hắc ám hỗn độn, vô biên vô hạn, toàn bộ thế giới đều mất đi ánh sáng cùng nhiệt độ, vô hạn mà lạnh như băng, không có nửa điểm sinh cơ...

- Hô...

Phó Thư Bảo dùng sức lắc lắc đầu một cái, trong nội tâm kinh hãi một mảnh.

”Chẳng lẽ, đây chính là tràng cảnh tương lai sao? Nếu như vậy mà nói... chẳng phải đây đều là tất cả hủy diệt? Tất cả thế giới lâm vào bóng tối?”

Nếu như tương lai là như vậy, Phó Thư Bảo không cách nào tiếp nhận, dù ai cũng không cách nào tiếp nhận được.

698. Chương 611: Hỗn Nguyên Lực Tam Trọng

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 611: Hỗn Nguyên Lực Tam Trọng

Thoảng lên một chút, tinh thần hoảng hốt miễn cưỡng khôi phục lại như cũ, Phó Thư Bảo lại nhìn chăm chăm về phía Thời Chi Sa đang huyền phù trước mặt mình. Thời điểm này, hắn đột nhiên cảm thấy lực lượng Hỗn Nguyên Lực trong cơ thể nhất thời trở nên xao động bất an. Cái loại cảm giác xao động này, giống hệt như cơn lũ mùa mưa vậy, từ trên núi cao trút thẳng xuống, khoanh khắc liên tục tóe cả trăm dặm. Cái khí thế kia, chính là khí thế như không gì không phá nổi.

Tu vi lực lượng đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Lực Nhị trọng, mỗi một khóa tế bào cũng đều là Thứ Vũ Trụ, mỗi một đường mạch máu cũng là Thứ Vũ Trụ. Những cái Thứ Vũ Trụ nhỏ này chính hợp lại cùng một chỗ, hình thành nên một Thứ Vũ Trụ hỗn độn, cất chứa tất cả năng lượng lực lượng. Giờ phút này, năng lượng lực lượng ở bên trong thân thể Phó Thư Bảo phi thường tán loạn, không có mục đích, giống như một cơn lũ thoát khỏi sự trói buộc, bất cứ lúc nào cũng lan tràn ra tạo thành tai nạn vậy.

Cũng không chỉ có lực lượng Hỗn Nguyên Lực trong cơ thể, mà ngay cả Thần lực hắn hấp thu được từ Luyện Hoa Quyền Trưởng cùng với Luyện Hoa Thuần ẩn nấp bên trong cơ thể hắn cũng bắt ngờ tạo phản. Còn có những linh năng của Linh mạch Huyền Thiết Sơn càng cường đại cùng thần bí hơn cũng ngo ngoe muốn động, gia nhập vào trong đó. Nếu cũng chỉ có lực lượng Hỗn Nguyên Lực náo động, Phó Thư Bảo đại khái có thể thoải mái đàn áp, nhưng mà Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần đến từ Luyện Hoa Quyền Trưởng cùng với Luyện Hoa Thuần lại chẳng có đơn giản như vậy, chứ đừng nói đến linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn còn cường đại hơn nhiều. Hai loại lực lượng này gia nhập vào trong Hỗn Nguyên Lực, cái loại uy lực này, cái loại uy thế này, quả thật chính là cơn lũ bùng nổ bất ngờ, ngựa thoát dây cương!

Trong phút chốc, mỗi một khóa tế bào cũng đều truyền đến cảm giác đau đớn xé rách. Mỗi một tắc mạch máu cũng phảng phất như bị nhúng vào trong nước sôi vậy. Mỗi một tắc thần kinh cũng phảng phất như đang bị thiêu đốt dưới ngọn lửa. Cái loại thống khổ này, mỗi một giây đồng hồ cũng có thể khiến cho người ta hỏng mất!

Hết thảy những cái này, cũng đều bởi vì một chút Thời Chi Sa trước mắt khiến cho.

- Cái này... đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?

Lâm vào sự thống khổ cực độ, suy nghĩ của Phó Thư Bảo không ngừng vận chuyển mãnh liệt, tự hỏi cái gì đang phát sinh cùng với cách giải quyết.

Thời điểm càng hỗn loạn, thời điểm càng lâm vào nguy hiểm, suy nghĩ của hắn ngược lại sẽ càng rõ ràng, càng nhạy cảm hơn.

Cái loại năng lực có thể khống chế chính mình này, Phó Thư Bảo từ trước đến nay cũng đều phi thường vĩ đại. Nhưng mà lúc này đây, tuy rằng hắn đã khiến cho chính mình ở trong nguy hiểm vẫn có thể trấn định, có được năng lực nhạy cảm cùng với khả năng phân tích so với bình thường mạnh mẽ hơn nhiều. Nhưng mà, hắn vẫn không có cách nào có thể tìm được biện pháp giải quyết. Đối diện với Thời Chi Sa ở trước mặt, ba

loại lực lượng ở trên người hắn đã bị kích phát, giống như mãnh ngư ăn phải xuân dược vậy, trở nên càng dã man cùng với xúc động hơn.

- Từ từ...

Trong đầu của Phó Thư Bảo đột nhiên nảy sinh một tia ý niệm:

- Thời Chi Sa đối với thân thể hỗn loạn chỉ sợ có đặc tính dự phát đặc biệt. Thời gian, vốn dĩ chính là thẳng tắp tiến về phía trước, không chấp nhận nửa điểm hỗn loạn nào cả. Quá khứ cùng với hiện tại không có khả năng đồng thời tồn tại, tương lai cũng không có khả năng cùng hiện tại tồn tại, bản thân nó có quy lực bản thân mình... Ở trên người của ta, có Hỗn Nguyên Lực, một chút Thần lực cùng với linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn, kỳ thật đây chính là một hỗn loạn thể tiêu chuẩn nhất. Nó đầu tiên chính là khiến cho ta sinh ra sự lỗi giác thời gian, sau đó lại trong lúc bất tri bất giác dự phát ba cỗ lực lượng bên trong thân thể của ta! Nó làm như vậy, cũng không phải là lỗi suy nghĩ chủ quan, cũng không phải là lỗi suy nghĩ khách quan, mà chính là chấp hành quy luật của nó. Đây chính là giá trị tồn tại của nó... Nó không phải muốn hủy diệt ta, mà là muốn cho ta... từ loạn quy chính!

Từ loạn quy chính, chính là đem thân thể đang hỗn loạn sửa chữa lại, trở thành một cái thân thể Chính, không hề hỗn loạn.

Ở trên người của Phó Thư Bảo có được Hỗn Nguyên Lực, Thần lực cùng với linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn, là một cái thân thể hỗn loạn. Thời Chi Sa không thể để ột sự hỗn loạn như vậy tồn tại. Nó dùng lực lượng của nó, muốn đem cái thân thể hỗn loạn này sửa chữa lại, trở thành một thân thể Chính không còn hỗn loạn. Đây chính là thời điểm nguy cơ, thời điểm Phó Thư Bảo tự hỏi cùng phán đoán.

Phá rồi lại lập, sự thống khổ như vậy chính là tất nhiên.

Vốn dĩ, Phó Thư Bảo còn muốn đem Thời Chi Sa thu hồi lại, trở lại cất giấu bên trong Luyện Chi Trữ Vật Giới, nhưng mà thời điểm này, hắn lại làm ra một quyết định còn quái dị hơn, hắn há miệng ra, một phen đem cả Thời Chi Sa kia nuốt luôn vào trong bụng mình!

Nếu như là phán đoán sai lầm, như vậy hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như sự phán đoán này là chính xác, như vậy sẽ đạt được những chỗ tốt không thể tưởng tượng nổi.

Đây chính là một loại đánh bạc, đánh bạc lấy tính mệnh chính mình làm vật đặt cược. Đối lại là người khác, tuyệt đối không ai dám giống như Phó Thư Bảo vậy, một ngậm đem toàn bộ Thời Chi Sa nuốt vào. Nhưng mà hắn dám, đơn giản bởi vì trên thế giới này cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo. Hắn có thể làm các loại chuyện tình mà ngay cả người khác nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Thời Chi Sa vừa rơi vào trong yết hầu, nhất thời có một cỗ cảm giác thanh lương từ trên miệng trôi xuống. Cảm giác khô nóng, hỗn loạn cùng với thống khổ ban đầu lập tức giảm bớt ngay. Cảm giác hỗn loạn do ba loại lực lượng ban đầu hình thành nhất thời được áp chế, xuất hiện dấu hiệu từ loạn quy chính.

Phó Thư Bảo chậm rãi vận hành tâm pháp tu luyện Hỗn Nguyên Lực thuộc về chính bản thân hắn, cỗ năng lượng lực lượng như con ngựa hoang thoát cương lại một lần nữa được khoắc dây cương lên, trở nên an phận trở lại.

Bên trong thân thể của hắn tồn tại ba loại năng lượng, một loại là lực lượng Hỗn Nguyên Lực do bản thân hắn tu luyện, một loại là Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần, còn một loại chính là linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn. Ba loại lực lượng này từ đầu đến giờ vẫn luôn ngủ say trong cơ thể hắn. Lúc này Thời Chi Sa đã đem chúng nó thức tỉnh lại, ba loại năng lượng lực lượng đồng thời tồn tại, hỗn loạn cùng một chỗ, nhìn qua giống như là càng thêm cường đại, nhưng kỳ thật chính là phá vỡ sự cân bằng ban đầu, biến thành trạng thái hỗn loạn.

Cái loại hỗn loạn này, chính là nguyên nhân khiến cho vừa rồi Phó Thư Bảo cảm thấy thống khổ.

Hiện tại, Thời Chi Sa sau khi tiến vào thân thể của hắn, cỗ năng lượng thanh lương kia lưu chuyển toàn thân, ba loại năng lượng lực lượng tính chất bất đồng lại xuất hiện dấu hiệu chinh hợp lại. Dưới sự vận hành của tâm pháp tu luyện hỗn độn lực của Phó Thư Bảo, dưới tác dụng của năng lượng thanh lương của Thời Chi Sa, Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần toàn bộ bị luyện hóa, biến thành một bộ phận Hỗn Nguyên

Lực của Phó Thư Bảo, mà linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn cũng giống hệt như vậy, hoàn toàn bị luyện hóa.

Phá rồi lại lập, sau đó sống lại. Lúc này dây hành vi mạo hiểm của Phó Thư Bảo cũng không chỉ có đem sự uy hiếp của Thần lực của Luyện Hoa Nữ Thần cùng với linh năng của linh mạch Huyền Thiết Sơn ẩn nấp bên trong thân thể hoàn toàn giải quyết, mà còn khiến thực lực tăng lên. Lần tăng lên này, tu vi lực lượng của hắn rõ ràng từ cảnh giới Hỗn Nguyên Lực Nhị trọng tăng lên đến Hỗn Nguyên Lực Tam trọng đỉnh phong!

Thời Chi Sa sau khi nuốt vào trong cơ thể hoàn toàn tiêu thất, không lưu lại chút nào nữa. Một cỗ năng lượng thanh lương kia tựa hồ như chưa từng tiến vào trong cơ thể hắn vậy. Nhưng mà, Phó Thư Bảo lại cảm giác rõ ràng được, hiện tại thân thể của hắn cùng với thân thể trước kia hoàn toàn khác hẳn nhau. Trước đây là một thân thể hỗn loạn, ẩn chứa những nguy hiểm bất cứ lúc nào cũng có thể bùng phát. Nhưng mà hiện tại sự nguy hiểm kia đã không còn nữa, thân thể của hắn là một cái thân thể Chính hoàn toàn nguyên nhất. Ở bên trong thân thể của hắn cũng không còn có Thần lực không an phận nữa, cũng không có năng lượng thần bí của linh mạch Huyền Thiết Sơn, chỉ có lực lượng Hỗn Nguyên Lực vô cùng cường đại mà thôi. Thậm chí ngay cả một chút xiu thiếu hụt rất nhỏ trong thân thể trước kia, một vài khuyết điểm nhỏ trong cơ thể cũng được sắp xếp lại hoàn chỉnh!

Thân thể của hắn hiện tại, tựa hồ mới xem như là thân thể hoàn mỹ, không hề có một chút thiếu hụt nào cả, không có một tia hỗn loạn!

Đây chính là đặc tính của Thời Chi Sa, từ loạn quy chính!

Nó đã phát huy xong tác dụng của nó, liền biến mất không còn nữa. Cái này tựa hồ cũng chính là một đặc tính khác của hắn.

Thời Chi Sa còn có những đặc tính gì, Phó Thư Bảo cũng không biết, nhưng hiện tại hắn cũng không muốn tìm hiểu nữa. Trong lúc đột nhiên tu vi lực lượng tăng lên đến cảnh giới Hỗn Nguyên Lực Tam trọng đỉnh phong, hơn nữa những tai họa ngầm cùng với chỗ thiếu sót bên trong cơ thể cũng được sửa chữa hoàn mỹ, biến thành một thân thể hoàn mỹ chân chính. Chuyện tốt như thế này phát sinh, khiến cho hắn hưng phấn vô cùng.

Trước kia hắn là tồn tại gần với Thần, hiện tại hắn là tồn tại tiếp cận sát với Thần. Loại gia tăng thực lực thể này, khiến cho lòng tin của hắn trong trận chiến với Luyện Thánh Y cũng gia tăng lên rất nhiều.

oOo

Một tiếng thét dài đột nhiên từ một góc hẻo lánh truyền thẳng ra. Tầng hộ tráo không có nước do Tỵ Thủy Châu xây dựng nên nhất thời âm ẩm sụp đổ. Nước biển lạnh lẽo từ bốn phương tám hướng âm ẩm đổ sụp xuống. Tộc nhân Ngư Nhân Tộc đã sớm ngủ say nhất thời bừng tỉnh lại. Bọn họ kinh ngạc nhìn chằm chằm về phía địa phương phát ra tiếng thét dài kia. Cái tiếng thét dài kia, so với Thần long ngao du cứu thiên tựa hồ còn uy nghiêm hơn rất nhiều. Tầng sóng âm kia, từng tầng từng tầng khuếch tán ra, thôi động nước biển, giống như thiên quân vạn mã đang lan tràn ra bốn phía xung quanh. Một ít tộc nhân Ngư Nhân Tộc thực lực yếu, thậm chí còn phải chụp lấy các tảng đá san hô bên cạnh mình mới có khả năng ổn định lại thân thể, không bị nước biển cuốn đi.

Hữu Nãi Ngư đang cùng với Tộc trưởng Đại Mục Ngư tán gẫu, cũng nhất thời đình chỉ lại.

- Tiếng thét này...

Trên mặt Tộc trưởng Đại Mục Ngư tràn ngập kinh ngạc.

Hữu Nãi Ngư thoáng suy nghĩ một chút, đột nhiên cười nói:

- Tiếng thét này hẳn là tiếng thét của Phó đại ca! Hẳn là tu vi lực lượng của hắn có sự đột phát, khiến cho tình cảm dâng trào, cũng không có gì đâu! Phiền toái Tộc trưởng đi yên ổn tộc nhân, ta đến đó xem sao!

- Được rồi!

Tộc trưởng Đại Mục Ngư gật đầu.

Hữu Nãi Ngư cùng với Tộc trưởng Đại Mục Ngư tách ra. Tộc trưởng Đại Mục Ngư đi thuyết minh tình huống, trấn an tộc nhân. Còn Hữu Nãi Ngư thì lại bay nhanh về phía chỗ của Phó Thư Bảo. Nàng còn chưa tới chỗ, Tộc trưởng Đại Mục Ngư đã khiến cho tộc nhân trấn định lại, Tỵ Thủy Châu cũng một lần nữa ngưng tụ lại niệm lực của Tộc nhân Ngư Nhân Tộc, xây dựng ra phiến không gian không có nước.

oOo

Tiếng thét của Phó Thư Bảo từ mạnh chuyển sang yếu, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Thời điểm khi tiếng thét chấm dứt, toàn bộ thể xác và tinh thần của hắn giống như là được tắm gội bên trong ánh sáng mặt trời ấm áp, cả người thoải mái vô cùng. Thời điểm này, hết thảy tạp niệm trong lòng cũng không còn tồn tại. Những áp lực đến từ hai đại cường địch Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Luyện Thánh Y cũng hoàn toàn tiêu thất. Hắn thậm chí nghĩ thấy, cho dù một mình đối mặt với Luyện Thánh Y, hắn cũng có thể tự tin đánh một trận.

Đây chính là khi thực lực đạt đến một cảnh giới nhất định, lòng tin tự nhiên nảy sinh. Sự tin tưởng này, cũng không chỉ là sự tin tưởng đến từ tâm lý, mà còn là lòng tin đến từ bản chất nữa.

Hữu Nãi Ngư xuất hiện ở trước mặt của Phó Thư Bảo, ngơ ngác nhìn chằm chằm hắn một lúc, thật lâu sau mới cười ha ha nói:

- Phó đại ca... tu vi lực lượng của ngươi đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Lực Tam trọng rồi sao?

Phó Thư Bảo khẽ mỉm cười, gật đầu:

- Ta đem mảnh Thời Chi Sa mà nàng đưa cho ta kia nuốt dùng, kết quả liền như thế này. Nó đem ba loại lực lượng trong cơ thể của ta dung hợp lại, quy chính lại!

Dùng lại một chút, hắn mới nói tiếp:

- Thật xin lỗi, còn chưa có trải qua sự đồng ý của nàng mà đã sử dụng đám Thời Chi Sa kia rồi!

- Cái gì? Ngươi...

Tuy rằng Phó Thư Bảo nói ra rất nhẹ nhàng bình thản, nhưng lại khiến Hữu Nãi Ngư khiếp sợ tại đương trường:

- Một chút Thời Chi Sa kia đối với Ngư Nhân Tộc chúng ta mà nói cũng chẳng có chút giá trị gì cả. Tác dụng của nó chính là gọi lên những ký ức thống khổ của tộc nhân chúng ta mà thôi! Cho nên Phó đại ca ngươi dùng nó cũng không cần phải xin lỗi ta! Chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

- Chỉ là người không biết rõ ràng bí mật của Thời Chi Sa, người như thế nào có thể tùy tiện ăn nó cơ chứ? Vạn nhất nếu như ngươi xảy ra cái gì nguy hiểm, người bảo ta...

Sự lo lắng của Hữu Nãi Ngư, chính là như vậy.

Phó Thư Bảo đứng thẳng lên, nhẹ nhàng đem Hữu Nãi Ngư ôm vào trong ngực. Thời điểm này, hắn làm sao còn không hiểu rõ tâm ý của Hữu Nãi Ngư? Một khi đã hiểu được, như vậy, nói những lời vô nghĩa gì đó còn tác dụng gì nữa?

Vẫn là nên trực tiếp dùng hành động thực tế để đáp lại đi!

699. Chương 612: Hạnh Phúc Của Mỹ Nhân Ngư

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 612: Hạnh Phúc Của Mỹ Nhân Ngư

Dưới tầng hải mạc xanh thẳm, hai người yêu thâm tình ôm nhau tạo thành một mảnh vô cùng xinh đẹp. Các nhân ngư bên dưới biển rộng ở trên hải mạc bơi qua, tò mò ngắm nhìn hai người đang ôm nhau một

chỗ bên dưới. Có vài người, thậm chí còn dùng thân thể của mình bưng bình đựng vào trong tầng hộ trảo trong suốt do Tỵ Thủy Châu hình thành kia. Chúng nó nghĩ muốn gia nhập vào một màn xinh đẹp này, đáng tiếc là không thể.

Cả thế giới, phẳng phất chỉ còn lại có hai người.

- Phó đại ca, tuy rằng ta biết không cần thiết... nhưng mà... ta vẫn là muốn nói, cảm ơn người!

Bởi vì ngưng ngừng, Hữu Nãi Ngư đem đầu mình dúi vào trong ngực của Phó Thư Bảo. Lồng ngực của hắn cũng không phải là rắn chắc nhất, nhưng mà là an toàn nhất.

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã giống như uống tám chén mật ong vậy. Giờ phút này, hắn hoàn toàn cảm nhận được trái tim đã rộng mở của Hữu Nãi Ngư, cùng với tình cảm nồng đậm ẩn chứa bên trong trái tim kia. Đối diện với một phần tình yêu thuần khiết như vậy, đối diện với Hữu Nãi Ngư hồn nhiên như vậy, giờ phút này, trái tim của hắn hoàn toàn là ngây thơ, nhưng mà suy nghĩ của hắn lại hỗn loạn, không chút quy củ nào.

Bàn tay rộng lớn bắt tri bắt giác từ vòng eo mảnh mai mảnh khảnh chảy xuống phía dưới, bao trùm lên trên cặp mông tròn mềm mại căng tròn. Cảm giác tuyệt vời mà quen thuộc, tràn ngập co dãn cùng với trắng mịn truyền xuống, giống như là một dòng điện lưu lan tràn toàn thân của hắn. Khỏe miệng của hắn khẽ nhếch lên một chút, lộ ra một độ cong hài lòng. Sau đó vẫn còn chưa thấy đủ, hắn đem bàn tay còn lại của mình thọc thật sâu xuống cái rãnh nhỏ trên cổ, chậm rãi mà trơn nhẵn chạm vào mảnh đất mềm mại tinh tế bên dưới kia.

Nhất thời, một tầng vẩy cá tinh mịn đem địa phương thần bí nhất kia bao trùm lại, đem mấy đầu ngón tay của Phó Thư Bảo hoàn toàn ngăn cách lại bên ngoài, không thể đi sâu vào bên trong được. Chẳng qua, cũng chỉ cần vuốt ve một chút vẩy cá tinh mịn kia, cảm giác cái hình dáng hóm sâu được bao vây gắt gao bên dưới, cùng với cảm giác thịt đẩy đà, đã khiến cho hắn phi thường sung sướng rồi.

Lại là cái phong ấn xử nữ vạn ác kia! Nàng Công chúa Mỹ nhân ngư độc nhất vô nhị, thân phận cùng với năng lực đặc thù lãnh đạo tộc nhân Ngư Nhân Tộc mà Vô Căn Chi Hải giao cho kia, đồng thời cũng cấp cho nàng một loại phong ấn giam cầm, khiến cho nàng không thể trở thành một nữ nhân bình thường. Nhận được một vài thứ, sẽ mất đi một vài thứ. Cái loại quy tắc thiên nhiên này, bất luận ở trên vật nào đi chăng nữa cũng không sao, cũng là bình thường, cũng có thể lý giải, nhưng duy nhất cái loại phương thức này xuất hiện trên người của Hữu Nãi Ngư thì lại là vô cùng biến thái!

Thật sự không cam lòng a! Một bàn tay của Phó Thư Bảo vô cùng thông thuận đặt lên trên đầu ngọc nữ phong của Hữu Nãi Ngư, nhưng mà rất nhanh, bên trên tầng núi cao nguy nga kia cũng xuất hiện một tầng vẩy cá bảo hộ, đem cái thứ tốt đẹp kia hoàn toàn che lấp lại, cự tuyệt sự tiếp xúc thân mật. Bàn tay của hắn ở trên mặt hai tòa núi không ngừng loạn động, hai đầu ngọc nữ phong theo sự thay đổi của bàn tay hắn mà không ngừng thay đổi hình dạng, hoặc tròn hoặc méo, hoặc bị kéo dài, hoặc bị áp ngắn, nhưng mà bất luận như thế nào, vẫn luôn có một tầng vẩy cá tinh mịn che lấp, vẫn còn một tầng khuyết điểm không thể tiêu tan.

Hữu Nãi Ngư cũng không phải là lần đầu tiên bị Phó Thư Bảo khinh bạc như vậy. Trước kia nàng ta cái gì cũng không hiểu, cũng sẽ tò mò. Nhưng hiện tại nàng ít nhiều cũng hiểu được vài thứ, nhưng chính vì thế lại càng thẹn thùng hơn. Dưới bàn tay phi lễ của Phó Thư Bảo, cặp má ngọc của nàng đã đỏ ửng lên, giống như hoa đào tháng ba vậy. Thanh âm của nàng, phẳng phất như là đã uống vài ly rượu vậy, có mấy phần men say nhàn nhạt:

- Phó đại ca, người muốn làm gì vậy?

- Ta muốn làm... người...

Đây chính là câu trả lời của Phó Thư Bảo. Thanh âm của hắn giống như vừa ăn ba cân hỏa dược vậy, bất cứ lúc nào cũng phát sinh sự tình bùng nổ mãnh liệt.

- Nhưng mà... phong ấn trên người của ta...

Sắc mặt Hữu Nãi Ngư càng ngày càng đỏ hơn. Hiện tại nàng đã hiểu được Phó Thư Bảo nghĩ muốn làm gì, cũng chính là vì hiểu được, khiến nàng không chôn dung thân, quả thật muốn kiếm cái lỗ nào mà chui vào.

- Con mẹ nó! Lão tử mặc kệ! Đợi không được nữa rồi!

Thở hổn hển như trâu, Phó Thư Bảo gấp gấp đem Hữu Nãi Ngư đặt dưới chân mình, thủ pháp cực kỳ lão luyện, soạt soạt vài cái đã đem quần áo trên người nàng hoàn toàn lột sạch.

Toàn thân Hữu Nãi Ngư trơn bóng như ngọc, cả người run rẩy, khấn trương nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo đang nằm trên người nàng. Trong lòng nàng là một mảnh hỗn loạn, nàng biết nàng không thể ngăn cản nổi Phó Thư Bảo đã nổi cơn điên, cũng không muốn ngăn cản. Chỉ là, chuyện tình sắp sửa xảy ra khiến cho nàng khấn trương, phi thường khấn trương.

Hai mắt nóng cháy giống hệt như đã thú phun lửa giương mắt nhìn chăm chăm Hữu Nãi Ngư dưới thân mình. Da thịt của nàng so với băng tuyết còn mềm mại hơn ba phần. Trên người Mỹ nhân ngư đặc biệt có làn da trơn bóng ý nhị, mùi vị ngư tinh nhân nhật, cảm xúc mê người giống như mùi thơm thiên nhiên của Chi Ni Nhã vậy. Không phải là loại mùi thơm khiến cho tâm thần người khác mê muội, mà là loại hương vị dục vọng khiến người khác say đắm. Cái loại mùi vị này, khiến cho Phó Thư Bảo càng thêm kích động hơn, càng thêm không thể khống chế chính mình. Hắn thô lỗ dang rộng cặp đùi thon dài của Hữu Nãi Ngư, chuẩn xác chuẩn bị đè ép xuống...

- Ách!

Biểu tình cứng ngắc lập tức nở rộ trên mặt của hắn. Cặp môi Phó Thư Bảo nhất thời mở ra, phát ra một tiếng thét không cam lòng.

Hữu Nãi Ngư đưa tay bịt chặt hai mắt, không dám nhìn cái thứ dữ tợn mà Phó Thư Bảo dùng để xâm phạm chính mình. Nhưng mà nàng rõ ràng cảm thấy, cái tên gia hỏa ngoan cố kia ở giữa hai chân chính mình không ngừng bơi lội lung tung. Nó giống như là đang tìm kiếm cánh cửa có thể tiến vào, nhưng mà thủy chung không thể nào thực hiện được.

- Phó đại ca, không cần phải như vậy...

- Thử thêm một chút là được thôi!

- ...

- Con mẹ nó! Cái phong ấn quái quỷ gì a?

Nói là thử thêm một chút, nhưng mà gã nam nhân trong lòng gấp như lửa đốt kia lại thử suốt mười phút cũng không thể thực hiện được. Tình tự tuyệt vọng giống như là độc tố không ngừng lan tràn trong cơ thể, khiến cho tâm tình hắn vô cùng uể oải, thậm chí tâm tình đi tự sát cũng có nữa.

- Kỳ thật...

Hữu Nãi Ngư nhẹ nhàng đem gã nam nhân đang vùi mình vào trong lòng mình thở dốc như trâu khê đẩy ra một chút, rồi lại không tiếp tục nói nữa.

- Kỳ thật cái gì?

Phó Thư Bảo nghe ra được một tia khí tức ngọt ngào.

- Giải trừ đi phong ấn của ta cũng không phải là xong rồi sao? Vì cái gì lại nóng vội như vậy chứ?

Hữu Nãi Ngư cười ha hả một tràng. Cái loại sự tình này, đối với nam nhân quả thật là rất quan trọng hay sao? Đây chính là chuyện tình mà nàng cảm thấy nghi hoặc. Nhưng mà bản thân nàng thiên tính ngại ngùng, lại không thể mở miệng hỏi loại chuyện tình như vậy, chỉ là nghĩ rằng, bộ dáng hiện tại của Phó Thư Bảo vô cùng buồn cười, cũng... rất đáng thương, rất khó chịu.

Đối với Hữu Nãi Ngư mà nói, nàng phi thường yêu thương Phó Thư Bảo, không đành lòng nhìn thấy bộ dáng khó chịu của hắn, cho nên trong lòng nàng thời khắc này rốt cuộc cũng thoáng buông lỏng, có một chút do dự.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Phó Thư Bảo ngoài miệng hỏi, trong lòng thì lại giao hoạt thầm nghĩ:

- Đối với nữ nhân mà nói, loại sự tình này không có khả năng cấp không như vậy a! Nhất định phải có hoa tươi, lễ vật, danh phận này nọ! Nữ nhân bình thường là như vậy, không nghĩ tới Công chúa Mỹ nhân ngư cũng là như vậy a! Hắc hắc... loại sự tình này, ta am hiểu nhất!

- Kỳ thật...

Hữu Nãi Ngư thì lại còn đang do dự. Dù sao, đây cũng là chuyện tình trọng đại cả đời. Tuy rằng trái tim nàng từ lâu đã cấp cho Phó Thư Bảo, nhưng mà liền cứ như vậy tùy tiện giao thân xác quý giá nhất cho hắn, nàng ta lại thủy chung nghĩ thấy còn thiếu thiếu một cái gì đó.

Không đợi Hữu Nãi Ngư nói ra cái gì, Phó Thư Bảo lại đột nhiên từ trên người Hữu Nãi Ngư đứng thẳng lên, quỳ một gối trên mặt đất, phi thường chân thành nói:

- Biển rộng làm chứng! Phó Thư Bảo ta nguyện ý cưới Hữu Nãi Ngư làm vợ, bất luận nghèo khó, bệnh tật, bất luận chiến tranh, ôn dịch, ta cũng sẽ không từ bỏ, đến chết không thôi!

- A!

Thân thể Hữu Nãi Ngư giống như là bị điện giật, không ngừng run rẩy.

- Xong rồi a!

Trong lòng Phó Thư Bảo cười rộ lên một tiếng, ngoài mặt thì lại nói:

- Hiện tại ta muốn tuyên bố, ở trước mặt tất cả tộc nhân của người, muốn cưới người làm thê tử của ta! Như vậy mà nói, bọn họ cuối cùng nên phải ra một ngàn tộc nhân, giải trừ phong ấn xử nữ trên người của người phải không?

- Ta thật cảm động a!

Trong cặp mắt của Hữu Nãi Ngư ẩn hiện hai giọt nước mắt trong suốt:

- Nhưng mà, ở bên cạnh chàng đã có mấy nàng thê tử rồi a! Chàng cưới ta, các nàng sẽ chấp nhận ta sao?

Hạnh phúc giáng xuống một cách đột nhiên như thế, nhưng mà Mỹ nhân ngư cũng không có bị cảm giác hạnh phúc khiến ê ẩm. Nàng ta hỏi ra vấn đề mà bất cứ nữ nhân nào cũng quan tâm.

- Thê tử?

Trên mặt Phó Thư Bảo lộ ra biểu tình kinh ngạc.

- Đúng vậy! Không phải chàng đã có mấy người thê tử rồi sao?

Nhìn thấy phản ứng kỳ quái của Phó Thư Bảo, Hữu Nãi Ngư cảm giác càng thêm mơ hồ hơn.

- Ha ha ha...

- Phó đại ca, thời điểm này chàng còn cười cái gì nữa?

Hữu Nãi Ngư kiêu my liếc mắt Phó Thư Bảo một cái:

- Ta hỏi vấn đề này, chính là... rất nghiêm túc đó!

- Ta cười nàng chính là đã hiểu lầm a! Ta làm gì có thê tử nào cơ chứ? Nàng nói thê tử, nhất định là chỉ các nàng Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Chi Ni Nhã phải không?

- Đúng rồi! Chính là các nàng!

- Ha ha ha...

- Chàng như thế nào lại cười như vậy? Đây là vấn đề vô cùng nghiêm túc a, đối với ta là vô cùng quan trọng đó!

- Ta cười là nàng lại hiểu lầm rồi!

Hữu Nãi Ngư:

- Ân?

- Ba nàng nữ nhân mà nàng nói kia, căn bản không phải là nữ nhân của ta, lại càng không phải là thê tử của ta! Chúng ta cũng chỉ là những chiến hữu có cùng mục tiêu chiến đấu mà thôi! Ách! Có lẽ, ta cùng với ba nàng ta xem như là những bạn bè khác phái tương đối hợp nhau đi!

- Bạn bè khác phái?

Trong đầu của Hữu Nãi Ngư nhất thời hiện ra hình dáng của ba nàng thiếu nữ Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên. Ở trong chút ấn tượng mơ hồ của nàng đối với ba nàng nữ nhân này, thì ba người này nhìn thế nào cùng với Phó Thư Bảo cũng có gian tình a!

- Ta thề! Ba nàng đó không phải là thê tử của ta! Phó đại ca của nàng cho đến bây giờ vẫn còn là nam tử độc thân a! Được rồi! Chúng ta không nói đến những cái này nữa, vẫn là nói chuyện như thế nào hướng tộc nhân của người tuyên bố hôn sự của chúng ta đi!

Phó Thư Bảo lôi kéo cánh tay ngọc của Hữu Nãi Ngư, bộ dáng tràn đầy thâm tình cùng trang trọng.

Nếu như Hữu Nãi Ngư có được một phần mười sự tinh linh của hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên, nàng ta chỉ là dùng đầu ngón chân để suy nghĩ, cũng sẽ minh bạch, Phó Thư Bảo chính là đang gạt người. Nếu như Hữu Nãi Ngư có được một phần mười sự hiểu biết đối với gã nam nhân trước mặt này của Độc Âm Nhi, như vậy nàng chỉ cần dùng đầu ngón tay suy nghĩ, cũng sẽ biết được Phó Thư Bảo chính là đang gạt người. Nếu như, Hữu Nãi Ngư có được một phần mười kiến thức của Chi Ni Nhã, như vậy nàng chỉ cần dùng lỗ rốn mà suy nghĩ, cũng sẽ minh bạch, cái gã nam nhân trước mặt mỗi ngày cũng thể thốt này chính là một kẻ lừa đảo. Nhưng mà, Hữu Nãi Ngư lại chẳng hề có được những gì mà ba nàng nữ nhân của Phó Thư Bảo cù bị, thuần khiết giống hệt như một tờ giấy trắng. Phó Thư Bảo vừa nói như vậy, nàng ta... liên tin ngay!

- Phó đại ca, ta... thật sự là nữ nhân duy nhất của chàng sao?

- Thật sự! Ta đã phát thệ rồi mà! Nếu như nàng cần mà nói, sau này mỗi ngày ta cũng đều sẽ phát thệ cho nàng nghe!

Nếu như Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên trùng hợp đi ngang bên cạnh hắn, nghe một đoạn đối thoại như vậy mà nói, Độc Âm Nhi khẳng định sẽ sử dụng loại độc được tẩm sát mạnh mẽ nhất của nàng, hung hăng nhồi thẳng vào trong miệng của Phó Thư Bảo. Hồ Nguyệt Thiên khẳng định cũng sẽ xuất ra Bách Biến Huyền Hồ Phân Thân của nàng, đem cái tên lừa đảo miệng lưỡi ba hoa kia đánh ặt mũi sưng phù lên. Về phần Chi Ni Nhã, nàng ta khẳng định sẽ dùng nước mắt của chính mình, để cho cái gã nam nhân hoa tâm này không chốn dung thân, phải tự sát tạ tội.

Nhưng mà, ba nàng nữ nhân có thể ngăn cản hắn hiện tại không thể nào tới được nơi này. Cho nên, hết thấy những lời nói dối cũng đều thiên mã hành không mà hoàn thành. Phó Thư Bảo muốn nói như thế nào thì cứ việc nói, bởi vì hắn đã tìm ra được người nghe lời nói dối hoàn mỹ nhất trong cuộc đời của hắn, cô nàng Hữu Nãi Ngư gốc nghiệt.

- Ta thật cảm động a!

Hữu Nãi Ngư lại một lần nữa nhào thẳng vào trong lòng Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo gắt gao ôm chặt thân mình trắng mịn của Hữu Nãi Ngư, thì thảo vào tai nàng:

- Vợ yêu, cái kia... chuyện tình cầu hôn cùng giải trừ phong ấn...

- Kỳ thật, làm Công chúa Ngư Nhân Tộc, ta muốn giải trừ phong ấn cũng không phức tạp! Chỉ cần chàng nói ra ba chữ phù chú, sau đó ta đáp lại lời của chàng, như vậy tộc nhân của ta tự nhiên sẽ cảm ứng được, sẽ giải trừ phong ấn trên người ta!

- Ba chữ phù chú kia là cái gì?

Phó Thư Bảo nhất thời kích động lên.

Hữu Nãi Ngư lại vùi đầu vào trong lồng ngực của Phó Thư Bảo:

- Ngoài miệng xoen xoét gọi ta là vợ yêu, chẳng lẽ, chàng không biết rằng chàng nên nói nhất câu nói mà chàng mãi vẫn luôn chưa nói với ta sao?

- Ách! Ta nghĩ rằng...

Phó Thư Bảo đột nhiên vỗ đầu mình một cái, ha ha cười nói:

- Ta biết rồi!

Hữu Nãi Ngư khẽ ngẩng đầu lên, một đôi mắt đẹp chậm rãi nhắm lại. Nàng đang chờ mong cái sắp sửa tiến đến...

Ba chữ kia, Phó Thư Bảo đối với Độc Âm Nhi đã nói qua mấy trăm lần, đối với Hồ Nguyệt Thiên cũng đã nói qua mấy trăm lần, đối với Chi Ni Nhã cũng từng nói qua mấy trăm lần. Ở trong cái thế giới nguyên bản kia của hắn, hắn thậm chí đối với những nàng nữ nhân lạ lẫm mà mặt dày nói ra ba chữ kia. Những lời này, quả thật chính là lời nói của miệng, chuyên dụng để tán gái, như thế nào có thể quên cơ chứ?

- Hữu Nãi Ngư, ta...

Cặp môi của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng hôn lên trên trán của Hữu Nãi Ngư:

- Ta yêu nàng!

- Ừm!

Từng giọt nước mắt không ngừng chảy dài trong hốc mắt của Hữu Nãi Ngư, từng giọt từng giọt rơi xuống. Đây chính là nước mắt của hạnh phúc! Nàng ta cũng run giọng nói:

- Đây chính là phù chú để giải trừ phong ấn xử nữ! Ta... ta cũng yêu chàng!

Đây chính là lời đáp lại của Hữu Nãi Ngư.

Nhìn thấy Hữu Nãi Ngư kích động đến mức rơi lệ, hạnh phúc đến suýt chút nữa té xỉu, trong lòng Phó Thư Bảo lại không ngừng tự trách:

- Con mẹ nó! Liền đơn giản như vậy sao? Trước kia ta như thế nào không nghĩ tới chứ? Đầu óc bị cánh cửa kẹt rồi sao?

Nếu như Hữu Nãi Ngư biết được giờ phút này trong lòng tình lang của nàng đang tự trách cái gì, nàng ta chỉ sợ sẽ học máu ngã ngay xuống đất. Nhưng mà, phản ứng của nàng cũng chỉ là gắt gao ôm chặt lấy Phó Thư Bảo, cùng đợi cái thời khắc quan trọng nhất của nàng buông xuống.

Thời điểm khi Phó Thư Bảo lại một lần nữa đem Công chúa Mỹ nhân ngư đẩy ngã xuống đất, thân thể hỗn loạn, các tộc nhân của Ngư Nhân Tộc cũng không khỏi tự chủ từ trên mặt đất đứng thẳng lên, hướng về phía mảnh đất trống bên dưới không gian của Tỵ Thủy Châu mà tụ tập lại.

Trên mảnh đất trống rộng lớn bên dưới kia, Tộc trưởng Đại Mục Ngư sớm đã vô cùng kích động chờ ở nơi đó. Từ trong hốc mắt lớn của hắn cũng chảy ra những giọt nước mắt. Những giọt nước mắt này đồng dạng cũng là nước mắt hạnh phúc cùng với vui sướng.

- Các tộc nhân, đây... đây chính là chuyện vui mà chúng ta đã mong đợi cả vạn năm a! Ta đã cảm ứng được tâm ý của Công chúa, các ngươi thì sao?

- Chúng ta cũng cảm ứng được tâm ý của Công chúa a!

Các tộc nhân của Ngư Nhân Tộc hoan hô một mảnh. Sự kích động của bọn họ, một chút cũng không thua Tộc trưởng bọn họ.

- Tuy rằng Phó công tử không phải là người của Ngư Nhân Tộc chúng ta, nhưng mà là người đã cứu vớt Công chúa, là vị anh hùng đã cứu lại toàn bộ Ngư Nhân Tộc chúng ta! Như vậy là đủ rồi! Hắn có phải là tộc nhân của chúng ta hay không, không quan trọng! Quan trọng chính là, chúng ta đã tiếp nhận hắn! Công chúa cũng đã lựa chọn hắn! Hiện tại, hãy để chúng ta chấp hành ý nguyện của Công chúa, giải trừ phong ấn đã giam cầm hạnh phúc của Công chúa đi!

Tộc trưởng Đại Mục Ngư dang rộng cánh tay, lão lệ từ bên trong hốc mắt không ngừng từng giọt từng giọt chảy xuống, rơi thẳng xuống tảng đá san hô dưới chân hắn.

Hơn hai vạn tộc nhân Ngự Nhân Tộc vừa mới đạt được tự do, đạt được tân sinh cũng đều làm ra động tác đồng dạng, chậm rãi dang ra hai tay của bọn họ. Từ trong mắt của bọn họ, cũng đều lần lượt chảy ra nước mắt, là nước mắt của kích động, của hạnh phúc. Bọn họ đem lực lượng của cộng đồng, giải trừ đi phong ấn đã giam cầm hạnh phúc của Hữu Nãi Ngự.

Đây là một thời khắc phi thường đồ sộ. Phó Thư Bảo hy vọng xa vời là sẽ có một ngàn tộc nhân của Ngự Nhân Tộc sẽ tiếp nhận hắn, giải trừ đi phong ấn trên người Hữu Nãi Ngự, nhưng mà hắn không thể thấy được, giờ phút này, tất cả các tộc nhân của Ngự Nhân Tộc cũng đều đang vì hắn cùng với Hữu Nãi Ngự mà làm ra chuyện tình này.

Kỳ thật, loại người như hắn, tuy rằng rất háo sắc, phong cách làm việc lại cực đoan một chút, nhưng trong lòng lại là một trái tim thiện lương cùng chính nghĩa. Đối với ác nhân, hắn càng ác hơn, đối với người tốt, hắn cũng phi thường chính nghĩa, thiện lương. Hắn đối với Hữu Nãi Ngự tuy rằng đã thèm muốn từ lâu, nhưng những chuyện tình hắn từng làm, cũng tuyệt đối đáng giá để cho toàn bộ tộc nhân Ngự Nhân Tộc làm như vậy với hắn.

Tinh thần niệm lực của toàn bộ tộc nhân Ngự Nhân Tộc tất cả tụ tập lại, đều rót vào trên màn hộ tráo màu lam nhạt của Tỵ Thủy Châu. Tỵ Thủy Châu vốn dĩ đang phát ra quang mang hòa nhã, lúc này đột nhiên phát ra cường quang mãnh liệt, phóng xuất ra một cỗ năng lượng phi thường đặc biệt.

Uể oải cùng thống khổ, dày vò cùng kích động, bi tình cùng dục hỏa... những cái từ ngữ này toàn bộ đều tập trung hết lên trên người của Phó Thư Bảo, cũng không thể nào hoàn toàn hình dung hết tâm tình giờ phút này của hắn. Động tác của hắn, không ngừng kiên trì, thế nhưng lại không thể nào hoàn thành được. Một nàng mỹ nữ tuyệt thế, hơn nữa lại là Mỹ nhân ngư trong thế giới thần thoại, thân thể sẵn sàng nằm ngay trước mặt của hắn, thậm chí không chịu nổi, chỉ có điều hắn vẫn không thể nào làm gì được cả! Loại thống khổ như vậy, đối với hắn mà nói, so với ngày tận thế tiến đến còn mãnh liệt hơn gấp vạn lần.

- Cảm giác thật sự tò mò a... thật sự là khó chịu mà...

Không có khả năng lựa chọn con đường nào khác, cắn răng thừa nhận động tác xâm phạm của Phó Thư Bảo, thân thể Hữu Nãi Ngự không ngừng run rẩy. Trong lòng nàng đã vô cùng khấn trương rồi, nhưng mà ngoại trừ không ngừng cắn răng, lại nhìn thấy Phó Thư Bảo lần lượt thất bại, nàng ta có khả năng làm cái gì nữa?

- Ta thề! Đây là lần thử cuối cùng...

Những lời nói như vậy, giống hệt như vậy, vừa rồi Phó Thư Bảo đã nói đến lần thứ hai trăm lẻ tám rồi...

- Không nên gấp gáp như vậy a! Chúng ta... kỳ thật có thể hôn nhẹ, hay là sờ mó này nọ trước...

- Nàng đang nói cái gì vậy? Đó là trò chơi đùa của trẻ con, chúng ta là người lớn a! Phải có sự giác ngộ của người trưởng thành chứ?

- ...

- Không cần phải khấn trương a! Chúng ta chỉ cần cố gắng thêm chút nữa, nhất định sẽ thành công mà, không phải sao? Tất cả hết thảy những chương ngại cũng đều đã biến mất cả rồi, không phải sao? Ha ha... lại thêm một lần cuối cùng nữa, có được không? Phối hợp một chút đi, một phen đem chân đang ra hơi rộng hơn một chút...

- ...

Trong nháy mắt khi quang mang thoáng hiện lên, thân thể Phó Thư Bảo liền mạnh mẽ đè ép thẳng xuống. Lần này đây là hoàn toàn thông thoáng, tảng vẩy cá tinh mịn đã làm khổ hắn không biết bao nhiêu mà nói đột nhiên hoàn toàn biến mất. Thứ dữ tợn giữa hai chân hắn đột nhiên dung nhập thẳng vào trong thân thể của Hữu Nãi Ngự. Trong nháy mắt kia, cảm giác hạnh phúc cả cuộc đời đột nhiên giống như thủy triều lan tỏa, thổi quét mỗi một sợi thần kinh trên toàn thân.

- Ôi... ai nha...

Kêu lên nhẹ một tiếng, hai tay của Hữu Nãi Ngự gắt gao ôm chặt vòng eo của Phó Thư Bảo, lại không biết nên phải phối hợp như thế nào. Đẩy ra, nàng ta căn bản không muốn, thế nhưng dựa theo những động tác

trên người gã nam nhân kia, nàng ta lại hoài nghi, nàng ta không thể thừa nhận được cái cảm giác mãnh liệt kia...

Chính là đơn giản như vậy, nước dâng thì thuyền lên.

Thiên không vốn dĩ sáng rọi, đột nhiên kéo tới từng mảnh mây đen, cuồng phong đại vũ.

Hữu Nãi Ngư ngây ngốc, bất tri bất giác đã biến thành một con thuyền nhỏ tinh mỹ, ở bên trong biển rộng cuồng phong đại vũ, không ngừng đau khổ lay động một cặp mái chèo trắng muốt, lắc lắc a, lắc lắc a...

Bên trên chiếc thuyền nhỏ này đang có một người chèo thuyền, hắn ôm chặt đôi cánh tay, ôm chặt đôi chân dài, hắn điều khiển hai mái chèo màu trắng kia, bơi bơi bơi, bơi bơi bơi...

700. Chương 613: Hình Thái Nhân Ngư Cũng Làm Được (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 613: Hình thái Nhân ngư cũng làm được (1)

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một đêm vừa qua đến tốt cùng là điên cuồng đến thế nào, Phó Thư Bảo cũng đã nhớ không rõ nữa, Hữu Nãi Ngư cũng nhớ không rõ nữa. Nàng chỉ nhớ rõ, Phó Thư Bảo ở trên thân thể của nàng không ngừng lên lên xuống xuống, không biết bao nhiêu lần. Mà mỗi một lần, nàng ta cũng đều cắn răng thừa nhận, liều chết triển miên. Nàng ta cho tới bây giờ cũng chưa từng thể nghiệm qua loại cảm giác khoái hoạt như vậy, mới mê như vậy, say mê như vậy, cho nên phương diện đáp ứng cũng phi thường mãnh liệt.

Đối với Phó Thư Bảo mà nói, hắn rốt cuộc cũng ăn được cái nồi cơm siêu cấp Hữu Nãi Ngư này, được đền bù mọi điều mong muốn. Chẳng qua Hữu Nãi Ngư tại phương diện kia biểu hiện ra năng lực cùng với khả năng đáp ứng vô độ lại khiến cho hắn kiến thức được một mặt khác của Hữu Nãi Ngư. Những người vô cùng thuần khiết, cũng có một mặt dâm dăng a...

Sáng sớm ngày hôm sau, Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư xuất hiện tại trước mặt đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc. Các tộc nhân Ngư Nhân Tộc cẩn thận phát hiện ra, Công chúa của bọn họ, tư thế đi đường thật sự rất mất tự nhiên. Cảm giác kia, giống như là mang theo giữa hai chân thứ gì đó khi đi đường vậy, mất đi cảm giác phiêu dật cùng với ngây ngô như ngày hôm qua, lại thêm một phần cảm giác thành thực cùng với quyền rũ.

Gã nam nhân đã đem Hữu Nãi Ngư từ thiếu nữ biến thành thiếu phụ, lúc này cảnh xuân đầy mặt, gặp người liền chào hỏi, một mặt phái đoàn đại sứ thiện chí tận tâm.

Tộc trưởng Đại Mục Ngư đối với chuyện tình xảy ra trên người của Hữu Nãi Ngư tự nhiên là biết rõ trong lòng, chẳng qua hắn cũng giấu ở trong lòng, không dám vạch trần. Sau khi hắn gặp mặt Hữu Nãi Ngư, liền đem đề tài chuyển sang kế hoạch bước tiếp theo của tộc nhân Ngư Nhân Tộc.

- Phiến hải vực này mặc dù cách Thánh Đảo Cánh Khẩu Thành Thị khá xa, người thường cũng không có cách nào lặn xuống đến nơi đây, nhưng mà trong này vẫn không phải là thủy vực an toàn. Chúng ta cần phải tìm kiếm những lãnh địa mới. Công chúa, chuyện tình này liền do người quyết định đi!

Đại Mục Ngư nói. Hắn tuy rằng là Tộc trưởng Ngư Nhân Tộc, nhưng mà lãnh đạo cao nhất của Ngư Nhân Tộc vẫn chính là Hữu Nãi Ngư.

Hữu Nãi Ngư suy nghĩ một chút mới nói:

- Vô Cẩn Chi Hải mới chính là cố hương của chúng ta! Kim Ngư Thành mới là địa phương chúng ta nên đi. Nhưng mà hiện tại chúng ta còn chưa thể quay về nơi đó, chỉ có thể ở bên trong phiến hải dương lạ lẫm này mà tạm thời dần xếp lại. Địa điểm chính xác ta cũng không biết rõ, ta đối với phiến hải vực này cũng rất lạ lẫm, cần phải thăm dò cẩn thận xong mới có thể quyết định được.

Tộc trưởng Đại Mục Ngư khẽ hít mạnh một hơi:

- Tương lai của tộc nhân quả thật là một mảnh mơ hồ a! Ở phiến hải vực lạ lẫm, dưới sự nhìn trộm của cường địch, lực lượng của chúng ta thật sự là quá yếu!

Hữu Nãi Ngư thoáng trầm mặc. Nàng biết, Ngư Nhân Tộc hiện tại tuy rằng đã đạt được tự do, nhưng mà chỉ cần Luyện Thánh Y cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn một ngày còn chưa trừ, thì loại uy hiếp này thủy chung vẫn còn tồn tại. Nhưng mà, muốn tiêu trừ sự uy hiếp đó, thật sự dễ dàng vậy sao?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Làm gì cau mày đau khổ như vậy chứ? Ta có thể đề nghị một chút không?

Hữu Nãi Ngư cùng với Tộc trưởng Đại Mục Ngư đồng thời nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Hữu Nãi Ngư nói:

- Phó đại ca, chàng có đề nghị gì vậy? Tình huống trước mắt, chúng ta thật sự không biết nên phải làm gì bây giờ.

Phó Thư Bảo thoáng suy nghĩ một chút mới nói:

- Chúng ta chọn ra những tộc nhân có kinh nghiệm, chia ra làm bốn đội, phân biệt đi đến các địa phương sâu bên trong biển rộng, tìm kiếm các địa điểm có thể thích hợp an cư. Thời điểm chạng vạng quay trở về nơi này tập hợp, sau đó mới bàn bạc rồi mới quyết định xem lựa chọn địa phương nào để mà an cư.

Hữu Nãi Ngư cùng với Đại Mục Ngư khẽ gật đầu. Lời đề nghị này tuy rằng không phải có thể hoàn toàn giải quyết hết tất cả vấn đề, nhưng lại hữu dụng. So với dẫn dắt toàn bộ các tộc nhân, giống như ruồi bọ không đầu đi khắp nơi tìm kiếm các địa phương thích hợp an cư thì tốt hơn rất nhiều. Hữu Nãi Ngư nói:

- Được rồi! Liền cứ quyết định như vậy đi! Chúng ta lựa chọn ra những tộc nhân kinh nghiệm, chia ra làm bốn đội đi khắp các nơi sâu bên trong biển rộng tìm kiếm các địa phương an cư. Thời điểm chạng vạng lại đến nơi đây hội hợp! Ân! Ta cùng Phó đại ca cùng một tổ. Tộc trưởng, người tự mình dẫn dắt một tổ, sau đó do các Trưởng lão dẫn dắt hai tổ còn lại.

Có quyết định, lời đề nghị của Phó Thư Bảo rất nhanh liền được thực thi xuống. Tộc trưởng Đại Mục Ngư mang theo hơn mười tộc nhân Ngư Nhân Tộc có kinh nghiệm, lại thêm hai Trưởng lão dẫn theo hai tổ tộc nhân khác đi các chỗ sâu bên trong biển rộng tìm kiếm các địa phương thích hợp an cư. Nhân số ít nhất tự nhiên chính là tổ của Phó Thư Bảo, chỉ có hai người hấn và Hữu Nãi Ngư mà thôi.

Sự an bày như vậy, đầu tiên chính là an bày của Phó Thư Bảo, sau đó lại là an bày của Hữu Nãi Ngư. Trong biển rộng mở rộng, có nam quả nữ, đó không phải là hoàn cảnh vô cùng vui vẻ hay sao?

Những dòng nước biển lạnh lẽo không ngừng chảy qua bên người. Các loại cá trong biển sâu đủ các màu các dạng, có những đồi núi dâng cao, có chỗ phát sáng lên. Chúng nó cấu thành những màn hình ảnh thần kỳ mà đồ sộ. Hữu Nãi Ngư cùng với Phó Thư Bảo không chút mục đích hướng sâu về phía biển rộng mà bơi đi. Phó Thư Bảo gần như ôm chặt vòng eo của Hữu Nãi Ngư, ghé sát lên trên lưng của nàng, mà Hữu Nãi Ngư thì dùng hình thái Nhân Ngư không ngừng bơi tới bơi lui trong biển rộng.

Cái tư thế như vậy, khiến cho cái bộ vị quan trọng ở giữa hai chân của Phó Thư Bảo vừa khéo đặt ngay lên trên giữa mông của Hữu Nãi Ngư. Tầng vải cá trắng mịn, cặp mông trần ngập tính co dãn kia, theo những động tác bơi tới của nàng, chậm rãi đóng đưa, ma sát, kích thích gã nam nhân trên người của nàng. Không bao lâu sau, cái địa phương kia liền trở nên cứng rắn cùng với nóng rực lên.

Lúc bắt đầu còn có thể miễn cưỡng chịu đựng, nhưng theo sự chuyển dời của thời gian, Hữu Nãi Ngư cũng có chút không chịu nổi nữa. Nếu như là trước kia, nàng ta khẳng định sẽ khờ dại hỏi Phó Thư Bảo, cái thứ đang cộm lên giữa mông của nàng là cái thứ gì vậy, nhưng mà trải qua một đêm điên cuồng hôm trước, nàng ta đã phi thường hiểu biết cái đó là cái thứ gì, cũng không đến mức không biết xấu hổ mà mở miệng hỏi.

Cái vật cứng rắn kia, để sát lên trên mông của nàng, cộm chặt lên, không ngừng ma sát lên vẩy cá trên mông nàng, cũng ma sát một chút phần bộ vị mẫn cảm bên dưới tầng vẩy cá kia. Cảm giác giống như điện giật thời khắc nào cũng không ngừng xâm nhập vào thần kinh của nàng, khiến cho nàng càng ngày càng khó chịu, cảm giác mong muốn càng ngày càng mãnh liệt hơn. Mặc dù lúc này phần nước biển xung quanh thân thể nàng vô cùng lạnh lẽo, nhưng mà máu chảy trong cơ thể nàng càng ngày càng nóng, hai má của nàng càng ngày càng đỏ lên, liền giống như đóa hoa anh đào tháng ba vậy.

701. Chương 613: Hình Thái Nhân Ngư Cũng Làm Được (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 613: Hình thái Nhân ngư cũng làm được (2)

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Trong lòng Phó Thư Bảo mừng rỡ như điên, lại xem như là chuyện tình gì cũng không có xảy ra vậy, miệng đảm tiếu nói chuyện, phân tán lực chú ý của Hữu Nãi Ngư trên phương diện kia, một bên lại lén lút gia tăng độ mạnh yếu cùng với cường độ của sự ma sát, kích thích cô nàng Mỹ nhân ngư đáng thương.

Phiến hải vực trước mắt bất tri bất giác trở nên im lặng lại, dòng nước cũng không còn lưu chuyển nữa, nhiệt độ tựa hồ cũng có chút tăng cao. Đây không phải là hiện tượng bình thường! Trong sự hiểu biết của Phó Thư Bảo, nước biển dưới những địa phương càng sâu bên dưới, bởi vì thiếu sự chiếu xạ của ánh sáng mặt trời, khiến cho nhiệt độ giảm xuống. Nhưng mà ở nơi này, càng đi xuống thấp nhiệt độ càng cao. Đắm mình trong làn nước biển này, giống hệt như là đang tắm trong suối nước nóng vậy.

- Kỳ quái, chẳng lẽ dưới đáy biển có núi lửa hoạt động? Hay là bên dưới có khu vực phát ra địa nhiệt hay sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm dự đoán.

Cảm tưởng cùng với Phó Thư Bảo hoàn toàn khác biệt, Hữu Nãi Ngư lúc này căn bản là không hề lưu ý đến biến hóa của nước biển. Một lúc sau, nàng đột nhiên đình chỉ bơi lội, ngừng lại thở phì phò.

- Hữu Nãi Ngư, nàng làm sao vậy?

- Ta... thật rất khó chịu...

Nhìn thấy cặp má đỏ như hai đóa hoa anh đào của Hữu Nãi Ngư, Phó Thư Bảo đột nhiên liền hiển ra được. Một đường bơi tới, hắn vẫn luôn không ngừng âm thầm kích thích cô nàng Mỹ nhân ngư đáng thương này, hiện tại cô nàng Mỹ nhân ngư đã đạt đến trình độ không thể chịu đựng nổi nữa.

- Ở nơi này... chỉ sợ là không thích hợp a!

Phó Thư Bảo giả mù sa mưa nói.

Hữu Nãi Ngư cũng chẳng thèm quan tâm nữa, cuốn lấy Phó Thư Bảo, đôi tay nhỏ bé của nàng không ngừng sờ soạng hỗn loạn trên người Phó Thư Bảo. Sự vội vàng của nàng, so với kiến bò chảo lửa còn gấp gáp hơn mấy phần. Trong lúc hỗn loạn, nàng cuối cùng vẫn tìm được thứ công cụ kia, bắt đầu cầm lấy, không ngừng vuốt ve. Động tác của nàng có chút cứng ngắc mà vội vã, chỉ trong giây lát đã đem Phó Thư Bảo, trong lòng vốn có ý gây loạn, sớm chọc cho nóng bỏng lên, hai người rất nhanh quân bên lại với nhau.

Phó Thư Bảo cho tới bây giờ vẫn còn chưa từng ở bên trong nước biển làm cái loại sự tình này, mà hiện tại sự thỉnh cầu của Hữu Nãi Ngư lại rất hợp ý với hắn. Trong lúc hỗn loạn, thanh âm của hắn cũng nhận nhạo những tình cảm mãnh liệt khó nói nên lời:

- Ở nơi này... không có không gian do Ty Thủy Châu dựng nên, chúng ta...

- Không cần đâu, ta là Mỹ nhân ngư a, có được hình thái nhân hình, cũng có hình thái Nhân Ngư. Dưới loại hình thái này, vẫn còn chưa từng thử qua a...

Lúc nói chuyện, then thùng vô hạn, Mỹ nhân ngư đem đầu dựa thẳng vào lồng ngực của Phó Thư Bảo. Nhưng mà một bàn tay nhỏ bé của nàng lại vẫn còn cầm chặt vào thứ mà nàng đang rất mong muốn, không ngừng kích thích liên hồi.

- Hình thái Nhân Ngư cũng có thể sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời máy động.

Một tay của Hữu Nãi Ngư cầm lấy bàn tay của Phó Thư Bảo, hướng về phía bộ vị dưới đuôi cá của nàng đưa tới. Tại phiên địa phương vốn dĩ là nằm giữa hai chân có một phiến vẩy cá, nàng đem bàn tay của Phó Thư Bảo đẩy mạnh vào trong đó. Phiến vẩy cá ở chỗ địa phương đó cũng không phải là vẩy cá cứng rắn, mà là một phiến vẩy cá mềm mại tinh tế. Ngón tay Phó Thư Bảo khẽ chọc mạnh vào một cái, nhất thời khiến cho toàn thân Hữu Nãi Ngư rung lên một cái, trong cổ họng cũng toát ra một tràng thanh âm rên rỉ hàm hồ.

Phó Thư Bảo cũng không có dễ dàng bỏ qua như vậy, đầu ngón tay hần liền chậm rãi hoạt động, thăm dò thêm càng nhiều những bí mật sâu hơn. Rất nhanh hần liền phát hiện ra, phiến địa phương kia tuy rằng bị một tầng vẩy cá bao trùm, thể nhưng lại có cấu tạo cũng không giống như là thân cá, mà vô cùng tinh tế cùng với mềm mại. Cảm giác mềm nóng từ đầu ngón tay truyền đến, khiến cho hần vô cùng say mê.

Hữu Nãi Ngư dần dần đắm đuối dưới đầu ngón tay của Phó Thư Bảo. Thân thể nàng gắt gao ôm chặt lấy Phó Thư Bảo, đem thân thể mình tiếp cận sát hần hơn. Trong lúc hỗn loạn, hai người rốt cuộc cũng hợp hai làm một. Cảm giác mới lạ không thời khắc nào mà không xâm nhập vào thần kinh, khiến cho Phó Thư Bảo sảng khoái không nói nên lời. Hần không nghĩ đến Mỹ nhân ngư lại còn có năng lực như vậy, có được hai loại thân thể không đồng dạng, đó chẳng khác nào là nói, hần cưới một lão bà Hữu Nãi Ngư, lại đạt được hai lão bà hoàn toàn không giống nhau hay sao?

Thân thể của Phó Thư Bảo tiến nhập vào thân thể của Hữu Nãi Ngư, phần đuôi cá xinh đẹp mềm mại của nàng nhẹ nhàng rung động một chút, lắc phải lắc trái, thể nhưng đôi bàn tay mềm mại nhỏ bé lại gắt gao ôm chặt lấy vòng eo của hần, không cho hần rời đi. Cứ như vậy hai người liêu chết triền miên, bất tri bất giác hai người đã rơi xuống sâu bên trong phiến thủy vực ấm áp.

Cả hai người cũng không có phát hiện ra, thủy vực bốn phía xung quanh trong lúc lặng yên đã trở nên sáng ngời lên, một mảnh đại địa mơ hồ đã xuất hiện dưới thân của hai người.

Dưới cảm giác khoái cái mới mẻ vô cùng kia, lúc này đây Phó Thư Bảo cũng không có kéo dài quá lâu, theo một tiếng kêu sảng khoái của hần, một tràng hoan hợp giữa hần cùng với Hữu Nãi Ngư dưới hình thái Nhân ngư tuyên cáo chấm dứt. Hai cánh tay của Hữu Nãi Ngư lại vẫn như cũ gắt gao ôm chặt lấy hần, không cho hần rời đi. Dùng hình thái Nhân ngư cùng với Phó Thư Bảo làm cái loại sự tình này, sự khoái hoạt mà nàng đạt được so với lấy hình thái nhân hình mà làm còn nhiều hơn gấp mấy lần nữa.

Mỹ nhân ngư, đầu tiên phải là Nhân ngư, sau đó mới là nhân. Nàng phát hiện ra cái bí mật này, cũng liền càng thêm không muốn buông tha Phó Thư Bảo ra. Đồng dạng, Phó Thư Bảo cùng với nàng làm loại sự tình này trong hình thái Nhân ngư, hần cũng đạt được cảm giác khoái hoạt trước giờ chưa từng có. Chẳng qua, sau khi kết thúc sự tình không bao lâu, thời điểm khi hần cùng với Hữu Nãi Ngư ôn nhu một chút, liền phát hiện ra bóng dáng của đại địa bên dưới, liền mạnh mẽ đem lực chú ý chuyển dời sang bên đó.

- Hữu Nãi Ngư, chúng ta tựa hồ đã đi tới một phiên địa phương rất đặc biệt rồi!

Hần ở bên tai của Hữu Nãi Ngư cúi đầu thì thào nói.

Trong lòng Hữu Nãi Ngư than nhẹ một tiếng, lúc này mới từ trong lồng ngực của hần tách ra, ngẩng đầu lên, dời mắt nhìn lại.

702. Chương 614: Đại Địa Màu Trắng Bí Ẩn (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 614: Đại địa màu trắng bí ẩn (1)

Nguồn: Vipvanda

sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Xuất hiện trong tầm mắt của hai người, chính là một phiến đại địa màu trắng. Ánh mắt từ trên nhìn xuống, đem nó hoàn toàn thu vào tầm mắt. Hình dáng của nó giống hệt như là một khối ngọc bàn lớn vô cùng tròn trịa, lẳng lẳng nằm sâu bên dưới nước biển. Trên cái ngọc bàn lớn kia phân biệt đứng sừng sững bốn cái cột đá thật lớn. Những cái cột đá kia, cũng toàn bộ đều là màu trắng.

Dưới sự tẩy rửa của nước biển, mảnh đại địa màu trắng kia liền giống như một phiến ngọc thạch màu trắng do thiên nhiên tạo thành vậy, làm cho người ta có một loại cảm giác không nhiễm bụi trần. Mà ở xung quanh của nó, lại cũng là một phiến hải vực lầy lội. Những loại thực vật dưới biển sâu sinh trưởng trong vùng đất lầy lội kia, cũng không có các loại san hô cao lớn, nhìn qua có vẻ đặc biệt đơn độc cùng với xấu xí.

Chỉ duy nhất mình nó là một nơi phi thường đặc biệt, nó vẫn như cũ sạch sẽ như vậy, siêu nhiên như vậy, làm cho người ta có một loại cảm giác như một đóa ngọc liền mọc lên từ bên trong bùn đất tanh hôi vậy.

Cẩn thận nhìn kỹ lại, trên bốn cái cột đá sừng sững kia tựa hồ còn có những thứ gì nữa.

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động:

- Hữu Nãi Ngư, cái địa phương này so với một tòa thành thị nhỏ cũng không khác bao nhiêu, thật sự thích hợp cho tộc nhân của nàng ở nơi này tạm thời sinh sống, chúng ta xuống dưới đó xem.

Chậm rãi từ trên lòng biển hạ xuống, càng ngày càng gần, phiến đại địa màu trắng bên dưới càng ngày càng lộ rõ ra. Tầm mắt của Phó Thư Bảo tập trung lên trên bốn cái cột đá to lớn sừng sững kia. Bên trên các cột đá này trong sáng như gương, không có bất cứ phù điêu gì trên đó, cũng không có bất cứ văn tự nào trên đó. Nhưng mà ở trung tâm của bốn cái cột đá kia, lại có một cái ấn ký nhỏ màu đen. Kích thước của nó, cũng giống như là một nắm tay bình thường mà thôi.

Một loại cảm giác kỳ quái khó có thể nói nên lời đột nhiên từ trong lòng sinh ra. Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng buông ra cái eo thon của Hữu Nãi Ngư, rất nhanh bơi xuống. Hữu Nãi Ngư nhẹ nhàng vẫy nhẹ cái đuôi cá xinh đẹp, thoáng chần chờ một chút cũng bơi xuống.

Đứng ở khu vực trung tâm bốn cây cột đá kia, Phó Thư Bảo rất rõ ràng bắt giữ được một tia năng lượng lực lượng kỳ dị đang không ngừng ba động. Hắn kinh ngạc nói:

- Những cột đá nhìn như đơn giản, nhưng lại ẩn chứa bí ẩn không tầm thường. Hữu Nãi Ngư, nàng có cảm giác được không?

Hữu Nãi Ngư tinh tế cảm thụ một chút, khẽ gật đầu:

- Ta cũng cảm giác được một tia năng lượng lực lượng ba động!

Dừng lại một chút, nàng kỳ quái nói: xem tại

- Chẳng qua rất kỳ quái a! Phiến đại địa màu trắng này rõ ràng là đại địa bình thường, những cây cột đá này cũng không có cái gì đặc biệt cả. Chỉ là màu sắc tương đối có chút đặc biệt mà thôi. Vậy thì tia năng lượng lực lượng ba động kia là từ đâu mà đến?

Phó Thư Bảo chỉ vào cái ấn ký hình tròn màu đen dưới chân mình, nói:

- Cái tia năng lượng lực lượng ba động kia hẳn là đến từ nơi này.

Trước kia Phó Thư Bảo vốn dĩ yếu hơn Hữu Nãi Ngư rất nhiều, nhưng hiện tại Phó Thư Bảo đã sử dụng một viên Thời Chi Sa, sửa lại những chỗ thiếu hụt trong cơ thể, đem lực lượng tăng lên đến cảnh giới Hỗn Độn Lực Tam trọng, lúc này nàng so ra kém Phó Thư Bảo hơn một chút. Cho nên tuy rằng hắn có thể bắt giữ được một tia năng lượng lực lượng ba động vô cùng yếu ớt, nhưng cũng không có cách nào tiến thêm một bước xác định rõ ràng được.

- Như vậy thì thế nào?

Hữu Nãi Ngư không chấp nhận. Một cái ấn ký màu đen, thấu phát ra một tia năng lượng lực lượng ba động nhàn nhạt, có thể là do chất liệu tương đối đặc thù mà thôi, cũng không có địa phương gì đáng giá thăm dò cả.

- Ta cần phải nghiên cứu nó một chút!

Phó Thư Bảo có ý định của chính mình. Bắt đầu từ khi phát hiện ra phiến đại địa màu trắng cùng với các cột đá kỳ quái kia, hắn cũng đã không cho rằng đây là một phiến địa phương tầm thường nữa.

Một cái phân thân lực lượng rất nhanh liền được hắn ngưng luyện ra. Phó Thư Bảo lại đem cái phân thân lực lượng kia áp súc lại thành một sợi dây nhỏ, chậm rãi hướng về phía cái ấn ký màu đen kia mà xâm nhập vào.

Chuyện tình kỳ quái đột nhiên xuất hiện! phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo vừa mới đụng tới cái ấn ký màu đen kia, những cột đá màu trắng bốn phía xung quanh đột phát ra một mảnh cường quang thật lớn. Tia năng lượng lực lượng ba động mơ mơ hồ hồ lúc đầu đột nhiên trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều. Bên trên cái ấn ký màu đen kia đột nhiên phát ra một tầng hộ trảo năng lượng lực lượng cường độ thật mạnh, nhất thời đem phân thân lực lượng bắn thẳng ra.

- Cái này...

Hữu Nãi Ngư nhất thời cũng bị dọa cho nhảy dựng lên, cặp môi xinh xắn nhất thời mở to, không thể khép lại được.

Chuyện tình càng kỳ quái hơn lại tiếp tục phát sinh. Bên trên bốn cái cột đá vốn dĩ sáng bóng như nhọc đột nhiên mơ hồ hiện lên bốn cái hình vẽ lớn. Theo sự biến mất của cường quang, bốn cái hình vẽ kia cũng trở nên càng ngày càng rõ ràng hơn.

Khi nhìn thấy rõ ràng bốn bức hình kia, khóe miệng của Phó Thư Bảo cũng há to lên, không thể khép lại.

Những cột đá màu trắng to lớn kia, đông tây nam bắc mỗi góc một cái. Trên cột đá phía Đông rõ ràng hiện ra một góc đại thụ lớn. Nó có thân cây vô cùng to lớn, tán cây rợp trời, giống hệt như một cái ô thật lớn vậy. Cái cây này, cho dù là đốt thành tro hắn cũng nhận ra được, đó chính là Khởi Nguyên Chi Thụ!

Bên trên cái cột đá màu trắng phía Tây hiện lên chính là một cái Cảng Khẩu Thành Thị, một chiếc thuyền buồm vô cùng đặc biệt đang dừng lại bên cạnh cảng khẩu. Cái thành thị kia, Phó Thư Bảo cũng phi thường quen thuộc, đó chính là Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành mà hắn phát hiện ra ở bên dưới Di tích Di Thất. Thời điểm khi hắn phát hiện ra Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, nơi đây đã là một mảnh phế tích, nhưng mà một vài tòa kiến trúc vẫn còn giữ lại rõ ràng, hoàn toàn như mới. Bỗng vào những tòa kiến trúc dấu hiệu kia, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra, cái Cảng Khẩu Thành Thị trên cái cột đá phía Tây kia chính là Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành mà hắn đã phát hiện. Mà chiếc thuyền buồm vô cùng đặc biệt kia chính là Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà hắn đã cưỡi lên để tới phiến thế giới này.

Trên cái cột đá phía Nam lại là một bức hình vẽ vàng óng, cũng không phải là cây cối, cũng không phải là hình người, cũng không phải là văn tự, mà là một đám cát vàng phát ra ánh sáng lấp lờ. Đám hạt cát kia, Phó Thư Bảo cũng không chút lạ lẫm, hắn thậm chí vẫn còn ăn một hạt, đạt được những chỗ tốt thật lớn, đó chính là Thời Chi Sa!

703. Chương 614: Đại Địa Màu Trắng Bí Ẩn (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 614: Đại địa màu trắng bí ẩn (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Mà hình vẽ trên cái cột đá cuối cùng ở phía Bắc, Phó Thư Bảo lại cảm thấy vô cùng lạ lẫm. Đó là một hình vẽ thuần túy một màu đen tuyền. Nhìn thấy nó, thời điểm lúc ban đầu chỉ là một mảnh màu đen, nhưng mà nhìn lâu một chút, Phó Thư Bảo lại mơ hồ nhìn thấy bên trong đó ẩn tàng một khuôn mặt vô cùng dữ tợn. Cái loại cảm giác này, phi thường quỷ dị.

Bốn bức hình vẽ, nội dung hoàn toàn không giống nhau. Cái quỷ dị nhất không thể nghi ngờ gì chính là bức hình vẽ cuối cùng trên cây cột phía Bắc. Trong hình vẽ lại có hình vẽ, ẩn chứa một khuôn mặt người dữ tợn. Chẳng qua đáng tiếc chính là, khuôn mặt dữ tợn kia lại khiến cho người ta cảm giác được, đó cũng không phải là hình dáng gì rõ ràng đặc thù. Cái khuôn mặt kia, hoàn toàn ẩn chứa bên trong hắc ám, một mảnh mơ hồ, khó có thể nhìn thấy rõ ràng.

Bốn bức hình vẽ, Phó Thư Bảo có thể nhận ra ba bức, hơn nữa lại còn đã tự mình trải qua rồi, còn lại bức hình vẽ cuối cùng kia thì lại không hề rõ ràng. Tất cả suy nghĩ của hắn cũng toàn bộ tập trung lại, tiến hành suy nghĩ các vấn đề liên quan:

- Bốn bức hình vẽ này, tựa hồ cũng đều có quan hệ chặt chẽ với ta. Từ đầu mà nói, ta chính là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, cũng là người khiến cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, cho nên ta mới từ Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành của Luyện Quốc đi tới nơi này. Một bộ phận này, tựa hồ là một bộ phận của Luyện Quốc, ta cũng đã tự mình trải qua. Còn về phần Thời Chi Sa cùng với cái mặt người màu đen kia, cũng không thể biết được đáp án... Thời Chi Sa cùng với cái mặt người ẩn chứa bên trong bóng tối kia, chúng nó đến tột cùng là đang biểu thị cái gì? Bốn cái hình vẽ ẩn chứa bên trong bốn cây cột đá này, mục đích là cái gì đây? Là ai an bày hết thấy những cái này chứ?

Rất nhiều rất nhiều các vấn đề cùng xuất hiện ở trong lòng của Phó Thư Bảo, khiến cho suy nghĩ của hắn hoàn toàn hỗn loạn.

- Phó đại ca, chàng đang suy nghĩ cái gì vậy?

Nhìn thấy Phó Thư Bảo trầm mặc không nói, Hữu Nãi Ngư có chút không đợi được, lên tiếng hỏi.

Lúc này Phó Thư Bảo mới lấy lại tinh thần, hắc khê lẩm bẩm:

- Ta nghĩ... cái này có thể nào có quan hệ với Luyện Vũ Thiên Tôn hay không? Cái khuôn mặt ẩn chứa bên trong hắc ám kia, ta cùng với phân thân lực lượng của hắn đã từng giao thủ qua một lần, hắn tự xưng là Chủ Thần, chúa tể của Thế giới Hắc Ám, có thể là hắn a!

Kỳ thật, Phó Thư Bảo cũng không có xác định bức hình vẽ cuối cùng và Luyện Vũ Thiên Tôn có quan hệ hay không. Những gì hắn nói, chính là một loại phán đoán không có căn cứ sự thật mà thôi.

- Cái địa phương này rất kỳ quái a! Tuy rằng thật sự thích hợp cho tộc nhân ta tạm thời sinh sống, nhưng cũng không có cảm giác an toàn!

Cặp mày thanh tú của Hữu Nãi Ngư có chút nhăn khê lại.

Phó Thư Bảo nói:

- Trước tiên đừng kết luận vội, chúng ta chỉ nhìn thấy mấy cái biểu tượng mà thôi, đến tột cùng là cái gì, còn cần phải thăm dò thêm một bước nữa mới được. Hơn nữa, ta mơ hồ nghĩ rằng, ta cũng không phải

trong lúc vô tình mà đến được nơi đây, phẳng phất như là bên trên chúng ta, trong minh minh còn có một tia liên hệ tinh thần nào đó, đem chúng ta dắt đến nơi này.

- Ách? Còn có chuyện tình như vậy nữa sao?

Hữu Nãi Ngư hồi tưởng lại tình huống lúc trước, vốn dĩ là muốn hồi tưởng lại như thế nào đã đến nơi này, nhưng mà tâm tư vừa động, lại kỳ diệu khó hiểu nhớ tới tình cảnh lúc này cùng với Phó Thư Bảo làm loại sự tình kia. Trong nhất thời, lại là một mảnh ngưng ngưng, cặp má ngọc của nàng lại đỏ bừng lên một trận, không dám nghĩ tới nữa.

Phó Thư Bảo đã nhớ lại, bắt đầu từ lúc khi đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc tạm thời dừng lại trên mảnh đất bãi đá san hô kia, mãi cho đến hiện tại, mỗi một cái chi tiết hần đều cẩn thận nhớ lại. Kết quả vẫn là như thế, tựa hồ như trong minh minh phẳng phất như có một thứ tinh thần thần bí nào đó dẫn dắt, đưa hần đi đến phiên địa phương này.

Cái sự dẫn dắt của loại tinh thần này, liền giống như là sự liên hệ tinh thần giữa hần cùng với phân thân lực lượng của hần vậy. Chỉ là cái loại dẫn dắt tinh thần mơ hồ kia, so với mỗi liên hệ tinh thần giữ hần và phân thân lực lượng mà nói, thì phi thường yếu ớt mà thôi, yếu ớt đến mức ngay cả hần cũng không nhận ra được.

Lại thêm một cái phân thân lực lượng nữa được ngưng luyện ra. Lần này cường độ lớn hơn trước đây rất nhiều. Phó Thư Bảo đem phân thân lực lượng ngưng tụ lại thành một sợi dây nhỏ, dùng phương thức phóng vọt trong nháy mắt, hướng về phía cái hộ trảo năng lượng lực lượng bên trên cái ấn ký màu đen kia mà xuyên thấu tới.

Răng rắc!

Một thanh âm giòn nứt rất nhỏ chợt vang lên. Dòng nước ở bốn phía xung quanh ấn ký màu đen trong khoảnh khắc bạo liệt ra, khiến cho tầng hộ trảo năng lượng lực lượng nhất thời chuyển dời đi. Cũng trong nháy mắt đó, phân thân lực lượng liền có thể tiến vào bên trong cái ấn ký màu đen kia.

Là một mảnh hắc ám vô tận, không có giới hạn. Phó Thư Bảo căn bản là không ngờ đến, phía sau một cái ấn ký màu đen nhỏ bé không chớp mắt này, không ngờ lại có một phiên thể giới rộng lớn không có chút ánh sáng như vậy. Nó phẳng phất như là lối vào của một phiên thể giới rộng lớn vậy, sau khi đột phá liền tương đương đẩy ra cánh cửa đang đóng lại, cảnh tượng bên trong sẽ liền hiển lộ rõ ràng ra trước mắt.

Đáng tiếc chính là, cũng chỉ có bóng tối, cũng không có bất cứ cái gì khác nữa!

Một tia tinh thần liên hệ kỳ dị kia vào lúc này cũng trở nên mãnh liệt hơn nhiều. Tuy rằng hần vẫn có thể thông qua phân thân lực lượng truyền trở về, nhưng mà hiện tại đã mạnh mẽ đến mức không thể nào bỏ qua được.

- Kỳ quái, kỳ quái a... Ta như thế nào lại nghĩ thấy tựa hồ như có người nào sẽ nói cho ta biết rằng ta đang đến địa phương nào a? Trong này rõ ràng không có tồn tại bất cứ sinh mệnh nào, điểm ấy thì ta thật ra có thể khẳng định. Có một số thứ, đã sớm cảm ứng được...

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh hoang mang. Cái cỗ tinh thần liên hệ kia vẫn luôn chỉ dẫn cho phân thân lực lượng của hần hướng về phía chỗ sâu bên trong hắc ám mà đi đến. Nhưng mà không có biết được rõ ràng tình huống hiện tại, hần vẫn là quyết định đợi thêm một chút nữa, biết rõ ràng được tình huống rồi hãy nói tiếp.

Trong lúc Phó Thư Bảo đang một mảnh suy tư, đột nhiên một thanh âm tràn ngập cảm giác tang thương chợt chậm rãi từ chỗ sâu bên trong hắc ám truyền ra:

- Cái phong ấn này, cũng chỉ có người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn mới có thể mở ra được. Người đã mở nó ra rồi, vậy còn do dự gì nữa? Nơi này có thứ mà ngươi cần, nó đã vì ngươi mà chuẩn bị một khoảng thời gian phi thường lâu dài rồi!

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên chợt động, cước bộ của phân thân lực lượng cũng không tự chủ được, hướng về phía địa phương thanh âm kia phát ra mà chậm rãi bước tới...

Nhưng mà bên trong bóng tối, sẽ có cái gì đây?

704. Chương 615: Đối Thoại Cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 615: Đối thoại cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một cái vòng tròn màu trắng đột xuất hiện ở sâu bên trong phiên không gian hắc ám kia. Cổ tinh thần lực dẫn dắt kia chính là từ chỗ của nó phát ra. Cổ thanh âm vang lên trong ý thức của hắn cũng chính là do nó phát ra. Trước khi nhìn thấy nó, Phó Thư Bảo vẫn còn cố chấp cho rằng, bên trong phiên không gian hắc ám này nhất định đang có một vị lão nhân thần bí nào đó, nhưng mà sự thật lại không giống như những gì hắn tưởng tượng. Khi phân thân lực lượng đi đến trước mặt cái vòng tròn thần bí kia, cổ thanh âm tràn ngập cảm giác tang thương lại một lần nữa vang vọng trong đầu hắn.

- Không cần cảm thấy kỳ quái, cũng không cần nghi hoặc. Ta chỉ là thông qua một cái thông đạo như vậy để đối thoại cùng người mà thôi. Cái vòng tròn mà người nhìn thấy này, chính là Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn! Nó chính là một trong số ít ỏi những Thần khí đỉnh cao còn lưu lại từ thời đại Thượng Cổ. Nhưng mà nó cũng không có bất cứ tác dụng công kích hay phòng ngự gì, mà chỉ có thể cung cấp cho người thông đạo rồi đi cùng trở lại thế giới này mà thôi. Nói cách khác, dùng nó, chỉ cần người có tọa độ tham chiếu, người liền có thể đi đến bất cứ góc nào trong vũ trụ.

Đây không phải là một kiện Luyện Lực Khí Thần cấp có khả năng xây dựng thông đạo so với Thần Long Bàn của Long Ngọc Nhất và Long Ngọc Nhị còn mạnh mẽ hơn nhiều sao? Phó Thư Bảo nhất thời sửng sốt tại dương trường, trong lòng hắn không ngừng phiên giang đảo hải. Chỉ cần có thể có được kiện Thần khí xây dựng thông đạo vũ trụ này, hắn có thể mang tộc nhân Ngự Nhân Tộc trở về Vô Căn Chi Hải, đồng thời có thể mang theo Quân đoàn Luyện Ngục cường đại do các Chiến sĩ Thạch Tượng của hắn tạo thành, đem đến đây đánh chết Luyện Thánh Y hay sao?

- Người... là ai vậy?

Thông qua phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo cất tiếng hỏi. Kiện Thần khí siêu cấp trước mặt hắn, quả thật chính là thứ mà hắn chỉ từng chứng kiến qua trong các bộ phim khoa học viễn tưởng trong thế giới nguyên bản của hắn, Cánh cửa Vũ trụ! Cái thứ này đối với hắn mà nói có tác dụng vô cùng to lớn, nhưng mà, hắn cũng không có bị hưng phấn đến mức khiến cho ngu ngốc. Chủ nhân của cái thanh âm trước mắt này, vì cái gì lại đem một thứ quan trọng như vậy đưa cho hắn? Mà bản thân hắn thì ở nơi nào? Còn nữa, hắn như thế nào biết, chính mình sẽ đến nơi này?

- Ha ha ha...

Thanh âm tràn ngập cảm giác tang thương kia bật cười lên một tiếng, sau đó mới nói:

- Ta chính là kẻ đã đưa người tới đây, Khởi Nguyên Chi Thụ! Chẳng lẽ từ trong thanh âm của ta, người không nghe ra được cảm giác đặc biệt già nua hay sao? Ta cũng quên mất năm nay ta bao nhiêu tuổi rồi!

- Cái gì? Người... là Khởi Nguyên Chi Thụ sao?

Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh. Khởi Nguyên Chi Thụ kỳ diệu khó hiểu sống lại, rồi lại một lần nữa héo rũ. Còn có cái trụ năng lượng khổng lồ dưới lòng đất, đó là một cái kỳ tích khó có thể hình dung nổi. Nhưng mà những cái thứ này, cũng chưa từng có chút dấu hiệu gì là có linh tính cả!

- Trong lòng người đang kỳ quái, vì cái gì ở trong phế tích Di Thất, ta cũng không có đối thoại với người, đúng không?

Phân thân lực lượng khê gập đầu, thanh âm của Phó Thư Bảo ở bên trong hư không hắc ám vang lên:

- Đúng vậy! Ta chính là người do người lựa chọn, người khẳng định hiểu rất rõ ràng ta. Sau đó Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện, ta cưỡi Tiếp Dẫn Chi Thuyền đi đến nơi này, ta xem như là người làm việc cho người đi! Nhưng mà, vì cái gì trước đây người không có liên hệ với ta, không có trợ giúp ta chuyện gì hết?

Đem tất cả những chuyện tình đã phát sinh mà xâu chuỗi lại một chút, nhìn như là vô cơ phát sinh, để cho Phó Thư Bảo ở trong đó tự do phát huy năng lực của hắn, một đường đi tới, hữu kinh vô hiểm. Nhưng mà trên thực tế, sau khi hồi tưởng lại tất cả mọi chuyện, thì hết thảy những chuyện này cũng là một tràng hài kịch phấn khích do người đứng phía sau đạo diễn mà thôi. Mà hắn ở trong cái tràng hài kịch này, gần như chỉ là một gã diễn viên mà thôi!

- Để ta nói cho người biết, Khởi Nguyên Chi Thụ mà người từng nhìn thấy, vào thời điểm vạn năm trước đây cũng đã chết rồi. Nó sống lại, chẳng qua là do người xuất hiện, kích hoạt một cái phân thân lực lượng mà ta phong ấn bên trong thân cây mà thôi. Nó sống lại, chính là cái phân thân lực lượng kia xuất hiện! Mà Tuyền Trạch Chi Thủ cũng chính là như thế!

Một gốc Khởi Nguyên Chi Thụ khổng lồ từng che lấp hơn phân nửa thiên không của thế giới nội tráo, trình độ xum xuê đến khủng bố kia, cỗ khí tức sinh mệnh cường đại kia, thậm chí toàn bộ cảnh tượng tân sinh trong thế giới nội tráo, không ngờ cũng chỉ là một cái phân thân lực lượng mà thôi? Phó Thư Bảo phát giác ra suy nghĩ của hắn đã vô cùng lạc hậu rồi, căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Cái thanh âm tang thương kia lại một lần nữa truyền đến, từ tốn nói:

- Quả thật, ta đã an bày hết thảy những chuyện này. Người cũng không khiến cho ta phải thất vọng! Người là nhân loại đến từ một cái Tinh cầu khác, có được chỉ sống thông minh kinh người, người cũng là người do phân thân lực lượng của ta lựa chọn, đưa đến thế giới này!

- Cái gì?

Trái tim của Phó Thư Bảo lại một lần nữa đập nhanh lên:

- Người đến tốt cùng có bao nhiêu cái phân thân lực lượng?

- Ta là Khởi Nguyên Chi Thụ, là Thần thụ sáng tạo ra toàn bộ sinh mệnh cùng với thực vật trên thế gian này! Người cũng có thể lý giải ta chính là một gốc cây cối thông qua tu luyện, tiến hóa thành Lực sĩ Thần cấp đi!

Cây cối cũng có thể thông qua tu luyện, trở thành Lực sĩ Thần cấp, có được lối suy nghĩ của nhân loại, ngôn ngữ của nhân loại... Cái miệng của Phó Thư Bảo đã há hốc ra đến mức cảm muốn rớt luôn xuống mặt đất.

- Ta tại lúc Thời đại Khởi Nguyên bị hủy diệt cũng đã bị hủy diệt theo, nhưng trước đó ta đã lưu lại một cái phân thân lực lượng ở bên trong thân cây chết héo, còn một cái thì đi vào bên trong tinh không xa xôi, tìm kiếm một người có thể giúp ta giải quyết những chuyện này, đó chính là người!

Thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ chậm rãi nói:

- Ta chính là một cái thân cây trải qua thời gian tu luyện không biết bao nhiêu vạn năm, tu luyện trở thành một Lực sĩ Thần cấp, là một Thần thụ chân chính. Phân thân lực lượng của ta tự nhiên cũng không giống như Lực sĩ nhân loại của các người. Phân thân lực lượng của ta có thể nương theo hạt mầm của ta mà gieo rắc ra khắp nơi, số lượng nhiều đến vô hạn. Nhưng mà, khuyết điểm duy nhất của chúng nó chính là, ta không thể giống như người vậy, có thể khống chế chúng nó làm việc, chúng nó chỉ có thể chấp hành duy nhất một cái chỉ lệnh của ta, sau đó liền biến mất!

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu được, vì cái gì trong thế giới nội tráo, thế giới mới đột nhiên sinh ra, thậm chí thực vật rậm rạp vô cùng, nhưng lại không có tồn tại của bất cứ động vật nào. Những gốc thực vật này, toàn bộ chính là một loại năng lực của phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ. Nó gieo rắc mầm mống của các loại thực vật, trong một đêm liền khiến cho toàn bộ thế giới biến dạng, từ một sa mạc tử vong biến thành một thế giới xanh biếc khổng lồ. Cái phân thân lực lượng kia cũng chấp hành một cái chỉ lệnh mà Khởi Nguyên Chi Thụ giao phó cho nó, đó chính là đem hắn giam cầm bên trong thế giới nội tráo, mãi cho đến khi hắn gõ lên Thế Giới Chi Chung, để cho Tiếp Dẫn Chi Thuyền xuất hiện. Sự tình liền chính là như

vậy. Hắn đi lên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, sứ mệnh của cái phân thân lực lượng kia liền hoàn thành, lập tức biến mất, thế giới cũng khôi phục lại bộ dáng như ban đầu.

Hiện tại hồi tưởng lại, giống như một giấc mộng.

Lúc trước, thời điểm đột nhiên đi đến thế giới này, Phó Thư Bảo còn tưởng rằng là do thí nghiệm của hắn xuất hiện vấn đề, lại không nghĩ tới, là do phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ phát hiện ra hắn, đưa hắn đến thế giới này, từ Phó Đại Bảo biến thành Phó Thư Bảo.

705. Chương 615: Đối Thoại Cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 615: Đối thoại cùng Khởi Nguyên Chi Thụ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lúc trước, ở dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, hắn luyện chế ra một cái Luyện Lực Khí cái muỗng khiến cho người ta khinh bỉ, lại đoạt được giải nhất, để cho Tuyển Trạch Chi Thủ xuất hiện. Hiện tại xem ra, đừng nói là một cái Luyện Lực Khí cái muỗng, cho dù hắn tùy tiện xếp một cái máy bay giấy, cũng sẽ kỹ áp quần hùng, đại phóng quang mang a! Bởi vì, đây chuyện tình đã sớm an bày từ trước rồi. Kể mà cái phân thân lực lượng kia chờ đợi chính là hắn. Bất luận người khác có luyện chế cái gì đi chăng nữa, thì cũng không có hy vọng đạt được giải nhất.

Lúc trước, cảm giác khi đứng trên Tiếp Dẫn Chi Thuyền, hắn phát giác được một tia khí tức cùng với thuộc tính năng lượng giống với Khởi Nguyên Chi Thụ, trong lòng Phó Thư Bảo liền cảm thấy phi thường kỳ quái. Hiện tại hồi tưởng lại, đây cũng là sự an bày của Khởi Nguyên Chi Thụ a! Cái thuyền buồm có được Thần lực kỳ lạ kia, chẳng qua chỉ là một cái thuyền buồm Luyện Lực Khí, đã tạo ra từ trước, chờ đợi hắn xuất hiện, sau đó một đường đưa tới đây.

Lúc trước, ở các địa phương đủ loại kỳ quái như Vô Căn Chi Hải, Hải Đế Thâm Uyên, Thế Giới Chi Chung này nọ, toàn bộ đều là sự an bày của Khởi Nguyên Chi Thụ. Hiện tại hồi tưởng lại, Phó Thư Bảo cũng hiểu được, liền thậm chí ngay cả Linh mạch của Huyền Thiết Sơn, cũng là sự an bày của Khởi Nguyên Chi Thụ. Số tuổi của nó sớm đã vượt quá ức vạn năm, sự hiểu biết đối với mọi thức phi thường mạnh mẽ, vì cái gì lại không an bày Thế Giới Chi Chung ở một nơi nào khác, mà cố tình lại đặt ở bên trong Huyền Thiết Sơn đây? Nguyên nhân rất đơn giản, đó là bởi vì nó sớm đã phát hiện ra tồn tại của Linh mạch Huyền Thiết Sơn, liền lưu lại cấp cho hắn luyện hóa!

Hết thấy tất cả mọi thứ, đều là sự an bày của Khởi Nguyên Chi Thụ. Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện, Khởi Nguyên Chi Thụ không đi làm đạo diễn phim truyện, quả thật là một tổn thất lớn của vũ trụ.

Trong khoảnh khắc đem toàn bộ mọi chuyện từng phát sinh kia xâu chuỗi lại với nhau, nhất nhất nghĩ tới, suy nghĩ của Phó Thư Bảo rất nhanh đã nghĩ đến hiện tại. Sau khi trầm tư một chút, hắn mới cất tiếng hỏi:

- Người đã an bày hết thấy mọi thứ như vậy, mục đích của người là gì?

- Tình trạng hiện tại của ta, chỉ là một khóa hạt giống mà thôi. Những chuyện tình mà người đã trải qua, toàn bộ đều là những an bày của ta trước khi ta bị hủy diệt. Ta muốn người đem hạt giống của ta cứu ra, đem gieo xuống, khôi phục lại Thời đại Khởi Nguyên đã bị hủy diệt, đem nền văn minh thế giới lực lượng sáng lạn một lần nữa sống lại, đây chính là mục đích của ta!

Thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn chậm rãi nói.

Phó Thư Bảo đột nhiên cười nói:

- Người muốn ta làm việc cho người, cuối cùng cũng nên nói cho ta biết hiện tại người đang ở đâu chứ? Còn nữa, ai đã hủy diệt người? Hiện tại người lại đang bị ai giam cầm? Chuyện tình này quan hệ đến sự an toàn của ta, người cần phải nói cho ta biết!

Liền thậm chí một Lực sĩ Thần cấp do một gốc cây thông qua thời gian ức vạn năm mới tu luyện mà thành như Khởi Nguyên Chi Thụ vậy, cũng có thể tiêu diệt được, đủ biết đối thủ của hắn đáng sợ đến mức nào. Phó Thư Bảo cũng sẽ không đại dột bởi vì một chút tinh thần trọng nghĩa mà đi làm cái loại chuyện tình mạo hiểm như vậy. So với một chút tinh thần trọng nghĩa, vinh quang anh hùng này nọ kia, hắn càng thích cùng với Hữu Nãi Ngư, Hồ Nguyệt Thiên, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã ở trên giường làm những chuyện tình sinh ra hài tử hơn. Đó mới là chuyện tình lãng mạn cùng với hạnh phúc a!

Một trận trầm mặc, sau đó thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ mới một lần nữa nói:

- Hiện tại ta vẫn chưa thể nói cho người biết những cái này! Điều này đối với người sẽ rất nguy hiểm! Trên thực tế, sự an bày của ta chỉ tiến hành đến đây thôi, đây cũng là sự an bày cuối cùng của ta! Hết thủy sau này cũng cần chính bản thân người cố gắng. Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn này là thứ cuối cùng có thể trợ giúp mà ta lưu lại cho người. Thông qua nó, người có thể đạt được rất nhiều thứ có ích. Dùng nó để ứng phó với nguy hiểm đến từ Luyện Thánh Y là cũng đủ rồi!

Trên mặt của Phó Thư Bảo vẫn là một mảnh bình tĩnh, cũng nhìn không ra được là hắn sẽ đáp ứng hay không. Trong lòng hắn lại đang suy nghĩ:

- Che che giấu giấu, không có thành ý! Đợi lão tử lấy được Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn rồi, lão tử quay về nhà, chẳng thềm quần chuyện của người nữa!

Thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ tiếp tục chậm rãi nói:

- Cái Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn này là Thần khí do chính ta luyện chế! Trên thực tế, tất cả những đồ vật do chính ta luyện chế, cũng đều là một bộ phận của thân thể ta tạo thành. Vừa rồi người có ý tưởng như vậy, chẳng lẽ không sợ sau khi người lấy nó rồi, sẽ không sử dụng được hay sao?

- Ách! Người có thể biết được trong lòng ta đang suy nghĩ gì sao?

- Ta tồn tại thời gian ức vạn năm, đã học được một kỹ thuật mà nhân loại các người không thể nào hiểu được, đó chính là Độc Tâm Thuật, trong lòng người suy nghĩ cái gì, ta cũng đều biết được cả!

Phó Thư Bảo:

- ...

- Chẳng qua, ta cũng sẽ không bởi vì chuyện người bỏ dỡ giữa chừng mà trách cứ người! Người đã trả giá rất nhiều rồi, nếu như người muốn buông tha không làm nữa, ta cũng không có quyền lợi mà yêu cầu người tiếp tục làm tiếp! Dù sao, những chuyện tình phải làm, bất cứ lúc nào cũng đều có nguy hiểm đến sinh mệnh. Nhưng mà muốn nói cho người biết, Thời Chi Sa đã không thể tiếp tục luyện chế được nữa, người đã một phen đem viên Thời Chi Sa cuối cùng nuốt vào bụng rồi! Nhưng mà Luyện Vũ Thiên Tôn lại có năng lực đem người luyện hóa, thu lại Thời Chi Sa. Người có hiểu ý của ta không?

- Người nói như vậy, chẳng phải chính là đã đào hố gài bẫy lão tử hay sao?

Phó Thư Bảo nhất thời kích động, phân thân lực lượng liền nhảy nhót lên, đây là phản ứng theo bản năng.

- Ta nói cho người biết một chút bí mật của Thời Chi Sa. Một khi Luyện Vũ Thiên Tôn bắt được người, đem viên Thời Chi Sa cuối cùng thu hồi trở lại, bỏ vào trong Thời Gian Sa Lậu, khởi động nó, liền có thể đảo ngược thời gian. Thời đại Hắc Ám sẽ một lần nữa quay trở lại. Đến thời điểm đó, không chỉ có người, liền thậm chí nữ nhân, bằng hữu của người, thậm chí tất cả những người xung quanh người cũng đều sẽ bị diệt vong!

- Cái này... đây chính là bí mật của Thời Chi Sa sao?

Phó Thư Bảo lần đầu tiên nghe được, cũng bị dọa cho toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn chậm rãi nói:

- Trước Thời đại Khởi Nguyên chính là Thời đại Hắc Ám. Thời Chi Sa có đặc tính quy chính, phục nguyên cùng đảo ngược. Nó có thể để thời gian hiện tại đảo ngược quay trở về Thời đại Hắc Ám. Một khi hắc ám buông xuống, những sinh vật tà ác đến từ Thời đại Hắc Ám sẽ không còn bị trói buộc nữa, bọn họ khẳng định sẽ không để ột người như ngươi vậy tồn tại. Ân! Không chỉ có ngươi, tất cả mọi người trên thế gian hiện tại cũng sẽ phải gánh đón vận mệnh tử vong, liền thậm chí những người của thế giới ban đầu của ngươi cũng không ngoại lệ!

Tầng mồ hôi lạnh trên người Phó Thư Bảo càng lúc càng nhiều hơn. Sự tình tiến hành đến lúc này, đã không có khả năng để cho hắn từ bỏ nữa rồi. Nếu như hắn từ bỏ, như vậy Khởi Nguyên Chi Thụ cũng không có cơ hội lựa chọn người thứ hai khác thay hắn mà làm việc này. Hơn nữa, Luyện Vũ Thiên Tôn tuyệt đối là sẽ không tha cho hắn, mà nữ nhân cùng bằng hữu trên người của hắn cũng bởi vì vậy mà gặp phải tai ương!

Điều mà Phó Thư Bảo không thể tha thứ nhất, chính là có người tổn thương nữ nhân cùng với bằng hữu của hắn.

- Được rồi! Ta làm! Mặt khác, ta đoán, cái độc thủ sao màn mà ngươi mãi cũng không muốn nói cho ta biết kia, chính là Luyện Vũ Thiên Tôn phải không?

- Hắn à? Ha ha... ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, hắn chỉ là một thành viên bình thường của chủng tộc Hắc Ám mà thôi!

Thanh âm của Khởi Nguyên Chi Thụ có chút trào phúng nói.

Cái miệng của Phó Thư Bảo lại mở lớn ra, không thể khép lại nữa. Hắn muốn đem câu nói vừa rồi của mình thu hồi lại, nhưng là đã quá muộn rồi!

706. Chương 616: Cách Cửa Không Gian

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 616: Cách Cửa Không Gian

Hữu Nãi Ngư đang canh giữ bên cạnh Phó Thư Bảo, cặp mắt xinh đẹp không thời khắc nào rời khỏi trên người của hắn. Nàng kỳ quái phát hiện, Phó Thư Bảo đang khống chế phân thân lực lượng, không ngừng thể hiện ra các loại biểu tình khác nhau. Chốc lát lộ ra vẻ kinh ngạc, chốc lát lại phẫn nộ, cuối cùng lại xuất hiện hiện tượng mồ hôi tươm đầy người. Dù các loại dấu hiệu đều cho thấy, những gì phân thân lực lượng gặp được cũng không phải là chuyện tầm thường, vì thế cho nên Phó Thư Bảo mới có hiện tượng kỳ quái như vậy.

- Phó đại ca, vì chuyện tình của Ngư Nhân Tộc, thật sự là gian khổ cho chàng rồi, ta sẽ hảo hảo báo đáp cho chàng...

Hữu Nãi Ngư tràn đầy thâm tình nhìn về phía Phó Thư Bảo đang ngồi như lão tăng nhập định. Nàng nghĩ muốn đi lau mồ hôi cho Phó Thư Bảo, nhưng lại sợ động tác của nàng làm ảnh hưởng đến Phó Thư Bảo điều khiển phân thân lực lượng, cho nên không dám làm.

Liền lo lắng chờ đợi như vậy, lại qua thêm một lúc khá lâu, Phó Thư Bảo mới chậm rãi mở hai mắt ra. Thời điểm này, bộ dáng của hắn có chút hoảng hốt, trên đầu của hắn tươm đầy mồ hôi, liền giống như vừa mới tỉnh giấc trong cơn ác mộng vậy.

- Phó đại ca, đã xảy ra chuyện gì?

Hữu Nãi Ngư vội vàng cất tiếng hỏi, một bên vòng tay qua, cẩn thận mà ôn nhu lau đi mồ hôi tươm đầy trán của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo hàm hồ ứng tiếng một câu, sau đó chậm rãi lấy lại tinh thần, liếc nhìn Hữu Nãi Ngư một cái, cũng không nói thêm lời nào nữa, xoay người đứng thẳng dậy, bước nhanh tới phía trước cột đá ở phía Bắc, cẩn thận nhìn kỹ cái hình ảnh màu đen vẽ trên cột đá kia.

oOo

- Người thật sự muốn biết kẻ đó là ai hay sao? Được rồi! Tuy rằng ta không thể nói cho người biết, nhưng mà người cứ việc nhìn hình ảnh vẽ trên cái cột đá phía Bắc đi, đó cũng là toàn bộ trí nhớ của ta về người đó, có lẽ người cũng có thể tìm được một chút manh mối gì đó từ nó!

- Bí bí mật mật suốt nửa ngày, hóa ra người ngay cả người hủy diệt mình là ai cũng không biết sao?

- Thật xem lỗi, cái này... Ta thật sự không biết a!

- Vậy mà người còn chơi trò đùa cảm giác thần bí, giả mù sa mưa nói rằng là vì bảo hộ an toàn của ta, không thể nói cho ta biết? Cứ việc nói rõ người cũng không biết là được rồi?

- Cái này... thân là đại nhân vật có cấp bậc cao nhất trong trận doanh bên phía chúng ta, có đôi khi cũng phải giả vờ một chút, tạo ra cảm giác thần bí một chút chứ? Đó là chuyện bình thường thôi, người là một người thông minh, hẳn phải hiểu được mà? Còn nữa, chẳng phải người cũng thường xuyên làm như vậy hay sao?

- Người cái tên này...

Trên đây chính là một đoạn đối thoại cuối cùng giữa Phó Thư Bảo cùng với Khởi Nguyên Chi Thụ ở trong thế giới hắc ám kia...

Chịu không nổi việc Phó Thư Bảo cứ mãi mè nheo lẫn củng rắn đòi biết, rốt cuộc Khởi Nguyên Chi Thụ cũng nói ra chân tướng sự thật năm đó. Chẳng qua cái chân tướng này, cũng khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy buồn cười cùng bất đắc dĩ. Khởi Nguyên Chi Thụ thậm chí ngay cả người hủy diệt nó là ai cũng đều không có nhìn thấy rõ. Đánh một vòng lớn như thế, nói nhiều lời vô nghĩa như vậy, chẳng qua cuối cùng hẳn chỉ là ở trước mặt tên thủ hạ duy nhất của mình, giả bộ một chút phong phạm của một boss lớn mà thôi.

Cái hình ảnh hắc ám vẽ bên trên cái cột đá phía Bắc kia, chính là hình ảnh trí nhớ mơ hồ của Khởi Nguyên Chi Thụ. Cái khuôn mặt che giấu bên trong hắc ám kia, chính là khuôn mặt của độc thủ phía sau tấm màn đen, đáng tiếc chính là, cho dù quan sát thế nào đi nữa, cũng không thể nhìn thấy rõ ràng.

- Phó đại ca, đến tốt cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Hữu Nãi Ngư chạy đến bên cạnh Phó Thư Bảo, sóng vai đứng nhìn vào cái cột đá phía Bắc.

Phó Thư Bảo hít mạnh một hơi:

- Đây là người mà chúng ta cần phải đối phó. Đáng tiếc chính là...

Sau đó hẳn từ từ đem cuộc đối thoại giữa hắn cùng với Khởi Nguyên Chi Thụ ở trong thế giới hắc ám nói lại cho Hữu Nãi Ngư nghe. Cuối cùng, về mặt hẳn có chút bất đắc dĩ nhìn nàng.

Hữu Nãi Ngư thì lại cảm thụ chuyện này khá thoải mái hơn một chút, nàng vui vẻ nói:

- Nói như vậy quả thật tốt quá! Tộc nhân của ta có thể phản hồi về cố hương Kim Ngư Thành đã rời xa cả vạn năm qua! Về phần gã địch nhân này, ta tin tưởng rằng Phó đại ca nhất định có thể đối phó với hắn. Một đường đi tới, tất cả những địch nhân của chàng, không phải cũng đều bị chàng tiêu diệt hết hay sao?

Phó Thư Bảo căn bản không biết phải nói gì cho phải. Hắn biết, hắn trong lúc bất tri bất giác đã ở trong lòng Hữu Nãi Ngư biến thành một hình tượng đại anh hùng cái thế. Dưới ánh chiếu rọi quang hoàn của loại đại anh hùng cái thế này, hiện tại bất luận hắn đối mặt với địch nhân cường hãn cỡ nào, hoàn cảnh gian nan cỡ nào, nàng ta cũng sẽ cố chấp cho rằng, không có chuyện gì mà nam nhân của nàng không thể giải quyết được!

Một nàng nữ nhân, đối với nam nhân của chính mình có sự tín nhiệm cùng ý lại như vậy, kỳ thật chính là một loại mỹ đức hiếm có. Nhưng mà đối với nam nhân của nàng ta mà nói, đó chính là một loại áp lực cực lớn.

- Thời đại Hắc Ám...

Phó Thư Bảo lẩm bẩm nói:

- Cái tên gia hỏa không thể nhìn thấy rõ kia chính là tên gia hỏa có quyền lực cao nhất cái Thời đại kia hay sao? Chính là tên gia hỏa có thực lực cực mạnh? Nếu như có cơ hội, lão tử thật muốn nhìn một chút, Thời đại Hắc Ám đến tột cùng là có bộ dáng như thế nào?

- Đang nói mê sảng gì vậy?

Hữu Nãi Ngư thấp giọng trách cứ, nói:

- Đến thời điểm đó, chàng hửn là cũng sẽ không sống được nữa. Ta cũng không nghĩ muốn rời khỏi chàng a! Chúng ta còn phải sinh ra thật nhiều tiểu Mỹ nhân ngư nữa đó!

Nói đến đây, trong lòng nàng lại nhớ lại tình cảnh lúc làm chuyện đó, hai gò má của nàng nhất thời nóng bừng lên.

Phó Thư Bảo đem Hữu Nãi Ngư ôm vào trong lòng mình, tinh tế cảm thụ thân thể độc đáo trắng mịn mà lạnh lẽo của nàng, cũng không nói lời nào. Nhưng những lời hửn muốn nói cũng đều gói trọn trong cái ôm đầy thâm tình kia. Chẳng qua, tay hửn lại theo thói quen khẽ vuốt ve nhẹ trên cặp mông tròn đầy đặn cao ngất, được bao trùm bởi một tầng vẩy cá tinh mịn kia, đây thuần túy là động tác theo bản năng mà thôi.

Thời điểm khi hai người đang ôm ấp nhau, những hình ảnh trên bốn cột đá dần dần mờ đi, cuối cùng biến mất, các cột đá cũng khôi phục lại bộ dáng trơn bóng như ngọc. Cái ấn ký màu đen bên trên mặt đất đột nhiên rung động lên. Sau đó, một thanh âm nứt vỡ khe khẽ truyền ra, một cái vòng tròn trắng noãn chọt từ bên trong cái ấn ký màu đen kia văng ra, lẳng lặng phiêu phù trong hư không.

Hình dáng của nó, Phó Thư Bảo thông qua phân thân lực lượng ở bên trong thế giới hắc ám đã từng nhìn thấy qua một lần rồi, không hề thay đổi chút nào. Độ lớn của nó, so với bàn tay thì lớn hơn một chút. Chất liệu của nó, là cùng chất liệu với bạch ngọc, nhưng làm cho người ta có cảm giác vô cùng cứng rắn.

Đây chính là Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, chỉ cần có được tọa độ tham chiếu, có thể thông qua nó đi bất cứ một địa phương nào trong vũ trụ.

Nhẹ nhàng vẩy tay một cái, Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn liền bay lại trên tay của Phó Thư Bảo, hửn có chút luyến tiếc buông tay khỏi cái eo nhỏ của Hữu Nãi Ngư, đem Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cầm xem cẩn thận. Từ bề ngoài mà nhìn, nó giống như là một cái ngọc bàn bình thường. Nhưng mà bằng vào trực giác sắc bén cùng với khả năng quan sát mạnh mẽ của một Luyện Lực sĩ, Phó Thư Bảo phát hiện ra chất liệu của nó bao hàm cả Thiên Vũ Thạch, Linh Chi Vĩn Thạch cùng với một vài vật liệu cực kỳ trân quý, chân chính là một kiện Luyện Lực Khí.

- Dùng nó, tộc nhân của ta có thể phản hồi trở về thế giới nguyên bản, trở lại Kim Ngư Thành hay sao?

Hữu Nãi Ngư kinh ngạc nhìn chằm chằm Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, lẩm bẩm nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Hửn là có thể! Ta cũng đã từng đi qua nơi đó, có ấn tượng rất sâu, thử một chút liền biết!

Lúc nói chuyện, hửn đem lực Hỗn Nguyên rót vào bên trong Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, nhất thời một thanh âm chấn động vang lên, một cái vòng tròn hình vòm màu trắng lớn chọt xuất hiện trước mặt bọn họ.

Cái vòng tròn hình vòm màu trắng kia giống như một cái cổng vòm vậy, bên ngoài là một vầng sáng trắng lấp lóe, bên trong là một cái màn hình không ngừng dao động giống như gợn nước vậy, chỉ là màu sắc có chút âm đạm hơn một chút.

- Cái này... thật giống với Cánh cửa Không gian trong trí nhớ của ta a!

Phó Thư Bảo cảm thán nói.

- Cánh cửa Không gian? Là cái gì vậy?

Hữu Nãi Ngư có chút kỳ quái hỏi.

- Ách! Không có gì! Đó chẳng qua chỉ là một thứ không có tác dụng mà thôi, cũng không có tồn tại!

Phó Thư Bảo cười khổ lắc lắc đầu, cũng không có giải thích. Đây là chuyện tình không thể nào giải thích được. Ở trong cái thế giới nguyên bản của hắn, Cánh cửa Không gian chỉ là một thứ tồn tại trong tưởng tượng mà thôi. Cánh cửa Không gian có thể đi khắp nơi bên trong vũ trụ chẳng qua cũng chỉ là một thứ tồn tại trong các bộ phim khoa học viễn tưởng mà thôi.

Ở bên trong cái thế giới nguyên bản kia, những thứ chỉ có thể thông qua phương thức tưởng tượng mới đạt được, hiện tại lại là sự thật nằm ngay ở trong tay của hắn như thế này, hơn nữa lại là chân thật như vậy, rõ ràng như vậy. Hồi tưởng lại chuyện cũ, thật sự có cảm giác như là đang trong giấc mộng vậy.

Con người có thói quen đem những lực lượng mà mình không thể nào đạt được gọi là lực lượng của Thần, những hiện tượng không thể giải thích được gọi là Thần tích, đem toàn bộ xem như là bút tích của Thần.

Nhưng mà, trong vũ trụ chân thật căn bản không tồn tại cái thứ gọi là Thần linh, chỉ có những người, thực vật, hoặc động vật nắm giữ lực lượng vô cùng cường đại mà thôi. Những thứ từng là tưởng tượng kia, ở nơi này, lại là tồn tại chân thật. Mà cái gọi là Thần, chính là một người, thực vật, hoặc động vật thông qua quá trình tu luyện gian khổ, đem lực lượng tăng lên đến một trình độ cường đại vô hạn mà thôi!

Chỉ cần qua tiếp thêm một đoạn thời gian nữa, Phó Thư Bảo kỳ thật cũng có thể thông qua sự tu luyện của mình, trở thành sự tồn tại giống như Thần vậy. Nếu như tại thời điểm đó, hắn mới quay trở về cái thế giới nguyên bản của mình, hắn cũng sẽ trở thành Thần của cái thế giới kia.

Nhìn thấy cái cổng vòm hình tròn màu trắng trước mặt, trong lòng Phó Thư Bảo có chút lo lắng nói:

- Một cái thông đạo hình cổng vòm như vậy, ta tùy tiện rót một chút lực lượng vào liền có thể khởi động, căn bản là không có bất cứ tọa độ tham chiếu gì, nó sẽ thông đến địa phương nào đây?

Hữu Nãi Ngư cũng lộ ra vẻ mặt hoang mang:

- Ta cũng không biết a! Tóm lại, những thứ gì chưa trải qua nghiệm chứng, cần phải cẩn thận một chút. Ta không muốn chàng gặp nguy hiểm.

Vạn nhất Phó Thư Bảo đi vào, không biết chuyển tới góc nào trong vũ trụ, từ đó về sau mãi mãi xa cách nhau, nàng biết đi đâu mà tìm đây? Đây chính là chuyện tình mà nàng lo lắng nhất.

Đúng lúc này, thời điểm khi hai người còn đang thúc thủ vô sách, không biết làm cách nào đưa vào tọa độ, thì bên trên cái màn hình cổng vòm kia đột nhiên hiện ra một màn hình ảnh giống như là bản đồ một phiến tinh không hư vô vậy. Ở bên trong cái bản đồ to lớn dùng phương thức lập thể hiện lên kia, đem cả một mảnh không gian lớn hoàn toàn bao phủ lại, ngay cả Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư cũng liền đứng bên trong phạm vi bao phủ của nó. Vô số những tinh tú đầy trời không ngừng vận chuyển xung quanh thân thể bọn họ, có cái tản mát ra quang mang chói mắt, có cái chìm trong một mảnh hắc ám, có cái âm u tăm tối. Có một số hình ảnh giống như sông dài vậy, từ bên trong tinh không kéo dài mà qua, có khi là một cái hắc động, thôn phệ hết thấy mọi thứ xung quanh.

Đây quả thật chính là một cái bản đồ lập thể không gian hoàn chỉnh. Năng lực của Khởi Nguyên Chi Thụ khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy phi thường khiếp sợ. Chẳng qua, cái bản đồ lập thể không gian này gần như chỉ là một bộ phận của vũ trụ mà thôi, những khu vực ở xa hơn, căn bản là một mảnh hắc ám không thể nào nhìn thấy được. Đây cũng là chuyện có thể hiểu được. Khởi Nguyên Chi Thụ tuy là một Lực sĩ Thực Vật hệ Thần cấp có tuổi thọ hàng ức vạn năm, nhưng cũng không phải là tồn tại toàn năng, kiến thức của nó tuy rằng vô cùng uyên bác, nhưng mà cũng không có thể nào biết được toàn bộ biến vũ trụ vô biên vô tận. Cái bản đồ lập thể không gian trước mắt này, nhất định là những địa phương mà hắn đã từng đi qua, cho nên mới có được bản ghi chép này.

- Đây là vị trí mà chúng ta đang ở...

Tầm mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại trên một khối tinh cầu nhỏ màu lam biếc ở một góc nhỏ. Hắn rõ ràng nhìn thấy vị trí của Thánh Đảo, cùng với vô số những đảo nhỏ linh tinh rải rác bên trong một

phiến hải dương khổng lồ. Khỏa tinh cầu này, cũng không có lực địa to lớn, thứ lớn nhất chính là Thánh Đảo. Đây là chuyện rất không bình thường, cũng ở thời điểm này, hần lần đầu tiên sinh ra cảm giác rằng cái thế giới này kỳ thật là cái thế giới được luyện chế ra.

- Đúng vậy! Đúng vậy! Ta cũng nhìn thấy rồi... Đây không phải là Thần Tạo Tháp hay sao?

Ánh mắt của Phó Thư Bảo khẽ tìm tòi một chút, rất nhanh liền phát hiện ra cái Thế giới Lực Lượng, chỗ trước khi hần đi đến thế giới này. Hơn nữa từ trên nó hần còn phát hiện ra một gốc Khởi Nguyên Chi Thụ to lớn nữa. Ngón tay của hần khẽ điểm nhẹ lên trên hư ảnh của gốc Khởi Nguyên Chi Thụ kia một cái, lập tức cái cánh cửa cổng vòm kia chợt phát ra một tia thanh âm, những gợn nước bắt đầu khởi động lên, ngay sau đó, một cánh cửa lớn tràn ngập quang mang chợt xuất hiện trước mặt của hai người.

Lập tức, một chuỗi những văn tự chợt hiện ra trên màn hình: Mục đích, Thế giới Lực lượng, Khởi Nguyên Chi Thụ! Thời gian thông đạo đóng lại, một tiếng đồng hồ!

Cái này chính là thông đạo để đi đến Khởi Nguyên Chi Thụ trên Thế giới Lực lượng! Nó cũng có hạn chế thời gian, từ lúc mở ra đến lúc biến mất, chính là thời gian một tiếng đồng hồ.

Phó Thư Bảo cùng với Hữu Nãi Ngư liếc mắt nhìn nhau, Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Nàng lưu lại nơi này chờ ta, ta đi tra xét một chút, rất nhanh sẽ trở về!

Không đợi Hữu Nãi Ngư đồng ý, Phó Thư Bảo đã kích động tiến vào bên trong cái thông đạo, biến mất sau cái màn hình kia...

707. Chương 617: Trở Về Kim Ngư Thành

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 617: Trở Về Kim Ngư Thành

Không có bất cứ cảm giác gì, chỉ là một mảnh không gian trắng xóa mà thôi, Phó Thư Bảo đã lập tức băng vào thông đạo do Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn xây dựng mà đi tới dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ. Thân cây khổng lồ xuất hiện trước mắt, ngẩng đầu nhìn lên, tán cây tiến thẳng trời xanh rõ ràng có thể nhìn thấy được. Một gốc cổ thụ to lớn khổng lồ như vậy, bản thân chính là một cái kỳ tích. Mà nó không ngờ băng vào sự tu luyện ức vạn năm, từ một gốc cây bình thường lột xác thành một Lực sĩ Thực Vật hệ Thần cấp, cái này lại càng là kỳ tích trong kỳ tích.

Cảnh tượng bốn phía vẫn không có chút biến hóa, những phế tích của thành thị cùng với sa mạc xa xa vẫn còn rõ ràng trước mắt. Những chuyện tình phát sinh trên địa phương này phẳng phất như mới ngày hôm qua.

- Xem ra, tọa độ của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn này quả thật là tồn tại chân thật cùng chính xác. Chỉ cần đem tộc nhân của Ngư Nhân Tộc đến nơi này, bọn họ liền có thể quay trở lại Kim Ngư Thành dưới Vô Căn Chi Hải!

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ. Hần quay đầu lại nhìn một chút, chỉ thấy thông đạo hần đi ra cùng với thông đạo hần đi vào hoàn toàn là giống nhau, là một cái cổng vòm hình tròn có văn nước ba động. Chỉ là cánh cửa này không có những tọa độ không gian giống như là cánh cửa đi vào mà thôi.

Hần nhất thời hiểu được, chỉ cần có Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, hần có thể đi đến bất cứ địa phương nào mà hần có được những tọa độ cụ thể. Nhưng mà, Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cũng không thể nào cầm theo trong tay được, mà những địa phương hần có thể đi tới, cũng chỉ có thể đạt được thời gian hoạt động một tiếng đồng hồ mà thôi.

- Con mẹ nó! Ta vốn nghĩ có được cái Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn này, ta liền có thể rời khỏi cái thế giới này, lại không nghĩ tới chỉ có thể dừng lại thời gian một tiếng đồng hồ mà thôi. Cái Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn này còn tiên tiến hơn Thần Thông Bàn của Thánh An Na cùng với Thần Long Bàn của hai tỷ

muội Thất Thái Thần Long, đã có thể lữ hành bên trong không gian vũ trụ, chẳng qua cũng có một cái khuyết điểm là hạn chế trong thời gian một tiếng đồng hồ.

Trong lòng Phó Thư Bảo có sự so sánh.

Quan sát bốn phía một chút, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện trên quảng trường xuất hiện một cái gì đó khác lạ. Đó là ở bên trên quảng trường đứng sừng sững một cái bia kỷ niệm có tạo hình độc đáo. Trong lòng hắn cảm thấy kỳ quái, hắn chậm rãi đi lại đằng đó. Vừa mới nhìn thấy, đã thấy bên trên đó có khắc một hàng chữ tinh tế: Phó Thư Bảo, chúng ta gặp nhau ở Hậu Thổ Thành! Bên dưới hàng chữ tinh tế này phân biệt là lạc khoản của Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Chi Ni Nhã.

- Ba nàng nữ nhân này, ta thật sự muốn gặp lại các nàng a! Chỉ là, thời gian một tiếng đồng hồ, ta cho dù có thể xé rách được không gian, tới được Hậu Thổ Thành, thì ta có thể làm được cái gì đây?

Khóe miệng của Phó Thư Bảo nhếch lên một tia cười khổ. Chuyện tình Thánh Đảo còn chưa có giải quyết xong, hắn liền không thể hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp được. truyện copy từ

Lại quan sát cẩn thận bốn phía xung quanh một chút, sau khi xác định không có cái gì nguy hiểm, Phó Thư Bảo mới từ trong thông đạo quay trở về. Thời điểm trở về cùng với cảm giác kiếp sau giống hệt nhau, rất nhẹ nhàng liền quay trở về thế giới dưới đáy biển. Nhìn thấy Hữu Nãi Ngư mang theo vẻ mặt sốt ruột nhìn mình, trong lòng hắn liền tràn ngập vẻ triu mến.

- Phó đại ca, chàng thật sự đã trở lại dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ sao?

Hữu Nãi Ngư sốt ruột hỏi.

Phó Thư Bảo đem những chuyện tình trở về nói rõ chi tiết lại cho Hữu Nãi Ngư, lại nói:

- Thông đạo do Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn xây dựng, chỉ có thể tồn tại thời gian một tiếng đồng hồ mà thôi. Ta phải trở về, nhưng mà nàng cùng với tộc nhân của nàng không nhất thiết phải quay trở lại nơi này.

Quả thật, với đặc điểm của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, thông đạo cũng chỉ có thể tồn tại trong thời gian một tiếng đồng hồ, các tộc nhân Ngư Nhân Tộc không cần thiết phải trở về, tự nhiên cũng không cần phải quan tâm đến chuyện này. Nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn quay trở về, bởi vì trong này có rất nhiều chuyện tình cần hắn phải giải quyết.

- Ta... ta cũng không nhất thiết phải trở về nữa sao?

Hữu Nãi Ngư có chút ai oán nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Nàng cùng với Phó Thư Bảo tương đương như vợ chồng mới tân hôn, đang là thời điểm gắn bó keo sơn, Phó Thư Bảo lại nói ra những lời nói như vậy, cái này làm sao khiến cho nàng không thể thương tâm được cơ chứ?

Phó Thư Bảo cười cười, nhẹ nhàng ôm lấy vai nàng, ôn nhu nói:

- Ngủ giấc, ta chính là đang lo lắng cho nàng cùng với tộc nhân của nàng a! Địa Hạ Cảng Khẩu Thành Thị khi chúng ta rời đi cũng đã bị hủy diệt rồi, tình huống dòng kênh đào ngầm khẳng định là cũng không được cho lắm. Hơn nữa, đường quay trở về Vô Căn Chi Hải cũng chỉ có mỗi mình nàng biết, tộc nhân của nàng thời gian hơn cả vạn năm cũng không có quay trở về cố hương, ai còn có thể nhớ nổi chứ? Vạn nhất đi đến Hải Đế Thâm Uyên, sự hiểm ác nơi đó, nàng không phải không biết a...

Dừng lại một chút, hắn mới nói tiếp:

- Kỳ thật, ta cũng rất luyến tiếc nàng, nhưng mà, nàng phải dẫn dắt tộc nhân của nàng trở lại cố hương a!

Vừa rồi Hữu Nãi Ngư vốn tưởng rằng Phó Thư Bảo đã bắt đầu chán ghét nàng, nhưng mà hiện tại nghe những lời này, trong lòng nàng nhất thời một mảnh cảm động, bổ nhào vào trong lòng ngực của hắn, thì thào nói:

- Ta hiểu lắm chàng rồi! Nhưng mà, ta thật sự không nỡ xa cách chàng a! Chúng ta lần này chia cách, biết đến lúc nào mới có thể gặp lại?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đứa ngốc, ta bất cứ lúc nào cũng có thể tới gặp nàng a!

Hữu Nãi Ngư khẽ ngẩng đầu lên:

- Bất cứ lúc nào? Chàng còn nói lời an ủi ta nữa! Không phải chỉ có thời gian một tiếng đồng hồ thôi sao? Chàng như thế nào có thể kịp từ dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ chạy tới Kim Ngư Thành của Vô Căn Chi Hải cơ chứ?

Phó Thư Bảo lại đưa tay chỉ hướng về phía trên hình vẽ tọa độ tinh không do Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn vẽ ra, tràn ngập tự tin nói:

- Ta sẽ để phân thân lực lượng của ta đi theo nàng trở về, sau đó lại ở bên cạnh phân thân lực lượng ghi nhận thêm một cái tọa độ nữa, như vậy đến lúc đó ta sẽ đem tọa độ thiết lập tại Kim Ngư Thành, chúng ta không phải rất nhanh có thể gặp lại sao?

Lúc này Hữu Nãi Ngư mới có thể thả lỏng tâm thần:

- Chúng ta hãy mau quay trở về đi, tập hợp tộc nhân, sau đó quay trở lại Kim Ngư Thành!

Một khi đã có thể rất nhanh gặp lại, sự lo lắng, băn khoăn trong lòng nàng liền biến mất không còn. Mà thân là Công chúa Mỹ nhân ngư của Ngư Nhân Tộc, nàng cũng có trách nhiệm phải bảo vệ sự an toàn của tộc nhân. Sự an bày của Phó Thư Bảo, đối với nàng mà nói là sự an bày lương toàn kỳ mỹ, trong lòng nàng làm sao còn có nửa điểm ý tứ mất hứng cơ chứ?

Khi quay trở lại khu vực bãi đá san hô, những tộc nhân Ngư Nhân Tộc đi ba phương hướng khác thăm dò cũng đã lần lượt phản hồi. Bọn họ cũng có kẻ tìm được địa phương thích hợp sinh sống, có kẻ thất vọng trở về. Nhưng mà khi biết mình có thể sắp sửa quay trở về Kim Ngư Thành dưới Vô Căn Chi Hải đã xa cách hơn cả vạn năm, tất cả các tộc nhân Ngư Nhân Tộc cũng đều không thể kiềm nén được sự kích động trong lòng, lại hoan hô như sấm dậy. Đến thời điểm khi biết được rằng cũng nhờ có Phó Thư Bảo, bọn họ mới có thể quay trở lại cố hương, hình tượng của hắn ở trong lòng của đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc lại thăng cấp lên một cái cấp bậc, từ một đại anh hùng cái thế biến thành một vị Thần hộ mệnh!

Thoảng đơn giản chuẩn bị một chút, Phó Thư Bảo lại một lần nữa khởi động Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, Hữu Nãi Ngư có chút luyến tiếc không nỡ, dẫn dắt tộc nhân tiến vào trong thông đạo, biến mất khỏi thế giới dưới đáy biển. Một cái phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo đi theo đội ngũ của Hữu Nãi Ngư cũng đi đến Thế giới Lực lượng. Tuy rằng có khoảng cách tinh không xa xôi, nhưng mà lại bởi vì có thông đạo không gian do Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn xây dựng nên, Phó Thư Bảo đối với sự khống chế phân thân lực lượng cũng không có chút cách trở nào, sự liên hệ tinh thần giữa cả hai cũng phi thường rõ ràng.

Sau khi đến dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, Hữu Nãi Ngư cũng không hề trì hoãn chút nào, mang theo tộc nhân chạy đến Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành đã bị sụp đổ, tiến vào kênh đào ngầm, hướng thẳng về phía Vô Căn Chi Hải mà đi. Sở dĩ nàng sốt ruột như vậy, hoàn toàn là bởi vì sợ hãi Phó Thư Bảo tiến hành đánh dấu tọa độ thất bại. Mà nàng thì lại không biết đến lúc nào mới có thể gặp lại Phó Thư Bảo nữa.

Thời gian một tiếng đồng hồ quả thật cũng không dài, Hữu Nãi Ngư mang theo đội ngũ thông qua lối xoáy, thời điểm lúc đó vừa vặn tiến vào trong Vô Căn Chi Hải. Cũng may Phó Thư Bảo thông qua phân thân lực lượng biết được hiện tại đã tới được địa phương nào, đúng lúc đánh dấu một cái tọa độ mới. Một cái cánh cửa thông đạo mới xuất hiện ở Vô Căn Chi Hải, Phó Thư Bảo cũng không có xuất hiện, nhưng mà Hữu Nãi Ngư cùng với tộc nhân Ngư Nhân Tộc cũng hoan hô lên một mảnh.

Một đường tiến tới này, Phó Thư Bảo cũng không ngừng gia tăng thêm những tọa độ mới, mãi cho đến khi Hữu Nãi Ngư dẫn dắt tộc nhân quay trở lại đến Kim Ngư Thành dưới Vô Căn Chi Hải, Phó Thư Bảo mới từ bên trong thông đạo tọa độ mới tại Kim Ngư Thành mà đi ra. Thời điểm khi hắn xuất hiện ở quảng trường ngay phía trước Kim Ngư Cung, tộc nhân Kim Ngư Thành tự nhiên là hoan hô như sấm dậy. Cô nàng Mỹ nhân ngư xinh đẹp thì lại mặc kệ ánh mắt của hơn hai vạn tộc nhân, trực tiếp bổ nhào vào trong lòng ngực của Phó Thư Bảo, dâng lên cặp môi thơm ngọt ngào.

Tuy rằng đã đem thông đạo xây dựng tại ngay quảng trường của Kim Ngư Thành, nhưng mà Phó Thư Bảo lại vẫn để Hữu Nãi Ngư lưu lại. Dù sao tộc nhân Ngư Nhân Tộc trở lại cố hương, trăm việc cần làm, cần một vị lãnh đạo mạnh mẽ để hướng dẫn bọn họ đi trên con đường đúng đắn. Mà thiếu khuyết sự bảo hộ

của một cường giả như nàng vậy, hơn hai vạn tộc nhân của Ngự Nhân Tộc rất có thể gặp phải sự tập kích của Linh thú dưới biển sâu, hay gặp phải tai ương ngập đầu nào đó.

Lần này, Hữu Nãi Ngự thể nhưng lại rất sáng khoái đáp ứng. Một phần bởi vì nàng đã hiểu được đạo lý trong đó, hơn nữa chính là tọa độ thông đạo đã xây dựng ngay trước cửa nhà của nàng, Phó Thư Bảo bất cứ lúc nào cũng có thể trở về đoàn tụ với nàng. Thời gian một tiếng đồng hồ trôi qua, trở về sau đó lại trở về một lần nữa, đó chính là thời gian một canh giờ rồi...

oOo

Đêm hôm đó, Hữu Nãi Ngự liền sử xuất ra toàn bộ thủ đoạn của mình để khiến cho Phó Thư Bảo vui vẻ. Nàng ta trong chốc lát dùng hình thái nhân hình thuần túy để đạt được sự sủng ái của Phó Thư Bảo, chốc lát lại dùng hình thái Nhân ngư để phát ra khiêu chiến. Cái giường lớn gần đầy bảo thạch cùng trân châu trong Kim Ngự Cung kia run rẩy đến mức cơ hồ muốn sụp đổ luôn. Trong đêm này, nàng cũng là lần đầu tiên dâng hiến cho Phó Thư Bảo cái lưỡi thơm tho của nàng, dùng khẩu kỹ có chút không thành thạo của mình là lấy lòng gã nam nhân lắm trò của nàng...

Cũng chính là trong một đêm này, Phó Thư Bảo phải chịu nỗi khổ phi thường vinh hạnh. Hắn ở bên trong Kim Ngự Cung hưởng thụ sự phụng dưỡng của Mỹ nhân ngư, thời gian một tiếng đồng hồ căn bản là không thể nào đủ được, cho nên hắn đành phải tại thời điểm sắp đến một tiếng đồng hồ thì nhanh chóng phản hồi trở về thế giới của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, sau đó lại mở ra thông đạo, phản hồi trở lại Kim Ngự Thành, sau đó lại gấp gáp nhanh chóng chạy trở về đáp ứng Hữu Nãi Ngự đã gấp không chịu nổi nằm trên giường...

Một kẻ chờ đợi gấp như lửa đốt, một kẻ nhanh chóng gấp gáp chịu không nổi, hai người giống như rơm khô cùng lửa đỏ, dễ dàng hòa lẫn cùng một chỗ, bốc cháy lên.

Thời điểm lần cuối cùng từ trên bụng của Hữu Nãi Ngự đứng lên, ngay cả Phó Thư Bảo cũng quên mất hắn đã thông qua Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn đi tới đi lui mấy lần rồi. Hữu Nãi Ngự đang nằm trên giường đã lâm vào ngũ say, cái đuôi cá thon dài mà xinh đẹp thả lỏng ở trên giường, cái bộ vị thần bí ở giữa nơi vốn là hai chân của nàng, đã là một mảnh hồ đồ.

Một đám chất dịch hỗn loạn từ bên trong phiên vẩy cá tinh mịn mà mềm mại chậm rãi tươm ra, lại bị những làn nước biển có chút nhộn nhạo tẩy rửa sạch sẽ. Cái địa phương đó, màu mỡ mà xinh đẹp, lại không có một mảnh rong bèo nào cả, có một vẻ đẹp cùng với lực hấp dẫn lạ thường, lại phát ra khí tức thành thực khiến cho Phó Thư Bảo nhận không được muốn một lần nữa xung phong. Chẳng qua là hắn vẫn đem cổ dục vọng mãnh liệt kia khắc chế xuống, ôm lấy Hữu Nãi Ngự, vuốt loạn thân thể nàng trong chốc lát, rồi cuộc cũng rời khỏi Kim Ngự Cung.

Quay trở lại biển sâu, thanh âm nỉ non của Hữu Nãi Ngự rồi cuộc cũng không truyền đến nữa, thân thể mềm mại của nàng cũng không thể nhìn thấy nữa. Thế giới dưới đáy biển là một mảnh yên tĩnh. Phó Thư Bảo lại có kế hoạch mới, đó chính là dùng phương thức đồng dạng, đem tọa độ của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn thiết lập tại Hậu Thổ Thành!

Triệu tập Quân đoàn Luyện Ngục, giết thẳng đến Tổng Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc!

708. Chương 708

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 618: Tọa độ Hậu Thổ Thành (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phân thân lực lượng vô hình vô dạng không ngừng xé rách hư không, dùng phương thức thiểm lược không ngừng xuất hiện ở những địa điểm khác nhau trong Thế giới Lực lượng. Những địa phương mà nó dừng lại, cũng đều sẽ xuất hiện một cái cổng vòm hình tròn. Đó chính là những tọa độ mới do Phó Thư Bảo thiết lập ra. Lần này đây cái tọa độ đầu tiên, hẳn chính là thiết lập tại Thánh Lan Thành của Thánh Lan Quốc. Chẳng qua hẳn cũng không có đi chào hỏi vị nhạc phụ đại nhân Quốc vương của hẳn, mà chỉ là để một cái phân thân lực lượng lén vào Thánh Lan Cung dò xét một chút tin tức của Chi Ni Nhã. Sau khi biết được Chi Ni Nhã đã đi đến Hậu Thổ Thành liền không chút trì hoãn, phóng thẳng về phía Hậu Thổ Thành.

Lại thêm một đám tọa độ mới thiết lập trên các đảo nhỏ trong biển rộng, phân thân lực lượng cách đến Hậu Thổ Thành càng ngày càng gần hơn. Ước chừng sau nửa ngày phóng vọt đi, Hậu Thổ Thành xa cách đã lâu rốt cuộc cũng đã xuất hiện trước mặt hẳn.

Thành trì Hậu Thổ Thành vẫn như cũ đứng sừng sững trên sườn núi ở bên cạnh khe sâu, vẫn như trước vô cùng cứng cỏi, phát tiết khí phách. Khí thế như vậy, không thể nghi ngờ là nói cho những người từng cái từng cái muốn thông quan, cần phải ngoan ngoãn đem tiền mãi lộ cấp ra. Quay trở về những ngày kinh doanh cửa khẩu khe sâu kia, tứ phía thụ địch, trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh cảm khái. Lúc trước hẳn vẫn chỉ là một tiểu nhân vật bình thường, nhưng mà hiện tại hẳn cũng đã là một tồn tại gần tiếp cận với Thần, phóng nhãn khắp cả Thế giới Lực lượng, lại còn có ai dám động đến sợi lông của hẳn nữa chứ?

Một cái tọa độ mới lập tức được hình thành, ở trên tháp quan sát từ xa của Thành bảo Hậu Thổ Thành. Đám chiến sĩ Độc Lang Tộc phụ trách thủ vệ trên đó bị cái cánh cửa cổng vòm từ trong hư không xuất hiện ra dọa cho kinh hãi một trận. Nhưng mà càng khiến cho bọn họ giật mình chính là, ngay sau khi cái cổng vòm hình tròn sáng ngời kia xuất hiện, Lão tổng Phó Thư Bảo của bọn họ cũng đã trống rỗng xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Không cần phải cảnh báo, tiếp tục làm chuyện tình của các người đi!

Phó Thư Bảo quăng ném lại một câu, nhẹ nhàng dẫm mạnh một cái, thân thể đột nhiên ở trên hư không biến mất. Thời điểm xuất hiện trở lại, hẳn đã đi tới bên trên đỉnh chóp của Thành bảo Hậu Thổ Thành. Mấy gã chiến sĩ Độc Lang Tộc ngây ngốc nhìn chằm chằm vào Lão tổng của bọn họ, cả nửa ngày cũng không thể nói ra một câu.

Đứng ở trên cao nhìn ra xa xa mọi nơi, nông trường của Hậu Thổ Thành cũng thu vào trong tầm mắt, từng đạo từng đạo linh thủy phát ra ánh vàng rực rỡ, những bánh xoay nước nặng nề không ngừng vận chuyển. Những địa phương xa hơn, một loạt những dãy huyện tâm bồ đào xuất hiện bên trong tầm mắt. Những sợi dây bồ đào trong suốt chẳng chẳng chịt chịt vắt ở trên cành, những gã nông phu cần cù tiến hành thu hoạch. Không hề nghi ngờ, hiện tại là đang trong mùa thu hoạch.

Hậu Thổ Thành nằm vắt ngang trong tầm mắt, cái bức tường đất đá vốn dĩ thấp bé, lúc này đã biến thành một dãy tường thành bằng tảng đá cao lớn, thậm chí ngay cả cánh cửa cũng đều đã tu sửa hoàn chỉnh, so với trước đây càng có khí thế hơn nhiều. Hậu Thổ Thành mãi vẫn luôn là do tiểu nha đầu Chu Uyển Nhi kia quản lý, không biết hiện tại nàng ta như thế nào rồi? Còn có Lưu Chuyển thành thật phúc hậu, chiến sĩ thảo nguyên Đan Thanh, còn có Đế Thiểu Vũ cùng với gã thể gia công tử xuống dốc Chu Di Mộng, những người này, hiện tại bọn họ như thế nào rồi?

Những người này cũng đều là những người từng đi theo Phó Thư Bảo quật khởi, cũng đều có những lý tưởng giống nhau, hiện tại thực lực của Phó Thư Bảo đã đến mức bọn họ căn bản không thể nào đuổi kịp, nhưng mà cái lý tưởng chung kia lại vẫn như cũ còn tồn tại, giống như một sợi dây thường dẻo dai không thể nào chặt đứt được, đem trái tim của bọn họ buộc chặt lại với nhau.

Thân hình nhoáng lên, Phó Thư Bảo lại biến mất trên đỉnh chóp của Thành bảo Hắc Thạch Thành. Thời điểm xuất hiện, đã là bên trong đại sảnh của Thành bảo Hắc Thạch Thành rồi.

Ngay thời điểm hẳn xuất hiện, bên trong đại sảnh đang có mấy người, những người này là do ba nàng nữ nhân dẫn đầu, đang thương lượng chuyện tình của Thành bảo Hắc Thạch Thành. Ba nàng nữ nhân này, phân biệt chính là Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên. Những người còn lại, phân biệt chính là Lưu Chuẩn, Đế Thiểu Vũ, Chu Di Mộng, Chu Uyển Nhi cùng với Đan Thanh.

Hai nàng chính thê, vĩnh viễn luôn ngồi trên vị trí chủ trì cao nhất. Hồ Nguyệt Thiên chỉ là tiểu tam, tuy

rằng cũng đã cam chịu, nhưng mà nàng cũng lại chỉ có thể ngồi ở trên ghế bên cạnh mà thôi. Chẳng qua cô nàng Hồ ly tinh thật ra cũng không thêm để ý mấy cái này. Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã tuy rằng chuyện gì cũng luôn xa lánh nàng, nhưng mà nàng lại có đến mấy trăm loại thủ đoạn đạt được niềm vui của Phó Thư Bảo, như vậy là đủ rồi. Mà một nguyên nhân khác khiến cho nàng ấn tượng chính là, Hồ Tộc đã từ trong Hoàng cung ngấm đi lên, tiến hành con đường phục hưng vĩ đại. Con đường này, những thứ cần phải dựa vào Độc Âm Nhi và Chi Ni Nhã còn có rất nhiều.

Người đang dưới mái hiên, sao lại có thể không cúi đầu đây?

Hữu Nãi Ngư chính là suy nghĩ như vậy, cũng là như vậy mà xử lý mối quan hệ giữa nàng cùng hai vị chính thể kia.

Mấy người đang tụ tập bên trong đại sảnh, đang thương lượng chuyện tình thu hoạch mùa thu của nông trường. Độc Âm Nhi đang mạnh mẽ nói đến vấn đề các đơn đặt hàng, cùng với vấn đề giá cả. Hồ Nguyệt Thiên thì đang mặc kệ mọi chuyện, tiến hành tu bổ mấy cái móng tay vốn xinh đẹp của nàng, có bộ dáng nghe tai phải lọt ra tai trái. Chi Ni Nhã thì ngẫu nhiên nhúng vào một hai câu, nhưng mà ý kiến của nàng trên cơ bản cũng không có được cô nàng Độc Âm Nhi luôn có suy nghĩ bá quyền tiếp thu.

- Liên cứ quyết định như vậy đi, giá cả ta đã định sẵn rồi, tốc độ gia tăng không lớn, dám thương nhân kia khẳng định sẽ chấp nhận. Tiền bán được, toàn bộ thu hết vào kho hàng, để cho cái tên gia hỏa không lương tâm kia trở về xử lý đi.

Độc Âm Nhi mạnh mẽ quyết định.

Chi Ni Nhã sâu kín hít nhẹ một hơi:

- Không biết Bảo ca lúc nào mới có thể trở về, trong này không thể không có hân a!

Kỳ thật, nàng càng muốn nói hơn chính là, nàng không thể thiếu được hân.

- Chi Ni Nhã chủ mẫu, không cần quá mức mong nhớ, đến lúc Phó đại ca trở về, người cũng sẽ gây đi một vòng a!

Chu Uyển Nhi cười trêu ghẹo. Nàng ta cũng không có nhiều biến hóa, vẫn là một tiểu cô nương tinh linh kỳ quái, nhưng mà cái đầu đã cao hơn không ít, bộ ngực vốn phẳng cũng có chút cao lên, cũng có chút dấu hiệu đã phát dục rồi.

Không mất thêm bao lâu nữa, nàng sẽ từ một tiểu cô nương biến thành một cô nàng xinh đẹp. Những nam hài theo đuổi nàng ta khẳng định sẽ không ít a! Chẳng qua, nam nhân trong cảm nhận của nàng ta, lại không biết là loại người như thế nào.

Đúng lúc này, trong hư không có chút rung động, một cái thân ảnh quen thuộc đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

709. Chương 618: Tọa Độ Hạo Thổ Thành (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 618: Tọa độ Hạo Thổ Thành (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nhìn thấy khuôn mặt của hân, còn có cái nụ cười quen thuộc kia, tất cả mọi người đều đồng thời ngậy người tại dương trường. Chu Uyển Nhi vừa rồi còn đang trêu ghẹo Chi Ni Nhã xong, thế nhưng Phó Thư Bảo đã xuất hiện ngay trước mặt bọn họ. Loại sự tình này, như thế nào không khiến người ta cả kinh cơ chứ?

- Chàng...

Độc Âm Nhi đứng thẳng người lên:

- Là người thật, hay là người giả đây?

Chi Ni Nhã cùng Hồ Nguyệt Thiên cũng đồng thời đứng thẳng lên, trong ánh mắt của các nàng cũng đều tràn ngập sự vui sướng cùng với kích động, còn có thần sắc không dám tin tưởng nữa. Nói tóm lại, trong lúc nhất thời, tâm tình của các nàng cũng phức tạp đến cực điểm, khó có thể hình dung.

Phó Thư Bảo cười lên ha ha:

- Nói cái gì đó? Nàng đi tới kiểm tra không phải là biết ta là người thật hay giả hay sao?

Nói xong hắn liền dang ra hai tay, một bộ dáng chờ đợi vuốt ve.

Vẫn là một bộ dáng hạ lưu như vậy, gần như chỉ bằng một câu này, không cần đi lại sờ thử, Độc Âm Nhi cũng biết được Phó Thư Bảo đang đứng trước mặt mình là Phó Thư Bảo chân thật, không phải là phân thân lực lượng, cũng không phải là người khác cải trang. Nhưng mà nàng như thế nào cũng không rõ, vì cái gì Phó Thư Bảo hắn đã ly khai khỏi Thế giới Lực lượng, không biết lúc nào có thể trở về, hiện tại lại đột nhiên xuất hiện trước mặt chính mình đây?

Chẳng qua, mấy cái này tựa hồ quả thật cũng không quan trọng, quan trọng chính là, hắn ta đã trở lại.

Nếu không phải đám người Lưu Chuẩn, Đế Thiếu Vũ cùng với Chu Uyển Nhi vẫn còn ở lại trong đại sảnh này, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã chỉ sợ đã kèm chế không được sự kích động cùng với nhớ nhung trong lòng mình, mà bỏ nhào vào lòng ngực của Phó Thư Bảo rồi.

- Thời gian của ta không nhiều lắm, cũng chỉ khoảng chừng thời gian một tiếng đồng hồ, ta liền nói tóm tắt một chút. Lần này ta tới đây là muốn dẫn đi Quân đoàn Luyện Ngục của ta...

Phó Thư Bảo đem những chuyện tình trải qua đơn giản nói tóm tắt lại một lần.

Đến lúc này mọi người mới hiểu được, vì thế nào hắn có thể xuất hiện ở trong này.

- Quân đoàn Luyện Ngục mãi vẫn luôn trấn thủ bên trong Hậu Thổ Thành, để ta đem bọn chúng triệu tập lại, đưa đến Thành bảo Hắc Thạch Thành!

Chu Uyển Nhi cười giòn giã nói, vừa nói vừa khẽ nháy mắt với đám người Chu Di Mộng ca ca của nàng.

Mấy gã đại nam nhân vốn nghĩ muốn ở lại ôn chuyện một chút, nói chuyện quy hoạch phát triển của Hậu Thổ Thành này nọ, nhưng mà nhìn thấy tiểu cô nương quý tinh linh Chu Uyển Nhi không ngừng nháy mắt với bọn họ, nhất thời liền tỉnh ngộ lại, vội vàng tìm cơ mà rút lui. Thời gian một tiếng đồng hồ, cực kỳ hữu hạn, người ta có chuyện gì mà nói với mấy gã đại nam nhân các người chứ? Tự nhiên là phải lưu lại cho ba nàng nữ nhân rồi. Đêm xuân một khắc giá ngàn vàng a!

Ngắn gọn tóm tắt một chút nỗi khổ tương tự của chính mình, đồng thời cũng tranh thủ thời gian chờ đợi Chu Uyển Nhi đem Quân đoàn Luyện Ngục tập hợp lại, Phó Thư Bảo căn bản sẽ không lãng phí thời gian. Hắn liên tục dụ hoặc, lừa ba cô nàng nữ nhân đi tới căn phòng lúc trước của hắn.

- Chẳng muốn nói bí mật gì với chúng ta đây?

Độc Âm Nhi có chút cảnh giác đảo mắt nhìn một vòng căn phòng của Phó Thư Bảo, còn có cái giường lớn có thể nằm được đến năm sáu người kia.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai, nói:

- Thời gian của ta hữu hạn, số lần đi về cũng không nhiều lắm, các người thì ta lại không thể bỏ lỡ ai được, cho nên cùng nhau giúp ta ngủ ngon một hồi đi!

- Giỡn chơi sao?

Hai má Độc Âm Nhi nhất thời đỏ bừng lên:

- Chẳng cái tên này, lúc nào cũng muốn... lại còn là như thế này...

- Ta, ta có việc, ta đi xử lý một chút...

Cặp má của Chi Ni Nhã cũng đã đỏ bừng lên, tìm có rút lui. Trước kia, thời điểm khi nàng cùng với Độc Âm Nhi cùng nhau hầu hạ Phó Thư Bảo, nàng cũng đã là mắc cỡ muốn chết, hiện tại không ngờ lại có thêm một Hồ Nguyệt Thiên nữa, đó không phải là bốn người cùng làm cái chuyện tình kia sao? Mắc cỡ chết người a!

Hồ Nguyệt Thiên thì lại thể hiện ra đầy đủ sự trấn tĩnh, cũng thể hiện luôn phong phạm đại sư trong chuyện này. Chẳng qua hiện tại đang ở trước mặt hai nàng chính thê, cho nên biểu hiện của nàng có chút rụt rè cùng hàm súc, cũng không dám phát biểu những đề nghị, ý kiến hoang đường gì do Phó Thư Bảo cả. Nhưng mà lại lén lút hướng về phía Phó Thư Bảo đánh mấy cái ánh mắt mê người, kích thích thú tính của tên kia.

- Như vậy đi, nếu như các nàng chịu nghe lời của lão công ta đây, ta đáp ứng các nàng, về sau mỗi ba ngày sẽ trở lại đây một lần, bằng không mà nói, nửa năm trở về một lần!

Phó Thư Bảo liền sử xuất ra đòn sát thủ.

Nửa năm một lần, loại người giống như hần vậy, bất luận là một nữ nhân lòng dạ rộng lớn như thế nào, cũng đều sẽ không yên tâm. Cho nên thời điểm khi hần nói ra những lời này, ba nàng nữ nhân, bao gồm cả Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã nhất thời không có cách nào nữa.

- Ha ha ha... Tới đây! Tới đây! Ta xem thử xem cái mông của các nàng ai tròn hơn? Nghe nói nữ nhân có mông tròn có thể sinh con nhiều a...

- Phi! Vô sỉ...

- Hạ lưu...

- Xấu xa a...

Bốp bốp bốp!

Ba cô nàng nữ nhân vừa mới mở miệng mắng chửi đã bị trừng phạt, trên cặp mông tuyết trắng như ngọc của ba nàng, rõ ràng hiện lên ba cái dấu tay đỏ ửng...

Một cái giường, bốn người, một câu chuyện xưa. Câu chuyện xưa này có tính chất hỗn loạn vô cùng, như thế nào sắp xếp tình hình lại cũng không thể rõ ràng được. Duy nhất có thể xác định chính là, đám chiến sĩ Độc Lang Tộc ở trên bực quan sát xa xa phi thường kinh ngạc nhìn thấy Lão tổng của bọn họ cứ cách một tiếng đồng hồ lại thông qua cái cổng vòm sáng ngời kia rời đi, sau đó lại từ trong cái cổng vòm kia phản hồi, bộ dáng phi thường bận rộn. Còn có một lần, bọn họ kinh hãi phát hiện, Lão tổng của bọn họ không ngờ lại trần truồng rời đi, lại trần truồng quay trở về...

Ở tại một thế giới xa xôi khác, Cánh cửa Không gian gần như là một tồn tại trong phim khoa học viễn tưởng, nhưng mà ngay tại nơi này, ở Thế giới Lực lượng, Phó Thư Bảo lại đem nó vận dụng trên chuyện tình thâm hoan như vậy. Xuyên qua không gian đi chơi nữ nhân, hần là người đầu tiên trong vũ trụ.

Trải qua một đêm điên cuồng cực độ, ba nàng nữ nhân ngoại trừ Hồ Nguyệt Thiên cấp bậc đại sư ra, biểu hiện còn chút bình thường ra, Độc Âm Nhi cùng với Chi Ni Nhã đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu. Dù sao, Phó Thư Bảo cũng là tồn tại gần tiếp cận với Thần nhất, năng lực trên phương diện kia tự nhiên nam nhân bình thường không có khả năng bằng được. Mà tu vi của các nàng lại xa xa không đủ, chiến bại là chuyện tất nhiên.

Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng đã tập kết trên quảng trường phía trước Thành bảo Hắc Thạch Thành, Phó Thư Bảo bộ dáng dục tâm thỏa mãn, xuất hiện ngay trước mặt chúng nó. Một hành trình mới sắp sửa triển khai...

710. Chương 619: Thực Lực Cực Mạnh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 619: Thực Lực Cực Mạnh

Bên trong rừng trúc là một mảnh yên tĩnh, ánh trăng hòa nhã chiếu rọi xuống, bên trong rừng trúc là một mảnh lốm đốm. Những mảnh lốm đốm này khiến cho toàn bộ rừng trúc liền giống như một cảnh tượng trong mộng. Bên trong gian rừng trúc này, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng sắp hàng chỉnh tề, thủ bệ kho hàng ngầm bên dưới rừng trúc. Sáu mươi gã Luyện nô đang canh giữ cái lối vào duy nhất, lại hình thành nên đạo phòng hộ thứ hai.

Tất cả các Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với Luyện nô, tiến hành thủ vệ chỉ có một thứ, đó chính là Phó Thư Bảo đang tiến hành công tác luyện chế ở bên trong.

Từ Kim Ngư Thành đến Hậu Thổ Thành, từ Thế giới Lực lượng đi đến thế giới thần bí này. Phó Thư Bảo cũng không phải chỉ đơn giản là tìm mấy nàng nữ nhân của mình gặp nhau một chút như vậy, mà hắn là nghĩ muốn đem những Thần tượng lúc trước đã đánh cắp từ Thần miếu Luyện Ngục Thần Tước cùng với Thần miếu của Luyện Hoa Nữ Thần lấy về.

Một khi đã muốn tiêu diệt sạch hang ổ của Luyện Thánh Y, muốn xử lý phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn, nhất định phải có thực lực mạnh mẽ hơn. Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng cộng thêm một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, Phó Thư Bảo cho rằng còn chưa đủ, cần phải có thêm hai cái Thần tượng nữa mới được.

- Dựa theo thuyết pháp của Thánh An Na cùng với Mặc Lan Lý Sự, chữa trị hai cái Thần tượng chẳng khác nào kích hoạt chúng, Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần sẽ sống lại. Trước kia vẫn không biết đây là chuyện gì xảy ra, nhưng mà hiện tại xem ra, cái Thần tượng bằng đá này chẳng qua cũng chỉ là phân thân lực lượng đã bị phong ấn của Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần mà thôi. Chỉ là, không biết Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần dùng cái loại thủ đoạn gì, đem phân thân lực lượng của các nàng luyện chế thành Thần tượng bằng đá mà thôi.

Nhìn thấy hai cái Thần tượng đứng sừng sững ở trước mặt chính mình, trong lòng Phó Thư Bảo đã có những hiểu biết cùng với phán đoán càng sâu hơn.

Đem Thần tượng bằng đá xem như là phân thân lực lượng của Thiên Không Nữ Thần cùng với Luyện Hoa Nữ Thần, từ cổ chí kim, Phó Thư Bảo chính là người đầu tiên. Liền thậm chí Thánh An Na, Hy sinh giả của Thiên Không Nữ Thần, Mặc Lan Lý Sự, Cung phụng giả của Luyện Hoa Nữ Thần cũng đều không có lý giải cùng với giác ngộ như vậy.

Quả thật, đem phân thân lực lượng luyện chế thành Thần tượng có thân thể thực chất, không chỉ là sức chiến đấu hay là tính năng thao tác cũng phải nhận được sự tăng trưởng cực lớn. Mặt khác, những chuyện này cũng có thể giải thích được cái thuyết pháp, vì cái gì một khi Thần tượng sống lại, Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần cũng sẽ sống lại. phân thân lực lượng cùng với Lực sĩ tiến hành ngưng luyện ra phân thân lực lượng có mối liên hệ tinh thần kỳ diệu, phân thân lực lượng thông qua phương thức Thần tượng tiến hành bảo tồn lại ngàn vạn năm, một khi nó thức tỉnh, tinh thần liên hệ cũng liền thức tỉnh, như vậy, Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần cũng sẽ tỉnh lại.

- Không biết dựa theo phương thức sửa luyện lại Chiến sĩ Thạch Tượng của ta, có thể áp dụng cho hai cái Thần tượng hay không? Trước kia, tu vi lực lượng của ta không đủ, không thể sửa luyện được hai cái Thần tượng này, hiện tại, tu vi lực lượng của ta hẳn là đã đủ rồi a?

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ.

Trước kia, tu vi lực lượng của hắn cũng chỉ có thể sửa luyện được Chiến sĩ Thạch Tượng, nhưng mà hiện tại, hắn đã là tồn tại gần tiếp cận với Thần, cũng chính là nói, chỉ cần đột phá được tầng giấy mỏng manh kia, hắn có thể đạt đến cảnh giới của Thần, đồng cấp cùng với Luyện Hoa Nữ Thần và Thiên Không Nữ Thần. Tuy rằng hiện tại hắn vẫn chưa có Thần lực, nhưng mà có thể thông qua một ít sở trường của hắn mà bù lại. Ví dụ như ba lạc ấn nguyên tố kia, ví dụ như thân thể đã trải qua sự cải tạo của Linh mạch Huyền Thiết Sơn cùng với Thời Chi Sa sửa chữa kia.

Quét sạch những tạp niệm trong lòng, Phó Thư Bảo đem Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh khuếch rộng ra, mở rộng đến mức có thể dung nạp Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần. Sau đó hắn đem Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần quăng vào trong đó. Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa bốc cháy lên, điên cuồng thiêu đốt đáy của Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh.

Quảng ném vào trong đó một vài loại linh tài phụ trợ, trong đó, trân quý nhất chính là năm khóa Thiên Vũ Thạch. Lần này cũng không phải là luyện chế mới hoàn toàn, mà là sửa luyện. Phó Thư Bảo đem những kinh nghiệm luyện chế Luyện nô vận dụng vào bên trong lần sửa luyện này. Có thành công hay không, trong lòng hắn kỳ thật cũng không quan tâm lắm.

Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa đem từng cái từng cái hư ảnh cấu tạo của Kim Chi Lạc Ẩn rót vào bên trong phần đầu của Thần tượng Luyện Hoa Nữ Thần, rõ ràng lưu lại bên trong đó từng cái ý chí cùng với trí nhớ. Ngay lập tức, một cái trận hình Lực Chi Phù Văn hoàn toàn mới trải qua biên tập lại, dưới sự rèn luyện của Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa sản sinh ra, từng cái từng cái một không ngừng chuyển dời vào bên trong phần đầu của Thần tượng. Cái quá trình này, cùng với phương pháp trước kia hắn sửa luyện Chiến sĩ Thạch Tượng là giống nhau. Chỉ là bản thân hắn hiện tại, dùng loại thủ đoạn đồng dạng, uy lực cũng không phải là uy lực giống như trước kia nữa.

Thời gian chậm rãi chuyển dời, cũng không có dừng lại, cũng bất tri bất giác. Phó Thư Bảo đem cả thể xác và tinh thần đặt cả vào trong việc tiến hành biên tập và lạc nhập trận hình Lực Chi Phù Văn. Hết thấy mọi thứ bên ngoài thế giới đều bị hắn quảng ném hết ra sau đầu. Những chuyện tình hắn muốn làm, chính là tương đương với tẩy não. Một khi đã là tẩy não, nếu như không hoàn toàn, như vậy nhất định sẽ lưu lại tai họa ngầm, cho nên một chút qua loa cũng là không được. Mặt khác, hắn cũng không nghĩ muốn bởi vì để cho Thần tượng sống lại, lại khiến cho Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Thiên Không Nữ Thần cùng nhau sống lại. Như vậy mà nói, hắn liền có thêm hai đại cường địch nữa.

Từng cái lại từng cái trận hình Kim Chi Lạc Ẩn, sau khi cấu tạo thành liên tục rót vào cùng với hoàn thiện trận hình Lực Chi Phù Văn. Công việc sửa luyện của Phó Thư Bảo vô cùng thuận lợi, không có nửa điểm trở ngại. Đến thời điểm khi hắn sắp sửa chấm dứt sửa luyện, bởi vì lần sửa luyện này thuận lợi mà cảm thấy hưng phấn, thì một loại tinh thần liên hệ quỷ dị đột nhiên bị hắn nắm bắt được.

Hắn tiến hành sửa luyện Thần tượng, Thần tượng nằm trong sự khống chế của hắn, mà hắn cùng với Thần tượng cũng có tồn tại một loại liên hệ tinh thần nhất định, cho nên, giờ phút này, khi mà Thần tượng sắp sửa xuất lộ, lại sản sinh ra một loại liên hệ tinh thần quỷ dị, hắn liền ngay tức khắc cảm ứng ra được.

Ngay trong khoảnh khắc khi hắn cảm thấy kinh ngạc, thì trong ý thức của hắn đột nhiên truyền đến thanh âm nữ nhân phần nộ nhàn nhạt:

- Là ai? Lại dám lớn gan như thế?

- Dọa chết người a!

Phó Thư Bảo nhất thời bị dọa nhảy dựng lên. Thế nhưng ngay tại thời điểm hắn nghĩ rằng Thần tượng sẽ nhảy ra khỏi Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh cùng hắn đối địch, thì tia liên hệ tinh thần quỷ dị kia cũng đột nhiên gián đoạn.

Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần từ bên trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh nhảy ra, mặt đất nhất thời rung động một chút. Từ trong cổ họng của nó chợt phát ra một tia thanh âm của nữ nhân:

- Tham kiến chủ nhân, xin chủ nhân ban tên!

Ngây người nhìn pho Thần tượng cao lớn, trong lòng Phó Thư Bảo lại là một mảnh kinh hãi cùng hoảng hốt:

- Phản ứng như vậy, rõ ràng là thành công rồi, nhưng vừa rồi vì sao lại xuất hiện tia tinh thần liên hệ quỷ dị kia? Cái loại liên hệ này, rõ ràng là tinh thần liên hệ của kẻ thứ ba! Chẳng lẽ... Luyện Hoa Nữ Thần đã sống lại rồi sao?

Suy nghĩ một chút, khóe miệng của hắn lại nhếch lên cười khổ:

- Mặc kệ đi, cho dù Luyện Hoa Nữ Thần có sống lại thì thế nào? Cường địch của ta còn ít hay sao? Nhiều thêm hay bớt đi nàng ta cũng chẳng sao cả!

Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần vẫn như trước cung kính đứng trước mặt Phó Thư Bảo, chờ đợi hắn đặt tên cho.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, mới nói:

- Thạch Hoa, đây là tên của người!

Thạch Hoa khom người nói:

- Đa tạ chủ nhân ban tên!

Phó Thư Bảo cẩn thận quan sát một chút Thạch Hoa, cũng dùng liên hệ tinh thần, tra xét một chút bên trong thân thể nàng, lại không phát hiện ra có chỗ nào không đúng cả. Thạch Hoa sau khi trải qua sửa luyện, so với những Chiến sĩ Thạch Tượng bình thường thì mạnh hơn gấp đôi, nhưng mà phân thân lực lượng bên trong thân thể nàng đã biến thành một bộ phận lực lượng của hắn, cũng không có chút hậu hoạn phản loạn nào cả.

Sau khi tra xét một chút, Phó Thư Bảo mới lộ ra một tia nụ cười thả lỏng. Luyện Hoa Nữ Thần có sống lại hay không, đó là chuyện tình sau này mới tính đi, nhưng hiện tại dưới trướng của hắn lại có thêm một mãnh tướng, đây chính là chỗ tốt thật sự hiện tại a! Hắn thích những chỗ tốt thật sự trước mắt hơn.

Để Thạch Hoa rời khỏi kho hàng, Phó Thư Bảo thoáng nghỉ ngơi một chút, sau đó đem tầm mắt chuyển dời lên trên Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước. Để cho Thạch Hoa đi thống lĩnh năm trăm bộ hạ Chiến sĩ Thạch Tượng của nàng ta, như vậy kế hoạch của hắn mới tính là hoàn thành.

Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh lại một lần nữa mở ra, Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa hắc bạch giao nhau lại bốc cháy lên, quá trình sửa luyện mới lại triển khai.

Có kinh nghiệm sửa luyện Thần tượng của Luyện Hoa Nữ Thần, tiếp tục sửa luyện Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước, Phó Thư Bảo có vẻ thoải mái cùng thành thực hơn nhiều.

Không biết thời gian bao lâu trôi qua, quá trình sửa luyện hoàn thành. Một tia liên hệ tinh thần quý dị lúc trước phát hiện trên người Thạch Hoa, lúc này lại một lần nữa xuất hiện. Mà khác với lần trước chính là, tia liên hệ tinh thần lần này nắm bắt được, lại tràn ngập khí tức thô bạo cùng với hung tàn.

- Chẳng lẽ, cái này là... liên hệ tinh thần của Luyện Ngục Thần Tước hay sao?

Tuy rằng Phó Thư Bảo sớm đã có tâm lý chuẩn bị, nhưng mà khi cỗ liên hệ tinh thần thô bạo này truyền đến, hắn vẫn cảm thấy giật mình.

- Khắc khắc... bắt đầu rồi sao?

Một thanh âm trầm mặc hùng hậu của một nam nhân xuất hiện bên trong ý thức của hắn, cùng với thanh âm truyền lại từ trên người Thạch Hoa hoàn toàn khác nhau.

Chỉ ngắt ngứ một câu, sau đó lại không có thêm tiếng động nào truyền đến. Phó Thư Bảo ngỡ ngàng ngồi trước mặt Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh, không biết suy nghĩ cái gì.

Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước từ trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh nhảy ra, thân thể to lớn như ngọn núi đồng dạng khiến ặt đất rung động một trận. Thân thể nó cùng với Thạch Hoa chênh lệch không bao nhiêu, cũng cao lớn gấp đôi một Chiến sĩ Thạch Tượng bình thường, nhưng thể trọng ước chừng gấp năm lần Chiến sĩ Thạch Tượng bình thường, cơ hồ nặng khoảng năm mươi vạn cân!

Với trọng lượng như vậy, cho dù không có bất cứ vũ khí gì, chỉ đơn giản lấy thân thể mà độn, cho dù là thiên quân vạn mã cũng không ngăn cản nổi hắn.

- Tham kiến chủ nhân, thỉnh chủ nhân ban tên!

Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước cũng cung kính nói.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút:

- Luyện Ngục Nam Tước, đây là tên của người!

Nhìn bộ dáng của nó, hình dạng của Luyện Ngục Thần Tước cùng với Nam Tước Địa Ngục cũng có vài phần tương tự. Đã có sẵn tên rồi, hơi cải biến lại một chút, sử dụng cũng chẳng sao.

- Đa tạ chủ nhân!

Luyện Ngục Nam Tước khom người nói.

Phó Thư Bảo cười cười, tâm tình khẩn trương nhất thời thả lỏng lại. Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Luyện Ngục Thần Tước có sống lại hay không, đó cũng không quan trọng nữa, quan trọng chính là, hiện tại hắn có thêm hai đại mãnh tướng. Thực lực để tiêu diệt Luyện Thánh Y đã cơ bản có đủ, còn lại chính là dẫn dắt theo đại quân Chiến sĩ Thạch Tượng của hắn, hội hợp với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, cùng nhau giết đến Thần Tạo Tháp!

oOo

Ánh sáng của mặt trời ban mai tiêu sái chiếu rọi xuống, thời điểm khi đi ra khỏi kho hàng, Phó Thư Bảo mới phát hiện ra, hắn ở bên trong kho hàng không ngờ đã tốn thời gian suốt một ngày một đêm rồi. Thời điểm sửa luyện hai cái Thần tượng cũng không biết thời gian trôi qua nhanh chậm thế nào, đợi đến khi phát hiện ra, lại vô duyên vô cớ có thêm một chút cảm khái.

Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, phân biệt do Thạch Hoa cùng với Luyện Ngục Nam Tước thống lĩnh, mỗi đội năm trăm cái. Sáu mươi gã Luyện nô cốt cách ẩn chứa Thiên Vũ Thạch cũng được Hỏa nô thống lĩnh, cái Quân đoàn số lượng hơn một ngàn này, nhìn qua như một Quân đoàn nhỏ bé, nhưng mà thực lực có được lại đủ để tiêu diệt một chi trăm vạn đại quân!

Mở ra Long giới, đem tất cả Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với Luyện nô toàn bộ thu vào, Phó Thư Bảo một thân một mình đi ra khỏi rừng trúc. Hắn khê vung tay lên, toàn bộ những thứ bên trong rừng trúc nhất thời nổ thành một mảnh bột mịn. Địa phương này, hắn sẽ không trở về nữa. Diệt xong Luyện Thánh Y, cái thế giới này, hắn cũng sẽ không trở về nữa!

711. Chương 620: Sự Nghi Hoặc Của Thần Long

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 620: Sự Nghi Hoặc Của Thần Long

Bên trong Hoàng cung của Tân Luyện Quốc.

Hai chị em song sinh Thất Thái Nữ Thần Long đang ngồi trong một tòa lương đình ở hoa viên phía sau, nhìn chằm chằm về một cái hồ nước dập dờn bập bênh trước mặt, ngây người xuất thần.

- Tỷ tỷ, người như thế nào lại nghĩ tới tên gia hỏa đề tiện kia?

Long Ngọc Nhị đột nhiên đánh vỡ sự trầm mặc:

- Ta và người có liên hệ tinh thần trời sinh, trong lòng người nghĩ cái gì, ta đại khái cũng biết được. Ta nghĩ không ra, người vì cái gì luôn nhớ tới cái gã kia chứ?

Long Ngọc Nhất liếc mắt nhìn Long Ngọc Nhị một cái:

- Đã biết chúng ta có liên hệ tinh thần trời sinh, người chẳng phải cũng giống ta sao? Cả ngày hôm nay, người cũng đã mấy lần nhớ tới tên kia rồi!

Long Ngọc Nhị phản đối:

- Ta nhớ đến hắn, bởi vì hắn vẫn còn chưa thực hiện lời hứa hẹn! Chúng ta cần hắn hỗ trợ tìm kiếm chí bảo Long Tộc của chúng ta, Thiên Long Bí Luyện Thuật!

- Vậy thì người còn nói ta làm gì? Ta nghĩ đến tên kia, chẳng phải cũng bởi vì nguyên nhân đồng dạng hay sao?

Long Ngọc Nhất nói.

- Được rồi! Được rồi! Hai tỷ muội chúng ta cũng không cần phải cãi nhau vì tên kia... Đúng rồi! Tên kia hiện tại cùng với tộc nhân của Ngư Nhân Tộc ở dưới đáy biển đến tột cùng như thế nào rồi? Có cần đi xem một chút không?

Long Ngọc Nhị nói.

Long Ngọc Nhất lắc đầu:

- Đi xem hắn làm gì? Nếu đi, hắn sẽ lại lấy cái cơ đó mà trêu chọc chúng ta. So với đi tự tìm mất mặt, chúng ta không bằng cứ ở đây chờ hắn trở về thôi!

Long Ngọc Nhị cười nói:

- Tỷ tỷ nói thử xem, cái tên kia lúc nào cũng có bộ dáng vô lại như vậy, thật không nghĩ ra được cái nàng Mỹ nhân ngư kia vì cái gì luôn ở cùng một chỗ với hắn. Mỹ nhân ngư chính là nữ nhân của đại hải ai, cái này ta cũng biết mà!

- Vô lại sao?

Trong đầu Long Ngọc Nhất chợt hiện ra bộ dáng của Phó Thư Bảo. Cái tên kia, quả thật đúng là không thể nói nổi. Bất luận thời điểm nào, trường hợp nào, ánh mắt nhìn tỷ muội các nàng cũng luôn luôn rực cháy như vậy, một bộ dáng tham lam háo sắc cùng cực.

- Quên đi! Chúng ta cũng không nên đàm luận về cái tên gia hỏa đáng ghét kia nữa! Hay là chúng ta nói về chuyện Thiên Long Bí Luyện Thuật của Long Tộc chúng ta đi?

Long Ngọc Nhị hít sâu một hơi.

Long Ngọc Nhất cười nói:

- Cái đó thì có gì mà nói? Những gì người biết được cũng giống như ta thôi. Truyền thuyết trong tộc chính là bên trong Thiên Long Bí Luyện Thuật kia có được bản đồ đi đến Long mộ của Long Tộc chúng ta. Đó chính là thứ mà chúng ta muốn tìm, còn về cái bí thuật luyện chế kia, cái đó đối với Long Tộc chúng ta mà nói cũng không quan trọng.

- Ước định của Phó Thư Bảo với chúng ta chính là sau khi tìm được Thiên Long Bí Luyện Thuật sẽ để cho hắn mượn xem một ngày. Ta lo lắng một kẻ thông minh như hắn vậy, sẽ phát hiện ra bí mật bên trong của nó!

Long Ngọc Nhị có chút lo lắng nói.

- Phát hiện ra thì như thế nào? Thần Long Tộc chúng ta vẫn luôn xem danh dự cùng hứa hẹn còn quan trọng hơn tính mạng của mình. Đã đáp ứng hắn xem một ngày, chúng ta liền để cho hắn xem một ngày. Chẳng qua, ta cũng không có nói là để hắn đem ra khỏi tầm mắt của chúng ta mà xem! Thời gian một ngày đó, hai người chúng ta liền nửa bước cũng không rời khỏi hắn, để xem hắn có thể giở trò gì được?

- Ha ha ha... Vẫn là tỷ tỷ thông minh nhất!

Hai nàng Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời cười rộ lên, ngay cả trong hồ nước cũng truyền đến từng phiến gợn sóng.

Đúng lúc này, một trận thanh âm bước chân rất nhỏ chợt truyền đến. Long Ngọc Nhất vội vàng biến thành hình dáng của Đại Thanh Thiên Vương. Nàng vừa thay đổi hình dáng xong, Thánh Giới liền xuất hiện trên con đường mòn dẫn tới chỗ của lương đình. Tốc độ đi tới của hắn không nhanh không chậm, bộ dáng cẩn thận thận, sợ tiếng bước chân quá lớn, sẽ ảnh hưởng đến Đại Thanh Thiên Vương cùng với Quân Đoàn trưởng Long Ngọc Nhị đang giải trí bên trong lương đình.

Cặp mày của Long Ngọc Nhị khẽ nhăn lại:

- Tên gia hỏa vô dụng này, lúc này lại đến đây làm gì? Hiên thân cũng chỉ có thể hiên thân cho phân thân lực lượng của Luyện Thánh Y, lại còn bị mông muội trong loại tình cảm vô ích nữa, thật sự là quá vô dụng rồi!

Long Ngọc Nhất thoáng suy nghĩ một chút:

- Ngày hôm nay đến phiên hắn làm việc, phụ trách công tác thủ vệ của Hoàng cung! Chẳng lẽ đã xuất hiện chuyện gì rồi?

Long Ngọc Nhị khẽ lắc đầu, tỏ vẻ không biết. Nàng nghĩ không ra, hiện tại Tổng Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc đã bị phá hủy rồi, những thuộc hạ của Luyện Thánh Y cũng đã bị bắt giữ, còn có tình hình gì có

thể xảy ra nữa? Nếu như Luyện Thánh Y xuất hiện mà nói, chỉ sợ hiện tại sớm đã giết đến đây rồi, còn cần Thanh Giới đến bấm bấm hay sao?

- Ty chúc tham kiến Đại Thanh Thiên Vương bệ hạ, tham kiến Quân Đoàn trưởng đại nhân!

Đi đến trước mặt hai tỷ muội, Thanh Giới vô cùng cung kính hành lễ.

Long Ngọc Nhất nhàn nhạt nói:

- Đứng lên đi, có chuyện gì vậy?

Thanh Giới nói:

- Phó Thư Bảo cầu kiến, ty chúc đến đây bấm bấm!

- Phó Thư Bảo đã đến?

Phản ứng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long phi thường mãnh liệt. Về mặt của các nàng vô cùng kinh ngạc, thậm chí khiến cho Thanh Giới nhìn thấy cũng phải lâm vào hồ đồ. Chẳng phải chỉ là một tên Phó Thư Bảo thôi sao, vì cái gì phải kích động đến như vậy?

- Hiện tại hắn đang ở nơi nào?

Tính tình của Long Ngọc Nhị dù sao cũng gấp gấp hơn Long Ngọc Nhất một chút.

Thanh Giới lại cung kính nói:

- Hắn đã đến bên ngoài đại điện...

Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc đột nhiên từ phía sau truyền tới:

- Ta đã không còn ở tại cái địa phương chán chết kia! Thậm chí ngay cả một người để trò chuyện cũng không có! Cho nên ta đã tự mình đến đây rồi! Đúng rồi! Thanh Tướng quân, trong này không có chuyện của người nữa, người có thể lui ra đi!

Cái này là khẩu khí gì đây?

Cho dù chỉ là một tiểu quốc nhân khẩu chỉ có hơn hai trăm vạn người, nhưng mà đây cũng là Đại tướng của một quốc gia a! Thống lĩnh đại đội thị vệ Hoàng cung, quyền lợi phi thường to lớn. Những người có thể nói lời như vậy cũng chỉ có Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị, lại không nghĩ tới, một cái gã rảnh rồi ngoại lai nào đó không ngờ lại cũng dám nói lời như vậy. Sắc mặt của Thanh Giới nhất thời trở nên khó nhìn, liếc mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo, trong ánh mắt tràn ngập tức giận cùng với sát khí.

Lại không nghĩ tới, ngay lúc này Long Ngọc Nhất lại nói tiếp một câu khiến cho lửa giận cùng với sát khí của hắn hoàn toàn biến mất sạch sẽ, cũng là phi thường ngoài dự kiến.

- Thanh Tướng quân, chẳng lẽ ngươi không nghe Phó công tử nói cái gì hay sao? Còn không mau lui xuống đi, đứng ở đây làm gì nữa?

Long Ngọc Nhất một chút cũng không cấp mặt mũi cho Đại tướng của mình. Cho dù có một kẻ ngoại nhân như Phó Thư Bảo ở đây cũng không hề lưu lại chút đường sống.

- Bệ hạ, hắn... ta...

Khuôn mặt tuần tú của Thanh Giới lúc này sớm đã đỏ bừng. Một nam nhân mất hết mặt mũi chính là nam nhân đáng thương nhất.

- Khốn kiếp! Không nghe thấy mệnh lệnh của bốn vương hay sao?

Long Ngọc Nhất nhất thời nổi giận.

- Tuân mệnh!

Thanh Giới xám xịt lui xuống. Hắn nghĩ mãi cũng không rõ, vì cái gì những thời điểm nghe hai người Bệ hạ cùng Quân Đoàn trưởng đàm luận về tên Phó Thư Bảo này, cả hai cũng không ngừng nói móc, châm chọc

cùng với chữ bới cái tên gia hỏa kia. Hiện tại thì hắn đã ở nơi này, lại ở trước mặt một vị Đại tướng trung tâm cảnh cảnh là hắn mà cấp mặt mũi cho tên gia hỏa kia, đây là chuyện gì xảy ra?

Kỳ thật, tâm tư của nữ nhân chính là khó đoán nhất. Thanh Giới chỉ cần biết được điểm này, như vậy trong lòng của hắn cũng sẽ không còn chút nghi hoặc nào nữa. Nhưng đáng tiếc chính là, hắn vĩnh viễn không có cơ hội biết được, cái gã Bệ hạ mà hắn từng phụng sự, giờ phút này đang không ngừng gào thét bên trong lòng đất lạnh, mà vị Bệ hạ trước mặt hắn này, thân phận chân chính, chính là vị Thất Thái Nữ Thần Long trong truyền thuyết kia!

Chẳng thêm để ý đến Thanh Giới mang theo lửa giận ngập trời lướt ngang vai mà qua, vẻ mặt Phó Thư Bảo mang theo nụ cười nhàn nhạt bước vào trong cái lương đình kia. Thân thể hắn phẳng phất như là không có chút sức nặng nào cả, cước bộ đặt nhẹ lên trên mặt đất, liền thậm chí ngay cả một chút bụi bặm không hề xao động. Ở trên người của hắn lúc nào cũng có một cỗ khí chất khó có thể nói nên lời.

Bản thân hắn như vậy, nhìn ở bề ngoài, rõ ràng là một tên lưu manh du thủ du thực ở đầu đường xó chợ, nhưng mà khí chất thì lại hoàn toàn ngược lại, làm cho người ta có một loại cảm giác thần bí tuyệt vời, làm cho người ta nhìn không được nghĩ muốn tiếp cận hắn, thích hắn.

Bằng vào mối liên hệ tình thân trời sinh độc hữu giữa hai nàng tỷ muội song sinh, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị thăm trao đổi trong lòng với nhau, cả hai cũng đều kinh ngạc không nhỏ. Lần đầu tiên gặp mặt, tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo chẳng qua chỉ là vừa mới tiến nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Lực Nhất trọng mà thôi, thậm chí bất cứ người nào trong hai nàng cũng có thể dễ dàng đánh bại hắn. Nhưng mà hiện tại, cả hai nàng cho dù có liên hợp lại, cũng chưa chắc làm gì được Phó Thư Bảo.

Nảy sinh sự chuyển biến lớn như vậy, khiến cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cảm thấy không chỉ là khiếp sợ, mà còn có phần nộ nữa. Thật rõ ràng, thực lực của Phó Thư Bảo tăng vọt lên như vậy, đối với các nàng không hề nghi ngờ gì chính là một sự đả kích tâm lý thật lớn.

- Như thế nào? Thật thích hình dáng của ta sao? Các người ai cũng đều dùng loại ánh mắt khát cầu này mà nhìn ta là có ý gì?

Thân hình nhìn như chậm rãi, nhưng chỉ thoáng lóe lên một chút thôi, hư không rung lên, Phó Thư Bảo đã đi tới trước mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

Long Ngọc Nhất phun ra một cái:

- Chú ý lời nói của người đó! Người chẳng qua chỉ là một tên nhân loại hèn mọn mà thôi! Còn chúng ta, chúng ta chính là Thiên Long Tộc cao quý nhất thế gian, là Thất Thái Nữ Thần Long đó!

- Được rồi! Được rồi! Ta hèn mọn, các người cao quý a! Các tỷ tỷ Thất Thái Nữ Thần Long cao quý đất tiền ơi, các người có kế hoạch gì để đối phó Luyện Thánh Y hay không? Ngày hôm nay ta đến đây, chính là muốn nói chuyện này!

Phó Thư Bảo một chút cũng chẳng thêm để ý đến lời nói móc của Long Ngọc Nhất, trên mặt của hắn, vẫn như cũ là nụ cười nhàn nhạt đáng khinh kia.

- Chúng ta thì có biện pháp gì? Biện pháp đối phó với Luyện Thánh Y không phải là do người nghĩ ra hay sao?

Long Ngọc Nhất cả giận nói.

- Ách? Là do ta nghĩ ra à?

Phó Thư Bảo làm ra bộ dáng kinh ngạc vô cùng.

Long Ngọc Nhị nói:

- Ngày hôm nay người đến đây, liền là vì muốn hỏi xem chúng ta có biện pháp gì hay không à? Nhưng mà bên phía của người, chuyện tình của tộc nhân Ngự Nhân Tộc kia đã giải quyết đến đâu rồi? Nàng người hầu Mỹ nhân ngư của người đâu? Như thế nào không cùng người đến đây?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Chuyện tình của Ngự Nhân Tộc đã giải quyết hoàn mỹ rồi! Mỹ nhân ngự của ta đã mang theo tộc nhân của nàng rời khỏi thế giới này, quay trở về cố hương rồi!

- Cái gì?

Long Ngọc Nhất vốn dĩ là đang ngồi, nhưng nghe thấy câu nói kia, nàng liền nhịn không được đứng thẳng lên.

- Đi trở về chính là đi trở về, ta không thể giải thích cho các người hiểu a!

Phó Thư Bảo căn bản là không định nói cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long biết chuyện tình của Khởi Nguyên Chi Thụ cùng với Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn. Đó là bí mật của hắn, cũng là sự bảo đảm để rời khỏi thế giới này.

Thời điểm này Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, hai tỷ muội thông qua ánh mắt mà trao đổi tin tức.

Những lời nói này, là hai tỷ muội các nàng dùng phương thức liên hệ tinh thần đặc biệt mà trao đổi.

- Phó công tử, ngày hôm nay khí sắc của người không tệ a! Có chuyện tình gì cao hứng hay sao? Nói ra nghe một chút đi, để cho chúng ta cũng cao hứng cùng với người một thể!

Phản ứng của Long Ngọc Nhị rất nhanh, liền lập tức phối hợp hành động với tỷ tỷ.

Phó Thư Bảo khẽ bĩu môi khinh thường một cái:

- Muốn từ miệng ta nói lời khách sáo? Người tìm có thật tốt đấy a! Trình độ nghiệp dư như vậy, cũng muốn từ miệng của ta biết được những tin tức cần biết hay sao?

- Người...

Long Ngọc Nhị nhất thời sững người tại đương trường.

- Nói cho ta biết biện pháp đám người Mỹ nhân ngự rời khỏi thế giới này, chúng ta nguyện ý dùng bảo tàng của chúng ta trao đổi!

Long Ngọc Nhất nói:

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu cười nói:

- Tiền của ta nhiều đến mức xài hoài không hết, ta muốn bảo tàng của các người làm gì?

- Người...

Lần này đến phiên Long Ngọc Nhất sững sờ tại đương trường.

Hai tỷ muội lại một lần nữa dùng liên hệ tinh thần mà trao đổi. xem tại

Long Ngọc Nhị nói:

Long Ngọc Nhất quả quyết phản bác:

Phó Thư Bảo cười lớn nhìn hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang im lặng không nói gì trước mặt, đột nhiên xoay người đi ra bên ngoài, vừa đi vừa nói:

- Tập hợp nhân mã của các người đi! Ngày hôm nay chúng ta cùng Luyện Thánh Y kết thúc mọi chuyện luôn một lần! Ta đến đây, chính là muốn cùng các người nói chuyện này.

- Cái gì?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị lại một lần nữa sững sờ tại đương trường. Chỉ bằng một mình hắn, cho dù là đem toàn bộ dân chúng của Tân Luyện Quốc tiến hành võ trang lên, cũng không có khả năng đánh thắng được phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn, huống chi còn có Luyện Thánh Y cùng với đám chiến sĩ của hắn a!

Cái tên này, dựa vào cái gì lại tự tin như vậy?

Hắn uống lộn thuốc rồi sao?

Mới sáng sớm a, chạy đến đây gạt người à?

Hai cái đầu xinh đẹp, tràn ngập những nghi hoặc loạn thất bát tao.

712. Chương 621: Bên Trong Mây Đen

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 621: Bên Trong Mây Đen

Cho dù ở trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi đã đem thực lực gia tăng lên đến cảnh giới tiếp cận với Thần, nhưng mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long căn bản là không tin Phó Thư Bảo có thể trong thời gian ngắn ngủi vài ngày còn có thể tụ tập đủ thực lực để có thể xử lý được Luyện Thánh Y cùng với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn được. Cái này so với chuyện gia tăng tu vi lên càng khó làm hơn nữa a.

Nhưng mà, khi hai nàng nhìn thấy Quân đoàn Luyện Ngục cùng với đại đội thị vệ Luyện nô vừa mới được phóng xuất ra, chỉnh tề đứng thẳng tắp bên trong hoa viên, cái cảm của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long tựa hồ như rơi luôn xuống mặt đất. Một cỗ thực lực như vậy, các nàng không biết Phó Thư Bảo từ nơi nào kiếm đến được. Nhưng mà các nàng lại biết, thực lực hiện tại của hắn, đã hoàn toàn vượt xa các nàng, có thể một mình tiêu diệt toàn bộ Luyện Thánh Y rồi!

Còn nữa, sự xuất hiện của hơn một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng này này không hề nghi ngờ đã chứng minh một chuyện tình mà vừa rồi Phó Thư Bảo từng nói, đó chính là hắn đã từng rời khỏi thế giới này, tộc nhân Ngư Nhân Tộc cùng với Công chúa Mỹ nhân ngư cũng đã rời khỏi. Trên tay của hắn, đang nắm giữ tài nguyên mà các nàng muốn có!

- Ha ha... Phó công tử, có thể nào nói cho chúng ta biết, người như thế nào có thể làm được như vậy không? nguồn

Long Ngọc Nhị lại trở nên khách khí hơn, ngữ khí lấy lòng nói:

- Ý ta muốn nói, người như thế nào có thể rời khỏi thế giới này?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Không phải đã nói rồi sao? Đó là bí mật! Một khi đã là bí mật, vì cái gì phải nói cho các người biết? Phải biết rằng, ta chỉ là một nhân loại hèn mọn, mà các người, chính là Thất Thái Nữ Thần Long cao quý vĩ đại của Thần Long Tộc a! Đúng không?

Hiện tại trong lòng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long hối hận muốn chết. Hối hận lúc trước vì cái gì lại luôn luôn tìm cách hạ thấp gã nam nhân trước mặt này, mà cái gã nam nhân này lại vừa hẹp hòi vừa thù dai, vẫn luôn đem sự tình này nhớ kỹ cơ chứ?

oOo

Đội Hộ quốc quân tinh nhuệ chịu sự khống chế của Long Ngọc Nhị rất nhanh đã tập kết đến. Bọn họ dưới sự dẫn dắt của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long hướng về phía Tiếp Thiên Phong mà xuất phát. Quân đoàn Luyện Ngục của Phó Thư Bảo đi trước mở đường. Mỗi khi Quân đoàn Luyện Ngục bước lên một bước, dưới chân của chúng nó cũng đều bộc phát ra thanh âm bước chân ầm ầm, đinh tai nhức óc. Đại địa dưới chân của chúng nó, mỗi khi bước một bước cũng đều vô cùng rung động. Cái loại biên độ như thế này, những người khả năng cân bằng kém thậm chí cũng bị ngã xuống. Cái này mới gọi là hành quân, cái này mới gọi là khí thế a!

Trong lòng đám chiến sĩ Thần Tạo Quân cũng mơ hồ cảm thấy may mắn, may mắn chính là đám Chiến sĩ Thạch Tượng này đều là minh hữu của mình, bằng không, dùng với những đối thủ như vậy chiến đấu, đó quả thật chính là một hồi ác mộng cuối cùng của cuộc đời a!

oOo

Đi đến bên dưới Tiếp Thiên Phong, Phó Thư Bảo cùng với Quân đoàn Luyện Ngục, đại đội thị vệ Luyện nô trực tiếp phóng vọt lên. Các chiến sĩ Hộ quốc quân thì lại theo thông đạo trong lòng núi tiến vào, từng bước tiếp cận đỉnh núi.

Để cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đem theo Hộ quốc quân đến, chính là vì muốn đề phòng Luyện Thánh Y còn có các chiến sĩ Thần Tạo Quân khác. Lần này trước khi hành động, hắn cũng đã đem thực lực của Luyện Thánh Y dự đoán đến một mức độ phi thường cao rồi. Một khi đã là quyết chiến cuối cùng, thực lực bên mình tự nhiên là càng mạnh càng tốt.

Tuyệt đại đa số các kiến trúc trên Tổng Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc hiện tại đã bị dọn sạch, chỉ có Thần Tạo Tháp vẫn như cũ hiên ngang sừng sững đứng đó, hùng vĩ đồ sộ. Các thi thể bên trên quảng trường đã được dọn dẹp sạch sẽ. Lúc trước Phó Thư Bảo cũng có thu thập lại một vài thi thể hiếm có hoặc là các chiến sĩ Thần Tạo Quân báo hỏng, dự định sẽ tiến hành luyện chế để sử dụng, nhưng mà hiện tại bởi vì chuyện tình của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cùng với sửa luyện Thạch Hoa và Luyện Ngục Nam Tước, khiến cho bị trì hoãn lại.

Cái loại sự tình này, vẫn là sau khi trận chiến này kết thúc rồi hãy quyết định sau.

- Là các người ra tay, hay là ta ra tay đây?

Nhìn thấy tòa Thần Tạo Tháp đứng sừng sững trong mây, Phó Thư Bảo hỏi.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng thời kêu lên:

- Vẫn là chúng ta cùng lên đi! Chúng ta đều là minh hữu, cái loại chuyện tình có tính kỷ niệm như thế này, tỷ muội chúng ta như thế nào có thể chiếm một mình?

Phó Thư Bảo cười cười. Trước kia là hắn cần hợp tác với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, thấp giọng hạ khí, chấp nhận mọi sự xem thường của các nàng. Hiện tại ngược lại, các nàng trái lại cần hắn, lúc nào cũng nhắc nhở, hắn và các nàng là minh hữu.

Không phải chỉ là muốn biết bí mật của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn hay sao? Dù sao, không có ưu đãi thì đừng hòng! Trong lòng Phó Thư Bảo chính là nghĩ như vậy.

Sóng vai đứng trước Thần Tạo Tháp, ba người Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị có vẻ đặc biệt nhỏ bé. Lại chính là ba cái thân thể nhỏ bé này, đột nhiên phát động công kích, phóng ra một quyền, đều đem lực lượng cực mạnh của chính mình hướng về phía tòa tháp nguy nga kia mà đánh mạnh một cái.

Lực lượng của Phó Thư Bảo chính là Hỗn Nguyên Lực Tam trọng Hậu kỳ, sau khi đánh ra một quyền, một đầu Quyền thú Kỳ Lân đã tiến hóa đến tầng thứ ba nhất thời rít gào mà ra. Cả người nó mang theo hỏa diễm hắc bạch giao thoa, bộ dạng cực kỳ dữ tợn khủng bố.

Lực lượng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long chính là lực Thần Long, là thuộc loại lực lượng tự nhiên. Sau khi đánh ra một quyền chính là một đầu Thất Thái Thần Long. Hai đầu Thất Thái Thần Long thể tích phi thường to lớn, bộ dáng vô cùng dữ tợn. Nhưng mà khí thế cùng với cường độ thì lại không thể so sánh được với Quyền thú Kỳ Lân của Phó Thư Bảo. Bằng điể, này không khó để nhìn ra, luận thực lực, Phó Thư Bảo so với hai tỷ muội kia cũng đều mạnh hơn một chút.

Ầm ầm ầm!

Ba đầu Quyền thú đồng thời oanh kích thẳng lên trên Thần Tạo Tháp. Một cái lực lượng hộ trảo có tính phòng hộ cực mạnh đột nhiên xuất hiện, ngăn chặn ba đầu Quyền thú lại. Nhưng mà tầng phòng hộ kia cũng chỉ giằng co trong nháy mắt, sau đó ba đầu Quyền thú liền rõ ràng đem nó đánh nát.

Răng rắc! Răng rắc!

Đầu tiên là những vết nứt nhỏ, tựa như là ruộng lúa mùa khô nứt nẻ vậy. Sau đó những khe nứt dần dần mở rộng, không ngừng xé rách sang hai bên. Cuối cùng, toàn bộ tòa Thần Tạo Tháp dưới sự hợp kích của ba người, ầm ầm sụp đổ! Phần thân tháp khổng lồ, có bảy tám phần mười rơi thẳng xuống dưới vách núi, còn một vài phần thì lưu lại trên Tiếp Thiên Phong. Hiện tại phóng nhãn khắp cả Tiếp Thiên Phong, cũng đã không còn bất cứ tòa kiến trúc nào nguyên vẹn nữa, cũng không còn bất cứ người nào của Tổng Hội sở Luyện Lực sĩ Đế Quốc còn sống nữa!

Thần Tọa Tháp chính là một cái tọa độ do Luyện Vũ Thiên Tôn tạo ra trên thế giới này. Nó bị hủy đi, như vậy Luyện Vũ Thiên Tôn có thể đến được nơi này hay không, đó tự nhiên là chuyện cần phải xem lại. Nhìn thấy Thần Tọa Tháp ầm ầm ngã xuống, trong lòng Phó Thư Bảo cũng sinh ra một chút cảm giác vui vẻ. Chỉ cần Luyện Vũ Thiên Tôn không tới được thế giới này, như vậy hắn cùng các nữ nhân của hắn sẽ an toàn rồi.

- Cẩn thận! Có cái gì đó tới đây!

Long Ngọc Nhất đột nhiên cảnh giác nói.

Thần Tọa Tháp ngã xuống không được bao lâu, trên thiên không chợt tối sầm lại. Từng đám từng đám mây đen đột nhiên trống rỗng xuất hiện, che lấp thiên không.

Tiếng sấm ầm ầm đùng đùng, giống như vạn mã bốn bề càn quét cả thiên không. Từng đạo tia chớp thô to như cánh tay, giơ nanh múa vuốt từ trong mây đen phóng thích ra, làm cho người ta có một loại cảm giác sáng lóe trong nháy mắt, lại đồng thời khiến người ta sinh ra sự sợ hãi như ngày tận thế đã đến.

Thần sắc của Phó Thư Bảo liền trở nên ngưng trọng:

- Mọi người chuẩn bị chiến đấu đi! Phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Luyện Thánh Y đến đó!

Lời nói của Phó Thư Bảo vừa dứt, một cái thanh âm hùng hồn mà thô bạo đột nhiên từ sâu trong mây đen truyền đến:

- Không ngờ được, trong thời gian ngắn như vậy mà các người đã tụ tập được thực lực cường đại như vậy rồi! Nhưng mà, các người nghĩ rằng với chút thực lực ấy liền có thể đạt được mục đích của các người hay sao? Ngu ngốc a! Ha ha ha...

Phó Thư Bảo lớn tiếng nói:

- Có thể hay không, phải thử qua mới biết được! Một khi người đã đến đây, vậy thì hiện thân đi! Không cần trốn tránh trong mây đen nói mạnh miệng làm gì!

- Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, sáu mươi Luyện nô Thứ Thần cấp, còn có hai Thất Thái Nữ Thần Long là người giúp đỡ của người! Thực lực như vậy quả thật có chút vốn luyện mà càn rỡ. Chẳng qua, các người biết ta có bao nhiêu người không?

Đạo thanh âm kia đột nhiên biến dạng, cũng không còn hung tàn, thô bạo nữa, mà là một đạo thanh âm giả vờ ôn nhu nam không ra nam, nữ không ra nữ.

Trong lòng Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị nhất thời vừa động, Luyện Thánh Y đã đến!

Đám mây đen bên trong thiên không chợt cuộn cuộn lên một trận, tựa như vô số cơn sóng trên biển cả vậy. Lập tức bên trong đám mây đen cuộn cuộn ngập trời kia chợt xuất hiện hai đạo thân ảnh.

Một cái là một gã nam tử cả người tối đen, xấu xí cùng cực, trên người hắn lại mặc một kiện váy dài màu trắng mà chỉ có nữ nhân mới mặc. Không nam không nữ thì cũng thôi đi, nhưng mà hắn xấu xí như vậy còn dám ra ngoài gặp người, đó mới thật là hắn không nên.

Mặt khác thân ảnh còn lại cũng là một cái phân thân lực lượng cả người khổng lồ do mây đen tổ hợp thành. Từng đám từng đám mây đen cấu thành thân thể của hắn, trên người hắn thường xuyên lóe lên từng đạo tia chớp cùng với tiếng sấm ầm đùng, bộ dáng kia khủng bố đến cực điểm.

Lấy mây đen làm thân, làm giáp, những công kích ngoại lực rất khó có hiệu quả. Có thể nhìn ra được, phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn cũng không chỉ có thực lực khủng bố, mà còn có trí tuệ phi phàm nữa. Tuy rằng nó chỉ là một cái phân thân lực lượng, nhưng so với Tử nhân yêu nam không ra nam, nữ không ra nữ Luyện Thánh Y còn khó đối phó hơn nhiều lắm.

Sau khi Luyện Thánh Y cùng với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn xuất hiện, trên thiên không phía xa xa đột nhiên lại truyền đến càng nhiều những năng lượng ba động. Trong nháy mắt, hơn hai trăm gã Chiến sĩ Thạch Tượng hình dáng vô cùng tuấn mỹ đột nhiên xuất hiện trong đám mây đen. Cả đám cầm trong tay thạch thuẫn, thạch đao, bộ dáng sát khí hồi hồi.

Nhìn thấy đám Chiến sĩ Thạch Tượng kia, trong lòng Phó Thư Bảo rất nhanh đã so sánh. Đám này so với các Chiến sĩ Thạch Tượng do hắn sửa luyện thì kém hơn một chút. Do Luyện Thánh Y quá mức cố chấp theo đuổi bộ dáng xinh đẹp, khiến ắt đi ưu thế của thể trọng. Cùng với đám Chiến sĩ Thạch Tượng của hắn có thể trọng mười vạn cân, thậm chí năm mươi vạn cân mà so sánh, đó thật sự là quá mức nhỏ gầy rồi. Chiến sĩ Thạch Tượng đối chiến, thể trọng cũng là một loại ưu thế.

Cũng không có xuất hiện đại lượng chiến sĩ Thần Tạo Quân. Điều này khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị cũng thở dài ra một hơi. Phải biết rằng, nếu giờ phút này Luyện Thánh Y lại điều ra mấy vạn chiến sĩ Thần Tạo Quân mà nói, khiến cho Chiến sĩ Thạch Tượng lâm vào chiến thuật biến người, như vậy hắn cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long sẽ phải một mình đối với Luyện Thánh Y cùng với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn. Đó mới chính là không còn chút ưu thế gì nữa.

- Luyện Thánh Y, người chỉ có chút người vậy thôi sao?

Phó Thư Bảo nhất thời cười rộ lên. Cục diện hiện tại, hắn đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Luyện Thánh Y bộ dáng xấu xí cùng cực nhìn xuống Phó Thư Bảo bên dưới, cả nửa ngày sau mới cười khặc khặc quái dị, nói:

- Luyện nô A Long của người đã bị ta rõ ràng chà đạp đến chết, người lại ở nơi này cao giọng nói mát cái gì đó? Người không biết rằng, người mới chính là người đáng thương nhất sao?

Trái tim Phó Thư Bảo nhất thời trầm xuống. Tuy A Long chỉ là một gã Luyện nô, nhưng mà vẫn là tâm huyết của hắn. A Long bị cái tên nhân yêu trước mắt này chà đạp đến chết, mà nguyên nhân cũng là sứ mệnh của hắn, điều này khiến cho trong lòng hắn có chút khó chịu.

- Ha ha ha... Còn có một chuyện tình khiến cho các người tuyệt vọng nữa! Đó chính là thế giới này vốn sinh ra chính là một thế giới do chủ nhân của ta luyện chế. Tất cả mọi người trong này cũng đều là Luyện nô của ngài. Từng đời từng đời trong này sinh sản xuống, tuy rằng đã cùng với nhân loại chân chính không khác gì nhau, nhưng mà, bất luận bọn chúng sinh sản xuống bao nhiêu đời, nhưng bên trong thân thể bọn chúng cũng còn lưu lại lạc ấn của Luyện nô! Đám chiến sĩ Hộ quốc quân mà các người mang đến, rất nhanh sẽ biến thành người của ta! Thậm chí, những người trên Thánh Đảo, những người bên ngoài, tất cả mọi người trên thế giới này, đều là chiến sĩ Luyện nô của ta!

- Cái gì?

Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị nhất thời kinh hãi.

Một vị Thần có thể luyện chế thế giới, đó là Thần cấp bậc thế nào? Nếu như hắn là bắt đầu tu luyện từ một Lực sĩ cấp bậc thấp nhất, như vậy con đường tu luyện mà hắn đã đi qua, chính là một câu chuyện xưa thần kỳ như thế nào?

Không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng mà hiện tại suy nghĩ lại, tại bên trong cái thế giới do Thần luyện chế này, tất cả mọi người có mặt trong này cũng đều là Luyện nô đời thứ nhất sinh sản ra, trong đầu vẫn còn lưu lại lạc ấn. Chỉ cần đến thời khắc nào đó, thông qua cái thủ đoạn nào đó tiến hành kích hoạt nó, như vậy tất cả mọi người trên thế giới này, dù là thư sinh đọc sách, nông phu trồng trọt, chiến sĩ chiến đấu, cường giả Lực sĩ, toàn bộ cũng đều sẽ biến thành chiến sĩ Luyện nô cúi đầu nghe lệnh! Cùng với một cái thế giới như thế này đối địch, đó là hậu quả gì, không nói cũng biết!

Mà tình cảnh kia, thật sự sẽ xảy ra hay sao?

713. Chương 622: Thu Được Toàn Thắng

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 622: Thu Được Toàn Thắng

- Cái chủ nhân mà người nói kia, chính là Luyện Vũ Thiên Tôn hay sao?

Phó Thư Bảo cẩn thận hỏi.

- Ha ha ha... chờ đến lúc các người xuống địa ngục, các người cứ việc tìm người hỏi câu hỏi ngu xuẩn này đi!

Luyện Thánh Y từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới phóng xuất ra một cây quyền trượng toàn thân tối đen, sau đó lại cuồng vọng nói:

- Thanh Hắc Âm Quyền Trượng này từ khi chủ nhân luyện chế ra cho tới bây giờ, vẫn chưa từng sử dụng qua, người là người đầu tiên khiến nó phải khởi động đó!

Thanh Hắc Âm Quyền Trượng màu đen kia so với Luyện Hoa Quyền Trượng của Luyện Hoa Nữ Thần không chỉ cường đại gấp mười lần, một khi phóng xuất ra, thiên không vốn đã có chút u ám, lúc này lại càng tối đen hơn, cả thế giới phẳng phất cũng trở nên thô bạo hơn, tràn ngập khí tức tà ác. Mây đen lập tức hướng về phía thiên không xa hơn không ngừng khuếch tán ra, rất có khí thế muốn hoàn toàn che phủ cả mặt trời.

Luyện Thánh Y vung mạnh thanh Hắc Âm Quyền Trượng trong tay mình lên.

Ầm ầm ầm!

Thanh quyền trượng phát ra khí tức cường đại cực điểm đột nhiên vỡ vụn ra, hóa thành một đám hắc quang, trong khoảnh khắc liền khuếch tán khắp nơi trong không trung.

- Hừm?

Phó Thư Bảo kinh ngạc không hiểu. Một thanh quyền trượng như vậy, chẳng lẽ không phải là một món vũ khí sao? Sau khi luyện chế ra, cần phải phá vỡ nó mới sử dụng được? Chỉ sử dụng được một lần duy nhất?

Không đợi Phó Thư Bảo nghĩ ra được nguyên nhân trong đó, Long Ngọc Nhị ở bên cạnh đột nhiên kinh ngạc nói:

- Các chiến sĩ Hộ quốc quân này... làm sao vậy?

Hơn năm vạn chiến sĩ Hộ quốc quân được Long Ngọc Nhị dẫn đến đây, vốn dĩ đang trong trạng thái sĩ khí dâng cao, lúc này đột nhiên toàn bộ nằm rạp xuống trên mặt đất. Có một số kẻ ôm bụng cuộn tròn, một số kẻ thì miệng phun bọt mép. Toàn trường giống như là xảy ra một hồi ôn dịch mãnh liệt, đột nhiên tập kích bọn họ vậy.

Đúng lúc này, một gã Tướng quân ở gần đó đột nhiên đứng thẳng lên. Cặp mắt hấn hoàn toàn là màu máu, làn da hoàn toàn ngăm đen, cả người phẳng phất như là vừa từ trong thùng mực chui ra vậy!

- Rống!

Từ trong miệng gã Tướng quân Hộ quốc quân bị biến dị kia phát ra một tiếng rít gào như mãnh thú, trong mắt bắn ra hung quang điên cuồng!

Tay phải của Phó Thư Bảo cách không vung lên, lực Hỗn Động nhất thời giống như một thanh đại đao vô hình cắt ngang qua cánh tay của gã Tướng quân kia. Một tiếng xoẹt vang lên, toàn bộ cánh tay phải của hắn đã bị chặt đứt rơi xuống. Nhưng mà lúc này lại xảy ra chuyện tình quỷ dị. Gã Tướng quân biến dị sau khi bị chặt đứt cánh tay, thậm chí hừ một tiếng cũng không. Từ trong miệng vết thương hấn chảy ra cũng không phải là máu đỏ tươi, mà là một loại chất lỏng màu đen cực kỳ dính dấp, giống hệt như là mực viết chữ vậy!

- Grào!

Phát ra một tiếng kêu quái dị, dang rộng cánh tay còn sót lại, gã Tướng quân biến dị mạnh mẽ lao thẳng về phía Phó Thư Bảo.

- Mẹ nó, biến thành cương thi sao?

Cặp mày của Phó Thư Bảo sớm đã nhăn tít lại, ngêng đón phương hướng tiến công của gã Tướng quân cương thi kia, mạnh mẽ chém ra một quyền. Quyền thú Kỳ Lân xuất ra, gã Tướng quân cương thi kia nhất thời bị oanh kích thành thịt vụn.

Rõ ràng có thể nhìn thấy, cái cánh tay bị chặt đứt kia, không ngờ lại còn tiếp tục trườn tới, hướng về phía Phó Thư Bảo mà đánh tới!

- Thật sự là cương thi a! Con mẹ nó! Cái tên kia như thế nào lại luyện chế ra cái thứ này?

Trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã nôn nao vô cùng, có ý nghĩ muốn nôn ra.

Loại địch nhân như vậy, mới là địch nhân đáng sợ nhất. Bởi vì cho dù người có chém đầu hắn, tạc nổ thân thể của hắn, chỉ cần còn có một ngón tay hoàn hảo, thì hắn liền kiên trì không ngừng tiến công người! Mà người, làm sao có thể đem mỗi một địch nhân của người đều oanh thành thịt vụn đây? Như vậy mà nói, hơn mấy trăm vạn Luyện nô cương thi, không đợi người giết hết, cũng đã khiến người mệt chết rồi!

Loại người đã luyện chế ra một thế giới như vậy, luyện chế ra loại Luyện nô như vậy, quả thật là không có nhân tính, nói hắn là ác ma, đó cơ hồ là loại hình dung chính xác nhất!

- Ha ha ha... Phó Thư Bảo, còn có hai ả Thất Thái Nữ Thần Long các người nữa, không cần nghĩ rằng phá hủy được Thần Tạo Tháp là có thể chiến thắng, có thể đạt được mục đích của mình a! Ta nói cho các người biết, đó chính là các người vọng tưởng cuồng dại mà thôi! Ở trong thế giới do chủ nhân luyện chế này, tất cả mọi người trong này đều là Luyện nô của ngài, cũng là chiến sĩ của ta! Các người chẳng khác nào đang bị nhốt bên trong một cái lồng toàn là dã thú cả, chờ đợi người khác đến giết a!

Thanh âm của Luyện Thánh Y lại truyền đến, lần này tràn ngập hương vị cay nồng.

Thời điểm này ngược lại Phó Thư Bảo vô cùng bình tĩnh, trào phúng nói:

- Nhân yêu chết tiệt, người cho rằng lộ ra chiêu thức đó, liền có thể bức ta vào khuôn khổ sao? Người nói nhiều lời như vậy, làm ra nhiều chuyện như vậy, không ngoài mục đích là muốn kéo dài chút thời gian, đợi có thêm nhiều Luyện nô cương thi tụ tập lại, triển khai vây công chúng ta mà thôi!

Dừng lại một chút, hắn mới cười nói:

- Ta nói người mới là kẻ vọng tưởng cuồng dại a!

- Hừ! Miệng lưỡi thật lợi hại a! Bị bao vây trong thế giới này, bất luận các người trốn tránh ở địa phương nào cũng không có chỗ ẩn thân! Cho dù lúc này các người có thể chạy đi, cũng trốn không thoát khỏi thế giới này đâu! Ta khuyên người, hiện tại ngoan ngoãn đem tộc nhân Nhân Ngư Tộc giao ra đây! Còn có giao khóa Thời Chi Sa vừa mới luyện chế ra đây! Bằng không mà nói, diệt tộc!

- Tộc nhân Nhân Ngư Tộc sao?

Ý cười trên mặt Phó Thư Bảo càng đậm hơn:

- Ta cũng nói thật cho người biết, giờ phút này bọn họ đã không còn ở trên thế giới này nữa, còn về phần khóa Thời Chi Sa cuối cùng kia, lão tử đã ăn nó rồi, nếu như người có bản lĩnh, cứ việc lấy đi!

Thời điểm này, nói ra chân tướng, Phó Thư Bảo còn có một cái mục đích, đó chính là đem phiền toái dẫn lên người của chính hắn, để cho tộc nhân Nhân Ngư Tộc đối lấy một không gian sinh tồn.

Luyện Thánh Y tâm tình bất định nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, sau nửa ngày mới lắc lắc đầu, cười lạnh nói:

- Thế giới này, không ai có thể rời đi, chỉ có thể vào, không thể ra. Tộc nhân của Nhân Ngư Tộc khẳng định vẫn còn đang ẩn nấp nơi nào đó bên dưới đáy biển, ta sẽ tự mình một phen lôi bọn chúng ra. Về phần khóa Thời Chi Sa cuối cùng, ta thật ra tin tưởng rằng người đã ăn nó. Từ trên người của người, ta nhìn không thấy được nửa phần thiếu hụt. Khí tức của người cũng vô cùng thuần khiết, đây đúng là cơ thể hoàn mỹ đã trải qua sự cải tạo của Thời Chi Sa. Hừ! Chẳng qua, chủ nhân có biện pháp đem khóa Thời Chi Sa kia lấy ra lại như cũ. Về phần người, người đi chết đi!

Rít gào một tiếng, Luyện Thánh Y từ trên thiên không lao thẳng xuống. Hắn vừa dodojb, phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn cũng đồng thời công kích theo. Mục tiêu của hai người đều là Phó Thư Bảo đang đứng ở bên dưới!

- Tất cả các chiến sĩ của Quân đoàn Luyện Ngục, tiêu diệt phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Luyện Thánh Y! Tất cả các chiến sĩ Luyện nô, tiêu diệt Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Thánh Y!

Trong khoảnh khắc Phó Thư Bảo đã hạ đạt xong mệnh lệnh chiến đấu. Bản thân hắn cũng đột nhiên biến mất khỏi địa phương đang đứng, ngay lập tức di động đến bên trong trận doanh của Luyện nô cương thi.

Thời điểm này, đã có hơn một vạn Luyện nô cương thi đứng lên. Khí tức hư thối tràn ngập mỗi một tấc không khí. Bọn họ lắc lư đầu, dang ra hai cánh tay, giống như thủy triều không ngừng lao về phía Phó Thư Bảo.

- Nghĩ muốn lấy lực lượng một người đi đối chiến với mấy vạn Luyện nô cương thi? Người thật sự là quá mức cuồng vọng rồi!

Luyện Thánh Y xuất hiện trên không trung ngay bên trên Phó Thư Bảo, đột nhiên chụp một chưởng xuống.

Phó Thư Bảo đang bị một đám Luyện nô cương thi bao vây đột nhiên biến mất. Thân thể của hắn áp súc lại biến thành một khối quang cầu năng lượng hắc bạch giao nhau nhỏ cỡ nắm tay. Chỉ trong khoảnh khắc, năng lượng ba động khổng lồ bốn hướng bốn phía xung quanh không ngừng khuếch tán ra.

Cái bị bao vây, cũng chỉ là một cái phân thân lực lượng mà thôi.

Ầm ầm ầm!

Phân thân lực lượng bị áp súc đến cực hạn, trong khoảnh khắc nổ tung, nhất thời đem nửa tòa Tiếp Thiên Phong phá hủy! Đám Luyện nô cương thi kia vốn như thủy triều lao tới, lúc này giống như thủy triều không ngừng thối lui ra bốn phương tám hướng. Những phần còn lại của tay chân đứt gãy, máu mủ màu đen cùng với đám phế vật nội tạng loạn thất bát tao tung bay đầy trời. Cảnh tượng kia giống hệt như một cơn mưa thịt người vậy!

- Tiểu tử thật giảo hoạt!

Thần sắc Luyện Thánh Y đại biến, sát ý cũng dày đặc hơn. Sự khác nhau giữa Phó Thư Bảo và phân thân lực lượng, hắn hoàn toàn có thể phân biệt được. Nhưng mà, thời gian phản ứng cũng chậm mất một chút. Cũng chính là nói, đợi đến khi hắn phát hiện ra kẻ mà mình tấn công chẳng qua chỉ là phân thân lực lượng, thì phân thân lực lượng kia cũng đã tự mình nổ tung, phá hủy một lượng lớn Luyện nô cương thi rồi.

Nếu để các Chiến sĩ Thạch Tượng cùng Hỏa nô và các thị vệ Luyện nô đối chiến với mấy vạn Luyện nô cương thi, tuy rằng cuối cùng vẫn có thể chiến thắng, nhưng lại rất tốn thời gian, hơn nữa tình huống thật sự cũng không cho phép. Cho nên Phó Thư Bảo liền tự mình xuất chiến. Hắn một bên vừa trốn tránh truy kích của Luyện Thánh Y, vừa không ngừng nổ tung từng đám Luyện nô cương thi, đối với chính mình không có điểm thương tổn nào, nhưng đối với Luyện Thánh Y thì lại là cục diện vô cùng thảm thiết.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cũng đột nhiên xuất hiện sau lưng Luyện Thánh Y. Đối chiến với Lực sĩ Thần cấp giống như Luyện Thánh Y vậy, cần phải có ba người liên hợp mới được.

Đối với sự phối hợp ăn ý giữa hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long này, Phó Thư Bảo cũng đã lãnh hội sâu sắc. Hắn một bên dùng thuật di không ngừng ngưng tụ ra phân thân lực lượng, tiến hành tạc nổ từng mảng lớn Luyện nô cương thi, một bên lựa chọn địa hình thích hợp để vây công Luyện Thánh Y.

Luyện Thánh Y truy sát Phó Thư Bảo đỏ mắt, căn bản là không thèm để ý đến hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vừa đuổi đến sau lưng. Ở trong mắt hắn, thực lực của Thần Long Tộc căn bản là không đủ gây uy hiếp cho hắn!

Phó Thư Bảo, Luyện Thánh Y, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có như vậy không ngừng truy đuổi lẫn nhau. Những nơi bọn họ đi qua, đám Luyện nô cương thi bị tạc nổ không ngừng, số lượng dần dần giảm bớt. Nhưng mà ở phía xa xa, phương hướng Cảng Khẩu Thành Thị bên kia, đã có vô số những Luyện nô cương thi không đếm được hướng phía này tuôn trào đến. Sự tồn tại của bọn họ, liền giống như một ngọn thủy triều màu đen vậy. Những nơi bọn họ đi qua, ngay cả cỏ cây cũng phải héo rũ!

Mà ở tại một chiến trường khác, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng đối chiến với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn, tràng chiến đấu kia triển khai nhanh, chấm dứt cũng nhanh. Có có hai chiến sĩ Thần

tượng Thạch Hoa cùng với Luyện Ngục Nam Tước, vốn dĩ là hai cái Thần tượng phân thân lực lượng của Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Luyện Ngục Thần Tước dẫn đầu, thống lĩnh năm trăm Chiến sĩ Thạch Tượng, đối chiến với một cái phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn, tràng chiến đấu kia kỳ thật là không có lo lắng gì.

Do Thạch Hoa cùng với Luyện Ngục Nam Tước dẫn đầu, cũng không cần giao thủ mấy hiệp, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng đã ùn ùn kéo lên, đám mây đen khổng lồ phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn rất nhanh đã bị trực tiếp đánh cho tan nát. Năng lượng của hắn cũng bị phá hủy, không thể ngưng tụ lại cùng một chỗ được nữa.

Lập tức, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng lại dưới sự dẫn dắt của Thạch Hoa và Luyện Ngục Nam Tước lao thẳng về phía hai trăm Chiến sĩ Thạch Tượng của Luyện Thánh Y. Hai trăm Chiến sĩ Thạch Tượng kia vốn dĩ đang đối chiến với sáu mươi thị vệ Luyện nô đang chiếm được chút ưu thế, vừa mới bắt đầu xông lên. Nhưng từ khi phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn bị phá hủy, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo gia nhập chiến đấu, thì đối tượng nhanh chóng bị đánh tan liền biến thành chúng nó.

Tình huống chiến đấu đã lặng yên xảy ra biến hóa.

Thời điểm khi Luyện Thánh Y đang đuổi giết Phó Thư Bảo chợt quay đầu nhìn lại, đột nhiên kinh ngạc phát hiện, trên toàn bộ Tiếp Thiên Phong đã không còn một thuộc hạ chiến đấu phía bên mình nữa. Phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn đã bị phá hủy, hai trăm Chiến sĩ Thạch Tượng của hắn cũng bị đánh thành đá vụn. Mà một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng của Phó Thư Bảo cùng với sáu mươi đầu thị vệ Luyện nô khổng lồ kia thì lại đang vây quanh khắp nơi trên mặt đất cùng thiên không, hình thành nên một cái sát trận dày đặc ngọn gió cũng không qua lọt.

Mà ở bên trong cái sát trận kia, còn có ba cái cường địch là hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng với Phó Thư Bảo nữa.

Ánh mắt nhìn về phía phương hướng Cảng Khẩu Thành Thị, Luyện Thánh Y đột nhiên phát giác, tuy rằng hắn có được Luyện nô cường thi của cả thế giới này, nhưng mà giờ phút này chiến sĩ xa tận chân trời, không cứu được lửa gần ngay trước mắt của hắn!

- Tốt lắm, Phó Thư Bảo! Tâm trí của ngươi khiến ta bội phục a! Chẳng qua, nếu muốn giết ta, ngươi vẫn còn chưa đủ tư cách! Ta sẽ trở lại tìm người sau!

Thanh âm vừa dứt, thân thể Luyện Thánh Y đột nhiên biến mất bên trong hư không. Đã đánh mất tất cả ưu thế, lúc này không đi còn đợi đến lúc nào?

- Còn muốn chạy? Dễ dàng như vậy!

Long Ngọc Nhất đột nhiên phóng xuất ra Thần Long Bàn, hướng hư không quăng lên, hét lớn:

- Thần Long Bàn, Tỏa Thần Trảo!

Thần Long Bàn màu đen trong khoảnh khắc bay lên hư không, một cái hộ trảo năng lượng quỷ dị nhất thời bao trùm xuống. Phan một tiếng vang lên, đã nhìn thấy một cái bóng màu đen nhất thời bị bao vây bên trong. Cái bóng màu đen kia không ngừng vặn vẹo, rít gào, dần dần hiện ra chân thân. Đúng là Luyện Thánh Y vừa mới hóa thành hình thái năng lượng chuẩn bị bỏ chạy!

Thần Long Bàn của Thần Long Tộc, không chỉ là một Lực Luyện Khí Thần cấp chế tạo ra thông đạo không gian, mà còn là một cái Lực Luyện Khí chiến đấu chuyên dùng để đối phó hình thái năng lượng nữa.

- Tập hợp tất cả năng lượng, đem tên nhân yêu này đánh chết!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đột nhiên xuất quyền, nhất thời có hai đầu Thất Thái Thần Long mạnh mẽ phóng thẳng ra.

Hai đầu Quyền thú Thất Thái Thần Long kia vừa oanh lên hộ trảo của Thần Long Bàn, cái hộ trảo kia cũng không phát ra bất cứ thanh âm gì, cũng không có dấu hiệu rung động, ngược lại càng trở nên kiên cố hơn!

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu được. Cái gọi là Thần Long Tỏa của Thần Long Bàn cũng chỉ có năng lực vây khốn được Luyện Thánh Y, nhưng không có năng lực giết chết hẳn. Muốn tiêu diệt được Lục sĩ Thần cấp như Luyện Thánh Y vậy, cần phải không ngừng rót năng lượng lực lượng vào bên trong Tỏa Thần Tráo, để cho nó đạt đến cực hạn, tự bạo mới thôi!

- Tất cả Chiến sĩ Thạch Tượng, tất cả thị vệ Luyện nô, tiến hành công kích Tỏa Thần Tráo!

Phó Thư Bảo hạ mệnh lệnh, đánh ra một quyền. Quyền thú Kỳ Lân dữ tợn gào thét mà ra, hung hăng đánh thẳng lên trên Tỏa Thần Tráo. Cũng giống như khi Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị công kích vậy, khi Quyền thú Kỳ Lân va chạm trên Tỏa Thần Tráo cũng không phát ra bất cứ tiếng vang hay rung động gì, ngược lại càng gia tăng thêm cường độ của nó hơn!

Sau khi Phó Thư Bảo ra lệnh, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, sáu mươi thị vệ Luyện nô liền không ngừng tiến hành công kích lên Tỏa Thần Tráo. Trong lúc nhất thời, trên Tiếp Thiên Phong không ngừng xuất hiện những thanh âm dày đặc như cuồng phong loạn vũ. Những va chạm của năng lượng lực lượng giống như ban đêm đốt pháo hoa vậy, vô cùng xinh đẹp.

Hấp thu được càng nhiều những năng lượng lực lượng, Tỏa Thần Tráo do Thần Long Bàn hình thành rốt cuộc không chịu nổi nữa, hóa thành một mảnh cường quang chói mắt, đem toàn bộ tòa Tiếp Thiên Phong hóa thành đất bằng. Một đám mây màu đen hình nấm phóng thẳng lên trên thiên không. Năng lượng nổ mạnh khủng bố không ngừng lan tỏa ra bốn phương tám hướng. Những nơi nó đi qua, cây cối trong khoảnh khắc biến mất, ngay cả tảng đá cũng trong khoảnh khắc biến thành bột mịn...

714. Chương 623: Bảo Hạp Thần Bí

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 623: Bảo Hạp Thần Bí

Phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn đã bị tiêu diệt, Luyện Thánh Y cũng dưới sự liên thủ của Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị cùng với một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng và sáu mươi thị vệ Luyện nô liên thủ mà bị hủy diệt. Hơn một ngàn cường giả liên thủ, cộng thêm tác dụng của Thần Long Bàn, Luyện Thánh Y bị đánh chết hoàn toàn, thậm chí một chút vụn thịt cũng không còn lại.

Thần Long Bàn kích phát ra Tỏa Thần Tráo, sau khi Tỏa Thần Tráo tích tụ đủ năng lượng lực lượng khủng bố mà nổ mạnh, Thần Long Bàn cũng hóa thành một mảnh tro bụi biến mất. Loại công kích diệt thần như vậy, Thần Long Bàn cũng chỉ có thể sử dụng một lần.

Chẳng qua, chiến đấu vẫn chưa có chấm dứt. Thời điểm khai chiến, Luyện Thánh Y đã khởi động Hắc Ám Quyền Trụ, làm cho toàn bộ thế giới này cũng đều bị biến đổi. Thiên không thủy chung vẫn luôn tối tăm hắc ám, tất cả những nhân loại sinh tồn trên mặt đất đều bị kích hoạt những dấu vết Luyện nô trong người mình, đều biến thành Luyện nô cương thi. Chỉ cần còn tồn tại một đầu Luyện nô cương thi, thì trận chiến tranh này vẫn còn chưa chấm dứt.

Rất may là Luyện Thánh Y cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn đã chết rồi, cho nên đám Luyện nô cương thi này đã mất đi chỉ huy, biến thành một đồng cát rời. Một vài Luyện nô cương thi gần đó vừa mới phóng vọt tới Tiếp Thiên Phong liền bị Quân đoàn Luyện Ngục thoải mái giải quyết sạch, toàn bộ chiến trường nhất thời trở nên im lặng.

- A! Cuối cùng cũng xong!

Nhìn thấy toàn bộ Tiếp Thiên Phong cơ hồ đã bị dẹp yên, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng thở dài ra một hơi. Một chút lo lắng còn lại trong lòng cuối cùng cũng thả lỏng lại.

- Phó công tử, người cũng đã nhìn thấy, chúng ta liền ngay cả Thần Long Bàn cũng đã cố gắng ra luôn rồi, chẳng lẽ người còn giữ lại cái bí mật rồi khỏi thế giới này hay sao?

Long Ngọc Nhất cũng không có quên cái chuyện này. Hiện tại Thần Long Bàn đã bị hủy, bằng vào năng lực của chính các nàng, như vậy càng không có khả năng rời khỏi cái thế giới này. Tưởng tượng đến cảnh thế giới này tràn ngập những Khởi Nguyên Chi Thụ thối hoắc như thế này, dạ dày của nàng liền dâng lên một trận buồn nôn.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta cũng không phải là loại người qua cầu rút ván, đợi sau khi kiểm tra xong hang ổ của Luyện Thánh Y, ta liền mang theo các người cùng nhau rời đi!

Lúc này Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị mới thở ra một hơi. Các nàng cũng biết, tuy rằng Phó Thư Bảo rất háo sắc, làm việc cũng rất tà môn, nhưng cũng không phải là loại người qua cầu rút ván.

Hỗn Độn Lực Lượng Chi Dực nhẹ nhàng vung lên, thân thể Phó Thư Bảo liền bay lên trong đám mây đen. Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị cũng theo sát bay lên.

Những luồng gió âm lãnh từ bốn phương tám hướng thổi đến. Bên trong những luồng gió này có những luồng khí tức tà ác khó có thể nói nên lời. Cái thế giới này đã biến thành thế giới của Luyện nô cương thi rồi, liền thậm chí gió thổi cũng trở nên tà ác như vậy. Đi vào phía địa phương đã từng bị phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn khống chế. Nơi này bị một tầng mây đen dày đặc bao phủ, nhưng cũng đã mất đi khí tức năng lực lực lượng cường đại như trước, chỉ thuần túy là một đám mây đen bình thường mà thôi. Dưới những luồng gió thổi, đã xuất hiện dấu hiện dần dần bị tiêu tán.

- Chính là ở trong này! Chúng ta cùng vào đi!

Phó Thư Bảo dẫn đầu tiến nhập vào trong mây đen, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng cùng nhau đi vào.

Đi ra khỏi đám mây đen, giống như là vén ra một tấm màn thật lớn vậy, một mảnh cảnh tượng khiến cho người ta phải sợ hãi liền xuất hiện trong tầm mắt. Một đám mây trắng giống như thực chất đang huyền phù trên thiên không. Ở trên mặt của chúng nó, có tu kiến một cái quảng trường rộng lớn, cùng với một tòa cung điện hùng vĩ đồ sộ. Thời điểm khi nhìn thấy tòa cung điện, hai chữ Thiên Cung viết rõ ràng trên chính điện cũng tiến nhập vào tầm mắt của Phó Thư Bảo.

- Con mẹ nó! Nghĩ chính mình là Ngọc Hoàng đại đế hay sao? Còn Thiên Cung nữa!

Khóe miệng Phó Thư Bảo nhếch lên một tia cười khinh thường, hướng về phía Thiên Cung mà bước tới.

Luyện Thánh Y dốc sạch lực lượng mà ra, bên trong Thiên Cung cũng không có bất cứ người hoặc là Luyện nô nào tồn tại nữa. Bên trong tòa cung điện to lớn như vậy, lại có cảm giác tĩnh mịch như bên trong một phần mộ vậy.

Sau khi Phó Thư Bảo cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long tiến vào trong Thiên Cung liền chia nhau tiến hành tìm tòi, tìm kiếm những thứ có giá trị. Cuối cùng, ba người ở trong một gian đại điện cuối Thiên Cung gặp lại nhau.

- Các người có phát hiện cái gì không?

Phó Thư Bảo hỏi.

Long Ngọc Nhị quơ quơ Long giới trên tay mình, nói:

- Mạnh mỗi của Luyện Vũ Thiên Tôn thì không có phát hiện gì, nhưng vàng bạc châu báu thì lại có rất nhiều!

Phó Thư Bảo có chút không biết nói gì. Long Tộc, bất luận là Địa long cấp bậc thấp nhất, hay là Thiên Long Tộc, thậm chí là Thần Long Tộc cũng đều rất thích vàng bạc châu báu. Những thứ phát sáng gì đó, đối với các nàng mà nói, có lực sát thương mạnh hơn những nữ nhân bình thường.

- Ta có nhiều bảo vật như vậy, các nàng thậm chí vẫn còn chưa có nhìn thấy qua, nếu như lấy ra, bắt các nàng chơi trò thoát y vũ này nọ, không biết các nàng có nghe theo hay không?

Trong lòng Phó Thư Bảo lén lút thầm nghĩ, khoe mắt cũng khê trộm liếc nhìn về phía cặp ngực no đủ mà tròn trịa của Long Ngọc Nhị.

Ngắm nhìn Long Ngọc Nhị cũng chẳng khác nào ngắm nhìn Long Ngọc Nhất. Cả hai tỷ muội này vốn giống nhau như đúc, đây là chuyện tình phi thường sáng khoái a. Nhưng mà, chỉ không biết là trong lúc chơi đùa, thì cũng có phải là chơi đùa Long Ngọc Nhị cũng chẳng khác nào chơi đùa Long Ngọc Nhất hay không? Phó Thư Bảo đối với vấn đề này, vẫn luôn canh cánh trong lòng.

- Người... đang nghĩ cái gì đó?

Mặc dù không biết ý tưởng trong nội tâm của Phó Thư Bảo, nhưng mà dựa vào ánh mắt háo sắc đang nhìn loạn kia của hắn, Long Ngọc Nhị nhất thời có chút cảnh giác, có chút tức giận quát lên.

Phó Thư Bảo khê nhún nhún vai:

- Đâu có nghĩ cái gì đâu! Ngây người một chút mà thôi! Chúng ta cùng vào xem đi, đây là gian đại điện cuối cùng rồi, nói không chừng có thể phát hiện cái gì a!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt của hai tỷ muội cũng đều giống nhau, đó chính là, cái tên gia hỏa háo sắc trước mắt này, cần phải chú ý chặt chẽ, cảnh giác nhất cử nhất động của hắn!

Sau khi tiến vào tòa cung điện này, Phó Thư Bảo rất nhanh liền phát hiện ra một cái Luyện Lực Khí máy móc hình lập phương vô cùng khổng lồ. Vốn dĩ Luyện Thánh Y đã từng sống ở trong này, chỉ là Phó Thư Bảo cùng với hai chị em Thất Thái Nữ Thần Long cũng không biết mà thôi.

- Cái này là cái gì?

Long Ngọc Nhất kinh ngạc nhìn chằm chằm về phía cái Luyện Lực Khí máy móc khổng lồ trước mắt này.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Cũng không biết! Ta trước nhìn xem một chút rồi nói sau!

Cỗ Luyện Lực Khí máy móc to lớn này, lẳng lẳng nằm yên trên mặt đất, vô số những ống dẫn kéo dài ra bốn phía xung quanh, cuối cùng hội tụ lại cùng một chỗ. Nhưng mà vẻn vẹn chỉ dựa vào mấy cái dấu hiệu này mà xem, căn bản là không nhìn ra được nó có chỗ nào đặc biệt. Ánh mắt chậm rãi đảo qua một cái, tầm mắt Phó Thư Bảo đột nhiên dừng lại trên một cái đồng hồ cát vô cùng tinh xảo đặt bên trên cái Luyện Lực Khí máy móc kia.

Loại đồng hồ cát trên thế giới này chỉ thời gian một tiếng đồng hồ, một ngày hai mươi bốn cái đồng hồ cát, chính là tương đương một ngày hai mươi bốn giờ trong thế giới nguyên bản của Phó Thư Bảo. Rất nhiều chiếc đồng hồ cát cũng đều là do các công tượng hoặc là các công xưởng chuyên nghiệp sản xuất ra, có thể tự động đảo chiều, không bao giờ gián đoạn việc định giờ, giống như một cái đồng hồ báo thức vậy. Cho nên, cái đồng hồ cát ở trong thế giới này chính là một loại công cụ định giờ vô cùng phổ biến, thậm chí ngay cả những bình dân bá tánh bình thường cũng có nữa. Nhưng mà, cái đồng hồ cát gắn bên trên cái Luyện Lực Khí máy móc kỳ quái này, Phó Thư Bảo cũng không cho rằng nó chỉ là loại công cụ tính toán thời gian bình thường. xem tại

Cái đồng hồ cát này hoàn toàn trống rỗng, không có chứa loại hạt cát đo thời gian, nhưng mà Phó Thư Bảo lại thông qua cảm giác năng lượng nhạy cảm của mình, cảm ứng được một tia năng lượng Thời Chi Sa lưu lại trong đó. Cũng đúng lúc này, trong lòng hắn chợt động, thoáng nghĩ đến một cái khả năng:

- Cái Luyện Lực Khí máy móc này hơn phân nửa chính là loại Luyện Lực Khí Luyện Thánh Y dùng để truyền tống Thời Chi Sa đi!

- Cái gì?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời kinh ngạc ngây người tại đương trường. Một cái Luyện Lực Khí máy móc hình dạng lập phương, như thế nào có thể truyền tống cái loại tồn tại đặc thù như Thời Chi Sa đi xuyên qua tinh không xa xôi không biết nơi nào cơ chứ?

Phó Thư Bảo thể nhưng cũng không có giải thích, dù sao, đây cũng chỉ là một cái ý tưởng của hắn mà thôi, mặc dù có căn cứ nhất định, nhưng mà chung quy cũng không có khả năng xác nhận chính xác được. Hắn ngưng luyện ra một cái phân thân lực lượng, để nó chậm rãi hướng vào trong cổ Luyện Lực Khí máy móc mà xâm nhập đi vào.

Không có sự tồn tại của Luyện Thánh Y, toàn bộ cổ Luyện Lực Khí máy móc này cũng đã mất đi động lực, cũng không có sự phòng hộ nào, phân thân lực lượng rất dễ dàng xâm nhập sâu vào trong.

Cấu tạo bên trong cổ Luyện Lực Khí máy móc này tương đối phức tạp. phân thân lực lượng từng bước một xâm nhập vào trong, càng ngày có càng nhiều chi tiết được Phó Thư Bảo nắm giữ. Trong đầu của hắn cũng dần dần hình thành nên một bản vẽ cấu tạo đại khái hoàn chỉnh. Cũng bởi vì nắm giữ được càng nhiều những chi tiết hơn, đối với sự suy đoán vừa rồi, Phó Thư Bảo lại càng ngày càng khẳng định hơn. Đây nhất định là một loại trang bị dùng lực lượng của Lực sĩ Thần cấp khởi động, có tác dụng phóng thích Thời Chi Sa đến một cái tọa độ nhất định nào đó bên trong tinh không vô tận.

Điều này càng làm cho Phó Thư Bảo khiếp sợ không thôi.

Bản thân hắn là người từ thế giới của văn minh khoa học kỹ thuật đi vào thế giới của lực lượng này, quan niệm khoa học kỹ thuật khẳng định là tiên tiến hơn người thế giới này cả ngàn lần, nhưng mà, kỹ thuật dịch chuyển đỉnh phong cao nhất của thế giới kia, cũng chỉ có thể phóng thích ra vệ tinh, phóng ra tên lửa đạn đạo này nọ mà thôi, khoảng cách tương đối hữu hạn. Mà tại cái Thế giới Lực Lượng nhìn qua giống như lạc hậu này, kỹ thuật dịch chuyển không ngờ đã đến mức độ có thể phóng thích loại vật chất đặc thù như Thời Chi Sa này xuyên tinh không như vậy!

Không thể tưởng tượng nổi a!

Kết hợp với cái tọa độ tinh không bên trên tòa Thần Tạo Tháp sừng sững bên trên Tiếp Thiên Phong kia, lại kết hợp với suy nghĩ về kỹ thuật dịch chuyển của cái Luyện Lực Khí máy móc này, sự hiểu biết của Phó Thư Bảo đối với trận doanh hắc ám cũng càng ngày càng hỗn loạn hơn. Chẳng lẽ, trận doanh hắc ám nắm giữ trình độ khoa học kỹ thuật vô cùng khủng bố hay sao?

Kỹ thuật khoa học kỹ thuật, kết hợp với văn minh lực lượng khủng bố, đó là khái niệm gì đây?

Vẫn là không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng qua, thăm dò đến mức độ này rồi, Phó Thư Bảo cuối cùng cũng hiểu ra được một vài chuyện tình nào đó. Đó chính là thời gian cả vạn năm nay, toàn bộ những Thời Chi Sa mà tộc nhân Ngư Nhân Tộc luyện chế ra, cũng đều thông qua cái trang bị này, bị Luyện Thánh Y chuyển dời xuyên tinh tế đi đến một nơi nào đó, vì thế cho nên cái đồng hồ cát này hiện tại là trống rỗng, chỉ còn có một chút năng lượng của Thời Chi Sa lưu lại mà thôi.

Tiếp tục thăm dò, một cái hộp kim chúc lập phương màu đen đột nhiên tiến nhập vào trong tầm mắt của phân thân lực lượng. Cũng không có dừng lại, hắn liền đem thân thể ngưng tụ lại thành một sợi dây, cuối cùng nhẹ nhàng chui vào bên trong đó.

- Ách!

Bằng vào mối liên hệ tinh thần cùng với phân thân lực lượng, trong đầu của Phó Thư Bảo nhất thời cũng hiện ra một màn hình ảnh. Bên trong cái hộp kim loại màu đen kia không ngờ cũng cất giấu mấy món bảo vật, có một kiện quyền trục da thú cổ xưa, còn có một quyển bí tịch có đồ án hình rồng ở trên nó nữa. Ngoài ra còn có thêm một kiện giáp y với những hoa văn gọn sóng, một khối tinh thạch nhìn giống như bình thường. Cuối cùng còn có một cái bình ngọc nữa, bên trong chứa một loại chất lỏng kỳ lạ, trong lúc nhất thời cũng không phân biệt ra được thành phần cùng tính chất của nó.

Lập tức, phân thân lực lượng liền tiến hành tra xét chi tiết thêm một bước nữa. Cái quyển bí tịch có đồ án hình rồng kia đúng chính là Thiên Long Bí Luyện Thuật mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liêu cả tính mạng cũng muốn kiếm được.

Phân thân lực lượng từ bên trong cổ Luyện Lực Khí chui ra, sau đó biến mất bên trong không khí.

Ánh mắt của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long hau háu nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất sốt ruột hỏi:

- Phó công tử, người tìm được manh mối gì không?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Không có! Chẳng qua, ta phát hiện ra bên trong có một khối hạp thật đặc biệt, muốn đem trở về nghiên cứu một chút.

Dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Các người mãi canh giữ bên cạnh ta làm gì? Chẳng lẽ các người không muốn tìm Thiên Long Bí Luyện Thuật của các người hay sao? Chẳng lẽ các người cho rằng, Luyện Thánh Y sẽ đem một quyển bí tịch giấu ở bên trong cổ Luyện Lực Khí máy móc tiên tiến này hay sao? Thật sự là khôi hài a!

Bị chỉ thẳng mặt giáo huấn mấy câu, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long phi thường xấu hổ, nhưng cũng hiểu được Phó Thư Bảo nói như vậy cũng có một chút đạo lý. Hai tỷ muội thoáng liếc mắt nhìn nhau, bắt đầu chia ra bốn phía đại diện mà tìm kiếm Thiên Long Bí Luyện Thuật của các nàng.

Phó Thư Bảo đợi đến khi hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rời khỏi bên cạnh, mới nhanh chóng phóng xuất ra Thần kiếm Phá Hư, chém loạn vài cái, nhất thời đem cổ Luyện Lực Khí máy móc kia chém thành mảnh nhỏ, lại nhanh chóng đem cái bảo hạp kim chực màu đen văng ra ngoài kia thu hồi vào bên trong Long giới. Đợi đến thời điểm hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liếc mắt nhìn về phía này, hắn lại làm bộ ngồi xổm xuống, cầm lên mấy khối linh kiện này nọ, giả vờ lật tới lật lui xem xét, làm ra bộ dáng nghiên cứu cao thâm gì đó...

715. Chương 624: Thiên Hà Thủy (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 624: Thiên Hà Thủy (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bên trong núi rừng là một mảnh yên tĩnh, có một vài gã Luyện nô cương thi đánh hơi được mùi người sống sờ soạng đi đến, lại bị đám Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với thị vệ Luyện nô đánh thành thịt vụn. Đối với đám Luyện nô cương thi này, chặt đầu, gãy tay, cũng không phải là công kích trí mạng. Cho dù bọn họ chỉ còn lại một cánh tay, bọn họ cũng muốn bò tới cầm lấy vài cái gì đó, đối với loại Luyện nô biến dị này, chỉ có vận dụng trọng quyền, đập nát thành thịt vụn mới tính là xong việc.

Ở chính giữa khu rừng có một mảnh đất trống vừa mới được dọn dẹp ra, một đồng lửa trại cực lớn đang hùng hực thiêu đốt. Những bó củi thiêu đốt, có khi là mảnh vỡ của Thần Tạo Tháp, có khi là những cành cây khô thu thập được bên trong rừng rậm. Tòa Thần Tạo Tháp từng tượng trưng cho quyền lợi tuyệt đối, hiện tại lại bị dùng làm củi đốt, sự biến hóa của thế sự, thật sự là vô thường a.

Dưới sự chiếu rọi của ánh lửa, Phó Thư Bảo dùng một loại tư thế lười nhác nằm trên một khối tảng đá được san bằng, trên khóe miệng ngậm một cành cỏ dại, ngẫm nghĩ cái gì đó. Cách hắn không xa, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang giương mắt nhìn chăm chăm về phía Phó Thư Bảo. Trong lòng hai tỷ muội vô cùng buồn bực, lại là một mảnh nghi hoặc hồ đồ. Ai bảo các nàng tìm khắp nơi bên trong Thiên Cung, thậm chí ngay cả cái bồn cầu vệ sinh cũng không có từ bỏ, nhưng cuối cùng cũng không thể tìm thấy được Thiên Long Bí Luyện Thuật cơ chứ?

Về phần giường mắt nhìn chăm chăm về phía Phó Thư Bảo, chính là bởi vì hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã có chút hoài nghi, các nàng đã bị gã nam nhân trước mặt này lừa dối.

- Cái tên gia hỏa kia, người xem hần đi, nhàn nhã tự đắc cỡ nào a! Ta nhìn thấy bộ dáng cười khê của hần kia, trong lòng ta liền hận không thể đạp nát mặt của hần a!

Long Ngọc Nhị dùng loại phương thức trao đổi đặc thù trò chuyện với tỷ tỷ mình, nhưng ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chăm về phía Phó Thư Bảo.

- Ta đoán chính là, tên kia nhất định đã lấy được Thiên Long Bí Luyện Thuật rồi, chỉ là không chịu lấy ra, giao cho chúng ta mà thôi!

Trong lòng Long Ngọc Nhất cũng trao đổi với muội muội mình.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long dùng loại cảm ứng tâm linh trời sinh giữa hai tỷ muội sinh đôi, tiến hành trao đổi không có thanh âm. Đàm luận của các nàng, càng ngày càng kịch liệt hơn.

- Hay là, chúng ta bắt lấy hần, nghiêm hình bức cung, bắt hần phải giao thứ đó ra?

Long Ngọc Nhị nói. Nàng một chút cũng không hiểu, chủ ý của nàng ngu ngốc đến cỡ nào a.

- Bắt lấy hần?

Trong lòng Long Ngọc Nhất cười khổ một tiếng:

- Muội muội, người có thể đánh thắng được Quân đoàn Luyện Ngục hơn ngàn người của hần sao? Có thể đánh thắng được thị vệ Luyện nô của hần sao? Có Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô bảo vệ hần, muốn bắt lấy hần, có khả năng hay sao?

- Vậy làm sao bây giờ? Một khi đã hoài nghi hần cầm lấy Thiên Long Bí Luyện Thuật của chúng ta, chúng ta đây cứ giường mắt nhìn thấy hần độc chiếm hay sao đây?

Trong lòng Long Ngọc Nhị tức giận nói.

- Ta nghĩ có thể... Ta nghĩ có thể...

Cơ hồ đã trải qua thời gian một tiếng đồng hồ trầm mặc.

Long Ngọc Nhị có chút không kiềm chế được:

- Tỷ tỷ, người nghĩ ra biện pháp gì vậy?

- Tựa hồ có một biện pháp!

- Biện pháp gì?

- Tên này có lực lượng võ trang bảo hộ vô cùng cường đại, động thủ hiển nhiên là không được! Hơn nữa, chúng ta cũng không thể trở mặt với hần, bởi vì chúng ta còn phải dựa vào hần dẫn chúng ta rời khỏi thế giới này a!

- Đến tột cùng là biện pháp gì a? Tỷ tỷ, người nói mau đi! Người khiến ta gấp chết hay sao?

Sự gấp gáp của Long Ngọc Nhị so với bị Tào Tháo rượt còn gấp hơn nhiều.

- Hừ! Cái tên gia hỏa Phó Thư Bảo kia, so với hồ ly còn狡 hoạt hơn mấy phần, một thân tu vi lực lượng đã đạt đến cấp bậc của Luyện Thánh Y, đơn đả độc đấu, chúng ta cũng không phải là đối thủ của hần. Nhưng mà, ở trên người hần có một cái nhược điểm trí mạng, đó chính là háo sắc!

Cặp mày Long Ngọc Nhị nhất thời nhướng lên, hỏi:

- Tỷ tỷ, biện pháp mà người nói, chính là... Mỹ nhân kế?

- Cái gì mà Mỹ nhân kế? Là Mỹ long kế! Muội muội, vì tương lai của cả Long Tộc, người đi dùng sắc đẹp dụ dỗ cái tên gia hỏa kia, tỷ tỷ ta sẽ nhân cơ hội đoạt bảo! Liền cứ quyết định như vậy đi!

Long Ngọc Nhị có chút không hiểu:

- Tại sao?

- Chuyện này khẳng định là cần phải có hy sinh rồi! Nhưng mà cái loại hy sinh này cũng đáng giá a, muối muối!

Long Ngọc Nhất mang theo ý tứ hàm xúc sâu xa mà nói:

- Thiên Long Bí Luyện Thuật, bộ phận kỹ thuật luyện chế có thể giúp cường đại thực lực Long Tộc của chúng ta, mà bộ phận bản đồ Long mộ, lại quan hệ đến tương lai của cả Long Tộc a! Chỉ cần chúng ta có thể đi đến được Long mộ, có thể cởi bỏ được bí mật nguồn gốc của Long Tộc, chấn hưng Long Tộc chúng ta, chẳng lẽ sự nghiệp vĩ đại như vậy, một chút hy sinh thôi mà muối cũng do dự hay sao? Hãy cố lên! Cứ quyết định như vậy đi!

Cái miệng nhỏ của Long Ngọc Nhị khẽ nhếch lên một chút:

- Tỷ tỷ, đạo lý lớn này ta cũng hiểu, nhưng mà tại sao người không đi dùng sắc dụ hấn, ta phụ trách cướp bảo. Nếu chỉ tính thân thủ, thì ta còn nhanh nhẹn hơn người một chút a! Cho nên ta càng thích hợp động thủ hơn người a!

- Người...

Long Ngọc Nhất nhất thời không biết nói gì, khẽ cúi đầu xuống.

Thần Long Tộc, chính là Long Tộc cao cấp nhất, trời sinh có được sự tôn nghiêm cùng với uy vọng cực lớn, trong bản chất cũng lộ ra sự cao quý siêu việt Đế vương. Một nàng nữ nhân như vậy, bảo các nàng đi liếc mắt đưa tình, thuận tiện lộ một chút phần ngực này nọ, như vậy có thể sao? Cái này so với giết chết các nàng còn khó chịu hơn! Cũng khó trách, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long luôn luôn tỷ muội tình thâm, bởi vì cái kế hoạch này, suýt chút nữa là trở mặt rồi.

- Nếu không thì như vậy đi! Hay tỷ muội chúng ta cùng đi, thừa dịp hấn say mê sắc đẹp của cả hai chúng ta, lại cùng nhau động thủ, đoạt đi Long giới trên tay của hấn. Ta đoán thứ ta muốn chính là ở bên trong Long giới kia.

Long Ngọc Nhị đề xuất ra một biện pháp lưỡng toàn kỳ mỹ.

Long Ngọc Nhất khẽ cúi đầu trầm tư một chút, rốt cuộc cũng gật đầu. Nàng nghĩ muốn lừa gạt muối muối đi hy sinh sắc đẹp hiển nhiên là không có khả năng rồi, cùng đi sắc dụ Phó Thư Bảo, cái biện pháp này thoát nhìn coi như cũng công bằng đi. Chuyện tình quan trọng như thế nào, cũng không có khả năng làm tổn thương tình cảm giữa hai tỷ muội a!

Đã có quyết định rồi, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ngồi bên cạnh đồng lửa trại chậm rãi đứng thẳng lên. Long Ngọc Nhị dẫn đầu giải khai cổ áo của Thần Long Giáp, để lộ mảnh ngực tuyết trắng lộ ra bên ngoài. Kỳ thật, đó cũng không phải là ngực trắng gì cả, chỉ là một mảnh da thịt Long nữ trắng nõn mà thôi, cùng với cái rãnh thiên nhiên do hai khớp viên cầu cực lớn hình thành...

Long Ngọc Nhất nhìn thấy động tác của Long Ngọc Nhị, trong lòng thoáng có chút do dự, kết quả là Long Ngọc Nhị phần nộ liếc mắt nhìn nàng một cái, nàng cũng vội vàng làm theo, giải khai cổ áo của Thần Long Giáp. Chỉ có điều, bộ phận mà nàng lộ ra cũng ít hơn một chút.

Loại sự tình này cũng có chút tương đối, cũng chỉ có Thất Thái Nữ Thần Long mới có thể làm được mà thôi.

- Còn chân thì sao? Có cần lộ ra một chút hay không?

- Cần a! Chẳng qua... lộ bao nhiêu thì được đây?

- ...

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lần đầu tiên làm ra loại sự tình như thế này, có chút cứng ngắc mà buồn cười. Phó Thư Bảo ở một bên lại giống như là các nàng không hề tồn tại vậy, vẫn như trước hưởng thụ thời gian tĩnh lặng.

716. Chương 624: Thiên Hà Thủy (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 624: Thiên Hà Thủy (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tuy rằng Phó Thư Bảo đang nằm bên trên nham thạch, nhìn như rảnh rỗi dưỡng thần, nhân tiện ngẫm nghĩ vài vấn đề gì đó, nhưng mà trên thực tế, hắn ta ngay cả nửa khắc cũng không có rảnh rỗi, mãi vẫn luôn ở trong trạng thái phi thường bận rộn. Chỉ có điều, cái bận rộn chính là phân thân lực lượng mà thôi.

Chân thân của hắn ở ngay trước mặt của hai chị em Thất Thái Nữ Thần Long, nhưng mà phân thân lực lượng thì đã sớm tiến vào bên trong Long giới, đang tiến hành kiểm kê cùng với phân biệt những bảo vật cướp đoạt được bên trong Thiên Cung.

Cái bảo hạp màu đen sớm đã mở ra, những thứ bên trong nhất nhất bày ra trên mặt đất của Thủy Tinh Cung. Tổng cộng là năm món, phân biệt chính là quyển trục da thú cổ xưa, Thiên Long Bí Luyện Thuật, một khối thủy tinh, một kiện giáp y hoa văn gợn sóng không ngừng dao động, còn có một cái bình ngọc ẩn chứa chất lỏng thần bí.

Thứ đầu tiên mà phân thân lực lượng xem xét chính là cái Thiên Long Bí Luyện Thuật, cái đã từng khiến cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long muốn phát điên lên.

Trước đó hắn đã từng từ trong miệng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long biết được một ít bí mật của Thiên Long Bí Luyện Thuật, biết trong phương diện này có một bộ phận là bí thuật Luyện nhân. Luyện Thánh Y cũng đã dùng cái này trên phương diện luyện chế chiến sĩ Thần Tạo Quân. Giờ phút này đại khái xem qua, mặc dù Phó Thư Bảo đã có tâm lý chuẩn bị nhất định, nhưng mà vẫn có chút cả kinh. Bí thuật Luyện nhân ghi chép bên trên Thiên Long Bí Luyện Thuật này so với bí thuật Luyện nhân mà hắn đang nắm giữ còn thô lậu hơn rất nhiều, nhưng mà lại là một loại bí thuật thần kỳ có thể tiến hành luyện chế đại lượng cùng một lúc!

Dựa theo bí thuật Luyện nhân ghi chép lại bên trong Thiên Long Bí Luyện Thuật này, đem những vật liệu huyết nhục cần có, những linh tài phụ liệu bỏ vào bên trong một cái đỉnh thật lớn, luyện chế đi ra cũng không phải là một Luyện nô có đầy đủ thân thể, mà là một khóa trứng người lớn. Những cái trứng người này, so với trứng chim thì lớn hơn một chút, sau khi xuất lô, thời gian ba ngày sau liền phá xác, sinh ra những hài tử. Thời điểm khi những hài tử này sinh ra, thể tích cũng chỉ cỡ như một con gà con mà thôi, nhưng không đến thời gian mười ngày sau, liền có thể trưởng thành, biến thành thân thể cỡ hài tử năm tuổi. Sau đó, tích lũy thời gian thêm ba tháng nữa, liền trưởng thành, trở thành một chiến sĩ bình thường! Hơn nữa, trời sinh chúng đã có thể sử dụng những linh năng ẩn chứa bên trong các loại linh tài kia, cùng với có được những năng lực thiên tính linh mãnh như của mãnh thú vậy.

Khó trách lúc trước thời điểm gặp phải đám chiến sĩ Thần Tạo Quân, Phó Thư Bảo đối với năng lực nhân thú hợp nhất của bọn chúng rất là khó hiểu, hóa ra là có quan hệ với loại bí thuật luyện chế này. Cũng khó trách Luyện Thánh Y có thể luyện chế ra mấy vạn chiến sĩ Thần Tạo Quân như vậy, hóa ra là do sinh sản từ trứng ra a! Một lò có thể luyện chế ra mấy trăm khóa trứng người, thậm chí càng nhiều hơn nữa. Tích lũy lâu dần lại, muốn luyện chế ra một chi quân đội mấy vạn người cũng không phải là không thể.

Dùng phương thức Luyện nhân hình trứng như vậy, sau đó tiến hành Luyện nô, cái loại phương thức này quả thật là chuyện lạ thiên cổ, ngay cả nghe thấy cũng chưa từng có.

Qua loa xem qua, Phó Thư Bảo cũng không có xem xét cẩn thận bí thuật Luyện nhân bên trong Thiên Long Bí Luyện Thuật, mà là nhìn đến bộ phận phía sau, chính là bộ phận luyện chính mình.

Luyện nhân, trước luyện người khác, sau đó luyện chính mình. Đây chính là chuyện tình mà giới Luyện Lực sĩ đã công nhận. Độ khó khăn khi luyện chế người khác tương đối nhỏ, cũng tương đối dễ, nhưng mà luyện chế chính mình lại là chuyện tình phi thường nguy hiểm cùng với dễ dàng thất bại. Nhưng mà, chỉ cần một gã Luyện Lực sĩ thành công luyện chế chính mình, không thể nghi ngờ gì chính là Niết Bàn sống lại, phi thăng trời xanh. Cái này đã trở thành mục tiêu phấn đấu của cả đời một Luyện Lực sĩ a! Chẳng qua, bí thuật Luyện nhân bình thường cũng đã khó có thể tìm được, chứ đừng nói đến là bí thuật luyện chế chính mình.

Trước đây, kỳ thật Phó Thư Bảo cũng đã từng nắm giữ qua bí thuật luyện chế chính mình của Khởi Nguyên Bí Luyện Thuật, nhưng mãi cũng không có bắt tay vào thử nghiệm mà thôi. Hiện tại, lại xem qua bí thuật luyện chế chính mình ghi lại trên Thiên Long Bí Luyện Thuật của Long Tộc, lại khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy cả kinh không nhỏ!

- Nhất luyện thành Thần, phá kén trọng sinh! Trước nung chảy huyết nhục, sau đó nung chảy gân cốt... Thuật luyện chế này, một khi thành công, Niết Bàn sống lại, nhất phi thành Thần! Phi Long tại tiên, ngao du cửu hư!

Cái bí thuật luyện chế chính mình ghi lại bên trên Thiên Long Bí Luyện Thuật này, đúng là một loại bí thuật có thể thành Thần! Trên thực tế, tu vi lực lượng đạt đến cảnh giới Thần cấp, bất luận là nhân loại cũng vậy, Long Tộc cũng vậy, ngoại trừ thân thể cùng với những năng lực trời sinh ra còn có chút khác nhau ra, ngoài ra cũng đều giống nhau cả! Thần lực, chính là loại lực lượng cuối cùng, bất luận là lực Hỗn Độn của nhân loại, hay là Long lực của Long Tộc, cũng đều là hướng Thần lực mà đi. Cho nên, cái thuật bí luyện này, áp dụng cho nhân loại hay Long Tộc đều được.

- Những vật liệu cần có, Thiên Vũ Thạch một phần, Linh Chi Vãn Thạch một phần, Thiên Hà Thủy một phần...

Phó Thư Bảo cẩn thận đọc kỹ những vật liệu cần có để luyện chế chính mình, cũng thoáng giật mình một chút. Những vật liệu ghi lại trên kia, không cái nào không phải là những vật liệu trân quý đến cực điểm. Trong giới Luyện Lực sĩ bình thường, có những Luyện Lực sĩ cả đời cũng chưa từng nhìn thấy qua một lần, càng không cần phải nói đến có được. Trong số tất cả những vật liệu kia, thần kỳ nhất tự nhiên chính là Thiên Hà Thủy!

Phó Thư Bảo ở trong một sổ sách cổ từng gặp qua miêu tả về loại vật liệu này. Nghe nói là bên trong tinh không có một con sông, cũng không có lòng sông, cũng không có dòng chảy cố định, mà chính là tùy tùy tiện tiện vô định chảy xuôi bên trong tinh không. Nếu như ai có thể uống được một ngụm nước bên trong dòng Thiên hà này, có thể loại trừ bách bệnh, trường sinh bất lão.

Lúc ấy, hắn đã từng một phen xem loại miêu tả này như một chuyện thần thoại, lại không nghĩ tới bên trong cái bí thuật luyện chế này không ngờ chân chính đem loại vật liệu này sử dụng.

Cũng không phải là chuyện thần thoại, cái loại vật liệu này chính là tồn tại chân thật, Thiên hà cũng là tồn tại chân thật. Nhưng mà, một dòng sông chảy loạn không theo quy tắc, ở bên trong tinh không vô tận, có bao nhiêu khả năng có thể tìm được đây?

Cẩn thận xem qua lời miêu tả về Thiên Hà Thủy, tầm mắt của phân thân lực lượng chợt chuyển sang cái bình ngọc tinh mỹ đặt bên cạnh. Trong lòng chợt động, đột nhiên nói:

- Kỳ quái, bất luận là mùi vị, hay là đặc tính linh năng, ta như thế nào cũng nghĩ bên trong cái bình ngọc này chính là Thiên Hà Thủy đây?

Mở nắp bình ra, một cỗ hương thơm thấm đậm lòng người nhất thời lan tỏa ra khắp nơi bên trong Thủy Tinh Long Cung. Tuy rằng chỉ là phân thân lực lượng, nhưng mà ngay cả Phó Thư Bảo đang nằm dài bên trên tảng đá cũng cảm thấy cả thể xác cùng tinh thần tựa hồ như được tẩy rửa qua một lần, cả người thư thái, cực kỳ thoải mái.

Cẩn thận ngửi qua một chút, phân thân lực lượng lại đem nắp bình đây lại. Có phải là Thiên Hà Thủy hay không, hắn cần phải tiến hành nghiệm chứng thêm nữa. Hắn cũng có đủ những thủ đoạn cùng với thực lực nghiệm chứng nó, điểm ấy hắn một chút cũng không lo lắng.

Tầm mắt của phân thân lực lượng chợt chuyển dời sang cái quyển trục da thú kia. Vẫn còn chưa cẩn thận nhìn rõ, thì thanh âm bước chân nhẹ nhàng chợt truyền đến. Phó Thư Bảo vội vã tán đi phân thân lực lượng, khẽ vươn người từ trên tầng đá ngồi thẳng dậy, đã thấy hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long dùng một loại tư thái như mèo bước đi, lay động vòng eo rắn nước của mình, cùng cái hông Long nữ đầy đặn no tròn của mình, chậm rãi đi về phía hắn.

Thương lượt suốt nửa ngày, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rốt cuộc cũng chuẩn bị xong hết thấy, hành động sắc dụ vĩ đại, rốt cuộc cũng đến lúc mở màn...

(.

717. Chương 625: Sự Kiện Sắc Dụ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 625: Sự kiện sắc dụ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

truyện copy từ

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long chậm rãi đi tới, chính là bộ dáng mà trước giờ Phó Thư Bảo chưa từng bao giờ gặp qua. Hai tỷ muội khẽ lộ nhẹ bộ ngực sữa, trong đôi mắt to thoáng có chút thu ba nhộn nhạo. Những bước đi như mèo của các nàng mặc dù có chút cứng ngắc, nhưng mà trời sinh có một cặp đùi đẹp hoàn mỹ, một chút cũng không ảnh hưởng đến mỹ cảm cùng với lực mỹ hoặc của các nàng.

Ánh mắt thoáng đảo qua thân thể mềm mại của Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị. Cả hai tỷ muội không chỉ bộ dáng giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả dáng người cũng không hề khác nhau. Chiều cao như nhau, gầy ốm như nhau, thậm chí ngay cả kích thước cùng với độ cao của bộ ngực sữa cũng giống hệt nhau, khó có thể nhận ra ai lớn ai nhỏ.

- Bộ dáng này... chẳng lẽ hai nàng Long nữ ngu ngốc kia muốn sắc dụ ta sao? Nghĩ muốn một phen đem thứ kia đoạt lấy sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh vui vẻ:

- Ta chẳng qua muốn xem thử xem, bằng vào các người, làm như vậy, các người sẽ làm gì được ta a!

Chậm rãi đi đến, tâm tình của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng càng lúc càng khẩn trương hơn. Các nàng đang làm chuyện tình mà các nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng làm qua, cũng không bao giờ nghĩ rằng sẽ làm. Không nói đến chuyện không có kinh nghiệm, tính bài xích theo bản năng, khiến cho cảm giác phi thường phức tạp. Chẳng qua, bất luận trong lòng có khó chịu đến đâu, cảm xúc đến đâu, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vẫn là đem tâm tình che giấu lại, đều tự bày ra khuôn mặt tươi cười, một trái một phải đi tới bên cạnh Phó Thư Bảo.

- Hi hi... Phó công tử, người đang làm gì vậy?

Long Ngọc Nhị cười lên, nói. Tiếng cười của nàng tương đối miễn cưỡng, mà nụ cười của nàng cũng tương đối miễn cưỡng.

- Đúng rồi! Phó công tử, đem khuya tình lặng, người một mình ở trong này làm gì vậy?

Long Ngọc Nhất cũng không chịu lùi bước, phối hợp với muội muội tiến hành chiến đấu.

Phó Thư Bảo cười lên ha hả:

- Ta không làm gì cả, chỉ là các người, các người nghĩ muốn làm gì?
- Chúng ta... chúng ta...

Long Ngọc Nhị đem một cánh tay ngọc khoắc lên trên vai của Phó Thư Bảo. Miệng nàng mặc dù không thể đem câu nói kia nói ra, nhưng mà khống chế cánh tay, cấp cho Phó Thư Bảo một cái ám chỉ, cũng có thể làm được a.

Long Ngọc Nhất liếc mắt nhìn Long Ngọc Nhị, phát hiện ra muội muội của nàng đang nhìn lại nàng. Nàng ta liền cuống quýt đem một cánh tay khoắc lên trên đầu vai của Phó Thư Bảo. Đây là chuyện mà hai tỷ muội bọn họ đã thương lượng rồi, một khi đã muốn sắc dụ Phó Thư Bảo, như vậy tất nhiên phải có hy sinh, mà đã có hy sinh, căn cứ theo nguyên tắc công bằng, Long Ngọc Nhị sở Phó Thư Bảo bao nhiêu, Long Ngọc Nhất nàng cũng phải sở Phó Thư Bảo bấy nhiêu, mà ngược lại cũng vậy.

Bả vai bị hai cánh tay nhỏ bé nhu nhược không xương khê vuốt, Phó Thư Bảo cũng có cảm giác khóc cười đều không được. Hắn thầm nghĩ:

- Sắc dụ cũng không chuyên nghiệp như vậy, còn có thể có tiền đồ gì nữa? Chẳng qua, một khi đã dâng đến tận cửa như vậy, đùa giỡn một chút cũng không phải không thể a!
- Cái tên gia hỏa háo sắc này, ngày hôm nay như thế nào lại thành thật như vậy chứ?

Nhìn thấy Phó Thư Bảo vẫn quy quy củ củ ngồi ở đó, không có phản ứng gì thêm nữa, trong lòng Long Ngọc Nhị nhất thời buồn bực. Nàng ta lập tức làm ra thêm một cái động tác lớn mật hơn nữa, đem một cái chân xinh đẹp chậm rãi nâng lên, gác hồ lên trên tảng đá mà Phó Thư Bảo đang ngồi đó.

Cái chân của Long Ngọc Nhị thon dài mà không có cảm giác mập mạp, không hề có một tia tỳ vết nào cả, trình độ da thịt non mịn có thể so sánh với băng tuyết. Nhưng mà cái này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm chính là với tư thế như vậy của nàng, với ánh mắt của Phó Thư Bảo, có thể dễ dàng nhìn thấy bộ vị thần bí ở giữa hai chân của nàng. Ở nơi đó, có một cái tiểu khối bảy màu nhỏ. Không hề nghi ngờ, đó chính là một bộ phận của Thất Thái Thần Long Giáp. Chỉ cần nàng nguyện ý, ý niệm chỉ thị một chút, thì cái tiểu khối bảy màu kia sẽ tự động cởi bỏ, hoặc là biến thành hình dạng một sợi dây tinh tế này nọ.

Không đợi Phó Thư Bảo nhìn đủ, Long Ngọc Nhất cũng đã áp dụng hành động lớn mật giống như vậy. Nàng cũng đem một cái chân phần ngọc của mình gác lên trên tảng đá. Động tác vươn lên chậm rãi, theo cái động tác khoắc chân nhẹ nhàng đó, mảnh da thịt tuyết trắng cũng đập thẳng vào mi mắt của Phó Thư Bảo, cuối cùng khi thời điểm đặt chân lên trên tảng đá, một cái tiểu khối bảy màu cũng tiến nhập vào trong tầm mắt của hắn. Trạng thái bó buộc chặt chẽ, đem một mảnh màu mỡ nơi đó hoàn toàn lộ rõ ra ngoài.

Phó Thư Bảo vốn dĩ vẫn đang duy trì ba phần bình tĩnh, vẫn là tư thế như lão tăng ngồi ở chỗ của mình, nhưng mà đến khi hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long áp dụng loại hành động lớn mật như vậy, rốt cuộc hắn cũng không ngồi yên được nữa. Một cỗ nhiệt lưu chợt chậm rãi sinh ra trong bụng hắn, lan tràn lên, khiến cho hắn nóng rực, trong lòng cảm thấy khó chịu.

- Có tác dụng rồi...

Trong lòng Long Ngọc Nhị âm thầm thở ra một hơi, lập tức liền cười dài, nói:

- Hai tỷ muội chúng ta, kỳ thật... đã ngưỡng mộ công tử từ lâu! Tâm ý của chúng ta, người phải biết rõ a!
- Thật không?

Phó Thư Bảo đã là một bộ dáng ý loạn tình mê. Hai mắt của hắn, bên phải liếc nhìn Long Ngọc Nhất, bên trái liếc nhìn Long Ngọc Nhị. Hai cái tiểu khối bảy màu nhỏ kia chính là đối tượng mà hắn quan sát. Hắn tham lam muốn phát giác ra bí mật bên trong đó, đáng tiếc là có Thất Thái Thần Long Giáp, cho dù hắn vận dụng thị lực mạnh mẽ đến đâu, có thể nhìn thấu được vách tường bình thường, cũng đừng hòng nhìn xuyên qua cái tiểu khối mỏng như cánh ve kia được.

Người ta đã có chuẩn bị mà đến, há có thể dễ dàng cho người thực hiện được ý đồ cơ chứ?

- Phó công tử, người một phen đem Thiên Long Bí Luyện Thuật giao cho chúng ta đi, chúng ta sẽ cho người toại nguyện, có được không?

Long Ngọc Nhất cũng nhẹ nhàng nói. Thanh âm của nàng, có một loại nhu tình mật ý nồng đậm.

Thời điểm khai triển tiến công lần này, chính là lúc tiến hành tổng tiến công. Lộ ra át chủ bài, một khi Phó Thư Bảo bị mê hoặc, xuất ra Thiên Long Bí Luyện Thuật, hai tỷ muội sẽ cướp lấy bí tịch chạy lấy người, bỏ mặc Phó Thư Bảo một mình ngủ lại trên tảng đá, chứ không phải là ba người cùng ngủ bên trên cái tảng đá đủ rộng lớn kia.

Thanh âm ở bên tai, huyền huyền thật thật. Bộ dáng của các nàng cũng là huyền huyền thật thật. Trong lòng Phó Thư Bảo hiểu được, đây nhất định là do hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã sử dụng ra một vài thủ đoạn mê hoặc tâm trí gì đó mà hắn không quen biết của Thần Long Tộc, cùng loại với thuật thôi miên này nọ. Nếu như là trước kia, hắn quyết không có khả năng chống đỡ được cái loại thủ đoạn này của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Nhưng mà hiện tại, hắn đã là tồn tại tiếp cận với Thần nhất, loại kỹ xảo nhìn qua như thần bí này, ở trong mắt hắn, kỳ thật giống như ăn một đĩa hạt đậu, một chút nhỏ nhặt mà thôi.

718. Chương 625: Sự Kiện Sắc Dụ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 625: Sự kiện sắc dụ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tại thời điểm hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long áp dụng ra át chủ bài, mê hoặc Phó Thư Bảo bắt hắn một phen đem Thiên Long Bí Luyện Thuật giao ra, hai tay của Phó Thư Bảo đột nhiên triển khai, nhanh như tia chớp chụp thẳng lên cặp mông của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Một tay một cái, mỗi một cái cũng đều co giãn như vậy, mười phần tinh mịn. Dưới hai bàn tay của hắn cũng mạnh mẽ sinh ra hai tiếng bốp bốp giòn giã. Cái thanh âm kia, ở bên trong rừng núi yên tĩnh đặc biệt rõ ràng hơn nhiều.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nhất thời sửng sốt, bên trong cặp mắt lóe ra một tia thần quang tức giận, nhưng rất nhanh hai nàng tỷ muội liền áp chế xuống sự tức giận trong lòng mình, miễn cưỡng cười vui, đều tự vận vẹo một chút vòng eo mềm nhuyễn như rắn nước của mình. Long Ngọc Nhị khẽ cười nhẹ, nói:

- Công tử, Thiên Long Bí Luyện Thuật cũng chưa từng cấp cho chúng ta a? Người không cần nóng vội như vậy chứ?

Phó Thư Bảo cười nói:

- Các người không phải là muốn hấp dẫn ta hay sao? Nếu như ta mãi quy quy củ củ ngồi như vậy, chẳng phải là có vẻ không phối hợp hay sao? Ta phối hợp các người mà thôi!

- Người...

Nhìn thấy thuật mê hoặc cũng không phát huy nửa điểm tác dụng, còn có bị Phó Thư Bảo phát hiện ra động cơ, Long Ngọc Nhị nhất thời không có tâm tình sắc dụ tiếp nữa.

Long Ngọc Nhất cũng vội vàng đem cái chân đang gác lên trên tảng đá rút trở xuống. Một khi đã bị vạch trần rồi, như vậy cũng không nhất thiết tiếp tục để tên sắc lang này chiếm tiện nghi nữa. Cái mông của nàng cũng nhẹ nhàng uốn éo, thoát ra khỏi bàn tay vuốt ve của Phó Thư Bảo. Nàng ta trừng lớn cặp mắt xinh đẹp, hung hăng nói:

- Phó Thư Bảo, chúng ta liền nói rõ ràng đi, người không thể làm như vậy được! Chúng ta biết người đã lấy được thứ kia tới tay rồi, nhưng mà, người lại độc chiếm, người xem chúng ta là cái gì đây? Là quân cờ có thể lợi dụng sao?

- Cái thứ kia quả thật đã rơi vào tay ta! Nếu như ta muốn hai tỷ muối các người hầu hạ ta một đêm, ta liền đem thứ đó cho các người, các người có nguyện ý không?

Phó Thư Bảo đột nhiên cười nói, bộ dáng tà môn, hoàn toàn là hình dáng háo sắc.

- Người... truyện copy từ

Long Ngọc Nhị nhất thời chán nản. Nàng có xúc động muốn nhào lên đánh chết Phó Thư Bảo, nhưng lại không thể không áp chế xuống.

Long Ngọc Nhị nhất thời trầm mặc một chút, kiên quyết nói:

- Được rồi! Một lời đã định! Nhưng mà trước tiên chúng ta phải xem qua Thiên Long Bí Luyện Thuật đã!

- Tỷ tỷ...

Khuôn mặt Long Ngọc Nhị nhất thời đỏ bừng lên một trận. Tuy rằng nàng ta là tỷ tỷ, nhưng mà như thế nào có thể thay mặt mình đáp ứng cái yêu cầu đó cơ chứ?

Long Ngọc Nhị quả quyết nói:

- Thiên Long Bí Luyện Thuật đối với chúng ta mà nói phi thường quan trọng, không thể không lấy được. Muối muối, chúng ta đều phải có giác ngộ hy sinh!

Lúc này Long Ngọc Nhị mới khẽ gật đầu, sau đó liếc mắt nhìn về phía Phó Thư Bảo, cũng không biết kế tiếp nên làm gì nữa.

Đúng lúc này, Thất Thái Thần Long Giáp trên người của Long Ngọc Nhị chậm rãi mấp máy, trở nên càng ngày càng mỏng, có dấu hiệu dần dần biến mất. Theo Thất Thái Thần Long Giáp càng ngày càng mỏng đi, thân hình xinh đẹp của nàng cũng dần dần hiển lộ ra. Núi cao đèo thấp, da thịt như tuyết, xinh đẹp khiến người ta phải rung động. Bộ ngực sữa căng tròn no đủ, hai nụ hoa phấn hồng nhàn nhạt khẽ đứng trên đỉnh cao nhất sừng sững, phi thường bắt mắt. Thậm chí ngay cả cái rốn nhỏ cũng giống như là một con suối chứa đầy cam lộ, uống nhẹ một ngụm, có thể say mê cả đời. Cái tiểu khổ bảy màu kia cũng càng ngày càng thông thấu dần. Trước khi nó hoàn toàn biến mất, cái mảnh đất thần bí mà nó che giấu cũng dần dần hiển lộ ra. Mảnh đất phi thường màu mỡ, không có một chút dấu vết của bèo rong, bộ dáng trơn bóng đáng yêu vô cùng!

Long Ngọc Nhị cũng áp dụng động tác giải giáp hoàn toàn giống hệt. Thân thể của nàng giống hệt như đúc của Long Ngọc Nhị, sự xinh đẹp của nàng cũng đồng dạng khiến người ta cảm thấy rung động. Nhưng mà lúc này, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng phát hiện ra điểm khác nhau duy nhất của hai tỷ muội song sinh, đó là bên dưới cái tiểu khổ bảy màu đồng dạng sắp sửa biến mất, của Long Ngọc Nhị là trơn bóng đáng yêu như ngọc, thì Long Ngọc Nhị lại là một mảnh bèo rong rậm rạp tươi tốt.

- Người... còn chờ cái gì nữa?

Đã làm ra đến trình độ như vậy rồi, cặp má ngọc của Long Ngọc Nhị đã sớm đỏ bừng một mảnh, xấu hổ không nói nên lời.

Phó Thư Bảo đột nhiên hít mạnh một hơi, đem Thiên Long Bí Luyện Thuật từ bên trong Long giới phóng xuất ra. Thân thể của hắn cũng trong khoảnh khắc biến mất bên trên nham thạch, chợt lại xuất hiện bên cạnh ngọn lửa trại, cũng chính là địa phương lúc trước hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long thương lượng chuyện tình sắc dụ hắn. Thanh âm của hắn truyền ra:

- Phó Thư Bảo ta tuy rằng háo sắc, nhưng cũng có giới hạn! Ta lấy được Thiên Long Bí Luyện Thuật, không có lập tức nói cho các người, mặc kệ các người có tin tưởng hay không, ta chính là không có tâm tư muốn nuốt riêng một mình. Ta chỉ là muốn tìm kiếm một chút manh mối hữu dụng mà thôi. Hiện tại, nó đã là của các người, chỉ là ta đối với bí thuật tự luyện chính mình ở cuối cùng cảm thấy có chút hứng thú. Nếu như các người nghĩ thấy có thể, vậy thì sao chép lại cho ta một phần đi. Mặt khác, ta cũng không cần các

người phải hy sinh thân thể của mình để lấy lòng ta. Sau khi ta tìm được manh mối, sẽ dẫn các người rời khỏi nơi này!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cũng đều tròng lớn cặp mắt nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, lại nhìn nhìn một chút Thiên Long Bí Luyện Thuật đặt bên trên tảng đá. Cả hai tỷ muội ngây người cả nửa ngày cũng không tỉnh thần lại. Giờ phút này trong lòng hai tỷ muội cũng đều đang nghĩ cùng một vấn đề: Chẳng lẽ, chúng ta đã nhìn lầm hắn rồi sao?

Bởi vì mãi mê suy nghĩ, nên hai tỷ muội cũng không có trong lúc nhất thời khôi phục lại độ dày của Thất Thái Nữ Thần Long Giáp, vì thế cho nên thời điểm khi các nàng suy nghĩ, hồn nhiên không phát giác ra, một cặp ánh mắt phát ra thần quang hưng phấn, đang tham lam thưởng thức toàn bộ thân thể của các nàng, bộ ngực sữa, cặp mông tròn, hai tòa ngọc nữ phong này nọ... toàn bộ hết thấy mọi thứ!

- Con mẹ nó! Ta đây là...

Gã nam nhân đang ngồi bên cạnh đồng lửa trại, thời điểm này trong lòng lại đang tự trách:

- Ta đây là giả vờ chơi trò người tốt, hay là... ta đang thả dây dài câu cá lớn đây?

Hắn nghĩ mãi cũng không thể hiểu nổi.

719. Chương 626: Thời Chi Chiến Giáp

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 626: Thời Chi Chiến Giáp

Thả dây câu cá hay là đang giả vờ là người tốt, mấy cái này đối với Phó Thư Bảo mà nói cũng không phải quan trọng. Hắn là một người làm việc theo cảm tính. Lúc ấy hắn lừa gạt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, chẳng qua là muốn trên đùa một chút hai tỷ muội Thần Long Tộc cao quý này mà thôi. Ai bảo các nàng bình thường lại kiêu ngạo như vậy chứ? Đùa giỡn mà thôi, mục đích của hắn đã đạt được rồi, không có gì tiếc nuối nữa.

Về phần thân thể của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, tuy rằng hắn rất muốn ăn, nhưng mà, cũng chỉ có đến mức đó mà thôi. Hắn cho tới bây giờ vẫn chưa từng bao giờ dùng thủ đoạn hiệp bức để chạm qua thân thể một nữ nhân nào cả. Cái hắn muốn, chính là loại nữ nhân cam tâm tình nguyện cùng hắn ở chung một chỗ. Nếu không phải cam tâm tình nguyện, cho dù là nữ nhân xinh đẹp vĩ đại đến đâu, hắn cũng sẽ không dùng thủ đoạn tam lưu đi thỏa mãn dục vọng của hắn.

Sự kiện sắc dụ phát sinh thật hoang đường, kết thúc cũng kỳ diệu khó hiểu. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ngồi xuống trên tảng đá lúc trước Phó Thư Bảo đã nằm, xem xét bảo vật mà các nàng nằm mơ cũng muốn lấy, Thiên Long Bí Luyện Thuật. Phó Thư Bảo lúc này thì lại ngồi bên cạnh đồng lửa trại, tiếp tục nghiên cứu bốn kiện bảo vật còn lại.

Lần xem xét này, hắn cũng không cần phải che giấu nữa, mà là bình thản lấy chúng nó ra, đặt xuống bên cạnh lửa trại, tinh tế mà quan sát, một chút cũng không thêm để ý đến ánh mắt quan sát của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

- Cái tên gia hỏa kia... thật là làm cho người ta không thể hiểu nổi!

Long Ngọc Nhất nhàn nhạt hít sâu một hơi. Rõ ràng là một tên háo sắc như vậy, lại ở thời khắc mấu chốt mà dừng tay, vì cái gì chứ?

Long Ngọc Nhị nói:

- Như thế nào, người cảm thấy thất vọng à? Chẳng lẽ, phải thật sự bồi hấn ngủ một đêm, chúng ta mới tỉnh là không thiếu nợ hấn hay sao?

Long Ngọc Nhất trừng mắt với Long Ngọc Nhị:

- Nói cái gì đó? Xem bí kíp đi! Bản đồ nơi Long mộ của chúng ta chính là ở trong này đó! Mau tìm xem!

Long Ngọc Nhị cười phì một cái, sau đó tiếp tục vui đầu tìm kiếm manh mối. Trong lòng của nàng sao lại không phải là cảm thụ giống như Long Ngọc Nhất cơ chứ? Ở thời khắc mấu chốt, Phó Thư Bảo đột nhiên dừng tay, đem mỹ vị mà bọn họ đã dâng lên tận cửa cự tuyệt, làm cho người ta nghĩ mãi cũng không thể nào hiểu nổi.

Tâm tư của nữ nhân phi thường khó đoán. Người thường thức sắc đẹp của nàng, nàng nói người háo sắc. Người không thèm liếc mắt nhìn nàng một cái, nàng lại nói rằng người không lễ phép. Còn có một loại tình huống chính là, nàng cời hết sạch sẽ đứng trước mặt người, người đánh lên, đó chính là phạm tội, nếu như người xoay người rời đi, nàng lại cho rằng người vô năng, chính là như thế!

Rất nhanh, Long Ngọc Nhị đã dùng thanh đao tùy thân mở ra cái bì sau của quyển bí kíp, từ bên trong kê hở lấy ra một tấm giấy dầu mỏng như cánh ve. Cái tấm giấy dầu này hiem nhiên không phải là loại da thú bình thường, cũng không phải là loại da của Linh thú, mà là một loại da của loại thú cực kỳ hiếm thấy. Toàn thân nó là một màu tối đen, có một loại linh tính kỳ lạ. Nhưng kỳ quái chính là, bên trên nó không có bất cứ chữ viết hay hình vẽ gì cả, chỉ là một mảnh trống rỗng.

- Đây chính là Long bì của Thánh Long Vương! Ngài ấy chết vào lúc Thời đại Hắc Ám chấm dứt, Thời đại Khởi Nguyên sinh ra. Nghe nói tấm bản đồ chỉ dẫn đến Long mộ mà ngài lưu lại này, ẩn chứa bí mật phục hưng của Long Tộc...

Long Ngọc Nhị run giọng nói. Tâm tình của nàng, đã kích động đến mức không thể kiềm chế được nữa.

- Tấm bản đồ của Long mộ này, theo các bậc trưởng bối trong tộc nói qua, là địa điểm nơi chôn xác của Thánh Long Vương, còn có lưu lại bảo tàng của ngài lúc còn sống, còn có cả bí mật phục hưng của Long Tộc nữa... Không có bất cứ ai có thể đọc được tấm bản đồ này, duy chỉ có lực Thần Long của chúng ta mới có thể đọc được thôi! Muội muội, người thử rót lực Thần Long vào bên trong nó, xem thử xem có hiện ra nội dung gì hay không?

Long Ngọc Nhất nhớ đến thứ gì đó, lên tiếng nhắc nhở.

- Ân! Để ta thử xem!

Long Ngọc Nhị khẽ gật đầu, sau đó đem một cỗ lực Thần Long rót vào bên trong bản đồ bằng da của Thần Long Vương. Ngay tức khắc một đám văn tự Long Tộc cùng với hình vẽ liền hiện ra.

Long Ngọc Nhất cũng ngẩng đầu nhìn qua. Ánh mắt của nàng nhất thời bị nội dung hiện ra trên tấm Long bì hấp dẫn. Nàng thì thào đọc:

- Vũ trụ Hồng Hoang, hắc ám vẫn lạc... Long mộ ở trên Thiên Long Tinh...

Chậm chậm rãi rãi, chăm chăm chú chú, mãi cho đến khi một chữ cuối cùng cũng đọc xong, tâm thần của Long Ngọc Nhất cũng lâm vào một mảnh khiếp sợ. Long Ngọc Nhị nói:

- Tỷ tỷ, như thế nào lại như vậy chứ? Long mộ ở trên Thiên Long Tinh, cái bản đồ này cũng vẽ ra địa hình chi tiết của toàn bộ Thiên Long Tinh, cùng với địa phương chính xác của Long mộ... Nhưng mà, lại không có chỉ ra Thiên Long Tinh là ở địa phương nào a! Như thế nào đi tìm đây?

Trong lòng Long Ngọc Nhất cũng có sự hoang mang như vậy. Có bản đồ chỉ dẫn chỗ Long mộ, nhưng không có chỉ dẫn đường đến Thiên Long Tinh, như vậy làm sao ở trong vũ trụ mênh mông mờ mịt mà tìm ra cái gọi là Thiên Long Tinh cơ chứ? Không có chỉ dẫn đường đến Thiên Long Tinh, cho dù có được cái bản đồ này cũng chẳng làm được gì cả. Sự kích động vừa rồi, dần dần trở nên nguội lạnh, thứ còn lại, cũng chỉ là sự không cam lòng cùng với thất vọng.

Long Ngọc Nhị thở dài một hơi, chán nản nói:

- Không nghĩ đến chúng ta phần đầu lâu như vậy, kết quả đạt được lại là như thế này! Sớm biết là như vậy, chúng ta cũng không đi đến cái nơi khốn kiếp này! Haizzz...

Ánh mắt của Long Ngọc Nhất chuyển sang trên người của Phó Thư Bảo. Đồng lửa trại lẳng lặng thiêu đốt, thỉnh thoảng còn phát ra tiếng nổ lép bép của củi cháy. Thời điểm đó, sẽ văng ra một vài tia lửa nhỏ. Phó Thư Bảo đang ở bên cạnh đồng lửa, im lặng ngồi đó. Trước mặt hắn lần lượt đặt bốn thứ. Từ đó có thể nhìn thấy, đây chính là chiến lợi phẩm của hắn.

Trong lòng Long Ngọc Nhất cũng không hề trông mong chuyện Phó Thư Bảo sẽ phân chia ưu đãi cho các nàng. Trên thực tế, có thể tìm được Thiên Long Bí Luyện Thuật, công lao lớn nhất chính là do Phó Thư Bảo. Nàng cùng với Long Ngọc Nhị như thế nào có thể không biết xấu hổ mà đòi hắn phân chia bảo vật đây?

- Cái tên gia hỏa kia đang khoe khoang chiến lợi phẩm của hắn à?

Cặp mày Long Ngọc Nhất nhất thời nhăn lại. Chuyện tình vừa rồi lại hiện lên trong đầu, có chút kỳ diệu khó hiểu, nàng đột nhiên cảm giác được phần cổ của mình có chút nóng lên.

- Tỷ tỷ, người nói xem... hắn có biết Thiên Long Tinh ở nơi nào hay không?

Long Ngọc Nhị đột nhiên hỏi một câu. Ở trong lòng của nàng, Phó Thư Bảo chính là tên gia hỏa trên hiệu thiên văn, dưới tường địa lý. Tuy rằng hắn rất háo sắc, nhưng mà bản lãnh thì thật sự vẫn có. Bồn sự của hắn, không chỉ thể hiện trên phương diện tu vi lực lượng cùng chiến đấu, mà còn có tri thức của hắn, cùng có tạo nghệ của hắn trên lĩnh vực Luyện Lực sĩ nữa.

Chuyện tình này, đem đi hỏi Phó Thư Bảo, tựa hồ như là tìm đúng người!

Ôm theo tâm tình như vậy, hai tỷ muội lại một lần nữa đang ngồi trên tảng đá chuyển sang bên cạnh đồng lửa trại, lại một trái một phải ngồi xuống hai bên Phó Thư Bảo.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đi đến, Phó Thư Bảo đã sớm biết, thế nhưng hắn cũng không có tâm tư mà đi phản ứng. Tâm tư của hắn toàn bộ đặt lên trên bốn kiện bảo vật kia rồi. Hiện tại thứ hắn đang quan sát, chính là kiện giáp y mỏng như cánh ve, toàn thân lóe ra những hoa văn gợn sóng kia. Kiện giáp y kỳ dị này được hắn nâng lên, huyền phù bên trong hư không ngay trước mặt hắn, hoàn toàn mở hết ra. Hắn phát hiện, ánh lửa rất dễ dàng chiếu xạ xuyên thấu qua kiện giáp y. Chất liệu của nó, cơ hồ không có tác dụng che đậy gì cả. Hắn cũng phát hiện ra, kiện giáp y này có thể che lấp toàn bộ thân thể người mặc nó, bao gồm cả phần đầu, dưới chân, thậm chí ngay cả hai mắt cũng có phòng hộ chuyển dụng nữa.

Nhìn kỹ một chút, Phó Thư Bảo đột nhiên hút mạnh một ngụm lãnh khí:

- Cái thứ đồ chơi này, chính là trang phục du hành vũ trụ Viễn Cổ!

- Là... cái gì?

Nghe được trong miệng Phó Thư Bảo thốt ra một câu như vậy, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời kinh ngạc thốt lên. Các nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua cái tên kỳ quái như vậy.

Phó Thư Bảo lại giống như là không hề nghe thấy thanh âm của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vậy, vẫn như trước lẩm bẩm nói cho xong câu nói của mình:

- Đúng vậy! Khẳng định là trang phục du hành vũ trụ Viễn Cổ! Con mẹ nó! Không nghĩ tới, thời cổ đại xa xôi như vậy, không ngờ lại có người luyện chế ra thứ thần kỳ như vậy! Không chỉ có tiến hành phòng hộ hoàn toàn, những hoa văn gợn sóng trên nó chính là các loại linh tài Thủy nguyên tố tinh thuần, cộng thêm lực lượng Thủy nguyên tố cường đại, không chỉ có thể giúp hấp thu các loại phân tử hơi nước tản mát bên trong vũ trụ, chuyển hoá thành dưỡng khí, còn có thể ngăn cách phóng xạ cùng với cung cấp nhiệt độ cần thiết cho sinh tồn nữa... Rất thần kỳ a! Cho dù là nền khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất cũng không thể làm ra được loại trình độ này!

Vốn chỉ là một chút nghi hoặc, lại nghe được một đoạn lẩm bẩm này của Phó Thư Bảo, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời càng thêm hồ đồ. Hai tỷ muội ta nhìn người, người nhìn ta, đều là buồn bực giống nhau.

- Cái tên Luyện Thánh Y kia không biết từ nơi nào kiếm ra được một kiện giáp y như thế này. Nhưng mà ta tin tưởng rằng, hẳn khẳng định không phải là kẻ luyện chế ra nó. Hẳn đem kiện giáp y này giấu bên người, chỉ sợ là sớm đã có ý định rời khỏi cái thế giới biến thái này...

Phó Thư Bảo càng nghĩ tới nhiều chuyện khác hơn.

- Phó Thư Bảo, người đang nói gì đó? Ta cùng với tỷ tỷ đã đến đây lâu như vậy rồi, người xem chúng ta như không tồn tại là sao?

Rốt cuộc Long Ngọc Nhị cũng không nhịn nổi cảm giác bị Phó Thư Bảo không thèm để ý tới, nhất thời phần nộ.

Lúc này, Phó Thư Bảo vốn dĩ muốn mở miệng trả lời một câu, nhưng hắn lại phát hiện ra một thứ gì đó. Chỉ thấy ở trong đám hoa văn gợn sóng của kiện giáp y kia có mấy văn tự đang chậm rãi di động, chính là văn tự của Thời đại Khởi Nguyên, phiên dịch ra chính là bốn chữ: Thời Chi Chiến Giáp!

Thậm chí lại càng có thêm nhiều văn tự khác của Thời đại Khởi Nguyên xuất hiện bên trên kiện Thời Chi Chiến Giáp này. Ánh mắt Phó Thư Bảo rất nhanh đọc qua, ghi nhớ trong lòng:

- Lấy máu tươi làm dung môi, lực Hỗn Động làm chất dẫn, rót vào trong phần ngực trái của bộ giáp...

Những cái này là hướng dẫn sử dụng a!

- Phó Thư Bảo! Người rốt cuộc có nghe chúng ta nói cái gì hay không?

Long Ngọc Nhị phần nộ hét lên. Một nàng nữ nhân không thèm nhìn tới đã là một trọng tội bằng trời rồi, mà hiện tại hắn lại dám không thèm nhìn tới đại mỹ nữ, đó là trọng tội không thể nào tha thứ nổi!

Lúc này Phó Thư Bảo mới lấy lại tinh thần, tay phải khẽ phát, nhất thời đem Thời Chi Chiến Giáp thu hồi vào trong tay, khẽ cười nói:

- Ách! Hóa ra là hai vị Thần Long tỷ tỷ đến đây a! Đúng rồi! Các người đến sao không nói với ta một tiếng chứ?

Long Ngọc Nhất:

- ...

Long Ngọc Nhị:

- ...

- Các người đến tìm ta có chuyện gì không?

Phó Thư Bảo cười nói. Lại một lần nữa đùa giỡn hai nàng Thất Thái Nữ Thần Long, cảm giác của hắn đặc biệt tốt. Phát hiện ra bí mật của Thời Chi Chiến Giáp, tâm tình của hắn càng tốt hơn nữa, đã đến trình độ không chấp nhận chút chuyện nhỏ nhặt rồi.

- Quên đi! Chúng ta tới từ lúc nào dù sao cũng không quan trọng. Đúng rồi! Vừa rồi người mới nói cái gì mà Thời Chi Chiến Giáp, có quan hệ gì với Thời Chi Sa không?

Long Ngọc Nhị hỏi.

Phó Thư Bảo nói:

- Ta cũng chỉ mới biết được bí mật của nó, biết được cũng không nhiều lắm. Chẳng qua, ta khẳng định nó và Thời Chi Sa không có bất cứ quan hệ gì. Hơn nữa, tác dụng phòng hộ của nó cũng không phải rất mạnh, không thích hợp lắm dùng để trực tiếp chiến đấu. Ta hoài nghi tác dụng lớn nhất của nó chính là dùng để di chuyển bên trong tinh không!

- Di chuyển bên trong tinh không?

Long Ngọc Nhất kinh ngạc há hốc miệng, biểu tình của Long Ngọc Nhị cũng giống hệt như vậy. Cặp tỷ muội này quả thật là một đôi tỷ muội song sinh, năng lực cảm ứng tâm linh quá mức cường đại, có đôi khi ngay cả năng lực phản ứng cùng cảm giác cũng giống hệt nhau.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu:

- Đúng vậy! Trang phục du hành vũ trụ này nọ, giải thích cho các người, các người cũng không hiểu. Nhưng các người chỉ cần biết rằng, nếu không có sự bảo hộ của Luyện Lực Khí, cho dù là các người, hoặc là ta, chúng ta cũng đều không thể ở bên trong môi trường tinh không hoàn toàn không có không khí cùng với nhiệt độ mà hành động a?

Vốn dĩ hắn muốn nói đến mấy thứ như tia phóng xạ, tia cực tím này nọ, nhưng mà cái loại tri thức này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long căn bản là không hiểu nổi, nói ra tương đương vô ích mà thôi.

Về phần các Luyện sĩ Thần cấp, có thể dưới điều kiện không có sự phòng hộ mà ngao du bên trong tinh không hay không, còn chưa đạt đến cảnh giới đó, Phó Thư Bảo cũng không thể nào biết được. Hắn chỉ biết là, với năng lực hiện tại của hắn, căn bản là không thể làm được như vậy. Ở dưới nước hắn có thể lợi dụng làn da để hô hấp, thời gian bao lâu cũng không thành vấn đề, nhưng mà ở bên trong tinh không thì lại không giống. Bởi vì nơi đó căn bản là không có không khí, cũng không có nhiệt độ, còn có sự chênh lệch áp lực giữa bên trong cơ thể và bên ngoài nữa... còn có rất nhiều những hạn chế khác, không có thứ nào có thể dễ dàng vượt qua được.

- Người là muốn nói, mặc kệ chiến giáp này, chúng ta có thể ngao du bên trong tinh không hay sao?

Long Ngọc Nhất kích động nói.

Phó Thư Bảo cười cười, bộ dáng nghiêm túc, nói:

- Là ta, không phải là các người! Kịch Thời Chi Chiến Giáp này là của ta, không phải sao?

- Quý họ hàng!

Long Ngọc Nhất than thở một tiếng, trừng mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vừa rồi ta nghe thấy các người nói chuyện, ta biết các người đến đây là vì cái gì. Chính là muốn ta hỗ trợ, tìm kiếm địa phương gọi là Thiên Long Tinh phải không?

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau một cái, đồng loạt gật đầu, đồng thanh nói:

- Đúng vậy! Chính là muốn nhờ người hỗ trợ!

Phó Thư Bảo nói:

- Chuyện này ta có thể giúp được. Chẳng qua, cần phải chờ ta một phen đem mấy món bảo vật này thấu hiểu cẩn thận rồi hãy nói tiếp. Hiện tại... các người nếu như không có chuyện gì nữa, vậy thì hãy trở về bên kia đi! Ta cần một hoàn cảnh tĩnh lặng để tìm hiểu!

Hắn như thế nào có thể để cho hai nàng Thất Thái Nữ Thần Long dễ dàng đạt được mục đích như vậy? truyện copy từ

Trong lòng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đều có xúc động muốn ra tay đánh người, nhưng mà vẫn là cố gắng nhẫn nại xuống. Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, lại trừng mắt nhìn Phó Thư Bảo một cái, cuối cùng mới chậm rãi rời khỏi đồng lửa trại, quay về trên tầng đá nơi mà các nàng đã sắc dụ Phó Thư Bảo.

Hai nàng Thất Thái Nữ Thần Long vừa đi, Phó Thư Bảo lại một lần nữa đem kịch quyền trực da thú không có chữ gì kia cầm lên. Lúc trước thời điểm khi hắn sắp mở ra đã bị hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cắt đứt, hiện tại đúng là lúc hảo hảo nhìn xem.

Có thể cùng với Thời Chi Chiến Giáp cất chung trong một cái bảo hộp, không có khả năng là thứ đơn giản. Như vậy, bên trong nó đến tột cùng là cái gì?

720. Chương 627: Quá Khứ Tái Hiện (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 627: Quá khứ tái hiện (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cái quyển trục quỹ dị chậm rãi bay lên, huyền phù bên trong hư không, sau đó chậm rãi mở ra. Một mảnh màu đen thuần túy liền tiến vào tầm mắt của Phó Thư Bảo. Đó là một loại màu đen không thể dùng ngôn ngữ để mà hình dung, thuần túy không có bất cứ một tia tạp chất nào cả. Nó vừa xuất hiện, ánh sáng bốn phía xung quanh nhất thời trở nên ảm đạm. Ánh lửa của đồng lửa trại kế bên cũng đột nhiên biến mất, nhiệt độ do đồng lửa phát ra cũng cùng nhau bị đám hắc ám kia thôn phệ mất!

Chỉ có hắc ám, ngoại trừ cái này ra, không có một chữ nào cả, không có một hình bẽ hay là dấu hiệu nào cả. Hắc ám bên trong quyển trục kia, sau khi mở ra, đột nhiên hướng bốn phía xung quanh khuếch tán. Ánh lửa, nhiệt độ, không khí, tảng đá này nọ, toàn bộ đều bị nó thôn phệ mất!

- Cái này... đến tột cùng là cái thứ gì?

Phó Thư Bảo nhất thời cả kinh. Mất thấy mảnh hắc ám từ bên trong quyển trục lan tràn ra kia sắp sửa xâm nhập đến trước người mình, tình thế cấp bách, song chưởng liền vỗ mạnh một cái, mạnh mẽ khép lại. Tuy rằng hai tay của hắn cũng không có chạm vào cái quyển trục, nhưng cái quyển trục cũng bị hắn mạnh mẽ khép lại.

Hắc ám biến mất, đồng lửa trại cũng bị tắt mất, những đất cát, đá vụn trên mặt đất, vô duyên vô cớ mất đi một mảng lớn!

- Cái thứ đáng sợ này, như thế nào lại có năng lực giống như hắc động cơ chứ?

Phó Thư Bảo kinh hồn táng đảm, rốt cuộc cũng không dám tùy tiện mở cái quyển trục kia ra nữa.

Chuyện tình phát sinh bên này tự nhiên không thoát khỏi ánh mắt của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Nhưng mà từ lúc phát sinh đến lúc chấm dứt, cũng chỉ là trong thời gian cực kỳ ngắn ngủi mà thôi, các nàng vẫn còn chưa kịp tỉnh thần lại, Phó Thư Bảo bên này cũng đã chấm dứt rồi. Cho nên tuy rằng trong lòng vạn phần tò mò, nhưng nhớ tới vừa rồi Phó Thư Bảo bắt cận nhân tình bảo các nàng rời đi, hai tỷ muội quả thật cũng không thể mặt dày chạy qua hỏi hắn.

- Cái tên gia hỏa kia, không biết lại đang làm trò gì?

Long Ngọc Nhất buồn bực nói.

Long Ngọc Nhị nói:

- Tỷ tỷ, hắc từ chỗ của Luyện Thánh Y đã đạt được năm kiện bảo vật. Thiên Long Bí Luyện Thuật đã đưa cho chúng ta, chúng ta cầm lấy lại vô dụng, nhưng mà bốn kiện bảo vật kia kiện sau lại thần kỳ hơn kiện trước, chúng ta rất thiết thòi a!

Long Ngọc Nhất cười khổ nói:

- Như vậy thì thế nào chứ? Đám Hộ quốc quân chúng ta mang tới, khi lâm trận liền biến thành Luyện nô cương thi, không có chút tác dụng giúp đỡ gì, lại toàn bộ biến thành địch nhân. Đó hoàn toàn là nhờ vào sự cường hãn của Phó Thư Bảo, Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô của hắn, chúng ta mới có thể chiến thắng được Luyện Thánh Y cùng với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn. Người ta lấy nhiều một chút, cũng hợp lý mà!

- Ta mặc kệ! Nếu có cơ hội, ta khẳng định phải trộm lấy cái gì mới được! Bằng không, cả đời ta cũng sẽ không yên a!

- Kỳ quái a! Muội muội, ta cũng có ý tưởng như vậy a!

Cái này là logic cường đạo gì đây chứ? Không trộm được của người ta, cả đời các nàng sẽ bất an?

Chẳng qua, Long Tộc vốn dĩ yêu bảo vật, mà cả người Phó Thư Bảo toàn bộ đều là bảo vật, cái này cũng không khó hiểu khi hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có chủ ý muốn trộm đồ của hắn.

Phó Thư Bảo hồn nhiên không phát giác ra lúc này đang có hai ánh mắt cường đạo của hai nàng mỹ nữ đang tham lam nhìn chằm chằm hắn, không phải là nhìn bộ dáng đẹp trai của hắn, mà là nhìn trướng bảo vật trên người hắn.

Phó Thư Bảo thì lại vẫn còn đang tiếp tục nghiên cứu bảo vật của hắn. Sau khi thu hồi lại cái quyền trục hắc ám quỷ dị, hắn đem lực chú ý của mình đặt lên trên cái bình sứ bạch ngọc kia. Lần đầu tiên ở bên trong Thủy Tinh Long Cung, dùng phân thân lực lượng tra xét, hắn liền hoài nghi thứ bên trong cái bình này chính là Thiên Hà Thủy trong truyền thuyết. Hiện tại, chân thân tự mình tra xét, dùng khứu giác, cảm giác nguyên tố cùng với thủ đoạn cũng đều dùng luôn, sự phán đoán ban đầu của hắn cũng càng ngày càng khẳng định lên.

- Ha ha ha... Thiên Hà Thủy, không nghĩ đến là ở trong này lại có thể lấy được người! Nếu như không phải Luyện Thánh Y chuẩn bị sẵn cho ta, ta muốn tiến hành tự luyện chế chính mình mà nói, biết đi đâu mà tìm cái loại linh tài trong truyền thuyết này?

Khóe miệng Phó Thư Bảo chợt nhếch lên một chút ý cười, nhưng trong lòng hắn chợt máy động:

- Hiện tại xem ra, Luyện Thánh Y có thể trở thành Lực sĩ Thần cấp, xem ra hắn là có quan hệ với việc hắn tìm được Thiên Long Bí Luyện Thuật của Long Tộc cùng với Thiên Hà Thủy này a! Hiện tại xem ra, lúc trước Luyện Thánh Y tìm được Thiên Hà Thủy này, hơn phân nửa là có quan hệ với Thời Chi Chiến Giáp này! Không có kiện chiến giáp như vậy, ai có thể từ bên trong tinh không mệnh mông mà lấy được Thiên Hà Thủy đây?

Đem từng kiện từng kiện bảo vật xâu chuỗi lại, Phó Thư Bảo lại đem những chuyện xưa trên người của Luyện Thánh Y phán đoán được bảy tám phần. Chẳng qua, duy nhất đoán không ra được, chính là cái quyền trục hắc ám quỷ dị kia mà thôi.

Cuối cùng, hắn loại đem tầm mắt chuyển sang trên khối tinh thạch kia.

Kích thước khối tinh thạch kia nhỏ hơn nắm tay của hắn một chút, lại có hình dạng hình thoi như con thoi của khung cửi dệt vải vậy. Nó khẽ phát ra chút quang mang sáng bóng trong suốt, nhưng mà quỷ dị chính là, cả một khối tinh thạch như vậy, toàn thân không hề phát ra nửa điểm linh tính nào cả, cũng không có linh năng cường đại như trong tưởng tượng. Bất luận nhìn từ góc độ nào, nó cũng đều là một khối tinh thạch bình thường. Tác dụng duy nhất, chỉ sợ cũng là dùng để trang sức mà thôi.

Nhìn tới nhìn lui, cuối cùng cũng không có chút tiến triển nào. Phó Thư Bảo rất nhanh bỏ nó sang một bên:

- Hay là lưu trữ lại đi, sau này xem có phát hiện gì mới không. Có thể đặt chung chỗ với bốn kiện bảo vật còn lại, tự nhiên không phải là thứ bình thường. Hiện tại không phát hiện ra, chỉ sợ là cơ duyên chưa tới mà thôi. Ta cần gì phải ở thời điểm này chui đầu vào đó cơ chứ?

Dừng lại một chút, hắn lại trầm nghĩ:

- Một chút nữa để cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đem bộ phận luyện chế chính mình cuối cùng của Thiên Long Bí Luyện Thuật sao chép lại, sau đó chuẩn bị các linh tài khác, a liền có thể luyện chế chính mình được rồi. Hiện tại mà nói, thử mặc một chút Thời Chi Chiến Giáp xem sao. Thứ này tựa hồ không chỉ có tác dụng ngao du bên trong tinh không đơn giản như vậy a...

Tâm tình vẫn vô cùng vui vẻ, Phó Thư Bảo chợt đem cái quyền trục hắc ám, Thiên Hà Thủy cùng với khối tinh thạch kia thu hồi, chỉ để lại duy nhất kiện Thời Chi Chiến Giáp kia mà thôi.

Vươn thân đứng lên, dưới ánh lửa hừng hực chiếu rọi, trên người của Phó Thư Bảo có một loại hương vị tiêu sái đặc biệt.

721. Chương 627: Quá Khứ Tái Hiện (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 627: Quá khứ tái hiện (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị lập tức đem ánh mắt nhìn chăm chăm lên trên người của hắn. Đúng lúc này, hai tỷ muội đột nhiên nhìn thấy kiện chiến giáp long lân trên người của Phó Thư Bảo nhanh chóng biến mất, mà hắn thì liên cứ như vậy trần truồng đứng bên trong ánh lửa, đứng ngay trong tầm mắt của các nàng.

- Ông trời của ta ơi! Thật không biết xấu hổ mà!

- Phi! Phi! Phi! Thật là ác tâm mà!

Phản ứng của Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị hoàn toàn giống nhau, một bên mắng chửi người, một bên dùng hai tay che mắt mình lại. Chẳng qua, hai bàn tay che mắt lại, cũng đều chưa chút khe hở, một khe hở đủ để nhìn thấy hết thấy những tình huống của Phó Thư Bảo bên kia. Kỳ thật, thân thể của Phó Thư Bảo, trước trải qua sự cải tạo của linh mạch Huyền Thiết Sơn, sau lại trải qua sự sửa lại của Thời Chi Sa, đã là thân thể hoàn mỹ rồi. Bản thân đã có được lực hấp dẫn cường đại, lực hấp dẫn này đối với nữ tính mà nói chính là có lực sát thương rất mạnh. Còn có chính là, đột nhiên lại chơi trò thoát y như vậy, hành động kỳ quái của hắn cũng đã để cho hai tỷ muội không thể không chú ý.

Ở bên cạnh đồng lửa trại, Phó Thư Bảo ha ha cười lớn, xoay người lại đối diện với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, lộ ra hoàn toàn phần trước của cơ thể, cùng với tiểu đệ đang nhất trụ kinh thiên bên dưới, nói:

- Các tỷ tỷ Long nữ, các người muốn nhìn thì cứ nhìn đi, không cần phải lén lút như vậy. Vừa rồi ta đã nhìn các người rồi, bây giờ để cho các người nhìn lại, ta cũng không keo kiệt với các người a!

Loại sự tình này không ngờ lại còn có thể so sánh keo kiệt này nọ sao?

Long Ngọc Nhất:

- Đồ vô sỉ!

Long Ngọc Nhị:

- ...

Dưới sự lén lút rình coi của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, Phó Thư Bảo vốn dĩ phải mặc Thời Chi Chiến Giáp vào, thế nhưng hắn lại cũng không có vội vã hành động, mà là hai tay chống nạnh, trước sau trái phải xoay chuyển vòng eo một chút. Cái động tác như vậy, khiến cho cái thứ vũ khí hùng vĩ ở giữa hai chân của hắn cũng cử động theo động tác, bộ dáng hùng dũng sinh uy. Muốn dữ tợn bao nhiêu thì dữ tợn bấy nhiêu, muốn dũng mãnh bao nhiêu thì dũng mãnh bấy nhiêu.

Lần này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng không thể tiếp tục nhìn lên nữa. Cặp má hồng của hai tỷ muội hiện tại đã là một màu đỏ như táo chín, hô hấp thở phì phì, trên trán đã toát ra một tầng mồ hôi trong suốt rồi.

Sau khi chơi đùa đủ với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, Phó Thư Bảo mới chậm rãi đem Thời Chi Chiến Giáp mặc lên người. Kiện Thời Chi Chiến Giáp mỏng như cánh ve mặc lên trên người, giống như một lớp da mới hoàn toàn ôm sát thân thể. Cảm giác lạnh lẽo cũng từ trên da thịt truyền tới, nhưng mà cái loại lạnh lẽo này cũng không phải là lạnh lẽo do nhiệt độ không khí giảm xuống, mà là loại lạnh lẽo như nước suối trong sơn cốc vậy, làm cho thân thể người ta cảm giác phi thường sảng khoái. Nó mãi vẫn luôn

duy trì loại nhiệt độ như vậy, không có dấu hiệu gia tăng thêm, cũng không có dấu hiệu sẽ giảm xuống. Cái này giống như là một tầng bảo hiểm bên trong tủ lạnh vậy, nó thủy chung vẫn luôn duy trì ở một loại nhiệt độ cố định để cho thức ăn luôn luôn bảo trì tươi mới.

Chuyện tình vô cùng kỳ quái. Thời điểm còn chưa có mặc lên trên người, Thời Chi Chiến Giáp cơ hồ là hoàn toàn trong suốt, những hoa văn gợn sóng lóe lên. Nhưng mà khi mặc lên trên người, nó cũng không còn trong suốt nữa, mà chỉ là những đường hoa văn gợn sóng càng dày đặc hơn. Cảm giác bó sát thân thể, gắt gao ôm chặt lấy toàn thân, khiến cho những đường cong toàn thân hần hiển lộ ra hoàn toàn, mạnh mẽ mà kiêu mỹ. Nhất là cái vị trí ở giữa hai chân hần, vẫn như cũ là nhất trụ kinh thiên, uy vũ hùng tráng, cùng với thời điểm hần chưa mặc quần áo cũng chẳng khác biệt gì. truyện copy từ

- Con mẹ nó! Cảm giác như là... lão tử đang mặc một kiện áo bó toàn thân a!

Trong lòng Phó Thư Bảo cười tươi vui vẻ. Hần quả thật không cảm thấy cái này có gì không ổn cả. Liên với bộ dáng này, muốn hần ở trên đường cái của Kinh đô Tú Quốc đi dạo một vòng, hần cũng chẳng lo ngại gì.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đáng thương lại khẽ mở tay nhìn lên, vừa thấy liền đỏ mặt tía tai, lớn tiếng mắng người.

Lần này Phó Thư Bảo cũng không có chơi đùa với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nữa. Hần dựa theo phương pháp hướng dẫn sử dụng nhìn thấy trên Thời Chi Chiến Giáp lúc trước, để cho phần da trên ngực tự động vỡ ra một miếng vết thương nhỏ, đem một chút máu tươi đổ vào trong vị trí ngực trái của Thời Chi Chiến Giáp. Mấy giọt máu tươi vừa thấm vào nơi đó, những hoa văn gợn sóng trên Thời Chi Chiến Giáp nhất thời đại thịnh. Ngay lập tức, hần lại đem một chút lực Hỗn Độn rót vào bên trong nó. Thời Chi Chiến Giáp khẽ rung động một chút, phảng phất như là vừa mới khởi động lại vậy.

Cũng trong nháy mắt này, Thời Chi Chiến Giáp cùng với Phó Thư Bảo đã hình thành nên một loại liên hệ tinh thần kỳ dị. Thông qua loại liên hệ tinh thần này, hần phát hiện ra Thời Chi Chiến Giáp này không ngờ lại có hai loại hình thức. Một loại tự nhiên chính là hình thức di chuyển bên trong tinh không mà hần đã sớm đoán ra được. Còn một loại khác lại được gọi là hình thức thời gian.

- Kỳ quái... hình thức thời gian? Đó đến tốt cùng là loại hình thức gì đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh kỳ quái. Cũng đúng lúc này, hần thông qua mối liên hệ tinh thần cùng với Thời Chi Chiến Giáp, lựa chọn hình thức thời gian.

Chỉ vừa mới lựa chọn như vậy, trước mắt Phó Thư Bảo đột nhiên phát ra một mảnh quang hoa thủy văn mãnh liệt, giống như thủy triều vậy, lấy thân thể hần là trung tâm, phốc một chút liên lan tràn ra khắp nơi.

Quang hoa tiêu tán đi, một cảnh tượng quỷ dị đột nhiên xuất hiện bên trong tầm mắt của hần.

Núi rừng vẫn như trước, ánh lửa trại hừng hực, hoàn cảnh không có bất cứ biến hóa gì cả. Nhưng mà thời gian lại đã xảy ra biến hóa, sự kiện cũng đã xảy ra biến hóa. Phó Thư Bảo vốn dĩ là đang ở bên cạnh đồng lửa trại, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị vốn dĩ là đang ở bên cạnh tảng đá nhìn lên hần. Nhưng mà thời điểm này, hần lại phát hiện hai nàng cùng với chính hần đang ngồi ở trên tảng đá. Mà lúc này bộ ngực sữa của Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị đang khẽ mở ra, các nàng đem chân mình gác lên trên tảng đá kia, đem toàn bộ nội tình của mình ra mà sắc dụ hần.

- Phó công tử, người một phen đem Thiên Long Bí Luyện Thuật giao cho chúng ta đi, chúng ta sẽ cho người toại nguyện, có được không?

Thanh âm của Long Ngọc Nhất ôn nhu cực điểm truyền đến, phảng phất như là ngăn cách bởi một tầng thời không, xa không thể với tới.

Ở bên trên tảng đá, hai tay của Phó Thư Bảo đột nhiên nâng lên, bốp bốp hai tiếng, liền vỗ mạnh lên trên hai cái mông của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long...

Cảnh tượng như vậy, hần đã từng tự mình trải qua, nhưng mà thời điểm này, lại dùng loại phương thức này mà tái hiện lại!

722. Chương 628: Sự Bao Phủ Của Thời Gian (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 628: Sự bao phủ của thời gian (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bí mật của Thời Chi Chiến Giáp, hóa ra chính là ở chỗ này. Hiện tại xem ra, áp dụng cho việc du hành trong tinh không, cũng không phải là tác dụng lớn nhất của nó! Tác dụng lớn nhất của nó chính là nghịch chuyển thời gian, có thể trở lại quá khứ!

Bất cứ một thứ trang bị nghịch chuyển thời gian nào đó, cũng chỉ có thể đem thời gian nghịch chuyển trở về quá khứ, không thể nghịch chuyển đến tương lai. Bởi vì tương lai còn chưa có phát sinh, không thể nghịch chuyển. Cái lý luận này, Phó Thư Bảo từ lúc ở trong cái thế giới nguyên bản kia cũng đã nghiên cứu qua. Chỉ là, bất luận hắn nghiên cứu như thế nào, hay là các nhà khoa học nghiên cứu, cũng chỉ là thăm dò trên lý luận, căn bản là không hề thực hiện qua!

Giờ phút này, chuyện tình chỉ xuất hiện trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng, không ngờ lại chân thật phát sinh trên người của hắn! Sự cảm thụ của Phó Thư Bảo, căn bản không thể nào hình dung nổi.

Ngơ ngác đứng ngây người thật lâu, Phó Thư Bảo mới có thể tỉnh thần lại, sau đó bắt đầu thu thập các loại số liệu, quan sát hiện tượng mới. Đầu tiên, đó chính là Thời Chi Chiến Giáp. Hắn phát hiện, dưới trạng thái nghịch chuyển thời gian, hắn chính là tàng hình. Tác dụng trong suốt của Thời Chi Chiến Giáp liền được thể hiện trực tiếp, chiết xạ hết thấy các ánh sáng, che chắn hết thấy toàn bộ khí tức, linh năng của bản thân. Đối một góc độ khác mà xem, thì hắn cơ hồ chỉ là một đầu u linh xuyên qua thời không, không bị bất cứ kẻ nào trên thế gian này phát hiện.

Phó Thư Bảo chậm rãi hướng về phía tảng đá mà đi tới. Trong những tiểu thuyết cùng với phim ảnh mà hắn từng xem qua, trong loại phim điện ảnh xuyên qua thời không, trở về quá khứ như thế này, các diễn viên không thể cùng với chính mình chạm mặt nhau, cũng không thể thay đổi bất cứ thứ gì. Nếu không, sẽ liền xuất hiện Hiệu ứng Cánh bướm khủng bố. Tình huống hiện tại, hắn cơ bản là phủ định thuyết pháp không thể cùng với chính mình gặp mặt. Tiếp theo hắn phải chứng thực chính là, có thể thay đổi cái gì hay không?

- Chỉ cần có thể thay đổi cái gì đó, về sau ta có thể dùng cái công năng này của Thời Chi Chiến Giáp, quay trở lại thời không trong quá khứ, đem một vài nhân vật nguy hiểm bóp chết từ trong nôi. Ha ha ha ha....

Trong lòng Phó Thư Bảo chính là suy nghĩ như vậy, vui vẻ vô cùng.

Khẽ nhẹ nhàng bước đi. Cước bộ của Phó Thư Bảo bên trên mặt đất cũng không phát ra bất cứ thanh âm gì, cũng không để lại bất cứ dấu vết gì. Trên thực tế, cho dù là hắn vận dụng lực lượng Hỗn Độn Lực Tam trọng cường đại nhất, giẫm mạnh lên trên mặt đất, trên mặt đất thậm chí ngay cả một chút tro bụi cũng không có bốc lên. nguồn

- Cái này... thật sự không thể thay đổi được cái gì sao?

Trong lòng vừa mới ôm ảo tưởng tuyệt vời, thời điểm phát hiện ra chỗ quỷ dị khi bước đi, ảo tưởng trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên tan vỡ.

Rất nhanh đi đến bên cạnh tảng đá, liền đứng ngay sau lưng của Long Ngọc Nhất, Phó Thư Bảo lẳng lặng quan sát ba người, trong đó có một người chính là bản thân hắn. Những lời mà Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nói, những chuyện họ làm, được tái hiện hoàn toàn đầy đủ, không có chút thay đổi nào. Mà những gì hắn từng nói, từng làm, lại cũng không hề thay đổi. Toàn bộ quá trình này, giống như là đang chiếu lại một bộ phim điện ảnh vậy, những gì hắn nhìn thấy, đều là chuyện mà đạo diễn đã an bày trước.

- Như vậy xem ra, cái Thời Chi Chiến Giáp này tuy mặc vào có thể đi xuyên thời không, trở về quá khứ, nhưng mà cũng không có năng lực chiến đấu, cũng không có tác dụng thay đổi cái gì cả...

Nghĩ như vậy, Phó Thư Bảo đột nhiên ngồi xổm xuống, góc nhìn từ dưới nhìn lên, xuyên qua cái chân phần ngọc, nhìn thẳng vào cái tiểu khố bầy màu của Long Ngọc Nhất, vừa cười vừa nói:

- Cái này thật ra cũng có chỗ tốt thực tế tương đối a! Về sau mặc bộ Thời Chi Chiến Giáp này, thoải mái trở lại quá khứ, muốn ngắm nhìn mỹ nữ nào thì ngắm mỹ nữ đó. Trên thế giới này, luận về việc rình coi, thì ai so với bản thân ta có được Thời Chi Chiến Giáp đây?

Một vị đại sư rình coi phong tư trắc tuyệt, khí độ phi phàm lặng yên sinh ra.

Dùng tư thế từ dưới nhìn lên, nhìn lên cái tiểu khố của Long Ngọc Nhất, cái loại cảm giác này tuyệt đối là kích thích người khác phải chảy máu mũi. Ngồi xổm bên dưới hai chân của người ta, Phó Thư Bảo có thể quan sát dễ dàng hơn, với khoảng cách càng gần hơn, thậm chí hẳn còn có thể hít thở được loại hương vị có chút đặc thù, có chút ẩm ướt độc đáo chỉ có thể có ở nơi này! Mùi hương nhàn nhạt, sự ẩm ướt nhàn nhạt, còn có hương vị đặc biệt tràn ngập về nữ tính, hỗn tạp lại cùng một chỗ, giống như một thứ xuân được cực mạnh vậy, khiến cho trong lòng cái gã nam nhân nào đó dâng lên sự xúc động muốn tự bạo. Cánh tay của hắn, cũng trong một khắc kia, không thể khống chế mà sờ tới một cái.

Cái động tác này, cũng có một cách xưng hô rất có thể diện: Vớt trăng dưới biển!

Một cái chụp tới này, bàn tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng sờ qua mảnh địa phương tinh tế non mềm ở giữa hai chân của Long Ngọc Nhất. Hắn có thể cảm giác được, xúc cảm vô cùng rõ ràng và chân thật, nhưng mà, cũng chỉ là cảm giác mà thôi. Tiểu khố của Long Ngọc Nhất ngay cả một chút ba động nhỏ cũng chẳng hề có.

- Ách! Cảm giác này, thật chân thật a! Đúng rồi! Cái này căn bản là chân thật mà, bởi vì chính mình là tồn tại chân chính a! Ta dùng tay vuốt ve Long Ngọc Nhất, thân thể của nàng chính là chân thật, cảm giác của ta tự nhiên cũng chính là chân thật. Chỉ có chút không hoàn mỹ chính là, không thể thay đổi cái gì cả, bằng không mà nói, hắc hắc...

Cảm giác muốn chảy máu mũi càng lúc càng mãnh liệt hơn. Bàn tay của Phó Thư Bảo tham lam sờ soạng không ngừng, thể nghiệm cảm giác chân thật đó. Hắn cũng biết, cái loại cảm giác này chính là thông qua Thời Chi Chiến Giáp mà truyền lại, mà Long Ngọc Nhất cũng sẽ không có bất cứ cảm giác gì cả, bởi vì, nàng ta căn bản là không biết sự tồn tại của Phó Thư Bảo.

Sau khi chơi đùa chán chê Long Ngọc Nhất, Phó Thư Bảo lại chuyển sang bên người Long Ngọc Nhị, hẳn cũng sờ soạng không ngừng, thỏa mãn dục vọng tay chân. Sự hiểu biết của hắn đối với Thời Chi Chiến Giáp, cũng khiến cho cảm giác hưng phấn cùng say mê của hắn càng lúc càng nhiều hơn. Hắn phát hiện, sở dĩ hắn có loại cảm giác giống như chân thật này, mà Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đang bị hắn vuốt ve kia lại không có, đó là bởi vì ở giữa hai người có một tầng chướng ngại không thể nào nghịch chuyển được, đó chính là thời gian.

Mặc vào Thời Chi Chiến Giáp, Phó Thư Bảo liền giống như là được thời gian bao trùm vậy. Thời gian, vốn dĩ không không thời khắc nào không có mặt. Bất cứ sự vật gì cũng đều đặt mình bên trong thời gian cả. Đổi lời khác mà nói, cũng chính là mỗi một người, mỗi một vật thể không thời khắc nào cũng không bị thời gian vuốt ve, nhưng mà, thời gian vuốt ve người, người có cảm giác gì hay không?

Nhưng mà thông qua Thời Chi Chiến Giáp, Phó Thư Bảo lại có thể có được cái cảm giác tuyệt vời thời gian vuốt ve thân thể kia, mà những người bị hắn vuốt ve, lại không có cách nào cảm giác được nó.

Cái này xem như là một cái phát hiện mới đi! Tuy rằng nguyên nhân cùng với quá trình phát hiện là phi thường xấu xa!

- Còn nữa, sự vuốt ve của thời gian này, đây chính là một cái đặc điểm, dùng để đối phó với những nữ nhân mà mình ngưỡng mộ kia mà nói, quả thật chính là tất sát khí! Chẳng qua là, công dụng đứng đắn mà nói, thật ra còn có thể lợi dụng đặc điểm Thời Chi Chiến Giáp đi xuyên qua thời không, quay trở lại một đoạn thời gian tương đối quan trọng nào đó, phá giải một chút bí mật hiện tại không thể phá giải, ví dụ như... Thời đại Khởi Nguyên!

723. Chương 628: Sự Bao Phủ Của Thời Gian (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 628: Sự bao phủ của thời gian (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thỏa mãn xong dục vọng của tay chân, tâm tư của Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng quay trở lại chuyện tình đứng đắn.

Lợi dụng Thời Chi Chiến Giáp xuyên qua thời không, quay trở lại thời đại đã sụp đổ kia. Những chuyện tình đã phát sinh trong quá khứ, những chuyện tình mà hiện tại không thể biết được, hiện tại có thể hoàn toàn tái hiện trước mặt hắn! Như vậy, bất cứ bí mật gì mà hắn muốn biết kia, chỉ cần tìm đúng thời gian là được!

- Từ từ... muốn về đến một giai đoạn thời gian nào đó trong quá khứ kia, ta như thế nào có thể xác định được?

Phó Thư Bảo nghĩ đến điểm ấy, nhất thời lâm vào trầm tư.

Hắn hồn nhiên không có phát giác, ba người bên trên tảng đá kia, bao gồm cả chính hắn, đang từng bước theo những chuyện tình đã trải qua mà phát triển. Đầu tiên là Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị giải trừ Thất Thái Thần Long Giáp, thể hiện ra vẻ đẹp mông lung, sau đó hắn là thả dây dài câu cá lớn này nọ, không có đụng đến thân thể người ta, khẳng khái đem Thiên Long Bí Luyện Thuật giao cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, sau đó hắn đi đến bên cạnh đồng lửa trại, nghiên cứu bốn kiện bảo vật còn lại...

Mọi chuyện tiếp tục diễn ra, mãi cho đến lúc hắn giải trừ Thần Long Chiến Giáp, đem Thời Chi Chiến Giáp mặc lên trên người...

Ầm!

Ngay khi thời gian chuyển dời đến khoảnh khắc khi Phó Thư Bảo khởi động Thời Chi Chiến Giáp, trước mắt hắn đột nhiên lóe lên một mảnh cường quang thủy văn, bên trong thời không giống như là có một sợi dây thừng đang kéo lấy cái cổ của hắn, mạnh mẽ đem hắn kéo ngược trở về.

Gợn sóng lóe lên, Phó Thư Bảo rõ ràng cảm giác được thân thể của mình quay trở về, nhưng mà ngay một khắc đó, trước mắt hắn tối sầm, ầm ầm ngã xuống trên mặt đất...

Quay trở lại quá khứ thời gian bao lâu, sau khi quay trở về hiện tại, sẽ mất đi tri giác bấy nhiêu thời gian...

Thời gian chính là công bằng, dùng bao nhiêu trong quá khứ, hiện tại phải trả lại bấy nhiêu.

Điểm này, chính là sau khi Phó Thư Bảo tỉnh lại mới phát hiện ra.

- Phó công tử! Phó công tử!

Thanh âm thanh thúy không ngừng vang lên bên tai. Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng ung dung tỉnh dậy. Càng phát hiện nhiều thứ hơn, càng có nhiều linh hội. Trong nháy mắt tỉnh dậy kia, nhận thức của hắn đối với Thời Chi Chiến Giáp cũng tăng vọt lên một độ ới. Hắn cũng phát hiện, càng hiểu biết sâu sắc hơn đối với Thời Chi Chiến Giáp, mối liên hệ giữa hắn cùng với nó cũng càng lúc càng mãnh liệt hơn nhiều. Đây chính là mối quan hệ có sự thăng cấp thường xuyên a!

- Hửm? Kỳ quái khó hiểu té xỉu, hỏi người suốt nửa ngày cũng không nói lời nào, người đã xảy ra chuyện gì rồi?

Tính cách của Long Ngọc Nhị lúc nào cũng luôn vội vàng xao động, điểm ấy cùng với Độc Âm Nhi có chút tương tự. Chẳng qua trên người nàng cũng có thứ độc đáo hơn, đó chính là loại khí chất cao quý của Thần Long Tộc.

Loại ngựa hoang giống như là Thất Thái Nữ Thần Long này, thuộc loại nữ nhân cực phẩm nhất. Nếu chinh phục mà nói, cái loại cảm giác thành tựu này là vô cùng lạ thường a!

- Không có gì! Vừa rồi, sau khi khởi động Thời Chi Chiến Giáp, liên kỳ quái khó hiểu té xỉu a!

Bộ dáng Phó Thư Bảo có chút suy nghĩ nói. Hắn cũng không định đem bí mật của Thời Chi Chiến Giáp nói lại cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Nếu là như vậy, sau này hắn cũng sẽ không thể nào quang minh chính đại quay trở về quá khứ tiếp tục chơi trò sở loạn như vậy nữa.

- Thật sự là kỳ quái a! Chẳng lẽ người không nhớ rõ ràng đã xảy ra chuyện gì hay sao?

Long Ngọc Nhất tò mò nói:

- Vừa rồi, sau khi người mặc vào Thời Chi Chiến Giáp liền tiêu thất, sau đó lại xuất hiện, lại đột nhiên té xỉu, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì, người một chút cũng không nhớ rõ hay sao?

Tiêu thất, đó là bởi vì trở về quá khứ. Té xỉu, đó chính là bởi vì hoàn trả lại những khoảng thời gian đã sử dụng trong quá khứ, đây chính là sự công bằng của thời gian, không thể thay đổi được. Phó Thư Bảo cũng không có cách nào giải thích được chuyện này, nhưng mà hắn cũng hiểu được, về sau nếu lại dùng đến Thời Chi Chiến Giáp nữa, nhất định phải chuẩn bị tốt từ trước. Bằng không một hồi trở về, lại choáng váng ngã xuống mặt đất, vừa lúc ở bên cạnh cường địch, chém cho vài đao, đó còn chơi đùa cái lông chim gì nữa?

- Ta... ta thật sự không nhớ rõ a!

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu, làm ra một bộ dáng tinh thần hoảng hốt.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị có chút không tin nổi mà nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, lại nhìn nhìn một chút Thời Chi Chiến Giáp trên người của hắn, một bộ dáng trong lòng người khẳng định có quỷ. Chẳng qua, nhìn thấy Thời Chi Chiến Giáp, cũng liền nhìn thấy cái thứ đang nhất trụ kinh thiên ở giữa hai chân của Phó Thư Bảo. Cái tiểu gia hỏa kia, cái khí thể kia, chính là loại khí thể gặp thấy ai xinh đẹp liền cần ột phát kia. Hai tỷ muội nhất thời thối lui, mắng chửi không ngừng.

Bầu không khí liên kỳ quái khó hiểu mà trở nên xấu hổ một trận.

Phó Thư Bảo bình tĩnh suy nghĩ trong chớp lát, trong lòng đột nhiên lại hiểu ra được đạo lý:

- Đúng rồi! Sở dĩ ta quay trở về đoạn thời gian hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long sắc dụ ta, đó chính là bởi vì lấy cái tảng đá kia làm vật tham chiếu, trong lòng cũng có ý nghĩ muốn quay trở về đoạn thời gian thường thức cùng với linh hội cái loại cảm giác bị Long nữ sắc dụ kia... Bởi vì tất cả cái này mới quay trở về thời khắc kia! Nếu theo cái này mà xét, vậy thì nếu như ta muốn quay trở về thời đại có quan hệ với Thiên Long Bí Luyện Thuật, vậy thì cần phải lấy Thiên Long Bí Luyện Thuật làm vật tham chiếu!

Trong lòng nhất thời tỉnh ngộ, Phó Thư Bảo cũng đột nhiên từ trên mặt đất đứng thẳng người dậy, hướng về phía hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, nói:

- Các người tìm được Thiên Long Tinh ở địa phương nào rồi chưa?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng dạng lắc đầu, lại đồng loạt nói:

- Chúng ta đi đâu mà tìm đây? Chúng ta còn trông cậy vào người tìm giúp a!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta đã nghĩ ra biện pháp giúp được chuyện này rồi! Chẳng qua cần các người một phen cho ta mượn lại Thiên Long Bí Luyện Thuật một chút! Không biết có thể được không?

Long Ngọc Nhất nói:

- Cái này có cái gì là không được chứ? Thứ này là người đưa cho chúng ta, nếu như người muốn nuốt riêng, lúc trước cũng sẽ không lấy ra trả lại cho chúng ta rồi? đọc truyện mới nhất tại .

Đối với điểm này, Long Ngọc Nhất vẫn là tin được.

- Được rồi! Chẳng qua là ta có một điều kiện...

Long Ngọc Nhất nói:

- Chỉ cần tìm được Long mộ của Thiên Long Tinh, thì đó chính là ân nhân của tất cả Long Tộc chúng ta, đừng nói là một điều kiện, một trăm điều kiện, ta cũng đáp ứng!

Long Ngọc Nhị thông qua cảm ứng tâm linh, phát ra lời cảnh cáo khẩn cấp.

- Ách! Đúng rồi! Điều kiện của ngươi là điều kiện gì vậy?

Lời đã nói ra, Long Ngọc Nhất liền có chút cảnh giác, thế nhưng đã muộn.

- Ngươi đã đáp ứng sẵn khoái như vậy rồi, ta cũng liền sẵn khoái nói cho các ngươi biết. Nếu như ta tìm được Long mộ trên Thiên Long Tinh, hai người các ngươi... gả cho ta đi!

- Cái gì?

- A!

Cái cảm của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời rớt luôn xuống dưới chân của mình.

Tiếng cười của Phó Thư Bảo vang vọng khắp núi rừng. Cái loại cảm giác này, giống như là một gã ác thiếu nào đó, dùng điều kiện tịch thu đất cho thuê, ép buộc cô nàng thuê đất phải ủy thân cho hắn, hơn nữa, cô nàng thiếu nữ kia không thể không đáp ứng...

Chính là loại cảm giác đó...

Có thể gọi là thả dây dài câu cá lớn a...

724. Chương 629: Chỗ Long Mộ (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 629: Chỗ Long mộ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một gã nam nhân cho dù vĩ đại đến đâu, cũng không có khả năng là người tham lam, gặp ai yêu nấy, cũng càng không thể là mỗi một nàng nữ nhân nhìn thấy hắn cũng liền không thể tự chủ được yêu thương hắn. Cho nên, có đôi khi may mắn một chút sẽ có những nữ nhân không thể kiềm chế tự động đưa đến tận cửa, chỉ cần một chút thủ đoạn theo đuổi đặc biệt mà thôi. Phó Thư Bảo ở phương diện này có kinh nghiệm vô cùng phong phú, là đại sư danh phó kỳ thật.

Hắn một phen đem những lời này nói ra, đã sớm đoán biết được là Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị sẽ cả kinh một trận, sẽ không đáp ứng. Nếu như hắn cứ kiên trì như vậy mà nói, hai tỷ muội hơn phân nửa sẽ đáp ứng, nhưng mà đưa chín ép sẽ không ngọt, hắn sẽ không làm như vậy. Mặt khác, hắn cũng từ trong phản ứng của hai nàng mà nhìn ra được một vài thứ. Đó chính là các nàng cũng không bài xích hắn giống như ban đầu vậy. Có lẽ, ở trong lòng đối với hắn ít nhiều cũng đã có một chút cảm giác.

Có cảm giác, như vậy cũng đã đủ rồi. Phó Thư Bảo muốn, kỳ thật chính là cái này. Hắn cười cười:

- Chỉ đùa với các ngươi mà thôi, có cần phản ứng lớn đến vậy hay không?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thời vỗ vỗ ngực, đồng thời thốt lên:

- Người cái tên này, như thế nào lại lấy loại chuyện tình ra nói giỡn chứ?

- Chẳng qua, vui đùa thì vui đùa, lần ta ta giúp các người làm việc này, tính nguy hiểm rất lớn, bản thân ta lại không có chút ưu đãi nào, các người vẫn là phải đáp ứng ta một điều kiện mới được!

Phó Thư Bảo nói.

- Là điều kiện gì?

- Người như thế nào lại còn đòi điều kiện?

Đây chính là phản ứng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Mỗi người các người đi theo giúp ta thời gian nửa năm! Cứ đơn giản như vậy thôi!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị không bao giờ tách ra, hai tỷ muội này bất cứ lúc nào cũng ở cùng một chỗ. Mỗi người nửa năm, chẳng khác nào là hai người phải bồi hấn thời gian một năm rồi! Trong lòng Phó Thư Bảo sớm đã tính toán tốt lắm, thời gian một năm, lâu ngày sinh tình này nọ, còn không phải là ngoan ngoãn leo lên giường với lão tử sao?

- Cái này...

Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, dùng tinh thần liên hệ thương lượng với nhau một chút, sau đó mới nói:

- Được rồi! Chúng ta đáp ứng người! đọc truyện mới nhất tại .

- Được rồi! Một phen đem Thiên Long Bí Luyện Thuật đưa cho ta đi! Sau đó canh giữ ở bên cạnh đồng lửa trại.

Phó Thư Bảo nói.

Long Ngọc Nhất đem Thiên Long Bí Luyện Thuật đưa cho Phó Thư Bảo, sau đó lại đem tấm bản đồ Long bì của Thần Long Vương giao lại cho Phó Thư Bảo:

- Thứ này, hẳn là theo những gì chúng ta nói với nhau, người đã biết được nó là cái gì. Hiện tại ta đem nó giao cho người, hy vọng hữu dụng!

Sau đó nàng cùng với Long Ngọc Nhị canh giữ bên cạnh đồng lửa trại. Các nàng kỳ thật chính là đạo phòng tuyến cuối cùng. Giờ phút này trong rừng rậm xung quanh, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với đám thị vệ Luyện nô do Hỏa nô cầm đầu đang cảnh giác chăm chú quan sát hết thấy mọi động tĩnh trên mặt đất, thiên không, thậm chí ngay cả dưới lòng đất. Cho dù là một con kiến, nếu như muốn đi xuyên qua vòng phòng vệ của bọn chúng, cũng sẽ bị một cước dẫm thành bột mịn!

Đúng như những gì Long Ngọc Nhất nói, đối với việc tấm bản đồ của Long mộ, Phó Thư Bảo kỳ thật đã sớm trong cuộc nói chuyện của hai tỷ muội mà biết được rõ ràng. Lấy tấm bản đồ này làm tọa độ, vận dụng Thời Chi Chiến Giáp, hẳn liền có thể quay trở lại thời điểm tấm bản đồ này sinh ra, cũng chính là lúc Thần Long Vương ngã xuống. Rất có thể, nơi đó chính là Long mộ!

Khởi động Thời Chi Chiến Giáp, trong lòng Phó Thư Bảo tập trung vào mối quan hệ với tấm bản đồ của Thần Long Vương, đồng thời tập trung hết thảy vào khí tức có quan hệ với Thần Long Vương. Máu tươi cùng với lực hỗn độn rót vào bên trong phía bên trái của bộ giáp, ánh quang hoa như thủy văn một lần nữa hiện lên, Phó Thư Bảo liền biến mất bên cạnh đồng lửa trại.

- Hẳn...

Long Ngọc Nhị nhất thời há hốc miệng.

- Cái Thời Chi Chiến Giáp này, chẳng lẽ có tác dụng xuyên qua thời không hay sao?

Long Ngọc Nhất tựa hồ phát giác ra. Nàng cũng không phải là loại nữ nhân ngực to gốc nghề, mà nàng là nữ nhân phi thường thông minh. Hơn nữa, kiến thức của nàng cũng phi thường rộng lớn.

- Đúng vậy! Hắn cầm tấm bản đồ Long bì của Thần Long Vương, dùng bộ chiến giáp kia, có thể xuyên đến thời điểm cái bản đồ sinh ra! Nếu là như vậy mà nói, thật rất có thể nơi đó chính là Long mộ a!

Long Ngọc Nhị cũng không phải là kẻ ngu ngốc.

- Đúng vậy! Sau đó trở về, vận dụng loại Luyện Lực Khí có tác dụng giống như Thần Long Bàn vậy, hắn có thể mang theo chúng ta đi đến Long mộ!

Long Ngọc Nhất kích động nói.

Hai tỷ muội người một câu, ta một câu, không ngờ đem toàn bộ sự kiện nói ra rõ ràng.

- Cái tên kia, thật sự là có rất nhiều bảo vật a! Chúng ta hứa hẹn đi theo hắn nửa năm, khẳng định là phải thực hiện rồi!

Long Ngọc Nhất nói, sắc mặt của nàng có chút kỳ quái.

- Người nửa năm, ta nửa năm, đó chính là một năm rồi! Cái tên kia tính kế thật sự là rất rõ ràng a!

Long Ngọc Nhị cảm thán nói.

- Hừ! Như vậy có tính là gì? Thời gian một năm đối với Thần Long Tộc chúng ta mà nói cũng chẳng là cái gì cả! Huống chi, chỉ là ở bên cạnh hắn, không phải gả cho hắn. Hắn chỉ có thể nhìn, không thể sờ, khiến cho hắn tức chết!

- Hắc hắc... Đúng! Chỉ có thể nhìn, không thể sờ, khiến cho hắn tức chết! Mặt khác, ta còn muốn nghĩ biện pháp đem toàn bộ bảo vật trên người hắn, toàn bộ trộm đi!

Kế hoạch trong lòng Long Ngọc Nhị chính là như vậy.

Mặc kệ như thế nào, chỉ cần Phó Thư Bảo đem các nàng đi đến Long mộ, như vậy hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long xem lời hứa còn quan trọng hơn tính mệnh này, một năm khẳng định là phải chấp nhận rồi.

oOo

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang thương lượng như thế nào, Phó Thư Bảo một chút cũng không nghe thấy. Quang hoa gợn sóng trước mắt tản ra, chuyển dời đi. Một màn cảnh tượng hoang vắng đã xuất hiện trước mắt hắn. Toàn thân hắn cũng tại thời điểm đó mà cứng ngắc lại, hoàn toàn bất động.

Cái thế giới trước mắt này, cũng không phải là thế giới mà hắn quen biết. Đại địa màu đen vô tận kéo dài liên miên dưới chân của hắn, rộng lớn khôn cùng. Trên mặt đất không hề có bất cứ cây cỏ gì, chứ đừng nói đến rừng cây xanh biếc dập dờn hay là hải dương bạt bành xanh thẳm. Toàn bộ thế giới là một mảnh tĩnh mịch. Liên thậm chí một con kiến cũng đều không có. Nham thạch trên mặt đất có cường độ cùng với mặt độ cực cao, so với sắt thép còn cứng rắn hơn. Mật độ càng cao, hấp lực lại càng lớn. Thân thể của hắn vừa khi xuất hiện liền bắt đầu thừa nhận áp lực cực lớn. Cái loại cảm giác này, liền giống như trên vai đang vác theo một ngọn núi nhỏ vậy, nửa bước cũng khó đi.

725. Chương 629: Chỗ Long Mộ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 629: Chỗ Long mộ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không cần phải quan sát thêm chút nào nữa, hắn đã khẳng định, đây căn bản là thế giới không có khả năng sinh tồn.

Không có không khí, không có thực vật cùng nước, mặt đất lại có hấp lực mạnh mẽ như vậy, mặc dù Phó Thư Bảo có Thời Chi Chiến Giáp bảo hộ, nhưng ở trong cái thế giới hoang vắng như thế này, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một cảm giác sợ hãi tĩnh mịch. Đúng lúc này, những thủy văn bên trên Thời Chi Chiến Giáp có chút cử động, rất nhanh, áp lực trên người liền giảm nhỏ rất nhiều. Thông qua nó, Phó Thư Bảo cũng có thể hấp thu được đầy đủ dưỡng khí để cho hắn hô hấp.

Không có Thời Chi Chiến Giáp, cho dù có là Bán Thần, cũng khó có thể ở trong cái thế giới này sinh tồn được.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn lên thiên không, lúc đó bên trong tinh không xa xôi có hai khỏa Hằng Tinh phát ra quang mang sáng ngời. Không có sự bảo hộ của tầng khí quyển bên ngoài, quang mang của chúng nó đem hết thấy những sinh vật có mặt trên tinh cầu hoàn toàn khí hóa. Hoàn hảo còn có Thời Chi Chiến Giáp bảo hộ, Phó Thư Bảo mới có thể ở trong cái thế giới này sống sót.

- Cái thế giới quỷ dị này, chẳng lẽ chính là Thiên Long Tinh sao? Cái thế giới này, cho dù là Long Tộc, cũng không có biện pháp sinh tồn a! Thánh địa Long Tộc, Long mộ, như thế nào lại xuất hiện ở cái thế giới này được đây? Chẳng lẽ đến nhầm chỗ sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh hồ nghi. Ánh mắt thoảng chuyển qua trên một dãy sơn mạch xa xa. Ở nơi đó, có vô số những ngọn núi liên miên phập phồng. Nhưng mà bất luận một ngọn núi nào, cũng thuần là một màu đen cả. Dưới sự chiếu rọi ánh sáng của hai khỏa Hằng Tinh, phát ra ánh phản quang kim chúc nhàn nhạt, không có một chút sinh cơ nào cả.

Chân Phó Thư Bảo vừa bước, tránh thoát khỏi sự trói buộc cường lực của mặt đất, cả người hóa thành một đạo lưu quang, bay nhanh về một phía. Hắn đã phát hiện ra, cái phiến sơn mạch kia cùng với một chỗ miêu tả địa hình trên bản đồ Long bì của Thần Long Vương có chút khớp nhau. Bên trong dạng hoàn cảnh như thế này, không thể xem xét bản đồ, chỉ có thể đối chiếu trong trí nhớ mà thôi.

Răng rắc!

Hai chân vững vàng đứng thẳng trên một đỉnh núi cao nhất của dãy sơn mạch, từ trên nhìn xuống, tầm nhìn nhất thời vô cùng trống trải. Thời điểm khi nhìn sang bốn phía xung quanh, một cái bóng đen khổng lồ từ trên trời giáng xuống, âm âm dừng lại bên trên ngọn núi ở dưới chân. Mặt đất không ngừng run rẩy, vô số những mảnh vỡ nham thạch văng bắn liên thiên không, nhưng mà rất nhanh bị hấp lực của mặt đất thu hết trở về.

Cái từ trên trời giáng xuống kia, cũng không phải tảng đá, mà là một đầu Thần Long thể tích phi thường khổng lồ. Trên lân giáp màu đen của hắn nhiễm đầy máu tươi, đỏ đen giao nhau, vô cùng bắt mắt. Trên thân thể của hắn, toát ra một tầng lực trường lực lượng vô cùng cường đại, giúp cho hắn che chắn lại những quang tuyến Hằng tâm có thể khiến người ta khí hóa, cũng giúp cho hắn triệt tiêu đi những hấp lực khổng lồ trên mặt đất.

Chẳng qua, tình huống của hắn cũng phi thường không xong. Lực trường lực lượng trên người hắn bất cứ lúc nào cũng có dấu hiệu bị hồng mất. Nếu như nó hồng mất, kết cục của hắn sẽ vô cùng bi thảm a.

- Chẳng lẽ hắn chính là Thần Long Vương?

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc nhìn về phía đầu Cự long màu đen ở dưới chân núi. Bất cứ giống loại nào, không kể là nhân loại hay là Long Tộc, hình thức cuối cùng của lực lượng chính là Thần lực. Đầu Thần Long có được Thần lực này, hơn phân nửa chính là Thần Long Vương của Long Tộc.

Phó Thư Bảo chính là mượn dùng Thời Chi Chiến Giáp nghịch chuyển trở về thời đại trong quá khứ, cho dù là Thần Long Vương cũng không cách nào phát hiện sự tồn tại của nó. Đồng thời, hắn cũng không thể nào thay đổi được cái gì, chỉ có thể nhìn xem mà thôi.

- Rống rống...

Một thanh âm Long khiếu khổng lồ từ trong miệng của Thần Long Vương truyền ra. Thân thể của hắn dần dần lột xác, biến thành một lão giả thân thể bình thường. Tầng long lân trên người đã biến thành một bộ Long giáp màu đen, vẫn như trước nhiễm đầy máu tươi. Hắn có chút run rẩy đứng lên, hướng về phía một vách núi dưới chân núi mà đi đến.

Rầm!

Vách núi đột nhiên mở rộng ra, lộ ra một cái hang động khổng lồ.

- Quả nhiên, thời điểm xem bản đồ ta liền nghĩ thấy địa phương này rất giống mà! Hóa ra chính là ẩn giấu bên trong lòng núi a!

Trong lòng Phó Thư Bảo vừa động, bay nhanh phóng vọt theo.

Ngay trước khi vách núi đóng lại, Phó Thư Bảo đã nhanh chóng bay vào. Một cái không gian lòng núi khổng lồ nhất thời hiện ra trước mắt của hắn.

Không gian trong lòng núi này, to lớn ước chừng cỡ một tòa thành thị loại nhỏ. Sơn thể bốn phía xung quanh khảm đầy các loại bảo thạch, kim cương cùng với một vài trân bảo phi thường hiếm có, đang phát sáng lấp lờ. Cũng không có ánh sáng chiếu rọi, nhưng mà bởi vì một đám bảo thạch cùng với trân bảo này, khiến cho toàn bộ không gian trong lòng núi sáng như ban ngày.

Ngay trung ương không gian trong lòng núi, đứng sừng sững một cây cột tinh thể độ cao ước chừng khoảng ba thân người. Giờ phút này nó đang tỏa ra một chút quang mang sáng bóng hòa nhã. Địa phương được ánh sáng chiếu rọi, là một mảnh khí tức an bình cùng với tường hòa.

- Di, đạo quang mang kia... không ngờ lại ở bên trong không gian trong lòng núi này xây dựng nên một khoảng không gian an toàn, giống như Tỵ Thủy Châu của Ngự Nhân Tộc vậy!

Quả nhiên, đúng như những gì Phó Thư Bảo phán đoán, Thần Long Vương sau khi đi đến bên trong khoảng không gian do tầng quang mang kia chiếu rọi đến, liền lập tức hủy đi tầng lực trường Thần lực trên người mình, mềm rũ ngã nằm xuống bên dưới cột trụ kia. Tuy rằng đã đến khu vực an toàn rồi, nhưng mà máu trên người hắn cũng chảy càng nhiều hơn, khí tức sinh mệnh cũng càng ngày càng suy yếu đi.

Nếu chỉ là một thương tổn đơn giản bình thường, vốn dĩ không thể để một Thần Long Vương cấp bậc Thần cấp thống khổ như vậy. Đối thủ có thực lực như thế nào có thể biến hắn thành như vậy?

Trong lúc Phó Thư Bảo còn đang tự hỏi, Thần Long Vương đột nhiên giãy dụa đứng thẳng người lên, khởi động Long giới trên người của hắn. Trong phút chốc, vô số thanh âm Long khiếp ở trong không gian trong lòng núi không ngừng quanh quẩn lên. Phó Thư Bảo kinh hãi nhìn thấy, vô số đầu Địa long, Thiên Long cùng với Thần Long với hình thái năng lượng tinh khiết đột nhiên xuất hiện bên trong hư không. Chúng nó bay múa xung quanh Thần Long Vương, phát ra những tiếng Long ngâm bi ai.

- Cái này... là xảy ra chuyện gì?

Phó Thư Bảo không thể lý giải được hiện tượng như vậy.

726. Chương 630: Hóa Ra Là Tọa Độ (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 630: Hóa ra là tọa độ (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Càng ngày có thêm càng nhiều Cự long với hình thái năng lượng tinh túy xuất hiện bên trong không gian trong lòng núi. Sau khi xuất hiện không bao lâu, chúng nó toàn bộ đều hóa thành những khóa Long đản hình thái năng lượng thuần túy trong suốt, dung nhập vào bên trong Tinh trụ, quá trình này không ngừng kéo dài mãi một khoảng thời gian sau.

Tuy rằng cũng không có ai giải thích, cũng chưa từng bao giờ nhìn thấy quá trình như vậy, nhưng Phó Thư Bảo lại đột nhiên hiểu ra được:

- Cái mà Thần Long Vương phóng thích, chính là linh hồn của những Cự long đã chết đi! Đám Long linh này là sống nhờ bên trong Long tinh, cùng chờ đợi cơ hội sống lại! Đây chính là bí mật của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long! Các nàng gánh vác sứ mệnh phục hưng lại Long Tộc a!

Khó trách là đưa ra điều kiện gì các nàng cũng đáp ứng cả. Nếu như đem Long tinh mang về, đám Long linh trong này liền có cơ hội sống lại, như vậy Long Tộc sẽ có một kỷ nguyên huy hoàng mới.

Con người một khi chết đi, vạn sự giai không, không có sự tồn tại của quỷ hồn, cũng không có kiếp sau. Nhưng mà Long Tộc lại là một chủng tộc ngoại lệ, có một cái truyền thuyết chính là, Cự long sau khi sinh ra, Long linh cũng sẽ không bao giờ biến mất, mà lưu lại bên trong Long tinh của Long Tộc. Đợi đến khi số lượng của Long Tộc giảm xuống đến một trình độ nhất định, thì Long tinh sẽ phóng xuất ra một bộ phận Long linh, sinh ra Cự long mới, kéo dài sự truyền thừa của chủng tộc vĩ đại này.

Với tình huống hiện tại mà nói, số lượng của Long Tộc chỉ sợ đã giảm xuống dưới giới hạn mà Long linh cần được phóng thích ra rồi. Nếu như tiếp tục kéo dài nữa, không thể tìm được địa phương của Long mộ, như vậy chỉ sợ Long Tộc cũng sẽ hoàn toàn tiêu thất. Bởi vậy, Phó Thư Bảo cũng chợt nhớ tới một chút chuyện xưa truyền thuyết về Cự long trong cái thế giới nguyên bản của hắn.

Trong cổ đại của cái thế giới kia, truyền thuyết về Cự long phi thường nhiều, vô cùng rõ ràng chi tiết, phi thường hình tượng. Nhưng mà về sau, cũng chưa từng nhìn thấy Cự long chân chính nào xuất hiện. Những câu chuyện xưa truyền thuyết về Cự long này, cũng dần dần mất đi sắc thái của nó, không được tôn trọng nữa. Hiện tại hồi tưởng lại, có thể nào đây là do Long Tộc vẫn chưa tìm ra được địa phương Long mộ, thu hồi Long tinh hay không?

Hơn một vạn Long tinh trong thời gian một bữa cơm liền biến mất ở bên trong Long tinh. Sau khi hấp thu số lượng cực lớn Long linh, quang mang của Long tinh cũng càng tăng lên, nhưng mà Thần Long Vương ở dưới chân của nó cũng càng ngày càng hư nhược.

Phó Thư Bảo lặng lẽ không một tiếng động đi đến bên người của hắn, ngồi xổm xuống bên cạnh hắn. Hai người ở gần trong gang tấc, nhưng không cách nào câu thông nhau, đây chính là chuyện tình khó có thể tin nổi.

Ở sát một bên quan sát, Phó Thư Bảo đột nhiên từ trong miệng vết thương của Thần Long Vương cảm nhận được một tia quen thuộc gì đó. Đó chính là loại khí tức hắc ám ngay tại thời điểm lần đầu tiên cùng với phân thân lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn giao thủ đã cảm thụ qua!

- Đúng rồi! Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã từng nói qua, Thần Long Vương chết tại thời điểm Thời đại Hắc Ám kết thúc, Thời đại Khởi Nguyên sinh ra, ngay khoảng thời gian hỗn loạn tân cựu giao thế. Thương thế ở trên người của hắn, chỉ sợ cũng là do trận doanh hắc ám tạo thành. Cũng chỉ có lực lượng cường đại của trận doanh hắc ám mới có thể khiến cho Thần Long Vương bị thương thành như vậy...

Trong lòng Phó Thư Bảo vạn phần cảm khái nghĩ.

Cường giả của trận doanh hắc ám, hẳn thật tự nhiên nhớ tới cái khuôn mặt mơ hồ xuất hiện bên trên cột đá, ẩn chứa phía sau tấm màn hắc ám kia. Có thể nào là hắn không?

Trong lúc Phó Thư Bảo còn đang tưởng tượng, Thần Long Vương đã giải trừ bộ Long giáp màu đen trên người của hắn, rõ ràng từ trên người lột xuống một mảnh da lớn, dùng Thần lực cùng với máu tươi trên người của hắn, bắt đầu ở bên trên mảnh Long bì của Thần Long Vương kia vẽ ra một tấm bản đồ. Từng nét lại từng nét, cái đồ hình đại khái dần dần hình thành.

Ánh mắt Phó Thư Bảo vừa chuyển, hắn liền phát hiện ra, cái tấm bản đồ kia, đúng là tấm bản đồ về sau Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị từ bên trong phần bìa cuối của Thiên Long Bí Luyện Thuật rút ra.

Sau khi vẽ ra xong tấm bản đồ, Thần Long Vương lại móc từ bên trong Long giới ra thêm một quyển sách, cũng chính là quyển Thiên Long Bí Luyện Thuật kia. Sau đó hắn đem tấm bản đồ giấu vào bên trong bìa sách.

- Sau đó, Thần Long Bàn lại dùng phương pháp gì đem quyển sách này đưa ra khỏi thế giới này đây?

Phó Thư Bảo tò mò thăm nghĩ. Cái thế giới này, sinh vật không có khả năng sinh tồn. Cho dù là Long Tộc, cũng không có biện pháp nào sinh tồn. Nếu như cái tấm bản đồ này không có xuất đi, như vậy cũng sẽ không có những chuyện sau đó.

Thần lực lan tỏa ra bốn phía xung quanh không gian trong lòng núi này càng ngày càng nồng hậu. Thời điểm khi dâng lên đến trình độ nhất định, vách núi ẩn giấu cái không gian trong lòng núi này đột nhiên mở rộng, tất cả Thần lực hội tụ thành một đoàn, đem Thiên Long Bí Luyện Thuật bao vây lại, phốc một tiếng bay thẳng vào trong tinh không xa xôi.

- Cái này... là loại phương thức gì thế này?

Phó Thư Bảo giật mình nhìn thấy một màn này. Quyển Thiên Long Bí Luyện Thuật được bao vây bởi Thần lực kia trong chớp mắt liền biến mất bên trong tinh không mờ mịt, không thấy được nữa. Nó bay đi địa phương nào, cũng không ai biết được. Nhưng mà có thể khẳng định chính là, trải qua năm tháng dài dòng, cuối cùng nó dừng lại trên tay của Luyện Thánh Y. Cuối cùng lại ma xui quỷ khiến lại dừng lên trên tay của hắn. Đảo một vòng lẫn lộn lớn đến như vậy, cuối cùng cũng quay trở lại trên tay thành viên Long Tộc, chính là trên tay hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long!

Thế sự vô thường, rất nhiều những chuyện tình chính là như vậy.

Sau khi phóng ra toàn bộ Thần lực, cộng thêm trọng thương trên người, Thần Long Vương rút cuộc cũng ngã xuống trên mặt đất. Thân thể của hắn trong khoảnh khắc tan rã, một đốm Long linh phát sáng lập lòe bay lên, đảo một vòng bên trong không gian trong lòng núi, cuối cùng phát ra một tiếng Long ngâm, dung nhập vào bên trong Long tinh.

Đây chính là chuyện xưa của Thần Long Vương, nguồn gốc sinh ra tấm bản đồ này. Nhìn thấy hết thấy những chuyện này, lại đến từ thời đại cực kỳ xa xôi sau đó, sự cảm khái của Phó Thư Bảo chính là ngàn ngàn vạn vạn a.

Hết thấy cũng trở nên yên lặng lại, quang hoa của Long tinh vẫn là như trước, trong không gian trong lòng núi lại lâm vào một mảnh tĩnh mịch, có một loại cảm giác tang thương. Hơn một vạn khóa bảo thạch, các loại trân bảo cũng trong thời khắc này âm đạm thất sắc.

- Haizzz... Tuy rằng dòng thời gian đã trôi qua lâu như vậy, nhưng mà tận mắt gặp lại, tâm tình của ta không ngờ cũng bị ảnh hưởng... Quên đi! Vẫn là không cần hao tổn tinh thần vì mấy con Cự long ma quỷ kia! Chết thì chết đi! Mục tiêu của ta chính là chơi đùa hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long kia! Vì cái mục tiêu này, phấn đấu đi!

Phó Thư Bảo dùng loại phương thức đặc biệt của mình, đem tâm tình bi thương thu hồi, bắt đầu ngẫm nghĩ chuyện khác.

Hiện tại tuy rằng đã tìm được Long mộ rồi, cũng đã biết được chân tướng của sự tình, nhưng mà cái Tình cầu hoang vu trống rỗng ngay cả một tác cây cỏ cũng không sinh ra này, lại vẫn là một mục tiêu mờ mịt rồi. Hiện tại chuyện tình cần phải làm cũng chính là chuyện tình quan trọng nhất đó chính là làm thế nào tạo ra tọa độ khả thi của Long mộ này, sau đó mới có thể dùng Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn đi đến nơi này.

Mượn dùng Thời Chi Chiến Giáp, nếu như người khác chân chân chính chính đi đến Long mộ, theo lý mà nói, chỉ cần ôm theo Long tinh, sau đó đem cái bảo tàng bên trong không gian trong lòng núi này cướp sạch không còn, cuối cùng xoa mộng chạy lấy người liền mọi sự đại cát. Nhưng mà, cái mà hắn đi đến chính là thời đại trong quá khứ, là thời đại không có tồn tại, hắn căn bản là không thể thay đổi được cái gì cả. Hắn cũng không thể nào lấy đi cho dù là một hòn đá nhỏ nào cả. Đối cách khác mà nói, hắn cũng không thể lưu lại một sợi tóc nào hết. Nếu như nói như vậy, làm sao để lưu lại tọa độ đây?

- Con mẹ nó! Cứ nghĩ muốn đem hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đem lên trên giường, làm cho bụng các nàng lớn lên... ta cũng trở nên nóng vội như vậy a! Mặc dù đã đi đến nơi này rồi, nhưng mà ta như thế nào có thể lưu lại tọa độ đây? Không có tọa độ mà nói, như thế nào có thể đến thế giới này đây?

727. Chương 630: Hóa Ra Là Tọa Độ (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 630: Hóa ra là tọa độ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Cặp mày Phó Thư Bảo có chút nhăn tít lại. Đây là cái giá của sự háo sắc, cũng là phiền toái, rất khó có thể xử lý.

Tọa độ, cũng là một loại vật chất của năng lượng, liền giống như là Trận liệt Lực Chi Phù Văn ở trên Thần Tạo Tháp vậy. Một loại là có tính chất thực vật, ví dụ như là thả xuống một thứ nào đó làm ký hiệu, sau đó lại căn cứ vào loại tính chất của loại này để tìm kiếm. Loại tính chất này, có thể là mùi vị, cũng có thể là hình dạng. Người tìm kiếm cái thứ này, giống như là chó đánh hơi mùi vậy.

Một cỗ lực lượng Hỗn Độn từ bên trong bàn tay của Phó Thư Bảo bắn thẳng ra, uy lực đủ để đánh sập cả một ngọn núi nhỏ. Nhưng mà, một đạo lực lượng Hỗn Độn mạnh mẽ như vậy, thời điểm phóng thích ra ngoài không ngờ ngay cả một chút tro bụi cũng không thể chấn lên được chút nào cả. Phó Thư Bảo muốn trông cậy vào để dấu vết nào đó mà hắn lưu lại, nhưng mà, những thứ mà hắn vừa mới đánh ra ngoài kia lại vô duyên vô cớ biến mất hoàn toàn bên trong hư không. Chính xác mà nói, chính là biến mất bên trong thời gian.

Không ai có thể thay đổi được quá khứ, cũng không ai có thể trở lại quá khứ lưu lại bất cứ thứ gì, cho dù là một giọt nước tiểu cũng không được.

- Con mẹ nó! Ta cũng không tin không làm được!

Phó Thư Bảo xấu hổ thành phần nộ mắng lớn một câu, sau đó một cái phân thân lực lượng được hắn ngưng luyện ra.

Năng lượng lực lượng thuần túy nếu như là không được, như vậy phân thân lực lượng có được linh lực cùng với linh tính hẳn là có thể đi?

Phó Thư Bảo đối với phân thân lực lượng của hắn có một tia hy vọng thật lớn. Nhưng mà tia hy vọng này rất nhanh liền tan biến đi. Phân thân lực lượng vừa mới được ngưng luyện ra, thoát ra khỏi phạm vi của Thời Chi Chiến Giáp, thì nó liền giống như cỗ năng lượng lúc trước của hắn vậy, liền bị mai một bên trong dòng sông dài thời gian.

- Ách! Vẫn là không được?

Phó Thư Bảo ngơ ngác đứng đó, không thể hiểu nổi:

- Sớm biết là tình huống như thế này, ta liền không đáp ứng lời thỉnh cầu của hai nàng Long nữ kia, đỡ phải lúc trở về khiến các nàng thất vọng, khiến các nàng xem thường...

Thất Thái Nữ Thần Long, chính là Thần Long Tộc cao ngạo mà cao quý, kính nể nhất chính là cường giả. Ngoại trừ những nam nhân mạnh mẽ hơn nàng, căn bản là không có cơ hội thân cận các nàng, chứ đừng nói đến đạt được thân thể của các nàng. Nếu như làm xong chuyện này, Phó Thư Bảo tương đương chính là vì Long Tộc làm được chuyện tình mà mấy vạn năm nay không có bất cứ ai hoặc là bất cứ thành viên Long Tộc nào làm được, ý nghĩa cực kỳ trọng đại. Dưới ánh quang hoàn như thế, cho dù hắn có dùng loại thủ đoạn nào để đi tán gái đi chăng nữa, hai nàng Long nữ khẳng định không thể tránh thoát khỏi ma chướng của hắn. Nhưng mà... nếu như làm không xong chuyện này, như vậy hết thấy đều là bọt nước, đừng mơ đến nữa.

- Chỉ có thể thử một chút bảo vật của ta xem, thử coi có thứ nào phát huy tác dụng không?

Phó Thư Bảo cũng chỉ đành phải buông tha ý tưởng dùng phân thân lực lượng lưu lại tọa độ, sửa thành biện pháp nguyên thủy nhất, dùng vật chất lưu lại tọa độ.

Dùng vật chất lưu lại làm tọa độ, sở dĩ Phó Thư Bảo không có nghĩ đến đầu tiên, đó là bởi vì, chính bản thân hắn cũng không tin có thể làm được. Hiện tại thử xem, cũng là một loại hành động bất đắc dĩ cứu ngựa chết thành ngựa sống mà thôi.

Phó Thư Bảo đem một khối Thiên Vũ Thạch từ bên trong Long giới phóng xuất ra, chậm rãi thả ra ngoài khỏi khu vực quang hoa của thủy văn bao phủ. Trong phạm vi mà quang hoa thủy văn bao phủ, những vật thể mà hắn mang theo có thể bảo trì được nguyên dạng, mà một khi rời đi, nó sẽ biến thành bộ dáng gì, chính hắn cũng không biết được, bởi vì cho tới bây giờ vẫn chưa từng thử qua.

Pạm vi bao phủ của quang hoa thủy văn của Thời Chi Chiến Giáp khoảng chừng bộ dáng hơn một thước.

Khối Thiên Vũ Thạch kia vừa mới ly khai khỏi phạm vi quang hoa thủy văn bao phủ, nhất thời bị thời gian nghịch chuyển đánh thành một đám bột mịn, trong phút chốc liền biến mất bên trong hư không. Trên mặt đất, ngay cả một cái hạt bụi cũng đều không có lưu lại. Nó cuối cùng đi đến nơi nào, Phó Thư Bảo cũng không biết. Hắn chỉ biết là, hiện tại nếu như hắn rời khỏi vòng bảo hộ của Thời Chi Chiến Giáp mà nói, kết cục khẳng định còn tệ thảm hơn khối Thiên Vũ Thạch kia rất nhiều.

Từng kiện từng kiện bảo vật bị Phó Thư Bảo quăng ném ra ngoài, từng kiện từng kiện cũng biến mất bên trong thời gian nghịch chuyển. Phó Thư Bảo bởi vì hai nàng Long nữ, có thể nói là đã dốc hết vốn gốc.

Lúc bắt đầu còn không có đau lòng, nhưng mà thời điểm khi những thứ đáng giá bên trong Long giới càng ngày càng ít đi, Phó Thư Bảo bắt đầu thấy tiếc. Một tia lực lượng cảm ứng đảo qua những gì còn lại bên trong Long giới, biểu tình của hắn liền giống như là một tay chơi cờ bạc thua cuộc sắp sửa thua luôn cái quần lót cuối cùng của mình.

- Đáng giận! Dốc nhiều tiền vốn như vậy, không ngờ cũng không có thứ bảo vật gì có thể lưu lại, lão tử... truyện copy từ

Phó Thư Bảo muốn mắng chửi, lại tìm không ra được mục tiêu có thể mắng chửi. Hắn buồn bực đứng đó trong chốc lát, hắn vẫn là quyết định thử một lần cuối cùng. Thứ mà hắn muốn ném, chính là cái khối tinh thạch hình toa tìm được từ chỗ của Luyện Thánh Y mãi cho đến bây giờ cũng còn chưa biết được cấu tạo cùng với công dụng của nó.

Đem nó ném đi, cho dù là bị thời gian nghịch chuyển, tiêu thất, cũng đỡ khiến cho hắn về sau phải hao tổn tinh thần.

Phó Thư Bảo chính là suy nghĩ như vậy, mặc dù trong lòng vẫn có một chút hiềm nghi, nhưng mà hắn vẫn là đem khối Tinh thạch hình toa kia ném ra. Thời điểm này liền phát sinh ra kỳ tích. Khối Tinh thạch hình toa kia sau khi rời khỏi phạm vi bao phủ của quang hoa thủy văn kia, cũng không có bị thời gian nghịch chuyển, mà là phốc một tiếng liền rơi xuống mặt đất.

Ngay lập tức, một tầng lực trường quỷ dị hiện lên, đồng dạng một mảnh quang hoa thủy văn sáng bóng cũng xuất hiện ở xung quanh khối Tinh thạch hình toa kia, chỉ là phạm vi của nó so với Thời Chi Chiến Giáp thì nhỏ hơn rất nhiều lần.

- Cái này... ta choáng váng a! Hóa ra là thứ phối hợp sử dụng cùng với Thời Chi Chiến Giáp!

Phó Thư Bảo trong lúc nhất thời liền phản ứng lại.

Thời Chi Chiến Giáp có thể xuyên qua tinh không cùng với nghịch chuyển thời gian, di chuyển bên trong thời không, không có một cái tọa độ chuẩn xác nào cả. Một chút không cẩn thận sẽ liền bị thời gian thôn phệ. Lúc trước người tiến hành luyện chế bộ Thời Chi Chiến Giáp thần kỳ này, không có khả năng là không nghĩ đến điểm này, vì thế, liền có sự ra đời của khối Tinh thạch hình toa.

Không có bất cứ thứ gì có thể lưu lại trong quá khứ, nhưng cũng không bao gồm Thời Chi Chiến Giáp ở trong đó. Đây chính là một cái luận điểm trụ cột nhất. Đồng dạng đạo lý, cái khối Tinh thạch có được loại lực trường thần kỳ giống như Thời Chi Chiến Giáp, có thể đồng dạng nghịch chuyển thời gian lưu lại trong quá khứ, liền giống như vậy có thể lưu lại, phát huy ra tác dụng lưu lại tọa độ.

- Ha ha ha... Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, tắm rửa thân thể các người đi! Hai nàng các người, khẳng định thuộc về lão tử rồi!

Trong không gian trong lòng núi, tiếng cười của Phó Thư Bảo so với Long khiêu còn lớn hơn mấy phần. Trong lúc hân cười, hân cũng không có quên đem Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn lấy ra, đem lưu lại tọa độ của cái Tinh thạch thần kỳ này.

Một cái tọa độ tồn tại cùng với quá khứ, thời không!

728. Chương 631: Lữ Trình Tin Tế Thoát Y

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 631: Lữ Trình Tin Tế Thoát Y

Bất cứ vật thể, năng lượng nào cũng không thể nào lưu lại trong thời gian trong quá khứ, chỉ có Thời Chi Chiến Giáp cùng với cái tọa độ Tinh thạch hình thoi kia. Cái tọa độ tồn tại cùng quá khứ thời không này, sẽ giống như là một hạt cát trên bãi cát, trong hoàn cảnh yên lặng, từ niên đại mà Thần Long Vương chết đi, mãi lưu lại cho đến bây giờ. Lại dùng Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn ghi chép lại Thiên Long Tinh cùng với hết thảy những thứ trong tinh không, xác nhận lại vị trí của nó, sau khi trở về, một cái tọa độ có thể sử dụng mới cũng đã được hình thành.

Kế hoạch của Phó Thư Bảo cũng chính là như vậy, và hân cũng đã làm như vậy. Mà ở cái thế giới hân vừa rời đi kia, cũng đã xảy ra một cảnh tượng khác.

Ở địa phương mà Phó Thư Bảo biến mất, những thanh âm phốc phốc không ngừng vang lên. Cái gì mà Thiên Vũ Thạch, Linh Chi Vãn Thạch, hoàng kim châu báu cùng với một vài cái bảo vật khó có thể tìm được liền xuất hiện. Tinh cảnh kia liền giống như là bên trong hư không có một cái tuyên nhãn vậy, không phun ra nước, mà chuyển phun ra bảo vật. xem tại

- Nha... mấy cái bảo vật này... là xảy ra chuyện gì vậy?

Long Ngọc Nhất căn bản không thể nào hiểu nổi chuyện này.

- Chẳng lẽ cái tên Phó Thư Bảo kia ở địa phương nào đó tìm được bảo tàng rồi sao, hiện đang ném trở về?

Trong đầu Long Ngọc Nhị cũng là một mảnh hoang mang.

- Ai biết đâu?

- Mặc kệ đi, những cái bảo vật này cũng không thể lãng phí. Một khi hân đã ném đi, thì sẽ thuộc về chúng ta! Chúng ta xin vui lòng nhận lấy a!

Sự hứng thú của Long Ngọc Nhị đối với bảo vật, xa xa còn lớn hơn sự hứng thú đối với chính bản thân mình.

Hai nàng Thất Thái Nữ Thần Long liền bắt đầu tiến hành kiểm bảo, bộ dáng phi thường vui vẻ, lại cũng không biết đây chính là vốn gốc mà Phó Thư Bảo vì các nàng mà dốc ra...

Đến từ nơi nào, liền trả ngược về nơi đó. Đây chính là một cái định luật của thời không. Nhưng mà nếu như là huyết nhục thân thể cùng với năng lượng hình thể của con người, lại không thể quay ngược trở về. Bởi vì đây chính là lực lượng nghịch chuyển thời không, sẽ trong khoảnh khắc đó phá hủy thân thể cùng hình thể năng lượng.

Kiểm tra một chút, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liền nhặt được một thứ to lớn hơn, đó chính là bản thân Phó Thư Bảo sau khi hoàn thành xong việc chế tạo tọa độ, phản hồi lại thời không hiện tại. Cũng giống như lần trải qua trước đây, từ quá khứ quay về thời hiện tại, Phó Thư Bảo nhất thời liền mất đi tất cả trực giác, hôn mê trên mặt đất. Hân ở trên Thiên Long Tinh đã dùng tất cả bao nhiêu thời gian, như vậy ở thời không hiện tại liền hoàn trả lại toàn bộ.

- Thật đáng tò mò a! Hiện tại thân thể của hắn đã ở trạng thái đình chỉ rồi, đặc thù sinh mệnh cơ hồ đã không còn... Cũng giống như lần trước vậy!

Long Ngọc Nhất quan sát Phó Thư Bảo, có chút suy nghĩ, nói.

- Trên người kẻ này có rất nhiều bảo vật a...

Long Ngọc Nhị nhìn chằm chằm vào Long giới trên tay của Phó Thư Bảo, hai mắt tỏa sáng. Long Tộc cũng có một cái tật xấu trời sinh khó có thể thay đổi, đó chính là lực miễn dịch đối với bảo vật vốn dĩ rất thấp, bình thường đều không thể chống lại sự hấp dẫn của bảo vật. Thời điểm này, nàng lại đánh chủ ý lên đám bảo vật trong Long giới của Phó Thư Bảo.

Chẳng qua, không đợi Long Ngọc Nhị kịp hành động, sáu mươi gã Luyện nô đã xuất hiện ở phía sau lưng các nàng, dày dầy đặc đặc làm thành một vòng tròn.

- Ách! Xem như ta chưa nói gì đi, có được không?

Long Ngọc Nhị khẽ nhún vai một cái, bàn tay đang vươn ra khẽ rút lại.

Ước chừng trôi qua khoảng chừng một tiếng đồng hồ, Phó Thư Bảo mới ung dung tỉnh dậy.

- Phó công tử, người là mượn Thời Chi Chiến Giáp quay trở về quá khứ hay sao? Người có đến được Long mộ trên Thiên Long Tinh không? Còn nữa, người có gặp được Thần Long Vương không?

Liên tiếp một loạt câu hỏi, từng câu từng câu từ trong miệng của Long Ngọc Nhất toát ra. Sự lo lắng của nàng bởi vậy có thể thấy được.

Phó Thư Bảo vốn dĩ đã nghĩ ra được một loạt những lý do thoái thác, muốn tìm cách nào cho qua chuyện, lại không nghĩ đến hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã đoán ra được tác dụng của Thời Chi Chiến Giáp này, hơn nữa lại đoán ra được hắn đã trở về thời không trong quá khứ. Như vậy mà nói, tất cả những lời nói dối của hắn cũng toàn bộ phá sản rồi.

- Được rồi! Sự tình chính là như vậy...

Phó Thư Bảo đem toàn bộ sự tình đã chứng kiến nói lại một lần, cuối cùng mới nói:

- Tọa độ đã tạo ra rồi! Chỉ cần chúng ta đi qua đó mà thôi. Nhưng mà, cái địa phương kia, không có Thời Chi Chiến Giáp là không thể nào sinh tồn được, thậm chí ngay cả Thần Long Vương của các người cũng không ngoại lệ. Ta tận mắt nhìn thấy, Thần Long Vương cũng phải rất gian nan mới có thể tiến vào trong Long mộ kia được.

- Như vậy phải làm sao bây giờ?

Long Ngọc Nhất nhăn tít cặp mày thanh tú.

- Đúng vậy! Chúng ta muốn đi đến địa phương đó! Phó công tử, người vốn thông minh mà, người có biện pháp nào giúp được chúng ta hay không?

Cặp mắt Long Ngọc Nhị tràn ngập vẻ trông mong nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Hiện tại nàng đã phát hiện, những chuyện tình gì quá mức khó khăn không thể giải quyết, tới trong tay của Phó Thư Bảo, hắn luôn luôn có thể tìm ra được biện pháp giải quyết.

- Ân!

Phó Thư Bảo thoáng suy nghĩ một chút:

- Biện pháp thật ra thì cũng có một chút, chẳng qua, chỉ là không biết các người có nguyện ý hay không?

- Là biện pháp gì? Chúng ta khẳng định là nguyện ý!

Long Ngọc Nhất nói.

- Đúng vậy! Nhanh nói đi!

Long Ngọc Nhị nói.

Phó Thư Bảo làm ra bộ dáng vô cùng đứng đắn:

- Là như thế này, Thời Chi Chiến Giáp có đặc tính rất co dãn, có thể mở rộng ra một chút, ba người chúng ta cùng mặc vào kiện Thời Chi Chiến Giáp này, sau đó dùng Thần Thông Bàn mà đi qua!

- Cái gì? Cái này...

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nhất thời sững sờ tại đương trường, bộ dáng đỏ mặt tía tai. Cái này, chính là chủ ý của Phó Thư Bảo hay sao? Quả nhiên là sắc lang a!

Phó Thư Bảo dang ra hai tay:

- Các người đây là phản ứng gì vậy? Ta dẫn hai người đi, đó chính là làm việc cho các người. Ta ngay cả nửa điểm ưu đãi cũng không có! Có muốn đi hay không thì tùy các người thôi!

- Chúng ta... Đi!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng thanh nói.

- Vậy được rồi! Chẳng qua còn có một chuyện cần phải nói cho các người biết! Đó chính là, tuy rằng Thời Chi Chiến Giáp có thể mở rộng ra, nhưng mà khoảng cách này vẫn là rất có giới hạn. Cho nên, chúng ta ai cũng không thể nào mặc quần áo, hơn nữa, hai tỷ muội các người, một người ở phía trước của ta, một người ở phía sau của ta, ba người chúng ta ôm sát lấy nhau, mới có thể mặc được Thời Chi Chiến Giáp! Như vậy mà nói... các người có muốn đi hay không?

- Quả nhiên là sắc lang! Quả nhiên là đại biến thái! Không mặc quần áo ôm sát lấy nhau, cái này còn ra thể thống gì nữa?

Trong lòng Long Ngọc Nhất thầm truyền âm.

- Đúng vậy! Cái tên này, lúc nào cũng nghĩ muốn chiếm tiện nghi của chúng ta a!

Long Ngọc Nhị cũng thông qua liên hệ tinh thần, thầm nói với tỷ tỷ mình.

- Nhưng mà chúng ta... là không có lựa chọn a!

- Vậy thì còn nói cái gì nữa? Đáp ứng đi!

- ...

Phó Thư Bảo vẫn là một bộ dáng đứng đắn vô cùng:

- Trong lòng các người nhất định là nghĩ rằng ta là đang nhân cơ hội này chiếm tiện nghi của các người a! Nhưng mà, Phó Thư Bảo ta là loại người như vậy sao? Ta vì Long Tộc của các người mà lên núi đao xuống biển lửa, không quản chuyện sinh tử của mình. Ta cho dù có muốn chiếm tiện nghi, cũng phải chiếm đại tiện nghi a! Các người nghĩ xem, các người là lũa thể, mà lúc đó chẳng phải ta cũng lũa thể sao? Nào có chiếm chút tiện nghi nào của các người đâu?

Những lời như vậy, có tính là cưỡng từ đoạt lý, mặt dày vô sỉ không?

Long Ngọc Nhất:

- ...

Long Ngọc Nhị:

- ...

Không có bất cứ đường nào lựa chọn, việc này liền quyết định như vậy rồi. Sau khi đơn giản làm một chút chuẩn bị, Phó Thư Bảo đem một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, sáu mươi thị vệ Luyện nô, cùng với Thạch Hoa cùng với Luyện Ngục Nam Tước cũng đều thu hồi vào bên trong Long giới. Thời điểm này, sắc trời đã gần sáng, ánh sáng mặt trời vô biên vô tận chiếu rọi xuống. Trong rừng rậm gió thổi nhẹ nhàng, ánh sáng lóng lánh, một màn hình ảnh xinh đẹp.

Chẳng qua, những cái này cũng đều là biểu hiện giả dối mà thôi. Cảnh vật có xinh đẹp đến đâu, cũng không thể xóa bỏ được khí tức tà ác trong thế giới này. Tất cả những người trong này cũng đều biến thành Luyện nô cương thi, một thế giới như vậy, làm gì có chút quang minh tốt đẹp đáng nói cơ chứ?

Lần này rời đi, Phó Thư Bảo khẳng định, hẳn đã không nhất thiết phải quay trở về nữa rồi!

Nhanh chóng giải trừ tất cả quần áo trên người mình, thậm chí ngay cả cái quần lót cũng không lưu lại, Phó Thư Bảo nghiêm khắc chấp hành yêu cầu hành động, nói không mặc, thì nhất định phải là không mặc, cái gì cũng không mặc. Trạng thái của hắn, chính là trạng thái ba chân. Cái chân ở chính giữa kia có vẻ đặc biệt dữ tợn bрут hân, có khí thế như nhìn thấy ai cũng phải nhào lên cắn mấy cái.

- Hai người các người chuẩn bị xong chưa?

Phó Thư Bảo cười hì hì nhìn về phía tám bố mảnh đơn sơ bên cạnh.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị ở phía sau cái bố mảnh kia thay quần áo, không, phải nói là thoát y mới đúng.

- Làm gì lâu như vậy? Thần Long Giáp trên người các nàng không phải là có thể biến hóa theo suy nghĩ hay sao? Muốn cởi ra, đó là một loại ý niệm, tất cả quần áo trong khoảnh khắc liền biến mất không còn... Hơn nữa, chẳng phải đã từng thoát y một lần rồi sao, còn cái gì phải che giấu nữa đâu?

Phó Thư Bảo có chút không hiểu nổi tâm tình của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Tâm tình của hắn hiện tại phi thường tốt, nhưng một chút cũng không thể hiện ra, hoàn toàn là bộ dáng phong phạm quân tử trầm tuỵt.

Qua hơn nửa ngày, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị mới từ phía sau tám bố mảnh kia đi ra. Sắc mặt Phó Thư Bảo nhất thời cứng đờ, như thế nào cũng không cười nổi.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long từ phía sau bố mảnh đi ra, ba điểm quan trọng nhất trên người đều có một mảnh long lân che lấp, vì thế cho nên ba cái địa phương quan trọng nhất trên người các nàng thủy chung cũng vẫn luôn được phòng hộ hoàn mỹ.

Chẳng qua, ba phiến long lân bảy màu kia, diện tích che lấp phi thường nhỏ. Trên bộ ngực sữa của các nàng, gần như là chỉ che lấp lại hai nụ hoa mềm mại trên đỉnh, tương đương chính là đem hai cái nụ hoa phần lộ đối thành hai cái nụ hoa bảy màu, có che lấp hay không, hiệu quả thị giác cũng không sai biệt lắm.

Cái bộ vị quan trọng ở giữa hai chân của nàng kia, phòng ngự tương đối mạnh mẽ hơn, trên cơ bản không thể nhìn thấy bất cứ khe hở nào cả. Nhưng mà mảnh long lân bảy màu mềm mại mà tinh mịn lại đem cái hình dáng kia thể hiện rõ ràng ra bên ngoài. Màu sắc bảy màu, màu mỡ cùng với mềm mại y như ban đầu. Hai cặp móng tuyết trắng thật ra cũng không hề che lấp, lẳng lẳng lộ rõ ra bên ngoài. Bộ dáng vô cùng căng tròn mà no đủ, cảm giác mềm mại mà non mịn còn hơn cả đậu hủ non nữa. Hai cặp đùi thon dài xinh đẹp không một tia tỳ vết!

Xinh đẹp là khẳng định rồi. Bộ dáng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long như vậy đồng dạng khiến cho người ta phải chảy máu mũi. Nhưng mà, cái đó cùng với chuyện Phó Thư Bảo kỳ vọng lại có chênh lệch thật lớn a!

- Các người... tựa hồ cũng chưa đạt đến mức độ nào đó a?

Phó Thư Bảo một chút cũng chẳng hề che giấu sự thất vọng trong nội tâm mình, cũng một phen đem bộ mặt sắc lang thể hiện ra.

- Chúng ta như vậy cùng với không mặc gì có khác gì nhau đâu?

Long Ngọc Nhất tức giận nói:

- Nếu như người lại vì tiết kiện không gian mà đưa ra những yêu cầu quá phận, chúng ta...

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Ta đã nói rồi! Ta không phải là cái loại tiểu nhân đê tiện thừa dịp lâm nguy mà làm loạn đâu! Được rồi! Như vậy cũng được! Chúng ta mặc Thời Chi Chiến Giáp đi!

Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, thần tình ủy khuất cùng không được tự nhiên hướng về phía Phó Thư Bảo đi tới. Loại sự tình này, nếu như để cho các nàng có một cơ hội lựa chọn, như vậy các nàng cũng sẽ không làm như vậy! Nhưng mà, ai bảo các nàng chỉ có thể trông cậy vào cái tên đại sắc lang này đây? Tiện nghi, như vậy đành để cho hắn chiếm tiện nghi vậy!

Hai tỷ muội đứng ở vị trí một trước một sau, đem Phó Thư Bảo ép chặt ở chính giữa. Nhưng mà da thịt ba người lại không hề tiếp xúc nhau. Mặc dù là như vậy, nhưng mà hai tỷ muội vẫn là phi thường khẩn trương. Bởi vì bộ ngực sữa của các nàng, chỗ nụ hoa cao nhất cơ hồ gần như là đụng vào trước ngực cùng với sau lưng của hắn.

Phó Thư Bảo lại nhún tít cặp mày:

- Các người chơi trò gì vậy? Nghiêm túc một chút đi! Đây là đang làm đại sự, các người như vậy, chúng ta làm cách nào mặc Thời Chi Chiến Giáp đây? Ôm chặt lấy ta đi!

- Cái gì?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nhất thời bị dọa nhảy dựng lên.

- Không muốn sao? Ta cũng chẳng muốn phí công, chúng ta giải tán đi!

Phó Thư Bảo nói.

- Chúng ta... ôm người cũng được!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị hai miệng đồng thanh nói, lại không hẹn mà cùng nhau ôm chặt lấy Phó Thư Bảo. Vốn dĩ là không có bất cứ sự tiếp xúc da thịt nào cả, hiện tại lập tức bị hai cái thân thể lửa nóng như vậy ôm chặt lại với nhau, biến thành một cái sandwich thịt người. Cái loại cảm giác tuyệt vời này, khiến cho Phó Thư Bảo phảng phất như là bay lên tận đám mây, mà đám mây kia, là áng mây a!

Đợi đến khi hai tỷ muội đem hắn ôm chặt lại, hắn mới chậm chạp mặc lên người Thời Chi Chiến Giáp. Cả ba người ôm sát lại thành một người, Thời Chi Chiến Giáp vừa vặn đem ba người khoác lên. Chẳng qua, bởi vì có sự trói buộc chặt chẽ của Thời Chi Chiến Giáp, thân thể của hai tỷ muội cũng liền càng áp sát vào hơn. Long Ngọc Nhị ở phía sau còn tốt một chút, nhưng Long Ngọc Nhất ở phía trước liền phát hiện ra chuyện không ổn.

- Người... mau đem cái thứ kia thu thập lại!

- Cái thứ gì?

Phó Thư Bảo giả ngốc.

- Còn cái thứ gì nữa? Nó đang đâm vào chỗ đó của ta a... Chẳng lẽ không phải là do người sai sử hay sao?

- Người đang nói cái gì đó? Ta không phải là cái loại tiểu nhân đê tiện như vậy a! Người một phen đem Phó Thư Bảo ta nhìn thành loại người nào vậy? Chúng ta cần phải đi Long mộ trên Thiên Long Tinh a!

- Nói cái này, người chuyển sang chỗ nào vậy? Đáng giận! A... lại còn nữa! Ghê tởm a!

Một chuyến lữ hành không gian hương điểm chính là như vậy mà triển khai...

729. Chương 632: Long Tinh

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 632: Long Tinh

Mặt đất Thiên Long Tinh hoang vu rộng lớn hút tầm mắt, ba người từ bên trong thông đạo của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, đều mang theo tâm tình cùng cảm thụ bất đồng nhau. Đã tới một lần, hơn nữa lại là thời không trong quá khứ, cảm giác của Phó Thư Bảo tương đối bình tĩnh hơn rất nhiều. Ngoại trừ một chút thay đổi trên mặt đất ra, hết thảy những thứ khác cũng vẫn là như cũ. Nhưng mà đối với hai tỷ muội Long Ngọc Nhất và Long Ngọc Nhị lần đầu tiên đi đến Thánh địa Long Tộc mà nói, cảm giác trong lòng các nàng càng không thể hình dung nổi.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đều không ngoại lệ, đem toàn bộ tâm thần cũng đều đầu nhập vào Thánh địa Thiên Long Tinh, một chút cũng chẳng thêm lưu ý đến gã nam nhân đang kẹp giữa hai người. Cái tư thế như vậy, Phó Thư Bảo vui không thể nói hết. Ở ngay trước mặt hắn, là Long Ngọc Nhất đang ôm sát lấy hắn. Cặp ngọc nữ phong vô cùng no đủ kia đang gắt gao ép sát lên ngực của hắn, mỗi một cái động tác bước đi rất nhỏ cũng đều mang đến cảm giác ma sát như điện giật a. Mặt sau cũng là như thế, Long Ngọc Nhị cũng gắt gao ôm chặt lấy hắn, cái thứ tràn ngập khí khái nữ anh thư kia, cặp ngọc nữ phong ngạo nghễ đứng thẳng cũng đang đè ép thẳng lên sau lưng của hắn, mỗi bước đi là một lần điện giật...

Phó Thư Bảo nghĩ thấy, đây chính là trạng thái tiêu sái nhất cả đời của hắn. Trong toàn bộ quãng đường mà hắn đi qua, cũng chỉ có ngày hôm nay là vui vẻ nhất. Cho nên, địa phương vốn dĩ rất dễ dàng có thể nhẹ nhàng bay lên là tới, nhưng mà hắn lại cố chấp, tập tễnh bước từng bước một đi đến nơi đó. Cái tốc độ kia, cùng với tốc độ rùa bò kỳ thật cũng không khác nhau bao nhiêu.

- Phó công tử, cái tốc độ này là gì đây? Đi như vậy, chúng ta cả ngày cũng không đến được mục đích a!

Long Ngọc Nhất là kẻ khó chịu nhất, khi mà nàng đem tâm tư chuyển dời lên trên người của mình, liền phát hiện ra tình huống khác thường của Phó Thư Bảo. Cái tên kia rõ ràng cố tình đi chậm lại, sau đó dùng cái thứ ở giữa hai chân hắn mà không ngừng quấy rối địa phương mẫn cảm nhất của mình...

- Không cần gấp! Không cần gấp! Nóng vội là ăn không được đậu hủ nóng a...

Thanh âm của Phó Thư Bảo vang lên.

Long Ngọc Nhất:

- ...

- Người cho là ta cố ý hành tẩu như vậy hay sao? Các người hắn là phát hiện nơi này vô cùng hung hiểm chứ? Chỉ cần hơi không chú ý một chút liền chết ngay! Cho nên, an toàn đệ nhất, an toàn đệ nhất! Các người cũng không nghĩ rất khó khăn mới đến được nơi này, kết quả ngay cả Long mộ cũng còn chưa tiến vào được đã liền xong đời rồi sao?

Lại là thanh âm của Phó Thư Bảo.

Long Ngọc Nhất:

- ...

Cuối cùng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng hiểu ra được một chuyện, cái tên nam nhân trước mắt này, người giảng đạo lý cùng hắn, hắn sẽ nói chuyện phong nguyệt với người, người nói chuyện chính sự với hắn, hắn liền kể lại chuyện xưa truyền kỳ... Nói cái gì cũng đều không được, đều là lãng phí tinh thần. Về phần cách đối phó... chỉ có thể một phen đem toàn bộ đậu hủ bùng lên, để hắn ăn một lần cho hết đi!

Ba người rất không dễ dàng mới đi đến được bên dưới vách núi. Bằng vào trí nhớ lần trước, Phó Thư Bảo mở ra vách núi, lộ ra không gian trong lòng núi ở phía sau.

Trải qua sự tẩy lễ của thời gian dài dòng, sự mài mòn của năm tháng, không gian trong lòng núi này không ngờ cũng không có bất cứ biến hóa gì. Ở bên trên các vách núi, đám bảo thạch, kim cương cùng với các bảo vật hiếm quý vẫn như cũ phát ra những luồng quang mang hòa nhã, đem không gian trong lòng núi chiếu sáng lên. Long tinh ở trung tâm của không gian trong lòng núi cũng không có phát sáng nữa, biến thành một cây cột Tinh thạch thuần một màu đen, lẳng lẳng đứng sừng sững ở nơi đó.

- Di? Kỳ quái, thời điểm ta rời đi, cây cột Tinh thạch này rõ ràng là còn phát ra quang mang mà? Như thế nào hiện tại đã tắt mất rồi?

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh kỳ quái. Ánh mắt hắn đảo qua cây cột, rất nhanh hắn liền phát hiện ra khối Tinh thạch hình thoi làm tọa độ. Quý dị chính là, khối Tinh thạch hình thoi này vẫn không có chút biến hóa nào, vẫn như trước tản ra quang mang thủy văn sáng bóng.

Phó Thư Bảo vung tay một cái, đem cái Tinh thạch hình thoi thu trở về. Khỏa Tinh thạch hình thoi vừa rơi vào trong tay hắn, thì quang mang thủy văn nhất thời biến mất, lại biến thành hình dáng ban đầu, không hề có chút linh khí cùng với linh năng nào cả, nhìn qua chính là một khỏa Tinh thạch bình thường. Đối với bí mật của nó, còn có giá trị nghiên cứu thêm, chẳng qua cũng không phải là hiện tại. Phó Thư Bảo lập tức đem nó thu vào bên trong Long giới. Thứ này cùng với Thời Chi Chiến Giáp cũng đều rất quan trọng, cũng là thứ duy nhất có thể tạo tọa độ khi hắn đi xuyên qua thời không, nhất định phải giữ thật cẩn thận.

- Đó chính là Long tinh!

Long Ngọc Nhất đột nhiên kinh hô lên, bộ dáng phi thường kích động.

- Đúng vậy, tỷ tỷ, chúng ta... làm được rồi!

Bên trong cặp mắt của Long Ngọc Nhị toát ra nước mắt. Hai hàng nước mắt vui sướng từ bên trong hốc mắt chảy dài xuống, phốc một tiếng liền rơi thẳng xuống phần móng loa lồ của Phó Thư Bảo.

- Phó công tử, nhanh để chúng ta đi ra ngoài!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị lại đồng thanh nói.

Phó Thư Bảo lại lắc lắc đầu:

- Các người bình tĩnh một chút, không cần quá mức kích động! Cái địa phương này tuy rằng vẫn còn bên trong lòng núi, nhưng mà đồng dạng cũng là hoàn cảnh không có không khí. Thân thể của các người có áp suất nội thể, nhưng mà bên ngoài lại không có áp lực, thân thể các người sẽ bị ảnh hưởng mà nổ tung đó! Mặt khác, lực hút của mặt đất cũng là phi thường mạnh mẽ a! Cho dù là thân thể của các người cũng không thể thừa nhận nổi đâu! Đi ra ngoài? Các người muốn chết à?

Lần này đây, Phó Thư Bảo thật sự không phải là muốn chiếm tiện nghi của Thất Thái Nữ Thần Long, mà chân chính là cảnh cáo.

Bị Phó Thư Bảo cảnh tỉnh như vậy, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rất nhanh liền trấn định lại. Đã đi tới Long mộ rồi, sự tình cũng đã hoàn thành tuyệt đại bộ phận rồi, còn lại một chút bộ phận cuối cùng, chỉ là cần khởi động Long tinh mà thôi, tuyệt đối không thể nóng vội.

- Được rồi! Chúng ta cần phải dùng lực Thần Long của chúng ta khởi động Long tinh. Phó công tử, phiền toái người đi đến đó đi!

Hít thật sâu một hơi, Long Ngọc Nhất nói.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu, một bên cứng ngắc hướng về phía Long tinh mà đi tới. Khi hắn di động, cái cảm giác ma sát giữa gai chân liền trở nên mãnh liệt hơn một trăn. Cái tầng long lân mỏng manh kia, che khuất địa phương mềm mại nhất của Long Ngọc Nhất, có cảm giác như là ma sát địa phương miễn cưỡng nhất. Trong lúc bất tri bất giác, hô hấp của hắn liền trở nên có chút nặng nề cùng dồn dập. Một đường đi tới, ma sát lâu đến như vậy, cho dù là hạt đậu nành khô cứng nhất, cũng sắp sửa bị mài ra thành sữa đậu nành rồi a? Huống chi, còn có một cô nàng Long Ngọc Nhị ở phía sau không ngừng mài nữa!

Thời điểm này Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cũng không có lưu ý đến biến hóa của Phó Thư Bảo nữa. Tâm thần của hai nàng đã chuyển dời lên trên Long tinh kia, chính là toàn bộ. Khởi động Long tinh, phóng xuất ra Long linh bên trong, sẽ có vô số những Long đang được bảo hộ trong không gian bên trong kia được phóng xuất ra, sự chấn hưng của Long Tộc, sắp sửa đến rồi.

Chuyện tình trọng đại như vậy, quan hệ đến sự hưng suy của Long Tộc, cảm giác sứ mệnh của hai tỷ muội Long nữ chưa từng bao giờ mãnh liệt như vậy, cảm giác vinh dự cũng đã đạt đến cảnh giới cao nhất cả cuộc đời, làm sao còn lưu ý đến những biến hóa của Phó Thư Bảo nữa chứ?

Cả ba người chậm rãi hướng về phía Long tinh mà đi tới. Cùng tồn tại chung bên trong một cái Thời Chi Chiến Giáp, Phó Thư Bảo đành phải bắt buộc đi theo. Nhưng mà động tác bước đi của hắn lúc này

đã không còn chút tác dụng nào nữa.

Đúng lúc này, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thời phóng xuất ra một cỗ lực Thần Long, hướng vào Long tinh mà rút nhanh vào. Đồng thời trong miệng của hai nàng cũng dùng ngôn ngữ của Long Tộc tụng niệm cái gì đó. Về mặt của các nàng vô cùng trang nghiêm. Thanh âm tụng niệm của các nàng ẩn chứa một loại năng lượng vô cùng kỳ lạ. Cái loại năng lượng này, giống như là năng lượng khi Trận liệt Lực Chi Phù Văn khởi động phóng xuất ra. Từ đó có thể thấy được, đó là chỗ mấu chốt để khởi động Long tinh. Lực Thần Long của hai tỷ muội, chính là bộ phận phụ trợ mà thôi.

Long ngâm, từ xưa đã có một truyền thuyết. Thanh âm của Cự long ẩn chứa loại lực lượng thần kỳ, có thể phá vỡ núi đá, có thể hô phong gọi gió. Thông qua loại tổ hợp vận luật đặc thù, khởi động Long tinh, cũng không phải là chuyện tình gì không thể lý giải.

Hai cỗ lực Thần Long cùng với Long ngâm kỳ lạ hội tụ lại cùng một chỗ, đồng thời tác dụng lên trên Long tinh. Trong phút chốc, không gian bên trong lòng núi nhất thời rung động lên. Một ít mảnh vỡ nham thạch từ trên đỉnh của nó đổ ập xuống, phát ra thanh âm ầm ầm. Tro bụi cũng lan tỏa ra khắp nơi, che khuất tầm mắt. Thao tác của hai tỷ muội hiển nhiên đã tiến hành đến thời khắc mấu chốt nhất. Long ngâm cùng lực Thần Long của các nàng càng ngày càng phát ra mãnh liệt hơn.

Kỳ tích rồi cuộc cũng xuất hiện, trong lặng yên, Long tinh đã biến thành màu đen rồi cuộc cũng phóng thích ra một đạo ánh sáng trong suốt. Thời gian trôi qua, ánh sáng này càng ngày càng nhiều. Không gian an toàn rồi cuộc cũng mở ra. Trạng thái của hai tỷ muội lại hoàn toàn ngược lại, càng ngày càng suy yếu hơn.

Hết thấy những thứ này, thần kỳ mà đồ sộ.

Chẳng qua, Phó Thư Bảo thể nhưng lại không có nửa điểm tâm tư để mà thưởng thức. Lúc này hắn cũng đang trong trạng thái kích động khác. Một đường đi tới đây, hắn bị hai nàng Long nữa xoa đi xoa lại, cái bộ vị mẫn cảm nhất của hắn lại bị cái bộ vị ở giữa hai chân của Long Ngọc Nhất không ngừng xoa đi xoa lại. Đến lúc này, nó đã sắp sửa xoa đến trạng thái khẩn cấp chuẩn bị phun ra sữa đậu nành rồi. Hiện tại, tuy rằng đã đình chỉ xoa rồi, nhưng mà cái cỗ dục vọng trong bụng của hắn lại càng ngày càng mãnh liệt hơn.

- Con mẹ nó! Mặc kệ đi! Bỏ lỡ cơ hội lần này... cả đời này của ta chỉ sợ cũng khó có thể có được kỳ ngộ được hai Long nữ kẹp chính giữa mà xoa đi xoa lại như thế này! Nếu như bỏ lỡ, ta sẽ gặp phải báo ứng a...

Cũng không biết cuối cùng trong lòng đến tột cùng là suy nghĩ loạn thất bát tao cái gì, dưới cỗ dục vọng nguyên thủy không thể nào ức chế nổi được, Phó Thư Bảo nhẹ nhàng dùng eo của mình mà tự xoa đi xoa lại, từng chút từng chút một. Sau khi phát giác ra Long Ngọc Nhất vốn dĩ cũng không có chú ý đến, hắn càng lớn mật tự xoa mạnh hơn nữa...

Oanh!

Long tinh chấn động một chút, quang hoa đại phóng. Không gian an toàn nhất thời khuếch tán ra khắp không gian trong lòng núi. Vô số những Long hồn từ bên trong Long tinh bay múa đi ra, phát ra những Long ngâm vô cùng kích động. Bọn họ bay múa chung quanh không gian trong lòng núi một vòng, sau đó lại hóa thành từng khỏa từng khỏa Long đản, im lặng nằm yên trên mặt đất. Thời điểm ngay khi khỏa Long đản đầu tiên rút xuống mặt đất, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị lại kêu lên một tiếng, ngắt xủ luôn.

Phó Thư Bảo đồng chí đang trong trạng thái hưng hăng tự xoa kích động đến cực điểm, đúng lúc này vòng eo không khỏi tự chủ dựng thẳng lên, phóng ra một cỗ sữa đậu nành vào địa phương mềm mại nhất của Long Ngọc Nhất. Mảnh long lân bảy màu, sữa đậu nành màu trắng tươi, đó là một màn hình ảnh phi thường bắt mắt. Long Ngọc Nhất không phải là kẻ ngốc, nhất định là biết đó là cái gì. Chẳng qua Phó Thư Bảo cũng không cấp cơ hội cho nàng biết được, rất nhanh liền giải trừ Thời Chi Chiến Giáp, đem cái thứ ô vật kia lau đi sạch sẽ, sau đó một bộ dáng đứng đắn mà thưởng thức trường hợp đồ sộ Long hồn biến thành Long đản.

Long đản, ước chừng phóng xuất ra suốt cả một ngày mới hoàn thành. Phó Thư Bảo đại khái đếm qua một chút, ít nhất có hơn một vạn khỏa Long đản. Một vạn khỏa Long đản, liền tượng trưng ột vạn con Cự long sắp sinh ra. Trong số này còn có cả tồn tại cường đại nhất Long Tộc, Thần Long Vương!

- Không biết nàng Ác long Địa long mà ta từng giết chết kia có mặt ở trong này hay không? Chuyện tình cùng với nàng lúc trước... nói như thế nào đây? Nàng không giết ta, ta cần gì phải giết nàng đây?

Phó Thư Bảo nghĩ tới nàng Ác long Địa long ở Hải Đế Thâm Uyên lúc trước kia. Nếu như nàng ta cũng ở trong này, như vậy mối quan hệ giữ hần cùng với Long Tộc, thật đúng là có một chút khúc mắc a.

Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc đột nhiên truyền đến.

Phó Thư Bảo mạnh mẽ ngẩng đầu lên, một nàng Nữ long mặc trên người một kiện Long giáp màu đen đang đứng thẳng trên không trung nhìn chăm chăm hần. Tuy rằng nàng là hình thái Long hồn, lại phi thường chân thật. Hần liếc mắt liền nhận ra được, nàng Nữ long mặc Hắc Long Giáp trước mắt kia, đúng là đầu Ác long Địa long đã trấn thủ Linh mạch của Huyền Thiết Sơn lúc trước.

- Người...

Không nghĩ đến nàng ta thật sự là ở nơi này! Phó Thư Bảo nhất thời vô cùng kinh ngạc.

- Ta chính là đầu Địa long cuối cùng chết đi của Long Tộc, đương nhiên cũng là đi ra cuối cùng rồi!

Nữ Địa long sâu kín nói.

Phó Thư Bảo cười gượng hai tiếng, nói:

- Ha ha... giữa hai chúng ta nhất định là có hiểu lầm, cái này... người hiểu không?

Nữ Địa long nhàn nhạt nói:

- Những gì người muốn nói, trong lòng ta đều hiểu rõ! Người không cần đặt ở trong lòng! Ta đã biết hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có thể đến được nơi đây, khởi động Long tinh, hoàn toàn là do người ban tặng! Người chính là anh hùng của toàn bộ Long Tộc chúng ta, ta như thế nào có thể trách người đây? Ngược lại, ta muốn xin người tha thứ cho những gì ta gây ra cho người trong Hải Đế Thâm Uyên lúc trước. Người phải biết, đó chính là sứ mệnh của ta a!

- Ha ha ha... Như vậy là tốt rồi, giữa hai chúng ta không có hiểu lầm, không có hiểu lầm!

Sự tình liền đơn giản như vậy giải quyết xong, tâm tình của Phó Thư Bảo không còn sự ràng buộc nào nữa, nhất thời tốt hơn nhiều.

- Ta cho người một lời khuyên! Thất Thái Nữ Thần Long chính là một hệ cao quý nhất cũng là mạnh mẽ nhất trong Long Tộc chúng ta! Nếu như người muốn chiếm được trái tim của các nàng, nhất định phải mạnh hơn các nàng. Các nàng chỉ yêu cường giả mà thôi! Chẳng qua, theo như ta thấy, người đã mạnh mẽ như vậy rồi, thứ còn lại, chỉ là thêm một chút kiên nhẫn nữa mà thôi!

- Hắc hắc... Người đang nói cái gì vậy?

Da mặt của Phó Thư Bảo vốn rất dày, hơn nữa cũng rất biết cách tán gái, đây chính là hai đại thần binh lợi khí dùng để tán gái.

- Được rồi! Ta sắp sửa đi chuyển sang hình thức kiếp khác rồi! Tạm biệt người! Nếu như người có thể sống thêm năm trăm năm nữa, chúng ta sẽ gặp lại!

- Năm... năm trăm năm?

Miệng Phó Thư Bảo nhất thời há hốc ra. Hần chỉ biết là Long Tộc bởi vì sự tồn tại của Long tinh mà óc thể tồn tại bình hành cùng truyền thừa rất lâu đời, nhưng lại không nghĩ đến, cái gọi là chuyển sang kiếp khác, không ngờ phải chờ đến năm trăm năm nữa!

Cái thời điểm đó, cho dù có thể gặp lại, ai còn có thể nhận ra nhau nữa?

Nàng nữ Địa long hóa thành một tia huyền quang, biến thành một khóa Long đàn. Năm trăm năm sau, nàng sẽ lại là một Cự long nhẹ nhàng múa vuốt.

Hết thấy cũng trở lại yên lặng. Phó Thư Bảo nhìn về phía hai nàng tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã lặn vào hôn mê trước mặt, trong đầu nhớ lại cảnh tượng xinh đẹp khi được các nàng xoa sữa đậu nành lúc vừa rồi...

- Nếu như lại xuất hiện thêm một Long mộ như vậy nữa, lại đi thêm một lần nữa thì quá tốt rồi...
Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ như vậy.

730. Chương 633: Trở Về Địa Hạ Cầm Khẩu Thành Thị

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 633: Trở Về Địa Hạ Cầm Khẩu Thành Thị

Chuyện tình của Long Tộc xem như là giải quyết xong. Những Long hồn, Long đản mà Long tinh phóng thích ra còn cần phải thêm năm trăm năm nữa mới có thể sống lại. Phó Thư Bảo quả thật không biết hắn có đủ kiên nhẫn đợi đến lúc đó không. Hắn lén đem khóa Long đản của nữ Địa long kia bỏ vào một góc khuất bên trong không gian trong lòng núi. Hắn không thể ấp nỏ Long đản, đây cũng là nơi tốt nhất của khóa Long đản kia.

Không biết trải qua bao lâu, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cuối cùng cũng tỉnh lại. Long Ngọc Nhất vốn dĩ không có phát hiện ra ở giữa hai chân của nàng, tại cái địa phương trọng yếu nhất kia, đã có thêm một tầng chất lỏng màu trắng mỏng manh. Nàng cùng với muội muội của nàng, cũng đều dùng loại ánh mắt cảm kích cùng với tôn kính mà nhìn Phó Thư Bảo. Cái này đối với Phó Thư Bảo mà nói, chính là chuyện tình hiếm lạ từ trước đến giờ chưa từng có. Trên thực tế, từ khi quen biết với nhau cho đến nay, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng chưa từng bao giờ dùng ánh mắt như vậy mà nhìn hắn.

- Cầm ơn người, Phó công tử! Chuyện mà người làm đối với Long Tộc chúng ta mà nói chính là phi thường quan trọng!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thanh nói. Tình trạng hai tỷ muội đồng thời nói giống nhau như vậy có tần suất phi thường cao. Cái này cùng với chuyện các nàng là tỷ muội sinh đôi trời sinh, có được tinh thần liên hệ tâm linh cảm ứng có quan hệ không nhỏ.

Phó Thư Bảo cười cười:

- Không có gì a! Không cần khách khí với ta! Đúng rồi! Hiện tại Long tinh đã khởi động, các người có ý định gì không?

Long Ngọc Nhất nói:

- Long tinh sẽ bảo hộ những Long đản này, rời khỏi nơi này, trở về cố hương của chúng ta, Long Nguyên!
- Cố hương của các người, Long Nguyên?

Phó Thư Bảo lần đầu tiên nghe nói đến địa phương này.

Long Ngọc Nhất nói:

- Đúng vậy! Đó là cố hương của chúng ta! Chúng ta cũng là từ nơi này đi ra, lên vào thế giới của Luyện Thánh Y, tìm kiếm manh mối của Thiên Long Bí Luyện Thuật cùng với Long mộ. Kết quả là gặp được người! Hiện tại sứ mệnh của chúng ta đã hoàn thành rồi! Mà Long tinh phản hồi về Long Nguyên, cũng không cần chúng ta phải làm gì cả! Sau khi khởi động xong, nó sẽ tự mình trở về!

- Lúc nào nó sẽ trở về?

- Cũng không bao lâu nữa.

Phó Thư Bảo nói:

- Các người có muốn theo ta đi trở về hay không?

Long tinh lúc nào quay trở về, quan hệ gì với hắn chứ, đây mới chính là vấn đề mà hắn quan tâm nhất.

Long Ngọc Nhị cười nói:

- Chỉ biết là người giả mù sa mưa quan tâm đến chuyện tình của Long Tộc chúng ta, người chỉ là muốn hỏi xem chúng ta có thể đi theo người hay không mà thôi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ta như thế nào là loại người như vậy chứ? Đến lúc này, hai tỷ muội các người còn chưa có nhìn ra, Phó Thư Bảo ta kỳ thật có một trái tim quang minh lỗi lạc hay sao?

- Phi!

Long Ngọc Nhị phun ra một ngụm:

- Người có một trái tim quang minh lỗi lạc, chúng ta quả thật không nhìn thấy. Nhưng mà cái trái tim háo sắc của người thì chúng ta đã sớm nhìn thấy rồi!

Dừng lại một chút, thời điểm khi Phó Thư Bảo vô cùng xấu hổ, thì nàng chợt cười nói:

- Chẳng qua người yên tâm đi, Long Tộc chúng ta luôn xem lời hứa quan trọng hơn so với sinh mệnh, hai tỷ muội chúng ta đã đáp ứng người nửa năm, chúng ta sẽ ở cùng người nửa năm. Mặt khác hai tỷ muội chúng ta vốn chưa bao giờ tách ra, cho nên, cộng lại chính là một năm!

Long Ngọc Nhất cũng nói:

- Bắt đầu từ bây giờ trở đi, người đi địa phương nào, chúng ta sẽ đi địa phương đó!

Dừng lại một chút, nàng còn nói thêm:

- Chẳng qua, chính là cùng đi theo chung thôi, người có yêu cầu hạ lưu gì, chúng ta cũng sẽ không đáp ứng đâu.

Phó Thư Bảo cười ha hả, nói:

- Thật là! Ta phải nói như thế nào thì các người mới có thể tin tưởng, Phó Thư Bảo ta căn bản không phải là loại người như vậy chứ?

Không tiếp tục tán gẫu nữa, Phó Thư Bảo liền đem tinh lực dùng trên việc cướp đoạt bảo vật. Thân là bảo tàng của Thần Long Vương, địa phương Long mộ quan trọng nhất của Long Tộc, những bảo vật làm sao có thể thiếu được? Chẳng qua, hắn vẫn còn chưa kịp cầm lấy một viên bảo thạch nào, thì Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cũng đã lên tiếng ngăn hắn lại.

- Phó công tử, bảo vật bên trong Long mộ không thể đụng tới được! Cho dù là một tảng đá bình thường cũng không đụng được. Đây chính là địa phương thần thánh nhất của Long Tộc chúng ta, ý nghĩa của nó đối với Long Tộc chúng ta không như bình thường, chúng ta cũng không thể lấy đi bất cứ thứ gì cả!

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai. Vốn dĩ hắn định lấy đi một mớ lớn bảo vật, bù lại một chút những bảo vật đã lãng phí khi dùng để đánh dấu tọa độ trong thời không quá khứ, nhưng hiện tại xem ra, căn bản chỉ là công dã tràng dùng giỏ mây múc nước.

Long Ngọc Nhị vốn dĩ đem những bảo vật đã nhặt được trả lại cho Phó Thư Bảo, nhưng mà cái ý tưởng này vừa mới thoáng hiện lên trong đầu liền biến mất không chút tung tích. Những thứ kia, cũng đều là những thứ mà nàng vô cùng yêu thích a, đem trả trở về, nàng có ngốc như vậy sao?

Trong lúc ba người đang lâm vào một mảnh suy tư, thì không gian bên trong lòng núi đột nhiên rung động lên một trận. Quang mang hộ trảo do Long tình hình thành đột nhiên tăng cường lên. Bên trong không gian trong lòng núi, bắt đầu càng ngày càng rung động mãnh liệt. Vô số những mảnh đá vụn rơi thẳng xuống, nhưng đều bị ngăn cách bên ngoài quang mang hộ trảo. Lập tức một hiện tượng càng quỷ dị hơn xuất hiện. Cả cái quang mang hộ trảo chậm rãi bay thẳng lên trên. Địa phương ba người đang đứng kia, lúc này đã biến thành một mảnh hư không.

- Long tình sắp sửa phản hồi Long Nguyên rồi!

Long Ngọc Nhất đột nhiên nói, thanh âm của nàng phi thường kích động.

Long Ngọc Nhị cũng nói:

- Với khả năng phi hành của hần, không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới được. Chúng ta ở trong này kỳ thật là vô cùng nguy hiểm. Phó công tử, người muốn dẫn chúng ta đến địa phương nào, hiện tại liền lên đường đi! Giờ phút này đi vẫn còn kịp, nếu đợi thêm một lúc nữa, đợi đến khi nó dùng tốc độ cao nhất mà bay đi, cũng đã muộn rồi!

Có thể đem Long tinh cùng với tầng quang mang hộ tráo do nó hình thành tưởng tượng thành một chiếc phi thuyền vũ trụ, từ chỗ Long mộ bay về đến cổ hương Long Nguyên xa xôi! Cái đoạn lữ hành này, rất có thể là phải mất bốn năm trăm năm, mà hần chỉ biết bảo hộ Long hồn cùng với Long đản, cũng sẽ không bảo hộ Phó Thư Bảo cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Cái này có lẽ là rất khó lý giải, nhưng mà cái loại khả năng này vẫn có tỷ lệ phi thường lớn. Phó Thư Bảo cũng không dám sơ sẩy đại ý, liền vội vàng xuất ra Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, tìm ra tọa độ của Khởi Nguyên Chi Thụ, khởi động nó, mang theo hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long về tới Thế giới Lực lượng.

Từ bên trong thông đạo của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn đi ra, cái thế giới quen thuộc liền bày ra trước mắt. Một loại cảm giác xa cách đã lâu, rốt cuộc cũng trở về cổ hương chợt nảy sinh ra trong lòng. Trong lòng Phó Thư Bảo tự nhiên sinh ra một loại cảm thụ nhiều cảm xúc.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng là lần đầu tiên đi vào Thế giới Lực lượng, hai tỷ muội nhìn thấy gốc Khởi Nguyên Chi Thụ đứng cao ngất trong mây, sừng sốt suốt nửa ngày cũng đều không thể lấy lại tinh thần. Cái đã từng khiến cho Khởi Nguyên Chi Thụ xuất hiện những chồi non mới, đem một cái sa mạc hoang vu cùng phế tích biến thành một thế giới xanh biếc mới, đó chính là phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ. Cái phân thân lực lượng kia đã hoàn thành xong sứ mệnh của hần, biến mất không còn. Thế giới tân sinh đã hồi phục lại bộ dáng hoang vắng như cũ. Cái bí mật này, cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo là biết.

- Đây chính là Khởi Nguyên Chi Thụ trong truyền thuyết hay sao?

Long Ngọc Nhất rốt cuộc cũng từ bên trong rung động mà tỉnh thần lại, hướng về phía Phó Thư Bảo thì thầm hỏi.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu:

- Đúng vậy! Đây chính là Khởi Nguyên Chi Thụ, tượng trưng ột cái thời đại, Thời đại Khởi Nguyên!

Long Ngọc Nhị nghi hoặc nói:

- Sự chung kết của Thời đại Hắc Ám cùng với Khởi Nguyên Chi Thụ có mối quan hệ gì không?

Khóe miệng của Phó Thư Bảo chợt nhếch lên một tia cười khổ:

- Cái vấn đề này cũng là vấn đề mà ta muốn tìm được đáp án! Những gì ta biết, kỳ thật cũng không nhiều hơn các người bao nhiêu. Chẳng qua ta tin tưởng rằng, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, chúng ta sẽ tìm được đáp án cuối cùng!

Dừng lại một chút, hần mới nói:

- Ta là từ Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành đi vào thế giới kia của Luyện Thánh Y. Thời điểm rời đi, rất nhiều tình huống ta cũng không có chú ý đến, ta dẫn các người đi xem thử!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long khẽ gật gật đầu:

- Được!

Phó Thư Bảo đem chân phải nhẹ nhàng đặt lên trên mặt đất, mặt đất nhất thời vỡ vụn ra. Lực Hỗn Động giống như một thanh lợi đao sắc bén, thật sâu mở ra mặt đất. Không chỉ có như thế, dưới sự khống chế tinh diệu của lực lượng, một cái thông đạo nham thạch hình xoắn ốc nhất thời xuất hiện bên trong cái khe kia. Con đường đi thẳng xuống Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, hết thảy chỉ trong khoảnh khắc liền hoàn thành, giống như kỳ tích vậy. Đây chính là năng lực hiện tại của Phó Thư Bảo. Hần đã là tồn tại tiếp cận với Thần rồi!

Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành sau khi Tiếp Dẫn Chi Thuyền rời đi liền hoàn toàn sụp đổ, tình trạng của nó giống như là một căn hầm bị sụp đổ vậy. Sau khi đi vào bên trong phế tích của thành thị ngầm, hai tay

Phó Thư Bảo liên tục huy động, từng khối lại từng khối nham thạch liền dưới sự chỉ huy của hắc bay ngược trở về vị trí ban đầu. Động tác của hắc liền giống như là một người chỉ huy âm nhạc vậy. Chỉ trong chốc lát, bình thai của cảng khẩu đã khôi phục lại như cũ. Dòng nước trong các con kênh đào ngầm lại ào ào chảy xuôi, cũng không có dấu hiệu dừng lại.

Tầm mắt của Phó Thư Bảo tập trung ở phía Đông, ở nơi đó vốn dĩ là có một cái trụ năng lượng khổng lồ tồn tại. Nhưng mà hiện tại, cái trụ năng lượng kia đã hoàn toàn tiêu thất. Hiện tại hồi tưởng lại, cái trụ năng lượng khổng lồ kia kỳ thật chính là phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ. Cũng chính là nó mới phát huy ra lực lượng vô cùng, khiến cho toàn bộ thế giới sa mạc hoang vu biến thành một thế giới xanh biếc.

- Ở trong lòng đất không ngờ lại có thể tu kiến ra một phiên thành thị hùng vĩ đến như vậy. Người của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên này khẳng định là có đôi tay linh hoạt cùng mạnh mẽ!

Long Ngọc Nhất có chút cảm thán nói. Thời điểm khi đi vào Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, hai tỷ muội liền từ chỗ Phó Thư Bảo biết được một vài chuyện tình của Luyện Quốc. Hơn nữa các nàng cũng từ trong một số truyền thuyết biết được một chút tình huống nhất định. Hợp lại cùng một chỗ, trong sự cảm nhận của các nàng cũng dần dần phác thảo ra một hình dáng đại khái của Luyện Quốc.

Phó Thư Bảo có chút suy nghĩ, nói:

- Khởi Nguyên Chi Thụ chính là tượng trưng cho toàn bộ Thời đại Khởi Nguyên, mà Luyện Quốc chính là quốc gia của Thần, chuyên phù hộ cho Khởi Nguyên Chi Thụ. Mỗi quan hệ giữa hai cái này, thật sự là khó nói hết a!

Long Ngọc Nhị nói:

- Tò mò thì làm được gì? Thời đại Khởi Nguyên là thời đại trong quá khứ, Luyện Quốc cũng đã bị hủy diệt từ lâu, những bí mật ở nơi này như thế nào có thể biết được đây? Vẫn là tập trung tinh thần, nghĩ như thế nào để đối phó Luyện Vũ Thiên Tôn đi! Ta có một loại trực giác không ổn! Người đã thôn phệ khóa Thời Chi Sa cuối cùng, tên kia khẳng định là sẽ không tha cho người! Chỉ sợ hiện tại hắc đã lên đường đi đến Thế giới Lực Lượng này rồi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Bình đến tướng cản, nước dâng thì đắp đê, ta sợ hắc sao? Về phần bí mật của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên, ta chỉ cần muốn biết, liền có thể biết được!

Long Ngọc Nhị suy nghĩ một chút, đột nhiên nói:

- Ý người nói, sử dụng Thời Chi Chiến Giáp?

Long Ngọc Nhất cũng nói:

- Dùng phiên phế tích này làm tọa độ hay sao?

Tâm tư của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long quả thật là nhanh nhạy. Những lời mà các nàng nói, cũng chính là suy nghĩ của Phó Thư Bảo. Phiên phế tích trước mắt chính là Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành của Luyện Quốc, bên trong mảnh phế tích này có vô số những tọa độ, tùy tiện tạo một cái, liền có thể quay trở lại Thời đại Khởi Nguyên rồi!

- Các người ở nơi này chờ ta đi! Ta sẽ một phen đem Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô của ta lưu lại. Nếu như có cường địch, chúng nó cũng đủ để ứng phó rồi!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, hai tỷ muội đồng thanh nói;

- Vậy được rồi! Chúng ta ở nơi này chờ người!

Lại mặc Thời Chi Chiến Giáp lên trên người, Phó Thư Bảo ở trên phế tích xác lập một tọa độ, sau đó liền khởi động Thời Chi Chiến Giáp. Một mảnh quang mang thủy văn lóng lánh mà ra, một cái thông đạo về quá khứ liền nhất thời xuất hiện. Thân thể của Phó Thư Bảo biến mất bên trong quang mang thủy văn, không lưu lại bất cứ thứ gì.

- Tỷ tỷ, Phó Thư Bảo đã đi Thời đại Khởi Nguyên rồi, hẳn sẽ tìm được những manh mối quan trọng hay sao?

Trong lòng Long Ngọc Nhị có chút không xác định, hỏi.

Long Ngọc Nhất thoáng suy nghĩ một chút, nói:

- Ta cũng không biết nữa! Nói tóm lại, cái tên gia hỏa Phó Thư Bảo này, tuy rằng phi thường háo sắc, nhưng mà... năng lực của hắn lại khiến ta không thể không bội phục được. Nói không nhất định sau khi hắn tỉnh lại, sẽ tìm được đáp án a!

Cái đáp án cuối cùng này, là đáp án về khuôn mặt mơ hồ giấu bên trong hắc ám kia, cùng với những dư nghiệt còn lại của Thời đại Hắc Ám!

Hết thấy những cái này cũng cần phải giải quyết. Tất cả những áp lực trên người của Phó Thư Bảo gần như đã giải trừ, sau đó hắn có thể vui vui vẻ vẻ, vô ưu vô lo mà hưởng thụ nhân sinh trên dị giới của hắn. Ở trên cái thế giới này, hắn đã chơi những nữ nhân ưu tú nhất, xuất sắc nhất của thế giới rồi, nếu còn không hưởng thụ thêm nữa, như vậy chẳng phải là đã đến không một chuyến rồi sao?

731. Chương 634: Một Chút Manh Mối

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 634: Một Chút Manh Mối

Địa điểm Phó Thư Bảo lựa chọn làm tọa độ lần này là bên trong một tòa thạch ốc, thời gian đúng là một khắc khi tòa thạch ốc này được xây dựng thành. Xuất hiện bên trong Thời đại Khởi Nguyên, Phó Thư Bảo giống như trong mộng ảo đánh giá thời đại mới mẻ trước mắt.

Ở ngay trước mặt của hắn, chính là một đám công tượng vừa mới hoàn thành xong một chút công tác tu kiến cuối cùng, đang từ trên thang gỗ đi xuống, phủi đi những bụi đất trên người mình. Nữ chủ nhân trẻ tuổi của căn thạch ốc đang nhiệt tình tiếp đón đám công tượng nghỉ ngơi. Ánh mắt của nàng thường xuyên đảo qua trên người một gã công tượng trẻ tuổi, hoàn toàn không che giấu vẻ yêu mến nhàn nhạt trong đó.

- Liếc mắt đưa tình à? Vừa mới nhìn liền gặp phải sự tình này, xem ra là một khởi đầu không tệ a!

Trong lòng Phó Thư Bảo thoáng vui vẻ, hướng về phía bên ngoài mà bước đi.

Vừa ra khỏi cửa, một thế giới rộng mở ra, giống như một cái quyển trục dần dần mở rộng ra trước mắt hắn. Trên bình thai của cảng khẩu rộng lớn, hơn mấy trăm gã công nhân đang khuân vác hàng hóa. Bọn họ đem những hàng hóa trên hai chiếc thuyền buồm to lớn vận chuyển xuống, lại khuân vác hàng hóa từ trên cảng khẩu đi lên trên thuyền, bộ dáng vô cùng bận rộn. Những dòng kênh đào ngầm vẫn không ngừng chảy xuôi, nhìn không thấy điểm cuối. Dọc theo bờ kênh, cứ cách một đoạn đường lại có một ngọn hải đăng, chỉ dẫn đường đi cho tàu thuyền.

Ở phía xa xa, từng tòa thạch ốc xây dựng chắc chắn hình thành nên những khu vực sinh sống cùng với buôn bán, ngay ngắn ngăn nắp. Trong lòng đất, những vật liệu xây dựng như đất đá vôi, vô cùng dễ kiếm, cái này chỉ sợ cũng là nguyên nhân khiến cho các kiến trúc bên trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành cũng đều là những thạch ốc vững chắc kiên cố.

Ở địa phương mà lúc trước trụ năng lượng xuất hiện, Phó Thư Bảo cũng không có nhìn thấy sự tồn tại của trụ năng lượng. Ở nơi đó, chính là một tòa kiến trúc bằng đá thật lớn, thật bình thường. Điểm này cũng không có gì kỳ quái. Trụ năng lượng khổng lồ từng xuất hiện bên trong Địa Hạ Cảng Khẩu Chi Thành, chẳng qua chính là phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thu. Nó sinh ra, đã là một kỳ tích của Thời đại Khởi Nguyên, mà hiện tại, thời kỳ xuất hiện của nó cũng là thời kỳ cường thịnh của Thời đại Khởi Nguyên.

Đưa mắt nhìn về phía vách núi đen bên kia, một tòa Thần Miếu đang trong quá trình xây dựng. Những giàn giáo đơn sơ từ dưới chân vách núi được xây dựng thẳng lên trên vị trí trung tâm của Thần Miếu. Các

công tượng đang vận chuyển từng khối từng khối vật liệu đá lên xuống thông qua các khí cụ phức tạp. Ở bên cạnh các khối đá chờ đợi vận chuyển, không ngừng có những chiếc xe do hai con trâu đực kéo, không ngừng vận chuyển các khối đá từ bên ngoài đi vào. Lại có những thợ đá chuyên môn cầm các loại công cụ chạm khắc đặc thù, hoàn thành công tác gia công cuối cùng cho những khối đá.

- Hóa ra là còn đang tiến hành xây dựng. Một khi đã bắt đầu xây dựng Thần Miếu, như vậy Luyện Ngục Thần Tước hẳn là thật sự tồn tại. Chẳng là không biết ở đâu mới có thể gặp được hắn? Với tu vi Lực sĩ Thần cấp của hắn, có thể nào nhận ra được bốn đại gia đang xuyên qua thời không đến đây hay không?

Trong lòng Phó Thư Bảo có rất nhiều ý tưởng, nhưng lại không cách nào chứng thực được. Tầm mắt của hắn lại chuyển dời lên trên hư không.

Ở trên đỉnh tầng, đang có một vầng thái dương nhân tạo đang lẳng lặng huyền phù, tản ra quang mang cùng với nhiệt lượng. Thể tích của nó so với thái dương chân chính thì nhỏ hơn gấp vạn lần, nhưng mà tác dụng tựa hồ không chút sai biệt. Nó phát ra ánh sáng cùng với nhiệt lượng, vừa lúc đem toàn bộ Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành bao phủ lại. Độ sáng, nhiệt lượng của vầng thái dương nhân tạo này cùng với thái dương chân chính không hề khác nhau chút nào.

Đây chính là vầng thái dương nhân tạo do Luyện Lực sĩ chế tạo ra. Thân là một Luyện Lực sĩ, Phó Thư Bảo cũng biết được luyện chế một vầng thái dương nhân tạo khó khăn đến mức nào. Với tu vi hiện tại của hắn, cũng không thể nào làm được. Bên trong Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành lại có một vầng thái dương nhân tạo như vậy, là ai luyện chế nó đây? Cái vấn đề này, cũng khiến Phó Thư Bảo nghĩ mãi không hiểu được.

Thời điểm lần đầu tiên đi đến Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, hoàn toàn là một mảnh tối đen, vầng thái dương nhân tạo đã biến mất, cũng không có thông đạo có thể đi thông lên mặt đất. Nhưng mà, hiện tại lại không giống. Phó Thư Bảo sau khi đi một vòng xung quanh Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, rất nhanh liền tìm được một cầu thang đá xoắn ốc, đi thông lên đến mặt đất. Không chỉ có cầu thang xoắn ốc dành riêng cho con người đi lại, mà còn có cả thông đạo chuyên môn dành riêng cho xe ngựa cùng với xe vận tải đi lại nữa. Phương tiện trụ cột của tòa thành thị này, phi thường hoàn thiện.

Đi theo cái cầu thang xoắn ốc hướng về phía mặt đất chậm rãi trèo lên, Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành càng ngày càng nhỏ hơn, nhưng mà lại có thể nhìn được toàn cảnh bên dưới. Vô số những con đường chính sắp xếp ngăn nắp, chỉnh tề. Những người đi lại trên đường phố vô cùng ồn ào, náo nhiệt. Các tiểu thương tại các cửa hàng dọc các con đường không ngừng rao bán thương phẩm, bộ dáng cũng là vô cùng trật tự, ngăn nắp. Cả Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành, mức độ phồn hoa một chút cũng không thua kém Kinh đô Tú Quốc hiện tại.

Toàn bộ thế giới trong lòng đất cùng với thế giới trên mặt đất được ngăn cách nhau bởi một cái đại môn lớn. Từ bên trong cái đại môn kia đi ra, bầu trời xanh thẳm nhất thời tiến vào tầm mắt. Cái đầu tiên nhìn thấy, chính là gốc Khởi Nguyên Chi Thụ vẫn như cũ tán lớn che trời kia. Thân cây vô cùng to lớn, tán cây khổng lồ ngợp trời, liền thậm chí ngay cả một phiến lá cây bình thường, cũng to lớn cỡ một căn nhà bình thường rồi. Không biết trong thế giới này, có bao nhiêu người biết được cái cây cổ thụ này kỳ thật chính là một lực sĩ Thần cấp Thực Vật hệ đây?

Thành thị bên trên mặt đất vô cùng khổng lồ, cũng đồng dạng hoa lệ phồn hoa đông đúc vô cùng, ngay cả Kinh đô của Tú Quốc cũng không thể nào so sánh được. Từ đó có thể thấy, những người có thể ở lại trên mặt đất, thân phận so với người bên dưới Địa Hạ Cánh Khẩu Chi Thành còn cao quý hơn một chút. Trong thành thị dưới mặt đất, đại đa số đều là những công tượng, tiểu thương cùng với dân chúng bình dân, nhưng mà ở nơi này, rất nhiều người đều có bảo tiêu tùy tùng, hoặc là cưỡi xe ngựa hoa lệ xuất hành. Thân phận và địa vị có thể nhìn ra được.

Hoàng cung của Luyện Quốc liền đặt ngay dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ, khí thế hùng vĩ, kim bích huy hoàng. Trước cánh cửa cung khổng lồ, hơn mấy trăm gã thị vệ võ trang hạng nặng chia ra đứng hai bên, không cho bất cứ người nào chưa được cho phép tiến vào trong Hoàng cung. Chẳng qua, loại hạn chế này đối với Phó Thư Bảo cũng không có bất cứ tác dụng gì. Thời Chi Chiến Giáp đối với hắn mà nói, chính là một cái bình chương che giấu tuyệt đối, giúp cho hắn không bị bất cứ kẻ nào phát hiện ra.

Đi xuyên qua quảng trường, Phó Thư Bảo rất nhanh liền đi vào bên trong Hoàng cung.

Một tòa cung điện cực kỳ hoa lệ kéo dài ngút tầm mắt, các loại kỳ hoa dị thảo gieo trồng khắp nơi trên các hành lang gấp khúc, bên trong hoa viên, tranh nhau khoe sắc. Đám thị vệ biểu tình nghiêm túc, ánh mắt lợi hại cảnh giác chú ý hết thấy mọi động tĩnh chung quanh, giữ nghiêm phận sự. Trong số những thị vệ đi lại canh gác các nơi trong Hoàng cung này, Phó Thư Bảo rõ ràng nhìn thấy được rất nhiều những kẻ có lực trường lực lượng vô cùng cường đại. Trong đó có cả những Lực sĩ cấp bậc Luyện Chi Đại Vô Vũ Trụ lực, thậm chí còn có cả những Lực sĩ Bán Thần cấp cùng cấp bậc giống như hắn nữa!

Xuất hiện Lực sĩ Bán Thần cấp nhất thời dọa cho Phó Thư Bảo kinh hãi một phen. Bởi vì trong Thế giới Lực Lượng trong tương lai, cũng là thế giới mà hắn đang tồn tại, Lực sĩ Bán Thần cấp thậm chí đã trở thành cảnh giới thần bí không ai biết cả, cơ hồ không ai có thể luyện đến được. Mà ở trong này, không ngờ lại xuất hiện đến mấy người lận!

- Khó trách nói Thời đại Khởi Nguyên là thời đại văn minh Lực lượng cường thịnh nhất. Rất nhiều những bí kíp tu luyện cùng với kỹ thuật Luyện Lực sĩ đều là sinh ra trong thời đại này, sau đó được truyền lưu xuống. Như vậy, Lực sĩ của cái thời đại này so với Lực sĩ trong Thế giới Lực Lượng tương lai còn mạnh hơn rất nhiều, xem như là hiện tượng bình thường thôi. Nhưng mà... một lần xuất hiện đến mấy Lực sĩ Bán Thần cấp như vậy, quả thật là dọa lão tử kinh hãi một trận a!

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh cảm thụ phức tạp.

Xuyên qua một cánh cửa cung có chút bình thường, Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường. So với lực trường lực lượng của những Lực sĩ Bán Thần cấp mà vừa rồi hắn bắt giữ được kia, giờ phút này, ở trong này, hắn thế nhưng lại bắt giữ được lực trường lực lượng của bốn Lực sĩ Thần cấp!

- Bốn cái lực trường lực lượng Thần cấp, chẳng lẽ... chính là Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên sao?

Trong lòng Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ như vậy. Cước bộ hắn vừa động, nhanh chóng phóng chạy tới.

Tòa cung điện này, không chỉ có hình dáng phổ thông bình thường, liền thậm chí một gã thị vệ canh gác cũng không có. Chẳng qua, một khi đã là Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, liền thậm chí cả một quốc gia bọn họ cũng còn có thể bảo hộ, bọn họ cần gì có thị vệ bảo hộ nữa đây?

Một tòa kiến trúc hình mái vòm xuất hiện ngay phía sau cửa cung, cái này theo như trí nhớ của Phó Thư Bảo tựa hồ chính là Thiên đàn. Ngay ở phía trước cửa có treo một cái biển thật lớn màu vàng, bên trên dùng văn tự của Luyện Quốc Thời đại Khởi Nguyên viết bốn chữ to: Trấn Quốc Thần Điện. Phó Thư Bảo thông qua Đan Thư Thần Thú, sớm đã học xong loại văn tự này, không chỉ có thể nhìn hiểu, mà còn có thể nghe hiểu được. Nhìn thấy cái biển lớn có bốn chữ Trấn Quốc Thần Điện kia, sự phán đoán vừa rồi của hắn liền được chứng thực một lần nữa.

Càng gần sát Trấn Quốc Thần Điện, vẻ mặt của Phó Thư Bảo liền càng trở nên nghiêm túc hơn. Dù sao, ở trong này có đến bốn Lực sĩ Thần cấp, hắn đối với Luyện Hoa Nữ Thần cùng với Luyện Ngục Thần Tước có sự hiểu biết khá nhiều, thực lực của bọn họ vượt xa Luyện Thánh Y rất nhiều. Có bốn đại nhân vật siêu cấp tọa trấn ở trong đó, trong lòng hắn thủy chung cũng có điểm lo lắng sẽ bị phát hiện hành tung. Chẳng qua, theo khoảng cách càng ngày càng gần, loại lo lắng này của hắn liền chứng minh là hoàn toàn dư thừa. Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần bên trong Trấn Quốc Thần Điện kia cũng không hề phát hiện sự tồn tại của hắn.

Kỳ thật, đây chính là hiện tượng bình thường, Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, thậm chí hết thấy mọi người ở trong này đều là phát sinh ở thời không quá khứ, theo luận điểm thời gian mà nói, những người và sự vật này, đều đã bị hủy diệt rồi, không còn tồn tại nữa. Cái Phó Thư Bảo có thể nhìn thấy, chẳng qua chính là mượn sự thần kỳ của Thời Chi Chiến Giáp, quay trở lại thời không trong quá khứ, nhìn thấy một vài cảnh tượng và nhân vật mà thôi, hắn cũng không thể thay đổi bất cứ thứ gì.

Đi xuyên tường mà vào, cảnh tượng bên trong Trấn Quốc Thần Điện liền hiện ra trong mắt hắn.

Ở trước mặt của hắn, bốn Trấn Quốc Đại Thần theo thứ tự mà ngồi. Có Luyện Hoa Nữ Thần, Luyện Ngục Thần Tước mà hắn quen thuộc, còn có Thiên Không Nữ Thần cùng với một gã nam nhân cho tới bây giờ còn chưa từng gặp qua. Nói vậy hắn chính là vị Đại Địa Chi Thần nắm giữ Thổ Chi Lạc Ấn! Bộ dáng của hắn tương đối bình thường, thân thể cũng không quá mức cường tráng, nhưng mà cả người lại lộ ra

một cỗ khí tức sâu không thể lường được, cùng với uy nghiêm không thể nào mạo phạm. Từ lực trường lực lượng của hắn mà xem, thì đặc tính Thổ nguyên tố hơi nồng hậu hơn một chút. Cái này cũng là quan hệ đến việc hắn nắm giữ Thổ Chi Lạc Ấn!

Ở phía trước Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần, có một lão giả mình mặc Hoàng bào, đầu đội vương miện hoàng kim vô cùng khiêm tốn quỳ gối bên dưới. Một màn này, khiến cho Phó Thư Bảo nghĩ mãi cũng không thể hiểu được.

- Kỳ quái, tuy rằng là Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, nhưng mà địa vị cũng không đến mức cao hơn Quốc vương chứ? Nhưng mà tựa hồ sự thật chính là như vậy a! Bằng không, thân là vua một nước, Quốc vương này lại như thế nào cung kính quỳ gối ở trước mặt Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần như vậy?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ.

- Khởi bẩm bốn vị Trấn Quốc Đại Thần, bốn tòa Thần Miếu đã được xây dựng gần xong rồi, không biết... Thần Miếu của Trấn Quốc Thần Quan, phải đến lúc nào mới động thủ xây dựng vậy?

Lão Quốc vương hỏi.

- Không cần đâu! Thần Miếu của Trấn Quốc Thần Quan, Thần Quan đại nhân đã sớm có lệnh, không cần xây dựng. So với việc chịu sự kính ngưỡng của vạn người, hắn càng thích một cuộc sống nhẹ nhàng bình tĩnh hơn.

Thanh âm của Luyện Hoa Nữ Thần truyền xuống.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Quả nhiên, lạc ấn nguyên tố có tổng cộng năm cái, mỗi một Trấn Quốc Thần Linh nắm giữ một cái trong đó. Ta đã biết Luyện Hoa Nữ Thần nắm giữ Kim Chi Lạc Ấn, Đại Địa Chi Thần nắm giữ Thổ Chi Lạc Ấn, Luyện Ngục Thần Tước nắm giữ Hỏa Chi Lạc Ấn, còn có Thiên Không Nữ Thần nắm giữ Mộc Chi Lạc Ấn, lại duy nhất còn có vị Trấn Quốc Thần Linh nắm giữ Thủy Chi Lạc Ấn lại chưa từng gặp qua bao giờ, cũng chưa từng nghe nói đến. Hiện tại hắn mới biết được bên trên Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần còn có một vị Thần Quan nữa! Như vậy khẳng định, vị Trấn Quốc Thần Linh nắm giữ Thủy Chi Lạc Ấn chính là vị Thần Quan này! đọc truyện mới nhất tại .

- Quốc vương, người còn chuyện gì nữa không? Nếu như không còn, vậy thì lui xuống đi! Bốn người chúng ta cần phải tu luyện. Trong khoảng thời gian gần đây, Khởi Nguyên Chi Thụ đã xuất hiện một chút dấu hiệu không bình thường, chúng ta hoài nghi sẽ có chuyện tình không bình thường sẽ phát sinh, cần phải chuẩn bị tốt cho việc chiến đấu!

Thanh âm của Đại Địa Chi Thần vang lên. Thanh âm của hắn nặng nề cứng rắn giống như là nham thạch vậy, không hề có chút cảm tình nào cả.

Lão Quốc vương Luyện Quốc khẽ gật gật đầu, cũng không nói gì cả, im lặng lui xuống.

Bốn vị Trấn Quốc Đại Thần chậm rãi nhắm mắt lại, bốn cái lực trường lực lượng Thần cấp đột nhiên tăng mạnh lên. Bốn Trấn Quốc Đại Thần, tiến nhập vào trong hình thức tu luyện của chính mình. Đợi trong chốc lát, không nhìn thấy Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần có dấu hiệu sẽ hoạt động, Phó Thư Bảo cũng mất đi sự kiên nhẫn, liền đi ra ngoài.

Sau đó, hắn ở bên trong Hoàng cung Luyện Quốc đi dạo một vòng, lại ở trong thành thị đi dạo một vòng, cuối cùng cũng không phát hiện ra vị Thần Quan nắm giữ Thủy Chi Lạc Ấn thần bí kia là ai, cuối cùng cũng đành thất vọng mà về.

732. Chương 635: Thời Khắc Quan Trọng (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 635: Thời khắc quan trọng (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sau khi Phó Thư Bảo phản hồi trở về thời không hiện tại, đồng dạng cũng lâm vào trong một hồi hôn mê hoàn toàn không có tri giác. Một hồi mê man này tốn thời gian một ngày, cùng với thời gian hắn sử dụng quay ngược thời không hoàn toàn giống nhau, không chênh lệch một giây nào.

Ung dung mở ra hai mắt, nhìn thấy đầu tiên chính là hai khuôn mặt tràn ngập vẻ thân thiết của hai tỷ muội Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị. Hai người một trái một phải đứng ở bên cạnh hắn. Ở sau lưng hai tỷ muội lại là đám Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với thị vệ Luyện nô chằng chằng chịt chịt. Phó Thư Bảo thật sự không biết, trước khi hắn tỉnh lại, Long Ngọc Nhị đã lần thứ hai muốn ăn cắp bảo vật bên trong Long giới của hắn, nhưng mà ngại thực lực của thị vệ Luyện nô cùng với Chiến sĩ Thạch Tượng, cuối cùng mới không có xuống tay.

- Phó công tử, rốt cuộc người cũng tỉnh rồi, có tìm được manh mối gì không?

Long Ngọc Nhất thân thiết nói.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu nói:

- Có lẽ là ta quay trở lại giai đoạn thời không không đúng rồi, thời điểm đó, Thần Miếu của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần còn đang trong lúc xây dựng...

Suy nghĩ một chút, hắn lại nói:

- Chẳng qua, ta thật ra phát hiện ra một cái manh mối rất đặc biệt, đó chính là ở trên Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc còn có một vị Thần Quan thần bí nữa. Ta đoán hắn chính là vị thần bí nhân nắm giữ Thủy Chi Lạc Ấn!

Sau đó Phó Thư Bảo mới đem chuyện tình phát sinh trong Hoàng cung Luyện Quốc nói ra.

Long Ngọc Nhất tựa hồ có chút suy nghĩ, nói:

- Chỉ là biết có một vị Thần Quan tồn tại thì có tác dụng gì đâu? Nếu như giai đoạn thời không không đúng, như vậy người có định làm gì nữa? Cứ như vậy đi thí nghiệm từng cái từng cái tọa độ à?

Thời Chi Chiến Giáp chính là lấy những vật nào đó từng tồn tại trong giai đoạn thời không đó mà làm tọa độ. Nếu như muốn trở lại giai đoạn thời không nào đó, cứ việc lấy vật của thời kỳ đó làm tọa độ. Nếu như hiểu rõ toàn bộ Thời đại Khởi Nguyên trong lòng bàn tay, hiểu rõ dòng lịch sử của Luyện Quốc trong lòng bàn tay, như vậy cũng rất dễ dàng xử lý rồi. Nhưng mà tình huống trước mắt này, Phó Thư Bảo đối với Thời đại Khởi Nguyên căn bản là một mảnh mờ mịt, đối với Luyện Quốc cũng không biết nhiều lắm, như vậy sẽ rất khó có thể xác định hắn đến tột cùng là sẽ trở về thời điểm cụ thể nào trong thời không.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, nói:

- Ta vẫn còn muốn quay về quá khứ!

Long Ngọc Nhị vội la lên:

- Người vẫn còn muốn trở về? Khoảng cách thời gian ngắn như vậy, cho dù là Lực sĩ Bán Thần cấp đi chăng nữa, cái loại sự tình quay trở lại thời không này, đối với thân thể người cũng tạo thành thương tổn rất lớn a! Nghỉ ngơi một chút rồi hãy trở về đi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Vẫn là Tiểu Nhị Nhị của chúng ta quan tâm tới ta a! Biết lo lắng thường xuyên trở về thời không quá khứ sẽ gây tổn thương cho thân thể của ta!

Long Ngọc Nhị liền phun ra một ngụm:

- Ai là Tiểu Nhị Nhị của ngươi? Không biết xấu hổ!

Chộc Long Ngọc Nhị một chút, tâm tình của Phó Thư Bảo liền trở nên tốt đẹp hơn nhiều lắm. Hắn đứng thẳng dậy, từ bên trong Long giới lấy ra thanh Trấn Quốc Chi Kiếm của Luyện Quốc. Hắn muốn quay trở về thời đại của Luyện Vô Mệnh, dùng thanh Thần kiếm Trấn quốc Phá Hư này là thích hợp nhất.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau một cái, cả hai tỷ muội cũng chỉ đành lắc đầu thở dài. Các nàng biết, cái loại sự tình này, nếu như muốn khuyên can Phó Thư Bảo, đó là không có khả năng. Cái tên gia hỏa này tuy háo sắc, da mặt đặc biệt dày, một thân khuyết điểm nhiều không đếm hết, nhưng mà một khi làm chính sự, lại có một loại chấp nhất khiến người ta phải kính nể cùng với năng lực vô cùng mạnh mẽ.

Thời Chi Chiến Giáp lại dâng lên từng đạo quang hoa gợn sóng, Phó Thư Bảo lại một lần nữa biến mất trước mặt của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

- Cái tên gia hỏa này, vì cái gì lại chấp nhất như vậy chứ?

Long Ngọc Nhị hít mạnh một hơi:

- Thật sự là càng ngày càng không hiểu nổi hắn!

Long Ngọc Nhất cười nói:

- Hắn từng nói qua có một khuôn mặt ẩn nấp bên trong hắc ám nào đó, có lẽ đó chính là thứ khiến cho hắn cảm thấy áp lực a! Cũng có lẽ, hắn là muốn nghĩ bảo hộ những người bên cạnh hắn!

- Là chúng ta sao?

Long Ngọc Nhị đột nhiên hỏi. Lời nói vừa ra khỏi miệng, nàng chợt nghĩ thấy có chút gì đó không ổn, má ngọc ửng đỏ lên.

Long Ngọc Nhất cười nói:

- Nói cái gì đó? Chúng ta cần hắn bảo hộ sao? Hắn háo sắc như vậy, nơi nơi đều lưu tình, phong lưu vô cùng, khẳng định là có rất nhiều nữ nhân, đương nhiên là hắn muốn bảo hộ các nữ nhân kia.

Long Ngọc Nhị nói:

- Kỳ thật, vì bảo hộ nữ nhân của chính mình mà liều mạng như thế, coi như là một cái ưu điểm trong đám khuyết điểm của hắn đi!

Ưu điểm bên trong khuyết điểm? Long Ngọc Nhất muốn cười, nhưng cuối cùng cũng không cười ra miệng. Nàng cùng với Long Ngọc Nhị có một loại tâm linh cảm ứng mà người thường không thể nào hiểu nổi, thậm chí có thể thông qua liên hệ tinh thần để mà trao đổi. Trong lòng muội muội đang có cảm giác gì, nàng làm sao không biết chứ? Mà một chút cảm giác trong lòng của nàng kia, còn có một chút bí mật nhỏ nữa, lại làm sao có thể giấu diếm được muội muội của nàng đây?

Cả hai tỷ muội đồng thời hiểu lẫn nhau, rồi lại cùng nhau lâm vào xấu hổ một trận.

Dù sao, cái tên kia cả người đều tràn đầy khuyết điểm, nhưng mà hắn chính là anh hùng đã cứu vớt cả Long Tộc a!

Từ xưa mỹ nữ yêu anh hùng, cái loại quan niệm này ở trong Long Tộc lại càng thâm căn cố đế!

Trong lòng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có cảm giác gì, đang đàm luận cái gì, Phó Thư Bảo hoàn toàn không biết. Lúc này thân thể của hắn đã xuất hiện bên trong Luyện Quốc tại Thời đại Khởi Nguyên. Lần này đây, hắn là lấy Thần kiếm Phá Hư làm tọa độ. Thời điểm khi hắn xuất hiện trở lại trong Luyện Quốc, không ngờ lại là bên trong một căn phòng cực kỳ xa hoa bên trong Hoàng cung của Luyện Quốc. xem tại

Bàn ghế bằng gỗ Tử Đàn, dụng cụ bằng hoàng kim, tùy tiện có thể nhìn thấy trên châu cùng với bảo thạch, trình độ xa hoa khiến cho người ta phải lú lẫm. Ở bên trong phòng, một gã thanh niên đang ngồi trên tấm thảm nhung. Ở trước mặt của hắn, rõ ràng chính là Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh!

Niên kỷ của gã thanh niên ước chừng hai mươi bốn, hai mươi lăm tuổi, dung mạo thanh tú, dáng người kiện mẩy. Một thân mặc hoa phục cẩm y, nhưng cũng không có loại khí tức ăn chơi trác táng như những con cháu quý tộc bình thường, ngược lại là một loại cảm giác chính khí nghiêm nghị. Từ trên người của hắn, khó có thể tìm ra một tia khuyết điểm nào. Cả người hắn, thân thể, thậm chí cả tinh khí thần của hắn dung hợp cùng một chỗ, liền giống như là một khối băng thánh khiết không nhiễm một tia bụi trần.

733. Chương 635: Thời Khắc Quan Trọng (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 635: Thời khắc quan trọng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Hửn... chính là Luyện Vô Mệnh!

Cả nửa ngày sau Phó Thư Bảo mới lấy lại tinh thần:

- Đây chính là Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh của hửn! Ta dùng Thần kiếm Phá Hư quay trở lại giai đoạn thời không này, hơn phân nửa chính là thời khắc Thần kiếm Phá Hư xuất lộ a!

Thần kiếm Phá Hư cũng không phải do Luyện Vô Mệnh chế tạo ra, với uy lực của Thần kiếm Phá Hư, cũng không có khả năng một Lực sĩ Bán Thần cấp như Luyện Vô Mệnh có khả năng luyện chế ra. Hửn đang tiến hành luyện chế Thần kiếm Phá Hư gần như là một loại luyện chế để gia tăng uy lực cùng với linh tính và thành lập liên hệ tinh thần mà thôi! Phó Thư Bảo rất nhanh liền phát hiện ra điểm đó.

Đi đến bên cạnh Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh, hửn nhìn thấy Thần kiếm Phá Hư ở bên trong thân đỉnh, còn có hơn mười loại linh tài cực phẩm đủ các hình các dạng. Các loại linh tài này, tuyệt đại đa số cũng đều là gia tăng linh tính của Luyện Lực Khí, gia tăng linh tính cùng với tác dụng liên hệ tinh thần với người sử dụng.

Ông!

Một thanh âm kỳ dị vang lên. Một đạo huyền quang từ bên trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh phóng vọt ra, ở bên trong bầy thước trong hư không liền ngưng tụ mà không tiêu tan. Thần kiếm Phá Hư tại thời điểm luồng huyền quang kia ngưng tụ lại, liền huyền phù ở trước mặt của Luyện Vô Mệnh.

Thần kiếm Phá Hư vừa mới xuất lộ, linh khí hoàn toàn ngoại tiết, linh tính mười phần. Kiếm phong phát ra quang mang mạnh mẽ, lại có một tia chính khí ẩn chứa bên trong thân kiếm, còn chưa có người sử dụng, cũng đã có một loại chính khí hàng yêu trừ ma rồi.

- Thần kiếm Phá Hư trải qua hửn luyện chết, đã cùng với hửn thành lập nên một loại liên hệ tinh thần. Cái này không hề nghi ngờ gì chính là tăng cường uy lực trong thời điểm sử dụng. Thanh kiếm này về sau bị gãy làm ba đoạn, cũng không biết là bởi vì nguyên nhân gì đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nghĩ:

- Thời điểm khi ta sử dụng thanh kiếm này, đã dùng linh mạch của Huyền Thiết Sơn tiến hành chữa trị nó, so với lúc mới xuất lộ còn mạnh hơn rất nhiều. Cái này hửn là có quan hệ với vật liệu chữa trị a!

Đúng lúc này, Luyện Vô Mệnh đột nhiên giơ tay lên, nhất thời đem thanh Thần kiếm Phá Hư đang huyền phù trong hư không cầm vào trong tay.

Cánh cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, một vị lão giả thân mặc Hoàng bào đột nhiên xuất hiện trước cửa. Kỳ quái chính là, trên người hắn tràn đầy máu tươi, thần sắc cũng phi thường kinh hoàng, khó nén nổi một tia sợ hãi dâng trào trong mắt mình.

- Mệnh nhi, người mau chạy đi!

Luyện Vô Mệnh lại lắc lắc đầu:

- Phụ vương, không thể được đâu! Hết thấy những cái này chính là âm mưu đã thiết kế từ trước! Bọn họ không phải là muốn ta chết hay sao? Vậy được rồi! Ta sẽ dùng Thần kiếm Phá Hư của ta cùng bọn họ quyết một trận tử chiến! Ta chết rồi, bọn họ cũng sẽ không làm khó Phụ vương cùng với dân chúng Luyện Quốc!

Hóa ra vị lão giả này chính là đương kim Quốc vương Luyện Quốc, cũng chính là phụ thân của Luyện Vô Mệnh. Cuộc đối thoại của hai người khiến cho Phó Thư Bảo ứng phó không kịp. Hắn mãi cũng luôn điều tra một chút chân tướng, lại không nghĩ đến, hắn đã bỏ sót một thời khắc quan trọng rồi. truyện copy từ

Thời điểm này, Quốc vương Luyện Quốc cười khổ nói:

- Mệnh nhi, ngàn vạn lần không nên a! Khởi Nguyên Chi Thụ đã xác định người chính là người lựa chọn rồi, bọn họ khẳng định sẽ không để cho các người sống sót đâu! Công chúa Mỹ nhân ngư đã rơi vào độc thủ của Luyện Hoa Nữ Thần rồi! Mặt khác, cho dù là người đã chết rồi, bọn họ cũng sẽ không buông tha cho dân chúng Luyện Quốc đâu! Chỉ có khi người đào tẩu đi, chờ đợi cơ hội, tiến hành báo thù cho chúng ta! Chiến sĩ của chúng ta, còn có thể miễn cưỡng ngăn cản thêm một chút nữa, người còn do dự cái gì nữa? Đi mau đi!

Thanh âm của lão Quốc vương đã biến thành rít gào, nghĩ muốn thức tỉnh gã Vương tử cố chấp kia. Nhưng mà, thân ảnh Luyện Vô Mệnh lại chợt lóe lên, biến mất ở bên trong phòng. Bên trong phòng liền chỉ còn lại có mỗi mình lão Quốc vương cùng với gã Phó Thư Bảo không ai có thể phát hiện kia. Trên mặt của lão Quốc vương, tràn ngập vẻ tuyệt vọng cùng với đau thương. Lập tức hai hàng lão lệ đục ngầu từ trong hốc mắt của hắn tuôn trào ra, chảy dài trên khuôn mặt tràn đầy nếp nhăn của ông ta, rơi thẳng xuống mặt đất.

Phó Thư Bảo đột nhiên hồi tưởng lại thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy Luyện Vô Mệnh cùng với Quốc vương. Thời điểm đó, hai phụ tử này đang ở trên quảng trường tiến hành một nghi thức gì đó. Cũng trong lần gặp mặt đó, Luyện Vô Mệnh giống như là phát hiện ra sự tồn tại phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo, còn nói với phân thân lực lượng một câu nói kỳ diệu khó hiểu nữa.

Câu nói đó, cho đến bây giờ Phó Thư Bảo vẫn còn nhớ rõ như in. Hắn nói, đây đã là vận mệnh được xác định, không thể thay đổi...

- Đúng rồi! Lần trước khi ta nhìn thấy Luyện Vô Mệnh chính là ở bên trong phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ. Cái phân thân lực lượng kia chính là có sứ mệnh của chính mình. Cảnh tượng mà ta nhìn thấy, chẳng qua chính là những gì mà trước đó Khởi Nguyên Chi Thụ đã an bày sẵn, cũng không phải là Luyện Vô Mệnh thật sự, mà là do Khởi Nguyên Chi Thụ muốn nói những lời đó với ta, chẳng qua là một lời ám chỉ về vận mệnh mà thôi!

Phó Thư Bảo suy nghĩ cẩn thận lại mọi việc.

Rầm!

Lúc này lão Quốc vương đột nhiên đập cửa phòng chạy ra:

- Muốn chiến, vậy thì chiến đi! Muốn hủy diệt, vậy để hết thấy cùng hủy diệt đi!

- Hắn muốn ám chỉ cái gì vậy?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, liền phóng theo cước bộ của lão Quốc vương phóng ra khỏi phòng. Vừa ra khỏi cửa phòng, một màn cảnh tượng hỗn loạn nhất thời đập thẳng vào mắt hắn.

Tòa Hoàng cung đã từng kim bích huy hoàng, lúc này đã lâm vào một mảnh biển lửa. Những luồng khói cuộn cuộn dày đặc từ trong đó không ngừng bốc lên, che lấp cả thiên không. Càng khủng bố hơn chính là,

Khởi Nguyên Chi Thụ tượng trưng cho cả Thời đại Khởi Nguyên, lúc này đang không ngừng héo rũ. Từng phiến lá to lớn khổng lồ rơi rụng như mưa từ trên thiên không rớt xuống mặt đất.

Từ trên thiên không, chẳng chẳng chịt chịt đủ các loại Linh thú phi hành, còn có các chiến sĩ ngồi trên lưng Linh thú tiến hành chiến đấu. Trên mặt đất, các chiến sĩ Luyện Quốc đang cầm chắc vũ khí trong tay, chống cự lại địch nhân tấn công tới.

Địch nhân của bọn họ, chính là những Chiến sĩ Thạch Tượng mà Phó Thư Bảo quen thuộc nhất!

734. Chương 636: Công Chúa Luyện Quốc (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 636: Công chúa Luyện Quốc (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Có thể nhìn ra chính là, Luyện Quốc đã đến thời khắc phi thường quan trọng. Trong cái thời khắc quan trọng này, Luyện Vô Mệnh quyết tâm tử chiến mới gấp gấp không kịp đợi, tiến hành gia tăng uy lực của Thần kiếm Phá Hư cùng với mối liên hệ tinh thần giữa hắn cùng với Thần kiếm. Hắn cùng với Quốc vương Luyện Quốc cũng đều muốn vận mệnh trong tương lai áp dụng luôn lên tràng chiến đấu lần này, lại không nghĩ tới, vận mệnh của bọn họ đã được định sẵn rồi, đó là sẽ bị diệt vong.

Đứng bên trong thời không quá khứ, nhìn thấy hết thảy những chuyện tình đã biết trước kết quả phát sinh, Phó Thư Bảo có cảm giác kỳ diệu như thấy rõ tiên cơ, nắm giữ tương lai, cùng lúc lại đối với vận mệnh của Luyện Vô Mệnh cùng với Luyện Quốc mà cảm thán vô cùng.

Chiến hỏa đã lan tràn đến mỗi một góc bên trong thành thị. Thanh âm chém giết từ bên trong thiên không quanh quẩn khắp nơi, máu tươi rải đầy bên trên mặt đất, những thanh âm binh khí giao nhau, thanh âm rít gào điên cuồng... hết thảy những thứ hỗn tạp cùng một chỗ, vẽ ra một màn hình ảnh chiến tranh tàn khốc nhất.

Phó Thư Bảo sớm đã biết rằng Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần sẽ làm phản Luyện Quốc, sự hủy diệt của Luyện Quốc cùng với Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần có mối quan hệ chặt chẽ. Nhưng mà, ai đã đem Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần phong ấn lại chứ? Dù sao, đây cũng đã là chuyện tình đã xảy ra rồi! Trong lòng Phó Thư Bảo có rất nhiều những nghi vấn. Hắn mơ hồ nghĩ thấy, đáp án mà hắn cần tìm kiếm, chính là ở một cái góc nào đó trước mặt, đang chờ đợi hắn đi phát hiện.

Lão Quốc vương vừa xuất hiện, nhất thời có một đám thị vệ gần đó bao vây lại, tiến hành bảo hộ bên người hắn. Phó Thư Bảo kinh hãi phát hiện, bên trong đám thị vệ này, lại có đến bốn Lực sĩ Bán Thần cấp!

Luyện Quốc chính là tượng trưng của văn minh lực lượng, có thực lực hùng hậu. Thời kỳ này là thời kỳ cường giả lực lượng phát triển mạnh mẽ nhất, cũng là thời kỳ kỹ thuật Luyện Lực sĩ phát đạt nhất. Rất nhiều những kỹ thuật Luyện Lực sĩ huyền diệu, đời sau ngay cả nghe nói cũng chưa từng nghe qua. Thông qua những cái này, không khó có thể phán đoán ra được thực lực của Luyện Quốc. Như vậy, tại thời điểm nguy hiểm quốc phá gia vong như thế này, thực lực chiến đấu mà Luyện Quốc thể hiện ra khủng bố đến mức nào, như vậy không nói cũng có thể biết được.

Lão Quốc vương mang theo một đám thị vệ tinh nhuệ cùng với các chiến sĩ Luyện Quốc xung phong liều chết một trận. Phó Thư Bảo liền buông tha cho việc theo dõi lão Quốc vương này, mà là đi tìm kiếm tung tích của vị Vương tử Luyện Quốc Luyện Vô Mệnh đột nhiên mất tích kia. Luyện Vô Mệnh đồng dạng chính là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, có được vận mệnh giống như hắn, cho nên Luyện Vô Mệnh mới là người mà hắn cần phải theo dõi.

Bên cạnh hần, ánh đao bóng kiếm, năng lượng lực lượng va chạm không ngớt. Những tòa kiến trúc bốn phía xung quanh giống như xây dựng bằng giấy, không ngừng bị phá hủy. Hoàng cung kim bích huy hoàng kia trong chớp mắt liền biến thành phế tích chiến trường. Phó Thư Bảo đi qua đi lại trong những cảnh tượng kia, cũng đặt mình ở vị trí người ngoài cuộc đến từ tương lai. Cái loại cảm giác này, khó có thể hình dung nổi.

- Không được! Các người cút ngay! Không được tới đây! Cứu mạng a...

Thanh âm một nữ nhân đột nhiên từ bên trong một căn phòng sắp sửa sụp đổ chọt truyền ra. Phó Thư Bảo vốn không có tâm tư nhìn những chuyện tình đã xảy ra này. Nhưng mà không biết vì cái gì, hần vẫn là không tự chủ được đi về phía đó. Có lẽ, trong bản chất hần đối với nữ nhân tương đối quan tâm một chút. Ở trên chiến trường nghe được thanh âm nữ nhân kêu cứu, hần vẫn là nhịn không được muốn sang xem một chút.

Đến tận cùng là dạng cảm thú gì? Lại là loại nữ nhân như thế nào đây?

Cái loại sự tình này, đột nhiên khiến trong lòng hần sinh ra sự hứng thú còn cao hơn sự hứng thú đối với chuyện tình của Luyện Vô Mệnh. Phó Thư Bảo ở phương diện này thủy chung cũng có một loại cảm giác không thể nói ra rõ ràng được.

Cửa phòng của căn phòng phát ra tiếng kêu cứu đã bị vỡ vụn ra làm hai nửa. Một đám mảnh vỡ các loại hỗn độn chồng chất ở trước cửa phòng. Bên trên vách tường cũng xuất hiện một cái vết nứt lớn. Ngọn nguồn của cái khe kia, không ngờ lại là một cái dấu chân thật lớn. Có thể nhìn ra được, gã mãnh nhân này đã một cước đá nứt luôn vách tường, sau đó lại một cước đạp vỡ ván cửa, trực tiếp phá cửa mà vào.

Phó Thư Bảo nhẹ nhàng đi xuyên qua phần cửa mà đi vào. Tình cảnh trong phòng nhất thời hiện rõ trong mắt của hần. Một gã đại hán dáng người khô vĩ đang đem một nàng cung nữ dáng người nhỏ xinh đè dưới thân mình, đang làm cái loại sự tình kia. Áo giáp trên người hần đang ném lung tung sang một bên, quần vẫn còn chưa cởi ra hết. Cái này chính là loại hình sắc dục công tâm, Bá vương ngành thượng cung a!

Nhưng mà, cái thanh âm kêu cứu kia cũng không phải là do nàng tiểu cung nữ đáng thương kia phát ra, mà là từ trong miệng một cô gái quần áo hoa mỹ, trong tay đang cầm một cây chổi dài. Nàng càng không ngừng cầm cây chổi kia đập loạn xạ lên trên đầu của gã tráng hán kia, một bên gào khóc kêu cứu. Chẳng qua, động tác của nàng cũng chẳng hề khiến cho cái tên đại hán kia thu liễm chút nào, ngược lại càng thêm kích động cùng hưng phấn hơn.

- Ha ha ha... Công chúa Luyện Quốc Luyện Vô Song, đợi sau khi ta thu thập xong tiểu cung nữ của người, sau đó liền đến phiên người a! Ngày hôm nay không biết lão tử gặp phải vận may gì, không ngờ ở trong căn phòng không chút bắt mắt này gặp được chỗ ẩn thân của một đại nhân vật như người! Trước hưởng thụ người một trận, sau đó lại bắt người đi lĩnh thưởng!

Gã đại hán kia một bên động tác vô cùng thô lỗ, một bên ha ha cười to. Quả thật, ở bên trong chiến trường hỗn loạn, một gã tiểu tướng lại có thể bắt gặp được một trong những nhân vật trọng yếu nhất bên trong Vương thất của Luyện Quốc, những chỗ tốt có thể đổi được không hề nghi ngờ gì là cực lớn a!

- Đáng giận! Phụ vương ta bình thường đối đãi với các người không tệ, không ngờ các người dám mưu phản! Ta đánh chết tên hỗn đản người!

Nàng Công chúa Luyện Vô Song lại giơ lên cây chổi trong tay, hung hăng nện thẳng xuống đầu gã đại hán.

- Ha ha ha... Chim khôn chọn cành mà đậu! Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần đều đã muốn thay triều đổi vị Luyện Quốc, như vậy Luyện Quốc cũng không còn cần thiết phải tồn tại nữa rồi! Người chấp nhận số mệnh đi!

Phần eo của gã đại hán đột nhiên căng thẳng lên, thân thể cũng rung mạnh lên mấy cái.

Nghe đến đây, Phó Thư Bảo liền hiểu được thêm càng nhiều thứ. Luyện Quốc bị hủy diệt, cùng với tin tức lúc trước hần nhận được chính là khớp nhau. Nguyên nhân chính là do sự phản bội của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần. Đối kháng với một Vương triều cường đại như Luyện Quốc vậy, cho dù là với đám Chiến sĩ Thạch Tượng dưới trướng của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần, cũng không phải là chuyện tình gì thoải mái

cả. Cho nên, Tứ Đại Luyện Quốc Chi Thần cũng đã xúi giục một vài thế lực Quân đội của Luyện Quốc. Chuyện tình như vậy đang phát sinh, khiến cho Luyện Quốc cũng hướng đến con đường bị hủy diệt...

Một nền văn minh lực lượng đỉnh phong liền sắp sửa hủy diệt trước mắt. Đặt mình ở trong đó, nhưng mà Phó Thư Bảo cũng không có cách nào làm được cái gì cả.

735. Chương 636: Công Chúa Luyện Quốc (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 636: Công chúa Luyện Quốc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một cô gái cao quý sắp sửa biến thành đồ chơi của một tên cầm thú, gặp phải một hồi chuyện tình còn thống khổ hơn cái chết nữa, Phó Thư Bảo cũng không thể nào làm được cái gì cả. Hắn chỉ có thể nhìn thấy, không thể làm gì được. Trong lòng hắn dấy lên một cơn lửa giận hừng hực, nhưng mà, cơn lửa giận này cũng không thể làm được bất cứ thứ gì. Hết thấy mọi thứ trước mắt hắn, cũng đều là chuyện tình đã xảy ra, cũng đã có kết quả, hắn chỉ là một người xem mà thôi.

- Chạy mau đi, ngu ngốc! Gã Tướng lãnh phản loạn này ít nhất cũng là Lực sĩ Vinh Hằng lực, đừng nói là người dùng một cây chổi, đôi tay nhỏ bé kia của người cho dù cầm một cây đao cũng không chém nổi hắn được!

Tuy rằng Phó Thư Bảo biết được Luyện Vô Song không thể nghe thấy được thanh âm của hắn, nhưng mà vẫn hô to lên một trận, nhắc nhở Luyện Vô Song.

Ngay lúc này, gã Tướng lãnh phản quân kia chậm rãi từ trên người nàng tiểu cung nữ đáng thương kia đứng thẳng lên, về mặt đâm tà hướng về phía Luyện Vô Song đi tới. Phó Thư Bảo sớm đã nhận nhin không nổi nữa, đứng ngay sau lưng hắn, một quyền tiếp theo một quyền, điên cuồng oanh kích lên trên lưng của gã Tướng lãnh kia. Nhưng mà, cho dù là trọng quyền có được Quyền thú Kỳ Lân, có thể đem cả một ngọn núi hoàn toàn phá hủy, hiện tại ngay cả một cọng tóc gáy của người ta cũng không thể thương tổn nổi.

- Cút ngay! Cút ngay đi! Ta bảo người cút ngay!

Luyện Vô Song gào khóc lên một trận. Thanh âm của nàng có vẻ không có bất cứ tác dụng gì, cái vũ khí duy nhất trên tay của nàng cũng chỉ là một cây chổi quét rác mà thôi. Bất luận nó có đập lên trên người gã Tướng lãnh phản quân cỡ nào cũng không có chút tác dụng gì. xem tại

- Người liền thuận theo số mệnh đi! Ha ha ha...

Gã Tướng lãnh phản quân dang rộng hai tay, giống như mãnh hổ phóng thẳng về phía con cừu Công chúa Luyện Quốc Luyện Vô Song.

Nắm tay của Phó Thư Bảo nắm lại đến mức phát ra thanh âm răng rắc. Bên trên nắm tay, gân xanh nổi lên như những con rắn. Nhưng mà hắn cũng biết, hắn căn bản không thể thay đổi được những chuyện tình sắp phát sinh sau đó.

Rầm!

Vách tường phía sau lưng Luyện Vô Song đột nhiên sụp xuống. Ánh dương quang chói mắt chiếu xạ vào, bên trong còn ẩn chứa một tia quang mang lãnh liệt nữa. Hai mắt của Phó Thư Bảo đột nhiên nheo lại thành một sợi, trong lòng chợt động:

- Đó là... Thần kiếm Phá Hư!

Phốc!

Cực kỳ nhanh, còn chưa đợi gã Tướng lãnh phản quân kia phản ứng, Thần kiếm Phá Hư đã dưới sự yểm trợ của mảnh dương quang kia, chặt đứt đầu của hắn xuống. Trên mặt của hắn, đến chết vẫn còn lộ ra biểu tình kinh ngạc.

- Muội muội, muội như thế nào còn chưa rời khỏi Hoàng cung?

Thanh âm của Luyện Vô Mệnh truyền đến. Lập tức, ánh dương quang từ trên cái lỗ thủng trên vách tường thoáng mờ đi, một cái thân ảnh cao ngất xuất hiện bên trong phòng, đúng là Vương tử Luyện Quốc Luyện Vô Mệnh!

- Ca ca...

Một thanh âm bi thiết vang lên, Luyện Vô Song bổ nhào vào trong ngực của Luyện Vô Mệnh, những giọt nước mắt trong suốt rót cuộc không khống chế được mà chảy xuống.

- Muội đi đi! Có bao xa đi bấy xa, đừng bao giờ trở về đây nữa!

Luyện Vô Mệnh nghẹn ngào nói.

- Ca ca, ta còn có thể chạy trốn đến nơi nào nữa chứ? Ca cũng đừng lừa gạt ta nữa! Hoàng cung đã bị phong tỏa rồi, những người của chúng ta không ngừng ngã vào trong vũng máu, rất nhanh sẽ đến phiên chúng ta thôi! Lấy năng lực của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần, ta chạy đến địa phương nào mới có thể thoát khỏi độc thủ của bọn họ đây?

Khóe miệng của Luyện Vô Song nổi lên một tia cười khổ.

Phản ứng của Luyện Vô Song như vật khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo chợt có chút cảm động. Trong mắt của hắn, cô nàng Tiểu Công chúa mới mười tám mười chín tuổi này có vẻ ngoài nhu nhược, ôn nhu văn nhã, xinh đẹp tuyệt mỹ, cả người không có một chút khí tức cương nghị cùng với dũng cảm, nhưng mà tại thời điểm này, khi đối mặt với tử vong, nàng cũng có thể trấn định cùng với thấu hiểu như vậy.

- Không! Muội phải sống sót! Muội phải đem những thứ ta biết nói lại cho người cần biết!

- Là ai? Ta phải nói cho hắn biết cái gì?

Lời nói của Luyện Vô Mệnh khiến cho Luyện Vô Song cảm thấy vô cùng kỳ quái, nàng lộ ra biểu tình kinh ngạc.

- Muội muội, muội có tin tưởng ca ca không?

Luyện Vô Mệnh đột nhiên hỏi một câu như vậy.

Luyện Vô Song càng cảm thấy kỳ quái hơn:

- Ca ca, vì sao lại hỏi ta như vậy? Ta đương nhiên là tin tưởng ca ca rồi!

- Tốt lắm!

Vừa nói đến đây, tay phải của Luyện Vô Mệnh đột nhiên đập mạnh lên trên gáy của Luyện Vô Song. Một cỗ lực Hỗn Độn phóng thích ra, Luyện Vô Song trong lòng hắn nhất thời ngất xỉu.

Hành động của hắn cũng dọa cho Phó Thư Bảo nhảy dựng lên một phen. Trong lòng hắn thầm nghĩ:

- Cái tên này, chẳng lẽ là biết Luyện Vô Song căn bản không thể thoát khỏi ma trảo của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần, tình nguyện để muội muội của mình chết trong sạch dưới tay mình sao?

Nếu như Luyện Vô Mệnh làm như vậy mà nói, Phó Thư Bảo cũng có thể hiểu được. Nếu như hắn đứng ở góc độ như vậy, kết luận thân nhân của chính mình căn bản không còn hy vọng sống sót, thậm chí có thể rơi vào sự lãng nhục của địch nhân, hắn cũng sẽ lựa chọn biện pháp như vậy, sau đó cùng với địch nhân tử chiến, khiến cho địch nhân phải trả một cái giá cao nhất, cực kỳ thảm trọng!

Đột nhiên trong lúc đó, Phó Thư Bảo cũng hiểu được, hắn và Luyện Vô Mệnh kỳ thật cũng là loại người giống nhau. Nhưng mà, thật sự là như vậy sao?

Luyện Vô Song chậm rãi ngã xuống. Từ đầu đến cuối nàng cũng không nhận ra Luyện Vô Mệnh đã hạ thủ với nàng, cho nên nàng ngã đi thật tự nhiên, cũng không có một tia biểu tình kinh ngạc nào lưu lại trên mặt.

Thời điểm này, Luyện Chi Trữ Vật Giới trên tay của Luyện Vô Mệnh chợt lóe lên, phóng xuất ra một khối cổ ngọc trong suốt. Khối ngọc bội này có kích thước như một khối ngọc bình thường, toàn thân có hình bầu dục, bên trên nó không có bất cứ hoa văn nào, khiến cho người ta có một loại cảm giác sạch sẽ. Chuyện tình vô cùng quỷ dị chợt xảy ra. Thời điểm khi Luyện Vô Mệnh đem khối cổ ngọc này phóng xuất ra, không khí bốn phía nhất thời lại trở nên cực kỳ rét lạnh, thậm chí có cảm giác như là muốn kết băng vậy.

- Hẳn đây là...

Không rõ được công dụng của cổ ngọc, Phó Thư Bảo cũng không đoán ra được động cơ của Luyện Vô Mệnh.

Lại nhìn thấy Luyện Vô Mệnh từ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới phóng xuất ra một khối Luyện Lực Khí hình cầu, nhét vào bên trong túi áo của Luyện Vô Song. Sau khi làm xong hết thảy, hắc hắc vỗ nhẹ lên trên khối cổ ngọc. Một cỗ năng lượng cực lạnh chợt từ trong khối cổ ngọc phóng xuất ra, gắt gao đem thân thể Luyện Vô Song bao phủ lại.

- Muội muội, đừng trách ca ca nhẩn tâm! Ca ca làm như vậy, kỳ thật chính là đang bảo hộ uội a! Cuối cùng có một ngày, muội sẽ minh bạch tâm ý của ca ca!

Nói xong những lời này, mặt đất dưới chân của Luyện Vô Mệnh đột nhiên nứt ra, thân thể của Luyện Vô Song dưới sự bảo hộ của khối cổ ngọc, chậm rãi chìm vào trong lòng đất.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất chậm rãi khép lại, không hề có chút dấu vết từng nứt vỡ.

Nhìn đến lúc này, Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu ra được:

- Công chúa Luyện Quốc vẫn còn chưa có chết! Luyện Vô Mệnh dùng lại phương thức nào để bảo tồn nàng lại! Cái mà hắc hắc nói là đem những chuyện hắc hắc biết nói lại cho người nên biết, không phải là nói bốn đại gia hay sao?

Trong lúc vô tình, mây đen đã tản ra một mảnh lớn!

Phó Thư Bảo mơ hồ nghĩ thấy, khoảng cách của hắc hắc đối với chân tướng càng ngày càng gần hơn...

736. Chương 637: Vương Tử Vãn Lạc

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư đọc truyện mới nhất tại .

Chương 637: Vương Tử Vãn Lạc

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào địa phương Luyện Vô Song chìm xuống, đem địa điểm ghi tạc trong lòng. Nếu như có thể ở trong thời không quá khứ thay đổi một chút gì đó, giờ phút này Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ sử dụng năng lực độn thổ của hắc hắc, chạy vào lòng đất. Hắc hắc muốn tận mắt nhìn thử xem Luyện Vô Song đến tột cùng đã chìm xuống địa phương nào rồi, chiều sâu bao nhiêu, cùng với khối cổ ngọc kia đến tột cùng là phát huy ra tác dụng gì rồi.

Thế nhưng trong thời không quá khứ, Phó Thư Bảo căn bản không thể thay đổi được thứ gì cả. Thân thể của hắc hắc cũng cần sự bảo hộ của Thời Chi Chiến Giáp, một khi phân thân lực lượng rời đi quá khoảng cách một thước, căn bản là không có khả năng hoàn thành động tác độn thổ, như vậy cũng liền không thể điều tra được chút gì dưới mặt đất cả.

Đúng lúc này, Luyện Vô Mệnh đột nhiên xoay người, thông qua lỗ hổng trên vách tường mà rời đi. Ánh dương quang chói mắt lại chiếu xạ vào, nhưng không có cách nào quét đi được một chút lo lắng trong lòng Phó Thư Bảo. Hiện tại hắn phải có hai cái lựa chọn, hoặc là ngay lập tức ngưng hẳn chuyển lẽ hành thời không của hắn, tìm kiếm nàng Luyện Vô Song đã bị tiến nhập vào dưới lòng đất, hoặc là tiếp tục đi theo Luyện Vô Mệnh, tiếp tục quan sát vận mệnh của hắn.

Vận mệnh của Luyện Vô Mệnh, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ. Thần kiếm Trần quốc Phá Hư trong tay hắn, cũng nhất định sẽ bị gãy làm ba đoạn. Đây chính là kết cục Phó Thư Bảo sớm đã biết trước rồi, cho nên, hắn không đành lòng nhìn thấy.

- Thôi! Ta từ lúc nào trở nên yếu đuối như vậy chứ? Luyện Vô Mệnh dĩ nhiên là sẽ chết, nhưng mà, ta có thể bởi vì không đành lòng nhìn thấy kết cục bi thảm của hắn mà buông tha cơ hội tìm ra chân tướng lần này hay sao? Không thể! Lão tử thật sự muốn nhìn xem... là ai giết chết Luyện Vô Mệnh?

Trong lòng Phó Thư Bảo rất nhanh liền đưa ra sự lựa chọn, đuổi theo thân ảnh của Luyện Vô Mệnh, phóng lên trên.

Trong thiên không không ngừng bay xuống những phiến lá cây to lớn của Khởi Nguyên Chi Thụ, phát ra thanh âm điệp tai nhức óc. Có đôi khi cũng sẽ rơi xuống thi thể của Kỵ sĩ cùng với thi thể của Linh thú. Có một vài kẻ rơi xuống biến thành thịt vụn, có một vài kẻ thì giữ nguyên thân thể. Chiến đấu đã tiến hành đến thời kỳ quan trọng nhất, dị thường kịch liệt. Tuy rằng Phó Thư Bảo tự mình tham gia vào rất nhiều tràng chiến đấu, có được kinh nghiệm chiến trường không ít, nhưng mà cùng với chiến trường trước mắt so sánh, thì cũng chỉ là đời nhỏ gặp thái sơn mà thôi, còn xa mới bằng được. Cuộc chiến hủy diệt một nền văn minh lực lượng cường thịnh nhất, gần như chỉ nhìn từ góc độ này mà nói, trận chiến tranh này căn bản không thể đơn giản nổi!

Hai chân vừa bước ra, Luyện Vô Mệnh đã xoay người hướng về phía không trung phóng vọt đi. Ở địa phương này, lực trường lực lượng quần bện cùng với va chạm với nhau vô cùng kịch liệt. Lực trường lực lượng từ trên thiên không áp bách xuống còn cường đại hơn nhiều, liền giống như một cái lồng giam thật lớn bao phủ toàn bộ cả Vương thành, đem tất cả các sinh mệnh giam cầm ở trong đó, mặc ọi người xâm lược.

Quả thật đúng như những gì Luyện Vô Song nói, có một cái nhà giam lực trường lực lượng khổng lồ không cùng như vậy, cho dù là một con kiến muốn rời khỏi chiến trường này, thân thể cũng sẽ bị vỡ tan thành từng mảnh! Bản thân nàng trời gà không chặt, còn biết trốn đi đâu chứ?

Muốn sáng lập ra một nhà giam lực lượng bao phủ cả một cái thành thị như thế này, ngăn cách hết thấy mọi người ra vào, đây là một loại khái niệm như thế nào? Ngay cả một Lực sĩ Bán Thần cấp giống như Luyện Vô Mệnh cũng không thể thoát ra khỏi nơi này được, cũng biết được nó cường đại đến mức nào! Mà muốn sáng lập ra nhà giam lực lượng như thế này, cũng không phải một vị Lực sĩ Thần cấp là có thể làm được. Nguyên nhân rất đơn giản, một Lực sĩ Thần cấp muốn sáng lập ra một lực trường lực lượng bao phủ cả một tòa thành thị cũng không phải khó làm, nhưng mà muốn giam cầm tất cả mọi người, bao gồm cả Lực sĩ Bán Thần cấp, như vậy thì phải xem lại rồi!

Mạnh mẽ ngẩng đầu lên, Phó Thư Bảo không chỉ nhìn thấy được Luyện Vô Mệnh phóng vọt lên tận trời, còn thấy được bốn người đang huyền phù bên trong thiên không. Bốn người kia, Phó Thư Bảo cũng đã nhận thức, rõ ràng chính là Tứ Đại Trần Quốc Đại Thần của Luyện Quốc, Luyện Hoa Nữ Thần, Thiên Không Nữ Thần, Đại Địa Chi Thần cùng với Luyện Ngục Thần Tước. Bốn vị Trần Quốc Đại Thần, phân biệt kèm giữ bốn phương hướng Đông Tây Nam Bắc. Cái nhà giam lực trường lực lượng phong tỏa cả tòa Vương thành kia, chính là do bọn họ thành lập ra.

Luyện Vô Mệnh từ dưới mặt đất phóng thẳng lên trên. Với tu vi Lực sĩ Bán Thần cấp như hắn, muốn khiêu chiến với bốn Lực sĩ Thần cấp, đó không thể nghi ngờ chính là lấy trứng chọi đá, tự rước diệt vong. Nhưng mà từ trên người của Luyện Vô Mệnh, Phó Thư Bảo liền nhìn thấy được một loại dũng khí bỏ mặc bên ngoài mọi sinh tử, một loại yêu thương nhiệt tình cùng với chấp nhất hoàn toàn bỏ mạng. Nguyên nhân chính là bởi vì yêu thương sinh mệnh nhiệt tình, tất cả mới phải chiến đấu!

- Không đúng a!

Phó Thư Bảo đột nhiên có chút cảnh giác nhìn về phía chỗ sâu bên trong thiên không. Ngay trong nháy mắt kia, một đạo hắc quang đột nhiên từ trên thiên không giáng xuống, trong khoảnh khắc đã bao vây Luyện Vô Mệnh lại. Không hề có một động tác chiến đấu nào, chiến đấu cũng đã chấm dứt!

Luyện Vô Mệnh đang ở bên trong chỗ sâu trên thiên không chợt chậm rãi rơi thẳng xuống đất. Máu tươi của hắn giống như là vô số những hạt mưa rơi thẳng xuống dưới mặt đất. Thanh Thần kiếm Trần quốc Phá Hư trong tay của hắn đã bị gãy thành ba đoạn, cũng theo thân thể của hắn rơi thẳng xuống.

Phanh!

Một thanh âm trầm mặc vang lên, đại địa rung động một chút. Một vị Lực sĩ Bán Thần cấp ngã xuống, sau đó cũng không có dấu hiệu đứng lên nữa. Phó Thư Bảo cũng rõ ràng cảm giác được, cái rơi xuống kia, chính là một cỗ thi thể! Thời điểm khi hắc quang bao phủ lên trên người Luyện Vô Mệnh, thì sinh mệnh của hắn cũng đã chấm dứt rồi!

- Là ai mà cường đại như thế?

Ánh mắt của Phó Thư Bảo nhìn thẳng lên trên thiên không. Đúng lúc này, một người toàn thân được bao phủ bên trong hắc vụ đột nhiên xuất hiện bên trên thiên không. Vừa rồi đạo hắc quang kia cũng không phải là ánh sáng chân chính, mà là hắn!

Phó Thư Bảo cũng đột nhiên hiểu ra được, là đại diện của một nền văn minh lực lượng cường thịnh, Luyện Quốc có được thực lực phi thường hùng hậu, Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần muốn lật đổ Vương triều Luyện Quốc, cũng không phải là chuyện tình dễ dàng gì, huống chi còn có sự tồn tại của Khởi Nguyên Chi Thụ, tượng trưng cho cả Thời đại Khởi Nguyên này nữa?

Khởi Nguyên Chi Thụ kỳ thật mới chính là Thủ hộ thần mạnh nhất của Luyện Quốc!

Nhưng mà, trong trận chiến vừa rồi, Khởi Nguyên Chi Thụ đã héo rũ, những tán lá khổng lồ đều điều linh rơi xuống, nguyên nhân duy nhất có thể giải thích chính là, hắn đã bị công kích, cũng đã bị đánh bại!

Với thực lực của Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần, vốn dĩ không có khả năng đánh thắng được Khởi Nguyên Chi Thụ. Điểm này Phó Thư Bảo tin tưởng không chút nghi ngờ. Bởi vì hắn đã tận mắt nhìn thấy phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ. Đó chính là tồn tại tương đương với Thần rồi, huống chi là bản tôn của nó chứ? Xuất hiện loại sự tình này, nguyên nhân duy nhất chính là bên trong trận doanh của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần còn có một tồn tại còn cường đại hơn cả Khởi Nguyên Chi Thụ nữa! Hắn mới chính là độc thủ phía sau màn khiến cho Luyện Quốc bị hủy diệt!

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm về phía bóng người toàn thân bao phủ bởi hắc vụ ở bên trên thiên không kia, trái tim Phó Thư Bảo nhất thời lâm vào trạng thái khẩn trương cực độ. Hắn có một loại dự cảm, người giấu bên trong hắc vụ, chỉ một kích liền giết chết Luyện Vô Mệnh, chính là độc thủ phía sau màn mà hắn muốn tìm! Giờ phút này, nhiệm vụ của Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần chính là liên hợp lại, sáng lập ra một cái nhà giam lực lượng không cho bất luận kẻ nào thoát đi!

Chẳng qua đáng tiếc chính là, bởi vì chung quanh thân thể thủy chung cũng tồn tại một tầng hắc vụ ánh mắt không thể nhìn xuyên qua được, khiến cho Phó Thư Bảo không thể nào nhìn rõ được bộ dáng của hắn. Nhưng mà thông qua đối chiếu với hình ảnh trong đầu, hắn rất nhanh liền đem người giấu bên trong hắc vụ kia cùng với gương mặt ẩn giấu bên trong hắc ám trong cái cột đá ở sâu dưới đáy biển lúc trước.

Là hắn, chính là hắn!

Hai chân Phó Thư Bảo nhẹ nhàng đạp mạnh xuống mặt đất, thân thể phóng vọt lên thiên không. Hắn muốn tiếp cận quan sát tên gia hỏa này, đạt được càng nhiều những tin tức hơn. Quang mang Thời Chi Chiến Giáp đột nhiên lóe sáng lên, mang theo Phó Thư Bảo hướng về phía người bên trong hắc vụ kia bay tới. Nhưng mà, còn chưa đợi hắn kịp bay đến gần, luồng hắc vụ đột nhiên biến mất bên trong hư không, cái tên gia hỏa kia cũng giống như chưa từng xuất hiện qua vậy.

- Đáng giận! Chẳng lẽ hắn biết ta đã đến đây, có ý trốn tránh ta?

Trong lòng Phó Thư Bảo dâng lên tia ý niệm này, nhưng chợt cười khổ lắc đầu:

- Đây là thời không quá khứ, những chuyện tình ta thấy đều là đã xảy ra rồi, đã có kết quả rồi. Cho dù cái gã độc thủ sau màn kia cũng giống như ta, có được bảo vật giống như Thời Chi Chiến Giáp vậy, nhưng mà, hẳn như thế nào sẽ biết ta lấy tọa độ gì, trở lại đoạn thời gian nào trong quá khứ cơ chứ?

Thời không quá khứ, đây chính là thời gian đã trải qua vô số ức vạn năm, chỉ cần có được tọa độ tham chiếu, thông qua Thời Chi Chiến Giáp, Phó Thư Bảo có thể xuất hiện tại bất cứ thời không nào, thậm chí những bí mật đã bị thời gian bao phủ. Một mảnh thời không rộng lớn như vậy, lớn đến trình độ không thể tưởng tượng nổi. Quả thật, cái gã độc thủ phía sau màn kia cho dù cũng có Thời Chi Chiến Giáp, nhưng cũng không thể nào theo dõi Phó Thư Bảo được.

Đột nhiên biến mất, cũng liền mất đi cơ hội quan sát.

Chiến hỏa vẫn còn tiếp tục, thành thị đã từng phồn hoa, lúc này bị máu tươi bao phủ, bị lửa thôn phệ. Các dân chúng Luyện Quốc không ngừng ngã xuống trong máu tươi, ngã vào bên trong biển lửa. Tất cả mọi người ở trong này, không ai đào thoát khỏi vận mệnh tử vong, cũng đều ngã xuống. Vương tử Luyện Quốc Luyện Vô Mệnh vừa chết, chiến đấu liền biến thành xu thế nghiêng hẳn về một bên. Chấm dứt, hẳn cũng sẽ không lâu lắm.

Bên trên thiên không, Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần vẫn như cũ liên hợp cùng một chỗ, thành lập ra nhà giam lực lượng giam cầm tất cả mọi người. Mục đích của bọn họ chính là rõ ràng, đó chính là không để bất luận kẻ nào ở trong này thoát ra được bên ngoài!

- Phi! Con mẹ nó! Còn tự xưng là Trấn Quốc Đại Thần, chịu sự tôn thờ cùng với kính yêu của dân chúng Luyện Quốc, không ngờ lại làm ra loại chuyện tình thảm tuyệt nhân gian, diệt sạch nhân tính như thế này! Có cơ hội, lão tử sẽ khiến cho các ngươi phải trả giá cho chuyện tình các ngươi đã làm ngày hôm nay!

Hai mắt Phó Thư Bảo bốc lửa nhìn chằm chằm Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần đang huyền phù trong thiên không.

Đáp xuống mặt đất, đi đến bên cạnh thi thể của Luyện Vô Mệnh, lạnh lùng nhìn hắn, còn có thanh Thần kiếm Phá Hư đã bị cắt thành ba đoạn kia, tâm tình của Phó Thư Bảo nhất thời hỗn loạn. Không biết vì cái gì, hắn đối với gã Vương tử có vận mệnh giống mình này có cảm tình rất sâu sắc. Nhìn thấy hắn chết đi, cái loại cảm thụ này giống như là nhìn thấy vị huynh trưởng thân thiết nhất của chính mình chết đi vậy.

- Từ từ! Ta như thế nào quên mất chuyện tình trọng yếu nhất chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động, nghĩ đến một chuyện:

- Bên trên Tứ Đại Trấn Quốc Chi Thần vẫn còn có tồn tại một vị Thần Quan nữa. Vừa rồi cái người ẩn nấp bên trong hắc vụ kia rõ ràng không phải là Thần Quan, mà là nhân vật của Thời đại Hắc Ám. Như vậy, cái vị Thần Quan kia đến tột cùng là ở nơi nào rồi?

Thoáng dừng lại một chút, hắn đột nhiên lại nghĩ đến:

- Cuối cùng tuy rằng Luyện Quốc đã bị hủy diệt, nhưng mà Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần cũng đã bị phong ấn. Như vậy, là ai phong ấn bọn họ? Có thể nào là vị Thần Quan kia không?

Một loạt những vấn đề xuất hiện, giống như một đám hỗn độn xâu chuỗi lại một chỗ với nhau, bất luận là nghĩ thế nào cũng không thể sắp xếp lại cho rõ ràng được.

Đúng lúc này, mặt đất dưới chân đột nhiên rung động kịch liệt lên. Từng tòa từng tòa kiến trúc không ngừng bị phá hủy, mặt đất không ngừng xoay chuyển liên hồi. Một đạo bạch quang chói mắt đột ngột từ dưới mặt đất phóng vọt lên trên thiên không!

- Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Phó Thư Bảo kinh hãi đến cực điểm nhìn chằm chằm những biến hóa đột nhiên xảy ra trước mắt. Nhưng không đợi hắn có cơ hội nhìn thấy rõ ràng, quang hoa gợn sóng trên Thời Chi Chiến Giáp đột nhiên đại phóng, mang theo hắn ly khai khỏi thời không kia.

Thời Chi Chiến Giáp sử dụng đến lúc này, thời điểm dừng lại bên trong quá khứ mãi cho đến giờ đều là tùy tiện phát sinh ra. Ngoại trừ lần đầu tiên, bởi vì thời gian trong quá khứ trùng khớp với thời điểm lúc rời đi,

khiến cho nên ngay lập tức quay trở về thế giới thực tại. Đối với những chuyển lữ hành ở thời không xa xôi hơn, Phó Thư Bảo nhưng vẫn không thể tìm được phương pháp không chế thời gian trở về.

- Thời Chi Chiến Giáp dừng lại ở trong thời không xa xôi này đây, năng lượng tiêu hao quả thật là quá lớn. Càng là thời không quá khứ xa xôi hơn, thời gian dừng lại cũng càng ngắn hơn. Ta căn bản là không thể không chế được a! Đáng tiếc là, nếu như nhìn thấy được sau khi nổ mạnh xảy ra chuyện gì thì tốt rồi...

Cái ý niệm này giống như tia chớp hiện lên trong đầu hắn, sau đó lại là một mảnh hắc ám. Phó Thư Bảo đột nhiên quay trở lại thế giới hiện thực, liền lập tức ngã xuống trên mặt đất...

737. Chương 638: Phá Đất Chui Lên

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 638: Phá Đất Chui Lên

Mở hai mắt ra, Phó Thư Bảo cũng không nhớ rõ hắn đã hôn mê hết bao lâu. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang canh giữ bên cạnh hắn. Các Chiến sĩ Thạch Tượng của Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô cũng ở bên người hắn. Hắn chính là ở trong không gian an toàn tuyệt đối.

- Phó công tử, lần này đây người lại phát hiện cái gì?

Nhìn thấy Phó Thư Bảo mở mắt ra, Long Ngọc Nhất liền sốt ruột hỏi.

- Lần này người sử dụng thời gian còn lâu hơn lần trước rất nhiều, nhất định là đã phát hiện ra manh mối gì rồi?

Thanh âm của Long Ngọc Nhị cũng sốt ruột giống hệt như tỷ tỷ của nàng.

Phó Thư Bảo lại biết, lần này đây sở dĩ càng lâu hơn lần đầu, đó là bởi vì nằm ở hai đoạn thời kỳ hoàn toàn khác nhau mà thôi. Lần trước đây là thời kỳ hòa bình của Luyện Quốc, các phương diện cũng còn đang trong giai đoạn phát triển, thậm chí Thần Miếu của Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần cũng còn chưa xây dựng hoàn chỉnh, hắn cũng không cần lưu lại quá lâu. Mà lần thứ hai thì tại thời điểm Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần tạo phản, khiến cả Luyện Quốc bị hủy diệt, như vậy lần thứ hai càng khiến cho hắn phải lưu lại càng lâu hơn để quan sát.

Thoảng nghĩ ngợi một chút, Phó Thư Bảo mới đem những tình huống nhìn thấy trong thời không quá khứ nhất nhất kể lại. Hắn không nhất thiết phải giữ lại hoặc là giấu diếm cái gì cả. Cho nên những gì hắn nhìn thấy, những gì hắn nghe được, những gì hắn suy đoán, cũng đều nói hết ra cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

- Nói như vậy, nàng Công chúa Luyện Quốc tên Luyện Vô Song kia vẫn còn sống sao?

Long Ngọc Nhất nói.

- Là ở địa phương nào đó dưới chân chúng ta?

Long Ngọc Nhị nói.

Phó Thư Bảo khẽ gật đầu:

- Đúng vậy! Nếu như khối cổ ngọc kia vẫn còn có thể phác huy tác dụng mà nói, thì Luyện Vô Song hẳn vẫn còn sống. Từ trong miệng của nàng, chúng ta có thể biết được rất nhiều thứ!

Long Ngọc Nhất vội la lên:

- Chúng ta còn chờ cái gì nữa? Nhanh chóng đi tìm nàng đi! Dù sao người cũng nhớ rõ vị trí nàng chìm xuống lòng đất, muốn tìm nàng cũng dễ dàng a!

Phó Thư Bảo lại lắc lắc đầu:

- Không! Ta còn muốn trở về nhìn một chút. Cái đạo quang mang kia từ dưới lòng đất phóng xuất lên, ta hoài nghi là do nguyên nhân của Khởi Nguyên Chi Thụ kia! Sau đạo cường quang kia là tình huống gì, cái này đối với chúng ta mà nói chính là phi thường quan trọng! Cho nên, nhiệm vụ trước mắt không phải là tìm ra Luyện Vô Song, mà là quay trở lại thời không kia tiếp tục quan sát!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nhất thời há hốc miệng, hai miệng đồng thanh nói:

- Cái gì? Người cái tên này... còn muốn trở về nữa sao? Người không muốn sống nữa à?

Xuyên qua thời không, trở lại thời không quá khứ, loại sự tình này khẳng định là có sự thương tổn nhất định, hoặc là nói tác dụng phụ này nọ. Hiện tại vẫn còn chưa có thể hiện ra, nhưng mà trong tương lai khẳng định là sẽ thể hiện. Hiện tại Phó Thư Bảo thường xuyên lợi dụng Thời Chi Chiến Giáp quay trở lại thời không quá khứ, loại hành vi này kỳ thật chính là hành vi mạo hiểm vô cùng. Chính vì vậy mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long mới lo lắng như vậy.

Chẳng qua, sự lo lắng cùng với khuyên can của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng không khiến cho Phó Thư Bảo thay đổi chủ ý. Hắn lại dùng Thần kiếm Phá Hư làm tọa độ, khởi động Thời Chi Chiến Giáp. Nhưng mà lần này đây lại xuất hiện tình huống quỷ dị. Hắn rõ ràng là đã khởi động Thời Chi Chiến Giáp, cũng tạo thành tọa độ khả thi chính xác. Nhưng mà, thân thể của hắn lại cũng không thể nào xuyên qua được cái màn hình giống như thủy văn kia, xuất hiện ở bên trong không gian thời không tương ứng.

Đám quang trạch thủy văn kia bắt đầu khởi động một chút, rất nhanh liền khôi phục được nguyên dạng, bộ dáng như chưa từng khởi động.

- Di? Cái này...

Phó Thư Bảo kinh ngạc nhìn xuống Thời Chi Chiến Giáp trên người mình.

Long Ngọc Nhất vội vàng la lên:

- Có thể nào là do người thường xuyên sử dụng, nên hao hết năng lượng của nó rồi không?

- Đúng vậy! Thứ này đây cần có năng lượng mới hoạt động được, người đã mấy lần quay trở lại thời không quá khứ, hao hết năng lượng của nó rồi?

Long Ngọc Nhị nói.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một lát, đột nhiên cười nói:

- Ta hiểu rồi! Cái này cũng không phải là Thời Chi Chiến Giáp hao hết năng lượng, mà là nó đã không thể mang ta quay trở về thời không ta muốn đi nữa!

- Vì sao lại nói như vậy?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, cũng là bộ dáng mê hoặc.

Phó Thư Bảo tiếp tục nói:

- Thời không quá khứ, tên như danh nghĩa, đó là thời không đã trôi qua rồi. Thời Chi Chiến Giáp đem ta đưa đến đoạn thời gian đã tiêu thất kia, cũng có hạn chế số lần, cũng chính là duy nhất một lần. Nó không thể đem ta quay trở về một đoạn thời không hai lần. Trên thực tế, tính chất năng lượng của nó phi thường đặc thù, tiêu hao phi thường ít. Nó lấy lực Hỗn Độn cùng với máu tươi của ta làm điều kiện khởi động, tiêu hao của bản thân không phải quá lớn. Thông qua hấp thu, nó cũng có thể từ bên trong tự nhiên hấp thu những năng lượng cần có. Đây là có tác dụng tuần hoàn, cho nên, căn bản là không tồn tại khả năng năng lượng tiêu hao hết được.

Một khi đã là thời không quá khứ, Thời Chi Chiến Giáp có thể mang về một lần, chính mắt nhìn thấy quá trình biến mất. Lại biến mất, Thời Chi Chiến Giáp cũng liền mất đi một đoạn thời không quá khứ có khả năng quay trở về. Cũng chính là nói, thời không quá khứ cũng chỉ có thể biến mất một lần, chứ không phải là hai lần, ba lần, vô số lần!

Thứ phức tạp như vậy, không ngờ lại được hần nhanh chóng suy nghĩ ra như vậy. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lại không hẹn mà cùng liếc mắt nhìn nhau. Trong lòng cả hai cũng đều sinh ra một loại suy nghĩ kỳ quái, đó chính là tên nam nhân trước mặt này chính là một con quái vật cực kỳ thông minh!

- Một khi đã không thể trở lại thời kỳ kia nữa, người định làm thế nào?

Long Ngọc Nhất hỏi.

Long Ngọc Nhị hỏi:

- Trở lại tìm một cái tọa độ, rồi trở về thời không gần đó sao?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Tạo ra một cái tọa độ chính xác đâu dễ dàng như vậy? Một khi đã không thể trở lại đoạn thời không kia, chúng ta liền đi tìm Luyện Vô Song đi! Tuy rằng không thể tận mắt nhìn thấy kết cục cuối cùng, nhưng mà ta tin tưởng rằng Luyện Vô Song nhất định là biết được rất nhiều thứ!

Sau khi quyết định xong, Phó Thư Bảo cùng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đi lên trên mặt đất. Một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng phân tán ra, bảo vệ các thông đạo của phế tích, sáu mươi thị vệ Luyện nô thì nửa bước không rời khỏi sau lưng Phó Thư Bảo, bảo hộ sát bên người hần.

Bằng vào trí nhớ, Phó Thư Bảo rất nhanh đã đi đến một mảnh phế tích. Mảnh phế tích này cách gốc cổ thụ Khởi Nguyên Chi Thụ đã héo rũ một khoảng không xa. Trên mặt đất chất đầy vô số những tảng đá vụn cùng với mảnh vỡ của cột đá. Từ trong những vật liệu tàn phế này không khó nhìn ra được trình độ phồn hoa cùng với dấu hiệu hùng vĩ. Nhưng mà hiện tại, Hoàng cung đã từng phồn hoa cũng đã biến thành một đồng phế tích hoang tàn, cùng với những phế tích nhà dân bình thường chỉ khác nhau ở chỗ thể tích mà thôi.

Trải qua thêm ngàn vạn năm nữa, những cột đá, vật liệu đá này cũng đều sẽ phong hóa, biến thành những mảnh đá vụn. Thời điểm đó, Hoàng cung cũng sẽ không khác gì nhà dân bình thường nữa. Bụi về bụi, đất về đất! Năm tháng mới là con dao sắc bén vô tình nhất thế gian.

- Chính là ở trong này!

Đi vào bên trong một mảnh phế tích, Phó Thư Bảo thoáng quan sát một chút, sau đó nói.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thời phát tay, trong tức khắc, từng khối từng khối vật liệt đá cùng với cột gãy to lớn nhất thời giống như những phiến lá rụng trong cuồng phong, bị thổi quét hết sạch, rơi xuống những nơi khác. Một khoảng đất trống rộng lớn nhất thời lộ ra.

- Một khi đã là ở trong này, như vậy động thủ đi!

Long Ngọc Nhất nói.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu, khẽ uốn cong thất lưng xuống, nhẹ nhàng vỗ mạnh lên trên mặt đất. Một tiếng răng rắc phát ra, một chuồng gần như không hề có chút lực đạo nào lại khiến mặt đất dưới chân hần vỡ nứt ra. Khe hở vỡ ra rộng khoảng chừng một thước, sâu không thấy đáy. Thời điểm khi khe nứt hình thành, một cái phân thân lực lượng đã được ngưng luyện ra, chui vào bên trong khe nứt.

- Người cái tên này, thủ đoạn quả thật không ít a! Theo như ta biết, có thể đem lực lượng ngưng luyện thành phân thân, chính là thủ đoạn đỉnh cao từ Thời đại Khởi Nguyên, trên thế giới hiện tại cũng không còn bao nhiêu Lực sĩ còn biết sử dụng đâu!

Long Ngọc Nhị nói.

Một bên điều khiển phân thân lực lượng chui sâu vào bên trong lòng đất, Phó Thư Bảo một bên hồn nhiên nói:

- Ta còn có một thứ rất đặc biệt nữa! Có muốn nhìn xem hay không?

- Vô sỉ!

- Hạ lưu!

Đây chính là phản ứng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Từ mặt chữ mà nhìn, Phó Thư Bảo nói như vậy quả thật không có gì không ổn cả, là chuyện tình thật bình thường. Nhưng mà, thời điểm khi hắn nói những lời này, ở giữa hai chân của hắn giống như là đang cất giấu một con thỏ nghịch ngợm vậy, khi hắn nói chuyện, liền khễ khởi động, đứng thẳng thân thể lên, nhìn xung quanh mọi nơi... Như vậy, hay tỷ muội kia có phản ứng như thế, kỳ thật cũng xem như là đã dễ dàng tha thứ rồi!

Phân thân lực lượng rất nhanh đã đi xuống dưới đáy của khe nứt kia. Khe nứt do Phó Thư Bảo vận dụng lực Hỗn Động đánh ra chỉ sâu chừng hơn trăm thước. Nhưng mà dưới chiều sâu như thế, cũng không có phát hiện ra Luyện Vô Song, cũng không có tra xét được chút năng lượng ba động kỳ quái nào cả. Cổ ngọc muốn bảo tồn thân thể của Luyện Vô Song, cũng cần phải có năng lượng mới làm được. Dựa vào điểm này, tuy rằng ở bên trong đại địa mờ mịt, nhưng mà Phó Thư Bảo cũng có nắm chắc rất lớn có thể tìm được địa phương của Luyện Vô Song.

Tâm niệm vừa động, hai chân của phân thân lực lượng lại tiếp tục chui sâu xuống dưới lòng đất. Tình cảnh kia, giống như là một cái tượng đất ở bên trong lòng sông chìm xuống, thân thể của nó sẽ bị nước sông cuốn đi, dần dần biến mất.

Phân thân lực lượng ở bên trong bùn đất không ngừng dộn lên, tốc độ kỳ thật cũng phi thường nhanh, cùng với tốc độ của cá bơi lội trong nước không sai biệt lắm. Mỗi khi phân thân lực lượng đi đến một chiều sâu nhất định, Phó Thư Bảo cũng để cho nó dừng lại, cẩn thận tra xét một chút những biến hóa nguyên tố chung quanh. Loại tra xét này của hắn, liền thậm chí một cây đinh sắt bên trong bùn đất cũng có thể điều tra ra, chứ đừng nói đến cái loại bảo vật giống như là cổ ngọc vậy.

Một đường chui xuống, ước chừng đi xuống khoảng chừng hơn một cây số, Phó Thư Bảo mới bằng vào tinh thần liên hệ cùng với phân thân lực lượng của mình mới tra xét ra được một tia năng lượng ba động không tầm thường. Một tia năng lượng ba động này phi thường yếu ớt, nhưng cùng với Thổ nguyên tố có tính chất hoàn toàn bất đồng, cho nên hắn rất dễ dàng liền nhận ra được.

Khoảng cách một ngàn thước, trên mặt đất có lẽ cũng không tính là cái gì, nhưng mà trong lòng đất lại là một chuyện tình hoàn toàn khác. Đại địa cũng giống như nước biển, cũng đều có áp lực, càng đi sâu xuống dưới, áp lực lại càng lớn. Cho dù là Lực sĩ Thổ hệ nắm giữ lực lượng Thổ nguyên tố, tu vi dưới Đại Vô Vũ Trụ Lực, cũng đừng hòng dộn đến chiều sâu như thế. Bởi vì áp lực của đại địa sẽ ép cho thân thể của hắn vỡ nát. Nhưng mà loại chiều sâu như thế này, đối với Phó Thư Bảo đã là cấp bậc Bán Thần cấp Hậu kỳ mà nói, lại chẳng là cái gì cả.

Một mảnh bùn đất bị phân thân lực lượng tách ra, một khối huyền băng màu trắng đột nhiên hiện lộ ra. Thông qua cặp mắt của phân thân lực lượng, Phó Thư Bảo rất rõ ràng nhìn thấy được tình huống của khối huyền băng kia. Kỳ thật đó cũng không phải là một khối băng, mà là một khối ngọc thạch khổng lồ. Nó có màu sắc cùng với chất liệu trong suốt sáng bóng, rõ ràng có thể nhìn thấy được Luyện Vô Song đang ngủ say bên trong. Tia năng lượng ba động quỷ dị kia, đúng là từ khối ngọc thạch này phát ra.

Một không gian phong bế cùng với nhiệt độ cực kỳ thấp, đây chính là điều kiện cơ bản để bảo tồn thân thể một người. Đương nhiên, hai cái điều kiện này quả thật cũng không đủ để ột người sống từ thời đại hơn một vạn năm trước bảo tồn đến tận bây giờ. Phương diện này khẳng định còn có một vài điều kiện huyền diệu gì đó ở bên trong. Nhưng mà cái này cũng phải sau khi nghiên cứu khối ngọc thạch kỳ quái kia mới có thể tìm được đáp án.

- Lúc trước, khi ta nhìn thấy Luyện Vô Mệnh lấy khối ngọc thạch kia ra, chẳng qua chỉ lớn có một khối ngọc bội bình thường mà thôi. Hơn nữa toàn thân cũng chẳng hề có chút linh lực, linh khí nào cả, cảm giác như một khối ngọc thạch bình thường. Nhưng mà, hiện tại cũng đã trở nên lớn như vậy rồi, đem toàn bộ Luyện Vô Song hoàn toàn bao vây lại. Hiện tại xem ra, khối ngọc thạch này còn có đặc tính lớn dần nữa. Trải qua năm tháng lâu dài cả vạn năm như vậy, nó đã trưởng thành rồi. Mặt khác, theo thể tích của nó gia tăng lên, cũng xuất hiện một tia năng lượng phóng thích a? Khẳng định chính là như vậy rồi! Hết thấy những chuyện này cũng đều là kế hoạch của Luyện Vô Mệnh a! Khối ngọc này sau một vạn năm lớn lên, phóng xuất ra năng lượng dao động, dụ dỗ người đến tìm, cũng chính là cơ hội để cho Luyện Vô Song từ dưới đất chui lên...

Phó Thư Bảo nghĩ đến rất nhiều thứ.

- Phó công tử, tìm được rồi sao?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cùng kêu lên.

Phó Thư Bảo khẽ gật gật đầu, đột nhiên một quyền đập thẳng xuống cái khe nứt kia:

- Nguyên Nhất Quyền, Địa Liệt!

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Cái khe trên mặt đất không ngừng xé rách ra, trở nên càng rộng càng sâu hơn. Phó Thư Bảo từng quyền từng quyền nện xuống, độ sâu của nó cũng liên không ngừng mở rộng ra chỗ sâu bên dưới mặt đất.

- Thật sự là... Trâu đất a!

- Không cần vũ nhục loài trâu a! Hắn chính là con gấu háo sắc a!

- ...

Mặc kệ hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có thái độ gì, có cái nhìn gì, không mất bao nhiêu thời gian, Công chúa Luyện Quốc đã ngủ say hơn cả vạn năm, từ trong cái khe hở do Phó Thư Bảo mở rộng ra kia, phá đất chui lên!

738. Chương 639: Hồ Thành Thương Đội (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 639: Hồ Thành thương đội (1)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Luyện Vô Song ở bên trong khóa ngọc có vẻ xinh đẹp say mê lòng người, khuôn mặt thanh tú thoát tục, dáng người thon dài mà thướt tha. Cả người cũng lộ ra một tia khí chất giống như không cóc u lan vậy. Khóa ngọc thạch bao vây lấy thân thể của nàng trong suốt sáng bóng, trong suốt giống hệt như là thủy tinh vậy. Nó có bộ dáng hình bầu dục, giống như một khóa trứng chim khổng lồ vậy, mà Luyện Vô Song chính là một con gà con còn chưa có nở ra, im lặng ở bên trong chờ đợi thời cơ vỡ trứng nở ra. Toàn bộ khối ngọc thạch cùng với thể trọng của Luyện Vô Song, ước chừng có sức nặng hơn hai ngàn cân. Đương nhiên, phần sức nặng này tuyệt đại bộ phận đều là sức nặng của khóa ngọc thạch.

Phó Thư Bảo đem khóa ngọc thạch ôm tới một mảnh địa phương ở dưới chân của Khởi Nguyên Chi Thụ. Suy nghĩ xem phải như thế nào để đem Luyện Vô Song ở bên trong khóa ngọc thạch lấy ra. Không có Trận liệt Lực Chi Phù Văn, cũng sẽ không có phong ấn này nọ phong ấn Luyện Vô Song ở bên trong khóa ngọc thạch kia. Dùng biện pháp phá giải phong ấn của Lực Chi Phù Văn rõ ràng là không được rồi. Như vậy cũng chỉ còn có thể dùng lực Hỗn Động tiến hành phân giải khối ngọc thạch, sau đó đem Luyện Vô Song từ bên trong ngọc thạch lấy ra.

Quan sát lại một chút, xác định xong ý tưởng trong lòng mình, Phó Thư Bảo đem tay phải đặt lên trên khóa ngọc thạch kia, thử phân giải một bộ phận của nó. Dưới tác dụng của lực Hỗn Động, khối ngọc thạch trong suốt như thủy tinh kia nhẹ nhàng rung động một chút. Nhưng mà, lực Hỗn Động có được đặc tính của năm loại nguyên tố, liên thậm chí sắt thép cũng có thể phân giải, nhưng cũng không phân giải được khối ngọc thạch kia. Sau khi nó rung động lên một chút, liền chỉ vền vền như vậy mà thôi. Khối ngọc thạch này

tại thời điểm khi lực Hỗn Độn rót vào, khối ngọc thạch vốn yên tĩnh đột nhiên chợt sản sinh ra một cỗ hấp lực xoắn ốc, đem năng lượng lực lượng của hần hoàn toàn thôn phệ mất.

- Ách! Cái này... xảy ra chuyện gì vậy?

Phó Thư Bảo kinh ngạc buông tay xuống.

- Lực Hỗn Độn của ngươi không được, thử xem lực Thần Long của ta đi!

Long Ngọc Nhất gấp gấp vội vàng chớp lấy cơ hội biểu hiện. Thời điểm ngay khi Phó Thư Bảo vừa buông tay xuống, nàng liền vỗ mạnh một chưởng xuống. Ngay khi bàn tay dán lên trên ngọc thạch, một cỗ lực Thần Long tràn ra, rót vào bên trong ngọc thạch.

Ngọc thạch lại rung động lên một chút, nhưng mà, đồng dạng cũng chỉ là rung động một chút mà thôi! Cỗ hấp lực xoắn ốc huyền diệu kia lại đem lực Thần Long của Long Ngọc Nhất hấp thu luôn.

- Ta cũng không tin không thể phá vỡ được nó! Tỷ tỷ, chúng ta cùng thử đi!

Long Ngọc Nhị cũng gia nhập vào. Mặt mũi của Thần Long Tộc bị vứt bỏ trước mặt một khối ngọc thạch cũng không quan trọng, nhưng bị vứt bỏ trước mặt Phó Thư Bảo, thì chính là chuyện nghiêm trọng a! Huống hồ, Phó Thư Bảo lại một lần nữa biểu hiện ra năng lực siêu việt hai tỷ muội, không thể nghi ngờ chính là muốn chinh phục trái tim của hai nàng, thân là Long nữ của Long Tộc, tự nhiên liền theo bản năng phản ứng, đó là xem thử xem ai mạnh hơn!

Long nữ của Long Tộc so với nữ nhân bình thường không giống nhau, có thể chinh phục được trái tim của các nàng, chỉ có thể là cường giả cái thế.

Kế tiếp lại xuất hiện thêm một màn quái dị hơn. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long càng không ngừng đem lực Thần Long rót vào bên trong ngọc thạch, khối ngọc thạch kia rung động không ngừng, không ngừng thôn phệ lực Thần Long của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, thể tích không ngừng lại gia tăng thêm một chút!

- Dừng lại! Hai người các ngươi mau dừng lại!

Phó Thư Bảo phát hiện ra hiện tượng quái dị này, vội vàng ngăn cản hành động của hai tỷ muội.

Khóe miệng Long Ngọc Nhất toát ra một tia cười khổ:

- Cái này là chuyện gì vậy? Chúng ta oanh kích nó, nó lại không hề vỡ vụn, ngược lại còn gia tăng thể tích nữa!

- Đúng vậy! Thật sự là làm cho người ta không thể tin nổi! Phó công tử, ngươi gặp nhiều biết rộng, có biết lai lịch của khối ngọc này là gì không?

Thần tình của Long Ngọc Nhị nghi hoặc nhìn về phía Phó Thư Bảo, chờ hần trả lời.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Long Tộc các ngươi có thói quen cất chứa bảo vật, các ngươi cũng không biết lai lịch khối ngọc thạch này, ta càng không thể biết nổi! Chẳng qua, ta lại phát hiện ra một vài thứ.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thời kêu lên, hỏi:

- Ngươi phát hiện chuyện gì?

Phó Thư Bảo nói:

- Khối ngọc thạch này, lúc trước cũng chỉ lớn cỡ một khối ngọc bội bình thường mà thôi. Nó có thể tiến hành bảo tồn được Luyện Vô Song, chính là bằng vào kết cấu năng lượng do nó xây dựng nên. Lúc đó, cũng chính là trong hơn một vạn năm trước, kết cấu năng lượng của nó giống như một túi khí an toàn, đem Luyện Vô Song bao vây lại. Trong lúc bị chôn sâu bên dưới lòng đất, khối ngọc thạch này không ngừng hấp thu năng lượng trong lòng đất, thể tích cũng càng ngày càng lớn lên, cũng chính là bộ dáng hiện tại chúng ta nhìn thấy đây!

Dừng lại một chút, hần lại nói thêm:

- Cho nên, dưới loại đặc tính này, chúng ta càng dùng sức phân giải nó, công kích nó, nó cũng sẽ không tổn thương chút nào, ngược lại càng trở nên lớn hơn, rắn chắc hơn.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị nhất thời lộ ra khuôn mặt phát sầu:

- Như vậy mà nói, đó chẳng phải là không thể phá vỡ được nó sao?

- Cũng không hẳn! Ta nghĩ ra được một biện pháp!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đó chính là dùng thủ đoạn của Luyện Lực sĩ, đem năng lực do khóa ngọc thạch này hấp thu trong một vạn năm mà cướp đi, để cho nó khôi phục lại độ lớn cỡ chừng một khóa ngọc bội, như vậy, có thể đem Luyện Vô Song ở bên trong lấy ra!

Long Ngọc Nhất có chút kinh ngạc nói:

- Phó công tử, người muốn luyện chế khối ngọc thạch này cùng với Luyện Vô Song ở bên trong luôn sao?

- Có nguy hiểm gì hay không?

Long Ngọc Nhị nói.

- Yên tâm đi! Ta tự có chừng mực!

Phó Thư Bảo đối với kỹ thuật Luyện Lực sĩ của hắn có sự tự tin nhất định. Lần này luyện chế, cho dù không thành công, cũng sẽ không ảnh hưởng đến Luyện Vô Song ở bên trong ngọc thạch.

Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh được phóng xuất ra, các loại linh tài cần thiết cũng được phóng xuất ra khỏi Long giới. Sau khi chuẩn bị xong hết, Phó Thư Bảo lại đem Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh mở rộng ra, đạt đến mức độ có thể chứa đựng được khóa ngọc thạch cùng với các loại linh tài. Dem khối ngọc thạch bỏ vào bên trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh, Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa của Phó Thư Bảo từ trong song chướng cuồng tiến ra, giống như yêu xà không ngừng liếm lên Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh.

Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa đã tiến hóa đến trình độ nửa trắng nửa đen, cực kỳ đầy đặn. Đát chính là thể hiện tu vi lực lượng đã đạt đến Hỗn Độn Lực đỉnh phong. Loại hỏa diễm như vậy, phân kim đoạn ngọc, phân giải vật chất, nhưng cũng không thể hiện ra nhiệt độ. Sự tồn tại của nó, liền giống như hư không chói lọi vậy.

Tu vi lực lượng đột phá được giới hạn cuối cùng phân cách giữa thiên nhân, đạt đến cảnh giới của Thần, Nguyên Tố Chi Hỏa lại biến thành đặc tính gì? Đây là chuyện tình khiến Phó Thư Bảo thắc mắc, cũng vô cùng chờ mong.

739. Chương 639: Hổ Thành Thương Đội (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 639: Hổ Thành thương đội (2)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thời gian vô thanh vô tức trôi qua, ước chừng trải qua khoảng một bữa cơm, khóa ngọc thạch có đặc tính hấp thu năng lượng rốt cuộc cũng bắt đầu phun ra những năng lượng nó từng hấp thu. Đám năng lượng này tuyệt đại đa số cũng đều là lực lượng Thổ nguyên tố. Ở sâu bên trong lòng đất, năng lượng nó có khả năng hấp thu tự nhiên chỉ có năng lượng Thổ nguyên tố. Ngoại trừ tuyệt đại đa số lực lượng Thổ nguyên tố, Phó Thư Bảo còn phát hiện ra năng lượng lực lượng do Luyện Vô Mệnh rót vào, còn có cả năng lượng lực lượng do hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng với hắn rót vào lúc trước nữa. Không chút ngoại

lệ, tất cả những năng lượng lực lượng này, năng lượng Thổ nguyên tố cũng đều bị hấp thụ qua thủ đoạn Luyện Lực sĩ, vui lòng nhận lấy!

Chẳng qua, cho dù có nhiều năng lượng lực lượng đến như vậy, nhưng mà đối với sự tăng trưởng lực lượng của hắn mà nói cũng vô cùng nhỏ bé, có thể xem như không có.

Tu luyện lực lượng, càng về sau, càng đến những cảnh giới cao cấp hơn, mỗi một lần tăng trưởng cũng đều cần một lượng năng lượng khổng lồ. Phó Thư Bảo hiện tại, đã là cảnh giới tiếp cận gần sát Thần rồi, nhưng mà chỉ một tầng giấy mỏng manh kia lại không thể đột phá được. Tu luyện của hắn, liền lâm vào sự đình trệ không tiến.

Theo từng tia năng lượng bị Phó Thư Bảo hút ra từ bên trong khóa ngọc thạch kia, thể tích của khóa ngọc thạch cũng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng dần dần khôi phục lại trạng thái một cái túi năng lượng đơn thuần như ban đầu. Mà thể tích của nó, cũng biến thành cỡ một khối ngọc bội bình thường mà Phó Thư Bảo đã nhìn thấy trong quá khứ.

Tay co lại thành trảo, một đạo hỏa diễm Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa đột nhiên chui vào bên trong cái túi năng lượng kia, chui mạnh một cái, liền phóng thẳng đến bên cạnh thân thể của Luyện Vô Song, hóa thành giống như một tấm lưới, bao phủ lấy toàn thân của nàng. Sau đó lại có một tia hỏa diễm tách ra, hóa thành bàn tay chụp lấy khối ngọc thạch nhỏ cỡ một mảnh ngọc bội kia. Thành công!

Trong toàn bộ quá trình, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ngay cả ánh mắt chớp lấy một cái cũng không có, cũng mãi luôn duy trì bộ dáng khấn trương cùng kinh ngạc. Hai tỷ muội đối mặt với thể công cường lực của Phó Thư Bảo, theo bản năng mâu thuẫn, muốn chứng minh thực lực của Thất Thái Nữ Thần Long. Nhưng mà cái loại sự tình này rất nhiều lần đều không như ý của hai nàng. Tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo so với các nàng thì mạnh hơn, năng lực xử lý sự tình cũng mạnh hơn các nàng. Còn nữa, thậm chí đến thời điểm cãi nhau, người bị hại luôn luôn là các nàng, thậm chí năng lực mắng chửi người chiếm tiện nghi cũng còn mạnh hơn các nàng nhiều!

Long Ngọc Nhất truyền âm uội muội.

Trong lòng Long Ngọc Nhị chính là nói như vậy.

Có một chuyện tình hai tỷ muội không muốn nghĩ tới, cũng không dám đề cập đó chính là, bất luận các nàng có mâu thuẫn như thế nào, thì vị trí của cái tên gia hỏa này trong lòng các nàng cũng càng ngày càng nhiều hơn, phân lượng cũng càng ngày càng lớn hơn.

Triệt hồi Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa, hai tay Phó Thư Bảo khẽ nâng lên một chút, thân thể Luyện Vô Song nhẹ nhàng huyền phù bay lên, từ từ bay đến trước mặt của hắn. Mất đi sự bảo hộ của ngọc thạch, tình huống của nàng cũng không phải là càng ngày càng không xong, mà là dần dần phát triển trở lại bình thường. Cánh mũi mềm mại của nàng không ngừng phập phồng lên xuống, bộ ngực cao nhất cũng có chút rung động nhẹ nhẹ... những cái này, cũng đều là dấu hiệu chứng tỏ những khí quan trong cơ thể của nàng bắt đầu hoạt động lại, nàng sắp tỉnh dậy.

- Nữ nhân hơn một vạn năm trước, vẫn còn duy trì tốt làn da cùng với dáng người như vậy, thật sự là chuyện tình khiến người ta ngạc nhiên a!

Long Ngọc Nhị thốt lên một câu.

Long Ngọc Nhất cũng gật đầu đồng ý.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Các người nói cái gì vậy? Thời điểm khi Luyện Vô Mệnh phong ấn nàng, tuổi của nàng chẳng qua cũng mười tám, mười chín mà thôi. Thời gian bị phong ấn tuy rằng dài đến cả vạn năm, nhưng mà độ tuổi thực tế của nàng cũng chỉ có mười tám, mười chín, làm sao già cỗi giống như hai người các người được?

- Như thế nào, người bắt đầu có ý tứ đối với nàng sao?

Long Ngọc Nhất nhất thời có chút không vui, hỏi.

Trong lòng Phó Thư Bảo vui vẻ:

- Hắc hắc... càng ngày càng có ý tứ, cũng đã bắt đầu biết ăn dấm chua của lão tử...

Ngoài mặt, hắc lại là một bộ dáng đứng đắn:

- Nói cái gì vậy? Ta là loại nam nhân gặp người nào yêu người đó sao? Nhàm chán, tưởng tượng Phó Thư Bảo ta thành hạng người gì thế? Thật là!

- Lúc nào nàng mới có thể tỉnh lại?

Long Ngọc Nhất vội vàng sửa miệng hỏi. Ăn bình dấm chua như vậy của Phó Thư Bảo, nàng nghĩ thấy còn không bằng ăn luôn một bình độc được chết người.

Phó Thư Bảo cẩn thận quan sát một chút Luyện Vô Song, sau đó mới nói:

- Nếu như là một Lực sĩ, thân thể cùng với tinh thần cũng phi thường cường tráng, nàng chỉ cần thời gian một tiếng đồng hồ liền có thể tỉnh lại. Nhưng mà nàng là một người bình thường, tình huống như vậy, muốn tỉnh lại mà nói, cần thời gian ước chừng một ngày mới được.

- Chẳng lẽ ngươi không biết dùng thủ đoạn của người để nàng sớm tỉnh dậy sao?

Long Ngọc Nhị hỏi.

Phó Thư Bảo lắc đầu:

- Nàng là một người bình thường, thân thể vô cùng yếu ớt, ngủ say thời gian cả vạn năm, cơ thể cùng với thần kinh muốn khôi phục lại khả năng hoạt động, cái này cần có thời gian. Nếu như ngoại lực mạnh mẽ tác dụng vào, nàng ta khẳng định có thể tỉnh lại, nhưng mà đối với nàng chắc chắn sẽ tạo thành thương tổn nhất định, thậm chí còn có thể chết đi nữa, hay mất đi trí nhớ này nọ...

Long Ngọc Nhất dang hai tay ra:

- Chúng ta cũng chỉ có thể chờ đợi nàng ta một ngày vậy!

Đúng lúc này, thân ảnh cao lớn của Thạch Hoa đột nhiên xuất hiện trước mặt Phó Thư Bảo, thoáng làm một cái nghi lễ chủ tớ, sau đó dùng thanh âm độc đáo lạnh như băng của nàng nói:

- Chủ nhân, các chiến sĩ của ta ở địa phương hai mươi dặm chặn lại một chi Thương đội!

- Thương đội?

Phó Thư Bảo nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Cái địa phương hoang vắng không người này, chi Thương đội nào lại chạy đến đây cơ chứ?

Thạch Hoa nói:

- Chủ nhân, đầu mục của chi Thương đội kia tự xưng là thương nhân đến từ Hồ Thành của Tú Quốc, muốn mượn đường đi Thánh Lan Quốc...

- Từ từ, ngươi nói, hắc tự xưng là thương nhân đến từ Hồ Thành Tú Quốc?

Phó Thư Bảo không biết vì cái gì, trong lòng sinh ra một tia dự cảm kỳ diệu. Hắc có chút vội vàng xao động cắt ngang lời nói của Thạch Hoa:

- Hắc tên là gì? Độ tuổi khoảng bao nhiêu?

Thạch Hoa nói:

- Chủ nhân, bởi vì thời gian gấp gáp, còn chưa có hỏi qua hắc. Nhưng hắc thật sự quần ben không ngừng, không ngờ còn xuất tiền ra đòi mua Chiến sĩ Thạch Tượng của ta nữa! Vốn dĩ gặp mấy cái này liền giết chết hắc là xong chuyện, nhưng chủ nhân đã có mệnh lệnh không được lạm sát người vô tội, cho nên chúng ta mới vào đây bấm bấm, xin mệnh lệnh của người. Về phần độ tuổi của hắc, bộ dáng ước chừng khoảng năm mươi tuổi!

- Mang chi Thương đội kia đến đây!

Phó Thư Bảo đột nhiên nói.

Thạch Hoa xoay người rời đi.

- Một chi Thương đội, không giết, thả cho đi là được, dẫn đến đây làm gì?

Long Ngọc Nhất kỳ quái nói.

Khóe miệng Phó Thư Bảo lại nhếch lên một tia nụ cười:

- Ta có cảm giác, ta sắp sửa gặp gỡ một người quen cũ mà cho tới bây giờ ta chưa từng gặp qua!

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, trong lòng hai tỷ muội cũng còn đang nói thầm:

- Đầu óc người này hồ đồ rồi sao? Người chưa từng gặp qua, đó có thể gọi là người quen cũ sao?

740. Chương 640: Hai Phụ Tử Bất Lương (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 640: Hai phụ tử bất lương (1)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ông chủ của chi Thương đội kia còn chưa có tới, thanh âm của hắn cũng đã vang vọng vào:

- Ha ha... vị tiểu muội muội này, trên người của ngươi mặc áo giáp vì vậy? Nhìn qua giống như tảng đá, rất có giá trị sưu tầm a! Như vậy đi, ngươi thống khoái ra một cái giá, ta mua!

- Câm miệng! Nếu như không phải có mệnh lệnh của chủ nhân, giờ phút này ta đã đánh nát đầu ngươi rồi!

Thạch Hoa lạnh lùng nói. Bản thân đã từng là phân thân lực lượng của Luyện Hoa Nữ Thần, Thạch Hoa chính là một tồn tại siêu nhiên, hiện tại lại bị một lão nhân trêu chọc, đó quả thật là có cảm giác muốn giết người.

- Ngươi sao lại bạo lực như vậy a, tiểu muội muội? Ta thế nhưng chính là một lão già mà? Ta đi nam vào bắc, dấu chân trải rộng khắp các nơi trên thế giới, cho tới bây giờ còn chưa từng gặp qua một nữ nhân cao lớn như tiểu muội muội ngươi vậy! Đúng rồi! Bộ áo giáp trên người của ngươi muốn bán bao nhiêu tiền? Ta nghĩ muốn mua cho đứa con vô liêm sỉ trong nhà ta một bộ! Nó thường xuyên bị người ta đánh, có bộ áo giáp như vậy, cũng sẽ không bị thương!

Thanh âm của lão nhân không ngừng líu lo.

- Ngươi... Câm miệng!

- Được rồi! Ta câm miệng! Đúng rồi! Ngươi tên gì nhỉ?

- ...

Tràng đối thoại như vậy, Phó Thư Bảo hoàn toàn thu vào trong lỗ tai mình, cũng có một loại cảm giác thật cổ quái. Ánh mắt của hắn có chút khẩn trương gương mặt nhìn về phía Thạch Hoa đang dẫn gã đầu mục Thương đội kia. Rất nhanh, hắn liền nhìn thấy Thạch Hoa mang theo một gã lão giả quần áo hoa lệ đi tới. Thân mình của lão giả cùng với thân hình cao lớn của Thạch Hoa tạo thành một màn tương phản vô cùng mãnh liệt, một cái là người khổng lồ chiến đấu, một cái là lão ngoan đồng chơi đùa trò vô lễ.

Càng ngày càng gần, từ trên mặt của lão giả kia, Phó Thư Bảo mơ hồ thấy được những địa phương cùng với hắn có chút tương tự. Phần dự đoán trong lòng hắn kia, càng ngày càng khẳng định hơn.

- Oa này! Vị công tử này...

Ánh mắt thoảng dừng lại trên người Phó Thư Bảo, lão giả kia đột nhiên nhảy vọt lên, nhặt lên một tảng đá, một bên cười loạn:

- Người cái thằng nhóc chết tiệt này, người không ở nhà trông coi điền thổ, kinh doanh gia sản, như thế nào lại chạy loạn đến nơi này?

Thạch Hoa vừa mới định động thủ, Phó Thư Bảo đã huy động cánh tay mấy cái, nằng lại lui xuống. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ở bên cạnh cũng không có hành động, bởi vì bất luận nhìn từ góc độ nào mà xem, thì lão giả này cũng chỉ là một lão già bình thường. Mặc dù trong tay hắn cầm một tảng đá, nhưng mà nếu như nện lên trên người của Phó Thư Bảo mà nói, ngay cả khiến Phó Thư Bảo rơi một sợi tóc cũng còn không thể, đừng nói đến tạo thành bất cứ thương tổn gì cho hắn.

Nhìn thấy lão nhân đang hung hăng lao tới, khóe miệng Phó Thư Bảo lại nhếch lên một tia tiếu ý. Vị lão nhân trước mắt này tuyệt đối có quyền lợi đánh hắn, bởi vì đây chính là lão ba của hắn ở thế giới này, ở Hồ Thành, người được mệnh danh có nhiều tiền nhất, Phó Đa Tiền đại lão gia!

Vị đại gian thương phong phạm trác tuyệt thương giới Hồ Thành, nhưng lại nuôi con thất bại nhất, hiện tại tuyệt đối không thể nào tưởng tượng được, đứa con trai trước mắt hắn kỳ thật là một gã thiếu niên đến từ thế giới khác. Sở dĩ hắn xúc động như vậy, chính là bởi vì hắn cho rằng con trai của mình đã vứt bỏ điền thổ cùng sản nghiệp trong này, chạy đến đây chơi bời hư thân.

Phốc!

Ngay khi chạy đến trước mặt Phó Thư Bảo, vị lão nhân giơ cao tảng đá trong tay mình đập thẳng xuống, thế nhưng thời điểm khi sắp sửa đập lên trên đầu của Phó Thư Bảo lại nghiêng tay một chút, lướt qua chứ không chạm đến. Phó Đa Tiền hít sâu một hơi, tùy tiện ném tảng đá đi, nói:

- Tiểu hầu tử, vì sao ngươi lại không tránh né? Ngươi có biết là lão tử ta không nỡ đánh ngươi hay không?

- Phụ thân đại nhân, xin nhận của ta một lạy!

Phó Thư Bảo đột nhiên quỳ xuống, cung kính khấu đầu một cái trước mặt Phó Đa Tiền.

- Di? Tiểu tử này... ngươi hôm nay uống lộn thuốc rồi à? Trước kia khi lão tử vừa mới xoay người, ngươi liền nguyên rửa lão tử sao không chết sớm một chút, ngày hôm nay như thế nào lại...

Phó Thư Bảo nhất thời sững người tại chỗ, kinh ngạc nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo. Hắn cảm giác được, gã thiếu niên trước mắt không phải là con trai của hắn, nhưng mà bất luận nhìn thế nào, gã thiếu niên trước mắt này rõ ràng chính là con trai của hắn. Cho nên, trong lúc nhất thời, trong lòng hắn liền phức tạp đến cực điểm.

Sở dĩ phải đập đầu hành lễ, chính là bởi vì Phó Thư Bảo xuất phát từ chân tình. Ở trong cái thế giới nguyên bản kia, cha mẹ của hắn đã sớm chết lúc hắn còn nhỏ, ấn tượng của hắn đối với phụ thân là phi thường mơ hồ. Vị lão nhân trước mắt này tuy rằng không thể xem như phụ thân tuyệt đối của hắn, nhưng mà cũng là thân nhân có quan hệ huyết thống thân cận nhất. Trong lòng hắn sớm đã xem Phó Đa Tiền là phụ thân chân chính của hắn rồi. Cho tới bây giờ hắn còn chưa có đối với phụ thân có một ngày hiếu đạo nào cả, cho nên thật hy vọng có thể ở trên người Phó Đa Tiền hoàn thành một chút trách nhiệm của đứa con.

- Ha ha... phụ thân đại nhân, ngươi còn cho rằng đứa con trước mắt ngươi là kẻ yếu đuối bất cứ kẻ nào cũng có thể khi dễ hay sao? Ta muốn nói với ngươi, ta hiện tại đã là Lực sĩ Bán Thân cấp rồi! Thậm chí ngay cả Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ Lực, ta cũng có thể bóp chết như bóp chết một con kiến a!

Phó Thư Bảo từ trên mặt đất đứng lên.

Khi một đứa con nói ra những lời nói như vậy, bất luận là người phụ thân nào có tâm nguyện con mình thành long thành hổ, cũng đều sẽ cảm thấy vô cùng kiêu ngạo cùng tự hào. Nhưng mà phản ứng của Phó Đa Tiền lại hoàn toàn tương phản:

- Người cái tên tiểu hầu tử này, thủy chung cũng không bỏ được tật xấu mạnh miệng nỏ lớn hay sao? Người là cái gì mà Lục sĩ Bán Thần cấp? Ta tiêu tiền cho người khơi thông quan hệ, người đã từ trong Học viện Lục sĩ Hồ Thành lấy một cái huy chương Lục sĩ Chân Lục hay chưa? Có lấy được không? Nếu chưa lấy ra được, người còn thối to làm cái gì chứ? Nhìn ra được, lão tử lần này lại phí tiền vô ích nữa rồi!

Phó Thư Bảo:

- ...

- Tiểu hầu tử, người như thế nào lại đến nơi này vậy?

Ánh mắt hần khe đảo qua Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị, đột nhiên lại thần bí nói:

- A! Ta biết rồi! Nhất định là tiểu tử người lại thua nợ cờ bạc, thiếu tiền hai vị cô nương này, bị bắt đến nơi này, chờ ta đến đưa tiền chuộc phải không?

Phó Thư Bảo:

- ...

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liếc mắt nhìn hai, cả hai tỷ muội đồng thời nhún nhún vai mấy cái, bộ dáng chẳng thêm quan tâm. Các nàng từ trong lời nói của hai người đã biết được thân phận của vị lão nhân này. Lại không nghĩ tới, một gã Phó Thư Bảo cường đại như thế không ngờ lại có một phụ thân như vậy. Hơn nữa, nhìn qua bộ dáng lão nhân này thật rất vô lương.

Hết thấy những chuyện phát sinh trước mắt, đối với hai tỷ muội mà nói liền giống như là một tràng hí kịch buồn cười vậy, mà hai cái diễn viên chính trong tràng hí kịch này, Phó Thư Bảo cùng với Phó Đa Tiền, chính là người cùng một giuộc. Cho nên, hai tỷ muội liền rất nhanh làm ra quyết định, khoanh tay đứng xem kịch vui, đối với thuyết pháp bắt cóc tổng tiền của Phó Đa Tiền cũng không có phủ định, cũng không có thừa nhận.

741. Chương 640: Hai Phụ Tử Bất Lương (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 640: Hai phụ tử bất lương (2)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Ông trời của ta ơi... chẳng lẽ... tiểu hầu tử người đã làm ra chuyện tình phi lễ với hai tiểu cô nương này, châu thai ám kết, cho nên mới bỏ trốn đến nơi này sao? Có phải không?

Sức tưởng tượng của Phó Đa Tiền quả thật rất phong phú.

Trên trán của Phó Thư Bảo nhất thời toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Tuy rằng hần ở trong lòng đã một phen xem Phó Đa Tiền xấu xa vô lương đến cực hạn, có loại con này tất có người cha này, lại không nghĩ tới, bất luận hần có tưởng tượng Phó Đa Tiền vô lương đến mức nào, thì ý tưởng của hần cũng là vô cùng ngây thơ cùng nông cạn.

- Cái này... khụ khụ...

Long Ngọc Nhất đột nhiên cả giận nói:

- Vị lão nhân này, nếu như người còn nói năng bậy bạ như vậy nữa, cẩn thận ta sẽ vả tét miệng người đó!

Long Ngọc Nhị cũng trừng mắt, lạnh như băng nói:

- Còn nữa, cắt luôn chân của người!

Phó Đa Tiền nhất thời rung người một cái, bất lực nhìn về phía đứa con bảo bối Phó Thư Bảo của mình. Hắn nghĩ mãi cũng không hiểu, hai nàng nữ hài tử xinh đẹp như vậy, vì cái gì lại nói ra những lời nói mạnh mẽ như thế. Cái bộ dáng hung hăng đó, ánh mắt sắc bén còn hơn cả đao đó, trong lòng hắn một chút cũng không nghi ngờ, hai nàng cô nương xinh đẹp này khẳng định có thể làm ra loại chuyện tình giết người cực đoan a.

Phó Thư Bảo cười cười, nói:

- Phụ thân, những gì ta nói đều là sự thật! Chẳng qua, chuyện tình của ta muốn kể lại rõ ràng, cần phải hao phí thời gian rất nhiều a! Như vậy đi, để ta bảo thị vệ của ta mang Thương đội của người đến đây, hai phụ tử chúng ta một bên uống rượu, một bên nói chuyện, như thế nào?

- Người chính là nói...

Phó Đa Tiền liếc mắt nhìn bốn phía, kinh ngạc nói;

- Con trai, những người này đều là thị vệ cùng với chiến sĩ của con sao?

Phó Thư Bảo vung tay lên, Hỏa nô lập tức mang theo mấy thị vệ Luyện nô đi chấp hành mệnh lệnh dẫn Thương đội đến đây của Phó Thư Bảo. Hắn dùng hành động thực tế đi trả lời câu hỏi của Phó Đa Tiền.

Kế tiếp, tay phải của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng bình thản vung lên. Trên mặt đất trước mặt hắn cùng với Phó Thư Bảo nhất thời nổi lên một khối lập phương, một tảng đá bằng phẳng đã hình thành. Hắn từ bên trong Long giới phóng xuất ra rượu ngon cùng với một chút thức ăn lương khô, dùng để làm mờ mắt rượu.

Phó Thư Bảo mãi vẫn luôn lơ đãng nhìn chằm chằm những chuyện tình mà đứa con trai mình đang làm, cái miệng của hắn thủy chung vẫn mở lớn, không thể khép lại. Ánh mắt của hắn cũng trợn trừng, không thể nhắm lại.

Trống rỗng xây dựng nên một cái bàn bằng đá lớn, cái này cần phải có năng lực nắm giữ lực lượng Thổ nguyên tố mạnh mẽ đến mức nào? Tùy tiện chỉ huy đám Chiến sĩ Thạch Tượng khổng lồ cùng với các Luyện nô giống như ác ma vậy, đó lại cần phải có thủ đoạn cùng với quyết đoán đến mức nào? Chỉ bằng vài thủ đoạn mà Phó Thư Bảo thể hiện ra, Phó Đa Tiền đã hoàn toàn tin tưởng lời nói của con trai mình. Đó chính là, hiện tại con trai hắn đã là một Lực sĩ cao cấp, cấp bậc Bán Thần cấp rồi! Lực sĩ Đại Vô Vũ Trụ Lực, ở trước mặt của nó, chẳng qua chỉ là một con kiến tùy thời đều có thể bóp chết mà thôi!

Cái này... đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì rồi?

Vị lão gia có nhiều tiền này, nghĩ đến phá đầu cũng không rõ là đã xảy ra chuyện gì.

Hai phụ tử ngồi xuống bên cạnh cái bàn đá trước mặt, người một ly, ta một ly, cùng nhau uống rượu. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đứng ở xa xa nhìn về phía hai phụ tử, tiếp tục lắng nghe chuyện xưa của hai phụ tử bọn họ. Hơn nữa các nàng cũng phụ trách chiếu cố cho Luyện Vô Song vẫn còn đang trong hôn mê.

Hỏa nô rất nhanh đã đem Thương đội của Phó Đa Tiền dẫn tới đây. Chi Thương đội dấu chân trải rộng khắp thế giới này kỳ thật cũng không quá mức đặc thù. Có khoảng mười con ngựa cùng với mấy con lạc đà, còn có một đồng lớn hàng hóa không mấy đáng giá. Người đảm đương vai trò bảo tiêu bên trong Thương đội chẳng qua cũng chỉ là những mặt hàng phổ thông bình thường, kể có tu vi lực lượng cao nhất bất qua cũng chỉ là hai Lực sĩ hạ cấp Tinh Thần Lực cấp mà thôi, hơn nữa lại là người da đen của Phí Châu.

Ngoại trừ hơn mười gã nam nhân, bên trong Thương đội còn có mấy nàng nữ tử mặc quần áo hở hang, thần thái yêu mị nữa. Có cả nữ tử da đen người Phí Châu, nữ tử tóc vàng mắt xanh người Tây Châu. Không khó đoán ra, hành trình của Đa Tiền lão gia cũng không hề tịch tịch, thưởng thức đóa hoa của đủ các loại chủng tộc. Cũng không khó lý giải, vì cái gì mà hắn mãi chậm chạp không có về nhà. Hắn ở bên ngoài kinh thương kiếm tiền, hơn phân nửa là dùng hết trên việc chơi đùa các nữ nhân khắp thế giới, trên việc mời những bảo tiêu này nọ, phong lưu khoái hoạt. Chứ quay trở lại Hổ Thành, có tỷ lệ rất lớn bị đứa con bại gia tử khiến cho tươi sống tức chết...

Chuyện xưa của Phó Đa Tiền chính là như thế này.

Chuyện xưa của Phó Thư Bảo cũng là kinh đào hải lãng. Những chuyện tình phát sinh ở trên người của hắn, mỗi chuyện cũng đều khiến cho Phó Đa Tiền kinh ngạc một hồi. Chẳng qua, cũng có những nội dung khiến Phó Đa Tiền hâm mộ.

- Cái gì? Người ngay cả Mỹ nhân ngư cũng... lên rồi?

- Kính nhờ, lão cha, người như thế nào lại dùng những từ ngữ ghê tởm như vậy chứ?

- Tiếp tục nói, tiếp tục nói...

Nghe thêm một lúc, Phó Đa Tiền lại nhảy dựng lên:

- Cái gì? Người là nói, ngay cả Công chúa Dật Hương Thánh Lan Quốc, Chi Ni Nhã điện hạ cũng là lão bà của người? Đường đường Thánh Lan Vương cũng là cha vợ của người, ông thông gia của ta? Ha ha... nhất định phải báỉ phổng hắn! Nhất định!

Phó Thư Bảo tiếp tục nói tiếp.

- Ông trời của ta ơi! Hồ ly tinh Hồ Tộc trong truyền thuyết, người cũng... làm chuyện kia rồi?

- Người không cần phải phản ứng kịch liệt như vậy chứ? À phải! Hai nàng nữ nhân vừa rồi tuyên bố muốn giết người, các nàng chính là Thất Thái Nữ Thần Long trong truyền thuyết đó! Nói không chừng, các nàng cũng sẽ trở thành con dâu của người a! Hiện tại, chuyện đầu tiên mà người phải thích ứng chính là tròng diện lớn a, có hiểu không?

Phó Đa Tiền lão gia đáng thương, trước mắt tối sầm, ngất xỉu luôn...

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai, sững sốt suốt nửa ngày mới phun ra một câu:

- Không có kiến thức mà! Thật sự là không có kiến thức! Ta còn chưa có nói tới Độc Âm Nhi đó! Đó chính là nữ nhân cả người đều là kịch độc a! Thân là con trai, ta muốn hảo tâm nhắc nhở người, sau này chén trà con dâu của Độc Âm Nhi tốt nhất là không nên uống! Xem ra lúc này cũng không cần thiết nữa rồi! Đúng rồi! Ta như thế nào lại có một phụ thân không có tiền đồ như vậy chứ?

Ở đằng xa, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng loạt quăng ném tới ánh mắt hèn mọn.

742. Chương 641: Công Chúa Tỉnh Lại (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 641: Công chúa tỉnh lại (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lão cha vô lương đã đi ngủ rồi, dưới hai tầng tác dụng của rượu ngon cùng với hành trình mệt mỏi, hắn ngủ thật sự rất ngon. Phó Thư Bảo lay động hắn mấy lần cũng không có dấu hiệu tỉnh lại. Nhìn khuôn mặt ngủ say của hắn, trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy một mảnh an tường.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ở dưới chân Khởi Nguyên Chi Thụ đốt một đồng lửa trại, đem Luyện Vô Song đặt ở bên cạnh đồng lửa. Hai tỷ muội ngồi bên cạnh thân thể của nàng mà tán gẫu, thỉnh thoảng phát ra những tiếng cười dễ nghe. Phó Thư Bảo chậm rãi đi qua, đặt mông ngồi chính giữa hai tỷ muội. Hai tỷ muội tựa hồ đã quen thuộc với loại hành động chiếm tiện nghi này của hắn, cho nên sau khi bắt tiện tròng mắt nhìn hắn một cái, lại cũng không nói gì cả.

- Hai phụ tử các người tán gẫu xong rồi à?

Long Ngọc Nhất nói.

- Tán gẫu xong rồi! Chẳng qua là ôn chuyện xưa mà thôi, kỳ thật cũng không phải tán gẫu cái gì.

Phó Thư Bảo thuận miệng nói. Hắn đem tầm mắt chuyển lên trên người của Luyện Vô Song. Nàng vẫn còn chưa có dấu hiệu sẽ tỉnh dậy, nhưng mà rất ổn định, hô hấp đều đều, sắc mặt hồng nhuận.

- Đúng rồi! Phụ thân của ngươi vì cái gì lại trùng hợp xuất hiện ở nơi này vậy?

Long Ngọc Nhị đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi.

Vấn đề này, Phó Thư Bảo cũng đã từng hỏi. Câu trả lời của Phó Đa Tiền chính là hắn muốn đi đến Thánh Lan Quốc tiêu thụ những hàng hóa hắn mua được tại Phí Châu. Con đường trước mắt chính là con đường gần nhất. Ngoại trừ cái này ra, cũng không có nguyên nhân nào khác.

- Ngươi... là đang hoài nghi phụ thân của ta sao?

Phó Thư Bảo từ trong giọng nói của Long Ngọc Nhị nghe ra được một tia hương vị hoài nghi. Điều này khiến cho hắn có chút không vui, nhưng cũng có thể hiểu được. Dù sao, dựa theo góc độ luận sự mà xem, thì lão cha vô lương của hắn xuất hiện cũng không tránh khỏi có chút quá mức trùng hợp.

Long Ngọc Nhị nói:

- Hiện tại là thời kỳ phi thường, ngươi nói là ngươi và phụ thân ngươi đã rất lâu không có gặp mặt rồi, lúc ban đầu cũng chỉ có liên hệ thư từ, về sau ngay cả liên hệ thư từ cũng bị chặt đứt. Hiện tại hắn lại kỳ diệu khó hiểu xuất hiện ở trong này, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy kỳ quái hay sao?

Phó Thư Bảo ngẫm nghĩ, cười khổ lắc lắc đầu:

- Ta là người trong cuộc thì u mê. Nói thế nào, hắn cũng là cha ta, ta cũng không tiện hoài nghi cùng điều tra hắn, cứ cho là một chút trùng hợp đi. Nếu như các ngươi lo lắng, như vậy phiền toái các ngươi để tâm một chút đi! Những gì ta không có chú ý, các ngươi nhất định phải chú ý!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng loạt gật đầu. Thân là con, tự nhiên không thể hoài nghi phụ thân mình, lại càng không thể tiến hành điều tra phụ thân, nhưng mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long bọn họ lại không có sự cố kỵ trong chuyện này. Dù sao hiện tại là thời kỳ phi thường, Luyện Vũ Thiên Tôn còn có gã độc thủ giấu phía sau màn hắc ám kia, bất luận kẻ nào cũng đều không đơn giản. Nhất định cần phải cẩn thận chú ý mỗi một người, mỗi một sự kiện phát sinh trên người mình.

- Hy vọng lần này là một phán đoán sai lầm của chúng ta đi! Kỳ thật, tính cách lão nhân gia vui vẻ hoạt bát, hai tỷ muội chúng ta cũng rất thích a!

Long Ngọc Nhất cười cười nói, không khí nhất thời hòa hợp lại.

Phó Thư Bảo cười cũng cười nói:

- Nói như vậy, nếu sau này các người có thể gả cho ta, như vậy có thể cùng với lão cha của ta sống hòa thuận với nhau, có phải là ý tứ này không?

- Phi! Vô sỉ! Ai là ý tứ này chứ?

Long Ngọc Nhất lập tức trở mặt.

Long Ngọc Nhị cũng liền lên tiếng:

- Hạ lưu! Đúng là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga a!

- Ha ha ha... các người như vậy chính là bộ dáng khẩu thị tâm phi a! Ta có thể nghe ra được! Ta biết, hai người các người đã dần dần yêu ta rồi!

Đây là phản ứng của Phó Thư Bảo.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời không biết nói gì. Các nàng cho tới bây giờ vẫn còn chưa gặp qua tên gia hỏa nào mặt dày giống như Phó Thư Bảo vậy.

- Ha ha... Các con dâu của ta nhanh nhanh đứng lên đi! Lão gia tặng cho các người bao lì xì đây! Mỗi người một cái, đừng giành giật! Đây là của Công chúa Dật Hương điện hạ, đây là của tiểu cô nương Hồ ly tinh,

đây là của Công chúa Mỹ nhân ngư! Ha ha... Còn đây là của hai tỷ muội Long Tộc! Ai nấy cũng đều có lì xì... Mọi người đều cố gắng sớm sinh cho lão gia ta mấy đứa cháu trai kháu khỉnh a!

Trong lúc ngủ mê, trong miệng của Đa Tiền lão gia đột nhiên thốt lên một tràng có chút hàm hồ.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời lại sững sờ tại đương trường. Tên gia hỏa này không ngờ lại có nhiều nữ nhân đến như vậy. Hơn nữa, trong miệng của lão cha hắn, thời điểm phát bao lì xì, không ngờ lại còn có phần của các nàng nữa!

- Cái này... lão cha của ta hẳn uống rượu nằm mơ...

Phó Thư Bảo bộ dáng đứng đắn nói: (.

- Cũng chỉ nói mơ mà thôi, các ngươi ngàn vạn lần đừng xem như là thật a!

Ai xem là thật chứ? Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long trừng mắt nhìn hắn một cái. Quả thật, cho tới bây giờ vẫn còn chưa gặp qua cặp phụ tử nào như thế! Vừa vô sỉ hạ lưu lại vừa nói năng bậy bạ!

Trong lúc đùa giỡn, Đa Tiền lão gia vẫn còn chưa có tỉnh lại, thì Luyện Vô Song đang nằm bên cạnh đồng lứa trại lại khẽ kêu lên một tiếng, từ bên trong hôn mê tỉnh lại.

Một đôi mỹ mục của nàng kinh ngạc nhìn về phía Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đang nhìn chăm chăm nàng. Sau đó đột nhiên ánh mắt nàng khẽ đảo qua Khởi Nguyên Chi Thụ bên trên không trung, cuối cùng lại đảo mắt qua đồng phế tích của Hoàng cung Luyện Quốc. Trong lúc nhất thời, nàng phảng phất như là hiểu được rất nhiều sự tình, rồi lại không dám tin tưởng vào điều đó.

Một người, mê man suốt cả vạn năm, đột nhiên tỉnh lại. Vương triều của ngày xưa đã bị hủy diệt, những người trước mắt mình cũng đều là người hoàn toàn lạ lẫm, như vậy tâm tình của hắn căn bản là không thể nói rõ ràng được a.

Phó Thư Bảo lộ ra một nụ cười ôn hòa, nói:

- Công chúa Vô Song, chúng ta là...

- Không được đến đây! Cút ngay! Cút ngay a!

Phản ứng của Luyện Vô Song đột nhiên kịch liệt hơn.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long từ lúc nào lại bị người ta chỉ tay vào mặt mắng chửi như vậy, nhất thời trên mặt băng lãnh, chuẩn bị phát tác. Phó Thư Bảo cuống quýt ngăn cản hai tỷ muội kia, kéo các nàng lui lại phía sau, một bên cười nói:

- Công chúa Vô Song, hiện tại ngươi mới tỉnh lại, có rất nhiều sự tình chưa có suy nghĩ cẩn thận, hoàn cảnh trước mắt còn chưa có thích ứng. Chúng ta cho ngươi một chút thời gian, ngươi cẩn thận suy ngẫm lại, khi nào có thể nói chuyện, chúng ta sẽ đến đây nói chuyện với ngươi!

743. Chương 641: Công Chúa Tỉnh Lại (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 641: Công chúa tỉnh lại (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Luyện Vô Song nhìn chăm chăm Phó Thư Bảo, sau đó lại nhìn nhìn hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, môi ngập ngừng mấy cái, nghĩ muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng cũng không có nói ra. Ánh mắt của nàng lại đảo qua phế tích của Hoàng cung, qua Khởi Nguyên Chi Thụ đã héo rũ, lại lâm vào một mảnh ký ức thống khổ.

- Dù nói thế nào đi nữa, chúng ta cũng là người cứu tỉnh nàng, nàng chẳng những không cảm tạ chúng ta, ngược lại còn vô lễ đối với chúng ta như vậy, cho dù là Công chúa Luyện Quốc đi chăng nữa, như vậy thì thế nào?

Long Ngọc Nhất nhất thời phần nộ:

- Phó công tử, chẳng lẽ cần phải đối xử khách khí với nàng như vậy sao?

Long Ngọc Nhị cũng nói:

- Nếu còn vô lễ như vậy với chúng ta... Hừ! Cho dù nể mặt người, chúng ta cũng sẽ không khách sáo với nàng đâu!

Quan niệm mặt mũi của Long Tộc vốn phi thường mãnh liệt. Nếu như ai không cấp mặt mũi cho Long Tộc, kết cục chính là phi thường thê thảm. Tuy rằng Luyện Vô Song có dung mạo trầm ngư lạc nhật, nhưng mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng sẽ không biết thương hương tiếc ngọc. Điều này khiến cho Phó Thư Bảo cảm thấy có chút đau đầu. Hắn lùi cánh tay của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, đi tới bãi đất trống đối diện đồng lúa trại, sau đó mới nói:

- Các người phải thông cảm một chút tâm tình của nàng, cảm thụ của nàng. Quốc gia bị hủy diệt, ca ca cùng với Phụ vương thân ái nhất không còn nhìn thấy nữa, loại đả kích này thật nặng nề a! Nàng có phản ứng quá khích một chút cũng là bình thường thôi!

- Nếu như nàng là một nữ nhân xấu xí, như vậy người có thông cảm cho nàng không?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đột nhiên đồng thanh hỏi một câu.

- Ách!

Vượt ngoài dự kiến của Phó Thư Bảo, câu hỏi này hẳn thật đúng là khó có thể trả lời. Nếu như nàng là một nữ nhân xấu xí, sau khi cứu ra tính mạng của nàng, nàng còn khóc lóc om sòm như vậy, hẳn đại khái... sẽ tặng nàng một bạt tay rồi a!

Cũng không mất quá nhiều thời gian, thời điểm khi hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nói móc Phó Thư Bảo, thì Luyện Vô Song bên này cũng đột nhiên lớn tiếng kêu:

- Vị công tử này, cùng với hai vị tỷ tỷ nữa, các người tới đây đi! Ta đã khá hơn nhiều rồi!

Thái độ của nàng hiện tại cùng với vừa rồi hoàn toàn bất đồng, có vẻ rất có tu dưỡng, rất có khí chất. Phó Thư Bảo thầm nghĩ:

- Không hổ là Công chúa Luyện Quốc a! Tao nhã lịch sự, ôn nhu văn tĩnh...

- Đi thôi! Còn ngây ngốc ở đây làm gì nữa?

Long Ngọc Nhị khẽ đẩy Phó Thư Bảo một cái.

Ba người đi đến trước mặt của Luyện Vô Song, Luyện Vô Song đứng thẳng lên, vái một cái thật sâu, ôn nhu nói:

- Đa tạ ân giải cứu của ba vị, vừa rồi... thật sự là không biết xấu hổ, ta quá thất lễ rồi!

- Không chuyện gì! Không chuyện gì! Chúng ta có thể lý giải cảm thụ của người mà!

Phó Thư Bảo cười cười nói.

- Xin hỏi công tử tên họ là gì? Còn có hai vị tỷ tỷ? Các người như thế nào có thể biết được ta là Công chúa Luyện Quốc?

Sau khi chào hỏi, Luyện Vô Song phi thường thỏa đáng đưa ra nghi vấn của nàng. Có thể nhìn ra được, nàng là một thiếu nữ lan tâm tuệ trí, tâm tư cũng tương đối kín đáo.

Phó Thư Bảo đem chuyện lợi dụng Thời Chi Chiến Giáp quay trở lại thời không quá khứ, nhìn thấy Luyện Vô Mệnh đem nàng chôn sâu xuống mặt đất hoàn toàn kể lại cho nàng nghe. Trong lúc này, hắn cũng biểu

lộ thân phận của hắn, cũng là người có vận mệnh giống như Luyện Vô Mệnh, là người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn.

Biểu lộ thân phận như vậy, không hề nghi ngờ chính là muốn nói rõ lập trường của hắn. Hắn là người đứng cùng trận doanh của nàng, sẽ không tổn thương đến nàng. Quả nhiên, sau khi biết được thân phận của Phó Thư Bảo, tâm lý cảnh giác của Luyện Vô Song cũng cởi bỏ rất nhiều, cùng Phó Thư Bảo thân thiết tán gẫu một hồi.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng không có cơ hội chen ngang cuộc nói chuyện của hai người, tương đối bất mãn nhìn thấy Phó Thư Bảo đang diễn thuyết tràn giang đại hải. Trong lòng của hai tỷ muội cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Đây là khối cổ ngọc mà ca ca ngươi dùng để bảo tồn người. Nó là cái gì vậy?

Tuy rằng rất muốn nuốt riêng cái bảo vật này, nhưng mà dưới yêu cầu của Luyện Vô Song, Phó Thư Bảo vẫn là không thể không đem khối cổ ngọc đã bị hắn thu hồi vào trong Long giới lấy ra, đưa cho nàng xem.

Đưa tay cầm lấy, Luyện Vô Song ngơ ngác nhìn về phía khối cổ ngọc trong tay mình, qua nửa ngày mới miễn cưỡng từ trong ký ức bị thương mà tỉnh thần lại, sâu kín nói:

- Ta từng nghe ca ca nói qua, khối cổ ngọc này gọi là Vĩnh Sinh, là do Thần Quan Thủy Vô Thường tặng cho hắn. Ca ca mãi vẫn luôn xem nó là bảo vật giữ bên người, lại không nghĩ tới, cuối cùng không ngờ lại sử dụng trên người của ta... Kỳ thật, người nên sử dụng khối ngọc Vĩnh Sinh này nhất, sống cho đến bây giờ, chính là hắn a!

- Từ từ...

Phó Thư Bảo đột nhiên nói:

- Vừa rồi ngươi nhắc qua một người, Thần Quan Thủy Vô Thường, hắn là ai?

Luyện Vô Song nói:

- Hắn chính là người đứng đầu Trấn Quốc Thần Điện a! Chính là cường giả lợi hại nhất toàn bộ Luyện Quốc chúng ta!

Phó Thư Bảo hỏi:

- Các Trấn Quốc Đại Thần làm phản, vị Thần Quan Thủy Vô Thường kia có tham gia hay không? Thời điểm đi về quá khứ, ta cũng không có nhìn thấy hắn, không biết tình huống hắn thế nào? đọc truyện mới nhất tại .

- Hắn...

Khóe miệng Luyện Vô Song nhếch lên một tia cười khổ:

- Hắn cũng không có tham gia tạo phản, nhưng mà, cũng giống như Khởi Nguyên Chi Thụ vậy, từ đầu đã bị địch nhân cường đại ám toán. Nghe nói hắn đã bị trọng thương đào tẩu rồi... Về sau mãi cũng không có tin tức của hắn, ca ca cùng Phụ vương đều cho rằng hắn đã chết rồi!

Bên trong vũ trụ này, căn bản là không có cái gì tồn tại vĩnh hằng cả. Thậm chí ngay cả vũ trụ cũng sẽ có thời khắc tử vong, bị hủy diệt. Cho nên, cho dù là Thần cũng sẽ có một ngày tử vong, không có khả năng vĩnh viễn tồn tại. Thần Quan Thủy Vô Thường siêu việt Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần đã bị trọng thương đã chết hay chưa lại trở thành một chuyện tình không thể nào chứng thực được. Thuyết pháp của Luyện Vô Mệnh cùng với Quốc vương Luyện Quốc, cũng chỉ là phán đoán mà thôi.

Không biết vì cái gì, nghe thấy như thế, trong lòng Phó Thư Bảo lại sinh ra một loại cảm giác kỳ diệu, đó chính là vị Thần Quan đại nhân kia vẫn còn chưa có kết, đang dùng một ánh mắt tò mò nhìn thấy tất cả những chuyện này!

744. Chương 642: Thiên Hà (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 642: Thiên Hà (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thân là người trong cuộc, những gì Luyện Vô Song biết khẳng định là phi thường nhiều. Bốn người ngồi xung quanh đồng lửa trại, lẳng lặng trò chuyện với nhau. Phó Thư Bảo từ trên người Luyện Vô Song biết được rất nhiều chuyện tình liên quan đến Luyện Quốc, Luyện Vô Song cũng từ trên người Phó Thư Bảo biết được rất nhiều chuyện của thế giới hiện tại.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long phần lớn thời gian cũng chỉ là người bàng thính nghe hai người nói chuyện với nhau mà thôi, rất ít khi phát biểu ý kiến của mình. Nhưng mà hai tỷ muội lại thông qua tâm linh cảm ứng, cùng nhau trò chuyện với nhau. Các nàng đối với chuyện tình của Luyện Quốc cũng có hứng thú rất lớn, nhưng mà cái này chỉ là một bộ phận các nàng trò chuyện với nhau mà thôi, phần lớn thời gian, các nàng cũng đều là đàm luận về Phó Thư Bảo cùng với Luyện Vô Song.

Long Ngọc Nhất không chút khách khí oán trách.

Phó Thư Bảo cùng với Luyện Vô Song căn bản là không biết được trong lòng hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang đàm luận về chuyện hai người bọn họ. Cuộc trò chuyện của hai người, dần dần tiến hành đến chỗ mấu chốt.

- Ta chỉ biết ca ca Luyện Vô Mệnh của người bị một người toàn thân đều là hắc vụ giết chết. Nhưng mà ta chỉ nhìn thấy tới đó liền bị ngưng lại, cho nên ta muốn biết được càng nhiều những tình huống nữa. Người có thể nói cho ta biết, vì cái gì mà Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần lại phản bội Luyện Quốc hay không? Phải biết rằng, đó chính là quốc gia mà bọn họ phải bảo hộ, là một nền văn minh lực lượng vĩ đại a!

- Ta chỉ biết là, bọn họ là vì Thời Chi Sa!

- Thời Chi Sa?

Phó Thư Bảo nhất thời kinh ngạc:

- Bọn họ muốn lấy Thời Chi Sa để làm gì? Thời Chi Sa là thứ mà trong một vạn năm tộc nhân Ngự Nhân Tộc mới có thể luyện ra. Chính vì nó, Ngự Nhân Tộc suýt chút nữa là lọt vào vận mệnh diệt tộc a!

Những gì Luyện Vô Song nói cùng với những gì Phó Thư Bảo biết có những khác biệt rất lớn. Hắn còn biết, cái thế giới tràn ngập Luyện nô cương thi kia chính là một thế giới do người ta luyện chế ra, như thế nào lại có quan hệ đến chuyện Luyện Quốc bị tiêu diệt đây?

- Điều này thì phải nói lại từ đầu! Phó đại ca, cái người toàn thân bị vây trong hắc vụ mà người nói kia, hắn cũng có tên họ, chính là Hắc Mạc Thiên, là người cường đại nhất trong Thời đại Hắc Ám!

- Hắc Mạc Thiên?

Lần đầu tiên Phó Thư Bảo nghe được tên họ của người giấu bên trong hắc vụ kia.

- Đúng vậy! Hắn đã ẩn núp bên trong bóng tối một khoảng thời gian cực kỳ dài dòng rồi. Ngay cả Khởi Nguyên Chi Thụ tượng trưng cho Thời đại Khởi Nguyên cũng chính là bị hắn đánh bại. Phó đại ca, cái thế giới do người khác luyện chế ra mà người nói, cũng chính là do hắn luyện chế ra. Hắn chính là sử dụng Thời Gian Ẩn mà hắn cướp được của Khởi Nguyên Chi Thụ mà làm ra. Cũng chỉ có Thời Gian Ẩn của Khởi Nguyên Chi Thụ, mới có thể sản sinh ra Thời Chi Sa. Mà góp nhặt được toàn bộ Thời Chi Sa, hắn liền có năng lực đem thời đại hiện tại nghịch chuyển, quay ngược trở về Thời đại Hắc Ám!

Rất nhiều chuyện tình trước kia, hiện tại đã tìm được đáp án, nhưng mà trong lòng Phó Thư Bảo lại vẫn có sự lo lắng mới:

- Từ từ, Công chúa Vô Song, người nói Thời Gian Ẩn là cái gì? Vì cái gì mà Khởi Nguyên Chi Thụ lại có được thứ như vậy?

Luyện Vô Song thoáng suy nghĩ một chút mới nói:

- Trong vũ trụ tồn tại năm loại lực lượng nguyên tố, đó chính là lực lượng nguyên tố Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ. Năm loại lực lượng nguyên tố này cấu thành thế gian vạn vật. Nhưng mà cái này cũng không phải là toàn bộ của vũ trụ. Có vạn vật, còn cần phải có thời gian. Thời gian chính là Pháp tắc của vũ trụ, hết thảy cũng đều sinh ra trong thời gian, mà hết thảy cũng đều là mất đi trong thời gian. Thay cũ đổi mới, đây chính là ảo nghĩa chung cực của vũ trụ. Nếu như không có thời gian, tất cả những thứ đó cũng đều đình chỉ lại, cũng sẽ không còn tồn tại nữa.

Thời gian chính là Pháp tắc cao nhất của vũ trụ, cái đạo lý như vậy, Phó Thư Bảo chính là lần đầu tiên nghe thấy, nhưng có thể hiểu được. Một ngọn núi hùng vĩ, sau một vạn năm có lẽ vẫn còn là núi lớn, nhưng trải qua ức vạn năm thì sao? Nó có sẽ đã là một khối đá ngầm bên dưới đáy biển, lại có lẽ đã biến thành một đám bụi đất, tung bay khắp nơi trong vũ trụ rồi. Đồng dạng dưới Pháp tắc, cho dù là cường giả Thần cấp, có thể đem thân thể hoàn toàn hóa thành năng lượng, vượt qua vòng xoáy sinh lão bệnh tử, vô địch thế giới, nhưng chung quy cũng có một ngày bị diệt vong. Cái này cùng với đạo lý trong vũ trụ không có bất cứ thứ gì vĩnh hằng, kỳ thật là cùng một đạo lý mà thôi.

- Công chúa Vô Song, người vẫn còn chưa trả lời câu hỏi của ta, vì cái gì mà Khởi Nguyên Chi Thụ lại có được cái thứ Thời Gian Ẩn này?

Luyện Vô Song chính là nói một cái đạo lý đại khái, nhưng cũng không có giải thích nghi hoặc trong lòng của Phó Thư Bảo.

Luyện Vô Song nói:

- Phó đại ca, kỳ thật những lời vừa rồi chính là đáp án a! Trong vũ trụ có năm loại lực lượng nguyên tố, phân biệt chính là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, nhưng mà nó cũng không phải là hoàn toàn, bên trên năm loại lực lượng nguyên tố vẫn còn có một thứ lực lượng mạnh hơn, đó chính là lực lượng của thời gian. Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần cùng với Thần Quan năm giữ năm loại lực lượng nguyên tố, đều tự đại biểu cho lực lượng nguyên tố đỉnh phong nhất, mà Khởi Nguyên Chi Thụ thì lại nắm giữ Thời Gian Ẩn, lực lượng của thời gian. Đây mới chính là toàn bộ Thời đại Khởi Nguyên a! Về phần Thời Gian Ẩn của Khởi Nguyên Chi Thụ là từ đâu mà có, ta nghĩ, chỉ sợ ngay chính bản thân hắn cũng không biết được. Trải qua ức vạn năm tu luyện, nó từ một gốc cây tu luyện thành Lực sĩ Thần cấp Thực Vật hệ, có lẽ đây là một loại giải thích đi.

Quả thật, Khởi Nguyên Chi Thụ từ một gốc cây tu luyện thành một Lực sĩ Thần cấp Thực Vật hệ, cái này bản thân chính là một lời giải thích rất hợp lý. Nếu như không phải có được Thời Gian Ẩn, nắm giữ lực lượng của thời gian, hắn có thể có được thành tựu như vậy sao?

Trong lúc nhất thời, Phó Thư Bảo liền lâm vào trạng thái suy ngẫm. truyện copy từ

Thời đại Khởi Nguyên thay thế Thời đại Hắc Ám, đây chính là Pháp tắc thời gian của vũ trụ, cho nên Thời Gian Ẩn mới xuất hiện, Khởi Nguyên Chi Thụ xuất hiện, năm loại lực lượng nguyên tố xuất hiện. Tình huống hiện tại cũng như vậy, Thời Gian Ẩn của Khởi Nguyên Chi Thụ bị cướp đi, biến thành Thời Chi Sa, ngoại trừ một hạt cuối cùng ở trên người hắn, còn lại cũng đều bị Luyện Vũ Thiên Tôn lấy đi, nói không chừng đã rơi vào trong tay Hắc Mạc Thiên rồi. Cái này cũng không phải là Pháp tắc thời gian của vũ trụ muốn kết thúc cái thời đại này, mà là dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám đang tiến hành một lần phản công giãy dụa cuối cùng.

Mà vị trí của hắn, cũng không phải là an toàn ở trong Cục Hậu Cần phía sau, mà là đang đứng ở tuyến đầu của Cục Chiến Đấu a!

745. Chương 642: Thiên Hà (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 642: Thiên Hà (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Suy nghĩ cẩn thận những điểm này, khóe miệng của Phó Thư Bảo lộ ra một tia cười khổ, trong lòng thầm mắng:

- Con mẹ nó! Theo như lời của Luyện Vô Song, còn có những gì mà ta nắm giữ, cùng với những lời của phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ ngày đó, tổng hợp cùng một chỗ, liền biến thành một câu chuyện xưa quỷ dị hoang đường a! Câu chuyện xưa này tựa hồ sẽ có kết cuộc, mà lúc đó ta có còn sống nữa hay không?

Con đường phía trước mờ mịt, sinh tử khó lường, đây chính là tình trạng hiện tại của Phó Thư Bảo.

- Ta nhớ rồi! Thời điểm khi ca ca ngươi đem ngươi chôn xuống lòng đất, từng nói qua một câu, đem những gì hắc biết nói cho những người cần biết. Ta tự nhận chính là người mà hắc muốn nói kia. Như vậy, hắc có những lời gì đặc biệt cần chuyển đến cho ta không?

Sau khi trầm tư, Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến điểm đó. Cảnh tượng lúc Luyện Vô Mệnh đem Luyện Vô Song chôn xuống lòng đất lại một lần nữa hiện ra trước mắt hắc.

- Đúng vậy! Ta thiếu chút nữa đã quên mất chuyện tình quan trọng đó rồi... Kỳ thật ngay trong đêm trước khi khai chiến, ca ca đã nói cho ta biết một chuyện tình. Hắc nói, nếu như hắc không thể sống sót mà nói, bên trong cái Luyện Lực Khí hắc đưa cho ta có một tấm bản đồ, muốn ta giao cho người nên giao. Theo như lời người nói, người chính là người đó rồi.

Trong khi Phó Thư Bảo, Long Ngọc Nhất, Long Ngọc Nhị còn đang kinh ngạc, Luyện Vô Song từ trong túi mình lấy ra một cái Luyện Lực Khí hình cầu nhỏ.

Nhìn thấy cái Luyện Lực Khí hình cầu nhỏ trong tay Luyện Vô Song, Phó Thư Bảo đột nhiên nhớ lại, trước khi Luyện Vô Mệnh đem Luyện Vô Song chôn xuống lòng đất, quả thật đã đem cái Luyện Lực Khí hình cầu nhỏ này nhét vào trong túi Luyện Vô Song. Hắc vốn còn tưởng rằng đó chẳng qua là vũ khí mà Luyện Vô Mệnh đưa uội muối hắc để tự vệ, cho nên mãi cũng không hỏi đến. Lại không nghĩ đến, trong đó không ngờ lại còn có một tấm bản đồ cần phải đưa cho hắc.

- Ta không phải là Lực sĩ, không thể mở ra được. Hay là Phó đại ca tự mình lấy nó đi.

Luyện Vô Song đem cái Luyện Lực Khí hình cầu nhỏ đưa cho Phó Thư Bảo.

Cẩn thận quan sát một chút, Phó Thư Bảo mới tiến hành mở nó ra. Rót lực Hỗn Động vào, một tiếng răng rắc nhỏ vang lên, một mảnh quang hoa màu lam nhạt đột nhiên từ bên trong khối cầu nhỏ kia bùng phát ra. Tấm bản đồ mà Luyện Vô Mệnh đưa cho hắc cũng không phải là bản đồ bằng da thú hay là bằng giấy vẽ gì cả, mà là một tấm bản đồ thuần túy tạo bởi năng lượng lực lượng!

Tầm mắt rất nhanh đảo qua, bên trong cái hình vẽ bằng năng lượng lực lượng màu lam nhạt này chợt xuất hiện một đồ án tinh không cục bộ. Trong một mảnh không gian hư vô do một mảnh tinh thể bao phủ, rõ ràng xuất hiện một dòng sông màu bạc sáng lạn. Không thể hình dung được cảm thụ khi nhìn thấy dòng sông này, bởi vì bản thân nó chính là Thần tích!

- Cái này...

Sững sờ suốt nửa ngày, Phó Thư Bảo mới thốt lên:

- Đây không phải là Thiên Hà hay sao? nguồn

Luyện Vô Song khẽ gật đầu:

- Ta từng nghe ca ca nói qua, đây chính là Thiên Hà. Vốn dĩ, mục tiêu cuối cùng của Tiếp Dẫn Chi Thuyền chính là Thiên Hà. Nhưng mà hần không có cơ hội đi đến đó!

Nói đến đây, thần sắc nàng lại trở nên bi thương.

- Mục đích cuối cùng của Tiếp Dẫn Chi Thuyền chính là... Thiên Hà hay sao?

Phó Thư Bảo lại cả kinh:

- Như vậy, con thuyền mà ta từng đi kia, không phải là Tiếp Dẫn Chi Thuyền hay sao?

Luyện Vô Song suy nghĩ một chút mới nói:

- Đó là lộ tuyến khi chưa có xảy ra sự kiện phản loạn. Dựa theo ý chỉ của Khởi Nguyên Chi Thụ, nên văn minh lực lượng do Luyện Quốc dẫn đầu cần phải xuất phát đi lên vũ trụ, đến bên trong hàng ngàn hàng vạn thế giới mà đơm hoa kết quả, gieo xuống mầm mống văn minh. Nhưng mà sau khi sự kiện phản bội phát sinh, có lẽ Khởi Nguyên Chi Thụ đã có sự thay đổi. Về phần Tiếp Dẫn Chi Thuyền đi đến địa phương nào, ta cũng không biết rõ lắm.

Tuy nàng là Công chúa Luyện Quốc, từng tự mình trải qua cái thời đại kia, nhưng cũng không phải chuyện tình gì cũng biết cả.

- Nói như vậy, hết thảy những cái này đều đã được sắp xếp sẵn. Ca ca ngươi sớm đã biết, ta sẽ đi đến thế giới do Hắc Mạc Thiên luyện chế, cùng với phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ gặp mặt nhau, còn có thể từ trong tay hần tìm được Khởi Nguyên Xuyên Vân Bản, sau đó từ trong tay của người có được tấm bản đồ này! Bọn họ đã thiết kế hết thảy những cái này rồi? Con mẹ nó, chẳng lẽ là muốn ta đi tới Thiên Hà bơi lội một phen sao?

Trong đầu Phó Thư Bảo đã là một mảnh hồ đồ.

Luyện Vô Song nói:

- Ta từng nghe ca ca nói, người được Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, kỳ thật chính là người được Thời Gian Ấn lựa chọn. Đi đến Thiên Hà, tiếp nhận lực lượng của thời gian, đến lúc đó mới có thể chiến thắng được dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám!

- Bơi lội một chút liền nhận được siêu năng lực hay sao? Ha ha... thật sự là buồn cười!

Nhưng Phó Thư Bảo cũng không có cười.

Luyện Vô Song có chút không quan tâm, khẽ nhún nhún vai:

- Cái này đã là toàn bộ những gì ta biết rồi! Ta cũng không biết là sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng ta tin tưởng rằng ca ca sẽ không vô duyên vô cớ lưu lại thứ quan trọng như vậy cho người. Cái hần lưu lại, nhất định là có dụng ý của hần!

- Không cần phải oán giận như vậy!

Long Ngọc Nhất cất tiếng an ủi:

- Chúng ta hiểu được tâm tình của người. Nhưng mà, con đường kế tiếp ngươi vẫn là phải đi từng bước một hay sao? Không cần lo lắng, còn có chúng ta nữa!

Long Ngọc Nhị cũng khẽ gật đầu:

- Đúng vậy! Còn có chúng ta ở đây, ngươi cũng không phải chiến đấu một mình!

- Được rồi! Ta xem tấm bản đồ này một chút!

Phó Thư Bảo hít sâu một hơi, lại đem tầm mắt chuyển sang tấm bản đồ.

Thiên Hà trong truyền thuyết chính là không ngừng lưu động không có mục tiêu cố định trong tình không, cũng không bao giờ dừng lại ở một địa phương cố định nào, không có một tấm bản đồ nào có thể ghi chép lại vị trí của nó. Nhưng mà tấm bản đồ năng lượng lực lượng trước mắt này tựa hồ là một cái ngoại lệ duy

nhất. Nó hông qua một loại phương thức tính toán nào đó, để vẽ ra những vị trí Thiên Hà sẽ xuất hiện trong từng một trăm năm tiếp theo.

Tính toán ra vị trí Thiên Hà sẽ xuất hiện tựa hồ cũng không quá mức khó khăn, chỉ cần nắm giữ được phương án tính toán là có thể làm được. Nhưng mà khó khăn nhất chính là, Luyện Vô Mệnh như thế nào có thể biết được hần vào lúc nào sẽ cứu ra Luyện Vô Song, lại tìm ra được tấm bản đồ này cơ chứ?

- Cái tên kia, nhất định so với ta còn thông minh hơn rất nhiều a!

Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thán một tiếng. Trong lòng Phó Thư Bảo không khỏi cảm thán một tiếng. Hắn đem Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn lấy ra, đem tấm bản đồ do năng lượng lực lượng tạo thành này đưa vào trong đó. Trong lúc nhất thời, đã có thêm một loạt những tọa độ mà Thiên Hà có thể xuất hiện, nhưng lại có không dưới một trăm cái tọa độ.

Lợi dụng Thời Chi Chiến Giáp mà nói, hơn nữa cộng thêm mấy cái tọa độ này, hiện tại Phó Thư Bảo bất cứ lúc nào cũng có thể đi du lịch đến Thiên Hà, hoặc là một lần chạy ra tinh không bơi lội a. Nhưng mà hần cũng không có nóng vội làm như vậy. Hắn lại nghĩ đến chuyện gì đó. Đó chính là lúc ở trong Thiên Cung, từ chỗ của Luyện Thánh Y, hần đã tìm được một chai Thiên Hà Thủy, còn có cái bí thuật tự luyện chế chính mình bên trong Thiên Long Bí Luyện Thuật nữa, trên đó cũng có nhắc tới Thiên Hà Thủy.

Giữa những cái này, có thể có mối liên hệ nào đó hay không?

746. Chương 643: Lễ Vật

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 643: Lễ Vật

- Các người có thể cho ta mượn Thiên Long Bí Luyện Thuật xem qua một chút không?

Phó Thư Bảo nói với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Tuy rằng hần đã xem qua bí thuật trong đó, nhưng mà một vài nội dung cũng là thoáng xem lướt qua mà thôi, không có tâm tư nhớ kỹ. Thời điểm này hần đột nhiên nhớ tới danh sách vật luyện dùng để luyện chế chính mình. Một phần Thiên Hà Thủy ghi lại bên trên kia, cụ thể là bao nhiêu chứ?

- Đã sớm chép sẵn cho người một bản sao rồi!

Long Ngọc Nhất đem quyển Thiên Long Bí Luyện Thuật bản sao kia đưa cho Phó Thư Bảo:

- Thần Long Tộc chúng ta chính là tuyệt đối tuân thủ lời hứa!

Phó Thư Bảo cầm lấy bản sao, cẩn thận nhìn xem. Hần phát hiện, cái bản sao này ngoại trừ chất liệu không giống, nhưng nội dung bên trong lại hoàn toàn giống nhau. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng không có hạ tay chân gì trong nội dung bên trong. Hần rất nhanh lật đến bộ phận tự luyện chế chính mình. Danh sách vật liệu nhất thời tiến vào trong mắt. Quả thật lấy đơn vị là một phần, nhưng cũng không có nói tỉ mỉ một phần cụ thể là trọng lượng bao nhiêu. Lật đến tờ cuối cùng, một hàng chữ ghi chú cực nhỏ đã xuất hiện trong tầm mắt của hần: Đơn vị sử dụng một phần ghi trong này, chính là thể trọng của bản thân người luyện chế!

Nhìn thấy câu chú giải này, Phó Thư Bảo nhất thời hiểu được. Hần nguyên bản tưởng rằng một chút Thiên Hà Thủy mà Luyện Thánh Y lưu lại kia liền đủ để tiến hành luyện chế chính mình, lại không nghĩ tới, cái gọi là một phần kia, trên thực tế chính là thể trọng của người luyện chế. Dùng một lọ Thiên Hà Thủy mà Luyện Thánh Y lưu lại kia, căn bản là không thể tự luyện chế chính mình được.

Một khi tiến hành tự luyện chế chính mình thành công, Phó Thư Bảo liền có thể ở trạng thái Bán Thần cấp Hậu kỳ đỉnh phong hiện tại Niết Bàn sống lại, tiến vào cảnh giới Thần cấp! Nhưng mà trước đó, hần cần phải chuẩn bị sẵn sàng hai phương diện. Thứ nhất, chính là chuẩn bị về thân thể. Phải để trạng thái thân thể điều chỉnh đến mức độ tốt nhất. Sau đó chính là chuẩn bị về mặt tâm lý. Hần cần phải có loại giác ngộ đem chuyện sinh tử đặt ra ngoài, phải có loại giác ngộ buông xuống hết thảy mọi thứ.

- Lọ Thiên Hà Thủy này liền đưa cho các người đi! Phân lượng không đủ, ta có giữ cũng chẳng có tác dụng gì!

Phó Thư Bảo vô cùng khăng khải đem lọ Thiên Hà Thủy kia đưa cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long Ngọc Nhất nói:

- Loại Thiên Hà Thủy này trong Long Tộc chúng ta gọi là Thần thủy. Ta cũng biết một chút. Nếu như dùng nó để tắm rửa, như vậy có thể tẩy lễ đi những cát bụi trong thân thể cùng với trong tâm linh, đạt được trạng thái hoàn mỹ hoàn toàn. Đối với việc tịnh hóa lực lượng cũng có tác dụng nhất định, phi thường trân quý!

Dừng lại một chút, nàng mới nói tiếp:

- Lọ Thiên Hà Thủy này, chúng ta cũng muốn, nhưng người cứ việc giữ nó đi! Người cần phải đối phó với Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Hắc Mạc Thiên, cần phải trải qua rèn luyện. Cho nên, trước khi tiến hành tự luyện mình, người dùng nó pha loãng ra thành Linh thủy, dùng nó tắm rửa một lần, sẽ đạt được hiệu quả tốt hơn!

- Tỷ tỷ, vì cái gì lại không lấy a? Nếu như chúng ta dùng Thiên Hà Thủy này tắm rửa mà nói, hình thái Long hình của chúng ta sẽ càng mạnh hơn, mà hình thái Nhân hình cũng sẽ hoàn mỹ hơn a!

Long Ngọc Nhị so với tỷ tỷ nàng thì tham lam bảo vật hơn.

Long Ngọc Nhất có chút trách cứ truyền âm:

- Muội muội, tham luyện bảo vật cũng cần phải xem xét trường hợp mới được. Hiện tại áp lực trên người hẳn rất lớn, loại bảo vật như vậy nên để cho hẳn dùng thì tốt hơn. Về phần chúng ta, về sau có cơ hội thì tính sau!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Một khi chỉ dùng để tắm rửa, vậy thì cùng lắm thì sau này ba người chúng ta cùng nhau tắm rửa đi, cái này không phải là lưỡng toàn kỳ mỹ rồi sao?

Long Ngọc Nhất: truyện copy từ

- ...

Long Ngọc Nhị:

- ...

Hai nàng tưởng tượng ra, ở trong một cái bồn tắm dung tích cũng không phải là lớn lắm, Phó Thư Bảo toàn thân lỏa lồ, còn có cả hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng dạng toàn thân lỏa lồ cùng nhau tắm tấp một chỗ, cái đó là tình cảnh như thế nào đây?

Nhưng mà kỳ quái chính là, loại chuyện tình khiến người ta không chịu nổi như vậy, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lần này đây cũng không có cự tuyệt, cũng không có gật đầu đồng ý. Nhưng mà biểu tình ngượng ngùng cùng với thẹn thùng của hai nàng không hề nghi ngờ là nói cho Phó Thư Bảo biết, các nàng đã đồng ý.

- Ha ha ha... Hấp dẫn! Hấp dẫn a! Trở về nhất định phải tìm một cái bồn tắm nho nhỏ một chút...

Phó Thư Bảo làm sao có thể không nhìn ra tâm tư của hai tỷ muội đây? Nếu như không có thứ tốt cực lớn là Thiên Hà Thủy vậy, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long quyết sẽ không chịu tắm cùng với hắn. Nhưng mà dưới điều kiện có loại ưu đãi thật lớn này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long sau khi cân nhắc được mất, liền sẽ chấp nhận. Nói thế nào, chén đầu hủ này đã sớm bị hắn nếm qua rồi, lại ăn thêm một lần nữa thì có gì đâu?

- Phó công tử, kết tiếp người định làm gì?

Đưa ra câu hỏi này, tự nhiên chính là Luyện Vô Song. Phó Thư Bảo cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liếc mắt đưa tình như vậy cũng khiến nàng có chút xấu hổ, liền thay đổi đề tài.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, nói:

- Hiện tại lưu lại đây cũng chẳng có tác dụng gì. Chúng ta trở về Hậu Thổ Thành đi! Nơi này chính là địa bàn của ta, rồi đi lâu như vậy rồi, cũng nên quay về xem sao.

- Hậu Thổ Thành?

Phó Đa Tiền đang nằm ngủ bên trên tảng đá đột nhiên ngồi dậy, vừa xoa xoa một chút cặp mắt say ngủ nhấp nhem của mình, vừa mắng chửi nói:

- Cái địa phương kia... lão tử từng đi qua một lần rồi! Thành chủ của nơi đó từng đánh thuế ta rất nặng, thời điểm rồi đi còn bị cường đạo xảo trá một đồng tiền nữa! Tiểu tử, ngươi nói là, địa phương đó là địa bàn của ngươi à?

- Ta cũng đâu có thu thuế của ngươi đâu!

Phó Thư Bảo dang rộng hai tay:

- Chẳng qua, địa phương đó hiện tại quả thật chính là địa bàn của ta! Lão cha, ngươi đi qua nhìn liền biết ngay, cam đoan là ngươi sẽ không muốn rời đi nữa! Ân! Đó là một tòa thành thị đã đến rồi liền không muốn rời đi a!

- Nổ cái quái gì thế?

Phó Đa Tiền tức giận nói:

- Một tòa thành nhỏ, thổ phỉ cường đạo nhiều như muỗi mòng, ngoại trừ hoang mạc cùng với đất hoang ra, cũng chẳng còn cái gì nữa. Tên ngu ngốc nào chịu chui vào đó chứ? Chỉ có Hồ Thành nhà cũ của chúng ta là được nhất. Tiểu tử, ngươi quay về Hồ Thành đi, hai phụ tử chúng ta đi đoạt lại điền thổ lúc trước của mình. Hiện tại thân thủ ngươi đã không tệ, như vậy dám chủ đất hiện tại mà không nghe lời, chúng ta đập sập nhà bọn chúng, chơi đùa thê tử của bọn chúng!

Ba nàng nữ nhân đứng một bên nhất thời há hốc miệng ra, bộ dáng giật mình. Cái tên này, mười phần là lão ác bá a, hẳn không ngờ lại là phụ thân của Phó Thư Bảo sao?

- Trong nhà có được bao nhiêu điền thổ chứ? Ở Hậu Thổ Thành, con trai ngươi có đến mấy chục vạn điền thổ, hơn mười vạn quân đội a!

Phó Thư Bảo khẽ đưa ra một chút của cải.

Phó Đa Tiền lão gia đáng thương lại một lần nữa lão đảo, từ trên tảng đá té nhào xuống đất...

Ánh rạng đông sáng sớm cắt ngang chân trời, đại địa chậm rãi thức tỉnh lại. Dưới chân gốc Khởi Nguyên Chi Thụ to lớn ngập trời, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, Luyện Vô Song cùng với Phó Đa Tiền ngây ngốc đứng đó chờ đợi. Người mà các nàng chờ đợi, chính là Phó Thư Bảo, trước khi rời đi muốn chạy đi nói mấy câu với Công chúa Mỹ nhân ngư!

- Tiểu tử thôi! Đi gặp lão bà cũng không thèm dẫn lão cha là ta đi theo nữa! Trong mắt hẳn còn có người cha này nữa sao?

Phó Đa Tiền bất mãn nói.

- Ngươi đi theo? Ngươi đi theo làm kỳ đà cản mũi sao?

Long Ngọc Nhị có chút phẫn nộ nói.

- Ta cũng từng quen biết với Công chúa Ngư Nhân Tộc a! Đáng tiếc, Phó công tử đi nhanh quá, ta còn chưa kịp bảo hắn dẫn ta đi theo gặp nàng nữa!

Luyện Vô Song nói, trong lòng khó nén nỗi sự thất vọng.

- Các ngươi đừng có thờ dài tới thờ dài lui nữa, vẫn là thành thật đứng chờ hắn đi! Xuất ra sự kiên nhẫn của các ngươi! Ta phỏng chừng... thời điểm giữa trưa, hắn sẽ trở lại a!

Long Ngọc Nhất đưa ra sự tính toán cẩn thận. Nàng cũng đại khái suy tính ra một chút năng lực tại phương diện kia của Phó Thư Bảo. Đến giữa trưa, hẳn là đủ rồi a!

oOo

Một khi đã trở về đồng phế tích, không đi gặp Hữu Nãi Ngư một chút mà nói, về công về tư cũng đều không đúng lắm. Hơn nữa, một đoạn thời gian này không có cùng Hữu Nãi Ngư chơi đùa trò chơi cùng sinh tiểu hài tử, sự khát cầu của Phó Thư Bảo đối với phương diện này cũng tương đối mãnh liệt. Lúc sáng sớm hẳn đã rời đi, vận dụng Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, chỉ trong chớp mắt liền đi đến Kim Ngư Thành của Vô Căn Chi Hải.

Hết thấy cũng đều là bởi vì tiết kiệm thời gian mà thôi, cho nên hẳn đành từ bỏ đường xa thông qua kênh đào ngầm tiến vào Vô Căn Chi Hải. Không có dẫn theo lão cha cùng với Luyện Vô Song mà đi tới, bởi vì đó chính là thể giới của tộc nhân Ngư Nhân Tộc, trước khi được sự đồng ý của Hữu Nãi Ngư cùng với tộc nhân Ngư Nhân Tộc, hẳn sẽ không dẫn theo bất cứ người nào đi tới nơi này. Phiến tịnh thổ này, chính là địa phương mà tộc nhân Ngư Nhân Tộc sinh sống, cần có một không gian không bị ai quấy rầy.

Trên cái tọa độ thiết lập bên trên quảng trường Kim Ngư Cung kia, đột nhiên phát ra quang mang lóng lánh chói mắt. Một cái thông đạo hình tròn lập tức xuất hiện. Ngay sau đó Phó Thư Bảo liền từ bên trong trống rỗng xuất hiện. Thông đạo cũng không có biến mất, mà lưu giữ lại thời gian một canh giờ. Nhưng mà nó biến mất hay không, đối với Phó Thư Bảo mà nói cũng không có chút trở ngại nào cả, bởi vì ở Khởi Nguyên Chi Thụ, ở Thánh Lan Quốc, ở Hậu Thổ Thành, hẳn có đến mấy chục cái tọa độ có thể sử dụng được.

- Đó không phải chính là Phó công tử sao?

Phó Thư Bảo vừa mới xuất hiện, nhất thời liền bị đám chiến sĩ Ngư Nhân Tộc của Kim Ngư Cung phát hiện ra. Một mảnh hoan hô vang lên, rất nhiều tộc nhân Ngư Nhân Tộc liền kéo tới.

Tộc nhân Ngư Nhân Tộc từ nơi xa xoi vạy dặm quay về cổ hương, trăm chuyện cần làm. Tuy rằng đã thành lập nên quân đội để bảo vệ Kim Ngư Thành, nhưng mà trang bị cũng đơn sơ đến cực điểm. Trong tay một vài chiến sĩ thậm chí còn cầm những loại vũ khí nguyên thủy như mộc côn này nọ, bộ dáng thô mộc không dám nhìn.

- Lần này ta trở về chỉ là ghé thăm một chút, rất nhanh liền phải rời đi! Chẳng qua, ta mang đến cho các người một chút lễ vật a!

Phó Thư Bảo cao giọng nói.

Gặp mặt liền phát lễ vật, đây chính là phong cách nhất quán của Phó Thư Bảo.

Lễ vật lần này hẳn tặng cho tộc nhân Ngư Nhân Tộc, chính là lúc sáng sớm hẳn đã chuẩn bị thật tốt. Ở thể giới toàn bộ đều là Luyện nô cương thi, hẳn đã từng nghĩ đến Ngư Nhân Tộc cái gì cũng thiếu thốn bên này, vì thế thời điểm khi còn ở trong cái thể giới kia, hẳn sớm đã đem một chút trang bị của chiến sĩ Thần Tạo Quân góp nhặt lại, chuẩn bị mang về tặng cho Hữu Nãi Ngư. Hiện tại chính là lúc lấy ra.

Khởi động Long giới, các trang bị hoàn mỹ của chiến sĩ Thần Tạo Quân liền miên miên xuất hiện ngay ngắn ở bên trên quảng trường. Những cái trang bị này đều có áo giáp, cũng có vũ khí, vừa lúc có thể trang bị cho các chiến sĩ Ngư Nhân Tộc. Về phần còn dư lại, cũng có thể luyện chế thành các công cụ sinh hoạt. Cái này đối với Ngư Nhân Tộc thiếu khuyết các loại vật tư mà nói, những lễ vật mà hẳn mang tới, quả thật cũng không có cái gì trân quý.

Thanh âm hoan hô lại vang lên. Một vài chiến sĩ Ngư Nhân Tộc nhất thời chen lấn lựa chọn những trang bị thích hợp với chính mình. Câu nói cảm tạ không ngừng như thủy triều đem Phó Thư Bảo hoàn toàn bao phủ bên trong. Tròng diện đại động tĩnh như vậy, Hữu Nãi Ngư ở bên trong Kim Ngư Cung đã sớm phát hiện ra. Đợi một lát vẫn không thấy Phó Thư Bảo đi lên, nàng vẫn là nhịn không được sự kích động trong lòng, xuất hiện ở bên trong quảng trường, lời kêu Phó Thư Bảo đi vào Kim Ngư Cung.

Nhanh chóng đóng cửa lại, Hữu Nãi Ngư liền bỏ nhào vào trong ngực của Phó Thư Bảo, dâng lên cặp môi thơm nồng nhiệt. Hai tay của nàng giống như người mù tìm đường, không ngừng sờ loạn toàn thân của Phó Thư Bảo.

- Vì cái gì lại gấp như vậy?

Tình huống như vậy, khiến cho loại người như Phó Thư Bảo cũng cảm thấy có chút kinh ngạc.

- Ngày hôm nay... vừa lúc này là ngày mà ta rất có khả năng sinh ra hài tử, lịch đại Mỹ nhân ngư của Ngư Nhân Tộc, mỗi một năm cũng chỉ có một ngày cơ hội như vậy mà thôi. Mỗi một Mỹ nhân ngư cả đời cũng chỉ có thể sinh ra một tiểu hài tử... Ta lo lắng người sẽ không đến đúng dịp này, lại không nghĩ tới người thật sự đã đến đây!

Hữu Nãi Ngư dung mãnh đem Phó Thư Bảo xô ngã xuống trên giường. Cơ hội như vậy đối với nàng mà nói chính là phi thường quan trọng, cho nên có làm một hồi nữ lưu mang cũng không sao cả.

- Ta có phải là nên biểu hiện rụt rè một chút, làm bộ cự tuyệt một chút hay không?

Nhìn lên trần nhà được khảm đầy bảo thạch bên trên, trong lòng Phó Thư Bảo kỳ quái thầm nghĩ. Nhưng mà thời điểm khi Hữu Nãi Ngư đem đầu vùi vào giữa hai chân của hắn, dùng cái lưỡi của nàng dâng hiến ra, thì cái ý tưởng này của hắn nhất thời bị quăng ném ra ngoài ngàn dặm. Cái miệng của hắn cũng há hốc ra, một lúc thật lâu sau cũng không thể nhắm lại...

Chuyện tình phát sinh kế tiếp, giống như những phán đoán chính xác của Long Ngọc Nhất vậy. Loại sự tình này, một khi phát sinh sẽ không còn khái niệm thời gian nữa. Một hồi chơi đùa, chính là cả nửa ngày.

Vầng thái dương đỏ rực kia, từ phía Đông chậm rãi dâng lên trên thiên không, sau đó lại chậm rãi leo lên, mãi cho đến khi lên thiên không trên đỉnh đầu. Dưới sự chiếu rọi ánh sáng của hắn, dưới chân Khởi Nguyên Chi Thụ đã héo rũ, bốn người giống như bốn pho thạch điêu vậy, đứng thẳng ở nơi đó cả ngàn vạn năm...

747. Chương 644: Trái Tim Của Nữ Nhân

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 644: Trái Tim Của Nữ Nhân

Đến giữa trưa, Phó Thư Bảo mới khoan thai trở về, trên mặt mang theo nụ cười thỏa mãn. Ai nhìn vào cũng biết hắn vừa trải qua chuyện gì, nhưng mà sau khi làm xong sự tình này, trên mặt lại còn bộ dáng dào dạt đắc ý như vậy, cũng chỉ có hắn là người đầu tiên! Hắn cũng không nói nhiều cái gì, khởi động Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, trực tiếp lựa chọn tọa độ của Hậu Thổ Thành, nhanh chóng quay trở về.

Hậu Thổ Thành xa cách đã lâu kia, trong khoảnh khắc liền xuất hiện trước mắt.

Những ruộng lúa vàng óng ánh, vườn rau quả xanh mướt, còn có vườn nho huyền tâm bồ đào đầy những dây nho nặng trĩu, vô số những nông phu bận rộn, cùng với những máy bơm nước Luyện Lực Khí không ngừng rút ra những mạch nước ngầm dưới lòng đất. Còn có trên những quảng mỗ phía xa xa, những nhà xưởng tinh luyện kim loại bốc lên khói đen... Hết thảy những cái này hỗn hợp cùng một chỗ, tạo thành một màn hình ảnh thành thị phồn hoa khiến người khác nhìn cũng phải sợ hãi than thở không thôi.

Cái thành thị này, trước kia chỉ là một tòa thành nhỏ lạc hậu bên cạnh sa mạc, nhưng mà ngày hôm nay đã biến thành một tòa thành thị phồn hoa. Đây chính là địa phương Hậu Thổ Thành làm cho người ta phải kinh thán.

- Oa! Nhiều điền thổ như vậy, một năm phải thu vào bao nhiêu tiền thuế đây?

Đây chính là lời cảm khái của Phó Đa Tiền khi lần đầu tiên nhìn thấy Hậu Thổ Thành. Lời này của hắn vừa ra, nhất thời khiến cho các nàng mỹ nữ khinh thường một trận.

Có thể tưởng tượng chính là, cái khuôn mặt của Đa Tiền lão gia này chính là sắc mặt của gian thương cùng với tài chủ ác bá a! Về sau hắn sẽ làm cha chồng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng với những

mỹ nữ bối cảnh cùng với thực lực không chút tầm thường, loại xem thường như thế này, khẳng định chính là phổ thiên cái địa a!

Phó Thư Bảo vừa mới xuất hiện, đội ngũ nghênh đón cũng liền nhanh chóng từ trong Thành bảo Hắc Thạch Thành đi ra. Đầu lĩnh chính là hai lão bà nguyên phổ của Phó Thư Bảo, cùng với nàng Tiểu Tam Hồ Nguyệt Thiên. Đội ngũ mệnh mông đặng đặng, trang bị vũ khí hoàn mỹ, điều này làm cho hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng với Luyện Vô Song cũng có chút kinh thán. Đương nhiên, kẻ giết mình nhất ở đây vẫn là Đa Tiền lão gia a! Hắn không ngừng khoa tay múa chân, chân chính là một lão ngoan đồng thật sự.

- Người này... thật là phụ thân của chàng sao?

Sau khi gặp mặt, Độc Âm Nhi dùng loại ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía nam nhân của nàng. Nhìn thế nào, cũng không giống như hai phụ tử a!

Khóe miệng của Phó Thư Bảo cũng lộ ra một tia cười khổ:

- Ta cũng có cảm giác như vậy a! Nhưng mà.. hắn đúng là lão ba của ta!

- Bái kiến phụ thân!

Vẫn là Chi Ni Nhã hữu lễ nhất. Sau khi biết thân phận của Phó Đa Tiền, nàng là người đầu tiên dùng thân phận con dâu hành lễ. Bị Chi Ni Nhã vượt qua trước, nàng đại chính thê Độc Âm Nhi cũng vội vàng theo sau hành lễ.

Hồ Nguyệt Thiên cũng khẽ bước tới, khẽ nhìn Phó Đa Tiền một cái, ngập ngừng một chút, cũng miễn cưỡng cúi đầu hành lễ một cái:

- Lão gia... Hồ Nguyệt Thiên xin thỉnh an ngài!

Thân là Tiểu Tam, nàng cũng không có biện pháp ở dưới trường hợp như thế này mà gọi phụ thân được. Cái này nàng đành nhận, cũng chỉ có thể nhận.

- Ngoan a! Ha ha... các người đều là con dâu tốt của Phó gia ta! Ta thân làm cha cũng rất cao hứng a! Mỗi người một bao lì xì, một đồng kim tệ a! Ha ha...

Phó Thư Bảo nhét vào trong tay ba nàng mỗi người một đồng kim tệ, bộ dáng cực kỳ cao hứng.

Ba nàng nữ nhân cầm trong tay đồng kim tệ, ta nhìn người, người nhìn ta, nhất thời không biết phải nói gì. Con trai rộng rãi đến như vậy, hắn thân là cha, như thế nào lại là vất cổ chày ra nước như vậy chứ?

- Nếu như là Phó Thư Bảo, mỗi một lần gặp mặt, há miệng liền là một ngàn kim tệ rồi! Đang phát tiền cho ăn mày sao?

Trong lòng Hồ ly tinh nghĩ như vậy.

- Thật là! Để cho Phó Thư Bảo cầm tay một cái, cũng phải quẳng ra cả vạn kim tệ mới được a! Đây mà là tiền lì xì hay sao?

Trong lòng Độc Âm Nhi suy nghĩ như vậy.

- Thật keo kiệt a! Ta đường đường là Công chúa Dật Hương của Thánh Lan Quốc, không ngờ chỉ cấp cho ta tiền lì xì một kim tệ... nói thế nào ít nhất cũng phải một trăm vạn chứ?

Trong lòng Chi Ni Nhã trầm nghĩ.

Những nữ nhân bất đồng, trưởng thành trong hoàn cảnh bất đồng, sẽ có tính cách bất đồng, tự nhiên là có những yêu cầu lì xì bất đồng rồi. Thân là Công chúa của cả một quốc gia, yêu cầu của Chi Ni Nhã tự nhiên chính là cao nhất.

Nhưng mà cái này cũng chưa phải là cao nhất. Nếu như hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng trở thành nữ nhân của Phó Thư Bảo, như vậy yêu cầu tiền lì xì của các nàng chỉ sợ cũng không phải là thứ tục vật cái gì trăm vạn kim tệ vậy, các nàng cần chính là bảo vật cùng với bảo tàng a!

Quay trở lại trong Thành bảo Hắc Thạch, Phó Thư Bảo đem tất cả những thành viên trung tâm triệu tập lại. Phương diện này tự nhiên bao gồm cả vị phụ đã lâu không gặp, Khách làng chơi Tú Lý! Bị vị khách

tinh trời sinh Đại Loan Lệ chú ý, cái danh hiệu Đại sư Khách làng chơi này kỳ thật đã biến mất sạch sành sanh, Tú Lý hiện tại đã không còn là gã A Lý năm xưa nữa.

Đối với những trải qua ly kỳ của Phó Thư Bảo, còn có thân phận của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, chuyện tình này vừa nói ra, phản ứng của mọi người nhất thời vô cùng kinh ngạc. Sau khi thích ứng một chút, khi Phó Thư Bảo nói ra chuyện tình Thời Chi Chiến Giáp cùng với quay trở về thời không quá khứ, phản ứng của bọn họ ngược lại cũng bình thản hơn một chút. Bọn họ nghĩ thấy, bất cứ sự tình gì phát sinh ở trên người của Phó Thư Bảo, bất luận là ly kỳ đến thế nào, quỷ dị đến cỡ nào, tựa hồ cũng đều là chuyện tình thiên kinh địa nghĩa.

Lần tụ hội này, chính là lần tụ hội quy mô thế lực cường đại nhất của Phó Thư Bảo từ trước đến giờ, cũng chỉ có mỗi mình Hữu Nãi Ngư là không có tham gia, còn lại tất cả những nhân vật quan trọng đều tham gia. Hiện tại hẳn đã có bảy chi Bách nhân đội tinh nhuệ, Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa cùng với Quân đoàn Luyện Ngục và sáu mươi thị vệ Luyện nô. Cộng thêm Thành vệ quân của Hậu Thổ Thành, số lượng quân nhân lên đến mười ba vạn. Về mặt nhân số mà nhìn, thì bất cứ một quốc gia nào trong Thế giới Lực Lượng cũng đều có được một chi quân đội như vậy. Nhưng mà cần phải nhắc đến chính là, chỉ cần Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô của Phó Thư Bảo, đã có thể thoải mái dẹp yên một chi trăm vạn đại quân rồi!

Lực lượng quân sự đang nắm trên tay của hắn, kỳ thật đã là lực lượng quân đội mạnh nhất trong số tất cả những quốc gia trên thế giới này. Nếu như hắn chỉ huy một chi đoàn quân này đi chinh phục thế giới, như vậy cũng không phải không có khả năng.

Nhưng mà, chỉ một chi quân đội như thế này, khi đối mặt với địch nhân của Thời đại Hắc Ám, Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Hắc Mạc Thiên, trong lòng Phó Thư Bảo thế nhưng cũng không có một tia nắm chắc.

Sự cường đại của địch nhân đã vượt qua sự tưởng tượng, có được loại quân đội giống như là Thần Tạo Quân hay không, cũng không thể biết được. Cho nên, cho dù biết rõ lực lượng quân sự chính mình nắm giữ, nhưng trong lòng Phó Thư Bảo cũng không dám khinh suất.

- Thiếu gia, một khi tình thế đã ác liệt như vậy, địch nhân của chúng ta đã cường đại như thế, người có kế hoạch gì không?

Lưu Chuẩn thành thực cùng lão luyện nhất lên tiếng hỏi.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Binh đến tướng ngăn, nước đến dê cản! Ta có thể đi đến một bước như thế này đã là sự cố gắng lớn nhất rồi. Nếu như thậm chí Pháp tắc của vũ trụ, lực lượng của thời gian cũng không thể giải trừ được những nguy cơ kia, ta lại có biện pháp gì đây? Hết thầy cũng thuận theo thiên mệnh đi. Hiện tại mà nói... chúng ta nên làm cái gì đây?

Lời này nói ra có khác gì không nói đâu? Lưu Chuẩn cùng với đám trợ thủ bên người của Phó Thư Bảo ta nhìn người, người nhìn ta, đều có loại ý tưởng như vậy.

Lại trao đổi với nhau thêm chốc lát, Lưu Chuẩn đem thu nhập của nông trường, sản xuất rượu huyền tâm bồ đào... nhất nhất báo lại cho hắn. Cái địa phương này tuy là không có sự tọa trấn chỉ huy của Phó Thư Bảo, nhưng mà những thủ hạ của hắn lại đem phiên thành thị này quản lý vô cùng ngăn nắp. Hết thầy cũng đều theo kế hoạch của hắn mà phát triển, vô cùng phồn thịnh.

Yến hội chúc mừng Phó Thư Bảo trở về được cử hành bên trong Thành bảo Hắc Thạch. Đầu bếp sử dụng những nguyên liệu tươi mới nhất, vừa mới thu hoạch trong nông trường, nấu thành những món ngon mỹ vị. Những Nhưỡng tử sư cũng đem những hủ rượu Huyền Tâm Bồ Đào ngoạn nhất vừa mới ủ ra, để ọi người cùng tận hưởng. Tất cả những người ở bên trong Hậu Thổ Thành tại thời điểm này cũng đều trải qua không khí yến tiệc vui mừng, ca hát nhảy múa, tận tình sung sướng.

Quân dân của Hậu Thổ Thành cũng đều không có cảm nhận được một tia áp lực nào đến từ Thời đại Hắc Ám, cái cảm nhận được, tất cả cũng đều là quang huy chói lọi như thái dương của Phó Thư Bảo mà thôi.

Tất cả những sản phẩm tốt nhất sản xuất ra từ nông trường, thảo nguyên cùng với Nhưỡng tử sư phường đều dùng cho yến tiệc, tận tình ăn uống. Những thứ mình làm ra, sử dụng tận tình, không chút lo lắng. Một vị

chủ tử như vậy, phóng nhãn khắp toàn bộ thế giới, lại có được mấy người đây? Lại còn có quang huy ở trên người hắt tản mát ra, đó sao không phải là ánh sáng âm áp của thái dương đây?

Phó Thư Bảo, ngang bằng hoặc thậm chí là lớn hơn cả thái dương, đây chính là công thức ở trong lòng của mỗi một quân nhân Hậu Thổ Thành. Mỗi ngày đều dùng cái công thức này mà tính toán, niềm hạnh phúc được nhân lên gấp ngàn vạn lần.

o0o

Thành bảo Hắc Thạch, trên cái giường ngủ rộng lớn nhất, lại là một cảnh tượng hoàn toàn khác.

Độc Âm Nhi đang ngồi bên cạnh bàn tròn, thưởng thức đồng kim tệ lì xì mà Đa Tiễn lão gia tặng nàng, duy nhất một đồng kim tệ. Chi Ni Nhã thì ngồi trước bàn sách cầm cây bút lông, ở trên một tờ giấy trắng vẽ lên một con chim nhỏ. Hiện tại nàng đã say mê nghệ thuật quốc túy của Tú Quốc, tranh thủy mặc! Nàng muốn vẽ chính là một con chim nhỏ thanh tú, nhưng sau khi vẽ ra, lại nhìn qua giống như là một con gà vừa mới đẻ trứng xong vậy...

Không thể không nói, hoàn cảnh văn hóa bất đồng, kết quả nghệ thuật cũng sẽ bất đồng. Nàng là Công chúa đến từ đại lục Tây Châu, nếu như muốn chơi đùa nghệ thuật của Tú Quốc, ít nhất cũng cần phải luyện thêm thời gian năm sáu năm nữa. Hồ Nguyệt Thiên là người im lặng nhất. Nàng không chơi đùa kim tệ, cũng không chơi đùa thi họa, mà chỉ là cầm một cái gương soi đi soi lại, nếu như phát hiện trên mặt có một nốt mụn nhỏ nào, nàng sẽ lập tức dùng cái móng tay sơn màu đỏ chót của mình mà quane co lõi đinh tiêu diệt sạch sẽ.

Ba nàng nữ nhân, ba loại hình ảnh hoàn toàn bất đồng, rõ ràng hiện ra trước mặt của Phó Thư Bảo. Hắc tham lam ngắm nhìn bộ ngực của các nàng, cặp chân dài của các nàng, đây mới là những thứ hấp thích thưởng thức nhất.

- Các người còn muốn chơi đùa bao lâu nữa chứ? Ta rất không dễ dàng mới quay trở về, các người không sớm lên giường ngủ đi... còn đợi cái gì nữa chứ?

- Ngủ? Hắc hắc... Người đi ngủ với tiền lì xì đi!

Độc Âm Nhi vung tay lên, một đạo kim quang hiện ra, đồng kim tệ kia liền rơi thẳng lên trên giường.

- Ta... muốn vẽ cho xong bức tranh này a! Hiện tại ta đã tiến bộ không ít, không thể lơ lỏng được!

Cảm giác của Chi Ni Nhã quả thật rất tốt, vẽ chim thành gà, đúng là có tiến bộ! Khiến cho người ta không thể không thắc mắc chính là, trước khi nàng vẽ ra được con gà này, thì bức tranh vẽ chim của nàng sẽ là loại Thần thú phương nào đây?

- Còn ta... Người nhìn xem này, trên mặt ta còn nhiều nốt mụn như vậy, cần phải giải quyết hết a!

Hồ Nguyệt Thiên thì bộ dáng nghiêm túc nói. Nếu như không có hai nàng chính thê ở nơi này, như vậy nàng khẳng định đã lao thẳng lên giường, cùng với Phó Thư Bảo vật lộn mấy trăm hiệp rồi. Nhưng mà có hai nàng chính thê ở đây, nàng ít nhiều cũng phải có chút cố kỵ.

- Con mẹ nó! Lão tử chính là nam nhân của các nàng, nghĩ muốn lên, các nàng liền làm khó như vậy sao? Mỗi một lần cũng đều phải tặng lễ vật sao? Được rồi! Lão tử dùng bảo vật đập bẹp mấy cái đầu tham tài của các nàng!

Phó Thư Bảo nổi giận, liền ào ào phóng thích ra một đám bảo thạch, kim cương cùng với châu báu này nọ mà hắt từ chỗ Hữu Nãi Ngư lấy được. Từng cái từng cái một chồng chất lên trên cái bàn tròn ở trước mặt Độc Âm Nhi.

Rầm!

Bởi vì không thể thừa nhận nổi sức nặng của bảo thạch, kim cương này nọ, một cái bàn rắn chắc như thế không ngờ cùng bị đè sập xuống.

Hai chân của Độc Âm Nhi vốn dĩ còn đang đóng chặt, nhưng mà đối diện với một đồng lớn bảo thạch, kim cương, châu báu lớn đến như vậy, hai chân của nàng liền không tự chủ mà khê mở ra một khoảng chừng một thước...

- Đi tới đi! Nàng vẽ con chim kia của nàng, còn không bằng vẽ con chim của ta a!

Tay phải của Phó Thư Bảo nhẹ nhàng phát một cái, một cỗ lực Hỗn Độn liền quán quanh thân thể Chi Ni Nhã, kéo nàng chạy tới. Trong thanh âm kinh hô của nàng, một gã nam nhân hùng tráng đã ngồi thẳng lên trên người nàng. Ngay sau đó, cái tòa thành dưới váy đã bị tuyên cáo rơi vào tay giặc, bị quân địch công kích thẳng vào...

Hồ Nguyệt Thiên có chút cười, tất cả nốt mụn trên mặt cũng đã tiêu diệt xong, hiện tại hẳn là lúc tiêu diệt cái nốt mụn dị hình kia rồi!

748. Chương 645: Thế Giới Vong

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 645: Thế Giới Vong

Biển tình không vũ trụ có vô vàn những Tinh cầu cùng với thế giới khác nhau, cho dù là ánh sáng, cho dù có bay cả ức vạn năm cũng không bay đến đến điểm cuối. Bên trong cái thế giới vũ trụ rộng lớn như thế, có đủ các nền văn minh các hình các loại, các chủng tộc các hình các dạng. Pháp tắc thời gian gần bó hết thấy mọi nền văn minh, giữ cân bằng các chủng tộc. Nhưng mà ở sâu bên trong vũ trụ, có một mảnh địa phương bị hắc ám bao phủ. Pháp tắc thời gian ở trong này cũng chẳng phát huy được chút tác dụng nào. Bởi vì, thời gian ở nơi này là tĩnh lặng!

Thời gian ngưng đọng, liền có ý nghĩa là không tồn tại, liền có ý nghĩa là hủy diệt. Đây chính là thanh lợi kiếm giúp cho Pháp tắc thời gian giữ mọi thứ cân bằng. Tất cả các nền văn minh cùng với Tinh cầu cũng đều ở trong thời gian mà sinh ra, hủy diệt. Nhưng mà, cái thanh lợi kiếm này lại không có cách nào tiếp cận được lĩnh vực của Thời đại Hắc Ám, Thế giới Tử Vong!

Đúng vậy! Phiến khu vực bị hắc ám bao phủ này chính là Thế giới Tử Vong. Sau khi Thời đại Hắc Ám chấm dứt, một khối địa bàn còn lại cuối cùng của nó. Ở bên trên một khóa Tinh cầu yên lặng bất động, khóa Tinh cầu này có tên là Tử Vong Tinh!

Vừa sinh ra cũng đã là tử vong rồi, Pháp tắc thời gian như thế nào có thể tiến hành thẩm phán đây?

Dưới sự bao phủ của hắc ám vô tận, Tử Vong Tinh không chút cử động, huyền phù ở bên trong hắc ám khôn cùng. Trên mặt đất thê lương, không hề có bất cứ gốc thực vật nào tồn tại, cũng không có hồ nước, sông ngòi cùng với hải dương. Cái có ở đây, cũng chỉ có những sa mạc hoang vu mà thôi. Nham thạch cấu thành mặt đất cũng giống như là hư ảnh bình thường vậy, đập nhẹ một cước liền có thể bể nát.

Tử vong, hắc ám, yên lặng, hư ảo, đây chính là Thế giới Tử Vong! Ở bên trong thế giới này, nhân loại bình thường, thậm chí là chủng tộc cường đại nhất trong thế giới quang minh, Thần Long Tộc, cũng không thể nào sinh tồn nổi được.

Có thể sinh tồn được trong một cái thế giới như vậy, cũng chỉ có chủng tộc của Thời đại Hắc Ám, Hắc Ma Nhân!

Thời điểm khi vũ trụ sinh ra, toàn bộ vũ trụ cũng đều bị bao phủ bên dưới một mảnh hắc ám, có rất nhiều rất nhiều những Hằng Tinh còn chưa được sinh ra. Những sinh mệnh muôn màu muôn vẻ cùng các nền văn minh khác nhau vẫn còn chưa có sinh ra. Nhưng lúc đó Hắc Ma Nhân cũng đã tồn tại rồi, ở bên trong thế giới hắc ám tối tăm mà phát triển nền văn minh Hắc Ám độc đáo của bọn họ. Ở trong Thời đại Hắc Ám dài dòng này, nền văn minh Hắc Ám của Hắc Ma Nhân đã một lần nữa phát triển đến thời kỳ cường thịnh. Mãi cho đến khi Thiên Hà xuất hiện, Pháp tắc thời gian xuất hiện. Một nền văn minh với hình thức mới sinh ra, cũng chính là Thời đại Khởi Nguyên vũ đại. Đó là thời đại của những nhân vật anh hùng, những

Lực sĩ cường đại nhất phát triển mạnh mẽ, cùng với rất nhiều rất nhiều những kỹ thuật Luyện Lực sĩ, những bí kíp tu luyện cũng xuất phát từ cái thời đại này.

Hai nền văn minh này liền không tránh khỏi xảy ra va chạm với nhau. Dưới sự trợ giúp của Pháp tắc thời gian, những người khai sáng của Thời đại Khởi Nguyên đã mất một cái giá vô cùng thảm trọng mà chấm dứt trận doanh hắc ám. Cái nên đại khai sáng kia, đã phát sinh những tràng chiến đấu như thế nào, cũng không có bất cứ ghi lại nào cả, cũng không thể nào kiểm chứng được. Nhưng có thể khẳng định chính là, những tồn tại còn cường đại hơn cả Khởi Nguyên Chi Thụ nữa, khẳng định là có rất nhiều. Sự sinh ra của Khởi Nguyên Chi Thụ, chính là đã hủy diệt Thời đại Hắc Ám, trận doanh Thời đại Khởi Nguyên lúc đó nguyên khí đã đại thương, đã làm ra một cử động để bảo tồn thực lực. đọc truyện mới nhất tại .

Để lại một mầm mống thần kỳ nầy mầm, gieo xuống Thời Gian Ấn, lực lượng thời gian, đợi đến thời kỳ khi dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám công kích tới, phát huy ra những tác dụng quan trọng.

Toàn bộ sự kiện có một sợi dây không thể nào nhìn thấy được. Phần đầu của sợi dây này chính là sự va chạm giữa Thời đại Khởi Nguyên cùng với Thời đại Hắc Ám, mãi vẫn luôn kéo dài đến sự xuất hiện của một người, đó chính là một gã đại thiên tài háo sắc đến từ thế giới văn minh khoa học kỹ thuật, Phó Thư Bảo!

Ở chỗ sâu nên trong Thế giới Tử Vong, trong Hắc Ám Thần Điện nằm bên trên đỉnh núi của Sơn mạch Tử Vong cao nhất, có một người toàn thân bị quấn quanh bởi hắc vụ, đang cúi đầu trầm nghĩ đến cái tên này:

- Phó Thư Bảo... Hắc tên Phó Thư Bảo sao?

Cái gã nam nhân toàn thân đang quấn quanh bên trong hắc vụ kia, chính là người cường đại nhất trong Dạ Ma Tộc, Hắc Mạc Thiên! Ở trước mặt của hắn, đang có một đám người đang cung kính quỳ bên dưới. Những người này đều là dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám, là những Hắc Ma Nhân thuần khiết nhất. Bên trong những Hắc Ma Nhân này, dẫn đầu chính là kẻ đã từng xảy ra xung đột cùng với Phó Thư Bảo, Luyện Vũ Thiên Tôn!

Bên trong tòa Thần điện hùng vĩ mà âm trầm, cũng không tồn tại bất cứ một tia ánh sáng nào cả. Nhưng mà những Hắc Ma Nhân ở bên trong hắc ám vẫn luôn có năng lực nhìn thấy hết thảy mọi thứ. Nhưng mà đám Hắc Ma Nhân do Luyện Vũ Thiên Tôn cầm đầu kia, ở trước mặt của Hắc Mạc Thiên, từ đầu đến cuối vẫn chưa từng dám ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn về phía Hắc Mạc Thiên lấy một lần.

Cái này cũng không phải là do người thống trị của trận doanh Hắc ám, Hắc Mạc Thiên có uy nghiêm biến thái đến cỡ nào, mà là bởi vì hắn có Hắc Ám Ma Ấn, hai mắt của hắn chính là Hắc Ám Ma Ấn Nhãn, một khi nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn, như vậy người đó sẽ biến thành tỉnh lặng, cùng với tảng đá bên ngoài giống nhau, vĩnh viễn không động đậy chút nào, nhẹ nhàng đạp một cước liền có thể bể nát.

Thanh âm của Hắc Mạc Thiên vang vọng bên trong tòa Thần điện rộng lớn, tràn ngập sự âm lãnh, hắc ám cùng với tử vong. Thanh âm như vậy, cho dù là nói những lời ca ngợi êm tai nhất với người, người cũng sẽ cảm thấy người đang đối thoại cùng với Tử Thần, đang lừa gạt người xuống Địa Ngục chơi đùa.

- Hắc Mạc Thiên đại đế vĩ đại, cái tên kia...

Luyện Vũ Thiên Tôn nhẹ nhàng nuốt một ngụm nước miếng, sau đó mới dám nói tiếp:

- Cái tên kia chính là Phó Thư Bảo!

- Hiện tại xem ra, chiếc Tiếp Dẫn Chi Thuyền mà chúng ta đã phá hủy cũng không phải là Tiếp Dẫn Chi Thuyền duy nhất! Khởi Nguyên Chi Thụ đã sớm có sự chuẩn bị từ trước, đã ở trong cái thế giới mà ta luyện chế chôn xuống một cái bẫy ngầm. Cho nên, việc luyện chế Thời Chi Sa mới ở thời điểm cuối cùng mà thất bại, không phải sao?

Hắc Mạc Thiên nhàn nhạt nói, sau đó một cỗ uy áp cường đại không hề có một chút nhiệt độ cùng với không khí lan tràn khắp hư không, để cho đám Hắc Ma Nhân đang quỳ gối trước mặt của hắn lại càng cúi đầu xuống ở mức thấp hơn.

Luyện Vũ Thiên Tôn lo lắng không yên phán đoán ý tứ trong lời nói của Hắc Mạc Thiên, ngoài miệng thì không dám chậm trễ, vội vàng giải thích:

- Luyện Thánh Y chính là cường giả của Thời đại Khởi Nguyên bị chúng ta mua chuộc, hơn nữa cũng mãi lưu lại hẩn ở bên trong cái thế giới do Đại đế ngài luyện chế. Ở trong thế giới kia cũng chỉ cần có sự tồn tại của hẩn, cho nên ta chỉ có thể thông qua phân thân lực lượng dùng biện pháp giam cầm để khống chế hẩn. Đối với những chuyện tình đã phát sinh trong thế giới kia... Thỉnh Đại đế hiểu cho, thuộc hạ cũng không cách nào xuất lực được a! Chúng ta căn bản không thể nào đi ra khỏi cái Thế giới Tử Vong này, có thể thu thập được số lượng Thời Chi Sa nhiều như vậy, chúng ta cũng đã cố gắng hết sức rồi a!

Bên trong Hắc Ám Thần Điện là một mảnh yên tĩnh, tựa hồ tất cả Hắc Ma Nhân cũng đều đang ngẫm nghĩ chuyện tình của Luyện Vũ Thiên Tôn, bao gồm cả Hắc Mạc Thiên đại đế, vị chúa tể của Thế giới Tử Vong này!

Quả thật, Thời đại Khởi Nguyên có thể chiến thắng được Thời đại Hắc Ám, ưu thế lớn nhất chính là do thế giới tràn ngập linh khí, cùng với ánh sáng do vô số Hằng tinh phát ra. Những thứ này ở trong mắt những nhân loại bình thường chính là điều kiện sinh tồn, nhưng mà đối với Hắc Ma Nhân của Thời đại Hắc Ám tính chất hoàn toàn bất đồng, những thứ đó chính là thứ có thể giết chết bọn họ a!

Trên thực tế, nếu như có thể tùy tiện ở trong thế giới tràn ngập quang minh cùng với linh khí kia đi lại tự nhiên, đừng nói là với rất nhiều sự tình từng phát sinh trước kia, chỉ cần Hắc Mạc Thiên giá lâm, liền có thể đem cái thế giới hiện tại này giết cho hoa rơi nước chảy, chia năm xẻ bảy!

- Ân! Vì thế, ta không phải là không có trách cứ người sao?

Trầm ngâm suốt nửa ngày, Hắc Mạc Thiên mới nhàn nhạt nói.

- Đa tạ Đại đế khoan hồng!

Tảng đá đặt nặng trong lòng Luyện Vũ Thiên Tôn rốt cuộc cũng thả xuống.

- Chẳng qua...

Ngữ khí vừa chuyển, Hắc Mạc Thiên đã nói thêm:

- Đã bị hạn chế, chuyện này thất bại, nhưng đây cũng không thể trở thành lý do để người có thể quỳ gối trước mặt ta nói chuyện a! Chính người đi giải quyết chuyện tình này đi!

Trên trán Luyện Vũ Thiên Tôn lặng yên toát ra một tầng mồ hôi lạnh, bởi vì áp lực cùng với sợ hãi, nhưng mà bất luận trong lòng hẩn có ý kiến thế nào, thủy chung cũng không dám biểu lộ ra nửa lời!

- Luyện Vũ Thiên Tôn, người có tự tin có thể hoàn thành được nhiệm vụ lần này không?

Hắc Mạc Thiên đại đế nhàn nhạt nói:

- Ta không muốn nghe những loại hào ngôn tráng ngữ không có ý nghĩa. Ta muốn biết chính là, người có bao nhiêu nắm chắc có thể một phen đem tên Phó Thư Bảo kia cầm đến nơi này, để ta một phen đem hạt Thời Chi Sa hẩn đã ăn kia lấy ra?

Luyện Vũ Thiên Tôn suy nghĩ một chút mới nói:

- Đại đế, ta đi chấp hành nhiệm vụ kia, không thể lấy chân thân đi vào Thế giới Lực Lượng. Có thể sử dụng cũng chỉ là phân thân lực lượng mà thôi. Mà bởi vì nguyên nhân khoảng cách, mặc dù có được bí thuật cùng với Luyện Lực Khí liên quan phụ trợ ta khống chế phân thân lực lượng, nhưng mà... nếu như muốn bắt được tên Phó Thư Bảo kia, ta lại không có một chút nắm chắc. Cái tên gia hỏa kia, có một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng a! Phân thân lực lượng của ta ở thế giới luyện chế Thời Chi Sa kia, chính là bị đám Chiến sĩ Thạch Tượng kia bao vây, cơ hồ là bị miêu sát a!

- Quân đội, Chiến sĩ Thạch Tượng, các Luyện Lực Khí cường đại đến từ Thời đại Khởi Nguyên, còn có rất nhiều sự giúp đỡ cường hãn, như vậy xem ra, những lời người nói là thật. Để phân thân lực lượng của người đi chấp hành nhiệm vụ như vậy, quả thật không có nắm chắc sẽ bắt được Phó Thư Bảo. Chẳng qua, nếu như ta có biện pháp để cho chân thân của người xuất hiện bên trong Thế giới Lực Lượng, người sẽ có bao nhiêu nắm chắc đây?

Luyện Vũ Thiên Tôn đột nhiên sững sờ một chút, sau đó trầm giọng nói:

- Để cho tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia đào thoát, chính là sự sỉ nhục không thể nào tẩy rửa được của ta. Nếu như Đại đế có thể để cho chân thân của ta xuất hiện ở Thế giới Lực Lượng mà nói, ta tuyệt đối nắm chắc bắt giữ được Phó Thư Bảo, thậm chí, ta còn có thể hủy diệt cả Thế giới Lực Lượng nữa!

- Như vậy, người có thể đơn giản nói qua một chút kế hoạch của người không?

Hắc Mạc Thiên đại đế nhàn nhạt nói.

Luyện Vũ Thiên Tôn nói:

- Ta sẽ đi đến thế giới do Đại đế luyện chế, dùng Luyện Lực Khí Tử Chi Trữ Vật Không Gian đem toàn bộ các Luyện nô cương thi ở thế giới kia mang theo, sau đó dùng quân đội Luyện nô cương thi hai trăm vạn, dễ dàng dẹp yên được căn cứ địa của Phó Thư Bảo, bắt lấy hắn, sau đó... tự nhiên chính là dẹp yên Thế giới Lực Lượng rồi!

- Được rồi! Ý tưởng của người cùng ta thật ra chính là giống nhau a!

Hắc Mạc Thiên đại đế nói:

- Trước kia, chúng ta không có biện pháp nào đi đến Thế giới Lực Lượng, đó là bởi vì hoàn cảnh nơi đó căn bản không thích hợp cho chúng ta sinh tồn. Nhưng mà hiện tại lại không giống! Chúng ta đã có đầy đủ Thời Chi Sa rồi, tuy rằng vẫn còn thiếu một hạt cuối cùng, không thể để thời gian nghịch chuyển, nhưng mà thông qua chúng nó, có thể để cho người đi đến Thế giới Lực Lượng được rồi!

Luyện Vũ Thiên Tôn khẽ gật đầu:

- Không biết Đại đế muốn dùng biện pháp gì để thuộc hạ đi đến Thế giới Lực Lượng?

- Thế giới ở bên ngoài, là thế giới của Pháp tắc thời gian. Thời Chi Sa, chính là tinh hoa lực lượng của thời gian, có tác dụng tiến hóa cùng với sửa lại. Chúng ta căn bản không thể thôn phệ loại tinh hoa năng lượng này được, nhưng mà, đem nó dung nhập vào trong chiến giáp Luyện Lực Khí Hắc Âm hệ, hình thành một tầng bình chướng bảo hộ tuyệt đối, như vậy quay trở về Thế giới Lực Lượng tự nhiên không thành vấn đề.

Lúc nói chuyện, ngón tay của Hắc Mạc Thiên chợt động, một cái đồng hồ cát màu đen chợt xuất hiện bên trong hư không. Bên trong nó, rõ ràng chính là Thời Chi Sa!

Cái đồng hồ cát kia cũng không phải là loại đồng hồ cát bình thường, mà chính là loại đồng hồ cát tà ác quỷ dị nhất của Thời đại Hắc Âm, Tinh Chỉ Chi Lậu. Nếu như đem một hạt Thời Chi Sa cuối cùng dung nhập vào trong đó, tìm được đầy đủ năng lượng tiến hành khởi động, như vậy những nơi mà nó xuất hiện, thời gian ngưng đọng, hết thảy mọi thứ đều sẽ bị hủy diệt, khôi phục lại trạng thái của Thời đại Hắc Âm!

Hắc Mạc Thiên đem Tinh Chỉ Chi Lậu huyền phù bên trong hư không. Sau đó tay phải của hắn nhẹ nhàng phát lên mấy cái, một mảnh hắc vũ nhất thời bao phủ lấy Luyện Vũ Thiên Tôn. Lập tức, những linh tài Hắc Âm hệ bất đồng, Tử Vong Thạch, Hủy Diệt Sa, Tịch Diệt Hoa... từng món từng món một từ trong Tử Chi Trữ Vật Không Gian trên tay hắn chậm rãi phóng xuất ra, bay vào bên trong đám hắc vụ đang bao phủ xung quanh Luyện Vũ Thiên Tôn. Cuối cùng Tinh Chỉ Chi Lậu cũng phóng xuất ra một hạt Thời Chi Sa, cũng dung nhập vào bên trong tầng hắc vụ kia.

Sau khi chuẩn bị xong hết thảy, Hắc Mạc Thiên đại đế đột nhiên phát mạnh hai tay, hai cổ Hắc Âm Nguyên Tố Chi Hỏa màu đen nhất thời đem cổ hắc vụ bao vây lại, lẳng lặng thiêu đốt. Đám hắc vụ kia mấp máy cuộn cuộn, phát sinh những biến hóa kinh người. Thời điểm khi hết thảy trở lại yên lặng, trên người Luyện Vũ Thiên Tôn rõ ràng đã có thêm một bộ chiến giáp Hắc Âm hệ!

Bộ chiến giáp này đem từ đầu đến chân Luyện Vũ Thiên Tôn hoàn toàn bảo hộ lại, toàn thân trên dưới không có một chút da thịt nào lộ ở bên ngoài. Trạng thái như vậy, xuất hiện ở bên trong Thế giới Lực Lượng, liền giống như Phó Thư Bảo mặc Thời Chi Chiến Giáp xuất hiện ở trong thời không quá khứ vậy. Tuy rằng không thể đi vào trong hoàn cảnh không thể sinh tồn, nhưng mà có sự bảo hộ tuyệt đối, không lo lắng chuyện an toàn.

Bộ chiến giáp Hắc Âm hệ khác Thời Chi Chiến Giáp ở chỗ chính là mặc nó, Luyện Vũ Thiên Tôn vẫn có thể chiến đấu bình thường, hủy diệt hết thảy. Mà khi mặc Thời Chi Chiến Giáp quay trở lại thời không quá khứ, Phó Thư Bảo cũng không thể thay đổi được bất cứ thứ gì.

- Bộ chiến giáp này, cứ gọi là Tịch Diệt Chiến Giáp đi! Luyện Vũ Thiên Tôn, hãy đi đi!

Hắc Mạc Thiên nhẹ nhàng phát tay một chút.

- Xin Đại đế hãy đợi tin tốt, thuộc hạ nhất định sẽ đem tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia bắt lấy!

Luyện Vũ Thiên Tôn lập tức hạ quân lệnh trạng.

- Không nhất định phải bắt sống, chết... cũng chẳng sao!

Hắc Mạc Thiên đột nhiên nói.

Khóe miệng của Luyện Vũ Thiên Tôn lộ ra một tia ý cười âm lãnh, như vậy mà nói, hành động của hắn mặc dù là không có bất cứ hạn chế gì, có thể phát huy thiên mã hành không!

749. Chương 646: Tầm Uyên Ương Cùng Long Nữ

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 646: Tầm uyên ương cùng Long nữ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thủy Tinh Long Cung đắm chìm bên trong một mảnh không khí quái dị. Bầu không khí này có thành phần ướt át, có chút xấu hổ, còn có rất nhiều rất nhiều những thành phần kỳ diệu khó hiểu nữa. Loại không khí quái dị này, chính là từ sau khi có ba người xuất hiện bên trong Thủy Tinh Long Cung liền trở nên nồng đậm hơn.

Ba người này, một người chính là Phó Thư Bảo, mà hai người khác cũng không phải là Độc Âm Nhi, Chi Ni Nha hoặc là Hồ ly tinh Hồ Nguyệt Thiên, mà là hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long mà cho tới bây giờ hắn cũng chưa chiếm được tới tay.

Trong lòng Phó Thư Bảo chính là có một nguyện vọng vĩ đại, đó chính là hiện tại hắn đã có một vài nữ nhân cực phẩm trên thế giới này, Công chúa có, Hồ ly tinh có, Mỹ nhân ngư cũng có, người bình thường mà không tầm thường là Độc Âm Nhi cũng đã có, nếu như có thể đem hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long thu vào trong tay mà nói, thì cái truyền kỳ cả đời này của hắn, còn có cái gì tiếc nuối nữa chứ?

Là anh hùng, sẽ phải có nữ nhân, một phen có rất nhiều nữ nhân, vô số nữ nhân... không phải sao?

Ba người, người nhìn ta, ta nhìn người, yên lặng nhìn nhau suốt nửa ngày, rốt cuộc Long Ngọc Nhất cũng nhịn không được loại không khí xấu hổ như thế này, lên tiếng đánh vỡ sự trầm mặc:

- Phó công tử, người một phen đem chúng ta đưa đến Thủy Tinh Long Cung này, đừng nói là muốn hưởng hai tỷ muội chúng ta khoe bảo tàng của người đó chứ?

Long Ngọc Nhất nói:

- Tòa Thủy Tinh Long Cung này quả thật rất được, nhưng mà chẳng qua chỉ là do một đầu Ác long Địa hệ kiến tạo ra mà thôi, rất nhiều địa phương cũng không mang theo Long ý, ở trong mắt của hai tỷ muội chúng ta, kỳ thật cũng không tính là cái gì cả!

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Ta làm sao lại nhàm chán như vậy? Ở trước mặt Thất Thái Nữ Thần Long của Thần Long Tộc các người mà khoe ra bảo tàng, ta dẫn bọn người đến nơi đây, là thực hiện lời hứa hẹn của chúng ta a!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng nói:

- Thực hiện lời hứa hẹn của người? Là lời hứa hẹn gì?

Lời hứa hẹn tìm được Long mộ trên Thiên Long Tinh, Phó Thư Bảo đã thực hiện được rồi, đây cũng là nguyên nhân hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cam tâm tình nguyện đi theo hắn. Lời hứa hẹn hiện tại, cũng không biết là cái gì.

Phó Thư Bảo cũng không có trả lời, lại đem hai tay vung lên, một cái bảo hạp chứa đầy hoàng kim đột nhiên mở ra, những vàng thỏi, trang sức màu vàng, kim tệ ở bên trong không ngừng bay ra, huyền phù ở bên hư không. Những khối hoàng kim này rất nhanh quay chung quanh trên đầu của hắn. Hai tay của hắn khẽ nâng lên một chút, Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa hai màu trắng đen trực tiếp đem đám hoàng kim đang xoay chuyển không ngừng kia vây quanh lại.

- Người muốn làm gì?

Long Ngọc Nhất tò mò hỏi.

- Lão ba của người xuất hiện vấn đề gì hay sao? Chẳng lẽ người muốn đem đồng hoàng kim này đúc thành một cái quan tài hoàng kim?

Long Ngọc Nhị cũng thắc mắc hỏi.

Phó Thư Bảo cũng chỉ cười cười, vung mạnh hai tay lên. Đám hoàng kim bị Hỗn Độn Nguyên Tố Chi Hỏa vây quanh nhất thời rơi xuống. Triệt hồi Nguyên Tố Chi Hỏa, trên mặt đất đã có thêm một cái bồn tắm hoàng kim!

Nhìn thấy cái bồn tắm hoàng kim thể tích khá nhỏ khó khăn lắm mới có thể chứa được ba người cùng tắm kia, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời hiểu được Phó Thư Bảo đã một phen đem các nàng dẫn tới đây để làm gì. Khuôn mặt của hai tỷ muội thoáng có chút đỏ lên, xấu hổ không nói nên lời.

- Ha ha... Các người xem như là nhật được đại tiện nghi rồi!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Ở bên trong Thủy Tinh Long Cung cùng nhau tắm Thiên Hà Thủy, thử hỏi, trên thế gian có bao nhiêu người có thể làm được đây? Cho dù là Đế vương cũng không thể có được sự hưởng thụ như vậy.

Không nói những lời nói như vậy thì còn tốt, nói xong những lời nói kia, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời phun ra một hơi.

- Ai cấp cho người cái đại tiện nghi đó chứ?

Long Ngọc Nhất nói.

- Đúng vậy a! Là người muốn chiếm tiện nghi của chúng ta phải không?

Long Ngọc Nhị nói.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Các người đã không cảm kích như vậy, vậy coi như xong, ta tắm một mình là được rồi!

Khẽ hít sâu một hơi, hắn lại lẩm bẩm nói:

- Nghe nói nước sông của Thiên Hà Thủy có thể tăng lên tu vi lực lượng của người ta, còn có tác dụng tẩy tủy phạt căn, không biết có phải là sự thật hay không? Chỉ mong là thật đi!

Hắn đang nói cái gì thế?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long phi thường nghĩ muốn tắm nước Thiên Hà Thủy, nhưng lại không muốn cùng chung Phó Thư Bảo tắm trong cái bồn tắm nhỏ hẹp như vậy. Cái loại tâm tình mâu thuẫn như vậy có thể tưởng tượng được. Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, trong lòng cũng phi thường muốn, nhưng mà tưởng tượng đến âm mưu quỷ kế của Phó Thư Bảo, hai tỷ muội ngập ngừng cặp môi một chút, nhưng cũng không có tỏ thái độ, cũng không nói là có nguyện ý hay không.

Những biến hóa tâm lý cùng với biểu tình rất nhỏ kia như thế nào có thể tránh thoát khỏi ánh mắt gian tà của Phó Thư Bảo đây? Trong lòng hắn cười trộm một chút, thầm nghĩ cũng không sai biệt lắm. Hắn đem lọ Thiên Hà Thủy kia lấy ra, dùng lực lượng Thủy nguyên tố, đem hơi nước trong không khí ngưng tụ vào

bên trong cái bồn tắm hoàng kim kia, sau đó lại đem nước tịnh hóa, biến thành nước tuyệt đối tinh thuần. Sau đó mới chậm rãi đem lọ Thiên Hà Thủy kia đổ hết vào bên trong bồn tắm.

Tong tong tong tong...

Từng giọt Thiên Hà Thủy đổ vào bên trong của bồn tắm hoàng kim, một cỗ linh khí cùng với linh năng trước giờ chưa từng có nhất thời khuếch tán ra, giống như gợn sóng không ngừng khuếch tán ra trước mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Trong lòng hai nàng nhất thời chấn động, một loại cảm giác thư sướng trước giờ chưa từng có nhất thời hướng về phía các phương diện thân thể cùng với tâm linh khuếch tán ra, thoải mái không nói nên lời. Cảm giác như vậy, nhất thời khiến cho các nàng sinh ra một loại dục vọng cùng với xúc động muốn ngay lập tức nhảy vào tắm rửa.

Đây chính là mị lực của Thiên Hà Thủy, đến từ Thiên Hà, có lực lượng của thời gian, có thể tiến hành tịnh hóa cùng sửa lại thân thể và tâm linh. Loại kỳ ngộ này, nếu như không phải đi theo Phó Thư Bảo, lại nếu không phải Phó Thư Bảo lấy được từ chỗ của Luyện Thánh Y, hơn nữa nguyện ý lấy ra chia sẻ, thì hai tỷ muội cũng biết, chỉ sợ cả đời nàng cũng sẽ không có được kỳ ngộ như vậy!

- Haizzz... loại bảo vật tốt như vậy, không ngờ chỉ có thể một mình ta hưởng thụ... Không được! Ta còn phải một phen đem những nữ nhân kia của ta cùng nhau vào đây tắm a! Các nàng nhất định sẽ vô cùng nguyện ý cùng ta tắm chung!

Phó Thư Bảo lại lẩm bẩm nói.

- Đừng!

Long Ngọc Nhất cũng không biết hắn nói thật hay giả, lập tức lên tiếng ngăn lại.

- Ách? Vì sao chứ?

Phó Thư Bảo lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

- Đồ ngốc, người đi bảo mấy nàng nữ nhân kia tới tắm, chẳng phải chúng ta không có cơ hội lưu lại trong này sao? Mấy nàng nữ nhân kia đến, chúng ta chỉ sợ ngay cả nước đã tắm rồi cũng còn không uống được một hớp, có thể gọi tới hay sao?

Trong lòng Long Ngọc Nhất thầm mắng một tiếng, trên mặt lại bảo trì trầm mặc, làm bộ như muốn nói lại thôi. Dù sao, muốn bảo nàng chính miệng nói ra lời nói cùng nhau tắm chung đi kia, đó thật sự là làm khó nàng rồi.

- Có liên quan gì đến các người? Các người lại không chịu cùng ta cùng nhau tắm, ta đi bảo những nữ nhân của ta cùng nhau tắm thì có cái gì không đúng chứ?

Phó Thư Bảo nói.

- Người cái tên này... chúng ta nguyện ý!

Long Ngọc Nhị rốt cuộc cũng mở miệng nói ra. Trên mặt nàng nhất thời cũng đỏ bừng một mảnh.

- Như vậy còn chờ cái gì nữa?

Thân hình Phó Thư Bảo vừa động, quần áo trên người nhất thời vỡ tan thành hàng trăm mảnh nhỏ. Sau khi rời khỏi thân thể của hắn, liền lắp ghép trở lại thành hình dạng một bộ quần áo hoàng chính. Phương thức cùng với tốc độ thoát y như thế, độc bộ thiên hạ. Toàn thân hắn không có quần áo, liền cứ như vậy trần truồng lồ lộ xuất hiện trước mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Rồi sau đó hắn nhẹ nhàng huyền phù lên, bay thẳng vào trong cái bồn tắm, chậm rãi chơi đùa mớ nước tắm Thiên Hà Thủy pha loãng ở trong bồn.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long liếc mắt nhìn nhau, bất luận trong lòng có kháng cự bao nhiêu, bất luận có thẹn thùng bao nhiêu, thời điểm này cũng không còn sự lựa chọn nào khác nữa. Tắm rửa Thiên Hà Thủy thật sự hấp dẫn quá mức mãnh liệt, khiến cho các nàng không thể kháng cự được. Hồi tưởng lại lúc lên đường đến Long mộ, tình cảnh cả ba người cùng mặc chung kiện Thời Chi Chiến Giáp, hai tỷ muội rất nhanh liền đạt thành chung một nhận thức, dù sao, tiện nghi như vậy, cái gã nam nhân trước mắt này đã không phải lần đầu tiên chiếm, cứ việc để cho hắn chiếm tiện nghi một lần nữa đi!

Bộ Thất Thái Thần Long Giáp trên người chậm rãi thu hồi dưới làn da, còn lại cũng chỉ là làn da mềm mại trắng như tuyết. Không có sự che lấp của Thất Thái Thần Long Giáp, hai thân thể lồ lộ tuyệt vời giống nhau như đúc lẳng lẳng xuất hiện ngay trước mặt của Phó Thư Bảo. Phó Thư Bảo đã biết chỗ khác nhau duy nhất của hai tỷ muội này, đó chính là Long Ngọc Nhất có một mảnh đất màu mỡ không hề có cây cỏ gì, mà của Long Ngọc Nhị thì là một mảnh đất màu mỡ tràn ngập những rong bèo quá mức rậm rạp, chỉ như thế mà thôi.

Tuy rằng trong lòng sớm đã có sự chuẩn bị như vậy, nhưng mà thời điểm khi hai tỷ muội hoàn toàn lồ lộ xuất hiện trước mặt của hắn, hắn vẫn là kinh diễm tại đương trường, tâm tình khó ổn định nổi. Tầm mắt của hắn lập tức chuyển sang trên bộ ngực sữa của Long Ngọc Nhất, thưởng thức tòa ngọc nữ phong nguy nga kia, thưởng thức điểm anh đào đỏ hồng sừng sững trên đỉnh núi, sau đó lại lập tức chuyển sang trên cặp mông tròn của Long Ngọc Nhị, thưởng thức bộ dáng căng tròn no đủ, làn da như ngọc kia, còn có đôi chân dài cùng với mảnh đất thần bí ở giữa hai chân... Bất luận là làm thế nào, cũng khiến cho hắn khó nhịn nổi cổ xúc động dâng trào lên trong lòng mình.

- Chúng ta đã đáp ứng là cùng người tắm rửa rồi, tính tính là một lời hứa hẹn của chúng ta đối với người, người cũng cần phải cấp cho chúng ta một lời hứa hẹn.

Long Ngọc Nhất ngượng ngùng nói. Hai tay của nàng nhẹ nhàng che lại cặp ngọc nữ phong cao vút.

Phó Thư Bảo sớm đã hỏa cấp công tâm, làm sao còn quan tâm được cái gì nữa, sốt ruột nói:

- Nói mau! Nói mau! Là hứa hẹn gì?

- Người cần phải đáp ứng chúng ta một chút. Người là một người giáo hoạt, chúng ta cần phải phòng bị người một chút!

Long Ngọc Nhị cũng ôm chặt địa phương thần bí ở giữa hai chân chính mình, hai tay của nàng cũng không thể hoàn toàn che lấp hết đám rong rậm rạp quá phận ở nơi đó, vì thế cho nên một ít tên gia hỏa nghịch ngợm vẫn từ trong khe hở kẽ tay của nàng chui ra, có một loại hương vị đẹp đẽ khác hẳn.

- Được rồi! Được rồi! Ta đáp ứng các người còn không được sao?

Sự gấp gáp của Phó Thư Bảo, đã hoàn toàn thể hiện ra ở giữa hai chân của hắn. Hắn thiết kế nên hồi tắm rửa này, làm sao cho phép các nàng có thể kéo dài thời gian được chứ? Nếu như bị ba đầu cộp mẹ ở nhà kia phát hiện ra, như vậy có thể sẽ không xong rồi...

- Được rồi! Người đã đáp ứng với chúng ta, chúng ta sẽ nói ngay đây!

Long Ngọc Nhất cười nói:

- Đó chính là, chúng ta đi vào cái bồn tắm này, người không thể làm bất cứ hành động gì với chúng ta cả! Đây là người đã đáp ứng rồi a! Long Tộc chúng ta kính trọng nhất là anh hùng tuân thủ chính xác lời hứa hẹn, người là anh hùng, nhưng có phải là anh hùng tuân thủ lời hứa hẹn hay không, còn phải nhìn biểu hiện của người a!

- Các người...

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường. Hóa ra, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã sớm thương lượng từ trước a! Không thể làm bất cứ hành động gì, còn tắm uyên ương cái lông chim gì nữa a? Lần này hắn chính là tốn bất cứ giá nào, tung ra cái mồi tắm Thiên Hà Thủy này, dù dẫu hai vị Long nữ này quảng ném ra hết thủy tâm tư trong lòng, làm sao biết hai tỷ muội không ngờ lại tính kế hắn như vậy cơ chứ?

Thời điểm khi Phó Thư Bảo cúi đầu xuống, hai tỷ muội nhất thời bật cười khanh khách, trước sau cùng bước vào trong bồn tắm.

Thời điểm khi hai tỷ muội bước vào trong bồn tắm, nước Thiên Hà Thủy trong bồn nhất thời tràn đầy lên. Hai tỷ muội ở trong thời điểm này, căn bản không thèm để ý đến sự tồn tại của Phó Thư Bảo, đồng thời vận hành lên tâm pháp tu luyện của Thần Long Tộc, một lần lại một lần. Thiên Hà Thủy tẩy rửa gân cốt cùng với tâm linh của các nàng, không thời khắc nào không phát huy ra tác dụng huyền diệu.

- Con mẹ nó! Các nàng xem như lão tử không tồn tại sao? Ta lần này xem như uổng phí một hồi rồi! Quên đi! Ta cũng giống như các nàng vậy, trước làm chính sự, sau đó mới kiếm biện pháp chiếm một chút tiện nghi là được. Dù sao, không thể để cho các nàng chiếm ưu đãi dễ dàng như vậy được!

Trong lòng Phó Thư Bảo nhất thời quyết định chủ ý, lập tức cũng bắt đầu vận hành tâm pháp tu luyện của chính hắn, để cho Thiên Hà Thủy tắm rửa gân cốt cùng với tâm linh của hắn.

Cả ba người đồng thời vận hành tâm pháp tu luyện lực lượng của chính mình, linh năng cùng với linh khí bên trong Thiên Hà Thủy rất nhanh dung nhập vào bên trong thân thể của ba người, phát huy tác dụng tiến hóa, tăng lên cùng với sửa lại. Trước đây Phó Thư Bảo đã từng có kinh nghiệm sử dụng Thời Chi Sa một lần rồi, trải qua một lần giống hệt như vậy, cho nên lần này đây tác dụng hắn nhận được là rất hữu hạn. Sự tăng lên của hắn, cũng không thể đột phá được bình cảnh cuối cùng hiện tại, đem tu vi lực lượng gia tăng lên đến cảnh giới Thần cấp. Nhưng mà đối với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long mà nói, loại này cũng là lần đầu tiên trải qua, tác dụng của Thiên Hà Thủy đối với các nàng mà nói chính là vô cùng khổng lồ đó.

Kỳ thật, đem hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long gọi đến đây cùng nhau tắm Thiên Hà Thủy, cũng không hoàn toàn là muốn chiếm tiện nghi của hai nàng. Đó là bởi vì ở trong cùng trận doanh, trước mắt hẳn là làm cho hai tỷ muội các nàng cường đại lên, mau chóng gia tăng thực lực của các nàng, để cho các nàng có thể ngăn cản một phần những uy hiếp đến từ dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám!

Về công về tư, cũng nên làm như vậy, không phải sao?

Thời gian khoảng chừng một bữa cơm, năng lượng của Thiên Hà Thủy dần dần biến mất. Mớ nước nắm vốn dĩ trong suốt, lúc này cũng biến thành có màu đục ngầu. Đám tạp chất đục ngầu này đều là tạp chất từ trong thân thể hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long tiết ra, cùng với tạp chất không tinh khiết bên trong năng lượng lực lượng. Hiện tại, Thiên Hà Thủy đã đem toàn bộ các nàng tẩy rửa một lần, sửa lại một lần, các nàng đạt được những ưu đãi khổng lồ!

Chậm rãi mở hai mắt ra, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cảm giác tất cả các tế bào trong cơ thể cũng đều sáng khoái, mỗi một sợi dây thần kinh cũng đều vô cùng sung sướng, phi thường thoải mái. Hai tỷ muội cũng đồng thời nhìn về phía Phó Thư Bảo, liền thấy được tên kia đang không chút hảo ý giương mắt nhìn chằm chằm hai nàng.

- Người... nhìn chúng ta làm gì?

Long Ngọc Nhất có chút khấn trương hỏi.

- Nhắm mắt của người lại ngay!

Long Ngọc Nhị quát lên.

Phó Thư Bảo đột nhiên vươn hai tay ra, vững vàng chụp lấy một đầu ngọc nữ phong của Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị, thuần một bộ dáng đứng đắn, biểu tình nghiêm túc. Hai tỷ muội nhất thời sững người tại đương trường, đều giương mắt nhìn chằm chằm Phó Thư Bảo, cũng không nói lời nào. Nhưng mà biểu tình của các nàng cũng đã biểu lộ ánh mắt của các nàng. Không phải đã có lời hứa hẹn rồi sao?

- Quả nhiên!

Phó Thư Bảo chợt nói.

- Quả nhiên cái gì? Người cái tên này, chẳng phải là đã hứa hẹn rồi sao? Chẳng lẽ người đã quên mất rồi?

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thanh nói.

Phó Thư Bảo tựa hồ như không hề nghe qua, vẫn như cũ là bộ dáng đứng đắn, nói:

- Quả nhiên, trải qua một hồi tắm Thiên Hà Thủy, bộ ngực của các người tựa hồ như đã lớn thêm một phần ba rồi! Chẳng lẽ các người không có phát giác ra sao? Đây là vấn đề rất nghiêm trọng a! Hay là, để ta giúp các người nắn bọng chúng trở về nguyên dạng?

Trước mắt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời tối sầm, suýt chút nữa té xỉu bên trong bồn tắm luôn...

750. Chương 647: Tìm Kiếm Thiên Hà

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 647: Tìm Kiếm Thiên Hà

Một lần tắm rửa Thiên Hà Thủy, cũng không khiến Phó Thư Bảo gia tăng thêm cái gì cả, cho nên những chỗ tốt mà phương diện thân thể đạt được, cũng là chỉ có hạn. Nhưng mà hắn lại phát hiện ra một hiện tượng vô cùng kỳ quái. Sau khi trải qua Thiên Hà Thủy tẩy rửa, thân thể, tinh thần thậm chí là lực lượng của hắn cũng ở vào trạng thái đỉnh phong. Trạng thái như vậy cũng chính là trạng thái chiến đấu tốt nhất, cũng là trạng thái để tự luyện chính mình tốt nhất!

Cái này tựa hồ cũng chính là nguyện vọng mà Phó Thư Bảo mãi cũng muốn đạt tới nhưng vẫn chưa đạt được, đó chính là đem trạng thái thân thể cùng với tâm lý đạt đến trạng thái tốt nhất, sau đó mới tiến hành luyện chế chính mình, đột phá hạn chế cấp bậc Bán Thần cấp Hậu kỳ hiện tại, đột phá vào cảnh giới Lực sĩ Thần cấp.

Lúc này hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vẫn còn ở trong cái bồn tắm hoàng kim hi hi ha ha cười đùa. Bản thân hắn bị đuổi ra khỏi bồn tắm, lúc này ánh mắt nhìn về phía bộ ngực sữa của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long không ngừng lượn lờ trước mắt, nhộn nhạo ra một mảnh mị ảnh. Nếu như là trước kia, hắn khẳng định là không thể nhìn nổi, sẽ mặt dày chạy đến đòi lau chùi một phen. Nhưng mà giờ phút này, trong lòng hắn lại không có nửa điểm ý tưởng như vậy. Nhìn thấy hai cái thân thể động lòng người như vậy, còn có tiếng cười cùng với ánh mắt khiêu khích đùa giỡn vui vẻ kia, trái tim của hắn lần đầu tiên đặc biệt bình tĩnh như nước, không có nửa điểm gợn sóng.

Chậm rãi thu hồi lại ánh mắt, Phó Thư Bảo từ từ đi ra ngoài Thủy Tinh Long Cung. Cước bộ của hắn vừa động, quần áo đang nằm trên mặt đất đột nhiên bay lên, ở trong không trung vỡ vụn thành vài trăm mảnh nhỏ, giống như vô số đóa hoa quay chung quanh thân thể của hắn. Trong chớp mắt, đám quần áo bị phân giải ra liền phục hồi lại nguyên dạng, mặc ở trên người của hắn.

Tốc độ thoát y cực nhanh, tốc độ mặc quần áo cũng cực nhanh, đây chính là truyền kỳ!

Bóng dáng hắn rời đi nhanh chóng mà tiêu sái, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long một mảnh si mê, nhưng cũng hoang mang đầy mình.

- Người này đã xảy ra chuyện gì rồi? Vừa rồi còn liều mạng ăn đậu hủ của chúng ta, một phen đuổi hắn ra khỏi bồn tắm, chúng ta ta muốn đùa giỡn hắn một chút, đến lúc này, hắn... lại đi rồi!

Long Ngọc Nhất thì thào nói.

Long Ngọc Nhị thở dài một tiếng:

- Chẳng lẽ, vừa rồi chúng ta chọc hắn nổi giận rồi sao?

- Cái loại người như hắn cũng nổi giận chúng ta hay sao? Người đừng nói giỡn chứ?

Long Ngọc Nhị: (.

- ...

Long Ngọc Nhất nói:

- Ta thật sự nghĩ thấy, trải qua tẩy lễ của Thiên Hà Thủy, hiện tại trạng thái của hắn tốt chưa từng có, điểm ấy bất luận là về mặt tâm lý hay về sinh lý cũng đều là như vậy. Chúng ta cũng đã xem qua bí thuật tự luyện của Thiên Long Bí Luyện Thuật, ta thật sự nghĩ thấy, hắn vội vàng rời đi như vậy, nhất định là có quan hệ đối với chuyện tình này.

- Tỷ tỷ, người chính là nói... Hắn muốn tiến hành tự luyện chính mình sao? Đột phá Bán Thần cấp Hậu kỳ, tiến vào cảnh giới Thần cấp?

Long Ngọc Nhị khẽ mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, bộ dáng rất là giật mình.

- Đúng vậy! Ta chính là nghĩ như vậy a! Hắn... sẽ trở thành nam nhân truyền kỳ a!

Khi nói đến nam nhân truyền kỳ, má ngọc của Long Ngọc Nhất thể nhưng lại lặng lẽ dâng lên một mảnh ngưng ngưng xinh đẹp.

Một tia biến hóa tâm lý này cũng không thể tránh khỏi cảm ứng tâm linh của Long Ngọc Nhị. Nhưng mà nàng thật ra cũng không cười nhạo tỷ tỷ của nàng, bởi vì, giờ phút này trong lòng của nàng cũng đang có sự cảm thụ đồng dạng!

Long Tộc là chủng tộc sùng bái anh hùng cùng với lực lượng. Long nữ của Long Tộc ở điểm này lại thể hiện ra mãnh liệt hơn nhiều. Trái tim của các nàng cũng chỉ mở ra cho cường giả, thân thể của các nàng, cũng chỉ có thể là cường giả mới có thể đạt được. Phó Thư Bảo ở trong lòng của hai tỷ muội nàng đã biến thành hình tượng một đại anh hùng. Nếu như trở nên càng cường đại hơn, như vậy, liền có khả năng đạt được thể xác cùng với tinh thần của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long.

Nếu đem Thất Thái Nữ Thần Long hình dung thành một tòa thành lũy, phải vượt qua ba đạo môn hộ mới có thể tiến vào, như vậy, hiện tại Phó Thư Bảo đã đột phá được hai trong ba đạo đó. Chính là điều này, hẳn thật ra không nhận thấy mà thôi.

oOo

Chậm rãi đi ra khỏi Thủy Tinh Long Cung, đi ra khỏi Long giới, nhìn thấy đám thị vệ Luyện nô đang thủ vệ chung quanh Long giới, Phó Thư Bảo cũng không cần phải phân phó câu nào, cước bộ nhẹ nhàng giảm mạnh lên trên mặt đất, cả người phóng vọt lên trên thiên không.

Bên trên thiên không, vân đạm phong khinh.

- Đột nhiên tiến vào trạng thái hoàn mỹ nhất, nhưng mà ta lại không có đủ lượng Thiên Hà Thủy làm vật liệu để mà luyện chế chính mình a! Xem ra cần phải đi đến Thiên Hà một chuyến!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ. Đâu cũng là nguyên nhân hắn đột nhiên phóng vọt lên trên thiên không. Thiên Hà Thủy do Luyện Thánh Y lưu lại cũng chỉ đủ tắm một lần, không đủ để tiến hành tự luyện chế mình, nhưng mà có thể điều chỉnh trạng thái của hắn, đây cũng là chuyện vô cùng quan trọng.

Mặc Thời Chi Chiến Giáp lên trên người, Phó Thư Bảo lại lấy ra Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cảm ra. Khởi động Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, tìm được những tọa độ Thiên Hà sớm đã lưu lại trong này, thời điểm khi Thông đạo Vũ trụ vừa xuất hiện, hắn không chút do dự, bước thẳng vào trong đó.

Nếu như không có Thời Chi Chiến Giáp bảo hộ trên người, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không mạo hiểm với sinh mệnh của chính mình. Nguyên nhân là vì có Thời Chi Chiến Giáp, cũng từng có mấy lần trải qua thử thách quay trở về thời không quá khứ, nên hắn đối với chuyến thử thách hành tinh không lần này cũng không chút lo lắng.

Liền thậm chí thời không quá khứ cũng có thể đi đến được, thì thử thách hành tinh không có tính là cái gì đâu?

Hai cái công năng quan trọng của Thời Chi Chiến Giáp, đầu tiên chính là đi xuyên qua thời không, trở lại quá khứ, tiếp theo chính là thử thách hành tinh không. Tổ hợp gồm nó cùng với Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, có thể nói là tổ hợp hoàn mỹ nhất. Có hai loại bảo vật này trong tay, còn có địa phương nào không thể đi nữa đây?

Từ bên trong thông đạo đi qua, biển tinh không nhất thời hiện ra ở trước mắt. Cánh cửa thông đạo ở phía sau vẫn như trước còn tồn tại, ở bên trong tinh không tản ra quang diễm xinh đẹp động lòng người. Càng là địa phương ánh sáng âm đạm, thì vắng sáng của cánh cửa Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn kia cũng càng sáng lạn hơn.

Không có không khí, không có nhiệt độ, không có ánh sáng mãnh liệt, ở địa phương xa xôi, một khóa Hằng tinh lẳng lặng huyền phù bên trong tinh không, tản ra quang mang cùng với nhiệt lượng. Nhưng khi ánh sáng truyền đến nơi này, thì đã trở nên cực kỳ yếu ớt. Chẳng qua đối với Phó Thư Bảo có nghiên cứu nhất định đối với tinh không mà nói, cái phiến tinh không nhìn qua rất bình tĩnh này cũng có đầy những nguy hiểm chết người. Đầu tiên chính là chân không, nhiệt độ cực thấp, còn có những tia cực tím không thể nào nhìn thấy được nữa.

Ánh mắt đảo qua khu vực tinh không to lớn như vậy, Phó Thư Bảo đã có chút buồn bực. Hắn cũng không kỳ vọng nhìn thấy Thiên Hà trong này. Một mảnh tinh không to lớn như vậy, hoàn toàn tĩnh lặng, thậm chí ngay cả một hạt bụi bậm cũng không hề có dấu hiệu di động.

- Kỳ quái! Chẳng lẽ tọa độ sai lầm rồi sao? Ta không tới đúng địa phương à?

Trong lòng Phó Thư Bảo không nhin được nghĩ như vậy. Đây là chuyện tình tuyệt đối có thể! Luyện Vô Mệnh không biết dùng cái công thức gì để tính toán địa phương đại khái Thiên Hà sẽ xuất hiện trong thời gian một trăm năm qua, hơn nữa đem toàn bộ tọa độ biểu thị ra. Hắn trước tiên lựa chọn đại khái tọa độ trong khoảng thời gian gần nhất, liền đi đến phiến tinh không trước mắt này.

Nếu như tọa độ sai lầm, như vậy cần phải lựa chọn lại tọa độ khác, sau đó lại khởi động Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn tiến hành truy tung Thiên Hà. Như vậy mà nói tuy rằng phiền toái, nhưng mà không có đường tắt nào khác có thể đi được.

Phó Thư Bảo rất nhanh liền đưa ra quyết định, phản hồi thiên không của Thế giới Lực Lượng, trở lại lựa chọn tọa độ, sau đó khởi động Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn, sau đó từ thông đạo tinh không vừa mở ra đi vào một phiến không gian tinh không mới. Lần thứ hai, vẫn như cũ không có phát hiện ra Thiên Hà, lần thứ ba cũng là như thế.

Lần thứ tư quay trở lại thiên không của Thế giới Lực Lượng, Phó Thư Bảo có chút nhin không được hoài nghi tính toán của Luyện Vô Mệnh không biết là có chính xác hay không:

- Không biết cái tên kia căn cứ vào công thức gì để mà tính toán, tính toán gần một trăm địa phương mà Thiên Hà có khả năng xuất hiện trong thời gian một trăm năm gần nhất. Nhưng mà, lão rử cứ tiếp tục đi như thế này... nếu như cả một trăm địa phương cũng không có Thiên Hà xuất hiện thì sao đây?

Loại sự tình này không phải là không có khả năng phát sinh.

Cho dù Luyện Vô Mệnh có là thiên tài tuyệt đỉnh, nhưng mà cũng có thời điểm phạm sai lầm. Phó Thư Bảo chưa từng bao giờ tin tưởng rằng có người hoàn mỹ tuyệt đối, liền thậm chí siêu máy tính cũng có thời điểm tính toán sai lầm, huống chi là một con người?

- Không thể tiếp tục lãng phí thời gian như vậy! Nếu cứ tiếp tục như vậy, không đợi ta tìm được Thiên Hà, thì trạng thái đỉnh phong cũng đã tiêu thất mất rồi, như vậy một hồi tắm rửa Thiên Hà Thủy lúc trước chẳng phải là đã lãng phí rồi sao? Nhưng mà, không đi theo tọa độ Luyện Vô Mệnh lập ra, ta như thế nào có thể tìm được Thiên Hà chứ?

Phó Thư Bảo nhất thời lâm vào trầm tư.

Vũ trụ vô cùng rộng lớn, Thiên Hà có thể xuất hiện ở bất cứ địa phương nào. Nếu như Luyện Vô Mệnh tính toán sai lầm, chỉ dựa vào vận khí mà đi tìm mà nói, tỷ lệ Phó Thư Bảo tìm được Thiên Hà chỉ là một phần ức ức vạn mà thôi!

- Đúng rồi! Tuy rằng ta không biết Luyện Vô Mệnh tính toán địa phương Thiên Hà xuất hiện này như thế nào, nhưng mà hắn lại bằng vào cái gì mà đặt ra một trăm tọa độ cơ chứ? Nhưng mà, ta tin tưởng rằng Thiên Hà sẽ ở trong phiến tinh không rộng lớn này chảy qua, hoặc là đã từng chảy qua. Mà dùng Thời Chi Chiến Giáp có đặc tính có thể xuyên qua thời không, ta có thể ở trong thời không quá khứ nhìn thấy Thiên Hà! Sau đó ta có thể tìm ra được quy luật vận hành của nó, tính toán ra tọa độ chính xác của nó trong thời điểm hiện tại!

Một ý tưởng mới liền hình thành trong đầu của Phó Thư Bảo, hắn lập tức tiến hành thao tác tương quan.

Lần này đây, hần lựa chọn một tọa độ mới, lần thứ năm tiến nhập vào tọa độ mà Luyện Vô Mệnh đã tính ra. Lần này, vẫn như trước không hề phát hiện sự tồn tại của Thiên Hà. Chẳng qua trước khi Phó Thư Bảo đến đã biết không có hy vọng tìm thấy, cho nên sau khi phát hiện không có Thiên Hà, hần cũng không có thất vọng, mà là lựa chọn sử dụng một khối vắn thạch bên trong tinh không, tính toán ra biến hóa của một năm trước của nó, sau đó đem nó trở thành tọa độ của Thời Chi Chiến Giáp, tiến nhập vào thời không một năm trước.

Vầng sáng của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn đột nhiên biến mất bên trong tầm nhìn. Nó vốn là vẫn còn tồn tại, thời gian một tiếng đồng hồ sau mới biến mất. Nhưng mà Phó Thư Bảo xuất hiện bên trong thời không một năm trước, nó cũng không có tồn tại. Bởi vì một năm trước, Phó Thư Bảo chưa từng xuất hiện ở nơi đó, Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cũng không có xuất hiện ở trong này, không tồn tại bất cứ thông đạo nào cả.

Tinh không vẫn như trước không có chút biến hóa nào cả. Thời điểm một năm trước, khối vắn thạch kia vẫn lẳng lặng huyền phù ở nơi đó, không có ngoại lực tác động, nó cũng sẽ không bay về bất cứ địa phương nào.

- Chẳng lẽ... ta lại sai lầm rồi sao?

Phó Thư Bảo quan sát một chút bốn phía. Lần này đây, vẫn không hề nhìn thấy cái gọi là Thiên Hà chảy qua.

Lần này nếu như vẫn thất bại mà nói, như vậy cũng không cần phải tìm kiếm nữa, chỉ có thể dựa theo biện pháp của Luyện Vô Mệnh, từng lần lại từng lần tìm kiếm, mãi cho đến hết hơn một trăm tọa độ không gian kia mà thôi.

Thời điểm khi Phó Thư Bảo còn đang thất vọng, đột nhiên một đạo bạch quang chói mắt chợt từ bên trong tinh không xa xa truyền đến. Ngay sau đó, những tiếng vang ào ào cũng chợt truyền đến. Phóng mắt nhìn lại, hần nhất thời sững người tại đương trường!

751. Chương 648: Kỳ Quan Thiên Hà

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 648: Kỳ Quan Thiên Hà

Một dòng sông màu trắng tiến vào trong tầm mắt, không ngừng rít gào, rất nhanh phóng vọt tới. Ở phần đầu của nó, có một ngọn sóng lớn chiều cao hàng trăm thước. Chiều dài của nó, kéo dài cả ngàn dặm!

Đúng chính là Thiên Hà!

Linh năng cùng với linh khí khó có thể nói nên lời ở bên trong tinh không lan tỏa ra bốn phía xung quanh. Tuy rằng vẫn còn ở khoảng cách rất xa xôi, nhưng mà Phó Thư Bảo đã cảm nhận được linh năng cùng với linh khí đến từ Thiên Hà. Ý tưởng của hần đã đạt được chứng thực, ở vị trí tọa độ thứ năm, Thiên Hà đã ở vị trí một năm trước đó chảy xuôi mà qua. Tính toán của Luyện Vô Mệnh đã bị sai lệch một năm.

Thời gian một vạn năm, phương vị đại khái tính toán ra, lại bị chênh lệch một năm, cái loại năng lực tính toán này, liền thậm chí ngay cả Phó Thư Bảo cũng phải bội phục.

Mắt thấy Thiên Hà sắp sửa cuốn về phía chỗ này, Phó Thư Bảo liền cuống quýt phóng vọt đến khu vực bên ngoài lòng sông. Thân hình của hần vừa mới ổn định lại, thì Thiên Hà đã gào thét phóng vọt qua bên người của hần.

Ở trên mặt đất nhìn thấy con sông, đó là chuyện tình phi thường bình thường. Những dòng nước ngầm chảy trong lòng đất, đó cũng là chuyện tình vô cùng bình thường. Nhưng mà dòng sông bên trong tinh không,

đó lại là một chuyện tình hoàn toàn khác. Cảm thụ của Phó Thư Bảo vào giờ phút này, thiên ngôn vạn ngữ cũng nói không rõ được.

Nước của Thiên Hà gào thét phóng thẳng qua, rõ ràng có thể nhìn thấy được rất nhiều thủy hoa bắn lên, cùng với trường hợp dòng sông lớn chảy xuôi cũng không có gì khác nhau. Nhưng mà, làm cho người ta nghĩ không ra chính là, không có lòng sông cố định, nhưng mà nó đã có hình dáng của chính mình, ngoại trừ những bọt nước bên trên mặt sông, ngay cả một giọt nước thủy chung cũng không rơi ra hai bên. Tình cảnh kia liền giống như có một cái lòng sông vô hình ước thúc nó, để cho khi nó chỉ có thể chảy xuôi về phía trước, cũng không đến mức văng nước ra dọc đường, giảm bớt thể tích.

- Cái này... đến tột cùng là xảy ra chuyện gì rồi?

Nhìn thấy dòng sông ở trước mắt chảy xuôi mà qua, mệnh mông đăng đăng hướng về phía sâu bên trong tình không mà cuốn đi. Cảnh tượng đồ sộ kéo dài ngàn dặm, Phó Thư Bảo chính là nghĩ đến vỡ đầu cũng không hiểu rõ là xảy ra chuyện gì.

Cẩn thận quan sát một chút, Phó Thư Bảo rất nhanh đã đem tốc độ chảy của Thiên Hà, phương hướng này nọ dần dần tính toán ra một cách cẩn thận. Những cái số liệu này cũng là phi thường quan trọng, sau khi quay trở về thời không hiện tại, hắn cần dùng những cái số liệu này mà tính toán ra vị trí chính xác của Thiên Hà.

Thời điểm khi Phó Thư Bảo đem những số liệu cần thiết thu thập lại, một màn hình ảnh quỷ dị đột nhiên tiến nhập vào trong tầm mắt của hắn. Chỉ thấy bên trong dòng nước trong suốt, một con cá chép màu đỏ tươi đột nhiên từ trên mặt đất nhảy vọt lên. Dưới bối cảnh trong tình không, phát ra một tràng kim quang lóng lánh, lập tức lại rơi vào trong dòng nước. Dòng nước chảy đi thêm một đoạn nữa, nó lại phóng lên, sau đó rơi xuống dòng nước, tận tình chơi đùa!

Ở bên trong nước sông bình thường nhìn thấy cá thì không nói làm gì, nhưng mà bên trong dòng Thiên Hà này lại thấy một con cá chép màu đỏ, cảm giác quái dị kia không phải một hai lời liền có thể nói rõ được. Phó Thư Bảo mở lớn miệng ra nhìn chăm chăm đầu cá chép màu đỏ không ngừng nhảy lên hạ xuống kia, đợi thời điểm khi nó dần dần đi xa, lúc này mới lấy lại tinh thần, vội vàng đuổi theo.

Lần đầu tiên nhìn thấy con cá chép màu đỏ kia, Phó Thư Bảo không nhịn được chột nhốt đến Hữu Nãi Ngư. Kỳ thật, ở Vô Căn Chi Hải, cái tên đầu tiên của Hữu Nãi Ngư chính là Tiên Hồng Bàng Giải, cũng là màu đỏ. Con cá chép bên trong Thiên Hà kia, khẳng định không phải là thứ bình thường. Nhưng mà, nhìn một hồi lâu, hắn vẫn là từ bỏ ý tưởng này. Con cá chép kia, bất luận nhìn từ góc độ nào, cũng không phải Linh thú, cũng không phải Thần thú, lại càng không phải Mỹ nhân ngư, chỉ là một con cá...

- Từ từ... đó không phải là thân thể huyết nhục, lại giống như là một con cá năng lượng do linh năng biến thành mà thôi. Liền giống như phân thân lực lượng của ta, phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ! Trời ạ! Chẳng lẽ Thiên Hà cũng giống như Khởi Nguyên Chi Thụ vậy, cũng là tồn tại siêu nhiên có được sinh mệnh cùng với trí tuệ sao?

Khởi Nguyên Chi Thụ có thể bằng vào thân phận một thân cây liền tu luyện thành Lực sĩ Thần cấp Thực Vật hệ, có được lực lượng cường đại mà thần kỳ, như vậy Thiên Hà lấy thân phận là một dòng sông, tu luyện thành Lực sĩ Thần cấp Hà hệ... có thể như vậy hay không? Thời điểm khi ý tưởng này thoáng hiện trong đầu, liền thậm chí Phó Thư Bảo cũng cảm thấy buồn cười.

Lại đợi thêm một chút nữa, Phó Thư Bảo càng góp nhặt thêm nhiều những số liệu hơn, thời điểm khi Thiên Hà còn chưa có hoàn toàn chảy đi mất, hắn liền khởi động Thời Chi Chiến Giáp, quay trở về thời không hiện tại.

Khi Phó Thư Bảo xuất hiện một lần nữa, chính là vị trí tọa độ thứ năm mà Luyện Vô Mệnh đã tính toán ra. Một năm trước Thiên Hà đã chảy xuôi qua nơi này, nhưng mà hiện tại, phiến tình không này là một mảnh yên tĩnh, một chút sinh cơ cũng không có.

Lặng lặng chờ đợi trong chốc lát, Phó Thư Bảo đột nhiên nhớ lại một chút, tự mình lẩm bẩm:

- Một năm trước, phiến tình không này còn có thêm một chút linh khí cùng với linh năng. Nhưng mà sau khi Thiên Hà chảy xuôi qua nơi này, đám linh năng cùng với linh khí kia cũng đã tiêu thất. Chẳng lẽ thời

điểm khi Thiên Hà chảy xuôi qua, đã hấp thu hết linh năng cùng với linh khí ở nơi này sao?

Dừng lại một chút, hần đột nhiên lại nghĩ đến:

- Khăng định là như thế! Thiên Hà đã tương đương với một tinh linh bên trong vũ trụ rồi, có được trí tuệ cùng với suy nghĩ của chính mình. Hần cần phải có lực lượng cường đại để bó buộc nước sông, không rơi ra giọt nào, như vậy nhất định phải có lực lượng để bổ sung loại tiêu hao cự đại này, như vậy hần hấp thu linh năng cùng với linh khí những nơi nó chảy qua kỳ thật chính là bình thường!

Ở bên trong tinh không, không có công cụ tính toán, chỉ dựa vào đại não tính toán những số liệu mới thu thập được rõ ràng là chuyện không thực tế, cho dù tính toán ra được, cũng có thể mắc sai lầm. Suy nghĩ một chút, Phó Thư Bảo vẫn là quyết định phản hồi lại Hậu Thổ Thành, đem số liệu tính toán chuẩn xác lại, mới tiếp tục hành động truy đuổi Thiên Hà!

o0o

Sau khi trở lại Hậu Thổ Thành, Phó Thư Bảo cũng không có trong lúc nhất thời quay về Thành bảo Hắc Thạch, mà là lén lút chạy tới địa phương hẻo lánh trong nông trường Huyền Tâm Bồ Đào. Ở nơi đó, đang có sáu mươi gã thị vệ Luyện nô đang cảnh giác thủ vệ một khóa giới chỉ. Khóa giới chỉ kia chính là Long giới do Phó Thư Bảo lưu lại, địa phương nơi hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lưu lại.

Thời điểm khi hần quay trở lại, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đã sớm từ bên trong đi ra. Nếu như không phải Thủ lĩnh Hỏa nô của thị vệ Luyện nô không cho phép Long Ngọc Nhị lấy đi khóa Long giới, chỉ sợ khóa Long giới này bị nàng thu làm của riêng rồi.

Nhìn thấy Phó Thư Bảo mặc Thời Chi Chiến Giáp trở về, hai tỷ muội nhất thời hiểu ra, Phó Thư Bảo đột nhiên rời đi, chính là muốn đi tìm Thiên Hà.

- Có thể nhìn ra được, vừa rồi người đã làm chuyện tình gì!

Long Ngọc Nhất sốt ruột nói:

- Như vậy, người có tìm được Thiên Hà không?

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai:

- Nào có dễ dàng như vậy? Tọa độ do Luyện Vô Mệnh tính toán ra bị sai lệch hết một năm. Tọa độ mà hần cấp cho cũng không thể nào sử dụng được, căn bản là tìm không ra được Thiên Hà.

- Như vậy... chẳng phải là người không thể tìm được Thiên Hà sao?

Long Ngọc Nhị thân thiết nói.

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu:

- Cũng không phải! Ta đã ở trong thời không quá khứ tìm được vị trí của Thiên Hà rồi. Ta cũng đã góp nhặt được những số liệu mà ta cần có, ta trở về để tính toán dòng chảy của Thiên Hà, cùng với thời gian, địa điểm nó xuất hiện gần nhất!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời đồng loạt vỗ vỗ ngực, lại đồng loạt nói:

- Người cái tên này, chẳng lẽ không thể nói hết luôn một lần hay sao? Cứ muốn để hai tỷ muội chúng ta sốt ruột sao?

- Ách? Các người gấp gáp cái gì chứ?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Chúng ta...

Vừa định nói lại dừng lại. Trên khuôn mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long hiện ra một chút ngưng ngung.

Tìm được Thiên Hà, Phó Thư Bảo rất có thể sẽ trở thành Lực sĩ Thần cấp, thời điểm đó, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long sẽ dứt bỏ hết thấy mọi thành kiến, cùng với hần, vị anh hùng cường giả tuyệt đối này

ở cùng một chỗ. Cho dù là toàn bộ Long Tộc, cũng đều sẽ đồng ý chuyện này, cũng đều sẽ hâm mộ sự kết hợp đó. Loại mỹ sự như vậy, sao có thể không vương bận trong lòng được?

Phó Thư Bảo làm sao không hiểu rõ được đạo lý này, nhưng mà hắn cũng không có nói toạc ra, cười nói:

- Chúng ta nhanh chạy trở về đi! Sau khi tính toán xong tọa độ chính xác, như vậy giấc mộng của chúng ta cũng đều sẽ thực hiện được!

Cái này cũng chính là một loại ám chỉ. Sự ngưng ngừng trên mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng càng ngày càng rõ ràng hơn.

Quay trở lại Thành bảo Hắc Thạch, Phó Thư Bảo lập tức đi vào trong thư phòng, xuất ra giấy bút, bắt đầu việc tính toán của hắn...

752. Chương 649: Thiên Hà Cùng Ngày Tận Thế

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 649: Thiên Hà Cùng Ngày Tận Thế

Từ những số liệu thu thập được kia rồi cuộc cũng tính toán ra được kết quả, nhưng mà nhìn thấy tọa độ mới, hắn nhất thời liên kinh hãi tại đương trường. Cái tọa độ mới kia, hắn cũng không lạ lẫm, bởi vì cái tọa độ đó chính là ở Thái Dương Hệ, Hỏa Tinh!

Lúc trước, khi phân thân lực lượng của Khởi Nguyên Chi Thụ đi đến thế giới nguyên bản của hắn, đem hắn đưa tới Thế giới Lực Lượng, mới có xảy ra nhiều chuyện xưa truyền kỳ như vậy. Lúc trước, tọa độ của Khởi Nguyên Chi Thụ đã thiết lập vẫn như cũ còn tồn tại, cho nên bên trên tọa độ vũ trụ của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn cũng có sự tồn tại của Hệ Ngân Hà! Bên trong bản đồ năng lượng thuần túy hiện ra kia, Phó Thư Bảo cũng có thể rõ ràng nhìn thấy Địa Cầu, mặt trăng cùng với mặt trời.

Cái loại cảm giác hoang đường kích động hỗn hợp lại cùng một chỗ, từ sâu dưới đáy lòng nhanh chóng dâng lên. Vốn dĩ hắn định sau khi chuyện tình này chấm dứt, liền lợi dụng Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn quay trở lại thế giới cũ của mình, hưởng thụ cuộc sống văn minh khoa học kỹ thuật xa cách đã lâu, lại không nghĩ đến, ở thời kỳ quan trọng thế này, khi hắn muốn truy tung Thiên Hà, lại tìm ra được cố hương.

- Ta dựa vào, không có xảo hợp như vậy chứ? Ai đang chơi đùa với lão tử đây chứ?

Có chút khóc cười không được khi nhìn thấy thời gian cùng với địa điểm chuẩn xác Thiên Hà sẽ xuất hiện sau khi tính toán ra, cảm thụ của Phó Thư Bảo nhất thời phức tạp đến cực điểm.

Thời gian Thiên Hà xuất hiện trên Hỏa Tinh chính xác là khoảng hai mươi mấy tiếng đồng hồ nữa, căn bản không có cấp cho hắn dư thừa thời gian để lo lắng đến chuyện cảm thụ của mình. Hắn cần phải ở thời điểm cùng với tọa độ Thiên Hà xuất hiện kế tiếp mà đuổi theo kịp nó, bằng không, lại phải tính toán ra tọa độ tiếp theo là chuyện tình vô cùng phiền toái.

- Từ từ...

Nhìn thấy thời gian do chính mình tính toán ra, Phó Thư Bảo đột nhiên hút một ngụm lương khí:

- Cái này... sẽ không xảo hợp như vậy chứ?

Thời gian mà hắn tính toán chính là thời gian của Thế giới Lực Lượng, nhưng mà quy đổi thành thời gian trong thế giới nguyên bản của hắn, hắn lại đạt được một cái kết quả khiến cho cảm hắn phải rớt luôn xuống đất: Ngày 21 tháng 12 năm 2012! Lại quy đổi thêm một chút thời gian khi Thiên Hà xuất hiện tại Hỏa Tinh, hắn lại đạt được một cái kết quả kinh ngạc khác: 3 giờ, 14 phút 36 giây buổi chiều!

Cái con số 3 giờ 14 phút 36 giây buổi chiều ngày 21 tháng 12 năm 2012 này, Phó Thư Bảo cũng không chút lạ lẫm. Cái thời điểm này khi hắn còn ở cái thế giới nguyên bản kia chính là vô cùng nổi tiếng thế giới, đó là Ngày tận thế!

Ở cái thế giới nguyên bản kia, chủng tộc Maya thần bí đã tính toán ra thời gian này chính là thời điểm nhân loại bị hủy diệt! Hiện tại, bởi vì truy tung Thiên Hà, Phó Thư Bảo không ngờ cũng tính toán ra được thời gian nó xuất hiện không sai lắm một chút nào!

- Ông trời của ta ơi! Chẳng lẽ Ngày tận thế năm 2012 là có thật sao? Thiên Hà xuất hiện, nhân loại bên trên Địa Cầu cũng vì thế mà diệt vong?

Nhìn thấy những số liệu mới tính toán ra, trái tim Phó Thư Bảo không ngừng đập loạn, suy nghĩ nhất thời trở nên hỗn loạn.

Thanh âm soạt soạt vang lên. Không cần ngẩng đầu lên, Phó Thư Bảo đã biết là đứa con bảo bối Đan Thư Thần Thú của hắn đã đến. Quả nhiên, thanh âm phi hành rất nhỏ vang lên không bao lâu, cái thân hình giống hệt quyển sách của Đan Thư Thần Thú đã đẩy cánh cửa thư phòng ra, bay vào trong này.

Ngay từ sáng sớm Đan Thư Thần Thú đã nhận được chỉ thị của Phó Thư Bảo, đi tìm kiếm tư liệu của Thiên Hà, cho nên hiện tại mới có hành động nhìn như vô lễ như vậy, trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Bộ dáng sốt ruột như thế, khẳng định là hắn đã tra ra được những tin tức quan trọng gì đó.

Quả nhiên, vừa bay vào đến, Đan Thư Thần Thú liền sốt ruột nói:

- Ba ba, tư liệu Thiên Hà mà người bảo ta tra, ta đã tra ra rồi! Nó... là một tồn tại rất thần kỳ a!

- Cái này còn cần người phải nói nữa sao? Nói cho ta biết, người tra ra được cái gì rồi?

Phó Thư Bảo hỏi.

- Thiên Hà nắm giữ lực lượng của thời gian, thời gian có đặc tính tịnh hóa cùng với sửa lại. Điểm này ba ba hẳn là biết chứ?

Cặp mày Phó Thư Bảo có chút nhăn lại:

- Điểm ấy ta đương nhiên biết! Nói mau đi, người đến tột cùng là điều tra được cái gì?

Đan Thư Thần Thú trầm mặc một chút rồi mới nói:

- Tin tức ta tra ra được chính là, những địa phương mà Thiên Hà chảy qua, cũng không phải là tùy tiện không mục đích, mà là một cái lộ tuyến tịnh hóa cùng với sửa chữa lại sai lầm! Ví dụ như nói, ở trong tinh không có một cái Tinh cầu nào đó tràn ngập khí tức hỗn loạn, tràn ngập tội ác, nó sẽ tự động chảy về phía khóa Tinh cầu kia, mà khóa Tinh cầu kia cũng sẽ bị tịnh hóa cùng với sửa lại!

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường:

- Từ từ... người là nói, nếu như có một cái Tinh cầu nào đó tràn ngập khí tức hỗn loạn, tràn ngập tội ác, thì hết thảy mọi thứ trên khóa Tinh cầu kia cũng đều sẽ bị diệt vong sao?

Đan Thư Thần Thú gõ cái đầu sách vở của mình:

- Đúng vậy, ba ba! Ta từ trong một số tài liệu thiên văn học điều tra ra được một chút tư liệu, đã có rất nhiều Tinh cầu cùng với nền văn minh bị tịnh hóa cùng với sửa lại, cũng chính là sự hủy diệt theo như lời ba ba nói!

- Thiên Hà chảy dài ngàn dặm, diện tích bề ngang cũng có hai ba trăm dặm. Nhưng mà, nó cũng không đủ để hủy diệt nền văn minh trên một khóa Tinh cầu a! Những tư liệu người đọc được có miêu tả những nền văn minh này bị hủy diệt như thế nào không?

Trái tim của Phó Thư Bảo lại một lần nữa nhảy loạn lên. Bởi vì hắn vừa mới tính toán ra thời gian khi Thiên Hà xuất hiện gần Địa Cầu chính là thời gian mà người Maya đã tính toán là nhân loại trên Địa Cầu bị hủy diệt. 3 giờ 14 phút 36 giây buổi chiều ngày 21 tháng 12 năm 2012!

- Những tình cảnh hủy diệt được miêu tả bên trong các tư liệu thiên văn học cổ xưa quả thật là rất ít, cũng thật không rõ ràng cùng với mơ hồ, nhưng cũng có nhắc đến một chút, đó là nó thu hồi hết thấy những linh khí cùng với linh năng ở trên khảo Tinh cầu cần bị tiêu diệt. Nếu như là nhân loại mà nói, như vậy thì linh hồn cũng không còn tồn tại nữa, diệt vong nhất định là bị rồi! Đồng thời cũng còn có một chút tư liệu miêu tả, còn có xảy ra động đất, núi lửa, sóng thần này nọ...

Đan Thư Thần Thú nói.

Phó Thư Bảo đột nhiên khẳng định, cái này cũng không phải là sự trùng hợp, mà chính là sự thật! Địa phương Thiên Hà sắp xuất hiện mà hần tính toán ra, cũng không phải Thiên Hà trùng hợp đi tới, mà là hướng đi nhằm mục đích tịnh hóa cùng với sửa lại!

Ở trên cái thế giới kia, nhân loại đã sai lầm đạt đến mức độ không có khả năng phục hồi lại được. Môi trường thì ô nhiễm, nhân tính thì tham lam đáng ghê tởm, còn có lòng tham lam thì vô độ, khai thác tự nhiên quá độ... Những thứ này cũng đã hoàn toàn thỏa mãn điều kiện để Thiên Hà đi tịnh hóa cùng với sửa lại rồi. Như vậy, một ngày sau nữa, nền văn minh khoa học kỹ thuật của thế giới kia cũng sẽ bị hủy diệt! Đã biết được kết quả này, Phó Thư Bảo không khỏi nhớ tới thời điểm khi hần còn ở cái thế giới kia, giới truyền thông đối với ám chỉ của Ngày tận thế cũng chẳng có ai chịu tin đó là sự thật!

- Thời điểm này, khoảng cách đến Ngày tận thế cũng chỉ còn một ngày nữa mà thôi. Mọi người ở trong cái thế giới nguyên lai kia đang làm cái gì vậy? Đọc sách, làm việc, yêu đương cùng với giả dối! Hừ! Tất cả mọi người cũng đều không có chút giác ngộ rằng mình sắp sửa chết a!

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm bi thương. Nếu như cái thế giới nguyên bản kia toàn bộ cũng đều là người xấu, đối với cái kết quả này, hần cũng sẽ cảm thấy vô cùng cao hứng. Nhưng mà trong thế giới này vẫn còn có rất nhiều người thiện lương, mà bọn họ lại bởi vì lỗi lầm, tội lỗi của người khác mà phải thừa nhận sự thẩm phán của tận thế a!

- Còn nữa! Ba ba, ta biết người muốn đi tìm Thiên Hà, nhưng mà dòng Thiên Hà này, những người mà trên người còn có khuyết điểm và không hoàn mỹ tiến vào, nhất định là sẽ bị diệt vong. Mà người thì bất đồng! Người trước đã trải qua sự cải tạo của linh mạch Huyền Thiết Sơn, sự tiến hóa cùng với sửa lại của Thời Chi Sa nữa! Đúng rồi! Lúc trước người còn cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng nhau tắm Thiên Hà Thủy nữa a... Hai muội muội Long Tộc kia, đáng người có được không?

- Con mẹ nó! Nói chính sự đi! Người lạc đến địa phương nào vậy?

- Được rồi, ba ba! Ta sẽ không mật báo cho Độc muội muội, Chi Ni Nhã muội muội, còn có Hồ ly tinh muội muội đâu mà! Ta tiếp tục nói cho người biết kết quả a! Trải qua sự kiểm chứng cùng với tính toán của ta, trạng thái hiện tại của người, chính là người duy nhất có thể đi vào Thiên Hà a! Cho nên, nếu như muốn đi mà nói, người phải nhanh chóng lên a!

Đan Thư Thần Thú nói.

- Đi là khẳng định rồi! Nhưng mà, người có tra cứu ra được biện pháp nào để Thiên Hà từ bỏ việc sửa lại một nền văn minh hay không?

Đan Thư Thần Thú suy nghĩ một chút mới nói:

- Cho tới bây giờ cũng không ai có thể làm được điểm này, có lẽ là những người địa vị cao khinh thường phá hư loại chuyện cân bằng này, cũng có lẽ là không ai có được cái năng lực đó. Nhưng mà ta từ một số chuyện xưa thần thoại mà đọc được, thật ra tựa hồ có một biện pháp có thể thử xem.

Phó Thư Bảo sốt ruột nói:

- Là biện pháp gì? Nhanh nói cho ta biết!

- Cái truyện thần thoại này nói, chỉ cần bắt được con cá kia, liền có thể thay đổi được dòng chảy của Thiên Hà, cũng có thể nhận được lực lượng thời gian cùng với Thời Gian Ẩn!

Sự hủy diệt hay không của một nền văn minh không ngờ chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào trong một câu chuyện xưa thần thoại không có biện pháp nghiệm chứng. Loại sự tình này, không biết có phải là sự bi ai của người Địa Cầu, hay là sự bi ai của bản thân Phó Thư Bảo đây?

- Ba ba, thời gian gấp gáp, người vào lúc này sẽ rời đi đây?

Đan Thư Thần Thú nhìn thấy những số liệu do Phó Thư Bảo tính toán ra, cũng nhìn thấy được tọa độ mới của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn.

- Cái này còn cần người nói hay sao? Ta lập tức sẽ đi liền đây. Người nói với ba vị mục mục kia của người một chút! Cứ nói là ta đi ra ngoài hai ngày, không cần phải đi tìm ta. Các nàng có hỏi người chi tiết, thì người cứ nói thật cho các nàng biết!

Cũng không còn thời gian lo lắng nữa, Phó Thư Bảo liền quyết định.

Đan Thư Thần Thú cười nói:

- Tốt lắm! Ta sẽ bảo bốn nàng nữ phó Đông Mai các nàng chuẩn bị sẵn cơm chiều ngày thứ ba cho ba ba, chuẩn bị tẩy trần cho người!

Cái này là đang nói lời trêu chọc gì đó?

Người ta là muốn đi cứu vớt Địa Cầu, thời gian gấp gáp, cảm giác nguy cơ lớn chưa từng có, hẳn không ngờ lại bảo nữ phó chuẩn bị cơm chiều ba ngày sau?

Cảm giác hoang đường lại từ trong lòng Phó Thư Bảo lan tràn ra.

Sau khi Đan Thư Thần Thú rời đi, Phó Thư Bảo mặc Thời Chi Chiến Giáp lên người, lại đem tọa độ mới tính ra khởi động. Ngay sau khi thông đạo của Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn mở ra, hẳn liền không chút do dự, bước nhanh đi vào.

Giờ phút này xuyên qua quá khứ, Thiên Hà còn cần một đoạn thời gian nữa mới đến được Hỏa Tinh, sau đó mới đến Địa Cầu, vẫn còn có một chút thời gian để chuẩn bị.

oOo

Từ bên trong thông đạo đi ra, bề mặt Hỏa Tinh hoang vắng nhất thời tiến vào trong tầm mắt. Nơi này cũng không phải là Địa Cầu mà hẳn quen thuộc, nhưng dù sao cũng mang đến cho hắn cảm giác đứa con xa quê lâu ngày về nhà.

Đường kính của Hỏa Tinh chỉ bằng một nửa Địa Cầu, mật độ dưỡng khí cũng chỉ có 1% so với trên Địa Cầu, nhiệt độ trung bình cũng âm 60 độ, không hề có nước lỏng. Trước mắt tràn ngập quặng sắt, cồn cát cùng với núi đá, phi thường hoang vắng, phi thường ác liệt. Nhưng mà dưới sự bảo vệ của Thời Chi Chiến Giáp, Phó Thư Bảo cũng chẳng hề có chút cảm giác không khỏe nào cả.

Đứng bên trên bề mặt Hỏa Tinh hoang vắng, Phó Thư Bảo ngẩng nhìn về phía thái dương. Ánh sáng thái dương chiếu thẳng lên trên người của hắn, cũng chẳng hề có chút cảm giác ấm áp nào. Hắn mơ hồ nhìn thấy được khóa Tinh cầu màu lam nhạt ở bên trong tinh không kia. Chỉ thêm một khoảng thời gian nữa, cái Tinh cầu xinh đẹp kia sẽ bị Thiên Hà sửa lại, tịnh hóa. Giờ phút này, những người bên dưới có người nào cảm thấy khẩn trương không?

- Những tên gia hỏa bên dưới có khẩn trương hay không? Nền văn minh khoa học kỹ thuật đã phát triển đến mức độ như ngày hôm nay, bọn họ đã một phen tưởng tượng chính mình thành Thần vạn năng rồi. Giờ phút này, khẳng định là sẽ có một đám người truyền thông cùng với những người mê thiên văn đang chạy loạn lên, cầm cameras cùng với kính thiên văn viễn vọng nhìn lên không trung a?

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu cười khổ. Hắn đã từng đến từ cái thế giới kia, tự nhiên là biết một chút tình huống của thế giới kia rồi!

Bình thần nhìn ngắm cảnh vật xa xa, hắn đột nhiên cười nói:

- Hiện tại nếu như lão tử xoay người rời đi, Địa Cầu liền bị hủy diệt! Ha ha... mấy tỷ dân cư trên Địa Cầu kia nếu như biết được hiện tại vận mệnh của bọn chúng toàn bộ nắm giữ trên tay của ta, có thể nào toàn thể sẽ quỳ gối trước mặt ta, khẩn cầu ta tha thứ cùng với cứu vớt bọn họ hay không đây?

Ca ca ca...

Một tràng thanh âm đột nhiên vang lên, từ địa phương bên cạnh đi tới.

753. Chương 650: Cứu Thế Chủ Lưu Manh

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 650: Cứu Thế Chủ Lưu Manh

Không hề có dấu hiệu của sinh mệnh, bằng không, trước khi nghe được thanh âm, Phó Thư Bảo liền có thể phát hiện ra có loại sinh vật nào đó đang tiếp cận hắn. Năng lực tra xét của lực trường lực lượng đối với những thứ không có sinh mệnh mãi là một cái khuyết điểm trời sinh a! Nghe được thanh âm truyền đến, phản ứng đầu tiên của Phó Thư Bảo chính là do ngọn gió thổi qua một khối nham thạch nào đó, đang lăn tròn bên trên mặt đất. Nhưng mà thời điểm khi ánh mắt của hắn nhìn qua, hắn lại có chút ngơ ngẩn xuất thần. Chỉ nhìn thấy một chiếc xe dò xét địa hình loại bánh xích đã chậm rãi tiến vào trong tầm mắt của hắn.

Cái camera dò xét tinh xảo mà khéo léo lung lay ở phía trước chiếc xe dò xét địa hình kia. Từ trên thân của nó có thể rõ ràng nhìn thấy được dấu hiệu của Cơ quan Hàng không Vũ trụ Hoa Kỳ, còn có dòng chữ tiếng Anh: Phoenix!

- Phoenix? Phi thuyền nghiên cứu vũ trụ, phóng lên Hỏa Tinh năm 2008, không phải đã tuyên bố ra bên ngoài là mất đi liên hệ rồi sao? Như thế nào lại còn đang hoạt động vậy?

Phó Thư Bảo nhớ tới một vài tin tức cũ xưa hắn đọc được lúc còn ở thế giới cũ, rất nhanh liền hiểu ra được:

- Cái này hơn phân nửa chính là đang tiến hành nhiệm vụ bí mật, cố tình để cho nó biến mất bên trong tầm mắt của công chúng a?

Một chiếc xe khoa học kỹ thuật của một quốc gia lớn siêu cấp, ở trên Tinh cầu đã rời xa Địa Cầu rất xa này, đột nhiên nhìn thấy một người du hành vũ trụ bất ngờ, đáng Cứu thế chủ của Ngày tận thế, cái trường hợp này không hề nghi ngờ chính là vô cùng rung động a!

Nhưng mà, như thế này là sao đây?

Nhìn thấy chiếc xe dò xét địa hình Phoenix, Phó Thư Bảo chậm rãi đi qua đó. Hắn chú ý đến cái camera ở phía trước đầu xe đang lóe sáng lên, đang ở trong trạng thái hoạt động. Nhưng mà Phó Thư Bảo cũng không hề có ý tứ sẽ tránh né, mà là đi thẳng tới trước mặt nó.

Toàn thân hắn đang mặc Thời Chi Chiến Giáp, cả người phát ra quang mang gợn sóng chói lọi. Linh năng cùng với lực trường lực lượng cường đại đối với loại camera này có sự quấy nhiễu rất lớn, cho nên cái camera căn bản không có khả năng quay chụp được hình dáng rõ ràng của hắn, chỉ có thể quay chụp được một đoàn quang trạch gợn sóng mờ hồ mà thôi. Đúng là bởi vì nguyên nhân này, Phó Thư Bảo mới không chút nào cố kỵ nào đi qua bên đó, làm những chuyện tình hắn muốn làm.

Cái mà hắn muốn làm, cũng không phải muốn nói mấy lời nói như Hello này nọ với những người ở cổ hương, mà là đưa tay đem chiếc xe dò xét địa hình Phoenix cầm lên, để cho nó gãy dựa trong tay hắn giống như một con bọ cánh cứng vậy.

Hành động của Phó Thư Bảo liền giống như là một đứa nhỏ bướng bỉnh, đang chơi đùa cùng với chiếc xe đồ chơi yêu thích của hắn vậy. Một màn này, tự nhiên cũng bị rơi vào trong mắt của một nơi bí mật nào đó, thời nào khắc nào cũng luôn hoạt động liên tục, tiếp nhận tin tức của chiếc xe dò xét địa hình Phoenix!

- Cái này... cái này... là cái gì?

- Chúa ơi! Rốt cuộc cũng phát hiện ra người ngoài hành tinh hay sao?

- Nhất định là vậy! Nhất định là vậy! Cái này chính là phát hiện quan trọng nhất từ cổ chí kim của nhân loại a!

- Cái thứ được bao trùm bên trong vàng sáng gọn sáng kia chính là người ngoài hành tinh sao? Nhìn hành động của hắn, tựa hồ đối với chiếc xe dò xét địa hình Phoenix của chúng ta có hứng thú a! Không bằng chúng ta thông qua vệ tinh thông tin, thử tiến hành trao đổi một chút với hắn thử xem?

- Đề nghị này khả thi! Ta đồng ý!

- Ta cũng đồng ý!

Ở một nơi bí mật kia, hoàn toàn là một mảnh kích động cùng hưng phấn, những kế hoạch trao đổi tương quan cũng nhanh chóng thành hình.

Phó Thư Bảo bên ngày cũng không biết cái hành động bướng bỉnh kia của hắn đã khiến cho giới cao tầng của cả một quốc gia siêu cấp phải chấn động. Thậm chí ngay cả Tổng Thống cũng đã trong lúc nhất thời mà chạy tới cái nơi bí mật kia.

Còn Phó Thư Bảo ở bên trên Hỏa Tinh thì chơi đùa vui vẻ, chậm rãi đem chiếc xe dò xét địa hình Phoenix đặt xuống mặt đất, đang chân nhắc có nên hiện hình hay không, hướng về phía cái camera kia làm mất quỹ này nọ. Đột nhiên từ bên trong cỗ máy móc kia chợt truyền đến thanh âm quốc tế ngữ quen thuộc:

- Chào ngài! Đây là xe dò xét địa hình của nhân loại, chúng ta không có ác ý, chúng ta có thể trao đổi một chút hay không?

Phó Thư Bảo hoạt kê bật cười, trong lòng thầm nghĩ:

- Không nghĩ tới mấy tên gia hỏa này lại xem ta là người ngoài hành tinh a!

Thời điểm này, bên trong cỗ máy lại truyền ra thanh âm:

- Xin hỏi ngài là đến từ Tinh cầu nào? Thiết bị phi hành của ngài là ở địa phương nào?

Phó Thư Bảo hướng về phía chỗ ghi âm trên cỗ máy, lớn giọng nói:

- Lão tử là ai liên quan cái rắm gì các người? Cút sang một bên đi!

Bên kia đầu hệ thống thông tin nhất thời trầm mặc một chút, nhưng không được bao lâu, một người đột nhiên kinh hô lên:

- Ôi Chúa ôi! Hắn chính là đang nói tiếng Hoa!

Ào ào xôn xao!

Liền thậm chí ngay cả Phó Thư Bảo ở trên Hỏa Tinh cũng nghe được một mảnh thanh âm ồn ào, giống như là tiếng mưa rơi ầm ầm trên mái nhà vậy.

- Là tiếng Hoa! Gã người ngoài hành tinh này là dùng tiếng Hoa tự xưng là lão tử!

- Chẳng lẽ... người ngoài hành tinh cũng nói tiếng Hoa sao?

- Không đúng! Chẳng lẽ là người Trung Quốc đã sớm hơn chúng ta đi lên Hỏa Tinh rồi sao?

- Nếu là như vậy mà nói, ôi Chúa ôi! Trung Quốc từ lúc nào đã có được thực thể này chứ? Mà chúng ta lại một chút cũng không biết nữa! Cái này rất đáng sợ a!

- Lập tức thông báo cho Văn phòng Tổng Thống, báo cho Tổng Thống các hạ biết tình hình mới nhất, mời Tổng Thống các hạ lập tức liên hệ với bên phía Trung Quốc!

- ...

Cái thanh âm như vậy, không một cái nào tránh thoát khỏi lỗ tai của Phó Thư Bảo. Hắn đầu tiên là kinh ngạc, về sau lại cảm thấy thú vị, ha ha cười to lên một trận. Hiện tại vai diễn mà hắn đang đóng, vừa lúc làm cho người ta hoài nghi là người ngoài hành tinh, cũng lại khiến người ta hoài nghi thành du hành viên vũ trụ của Trung Quốc! Nhưng tình huống thực tế thì lại vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ, hắn đúng là người Trung Quốc, chẳng qua đã di dân đến Thế giới Lực Lượng, chơi mỹ nữ của Thế giới Lực Lượng, nhận được sự sùng bái của cư dân Thế giới Lực Lượng, kiểm tiền của Thế giới Lực Lượng... cùng với những cái này có chút xíu quan hệ cái lông chim nào đâu chứ?

- Các hạ, ngài là du hành viên vũ trụ của Trung Quốc à? xem tại

Bên trong hệ thống thông tin chọt truyền đến thanh âm. Lần này cũng không phải là quốc tế ngữ nữa, mà là tiếng Hoa tiêu chuẩn.

- Không phải!

Phó Thư Bảo cũng chẳng muốn giải thích nhiều với bọn họ.

- Vậy ngài vì cái gì lại nói tiếng Hoa vậy? Ngài lại là người nào?

- Lão tử là đại gia của mi!

Phó Thư Bảo bị quần bên đến mức không kiên nhẫn nữa, bật thốt lên mắng:

- Còn léo nhéo thêm nữa, lão tử liền một cước giẫm lên chiếc xe dò xét địa hình Phoenix của các người bây giờ!

- Xin hãy bình tĩnh! Xinh đừng xúc động! Các hạ thật sự không phải là người Trung Quốc sao? Vậy ngài đến từ Tinh cầu nào vậy?

- Lão tử là Hồ Lô Oa, đến từ Hồ Lô Tinh, cái này đã đủ rồi chưa?

Phó Thư Bảo tức giận nói.

Hồ Lô Oa, Hồ Lô Oa sống trên Hồ Lô Tinh, chỉ sợ cho dù là Thiên Không Chi Thần Zeus cũng không biết nó ở địa phương nào.

- Chưa từng nghe nói qua khóa Tinh cầu như vậy a! Chẳng qua chúng ta chân thành mời các hạ đến Địa Cầu làm khách! Chúng ta là một chủng tộc thân thiện, chúng ta không hề có chút ác ý nào! Những trao đổi hợp lý có thể xúc tiến chúng ta hiểu biết lẫn nhau a!

Một tràng lẳng nhăng lải nhải, một tia kiên nhẫn cuối cùng của Phó Thư Bảo cũng hoàn toàn mất đi. Hắn giơ chân lên, nhẹ nhàng dẫm xuống một cước. Một tiếng rắc giòn tan vang lên, cái thứ chết tiệt kia rốt cuộc cũng ngừng nói.

- Con mẹ nó, vốn định yên tĩnh giải quyết xong mọi chuyện liền rời đi, lại không nghĩ tới bị chiếc xe dò xét địa hình phát hiện ra, khiến tâm tình rất không vui a! Chẳng qua, hiện tại ta ở trên này, bọn họ nhất thời nửa khấc là không thể nào đuổi đến nơi này được! Ha ha... cứ để cho bọn họ đoán đi! Cái nhìn của các nàng, cùng ta có quan hệ gì đâu chứ?

Tưởng tượng đến đây, tâm tình của Phó Thư Bảo nhất thời tốt lên nhiều.

Lịch sử của nhân loại, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua Cứu thế chủ cái gì cả. Nhưng mà hiện tại, Phó Thư Bảo đã biến thành Cứu thế chủ của nhân loại. Nếu như giờ phút này hắn xoay người rời đi, thời điểm khi Thiên Hà xuất hiện, sẽ hấp thu đi toàn bộ linh khí cùng với linh năng, linh hồn của nhân loại cũng đều không còn, hoàn toàn bị hủy diệt. Chẳng qua, đứng ở góc độ của nhân loại, xuất hiện một Cứu thế chủ lưu manh giống như hắn vậy, cũng không biết là có cảm thụ gì.

Mục đích của Phó Thư Bảo chính là lấy được đủ Thiên Hà Thủy vào trong tay, tìm được lực lượng thời gian cùng với Thời Gian Ấn, đồng thời lại cứu vớt cái thế giới này. Sau khi thành công, hắn sẽ không hưởng thụ vinh quang cùng với đãi ngộ của Cứu thế chủ, mà hắn sẽ yên lặng rời đi. Từ góc độ này mà nhìn xem, sự kính dâng của hắn chính là vô tư, bác ái, chính là quang huy cùng với vĩ đại a!

- Xem như để cho ta vĩ đại một lần trong đời đi! Ha ha... chỉ có điều không biết về sau khi ta quay trở về nơi này, kể lại chuyện chính ta đã cứu vớt thế giới, để cho nhân loại ảm đạm vượt qua cái thời điểm tận thế 2012 kia, có thể nào có người mừng ta là kẻ điên hay không?

Phó Thư Bảo cười khổ lắc lắc đầu, một cước đem đồng hồ vụn của chiếc xe Phoenix đá bay đi, sau đó lại chậm rãi hướng về phía miệng núi lửa cao nhất gần đó mà bay đi.

Cái địa phương kia, chính là chỗ thích hợp để đón đầu Thiên Hà nhất.

754. Chương 651: Lực Lượng Tiên Hóa (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 651: Lực lượng tiên hóa (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vom

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ngọn núi lửa Olympus Mons, ngọn núi lửa siêu cấp đã yên lặng suốt bốn ngàn vạn năm qua. Nó chính là ngọn núi lửa cao nhất toàn bộ Thái Dương Hệ. Cho tới bây giờ vẫn còn chưa có có bất cứ người nào có thể đi lên đến đỉnh của nó. Đồng dạng, loại xe dò xét địa hình Phoenix kia cũng không có khả năng đi lên ngọn núi cao đến như vậy. Phó Thư Bảo không hề nghi ngờ gì chính là người đầu tiên đi lên đến đỉnh của ngọn núi này. Hơn nữa phương thức của hắn phiêu dật, tiêu sái đến như vậy, nhẹ nhàng liền bay lên đến đỉnh núi.

Kỳ thật, hiện tại tuy rằng Phó Thư Bảo đã là Lực sĩ Bán Thần cấp, nhưng mà ở trong cái nhìn của đám người trên Địa Cầu, hắn đã chân chính là Thần rồi! Hắn đã làm được những chuyện mà khoa học kỹ thuật không thể làm được, không thể giải thích được, cũng có thể dễ dàng chiến thắng được những quân đội cường đại nhất. Các loại viên đạn, vũ khí sinh hóa này nọ ở trong mắt của hắn, cũng buồn cười giống như đồ chơi của đám nhi đồng mà thôi.

Đứng ở đỉnh cao nhất của ngọn núi lửa Olympus Mons, cảm nhận được những luồng gió khô nóng yếu ớt thổi qua bên người của hắn. Dưỡng khí trên Hỏa Tinh tuy rằng chỉ khoảng 1% trên Địa Cầu mà thôi, nhưng vẫn là có tồn tại, còn có thể lưu động, có lưu động, liền có gió. Sự lưu động của gió chính là năng lượng của Mộc nguyên tố. Đứng ở trên đỉnh của ngọn núi lửa Olympus Mons, Phó Thư Bảo cũng rõ ràng cảm giác được một cỗ năng lượng Hỏa nguyên tố cường đại ở trong lòng đất đang lưu động.

- Từng nghe nói dưới lòng đất của Hỏa Tinh có ẩn chứa nước, không biết có phải là sự thật hay không. Hiện tại Thiên Hà cũng còn một khoảng thời gian nữa mới xuất hiện, ta thật muốn nhìn xem sự suy đoán của giới khoa học này có phải là sự thật hay không? Nếu như thật mà nói, ta rất có thể thành lập một cái căn cứ ở trên này, đem hình thức phát triển của Hậu Thổ Thành vận dụng ở trên này một chút. Ha ha... Một vài cường quốc trên Địa Cầu cũng đều muốn dần dần chiếm lĩnh những hành tinh giống như Hỏa Tinh vậy, chiếm lĩnh những tài nguyên ở trong này. Nhưng mà các khoa học gia, người lãnh đạo của các quốc gia này chỉ sợ nằm mơ cũng không ngờ, Phó Thư Bảo ta đã nhanh chân giành trước a!

Nhân loại muốn di dân lên Hỏa Tinh, ở trong này khai phá, cần phải giải quyết rất nhiều khó khăn. Đầu tiên chính là cưỡi phi thuyền vũ trụ phi hành một đoạn thời gian thật lâu. Sau khi đến nơi đây, còn phải đối mặt với vấn đề môi trường sinh tồn, xây dựng địa phương định cư này nữa, cuối cùng mới tính đến vấn đề khai phá tài nguyên này nọ. Những cái vấn đề này, ở trên người của Phó Thư Bảo toàn bộ cũng đều không thành vấn đề! Nếu như hắn muốn đem hình thức phát triển của Hậu Thổ Thành trên Thế giới Lực Lượng nhân bản lên trên này, chỉ cần ngưng luyện ra một cái không gian sinh tồn thích hợp, sau đó mang người lên trên đây nữa mà thôi!

Cái này, chính là một loại ý tưởng, Phó Thư Bảo cũng không định lập tức đi làm!

Một cái phân thân lực lượng được ngưng luyện ra, xuất hiện ở bên ngoài phạm vi của Thời Chi Chiến Giáp. Tuy rằng đây là đang ở trên Hỏa Tinh, nhưng cũng không phải là trong thời không quá khứ, nên Phó Thư Bảo có năng lực ở trong này thay đổi hết thảy mọi thứ, phương diện này cũng bao gồm cả vận dụng lực lượng phân thân để tra xét cùng chiến đấu.

Phân thân lực lượng xuất hiện ở bên ngoài phạm vi của Thời Chi Chiến Giáp cũng không chịu chút ảnh hưởng nào cả. Bản thân nó ở trạng thái năng lượng thuần túy, căn bản là không hề bị ảnh hưởng bởi những hoàn cảnh sinh tồn trong vũ trụ. Ở trong Thế giới Lực Lượng hắn mạnh mẽ như thế nào, thì ở trên Hỏa

Tinh hần cũng mạnh mẽ như vậy. Tu vi lực lượng của Phó Thư Bảo đã là Bán Thần cấp Hậu kỳ gần tiếp cận với Thần rồi. Hiện tại thực lực của phân thân lực lượng đã tương đương với cảnh giới Đại Vô Vũ Trụ Lực Hậu kỳ. Chỉ cần Phó Thư Bảo tiến vào cảnh giới Thần cấp, như vậy, nó cũng cùng theo nhảy lên cấp bậc Lực sĩ Bán Thần cấp!

Thậm chí ngay cả phân thân lực lượng cũng đã là Lực sĩ Bán Thần cấp, cho dù mười chiếc Hàng Không Mẫu Hạm chạy đến trước mặt hắn, thì có tác dụng gì chứ?

Phân thân lực lượng vừa mới xuất hiện, liền dưới mệnh lệnh ý thức của Phó Thư Bảo lập tức chui thẳng vào bên trong miệng núi lửa của ngọn núi Olympus Mons. xem tại

Tầng nham thạch quặng sắt cứng rắn ở trước mặt phân thân lực lượng của lại dày xóp giống như là đậu hủ vậy, căn bản là không hình thành bao nhiêu chướng ngại đáng nói cả, nó chui vào phi thường thuận lợi. Thông qua ánh mắt của phân thân lực lượng, một vài cảnh tượng bên dưới lòng đất trong lúc nhất thời liền truyền thẳng vào bên trong đại não của Phó Thư Bảo!

Trên người của phân thân lực lượng tản mát ra một tầng quang mang màu lam nhạt, khó khăn lắm mới đem một chút không gian có chút tối tăm bên dưới lòng đất chiếu sáng lên. Năng lượng Hỏa nguyên tố theo phân thân lực lượng chui sâu xuống mà trở nên càng ngày càng nồng hậu hơn. Nhưng mà cũng không phải là cái loại hình phi thường đậm đặc. Bởi vậy có thể phán đoán ra, bên dưới cũng không có hoạt động núi lửa sắp sửa phun trào gì cả. Đồng thời dấu hiệu của năng lượng Thủy nguyên tố phát ra cũng càng ngày càng mạnh hơn.

Hiện tượng này, chính là thuyết minh dưới lòng đất của Hỏa Tinh, thật sự là có tồn tại nước!

Nhiệt độ thích hợp cho những sinh mệnh cao cấp sinh sống, lại có nước tồn tại, còn có không gian hoàn toàn phong bế, ngăn cách hẳn với ngoại giới. Những cái tin tức này khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo chột động:

- Chẳng lẽ... thật sự là có người Hỏa Tinh tồn tại sao?

Chui mãi xuống lòng đất, phân thân lực lượng chui xuống dưới chiều sâu khoảng chừng ba ngàn thước đột nhiên chui ra, thế giới dưới lòng đất trước mắt đột nhiên trở nên trống trải hơn. Hiện ra ở trong đầu của hắn là một không gian thế giới ngậm vô cùng rộng lớn. Vô số những ngọn núi lớn chống đỡ tầng vỏ Tinh cầu bên trên, hình thành nên một thế giới rộng lớn. Ở bên trên mặt đất, có một mảnh quang mang màu trắng như tuyết. Đó là biểu hiện của băng thể. Ở bên trong một vài huyệt động, mơ hồ có ánh lửa cùng với những thanh âm rất nhỏ truyền đến. Cần thận nghe kỹ, đúng là thanh âm ca xướng cùng với chuyện trò.

- Ta dựa vào! Thật sự là có người Hỏa Tinh a!

Trong lòng Phó Thư Bảo là một mảnh kích động, lập tức để cho phân thân lực lượng hướng về phía một cái huyệt động gần nhất mà bay tới.

Phân thân lực lượng lập tức di động đi vào bên trong cái huyệt động kia, chỉ nhìn thấy một đoàn lửa trại được đốt bằng các loại khoáng thạch đang hùng hực thiêu đốt. Dưới ánh sáng do nó phát ra, tình huống bên trong huyệt động hoàn toàn rõ ràng. Có hơn một trăm loại người hình dáng kỳ dị, làn da màu đỏ hồng, mái tóc đỏ cùng với cặp mắt giống hệt như hai khóa Hồng bảo thạch, đang không ngừng nhảy múa ca xướng. Những cái này, chính là sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh.

755. Chương 651: Lực Lượng Tiến Hóa (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 651: Lực lượng tiến hóa (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vom

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh, có thân thể giống hệt như nhân loại vậy, chỉ là màu da, màu mắt có chút khác nhau mà thôi. Nam nhân của bọn họ cùng với nam nhân của nhân loại giống nhau, cơ thể phát đạt, hình thể cao lớn. Nữ nhân của bọn họ cũng giống nữ nhân của nhân loại, làn da non mịn, dáng người thon thả, cặp vú cùng với cặp mông tròn này nọ, cái gì cần có cũng đều có.

Sinh mệnh cao cấp trên Hỏa Tinh, tình trạng văn minh tựa hồ cũng vẫn còn ở trình độ của người nguyên thủy. Trên người nam nhân cùng với nữ nhân cũng chỉ có những mảnh da thú để che lấp lại những địa phương đặc thù. Ở trong một cái góc khuất của huyết động đặt một vài công cụ thô sơ, những công cụ này đều là công cụ dùng để săn thú, cũng đều là bằng quặng mỏ nham thạch mài ra, tương đối thô sơ.

- Có thể nhìn ra được, mặc kệ là nền văn minh gì, hình thái sinh mệnh cao cấp cơ hồ cũng đều là bộ dáng của nhân loại. Thế giới Lực Lượng là như thế, trên Địa Cầu cũng là như thế, liền thậm chí sinh mệnh cao cấp ở dưới lòng đất của Hỏa Tinh cũng là như thế. Cái này cũng không phải là sự trùng hợp, mà là lực lượng của thời gian.

Đột nhiên trong lúc đó, trong lòng Phó Thư Bảo sinh ra một sự giác ngộ.

Lực lượng của thời gian là lực lượng sản sinh ra hết thảy mọi thứ. Ở dưới sự bao phủ của nó, các sinh mệnh cao cấp cũng đều có đặc tính giống nhau. Lực lượng của thời gian cũng chính là lực lượng có thể hủy diệt hết thảy mọi thứ, đó cũng là đặc tính giống nhau.

Bất luận là lực lượng của nguyên tố Ngũ Hành trên Thế giới Lực Lượng, hay là lực lượng Hắc Ám hệ của Thời đại Hắc Ám, cũng chính là lực lượng thời gian. Lực lượng cũng sẽ tiến hóa, không hề nghi ngờ, lực lượng thời gian chính là thay thế hai cái loại lực lượng trước đây. Đây tất nhiên chính là sự tiến hóa.

Cái ý tưởng này khiến cho Phó Thư Bảo đạt được rất nhiều lợi ích. Đối với Thiên Hà sắp sửa đến kia, trong lòng hắn cũng mơ hồ sinh ra một loại chờ mong. Nếu như hắn đạt được Thời Gian Ấn, đạt được lực lượng của thời gian, như vậy, lực lượng của hắn cũng sẽ hoàn thành việc tiến hóa, dần dần hết thảy các sinh mệnh cao cấp, trở thành truyền kỳ.

Bài nhảy múa cùng với tiếng ca của sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh vẫn còn đang tiếp tục, Phó Thư Bảo cũng đã định sẽ ly khai. Hắn cũng không có nghĩ đến dùng thủ đoạn vô lực để chung phục những người Hỏa Tinh nguyên thủy này, cũng không muốn quấy rầy sự an bình của bọn họ.

- Chẳng qua, liền cứ như vậy mà rời đi, thật đúng là một loại tiếc nuối a! Ta chơi đùa với bọn họ một chút đi!

Phó Thư Bảo cũng không phải là loại người an phận, trong lòng hắn rất nhanh liền nảy sinh ra ý tưởng mới.

Phân thân lực lượng đột nhiên hiện nguyên hình ở trước cửa huyết động, đại phóng quang mang. Đám sinh mệnh cao cấp Hỏa Tinh có bao giờ nhìn thấy qua loại hiện tượng năng lượng thuần túy như vậy, trong lúc nhất thời liền sợ đến mức kinh hoảng thất thố. Thanh âm kêu thét chói tai từ trong miệng của những nữ nhân, tràn ngập ý tứ sợ hãi. Còn các nam nhân thì cầm lấy các loại vũ khí đơn sơ, đem các nữ nhân cùng với đứa nhỏ đang khiếp đảm che chắn lại ở sau lưng mình. Bọn họ không ngừng rút gào, cảnh cáo phân thân lực lượng.

Các sinh mệnh cao cấp Hỏa Tinh nói cái gì đó, Phó Thư Bảo một chút cũng không hiểu được. Đúng lúc này, hắn để cho trong tay phân thân lực lượng xuất hiện một đóa hoa sen do năng lượng lực lượng ngưng tụ ra, dùng một loại tư thế tao nhã mà nâng nó lên. Vẻ mặt mỉm cười, hiền lành, bác ái cùng bình tĩnh tự nhiên như mặt nước.

Cũng không có gặp phải công kích, đối phương lại bày ra hình dáng thần bí như vậy, khiến cho đám sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh nhất thời sửng sốt tại đương trường.

Hình dáng của phân thân lực lượng chính là hình dáng của Phó Thư Bảo. Mà hình dáng Phó Thư Bảo nghĩ muốn cấp cho sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh, chính là hình dáng của Bồ Tát.

Trong lúc các sinh mệnh cao cấp Hỏa Tinh còn đang kinh ngạc, đám nham thạch ở bốn phía xung quanh phân thân lực lượng đột nhiên hòa tan, sau đó dần dần tụ tập lên trên người của hắn. Chỉ trong nháy mắt,

một cái Thần tượng hoàn toàn đúc bằng nham thạch quặng sắt nóng chảy đã hoàn thành. Chỉ cần các sinh mệnh cao cấp Hỏa Tinh không đi phá hư nó, nó thậm chí có thể lưu truyền xuống cả vạn năm.

Phân thân lực lượng từ trong Thần tượng đi ra, lại bắt đầu động tác ngưng luyện mới. Đám quặng sắt nham thạch ở bốn phía đều hóa hành bột phấn, hòa tan thành nham thạch nóng chảy, sau đó hội tụ lại cùng một chỗ, sau đó ngưng luyện thành chiến đao, trường thương cùng với cự phủ này nọ. Những cái vũ khí tạo thành bởi hợp kim đã bị loại bỏ hết tạp chất, gia nhập những nguyên tố hy hữu này, các loại vũ khí nguyên thủy do bọn họ mài ra căn bản không có khả năng so sánh được. Những loại vũ khí lạnh này, cho dù là nền khoa học kỹ thuật tiên tiến của Địa Cầu cũng không thể nào rèn ra được. Nhưng mà ở trong tay của Phó Thư Bảo, mấy cái này cũng là chuyện tình chơi đùa một chút mà thôi!

Đầu tiên là lấy hình dạng của Thần để hiện thân, sau đó lại cấp cho những vũ khí tiên tiến, các sinh mệnh cao cấp của Hỏa Tinh liền hiểu ra được. Bọn họ không hèn mà đồng thời ném xuống những vũ khí trong tay của mình, thành kính quỳ gối xuống trước mặt Thần tượng bằng đá kia, trong miệng không ngừng quang quác nói những lời gì đó.

- Ta làm như vậy, nếu như những sinh mệnh cao cấp Hỏa Tinh phát triển đến nền văn minh cao cấp, pho Thần tượng này của ta cũng còn may mắn được bảo lưu lại, bọn họ có thể nào đem ta truyền bá như là Thần của nền văn minh Hỏa Tinh hay không? Ha ha... Thật là hứng thú a! Cứ như vậy đi!

Phó Thư Bảo ha ha cười to, tâm tình rất không tệ.

oOo

Ở trong thế giới lòng đất đối với sự tiến hóa của lực lượng có sự hiểu biết càng sâu hơn. Hẳn đối với lần hành động cứu vớt thế giới này cũng có một chút tâm tình nhất định. Thành công hay không, quả thật cũng không quan trọng. Lực lượng của thời gian chính là lực lượng quyết định hết thảy mọi thứ. Nếu như không thể đi theo sự tiến hóa của nó, như vậy cho dù lần này đây tránh thoát khỏi một kiếp năm 2012 này, về sau cũng sẽ gặp phải nguy cơ hủy diệt khác. Nhân loại hiện tại, đã đi quá xa trên con đường sai lầm, đã không còn có hội có thể quay đầu lại nữa rồi.

Nền văn minh lực lượng trên Thế giới Lực Lượng, cũng đi theo sự tiến hóa này, hiện tại xem ra, nền văn minh này hẳn là cũng có thể tiếp tục tồn tại đi tiếp nữa.

Ánh mắt tập trung về phương hướng Thiên Hà sắp sửa đến, Phó Thư Bảo ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại, cái gì cũng không nghĩ đến nữa, cái gì cũng không làm, mà là chờ đợi, lại cũng không phải là chờ đợi.

Hắn cùng với Thiên Hà, nhất định sẽ có một lần gặp gỡ bất ngờ!

756. Chương 652: Hà Linh Thiên Hà (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 652: Hà linh Thiên Hà (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vom

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Lần này đây nhắm mắt, hoàn toàn không có cảm giác thời gian trôi qua. Từ sau khi có sự hiểu biết mới đối với lực lượng thời gian, Phó Thư Bảo trong lúc tĩnh tọa có một loại cảm giác kỳ diệu. Đó chính là hắn chính là thời gian, thời gian chính là hắn! Cho nên, nhắm mắt lại, trong một đoạn thời gian rất dài, thời điểm khi hắn mở hai mắt ra, cái loại cảm giác này dường như chính là thời gian chỉ trong nháy mắt mà thôi. Sự trôi qua của thời gian, cơ hồ là có thể xem nhẹ không kể đến.

Lần đầu tiên mở mắt ra, chính là sinh mệnh bắt đầu, lần nhắm mắt cuối cùng, chính là sinh mệnh chấm dứt. Đây chính là lực lượng của thời gian, người chỉ có thể thích ứng bên trong nó, trải qua cùng với chấm dứt, không thể nào nhảy qua khỏi phạm trù của nó.

Thanh âm dòng nước chảy ào ào vội vã từ chỗ sâu bên trong tinh không truyền đến. Phó Thư Bảo mạnh mẽ từ trên mặt đất đứng dậy. Đưa mắt nhìn lại, bên trên thiên không, một dòng sông kéo dài cả ngàn dặm gào thét phóng tới. Ở phía trước của nó, chính là một con sóng cao lớn đến vài trăm dặm, cắt ngang cũng là mấy trăm dặm, phô thiên cái địa, khí thế vô cùng bàng bạc!

Rốt cuộc cũng đến rồi!

Hai chân của Phó Thư Bảo dẫm mạnh lên mặt đất, thân thể phốc một tiếng bay thẳng về phía Thiên Hà. Tốc độ của hắn giống như một đạo lưu quang, trong khoảnh khắc liền bay ra khỏi tầng khí quyển của Hỏa Tinh. Một khóa vệ tinh nhân tạo đang bay chung quanh bầu khí quyển của Hỏa Tinh cũng không kịp quay chụp được một màn kinh tâm động phách này, đã liền bị hắn tát một cái hóa thành cả ngàn mảnh vụn.

Một màn kế tiếp, hắn không muốn bất luận kẻ nào có thể nhìn thấy.

Thiên Hà chính là sự tồn tại có sinh mệnh cùng với trí tuệ, siêu việt sự tồn tại của Khởi Nguyên Chi Thụ. Nếu như dùng sức mạnh, Phó Thư Bảo căn bản là không có khả năng đột phá được sự phòng ngự của nó, tiến vào bên trong nó. Nhưng mà thân là một con sông, bản thân nó có được đặc tính cuốn theo hết thảy mọi thứ ở trên đường đi của mình. Cho nên, căn bản cũng không cần phải mạnh mẽ đi đột phá cái gì, chỉ cần đứng ở trên con đường mà Thiên Hà sắp sửa đi qua, lẳng lặng chờ đợi, Thiên Hà sẽ tự động đi tới, nuốt hắn vào trong luôn!

Không phải là thân thể hoàn mỹ, chưa từng trải qua sự cải tạo cùng với sửa chữa của Thời Chi Sa, Phó Thư Bảo quả quyết sẽ không có dũng khí làm như vậy. Bởi vì hết thảy những thứ sai lầm cùng với không hoàn mỹ gì đó mà bị Thiên Hà cuốn qua, sẽ ngay lập tức không còn lại đến một mảnh vụn nhỏ nào.

Phương hướng mà Thiên Hà muốn trôi tới, quả nhiên chính là khóa Tinh cầu màu lam nhạt kia. Chỉ cần nó vừa đi tới, hết thảy mọi linh năng cùng với linh tính cũng đều bị hút đi hết, biến sạch sành sanh không còn, cái còn lại, cũng chỉ là sự hủy diệt. Nhưng mà, Phó Thư Bảo cũng mặc kệ tất cả, không chút sợ sệt chắn ngang con đường đi của nó.

Ào ào ào!

Đứng ở trên địa phương mà Thiên Hà nhất định sẽ đi qua. Con sóng lớn cắt ngang mấy trăm dặm, ấy trăm thước ập thẳng trên đầu mà xuống. Phó Thư Bảo cũng không có chút chống cự nào cả, tản đi hết thảy những khí tức sinh mệnh trên người mình, đồng thời cũng che chắn hết thảy những linh khí, linh năng, đem hắn biến thành một tồn tại vô hình.

Ầm!

Một thanh âm chấn động, nước sông lạnh lẽo nhất thời đem Phó Thư Bảo thôn phệ hết. Trong nháy mắt, thân thể Phó Thư Bảo không biết bị cuốn đến địa phương bao xa nữa. Trước mắt của hắn toàn bộ đều là nước, nhưng mà những thứ nước này lại cũng không phải là loại hình thức nước mà hắn đã từng chứng kiến qua trước đây. Nước của Thiên Hà, mỗi một giọt cũng đều là phi thường tinh khiết, mỗi một giọt cũng đều là do linh năng biến thành, vô cùng hoàn mỹ, vô cùng cường đại!

Quả thật, ở bên trong Thiên Hà, mỗi một tác không gian cũng đều là tinh thuần nhất, linh tính nhất, cũng đồng thời là bài ngoại vô cùng. Hết thảy những tạp chất cùng với những thứ không thuần chính cũng đều không thể nào tồn tại trong này. Nhưng mà Phó Thư Bảo chính là ngoại lệ độc nhất. Bên trong thân thể Phó Thư Bảo có một hạt Thời Chi Sa, cùng Thiên Hà có đặc tính đồng dạng trời sinh, khiến cho nó cũng là thứ hoàn mỹ nhất, thuần chính nhất. Cho nên, hai người ở cùng một chỗ, cũng giống như cá trong nước, chim trên thiên không vậy!

Hai chân ở trong dòng nước khe quấy đạp mấy cái, Phó Thư Bảo giống như một con cá kiếm phóng vọt lên trên thiên không. Thời điểm này, hắn đã không cần phải che giấu lực lượng cùng với linh tính của hắn nữa. Với tốc độ của Thiên Hà, thời gian để đi đến Địa Cầu cũng không bao lâu. Hắn cần phải trước khi Thiên Hà đến đó làm xong những chuyện tình hắn muốn làm.

Phốc!

Đầu của Phó Thư Bảo trôi lên khỏi mặt nước. Một đạo hồng quang đột nhiên tiến vào trong tầm mắt của hắn. Cái thứ đó, đúng là con cá chép màu đỏ mà hắn muốn tìm, Hà linh của Thiên Hà!

Hà linh của Thiên Hà tựa hồ cũng phát hiện ra sự tồn tại của Phó Thư Bảo, dùng tốc độ nhanh hơn phóng vọt về phía hắn. Phó Thư Bảo bên này cũng gia tăng thêm tốc độ, hướng về phía hắn mà tới.

Dựa theo thuyết pháp của Đan Thư Thần Thú, chỉ cần bắt được Hà linh của Thiên Hà liền có thể thay đổi được dòng chảy của Thiên Hà. Nhưng mà Hà linh của Thiên Hà, thật sự dễ bắt được như vậy sao?

Mắt thấy hai cái đã sắp sửa gặp nhau, tay phải của Phó Thư Bảo mạnh mẽ vươn lên, một tấm lưới lớn do năng lượng lực lượng ngưng tụ ra đột nhiên hình thành, đem Hà linh Thiên Hà bao vây ở trong đó. Hà linh Thiên Hà nhất thời ngưng trệ lại, cũng không có bất cứ phản kháng nào cả, cũng không có một chút dịch ý nào cả. Thái độ của nó chính là thái độ bình thản, thái độ thân thiết mà tự nhiên.

- Cái này... chỉ đơn giản như vậy thôi sao?

Phó Thư Bảo cũng không dám tin tưởng rằng chỉ đơn giản như vậy liền đạt được. Trong tưởng tượng của hắn, quá quá trình này phải là tràn ngập mạo hiểm cùng với khó khăn. Hắn cùng với Hà linh Thiên Hà hẳn phải có một phen kịch chiến mới đúng chứ?

Chuyện tình còn quỷ dị hơn lập tức xảy ra. Dòng Thiên Hà kéo dài ngàn dặm, liên miên không dứt thế nhưng lại trong khoảnh khắc tạm dừng lại. Hoàn toàn ngừng phát lại, cũng không còn thanh âm nữa, dòng Thiên Hà kéo dài ngàn dặm phẳng phất như là trong khoảnh khắc đã bị đóng băng lại. Nhưng mà, nước Thiên Hà cũng không có hiện tượng kết băng, vẫn như trước lạnh lẽo như ban đầu, vẫn như trước tràn ngập linh tính cùng với linh năng mạnh mẽ mà cường đại.

Lắc lắc đầu mấy cái, để một thân đầu óc nghi vấn cũng đều tuôn ra khỏi đầu mình, Phó Thư Bảo thử khổng chế một chút lưới năng lượng lực lượng của mình, để cho Hà linh Thiên Hà thay đổi góc độ của mình. Trong suy nghĩ của hắn, chỉ cần xoay được cái đầu của Hà linh Thiên Hà, Thiên Hà cũng sẽ thay đổi phương hướng. Sự tồn tại của Hà linh Thiên Hà, liền giống như một cái bánh lái của một chiếc thuyền buồm vậy.

757. Chương 652: Hà Linh Thiên Hà (2)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 652: Hà linh Thiên Hà (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vom

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Năng lượng lực lượng kéo mạnh một cái, muốn thay đổi phương hướng của Hà linh Thiên Hà, nhưng mà một lần thử này, khiến cho Phó Thư Bảo phát hiện ra chuyện tình này không ngờ lại gian nan phức tạp vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Một lần thử này, bất luận là hắn có cố gắng thế nào, cái đầu của Hà linh Thiên Hà không hề nhúc nhích chút nào. Nó chỉ là nhàn nhạt nhìn chăm chăm hắn, cũng không biết là muốn dùng ánh mắt tinh thuần trong suốt kia truyền lại tin tức gì.

Không thể động, cũng sẽ không thể chấm dứt. Một khi Phó Thư Bảo không thể bắt được Hà linh Thiên Hà, thì Thiên Hà vẫn như cũ nhắm thẳng về phía khóa Tinh cầu màu lam ở phía sau, đem cái thế giới sai lầm kia hoàn toàn hủy diệt sạch sẽ. Nhưng mà, cho dù có cố gắng thế nào đi chăng nữa, dốc hết tất cả lực lượng lớn nhất của hắn, cũng sẽ không thể nào thành công. Phó Thư Bảo nhất thời lâm vào hoàn cảnh giằng co xấu hổ, không thể lui, cũng không thể tiến.

- Đáng giận a! Không có đủ tư liệu cần thiết, sự hiểu biết của ta đối với Thiên Hà thật sự là quá ít. Những phương pháp ghi chép lại chẳng qua cũng chỉ là một chút phương pháp trong thần thoại mà thôi, có thể có tác dụng sao? Xem ra... sự cố gắng của ta là không có kết quả rồi! Đáng tiếc...

Tuy rằng đối với cái thế giới đã sinh ra mình kia cũng không có bao nhiêu hảo cảm, nhưng mà khi tưởng tượng đến trên đó vẫn còn có nhiều người thiện lương như vậy sẽ phải trả một cái giá quá lớn, nghĩ đến những thứ tốt đẹp trên đó cũng đều sẽ bị hủy diệt, Phó Thư Bảo liền cảm thấy thật bị thương. Hắn cũng là lần đầu tiên cảm thấy nhân loại khi đối mặt với tự nhiên là nhỏ bé đến mức nào. Hắn đã là Lục sĩ Bán Thần cấp, thế nhưng cũng không thể thay đổi kết cục được, huống chi là những người bình thường kia chứ?

Đúng lúc này, một mảnh hồng quang đột nhiên từ trên người Hà linh Thiên Hà tản mát ra. Hình dáng của nó dần dần thay đổi, cuối cùng biến thành một đoàn hồng quang mơ hồ, giống như một đám huyết vụ vậy. Sau đó hồng quang tán đi, một lão nhân hình thái năng lượng tinh khiết đã xuất hiện bên trong hồng quang. Râu bạc đầu bạc, mũi cao thẳng, hai mắt hữu thần, đang ở tư thế ngồi xếp bằng tĩnh tọa, toàn thân có cảm giác thoát tục tiên phong đạo cốt nói không nên lời. Nhìn thấy hắn xuất hiện, Phó Thư Bảo nhất thời khiếp sợ. Vốn dĩ vẫn còn bảo trì đầu óc suy nghĩ sắc bén, lúc này cũng liền trở nên trì độn hẳn. Đại não của hắn nhất thời biến thành trống rỗng, không thể tưởng tượng cũng không thể tự hỏi.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm chợt từ trong miệng vị lão nhân thốt ra, tựa như châu ngọc, thanh thúy dễ nghe:

- Cuối cùng ngươi cũng đến rồi!

Ngôn ngữ của vị lão nhân, không ngờ chính là ngôn ngữ Luyện Quốc thông dụng tại Thời đại Khởi Nguyên.

- Vì cái gì lại nói như vậy?

Cuối cùng Phó Thư Bảo cũng tỉnh thần lại:

- Ngươi sớm đã biết ta sẽ tới sao?

- Khởi Nguyên Chi Thụ đã không còn tồn tại nữa rồi. Hắn cũng đã không thể nào khôi phục đến trạng thái như trước kia. Hắn cũng đã lựa chọn người, tự nhiên chính là làm người thừa kế của hắn. Cho nên, người chính là sự lựa chọn của thời đại này. Mà ta, cũng là sự lựa chọn của thời đại này.

Dừng lại một chút, lão nhân còn nói thêm:

- Chúng ta đều là sự lựa chọn của thời đại này, như vậy, chúng ta cũng đều là bởi vì sự tiến hóa của thời đại này mà cố gắng! Chuyện tình người phải làm chính là chiến đấu để kết thúc đám dư nghiệt cuối cùng của Thời đại Hắc Ám. Mà ta, ta thì lại cần phải tịnh hóa cùng với sửa chữa một chút những thứ sai lầm cùng không thuần chính!

Mỗi một loại sự vật tồn tại, cũng đều có giá trị tất nhiên của nó. Sự tồn tại của Phó Thư Bảo chính là vì chiến đấu chấm dứt đám dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám. Sự tồn tại của Thiên Hà chính là vì tịnh hóa cùng với sửa chữa lại những thứ sai lầm. Ví dụ như là nền văn minh ở trên khóa Tinh cầu màu lam sau lưng hắn kia. Về phần Khởi Nguyên Chi Thụ nguyên khí đã bị đại thương không thể khôi phục kia, giá trị sự tồn tại của nó chính là bảo hộ nền văn minh lực lượng, đem mầm mống của văn minh lực lượng gieo trồng ở các nơi trong vũ trụ. Hắn đã không thể làm được, như vậy, sự tồn tại của hắn liền mất đi giá trị.

- Ngươi đã biết mục đích ta tìm ngươi, như vậy, ngươi cũng biết một cái mục đích khác của ta chứ?

Phó Thư Bảo thử hỏi.

Vị lão nhân lạnh nhạt cười:

- Cái thế giới này có rất nhiều tín ngưỡng, khuyên bảo người ta làm việc thiện, đối xử tử tế với đồng loại và tự nhiên, nhưng mà nó thủy chung cũng không thể làm được. Một ít những vị Thần được tưởng tượng ra, cũng lại phủ đầy từng tầng lại từng tầng áo khoác giả dối. Thật sự là buồn cười! Mà ngươi, chỉ là người được thời đại này lựa chọn, không ngờ ngươi lại có cái ý tưởng sai lầm như vậy. Ngươi nghĩ muốn cứu vớt cái thế giới tràn đầy sai lầm ở sau lưng ngươi, như thế nào có thể được chứ?

Phó Thư Bảo linh cơ chợt động, biện luận nói:

- Ở bên trong Thiên Hà này, bất cứ sự sai lầm nào cũng đều là không có khả năng tồn tại a! Một khi có sai lầm gì xuất hiện, sẽ bị phân rã, tịnh hóa, không phải sao?

Vị lão nhân khẽ gật đầu:

- Quả thật là như thế!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Như vậy là được rồi! Nếu như cái ý tưởng này của ta là sai lầm, như vậy ta cũng sẽ không thể tồn tại trong Thiên Hà, chẳng lẽ không phải sao?

Vị lão nhân sững sốt:

- Cái này...

Vì cái gì lại phải biện luận, Phó Thư Bảo kỳ thật chính là đã suy nghĩ cẩn thận rất lâu rồi. Với năng lực của hắn, căn bản là không thể nào chống cự nổi Thiên Hà, tồn tại càng siêu việt hơn Khởi Nguyên Chi Thụ. Giá trị tồn tại của Thiên Hà chính là sửa chữa lại sai lầm, tịnh hóa hết thảy những thứ cần tịnh hóa. Nếu như hắn có thể chứng minh được khóa Tinh cầu màu lam ở phía sau lưng kia còn chưa đến thời gian cần tịnh hóa cùng với sửa lại, như vậy Thiên Hà sẽ buông tha lần hành động này, thay đổi một phương hướng khác.

Đồng dạng, là Hà linh, cũng chính là Thần hồn của Thiên Hà, thuyết phục được hắn, như vậy chuyện tình này liền có thể giải quyết êm đẹp rồi.

- Người muốn thuyết phục ta à?

Hà linh Thiên Hà tựa hồ nhìn ra được động cơ của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo cười nói:

- Đúng vậy! Là tồn tại chuyên sửa lại cùng với tịnh hóa, người không thể phạm phải bất cứ sai lầm gì, không phải sao? Bằng không, người cũng sẽ bị hủy diệt, không cần tồn tại nữa!

- Cái này...

Thần sắc của vị lão nhân rốt cuộc cũng thay đổi, không còn bình tĩnh nữa. Nội tâm của hắn hiển nhiên là đang bị Phó Thư Bảo dụ dỗ, lâm vào trong một hồi ngẫm nghĩ.

Người là tồn tại chuyên để sửa chữa sai lầm, tịnh hóa những vật nên tịnh hóa, nếu như bản thân người cũng là sai lầm, như vậy còn tịnh hóa cái lông chim gì nữa a?

Cái đạo lý này nhìn qua như đơn giản, nhưng Phó Thư Bảo lại biết, đây chính là chân lý duy nhất có thể thuyết phục Thiên Hà!

758. Chương 653: Thiên Hà Tịnh Hóa Bìnhh

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 653: Thiên Hà Tịnh Hóa Bìnhh

Nền văn minh trên khóa Tinh cầu màu lam kia có sai lầm hay không, trong lòng Hà linh Thiên Hà đã sớm có định luận, cũng chính là vì thế mà chảy xuôi đến, thực thi sứ mệnh tịnh hóa cùng sửa lại. Đây chính là chuyện tình trước đó đã quyết định rồi. Nhưng mà, Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện ở trong này, ngăn cản hắn lại, chuyện này liền trở nên khó xử. Hà linh Thiên Hà có hai loại lựa chọn. Thứ nhất, chính là mặc kệ sự ngăn cản của Phó Thư Bảo, tiếp tục thi hành sứ mệnh tịnh hóa cùng với sửa lại của nó, để cho cái nền văn minh kia bị chấm dứt. Thứ hai chính là xoay người rời đi, chờ đợi cơ hội lần sau.

Trong lòng Thiên Hà đang suy nghĩ cái gì, Phó Thư Bảo căn bản cũng không biết được. Hắn quan sát những biến hóa thần sắc của Thiên Hà, tiếp tục nói:

- Sự tình đã xảy ra trước mặt của ngươi rồi, ngươi cần phải có quyết định chính xác đó! Ta sở dĩ xuất hiện, tiến hành ngăn cản, đó là bởi vì nền văn minh ở sau lưng ta còn chưa đến thời điểm cần phải tiến hành tịnh hóa cùng với sửa lại. Nếu như hiện tại ngươi tịnh hóa cùng với sửa lại nó, như vậy, ngươi liền làm ra một chuyện tình sau lầm! Nhưng mà, nếu như hiện tại ngươi buông tha, chờ đợi cơ hội lần sau mà nói, ngươi cũng sẽ không phạm sai lầm a!

Nếu như có một biện pháp có thể chiến thắng Thiên Hà, như vậy chỉ có thể là sai lầm. Một tồn tại tuyệt đối chính xác, tuyệt đối thuần túy, hẳn tuyệt đối không cho phép tồn tại một tia sai lầm cùng với tỳ vết nào cả.

Sau một lúc trầm mặc ngẩn ngui, Hà linh Thiên Hà hít mạnh một hơi:

- Được rồi! Ngươi đã thuyết phục được ta! Ngươi đã chính xác, sự xuất hiện của ngươi cùng thuyết pháp của ngươi khiến ta thấy nền văn minh sau lưng ngươi còn chưa đến thời điểm cần phải tịnh hóa cùng với sửa lại. Hiện tại nếu như ta mạnh mẽ tịnh hóa cùng với sửa lại nó, không thể nghi ngờ chính là một hành vi sai lầm! Nhưng mà, lần tới khi chúng ta gặp lại nhau, ta cũng sẽ không phạm sai lầm nữa!

Nghe được Hà linh Thiên Hà nói như vậy, tảng đá đặt nặng trong lòng của Phó Thư Bảo lúc này mới rơi xuống đất. Trong lòng hắn yên lặng tính toán thời gian. Thời điểm này đã qua khoảng chừng hơn một tiếng đồng hồ rồi. Cũng chính là nói, đã vượt qua thời điểm 3 giờ 14 phút 36 giây buổi chiều ngày 21 tháng 12 năm 2012 do người Maya đã tính toán ra kia. Ngày tận thế mà hắn lo lắng quả thật có tồn tại, nhưng lại rất cuộc dưới sự cố gắng của hắn mà bị hóa giải đi.

- Chẳng qua, ta cũng chỉ có thể làm được hành động cứu vớt lần này mà thôi. Nếu cứ tiếp tục phát triển trên lộ tuyến sai lầm như vậy nữa, Thiên Hà sẽ lại một lần nữa xuất hiện ở trong này. Thời điểm đó, ta cũng không còn khả năng cứu vãn nữa! Có lẽ, cái thời điểm đó thậm chí ngay cả ta cũng đã chết mất rồi a!

Trong lòng Phó Thư Bảo trầm nghĩ.

Dòng Thiên Hà kéo dài mấy ngàn dặm vẫn như trước huyền phù ở bên trong tinh không, không hề có một giọt thủy hoa nào xê dịch.

- Người do Khởi Nguyên Chi Thụ lựa chọn, ta đã tiếp nhận lời đề nghị của ngươi, sẽ không đi sửa lại cùng tịnh hóa nền văn minh sau lưng ngươi! Nhưng sứ mệnh của ngươi không phải là ở nơi này! Hiện tại ngươi đã ở bên trong Thiên Hà rồi, ngươi muốn tìm kiếm cái gì chứ?

Thanh âm của vị lão nhân phá vỡ sự trầm mặc.

Phó Thư Bảo đã sớm chuẩn bị sẵn câu trả lời:

- Ta cần lấy một lượng Thiên Hà Thủy tương đương với thể trọng của ta! Cần Thời Gian Ấn! Ân! Còn có cần lực lượng thời gian nữa!

- A! Yêu cầu của ngươi rất nhiều a!

Lão nhân nhàn nhạt nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Nếu như không có những thứ đó, ta không thể nào chiến thắng được dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám, tất cả những thứ hiện tại cũng đều bị hủy diệt!

Dừng lại một chút, hắn mới nói tiếp:

- Đứng ở góc độ này mà nhìn, những yêu cầu của ta kỳ thật cũng không nhiều! Chúng ta đều là cùng một trận doanh, ta càng cường đại chính là trận doanh càng cường đại, không phải sao?

- Ngươi nói đúng!

Lão nhân nói:

- Trên người của ngươi có một khóa Thời Chi Sa, đây chính là thứ mà Hắc Mạc Thiên muốn cướp lấy. Ngươi cần phải cường đại lên! Chẳng qua, Thiên Hà Thủy có thể trọng bằng với thể trọng của ngươi, ngươi có thể lấy, thậm chí còn có thể lấy nhiều hơn nữa cũng được, cái này không có gì! Thời Gian Ấn thì sớm đã đưa

cho người rồi, đó là thứ mà Khởi Nguyên Chi Thụ đã lưu lại, thời điểm người rời đi liền đã nhận được nó rồi! Về phần lực lượng thời gian, đó là lực lượng siêu việt hết thảy mọi lực lượng, loại này cũng không phải muốn cho là có thể cho được. Nó cần người dùng Thời Gian Ấn để mà tu luyện, cuối cùng đem lực lượng của người tịnh hóa thành lực lượng thời gian!

Lực lượng siêu việt hết thảy mọi lực lượng, quả thật, đó cũng không phải là thứ có thể dự đoán, có thể tìm được, cũng không phải nghĩ muốn cho liền có thể cho được. Nó cần có một cái quá trình sinh ra cùng trưởng thành. Mà cái này, chỉ có thể thông qua tu luyện gian khổ mới có thể làm được.

Sự cường đại của một lực lượng chính là một quá trình dài dòng mà gian nan, điểm ấy, Phó Thư Bảo hoàn toàn hiểu được. Vừa nghĩ như vậy, trong lòng hắn không khỏi có chút lo lắng. Dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám căn bản sẽ không cấp cho hắn quá nhiều thời gian để mà làm cường đại chính mình. Chỉ sợ không đợi hắn hoàn toàn cường đại lên, người ta cũng đã giết đến rồi. Thời điểm kia, hắn lấy cái gì để mà cùng địch nhân cường đại đây chứ? Lại như thế nào có thể bảo hộ chính mình cùng nữ nhân, bằng hữu cùng với nhiều thù hằn như vậy của chính mình?

- Ta cảm thấy người đang lo lắng! Điều đó cũng không cần thiết đâu!

Lão nhân nhàn nhạt nói;

- Nếu như cái thời đại này vốn sinh ra là đã sai lầm rồi, như vậy hủy diệt nó đi cũng là chuyện tất nhiên. Nếu như không phải là sai lầm, như vậy dư nghiệt Thời đại Hắc Ám cho dù làm thế nào cũng không hủy diệt nổi thời đại này!

Đây chính là biện pháp vừa rồi hắn dùng để thuyết phục Hà linh Thiên Hà, lại không nghĩ tới, hiện tại không ngờ Hà linh Thiên Hà lại dùng lời đồng dạng mà nói với hắn, vẫn là bộ dáng cao thâm khó lường như vậy. Điều này khiến cho trong lòng Phó Thư Bảo cảm thấy buồn cười. Nhưng mà hiện lên trên khóe miệng hắn, lại là một tia cười khổ. Lời nói như vậy, chính là đào hố chôn lão tử a!

- Còn nữa, người cũng đừng cho là tu luyện lực lượng thời gian là chuyện tình quá mức gian nan! Ta nói cho người biết, thời cơ vừa tới, người sẽ liền minh bạch. Cái quá trình kia cũng không gian nan, cần có chính là một loại thấu hiểu cùng duyên phận.

Lão nhân nói thêm.

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Có thể nói rõ ràng hơn một chút được không? Là loại thấu hiểu gì? Là loại duyên phận gì?

Lão nhân cười nói:

- Thấu hiểu, cái gọi là thấu hiểu, tự nhiên chính là thấu hiểu về thời gian cùng lực lượng! Về phần duyên phận, từ xưa tới nay, có ai nói được rõ ràng nó là cái gì? Một khi đã gọi là duyên phận, thì đó chính là không thể đoán trước cùng với không thể mưu cầu rồi! Chính người đi suy nghĩ cùng cảm thụ đi!

Cái gì là duyên phận? Đang đi trên đường đột nhiên gặp qua một nàng nữ nhân xinh đẹp, vừa nhìn thấy thì liền bị tiếng sét ái tình. Vì thế bắt đầu quần bên, cuối cùng ôm được mỹ nhân về nhà. Cái này hiển nhiên chính là một loại duyên phận. Trên đường nhiều người như vậy, nhưng cố tình lại gặp gỡ đúng người... Nhưng mà, Phó Thư Bảo lại biết, cái loại duyên phận mà Hà linh Thiên Hà vừa nói kia căn bản không phải là loại duyên phận này. Cái loại duyên phận này hư vô mờ mịt, rất khó gặp được.

- Thời gian chúng ta nói chuyện sắp xong rồi! Ta cần phải đi đến địa phương cần tịnh hóa cùng sửa lại kế tiếp! Người lấy những gì người cần lấy đi!

Lão nhân nói. Quan niệm thời gian của hắn là quan niệm thời gian một giây một phút cũng không sai lầm. Thời gian nói chuyện cùng Phó Thư Bảo này, chính là tham ô từ chỗ thời gian cần dùng để tịnh hóa cùng với sửa lại Địa Cầu. Nếu như Phó Thư Bảo không xuất hiện ở trong này, cũng không thể thuyết phục được hắn, như vậy thì Ngày tận thế 2012 đã thật sự xảy ra.

- Không xong! Ta không có mang theo công cụ đựng nước a!

Phó Thư Bảo lộ ra vẻ khó xử. Thời điểm nói ra những lời này, trong lòng hắn chợt hồi tưởng lại lúc bên trong thư phòng, khi cùng Đan Thư Thần Thú đối thoại.

- Ba ba, Thiên Hà có Hà linh, trong tay tên ấy có một món bảo vật tên là Thiên Hà Tịnh Hóa Bình, có thể chứa cả một con sông, còn có thể tịnh hóa hết thảy mọi thứ, tương đương với một cái Tịnh Hóa Bản Yêu của Sinh chi Không gian Trữ vật vậy... Chẳng qua, cái này cũng chỉ là do ta nhìn thấy bên trong một vài chuyện xưa thần thoại ghi lại, có phải thật sự hay không, ta cũng không biết nữa.

Đây chính là nguyên văn của Đan Thư Thần Thú, Phó Thư Bảo mãi cũng không có quên, luôn luôn ghi nhớ trong lòng. Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao hắn không có mang theo công cụ đựng nước.

- Như vậy a?

Lão nhân lộ ra thần sắc khó xử.

Phó Thư Bảo nhanh chóng nói:

- Hay là người chờ ta một chút, ta trở về lấy dụng cụ đựng nước sau đó lại đến lấy nước?

Lão nhân lắc lắc đầu:

- Ta không còn thời gian chờ đợi nữa! Một khi ta vừa đi, chính bản thân ta cũng không biết sẽ đi tới địa phương nào nữa. Sai lầm luôn có thể phát sinh bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đây, mà quỹ tích của ta cũng nhất định theo đó mà thay đổi, không thể xác định được. Chúng ta lần này chia tay, chỉ sợ sau này vĩnh viễn cũng không có cơ hội gặp lại nữa.

- Vậy... phải làm sao bây giờ?

Khuôn mặt Phó Thư Bảo nhất thời toát ra vẻ u sầu.

- Thôi được! Chúng ta có thể gặp nhau ở đây, coi như là một loại duyên phận đi. Ta có một cái Thiên Hà Tịnh Hóa Bình, là do linh khí Thiên Hà ngưng tụ thành, có thể chứa được một dòng sông, có thể tịnh hóa hết thảy mọi thứ, ta liền tặng nó cho người vậy!

Lão nhân nhàn nhạt nói.

Phó Thư Bảo cũng giả mù sa mưa nói:

- Ta lấy đi bảo vật của người, người sẽ làm sao bây giờ?

Nhưng trong lòng hắn lại là một mảnh kích động:

- Truyền thuyết Thiên Hà Tịnh Hóa Bình quả thật là tồn tại a!

Lão nhân cười nói:

- Sau khi ta cho người rồi, linh khí Thiên Hà sẽ lại ngưng tụ ra một Thiên Hà Tịnh Hóa Bình khác. Chỉ có điều sẽ mất thời gian rất dài dòng, có lẽ là một vạn năm, có lẽ càng lâu hơn nữa...

- Mặc kệ người mất bao lâu, quan hệ gì với ta?

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ như vậy, nhưng mà ngoài miệng thì lại nói:

- Như vậy liền cảm tạ Hà linh đại nhân! Phiền toái người chuẩn bị tốt Thiên Hà Thủy, ta cảm Thiên Hà Tịnh Hóa Bình đi là được!

Lão nhân khẽ gật đầu, bàn tay khẽ phất nhẹ về phía dòng sông. Một cột bọt nước văng lên, từ trong dòng sông chợt bay lên một cái bình sứ vô cùng tinh xảo, bay vào trong tay hắn. Cái bình sứ này có màu trắng như tuyết, trắng đến mức không nhiễm một hạt bụi trần. Cảm giác tinh tế giống như là chạm khắc bởi bạch ngọc vậy, ôn nhuận trắng mịn. Bản thân nó mang theo một loại linh tính cùng với linh năng khó có thể nói hết. Toàn thân nhìn không ra bất cứ một tia không hoàn mỹ nào cả.

Tuy rằng cho tới bây giờ vẫn còn chưa sử dụng qua, nhưng Phó Thư Bảo cũng biết, cái bình Thiên Hà Tịnh Hóa Bình trước mắt này chính là thứ bảo vật trân quý nhất trong số các bảo vật hắn từng đạt được trước đây, so với Thần kiếm Phá Hư, so với Thời Chi Chiến Giáp cũng còn cao cấp hơn.

Có thể tịnh hóa hết thảy mọi thứ, cái này cũng không phải là tác dụng đơn giản. Bởi vì tùy tiện bỏ vào một đám linh tài, trải qua sự tịnh hóa của nó, thời điểm lấy ra, linh tính cùng với linh năng của loại linh tài kia cũng đều được đề cao thật lớn, hơn nữa cũng được sửa chữa lại một chút ít sai lầm hoặc là tác dụng phụ của nó. Đối với linh tài là thế, như vậy đối với các Luyện Lực Khí đã luyện chế ra, tác dụng liền càng cường đại cùng với thực tế hơn. truyện cập nhật nhanh nhất tại chm

Đem một kiện Luyện Lực Khí bỏ vào trong đó, linh tính và linh năng không chỉ được đề thăng lên một khoảng lớn, còn có thể tiến hành sửa chữa lại sự sai lầm cùng với thiếu hụt của nó, thời điểm lấy ra, cấp bậc chỉ số đã tăng lên một mức mới! Một bảo vật như vậy, làm sao có thể không trân quý đây?

- Cầm lấy đi! Ta đã bỏ vào đó lượng Thiên Hà Thủy gấp mười lần thể trọng của ngươi rồi!

Lão nhân đưa Thiên Hà Tịnh Hóa Bình cho Phó Thư Bảo.

Lần này Phó Thư Bảo cũng không giả vờ từ chối nữa, thật rõ ràng cầm lấy trong tay.

- Rất cảm tạ Hà linh đại nhân!

Dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Về phần Thời Gian Ấn...

- Ha hã... ta đã nói rồi, đó là do Khởi Nguyên Chi Thụ lưu lại! Lúc trước Hắc Mạc Thiên đã đánh cắp đi một bộ phận, còn lại, đã sớm chuẩn bị tốt cho ngươi rồi!

Lão nhân nói xong những lời này, đột nhiên biến mất trong dòng sông mù mịt.

- Đây! Hà linh đại nhân, ngươi nói rõ ràng chút đi!

Phó Thư Bảo không hiểu nổi đã xảy ra chuyện gì. Hắn chỉ biết, trước đây Hắc Mạc Thiên đã trộm đi Thời Gian Ấn của Khởi Nguyên Chi Thụ, sử dụng nó để luyện chế ra thể giới có thể luyện chế Thời Chi Sa, chính vì vậy mới có sự kiện tộc nhân Ngư Nhân Tộc bị nô dịch vạn năm. Nhưng mà, cái Thời Gian Ấn kia cũng không phải là đầy đủ hay sao?

Hà linh Thiên Hà cũng không có xuất hiện mà trả lời câu hỏi của hắn, nhưng mà thời điểm này, Thiên Hà đột nhiên nhất lên một ngọn sóng ngập trời, lập tức đổ ụp vào người hắn...

759. Chương 654: Dự Triệu

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 654: Dự Triệu

Sáng sớm, những luồng gió mát thổi qua hoa viên của Thành bảo Hắc Thạch, mang theo hương hoa thơm ngát, hương vị ướt át, còn có hương vị bùn đất nhàn nhạt nữa. Bên trong hoa viên có một tòa lương đình, ba nàng nữ nhàn đang ngồi ở trong đó. Phân biệt chính là Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên. Ba nàng nữ nhàn này đều là nữ chủ nhân của Thành bảo Hắc Thạch, mỗi người đều là nhân vật sang quý. Đứng ở bên người các nàng, Đông Mai, Hạ Trúc, Xuân Lan, Thu Cúc, bốn vị nữ phó đang tỉ mỉ hầu hạ các nàng, thường xuyên châm thêm nước trà, lấy thêm trái cây, gọt hoa quả này nọ.

Nữ chủ nhân xinh đẹp, nữ phó xinh đẹp, còn có một hoa viên hoa cỏ cỏ rộng lớn, cảnh cảnh lá lá xinh đẹp, dung hợp lại một chỗ, cũng cấu thành một màn hình ảnh xinh đẹp mà hài hòa.

Ba nàng nữ nhàn, từ đề tài làn da của nữ nhân có màu sắc gì là đẹp nhất bắt đầu tán gẫu với nhau, mãi cho đến chủ đề là loại thức ăn gia súc nào có thể vỗ béo đám heo ở trên nông trường nhanh nhất. Cuối cùng, rốt cuộc chủ đề cũng quay lại lên người của Phó Thư Bảo.

- Đan Thư Thần Thú nói, lão công của chúng ta đã đi đâu rồi?

Độc Âm Nhi xoay cái đầu hạt dưa xinh đẹp của mình nhìn về phía Hồ Nguyệt Thiên, quan sát mỗi một điểm thần sắc biến hóa rất nhỏ của nàng ta.

Hồ Nguyệt Thiên cũng chẳng hề cử động, thần thái tự nhiên điềm tĩnh. Nàng biết Độc Âm Nhi đây là tiện thể nhấn gừi trong lời nói. Cái gì mà lão công của chúng ta? Nàng mới không trả lời những loại đề tài này a, đây chính là cái bẫy do Độc Âm Nhi cố ý bày ra mà thôi.

- Đan Thư Thần Thú nói, lão công muốn đi đến một địa phương nào đó trên thiên không a!

Chi Ni Nhã lên tiếng trả lời.

- Hồ ly tinh chết tiệt! Thật sự là gian xảo ra! Muốn cùng nàng ta so tâm trí, ta căn bản là không bằng được...

Trong lòng Độc Âm Nhi thầm nói, lộ ra chút thần sắc thất vọng, một bên thở dài nói:

- Thiên không? Hắc hắc... chẳng lẽ hẳn đi cứu vớt một khóa Tinh cầu nào đó hay sao? Hành động vĩ đại cỡ nào a!

Đây chỉ là lời nói mát của nàng, nhưng mà Độc Âm Nhi lại cũng không biết, Phó Thư Bảo quả thật đã cứu vớt cả một khóa Tinh cầu.

- Còn hai chị em Thất Thái Nữ Thần Long kia dạo gần đây làm gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên đem đề tài chuyển dời lên người hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Trực giác của nàng đã sớm nói cho nàng biết, Phó Thư Bảo trước mắt tuy rằng chưa đẩy được các nàng lên giường, nhưng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Hai tỷ muội kia mới chính là địch nhân chung ở đây a.

- Người nói hai nàng Long nữ phô trương chẳng khác nào như gà trống Long Ngọc Nhất và Long Ngọc Nhị kia à? Hiện tại các nàng nhất định là đang trốn ở trong Thủy Tinh Long Cung của lão công mà tu luyện a! Hừ! Đừng tưởng rằng ta không biết, lão công nhất định đã cấp cho các nàng chút ưu đãi gì đó, các nàng mới gấp gáp không chịu nổi như vậy mà bề quan tu luyện!

Độc Âm Nhi có sự lý giải độc đáo của mình, thường là rất chính xác.

- Hay là, chúng ta tìm một cái cơ thích hợp gì đấy, đi xem thử xem?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

Độc Âm Nhi nói:

- Muốn đi thì đi, còn cần phải tìm cơ thích hợp gì chứ? Phải biết rằng, chúng ta mới chính là chủ nhân ở nơi này, hai nàng ta chỉ là người giúp đỡ của lão công mà thôi!

Hồ Nguyệt Thiên thích nghe nhất những lời nói như vậy. Những lời nói như vậy khiến cho nàng ít nhiều cũng tìm về một chút cảm giác thân phận, cảm giác nữ chủ nhân.

Trong lúc ba nàng nữ nhân đang thương lượng chi tiết, Lưu Chuẩn đột nhiên xuất hiện bên trong hoa viên, thần sắc phi thường khẩn trương, đưa đến một tin tức:

- Các vị chủ mẫu, Tình báo quan Phương Tín phái người đưa đến tin tức, có một tin tình báo rất không tốt!

Độc Âm Nhi hỏi:

- Là tin tức gì không tốt?

Thần sắc của Lưu Chuẩn vẫn như trước không hết khẩn trương:

- Tin tức này là từ phía Tư Ba Quốc truyền đến. Nghe nói là một bộ lạc ở trong sa mạc, trong một đêm đã bị người ta giết hại sạch sẽ! Một người may mắn núp trong hố phân tránh thoát một kiếp đã miêu tả lại, hẳn tận mắt nhìn thấy một mảnh hắc vụ đánh úp lại, sau đó vô số thi thể từ trong lòng đất phóng vọt ra. Bọn chúng truy đuổi người sống, không chết không ngừng. Thậm chí toàn bộ gia súc bên trong bộ lạc cũng

không ngoại lệ, đều giết chết sạch sẽ. Những người bị bọn chúng tập kích qua, sau đó không bao lâu liền từ trên mặt đất đứng lên, gia nhập vào trong trận doanh của bọn chúng!

Giờ phút này tuy rằng là sáng sớm ánh dương quang chói lọi, vạn vật sống lại, hết thảy các sinh vật cũng đều tràn ngập tinh thần phấn chấn cùng sinh mệnh lực tràn trề. Nhưng mà tin tức do Lưu Chuẩn mang lại khiến tất cả mọi người cũng cảm thấy một trận rét lạnh cùng với kinh hoàng.

Tử thi từ trong mặt đất chui lên, có đặc tính tàn nhẫn cùng thị huyết, trong một đêm liền hủy diệt toàn bộ một cái bộ lạc trong sa mạc. Mà người của cái bộ lạc kia, ngoại trừ một người còn sống sót, không ngờ lại đều biến thành giống như tử thi vậy! Chiều theo tốc độ như vậy mà phát triển tiếp, không mất bao lâu nữa tình thế sẽ phát triển đến trình độ không thể khống chế nổi! Không hề nghi ngờ, đó chính là ngày tận thế của Thế giới Lực Lượng!

- Đúng rồi! Tin tình báo của Phương Tín có miêu tả lại chi tiết hơn không? Phương thức chiến đấu của đám tử thi kia như thế nào, là do ai khống chế?

Hồ Nguyệt Thiên trong ba nàng nữ nhân luôn là kẻ thông minh lanh lợi nhất, phương thức nhìn nhận vấn đề rất cuộc cũng có chỗ độc đáo.

Lưu Chuẩn lắc đầu:

- Tin tức tình báo của hắc cũng chỉ vắn vắn có như vậy mà thôi. Nghe nói vẫn còn đang tiếp tục theo dõi. Ta cũng có thể hiểu được! Những tin tức tình báo này đều là do người sống sót duy nhất kia thuật lại, ai có thể trông cậy vào một người đáng thương thế này bị giết, gia viên bị hủy mà kể lại rõ ràng chi tiết được? Dưới loại tình huống như lúc đó, hắc không bị hù dọa đến chết hoặc khiến cho phát điên, đã là ông trời ban ân rồi!

Ba nàng nữ nhân không hẹn mà cùng đồng thời gật gật đầu. Các nàng tin tưởng vào phán đoán của Lưu Chuẩn.

- Ta nghĩ rằng, chúng ta nên phái ra một chi thám báo tinh nhuệ đi điều tra một chút đi! Dù sao, cái bộ lạc kia cũng không cách quá xa chúng ta, chính là nằm ở mảnh đất trung gian giữa Hậu Thổ Thành cùng với Bạch Tượng Thành của Tư Ba Quốc!

Đơn giản suy nghĩ một chút, Độc Âm Nhi đồng ý nói:

- Phái ra thám báo tinh nhuệ cũng không đủ! Cái địa phương kia quá gần chúng ta, ta lo lắng mục tiêu kế tiếp của đám tử thi kia chính là Hậu Thổ Thành chúng ta! Cho nên, chúng ta mang theo người, tự mình đi điều tra đi!

Điểm này cũng đạt được sự đồng ý của Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên.

- Ta đi tập hợp Thị vệ đội Hồng giáp của ta!

Chi Ni Nhã nói.

- Ta đi tập hợp Chiến đội Hồ Tộc của ta!

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Ta cũng đi tập hợp đại đội công tượng của ta! Trong bọn họ, số người gặp nhiều biết rộng rất nhiều, hẳn là sẽ có sự trợ giúp!

Lưu Chuẩn cũng liền đưa ra quyết định.

oOo

Bốn chi Bách nhân đội rất nhanh liền tập kết xong trên quảng trường của Thành bảo Hắc Thạch. Có Bách nhân đội Độc Lang Tộc của Độc Âm Nhi, Thị vệ đội Hồng giáp của Chi Ni Nhã, có Bách nhân đội Hồ Tộc của Hồ Nguyệt Thiên, cùng với đại đội công tượng của Lưu Chuẩn. Thời điểm bốn chi chiến đội dưới sự thống lĩnh của Độc Âm Nhi chuẩn bị xuất phát, Đan Thư Thần Thú đột nhiên bay tới.

- Độc mù mù, mang ta đi với! Ta nghe nói có chuyện tình tử thi, cố ý đến đây hỗ trợ!

Đan Thư Thần Thú nói.

- Vậy thì người cùng đi đi! Người là tên gia hỏa có kiến thức rất lớn!

Độc Âm Nhi nói.

- Cũng mang theo chúng ta đi nữa!

Hai đạo thanh âm đột nhiên truyền đến. Chính là hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang hai miệng đồng thanh cùng đưa ra lời thỉnh cầu. Các nàng nói chuyện thanh âm nhất trí, tốc độ giống nhau, âm cảm cũng không hề sai biệt, khiến cho người ta có cảm giác như một người cùng thốt lên hai cái thanh âm vậy.

Độc Âm Nhi cũng không nghĩ tới hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long không ngờ lại thích náo nhiệt như vậy, trong lúc nhất thời cũng không có đáp lại, chỉ là tò mò nhìn về phía hai tỷ muội đang sóng vai chậm rãi đi tới.

- Đám tử thi theo như lời các người nói khiến cho chúng ta rất ngạc nhiên. Tựa hồ chúng ta đã gặp qua rồi, nhưng còn chưa xác định có phải là đám Luyện nô cương thi đến từ một cái thế giới khác không, cho nên chúng ta muốn cùng đi xem!

Long Ngọc Nhất nói.

- Các người đã từng gặp qua? Ở nơi nào?

Độc Âm Nhi kỳ quái nói. Chuyện tình này là mới lần đầu phát sinh, hai tỷ muội này không ngờ lại nói đã gặp qua!

Long Ngọc Nhị mở miệng nói:

- Vẫn là lên đường trước rồi nói sau! Tóm lại, một khi xác nhận chúng chính là Luyện nô cương thi đến từ thế giới khác, như vậy liền có ý nghĩa là đám dư nghiệt Thời đại Hắc Ám đã dẫn theo đám Luyện nô cương thi từ thế giới kia đi vào Thế giới Lực Lượng này rồi, quyết chiến... Ân! Quyết chiến cũng sắp tới gần rồi!

Lời nói của Long Ngọc Nhị khiến cho trái tim tất cả mọi người trầm xuống. Từ trong lời nói của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, các nàng mơ hồ đã cảm giác được một tia uy hiếp tử vong. Nó tới lại đột nhiên như vậy a!

- Vậy được rồi, chúng ta cùng đi xem đi!

Tuy rằng Độc Âm Nhi không thể nào thích được hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, nhưng mà sự tình nghiêm trọng trước mắt lại khiến nàng không thể không đặt thành kiến trong lòng xuống.

Một trận gió lạnh thổi qua, thiên không vốn rất trong sáng đột nhiên trở nên âm trầm một trận. Một đám mây đen xuất hiện ở trên thiên không, có vẻ rất nặng nề cùng áp lực. Thời tiết biến ảo quỷ dị vô thường như vậy, chẳng lẽ là báo hiệu một điềm xấu sắp đến sao?

760. Chương 655: Hắc Vụ Lai Tập (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 655: Hắc vụ lai tập (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bên trong sa mạc rộng lớn, vừa nhìn là đã biết hoang vắng vô cùng. Phế tích của một cái bộ lạc xuất hiện trước mắt, phòng ốc sụp đổ, quần áo cùng với chiến giáp, vũ khí gãy gãy, những thanh loan đao cùng với mũi tên rải rác khắp mọi nơi. Những cái này tựa hồ như kể lại những chiến sự thảm thiết đã từng phát sinh ở nơi này. Trên mặt đất tràn đầy máu, đã khô đọng lại, cùng với cát vàng trộn lẫn cùng một chỗ, hình thành nên từng mảng màu đỏ vàng lẫn lộn. Ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy thi thể, nhưng mà cũng không có thi thể nào đầy đủ cả, hoặc là hai tay, hai chân tách rời, hoặc là mất đi cái đầu... Không hề ngoại lệ, tất cả những miệng vết thương đều không phải là dùng lợi khí chém ra, mà là dùng răng nanh rõ ràng xé mở, cắn đứt không trọn vẹn...

Những người chạy từ Hậu Thổ Thành tới đây, mỗi một người đều đã trải qua quá trình chiến đấu, cũng đã từng giết người, đã từng bị thương, đối với chiến trường cùng với tử vong đã sớm quen thuộc. Nhưng mà đột nhiên nhìn thấy chiến trường trước mắt, tất cả mọi người cũng nhận không được sinh ra một loại cảm giác ác hàn cùng buồn nôn.

- Những người này... đều là bị tươi sống cắn chết hay sao?

Chi Ni Nhã che miệng, rất không dễ dàng mới không chế được chính mình, không có nôn ra. Nhưng mà mùi huyết tinh nồng đậm cùng với mùi thi thể hư thối tràn ngập trong không khí vẫn là khiến cho nàng phi thường khó chịu, bất cứ lúc nào cũng có thể nôn ra.

- Cho tới bây giờ ta vẫn chưa từng gặp qua chiến trường giống như vậy!

Thần sắc của Độc Âm Nhi có vẻ thật ngưng trọng:

- Chuyện tình như vậy nếu phát sinh ở Hậu Thổ Thành của chúng ta, chúng ta phải ứng đối như thế nào?

Hồ Nguyệt Thiên cười khổ nói:

- Không thể tưởng tượng chuyện tình như vậy được! Nhưng mà nếu thật sự phát sinh ở Hậu Thổ Thành chúng ta, Hậu Thổ Thành chúng ta khẳng định sẽ biến thành Luyện ngục nhân gian!

Đan Thư Thần Thú phi hành đảo vòng qua phế tích bộ lạc một vòng, thu thập các loại tin tức tình báo.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long là những người duy nhất trong mấy trăm người này vẫn còn duy trì sự bình tĩnh cùng thông dong, nguyên nhân rất đơn giản, vì loại trường hợp này các nàng đã tự mình trải qua rồi. Nếu so sánh với cái thế giới lúc trước toàn bộ là Luyện nô cương thi, thì một chút trường hợp trước mắt cũng chẳng tính là cái gì.

Hai tỷ muội tách ra khỏi đám người, một mình đi vào bên trong phế tích bộ lạc mà xem xét. Các nàng thỉnh thoảng lại hạ xuống cặp mũi cao ngạo của các nàng mà ngửi ngửi mùi của thi thể, có đôi khi nắm lên một nắm đất cát đầm máu, cẩn thận xem xét.

Hành động của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long khiến ọi người vô cùng hiếu kỳ. Lưu Chuẩn kỳ quái nói:

- Các nàng ta đang làm cái gì vậy? Chẳng lẽ... các nàng muốn trò chuyện với đám thi thể này à?

- Có lẽ người ta đang đi tìm bảo vật thì sao? Long Tộc yêu thích nhất chính là bảo vật a!

Trong lòng nói của Độc Âm Nhi có chút không tốt. Dừng lại một lát, nàng lại phát ra hiệu lệnh:

- Chúng ta cũng động thủ tìm xem, coi có manh mối gì hay không?

Bốn chi Bách nhân đội đến từ Hậu Thổ Thành phân công nhau mà hành động, đều dưới sự dẫn dắt của các Đại Đội trưởng của mình mà bắt đầu tìm tòi trên chiến trường. Sau thời gian khoảng một bữa cơm, tất cả mọi người đã rời khỏi chiến trường, bao gồm của Đan Thư Thần Thú cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ở trong đó nữa.

- Ngoại trừ thi thể của các chiến sĩ, phụ nữ và trẻ em cùng với lão nhân của bộ lạc sa mạc ra, không hề có một cỗ thi thể của người tập kích, còn nữa...

Đan Thư Thần Thú nói:

- Mấy cái thi thể này cũng đều là không hoàn chỉnh cả, số lượng cũng không phải là quá nhiều! Nhưng có một điểm giống nhau chính là, đem những khối thi thể rơi rụng trên mặt đất lấp ghép lại, cũng có thể hợp thành một người! Cho nên ta suy đoán, những người vẫn còn đầy đủ tứ chi thì sẽ bị đồng hóa, mà những người bị mất đi đầu cùng với một phần tứ chi sẽ không thể bị đồng hóa. Cho nên, những cái tử thi xâm lấn này có một cái nhược điểm, đó chính là phần đầu, chỉ khi nào chặt xuống đầu của bọn chúng mới có thể tiêu diệt được bọn chúng.

Trải qua một lúc trầm mặc ngăn ngủi, Độc Âm Nhi mới nói:

- Đan Thư Thần Thú phân rất có lý! Phần đầu của tử thi chính là nhược điểm của bọn chúng, điểm này cần phải nói cho các chiến sĩ của chúng ta biết. Nếu như giao chiến, nhất định phải đem phần đầu của bọn chúng chém xuống!

- Cái này cũng không hoàn toàn chính xác!

Long Ngọc Nhất đột nhiên thốt lên một câu.

Độc Âm Nhi có chút không vui nhìn nhìn Long Ngọc Nhất một cái:

- Đại tỷ Long Tộc à, người nói không hoàn toàn chính xác, như vậy người nhất định là có sự giải thích chính xác hơn a! Không ngại tới nói nghe một chút đi!

Sở dĩ Độc Âm Nhi có thái độ không quá hảo hữu như vậy, Long Ngọc Nhất biết rằng đó là bởi vì nàng đang nổi ghen. Nàng ta cũng không quá để ý, lạnh nhạt cười nói:

- Hai tỷ muội của chúng ta vừa rồi đã xem qua chiến trường rồi, phát hiện ra rất nhiều thứ. Đám tử thi xâm lấn này cũng không phải là người thế giới này, mà là Luyện nô cương thi đến từ thế giới do Hắc Mạc Thiên luyện chế ra! Chúng ta đã cùng đám Luyện nô cương thi này động thủ qua, biết được đặc điểm của bọn chúng!

Long Ngọc Nhị tiếp lời nói:

- Luyện nô cương thi đến từ cái thế giới kia, cho dù các người có dùng lưỡi dao sắc bén chặt xuống phần đầu của bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ tiếp tục đánh lên, dùng móng vuốt xé mở thân thể của các người! Cho dù các người có chặt rời cánh tay của bọn họ, cánh tay của bọn họ cũng sẽ từ trên mặt đất lết tới, chụp lấy cổ chân của các người, kéo cho các người té ngã xuống. Cho nên, muốn tiêu diệt bọn chúng, chỉ có thể dùng phương thức nổ mạnh hoặc là đốt cháy, bằng không sẽ không có khả năng đánh bại được bọn họ đâu!

- Nhưng mà...

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Trong này không phải là lưu lại rất nhiều những đoạn chân tay cụt hay sao? Như thế nào không thấy chúng nó tiến lên tập kết người? Cũng không có bị đồng hóa?

- Đó là bởi vì có người khác giết chết bọn họ, trong khoảnh khắc liền kết thúc sinh mệnh của bọn họ. Thi thể của bọn họ thì lại bị đám Luyện nô cương thi ăn sống, cho nên mới không có bị đồng hóa!

Long Ngọc Nhất nói.

- Còn có người khác?

Độc Âm Nhi có chút hồ nghi nhìn về phía hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long. Các nàng như thế nào có thể biết được rõ ràng như vậy chứ?

Long Ngọc Nhất nói:

- Chẳng lẽ các người đã quên mất dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám hay sao? Ta hoài nghi chính là đám Lực sĩ Hắc Ám hệ của Thời đại Hắc Ám lưu lại!

Dừng lại một chút, nàng mới nói:

- Hắc ám hàng lâm, thời điểm quyết chiến sắp sửa bắt đầu rồi!

761. Chương 656: Hắc Vụ Lai Tập (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 656: Hắc vụ lai tập (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Những lời nói của Long Ngọc Nhất nhất thời khiến cho trong lòng mọi người một mảnh trầm trọng. Từ trong miệng của Phó Thư Bảo, các nàng Độc Âm Nhi đã biết được sự tồn tại của đám dư nghiệt Thời đại Hắc Ám, cũng biết được đó là đám địch nhân cường đại nhất của bọn họ. Nếu như chiến bại, không chỉ có các nàng cùng với Phó Thư Bảo, mà thậm chí ngay cả Thế giới Lực Lượng cũng sẽ lâm vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục. Địch nhân khủng bố như vậy đã xuất hiện tung tích, mang theo Quân đoàn Luyện nô cường thi, mà bên ta lại còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, cái này làm sao mà không khiến người ta phải lo lắng sợ hãi đây?

- Hắc ám hàng lâm? Đã tới thời điểm quyết chiến cuối cùng rồi sao?

Độc Âm Nhi than thở nói:

- Thời điểm quan trọng như thế, cái tên gia hỏa họ Phó kia đã chạy đi đâu mất rồi?

Từ lão công biến thành tên gia hỏa họ Phó, bởi vậy có thể thấy được hiện tại Độc Âm Nhi đã rất bất mãn.

- Hiện tại nói mấy cái này cũng còn quá sớm! Dư nghiệt của Thời đại Hắc Ám căn bản là không thể nào sinh tồn được trong cái Thế giới Lực Lượng này, bọn chúng đến nơi này khẳng định là thông qua một vài thủ đoạn gì đó. Tròng huyết án trước mắt này hơn phân nửa là bọn chúng thử một tròng công kích nhỏ, tin tưởng là bọn chúng đã đạt được kết luận là bọn chúng muốn tìm! Mục tiêu kế tiếp chính là Hậu Thổ Thành rồi! Chúng ta hãy mau trở về chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu đi!

Long Ngọc Nhất nói.

Hắc ám hàng lâm, quyết chiến có thể nổ ra bất cứ lúc nào, chuẩn bị chiến đấu là đương nhiên rồi.

Trong lúc nói chuyện, sự u ám bên trên thiên không có chút quái dị đột nhiên trở nên dày đặc hơn. Tầng tầng những đám mây đen trùng trùng điệp điệp chồng chất ở bên trong thiên không, phảng phất như chỉ một chút nữa sẽ đem cả màn trời dè cho đổ sụp xuống. Gió thổi bên trong sa mạc vốn dĩ là nóng bức, nhưng thời điểm này, những luồng gió thổi tới lại mang theo luồng khí tức rét lạnh. Rất nhiều các chiến sĩ đều không tự chủ được mà đưa tay kéo cao cổ áo, ngăn chặn những luồng gió lạnh như băng chui vào trong cổ áo mình.

Thời tiết bên trong sa mạc rất hiếm khi nào đổ mưa, nhưng một khi đổ mưa xuống, thì nhiệt độ không khí cũng sẽ không đột nhiên giảm xuống mạnh như vậy, đây lại là một cái dấu hiệu quý dị không thể nào hiểu nổi.

- Thời tiết thay đổi, sắp đổ mưa to rồi sao?

Chi Ni Nhã ngẩng đầu lên, vẻ mặt có chút kinh ngạc.

Ầm ầm ầm!

Thanh âm của nàng vừa dứt, một đạo tia chớp chói mắt đột nhiên từ trên mây đen giáng xuống. Toàn bộ màn trời u ám nhất thời trong nháy mắt bị chiếu sáng rực. Lập tức thanh âm tiếng sấm như vạn mã bôn đàng chọt từ trên không trung nghiền áp mà qua. Những hạt mưa to như hạt đậu rớt cuộc từ trên thiên không hạ xuống, ầm ầm đổ thẳng lên trên đầu của mọi người.

Những hạt mưa to đổ xuống, che lấp bớt tầm mắt của mọi người, làm ướt mặt đất khô ráo. Cơn mưa như vậy, nếu như là rơi xuống bình thường, thì tất cả những dân chúng bên trong sa mạc nhất định sẽ ca hát

nhảy múa, xuất ra những loại rượu ngon tốt nhất mà tiến hành chúc mừng. Nhưng mà, cơn mưa trước mắt này, lại khiến cho các chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành cảm thấy khẩn trương khó hiểu.

- Tất cả mọi người lui lại phía sau! Chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!

Hồ Nguyệt Thiên đột nhiên rống to một tiếng.

- Như thế nào? Có địch nhân đến đánh sao?

Chi Ni Nhã khẩn trương hỏi.

Hồ Nguyệt Thiên nói:

- Địch nhân ở gần đây! Ta đã ngửi được khí tức của tử vong!

Đám chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành ầm ầm lui về phía sau, xuất ra đao kiếm. Trang bị hoàn mỹ nhất tự nhiên chính là Bách chiến đội của Hồ Tộc. Mỗi một chiến sĩ Hồ Tộc cũng đều sử dụng các loại Luyện Lực Khí trang bị đến tận nanh răng. Thời điểm này bọn họ tự nhiên cũng đảm đương luôn trách nhiệm tiên phong.

Trước khi địch nhân xuất hiện, bọn họ đã sớm đem những Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ gắn trên đầu vai gõ xuống, đem nỗ tiến cài lên dây, chờ đợi khi mục tiêu xuất hiện liền lập tức bắn chết. Ngay sau lưng Bách nhân đội Hồ Tộc, theo thứ tự là Bách nhân đội Độc Lang Tộc, Đại đội thị vệ nữ tử Hồng giáp của Chi Ni Nhã, cuối cùng mới tới đại đội công tượng của Lưu Chuẩn. Những người này tuy rằng là công tượng, nhưng mà ở trên chiến trường cũng không hề biểu hiện ra chút sợ hãi nào cả, không mất đi sự uy nghiêm của một chiến sĩ.

Cho dù là đối mặt với thiên quân vạn mã, những gã chiến sĩ trang bị hoàn mỹ của Hậu Thổ Thành này cũng không có chút sợ hãi. Nhưng mà, thời điểm này, tâm hồn bọn họ lại đang sợ hãi. Nếu như những địch nhân sắp xuất hiện chính là Luyện nô cương thi mà nói, thì nỗ tiến có bắn trúng trái tim bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ xung phong liều chết đi tới. Dùng chiến đao chém đứt đầu cùng với tứ chi của bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ tiếp tục công kích! Tưởng tượng đến một địch nhân như vậy, bất luận là ai cũng sẽ sợ hãi!

Ầm ầm ầm!

Lại là một chuỗi tiếng sấm vang vọng trên thiên không. Từng đám từng đám sấm chớp đen thiên không xé loạn ra, khiến cho đại địa cũng phải vang rền không ngừng. Mưa càng ngày càng lớn, nhưng mà trên sa mạc lại vẫn duy trì sự khô mát nhiệt độ thấp. Những hạt mưa vừa rơi xuống đất liền bị tầng cát hấp thu, đưa vào trong lòng đất. Trên mặt đất căn bản là không lưu lại bất cứ một chút nước đọng nào cả.

Một mảnh hắc vụ đột nhiên từ trên mặt đất của phế tích bộ lạc bốc cao lên. Một trận thanh âm cước bộ phóng chạy hỗn độn cũng từ bên trong đám hắc vụ kia truyền lại, không đếm được có tổng cộng bao nhiêu cặp chân đang phóng chạy trong đó. Thanh âm gầm gừ giống hệt như dã thú điên cuồng cũng từ bên trong hắc vụ truyền ra, giống như quỷ quái khóc thảm vậy.

- Ha ha ha...

Một tràng cười khiến người ta sợ hãi đột nhiên từ bên trong hắc vụ truyền ra:

- Chỉ với đội hình như các ngươi vậy, cũng muốn đánh một trận chiến, sau đó chiến thắng trở về hay sao?

Tràng thanh âm từ bên trong hắc vụ truyền ra kia, nghe vào tai có mấy phần cảm giác quen thuộc. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long thoáng suy nghĩ một chút, đột nhiên sắc mặt liền đại biến. Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cơ hồ đồng thời lên tiếng:

- Các chiến sĩ Hậu Thổ Thành nhanh chóng rời khỏi nơi này! Các ngươi không phải đối thủ của hắn!

- Còn muốn chạy? Ha ha ha... Các ngươi không phát giác ra, các ngươi đã bị bao vây rồi sao?

Cái thanh âm quen thuộc kia lại truyền đến.

Bỗng nhiên quay đầu lại, ngay cả phương hướng bọn họ đi đến cũng xuất hiện một mảnh hắc vụ, hướng về phía này nhanh chóng vây quanh tới. Bên trong phiến hắc vụ kia đồng dạng cũng có thanh âm cước bộ phóng chạy rầm rập hỗn độn, cùng thanh âm dã thú rống giận!

Có muốn lui lại, cũng đã muộn rồi!

762. Chương 657: Cường Địch Hiện Thân (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 657: Cường địch hiện thân (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Không chỉ có trước mặt và sau lưng, thậm chí ngay cả hai bên trái phải cũng đồng dạng xuất hiện hắc vụ. Những tầng hắc vụ nặng nề giống hệt như thủy triều không ngừng hướng về phía bộ lạc phóng vọt tới. Các chiến sĩ của Hậu Thổ Thành vừa mới rời khỏi bộ lạc cũng đã bị vây quanh.

- Kết Thuần Bài Trận!

Độc Âm Nhi hét lớn. Các chiến sĩ của Độc Lang Tộc rất nhanh đứng ra trước nhất của đội ngũ, cầm trong tay những cái cự thuẫn cao quá thân người cầm mạnh xuống lớp cát dưới chân mình, nhất thời hình thành nên một cái trận hình phòng ngự hình tròn. Đám chiến sĩ đứng phía sau thuẫn cầm chắc trường thương trong tay, bất cứ lúc nào cũng có thể đâm chết những địch nhân tiến đến gần.

Bách nhân đội lui đến phòng tuyến thứ hai, cầm trong tay Thư Chi Luyện Lực Khí Nỗ bất cứ lúc nào cũng có thể công kích. Đại đội thị vệ Hồng giáp do Chi Ni Nhã suất lĩnh cũng xuất ra Luyện Lực Khí Nỗ, chẳng qua nhân số các nàng được trang bị Luyện Lực Khí Nỗ cũng chỉ có một nửa mà thôi, còn lại đều là các trang bị như thuẫn cùng với kiếm. Đại đội công tượng của Lưu Chuẩn cũng có các chiến sĩ công tượng trang bị Luyện Lực Khí Nỗ, nhưng số lượng lại rất ít, chỉ có ba mươi người.

Cộng lại có tổng cộng 180 đầu Luyện Lực Khí Nỗ, đối mặt với đám địch nhân số lượng không rõ, từ bốn phương tám hướng phóng vọt tới, tình hình ác liệt đến thế nào không nói cũng biết. Nhưng mà tại thời điểm này, ngoại trừ khản trương ra, các chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành cũng không có khiếp đảm. Ánh mắt của bọn họ chăm chú nhìn vào đám địch nhân từ bốn phương tám hướng phóng vọt tới, nắm chặt vũ khí, thời khắc nào cũng ở trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu.

- Bách Biến Huyền Hồ, xuất chiến!

Lực trường lực lượng của Hồ Nguyệt Thiên trong khoảnh khắc ngưng luyện ra một trăm huyền hồ phân thân, chỉ trong khoảnh khắc liền chia ra làm bốn cái tiểu đội, mỗi một tiểu đội liền phóng thẳng về bốn phương hướng khác nhau. Mỗi một cái huyền hồ phân thân cũng giống như chân thân vậy, mặc trên người chiến giáp Luyện Lực Khí, cầm trong tay Bảo Thư Huyền Hồ Thuần, Nguyệt Nha Đại Loan Dao. Cả một đám xinh đẹp bốc lửa, nhưng lại là sát khí hồi hồi!

Trên thiên không hôn ám không chút ánh sáng, từng hạt mưa to như hạt đậu rơi xuống. Mỗi một huyền hồ phân thân cũng đều tản ra từng tầng quang trạch xanh trắng, ở bên trong màn mưa mênh mông đầy trời này giống như bốn thanh đao nhọn, mạnh mẽ cắm thẳng vào trong trận hình đối phương.

Một trăm huyền hồ phân thân để cho đám hắc vụ ở bốn phương tám hướng biến mất một chút, bởi vậy cũng lộ ra đám Luyện nô cương thi ẩn nấp bên trong. Đám Luyện nô cương thi này giống như một đám chó điên không ngừng xung phong tới, trận hình hỗn loạn vô cùng, nhưng số lượng cũng cực kỳ kinh người. Mỗi một cái phương hướng cũng là một đám đông nghet, không đếm được đến tột cùng là có bao nhiêu. nguồn

Vô số những Luyện nô cương thi giống như thủy triều phóng vọt tới, hương vị thi thể hôi thối xuyên qua màn mưa, bị gió thổi vào trong miệng mũi của đám chiến sĩ Hậu Thổ Thành, khiến cho tất cả mọi người cũng cảm thấy một trận ghê tởm, buồn nôn không thôi.

Chỉ trong giây lát, một trăm huyền hồ phân thân liền cùng với đám Luyện nô cương thi ở bốn phía xung quanh đối kích nhau. Một trăm huyền hồ phân thân xinh đẹp ở mỗi một phương hướng nhất thời cũng bị đám Luyện nô cương thi cắn nuốt hết. Nhưng mà trận hình của bọn hắn cũng vì đó mà chậm lại một chút. Chỉ trong giây lát, đám huyền hồ phân thân bị cắn nuốt kia liền xuất hiện trở lại. Những Nguyệt Nha Đại Loan Dao trong tay các nàng mạnh mẽ chém thẳng xuống tất cả những Luyện nô cương thi có thể chém được. Một hồi giao thủ, trên mặt đất nhất thời để lại vô số phần còn sót lại của chân tay cụt, cùng với đám nội tạng hư thối bị đổ ra.

Nhưng mà chỉ bằng vào một trăm huyền hồ phân thân cũng không đủ để ngăn cản đám Luyện nô cương thi giống như thủy triều phóng vọt tới, các nàng rất nhanh liền bị tách ra, cả một đám biến mất bên trong dòng thủy triều của Luyện nô cương thi.

Đám huyền hồ phân thân bị đánh nát, bị hòa tan, sắc mặt của Hồ Nguyệt Thiên cũng càng ngày càng tái nhợt hơn. Sự tử vong của huyền hồ phân thân đối với bản tôn của nàng tuy rằng không có sự thương tổn thực chất nào, nhưng mà cũng giống như các phân thân lực lượng do Phó Thư Bảo khống chế vậy, cảm giác thống khổ vẫn là có một chút. Mặt khác, tu vi lực lượng của nàng kém xa Phó Thư Bảo, ngưng luyện ra một trăm huyền hồ phân thân đã là cực hạn của nàng rồi, cho nên, cảm giác mệt mỏi cũng là có.

- Vô dụng thôi! Hay là để chúng ta đến đi!

Long Ngọc Nhất nhân nhật nói. Nàng cùng với Long Ngọc Nhị nhẹ nhàng nhảy lên, liền từ bên trong trận hình phòng ngự phóng nhảy về phía trước. Không hổ là Thần Long Tộc, thời điểm đối mặt với đám Luyện nô cương thi chẳng chẳng chịt chịt kia, trên mặt các nàng chẳng nhìn ra chút sợ hãi nào cả, thậm chí không hề có một tia cảm xúc. Ánh mắt của các nàng sắc bén giống như thanh kiếm vậy.

- Tỷ tỷ, ta phụ trách hai hướng Đông, Nam!

Long Ngọc Nhị nói.

- Được! Ta phụ trách hai hướng Tây, Bắc!

Long Ngọc Nhất nói.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rất nhanh liền tiến hành phân công. Một người đối phó với một phương hướng, cái này ở trong mắt của Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên cũng đã có vẻ rất không thực tế rồi, nhưng mà hai tỷ muội Long nữ này không ngờ lại muốn một người đối phó hai phương hướng! Các nàng chẳng phải là đang nói giỡn đấy chứ?

Ngay khi mọi người còn đang nghi hoặc, thì Long Ngọc Nhất đứng ở phía Tây Bắc cùng với Long Ngọc Nhị đứng ở phía Đông Nam đã có động tác. Những thanh âm lách ca lách cách từ trên thân thể của các nàng phát ra. Bộ Thất Thái Thần Long Giáp trên người của các nàng cũng rất nhanh mở rộng diện tích. Từng mảnh từng mảnh bắt đầu khởi động, bao trùm lên mỗi một tác da thịt trên người các nàng. Trên hai cái trán vốn dĩ thanh tú mềm mại của các nàng, phân biệt mọc ra một cặp Long giác.

Nhìn thấy hai cặp Long giác đột nhiên mọc ra, Độc Âm Nhi rốt cuộc cũng không khống chế nổi sự kinh hãi trong nội tâm mình, bật thốt lên:

- Các nàng... muốn trở lại Long hình!

Đây là lời nói vô cùng ngu ngốc. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vốn dĩ có hai loại hình thái là Nhân hình và Long hình. Hình thái chiến đấu cực mạnh không phải là Nhân hình, mà là Long hình!

- Ngao ô!

Từ trong miệng của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng thời truyền ra một tràng Long ngâm. Tràng thanh âm kia vang vọng trong thiên không, phóng thẳng trời xanh. Những hạt cát bên dưới mặt đất đều phô thiên cái địa chấn động lên, văng bắn ra bốn phương tám hướng xung quanh!

763. Chương 657: Cường Địch Hiện Thân (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 657: Cường địch hiện thân (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Rầm rầm!

Còn chưa có giao thủ, chỉ là một tràng Long ngâm, đám Luyện nô cương thi sắp sửa tiếp cận đến đều bị thổi văng hết lên thiên không, rơi xuống phía sau thật xa. Trong lúc này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rốt cuộc cũng đã hoàn thành sự biến hóa từ Nhân hình sang Long hình, biến thành một cự vật toàn thân lân phiến thất sắc, chiều dài hàng trăm thước!

Hai Cự long thất sắc khổng lồ xoay mình một cái, phát ra một tràng tiếng gió chấn động. Long thân xoay chuyển, phóng vọt thiên không, nhất thời một đám lớn Luyện nô cương thi ở bốn phương tám hướng bị chấn động vỡ tan thành mảnh vụn. Long giáp thất sắc, thân thể khổng lồ, cùng với những phần chân tay gãy vỡ của đám Luyện nô cương thi bị thân thể Cự long quét ngang kia, một màn này vô cùng kinh động lòng người.

- Thần Long Viêm Bạo!

Long thân xoay chuyển trên không trung, phóng vọt lên đến độ cao hai trăm thước, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đột nhiên phóng ngược trở về, há miệng phun ra một khỏa hỏa cầu khổng lồ.

Ầm ầm ầm!

Hỏa cầu vừa rơi xuống đất, nhất thời nổ tung ra bốn phía. Thanh âm nổ tung vang vọng khắp không gian. Năng lượng do cơn nổ mạnh kia phóng thích ra, tạo thành một vòng sóng xung kích, đem hơn một ngàn Luyện nô cương thi hoàn toàn khí hóa. Đám Luyện nô cương thi ở xa xa hơn cũng bị Long viêm văng bắn khắp nơi đốt cho thành tro bụi!

- Ha ha... Không nghĩ tới hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long này lại lợi hại như vậy! Ta còn tưởng rằng lần này không thể trở về được nữa chứ! Không nghĩ tới các nàng còn ẩn giấu thủ đoạn như vậy!

Độc Âm Nhi cười ha hả lên. Mỗi một gã Luyện nô cương thi ngã xuống, cũng đều làm cho các nàng cảm thấy phi thường hưng phấn, liền tưởng tượng như đám địch nhân này là do chính các nàng giết chết vậy.

Tâm tình của Hồ Nguyệt Thiên cũng hơi thả lỏng lại một chút, thuận miệng đáp:

- Đó là đương nhiên rồi! Thực lực hai tỷ muội các nàng gần với lão... Phó đại ca! Khanh khách... chính là người giúp đỡ do Phó đại ca đặc biệt mời tới để diệt trừ dư孽 của Thời đại Hắc Ám mà! Nếu như các nàng không có chút thủ đoạn, còn cần mời đến làm gì nữa?

- Các người không cần phải cao hứng quá sớm...

Chi Ni Nhã lại là bộ dáng phát sầu:

- Chủ nhân của cái thanh âm kia vẫn còn chưa có hiện thân a! Ta đoán rằng hắc hắc chính là một thành viên của dư孽 Thời đại Hắc Ám kia! Nếu như không có sức chiến đấu cường đại, hắc dám tiến hành bao vây chúng ta hay sao?

Lời nói của Chi Ni Nhã, nhất thời khiến cho trong lòng Hồ Nguyệt Thiên cùng với Độc Âm Nhi tăng thêm hai khối tảng đá nặng chịch. Đúng vậy! Chủ tướng của đối phương còn chưa hiện thân, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long chẳng qua chỉ xử lý một đám binh tôm tướng cá mà thôi, tràng chiến đấu chân chính... có lẽ, chưa từng bắt đầu nữa a!

Ầm ầm ầm!

Lại thêm một tràng tiếng nổ truyền đến. Thần Long Viêm Bạo của Thất Thái Nữ Thần Long đối phó với đám Luyện nô cường thi quả thật là có lực sát thương cực mạnh, không một lần công kích cũng đã nổ tung cùng với khí hóa hơn một ngàn Luyện nô cường thi gần đó. Thế công của đám Luyện nô cường thi ở bốn phương tám hướng đang phóng vọt tới vốn như là thủy triều tập kích, nhưng mà dưới sự công kích liên cuồng của hai tỷ muội, không ngờ hình thành nên một hoàn cảnh xấu, có thể khiến thủy triều rút lui!

Lúc trước là Thủy triều ập đến, một lúc sau là thủy triều rút lui. Một trận chiến này chính là kỳ tích đơn giản của chỉ hai người. Các nàng chính là hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long mà Phó Thư Bảo từng mềm cứng đưa đến Thế giới Lực Lượng. Các nàng ở trên chiến trường chân chính thể hiện ra sự cường hãn của các nàng, cùng với uy nghiêm của Long Tộc!

Người dám đụng đến Nghịch lân của Long Tộc, chết!

Đương nhiên, Phó Thư Bảo chính là ngoại lệ duy nhất!

Đang giết đến mức cực kỳ hứng khởi, Long Ngọc Nhất đột nhiên ngừng lại động tác, thân thể lui nhanh về phía sau, một bên kinh hô:

- Muội muội, nhanh lui về phía sau!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long có tâm linh cảm ứng khó có thể nói nên lời, sự cảm ứng đối với nguy hiểm cũng là phi thường nhạy cảm. Đồng thời khi Long Ngọc Nhất phát ra lời cảnh báo, Long Ngọc Nhị cũng xoay chuyển thân thể, phóng vọt về phía sau. Hai tỷ muội mới vừa động thân, trên thiên không đột nhiên đánh xuống hai luồng tia chớp màu đen!

Ầm!

Hai đạo tia chớp màu đen thẳng tắp phóng xuống, hung hăng đánh thẳng lên trên mặt đất. Trong phút chốc, đại địa chấn động, cát vàng tung bay!

Thời điểm khi mọi chuyện yên lặng lại, trên mặt đất rõ ràng để lại hai cái hố to màu đen khổng lồ! Những dòng cát vàng xung quanh đó không ngừng ào ào chảy thẳng vào trong hai cái hố đen sâu thẳm kia, giống hệt như là thác nước, mãi một lúc lâu sau cũng không thể lấp đầy được!

Uy lực của một kích này, dùng kinh thiên động địa để hình dung, một chút cũng không sai lầm!

- Ha ha ha... Hai tên dư nghiệt Long Tộc của các người, không ngờ cũng dám ở trước mặt ta giả mạo cường giả sao? Để cho các người thi triển một chút thân thủ, chẳng qua là muốn giết thời gian, đợi thêm một chút để cho Phó Thư Bảo kịp thời trở về mà thôi! Đúng rồi! Chỉ cần các người đem Phó Thư Bảo giao ra đây, hoặc là gọi hắn ra, ta liền tha cho các người một đường sống!

Thanh âm quái dị đột nhiên vang lên, hắc vụ bên trong thiên không đột nhiên tiêu tán đi một chút, bên trong chậm rãi bay ra một gã nam nhân mặc trên người chiến giáp màu đen.

Từ đầu đến cuối, bộ chiến giáp quỷ dị kia hoàn toàn che lấp hẳn lại, từ trên xuống dưới cả người hắn hoàn toàn không lộ ra một tấc da thịt. Nhìn tạo hình cùng với công năng, không ngờ mơ hồ có chút tương tự với Thời Chi Chiến Giáp. Nhưng mà có thể cảm giác được chính là, bộ chiến giáp trên người của hắn ở trong lĩnh vực chiến đấu, thì cường đại hơn so với Thời Chi Chiến Giáp rất nhiều. Thời Chi Chiến Giáp thích hợp dùng cho lữ hành xuyên thời không quá khứ, cùng với lữ hành bên trong tinh không.

- Người là...

Long Ngọc Nhất đột nhiên nghĩ tới một người:

- Người là Luyện Vũ Thiên Tôn!

- Đúng vậy! Là ta! Như vậy các người còn không nhanh làm theo lời của ta?

Luyện Vũ Thiên Tôn cũng không có ý tứ ngay lập tức động thủ. Chính theo như lời hắn nói, mục tiêu của hắn chính là Phó Thư Bảo. Hắn đem những người trước mắt bao vây ở trong này, không lo Phó Thư Bảo không xuất hiện cứu vớt. Như vậy, liền có thể lược bớt được sự phiền toái phải tấn công Hậu Thổ Thành.

Sự xuất hiện của Luyện Vũ Thiên Tôn đối với các chiến sĩ Hậu Thổ Thành mà nói, đối với ba nàng nữ nhân của Phó Thư Bảo mà nói, chính là bầu trời trên đỉnh đầu đã hoàn toàn sụp đổ.

764. Chương 658: Hắc Ám Đại Thủ Ấn

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 658: Hắc Ám Đại Thủ Ấn

Hắc vụ trên bầu trời vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán, toàn bộ huyền phù trên thiên không của Luyện Vũ Thiên Tôn. Những cái hắc vụ này do hắc mà sinh ra, chịu sự khống chế của hắc. Mưa to, cuồng phong cũng là do hắc sinh ra, chịu sự khống chế của hắc. Ở bên trong phiến sa mạc rộng lớn này, phàm là những địa phương do hắc vụ, mây đen bao phủ, đều là lãnh địa của hắc, là chiến trường của hắc! Ở trong không gian rộng lớn như thế, hắc chính là chúa tể hết thảy, người ở bên trong này, hắc muốn sống, mới có thể sống, hắc muốn chết, liền phải chết!

Đây chính là khí phách đến từ trên người của Luyện Vũ Thiên Tôn. Loại khí phách này, chính là khí phách của Vương giả, cũng không phải là khí phách của tướng sĩ trên chiến trường, mà là khí tức tử vong đến từ thế giới hắc ám, khiến hết thảy mọi sinh mệnh phải cúi đầu, phải sợ hãi!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rất nhanh lui về phía sau. Hai tỷ muội cũng đều dùng thân thể Cự long vô cùng khổng lồ đem các chiến sĩ Hậu Thổ Thành hoàn toàn che lấp lại. Thân thể của các nàng quấn lại từng vòng từng vòng, liền giống như một tầng tường thành hoàn toàn che bọn họ lại phía sau. Nhưng mà tầng phòng hộ như thế này chỉ có thể ngăn cản được sự tiến công của đám cương thi, căn bản là không thể nào ngăn cản được sự uy hiếp đến từ Luyện Vũ Thiên Tôn. Không khí chiến trường lập tức liền trở nên áp lực cùng với ngưng trọng.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vừa lui về phía sau, hắc vụ ở bốn phương liền tràn ngập đi tới. Đám Luyện nô cương thi đã bị đánh tan kia lại giống như thủy triều điên cuồng lao tới.

- Bắt tên!

Hồ Nguyệt Thiên rống to một tiếng.

Phốc phốc phốc! Phốc phốc phốc!

Thanh âm nổ tiễn phá không dày đặc xuất hiện. Những nổ tiễn đặc chế trải qua luyện chế giống như châu chấu không ngừng phóng vọt về phía đám Luyện nô cương thi ở bốn phương tám hướng. Tốc độ phi hành của nổ tiễn cực kỳ nhanh, ở bên trong không trung chợt lóe lên, mạnh mẽ chui thẳng vào bên trong thân thể của Luyện nô cương thi. Lực đạo phi hành mạnh mẽ khiến cho đám nổ tiễn trong khoảnh khắc liền xuyên thủng thân thể của mấy gã Luyện nô cương thi.

Nhưng mà, những mũi tên này chỉ có thể đem đám Luyện nô cương thi đánh bại, nhưng không có cách nào khiến bọn chúng đình chỉ xung phong. Đám Luyện nô cương thi mà bộ ngực, phần bụng, thậm chí phần đầu bị xuyên thủng vẫn rất nhanh từ trên mặt đất đứng lên, gào thét liên hồi, lại xung phong liều chết lao tới.

Đám Thư Chi Luyện Lực Khí Nổ, thậm chí ngay cả áo giáp của kỵ binh võ trang hạng nặng cũng có thể xuyên thủng, trong lần chiến đấu này không ngờ lại mất đi tác dụng. Nổ tiễn công kích thất bại, đối với đám chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành mà nói tương đương đã mất đi vũ khí chiến lực mạnh nhất. Tâm tình của bọn họ nhất thời nặng nề trước giờ chưa từng có.

- Chuẩn bị chiến đấu đi, các chiến sĩ! Dùng chiến đao cùng lợi kiếm trong tay của chúng ta mà chém xuống đầu cùng với tứ chi của bọn họ! Để cho bọn họ biết, thế nào là tinh thần kỵ sĩ của Thánh Lan Quốc!

Thánh Lan Quốc chính là quốc gia cường đại nhất của Đại lục Tây Châu, tinh thần kỵ sĩ thịnh hành. Cái gọi là tinh thần kỵ sĩ, đó chính là dũng cảm, vô tư, trung thành cùng với chính nghĩa. Cái này kỳ thật cũng là phẩm đức tốt đẹp của một gã chiến sĩ, chỉ là ở mỗi nơi trên thế giới, cách nói cũng khác nhau mà thôi. Thời điểm này Chi Ni Nhã vùng tay hô to, đưa ra tinh thần kỵ sĩ, không hề nghi ngờ là muốn kích phát dũng khí cùng với ý chí chiến đấu của đám dũng sĩ.

Công chúa của một quốc gia còn không có sợ chết, huống chi là những chiến sĩ bình thường chứ? Quả nhiên là dưới sự hô hào của Chi Ni Nhã, không chỉ là các nữ chiến sĩ của đại đội thị vệ Hồng giáp đáp lại, mà thậm chí các chiến sĩ của các Bách nhân đội khác cũng lớn tiếng đáp lại. Trong phút chốc, toàn trường là một mảnh reo hò vang dội. Các chiến sĩ nắm chặt chiến đao cùng trường kiếm trong tay mình, hai mắt nhìn chăm chăm địch nhân, lặng lẽ chờ đợi cuộc chiến đấu cuối cùng.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Mục tiêu của hai tỷ muội không phải là đám Luyện nô cương thi kia, mà chính là gã Luyện Vũ Thiên Tôn mãi cho đến hiện tại vẫn chưa có dấu hiện ra tay.

Tiếng cước bộ ào ào hỗn độn cùng với thanh âm cuồng phong loạn vũ quần bện với nhau, từng tầng từng tầng truyền đến, khí thế bài sơn đảo hải. Khoảng cách càng ngày càng gần! Đến thời điểm hai bên sắp sửa va chạm với nhau, triển khai một hồi kịch chiến, trong tay Luyện Vũ Thiên Tôn lại xuất hiện một thanh quyền trượng đen tuyền, nhẹ nhàng bình thần phát ra một cái. Trong phút chốc, tất cả các Luyện nô cương thi cũng đều đình chỉ cước bộ, dờ dẫm đứng ngây người trên mặt đất, mặc kệ mưa gió thổi quét, không chút cử động.

- Đó là... Hắc Ám Quyền Trượng của Luyện Thánh Y, không phải nó đã bị hủy diệt rồi sao?

Long Ngọc Nhất đột nhiên kinh hô lên.

- Luyện Thánh Y? Ha ha ha...

Luyện Vũ Thiên Tôn cười to, nói:

- Đó chẳng qua chỉ là một con chó do chúng ta nuôi dưỡng ra mà thôi! Về phần Hắc Ám Quyền Trượng trong tay của hắn, đó là do Hắc Mạc Thiên đại đế ban cho hắn! Một khi đã có thể ban cho, như vậy cũng có thể luyện chế trở lại! Trước khi đi đến thế giới này, Đại đế cũng đã ban cho ta một cái Hắc Ám Quyền Trượng như vậy, dùng để chỉ huy đám Luyện nô cương thi! Không bao lâu nữa, tất cả mọi người trên cái thế giới này cũng đều sẽ biến thành Luyện nô cương thi của ta, nghe ta chỉ huy, tiêu diệt các người, tiêu diệt Phó Thư Bảo! Sự hủy diệt của thế giới này sẽ được tiếp diễn ở các thế giới khác! Trong tương lai không xa, tất cả thế giới đều sẽ bị hắc ám bao phủ! Đến lúc đó, cũng chính là lúc Thời đại Hắc Ám sống lại!

- Như vậy, chỉ cần thanh Hắc Ám Quyền Trượng trong tay người bị hủy đi, người liền không thể khống chế đám Luyện nô cương thi khiến cho người khác phải ghê tởm này hay sao?

Long Ngọc Nhị nâng Long thủ lên, nhìn thẳng về phía Luyện Vũ Thiên Tôn ở bên trong thiên không, ánh mắt nhìn chăm chăm vào thanh Hắc Ám Quyền Trượng trong tay của Luyện Vũ Thiên Tôn.

Luyện Vũ Thiên Tôn châm chọc nói:

- Người cho rằng người có thể cướp được Hắc Ám Quyền Trượng ở trong tay của ta hay sao? Ha ha ha... Người dựa vào cái gì? Tuy các người là Thần Long Tộc, có được lực Thần Long, nhưng tương đương với cảnh giới Bán Thần cấp Trung Kỳ mà thôi, thậm chí Lực sĩ Thần cấp cũng không phải, các người không cần phải tự tin như vậy a! Ha ha... Đừng có nói với ta, các người là dựa vào dũng khí của Long Tộc các người, cùng với cái gọi là Long uy của Long Tộc các người a! Nói cho người biết, những thứ đó ở trong mắt của ta, chẳng là cái gì cả!

- Đáng giận!

Phát ra một tiếng Long ngâm, Long Ngọc Nhị xoay người một cái, thân thể khổng lồ hướng lên thiên không phóng vọt đi. Thân thể của nàng hóa thành một đạo lưu quang bảy màu, xé rách màn mưa, mở ra hắc ám khôn cùng. Đạo quang ảnh kia huyền lệ khiến cho người ta phải ngây người.

- Muội muội, không được lỗ mãng!

Long Ngọc Nhất sốt ruột rống to một tiếng, nàng cũng ngay lập tức phóng vọt lên. Tính cách của nàng so với Long Ngọc Nhị thì trầm ổn hơn rất nhiều, nàng biết nếu tùy tiện khiêu chiến Luyện Vũ Thiên Tôn sẽ là kết quả gì.

Cái kết quả kia, tuyệt đối là không tốt!

- Muốn chết!

Khóe miệng Luyện Vũ Thiên Tôn nhếch lên một tia cười lạnh lùng. Hắc Ám Quyền Trượng trong tay vung lên, một mảnh hắc quang lóe ra. Hắc vụ trên đỉnh đầu đột nhiên đè ép xuống, chỉ trong giây lát liền ngưng luyện thành một phân thân lực lượng, toàn thân được hắc vụ quấn quanh.

Là nhân vật của Thời đại Hắc Ám, Luyện Vũ Thiên Tôn không thể nào sinh tồn trong cái thế giới này, cần phải dùng bộ Hắc Ám Chiến Giáp trên người mới có thể tồn tại được. Nhưng mà phân thân lực lượng của hắn thì khác. Tuy rằng là ở trong Thế giới Lực Lượng, nhưng cũng không cần bất cứ thiết bị phụ trợ gì cũng có thể tự do hoạt động cùng với chiến đấu!

Phân thân lực lượng khổng lồ vừa mới hiện thân, liền giơ lên nắm tay hướng về phía lb2 đâm mạnh xuống. Thân thể Long hê của Long Ngọc Nhị có chiều dài gần cả trăm thước, nhưng cánh tay của hắn cũng lớn hơn cả trăm thước! Nắm tay của hắn liền giống như một ngọn núi lớn vậy!

Ầm ầm ầm!

Một quyền xuất ra, một trận thanh âm sấm chớp nổ vang. Một đầu Cự long màu đen từ bên trong nắm tay lóng lánh bay ra, không ngờ chính là Quyền thú Long hình!

Phân thân lực lượng cũng có thể đánh ra Quyền thú, hơn nữa lại còn là Long hình!

Lấy Long đối kháng Long!

- Thần Long Viêm Bạo!

Long Ngọc Nhị há miệng phun ra một luồng Long tức nóng cháy, hội tụ lại một đoàn, nhất thời cùng với nắm tay của phân thân lực lượng va chạm một chỗ với nhau.

Ầm ầm ầm!

Thiên xoay địa chuyển! Ánh lửa của vụ nổ mạnh nhất thời lóe sáng cả nửa bầu trời, cũng có cả lưu quang hắc ám hỗn tạp trong đó nữa! Sự va chạm của quang minh cùng hắc ám, khiến thiên không chấn động. Một kích va chạm như thế, khiến hơn một ngàn Luyện nô cường thi đều phải ngã xuống, bị khí hóa cùng với đốt cháy thành tro tàn. Nhưng điều đó cũng không có xúc phạm tới phân thân lực lượng, chỉ là triệt tiêu một quyền của hắn mà thôi.

Phân thân lực lượng vẫn như cũ giống như tòa núi lớn đứng thẳng bên trong thiên không, phía sau đó lại là Luyện Vũ Thiên Tôn, phía sau Luyện Vũ Thiên Tôn lại là màn trời hắc ám, mưa to tầm tã. Cảnh tượng này khiến cho Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị cảm thấy tuyệt vọng cùng với bất lực.

- Ha ha ha... Có nhìn thấy hay không? Thậm chí ngay cả phân thân lực lượng của ta, các người cũng đánh không lại, các người như thế nào đánh với ta đây?

Luyện Vũ Thiên Tôn cười lớn, cũng không có vội vã động thủ. Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cùng với mấy trăm chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành cùng với các nữ nhân của Phó Thư Bảo, ở trong mắt của hắn cũng đều là con mồi ở trong rọ, không thể nào đào tẩu được, có thể giết chết bất cứ lúc nào. Nhưng mà hắn càng nguyện ý đem những con mồi này ra làm mồi câu, dụ dỗ con cái lớn Phó Thư Bảo xuất hiện.

- Muội muội, liên thủ!

Long Ngọc Nhất vừa mới phóng tới đột nhiên nói.

- Đã biết, tỷ tỷ!

Long Ngọc Nhị đáp.

- Ha ha... Liên thủ liền có thể đánh thắng được ta sao? Đừng nói giỡn nữa!

Luyện Vũ Thiên Tôn phát ra một tràng cười dài.

Đúng lúc này, Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị đồng thời há miệng ra, hai luồng quang cầu sáng ngời đột nhiên từ trong miệng của các nàng bay vọt ra. Khóa quang cầu này lớn cỡ một cái đầu người, hình dáng tròn trịa, bên ngoài thiêu đốt một tầng hỏa diễm chói lọi. Nhưng mà cái này cũng không phải là hỏa diễm chân chính, mà chính là Long tức!

Hai tỷ muội không hề nghi ngờ đã vận dụng đến thủ đoạn công kích cực mạnh mà trước mắt các nàng có khả năng thi triển ra, Long Đan Kích!

Long đan đối với Long Tộc mà nói chính là quan trọng tương đương với sinh mệnh. Nhưng cũng chính khả Long đan này chính là ngưng tụ toàn bộ Long lực cường đại nhất trên người Long Tộc. Một khi sử dụng ra, đó chính là công kích cực mạnh. Nhưng mà chính bởi vì thủ đoạn công kích như vậy cũng thường xuyên làm cho nguyên khí của Cự long bị đại thương, cho nên không đến thời điểm sinh tử, bất cứ Long Tộc nào cũng sẽ không dễ dàng sử dụng. Thời khắc trước mắt, đúng chính là thời khắc sinh tử quan đầu.

Hai khóa Long đan gào thét phóng thẳng về phía phân thân lực lượng to lớn như ngọn núi ở trên thiên không. Hỏa diễm cùng với quang mang do Long đan phóng xuất ra, giống như ngàn vạn thanh lợi kiếm, mạnh mẽ xua tan đi hắc vụ trên người đám phân thân lực lượng. Vài lần công kích cùng với đón đỡ, khiến cho thân hình to lớn như núi của phân thân lực lượng nhất thời giảm mạnh. Sự dao động của năng lượng cũng càng ngày càng suy yếu hơn.

- Cùng đánh đi!

Long Ngọc Nhất và Long Ngọc Nhị đồng thanh la lên một tiếng. Hai khóa Long đan đang bay múa trên thiên không đột nhiên hòa nhập vào nhau, mạnh mẽ va chạm thẳng lên trên ngực của phân thân lực lượng.

Ầm ầm!

Hai thanh âm nổ vang kịch liệt, hắc vụ tiêu tán đi, phân thân lực lượng khổng lồ như núi nhất thời bị hai khóa Long đan đánh cho tiêu tán mất!

- Quả nhiên là có chút bản lĩnh! Chẳng qua... các ngươi vẫn hãi ngoan ngoan đi tìm chết đi!

Một đạo hàn quang từ bên trong cặp mắt của Luyện Vũ Thiên Tôn hiện ra. Thân thể của hắn đột nhiên biến mất ở bên trong hư không. Thời điểm xuất hiện trở lại, không ngờ đã xuất hiện ở ngay trên đầu của Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị rồi.

Thân thể nho nhỏ, hai đầu Thần Long thân thể khổng lồ, đây là sự so sánh thể tích chênh lệch vô cùng lớn. Nhưng mà về mặt khí thế, Luyện Vũ Thiên Tôn lại càng cường đại hơn!

- Hắc Ám Đại Thủ Ấn!

Song chưởng mạnh mẽ đánh ra, hai dấu tay khổng lồ quấn quanh hắc vụ dày đặc đột nhiên trống rỗng xuất hiện, chỉ trong khoảnh khắc liền đánh thẳng lên trên đầu của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vừa mới thu hồi lại Long đan.

Phát ra hai tiếng rên rỉ, thân thể của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long từ trên thiên không ầm ầm rơi xuống. Dòng máu đỏ tươi từ trong khóe miệng các nàng phun ra, không ngờ giống như một đám giọt mưa rơi thẳng xuống mặt đất. Long huyết không tan trong nước, có đặc tính vô cùng nóng bỏng. Những địa phương mà nó bay qua, rơi xuống, cũng đều bốc lên một mảnh hơi nước trắng xóa.

Ầm ầm!

Hai tiếng trầm mặc vang lên, thân thể hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rơi thẳng xuống mặt đất. Long đan ở trong thiên không trong khoảnh khắc liền bay trở về thân thể của các nàng, tự động tiến hành bảo mệnh.

- Ta sẽ để cho hai con Cự long vương bận các ngươi sống sót hay sao?

Luyện Vũ Thiên Tôn cười lạnh một tiếng, bàn tay đột nhiên áp mạnh xuống.

765. Chương 659: Thần Quan Luyện Quốc

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 659: Thần Quan Luyện Quốc

Long đan vừa mới dung nhập vào thân thể, cũng chưa kịp phát huy ra những tác dụng vốn có, lực Thần Long của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng liền nằm trong trạng thái chân không hoàn toàn. Thời điểm này, Luyện Vũ Thiên Tôn đột nhiên phát động công kích, chính là tương đương đánh thẳng lên trên hai người bình thường không hề có năng lực chống cự. Ai cũng có thể tưởng tượng, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long sẽ có kết cục gì.

Đối mặt với sát chiêu hắc phải chết, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long thế nhưng cũng chẳng hề có chút sợ hãi nào cả. Thân là Thần Long Tộc, lại là Thất Thái Nữ Thần Long cao ngạo nhất, hai tỷ muội có một loại ngạo khí vô cùng mạnh mẽ, đã sớm đem sinh tử quăng ném ra ngoài. Trong tiềm thức của các nàng, chết trận ở trên chiến trường, mới chính là cái chết vinh quang nhất của Thần Long Tộc.

Nếu như chết đi, các nàng sẽ trở lại bên trong Long tinh, năm trăm năm sau cũng sẽ chuyển thế sống lại, cho nên đối với tử vong, các nàng cũng sẽ không có chút cổ kỵ nào. Nhưng mà, thời điểm này, hai tỷ muội không hẹn mà cùng nghĩ tới một người, người này chính là Phó Thư Bảo.

- Chết đi!

Hai cái Hắc Ám Đại Thủ Ấn mạnh mẽ đánh xuống, mang theo khí thể hủy diệt hết thảy mọi thứ.

- Tỷ tỷ!

Khóe miệng của Long Ngọc Nhị đột nhiên nhếch lên một nụ cười chua xót.

- Muội muội, tên kia... ta cũng đang nghĩ đến hắn...

Khóe miệng của Long Ngọc Nhất cũng nhếch lên một tia cười khổ.

Áp lực khổng lồ đã đến trước mắt, hư không xung quanh cũng vì thế mà vặn vẹo biến hình. Những giọt mưa trong không trung cũng bốc hơi lên sạch sẽ, hình thành nên một mảnh không gian có nhiệt độ đủ để hòa tan cả sắt thép. Một kích này, đã không còn khả năng quay lại nữa!

Lấy năng lực của Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên, các nàng cũng không có biện pháp đón đỡ Hắc Ám Đại Thủ Ấn của Luyện Vũ Thiên Tôn, chứ đừng nói là đem các nàng cứu ra!

Mà đúng vào khoảnh khắc nước sôi lửa bỏng này, một đạo thân ảnh đột nhiên từ bên trong hư không thoáng hiện ra, huy động hai cánh tay, mạnh mẽ đem hai đạo Hắc Ám Đại Thủ Ấn đón đỡ xuống.

Ầm ầm!

Thanh âm nổ tung như gợn sóng hướng bốn phương tám hướng mà khuếch tán ra. Ở trung tâm vụ nổ mạnh, ngay cả những hạt cát cũng đều bị luyện hóa thành thủy tinh trong suốt!

- Đó là...

Độc Âm Nhi đột nhiên há hốc miệng ra, cả nửa ngày cũng không thể thốt ra được một câu nói hoàn chỉnh.

Hữu Nãi Ngư cùng với Chi Ni Nhã cũng đồng dạng vô cùng kinh hãi. Tất cả các chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành cũng đều trừng mắt há hốc miệng, không thể nói nên lời.

Tất cả mọi người đều cho rằng, cái thân ảnh đột nhiên từ bên trong hư không xuyên qua, đón đỡ một chiêu tất sát của Luyện Vũ Thiên Tôn chính là Phó Thư Bảo! Bởi vì ở bên trong Hậu Thổ Thành, cũng chỉ có mỗi mình Phó Thư Bảo có năng lực như vậy. Nhưng mà, người đột nhiên xuất hiện kia lại không phải là Phó Thư Bảo, mà là... Phó Đa Tiên!

Phó Đa Tiền lão gia, vị gian thương điển phạm trác tuyệt đến từ Hồ Thành, vị phụ thân đại nhân vô lương nhất trong lịch sử, hẳn không ngờ tại thời điểm quan trọng nhất này lại xuất hiện, còn dùng hai nắm tay nhìn như gầy yếu kia đón đỡ được Hắc Ám Đại Thủ Ấn của Luyện Vũ Thiên Tôn. Loại sự tình này đừng nói là mọi người không dám tin nổi, chỉ sợ ngay cả bản thân Phó Thư Bảo có xuất hiện ở trong này, hẳn cũng không dám tin tưởng!

Cái loại thay đổi như trời với đất này, sự cảm thụ phi thường kinh ngạc, ở trong lòng ba nàng nữ nhân của Phó Thư Bảo càng mãnh liệt hơn rất nhiều. Bởi vì ngày hôm qua, vị cha chồng keo kiệt của mình vẫn còn ở bên trong Thành bảo Hắc Thạch bởi vì tiền chi tiêu hằng ngày của mọi người mà than vãn không thôi, nhưng mà ngày hôm nay lại dùng thân phận một cường giả tuyệt thế xuất hiện. Loại tương phản như thế này quá mức to lớn, một trời một vực, khiến cho các nàng bản thân là con dâu, như thế nào có thể chấp nhận được?

- Trở về đi!

Ngược lại Phó Đa Tiền vừa mới hiện thân lên, không có một chút lời nói dư thừa, trực tiếp triển khai sự phản công như lời đình. Sau khi hắn đập tan Hắc Ám Đại Thủ Ấn của Luyện Vũ Thiên Tôn xong, hai nắm tay lại đảo qua, một đầu Quyền thú Hải Sa khổng lồ mạnh mẽ phóng vọt lên trên thiên không, đem Luyện Vũ Thiên Tôn bức lui về phía sau.

Quyền thú Hải Sa, ở bên trong Thế giới Lực Lượng này chính là phi thường hiếm thấy. Đầu Hải Sa khổng lồ ở bên trong thời tiết đông tố tựa hồ giống như cá gặp nước vậy, không ngừng gào thét, đem đám hắc vụ tách ra, lại mở ra cái miệng khổng lồ, mạnh mẽ cắn xé Luyện Vũ Thiên Tôn. Đồng thời lúc này, thân thể nhìn như gầy yếu của hắn cũng bắn vọt lên thiên không, cùng Luyện Vũ Thiên Tôn chiến đấu với nhau.

Bên trên thiên không, quyền ảnh không ngừng phát ra rợp trời. Thanh âm va chạm nổ mạnh so với tiếng sấm còn vang dội hơn rất nhiều, dày đặc hơn rất nhiều. Mây đen trên thiên không dần dần tản ra, từng đóa hoa lửa không ngừng mở ra tăng hắc ám, đem ánh sáng mặt trời chói mắt chiếu rọi xuống dưới.

Không chỉ là sự tranh đấu về quyền cước, Quyền thú Hải Sa của Phó Đa Tiền cùng với Quyền thú Hắc long của Luyện Vũ Thiên Tôn cũng không ngừng tranh đấu với nhau, cắn xé liên hồi với nhau, kịch chiến dữ dội. Phân thân lực lượng hai người ngưng tụ ra cũng đang tranh đấu với nhau, quyền đâm chân đá, phát ra thanh âm chói tai không ngừng. Sự tranh đấu của hai người, biến thành sự tranh đấu trên ba phương diện.

- Công công hắn... không phải là thương nhân sao?

Cuối cùng Độc Âm Nhi cũng thốt ra được một câu nói đầy đủ.

- Đúng vậy!

Chi Ni Nhã thì trào nói:

- Hơn nữa còn là loại gian thương siêu cấp nữa! Nhìn thế nào đi nữa, hắn cũng là một tiểu nhân tham tài vô sỉ, nhưng mà... chỉ trong chớp mắt liền biến thành cường giả so với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long còn lợi hại hơn nhiều! Cái này đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì vậy?

Hồ Nguyệt Thiên cười khổ nói:

- Ta cũng không biết nữa! Nhưng mà các ngươi ngẫm lại xong, đứa con của hắn cũng là một tên quái vật ẩn giấu cực kỳ sâu, nơi chốn nào cũng khiến cho người ta giật mình, thì lão cha của hắn có loại bổn sự này, ngược lại cũng không phải là chuyện tình gì quá kỳ quái a! Chỉ là... hắn đến tột cùng là ai đây? Cường đại đến như vậy, quả thật nghĩ mãi không ra a!

Đúng lúc này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đang nằm trên mặt đất khẽ rung nhẹ một cái. Bộ dáng Long Ngọc Nhất như thoáng suy nghĩ qua, nói:

- Lão ba của Phó công tử khiến cho ta nghĩ tới một người!

Dừng lại một chút, nàng mới nói thêm:

- Đúng vậy! Nhất định là hắn!

Độc Âm Nhi kỳ quái nói:

- Long Ngọc Nhất đại tỷ, người muốn nói đến ai vậy?

Long Ngọc Nhất nói:

- Thời đại Khởi Nguyên, Thần Quan đứng trên cả Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc, Thủy Vô Thường!

Lời nói vừa dứt, liền giống như một đạo thiểm điện bổ thẳng lên trên người của tất cả mọi người. Từ trong lời nói của Phó Thư Bảo, rất nhiều người trong Hậu Thổ Thành đều biết sự tồn tại của dư nghiệt Thời đại Hắc Âm, cũng biết sự tồn tại của một vài nhân vật quan trọng của Thời đại Khởi Nguyên, trong đó có một người chính là kẻ thống lĩnh Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc, Thủy Vô Thường!

Thân là Thần Quan đứng đầu Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc, nắm giữ lạc ấn của Thủy Chi Nguyên Tố, cường đại nhất trong các loại nguyên tố, chỉ bằng vào hai cái thân phận này thôi, Thủy Vô Thường liền có được thực lực chống lại Luyện Vũ Thiên Tôn rồi. Đồng thời, cái này cũng có thể lý giải được vì cái gì Quyền thú của hắn lại là hình thái Hắc Sa! Một khi đã là cường giả Thần cấp nắm giữ Thủy nguyên tố, thủ đoạn công kích của Thủy Vô Thường liền ít nhiều sẽ có quan hệ cùng với nước rồi.

Chỉ là, mọi người nghĩ mãi đều không rõ, lão ba của Phó Thư Bảo, vì cái gì liền biến thành Thần Quan của Luyện Quốc đây?

Nếu như Phó Thư Bảo ở trong này, hắn chỉ sợ sẽ phát điên ngay.

- Mấy đứa gốc các ngươi còn không chịu rời đi, đứng ở trong này chờ chết hay sao?

Phó Đa Tiền đột nhiên quát lên, thần sắc lo lắng.

- Phụ thân, người là Thần Quan Luyện Quốc Thủy Vô Thường phải không?

Độc Âm Nhi đột nhiên lớn tiếng quát lên:

- Chỉ cần người nói cho chúng ta biết được chân tướng, chúng ta ngay lập tức liền rời đi!

- Mấy tên gia hỏa các ngươi... Được rồi! Ta thừa nhận ta chính là Thần Quan Luyện Quốc Thủy Vô Thường! Hiện tại vừa lòng rồi chứ? Vừa lòng rồi thì liền rời khỏi nơi này đi!

Thủy Vô Thường cũng không nhất thiết phải che giấu thân phận của mình nữa. Hắn chỉ mong muốn các nữ nhân cùng với các chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành an toàn rời khỏi nơi này mà thôi.

Độc Âm Nhi cũng không tiếp tục trì hoãn nữa, lập tức hạ mệnh lệnh lui lại. Có sự hỗ trợ của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, hơn nữa trang bị hoàn mỹ cùng với sự phối hợp ăn ý, các chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành nhanh chóng lui về phía sau. Đám Luyện nô cương thi từ bốn phương tám hướng kia căn bản là không thể nào ngăn cản được cước bộ lui lại của bọn họ.

Mấy trăm người ngưng tụ thành một đoàn, cộng thêm hai đầu Thất Thái Nữ Thần Long khổng lồ, tổ hợp như vậy liền giống như một cỗ máy xay thịt, những nơi nó đi qua cũng đều lưu lại một đám chân cụt tay cụt của đám Luyện nô cương thi!

766. Chương 660: Cứu Tinh Trở Về

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 660: Cứu Tinh Trở Về

Xung phong liều chết rồi lại xung phong liều chết, không có điểm cuối. Đám chiến sĩ đến từ Hậu Thổ Thành quơ lên những thanh chiến đao cùng với trường kiếm trong tay, điên cuồng chém giết đám Luyện nô cương thi từ bốn phương tám hướng đổ ập tới. Máu huyết màu đen phun đầy lên trên chiến giáp của bọn họ, thi thể rơi vãi đầy bên trên mặt đất, tán mát ra từng mùi hôi thối, từng tảng lại từng tảng mảnh liệt.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lại bộc phát ra sức chiến đấu khủng bố. Thần Long Viêm Bạo của các nàng có năng lực đả kích cực kỳ mạnh mẽ đối với Luyện nô cương thi. Một lần phun trào, cả một mảnh

liền biến thành bình địa. Dưới sự trợ giúp của các nàng, bốn chi Bách nhân đội gom lại thành một đoàn, phóng nhanh lên, rốt cuộc cũng thoát khỏi vòng vây.

Lại đi tiếp về phía trước, chính là phương hướng của Hậu Thổ Thành. Đó là một mảnh thiên không ánh sáng chói lọi, mây trắng gió nhẹ. Quay đầu nhìn lại chiến trường vừa mới thoát ra, cũng là mây đen dày nặng, mưa to sấm rền, cảnh tượng khủng bố như sắp đến ngày tận thế vậy.

- Thần Quan công công hấn...

Độc Âm Nhi muốn nói lại ngừng. Trên mặt nàng tràn ngập sự sầu lo. Thủy Vô Thường vẫn chưa có đến đây, đứng ở nơi này cũng mơ hồ có thể nghe thấy được thanh âm kịch chiến nổ mạnh khi hấn cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn đối chiến. Với thực lực một mình hấn, cho dù là Thần Quan Luyện Quốc, nhưng như thế nào cũng không thể đối phó được với Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với vô số Luyện nô cường thi a! Nàng thật sự lo lắng cho vị công công có thân phận đặc thù này.

- Vì bảo hộ chúng ta mà thân rơi vào hiểm cảnh, nếu như chúng ta cứ như vậy mà rời đi, cả đời chúng ta cũng sẽ cảm thấy bất an a!

Chi Ni Nhã nói.

- Chúng ta cùng giết trở lại, tiếp ứng hấn đi!

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Các người điên rồi sao? Thần Quan đại nhân là vì muốn cứu các người mới cam nguyện hy sinh chính mình! Nếu như các người giết ngược trở về, hấn chẳng phải là đã hy sinh không công rồi hay sao? Không cần phải kích động, nên suy nghĩ kỹ lại đi! Việc này nhất định phải có biện pháp giải quyết!

Long Ngọc Nhất nói. Nàng cũng không tán thành quay trở lại cái chiến trường khủng bố kia. Chỉ cần có chút sơ sẩy sẽ chết ngay tại đương trường. Cái kết quả đó, không phải là kết quả mà Thủy Vô Thường muốn nhìn thấy.

- Nhưng mà...

Chi Ni Nhã muốn nói gì lại ngừng lại. Trong lòng nàng băn khoăn sự cảm thụ của Phó Thư Bảo. Nếu như Phó Thư Bảo trở về, biết phụ thân của hấn bởi vì bảo hộ ba nàng nữ nhân của hấn mà bỏ cả sinh mệnh, hấn khẳng định là rất khổ sở.

Ầm ầm ầm!

Từ bên trong đám hắc vụ xa xa không ngừng truyền đến thanh âm nổ mạnh kịch liệt. Lần nổ mạnh này khiến cho toàn bộ mặt đất cũng vì đó mà chấn động một trận, nhưng cũng không có bốc lên tầng hắc vụ nặng nề nào. Cũng không thể nhìn thấy rõ ràng là ai đang chiếm ưu thế trong chiến đấu cả.

- Mặc kệ! Hiện tại ta là người chỉ huy! Hiện tại ta mệnh lệnh cho các người, cùng nhau giết trở về, cứu ra Thần Quan công công!

Độc Âm Nhi vẫn là vô cùng quyết đoán, nàng cũng không phải là loại nữ nhân ham sống sợ chết.

- Thật là...

Khóe miệng Long Ngọc Nhất hiện ra một mảnh cười khổ. Nàng không hiểu ba nàng nữ nhân của Phó Thư Bảo vì cái gì lại cố chấp như vậy, cố chấp đến mức ngay cả sinh mệnh của mình, các nàng cũng không thêm quan tâm tới.

- Không nghe rõ hay sao? Hấn là lão ba của lão công ta, là công công của chính ta! Chúng ta là người một nhà! Người một nhà! Tại thời điểm này, chúng ta sẽ không bỏ lại bất cứ người một nhà nào cả!

Độc Âm Nhi nói.

Long Ngọc Nhất cùng với Long Ngọc Nhị liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ hiểu được, tựa hồ lại là không rõ ràng lắm. Nhưng mà muốn giết ngược trở lại, hai tỷ muội cũng phải quay trở về, xoay mình phóng vọt về phía trước đám chiến sĩ.

Đám chiến sĩ vừa mới cực khổ chém giết trở ra, chưa từng được nghỉ ngơi lấy một khắc, bọn họ cả người đẫm máu liền chỉnh hợp lại trận hình, xốc lại tinh thần, lại chuẩn bị giết ngược trở về. Đám chiến sĩ vẫn luôn lấy phục tùng mệnh lệnh làm thiên chức, cho dù có vì vậy mà phải trả giá sinh mệnh của bọn họ cũng vậy!

Đối mặt với đám Luyện nô cường thi giơ nanh múa vuốt bên trong khu vực hắc vụ, mạnh mẽ phóng vọt ra khỏi khu vực hắc vụ, ngoan cố công kích thẳng tới, khiến cho trong lòng đám chiến sĩ kia nhất thời tạo thành một tầng bóng râm tâm lý thật lớn. Lần này đánh ngược trở vào, hy vọng quay về phi thường xa vời. Phương thức tử vong, cũng sẽ thảm thiết không thể tưởng tượng nổi. Thậm chí là phương thức cực kỳ sỉ nhục, bị đám Luyện nô cường thi kia cắn nuốt!

- Đi theo cước bộ của ta, gở lên chiến đao, chiến kiếm trong tay các người! Các chiến sĩ, hãy vì vinh quang của chúng ta mà chiến đấu đi!

Độc Âm Nhi mạnh mẽ đem thanh trường thương Luyện Lực Khí cực độc trong tay của chính mình hướng về phía bên trong hắc vụ vùng lên, đôi ngũ nhất thời tăng tốc lên.

Thời điểm khi mà đội ngũ vừa mới tiến công, còn chưa kịp giết tới, thì phương hướng phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm ùng ùng, giống như là van mã bên đằng vật.

- Chẳng lẽ... chúng ta lại bị bao vây nữa rồi sao?

Thân là sĩ quan chỉ huy cao nhất, Độc Âm Nhi vừa nghe được tràng thanh âm kia, trong đầu liền nảy sinh ý tưởng kia. Trong lúc vội vàng, nàng quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một mảnh cát bụi đột nhiên từ phía Hậu Thổ Thành phía sau phóng vọt tới, tốc độ cực nhanh.

Đám cát bụi kia càng lúc càng gần, mảnh cát bụi cũng không thể hoàn toàn che lấp tầm mắt. Những người có mặt ở đây trong nháy mắt liền nhìn thấy một người xông đến trước nhất của đội ngũ. Sự xuất hiện của hắn, giống như một tia dương quang xuất hiện trong nền trời hắc ám, lại giống như một thanh lợi kiếm chém sạch hắc ám, khiến cho tất cả những tâm linh đang bị dày vò nhận được sự an ủi. Hắn không phải là ai khác, chính là Lão đại chân chính của Hưu Thổ Thành, đồng chí Phó Thư Bảo!

Di động bên trong sa mạc với tốc độ như gió, hai chân của Phó Thư Bảo cơ hồ là đạp lên trên hư không mà đi. Mỗi bước đặt chân xuống, liền vượt qua một khoảng cách thật xa. Ở sau lưng của hắn, chính là đám thị vệ Luyện nô thân thể cao gấp ba người bình thường, cùng với đám Chiến sĩ Thạch Tượng thể tích to lớn cùng thực lực cường hãn.

Sáu mươi thị vệ Luyện nô, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng, cộng thêm Thần tượng Thạch Hoa của Luyện Hoa Nữ Thần, Luyện Ngục Nam Tước, Thần tượng của Luyện Ngục Thần Tước sửa luyện lại. Một đội ngũ như vậy, cho dù là trăm vạn đại quân xuất hiện ở trước mặt, chúng nó cũng đủ để hoàn toàn đập tan, đi lại như chỗ không người!

Cứu binh, rốt cuộc cũng đến rồi!

- Cái tên gia hỏa kia... vì cái gì luôn ở trong thời điểm máu chốt nhất mới xuất hiện a?

Nguy cơ sinh tử đã mất đi, Độc Âm Nhi lại có xúc động muốn mở miệng mắng chửi người. Kẽ mà nàng muốn nhả, tự nhiên chính là gã nam nhân của nàng.

Hồ Nguyệt Thiên khẽ nhún nhún vai:

- Người nên cảm thấy may mắn, hấn không có đến trễ, như vậy là đủ rồi!

Dừng lại một chút, Hồ ly tinh mới nói tiếp:

- Bằng không, tất cả chúng ta đều chết, sẽ có những nữ nhân khác khoái chí cười to suốt mấy ngày a!

Độc Âm Nhi:

— ...

Đi ở trước mắt mọi người, cất bước như bay, thanh âm của Phó Thư Bảo cũng rất nhanh truyền đến:

- Mấy bà tám các người còn đứng ở nơi đó làm gì nữa? Còn không mau rời khỏi nơi này đi!

- Lui lại! Lui lại!

Độc Âm Nhi lập tức hạ mệnh lệnh, đội ngũ liền lập tức giải trừ trạng thái chiến đấu, rất nhanh lui thẳng về phía Hậu Thổ Thành.

Hiện tại đã có Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô tham chiến, mấy gã chiến sĩ bình thường bọn họ đã không nhất thiết phải gia nhập vào chiến trường nữa rồi. Đi vào, ngược lại sẽ ảnh hưởng đến sự chiến đấu của Quân đoàn Luyện Ngục cùng với thị vệ Luyện nô nữa. Đám chiến sĩ khùng bố này, một khi khởi xướng công kích lên, có thể vô tình đánh nhầm sang người nhà hay không, cũng là chuyện rất có thể sẽ xảy ra!

Đám chiến sĩ của Hậu Thổ Thành rút lui đến được khu vực an toàn, đứng bên trên một cái cồn cát lớn nhìn ra chiến trường xa xa. Thời điểm này, Phó Thư Bảo đã dẫn dắt theo Quân đoàn của hắn phóng vọt đến bên cạnh mảnh đất đang bị hắc vụ bao phủ. Tất cả mọi người nhìn thấy, ngay trước khi Phó Thư Bảo phóng vọt vào khu vực hắc vụ, một cái phân thân lực lượng đã xuất hiện bên cạnh bọn họ, giống hệt như quỷ mị phóng thẳng vào sâu bên trong đám hắc vụ.

Ngay sau đó liền có một thanh âm nổ mạnh mãnh liệt truyền vào trong lỗ tai của các chiến sĩ. Ánh lửa phóng thẳng lên trên cửu thiên, đem hắc vụ bao phủ khắp màn trời kia vạch ra một lỗ hổng lớn. Một đám mây lửa hình nấm lập tức phóng vọt lên thiên không.

- Hắc hắc... Tên gia hỏa này, hắn lại đem phân thân lực lượng đi mà nổ chết người a! Thủ đoạn của hắn vẫn ỉn như vậy!

Độc Âm Nhi vỗ tay cười nói, đối với thủ đoạn của gã nam nhân nhà mình kia, nàng cảm thấy tự hào vô cùng.

Hồ Nguyệt Thiên thì có chút khinh bỉ liếc mắt nhìn Độc Âm Nhi một cái, rồi lại trước khi đối phương phát giác ra đã nhanh chóng thu hồi ánh mắt, đem tầm mắt chuyển sang trên người của Phó Thư Bảo.

Thời điểm này, mọi người nhìn thấy trong tay của Phó Thư Bảo chợt có thêm một cái bình màu trắng. Cái bình ngọc xoay chuyển, đám hắc vụ xung quanh chiến trường liền giống như một đám bùn đất xung quanh lốc xoáy, không ngừng phốc phốc bị hút hết vào.

Hắc vụ rất nhanh liền bị cái bình ngọc hấp thu, đám Luyện nô cương thi giấu bên trong hắc vụ ở trên chiến trường nhất thời không còn chỗ ẩn nấp, bại lộ ở trước mắt của các Chiến sĩ Thạch Tượng của Quân đoàn Luyện Ngục cùng với các thị vệ Luyện nô. Các Chiến sĩ Thạch Tượng cùng với thị vệ Luyện nô giống như là mãnh hổ phóng vọt vào đàn dê, mỗi một quyền, mỗi một chưởng đánh ra cũng đều bị đánh thành một đồng thịt vụn.

- Cái bình ngọc kia thật kỳ quái a! Giống như là có tác dụng tịnh hóa kỳ diệu thì phải!

Trong lòng Hồ ly tinh thầm nghĩ.

- Buổi tối ngày hôm nay, nhất định phải bắt hắn đem cái bình ngọc kia lấy ra, ta mới cho hắn lên trên giường của ta a!

Trong lòng Độc Âm Nhi thầm nghĩ.

- Cái bình ngọc kia, có thể dùng để cấm hoa được không nhỉ?

Trong lòng Chi Ni Nhã âm thầm nghĩ.

- Cái tên gia hỏa kia hình như lại đạt được bảo vật a! Đáng giận! Vì cái gì lại luôn để hắn tìm được trước chứ?

Trong lòng Long Ngọc Nhất âm thầm nghĩ.

- Ta nhất định phải tìm cơ hội một phen đem cái bình ngọc thần kỳ này trộm lấy mới được! Thứ bảo vật như vậy nằm ở trong tay của hắn, quả thật chính là sự khinh nhờn đối với bảo vật a!

Trong lòng Long Ngọc Nhị lại âm thầm nghĩ.

Mấy nàng nữ nhân này lại không biết rằng, cái bảo vật này chính là thứ mà Phó Thư Bảo chiếm được từ trong tay của Hà linh Thiên Hà, Thiên Hà Tịnh Hóa Bình! Cái Thiên Hà Tịnh Hóa Bình này có thể tịnh hóa hết thảy mọi thứ, bao gồm cả tâm linh của con người, tự nhiên cũng có tác dụng tịnh hóa đối với hắc vụ.

Trên đường đến nơi này, Phó Thư Bảo liền nghĩ đến nó, cho nên liền lấy ra để tiến hành tịnh hóa hắc vụ, khiến cho trên chiến trường trở nên trong sáng hơn. Mặt khác, đã từng một lần trải qua chiến đấu cùng với Luyện nô cương thi, hắn cũng phát hiện được dưới tình huống được hắc vụ bao phủ, cuồng tính cùng với lực công kích của Luyện nô cương thi cũng sẽ tăng mạnh lên, mà khu vực không có hắc vụ bao phủ, bọn chúng liền trở nên suy yếu.

Nếu là dưới tình huống ánh mặt trời chói chang chiếu xuống, bọn họ liền sẽ trở nên suy yếu hơn. Cái nhược điểm này, đối với Luyện Vũ Thiên Tôn đến từ Thời đại Hắc Ám cũng là giống nhau. Bằng không, hắn cũng sẽ không chế tạo ra chiến trường hắc vụ bao phủ khắp nơi như thế này.

Có biện pháp xử lý chiến trường như vậy, chiến đấu liền trở nên dễ dàng hơn nhiều!

- Tỷ tỷ, chúng ta cùng đi hỗ trợ đi! Các chiến sĩ ở nơi này cũng sẽ an toàn rồi, không cần chúng ta phải đi bảo hộ tiếp nữa!

Long Ngọc Nhị nói. Nàng chính là muốn tiếp cận lại gần để quan sát cái bảo vật trong tay Phó Thư Bảo mà thôi, say đó thuận tiện cân nhắc biện pháp trộm nó vào tay.

Trong lòng Long Ngọc Nhị suy nghĩ cái gì, Long Ngọc Nhất tự nhiên hiểu rõ ràng. Chẳng qua nàng cũng không có đi vạch trần, chỉ là khẽ gật gật đầu, cùng với muội muội phóng vọt lên. Lần này đây Độc Âm Nhi cũng không có ngăn cản các nàng, mà chỉ là lẳng lặng nhìn thấy mà thôi.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vừa mới gia nhập vào chiến trường, ưu khuyết điểm của chiến trường nhất thời thể hiện ra. Cán cân thắng lợi càng không ngừng nghiêng về phía của Phó Thư Bảo. Theo đám hắc vụ trên chiến trường dần dần giảm mạnh, đám Luyện nô cương thi lộ ra bên ngoài ánh mặt trời chói chang, liền mất đi cuồng tính cùng với một bộ phận sức chiến đấu. Bọn họ đối diện với công kích của đám Chiến sĩ Thạch Tượng, liền bị cắt đứt ra làm đôi, sau đó bị đánh nát thành một đồng mảnh vụn, bị chết một cách hồ đồ.

- Cái đó là cái gì vậy? Có thể nào...

Bàn tay của Long Ngọc Nhị xuất hiện trên bả vai của Phó Thư Bảo, ánh mắt thèm thuồng nhìn chằm chằm vào Thiên Hà Tịnh Hóa Bình trong tay hắn.

- Không được! Chiến đấu chấm dứt rồi hãy nói sau!

Trong lòng Phó Thư Bảo trong sáng như gương, vị Long nữ tham lam bảo vật Long Ngọc Nhị này suy nghĩ cái gì, hắn làm sao không biết được cơ chứ? đọc truyện mới nhất tại .

- Quỷ keo kiệt!

Long Ngọc Nhị thở ra một hơi, đột nhiên phóng vọt tốt trước, đem cơn tức trong lòng mình toàn bộ phát tiết lên trên người của Luyện nô cương thi.

Chiến đấu tiên hành phi thường thuận lợi, nhưng còn xa lắm mới tới thời điểm phân ra thắng bại.

767. Chương 661: Thừa Dị Người Bệnh, Lấy Mạng Người!

Thiên Tài Đạo Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 661: Thừa Dị Người Bệnh, Lấy Mạng Người!

Hai tay nhẹ nhàng mở ra, thân thể Phó Thư Bảo trong hỗn chiến mạnh mẽ bay lên, thân hình của hắn một khắc trước còn mơ mơ hồ hồ nhưng vẫn có thể nhìn thấy được thì một khắc sau đó liền biến mất không còn chút dấu vết nào trên hư không. Phá toái hư không, di chuyển tức thời, đây là năng lực của Thứ Thần cấp đã có. Từ Thiên Hà trở về, Phó Thư Bảo thực lực hiện tại đã tăng nhiều, đã đạt tới vô hạn tiếp cận Thần cấp. Hiện tại, chỉ cần tự ngã luyện chế là có thể chọc phá tầng ngăn trở mỏng như cánh ve kia, tiến nhập Thần cấp cảnh giới.

Bất quá, dư nghiệt Hắc Ám thời đại tựa hồ không muốn cho hắn cơ hội làm ra sự tình như vậy.

Nhưng mà, chỉ cần có người ngăn cản con đường tu luyện của hắn, vô luận là ai, hắn đều muốn diệt trừ đi.

Lần nữa hiện thân, Phó Thư Bảo đã tiếp cận giải đất trung tâm, nơi Luyện Vũ Thiên Tôn cùng Thủy Vô Thường chiến đấu. Trước mắt hắn, một mảnh hắc ám khôn cùng, ánh mắt bình thường vô pháp nhìn thấu quỹ tích tia chớp vũ động như linh xà du tẩu cùng thanh âm phích lịch bên tai rung chuyển thiên địa. Trong hư không, thanh âm liên tục nổ vang bên tai, tuy rằng không có tiến vào trong tràng chiến đấu này, nhưng mà năng lượng cường vô cùng bắt nhập (chỗ nào cũng có) như trước, lần lượt lần lượt mà cuốn ra bốn phương tám hướng, phá hủy hết thảy đồ vật cùng tính mạng trên đường đi của chúng.

- Chiến đấu thật mạnh!

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc mà nhìn về phía tấm màn đen ở trung tâm, hắn hiện tại gặp phải hai lựa chọn, một là trực tiếp xông vào, cùng Luyện Vũ Thiên Tôn đối chiến, hoặc là tiếp tục chỉ huy Luyện Ngục quân đoàn phá hủy tang thi luyện nô. Tuy rằng đều là chiến đấu, nhưng mà hắn biết rõ, lựa chọn bất đồng sẽ cho ra kết quả bất đồng.

Cùng Luyện Vũ Thiên Tôn chiến đấu, hắn hiện tại không có một điểm hi vọng chiến thắng nào, nhưng nếu như không đi hỗ trợ, một khi Thiên Vũ Thiên Tôn thủ thắng, hắn sẽ rơi vào khiêu chiến vô cùng nghiêm trọng...

Ngay lúc do dự, chỗ sâu nơi bầu trời chợt truyền đến một tiếng nổ kịch liệt. Hắn cuống quýt dùng sức hình thành một tầng hộ thuẫn ngăn cản, nhưng cho dù là thế thì sóng xung kích vẫn đánh hắn văng đi thật xa. Đúng lúc này, hắn đột nhiên trông thấy thân thể của một lão nhân từ trong tấm màn đen cùng ánh lửa quần quanh bay vụt ra. Đồng dạng, lão già kia cũng bị đánh bay, thể thể của lão giống như một quả đạn pháo mà bắn đi, trên hư không phun ra từng ngụm máu tươi, lại bị hỏa diễm thiêu đốt mà bốc hơi sạch.

- Người kia...

Phó Thư Bảo đột nhiên mở to hai mắt mà nhìn.

- Là lão đa!

Cho tới giờ khắc này, Phó Thư Bảo mới biết rõ là ai đang cùng Luyện Vũ Thiên Tôn đối chiến. Hắn vừa tới liền chỉ huy Luyện Ngục quân đoàn cùng luyện nô thị vệ kịch liệt chém giết, vì các nàng Độc Âm Nhi mà tranh thủ thời gian lui lại, cũng không có cơ hội từ trong miệng Độc Âm Nhi hiểu rõ hết thấy sự tình. Mà tử muội Thất thái nữ thần long gia nhập chiến trường lại đang mê man trong Thiên Hà Tịnh Hóa bình, thế cho nên chưa có ai nói cho hắn biết chân tướng của sự tình. Nguyên một đám trùng hợp xuất hiện một chỗ, liền tạo cho hắn khiếp sợ cùng kinh ngạc tại chỗ.

Chân tướng, đang ở trước mắt. Cùng Luyện Vũ Thiên Tôn chiến đấu, lại là phụ thân hắn.

Chỉ là, chân tướng như vậy, phải có bao nhiêu người có đại dũng khí, đại trí tuệ mới có thể tiếp nhận nó được đây này?

- Xú tiểu tử còn không mau đỡ lão đa người một cái, tên bất hiếu chi tử nhà ngươi còn đứng đó mà xem trò vui sao?

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi cùng một câu như vậy, sắc mặt Thủy Vô Thường liền tái nhợt một mảnh, hiển nhiên là đã bị thụ thương không nhẹ.

- Vâng... lão đa...

Trong lòng Phó Thư Bảo một mảnh hỗn loạn, nhưng mà vẫn chặn ngang lộ tuyến của Thủy Vô Thường, một tay ôm lấy lão. Lúc này, một thân phận khác của Thủy Vô Thường hẳn đã đoán ra được, chính là Thần quan của Luyện quốc thần bí nhất!

Từ Luyện Vô Song biết được, Thủy Vô Thường không có tham gia phản loạn, lại cũng không có để lại bất cứ tin tức cùng manh mối nào. Nhưng mà càng về sau, Tứ đại trấn quốc chi thần làm phản đều bị phong ấn, loại chuyện này, nếu như không phải Thủy Vô Thường làm ra thì ai có thể làm ra đây?

Đủ loại chuyện xưa, mặc dù đã tiêu tán như mây khói nhưng mà lúc này tỉ mỉ sắp xếp lại, thực sự là vừa nhìn liền hiểu ngay.

- Xú tiểu tử, ta biết rõ ngươi bây giờ có nhiều chuyện muốn hỏi ta, nhưng mà... mau trốn khỏi chết vẫn là quan trọng hơn, ta thế nhưng mà không chịu nổi Hắc Ám Đại Thủ ấn của Luyện Vũ Thiên Tôn kia rồi...

Thanh âm của Thủy Vô Thường phi thường suy yếu.

Ánh mắt của Phó Thư Bảo bỗng tập trung tại trung tâm tầng khói đen kia, nơi nồng đậm nhất. Đúng lúc này, hẳn dĩ nhiên cảm thấy một cái lực lượng trường cực kỳ cường đại mà tà ác theo sau bay tới, chính là Luyện Vũ Thiên Tôn không thể nghi ngờ.

- Phụ thân chiến đấu với hắn, người nào thắng?

Phó Thư Bảo đột nhiên hỏi lão một câu, cũng không có ý tứ lập tức chạy trốn.

- Khục khục... tiểu tử ngươi... đương nhiên là ai cũng không thắng a! Hắn chỉ là, chỉ là chiếm được một điểm thượng phong mà thôi, hẳn cũng bị thương, bất quá không có nghiêm trọng như ta mà thôi...

Thủy Vô Thường đột nhiên dừng lại, tiếp lời.

- Tiểu tử ngươi không phải muốn bỏ đá xuống giếng đó chứ? Tại thời điểm này muốn cùng Luyện Vũ Thiên Tôn chiến một trận?

Khóe miệng Phó Thư Bảo nổi lên một tia cười lạnh.

- Rèn sắt khi còn nóng, nếu hắn đã rớt xuống giếng rồi, nếu không ném xuống đầu hắn mấy tảng đá, ta còn coi là người sao?

Đây là loại lô-gic gì?

- Đợi một chút, tiểu tử ngươi hiện tại là nhân vật trọng yếu nhất mà ta cần phải bảo vệ, đừng lỗ mãng, Luyện Vũ Thiên Tôn hiện tại tuy bị thương nhưng mà muốn lấy tính mạng của ngươi lại là việc dễ dàng a!

- Thừa dịp hắn bệnh, lấy mạng hắn! Lão đa, nếu như đạo lý này người còn không rõ, người lúc trước như thế nào còn đứng vững tại vị trí Thần quan đây này?

- Ngươi... biết rõ thân phận của ta?

Thủy Vô Thường kinh ngạc mà nói.

- Những chuyện này nên nói sau vẫn tốt hơn, bây giờ cơ hội tốt nhất chính là giết chết Luyện Vũ Thiên Tôn, nếu như mất đi cơ hội lần này, về sau muốn lấy mạng của hắn, so với hiện tại còn muốn khó hơn! Cho nên, lão đa, lần này người rơi tự do, ta tin rằng lần va chạm này người vẫn có thể thừa nhận nổi đi!

- Tiểu tử bất hiếu a... Oa... khục khục...

Trong kích động, Thủy Vô Thường lại phun ra một ngụm máu tươi, mất đi năng lực chống đỡ, chỉ có thể trường mắt nhìn mặt đất càng lúc càng gần.

- Hoa lạp!

Ngay lúc Thủy Vô Thường sắp rơi xuống mặt đất, một đầu Thất thải thần long đột nhiên xuất hiện, long trảo cực lớn mở ra, hơi hốt đem lão ngăn lại, miễn cho nỗi đau té ngã.

- Nguyên lai là Thất thải nữ thần long tử muội... khục khục... Tốt, so với tiểu tử bất hiếu kia còn muốn tốt hơn cả vạn lần, trở về lão đa làm chủ cho các người, gả cho tên tiểu tử bất hiếu kia, giúp ta giáo huấn hắn một chút...

Thủy Vô Thường vui mừng mà nằm trên long trảo cực lớn kia, lão có cảm giác an toàn thật lớn.

Tiếp được Thủy Vô Thường là Long Ngọc Nhất, nàng có chút không cao hứng mà nói.

- Ta cứu người là vì kính trọng người là Thần quan của Luyện quốc, nhưng nếu người hồ ngôn loạn ngữ, ta chỉ có thể mặc kệ người ném lên mặt đất rồi!

- Được rồi, được rồi! Ta sai rồi, dẫn lão già ta ly khai khỏi chỗ này đi...

Thủy Vô Thường rất là thức thời, nói ra. Long tộc trước giờ không biết nói giỡn, điểm ấy lão phi thường tinh tường.

Duy nhất có thể cùng tử muội Thất thải nữ thần long vui đùa, cũng chiếm được đại lượng tiện nghi, cũng chỉ có mỗi Phó Thư Bảo mà thôi.

Long Ngọc Nhất cùng Thủy Vô Thường ly khai, hướng về phía Hậu Thổ thành mà đuổi theo đám người Độc Âm Nhi, sau đó đem Thủy Vô Thường giao cho các nàng, tiếp đó là quay trở lại, cùng Long Ngọc Nhị hội hợp, trợ giúp Phó Thư Bảo đối chiến Luyện Vũ Thiên Tôn. Đây chính là chiến lược tử muội hai nàng thông qua tâm linh trao đổi đạt thành.

Long Ngọc Nhất vừa ly khai, Long Ngọc Nhị cũng bay về phía Phó Thư Bảo. Đáng tiếc chính là, nàng cũng không có nhanh bằng Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo chỉ dừng trong hư không một lát liền biến mất trong tầm mắt của nàng.

- Tên lỗ mãng đáng giận, chẳng lẽ không biết cùng ta liên thủ, cơ hội tiêu diệt Luyện Vũ Thiên Tôn sẽ càng lớn hơn sao?

Long Ngọc Nhị tức giận thở phì phì mà nói ra, long thể to lớn mạnh mẽ quét ngang một cái, một mảnh khói đen liền tiêu tán, thân thể của nàng liền lao thẳng vào trong, hướng trung tâm màn hắc ám lao tới.

- Lực lượng phân thân, vô tận thiêu đốt!

Một tiếng rống lớn vang lên, thời điểm lần nữa hiện thân, trên người Phó Thư Bảo đột nhiên ngưng luyện ra một cái lực lượng phân thân. Lực lượng phân thân này vừa xuất hiện ngoài thân liền bốc lên một cỗ Hỗn Độn nguyên tố chi hỏa cao tới mấy chục mét, phàm là khói đen tiếp xúc với nó lập tức bị thối tán.

Quang minh chính là khắc tinh của dư nghiệt Hắc Ám thời đại, đây chính là nhược điểm hắn tìm ra được, coi như là cường đại như Luyện Vũ Thiên Tôn cũng không ngoại lệ.

- Đom đóm mà cũng dám so với mặt trăng? Vọng tưởng muốn đánh bại ta? xem tại

Thanh âm của Luyện Vũ Thiên Tôn từ trong chỗ sâu truyền tới. Trong chớp lát, một đạo khói đen như tia chớp quỷ mị đánh tới Phó Thư Bảo. Lực lượng phân thân của hắn đứng mũi chịu sào, lập tức bị chém thành hai khúc.

Song chưởng Phó Thư Bảo mạnh mẽ đẩy ra, lực lượng phân thân bị chém đôi kia lập tức khép lại. Đạo tia chớp màu đen kia quỹ tích khó lường, uy lực lại vô cùng, nhưng mà lúc bổ tới trước người Phó Thư Bảo lại bị một mảnh vòng xoáy bạch quang xoắn nát. Phiến vòng xoáy bạch quang này chính là do Thiên Hà Tịnh Hóa bình phát ra.

- Tiểu tử ngươi rõ ràng đã tìm được Thiên Hà Tịnh Hóa bình!?

Thanh âm của Luyện Vũ Thiên Tôn tương đối kinh ngạc.

- Ha ha, chút vận khí mà thôi! Thừa dịp ngươi bệnh, lấy mạng ngươi! Ngươi ngoan ngoãn hiện thân cho lão tử, trong bóng tối đánh lén, đây cũng không phải là sự tình người thân phận như ngươi có thể làm a!

Phó Thư Bảo một bên cười to, một bên lại trào phúng, nghĩ muốn khích tướng Luyện Vũ Thiên Tôn hiện thân.

Tám màn hắc ám vô biên vô tận đột nhiên bắt đầu chuyển động, một cái lực lượng phân thân cực lớn đột nhiên xuất hiện. Đây cũng không phải là chân thân của Luyện Vũ Thiên Tôn. Đồng dạng là lực lượng phân thân nhưng mà lực lượng phân thân của hắn so với của Phó Thư Bảo còn muốn cường đại hơn. Lực lượng phân thân đối chiến, một bên là một con voi, một bên là một con cún nhỏ, tỉ lệ sức chiến đấu, tựa hồ cũng chính là như vậy.

Khói đen bắt đầu khởi động, cũng là cánh tay cùng quyền đầu của lực lượng phân thân của Luyện Vũ Thiên Tôn, quyền đầu của hắn như một ngọn núi nhỏ, tay mở ra, để lực lượng phân thân của Phó Thư Bảo đứng phía trên không thành vấn đề. Xu thế mạnh yếu lập phán.

- Chỉ là man ngư mà thôi, lực lượng phân thân — phần bạo!

Phó Thư Bảo hạ xuống mệnh lệnh tấn công, lệnh cho lực lượng phân thân của hắn hướng quả núi kia phần đánh lên. Lực lượng phân thân hóa thành một khóa quang cầu, kéo theo một cái đuôi rực rỡ, trong nháy mắt cùng lực lượng phân thân của Luyện Vũ Thiên Tôn va chạm với nhau.

Lần nổ tung này quỷ dị tới cực điểm, không có thanh âm bạo liệt nhưng lại có ánh lửa thiêu đốt thiên địa cùng sóng xung kích phá hủy hết thảy. Phó Thư Bảo liên tiếp ngưng luyện ra hai lần lực lượng lực trường hộ trảo thì mới miễn cưỡng chống đỡ được sóng xung kích đánh sâu vào.

Hắc vụ trên không tản đi, nhưng không có thân ảnh Luyện Vũ Thiên Tôn.

“Tên giáo hoạt! Trên người hắn có thương tích là một cái nguyên nhân, chỉ sợ hắn có chút kiêng kỵ Thiên Hà Tịnh Hóa bình trong tay ta sao?”

Phó Thư Bảo dẫn đầu nhìn phiến hắc vụ tan hết trên không trung, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Dương quang lần nữa chiếu rọi, một mảnh sáng rõ.

768. Chương 662: Phụ Tử Kỳ Quái.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 662: Phụ tử kỳ quái.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Luyện Vũ Thiên Tôn tới cũng nhanh, đi cũng nhanh. Tang thi luyện nô hắn suất lĩnh cùng đám khói đen một chỗ đột nhiên biến mất phía trên giải đất trung tâm. Loại phương thức di động quỷ dị này, chỉ sợ cùng Hắc Ám quyền trượng của hắn có quan hệ. Nhưng những tang thi luyện nô bị đánh thành từng mảnh kia lại không có di động di chút nào. Tại thời điểm khói đen thối lui, tất cả chúng đều hiện ra trong vùng đất trung tâm, lộn xộn ngổn ngang, đông một khối, tây một khối, bộ dạng vô cùng thê thảm. Toàn bộ chiến trường đều bốc lên một mùi máu tươi cùng thi thể hư thối khó ngửi, phi thường đậm đặc.

Nhìn chiến trường hoang tàn, Phó Thư Bảo đỡ dẫn phiêu phù trên không, tâm tư của hắn lại bay về lần kỳ ngộ lúc trước, chính là Thiên Hà kỳ ngộ.

Thời điểm Thiên Hà hà linh giao cho hắn Thiên Hà Tịnh Hóa bình đã biến mất rồi, cũng ngay tại một sát na kia Thiên Hà thủy phô thiên cái địa hướng hắn ập tới. Lập tức, hắn liền bị đẩy ra ngoài. Mà Thiên Hà thủy cũng ngay tại trước mặt hắn ngoặt một cái, hướng một phương hướng khác mà lao đi. Cú từ biệt này, không có cơ hội gặp lần nữa.

- Thiên Hà hà linh có nói, lúc ta rời đi, Thời Gian chi ấn sẽ xuất hiện trong cơ thể ta, thế nhưng mà...

Lúc đó, trong lòng hắn cũng không có xác định được hắn đã nhận được Thời Gian chi ấn hay chưa.

Lăng lẳng phiêu phù trên không, hắn bắt đầu nội thị cơ thể mình, tìm kiếm Thời Gian chi ấn trong lời Thiên Hà hà linh. Thời Gian chi ấn, là chung cực chi ấn. Lực lượng thời gian, là lực lượng siêu việt hết thảy. Vật như vậy nếu như xuất hiện trong thân thể hắn, chắc chắn sẽ không phải là không có chút cảm giác gì, nhưng sự tình lại trái lại, hắn thật sự một điểm cảm giác cũng không có.

Đúng lúc đó, trong đầu hắn đột nhiên vang lên một đạo thanh âm.

- Dùng quá khứ chi khu của ngươi, như thế nào nghênh đón thời gian chi doanh đây này? Nó tồn tại trong thân thể ngươi, lại cùng ngươi cách xa một tầng khoảng cách thời gian, đến mộ địa của ta, ngươi sẽ tìm được đáp án.

Thanh âm cổ xưa mà hùng hồn kia, Phó Thư Bảo lơ mơ cảm thấy hắn đã từng nghe qua ở địa phương nào đó, nhưng lại không thể xác định được. Lúc ấy, hắn càng không ngừng tự hỏi.

- Đi mộ địa của hắn? Mộ địa gì? Chẳng lẽ người nói ra lời này, đã chết rồi? Đã chết rồi, như thế nào lại có thể nói chuyện với ta? Đi tới địa phương đặc thù nào trong tình không?

Cuối cùng, Phó Thư Bảo nhận được một cái kết luận, cái thanh âm kia là lấy được từ Thiên Hà, lưu lại trong ý thức của hắn. Trừ chuyện này ra, không còn khả năng nào khác.

Phản hồi Hậu Thổ thành, hắn lập tức thu được tình báo, nói là đám người Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã đã dẫn theo một chi chiến đội gần trăm người đã chạy tới Sa Mạc bộ lạc điều tra sự tình tang thi luyện nô, cho nên hắn liền vội vàng mang theo Luyện Ngục quân đoàn chạy tới. Luyện Ngục quân đoàn hiện tại cùng luyện nô thị vệ chỉ nghe theo mệnh lệnh của hắn, người luyện chế ra bọn hắn, đây cũng là nguyên nhân vì sao Độc Âm Nhi không cách nào điều động được chi quân đội cường đại này, bằng không thì, nàng nhất định đã mang theo rồi. Toàn bộ quá trình, đều phi thường vội vàng, không có thời gian suy nghĩ tất cả sự tình về Thiên Hà, hiện tại, những vấn đề này không hạn mà cùng ủa ra ngập tràn đầu óc của hắn.

- Cái thanh âm kia nói ‘mộ địa của hắn’? Thật sự kỳ quái a, ta hiện tại giả thiết hắn đã tử vong, tại Thiên Hà lưu lại một cái thanh âm gì đó, nhưng mà hắn vì cái gì không có nói cụ thể là ở địa phương nào?

Những vấn đề này, hiện tại nghĩ lại, Phó Thư Bảo vẫn như trước, rất là đau đầu.

Long Ngọc Nhị bay đến bên người Phó Thư Bảo, giờ phút này nàng hủy bỏ trạng thái Long thân bàng đại như núi, biến thành thiếu nữ kiều xảo lung linh. Một thân Thất Thái Thần Long giáp, để lộ ra từng đường cong linh lung bay bổng, phong độ tư thái mê người.

- Phó công tử, rõ ràng, Luyện Vũ Thiên Tôn đã trốn à nha!

Nàng nói.

- Phụ thân chàng khiến hắn thụ thương, đổi lấy một khoảng thời gian chuẩn bị cho chúng ta, một khi Luyện Vũ Thiên Tôn sẵn sàng, chỉ sợ đó là thời điểm chúng ta sẽ cùng hắn quyết chiến rồi.

- Quyết chiến?

Phó Thư Bảo khôi phục thần trí, hắn lắc lắc đầu, cười khổ nói.

- Cùng Luyện Vũ Thiên Tôn quyết chiến thế nào đây này? Chúng ta cùng dư nghiệt Hắc Ám thời đại quyết chiến, chỉ có thể là cùng một người quyết chiến, đó chính là Hắc Mạc Thiên đại đế!

Một tên Luyện Vũ Thiên Tôn đã khiến cho cường giả cỡ Thủy Vô Thường trọng thương, nếu như Hắc Mạc Thiên đại đế, đó là uy thế cùng cường đại bậc nào đây này?

Loại vấn đề này, ngẫm lại đủ khiến người ta cảm thấy đau đầu.

- Hay là đừng nên nghĩ tới những chuyện này nữa, chúng ta trở về đi, phụ thân chàng thụ thương rất nặng.

Long Ngọc Nhị nói ra.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

- Chúng ta bây giờ liền trở về đi.

Quay người muốn rời đi, tay của hắn vung lên, đại địa bên dưới chợt bốc lên một mảnh biển lửa rừng rực. Phàm là địa phương có huyết dịch hoặc thi thể, không chỗ nào là không bị biển lửa nuốt chửng. Hỏa hải luyện ngục, đây là hắn muốn đem hết thảy đồ vật tà ác thiêu đốt sạch sẽ.

Trở lại Hậu Thổ thành, Phó Thư Bảo trước tiên đi tới bên người Thủy Vô Thường. Trong phòng có Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với một ít nhân vật trọng yếu của Hậu Thổ thành. Bọn hắn đối với Phó Đa Tiên biến thành Thủy Vô Thường cũng tương đối kinh ngạc, nhưng mà may mắn chính là vì có Thủy Vô Thường xuất thủ, mới khiến cho các nàng Độc Âm Nhi thoát khỏi kiếp nạn.

- Các người đều đi ra ngoài đi, ta cùng lão đa muốn một mình nói chuyện.

Phó Thư Bảo nói ra.

Mọi người không nhiều lời, nhao nhao thôi lui ra khỏi gian phòng. Thời điểm trước khi Chi Ni Nhã ly khai, nàng thấp giọng nói ra.

- Lão công, chàng phải chú ý lời nói, phụ thân đại nhân thương thế rất nặng, miễn cho người sinh ra tức giận cùng kích động.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

Cửa phòng đóng lại, trong phòng chỉ còn lại Thủy Vô Thường nằm trên giường, ở trước giường, Phó Thư Bảo lặng lẽ nhìn lão.

Tâm tình của Phó Thư Bảo rất phức tạp. Người nằm trước mặt hắn, cũng không phải là phụ thân hắn, cũng không phải là Phó Đa Tiên, mà là Thần quan của Luyện quốc thời Khởi Nguyên. Hắn đến, là vì Khởi Nguyên chỉ thụ lựa chọn. Hắn dùng thân phận Phó Thư Bảo của thế giới này cảm dỗ sinh tồn, tu luyện tới nay, cũng có chỗ được vị Thần quan này an bài. Tóm lại, hắn của hiện tại, nhân sinh của hắn cơ hồ đã đều bị lên kế hoạch, chỉ còn từng bước đi tới, muốn hắn và Hắc Mạc Thiên đại để tiến hành một quyết chiến quyết định vận mệnh của thời đại này.

Trận chiến này, chắc chắn là sinh tử chi chiến, tất cả sự tình cá nhân trước sinh tử chi chiến đều không có nghĩa lý gì, bởi vì sau lưng song phương đều là sinh vật đại diện cho cả một thời đại. Mất đi tiên tổ, người sống sót, toàn bộ đều phiêu tán ra vô số văn minh trong tinh không. Cho nên, trận chiến này, là một cuộc chiến vĩ đại, vinh quang của nó, sinh tồn chi chiến.

Nhưng mà, những cái đạo lý kia Phó Thư Bảo cho tới bây giờ không có hứng thú qua, trong lòng hắn rất khó chịu, là vì hắn hiện tại, từ lúc hắn tới nơi này, nhân sinh của hắn đã bị chú định, được an bài rồi. Hắn cảm giác hắn cũng không phải là cường giả gì mà là một con rối vô tri, dưới một đám sợi dây vô hình điều khiển mà đi tới vị trí ngày hôm nay.

Không khí trầm mặc lan tràn trong phòng, phụ tử hai người nhìn lẫn nhau, trong lòng có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng lại trầm mặc không nói.

- Khục khục...

Vẫn là Thủy Vô Thường lên tiếng trước, là lão không chịu nổi hào khí áp bức này.

- Ta biết rõ con không thoải mái trong lòng, đối với phụ thân ta đây có rất nhiều điểm bất mãn, ta nằm chỗ này, nếu như có thể khiến con thống khoái, con có thể đánh ta hai cái tát.

- Đánh người?

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc mà ngẩng đầu lên.

- Đúng vậy, đối là ta, mơ mơ màng màng lâu như vậy ta cũng sẽ tức giận, con muốn phát tiết mà nói, có thể đánh ta để bớt giận.

Thủy Vô Thường bộ dáng rất chăm chú, nói.

Phó Thư Bảo bỗng nhiên cười cười.

- Con xác thực rất không cao hứng, nhưng con có thể đánh lão đa người được sao?

Dừng một chút, hần nói ra.

- Bởi vì người là lão đa của ta a! truyện copy từ

- Người...

Nói như vậy, Thủy Vô Thường lập tức sững sờ tại chỗ.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta ở thế giới trước kia là cô nhi, không cha không mẹ, đi vào cái thế giới này, vừa mở mắt ra thì ta có một vị phụ thân người, tuy rằng người chưa từng có hiện thân.

- Việc ta cần làm có rất nhiều, không xuất hiện... là sự tình ta không có cách nào...

Thủy Vô Thường có chút áy náy, nói.

- Còn nữa, phụ thân người ta hiểu rất rõ, ta vừa tới, người ít nhất đã an bài cho ta bốn nữ bộc xinh đẹp, tuy rằng sau đó bị người đưa tới Tu Lực Luyện Khí khiến cho ta không cách nào đụng tới được, nhưng mà bốn nữ bộc kia, thật là cực phẩm.

- ...

- Trên phương diện tiền tài, người cũng làm ra một cái an bài cho ta đủ thỏa mãn, để cho ta đến tận bây giờ không có thiếu trả tiền hoa, kỳ thật, một chút đồ vật phụ thân cho nhi tử không phải là những thứ đạo lý làm quân tử gì gì đó mà là tiền tài và nữ nhân, không phải sao? Người có giác ngộ ở phương diện này, cho nên người đưa cho ta những thứ này, không phải sao?

Miệng Thủy Vô Thường đã có chút khó khép lại, nhưng mà một chữ cũng không nói ra được. Không biết về mặt như thế, có phải hay không bởi vì muốn đập đầu vào tường hay là bởi vì thương thế mà không cách nào hành động được.

- Phụ thân như vậy, lại là Thần quan cường đại nhất của Luyện quốc thời Khởi Nguyên, địa vị so với quốc vương còn muốn hiển hách hơn, người có phải hay không có rất nhiều bảo tàng cùng bảo vật gì gì đó không đây này? Về sau mà nói, người xem nhi tử của người có nhiều nữ nhân như vậy, có nhiều quân đội phải nuôi như vậy, người có phải hay không ủng hộ nhi tử một hai đây này?

- Phụt....

Một ngụm máu tươi từ trong cái miệng có chút tổn thương kia của Thủy Vô Thường phun ra ngoài.

Đánh hai cái bạt tai? Loại sự tình bất hiếu này Phó Thư Bảo thực không làm ra được, nhưng mà hướng lão đa hần đòi tiền, lại là sự tình kinh thiên địa nghĩa. Nếu đã là quan hệ phụ tử, vậy thì sự tình đòi tiền là đương nhiên. Đã bị lừa gạt lâu như vậy rồi, yêu cầu một chút hồi báo, vẫn là sự tình kinh thiên địa nghĩa a!?

- Khục khục... được rồi, những thứ kia sau này hãy nói a, hiện tại mà nói...

Dừng một chút, Thủy Vô Thường đột nhiên rít gào lên.

- Đã biết rõ ta là phụ thân của ngươi, là lão tử của ngươi, cho ngươi tiền cùng nữ nhân để chơi, ta hiện tại nằm trên giường khổ hạnh như vậy, ngươi vì cái gì còn không giúp ta một hai?

Không hề nghi ngờ, một đôi phụ tử này, chính là phụ tử kỳ quái nhất thế gian rồi.

Phó Thư Bảo cười cười, một chút bộ dáng tức giận cũng không. Hần đưa tay qua, kéo quần áo của Thủy Vô Thường ra, đột nhiên một cái thủ ấn màu đen xuất hiện trên cái lồng ngực gầy còm của Thủy Vô Thường. Hắc sắc thủ ấn này khảm vào cơ thể của lão thật sâu, xem ra, nội tạng cũng bị tổn thương cực kỳ nghiêm trọng. Tổn thương như vậy, đổi lại là lực sĩ bình thường mà nói, chỉ sợ là đã mất mạng tại chỗ rồi.

Hắc sắc thủ ấn, hiển nhiên là Hắc Ám Đại Thủ Ấn do Luyện Vũ Thiên Tôn ban tặng rồi!

Phó Thư Bảo nhú mày.

- Lão đầu tử, với tư cách là Thần quan của Luyện quốc, thân thể của người gầy yếu như vậy, đây là nguyên nhân gì? Trong mắt của ta, thân thể của người tuy rằng đã từng trải qua tự ngã luyện chế, nhưng mà, hiệu quả tựa hồ cũng không đạt tới lý tưởng, đây lại là chuyện gì xảy ra?

Thủy Vô Thường ho khan một tiếng.

- Tiểu tử ngươi còn không hiểu? Ngoại trừ thời gian chi khu ra, ai có thể trở thành Thần chính thức đây này? Cái gọi là Thần, vô luận là ở Hắc Ám thời đại hay Khởi Nguyên thời đại, thậm chí là thế giới hiện tại, đó bất quá chỉ là vì sùng bái lực lượng, sùng bái đối với cường giả mà sinh ra loại tôn xưng này mà thôi. Nói cách khác, thứ gọi là Thần, kỳ thật cũng chỉ là thân thể phàm nhân ít bị thời gian ước thúc mà thôi.

Đạo lý này vẫn là lần đầu tiên Phó Thư Bảo nghe thấy, hắn có chút kinh ngạc, nói.

- Không phải nói, Thần có thể đem cơ thể ngưng luyện thành trạng thái năng lượng thuần túy hay sao? Tùy ý ngao du trong vũ trụ, không bị tử vong hạn chế.

Thủy Vô Thường cười nói.

- Ha ha! Đó là bởi vì ngươi còn chưa có đạt tới Thần cấp cảnh giới, sai lầm mà tin tưởng những điều này mà thôi! Xác thực, Thần cấp lực sĩ có thể đem thân thể ngưng luyện thành trạng thái năng lượng thuần túy, nhìn như vô địch, cũng không có bị hoàn cảnh sinh tồn hạn chế, nhưng mà nói như vậy, ngươi cũng chỉ còn lại mỗi năng lượng mà thôi, ý thức của ngươi, trí nhớ của ngươi đều bị quá trình ngưng luyện này mài sạch, nói như vậy, ngươi còn muốn đạt được loại thân thể năng lượng thuần túy này sao?

Một câu kia, như thể hồ quán đỉnh.

Vô địch như vậy, không có người nào nguyện ý muốn đi làm. Chuyện này, cũng chính là nguyên nhân Luyện Vũ Thiên Tôn vì cái gì mà còn muốn mặc lên Hắc Ám chiến giáp đi tới lực lượng thế giới này chinh chiến. Dùng linh hồn cùng trí nhớ làm đại giá, đổi lấy trạng thái vô địch, nhưng thật ra lại là một cái thiên đại trò cười của Thần cấp lực sĩ, một loại gân gà!

769. Chương 663: Kháng Nghị Không Có Hiệu Quả. (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 663: Kháng Nghị Không Có Hiệu Quả. (1)

Đồng dạng đạo lý con thỏ vĩnh viễn không thể nào lĩnh hội được cảnh giới của lão hổ, đại địa vĩnh viễn không cách nào lĩnh hội được cảnh giới của bầu trời, với tư cách là Thứ Thần cấp tồn tại, Phó Thư Bảo không cách nào lý giải được Thần cấp cảnh giới. Giờ phút này Thủy Vô Thường nói với hắn, không chỉ là miêu tả về Thần cấp cảnh giới mà còn là một loại truyền thụ kinh nghiệm.

Bởi vì không vứt bỏ linh hồn cùng trí nhớ, thân thể Thủy Vô Thường hiện tại cũng có nhược điểm của huyết nhục chi thân.

Bất quá, với tư cách là Thần cấp lực sĩ, thân thể Thủy Vô Thường vượt xa so với thường nhân, thậm chí là so với rất nhiều Đại Vô Vũ Trụ cấp lực sĩ còn muốn cường hãn hơn rất nhiều lần. Thân thể của lão, là tại lúc cuối cùng, cũng chỉ có thân thể trải qua tự ngã luyện chế mới cường hãn như thế được, mới có thể bảo tồn cả vạn năm như thế được.

- Tiểu tử, biết không? Thân thể ngươi đang nhìn đây, nó đã trải qua trăm lần luyện chế, mỗi một lần luyện chế nó sẽ suy yếu đi một chút, già nua đi một ít, thẳng tới cuối cùng... khục khục...

Khóe miệng Thủy Vô Thường lộ ra một tia cười khổ.

- Sẽ giống như người bình thường, cũng có một ngày chung kết tính mạng a!

Phó Thư Bảo lập tức sững sờ tại chỗ, hắn nguyên lai tưởng rằng chỉ cần trở thành Thần cấp lực sĩ là sẽ có được bất tử chi thân cùng hết thảy lực lượng, lại không nghĩ rằng kết quả vẫn là tránh không được kết cục cát bụi trở về cát bụi.

Cái gọi là Thần, cũng có một ngày chết già!

Cái gọi là Thần, cũng có một ngày lực lượng suy yếu!

Sững sốt cả nửa ngày, Phó Thư Bảo lại nở nụ cười.

- Lão đầu tử, người nói cho ta biết những thứ này là có ý gì đây? Cho ta minh bạch luân hồi số mệnh sao? Ha ha, ta bán mạng như thế cũng chính vì muốn mình cường đại lên, không phải vì muốn làm con rùa đen tuổi thọ dài dòng nhàm chán, cũng không phải vì chiến thắng hết thảy, chinh phục hết thảy, ta chẳng qua chỉ muốn bảo hộ nữ nhân bên cạnh ta, thủ hạ cùng huynh đệ của ta!

- Người...

Đúng lúc này, ánh mắt của Thủy Vô Thường trở nên có chút kỳ quái, phảng phất như lúc này hắn mới lần đầu nhận thức Phó Thư Bảo, có thể tiếp xúc được thế giới nội tâm của hắn.

Phó Thư Bảo tiếp tục cười nói.

- Ta, ưa thích nữ nhân, ưa thích tài phú, ưa thích thể diện, ưa thích hết thảy đồ vật mỹ hảo, ta chính là vì những thứ này mà sống, ta muốn hưởng thụ sinh hoạt đặc sắc mà không phải là sinh hoạt dài dằng dặc buồn chán tẻ nhạt, như vậy, đây mới chính là ta!

- Ha ha ha... người đúng là hảo tiểu tử! Khục khục...

Tiếng cười động tới thương thế, làm cho Thủy Vô Thường kịch liệt ho khan lên, một cổ máu tươi theo đó từ trong miệng lão chảy ra, bên trong, ẩn ẩn có chút gì đó đen đen.

Chân mày Phó Thư Bảo cau lại.

- Không thể cười thì đừng miễn cưỡng cười, lão gia hỏa này, người không biết là nội tạng đã bị Hắc Âm lực lượng ăn mòn rồi sao? Hiện tại đã xuất hiện dấu hiệu độc phát rồi, nằm yên đi, đừng sinh cường nữa.

- Ta có cái gì cần phải lo lắng đây? Có được nhi tử như ngươi, ngươi sẽ chữa trị tốt cho ta, trông ngươi nhẹ nhõm như thế, chắc hẳn đã có biện pháp rồi hả?

Thủy Vô Thường lơ đãng nói.

- Quả nhiên là cáo già! Bất quá, thật đúng là bị người nói trúng rồi, ta đã nghĩ ra phương pháp khôi phục thương thế!

Phó Thư Bảo đem Thiên Hà Tịnh Hòa bình lấy ra ngoài.

Trên chiến trường, Thủy Vô Thường kỳ thật đã từng nhìn lướt qua nó, nhưng ngay lúc đó tình huống là phi thường nguy cấp, cho nên lão mới chỉ vội vàng nhìn lướt qua, căn bản không có kịp nhìn kỹ lại, cũng không có cách nào đoán ra thứ trong tay Phó Thư Bảo lai lịch ra sao. Hiện tại, với khoảng cách gần trong gang tấc, thời điểm Phó Thư Bảo lấy nó ra, lão lập tức lâm vào sững sờ tại chỗ.

Phàm là bảo vật đều có linh tính cùng linh năng, Thiên Hà Tịnh Lạc bình cũng không ngoại lệ, hơn nữa lại rất cường đại. Nó vừa xuất hiện, không khí trong phòng phảng phất như bị gột rửa một lần, trở nên thoáng đãng hơn. Lúc trước, không khí trong phòng cùng không khí trong thành thị phồn hoa không sai biệt, mà giờ khắc này nó đã biến thành một cái sơn cốc trăm hoa đua nở, cỏ xanh lá lướt. Biến hóa này, cũng quá rõ ràng đi!

- Cái bình này... Ôi trời ơi! Đây là Thiên Hà Tịnh Hóa bình, ngươi là từ chỗ nào thu được loại bảo vật bực này?

Há hốc mồm, Thủy Vô Thường cả nửa ngày mới phun ra được một câu hoàn chỉnh như vậy.

- Đương nhiên là từ Thiên Hà hà linh lấy được rồi!

Phó Thư Bảo như thế nào truy ra tọa độ của Thiên hà, như thế nào ngăn lại được thế giới Thiên Hà Tịnh Hóa kia, cuối cùng như thế nào lừa Thiên Hà Tịnh Hóa bình tới tay nhất nhất nói ra.

- Người... người thật sự là lỗ mãng a! Thiên hà là sứ giả của thế giới cùng tịnh hóa, có ý chỉ tuyệt đối, nó muốn tịnh hóa thế giới tuyệt đối là có nguyên nhân, tiểu tử ngươi rõ ràng lại dùng mưu kế xảo trá, khiến

nó cải biến ước nguyện ban đầu... chuyện này cũng chưa tính là gì, người lừa Thiên Hà hà linh đi cũng thôi, tiểu tử người rõ ràng còn lừa lấy bảo vật của nó, Thiên Hà Tịnh Hóa bình!

Nếu như không phải đang nằm trên giường mà đứng trên mặt đất mà nói, Thủy Vô Thường giờ phút này chỉ sợ đã sợ tới thổ huyết mà nằm vật ra đất rồi.

- Bớt sàm ngôn đi, ngoan ngoãn ngậm miệng của người lại, bằng không thì ta không cứu được người đâu!

Phó Thư Bảo đem Thiên Hà Tịnh Hóa bình bỏ lên trên lồng ngực Thủy Vô Thường.

Một cỗ năng lượng thanh lương lập tức từ vết thương xâm nhập vào cơ thể, nó lần lượt lan ra khắp toàn thân, Thủy Vô Thường lập tức yên tĩnh lại, tâm vô tạp niệm. Đây cũng không phải là lão phối hợp với sự cứu trị của Phó Thư Bảo mà là Thiên Hà Tịnh Hóa bình có tác dụng tinh lọc tạp chất, cũng có thể tinh lọc tâm linh. Ngay lúc Thiên Hà Tịnh Hóa bình rơi lên người lão, trong nháy mắt đau đớn giảm đi một mảng lớn, tâm linh cũng nhận được vỗ về cùng tinh lọc, lập tức an tĩnh xuống.

Tác dụng của Thiên Hà Tịnh Hóa bình phi thường cường đại mà thần kỳ, giờ khắc này đều thể hiện ra.

Phó Thư Bảo cũng không có động tác gì khác nhưng mà từ vết thương trên người Thủy Vô Thường lại bắt đầu chảy ra một cỗ chất lỏng màu đen. Chất lỏng kia sền sệt, tản ra một mùi hư thối gai mũi. Thương thế của Thủy Vô Thường theo đó mà giảm đi rõ ràng, trên mặt cũng hiện ra sắc hồng phơn phớt khỏe mạnh, đủ loại dấu hiệu tật bệnh bị đẩy lùi.

- A! Không nghĩ ra Thiên Hà Tịnh Hóa bình lại có tác dụng trị liệu tật bệnh cùng thương thế!

Phó Thư Bảo có chút kích động lên.

770. Chương 663: Kháng Nghị Không Có Hiệu Quả. (2)

Chương 663: Kháng nghị không có hiệu quả. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Như thế nào? Tiểu tử người cho tới bây giờ còn chưa biết nó có thể trị thương sao?

Thủy Vô Thường bỗng nhiên có phản ứng, mở miệng nói.

- Tên vô liêm sỉ nhà người, người chẳng phải lấy lão đa người ra làm thí nghiệm đó chứ?

Phó Thư Bảo nhún nhún vai, nói.

- Chuyện đó có chỗ nào khác nhau đâu? Xem tinh thần của người, hiện tại đã tốt hơn rất nhiều rồi!

Thủy Vô Thường.

- ...

Trị liệu trong phòng đang tiến hành, người phía bên ngoài phòng mỗi người đều đứng tại cửa ra cùng những lối đi nhỏ chung quanh, đều phi thường lo lắng mà nghe không bỏ sót một tiếng động nào từ gian phòng kia truyền ra.

- Thiệt là... thế giới này tại sao lại có một đôi phụ tử như vậy đây này?

Độc Âm Nhi có chút tắt tiếng, nói.

- Đúng vậy a, với tư cách là con dâu, về sau chúng ta như thế nào ở chung đây này?

Chi Ni Nhã sàu mi khổ kiểm nói.

Hồ Nguyệt Thiên lắc đầu cười khổ.

- Nếu như sống lâu dài, ta có thể hay không phát điên mất đây này?

Hai tí muội Thất thái nữ thần long tâm tính lại không giống như người thường.

- May mắn, chúng ta không phải là con dâu hấn, người một nhà này, đều là từ viện tâm thần đi ra hay sao...

Bên ngoài, bóng đêm lặng lẽ hàng lâm, cửa phòng đóng chặt mở ra, Phó Thư Bảo từ bên trong đi ra. Thủy Vô Thường đã ngủ rồi, từ mũi của lão phát ra tiếng ngáy đều đều, một mảnh an tường. Thiên Hà Tịnh Hóa bình đã trừ bỏ thương thể cùng Hắc Âm độc tố trong cơ thể lão, hơn nữa trong quá trình trị liệu còn hướng thân thể của lão tịnh hóa qua một lần, có thể nói là trong họa có phúc.

- Tốt rồi, tốt rồi! Tất cả mọi người trở về đi, không có việc gì đâu, lão đầu tử đã an toàn rồi!

Phó Thư Bảo đuổi cái lưng mệt mỏi, ra về mệt mỏi. Thời gian kế tiếp, chính là thời gian đi ngủ rồi. Hấn cũng không muốn vì vậy mà trì hoãn mỹ hảo cùng ba lão bà ngủ chung. Trước mắt, những gia hỏa sinh sự, xem vào việc người khác, đến từ đâu thì cút về chỗ đó đi.

Nguyên vọng này rất dễ dàng thực hiện được, dưới loại chuyện này, các nam nhân đều rất thức thời, từng người nhìn nhau cười cười rồi rời đi. Biết rõ Thủy Vô Thường vô sự, bọn hấn cũng an lòng. Về phần đám nữ nhân, có mặt ở đây, ngoại trừ những người khác thì còn có mỗi tỷ muội Thất thái nữ thần long ra, mà các nàng lại khinh thường làm trò bóng đèn như vậy, cũng lặng lẽ lui ra.

Trở lại cái giường đủ ười người nằm kia, Độc Âm Nhi không thể chờ đợi nổi mà nói.

- Lão công, mau đem kiện bảo vật kia lấy ra đi!

Nàng đưa tay ra, mặt mũi tràn ngập mong chờ.

Phó Thư Bảo hơi sững sờ.

- Bảo vật gì?

- Đừng có mà giả bộ, chính là cái bình ngọc màu trắng ấy!

Độc Âm Nhi nói.

- Độc thương mà ngay cả thiếp không thể trừ, chàng chỉ dùng cái bình kia đơn giản liền có thể giải trừ rồi, thiếp muốn nhìn một chút nó đến cùng là dạng bảo vật gì!

Không phải không thừa nhận, Độc Âm Nhi trên phương diện giải độc cùng chế độc có thiên phú cùng tạo nghệ kinh người, độc ngay cả nàng không thể giải được, trên thế giới này chỉ sợ cũng không có ai có thể giải được rồi. Mà, Thiên Hà Tịnh Hóa bình lại thể hiện ra chỗ thần kỳ của nó. Cũng chính vì phương diện sở trường này, lực hấp dẫn của Thiên Hà Tịnh Hóa bình với nàng quả thực là khó có thể kháng cự được.

Phó Thư Bảo lại lắc đầu.

- Nó là Thiên Hà Tịnh Hóa bình, bên trong có Thiên Hà thủy, có tác dụng tinh lọc cùng cải chính (chữa trị, sửa chữa), Thiên Hà Tịnh Hóa bình có thể loại trừ Hắc Âm độc tố trên người lão đầu tử, cũng bởi vì nguyên nhân như vậy, vật kia chính là lợi khí đối phó với Hắc Mạc Thiên, cũng không thể cấp cho nàng được!

- Đồ ngốc! Thiếp chỉ muốn nhìn một chút, chẳng lẽ cũng không được sao?

Độc Âm Nhi muốn nổi đóa.

- Đúng vậy a, lão công, chàng không khỏi quá keo kiệt rồi, chúng ta đều là nữ nhân của chàng a, chàng có bảo vật gì không thể cho chúng ta xem đây này?

Chi Ni Nhã đứng một bên, nói.

- Ân...

Hồ Nguyệt Thiên ậm ừ một tiếng, cũng nói.

- Lấy ra đi, bằng không thì chàng đêm nay tìm gian phòng khác mà ngủ đi a!

Vẫn là hồ ly tinh có thể dễ dàng tìm đúng mệnh môn của Phó Thư Bảo, một kích tất sát!

- Ha ha ha...

Phó Thư Bảo lại ở thời điểm này cười phá lên, vẻ mặt vô cùng xấu xa.

- Chàng cười cái gì vậy?

Ba nữ nhân kinh ngạc mà nhìn Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo một ngón khẽ động, Thiên Hà Tịnh Hóa bình lập tức xuất hiện trong tay hắn, trong phòng lập tức bốc lên một cỗ linh tính, linh năng chưa từng có. Ánh mắt ba nữ nhân đột nhiên bị hấp dẫn, dừng lại trên một cái bình trắng.

- Đây chính là Thiên Hà Tịnh Hóa bình ta tìm được trong Thiên Hà, nó không chỉ có tác dụng tinh lọc cơ thể con người mà cũng có thể tinh lọc tâm tính, hiện tại lực lượng tu vi của các nàng, sau khi trải qua nó tinh lọc, đạt được chỗ tốt các nàng không cách nào tưởng tượng được đâu!

Phó Thư Bảo cười cười.

- Vừa rồi ban nãy, ta chỉ muốn cùng các nàng chơi đùa một chút mà thôi, các nàng vì cái gì lại sinh ra tức khí đây này? Đêm nay, ta muốn dùng Thiên Hà Tịnh Hóa bình tinh lọc thân thể từng người, từng người các nàng, tăng lên lực lượng cùng tu vi của các nàng!

Ba nữ nhân vốn đã có chút tức khí, nghe được lời này ba nữ nhân lập tức ôm quanh lấy hắn, cái gì môi thơm như mưa rào rơi xuống. Hồ ly tinh lại nhanh nhẹn bắt được chỗ hiểm, vuốt ve trí mạng, an ủi cùng khoái hoạt...

Nữ nhân, đại khái chính là như vậy.

- Như vậy, hiện tại cũng nên thoát y, ngoan ngoãn nằm xuống giường, vì phu từng bước từng bước mà tinh lọc!

Phó Thư Bảo vung tay lên, một ngón chỉ đoạn đoạn chính chính chỉ về cái giường lớn mà hạ lệnh.

- Chuyện này... như thế nào tinh lọc a?

Chi Ni Nhã có chút hồ nghi nói. Trong đầu của nàng đã có một cái hình ảnh bại hoại khó mà chấp nhận nổi, cái gì mà... còn có cái gì....

Hồ Nguyệt Thiên cùng Độc Âm Nhi cũng khần trương mà nhìn Phó Thư Bảo, Chi Ni Nhã nhắc nhở như vậy làm cho các nàng có chút cảnh giác lên. Tên nam nhân trước mặt này gọi các nàng vào gian phòng có một cái giường lớn, cho tới bây giờ chưa từng có chuyện gì tốt lành, huống chi là còn lấy danh nghĩa tinh lọc đây này?

Phó Thư Bảo nhún vai.

- Đương nhiên... Ân... ta chính là ở phía trên “cái kia” nhỏ xuống Thiên Hà thủy tinh khiết mà mỹ vị, sau đó các nàng xếp hàng, nguyên một đám hấp thu a... Đúng rồi, ta nhắc nhở các nàng một chút, tốt nhất là dùng miệng mà hấp thu, bởi vì Thiên Hà thủy tác dụng phát huy trong miệng muốn rõ ràng hơn a...

- Hồn dân!

- Hạ lưu!

- Còn xếp hàng... vô sỉ a...

Kháng nghị, thường thường là không có tác dụng.

771. Chương 664: Rãnh Trời.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 664: Rãnh trời.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một đêm hoang đường, ba nữ nhân đã nhận được chỗ tốt từ Thiên Hà Tinh Hóa bình, thân thể được tinh lọc, lực lượng tu vi tăng lên. Phó Thư Bảo cũng nhận được thứ hần muốn, thân thể khiến người khác mê đắm của ba nàng.

Thời điểm tia nắng mặt trời từ phía đông chậm chậm rơi xuống, Phó Thư Bảo mới từ trên cái giường lớn leo xuống.

Ánh mắt đảo qua ba nữ nhân trên giường, hần lại lắc lắc đầu, chậm rãi đi ra khỏi gian phòng. Không có mở cửa ra, đầu vai của hần nghiêng đi một chút, lập tức liền xuyên qua khỏi cánh cửa mà đi ra ngoài.

Chậm rãi hướng phía ngoài Hắc Thạch thành lâu đi ra ngoài, chiến sĩ dọc đường nhao nhao hành lễ, “thiếu gia thiếu gia” không ngừng kêu gọi. Với tư cách là nhân vật tối khắng khái, tối bại gia, Phó Thư Bảo coi như là người có vinh hạnh đặc biệt, có được danh vọng cùng kính ngưỡng là chuyện đương nhiên. Hần chỉ nhàn nhạt gật đầu, xem như là đáp lại.

Đi ra khỏi Hắc Thạch thành lâu, thân hình của hần đột nhiên biến mất trên không trung, lần nữa xuất hiện lại ở trên một cái gò cát gần Vô Thủy sa mạc. Trước khi hần đến, phía trên cái gò cát này đã có một người đứng đấy. Thân ảnh gầy còm, mang theo cảm giác cô độc, đúng là phụ thân hần, Thủy Vô Thường.

Trên thực tế, ngay lúc hần rời khỏi đại trận tứ chi của ba nữ nhân, hần liền biết Thủy Vô Thường chờ hần tại nơi nào rồi. Không phải như loại tinh thần liên hệ thần bí, tâm linh cảm ứng gì như của tỷ muội Thất thái nữ thần long, mà chỉ là bởi vì lực lượng trường của Thủy Vô Thường thực sự quá mạnh mẽ. Sự hiện hữu của nó giống như một khối nam châm, hấp dẫn hần vậy.

Đứng trên gò cát, lơ mơ có thể nhìn thấy cách đó hơn trăm mét có hai nữ nhân đang lơ lửng đứng trên hư không đang tiến hành tu luyện. Hai nữ nhân kia chính là hai người Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị. Thời điểm mặt trời mới mọc, tiến hành tu luyện lực lượng, đây chính là một trong những thói quen của Long tộc. Năng lượng các nàng hấp thu được, đều tập trung lên long đan, thời điểm chiến đấu liền có thể phun ra long tức có thể thiêu đốt hết thảy. Như vậy, có thể lý giải các nàng vì cái gì mà cần lực lượng như thế rồi.

- Lão đầu tử, người gọi con lên đây, không phải vì muốn cùng người thưởng thức tỷ muội Thất thái nữ thần long tu luyện đấy chứ?

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói.

Thủy Vô Thường liếc nhìn Phó Thư Bảo, nói.

- Xem thần sắc của ngươi, ngươi thật giống như đã tìm được đáp án rồi, đúng không?

- Người nói là, chính là cái thanh âm con nghe được trong Thiên Hà kia?

- Đúng vậy, ngày hôm qua, tại lúc ngươi chữa thương cho ta, ta đã nghe thấy ngươi đề cập tới chuyện này, đây là một chuyện phi thường trọng yếu, cho nên mới sáng sớm ra ta đã gọi ngươi ra đây hỏi han một chút.

Thủy Vô Thường nói ra.

Phó Thư Bảo cười cười.

- Lão đầu từ, kỳ thật, không phải tới sáng sớm nay người mới biết được đáp án sao?

Dừng một chút, hần còn nói thêm.

- Cái gọi là mộ địa, không phải là nguyên quán, hoàng cung Luyện quốc sao? Chỗ mộ địa đó không phải là nơi mai táng vương tôn công tử gì, cũng không phải là nhân vật anh hùng gì, mà là tượng trưng cho toàn bộ Khởi Nguyên thời đại, Khởi Nguyên chi thụ!

Một đêm qua, cũng có lẽ là từ thân thể ba nàng Chi Ni Nhã, Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên tìm được linh cảm, khiến cho cái vấn đề hắc phải đau đầu trở nên rõ ràng. Ngược lại, hắc giải quyết được vấn đề, còn ba nữ nhân lại khổ sở một phen. Trong lúc đó, uy lực “chiến mâu” của hắc tăng nhiều, sau một phen luân phiên chiến, khiến cho ba nàng phải gục ngã trước nó.

- Nếu như người đã biết đáp án, người có tính toán gì không?

Thủy Vô Thường như có điều suy nghĩ, nói.

- Luyện Vũ Thiên Tô mặc dù cũng bị thương, nhưng thương thế của hắc so với ta còn muốn nhẹ hơn nhiều. Ngày đó, hắc sở dĩ đột nhiên ly khai, một mặt là bị thương, một mặt là kiêng kỵ người cùng hai tỷ muội Thất thái nữ thần long liên thủ, còn có luyện nô thị vệ cường hãn cùng với Thạch Tượng chiến sĩ, mà khi hắc xuất hiện lần tiếp theo, ta nghĩ, hắc khẳng định đã chuẩn bị đầy đủ.

- Vậy thì còn chờ cái gì? Người bây giờ bức thiết nhất phải kích hoạt được Thời Gian chi ấn, tiến nhập Thần cấp cảnh giới, tranh thủ thời gian tu luyện, chỉ có như vậy, chúng ta mới có cơ hội thủ thắng.

Thủy Vô Thường nói ra.

Phó Thư Bảo lại nói.

- Kỳ thật, nếu không phải gặp lại người, con bây giờ giờ phút này đã trên đường đi tới Khởi Nguyên chi thụ rồi, nếu như vậy, con hiện tại đi à nha.

- Ta biết rõ người sẽ mang theo luyện nô thị vệ, còn có Thạch Tượng chiến sĩ, nhưng mà những thứ này tịnh không đủ, ta cùng tỷ muội Thất thái nữ thần long thương lượng rồi, chúng ta sẽ đi cùng với người, mặt khác, còn có một người nữa cũng muốn đi.

- Ai?

Phó Thư Bảo không nghĩ ra giờ phút này có ai lại muốn đi tới địa phương đó.

Ngón tay Thủy Vô Thường nhẹ nhàng khẽ động, một cái giới chỉ mang theo phong cách cổ xưa từ ngón tay của lão phát ra một trận sáng màu xanh lờ lờ, lập tức, Luyện quốc mật đại công chúa Luyện Vô Song từ trong vầng ánh sáng màu xanh đi ra.

- Là nàng...

Phó Thư Bảo cảm thấy rất là kinh ngạc.

- Phó đại ca, đó là cố hương của ta, ta phải đi về nhìn xem, liền để cho ta và các người đi cùng chứ!?

Luyện Vô Song mong chờ mà nhìn Phó Thư Bảo. Đối với Phó Thư Bảo, nàng thủy chung có một loại cảm giác biết ơn cùng sùng bái. Người trước mắt đầu tiên chính là người đem nàng từ dưới đất cứu ra, hai là vì hắc đã làm được sự tình mà ca ca nàng chưa làm được.

Lúc nói chuyện, tỷ muội Thất thái nữ thần long đã chấm dứt tu luyện, đi tới. Phó Thư Bảo xuất ra Khởi Nguyên Xuyên Văn bản, khởi động tọa độ của Khởi Nguyên chi thụ, thông đạo xuất hiện, hắc dẫn đầu đi vào. Thủy Vô Thường, Luyện Vô Song cùng tỷ muội Thất thái nữ thần long theo thứ tự đi vào thông đạo.

Trong chốn lất đã xuất hiện dưới chân Khởi Nguyên chi thụ, phía trước phế tích hoàng cung. Cảnh tượng hoang vu ngày xưa chưa từng cải biến chút nào, sa mạc kéo dài, phế tích thành thị. Phong tức quanh quẩn, truyền tới những tiếng ô ô nức nở nghẹn ngào, tựa hồ là dùng một loại ngôn ngữ cổ xưa kể lại nơi đây từng là một nơi huy hoàng, bị diệt tại đây.

- Chúng ta tới địa phương khác chờ người, việc người cần làm chúng ta ở chỗ này cũng phải giúp người một hai.

Thủy Vô Thường nói ra, mang theo tỷ muội Thất thái nữ thần long cùng Luyện Vô Song rời khỏi Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo lẳng lặng đứng dưới chân Khởi Nguyên chi thụ, lâm vào trầm mặc.

Thủy Vô Thường, Thất thái nữ thần long tử muội cùng Luyện Vô Song đã đi tới một địa phương khá xa mà quan sát hẩn. Đúng lúc này, một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ từ trong Long giới của hẩn nổi đuôi nhau đi ra, cuối cùng là sáu mươi luyện nô thị vệ, đem Khởi Nguyên chi thụ vây thành một vòng, tạo thành một cái trận hình phòng vệ một giọt nước cũng không lọt.

- Tên kia có thể tìm được thứ hẩn muốn sao?

Long Ngọc Nhị ẩn ẩn có chút lo lắng mà nói.

- Hẩn đã tìm được rồi, chỉ là muốn làm ra chuẩn bị cuối cùng mà thôi.

Thủy Vô Thường thần nhiên nói.

Long Ngọc Nhất nói.

- Đại thúc, người nói là... hẩn muốn hành tự ngã luyện chế sao?

Thủy Vô Thường nhẹ gật đầu.

- Khi từ Thiên Hà trở về, hẩn đã nhận được Thời Gian ấn ký, nhưng với đặc tính của Thời Gian chi ấn, “thân thể quá khứ” không cách nào có thể phát huy được Thời Gian chi ấn. Cho nên, hẩn nhất định phải tự mình trải qua tự ngã luyện chế thì mới có thể kích hoạt được nó. Tự ngã luyện chế, cũng là con đường duy nhất tiến nhập Thần cấp cảnh giới, đây chính là một bước hẩn phải đi. Trong chuyện này, chúng ta cũng không thể giúp đỡ gì được cho hẩn, chỉ có thể thay hẩn thủ vệ rồi.

- Ta nghĩ, Phó đại ca có thể làm được đấy, hẩn là người cực kỳ tài hoa ta từng gặp qua, cũng là người can đảm nhất!

- Còn có, vận khí cũng là tốt nhất.

Ngữ khí của Long Ngọc Nhị lúc này, có chút chua chua.

Thủy Vô Thường ha hả cười.

- Không bằng như vậy đi, đứa nhi tử rất có tiền đồ này của ta, chờ hẩn hoàn thành tự ngã luyện chế, các người chỉ bằng đều gả cho hẩn, như thế nào?

Tỷ muội Thất thái nữ thần long lập tức sững sờ tại chỗ, trên đời này nào có vị phụ thân nào như vậy đây này?

Bên này nói cười, Phó Thư Bảo bên kia một chữ đều không nghe thấy, tinh thần của hẩn vạn niệm câu tịnh, bất ba bất động, bất hỉ bất bi, bất trần bất cấu (không vướng ý niệm, không chút dao động, không vui không buồn, không vướng chút bụi trần). Hẩn tuy rằng không phải là giáo đồ Phật giáo, nhưng lúc này lại có thiền tâm của Phật gia.

“Thân thể quá khứ” không cách nào ủng hộ cho Thời Gian chi ấn, đây là chướng ngại duy nhất của hẩn. Thời Gian chi ấn cùng Nguyên tổ chi ấn hoàn toàn bất đồng, nó có được áo nghĩa cùng năng lượng chí cao, hẩn nhất định phải bước qua cái chướng ngại này thì mới có thể đạt được lực lượng càng cường đại. Mặt khác, hẩn đã dừng lại Thứ Thần cấp trong một khoảng thời gian khá dài, muốn bước vào Thần cấp cảnh giới, cũng nhất định phải bước qua cái chướng ngại này. Đó chính là — tự ngã luyện chế!

Tự ngã luyện chế, là một đạo khảm cuối cùng của lực sĩ, lực lượng của lực sĩ tại cảnh giới Thứ Thần cấp, đều biến thành Hỗn Độn chi lực, tự ngã luyện chế cũng là rãnh trời Thứ Thần cấp cần phải vượt qua. Vượt qua rồi, Thần đạo bằng phẳng chưa từng có từ trước tới nay. Thất bại, địa ngục mở cửa, mất hết thấy. Từ xưa tới nay, không biết bao nhiêu Thứ Thần cấp lực sĩ phải gục ngã trước cái rãnh trời này. Nhưng với tư cách là luyện chi lực sĩ, xác xuất thành công muốn vượt xa lực sĩ. Bởi vì đã có kinh nghiệm của người đi trước, nếu giữa đường thay đổi, khiếm khuyết rất nhiều.

Tự ngã luyện chế, cần nhất chính là trạng thái thân thể, tâm lý tốt nhất. Đây chính là điều kiện tất yếu. Đồng thời, cũng cần rất nhiều linh tài, số lượng không dưới trăm chủng. Bí thuật tự ngã luyện chế bất đồng, đều có linh tài phụ trợ cùng cách điều chế bất đồng, Phó Thư Bảo đoạt được chính là cách luyện chế được

ghi lại trong Thiên Long Bí Luyện thuật, chí cao điển tịch của Long tộc. Tài liệu hần đang sử dụng cũng chính là tài liệu cao cấp, hiếm thấy nhất, một trong số đó chính là Thiên Hà thủy, là ví dụ tốt nhất.

Tất cả tài liệu Phó Thư Bảo đã chuẩn bị xong, kế tiếp, chính là thời điểm vượt qua rãnh trời ngăn cản hần rồi.

Ba cái Luyện Mệnh đỉnh được phóng thích ra ngoài, trăm chủng linh tài cũng được lấy ra, lơ lửng giữa không trung. Số lượng của chúng, tuyệt đối là ăn khớp. Không nhiều hơn một chút, cũng không ít hơn một chút. Cuối cùng, Thiên Hà Tịnh Hóa bình cũng lơ lửng giữa không trung, đem một đám Thiên Hà thủy rót ra. Lượng Thiên Hà thủy bằng thể trọng của hần lơ lửng trên không trung, chỉ cần chờ tới thời điểm thích hợp, toàn bộ tiến vào trong ba cái Luyện Mệnh đỉnh mà hoàn thành sứ mạng của nó.

Hết thấy chuẩn bị đều đã xong. Phó Thư Bảo chậm rãi rũ bỏ áo giáp, y phục trên người xuống, đem thân triển lộ ra ngoài. Hai chân của hần chậm rãi thoát ly mặt đất, từng chút một, chậm rãi hướng ba cái Luyện Mệnh đỉnh trôi tới...

772. Chương 665: Tự Ngã Luyện Chế.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 665: Tự ngã luyện chế.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo trôi nổi trên không trung, toàn thân không một mảnh vải che thân, mang lại cho người khác một loại cảm giác thần thánh. Trên thân thể hần phảng phất như được phủ một tầng lực lượng quang hoàn, khiến cho người khác phải mê muội, say đắm. Cảm giác như vậy, đối với Thất thái nữ thần long tỷ muội mà nói lại càng thêm mãnh liệt.

“Lúc này, nếu như hần hướng ta cầu hôn...”

Long Ngọc Nhất trong nội tâm thầm nhủ.

“Ta nhất định sẽ đáp ứng!”

Ý nghĩ này, khiến á ngọc của nàng đỏ ửng lên, một mảnh ý tứ ngượng ngùng hàm xúc.

“Ý nghĩ của tỷ tỷ... thiệt là... Lúc đó chẳng phải là ý nghĩ của ta sao? Nếu như hần dùng tư thái Thần cấp lực sĩ xuất hiện trước mặt chúng ta, ta nhất định sẽ cho hần thỏa mãn cái nguyện vọng hạ lưu kia...”

Long Ngọc Nhị thầm nghĩ như vậy trong lòng. Ý nghĩ này, cũng làm á ngọc của nàng đỏ ửng lên, bởi vì ngượng ngùng.

Một đường cùng nhau, tỷ muội Thất thái nữ thần long từ khinh thường hần cho tới bội phục, cuối cùng là sùng bái, biết ơn, tâm lý biến hóa là cực lớn. Trong lòng hai tỷ muội nàng sớm đã có sự hiện hữu của hần, chỉ là, không có đâm phá tầng giấy mỏng quan hệ giữa nam nữ kia mà thôi. Mấy bận tiếp xúc da thịt với hần, kỳ thật đó chính là một loại ám chỉ của hai nàng, là một loại ngầm đồng ý. Vốn, điều kiện kén rể gả chồng của Thất thái nữ thần long nhất tộc, Phó Thư Bảo phải mạnh mẽ hơn hai nàng mới được, chính là sau khi tự ngã luyện chế, tiến nhập Thần cấp cảnh giới!

Hồn Độn nguyên tố hắc bạch giao nhau bốc lên, nhưng lúc này đây không phải là ở song chương của Phó Thư Bảo mà là toàn thân. Hồn Độn nguyên tố chi hỏa bao lấy ba cái Luyện Mệnh đỉnh, tự nhiên cũng đem toàn thân Phó Thư Bảo bao phủ vào trong.

Hỗn Độn nguyên tố chi hỏa xuất hiện, trăm chủng linh tài lơ lửng trong hư không cũng nhao nhao tiến vào trong ba cái Luyện Mệnh đỉnh. Những linh tài này được Hỗn Độn nguyên tố chi hỏa phân giải, tinh lọc, sau đó tập hợp lại thành một đoàn chất lỏng tinh khiết, đem Phó Thư Bảo ngâm vào trong đó. Linh năng cùng linh tính cường đại hòa quyện vào nhau tràn ngập khắp nơi, Khởi Nguyên chi thụ chết héo tựa hồ cảm ứng được cái gì đó, một ít nhánh cây bắt đầu rung động lên.

- Các người xem, Khởi Nguyên chi thụ tựa hồ cảm ứng được cái gì, nó đang nói chuyện sao?

Luyện Vô Song kinh ngạc mà nhìn những cành khô đang rung động kia, ghen ngào nói ra.

Thủy Vô Thường lại lắc đầu.

- Khởi Nguyên chi thụ đã tử vong, tựa như thi thể nằm trong phần một cả vạn năm, còn cảm ứng được cái gì đây này?

Dừng một chút, lão lại vừa cười vừa nói ra.

- Công chúa điện hạ, chuyện này bất quá chỉ là cảm giác của người mà thôi.

- Thế nhưng mà, ta rõ ràng trông thấy nó đang cử động, ta cảm giác như nó đang muốn nói cái gì đó.

Luyện Vô Song vẫn chưa từ bỏ ý định. Nàng cảm thấy, ngay tại lúc này, hắc sẽ có kỳ tích gì đó phát sinh. Phó Thư Bảo trong nhận thức của nàng, trên người hắc luôn có kỳ tích phát sinh. Lần này há lại ngoại lệ?

- Công chúa, người xem xem, thời gian vừa đến người sẽ hiểu ra thôi.

Thủy Vô Thường nói.

Luyện Vô Song không tiếp tục tranh luận nữa, trong nội tâm vẫn kiên trì lấy suy nghĩ của nàng.

Đối với Phó Thư Bảo đang trong tự ngã luyện chế, giờ khắc này, công tác luyện chế của hắc chỉ mới bắt đầu mà thôi. Trên trăm chủng linh tài hòa tan, lại bị nước của Thiên Hà thu nạp cùng tinh lọc, biến thành vật chất tuyệt đối tinh khiết. Thân thể của hắc đang trong từng bước hòa tan. Đây là một quá trình tương đối thống khổ. Huyết nhục của hắc, từng chút một tan đi, lại có tế bào mới dần sinh, thay thế hết thấy bộ phận. Hai thứ đó, thủy chung duy trì một loại cân đối.

Huyết nhục thay đổi, sau đó là tới nội tạng. Quá trình này càng thêm thống khổ, mỗi một tế bào được thay đổi đều mang lại thống khổ vô bì, mỗi điểm cải biến cơ hồ đều muốn cái mạng của hắc.

Phượng Hoàng có truyền thuyết dục hỏa trùng sinh, nhưng mà loại thống khổ này so với việc Phó Thư Bảo đang trải qua lại thống khổ xa xa không bì kịp. Bất quá, hắc đã chuẩn bị đầy đủ tâm lý, không có trải qua đau đớn, ở đâu ra tân sinh đây này?

Thân thể hết thấy đều phát sinh cải biến, tổ chức cũ hòa tan đi, đổi mới, thứ mới sinh ra thêm vào bộ phận tan đi. Duy chỉ có tâm thần của hắc là bảo trì về thanh minh, đối với thống khổ đều bỏ qua, đối với thân thể tân sinh cũng bỏ qua. Hắc thủy chung thủ vững lấy một cái tín niệm, đó chính là hoàn thành lần tự ngã luyện chế, vượt qua đạo rãnh trời kia.

Làn da, cơ bắp lần lượt hoàn thành, nội tạng cũng hoàn toàn thay đổi, còn lại chính là cốt cách cùng cốt tủy rồi. Phó Thư Bảo từ trong dung dịch linh tài kia rút ra dung dịch Thiên Vũ thạch, tổ tạo thành cốt cách. Linh mạch Huyền Thiết sơn lấy được lúc trước, đúng lúc này biến thành máu, huyết quản cùng cốt tủy của hắc. Tổ chức cuối cùng, cũng là phức tạp nhất, diễn sinh cùng thay đổi đại não.

Từng cái tế bào đại não chết đi biến mất thì đều tương ứng với một cái sinh ra, đó là Thiên Hà thủy tinh khiết nhất, tôi nhập thêm trăm chủng tài liệu mà thành. Quá trình này, thống khổ tương đối giảm bớt. Nhưng mà ảo giác lại tăng hơn nhiều, mất đi cùng tân sinh, nhao nhao hiện ra, giống như tuyết lông ngỗng mùa đông, giống như mưa mùa hè, bay lá tả, bông bông bênh bênh. Hắc ở trong đó, giống như một kẻ ngoại nhân, hết thấy cùng hắc không có quan hệ gì, nhưng hết thấy lại đều bắt nguồn từ bản thân hắc.

Toàn bộ đại não được diễn sinh thành, cặp mắt của hắc vẫn đang đóng lại. Hỗn Độn chi hỏa trong Luyện Mệnh đỉnh biến mất, dung dịch linh tài dần nguội lạnh xuống, tạo thành một tầng giáp xác óng ánh trên người hắc. Cái giáp xác này một mực kéo dài từ đỉnh đầu tới lòng bàn chân hắc, khiến cho hắc nhìn giống như một quả trứng óng ánh vậy.

Linh năng chấm dứt phóng thích ra ngoài, Thủy Vô Thường sốt ruột, Thất thải nữ thần long tỷ muội cùng Luyện Vô Song nhanh chóng chạy tới. Nhưng tại thời điểm sắp tiếp cận giải đất trung tâm lại bị đám luyện nô thị vệ lại ngăn cản xuống. Bọn hắn lúc trước đã nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, thủ vệ lần tự ngã luyện chế này của hắn, trừ phi Phó Thư Bảo giải trừ mệnh lệnh, nếu không bất luận kẻ nào cũng đừng mong lọt vào, càng không có khả năng tiếp cận Phó Thư Bảo được.

- Thiệt là, ngay cả chúng ta cũng phải đề phòng sao?

Long Ngọc Nhị thở phì phì, nói.

- Cũng không phải, chúng ta thế nhưng mà là minh hữu cùng trợ lực của hắn a!

Long Ngọc Nhất rất tức giận.

Thủy Vô Thường lại cười nói.

- Hắn làm như vậy, đơn giản là sợ chúng ta tại thời điểm mấu chốt xông tới quấy rầy hắn, ta có thể lý giải được tâm tình của hắn a!

Luyện Vô Song nhẹ gật đầu.

- Ân, ta hiểu Phó đại ca.

Hai tỷ muội Thất thải nữ thần long cũng không phản đối gì, mọi người trong lúc nói chuyện, Khởi Nguyên chi thụ đột nhiên phát ra thanh âm “ca ca”.

- Chuyện này... chuyện gì xảy ra?

Thủy Vô Thường vốn đang bảo trì trấn định thì đã không còn cách nào trấn định được nữa rồi, bởi vì ngay lúc thanh âm “ca ca” kia truyền ra, thân Khởi Nguyên chi thụ liền xuất hiện một vết rạn, cành khô bên trên cũng nhao nhao rơi xuống.

- Khởi Nguyên chi thụ... nó... lại chết à!?

Luyện Vô Song không khỏi bật thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Hai Thất thải nữ thần long tỷ muội cũng kinh ngạc không hiểu, Khởi Nguyên chi thụ là một cái cây chết rồi, nhưng mà thân cây cùng cành khô lại có thể sừng sững hơn vạn năm. Như thế nào ở thời điểm này lại đột nhiên hỏng mất đây?

- Âm âm!

- Tích ba tích ba!

Tiếng vang cực lớn từ trong thân Khởi Nguyên chi thụ vang lên, vô số nhánh cây như thiên thạch từ trên cao rớt xuống. Nhưng quỷ dị chính là, không có một khối thân cây nào, nhánh cây nào rớt xuống trong khoảnh khắc sẽ biến thành tro bụi, biến mất phía trên đại địa.

Một đạo kim quang âm âm từ trong tán cây phóng lên, đoan đoan chính chính mà chiếu thẳng vào ba cái Luyện Mệnh đỉnh. Sau đó, tán cây rơi xuống mặt đất, hóa thành cát bụi, trở về cát bụi. Thân cây cực lớn cũng âm âm ngã xuống, hóa thành tro bụi, biến mất không thấy bóng dáng.

Biểu tượng của Khởi Nguyên thời đại, sừng sững hơn vạn năm, ở thời điểm này lại biến mất. Còn lại đây, chỉ là ba cái Luyện Mệnh đỉnh không chút động tĩnh, cùng với quả trứng óng ánh bao lấy Phó Thư Bảo bên trong. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Nếu như là vật liệu gỗ bình thường, chất chồng thành quy mô như Khởi Nguyên chi thụ, như vậy khẳng định có thể dùng chúng tu kiến thành một tòa Thanh Tú quốc kinh đô, nhưng mà cứ như vậy lại biến mất, cái gì cũng không lưu lại, chuyện này...

Thủy Vô Thường lẩm bẩm.

- Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Tỷ muội Thất thải nữ thần long nhún vai, biểu thị không biết. Các nàng không có đi qua Thanh Tú quốc kinh đô, đối với thuyết pháp của Thủy Vô Thường hoàn toàn không thể tưởng tượng ra được. Nhưng các nàng biết rõ, hài cốt thật lớn của Khởi Nguyên chi thụ, ngay cả một cái vỏ cây như móng tay cũng không lưu lại, sự tình này tính đi tính lại cũng không phải là sự tình bình thường rồi.

Ánh mắt hai tỷ muội đồng thời chuyển qua ba cái Luyện Mệnh đỉnh, đáp án, chỉ chờ tên kia đi ra là có thể công bố rồi. Thế nhưng mà, cho tới bây giờ, hẳn vì cái gì mà còn không có đi ra đây này? Chẳng lẽ xảy ra điều gì ngoài ý muốn sao?

Lại chờ qua giây lát, Luyện Vô Song không nhin được mà lên tiếng hỏi.

- Ta không phải là lực sĩ, lại càng không phải là luyện chi lực sĩ, nhưng ta rất muốn biết Phó đại ca có thành công hay không?

Thủy Vô Thường thần nhiên nói.

- Chuyện này ta cũng không biết chính xác, theo biểu hiện ra ngoài, tiểu tử kia tựa hồ đã thành công rồi, nhưng mà, với tư cách là Thần quan của Luyện quốc, luyện ra vô số kể đồ vật, cũng gặp qua vô số luyện chi lực sĩ tiến hành tự ngã luyện chế, ta trước sau cũng tự mình tự ngã luyện chế gần trăm lần, nhưng cho tới bây giờ, tình huống khi ‘ra lò’ lại hóa thành ngọc dẫn... trước sau vẫn là lần đầu tiên gặp phải a! Cho nên, thành công hay không, ta cũng không rất rõ ràng, chúng ta chờ một chút đi!

Lại tiếp tục chờ đợi, thời điểm đến là mặt trời mới sinh, chờ đợi, mặt trời bò qua bầu trời, rơi xuống đường chân trời phía tây nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn là ở trong khóa ngọc dẫn kia. Bốn ánh mắt chưa từng rời khỏi khóa ngọc dẫn kia, nhưng mà cho tới bây giờ, nó ngay cả một cái rung động nhỏ cũng không có rung động qua.

Chẳng lẽ thật sự đã thất bại?

Bốn người, trong nội tâm đều treo lên một tảng đá cực nặng.

- Tiểu tử, ngươi không thể thất bại a!

Thủy Vô Thường không cách nào bảo trì một phần tự tin cùng bình tĩnh trong lòng nữa rồi, cầu nguyện mà nói ra.

- Ngươi chính là hi vọng của tất cả mọi người a, cũng là hi vọng của Khởi Nguyên chi thụ, nếu ngươi thất bại thì cái gì cũng xong đời rồi a...

Lời như vậy rơi vào lòng Thất thải nữ thần long tỷ muội, vạn phần khó chịu. Giọng nói cùng dáng điệu của Phó Thư Bảo hiển hiện ra trong tâm trí hai nàng đuổi không cách nào đi được. Hạt giống tình ái đã nở, trong nội tâm hai nàng đã có bóng dáng của Phó Thư Bảo, chỉ cần hần chân chính trở thành Thần cấp cường giả, sau đó thuận lý thành chương mà trở thành nữ nhân của hắn, một đời đi theo hắn, thế nhưng mà...

- Chết tiệt! Ngươi đi ra cho ta a! Ngươi đáng chết, ngươi thiếu nợ ân tình của Long tộc chúng ta còn chưa trả a!

Khóe mắt Long Ngọc Nhất đã có chút ít lệ nóng, một bộ muốn lăn xuống.

Thanh âm của Long Ngọc Nhị đã có chút run run lên.

- Hồn dẫn! Ngươi lăn ra cho ta, đừng tưởng rằng ngươi chết là chúng ta sẽ thương nhớ ngươi, chúng ta sẽ mặc niệm cho ngươi, tuyệt ko thương tâm... Ô ô...

Như vậy đấy, lừa mình dối người, nàng nói xong liền khóc ồ lên.

Đúng lúc này, khóa ngọc dẫn yên lặng hơn nửa ngày kia đột nhiên phát ra một tiếng “ba ba” giòn tan, cuộn mình, một đạo kim quang bắn lên thiên không!

773. Chương 666: Thời Gian Chi Nhận

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 666: Thời Gian Chi Nhận

Trong nháy mắt kim quang bắn phá, bắn thẳng lên thương khung, khóa ngọc dẫn kia liền “răng rắc” tan vỡ, một đạo thân ảnh theo sát phía sau bay vọt lên trời. Tất cả mọi người trong nháy mắt đều phi thường tinh tường, người từ trong khóa ngọc dẫn kia bay ra chính là Phó Thư Bảo sau tự ngã luyện chế. Chỉ là, hắn vẫn là hắn, nhưng mà cảm giác trước sau tự ngã luyện chế lại bất đồng.

Nếu như nói Phó Thư Bảo lúc trước là hùng ưng mạnh mẽ hữu lực, như vậy sau khi tự ngã luyện chế hắn đã không còn là ưng nữa mà là Phượng Hoàng sau dục hỏa trùng sinh, cách biệt một trời một vực.

Thân thể bắn thẳng lên trời, nương theo kim quang mà từ từ hạ thấp xuống, thân thể không chút che đậy, có trơn bóng như ngọc thạch, linh tính phi phàm. Nhưng mà, thứ này tựa hồ không làm người khác trợn mắt há mồm, nguyên nhân khiến người khác phải trợn mắt há mồm chính là dưới chân hắn lại có một mảnh kim quang hình hoa sen, phiến kim quang kia gần như là thực chất, ngưng mà không tán.

Lực lượng thế giới không có Phật giáo, nhưng mà ở thế giới trước kia của hắn lại có Phật giáo tồn tại, mà trong Phật giáo, dưới chân Phật Như Lai cũng chính là có một đóa hoa sen màu vàng như vậy.

Quang hoàn màu vàng, luyện hoa màu vàng, những thứ này theo Phó Thư Bảo mà đến cái thế giới này, hắn mang cho người khác một loại cảm giác huyền diệu của Chân Thần!

- Hảo đồ sộ a...

Luyện Vô Song si si mê mê đi, tâm tình thiếu nữ vĩnh viễn khắc ghi xuống một màn này, từ nay về sau, chỉ sợ là cả đời khó quên được.

Tỷ muội Thất thái nữ thần long cũng lộ ra thần sắc si mê, nam nhân anh hùng cái thế như vậy mới xứng với Thần long nhất tộc nàng. Huống chi, lúc trước hắn đã có đại ân với Long tộc. Huống chi, các nàng cùng hắn sớm đã có quan hệ xác thịt...

Thủy Vô Thường cũng phi thường kích động.

- Hắn thành công rồi, không chỉ hoàn thành tự ngã luyện, trở thành Thần cấp lực sĩ mà còn chiếm được Thời Gian chi ấn!

Kim quang kia, luyện hoa màu vàng kia, đều là từ Thời Gian chi ấn mà sinh ra, Phó Thư Bảo cũng phi thường tinh tường điều này. Hai chân của hắn chạm xuống đất, mặt mỉm cười, bình tĩnh mà nhìn bốn người. Giờ khắc này, hắn đã hoàn thành tự ngã luyện chế, đã nhận được Thời Gian chi ấn, tâm tình của hắn lại vẫn duy trì như giếng cổ, yên yên tĩnh tĩnh.

Bốn người nhìn Phó Thư Bảo không chuyển mắt, Phó Thư Bảo cũng nhìn bốn người không chuyển mắt. Tia nắng mặt trời cuối cùng theo phía tây chìm xuống, Thiên mạc bắt đầu trở nên ảm đạm.

- Khục khục... chúng ta muốn đứng như vậy tới bao giờ đây này?

Thủy Vô Thường rốt cuộc phá vỡ cái cục diện trầm mặc này.

Đúng lúc này, Thất thái nữ thần long mới phát hiện ra Phó Thư Bảo trên người không một mảnh vải che thân, cái “thứ kia” hùng vĩ mà dữ tợn cứ hùng dũng oai vệ mà hiện ngang lộ ra ngoài không khí. Chuyện phi thường kì quái như vậy, đồ vật xấu xa như vậy, hiện tại lại biến thành nửa óng ánh nửa linh khí bắn phá bốn phía lại làm cho các nàng sinh ra xúc động muốn “ăn” nó!

“Phi phi phi! Ta đang nghĩ tới cái đây này? Ta sao lại có suy nghĩ hạ tiện như vậy chứ? Thực đúng là... mặt mũi Thần long nhất tộc đều bị ta làm mất hết rồi...”

Long Ngọc Nhất thầm hổ thẹn một trận.

“Tỷ tỷ, ta rõ ràng cũng có... ý nghĩ như vậy a...”

Long Ngọc Nhị cũng xấu hổ không chịu nổi, mặt của nàng, so với tỷ tỷ nàng còn muốn đỏ hơn, có thể đoán được nàng không chỉ muốn “ăn” mà còn muốn “ăn mạnh” hơn nữa, thế cho nên phản ứng của nàng so với tỷ tỷ của nàng còn muốn mãnh liệt hơn một điểm.

Đúng lúc này, Luyện Vô Song cũng phát hiện ra trạng thái “uy vũ” của Phó Thư Bảo, lập tức mắc cỡ xoay người lại, dùng tay bưng kín hai con mắt lại.

Ngón tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng khẽ động, Long Lâm chiến giáp lập tức xuất hiện trên người hắn, một thân hắc sắc long lân, làm nổi bật lên làn da tuyết trắng của hắn, lập tức mang lại cho người nhìn một loại cảm giác khí vũ hiên ngang không thể phủ nhận. Trải qua tự ngã luyện chế, Phó Thư Bảo mặc dù không có làm ĩnh đẹp trai hơn, nhưng mà vô luận là khí chất hay là thân thể hoàn mỹ, so với trước kia đều gia tăng lên thật lớn, đã không thể cùng lúc trước so sánh được.

Phó Thư Bảo đem vật giữa hai chân che dấu lại, Thất thủy nữ thần long tỷ muội lúc này mới thở phào một hơi, Luyện Vô Song cũng rì rì xoay người lại, bắt quả mặt của nàng vẫn còn đỏ hồng.

- Tiểu tử, hiện tại cũng nên cho ta biết nguyên nhân rồi, vì cái gì Khởi Nguyên chi thụ khô héo từng từng hơn vạn năm, người ngay tại dưới chân của nó tiến hành tự ngã luyện chế nó lại tan rã đây này?

Đây là vấn đề Thủy Vô Thường muốn biết nhất.

Phó Thư Bảo cười nói.

- Quá khứ chi thân, không thể đáp ứng cho hiện tại chi ẩn, mà Thời Gian chi ẩn là thứ Khởi Nguyên chi thụ một mực bảo lưu, một bộ phận đã bị lấy cắp đi, một bộ phận lại tồn tại bên trong Thiên Hà. Thân khô của nó sở dĩ có thể từng từng vạn năm, đó là bởi vì bộ phận Thời Gian chi ẩn kia cũng không có bị người ta lấy mất, ta hoàn thành tự ngã luyện chế, Thời Gian chi ẩn đã quy về ta, thân khô của nó không cần tiếp tục tồn tại nữa, cho nên liền biến mất.

Giải thích như vậy mặc dù có chút huyền diệu, khiến người khác trong lúc nhất thời không thể lý giải được, nhưng mà nghĩ kỹ lại lại đúng là như vậy. Hơn một vạn năm, coi như là một tảng đá, dưới gió táp mưa sa đều đã hóa thành bột phấn rồi thì huống chi là một cái thân cây đã mất đi sinh mệnh đây này? Thân khô của Khởi Nguyên chi thụ sở dĩ có thể bảo tồn tới nay, một trong những nguyên nhân chính là một bộ phận Thời Gian chi ẩn ở trong Thiên Hà được bảo tồn rất tốt, một nguyên nhân khác chính là, đây chính là hết thấy an bài trước khi Khởi Nguyên chi thụ hủy diệt, bản thân nó đã sắp đặt ra hết thấy.

Có lẽ, thời điểm Khởi Nguyên chi thụ an bài hết thấy cũng đã và đang chờ đợi tới thời khắc này, triệt để an nghỉ cùng Luyện quốc phế tích.

- Thời Gian chi ẩn là chung cực chi ẩn, như vậy...

Thủy Vô Thường khó ức chế nổi kích động trong nội tâm.

- Tiểu tử, lực lượng của ngươi có biến hóa gì không?

- Đương nhiên là từ Hỗn Độn chi lực tăng lên Thần lực cảnh giới rồi!

Phó Thư Bảo cũng nghĩ đến đóa kim sắc liên hoa kia, hẳn hiểu được hàm nghĩa của nó tại thế giới kia, chuyện này khiến cho lòng hắn khó có thể bình an cùng một tia không hiểu thấu.

- Ta nói là, Thời Gian chi ẩn của ngươi... Ân, là lực lượng Thời Gian.

Đối với Thủy Vô Thường mà nói, Thần lực hẳn cũng không có thêm gì tới, hẳn đang để ý chính là Thời Gian chi ẩn trên người Phó Thư Bảo, lực lượng Thời Gian.

Phó Thư Bảo nhún vai.

- Không có dễ dàng như vậy đâu, ta còn phải cần một ít thời gian lĩnh ngộ nó, cũng cần một ít thời gian tu luyện, hiện tại mà nói... vẫn không thể thể hiện ra được đây này.

Thủy Vô Thường như có điều suy nghĩ, gật gật đầu.

- Xác thực là như vậy, hết thấy lực lượng, không có khả năng thoát cái liên đạt được tất cả.

Dừng một chút, lão bỗng nhiên lại nói ra.

- Bất quá, ta hiện tại phi thường muốn biết sau khi người trải qua tự ngã luyện chế đã mạnh lên bao nhiêu...

Phó Thư Bảo hơi sững sờ một chút.

- Lão đầu tử, người có ý tứ gì đây này?

- Ý của ta chính là — chiến đấu!

Rống to một tiếng, Thủy Vô Thường đột nhiên xuất quyền hướng Phó Thư Bảo đánh tới.

Quyền xuất, không khí bốc hơi, cả một khu vực to như vậy chỉ còn lại trạng thái chân không. Quyền đầu của Thủy Vô Thường như một khỏa thiên thạch mang theo một cái đuôi lửa, mang theo nhiệt độ có thể phá hủy hết thấy, nhưng quỹ đạo chính là phía trên cái quyền đầu kia lại ngưng kết ra một tầng băng cứng trắng xoá!

Băng Hỏa chi quyền, đóng băng cùng đại hỏa liệu nguyên cùng tồn tại, duy chỉ có Thủy Vô Thường, loại cường giả cấp bậc Thần quan này mới có thể đem hai loại nguyên tố thuộc tính hoàn toàn bất đồng dung hợp lại một chỗ, tiến hành công kích.

- Lão gia hỏa này...

Phó Thư Bảo hai chân chưa có bất kỳ động tác gì, một cái ý niệm hiện lên, thân thể của hắn đã bay ra ngoài cả trăm mét xa, đồng thời tay phải nhẹ vung lên, một đóa kim liên tách ra, giống như một cái tấm chắn chắn trong tay, chuẩn xác chặn lại công kích của Thủy Vô Thường.

Phó Thư Bảo lui một trăm mét, quyền đầu của Thủy Vô Thường liền đuổi qua một trăm mét kia mà nên lên đóa kim liên kia. Quyền đầu cùng kim liên va chạm, không có bất kỳ thanh âm nào sinh ra. Ngay lúc đó, kim liên trong tay Phó Thư Bảo thoáng rung lên, hóa thành vô số điểm kim quang mà biến mất trước mặt hắn, biến mất đồng thời còn có Băng Hỏa chi quyền của Thủy Vô Thường.

- Ô! Tiểu tử, lợi hại a! Hời hợt liền có thể hóa giải được Băng Hỏa chi quyền của lão tử, thử tiếp Băng Chi Văn Ca của ta đi!

Thân thể Thủy Vô Thường dường như không bay lên trời.

Phó Thư Bảo hí mắt nhìn thân ảnh Thủy Vô Thường, Băng Chi Văn Ca, đây là một cái danh tự rất kỳ lạ, hắn hoang đường thâm nghĩ.

“Lão đầu tử bay cao như vậy, chẳng lẽ là muốn ‘bảo tổ ca’ sao?”

Vận mình, bầu trời bắt đầu xuất hiện một mảnh hắc vân dày đặc, hắc vân lập tức xoay tròn, trung tâm ẩn ẩn xuất hiện lôi điện, tiếng sấm ầm ầm. Thân ảnh Thủy Vô Thường lóe lên, chui vào trong trung tâm vòng xoáy kia. Nhìn lại, lão trông giống như một con cá rơi vào xoáy nước trên biển rộng, chỉ là, cái xoáy nước kia lại xuất hiện trên bầu trời mà thôi.

Một tiếng “ầm” rung động thiên địa vang lên, hắc vân dày trời xoay tròn đột nhiên rơi xuống mưa đá cực lớn, tia chớp cùng băng thứ, băng đao, băng thương nương theo cuồng phong gào thét mà bay vút xuống. Trận thế như thế, ngay cả hai tỷ muội Thất Thái nữ thần long cũng phải biến sắc, Long Ngọc Nhất vội vàng ôm lấy Luyện Vô Song, đem nàng mang ra khỏi phạm vi công kích.

Chỉ có Phó Thư Bảo vẫn không nhúc nhích, lạnh nhạt mà nhìn những băng thứ, băng đao, băng thương gì đó kia rơi xuống. Mưa đá cùng tia chớp căn bản không tổn thương hắn được, lực lượng trường của hắn giống như một bức tường không cách nào lay động trong cuồng phong, những thứ mưa đá gì gì đấy, đều bị cản lại bên ngoài, hơi va chạm với nó liền biến thành tro bụi không dấu vết.

- Tiểu tử, nếu người cho rằng đây chính là Băng Chi Văn Ca của ta thì sai rồi!

Bên trong hắc vân truyền đến thanh âm của Thủy Vô Thường, chiến đấu đạt tới trình độ phi thường kịch liệt.

Khóe miệng của Phó Thư Bảo có chút nhếch lên.

- Ta biết rõ đây mới chỉ là khúc dạo đầu, còn thủ đoạn lợi hại gì, xuất hết cả ra đi!

Hai phụ tử quyết đấu, là hai Thần cấp lực sĩ quyết đấu. Với tư cách là một trong tứ đại Thần quan của Luyện quốc, Thủy Vô Thường rõ ràng có thực lực rất mạnh, nhưng mà Phó Thư Bảo lại là một cái tồn tại không cách nào đoán định được. Hắn tuy rằng chỉ mới bước vào Thần cấp cảnh giới, nhưng mà một thân đều hoài kỳ tích, Cát Thời Gian, Huyền Thiết sơn linh mạch, Thiên Hà thủy làm chủ tài liệu tự ngã luyện chế lại thân thể, còn có Thời Gian chi ấn cùng với lực lượng thời gian có thể tùy thời thức tỉnh. Vô số kỳ tích cùng tụ tập lên một người như vậy, thực lực chân chính của hắn mạnh bao nhiêu, điểm ấy ngay cả Thủy Vô Thường cũng không cách nào phán đoán được.

- Tiểu tử, trước lúc động thủ, ta muốn nói cho ngươi là, một Thần cấp lực sĩ, dùng tâm pháp tu luyện của chính mình, cũng chính là công kích mạnh mẽ nhất! Công kích của ta chính là Băng Chi Văn Ca này, ngươi cũng phải tìm ra công kích mạnh nhất của mình a!

Thanh âm của Thủy Vô Thường lần nữa từ sâu bên trong hắc vân truyền ra.

Công kích mạnh nhất thuộc về mình sao? Phó Thư Bảo nội tâm khẽ động, dường như có chỗ xúc động gì đó.

- Hoa lập!

Hắc vân ầm ầm nổ tung, thương khung đang lâm vào bóng đêm nhưng đúng lúc này lại giống như giữa trưa ngày xuân rực rỡ.

Có ánh sáng là có độ ẩm, nhưng hoàn toàn trái lại, toàn bộ thiên địa đều lâm vào trong hàn băng, ngay cả những cơn gió cũng phẳng phất như bị đóng băng lại, gọi lên từng tiếng ca ca từ bốn phương tám hướng truyền đến. Thanh âm vang dội không ngừng, băng cứng dày tới mấy mét lấy tốc độ cực nhanh nuốt chửng đại địa. Hắc vân rút cuộc đề xuống, đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang chói mắt, đem Phó Thư Bảo bao vào trong.

Bạch quang này, giống như đao, lại giống như lửa, cũng là băng cứng đem hết thủy băng phong lại. Nó có lực lượng mạnh nhất của Thủy Vô Thường, cũng chỉ có chiến ý của Thủy Vô Thường, uy lực của nó, có thể nghĩ được. Phó Thư Bảo bị bao vào trong chỉ cảm thấy lực lượng trường hộ trảo vừa mới hình thành lập tức vỡ tan, chỗ nào bạch quang rọi tới, làn da của hắn trực tiếp bị lột bỏ, máu chảy đầm đìa một mảnh. Loại thống khổ này, giống như là phanh thây xé xác vậy.

- Đáng giận, không phải là chỉ độ sức thôi sao? Độ sức thế này, quả thực là sinh tử chém giết a!

Long Ngọc Nhất phần nộ mà nói ra, nàng lo lắng không phải là cho Thủy Vô Thường mà là cho Phó Thư Bảo.

- Lão gia hỏa kia nếu không dừng tay, chúng ta cần phải lên!

Long Ngọc Nhị cũng không vui. Phó Thư Bảo bây giờ là tình nhân hoàn mỹ của hai nàng, là vị hôn phu tương lai, đây là sự tình hai tỷ muội nàng mới thương lượng ra. Phó Thư Bảo giờ phút này đã bị thương, các nàng sao có thể ngồi yên không lý tới được?

Nhưng mà, hai tỷ muội nàng trong nội tâm tuy rằng hận không thể gõ Thủy Vô Thường rút mấy cái răng, nhưng mà các nàng lại không có xuất thủ. Các nàng là Thần long nhất tộc, vinh quang cái gì gì đó đều là vô cùng trọng yếu. Phó Thư Bảo giờ phút này chính là một chiến sĩ vì vinh quang mà chiến, nếu như các nàng ra tay, như vậy đứng tại góc độ Thần long nhất tộc xem xét, đây chính là sự tình phi thường nhục nhã!

Bất quá, không thể tùy tiện ra tay, nhưng mà mắng người thì không thành vấn đề...

- Phong!

Một chữ phun ra, giống như đại đạo châm ngôm, trong tay phải của Phó Thư Bảo lần nữa tách ra một đóa kim liên, đem bạch quang ngăn lại bên ngoài. Thương thể trên người hắn nhanh chóng khép lại, khôi phục lại vẻ trắng nõn như lúc ban đầu. Tốc độ khôi phục nhanh như vậy, ngay cả cấp bậc Thần quan như Thủy Vô Thường cũng không cách nào làm được. Năng lực đặc thù như vậy, chính là do Thiên Hà thủy cùng Huyền Thiết sơn linh mạch ban tặng.

Phó Thư Bảo cũng có chút cảm tạ Thủy Vô Thường vì sao khởi xướng lần quyết đầu này, trong chiến đấu, hắn đã thu được rất nhiều thứ hữu dụng, đối với năng lực hiện tại của mình cũng có tầm hiểu biết mới.

Tiện tay là có thể gọi ra kim liên, là do năng lượng của Thời Gian chi ấn hóa thành. Thứ đồ chơi này so với lực lượng chi thuần hẳn dùng lực lượng trường ngưng tụ ra còn muốn cường đại hơn mà lại dùng tốt hơn nhiều lắm.

Như vậy, về công kích mạnh nhất của Thần cấp lực sĩ, có thể hay không cùng nó có quan hệ đây này?

- Thiên Không Chi Băng, vẫn lạc; Địa Địa Chi Băng, phong đông; Tâm Lý Chi Băng, nghiền hàn; Tứ Quý Chi Băng, tịch diệt!

Một chuỗi như tung niệm kinh văn vang vọng khắp thiên địa, đứt quãng mà phiêu miểu mù mịt. Trong chốc lát, đại địa bên dưới cùng thiên không trên cao, vừa nhìn lại chính là băng cứng vô bờ, tầng tầng lớp lớp hướng Phó Thư Bảo đè ép tới. Mây đen trên trời gấp gáp hạ xuống, không ngờ lại ngưng kết lại thành một tòa cự sơn lấy tốc độ như vãn thạch mà rơi xuống. Cùng lúc đó, cực độ băng hàn quét qua mỗi tấc không gian, loại giá lạnh này so với tinh không không một hạt bụi còn muốn mãnh liệt hơn. Cùng lúc đó, toàn bộ thế giới này, tựa hồ đã mất đi sinh cơ, tịch diệt!

Đây là, chính là công kích mạnh nhất của Thủy Vô Thường.

Đặt mình dưới công kích như vậy, Phó Thư Bảo không có đường để chạy trốn, chỉ có thể ra sức phản kháng. Nhưng mà, đối mặt với công kích đến từ bốn phương tám hướng, hắn nên ra tay từ đâu đây này?

Theo Thủy Vô Thường phát động công kích mạnh nhất cũng là công kích tối hậu nhất cho đến thời gian Phó Thư Bảo phản kích, thời gian bất quá không tới một giây thời gian. Nhưng mà trong khoảnh khắc đó, suy nghĩ của Phó Thư Bảo giống như đã trải qua cả kiếp người. Trong khoảng thời gian đó, hắn đều đang tự hỏi hết thảy về Thần cấp lực sĩ, suy nghĩ về công kích mạnh nhất thuộc về hắn.

- Nằm xuống, tiểu tử!

- Không dễ dàng như vậy đâu, lão đầu tử!

Đối thoại của phụ tử hai người mang đầy hương vị khói lửa. Trong chốc lát, đối mặt với công kích từ bốn phương tám hướng, đóa kim liên trong tay hắn đột nhiên hóa thành một thanh kim đao khổng lồ như núi. Một đao quét qua một vòng, lấy tư thế chém trời đột nhiên chém vào khỏa vãn thạch kiên băng (băng cứng) phía trên. Ánh vàng kim đao quét qua nơi nào, băng tuyết nơi ấy tan rã, hàn ý không còn một tia, vậy mà đem công kích của Băng Chi Văn Ca của Thủy Vô Thường toàn bộ phá giải đi!

“Răng rắc” một tiếng, vãn thạch kiên băng từ trên bầu trời rớt xuống, ầm ầm vỡ vụn mà hóa thành khí, biến mất vô tung.

Thân ảnh Thủy Vô Thường từ trên bầu trời dần dần hiện ra, cũng là bị kim đao đánh bay tới cả ngàn mét xa.

Hết thảy dừng lại, tỷ muội Thất Thái nữ thần long kinh ngạc mà nhìn về phía Phó Thư Bảo, Luyện Vô Song cũng nhìn Phó Thư Bảo, ba nữ tử, trong nội tâm đều không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Hảo tiểu tử! Tiểu tử ngươi rõ ràng phá được Băng Chi Văn Ca của ta! Phải biết, ngày đó cùng Luyện Vũ Thiên Tôn đối chiến, một chiêu này của ta khiến hắn phải bị thương!

Thủy Vô Thường kích động mà nói ra.

Phó Thư Bảo chỉ nhàn nhạt cười, tay phải nhẹ nhàng bắn ra, kim đao khổng lồ biến mất.

- Tiểu tử, kim sắc cự đao này của ngươi là cái gì? Có quan hệ tới Thời Gian chi ấn sao?

Thủy Vô Thường hỏi.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy.

Thủy Vô Thường cười nói.

- Nhìn ra được, tiểu tử ngươi đã nắm giữ được công kích mạnh nhất thuộc về mình, nói cho ta biết, đó là chuyện gì xảy ra!?

Phó Thư Bảo nói.

- Thời Gian chi ấn là Hiện Tại chi ấn, có tác dụng cải chính cùng tinh lọc, đồng dạng, hai loại thuộc tính cũng có thể dùng trên thời gian công kích, là lợi khí mạnh nhất, nó có thể tiêu diệt hết thảy. Công kích mạnh nhất thuộc về ta, tự nhiên chính là Thời Gian Chi Nhận rồi!

- Thời Gian Chi Nhận...

Thủy Vô Thường lập tức sững sờ tại chỗ, lão không tự chủ được mà lâm vào trong suy tư

Thời gian là lợi khí tiêu diệt hết thảy, mà ngay cả vũ trụ cũng không ngoại lệ. Ngoài Phó Thư Bảo nắm giữ được Thời Gian chi ấn có đặc tính cùng năng lực như vậy, đương nhiên, chỗ hấn nắm giữ mới chỉ là một khía cạnh, không có khả năng tiêu diệt hết thảy đồ vật bên ngoài phạm vi, nhưng nếu dùng nó tiến hành chiến đấu, lại có thể làm tan rã công kích của địch nhân, khiến cho địch nhân lâm vào kết cục tử vong. Đây cũng chính là ngay lúc khẩn yếu quan đầu kia, linh quang chợt lóe, đột nhiên ngộ ra chiêu công kích mạnh nhất của mình — Thời Gian Chi Nhận!

Đem Thời Gian chi ấn hóa thành kim liên biến thành kim đao, nhưng thật ra lại là một sự tình phi thường thuận tay, cũng là rất đơn giản, chỉ cần tâm ý vừa động, kim đao lập tức xuất hiện.

- Tiểu tử... chúng ta uống rượu, phụ thân ngươi chưa lúc nào vui vẻ như lúc này a! Hôm nay, cần phải phóng túng một hồi!

Thủy Vô Thường đã suy nghĩ xong, từ trên cao rơi xuống, vỗ vỗ đầu vai Phó Thư Bảo mà ha hả cười lên.

Tỷ muội Thất thái nữ thần long cùng Luyện Vô Song cũng đi tới, hai phụ tử dùng phương thức kết thúc trận quyết đấu này có thể nói tất cả đều vui vẻ. Hai tỷ muội nàng cũng âm thầm may mắn vừa rồi không có tùy tiện xuất thủ.

Một đồng lửa tại địa phương Khởi Nguyên chi thụ sừng sững cả vạn năm thiêu đốt lên, phát ra ánh lửa hùng hực. Phó Thư Bảo lúc này từ trong Long giới xuất ra đồ ăn dự trữ, mấy người vây quanh đồng lửa ăn thịt uống rượu, tiếng cười vui sướng truyền tới tận những địa phương xa xa, nơi một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ cùng sáu mươi luyện nô thị vệ đang tiếp tục chấp hành nhiệm vụ cảnh giới.

Đêm, bất tri bất giác dần dần khuya đi...

774. Chương 667: Long Nữ Say

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 667: Long Nữ Say

Mang theo bảy tám phần men say, Luyện Vô Song chậm rãi đi vào khu phế tích hoàng cung. Dưới ánh trăng mát lạnh, thân ảnh của nàng rất cô đơn tịch mịch. Một vạn năm trước, nàng sinh sống ở cái địa phương này, nơi này có địa phương nàng quen thuộc, người quen, còn có ca ca thân sinh, phụ thân cùng rất nhiều bằng hữu. Nhưng mà hiện tại, tỉnh lại sau một giấc chiêm bao, cổ thổ đã trở thành phế tích, bằng hữu, thân nhân ngày xưa cũng đã muôn đời an nghỉ, không còn tỉnh lại được nữa. Đối với nàng mà nói, chậm chậm bước tại cái địa phương này, loại tâm tình này, không phải đắm ba câu là có thể nói rõ ràng được.

Cùng đi với nàng chính là Thủy Vô Thường, Thần quan Luyện quốc. Lão đi theo sau Luyện Vô Song, thủy chung bảo trì một khoảng cách nhất định, bước chân yên ắng. Lão không muốn thanh âm bước chân của mình quấy rầy tới tưởng niệm của công chúa điện hạ, cùng với một phần ôm ấp nhớ lại tình cảm cực kỳ trân quý kia.

Hình tượng là duy mỹ, bi tráng mà trầm trọng, không thể phá hư.

Đồng lửa lạng yên thiêu đốt, Phó Thư Bảo cùng tỷ muội Thất thải nữ thần long một bên đàm tiếu, một bên uống rượu, cùng cảm thụ của Luyện Vô Song hoàn toàn bất đồng. Phó Thư Bảo là một gia hỏa am hiểu hưởng thụ mỗi từng phần của sinh mệnh, hẳn mặc dù cảm thấy tiếc hận cho Luyện Vô Song nhưng cũng biết sẽ không tham gia vào một phần tưởng nhớ đó. Nó là thứ thuộc về nàng, đồng lửa, rượu ngon cùng Thất thải nữ thần long mê người trước mắt là thuộc về hắn, hắn phân chia rất rõ ràng, cũng biết hắn muốn cái gì.

Bên cạnh đồng lửa, lửa tả hơn mấy chục bình rượu vẫn còn mùi hương nồng đậm của Huyền Tâm Bồ Đào tửu bay ra đủ khiến người khác phải thèm nhỏ dãi. Nếu như là rượu bình thường, uống một vạn bình thì tỷ muội Thất thải nữ thần long cũng không thể nào say được, Phó Thư Bảo tối thiểu cũng có thể uống tới vài vạn bình, nhưng mà Huyền Tâm Bồ Đào tửu chuyên môn do Hồ tộc nhượng ra là có chỗ độc đáo riêng, chỉ cần mười bình là có thể đem tỷ muội Thất thải nữ thần long tới quá chén, đồng dạng mười bình, cũng biến Phó Thư Bảo thành quá chén.

Bất quá, sói xám giảo hoạt sẽ không thể nào say trước mặt con mồi rồi.

- Ha ha ha... thật sự vui vẻ a! Ta cả đời gian khổ giản dị, ra sức làm lưng, rốt cuộc mới có thành tựu ngày hôm nay. Vì thành công của ta, cạn một chén nhé!

Phó Thư Bảo bưng bình rượu bạch ngọc lên, khích Thất thải nữ thần long tỷ muội uống thêm một chén.

Một chén lại một chén, tỷ muội Thất thải nữ thần long hai mắt đã nửa khép hờ, đã không biết bị tên trước mắt chuốc bao nhiêu chén rồi. Nhưng mà, đây là có lý do, vì thành công của người ta mà chúc mừng, chẳng lẽ uống một chén rượu cũng không được sao? Long nữ của Long tộc có tửu lượng tương đối tốt, lại có khí độ cùng phách lực, vì vậy hai nàng căn bản không cần cân nhắc cái gì, bưng bình rượu bạch ngọc lên mà ngửa cổ “ực ực ực” tu, đem một bình đầy rượu dốc vào bụng.

Phó Thư Bảo cũng giơ bình rượu lên, nhưng mà đầu lại lệch sang một bên, trực tiếp đem bình rượu trong tay giội vào bên trong đồng lửa. Hẳn chính là dùng loại phương thức này mà bảo trì thanh tĩnh đấy. Nếu như Hồ Nguyệt Thiên ở đây, biết rõ hắn lãng phí Huyền Tâm Bồ Đào tửu đắt như hoàng kim như vậy, chỉ sợ sẽ cùng hắn liều mạng, mà nếu những nhượng tửu sư nhượng ra Huyền Tâm Bồ Đào tửu kia biết Phó Thư Bảo lãng phí rượu ngon bọn hắn nhượng ra thế này, chỉ sợ sẽ tức giận tới nước mắt thành dòng a! Nhưng mà, các nàng cũng không có cơ hội chứng kiến một màn siêu cấp phá sản này, mà hắn cũng đỡ đi rất vui vẻ.

- Không được, không được.... Ợt ợt... Huyền Tâm Bồ Đào tửu này thật là kỳ quái a, Thần long nhất tộc chúng ta ngay cả một con sông cũng có thể uống cạn sao có thể quá chén... ha ha, ta sắp say, không thể uống nữa...

Long Ngọc Nhất lung la lung lay nói ra, nụ cười của nàng đã có chút hiện tượng chậm chạp đi, đó là dấu hiệu của uống say.

Tình huống của Long Ngọc Nhị cũng chẳng khác hơn bao nhiêu, làn da bạch ngọc đã bắt đầu xuất hiện vẻ ửng đỏ, nàng cầm vò rượu nhìn tới nhìn lui, nhỏ giọng nói cái gì đó, cũng không biết là nàng nói cái gì.

- Cái này không thể được, hôm nay là thời gian trọng yếu, tối, ta không cho các nàng thỏa mãn, cầm lên, vì sự nghiệp phục hưng Long tộc vĩ đại — cạn ly!

- Ah... lại nữa a...

- Hì hì... vì sự nghiệp phục hưng Long tộc vĩ đại... cạn ly...

Nhìn hai tỷ muội Thất thải nữ thần long đem rượu ực ực uống vào, Phó Thư Bảo lại lập chiêu cũ, đầu lệch sang, nâng cốc giội vào trong đồng lửa.

- Tối, lại đây vào, vì vẻ đẹp của các nàng, cạn một chén!

- Xinh đẹp... hì hì...

- Cạn ly... hì hì...

- Tối, lại đây vào, vì hòa bình vũ trụ, cạn một chén...

- Cái gì a... hô hô... vẫn cạ ly a!

- Cạ ly a...

- Như vậy, lại vì “meo meo” của các nàng, cạ một chén nhé...

- ...

- ...

Trước đủ loại lý do xấu xa, thân thể tỷ muội Thất thái nữ thần long mềm nhũn ngã sang một bên, “bịch bịch” từng cái mà ngã ra mặt đất. Các nàng có lẽ là nghe thấy được, nhưng mà, chuyện này thì có làm gì được đây? Giờ phút này, trong đầu hai nàng đã tràn ngập ánh sao lập lờ gì đó rồi.

- Ha ha! Lão tử nghĩ các ngươi có thể uống nhiều tới đâu chứ, còn không phải dọn dẹp vài cái, với tư cách là phần thưởng cho Thần cấp lực sĩ mới tấn cấp, hai người các nàng, bốn đại gia liền vui lòng nhận a... ha ha...

Phó Thư Bảo tiện tay ném chén rượu đi, một trảo chop tới, lập tức đem hai tỷ muội Thất thái nữ thần long mềm như bún ôm vào trong ngực. Nhìn về phương hướng Thủy Vô Thường cùng Luyện Vô Song ly khai, chân hần điểm một cái, rất nhanh bay về phương hướng ngược lại.

Sa mạc mênh mông kéo dài dưới chân, hoang vu mà thiếu thốn sinh cơ, nhưng mà ở trong mắt Phó Thư Bảo, sa mạc không có chút nước này lại là thảo nguyên xinh đẹp nhất, lãng mạn nhất, khắp nơi hoa cỏ thành đệp, khắp nơi đều có hoa lớn hoa nhỏ, thi nhau đua sắc.

Nhẹ nhàng thổi ra một hơi, từng hạt cát bên dưới bắt đầu khởi động, từng hạt từng hạt liên tiếp lại, mặt ngoài cũng trở nên bóng loáng lên. Cuối cùng, một mảnh dầy cát này lại có chút bằng phẳng xuống, giống như một tấm đệm êm ái trải ra trước mặt hần vậy.

Nệm, đúng là thứ đồ vật hần muốn nhất trong lúc này.

Tay phải nhẹ nhàng vung lên, kim liên lần nữa xuất hiện. Một tầng quang mang y như vải mỏng từ kim liên tán phát ra, tại địa phương có hơn mười mét này biến thành một vòng bảo hộ không cách nào nhìn thấu. Đã có sự hiện hữu của nó, địa phương này liền giống như được mặc vào một bộ Thì chi chiếp giáp, cho dù loại tồn tại như Thủy Vô Thường gặp qua cũng đều không cách nào phát hiện ra có người ở bên trong.

Tùy tiện làm ra, Phó Thư Bảo lại phát hiện ra một cái tác dụng khác của Thời Gian chi ẩn. Tác dụng này, không thể nghi ngờ chính là diệu pháp ẩn nặc tốt nhất. Bất quá, nó cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là phạm vi có hạn, bên ngoài không nhìn thấy bên trong, nghe không thấy thanh âm bên trong, người bên trong cũng không thể nhìn thấy bên ngoài, nghe không được thanh âm ở bên ngoài.

Công kích mạnh nhất là Thời Gian Chi Nhận, thủ đoạn che dấu tốt nhất liền gọi là Thời Gian Chi Tráo đi, hai thứ này đều vì Thời Gian chi ẩn mà đạt được. Bất quá, hiện tại Phó Thư Bảo cũng không có nắm được lực lượng siêu việt hết thấy, lực lượng thời gian. Lực lượng của hần hiện tại vẫn là Thần lực.

Những năng lực này, những chỗ tốt này cũng không phải là thứ hần muốn, thứ hần muốn, chính là ngay ở trước mắt.

Tỷ muội Thất thái nữ thần long say mềm nằm trên cái giường do cát biến thành, gò má hai nàng đều hiện lên một mảnh đỏ ửng. Bộ ngực của các nàng cao cao ngạo ngạo chậm rãi nâng lên rồi thu về, hiển nhiên là vì quá say mà làm cho hô hấp có chút rối loạn. Cặp mắt của các nàng, có khi mở ra, nhưng nhiều hơn vẫn là híp lại. Trong miệng các nàng, không ngừng toát ra từng tiếng nỉ non nho nhỏ. Hai chân các nàng thon dài mà cân đối, Thần Long chiến giáp không bao lấy hai chân các nàng hoàn toàn, cũng triển lộ ra từng mảnh phong quang xinh đẹp.

Hai mắt Phó Thư Bảo tham lam mà nhìn chăm chăm vào tỷ muội Thất thái nữ thần long, tim của hần bịch bịch nhảy lên, hô hấp của hần cũng bởi vì mỹ mạo, đáng người chọc người của hai nàng mà thoáng dồn dập lên.

- Hắc hắc... không nghĩ tới tỷ muội Thất thái nữ thần long cơ linh như vậy mà cũng có ngày rơi vào tính toán của ta, hôm nay, liền biến hai người làm lễ vật chúc mừng ta tiếp vào Thần cấp cảnh giới a, bất quá...

Hần bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

- Thần long nhất tộc đều coi tôn nghiêm cùng vinh quang cái gì đó là vô cùng trọng yếu, ta dùng phương thức này cưỡng đoạt được thân thể các nàng, sau đó các nàng sẽ đem ta biến thành như thế nào đây? Có hay không sẽ trở mặt đây này?

Loại khả năng này tỉ lệ phi thường to lớn, ở lúc bình thường, nếu như có người xúc phạm thể diện của Long tộc, Long tộc sẽ dùng máu tươi cùng tính mạng của người đó ra mà rửa sạch. Thừa dịp say rượu, đem một cặp tỷ muội Thất thái nữ thần long “làm thịt”, loại chuyện này không đơn giản là chỉ xúc phạm thể diện đơn giản rồi.

Thoảng do dự một chút, hần bỗng nhiên thâm nghĩ.

“Ta đang nghĩ cái gì đây này? Ta chờ đợi ngày này lâu lắm rồi, nhất đại lý tưởng của Phó Thư Bảo ta chính là đem tất cả nữ nhân xinh đẹp, ưu tú nhất cái thế giới này thu vào tay, nếu như trong số nữ nhân của ta thiếu đi Thất thái nữ thần long Thần long nhất tộc, đây chẳng phải là một cái thiên đại khuyết điểm sao? Ta sẽ không làm cho loại sự tình mất hứng này phát sinh, ta trước “làm thịt” các nàng, sau đó cùng các nàng giả say một chỗ, thời điểm tỉnh lại trái lại còn vu hãm các nàng, nói các nàng thừa dịp say rượu mà đùa bỡn thân thể của ta... ha ha, cứ quyết định như vậy đi!”

Trong đời Phó Thư Bảo, hạ lưu cùng vô sỉ là một đường.

Hắn chậm rãi ngồi xổm xuống, tay phải chậm rãi nắm lấy mắt cá chân Long Ngọc Nhất cùng Long Ngọc Nhị. Đây là chỗ không có Thần Long chiến giáp bao phủ, chỗ hắn nắm chính là chỗ kiều nộn nhất trên đôi bàn chân ngọc. Một mảnh ôn nhu cùng trắng nõn, so với việc vuốt ve đôi chân mát lạnh của Hữu Nãi Ngự hoàn toàn không đồng dạng. Tay của hắn nhẹ nhàng bóp bóp vài cái, sau đó chậm rãi hướng lên trên, theo một đôi chân mà chậm rãi xâm nhập lên trên.

Một nam nhân có phong độ, tại thời điểm đùa bỡn nữ nhân, luôn luôn là bắt đầu từ đôi chân. Đây chính là một cái chuẩn tắc của Phó Thư Bảo. Mỗi một lần, hắn đều tại trong cái phạm vi chuẩn tắc này mà làm ra rất nhiều thao tác.

Hai cánh tay, giống như một con tiểu ô quy bò trên đôi chân của hai nàng, bò qua địa phương “màu mỡ” nhất, sau đó tiếp tục hướng lên trên, bò qua cái bụng nhỏ bằng phẳng, cuối cùng gian nan mà dừng lại trên hai ngọn núi lớn, chậm chậm mà cải biến hình dạng hai ngọn núi, trái ba vòng, phải ba vòng gì đó, kéo lên áp xuống cái gì đó, nguyên một bộ Càn Khôn Đại Na Di gì gì đó...

Hắn chơi rất là vui vẻ, lại không để ý tới, ngay lúc hắn tiếp xúc đôi chân của hai nàng, hai tỷ muội đang yên lặng chỗ đó, đôi mắt đang híp lại kia lên lút mở ra một khe hẹp, đem hành vi xấu xa của nam nhân này toàn bộ thu vào trong mắt.

Đây là cái tình huống gì đây này?

775. Chương 668: Luận Bàn.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 668: Luận bàn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nam nhân kia khoe miệng chảy ra nước miếng, đúng lúc này tính cảnh giác, độ nhạy cảm, thậm chí là chỉ số thông minh đều tiếp cận trạng thái “mơ”. Đầu của hắn còn đang chìm trong cảm giác non mịn của làn da, núi ngọc nguy nga, hai chân mỹ diệu gì đó, ở đâu ra còn chú ý tới chuyện gì khác đây này?

Nam nhân bình thường đều là như thế, tại thời điểm làm chuyện này phòng ngự cũng là yếu nhất. Những nữ sát thủ kia, muốn giết một mục tiêu là nam tính mà nói, địa điểm bình thường cũng đều là trên giường. Từ xưa tới nay, từng có hằng hà sa số đại anh hùng, đại nhân vật bị nữ nhân ám toán trên giường, chết đi một cách mê muội, ngu dại.

Ám toán gì đó, không có phát sinh tại chỗ này, nhưng quả thật, tỷ muội Thất Thái nữ thần long đã tỉnh rồi, cũng che giấu mà quan sát đồng chí Phó Thư Bảo nhà ta. Tâm linh cảm ứng của hai nàng lần nữa được khởi động, bắt đầu nói thầm trong đầu.

- Hắc... mắc câu rồi!

Trong nội tâm Long Ngọc Nhất vang lên một tiếng sợ hãi lẫn thán phục cùng tràn ngập cảm giác vui mừng.

- Đúng nha, gia hỏa háo sắc này thực sự mắc câu rồi! Không nghĩ tới chúng ta chẳng cố gắng gì cả hắc liên từ động mắc câu rồi!

Long Ngọc Nhị thầm nói như vậy, cũng tràn ngập cảm giác kích động cùng vui mừng.

Tâm linh trao đổi như vậy, Phó Thư Bảo không có khả năng biết được, càng không có khả năng tham dự vào, cũng không biết rõ đây là chuyện gì xảy ra. Nhưng mà, loại bẫy rập cấp thấp như vậy, Phó Thư Bảo lại dùng tinh thần không sợ hãi, tư thái vô cùng dũng cảm cùng cường hành nhảy vào.

Nam nhân, có đôi khi sẽ cùng món đồ giữa hai chân dung làm một thể, kể cả đầu óc, mà cái món đồ kia trong trường hợp này, dưới trường hợp bình thường đều là không chút suy nghĩ gì.

- Hắc... sờ tới sờ lui, không biết là rất buồn tẻ sao?

Long Ngọc Nhất bỗng nhiên phun ra một câu như vậy trong tâm linh cảm ứng.

- Ai biết, hắc thích sờ mó như vậy thì cho hắc sờ đi, dù sao hắc không phải là chưa từng có sờ qua... Nha, đầu lưỡi của hắc đã duỗi tới, thật buồn nôn a...

Thanh âm trong tâm linh cảm ứng của Long Ngọc Nhị.

Đầu lưỡi của Phó Thư Bảo phi thường linh hoạt, cái gì mà thiết sát linh hoa, thiết chiến quần nho, đúng là miêu tả cái lưỡi của hắc lúc này. Chỉ là, hoa này không phải là hoa kia, mà nho này cũng không phải là nho kia.

- Thần Long chiến giáp của chúng ta, hắc không sợ làm thương đầu lưỡi của hắc sao?

Long Ngọc Nhất thầm nghi hoặc.

- Nếu không, chúng ta cởi bỏ Thần Long chiến giáp đi, để cho đầu lưỡi của hắc dễ chịu một chút?

Long Ngọc Nhị trong lòng có chút thương tiếc.

- Không được, không được... nói như vậy, hắc sẽ phát giác ra chúng ta không có say, chuyện này không được phép đầu đầy.

- Được, thế nhưng mà... hắc có thể cởi bỏ Thần Long chiến giáp của chúng ta sao?

- Hừ! Hắc hiện tại tốt xấu gì cũng là Thần cấp, ngay cả Luyện quốc Thần quan cũng không thể thắng hắc, bản thân hắc đã có thực lực tuyệt đối, nếu như ngay cả chuyện này mà không làm được, chúng ta liền cho hắc chết không kịp ngáp!

Long Ngọc Nhị.

- ...

Thất Thái Thần Long giáp đúng là một thứ vương bản, bất quá, đối với Phó Thư Bảo mà nói, điểm ấy thực sự là giải quyết dễ dàng. Một tầng Thất Thái Thần Long giáp không thể nào cản lại sự thống khoái của hắc, hắc rất nhanh đã tìm ra cách cởi nó xuống. Tay phải của hắc chậm rãi từ trên ngực Long Ngọc Nhất trượt xuống, ngón giữa chọt như một thanh tiểu đao sắc bén, yên lặng mà mở ra Thất Thái Thần Long giáp của Long Ngọc Nhất. Thần lực, cũng không phải là không gì không làm được, nhưng mà cởi một cái nữ long giáp trụ, chuyện này vẫn là dư xài.

Ngón tay rất nhanh xẹt qua đỉnh núi cao ngất, lướt qua khe núi sâu hoắm kia. Nhất thời, một thoáng rung động phát ra, một đôi ngọc thổ trắng tuyết từ trong giáp trụ nhảy ra. Chúng, nộ khí trùng thiên, sát khí bức người! Vừa xuất hiện, lập tức dùng một đôi “con mắt” đỏ tươi mà nhìn chăm chăm vào Phó Thư Bảo, truyền ra tin tức khiêu khích.

“Kỳ quái, tựa hồ dùng Thiên Hà thủy ngâm qua một lúc, ngực của các nàng tựa hồ biến lớn hơn rất nhiều... So ra, của Độc Âm Nhi cũng phao phao rồi, vậy mà của nàng lại không lớn bằng...”

Phó Thư Bảo thầm nói trong lòng, nghĩ nghĩ, tay kia không có dừng lại chút nào, nhẹ nhàng mà cắt qua bụng dưới cùng hai chân. Ngón giữa kiên quyết, đến mức, Thất Thủ Thần Long giáp lập tức tách ra, đem hết thấy thắm kín bên trong bộc lộ ra.

Cái rón mướt mà, ngón tay thuận thể lướt xuống dưới, chậm rãi cắt qua giữa hai chân Long Ngọc Nhất. Một cái thứ đầy đà phì muội, trắng noãn như ngọc hiện ra trước mắt hắn. Tầm mắt của hắn ngay thời khắc đó khó có thể di chuyển được, tim của hắn, đã không còn như một con hươu nhảy loạn nữa mà là vài con hươu rồi.

- Đáng giận... hắn... hắn lại nhìn của ta như vậy!

Long Ngọc Nhất thầm kinh hô lên, nhưng mà cảm giác lại thật là hài lòng, Phó Thư Bảo si mê thân thể của nàng, lòng hư vinh của Long tộc đã nhận được thỏa mãn chưa từng có.

- Xú mỹ nha...

Long Ngọc Nhị lén lút nói thầm.

- Tên kia luôn muốn nhìn tỷ tỷ, một bộ không chuyển mắt, ta kỳ thật so với tỷ tỷ còn muốn đẹp hơn đây này...

Trong nội tâm bất kỳ nữ tử nào, thiên hạ đều không có nữ nhân nào đẹp bằng nàng, cho dù là sinh đôi giống nhau như hai giọt nước như tỷ muội hai nàng cũng không ngoại lệ.

Nhìn đã đủ rồi, nuốt nước miếng vài cái, ngón tay giải giáp của Phó Thư Bảo liền chuyển tới trên người Long Ngọc Nhị. Phương thức giống nhau, nhẹ nhàng mở ra Thần Long chiến giáp trên người nàng, lại để lộ đôi ngọc thổ nghịch ngợm nhảy ra, lại để cho bụng dưới bóng loáng của nàng hiển lộ ra, để cho nơi xinh đẹp vĩnh viễn không cho kẻ thứ ba nhìn thấy bộc lộ ra. Cùng Long Ngọc Nhất lúc trước không giống, đồng cỏ và khe suối của nàng lại có chút xum xuê quá phận.

- Ôi trời ơi!... Ta đang làm đây này?

Phó Thư Bảo thầm thét kinh hãi một tiếng.

- Đây chính là hành vi nghệ thuật vĩ đại nhất của ta từ trước tới nay đây này!

Thân thể nữ tử khiến hắn rung động cứ như vậy yên lặng hiện ra trước mắt hắn, không hề giữ lại, không hề che đậy, kiêu ngạo và tự tin như vậy, điềm tĩnh và hào phóng như vậy. Hai thân thể bất đồng, nhưng chỗ mấu chốt lại khác biệt, loại hiện tượng kỳ tích như thế này quả thực là không thể tưởng tượng nổi, nhưng đồng thời lại hấp dẫn vạn phần, khó có thể kiềm chế được.

Hắn há hốc mồm, gần như si ngốc. Tỷ muội nằm im len lén nhìn hắn, trong lòng một mảnh sung sướng, rồi không nhịn được mà muốn trêu chọc tên ngốc hắn một cái.

- Hắn... bộ dạng của hắn trông thật là ngốc nghếch, si ngốc như vậy mà nhìn chúng ta!

Long Ngọc Nhất thầm nghị luận.

- Thật là ngốc a! Chẳng lẽ hắn cứ như vậy mà nhìn chúng ta ả tới hừng đông sao?

Trong lòng Long Ngọc Nhị có chút mong chờ không cách nào nói rõ được.

- Hay là yên lặng chờ đợi đi, gia hỏa háo sắc thế này, ta cũng không tin hắn sẽ thành thành thật thật như vậy đâu đây này.

- Chuyện này quả thực là sự tình không thể tưởng tượng nổi, Thất thải nữ thần long cao quý như chúng ta lại bị một nam hão sắc như vậy theo đuổi, ta thật sự là có chút không cam lòng đây này.

Long Ngọc Nhị thầm nghị luận.

- Hắc, vậy người còn nằm ở chỗ đó làm gì đó?

- Tỷ tỷ, người...

Đúng lúc này, nam nhân đang ngắm các nàng đột nhiên nhào mạnh tới, vốn là Long Ngọc Nhất trước, sau là Long Ngọc Nhị, trình tự một - hai, sau đó lại đảo lại, biến thành trình tự trước - sau, một - hai, hai - một, một - hai, ...

Thời gian kế tiếp, coi như là ngôn ngữ sư xuất sắc nhất cũng không cách nào đem tràng diện hỗn loạn kia miêu tả rõ ràng được. Cho dù đem tất cả ngữ khái hoạt thu thập lại cũng khó mà hình dung được sự khoái hoạt của Phó Thư Bảo lúc này. Thất thải nữ thần long, có thân thể mỹ hảo, cũng có được năng lực tương quan thần kỳ, những thứ đồ vật mỹ diệu này, hẳn đều nhận được, đã có được, làm không biết mệt.

Không biết điên cuồng bao nhiêu hồi, cũng không biết thời gian dài ngắn ra sao, sau khi hết thấy yên tĩnh xuống, Phó Thư Bảo một bên ôm lấy một nàng mà bảo trì trầm mặc. Ánh mắt của hắn, giống hệt trong kế hoạch kia, tràn đầy ủy khuất, thậm chí, khiến cho người khác nhận thấy một chút thống khổ.

- Người...

Long Ngọc Nhất muốn nói lại thôi.

- Người rõ ràng thừa dịp chúng ta say rượu, đem chúng ta...

Long Ngọc Nhị dựa theo kế hoạch, nói ra lời thoại sớm đã chuẩn bị tốt.

- Đúng rồi! Người sẽ như thế nào đây!? Thanh bạch của Thất thải nữ thần long chúng ta đã bị người dùng loại hành vi ti tiện này cướp đi rồi, người chịu trách nhiệm như thế nào a!?

Long Ngọc Nhất thực hiện tiếp kế hoạch, hoàn mỹ phối hợp.

Lúc trước, hai tỷ muội nàng đã chuẩn bị tốt lời thoại, sau đó tất cả đều nói hết ra mà nhìn Phó Thư Bảo, chờ hắn trả lời như thế nào.

Phó Thư Bảo thở dài một hơi, một chữ cũng không nói.

- Hỗn đản! Loại chuyện này đã xảy ra, người muốn dùng trầm mặc mà tránh né vấn đề của chúng ta hay sao?

Long Ngọc Nhất nói thẳng một mạch.

- Nói mau! Nói mau!

Thanh âm của Long Ngọc Nhị.

- Ai...

Phó Thư Bảo lại thở dài một hơi.

- Như theo lời của hai nàng đấy, ta cũng uống rất nhiều rượu a, ta cũng say, ta cái gì cũng không biết a, mê mê muội muội mà bị các người... ca sát (hấp diêm) rồi!

- Cái gì!?

Tỷ muội Thất thải nữ thần long lập tức sững sờ tại chỗ. Hết thấy kế hoạch các nàng sắp đặt, cũng sớm đã đem phản ứng của hắn tưởng tượng qua một lần, lại thật không ngờ sẽ rơi vào loại tình huống này. Đây không phải là “vừa ăn cướp vừa la làng” điển hình sao?

- Bất quá, ta sẽ chịu trách nhiệm, tuy rằng bị hai nàng đùa bỡn thân thể, nhưng mà... ta vẫn sẽ chịu trách nhiệm.

Phó Thư Bảo nói, vẫn là một bộ ủy khuất.

- Người cái tên này! Người đi chết đi!

Trăm miệng một lời mà gào lên, hai đôi bàn tay phấn trắng đồng thời đánh lên gương mặt của hắn.

Đây là nắm đấm hạnh phúc, Phó Thư Bảo thần nhiên thừa nhận. Thời điểm hắn bắt lấy hai cái nắm đấm, thuận thế kéo một phát, lập tức đem hai Thất thái nữ thần long kéo vào trong ngực, lập tức xoay một cái, đem hai nàng đặt ở dưới thân.

- Người mơ tưởng!

Thất thái nữ thần long tỷ muội nói.

- Xin nha, tại thời điểm này nên nói loại lời này, các nàng đừng đem hai chân mở ra như vậy được không nào? Cái này rất dễ dàng khiến ta nảy sinh hiểu lầm đấy.

- ...

- Đáng giận! Ta cắt xuống đồ vật tà ác kia của người!

- Vậy thì có sao, vậy thì có sao!? Ta lại luyện chế lại một lần là được rồi!

- ...

Tràng diện hỗn loạn lần nữa xuất hiện, ai cũng không ngăn lại được, cứ như vậy mà diễn ra. Tỷ muội Thất thái nữ thần long đột nhiên sinh ra giác ngộ, cùng loại người như Phó Thư Bảo một chỗ, phải có đầy đủ giác ngộ, trong miệng hắn, nhả ra không ngừng những lời lẽ lăng mạn mà nữ hài tử yêu thích.

Bên trong Luyện quốc hoàng cung phế tích, một thiếu nữ đang nhú mào.

- Như thế nào Phó đại ca cùng hai tỷ tỷ Thất thái nữ thần long không thấy đâu nữa nha?

Thủy Vô Thường lắc đầu.

- Có lẽ, là chạy tới địa phương nào đó luận bàn rồi.

- Luận bàn?

Biểu lộ của Luyện Vô Song tràn ngập hoang mang.

Thủy Vô Thường nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy, luận bàn.

Đối với suy đoán luận bàn, căn cứ vào phẩm hạnh của Phó Thư Bảo, chỉ trong hai chữ ngắn ngủi liền xác định.

776. Chương 669: Quan Tướng Cùng Hiểu Ra.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 669: Quan tướng cùng hiểu ra.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tinh không kéo dài trong tầm mắt, lực lượng thế giới không có bến bờ kéo dài dưới chân, lơ mơ có thể nhìn thấy được nhưng đứng tại góc độ của Phó Thư Bảo mà nói, chỉ có thể nhìn thấy được sông lớn núi cả, bình nguyên, sa mạc cùng biển cả mênh mông. Trong tinh không, tinh tọa trầm tư trong hoàn cảnh tuyệt đối yên tĩnh, chính là nơi thích hợp cho hắn suy nghĩ tới một vài vấn đề.

Thì chi chiến giáp trên người hần vẫn tản ra từng vầng sáng bóng y hệt gọn sóng, khiến cho hần có thể thích ứng được nhiệt độ cùng trạng thái chân không trong tinh không. Hần đang suy nghĩ đấy, đúng là cùng lực lượng có liên quan. Từ lúc từ Luyện quốc phế tích trở về, hần đã ý thức được, bằng vào thực lực bây giờ, tối đa hần cũng chỉ cùng Luyện Vũ Thiên Tôn ngang tay, căn bản không có hi vọng nào chiến thắng được Hắc Mạc Thiên đại đế, một tí tẹo cũng không.

Nhưng mà, lực lượng tu vi đã bước vào Thần cấp cảnh giới, từ ý nghĩa mà nói, đây chính là cảnh giới tối chung cực một lực sĩ có thể đạt tới được, nếu như tăng lên nữa, làm cho biến thành thời gian lực lượng thì sao đây này?

Vấn đề này cần phải làm rõ, cũng phải giải quyết tốt, bởi vì đây chính là con đường duy nhất có thể đi tới thắng lợi, không có lựa chọn thứ hai.

Thần lực chuyển thành lực lượng thời gian, chuyện này tất nhiên là cùng Thời Gian chi ấn có quan hệ, thế nhưng mà, Phó Thư Bảo đã nghĩ tới rất nhiều biện pháp, nhưng mà ngay cả một chút manh mối cũng không có tìm được.

Tay phải nhẹ nhàng vung lên, kim liên trong tinh không tách ra, rơi xuống phía dưới hai chân hần, hần chậm rãi ngồi xuống đài hoa do Thời Gian chi ấn ngưng tụ thành. Trên người mặc Thì chi chiến giáp, suy nghĩ lại là nghĩ tới vấn đề lực lượng thời gian, giờ khắc này, hần cùng thời gian có mối quan hệ không chút rõ ràng nào.

“Thời gian quá khứ đã qua, không còn tồn tại, thời gian hiện tại lại đang phát sinh, thời gian tương lai chưa có phát sinh, cũng không có tồn tại, đây là giải thích về thời gian, như vậy, lực lượng của nó phải hay không cũng tồn tại ba loại đặc tính đây này?”

Phó Thư Bảo đau khổ suy tư.

Quá khứ, hiện tại, tương lai, ba loại đặc tính bất đồng này nếu như tồn tại mà nói, vậy phải bắt tay từ đâu mới có thể tìm được biện pháp đây này?

Người muốn tu luyện một loại lực lượng, đầu tiên phải giải thích được loại lực lượng này, tính chất của nó, tác dụng của nó, hết thảy thuộc về nó đều phải hiểu rõ ràng. Đã có vô số kinh nghiệm tu luyện, Phó Thư Bảo tự nhiên biết rõ hần phải chuẩn bị những gì, như thế nào. Hiện tại, hần đang suy tư chính là muốn lý giải lực lượng thời gian đến tột cùng là có tính chất như thế nào, có những đặc điểm gì đó, tất cả thứ liên quan tới lực lượng thời gian hần đều muốn hiểu rõ, đều muốn nắm giữ.

Thời gian lặng yên không một tiếng động lướt đi, không có khoảng cách, không có dừng lại, thậm chí là không chút cảm giác nào.

- Đối với lực lượng thời gian, ta cho rằng nó là quá khứ, hiện tại và tương lai ba loại đặc tính, thời gian là thứ vô hình, sờ không được, nhưng mà lại tồn tại một cách chân thật, vạn vật bởi vì nó mà sinh ra, cũng vì nó mà hủy diệt, nó là lực lượng chứa tể hết thảy, như vậy, ý nghĩ của ta chính là trung tâm rồi, bắt đầu chuẩn bị tương qua đi thôi!

Phó Thư Bảo đối với sự phán đoán sự vật của mình đã có kinh nghiệm, phán đoán của hần, cũng có tính chính xác rất mạnh.

Đồ vật không thể xác định, người khác không cách nào giải thích được, hết thảy phải tự mình đi tìm tòi cho tới tu luyện. Còn Phó Thư Bảo lại cho rằng, không có tự tin, không bằng đi tu chính lấy tự tin, lần tu luyện lực lượng thời gian này chính là phi thường trọng yếu, ngoại trừ chuẩn bị tương quan cùng suy nghĩ, phán đoán ra, tin tưởng cũng là một sự tình phi thường trọng yếu.

- Đúng rồi, còn kinh nghiệm trong Thiên Hà...

Trong đầu Phó Thư Bảo chợt hồi tưởng lại lúc ở trong Thiên Hà, cùng Thiên Hà hà linh đối thoại, tâm khê động, hết thảy tạp niệm đều quét sạch, mắt không chuyển mà ngồi xuống đóa kim liên.

Quan tượng Thời Gian chi ấn, không phải là tìm kiếm manh mối cùng đường đi sao?

Ánh mắt Phó Thư Bảo như hai thanh lợi kiếm đâm thật sâu vào đóa kim liên. Trong chốc lát, một mảnh quang mang màu vàng hiện ra trong đầu của hần. Vầng sáng màu vàng này điểm chút loang lổ, như một

cơn mưa phùn kim sắc, như một mảnh kim phần rơi lả tả.

Giữa đám quang hoa lập lờ, một cái bóng người nhàn nhạt hiển hiện ra. Trong chỗ sâu, tinh thần của Phó Thư Bảo như một kẻ lạc đường giữa biển hoa, không tự chủ được mà càng chạy càng sâu, cái bóng người mơ hồ kia càng lúc càng rõ ràng lên. Hai mắt nhìn kỹ lại, đó chỉ là một cái tiểu hài tử phi thường bé nhỏ, hần phẳng phất như vừa mới sinh ra không bao lâu, bộ dáng trông như vừa mới trong tã lót bò ra vậy.

- Oa oa!

Tiếng khóc vang lên quanh quẩn trong óc Phó Thư Bảo, có lộ ra một nét xa xưa, xa cách cả trăm năm thời gian, có đôi khi lại gần trong gang tấc, ngay tại trước mắt, ngay tại lúc này.

Tiếng khóc của tiểu hài tử kia dần lớn lên, tinh thần của Phó Thư Bảo cứ lặng yên mà xem xét, bất tư bất tượng, bất ba bất động. Thân thể tiểu hài tử dần lớn lên, tứ chi hữu lực, nó đứng lên, đông đi một chút, tây đi một chút, tiếng cười “khanh khách” như chuông bạc từ trong miệng nó truyền ra, không có nửa điểm phiền não nào.

Cảnh tượng bốn phía cũng có biến hóa, kim sắc thối lui, một gian phòng bố trí rất đơn giản xuất hiện, không chút đồ vật xa hoa nào. Gian phòng này mang lại cho hần một loại cảm giác vi diệu như từng gặp qua nơi nào đó.

Thời gian cũng không có đình chỉ, tiểu hài tử kia tiếp tục lớn lên, gương mặt non nớt dần dần trở nên quen thuộc lên, nhìn kỹ lại, Phó Thư Bảo trong một tích tắc liền bừng tỉnh đại ngộ. Tiểu hài tử hần đang nhìn đấy, chính là bản thân hần. Thời đại cùng gian phòng của tiểu hài tử kia, cũng chính là địa phương lúc bé hần sinh hoạt.

Đại não của tiểu hài tử còn chưa phát triển hoàn toàn, chỉ có thể nhớ kỹ một ít thứ, hần cũng không ngoại lệ. Cha mẹ của hần đã qua đời từ rất sớm, hần không còn chút ấn tượng nào về hai người nữa, cho nên ở chỗ này cũng không có nhìn thấy bọn họ xuất hiện.

Tiểu hài tử tiếp tục phát triển, sự tình trải qua trong quá khứ, chỗ này đều gặp lại, như bông tuyết hiện ra trước mặt hần, thẳng tới khi hần khởi động cỗ máy cải tạo kia, sự cố phát sinh, hần đi vào cái thế giới này mới thôi. Cảnh tượng mới lại rất nhanh hiện ra trước mặt hần, là những gì hần trải qua tại thế giới này, những cảnh tượng hần đã nhìn qua. Cuối cùng, tất cả cảnh tượng đều biến mất, còn lại đấy, chỉ còn lại mỗi một mình hần. Lại qua một khoảng thời gian, hình ảnh của hần cũng biến mất, chỉ còn lại những điểm quang hoa kim sắc lốm đốm. Những quang hoa kim sắc lốm đốm kia cứ như vậy không ngừng lả tả bay xuống, không có nửa điểm dấu hiệu dừng lại.

Đứng giữa kim quang, trong ý thức của Phó Thư Bảo chợt vang lên một tiếng cười. Thông qua Thời Gian chi ấn, hần đã nhìn thấy quá khứ, hiện tại cùng tương lai của hần, tất cả đều giống nhau, tiểu hài tử bị bỏ tập nói, gian phòng đơn sơ hiện tại của hần chính là thứ lù lù bất động, tâm như nước mà quan sát hình ảnh tương lai của hần, không có phát sinh, cho nên không có bất kỳ có nội dung gì có thể xem xét, có chỉ là những quỹ tích thời gian lưu động mà thôi.

Kim quang biến mất, Phó Thư Bảo mở hai mắt ra, tinh không mênh mông vẫn như trước, nhưng mà tâm tình của hần lại đã hoàn toàn cải biến. Mê mang, hoang mang đã quét sạch ngay tại thời điểm quan sát Thời Gian chi ấn, hần đã tìm được con đường tu luyện lực lượng thời gian rồi!

Bất luận là loại lực nào, đều có xuất phát điểm tu luyện, phương thức tu luyện lực lượng thời gian lại là một loại đặc thù, muốn tu luyện được nó thì cũng chỉ có thể bên trong Thời Gian chi ấn mà tu luyện, chỉ có thể dùng phương thức quan tưởng mà tu luyện!

Chỉ có không ngừng trải qua, hiện tại cùng tương lai thì mới có thể tu luyện được lực lượng thời gian!

“Đã có cách liền dễ làm hơn rồi, Luyện Vũ Thiên Tôn mà nói... hiện tại, đối với ta đã không đủ để thành uy hiếp rồi, hần mặc dù có mấy trăm vạn tang thi luyện nô nhưng mà ta cũng có Luyện Ngục quân đoàn! Còn có quân đội của Hậu Thổ thành, chiến tranh đại quy mô mà nói... thủ thắng không là vấn đề! Mặt khác, ta bên này còn có Thất thủy nữ thần long tỷ muội, lão đa Luyện quốc Thần quan, còn có các nàng Hồ Nguyệt Thiên, chiến thắng hần cũng không thành vấn đề! Duy nhất lo lắng chính là Hắc Mạc Thiên, bất quá, hần

trong thời gian ngắn cũng không có khả năng chạy tới lực lượng thể giới, cho nên, ta còn có thời gian chuẩn bị, còn có cơ hội!”

Phó Thư Bảo thầm nghĩ trong lòng như vậy.

Ngay lúc hắn chuẩn bị tiến hành lần thứ hai tu luyện lực lượng thời gian, tầm mắt của hắn đột nhiên chuyển xuống dưới. Ngay tại một sát na kia, hắc quang cuộn mình từ phía dưới bắn lên! Cặp mắt của hắn híp lại thành một khe hẹp, tập trung khóa chặt đường hắc quang đánh úp kia. Kim liên dưới chân biến mất, xuất hiện lại trên tay hắn. Vừa làm tốt công tác phòng ngự thì đạo hắc quang kia liền đánh lên phía trên kim liên.

Lực lượng trùng kích cực lớn truyền đến, thân thể của hắn bắn ngược về sau trong tình không. Cũng ngay một khắc kia, hắn mới đột nhiên phát hiện ra, đạo hắc quang kia cũng không phải là một đạo hắc quang đơn thuần mà là một mũi tên do hắc quang ngưng tụ thành!

“Đáng giận! Đây là tên gì? Đánh lên ta lại là dùng loại cung gì? Cự nhiên lại cường hãn như vậy, không chỉ có thể bắn xuyên tầng khí quyển mà còn có thể đem ta đẩy lui!”

Phó Thư Bảo trong lòng kinh hãi tới tột đỉnh, hắn cũng là kẻ chơi cung lão luyện, lúc đầu đã từng dùng Thiên Trúc cung giết chết không ít địch nhân phiền toái, lại không nghĩ rằng, với thực lực hiện tại hắn rõ ràng lại bị người khác dùng cung ám sát!

Không có bất kỳ tiếng động nào, lại một đạo hắc quang từ bên dưới bắn lên, tốc độ lại nhanh hơn. Ánh mắt Phó Thư Bảo sắc bén nhìn lại, thời điểm dùng kim liên làm hộ thuẫn cản lại, nó đã bắn tới trước người, lần nữa đem thân thể của hắn đẩy lui về sau.

- Ha ha ha...

Một chuỗi thanh âm từ hai bên trái phải truyền đến, hai bóng người xuất hiện ở trong tình không.

Cũng ngay tại thời điểm nhìn rõ người tới, nội tâm Phó Thư Bảo mãnh liệt trầm xuống. Hai người kia trên người vậy mà lại cùng ăn mặc một loại chiến giáp giống hệt nhau, từ lực lượng trường cường độ xem xét, hai người kia cũng giống như hắn, Thần cấp lực sĩ!

Hai Thần cấp lực sĩ đột nhiên xuất hiện kia bộ dáng một chút để ý cũng không. Phó Thư Bảo đang lâm vào trong tuyệt cảnh, lại làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm chính là trong tay hai người này đều không có cầm cung mà lại là một thanh chiến đao đen kịt, bởi vậy không khó đoán được cường giả bắn ra hai mũi tên kia còn ẩn tại địa phương nào đó, chờ cho hắn một kích trí mạng.

Địch nhân trong chỗ sáng không đáng sợ, đáng sợ chính là độc xà ẩn trong bụi cỏ, địch nhân núp trong bóng tối....

777. Chương 670: Quyết Đấu.

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 670: Quyết đấu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Nếu ở trên mặt đất lực lượng thể giới, thậm chí là trên biển, đối mặt với ba ám sát giả này Phó Thư Bảo không có nửa điểm lo lắng, bởi vì hắn tùy thân mang theo sáu mươi luyện nô cùng một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ trong Long giới, tùy thời có thể phóng xuất ra. Nhưng mà hiện tại lại ở trong tình không, Thạch Tượng chiến sĩ cùng luyện nô thị vệ đều không có đất dụng võ, căn bản là không chiến đấu vì hắn được. Bởi vậy, rõ ràng, địch nhân sớm đã theo dõi hắn, một mực không hiện thân, chỉ vì không tìm được cơ hội hạ thủ mà thôi.

Hiện tại, cơ hội giết hần đã xuất hiện, ngay tại trước mắt, trong tình không mệnh mông này.

Mặt khác, đối phương cũng có Thì chi chiến giáp, Phó Thư Bảo cũng không ngoại lệ, trên người hần cũng có được Thì chi chiến giáp lấy được từ trên người Luyện Thánh Y, Hắc Mạc Thiên đại để có thể ban cho Luyện Thánh Y bảo vật như vậy, đồng dạng có thể cấp cho người khác.

Đối phương đã có bảo vật như vậy, trong tình không không bị hạn chế, ưu thế của hần liền không còn sót lại chút gì. Hai đấu một, hơn nữa còn một cung tiễn thủ tiềm phục trong chỗ tối, tình cảnh của hần là hung hiểm tới cực điểm.

Trong lúc nhất thời, Phó Thư Bảo nghĩ tới rất nhiều sách lược, nhưng tất cả đều bị bó buộc, bị dả kích.

- Phó Thư Bảo, nơi chính là nơi chôn xương của người rồi, có thể chết trong Tam Âm Khách, tam đại thích khách Hắc Âm thời đại cũng là vinh quang lớn nhất của đời người rồi!

Tên thích khách bên trái buồn rười rượi nói ra.

- Luyện Vũ Thiên Tôn không tới sao? Hần tới mà nói, có cái khả năng kia có lẽ sẽ thành, chỉ bằng vào bọn chuột nhắt ba người lên lên lút lút các người tựa hồ không có khả năng a! Đúng rồi, các người không phải là tự xưng là tam đại thích khách gì đấy ư, còn một tên nữa đâu? Cùng một chỗ lăn ra đây đi a!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt đáp lại, hần muốn chính là tên thích khách tiềm phục chỗ tối kia xuất đầu, nói như vậy, hần mới có cơ hội đánh cược một lần.

- Hừ! Muốn dùng phương thức này dẫn xuất người của chúng ta sao? Không khỏi quá ngây thơ rồi!

Một tên còn lại nói ra.

- Tam đại thích khách Hắc Âm thời đại, một là Hắc Vân Sát, một là Hắc Cương Sát, một là Hắc Quang sát. Về phần Hắc Quang Sát, người vĩnh viễn không có cơ hội nhìn thấy nàng đâu, bất quá, ta có thể nói cho người biết, nàng chính là một nữ nhân!

Nói tới chỗ này, kẻ tự xưng là Hắc Vân Sát ha hả cười phá lên, hương vị mười phần khiêu khích.

Hắc Vân Sát, Hắc Cương Sát, Hắc Quang Sát, tại cuối Hắc Âm thời đại chính là những nhân vật khiến cho tất cả cường giả Khởi Nguyên thời đại phải đau đầu. Hắc Vân Sát cùng Hắc Cương Sát luôn đồng thời xuất hiện lúc đối địch, mà Hắc Quang Sát lại luôn ẩn trong bóng tối, dùng Hắc Âm chi cung của nàng mà đánh lên mục tiêu. Ba tên thích khách này, cho tới bây giờ chưa có thất thủ qua!

- Đại ca, không cần cùng hần nhiều lời, chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, giết tên trước mắt này xong chúng ta liền có cơ hội làm cho Hắc Âm thời đại của chúng ta hàng lâm!

Thanh âm của Hắc Cương Sát trầm ổn hữu lực, mang lại cho người nghe cảm giác tráng kiện.

- Cũng đúng, tam muội có lẽ đã có chút không kiên nhẫn được nữa rồi!

Tiếng cười của Hắc Vân Sát, vẫn là một bộ âm trầm tà ác.

Hào khí chiến đấu lập tức phủ xuống, tử vong khí tức đã bắt đầu lan tràn trong tình không hư vô.

Tại thời điểm này Phó Thư Bảo lại gơ tay phải lên.

- Đợi một chút! Muốn mạng của ta, có thể, nhưng mà các người có thể nói cho ta biết, Luyện Vũ Thiên Tôn đang làm cái gì đó? Lúc này, hần có lẽ phải tới rồi chứ, có hần gia nhập, muốn mạng của ta liền dễ dàng hơn nhiều!

- Thật sự là một gia hỏa thích dây dưa, sắp chết tới nơi rồi mà còn hỏi cái vấn đề kỳ quái này!

Hắc Cương Sát cười lạnh, nói.

- Tam Âm Khách chúng ta ra tay, chưa bao giờ cần người thứ tư gia nhập, Luyện Vũ Thiên Tôn biết rõ quy củ này, chúng ta lần này tới lực lượng thế giới chỉ là hiệp trợ hần, cũng không cần phải nghe lệnh hần!

Hắc Vân Sát cũng cười lạnh.

- Người muốn biết Luyện Vũ Thiên Tôn hiện tại đang làm gì sao? Ta sẽ nói cho người biết, hắn đang tập kết hai trăm tám mươi vạn tang thi luyện nô, đang từ Vô Thủy sa mạc hướng Hậu Thổ thành xuất phát, cho nên, lúc này đây không chỉ có người chết mà còn có nữ nhân của người, thân nhân của người, chiến sĩ của người, con dân của người cũng đều diệt vong, ha ha ha...

- Vậy sao?

Tay Phó Thư Bảo đang lơ lửng cao bỗng nhiên hạ xuống, một đạo kim quang thoáng hiện, đột nhiên bổ về phía Hắc Vân Sát.

Thì chi chiến giáp không tạo thành ưu thế, trước mặt tam đại thích khách lực lượng tu vi đỉnh cấp cũng không tạo thành ưu thế, nhưng Phó Thư Bảo vẫn rất rõ ràng là hắn có được ưu thế gì, đó chính là Thời Gian chi ẩn, cùng với công kích mạnh nhất do nó diễn sinh ra, Thời Gian Chi Nhận!

Đạo quang màu vàng đột nhiên xuất hiện, dưới bất ngờ không đề phòng, Hắc Vân Sát căn bản không kịp trốn tránh, nhưng tại thời điểm khẩn yếu quan đầu, hắn vẫn theo bản năng mà đem lực lượng trường ngưng thành một cái hộ thuẫn, ngăn cản Thời Gian Chi Nhận của Phó Thư Bảo.

- Âm âm!

Tiếng nổ kịch liệt nhộn nhạo lan truyền trong tinh không. Thời Gian Chi Nhận chém vào phía trên hộ thuẫn của Hắc Vân Sát, trong nháy mắt liền phá vỡ tầng hộ thuẫn, lưỡi đao vô cùng sắc bén theo đó mà bổ lên đầu vai Hắc Vân Sát một cái. Một tiếng hét thảm vang lên, thân thể Hắc Vân Sát bắn ngược về sau, Thì chi chiến giáp trên đầu vai bị trăm phá, một mảnh máu đen từ vết thương chảy ra. Theo lực lượng đánh tới, bay thẳng ra ngoài.

- Đáng giận! Người rõ ràng dám đánh lén hắn!

Đúng lúc này, thẳng tới lúc Phó Thư Bảo hoàn thành đánh lén, Hắc Cương Sát mới kịp phản ứng lại, vung chiến đao trong tay lên, trong chớp lát, một đạo hắc sắc đao quang hướng Phó Thư Bảo chém ngang tới.

Mục đích đã đạt, Phó Thư Bảo bình tĩnh mà đem kim liên chi thuẫn chắn trước người, hóa giải công kích của Hắc Cương Sát.

Có ưu thế, liền phát huy tới tận cùng!

Phó Thư Bảo rất rõ ràng, hắn hiện tại đang lâm vào loại hiểm cảnh nào, cho nên trong lúc hời hợt, thời điểm hắn giơ tay lên thực ra hắn đã chuẩn bị tốt chi một chiêu đánh lén kia. Thời Gian Chi Nhận có thể kéo dài tới mấy ngàn thước, tốc độ ánh sáng đã nhanh, tốc độ của nó còn muốn nhanh hơn, cho nên, loại đặc tính này cũng đúng lúc sáng tạo ra một cái điều kiện đánh lén vô cùng tốt.

Lúc này đây đánh lén, hắn không có trông cậy vào một đao kia chém chết kẻ đứng đầu trong ba Tam Âm Khách, nhưng chỉ cần khiến hắn trọng thương, như vậy cũng đủ rồi. Kế tiếp, Hắc Cương Sát, Hắc Quang Sát, hắn có tự tin ứng phó được.

Thân thể Hắc Vân Sát bị đánh bay ra ngoài trăm thước mới dừng lại được, máu đen nhuộm đen Thì chi chiến giáp của hắn. Bởi vì có quan hệ tới mặt nạ bảo hộ, cho nên không cách nào nhìn ra được gương mặt hắn ra sao, nhưng có thể tưởng tượng được chính là, giờ khắc này, khuôn mặt của hắn nhất định đã bị phần nộ cùng thống khổ mà làm cho vằn vện lên, giống hệt ác quỷ.

- Cho tới bây giờ... không ai có thể gây tổn thương đến ta, hơn nữa lại là phương thức tiện này! Ta sẽ không tha thứ cho người!

Một câu độc ác từ trong miệng Hắc Vân Sát chui ra.

Phó Thư Bảo cười lạnh.

- Các người giám thị ta, chờ đợi cơ hội ám sát ta, loại hành vi này chẳng lẽ lại là quang minh chính đại? Còn ta đánh lén lại bị các người khinh thường? Tốt, ta thừa nhận, ta vô sỉ, ta hạ lưu, như vậy, các người có thể làm gì được ta đây này? Cạo toàn bộ lông chân ta sao?

- Đáng giận! Giết hắn đi!

Hắc Vân Sát bị một đao chém thương, thể diện hoàn toàn biến mất, ở đâu còn ra chịu được loại châm chọc cấp bậc này? Lập tức không thèm để ý tới thương thế, mang theo chiến đao nhào tới.

Hắc Cương Sát đồng dạng xông lên, từ một hướng khác đánh bọc tới.

Đồng dạng là chiến đao, nhưng phương thức của Hắc Cương Sát cùng Hắc Vân Sát lại hoàn toàn bất đồng. Hắc Cương Sát một đao bổ ra đều xuất hiện đao quang sắc bén chém sắt như chém bùn, còn mỗi một đao Hắc Vân Sát bổ ra lại là một mảnh sương mù đen đặc.

“Hắc Vân Sát, Hắc Cương Sát, Hắc Quang Sát... phương thức công kích của Tam Âm Sát này cùng tên của bọn hắn tựa hồ có quan hệ rất lớn, phối hợp giữa ba người cũng tuyệt không chệ vào đâu được. Hắc Vân Sát chém ra khỏi đen kịch độc, nhiều loại ánh mắt cùng làm yếu bớt công kích của mục tiêu, là một kẻ có tác dụng hỗ trợ, giống như hồ ly tinh nhà ta đồng dạng. Hắc Cương Sát ra tay mãnh lực, cương mãnh dị thường, là nhân vật liều mạng, nhưng cũng chính là kẻ sát nhân chính thức. Còn Hắc Quang Sát lại dùng cung tiễn đánh lên.”

Đối phương vừa ra tay, trong nội tâm Phó Thư Bảo có chút hiểu ra.

- Thiên Dao Trảm Tuyệt!

Rống lớn, cuồng nộ, trạng thái như vậy khiến cho Hắc Cương Sát lâm vào trạng thái bạo tẩu, đao của hắn âm âm thiêu đốt lên, hỏa diễm hùng hực bốc lên, giống như vũ đạo tinh linh tại nơi tinh không không chút không khí này mà nhảy múa, mặc kệ hỏa diễm gì cũng không thể thiêu đốt, chỉ có nguyên tố chi hỏa là thứ ngoại lệ.

Lực sĩ Hắc Âm thời đại lấy Hắc Âm hệ lực lượng làm chủ, nguyên tố chi hỏa của Hắc Cương Sát dĩ nhiên là Hắc Âm nguyên tố chi hỏa rồi.

Hỏa diễm bốc lên trên chiến đao của Hắc Cương Sát so với màn đêm còn muốn đen đặc hơn, so với tử vong khí tức ở bãi tha ma còn muốn mãnh liệt hơn.

Thiên Dao Trảm Tuyệt, Hắc Cương Sát trong cuồng nộ chém ra, một đao quang cực lớn phá không mà đến, tình cảnh này giống như là một chiếc hạm màu đen trên hải dương mang theo sóng lớn đánh tới. Mà trên chiến đao, Hắc Âm hệ Thần cấp nguyên tố chi hỏa trong khoảnh khắc lại hóa thành một ngàn chuỗi chiến đao, như mưa to gió lớn mà lao tới.

- Thời Gian Chi Nhận, phá!

Đối thủ cường hãn làm Phó Thư Bảo khơi dậy chiến ý, không có nửa bước e sợ, đối mặt với chiếc chiến hạm Thiên Dao Trảm Tuyệt cùng một ngàn chuỗi Hắc Âm nguyên tố chi hỏa biến thành, hắn cũng đánh ra một kích mạnh nhất của mình, Thời Gian Chi Nhận.

Quang mang màu vàng phân hóa ra, hóa thành một cây cự đao dài tới ngàn mét, mang theo lực đạo như thiên thạch cuồng mãnh vạch ra trong màn hắc sắc đao mang. Tất cả Hắc Âm nguyên tố chi hỏa như cuồng phong bạo vũ trong khoảnh khắc đều bị đánh tan, giống như đêm tối giao chiến với bình minh, mặt trời là trong tay Phó Thư Bảo, hắc ám bao phủ thân thể hắn tự nhiên là phải bị xua tan, không còn sót lại chút gì.

- Cái này... người đã nắm giữ Thời Gian chi ấn!?

Công kích mạnh nhất thất bại, Hắc Cương Sát rốt cuộc hiểu ra cự đao Phó Thư Bảo tiện tay chém ra là thứ gì rồi, cũng đã minh bạch tính chất của cái hộ thuẫn có thể ngăn cản được tiền của Hắc Quang Sát là gì rồi, đó căn bản chính là Thời Gian chi ấn a!

- Phản ứng của ngươi tuy rằng có chút chậm, nhưng coi như cũng không phải là kẻ ngu ngốc, có thể nhìn ra năng lực của ta, như vậy... chết đi!

Một đao hư ảnh đột nhiên thoát ra khỏi thân thể Phó Thư Bảo, cuộn mình hướng Hắc Cương Sát vọt tới, là lực lượng phân thân chi kích!

- Hừ! Gia hỏa cuồng vọng, ngươi muốn dùng lực lượng phân thân đánh bại ta? Người dám kinh thị ta như thế, ta trước phá lực lượng phân thân của ngươi, sau lại chém đầu ngươi!

Chiến đao của Hắc Cương Sát trong hư không chém ra lưỡng đạo công kích, một cái ánh đao thập tự hướng thẳng lực lượng phân thân mà đi.

Tuy rằng cách xa nhau cả ngàn mét, tại thời điểm đao thập tự trăm này xuất hiện, Phó Thư Bảo vẫn y nguyên cảm thấy trên thân đao truyền tới sát ý rét lạnh cùng với bá khí cơ hồ có thể chém sông bổ núi vô cùng kia.

778. Chương 671: Âm Sát

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhàn Ngự

Chương 671: Âm Sát

Bá khí, là khí thể từng đao khách phải có được. Vô số lần chiến đấu tới nay, Phó Thư Bảo dùng đao đã bại không biết bao nhiêu đối thủ rồi, nhưng mà vẫn không cách nào làm dùng bá khí ảnh hưởng tới đối thủ như Hắc Cương Sát được. Khí phách của đối phương như thực chất, giống như một loại lực lượng trường. Không những ảnh hưởng tới chiến đấu của đối thủ mà còn có thể trói buộc cùng phá hủy thân thể mục tiêu!

Bá khí của Hắc Âm hệ Thần cấp lực sĩ, há lại vật đơn giản?

- Răng rắc!

Lực lượng phân thân bị chiêu thập tự trăm kia chém trúng. Khủng bố chính là đao quang thậm tự trăm chẳng những không yếu bớt mà ngược lại còn ngưng thực hơn, càng đánh càng lớn, càng tấn càng mãnh liệt, dùng tư thái thẳng tắp bổ tới.

Hắc Cương Sát không chỉ dùng tới Hắc Âm hệ lực lượng mà còn có bá khí của hắn mà phách ra một đao này! Chẽ lực lượng phân thân xong, đao quang thập tự trăm của Hắc Cương Sát lại hấp thu năng lượng mà trở nên mạnh mẽ lên!

Giờ phút này, Hắc Vân Sát bị thương đã hoàn thành việc kiểm chế mục tiêu của hắn, chính là đám sương mù đen đặc do hắn chém ra kia đã đem một mảnh tinh không to lớn như vậy che lấp, bao phủ lại. Không chút ánh sáng nào có thể xuyên thấu, đối với bất kỳ lực sĩ của lực lượng thế giới nào mà nói, hoàn cảnh như vậy chính là hoàn cảnh hung hiểm nhất, nhưng đối với những lực sĩ đến từ Hắc Âm thời đại mà nói lại là một hoàn cảnh cực kỳ tự do, trong hoàn cảnh như vậy, bọn hắn có thể làm ra được bất cứ chuyện gì!

- Vèo!

Một đao hắc tiễn từ bên dưới bắn thẳng vào trong hắc vụ, mục tiêu của nó, vẫn là Phó Thư Bảo. Hắc Quang Sát ẩn trong bóng tối lại lần nữa xuất thủ. Lúc này đây, Hắc Vân Sát thành phụ trợ chiến đấu, kiểm chế Phó Thư Bảo. Hắc Cương Sát tiến hành chính diện giao phong, dùng tư thái bá đạo không thể rung chuyển và làm tan rã phòng ngự của mục tiêu. Hắc Quang Sát lại tiến hành đánh lén, Tam Âm Khách liên thủ, không chệ vào đâu được!

- Muốn chết... những thứ này... Kim Liên Quy Hình Thuẫn!

Trong sương mù dày đặc, kim liên trong tay Phó Thư Bảo đột nhiên tản ra, hóa thành một tầng kim quang đem hắc bao vào trong, tầng tầng lớp lớp, hình dáng của nó trông hệ như một cái xác rùa đen cực lớn. Ngay tại lúc Hắc Quang Sát cùng Hắc Cương Sát song trọng công kích đánh tới, đầu cùng tứ chi của hắn thoáng cái rụt vào trong cái mai rùa kia.

- Âm âm!

Thập tự trăm hắc sắc cùng hắc tiễn đồng thời đánh lên trên mai rùa. Một tiếng nổ rung chuyển tinh không vang lên, hắc sắc hỏa diễm cùng quang mang kim sắc đồng thời thổi quét về bốn phương tám hướng. Năng

lượng trùng kích cực lớn lập tức đem hắc vụ của Hắc Vân Sát thổi tán, hiện ra một khoảng tinh không sạch sẽ.

Trung tâm vụ nổ, không hề có cái mai rùa nào nữa cả. Hộ thuẫn do Thời Gian chi ẩn hình thành tuy rằng đạt tới trình độ cường hãn tới biến thái, nhưng mà đối mặt với kịch độc, suy yếu của hắc vụ, đồng thời còn gánh chịu song trọng công kích của Hắc Cương Sát cùng Hắc Quan Sát, nó cũng chỉ có thể đối mặt với kết quả tan rã.

- Hừ! Đến này còn chưa có ai có thể thoát khỏi liên kích tất sát của Tam Âm Khách chúng ta... đợi chút...!

Ngay tại lúc đắc ý, Hắc Quang Sát đột nhiên mở lớn miệng, một loại biểu lộ kinh hãi xuất hiện trên mặt nàng.

- Tên kia... Đại ca, nguy hiểm!

Hư không chấn động một cái, Phó Thư Bảo đột nhiên từ trong tinh không hư vô hiện ra, vị trí của hắn, cùng vị trí của Hắc Vân Sát chỉ cách nhau có hai mươi bước!

Hai mươi bước, đối với một Thần cấp lực sĩ mà nói, đó căn bản không tính là khoảng cách.

- Nguyên Nhất chiến kỹ, Nguyên Nhất chi quyền!

Trong tích tắc xé rách hư không, đi tới trước mặt Hắc Vân Sát, quyền đầu của hắn ầm ầm ấn lên ngực đối phương.

Kỳ lân quyền thú thiêu đốt, mang theo ý chí hủy diệt, trong nháy mắt đã đánh lên ngực Hắc Vân Sát. Trong nháy mắt đó, thời gian phẳng phất như đọng lại, giống như là băng cứng, giống như là cự sơn, không thể hòa tan, không thể vỡ ra.

- Phụt!

Máu tươi màu đen phun ra, nương theo đó là thanh âm cốt cách vỡ vụn. Lồng ngực bị đánh trúng trong nháy mắt, lệ khí, sát ý trong mắt Hắc Vân Sát đã không còn sót lại chút gì mà chuyển thành thần quang tan rã. Hắn không tin được Phó Thư Bảo trong hoàn cảnh như thế mà có thể xé rách hư không mà nhảy ra trước mặt hắn, đối với hắn tiến hành đánh lên uy mãnh như thế!

Cốt cách của Phó Thư Bảo chính là chí tôn trong kim loại, Thiên Vũ thạch. Huyết quản cùng huyết dịch của hắn là linh mạch Huyền Thiết sơn cùng Thiên Hà thủy. Linh năng chất chứa trên người hắn kỳ thật tuyệt không kém so với lực lượng tu vi của hắn là bao! Một quyền này, không chỉ được vận dụng tới lực lượng mạnh nhất của hắn mà còn dung hợp với linh năng!

- Chết!

Rống lớn một tiếng, quyền đầu của Phó Thư Bảo nhanh chóng đánh về phía trước, đánh cho thân thể Hắc Vân Sát nổ tung lên. Máu đen, huyết nhục màu đen cùng với mảnh vỡ của Thì chi chiến giáp bắn về bốn phương tám hướng. Trong tinh không, chúng không ngừng rơi xuống, vĩnh viễn không có khả năng tụ tập lại một chỗ lần nữa.

Coi như là Thần cấp lực sĩ, nếu không có linh hồn cùng ký ức, đem bản thân luyện chế thành trạng thái năng lượng thuần túy mà nói đều có khả năng bị giết. Thân thể hủy diệt, linh hồn cùng ký ức liền rơi vào vực sâu tử vong, một đi không trở lại.

Kết quả như vậy, Hắc Vân Sát đã chết dĩ nhiên không thể tưởng tượng được rồi, mà ngay cả Hắc Cương Sát, Hắc Quang Sát cũng không cách nào nghĩ ra nổi. Trong mắt ba người bọn hắn, Phó Thư Bảo cho dù có mạnh hơn nữa thì cũng tuyệt đối không cách nào may mắn sống sót dưới liên thủ của ba người bọn hắn. Ngay vừa ban nãy, trong thời gian mấy cái nháy mắt vi diệu, ba người bọn hắn còn cho rằng hợp kích là có thể phá vỡ cái xác rùa của Phó Thư Bảo, tuy rằng cái xác rùa quỷ dị kia chính là do Thời Gian chi ẩn tạo thành, nhưng mà...

Nhưng mà, chết, lại là Hắc Vân Sát!

Nếu như thời gian có thể quay trở lại, Tam Âm Khách có đủ cẩn thận mà nói, bọn hắn nhất định phát hiện ra độ xảo hoạt của Phó Thư Bảo so với bất kỳ mục tiêu của bọn hắn từ trước tới nay đâu phải chỉ gấp mười lần!?

Vừa thấy mặt, hắn đầu tiên liền đánh lén Hắc Vân Sát, trong ba người, tối trọng yếu nhất là kẻ phụ trợ kia, khiến cho liên thủ của bọn hắn xuất hiện lỗ hổng không cách nào che lấp được. Tiếp đó, trong thời gian kế tiếp, hắn cố ý giả đồ bỏ qua Hắc Vân Sát bị thương mà cùng Hắc Cương Sát triển khai kịch liệt chém giết. Tại thời khắc mấu chốt trước mắt, thời điểm ba người chuẩn bị nhất kích tất sát, hắn trước đó đã nhìn thấu sách lược của bọn hắn, trước dùng lực lượng phân thân quấy nhiễu Hắc Cương Sát một chút, sau đó lại đem chính mình ẩn vào trong xác rùa...

Xác rùa chính là do Thời Gian chi thuận ngưng luyện thành, có nó ngăn cản liên kích tất sát của ba người kia, dùng năng lượng trùng kích cực lớn sinh ra sau đó, lấy phương thức xé rách hư không mà lập tức xuất hiện trước mặt Hắc Vân Sát, tiến hành ám sát sớm đã dự mưu tốt!

Kỳ thật, từ lúc vừa mới bắt đầu, Hắc Vân Sát đã là mục tiêu của hắn! Sau khi bị thương, càng là mục tiêu của hắn!

Trăm phương ngàn kế như thế, âm hiểm xảo trá như thế, kỳ thật Phó Thư Bảo có lẽ phải thay đổi thân phận với Tam Âm Khách mới đúng, hắn phải là độc xà trong bụi cỏ, là thích khách ẩn trong bóng tối!

Chậm rãi xoay người lại, chùi chùi vết máu trên quyền đầu, khoe miệng Phó Thư Bảo chợt hiện lên một tia cười lạnh.

- Hiện tại, Tam Âm Khách các ngươi nên đổi tên rồi, có lẽ nên gọi là Nhị Âm Khách gì đó, vẫn gọi Tam Âm Khách mà nói... con số bên trên là một cái sai lầm cự đại!

Hắc Cương Sát lạnh lùng nhìn Phó Thư Bảo, không có bất kỳ động tác gì, tinh thần của hắn vẫn còn chìm sâu trong thời gian một cái nháy mắt đó, không cách nào tự kiểm chế được. Nhưng mà, bá khí cùng sát khí trên người hắn, còn có ý chí báo thù rửa hận đã lặng yên kết hợp lại với nhau, giống như ngọn lửa trong thần miếu, càng thiêu đốt càng điên cuồng, trong ngọn lửa tồn tại một ma thần sắp sửa hủy diệt hết thảy!

Có thể cảm nhận được biến hóa trên người Hắc Cương Sát rõ ràng, nhưng mà Phó Thư Bảo vẫn một bộ không thèm để ý, hắn cười nói.

- Xin nha, đừng dùng loại ánh mắt *** chó này mà nhìn ta, được không nào? Ta có chút chịu không nổi đây này!

Dừng một chút, hắn lại vừa cười vừa nói.

- Như vậy đi, cho tới bây giờ, một đồng bạn khác của ngươi vẫn cố ẩn núp không chịu hiện thân sao? Chỉ một mình ngươi mà nói... ngươi cũng biết đấy, ngươi không cách nào giết được ta đâu.

Một đồng bạn khác, chính là Hắc Quan Sát thần bí nhất trong Tam Âm Khách. Mục tiêu Tam Âm Khách giết qua, tám phần mười đều là chết trên tay nàng. Mặc dù là tại cuối Hắc Ám thời đại, Khởi Nguyên thời đại sơ kỳ, những cường giả lực lượng thế giới giao thủ với Tam Âm Khách không phải là không có ai gặp qua nàng.

Chỉ là, sự hiện hữu của nàng, bản thân chính là một cái mê đề!

Chỉ thấy Hắc Cương Sát đem từng khối vụn thi thể nhao nhao tập trung lại, từng khối huyết nhục, từng khối cốt cách vẫn còn rơi vãi như lá trong gió ào ào cuốn qua, tập trung lại dưới chân hắn. Thời điểm khối huyết nhục tập trung lại, Hắc Cương Sát mới im lặng xuất ra một cái quyền trục bằng da thú, sau đó đem cái quyền trục kia xé ra. Lập tức, giữa hai tay hắn sinh ra một cái vòng xoáy.

Vòng xoáy kia lập tức phi tốc xoay tròn, càng lúc càng lớn, trong chốc lát liền hình thành một cái thông đạo.

Tay phải Hắc Cương Sát nhẹ nhàng vung lên, thi thể Hắc Vân Sát từng khối từng khối hướng vào trong cái thông đạo bay đi. Thời điểm khối thi thể cuối cùng rời đi, biến mất trong thông đạo thì cái thông đạo kia cũng biến mất đi, phẳng phất như chưa từng có xuất hiện qua.

- Quang minh không hề tồn tại, cát bụi quay về cát bụi, hắc ám vĩnh tồn, đại ca, anh linh của người, nghỉ ngơi...

Hắc Cương Sát thành kính tụng niệm. Việc hắc làm, chính là muốn cho Hắc Vân Sát hồn về cố hương. Người chết trở về cố hương, linh hồn lại an nghỉ trong hắc ám, đây chính là truyền thống của Hắc Ma Nhân. truyện copy từ

Địa phương Hắc Cương Sát muốn đem hài cốt của Hắc Vân Sát trở về chính là khối sào huyệt cuối cùng của Hắc Ám thời đại, tử vong chi tinh Tử Vong thế giới. Tại đó, linh hồn của Hắc Vân Sát mới có thể yên nghỉ được.

Phó Thư Bảo cố gắng hồi tưởng những sự tình quý dị trải qua, hắc bỗng nhiên nhớ tới, hắc cũng từ trong tay Luyện Thánh Y đoạt được một cái quyền trục như thế. Tình huống lúc đó, hắc còn cho rằng cái quyền trục này bên trong ẩn chứa tuyệt thế tâm pháp tu luyện gì, hoặc là bảo tàng đồ gì đó, lại không nghĩ rằng, nó lại là một cái thông đạo có thể tốc hành đi tới hang ổ của Hắc Ám thời đại!

“Thật không ngờ cái quyền trục kia lại là thông đạo đi tới hang ổ của Hắc Ám thời đại, kể như vậy, ta bên này có thể chuẩn bị sẵn sàng giết tới hang ổ của đám dư nghiệt Hắc Ám thời đại rồi!”

Phó Thư Bảo trầm nghĩ như vậy, biết rằng ngày đó rất xa xôi, thậm chí là vĩnh viễn không có cơ hội đến.

- Nhất Dao Trảm, Tử Vong Chi Xà!

Rống lớn, Hắc Cương Sát đột nhiên động.

779. Chương 672: Cương Sát Văn Lạc.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 672: Cương Sát văn lạc.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một đao chém xuống, một con đại xà thân thể to lớn gấp mười lần Thần long vô cùng dữ tợn lao qua. Tình không dưới đao quang bao phủ nhiệt độ đột nhiên hạ thấp xuống rất nhiều, có cái khí thế muốn băng phong vạn vật!

Dưới đao quang này, Phó Thư Bảo rõ ràng cảm thấy thân thể của hắc có chút bắt đầu chết lặng đi, tính linh mẫn của cơ thể bị hạn chế rất lớn. Cũng ngay tại một khắc Hắc Cương Sát bỏ ra “Nhất Dao Trảm, Tử Vong Chi Xà” thì hắc bất ngờ phát hiện ra, chiến đao của Hắc Cương Sát đã có dấu hiệu hòa tan, mà hồ khẩu tay phải cũng đã có máu đen phun ra!

“Không xong! Tên này... lại thiêu đốt tính mạng lực, không tiếc dùng phương thức hủy diệt muốn giết ta!”

Nội tâm Phó Thư Bảo mãnh liệt trầm xuống. Tuy là đối thủ, hơn nữa còn dưới tình cảnh không chết không thôi, nhưng mà tại thời điểm này, hắc đối với đối thủ của mình sinh ra một loại tôn kính.

Tôn trọng đối thủ, chính là tôn trọng chính mình. Trên chiến trường, hết thảy tính mạng đều là ngang hàng, cho dù là chủng tộc Hắc Ma Nhân bị đào thải, sinh hoạt tại Hắc Ám thế giới.

- Cương Sát! Người... dừng a!

Một thanh âm của nữ nhân từ phía dưới truyền tới. Một đạo hắc ảnh chợt xuất hiện, đúng là Hắc Quang Sát, kẻ thần bí nhất trong Tam Ám Khách.

Hắc Cương Sát không chút nào vì lời nói của Hắc Quang Sát mà thay đổi, hắc tiếp tục thúc dục chiến đao trên tay, lấy phá hủy hết thảy, kể cả bá khí của bản thân mà băng phong lấy cái phiến tinh không này, giam cầm lấy Phó Thư Bảo. Hiện tượng chiến đao của hắc hòa tan càng thêm rõ ràng. Tử vong chi xà từ hắc quang biến thành tốc độ chậm xuống một cách ly kỳ. Trên thực tế, ngay cả nó vừa mới tiến vào phạm vi

Hắc Quang Sát thiêu đốt tính mạng lực bằng phong lấy phiến tinh không này theo đó cũng bị hạn chế, mất đi linh mẫn, trở nên chậm chạp. Nhưng mà, nó chậm chạp không hoàn toàn là vì bị băng phong, giam cầm gì đó, nó chậm chạp là vì uy lực của nó đang không ngừng tăng trưởng, mỗi một khoảng cách tiến lên, nó càng trở nên mạnh mẽ hơn!

Sự tình đột nhiên phát triển tới loại tình trạng này, Hắc Quang Sát cũng biết khuyên nhủ đã mất đi tác dụng. Đột nhiên nâng hiệ thân, đem trường cung lực luyện khí trên tay kéo ra. Trong chốc lát, không dưới một trăm mũi hắc tiễn gào thét lên, hướng Phó Thư Bảo đâm tới.

- Tử Vong Chi Vũ, Bách Điều Kích!

Thanh âm của nàng run rẩy, tràn ngập ý tứ hàm xúc bi tráng.

Hoàn thành một kích này xong, giết Phó Thư Bảo đi, Tam Âm Khách cũng không còn tồn tại nữa, chỉ còn sót lại một mình nàng đơn độc mà vượt qua quãng đời còn lại. Thống khổ mất đi đồng bọn sẽ hóa thành từng cơn ác mộng, lần lượt phô bày ra. Chỉ một mình Phó Thư Bảo, rõ ràng cần phải dùng tính mạng của Hắc Vân Sát, Hắc Cương Sát làm đại giá, đây là điều nàng tuyệt đối không tưởng tượng được.

- Cũng may... rốt cuộc hắc cũng sắp phải chết dưới tên rồi.

Than thở một tiếng, nàng buông dây cung ra.

Trước có Tử Vong Chi Vũ, Bách Điều Tiễn, sau còn Tử Vong Chi Xà cực lớn chém xuống, hơn nữa còn có không gian bị đóng băng làm cho chập chạp hạn chế, Phó Thư Bảo lúc này đúng là chạy trời không khỏi nắng rồi. Hắc đã không còn đủ linh mẫn để né tránh công kích của hai người, mà cho dù cái xác rùa lúc này hắc ngưng tụ ra cũng không cách nào triệt tiêu được một kích mang tính chất tự sát cuối cùng này của Hắc Cương Sát thì huống chi sau lưng Tử Vong Chi Xà còn có Bách Điều Tiễn của Hắc Quang Sát đây này!?

Ngay lúc Hắc Quang Sát phát ra một tiếng thở dài bi ai, là vì cái giá phải trả cho lần hành động này, tầm mắt của nàng đột nhiên rơi vào tay của Phó Thư Bảo. Chỉ thấy, trong thời khắc khẩn yếu này, tên kia rõ ràng không chút hoang mang mà buông tay phải của hắc xuống, đem một thứ gì đó vứt ra.

- Cái đó đúng...

Ánh mắt của Hắc Quang Sát đột nhiên ngưng lại, mặt xám như tro.

- Là ngón tay... của đại ca!

Đó đúng là một ngón tay, lơ lửng trong tình không hư vô, dưới tác dụng của cực độ băng hàn nó lập tức bị đóng băng lại. Một ngón tay không trọn vẹn hóa thành một khối băng màu đen. Nhưng ngay một khắc trước khi bị đóng băng, trên người Phó Thư Bảo đột nhiên nổi lên một vàng sáng như gợn sóng. Lập tức, tại giao điểm hợp kích của hai người Hắc Cương Sát, biến mất!

- ĐỪNG a...

Thanh âm của Hắc Quang Sát khàn khàn lên, nước mắt màu đen cũng nhịn không được mà chảy xuống. Mặc dù có được Thì chi chiến giáp che đầy gương mặt, nhưng mà những giọt nước mắt kia đã theo cổ của nàng mà chảy đến khắp người nàng, một mảnh lạnh buốt.

- Âm âm!

Tử vong đại xà nổ tung. Một trăm hắc tiễn toàn bộ tập trung lại vị trí của mục tiêu. Tiếng nổ liên tiếp vang mạnh trong tình không, hư không theo đó phải chấn động. Sóng năng lượng trùng kích cực lớn hướng bốn phương tám hướng quét đi tất cả, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

- Oa...

Hắc Cương Sát há mồm phun ra một ngụm máu tươi màu đen, chiến đao trong tay hắc toàn bộ đã tan rã. Thì chi chiến giáp trên người hắc cũng đã xuất hiện khe hở, lập tức, thân thể hắc âm âm nổ tung, lúc này đâu so với lúc Phó Thư Bảo đánh tan Hắc Vân Sát còn muốn khủng bố hơn, trực tiếp nổ thành tro bụi, ngay cả một khối vụn thi thể cũng không lưu lại.

- Cương Sát — A!

Xé rách hư không, lập tức chạy tới trước mặt hắn, lấy tay bắt lấy, Hắc Quang Sát chỉ bắt được một đám tóc của Hắc Cương Sát.

Tinh không khôi phục lại yên lặng như lúc ban đầu, Hắc Quang Sát ngơ ngác mà nhìn về địa phương Hắc Cương Sát hóa thành tro bụi, nàng không chút nhúc nhích, giống như một bức thạch tượng nữ chiến thần. Nửa ngày sau, nàng mới chậm rãi khôi phục lại tinh thần, xuất ra một cái quyển trục bằng da thú, dùng phương thức như Hắc Cương Sát lúc đầu mà mở ra thông đạo, đem đám tóc còn lại của Hắc Cương Sát đưa về cổ hương.

- Quang minh không hề tồn tại, cát bụi quay về cát bụi, hắc ám vĩnh tồn, Cương Sát, linh hồn của người, nghỉ ngơi a...

Thanh âm của Hắc Quang Sát tràn ngập bị thương, còn có chút nghẹn ngào.

Hư không thoáng rung rung một cái, một mảnh vàng sáng gọn sóng đột nhiên thoáng hiện, lập tức, thân ảnh quen thuộc của Phó Thư Bảo xuất hiện tại hư không mênh mông. Lần lượt nhìn lại, ánh mắt của Hắc Quang Sát tràn ngập sát ý, nàng hận không thể lập tức đem kẻ trước mặt xé xác, sau đó đem từng khối huyết nhục trên người hắn gặm xuống, ăn tươi!

Phó Thư Bảo đột nhiên xuất hiện cũng quan sát Hắc Quang Sát, nhưng mà ánh mắt của hắn lại là một mảnh bình thản, không có hận ý, chỉ có đồng tình. Hắn nhún vai.

- Người đừng làm khổ mình nữa, người chết không thể sống lại đâu.

Dừng một chút, hắn còn nói thêm.

- Người biết rõ, chuyện như vậy phát sinh không phải là ý muốn của ta, là ta bị ép buộc.

Hắn bị ép buộc sao?

Đây là châm chọc cỡ nào?

- Hồn dân! Người căn bản không tính là một chiến sĩ!

Sau một phút trầm mặc ngẩn ngui, Hắc Quang Sát chịu đủ kích thích liền bộc phát lên, giống như một ngọn núi lửa phun trào.

- Người rõ ràng trước mặt một chiến sĩ tự hủy tính mạng phát động công kích, nhu nhược mà tránh né, lại còn dùng phương thức tiện tiện như vậy!

Phó Thư Bảo cười cười.

- Ai nói cho người ta là chiến sĩ thế? Ta cho tới bây giờ chưa từng là chiến sĩ cái gì cả, sẽ không vì vinh quang gì gì đó mà đi chiến đấu, ta cũng không có thêm loại vinh quang trì độn này, còn sống, đó mới là mục đích của ta. Chẳng lẽ, ta phải chết dưới hội đồng công kích của các người, ta mới được xem là một chiến sĩ sao? Mới có thể thỏa mãn nguyện vọng của các người sao? Nói như vậy, tựa hồ đó mới là chuyện cười đây này.

Trong nháy mắt đánh chết Hắc Vân Sát, thân thể Hắc Vân Sát bạo liệt thì hắn đã biết được, với bá khí của Hắc Cương Sát thì hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, cũng ngay tại lúc đó, hắn đã có phương án tránh né phong hiểm, vụng trộm mà lấy đi một cái ngón tay kia. Cũng đem cái ngón tay kia thiết lập một cái tọa độ thời gian, ngay lúc Hắc Cương Sát cùng Hắc Quang Sát hội đồng công kích liền phát động cái tọa độ này, lợi dụng Thì chi chiến giáp quay về thời không trước. Tại khoảng thời gian đó, Hắc Vân Sát còn chưa có bị giết, hắn làm sao có thể gánh chịu Hắc Cương Sát cùng Hắc Quang Sát chém giết đây này!

Chỉ là, hắn thật không ngờ chính là, Hắc Cương Sát lại không tiếc tiêu hủy tính mạng để phát động một chiêu công kích mạnh nhất này.

Hiện tại, Tam Âm Khách chỉ còn dư lại Hắc Quang Sát, nàng đối với hắn đã không còn tạo thành bất luận uy hiếp gì rồi. Loại phương thức kia tuy rằng đủ tiện, nhưng mà trong lý niệm của hắn, còn sống mới là trọng yếu nhất. Nếu như cứng rắn cùng Tử Vong Chi Xà, Bách Điều Tiên va chạm, hắn hiện tại chỉ sợ không thể đứng ở chỗ này nói chuyện rồi. Hắn có ngu như vậy sao?

780. Chương 673: Song Tiễn

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 673: Song Tiễn

Bốn mắt đối mặt, khí tức tử vong lần nữa phủ xuống. Hào khí trong tình không còn chút an bình, không còn chút bình tĩnh.

- Người hiện tại li khai mà nói... ta sẽ không ngăn cản người.

Phó Thư Bảo nói ra.

- Nhưng nếu người lựa chọn chiến đấu mà nói, ta sẽ không hạ thủ lưu tình, ta sẽ giết người.

Một khi chiến đấu, Phó Thư Bảo tuyệt đối sẽ không lưu lại chút đường lui nào. Bởi vì, đối với địch nhân nhân từ chính là tàn nhẫn với chính mình, hơn nữa, nếu giữ lại cường giả như Hắc Quang Sát tồn tại, đối với nữ nhân bên cạnh hắn cũng là một cái uy hiếp cực kỳ nghiêm trọng. Nữ nhân bên cạnh hắn, ngoại trừ Thất thái nữ thần long tỷ muội còn khả năng chiến một trận ra, người còn lại, căn bản là không phải là đối thủ của Hắc Quang Sát. Huống chi, Hắc Quang Sát còn am hiểu nhất chính là ẩn nặc cùng ám sát!

- Người biết rõ lựa chọn của ta, hỏi lại làm cái gì?

Hắc Quang Sát thò tay bắt lấy một mũi tên trong ống tiễn trên vai, lắp lên dây cung. Ống tiễn của nàng, tổng cộng còn ba mũi tên, nhưng cho đến bây giờ, nàng rõ ràng một cái đều không có phóng ra.

- Ta tôn trọng sự lựa chọn của người, như vậy, người đi chết đi!

Tay rung lên, kim liên xuất hiện bên tay trái của hắn, Thời Gian Chi Nhận lại xuất hiện bên tay phải, xé rách hư không, như thiểm điện xuất hiện trước mặt Hắc Quang Sát, một đao chém xuống, bá đạo vô bì, không lưu lại chút đường lui nào!

- Liệt Thủ Hắc Ám, Nhất Tiễn!

Một tiếng gào thét thanh thúy, đậm hương vị nữ nhân, tay giữ dây cung lập tức buông ra, một mũi tên màu đen xoay mình thoát khỏi dây cung bắn ra.

- Hoa lập!

Mũi tên vừa rời cung, dĩ nhiên lại hóa thành một đầu cự long Hắc Ám hệ gương nanh múa vuốt mà hướng Phó Thư Bảo nhào tới. Biến hóa đột nhiên này làm cho Phó Thư Bảo hoảng sợ lên, thời điểm Hắc Quang Sát hiện thân hắn liền phát hiện ra trong ống tiễn của nàng chỉ còn lại ba mũi, nhưng mà vô luận thế nào, ba mũi tên trông rất bình thường, tạo hình cùng chất liệu trông vô cùng đơn giản kia lại không nghĩ rằng, một mũi bắn ra lại tạo ra cảnh tượng này.

- Răng rắc!

Thời Gian Chi Nhận bổ lên đầu cự long dữ tợn kia, xu thế tấn công của cự long lập tức chậm xuống.

- Phụt!

Thanh âm khác thường truyền đến. Chỉ thấy thân thể Hắc Quang Sát đột nhiên phun ra một đám huyết vụ màu đen, trực tiếp rót vào thân thể đầu cự long kia.

Huyết vụ hắc sắc, Hắc Ám cự long hắc sắc, vừa kết hợp lại một chỗ liền giống như được ăn phải xuân dược, đầu cự long kia lực lượng gia tăng lên một mảng lớn, thể tích cũng lớn hơn nhiều, chỉ trong một cái nháy mắt đã phá tan Thời Gian Chi Nhận của Phó Thư Bảo, dùng năng lượng còn sót lại mà va vào lồng ngực của Phó Thư Bảo.

Phó Thư Bảo ra sức đem kim liên chi thuẫn ngăn trước ngực, hiểm hiểm mà ngăn được công kích của đầu cự long kia. Nhưng mà cho dù như thế, năng lượng trùng kích vượt quá tưởng tượng vẫn làm thân thể của hắn nhận lấy đả kích không nhỏ, cổ họng ngòn ngọt, lập tức phun ra một ngụm máu tươi. Thân thể của hắn, cũng bị đánh bay ra ngoài trăm mét.

Ngay trong nháy mắt này, Hắc Quang Sát lại gầm lên giận dữ, đem hai mũi tên còn lại trong ống cài lên dây cung, rất nhanh phóng ra. Hai mũi tên này trong nháy mắt thoát khỏi dây lập tức biến thành hai đầu Hắc Âm cự long, chúng gào thét lên, giương nanh múa vuốt mà hướng Phó Thư Bảo nhào tới.

Phó Thư Bảo đột nhiên hiểu ra, vừa giao thủ, Hắc Quang Sát đã không có ý định muốn sống nữa, nàng vừa ra tay chính là giống như Hắc Cương Sát, dùng phương thức hủy diệt chính mình. Mũi tên đầu tiên ban nãy hấp thu ít nhất một phần ba máu tươi của nàng, hiện tại lại phát ra hai mũi cùng lúc, trong tích tắc tên thoát dây, nhân sinh của nàng đã đi vào con đường kết thúc!

- Phụt, phụt!

Hai luồng huyết vụ hắc sắc bay ra, luyện lực khí cung trong tay nàng rơi xuống, nhưng lại không có hướng mặt đất rơi xuống mà giống như không có sức nặng lơ lửng giữa hư không. Thân thể của nàng, mềm nhũn ngã xuống, đã mất đi lực lượng để đứng lên lần nữa.

Đạt được huyết vụ gia trì, hai đầu Hắc Âm hệ cự long lập tức vọt tới phụ cận Phó Thư Bảo. Trong nháy mắt đó, Phó Thư Bảo đã làm ra ba cái hành động tự cứu khẩn cấp. Thứ nhất, lực lượng phân thân của hắn, dùng phương thức vô hạn áp súc kích nổ, sau đó là Thời Gian Chi Nhận cắt ngang, cuối cùng là đem kim liên chi thuẫn hóa thành một cái xác rùa mà né tránh.

- Âm âm!

Bạo tạc kịch liệt từng lớp từng lớp giã co mất một hồi lâu. Cuối cùng, hết thấy yên tĩnh xuống. Thân thể của Phó Thư Bảo giống như Hắc Quang Sát, lơ lửng giữa không trung, chậm rãi trôi nổi, giống như hai mảnh lá cây trong biển rộng. Lại trôi qua một ít thời gian, ngón tay của Phó Thư Bảo giật giật một cái, hai tiếng ho khan, rốt cuộc bò dậy.

Trên mặt hắn tràn ngập nụ cười đắng chát.

- Bà mẹ nó, Tam Âm Khách các người đầu óc đều có bệnh sao? Mặc dù là tự hủy diệt mình thì cũng không có thể giết được ta, vì cái gì mà còn muốn làm như vậy?

Vừa rồi, vụ bạo tạc làm nổ tung tầng hộ thuẫn, nhưng mà cái xác rùa kia lại đảm bảo thân thể hắn giảm thiểu lớn nhất phạm vi hủy hoại. Tình huống hiện tại là hắn tuy rằng có chút tổn thương, nhưng mà tổn thương như vậy không cấu thành uy hiếp gì, mà thân thể của hắn lại có khả năng tái sinh cực mạnh, rất nhanh đã khôi phục lại được. Ngược lại là Hắc Quang Sát, đã mất đi toàn bộ linh huyết, đã tiêu hao hết toàn bộ Thần lực, kết cục của nàng đã chú định.

Chậm rãi đi tới bên người Hắc Quang Sát, Phó Thư Bảo lẳng lặng mà nhìn nàng. Mất đi toàn bộ huyết dịch, mất đi toàn bộ lực lượng, Hắc Quang Sát rõ ràng còn bảo tồn được một hơi thở, nàng dùng một loại ánh mắt bình tĩnh mà nhìn Phó Thư Bảo, trong cổ họng cũng truyền ra một cái thanh âm suy yếu.

- Rõ ràng có thể dưới Hắc Âm Liệp Thủ, Song Tiễn của ta còn sống sót, người... rất mạnh!

Phó Thư Bảo thản nhiên nói.

- Người cần gì phải như vậy chứ? Người kỳ thật có thể sống rời khỏi nơi này, ta tuy rằng là người không bao giờ có lòng thất tín, mà nếu như người vừa nãy rời đi mà nói, ta nghĩ tới khả năng ta xuất thủ đánh lên người là rất nhỏ, bình thường sẽ là không xuất thủ đâu.

- Khục khục... người là một đối rất khôi hài... như vậy, có thể giúp ta làm một chuyện được không?

Ánh mắt của nàng tràn ngập vẻ cầu khẩn.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu.

- Có thể, người yên tâm.

Hắn biết rõ ở thời điểm này Hắc Quang Sát muốn hắn làm chuyện gì, đó chính là chuyện từng xảy ra với Hắc Cương Sát, Hắc Vân Sát, dùng quyền trực da thú tiễn di thể nàng phản hồi cổ hương.

- Cảm ơn... Bất quá, người phải biết Hắc Ám cuối cùng sẽ lần nữa hàng lâm cái thế giới này, các người sẽ không còn hi vọng đâu... khục khục... xem tại

- Người nghĩ thật nhiều, người cũng mệt rồi, tới thời điểm nghỉ ngơi rồi.

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói. Đúng lúc này, thắng bại giữa hắn và nàng hóa ra chỉ là thắng bại giữa hai cái thời đại, mọi sự tình trước nó đều không có nửa điểm ý nghĩa gì.

- Đúng vậy a, ta thật là... mệt mỏi...

Hắc Quang Sát chậm rãi khép đôi mắt lại, không hề cất tiếng nữa.

Nhìn đối thủ cứ như vậy chết đi, trong nội tâm Phó Thư Bảo lại là một mảnh cảm thụ phức tạp. Hắn tôn trọng đối thủ như vậy, đó là tín niệm chấp nhất của hắn, thưởng thức cá tính đặc biệt của nàng, nhưng mà đứng ở góc độ của hắn, hắn không thể không giết nàng được.

- Mọi người hòa bình sống chung không tốt sao? Vì cái gì cứ muốn một phương còn lại phải diệt vong đây này?

Phó Thư Bảo cười khổ trong lòng, hắn từ trên người Hắc Quang Sát tìm thấy một cái quyền trực bằng da, xé ra, sau đó đem thi thể của nàng đưa vào trong thông đạo.

Từ đầu tới cuối hắn không có vạch trần mặt nạ bảo hộ của nàng, liếc nhìn gương mặt của nàng. Đây là tôn trọng đối với nàng, hắn không có nửa cái tâm tư khinh nhờn gì.

Nhìn thông đạo hắc quang biến mất trước mắt, Phó Thư Bảo lắc đầu, thở dài một tiếng, sau đó rời khỏi phiến tinh không này. Chỗ này có lẽ hắn sẽ còn lại tiếp tục đến, nhưng mà Tam Âm Khách cũng đã không còn cơ hội tái xuất hiện ở chỗ này nữa rồi. Tín tức ám sát thất bại rất nhanh sẽ rơi vào tai Hắc Mạc Thiên đại đế, nếu như Luyện Vũ Thiên Tôn cũng thất bại nữa mà nói.... hắn có khả năng đích thân ra tay. Cho nên, Phó Thư Bảo cảm giác thời gian của hắn đã không còn nhiều nữa, dùng thực lực bây giờ của hắn đi khiêu chiến Hắc Mạc Thiên đại đế, tuyệt đối là không có nửa điểm phần thắng.

Nhưng mà, Phó Thư Bảo phải làm cho Luyện Vũ Thiên Tôn thất bại!

Từ trên tầng khí quyển đáp xuống, càng ngày càng tiếp cận mặt đất lực hút càng lớn, tốc độ của hắn cũng càng nhanh theo. Gió lạnh như băng thổi qua bên tai, ánh mặt trời không cách nào làm hắn cảm thấy ấm áp lên được chút nào. Vì vậy, thời điểm hắn hạ xuống đã nhìn thấy khói đen từ bốn phương tám hướng đang di động tới. Không chỉ là trên bầu trời mà còn có cả trên mặt đất. Khói đen trầm trọng che phủ tất cả, vền vền chỉ còn lại Hậu Thổ thành cùng hợp cốc phụ cận là không có bị bao phủ mà thôi.

- Đáng giận! Luyện Vũ Thiên Tôn tên kia thật đúng là biết chọn thời điểm, lựa chọn đúng lúc này công thành sao? Ở trong mắt hắn xem ra, ta giống như bị Tam Âm Khách giết rồi a!?

Phó Thư Bảo nội tâm lạnh lùng mà đoán ra được. Hắn đối với Tam Âm Khách có bao nhiêu kính nể thì đối với Luyện Vũ Thiên Tôn là bấy nhiêu căm hận cùng chán ghét.

Thời điểm cách mặt đất còn ngàn mét, Phó Thư Bảo đột nhiên dừng hẳn lại, thẳng tắp mà nhìn về phía đông. Xé rách hư không, lập tức đi tới ven rìa đám khói đen, không cần chờ, hắn đâm thẳng vào trong. Tùy thân mang theo một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ của Luyện Ngục quân đoàn, còn có sáu mươi luyện nô thị vệ làm bảo tiêu, hơn nữa với thực lực bây giờ của hắn, hắn tuyệt không sợ hãi làn khói đen trước mắt. Hiện tại mà nói, cho dù Luyện Vũ Thiên Tôn có nhảy ra trước mặt hắn, hắn cũng có lòng tin chiến một trận!

Vừa tiến vào khu vực khói đen bao phủ, Phó Thư Bảo rõ ràng cảm nhận được khí tức tà ác, kịch độc ăn mòn đến từ bốn phương tám hướng. Kịch độc ăn mòn do khói đen sinh ra, ngay cả từng hạt cát trên mặt đất cũng không buông tha, những nơi đi qua chỉ còn lại một mảnh cháy đen, một mảnh khí tức tanh hôi.

Đối với Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn của Hậu Thổ thành, đừng nói là chiến đấu với tang thi luyện nô, chỉ với tầng sương mù kịch độc này sợ hai phần đã bị độc chết rồi.

“Thời điểm giao chiến, đầu tiên nhất định phải thổi tan đám khói độc vương vù này.”

Phó Thư Bảo âm thầm nghĩ tới chuyện này. Khiến cho hắn kinh ngạc chính là, cho tới bây giờ, hắn tới thiêu đã xâm nhập vào trong khói độc xấp xỉ một ngàn mét lại không thấy bóng dáng một địch nhân nào. Mà ngay cả tang thi luyện nô cấp thấp nhất cũng không có nhìn thấy một đầu nào.

Mang theo nghi hoặc khó tiêu tán, Phó Thư Bảo rất nhanh lại bay về phía tây, phía nam cùng phương bắc, kết quả vẫn như cũ, trong khói đen, hắn căn bản không phát hiện ra một tên địch nào tồn tại. Nhưng khói độc lại từ bốn phương tám hướng ủa về Hậu Thổ thành, từng bước tiến sát lại.

Trong một chỗ sâu trong khói độc, Phó Thư Bảo ngừng lại, cau mày, lẩm bẫm.

- Luyện Vũ Thiên Tôn kia, lại chơi cái trò âm mưu gì đây này?

Đúng lúc này, hai cỗ kinh phong đột nhiên đánh úp lại, nguy cơ lập hiện!

781. Chương 674: Hắc Ám Hàng Lâm.

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 674: Hắc ám hàng lâm. đọc truyện mới nhất tại .

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Quang mang kim sắc thoáng hiện, trong tay Phó Thư Bảo nhiều hơn một thanh chiến đao cùng hộ thuẫn, nhưng lại ngay tại lúc hắn sắp tiến hành công kích thì lại vội vàng đem lực lượng rút trở về. Dời thân tránh ra, đồng thời đem lực lượng trường hướng ra phía ngoài mở rộng ra, lập tức thanh trừ đi một khoảng khói độc dày đặc.

- Là chàng! Phu quân!

Thanh âm thanh thúy truyền tới, thất thải quang hoa tăng mạnh, hai tỷ muội Thất thải nữ thần long từ trong khói độc bay xẹt ra. Trong tay hai nàng đều nắm một thanh thất thải long thương bầy xích, mũi thương đều chỉ về phía Phó Thư Bảo, còn chưa kịp hạ xuống.

Phu quân, đó là danh xưng nữ long Long tộc tôn xưng với trượng phu. Chuyện đã xảy ra, Phó Thư Bảo dĩ nhiên trở thành phu quân của hai nàng. Mặt khác, Long tộc nữ long không cần bất luận cái gì nghi thức gì, sau khi phát sinh loại quan hệ này, đó chính là nghi thức chính thức. Đương nhiên, nếu như Phó Thư Bảo sống tới năm trăm năm sau, Thất thải nữ thần long sẽ theo truyền thống, mang Phó Thư Bảo trở lại Long tinh làm lễ ra mắt, mà chủ trì loại nghi thức này sẽ là Long vương của Long tộc.

Bất quá, sự tình năm trăm năm sau bây giờ không cần phải lo tới rồi.

- Ái thê, các nàng tại sao lại ở chỗ này?

Xưng hô như vậy, Phó Thư Bảo chưa từng nói ra lần nào, sống lưng theo đó không khỏi nổi một tầng da gà, nhưng không có cách nào khác, dựa theo quy củ của Long tộc, thê tử xưng trượng phu là phu quân, mà phu quân xưng hô thê tử là ái thê. Người ta ngay cả nghi thức, danh phận gì gì đó đều không so đo, kêu một tiếng “ái thê” thì có gì quá khó đâu đây này?

Cho nên, cho dù có nổi da gà nhiều hơn nữa, ngại ngần hơn nữa hắn vẫn muốn gọi ra, bằng không thì, hắn dừng nghĩ tới ôm hai nàng lên giường lớn nữa rồi. Loại được cùng mất này, dùng ngón chân đi mà suy nghĩ cũng có thể tính ra được.

Thất thải nữ thần long tỷ muội hạ xuống, một trái một phải đứng cạnh hắn. Long Ngọc Nhất nói.

- Chúng thiếp tới nơi này dò xét, đám khói đen này đột nhiên bao phủ trời đất cùng đại địa, phạm vi dần dần thu hẹp lại, thiếp cùng muội muội cho rằng đây là do Luyện Vũ Thiên Tôn xuất linh tang thi luyện nô đại quân công tới, nhưng chúng thiếp trong sương mù dày đặc tìm tòi một vòng lại không có phát hiện ra một tên địch nhân nào.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút, trầm ngâm nói.

- Như vậy, hai vị ái thể có hay không đi ra khỏi tầng khói đen này?

Long Ngọc Nhị giành nói.

- Thiếp cùng tỷ tỷ không có tìm được địch nhân liền quyết định bay ra khỏi khu vực khói đen bao phủ, nhưng mà...

Dừng một chút, thần sắc của nàng trở nên ngưng trọng.

- Phiến khói đen bao phủ bốn phương tám hướng quanh Hậu Thổ thành này căn bản không thể nào do Luyện Vũ Thiên Tôn tạo ra được, thiếp cùng tỷ tỷ căn bản không chạy ra khỏi được phiến khói đen này!

- Cái gì!?

Phó Thư Bảo lập tức lấp bắp kinh hãi, khu vực ngay cả Thất thải nữ thần long không thể nào bay ra khỏi được, điều này nói rõ vấn đề gì đây này?

Hắn đột nhiên nhớ tới Khởi Nguyên chi thụ, sau khi lực lượng phân thân của Khởi Nguyên chi thụ kích hoạt xong, Tráo Nội thể giới được sinh ra, cũng có được một tầng bảo hộ không cách nào chạy ra ngoài được, chỉ có thể thông qua các loại thần thông bàn Thần cấp lực luyện khí mà ra vào. Tình huống hiện tại cùng lúc này là bức nào giống nhau!

- Chúng ta qua đó xem lại.

Phó Thư Bảo nói ra.

Ba người chọn một phương hướng bay thẳng đi. Không lâu sau, ước chừng phạm vi trăm dặm, khu vực biên giới khói đen hiện ra trước mắt ba người. Bên ngoài rõ ràng có thể nhìn thấy ánh mặt trời ôn hòa diễm lệ, cũng rõ ràng nhìn thấy được cát vàng cùng bầu trời xanh thẳm, nhưng mà ở trước mặt đám khói đen này lại vô pháp xóa nhòa đi được.

Điểm dừng chân của ba người là một cái thôn nhỏ trong sa mạc. Giờ phút này cái thôn nhỏ này vô cùng yên ắng, phòng ốc bị ăn mòn mà lung lay muốn đổ, chừng trăm cỗ thi thể hư thối bốc mùi, thậm chí có cái hóa thành xương trắng rồi. Trong nhà của bọn hắn, đều bày biện dấu hiệu đang sinh hoạt, tài vật cũng không có bị cướp đi, vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu. Trên một ít cái bàn còn có đồ ăn vừa mới bày ra còn chưa kịp hưởng dụng, chỉ có điều, những đồ ăn kia rơi vào khói đen bao phủ đã thay đổi bộ dáng rồi.

Ánh mắt đảo qua từng sự vật, Phó Thư Bảo như có điều suy nghĩ, nói.

- Nhìn ra được, đó cũng không phải là tang thi luyện nô Luyện Vũ Thiên Tôn làm ra, bằng không thì những thi thể này sẽ bị đồng hóa, nhưng những thi thể này vẫn còn bảo tồn, có thể nhìn được nơi này không phải là chiến trường, hết thấy đều phát sinh rất ư là tự nhiên, những người này chết đi, tư thể cũng không có quá nhiều gãy dựa, hơn phân nửa là do khói độc bao phủ, trước làm tê liệt bọn hắn, sau đó bọn hắn chết đi trong trạng thái hôn mê.

- Phu quân phân tích rất có đạo lý, thể nhưng mà... đám khói đen này, thiếp cùng muội muội không cách nào có năng lực đi ra ngoài được.

Ánh mắt Long Ngọc Nhất lần nữa chuyển lên tầng bình chướng hư hư vô vô. Ở đằng kia, một tầng bình chướng không cách nào nhìn rõ được, hết thấy đều bình hòa, ánh mặt trời cùng bầu trời, đại địa đều phi thường bình thường. Nhưng mà trong chỗ khói đen bao phủ, lại mười phần nhân gian luyện ngục!

- Để ta thử xem!

Phó Thư Bảo đi tới rìa khói đen, một tay thò ra, ngay tại lúc sắp vượt qua khỏi khu vực khói đen bao phủ thì một cỗ lực lượng lớn vượt mức tưởng tượng của hắn dội hấn ngược trở về.

Thất thái nữ thần long tỷ muội cả kinh mà há hốc cái miệng nhỏ nhắn lên, thực lực của các nàng bây giờ đã tương đương với Thứ Thần cấp hậu kỳ, mà Phó Thư Bảo lại là Thần cấp lực sĩ, lại còn là nhân vật nắm giữ Thời Gian chi ấn, ngay cả hắn không vượt qua khỏi khói đen được thì những người khác há chẳng phải là không có cơ hội sao!?

Đây là chuyện gì xảy ra đây này?

Đúng lúc này, thần sắc Phó Thư Bảo ngày càng ngưng trọng lên.

- Phiến phức của chúng ta lớn rồi, ngay cả ta cũng không thể xuyên qua được, tầng khói đen này so với tầng bình chướng lúc trước chỗ Khởi Nguyên chỉ thụ chỉ có mạnh hơn, nếu chúng ta không nghĩ ra phương án phá giải mà nói... người trong Hậu Thổ thành, nông trường, quặng mỏ gì đó của chúng ta, tất cả sự nghiệp đã tạo dựng nên sẽ đều bị hủy hoại trong chốc lát!

- Chỉ cần còn người còn sống, lại có thể lần nữa phát triển ra... ngược lại là hiện tại, ngay cả phu quân chàng cũng không cách nào xuyên qua khỏi tầng bình chướng này được, nguy cơ của chúng ta xác thực đã tới tình trạng rất nghiêm trọng rồi, thiếp cảm thấy chúng ta có lẽ trước xử dụng Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn đem người của chúng ta mang ra ngoài. Đúng rồi, phu quân không phải thành lập rất nhiều tọa độ ở những địa phương khác sao? Dùng những tọa độ kia, chúng ta có thể đem người di chuyển ra ngoài rồi.

Long Ngọc Nhất lãnh tĩnh nói.

Phó Thư Bảo nhẹ gật đầu, nhưng sau suy nghĩ một lát hắn lại nói.

- Lúc trước, ta cảm thấy có lẽ thử dùng Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn một chút, phiến khói đen trước mắt lai lịch phi phạm, ta cuối cùng có một loại dự cảm bất tường...

Cũng không tiếp tục nói xuống, Phó Thư Bảo đem Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn lấy ra ngoài, lập tức khởi động tọa độ Luyện quốc tàn tích, nhưng sự tình quỷ dị lại xảy ra, bạch quang thông đạo trong quá khứ luôn xuất hiện thì giờ đây lại không hề xuất hiện!

- Chuyện này...

Nội tâm nóng vội của Phó Thư Bảo bỗng trầm xuống. Lập tức, hắn thay đổi mấy cái tọa độ trong Thanh Tú quốc, hiện tượng xảy ra đều giống nhau, Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn căn bản không có động tĩnh gì, dưới khói đen bao phủ, năng lực của nó phẳng phát như bị một loại lực lượng vô hình gì đó giam cầm rồi, căn bản là không phát huy được tác dụng của mình!

- Phu quân, chúng ta... hiện tại nên làm thế nào?

Long Ngọc Nhị đã có chút sốt ruột rồi.

- Chúng nhanh chạy tới Hắc Thạch thành lâu, lúc này đây...

Lông mày Phó Thư Bảo lần nữa nhíu lại.

Lúc này đây, phiến toái lớn không vừa rồi.

782. Chương 675: Nữ Bộc Cùng Bản Vẽ

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 675: Nữ Bộc Cùng Bản Vẽ

Trên đường trở lại Hậu Thổ thành, Phó Thư Bảo vẫn không có phát hiện ra bóng dáng địch nhân. Tâm tình của hắn càng ngày trở nên trầm trọng, bởi vì lúc trở lại hắn không chỉ có thử dùng Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn xuyên việt ra ngoài mà còn từ dưới mặt đất tìm đường thoát ra. Nhưng mà, khiến cho hắn thất

vọng chính là giống hệt như lúc trước, ngay ở dưới mặt đất cũng không có đường nào. Cuối cùng, hắn thậm chí còn dùng tới Thì chi chiến giáp, nhưng đáng tiếc chính là, Thì chi chiến giáp lúc này đây trong phiến khói đen này lại mất đi tác dụng, không thể dẫn hắn tiến vào thời không.

Lúc trước, Tráo Nội thế giới của Khởi Nguyên chi thụ là một thế giới tràn ngập sinh cơ, tình huống hiện tại hoàn toàn trái lại, tuy rằng cũng có một cây Thế giới bao phủ nhưng nó lại là một cái thế giới tử vong.

Rất nhanh, xuyên qua khối khu vực khói đen dày đặc, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, tâm tình Phó Thư Bảo lần nữa rơi vào băng cốc. Thời điểm hắn từ tinh không trở về, bầu trời còn là một mảnh trong vắt, nhưng thời khắc này bên trên đã có khói đen bao phủ, nhìn không thấy bầu trời màu xanh nữa rồi.

Hai chân Phó Thư Bảo vừa bước, thân hình như đạn pháo lên thiên không, thời điểm sắp vượt qua phạm vi khói đen lại bị bắn ngược trở về. Bầu trời, cũng đã bị bao phủ!

- Đáng giận! Nhất định là có một loại lực lượng điều khiển hết thảy, lúc ta trở về liền đóng bầu trời lại.

Phó Thư Bảo cau mày nói ra.

Long Ngọc Nhất nói.

- Trên trời dưới đất đã bị đóng chặt rồi, không có đường ra ngoài, nhưng chỗ khói đen bao phủ lại không có một tên địch nào xuất hiện, vậy đánh với ai đây này?

Long Ngọc Nhị nói.

- Tiếp tục như vậy, chúng ta có thể hay không bị khói độc này độc chết đây này?

Phó Thư Bảo lắc đầu.

- Khói độc trình độ này, độc chết người bình thường cùng lực sĩ bình thường là không thành vấn đề, muốn độc chết chúng ta là không thể nào, cho nên địch nhân nhất định sẽ hiện thân. Hắn tạo ra khói độc thế giới như thế này, chắc hắn hẵn rõ ràng chiến sĩ của chúng ta, để cho chúng ta lâm vào trạng thái cô lập, sau đó một lần hành động tiêu diệt hết.

- Hừ! Hắn nghĩ như vậy mà nói, vậy thì mười phần sai rồi!

Long Ngọc Nhất giận dữ nói. Nàng cảm thấy, kẻ Phó Thư Bảo nhắc tới kia, nhất định là cường địch, Hắc Mạc Thiên đại đế.

- Thế nhưng mà, phu quân...

Long Ngọc Nhị có chút lo lắng nói.

- Tuy rằng chúng ta có thể đoán được động cơ của đối phương, nhưng mà đối với vòng bảo hộ mạnh mẽ như thế, còn có loại khói độc không rõ ràng này, chúng ta như thế nào phá giải tràng nguy cơ này đây này? Chiến sĩ của chúng ta... chỉ sợ...

Phó Thư Bảo lúc này lại cười nhạt một tiếng.

- Không có gì phải sợ, ta đã có Thiên Hà Tịnh Hóa bình, thứ này thế nhưng mà lại là khắc tinh của khói độc trước mắt, chúng ta trước trở về công sự phòng ngự của chúng ta, chờ địch nhân hiện thân a! Ta đoán chừng, xuất hiện trước nhất chính là Luyện Vũ Thiên Tôn cùng tang thi luyện nô đại quân của hắn.

Dưới nguy cơ như vậy rõ ràng hắn còn có thể mở miệng cười, tỷ muội Thất thái nữ thần long trong lòng không khỏi cảm thán một tiếng, người này, thần kinh đến cùng là có bao nhiêu dẻo dai a!

Trở lại Hắc Thạch thành lâu, tất cả nhân vật trọng yếu bên cạnh hắn đều tập trung lại trong đại sảnh. Bọn hắn đều phát hiện ra khói đen tồn tại, cảm giác nguy cơ cùng bóng ma tử vong cực lớn bao phủ Hắc Thạch thành lâu, trên mặt mỗi người đều tràn ngập vẻ sầu lo cùng kinh hoảng. Phó Thư Bảo đem những điều này lọt vào trong mắt, trong nội tâm bắt đầu tìm kiếm chủ ý.

- Các người cả đám sâu mi khổ kiếm làm cái gì? Địch còn chưa tới, các người đã mất đi dũng khí rồi sao?

Phó Thư Bảo vừa cười vừa nói, ánh mắt lại đảo qua gương mặt từng người. Hắn biết rõ, trong quân sự, sĩ khí là thứ phi thường trọng yếu, tại thời kỳ bất tường này, hắn nhất định phải giữ vững sĩ khí.

Lưu Chuẩn cười khỏ, nói.

- Chúng ta như thế nào không khẩn trương đây? Vừa rồi ta đã cho người thử tiếp cận khói đen, đem một con heo bỏ vào, lúc trở lại đã là một con heo thối rữa, bị độc chết! Khói độc như vậy, căn bản là không cách nào sinh tồn a!

Độc Âm Nhi cũng nói.

- Lúc trước công công (cha chồng) cũng đã tiến vào trong chỗ sâu, lúc trở lại người có nói cho chúng ta biết, toàn bộ chung quanh Hậu Thổ thành đã bị khói đen bao phủ, mà ngay cả người cũng không thể ra ngoài, uy hiếp lúc này đây so với những gì chúng ta gặp phải trước giờ không giống nhau a!

-Ta cũng đã thử dùng Huyền Hồ phân thân tiến vào khu vực khói đen...

Hồ Nguyệt Thiên nhú mày, có gì nói vậy.

- Các nàng đều bị ăn mòn mất, coi như là năng lượng thuần túy cũng không thể may mắn thoát khỏi, ta đoán chừng, trong phiên khói đen kia, ngay cả ta cũng không thể may mắn sống sót.

Lời này của Hồ Nguyệt Thiên, lần nữa làm hào khí trong đại sảnh thêm ngưng trọng. Ngay cả nàng không thể nào may mắn thoát khỏi, người nơi này sẽ còn lại mấy người có thể sống sót đây này? Huống chi, ngoài chiến sĩ bình thường ra còn có dân chúng nữa đây này?

Phó Thư Bảo cười nói.

- Chẳng lẽ mọi người đã quên mất ta còn có Thiên Hà Tịnh Hóa bình sao? Có nó hiện hữu, khói đen này căn bản không cách nào tiếp cận chúng ta được, chúng ta chỉ cần gia cố phòng ngự của thành trì, dự trữ đầy đủ lương thực, ta dám chắc có thể vượt qua lần nguy cơ này.

Hắn đem Thiên Hà Tịnh Hóa bình lấy ra, không khí trong đại sảnh lập tức được tinh lọc, tinh thần cùng thân thể mọi người đều trở nên nhẹ nhàng khoan khoái, phi thường thoải mái.

Đã có bảo vật như vậy, mọi người tuyệt không hoài nghi thuyết pháp của hắn, không khí khẩn trương lập tức hòa hoãn xuống một chút. Phó Thư Bảo lại lấy ra một ít Thiên Hà thủy phân phát ọi người, hắn nói ra.

- Thiên Hà thủy này có khả năng khu trừ độc tố của khói độc, tại thời điểm mấu chốt chúng có thể đảm bảo mạng sống của mọi người trong khói độc, cho nên, coi như là tại thời điểm giao chiến, địch nhân dùng khói đen tập kích mọi người, tính mạng của mọi người cũng có bảo đảm.

Thiên Hà thủy có tác dụng cải chính cùng tinh lọc, cũng có tác dụng gia tăng thêm lực lượng tu vi. Phó Thư Bảo đem vật này lấy ra, hùng hồn phát ọi người, trong nội tâm mọi người dĩ nhiên cảm kích một mảnh, sĩ khí sa sút bắt đầu có chút khởi sắc, bắt đầu dâng lên. Duy chỉ có Độc Âm Nhi là không vui, trong nội tâm nàng thầm nói.

"Người này, lúc nào mới thay đổi thói quen phân phát bảo vật đây này? Bảo vật như vậy, hắn trước tiên phải nghĩ tới nữ nhân của hắn a... đồ ngốc... phá gia chi tử..."

Sĩ khí trong đại sảnh dâng lên, sau đó hội nghị chấm dứt rồi nhanh chóng truyền ra ngoài, chiến sĩ trấn thủ trên thành lâu lập tức quét sạch bóng ma trong lòng, đối với địch nhân cùng chiến tranh trước mắt có cái nhận thức cùng cái nhìn mới, không hề sợ hãi nữa. Loại tinh thần lạc quan này như một làn gió thổi qua Hậu Thổ thành, chiến sĩ cùng dân chúng trong thành cũng được ủng hộ, không sợ hãi giống như lúc trước nữa rồi.

Địa phương khác thì không thể xác định, nhưng mà ở Hậu Thổ thành, Phó Thư Bảo, nhân vật chúa tể trên thành lâu, đối với tất cả chiến sĩ cùng dân chúng tại đây là lãnh tụ tinh thần, chỉ cần hắn vung tay hô lên một cái, cái gì cũng đều có tác dụng.

Hội nghị chấm dứt, dựa theo yêu cầu của Phó Thư Bảo, thành chủ nhỏ tuổi nhất, Chu Uyển Nhi cũng đã khởi động những mệnh lệnh cần thiết, để cho tất cả thần dân, chiến sĩ bên trong Hậu Thổ thành đều rút ra khỏi thành, lục tục chuyển dời tới bên trong thành lâu. Lại theo chuẩn bị của Phó Thư Bảo, để cho tất cả nông phu thu gặt gấp. Đế Thiếu Vũ lại đem tất cả thợ mỏ trong quảng trường rút ra khỏi, trở lại thành lâu.

Tất cả mọi người trở lại thành lâu, nhân số đạt tới trình độ không cách nào dung nạp được. Đứng trên chỗ cao nhất thành lâu, nhìn mọi người lục tục không ngừng hướng thành lâu đi tới, Thủy Vô Thường nhíu mày.

- Tiếp tục như vậy, Hắc Thạch thành lâu căn bản không có cách nào dung nạp nhiều người như vậy, huống chi, tại đây thủy chung là chiến trường tàn khốc nhất, sắp phải đối mặt với đại quân mấy trăm vạn tang thi luyện nô của Luyện Vũ Thiên Tôn.

Vừa dứt lời, không có nghe lời Phó Thư Bảo đáp lại, lão dời mắt lại, chỉ thấy Phó Thư Bảo đang thoải mái trên một cái ghế trên sân thượng, chung quanh là tứ đại nữ bộc hầu hạ, vẻ thích ý trên mặt hẳn kia lấy đầu ra giống như có nghe được chút gì đầu đây này?

Bốn nữ bộc, theo thứ tự là Đông Mai, Hạ Trúc, Thu Cúc cùng Xuân Lan. Bốn nàng đều mặc một bộ váy ngắn khiêu gợi, trang điểm lại xinh đẹp. Đông Mai, Thu Cúc trái một phải một mà bóp bóp bả vai hẳn. Hạ Trúc lại ở một bên dâng trà, hầu hạ trà nước. Tiếp đó là Xuân Lan lại quỳ gối chống tay trước mặt Phó Thư Bảo, dùng lưng nàng làm một cái bàn.

Đúng vậy, là cái bàn. Phó Thư Bảo trên đầu vai của nàng đặt mực nước, trên lưng của nàng lại đặt một bản vẽ, mà hẳn lại đang vẽ cái gì đó.

Xuân Lan đáng thương, cái váy ngắn của nàng căn bản không cách nào che đậy được hương đồn ngào nghệ, cho nên cái bờ mông màu mỡ đầy đặn bên dưới mép váy rất trực tiếp mà bộc lộ ra ngoài, cũng làm cho cái quần lót màu đỏ kia lộ ra ngoài, nhỏ hẹp như vậy thật sự là rất bắt mắt.

- Ơt ơt...

Lão đầu tử không nhịn được mà nuốt xuống một ngụm nước miếng, lập tức lại nổi giận tại chỗ.

- Người là tên khốn kiếp, muốn hưởng thụ thì cũng phải để về sau a, người không thấy tình huống hiện tại sao? Dân chúng chạy nạn rút ra khỏi Hắc Thổ thành ngày càng nhiều, Hắc Thạch thành lâu căn bản không cách nào dung nạp hết bọn hắn được! Tại đây về sau cũng sẽ trở thành chiến trường, chẳng lẽ người nhàn tản muốn nhìn muôn dân trăm họ theo người hóa thành pháo hôi sao?

Nghe được thanh âm lão đầu tử nổi giận, bốn nữ bộc bị dọa cho thân thể mềm nhũn run lên, Phó Thư Bảo lại rì rì dừng bút lại, nhìn lão đầu tử tức giận mà mỉm cười.

- Ta không phải là đang nghĩ biện pháp giải quyết sao? Người lớn tuổi như vậy, nổi giận như vậy, không sợ xuất huyết não sao?

Thủy Vô Thường lập tức sững sờ tại chỗ, Thần cấp lực sĩ dĩ nhiên không có chuyện xuất huyết não gì đó, huống chi lão lại là nhân vật siêu nhiên cấp Thần quan đây này!? Lão không tin Phó Thư Bảo có thể chỉ bằng một bức tranh mà có thể giải quyết được vấn đề này, lập tức hồ nghi mà quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên dưới ngòi bút của Phó Thư Bảo là một bản thiết kế công trình, trước mắt đã hoàn thành được một phần ba, còn chưa nhìn ra được nó là cái gì.

- Đây là... người đang vẽ cái gì đây này?

Thủy Vô Thường nhìn không hiểu.

Phó Thư Bảo chỉ vào sơ đồ phác thảo trên lưng Xuân Lan, thản nhiên nói.

- Chúng ta bây giờ không phải là bị khói đen bao vây sao? Nhưng có Thiên Hà Tịnh Hóa bình tồn tại, khói độc kia căn bản không cách nào xâm nhập vào phạm vi Hắc Thạch thành lâu, chúng ta chỉ cần tu kiến một tòa thành, củng cố thể phòng ngự của chúng ta, đến lúc đó tang thi luyện nô đánh tới, ta cam đoan trước mặt tòa thành lâu mới của ta, bọn hắn chỉ có chết sạch mà về.

Thủy Vô Thường sững sốt một chút, có chút xấu hổ nói.

- Nguyên lai là người đang làm chuyện này, lão đa ta ngược lại là hiểu lầm người rồi.

Dừng một chút, lão còn nói thêm.

- Tiểu tử, có cái gì muốn ta hỗ trợ, người khác tất cả đều bận rộn chuẩn bị chiến tranh rồi, ta lại nhàn rỗi vô sự, rảnh rỗi tới phát sợ a.

Phó Thư Bảo suy nghĩ một chút.

- Như vậy đi, người đi quặng mỏ vận chuyển quặng sắt a, tất cả sắt khối đã luyện chế ra được, có bao nhiêu liền vận chuyển bấy nhiêu, chúng ta muốn tu kiến thể nhưng là một tòa cương thiết thành!

- Cương thiết thành? Ha ha, người được đấy, vậy thì ta đi vận chuyển sắt cùng quặng sắt người cần.

Vừa dứt lời, Thủy Vô Thường đã biến mất trong không khí.

Phó Thư Bảo thở ra một hơi, lẩm bẩm.

- Gia hỏa vương vù, sớm phải nên tránh sang một bên rồi mới đứng, rõ ràng lại xuất hiện ngay lúc này.

Đứng lúc này, Đông Mai lại hì hì cười.

- Thiếu gia, hiện tại không có ai nhìn chúng ta rồi, người lâu rồi không có truyền sức mạnh cho chúng ta a, hiện tại, chúng ta muốn!

- Truyền cho các nàng sức mạnh?

Phó Thư Bảo bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó. Lúc trước, hẳn cũng bởi vì tứ đại nữ bộ mà đưa ra loại thỉnh cầu hoang đường này mà ở dưới nhà kho dưới mặt đất chiếm hữu được các nàng. Hiện tại, các nàng lại rõ ràng đưa ra loại thỉnh cầu này, chuyện này... hay là để sau đại chiến đi a!

- Thiếu gia đã hứa rồi.

Hạ Trúc nói.

Phó Thư Bảo nói.

- Ta nào có...

Đông Mai cũng đã ngồi xổm xuống, kéo xuống quần lót của hắn, đem trán chôn vào giữa hai chân hắn. Đầu lưỡi của nàng, như rắn nước tuần tra tới lui, như thổ linh động trong bụi cỏ, đồng dạng cũng là bách linh xinh đẹp, thanh âm như thần khúc theo cổ họng nàng phát ra làm cho người ta say mê đi...

Thiếu gia xác thực là đồng ý, cũng không có dừng khí kiên trì cùng lý do. Nhưng mặc dù là ngay tại lúc này, hắn vẫn không có buông cái bút kia xuống, cực nhanh hoàn thành bản thiết kết tòa cương thiết thành.

Đầu lưỡi của Đông Mai, truyền cho hắn linh cảm cực lớn, thiên mã hành không, hạ bút như thần.

783. Chương 676: Kim Dao Phá Núi

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 676: Kim Dao Phá Núi

xem tại

Bản thiết kế một tòa thành hiện ra trước mặt mọi người, những người này có nữ nhân của Phó Thư Bảo, cũng có những nhân vật trọng yếu của Hậu Thổ thành như Lưu Chuẩn, Thanh Tú ở bên trong.

Mọi người đang suy đoán, cùng cái Phó Thư Bảo nói là một tòa thành không bằng nói là một tòa cứ điểm cho rồi. Nó có hình dạng nửa cái vòng tròn cực lớn, mỗi một mặt đều có tiền tháp, pháo đài. Cuối cùng, độ dày lại càng khoa trương, 50m! Trung gian cứ điểm là trống không, vừa vận đem tòa Hắc Thạch thành lâu bao vây lại. Phía trên lại có một khối thiết mạc có thể mở ra đóng lại, dùng cho trường hợp che chở hoặc xuất kích khẩn cấp.

Hắc Thạch thành lâu vốn cũng đã khá lớn, bán cầu mà có thể hoàn toàn bao lấy nó thì càng thêm cự đại. Ngoại trừ diện tích, độ dày khoa trương ra, tiền tháp cùng pháo đài Phó Thư Bảo lại còn làm thêm một vài thiết kế tinh tế. Khu vực cho dân chúng ở lại tị nạn, khu vực cấp cứu thương binh, nấu cơm cùng ăn cơm,

cùng với hệ thống thoát nước gì gì đó đều đầy đủ, không chỉ như thế, hần lại càng nhìn xa trông rộng mà sắp xếp một nơi chuyên môn cho tiểu hài tử học tập, đồ thư quán gì đó.

Một phần bản vẽ thiết kế được Phó Thư Bảo phân cắt ra, nhân thủ một phần, từng người từng khối. Thủy Vô Thường chịu trách nhiệm vận chuyển sắt, quặng sắt cùng gánh vác trách nhiệm tu kiến tòa thành. Tu kiến một tòa cứ điểm cự đại như vậy, công tượng bình thường chỉ có thể qua lại hai chuyến, làm một ít lấp đặt cùng thay đổi nhỏ, chính thức tham ngộ cùng tu kiến chỉ có thể là luyện chi lực sĩ đi làm. Ở trong đó, cao cấp nhất chính là Luyện quốc Thần quan Thủy Vô Thường cùng Phó Thư Bảo rồi.

Đem từng công tác an bài xuống, Thủy Vô Thường cũng đã quay trở lại Hắc Thạch thành lâu. Lúc lão nhìn thấy bản vẽ chi tiết cùng thiết kế hùng vĩ kia xong liền lấp bắp kinh hãi.

- Không nghĩ tới người còn thể làm được loại chuyện này, chứng kiến phần bản vẽ này, ta thực không thể chờ đợi được mà muốn nhìn cảnh tượng tòa cứ điểm này đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên rồi!

Phó Thư Bảo cười cười.

- Đây chỉ là bước đầu tên, trước làm tốt bước này rồi nói sau a, đúng rồi, sắt cùng quặng sắt ta để người vận chuyển đâu rồi?

Thủy Vô Thường cười cười.

- Nói tới cái này, ta cũng muốn cho người chấn động!

Phó Thư Bảo có chút kinh ngạc mà nói.

- Lão đầu tử, người có ý tứ gì đây này?

Thủy Vô Thường không nói gì, chỉ đem sinh chi trụ vật không gian mở ra, đem mọi thứ bên trong trút ra. Phó Thư Bảo chỉ nhìn thấy hào quang trắng xanh lóe lên, một tòa huyền thiết đột nhiên xuất hiện ở phía đối diện Hắc Thạch thành lâu. Cái cảm của hần, thiếu chút nữa là rơi xuống mặt đất.

- Hắc hắc, tiểu tử người cho ta vận chuyển sắt cùng khoáng thạch, ta đã biết ngay muốn làm gì rồi, tu kiến loại công sự phòng ngự này, tự nhiên càng chắc chắn càng tốt rồi. Quặng sắt của Hậu Thổ thành rất bình thường, ta chỉ nhìn một chút liền quyết định buông tha nó mà lựa chọn huyền thiết, cho nên, ta liền mang tòa huyền thiết này lại cho người, người nghĩ muốn tu kiến như thế nào thì cứ làm như thế đi!

Ngữ khí của Thủy Vô Thường có chút dương dương tự đắc. Lão thích nhất là nhìn bộ dáng giật mình của Phó Thư Bảo, hiện tại, lão cảm thấy lựa chọn của mình phi thường chính xác, mặc dù có chút hơi mệt nhưng mà đáng giá.

- Ta nói này, lão đầu tử.

Phó Thư Bảo nửa ngày mới phục hồi lại tinh thần được.

- Thời gian ngắn ngủi như thế, người... rõ ràng có thể từ Vô Căn chi hải chuyển tới một tòa huyền thiết sơn? Người làm sao có thể từ nơi này đi ra ngoài đây này?

Khiến hần giật mình chính là điểm này. Dùng Khởi Nguyên Xuyên Vân bàn cũng không thể đi ra ngoài, lão đầu tử như thế nào lại có thể đi ra ngoài được đây này?

Thủy Vô Thường cười nói.

- Người không thể ra ngoài, ta làm sao có thể ra ngoài được đây này!? Tòa huyền thiết sơn này cũng không phải tới từ Vô Căn chi hải, ngay dưới chân chúng ta, ở độ sâu nhất định, dài tới hơn vạn năm thời gian, ta không chỉ quen thuộc mặt đất cái thể giới này mà ngay cả bên dưới lòng đất cũng hiểu rõ ràng a!

Phó Thư Bảo giờ mới hiểu được, cười nói.

- Lão gia hỏa người là cố ý khiến ta giật mình a! Được rồi, mục đích của người đã đạt được, chúng ta bớt sàm ngôn đi, dựa theo bản vẽ, huyền thiết sơn người mang về, chúng ta bắt đầu tu kiến cứ điểm a.

Thủy Vô Thường trong nội tâm thầm mừng.

“Xú tiểu tử, ta là lão đa của người a... lão đầu tử, lão gia hỏa... những xưng hô này thế nhưng là thiên đại bất kính à nha! Đáng giận, kêu một tiếng phụ thân đại nhân khó lắm hay sao?”

Phó Thư Bảo cũng không để ý tới cảm thụ của người già, hắt từ trên tường thành nhảy xuống, chớp mắt một cái liền đi tới chân ngọn thiết sơn Thủy Vô Thường mang về. Nói là núi, kỳ thật chỉ là một ngọn núi nhỏ, so với vách núi hai bên hạp cốc còn muốn nhỏ hơn một ít. Không có tính nguy nga, nhưng mà dùng để xây dựng tòa cứ điểm kia lại đủ rồi.

“Tại thế giới trước kia của ta, có câu truyện Ngu Công dời núi, nói Ngu Công cùng hậu đại của hắn ngày qua ngày, năm qua năm vận chuyển một tòa núi lớn tới trước cửa nhà, tới cùng cảm động tới thần linh mà trợ giúp bọn hắn hoàn thành tâm nguyện. Hiện tại xem ra, Ngu Công cảm động cũng không phải là thần linh gì, chỉ sợ là Thần cấp lực sĩ của cái thế giới này a!? Có lẽ, chính là lão đầu tử nhà ta cũng không chừng...”

Phó Thư Bảo trong nội tâm có cái suy nghĩ hoang đường như vậy, nhưng nhìn theo Thủy Vô Thường trong thời gian ngắn có thể từ dưới mặt đất chuyển ra một tòa huyền thiết sơn như vậy, loại khả năng này kỳ thật cũng có.

Đúng lúc này, trên tường Hắc Thạch thành lâu sớm đã đứng đầy người, những người này phần lớn là dân chúng cùng thương nhân, chiến sĩ thủ vệ thành cũng không cách nào ngăn cản bọn hắn được. Sau một hồi quát tháo không có hiệu quả, nhân số ngược lại càng ngày càng nhiều, càng về sau bọn hắn cũng bỏ qua, cũng dời ánh mắt qua xem náo nhiệt.

Dân chúng Hậu Thổ thành vẫn đang không ngừng di chuyển tới, đại khái nếu di chuyển hoàn tất, nhân số có thể đạt tới 30 vạn, cộng thêm số lượng quân đội, toàn bộ trong cứ điểm có thể phải dung nạp tới hơn bốn mươi vạn người.

Nếu như hoàn thành, đây chính là kỳ tích Phó Thư Bảo sáng tạo ra trên cái thế giới này.

Đứng tại chân huyền thiết sơn, tinh tế dò xét, Phó Thư Bảo phát hiện ra tòa huyền thiết này mặt dưới bóng loáng, giống như có ai đó dùng một búa chặt xuống vậy.

- Thần cấp nguyên tố chi hỏa sao? Ta cũng có, đối với phân cắt, hay vẫn là dùng Thời Gian Chi Nhận của ta tốt hơn a.

Phó Thư Bảo cười nhạt một tiếng, chỉ nhìn một chút hắn liền biết được tòa huyền thiết này Thủy Vô Thường như thế nào di chuyển tới rồi.

Quang mang màu vàng từ trên người hắn lóe lên, giống như phát quang bao phủ. Một đóa luyện hoa kim sắc xuất hiện dưới chân hắn, từ từ bay lên. Loại trạng thái này, thật đúng là đại phạt giáng lâm, chỉ thấy dân chúng Hậu Thổ thành một mảnh hoan hô, có một loại xúc động muốn quỳ xuống. Chúng nữ nhân của hắn cũng nhìn như mê như say đi, nhưng các nàng lại không có giống như những thường nhân kia, có xúc động muốn quỳ xuống mà là trong nội tâm cảm thấy kỳ quái, tên nam tử trông như thần này, bộ dạng thần thánh như thế vì cái gì thời điểm trên giường lại xấu xa cùng hạ lưu tới vô địch như vậy?

Trong nháy mắt trôi nổi lên đỉnh tòa huyền thiết, tay phải Phó Thư Bảo vung mạnh lên, một thanh kim đao cực lớn dài tới trăm mét xuất hiện trong tay hắn, lập tức chém xuống đỉnh núi.

- Âm âm!

Một tiếng vang thật lớn vang lên, cả tòa núi nhỏ bị một đao của hắn bổ xuống, vũng vàng mà rơi lên mặt đất.

Kim đao liên tục bổ xuống, tòa huyền thiết sơn dưới đao quang như mưa mà liên tục rơi xuống, thể tích càng ngày càng thu nhỏ, mà trên mặt đất lại nhiều hơn vô số khối “gạch” huyền thiết bị cắt xuống.

- Các huynh đệ, đem đám gạch sắt này mang đi, dựa theo địa phương chỉ thị trong bản vẽ mà bắt đầu chất lên đi!

Thanh âm của Phó Thư Bảo giống như sấm động chấn động hư không vậy.

Ra lệnh một tiếng, Hậu Thổ thành, các chiến sĩ hạp cốc quan âm âm linh mệnh. Hơn mười vạn người bắt đầu nhặt nhạnh đám gạch sắt, bắt đầu chuyển tới địa phương đã được chỉ định. Nhóm luyện chi lực sĩ lại

bắt đầu chất gạch sắt lên người mang đi, dùng để xây dựng cứ điểm. Bọn hán mỗi tầng gạch sắt đều dùng tới thủ đoạn của mình mà đem chúng liên kết lại, hình thành một khối chỉnh thể. Giống như nghề hàn ở thế giới trước kia của Phó Thư Bảo, dùng công cụ mà hàn các tấm thép lại. Bất quá, vô luận là công cụ hàn mỗi gì, kỹ thuật hàn mỗi gì, đều không thể nào bằng thủ đoạn của những luyện chi lực sĩ này được.

Gạch sắt ngày càng nhiều, như mưa từ trên huyền thiết sơn bị Phó Thư Bảo chém rơi xuống. Một ngàn Thạch Tượng chiến sĩ cùng sáu mươi luyện nô thị vệ cũng tham gia vào hàng ngũ này. Bọn hán một người quả thực bằng trăm người thường, đơn giản dễ dàng có thể ôm lấy cả trên trăm khối gạch sắt, trọng lượng lên tới vạn cân.

Thủy Vô Thường cũng gia nhập vào trong việc tu kiến trụ cột, hiệu suất cùng thủ đoạn của lão không thể nghi ngờ là xuất sắc nhất. Chỉ ít có năm ngàn chiến sĩ Ngũ Nguyệt Hoa quân đoàn vì lão mà làm trợ thủ. Một lần chuyển tới năm ngàn khối gạch sắt, dựa theo yêu cầu của lão mà bắt đầu chồng chất lên, còn lão chỉ duy nhất một lần động dụng Thần cấp nguyên tố chi hỏa bùng xuống dung hợp chúng lại. Không ngừng chồng chất, không ngừng dung hợp, lặp đi lặp lại.

784. Chương 677: Tung Tích Dịch Sơ Hiện

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 677: Tung Tích Dịch Sơ Hiện

Màn đêm bùng xuống, bầu trời không có chút ánh hoàng hôn nào. Hào quang nửa đêm vốn tồn tại cũng không có, toàn bộ bầu trời giống như lúc ban đầu, mây đen bao phủ, mang lại cho người ta cảm giác tùy thời có thể sụp đổ. Khói đen bốn phía dày đặc vây quanh dần lan tới, phạm vi an toàn ngày càng thu nhỏ lại. Nông trường xa xa đã bị bao phủ, nơi khói đi đi qua nơi ấy tất cả thực vật đều héo rụi, ngay cả thổ nhưỡng cũng bị ăn mòn mất một bộ phận, giống như lửa rừng quét qua, giống như axit mạnh giội qua, không có nửa điểm sinh cơ.

Rất nhanh, khói đen dày đặc liền khuếch tán tới Hậu Thổ thành. Phiến khói đen đầu tiên theo tường thành leo qua, tường thành ngày xưa kiến tạo dày cộm thì giờ đây từng mảng rơi xuống, cảnh tượng kia tựa như đang có một bàn tay độc ác nào đó sử dụng vô số thanh đao bén nhọn bổ xuống, phá hủy nó.

Khói đen đi qua, phòng ốc bị bao phủ, mái ngói cùng vách tường bị ăn mòn, có một ít sụp xuống. Tiếng đổ vỡ như mưa từ trong thành thị vang lên, mang lại cho người ta cảm giác sờn gai ốc. Nếu như rút lui trễ mà nói, ngoại trừ lực sĩ đỉnh cấp, không có người nào ở đây có thể sống sót trong khói độc.

- Không còn người bên trong rồi, chúng ta ly khai a.

Thanh âm của Tây Hoa Dung từ trên một con đường truyền đến. Mười một linh thú nữ kỵ sĩ từ những nơi hẻo lánh trong thành thị bay ra.

Các nữ kỵ sĩ này đến từ Thanh Tú quốc đang chấp hành nhiệm vụ cuối cùng, tuần tra Hậu Thổ thành lần cuối, xem có hay không có dân chúng chưa kịp rút ra khỏi thành. Trước khi khói đen quét qua, các nàng đã dùng tốc độ của linh thú tọa kỵ mà đem toàn bộ Hậu Thổ thành tìm tòi qua một hồi.

Lúc trước, thời điểm Phó Thư Bảo đem các nàng cứu ra từ trong Thú Nhân tộc, các nàng liền thần phục hán. Các nàng bây giờ, đã có một ít thành gia lập thất với tướng lĩnh ưu tú bên cạnh Phó Thư Bảo, tổ kiến gia đình. Lúc trước, các nàng chỉ là luyện chi lực sĩ bình thường, nhưng hiện tại, dưới sự trợ giúp của Phó Thư Bảo cùng đầy đủ linh tài phụ trợ, thực lực của các nàng đã gia tăng một mảng lớn. Thủ lĩnh của các nàng, Tây Hoa Dung càng là đạt tới Vĩnh Hằng chi lực sơ kỳ cảnh giới, không thể khinh thị.

Mười một nữ kỵ sĩ rất nhanh tập trung bên người Tây Hoa Dung, trên người các nàng đều trang bị chiến giáp tốt, đầu vai đều treo một cây chiến cung cùng bao đựng tên chuyên dụng. Ở giữa vòng eo mảnh khảnh

lại treo một thanh chiến đao, mỗi một người đều khí vũ phi phàm.

Trang bị tốt, tu vi không tầm thường, các nàng chỉ có mười hai người, nhưng sức chiến đấu của các nàng một khi ngưng tụ lại một chỗ là không thể khinh thường. Bất quá, các nàng bình thường sẽ không tham gia vào chính diện giao phong, các nàng chủ yếu là chấp hành những nhiệm vụ điều tra cùng luyện chế.

- Đã không có ai lưu lại, chúng ta có thể trở về hướng thiếu gia phục mệnh, cứ điểm bên cạnh kia chỉ sợ đã xây dựng tốt trụ cột đơn giản rồi đi à nha.

Tây Hoa Dung nhàn nhạt nói.

- Đại tỷ, há chỉ dừng lại xây dựng trụ cột đơn giản, thời điểm lúc chúng ta rời đi trụ cột đã hoàn thành không sai biệt lắm, ta nghe công tượng của Lưu Chuẩn đại ca nói lại, tòa cứ điểm thành này, tối đa chỉ cần ba ngày là có thể xây dựng xong đây này.

Một nữ kỵ sĩ có chút hưng phấn nói ra.

- Thiếu gia mà nói... là người rất tài giỏi, vô luận là dạng khó khăn gì, dạng nguy cơ gì, thiếu gia đều có thể nghĩ ra phương pháp xử lý cùng vượt qua.

Trong đôi mắt của Tây Hoa Dung lóe lên một vòng thần quang khác thường.

- Đại tỷ, người thích thiếu gia?

Một nữ kỵ sĩ bỗng nhiên hỏi ra một câu.

Khuôn mặt Tây Hoa Dung lập tức ửng đỏ một mảnh, nói gấp.

- Nha đầu chết tiệt kia nói cái gì đó? Không nên nói vậy, ta như thế nào yêu thích thiếu gia đây này.

- Hi hi, người cũng đừng lừa gạt chúng ta, trên thực tế, người yêu thích thiếu gia đâu chỉ có mình người đâu, chúng ta cũng yêu thích a, còn có rất nhiều thiếu nữ Hậu Thổ thành cùng Hắc Thạch thành lâu cũng đều coi thiếu gia là tình nhân, là đối tượng kết hôn tốt nhất đây này.

- Ách... không nên nói vậy!

- Đại tỷ, Độc chủ mẫu không có ở đây, người không cần sợ hãi a.

- Độc chủ mẫu...

Tây Hoa Dung có chút sững sốt, chợt cười nói.

- Độc lang nữ nhân kia quả thực có chút nghiêm khắc a... Bất quá, người như thiếu gia vậy, loại háo sắc, dùng tiền lại hào phóng như vậy, nếu không phải có năng nghiêm khắc trông coi là không được đây này.

- Đúng rồi, đúng rồi! Chúng ta nói xem, nữ nhân bên cạnh thiếu gia ai là xinh đẹp nhất a.

- Đương nhiên là Hồ tộc Hồ Nguyệt Thiên tỷ tỷ rồi... nàng cũng là người ôn nhu nhất!

- Nói về mỹ mạo, tỷ muội Thất thái nữ thần long gần đây thiếu gia thu vào tay cũng không kém a, hi hi...

Một mảnh tiếng cười trong thành trống trải ngập khí tức tử vong vang lên, mười hai Thiên Không nữ kỵ sĩ cười nói, một bên điều khiển tọa kỵ hướng ngoài thành rời đi. Ra khỏi cửa thành, cách đó không xa là Hắc Thạch thành lâu. Dưới ánh sáng mờ lung, một cái cứ điểm hình tròn cực lớn đang mạnh mẽ từ dưới đất mọc lên. Độ cao của nó sắp đã đem Hắc Thạch thành lâu che lấp lại.

Ngay lúc mười hai nữ kỵ sĩ vừa mới ra khỏi cửa thành, chuẩn bị bay lên quay trở lại Hắc Thạch thành lâu, khu vực khói đen phía sau đột nhiên truyền đến một mảnh tiếng vang khác thường.

- Mọi người mau tản ra!

Tây Hoa Dung đột nhiên kinh hãi hét lên, tay trái lập tức đem tấm hộ thuẫn trên lưng tọa kỵ bắt lấy mà hoành ngang trước người. Mười một nữ kỵ sĩ còn lại cũng làm ra động tác đồng dạng, sau đó lập tức tản ra, tay cầm lấy hộ thuẫn ngăn trước người. Ngay tại lúc các nàng hoàn thành công tác phòng ngự trong tích tắc, một mảnh hàn quang đột nhiên từ trong khói đen xuyên ra, “đình đình đang đang” mà đánh lên phía trên hộ thuẫn của các nàng.

Rơi trên mặt đất là những mũi tên loang lổ vết rỉ, nhưng mà đầu của chúng lại là hắc quang lập lòe, bộ dạng phi thường sắc bén. Tây Hoa Dung một trảo đánh ra, đem một mũi tên kéo vào trong tay. Nhìn kỹ lại, sắc mặt của nàng trở nên ngưng trọng lên.

- Những mũi tên này... có độc tính giống hệt khói đen!

- Sưu sưu sưu!

Lại một mảnh mưa tên từ trong khói đen bắn ra, như châu chấu mà bay về phía mười hai nữ kỵ sĩ. Những mũi tên này xuất hiện phía trên hộ thuẫn của các nàng, một ít bị lực lượng trường của các nàng ngăn lại. Nhưng mặc dù có thêm tầng phòng ngự mạnh mẽ như vậy, lực đạo của những mũi tên kia lại làm cho các nàng luống cuống tay chân một hồi. Rõ ràng, người trong khói đen tiến hành đánh lén cũng không phải là nhân vật bình thường. Nếu như trong tay bọn hắn cầm không phải là cung tiễn bình thường mà là giống như những lực luyện khí cung tiễn trên tay các nàng mà nói... giờ phút này chỉ sợ các nàng đã lọt vào tai họa ngập đầu rồi.

- Đáng giận! Những thứ này căn bản là không phải do tang thi luyện nô bình thường làm ra, tang thi luyện nô bình thường không có lợi hại như vậy a!

Tây Hoa Dung lo lắng nói.

- Tiểu Nguyệt, người mau trở về hướng thiếu gia bẩm báo chuyện ở đây, còn lại lưu lại chiến đấu!

Một nữ tử tuổi ước chừng mười tám đổ lại lên tiếng đáp ứng một cái rồi ra khỏi hàng, linh thú dưới thân đột nhiên bay lên, dùng tốc độ lớn nhất hướng Hắc Thạch thành lầu bay đi.

Trong khói đen tới bây giờ còn không có phát hiện ra bóng dáng địch nhân, đúng lúc này lại xuất hiện địch tập, chuyện này rõ ràng biểu thị cho địch nhân đã đến, cùng có khả năng sắp sửa triển khai thế công mãnh liệt. Tình báo trọng yếu như vậy, nhất định phải đưa tới tay Phó Thư Bảo!

Thiếu nữ gọi là Tiểu Nguyệt kia vừa mới lộ khai, trong khói đen liền bay ra mười mấy lần mưa tên nữa, tất cả đều bị các nàng Tây Hoa Dung hiểm hiểm ngăn lại. Về sau, địch nhân trong khói đen rốt cuộc đã hiện thân, là một chi đội ngũ cung tiễn thủ nhân số tới trăm người. Có thể trong khói đen sinh tồn cùng chiến đấu cũng chỉ có thể là tang thi luyện nô, nhưng mà những tang thi luyện nô kia giờ phút này mang lại cho người ta cảm giác quái dị xưa đâu bằng nay.

Những tang thi luyện nô cung tiễn thủ này đều mặc chiến giáp, trong tay có chiến cung đột nhiên mà xuất hiện trước mặt chúng nữ, mang đến cho người người ta cảm giác trang bị tới tận răng đáng sợ hãi.

Tang thi luyện nô trước kia chỉ có thể đi lại và công kích vật lý đơn giản, không có áo giáp, không có vũ khí, chúng ưa thích nhất là dùng tay cùng răng, nhưng mà bây giờ lại xuất hiện một chi cung tiễn thủ trang bị tới tận răng, đây là chuyện gì xảy ra?

Trăm đầu tang thi luyện nô cung tiễn thủ vừa mới đi ra liền sắp thành trận hình, gương cung cài tên lên. Một tên tang thi luyện nô đáng người khôi vĩ còn rống lớn.

- Các huynh đệ, nhằm tọa kỵ của các nàng, trước hết giết linh thú, về phần nữ nhân, ha ha ha... Bắt sống, sau đó hưởng dụng thân thể mỹ diệu của các nàng!

- Rống!

Tang thi cung tiễn thủ lập tức kích động hoan hô lên một mảnh.

Linh thú tọa kỵ của các nữ kỵ sĩ thế nhưng mà có cái mỹ danh hung hãn, Thái Vân báo. Thái Vân báo chỉ cần tùy tiện một đầu đối với chiến sĩ nhân loại bình thường mà nói... 100 người không bằng. Vậy mà những luyện nô trước mắt này rõ ràng muốn đối phó với chúng, hơn nữa lại là mười một đầu! Phần khẩu khí như vậy, cuồng vọng tới trình độ như vậy, Tây Hoa Dung sớm lửa giận công tâm, lớn tiếng hạ lệnh.

- Chỉ là 100 cung tiễn thủ, chúng tỷ muội, bọn hắn muốn bắn, vậy thì chúng ta cùng bọn hắn đối xạ, để cho bọn chúng biết được sự lợi hại của chúng ta!

Các nàng lập tức nhao nhao lấy xuống luyện lực khí nổ trên vai xuống, động tác mau lẹ, trước khi đám tang thi cung tiễn thủ kia kịp rút tên thì các nàng đã phát tiễn trước rồi. Thanh âm “sưu sưu” liên tiếp vang lên.

Theo thiết kế, luyện lực khí nổ Phó Thư Bảo luyện chế ra đều có thể một lần bắn ra mười mũi tên liên tiếp, mười một khung nổ là một trăm mười mũi tên. Những mũi tên này đều trải qua luyện chế đặc thù, có thể xuyên phá trọng kỵ cùng tấm chắn, uy lực kinh người.

- Phốc phốc phốc!

Một trăm mười mũi tên lập tức phóng ra, toàn bộ xuyên qua thân thể đám luyện nô kia. Sự tình quỷ dị lập tức xảy ra, đám cung tiễn thủ kia sau khi thân thể cùng chiến giáp bị xuyên thủ xong thì lập tức phát ra một mảnh khói đen bao lấy miệng vết thương, giống như bù đắp lại, lập tức đem địa phương tổn thương tu bổ lại hoàn hảo!

- Ha ha ha! Những cô nương kia muốn dùng loại mũi tên này tổn thương chúng ta? Thực khôi hài! Cho các nàng ném thử Độc Vũ tiễn của chúng ta! Bắn tên!

Tang thi luyện nô cầm đầu hạ lệnh tiến công.

- Sưu sưu sưu!

Mũi tên được phóng ra, mỗi một mũi bên trên đều kéo theo một đoàn khói đen. Những khói đen kia có độ tính cùng tính ăn mòn rất mạnh, chưa tiếp xúc mà các nàng đã cảm thấy một hồi buồn nôn, vầng đầu hoa mắt rồi.

Trước nguy cơ trước mắt thì lại có một tiếng kêu khê vang lên, lập tức một mảnh quang ảnh chớp động, trước người mười một nữ kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện một trăm nữ nhân nhu mì. Là Hồ Nguyệt Thiên kịp thời xuất hiện, dùng Huyền Hồ phân thân ngăn cản lại làn mưa tên kia.

Huyền Hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên có dung mạo giống hệt nàng, trang bị trên người cũng giống hệt, nhưng tất cả chúng đều là do năng lượng ngưng luyện thành, căn bản không phải là vật thật. Các nàng hóa thành mục tiêu, ăn mòn hộ thuẫn, áo giáp cũng bị bắn thủng, tổn hại đối với các nàng là không mang chút thực chất nào. Chỉ bằng điểm ấy, Hồ Nguyệt Thiên không hổ là đại sư phụ trợ chiến đấu.

785. Chương 678: Nô Thi Đặc Thù.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 678: Nô thi đặc thù.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Một trăm tấm chắn của Huyền hồ phân thân hoàn toàn bị ăn mòn, thân thể của các nàng cũng nhận tổn thương nhất định, nhưng vẫn như trước đứng trước mặt đám người Tây Hoa Dung, dùng phương thức “bức tường người” bảo hộ lấy các nàng. Hồ Nguyệt Thiên không để cho Huyền hồ phân thân lao sang, đó là bởi vì đối phương dựa vào khu vực khói đen, mà khói đen lại không ngừng xâm nhập tới. Đám khói đen kia chính là thiên địch của Huyền hồ phân thân, Huyền hồ phân thân ở trong đó chiến đấu mà nói, chẳng bao lâu sau sẽ bị hoàn toàn ăn mòn mất.

- Hồ chủ mẫu, sao người lại tới đây?

Tây Hoa Dung thầm kích động trong lòng.

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Tu kiến cứ điểm ta không giúp được gì, cho nên sang đây xem xem có tình huống gì hay không, không nghĩ rằng gặp phải các người, lại còn rơi vào loại tình huống này. Những thứ này nhất định là thám tử Luyện Vũ Thiên Tôn phái tới, không thể để bọn hắc thoát được.

Nàng đi tới phía trước hàng ngũ mười một nữ kỵ sĩ.

- Ha ha ha... lại thêm một người, cùng một chỗ bắt về, nữ tử xuất sắc như thế nếu hiến cho đại nhân mà nói, nhất định hắc sẽ rất thích đấy!

Tang thi luyện nô đầu lĩnh lại phát ra một tiếng cười gian. Hắc vung tay lên, cung tiễn thủ dưới tay lại bắn ra một mảnh mưa tên. Lúc này đây, Huyền hồ phân thân của Hồ Nguyệt Thiên liên nhau nhao nhao ngã xuống, bị Vụ tiễn dày đặc tiêu diệt.

- Đáng giận, những thứ kia như thế nào đột nhiên trở nên mạnh như vậy? Nỏ tiễn của chúng ta không tổn thương được bọn hắc, nhưng tiễn của bọn chúng lại có uy lực mạnh như thế!

Tây Hoa Dung nói.

“Đám tang thi luyện nô này chỉ sợ đã tiến hóa, không còn nhỏ yếu như trong sa mạc ngày ấy rồi, bọn hắc hiện tại đã là cấp chiến sĩ, đại nhân gì gì ấy tên thủ lĩnh vừa nãy nói ra khẳng định là tồn tại lợi hại hơn.”

Trong nội tâm Hồ Nguyệt Thiên đã có phán đoán. Tình báo này phải mang về cho Phó Thư Bảo, nhưng lúc này, việc đầu tiên cần làm chính là tiêu diệt hết một chi cung tiễn thủ trăm người này, không thể để cho bọn hắc mang tình báo trở về. Chỉ cần kiên trì một hai ngày thời gian, cứ điểm của Phó Thư Bảo sẽ thành công tu kiến thành, trong đoạn thời gian này, không thể để cho địch nhân tiến công số lượng lớn được.

- Nếu như có bách nhân chiến đội Hồ tộc của Hồ chủ mẫu ở đây thì tốt rồi, bọn hắc nhất định sẽ bị tiêu diệt đấy.

Tây Hoa Dung nghĩ tới bách nhân chiến đội do toàn mỹ nam tử cùng mỹ nữ Hồ tộc tạo thành.

- Bọn hắc? Sớm đã tới rồi, lúc này có lẽ đã giữ vững vị trí a.

Khóe miệng Hồ Nguyệt Thiên nổi lên một nụ cười.

- Phóng!

Bỗng nhiên, thanh âm của đội phó bách nhân đội Hồ tộc từ trên tường thành truyền tới.

- Sưu sưu sưu!

Một mảnh thanh âm phá không vang lên, mấy trăm mũi nỏ tiễn như châu chấu đánh úp về phía hàng ngũ luyện nô cung tiễn thủ, lập tức xuyên phá hàng ngũ của bọn chúng.

Nhìn ngược bị bắn ra một cái lỗ thủng, tên đầu lĩnh kia lại đột nhiên ha hả cười phá lên.

- Ha ha ha, vũ khí lực luyện khí của các người kia cho dù có mạnh hơn nữa, đối với chúng ta cũng không có tác dụng gì, Hắc Ám thế giới đã hàng lâm, tại chiến trường này, vận mệnh của các người chỉ có thể là diệt vong!

- Hừ! Vậy sao?

Hồ Nguyệt Thiên thần nhiên nói.

- Vậy người nhìn lại miệng vết thương của người đi rồi hãy mạnh miệng a!

Tên thủ lĩnh kia hoảng sợ cúi đầu nhìn lại miệng vết thương, lúc trước, miệng vết thương do đám người Tây Hoa Dung tạo thành rất nhanh sẽ bốc lên một mảnh khói đen rồi tự mình chữa trị hoàn hảo, nhưng mà hiện tại, những miệng vết thương kia chẳng những không xuất hiện khói đen mà ngược lại còn mở rộng ra, làm cho vết thương ngày càng lớn.

- Chuyện này... điều này sao có thể!?

Tên thủ lĩnh lâm vào một mảnh khủng hoảng.

Tình huống đồng dạng không chỉ xuất hiện trên người tên đầu lĩnh, thủ hạ của hắn cũng xuất hiện tình huống đồng dạng. Đồng dạng nỗ tiên, tiến của đám người Tây Hoa Dung không làm ra tổn thương thực chất nào cho đối phương, nhưng nỗ tiên của bách nhân chiến đội Hồ tộc lại tạo thành tổn thương trí mạng không cách nào chữa trị được cho bọn hắn. Vết thương trên người bọn hắn không ngừng mở rộng, làn da cùng cơ bắp nhao nhao rơi xuống, chỉ còn lại xương trắng. Cuối cùng, sau khi hoàn toàn hóa thành khung xương bọn hắn liền âm âm ngã xuống, biến thành một đồng bột phần màu trắng.

Duy nhất từng từng đến cuối cùng chỉ còn lại tên thủ lĩnh kia, nhưng giờ phút này hắn đã mất đi sức chiến đấu, cơ bắp cùng làn da trên người đã rơi xuống một phần ba, người không ra người, quỷ không ra quỷ, bộ dáng thập phần khủng bố, nhiều thiếu nữ không nhìn được đã oa oa nôn mửa tại chỗ.

- Huyền hồ phân thân, tả hữu chi vệ, bắt!

Hồ Nguyệt Thiên vung tay lên, lực lượng lực trường lập tức ngưng luyện thành hai cái phân thân, lập tức xuất hiện bên người tên thủ lĩnh kia, từng người bắt lấy một tay của đối phương, sau đó hướng Hồ Nguyệt Thiên bay trở về.

- Hồ chủ mẫu muốn lưu lại một người sống sao?

Tây Hoa Dung dò hỏi một câu. Nhìn thứ buồn nôn kia bay tới, nàng cũng không nhìn được mà muốn ói rồi.

Hồ Nguyệt Thiên vẫn còn bảo trì được tâm tính bình tĩnh, cười nhạt một tiếng.

- Đương nhiên, những thứ này chính là tới dò xét tình báo của chúng ta, chúng ta bắt lấy một kẻ mang về, cũng có thể thu được tình báo chúng ta cần.

- Thế nhưng mà, nỗ tiên của bách nhân chiến đội Hồ tộc có thể gây tổn thương được cho bọn hắn, vì sao chúng ta lại không thể làm được đây này?

Hồ Nguyệt Thiên nói.

- Nhi tử ngoan kia của ta trước đã tìm hiểu rõ thêm về đám khói đen này, nỗ tiên của chúng ta đều dựa theo phương thức nó nói mà xử lý qua, dùng tới lực chi linh phù, nỗ tiên trải qua cải tạo liền có thể gây tổn thương cho bọn hắn, quay trở về, nỗ tiên cùng vũ khí các người đều phải trải qua xử lý tương quan đây này.

Dừng một chút, nàng còn nói thêm.

- Không nói nhiều, chúng ta mau trở về đi!

Nỗ tiên trải qua xử lý đặc thù là cái gì? Cái gì gọi là lực chi linh phù? Tây Hoa Dung có rất nhiều nghi vấn nhưng lúc này nàng cũng không có mở miệng hỏi thăm, mang theo bộ hạ mà theo Hồ Nguyệt Thiên trở về. Thời điểm ly khai Hậu Thổ thành, nàng nhìn thấy bách nhân chiến đội Hồ tộc ẩn trên tường thành, nhìn ra được bọn hắn không có ý tứ lập tức trở lại Hắc Thạch thành lâu mà lấy tư cách bọ hậu cùng trấn thủ ở phía sau.

Lúc bắt đầu, Tây Hoa Dung còn có chút lo lắng cho bách nhân chiến đội Hồ tộc, nhưng nghĩ tới nỗ tiên đã trải qua xử lý đặc thù nàng liền không còn lo lắng gì nữa. Có vũ khí như vậy, coi như là cả ngàn tang thi luyện nỗ tiên hóa công tới bọn hắn cũng có thể thủ thắng được. Mặt khác, đối với năng lực của Đan Thư thần thú, nàng cũng phi thường hiểu rõ cùng tin tưởng. Thần thú tự xưng là nhi tử của Phó Thư Bảo kia, trong suy nghĩ của các nàng thật ra là một gia hỏa rất đáng yêu đây này.

Rất nhanh đã quay trở lại Hắc Thạch thành lâu. Tây Hoa Dung cùng Hồ Nguyệt Thiên hạ xuống. Đúng lúc này, cứ điểm đã hình thành sơ bộ. Tại bên ngoài rõ ràng còn đào ra một con sông hộ thành rộng tới mấy chục thước. Đào sông hộ thành chính là thần thú Xích Luyện Mãng có kế ước một năm với Phó Thư Bảo. Nó vốn từ nông trường trở về, thay thế máy bơm nước trực tiếp dùng miệng hút lấy nước dưới con sông dưới mặt đất. Đừng nhìn chỉ nhìn vào cái miệng của nó như thế nhưng mà hiệu suất của nó lại tương đương với mười mấy cái máy bơm nước lực luyện khí đấy!

- Chàng ở đó, chúng ta qua đó.

Hồ Nguyệt Thiên liếc mắt nhìn Phó Thư Bảo đang tiến hành dung hợp một mảng gạch sắt, lập tức dẫn theo mọi người đi về phía đó. Ở bên người Phó Thư Bảo, Đan Thư thần thú đang lơ lửng trên hư không,

đang nhỏ giọng nói cái gì đó.

Ánh mắt chuyển người Phó Thư Bảo, nội tâm Tây Hoa Dung khẽ run lên, trên gương mặt yên lặng nổi lên một mảnh sắc thái khác thường. Trong lòng nàng âm thầm thở dài một tiếng.

“Nam nhân như hân, bên người có nhiều mỹ nhân xuất sắc như vậy, hồ ly tinh chủ mẫu trước mắt, công chúa dị quốc, thậm chí còn có cả mỹ nhân ngư cùng Thất thái nữ thần long, nhân vật như vậy, một nữ tử bình thường như ta ở đâu ra có hy vọng cùng hân một chỗ đây này!? Ai... bất quá, có thể ở bên cạnh hân làm việc cũng tốt rồi, ta cần gì phải tự đi tìm phiền não đây này, nghĩ nhiều như vậy đây này? Có lẽ ở đây có không ít người cũng giống như ta, có suy nghĩ giống như ta a...”

Hồ Nguyệt Thiên sai Huyền hồ phân thân đang áp giải tên thủ lĩnh cung tiễn thủ tang thi luyện nô kia ném xuống đất, bốn phiến lập tức vang lên một mảnh tiếng thét chói tai. Thanh âm hét lớn nhất tự nhiên không thể nghi ngờ chính là tứ đại nữ bộc của Phó Thư Bảo, các nàng đang chuẩn bị trà nước cho Phó Thư Bảo lúc nghỉ ngơi dưỡng sức, muốn ăn hoa quả. Đột nhiên nhìn thấy vật Hồ chủ mẫu ném xuống, lập tức hoa dung thất sắc, suýt nữa là vãi ra quần.

- Một đám vô dụng, chỉ có một điểm đảm lượng như vậy sao?

Hồ Nguyệt Thiên khinh thường mà liếc nhìn tứ đại nữ bộc đang hoa dung thất sắc, trong ánh mắt không che dấu ý tứ khinh thường chút nào. Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất trong lúc này chính là mấy nữ bộ này lại được hưởng đặc quyền, luôn cùng Phó Thư Bảo làm chút việc “bên ngoài” gì đó.

- Oa, Hồ chủ mẫu thật là lợi hại!

- Nha! Hồ chủ mẫu thật xinh đẹp a!

- ...

Cái đầu xinh đẹp của Hồ Nguyệt Thiên lập tức cúi xuống, tứ đại nữ bộc này vì cái gì lại giống như thiếu gia của các nàng như vậy chứ? Đây là sự tình khiến cho người khác phải im lặng a!

- Đây là... tang thi luyện nô đã tiến hóa a!

Đan Thư bay quanh gã thủ lĩnh đang hấp hối kia một vòng, rất nhanh đã có phán đoán.

Phó Thư Bảo cũng dừng công việc trên tay lại, đi tới trước mặt Hồ Nguyệt Thiên, nói.

- Nguyệt Thiên, nàng từ chỗ nào bắt được kẻ này vậy?

Hồ Nguyệt Thiên đem sự tình trợ giúp đám người Tây Hoa Dung nói lại, sau lại nói thêm.

- Thiếp cảm thấy nên thăm vấn tên này một chút, trên người hân khẳng định có tình báo chúng ta cần.

- Loại chuyện này liền giao cho Độc Âm Nhi đi làm đi, nàng ấy am hiểu nhất chính là cái này a!

Phó Thư Bảo đi tới bên người Tây Hoa Dung, thân thiết mà vỗ vỗ đầu vai của nàng, cười nói.

- Nàng làm rất không tồi, còn có tỷ muội của nàng cũng phi thường ưu tú, chỉ cần Hắc Thạch thành lâu còn tồn tại những chiến sĩ như các nàng thì sẽ không bao giờ diệt vong.

- Ta, ta...

Mặt ngọc của Tây Hoa Dung lập tức đỏ lên, vốn chỉ là một câu từ tán dương rất đơn giản nhưng rơi vào trong tai nàng lại khiến nàng kích động vô cùng, ngay cả một câu nguyên vẹn cũng nói không ra lời. Trong nội tâm, nàng âm thầm nói lấy.

“Thiếu gia hân nịnh nọt ta quá rồi, nịnh nọt quá rồi... Còn sờ bờ vai ta, chuyện này có phải hay không là một loại ám chỉ đây này? Người háo sắc như hân mà nói... có hay không... đây này?”

- Ba ba, loại tang thi luyện nô đã trải qua tiến hóa này là cấp chiến sĩ, ngoài ra khẳng định còn cấp cao hơn, sự xuất hiện của bọn hân, đại biểu cho khoảng cách với địch nhân phát động tổng tấn công không còn xa.

Thanh âm của Đan Thư thần thú lộ ra có chút ngưng trọng lên.

- Chỉ mong chúng ta có thể trước đó dựng xong cứ điểm.

Phó Thư Bảo nói ra, tầm mắt của hắn lại chuyển qua phương hướng Hậu Thổ thành, tại đó, khói đen đã dần dần vượt qua bức tường thành cuối cùng, đợi đến lúc nó vượt qua khỏi tường thành, chỉ cần thêm một ngày nữa là có thể xâm nhập tới Hắc Thạch thành lâu rồi!

Ngày đó, chính là ngày Luyện Vũ Thiên Tôn hiện thân, thời gian tiến hành tổng tiến công sao?

786. Chương 679: Linh Cảm Như Thủy Triều. (1)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 679: Linh cảm như thủy triều. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Tên thủ lĩnh được Hồ Nguyệt Thiên bắt về bị khóa chặt bằng khóa sắt đặc chế nhốt trong tù thất trên thạch bích, thân thể của hắn đã không còn hiện tượng thối rữa cùng rơi rụng nữa, bảo trì trình độ nguyên vẹn hai phần ba. Hắn đã hấp hối, Độc Âm Nhi phụ trách thẩm vấn hắn cũng mệt tới ngất ngư, lúc trước kia, thủ đoạn thẩm vấn của nàng đối với những kẻ trước kia, ví dụ như hạ độc cho làn da hắn thối rữa, chịu đủ uy hiếp tử vong vân vân thường đều có thể từ trong miệng đối phương lấy được tình báo có giá trị, nhưng mà lúc này đây, mục tiêu lại là một gia hỏa đã tử vong, hoàn toàn là một cái xác không hồn, những thủ đoạn này của nàng thực không có chút tác dụng nào.

Thời gian thẩm vấn càng lâu, cảm xúc của Độc Âm Nhi càng ngày càng không xong rồi, trên tay nàng cầm cây roi da tẩm không dưới mười loại kịch độc quất lên gương mặt tên thủ lĩnh, quất.

- Hồn dân! Thủy chung đều trốn không khỏi chết, vì cái gì còn không chịu hợp tác để ta cho người một cái thống khoái? Không nên hưởng thụ tra tấn của ta a!

Một roi kia đánh xuống, gương mặt tên thủ lĩnh kia lập tức rơi xuống một mảng da mặt, hắn cười hắc hắc nói.

- Những thủ đoạn này của người, trong mắt ta đều là hưởng thụ mỹ hảo a, người còn thủ đoạn gì nữa, hạ độc, roi da, bàn ủi gì đấy, hết thấy xuất ra đi a!

- Người... đáng giận!

Độc Âm Nhi nhụt chí mà quất roi da lên mặt đất. Hắn nói những thủ đoạn kia nàng đều thử qua rồi, nhưng không có chút tác dụng nào.

- Hắc hắc hắc...

Tên thủ lĩnh kia nở nụ cười, không chút nào che dấu trào phúng cùng khinh miệt.

- Khói đen các người gặp, không phải là do nguyên soái đại nhân ngưng luyện ra mà là tử vong chi vụ, trong sương mù này, tang thi luyện nô chúng ta có thể hấp thụ được đại lượng Hắc Ám năng lượng mà cường đại lên, hoàn thành một lần lại một lần tiến hóa, ta các người gặp được, bất quá chỉ mới hoàn thành hai lần tiến hóa mà thôi, cao cấp nhất chính là đạt tới cực tiến hóa!

Trong nội tâm Độc Âm Nhi âm thầm nói.

“Tên này đầu óc hư rồi sao? Ta dùng đủ loại cực hình tra tấn hắn đều giữ miệng như bưng, một chữ không nhả, đúng lúc ta buông tha thì hắn lại chủ động nói ra, đây là chuyện gì xảy ra đây này?”

Trong nội tâm mặc dù có cái nghi vấn như nhưng nàng mặt ngoài lại bất động thanh sắc, chỉ khinh thường nhìn hắn, giả bộ như không để ý chút nào.

- Hừ hừ! Các người trong sa mạc cho rằng đánh thắng nguyên soái đại nhân sao? Cho rằng đánh thắng tang thi luyện nô quân đoàn chúng ta sao? Nói cho người biết, đó bất quá chỉ là một lần thử tác chiến của chúng ta mà thôi, các người có được những ngày an an ổn ổn này đó là bởi vì chúng ta đồng dạng cần có một chút thời gian để tiến hóa, đến lúc đó chiến sĩ của nguyên soái đại nhân hoàn thành công tác tiến hóa xong sẽ tới thời điểm tấn công, các người cứ đợi mà chịu chết đi!

Tên kia tiếp tục gào lên.

- Ta nhỏ vào!

Độc Âm Nhi hướng mặt đất gắt một cái, khinh thường nói.

- Người nói mạnh miệng a? Cái gì tử vong chi vụ, cái gì cứu cấp tiến hóa, những thứ này ta sớm đã biết rồi, người kêu gào cái gì đây này? Chúng ta sớm đã có sách lược đối ứng rồi, chỉ cần đợi các người đánh tới đây, đến lúc đó nhìn ai chết vào tay ai!

- Cái gì? Người sớm đã biết!?

Tên thủ lĩnh kia hồ nghi mà nhìn Độc Âm Nhi. Từ người sống hóa thành tang thi luyện nô lực lượng đã nhận được gia tăng cường độ lớn, sức chiến đấu gia tăng lên gấp bội, nhưng đầu óc lại héo rút đi không ít, không có nửa điểm linh quang như lúc còn sống. Chỉ số thông minh, chính là tổn thương chí mạng của tang thi luyện nô, vô luận là tiến hóa bao nhiêu cấp đều không thể bù nổi mất.

“Quả nhiên là một gia hỏa hồ đồ, cực hình bức cung đối với hắn không có tác dụng, nhưng mà dùng phương thức lừa gạt lại có thể đạt được mục đích của ta...”

Độc Âm Nhi âm thầm cười trong lòng, trên mặt vẫn như cũ làm ra một bộ khinh thường.

- Ta không chỉ biết tử vong chi vụ của các người cùng cứu cấp tiến hóa, ta còn biết các người sẽ vào giờ nào phát động tiến công.

Dùng một chút, nằng lại khinh thường nói.

- Tuy rằng người là một thủ lĩnh, nhưng ta khẳng định, người sẽ không biết được tin tức trọng yếu như vậy đâu nhỉ...

- Ai nói ta không biết? Người có thể biết, ta cũng biết!

- Dừng! Người đừng làm ra vẻ nghiêm trọng như thế chứ, ta tuyệt đối không tin tưởng người đâu, người bất quá chỉ là một tiểu nhân vật hèn mọn, tình báo trọng yếu như vậy người làm sao có thể biết được đây này?

- Sau nửa đêm! Sau nửa đêm! Tất cả tang thi luyện nô chiến sĩ sẽ từ trong tử vong thổ những đứng lên, đối với tòa thành buồn cười này của các người tiến hành công kích!

Tên thủ lĩnh kia sốt ruột mà nói ra tin tức này, làm như vậy, bất quá chỉ là vì một câu khinh miệt nghi vấn của Độc Âm Nhi.

Độc Âm Nhi khanh khách cười một chuỗi, sớm biết cứ như vậy đoạt được tình báo trọng yếu như thế, nằng vừa rồi vì cớ gì mà còn vận dụng đủ loại cực hình như vậy đây này?

- Người còn biết cái gì?

- Hừ! Dù sao so với người còn nhiều hơn.

Kế tiếp, Độc Âm Nhi liền dùng loại phương thức này hồi vòng hồi vào thu lượm một chút tình báo, tại lúc thấy được tên này không còn chút giá trị nào, một đoàn nguyên tố chi hỏa bốc lên, đem tên kia đốt thành bột phấn. Sau đó, nằng ra khỏi tù thất, tìm kiếm Phó Thư Bảo rồi đem tình báo giao lại cho hắn.

- Cứu cấp tiến hóa? Sau nửa đêm sẽ phát động tổng tiến công?

Nghe Độc Âm Nhi báo cáo xong, tâm tình Phó Thư Bảo càng trở nên ngưng trọng lên.

Huyền thiết cứ điểm trước mắt dùng tốc độ này mà nói, có thể trước nửa đêm sẽ hoàn thành tu kiến, nhưng mà các chiến sĩ lại không có nửa điểm thời gian nghỉ ngơi nào, lập tức sẽ đối mặt với địch nhân điên cuồng

công kích. Chuẩn bị chiến đấu tương quan cũng thiếu khuyết thời gian chuẩn bị, cho nên thời gian mà nói, căn bản là không đủ.

Xếp đặt thiết kế cùng tu kiến tòa huyền thiết cứ điểm này chủ yếu là nhắm vào những đại lượng tang thi luyện nô có sức chiến đấu không bao nhiêu kia, nhưng nếu là tang thi luyện nô cửu cấp tiến hóa trở nên càng mạnh hơn kia, tòa cứ điểm này sẽ thừa nhận trùng kích càng lớn, thậm chí có khả năng tan rã trong chiến đấu!

787. Chương 679: Linh Cảm Như Thủy Triều. (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 679: Linh cảm như thủy triều. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Mẹ kiếp! Khói đen trước mắt gọi là tử vong chi vụ sao? Chúng ta chỉ biết tên của nó, có thể trợ giúp tang thi luyện nô tiến hóa, nhưng lại không biết làm sao nó tới đây được, nếu như có thể giải quyết vấn đề này, chúng ta có thể đem người chuyển ra ngoài, tình huống hiện tại thực sự là quá bị động rồi.

Phó Thư Bảo cau mày nói ra.

Độc Âm Nhi thở dài một hơi, nói.

- Tên kia có gì thiếp đều móc ra hết rồi, hắn biết đến thực sự là có hạn, tử vong chi vụ trước mắt hắn cũng không biết lai lịch.

- Mặc kệ lai lịch là gì, có thể khẳng định là, nó cùng Hắc Mạc Thiên đại để có quan hệ.

- Thế nhưng mà, biết rõ được điểm này thì có tác dụng gì đâu này?

Lông mày Độc Âm Nhi cũng nhíu lại.

Thủy Vô Thường, Luyện Vô Song, Thất Luyện Mãng đi tới, trên đỉnh đầu ba người còn có Đan Thư thần thú. Nhìn sự xuất hiện của bọn hắn, nội tâm Phó Thư Bảo khẽ động, cười nói.

- Các người sẽ không vô duyên vô cớ tới đây chứ? Các người xuất hiện lúc này, nhất định là có gì đó muốn nói với ta sao?

Thủy Vô Thường, Luyện Vô Song, Thất Luyện Mãng cùng Đan Thư thần thú đều có một điểm giống nhau, chính là bọn hắn đều đến từ cuối Khởi Nguyên thời đại, mà tại thời kì kia, đúng là lúc tứ đại trấn quốc chi thần Luyện quốc phản bội, tạo ra tai họa ngập đầu. Thời kỳ kia, bọn hắn cũng đều đã trải qua chiến tranh với Hắc Ma Nhân, khẳng định sẽ có cái gì đó hữu dụng.

- Không phải cùng một đám tang thi luyện nô chiến đấu sao? Tam Âm Khách dưới trướng Hắc Mạc Thiên cũng đều chết trên tay ngươi, ngươi còn lo lắng cái gì đây này? Ngươi bây giờ, coi như là đối mặt với Luyện Vũ Thiên Tôn cũng có khả năng chiến một trận, còn lại đây, bất quá chỉ là đại lượng tang thi luyện nô mà thôi, chúng ta nhất định có thể vượt qua đạo cửa ải khó khăn này.

- An nguy của mình ta tuyệt không lo lắng, ta lo lắng chính là dân chúng cùng chiến sĩ hạp cốc quan, còn có...

Ánh mắt Phó Thư Bảo rơi xuống người Độc Âm Nhi, hắn lo lắng nhất đấy thật ra chính là nữ nhân của hắn. Tuy rằng các nàng đều rất mạnh, nhưng trước nguy cơ chưa từng có này, các nàng cũng chỉ có thể quay mặt về phía uy hiếp tử vong rồi.

Đan Thư thần thú nói.

- Ba ba, ta lại tra ra được tư liệu mới, nhược điểm của đám tang thi luyện nô kia chính là thân thể của bọn hần, bọn hần mặc dù có cấp tiến hóa nhưng thân thể thủy chung không thể nào linh hoạt bằng người sống, mặt khác đầu óc của bọn hần có chút héo rút, không thể nào nhanh nhạy được, đây cũng là nhược điểm của bọn hần, cho nên chủ yếu là hốt thuốc đúng bệnh, cho dù số lượng có gấp nhiều lần hơn nữa thì cũng không làm nên trò trống gì.

- Đúng vậy, cùng tang thi luyện nô chiến đấu, ta cũng có một ít kinh nghiệm.

Thất Luyện Mãng nói ra.

- Tại thời cuối Khởi Nguyên thời đại, ta đã từng đi theo Luyện Ngục thần tước, trước thời điểm Thần tước chưa có phản bội, ta từng đi mấy lần theo hần tham gia chiến đấu với Hắc Ma Nhân, trong đó có tang thi luyện nô của chúng, ta phát hiện ra dùng lửa cùng phương thức bạo tạc đối với bọn chúng rất hữu dụng.

Luyện Vô Song cũng nói.

- Là như vậy đấy, ta cũng từng nghe qua ca ca nói về chuyện này, lửa cùng phương thức công kích bạo tạc đối với tang thi luyện nô rất hữu dụng, mặt khác, tang thi luyện nô thân thể không được linh hoạt, vô luận là cấp bậc tiến hóa nào cũng đều không có khả năng phi hành, cho nên từ trên không đánh xuống bọn chúng càng thêm hữu hiệu.

Bốn nhân vật đến từ Khởi Nguyên thời đại đều đưa ra ý kiến rất quý giá, Phó Thư Bảo đem chúng tổng kết lại, sau đó lâm vào một mảnh trầm mặc. Nửa ngày sau hần mới lên tiếng nói ra.

- Ta biết rõ như thế nào chuẩn bị cho chiến tranh rồi, thời gian mà nói phi thường gấp gáp, nhưng ta đoán chừng còn kịp, tu kiến huyền thiết cứ điểm ta phải nhờ mọi người rồi, từ giờ trở đi ta cần bế quan luyện chế lực luyện vũ khí thích hợp cho cứ điểm sử dụng, phải tất yếu trước sau nửa đêm luyện chế ra nó.

Mọi người nhẹ gật đầu, bọn hần đối với phương diện này của Phó Thư Bảo là phi thường tín nhiệm.

Chấm dứt nói chuyện, Phó Thư Bảo quay về thư phòng của hần. Tứ đại nữ bộc theo sau hầu hạ. Lúc này đây thật sự không để cho Xuân Lan hay ai khác làm cái bàn học, Phó Thư Bảo rất nhanh tiến nhập trạng thái suy tư, bắt đầu đi theo lối suy nghĩ của chính hần. Lối suy nghĩ của hần lần lượt hoàn thành từng cái sơ đồ phác thảo, Đông Mai lại rất tinh tế mà sửa sang lại chúng, đặt ở một bên.

“Lực lượng phân thân giống như đạn đạo, với tư cách là vũ khí công kích cường đại từ xa nhất, số lượng tối thiểu cũng phải ngoài mười cái, lực luyện khí đại pháo trên thế giới này cũng có luyện chế ra được, nhưng lúc này đây ta lại muốn luyện chế ra lại dùng linh thú lực đạn mà làm nguồn năng lượng, dùng lực luyện khí tiến hành áp súc cùng oanh kích, đây chính là lực luyện khí đại pháo, số lượng của nó tối thiểu cũng phải ngoài năm mươi cái, nổ tiễn gia trì lực chi linh phù cũng phải có được số lượng đầy đủ, những thứ đơn giản này giao cho thủ hạ đi làm đi...”

Một bên hoàn thành sơ đồ phác thảo, một bên Phó Thư Bảo âm thầm hoàn thiện lấy kế hoạch chuẩn bị chiến tranh trong lòng.

- Thiếu gia, để cho chúng ta làm cho người một ít linh cảm a.

Đông Mai bỗng nhiên thấp giọng nói một câu.

- Chiều dài họng pháo... mười mét mà nói... có lẽ đủ rồi a!?

- Hì hì, thiếu gia nói cái gì đó? Người nào có dài như vậy đâu này? Bất quá, là người đồng ý sao a?

Hạ Trúc nở nụ cười.

- Cái bệ mà nói... cùng huyền thiết cứ điểm liền một chỗ, dùng phương thức hợp thành, như vậy mới có thể triệt tiêu sức giạt...

- Thiếu gia đã đồng ý, lần này ta là người đầu tiên!

Thu Cúc rất cơ linh mà nằm xuống dưới, theo gằm bàn mà vào, sau đó đem trán chôn vào giữa hai chân của Phó Thư Bảo.

Thanh âm kỳ quái lại từ đó truyền ra, uyển chuyển vô cùng.

Trong nháy mắt đó, toàn thân Phó Thư Bảo run lên, đánh giật mình một cái, linh cảm của hắn, lập tức như thủy triều tràn tới...

788. Chương 680: Hi Vọng Chi Hoa.

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 680: Hi vọng chi hoa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Dân chúng Hậu Thổ thành, chiến sĩ trên Hắc Thạch thành lâu bắt đầu chuyển động, vùi đầu vào trong công tác chuẩn bị chiến tranh. Hơn ba mươi vạn quân dân, mỗi người đều vì sinh tồn của chính mình mà chiến đấu.

Kỳ thật, nguy cơ Hậu Thổ thành tạo ngộ không chỉ có riêng an nguy của nó mà còn là cuộc chiến sinh tử tồn vong của cả lực lượng thế giới. Nếu như Phó Thư Bảo bên này thất bại, tối cường giả của cả lực lượng thế giới đều biến mất hầu như không còn, quốc gia còn lại, bộ lạc cùng tông phái trước mặt Hắc Ma Nhân, trước mặt mấy trăm vạn tang thi luyện nô cường thế, căn bản không có lực lượng chống lại. Toàn bộ thế giới sẽ diệt vong, cũng sẽ ở ngay sau trận chiến ấy.

Nhưng mà, đây cũng là một hồi chiến tranh kín, người bên ngoài căn bản không cách nào tiến vào khu vực khối đen bao phủ được, không cách nào thu được tin tức từ Hậu Thổ thành, cho dù có người đến, còn không tiến vào khu vực khối đen thì đã bị giết chết rồi. Không có tin tức truyền ra liền không cách nào cộng đồng thế giới cùng chiến đấu, cũng không cách nào tập trung toàn bộ lực lượng của thế giới này mà vượt qua lần nguy cơ này.

Bất quá, khốn cảnh càng gian nan thì lại càng kích phát được ý chí chiến đấu của con người. Dân chúng rút lui khỏi Hậu Thổ thành, vô luận là tiểu hài tử bảy tám tuổi tinh nghịch hay là lão nhân tóc trắng xóa đều xung phong nhận việc kiến thiết huyền thiết cứ điểm, chế tạo tiền cùng nỗ lực gì đó. Đàn bà con gái cũng tự phát tổ chức lên, vì chiến sĩ cùng dân chúng lao động mà đưa lên đồ ăn mỹ vị.

Huyền thiết cứ điểm một tầng lại một tầng xây lên, luyện chi lực sĩ đem từng khối gạch sắt dung hợp lại một chỗ, tạo thành một cái chính thể kiên cố. Bên ngoài cứ điểm là một khối chính thể, dốc đứng trơn trượt, ở bên trong cũng có được thông đạo cùng phòng ốc với kho vũ khí, đồ ăn, nhà kho gì đó đều đầy đủ.

Toàn thể quân dân đều tham gia chuẩn bị chiến tranh, tràn ngập vô cùng sôi động, nhất là một bộ phận luyện chi lực sĩ phụ trách luyện chế linh chi, lực chi linh phù tối trọng yếu nhất. Thứ này là do Đan Thư thần thú chỉnh sửa lại, có kỳ hiệu đối với tang thi luyện nô trong chiến đấu càng thêm trọng yếu.

Linh chỉ lần lượt do từng loại linh tài luyện chế ra, kế tiếp chuyển tới luyện chế tác phướng, sau đó được Tây Hoa Dung cùng thủ hạ của mình luyện chế thành lực chi linh phù. Hàng mẫu lực chi linh phù là do Đan Thư thần thú cung cấp, đã trải qua nghiệm chứng của bách nhân chiến đội Hồ tộc, uy lực cực lớn. Lực chi linh phù được luyện chế ra đều chuyển tới kho vũ khí, đảm bảo cung cấp cho từng đoàn đội chiến đấu. Đây là một dây chuyền thông suốt, nó vận chuyển cực kỳ nhanh, vì đại chiến sắp hàng lâm mà làm chuẩn bị.

Huyền thiết cứ điểm ngày càng cao lên, sông hồ thành Thất Luyện Mãng đào ra ngày càng kéo dài. Cuối cùng, hắn còn phá đi ngọn núi sau lưng cứ điểm, tạo thành một cái vòng tròn hoàn chỉnh, đem huyền thiết cứ điểm bao lại. Sau khi hoàn thành sông hồ thành xong, chiều sâu cùng độ dài của nó đạt tới mấy chục mét, thân thể thiếu khuyết linh hoạt của tang thi luyện nô rất khó có thể nhảy qua được.

Cả con sông hồ thành không hề có cầu treo tồn tại, huyền thiết cứ điểm ở chính giữa giống như một tòa hoang đảo bốn bề là nước, không thể ra vào. Thất Luyện Mãng lại từ mạch nước ngầm tại nông trường hút lấy đủ nước mà rót vào con sông hồ thành này, lại để ực nước thủy chung duy trì một mực nước rất cao.

Khi phun ra ngụm nước cuối cùng, Thất Luyện Mãng liền thở phào một hơi, hiện tại hẳn cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ Phó Thư Bảo giao cho hẳn, đào một con sông hộ thành cùng rót đầy nước vào.

Ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, mây đen trên đầu càng ngày càng đậm, trầm thấp, một mực bảo trì tư thái từ trên áp xuống. Không gian không hề có một gợn gió nào, an tĩnh tới đáng sợ. Nhưng không ai không biết, đây chính là khoảng lặng trước bão tố, lúc nó kết thúc, chính là thời điểm phong bạo phá hủy hết thảy hàng lâm.

- Sông hộ thành dựa theo thiếu gia phân phó, chiều sâu cùng độ dài đầy đủ, nước bên trong cũng bảo trì mực nước rất cao, nhưng mà...

Đem ánh mắt chuyển qua khỏi con sông hộ thành bản thân mới đào ra, Thất Luyện Mãng lại có lo lắng của mình.

- Trong trận doanh của đối phương khẳng định có luyện chi lực sĩ tồn tại, sông hộ thành như vậy đối phó với người bình thường ngược lại thì đủ rồi, nhưng mà đối với những cường giả kia lại có vẻ rất yếu, chỉ cần một lần công kích đóng băng, nó liền không còn là chướng ngại nữa, không cách nào ngăn cản trăm vạn tang thi luyện nô kia tiến công.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến, Thất Luyện Mãng quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Thất thải nữ thần long cùng Chi Ni Nhã đang chậm rãi hướng bên này đi tới. Ba nữ nhân vừa đi vừa trò chuyện gì đó, thi thoảng phát ra tiếng cười.

- Cũng chỉ có thiếu gia cùng nữ nhân của hẳn, dưới loại hoàn cảnh này mới có thể cười nói được a!?

Lông mày Thất Luyện Mãng có chút nhíu lại, thầm nói trong lòng.

“Hoàn toàn là không rõ ràng lắm tình huống, ta thế nhưng mà đã trải qua một lần chiến tranh như vậy, sự khùng bố của Hắc Ma Nhân vượt xa tưởng tượng của bọn hẳn... A, bất quá, lạc quan cũng là chuyện tốt a! Đúng là một nhà thật sự kỳ quái a...”

Ba nữ nhân dọc theo con sông hộ thành mà đi tới, tới bên người Thất Luyện Mãng mới ngừng lại.

- Người khổ cực rồi, Thất Luyện Mãng đại thúc, sông hộ thành quy mô như thế người uống phí không ít tâm tư a!?

Chi Ni Nhã rất lễ phép mà bắt chuyện. Với tư cách là Dật Hương công chúa Thánh Lan quốc, nàng chính là một nữ nhân bên người Phó Thư Bảo cực kỳ lễ phép cùng khí độ.

- Ha ha, chuyện kia... không có gì.

Thất Luyện Mãng rất thích sự lễ phép của Chi Ni Nhã.

- Đúng rồi, công chúa điện hạ, người tới nơi này để làm cái gì đây này?

- Bảo ca ca cho ta cùng hai vị Thất thải nữ thần long tới giúp người hoàn thành bộ phận còn lại của sông hộ thành.

Chi Ni Nhã nói ra.

- Giúp ta...

Thất Luyện Mãng trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

- Ta vừa mới hoàn thành kiến thiết toàn bộ con sông hộ thành a, nước cũng đã rót đầy, đã không cần cần hỗ trợ ta gì cả rồi.

- Thất Luyện Mãng đại thúc nhìn xem sẽ biết.

Chi Ni Nhã bỗng nhiên một quyền hướng mặt nước yên ả đánh xuống. Chỗ quyền đầu nàng đánh xuống lập tức xuất hiện một mảnh sương trắng rét lạnh. Thanh âm ca ca từ mặt sông truyền tới, trong chớp mắt, một đoạn sông liền đóng băng lại.

Chi Ni Nhã là nữ nhân yếu nhất bên người Phó Thư Bảo, nhưng nàng cũng có được điểm mạnh của mình, đó chính là nàng chính là luyện chi lực sĩ nắm giữ Thủy hệ nguyên tố. Trải qua tu luyện cùng các loại linh

tài, bảo vật của Phó Thư Bảo cung cấp trợ giúp, lực lượng tu vi hiện tại của nàng đã đạt tới Vĩnh Hằng trung kỳ cảnh giới. Đóng băng một đoạn sông, cũng không nói chơi.

Cử động này của Chi Ni Nhã làm Thất Luyện Mãng thoáng cái đã minh bạch, đây cũng chính là chỗ lo lắng vừa rồi của hắn, nhưng mà, đây là chỗ thiếu hụt, khó có thể bù đắp.

- Công chúa điện hạ, ta hiểu rõ ý của người, nhưng mà...

Thất Luyện Mãng muốn nói lại thôi.

Long Ngọc Nhất cười nói.

- Một con sông hộ thành như vậy, luyện chi lực sĩ của Hắc Ma Nhân có thể đóng băng nó dễ dàng, đến lúc đó mặt sông liền biến thành băng cứng, những tang thi luyện nô kia sẽ như thủy triều mang lao tới huyền thiết cứ điểm, như thế nó căn bản không có bao nhiêu tác dụng, chúng ta tới là muốn cho con sông hộ thành này biến thành biển lửa.

Thất Luyện Mãng sửng sờ.

- Biến thành biển lửa?

Long Ngọc Nhị cười nói.

- Người đã quên, chúng ta chính là Thất thải nữ thần long Thần Long nhất tộc sao? Biến nước con sông này thành dầu hỏa, đó là một chuyện rất dễ dàng.

Hai khóa long đan từ trong miệng tỷ muội Thất thải nữ thần long bay ra, cơ hồ cùng một lúc liền tiến vào trong con sông hộ thành. Nước sông chậm rãi sôi trào lên, nhiệt khí bốc lên đại lượng. Nguyên một đám bong bóng từ đáy sông bắt đầu bốc lên, nổ bung ra trên mặt nước. Nước sông nguyên bản thanh tịnh thì giờ đây đã chuyển sang màu nâu thâm ám.

Thất Luyện Mãng kinh ngạc há to miệng.

- Chuyện này... chuyện này...

Biến nước của cả một con sông hộ thành thành dầu hỏa, điều này sao có thể là năng lượng của Thần Long nhất tộc Thất thải nữ thần long đây này?

Nhưng mà sự thật lại là như thế, long đan của hai nàng không ngừng phóng xuất ra năng lượng Long tộc, quá trình kia thật giống như là dùng một viên kẹo đường hòa tan trong một ly nước. Lúc ban đầu trong chén nước chỉ có hương vị thanh tịnh, nhưng theo thêm vào viên kẹo, chén nước này đã không còn là nước trong nữa, mà là nước đường rất ngọt rồi.

Chỉ có điều, Thất thải nữ thần long tỷ muội pha chế ra không phải là nước đường mà là dầu hỏa dễ dàng thiêu đốt!

Cảm thụ năng lượng cường đại cùng nước sông hộ thành kịch liệt cải biến, trong lúc Thất Luyện Mãng lâm vào trong khiếp sợ, nhưng mà khiến cho hắn kinh ngạc không phải tỷ muội Thất thải nữ thần long có năng lượng như vậy mà là Phó Thư Bảo trong sự vụ bận rộn mà rõ ràng có thể nghĩ tới những địa phương rất nhỏ cùng cách giải quyết này!

Cái đầu của người kia, đến tột cùng là có kết cấu như thế nào đây này?

- Thất Luyện Mãng đại thúc, người còn cần chúng ta hỗ trợ gì không đây này? Bảo ca ca nói, chúng ta sẽ hiệp trợ người đấy.

Chi Ni Nhã cười nhạt một tiếng, nói.

Thất Luyện Mãng lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

- Không có, nếu như mà có, thiếu gia nhất định đã sớm nghĩ tới rồi, ta hiện tại duy nhất mong chờ chính là mắt thấy hắn trong đại chiến triển lộ phong thái tuyệt thế!

- Nhất định rồi!

Dáng tươi cười của Chi Ni Nhân càng thêm ngọt rồi.

Nhìn thấy nụ cười này của Chi Ni Nhân, Thất Luyện Mãng cảm thấy, hẳn đang nhìn thấy chính là hi vọng chi hoa, nó cuối cùng tại thời điểm khói đen tan hết mà thỏa thích nở rộ ra!

789. Chương 681: Vũ Khí Lực Luyện Khí Hạng Nặng

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 681: Vũ Khí Lực Luyện Khí Hạng Nặng

Huyền Thiết Yếu Tắc đã ngừng xây dựng rộng thêm. Chủ thể công trình đã xong, còn lại cũng chỉ là những bộ phận chi tiết bên ngoài nữa mà thôi. Thời gian cách thời điểm tổng tiến công theo như những gì Độc Âm Nhi dự đoán tìm hiểu được còn khoảng thời gian hơn hai mươi tiếng đồng hồ. Một ngày chia ra làm hai mươi bốn tiếng đồng hồ, thời gian hơn hai mươi tiếng đồng hồ, đã không đến một ngày nữa.

Toàn bộ Huyền Thiết Yếu Tắc hoàn thành xong chủ thể, nhìn bề ngoài giống như một cái chén rất tròn, vô cùng nghiêm mật đem toàn bộ Thành bảo Hắc Thạch che lại bên trong. Ở khu vực ngoại vi bên ngoài có một vòng tường thành kết hợp với Yếu tắc thành một thể. Nó ít nhất có thể để cho hơn mười vạn chiến sĩ ở trên đó tiến hành tác chiến. Mặt khác, ở các vị trí khác cũng có những cái lỗ nhỏ, có thể để cho các cung tiễn thủ cùng với nổ thủ nấp ở phía sau tiến hành tác chiến. Trên cái đỉnh chóp ở tuốt trên cao, có tổng cộng tám tòa pháo đài, Đông Tây Nam Bắc, mỗi một phương hướng đều có hai tòa pháo đài. Những cái pháo đài trước mắt này toàn bộ cũng đều trống rỗng, không có bất cứ Luyện Lực Khí Đại Pháo nào trang bị trên đó.

Ở chính giữa của bốn tòa pháo đài, là một mảnh địa phương bằng phẳng. Đây chính là địa phương cao nhất của toàn bộ Yếu tắc. Thời điểm ngưng chiến nó có thể mở ra, để ánh dương quang từ bên trên chiếu xạ vào bên trong của Yếu tắc, thời điểm chiến đấu có thể đóng lại, để cho địch nhân không thể tiến hành công kích vào bên trong Yếu tắc.

Phiến địa phương bằng phẳng này, Phó Thư Bảo tự nhiên là sẽ lợi dụng tốt, dùng để đặt loại Luyện Lực Khí Đạn Đạo của hắn. Cái pháo đài này cũng cần hắn trang bị các Luyện Lực Khí Đại Pháo. Thời gian còn lại cũng chỉ gần có hai mươi tiếng nữa thôi, một chút thời gian này, nếu như là trước kia, hắn tuyệt đối không có khả năng luyện chế ra nhiều thứ như vậy. Nhưng mà hiện tại bất đồng, hắn đã là Lực sĩ Thần cấp, lại còn là nhân vật siêu nhiên nắm giữ Thời Gian Ẩn nữa.

Tam Ngự Luyện Mệnh Đỉnh được phóng ra ngoài, liền đặt lên trên vị trí trung ương của bình thai trên đỉnh chóp. Vô số những linh tài được phân loại rõ ràng, từng đồng từng đồng đặt ở chung quanh Tam Ngự Luyện Mệnh Đỉnh. Những cái vật liệu này có Thiên Vũ Thạch, có Linh Chi Vãn Thạch, còn có trên cả trăm loại linh tài khác nữa.

Một đoàn Nguyên Tổ Chi Hỏa trong suốt đã không còn màu sắc gì nữa từ trong lòng bàn tay của Phó Thư Bảo nở rộ ra, lấp lạng thiêu đốt lên. Nó không có bất cứ nhiệt độ gì, lại có năng lượng vô cùng mệnh mông, linh tính siêu phàm.

Nguyên Tổ Chi Hỏa của Lực sĩ Thần cấp được gọi là Sáng Tạo Chi Hỏa, là Nguyên Tổ Chi Hỏa cao cấp nhất. Dùng loại Nguyên Tổ Chi Hỏa này, có thể sáng tạo ra một sinh mệnh hoàn toàn mới, một cái thế giới mới tinh. Điều kiện duy nhất là có được những linh tài cần thiết. Đế vương của Hắc Ma Nhân, Hắc Mạc Thiên đại đế chính là dùng Sáng Tạo Chi Hỏa Hắc Ám hệ cùng với một bộ phận Thời Gian Ẩn sáng tạo ra thế giới dùng để luyện chế ra Thời Chi Sa.

- Đi!

Thốt lên một tiếng, Phó Thư Bảo vùng tay lên. Sáng Tạo Chi Hỏa dâng lên bên trong lòng bàn tay của hắn lặng lẽ không một tiếng động rơi xuống xung quanh Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh. Đùng một tiếng, một đám Sáng Tạo Chi Hỏa bùng nổ lên, biến thành một đám đại hỏa mãnh liệt vây quanh toàn thân Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh.

Bốp!

Hai tay Phó Thư Bảo dùng hợp lại một chỗ với nhau, sau đó hai bàn tay chậm rãi dang rộng ra hai bên. Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh theo những động tác đó của hắn trở nên càng ngày càng lớn hơn. Đây chính là kỹ thuật khuếch đỉnh của Luyện Lực sĩ, dùng Nguyên Tố Chi Hỏa nung nóng thân đỉnh, sau đó dùng lực lượng khuếch đỉnh ra. Nửa ngày sau đó, hai tay của hắn cơ hồ đình chỉ lại. Thời điểm này, Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh đã mở rộng ra đến trình độ khổng lồ, cơ hồ chiếm cả hai phần ba cái bình thai.

Đem Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh khuếch đỉnh ra đến trình độ như vậy, trước kia Phó Thư Bảo căn bản là không thể làm được. Thời điểm khuếch đỉnh cũng cần phải có một thời gian nhất định. Nhưng mà hiện tại, hắn đã là Lực sĩ Thần cấp nắm giữ Sáng Tạo Chi Hỏa, hắn đã có thể dễ dàng làm được chuyện này.

Thứ đầu tiên hắn muốn luyện chế là các Luyện Lực Khí Đại Pháo trang bị bên trên các pháp đài của Huyền Thiết Yếu Tắc.

Tay phải Phó Thư Bảo liên tục huy động trên đám vật liệu bên cạnh. Từng món từng món linh tài không ngừng bay vào trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh. Cuối cùng, bốn khóa Dục Niệm Thạch cũng bay vào.

Một khóa Dục Niệm Thạch có thể luyện chế ra được một kiện Luyện Lực Khí. Bốn khóa, cũng chính là đồng thời luyện chế ra bốn cảnh Luyện Lực Khí! Loại thao tác như vậy, trước đây Phó Thư Bảo tuyệt đối không có khả năng làm được. Nhưng mà hiện tại bất đồng! Đồng thời luyện chế bốn kiện, kỳ thật cũng chưa phải giới hạn cuối cùng của hắn. Thậm chí sinh mệnh hay là thể giới cũng có thể luyện chế ra, huống chi chỉ là bốn kiện Luyện Lực Khí Đại Pháo cơ chứ?

Sở dĩ chỉ tiến hành luyện chế có bốn bộ, chỉ là vì yêu cầu sự hoàn mỹ cùng với lo lắng lãng phí tài liệu mà thôi.

Sáng Tạo Chi Hỏa lẳng lặng thiêu đốt, ngọn lửa xông lên đến tận bầu trời hôn ám, khiến cho đám mây đen đang không ngừng áp bách xuống cũng có chút thu liễm lại. Đứng ở địa phương rất xa cũng có thể nhìn thấy được ngọn lửa bừng cháy. Sáng Tạo Chi Hỏa của Lực sĩ Thần cấp, khiến cho người ta có một loại cảm giác sinh mệnh mạnh mẽ. Giờ phút này, nó không chỉ đang tiến hành luyện chế Luyện Lực Khí, mà còn đang tiến hành tuyên chiến với hắc ám!

Tất cả các linh tài dung nhập vào Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh cũng đều đã hòa tan ra, biến thành linh dịch, cuối cùng lại căn cứ vào ý niệm luyện chế của Phó Thư Bảo mà sắp xếp trở lại, chia ra làm bốn phần đều nhau. Mặc dù ánh mắt không thể nhìn xuyên thấu qua Sáng Tạo Chi Hỏa cùng với Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh mà nhìn thấy tình huống bên trong, nhưng Phó Thư Bảo có thể rõ ràng nhìn thấy, những linh kiện mà hắn cần chế tạo đang từng cái từng cái được sắp xếp ra, dung hợp lại cùng một chỗ, dần dần cấu thành những Luyện Lực Khí mà hắn cần. Quá trình này, giống như là quá trình một đứa bé đang được sinh ra, không ngừng suy diễn hoàn mỹ trong đầu của hắn.

Thời gian khoảng chừng một tiếng đồng hồ trôi qua, Sáng Tạo Chi Hỏa đình chỉ thiêu đốt. Một tiếng ông trầm mặc vang lên, bên trong Tam Ngư Luyện Mệnh Đỉnh phóng ra bốn đạo quang ảnh kim sắc. Đó là bốn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo, dùng Thiên Vũ Thạch cùng Linh Chi Vãn Thạch và một đám kim chúc trân quý cấu thành. Mỗi một bộ chúng nó đều có sức nặng hơn hai mươi vạn cân, nhưng giờ phút này không ngờ lại nhẹ nhàng phiêu phù bên trên hư không, thể hiện ra sự oai hùng của chúng nó.

Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo sau khi xuất lộ toàn thân thuần một màu vàng, ụ pháo có hình dạng như ổ bánh mỳ, nòng pháo từ bên trong ụ pháo kéo dài thẳng ra ngoài, chiều dài rõ ràng đạt đến hơn hai mươi thước. Cũng khác với đại pháo ở thế giới nguyên lai của Phó Thư Bảo, bên trong nòng pháo còn cần phải chế tạo ra một rãnh nòng súng tinh thể để cho đạn pháo dựa theo phương hướng chính xác mà phi hành. Luyện Lực Khí Đại Pháo do Phó Thư Bảo luyện chế ra cũng không có đạn pháo tiến hành phóng thích, cái phóng thích ra chính là linh năng của Linh Thú Lực Đan áp súc đến cực hạn, cho nên căn bản cũng không

cần có rãnh nòng súng tinh tế làm gì, chỉ cần một cái mũi pháo phát ra quang năng, giúp cho năng lượng áp súc phóng thích ra càng xa hơn, bắn càng chính xác hơn.

Hai tay Phó Thư Bảo nhẹ nhàng phát một cái về phía bệ pháo của Yếu tắc ở phương hướng Đông Nam. Bốn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo nhất thời bay đến đó, dưới sự điều chỉnh chuẩn xác của Phó Thư Bảo, nhẹ nhàng rơi xuống đúng chỗ chính xác. Cũng chẳng cần có đinh ốc cùng với đai ốc gì cả, Phó Thư Bảo dùng Sáng Tạo Chi Hỏa, đã đem toàn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo cùng cái bệ của Yếu tắc hoàn toàn dung hợp lại với nhau, trở thành nhất thể, so với bất cứ đinh ốc cùng với đai ốc gì cũng đều chắc chắn hơn rất nhiều.

Tùy tiện cầm lên một viên Linh Thú Lực Đan nhét vào bên trong ụ năng lượng, sau đó khởi động lực lượng. Một tiếng nổ vang lên, Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo chợt rung động một chút, đột nhiên phóng ra một khẩu đạn pháp năng lượng tròn trịa, gào thét phóng ra, dùng tốc độ nhanh hơn âm thanh gấp mấy lần phóng về phía xa.

Ầm ùng!

Thanh âm nổ mạnh ngay trong nháy mắt đạn pháo năng lượng rơi xuống mặt đất truyền ra. Mặt đất cũng rung động lên một trận. Trong mảnh ánh lửa bùng cháy, một đám mây hình cây nấm nhất thời phóng thẳng lên thiên không!

Uy lực khủng bố như thế, cho dù là tên lửa đạn đạo trong cái thế giới nguyên bản cũng không thể so sánh được!

- Ha ha... xem như không tệ! Kế tiếp chính là luyện chế thêm hai mươi bộ nữa, đem toàn bộ pháo đài của Yếu tắc mà gắn đầy lên!

Tâm tình của Phó Thư Bảo phi thường tốt, cũng không có ý định nghỉ ngơi, lại tiếp tục đầu nhập vào trong quá trình luyện chế Yếu Tắc Đại Pháo. Hắn không có thời gian nghỉ ngơi, bởi vì sau khi luyện chế xong hai mươi bộ Yếu Tắc Đại Pháo kia, hắn còn cần phải luyện chế ra loại vũ khí càng cường đại cùng với biến thái hơn nữa, đó chính là Luyện Lực Khí Đan Đạo mà hắn từng nghĩ ra!

oOo

Một màn thử nghiệm Yếu Tắc Đại Pháo vừa rồi khiến cho bên trong Huyền Thiết Yếu Tắc nhắc lên một hồi gió bão. Sau khi tràng nổ mạnh phát sinh, rất nhiều người cũng đều phóng chạy ra khỏi Yếu tắc, hoặc là chen chúc bên trên tường thành của Yếu tắc mà quan khán. Thời điểm khi đóa mây hình nấm kia bốc lên trời, những người nhìn thấy cũng đều quơ tay múa chân mà hoan hô một mảnh. Vũ khí do Phó Thư Bảo luyện chế ra càng cường đại, bọn họ lại càng có cảm giác an toàn.

- Cái tên gia hỏa kia, luôn luyện chế ra những Luyện Lực Khí khiến ta phải tròng mắt há miệng a...

Nhìn thấy đám mây hình nấm từ trong đồng lửa bốc cháy lên, khoe miệng Độc Âm Nhi nhếch lên một tia cười khổ:

- Đồng dạng là Luyện Lực sĩ, kỹ thuật của ta cùng với hắn so sánh lại quả thật là chênh lệch quá xa a!

Chi Ni Nhã cười nói:

- Âm Nhi tỷ tỷ nói gì vậy? Người cũng có chỗ mạnh mẽ hơn so với Bảo ca mà! Phương diện luyện độc của người so với hắn lợi hại hơn gấp nhiều lần a!

Cái này chỉ là nói thôi a! Tâm thần của Độc Âm Nhi không khỏi nhớ lại chuyện trong Mai Bảo Sâm Lâm trước đây, địa phương nơi nàng cùng với Phó Thư Bảo lần đầu gặp nhau. Thời điểm đó, Phó Thư Bảo vẫn còn là một tên gà mờ, luôn bị nàng khi dễ. Khiến cho nàng khó quên được chính là, cái tên gia hỏa kia mặc dù trong người vẫn còn mang theo kịch độc, nhưng vẫn luôn nghĩ cách ăn đậu hủ từ trên người của nàng...

Hồ Nguyệt Thiên nhìn thấy Độc Âm Nhi đột nhiên lâm vào bộ dáng mê trai cùng với nhớ lại kia, tức giận liếc mắt nhìn nàng một cái, trong lòng thầm nghĩ:

- Vênh mặt cái gì cơ chứ? Kể mà Phó đại sắc lang kia yêu thương nhất rõ ràng chính là Hồ đại tỷ ta a! Hắc hắc hắc...

- Ba vị muối muối, các người đang nói chuyện gì thế?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long chậm rãi đi tới. Năm nàng nữ nhân bên cạnh Phó Thư Bảo đã chính thức gặp nhau bên trên tường thành của Huyền Thiết Yếu Tắc. nguồn

Ba nàng nữ nhân, từ rất nhiều con đường đã ít nhiều biết được những chuyện tình đã phát sinh giữa Phó Thư Bảo và hai tỷ muội Long nữ này. Nhưng mà ba nàng nữ nhân cũng không có thái độ bài xích. Đối phương chính là Thất Thái Nữ Thần Long của Thần Long Tộc a! Cái thân phận như vậy, nữ tử truyền kỳ như vậy cũng bị Phó Thư Bảo hàng phục, trở thành tỷ muội với các nàng, các nàng có thể nói được cái gì nữa cơ chứ?

Đối diện với khí thế cùng với uy nghiêm của Thần Long, các nàng cũng không có dũng khí mà căm thù. Nói thế nào đi nữa, tình trường cũng chính là chiến trường. Cả hai cái kỳ thật khác nhau cũng chỉ là có người chết và không có người chết mà thôi. Ở trên chiến trường, chỉ có cường giả mới có thể sinh tồn. Ở trên tình trường, đồng dạng cũng chỉ có cường giả mới có thể đạt được thắng lợi. Mà bất luận nhìn theo phương diện nào đi nữa, thì hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng đều là cường giả mạnh nhất ở phương diện này, là cường giả đỉnh cấp!

Không thể cùng với cường giả như vậy đối địch được, như vậy vì cái gì mà không thể hiện ra sự hữu hảo, đem địch nhân biến thành bằng hữu đây? Dù sao, Phó Thư Bảo cùng với rất nhiều nữ nhân khác cũng đều có gian tình, bốn nàng tiểu yêu tinh nữ phó ở trong nhà chính là ví dụ rõ ràng nhất, như vậy cần gì phải ở trên người hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long để ý chuyện tình này cơ chứ?

- Ha ha... hóa ra là hai vị Thần Long tỷ tỷ đến đây!

Ba nàng nữ nhân cơ hồ đồng thời tiến lên tiếp đón, thái độ cũng đều giống nhau, vừa hữu hảo lại vừa lễ phép.

- Ba vị muối muối, hai tỷ muội chúng ta mang đến cho các người một vài món lễ vật a!

Long Ngọc Nhất cười nói, Long Ngọc Nhị thì lấy từ bên trong Long giới ra ba cái hộp gấm nhỏ.

Ba người Độc Âm Nhi, Hồ Nguyệt Thiên cùng với Chi Ni Nhã mỗi người cũng đều có một phần lễ vật tinh mỹ. Cái hộp gấm nhỏ tinh mỹ, bên trong cũng là những bảo vật cực kỳ hiếm thấy.

- Âm Nhi muội muội, đây chính là một loại kỳ quả, ở quê hương của ta cũng là cực kỳ hiếm có, gọi là Ngọc Nữ Quả! Dùng nó chà lau trên ngực mình, mỗi ngày một lần, khoảng chừng mười ngày, bộ ngực của người có thể gia tăng kích thước lên chừng một phần ba a!

Long Ngọc Nhất ở bên tai của Độc Âm Nhi nhẹ giọng thì thầm nói.

- Ân?

Độc Âm Nhi thiếu chút nữa cảm động đến rơi lệ. Vĩnh biệt cặp ngực nhỏ, mãi luôn là giấc mộng suốt cuộc đời của nàng, không nghĩ tới lại đơn giản dễ dàng thực hiện như vậy! Điều này làm sao không khiến cho nàng cảm động đây?

- Chi Ni Nhã muội muội, đây là loại Hải Hương Thạch ta tìm được ở sâu bên dưới đại dương a! Đem nó bỏ vào trong nước tắm rửa của người, thì mùi hương trên người của người sẽ càng trở nên thơm ngát, thuần khiết hơn, lại càng có thêm mị lực hơn.

Long Ngọc Nhị cũng thì thầm bên lỗ tai của Chi Ni Nhã.

- Cảm ơn! Cảm ơn!

Đối với những thứ có thể gia tăng mùi thơm, Chi Ni Nhã thân là Công chúa Dật Hương, như thế nào có thể cự tuyệt được đây?

- Nguyệt Thiên muội muội, cái này gọi là Huyền Quả! Ăn nó vào rồi, mị lực trên người người sẽ càng mãnh liệt hơn. Cho dù là Phó Thư Bảo, năng lực trong cái phương diện kia cũng khó có thể chinh phục nổi người...

Những lời này, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cơ hồ là nói thầm vào trong tai của Hồ ly tinh.

Khóe miệng Hồ Nguyệt Thiên xuất hiện nụ cười rộng cỡ trăng rằm. Loại bảo vật như vậy đúng chính là thứ mà nàng cần nhất. Bởi vì nàng đã ở trên giường nhần nhịn Phó Thư Bảo một khoảng thời gian rất dài rồi! Thân là Hồ ly tinh, thế nhưng nàng ở trên cái phương diện kia mãi vẫn luôn bị đánh bại! Đây chính là sự sỉ nhục mà nàng không thể nào rửa sạch nổi! Bảo vật mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long vừa lúc có thể giúp nàng phản công, báo thù rửa hận!

790. Chương 682: Chiến Thuật Kiến Cỏ

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 682: Chiến Thuật Kiến Cỏ

Hắc vụ rộng lớn khôn cùng, kéo dài phạm vi mấy trăm dặm, dùng mắt thường không thể nhìn thấy hết, dùng cước bộ không thể đo đạc hết, nhưng mà ở trong mắt của Luyện Vũ Thiên Tôn, đây lại chính là chiến trường hắc có thể hoàn toàn khống chế trong tay. Hắc vụ trong phạm vi mấy trăm dặm này cũng giống như hậu viên nhà hắc vậy. Mỗi một tác đất cũng đều ghi tạc trong lòng, sự đặc thù của mỗi một tác đất, trên đó có những cái gì, hắc cũng đều phi thường rõ ràng. Thậm chí, bên trong lòng đất có cái gì, hắc cũng đều phi thường rõ ràng.

Khiến cho hắc có được năng lực này, chính là bằng vào một thanh Hắc Âm Quyền Trượng!

Tầng hắc vụ kéo dài phạm vi cả mấy trăm dặm này, cũng không phải do hắc ngưng luyện ra, mà là do một kiện Luyện Lực Khí vĩ đại của Thời đại Hắc Âm do Hắc Mạc Thiên đại đế cấp cho hắc, Tử Chi Tạo Vụ Khí! Kiện Luyện Lực Khí kích thước cỡ một cái hộp nhỏ bằng đầu người này là do ai luyện chế, luyện chế ra từ lúc này, những cái này hiện tại đã không thể nào khảo chứng nổi. Nhưng mà tác dụng của nó cũng cực kỳ khổng lồ, hơn nữa đối với trận chiến tranh sắp sửa triển khai tới đây càng là như vậy!

Giờ phút này Tử Chi Tạo Vụ Khí đang xuất hiện ở trước mặt của Luyện Vũ Thiên Tôn. Toàn thân của nó thuần một màu tối đen, màu sắc đen đúa giống hệt như mực vậy. Nó có hình lập phương sáu mặt, mỗi mặt cũng đều có bảy bảy bốn mươi chín cái lỗ nhỏ. Những cái lỗ nhỏ này sắp xếp thành đồ án như hải tinh, bên trong mỗi một cái lỗ nhỏ cũng đều bốc ra từng luồng khói đen dày đặc. Những luồng khói đen này chính là căn nguyên của trận Tử Vong Hắc Vụ này. Những luồng khói đen tinh thể từ bên trong Tử Chi Tạo Vụ Khí phun ra, nhưng tới bên ngoài liền biến thành Tử Vong Hắc Vụ bao phủ hàng trăm dặm!

Bên trong Tử Vong Hắc Vụ không chỉ có hàm chứa kịch độc, độc sát toàn bộ những sinh vật bên trong phạm vi của nó. Không chỉ có tính ăn mòn kịch liệt, ăn mòn hết thảy các vật thể, thậm chí ngay cả mặt đất cũng vậy. Nó còn có một tác dụng cực kỳ quan trọng nữa, đó chính là giúp cho đám Luyện nô cương thi bên trong trở nên càng lúc càng cường đại hơn. Bên trong lòng đất được Tử Vong Hắc Vụ bao phủ, đám Luyện nô cương thi liền giống như một đứa trẻ con đang nằm bên trong bụng mẹ vậy, một khi chui lên khỏi lòng đất, sẽ có được sinh mệnh hoàn toàn mới. Chỉ có điều, hình thức sinh mệnh của bọn chúng hoàn toàn là sự cực đoan tương phản, chính là tử vong, chứ không phải là sinh mệnh tươi mới nào.

Nhưng mà, sự thần kỳ nhất của Tử Chi Tạo Vụ Khí không phải chỉ có như vậy. Mà bảy bảy bốn mươi chín cái lỗ nhỏ ở mỗi một mặt của nó, đồ hình mặc dù đều giống như là những phiến hải tinh, nhưng cũng đều không giống nhau. Đó là khoảng cách cùng với vị trí phân bố của các lỗ nhỏ kia. Cũng chính bởi vì sự khác nhau của những cái lỗ nhỏ này, khiến cho sự thần kỳ nhất của chúng liền được thể hiện ra.

Sáu mặt của nó, mỗi một mặt đều có những đồ hình hải tinh do bảy bảy bốn mươi chín lỗ nhỏ tạo ra, một mặt tạo thành hình Cung tiễn thủ, một mặt tạo hình Dao thuẫn binh, một mặt tạo hình Tử Mã kỵ sĩ, một mặt tạo hình Tướng lĩnh cầm binh, một mặt tạo hình Bạo tạc thi binh, một mặt tạo hình Thổ mộc công binh. Sáu mặt có thể tạo ra sáu loại binh chủng, mỗi một loại binh chủng cũng đều là không thể thiếu trong chiến tranh.

Tử Chi Tạo Vụ Khí ở trong Thời đại Hắc Ám chính là Thần khí chiến tranh mà các vị Đế vương nắm trong tay. Lúc Thời đại Hắc Ám sắp sửa chấm dứt, sự tồn tại của nó cũng khiến cho những người khai sáng của Thời đại Khởi Nguyên phải ăn không biết bao nhiêu sự đau khổ. Lúc này đây trong tròng chiến tranh với Thế giới Lực Lượng, Đại đế Hắc Mạc Thiên không ngờ lại đem món Thần khí quan trọng như vậy giao cho Luyện Vũ Thiên Tôn, có thể tưởng tượng được quyết tâm muốn chinh phục Thế giới Lực Lượng của hắn.

Chẳng qua, trước khi làm được điều đó, đầu tiên cần phải diệt trừ tên gia hỏa vương bận kia, đó chính là Phó Thư Bảo.

Ở bên trong Tử Vong Hắc Vụ, ngoại trừ Luyện Vũ Thiên Tôn ra, còn có thêm bốn Hắc Ma Nhân khác cũng đến từ Thế giới Tử Vong. Bọn họ chính là bốn vị Đại tướng do Đại đế Hắc Mạc Thiên đặc biệt lựa chọn ra, chuyên môn phụ trợ cho Luyện Vũ Thiên Tôn, được mệnh danh là Tứ Phương Đại Tướng. Cả bốn người này ai nấy cũng đều là Lực sĩ Thần cấp Hắc Ám hệ, phân biệt là Hắc Sát Lợi, Ma Long, Luyện Huyết Trì cùng với Hắc Ma Nguyệt. Trong đó Hắc Ma Nguyệt chính là nữ nhân duy nhất trong Tứ Phương Đại Tướng.

Tứ Phương Đại Tướng, dựa theo kế hoạch của Đại đế Hắc Mạc Thiên, sẽ phân biệt thống lĩnh một chi cường binh Luyện nô cương thi. Hắc Sát Lợi sẽ thống lĩnh Dao thuẫn binh mình mặc trọng giáp, phụ trách công thành chiếm đất. Ma Long sẽ thống lĩnh Tử Mã kỵ binh, phụ trách xung phong quần chiến. Luyện Huyết Trì sẽ thống lĩnh Bạo tạc thi binh, phụ trách nổ chết tướng sĩ của địch nhân. Hắc Ma Nguyệt sẽ thống lĩnh Cung tiễn thủ, tiến hành công kích viễn trình cùng với ngắm bắn ám sát. Thân là Thống soái cao nhất, Luyện Vũ Thiên Tôn không chỉ có thống lĩnh Tứ Phương Đại Tướng cùng với các tướng sĩ dưới trướng bọn họ, mà tự mình cũng thống lĩnh hai chi binh chủng, chính là Tướng lĩnh Luyện nô cùng với Thổ mộc công binh, phụ trách công phá thành trì.

Sự phân công cẩn thận như thế, đội hình cường đại như thế, cho dù là đối mặt với tất cả quân đội của Thế giới Lực Lượng, bọn họ cũng sẽ không sợ hãi, có được lòng tin cùng với thực lực có thể chiến thắng!

- Hừ! Thật sự không ngờ đến, Tam Ám Khách dưới trướng của Đại đế không ngờ lại ngã xuống dưới tay tên tiểu tử họ Phó kia!

Thanh âm của Hắc Sát Lợi vang lên bên trong hắc vụ, trầm thấp mà âm lệ. Màn hắc vụ tối đen trước mắt này vô cùng dày đặc, người bình thường ở trong phiên sương mù này căn bản không thể nào nhìn thấy được thứ gì cả, nhưng mà đối với Hắc Ma Nhân mà nói, cái này không thể nào ảnh hưởng đến tầm mắt của bọn họ.

Luyện Vũ Thiên Tôn lạnh lùng nói:

- Ba cái tên gia hỏa tự mình là đúng kia, có kết cục như vậy chính là do bọn họ tìm lấy! Lúc trước khi bọn họ đưa ra kế hoạch ám sát Phó Thư Bảo, ta đã từng tỏ vẻ ra, khi nào bọn họ hành động ám sát, ta cũng sẽ hỗ trợ một tay, nhưng mà bọn hắn rõ ràng không thèm đặt lời nói của ta vào trong mắt!

- Đại chiến sắp tới, chúng ta lại thiếu ba gã mãnh tướng, thật sự là không thể nào chấp nhận nổi mà!

Luyện Huyết Trì nhẹ giọng hít một hơi. Hắn cùng với Tam Ám Khách có giao tình nhất định, đối với việc bọn họ bị tiêu diệt, trong lòng hắn tự nhiên không có sự cảm thụ đồng dạng giống những người khác. Chẳng qua sự tình đã phát sinh rồi, không thể thay đổi được nữa.

Sau khi trầm mặc trong chốc lát, vị nữ tướng duy nhất Hắc Ma Nguyệt chợt lên tiếng:

- Lúc trước ta đã sắp xếp một đội binh trinh sát, nhưng mà đến bây giờ vẫn còn chưa có trở về. Các chiến sĩ đi tìm kiếm Luyện nô cương thi trở về báo cáo nói trong Hậu Thổ Thành phát hiện ra một đám cốt phần màu trắng, ta hoài nghi, cái kỹ thuật Lực Chi Phù Văn từng khiến chúng ta vô cùng nhức đầu đã bị tên Phó Thư Bảo kia nắm giữ. Các chiến sĩ của chúng ta đúng là đã bị tịnh hóa bởi loại vũ khí có Lực Chi Phù Văn kia!

Luyện Vũ Thiên Tôn âm trầm nói:

- Cái loại kỹ thuật này ngay tại thời kỳ đầu của Thời đại Khởi Nguyên đã tồn tại, từng khiến chúng ta ăn không biết bao nhiêu đau khổ! Chẳng qua, lần này cho dù tên Phó Thư Bảo kia có nắm giữ được cái kỹ thuật này, cũng không có cách nào làm gì nổi ba trăm vạn đại quân của chúng ta!

Ba trăm vạn đại quân, đó là một số lượng cực kỳ khủng bố, dùng để bao vây một cái Huyền Thiết Yếu Tắc nhỏ nhỏ mà nói, vòng vây ít nhất cũng phải kéo dài hơn mười dặm. Ba trăm vạn đại quân, cho dù là Kinh đô Tú Quốc, tòa thành cường đại nhất của Thế giới Lực Lượng cũng có thể dễ dàng tiêu diệt!

- Ba trăm vạn đại quân, mỗi một tướng lĩnh chúng ta thống lĩnh bảy mươi vạn, còn lại hai mươi vạn thì do Nguyên soái tự mình thống lĩnh. Cái tên tiểu tử họ Phó kia lại ở địa phương đó kiến tạo nên một cái tòa thành sắt thép, hơn nữa Tử Vong Hắc Vụ cũng không thể xâm nhập vào trong đó, chẳng biết hắn có kế hoạch tác chiến cụ thể gì hay không?

Ma Long từ đầu đến giờ vẫn luôn duy trì trầm mặc, lúc này cũng lên tiếng hỏi. Thanh âm của hắn khàn khàn, trầm thấp.

- Sau khi hoàn thành tập kết, toàn quân xuất động, ta tự mình chỉ huy Thổ mộc công binh đem phá tan cái mai rùa sắt thép của hắn!

Kế hoạch tác chiến của Luyện Vũ Thiên Tôn vô cùng đơn giản. Có được ba trăm vạn đại quân, cùng với bốn Đại tướng Lực sĩ Thần cấp Hắc Ám hệ, đối phó với một tên Phó Thư Bảo, hắn có sự tin tưởng tuyệt đối.

oOo

Đồng thời trong lúc năm đại nhân vật thương lượng tác chi tiết tác chiến, trong phạm vi mấy trăm dặm bị Tử Vong Hắc Ám bao phủ, không ngừng có những Luyện nô cương thi từ bên trong lòng đất chui lên, hướng về phía trung tâm chỉ huy của Luyện Vũ Thiên Tôn mà tụ tập đến. Những Luyện nô cương thi ở bên trong mặt đất đen ngòm hấp thụ đủ năng lượng hắc ám, đạt được tiến hóa chui lên, cũng không phải là loại Luyện nô cương thi cấp thấp chỉ biết dùng răng nanh cắn người lúc trước kia, mà là những chiến sĩ có được trang bị cùng với sức chiến đấu cường đại!

Pạm vi mấy trăm dặm xung quanh đây bị chia ra làm sáu khu vực, những khu vực bắt đồng nhau, đám chiến sĩ Luyện nô cương thi từ bên trong lòng đất chui lên cũng hoàn toàn bắt đồng. Có khu vực chui lên Tử Mã kỵ sĩ, có khu vực chui lên Dao thuần binh, có khu vực chui lên Cung tiễn thủ, có khu vực chui lên Bạo tạc thi binh, có khu vực chui lên Tướng lãnh cương thi, có khu vực chui lên Thổ mộc công binh. Những binh chủng bắt đồng lại dưới sự dẫn dắt của những tướng lãnh bắt đồng, cũng đều hướng về phía trung tâm chỉ huy mà tụ tập lại.

Khoảng cách đến thời điểm phát động tổng tiến công càng ngày càng gần, xung quanh khu trung tâm chỉ huy, đám chiến sĩ Luyện nô cương thi tụ tập lại cũng càng ngày càng nhiều. Đại quân mấy trăm vạn này xếp thành tám phương trận khác nhau, kéo dài hơn mười dặm. Đám chiến sĩ Luyện nô cương thi này cũng đều bất động đứng thẳng người bên trong hắc vụ, không có hô hấp, cũng không có phát ra bất cứ thanh âm nào cả. Toàn trường tập kết cũng đều chìm trong một mảnh yên tĩnh chết người.

Không có một cành cây ngọn cỏ lay động, khí tức tử vong hoàn toàn tràn ngập mỗi một tác không gian.

Một đám chiến sĩ Luyện nô cương thi cuối cùng cũng hoàn thành việc tập kết, đi đến tập trung. Suốt ba trăm vạn đại quân, bảy mươi vạn Tử Mã kỵ binh, bảy mươi vạn Dao thuần binh, bảy mươi vạn Cung tiễn thủ, bảy mươi vạn Bạo tạc thi binh, hai mươi vạn Thổ mộc công binh cũng đều sắp hàng đứng phía sau vị tướng lãnh của chính mình, chờ đợi hành quân.

- Nguyên soái, quân đội đã hoàn thành việc tập kết, có thể động thủ rồi!

Luyện Huyết Trì lên tiếng.

Luyện Vũ Thiên Tôn nhìn nhìn một chút cái đồng hồ cát trong tay mình, tùy tiện đặt xuống mặt đất, một cước đạp nát, sau đó rút ra Hắc Ám Quyền Trượng, hướng về phía Huyền Thiết Yếu Tắc vùng lên, hét lớn:

- Toàn quân, tiến công!

Đội ngũ ba trăm vạn ầm ầm phóng lên, nhưng mà, mấy trăm vạn người tiến công, ngoại trừ những thanh âm bước chân ra, cũng không có bất cứ một tia thanh âm nào khác cả. Một chi quân đội như vậy chính là quân đội đáng sợ nhất, bởi vì đám bọn chúng hoàn toàn không lo lắng tử vong, không theo đuổi vinh quang, chỉ có phụng mệnh chiến đấu, chiến đấu, mãi cho đến lúc đem gã địch nhân cuối cùng chém chết mới thôi!

Tiếng bước chân ầm ầm vang lên bên trong đám hắc vụ, khiến cho đại địa bên dưới cũng rung động lên một hồi. Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Tứ Phương Đại Tướng phi hành trên hư không, ở phía sau của bọn họ, đều là những binh chủng mà bọn họ phụ trách đi theo. Năm người bọn họ điều chỉnh phương hướng, quân đội phía sau cũng sẽ đồng thời tiến hành điều chỉnh, thủy chung vẫn luôn bảo trì trên một lộ tuyến hành quân thẳng tắp.

Đi xuyên qua Hậu Thổ Thành, phía trước đã xuất hiện hình dáng mông lung của Huyền Thiết Yếu Tắc.

- Mỗi một Đại tướng từ trong quân đội của chính mình điều động ra mười vạn người đi lên đỉnh núi, xuyên qua cánh cửa Hạp Cốc Quan tiến hành bao vây, còn lại đều tập kết trên bình nguyên phía trước của Huyền Thiết Yếu Tắc. Không lưu lại bất cứ người sống nào!

Huyền Thiết Yếu Tắc vừa mới tiến vào tầm mắt, Luyện Vũ Thiên Tôn liền lập tức hạ mệnh lệnh tác chiến.

Tứ Phương Đại Tướng lập tức điều động mười vạn chiến sĩ, dọc theo hai bên cánh cửa Huyền Thiết Yếu Tắc mà vây quanh lại. Mỗi một Tứ Phương Đại Tướng điều động mười vạn người, có tổng cộng bốn mươi vạn người, vây quanh Huyền Thiết Yếu Tắc quả thật là hoàn toàn đầy đủ.

Đám quân đội còn lại cũng tụ tập lại trước mặt Huyền Thiết Yếu Tắc. Cái kế hoạch tác chiến này, ở trong mắt của Luyện Vũ Thiên Tôn, Huyền Thiết Yếu Tắc liền giống như một khối thịt bị một đàn kiến vây quanh, chỉ có kết quả bị ăn chết, tuyệt đối không có khả năng chống cự!

791. Chương 683: Trận Chiến Mở Màn

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 683: Trận Chiến Mở Màn

Ba trăm vạn đại quân không ngừng di động, từng bước từng bước tiến gần Huyền Thiết Yếu Tắc. Đám chiến sĩ Luyện nô cương thi bị điều động ra ngoài, đã theo hai bên đem toàn bộ Huyền Thiết Yếu Tắc này bao vây lại, một giọt nước cũng không thông.

Đội ngũ đi đằng trước nhất đã đi ra khỏi khu vực bị Tử Vong Hắc Vụ bao vây, tiến vào khu vực không có hắc vụ. Không khí đã trải qua sự tịnh hóa đối với chiến sĩ Luyện nô cương thi có sự ảnh hưởng nhất định, nhưng cũng không đến mức mãnh liệt giống như là ánh sáng mặt trời vậy, khiến cho sức chiến đấu của bọn họ bị suy yếu. Một cái hộ thành hà đã ngăn cản lại lộ tuyến đi tới của đội ngũ bọn họ. Dòng nước màu nâu nên trong kênh đào bình tĩnh không một gợn sóng, phát ra hương vị dầu hỏa tương đối rõ ràng.

- Muốn dùng một con sông đào chứa đầy dầu hỏa mà ngăn cản cước bộ của đại quân chúng ta hay sao? Thật sự là ý tưởng ngây thơ!

Luyện Vũ Thiên Tôn khinh thường cười cười. Hắn ở bên trong hư không khẽ vung tay lên, một mảnh hắc quang liền phóng thẳng xuống. Thanh âm rắc rắc lập tức truyền đến, cái hộ thành hà chứa đầy dầu hỏa kia nhất thời bị đóng băng lại. Lớp băng cứng màu đen từ dưới đáy sông kéo dài thẳng lên trên mặt, biến thành một cái chĩnh thể vô cùng chắc chắn.

Mặt băng vừa mới hình thành, hai mươi vạn Thổ mộc công binh liền ầm ầm thúc đẩy, giống như thủy triều lao thẳng về phía Huyền Thiết Yếu Tắc. Thanh âm tiếng bước chân lao tới ầm ầm, cùng với khí tức tử vong tràn ngập, không thứ nào không khiến người khác khản trương.

Nhưng mà, ra ngoài sự dự kiến của Luyện Vũ Thiên Tôn chính là, hắn đã đóng băng hộ thành hà chứa dầu hỏa kia, hai mươi vạn Thổ mộc công binh dưới trướng của hắn giống như thủy triều không ngừng lao tới, nhưng mà đến hiện tại, đám chiến sĩ bên trong Huyền Thiết Yếu Tắc lại vẫn không có một chút động tĩnh nào cả.

Ở bên trên tường thành Yếu tắc vây quanh kia, đứng chằng chằng chịt chịt những chiến sĩ trang bị hoàn mỹ. Biểu tình trên mặt bọn họ bình thản nhìn đám Thổ mộc công binh như thủy triều lao tới, vũ khí trong tay bọn họ cũng không hề rung động chút nào, chứ đừng nói là bắn cung đánh trả.

Đây là chuyện gì xảy ra?

- Tất cả Thổ mộc công binh, hủy diệt toàn bộ Yếu tắc, để cho cái Yếu tắc này không trở thành chứng ngại của chúng ta!

Luyện Vũ Thiên Tôn hạ mệnh lệnh tác chiến. Địch nhân vì nguyên nhân gì lại án binh bất động, hắn cũng không biết, cũng không cần phải biết. Hiện tại hắn đã chiếm ưu thế tuyệt đối, tự nhiên là phải nhất cổ tác khí, đem cái tòa Yếu tắc sắt thép này hủy diệt luôn.

Hai mươi vạn Thổ mộc công binh giống như thủy triều màu đen phô thiên cái địa cuốn tới. Đám phía trước đã sắp sửa bước chân lên bờ bên kia, đám Thổ mộc công binh phía sau vẫn còn không ngừng xung phong lao về phía trước.

Rốt cuộc, ngay khi một vạn Thổ mộc công binh phía trước đã bước lên trên bờ bên kia, một vạn Thổ mộc công binh phía sau đã bước lên trên mặt băng, chuẩn bị tiến lên, đúng lúc này, tầng băng bên dưới hộ thành hà đột nhiên truyền ra thanh âm vỡ tan. Những vết nứt gãy không ngừng lan tràn bên trên mặt băng, lập tức tầng băng đen bên trong toàn bộ hộ thành hà hoàn toàn vỡ vụn, dầu hỏa bốc lên, mạnh mẽ thiêu đốt!

Hai khóa Long đan bốc cháy ngùn ngụt từ bên trong hộ thành hà đột nhiên bay vọt lên, bay trở về bên trên tường thành.

Dầu hỏa đã trải qua sự rèn luyện của Long đan của Long Tộc, lại dùng Long đan mà thiêu đốt, cái loại lửa này đã không phải là lửa thường nữa. Đám Thổ mộc công binh đang phóng vọt bên trên hộ thành hà lập tức bị đốt cho cháy xém, những kẻ ở hai bên bờ sông bị ngọn lửa cuốn trúng cũng không có may mắn thoát khỏi, bị đốt thành tro tàn.

Nếu như là thông thả vượt sông, đám Thổ mộc công binh dưới trướng của Luyện Vũ Thiên Tôn tuyệt đối sẽ không bị tổn thất lớn như vậy, nhưng mà bọn chúng chính là đang cấp tốc xung phong, phía trước bị chết cháy, những kẻ may mắn còn sống sót lại bị đội ngũ ngay phía sau nháy mắt phóng vọt tới, dồn ép ngã thẳng xuống hộ thành hà, trở thành nhóm thứ hai bị thiêu đốt.

- Khốn kiếp! Không ngờ lại đem Long đan mai phục bên trong hộ thành hà!

Nhìn thấy đám Thổ mộc công binh không ngừng ngã xuống, sắc mặt Luyện Vũ Thiên Tôn liền trở nên cực kỳ khó nhìn. Nếu như chỉ dùng tên lửa hoặc là lực lượng Hỏa thuộc tính để thiêu đốt hộ thành hà, cơ hồ là vọng tưởng, bởi vì hắn bất cứ lúc nào cũng có thể ngăn cản sự tình này phát sinh. Nhưng mà, đối phương lại giảo hoạt đến mức đem Long đan mai phục bên trong hộ thành hà, đợi đến thời điểm Thổ mộc công binh vượt hộ thành hà dày đặc nhất mới động thủ đốt sông!

Véo véo véo!

Hộ thành hà nháy mắt bốc cháy lên, đội ngũ nhất thời bị chặn ngang giữa chừng, địch nhân cũng không có bỏ qua cơ hội tiến công tốt nhất này. Ở trên tường thành, ở trên các ngọn tháp, không ngừng trút xuống từng tầng từng tầng vũ tiễn, nổ tiễn. Những loại tên cùng với nổ tiễn đã trải qua luyện chế, gắn thêm Lục Chi Phù Văn này, chỉ cần bắn trúng một gã Luyện nô cương thi, thì Luyện nô cương thi liền bắt đi sức chiến đấu, thân thể cũng dần dần thối rữa, cuối cùng biến thành một đồng đất vụn.

Dưới sự thiêu đốt mãnh liệt của dầu hỏa, đám Thổ mộc công binh từng lớp từng lớp ngã xuống, lửa giận của Luyện Vũ Thiên Tôn đã dâng lên, lạnh lạnh thiêu đốt bên trong lồng ngực hắn. Nhưng mà thời điểm này, hắn cũng không có mất đi sự bình tĩnh cùng với tổ chức chỉ huy của một Nguyên soái thống quân. Hắn đem đám Thổ mộc công binh kia thu hồi trở về. Một lần xung phong, hai mươi vạn Thổ mộc công binh, đã có ít nhất mười hai, mười ba vạn ngã xuống xung quanh hộ thành hà, ngã xuống bên dưới Huyền Thiết Yếu Tắc. Sự tổn thất như vậy, liền giống như một bát nước lạnh đổ thẳng lên trên đầu của hắn.

Tầm mắt của Luyện Vũ Thiên Tôn chậm rãi di chuyển. Thời điểm này hắn nhìn thấy bên trên đỉnh chóp của Yếu tắc chợt xuất hiện vài người. Người đứng ở trước nhất rõ ràng chính là Phó Thư Bảo và Thủy Vô

Thường, hai người hần quen thuộc nhất, còn có hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nữa. Trận thế này, đúng là đội hình cường đại nhất của đối phương.

- Chỉ có hơn mười vạn chiến sĩ cũng vọng tưởng ngăn cản sự tiến công của chúng ta! Nguyên soái đại nhân, để ta xuất chiến đi! độc truyến mới nhất tại .

Nữ tướng duy nhất trong Tứ Phương Đại Tướng, Hắc Ma Nguyệt đã xuất hiện trước mặt của Luyện Vũ Thiên Tôn. Bẩy mươi vạn Cung tiễn thủ do nàng thống lĩnh đã chuẩn bị sẵn đội hình, chỉ chờ mệnh lệnh truyền xuống, bẩy mươi vạn nỗ tiễn sẽ giống như bão táp hoàn toàn tiêu diệt sạch sẽ địch nhân bên trên tường thành.

Trước mặt có hộ thành hà chặn đường, tường thành của Huyền Thiết Yếu Tắc lại tu kiến ở giữa đường của Yếu tắc, độ cao ít nhất hơn năm mươi thước, dùng Cung tiễn binh tiến hành công kích viễn trình tuyệt đối là thích hợp nhất. Luyện Vũ Thiên Tôn khẽ gật đầu:

- Để các chiến sĩ của người tận tình bắn, đem những mục tiêu trên tường thành kia toàn bộ giết chết!

Bảy mươi vạn Cung tiễn binh, mỗi một gã chiến sĩ bắn ra một mũi tên liền có bảy mươi vạn mũi tên. Đám cung tên này từ trên thiên không rơi xuống, so với cuồng phong bão táp ập xuống có gì khác nhau đâu? Đám chiến sĩ đang đứng bên trên tường thành kia làm sao có thể trốn được đây?

- Cung tiễn binh chuẩn bị, khai cung... phóng!

Thanh âm của Hắc Ma Nguyệt vang vọng bên trong chiến trường, phát ra sát khí lạnh lẽo. Nàng phát lệnh một tiếng, bảy mươi vạn Cung tiễn cung khai mở cung, phóng tiễn ra. Trong phút chốc, một đám mưa tên đen thùi phóng vọt về phía bức tường thành của Thành bảo Huyền Thiết.

Đồng thời trong lúc này, Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Tứ Phương Đại Tướng cũng làm tốt sự chuẩn bị xuất chiến, chỉ cần Phó Thư Bảo, Thủy Vô Thường hoặc là hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long ra tay trợ giúp phòng ngự bên trên tường thành, cũng chính là thời cơ tốt nhất để cho bọn họ ra tay.

Nhưng mà, từ đầu đến cuối Luyện Vũ Thiên Tôn cũng đều không hề nhìn thấy Phó Thư Bảo, cùng với Thủy Vô Thường đứng bên trên đỉnh chóp của Huyền Thiết Yếu Tắc có dấu hiệu gì sẽ ra tay, vẫn như trước là bộ dáng bình tĩnh mà quan sát chiến trường.

- Cố tình mê hoặc! Đợi đến khi chiến sĩ của các người đều bị bắn chết hết, chỉ còn lại mấy tên cường giả các người, ta xem các người trốn chỗ nào?

Luyện Vũ Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, đem tầm mắt chuyển sang bên trên tường thành. Đúng lúc này, cằm của hần cũng suýt chút nữa rơi thẳng xuống chân!

Chỉ thấy thời điểm khi đám mây đen hơn mười vạn mũi tên phóng vọt tới, bên trên tường thành của Huyền Thiết Yếu Tắc chợt ầm ầm chui lên một khối che chắn khổng lồ, đem toàn bộ cả tường thành cũng đều che lấp lại.

Leng keng, leng keng!

Tất cả tên nỗ toàn bộ đều bắn lên trên tấm che chắn kia, không một mũi tên nào may mắn bắn lên trên được tường thành.

Bảy mươi vạn mũi tên phóng ra, nhưng cũng không giết chết được đối phương, thậm chí bắn bị thương một người cũng không có! Đây quả thật chính là một cái kỳ tích. Nhưng mà đối với Luyện Vũ Thiên Tôn bên này mà nói, đó cũng là một cái đả kích chết người! Một sự châm chọc tuyệt hảo!

792. Chương 684: Chiến Tranh Toàn Diện (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 684: Chiến tranh toàn diện (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Phó Thư Bảo chính là đến từ một thế giới tràn ngập sai lầm, trình độ say lầm đã đạt đến trình độ Thiên Hà cũng muốn tịnh hóa nó. Nhưng mà nó cũng có rất nhiều điểm tốt, đó chính là đủ các loại kỹ thuật bên trong chiến tranh. Khi xây dựng Huyền Thiết Yếu Tắc, Phó Thư Bảo chẳng qua cũng chỉ là mượn dùng một bộ phận trong đó mà thôi, sau đó lại dung nhập vào một vài kỹ thuật của Thế giới Lực Lượng, mới đem Huyền Thiết Yếu Tắc biến thành một Yếu tắc sắt thép không thể nào công phá được!

Nếu như thế giới này có thiết bị điện tử, có nguyên liệu hóa học, có máy móc gia công tiên tiến cùng với năng lực chế tạo, hẳn thậm chí có thể làm ra một đám trang bị vũ khí có thể khiến tất cả mọi người cả kinh, ví dụ như phi cơ, xe tăng này nọ. Đám binh lính Luyện nô cương thi ở trước mắt này tuy đã trải qua chiến đấu, sức chiến đấu tăng lên, nhưng khi đối diện với những vũ khí cùng với trang bị hạng nặng kia, cũng chẳng có chút tác dụng gì cả.

Đứng từ trên nhìn xuống, nhìn thấy vô số những tên nô không ngừng bắn dầy lên trên tấm che chắn tường thành kia, phát ra thanh âm leng keng dày đặc, sau đó bất lực rơi xuống, tâm tình của Phó Thư Bảo phi thường tốt. Ở bên người hắn, Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đều dùng ánh mắt khác thường mà nhìn hắn. Những cái này, cũng đều xuất phát từ thiết kế của Phó Thư Bảo. Trong đầu tên gia hỏa này đến tột cùng là do cái gì cấu thành vậy?

- Kế tiếp, Luyện Vũ Thiên Tôn khẳng định là sẽ đem đám binh chủng bên kia xuất chiến rồi a?

Phó Thư Bảo chỉ về phía đám Bạo tạc thi binh chằng chịt chịt đứng đầy bên kia, nói:

- Tuy rằng ta cũng không biết tên của loại binh chủng kia, nhưng có thể đoán được, đám gia hỏa này có được năng lực tự bạo a! Hẳn là chi binh chủng có sức chiến đấu cường hãn nhất trong tay của Luyện Vũ Thiên Tôn a!

- Đó chính là Bạo tạc thi binh! Thân thể kết cấu của Bạo tạc thi binh khác với các chiến sĩ Luyện nô cương thi bình thường. Thân thể bọn chúng liền giống như một đám túi da tràn ngập năng lượng, chỉ cần va chạm mạnh một chút sẽ phát sinh nổ mạnh, uy lực kinh người! Loại binh chủng này tại lúc Thời đại Khởi Nguyên bắt đầu, chính là chi binh chủng khiến cho các chiến sĩ của Thế giới Lực Lượng cảm thấy đau đầu nhất. Ở trên chiến trường, thông thường một gã Bạo tạc thi binh có thể đối lấy sinh mệnh của vài chiến sĩ Thế giới Lực Lượng!

Thủy Vô Thường nói.

- Vừa va chạm liền nổ mạnh, binh chủng như vậy tuy rằng đủ mạnh mẽ, nhưng mà đây cũng chính là nhược điểm của bọn hắn!

Phó Thư Bảo cũng không lo lắng, cười cười nói.

Thủy Vô Thường nói:

- Tiểu tử ngươi cũng không nên quá mức khinh địch a! Mặc dù là chiến dịch cuối cùng tại thời điểm kết thúc của Thời đại Hắc Ám, đối phương chẳng qua cũng chỉ xuất động một trăm vạn Bạo tạc thi binh, trước mắt ít nhất cũng có bảy mươi vạn. Một khi đám gia hỏa này xung phong tới, cái Huyền Thiết Yếu Tắc này của chúng ta cũng không đủ cho bọn họ tạc nổ đâu!

Phó Thư Bảo cười nói:

- Số lượng bảy mươi vạn quả thật rất nhiều, các chiến sĩ của chúng ta mặc dù là dùng cung tiễn cùng với Luyện Lực Khí Nổ cũng khó có khả năng ngăn cản bọn họ xung phong. Nhưng mà, bọn họ trước hãy bước qua được hai mươi bốn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo này của ta rồi hãy nói sau.

Vỗ vỗ tay mấy cái, đám người Thất Luyện Mãng, Tiểu Thanh cùng với các nữ nhân bên người Phó Thư Bảo và một số người khác nữa liền bước nhanh đi về phía hai mươi bốn bộ Luyện Lực Khí Đại Pháo. Không cần Phó Thư Bảo tiến hành phân phó thêm gì nữa, bọn họ đều rất nhanh đứng ở trước mặt một bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo, thuận thực nhập vào Linh Thú Lực Đan, tiến vào trạng thái bất cứ lúc nào cũng có thể phóng ra.

Thủy Vô Thường lắc lắc đầu, cười khổ nói:

- Hiện tại ta mới phát hiện ra tất cả sự lo lắng của chúng ta cũng đều là dư thừa cả. Hai mươi bốn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo này một khi toàn diện phóng thích, ta nghĩ kẻ giết mình nhất hẳn là Luyện Vũ Thiên Tôn đi! Mặt khác, người còn chuẩn bị thêm mười bộ Luyện Lực Khí Đan Đạo nữa... thật là cái tên kỳ quái a! Chẳng qua, ta nghĩ đây mới là vũ khí có uy lực lớn nhất trong tay của người a?

Phó Thư Bảo cười cười:

- Đúng là như vậy! Cho nên, người hãy cứ im lặng mà chờ đợi đi! Chờ đợi đến khi Luyện Vũ Thiên Tôn phát hiện ra ba trăm vạn đại quân của hắn căn bản là không thể nào sờ được vào trong Huyền Thiết Yếu Tắc của chúng ta, hắn thẹn quá hóa giận, muốn đích thân động thủ, lúc đó, chúng ta sẽ liên thủ lại cùng giết chết hắn!

Đối mặt với mấy trăm vạn đại quân công thành, Phó Thư Bảo không ngờ lại bảo Thủy Vô Thường im lặng chờ đợi, cảm thụ trong lòng hắn vô cùng kỳ quái. Hắn âm thầm thở dài:

- Luyện Vũ Thiên Tôn kỳ này hẳn là giận đến chết a! Không ngờ gặp phải loại đối thủ như thế này. Cho dù hắn có được mấy trăm vạn đại quân, nhưng Phó Thư Bảo lại cũng không chính diện đối chiến cùng với hắn, mà lại nấp bên trong Huyền Thiết Yếu Tắc chậm rãi ép chết hắn! Tâm tình của hắn, giờ phút này nhất định là không thể nào chịu nổi a?

Đúng lúc này, gã Đại tướng Luyện Huyết Trì ở xa xa đột nhiên ra lệnh một tiếng. Bảy mươi vạn Bạo tạc thi binh giống như thủy triều không ngừng phóng vọt tới Huyền Thiết Yếu Tắc. Đồng thời trong lúc này, mười vạn Tử Mã kỵ binh cũng đồng loạt nhắc bốn vó, ầm ầm phóng thẳng trước mở đường.

Chuyện tình quỷ dị phát sinh! Ở dưới chân của đám Tử Mã kia, chợt bốc lên một đoàn hắc vụ nhàn nhạt, không ngừng lan tràn ra phía trước. Không ngờ đám hắc vụ kia lại có thể đem mảnh biển lửa ở trong hộ thành hà trước mặt mà dập tắt. Dùng phương thức như vậy, một đoạn hộ thành hà đang bốc cháy đột nhiên biến thành một đám đất bằng phẳng bị hắc vụ bao phủ. Chỉ cần đám Bạo tạc thi binh có thể đi xuyên qua hộ thành hạ, thì Yếu tắc cho dù có làm bằng Huyền Thiết cũng có thể bị nổ sập!

- Phu quân, tựa hồ không xong rồi! nguồn

Long Ngọc Nhất lo lắng nói.

- Đám dầu hỏa do chúng ta ngưng luyện ra đã bị đám Tử Mã kỵ binh dùng hắc vụ che lấp lại. Cái đám tro bụi bốc ra từ dưới vó ngựa của bọn chúng, có tác dụng dập tắt đi lửa cháy, nếu như để cho đám Bạo tạc thi binh này tiến vào...

- Cứ nhìn đi! Bọn chúng không tới được đây đâu!

Phó Thư Bảo mạnh mẽ vùng tay lên:

- Bắt đầu pháo kích!

Ầm!

Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo do Độc Âm Nhi thao tác phát xạ đầu tiên. Nòng pháo thật dài cùng với bệ pháo rung động lên một chút, một khẩu đạn pháo năng lượng mạnh mẽ gào thét mà ra. Bên trong hư không phát ra một cái đuôi thật dài, khoanh khắc dừng lại ngay trong trận địa xung phong của đám Tử Mã kỵ binh. Trong phút chốc, đại địa chấn động, ít nhất hơn năm trăm đầu Tử Mã cùng với đám Luyện nô cương thi ở trên người nó đã bị nổ thành mảnh vụn. Địa phương nơi khẩu đạn pháo bắn trúng, rõ ràng để lại một cái hố to đường kính đến mấy chục thước. Một đám mây hình nấm màu xám trắng cũng ngay lập tức bốc cao lên.

793. Chương 684: Chiến Tranh Toàn Diện (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 684: Chiến tranh toàn diện (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Màn pháo kích đột nhiên một phen đem trận hình xung phong của mười vạn Tử Mã kỵ binh đánh gãy, thanh âm đám Tử Mã gào thét không ngừng vang lên không dứt. Nhưng chúng nó vốn dĩ không hề tồn tại tình cảm sợ hãi, rất nhanh liền điều chỉnh lại, sau đó liền tiếp tục xung phong bán mạng. Chẳng qua, càng nhiều những đạn pháo năng lượng phóng thẳng vào bên trong trận hình xung phong của bọn chúng. Mỗi một phát đạn pháo năng lượng cũng đều khiến mặt đất chấn động, thanh thế kinh người. Mỗi một phát đạn pháo năng lượng cũng đều đoạt đi sinh mệnh của mấy trăm, thậm chí cả ngàn Tử Mã kỵ binh, cho dù chúng đã sớm chết đi.

Luyện Lực Khí Đại Pháo không ngừng rít gào, không ngừng rống giận, đại địa không ngừng chấn động, từng đám từng đám mây hình nấm không ngừng bốc lên, cùng với đám mây đen che lấp ở thiên không bên trên lẫn lộn cùng một chỗ với nhau.

Chỉ có hai mươi bốn bộ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo đã liền có uy lực khủng bố đến như thế, điều này làm cho các chiến sĩ cho tới bây giờ chưa từng gặp qua, thậm chí là Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng phải khiếp sợ tại đương trường, không thể nói nên lời. Trên thực tế, đám pháo thủ tiến hành nhắm bắn Yếu Tắc Đại Pháo cũng có cảm xúc đồng dạng như vậy. Nhưng mà các nàng cũng không có thời gian để lĩnh hội những cái này, bởi vì có chuyện tình quan trọng hơn nữa cần các nàng đi làm, đó chính là phát pháo, phát pháo cùng với phát pháo!

Ầm ầm ầm!

Thanh âm nổ mạnh không ngừng rít gào, chấn động mặt đất. Tử Mã kỵ binh từng đám từng đám ngã xuống, nhưng mà bọn hắn vẫn không có chút dấu hiệu gì sẽ lui bước. Đám đồng bọn phía trước bị năng lượng nổ mạnh đánh thành từng mảnh vụn, ánh lửa ầm ầm lao tới, nhưng mà bọn họ cũng sẽ không chút do dự mà xông lên, trước ngã xuống, sau tiến lên!

- Thật đúng là địch nhân khiến cho người khác phải đau đầu a! Căn bản là không có quan niệm sợ chết! Nhận được mệnh lệnh, nhất định phải chấp hành đến cùng! Một chút hoảng sợ căn bản không hề có!

Phó Thư Bảo lắc đầu cười khổ, chiến trường bên dưới khiến cho hắn có chút xúc động, có chút rung động.

Thủy Vô Thường chỉ chỉ vào trận doanh của Ma Long, nói:

- Mười vạn Tử Mã kỵ binh căn bản là không đủ cho đám đại pháo này oanh tạc! Người xem, hắn lại để cho đám kỵ binh mới xuất động rồi kìa!

Theo hướng Thủy Vô Thường chỉ mà nhìn lại, bên trong trận doanh của Tử Mã kỵ binh lại xuất ra một đám ít nhất một phần ba trận hình, giống như thủy triều màu đen hướng về phía Thành bảo Huyền Thiết vọt tới. Ma Long cùng với đám Tử Mã kỵ binh của hắn cũng chỉ có một mục tiêu duy nhất, đó chính là không tiếc dùng thân thể huyết nhục của mình để đem cái hộ thành hà dầu hỏa trước mặt hoàn toàn đập bằng, mở ra một con đường khiến cho đám Bạo tặc thi binh tiến lên phá hủy tòa Yếu tắc sắt thép kia!

Số lượng một phần ba cũng chính là hai mươi vạn Tử Mã kỵ binh, cộng thêm mười vạn Tử Mã kỵ binh đã tham gia xung phong trước đây, cũng là đã xuất động ra ba mươi vạn đại quân. Ở phía sau đám Tử Mã kỵ binh chính là đám Bạo tặc thi binh rống giận, điên cuồng phóng vọt tới. Thời điểm này, bọn họ đã phóng tới khu vực gần sát hộ thành hà rồi. Chỉ cần đám Tử Mã kỵ binh tiếp tục bảo trì tốc độ dập tắt hỏa diễm, bọn chúng liền có thể va chạm với phần chân của Huyền Thiết Yếu Tắc rồi.

Phốc!

Còn không có tiến sát đến hộ thành hà, một gã Bạo tạc thi binh đột nhiên dầm mạnh lên trên mặt đất, thân thể giống như một quả khí cầu phình lên, phốc một tiếng liền bay đến giữa tường thành ở độ cao chừng năm mươi thước.

- Đó là... Khốn kiếp! Hẳn nó chính là Bạo tạc thi binh tiến hóa Cửu cấp a!

Độc Âm Nhi đột nhiên nhớ tới tin tức tình báo mà nàng điều tra ra được. Cái gã sĩ quan Cung tiễn thủ kia chẳng qua chỉ là tiến hóa Nhị cấp, mà hẳn từng nói ở bên trong đám Luyện nô cương thi màu đen thỉnh thoảng sẽ xuất hiện cường giả tiến hóa Cửu cấp!

- Không xong a! Cái tên gia hỏa kia bay vọt lên, nhất định là muốn nổ hủy cái bản che chắn của tường thành a! Đáng tiếc! Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo của chúng ta căn bản là không thể nào oanh kích nơi đó được!

Chi Ni Nhã cũng có chút cả kinh.

- Tên gia hỏa này để cho ta đối phó đi!

Thủy Vô Thường chuẩn bị ra tay.

Phó Thư Bảo chợt kéo tay hắn lại, cười nói:

- Những cái trò cười như thế này, cứ để nữ nhân của ta đi đối phó đi! Nếu như cái thứ trò cười này cũng cần người ra tay, như vậy trận chiến này chúng ta còn đánh như thế nào nữa chứ?

- Nhưng mà, nếu như cái tên Bạo tạc thi binh tiến hóa Cửu cấp kia nổ tung tấm che chắn, như vậy các chiến sĩ của chúng ta sẽ lộ ra ngoài tầm bắn của đám Cung tiễn binh của đối phương, thật sự rất phiền toái a!

Thủy Vô Thường nói.

- Cái tên gia hỏa này để cho ta đối phó đi!

Người lên tiếng chính là Hồ Nguyệt Thiên. Khi nghe đến Phó Thư Bảo nói: Cứ để nữ nhân của ta đi đối phó đi, nàng kỳ thật cũng đã chuẩn bị sẵn sàng việc chiến đấu. Sau khi nói xong câu này, một cái huyền hồ phân thân vô cùng kiều mị đột nhiên từ trên đỉnh chóp của Huyền Thiết Yếu Tắc bay xuống, chân đạp mạnh một cái, trong khoảnh khắc liền đánh thẳng vào tên Bạo tạc thi binh kia.

Ầm ầm ầm!

Thanh âm nổ mạnh kịch liệt không ngừng phát sinh bên dưới tường thành. Ánh lửa màu đen xông tận lên thiên không, thanh thế kinh người. Uy lực như vậy, nếu để cho gã Bạo tạc thi binh Cửu cấp kia đánh thẳng lên tường thành cùng với tấm bản che chắn kia, không hề nghi ngờ sẽ xé mở ra một cái lỗ hổng thật lớn. Mà thời điểm đó, đám Cung tiễn binh Hắc Ma Nguyệt kia sẽ liền tìm được chỗ đột phá mà công kích, dùng ưu thế số lượng tuyệt đối cấp cho đám chiến sĩ thủ vệ tường thành sự đả kích thật lớn.

Loại phương thức công kích này một khi mở đầu, bất luận là đám tiến hóa cao cấp trong Tử Mã kỵ binh hay là đám tiến hóa cao cấp trong Bạo tạc thi binh cũng đều lợi dụng năng lực siêu cường của chính mình, lướt qua hộ thành hà đang thiêu đốt bên dưới, tiến hành công kích phá hoại Huyền Thiết Yếu Tắc trước mặt kia.

Thanh âm tiếng nổ ầm ầm không ngừng ở dưới Huyền Thiết Yếu Tắc truyền lên, rung động không ngừng. Với năng lực của Hồ Nguyệt Thiên, tuy rằng có năng lực ngưng luyện ra cả trăm huyền hồ phân thân, nhưng thời điểm này cũng có chút không thể ứng phó nổi.

Sự khấn trương cùng với khí tức tử vong không ngừng bao phủ xuống, bao trùm lên trên người mỗi một gã chiến sĩ Hậu Thổ Thành. Chẳng qua, cho dù là ở dưới thời khắc như thế này, bọn họ vẫn như cũ tin tưởng rằng cái gã nam nhân đứng trên đầu của bọn họ kia, tuyệt đối sẽ có năng lực hóa giải hết thảy mọi nguy cơ trước mắt!

794. Chương 685: Thần Quan Đánh Lén

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 685: Thần Quan đánh lén

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Đúng lúc này, ở trên tường thành cùng với trên thân của tường thành đột nhiên mở ra rất nhiều những cánh cửa sổ nhỏ. Bách chiến đội Hồ Tộc tinh nhuệ nhất cùng với đám quân ám sát được tuyển chọn cẩn thận ra đều dùng Thư Chi Luyện Lực Khí Nổ của mình bắn chết những mục tiêu tiến hóa cao cấp kia. Bất luận là Bạo tạc thủy tinh hay là Tử Mã kỵ binh, một kẻ cũng không buông tha.

Thư Chi Luyện Lực Khí Nổ hoàn mỹ một lần liền có thể phóng ra mười thanh nổ tiến đã trải qua xử lý, chỉ cần bắn trúng một cái, liền có thể đem đám Bạo tạc thi binh cùng với Tử Mã kỵ binh tiến hóa cao cấp kia hóa thành một đồng tro bụi.

Dù sao, đám Bạo tạc thi binh cùng với Tử Mã kỵ binh tiến hóa cao cấp kia cũng chỉ là số ít trong số đó. Đại đa số còn lại cũng đều là những cấp bậc tiến hóa dưới Ngũ cấp mà thôi, cũng không có bao nhiêu kẻ có thể đạt đến trình độ giống như tên Bạo tạc thi binh tiến hóa Cửu cấp đầu tiên, phóng vọt lên không trung, trực tiếp nổ phá tường thành lúc trước. Chỉ cần là số ít, chỉ cần xuất đầu lộ diện, như vậy không thể nào tránh khỏi sự nhắm bắn của đám Cung tiễn thủ trên thành. Mà có sự trợ giúp của đám Cung tiễn thủ, những áp lực mà đám Bách Biến Huyền Hồ Phân Thân của Hồ Nguyệt Thiên thừa nhận liền giảm xuống rất nhiều!

Chẳng qua, nguy cơ chân chính cũng đã tiếp cận.

Những Bạo tạc thủy tinh cao cấp tuy rằng đã bị tập trung, nhắm bắn rõ ràng, nhưng mà đám Tử Mã kỵ binh giống như thủy triều mạnh mẽ lao tới kia, sau khi trả ra một cái giá vô cùng thảm trọng, cũng đã đem một phần tư khúc sông của hộ thành hà đập thành bình địa. Phía sau lưng bọn họ, hơn mười vạn Bạo tạc thủy tinh như thủy triều liền hướng về phía khúc sông kia lao tới. Mỗi một gã Bạo tạc thủy tinh chính là một hồi nổ mạnh uy lực khổng lồ. Hơn mười vạn lần nổ mạnh, Huyền Thiết Yếu Tắc còn có thể tồn tại nữa hay không, điều này cũng khiến người khác phải cảm thấy hoài nghi.

Nhìn thấy đám Bạo tạc thủy tinh giống như một luồng thủy triều phóng vọt tới, đám Tử Mã kỵ binh đã có ý thức lui sang hai bên, Luyện Vũ Thiên Tôn nhất thời ha ha cười to lên một tràng:

- Hiện tại xem ra, ngay cả ta cũng không thể không bội phục năng lực chỉ huy đối với chiến tranh của tên tiểu tử Phó Thư Bảo kia! Hẳn một phen đem trận chiến đấu phòng thủ này chỉ huy thành một hồi thịnh yến nghệ thuật! Chẳng qua, tới đây là chấm dứt rồi! Cái tòa Huyền Thiết Yếu Tắc này nhìn qua giống như chắc chắn vô cùng, nhưng căn bản không thể nào chống đỡ nổi sự công kích của hơn mười vạn Bạo tạc thi binh được!

- Chúng ta đã phải trả giá nặng nề đến như thế, điều này thật ra trước đây cũng chưa từng nghĩ đến a!

Nhìn thấy đám Bạo tạc thi binh cùng với Tử Mã kỵ binh dưới sự oanh kích của Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo không ngừng ngã xuống hoặc bị kíp nổ, tâm tình của Ma Long liền có vẻ vô cùng nặng nề.

- Thời điểm khi chiến tranh chấm dứt, chúng ta nhất định phải một phen đem cái loại Luyện Lực Khí trên đỉnh chóp của Huyền Thiết Yếu Tắc thu vào trong tay. Cái loại Luyện Lực Khí có uy lực thật lớn như thế này, liền ngay cả tại Thời đại Khởi Nguyên khi kỹ thuật Luyện Lực Khí phát đạt nhất cũng chưa từng xuất hiện qua. Không ngờ cái tên kia lại có thể luyện chế ra, quả thật chính là một kỳ tích!

Hắc Sát Lợi nói.

- Ta sẽ tự mình cắt lấy đầu của Phó Thư Bảo!

Hắc Ma Nguyệt nói, khẩu khí vô cùng kiên quyết.

Đám Tướng lĩnh đang chỉ huy chiến trường này bình thần nói chuyện với nhau, tựa hồ đã nhìn thấy được cán cân tiểu ly thắng lợi đang nghiêng về phía bọn họ. Mà việc lấy được sự thắng lợi của tràng chiến tranh này cũng chỉ là một chút vấn đề thời gian mà thôi!

Nhưng mà tại dưới loại không khí này, một thanh âm gầm rú cự đại lại đem ánh mắt của năm gã Hắc Ma Nhân hấp dẫn đến trên đỉnh chớp của Huyền Thiết Yếu Tắc. Ngay thời điểm ánh mắt của bọn họ chuyển qua, một cái Luyện Lực Khí hình trụ dài đã từ trên đỉnh chớp phóng vọt xuống, trong chớp mắt liền đánh thẳng xuống mặt đất ngay dưới chân của đám Bạo tặc thi binh.

Ầm ầm ầm!

Một mảnh quang mang phi thường chói mắt đột nhiên bộc phát ra, liền thậm chí ngay cả hắc vụ ở chung quanh cũng bị thổi tiêu tán đi, rất nhanh bị phá hủy. Ngay lập tức, một luồng sóng năng lượng xung kích tới ngay sau đó giống như một luồng sóng triều trong biển rộng đập thẳng lên bờ cát, đem đám Bạo tặc thi binh cùng với Tử Mã kỵ sĩ nổ tung thành tro bụi!

Đại địa nhất thời rung động, ở trung tâm của điểm nổ mạnh rõ ràng xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ. Vô số khe nứt khổng lồ cũng từ bên mép của cái hố sâu không khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Khe nứt dài nhất, không ngờ lại kéo dài thẳng đến dưới chân của đám người Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Tứ Phương Đại Tướng!

Chỉ trong nháy mắt đó, sóng xung phong tràn ngập hy vọng thắng lợi ngay tức khắc liền bị tan rã, đám Bạo tặc thủy tinh cùng với Tử Mã kỵ sĩ còn sót lại không ngừng chạy đông chạy tây, cuối cùng bị trắng chết ở dưới đạn pháo năng lượng Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo không ngừng bắn xuống!

Trước đó vẫn là luồng sóng triều xung phong màu đen, nhưng mà lúc này sau tràng nổ mạnh, đám Bạo tặc thi binh cùng với Tử Mã kỵ binh tiến hành xung phong trên chiến trường ngã xuống ít nhất hơn phân nửa, số lượng cũng chính là hơn bốn mươi vạn!

Đương nhiên, cái này cũng không phải là Luyện Lực Khí Đạn Đạo của Phó Thư Bảo có được uy lực to lớn như vậy, chủ yếu là do Bạo tặc thi binh vốn dĩ là một binh chủng quá mức đặc thù, dùng phương thức tạc nổ thân thể chính mình để tiến hành phá hoại cùng chiến đấu. Mà Luyện Lực Khí Đạn Đạo của Phó Thư Bảo một khi nổ mạnh sẽ sản sinh ra sự chấn động cùng với sóng xung kích cũng đủ để bọn họ tự nổ tung!

Tương đối mà nói, số lượng Tử Mã kỵ binh giảm đi nhiều lắm.

Chẳng qua, không đợi đám Bạo tặc thi binh cùng với Tử Mã kỵ binh may mắn còn sống sót có cơ hội nghỉ ngơi cùng hồi phục, lại thêm một khóa Luyện Lực Khí Đạn Đạo mới từ trên không rơi xuống. Lần này đây, Bạo tặc thi binh cũng không phải là bị nổ tung tại đương trường, chỉ là bị sóng xung kích chấn nổ. Hơn bảy mươi vạn Bạo tặc thi binh, chỉ cần hai phát Luyện Lực Khí Đạn Đạo liền khiến cho bọn chúng sạch sành vô tồn!

Thanh âm hoan hô ở trên tường thành của Huyền Thiết Yếu Tắc không ngừng vang lên, ầm ầm như sấm. Các chiến sĩ tin tưởng rằng gã nam nhân đứng trên đầu bọn họ sẽ có thể hóa giải được trận nguy cơ này, hấn liền như thế cực nhanh hóa giải nó, hơn nữa lại còn bằng vào phương thức kinh tâm chấn động như thế. Cái này làm sao không khiến cho người khác cảm thấy máu huyết sôi trào, không quỳ lạy cúng bái đây?

Véo!

Một khóa Luyện Lực Khí Đạn Đạo lại bay lên không trung, thẳng hướng về phía đám Đạo thuần binh do Hắc Sát Lợi thống lĩnh. Thừa thắng truy kích, Phó Thư Bảo cũng không định bỏ qua cơ hội tiến công này.

- Khốn kiếp! Người này như thế nào lại có được loại vũ khí Luyện Lực Khí uy lực đáng sợ như thế này chứ?

Tâm tình Luyện Vũ Thiên Tôn không xong đến cực điểm. Mới vừa rồi, hấn còn tràn ngập tự tin nghĩ đến cảnh đám Bạo tặc thi binh có thể xé rách tầng phòng hộ của Huyền Thiết Yếu Tắc, giết thẳng vào bên trong Yếu tắc, nhưng mà đảo mắt một cái, Phó Thư Bảo đã đem toàn bộ lòng tin của hấn hoàn toàn hủy diệt, không chừa lại chút nào!

- Tuyệt đối không thể để cho hấn phá hủy quân đoàn của ta! Nếu như Đạo thuần binh diệt vong, chúng ta liền không có cơ hội đánh hạ cái Huyền Thiết Yếu Tắc này nữa!

Không đợi Luyện Vũ Thiên Tôn phát lệnh, Hắc Sát Lợi lập tức phóng vọt lên thiên không, huy động thanh Chiến đao Như Nguyệt, mạnh mẽ hướng về phía khóa Luyện Lực Khí Đạn Đao gào thét chết xuống.

- Ngu ngốc! Mục tiêu của tên kia là người!

Nhìn thấy Hắc Sát Lợi tùy tiện đón đánh Luyện Lực Khí Đạn Đao, nghĩ đến uy lực biến thái của thứ kia, Luyện Vũ Thiên Tôn nhất thời tỉnh ngộ lại, nhưng mà, lời nhắc nhở của hắn hiện tại đã chậm.

Một đạo thân ảnh ngay từ lúc Luyện Lực Khí Đạn Đao vừa mới phóng lên thiên không đã xé rách hư không, xuất hiện ngay phía sau khóa đạn đao. Cái người bám theo sau khóa Luyện Lực Khí Đạn Đao, bất cứ lúc nào cũng có thể ném đá xuống giếng, đuổi tận giết tuyệt chính là lão cha của Phó Thư Bảo, Thủy Vô Thường!

Ầm ầm ầm!

Chiến đao Như Nguyệt của Hắc Sát Lợi chém mạnh lên trên đầu đạn hình bầu dục của khóa Luyện Lực Khí Đạn Đao, nhưng mà cái gặp phải cũng chỉ là một hồi nổ mạnh uy lực phi thường khủng bố. Phân thân lực lượng của Phó Thư Bảo chính là cảnh giới Bán Thần cấp, lại trải qua áp súc vô hạn, cộng thêm sự phụ trợ của các linh kiện Luyện Lực Khí, cái loại uy lực này tuyệt đối mạnh hơn một kích tối cường của Phó Thư Bảo, Thời Gian Nhận!

Một luồng khí lạnh nóng rực có thể hòa tan cả sắt thép theo luồng sóng xung kích năng lượng thổi quét tới. Thân thể Hắc Sát Lợi nhất thời bị ánh lửa bao trùm. Nhưng tại thời điểm này, hắn vẫn là xuất ra một chút thủ đoạn của bản thân, đem lực trường lực lượng ngưng tụ lại thành một tấm cự thuẫn màu đen to lớn che chắn ở trước người.

Tấm chắn năng lượng màu đen cũng không thể kiên trì được bao lâu, ở thời điểm luồng sóng xung kích đánh sâu vào, liền biến mất sạch sành. Cũng trong nháy mắt đó, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đem một thanh trường kiếm đâm thẳng vào trong ngực hắn!

Người đánh lén chính là Thần Quan Luyện Quốc Thủy Vô Thường, cái mà hắn dùng chính là thanh kiếm mà Phó Thư Bảo đưa cho hắn, Thần kiếm Trấn quốc Luyện Quốc, Phá Hư!

795. Chương 686: Pháo Kích Vô Tình

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 686: Pháo Kích Vô Tình

Thanh Thần kiếm lạnh như băng xé nát Thời Chi Chiến Giáp của Hắc Sát Lợi, thanh âm này rất nhỏ, vang lên ngay sau khi thanh âm nổ mạnh của khóa Luyện Lực Khí Đạn Đao, cũng giống như là thanh âm hô hấp của một người bình thường vậy. Sự xuất hiện của nó, chính là ý nghĩa cán cân thăng lợi đã nghiêng về phía của Huyền Thiết Yếu Tắc!

Bên phía của Luyện Vũ Thiên Tôn có năm Lực sĩ Thần cấp Hắc Ám hệ, còn bên phía Phó Thư Bảo lại chỉ vãn vẹn có hai người Phó Thư Bảo cùng với Thủy Vô Thường, hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cộng lại thì miễn cưỡng tính thêm một người, nhưng bất quá cũng chỉ có ba người mà thôi. Nếu ngay từ đầu khi khai chiến, Luyện Vũ Thiên Tôn không có khinh địch, trực tiếp hạ mệnh lệnh cho toàn quân công kích, mà bản thân hắn thì mang theo Tứ Phương Đại Tướng cùng với Phó Thư Bảo, Thủy Vô Thường cùng chém giết mà nói, thì tuy rằng vẫn không thể khẳng định chắc chắn thắng lợi, nhưng Phó Thư Bảo tuyệt đối cũng sẽ tay chân hỗn loạn, không thể nào ứng phó nổi. Đám chiến sĩ trấn thủ bên trong Yếu tắc tuyệt đối sẽ phải hy sinh thảm trọng!

Nhưng mà hiện tại, những thất bại cùng với đả kích liên tiếp rốt cuộc khiến cho Hắc Sát Lợi bị mất đi lý trí, tùy tiện chính diện nghênh kháng Luyện Lực Khí Đan Đạo có uy lực khủng bố, mà ngay thời điểm lực lượng hộ thuẫn tan rã, đột nhiên lại lọt vào đánh lén trí mạng của Thủy Vô Thường.

Thực lực của Thủy Vô Thường vốn dĩ đã mạnh hơn Hắc Sát Lợi, lần này lại mượn uy lực của Luyện Lực Khí Đan Đạo toàn lực ra tay, kỳ thật ngay trong nháy mắt khi Hắc Sát Lợi giơ đao lên chém vào Luyện Lực Khí Đan Đạo kia, cái chết của hắn cũng đã là nhất định rồi.

Rút kiếm ra, oanh kích một quyền, thi thể của Hắc Sát Lợi nhất thời nổ tung thành từng mảnh nhỏ. Sau khi ra tay, Thủy Vô Thường cũng không hề dừng lại, xoay người bước ra một bước, cả người lại giống hệt như quỷ mị quay trở về trên Huyền Thiết Yếu Tắc.

Đánh lén xong xuôi, nên đi thì đi, bằng không sẽ lâm vào sự vây công của Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với Tam Phương Đại Tướng còn lại. Vị lão nhân vô sỉ này luôn một phen xem sự an toàn của mình là thứ quan trọng nhất.

- Tiểu tử, đối với ngươi, hiện tại cuối cùng ta cũng xem như không còn lời gì để nói nữa rồi! Năng lực chỉ huy như vậy, ngươi không làm Quốc vương quả thật là quá mức lãng phí mà! Nói đi, kế tiếp muốn ta làm gì nữa?

Trở lại bên trên Huyền Thiết Yếu Tắc, Thủy Vô Thường ha ha cười to nói.

Lần ám sát này, toàn bộ chính là do Phó Thư Bảo bày mưu đặt kế, lão cũng đã xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ. Thời điểm này, lão cũng cảm giác được cán cân thắng lợi lại một lần nữa nghiêng về phía trận doanh của chính mình.

Phó Thư Bảo nói:

- Kế tiếp, chuyện các ngươi cần phải làm chính là không cho Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với ba gã Đại tướng còn lại công kích đến nơi này. Ta muốn đem tất cả Luyện Lực Khí Đan Đạo phóng thích về phía trận doanh của bọn chúng, sau đó mới cùng bọn chúng quyết một trận tử chiến a!

Đây chính là sách lược chiến đấu cuối cùng của Phó Thư Bảo. Sự tỉnh ngộ của đối phương mặc dù chậm một chút, nhưng mà hắn vẫn còn lại hai trăm vạn đại quân, Đại tướng thì cũng chỉ mới tổn thất có một người, mặt nào cũng chiếm ưu thế cả. Hiện tại cần phải làm chính là tiến thêm một bước phá hủy quân đội của địch nhân, sau đó giết chết Nguyên soái cùng với Đại tướng của bọn hắn!

Véo!

Lại một quả Luyện Lực Khí Đan Đạo từ trên đỉnh chóp của Huyền Thiết Yếu Tắc phóng thẳng lên thiên không, bay vút xuống. Lúc này đây, vẫn như cũ là hướng thẳng về phía trận doanh của Đạo thuẫn binh mà đi. Đạo thuẫn binh trên người có trang bị phòng hộ mạnh nhất, sức chiến đấu tổng hợp cực mạnh, Phó Thư Bảo thủy chung cũng luôn xem là sự uy hiếp lớn nhất, không thể không phá hủy được.

Lần này đây, ba gã Đại tướng cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn cũng không có ai dám trực tiếp ngăn cản khóa Luyện Lực Khí Đan Đạo đang gào thét phóng thẳng tới kia. Cái chết của Hắc Sát Lợi đối với bọn chúng mà nói thủy chung là một bóng râm không thể nào xua tan được. Bọn họ cũng lo lắng sau khi ra tay xong lại lọt vào sự đánh lén của Thủy Vô Thường hoặc là của Phó Thư Bảo. Mà dưới uy lực khủng bố của Luyện Lực Khí Đan Đạo, công kích đánh lén kế tiếp sau đó, bọn họ căn bản là không có biện pháp tiến hành phòng ngự được.

Ầm ầm ầm!

Liên cứ như vậy mà trở mắt nhìn thấy Luyện Lực Khí Đan Đạo chui thẳng vào trong trận doanh của Đạo thuẫn binh, tiêu diệt gần bảy tám vạn chiến sĩ, Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với ba gã Đại tướng còn lại căn bản không có biện pháp chống đỡ nào cả. Cái loại cảm giác uất nghẹn trong lòng này căn bản là khó có thể hình dung nổi.

- Khốn kiếp! Chúng ta có được ưu thế tuyệt đối, không ngờ lại để cho tên kia tiêu diệt gần sạch hết! Cái này quả thật chính là sự sỉ nhục của cả đời chúng ta! Toàn thể tướng sĩ xuất kích! Chúng ta nghênh chiến Phó Thư Bảo và Thủy Vô Thường, hai đường cùng tấn công, đem nơi này hoàn toàn phá hủy!

Luyện Vũ Thiên Tôn rít gào lên, vùng mạnh Hắc Ám Quyền Trượng. Trong phút chốc vạn quân tề động, giống như sóng triều thổi quét về phía Huyền Thiết Yếu Tắc.

Đây mới là sách lược chiến đấu chính xác, tuy rằng đến thời điểm này đã có chút quá muộn.

Đại quân hơn hai trăm vạn người, giống như thủy triều hướng về phía Huyền Thiết Yếu Tắc phóng tới. Trường hợp này, khiến cho người ta hoài nghi chính là đám chiến sĩ Luyện nô cương thi này chỉ cần dùng tay thôi đã có thể đem Huyền Thiết Yếu Tắc đẩy ngã, dùng chân có thể đạp cho san bằng luôn!

Hai mươi khẩu Yếu Tắc Đại Pháo liên tục rống giân, đem từng khóa từng khóa đạn pháo năng lượng phóng thẳng vào trận địa của địch. Thừa dịp khi Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long bay ra, đón đầu Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với ba gã Đại tướng còn lại, Phó Thư Bảo đã trong thời gian mấy cái hô hấp, đem toàn bộ tám khóa Luyện Lực Khí Đạn Đạo còn thừa lại phóng vào trận địa của kẻ địch. Địa điểm mà hắn lựa chọn công kích toàn bộ đều là địa phương có số lượng địch nhân đông nhất.

Thời gian gấp gáp, hắn cũng phải mau chóng giảm bớt số lượng của địch nhân, bởi vì chỉ bằng vào Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, căn bản là không thể nào chống đỡ được Luyện Vũ Thiên Tôn cùng với ba gã Đại tướng cả. Hiện tại thời gian hắn bắn ra các Luyện Lực Khí Đạn Đạo còn lại đều là do ba người bọn họ mạo hiểm với tính mạng của chính mình mà tranh thủ lại.

Tám khóa Luyện Lực Khí Đạn Đạo còn lại lần lượt nổ mạnh, thời gian bắn ra phi thường ngắn ngủi, ít nhất hơn mười vạn địch nhân đã bị tiêu diệt. Số lượng cụ thể Phó Thư Bảo cũng không có cách nào thống kê nổi. Sau khi bắn xong một khóa Luyện Lực Khí Đạn Đạo cuối cùng nổ mạnh, hắn cũng từ trên bình thai đỉnh chóp của Huyền Thiết Yếu Tắc mà phóng vọt ra, gia nhập vào cuộc chiến đấu của đám người Luyện Vũ Thiên Tôn và ba gã Đại tướng.

Tuyệt đối không thể để cho Luyện Vũ Thiên Tôn đem địa phương chiến đấu chuyển dời lên trên Huyền Thiết Yếu Tắc. Một khi toàn bộ hai mươi cỗ Yếu Tắc Đại Pháo bị phá hư hết, hoặc là tường thành của Yếu tắc bị phá hủy mà nói, đối với Huyền Thiết Yếu Tắc lâm vào thế yếu tuyệt đối là tai ương ngập đầu.

Kim quang thoáng hiện lên, Liên Hoa Thuấn, Thời Gian Nhận xuất hiện. Vừa ra tay, Phó Thư Bảo liền dốc hết toàn bộ sức mạnh của mình, thủ đoạn cực mạnh, không lưu lại bất cứ đường sống nào cả.

Thanh cự đao màu vàng đột nhiên chém đến khiến cho Luyện Vũ Thiên Tôn không thể không từ bỏ công kích đối với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, ngược lại quay qua đối mặt với Phó Thư Bảo.

- Tiểu tử, tên kia liền giao cho ngươi! Ba tên này liền giao cho lão đầu tử ta cùng với hai nàng con dâu ngoan đối phó đi!

Mặc dù đây là trong hoàn cảnh đang chiến đấu sinh tử, nhưng mà Thủy Vô Thường cũng không có quên trêu chọc hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, hai người này đúng là hai nàng con dâu mà hắn thích nhất.

- Khốn kiếp! Không ngờ lại dám khinh thường chúng ta! Đi chết đi!

Xé rách hư không, thân ảnh xinh đẹp thoáng hiện lên, Hắc Ma Nguyệt mạnh mẽ chém thanh cự đao trong tay về phía Thủy Vô Thường. Nhưng mà, trực tiếp đối diện với nàng chính là hai khóa Long đan chia ra trái phải công kích về phía nàng!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long tuy là rất bất mãn với chuyện thời điểm sinh tử thế này mà vị cha chồng vô lương Thủy Vô Thường vẫn còn trêu chọc mình, nhưng mà phối hợp chiến đấu lại vẫn chặt chẽ đến cực hạn. Các nàng ở trong tràng chiến đấu này là người có thực lực yếu nhất, chỉ có thể phối hợp với Thủy Vô Thường, hình thành một chỉnh thể chiến đấu mới có cơ hội sinh tồn.

Thủy Vô Thường cũng biết, hắn cần phải bảo hộ hai nàng con dâu này, kiên trì mãi cho đến lúc Phó Thư Bảo xử lý xong Luyện Vũ Thiên Tôn mới xong. Chỉ khi nào Phó Thư Bảo đem Luyện Vũ Thiên Tôn xử lý, trận chiến tranh này mới có khả năng thắng lợi, đám người bọn họ mới có thể may mắn còn sinh tồn được.

Trên bầu trời là cường giả Thần cấp đối kháng, dưới mặt đất là cuộc chiến công thành của trăm vạn đại quân. Toàn thể quân dân của Huyền Thiết Yếu Tắc cùng với trận doanh Hắc ám đã chính thức mở màn.

Những khóa Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo không ngừng rống giân, từng đạo đạn pháo năng lượng không ngừng gào thét oanh kích trận doanh các chiến sĩ Luyện nô cương thi. Cùng lúc với việc đập nát thân thể

địch nhân, đồng thời cũng lưu lại trên mặt đất từng cái hố sâu. Mặt đất ngày xưa từng xinh đẹp tươi mới, lúc này đã tràn ngập vết thương, cùng với vô số những thi thể thối rữa không được trọn vẹn.

Hai mươi bốn cổ Yếu Tắc Đại Pháo liền giống như hai mươi bốn vị Lực sĩ Thần cấp, không biết mệt mỏi mà tiến hành oanh kích uy lực lớn nhất đối với địch nhân trên mặt đất. Mỗi một lần rống giận cùng oanh tạc, cũng đều hủy diệt mấy trăm, thậm chí cả ngàn thân thể tử vong của đám chiến sĩ Luyện nô cương thi. Dần dần, trên mặt đất đều bị chấn nổ lên một tầng bùn đất, lộ ra một lớp đất mới mẻ.

Dưới sự hung hãn xung phong của đám Tử Mã kỵ sĩ, một đám Dao thuẫn binh rút cuộc cũng giẫm đạp lên thi thể của đồng loại đi xuống bên dưới tường thành. Nhưng mà không đợi bọn chúng quơ vũ khí trong tay lên công kích tường thành, bên trên tường thành đột nhiên xuất hiện những cánh cửa sổ lớn. Ngay sau đó, dưới sự điên cuồng công kích của Cung tiễn thủ trên tường thành, bên trong những cánh cửa sổ kia chợt nhảy xuống hơn một ngàn địch nhân quái dị, chính là Quân đoàn Luyện Ngục của Phó Thư Bảo, thuần một sắc Chiến sĩ Thạch Tượng!

Có được thân thể Thiên Vũ Thạch, thể tích cùng với thể trọng khổng lồ, chúng nó hội tụ lại một chỗ liền giống như một dòng thủy triều thép từ bên trong lò nung mới đổ ra, nó lan tới chỗ nào, nơi đó liền hoàn toàn bị hủy diệt! xem tại

Trận doanh Hắc ám căn bản là không nghĩ tới bên trong Huyền Thiết Yếu Tắc còn cất giấu một chi cường binh khủng bố như vậy. Ngay tại thời điểm này, sự xuất hiện của các Chiến sĩ Thạch Tượng lại một lần nữa đập nát lòng tin tưởng của địch nhân. Chúng nó một khi đối kháng với Luyện Vũ Thiên Tôn tự nhiên không có cơ hội chiến thắng, nhưng mà đối phó với Lạc Chấn Thiên, cho dù là cấp bậc tiến hóa nào đi chăng nữa, cũng là chuyện vô cùng thoải mái. Thể trọng hơn mười vạn cân, một quyền khủng bố có thể phá vỡ cả ngọn núi, dưới tay của chúng nó, căn bản là không có đối thủ!

Rầm rập! Rầm rập!

Thanh âm bước chân dẫm lên trên mặt đất vang vọng, một ngàn Chiến sĩ Thạch Tượng dưới sự dẫn dắt của Thạch Hoa cùng Luyện Ngục Nam Tước, chỉ trong chốc lát quét ngang, đã trực tiếp dẫm sâu vào bên trong trận doanh đối phương, một đường chém giết. Ở sau lưng của chúng nó, hai mươi bốn cổ Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo không ngừng gào thét, cực kỳ vô tình pháo kích vào khu vực chiến khu xa hơn của trận doanh Hắc ám.

Thời điểm này, cán cân sự thắng lợi đã hoàn toàn nghiêng hẳn về phía Huyền Thiết Yếu Tắc. Bởi vì, xét theo khả năng quét ngang như thế này, cho dù là hơn hai trăm vạn đại quân, cũng chỉ có một kết cục bị xử lý toàn bộ mà thôi.

Chiến cuộc bên trên không trung lúc này ngược lại đã lâm vào thế giằng co. Ba gã Đại tướng đánh với Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, tuy rằng song phương cũng đều có ba người, nhưng mà hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng chưa có đạt đến cảnh giới Thần cấp, yếu hơn rất nhiều, hoàn toàn dựa vào ưu thế cấp bậc của Thủy Vô Thường mới có thể miễn cưỡng chống đỡ được.

Bởi vì lúc nào cũng phải lo lắng cho sự an toàn của hai nàng dâu, Thủy Vô Thường cũng không có khả năng dốc hết toàn lực, phần lớn cũng chỉ có thể phòng thủ mà thôi. Cũng chỉ bằng vào khả năng phòng thủ mạnh mẽ của hắn mới miễn cưỡng duy trì thế cân bằng.

Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long cũng đều hy vọng Phó Thư Bảo nhanh chóng chấm dứt chiến đấu, nhưng mà bên này mặc dù đã giao thủ mạnh mẽ với nhau, bên phía Phó Thư Bảo cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn sau hai lần công kích thăm dò nhau xong, lại lâm vào trạng thái giằng co. Cả hai người đều không có dấu hiệu sẽ tiến công, mà vô cùng khác thường nhìn chăm chú vào đối phương, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Sự thắng bại của cả chiến dịch cũng đều phụ thuộc vào hai người này, nhưng mà đại lão của cả hai bên lại là cái loại phản ứng này! Tình huống như vậy đối với tướng lĩnh cùng với chiến sĩ của hai bên mà nói đều là chuyện không thể nào hiểu nổi.

Hai người bọn họ đang làm gì vậy?

796. Chương 687: 1 Đao Chém Chết

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 687: 1 Đao Chém Chết

Sau hai lần công kích thăm dò, Phó Thư Bảo đã hiểu được thực lực của Luyện Vũ Thiên Tôn, càng có sự hiểu biết sâu sắc hơn đối với thực lực của đối phương. Hắn đạt được một kết luận mới, tu vi lực lượng của Luyện Vũ Thiên Tôn rõ ràng là cường đại hơn so với hắn rất nhiều!

Điều này cũng không có gì kỳ quái. Luyện Vũ Thiên Tôn là một Lực sĩ Thần cấp hơn cả vạn năm nay rồi, thời gian tu luyện hơn xa hắn, chẳng qua do hắn có được ưu thế là Thời Gian Ẩn, mới miễn cưỡng có thể chiến đấu ngang tay với Luyện Vũ Thiên Tôn. Cũng chính là nói, quyết đấu giữa hắn cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn, cho dù có đánh ba ngày ba đêm cũng không thể phân ra thắng bại. Đây chính là chuyện mà hắn không muốn gặp nhất, bởi vì hắn vốn dĩ không có thời gian dư thừa.

Đồng dạng sau hai lần công kích thăm dò, Luyện Vũ Thiên Tôn cũng đạt được kết luận đồng dạng. Hắn không động thủ, cũng chính là do nguyên nhân đồng dạng. Bởi vì hắn biết cho dù chính mình có đánh với Phó Thư Bảo suốt ba ngày ba đêm cũng sẽ không phân ra thắng bại. Chiến cuộc trước mắt, đối với hắn mà nói, hắn so với Phó Thư Bảo càng sốt ruột hơn rất nhiều, bởi vì hắn càng thiếu thời gian hơn nhiều. Mỗi khi hắn trì hoãn một chút, quân đoàn của hắn trên mặt đất sẽ lại càng suy yếu hơn rất nhiều, loại tổn thất này, hắn căn bản là không thể thừa nhận nổi.

Nhưng mà, càng thêm lo lắng, hai bên cũng càng bình tĩnh hơn, càng cất lực khống chế chính mình, không để cho đối phương có cơ hội nhân sơ hở mà phản kích. Đồng thời, bọn họ cũng đều cố gắng gia tăng thêm uy thế của chính mình, tạo áp lực cho đối phương, ý đồ đánh vỡ sự cân bằng khí thế của đối phương, lộ ra sơ hở, sau đó xuất ra công kích lôi đình.

Cứ như vậy, hai người cứ khấn trương mà giằng co với nhau. Một lúc lâu sau, Phó Thư Bảo đột nhiên khẽ nâng Thời Gian Nhận trong tay mình lên một chút. Luyện Vũ Thiên Tôn nhất thời khấn trương, cũng nâng Hắc Âm Quyền Trọng trong tay mình lên một chút, thủy chung vẫn duy trì tư thế phòng ngự và phản kích cùng tồn tại.

Phó Thư Bảo nói:

- Luyện Vũ Thiên Tôn, người xem như cũng là một đại nhân vật, người xem, người thống lĩnh ba trăm vạn đại quân tấn công ta, bị ta một phen đánh cho thật thảm! Với lại, người cũng không nên quá mức nhất gan như vậy chứ? Ta chỉ mới cử động một chút, người đã khấn trương như vậy rồi!

Luyện Vũ Thiên Tôn hừ lạnh, nói:

- Người đừng hòng dùng loại thủ đoạn hạ cấp này mà chọc giận ta! Nói cho người biết, nghĩ muốn khiến ta lộ ra sơ hở mà công kích ta, đừng có nằm mơ nữa!

- Vậy người dùng thủ đoạn hạ cấp mà chọc giận ta đi! Ta cam đoan sẽ lộ ra sơ hở, để cho người công kích!

- Người...

Trước là một câu châm chọc, đáp lại cũng là một câu châm chọc. Luyện Vũ Thiên Tôn bị chọc tức đến độ xúc động muốn học máu. Nhưng mà đây cũng chỉ là một loại cảm thụ mà thôi. Đối với trạng thái giằng co này, hắn thủy chung vẫn luôn khống chế thể xác và tinh thần ở trạng thái phòng ngự cùng chiến đấu tốt nhất.

- Vậy thì đánh đi!

Thanh âm còn chưa dứt, Phó Thư Bảo đột nhiên bổ mạnh một đao về phía Luyện Vũ Thiên Tôn. Thời Gian Nhận màu hoàng kim trong tay hắn chém ra, mỗi một đao đều có tác dụng sửa chữa cùng với tiến hóa, lại có uy lực phá hủy hết thảy mọi thứ!

Phó Thư Bảo đột nhiên chém ra, Luyện Vũ Thiên Tôn liền vội vàng lui về phía sau hơn trăm thước mà né tránh.

- Nếu như có gan, thì theo ta lên đây chiến đấu đi!

Luyện Vũ Thiên Tôn né tránh một đao bất ngờ của Phó Thư Bảo, sau đó đột nhiên bay vút lên trên thiên không. Trong chớp mắt, hắn đã tiến nhập vào trong tầng mây đen dày đặc trên trời.

- Lên thì lên! Người tưởng là ta sợ người sao?

Phó Thư Bảo mang theo Kim Liên Thuần cùng với Thời Gian Nhận bay vọt lên trên.

- Tiểu tử hỗn đản! Một cái bẫy đơn giản như vậy mà người cũng chẳng nhìn ra được sao? Không ngờ lại ngốc đến mức chạy theo đối phương vào trong hắc vụ chiến đấu!

Thủy Vô Thường nhìn thấy một màn này, gấp gáp đến mức chửi loạn lên.

- Người vẫn là nghĩ làm thế nào bảo toàn được tính mạng của chính mình đi!

Hắc Ma Nguyệt đột nhiên đánh mạnh một quyền về phía Thủy Vô Thường. Nắm tay của nàng ở bên trong hư không ngưng luyện ra một cự quyền cự đại bằng hắc vụ, mang theo thanh âm gào thét phóng vọt tới. Chẳng qua, ngay trước khi cự quyền đánh xuống, Thủy Vô Thường đã mang theo hai nàng con dâu của hắn chạy trốn ra thật xa rồi.

oOo

Vừa chui vào trong hắc vụ, trước mắt liền là một mảnh hắc ám, Phó Thư Bảo căn bản không nhìn thấy thứ gì cả. Lực trường lực lượng bên trong hắc vụ đột nhiên trở nên cường đại hơn mấy lần, hơn nữa cũng không phải chỉ có một cái, mà là năm cái! Hiển nhiên, Luyện Vũ Thiên Tôn đã sớm ở bên trong hắc vụ lưu lại mai phục. Hắn đem Phó Thư Bảo dụ dỗ vào trong này, chặt đứt đường lui của Phó Thư Bảo, khiến cho hắn không thể tìm được nguồn trợ giúp nào nữa.

Kim Liên Thuần trong tay trái nhẹ nhàng đẩy ra, hắc vụ trước mắt nhất thời tiêu tán đi, lộ ra một mảnh không gian lớn không có hắc vụ. Tầm mắt của hắn liền nhìn thấy được bốn gã quái vật nửa người nửa thú. Thân thể bọn chúng cao gấp ba lần người bình thường, làn da tối đen như mực, tràn đầy lân giáp màu đen tuyền.

Một kẻ là thân sư tử mặt người, một kẻ là thân ngựa mình người, một kẻ là dưới rắn trên người, một kẻ là thân gấu đầu người! Bốn con quái vật nửa người nửa thú này vừa xuất hiện, liền hoàn toàn bao vây Phó Thư Bảo vào chính giữa!

Lúc này Luyện Vũ Thiên Tôn mới chậm rãi hiện thân, khóe miệng của hắn hiện lên một tia cười khinh miệt:

- Mới vừa lúc này, ta còn sợ hãi than thở đối với nghệ thuật chỉ huy của người, không nghĩ tới chỉ mới trong nháy mắt người đã liền từ một kẻ thông minh tuyệt đỉnh biến thành vô cùng ngu xuẩn. Thậm chí ngay cả tên gia hỏa ngu xuất Thủy Vô Thường cũng nhìn ra đây là một cái bẫy, người như thế nào lại cố đuổi theo ta chứ?

Phó Thư Bảo cười nhạt, nói:

- Người từng nhìn thấy qua trên thế giới này có người nào mà trí thông minh biến hóa lớn như vậy chưa?

Luyện Vũ Thiên Tôn thoáng sửng sốt, nói:

- Người có ý gì? nguồn

Phó Thư Bảo nói:

- Vừa rồi ở trên chiến trường, nếu như người có nguy hiểm, người của người khẳng định sẽ lập tức tới trợ giúp người! Đó chính là ba gã Lực sĩ Thần cấp Hắc Ám hệ a! Ta cũng không muốn đám các người liên

thủ lại đối phó với ta! Mà nếu ở trên chiến trường kia mà lâm vào hoàn cảnh xấu, người của ta lại không có năng lực mà trợ giúp ta! Cho nên, rời khỏi nơi đó, ở trong này tiến hành trận chiến đấu cuối cùng của chúng ta chẳng phải là rất thích hợp sao?

- Người chỉ có một mình, ta lại có bốn gã Luyện nô, người cho rằng người còn có thể sống sót rời khỏi nơi sao? Phải biết rằng, bọn họ chính là đám Bán Thú Nhân Hắc Ám hệ mà đạo gần đây ta mới luyện chế ra, tu vi lực lượng chính là tương đương với Lực sĩ Bán Thần cấp a!

Về mặt Luyện Vũ Thiên Tôn vô cùng đặc ý nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Người cả đời thông minh, nhất thời hồ đồ! Chẳng lẽ người đã quên, bên người của ta luôn luôn có sáu mươi gã Luyện nô cấp bậc Bán Thần cấp hay sao? Chuyện tình quan trọng như vậy, người như thế nào lại quên nó đây? Người vẫn còn lưu lại hậu thủ, ta cũng biết lưu lại hậu thủ vậy! Ở nơi này, người không thể chạy đi cũng không phải là ta, mà là người a! Giác ngộ đi, Luyện Vũ Thiên Tôn!

Ở sâu bên trong hắc vụ đột nhiên truyền đến thanh âm rít gào, đó là thanh âm thân thể ma sát với không khí cực nhanh mà sản sinh ra. Nghe được những thanh âm đó, đầu vai của Luyện Vũ Thiên Tôn có chút rung lên. Hẳn quả thật đã quên mất một chỉ lực lượng quan trọng như thế rồi, thế nên vừa rồi vẫn còn đang mừng thầm rằng Phó Thư Bảo đã rơi vào trong bẫy của chính mình, lại không nghĩ tới, trước khi hắn có ý tưởng tính kế Phó Thư Bảo, Phó Thư Bảo đã sớm tính kế hắn rồi!

Hắn cũng chỉ có bốn thị vệ Luyện nô Bán Thần cấp, nhưng Phó Thư Bảo lại có đến bốn mươi thị vệ! Tràn chiến đấu này ai thắng ai bại, còn cần phải suy nghĩ nữa hay sao?

Vèo vèo vèo!

Bốn phía nhất thời truyền ra từng thanh âm ma sát rít gào. Cả bốn phía cũng đều lao ra hơn mười cái thân ảnh to lớn cự đại. Mỗi một phương hướng có bốn, năm gã thị vệ Luyện nô, cứ hai ba người thì kèm chế mỗi một tên Luyện nô của Luyện Vũ Thiên Tôn, còn gần năm mươi thị vệ Luyện nô còn lại thì trong nháy mắt vây quanh Luyện Vũ Thiên Tôn.

- Lực trường lực lượng, Cẩm Cổ Chi Tỏa!

Hỏa nô rống lớn một tiếng, trận pháp Cẩm Cổ Chi Tỏa sớm đã tập luyện từ trước đồng thời phát động công kích, nhất thời đem năng lực hành động của Luyện Vũ Thiên Tôn hạn chế xuống chỉ còn một phần ba bình thường!

- Hắc Ám Đại Tôn, hủy diệt!

Dưới tình thế cấp bách, Luyện Vũ Thiên Tôn huy động Hắc Ám Quyền Trụ, tiến hành công kích về phía các thị vệ Luyện nô. Một đầu Hắc Ám Đại Phật nhất thời từ trên đỉnh đầu của hắn chui lên, một tay cầm liềm đao, một tay cầm đại chùy, chỉ trong phút chốc liền đem ít nhất năm thị vệ Luyện nô hoàn toàn oanh sát.

Nhưng mà, cũng đồng thời trong lúc đó, một đạo kim quang chói mắt đột nhiên từ trên cao đánh thẳng xuống, đầu Hắc Ám Đại Phật có mối liên hệ trực tiếp với Luyện Vũ Thiên Tôn liền bị chém thành hai nửa!

Thực lực của Phó Thư Bảo cùng với Luyện Vũ Thiên Tôn vốn dĩ không phân cao thấp, nhưng lúc này sáu mươi thị vệ Luyện nô lại dùng phương thức hy sinh đem hắn giam cầm lại, tuy rằng không phải là hoàn toàn giam cầm, nhưng cũng hạn chế thực lực của hắn xuống chỉ còn lại một phần ba mà thôi. Hơn nữa hắn dưới tình thế cấp bách mới tiến hành công kích đám thị vệ Luyện nô, nghĩ muốn xé vỡ lực trường lực lượng đang tiến hành giam cầm, lại cấp cho Phó Thư Bảo sáng tạo ra một cơ hội tuyệt hảo để giết chết hắn!

797. Chương 688: Kỹ Năng Của Lão Cha

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngự

Chương 688: Kỹ Năng Của Lão Cha

đọc truyện mới nhất tại .

Tử Vong Hắc Vụ dần dần tán đi, trảng chiến tranh huyết tinh cũng trở thành quá khứ. Luyện Vũ Thiên Tôn vừa chết, Hắc Ám Quyền Trượng cùng với Tử Chi Tạo Vụ Khí liền rơi vào trong tay của Phó Thư Bảo. Còn ba gã Đại tướng còn lại thì lập tức rơi vào sự vây công của năm mươi mấy thị vệ Luyện nô còn lại của Phó Thư Bảo. Luyện Huyết Trì và Ma Long chết trận, Hắc Ma Nguyệt thì bị bắt sống!

Một đêm chiến đấu, ba trăm vạn đại quân của Luyện Vũ Thiên Tôn hoàn toàn bị tiêu diệt, chỉ còn thừa lại không tới hai mươi vạn Luyện nô cương thi, bị tiêu diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Phó Thư Bảo đem khói độc bao phủ bên trên thiên không cùng với mặt đất hoàn toàn khu trừ, để cho ánh sáng mặt trời bình minh chiếu rọi xuống khắp nơi. Khi tia dương quang đầu tiên chiếu xuống, Huyền Thiết Yếu Tắc liền phản quang, phát ra một mảnh ánh sang long lanh. Đám chiến sĩ bên trên tường thành vùng tay hoan hô. Thời gian mấy ngày vừa qua mãi vẫn luôn vượt qua trong bóng tối cùng với không khí khản trương, lại nhìn thấy ánh dương quang, trong lòng ai nấy cũng đều vô cùng hưng phấn.

Ánh dương quang xuất hiện cũng có ý nghĩa là chiến tranh đã chấm dứt. Dưới ánh dương quang, sức chiến đấu của Luyện nô cương thi liền giảm xuống cực thấp, ánh mắt cũng trở nên mơ hồ, tiêu diệt đám Luyện nô cương thi còn lại liền vô cùng nhẹ nhàng.

Chẳng qua, cho dù đã mất đi tướng lĩnh chỉ huy, không ngừng chạy trốn tứ tán khắp nơi, nhưng đám Luyện nô cương thi vẫn tạo ra không ít phiền toái. Tiêu diệt hết bọn chúng cũng phải mất thời gian cả nửa ngày trời. Sau giờ ngo, Phó Thư Bảo mang theo đám chiến sĩ chiến thắng trở về. Hơn hai mươi vạn dân chúng đổ ra khắp đầu đường ngõ hẻm mà nghênh đón.

Lại nhìn xuống cả chiến trường, vẫn như trước là cảnh tượng kinh tâm động phách. Hơn một vạn cái hồ to do các Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo oanh kích ra, vô số những cái khe chẳng chịt không chút quy tắc nằm đầy khắp nơi bên trên mặt đất, giống hệt như những đường mạng nhện vậy. Mặt đất thuần một mảnh cháy đen, bùn đất cùng với cát đá bên trên đều bị hòa tan hoặc là hất bay, nằm rải rác khắp nơi.

Mảnh nông trường ngày xưa sum xuê, lúc này đã bị cày nát không còn, những cây nông nghiệp cùng với cây ăn quả toàn bộ bị héo rũ, bị khói độc cướp sạch sinh mệnh lực, hoặc là bị đạn pháo năng lượng của Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo chấn cho bay sạch, ngã đổ tứ tung.

Hậu Thổ Thành ở phía xa xa cũng tràn ngập những vết thương, các tòa kiến trúc bị khói độc ăn mòn tro trọi trên các con đường. Một phần lớn của ba trăm vạn đại quân đã băng xuyên qua khu vực này, đám Luyện nô cương thi này đã đem thành thị phá nát một mảnh lớn. Nếu như muốn khôi phục lại cảnh tượng phồn vinh trước kia, cần phải có thời gian rất dài. Nông trường cũng là loại tình huống này, trên cơ bản là phải làm lại từ đầu.

- Thiếu gia, tuy rằng chúng ta đã đạt được thắng lợi, nhưng mà... Người xem toàn bộ đã bị phá hư đến mức độ như vậy rồi, chúng ta muốn khôi phục lại bộ dáng như trước kia, cần phải mất một khoảng thời gian a!

Lưu Chuẩn là người khai thác cùng với phát triển nông trường, đối với những thứ bị hủy hoại tự nhiên càng đau xót rất nhiều. Thời điểm ở bên trên tường thành của Huyền Thiết Yếu Tắc, cùng với đám người Phó Thư Bảo quan sát chiến trường, hần thở dài nói.

- Cái cũ mất đi cái mới sẽ đến, tuy rằng trùng kiến lại sẽ rất phiền toái, cần có thời gian rất dài, nhưng mà chỉ cần chúng ta vẫn còn sống, hai tay chúng ta vẫn còn, chúng ta có thể kiến thiết ra một thành thị còn phồn hoa hơn trước kia rất nhiều, những nông trường càng phì nhiêu hơn! Lưu Chuẩn đại ca, người cũng đừng có thở dài nữa, hay là nghĩ cần phải trùng kiến lại như thế nào đi!

Phó Thư Bảo cười cười nói.

Lưu Chuẩn đã biết, Phó Thư Bảo đã đem nhiệm vụ trùng kiến lại giao xuống đầu hần rồi. Chẳng qua, hần thích công tác như vậy! Hần thích đem những phế tích biến thành những ruộng vườn phì nhiêu cùng với nông trường sum xuê. Đương nhiên, hần càng thích hai nàng lão bà sát thủ mà Phó Thư Bảo đã tác hợp cho hần hơn. Các nàng hiện tại đã mang thai, vào mùa thu hoạch sắp tới, sẽ sinh cho hần những đứa nhỏ a!

Sau khi xem qua chiến trường một vòng, Phó Thư Bảo quay trở về trong Thành bảo Hắc Thạch. Mở ra cánh cửa khổng lồ ở trên đỉnh của Huyền Thiết Yếu Tắc, một mảnh thiên không xanh thẳm liền xuất hiện, ánh dương quang sáng lạn giống như hàng ngày vậy, chiếu rọi thẳng xuống, một chút cũng không ảnh hưởng đến ánh sáng của tòa thành.

Sau khi tiêu diệt xong Luyện Vũ Thiên Tôn và ba trăm vạn đại quân của hần, chuyện tình kế tiếp phải làm chính là nghênh chiến Đại đế Hắc Mạc Thiên. Nguy hiểm sắp sửa phải đối đầu, chỉ sợ sẽ còn gấp mười lần nguy hiểm khi đối mặt với Luyện Vũ Thiên Tôn! Trước khi điều đó xảy ra, hần phải chuẩn bị tốt hết thảy mọi thứ, thu thập càng nhiều tin tức tình báo, cùng với đem lực lượng tiến hóa, nắm giữ lực lượng của thời gian.

oOo

Tù binh duy nhất trong trận chiến đã bị giam giữ vào bên trong địa lao chắc chắn nhất của Thành bảo Hắc Thạch. Thủy Vô Thường dùng Phong Ấn Luyện Lực Khí cường đại nhất tiến hành phong ấn lại lực lượng của Hắc Ma Nguyệt, để nàng biến thành một nữ nhân Hắc Ma Nhân bình thường không có khả năng uy hiếp đến ai. Ngay cả Tứ Đại Trấn Quốc Đại Thần của Luyện Quốc cũng từng bị hần phong ấn qua, bây giờ làm lại tự nhiên có kinh nghiệm vô cùng phong phú.

Phó Thư Bảo, Thủy Vô Thường cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long lẳng lặng đứng trước mặt Hắc Ma Nguyệt, quan sát nàng. Lúc này hai tay nàng bị trói ngược ra sau lưng, hai chân cũng bị gông xiềng Luyện Lực Khí khóa lại. Hắc Ma Nguyệt thì dùng ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm bốn người, không chút che giấu sát ý dày đặc trong ánh mắt. Năm ánh mắt liền cứ như vậy tiến hành đối thị với nhau, khiến cho không khí trở nên vô cùng xấu hổ, cũng vô cùng ngưng trọng.

- Ha ha ha...

Rốt cuộc cũng không chịu nổi bầu không khí ngột ngạt này, Phó Thư Bảo dùng tiếng cười đánh vỡ sự trầm mặc:

- Hắc Ma Nguyệt, chúng ta giao dịch với nhau đi! Người nói cho ta biết tình huống của Thế giới Tử Vong, còn có tình huống của Hắc Mạc Thiên, ta sẽ thả người trở về!

- Người nằm mơ!

Hắc Ma Nguyệt phần nộ nói:

- Người dùng thủ đoạn dê tiện mà giành thắng lợi, lại dùng thủ đoạn dê tiện đem ta giam cầm, người còn trông cậy ta sẽ nói cho người biết sự tình hay sao? Khốn kiếp! Giết ta đi! Để cho ta chết trong tôn nghiêm!

Phó Thư Bảo không chút tức giận, vẫn như trước cười cười nói:

- Đừng nói những lời vô nghĩa đó! Ta quả thật có dùng một chút mưu kế, nhưng cái này có gì sai chứ? Nếu như các người giành thắng lợi, tất cả mọi người trong này đều sẽ bị các người giết hại, các người sẽ đối xử với ta như thế nào đây? Chém đầu của ta xuống, sau đó đem thi thể của ta trở về Thế giới Tử Vong, để Đại đế Hắc Mạc Thiên rút ra một hạt Thời Chi Sa cuối cùng trong thân thể ta? Sau đó các người sẽ hủy diệt toàn bộ thế giới, thậm chí là các nền văn minh khác nữa sao?

- Đó là đương nhiên! Các người chẳng qua là loại sinh vật hạ đẳng, không xứng đáng sống ở cái thế giới này!

Hắc Ma Nguyệt đem loại chuyện tình tà ác này nói ra một cách vô cùng quang minh chính đại, nàng một chút cũng không che giấu sự miệt thị đối với nhân loại như Phó Thư Bảo vậy.

- Con mẹ nó! Ta vốn muốn đối xử nhân từ với người một chút, người được thể liền lên mặt à? Được rồi! Người khát vọng muốn được chết đi có tôn nghiêm, tìm được tôn nghiêm nên có, như vậy lão tử quyết không cho người có những thứ đó! Lão tử cấp cho người một cái chết xấu xa nhất, dê tiện nhất!

Ý cười trên mặt Phó Thư Bảo biến mất, ánh mắt của hắn so với Hắc Ma Nguyệt còn bùng bùng sát khí hơn, so với Hắc Ma Nguyệt còn khinh miệt hơn.

Thân thể mềm mại của Hắc Ma Nguyệt nhất thời run rẩy một trận:

- Người... dám!

- Ái thôi, các nàng ra gọi đám chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa canh gác bên ngoài gọi vào đây đi! Ta ước chừng khoảng năm mươi người hắn là đủ rồi!

Phó Thư Bảo nhàn nhạt nói. Thời điểm khi nói chuyện cùng với hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, ngữ khí của hắn vô cùng ôn hòa, tràn ngập tình yêu, liền giống như một người hoàn toàn khác vậy.

- Phu quân, kêu đám chiến sĩ kia tiến vào làm gì?

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long không rõ ràng dụng ý của Phó Thư Bảo.

- Đương nhiên là để bọn họ xếp hàng, lần lượt làm nhục nàng ta, để nàng ta chịu không nổi, một phen đem tất cả những chuyện tình mình biết nói ra hết cho chúng ta!

Phó Thư Bảo nói.

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long nhất thời phun ra một ngụm:

- Loại sự tình này mà người cũng nghĩ ra được a! Chẳng qua, đối với chủng tộc tà ác Hắc Ma Nhân này, cách làm của người quả thật không chút quá đáng nào. Chẳng qua loại cảnh tượng này, chúng ta cũng không tiện ở lại trong này nữa, sau khi chúng ta gọi người vào đây, sẽ không trở vào nữa đâu!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long xoay người rời đi.

Vừa đi, trong lòng hai tỷ muội thầm truyền âm, nói.

Long Ngọc Nhất thầm truyền âm.

Trong lòng Long Ngọc Nhị thầm nói.

Trong mắt kẻ đang yêu, tình nhân là đẹp nhất, là chính nghĩa nhất, nhưng mà ở trong mắt của hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long của Thần Long Tộc, thì đó chính là đại anh hùng, đại cường giả. Một khi đã là tình nhân, tình thần trọng nghĩa này nọ của các nàng sẽ biến thành đui mù, chính là như thế!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long rời đi, nhưng Thủy Vô Thường thì lại đi tới:

- Con trai à, đám chiến sĩ của Quân đoàn Ngũ Nguyệt Hoa căn bản không có biện pháp nào làm loại sự tình đó đâu!

Phó Thư Bảo có chút sững sốt:

- Ách! Vì sao vậy?

Thủy Vô Thường thần thần bí bí nói:

- Người không biết rồi! Hắc Ma Nhân chính là chủng tộc sinh tồn bên trong Tử Vong Hắc Vụ, từ nhỏ đến lớn vẫn luôn sống cùng với độc tức, thân thể các nàng chính là một tồn tại kịch độc. Các chiến sĩ bình thường như thế nào có thể hoàn thành được cái nhiệm vụ này chứ? Cái công cụ kia một khu vừa tiến vào thân thể của nữ nhân Hắc Ma Nhân, sẽ ngay lập tức bị thối rửa, độc phát thân vong!

Phó Thư Bảo nhìn nhìn Thủy Vô Thường một chút, đột nhiên nói:

- Lão cha, không bằng người ủy khuất một chút, đi làm chuyện tình này đi! Ta biết người có năng lực này, cũng có loại tâm tư này! Ta thân là con sẽ tránh đi chỗ khác, để cho người tận tình phát huy a!

- Tiểu tử vô liêm sỉ! Ta là loại người như thế hay sao? Người xem ta là loại người nào vậy? Ta chính là Thần Quan của Luyện Quốc, chính là hóa thân của quang minh cùng chính nghĩa a! Từ từ... vừa rồi người gọi ta cái gì?

- Lão cha!

Phó Thư Bảo cười cười. Kỳ thật, đây là lần đầu tiên hắn gọi Thủy Vô Thường là lão cha.

- Được rồi!

Thủy Vô Thường nói:

- Liền bằng vào việc ngươi gọi lão tử là lão cha, ta liền dứt bỏ thân phận quang minh cùng chính nghĩa của mình, làm một lần hy sinh vĩ đại, dùng cái khí cụ vĩ đại của ta, hung hăng trừng phạt một chút ả nữ nhân Hắc Ma Nhân không biết tốt xấu này đi! Ngươi còn đứng đây làm gì nữa? Còn không nhanh mau cút đi?

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai, cười dài liếc mắt nhìn Hắc Ma Nguyệt một cái, sau đó hướng nàng làm ra một cái thủ thế hạ lưu, cuối cùng xoay người rời đi.

- Phó Thư Bảo! Ngươi là một tên ác ma! Ngươi khốn kiếp! Ngươi không được lưu ta lại ở nơi này! Cấp cho ta một cái chết tôn nghiêm đi!

Thanh âm của Hắc Ma Nguyệt vang vọng khắp nơi trong địa lao, nhưng cũng không thể gọi trở lại tên nam nhân tâm địa sắt đá, nội tâm gian xảo kia.

- Ngươi cứ kêu đi! Ngươi có kêu rách cổ họng cũng không ai để ý đến ngươi đâu!

Từ trong cái miệng hóa thân của chính nghĩa cùng với quang minh không ngờ lại thốt ra câu nói kinh điển nhất trong các bộ tiểu thuyết tam lưu, thời điểm khi những tên dâm tặc đối diện với nữ nhân yếu nhược bình thường chính là nói câu nói này.

- Ngươi, ngươi... đừng đến đây!

- Ha ha... Cặp ngực này của ngươi bộ dáng thật ra cũng đủ vĩ đại a! Không biết bên dưới kích thước có phù hợp hay không đây? Nếu như vậy mà dùng thêm chút lực thì sao nhỉ? Lại thêm một chút nữa...

- A a a...

Bên trong gian địa lao âm u mà ẩm ướt không ngừng quanh quẩn thanh âm kêu la thê thảm của Hắc Ma Nguyệt. Sự tôn nghiêm cùng với thể diện mà nàng khao khát đã hoàn toàn rời xa nàng, nàng đang thừa nhận sự công kích điên cuồng của một lão nhân háo sắc...

Lão nhân háo sắc này ở phương diện này lại thể hiện ra một loại kỹ năng mạnh mẽ kinh người, chẳng những bỏ qua luôn vấn đề ngăn cách của Thời Chi Chiến Giáp, còn vượt qua luôn vấn đề của độc tố này nọ. Không chỉ có như thế, những kỹ năng mà hắn nắm giữ tựa hồ là những kỹ năng vĩ đại đến từ Thời đại Khởi Nguyên, liền thậm chí ngay cả Phó Thư Bảo đang lén lút ở một bên nhìn lén cũng phải trừng mắt há hốc miệng, tự nhận không bằng nổi...

Phó Thư Bảo không ngờ đến được, lão cha của hắn lại là người như thế!

798. Chương 689: Bí Mật Thần Khí Hắc Ám

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 689: Bí Mật Thần Khí Hắc Ám

Hoàng hôn lại buông xuống, tiệc rượu mừng chiến tranh thắng lợi vẫn còn đang tiến hành. Phó Thư Bảo lại lén rời đi, thoát khỏi sự quần bện của đám thuộc hạ cùng với nữ nhân, một mình trốn tránh lên trên đỉnh chớp bình thai của Thành bảo Huyền Thiết. Những thanh âm hòa thuận vui vẻ cùng với thanh âm tấu nhạc ca vang vẫn mơ hồ vọng vào trong tay hắn, nhưng hắn cũng đã không còn hứng thú dung nhập vào trong đó.

Trong tràng chiến tranh vừa mới chấm dứt, hắn đã đạt được chiến tích khiến cho toàn bộ thế gian phải ngẩng đầu nhìn. Từ xưa đến nay, cho tới bây giờ chưa từng có bất cứ tướng lĩnh nào trong các tràng chiến đấu cùng với Hắc Ma Nhân đạt được thành tựu vĩ đại như vậy. Kết quả của trận chiến tranh này liền được

lan truyền rộng khắp mỗi một góc trên thế giới. Tên của hắn cuối cùng cũng được tất cả mọi người hiểu biết, trở thành vị Thần được mọi người kính ngưỡng.

- Hóa ra Thần chính là được sinh ra như vậy a!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nói:

- Bản thân ta một trăm năm sau, một ngàn năm sau, khi mọi người nhắc đến ta, có thể sẽ được gắn lên cái danh hiệu này nọ, như là Chiến Tranh Chi Thần a?

Chân trời phía Tây là một mảnh mờ mịt, ánh dư huy của thái dương nhuộm đắm thiên không, ánh nắng chiều sáng lạn như lửa. Thời điểm này nhìn thấy cảnh mặt trời lặn đỏ sộ như vậy, tâm tình của hắn cũng không thể bình tĩnh được. Người khác cũng vẫn còn đang đắm chìm trong niềm vui thắng lợi, vì thế nâng chén, vì thế nhảy múa cùng cười vui, cả thế xác lẫn tinh thần cũng đều đang cuồng hoan. Nhưng riêng hắn lại nghĩ được một tia nguy hiểm đang đến gần.

Một tia cảm giác nguy hiểm chính là đến từ Hắc Mạc Thiên, trong mơ hồ, nhưng lại vẫn đè ép khiến cho hắn thở chẳng ra hơi.

- Kết quả lần chiến tranh này rất nhanh liền sẽ rơi vào trong tay của Đại đế mnt, biết được tin tức thảm bại của Luyện Vũ Thiên Tôn, hắn sẽ có cảm giác thế nào đây? Nổi giận? Chán nản? Hoặc là...

Phó Thư Bảo cười khổ, nói:

- Mặc kệ hắn có cảm thụ như thế nào, chỉ sợ cũng sẽ muốn lấy mạng của ta hơn bất cứ lúc nào a! Như vậy, thời điểm xuất hiện kế tiếp, chính là tràng chiến tranh giữa ta cùng với hắn a!

Trận chiến giữa hai người, kẻ mà Phó Thư Bảo phải đối mặt cũng chính là tồn tại khủng bố khiến cho ngay cả Khởi Nguyên Chi Thụ cũng phải diệt vong a! Chỉ cần có sự tồn tại của Đại đế Hắc Mạc Thiên, bất luận là xa xôi đến thế nào, trong lòng hắn thủy chung cũng đeo một tảng đá vô cùng nặng nề, không thể nào buông xuống được.

Hy vọng duy nhất có thể chiến thắng được Hắc Mạc Thiên chính là lực lượng của thời gian, nhưng mà mãi cho đến lúc này, Phó Thư Bảo đối với việc tu luyện lực lượng thời gian ngay cả một chút cũng không có. Trạng thái như vậy, một khi Hắc Mạc Thiên chạy đến, vừa mới đối mặt, hắn đã lập tức bị giết chết rồi, làm sao mà có vụ chiến đấu một trận chứ?

Lẳng lẳng nhìn ánh mặt trời dần dần lặn xuống dưới đường chân trời phía Tây, ánh nắng chiều thiêu đốt dần dần tắt đi, Phó Thư Bảo đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút lạnh lẽo, phảng phất như hắn chính là vầng thái dương kia, sau khi thiêu đốt sáng lạn sẽ chìm dần vào lòng đất, khiến cho cả thế giới cũng vì vậy mà lâm vào hắc ám, không có cơ hội thức tỉnh nữa vậy.

Một tia nắng cuối cùng biến mất dưới đường chân trời, Phó Thư Bảo mới lấy ra hai kiện chiến lợi phẩm từ trong Long giới phóng xuất ra. Một cái chính là Hắc Âm Quyền Trượng, thứ này chính là dụng cụ dùng để chỉ huy quân đoàn Luyện nô cương thi, liền giống như quyền trượng của Quốc vương vậy, có quyền uy vô thượng. Nó đồng thời cũng là một kiện vũ khí cấp Thần khí, có sức chiến đấu vô cùng khủng bố.

Chẳng qua, thứ này đối với Phó Thư Bảo mà nói thì lại là vô dụng, bởi vì vốn dĩ không có quân đội Luyện nô cương thi để cho hắn chỉ huy, hắn cũng sẽ vĩnh viễn không chế tạo cùng với chỉ huy ra một chi quân đội tà ác đến như vậy.

Mà một kiện còn lại chính là Tử Chi Tạo Vụ Khí có khả năng chế tạo ra Tử Vong Hắc Vụ. Nó chính là Thần khí dành cho chiến tranh, không chỉ có thể sử dụng như một kiện vũ khí, lại còn có thể tạo thành một tầng hắc vụ bao phủ toàn bộ thế giới, hình thành nên bình chương ngăn cách hết thảy, lại có năng lực để Luyện nô cương thi có thể tiến hóa, vô cùng thần kỳ.

- Hai thứ này lưu lại cũng đều là tai họa, không bằng hủy diệt luôn chúng nó, đỡ để sau này lại rơi vào trong tay của Hắc Ma Nhân, gây tai họa cho thế giới này...

Trong lòng Phó Thư Bảo âm thầm nghĩ, trong lòng bàn tay chợt dâng lên một đoàn Sáng Tạo Chi Hỏa, đem Hắc Âm Quyền Trượng cùng với Tử Chi Tạo Vụ Khí bao vây lại.

Thời điểm khi hắc chuẩn bị hủy diệt hai thanh Thần khí chung cực của Thời đại Hắc Ám, một thanh âm cực nhẹ chợt vang lên, sau đó thanh âm của Thủy Vô Thường liền truyền tới:

- Tiểu tử, tuyệt đối không được!

Phó Thư Bảo ngay lập tức liền triệt hồi Sáng Tạo Chi Hỏa, quay sang Thủy Vô Thường vừa mới hiện thân, nói:

- Lão cha, xong việc rồi sao? Vì cái gì lại không thể hủy diệt hai kiện Thần khí của Thời đại Hắc Ám này?

Thủy Vô Thường có chút ngập ngừng nói:

- Vẫn chưa xong... Ta đã từ trong miệng Hắc Ma Nguyệt hỏi ra được một vài tin tức có chút hữu ích. Trong số đó cũng có nói về hai kiện Thần khí này!

- Ách?

Phó Thư Bảo có chút ngoài ý muốn, nói:

- Như vậy có thể nói cho ta biết, đây đến tột cùng là chuyện gì hay không?

Thủy Vô Thường nói:

- Đầu tiên ta nói đến Hắc Ám Quyền Trượng. Thứ này ở Thời đại Hắc Ám chính là tượng trưng cho quyền hành cao nhất, không thể tiến hành luyện chế, chính là Thần khí đời đời truyền thừa của các thế hệ Đế vương của Thế giới Hắc Ám! Ai nắm nó trong tay, kẻ đó sẽ có quyền phát ra mệnh lệnh cho toàn bộ Thế giới Hắc Ám!

- Không thể luyện chế?

Phó Thư Bảo kinh ngạc nói:

- Ở tại thế giới luyện chế Thời Chi Sa, ta từng tận mắt nhìn thấy Luyện Thánh Y đem Hắc Ám Quyền Trượng tạc nổ, về sau thứ này lại xuất hiện ở trên tay của Luyện Vũ Thiên Tôn, ta còn tưởng rằng nó là quyền tượng do Hắc Mạc Thiên vừa mới luyện chế ra, giao cho Luyện Vũ Thiên Tôn mang đến chỉ huy quân đoàn của Luyện nô cương thi chứ?

Thủy Vô Thường nói:

- Thanh quyền tượng này quả thật chính là Hắc Mạc Thiên giao cho Luyện Vũ Thiên Tôn chỉ huy quân đoàn Luyện nô cương thi, nhưng mà bất luận là thanh quyền tượng trong tay Luyện Thánh Y hay là thanh quyền tượng trong tay Luyện Vũ Thiên Tôn này, nó cũng chỉ là một thanh duy nhất! Một khi người hủy diệt nó, nó sẽ liền hồi sinh trở lại bên trong Quyền Lực Tháp ở sâu bên trong Thế giới Hắc Ám, quay trở lại trong tay của Hắc Mạc Thiên! Cho nên, người ở đây hủy diệt hắc, ngay sau đó nó sẽ liền quay trở lại trong tay Hắc Mạc Thiên! Biện pháp tốt nhất là đem nó khống chế trong tay, không cho Hắc Mạc Thiên tìm được nó! Bằng không, hắc sẽ có thể dễ dàng triệu tập ra đại quân Luyện nô cương thi số lượng không giới hạn a!

Lưng của Phó Thư Bảo nhất thời toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Nhớ lại hành động của Luyện Thánh Y ngày đó, hắc nhất thời liền hiểu được. Thời điểm khi Luyện Thánh Y ra tay hủy diệt Hắc Ám Quyền Trượng, đó chính là lúc hắc biết mình đã không thể hoàn thành nhiệm vụ, suy nghĩ cẩn thận, quyết không để cho Phó Thư Bảo lấy được Hắc Ám Quyền Trượng, hắc liền đem nó phá hủy, sau đó kích hoạt đám Luyện nô cương thi ở trong cái thế giới kia. Mà thời điểm đó, đám Luyện nô cương thi cơ hồ đều là tự mình hành động, căn bản là không có ai chỉ huy cả.

May mắn là Thủy Vô Thường ngăn cản hắc kịp lúc, cũng khiến cho Phó Thư Bảo nhìn thấy được một tia hy vọng. Chỉ cần Hắc Ám Quyền Trượng còn trong tay, cho dù Hắc Mạc Thiên có là Đại đế của Thời đại Hắc Ám đi chăng nữa, hắc chỉ có thể chỉ huy đám Hắc Ma Nhân cốt lõi nhất, mà không thể chỉ huy quân đoàn Luyện nô cương thi số lượng cực kỳ khổng lồ. Như vậy gần nhất, địch nhân của hắc liền ít hơn rất nhiều!

- Vậy còn Tử Chi Tạo Vụ Khí này thì sao?

Tầm mắt Phó Thư Bảo rơi xuống khối lập phương Tử Chi Tạo Vụ Khí, ngắm nhìn các lỗ nhỏ bên trên nó, cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

- Thứ này cũng không thể hủy!

Thủy Vô Thường nói:

- Đây chính là Thần khí chiến tranh có thể chế tạo ra Tử Vong Hắc Vụ! Có nó, ta thật ra nghĩ thấy chúng ta có thể tiến hành một kế hoạch lớn mật, đó chính là mang theo hai kiện Thần khí này, giết thẳng đến trận doanh của Thời đại Hắc Ám, Tử Vong Tinh, triệu tập quân đoàn Luyện nô cương thi ở nơi đó, sau đó dùng chiến thuật biển người xử lý Hắc Mạc Thiên!

- Cái gì?

Cầm của Phó Thư Bảo suýt chút nữa rơi thẳng lên mặt đất:

- Người cái tên này, chẳng lẽ ở trên người của Hắc Ma Nguyệt tìm ra được suối nguồn dung khí cùng với lực lượng hay sao? Không phải chỉ là một ả nữ nhân Hắc Ma Nhân sao? Có cần phải khoa trương như vậy không?

Đối với địch nhân cấp bậc như là Hắc Mạc Thiên vậy, Phó Thư Bảo căn bản trốn còn không kịp, làm sao còn dám giết thẳng đến địa bàn của hắn được? Cho dù không có Hắc Ám Quyền Trượng, không thể chỉ huy được số lượng quân đội Luyện nô cương thi khổng lồ, nhưng mà hắn đồng dạng vẫn còn có đám Hắc Ma Nhân số lượng lớn nguyện trung thành với hắn a! Cho dù xuất hiện thêm một đám cường giả cấp bậc như Luyện Vũ Thiên Tôn, Hắc Ma Nguyệt cũng rất có khả năng a.

- Hắc hắc... tiểu tử, dùng cái đầu của ngươi suy nghĩ lại đi, người lưu trữ lại hai thứ này, hơn nữa trên người của ngươi còn có một hạt Thời Chi Sa cuối cùng mà Hắc Mạc Thiên bức thiết muốn có, hắn tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngươi, những người bên cạnh ngươi cũng sẽ lọt vào sự công kích của hắn. Thay vì lúc nào cũng căng căng thẳng thẳng chờ đợi chiến tranh phủ xuống, còn không bằng dốc hết khả năng, dùng loại phương thức ngoài dự kiến của hắn, đem hắn hoàn toàn hủy diệt!

- Nhưng mà...

- Ngươi hãy suy ngẫm lại đi, ta lại đi tìm Hắc Ma Nguyệt! Ta hoài nghi nàng vẫn còn lén gạt chúng ta cái gì đó! Ta nhất định phải hỏi ra toàn bộ a!

Thủy Vô Thường lại xóc lên thất lưng hắn một cái, trong khoảnh khắc đã biến mất bên trong hư không.

Phó Thư Bảo ngơ ngác nhìn về phía vị lão nhân biến mất, cả nửa ngày cũng không thể tỉnh thần lại được.

Cái này là tình huống gì đây chứ?

799. Chương 690: Phú Bà Siêu Cấp

Thiên Tài Địa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 690: Phú Bà Siêu Cấp

Cuối cùng thì Thủy Vô Thường cũng không có tìm ra được thêm bí mật nào nữa từ trên thân thể của Hắc Ma Nguyệt. Bí mật về hai kiện Thần khí hắc ám mà lúc trước hắn nói với Phó Thư Bảo chính là những tin tức tình báo có giá trị nhất mà Hắc Ma Nguyệt biết được. Những thứ khác, mặc dù Thủy Vô Thường đã dốc ra đủ sức lực, nhưng những tin tức cũng chỉ là những nội dung bình thường về Thế giới Hắc Ám Tử Vong Tinh mà Phó Thư Bảo cũng đã biết từ trước mà thôi.

Vài ngày kế tiếp trôi qua sóng yên gió lặng, các chiến sĩ cùng với dân chúng của Hậu Thổ Thành dưới sự chỉ huy của Lưu Chuẩn đã bắt đầu công tác trùng kiến lại nông trường. Bọn họ đem những mảnh đất bị

đốt cháy xém đã được đào đở đi, đem lớp đất mới thay thế lại. Bọn họ đem những cái hố to do Luyện Lực Khí Yếu Tắc Đại Pháo oanh kích ra lấp đầy lại, khiến ặt đất bằng phẳng lại. Bọn họ đem những đường dẫn nước đầy thi thể Luyện nô cương thi rửa sạch, bố trí các cỗ máy Luyện Lực Khí bơm nước, để dòng nước ngấm trong suốt chảy xuôi trong đó, làm mát lại mặt đất.

Công tác trùng kiến thành thị cũng tiến hành vô cùng gấp gáp, chuyện tình này thì do vị Thành chủ nhỏ tuổi Chu Uyển Nhi phụ trách. Thành vệ quân cùng với các gia đình thương nhân trở thành lực lượng trùng kiến chủ chốt. Bọn họ quét tước những con đường lớn, đẩy nhả những tòa kiến trúc nguy hiểm, sau đó xây dựng lại những tòa nhà mới, những con đường mới.

Nếu không có sự uy hiếp chung cực Hắc Mạc Thiên kia vẫn còn tồn tại, thì từ nay về sau Phó Thư Bảo sẽ cả ngày nằm ở trên giường, nước rớt tại chỗ, cơm dâng tận miệng, thậm chí ngay cả khi ngủ cũng chẳng cần nhúc nhích, toàn bộ giao cho các nữ nhân phục vụ, sống một cuộc sống sa đọa cực điểm. Nhưng mà, Hắc Mạc Thiên vẫn còn tồn tại, sự uy hiếp của hắn chính là to lớn trước giờ chưa từng có, khiến cho Phó Thư Bảo không thời khắc nào mà không tự nhắc nhở chính mình, thời khắc nào cũng phải đối mặt với nó.

Trải qua mấy ngày tự hỏi cùng với suy ngẫm, Phó Thư Bảo rốt cuộc cũng vượt qua sự sợ hãi sâu bên trong nội tâm của mình, đáp ứng Thủy Vô Thường đi đến Tử Vong Tinh làm ra một kết cuộc cuối cùng. Nhưng mà, một khi chưa nắm giữ được lực lượng thời gian, hắn đi đến đó căn bản cũng chỉ là chịu chết mà thôi. Nắm giữ lực lượng thời gian chính là điều kiện tiên quyết nhất. Nhưng mà mãi cho đến lúc này, hắn vẫn là mờ mịt không có rõ ràng.

- Ông trời của ta ơi! Công chúa Mỹ nhân ngư của Vô Căn Chi Hải đến a!

Đúng lúc này, bên trong Huyền Thiết Yếu Tắc đột nhiên truyền đến thanh âm kinh hô. Tiếp theo lại càng có nhiều thêm những thanh âm kinh hô cùng cười vang.

Ngồi trên bình thai đỉnh chóp của Thành bảo Huyền Thiết, trong lòng Phó Thư Bảo chợt đột, ánh mắt nhìn lại, vừa lúc thấy được Hữu Nãi Ngư dưới sự hộ tống của một đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc đi vào trong quảng trường của Thành bảo Huyền Thiết.

- Thời gian mấy ngày này thật sự là tâm thần không yên mà, ngay cả lão bà Mỹ nhân ngư đến cũng không nhớ nữa! Hiện tại cũng phải về tới nhà mới phát hiện! Thật sự là không được a!

Phó Thư Bảo lắc lắc đầu cười khổ. Hắn phi thường muốn chạy đến trước mặt Hữu Nãi Ngư, đem nàng kéo vào lồng ngực, vuốt ve một phen. Chẳng qua khi hắn nhìn thấy ba nàng vợ cả Độc Âm Nhi, Chi Ni Nhã cùng với Hồ Nguyệt Thiên song song xuất hiện ở cổng thành, ý tưởng kích động trong lòng hắn nhất thời biến mất, ngay cả bước chân đã vươn ra cũng rụt ngược trở về.

oOo

- Ta tưởng là ai đến, hóa ra là Hữu Nãi Ngư a!

Vừa mới gặp mặt, Độc Âm Nhi liền tiến lên chào đón với ngữ khí không nóng không lạnh.

- Ha ha... ta đã biết được những chuyện tình phát sinh trong này, cũng biết được nơi này thiếu nhất chính là tiền a! Mà ta lại có thể hỗ trợ lão công giải quyết cái vấn đề này!

Bộ dáng Hữu Nãi Ngư phi thường tự tin, nàng cũng chẳng thêm đặt cái bộ dáng lạnh lẽo của Độc Âm Nhi vào trong mắt.

- Ách?

Độc Âm Nhi nói:

- Người thật ra hãy nói xem, người như thế nào giải quyết đây? Trên đường người đến đây, hắn cũng nhìn thấy thảm trạng của Hậu Thổ Thành rồi a, còn có các nông trường của nhóm chúng ta nữa! Muốn xây dựng lại cần tiêu phí một lượng tài chính thật lớn, người có được nhiều tiền như vậy hay sao?

- Kim Ngư Thành chúng ta cái cuộc cái xằng có lẽ là vật khan hiếm thật, nhưng mà bảo thạch, hoàng kim thì muốn bao nhiêu là có bất nhiều! Người muốn có bao nhiêu đây? Trước khi đi ta tùy tiện đem theo một ít, người xem có đủ hay không?

Hữu Nãi Ngư vỗ vỗ tay, đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc ở phía sau liền đem những thứ bên trong cái Luyện Chi Trữ Vật Giới trong tay mình phóng xuất ra.

Một mảnh thanh âm kim loại va chạm leng keng keng keng liền vang lên. Những thanh âm va chạm kia vang lên mãi cũng không chịu dừng lại. Chỉ thấy trên mặt đất dần dần xuất hiện một đồng thật lớn hoàng kim, bảo thạch, kim cương, trân châu, san hô... Hơn nữa thể tích của cái đồng kia càng không ngừng mở rộng. Ước chừng thời gian một bữa cơm sau đó, đám tộc nhân Ngư Nhân Tộc mới đem những thứ trong Luyện Chi Trữ Vật Giới lấy ra hết, mà trên quảng trường đã xuất hiện một ngọn núi nhỏ hoàng kim, bảo thạch, trân châu... chiều cao gấp mấy lần một người bình thường.

Cầm của Độc Âm Nhi cơ hồ rơi luôn xuống mặt đất, hai mắt của Chi Ni Nhã cũng trừng ra thật lớn, vẻ mặt của Hồ Nguyệt Thiên thì lộ ra nụ cười thần bí khó lường. Hiện tại trong lòng Hồ Nguyệt Thiên đang thầm nghĩ:

- Đây mới là nữ nhân có tiền nhiều nhất của Phó Thư Bảo a! Về sau cái vị trí bà quản gia này, khẳng định là thuộc về nàng rồi! Như vậy cũng tốt, về sau thiếu tiền thì cứ tìm đến nàng, đỡ phải nhìn khuôn mặt keo kiệt của Độc Âm Nhi a!

- Chỉ có bao nhiêu đó thôi, có đủ không? Nếu như không đủ, ta cho người về nhà lấy thêm a!

Hữu Nãi Ngư cho tới bây giờ cũng chẳng đem những thứ lấp lánh này đặt vào trong mắt. Ông trời đã tước đoạt quyền lợi được nhìn thấy ánh dương quang của Ngư Nhân Tộc Vô Căn Chi Hải, nhưng lại cấp cho hắn một lượng lớn hoàng kim, bảo thạch cùng với trân bảo. Cái này có tính là một loại bồi thường hay không?

- Hiện tại lão công đang ở trên bình thai trên đỉnh, người có thể đi tìm hắn!

Trên miệng Độc Âm Nhi lộ ra nụ cười. Ý tưởng trong lòng của nàng cũng giống với Hồ Nguyệt Thiên, sự gia nhập của Hữu Nãi Ngư, sự vinh hoa phú quý cả đời của gia đình này liền được giải quyết rồi. Thậm chí sự phục hưng vĩ đại của Độc Lang Tộc cũng có đủ tài chính khởi động. Một vị tỷ muội tài phú siêu cấp như thế, ai lại ngu xuẩn mà đắc tội với nàng đây?

Một màn này tự nhiên không thể thoát khỏi ánh mắt của Phó Thư Bảo, trong lòng hắn phi thường vui mừng. Lần này Hữu Nãi Ngư đến đây liền có ý nghĩa tất cả các nữ nhân của hắn đều đoàn tụ đến bên người của hắn. Đương nhiên, ngoại trừ những nữ nhân cùng với hắn có quan hệ thân xác, nhưng lại không có quan hệ chính thức như là Nữ Hoàng Tú Ngọc, Băng Oánh của Quy Vân Tông...

Các nữ nhân đã đoàn tụ ở bên người của hắn, đây là chuyện tốt! Chỉ cần giải quyết được cái vấn đề cuối cùng Hắc Mạc Thiên này, hắn có thể tận tình mà hưởng thụ cuộc sống. Nhưng mà cái này cũng vô tình gia tăng thêm áp lực trên người của hắn. Phải giải quyết cái vấn đề Hắc Mạc Thiên cực kỳ khó khăn này, để cho các nữ nhân của hắn tránh khỏi sự uy hiếp tử vong, cái này đâu phải chuyện dễ dàng!

Hữu Nãi Ngư xuất hiện ở bên người của Phó Thư Bảo, cái gì cũng chẳng kịp nói, đã trực tiếp bổ nhào vào trong ngực của hắn. Một khoảng thời gian này không gặp nhau, nàng ta đã chịu đủ nỗi khổ tương tư, làm sao lại có thể bỏ qua một cái ôm nồng cháy cơ chứ?

Một hồi gặp lại như vậy, một cái ôm đơn giản là không đủ. Mỹ nhân ngư liền chủ động ngẩng mặt lên, dâng lên cặp môi thơm của mình. Hai cái đầu lưỡi trơn tuột liền quấn lấy nhau, người tới ta lui, tiến vào rút ra... Thanh âm mơ hồ cùng với mùi thơm ngọt ngào hỗn tạp cùng một chỗ, không phân biệt lẫn nhau.

Thật lâu sau hai người mới tách ra. Hữu Nãi Ngư lại nhẹ nhàng đặt hai bàn tay trắng nõn lên trên lồng ngực của Phó Thư Bảo:

- Chuyện tình nghiêm trọng như vậy gì cái gì lại không nói cho ta biết? Trong Hậu Thổ Thành vền vền chỉ có hơn mười vạn chiến sĩ, lại phải chống cự sự tiến công của hơn ba trăm vạn đại quân của Luyện Vũ Thiên Tôn... Mỗi khi ta nghĩ tới sự chênh lệch lực lượng giữa hai bên, ta liền đổ mồ hôi lạnh cả người.

Phó Thư Bảo ôn nhu an ủi:

- Hiện tại không phải đã thắng lợi rồi sao? Chẳng những chống cự lại sự tiến công của ba trăm vạn đại quân, còn tiêu diệt cả Luyện Vũ Thiên Tôn, quan trọng hơn chính là, bên phía ta cơ hồ không có bất cứ thương vong nào cả!

- Chàng đã hoàn thành một kỳ tích a!

Trong giọng nói của Hữu Nãi Ngư tràn ngập ý tứ hàm xúc sùng bái. Có một nam nhân như vậy làm hậu thuẫn của Ngư Nhân Tộc, sau này còn ai dám nô dịch Ngư Nhân Tộc nữa chứ?

- Đúng rồi!

Phó Thư Bảo đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, tựa hồ có chút suy nghĩ, nói:

- Hữu Nãi Ngư, thời điểm nàng tới đây có chuyện tình kỳ quái gì phát sinh hay không? Còn nữa, những quốc gia mà nàng đi qua có hiện tượng gì thường gì phát sinh hay không?

Hữu Nãi Ngư nghiêm túc hồi tưởng lại một chút, sau đó mới nói:

- Ta biết chàng lo lắng chuyện còn có Hắc Ma Nhân ẩn núp bên trong Thế giới Lực Lượng, nhưng mà ta không có phát hiện ra bất cứ hiện tượng gì bất thường cả! Lần này ta đến đây, cũng là có một chuyện tình rất quan trọng muốn nói với chàng!

Phó Thư Bảo có chút sửng sốt, hỏi:

- Là chuyện gì quan trọng vậy?

Hữu Nãi Ngư nói:

- Từ trước đến nay ta và Thần Quan đại nhân vẫn luôn liên hệ với nhau. Hắn đã đem những chuyện tình gần đây phát sinh cũng đã nói cho ta biết! Ta biết được chàng đã đạt được Thiên Hà Tịnh Hóa Bình, hiện đang lo lắng về chuyện tình lực lượng thời gian. Ta đối với Thiên Hà Tịnh Hóa Bình cũng biết được một chút, có một bí mật của Thiên Hà Tịnh Hóa Bình muốn nói cho chàng biết!

Trong lòng Phó Thư Bảo chợt động:

- Chẳng lẽ Thiên Hà Tịnh Hóa Bình cùng với chuyện tu luyện lực lượng thời gian có quan hệ hay sao?

Hữu Nãi Ngư khẽ gật đầu:

- Đúng vậy! Ta từng nghe qua Vương tử Luyện Quốc Luyện Vô Mệnh nói qua, hắn nói lực lượng của thời gian căn bản là không thể tu luyện, không thể nắm giữ được, chỉ có thể trao đổi! Mà địa phương trao đổi chỉ có thể là ở bên trong Thiên Hà, hoặc là ở bên trong Thiên Hà Tịnh Hóa Bình!

Lời nói của Hữu Nãi Ngư nhất thời khiến cho Phó Thư Bảo trừng mắt há hốc miệng. Tất cả những thuyết pháp mà hắn từng nghe qua về lực lượng thời gian cũng đều là nói lực lượng thời gian có thể tu luyện, mà đây cũng chính là tầng bình chương duy nhất để hắn có thể giải quyết được cái phiền toái cuối cùng Hắc Mạc Thiên. Nhưng mà lúc này Hữu Nãi Ngư đột nhiên nói cho hắn biết, lực lượng thời gian không thể tu luyện, cũng không thể có được, như vậy làm thế nào còn có thể giải quyết được cái phiền toái chung cực Hắc Mạc Thiên này đây?

- Nàng còn biết cái gì nữa?

Thoáng trầm mặc trong chốc lát, Phó Thư Bảo có chút sốt ruột nói:

- Về chuyện lực lượng thời gian, nàng còn nghe được Luyện Vô Mệnh nói những gì nữa?

Hữu Nãi Ngư cố gắng hồi tưởng lại, nửa ngày sau mới mở miệng nói:

- Ta cũng chỉ là ngẫu nhiên nghe hắn nói đến mà thôi! Hắn còn nói cái bí mật này chính là bí mật của diêm xâu, đây có lẽ là có quan hệ đến việc hắn bị giết a! Có lẽ bởi vì nguyên nhân này, vì để bảo hộ cho ta, nên hắn cũng không nói cho ta biết quá nhiều chuyện...

Dừng lại một chút, nàng còn nói thêm:

- Ta biết lực lượng thời gian đối với chàng là vô cùng quan trọng, nhưng mà người đau khổ suy tư, lãng phí quá nhiều thời gian như vậy, lại đi trên một con đường sai lầm, đây là chuyện mà ta tuyệt đối không muốn nhìn thấy!

- Con đường sai lầm? Con đường sai lầm?

Phó Thư Bảo lẩm bẩm nói đi nói lại câu đó, nhưng tâm thần của hắn lại chìm vào trong suy nghĩ. Từ khi một khắc tìm được Thời Gian Ẩn, hắn chưa từng bao giờ ngừng nghỉ việc suy tư về lực lượng thời gian. Hắn vẫn luôn tưởng rằng tu luyện lực lượng thời gian cùng với các tâm pháp tu luyện lực lượng trước giờ hắn vẫn tu luyện là giống nhau, trong lúc ngẫu nhiên ngộ đạo liền có thể giải quyết hết thảy vấn đề. Nhưng mà sau khi trải qua rất nhiều cố gắng, mãi cho đến hiện tại, hắn cũng chỉ lĩnh ngộ được cách sử dụng Thời Gian Ẩn, lại thủy chung chưa thể tu luyện được lực lượng thời gian.

Chẳng lẽ... thật sự đúng như lời nói của Luyện Vô Mệnh, lực lượng thời gian căn bản là không thể tu luyện, cũng không thể có được hay sao?

Nhưng mà, chẳng phải hắn cũng có nói, cần phải trao đổi hay sao?

Không thể có được, lại có thể trao đổi, cái này không phải là mâu thuẫn nhau hay sao?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều nghi vấn chợt nảy sinh trong lòng hắn. Đầu Phó Thư Bảo liền biến thành một mảnh hỗn loạn, không thể nào sắp xếp rõ ràng lại được. Hữu Nãi Ngư tựa hồ cảm giác ra được trong lòng hắn đang phải suy ngẫm rất nhiều, nhẹ nhàng dựa sát vào lồng ngực của hắn, dùng đôi tay nhỏ bé mát lạnh của mình vuốt ve lồng ngực của hắn, cấp cho hắn sự ôn nhu cùng với an ủi đầy nữ tính.

- Có thấy thoải mái hơn không?

- Cảm ơn! Nhưng mà... có thể nào vuốt ve xuống dưới chút nữa hay không? Như vậy mà nói, ta sẽ tìm được linh cảm để giải quyết vấn đề nhanh hơn a!

800. Chương 691: Thời Gian Chi Thể

Thiên Tài Đọa Lạc

Tác giả: Lý Nhân Ngư

Chương 691: Thời Gian Chi Thể

Hiện tại có muốn đi tìm Thiên Hà, chỉ việc tiến hành xác định tọa độ thôi cũng đã đủ khiến cho Phó Thư Bảo đau đầu rồi. Nhưng mà một khi cũng đồng dạng là một trong những địa điểm trao đổi, Thiên Hà Tịnh Hóa Bình liền đương nhiên trở thành sự lựa chọn tốt nhất.

Lúc này Hữu Nãi Ngư đã bị Hồ Nguyệt Thiên gọi trở xuống, tham gia vào buổi tụ hội của các nữ nhân. Sáu nàng nữ nhân bởi vì đủ các loại nguyên nhân mà gia nhập vào gia đình của Phó Thư Bảo, trở thành nữ nhân của hắn. Mãi cho đến sau ngày đại chiến hôm nay mới đoàn tụ đầy đủ. Buổi tụ hội của các nàng, đối với các nàng mà nói, tầm quan trọng so với chuyện Phó Thư Bảo phải làm còn lớn hơn nhiều. Nào là phân chia quyền lợi, nắm giữ trong tay tài chính này nọ, cùng với phân chia tình cảm, đủ các loại chuyện tình da lông vân vân... Những chuyện tình này cũng đều phải mang hết lên mặt bàn, từ từ đàm phán giải quyết. đọc truyện mới nhất tại .

Buổi tụ hội như vậy, cho dù là Phó Thư Bảo cũng không có tư cách mà tham dự.

Một mình ngồi bên trên đỉnh chóp của Thành bảo Huyền Thiết, nhìn thấy bóng đêm dần dần trở nên thâm trầm, nhìn thấy ánh quang huy tinh tú phát sáng trên thiên không, Phó Thư Bảo vẫn còn đang tiếp tục suy nghĩ vấn đề khiến hắn đau đầu:

- Không thể tu luyện, không thể có được, lại có thể trao đổi! Đúng rồi! Một khi đã có thể trao đổi, như vậy tất nhiên phải lấy của ta thứ gì đó mà trao đổi! Là cái gì đây? Nếu như là cái mạng già của lão tử, như vậy lão tử tuyệt đối không chấp nhận a!

Một lúc thật lâu sau, hắn đem Thiên Hà Tịnh Hóa Bình phóng ra ngoài, tinh tế quan sát cẩn thận, ngắm nhìn mỗi một góc cạnh, tìm kiếm mỗi một điểm manh mối trong đó.

- Trao đổi bên trong Thiên Hà Tịnh Hóa Bình... Đúng rồi!

Phó Thư Bảo đột nhiên vỗ ót một cái:

- Ta thật là quá mức thông minh a! Một vấn đề đơn giản như vậy, ta như thế nào luôn phải suy nghĩ ở những mặt phức tạp của nó cơ chứ? Cái Thiên Hà Tịnh Hóa Bình này vốn dĩ sinh ra đã là một cái Sinh chi Không gian Trữ vật, ta chỉ cần tiến vào đó xem thử, bên trong nhất định là có manh mối ta cần tìm rồi!

Kỳ thật, cũng không thể trách Phó Thư Bảo luôn đem vấn đề đơn giản mà phức tạp hóa đi. Đối mặt với sự uy hiếp cực lớn đến từ Hắc Mạc Thiên, sự tình sinh tử, lại liên quan đến sự an nguy của các nữ nhân, bằng hữu cùng với thủ hạ của hắn, tính nghiêm trọng của vấn đề liên gia tăng thêm áp lực trên người của hắn rất lớn, từ đó mới khiến hắn luôn phức tạp hóa vấn đề.

Đem một cỗ Thần lực rót vào trong Thiên Hà Tịnh Hóa Bình, nhưng mà ra ngoài dự kiến của Phó Thư Bảo, hắn cũng không thể khởi động được nó, mà nó cũng không hề có chút động tĩnh nào cả. Phó Thư Bảo khẽ kêu nhẹ một tiếng, suy nghĩ một chút, lập tức đem Kim Liên Chi Thuần phóng ra, dùng kim quang chiếu rọi ra, sau đó rút một tia năng lượng từ bên trong Kim Liên Chi Thuần rót vào bên trong Thiên Hà Tịnh Hóa Bình. Trong phút chốc, một đạo môn hộ phát ra quang mang tinh thuần đã xuất hiện trước mặt hắn.

- Quả nhiên quái dị, ngay cả Thần lực của ta cũng không thể khởi động được nó, nhưng dùng năng lượng của Thời Gian Ấn lại có thể khởi động!

Trong lòng Phó Thư Bảo thầm nghĩ, sau đó cất bước đi vào bên trong môn hộ.

Một màu trắng tinh không ngừng kéo dài ra ngút tầm mắt, phẳng phất như là tuyết mùa đông vậy, trắng muốt tinh thuần tự nhiên vô cùng.

Từ trong cánh cửa kia đi ra, một phiến thế giới trắng thuần liền xuất hiện trong tầm mắt của Phó Thư Bảo. Quả nhiên là một cái Sinh chi Không gian Trữ vật, chẳng qua thể tích của nó trong số tất cả những Sinh chi Không gian Trữ vật mà Phó Thư Bảo từng thấy chính là nhỏ nhất. Đứng ở lối vào của thông đạo Thiên Hà Tịnh Hóa Bình, mơ hồ có thể nhìn thấy được vách tường trắng noãn của cái thế giới này. Nó đồng dạng cũng là màu sắc trắng noãn như ngọc, không nhiễm một hạt bụi, sạch sẽ thuần khiết đến mức có chút quá đáng.

Từng đám từng đám mây mù màu trắng noãn tràn ngập bên trong Sinh chi Không gian Trữ vật, khiến cho tầm mắt trở nên mờ lung, rồi lại để cho cái thế giới nhỏ này tràn ngập sắc thái mộng ảo cùng thần bí. Chậm rãi hướng về phía trung tâm thế giới đi đến, Phó Thư Bảo nhìn thấy một cái thủy đàm màu trắng, bên trong chính là Thiên Hà Thủy mà hắn vẫn chưa sử dụng hết. Linh khí cùng với linh năng vô cùng vô tận từ trong thủy đàm truyền ra, làm cho người ta sinh ra cảm giác say mê.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn phía, trong lòng Phó Thư Bảo toát ra một tia ý niệm kỳ quái:

- Từ khi lấy được cái Thiên Hà Tịnh Hóa Bình này, ta trước sau hai lần dùng nó tịnh hóa khối độc màu đen, số lượng mà nó hấp thu nhiều đến mức khó thể đoán nổi, nhưng mà trong này lại chẳng lưu lại bất cứ dấu vết gì cả, đây là xảy ra chuyện gì? Cho dù có tịnh hóa, cũng không đến mức hoàn toàn sạch sẽ như vậy chứ? Chẳng lẽ còn có chỗ nào kỳ quái nữa sao?

Cho dù dùng một bình sứ đựng nước, đổ vào loại nước không sạch sẽ, cho dù là một phen đem nước lắng đọng lại, sau đó dưới đáy bình cũng sẽ lưu lại một chút tạp chất mới đúng chứ? Nhưng mà nhìn khắp không gian thế giới này, Phó Thư Bảo cũng chẳng gặp phải một chút tạp chất nào còn lưu lại cả. Đám hắc vụ kịch độc kia phẳng phất như chưa bao giờ bị hút vào trong này vậy.

Trong lúc bất tri bất giác, Phó Thư Bảo đã đi tới bên dưới vách tường mặt ngọc. Tầm mắt của hắn dừng lại trên vách tường ngọc kia, tâm thần của hắn đột nhiên chấn động lên một cái. Địa phương nơi hắn nhìn tới, rõ ràng có dấu ấn của một đóa hoa sen, hình dạng cùng với Kim Liên Chi Thuần do Thời Gian Ấn ngưng luyện ra quả thật là giống nhau như đúc!

Cái dấu ấn hoa sen kia nằm bên trên vách tường ngọc, không có màu sắc đặc thù, cùng với vách tường ngọc gắn liền thành một thể, nếu như không xem xét cẩn thận, rất khó phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

- Kỳ quái! Trong này như thế nào lại có dấu ấn hoa sen chứ? Tuy rằng giống hệt như Kim Liên Chi Thuần của ta, nhưng mà một cái không có màu sắc, một cái lại là màu hoàng kim, cái trước cũng chỉ là một cái dấu ấn...

Trong lòng thoáng suy nghĩ, đột nhiên Phó Thư Bảo tựa hồ như hiểu được cái gì đó:

- Cái gọi là trao đổi, chẳng lẽ là một phen đem Thời Gian Ấn gắn lên trên này, từ đó tìm được lực lượng thời gian hay sao?

Cái gọi là trao đổi, cần phải có trả giá mới có thể tìm được. Cái này ở trong giới Luyện Lực sĩ cũng là một cái pháp tắc từ xưa truyền lại. Luyện chế một vài thứ, tất nhiên sẽ mất đi một vài thứ. Ví dụ như một Luyện Lực sĩ tiến hành luyện chế một thanh chiến đao Luyện Lực Khí, hẳn nhận được chiến đao, đồng thời cũng mất đi linh tài cùng với nguyên liệu. Giữa hai cái chính là sự quan hệ trao đổi vật chất đồng giá mà thôi.

- Chẳng qua, nếu như ta lấy Thời Gian Ấn đi tiến hành trao đổi, như vậy ta sẽ nhận được lực lượng của thời gian, như vậy đối với cái thuyết pháp của Luyện Vô Mệnh mà nói, lực lượng thời gian không thể nào nắm giữ được sẽ mâu thuẫn... Cái này đến tột cùng là chuyện tình như thế nào đây? Con mẹ nó!

Dù sao cũng nghĩ không rõ là xảy ra chuyện gì, Phó Thư Bảo lập tức quăng ném nó qua một bên, đơn giản cái gì cũng chẳng thèm nghĩ đến nữa, trực tiếp đem Thời Gian Ấn ngưng luyện ra thành Kim Liên Chi Thuần, hướng cái ấn ký kia mà ấn mạnh vào.

Không có bất cứ thanh âm gì phát ra, Kim Liên Chi Thuần liền cứ như vậy giống như là bị Phó Thư Bảo nhét luôn vào bên trong bức tường ngọc. Trong phút chốc, từ trong cái ấn ký hoa sen kia phát ra quang mang kim sắc sáng chói, đem cả người Phó Thư Bảo cũng đều bao vây lại.

Tất cả các tạp niệm trong khoảnh khắc bị quét hết ra ngoài, Phó Thư Bảo cảm giác như thân thể mình trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, thần hồn không có trọng lượng, ngay cả thân thể cũng không có trọng lượng!

Thời gian phân chia ra làm quá khứ, hiện tại, tương lai. Quá khứ đã trôi qua, không còn tồn tại, chỉ tồn tại trong ký ức. Hiện tại đang sinh ra, tồn tại chân thật. Tương lai vẫn chưa đến, không thể đoán trước được. Đây chính là áo nghĩa chung cực của Thời Gian Ấn mà trước đây Phó Thư Bảo lãnh ngộ được. Hắn đột nhiên cảm thấy, cái loại áo nghĩa này đang thay đổi hết thảy mọi thứ của hắn, thần hồn, thậm chí là thân thể!

Đúng lúc này, bên trong hư không đột nhiên vang lên một đạo thanh âm kỳ quái. Ngôn ngữ mà thanh âm này phát ra, là một loại ngôn ngữ mà Phó Thư Bảo cho tới bây giờ chưa từng nghe qua bao giờ. Nhưng quý dị chính là hắn lại có thể nghe hiểu được nó, đó là... ngôn ngữ của thời gian!

- Người dùng Thời Gian Ấn trao đổi, nhận được lực lượng của thời gian! Thân thể hiện tại của ngươi đã là Thời Gian Chi Thể, nắm giữ lực lượng thời gian. Thân thể của ngươi bảo tồn lại trong này, sau khi trải qua ngày quá khứ, ngày hiện tại cùng ngày tương lai sẽ biến hóa tan mất hết. Trước khi ngày tương lai còn chưa có chấm dứt, ngươi phải đến đây để chuộc lại thân thể!

Ầm!

Không gian chợt rung động lên một chút, đồng thời khi mà thanh âm biến mất, kim quang cũng toàn bộ tiêu tán đi.

- Ngày quá khứ, ngày hiện tại, ngày tương lai, đó chẳng phải là thời gian ba ngày sao?

Phó Thư Bảo rất nhanh nhớ kỹ lại nội dung của thanh âm thời gian vừa rồi. Ánh mắt vừa nhìn lại, hai mắt hắn đột nhiên tròn lên. Thân thể hắn giờ phút này đang đứng bất động bên dưới vách đá ngọc kia, mà hắn, cái thân thể có ý thức của hắn thì lại biến thành một cái thân thể năng lượng tinh khiết, toàn thân phát ra kim quang sáng lạn!

Bản thân hắn chính là lực lượng thời gian!

801. Chương 692: Thế Giới Tử Vong (1)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 692: Thế giới Tử Vong (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Ngay tức khắc, tất cả nghi hoặc cũng đều hoàn toàn mất sạch. Phó Thư Bảo liền hiểu ra được, lực lượng thời gian không thể tu luyện, không thể có được, chỉ có thể trao đổi. Hắn trả giá bằng Thời Gian Ẩn cùng với thân thể, trao đổi lấy trong thời gian ba ngày, cũng chính là ngày quá khứ, ngày hiện tại cùng với ngày tương lai. Một khi ngày tương lai chấm dứt, thân thể hắn sẽ biến mất tann mát, thần hồn của hắn cũng sẽ hôi phi yện diệt!

Bản thân hắn hiện tại, thần hồn cùng với ý thức so với trong quá khứ cũng không có bất cứ thứ gì khác nhau cả. Nhưng mà thân thể của hắn cũng là lực lượng cường đại nhất, lực lượng thời gian! Tình huống như vậy, liền giống như là hắn từ bỏ lấy trí nhớ cùng với linh hồn của mình, đổi lấy hình thái chung cực cuối cùng của lực lượng Thần cấp, hình thái năng lượng thuần túy. Nhưng bất đồng chính là, trong lòng hắn vẫn như trước biết rằng, trong thời gian ba ngày, hắn có thể tự nhiên khống chế hết thảy mọi thứ.

Thân thể của hắn vẫn như trước lẳng lặng đứng bên dưới bức tường ngọc, không chút bất động gì, một đoàn bạch quang nhẹ nhàng bao phủ ở trên người của hắn, là một loại cảm giác yên tĩnh chết lặng.

- Thời gian ba ngày, ta cũng không thể nào trì hoãn một giây nào a! Chuyện tình này quan hệ đến sự sinh tử của lão tử... Hiện tại liền giết thẳng đến ổ của Đại đế Hắc Mạc Thiên trong Thế giới Hắc Ám đi!

oOo

Từ bên trong Thiên Hà Tịnh Hóa Bình đi ra, Phó Thư Bảo không hề nói với bất luận kẻ nào về chuyện tình này cả. Hắn đem Thiên Hà Tịnh Hóa Bình thu vào bên trong Long giới, sau đó đi vào địa lao.

Hắc Ma Nguyệt vẫn đang bị nhốt bên trong địa lao, toàn bộ lực lượng đã bị Thủy Vô Thường giam cầm lại, thân thể cũng bị vị lão nhân kia tàn phá nặng nề. Thời điểm Phó Thư Bảo nhìn thấy nàng, thì mặt mày nàng tiêu tụy, Thời Chi Chiến Giáp trên người nàng cũng tương đối hỗn độn.

Hắc Ma Nguyệt kinh ngạc nhìn thấy một đoàn kim quang đột nhiên lóe lên, nhưng đợi đến khi đám kim quang kia biến thành bộ dáng của Phó Thư Bảo, giống như một vị Đại Phật xuất hiện ở trước mặt nàng, hô hấp của nàng liền ngừng đọng lại. Nàng há hốc miệng, suốt nửa ngày mới miễn cưỡng phun ra một câu:

- Người... người đã nắm giữ lực lượng của thời gian!

Lực lượng của thời gian không thể tu luyện, không thể có được, chỉ có thể trao đổi, nhưng mà Phó Thư Bảo cũng không định nói chuyện này ột tù binh biết. Hắn khẽ gật gật đầu, cười ha hả nói:

- Như ngươi thất đó! Hiện tại ta đã nắm giữ lực lượng thời gian rồi, hiện tại theo ta đi tới Thế giới Hắc Ám đi, ta muốn gặp mặt Hắc Mạc Thiên một chút!

- Không! Không! Ta không quay về! Ta không quay về!

Hắc Ma Nguyệt đột nhiên hoảng sợ kêu lên.

Phản ứng kịch liệt của Hắc Ma Nguyệt khiến Phó Thư Bảo nghi hoặc:

- Như thế nào? Hắc Ma Nguyệt, hiện tại ta cho ngươi cơ hội quay về cố hương, ngươi như thế nào lại sợ hãi như vậy? Ở đó có thứ gì khiến ngươi sợ hãi à?

Hắc Ma Nguyệt run giọng nói:

- Ai nói ta sợ hãi? Ta không sợ hãi! Ta chỉ là... ta chỉ là không muốn quay về đó!

Phó Thư Bảo nói:

- Người càng là như thế, ta lại càng cảm thấy khả nghi! Chẳng qua hiện tại ta cũng không có thời gian nói với người những cái này! Chúng ta đi thôi! Trở về cổ hương của người, ta liền biết được người đang sợ hãi chuyện gì!

Nhìn thấy Phó Thư Bảo vươn tay ra, Hắc Ma Nguyệt vội vàng lết lùi về phía sau, ý đồ muốn thoát khỏi bàn tay của Phó Thư Bảo. Nhưng mà nàng làm sao có thể thoát được đây? Ngay sau khi bị Phó Thư Bảo bắt được, gỡ khỏi cái sợi dây xích gắn trên tường, nàng lại nhìn thấy Phó Thư Bảo móc ra một cái quyển trục bằng da thú cổ xưa, hắc quang bắt đầu khởi động, Thông Đạo Chi Môn xuất hiện bên trong gian địa lao, Hắc Ma Nguyệt liền hoảng sợ kêu lên:

- Van cầu người! Không nên đến đó a!

- Lão tử càng muốn đi!

Thanh âm vừa dứt, Phó Thư Bảo liền mang theo Hắc Ma Nguyệt bước thẳng vào bên trong cái thông đạo tràn ngập hắc quang vừa mới xuất hiện kia.

Ngay sau khi bước ra khỏi cánh cửa thông đạo, một mảnh đại địa hoang vắng đã xuất hiện trong tầm mắt của Phó Thư Bảo. Trên thiên không không hề tồn tại của nhật nguyệt tinh tú, khắp nơi toàn bộ đều là hắc ám bát ngát cùng với hắc vụ bao phủ khắp nơi.

Đây là một cái thế giới tử vong không có ánh sáng cùng với khí tức sinh mệnh. Nếu như là trước kia, Phó Thư Bảo chắc hẳn không thể nào tồn tại được trong cái thế giới này, chỉ khi nào mặc trên người Thời Chi Chiến Giáp mới có thể tồn tại ở nơi này được. Nhưng mà hiện tại, hắn cũng không cần bất cứ sự phòng hộ gì cũng có thể bình yên xuất hiện trong cái thế giới này. Hắn cũng không cần phải sử dụng các loại khí cụ hỗ trợ tầm mắt nào cả, cũng rất tự nhiên có thể nhìn thấy mọi thứ.

- Người, người là tên ác ma! Người có biết hay không, người không thể nào đi tới Thế giới Tử Vong này! Chỉ cần người đi vào nơi này, người sẽ hủy diệt hết thảy những thứ trong này!

Hắc Ma Nguyệt đột nhiên thê lương hét lên, vẻ mặt của nàng phi thường điên cuồng, bộ dáng vô cùng đáng sợ.

- Người đang nói mê sảng gì vậy? Ta tới nơi này chỉ là vì muốn xử lý Đại đế Hắc Mạc Thiên mà thôi, làm sao có khả năng hủy diệt nơi này cơ chứ... Ách! Xảy ra chuyện gì vậy?

Ngay khi còn chưa nói xong một câu, Phó Thư Bảo đột nhiên phát hiện ra cái thân thể năng lượng thuần túy của hắn đại phóng kim quang, dâng lên cao cả vạn trượng, bốn phương tám hướng xung quanh cả vạn trượng, thậm chí ngay cả xuống dưới cũng là một vạn trượng!

Đây chính là quang mang năng lượng của lực lượng thời gian! Những nơi mà quang mang này chiếu tới, ánh sáng không còn, hắc vụ tiêu tán, mặt đất cháy đen xuất hiện những dấu vết nứt nẻ. Thanh âm vang vọng ầm ầm từ sâu bên trong thiên không cùng với đại địa không ngừng truyền đến, không ngừng rung động!

- Hiện tại người đã hiểu rồi chứ? Người mang theo Thời Gian Chi Thể đến nơi này, trong này nhất định sẽ bị hủy diệt!

Hắc Ma Nguyệt rít gào nói.

Phó Thư Bảo khẽ nhún nhún vai, bộ dáng không sao cả:

- Đó không phải là mục đích ta đi đến nơi này hay sao? Bị hủy diệt rất tốt! Người cần phải hiểu rõ ràng, quan hệ của chúng ta là quan hệ tử địch, không phải người chết thì ta sẽ vong, ta một phen đem toàn bộ thế giới này bị hủy diệt không phải rất tốt hay sao?

- Khốn kiếp! Ác ma! Hắc Ma Nhân cũng là một loại sinh mệnh, tuy rằng hình thức sinh mệnh của chúng ta và các người không giống nhau, nhưng mà... người có quyền gì mà đi hủy diệt một mảnh thổ địa sinh tồn cuối cùng của chúng ta chứ?

802. Chương 692: Thế Giới Tử Vong (2)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 692: Thế giới Tử Vong (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Vô nghĩa! Thời điểm này mà còn muốn tranh thủ sự đồng tình của ta sao? Lúc trước, thời điểm khi các người dẫn theo mấy trăm vạn đại quân tấn công vào Thế giới Lực Lượng, nếu như ta cầu tình với các người, các người có tha thứ cho ta hay không?

Hắc Ma Nguyệt nhất thời ngậm miệng không nói gì nữa. Nàng biết sự lựa chọn của nàng, cũng biết sự lựa chọn của Luyện Vũ Thiên Tôn.

Phó Thư Bảo nói:

- Không thể à? Con mẹ nó, vậy thì còn nói những lời phế thải làm gì nữa? Nói cho ta biết, Hắc Mạc Thiên ở chỗ nào?

- Người mang theo Thời Gian Chi Thể đến nơi này, thế giới này sắp bị hủy diệt, không cần người đi tìm ngài, ngài rất nhanh sẽ tìm đến người!

Thanh âm của Hắc Ma Nguyệt tràn ngập sự đau thương.

- Nghĩ muốn kéo dài thời gian hay sao? Ta cũng không tin những gì người nói, một khi đã đến đây rồi, ta cũng phải nhìn một chút cái thế giới tà ác này xem, đến tột cùng là nó bị hủy diệt như thế nào?

Nhắc lên thân thể của Hắc Ma Nguyệt, Phó Thư Bảo phóng vọt lên thiên không.

Kim quang ở trên người của hắn càng ngày càng mãnh liệt hơn, cảm giác đối với lực lượng cũng càng ngày càng mãnh liệt hơn. Lực lượng không ngừng tăng cao khiến cho hắn thậm chí nghĩ thấy, hiện tại hắn chỉ cần đánh ra một quyền liền có thể xử lý được Đại đế Hắc Mạc Thiên. Đúng lúc này, trên mặt đất chợt không ngừng xuất hiện những Luyện nô cương thi, nhưng chỉ cần bị kim quang trên người hắn chiếu trúng một cái, đám Luyện nô cương thi này liền giống như là băng tuyết rơi vào trong lửa đỏ, bị thiêu đốt không còn lại chút gì nữa!

Phó Thư Bảo nhất thời hiểu ra được, kim quang năng lượng của lực lượng thời gian đối với hết thảy mọi thứ trên thế giới này đều có năng lực giết chết mang tính hủy diệt. Hắc Ma Nguyệt sợ dĩ không có việc gì, đó là bởi vì trên người nàng có Thời Chi Chiến Giáp!

Đại địa tiếp tục nứt vỡ, thiên không xuất hiện những luồng ánh sáng mờ mờ. Nhìn tốc độ hủy diệt như vậy, căn bản không cần thời gian ba ngày, mảnh sinh tồn cuối cùng của đám người Hắc Ma Nhân sẽ bị hủy diệt hoàn toàn. Phó Thư Bảo cho tới bây giờ vẫn không nghĩ tới vấn đề sẽ được giải quyết một cách đơn giản như vậy. Nhưng mà khi nhìn một màn cảnh tượng tận thế ở trước mắt, lại khiến hắn không thể không tin, cũng khiến hắn không thể không cảm thấy sự cường đại của lực lượng thời gian.

Lực lượng thời gian chính là lực lượng chung cực, là lực lượng thẩm phán, lực lượng không gì có thể đối kháng được. Lực lượng như vậy khó trách là không thể tu luyện được, không thể có được, chỉ có thể trao đổi, nhận được một chút thời gian sử dụng mà thôi.

Vèo vèo vèo!

Thanh âm tiếng gió quỷ dị đột nhiên từ bên trong hắc vụ truyền ra. Lập tức vài đạo bóng đen xé rách hắc vụ, hướng về phía Phó Thư Bảo cùng với Hắc Ma Nguyệt mà đến. Cường giả của thế giới này rốt cuộc cũng đã xuất hiện, bọn họ sợ dĩ không e ngại ánh sáng năng lượng của lực lượng thời gian, đó là bởi vì trên người bọn họ cũng mặc Thời Chi Chiến Giáp.

Xem ra, Hắc Mạc Thiên đã luyện chế ra nhiều Thời Chi Chiến Giáp như thế, là sớm đã có quyết tâm cùng với dự định xâm nhập vào Thế giới Lực Lượng rồi.

Đám cường giả đột nhiên đánh lên tới, đều là đám người Hắc Ma Nhân, có Lực sĩ Thần cấp, cũng có thấp hơn một chút. Những người này ào ào phóng tới, vừa ra tay sẽ không lưu lại bất cứ đường sống nào cả, thậm chí ngay cả bọn họ luôn nữa! Đây chính là một kích tất sát! Ở thời khắc nguy nan khi Thế giới Tử Vong sắp sửa bị hủy diệt, tất cả mọi người sinh hoạt trong thế giới này liền xem Phó Thư Bảo như là địch nhân lớn nhất của mình, cần phải giết chết!

- Muốn chết!

Tay phải Phó Thư Bảo vung lên, một thanh Thời Gian Nhận khổng lồ dài hàng dặm đột nhiên thoáng hiện, một dao chém xuống. Đám cường giả Hắc Ma Nhân nhất thời hồn phi yên diệt, thi cốt vô tồn. Không chỉ như thế, sau khi bỏ ra một dao, ánh dao rơi xuống trên đại địa, một mảnh thanh âm ầm ầm vang lên, bên trên đại địa rõ ràng xuất hiện một vết chém dài hàng dặm, sâu không thấy đáy!

Uy lực của một dao này cũng dọa cho chính Phó Thư Bảo cũng phải nhảy dựng lên, nhưng quay đầu nghĩ lại, đây cũng là chuyện tình rất bình thường. Thời điểm khi hắn nắm giữ Thời Gian Ấn, dùng ra một chiêu này cũng đã có uy lực khủng bố, huống chi hiện tại là Thời Gian Chi Thể cơ chứ?

Thanh âm bước chân rầm rập từ bên trong hắc vụ truyền đến. Trong chớp mắt, vô số Tử Mã kỵ sĩ, Bạo tạc thi binh, Cung tiễn binh dày dầy đặc đặc lao thẳng tới. Số lượng của bọn chúng ít nhất cũng hơn năm trăm vạn, đông nghịt kéo dài đến khuất tầm mắt cũng chưa hết.

- Muốn dùng chiến thuật biến người xử lý ta sao? Không biết thứ này sử dụng như thế nào đây?

Trong lòng Phó Thư Bảo không chút lo sợ đám Luyện nô cương thi này, hắn đem thanh Hắc Ám Quyền Trượng ra, cầm lên trên tay.

Hắc Ám Quyền Trượng vừa mới xuất hiện, đám Luyện nô cương thi chằng chịt phía trước nhất thời quỳ gối xuống. Số lượng mấy trăm vạn người, không hề có một chút thanh âm nào cả, toàn trường yên tĩnh chết lặng.

- Ha ha... Thứ này thật sự là có tác dụng a! Thuyết pháp của lão đầu tử quả thật là không sai!

Phó Thư Bảo cười ha hả. Thanh Hắc Ám Quyền Trượng trong tay của hắn căn bản không thể luyện chế, sau khi bị hủy diệt liền quay trở lại trong Quyền Lực Tháp ở trong Thế giới Hắc Ám. Nó cùng với Thời Gian Ấn cơ hồ là Thần vật cùng một cấp bậc.

- Người tên ác ma này! Ta nguyện ý dâng ra sinh mệnh của chính ta, thân thể của ta! Ta van cầu người rời khỏi nơi này, có được không?

Hắc Ma Nguyệt van cầu nói. Khóe mắt của nàng đã chảy xuống những giọt nước mắt màu đen.

- Người đang nói đùa cái gì thế? Ta đang chơi đùa vui vẻ a! Không biết ta chỉ huy quân đoàn Luyện nô cương thi mấy trăm vạn này tấn công Hắc Mạc Thiên, như vậy sẽ có bộ dáng như thế nào đây?

Phó Thư Bảo nói. Nếu như nếu làm như vậy có thể nhanh chóng xử lý vấn đề hơn, hắn liền sẽ tiếp tục làm như thế.

- Người... Ta biết người thích nữ sắc, Hắc Ma Nhân chúng ta có rất nhiều nữ nhân xinh đẹp vô cùng, so với các nữ nhân của người một chút cũng không kém. Người muốn bao nhiêu, ta sẽ cho người bấy nhiêu, chỉ cần người rời đi là được!

Phó Thư Bảo nói:

- Người một phen xem ta trở thành người gì vậy?

- Vô dụng thôi, Hắc Ma Nguyệt!

Đúng lúc này, một thanh âm hùng hồn đột nhiên từ sâu bên trong hắc ám chọt truyền đến. Thanh âm giống như tiếng sấm nghiền nát thiên không, áp lực như thủy triều đánh úp lại!

Vị Đại đế chúa tể của Thế giới Tử Vong rốt cuộc cũng xuất hiện rồi.

803. Chương 693: Hắc Mạc Thiên Đại Đế

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 693: Hắc Mạc Thiên Đại đế

Nguồn: Vipvanda xem tại

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hắc vụ quần quanh toàn thân, giống như một bộ Vương bào phiêu đảng trong gió. Cặp mắt huyết hồng sắc, tràn ngập vẻ tà ác. Thân thể cao gấp mười lần người bình thường. Sự xuất hiện của Hắc Mạc Thiên như Ma Thần hàng thế. Một người toàn thân hắc quang, một kẻ kim quang vạn trượng, hẳn cùng với Phó Thư Bảo hình thành một sự đối nghịch rõ ràng.

Ở ngay sau lưng Hắc Mạc Thiên, bên trong hư không, có ít nhất hơn một ngàn cường giả Hắc Ma Nhân trong trạng thái sẵn sàng lâm chiến, sát khí nóng hổi. Trận hình khủng bố như vậy, đổi lại là trước đây, chuyện tình đầu tiên Phó Thư Bảo phải làm chỉ sợ chính là chạy trốn chết. Nhưng mà hiện tại, sau khi đổi được Thời Gian Chi Thể, hẳn căn bản không chút sợ hãi. Hắn có sự tin tưởng tuyệt đối, chỉ cần chém vài đao liền có thể đem đám cường giả Hắc Ma Nhân này hủy diệt sạch sẽ!

Quan trọng nhất chính là, chỉ cần hắn lấy Thời Gian Chi Thân, kiên trì ở trong cái thế giới này một đoạn thời gian thôi, thì toàn bộ Thế giới Tử Vong nhất định sẽ bị hủy diệt, còn có gì khiến hắn phải sợ nữa chứ?

- Hiện tại ngươi có thể đi được rồi!

Phó Thư Bảo giải trừ cấm chế trên người Hắc Ma Nguyệt, đem nàng quăng xuống mặt đất. Loại binh tôn tướng của như Hắc Ma Nguyệt, hiện tại hẳn chẳng đặt vào trong mắt nữa. Hiện tại mục tiêu của hắn cũng chỉ có một người, chính là Đại đế Hắc Mạc Thiên!

- Cùng lên hết đi! Để cho chúng ta kết thúc cuộc chiến này đi!

Phó Thư Bảo quát lớn. Thanh âm của hắn xuyên thấu trời cao, những nơi mà sóng âm lướt qua, hắc vụ tiêu tán, sơn băng địa liệt.

Nếu như Đại đế Hắc Mạc Thiên suất lĩnh một ngàn cường giả Hắc Ma Nhân tiến hành vây công, như vậy hẳn cũng sẽ chỉ huy quân đoàn năm trăm vạn Luyện nô cương thi tiến hành hỗn chiến, như vậy, sự hủy diệt của thế giới này cũng sẽ nhanh hơn nữa.

Hỗn chiến, cơ hồ là không thể tránh khỏi. Nhưng mà ra ngoài sự dự kiến của Phó Thư Bảo chính là Hắc Mạc Thiên không ngờ đột nhiên vung tay lên, dùng thanh âm uy nghiêm vô thượng nói:

- Các ngươi đều trở về cả đi! Đây là cuộc chiến đấu giữa ta và hắn, các ngươi không nhất thiết phải lưu lại, càng không nhất thiết phải tham gia!

- Đại đế!

Một ngàn Hắc Ma Nhân quỳ rạp xuống, nhưng cũng không hề có dấu hiệu sẽ rời đi.

- Đây là mệnh lệnh! Trở về!

Hắc Mạc Thiên rống lớn một tiếng, đồng dạng cũng có uy thế sơn băng địa liệt.

Một ngàn cường giả Hắc Ma Nhân cực kỳ không cam lòng mà rời đi, ngay cả Hắc Ma Nguyệt cũng rời đi. Tuy rằng bọn họ lo lắng cho an nguy của Hắc Mạc Thiên, nhưng mà đây là mệnh lệnh, cần phải chấp hành.

Phó Thư Bảo cũng vung Hắc Ám Quyền Trượng lên, năm trăm vạn Luyện nô cương thi cũng âm ỉ rút lui. Đến như thủy triều ập đến, đi cũng giống như thủy triều rút đi.

Trên chiến trường cũng chỉ còn lại có Đại đế Hắc Mạc Thiên cùng với Phó Thư Bảo. Bọn họ đứng cách xa nhau cả dặm, nhưng một kẻ là kim quang vạn trượng, một kẻ là hắc quang sâm u. Ở giữa hai người hình thành nên một đường ranh giới vô cùng rõ ràng, một bên là quang minh, một bên là hắc ám.

- Xem ra, ta thủy chung vẫn là xem thường ngươi rồi! Bất luận là lúc đầu khi ngươi đang trưởng thành, hay là lúc ta để cho Luyện Vũ Thiên Tôn dẫn quân đến giết ngươi cũng như vậy!

Hắc Mạc Thiên nhàn nhạt nói.

Phó Thư Bảo cười lạnh, nói:

- Nếu không phải là như vậy, bây giờ ta làm sao có thể đứng ở nơi này nói chuyện cùng ngươi được chứ? Thi thể của ta chỉ sợ cũng đã mục nát thành một đồng tro tàn rồi!

- Trận doanh chúng ta bất đồng, hình thức sinh mệnh bất đồng, giữa chúng ta không có bất cứ sự nhân từ nào cả!

Hắc Mạc Thiên nói.

Phó Thư Bảo nói:

- Như vậy còn nói lời vô nghĩa gì nữa? Động thủ đi!

- Ngươi lấy Thời Gian Chi Thể mà buông xuống Thế giới Tử Vong, ngươi có được ưu thế khiến ta phải sợ hãi, ta cũng không gấp gáp, ngươi gấp gáp làm gì?

Kỳ quái chính là, thanh âm của Hắc Mạc Thiên không ngờ lại trở nên nhẹ nhàng lại.

Phó Thư Bảo có chút khó hiểu nhìn Hắc Mạc Thiên. Đúng vậy, chuyện này khiến hắn nghĩ mãi không rõ. Hắn dùng Thời Gian Chi Thể đi đến thế giới này, mỗi một giây hắn ở nơi này, Thế giới Tử Vong sẽ càng bị hủy diệt nặng nề hơn. Đại đế Hắc Mạc Thiên thân là chúa tể của cái thế giới này, hắn hẳn là nên sốt ruột xử lý đối thủ, chấm dứt hết thảy những chuyện này mới đúng, như thế nào lại là bộ dáng lửa cháy ngang mày cũng vẫn không chút lo lắng như vậy chứ?

- Phó Thư Bảo, ngươi hiểu biết thế giới này như thế nào?

Hắc Mạc Thiên nhàn nhạt nói, vẫn như cũ không có chút dấu hiệu sẽ lập tức động thủ.

Phó Thư Bảo nói:

- Nơi này chính là địa phương sinh tồn cuối cùng của Hắc Ma Nhân các ngươi phải không? Thế giới này không có ánh sáng, vô cùng hoang vắng, có lẽ nó là chốn thiên đường của đám Hắc Ma Nhân các ngươi a! Nhưng mà theo như ta suy nghĩ, thì nó chẳng khác nào là Địa Ngục cả!

- Ngươi nói không sai! Thế giới Tử Vong này quả thật chính là như vậy, chính là chốn thiên đường cuối cùng của Hắc Ma Nhân chúng ta!

- Ta nói ngươi đang chơi đùa cái gì thế? Ta đang đứng ở trước mặt của ngươi, ta dùng Thời Gian Chi Thể buông xuống Thế giới Tử Vong, cái thế giới này của các ngươi bất cứ lúc nào cũng có thể bởi vì sự tồn tại của ta mà bị hủy diệt. Ngươi lại không động thủ giết ta, mà cùng với ta nói những lời nói kỳ quái khó hiểu, đầu óc ngươi có bệnh hay không?

Hắc Mạc Thiên chẳng thèm để ý đến sự trào phúng của Phó Thư Bảo, vẫn như trước dùng ngữ khí bình thản nói:

- Áo nghĩa chung cực của lực lượng hắc ám chính là tử vong cùng với hy sinh, mỗi một gã Hắc Ma Nhân từ trước đến giờ đều chưa từng sợ hãi tử vong! Vì sự nghiệp của chúng ta, mỗi một gã Hắc Ma Nhân cũng đều kính dâng hết thảy mọi thứ của chính mình, bao gồm cả sinh mệnh của bọn họ cũng vậy!

Dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Ngươi dùng Thời Gian Chi Thể buông xuống Thế giới Tử Vong này, cùng ta đấu một trận, ta chỉ muốn nói với ngươi là, ta có được Tử Vong Chi Thể, so với Thời Gian Chi Thể của ngươi cũng không phân cao thấp. Chúng ta chiến đấu xem ai thắng ai bại, đây là chuyện tình rất khó đoán được!

- Người vì cái gì nói cho ta biết những cái này?

- Thanh niên nhân, người không cần sốt ruột! Ta nói xong một chút, chúng ta liền động thủ là được!

Thanh âm của Hắc Mạc Thiên tiếp tục nói:

- Trong vũ trụ này, bất cứ sự vật gì cũng đều có hai mặt chính phản, cũng đều có hai cái cực đoan Sinh cùng với Tử! Lực lượng Hắc Ám hệ cùng với lực lượng mà các người tu luyện cũng chính là như thế! Một cái tồn tại trong thế giới hắc ám, một cái tồn tại trong thế giới quang minh! Một bên nào bị hủy diệt, sự cân bằng này liền sẽ bị đánh vỡ, xuất hiện một kết quả không ai có thể lường trước được!

Phó Thư Bảo cười ha hả nói:

- Không cần phải nói với ta những cái này, ta không muốn biết những cái đạo lý lớn đó, cũng không cần phải biết! Ta chỉ biết chính là người đã từng hủy diệt Liệt Quốc, vô số người đã chết trong tay của người! Người đã nô dịch tộc nhân Ngự Nhân Tộc cả vạn năm trời! Người cũng đã từng mấy lần muốn giết ta! Đến bây giờ, ta rốt cuộc đến đây, chẳng lẽ người nghĩ muốn bằng vào những ngôn ngữ này đánh động ta, để ta bảo trì cái gọi là sự cân bằng theo lời người nói sao?

Dừng lại một chút, hấn giận dữ hét lên:

- Động thủ đi! Cho dù là đánh vỡ cái loại cân bằng này, ta cũng phải giết người!

Hắc Mạc Thiên cười khổ nói:

- Ta cho tới bây giờ chưa từng trông cậy vào bất cứ kẻ nào ban phát cho ta sự nhân từ cả! Những lời nói của người, cũng không có loại tư cách này! Ta nói nhiều như vậy, cũng không phải là muốn thức tỉnh lại tên tiểu tử lỗ mãng người! Người như thế nào có thể lấy Thời Gian Chi Thể chạy đến thế giới này? Người cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghĩ qua, vì cái gì ta không có tự mình đi đến Thế giới Lực Lượng mà giết chết người hay sao?

Cái này thật ra Phó Thư Bảo cho tới bây giờ chưa từng nghĩ qua, nhưng hấn thật ra từng lo lắng về chuyện tình này.

- Khốn kiếp! Cái tên đông dài này, người nghĩ muốn lừa gạt ta, như vậy người chính là sai lầm rồi! Người đi chết đi! Vĩnh viễn ngậm miệng người lại!

Nếu như để Hắc Mạc Thiên nói tiếp, Phó Thư Bảo sợ rằng hấn thậm chí có thể sẽ tin tưởng vào lời nói của Hắc Mạc Thiên. Mà đây đối với hấn chính là cực kỳ bất lợi. Hấn ôm ý chí tất sát chạy đến Thế giới Tử Vong, nếu như bị người ta dùng miệng lưỡi mà đui ngược trở về, như vậy sau đó, chờ đợi hấn chỉ sợ cũng chỉ là hối hận cùng với diệt vong!

Thời Gian Nhận màu hoàng kim mạnh mẽ đánh xuống, khoảng cách cả một dặm trong khoảnh khắc biến mất. Một đao vừa động, hư không chấn động, mặt đất rung động, cảnh tượng thế giới hủy diệt lại gia tăng lên.

- Tên tiểu tử lỗ mãng, giác ngộ đi!

Rống lớn một tiếng, trong tay của Hắc Mạc Thiên liền có thêm một thanh cự đao màu đen, hướng về phía Thời Gian Nhận chém mạnh xuống.

Hai thanh cự đao khổng lồ va chạm với nhau, phát ra tiếng nổ mạnh kịch liệt khủng bố, kéo dài liên miên không dứt. Năng lượng khổng lồ phóng thích ra phá hủy hết thảy mọi thứ trên mặt đất, thậm chí ngay cả hắc vụ kịch độc bên trong hư không cũng đều bị đốt cháy sạch sẽ, biến mất sạch sành không còn!

804. Chương 694: Đại Kết Cục (1)

Thiên Tài Địa Lạc

Chương 694: Đại kết cục (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Hai loại lực lượng hoàn toàn tương phản, hai tử địch đối lập tuyệt đối, cuộc chiến chung cực cuối cùng cũng bắt đầu.

Ánh đao hoàng kim cùng với ánh đao màu đen không ngừng va chạm một chỗ với nhau, mặt đất Thế giới Tử Vong rung động liên miên không ngớt, từng cái từng cái khe nứt không ngừng xuất hiện trên mặt đất. Mây đen cùng với khói độc bên trên thiên không càng ngày càng loãng đi, một chút ánh sáng nhàn nhạt xuất hiện lúc ban đầu, hiện tại cũng càng ngày càng rõ hơn.

- Tiểu tử, xuất ra lực lượng cực mạnh của ngươi đi, cùng ta làm một cái kết thúc!

Sau khi một đao va chạm nhau, Hắc Mạc Thiên đột nhiên nhảy lui về phía sau. Khí thể toàn thân hắn không ngừng tăng cường, hắc vụ quấn quanh toàn thân, thậm chí ngay cả khuôn mặt của hắn cũng bị che lấp lại. Chỉ có thể nhìn thấy trong hắc vụ lóe ra cặp mắt đỏ rực âm sâm, chẳng qua cũng có vẻ vô cùng mờ mịt. Đồng thời trong lúc này, lực lượng hắc ám của hắn đột nhiên tăng cao, so với vừa rồi không ngờ đột nhiên tăng lên gấp mấy lần!

- Không xong! Cái tên gia hỏa này chẳng lẽ phỏng chừng không thể giết ta, nhưng lại không thể để ta ở lại cái thế giới này, nên đã sử dụng cái loại phương pháp giống như đám Tam Âm Khách từng sử dụng, hy sinh sinh mệnh của chính mình để đổi lấy sức chiến đấu cường đại hay sao? Chẳng qua, một khi hắn sử dụng, ta nhất định phải chống đỡ! Chính hắn đã muốn hủy diệt chính mình, ta như thế nào sợ hãi hắn chứ?

Trong lòng Phó Thư Bảo rất nhanh đã có đối sách, cũng không có lui bước, cũng mạnh mẽ gia tăng lực lượng thời gian của mình lên. Sau khi đạt đến đỉnh điểm mà hắn có thể khống chế, liền chém mạnh một đao xuống.

Có thể đoán được chính là, lần đối kháng này, cả hai đều dưới tình huống đã dốc hết toàn lực của mình. Cái kết quả kia khẳng định sẽ là mãnh liệt cùng với đồ sộ hơn so với bất cứ trận chiến nào trước đây. Nhưng mà, ngay tại thời điểm khi Thời Gian Nhận của Phó Thư Bảo sắp sửa chém thẳng lên Tử Vong Nhận của Hắc Mạc Thiên, đột nhiên khí thể uy nghiêm trên người Hắc Mạc Thiên chợt hoàn toàn biến mất, lực lượng của hắn cũng đột nhiên biến mất, hắc vụ trên người của hắn cũng đột nhiên biến mất. Hắn liền cứ như vậy lẳng lặng phiêu phù trong hư không, tùy tiện để cho Thời Gian Nhận của Phó Thư Bảo chém thẳng lên trên đầu vai của hắn, đem thân thể của hắn trực tiếp chém ra làm hai nửa!

Biến hóa bất ngờ khiến cho Phó Thư Bảo nhất thời ngây người tại đương trường. Vừa rồi hắn còn đang suy nghĩ, Hắc Mạc Thiên nhất định là muốn dùng phương thức hy sinh để gia tăng sức chiến đấu, bằng vào tốc độ nhanh nhất mà chém chết hắn, lại không nghĩ tới không ngờ hắn lại từ bỏ việc chống cự, đứng yên chịu chết!

Máu tươi màu đen không ngừng phun trào trong thiên không, giống như một cơn mưa rơi thẳng xuống mặt đất. Thiên không lại một lần nữa bị hắc vụ che lấp, vô cùng dày đặc. Cả thế giới này tựa hồ bởi vì sự ngã xuống của Hắc Mạc Thiên mà có sự thay đổi.

Thân thể rõ ràng bị chém thành hai nửa cũng không có rơi xuống, mà lại giống như không hề có trọng lượng huyền phù ở trong thiên không. Khuôn mặt đã tiêu tán đi hắc vụ không có chút biểu tình thống khổ, mà cặp mắt đỏ rực không ngờ lúc này cũng phát ra chút quang mang sinh mệnh.

- Ngươi...

Một màn quỷ dị như thế, khiến cho Phó Thư Bảo cũng bị dọa cho nhảy dựng lên.

- Thời gian của ta không nhiều lắm, ngươi cẩn thận lắng nghe, không nên bỏ sót câu nào!

Hắc Mạc Thiên đột nhiên há miệng nói.

Bị chém ra làm hai vẫn còn có thể mở miệng nói chuyện, trong lòng Phó Thư Bảo rung động khó có thể hình dung. Nhưng mà đối với chuyện Hắc Mạc Thiên ở thời điểm này vẫn còn muốn nói cái gì đó, trong

lòng hắn vẫn có chút tò mò:

- Người còn muốn nói gì nữa?

- Người là một tên tiểu tử lỗ mãng! Người dùng Thời Gian Chi Thể chạy đến Thế giới Tử Vong này, chính là muốn hủy diệt đi một mảnh địa phương sinh tồn cuối cùng của Hắc Ma Nhân! Ở trong mắt của người, Hắc Ma Nhân có lẽ là đáng chết, tiêu diệt cũng không đáng phải suy nghĩ. Nhưng mà ta muốn nói với người chính là, trong Hắc Ma Nhân cũng có những người thiện lương, bọn họ cũng có gia đình cùng với tín ngưỡng của chính mình. Người không có quyền cướp đoạt đi cơ hội sinh tồn của bọn họ! Mặt khác, ta muốn nói cho người chính là, nếu như cái chết của ta không thể thỏa mãn trái tim báo thù của người, người vẫn cố tình muốn hủy diệt Thế giới Tử Vong này, như vậy ta đây có thể khẳng định với người, một khi cái loại cân bằng này bị phá vỡ, kẻ bị hủy diệt kế tiếp liền chính là các người đó!

- Người...

Phó Thư Bảo nhất thời sững sờ tại đương trường.

Hắc Mạc Thiên dùng cái chết của hắn để thỏa mãn trái tim báo thù của mình? Sự tình tựa hồ chính là như thế! Hiểu được cái sự thật này, nhìn thấy địch nhân mà mình thể muốn giết chết đang sắp chết ở trước mặt của chính mình, Phó Thư Bảo thể nhưng lại không hề có chút thống khoái nào cả. Ở trong lòng hắn ngược lại có một loại tình cảm khác thường nảy sinh. Cái tình cảm này chính là sự tôn kính, cũng có sự bất đắc dĩ.

Ở trên chiến trường, rất ít có người nào sẽ tôn trọng địch nhân của hắn, nhưng mà thời khắc này, Hắc Mạc Thiên lại trở thành địch nhân mà Phó Thư Bảo tôn kính nhất.

Nhưng mà, thật sự liền cứ như vậy mà buông tay hay sao?

Hết thấy mọi thứ thật sự cứ như vậy đã xong rồi sao?

Phó Thư Bảo ngơ ngẩn nhìn về phía thân thể đã bị chém làm hai nửa, lại vẫn như trước nhìn chăm chú vào đối thủ của hắn, cảm xúc phập phồng, không thể bình tĩnh. Thời điểm này, thanh âm của Hắc Mạc Thiên lại truyền đến:

- Đây chính là kết cục! Ngay tại thời điểm khi người dùng Thời Gian Chi Thể đi đến Thế giới Tử Vong này, ta đã biết cái chết của ta đã đến rồi! Đến bây giờ, trái tim báo thù của người hắn là đã được thỏa mãn rồi chứ? Rời khỏi nơi này đi, không cần tiếp tục lỗ mãng như vậy nữa.

Trải qua thiên tân vạn khổ mới tìm được thắng lợi, không ngờ lại bị đối thủ năm lần bảy lượt mắng là kẻ lỗ mãng, cho dù trong lòng Phó Thư Bảo có tôn kính đối thủ này, nhưng mà trong lòng hắn cũng dâng lên một cơn giận vô danh:

- Người nói xong chưa? Không cần tiếp tục ở trước mặt ta bày ra cái bộ dáng đạo mạo trang nghiêm như vậy, cũng đừng một phen biến mình trở thành vô cùng vĩ đại như vậy! Người chính là tên Đại đế tà ác đã nô dịch Ngự Nhân Tộc cả vạn năm, người chính là tên đầu sỏ đã hủy diệt Luyện Quốc, chẳng lẽ người còn trông cậy vào ta sẽ đối xử nhân từ với người cùng với những đồng loại người hay sao?

805. Chương 694: Đại Kết Cục (2)

Thiên Tài Đạo Lạc

Chương 694: Đại kết cục (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

- Từ từ...

Hắc Mạc Thiên kịch liệt ho khan lên một tiếng, dòng máu màu đen từ trong miệng hắn phun ra, một đàn huyết vụ màu đen lập tức hình thành trước người hắn.

Phó Thư Bảo vốn dĩ đã không có hứng thú nghe hắn nói tiếp nữa, nhưng mà nhìn thấy bộ dáng hắn vất vả như vậy, trái tim nhất thời lại trở nên mềm nhũn, thở dài, nói:

- Nói đi! Đem những lời ngươi muốn nói mà nói xong một lần đi! Ta không còn nhiều kiên nhẫn nữa đâu!

- Khụ khụ... Ngươi dùng Thời Gian Chi Thân đi đến Thế giới Tử Vong, mặc dù ta có thể giết ngươi, nhưng như vậy thế giới này cũng vẫn sẽ bị hủy diệt. Cách duy nhất có thể cứu thế giới này chính là ngươi phải chủ động rời đi, hơn nữa trong lòng không còn bất cứ khúc mắc nào nữa. Ngươi phải nhớ kỹ, ta không phải là đang cầu xin ngươi, cũng không phải muốn ngươi thương hại! Hắc Ma Nhân không sợ hãi tử vong, cũng không cần địch nhân thương hại hay nhân từ! Sở dĩ ta lấy cái chết để thỏa mãn ngươi, chính là muốn ngươi hiểu được, bất cứ sự vật nào tồn tại cũng đều có một mặt đối lập. Một khi Thế giới Tử Vong biến mất, ngươi sẽ liền không thể khống chế được lực lượng thời gian nữa, đến lúc đó, kẻ bị hủy diệt tiếp theo chính là Thế giới Lực Lượng của các ngươi!

Một câu nói như vậy, giống như một tiếng sấm nổ vang trong đầu Phó Thư Bảo. Ngay vừa rồi, hắn còn tưởng rằng Hắc Mạc Thiên muốn dùng cái chết để tranh thủ sự thương hại của hắn, tha cho Hắc Ma Nhân một con đường sống, lại không nghĩ tới Hắc Mạc Thiên lại dùng ngữ khí cường ngạnh như thế mà phủ định, hơn nữa còn nghe được một sự thật chấn động đến như vậy.

Hắn biết, hiện tại hắn đang đứng giữa hai sự lựa chọn. Thứ nhất chính là sau khi chấm dứt hoàn toàn sinh mệnh của Hắc Mạc Thiên, sau đó hủy diệt luôn Thế giới Tử Vong, địa phương sinh tồn cuối cùng của Hắc Ma Nhân. Thứ hai chính là tin tưởng vào những lời Hắc Mạc Thiên nói, rời khỏi nơi này. Nhưng mà bất luận lựa chọn cái nào đi chăng nữa, đối với hắn mà nói cũng đều là vô cùng nặng nề!

- Một cái thế giới quang minh, sự quang minh vĩnh viễn tồn tại không bao giờ chấm dứt, như vậy cái thế giới đó sẽ trở thành như thế nào? Ngươi có thể tưởng tượng ra không? Một cái thế giới hắc ám, sự hắc ám vĩnh viễn tồn tại không bao giờ chấm dứt, như vậy cái thế giới đó sẽ như thế nào? Ngươi có thể tưởng tượng ra không? Vạn vật cũng đều có một sự cân bằng, nếu sự cân bằng đó bị đánh gãy, như vậy hết thảy mọi thứ đều sẽ bị hủy diệt!

Thanh âm của Hắc Mạc Thiên liền trở nên nghiêm khắc, giống như là điên cuồng vậy.

Phó Thư Bảo lâm vào trầm mặc. Hắn cũng hiểu được đạo lý như vậy. Một thế giới không có hắc ám, sẽ bị hủy diệt, một thế giới không có quang minh, đồng dạng cũng sẽ bị hủy diệt. Một cái ví dụ đơn giản nhất chính là nam nhân cùng với nữ nhân của nhân loại. Một cái là Dương thuộc tính, một cái là Âm thuộc tính. Nếu như toàn bộ thế giới là nam nhân, như vậy thế giới không qua bao lâu nữa sẽ bị hủy diệt. Ngược lại, nếu toàn bộ đều là nữ nhân, như vậy cuối cùng cái thế giới này cũng sẽ bị diệt vong.

Hắc Ma Nhân của Thế giới Tử Vong cùng với Thế giới Lực Lượng chính là sự đối kháng lẫn nhau, xem như là tử địch, một bên nắm giữ áo nghĩa cùng với lực lượng của hắc ám, một bên nắm giữ áo nghĩa cùng với lực lượng của quang minh. Nếu như một bên vĩnh viễn bị diệt vong, như vậy chỉ còn lại một loại lực lượng, không có sự kèm chế, phát triển thẳng tiến mãi một hướng, cuối cùng sẽ trở thành loại tai họa như thế nào, hắn cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Ngươi còn đang do dự cái gì nữa? Động thủ đi! Hoàn toàn chấm dứt ta, sau đó rời khỏi cái thế giới này!

Hắc Mạc Thiên rút gào nói.

Lúc này Phó Thư Bảo mới tỉnh thần lại, nói:

- Được rồi! Chúng ta liền lấy cái chết của ngươi xem như là kết thúc. Về phần sự đối địch giữa hai trận doanh, sự đối địch thuộc tính lực lượng, cái này cũng không phải là chuyện tình chúng ta có thể giải quyết được, cũng không phải là chuyện tình chúng ta nên gánh vác! Chuyện giữa hai chúng ta... đến đây là chấm dứt đi!

Hắc Mạc Thiên chậm rãi nhắm cặp mắt huyết hồng sắc lại, khóe miệng của hắn cũng nhếch lên một tia ý cười nhàn nhạt.

Một đạo Thời Gian Nhận màu hoàng kim lại chém xuống. Lần này đây hai mắt Hắc Mạc Thiên cũng không có mở ra nữa! Nhìn thấy thi thể Hắc Mạc Thiên chậm rãi rơi xuống mặt đất, tâm tình của Phó Thư Bảo thật lâu cũng không thể bình tĩnh lại được.

- Cái địa phương này, ta vĩnh viễn không bao giờ đến nữa!

Lưu lại một câu nói này, Phó Thư Bảo lại đem đặt Hắc Âm Quyền Trượng cùng với Tử Chi Tạo Vụ Khí đặt lên trên thi thể của Hắc Mạc Thiên. Hắn cũng không nhất thiết giữ lại hai thứ này nữa.

Hắc Âm Quyền Trượng cùng với Tử Chi Tạo Vụ Khí chính là quyền trượng cùng với Thần khí chiến tranh của Vương giả Thế giới Tử Vong. Sau khi Hắc Mạc Thiên chết đi, Vương giả mới sẽ sinh ra, hai thứ này sẽ xuất hiện trong tay của Vương giả mới, đại diện quyền uy, hiệu lệnh chư hùng. Cuộc chiến tranh cùng với đối kháng mới sẽ sinh ra. Nhưng mà, thời điểm đó, có lẽ hắn đã không còn sống trên đời nữa!

Giống như con người có sinh lão bệnh tử, giống như bốn mùa xuân hạ thu đông không ngừng thay đổi, hết thấy cũng đều có áo nghĩa, pháp tắc cùng với quy luật tồn tại của chính nó.

Lặng lẽ không một tiếng động, Phó Thư Bảo lấy Thời Gian Chi Thể đi đến Thế giới Tử Vong, lại lặng lẽ ly khai. Trên bầu trời, dưới mặt đất nơi nơi cũng còn có những dấu vết khủng bố, còn có thi thể vẫn còn đang mỉm cười của Hắc Mạc Thiên...

oOo

Ba năm sau, trong khu nhà cao cấp của Phó gia Hồ Thành.

Mọi người cũng không ai biết rằng Đa Tiền lão gia chính là Thần Quan Luyện Quốc, lại càng không biết vị lão nhân đáng khinh này có những chuyện xưa truyền kỳ mà nói suốt ba ngày ba đêm cũng không thể nói hết. Bọn họ chỉ biết là, vị Đa Tiền lão gia đã xa cách nhiều năm, ngày hôm nay mang theo một lượng lớn lễ vật cùng với con trai, con dâu cùng nhau về viếng tổ tiên.

Thanh âm tiếng pháo nổ đùng đùng vang lên khắp các nơi đường ngang ngõ tắt trong Hồ Thành. Đám tiểu hài tử liên miên đuổi theo đội ngũ không ngừng nhặt kẹo từ trong các cỗ kiệu ném ra.

Đây là một chi đội ngũ xa hoa cho tới bây giờ đám dân chúng Hồ Thành trước giờ chưa từng nhìn thấy qua. Thậm chí ngay cả Nữ Hoàng Tú Ngọc của Tú Quốc giá lâm, cũng không thể náo nhiệt cùng với xa hoa như vậy được.

- Có biết không? Phó Đa Tiền cùng với đứa con trai bảo bối của hắn đã trở về, nghe nói còn dắt theo sau nàng con dâu xinh đẹp đến chết người a!

- Xinh đẹp đến chết người? Có xinh đẹp bằng bốn nàng nữ phó xinh đẹp kia không?

- Đâu chỉ có như vậy! Nghe nói còn có cả Công chúa Mỹ nhân ngư, còn có cái gì mà Thất Thái Nữ Thần Long, còn có cái gì Hồ ly tinh nữa!

- ...

806. Chương 694: Đại Kết Cục (3)

Thiên Tài Đọa Lạc

Chương 694: Đại kết cục (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Thời gian cứ như vậy mà trôi qua, đến lúc bầu trời tối đen. Lúc này, bên trong một cỗ kiệu lớn trong đoàn người không biết vì cái gì lại rung lắc nhiều hơn những cỗ kiệu khác.

Bên trong cổ kiệu...

- Chán ghét a! Còn chưa chấm dứt nữa sao? Ta chịu hết nổi rồi a!

Thanh âm của Công chúa Dật Hương Chi Ni Nhã có vẻ rất bất đắc dĩ. Nàng là người có sức chiến đấu yếu nhất trong số các nữ nhân của Phó Thư Bảo, nhưng mà cổ tình ngày hôm nay Phó Thư Bảo lại cổ tình muốn thu thập nàng, tập trung hỏa lực tiến công nàng, nàng rất nhanh liền chịu không nổi nữa.

- Ha ha... Âm Nhi đã sinh cho ta một đứa con trai, Nguyệt Thiên cũng đã sinh cho ta một đứa con gái, còn có Hữu Nãi Ngư, nàng cũng đã mang thai rồi. Chỉ còn có nàng cùng với hai tỷ muội Long Tộc là bụng vẫn chưa có dấu hiệu gì, ta không tìm các nàng thì tìm ai nữa? Đừng nói lời vô nghĩa nữa! Ngoan ngoãn mà đem chân mở ra nào! Còn không chịu nghe lời sao? Nhanh lên!

Thanh âm Phó Thư Bảo tràn ngập sự mê hoặc cùng với lực lượng. Giờ phút này hẳn chính là Tướng quân trên chiến trường, là Vương giả tối cao trong Hoàng cung!

- Trời a! Còn muốn nữa hả?

Thanh âm của Chi Ni Nhã tràn ngập vẻ van xin, trong lòng nàng cũng vô cùng buồn bực. Vì cái gì mà cái bụng của Độc Âm Nhi không hề chịu thua kém, là người đầu tiên sinh con, cũng có vị trí cao thượng Đệ nhất phu nhân, mà nàng, đường đường là Công chúa Dật Hương của Thánh Lan Quốc, vì cái gì lại mãi không chịu có con đây?

Một khi đã không có thai, như vậy thì phải tiếp tục chịu vất vả, đêm nào cũng phải một phen đem chân dang ra hay sao?

Cổ kiệu liền chính bởi vì như vậy mà chấn động. Chấn động mãi cho đến lúc đi vào trong đại viện của Phó gia. Sau đó Đa Tiền lão gia đi ra, mang theo một đám chiến sĩ bộ dáng hung thần ác sát xuất hiện trước cửa đại viện, chẳng qua chính là cầm một đồng tiền lớn không ngừng vung vãi phát ọi người.

Lão đầu tử vừa một bên phát tiền vừa một bên gào thét:

- Các hương thân phụ lão, con trai ta đã bề, Phó Đa Tiền ta muốn mở tiệc chiêu đãi tất cả mọi người của Hồ Thành. Các người cứ việc thoải mái ăn no, thoải mái uống say, say sưa chè chén ba ngày ba đêm!

Thanh âm hoan hô nhất thời sôi trào lên, toàn bộ Hồ Thành như cũng muốn nổ tung theo.

o0o

Trong một tòa tửu lâu, mấy tên mật thám Tú Quốc ngồi bên cạnh cửa sổ ngắm xem cảnh náo nhiệt, thấp giọng nói thầm:

- Bảo Vương gia rốt cuộc cũng về nhà sau chuyến lữ hành rồi, trước đây hẳn ghé địa phương nào vậy?

- Thánh Lan Quốc!

Một gã đồng nghiệp ở kế bên lên tiếng nhắc nhở.

- Nhanh về hồi báo lại cho Nữ Hoàng bệ hạ, kêu nàng nhanh chạy tới đây đi, bằng không Bảo Vương gia lại đi nữa, chúng ta lại bị phạt nặng a!

- Vâng, đại nhân! Ta lập tức trở về Hoàng Kim Thành!

Lời nói vừa dứt, tên kia lập tức chọc thủng nóc nhà, bay thẳng lên trời. Hắn không ngờ lại là một gã Lực sĩ cấp Đại Vô Vũ Trụ Lực! Một cường giả khủng bố như thế không ngờ lại bị Nữ Hoàng Tú Ngọc phái tới đây làm gián điệp. Mà cái này cũng là chuyện tình mọi người có thể hiểu được. Nàng khát vọng muốn gặp mặt Phó Thư Bảo, không ngờ lại vội vàng đến như vậy!

Ở trong cùng một tòa tửu lâu, trong một gian đại sảnh cách vách, mấy tên mật thám Tư Ba Quốc cũng đang làm sự tình đồng dạng, chỉ có điều bọn họ vội vã đem tin tức đưa đến địa phương bất đồng, là đưa cho Nữ vương Ba Mê Na! Nữ vương khát vọng muốn gặp mặt Phó Thư Bảo, đồng dạng cũng vô cùng vội vàng a!

o0o

Trong lúc mọi người đang cuồng hoan, còn Phó Thư Bảo thì lại dốc sức để cho các nữ nhân của hắn mang thai. Đây là sự tình hiện tại hắn đang hứng thú nhất. Sau khi chuyện tình Hắc Mạc Thiên chấm dứt, hắn rốt cuộc cũng có thời gian hưởng thụ cuộc sống. Suốt ba năm nay, hắn mang theo các nữ nhân của hắn cùng với lực lượng bảo tiêu tinh nhuệ nhất đi du lịch khắp nơi trên Thế giới Lực Lượng. Nhà cũ tại Hồ Thành chính là địa điểm cuối cùng của chuyến du hành khắp thế giới của hắn. Chẳng qua, đây cũng không phải là điểm đặt chân cuối cùng của hắn. Địa điểm kế tiếp của hắn chính là thế giới cũ của hắn, cái thế giới văn minh khoa học kỹ thuật tràn ngập sai lầm kia.

Một cái Thông Đạo Chi Môn tràn ngập quang mang sáng rực xuất hiện bên trong căn phòng có cái giường ngủ cực lớn. Sáu nàng nữ nhân vô cùng xinh đẹp sắp xếp thành một hàng dài, đứng ngay sau lưng của Phó Thư Bảo. Đối với chuyện lữ hành thần bí sắp bắt đầu, các nàng nữ nhân cũng đều cảm thấy vô cùng mới mẻ, cũng vô cùng kích động.

Ánh mắt Phó Thư Bảo chậm rãi đảo qua sáu nàng nữ nhân, ngữ khí phẫn nộ nói:

- Các nàng xem lại chính mình đi! Ăn mặc hở hang như vậy là sao? Ở trong cái thế giới kia, đám nam nhân ai này cũng rất háo sắc, các nàng sẽ bị thua thiệt a!

- Chỉ có chàng mới cảm thấy bị thua thiệt đó! Chúng ta thì chẳng sao cả! Chàng không cần phải nhiều lời, nhanh mau bắt đầu đi! Chúng ta đã đợi không kịp nữa rồi!

Hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long đồng thanh nói.

- Thôi được rồi!

Phó Thư Bảo có chút bất lực nhún nhún vai, dẫn đầu đi vào Thông Đạo Chi Môn do Khởi Nguyên Xuyên Vân Bàn xây dựng nên.

oOo

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, tại thế giới Phó Thư Bảo đã sinh ra.

- Tiểu thư, nàng có hứng thú đóng phim điện ảnh hay không? Ta chính là người săn ngôi sao của Công ty Điện ảnh Hoa thị a! Chúng ta có thể lăng-xê nàng, lăng-xê nàng trở thành đại minh tinh chói sáng nhất thế giới điện ảnh! Không cần do dự nữa, mau mau lột cái áo khoác bên ngoài cho ta nhìn xem... Hắc hắc... A! Da rắn a!

Thanh âm hét lên kinh hoàng cùng với một đám người bắt đầu hỗn loạn. Tất cả mọi người ở gần xung quanh đó nhất thời bỏ chạy tán loạn. Chỉ có mình hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long thì lại dùng cặp mắt vô tội nhìn thấy đám người quái dị xung quanh mình.

- Ngọc Nhất tỷ tỷ, người nhìn xem ta mua được cái gì này!

Hữu Nãi Ngư xuất hiện trước mặt hai tỷ muội Thất Thái Nữ Thần Long, hưng phấn giơ giơ mấy cái túi mua sắm trên tay mình, nở nụ cười thần bí:

- Hi hi... cái loại quần lót cùng với áo ngực nhiều màu trong suốt này... Lão công nhìn thấy khẳng định là vô cùng hưng phấn a! Còn nữa, đám người bán những thứ này thật sự là rất ngu ngốc. Ta cố tình chọn ra một viên kim cương chỉ nhỏ bằng đầu ngón chân cái, không ngờ các nàng lập tức hét lên, nói ta tùy tiện muốn lấy bao nhiêu cũng được!

- Có người ngu ngốc như vậy sao? Nhanh! Mau đưa ta xem những cái quần lót nhiều màu trong suốt kia xem...

Ở phía sau lưng các nàng nữ nhân, Phó Thư Bảo phốc xuy một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi. Cái này, đến tột cùng là ai mới là kẻ ngu ngốc đây?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-tai-doa-lac>